
ພຣະຄໍາພີ ມໍມອນ

ປະຈັກພະຍານອີກຢ່າງໜຶ່ງເຖິງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ພຣະຄຳພີມໍມອນ

ປະຈຳພະຍານອີກຢ່າງໜຶ່ງເຖິງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ຈັດພິມໂດຍ

ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ
ເມືອງເຊົາເລັກ, ລັດຢູທາ, ສະຫະລັດອາເມຣິກາ

ສະບັບຕົ້ນເປັນພາສາອັງກິດຖືກພິມໃນ
ເມືອງພາໄມຣາ, ລັດນິວຢອກ, ສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ໃນປີ 1830

ກະລຸນາສົ່ງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ ຫລື ຄໍາແນະນໍາ ໄປທີ່
scriptures@ChurchofJesusChrist.org ຫລື ສົ່ງທາງໄປສະນີ ເຖິງ
Scriptures Coordination, 50 East North Temple Street, 24th Floor,
Salt Lake City, UT 84150-3220 USA.

© 2019 by Intellectual Reserve, Inc.
All rights reserved.
Printed in the United States of America 06/2019
English approval: 3/15
Translation approval: 3/15
Translation of the Book of Mormon
Lao

ພຣະຄຳພີມໍມອນ

ເລື່ອງລາວທີ່ຂຽນໄວ້ດ້ວຍ

ມືຂອງມໍມອນ

ໃນແຜ່ນຈາລຶກ

ທີ່ໄດ້ມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໂຟ

ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຄຳພີນີຈິ່ງເປັນຄວາມຫຍໍ້ມາຈາກບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນຊາວນີໂຟ ແລະ ຂອງ ຊາວເລມັນນຳອີກ—ຂຽນເຖິງຊາວເລມັນຜູ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະ ຣາເອນ ແລະ ເຖິງຊາວຍິວ ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດນຳອີກ—ຂຽນໂດຍພຣະບັນຍັດ ແລະ ໂດຍ ພຣະວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ແລະ ຂອງການເປີດເຜີຍ ຊຶ່ງຂຽນ ແລະ ຜະນຶກ ແລະ ເຊື່ອງໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຈະບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍ—ເພື່ອຈະໄດ້ນຳອອກມາໂດຍຂອງ ປະທານ ແລະ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອການແປພຣະຄຳນີ້—ຜະນຶກໄວ້ໂດຍມື ຂອງໂມໂຣໂນ ແລະ ເຊື່ອງໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຈະນຳອອກມາໃນເວລາອັນເໝາະ ສົມໂດຍທາງຄົນຕ່າງຊາດ—ການແປພຣະຄຳພີນີສຳເລັດໄດ້ໂດຍຂອງປະທານຂອງພຣະ ເຈົ້າ.

ຄວາມຫຍໍ້ທີ່ເອົາມາຈາກໜັງສືອີເທີມີຢູ່ພ້ອມ ເປັນບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຜົ່າຢາເຣັດ ຊຶ່ງກະຈັດກະຈາຍໄປໃນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳໃຫ້ພາສາຂອງມະນຸດສັບສົນ ເມື່ອເວລາຄົນເຫລົ່ານັ້ນກຳລັງສ້າງຫໍສູງ ເພື່ອຂຶ້ນໄປໃຫ້ເຖິງສະຫວັນ—ອັນເປັນໄປເພື່ອ ສະແດງແກ່ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳສິ່ງ ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ອັນໃດແດ່ເພື່ອບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກ ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກປະຖິ້ມຕະຫລອດການ—ແລະ ເພື່ອໃຫ້ຊາວຍິວ ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຄື ພຣະຄຣິດ ພຣະເຈົ້າຜູ້ສະຖິດ ນິລັນດອນ ຜູ້ຊຶ່ງສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ປະຊາຊາດທັງປວງ—ແລະ ບັດນີ້ຖ້າ ຫາກຈະມີສິ່ງທີ່ຂາດຕົກບົກພ່ອງກໍເປັນຄວາມຜິດຂອງມະນຸດ; ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຢາກ່າວໂທດ ເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ພົບວ່າບໍ່ມີມິນທິນທີ່ບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ.

ສະບັບຕົ້ນຈາກແຜ່ນຈາລຶກຖືກແປເປັນພາສາອັງກິດ

ໂດຍ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ

ສາລະບານ

ຄຳນຳ	vii
ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານສາມຄົນix
ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານແປດຄົນix
ປະຈັກພະຍານຂອງສາດສະດາໃຈເຊັບ ສະມິດxi
ບົດວິເຄາະໂດຍຫຍໍ້	xv
ຮູບພາບປະກອບ	xvii
1 ນິໄຟ	1
2 ນິໄຟ	75
ຢາໂຄບ	164
ເອໂນດ.	189
ເຈຣອມ.	193
ອອມໄນ	195
ຄຳຂອງມໍ່ມອນ	199
ໂມໄຊຢາ	202
ແອວມາ	290
ຮິລາມັນ	524
3 ນິໄຟ	580
4 ນິໄຟ	660
ມໍ່ມອນ	666
ອີເທີ	692
ໂມໂຣໄນ	736
ຄູ່ມືພຣະຄຳພີ	1
ລຳດັບປະຫວັດສາດ	281
ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ	287

ຄຳຫຍໍ້

<i>ພຣະຄຳພີເດີມ</i>		ຮບກ	ຮາບາກກາ	<i>ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ</i>	
ປຖກ	ປະຖົມມະການ	ຊຟຢ	ເຊຟານີຢາ	1 ນຟ	1 ນີໄຟ
ອພຍ	ອົບພະຍົບ	ຮກ	ຮັກກາຍ	2 ນຟ	2 ນີໄຟ
ລລວ	ລະບຽບພວກເລວີ	ຊກຢ	ເຊກາຣີຢາ	ຢຄ	ຢາໂຄບ
ຈບຊ	ຈົດບັນຊີ	ມລກ	ມາລາກີ	ອນ	ເອໂນດ
ພບຍ	ພຣະບັນຍັດສອງ	<i>ພຣະຄຳພີໃໝ່</i>		ຈຣ	ເຈຣອມ
ຢຊ	ໂຢຊວຍ	ມທ	ມັດທາຍ	ອມນ	ອອມໄນ
ຜປ	ພວກຜູ້ປົກຄອງ	ມຮກ	ມາຣະໂກ	ຄມ	ຄຳຂອງມໍ່ມອນ
ນຣ	ນາງຣຸດ	ລກ	ລູກາ	ມຊຢ	ໂມໄຊຢາ
1 ຊມອ	1 ຊາມູເອນ	ຢຮ	ໂຢຣັນ	ແອວ	ແອວມາ
2 ຊມອ	2 ຊາມູເອນ	ກຈກ	ກົດຈະການ	ຮລມ	ຮິລາມັນ
1 ກສ	1 ກະສັດ	ຣມ	ໂຣມ	3 ນຟ	3 ນີໄຟ
2 ກສ	2 ກະສັດ	1 ກຣທ	1 ໂກຣິນໂທ	4 ນຟ	4 ນີໄຟ
1 ຂຄ	1 ຂ່າວຄາວ	2 ກຣທ	2 ໂກຣິນໂທ	ມມ	ມໍ່ມອນ
2 ຂຄ	2 ຂ່າວຄາວ	ຄລຕ	ຄາລາເຕຍ	ອທ	ອີເທີ
ອຊຣ	ເອຊະຣາ	ອຟຊ	ເອເຟໂຊ	ມຣນ	ໂມໂຣໂນ
ນມຢ	ເນເທມີຢາ	ຟລປ	ຟີລິບປອຍ	<i>ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ</i>	
ອສທ	ເອສະເທີ	ກລຊ	ໂກໂລຊາຍ	ຄພ	ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ
ໂຢບ	ໂຢບ	1 ທສນ	1 ເທສະໂລນິກ	ຂປ	ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ
ພສສ	ເພງສັນລະເສີນ	2 ທສນ	2 ເທສະໂລນິກ	<i>ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ</i>	
ສພສ	ສຸພາສິດ	1 ຕມທ	1 ຕີໂມທຽວ	ມຊ	ໂມເຊ
ປຍຈ	ປັນຍາຈານ	2 ຕມທ	2 ຕີໂມທຽວ	ອຣຮ	ອັບຣາຮາມ
ຍພ	ຍອດເພງ	ຕຕ	ຕີໂຕ	ຈສ—ມ	ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ມັດທາຍ
ອຊຢ	ເອຊາຢາ	ຟລມ	ຟີເລໂມນ	ຈສ—ປ	ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ປະຫວັດ
ຢມຢ	ເຢເຣມີຢາ	ຮຣ	ຮັບເຣີ	ຫຼຊ	ຫລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ
ພຄຄ	ເພງຄຳຄວນ	ຢກບ	ຢາໂກໂບ		
ອຊກ	ເອເຊກຽນ	1 ປຕ	1 ເປໂຕ		
ດນອ	ດານີເອນ	2 ປຕ	2 ເປໂຕ		
ຮສອ	ໂຮເສອາ	1 ຢຮ	1 ໂຢຣັນ		
ຢອ	ໂຢເອນ	2 ຢຮ	2 ໂຢຣັນ		
ອມ	ອາໂມດ	3 ຢຮ	3 ໂຢຣັນ		
ອບຢ	ໂອບາດີຢາ	ຢດ	ຢູດາ		
ຢນ	ໂຢນາ	ພນມ	ພຣະນິມິດ		
ມກ	ມີກາ				
ນຮ	ນາຮູມ				

ຄຳຫຍໍ້ ແລະ ຄຳອະທິບາຍອື່ນໆ

ປຈສ	ການແປຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ
ຄມພ	ຄູ່ມືພຣະຄຳພີ
ເຮັບເຣີ	ຄຳແປ ໃນອີກຄວາມໝາຍໜຶ່ງ ຈາກເຮັບເຣີ
ກຣິກ	ຄຳແປ ໃນອີກຄວາມໝາຍໜຶ່ງ ຈາກກຣິກ
ອສ	ຄຳອະທິບາຍສຳນວນ ແລະ ຖ້ອຍຄຳທີ່ເຂົ້າໃຈຍາກ
ພ	ໃນອີກຄວາມໝາຍໜຶ່ງ ເພື່ອອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ຄວາມສະໄໝພູຮານ

ຄຳນຳ

ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນເປັນພຣະຄຳພີອັນສັກສິດຄຽງຄູ່ກັບພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ. ມັນເປັນບັນທຶກການພົວພັນຂອງພຣະເຈົ້າກັບຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນອາເມຣິກາໃນສະໄໝບູຮານ ແລະປະກອບດ້ວຍຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນອັນເປັນນິດ.

ພຣະຄຳພີເຫລັ້ມນີ້ຖືກຂຽນໄວ້ໂດຍສາດສະດາຫລາຍໆທ່ານໃນສະໄໝບູຮານ ໂດຍວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ແລະ ການເປີດເຜີຍ. ຖ້ອຍຄຳ ຫລື ອັກຂະລະໃນແຜ່ນຈາລຶກຄຳແມ່ນຖືກຂຽນ ແລະ ກ່າວເຖິງ ແລະ ຫຍໍ້ໂດຍສາດສະດາ-ນັກປະຫວັດສາດຊື່ວ່າ ມໍ່ມອນ. ບັນທຶກນີ້ໃຫ້ເລື່ອງລາວຂອງຄົນສອງເຜົ່າ. ເຜົ່າໜຶ່ງມາຈາກເຢຣູຊາເລັມໃນສະໄໝ 600 ປີ ກ່ອນຄຣິດຕະສັກກະລາດ. ຫລັງຈາກນັ້ນ ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ແຍກອອກເປັນສອງປະຊາຊາດເທົ່າທີ່ຮູ້ກັນວ່າ ຊາວນິໄຟກັບຊາວເລມັນ. ອີກເຜົ່າໜຶ່ງທີ່ມາຮອດກ່ອນເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງມະນຸດສັບສົນທີ່ສ້າງທໍບາເບນ. ເຜົ່ານີ້ໄດ້ຮູ້ກັນວ່າ ຊາວຢາເຣັດ. ຫລັງຈາກຫລາຍພັນປີຜ່ານໄປ, ພວກເຂົາຖືກທຳລາຍພົດນອກຈາກຊາວເລມັນເທົ່ານັ້ນທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່, ແລະ ພວກເຂົາເປັນບາງສ່ວນໃນບັນດາບັນພະບຸລຸດຂອງຊາວອິນເດຍແດງ.

ເຫດການທັງໝົດທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນນັ້ນ ເປັນການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດສ່ວນຕົວຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຕໍ່ບັນດາຊາວນິໄຟບໍ່ນານຫລັງຈາກການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ. ມັນໄດ້ເວົ້າເຖິງຄຳສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ ແລະ ບອກມະນຸດທຸກຄົນເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງເຮັດເພື່ອຈະໄດ້ຮັບສັນຕິສຸກໃນຊີວິດນີ້ ແລະ ຄວາມລອດນິລັນດອນໃນຊີວິດທີ່ຈະມາເຖິງ.

ຫລັງຈາກມໍ່ມອນຈົບບັນທຶກການຂຽນຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ມອບບັນທຶກໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນຜູ້ມີຊື່ວ່າ ໂມໂຣໂນ. ເພິ່ນໄດ້ເພີ່ມເຕີມຄຳເວົ້າເລັກໜ້ອຍ ແລ້ວໄດ້ເຊື່ອງແຜ່ນຈາລຶກໄວ້ໃນເນີນພູຄູໂມຣາ. ຕໍ່ມາໃນວັນທີ 21 ເດືອນກັນຍາ, 1823, ໂມໂຣໂນຜູ້ດຽວກັນນີ້ໄດ້ມາປະກົດຕົວໂດຍລັດສະໝີພາບຫລັງຈາກໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດຕໍ່ສາດສະດາໂຈເຊັບສະມິດ ແລະ ແນະນຳເພິ່ນກ່ຽວກັບບັນທຶກຂອງສະໄໝບູຮານເພື່ອປະສົງໃຫ້ເພິ່ນແປມັນເປັນພາສາອັງກິດ.

ເມື່ອເຖິງເວລາແຜ່ນຈາລຶກໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ເປັນຜູ້ແປໂດຍຜ່ານຂອງປະທານ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ. ປະຈຸບັນນີ້ບັນທຶກດັ່ງກ່າວນີ້ໄດ້ຖືກພິມເປັນຫລາຍພາສາ ຊຶ່ງເປັນພະຍານໃໝ່ ແລະ ເພີ່ມເຕີມວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ມາຫາພຣະອົງ ແລະ ເຊື່ອຟັງກິດ ແລະ ພິທີການຕ່າງໆຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ.

ກ່ຽວກັບບັນທຶກດັ່ງກ່າວນີ້ ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກພີ່ນ້ອງທຸກຄົນວ່າ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນເປັນພຣະຄຳພີທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ສຸດໃນໂລກເໜືອກວ່າພຣະຄຳພີໃດໆ ແລະ ມັນເປັນທັງຫລັກສິລາສຳຄັນ ຂອງສາດສະໜາຂອງພວກເຮົາ

ແລະ ມະນຸດທຸກຄົນຈະໄດ້ເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າໂດຍການປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະຄຳພີນີ້ຫລາຍກວ່າປະຕິບັດຕາມໜັງສືເຫລັ້ມອື່ນໆ.

ນອກຈາກໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເຫັນແຜ່ນຈາລຶກນີ້ແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງໄດ້ໃຫ້ສິບເອັດຄົນເຫັນນຳອີກ ເພື່ອໃຫ້ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຈິງ ແລະ ເຖິງຄວາມສັກສິດຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນນີ້. ພວກເພິ່ນໄດ້ຂຽນປະຈັກພະຍານໄວ້ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ເຊັ່ນ “ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານສາມຄົນ” ແລະ “ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານແປດຄົນ.”

ພວກເຮົາຂໍເຊື່ອເຊີນທຸກຄົນທີ່ຢູ່ທຸກແຫ່ງທົນໃຫ້ອ່ານພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ ແລະ ໃຫ້ໄຕ່ຕອງໃນໃຈເຖິງເລື່ອງລາວຕ່າງໆທີ່ມີໃນນັ້ນ ແລ້ວທູນຖາມພຣະເຈົ້າ ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ ຖ້າພຣະຄຳພີນີ້ເປັນຄວາມຈິງຫລືບໍ່. ຜູ້ໃດທີ່ປະຕິບັດຕາມພຣະຄຳພີນີ້ ແລະ ທູນຖາມດ້ວຍສັດທາ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບປະຈັກພະຍານເຖິງຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມສັກສິດຂອງມັນ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ (ເບິ່ງ ໂມໂຣໄນ 10:3-5).

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພະຍານອັນສັກສິດຈາກພຣະວິນຍານສັກສິດນີ້ຈະໄດ້ຮູ້ຈັກດ້ວຍອຳນາດດຽວກັນວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດຄືພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ, ວ່າໂຈເຊັບ ສະມິດ ເປັນຜູ້ເປີດເຜີຍ ແລະ ເປັນສາດສະດາຂອງພຣະອົງໃນຍຸກສຸດທ້າຍນີ້ ແລະ ວ່າສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍເປັນອານາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ຕຽມພ້ອມໄວ້ເພື່ອການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເມຊີອາ.

ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານສາມຄົນ

ຂໍໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ ແກ່ຜູ້ທີ່ວຽກງານນີ້ຈະມາເຖິງວ່າ: ໂດຍທາງພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ ແລະ ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເຫັນແຜ່ນຈາລຶກຊຶ່ງມີບັນທຶກນີ້ຢູ່, ຊຶ່ງເປັນບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນຂອງຊາວນີໄຟ ແລະ ຂອງຊາວເລມັນ, ຊຶ່ງເປັນພິມ້ອງຂອງພວກເຂົາເອງ, ແລະ ຂອງຜູ້ຄົນຂອງຊາວຢາເຣັດ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ມາຈາກທ່າສູງທີ່ກ່າວເຖິງ ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ອີກວ່າ ມັນຖືກແປອອກມາໂດຍຂອງປະທານ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງໄດ້ປະກາດມັນໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ແນ່ນອນວ່າ ວຽກງານນີ້ເປັນຄວາມຈິງ ແລະ ພວກເຮົາຂໍເປັນພະຍານອີກວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນອັກຂະລະ ຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນ ແລະ ມັນຖືກສະແດງແກ່ພວກເຮົາໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຂອງມະນຸດ. ພວກເຮົາປະກາດດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ມີສະຕິສຳປະຊັນ ຍະວ່າ ທູດອົງໜຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ ແລະ ເພິ່ນໄດ້ນຳມັນມາວາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງພວກເຮົາ, ວ່າພວກເຮົາເຫັນ ແລະ ເບິ່ງແຜ່ນຈາລຶກ ແລະ ອັກຂະລະທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ ແລະ ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນ ແລະ ເປັນພະຍານວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ອັດສະຈັນຕໍ່ສາຍຕາຂອງພວກເຮົາ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາພວກເຮົາໃຫ້ເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້; ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈຶ່ງສະແດງປະຈັກພະຍານເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຮົາມີສັດທາໃນພຣະຄຣິດ, ແລ້ວພວກເຮົາຈະກຳຈັດເລືອດຂອງມະນຸດທັງປວງອອກຈາກອາພອນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຈະຖືກພົບວ່າບໍ່ມີມົນທົນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ຈະຢູ່ກັບພຣະອົງໃນພ້າສະຫວັນຊົ່ວນິລັນດອນ ແລະ ຂໍເທັດທູນພຣະກຽດຕິຍົດແດ່ພຣະບິດາ ແລະ ແດ່ພຣະບຸດ ແລະ ແດ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຊຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນ, ອາແມນ.

ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ
ເດວິດ ວິດເມີ
ມາຕິນ ແຮຣິສ

ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານແປດຄົນ

ຂໍໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ ແກ່ຜູ້ທີ່ວຽກງານນີ້ຈະມາເຖິງວ່າ: ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ ຜູ້ແປວຽກງານນີ້ໄດ້ສະແດງແຜ່ນຈາລຶກທີ່ກ່າວເຖິງຕໍ່ພວກເຮົາ ຊຶ່ງເບິ່ງແລ້ວເປັນຄຳ ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍແຜ່ນ ສະມິດຜູ້

ນີ້ແປແລ້ວ ພວກເຮົາໄດ້ຈັບບາຍດ້ວຍມືຂອງພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນອັກຂະລະ ຢູ່ໃນແຜ່ນນັ້ນອີກ ຊຶ່ງທັງໝົດນັ້ນເບິ່ງແລ້ວເປັນວຽກງານຂອງສະໄໝບູຮານ ແລະ ເປັນຕົວ ມືທີ່ແປກປະຫລາດ ແລະ ການນີ້ພວກເຮົາເປັນພະຍານດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ມີສະຕິສຳປະຊັນ ຍະວ່າ ສະມິດຜູ້ນີ້ສະແດງຕໍ່ພວກເຮົາ ເພາະພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ແລະ ຈັບຍົກຂຶ້ນ ແລະ ຮູ້ ແນ່ນອນວ່າ ສະມິດຜູ້ນີ້ມີແຜ່ນຈາລຶກທີ່ພວກເຮົາກ່າວເຖິງ ແລະ ພວກເຮົາໃຫ້ຊື່ຂອງພວກ ເຮົາໄວ້ຕໍ່ໂລກເພື່ອເປັນພະຍານຕໍ່ໂລກເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ແລະ ພຣະເຈົ້າເປັນ ພະຍານວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າຕົວະ.

ຄຣິດສະຕຽນ ວິດເມີ

ເຈກັບ ວິດເມີ

ພິເຕີ ວິດເມີ, ຜູ້ລູກ

ຈອນ ວິດເມີ

ໄຮຣ໌ ເພຈ໌

ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ພໍ່

ໄຮຣ໌ ສະມິດ

ແຊມໂຍ ເອັຈ ສະມິດ

ປະຈັກພະຍານຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ

ຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ກ່ຽວກັບການນຳເອົາພຣະຄຳພິມມອນອອກມາມີດັ່ງນີ້:

“ໃນຄືນ . . . ວັນທີຊາວເອັດ ເດືອນກັນຍາ [1823] . . . ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນັ່ງອອກຕົວອະທິຖານ ແລະ ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່. . . .

“ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງປະກົດຂຶ້ນໃນຫ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງແສງນັ້ນສະຫວ່າງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ຈົນວ່າຫ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າແຈ້ງສະຫວ່າງຍິ່ງກວ່າຕອນທຽງວັນ. ໃນທັນໃດນັ້ນ ຄົນຜູ້ໜຶ່ງກໍປະກົດຂຶ້ນຢູ່ຂ້າງຕຽງນອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຍືນຢູ່ໃນອາກາດ, ເພາະຕີນຂອງເພິ່ນບໍ່ໄດ້ແຕະຕ້ອງພື້ນຫ້ອງເລີຍ.

“ເພິ່ນໃສ່ເສື້ອຄຸມສີຂາວຂະໜາດ. ມັນຂາວຍິ່ງກວ່າສິ່ງໃດໆໃນໂລກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍເຫັນມາ; ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດໃນໂລກ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ປະກົດຂາວ ແລະ ສະຫວ່າງໄດ້ຢ່າງຍິ່ງເຊັ່ນນັ້ນ. ມີຂອງເພິ່ນເບື້ອຍເປົ່າ, ແລະ ແຂນຂອງເພິ່ນສ່ວນທີ່ເທິງຂໍ້ມີເລັກໜ້ອຍກໍເບື້ອຍເປົ່າເໝືອນກັນ; ຕີນຂອງເພິ່ນເບື້ອຍເປົ່າ, ແລະ ຂາສ່ວນທີ່ເທິງເລັກໜ້ອຍກໍເບື້ອຍເປົ່າເໝືອນກັນ. ຫົວ ແລະ ຄໍຂອງເພິ່ນກໍເບື້ອຍເປົ່າເໝືອນກັນ. ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນໄດ້ວ່າ ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ນຸ່ງອັນໃດອີກ ນອກຈາກເສື້ອຄຸມຕົວນັ້ນ ເພາະມັນເປີດຈົນຂ້າພະເຈົ້າສາມາດຫລຽວເຫັນໜ້າເອິກຂອງເພິ່ນ.

“ບໍ່ພຽງແຕ່ເສື້ອຄຸມຂອງເພິ່ນຂາວຢ່າງຍິ່ງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ທົ່ວທັງຮ່າງກາຍຂອງເພິ່ນນັ້ນມີແສງຮຸ່ງເຫລື້ອມເກີນກວ່າທີ່ຈະພັນລະນາໄດ້, ແລະ ໜ້າຂອງເພິ່ນຄືກັນກັບໜ້າແມບເຫລື້ອມແທ້ໆ. ຫ້ອງນັ້ນສະຫວ່າງຢ່າງຍິ່ງ, ແຕ່ວ່າຍັງບໍ່ເທົ່າກັບຄວາມສະຫວ່າງທີ່ຢູ່ອ້ອມຕົວຂອງເພິ່ນ. ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຫລຽວເຫັນເພິ່ນ, ທຳອິດຂ້າພະເຈົ້າກໍຢ້ານ; ແຕ່ບໍ່ດົນຄວາມຢ້ານນັ້ນກໍຫາຍໄປ.

“ເພິ່ນໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ເພິ່ນແມ່ນທູດສະຫວັນທີ່ຖືກສົ່ງມາຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ວ່າເພິ່ນຊື່ ໂມໂຣໂນ; ວ່າພຣະເຈົ້າມີວຽກງານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດ; ແລະ ບອກວ່າຊື່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະມີຢູ່ທັງທາງດິ ແລະ ທາງຊົວ ໃນບັນດາທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ແລະ ທຸກພາສາ, ຫລື ວ່າຊື່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກເວົ້າເຖິງໃນທາງດິ ແລະ ທາງຊົວຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງປວງ.

“ເພິ່ນໄດ້ບອກວ່າ ມັນມີໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງຝັງຢູ່, ທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກຄຳ, ຊຶ່ງໃຫ້ເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ເຄີຍອາໄສຢູ່ໃນທະວີບນີ້ໃນສະໄໝກ່ອນ ແລະ ເລື່ອງຖິ່ນກຳເນີດຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ. ເພິ່ນໄດ້ບອກອີກວ່າ ຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນອັນເປັນນິດ ມີຢູ່ໃນໜັງສືນັ້ນ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ປະທານໃຫ້ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນສະໄໝບູຮານ;

“ຍັງມີຫີນສອງກ້ອນຕິດຢູ່ກັບຄັນທະນູທີ່ເຮັດດ້ວຍເງິນອີກ—ແລະ ຫີນສອງກ້ອນນີ້, ຊຶ່ງຕິດຢູ່ກັບແຜ່ນປົກເອິກ, ປະກອບເປັນສິ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າ ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ—ໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ຢູ່ກັບແຜ່ນຈາລຶກ; ການເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ການໃຊ້ຫີນສອງກ້ອນນີ້ ເປັນສ່ວນປະກອບ

ຂອງການເປັນ ‘ຜູ້ພະຍາກອນ’ ໃນສະໄໝບູຮານ ຫລື ສະໄໝກ່ອນ; ແລະ ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ ຕຽມຫິນສອງກ້ອນນີ້ໄວ້ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການແປໜັງສືເຫລັ້ມນີ້. . . .

“ເພິ່ນໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເພິ່ນກ່າວ ເຖິງ—ເພາະເວລາທີ່ຈະໄດ້ຮັບຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງເທື່ອ—ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄວນເອົາໃຫ້ຄົນໃດ ເບິ່ງ; ທັງແຜ່ນປົກເອິກກັບອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ ນັ້ນຄືກັນ; ນອກຈາກກັບຄົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮັບບັນຊາໃຫ້ເຮັດເທົ່ານັ້ນ; ຖ້າຫາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນເຮັດ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະຖືກທຳ ລາຍ. ຂະນະທີ່ເພິ່ນເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບແຜ່ນຈາລຶກຢູ່ນັ້ນ, ພາບກໍບັງເກີດຂຶ້ນໃນ ຄວາມນົກຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈົນຫລຽວເຫັນສະຖານທີ່ ບ່ອນແຜ່ນຈາລຶກຖືກຝັງໄວ້, ແລະ ເຫັນຢາງແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ຊັດເຈນດີຈົນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກບ່ອນນັ້ນທັນທີ ເມື່ອເວລາໄປ ເຖິງ.

“ຫລັງຈາກສົນທະນາກັນແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງໃນທ້ອງເລີ່ມລວມ ຕົວກັນເຂົ້າມາຮອບໆ ໃກ້ຕົວຂອງຜູ້ທີ່ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຄົງເປັນຢູ່ຕໍ່ໄປແນວນັ້ນ ຈົນວ່າທ້ອງມືດລົງອີກ, ນອກຈາກທີ່ຢູ່ຮອບຕົວຂອງເພິ່ນ; ໃນທັນໃດນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ເຫັນ, ຄືກັບວ່າ ເປັນທາງຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກັບຂຶ້ນໄປຈົນລັບສາຍຕາ, ແລະ ຫ້ອງກໍກັບຄືນສູ່ສະພາບເດີມເໝືອນກ່ອນທີ່ແສງສະຫວ່າງຈາກສະຫວັນມາປະກົດ.

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນອນຄິດເຖິງສິ່ງແປກປະຫລາດຂອງເຫດການນີ້, ແລະ ປະຫລາດໃຈ ຫລາຍໃນເລື່ອງທີ່ທູດພິເສດຜູ້ນີ້ໄດ້ບອກກັບຂ້າພະເຈົ້າ; ຂະນະທີ່ກຳລັງໃຊ້ຄວາມຄິດຢູ່, ຫັນໃດນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມສະຫວ່າງຂຶ້ນອີກ, ແລະ ໃນທັນໃດ ນັ້ນ, ຄືກັບວ່າ ທູດສະຫວັນຜູ້ເກົ່າ ກໍໄດ້ມາຢືນຢູ່ຂ້າງຕຽງນອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກ.

“ເພິ່ນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ, ແລະ ເລົ່າເຖິງເລື່ອງດຽວກັນນັ້ນ ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເຮັດ ຕອນເພິ່ນມາຢັ້ງມ ຢາມເທື່ອກ່ອນ, ໂດຍບໍ່ຜິດພ້ຽນຈັກໜ້ອຍເລີຍ; ຊຶ່ງເມື່ອເລົ່າຈົບແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ບອກຂ້າພະ ເຈົ້າເຖິງການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ທີ່ກຳລັງຈະມາສູ່ໂລກນີ້, ພ້ອມດ້ວຍການເຮັດໃຫ້ເປົ່າ ປ່ຽວຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງດ້ວຍຄວາມອຶດຢາກ, ດ້ວຍດາບ, ແລະ ດ້ວຍພະຍາດໂລຄາ; ແລະ ວ່າການພິພາກສາອັນໜ້າເສົ້າສະຫລົດໃຈຈະມາສູ່ໂລກກັບຄືນລຸ້ນນີ້. ເມື່ອເລົ່າເລື່ອງນີ້ ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍໄດ້ກັບຂຶ້ນໄປສະຫວັນອີກຄືກັນກັບເທື່ອກ່ອນ.

“ໃນເວລານັ້ນ, ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຄວາມນົກຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນ ເລິກຂຶ້ງ ຫລາຍຈົນບໍ່ອາດຈະຫລັບໄດ້ ແລະ ນອນຢູ່ໃນຄວາມປະຫລາດໃຈຢ່າງຖ້ວມລົ້ນ ເຖິງສິ່ງ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າປະຫລາດໃຈຫລາຍເມື່ອເຫັນທູດຜູ້ດຽວ ກັນນັ້ນ ມາຢືນຢູ່ຂ້າງຕຽງນອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ແລະ ໄດ້ຍິນເພິ່ນກ່າວທວນຄືນ ຫລື ກ່າວຊຳຄຳເກົ່າ ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຟັງອີກ ເຖິງເລື່ອງດຽວກັນກັບເທື່ອກ່ອນ; ແລະ ຍັງເຕືອນ ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຊາຕານຈະພະຍາຍາມລັລ້ວງຂ້າພະເຈົ້າ (ເນື່ອງຈາກສະພາບຄວາມຍາກ ຈົນຂອງຄອບຄົວຂອງພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ), ໃຫ້ເອົາແຜ່ນຈາລຶກໄປ ເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ຈະສ້າງ ຄວາມຮັ່ງມີ. ເລື່ອງນີ້ເພິ່ນຫ້າມຂ້າພະເຈົ້າໂດຍກ່າວວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງບໍ່ມີຈຸດປະສົງ ຢ່າງອື່ນ ໃນການໄດ້ແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນມາ ນອກຈາກເພື່ອຖວາຍບາລະມີແດ່ພຣະເຈົ້າເທົ່າ ນັ້ນ, ແລະ ຕ້ອງບໍ່ຕົກຢູ່ໃນອິດທິພົນຂອງຄວາມມັ່ງໝາຍອື່ນໃດ ນອກຈາກເພື່ອການສ້າງ ອານາຈັກຂອງພຣະອົງ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາແຜ່ນຈາລຶກມາບໍ່ໄດ້.

“ຫລັງຈາກການມາຢ້ຽມຢາມເທື່ອທີສາມນີ້, ເພິ່ນກໍກັບຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນຄືກັນກັບເທື່ອກ່ອນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຄິດເຖິງຄວາມແປກປະຫລາດນຳສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຫາກໍໄດ້ປະສົບມາ; ເກືອບໃນທັນທີ ຫລັງຈາກທູດສະຫວັນໄດ້ໄປຈາກຂ້າພະເຈົ້າເທື່ອທີສາມ, ໄກ່ກໍຂັນແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ມັນໃກ້ຈະເປັນມື້ໃໝ່ແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ ການສົນທະນາຂອງພວກເຮົາແມ່ນໃຊ້ເວລາຕະຫລອດທັງຄືນເລີຍ.

“ບໍ່ດົນຫລັງຈາກນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລຸກຂຶ້ນຈາກຕຽງນອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ອອກໄປເຮັດວຽກຕາມປົກກະຕິ, ແຕ່ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມເຮັດວຽກຄືກັນກັບມື້ອື່ນໆ, ຂ້າພະເຈົ້າພົບວ່າໝົດກຳລັງຈົນເຮັດຕໍ່ໄປບໍ່ໄຫວ. ພໍຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ມີອັນໃດອັນໜຶ່ງຜິດປົກກະຕິກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ຈຶ່ງບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າກັບບ້ານ. ຂ້າພະເຈົ້າອອກໄປດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະກັບບ້ານ; ແຕ່ເວລາທີ່ພະຍາຍາມຂ້າມຮົ້ວອອກຈາກໂຮ່ທີ່ພວກເຮົາຢູ່, ຂ້າພະເຈົ້າກໍໝົດແຮງ, ແລະ ລົ້ມລົງແຜ່ຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ແລະ ໝົດສະຕິໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ.

“ສິ່ງທຳອິດທີ່ຈື່ໄດ້ຄືສຽງທີ່ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເອີ້ນຊື່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວຂຶ້ນ, ແລະ ເຫັນທູດຜູ້ເກົ່ານັ້ນຍືນຢູ່ຊື່ຫົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ມີແສງສະຫວ່າງຢູ່ອ້ອມຮອບ ຄືກັນກັບເທື່ອກ່ອນ. ແລ້ວເພິ່ນໄດ້ເວົ້າເລື່ອງທັງໝົດ ທີ່ໄດ້ເລົ່າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຟັງ ເມື່ອມື້ຄືນມື້ອີກ, ແລະ ສົ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າກັບຄືນໄປຫາພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ບອກເພິ່ນກ່ຽວກັບພາບ ແລະ ຄຳສັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບ.

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕາມ; ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກັບໄປຫາພໍ່ໃນໂຮ່, ແລະ ເລົ່າເລື່ອງທັງໝົດໃຫ້ເພິ່ນຟັງ. ເພິ່ນຕອບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ມັນເປັນເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ທູດສົ່ງ. ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງອອກຈາກໂຮ່, ແລະ ໄປຫາບ່ອນທີ່ທູດບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າມີແຜ່ນຈາລຶກຝັງຢູ່; ແລະ ເພາະເນື່ອງຈາກຄວາມແຈ່ມແຈ້ງຂອງພາບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບກ່ຽວກັບບ່ອນນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ຈັກບ່ອນນັ້ນທັນທີ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄປເຖິງ.

“ໃກ້ໝູ່ບ້ານແມ່ນເຈດສະເຕີ, ເຂດອອນແທຣີໂອ, ລັດນິວຢອກ, ມີພູຂະໜາດໃຫຍ່ໜ່ວຍໜຶ່ງ ແລະ ສູງກວ່າພູໜ່ວຍອື່ນໆທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ. ທາງດ້ານຕາເວັນຕົກຂອງພູໜ່ວຍນີ້, ບໍ່ໄກຈາກຈອມພູຫລາຍປານໃດ, ຢູ່ກ້ອງກ້ອນຫີນຂະໜາດໃຫຍ່ກ້ອນໜຶ່ງ, ມີແຜ່ນຈາລຶກວາງຢູ່, ໃນຫີບທີ່ເປັນຫີນ. ຫີນກ້ອນນີ້ໜາ ແລະ ທາງກາງຂອງຫີນນີ້ໂຄ້ງ ແລະ ລາດລົງໄປຫາຂອບ, ຈົນຫລຽວເຫັນທາງກາງຂອງມັນໄດ້ຈາກໜ້າດິນ, ແຕ່ດິນປິດຮອບຂອບໄວ້ທັງໝົດ.

“ເມື່ອຊຸດດິນອອກແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫາໄມ້ລຳໜຶ່ງ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສອດມັນລົງກ້ອງຂອບຫີນ, ແລະ ດ້ວຍການອອກແຮງພຽງເລັກໜ້ອຍ ກໍຖັດມັນຂຶ້ນໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າຫລຽວເຂົ້າໄປໃນບ່ອນນັ້ນ, ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເຫັນແຜ່ນຈາລຶກ, ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ແລະ ແຜ່ນປົກເອິກ, ຕາມທີ່ທູດບອກໄວ້. ຫີບທີ່ມີຂອງເຫລົ່ານີ້ເຮັດຂຶ້ນໂດຍການວາງຫີນລຽນໄວ້ໃນຊີມັງຂະນິດໜຶ່ງ. ຢູ່ກ້ານຫີບມີຫີນຢູ່ສອງກ້ອນ ວາງຢູ່ທາງຂວາຂອງຫີບ, ແລະ ແຜ່ນຈາລຶກກັບສິ່ງຂອງອື່ນໆຊຶ່ງຢູ່ນຳກັນ ວາງຢູ່ເທິງຫີນສອງກ້ອນນີ້.

“ຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມເອົາມັນອອກມາ, ແຕ່ທູດໄດ້ຫ້າມໄວ້, ແລະ ບອກອີກວ່າ ຍັງບໍ່ທັນເຖິງເວລາທີ່ຈະນຳມັນອອກມາ, ຈົນກວ່າເວລາອີກສີ່ປີນັບແຕ່ເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ;

ແຕ່ເພິ່ນບອກຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງມາບ່ອນນັ້ນ ເມື່ອເຖິງວັນຄົບຮອບແຕ່ລະປີ, ແລະ ວ່າເພິ່ນຈະມາພົບກັບຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ແລະ ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດແນວນັ້ນໄປຈົນກວ່າຈະເຖິງເວລາທີ່ຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນຈາລຶກ.

“ຕາມນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄປເມື່ອຄົບກຳນົດທຸກປີຕາມທີ່ໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງ, ແລະ ແຕ່ລະເທື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບທູດອົງເກົ່າ ຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳ ແລະ ຄວາມຮູ້ແຈ້ງຈາກເພິ່ນທຸກໆເທື່ອ, ສົນທະນາກັນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກະທຳ, ແລະ ກ່ຽວກັບອານາຈັກຂອງພຣະອົງຈະດຳເນີນໄປແນວໃດ ແລະ ໂດຍວິທີໃດໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. . . .

“ໃນທີ່ສຸດກໍເຖິງເວລາທີ່ຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນຈາລຶກ, ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ແລະ ແຜ່ນປົກເອິກ. ໃນວັນທີ່ຊາວສອງ, ເດືອນກັນຍາ, ໜຶ່ງພັນແປດຮ້ອຍຊາວເຈັດ, ໂດຍທີ່ໄດ້ໄປຫາບ່ອນຜັງຂອງເຫລົ່ານັ້ນຕາມປົກກະຕິເມື່ອຄົບຮອບໜຶ່ງປີ, ທູດສະຫວັນອົງດຽວກັນນີ້ກໍໄດ້ມອບຂອງເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ພ້ອມກັບຂໍ້ຜູກມັດດັ່ງນີ້ວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຂອງເຫລົ່ານີ້ ຖ້າຫາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າປະປ່ອຍມັນໄປໂດຍຄວາມປະໝາດ ຫລື ໂດຍການລະເລີຍປະການໃດ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກ; ແຕ່ຖ້າຫາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດທີ່ຈະຮັກສາມັນໄວ້, ຈົນກວ່າເພິ່ນຜູ້ເປັນທູດຈະເອີ້ນເອົາມັນຄືນ, ແລ້ວຂອງເຫລົ່ານີ້ຈະໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ.

“ໃນບໍ່ຊ້າຂ້າພະເຈົ້າກໍເຂົ້າໃຈເຫດຜົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບພາລະອັນເຂັ້ມງວດໃຫ້ຮັກສາຂອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃຫ້ປອດໄພ, ແລະ ສິ່ງທີ່ທູດໄດ້ເວົ້າໄວ້ວ່າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ເພິ່ນຕ້ອງການໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດແລ້ວ, ເພິ່ນຈະເອົາຂອງເຫລົ່ານັ້ນຄືນໄປ. ທັນທີທີ່ຄົນຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຂອງເຫລົ່ານັ້ນມາ, ຜູ້ຄົນກໍໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງໜັກເພື່ອຈະເອົາມັນໄປຈາກຂ້າພະເຈົ້າ. ກົນອຸປະກອນທຸກຢ່າງທີ່ຄິດຂຶ້ນມາໄດ້ ກໍຈະເຮັດເພື່ອເຈດຕະນານັ້ນ. ການຂົ່ມເຫັງນັບມື້ນັບຮຸນແຮງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ, ແລະ ຜູ້ຄົນເຝົ້າຄອຍຢູ່ຕະຫລອດເວລາເພື່ອຈະເອົາມັນໄປ. ແຕ່ໂດຍຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຂອງເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງຢູ່ໃນກຳມີຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງປອດໄພ. ຈົນກວ່າຂ້າພະເຈົ້າໃຊ້ຂອງເຫລົ່ານີ້ເຮັດໃຫ້ພາລະທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດສຳເລັດຕາມທີ່ຕົກລົງກັນໄວ້. ເມື່ອທູດເອີ້ນເອົາມັນຄືນ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍສົ່ງຂອງເຫລົ່ານີ້ຄືນໃຫ້ເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນມີຂອງເຫລົ່ານີ້ຢູ່ໃນຄວາມອາລັກຂາຂອງເພິ່ນ; ຈົນເຖິງມື້ນີ້, ຄືວັນທີສອງຂອງເດືອນ ພຶດສະພາ, ໜຶ່ງພັນແປດຮ້ອຍສາມສິບແປດ.”

ສຳລັບບັນທຶກຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ເບິ່ງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ປະຫວັດ ໃນ ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ.

ບັນທຶກທີ່ເກົ່າແກ່ ຊຶ່ງນຳອອກມາຈາກພື້ນດິນດັ່ງສູງຂອງຜູງຊົນເວົ້າອອກມາຈາກພື້ນດິນ ແລະ ແປອອກມາເປັນພາສາອັງກິດໂດຍຂອງປະທານ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພິສູດໄດ້ໂດຍການຢືນຢັນຈາກພຣະເຈົ້າ ຈຶ່ງໄດ້ຈັດພິມອອກມາສູ່ໂລກເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນປີ 1830 ຄື THE BOOK OF MORMON.

ບົດວິເຄາະ ໂດຍຫຍໍ້ກ່ຽວກັບພຣະຄຳພີມໍມອນ

ພຣະຄຳພີມໍມອນເປັນບັນທຶກທີ່ສັກສິດຂອງຊາວອາເມຣິກາສະໄໝບູຮານ ແລະ ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນໂລຫະຕ່າງໆ. ບັນທຶກເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຫຍໍ້ມາຈາກ ແຫລ່ງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໂຟ ຊຶ່ງມີຢູ່ສອງແບບ. ແຜ່ນຈາລຶກນ້ອຍກັບແຜ່ນຈາລຶກໃຫຍ່. ແບບທຳອິດແມ່ນເຈາະຈົງໃສ່ສິ່ງສັກສິດ ແລະ ການຮັບໃຊ້ ແລະ ການສິດສອນຂອງສາດສະດາທັງຫລາຍ, ຊຶ່ງສ່ວນຖັດກັນໄປນັ້ນແມ່ນເຕັມໄປດ້ວຍປະຫວັດສາດຂອງຜູ້ຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (1 ນິໂຟ 9:2–4). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫລັງຈາກວັນເວລາຂອງໂມໄຊຢາ, ແຜ່ນຈາລຶກໃຫຍ່ໄດ້ມີຂໍ້ຄວາມອັນສັກສິດຮ່ວມຢູ່ດ້ວຍ.
2. ແຜ່ນຈາລຶກຂອງມໍມອນ ຊຶ່ງມີຂໍ້ຄວາມຫຍໍ້ມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກໃຫຍ່ຂອງນີໂຟ, ຈັດຂຶ້ນໂດຍມໍມອນ ມີຄຳອະທິບາຍຫລາຍຢ່າງ. ແຜ່ນຈາລຶກເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ບັນຈຸປະຫວັດສາດສະໄໝຕໍ່ມາທີ່ເພີ່ນຂຽນໄວ້ ລວມທັງຂໍ້ຄວາມເພີ່ມເຕີມໂດຍໂມໂຮໂນຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງມໍມອນ.
3. ແຜ່ນຈາລຶກຂອງອີເທີ ຊຶ່ງເປັນປະຫວັດສາດຂອງຊາວຢາເຣັດ. ການບັນທຶກສ່ວນນີ້ຖືກຫຍໍ້ໂດຍໂມໂຮໂນ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ເພີ່ມເຕີມເນື້ອຄວາມອະທິບາຍຂອງຕົນເອງໃສ່ໃນນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຮວມບັນທຶກໄວ້ໃນຫົວຂໍ້ຂອງ “ໜັງສືອີເທີ.”
4. ແຜ່ນ ຈາລຶກທອງເທລືອງ ທີ່ໄດ້ນຳມາ ໂດຍຜູ້ຄົນຂອງລີໂຮ ຊຶ່ງອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ 600 ປີ ກ່ອນຄຣິສຕະສັກກະລາດ. ແຜ່ນຈາລຶກນີ້ໄດ້ບັນທຶກ “ໜັງສືທຳເຫລັ້ມຂອງໂມເຊ, . . . ແລະ ພ້ອມດ້ວຍບັນທຶກຂອງຊາວຢິວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, . . . ລົງມາເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການປົກຄອງຂອງເຊເດກີຢາ ກະສັດຂອງຊາວຢູດາ ແລະ ຄຳທຳນາຍຂອງສາດສະດາຜູ້ສັກສິດ” (1 ນິໂຟ 5:11–13). ໄດ້ມີຄຳກ່າວອ້າງມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກເຫຼົ່ານີ້, ກ່າວອ້າງຄຳຂອງເອຊາຢາ ແລະ ສາດສະດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ ຫລື ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ ໄດ້ປະກົດຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ.

ພຣະຄຳພີມໍມອນປະກອບດ້ວຍພາກໃຫຍ່ ສິບຫ້າ ພາກ ຫລື ໝວດ ຍົກເວັ້ນພາກດຽວ ຊຶ່ງເອີ້ນກັນວ່າ ໜັງສື, ຕາມທຳມະດາແລ້ວ ຈະເປັນຕາມຊື່ຂອງຜູ້ຂຽນເລື່ອງເປັນສ່ວນໃຫຍ່. ພາກສ່ວນທຳອິດ (ໜັງສື ທຶກສະບັບທຳອິດສິ້ນສຸດດ້ວຍອອມໄນ) ແມ່ນການແປຈາກແຜ່ນຈາລຶກນ້ອຍຂອງນີໂຟ. ຄຳຂອງມໍມອນໄດ້ຖືກສອດໃສ່ຂັ້ນກາງໜັງສືອອມໄນກັບໜັງສືໂມໄຊຢາເພື່ອຄຳຂອງມໍມອນຈະໄດ້ຕໍ່ບັນທຶກໃນແຜ່ນຈາລຶກນ້ອຍເຂົ້າກັບການຫຍໍ້ຂອງມໍມອນ ທີ່ເອົາມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກໃຫຍ່.

ພາກທີ່ຍາວທີ່ສຸດແມ່ນເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ໂມໄຊຢາຈົນເຖິງມໍມອນ ບົດທີ 7 ລວມທັງການແປຄວາມຫຍໍ້ຂອງມໍມອນ ຈາກແຜ່ນຈາລຶກໃຫຍ່ຂອງນີໂຟ. ພາກສະຫລຸບ ຈາກມໍມອນ ບົດທີ 8 ໄປຈົນຈົບເຫລັ້ມແມ່ນໂມໂຮໂນ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງມໍມອນໄດ້ຈາລຶກໄວ້ຫລັງຈາກສິ້ນສຸດການບັນທຶກຊີວະປະຫວັດຂອງບິດາຂອງເພີ່ນ. ແລ້ວໄດ້ເຮັດຄວາມຫຍໍ້ຂອງບັນທຶກ

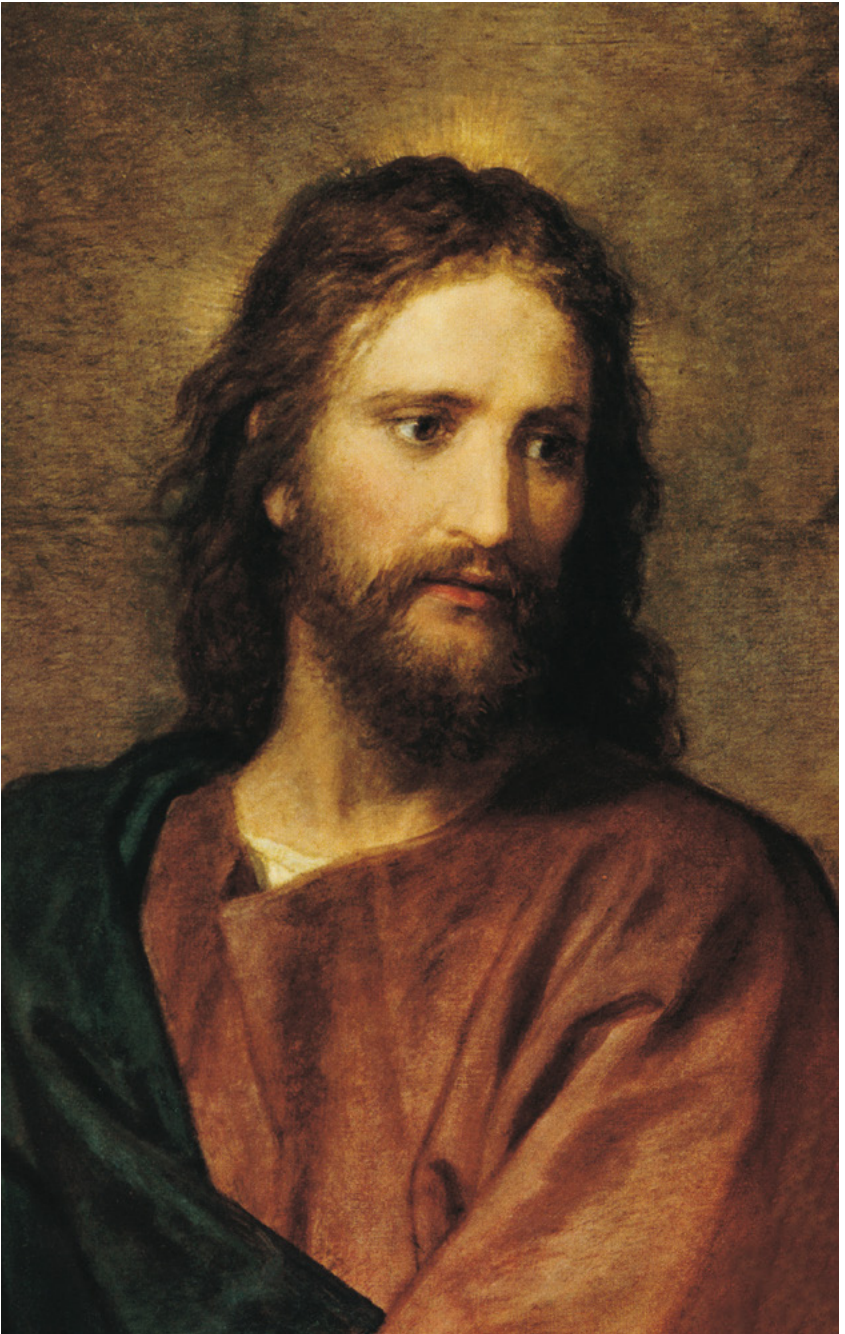
ຂອງຊາວຢາເຮັດໄວ້ (ເປັນໜັງສືອີເທີ). ຕໍ່ມາເພິ່ນໄດ້ເພີ່ມເຕີມພາກທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ໜັງສືໂມໂຣໂນ.

ໃນ ຫລື ປະມານ ຄ.ສ. 421, ໂມໂຣໂນ, ຜູ້ເປັນສາດສະດາ-ນັກປະຫວັດສາດຂອງຊາວນີໂຟຄົນສຸດທ້າຍໄດ້ຜະນຶກບັນທຶກອັນສັກສິດນັ້ນ ແລະ ໄດ້ເຊື່ອງມັນໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ນຳອອກມາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ດັ່ງທີ່ທຳນາຍໄວ້ໂດຍສຸລະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານສາດສະດາສະໄໝບູຮານຂອງພຣະອົງ. ໃນ ຄ.ສ. 1823, ໂມໂຣໂນຜູ້ດຽວກັນນີ້ ຜູ້ທີ່ພື້ນຄົນຊີວິດແລ້ວ, ໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລ້ວມອບແຜ່ນຈາລຶກ ຊຶ່ງມີອັກຂະລະໃຫ້ເພິ່ນ.

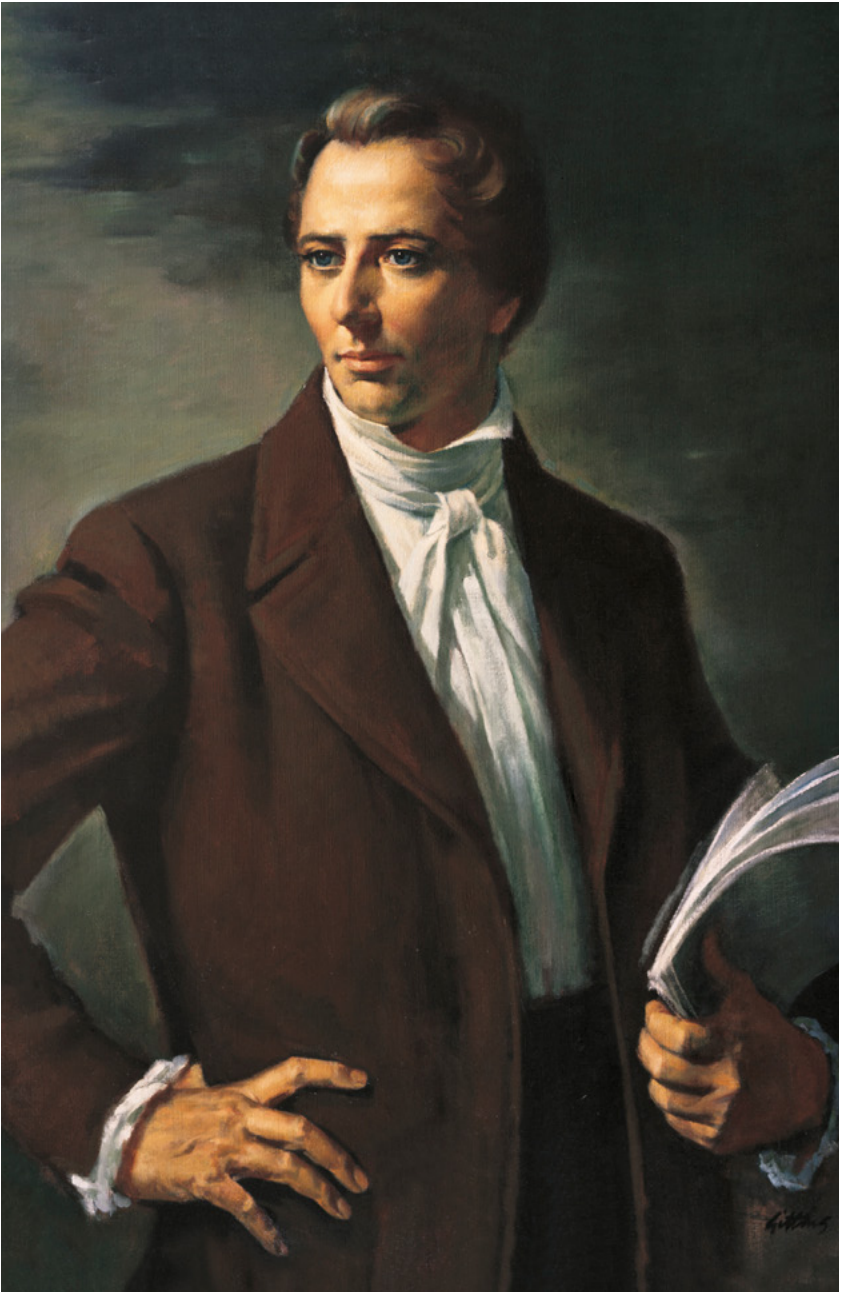
ກ່ຽວກັບສະບັບນີ້: ໜ້າວິເຄາະຕົ້ນສະບັບ, ຢູ່ກ່ອນໜ້າສາລະບານ, ຖືກຍົກເອົາມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກ ແລະ ເປັນຂໍ້ຄວາມສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສັກສິດ. ຄຳນຳທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຕົວເນື່ອງ, ດັ່ງເຊັ່ນຢູ່ໃນ 1 ນິໂຟ ແລະ ຢູ່ກ່ອນໜ້າ ໂມໂຊຢາ ບົດທີ 9, ກໍເປັນຂໍ້ຄວາມສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສັກສິດຄືກັນ. ຄຳນຳທີ່ເປັນຕົວເນື່ອງ, ດັ່ງເຊັ່ນໃນຫົວຂໍ້ບົດ, ບໍ່ແມ່ນຂໍ້ຄວາມຈາກສະບັບຕົ້ນ ແຕ່ຊ່ວຍໃນການສຶກສາ ລວມທັງເພື່ອຄວາມສະດວກໃນການອ່ານ.

ຄວາມຜິດພາດເລັກໜ້ອຍທີ່ມີຢູ່ໃນປຶ້ມຖືກເກັບໄວ້ສະເໝີມາໃນພຣະຄຳພິມມອນສະບັບທີ່ໄດ້ພິມຜ່ານມາເປັນພາສາອັງກິດ. ສະບັບນີ້ບັນຈຸການດັດແປງທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເນື້ອຫາສອດຄ່ອງກັບຕົ້ນສະບັບກ່ອນການຈັດພິມ ແລະ ກັບການພິມຊຸດທຳອິດ ຊຶ່ງຮຽບຮຽງໂດຍສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ.

ຮູບພາບປະກອບ

ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ
ແຕ້ມໂດຍ ເຮັນຣິກ ຮອບແມນ

ສາດສະດາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ
ແຕ້ມໂດຍ ອາລັວິນ ກິດຕິນສ໌

ເບິ່ງ “ປະຈັກພະຍານຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ,” ໜ້າ xi-xiv

ລິໄສໄດ້ພົບເລຍໂຮມາ
ແຕ່ມີໂດຍອາກໂນລດ໌ ພຣິເບີກ

ເບິ່ງ 1 ນິໄພ 16, ຫນັກ 46-51

ລິໄສ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນມາເຖິງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ
ແຕ່ມໂດຍ ອາກໂນລດ໌ ຟຣີເບີກ

ເບິ່ງ 1 ນິໄຟ 18, ໜ້າ 58-61

ແອວມາໃຫ້ບັບຕິສະມາຍູທີ່ແມ່ນຳມ່ອນ
ແຕ້ມໂດຍ ອາກໂນລດ໌ ຟຣີເບີກ

ເບິ່ງ ໂມໂຊຢາ 18, ໜ້າ 252-256

ຊາມູເອນຄົນເລມັນພະຍາກອນ
ແຕ້ມໂດຍ ອາກໂນລດ໌ ຟຣີເບີກ

ເບິ່ງ ຮິລາມັນ 16, ໜ້າ 577-579

ພະເຊຊູຄຣີດຢັງມາຢາມອາເມຣິກາ
ແຕ້ມໂດຍ ຈອນ ສະກາດ

ຜູ້ 3 ນິໄພ 11, ຫນ້າ 609-613

ໂມໂຣໄນຝັງບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນຊາວນີໄຟ
ແຕ້ມໂດຍ ທອມ ລາແວ້ວ

ເບິ່ງ ມໍມອນ 8, ໜ້າ 682-687

ໜັງສືນິໄຟສະບັບທຳໜຶ່ງ

ການປົກຄອງ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຂອງເພິ່ນ

ເລື່ອງລາວຂອງລີໄຮ ແລະ ຊາໄຮຢາ ພັນລະຍາຂອງເພິ່ນພ້ອມດ້ວຍລູກຊາຍສີ່ຄົນ ທີ່ມີຊື່ວ່າ (ເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ລູກກົກ) ເລມັນ, ເລມູເອນ, ແຊມ, ແລະ ນິໄຟ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນລີໄຮໃຫ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມເພາະເພິ່ນທຳນາຍແກ່ຜູ້ຄົນກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພວກເຂົາພະຍາຍາມທຳລາຍຊີວິດຂອງເພິ່ນ. ເພິ່ນເດີນທາງສາມວັນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານກັບຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ. ນິໄຟພາພວກອ້າຍກັບໄປແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມເພື່ອຕາມເອົາບັນທຶກຂອງຊາວຍິວ. ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ລູກສາວຂອງອິດຊະມາເອນມາເປັນເມຍ. ເຂົາເຈົ້າພາຄອບຄົວອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມທຸກຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ການເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າມາເຖິງຜົນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່. ພວກອ້າຍຂອງນິໄຟກະບົດຕໍ່ລາວ. ລາວເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຍອມຈຳນົນ ແລະ ສ້າງເຮືອລຳໜຶ່ງ. ເຂົາເຈົ້າເອີ້ນບ່ອນນັ້ນວ່າ ອຸດົມສົມບູນ. ເຂົາເຈົ້າຂ້າມຜົນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄປສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ແລະ ອື່ນໆ. ທັງນີ້ເປັນໄປຕາມເລື່ອງລາວຂອງນິໄຟ ທີ່ອີກຄຳໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟເປັນຜູ້ຂຽນບັນທຶກນີ້.

ບົດທີ 1

ນິໄຟ ເລີ່ມ ບັນ ທຶກ ກ່ຽວ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ລາວ—ລີໄຮເຫັນພາບນິມິດທີ່ເປັນເລົ່າໄພ ແລະ ອ່ານຈາກໜັງສືຄຳທຳນາຍ—ເພິ່ນສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ, ບອກລ່ວງໜ້າເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະເມຊີອາ ແລະ ທຳນາຍເຖິງຄວາມພິນາດທີ່ຈະມາເຖິງເມືອງເຢຣູຊາເລັມ—ເພິ່ນຖືກຊາວຍິວຂົ່ມເຫັງ. ປະມານ 600 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນິໄຟ ທີ່ ໄດ້ ເກີດ ຈາກ ະບົດາມານດາ ະຜູ້ປະເສີດ, ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮັບການ ະສິດສອນມາແຕ່ແລ້ວ ໃນສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ທັງໝົດຂອງບົດາຂອງຂ້າ

ພະເຈົ້າ ແລະ ໂດຍທີ່ເຫັນ ະຄວາມທຸກຫລາຍຢ່າງ ໃນວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ໂດຍເປັນທີ່ໂປດປານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫລອດວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍທີ່ມີຄວາມຮູ້ຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງເຖິງພຣະກະລຸນາທິຄຸນ ແລະ ະຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດ ະບັນທຶກກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດບັນທຶກເປັນ ະພາສາຂອງບົດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ຂອງຊາວຍິວ ແລະ ພາສາຂອງຊາວເອຢິບ.

1 1 ກ ຄມພ ນິໄຟ, ລູກຊາຍຂອງລີໄຮ. ຂ ຄພ 68:25, 28. ຄມພ ພໍ່ແມ່, ບົດາມານດາ. ຄ ສພສ 22:1.

ງ ອນ 1:1; ມຊຢ 1:2-3. ຄມພ ສອນ, ຜູ້ສອນ, ຄູສອນ. ຈ ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ.

ສ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ຊ ຄມພ ພຣະຄຳພີ. 2 ກ ມຊຢ 1:2-4; ມມ 9:32-33.

3 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ດີວ່າ ບັນທຶກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກະທຳນັ້ນເປັນ "ຄວາມຈິງ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຮັດມັນດ້ວຍມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເຮັດຕາມຄວາມຮູ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ.

4 ເພາະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນປີ "ທຳອິດຂອງການປົກຄອງຂອງ ຊີເຊເດກີຢາ ກະສັດແຫ່ງຢູດາ (ລີໂຮບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນ ຢີເຣຣູຊາເລັມ ຕະຫລອດວັນເວລາຂອງເພິ່ນ) ແລະ ໃນປີດຽວກັນນັ້ນ ໄດ້ມີ "ສາດສະດາຫລາຍທ່ານມາທຳນາຍຕໍ່ຜູ້ຄົນວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງກັບໃຈ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ມະຫານະຄອນ ຢີເຣຣູຊາເລັມຈະຕ້ອງຖືກທຳລາຍ.

5 ດັ່ງ ນັ້ນ ເຫດ ການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື "ລີໂຮບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເມື່ອເພິ່ນອອກໄປອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນອ້ອນວອນດ້ວຍສຸດ ຈິໃຈ ເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນເມື່ອເພິ່ນອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ, ມີ "ເລົາໄຟມາສະ ຖິດ ຢູ່ເທິງກ້ອນຫີນຊື່ໜ້າຂອງເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນກໍໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນຫລາຍເລື່ອງ; ເພາະສິ່ງທີ່ເພິ່ນເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນມານັ້ນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຕົວຂອງເພິ່ນມີຄວາມສະຫ້ານຫວັ່ນໄຫວ ແລະ ສັ່ນຢາງຍິ່ງ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ

ໄດ້ກັບມາບ້ານຂອງເພິ່ນເອງ ທີ່ເມືອງເຢຣູຊາເລັມ; ແລະ ໄດ້ລົ້ມຕົວລົງເທິງຕຽງນອນຂອງເພິ່ນຢາງ "ໝົດກຳລັງດ້ວຍພຣະວິນຍານ ແລະ ສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນມາ.

8 ແລະ ໂດຍໝົດກຳລັງດ້ວຍພຣະວິນຍານ, ເພິ່ນຈຶ່ງຖືກນຳໄປໃນ "ພາບນິມິດ, ຈົນວ່າເພິ່ນເຫັນ ພຳສະຫວັນເປີດ, ແລະ ເພິ່ນຄິດວ່າເພິ່ນເຫັນພຣະເຈົ້າປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະທີ່ນັ່ງ, ຫຸ້ມລ້ອມໄປດ້ວຍເຫລົ່າຫູດທັງຫລາຍຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນ ຢູ່ໃນທ່າທາງກຳລັງຮ້ອງເພງ ແລະ ສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຢູ່.

9 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເພິ່ນ ເຫັນ ຄົນ ຜູ້ ໜຶ່ງ ລົງ ມາ ຈາກ ທ່າ ມ ກາງ ສະ ຫວັນ, ແລະ ເພິ່ນ ເຫັນ ວ່າ "ລັດ ສະ ພິ ພາບ ຂອງ ຄົນ ຜູ້ ນັ້ນ ເໜືອ ກວ່າ ລັດ ສະ ພິ ພາບ ຂອງ ດວງ ອາ ທິດ ໃນ ຕອນ ທ່າ ງ ວັນ.

10 ແລະ ເພິ່ນເຫັນຄົນອີກ "ສິບສອງຄົນ ຕິດຕາມຜູ້ນັ້ນລົງມານຳກັນ, ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພວກເຂົາ ເໜືອກວ່າແສງສະຫວ່າງຂອງດວງດາວໃນທ້ອງນະພາ.

11 ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນລົງມາ ແລະ ອອກໄປໃນຜືນແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ຜູ້ທຳອິດໄດ້ມາຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ມອບ "ໜັງສືໃຫ້ແກ່ເພິ່ນເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ຂໍໃຫ້ເພິ່ນອ່ານ.

<p>3 ກ 1 ນຟ 14:30; ມຊຢ 1:6; ອຫ 5:1-3; ຄພ 17:6.</p> <p>4 ກ 598 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.; ເບິ່ງ ລຳດັບປະຫວັດສາດ ໃນພາກຫ້ອຍທ້າຍ.</p> <p>ຂ 2 ຂຄ 36:10; ຢມຢ 52:3-5; ອມນ 1:15.</p> <p>ຄ 1 ຂຄ 9:3.</p> <p>ງ 2 ກສ 17:13-15; 2 ຂຄ 36:15-16;</p>	<p>ຢມຢ 7:25-26. ຄມພ ສາດສະດາ.</p> <p>ຈ ຢມຢ 26:18; 2 ນຟ 1:4; ຮລມ 8:20.</p> <p>5 ກ ຄມພ ລີໂຮ, ບິດາຂອງນິໄຟ.</p> <p>ຂ ຢກບ 5:16.</p> <p>6 ກ ອພຍ 13:21; ຮລມ 5:24, 43; ຄພ 29:12; ຈສ—ປ 1:16.</p> <p>7 ກ ດນອ 10:8; 1 ນຟ 17:47;</p>	<p>ມຊ 1:9-10; ຈສ—ປ 1:20.</p> <p>8 ກ 1 ນຟ 5:4. ຄມພ ພາບນິມິດ.</p> <p>ຂ ອຊກ 1:1; ກຈກ 7:55-56; 1 ນຟ 11:14; ຮລມ 5:45-49; ຄພ 137:1.</p> <p>9 ກ ຈສ—ປ 1:16-17.</p> <p>10 ກ ຄມພ ອັກຄະສາວິກ.</p> <p>11 ກ ອຊກ 2:9.</p>
--	---	---

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ເພິ່ນອ່ານໜັງສືແລ້ວ, ເພິ່ນກໍເຕັມໄປດ້ວຍ "ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

13 ແລະ ເພິ່ນອ່ານ, ມີຄວາມວ່າ: ວິບັດ, ວິບັດ ແກ່ ເຢຣູ ຊາເລັມ, ເພາະ ເຮົາ ເຫັນ "ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງເຈົ້າ! ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຫລາຍຢ່າງທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ອ່ານມາຫລາຍ ເລື່ອງກ່ຽວກັບ ະເຢຣູ ຊາເລັມ—ວ່າມັນຈະຖືກທຳລາຍພ້ອມກັບຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ; ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ກໍຈະຕາຍດ້ວຍດາບ, ແລະ ຈຳນວນໜຶ່ງກໍຈະຖືກ ະເອົາໄປເປັນຊະເລີຍໃນບາບີໂລນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ່ານ ແລະ ໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງແລ້ວ, ເພິ່ນກໍໄດ້ທຸນຂໍຫລາຍຢ່າງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຊັ່ນ: ໂອ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ເອີຍວຽກງານຂອງພຣະອົງຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນແທ້ໆ! ພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະອົງຢູ່ສູງໃນພ້າສະຫວັນ, ອຳນາດ ແລະ ພຣະກະລຸນາທິຄຸນ ແລະ ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງມີຢູ່ເໜືອຜູ້ອາໄສທັງປວງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ເພາະພຣະອົງມີຄວາມເມດຕາ, ພຣະອົງຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຜູ້ທີ່ "ມາຫາພຣະອົງຖືກທຳລາຍ!

15 ແລະ ຕາມມື້ຄືພາສາຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນການສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນ; ເພາະຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນປິຕິຍິນດີ, ແລະ ສຸດໃຈຂອງເພິ່ນອີ່ມເອີບເພາະ

ສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງຕໍ່ເພິ່ນ.

16 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ມີໄຟ, ບໍ່ໄດ້ເຮັດເລື່ອງລາວຄົບຖ້ວນເຖິງເລື່ອງທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກໄວ້, ເພາະເພິ່ນໄດ້ບັນທຶກໄວ້ຫລາຍເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນໃນພາບນິມິດ ແລະ ໃນຄວາມຝັນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຂຽນໄວ້ຫລາຍເລື່ອງທີ່ເພິ່ນ "ໄດ້ທຳນາຍ ແລະ ໄດ້ເວົ້າກັບລູກຫລານຂອງເພິ່ນນຳອີກ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບັນທຶກເລື່ອງລາວໄວ້ຄົບຖ້ວນ.

17 ແຕ່ ຂ້າ ພະເຈົ້າຈະຂຽນເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການປະຕິບັດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ "ຫຍໍ້ຂໍ້ຄວາມຈາກ ະບັນທຶກຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກຊຶ່ງເຮັດດ້ວຍມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ. ດັ່ງນັ້ນຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າຫຍໍ້ບັນທຶກຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈະຂຽນເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ.

18 ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງປາດຖະໜາຈະໃຫ້ທ່ານຮູ້ວ່າ ຫລັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງຕໍ່ລິໄຮ, ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກ່ຽວກັບ "ຄວາມພິນາດຂອງເຢຣູຊາເລັມ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນ ະທຳນາຍ ແລະ ປະກາດກັບພວກເຂົາເຖິງເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນມາ.

<p>12 ກ ຄພ 6:15. 13 ກ 2 ກສ 24:18-20; 2 ຂຄ 36:14. ຂ 2 ກສ 23:27; 24:2; ຍມຍ 13:13-14; 2 ນພ 1:4. ຄ 2 ກສ 20:17-18;</p>	<p>2 ນພ 25:10; ອມນ 1:15. 14 ກ ແອວ 5:33-36; 3 ນພ 9:14. 16 ກ 1 ນພ 7:1. 17 ກ 1 ນພ 9:2-5. ຂ 1 ນພ 6:1-3; 19:1-6;</p>	<p>2 ນພ 5:29-33; ຄພ 10:38-46. 18 ກ 2 ນພ 25:9-10; ຄພ 5:20. ຂ ຄມພ ທຳນາຍ, ການ ທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ.</p>
---	---	---

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວຍິງໄດ້ "ເຍາະເຍີ້ຍເພິ່ນ ເພາະເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບພວກເຂົາ; ເພາະເພິ່ນໃຫ້ຖ້ອຍຄຳອັນແທ້ຈິງເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເພິ່ນໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ, ແລະ ທັງເລື່ອງທີ່ເພິ່ນອ່ານຈາກໜັງສືເຫລັ້ມນັ້ນ ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ປະຈັກຢາງແຈ່ມແຈ້ງເຖິງການສະເດັດມາຂອງ ສພຣະເມຊີອາອົງໜຶ່ງ, ແລະ ການໄຖ່ຂອງໂລກນຳອີກ.

20 ແລະ ເມື່ອຊາວຍິງໄດ້ຍິນເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ພວກເຂົາກໍຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເໝືອນກັນກັບຄຽດແຄ້ນໃຫ້ສາດສະດາໃນສະໄໝກ່ອນ, ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ "ຂັບໄລ່, ແລະ ແກວ່ງກ້ອນຫິນໃສ່, ແລະ ເຂັ້ມຂ້າ, ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍພະຍາຍາມຊອກຫາຊີວິດຂອງເພິ່ນເໝືອນກັນ, ເພື່ອຈະເອົາມັນໄປເສຍ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟຂໍສະແດງຕໍ່ທ່ານວ່າ "ຄວາມເມດຕາອັນລະອຽດອ່ອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຢູ່ເໜືອທຸກຄົນທີ່ພຣະອົງເລືອກໄວ້, ເປັນເພາະສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ມັນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຂັ້ມແຂງຈົນເຖິງອຳນາດການບົດປ່ອຍ.

ບົດທີ 2

ລິໄຮ ອອກ ເດີນທາງພ້ອມດ້ວຍ ຄອບຄົວເຂົ້າໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງກັນດານ ທີ່ຢູ່ຝັ່ງທະເລ ແດງ—ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະຖົມຊັບສົມ

ບັດຂອງເຂົາເຈົ້າ—ລິໄຮໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ສິດສອນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ໃຫ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດ—ເລມັນກັບເລມູເອນຈົມໃຫ້ບິດາຂອງຕົນ—ນິໄຟເຊື້ອພັງ ແລະ ອະທິຖານໃນສັດທາ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງກັບນິໄຟ, ແລະ ລາວໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງພວກອ້າຍຂອງລາວ. ປະມານ 600 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມຝັນ ແລະ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ ລິໄຮເພາະສິ່ງທີ່ເຈົ້າກະທຳໄວ້, ແລະ ເພາະເຈົ້າຊື່ສັດ ແລະ ປະກາດກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ ເຖິງເລື່ອງທີ່ເຮົາສັ່ງເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາພະຍາຍາມຈະ "ເອົາຊີວິດຂອງເຈົ້າ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ "ໄດ້ບັນຊາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນ "ຄວາມຝັນວ່າ ເພິ່ນຄວນ "ນຳຄອບຄົວຂອງເພິ່ນອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນເປັນຄົນ "ເຊື້ອພັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງເຮັດຕາມພຣະຄຳທີ່ພຣະອົງບັນຊາເພິ່ນ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປ ໃນຖິ່ນ ແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ປະຖົມ ເຮືອນຊານ ແລະ ແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຄຳຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເງິນຂອງເພິ່ນ,

<p>19 ກ 2 ຂລ 36:15-16; ຢມຢ 25:4; 1 ນຟ 2:13; 7:14. 2 ຄມພ ພຣະເມຊີອາ. 20 ກ ຮລມ 13:24-26. 2 ແອວ 34:38;</p>	<p>ຄພ 46:15. ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດ ຕາ, ຄວາມເມດຕາ. 2 1 ກ 1 ນຟ 7:14. 2 ກ 1 ນຟ 5:8; 17:44. 2 ຄມພ ຜົນ.</p>	<p>ຄ ປຖກ 12:1; 2 ນຟ 10:20; ອທ 1:42; ອຣຮ 2:3. 3 ກ ຄມພ ເຊື້ອພັງ, ການ ເຊື້ອພັງ, ພັງຄວາມ.</p>
---	--	--

ແລະ ຂອງມີຄ່າຂອງເພິ່ນ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ເອົາສິ່ງໃດໄປກັບເພິ່ນເລີຍ, ນອກຈາກຄອບຄົວ, ແລະ ສະບຽງອາຫານ, ແລະ ຜ້າເຕັ້ນ, ແລະ ນອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

5 ແລະ ເພິ່ນລົງມາເຖິງຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລແດງ; ແລະ ເພິ່ນເດີນທາງໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານໃນຊາຍແດນ ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ທະເລແດງເຂົ້າໄປອີກ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານກັບຄອບຄົວຂອງເພິ່ນທີ່ມີຊາໂຮຢາ, ມານດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄື ລະເມັນ, ເລມູເອນ, ແລະ ແຊມ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອເພິ່ນເດີນທາງໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານໄດ້ສາມມື້, ເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນຂອງເພິ່ນຂຶ້ນໃນ ນ້ຳຮ່ອມພູທີ່ຢູ່ແຄມຝັ່ງຂອງແມ່ນ້ຳສາຍຫຼົ່ງ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ສ້າງ ນ້ຳແທ່ນບູຊາດ້ວຍ ສິນ, ແລະ ທຳການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຖວາຍຄວາມ ຂອບພຣະຄຸນແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນຕັ້ງຊື່ແມ່ນ້ຳນັ້ນວ່າ ເລມັນ, ແລະ ມັນໄຫລລົງສູ່ທະເລແດງ, ແລະ ຮ່ອມພູຢູ່ໃນຊາຍແດນໃກ້ປາກແມ່ນ້ຳສາຍນັ້ນ.

9 ແລະ ເມື່ອບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ແມ່ນ້ຳໄຫລລົງໄປສູ່ອ່າງນ້ຳທະເລແດງ, ເພິ່ນຈຶ່ງເວົ້າກັບເລມັນມີຄວາມວ່າ: ໂອ້ ຂໍໃຫ້ລູກຈົ່ງເປັນຄືກັນກັບແມ່ນ້ຳສາຍ

ນີ້ ຊຶ່ງໄຫລໄປຫາອ່າງນ້ຳແຫ່ງຄວາມຊອບທຳທັງປວງຕະຫລອດເວລາດ້ວຍເຫັນ!

10 ແລະ ເພິ່ນເວົ້າກັບເລມູເອນອີກວ່າ: ໂອ້ ຂໍໃຫ້ລູກຈົ່ງເປັນເໝືອນດັ່ງຮ່ອມພູນີ້, ຊຶ່ງໝັ້ນຄົງ ແລະ ແນ່ວແນ່, ແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ!

11 ບັດນີ້ ເພິ່ນເວົ້າເຊັ່ນນີ້ ເພາະຄວາມແຂງຄໍຂອງເລມັນກັບເລມູເອນ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາໄດ້ ຈົ່ງໃຫ້ ບິດາຂອງພວກເຂົາຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງ, ເພາະເພິ່ນເປັນຄົນເຫັນ ພາບນິມິດ, ແລະ ພາພວກເຂົາອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ, ແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈາກຄຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເງິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂອງມີຄ່າຂອງພວກເຂົາໃຫ້ມາຕາຍຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ແລະ ການນີ້ຄົນທັງສອງກ່າວວ່າ ເພິ່ນກະທຳໄປດ້ວຍຄວາມຄິດຜັນອັນໂງ່ຈ້າທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງເພິ່ນເອງ.

12 ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າເລມັນກັບເລມູເອນເປັນອ້າຍໃຫຍ່ກໍຕາມ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຈົ່ງໃຫ້ບິດາຂອງຕົນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຈົ່ງເພາະ ນ້ຳບໍ່ຮູ້ການກະທຳຂອງພຣະເຈົ້າອົງນັ້ນຜູ້ສ້າງພວກເຂົາ.

13 ພວກເຂົາທັງບໍ່ເຊື່ອວ່າເຢຣູຊາເລັມ, ມະຫານະຄອນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ຈະ ຖືກທຳລາຍໄດ້ຕາມຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາ. ແລະ ພວກເຂົາເປັນເໝືອນດັ່ງຊາວຍິວຜູ້ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ, ທີ່ພະຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປ.

<p>4 ກ 1 ນພ 10:4; 19:8. 5 ກ 1 ນພ 16:14; ຄພ 17:1. ຂ ຄມພ ເລມັນ. 6 ກ 1 ນພ 9:1. 7 ກ ປຖກ 12:7-8;</p>	<p>ອພຍ 24:4; ອຣຣ 2:17. ຂ ອພຍ 20:25; ພບຍ 27:5-6. ຄ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. 11 ກ 1 ນພ 17:17.</p>	<p>ຄມພ ຈົ່ງ. ຂ ສພສ 20:20. ຄ 1 ນພ 5:2-4. 12 ກ ມຊ 4:6. 13 ກ ຍມຍ 13:14; 1 ນພ 1:13.</p>
--	---	--

14 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ ໃນຮ່ອມພູເລມູເອນ, ດ້ວຍ "ພະລັງ, ໂດຍ ທີ່ເພິ່ນເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານ, ຈົນ ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາ ສູ້ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເພິ່ນ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາອັບອາຍ ຈົນພວກເຂົາບໍ່ກ້າຕໍ່ວ່າເພິ່ນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກ ເຂົາຈຶ່ງເຮັດຕາມທີ່ເພິ່ນບັນຊາ.

15 ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າອາໄສຢູ່ ໃນຜ້າເຕັ້ນ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້ານີໄຟໂດຍທີ່ມີອາຍຸໜ້ອຍຢູ່, ແຕ່ວ່າ ມີຮ່າງກາຍສູງໃຫຍ່ ແລະ ມີຄວາມປາດຖະ ໜາອັນແຮງກ້າຢາກຮູ້ຈັກ "ຄວາມລຶກລັບ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະອົງໄດ້ ສະເດັດມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ອ່ອນ ລົງຈົນວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ຈຶ່ງເຊື່ອຄຳເວົ້າທີ່ ບິດາ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມາທັງໝົດ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ກະບົດຕໍ່ເພິ່ນ ເໝືອນ ດັ່ງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

17 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ເວົ້າກັບແຊມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ລາວຮູ້ຈັກເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ດ້ວຍພຣະວິນຍານສັກສິດຂອງພຣະອົງ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວເຊື່ອ

ໃນຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

18 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ເລມັນກັບເລມູເອນບໍ່ເຊື່ອ ພັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ດ້ວຍ "ຄວາມໂສກເສົ້າເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງ ຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອພວກເຂົາ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັບສັ່ງກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີ ຄວາມວ່າ: ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວມີໄຟເພາະ "ສັດທາຂອງເຈົ້າ, ເພາະເຈົ້າສະແຫວງຫາ ເຮົາຢ່າງພາກພຽນ, ດ້ວຍຄວາມຕໍ່າຕ້ອຍ ໃນໃຈ.

20 ແລະ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາບັນຍັດ ຂອງເຮົາ, ເຈົ້າຈະ "ຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະ ຈະຖືກ ພາໄປຫາ ສະແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາຕຽມໄວ້ໃຫ້ ເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດ ເລີດລ້ຳກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ.

21 ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າ ຍັງກະບົດຕໍ່ເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈະຖືກ "ຕັດ ອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

22 ແລະ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຍັງຮັກສາບັນຍັດ ຂອງເຮົາ, ເຈົ້າຈະຖືກກະທຳໃຫ້ເປັນ "ຜູ້ ບຶກຄອງ ແລະ ຜູ້ສອນພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າ.

23 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນມື້ນັ້ນທີ່ພວກເຂົາ ກະບົດຕໍ່ເຮົາ, ເຮົາຈະ "ສາບແຊ່ງພວກເຂົາ ເຖິງຂະໜາດວ່າເປັນການສາບແຊ່ງຢ່າງ

<p>14 ກ ຄມພ ອຳນາດ. ຂ 1 ນພ 17:45.</p>	<p>ງ 1 ນພ 11:5. ຈ ຄມພ ສາດສະດາ; ພໍ່, ມະຕະ.</p>	<p>ມຊ 7:17-18. ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.</p>
<p>16 ກ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ພສສ 8:4; ແອວ 17:10; ຄພ 5:16. ຄມພ ເປີດເສີຍ, ການເປີດເສີຍ. ຄ 1 ກສ 18:37; ແອວ 5:7.</p>	<p>18 ກ ແອວ 31:24; 3 ນພ 7:16. 19 ກ 1 ນພ 7:12; 15:11. 20 ກ ຢຊ 1:7; 1 ນພ 4:14; ມຊຢ 1:7. ຂ ພບຍ 33:13-16; 1 ນພ 5:5; 7:13;</p>	<p>21 ກ 2 ນພ 5:20-24; ແອວ 9:13-15; 38:1. 22 ກ ປຖກ 37:8-11; 1 ນພ 3:29. 23 ກ ພບຍ 11:28; 1 ນພ 12:22-23; ຄພ 41:1.</p>

ສາທັດ, ແລະ ພວກເຂົາ ຈະ ບໍ່ ມີ ອຳນາດ ເໜືອກວ່າລູກຫລານຂອງເຈົ້າເວັນເສຍແຕ່ ພວກເຂົາຈະກະບົດຕໍ່ເຮົາເໝືອນກັນ.

24 ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ພວກເຂົາ ກະບົດຕໍ່ເຮົາ, ພວກເຂົາກໍຈະເປັນ "ໄພພິ ບັດ ແກ່ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ນີ້ເພື່ອຊ່ວຍ ຮັກເຕືອນພວກເຂົາທາງຄວາມຊົງຈໍາ.

ບົດທີ 3

ລູກຊາຍຂອງລີໂຮກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອ ເອົາ ແຜ່ນ ຈາລຶກທອງເຫລືອງ— ລາບານບໍ່ຍອມມອບແຜ່ນຈາລຶກໃຫ້— ນິໄຟຊັກຊວນ ແລະ ຊຸກຍູ້ພວກອ້າຍຂອງ ລາວ—ລາບານຍຶດເອົາຊັບສົມບັດຂອງ ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ພະຍາຍາມຂ້າເຂົາເຈົ້າ— ເລມັນກັບເລມູເອນຕີນິໄຟ ແລະ ແຊມ ແລະ ທູດ ໄດ້ຕໍ່າ ນິພວກເຂົາ. ປະມານ 600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້ານິໄຟຫລັງຈາກໄດ້ເວົ້າກັບພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ກໍກັບມາຫາຜ້າເຕັ້ນຂອງ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ ໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ພໍ່ຜົນເຫັນເລື່ອງໜຶ່ງໃນ "ຄວາມຜັນ, ຊຶ່ງໃນ ຄວາມຜັນນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາພໍ່ ວ່າ ລູກກັບພວກອ້າຍຂອງລູກຕ້ອງກັບຄືນ ໄປເຢຣູຊາເລັມ.

3 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ລາບານມີບັນຫີກຂອງ ຊາວຢິວ ແລະ "ລໍາດັບການສືບເຊື້ອສາຍ

ຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພໍ່ຄືກັນ, ແລະ ມັນ ໄດ້ຈາລຶກຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາພໍ່ວ່າ ລູກ ກັບພວກອ້າຍຂອງລູກຈະຕ້ອງກັບໄປບ້ານ ຂອງລາບານ, ເພື່ອຊອກຫາບັນຫີກ, ແລະ ນໍາເອົາມັນມາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ບ່ອນນີ້.

5 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພວກອ້າຍຂອງ ລູກຈົມ, ໂດຍກ່າວວ່າ ເລື່ອງທີ່ພໍ່ຂໍຮ້ອງໃຫ້ ພວກເຂົາເຮັດນັ້ນ ເປັນເລື່ອງຍາກ; ແຕ່ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພໍ່ບໍ່ໄດ້ຂໍຮ້ອງໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດ, ແຕ່ ມັນເປັນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

6 ສະນັ້ນ ຈົ່ງໄປເຖິດ, ລູກຂອງພໍ່, ແລະ ລູກຈະເປັນທີ່ໂປດປານຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ເພາະລູກ "ບໍ່ໄດ້ຈົມ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ເວົ້າກັບບິດາຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າວ່າ: ເຮົາ "ຈະໄປ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາ ເພາະເຮົາຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ "ພຣະບັນຍັດກັບລູກ ຫລານມະນຸດ ນອກຈາກພຣະອົງຈະ "ຕຽມ ທາງໄວ້ໃຫ້ເຂົາ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ສໍາເລັດໃນ ສິ່ງທີ່ພຣະອົງບັນຊາເຂົາ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຄໍາເວົ້າເຫລົ່າ ນີ້ ເພິ່ນກໍດີໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ເພາະເພິ່ນຮູ້ວ່າ ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວ.

9 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟກັບພວກອ້າຍ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງໄປໃນ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ພ້ອມດ້ວຍຜ້າເຕັ້ນ,

<p>24 ກ ຢຊ 23:13; ຜບ 2:22-23. ຂ 2 ນຟ 5:25. 3 2 ກ ຄມພ ຜົນ. 3 ກ 1 ນຟ 5:14. 6 ກ ຄມພ ການສະໜັບສະໜູນ</p>	<p>ຜູ້ນໍາຂອງສາດສະໜາຈັກ. 7 ກ 1 ຊມອ 17:32; 1 ກສ 17:11-15. ຄມພ ສັດທາ; ເຊື້ອພັງ, ການເຊື້ອ ພັງ, ພັງຄວາມ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ໒ ປຖກ 18:14; ຟລປ 4:13; 1 ນຟ 17:3, 50; ຄພ 5:34.</p>
---	--	---

ເພື່ອຂຶ້ນໄປແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຮົາຂຶ້ນມາເຖິງແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກັບພວກອ້າຍໄດ້ປຶກສາກັນ.

11 ແລະ ພວກເຮົາ "ຈົກສະຫລາກກັນ—ວ່າຜູ້ໃດ ໃນຈຳນວນພວກເຮົາຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນບ້ານຂອງລາບານ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສະຫລາກຕົກຢູ່ທີ່ເລມັນ; ແລະ ເລມັນຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນບ້ານລາບານ, ແລະ ເວົ້າກັບ ລາວລະຫວ່າງທີ່ ນັ່ງຢູ່ໃນບ້ານຂອງລາວ.

12 ແລະ ລາວໄດ້ຂໍບັນທຶກຊຶ່ງຈາລຶກໄວ້ຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ, ຊຶ່ງມີ "ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກລາບານ.

13 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາບານໃຈຮ້າຍ, ແລະ ຈັບລາວໂຍນອອກໄປຈາກບ່ອນຢູ່ຂອງຕົນ; ແລະ ບໍ່ຍອມມອບບັນທຶກໃຫ້ແກ່ລາວ. ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງກ່າວກັບລາວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າເປັນຂະໂມຍ ແລະ ເຮົາຈະຂ້າເຈົ້າ.

14 ແຕ່ເລມັນໜີໄປຈາກທີ່ຢູ່ຂອງລາວ, ແລະ ເລົ່າເລື່ອງທີ່ລາບານກະທຳໄປນັ້ນກັບພວກເຮົາ. ແລະ ພວກເຮົາເລີ່ມເສົ້າສະຫລົດໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເກືອບຈະກັບໄປຫາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.

15 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາຍັງມີຊີວິດ

ຢູ່, ພວກເຮົາຈະບໍ່ລົງໄປຫາບິດາຂອງພວກເຮົາໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ຈົນກວ່າຈະສຳເລັດ ໃນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາພວກເຮົາ.

16 ດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ພວກເຮົາຊື່ສັດໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ສະນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປຫາແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນ "ມູນມໍລະດົກຂອງບິດາຂອງພວກເຮົາ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ເພິ່ນໄດ້ປະຖິ້ມຄຳ ແລະ ເງິນ, ແລະ ຂອງມີຄ່ານາໆປະການໄວ້. ແລະ ທັງໝົດນີ້ເພິ່ນກະທຳໄປເພາະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

17 ເພາະເພິ່ນຮູ້ວ່າ ເຢຣູຊາເລັມຈະຕ້ອງ "ຖືກທຳລາຍເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ.

18 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ "ບໍ່ຍອມຮັບຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍັງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນຫລັງຈາກເພິ່ນໄດ້ຮັບ ະບັນຊາໃຫ້ໜີຈາກແຜ່ນດິນແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນຈະຕ້ອງຕາຍຄືກັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງຈຳເປັນທີ່ເພິ່ນຈະຕ້ອງໜີຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ.

19 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ ພວກເຮົາຈະໄດ້ "ບັນທຶກເຫລົ່ານີ້, ເພື່ອຈະໄດ້ຮັກສາພາສາຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄວ້ໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ;

20 ແລະ ເພື່ອພວກເຮົາຈະ "ຮັກສາຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງເວົ້າດ້ວຍປາກຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທັງຫລາຍໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາເໝືອນກັນ, ຊຶ່ງພຣະວິນຍານ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະ

<p>11 ກ ນມຍ 10:34; ກຈກ 1:26. 12 ກ 1 ນຟ 3:3; 5:14. 16 ກ 1 ນຟ 2:4. ຂ 1 ນຟ 2:2; 4:34.</p>	<p>17 ກ 2 ຂຄ 36:16-20; ຍມຍ 39:1-9; 1 ນຟ 1:13. 18 ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. ຂ 1 ນຟ 16:8.</p>	<p>19 ກ ອມນ 1:17; ມຊຢ 1:2-6. 20 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳພີທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້.</p>
--	--	---

ເຈົ້າໄດ້ມອບໄວ້ກັບພວກເພິ່ນນັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກລົງມາຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຕາມພາສາຢາງນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊັກຊວນພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຊື່ສັດໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

22 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາໄດ້ລົງໄປຫາແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມ ທຳຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເງິນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຂອງມີຄ່າຂອງພວກເຮົາເຂົ້າກັນ.

23 ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຮົາເຕົ້າໂຮມຂອງເຫລົ່ານີ້ເຂົ້າກັນແລ້ວ, ພວກເຮົາຈຶ່ງກັບຂຶ້ນໄປຫາບ້ານຂອງລາບານອີກ.

24 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາເຂົ້າໄປຫາລາບານ, ແລະ ຂໍໃຫ້ລາວມອບບັນທຶກ ຊຶ່ງຈາລຶກໄວ້ຢູ່ໃນ "ແຜ່ນ ຈາລຶກທອງເຫລືອງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະມອບຄຳຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເງິນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຂອງມີຄ່າທັງໝົດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ລາວ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອລາບານເຫັນຊັບສົມບັດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເຫັນວ່າມັນມີຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈຶ່ງມີ "ຄວາມໂລບມາກຢາກໄດ້ມັນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ລາວໄດ້ຈັບພວກເຮົາໂຍນອອກໄປ, ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ຄົນໃຊ້ຂອງລາວໃຫ້ມາຂ້າພວກເຮົາ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ຊັບສົມບັດຂອງພວກເຮົາ.

26 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື

ພວກເຮົາໄດ້ໜີໄປຕໍ່ໜ້າຄົນໃຊ້ຂອງລາບານ, ແລະ ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງປະຖິ້ມຊັບສົມບັດຂອງພວກເຮົາໄວ້ທາງຫລັງ, ແລະ ມັນຈຶ່ງຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງລາບານ.

27 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາໄດ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຄົນໃຊ້ຂອງລາບານຕິດຕາມພວກເຮົາບໍ່ທັນ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ໃນຫວ່າງຫີນ.

28 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເລມັນໄດ້ໃຈຮ້າຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໃຈຮ້າຍໃຫ້ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້ານຳອີກ; ແລະ ເລມູເອນກໍໃຈຮ້າຍເໝືອນກັນເພາະລາວເຊື່ອພັງຄຳເວົ້າຂອງເລມັນ. ດັ່ງນັ້ນ ເລມັນກັບເລມູເອນໄດ້ເວົ້າ "ຄຳຮຸນແຮງຕໍ່ພວກເຮົາ, ຜູ້ເປັນນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຕິພວກເຮົາດ້ວຍໄມ້.

29 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂະນະທີ່ພວກເຮົາກຳລັງຕິພວກເຮົາດ້ວຍໄມ້ຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, "ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາ, ມີຄວາມວ່າ: ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຕີນ້ອງດ້ວຍໄມ້? ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກບໍ່ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກລາວໃຫ້ເປັນ "ຜູ້ປົກຄອງພວກເຮົາ, ແລະ ອັນນີ້ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຮົາ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈຶ່ງກັບຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມອີກ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມອບລາບານໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງພວກເຮົາ.

30 ແລະ ຫລັງຈາກ "ທູດໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາແລ້ວ, ເພິ່ນກຳຈາກໄປ.

31 ແລະ ຫລັງຈາກທູດໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ, ເລມັນກັບເລມູເອນເລີ່ມຕົ້ນ "ຈົມອີກ, ໂດຍ

22 ກ 1 ນໄສ 2:4.	28 ກ 1 ນໄສ 17:17-18.	ຂ 1 ນໄສ 2:22.
24 ກ 1 ນໄສ 3:3.	29 ກ 1 ນໄສ 4:3; 7:10.	30 ກ 1 ນໄສ 16:38.
25 ກ ຄມພ ໂລບ, ຄວາມໂລບ.	ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ.	31 ກ ຄມພ ຈົມ.

ກ່າວວ່າ: ມັນເປັນໄປໄດ້ແນວໃດ ທີ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມອບລາບານໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີ ຂອງພວກເຮົາ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວເປັນຄົນມີ ອຳນາດ, ແລະ ລາວຍັງບັນຊາຄົນໄດ້ອີກ ຫ້າສິບຄົນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນລາວຂ້າ ຄົນໄດ້ເຖິງຫ້າສິບຄົນ; ແລ້ວເປັນຫຍັງຈະ ຂ້າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້?

ບົດທີ 4

ມີໄຟຂ້າລາບານ ໂດຍການບັນຊາຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ດ້ວຍກົນອຸປາຍຈິ່ງ ໄດ້ຮັບແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ ໄວ້ໃນ ຄວາມຄອບຄອງ—ໂຊຣຳເລືອກເຂົ້າຮ່ວມ ກັບຄອບຄົວຂອງລີໄຮໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ວກັນ ດານ. ປະມານ 600-592 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກອ້າຍ, ມີຄວາມວ່າ: ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງກັບຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມ ອີກ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງ "ຊື່ສັດໃນ ການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງມີອານຸພາບ ຍິ່ງກວ່າຊາວໂລກທັງໝົດ, ແລ້ວເຫດໃດ ຈະບໍ່ມີ ອານຸພາບຍິ່ງກວ່າລາບານກັບຄົນ ຫ້າສິບຄົນຂອງລາວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງ ແມ່ນຄົນນັບໜຶ່ງຂອງລາວ?

2 ສະນັ້ນ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຂຶ້ນໄປ; ຂໍໃຫ້ ພວກເຮົາຈົ່ງ "ເຂັ້ມແຂງເໝືອນດັ່ງ ະໂມເຊ; ເພາະເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບນ້ຳ ືທະເລແດງແທ້ໆ ແລະ ນ້ຳກໍໄດ້ແຍກອອກໄປທາງນັ້ນທາງນີ້, ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ເດີນ ຜ່ານມາເທິງແຜ່ນດິນແຫ້ງອອກຈາກການ

ເປັນຊະເລີຍ, ແລະ ກອງທັບຂອງຟາຣາໂອ ໄດ້ຕາມມາ ແລະ ຈົມຢູ່ໃນນ້ຳທະເລແດງນັ້ນ

3 ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າເລື່ອງນີ້ມີ ຈິງ; ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ອີກວ່າ "ທູດໄດ້ເວົ້າ ກັບພວກເຈົ້າແລ້ວ; ດັ່ງນັ້ນ ດ້ວຍເຫດໃດ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງສົງໃສອີກ? ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຂຶ້ນ ໄປ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດບົດປ່ອຍພວກ ເຮົາໄດ້, ເຖິງແມ່ນ ເໝືອນດັ່ງບັນພະບຸລຸດ ຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ທຳລາຍລາບານໄດ້, ເຖິງແມ່ນເໝືອນດັ່ງຊາວເອີຍັບ.

4 ແລ້ວເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຄຳເຫລົ່ານີ້, ພວກເຂົາຍັງຄຽດແຄ້ນ, ແລະ ຍັງຈົມຢູ່ຕໍ່ ໄປ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງໄດ້ ຕິດຕາມຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນມາ ຈົນພວກເຮົາມາ ເຖິງນອກກຳແພງເມືອງເຢຣູຊາເລັມ.

5 ແລະ ມັນເປັນຕອນກາງຄືນ; ແລະ ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາລີ້ຢູ່ນອກກຳແພງ. ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາລີ້ແລ້ວ, ຂ້າພະ ເຈົ້າມີໄຟກໍຫລົບຫລົກເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ແລະ ມັງໜ້າໄປທີ່ບ້ານຂອງລາບານ.

6 ແລະ ພຣະວິນຍານໄດ້ "ນຳຂ້າພະເຈົ້າ ໄປ, ໂດຍບໍ່ ະຮູ້ລ່ວງໜ້າເຖິງສິ່ງທີ່ຂ້າພະ ເຈົ້າຄວນຈະເຮັດ.

7 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າກໍເຂົ້າ ໄປ, ແລະ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມາຮອດໃກ້ບ້ານ ຂອງລາບານ, ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຊາຍຄົນ ໜຶ່ງ, ແລະ ລາວລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນຕໍ່ໜ້າ ຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະລາວເມົາເຫລົ້າອະງຸ່ນ.

8 ແລະ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໄປໃກ້ກໍພົບ ວ່າລາວຄືລາບານ.

9 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ "ດາບຂອງລາວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ດຶງມັນອອກຈາກຝັກ;

<p>4 1ກ ຄມພ ກ້າຫານ, ຄວາມກ້າ ຫານ, ຢ່າງກ້າຫານ; ສັດທາ. ຂ 1 ນພ 7:11-12. 2ກ ພບຍ 11:8.</p>	<p>ຂ ຄມພ ໂມເຊ. ຄ ອພຍ 14:21; 1 ນພ 17:26; ມຊຢ 7:19. 3ກ 1 ນພ 3:29-31; 7:10.</p>	<p>6ກ ຄມພ ດົນໃຈ, ການດົນ ໃຈ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຂ ຮຮ 11:8. 9ກ 2 ນພ 5:14; ຄພ 17:1.</p>
--	--	---

ແລະ ດ້າມຂອງມັນເປັນຄຳສິດ, ແລະ ຝີມີອັນປານິດທີ່ສຸດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ໃບດາບເຮັດດ້ວຍເຫລັກທີ່ມີຄ່າສູງທີ່ສຸດ.

10 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ບັງ ເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະວິນຍານ ກະຕຸ້ນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຂ້າລາບານສາ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຄິດຢູ່ໃນໃຈວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຮັດໃຫ້ຄົນໃດເສຍເລືອດເນື້ອຈັກເທື່ອ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຢຸດສະຫງັກບໍ່ຢາກຂ້າລາວ.

11 ແລະ ພຣະວິນຍານກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມອບລາວໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງເຈົ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ລາວພະຍາຍາມເອົາຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ລາວຍັງ ະເອົາຊັບສົມບັດຂອງພວກເຮົາໄປນຳອີກ.

12 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ບັງ ເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະວິນຍານ ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ: ຈົ່ງຂ້າລາວສາ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມອບລາວໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງເຈົ້າແລ້ວ;

13 ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ະຄົນຊົ່ວເພື່ອນຳເອົາຈຸດປະສົງອັນຊອບທຳຂອງພຣະອົງມາ. ການທີ່ຄົນຜູ້ດຽວຕາຍກໍ ະດີກວ່າປະຊາຊາດຈະເສື່ອມໂຊມ ແລະ ຕາຍຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.

14 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້ານິໄສໄດ້ຂໍ້ຄວາມນີ້, ຂ້າພະເຈົ້ານຶກເຖິງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບສັ່ງກັບຂ້າພະເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ທີ່ມີຄວາມວ່າ: "ຕາບໃດທີ່ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ

ຈະ ະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ພວກເຂົາຈະ ະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນ ະແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

15 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຄິດອີກວ່າ ພວກເຂົາຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມກົດຂອງໂມເຊບໍ່ໄດ້, ນອກຈາກພວກເຂົາຈະມີກົດບັງຄັບ.

16 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ອີກວ່າ ະກົດໄດ້ຈາລຶກຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງນັ້ນ.

17 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ອີກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມອບລາບານໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະເຫດນີ້—ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບບັນທຶກຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

18 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຟັງສູງ ຮຽກຮ້ອງຂອງພຣະວິນຍານ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈັບລາບານ ໂດຍລວບຜົນຂອງລາວ, ແລະ ຕັດຫົວຂອງລາວ ດ້ວຍ ະດາບຂອງລາວເອງ.

19 ແລະ ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັດຫົວຂອງລາວ ດ້ວຍດາບຂອງລາວເອງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍເອົາເຄື່ອງແຕ່ງກາຍຂອງລາບານມາສວມໃສ່ຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນທຸກຊັ້ນສ່ວນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄາດເກາະເຄື່ອງປ້ອງກັນຂອງລາວໄວ້ຮອບແອວ.

20 ແລະ ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າປຽນເຄື່ອງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄປຫາຄັງສົມບັດຂອງລາບານ. ແລະ ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມັ່ງໜ້າໄປຫາຄັງສົມບັດຂອງລາບານຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ ະຄົນໃຊ້ຂອງລາບານຜູ້ຖືກະແຈຄັງສົມບັດ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາລາວດ້ວຍສູງຂອງລາບານ

<p>10 ກ ແອວ 14:11. 11 ກ 1 ຊມອ 17:41-49. ຂ 1 ນຟ 3:26. 13 ກ 1 ນຟ 17:33-38; ຄພ 98:31-32. ຂ ຄມພ ຊົ່ວຮ້າຍ,</p>	<p>ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ຄ ແອວ 30:47. 14 ກ ອມນ 1:6; ມຊຍ 2:22; ອຫ 2:7-12. ຂ ຄມພ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>ຄ 1 ນຟ 2:20. ງ 1 ນຟ 17:13-14; ຢຄ 2:12. 16 ກ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. 18 ກ 1 ຊມອ 17:51. 20 ກ 2 ນຟ 1:30.</p>
--	--	---

ໃຫ້ລາວເຂົ້າໄປໃນຄັງສົມບັດກັບຂ້າພະເຈົ້າ.

21 ແລະ ລາວຄິດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນລາບານນາຍຂອງລາວ, ເພາະເຫັນເຄື່ອງແຕ່ງກາຍກັບຕາບທີ່ຄາດຢູ່ແອວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

22 ແລະ ລາວກໍໄດ້ສົນທະນາກັບຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບພວກຜູ້ອາວຸໂສຂອງຊາວຍິວ, ໂດຍຮູ້ວ່າລາບານນາຍຂອງລາວ, ອອກໄປຢູ່ໃນບັນດາຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕອນກາງຄືນ.

23 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວເໝືອນກັບວ່າເປັນລາບານແທ້ໆ.

24 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວອີກວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາອັກຂະລະ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນ "ແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ ໄປໃຫ້ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ຢູ່ນອກກຳແພງ.

25 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ລາວຕິດຕາມຂ້າພະເຈົ້າອອກໄປນຳ.

26 ແລະ ລາວ ໂດຍທີ່ຄິດວ່າຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເຖິງພີ່ນ້ອງຮ່ວມສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຄິດວ່າຂ້າພະເຈົ້າເປັນລາບານແທ້ໆ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຂ້າເສຍແລ້ວ, ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ຕິດຕາມຂ້າພະເຈົ້າໄປ.

27 ແລະ ຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງອອກໄປຫາພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ນອກກຳແພງ, ລາວກໍຍັງເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າຫລາຍໆເທື່ອກ່ຽວກັບພວກຜູ້ອາວຸໂສຂອງຊາວຍິວ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອເລມັນ ເຫັນຂ້າພະເຈົ້າກໍຕົກໃຈຢາງຍິ່ງ, ແລະ ເລມູເອນກັບແຊມກໍເໝືອນກັນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປຕໍ່ໜ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະພວກເຂົາຄິດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນລາບານ, ແລະ ຄິດວ່າລາວໄດ້ຂ້າຂ້າພະເຈົ້າ

ເສຍແລ້ວ ແລະ ພະຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງພວກເຂົານຳອີກ.

29 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າເອີ້ນພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຍິນສຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຢຸດໜີຈາກຂ້າພະເຈົ້າ.

30 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຄົນໃຊ້ຂອງລາບານເຫັນພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ລາວກໍເລີ່ມຕົວສັ່ນ ແລະ ເກືອບໜີໄປຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ກັບໄປນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ.

31 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟ ໂດຍທີ່ເປັນຄົນຮ່າງກາຍສູງໃຫຍ່, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບ "ກຳລັງມະຫາສານຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຳອີກ, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າຈັບຄົນໃຊ້ຂອງລາບານ, ແລະ ຍຶດລາວໄວ້, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລາວໜີໄປ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວ, ວ່າຖ້າຫາກລາວຈະເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂົງພຣະຊົນຢູ່, ຕາບໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່, ຖ້າຫາກລາວຈະເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາກໍຈະໄວ້ຊີວິດລາວ.

33 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວດ້ວຍ "ຄຳສາບານ, ວ່າບໍ່ຕ້ອງຢ້ານ; ລາວຈະເປັນອິດສະລະຄືກັນກັບພວກເຮົາ ຖ້າຫາກລາວຈະລົງໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານກັບພວກເຮົາ.

34 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ "ບັນຊາໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດສິ່ງນີ້ແທ້ໆ; ແລະ ພວກເຮົາຈະບໍ່ພາກພຽນໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່? ສະນັ້ນ, ຖ້າ

24 ກ 1 ນຟ 3:12, 19-24; 5:10-22.	31 ກ ມຊຍ 9:17; ແອວ 56:56.	33 ກ ຄມພ ຄຳສາບານ. 34 ກ 1 ນຟ 2:2; 3:16.
---------------------------------	---------------------------	--

ຫາກ ເຈົ້າຈະລົງໄປຫາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ເຈົ້າກໍຈະມີສ່ວນກັບພວກເຮົາ.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື "ໂຊຣຳໄດ້ມີກຳລັງໃຈຂຶ້ນຈາກຄຳເວົ້າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າໄປແລ້ວ. ບັດນີ້ໂຊຣຳຄືຊື່ຂອງຄົນໃຊ້; ແລະ ລາວສັນຍາວ່າລາວຈະລົງໄປຫາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ລາວໄດ້ໃຫ້ຄຳສາບານກັບພວກເຮົາອີກວ່າລາວຈະຢູ່ກັບພວກເຮົານັບແຕ່ເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

36 ແລ້ວພວກເຮົາປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ລາວຢູ່ກັບພວກເຮົາເພາະເຫດນີ້, ຄືຊາວຢິວຈະບໍ່ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບການໜີໄປຫາຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຂອງພວກເຮົາ, ຢ້ານວ່າພວກເຂົາຈະໄລ່ຕາມມາ ແລະ ທຳຮ້າຍພວກເຮົາ.

37 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອໂຊຣຳໄດ້ໃຫ້ "ຄຳສາບານກັບພວກເຮົາແລ້ວ, ຄວາມຢ້ານກົວຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບລາວກໍໝົດໄປ.

38 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາ ນຳ ແຜ່ນ ຈາລຶກທອງເຫລືອງ ແລະ ຄົນໃຊ້ຂອງລາບານ, ແລະ ອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ເດີນທາງໄປຫາຜ້າເຕັ້ນຂອງບິດາຂອງພວກເຮົາ.

ບົດທີ 5

ຊາໂຣຢາ ຈົມ ໃຫ້ລີໄຮ—ທັງສອງປີຕີຍິນດີໃນການກັບມາຂອງພວກລູກຊາຍຂອງ

ເຂົາເຈົ້າ—ເຂົາເຈົ້າຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ—ແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງບັນຈຸການບັນທຶກຂອງໂມເຊ ແລະ ສາດສະດາຄົນອື່ນໆ—ລີໄຮເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງໂຢເຊັບ—ລີໄຮທຳນາຍກ່ຽວກັບລູກທລານຂອງເພິ່ນ ແລະ ກ່ຽວກັບການຮັກສາແຜ່ນຈາລຶກໄວ້. ປະມານ 600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກພວກເຮົາລົງມາຫາບິດາຂອງພວກເຮົາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ, ແລະ "ຊາໂຣຢາແມ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍດີໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ເພາະເພິ່ນໄດ້ເປັນທຸກເພາະພວກເຮົາແທ້ໆ.

2 ເພາະເພິ່ນຄິດວ່າພວກເຮົາຕາຍເສຍແລ້ວໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ ຈົມ ໃຫ້ ບິດາ ຂອງຂ້າພະເຈົ້ານຳອີກ, ໂດຍບອກເພິ່ນວ່າ ເພິ່ນເປັນຄົນຊ່າງເຫັນພາບ; ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ເຈົ້ານຳພວກເຮົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ເສຍລູກຊາຍໄປໝົດແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາກຳລັງຈະຕາຍຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

3 ແລະ ດ້ວຍພາສາຢ່າງນີ້ທີ່ມານດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈົມໃຫ້ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບເພິ່ນ, ມີຄວາມວ່າ: ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ອຍເປັນຄົນຊ່າງ "ເຫັນພາບ; ເພາະຖ້າຫາກຂ້ອຍບໍ່ເຫັນເລື່ອງຕ່າງໆຂອງພຣະເຈົ້າໃນ ະພາບແລ້ວ ຂ້ອຍ

<p>35 ກ 1 ນຟ 16:7; 2 ນຟ 5:5-6. ຄມພ ໂຊຣຳ, ຊາວໂຊຣຳ. 37 ກ ຢຊ 9:1-21;</p>	<p>ປຍຈ 5:4. ຄມພ ຄຳສາບານ. 5 1 ກ ຄມພ ຊາໂຣຢາ. 4 ກ 1 ນຟ 2:11.</p>	<p>ຂ 1 ນຟ 1:8-13. ຄມພ ພາບນິມິດ.</p>
---	---	---

ຈະບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ ຈະຍັງຢູ່ທີ່ເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ຕາຍກັບພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ.

5 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ຮັບ ັ້ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ຊຶ່ງໃນສິ່ງນີ້ຂ້ອຍປິຕິຍິນດີ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້ອຍ ຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບົດປ່ອຍພວກລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງລາບານ, ແລະ ນຳພວກເຂົາລົງມາຫາພວກເຮົາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານອີກ.

6 ແລະ ດ້ວຍພາສາຢາງມີ້, ລີໄຮບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປ່ອຍໃຈຊາໄຮຢາມານດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບ ພວກເຮົາໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເດີນທາງຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອເອົາບັນທຶກຂອງຊາວຍິວ.

7 ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາກັບມາເຖິງຜ້າເຕັ້ນຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເພິ່ນກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ, ແລະ ມານດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍສະບາຍໃຈຂຶ້ນ.

8 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ບັດນີ້ຂ້ອຍຮູ້ແນ່ນອນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ັ້ ບັນຊາສາມີຂອງຂ້ອຍໃຫ້ໜີມາ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ເຖິງຄວາມແນ່ນອນອີກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປົກປ້ອງພວກລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ບົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງລາບານ, ແລະ ປະທານອຳນາດໃຫ້

ພວກເຂົາເພື່ອຈະ ຮູ້ສຳເລັດໃນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາພວກເຂົາ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າດ້ວຍພາສາຢາງມີ້.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນທັງສອງມີຄວາມປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ໄດ້ຖວາຍ ັ້ ເຄື່ອງບູຊາ ແລະ ເຄື່ອງເຜົາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ຖວາຍ ັ້ ຄວາມຂອບພຣະຄຸນແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ.

10 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ພວກ ເພິ່ນ ຖວາຍ ຄວາມຂອບ ພຣະຄຸນແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນແລ້ວ, ລີໄຮບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັບເອົາບັນທຶກ ຊຶ່ງຈາລຶກໄວ້ໃນ ັ້ ແຜ່ນ ຈາລຶກທອງເຫລືອງຂຶ້ນມາ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຄົ້ນຄວ້າມັນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ.

11 ແລະ ເພິ່ນເຫັນວ່າມັນປະກອບດ້ວຍ ັ້ ໜັງສືທ້າເຫລັ້ມຂອງໂມເຊ, ຊຶ່ງໃຫ້ເລື່ອງລາວເຖິງການສ້າງໂລກ, ແລະ ເຖິງອາດາມ ແລະ ເອວາຜູ້ເປັນບິດາມານດາຜູ້ທຳອິດຂອງພວກເຮົານຳອີກ;

12 ແລະ ັ້ ບັນທຶກຂອງຊາວຍິວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ຈົນລົງມາເຖິງໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນການປົກຄອງຂອງເຊເດກີຢາ, ກະສັດແຫ່ງຢູດານຳອີກ;

13 ແລະ ຄຳທຳນາຍຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດ, ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ຈົນລົງມາເຖິງໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນການປົກຄອງຂອງ ັ້ ເຊເດກີຢາ ນຳອີກ; ແລະ ຄຳທຳນາຍຫລາຍຂໍ້ ຊຶ່ງເວົ້າດ້ວຍປາກຂອງ ັ້ ເຢເຣເນມີຢາ.

14 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື,

<p>5 ກ 1 ນຟ 2:20; 18:8, 22-23. ຄມພ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ. ຂ ຄມພ ສັດທາ. 8 ກ 1 ນຟ 2:2. ຂ 1 ນຟ 3:7. 9 ກ ມຊຢ 2:3; 3 ນຟ 9:19-20.</p>	<p>ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. ຂ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. 10 ກ 1 ນຟ 4:24, 38; 13:23. ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ. 11 ກ 1 ນຟ 19:23. ຄມພ ເພິ່ນຕາຕຸກ.</p>	<p>12 ກ 1 ຂຄ 9:1. ຄມພ ພຣະຄຳພີ. 13 ກ 2 ກສ 24:18; ຢມຢ 37:1. ຂ ອຊຮ 1:1; ຢມຢ 36:17-32; 1 ນຟ 7:14; ຮລມ 8:20.</p>
--	--	--

ລີໄຮບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນ ໃນ ການຈາລຶກທອງເຫລືອງນຳອີກ. ດັ່ງນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ເພິ່ນເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງ ິໂຍເຊັບ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ໂຍເຊັບຜູ້ທີ່ເປັນລູກຊາຍຂອງ ິຢາໂຄບຄົນທີ່ຖືກ ຯຂາຍໄປຫາເອຢິບ, ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການບຳລຸງ ັຮັກສາໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ບຳລຸງຮັກສາຢາໂຄບ, ຜູ້ເປັນບິດາຂອງລາວ, ແລະ ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນທັງໝົດໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍດ້ວຍຄວາມອິດຢາກ.

15 ແລະ ພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນນັ້ນ ຜູ້ບຳລຸງຮັກສາພວກເຂົາ, ໄດ້ ັນຳພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ໃຫ້ພົ້ນຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ.

16 ແລະ ລີໄຮບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນພົບລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນ. ແລະ ລາບານກໍເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງ ິໂຍເຊັບເໝືອນກັນ, ດັ່ງນັ້ນ ລາບານ ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ຮັກສາບັນທຶກນີ້ໄວ້.

17 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດ, ເພິ່ນກໍເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານ, ແລະ ເລີ່ມທຳນາຍກ່ຽວກັບລູກຫລານຂອງເພິ່ນ—

18 ວ່າແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງເຫລົ່ານີ້ຈະເຂົ້າໄປຫາທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ ຜູ້ເປັນລູກຫລານຂອງເພິ່ນ.

19 ດັ່ງນັ້ນ, ເພິ່ນກ່າວວ່າ ແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງເຫລົ່ານີ້ຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ າເລີຍ; ທັງຈະບໍ່ມີວິໄນໜອງຕໍ່ໄປອີກໂດຍກາລະເວລາ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍໄວ້ຫລາຍເລື່ອງກ່ຽວກັບລູກຫລານຂອງເພິ່ນ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຈົນເຖິງເວລານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກັບບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາພວກເຮົາ.

21 ແລະ ພວກ ເຮົາໄດ້ຮັບບັນທຶກຂຶ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາພວກເຮົາ, ແລະ ຄົ້ນຄວ້າມັນ ແລະ ພົບວ່າເປັນສິ່ງເພິ່ງປາດຖະໜາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ັມີຄຸນຄ່າຫລາຍຕໍ່ພວກເຮົາ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາ ັຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄວ້ເພື່ອລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ.

22 ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເປັນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ພວກເຮົາຈະເອົາມັນໄປນຳ, ເວລາເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

ບົດທີ 6

ມີໄຟບັນທຶກເລື່ອງລາວຂອງພຣະເຈົ້າ— ຈຸດປະສົງຂອງມີໄຟແມ່ນຢາກຊັກຊວນໃຫ້ມະນຸດເຂົ້າມາຫາພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມລອດ. ປະມານ 600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟຈະບໍ່ກ່າວ

14 ກ 1 ນຟ 3:3, 12.
ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ.
ຂ 2 ນຟ 3:4;
ແອວ 10:3.
ຄມພ ໂຍເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ.

ຄ ຄມພ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ.
ງ ປຖກ 37:29-36.
ຈ ປຖກ 45:4-5.
15 ກ ອພຍ 13:17-18;
ອມ 3:1-2;
1 ນຟ 17:23-31;

ຄພ 103:16-18; 136:22.
16 ກ 1 ນຟ 6:2.
19 ກ ແອວ 37:4-5.
21 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ຄຸນຄ່າຂອງພຣະຄຳພີ.
ຂ 2 ນຟ 25:26.

ເຖິງລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງບັນພະບູລຸດຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນສ່ວນ "ນີ້ຂອງບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ທັງຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ກ່າວໃນ ຂໍ້ ແຕ່ນຈາລຶກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຂຽນຢູ່ໃນຕອນໃດເລີຍ; ເພາະມັນໄດ້ກ່າວມາແລ້ວໃນບັນທຶກ ຂໍ້ "ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮັກສາໄວ້; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂຽນມັນໄວ້ໃນບັນທຶກນີ້.

2 ເພາະເປັນການພຽງພໍສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະກ່າວວ່າ ພວກເຮົາເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງ "ໂຢເຊັບ.

3 ແລະ ບໍ່ສຳຄັນກັບຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະເຈາະຈົງໃຫ້ເລື່ອງລາວໂດຍຄົບຖ້ວນກ່ຽວກັບທຸກເລື່ອງຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຂຽນໄວ້ບໍ່ໄດ້ໃນ "ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຈະໃຫ້ມີບ່ອນໄວ້ສຳລັບຂຽນເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ.

4 ເພາະຄວາມຕັ້ງໃຈອັນເຕັມປຸງມຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍເພື່ອຈະ "ຊັກຊວນມະນຸດໃຫ້ເຂົ້າ ມາຫາພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ, ແລະ ຮັບຄວາມລອດ.

5 ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຂຽນເລື່ອງອັນເປັນທີ່ "ພໍໃຈຂອງໂລກ, ແຕ່ຂຽນເລື່ອງອັນທີ່ພໍພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພໍໃຈຄົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງໂລກ.

6 ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຄຳສັ່ງກັບລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ວ່າພວກເຂົາຈະຕ້ອງບໍ່ໃຊ້ບ່ອນໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ໄປດ້ວຍເລື່ອງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າສຳລັບລູກຫລານມະນຸດ.

ບົດທີ 7

ພວກລູກຊາຍຂອງລີໂຮກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ອິດຊະມາເອນກັບຄອບຄົວຕົກລົງໃຈມາຮ່ວມກັບພວກລີໂຮ—ເລມັນ ແລະ ການກະບົດຕ່າງໆ—ນິໄຟຊັກຊວນພວກອ້າຍຂອງລາວໃຫ້ມີສັດທາໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ພວກເຂົາມັດລາວດ້ວຍເຊືອກ ແລະ ວາງແຜນການທີ່ຈະທຳລາຍລາວ—ລາວຖືກປ່ອຍເປັນອິດສະລະໂດຍອຳນາດແຫ່ງສັດທາ—ພວກອ້າຍຂອງລາວຮ້ອງຂໍເພື່ອການໃຫ້ອະໄພ—ລີໂຮກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ ແລະ ເຄື່ອງເຜົາ. ປະມານ 600-592 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທ່ານຮູ້, ວ່າຫລັງຈາກລີໂຮບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ "ທຳນາຍກ່ຽວກັບລູກຫລານຂອງເພິ່ນຈົບແລ້ວ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນອີກ, ມີຄວາມວ່າບໍ່ສົມຄວນທີ່ເຈົ້າລີໂຮຈະພາຄອບຄົວໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຕາມລຳພັງ, ແຕ່ລູກຂອງເຈົ້າຄວນນຳເອົາ ຜູ້ຍິງມາເປັນ "ເມຍ, ເພື່ອຈະໄດ້ມີລູກຫລານລ້ຽງໄວ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ "ບັນຊາເພິ່ນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟ ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງກັບໄປແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມອີກ ແລະ ພາອິດຊະມາເອນກັບຄອບຄົວຂອງລາວລົງມາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ

6 1 ກ 2 ນຟ 4:14-15.
ຂ 1 ນຟ 9:2.
ຄ 1 ນຟ 1:16-17; 19:1-6.
2 ກ 1 ນຟ 5:14-16.
3 ກ ຢຄ 7:27;
ຈຮ 1:2, 14;

ອມນ 1:30.
4 ກ ຢຮ 20:30-31. ເບິ່ງ
ໜ້າວິເຄາະສະບັບຂອງ
ພຣະຄຳພີມໍມອນ.
ຂ 2 ນຟ 9:41, 45, 51.
5 ກ 1 ທສນ 2:4;

ຄມ 1:4.
7 1 ກ 1 ນຟ 5:17-19.
ຂ 1 ນຟ 16:7.
ຄ ຄມພ ແຕ່ງງານ,
ການແຕ່ງງານ.
2 ກ 1 ນຟ 16:7-8.

ພະເຈົ້ານີໄຟກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ັອີກ ເພື່ອຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຮົາໄດ້ຂຶ້ນ ໄປເຖິງບ້ານ ຂອງອິດ ຊະມາ ເອນ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເປັນທີ່ພໍໃຈໃນ ສາຍຕາຂອງອິດຊະມາເອນ, ເຖິງຂະໜາດ ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າກັບລາວ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງອິດຊະມາ ເອນອ່ອນລົງ, ພ້ອມທັງໃຈຂອງຄອບຄົວ ຂອງລາວນຳອີກ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາ ໄດ້ອອກເດີນທາງລົງມາກັບພວກເຮົາໃນ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ມາຫາຜ້າເຕັ້ນຂອງ ບິດາຂອງພວກເຮົາ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ຂະນະທີ່ກຳລັງເດີນທາງຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ ກັນດານຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເລມັນກັບເລມູ ເອນ, ແລະ ລູກສາວສອງຄົນຂອງອິດຊະ ມາເອນ, ແລະ າລູກຊາຍສອງຄົນຂອງອິດ ຊະມາເອນ ກັບຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາໄດ້ ກະບົດຕໍ່ພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ຂັດ ຂຶ້ນຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟ ແລະ ແຊມ, ແລະ ອິດ ຊະມາເອນ, ຜູ້ເປັນບິດາຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຂັດຂຶ້ນເມຍຂອງລາວ, ແລະ ລູກສາວ ອີກສາມຄົນຂອງລາວ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນການ ກະບົດຄັ້ງນັ້ນ, ພວກເຮົາປາດຖະໜາຈະ ກັບໄປແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ.

8 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟ ໂດຍທີ່

າໂສກເສົ້າເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງ ໃຈຂອງພວກເຮົາ, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ ເວົ້າກັບພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເວົ້າ ກັບເລມັນກັບເລມູເອນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງພວກ ເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນອ້າຍຂອງເຮົາ, ເປັນຫຍັງ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງມີໃຈແຂງກະດ້າງແທ້, ແລະ ພວກເຈົ້າບໍ່ຍອມເຂົ້າໃຈ, ຈົນຕ້ອງໃຫ້ເຮົາ ຜູ້ເປັນນ້ອງເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຮັດເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ພວກເຈົ້າອີກ?

9 ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະ ຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?

10 ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງ າລືມວ່າ ພວກ ເຈົ້າເຄີຍເຫັນທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເປັນຫຍັງພວກ ເຈົ້າຈຶ່ງລືມສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກະທຳເພື່ອພວກເຮົາ, ໃນການ າບົດ ປ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງລາ ບານ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບບັນທຶກນັ້ນ ອີກ?

12 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ເປັນ ຫຍັງ ພວກ ເຈົ້າຈຶ່ງລືມວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດເຮັດ າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້ຕາມພຣະປະສົງຂອງ ພຣະອົງ, ເພື່ອລູກຫລານມະນຸດ, ຖ້າຫາກ ເປັນ ໄປວ່າ ເຂົາຈະ ໃຊ້ ິສັດທາໃນພຣະ ອົງ? ດັ່ງນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຊື່ສັດຕໍ່ພຣະ ອົງ.

13 ແລະ ຖ້າຫາກເປັນ ໄປວ່າ ພວກເຮົາ ຊື່ສັດຕໍ່ພຣະອົງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບ າແຜ່ນດິນ ແຫ່ງ ຄຳ ສັນ ຍາ; ແລະ ເວລາ ໜຶ່ງໃນອະນາຄົດພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ພຣະ ຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຸ່ງວກັບ ິຄວາມ

3 ກ 1 ນຟ 3:2-3.
6 ກ 2 ນຟ 4:10.
8 ກ ແອວ 31:2;
ມຊ 7:41.
10 ກ ພບຍ 4:9;
1 ນຟ 3:29; 4:3.

11 ກ 1 ນຟ 4.
12 ກ 1 ນຟ 17:50;
ແອວ 26:12.
ຂ 1 ນຟ 3:7; 15:11.
13 ກ 1 ນຟ 2:20.
ຄມພ ແຜ່ນດິນ

ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.
ຂ 2 ກສ 25:1-21;
2 ນຟ 6:8; 25:10;
ອມມ 1:15;
ຮລມ 8:20-21.

ພິນາດຂອງເຢຣູຊາເລັມຈະຕ້ອງສຳເລັດ; ເພາະທຸກເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັບສັ່ງກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດຂອງເຢຣູຊາເລັມຕ້ອງເປັນຈິງ.

14 ແລ້ວຈົ່ງເບິ່ງ ໃນບໍ່ຊ້າພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຂົາພະຍາຍາມກັບພວກເຂົາ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາ "ບໍ່ຍອມຮັບສາດສະດາ ແລະ ເອົາ ະເຢເຣມີຍາເຂົ້າຄຸກ. ແລະ ພວກເຂົາພະຍາຍາມເອົາ "ຊີວິດບິດາຂອງເຮົາ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄລ່ເພິ່ນອອກຈາກແຜ່ນດິນ.

15 ແລ້ວ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຈະກັບໄປເຢຣູຊາເລັມພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍໄປກັບພວກນັ້ນ. ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຈະເລືອກຂຶ້ນໄປແຜ່ນດິນນັ້ນ, ຈົ່ງຈື່ຄຳເວົ້າທີ່ເຮົາເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ, ວ່າຖ້າຫາກພວກເຈົ້າໄປ ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍເໝືອນກັນ; ຊຶ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັງຄັບເຮົາໃຫ້ເວົ້າດັ່ງນີ້.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ກັບພວກເຂົາແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍໃຈຮ້າຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຈັບເອົາຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຄຽດແຄ້ນຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ມັດຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ດ້ວຍເຊືອກ ເພາະພວກເຂົາພະຍາຍາມທີ່ຈະເອົາຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອຈະໄດ້ປະຖິ້ມຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານໃຫ້ສັດປ່າກິນ.

17 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂດຍ

ທຸນວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕາມສັດທາຂອງຂ້ານ້ອຍທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະອົງ, ຂໍພຣະອົງຈົ່ງປົດປ່ອຍຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເທີນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນປະທານກຳລັງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ເຊືອກທີ່ຜູກຂ້ານ້ອຍ "ຂາດອອກ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຊືອກມັດກໍຫລຸດອອກຈາກມື ແລະ ຕີນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາອີກ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ໃຈຮ້າຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າອີກ ແລະ ພະຍາຍາມຈະຈັບຂ້າພະເຈົ້າ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, "ລູກສາວຄົນໜຶ່ງຂອງອິດຊະມາເອນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ຂອງນາງນຳອີກ ແລະ ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງອິດຊະມາເອນໄດ້ວົງວອນພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຂົາອ່ອນລົງ; ແລະ ພວກເຂົາກໍຢຸດພະຍາຍາມທີ່ຈະເອົາຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກົມຂາບລົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ວົງວອນຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອຍົກໂທດໃຫ້ພວກເຂົາໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ "ຍົກໂທດໃຫ້ພວກເຂົາຢ່າງເຕັມໃຈຕໍ່ທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຂົາກະທຳໄປ,

<p>14 ກ ອຊກ 5:6; 1 ນຟ 1:18-20; 2:13. ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.</p>	<p>ຂ ຍມຍ 37:15-21. ຄ 1 ນຟ 2:1. 16 ກ 1 ນຟ 18:11-15.</p>	<p>17 ກ ແອວ 14:26-28. 19 ກ 1 ນຟ 16:7. 21 ກ ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.</p>
---	--	---

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຊັກຊວນ ໃຫ້ພວກເຂົາອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອຂໍການໃຫ້ອະໄພ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳດັ່ງນັ້ນ. ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ອອກເດີນທາງອີກ ເພື່ອໄປຫາຜ້າເຕັ້ນຂອງບິດາຂອງພວກເຮົາ.

22 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ລົງມາເຖິງຜ້າເຕັ້ນຂອງບິດາຂອງພວກເຮົາ. ແລະ ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າກັບພວກອ້າຍ ແລະ ຄອບຄົວຂອງອິດຊະມາເອນທຸກຄົນລົງມາເຖິງຜ້າເຕັ້ນຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຖວາຍ "ຂອບພຣະຄຸນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນ; ແລະ ພາກັນຖວາຍ ສິ່ງອື່ນໆ ແລະ ເຄື່ອງເຜົາແດ່ພຣະອົງ.

ບົດທີ 8

ລີໂຮ ເຫັນພາບນິມິດຂອງຕົນ ໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ—ເພິ່ນຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ ແລະ ປາດຖະໜາໃຫ້ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນໄດ້ຮັບສ່ວນເໝືອນກັນ—ເພິ່ນເຫັນຮາວເຫລັກ, ທາງຄັບ ແລະ ແຄບ, ແລະ ໝອກແຫ່ງຄວາມມືດບົກຄຸມຜູ້ຄົນ—ຊາໂຮຢາ, ນິໄຟ, ແລະ ແຊມໄດ້ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້, ແຕ່ວ່າເລມັນກັບເລມູເອນປະຕິເສດບໍ່ຮັບ. ປະມານ 600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມເມັດພືດຕ່າງໆ, ທັງເຂົ້າເປືອກທຸກຊະນິດ, ແລະ ແກ່ນໝາກໄມ້ທຸກ

ຊະນິດເຂົ້າກັນ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນເວລາທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານນັ້ນ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ໄດ້ ຝັນເຫັນເລື່ອງໜຶ່ງ; ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ພໍ່ໄດ້ເຫັນ ສິ່ງພາບນິມິດ.

3 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພາະສິ່ງທີ່ພໍ່ເຫັນ, ພໍ່ຈົ່ງມີເຫດຜົນທີ່ຈະປະຕິຍົນດີໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຍ້ອນ "ນິໄຟ ແລະ ແຊມນຳອີກ; ເພາະພໍ່ມີເຫດຜົນທີ່ຈະຄິດວ່າເຂົາ, ແລະ ລູກຫລານຂອງເຂົາຢ່າງຫລວງຫລາຍຈະລອດດ້ວຍກັນ.

4 ແຕ່ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຍ້ອນພວກເຈົ້າ, "ເລມັນ ແລະ ເລມູເອນ, ພໍ່ຈົ່ງຢ້ານກົວຢ່າງຍິ່ງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ຄິດວ່າພໍ່ເຫັນຄວາມມືດ, ແລະ ຄວາມເສົ້າໝອງຂອງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານໃນຄວາມຝັນຂອງພໍ່.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ໄດ້ເຫັນຊາຍຜູ້ໜຶ່ງໃສ່ "ເສື້ອຄຸມສີຂາວ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ມາຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພໍ່.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພໍ່, ແລະ ສິ່ງໃຫ້ພໍ່ຕິດຕາມເພິ່ນໄປ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຂະນະທີ່ພໍ່ຕິດຕາມເພິ່ນໄປ ພໍ່ໄດ້ເຫັນຕົວເອງຢູ່ໃນຄວາມມືດ ແລະ ຄວາມເສົ້າໝອງ.

8 ແລະ ຫລັງຈາກພໍ່ເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຄວາມມືດ ເປັນເວລາຫລາຍຊົ່ວໂມງ, ພໍ່ເລີ່ມອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ມີ "ຄວາມເມດຕາຕໍ່ພໍ່, ຕາມພຣະກະລຸນາ ແລະ ຄວາມເມດຕາອັນລົ້ນເຫລືອຂອງພຣະອົງ.

22 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. ຂ 1 ນຟ 5:9.	ເປີດເສີຍ; ຝັນ. ຂ 1 ນຟ 10:17. ຄມພ ພາບນິມິດ.	4 ກ 1 ນຟ 8:35-36. 5 ກ ຈສ-ປ 1:30-32. 8 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດ
8 2 ກ ຄມພ ເປີດເສີຍ, ການ	3 ກ 1 ນຟ 8:14-18.	ຕາ, ຄວາມເມດຕາ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກພໍ່ໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວພໍ່ໄດ້ເຫັນ ັທິງ ໃຫຍ່ ແລະກວ້າງແຫ່ງໜຶ່ງ.

10 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ເຫັນ ັຕິນໄມ້ທີ່ມີ ະໝາກອັນເພິ່ງປາດຖະໜາຈະເຮັດໃຫ້ຄົນເປັນສຸກ.

11 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປ ແລະ ຮັບສ່ວນ ັໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນນັ້ນ; ແລະ ເຫັນວ່າໝາກໄມ້ນັ້ນຫວານທີ່ສຸດເໜືອກວ່າທຸກຢ່າງທີ່ພໍ່ເຄີຍກິນມາ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ເຫັນໝາກໄມ້ນັ້ນຂາວເກີນກວ່າ ະຄວາມຂາວທັງໝົດທີ່ພໍ່ເຄີຍເຫັນມາ.

12 ແລະ ເມື່ອພໍ່ໄດ້ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນນັ້ນແລ້ວ ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ເຕັມໄປດ້ວຍ ັຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ; ດັ່ງນັ້ນ, ພໍ່ຈຶ່ງເລີ່ມ ະປາດຖະໜາໃຫ້ຄອບຄົວຂອງພໍ່ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ນັ້ນນຳກັນ; ເພາະພໍ່ຮູ້ວ່າ ມັນເປັນໝາກໄມ້ທີ່ ະເພິ່ງປາດຖະໜາເໜືອກວ່າໝາກໄມ້ອື່ນໃດທັງສິ້ນ.

13 ແລະ ເມື່ອພໍ່ກວາດສາຍຕາໄປອ້ອມຮອບ, ບາງທີພໍ່ອາດຈະເຫັນຄອບຄົວຂອງພໍ່ເໝືອນກັນ, ພໍ່ໄດ້ເຫັນ ັແມ່ນ້ຳສາຍໜຶ່ງຊຶ່ງໄຫລໄປໃກ້ກັບຕົ້ນໄມ້ທີ່ພໍ່ກຳລັງກິນໝາກມັນຢູ່.

14 ແລະ ພໍ່ໄດ້ຫລົງໄປເພື່ອຢາກຮູ້ວ່າແມ່ນ້ຳນັ້ນໄຫລມາຈາກໃສ; ແລະ ພໍ່ເຫັນຕົ້ນແມ່ນ້ຳຢູ່ບໍ່ໄກເທົ່າໃດ ແລະ ບ່ອນຕົ້ນ

ແມ່ນ້ຳນັ້ນພໍ່ໄດ້ເຫັນຊາໄຮຢາແມ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ແຊມ, ແລະ ນິໄຟ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າຢືນງົງຢູ່ບໍ່ຮູ້ວ່າ ເຂົາເຈົ້າຈະໄປທາງໃດ.

15 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ໄດ້ຮ້ອງຫາພວກເຂົາ; ແລະ ເອີ້ນພວກເຂົາດ້ວຍສຽງດັງເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາມາຫາພໍ່, ແລະ ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ ຊຶ່ງເປັນໝາກໄມ້ທີ່ເພິ່ງປາດຖະໜາເໜືອກວ່າໝາກໄມ້ອື່ນໃດທັງສິ້ນ.

16 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ມາຫາພໍ່ ແລະ ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ເໝືອນກັນ.

17 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ເລມັນກັບເລມູເອນໄດ້ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ເໝືອນກັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພໍ່ຈຶ່ງກວາດສາຍຕາມາທາງຕົ້ນແມ່ນ້ຳ, ບາງທີອາດຈະເຫັນພວກເຂົາ.

18 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ໄດ້ເຫັນພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກເຂົາ ັບໍ່ມາຫາພໍ່ເພື່ອຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ນັ້ນ.

19 ແລະ ພໍ່ເຫັນ ັຮາວເຫລັກຍາວຢຽດຕາມແຄມແມ່ນ້ຳ, ແລະ ພາໄປເຖິງຕົ້ນໄມ້ບ່ອນພໍ່ຢືນຢູ່.

20 ແລະ ພໍ່ໄດ້ເຫັນທາງ ັຄັບ ແລະ ແຄບເປັນສາຍມາຕາມຮາວເຫລັກຈົນເຖິງຕົ້ນໄມ້ທີ່ພໍ່ຢືນຢູ່ນັ້ນ; ແລະ ມັນພາມາໃກ້ກັບຕົ້ນອ່າງນ້ຳໄປຫາ ະທິງ ໃຫຍ່ ແລະ ກວ້າງຄືກັນກັບວ່າເປັນໜ່ວຍໂລກໜ່ວຍໜຶ່ງ.

21 ແລະ ພໍ່ເຫັນຝູງຊົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ

9 ກ ມທ 13:38.	12 ກ ຄມພ ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ.	ໝນມ 12:5;
10 ກ ປຖກ 2:9;	ຂ ແອວ 36:24.	ປຈສ ໝນມ 19:15 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ);
ໝນມ 2:7; 22:2;	ຄ 1 ນຟ 15:36.	1 ນຟ 8:30; 11:25;
1 ນຟ 11:4, 8-25.	13 ກ 1 ນຟ 12:16-18;	15:23-24.
ຄມພ ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ.	15:26-29.	20 ກ ມທ 7:14;
ຂ ແອວ 32:41-43.	18 ກ 2 ນຟ 5:20-25.	2 ນຟ 31:17-20.
11 ກ ແອວ 5:34.	19 ກ ພສສ 2:9;	ຂ ມທ 13:38.
ຂ 1 ນຟ 11:8.		

ຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນ, ຊຶ່ງຈຳນວນຫລວງຫລາຍຂອງພວກເຂົາກຳລັງມຸ້ງໜ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໄປຫາ "ທາງທີ່ນຳມາຫາຕົ້ນໄມ້ທີ່ພໍ່ຍິນຢູ່.

22 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາອອກມາ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນເດີນຕາມທາງທີ່ພາມາຫາຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ.

23 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື "ໝອກແຫ່ງຄວາມມືດບັງເກີດຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງກັບວ່າເປັນໝອກແຫ່ງຄວາມມືດຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາ ຜູ້ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນໄປຕາມທາງໄດ້ຫລົງທາງ ຈົນບໍ່ຮູ້ຈະໄປທາງໃດ ແລະ ໄດ້ສູນຫາຍໄປ.

24 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ໄດ້ເຫັນຄົນອື່ນໆມຸ້ງໜ້າມາຫາ, ແລະ ມາຈັບປາຍຮາວເຫລັກ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມຸ້ງໜ້າຜ່ານໝອກແຫ່ງຄວາມມືດໄປ, ກອດຮາວເຫລັກ, ຈົນວ່າໄດ້ມາຮັບສ່ວນ "ໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ.

25 ຫລັງຈາກພວກເຂົາຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ແລ້ວ ພວກເຂົາໄດ້ກວາດສາຍຕາໄປມາ ແລະ ຄືກັນກັບວ່າພວກເຂົາມີຄວາມ "ອັບອາຍ.

26 ແລະ ພໍ່ກວາດສາຍຕາໄປອ້ອມຮອບ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຢູ່ຟາກແມ່ນ້ຳ, ມີອາຄານໃຫຍ່ ແລະ "ກວ້າງຂວາງຫລັງໜຶ່ງ; ແລະ ມັນຕັ້ງຢູ່ ຄືກັບວ່າ ມັນຢູ່ໃນອາກາດ, ສູງກວ່າແຜ່ນດິນໂລກ.

27 ແລະ ມັນເຕັມໄປດ້ວຍຄົນແກ່ ແລະ

ຄົນໜຸ່ມ, ທັງຊາຍ ແລະ ຍິງ; ແລະ ການນຸ່ງຖືຂອງພວກເຂົາກໍຈົບງາມທີ່ສຸດ; ແລະ ພວກເຂົາຢູ່ໃນ "ທ່າທາງເຍາະເຍີ້ຍ ແລະ ຊີ້ມີມາຫາຄົນຜູ້ທີ່ມາຮອດ ແລະ ກຳລັງຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ນັ້ນຢູ່.

28 ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາ "ຊົມໝາກໄມ້ນັ້ນ ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍມີຄວາມ "ອັບອາຍ, ເພາະວ່າມີຜູ້ທີ່ກຳລັງເຍາະເຍີ້ຍພວກເຂົາຢູ່; ແລະ ພວກເຂົາກໍ "ຕົກລົງໄປໃນທາງຕ້ອງຫ້າມ ແລະ ສູນຫາຍໄປ.

29 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມີໄພບໍ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງຄຳເວົ້າຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ "ທັງໝົດ.

30 ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ການຂຽນສັ້ນລົງ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນເຫັນຝູງຊົນອື່ນໆມຸ້ງໜ້າມາຫາ; ແລະ ຈັບປາຍ "ຮາວເຫລັກນັ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາມຸ້ງໜ້າໄປຕາມທິດທາງຂອງພວກເຂົາໂດຍການຈັບຮາວເຫລັກໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນຢູ່ຕະຫລອດເວລາ, ຈົນມາເຖິງແລ້ວລົ້ມລົງ ແລະ ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນນັ້ນ.

31 ແລະ ເພິ່ນເຫັນ "ຝູງຊົນອື່ນໆກຳລັງງົມຫາເສັ້ນທາງໄປຫາອາຄານໃຫຍ່ ແລະ ກວ້າງຂວາງນັ້ນຢູ່.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈົມຢູ່ໃນ "ອ່າງນ້ຳເລິກນັ້ນ; ແລະ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍສູນຫາຍໄປຈາກສາຍຕາຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເດີນແຊະໆຊຳໆໄປຕາມທາງແປກປະຫລາດ.

33 ແລະ ຝູງຊົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ເຂົ້າໄປໃນອາຄານແປກປະຫລາດຫລັງ

21 ກ ຄມພ ວິທີທາງ.
23 ກ 1 ນພ 12:17; 15:24.
24 ກ 1 ນພ 8:10-12.
25 ກ ຣມ 1:16;
2 ຕມທ 1:8;
ແອວ 46:21;
ມມ 8:38.

26 ກ 1 ນພ 11:35-36; 12:18.
27 ກ ຄມພ ຈອງທອງ,
ຄວາມຈອງທອງ.
28 ກ 2 ປຕ 2:19-22.
ຂ ມຮກ 4:14-20; 8:38;
ລກ 8:11-15;
ຢຮ 12:42-43.

ຄ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ,
ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.
29 ກ 1 ນພ 1:16-17.
30 ກ 1 ນພ 15:23-24.
31 ກ ມທ 7:13.
32 ກ 1 ນພ 15:26-29.

ນັ້ນ. ແລ້ວພວກເຂົາຊື່ມີ "ເຍາະເຍີ້ຍຂ້າພະເຈົ້າກັບຜູ້ທີ່ກຳລັງຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ນັ້ນຢູ່; ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຫົວຊາພວກເຂົາເລີຍ.

34 ນີ້ເປັນຄຳເວົ້າຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ: ເພາະຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ "ຫົວຊາພວກນັ້ນກໍໄດ້ຕົກໄປແລ້ວ.

35 ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າວ່າ "ເລມັນກັບເລມູເອນບໍ່ໄດ້ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ນັ້ນ.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫລັງຈາກບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລົ່າຂໍ້ຄວາມທັງໝົດ ຊຶ່ງມີຢູ່ຢາງຫລວງຫລາຍກ່ຽວກັບຄວາມຜັນ ແລະ ພາບນິມິດຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ ເພາະສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນໃນພາບນີ້, ເພິ່ນຈຶ່ງມີຄວາມຍ້ານກົວຢາງຍິ່ງແທນເລມັນກັບເລມູເອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນຍ້ານກົວວ່າພວກເຂົາຈະຖືກປະຖິ້ມຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

37 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ແນະນຳພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດຂອງ "ບິດາທີ່ປານີຕໍ່ລູກເພື່ອພວກເຂົາຈະເຊື່ອຟັງຄຳຂອງເພິ່ນ, ເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອາດຈະເມດຕາ ແລະ ບໍ່ປະຖິ້ມພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງສອນພວກເຂົາ.

38 ແລະ ຫລັງຈາກເພິ່ນສັ່ງສອນພວກເຂົາແລ້ວ, ເພິ່ນຍັງໄດ້ທຳນາຍຫລາຍເລື່ອງກ່ຽວກັບພວກເຂົາອີກ, ເພິ່ນຂໍ້ສອງໃຫ້ພວກເຂົາຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຢຸດເວົ້າກັບພວກເຂົາ.

ບົດທີ 9

ນິໄຟ ເຮັດບັນທຶກສອງຊຸດ—ແຕ່ລະຊຸດເອີ້ນວ່າ ແຜ່ນ ຈາລຶກຂອງນິໄຟ—ແຜ່ນຈາລຶກໃຫຍ່ປະກອບດ້ວຍປະຫວັດສາດຂອງການບົກຄອງແຜ່ນດິນ; ແຜ່ນຈາລຶກນ້ອຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນກ່ຽວກັບສິ່ງສັກສິດ. ປະມານ 600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເວົ້າເວລາທີ່ເພິ່ນຢູ່ໃນຜ້າເຕັ້ນໃນ "ຮ່ອມພູເລມູເອນ, ແລະ ມີອີກຫລາຍເລື່ອງທີ່ຂຽນໄວ້ບໍ່ໄດ້ ໃນແຜ່ນຈາລຶກນີ້.

2 ແລະ ບັດນີ້, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ ບໍ່ແມ່ນຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກນີ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍຄົບຖ້ວນ; ເພາະ "ແຜ່ນຈາລຶກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍຄົບຖ້ວນນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງຊື່ໃຫ້ວ່າ ນິໄຟ; ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງມີຊື່ວ່າແຜ່ນຈາລຶກຂອງນິໄຟຕາມຊື່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ແລະ ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ ແຜ່ນຈາລຶກຂອງນິໄຟເໝືອນກັນ.

3 ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຄວນຈະເຮັດແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້, ດ້ວຍ "ຈຸດປະສົງພິເສດທີ່ຄວນບັນທຶກເລື່ອງລາວຕ່າງໆກ່ຽວກັບ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

4 ໃນແຜ່ນຈາລຶກອີກຊຸດໜຶ່ງຈະບັນທຶກ

33 ກ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ.	ພໍ່ແມ່, ບິດາມານດາ. 9 1 ກ 1 ນຟ 2:4-6, 8, 14-15; 16:6.	ຄພ 10:38-40. ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ.
34 ກ ອພຍ 23:2.	2 ກ 1 ນຟ 19:2, 4;	3 ກ ຄພ 3:19.
35 ກ 1 ນຟ 8:17-18; 2 ນຟ 5:19-24.	ຢຄ 3:13-14;	ຂ 1 ນຟ 6:3.
37 ກ ຄມພ ຄອບຄົວ;	ຄມ 1:2-11;	

ເລື່ອງລາວ ຕ່າງໆ ກ່ຽວ ກັບ ການ ປົກ ຄອງ ຂອງ ກະສັດ, ແລະ ສົງຄາມ ແລະ ການ ຂັດແຍ້ງ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ ແຜ່ນ ຈາລິກເຫລົ່ານີ້ ຈຶ່ງ ບັນທຶກ ກ່ຽວກັບ ການ ປະຕິບັດ ສາດສະໜາ ກິດເປັນ ສ່ວນ ໃຫຍ່ ຊຶ່ງ ”ແຜ່ນ ຈາລິກອີກ ຊຸດ ໜຶ່ງ ບັນທຶກ ກ່ຽວກັບ ການ ປົກ ຄອງ ຂອງ ກະສັດ ແລະ ສົງຄາມ ແລະ ການ ຂັດແຍ້ງ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ເປັນ ສ່ວນ ໃຫຍ່.

5 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ບັນ ຊາ ຂ້າພະເຈົ້າ ໃຫ້ ເຮັດ ແຜ່ນ ຈາລິກເຫລົ່ານີ້ ໄວ້ ດ້ວຍ ຈຸດ ປະສົງ ”ອັນ ສະຫລາດ ໃນ ພຣະ ອົງ, ຊຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້ ຫຍັງ ເລີຍ ກ່ຽວກັບ ຈຸດ ປະສົງ ນີ້.

6 ແຕ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ”ຮູ້ ເລື່ອງ ທັງ ໝົດ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ ມາ; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະ ອົງ ຈຶ່ງ ຕຽມ ທາງ ໄວ້ ເພື່ອ ວຽກ ງານ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈະ ສຳ ເລັດ ໃນ ບັນ ດາ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ; ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ອົງ ມີ ະ ອຳນາດ ທຸກ ຢ່າງ ເພື່ອ ໃຫ້ ທຳ ຂອງ ພຣະ ອົງ ທັງ ໝົດ ສຳ ເລັດ. ແລະ ເປັນ ໄປ ດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 10

ລິໄຮ ທຳນາຍ ວ່າ ຊາວ ຍິວ ຈະ ຖືກ ພາ ໄປ ເປັນ ຊະເລີຍ ຂອງ ຊາວ ບາບີໂລນ—ເພິ່ນ ບອກ ເຖິງ ການ ສະເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະ ເມຊີ ອາ ຂອງ ຊາວ ຍິວ, ພຣະ ຜູ້ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ລອດ, ພຣະ ຜູ້ ໄຖ່—ລິໄຮ ບອກ ເຖິງ ການ ມາ ຂອງ ຄົນ ຜູ້

ໜຶ່ງ ທີ່ ຈະ ໃຫ້ ບັບ ຕີ ສະ ມາ ແກ່ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ—ລິໄຮ ບອກ ເຖິງ ການ ສົ້ນ ພຣະ ຊົນ ແລະ ການ ພົ້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ ຂອງ ພຣະ ເມຊີ ອາ—ເພິ່ນ ປຽບ ທຽບ ການ ກະຈັດ ກະຈາຍ ແລະ ການ ເຕົ້າ ໂຮມ ຂອງ ຊາວ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ກັບ ຕົ້ນ ໝາກ ກອກ ເທດ—ນິໄຟ ເວົ້າ ເຖິງ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຂອງ ປະທານ ແຫ່ງ ພຣະ ວິນຍານ ບໍລິ ສຸດ, ແລະ ຄວາມ ຕ້ອງ ການ ສຳ ລັບ ຄວາມ ຊອບ ທຳ. ປະມານ 600-592 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ນິໄຟ ຈະ ໃຫ້ ເລື່ອງ ລາວ ໄວ້ ໃນ ”ແຜ່ນ ຈາລິກເຫລົ່ານີ້ ກ່ຽວກັບ ການ ປະຕິບັດ ສາດສະໜາ ກິດ ແລະ ການ ປົກ ຄອງ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອ ຈະ ໃຫ້ ເປັນ ໄປ ຕາມ ເລື່ອງ ລາວ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຈະ ເວົ້າ ເຖິງ ເລື່ອງ ບົດ ດາ, ແລະ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ນຳ ອີກ.

2 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ບົດ ດາ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ເລົ່າ ເລື່ອງ ກ່ຽວກັບ ”ຄວາມ ຝັນ ຂອງ ເພິ່ນ ຈົບ ລົງ ແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ ຊັກ ຊວນ ພວກ ເຂົາ ທັງ ໝົດ ໃຫ້ ມີ ຄວາມ ພາກ ພຽນ, ແລະ ເພິ່ນ ກໍ ໄດ້ ເວົ້າ ກ່ຽວກັບ ຊາວ ຍິວ ນຳ ອີກ—

3 ວ່າ ຫລັງ ຈາກ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ທຳ ລາຍ ພ້ອມ ທັງ ມະຫານ ະ ຄອນ ”ເຢຣູ ຊາ ເລັມ ແລ້ວ, ຄົນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ຈະ ຖືກ ະ ຈັບ ໄປ ເປັນ ຊະເລີຍ ໃນ ”ບາບີໂລນ ຕາມ

<p>4 ກ ຢຄ 1:2-4; ຄມ 1:10. 5 ກ 1 ນຟ 19:3; ຄມ 1:7; ແອວ 37:2, 12, 14. 6 ກ 2 ນຟ 9:20; ຄພ 38:2; ມຊ 1:6, 35.</p>	<p>ຄມພ ຮອບ ຮູ້ ທຸກ ຢ່າງ. ຂ ມຫ 28:18. 10 1 ກ 1 ນຟ 9:1-5; 19:1-6; ຢຄ 1:1-4. 2 ກ 1 ນຟ 8. 3 ກ ອສຫ 2:6; 2 ນຟ 6:8; ຮລມ 8:20-21.</p>	<p>ຂ 587 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.; ເບິ່ງ ລຳດັບ ປະຫວັດ ສາດ ໃນ ພາກ ທ້ອຍ ທ້າຍ. 2 ນຟ 25:10. ຄ ອຊກ 24:2; 1 ນຟ 1:13; ອມນ 1:15.</p>
--	---	--

ເວລາອັນເໝາະສົມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈະໄດ້ ກັບຕ່າງ ຄົນອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພວກເຂົາຈະຖືກນຳກັບມາຈາກການເປັນຊະເລີຍ; ແລະ ຫລັງຈາກໄດ້ຖືກນຳກັບມາຈາກການເປັນຊະເລີຍແລ້ວ ພວກເຂົາຈິ່ງຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຂຶ້ນເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ.

4 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເປັນ "ຫົກຮ້ອຍປີນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລົງຄົນຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ເປັນ ສາດສະດາໃນບັນດາຊາວຍິວ—ຄື ພຣະເມຊີອາ ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງເອີ້ນວ່າ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ.

5 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບສາດສະດາທັງຫລາຍນຳອີກວ່າ ມີຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ໄດ້ "ສະແດງໃຫ້ເຫັນຫລາຍເລື່ອງກ່ຽວກັບພຣະເມຊີອາອົງນີ້, ຫລື ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງໂລກອົງນີ້.

6 ດັ່ງນັ້ນ, ມະນຸດຊາດທັງປວງ ຊຶ່ງຢູ່ໃນສະພາບຫາຍຍະນະຢູ່ໃນສະພາບ "ຕົກຕໍ່າ ແລະ ຈະບໍ່ພົ້ນເລີຍ ນອກຈາກພວກເຂົາຈະວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ໂຖ່ອົງນີ້.

7 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບ "ສາດສະດາຜູ້ໜຶ່ງອີກ ຜູ້ທີ່ຈະມາກ່ອນພຣະເມຊີອາ, ເພື່ອຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເພິ່ນຈະອອກໄປແລະ ຮ້ອງປະກາດຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານວ່າ: ຈິ່ງ "ຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖີດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ທາງຂອງພຣະອົງ

ຊຶ່ງຕົງ; ເພາະຈະມີຜູ້ໜຶ່ງທີ່ທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກ ຈະມາຍືນຢູ່ໃນບັນດາພວກທ່ານ ແລະ ເພິ່ນຜູ້ນີ້ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເຖີງແມ່ນແຕ່ສາຍເກີບຂອງເພິ່ນ ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ສົມຄວນຈະແກ້ໃຫ້. ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຢ່າງຍືດຍາວກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

9 ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່າວອີກວ່າ ເພິ່ນຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາໃນ "ເບັດທາບາຣາເລີຍຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄປ; ແລະ ເພິ່ນຍັງກ່າວອີກວ່າ ເພິ່ນຈະໃຫ້ ບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ; ແລະ ເພິ່ນຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາພຣະເມຊີອາດ້ວຍນ້ຳຄືກັນ.

10 ແລະ ຫລັງຈາກເພິ່ນໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ພຣະເມຊີອາດ້ວຍນ້ຳແລ້ວ, ເພິ່ນຈະເຫັນ ແລະ ເປັນພະຍານວ່າ, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ "ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຈະຍົກເອົາບາບຂອງໂລກໄປ.

11 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດຂຶ້ນ ຄື ຫລັງຈາກບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເວົ້າ ຂໍ້ຄວາມຈົບແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບພຣະກິດຕິຄຸນ ຊຶ່ງຈະໃຊ້ສັ່ງສອນໃນບັນດາຊາວຍິວ, ແລະ ກ່ຽວກັບ "ການເສື່ອມໂຊມດ້ວຍ ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງຊາວຍິວນຳອີກ. ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາ ປະທານພຣະເມຊີອາຜູ້ທີ່ຈະສະເດັດມາ, ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງຖືກປະທານຊີວິດແລ້ວ, ພຣະອົງຈະ ລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ຈະສະແດງພຣະອົງເອງ

<p>3 ງ ຢມຢ 29:10; 2 ນຟ 6:8-9. 4 ກ 1 ນຟ 19:8; 2 ນຟ 25:19; 3 ນຟ 1:1. ຂ 1 ນຟ 22:20-21. ຄ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ. 5 ກ ຢດ 7:11; ມຊຢ 13:33;</p>	<p>ຮລມ 8:19-24; 3 ນຟ 20:23-24. 6 ກ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ. 7 ກ 1 ນຟ 11:27; 2 ນຟ 31:4. 8 ກ ອຊຢ 40:3; ມທ 3:1-3. 9 ກ ຢຮ 1:28.</p>	<p>ຂ ຄມພ ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ. 10 ກ ຄມພ ພຣະເມສານ້ອຍ ຂອງພຣະເຈົ້າ. 11 ກ ຢດ 4:14-18. ຂ ມມ 5:14. ຄ ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ງ ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະ ຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ.</p>
--	--	--

ໃຫ້ປະຈັກແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ ໂດຍ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

12 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ບິດາ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ເວົ້າຢ່າງຍິດຍາວກ່ຽວກັບຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ກ່ຽວກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນອີກວ່າພວກເຂົາປຽບເໝືອນ "ຕົ້ນໝາກກອກເທດທີ່ກິ່ງງ່າຈະຫັກ ແລະ ຮາກຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກ.

13 ດັ່ງນັ້ນ, ເພິ່ນກ່າວວ່າມັນຈໍາເປັນຈະຕ້ອງເປັນໄປວ່າ ພວກເຮົາຈະຖືກນໍາໄປທາ "ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄໍາສັນຍາພ້ອມກັນ, ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສໍາເລັດ, ຄືພວກເຮົາຈະຮາກຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກ.

14 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນຮາກຈັດກະຈາຍໄປ, ພວກເຂົາຈະມາ "ເຕົ້າໂຮມກັນອີກ; ຫລື, ໂດຍສະຫລຸບ, ຫລັງຈາກທີ່ ຄົນຕ່າງຊາດ ໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນແລ້ວ, ກິ່ງງ່າເດີມຂອງ "ຕົ້ນໝາກກອກເທດ, ຫລື ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນຈະຖືກຕໍ່ເຂົ້າກັນຄືນ, ຫລື ມີຄວາມຮູ້ເຖິງພຣະເມຊີອາທີ່ແທ້ຈິງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ.

15 ແລະ ຕາມພາສານີ້ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທໍານາຍ ແລະ ເວົ້າຕໍ່ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ອີກຫລາຍເລື່ອງ ຊຶ່ງ

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຂຽນຫລາຍເລື່ອງທີ່ສົມຄວນສໍາລັບຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນ "ໜັງສືອີກເຫລັ້ມໜຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ.

16 ແລະ ເລື່ອງທັງໝົດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເຖິງເປັນໄປໃນເວລາທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນຜ້າເຕັ້ນ ໃນຮ່ອມພູເລມູເອນ.

17 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້ານີ້ໄຟໄດ້ຍິນ "ຄໍາເວົ້າທັງໝົດຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ເພິ່ນເຫັນ ໃນ ຮາບບໍລິມັດ, ແລະ ເລື່ອງທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ໂດຍອໍານາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງເປັນອໍານາດທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮັບມາ ໂດຍມີສັດທາໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ—ແລະ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຄື "ພຣະເມຊີອາຜູ້ທີ່ຈະສະເດັດມາ—ຂ້າພະເຈົ້ານີ້ໄຟມີຄວາມປາດຖະໜາຄືກັນວ່າຈະໄດ້ເຫັນ, ແລະ ຈະໄດ້ຍິນ, ແລະ ຈະໄດ້ຮູ້ເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ໂດຍອໍານາດຂອງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຊຶ່ງເປັນຂອງປະທານຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາພຣະອົງ ຢ່າງພາກພຽນໃນສະໄໝ ສຳອັນຄືກັນກັບສະໄໝທີ່ພຣະອົງສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ລູກຫລານມະນຸດ.

18 ເພາະພຣະອົງເປັນ "ເໝືອນກັນ ເຊັ່ນ

<p>11 ຈ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 12 ກ ປຖກ 49:22-26; 1 ນຟ 15:12; 2 ນຟ 3:4-5; ຢຄ 5; 6:1-7. ຄມພ ສວນອະງຸ່ນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ໝາກກອກເທດ, ຕົ້ນ. ຂ 1 ນຟ 22:3-8. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການຮາກຈັດກະຈາຍຂອງ</p>	<p>ຊາວອິດສະຣາເອນ. 13 ກ 1 ນຟ 2:20. ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄໍາສັນຍາ. 14 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ. ຂ 1 ນຟ 13:42; ຄພ 14:10. ຄ ຢຄ 5:8, 52, 54, 60, 68. 15 ກ 1 ນຟ 1:16-17.</p>	<p>17 ກ ອນ 1:3; ແອວ 36:17. ຂ 1 ນຟ 8:2. ຄ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ. ງ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຈ ມຣນ 10:4-5, 7, 19. ສ ຄພ 20:26. 18 ກ ຮສ 13:8; ມມ 9:9; ຄພ 20:12. ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.</p>
---	--	--

ມື້ວານນີ້, ມື້ນີ້, ແລະ ຕະຫລອດການ; ແລະ ທາງມີຕຽມໄວ້ສໍາລັບມະນຸດທັງປວງຕັ້ງແຕ່ ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ຖ້າຫາກ ເປັນໄປວ່າ ພວກເຂົາຈະກັບໃຈ ແລະ ມາ ຫາພຣະອົງ.

19 ເພາະ ຜູ້ທີ່ ສະແຫວງ ຫາ ຢ່າງ ພາກ ພຽນຈະໄດ້ພົບ; ແລະ ກຄວາມລຶກລັບຂອງ ພຣະເຈົ້າຈະຖືກເປີດອອກໃຫ້ແກ່ພວກ ເຂົາ, ໂດຍອໍານາດຂອງ ພຣະວິນຍານບໍລິ ສຸດ, ໃນສະໄໝນີ້ກໍຄືກັນກັບສະໄໝກ່ອນ, ແລະ ສະໄໝກ່ອນກໍຄືກັນກັບສະໄໝທີ່ຈະ ມາເຖິງ; ດັ່ງນັ້ນ, ສິເລັ້ນທາງເດີນຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງເປັນຮອບໝໍ້ທີ່ເປັນຊົ່ວມືລົ້ນ ດອນ.

20 ສະນັ້ນ, ໂອ້ມະນຸດ, ຈົ່ງຈໍາໄວ້ວ່າ, ທ່ານ ຈະຖືກນໍາມາຫາ ການພິພາກສາເພາະ ການກະທໍາທຸກຢ່າງຂອງທ່ານ.

21 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກທ່ານພະຍາຍາມ ເຮັດຄວາມຊົ່ວໃນວັນເວລາແຫ່ງ ການ ທົດລອງຂອງທ່ານ, ເວລານັ້ນທ່ານຈະ ເຫັນວ່າທ່ານເປັນຜູ້ທີ່ ະເປີເປື້ອນຕໍ່ໜ້າບັນ ລັງພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ສິ່ງທີ່ ເປີເປື້ອນຈະບໍ່ສາມາດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານກໍຈະຖືກປະຖິ້ມຕະຫລອດ ການ.

22 ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ປະ ຫານສິດອໍານາດເພື່ອໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ບໍ່ປະຕິເສດເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ອີກ.

ບົດທີ 11

ນິໄຟ ເຫັນພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ແລະ ເຫັນພາບນິມິດຂອງຕົນໄມ້ແຫ່ງຊີ ວິດ—ເພິ່ນເຫັນມານດາຂອງພຣະບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮຽນຮູ້ເຖິງພຣະເມດຕາກະ ລຸນາຂອງພຣະເຈົ້າ—ເພິ່ນເຫັນການບັບຕິ ສະມາ, ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ, ແລະ ການຄົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະ ເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ—ເພິ່ນເຫັນການ ເອີ້ນ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ຂອງອັກຄະສາວົກສິບສອງຂອງພຣະເມສາ ນ້ອຍ. ປະມານ 600–592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ ຈາກຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຢາກຮູ້ເລື່ອງ ທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນມາ, ແລະ ເຊື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດເຮັດໃຫ້ຂ້າ ພະເຈົ້າຮູ້ເຖິງເລື່ອງນີ້ໄດ້, ໃນຂະນະທີ່ຂ້າ ພະເຈົ້ານັ້ງ ກໍຕັດຕອງຢູ່ໃນໃຈຢູ່ນັ້ນ, ຂ້າພະ ເຈົ້າກໍຖືກ ະພາໄປໃນພຣະວິນຍານຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຖືກພາ ຂຶ້ນໄປເທິງ ິພູໜ່ວຍໜຶ່ງທີ່ສູງທີ່ສຸດ, ຊຶ່ງຂ້າ ພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຫັນ ແລະ ບໍ່ເຄີຍຢູ່ບມັນມາ ກ່ອນເລີຍ.

2 ແລະ ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະ ເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າປາດຖະໜາສິ່ງໃດ?

3 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນວ່າ: ຂ້ານ້ອຍ ປາດຖະໜາເຫັນສິ່ງທີ່ບິດາຂອງຂ້ານ້ອຍ ກໍເຫັນມາ.

<p>19 ກ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຄ ແອວ 7:20; ຄພ 3:2; 35:1.</p> <p>20 ກ ປຍຈ 12:14; 2 ນຟ 9:46. ຄມພ ພິພາກສາ, ການ</p>	<p>ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. 21 ກ ແອວ 34:32–35. ຂ 1 ກຣທ 6:9–10; 3 ນຟ 27:19; ຄພ 76:50–62; ມຊ 6:57.</p> <p>11 ກ ຄພ 76:19. ຄມພ ໂຕ້ຕອງ.</p>	<p>ຂ 2 ກຣທ 12:1–4; ພນມ 21:10; 2 ນຟ 4:25; ມຊ 1:1. ຄ ພບຍ 10:1; ອທ 3:1. 3 ກ 1 ນຟ 8:2–34.</p>
--	---	---

4 ແລະ ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າເຊື່ອບໍ່ວ່າບິດາຂອງເຈົ້າເຫັນ "ຕົ້ນໄມ້ທີ່ເພິ່ນເວົ້າເຖິງນັ້ນ?"

5 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍ "ເຊື່ອຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງບິດາຂອງຂ້ານ້ອຍ.

6 ແລະ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ພຣະວິນຍານກໍຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດັງ, ມີຄຳວ່າ: ໂຮຊັນນາ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າສູງສຸດ; ເພາະພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າເໜືອ "ແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ເໜືອທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ. ແລະ ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວນິໄສເພາະວ່າເຈົ້າ ຈຶ່ງເຊື່ອໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າສູງສຸດ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ເຈົ້າປາດຖະໜາ.

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະໄດ້ມອບໃຫ້ເຈົ້າເປັນ "ເຄື່ອງໝາຍ, ຄືຫລັງຈາກເຈົ້າເຫັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີໝາກ ຊຶ່ງບິດາຂອງເຈົ້າໄດ້ຊົມມາແລ້ວ, ເຈົ້າຈະເຫັນຊາຍຄົນໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນນຳອີກ, ແລະ ເຈົ້າຈະເຫັນຜູ້ນັ້ນກັບຕາ; ແລະ ຫລັງຈາກເຈົ້າເຫັນຜູ້ນັ້ນແລ້ວ ເຈົ້າຈະ ຈຶ່ງເປັນພະຍານວ່າ ນັ້ນຄືພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງ ແລະ ເຫັນຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນໜຶ່ງ; ແລະ ມັນຄືກັນກັບ "ຕົ້ນໄມ້ທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນມາ; ແລະ ຄວາມງາມຂອງມັນ ເໜືອກວ່າຄວາມງາມໃດໆທັງສິ້ນ; ແລະ ຈຶ່ງຄວາມຂາວຂອງຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ

ຂາວກວ່າຄວາມຂາວຂອງຫົມະ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຕົ້ນໄມ້ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພຣະວິນຍານວ່າ: ພຣະອົງໄດ້ສະແດງຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີ "ຄຸນຄ່າເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຫັນ.

10 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າປາດຖະໜາອັນໃດ?

11 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ: ຢາກຈະຮູ້ເຖິງ "ຄວາມໝາຍຂອງມັນ—ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພຣະອົງຄືກັນກັບຄົນລົມກັນ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ພຣະອົງຢູ່ໃນ ສູບຂອງມະນຸດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າເປັນພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພຣະອົງຮັບສິ່ງກັບຂ້າພະເຈົ້າຄືກັນກັບຄົນລົມກັນ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງຄາວໜຶ່ງວ່າ ຈະເຫັນພຣະອົງ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຫັນພຣະອົງອີກເລີຍ; ເພາະພຣະອົງສະເດັດໄປແລ້ວຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງມະຫານະຄອນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ເມືອງອື່ນໆ. ພ້ອມທັງເມືອງນາຊາເຣັດນຳອີກ; ແລະ ໃນເມືອງ "ນາຊາເຣັດນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຍິງຜູ້ ຈຶ່ງບໍລິສຸດຄົນໜຶ່ງ, ແລະ ນາງທັງຂາວ ແລະ ງາມທີ່ສຸດ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ "ຟ້າສະຫວັນເປີດ; ແລະ

4 ກ 1 ນໄສ 8:10-12; 15:21-22.
5 ກ 1 ນໄສ 2:16.
6 ກ ອພຍ 9:29;
2 ນໄສ 29:7;
3 ນໄສ 11:14;
ມຊ 6:44.
ຂ ຄມພ ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ.

7 ກ ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ.
ຂ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ.
8 ກ 1 ນໄສ 8:10.
ຂ 1 ນໄສ 8:11.
9 ກ 1 ນໄສ 11:22-25.
11 ກ ປຖກ 40:8.
ຂ ອຫ 3:15-16.

13 ກ ມຫ 2:23.
ຂ ລກ 1:26-27;
ແອວ 7:10.
ຄມພ ມາຣີ, ມານດາ
ຂອງພຣະເຢຊູ.
14 ກ ອຊກ 1:1;
1 ນໄສ 1:8.

ທູດອົງໜຶ່ງລົງມາຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຖາມ ຂ້າ ພະເຈົ້າວ່າ: ນິໄຟ, ເຈົ້າເຫັນອັນໃດແດ່?

15 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕອບເພິ່ນວ່າ: ຜູ້ຍິງບໍລິສຸດຄົນໜຶ່ງທີ່ຈົບງາມທີ່ສຸດເກີນກວ່າຜູ້ຍິງບໍລິສຸດຄົນອື່ນໆ.

16 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າຮູ້ຈັກພຣະເມດຕາກະລຸນາຂອງພຣະເຈົ້າບໍ?

17 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕອບເພິ່ນວ່າ: ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະອົງຮັກລູກໆຂອງພຣະອົງ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ຮູ້ເຖິງຄວາມໝາຍໝົດທຸກຢ່າງ.

18 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຍິງ ັບໍລິສຸດທີ່ເຈົ້າເຫັນຄື ມານດາຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທາງເນື້ອໜັງ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່ານາງຖືກນໍາໄປທາງພຣະວິນຍານຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ; ແລະ ຫລັງຈາກນາງໄດ້ຖືກນໍາໄປທາງ ັພຣະວິນຍານຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງແລ້ວ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມວ່າ: ເບິ່ງເຖີດ!

20 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງ ແລະ ເຫັນຍິງບໍລິສຸດຜູ້ນັ້ນອີກກໍາລັງອູ້ມ ັແອນ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງໄວ້ໃນອ້ອມແຂນ.

21 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ັພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ັພຣະບຸດຂອງ ັພຣະ

ບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ! ເຈົ້າຮູ້ຈັກຄວາມໝາຍຂອງ ັຕົ້ນໄມ້ທີ່ບິດາຂອງເຈົ້າເຫັນບໍ?

22 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕອບພຣະອົງ, ມີຄວາມວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄື ັຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງແຕ່ຜາຍອອກມາທາໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ; ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈິ່ງເປັນທີ່ເພິ່ງປາດຖະໜາທີ່ສຸດເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທັງສິ້ນ.

23 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເປັນທີ່ ັປິຕິຍິນດີທີ່ສຸດແກ່ຈິດວິນຍານ.

24 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເບິ່ງເຖີດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ັສະເດັດອອກໄປໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄົນຈໍານວນຫລວງຫລາຍລົ້ມລົງແທບພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ແລະ ນະມັດສະການພຣະອົງ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ ັຮາວເຫລັກ, ຊຶ່ງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ຄືພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງນໍາພາໄປທາ ັນໍ້າພຸທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ, ຫລື ນໍາພາໄປທາ ັຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ; ຊຶ່ງນໍ້າເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນອີກວ່າ ັຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດເປັນຕົວແທນໃຫ້

<p>18 ກ ອຊຸຢ 7:14; ລກ 1:34-35. ຂ ມຊຢ 3:8. 19 ກ ມທ 1:20. 20 ກ ລກ 2:16. 21 ກ ຄມພ ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p>	<p>ຄ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ. ງ 1 ນຟ 8:10; ແອວ 5:62. ຄມພ ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ. 22 ກ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ. 23 ກ ຄມພ ຊິ້ນຊົມ,</p>	<p>ຄວາມຊື່ນຊົມ. 24 ກ ລກ 4:14-21. 25 ກ 1 ນຟ 8:19. ຂ ຄມພ ນໍ້າທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ. ຄ ປຖກ 2:9; ແອວ 32:40-41; ມຊ 4:28, 31.</p>
---	---	---

ແກ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຄືກັນ.

26 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ັພຣະເມດຕາກະລຸນາຂອງພຣະເຈົ້າ!

27 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ ແລະ ໄດ້ ັເຫັນພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງໂລກ, ຊຶ່ງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຖິງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງໄດ້ເຫັນ ັສາດສະດາຜູ້ທີ່ຈະຕຽມທາງໄວ້ກ່ອນພຣະອົງ. ແລະ ພຣະເມສາມັອຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດອອກໄປ ແລະ ຮັບ ັບັບຕິສະມາຈາກເພິ່ນ; ແລະ ຫລັງຈາກພຣະອົງຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຟ້າສະຫວັນເປີດ, ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນແບບຕົວ ັນົກເຂົາສະເດັດລົງຈາກສະຫວັນມາສະຖິດຢູ່ເທິງພຣະອົງ.

28 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພຣະອົງສະເດັດອອກໄປປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຜູ້ຄົນ, ດ້ວຍ ັອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່; ແລະ ຝູງຊົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຟັງພຣະອົງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ພຣະອົງຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກບັນດາພວກເຂົາ.

29 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄົນອີກ ັສິບສອງຄົນ ຊຶ່ງຕິດຕາມພຣະອົງໄປ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຖືກນຳໄປໃນພຣະວິນຍານຈາກໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ, ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ເຫັນພວກເພິ່ນເຫລົ່ານັ້ນອີກ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຟ້າສະຫວັນເປີດອີກ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ ັເຫລົ່າທູດລົງມາຫາລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ປະຕິບັດແກ່ພວກເຂົາ.

31 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະເມສາມັອຍຂອງພຣະເຈົ້າສະເດັດອອກໄປໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຝູງຊົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຜູ້ເຈັບໄຂ້, ແລະ ຜູ້ເປັນທຸກດ້ວຍພະຍາດນາໆຊະນິດ, ແລະ ດ້ວຍ ັຜິສາງ ແລະ ດ້ວຍ ັວິນຍານອັນບໍ່ສະອາດ; ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວແລະ ສະແດງສິ່ງທັງໝົດນີ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຮັບການ ັປິ່ນປົວໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເມສາມັອຍຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຜິສາງ ແລະ ວິນຍານອັນບໍ່ສະອາດຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະເມສາມັອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ວ່າພຣະອົງໄດ້ຖືກຜູ້ຄົນຈັບໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ເປັນນິດໄດ້ຖືກ ັຕັດສິນໂດຍທາງໂລກ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ເປັນພະຍານ.

<p>26 ກ 1 ນຟ 11:16–33. 27 ກ 2 ນຟ 25:13. ຂ ມຫ 11:10; 1 ນຟ 10:7–10; 2 ນຟ 31:4. ຄ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.</p>	<p>ງ ຄມພ ນົກເຂົາ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງ. 28 ກ ຄພ 138:25–26. 29 ກ ຄມພ ອັກຄະສາວົກ. 30 ກ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ. 31 ກ ມຣກ 5:15–20; ມຊຢ 3:5–7.</p>	<p>ຄມພ ມານ. ຂ ຄມພ ວິນຍານ— ຜິມານຮ້າຍ. ຄ ຄມພ ປິ່ນປົວ, ການປິ່ນປົວ. 32 ກ ມຣກ 15:17–20.</p>
---	--	---

33 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ນິໄຟ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ພຣະອົງ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ເທິງ ກໍໄມ້ ກາງ ແຂນ ແລະ ຖືກ ະປະທານ ເພື່ອ ບາບ ຂອງ ໂລກ.

34 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ພຣະອົງ ຖືກ ະປະທານ ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຝູງ ຊົນ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ເພື່ອ ຕໍ່ສູ້ ກັບ ອັກຄະສາວົກ ຂອງ ພຣະເມສາ ນ້ອຍ; ເພາະ ສິບສອງ ທ່ານ ນີ້ ໄດ້ ຖືກ ເອີ້ນ ແນວນັ້ນ ໂດຍ ທູດ ຂອງ ພຣະຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

35 ແລະ ຝູງ ຊົນ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ໄດ້ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ໃນ ັອາຄານ ໃຫຍ່ ແລະ ກວ້າງ ຫລັງ ໜຶ່ງ ຊຶ່ງ ຄື ກັນ ກັບ ອາຄານ ທີ່ ບິດາ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ນັ້ນ. ແລະ ທູດ ຂອງ ພຣະຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າພະເຈົ້າ ອີກ, ມີ ຄວາມ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ ໂລກ ແລະ ບັນ ຍາ ຂອງ ມັນ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຊື້ອສາຍ ອິດສະຣາເອນ ໄດ້ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ເພື່ອ ຕໍ່ສູ້ ກັບ ອັກຄະສາວົກ ສິບສອງ ຂອງ ພຣະເມສາ ນ້ອຍ ນັ້ນ.

36 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ແລະ ເປັນ ພະຍານ ວ່າ ອາ ຄານ ໃຫຍ່ ແລະ ກວ້າງ ຫລັງ ນີ້ ຄື ັຄວາມ ຈອງ ຫອງ ຂອງ ໂລກ; ແລະ ມັນ ຈະ ຕົກ, ແລະ ການ ຕົກ ຂອງ ມັນ ຈະ ໃຫຍ່ ຫລວງ ຢ່າງ ໜັກ. ແລະ ທູດ ຂອງ ພຣະຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າພະເຈົ້າ, ມີ ຄວາມ ວ່າ: ຄວາມ ພິນາດ ຂອງ ທຸກ ປະຊາຊາດ, ທຸກ ຕະກູນ, ທຸກ ພາສາ, ແລະ ທຸກ ຜູ້ ຄົນ ທັງ ປວງ, ຜູ້ ຕໍ່ສູ້ ກັບ ອັກຄະສາວົກ ສິບສອງ ຂອງ ພຣະເມສາ ນ້ອຍ ຈະ ເປັນ ດັ່ງ ນັ້ນ.

ບົດທີ 12

ນິໄຟ ເຫັນ ພາບ ນິມິດ ກ່ຽວ ກັບ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງ ຄຳສັນຍາ; ຄວາມ ຊອບ ຫຳ, ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ, ແລະ ການ ຕົກ ຂອງ ຜູ້ ອາໄສ ເຫລົ່າ ນັ້ນ; ການ ສະເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະເມສາ ນ້ອຍ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ໃນ ບັນດາ ພວກ ເຂົາ; ວິທີ ທີ່ ສານຸສິດ ສິບສອງ ຄົນ ກັບ ອັກຄະສາວົກ ສິບ ສອງ ຈະ ຕັດສິນ ອິດສະຣາເອນ; ຄວາມ ໜ້າ ລັງ ກຽດ ແລະ ສົກກະປົກ ຂອງ ຜູ້ ທີ່ ເສື່ອມ ໂຊມ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ບໍ່ເຊື່ອ ຖື. ປະມານ 600–592 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ທູດ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ: ເບິ່ງ ເຖິດ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ເຈົ້າ ນຳ ອີກ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ຫລຽວ ເບິ່ງ ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ັແຜ່ນດິນ ແຫ່ງ ຄຳສັນຍາ; ແລະ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຝູງ ຊົນ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ແຕ່ ຄື ກັບ ວ່າ ເປັນ ຄົນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ຄື ກັນ ກັບ ເມັດ ຊາຍ ໃນ ທະເລ.

2 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຝູງ ຊົນ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ເພື່ອ ສູ້ ຮົບ ກັນ; ແລະ ຕໍ່ສູ້ ຊຶ່ງ ກັນ ແລະ ກັນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ັສົງຄາມ, ແລະ ຂ່າວ ລືເລື່ອງ ສົງຄາມ, ແລະ ການ ຂ້າ ພັນ ກັນ ຢ່າງ ໜັກ ດ້ວຍ ດາບ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າພະ ເຈົ້າ.

3 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຫລາຍ ລຸ້ນ ຄົນ ຜ່ານ ໄປ, ຫລັງ ຈາກ ສົງຄາມ ແລະ ການ ຂັດແຍ້ງ ກັນ

<p>33 ກ ຍຣ 19:16–19; ມຊຍ 3:9–10; 3 ນຟ 27:14. ຄມພ ໄມ້ກາງແຂນ. ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.</p>	<p>35 ກ 1 ນຟ 8:26; 12:18. 36 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 12 1 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.</p>	<p>2 ກ ອນ 1:24; ມມ 8:7–8. ຄມພ ສົງຄາມ.</p>
--	--	---

ໃນແຜ່ນດິນຜ່ານໄປ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫລາຍຫົວເມືອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນວ່າຂ້າພະເຈົ້ານັບບໍ່ຖ້ວນ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ "ໝອກແຫ່ງ ຄວາມມືດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແສງຟ້າແມບ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຟ້າຮ້ອງ, ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ, ແລະ ສຽງກົກກ້ອງນາໆປະການ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນ ແລະ ກ້ອນຫີນ, ເປັນຮອຍແຍກ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພູເຂົາພັງທະລາຍແຕກເປັນຫລາຍຊັ້ນສ່ວນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທົ່ງພຽງຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແຍກອອກຈາກກັນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫລາຍຫົວເມືອງ "ຈົມລົງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫລາຍຫົວເມືອງຖືກໄຟເຜົາຜານ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫລາຍຫົວເມືອງພັງລົງສູ່ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ເພາະຄວາມສົ່ນສະເທືອນຂອງໂລກ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ "ອາຍແຫ່ງຄວາມມືດຜ່ານພົ້ນໄປຈາກໜ້າດິນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຝູງຊົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຕົກລົງໄປຍັ້ນການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

6 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຟ້າສະຫວັນເປີດ, ແລະ "ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າສະເດັດລົງມາຈາກສະຫວັນ; ແລະ

ພຣະອົງສະເດັດລົງມາປະກົດຕົວຕໍ່ພວກເຂົາ.

7 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ເປັນພະຍານອີກວ່າ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະເດັດລົງມາຫາຄົນ "ສິບສອງຄົນນັ້ນອີກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍພຣະເຈົ້າ ແລະ ຖືກຄັດເລືອກ.

8 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງສານຸສິດສິບສອງຄົນຂອງພຣະເມສານ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ມາປະຕິບັດແກ່ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ.

9 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າຈື່ "ອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົນຂອງພຣະເມສານ້ອຍໄດ້ບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເພິ່ນຄືຜູ້ທີ່ຈະມາ ຕັດສິນຝູງຊົນສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ; ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດ ສິບສອງຄົນຊຶ່ງເປັນລູກຫລານຂອງເຈົ້າ ຈະຖືກຕັດສິນໂດຍພວກເພິ່ນເຫລົ່ານັ້ນ; ເພາະພວກເພິ່ນເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

10 ແລະ "ຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດສິບສອງຄົນ ຊຶ່ງເຈົ້າເຫັນຢູ່ນີ້ຈະມາຕັດສິນລູກຫລານຂອງເຈົ້າ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນຄົນຊອບທຳຕະຫລອດໄປ; ເພາະເນື່ອງຈາກສັດທາຂອງພວກເພິ່ນທີ່ມີຕໍ່ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືອາພອນຂອງພວກເພິ່ນຈຶ່ງຖືກເຮັດໃຫ້ຂາວສະອາດໃນໂລຫິດຂອງພຣະອົງ.

11 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ, ແລະ ໄດ້ເຫັນຜູ້ຄົນ "ສາມລຸ້ນຄົນຜ່ານໄປດ້ວຍ

<p>4 ກ ຮລມ 14:20-28. ຂ 1 ນພ 19:10. ຄ 3 ນພ 8:14. 5 ກ 3 ນພ 8:20; 10:9. 6 ກ 2 ນພ 26:1, 9; 3 ນພ 11:3-17.</p>	<p>7 ກ 3 ນພ 12:1; 19:12-13. 9 ກ ລກ 6:13. ຂ ມທ 19:28; ຄພ 29:12. ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. 10 ກ 3 ນພ 27:27;</p>	<p>ມມ 3:18-19. ຂ ພນມ 7:14; ແອວ 5:21-27; 13:11-13; 3 ນພ 27:19-20. 11 ກ 2 ນພ 26:9-10; 3 ນພ 27:30-32.</p>
---	---	---

ຄວາມຊອບທຳ; ແລະ ອາພອນຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນຂາວຄືກັບຂອງພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ອາພອນເຫລົ່ານີ້ຖືກເຮັດໃຫ້ຂາວສະອາດໃນໂລຫິດຂອງພຣະເມສານ້ອຍຍ້ອນວ່າພວກເຂົາມີສັດທາໃນພຣະອົງ.

12 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ເຫັນຄົນລຸ້ນທີ່ສື່ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ຜູ້ທີ່ໄດ້ລ່ວງລັບໄປໃນຄວາມຊອບທຳ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຜູງຊົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຢູ່ໃນໂລກເຕົ້າໂຮມກັນ.

14 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງເຈົ້ານຳອີກ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ ແລະ ເຫັນຜູ້ຄົນທີ່ເປັນລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕົ້າໂຮມກັນເປັນກຸ່ມກ້ອນເພື່ອ "ຕໍ່ຕ້ານລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນມາເຕົ້າໂຮມເພື່ອສູ້ຮົບກັນ.

16 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງອ່າງນ້ຳ "ສົກກະປົກ ຊຶ່ງບິດາຂອງເຈົ້າໄດ້ເຫັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ມັນຊຶ່ງເຈົ້າເວົ້າເຖິງ; ແລະ ຄວາມເລິກຂອງມັນນັ້ນຄືຄວາມເລິກຂອງ "ນະລົກ.

17 ແລະ "ໝອກແຫ່ງຄວາມມິດຄືການລ້ລວງຂອງມານທີ່ເຮັດໃຫ້ຕາ ຂໍບອດ ແລະ

ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດແຂງກະດ້າງ ແລະ ນຳພາພວກເຂົາໄປໃນ "ເສັ້ນທາງອັນກວ້າງຂວາງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຕາຍ ແລະ ຫາຍສາບສູນໄປ.

18 ແລະ "ອາຄານ ໃຫຍ່ ແລະ ກວ້າງ ຊຶ່ງບິດາຂອງເຈົ້າໄດ້ເຫັນນັ້ນຄືຄວາມ ຂີດຜັນອັນບໍ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ "ຄວາມທະນົງໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ. ແລະ "ເຫວເລິກອັນກວ້າງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າຍ້ານກົວແຍກພວກເຂົາອອກຈາກກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພຣະຄຳແຫ່ງ "ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ ແລະ ພຣະເມຊີອາຜູ້ເປັນພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນພະຍານນັບຕັ້ງແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກຈົນເຖິງເວລານີ້, ແລະ ຈາກເວລານີ້ໄປຈົນຕະຫລອດການ.

19 ແລະ ໃນຂະນະທີ່ທູດກຳລັງກ່າວຂໍຄວາມນີ້ຢູ່, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ ແລະ ໄດ້ເຫັນລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ສູ້ກັບລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕາມຄຳເວົ້າຂອງທູດອົງນັ້ນ; ເພາະວ່າຄວາມທະນົງໃຈຂອງລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ "ການລ້ລວງຂອງມານ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຂະນະຜູ້ຄົນທີ່ເປັນລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ເບິ່ງລູກຫລານ

<p>12 ກ ແອວ 45:10-12; ຮລມ 13:5, 9-10; 3 ນພ 27:32; 4 ນພ 1:14-27. 15 ກ ມມ 6. 16 ກ ຄມພ ສົກກະປົກ, ຄວາມສົກກະປົກ. ຂ 1 ນພ 8:13; 15:26-29.</p>	<p>ຄ ຄມພ ນະລົກ. 17 ກ 1 ນພ 8:23; 15:24; ຄພ 10:20-32. ຂ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. ຄ ມທ 7:13-14. 18 ກ 1 ນພ 8:26; 11:35-36. ຂ ຢມຢ 7:24.</p>	<p>ຄ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. ງ ລກ 16:26; 1 ນພ 15:28-30. ຈ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. 19 ກ ຄມພ ລ້ລວງ, ການລ້ລວງ. ຂ ຈຮ 1:10; ຄມ 1:1-2.</p>
--	--	--

ຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາ ຊະນະລູກ ຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ອອກໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ.

21 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພວກເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍມາເຕົ້າໂຮມກັນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ "ສົງຄາມ ແລະ ຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ໃນສົງຄາມ ແລະ ຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫລາຍລຸ້ນຄົນຜ່ານໄປ.

22 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງຄົນເຫລົ່ານີ້ຈະ "ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ, ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ກາຍເປັນຄົນ "ຜິວຄໍາ ແລະ ໜ້າລັງກຽດ ແລະ ສຶກກະບົກເຕັມໄປດ້ວຍ "ຄວາມກຽດຄ້ານ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງທຸກຢ່າງ.

ບົດທີ 13

ນິໄຟ ເຫັນພາບນິມິດກ່ຽວກັບສາດສະໜາຈັກຂອງມານຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ໃນບັນດາຄົນຕ່າງຊາດ, ການຄົ້ນພົບ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງອາເມຣິກາ, ການສູນເສຍຂໍ້ຄວາມຫລາຍຕອນ ຊຶ່ງແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າ ໃນພຣະຄຣິສຕະທໍາຄໍາພີ, ຜົນຂອງການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອຂອງຄົນຕ່າງຊາດ, ການພົ້ນພາບ

ພຣະກິດຕິຄຸນ, ການກັບມາຂອງພຣະຄໍາພີໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ແລະ ການສ້າງຕັ້ງຂອງຊີໂອນ. ປະມານ 600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ມີຄວາມວ່າ: ເບິ່ງເຖີດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຫລຽວເບິ່ງ ແລະ ເຫັນຫລາຍປະຊາຊາດ ແລະ ຫລາຍອານາຈັກ.

2 ແລະ ທູດໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າເຫັນ ຫຍັງແດ່? ຂ້າພະເຈົ້າຕອບວ່າ: ຂ້ານ້ອຍເຫັນຫລາຍປະຊາຊາດ ແລະ ຫລາຍອານາຈັກ.

3 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ນີ້ຄືປະຊາຊາດ ແລະ ອານາຈັກຂອງຄົນຕ່າງຊາດ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຮາກຖານຂອງ "ສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ຢູ່ໃນບັນດາປະຊາຊາດຕ່າງໆ ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດ.

5 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງຮາກຖານຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ໜ້າກຽດຊັງທີ່ສຸດເໜືອກວ່າສາດສະໜາຈັກໃດໆທັງສິ້ນ ຊຶ່ງ "ເຂັ້ມຂົ້າໄຟພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນທໍລະມານພວກເຂົາ ແລະ ຜູກມັດພວກເຂົາ, ແລະ ໃສ່ແອກພວກເຂົາໄວ້ດ້ວຍ ະແອກເຫລັກ, ແລະ ເອົາພວກເຂົາລົງມາຫາການເປັນຊະເລີຍ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສາດສະໜາຈັກ "ໃຫຍ່

<p>21 ກ ມມ 8:8; ມຮນ 1:2. ຄມພ ສົງຄາມ. 22 ກ 1 ນຟ 15:13; 2 ນຟ 26:15. 23 ກ 2 ນຟ 26:33.</p>	<p>ຂ 2 ນຟ 5:20-25. ຄ ຄມພ ກຽດຄ້ານ, ຄວາມກຽດຄ້ານ. 13 4 ກ 1 ນຟ 13:26, 34; 14:3, 9-17. ຂ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.</p>	<p>5 ກ ພນມ 17:3-6; 1 ນຟ 14:13. ຂ ຢມຍ 28:10-14. 6 ກ ຄພ 88:94. ຄມພ ມານ—ສາດສະ ໜາຈັກຂອງມານ.</p>
--	---	---

ແລະ ໜ້າກຽດຊັງອັນນີ້; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ະມານທີ່ປະກາດຕົນເອງວ່າ ເປັນ ຮາກຖານຂອງມັນ.

7 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ັຄຳ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ຜ້າໄໝ, ແລະ ຜ້າສີແດງສົດ, ແລະ ຜ້າລິນິນຕ່ຳຢ່າງດີ, ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມທີ່ມີຄ່າທຸກຊະນິດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຍິງໂສເພນີຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

8 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງຄຳ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ຜ້າໄໝ, ແລະ ຜ້າສີແດງສົດ, ແລະ ຜ້າລິນິນຕ່ຳຢ່າງດີ, ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມທີ່ມີຄ່າ, ແລະ ຍິງໂສເພນີ, ຄື ັຄວາມປາດຖະໜາຂອງສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງແຫ່ງນີ້.

9 ແລະ ເປັນການສັນລະເສີນຂອງໂລກທີ່ພວກເຂົາໄດ້ ັທຳລາຍໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເອົາພວກເຂົາລົງໄປຫາການເປັນຊະເລີຍ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ ແລະ ເຫັນຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່; ແລະ ມັນໄດ້ແບ່ງແຍກຄົນຕ່າງຊາດອອກຈາກລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າ.

12 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ ແລະ ໄດ້ເຫັນຊາຍຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາຄົນຕ່າງຊາດ ຊຶ່ງຖືກແຍກອອກໄປຈາກລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຜືນນ້ຳ

ອັນກວ້າງໃຫຍ່; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ັພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ສະເດັດລົງມາ ແລະ ກະທຳຕໍ່ຊາຍຜູ້ນັ້ນ, ແລ້ວເພິ່ນໄດ້ອອກໄປໃນຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ຈົນມາເຖິງລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າກະທຳຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດອື່ນໆ; ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນອອກໄປພົ້ນຈາກການເປັນຊະເລີຍໃນຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ນັ້ນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄົນຕ່າງຊາດ ັເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຢູ່ໃນ ັແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າມີຕໍ່ລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ັກະຈັດກະຈາຍໄປຕໍ່ໜ້າຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຖືກລົງທັນ.

15 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ັພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັບຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບ ັແຜ່ນດິນເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ັພວກເຂົາຂາວ ແລະ ັຈົບງາມທີ່ສຸດຄືກັນກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ອນພວກເຂົາຖືກ ັລົງທັນ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ເຫັນຄົນຕ່າງຊາດ ຊຶ່ງອອກໄປຈາກການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ລິດເດດຂອງພຣະຜູ້

6 ຂ 1 ນພ 22:22-23.
7 ກ ມມ 8:36-38.
8 ກ ພມ 18:10-24;
ມມ 8:35-38.
9 ກ ພມ 13:4-7.
12 ກ ຄມ ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ.

14 ກ 2 ນພ 1:11;
ມມ 5:19-20.
ຂ ຄມພ ແຜ່ນດິນ
ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.
ຄ 1 ນພ 22:7-8.
ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—

ການກະຈັດກະຈາຍຂອງ
ຊາວອິດສະຣາເອນ.
15 ກ 2 ນພ 10:19.
ຂ 2 ນພ 5:21.
ຄ ມມ 6:17-22.

ເປັນເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບ ັພວກເຂົາ.

17 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ຄົນຕ່າງ ຊາດຈາກປະເທດເດີມຂອງພວກເຂົາໄດ້ ເດີນທາງມາເຕົ້າໂຮມກັນໃນນ້ຳ ແລະ ໃນ ແຜ່ນດິນເພື່ອສູ້ຮົບກັບພວກເຂົາ.

18 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ລິດເດດ ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຂົາ ແລະ ພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າມີຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ມາ ເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອສູ້ຮົບກັບພວກເຂົາ.

19 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟເຫັນວ່າຄົນ ຕ່າງຊາດທີ່ອອກຈາກການເປັນຊະເລີຍໄດ້ ຮັບການ ັບົດປ່ອຍໂດຍລິດເດດຂອງພຣະ ເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງປະຊາຊາດອື່ນໆ ທັງສິ້ນ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ເຫັນວ່າພວກເຂົາຮຸ່ງເຮືອງ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ເຫັນ ັໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງ ແລະ ມັນຖືກນຳ ອອກໄປໃນບັນດາພວກເຂົາ.

21 ແລະ ທູດໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າ ຮູ້ຈັກຄວາມໝາຍຂອງໜັງສືເຫລັ້ມນັ້ນບໍ່?

22 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຕອບເພິ່ນວ່າ: ຂ້າ ນ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກເລີຍ.

23 ແລະ ພຣະອົງກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນ ອອກມາຈາກປາກຂອງຊາວຢິວ. ແລະ ຂ້າ ພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ເຫັນມັນ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ: ັໜັງສືເຫລັ້ມທີ່ ເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄື ັບັນທຶກຂອງ ັຊາວຢິວ ຊຶ່ງ ປະກອບດ້ວຍພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າທີ່ກະທຳໄວ້ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະ

ຣາເອນ; ແລະ ມັນຍັງໄດ້ບັນຈຸຄຳທຳນາຍ ຫລາຍຢ່າງຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດນຳ ອີກ; ແລະ ເປັນບັນທຶກຄືກັນກັບອັກຂະລະ ທີ່ຢູ່ໃນ ັແຜ່ນຈາລຶກທອງເທລືອງ ຊຶ່ງມີ ຂຽນໄວ້ບໍ່ຫລາຍເທົ່າໃດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍ ຕາມ, ມັນຍັງປະກອບດ້ວຍພັນທະສັນຍາ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳ ໄວ້ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ; ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງມີຄຸນຄ່າຢ່າງຫລວງຫລາຍສຳລັບ ຄົນຕ່າງຊາດ.

24 ແລະ ທູດ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າເຫັນແລ້ວວ່າ ໜັງສືເຫລັ້ມນັ້ນໄດ້ອອກມາຈາກປາກຂອງ ຊາວຢິວ; ແລະ ເມື່ອມັນອອກມາຈາກປາກ ຂອງຊາວຢິວ, ມັນຈຶ່ງປະກອບດ້ວຍຄວາມ ສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງອັກຄະສາວົກສິບສອງໄດ້ ເປັນພະຍານໄວ້; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ເປັນ ພະຍານໄວ້ຕາມຄວາມຈິງ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະ ເມສາໂອຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

25 ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງອອກໄປດ້ວຍ ຄວາມບໍລິສຸດຈາກ ັຊາວຢິວໄປຫາ ັຄົນ ຕ່າງຊາດຕາມຄວາມຈິງ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະ ເຈົ້າ.

26 ແລະ ຫລັງຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ອອກໄປ ຈາກ ມືຂອງອັກຄະສາວົກສິບສອງຂອງ ພຣະເມສາໂອຍ ແລະ ຈາກຊາວຢິວ ັໄປ ຫາຄົນຕ່າງຊາດແລ້ວ, ເຈົ້າຈະເຫັນການ ຈັດຕັ້ງຂອງສາດສະໜາຈັກ ັໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງກວ່າ ັສາດສະໜາຈັກອື່ນໃດ

<p>16 ກ ຄພ 101:80. 19 ກ 2 ນຟ 10:10-14; 3 ນຟ 21:4; ອທ 2:12. 20 ກ 1 ນຟ 14:23. 23 ກ 1 ນຟ 13:38; 2 ນຟ 29:4-12.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະຄຳພີ. ຄ 2 ນຟ 3:12. ງ 1 ນຟ 5:10-13. 25 ກ 2 ນຟ 29:4-6; ຄພ 3:16. ຄມພ ຊາວຢິວ. ຂ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.</p>	<p>26 ກ ມທ 21:43. ຂ 1 ນຟ 13:4-6; 14:3, 9-17. ຄ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ— ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ ຂອງສາດສະໜາຈັກ ຄຣິດສະຕຽນລຸ້ນເດີມ.</p>
--	---	--

ທັງ ສິ້ນ; ເພາະ ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ເພາະ ພວກ ເຂົາ າເອົາຂໍ້ຄວາມຫລາຍຕອນຊຶ່ງ າແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄຳທີ່ສຸດໄປ ຈາກພຣະກິດຕິຄຸນ ຂອງພຣະເມສານ້ອຍ ແລະ ເອົາພັນທະສັນ ຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປນຳອີກ.

27 ແລະ ພວກເຂົາກະທຳສິ່ງທັງໝົດນີ້ ໄປ ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ໄດ້ບິດເບືອນທາງ ທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າ ພວກເຂົາຈະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດ ຕາບອດ ແລະ ມີໃຈແຂງກະດ້າງ.

28 ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າເຫັນວ່າຫລັງຈາກໜັງສື ເຫລັ້ມນັ້ນອອກໄປ ໂດຍຜ່ານມືຂອງສາດ ສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງແລ້ວ, ມີຫລາຍຢ່າງທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄຳຖືກ ເອົາໄປຈາກໜັງສື ຊຶ່ງເປັນໜັງສືຂອງພຣະ ເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

29 ແລະ ຫລັງຈາກສິ່ງທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄຳຖືກເອົາອອກແລ້ວ, ມັນຈະອອກໄປ ຫາທຸກປະຊາຊາດຂອງຄົນຕ່າງຊາດ; ແລະ ຫລັງຈາກມັນອອກໄປຫາທຸກປະຊາຊາດ ຂອງຄົນຕ່າງຊາດແລ້ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ ໄດ້ຂ້າມຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ທີ່ເຈົ້າເຫັນ ໄປກັບຄົນຕ່າງຊາດ ຊຶ່ງອອກໄປຈາກການ ເປັນຊະເລີຍແລ້ວ—ເພາະຫລາຍຢ່າງທີ່ ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄຳຖືກເອົາອອກຈາກ ໜັງສື ຊຶ່ງເປັນທີ່ແຈ່ມແຈ້ງແກ່ຄວາມເຂົ້າ ໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ ຕາມຄວາມແຈ່ມ ແຈ້ງຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະ ເຈົ້າ—ເພາະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທີ່ຖືກເອົາອອກໄປ ຈາກພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເມສານ້ອຍ, ຜູ້ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈຶ່ງມີການຜິດ

ພາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາຕານ ມີອຳນາດເໜືອພວກເຂົາ.

30 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຍັງເຫັນວ່າ ຄົນຕ່າງຊາດຜູ້ທີ່ອອກໄປຈາກການເປັນ ຊະເລີຍນັ້ນຖືກຍົກຂຶ້ນ ໂດຍອຳນາດຂອງ ພຣະເຈົ້າເໜືອປະຊາຊາດອື່ນໃດທັງສິ້ນ, ໃນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດເລີດລ້ຳກວ່າແຜ່ນ ດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ, ອັນເປັນແຜ່ນດິນຊຶ່ງອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ພັນທະສັນຍາກັບບິດາ ຂອງເຈົ້າວ່າ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ າແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກ ເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈຶ່ງເຫັນວ່າ ອົງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດທຳ ລາຍລູກຫລານຂອງເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນຊາດ າປະສົມໃນບັນດາລູກຫລານຂອງພວກ ອ້າຍຂອງເຈົ້າ.

31 ກັບທັງພຣະອົງຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຄົນຕ່າງ ຊາດ າທຳລາຍລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍ ຂອງເຈົ້າ.

32 ທັງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ ຄົນຕ່າງຊາດຄົງຢູ່ໃນສະພາບຕາບອດອັນ ເປັນຕາຍ້ານຕະຫລອດໄປ ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ຄວາມເປັນຢູ່ຂອງພວກເຂົາ ເພາະຂໍ້ຄວາມ ທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄຳທີ່ສຸດຂອງພຣະກິດ ຕິຄຸນຂອງພຣະເມສານ້ອຍຖືກກັກໄວ້ໂດຍ ສາດສະໜາຈັກທີ່ າໜ້າກຽດຊັງ ຊຶ່ງຈັດຕັ້ງ ຂອງມັນເຈົ້າກໍເຫັນຢູ່ແລ້ວ.

33 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະ ເມສານ້ອຍ ຂອງພຣະ ເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະມີຄວາມເມດ ຕາຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດຈົນເຖິງວ່າໄປຢັ້ງມຢາມ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ

<p>26 ງ ມມ 8:33; ມຊ 1:41. ຈ 1 ນພ 14:20-26; ຫຼຸຊ 1:8. 30 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນ</p>	<p>ແຫ່ງຄຳສັນຍາ. ຂ ແອວ 45:10-14. 31 ກ 2 ນພ 4:7; 10:18-19; ຢຄ 3:5-9; ຮລມ 15:12;</p>	<p>3 ນພ 16:8-9; ມມ 5:20-21. 32 ກ ຄມພ ມານ—ສາດສະ ໜາຈັກຂອງມານ.</p>
---	---	---

ໃນການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ, ຫລັງຈາກເຮົາໄປຢ້ຽມຢາມ ກູ່ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນແລ້ວ—ແລະ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ທີ່ເຮົາເວົ້າເຖິງນີ້ຄືລູກຫລານຂອງບິດາຂອງເຈົ້າ—ດັ່ງນັ້ນ, ຫລັງຈາກທີ່ເຮົາໄປຢ້ຽມຢາມພວກເຂົາໃນການພິພາກສາແລະ ລົງທັນພວກເຂົາດ້ວຍມືຂອງຄົນຕ່າງຊາດແລ້ວ, ແລະ ຫລັງຈາກຄົນຕ່າງຊາດເຮັດການ ສື່ຜິດພາດໄປຢ່າງຫລວງຫລາຍແລ້ວ, ເພາະຂໍ້ຄວາມທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າທີ່ສຸດຂອງ ສື່ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເມສານ້ອຍຖືກກັກໄວ້ໂດຍສາດສະໜາຈັກອັນໜ້າກຽດຊັ່ງນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດຍິງໂສເພນີ, ພຣະເມສານ້ອຍໄດ້ກ່າວວ່າ—ເຮົາຈະມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດໃນມື້ນັ້ນດ້ວຍອຳນາດຂອງເຮົາເຖິງຂະໜາດທີ່ເຮົາຈະ ນຳເອົາສ່ວນຫລາຍຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າມາໃຫ້ພວກເຂົາ, ພຣະເມສານ້ອຍໄດ້ກ່າວ.

35 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເມສານ້ອຍໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະສະແດງຕົນໃຫ້ປະຈັກແກ່ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຂຽນຂໍ້ຄວາມຫລາຍຢ່າງ ຊຶ່ງເຮົາຈະສິດສອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ຊຶ່ງຈະແຈ່ມແຈ້ງ

ແລະ ມີຄ່າ; ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍ ແລະ ເສື້ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າກໍເໝືອນກັນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກເຊື່ອງໄວ້ເພື່ອຈະໄດ້ເອົາອອກມາຫາຄົນຕ່າງຊາດໂດຍຂອງປະທານ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເມສານ້ອຍ.

36 ແລະ ໃນນັ້ນຈະບັນທຶກ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ແລະ ສື່ທຶນຂອງເຮົາ, ແລະ ຄວາມລອດຂອງເຮົາ, ພຣະເມສານ້ອຍໄດ້ກ່າວ.

37 ແລະ ຄົນທີ່ພະຍາຍາມນຳ ສື່ຊີໂອນຂອງເຮົາມາໃນມື້ນັ້ນຈະ ສື່ເປັນສຸກ, ເພາະພວກເຂົາຈະມີ ສື່ຂອງປະທານ ແລະ ອຳນາດແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາ ອິດທິນຈິນເຖິງທີ່ສຸດພວກເຂົາຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ, ແລະ ຈະລອດໃນ ອານາຈັກອັນເປັນນິດຂອງພຣະເມສານ້ອຍ; ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ ສື່ປະກາດສັນຕິສຸກ, ແກ້ຈິງແລ້ວ, ຂ່າວແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ພວກເຂົາກໍຈະມີຄວາມສວຍງາມພຽງໃດຢູ່ເທິງພູ.

38 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເຫັນ ພັງສີຂອງພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ ຊຶ່ງອອກມາຈາກປາກຂອງຊາວ

<p>34 ກ ຄມພ ໂຍເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ. ຂ 1 ນຟ 14:1-3; 2 ນຟ 26:20. ຄ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ. ງ ຄພ 10:62. ຄມພ ການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ. 35 ກ 2 ນຟ 27:6; 29:1-2. ຄມພ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ.</p>	<p>36 ກ 3 ນຟ 27:13-21. ຂ ຮລມ 5:12; 3 ນຟ 11:38-39. ຄມພ ຫີນ. 37 ກ ຄມພ ຊີໂອນ. ຂ ຄພ 21:9. ຄ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ງ 3 ນຟ 27:16. ຄມພ ອິດທິນ,</p>	<p>ຄວາມອິດທິນ. ຈ ຄມພ ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ. ສ ອຊຢ 52:7; ມຊຢ 15:14-18; 3 ນຟ 20:40. 38 ກ 1 ນຟ 13:23; 2 ນຟ 29:4-6.</p>
--	---	--

ຍິວ ອອກມາຈາກຄົນຕ່າງຊາດ ະໄປຫາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

39 ຫລັງຈາກມັນມາຫາພວກເຂົາແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ັທັງສີເຫລັ້ມອື່ນ ຊຶ່ງອອກມາໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເມສານ້ອຍຈາກຄົນຕ່າງຊາດໄປຫາພວກເຂົາເພື່ອໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຫລານຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ພ້ອມທັງຊາວຍິວທີ່ກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກ ະຍອມຮັບວ່າ ບັນທຶກຂອງສາດສະດາ ແລະ ຂອງອັກຄະສາວິກສິບສອງຂອງພຣະເມສານ້ອຍເປັນ ະຄວາມຈິງ.

40 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ ັ: ບັນທຶກສະບັບຫລັງ ຊຶ່ງເຈົ້າເຫັນຢູ່ໃນບັນດາຄົນຕ່າງຊາດນັ້ນ ຈະ ະສະຖາປະນາຄວາມຈິງຂອງ ະສະບັບທຳອິດ ຊຶ່ງເປັນຂອງອັກຄະສາວິກສິບສອງຂອງພຣະເມສານ້ອຍ ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ຮູ້ສິ່ງທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄຳ ຊຶ່ງຖືກເອົາໄປຈາກໜັງສືເຫລົ່ານີ້, ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ຮູ້ກັນໃນທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ວ່າພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າຄືພຣະບຸດຂອງພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ແລະ ະພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ, ແລະ ວ່າຄົນທັງປວງຕ້ອງມາຫາພຣະອົງຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈະລອດບໍ່ໄດ້.

41 ແລະ ເຂົາຕ້ອງມາຕາມຄຳຊຶ່ງຈະ

ສະຖາປະນາຂຶ້ນ ໂດຍພຣະ ໂອດ ຂອງພຣະເມສານ້ອຍ ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະເມສານ້ອຍຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ໃນບັນທຶກຂອງລູກຫລານຂອງເຈົ້າເຊັ່ນດຽວກັບ ໃນບັນທຶກຂອງອັກຄະສາວິກສິບສອງຂອງພຣະເມສານ້ອຍ; ດັ່ງນັ້ນບັນທຶກທັງສອງເຫລັ້ມນີ້ຈະຖືກສະຖາປະນາໄວ້ເປັນ ະເຫລັ້ມດຽວ; ເພາະມີ ະພຣະເຈົ້າອົງດຽວ ແລະ ມີຜູ້ລ້ຽງ ະຜູ້ດຽວທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກ.

42 ແລະ ເມື່ອເວລາມາເຖິງ ພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທັງ ະຊາວຍິວ ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດນຳອີກ; ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຊາວຍິວ ແລະ ຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດແລ້ວ, ເມື່ອນັ້ນພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຕໍ່ຊາວຍິວນຳອີກ, ແລະ ຜູ້ ະສຸດທ້າຍຈະເປັນຜູ້ທຳອິດ ແລະ ຜູ້ ະທຳອິດຈະເປັນຜູ້ສຸດທ້າຍ.

ບົດທີ 14

ທູດບອກນິໄຟເຖິງພອນ ແລະ ການສາບແຂ້ງຊຶ່ງຕົກມາຫາຄົນຕ່າງຊາດ—ມີສາດສະໜາຈັກສອງແຫ່ງເທົ່ານັ້ນຄື: ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ສາດສະໜາຈັກຂອງມານ—ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນທຸກປະຊາຊາດຖືກຂົ່ມເຫັງ ໂດຍສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ

38 ຂ ມມ 5:15.
39 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ທຳນາຍໄວ້ຈະອອກມາ.
ຂ ອຊກ 37:15-20;
2 ນຟ 3:11-12.
ຄ 1 ນຟ 14:30.
40 ກ 2 ນຟ 26:16-17; 29:12.
ຄມພ ພຣະຄຳພີມໍມອນ.

ຂ ມມ 7:8-9.
ຄ ຄມພ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ.
ງ ເບິ່ງ ໜ້າວິເຄາະສະບັບຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ.
ມຊ 1:6.
41 ກ ອຊກ 37:17.
ຂ ພບຍ 6:4;
ຢຮ 17:21-23;

2 ນຟ 31:21.
ຄ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ.
42 ກ ຄພ 90:8-9;
107:33; 112:4.
ຂ ຢຄ 5:63.
ຄ ລກ 13:30;
1 ນຟ 15:13-20.

ໜ້າກຽດຊັງ—ອັກຄະສາວົກໂຍຣັນຈະຂຽນກ່ຽວກັບຄາວສິ້ນສຸດໂລກ. ປະມານ 600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ຖ້າຫາກ "ຄົນຕ່າງຊາດຈະເຊື່ອຟັງພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າໃນມື້ນັ້ນ ເວລາທີ່ພຣະອົງສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຂົາດ້ວຍພຣະຄຳ ແລະ ດ້ວຍ ສິ່ງອຳນາດໂດຍການກະທຳແທ້ຈິງອັນເປັນການເອົາສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ "ສະດຸດໄປ—

2 ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາລູກຫລານຂອງບິດາຂອງເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຖືກ "ນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ; ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັນຜູ້ ຂໍ້ໄດ້ຮັບພອນໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາຕະຫລອດໄປ; ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກນຳໄປຫາການເປັນຊະເລີຍອີກຕໍ່ໄປ; ແລະ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນກໍຈະບໍ່ສັບສົນອີກຕໍ່ໄປ.

3 ແລະ "ຫລຸມໃຫຍ່ນັ້ນ ຊຶ່ງຖືກຂຸດໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາໂດຍສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງ ຊຶ່ງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍມານ ແລະ ລູກຫລານຂອງມັນ, ເພື່ອຈະໄດ້ພາຈິດວິນຍານມະນຸດລົງໄປສູ່ນະລົກ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລຸມໃຫຍ່ນັ້ນ ຊຶ່ງຖືກຂຸດໄວ້ເພື່ອຄວາມພິນາດຂອງມະນຸດຈະເຕັມໄປດ້ວຍຜູ້ທີ່

ຂຸດມັນໄວ້ຈົນເຖິງຄວາມພິນາດສິ້ນຂອງພວກເຂົາ, ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວ; ບໍ່ແມ່ນຄວາມພິນາດຂອງຈິດວິນຍານນອກຈາກເປັນການໂຍນມັນລົງໄປໃນ ສະລິກອັນບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ.

4 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນໄປຕາມການທີ່ຕົກເປັນຊະເລີຍຂອງມານ ແລະ ຕາມຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງມີຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟມີຄວາມວ່າ: ເຈົ້າເຫັນແລ້ວວ່າ ຖ້າຫາກຄົນຕ່າງຊາດກັບໃຈມັນຈະດີກັບເຂົາ; ແລ້ວເຈົ້າຮູ້ກ່ຽວກັບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ມີກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນນຳອີກ; ແລະ ເຈົ້າໄດ້ຍິນມາອີກວ່າ ຖ້າຫາກຜູ້ໃດບໍ່ "ກັບໃຈຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຕາຍ.

6 ສະນັ້ນ, "ວິບັດ ແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ ຖ້າຫາກພວກເຂົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

7 ພຣະ ເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ເມື່ອເວລາມາເຖິງເຮົາຈະກະທຳ "ການ ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ; ວຽກງານຊຶ່ງຈະຢູ່ເປັນນິດ, ບໍ່ແມ່ນທາງໃດກໍທາງໜຶ່ງ—ເພື່ອໃຫ້ເຂົາຍອມຮັບໄປຫາສັນຕິສຸກ ແລະ ສິວິດນິລັນດອນ ຫລື ປ່ອຍໃຫ້ເຂົາໄປສູ່ຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ;

14 1 ກ 3 ນຟ 16:6-13.
ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.
ຂ 1 ທສນ 1:5;
1 ນຟ 14:14; ຢຄ 6:2-3.
ຄ ອຊຢ 57:14;
1 ນຟ 13:29, 34;
2 ນຟ 26:20.
2 ກ ຄລຕ 3:7, 29;
2 ນຟ 10:18-19;

3 ນຟ 16:13; 21:6, 22;
ອຣຮ 2:9-11.
ຂ 2 ນຟ 6:12; 10:8-14;
3 ນຟ 16:6-7; 20:27.
3 ກ 1 ນຟ 22:14;
ຄພ 109:25.
ຂ ຄມພ ນະລົກ;
ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມ
ອັບປະໂຫຍດ.

5 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.
6 ກ 2 ນຟ 28:32.
7 ກ ອຊຢ 29:14;
1 ນຟ 22:8;
2 ນຟ 27:26; 29:1-2;
ຄພ 4:1.
ຄມພ ການພົ້ນພູ່
ພຣະກິດຕິຄຸນ.
ຂ ຄມພ ສິວິດນິລັນດອນ.

ແລະ ຄວາມ ມືດ ດັບ ແຫ່ງ ຈິດ ໃຈ ອັນ ນຳ ພວກເຂົາລົງໄປສູ່ການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ໄປສູ່ຄວາມພິນາດນຳອີກ, ທັງທາງ ໂລກ ແລະ ທາງ ວິນຍານຕາມ ການເປັນຊະເລີຍຂອງມານ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກ່າວມານັ້ນ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ທູດເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຖາມ ຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ: ເຈົ້າຈີ້ ພັນທະສັນຍາ ຂອງພຣະບິດາທີ່ມີໄດ້ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າຕອບພຣະອົງວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈີ້ໄດ້.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນທີ່ໃຫ້ກຳເນີດຂອງ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ ຊຶ່ງ ມານເປັນຜູ້ຕັ້ງຂອງມັນ.

10 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ມີພຽງສາດສະໜາຈັກ ສອງແຫ່ງເທົ່ານັ້ນ; ແຫ່ງໜຶ່ງເປັນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ອີກ ສາດສະໜາຈັກຂອງມານ; ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າກໍຕ້ອງເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ຊຶ່ງເປັນທີ່ໃຫ້ກຳເນີດຄວາມໜ້າກຽດຊັງ, ແລະ ມັນຄື ໂສເພນີຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ ແລະ ໄດ້ເຫັນຍິງໂສ

ເພນີຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, ແລະ ນາງ ນັ່ງຢູ່ເທິງ ຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່, ແລະ ນາງຄອບຄອງທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດໃນບັນດາທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ມີສະມາຊິກພຽງ ເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງໂສເພນີ ຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ເທິງຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ນັ້ນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງເຫັນວ່າ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເມສານ້ອຍຜູ້ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າມີຢູ່ ທົ່ວໄປຕາມຜືນແຜ່ນດິນໂລກເໝືອນກັນ; ແລະ ການຄອບຄອງຂອງພວກເຂົາໃນຜືນແຜ່ນດິນໂລກມີພຽງເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງໂສເພນີໃຫຍ່ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນນັ້ນ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດຄວາມໜ້າກຽດຊັງໄດ້ເຕົ້າໂຮມຝູງຊົນໃນຜືນແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດໃນບັນດາທຸກປະຊາຊາດຂອງຄົນຕ່າງຊາດ ເພື່ອ ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ເຫັນອຳນາດຂອງພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າລົງມາເທິງໄພ່ພົນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເມສານ້ອຍ ແລະ ຜູ້ຄົນ ແຫ່ງ ພັນທະ ສັນ ຍາ

7 ຄ 2 ນພ 2:26-29; ແອວ 12:9-11.	10 ກ 1 ນພ 22:23. ຂ 1 ນພ 13:4-6, 26.	12 ກ ມທ 7:14; 3 ນພ 14:14;
8 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ຂອງອັບຣາຮາມ.	ຄ ພນມ 17:5, 15; 2 ນພ 10:16.	ຄພ 138:26. ຂ ຄພ 90:11.
9 ກ 1 ນພ 15:35; ຄພ 1:35. ຄມພ ມານ.	11 ກ ຢມຍ 51:13; ພນມ 17:15. ຂ ຄພ 35:11.	13 ກ ພນມ 17:1-6; 18:24; 1 ນພ 13:5; ຄພ 123:7-8.

ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງກະຈັດກະຈາຍ
ໄປຕາມຜືນແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ພວກ
ເຂົາມີອາວຸດຄືຄວາມຊອບທຳ ພ້ອມກັບ
”ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນລັດສະໝີພາບ
ອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ
ພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າ
”ເຫລົ່າໃສ່ສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າ
ກຽດຊັງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມີສົງຄາມ ແລະ
ຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມໃນບັນດາທຸກ ະປະຊາ
ຊາດ ແລະ ທຸກຕະກຸນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

16 ແລະ ຂະນະ ທີ່ເລີ່ມມີ ”ສົງຄາມ
ແລະ ຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມຢູ່ໃນບັນດາປະ
ຊາຊາດທັງປວງທີ່ເປັນຂອງຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດ
ຄວາມໜ້າກຽດຊັງນັ້ນ, ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າ
ພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະພິໂລດ
ຂອງພຣະເຈົ້າມີຕໍ່ຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດຍິງໂສເພນີ;
ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງ
ໝົດ—

17 ແລະ ເມື່ອ ”ເວລານັ້ນມາເຖິງ ະພຣະ
ພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະ ຖອກເຫລົງໃສ່
ຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດຍິງໂສເພນີ ຊຶ່ງເປັນສາດສະ
ໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງຂອງແຜ່ນ
ດິນໂລກທັງໝົດ ຊຶ່ງພື້ນຖານຂອງມັນຄື
ມານ, ແລ້ວໃນມື້ນັ້ນ ”ວຽກງານຂອງພຣະ
ບິດາຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນການຕຽມທາງເພື່ອໃຫ້
”ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງກະທຳ
ໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍ
ອິດສະຣາເອນສຳເລັດຄືບຖ້ວນ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທູດ

ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ເບິ່ງ
ເຖິດ!

19 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ ແລະ
ໄດ້ເຫັນຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ, ແລະ ເພິ່ນສວມເສື້ອ
ຄຸມສີຂາວ.

20 ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ:
ຈົ່ງເບິ່ງ ”ຜູ້ໜຶ່ງໃນຈຳນວນອັກຄະສາວົກ
ສິບສອງຂອງພຣະເມສານ້ອຍ.

21 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນຈະເຫັນ ແລະ ບັນທຶກ
ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ທີ່ເຫລືອຢູ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ຂຽນຫລາຍເລື່ອງທີ່ມີມາແລ້ວ.

22 ແລະ ເພິ່ນຈະບັນທຶກເລື່ອງກ່ຽວກັບ
ຄາວສັ້ນສຸດໂລກອີກ.

23 ດັ່ງນັ້ນສິ່ງທີ່ເພິ່ນບັນທຶກນັ້ນຖືກຕ້ອງ
ແລະ ຈິງ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ທີ່
ບັນທຶກໄວ້ມີຢູ່ໃນ ”ໜັງສືທີ່ເຈົ້າເຫັນແມ່ນ
ໄດ້ອອກມາຈາກປາກຂອງຊາວຍິວ; ແລະ
ເວລາທີ່ມັນອອກມາຈາກປາກຂອງຊາວຍິວ
ຫລື ເວລາໜັງສືອອກມາຈາກປາກຂອງ
ຊາວຍິວນັ້ນ, ເລື່ອງທີ່ຂຽນໄວ້ແມ່ນແຈ່ມ
ແຈ້ງ ແລະ ບໍລິສຸດ ແລະ ະມີຄ່າທີ່ສຸດ ແລະ
ງ່າຍແກ່ການເຂົ້າໃຈຂອງຄົນທັງປວງ.

24 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງທີ່ ”ອັກຄະ
ສາວົກຂອງພຣະເມສານ້ອຍຜູ້ນີ້ຈະຂຽນ
ນັ້ນມີຫລາຍເລື່ອງ ແລະ ມີຫລາຍເລື່ອງ ຊຶ່ງ
ເຈົ້າໄດ້ເຫັນແລ້ວ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງທີ່
ເຫລືອຢູ່ເຈົ້າກໍຈະໄດ້ເຫັນ.

25 ແຕ່ວ່າສິ່ງທີ່ເຈົ້າຈະເຫັນຕໍ່ຈາກນີ້ ເຈົ້າ
ຢ່າໄດ້ຂຽນໄວ້; ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງອັກຄະສາວົກຂອງພຣະເມສາ

<p>14 ກ ຢຄ 6:2; ຄພ 38:32-38.</p> <p>15 ກ ຄພ 1:13-14. ຂ ມຣກ 13:8; ຄພ 87:6.</p> <p>16 ກ 1 ນພ 22:13-14; ມມ 8:30.</p>	<p>17 ກ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ. ຂ 1 ນພ 22:15-16. ຄ 3 ນພ 21:7, 20-29. ຄມພ ການພື້ນຟູ ພຣະກິດຕິຄຸນ. ງ ມມ 8:21, 41. ຄມພ ພັນທະສັນຍາ</p>	<p>ຂອງອັບຣາຮາມ.</p> <p>20 ກ ພນມ 1:1-3; 1 ນພ 14:27.</p> <p>23 ກ 1 ນພ 13:20-24; ມມ 8:33.</p> <p>ຂ 1 ນພ 13:28-32.</p> <p>24 ກ ອທ 4:16.</p>
---	---	---

ນ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ ກຽນເລື່ອງເຫລົ່ານັ້ນ.

26 ແລະ ຜູ້ອື່ນໆທີ່ເຄີຍເປັນຢູ່ໃນເວລານັ້ນ, ພຣະອົງກໍຈະສະແດງເລື່ອງລາວທັງໝົດ ຕໍ່ພວກເຂົາເໝືອນກັນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຂຽນ; ແລະ ມັນຈະຖືກ ັຜະນິກໄວ້ ເພື່ອຈະອອກມາໃນຄວາມບໍລິສຸດຂອງມັນ, ຕາມຄວາມຈິງທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະເມສານ້ອຍ, ໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອອກມາຫາເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

27 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ຍິນ ແລະ ເປັນພະຍານວ່າ ຊື່ຂອງອັກຄະສາວົກຂອງພຣະເມສານ້ອຍຄື ັໂຍຣັນ ຕາມຄຳເວົ້າຂອງທູດ.

28 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຂຽນເລື່ອງທີ່ເຫລືອຢູ່ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນມາ; ດັ່ງນັ້ນ ເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນໄວ້ ຈຶ່ງພຽງພໍເທົ່ານີ້; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນມັນໄວ້ພຽງສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງຂອງສິ່ງທັງໝົດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນມາ.

29 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ ັບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້.

30 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບການເວົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຖືກພາໄປ ໃນພຣະວິນຍານ; ແລະ ຖ້າຫາກເລື່ອງອື່ນໆທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແຕ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້, ເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນໄວ້ນີ້ກໍເປັນ ັຄວາມຈິງ. ແລະ ເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 15

ລູກຫລານຂອງລີໄຮຈະໄດ້ຮັບພຣະກິດຕິຄຸນຈາກຄົນຕ່າງຊາດ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ—ການເຕົ້າໂຮມຂອງຊາວອິດສະຣາເອນຄືກັນກັບຕົ້ນໝາກກອກເທດ ຊຶ່ງກົງໆ່າເດີມຂອງມັນຈະຖືກຕໍ່ເຂົ້າກັນອີກ—ນິໄຟແປພາບນິມິດກ່ຽວກັບຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ ແລະ ເວົ້າເຖິງຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນການແຍກຄົນຊົ່ວອອກຈາກຄົນຊອບທຳ. ປະມານ 600–592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟຖືກພາໄປໃນພຣະວິນຍານ ແລະ ເຫັນສິ່ງທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍກັບໄປຫາຜ້າເຕັ້ນຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພວກເຂົາກຳລັງໄຕ້ຖຽງກັນກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ.

3 ເພາະ ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າຄວາມຈິງເຖິງເລື່ອງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍເລື່ອງກັບພວກເຂົາ ຊຶ່ງຍາກທີ່ຈະ ັເຂົ້າໃຈນອກຈາກພວກເຂົາຈະທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ໂດຍທີ່ມີໃຈແຂງກະດ້າງ, ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຫລຽວຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່າທີ່ຄວນ.

4 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟມີຄວາມໂສກເສົ້າເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ເພາະສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນມາ ແລະ ຮູ້ຈັກວ່າມັນຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ

<p>25 ກ ຍຣ 20:30–31; ພນມ 1:19. 26 ກ 2 ນຟ 27:6–23; ອຫ 3:21–27; 4:4–7;</p>	<p>ຄພ 35:18; ຈສ—ປ 1:65. 27 ກ ພນມ 1:1–3. 29 ກ 1 ນຟ 8.</p>	<p>30 ກ 2 ນຟ 33:10–14. 15 3 ກ 1 ກຣຫ 2:10–12; ແອວ 12:9–11.</p>
---	---	---

ຢ່າງຫລີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງລູກຫລານມະນຸດ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າກໍາໝົດກໍາລັງເພາະຄວາມທຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ "ຄວາມທຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫຍ່ຫລວງເໜືອທຸກສິ່ງ ເພາະ ຄວາມພິນາດຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຫັນການຕົກຂອງພວກເຂົາແລ້ວ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ "ມີແຮງຂຶ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍປາດຖະໜາຢາກຮູ້ສາເຫດເລື່ອງທີ່ພວກເຂົາກໍາລັງໂຕ້ຖຽງກັນຢູ່.

7 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າທີ່ບິດາຂອງພວກເຮົາເວົ້າກ່ຽວກັບກິ່ງງ່າເດີມຂອງຕົ້ນໝາກກອກເທດ ແລະ ກ່ຽວກັບຄົນຕ່າງຊາດນັ້ນ.

8 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມພວກເຂົາວ່າ: ພວກເຈົ້າໄດ້ "ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວບໍ່?

9 ແລະ ພວກເຂົາຕອບວ່າ: ພວກເຮົາຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຖາມເທື່ອ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດເລື່ອງແນວນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້.

10 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມພວກເຂົາວ່າ: ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ? ແລະ ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຍອມຕາຍເພາະ "ຄວາມແຂງ

ກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຈົ້າ?

11 ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຈຳສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຫລືບໍ່?—ວ່າຖ້າຫາກເຈົ້າບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ ແລະ "ທູນຖາມເຮົາດ້ວຍສັດທາ ໂດຍເຊື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ ໃນການຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ ແນ່ນອນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ເຈົ້າ.

12 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ບອກພວກເຈົ້າວ່າເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນຖືກປຽບທຽບໃສ່ກັບ ຕົ້ນໝາກກອກເທດ ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນບິດາຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ແຕກອອກມາຈາກເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນບໍ່, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນ "ກິ່ງງ່າຂອງເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນບໍ່?

13 ແລະ ບັດນີ້, ເລື່ອງທີ່ບິດາຂອງພວກເຮົາໝາຍເຖິງການຕໍ່ກິ່ງງ່າເດີມເຂົ້າກັບຕົ້ນໂດຍຄວາມສົມບູນຂອງຄົນຕ່າງຊາດຄືໃນຍຸກສຸດທ້າຍເວລາລູກຫລານຂອງພວກເຮົາຍັງ "ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເວລາຫລາຍປີ ແລະ ຫລັງຈາກຫລາຍລຸ້ນຄົນ ະພຣະເມຊີອາຈະສະແດງໃນພຣະກາຍໃຫ້ປະຈັກແກ່ລູກຫລານມະນຸດ, ຈາກນັ້ນຄວາມສົມບູນຂອງ ະພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເມຊີອາຍ່ອມມາສູ່ຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຈາກ ະຄົນຕ່າງຊາດມາສູ່ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່—

<p>5 ກ ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ. ຂ ອນ 1:13; ມມ 6:1. 6 ກ ມຊ 1:10; ຈສ—ປ 1:20, 48. 8 ກ ມຊຢ 26:13; ແອວ 40:3. ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ</p>	<p>ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. 10 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. 11 ກ ຢກບ 1:5-6; ອນ 1:15; ມຣນ 7:26; ຄພ 18:18. ຄມພ ທູນຂໍ້. 12 ກ ປຖກ 49:22-26;</p>	<p>1 ນຟ 10:12-14; 19:24. ຄມພ ລີໄຮ, ບິດາຂອງນີໄຟ. 13 ກ 1 ນຟ 12:22-23; 2 ນຟ 26:15. ຂ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ. ຄ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ. ງ 1 ນຟ 13:42; 22:5-10; ຄພ 14:10. ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.</p>
---	--	--

14 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ "ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຈິ່ງຈະຮູ້ຈັກວ່າ ພວກເຂົາເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະ ຮູ້ຈັກວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນແຫ່ງ ະພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລ້ວພວກເຂົາຈະຮູ້ ແລະ ມາ ະຮູ້ຈັກບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ມາຮູ້ຈັກພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົານຳອີກ ຊຶ່ງປະຕິບັດຕໍ່ບັນພະບຸລຸດ ໂດຍພຣະອົງ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະມີຄວາມຮູ້ເຖິງພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຈຸດມຸ້ງໝາຍຂອງຄຳສອນຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ວ່າຈະມາສູ່ພຣະອົງ ແລະ ລອດໄດ້ແນວໃດ.

15 ແລ້ວໃນມື້ນັ້ນພວກເຂົາຈະບໍ່ປິຕິຍິນດີຖວາຍຄວາມສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຜູ້ເປັນນິດຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ເປັນ "ຫີນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເປັນຄວາມລອດຂອງພວກເຂົາບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ ໃນມື້ນັ້ນພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບກຳລັງ ແລະ ການບຳລຸງລ້ຽງຈາກ ະຕົ້ນອະນຸ່ນທີ່ແທ້ຈິງບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ ພວກເຂົາຈະບໍ່ມາຫາຝູງອັນແທ້ຈິງຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່?

16 ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວພວກເຂົາຈະຖືກຈົດຈຳອີກໃນບັນດາເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ໂດຍທີ່ກົງງ່າເດີມຂອງຕົ້ນໝາກກອກເທດຂອງພວກເຂົາຈະຖືກ "ຕໍ່ເຂົ້າກັບຕົ້ນໝາກກອກເທດອັນແທ້ຈິງ.

17 ແລະ ນີ້ຄືເລື່ອງທີ່ບິດາຂອງພວກເຮົາໝາຍເຖິງ ແລະ ໝາຍຄວາມວ່າມັນຈະບໍ່

ບັງເກີດຂຶ້ນເທື່ອຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະກະຈັດກະຈາຍໄປ ໂດຍຄົນຕ່າງຊາດ; ແລະ ເພິ່ນໝາຍຄວາມວ່າມັນຈະມາ ໂດຍທາງຄົນຕ່າງຊາດເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ສະແດງອຳນາດຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ຍ້ອນວ່າແນວນີ້ພຣະອົງຈິ່ງຖືກຊາວຍິວ ຫລື ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ "ປະຕິເສດ.

18 ດັ່ງນັ້ນ, ບິດາຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງລູກຫລານຂອງພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດນຳອີກ ໂດຍຊື່ເຖິງພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງຈະສຳເລັດ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍນີ້ ຊຶ່ງພັນທະສັນຍານັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ໄວ້ກັບອັບຣາຮາມ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ: ໃນ "ລູກຫລານຂອງເຈົ້າທຸກຕະກຸນຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາຢ່າງຍືດຍາວກຸ່ງກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາກຸ່ງກັບ "ການຟື້ນຟູຂອງຊາວຍິວໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

20 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລົ່າຄຳເວົ້າຂອງ "ເອຊາຢາ ໃຫ້ພວກເຂົາຟັງ ຊຶ່ງເພິ່ນ ໄດ້ເວົ້າເຖິງການນຳກັບມາຂອງຊາວຍິວ ຫລື ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ; ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາຖືກນຳກັບມາແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ສັບສົນອີກຕໍ່ໄປ ແລະ ຈະບໍ່ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປອີກ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຫລາຍຢ່າງກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈົນວ່າພວກ

<p>14ກ 2 ນຟ 10:2; 3 ນຟ 5:21-26; 21:4-7. ຂ ຄມພ ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ. ຄ 2 ນຟ 3:12; 30:5; ມມ 7:1, 9-10; ຄພ 3:16-20.</p>	<p>ເບິ່ງ ຫ້າວິເຄາະສະບັບຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ ນຳອີກ. 15ກ ຄມພ ຫີນ. ຂ ປຖກ 49:11; ຢຣ 15:1. 16ກ ຢຄ 5:60-68. 17ກ ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ.</p>	<p>18ກ ປຖກ 12:1-3; ອຣຣ 2:6-11. 19ກ 1 ນຟ 19:15. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—ການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ. 20ກ 1 ນຟ 19:23.</p>
---	---	---

ເຂົາສະຫງົບລົງ ແລະ ໄດ້ ະຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

21 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ມີຄວາມ ວ່າ: ເລື່ອງທີ່ບິດາຂອງພວກເຮົາເຫັນໃນ ຄວາມຜັນນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ? "ຕົ້ນໄມ້ທີ່ເພິ່ນ ເຫັນນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າ ແນວໃດ?

22 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຕອບພວກເຂົາວ່າ ມັນແມ່ນເຄື່ອງໝາຍແທນ "ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີ ວິດ.

23 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ: "ຮາວເຫລັກທີ່ ບິດາ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ເຫັນຊຶ່ງພາໄປຫາຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ ໝາຍຄວາມ ວ່າແນວໃດ?

24 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຕອບພວກເຂົາ, ນັ້ນ ຄື "ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ ຈະເຊື່ອ ພັງ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຈະ ະຍິດ ໝັ້ນ ແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ ເລີຍ; ທັງ "ສິ່ງລ້ຽວ ແລະ ູລູກສອນໄຟ ຂອງ ະຜູ້ບໍ່ລະປັກກໍຈະບໍ່ອາດເອົາຊະນະ ໂດຍ ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕາບອດ ເພື່ອ ຈະນຳພວກເຂົາໄປສູ່ຄວາມພິນາດໄດ້.

25 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ຊັກຊວນ ໃຫ້ພວກເຂົາ "ເອົາໃຈໃສ່ພຣະຄຳຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຊັກຊວນພວກເຂົາດ້ວຍສຸດພະລັງແຫ່ງ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ດ້ວຍສຸດ ຄວາມສາມາດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຢູ່ ເພື່ອໃຫ້

ພວກເຂົາເອົາໃຈໃສ່ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຈີ່ຈຳທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະອົງສະເໝີໄປໃນທຸກຢ່າງ.

26 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ "ແມ່ນ້ຳທີ່ບິດາຂອງພວກເຮົາເຫັນນັ້ນ ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?

27 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຕອບ ພວກເຂົາ ວ່າ "ນ້ຳທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນນັ້ນ ຄື ະຄວາມສຶກກະປົກ ແລະ ຈິດໃຈຂອງ ເພິ່ນມີກໝຸນຢູ່ກັບສິ່ງອື່ນຫລາຍຈົນບໍ່ເຫັນ ຄວາມສຶກກະປົກຂອງນ້ຳນັ້ນ.

28 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ ວ່າ ນັ້ນຄື "ເຫວເລິກອັນເປັນຕາຍ້ານ ຊຶ່ງ ແຍກຄົນຊົ່ວອອກຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ ແລະ ຈາກໄຟພົນຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ.

29 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ ວ່າ ນັ້ນຄືເຄື່ອງໝາຍແທນ "ນະລິກອັນ ເປັນຕາຍ້ານຊຶ່ງທູດໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ທີ່ຕຽມໄວ້ສຳລັບຄົນຊົ່ວ.

30 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກ ເຂົາວ່າ ບິດາຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຫັນອີກວ່າ "ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ແຍກຄົນ ຊົ່ວອອກຈາກຄົນຊອບທຳ; ແລະ ຄວາມ ສະຫວ່າງຂອງທີ່ນັ້ນເໝືອນດັ່ງຄວາມສະ ຫວ່າງຂອງໄຟທີ່ກຳລັງລຸກ, ຊຶ່ງຂຶ້ນໄປເຖິງ ພຣະເຈົ້າຕະຫລອດໄປ ແລະ ຕະຫລອດ ການ ແລະ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

31 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ: ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໝາຍເຖິງຄວາມທໍລະມານ

<p>20 ຂ 1 ນຟ 16:5, 24, 39. 21 ກ 1 ນຟ 8:10-12. 22 ກ 1 ນຟ 11:4, 25; ມຊ 3:9. 23 ກ 1 ນຟ 8:19-24. 24 ກ ຄມພ ພຣະຄຳ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ 1 ນຟ 8:30; 2 ນຟ 31:20.</p>	<p>ຄ 1 ນຟ 8:23. ຄມພ ລ້ຽວ, ການລ້ຽວ. ງ ອພຊ 6:16; ຄພ 3:8; 27:17. ຈ ຄມພ ມານ. 25 ກ ຄພ 11:2; 32:4; 84:43-44. 26 ກ 1 ນຟ 8:13. 27 ກ 1 ນຟ 12:16. ຂ ຄມພ ສຶກກະປົກ,</p>	<p>ຄວາມສຶກກະປົກ. 28 ກ ລກ 16:26; 1 ນຟ 12:18; 2 ນຟ 1:13. 29 ກ ຄມພ ນະລິກ. 30 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ.</p>
---	---	---

ຂອງຮ່າງກາຍ ໃນ ວັນ ເວລາ ແຫ່ງ ການ ທົດລອງ, ຫລື ໝາຍ ເຖິງ ພາວະ ສຸດທ້າຍ ຂອງ ຈິດວິນຍານ ຫລັງ ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ ຂອງ ຮ່າງກາຍ ຝ່າຍ ໂລກ, ຫລື ມັນ ເວົ້າ ເຖິງ ເລື່ອງ ຊຶ່ງ ເປັນ ຝ່າຍ ໂລກ?

32 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າ ໄດ້ ຕອບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ ມັນ ເປັນ ເຄື່ອງ ໝາຍ ແທນ ທັງ ຝ່າຍ ໂລກ ແລະ ຝ່າຍ ວິນຍານ; ເພາະ ມື້ນັ້ນ ຈະ ມາ ເຖິງ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ພິພາກ ສາ ຕາມ ການ ກະທຳ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ການ ກະທຳ ທີ່ ຮ່າງກາຍ ຝ່າຍ ໂລກ ກະທຳ ໄປ ໃນ ວັນ ເວລາ ແຫ່ງ ການ ທົດລອງ.

33 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຕາຍ ໃນ ຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ປະຖິ້ມ ຕາມ ເລື່ອງ ທີ່ ເປັນ ຝ່າຍ ວິນຍານ ເໝືອນ ກັນ ຊຶ່ງ ກ່ຽວ ກັບ ຄວາມ ຊອບທຳ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ ຈະ ຕ້ອງ ຖືກ ນຳ ມາ ຢືນຢູ່ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ເພື່ອ ຮັບ ການ ພິພາກ ສາ ຈາກ ການ ກະທຳ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ຖ້າ ຫາກ ການ ກະທຳ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ສົກກະ ບົກ, ພວກ ເຂົາ ຍ່ອມ ຕ້ອງ ເປັນ ຄົນ ສົກກະ ບົກ; ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ສົກກະ ບົກ ກໍ ຕ້ອງ ຈຳ ເປັນ ວ່າ ຈະ ຢູ່ ໃນ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້; ຫາກ ເປັນ ດັ່ງນັ້ນ, ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ກໍ ຕ້ອງ ສົກກະ ບົກ ໄປ ນຳ.

34 ແຕ່ ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ, ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ສົກກະ ບົກ ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ເປີເບື້ອນ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ ຈຳ ຕ້ອງ ມີ ບ່ອນ ສົກກະ ບົກ ບ່ອນ ໜຶ່ງ ຕຽມ ໄວ້ ສຳລັບ ສິ່ງ ທີ່ ສົກກະ ບົກ ນັ້ນ.

35 ແລະ ມີ ບ່ອນ ໜຶ່ງ ຕຽມ ໄວ້ ແລ້ວ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ນະລົກ ອັນ ເປັນ ຕາຍ ຍານ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ເວົ້າ ມາ ແລະ ມານ ເປັນ ຜູ້ ຕຽມ ມັນ ໄວ້; ດັ່ງນັ້ນ ພາວະ ສຸດທ້າຍ ຂອງ ຈິດວິນຍານ ຂອງ ມະນຸດ ຄື ຈະ ຢູ່ ໃນ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຫລື ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ອອກ ໄປ ເພາະ ຄວາມ ຍຸດ ຕິທຳ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ເວົ້າ ມັນ ມາ ແລ້ວ.

36 ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນ ຊົ່ວ ຈິ່ງ ຖືກ ປະຕິ ເສດ ໄປ ຈາກ ຄົນ ຊອບທຳ ແລະ ຈາກ ຕົ້ນ ໄມ້ ແຫ່ງ ຊີວິດ ນຳ ອີກ ຊຶ່ງ ໝາກ ຂອງ ມັນ ມີ ຄ່າ ແລະ ຫ້າ ເພິ່ງ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ສຸດ ເໜືອ ກວ່າ ໝາກ ໄມ້ ໃດ ໆ ທັງ ສິ້ນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ມັນ ເປັນ ສິ່ງ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ທີ່ ສຸດ ໃນ ຂອງ ປະທານ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ. ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 16

ຄົນ ຊົ່ວ ຖື ເອົາ ຄວາມ ຈິງ ເປັນ ເລື່ອງ ຮຸນ

<p>31 ກ ແອວ 12:24; 42:10; ຮລມ 13:38. ຂ ແອວ 40:6, 11-14. 32 ກ ຄມພ ວຽກງານ. 33 ກ ມຊຢ 15:26; ມຮນ 10:26. ຂ ແອວ 12:12-16; 40:26. ຄ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາ ຄັ້ງ ສຸດທ້າຍ. ງ 3 ນພ 27:23-27. ຈ 2 ນພ 9:16;</p>	<p>ຄພ 88:35. ສ ພສສ 15; 24:3-4; ແອວ 11:37; ຄພ 76:50-70; ມຊ 6:57. 34 ກ ຄມພ ສົກກະ ບົກ, ຄວາມ ສົກກະ ບົກ. 35 ກ 2 ນພ 9:19; ມຊຢ 26:27. ຄມພ ນະລົກ. ຂ 1 ນພ 14:9;</p>	<p>ຄພ 1:35. ຄ ຄມພ ຍຸດ ຕິທຳ, ຄວາມ ຍຸດ ຕິທຳ. 36 ກ ປຖກ 2:9; 2 ນພ 2:15. ຂ 1 ນພ 8:10-12; ແອວ 32:42. ຄ ຄພ 6:13. ງ ຄພ 14:7. ຄມພ ຊີວິດ ນິລັນ ດອນ.</p>
---	--	---

ແຮງ—ລູກຊາຍຂອງລີໄຮແຕ່ງງານກັບລູກສາວຂອງອິດຊະມາເອນ—ເລຍໂຮນາພາພວກເຂົາເດີນທາງໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ—ຂ່າວສານຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ເທິງເລຍໂຮນາເປັນບາງຄັ້ງ—ການຕາຍຂອງອິດຊະມາເອນ; ຄອບຄົວຂອງລາວຈົ່ມຍ້ອນຄວາມທຸກ. ປະມານ 600-592 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟໄດ້ເວົ້າກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈົບແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າໄດ້ກ່າວເລື່ອງຮຸນແຮງກັບພວກເຮົາເກີນກວ່າພວກເຮົາຈະທົນໄດ້.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ເຮົາຮູ້ວ່າເຮົາໄດ້ເວົ້າເລື່ອງຮຸນແຮງຕໍ່ຄົນຊົ່ວຕາມຄວາມຈິງ; ແລ້ວຄົນຊອບທຳນັ້ນເຮົາຮັບຮອງ ແລະ ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການຍົກຂຶ້ນ ໃນວັນສຸດທ້າຍ; ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນ¹ ຜິດຍ່ອມຖືເອົາ² ຄວາມຈິງເປັນເລື່ອງຮຸນແຮງເພາະມັນ³ ບາດໃຈເຂົາເຖິງສ່ວນເລິກທີ່ສຸດ.

3 ແລະ ບັດນີ້ພວກອ້າຍຂອງເຮົາເອີຍ, ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຊອບທຳ ແລະ ເຕັມໃຈຈະເຊື່ອຟັງຄວາມຈິງ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຄວາມຈິງເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້⁴ ເດີນໄປຢ່າງພາກພູມໃຈຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຈົ່ມເພາະຄວາມຈິງ

ແລະ ເວົ້າວ່າ: ເຈົ້າເວົ້າເລື່ອງຮຸນແຮງຕໍ່ຕ້ານພວກເຮົາ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟໄດ້ຊັກຊວນພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສຸດຄວາມພາກພຽນເພື່ອໃຫ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້⁵ ຖ່ອມຕົວລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ເຖິງຂະໜາດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເກີດຄວາມປິຕິຍິນດີ ແລະ ມີຄວາມຫວັງໃນຕົວຂອງພວກເຂົາ, ວ່າພວກເຂົາຈະເດີນ ໃນທາງຂອງຄວາມຊອບທຳ.

6 ບັດ ນີ້, ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ໄດ້ເວົ້າ ແລະ ໄດ້ເຮັດໄປຂະນະທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າອາໄສຢູ່ທີ່ຜ້າເຕັ້ນໃນຮ່ອມພູທີ່ເພິ່ນເອີ້ນວ່າ ເລມູເອນ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟໄດ້ຮັບເອົາ⁶ ລູກສາວຄົນໜຶ່ງຂອງອິດຊະມາເອນມາເປັນ⁷ ເມຍ; ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຮັບເອົາລູກສາວຄົນອື່ນໆຂອງອິດຊະມາເອນມາເປັນເມຍ; ແລະ⁸ ໂຊຣຳກໍໄດ້ຮັບເອົາລູກສາວກົກຂອງອິດຊະມາເອນມາເປັນເມຍເໝືອນກັນ.

8 ແລະ ດັ່ງນັ້ນບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ປະທານໃຫ້ເພິ່ນສຳເລັດ ໂດຍຄົບຖ້ວນ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟໄດ້ຮັບພອນຢ່າງຍິ່ງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເໝືອນກັນ.

<p>16 2 ກ ຢຮ 3:20; 2 ນພ 33:5; ອນ 1:23; ຮລມ 14:10. ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. ຂ ສພສ 15:10;</p>	<p>2 ນພ 1:26; 9:40; ຮລມ 13:24-26. ຄ ກຈກ 5:33; ມຊຢ 13:7. 3 ກ ຄພ 5:21. ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ ກັບພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>5 ກ 1 ນພ 16:24, 39; 18:4. 7 ກ 1 ນພ 7:1. ຂ ຄມພ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ. ຄ 1 ນພ 4:35; 2 ນພ 5:5-6.</p>
--	--	--

9 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສັງກັບບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຕອນກາງຄືນ ແລະ ບັນຊາເພິ່ນໃຫ້ອອກເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານໃນມື້ຕໍ່ມາ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ ແລະ ອອກໄປທີ່ປາກປະຕູຜ້າເຕັ້ນນັ້ນ, ເພິ່ນແປກໃຈຫລາຍທີ່ເຫັນ ລູກກົມອັນມີຝີມືແປກປະຫລາດລູກໜຶ່ງວາງຢູ່ເທິງພື້ນດິນ; ແລະ ມັນເປັນທອງເຫລືອງຢາງດີ. ແລະ ພາຍໃນລູກກົມມີເຂັມສອງອັນ; ແລະ ເຂັມໜຶ່ງຊີ້ໄປທາງທີ່ພວກເຮົາຄວນໄປ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

11 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມສິ່ງຂອງຕ່າງໆທີ່ຈະນຳໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ສະບຽງອາຫານທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ທັງໝົດ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານໃຫ້ພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເອົາເມັດພືດທຸກຊະນິດເພື່ອຈະໄດ້ເອົາໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ເອົາຜ້າເຕັ້ນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ອອກເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຂ້າມແມ່ນ້ຳເລມັນໄປ.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ເດີນທາງໄປເປັນເວລາສີ່ມື້ໃນທິດທາງຂ້ອນໄປທາງໃຕ້ຂອງທາງຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນຂຶ້ນອີກ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຕັ້ງຊື່ບ່ອນນັ້ນວ່າ ເຊເຊີ.

14 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ເອົາຄັນທະນູ ແລະ ລູກທະນູ

ຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເພື່ອລ່າສັດມາເປັນອາຫານໃຫ້ຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ຫລັງຈາກໄດ້ສັດມາເປັນອາຫານໃຫ້ຄອບຄົວແລ້ວ ພວກເຮົາກໍໄດ້ກັບມາຫາຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາອີກໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານທີ່ເຊເຊີ. ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານອີກຕາມທິດທາງເດີມໂດຍຢູ່ໃນທາງທີ່ອຸດົມສົມບູນທີ່ສຸດຂອງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານອັນເປັນຊາຍແດນໃກ້ທະເລແດງ.

15 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ເດີນທາງໄປເປັນເວລາຫລາຍມື້ໂດຍການລ່າເນື້ອມາເປັນອາຫານຕາມທາງທີ່ໄປນັ້ນດ້ວຍຄັນທະນູ ແລະ ລູກທະນູ ແລະ ກ້ອນຫີນ ແລະ ກະຕຸນຂອງພວກເຮົາ.

16 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ໄປຕາມທິດທາງຂອງລູກກົມ ຊຶ່ງນຳພວກເຮົາໄປໃນບ່ອນທີ່ອຸດົມສົມບູນຫລາຍໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

17 ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຮົາເດີນທາງເປັນເວລາຫລາຍມື້ແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນຢູ່ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງເພື່ອຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ ແລະ ຫາອາຫານໃຫ້ຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາອີກ.

18 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟອອກໄປລ່າສັດມາເປັນອາຫານນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຄັນທະນູຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫັກ ຊຶ່ງເຮັດດ້ວຍ ທະນູຢາງດີ; ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຄັນທະນູຫັກແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍໃຈຮ້າຍ

<p>10ກ ແອວ 37:38-46. ຄມພ ເລຍໂຮນາ. 14ກ ຄພ 17:1.</p>	<p>16ກ 1 ນພ 16:10, 16, 26; 18:12; ແອວ 37:38-46.</p>	<p>18ກ 2 ຊມອ 22:35.</p>
--	---	-------------------------

ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເພາະການສູນເສຍຄັນທະນູຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ສະນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຫາອາຫານບໍ່ໄດ້.

19 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາໄດ້ກັບມາຫາຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ ໂດຍບໍ່ມີອາຫານ, ແລະ ອິດເມື່ອຍຫລາຍ, ເນື່ອງຈາກການເດີນທາງຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ປະສົບຄວາມທຸກທໍລະມານຫລາຍ ເພາະ ຕ້ອງການອາຫານທີ່ຈະກິນ.

20 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເລມັນກັບເລມູເອນ ແລະ ລູກຊາຍຂອງອິດຊະມາເອນໄດ້ເລີ່ມຈົ່ມຫລາຍຂຶ້ນເພາະວ່າຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມທຸກຂອງພວກເຮົາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍເລີ່ມຈົ່ມໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນຄືກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເສົ້າສະຫລົດໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ທຸກຄົນກໍໄດ້ຈົ່ມໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

21 ບັດນີ້ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສໂດຍທີ່ເປັນທຸກກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະການສູນເສຍຄັນທະນູຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໂດຍທີ່ຄັນທະນູຂອງພວກເຮົາບໍ່ມີສາຍ, ມັນຈຶ່ງເລີ່ມລຳບາກຫລາຍຂຶ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາຫາອາຫານບໍ່ໄດ້ເລີຍ.

22 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສໄດ້ເວົ້າກັບພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫລາຍຢ່າງ, ເພາະພວກເຮົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງອີກ, ຈົນເຖິງຂັ້ນ "ຈົ່ມໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

23 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສໄດ້ເຮັດຄັນທະນູອັນໜຶ່ງຂຶ້ນດ້ວຍໄມ້, ແລະ ລູກທະນູລູກໜຶ່ງຈາກໄມ້ຊື່ອັນໜຶ່ງ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕິຄັນທະນູກັບລູກທະນູ, ທັງກະຕຸນກັບກອນຫີນ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມ "ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ລູກຄວນຈະອອກໄປຫາອາຫານໃນທາງໃດ?

24 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເພິ່ນໄດ້ "ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະທຸກຄົນຖ່ອມຕົວແລ້ວ ເພາະຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກເຮົາຫລາຍເລື່ອງດ້ວຍພະລັງແຫ່ງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

25 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຖືກ "ຕີສອນຢ່າງໜັກເພາະເພິ່ນໄດ້ຈົ່ມໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ເພິ່ນຖືກນຳລົງໄປສູ່ຄວາມເລິກແຫ່ງຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ.

26 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງລູກກົມ, ແລະ ເບິ່ງສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ.

27 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນລູກກົມ, ເພິ່ນກໍມີຄວາມຍ້ານກົວ ແລະ ຕົວສັ່ນ ສາຍຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບລູກຂອງອິດຊະມາເອນກັບພວກເມຍຂອງພວກເຮົາກໍເໝືອນກັນ.

28 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສໄດ້ເຫັນເຂັມຊຶ່ງຢູ່ໃນລູກກົມ

<p>22 ກ ອພຍ 16:8; ຈບຊ 11:1. 23 ກ ອພຍ 20:12;</p>	<p>ມຊຢ 13:20. 24 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.</p>	<p>25 ກ ອທ 2:14. ຄມພ ຕີສອນ, ການຕີສອນ.</p>
---	--	---

ວ່າ ມັນທຳງານຕາມ "ສັດທາ ແລະ ຄວາມພາກພຽນ ແລະ ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຊຶ່ງພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ມັນ.

29 ແລະ ມີຂໍ້ຄວາມຂຽນໄວ້ໃໝ່ອີກ ຊຶ່ງອ່ານງ່າຍໆ, ຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ "ຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ພວກເຮົາ ກ່ຽວກັບທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ມັນມີຂຽນ ແລະ ປຸງໄປເປັນບາງຄັ້ງຕາມສັດທາ ແລະ ຄວາມພາກພຽນ ຊຶ່ງພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ມັນ. ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ ດ້ວຍວິທີ ຂ້ອນໆ ແລະ ງ່າຍໆນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຳເລື່ອງອັນໃຫຍ່ຍິ່ງມາໃຫ້.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງຈອມພູຕາມທິດທາງ, ຊຶ່ງໃຫ້ໄວ້ໃນລູກກົມນັ້ນ.

31 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂ້າສັດປ່າ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ໄດ້ອາຫານມາໃຫ້ຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກັບມາທີ່ຜ້າເຕັ້ນຂອງພວກເຮົາ, ເອົາສັດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຂ້າມາພ້ອມ; ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອພວກເຮົາເຫັນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອາຫານມາ, ຄວາມສຸກຂອງພວກເຮົານັ້ນລົ້ນເຫລືອ! ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຖວາຍຄວາມຂອບຄຸນແດ່ພຣະອົງ.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ອອກເດີນທາງອີກ, ໂດຍໄປເກືອບຈະຊ້ຳທາງດຽວກັນກັບເມື່ອເລີ່ມຕົ້ນ; ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຮົາໄດ້ເດີນທາງໄປ

ເປັນເວລາຫລາຍມື້ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນອີກ, ເພື່ອຈະໄດ້ພັກເຊົາຢູ່ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື "ອິດຊະມາເອນໄດ້ສິ້ນຊີວິດ ແລະ ຖືກຝັງໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ເອີ້ນວ່າ ເນຮອມ.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກລູກສາວຂອງອິດຊະມາເອນກໍເປັນທຸກຢ່າງຍິ່ງເພາະການສູນເສຍບິດາ ແລະ ເພາະ "ຄວາມທຸກຂອງພວກເຮົາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຈົມໃຫ້ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພາະເພິ່ນໄດ້ພາພວກເຮົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ ໂດຍກ່າວວ່າບິດາຂອງພວກເຮົາໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ ພວກເຮົາຊັດເຊພະເນຈອນມາຫລາຍແລ້ວໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ທຸກ, ຫິວ, ກະຫາຍ, ແລະ ອິດເມື່ອຍຫລາຍ; ແລະ ຫລັງຈາກຄວາມທຸກທັງໝົດນີ້ແລ້ວ ພວກເຮົາຕ້ອງມາຕາຍໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານດ້ວຍຄວາມອິດຫົວອີກ.

36 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຈົມໃຫ້ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຈົມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້ານຳອີກ ແລະ ພວກເຮົາປາດຖະໜາທີ່ຈະກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ.

37 ແລະ ເລມັນ ໄດ້ເວົ້າກັບເລມູເອນ ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງອິດຊະມາເອນອີກວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃຫ້ພວກເຮົາ "ຂ້າບິດາຂອງພວກເຮົາກັບນິໄສນັ້ນຂາຍຂອງພວກເຮົາເສຍ ຜູ້ທີ່ຖືຕົນເປັນ ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ເປັນຜູ້ສອນຂອງພວກເຮົາຜູ້ເປັນອ້າຍຂອງມັນ.

<p>28 ກ ແອວ 37:40. ຄມພ ສັດທາ. 29 ກ ຄມພ ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ. ຂ 2 ກສ 5:13; ຢກບ 3:4;</p>	<p>ແອວ 37:6-7, 41; ຄພ 123:16. 34 ກ 1 ນພ 7:2-6. 35 ກ ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ. 37 ກ 1 ນພ 17:44.</p>	<p>ຄມພ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ. ຂ ປຖກ 37:9-11; 1 ນພ 2:22; 18:10.</p>
--	--	--

38 ບັດນີ້ມັນເວົ້າວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບ ມັນ ແລະ ວ່າ "ເຫລົ່າທູດໄດ້ສຶດສອນມັນນຳອີກ. ແຕ່ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າມັນ ຕົວະພວກເຮົາ; ແລະ ມັນ ເລົ່າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກັບພວກເຮົາ ແລະ ມັນເຮັດມາຫລາຍຢ່າງ ໂດຍເລ່ຫລ່ຽມທີ່ສະຫລາດແກມ ໂກງຂອງມັນ ເພື່ອຈະຫລອກລວງຕາຂອງພວກເຮົາໂດຍຄິດວ່າ ມັນອາດຈະນຳພວກເຮົາໄປຫາຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານທີ່ແປກປະຫລາດ; ແລະ ຫລັງຈາກມັນນຳພວກເຮົາໄປແລ້ວ ມັນກໍຈະຄິດຕັ້ງຕົ້ນເປັນກະສັດ ແລະ ບົກຄອງພວກເຮົາ ເພື່ອມັນຈະໄດ້ເຮັດກັບພວກເຮົາຕາມຄວາມປາດຖະໜາ ແລະ ຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງມັນ. ແລະ ຕາມວິທີນີ້ເລມັນອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍຸຍົງໃຈຂອງພວກເຂົາໃຫ້ໂມໂຫຂຶ້ນ.

39 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງ ແລະ ຮັບສັ່ງກັບພວກເຂົາຫລາຍຢ່າງ ແລະ "ຕີສອນພວກເຂົາຢ່າງໜັກ; ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາຖືກຕີສອນໂດຍສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ ພວກເຂົາກໍເຂົາໃຈຮ້າຍ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາດ້ວຍອາຫານອີກຈົນພວກເຮົາບໍ່ຕ່າຍຍ້ອນ.

ບົດທີ 17

ມິໄຟ ໄດ້ ຖືກບັນຊາໃຫ້ສ້າງເຮືອໃຫຍ່ລ່າ

ໜຶ່ງ—ພວກອ້າຍ ຂອງ ເພິ່ນຂັດຂວາງເພິ່ນ—ເພິ່ນຊັກຊວນພວກເຂົາໂດຍການເລົ່າປະຫວັດສາດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳກັບອິດສະຣາເອນ—ມິໄຟເຕັມໄປດ້ວຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ—ພວກອ້າຍຂອງເພິ່ນຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ແຕະຕ້ອງຮ່າງກາຍຂອງເພິ່ນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະຫຼົງແຫ້ງເໝືອນດັ່ງຕົນອີ່ແຫ້ງ. ປະມານ 592–591 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ອອກເດີນທາງອີກໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ນັບແຕ່ເວລານັ້ນພວກເຮົາໄດ້ເດີນທາງເກືອບຈະໄປທາງຕາເວັນອອກ. ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເດີນທາງ ແລະ ລຸຍໄປກັບຄວາມທຸກທີ່ສຸດໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ພວກຜູ້ຍິງຂອງພວກເຮົາໄດ້ເກີດລູກໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

2 ແລະ ພອນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ທີ່ ປະທານ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຮົາ ນັ້ນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ທີ່ ສຸດ, ຄືເວລານັ້ນພວກເຮົາໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ດ້ວຍຊີ້ນ "ດິບໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ພວກຜູ້ຍິງຂອງພວກເຮົາກໍມີນ້ຳນົມຢ່າງຫລວງຫລາຍໃຫ້ລູກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ແຂງແຮງດີ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເທົ່າທຽມກັບພວກຜູ້ຊາຍ; ແລະ ພວກເຂົາອົດທົນຕໍ່ການເດີນທາງໂດຍບໍ່ໄດ້ຈົມວ່າ.

3 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງສຳເລັດ. ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າລູກຫລານມະນຸດຈະ"ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພຣະອົງຍ່ອມບຳລຸງລ້ຽງດູພວກເຂົາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ແລະ ຈັດ

<p>38 ກ 1 ນຟ 3:30–31; 4:3. 39 ກ ຄມພ ຕີສອນ, ການຕີສອນ.</p>	<p>17 2 ກ 1 ນຟ 17:12. 3 ກ ມຊຍ 2:41; ແອວ 26:12.</p>	<p>ຄມພ ເຊື້ອຟັງ, ການເຊື້ອຟັງ, ພັງຄວາມ.</p>
--	--	--

ຫາທາງຊຶ່ງ ໂດຍທາງນັ້ນພວກເຂົາຈະສຳເລັດໄດ້ໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງບັນຊາພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ ຈັດຫາທາງໃຫ້ພວກເຮົາ ໃນ ເວລາທີ່ພວກເຮົາຢູ່ໃນ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

4 ແລະ ພວກເຮົາ ໄດ້ຢູ່ມາ ເປັນ ເວລາຫລາຍປີ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເຖິງແປດປີໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

5 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ມາເຖິງແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງພວກເຮົາເອີ້ນວ່າ ອຸດົມສົມບູນ, ເພາະມັນມີໝາກໄມ້ນາໆຊະນິດ ແລະ ມີນ້ຳເຜິ້ງປານຳອີກ; ແລະ ທັງໝົດນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຽມໄວ້ເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ຕາຍ. ແລະ ພວກເຮົາເຫັນທະເລ ຊຶ່ງພວກເຮົາເອີ້ນວ່າ ອິຣິອານທຳ, ຊຶ່ງພວກເຮົາແປວ່າ ຜົນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນຂຶ້ນໃນແຄມຝັ່ງທະເລ; ແລະ ເຖິງແມ່ນພວກເຮົາໄດ້ອົດທົນຮັບ ກວາມທຸກ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກມາຫລາຍແລ້ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດຂ້າພະເຈົ້າຂຽນໄວ້ໝົດບໍ່ໄດ້, ພວກເຮົາກໍປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງເມື່ອພວກເຮົາມາເຖິງຝັ່ງທະເລ ແລະ ພວກເຮົາເອີ້ນບ່ອນນັ້ນວ່າ ອຸດົມສົມບູນ ເພາະມັນມີໝາກໄມ້ຫລາຍໆຊະນິດ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ນິໄຟ ໄດ້ພັກຜ່ອນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນເປັນເວລາຫລາຍມື້, ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ຈົ່ງຂຶ້ນໄປເທິງພູ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນ

ໄປເທິງພູ ແລະ ໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສິ່ງກັບ ຂ້າ ພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງສ້າງເຮືອລຳໜຶ່ງ ຕາມ ວິທີທີ່ເຮົາຈະສະແດງແກ່ເຈົ້າ, ເພື່ອເຮົາຈະນຳຜູ້ຄົນຂອງເຈົ້າຂ້າມນ້ຳນີ້ໄປ.

9 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນຖາມວ່າ: ຂ້າແດ່ພຣະອົງເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍຈະໄປທາງໃດເພື່ອຈະໄດ້ຫາແຮ່ມາຫລໍ່ຫລອມ ເພື່ອຈະເຮັດເຄື່ອງມືສ້າງເຮືອຕາມວິທີທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະແດງແກ່ຂ້ານ້ອຍ?

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຈະໄປຫາແຮ່ຢູ່ບ່ອນໃດ ເພື່ອຈະໄດ້ມັນມາເຮັດເປັນເຄື່ອງມື.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າ ນິໄຟ ໄດ້ເຮັດເຄື່ອງເປົ່າລົມດ້ວຍໜັງສັດເພື່ອໃຊ້ເປົ່າໄຟ ແລະ ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດເຄື່ອງເປົ່າລົມເພື່ອຈະໄດ້ໃຊ້ເປົ່າໄຟແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາຫີນສອງກ້ອນມາຕ່ອຍກັນເພື່ອຈະໄດ້ກໍ່ໄຟ.

12 ເພາະຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຮົາກໍ່ໄຟຫລາຍໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາເດີນທາງຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ເພາະພຣະອົງບອກວ່າ: ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ອາຫານຂອງເຈົ້າກັບເປັນຫວານເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ ທຸງຕົ້ມ;

13 ແລະ ເຮົາຈະເປັນແສງສະຫວ່າງໃຫ້ເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານນຳອີກ; ແລະ ເຮົາຈະ ຕຽມທາງໄວ້ກ່ອນເຈົ້າຖ້າຫາກເຈົ້າຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດ

3 ຂ 1 ນໄຟ 3:7. 6 ກ 2 ນໄຟ 4:20. 8 ກ 1 ນໄຟ 18:2. 12 ກ 1 ນໄຟ 17:2. 13 ກ ແອວ 37:38-39.

ຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະຖືກພາໄປຫາ ຂຶ້ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ແລະ ເຈົ້າຈະ ຮູ້ວ່າເຮົາເປັນຜູ້ນຳເຈົ້າໄປ.

14 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ບອກໄວ້ອີກວ່າ: ຫລັງຈາກເຈົ້າໄປເຖິງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາແລ້ວ, ເຈົ້າຈະ ຮູ້ວ່າ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນ ພຣະເຈົ້າ; ແລະ ວ່າເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບົດປ່ອຍເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມພິນາດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາພຣະເຈົ້າໄດ້ພາເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ.

15 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສໄດ້ພະຍາຍາມຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊັກຊວນພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ມີຄວາມຊື່ສັດ ແລະ ຄວາມພາກພຽນ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດເຄື່ອງມືຈາກແຮ່ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລອມອອກຈາກທິນ.

17 ແລະ ເມື່ອ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຈະ ສ້າງເຮືອຢູ່, ພວກເຂົາເລີ່ມຈົ່ມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ນ້ອງຂອງພວກເຮົາເປັນຄົນໂງ່, ມັນຄິດວ່າມັນຈະສ້າງເຮືອໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນຄິດອີກວ່າ ມັນສາມາດຂ້າມນ້ຳກວ້າງໃຫຍ່ນີ້ໄປໄດ້.

18 ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈົ່ມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນັ້ນ, ແລະ ປາດຖະໜາທີ່ຈະບໍ່ເຮັດວຽກເພາະພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສ້າງເຮືອໄດ້; ທັງບໍ່ເຊື່ອອີກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນະນຳຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ.

19 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື

ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສເລີ່ມເສົ້າສະຫລົດໃຈຢ່າງຍິ່ງເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍພວກເຂົາກໍຍິນດີໃນໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສະແດງ ຄວາມປິຕິຍິນດີໃສ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາຮູ້ວ່າເຈົ້າເຮັດເຮືອບໍ່ໄດ້, ເພາະພວກເຮົາຮູ້ວ່າເຈົ້າຕັດສິນໃຈບໍ່ເປັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈະເຮັດວຽກງານໃຫຍ່ເຊັ່ນນີ້ໃຫ້ສຳເລັດບໍ່ໄດ້.

20 ແລະ ເຈົ້າເປັນຄືກັນກັບ ບົດາຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງຖືກພາໄປໂດຍ ຄວາມຄິດຜັນອັນໂງ່ຈ້າທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງເພິ່ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນນຳພວກເຮົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເລື່ອນລອຍຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານມາຫລາຍປີແລ້ວ; ແລະ ພວກຜູ້ຍິງຂອງພວກເຮົາກໍໄດ້ເຮັດວຽກໜັກໃນຂະນະທີ່ຖືພາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເກີດລູກໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ໄດ້ອົດທົນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງນອກຈາກຄວາມຕາຍເທົ່ານັ້ນ; ແລ້ວຖ້າພວກເຂົາຕາຍເສຍກ່ອນອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມກໍຄົງເປັນການດີກວ່າທີ່ຈະຕ້ອງມາທົນກັບຄວາມທຸກເຊັ່ນນີ້.

21 ຈິ່ງເບິ່ງ, ຫລາຍປີຜ່ານມາທີ່ພວກເຮົາໄດ້ອົດທົນຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຊຶ່ງເປັນເວລາທີ່ພວກເຮົາຄວນຈະຊື່ນຊົມຢູ່ກັບຊັບສົມບັດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາຄວນຈະມີຄວາມສຸກ.

22 ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນ

<p>13 ຂ 1 ນໄພ 2:20; ຢຄ 2:12. ຄ ອພຍ 6:7. 14 ກ 2 ນໄພ 1:4.</p>	<p>ຄມພ ປະຈັກພະຍານ. ຂ ຄພ 5:2. 17 ກ 1 ນໄພ 18:1-6.</p>	<p>19 ກ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ. 20 ກ 1 ນໄພ 2:11.</p>
---	---	---

ແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມເປັນຄົນ "ຊອບທຳ; ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຮັກສາຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ການພິພາກສາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະບັນຍັດທຸກປະການຂອງພຣະອົງຕາມກົດຂອງໂມເຊ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາເປັນຄົນຊອບທຳ; ແລະ ພວກເຂົາຖືກຕັດສິນໂດຍບິດາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາອອກມາເພາະພວກເຮົາເຊື່ອຟັງຄຳຂອງເພິ່ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຮົາກໍເປັນຄືກັນກັບເພິ່ນ. ແລະ ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈົມ ແລະ ຕໍ່ວ່າຕໍ່ຂານພວກເຮົາໂດຍໃຊ້ພາສາຢາງນີ້.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ: ພວກເຈົ້າເຊື່ອບໍ່ວ່າ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຜູ້ເປັນລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ ຈະຖືກນຳພາໄປໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງຊາວເອຢິບບໍ່ໄດ້ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?

24 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຈົ້າຄິດບໍ່ວ່າ ພວກເຂົາຈະຖືກນຳໄປໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເປັນທາດບໍ່ໄດ້ ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ບັນຊາໂມເຊໃຫ້ "ນຳພວກເຂົາໄປໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເປັນທາດ?

25 ບັດນີ້ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນເຄີຍ "ເປັນທາດມາແລ້ວ; ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງເຮັດ ຮ່ວງກໜັກ ຊຶ່ງເປັນພາລະເຫລືອທີ່ຈະທົນ

ໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກເຂົາຖືກນຳໄປໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເປັນທາດຍ່ອມຕ້ອງເປັນການດີສຳລັບພວກເຂົາ.

26 ບັດນີ້ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໃຫ້ "ໂມເຊເຮັດວຽກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ; ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ດ້ວຍ ຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນນຳໃນທະເລແດງຈຶ່ງແຍກອອກໄປທາງນັ້ນທາງນີ້, ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງເດີນຜ່ານໄປໄດ້ເທິງແຜ່ນດິນແຫ້ງ.

27 ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າຊາວເອຢິບຊຶ່ງເປັນກອງທັບຂອງຟາຣາໂອໄດ້ຈົມຢູ່ໃນນ້ຳທະເລແດງນັ້ນ.

28 ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ອີກວ່າພວກເຂົາຖືກລ້ຽງດູດ້ວຍ "ມານາຢູ່ໃນຕີ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.

29 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ອີກວ່າດ້ວຍຄຳເວົ້າຂອງໂມເຊຕາມອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບເພິ່ນ, ເພິ່ນ "ຕີທິນ ແລະ ນ້ຳໄດ້ໄຫລອອກມາເພື່ອລູກຫລານອິດສະຣາເອນຈະໄດ້ດື່ມແກ້ຄວາມຫິວກະຫາຍ.

30 ແລະ ທັງທີ່ພວກເຂົາຖືກນຳໄປ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາຍັງສະເດັດໄປທາງໜ້າພວກເຂົາ ໂດຍນຳພວກເຂົາໄປໃນຕອນກາງເວັນ ແລະ ປະທານແສງສະຫວ່າງໃຫ້ພວກເຂົາໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະ ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ຊຶ່ງ "ຕາມແບບມະນຸດຈະໄດ້ຮັບ, ພວກເຂົາຍັງເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ ແລະ ເຮັດຈິດໃຈມົດ

<p>22 ກ 1 ນຟ 1:13. 24 ກ ອພຍ 3:2-10; 1 ນຟ 19:10; 2 ນຟ 3:9; 25:20. 25 ກ ປຖກ 15:13-14. ຂ ອພຍ 1:11; 2:11. 26 ກ ກຈກ 7:22-39. ຂ ອພຍ 14:21-31;</p>	<p>1 ນຟ 4:2; ມຊຢ 7:19; ຮລມ 8:11; ຄພ 8:3; ມຊ 1:25. 28 ກ ອພຍ 16:4, 14-15, 35; ຈບຊ 11:7-8; ພບຍ 8:3;</p>	<p>ມຊຢ 7:19. 29 ກ ອພຍ 17:6; ຈບຊ 20:11; ພບຍ 8:15; 1 ນຟ 20:21. 30 ກ ຄພ 18:18; 88:64-65.</p>
--	---	--

ມົນ ແລະ ສິພົນປະໝາດໂມເຊ ແລະ ພຣະເຈົ້າອົງທ່ຽງແທ້ ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່.

31 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະອົງໄດ້ "ທຳລາຍພວກເຂົາຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ແລະ ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງໄດ້ ສົນທິພາບພວກເຂົາ ແລະ ຕາມຄຳຂອງພຣະອົງໄດ້ກະທຳທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ເພື່ອພວກເຂົາ; ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງເປັນໄປນອກຈາກຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ.

32 ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຍິ່ງໃຫຍ່ຈົນໄດ້ "ຂັບໄລ່ລູກຫລານຂອງແຜ່ນດິນໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນພວກນັ້ນກະຈັດກະຈາຍໄປສູ່ຄວາມພິນາດ.

33 ແລະ ບັດນີ້, ພວກເຈົ້າຄິດບໍ່ວ່າລູກຫລານຂອງແຜ່ນດິນນີ້ ຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາຂັບໄລ່ໄປ, ພວກເຈົ້າຄິດບໍ່ວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນຊອບທຳ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ເລີຍ.

34 ພວກເຈົ້າຄິດບໍ່ວ່າບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຈະເປັນທີ່ໄປດປານຫລາຍກວ່າພວກເຂົາ ຖ້າຫາກພວກເຂົາເປັນຄົນຊອບທຳ? ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ເລີຍ.

35 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖືວ່າ "ເນື້ອໜັງທັງຫລາຍເປັນອັນດຽວ; ຄົນທີ່ ສຸຂອບທຳຍ່ອມເປັນ ທີ່ໄປດປານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນພວກນີ້ປະຕິເສດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າທຸກຂໍ້ຄວາມ; ແລະ ພວກເຂົາສຸກໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມບໍລິບູນແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເໜືອພວກເຂົາແລ້ວ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຊ່ງແຜ່ນດິນສຳລັບພວກເຂົາ ແລະ ປະທານມັນໃຫ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ສາບແຊ່ງມັນສຳລັບພວກເຂົາຈົນເຖິງຄວາມພິນາດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານມັນໃຫ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຈົນເຖິງການມີອຳນາດເໜືອກວ່າມັນ.

36 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ "ໄດ້ສ້າງ ລັອກເພື່ອໃຫ້ເປັນ ທີ່ຢູ່ອາໄສ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງລູກຂອງພຣະອົງເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງມັນ.

37 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ "ຍົກປະຊາຊາດທີ່ຊອບທຳຂຶ້ນ ແລະ ທຳລາຍປະຊາຊາດຂອງຄົນຊົ່ວ.

38 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ນຳຄົນຊອບທຳໄປຫາ "ແຜ່ນດິນທີ່ມີຄ່າ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງທຳລາຍຄົນຊົ່ວ, ແລະ ສາບແຊ່ງແຜ່ນດິນສຳລັບຄົນຊົ່ວເພື່ອເຫັນແກ່ພວກເຂົາ.

39 ພຣະອົງໄດ້ປົກ ຄອງ ຢູ່ສູງ ໃນຟ້າສະຫວັນ, ເພາະບ່ອນນັ້ນຄືພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະອົງ, ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກນີ້ຄື "ທີ່ຮອງພຣະບາດຂອງພຣະອົງ.

<p>30 ຂ ອພຍ 32:8; ຈບຊ 14:2-3; ອຊກ 20:13-16; ຄພ 84:23-25.</p> <p>31 ກ ຈບຊ 26:65. ຂ 1 ນພ 5:15; ຄພ 103:16-18.</p> <p>32 ກ ຈບຊ 33:52-53; ຢຊ 24:8.</p> <p>35 ກ ກຈກ 10:15, 34; ຮມ 2:11;</p>	<p>2 ນພ 26:23-33. ຂ ພສສ 55:22; 1 ນພ 22:17. ຄ 1 ຊມອ 2:30; ພສສ 97:10; 145:20; ແອວ 13:4; ຄພ 82:10.</p> <p>36 ກ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. ຂ ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ. ຄ ອຊຢ 45:18; ອຮຮ 3:24-25.</p>	<p>37 ກ ສພສ 14:34; 1 ນພ 4:13; ອທ 2:10; ຄພ 117:6.</p> <p>38 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ. ຂ ລລວ 20:22.</p> <p>39 ກ ອຊຢ 66:1; ຄພ 38:17; ອຮຮ 2:7.</p>
---	--	---

40 ແລະ ພຣະອົງຮັກຜູ້ທີ່ຮັບຮູ້ພຣະອົງ ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຮັກບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງເຮັດ "ພັນທະສັນຍາໄວ້ກັບພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນກັບອັບຣາຮາມ, ສີດາກ, ແລະ ມາໂຄບ; ແລະ ພຣະອົງຈື່ຈໍາພັນທະສັນຍາທີ່ໄດ້ກະທໍາໄວ້; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈື່ໄດ້ນໍາພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນ ວເອຍິບ.

41 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕີສອນພວກເຂົາດ້ວຍໄມ້ແສ້ຂອງພຣະອົງໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ເພາະພວກເຂົາເຮັດ "ໃຈແຂງກະດ້າງເຖິງແມ່ນດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າເຮັດຢູ່; ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕີສອນພວກເຂົາເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ. ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງ ສົງພິດບິນພົນໄຟລົງມາເທິງບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ຫລັງຈາກຖືກງູຕອດແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຕຽມທາງໄວ້ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ການປົນປົງ; ແລະ ວຽກທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງເຮັດຄືຫລຽວເບິ່ງ; ແລະ ເພາະຄວາມ ລຽບຂອງທາງ, ຫລື ຄວາມງ່າຍດາຍຂອງມັນ, ຈື່ງມີຄົນຕາຍເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍ.

42 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງເປັນບາງຄັ້ງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ພົ້ນປະໝາດ ສົມເຊກັບພຣະເຈົ້ານໍາອີກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຈົ້າຍັງຮູ້ວ່າພວກເຂົາຖືກນໍາອອກມາຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄໍາສັນຍາ ໂດຍອໍານາດອັນຫນ້າປຽບບໍ່ໄດ້ຂອງພຣະອົງ.

43 ແລະ ບັດນີ້, ຫລັງຈາກເຫດການທັງໝົດນີ້ແລ້ວ, ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອພວກເຂົາກັບເປັນຄົນຊົ່ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເກືອບສຸກ; ແລະ ເຮົາກໍບໍ່ຮູ້ແຕ່ທຸກວັນນີ້ພວກເຂົາໃກ້ຈະຖືກທໍາລາຍແລ້ວ; ເພາະເຮົາຮູ້ວ່າວັນນັ້ນຕ້ອງມາເຖິງແນ່ນອນທີ່ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກທໍາລາຍ, ນອກຈາກບໍ່ເທົ່າໃດຄົນຊື່ງຈະຖືກນໍາໄປສູ່ການເປັນຊະເລີຍ.

44 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈື່ງ "ບັນຊາບິດາຂອງເຮົາວ່າເພິ່ນຄວນອອກມາໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ຊາວຍົວກໍພະຍາຍາມທີ່ຈະເອົາຊີວິດຂອງເພິ່ນນໍາອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ສິພວກເຈົ້າກໍພະຍາຍາມທີ່ຈະເອົາຊີວິດຂອງເພິ່ນເໝືອນກັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຈື່ງມີໃຈເປັນຄາດຕະກອນ ແລະ ພວກເຈົ້າກໍປຽບເໝືອນດັ່ງຄົນພວກນັ້ນ.

45 ພວກເຈົ້າ "ວ່ອງໄວທີ່ສຸດໃນການເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແຕ່ຊັກຊ້າທີ່ຈະລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ. ພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ສິທູດແລ້ວ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບພວກເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງເປັນບາງຄັ້ງ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຮັບສັ່ງກັບພວກເຈົ້າດ້ວຍສຽງອັນເບົາໆ, ແຕ່ພວກເຈົ້າມີ "ໃຈແຂງເກີນກວ່າທີ່ຈະຮູ້ສຶກ, ພວກເຈົ້າຈື່ງຮູ້ສຶກໃນພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈື່ງຮັບສັ່ງກັບພວກເຈົ້າດ້ວຍສຽງເໝືອນພໍ້າຮ້ອງ ຊື່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນສັ້ນສະເທືອນເໝືອນກັບວ່າ

<p>40 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ. ຂ ປຖກ 21:12; ຄພ 27:10. ຄ ປຖກ 28:1-5. ງ ພບຍ 4:37. 41 ກ 2 ກສ 17:7-23. ຂ ຈບຊ 21:4-9;</p>	<p>ພບຍ 8:15; ແອວ 33:18-22. ຄ ຍຣ 3:13-15; 2 ນພ 25:20. ງ ແອວ 37:44-47; ຮລມ 8:15. 42 ກ ຈບຊ 14:1-12. ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.</p>	<p>ຂ ຄພ 84:23-24. 44 ກ 1 ນພ 2:1-2. ຂ 1 ນພ 16:37. 45 ກ ມຊຍ 13:29. ຂ 1 ນພ 4:3. ຄ ອພຊ 4:19.</p>
--	---	--

ຈະແຍກອອກຈາກກັນ.

46 ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ຮູ້ ອີກ ວ່າ ໂດຍ "ອຳນາດແຫ່ງຄຳທີ່ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ ຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂລກສູນສິ້ນໄປໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ ວ່າ ໂດຍພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ບ່ອນຫລຸບໂນນກາຍເປັນບ່ອນ ຮາບພຽງໄດ້, ແລະ ເຮັດໃຫ້ບ່ອນຮາບພຽງ ແຕກຄູ່ຄະໄດ້. ໂອ້, ແລ້ວດ້ວຍເຫດໃດ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງມີໃຈແຂງກະດ້າງເຊັ່ນນັ້ນໄດ້?

47 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາສຶກ ຂາດດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດເພາະພວກ ເຈົ້າ, ແລະ ໃຈຂອງເຮົາເຈັບປວດເພາະເຮົາ ຍ້ານວ່າ ພວກເຈົ້າຈະຖືກປະຖິ້ມຕະຫລອດ ການ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ "ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນ ຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຮ່າງ ກາຍຂອງເຮົາ ະໝົດກຳລັງ.

48 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍໃຈຮ້າຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ປາດຖະໜາທີ່ຈະ ໂຍນຂ້າພະເຈົ້າລົງໄປ ໃນຄວາມເລິກຂອງທະເລ; ແລະ ເມື່ອ ພວກເຂົາເຂົ້າມາຫວັງທີ່ຈະຈັບຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ, ມີຄວາມ ວ່າ: ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງລິດ ອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່, ເຮົາບັນຊາພວກເຈົ້າ ວ່າ ຢາໄດ້ "ແຕະຕ້ອງເຮົາເປັນເດັດຂາດ ເພາະເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍ ະອຳນາດຂອງ ພຣະເຈົ້າເຖິງຂະໜາດເກືອບຈະໄໝ້ເນື້ອ ໜັງຂອງເຮົາ ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ເອົາມືມາແຕະ ຕ້ອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນຈະ "ຫຼົວແຫ້ງໄປຄືກັນ ກັບຕົ້ນອໍ້ແຫ້ງ; ແລະ ຜູ້ນັ້ນຈະສູນສິ້ນໄປຕໍ່

ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະພຣະເຈົ້າຈະ ລົງທັນຜູ້ນັ້ນ.

49 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ໃຫ້ ຈົ່ມໃຫ້ບິດາຂອງພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ; ທັງຈະ ບໍ່ປະຕິເສດວຽກງານທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເຮັດ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ ສ້າງເຮືອລຳໜຶ່ງ.

50 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ ວ່າ: "ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ ໃຫ້ເຮັດສິ່ງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າຍ່ອມເຮັດ ໄດ້ ຖ້າຫາກພຣະອົງໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ ໃຫ້ເວົ້າກັບນ້ຳນີ້ວ່າ ຈົ່ງເປັນແຜ່ນດິນ ມັນ ກໍຈະເປັນແຜ່ນດິນ, ແລະ ຖ້າຫາກ ຂ້າພະ ເຈົ້າຈະກ່າວແນວໃດ ມັນຈະເປັນໄປຕາມ ນັ້ນ.

51 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ກະ ທຳສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຢ່າງ ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ, ແລ້ວເປັນ ຫຍັງພຣະອົງຈະ "ແນະນຳຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ ສ້າງເຮືອລຳໜຶ່ງບໍ່ໄດ້?

52 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ເວົ້າຫລາຍເລື່ອງກັບພວກ ອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກ ເຂົາອັບອາຍ ແລະ ໂຕ້ຕອບຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ ໄດ້ ທັງບໍ່ກ້າຈັບຂ້າພະເຈົ້າ ຫລື ແຕະຕ້ອງ ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍນິ້ວມືເລີຍ, ເຖິງແມ່ນເປັນ ເວລາຫລາຍມື້ແລ້ວພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ກ້າ ເຮັດຢ່າງນັ້ນ ເພາະຢ້ານວ່າຕົນຈະຫຼົວ ແຫ້ງໄປຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ. "ພຣະວິນຍານ ຂອງພຣະເຈົ້າມີອຳນາດເຊັ່ນນັ້ນ ແລະ ໄດ້

<p>46 ກ ຮລມ 12:6–18. 47 ກ ມກ 3:8. ຂ 1 ນຟ 19:20. 48 ກ ມຊຢ 13:3.</p>	<p>ຂ 2 ນຟ 1:26–27. ຄມພ ອຳນາດ. ຄ 1 ກສ 13:4–7. 50 ກ ຟລປ 4:13;</p>	<p>1 ນຟ 3:7. 51 ກ ປຖກ 6:14–16; 1 ນຟ 18:1. 52 ກ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.</p>
---	--	---

ກະທຳກັບພວກເຂົາດັ່ງນັ້ນ.

53 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ: ຢຽດ ມີ ຊື່ ອອກ ໄປ ຫາ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ເຈົ້າ ອີກ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ຫ່ຽວ ແຫ້ງ ໄປ ຕໍ່ ໜ້າ ເຈົ້າ, ແຕ່ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ສະ ດັງ ຕື່ນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ, ແລະ ເຮົາ ຈະ ກະ ທຳ ການ ນີ້ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ວ່າ ເຮົາ ຄື ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

54 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເດີ ມື ອອກ ໄປ ຫາ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ຫ່ຽວ ແຫ້ງ ໄປ ຕໍ່ ໜ້າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແຕ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຕົວ ສັ້ນ ເຖິງ ແມ່ນ ເປັນ ດັ່ງ ພຣະ ຄຳ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຮັບ ສັ່ງ ໄວ້.

55 ແລະ ບັດ ນີ້, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເວົ້າ ວ່າ: ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ເຖິງ ຄວາມ ແນ່ນອນ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ສະ ຖິດ ຢູ່ ກັບ ເຈົ້າ, ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ວ່າ ມັນ ເປັນ ອຳ ນາດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ທີ່ ເຮັດ ໃຫ້ ຕົວ ພວກ ເຮົາ ສັ້ນ. ແລະ ພວກ ເຂົາ ຊຸດ ຕົວ ລົງ ຕໍ່ ໜ້າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລະ ກຳ ລັງ ຈະ ກາບ ໄຫວ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ຍອມ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເຮັດ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ: ເຮົາ ເປັນ ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ເປັນ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ; ດັ່ງ ນັ້ນ, ຈົ່ງ ນະ ມັດ ສະ ການ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ພຸ້ນ, ແລະ ຈົ່ງ ນັບ ຖື ບົດ ານ ດາ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ເພື່ອ ະ ວັນ ເວລາ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ຍືນ ຍົງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ຊຶ່ງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ປະ ທານ ໃຫ້.

ບົດ ທີ 18

ເຮືອ ໄດ້ ສຳ ເລັດ—ການ ເກີດ ຂອງ ຢາ ໂຄບ ແລະ ໂຍ ເຊັ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ເຖິງ—ຄອບ ຄົວ ເລີ່ມ ອອກ ເດີນ ທາງ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ແຫ່ງ ຄຳ ສັນ ຍາ—ລູກ ຊາຍ ຂອງ ອິດ ຊະ ມາ ເອນ ແລະ ພວກ ເມຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເຂົ້າ ຮ່ວມ ການ ສະ ຫຼຸກ ສະ ຫານ ແລະ ກໍ່ ການ ກະ ບົດ—ນິໄຟ ຖືກ ມັດ ແລະ ເຮືອ ໄດ້ ຖືກ ພັດ ກັບ ຄືນ ດ້ວຍ ພະ ຍຸ ຜົນ ພ້າ ຄະ ນອງ ທີ່ ຮ້າຍ ແຮງ—ນິໄຟ ໄດ້ ຮັບ ການ ບົດ ປ່ອຍ ແລະ ໂດຍ ການ ອະ ທິ ຖານ ຂອງ ເພິ່ນ ລົມ ພະ ຍຸ ໄດ້ ຢຸດ ລົງ—ຜູ້ ຄືນ ມາ ເຖິງ ແຜ່ນ ດິນ ແຫ່ງ ຄຳ ສັນ ຍາ. ປະ ມານ 591–589 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ນະ ມັດ ສະ ການ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ ອອກ ໄປ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ແລະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ເຮັດ ວຽກ ດ້ວຍ ຝີ ມື ອັນ ແປກ ປະ ຫລາດ. ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະ ແດງ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຫັນ ເປັນ ບາງ ຄັ້ງ ວ່າ ຄວນ ສູ່ນ ໄມ້ ວິ ທີ ໃ ເພື່ອ ຈະ ສ້າງ ເຮືອ ໄດ້.

2 ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນິໄຟ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ວຽກ ໄມ້ ຕາມ ວິ ທີ ທີ່ ມະ ນຸດ ຮຽນ ຮູ້ ກັນ, ທັງ ບໍ່ ໄດ້ ສ້າງ ເຮືອ ຕາມ ວິ ທີ ຂອງ ມະ ນຸດ, ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສ້າງ ເຮືອ ຕາມ ວິ ທີ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະ ແດງ ແກ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ດັ່ງ ນັ້ນ ຈິ່ງ ບໍ່ ເປັນ ໄປ ຕາມ ວິ ທີ ຂອງ ມະ ນຸດ.

3 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນິໄຟ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ເທິງ ພູ ເລື້ອຍ ໆ ເພື່ອ ະ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ດັ່ງ ນັ້ນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈິ່ງ ະ ສະ ແດງ ສິ່ງ ທີ່ ຍິ່ງ ໃ ຫຍ່ ແກ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

4 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສ້າງ ເຮືອ ສຳ ເລັດ

55 ກ ກຈກ 14:11–15. ຂ ອພຍ 20:12; ມຊຢ 13:20.	18 3 ກ ຄມພ ອະ ທິ ຖານ, ການ ອະ ທິ ຖານ, ຄຳ ອະ ທິ ຖານ. ຂ ຄມພ ເປີດ ເຜີຍ,	ການ ເປີດ ເຜີຍ.
--	--	----------------

ຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຫັນວ່າມັນດີ ຫລາຍ ແລະ ຝີມີຂອງການສ້າງນັ້ນດີເລີດ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງ "ຖ່ອມຕົວລົງຕໍ່ພຣະ ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສຸລະ ສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງບໍດາ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ວ່າພວກເຮົາຄວນລຸກຂຶ້ນ ແລະ ລົງໄປໃນເຮືອ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ມື້ຕໍ່ມາ, ຫລັງຈາກພວກເຮົາຕຽມເຄື່ອງ ຂອງທັງໝົດ, ມີໝາກໄມ້ ແລະ "ຊີ້ນຈາກ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ນໍ້າເຜິ້ງເປັນ ຈໍານວນຫລວງຫລາຍກັບສະບຽງອາຫານ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາພວກເຮົາ ໄວ້, ພວກເຮົາໄດ້ລົງໄປໃນເຮືອພ້ອມດ້ວຍ ເຄື່ອງບັນທຸກຂອງພວກເຮົາທຸກຢ່າງ, ແລະ ເມັດພືດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເຄື່ອງຂອງ ຕ່າງໆທີ່ພວກເຮົານໍາມາ, ແຕ່ລະຄົນຕາມ ອາຍຸຂອງຕົນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາທຸກຄົນຈຶ່ງ ໄດ້ລົງໄປໃນເຮືອພ້ອມທັງເມຍຂອງພວກ ເຮົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຮົາ.

7 ແລະ ບັດນີ້, ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ມີລູກຕື່ມອີກສອງຄົນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນ ດານ; ຜູ້ເປັນອ້າຍມີຊື່ວ່າ "ຢາໂຄບ ແລະ ຜູ້ ເປັນນ້ອງມີຊື່ວ່າ "ໂຍເຊັບ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ ຈາກພວກເຮົາທຸກຄົນລົງໄປໃນເຮືອ, ແລະ ໄດ້ເອົາສະບຽງອາຫານ ແລະ ສິ່ງຂອງຊຶ່ງ ພວກເຮົາຖືກບັນຊາໃຫ້ເອົາໄປນໍາແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ອອກ "ທະເລ ແລະ ຖືກພັດໄປ

ດ້ວຍ ລົມໄປຫາ "ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄໍາສັນຍາ.

9 ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຮົາຖືກພັດໄປ ດ້ວຍລົມເປັນເວລາຫລາຍມື້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພວກ ລູກຊາຍຂອງອິດຊະມາເອນກັບເມຍຂອງ ພວກເຮົາເລີ່ມຫາຄວາມມ່ວນຊື່ນໃຫ້ແກ່ ຕົນເອງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາເລີ່ມ ເຕັ້ນລໍາ, ແລະ ຮ້ອງເພງ, ແລະ ເວົ້າຄໍາ ຫຍາບຄາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນເຖິງຂັ້ນລົມ ໄປວ່າ ໂດຍອໍານາດອັນໃດທີ່ນໍາພວກເຮົາ ມາເຖິງບ່ອນນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາລື້ນ ເລິງຈົນສະແດງຄວາມຫຍາບຄາຍຫລາຍ ຂຶ້ນ.

10 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟເລີ່ມຍ້ານກົວ ຢ່າງໜັກເພາະຍ້ານວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະພຣະພິໂລດໃຫ້ພວກເຮົາ, ແລະ ລົງ ທັນພວກເຮົາເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ ພວກເຮົາຈົນວ່າພວກເຮົາຖືກກົນລົງໄປ ໃນຄວາມເລິກຂອງທະເລ; ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະ ເຈົ້ານິໄຟຈຶ່ງເລີ່ມເວົ້າກັບພວກເຮົາດ້ວຍສະ ຕິສໍາປະສັນຍະຫລາຍຢ່າງ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາ "ໃຈຮ້າຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໂດຍ ກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາບໍ່ຍອມໃຫ້ນ້ອງຊາຍ ຂອງພວກເຮົາມາເປັນ "ຜູ້ບືກຄອງພວກ ເຮົາຢ່າງເດັດຂາດ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເລມັນກັບເລມູເອນໄດ້ຈັບຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ມັດຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ດ້ວຍເຊືອກ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຮຸນແຮງຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຫລາຍຢ່າງ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ "ຍອມໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດໄປ

<p>4 ກ 1 ນຟ 16:5. 6 ກ 1 ນຟ 17:2. 7 ກ 2 ນຟ 2:1. ຂ 2 ນຟ 3:1. 8 ກ 2 ນຟ 10:20.</p>	<p>ຂ 1 ນຟ 2:20. ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄໍາສັນຍາ. 10 ກ 1 ນຟ 17:17-55. ຂ ປຖກ 37:9-11;</p>	<p>1 ນຟ 16:37-38; 2 ນຟ 1:25-27. 11 ກ ແອວ 14:11.</p>
--	--	---

ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ສະແດງອຳນາດ ແລະ ລິດເດດຂອງພຣະອົງໃຫ້ປະກົດຕາມພຣະຄຳຊົ່ງພຣະອົງໄດ້ຮັບສັ່ງໄວ້ກ່ຽວກັບຄົນຊົ່ວ.

12 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ມັດຂ້າພະເຈົ້າເຖິງຂະໜາດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໜັງຕີງບໍ່ໄດ້ແລ້ວ "ເຂັມທິດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຽມໄວ້ໃຫ້ກໍຢຸດເຮັດວຽກ.

13 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າຈະແລ່ນເຮືອໄປທາງໃດ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ເມື່ອເກີດລົມພະຍຸໃຫຍ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນພະຍຸຜົນຟ້າຄະນອງທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວ, ແລ້ວພວກເຮົາກໍຖືກ "ພັດກັບຄືນໄປເທິງຜືນນ້ຳເປັນເວລາສາມມື້; ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຕົກໃຈຢ່າງໜັກຢ້ານວ່າພວກເຂົາຈະຈົມນ້ຳໃນທະເລ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ປ່ອຍຂ້າພະເຈົ້າໄປ.

14 ແລະ ໃນມື້ທີ່ສີ່ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ຖືກພັດກັບຄືນໄປນັ້ນ, ພະຍຸຜົນຟ້າຄະນອງເລີ່ມຮຸນແຮງຫລາຍຂຶ້ນ.

15 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາເກືອບຖືກກົນລົງໄປໃນຄວາມເລິກຂອງທະເລ ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຮົາຖືກພັດກັບຄືນໄປເທິງແຜ່ນນ້ຳເປັນເວລາສີ່ມື້, ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມ "ເຫັນວ່າການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າເກີດກັບພວກເຂົາແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ແກ້ເຊືອກທີ່ມັດມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກ ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນບວມຊ້ຳຢ່າງໜັກ ແລະ ຂໍ້ຂາຂອງຂ້າພະ

ເຈົ້າກໍບວມຊ້ຳຫລາຍຄືກັນ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດກໍທະວີຂຶ້ນ.

16 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຫລຽວ ຫາ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ "ສັນລະເສີນພຣະອົງຕະຫລອດທັງວັນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຈົມໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະຄວາມທຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ.

17 ບັດນີ້ບົດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າລີໂຮໄດ້ເວົ້າຫລາຍເລື່ອງກັບພວກເຂົາ ແລະ ກັບລູກຊາຍຂອງ "ອິດຊະມາເອນນຳອີກ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າຊູ່ເຂັນຫລາຍຢ່າງກັບຄືນທີ່ເຂົ້າຂ້າງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ບົດາມານດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸແກ່ແລ້ວ ແລະ ໂດຍທີ່ທົນຕໍ່ຄວາມໂສກເສົ້າຫລາຍບໍ່ໄດ້ເພາະລູກງຽງຂອງພວກເພິ່ນ, ພວກເພິ່ນຈຶ່ງລົ້ມປ່ວຍລົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນເຖິງແມ່ນແຕ່ຕ້ອງນອນຢູ່ເທິງຕາງ.

18 ເພາະຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງພວກເພິ່ນນັ້ນໃຫຍ່ຫລວງ ແລະ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກເພິ່ນເກືອບຈະຖືກພາໄປເຖິງແມ່ນຖືກພາໄປເພື່ອເຝົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເພິ່ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜົມສີເທົາຂອງພວກເພິ່ນແທບຈະຖືກນຳລົງມາວາງໄວ້ຢູ່ໃຕ້ພື້ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນຈະຖືກໂຍນລົງຫລຸມສົບໃນນ້ຳ ເພາະຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈນັ້ນ.

19 ແລະ ຢາໂຄບກັບໂຢເຊັບອີກ, ໂດຍທີ່ຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ອ່ອມຕ້ອງການບຳລຸງລ້ຽງດູຢ່າງດີ ຈຶ່ງໂສກເສົ້າເພາະຄວາມທຸກຂອງແມ່ຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ທັງ "ເມຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມທັງນ້ຳຕາ ແລະ ການ

12 ກ 1 ນຟ 16:10, 16, 26; 2 ນຟ 5:12; ແອວ 37:38-47;	ຄພ 17:1. 13 ກ ມຊຢ 1:17. 15 ກ ຮລມ 12:3.	16 ກ ແອວ 36:28. 17 ກ 1 ນຟ 7:4-20. 19 ກ 1 ນຟ 7:19; 16:7.
---	--	---

ອະທິຖານ ແລະ ທັງລູກໆຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍ
ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າອ່ອນລົງ ແລະ ປ່ອຍຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ.

20 ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດອີກແລ້ວນອກຈາກ
ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຊູ່ເຂັນພວກເຂົາ
ດ້ວຍຄວາມພິນາດທີ່ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກ
ເຂົາອ່ອນລົງ; ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນ
ວ່າ ພວກເຂົາເກືອບຈະຖືກກີນລົງໄປໃນ
ຄວາມເລິກຂອງທະເລ, ພວກເຂົາຈຶ່ງກັບ
ໃຈຈາກສິ່ງທີ່ໄດ້ເຮັດລົງໄປ, ເຖິງຂະໜາດ
ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ປ່ອຍຕົວຂ້າພະເຈົ້າ.

21 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ປ່ອຍຕົວຂ້າພະເຈົ້າ
ແລ້ວ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາເຂັມທິດ
ມາ ແລະ ມັນກໍໄດ້ເຮັດວຽກຕາມທີ່ຂ້າພະ
ເຈົ້າປາດຖະໜາໃຫ້ເຮັດ; ແລະ ເຫດການ
ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານ
ຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າ
ອະທິຖານແລ້ວ, ລົມພະຍຸກໍຢຸດລົງ ແລະ ມີ
ຄວາມສະຫງົບຄືນອີກ.

22 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ
ພະເຈົ້ານີໄຟໄດ້ນຳເຮືອໄປເພື່ອພວກເຮົາ
ຈະແລ່ນໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

23 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຫລັງຈາກພວກເຮົາໄດ້ແລ່ນເຮືອໄປເປັນ
ເວລາຫລາຍມື້ ພວກເຮົາໄດ້ມາເຖິງ ¹ແຜ່ນ
ດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຂຶ້ນ
ໄປໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັນ
ຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ໃສ່
ຊີ້ໃຫ້ມັນວ່າ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

24 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມໂຖດິນ, ແລະ ພວກເຮົາ
ໄດ້ເລີ່ມປູກເມັດພືດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກ
ເຮົາໄດ້ປູກເມັດພືດທັງໝົດ, ຊຶ່ງພວກເຮົາ

ນຳມາຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມລົງໃນ
ດິນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ
ໄດ້ງອກງາມຢ່າງຍິ່ງ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງ
ໄດ້ຮັບພອນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ
ພວກເຮົາເດີນທາງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳ
ສັນຍາ, ພວກເຮົາໄດ້ພົບວ່າມີສັດທຸກຊະ
ນິດຢູ່ໃນປ່າໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ,
ທັງງົວແມ່ ແລະ ງົວເຖິກ, ລາ ແລະ ມ້າ, ແບ້
ບ້ານ ແລະ ແບ້ປ່າ, ແລະ ສັດປ່າທຸກຊະນິດ
ທີ່ມະນຸດຈະໃຊ້ໄດ້. ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ພົບ
ແຮ່ທາດທຸກຊະນິດ, ທັງຄຳ, ແລະ ເງິນ,
ແລະ ທອງແດງ.

ບົດທີ 19

*ນີໄຟເຮັດ ແຜ່ນ ຈາລຶກດ້ວຍ ໂລຫະ ແລະ
ຂຽນປະຫວັດສາດຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ—
ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ ຈະສະເດັດ
ມາໃນທຶກຮ້ອຍປີນັບແຕ່ລີໂຮທິຈາກເຢຣູ
ຊາເລັມ—ນີໄຟບອກເຖິງຄວາມທຸກທໍລະ
ມານ ແລະ ການຄົງເທິງໄມ້ກາງແຂນ—
ຊາວຍິວຈະຖືກກຽດຊັງ ແລະ ຈະກະຈັດກະ
ຈາຍໄປຈົນເຖິງຍຸກສຸດທ້າຍ, ເມື່ອເວລາ
ທີ່ພວກເຂົາຈະກັບຄືນມາຫາພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ. ປະມານ 588–570 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.*

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນຂ້າ
ພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຮັດແຜ່ນຈາລຶກດ້ວຍ ໂລຫະ
ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຈາລຶກເລື່ອງລາວ
ຕ່າງໆຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນ
ນັ້ນ. ແລະ ໃນ ²ແຜ່ນຈາລຶກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ໄດ້ເຮັດຂຶ້ນນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງຈາລຶກເລື່ອງ
ລາວຕ່າງໆຂອງ ³ບົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

23 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນ
ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

19 1 ກ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ.
ຂ 1 ນຟ 1:16–17; 6:1–3.

ແລະ ການເດີນທາງຂອງພວກເຮົາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ຄຳທຳນາຍຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້ານຳອີກ; ແລະ ຄຳທຳນາຍຫລາຍຢ່າງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນນຳອີກ.

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກໃນເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດມັນຂຶ້ນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບບັນຊາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ເຮັດ "ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້; ດັ່ງນັ້ນ, ບັນທຶກຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນ ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງການກະທຳຂອງພວກເຮົາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຈຶ່ງມີຈາລຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຖິງນັ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ເປັນຄວາມຈິງທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າເຮັດ ມີແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ຈຶ່ງມີກ່າວໄວ້ສະເພາະໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ທີ່ອິດ.

3 ແລະ ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດແຜ່ນ ຈາລຶກ ເຫລົ່ານີ້ຕາມພຣະບັນຍັດແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດວ່າການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ແລະ ຄຳທຳນາຍຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຈະຖືກຂຽນໄວ້ໃນ "ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້; ແລະ ສິ່ງທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ຈະໄດ້ຮັບການຮັກສາໄວ້ ເພື່ອເປັນຄຳແນະນຳໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນນີ້, ແລະ ເພື່ອຈຸດປະສົງອັນ ສະຫລາດອື່ນໆອີກທີ່ຈຸດປະສົງນັ້ນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ເຮັດບັນ

ທຶກອັນໜຶ່ງໄວ້ໃນແຜ່ນ ຈາລຶກອື່ນໆ ຊຶ່ງໃຫ້ເລື່ອງລາວ ຫລື ຊຶ່ງໃຫ້ເລື່ອງລາວສ່ວນຫລາຍກ່ຽວກັບສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງ ແລະ ຄວາມພິນາດຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດການນີ້ ແລະ ສົ່ງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາຄວນເຮັດແນວໃດຫລັງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈາກໄປແລ້ວ ແລະ ວ່າແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກມອບໃຫ້ຈາກລຸ້ນໜຶ່ງຕໍ່ໃຫ້ລຸ້ນໜຶ່ງ, ຫລື ຈາກສາດສະດາຜູ້ໜຶ່ງຕໍ່ໃຫ້ສາດສະດາອີກຜູ້ໜຶ່ງ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດເພີ່ມເຕີມຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

5 ແລະ ເລື່ອງລາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບ "ການເຮັດແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ຈະມີກ່າວຕໍ່ຈາກນີ້ໄປ; ແລະ ແລ້ວຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າດຳເນີນການຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມາ; ແລະ ການນີ້ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດເພື່ອສິ່ງທີ່ສັກສິດຈະໄດ້ຮັບການ ຮັກສາໄວ້ເພື່ອໃຫ້ເປັນຄວາມຮູ້ແກ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

6 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ຂຽນອັນ ໃດ ໃນແຜ່ນຈາລຶກນີ້ ນອກຈາກເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າມັນ "ສັກສິດ. ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າເຮັດຜິດໄປແມ່ນແຕ່ຄົນແຕ່ກ່ອນກໍຍັງໄດ້ເຮັດຜິດໄປ; ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ແກ້ຕົວໃຫ້ຕົນເອງວ່າເປັນຄວາມຜິດຂອງຜູ້ອື່ນ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແກ້ຕົວວ່າມັນເປັນເພາະ ສ່ວນອ່ອນແອທີ່ມີຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າອັນເປັນເລື່ອງຂອງເນື້ອໜັງ.

7 ເພາະສິ່ງທີ່ບາງຄົນຖືວ່າມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດຕໍ່ ຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດ ວິນ ຍານ, ບາງຄົນ

<p>2 ກ 2 ນຟ 5:30. ຂ 1 ນຟ 9:1-5. 3 ກ ຢຄ 1:1-4; 3:13-14; 4:1-4. ຂ 1 ນຟ 9:4-5; ຄມ 1:7;</p>	<p>ຄພ 3:19-20; 10:1-51. 5 ກ 2 ນຟ 5:28-33. ຂ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳພີທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້. 6 ກ ເບິ່ງ ໜ້າວິເຄາະສະບັບຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ.</p>	<p>ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ. ຂ ມມ 8:13-17; ອທ 12:23-28.</p>
--	---	---

ຈະຖືວ່າ "ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ຢຽບຢໍາໄວ້ໃຕ້
 ຕີນຂອງຕົນ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນພຣະ
 ເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນອົງນີ້ຍັງຖືກມະນຸດ
 ະຢຽບຢໍາໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງເຂົາ; ຂ້າພະເຈົ້າ
 ເວົ້າວ່າຢຽບຢໍາໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງເຂົາ ແຕ່ຂ້າ
 ພະເຈົ້າຈະເວົ້າດ້ວຍອີກຄຳໜຶ່ງຄື—ເຂົາຖື
 ວ່າພຣະອົງບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງສຸລະ
 ສຽງແນະນຳຂອງພຣະອົງ ແຕ່ຢ່າງໃດ.

8 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງພຣະອົງຈະ "ສະເດັດມາ
 ຕາມຄຳເວົ້າຂອງທູດໃນ ະທັກຮັອຍບິນັບ
 ແຕ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໜີຈາກເຢຣູ
 ຊາເລັມ.

9 ແລະ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງມະນຸດ
 ສະໂລກ, ເຂົາຈະຕັດສິນພຣະອົງວ່າບໍ່ມີ
 ຄ່າ; ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາ ຈຶ່ງ ຂຽນ ພຣະ ອົງ ແລະ
 ພຣະອົງໄດ້ທົນ ແລະ ເຂົາຕີພຣະອົງ ແລະ
 ພຣະອົງໄດ້ທົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາ "ຖິ້ມ
 ນ້ຳລາຍໃສ່ພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ທົນ,
 ເພາະຄວາມກະລຸນາຮັກຫອມຂອງພຣະ
 ອົງ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນທີ່ພຣະອົງມີຕໍ່ລູກ
 ຫລານມະນຸດ.

10 ແລະ "ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ບັນ ພະ ບຸ ລຸ ດ
 ຂອງ ພວກ ເຮົາຜູ້ຖືກ ະນຳພາອອກຈາກ
 ເອຢິບຈາກຄວາມເປັນທາດ ແລະ ໄດ້ຮັບ

ການປົກປັກຮັກສາຈາກພຣະອົງໃນຖິ່ນ
 ແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ະພຣະ
 ເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະ ຂອງອີຊາກ,
 ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບໄດ້ ະຍອມ
 ຕົວຂອງພຣະອົງເອງຢ່າງມະນຸດໃຫ້ຕົກຢູ່
 ໃນກຳມີຂອງຄົນຊົ່ວຕາມຄຳເວົ້າຂອງທູດ,
 ແລະ ຖືກ ະຍົກຂັ້ນຕາມຄຳເວົ້າຂອງ ະຊີ
 ໂນກ, ແລະ ຖືກ ະຄຶງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ
 ຕາມຄຳເວົ້າຂອງມີອຳ, ແລະ ຖືກຝັງໄວ້ໃນ
 ະອຸບມຸງຕາມຄຳເວົ້າຂອງ ະຊິນັດ, ຊຶ່ງເພິ່ນ
 ເວົ້າກ່ຽວກັບສາມມື້ແຫ່ງ ະຄວາມມືດ ຊຶ່ງ
 ຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງການສິ້ນພຣະຊົນ
 ໃຫ້ຄົນທີ່ຢູ່ຕາມເກາະໃນທະເລຮຸ້ຈັກ, ໂດຍ
 ສະເພາະໃຫ້ຄົນທີ່ເປັນ ະເຊື້ອສາຍອິດສະ
 ຣາເອນຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນໆ.

11 ເພາະສາດສະດາໄດ້ເວົ້າໄວ້ດັ່ງນີ້: ຄື
 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ "ສະເດັດມາຢັງມ
 ຢາມເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດຢ່າງ
 ແນ່ນອນໃນມື້ນັ້ນ, ອາດຈະເປັນໂດຍສຸລະ
 ສຽງຂອງພຣະອົງ ເພາະຄວາມຊອບທຳ
 ຂອງພວກເຂົາອັນນຳມາຊຶ່ງຄວາມປິຕິຍິນ
 ດີ ແລະ ຄວາມລອດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກ
 ເຂົາ, ແລະ ຄົນອື່ນໆດ້ວຍ ະຟ້າຮ້ອງ ແລະ
 ຟ້າຜ່າແຫ່ງອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ດ້ວຍ

7ກ 2 ນຟ 33:2;
 ຢຄ 4:14.
 ຂ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.
 8ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—
 ການທຳນາຍກ່ຽວກັບການ
 ກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະ
 ຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
 ຂ 1 ນຟ 10:4;
 2 ນຟ 25:19.
 9ກ ອຊຢ 50:5-6;
 ມທ 27:30.
 10ກ 2 ນຟ 26:12;
 ມຊຢ 7:27; 27:30-31;
 ແອວ 11:38-39;
 3 ນຟ 11:14-15.
 ຂ ອພຍ 3:2-10; 6:6;

1 ນຟ 5:15;
 ຄພ 136:22.
 ຄ ປຖກ 32:9;
 ມຊຢ 7:19;
 ຄພ 136:21.
 ຄມພ ເຢໂຮວາ.
 ງ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.
 ຈ 3 ນຟ 27:14.
 ສ ແອວ 33:15; 34:7;
 ຮລມ 8:19-20;
 3 ນຟ 10:15-16.
 ຄມພ ຊີໂນກ;
 ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳ
 ພີທີ່ສູນເສຍໄປ.
 ຊ 2 ນຟ 6:9;
 ມຊຢ 3:9.

ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ.
 ຍ ມທ 27:60;
 ລກ 23:53;
 2 ນຟ 25:13.
 ດ ຢຄ 6:1;
 ຮລມ 15:11.
 ຄມພ ຊິນັດ.
 ຕ 1 ນຟ 12:4-5;
 ຮລມ 14:20, 27;
 3 ນຟ 8:3, 19-23; 10:9.
 ຖ 3 ນຟ 16:1-4.
 11ກ 3 ນຟ 9;
 ຄພ 5:16.
 ຂ ຮລມ 14:20-27;
 3 ນຟ 8:5-23.

ພະຍຸຝົນພ້າຄະນອງ, ດ້ວຍໄຟ, ແລະ ດ້ວຍ
ຄວັນ, ແລະ ດ້ວຍ ອາຍແຫ່ງ ຄວາມມືດ
ແລະ ດ້ວຍ ວິແຜ່ນດິນແຍກອອກຈາກກັນ
ພ້ອມທັງ ພູເຂົາ ຊຶ່ງຈະຖືກຍົກອອກໄປ.

12 ແລະ ສາດສະດາ ັຊິນັດ ໄດ້ເວົ້າໄວ້
ວ່າ ເລື່ອງ ະທັງໝົດນີ້ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນຢ່າງ
ແນ່ນອນ. ແລະ ະຫີນຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະ
ຕ້ອງແຍກອອກ; ແລະ ຍ້ອນສຽງຄວນຄາງ
ຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ກະສັດຈຳນວນຫລວງ
ຫລາຍຂອງເກາະໃນທະເລຈະຖືກພຣະວິນ
ຍານຂອງພຣະເຈົ້າກະທຳໃຫ້ຮ້ອງອອກມາ
ວ່າ: ພຣະເຈົ້າແຫ່ງທຳມະຊາດຮັບທຸກທໍລະ
ມານ.

13 ແລະ ສຳລັບຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ,
ສາດສະດາໄດ້ເວົ້າໄວ້ວ່າ, ພວກເຂົາຈະ
ຖືກຄົນທັງປວງ ັຊຽນຕີ ເພາະພວກເຂົາ
ຮຶງພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ ໄວ້ເທິງ
ໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ຫັນໃຈຂອງພວກເຂົາ
ໄປປະຕິເສດເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກ
ປະຫລາດ ແລະ ອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີ
ພາບຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະຣາເອນ.

14 ສາດສະດາໄດ້ເວົ້າໄວ້ວ່າ ແລະ ເປັນ
ຍ້ອນພວກເຂົາຫັນໃຈໄປ ແລະ ັດູໝິ່ນ
ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, ພວກ
ເຂົາຈະແຊະງຊຳໆໄປໃນເມື່ອໜັງ, ແລະ
ຕາຍ, ແລະ ກັບເປັນຜູ້ຖືກ ະຕິສິນ ະນິນທາ,
ແລະ ຖືກກຽດຊັງຢູ່ໃນບັນດາປະຊາຊາດ
ທັງປວງ.

15 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສາດສະດາຍັງ
ໄດ້ເວົ້າອີກວ່າ, ເມື່ອມື້ນັ້ນມາເຖິງ ເມື່ອ
ພວກເຂົາຈະບໍ່ຫັນໃຈຂອງພວກເຂົາມາ
ຕໍ່ຕ້ານພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ
ອີກຕໍ່ໄປ, ເມື່ອມື້ນັ້ນພຣະອົງຈະລະນຶກເຖິງ
ະພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບ
ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອມື້ນັ້ນພຣະອົງຈະລະ
ນຶກເຖິງ ະເກາະໃນທະເລ; ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ເຮົາຈະ ະເຕົ້າ
ໂຮມ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະ
ຣາເອນ ຈະມາເຕົ້າ ໂຮມກັນ ຈາກສີ່ສ່ວນ
ຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ຕາມຄຳເວົ້າຂອງສາດ
ສະດາຊິນັດ.

17 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ
ໂລກ ຈະ ະເຫັນຄວາມລອດຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ, ສາດສະດາໄດ້ເວົ້າໄວ້ວ່າທຸກປະ
ຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກ
ຜູ້ຄົນທັງປວງຈະໄດ້ຮັບພອນ.

18 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟໄດ້ຂຽນເລື່ອງ
ເຫລົ່ານີ້ເຖິງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອບາງ
ທີຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຊັກຊວນພວກເຂົາໃຫ້
ລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງ
ພວກເຂົາ.

19 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກ່ຽວ
ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທຸກຄົນ, ຖ້າ
ເປັນ ໄປ ວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ະເລື່ອງ
ເຫລົ່ານີ້.

11 ຄ ລກ 23:44-45;
3 ນຟ 8:19-20.
ງ 2 ນຟ 26:5.
ຈ 3 ນຟ 8:10.
12 ກ ຢຄ 5:1.
ຂ ຮລມ 14:20-28.
ຄ ມທ 27:51.
13 ກ ລກ 23:27-30.
ຂ 2 ນຟ 10:3.
14 ກ ອຊຢ 53:3-6;

ມຊຢ 14:3-6.
ຂ ຄມພ ຊາວຍິວ.
ຄ ພບຍ 28:37;
1 ກສ 9:7;
3 ນຟ 16:9.
15 ກ 1 ນຟ 22:11-12.
ຂ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ
ຂອງອັບຣາຮາມ.
16 ກ 1 ນຟ 22:4;
2 ນຟ 10:21.

ຂ ອຊຢ 49:20-22.
ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—
ການເຕົ້າໂຮມຊາວ
ອິດສະຣາເອນ.
17 ກ ອຊຢ 40:4-5.
19 ກ 2 ກສ 17:13;
ອມ 3:7.
ຄມພ ສາດສະດາ.

20 ເພາະ ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ວຽກ ທາງ ວິນ ຍານ ເພື່ອ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ເຢຣູ ຊາເລັມ ຊຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອິດ ເມື່ອ ຍຈົນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອ່ອນ ເພຍ ໄປ ພົດ, ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບໍ່ ເມດ ຕາ ທີ່ ຈະ ສະ ແດງ ແກ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ຄົນ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ເໝືອນ ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ແດງ ແກ່ ສາດ ສະ ດາ ໃນ ສະ ໄໝ ກ່ອນ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກໍ ຈະ ຕາຍ ເໝືອນ ກັນ.

21 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ແດງ ເລື່ອງ ທັງ ພົດ ທີ່ "ກ່ຽວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ແກ່ ສາດ ສະ ດາ ໃນ ສະ ໄໝ ກ່ອນ ໂດຍ ແນ່ ແທ້; ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ແດງ ແກ່ ສາດ ສະ ດາ ຫລາຍ ທ່ານ ກ່ຽວ ກັບ ພວກ ເຮົາ ນຳ ອີກ; ດັ່ງ ນັ້ນ, ຈິ່ງ ເປັນ ການ ຈຳ ເປັນ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ຕ້ອງ ຮູ້ ກ່ຽວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ເພາະ ມັນ ມີ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນ ຈາລິກ ທອງ ເຫລືອງ.

22 ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນິໄສ ໄດ້ ສິດ ສອນ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ອ່ານ ຫລາຍ ເລື່ອງ ທີ່ ມີ ຈາລິກ ໄວ້ ຢູ່ ໃນ "ແຜ່ນ ຈາລິກ ທອງ ເຫລືອງ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ກ່ຽວ ກັບ ການ ກະ ທຳ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ສະ ໄໝ ກ່ອນ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ອື່ນໆ.

23 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ອ່ານ ຫລາຍ ເລື່ອງ ຊຶ່ງ ມີ ຂຽນ ຢູ່ ໃນ "ໜັງສື ໂມເຊ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ພັງ; ແຕ່ ວ່າ ເພື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຊັກ ຊວນ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເຊື່ອ ຢ່າງ ເຕັມ ທີ່ ໃນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ຜູ້ ໄຖ່ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ຂ້າ

ພະ ເຈົ້າ ຈິ່ງ ໄດ້ ອ່ານ ເລື່ອງ ທີ່ ມີ ຂຽນ ໄວ້ ໂດຍ ສາດ ສະ ດາ ະ ເອຊາຢາ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ພັງ; ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ າ ປຽບ ທຽບ ພຣະ ຄຳ ພີ ທັງ ພົດ ກັບ ຕົວ ພວກ ເຮົາ, ເພື່ອ ມັນ ຈະ ໄດ້ ເປັນ ຜົນ ປະ ໂຫຍດ ແລະ ເປັນ ການ ຮຽນ ຮູ້ ຂອງ ພວກ ເຮົາ.

24 ດັ່ງ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ມີ ຄວາມ ວ່າ: ພວກ ເຈົ້າ ຈິ່ງ ພັງ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ ເພາະ ພວກ ເຈົ້າ ເປັນ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ, ຜູ້ ເປັນ "ກິ່ງ ງ່າ ທີ່ ແຕກ ຫັກ ອອກ ມາ; ພວກ ເຈົ້າ ຈິ່ງ ພັງ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ ທີ່ ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້ ກ່ຽວ ກັບ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ທຸກ ຄົນ, ແລະ ຈິ່ງ ປຽບ ທຽບ ຂໍ້ ຄວາມ ນັ້ນ ກັບ ຕົວ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ເອງ, ເພື່ອ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ມີ ຄວາມ ຫວັງ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ ກັບ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ຊຶ່ງ ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ແຕກ ອອກ ມາ ຈາກ ພວກ ເຂົາ; ເພາະ ສາດ ສະ ດາ ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້ ແນວ ນັ້ນ.

ບົດ ທີ 20

ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເປີດ ເຜີຍ ພຣະ ປະ ສົງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແກ່ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ—ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ຈະ ອອກ ໄປ ຈາກ ບາບີ ໂລນ ແລະ ຖືກ ເລືອກ ໃນ ເຕົາ ໄຟ ແຫ່ງ ຄວາມ ທຸກ— ປຽບ ທຽບ ກັບ ເອຊາຢາ 48. ປະມານ 588–570 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈິ່ງ ເຊື່ອ ພັງ ຂໍ້ ຄວາມ ນີ້ ເຖິດ, ໂອ້ ເຊື່ອ ສາຍ ຂອງ ຢາ ໂຄບ, ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ເອີ້ນ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ, ແລະ ຜູ້ ທີ່

<p>21 ກ ອນ 1:16; ມມ 5:12; 7:9–10. ຂ 3 ນພ 10:16–17. 22 ກ 1 ນພ 22:1. 23 ກ ອພຍ 17:14; 1 ນພ 5:11;</p>	<p>ມຊ 1:40–41. ຂ 1 ນພ 15:20; 2 ນພ 25:4–6; 3 ນພ 23:1. ຄ ຄມພ ພຣະ ຄຳ ພີ— ຄຸນ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຄຳ ພີ.</p>	<p>ງ 2 ນພ 4:15. 24 ກ ປຖກ 49:22–26; 1 ນພ 15:12; 2 ນພ 3:4–5.</p>
--	--	---

ອອກມາຈາກນ້ຳແຫ່ງຢູດາ ຫລື ອອກມາຈາກນ້ຳແຫ່ງ ການບັບຕິສະມາ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ສາບານ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເວົ້າເຖິງພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ, ແຕ່ເຂົາຍັງບໍ່ສາມາດສາບານດ້ວຍຄວາມຈິງ ຫລື ຄວາມຊອບທຳເທື່ອ.

2 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຂົາຂະໜານນາມຕົນເອງຕາມ ກນະຄອນສັກສິດ, ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ ະມີຄວາມໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ, ຜູ້ເປັນຈອມ ໂຍທາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຄືຈອມ ໂຍທາ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງລາວ ກ່ອນນັ້ນ ເຮົາປະກາດແລ້ວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ ແລະ ມັນອອກມາຈາກປາກຂອງເຮົາແລ້ວ, ແລະ ເຮົາໄດ້ສະແດງແລ້ວແກ່ເຂົາ. ເຮົາໄດ້ສະແດງແກ່ເຂົາໂດຍທັນທີ.

4 ແລະ ເຮົາໄດ້ເຮັດເພາະເຮົາຮູ້ຈັກວ່າ ກເຈົ້າເປັນຄົນດີດ້ານ ແລະ ຄໍຂອງເຈົ້າແຂງ ເໝືອນເຫລັກ, ແລະ ໜ້າຂອງເຈົ້າເປັນທອງເຫລືອງ;

5 ແລະ ເຮົາປະກາດແກ່ເຈົ້າແລ້ວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນວ່າ ເຮົາໄດ້ສະແດງມັນກ່ອນເຫດການຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ເຮົາໄດ້ສະແດງມັນແກ່ເຈົ້າ ເພາະຍ້ານເຈົ້າເວົ້າວ່າ—“ຮູບບູຊາຂອງເຮົາໄດ້ເຮັດຂຶ້ນມາ ແລະ ຮູບຄວັດສະຫລັກຂອງເຮົາ ແລະ ຮູບຫລໍ່ຂອງເຮົາໄດ້ບັນຊາມັນຂຶ້ນມາ.

6 ເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນເລື່ອງທັງໝົດນີ້ແລ້ວ ເຈົ້າຈະບໍ່ປະກາດມັນບໍ່? ແລະ ຕັ້ງ

ແຕ່ເວລານີ້ໄປ ເຮົາຈະເລົ່າສິ່ງໃໝ່ໆໃຫ້ເຈົ້າຟັງ, ເປັນສິ່ງທີ່ບິດຊ້ອນໄວ້ ຊຶ່ງເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນມາກ່ອນ.

7 ເປັນສິ່ງທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່, ບໍ່ແມ່ນດົນມາແລ້ວ, ກ່ອນມື້ນີ້ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບມັນ ຍ້ານວ່າເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ—ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ແລ້ວ.

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍິນ ມັນດອກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກມັນດອກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນັບແຕ່ເວລານັ້ນຫຼືຂອງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປີດ; ເພາະເຮົາຮູ້ວ່າເຈົ້າຈະກະທຳການທໍລະຍົດຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ແລະ ຖືກເອີ້ນວ່າ “ຜູ້ລະເມີດຕັ້ງແຕ່ໃນທ້ອງແມ່.

9 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເພາະເຫັນແກ່ ກຊື່ຂອງເຮົາ ເຮົາຈຶ່ງອົດກັນພຣະພິໂລດໄວ້, ແລະ ເພາະເຫັນແກ່ຄວາມສັ້ນລະເສີນຂອງເຮົາ, ເຮົາຈຶ່ງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຕັດເຈົ້າອອກໄປ.

10 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຫລໍ່ຫລອມເຈົ້າ, ເຮົາເລືອກເຈົ້າ ໃນເຕົາໄຟແຫ່ງ ກຄວາມທຸກ.

11 ເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ, ເຮົາຈະທຳການນີ້, ເພາະວ່າເຮົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ ກຊື່ຂອງເຮົາມີມົນທົນ, ແລະ ເຮົາຈະ ະບໍ່ສະລະລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ.

12 ຈົ່ງເຊື່ອຟັງເຮົາ, ໂອ້ ຢາໂຄບ, ແລະ ອິດສະຣາເອນ, ຜູ້ທີ່ເຮົາເອີ້ນແລ້ວ ເຮົາກໍຄືເຂົາ; ເຮົາເປັນຜູ້ ກທຳອິດ ແລະ ເປັນຜູ້ສຸດທ້າຍນັ້ນ.

<p>20 1 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. 2 ກ ອຊຢ 52:1. ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມ. ຂ ອສ ເພິງ. 3 ກ ອຊຢ 46:9-10. 4 ກ ອສ ອິດສະຣາເອນ.</p>	<p>5 ກ ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ. 8 ກ ພສສ 58:3. 9 ກ 1 ຊມອ 12:22; ພສສ 23:3; 1 ຢຮ 2:12. 10 ກ ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ.</p>	<p>11 ກ ຢມຍ 44:26. ຂ ອຊຢ 42:8; ມຊ 4:1-4. 12 ກ ພນມ 1:17; 22:13. ຄມພ ລູກກົກ; ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ.</p>
--	--	--

13 ມືຂອງເຮົາ ວາງພື້ນຖານຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ມີຂວາຂອງເຮົາຄືບເຖິງພ້າສະຫວັນ. ເຮົາເອີ້ນມັນ ແລະ ມັນພາກັນລູກຂຶ້ນ.

14 ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຊຸມນູມກັນ, ແລະ ພັງ; ຜູ້ໃດໃນບັນດາພວກນັ້ນທີ່ປະກາດເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແກ່ພວກເຂົາ? ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັກຜູ້ນັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ ແລະ ຜູ້ນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງທີ່ພວກເຂົາປະກາດ ກັບ ະບາບີໂລນຕາມພຣະໄທຂອງພຣະອົງ ແລະ ແຂນຂອງພຣະອົງຈະມາຢູ່ເທິງຊາວເຄນເດຍ.

15 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວອີກວ່າ; ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາໄດ້ເອີ້ນເຂົາໃຫ້ມາປະກາດ, ເຮົາພາເຂົາມາ, ແລະ ເຂົາຈະເຮັດທາງຂອງເຂົາໃຫ້ຈະເລີນ.

16 ຈົ່ງເຂົ້າມາໃກ້ເຮົາ; ເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າໃນທີ່ ັລັລັບ; ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ມີປະກາດເຮົາກໍເວົ້າແລ້ວ ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ.

17 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້; ເຮົາໄດ້ສົ່ງເຂົາໄປ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ສິດສອນເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ, ຜູ້ນຳພາເຈົ້າໄປຕາມທາງທີ່ເຈົ້າຄວນໄປ, ໄດ້ເຮັດສິ່ງນັ້ນ.

18 ໂອ້ ຖ້າເຈົ້າເຊື່ອພັງ ະບັນຍັດຂອງເຮົາ ເມື່ອນັ້ນສັນຕິສຸກຂອງເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງແມ່ນ້ຳ—ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງຄືນໃນທະເລ.

19 ແລະ າລຸກຫລານຂອງເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງດິນຊາຍ; ແລະ ລູກຜູ້ອອກຈາກອຸທອນຂອງເຈົ້າກໍຈະເປັນເໝືອນດັ່ງເມັດຊາຍ; ຊີ້ຂອງເຂົາຈະບໍ່ຖືກຕັດອອກ ຫລື ຖືກທຳລາຍຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

20 ຈົ່ງ ະອກໄປຈາກບາບີໂລນ, ຈົ່ງໜີໄປຈາກຊາວເຄນເດຍ, ຈົ່ງປະກາດດ້ວຍສຽງເພງ, ຈົ່ງບອກເລື່ອງນີ້, ຈົ່ງອອກໄປສູດແຜ່ນດິນໂລກ; ເຈົ້າຈົ່ງກ່າວວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໂຖ່ຢາໂຄບ ະຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງແລ້ວ.

21 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ ະກະຫາຍນ້ຳເວລາພຣະອົງພາເຂົາໄປທາງທະເລຊາຍ; ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ນ້ຳໄຫລອອກຈາກ ະຫິນເພື່ອເຂົາ; ພຣະອົງໄດ້ຕີຫິນ ແລະ ນ້ຳໄດ້ພຸ່ງອອກມາ.

22 ທັງໆທີ່ພຣະອົງເຮັດໄປທັງໝົດນີ້ແລ້ວ, ແລະ ຫລວງຫລາຍກວ່ານີ້ອີກ, ກໍຍັງບໍ່ມີ ະສັນຕິສຸກສຳລັບຄົນຊົ່ວ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 21

ພຣະເມຊີອາຈະເປັນແສງສະຫວ່າງໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຈະປ່ອຍນັກໂທດເປັນອິດສະລະ—ອິດສະຣາເອນຈະເຕົ້າໂຮມ

13 ກ ພສສ 102:25. ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ.	ຂ ຄມພ ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ; ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.	ຂ ອຊຸຢ 44:1–2, 21. 21 ກ ອຊຸຢ 41:17–20.
14 ກ 1 ກສ 8:56; ຄພ 64:31; 76:3. ຂ ຄມພ ບາເບນ, ບາບີໂລນ.	18 ກ ປຍຈ 8:5. 19 ກ ປຖກ 22:15–19; ຮສອ 1:10.	ຂ ອພຍ 17:6; ຈບຊ 20:11; 1 ນພ 17:29; 2 ນພ 25:20.
16 ກ ອຊຸຢ 45:19. 17 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ໂຖ່.	20 ກ ຢມຢ 51:6; ຄພ 133:5–14.	22 ກ ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ.

ກັນ ໂດຍອຳນາດໃນຍຸກສຸດທ້າຍ—ກະສັດ
ຈະເປັນພໍ່ລ້າງຂອງພວກເຂົາ—ປຽບທຽບ
ກັບ ເອຊາຢາ 49. ປະມານ 588-570 ປີ
ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ: ຈົ່ງ ເຊື່ອຟັງ, ໂອ້
ທ່ານຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ທ່ານ
ທຸກຄົນທີ່ແຕກອອກມາ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່
ໄປເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກນັກທຳ
ຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ທ່ານທຸກຄົນທີ່ແຕກອອກມາ ແລະ ກະຈັດ
ກະຈາຍໄປຕ່າງຖິ່ນຖານ ຜູ້ທີ່ເປັນຄົນຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ
ເອີຍ. ຈົ່ງຟັງ, ໂອ້ "ເກາະເອີຍ, ຈົ່ງຟັງຂ້າ
ພະເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງຄົນຂອງທ່ານຜູ້
ທີ່ຢູ່ ະໄກ; ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງ
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນທ້ອງ; ພຣະອົງໄດ້ບົ່ງ
ຊີ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນອຸ
ທອນແມ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ປາກຂອງຂ້າ
ພະເຈົ້າເປັນຄືກັນກັບດາບທີ່ແຫລມຄົມ;
ພຣະອົງໄດ້ເຊື່ອຟັງຂ້າພະເຈົ້າໃນຮົ່ມພຣະ
ຫັດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະ
ເຈົ້າເປັນລູກສອນທີ່ເຫລື້ອມເປັນເງົາ;

3 ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າ
ຄືຜູ້ "ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ໂອ້ ອິດສະຣາເອນ
ເອີຍ, ໃນເຈົ້າເຮົາຈະໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດ.

4 ຫລັງຈາກນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກແຮງງານ ໂດຍບໍ່ມີປະ
ໂຫຍດ; ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບື້ອງແຮງຂອງຂ້າ
ພະເຈົ້າລ້າໆ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ; ແຕ່ແນ່
ນອນ ຄວາມຍຸດຕິທຳອັນຄວນຕົກແກ່ຂ້າ

ພະເຈົ້າຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຄຳ
ຕອບແທນຂອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນຢູ່ກັບພຣະ
ເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

5 ແລະ ບັດນີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້
ກ່າວ—ຜູ້ "ບັນຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ຢູ່ໃນ
ທ້ອງເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້
ຂອງພຣະອົງ ເພື່ອຈະນຳຢາໂຄບມາຫາ
ພຣະອົງ—ເຖິງແມ່ນອິດສະຣາເອນບໍ່ໄດ້
ມາຮ່ວມກັນ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງຈະມີກຽດໃນ
ສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເປັນກຳລັງໃຫ້
ຂ້າພະເຈົ້າ.

6 ແລະ ພຣະອົງກ່າວວ່າ: ມັນເປັນການ
ເລັກໜ້ອຍທີ່ເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ເຮົາ ເພື່ອສະຖາປະນາ "ເຜົາຕ່າງໆ ຂອງ
ຢາໂຄບ ແລະ ເພື່ອນຳຊາວອິດສະຣາເອນ
ທີ່ເກັບຮັກສາໄວ້ກັບຄືນມາ ແລະ ເຮົາຈະ
ໃຫ້ເຈົ້າເປັນ ະແສງສະຫວ່າງແກ່ "ຄົນຕ່າງ
ຊາດນຳອີກ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນຄວາມ
ລອດຂອງເຮົາທີ່ໃຫ້ແກ່ທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ
ໂລກ.

7 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງອິດສະ
ຣາເອນ, ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງໄດ້
ກ່າວ ດັ່ງນີ້, ພຣະ ອົງຜູ້ທີ່ມະນຸດໝິ່ນປະ
ໝາດ, ຕໍ່ພຣະອົງຜູ້ທີ່ປະຊາຊາດລັງກຽດ,
ຕໍ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຜູ້ບຶກຄອງ: ກະສັດຈະເຫັນ
ແລະ ລຸກຂຶ້ນ, ເຈົ້າຊາຍຈະນະມັດສະການ
ເຊັ່ນກັນ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊື່ສັດ.

8 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວດັ່ງນີ້: ໃນ
ເວລາໂປດປານ ເຮົາໄດ້ຍິນເຈົ້າ, ໂອ້ ເກາະ
ໃນທະເລ ແລະ ໃນວັນແຫ່ງຄວາມລອດ
ເຮົາໄດ້ຊ່ວຍເຈົ້າ ແລະ ເຮົາຈະຮັກສາເຈົ້າ;

21 1ກ 1 ນຟ 22:4;
2 ນຟ 10:20-22.
ຂ ຄພ 1:1.
3ກ ລລວ 25:55;

ອຊຢ 41:8; ຄພ 93:45-46.
5ກ ອຊຢ 44:24.
6ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—
ສິບສອງເຜົາຂອງ

ອິດສະຣາເອນ.
ຂ ຄພ 103:8-10;
ອຣຮ 2:10-11.
ຄ 3 ນຟ 21:11.

ແລະ ມອບ ມູນຮັບໄຊ້ຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເພື່ອເປັນພັນທະສັນຍາຂອງຜູ້ຄົນ ເພື່ອສະຖາປະນາແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບມູນມໍລະດົກທີ່ຮ້າງວ່າງເປົ່າ;

9 ເພື່ອເຈົ້າຈະກ່າວກັບ ນັກໂທດວ່າ: ຈົ່ງອອກໄປ; ກັບຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນ ະຄວາມມືດວ່າ: ຈົ່ງສະແດງຕົວຂອງເຈົ້າ ເຂົາຈະມີອາຫານການກິນຕາມທາງ ແລະ ບ່ອນສູງທຸກແຫ່ງຈະເປັນ ະບ່ອນຫາກິນຂອງເຂົາ.

10 ເຂົາ ຈະບໍ່ຫົວເຂົ້າ ແລະ ບໍ່ກະຫາຍນ້ຳ, ຄວາມຮ້ອນ ແລະ ແສງແດດຈະບໍ່ເຜົາໄຫມ້ເຂົາ ເພາະພຣະອົງໄດ້ເມດຕາເຂົາ, ແລະ ຈະນຳເຂົາໄປເຖິງແມ່ນຕາມແຫລ່ງນ້ຳ ພຣະອົງກໍຈະນຳເຂົາໄປ.

11 ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພູເຂົາທັງໝົດຂອງເຮົາເປັນທາງ ແລະ ທາງຫລວງຂອງເຮົາສູງຂຶ້ນ.

12 ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ ເອີຍ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ະຄົນເຫລົ່ານີ້ ຈະມາຈາກທາງໄກ ແລະ ບາງຈຳພວກຈະມາຈາກທາງເໜືອ ແລະ ຈາກທາງຕາເວັນຕົກ ແລະ ບາງຈຳພວກຈະມາຈາກແຜ່ນດິນຊີນີມ.

13 ໂອ້ ພ້າສະຫວັນ, ຈົ່ງ ະຮ້ອງເພງເຖິດ; ໂອ້ ແຜ່ນດິນ, ຈົ່ງປີຕິຍົນດີເຖິດ; ເພາະຕົນຂອງຄົນທີ່ຢູ່ທາງຕາເວັນອອກ ຈະມີບ່ອນຮັບຮອງ; ແລະ ໂອ້ ພູເຂົາຈົ່ງເບິ່ງສູງຮ້ອງເພງເຖິດ ເພາະເຂົາຈະບໍ່ຖືກລົງທັນອີກຕໍ່ໄປ; ເພາະພຣະເຈົ້າປອບ ໂຍນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ ແລະ ຈະເມດຕາຄົນຂອງພຣະອົງຜູ້ທີ່ເປັນທຸກ.

14 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊີໂອນກ່າວວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄົງປະປ່ອຍຂ້ານ້ອຍແລ້ວ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ ຄົງລືມຂ້ານ້ອຍແລ້ວ—ແຕ່ພຣະອົງຈະສະແດງວ່າ ພຣະອົງຈະບໍ່ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ.

15 ມູນຮັບ ຈະລືມລູກທີ່ຍັງກິນນົມຂອງນາງ ແລະ ຈະບໍ່ມີເມດຕາສົງສານລູກທີ່ເກີດຈາກອຸທອນຂອງນາງບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນາງອາດ ະລືມໄດ້, ແຕ່ເຮົາຈະບໍ່ລືມເຈົ້າ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈາລຶກເຈົ້າໄວ້ໃນ ະຜາມີຂອງເຮົາ; ກຳແພງເມືອງຂອງເຈົ້າຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາຕະຫລອດເວລາ.

17 ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈະຟ້າວຕໍ່ຕ້ານຜູ້ທຳລາຍເຈົ້າ; ແລະ ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ ະເສຍຫາຍຈະໄປຈາກເຈົ້າ.

18 ຈົ່ງຫລຽວເບິ່ງອ້ອມຮອບຄົນທັງໝົດນີ້ມາ ະລວມກັນ ແລະ ເຂົາຈະມາຫາເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ເຮົາມີຊີວິດຢູ່ສັ້ນໄດ ເຈົ້າຈະໄດ້ເຂົາທຸກຄົນມາເປັນເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງເຈົ້າເໝືອນກັບເຄື່ອງປະດັບ ແລະ ຜູກມັດໄວ້ເໝືອນດັ່ງເຈົ້າສາວສັນນັ້ນ.

19 ເພາະ ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ ບ່ອນທີ່ແຫ້ງແລ້ງ, ແລະ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄວາມພິນາດຂອງເຈົ້າຈົນກະທັ້ງບັດນີ້ຈະແຄບເກີນໄປ ເພາະດ້ວຍຜູ້ອາໄສ; ແລະ ພວກທີ່ກິນກິນເຈົ້າຈະຫ່າງໄກໄປຈາກເຈົ້າ.

20 ລູກຫລານທີ່ເຈົ້າຈະມີຫລັງຈາກເຈົ້າສູນເສຍພວກທຳອິດໄປຈະເວົ້າເຂົ້າຫູຂອງເຈົ້າວ່າ: ບ່ອນນີ້ ະແຄບເກີນໄປສຳລັບລູກ;

<p>8 ກ 2 ນຟ 3:6-15; 3 ນຟ 21:8-11; ມມ 8:16, 25.</p> <p>9 ກ ຄມພ ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ. ຂ 2 ນຟ 3:5.</p>	<p>ຄ ອຊກ 34:14. 11 ກ ອຊຢ 62:10; ຄພ 133:23-32.</p> <p>12 ກ ອຊຢ 43:5-6. 13 ກ ອຊຢ 44:23. 15 ກ ຄມພ ຜູ້ຍິງ, ກຸ່ມຜູ້ຍິງ.</p>	<p>ຂ ອຊຢ 41:17; ແອວ 46:8; ຄພ 61:36. 16 ກ ຊກຢ 13:6. 17 ກ 3 ນຟ 21:12-20. 18 ກ ມກ 4:11-13. 20 ກ ພ ຄັບ, ຫລື ແຄບ.</p>
---	--	--

ຈົ່ງຫາບ່ອນໃໝ່ໃຫ້ລູກຢູ່ເຖິດ.

21 ເມື່ອນັ້ນ ກໍເຈົ້າຈະກ່າວຢູ່ໃນ ໃຈວ່າ: ແມ່ນ ໃຜໜ້າເກີດຄົນເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ເຮົາ, ເມື່ອ ເຫັນເຮົາສູນເສຍລູກຫລານຂອງເຮົາໄປ, ແລະ ເຮົາເປັນຜູ້ ສູນເສຍທຸກສິ່ງ, ເປັນຊະ ເລີຍ ແລະ ຍົກຍ້າຍໄປມາ? ແມ່ນຜູ້ໃດໜ້າ ລ້ຽງດູຄົນເຫລົ່ານີ້? ຈົ່ງເບິ່ງ ເຮົາຖືກປະຖິ້ມ ໄວ້ຕາມລ່າພັງ ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄປຢູ່ບ່ອນໃດ ມາ?

22 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາຈະຍົກມືກວັກ ກໍຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຍົກ ສັນຍານຂອງເຮົາຕໍ່ຜູ້ຄົນ; ແລະ ເຂົາຈະອ້ຽມລູກຊາຍຂອງເຈົ້າມາໃນອ້ອມ ກໍແຂນຂອງເຂົາ, ແລະ ສ່ວນລູກສາວຂອງ ເຈົ້ານັ້ນ ເຂົາຈະໃສ່ປ່າແບກມາ.

23 ແລະ ກໍກະສັດຈະເປັນ ສິພໍ່ລ້ຽງຂອງ ເຈົ້າ ແລະ ລາຊິນີທັງຫລາຍຈະເປັນແມ່ລ້ຽງ ຂອງເຈົ້າ; ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຈະກົມໜ້າລົງເຖິງ ດິນກາບເຈົ້າ, ເຂົາຈະເລຍຂີ້ຝຸ່ນທີ່ຕີນຂອງ ເຈົ້າ; ແລ້ວເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; ຜູ້ທີ່ ກໍລໍຄອຍເຮົາຈະບໍ່ປະສົບຄວາມ ອາຍ.

24 ຈະເອົາເຫຍື່ອໄປ ຈາກຜູ້ທີ່ມີກຳລັງ ຫລື ຈະຊ່ວຍ ກໍຊະເລີຍ ຂອງຜູ້ຊະນະໃຫ້ ພົ້ນໄດ້ບໍ່?

25 ແຕ່ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ດັ່ງນີ້, ເຖິງແມ່ນຊະເລີຍຂອງຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກໍຈະ ຖືກເອົາໄປ, ແລະ ເຫຍື່ອຂອງຄົນທີ່ຫຼົງໄຫວ ກໍຈະຖືກຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ; ເພາະເຮົາຈະ ຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະຊ່ວຍລູກ ຫລານຂອງເຈົ້າໃຫ້ລອດ.

26 ແລະ ເຮົາຈະ ກໍໃຫ້ຜູ້ບົບບັງຄັບເຈົ້າ ກິນເນື້ອຂອງຕົນເອງ; ແລະ ເຂົາຈະເມົາ ເລືອດ ຂອງເຂົາເອງ ເໝືອນ ເມົາເຫລົ່າ ອະງຸ່ນ; ແລະ ມະນຸດທັງປວງຈະ ຮູ້ວ່າ ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄືພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ ລອດ ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ກໍພຣະຜູ້ມີລິດທານຸພາບຂອງຢາໂຄບ.

ບົດທີ 22

ອິດສະຣາເອນ ຈະກະຈັດກະຈາຍ ໄປທົ່ວ ທຸກແຫ່ງຂອງຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກ—ຄົນຕ່າງ ຊາດຈະບຳລຸງ ແລະ ລ້ຽງດູອິດສະຣາເອນ ດ້ວຍພຣະກິດ ຕິຄຸນ ໃນ ຍຸກສຸດທ້າຍ— ອິດສະຣາເອນຈະເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະ ຈະ ລອດ, ແລະ ຄົນຊົ່ວຈະຖືກໄຟເຜົາຄືກັນກັບ ເພືອງເຂົ້າ—ອານາຈັກຂອງຊາຕານຈະຖືກ ທຳລາຍ ແລະ ຊາຕານຈະຖືກມັດໄວ້. ປະ ມານ 588-570 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟໄດ້ອ່ານເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ທີ່ມີຈາລຶກໄວ້ໃນ ກໍແຜ່ນຈາລຶກ ທອງເຫລືອງແລ້ວ, ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າໄດ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຖາມວ່າ: ເລື່ອງທີ່ເຈົ້າອ່ານມານັ້ນໝາຍຄວາມວ່າ ແນວໃດ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈະໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ວ່າມັນເປັນຕາມເລື່ອງທາງ ວິນຍານທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຝ່າຍວິນຍານ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຝ່າຍເນື້ອໜັງບໍ່?

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟກ່າວກັບພວກ ເຂົາວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກ

21 ກ ອສ ຊີໂອນ.
ຂ ອຊຢ 54:1;
ຄລຕ 4:27.
22 ກ ອຊຢ 66:18-20.
ຂ ອຊຢ 11:12; 18:3.
ຄ 1 ນຟ 22:8;

2 ນຟ 10:8-9.
23 ກ ອຊຢ 60:16.
ຂ 1 ນຟ 22:6.
ຄ 2 ນຟ 6:13;
ຄພ 98:2; 133:10-11, 45.
24 ກ 1 ນຟ 21:25.

26 ກ 1 ນຟ 22:13-14.
ຂ ມຊຢ 11:22.
ຄ ຄມພ ເຢໂຮວາ.
22 ກ 1 ນຟ 19:22;
2 ນຟ 4:2.

“ສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ ສາດສະດາໂດຍສຸລະສຽງຂອງພຣະວິນຍານ; ເພາະໂດຍພຣະວິນຍານທຸກຢ່າງທີ່ຈະເກີດກັບລູກຫລານມະນຸດຕາມທາງເນື້ອໜັງຍ່ອມເປັນທີ່ຮູ້ແກ່ສາດສະດາ.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ເລື່ອງທີ່ເຮົາອ່ານມານັ້ນ ຈຶ່ງເປັນເລື່ອງກ່ຽວກັບທັງ ”ຝ່າຍໂລກ ແລະ ຝ່າຍວິນຍານ ເພາະເບິ່ງວ່າບໍ່ຊ້າກໍໄວທີ່ເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນຈະ ກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ໃນບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງນໍາອີກ.

4 ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ມີຄົນຈໍານວນຫລວງຫລາຍທີ່ຫາຍສາບສູນໄປແລ້ວຈາກຄວາມຮູ້ຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງຄົນທຸກ ເຜົ່າໄດ້ຖືກ ພາໄປ; ແລະ ເຂົາໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປຕາມ ເກາະໃນທະເລ; ແລະ ເຂົາຢູ່ໃສ່ບໍ່ມີໃຜໃນພວກເຮົາຮູ້ເລີຍ, ນອກຈາກພວກເຮົາຮູ້ມາວ່າເຂົາໄດ້ຖືກພາໄປເທົ່ານັ້ນ.

5 ແລະ ເນື່ອງຈາກເຂົາຖືກພາໄປ ຈຶ່ງມີສາດສະດາທໍານາຍເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງກ່ຽວກັບເຂົາ ແລະ ກ່ຽວກັບທຸກຄົນຊຶ່ງຕໍ່ຈາກນີ້ຈະກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະ ສັບສົນເພາະພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ; ເພາະເຂົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະອົງ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຂົາຈຶ່ງຈະກະຈັດກະຈາຍໄປໃນບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ ແລະ ຈະເປັນທີ່

ກຽດຊົງຂອງທຸກຄົນ.

6 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫລັງຈາກເຂົາໄດ້ຮັບການ ”ບໍາລຸງລ້ຽງດູຈາກ ຄົນຕ່າງຊາດແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າຍົກພຣະຫັດໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ຕັ້ງເຂົາໄວ້ເປັນຫລັກສັນຍານ, ແລະ ລູກຫລານຂອງເຂົາຈະຖືກອູ້ມາໃນອ້ອມແຂນ ແລະ ລູກສາວຂອງເຂົາຈະຖືກແບກມາເທິງປ່າ, ຈຶ່ງເບິ່ງ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງມີເວົ້າໄວ້ເປັນເລື່ອງຝ່າຍໂລກ; ເພາະພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເປັນດັ່ງນັ້ນ; ແລະ ໝາຍເຖິງພວກເຮົາໃນວັນທີ່ຈະມາເຖິງ, ແລະ ພື້ນ້ອງທຸກຄົນຂອງພວກເຮົາທີ່ເປັນເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນນໍາອີກ.

7 ແລະ ໝາຍຄວາມວ່າ ເວລາຈະມາເຖິງຄື ຫລັງຈາກເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະ ສັບສົນແລ້ວ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກປະເທດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ປະເທດໜຶ່ງຂຶ້ນໃນບັນດາ ຄົນຕ່າງຊາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນແມ່ນຜືນແຜ່ນດິນນີ້ ແລະ ໂດຍພວກເຂົາລູກຫລານຂອງພວກເຮົາຈຶ່ງຈະ ກະຈັດກະຈາຍໄປ.

8 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປແລ້ວ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດ ”ສິ່ງອັດສະຈັນຢ່າງໜຶ່ງໃນບັນດາ ຄົນຕ່າງຊາດ ຊຶ່ງຈະ ມີຄຸນຄ່າທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກັບລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ;

<p>2 ກ 2 ປຕ 1:19-21. ຂ ຄມພ ທໍານາຍ, ການທໍານາຍ, ຄໍາທໍານາຍ. ຄ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 3 ກ ຄພ 29:31-34. ຂ 1 ນພ 10:12-14; 2 ນພ 25:14-16. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການກະຈັດກະຈາຍຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ. 4 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—</p>	<p>ສິບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງອິດສະຣາເອນ. ຂ 2 ນພ 10:22. ຄ 1 ນພ 21:1; 2 ນພ 10:8, 20. 5 ກ 1 ນພ 19:14. 6 ກ 1 ນພ 21:23. ຂ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ. ຄ 1 ນພ 15:13. 7 ກ 3 ນພ 20:27. ຂ 1 ນພ 13:12-14;</p>	<p>2 ນພ 1:11. 8 ກ ອຊຢ 29:14; 1 ນພ 14:7; 2 ນພ 27:26. ຄມພ ການພົ້ນພູ່ພຣະກິດຕິຄຸນ. ຂ 2 ນພ 10:10-11; 3 ນພ 16:4-7; ມມ 5:19. ຄ 1 ນພ 15:13-18; 3 ນພ 5:21-26; 21:7.</p>
--	---	---

ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເປັນເໝືອນກັບພວກເຂົາ ຖືກບຳລຸງລ້ຽງຈາກຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຖືກ ອູ່ມມາໃນອ້ອມແຂນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ແບກໃສ່ປ່າຂອງພວກເຂົາມາ.

9 ແລະ ມັນ ຈະ ັມີຄຸນຄ່າກັບຄົນຕ່າງ ຊາດ, ແລະ ບໍ່ພຽງ ແຕ່ກັບ ຄົນຕ່າງຊາດ ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ ຍັງມີຄຸນຄ່າກັບ າເຊື້ອສາຍ ອິດສະຣາເອນທັງໝົດນຳອີກ, ໃນວັນທີ່ ຈະໃຫ້ຮູ້ຈັກເຖິງ ະພັນທະສັນຍາຂອງພຣະ ບິດາເທິງສະຫວັນທີ່ຊົງກະທຳໄວ້ກັບອັບ ຣາຮາມ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ໃນ າລູກຫລານ ຂອງເຈົ້າທຸກຕະກຸນຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະ ໄດ້ ຮັບພອນ.

10 ແລະ ພວກອ້າຍຂອງເຮົາເອີຍ, ເຮົາ ຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ທຸກຕະກຸນຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກຈະຮັບພອນບໍ່ໄດ້ ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ພຣະອົງຈະ ັກາງແຂນຂອງພຣະອົງຕໍ່ ສາຍຕາຂອງປະຊາຊາດເສຍກ່ອນ.

11 ດັ່ງນັ້ນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະດຳ ເນີນການກາງແຂນຂອງພຣະອົງຕໍ່ສາຍຕາ ຂອງປະຊາຊາດ, ໂດຍນຳເອົາພັນທະສັນ ຍາຂອງພຣະອົງ ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ ພຣະອົງມາໃຫ້ຜູ້ທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະ ຣາເອນ.

12 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະ ອົງ ຈະ ນຳ ພວກ ເຂົາ ອອກ ມາ ຈາກການ ເປັນ ຊະ ເລີຍນຳອີກ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກ ັເຕົ້າໂຮມເຂົ້າມາ ຫາແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກ

ເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກນຳອອກຈາກ ການປົດບັງ ແລະ ອອກຈາກ ະຄວາມມືດ; ແລະ ພວກເຂົາຈະຮູ້ຈັກວ່າ າພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຄື າພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ພຣະຜູ້ ໄຖ່ຂອງພວກເຂົາ, າພຣະຜູ້ມີລິດທານຸພາບ ຂອງອິດສະຣາເອນ.

13 ແລະ ເລືອດ ຂອງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ໃຫຍ່ ແລະ າທ້າກງູດຊັງນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນໂສເພ ນີຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ ຈະໄຫລລົງ ໃສ່ຫົວຂອງພວກເຂົາເອງ, ເພາະພວກເຂົາ ຈະເຮັດ ະສົງຄາມລະຫວ່າງພວກເຂົາເອງ, ແລະ ດາບໃນມືຂອງພວກເຂົາ າເອງຈະ ຕົກໃສ່ຫົວຂອງພວກເຂົາເອງ ແລະ ພວກ ເຂົາຈະມືນເມົາດ້ວຍເລືອດຂອງພວກເຂົາ ເອງ.

14 ໂອ້ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະ ຣາເອນ ເອີຍ ແລະ ທຸກ າປະຊາຊາດທີ່ຈະເຮັດສົງຄາມຕໍ່ ຕ້ານເຈົ້າຈະຫັນມາຕໍ່ສູ້ກັນເອງ ແລະ ພວກ ເຂົາຈະ ະຕົກຫລຸມຊຶ່ງຊຸດໄວ້ດັກຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ທຸກຄົນທີ່ າຕໍ່ສູ້ກັບ ຊີໂອນຈະຖືກທຳລາຍ; ແລະ ໂສເພນີໃຫຍ່ ຜູ້ນັ້ນ, ຜູ້ເຮັດໃຫ້ທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າບິດເບືອນໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ າທ້າກງູດຊັງຈະ ເພພັງລົງຢູ່ ະພັນດິນ ແລະ ການຕົກຂອງ ມັນຈະໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ.

15 ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ສາດສະດາໄດ້ກ່າວວ່າ, ເວລາຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວຄື ຊາຕານຈະ

9ກ 1 ນຟ 14:1-5.
ຂ 2 ນຟ 30:1-7.
ຄ 2 ນຟ 29:13-14.
ງ ພບຍ 4:31.
ຈ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ຂອງອັບຣາຮາມ.
ສ ປຖກ 12:2-3;
3 ນຟ 20:27;
ອຣຣ 2:9-11.
10ກ ອຊຢ 52:10.

12ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ.
ຂ ຄມພ ຄວາມມືດ ທາງວິນຍານ.
ຄ 2 ນຟ 6:10-11.
ງ ຄມພ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.
ຈ ຄມພ ເຢໂຣວາ.
13ກ ຄມພ ມານ—ສາດສະ ໜາຈັກຂອງມານ.

ຂ 1 ນຟ 14:3, 15-17.
ຄ 1 ນຟ 21:26.
14ກ ລກ 21:10.
ຂ ອຊຢ 60:12;
1 ນຟ 14:3;
ຄພ 109:25.
ຄ 2 ນຟ 10:13; 27:3.
ງ ອຊຢ 25:12.

ບໍ່ມີອຳນາດເໜືອໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດອີກ; ເພາະວັນເວລາຈະມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ເມື່ອຄົນທີ່ອວດດີ ແລະ ຄົນທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຈະ ເປັນ ຄືກັນກັບ ”ເພື່ອງເຂົ້າ; ແລະ ວັນເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກ ະໄຟເຜົາ.

16 ເພາະວັນ ເວລາຈະມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ຄື ຄວາມ ສົມ ບູນ ຂອງ ”ພຣະພິໂລດ ຂອງພຣະເຈົ້າຈະເທລົງມາເທິງລູກຫລານມະນຸດທຸກຄົນ; ເພາະພຣະອົງຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຄົນຊົ່ວມາທຳລາຍຄົນຊອບທຳ.

17 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະ ອົງ ຈະ ”ຮັກສາ ະຄົນຊອບທຳໄວ້ໃນອຳນາດຂອງພຣະອົງເຖິງແມ່ນ ຈະ ເປັນ ໄປວ່າ ຄວາມສົມບູນຂອງພຣະພິໂລດ ຂອງພຣະ ອົງຕ້ອງມາເຖິງ ແລະ ຄົນຊອບທຳຈະ ໄດ້ຮັບການຮັກສາເຖິງແມ່ນຈະເປັນການທຳລາຍສັດຕູຂອງພວກເຂົາດ້ວຍໄຟ. ດັ່ງນັ້ນຄົນຊອບທຳບໍ່ຕ້ອງຍ້ານກົວ ເພາະສາດສະດາໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ, ພວກເຂົາຈະລອດເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະເປັນຄືກັນກັບໄຟກໍຕາມ.

18 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກອ້າຍຂອງເຮົາເອີຍ, ເຮົາເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະຕ້ອງມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເລືອດກັບໄຟ, ແລະ ອາຍຄວັນຈະຕ້ອງມາເຖິງ; ແລະ ມັນຈະຕ້ອງມີຂຶ້ນໃນຜົນແຜ່ນດິນ ໂລກນີ້; ແລະ ມັນຈະມາເຖິງມະນຸດຕາມທາງເນື້ອໜັງຖ້າຫາກພວກເຂົາເຮັດໃຈ ແຂງກະ ດ້າງຕໍ່ພຣະ ຜູ້ບໍ່ລິ ສຸດຂອງ

ອິດສະຣາເອນ.

19 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄົນ ຊອບ ທຳ ຈະ ບໍ່ ຕາຍ; ເພາະເວລາຈະຕ້ອງມາເຖິງຢ່າງແນ່ນອນຄືທຸກຄົນທີ່ຕໍ່ຕ້ານຊີໂອນຈະຖືກຕັດອອກ.

20 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕຽມທາງໄວ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຢ່າງແນ່ນອນ ເພື່ອໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງໂມເຊສຳເລັດ, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ກ່າວໄວ້ ມີຄວາມວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະຍົກ ”ສາດສະດາທ່ານໜຶ່ງຂຶ້ນຄືກັນກັບຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເຈົ້າ; ເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນຈາກເພິ່ນຜູ້ນັ້ນທຸກຢ່າງ ບໍ່ວ່າເລື່ອງອັນໃດກໍຕາມທີ່ເພິ່ນຜູ້ນັ້ນເວົ້າກັບເຈົ້າ. ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄືຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຟັງສາດສະດາຜູ້ນັ້ນຈະຖືກ ະຕັດອອກຈາກບັນດາຜູ້ຄົນ.

21 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟປະກາດກັບພວກເຈົ້າວ່າ ”ສາດສະດາຜູ້ທີ່ໂມເຊເວົ້າເຖິງຄື ພຣະຜູ້ບໍ່ລິ ສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈະກະທຳ ະການພິພາກສາດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ.

22 ແລະ ຄົນ ຊອບ ທຳບໍ່ຕ້ອງຍ້ານກົວ ເພາະພວກເຂົາຄືຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ, ແຕ່ຈະເປັນອານາຈັກຂອງມານ ຊຶ່ງມັນຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ, ຊຶ່ງອານາຈັກນັ້ນຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ—

23 ເພາະວັນເວລາຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວຄື ເມື່ອ ”ສາດສະໜາຈັກທຸກແຫ່ງທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ, ແລະ ສາດ

<p>15 ກ ອຊຸຍ 5:23-24; ນຮ 1:10; ມລກ 4:1; 2 ນຟ 15:24; 26:4-6; ຄພ 64:23-24; 133:64. ຂ ພສສ 21:9; 3 ນຟ 25:1; ຄພ 29:9. ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ການ</p>	<p>ຊຳລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ. 16 ກ 1 ນຟ 14:17. 17 ກ 2 ນຟ 30:10; ມຊ 7:61. ຂ 1 ນຟ 17:33-40. 20 ກ ຢຮ 4:19; 7:40. ຂ ຄພ 133:63. 21 ກ ພບຍ 18:15, 18; ກຈກ 3:20-23;</p>	<p>1 ນຟ 10:4; 3 ນຟ 20:23. ຂ ພສສ 98:9; ມຊ 6:57. 23 ກ 1 ນຟ 14:10; 2 ນຟ 26:20. ຄມພ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ.</p>
---	--	---

ສະໜາຈັກທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອມີອຳນາດທາງ ເນື້ອໜັງ, ແລະ ສາດ ສະໜາຈັກທີ່ສ້າງ ຂຶ້ນ ເພື່ອເປັນທີ່ ະນິຍົມໃນສາຍຕາຂອງ ໂລກ, ແລະ ສາດສະໜາຈັກທີ່ສະແຫວງ ຫາຄວາມ ໂລບມາກທາງເນື້ອໜັງ ແລະ ສິ່ງຂອງທາງ ໂລກ ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍນາງໆປະການ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍ ສະຫລຸບ, ພວກທີ່ເປັນອານາຈັກຂອງມານ ຄື ຜູ້ທີ່ຕ້ອງຢ້ານກົວຕົວສິ້ນ ແລະ ະຫວັ່ນ ໄຫວ, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກນຳລົງຕໍ່ຢູ່ ພື້ນດິນ; ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກ ະໄຟເຜົາຄື ກັນກັບເພືອງເຂົ້າ ແລະ ນີ້ຈະເປັນຕາມຄຳ ເວົ້າຂອງສາດສະດາ.

24 ແລະ ວັນເວລາຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງ ໄວຄື ຄົນຊອບທຳຈະຕ້ອງຖືກພາຂຶ້ນໄປຄື ກັນກັບ ະລູກງົວໃນຄອກ ແລະ ພຣະຜູ້ບໍລິ ສຸດຂອງອິດສະຣາເອນຈະປົກຄອງດ້ວຍ ລິດເດດ, ດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີ ພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

25 ແລະ ພຣະ ອົງ ຈະ ະເຕົ້າ ໂຮມ ລູກ ຫລານຂອງພຣະອົງຈາກສີ່ສ່ວນຂອງແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ແລະ ພຣະ ອົງຈະນັບຈຳນວນ ແກະຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພວກເຂົາກໍຈະ ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແລະ ຈະມີແກະຄອກດຽວ ແລະ ມີ ະຜູ້ລ້ຽງຜູ້ດຽວ, ແລະ ພຣະອົງຈະ ລ້ຽງແກະຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໃນຕົວຂອງ ພຣະອົງ ພວກເຂົາຈະພົບ ະທັງຫຍ້າ.

26 ແລະ ເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງຜູ້ ຄົນຂອງພຣະອົງ, ະຊາຕານຈຶ່ງບໍ່ມີອຳນາດ;

ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງຫລຸດອອກມາບໍ່ໄດ້ເປັນ ເວລາ ະຫລາຍປີ ເພາະມັນບໍ່ມີອຳນາດ ເໜືອໃຈຂອງຜູ້ຄົນ; ເພາະພວກເຂົາຢູ່ໃນ ຄວາມຊອບທຳ ແລະ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງ ອິດສະຣາເອນ ະປົກຄອງ.

27 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສ ກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ຕ້ອງ ມາເຖິງຕາມທາງຝ່າຍເນື້ອໜັງ.

28 ແຕ່, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະ ກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ ຈະຢູ່ຢ່າງປອດໄພໃນ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງ ອິດສະຣາເອນ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າພວກ ເຂົາຈະ ະກັບໃຈ.

29 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສ ຂໍຈົບ ພຽງເທົ່ານີ້; ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ກ້າເວົ້າກ່ຽວກັບ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ອີກຕໍ່ໄປ.

30 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກອ້າຍ ຂອງ ເຮົາ ເອີຍ, ເຮົາຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າພິຈາລະນາວ່າ ເລື່ອງຊຶ່ງມີຂຽນໄວ້ໃນ ະແຜ່ນຈາລຶກທອງ ເຫລືອງນີ້ເປັນຄວາມຈິງ; ແລະ ມັນໃຫ້ ຖ້ອຍຄຳວ່າມະນຸດຕ້ອງເຊື່ອຟັງພຣະບັນ ຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

31 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງຄິດວ່າເຮົາ ກັບບິດາຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ຖ້ອຍ ຄຳ ແລະ ສິດສອນສິ່ງເຫລົ່ານີ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າ ພວກເຈົ້າຈະເຊື່ອຟັງ ະພຣະບັນຍັດ ແລະ ອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ພວກເຈົ້າຈະລອດ ໃນວັນສຸດທ້າຍ. ແລະ ເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ. ອາ ແມນ.

<p>23 ຂ ລກ 6:26; ແອວ 1:3. ຄ 2 ນຟ 28:19. ງ 2 ນຟ 26:6. 24 ກ ອມ 6:4; ມລກ 4:2; 3 ນຟ 25:2. 25 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ</p>	<p>ອິດສະຣາເອນ. ຂ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ. ຄ ພສສ 23. 26 ກ ພນມ 20:2; ແອວ 48:17; ຄພ 43:31; 45:55; 88:110; 101:28. ຄມພ ມານ. ຂ ຢຄ 5:76.</p>	<p>ຄ ຄມພ ພັນປີ. 28 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ; ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ. 30 ກ 2 ນຟ 4:2. 31 ກ ມຫ 19:17. ຄມພ ພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>
---	---	---

ໜັງສືນິໄຟສະບັບທີສອງ

ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການມໍລະນະກຳຂອງລີໄຮ. ພວກອ້າຍຂອງນິໄຟກະບົດຕໍ່ເພິ່ນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນນິໄຟໃຫ້ອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ການເດີນທາງຂອງເພິ່ນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ອື່ນໆ.

ບົດທີ 1

ລີໄຮທຳນາຍກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນແຫ່ງເສລີພາບ—ລູກຫລານຂອງເພິ່ນຈະກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະ ຈະຖືກລົງທັນຖ້າທາກວ່າພວກເຂົາປະຕິເສດພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ—ເພິ່ນຊ້າຊວນພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ໃຫ້ສວມຍຸດທະພັນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ. ປະມານ 588–570 ບົກອ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ສິດສອນພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ລີໄຮ "ບົດຂອງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາຫລາຍເລື່ອງອີກ ແລະ ໄດ້ທວນຄືນກັບພວກເຂົາວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດສຳລັບພວກເຂົາໃນການນຳພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ.

2 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາເຖິງ "ການກະບົດຂອງພວກເຂົາເວລາຢູ່ໃນຜືນນ້ຳນັ້ນ ແລະ ພຣະເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກກືນລົງໄປໃນທະເລ.

3 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາອີກ

ເຖິງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ຮັບ—ວ່າພຣະເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາພຽງໃດທີ່ໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາໃຫ້ພວກເຮົາໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ.

4 ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ ພໍ່ໄດ້ເຫັນ "ພາບນິມິດພາບໜຶ່ງ, ໃນພາບນັ້ນພໍ່ຮູ້ວ່າ ຂໍເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືກທຳລາຍແລ້ວ ແລະ ຖ້າພວກເຮົາຍັງຢູ່ໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມພວກເຮົາກໍຈະ ິຕາຍຄືກັນ.

5 ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ ທັງທີ່ມີຄວາມທຸກ, ພວກເຮົາຍັງໄດ້ຮັບ "ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ ະປະເສີດເລີດລ້ຳກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ; ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພໍ່ວ່າ ຈະເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງລູກຫລານຂອງພໍ່. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ເປັນ "ພັນທະສັນຍາກັບພໍ່ ແລະ ກັບລູກຫລານຂອງພໍ່ຕະຫລອດການ, ແລະ ກັບຄືນທັງໝົດທີ່ພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳອອກຈາກປະເທດອື່ນໆອີກ.

6 ດັ່ງນັ້ນພໍ່, ລີໄຮ, ຈິ່ງທຳນາຍຕາມການກະທຳຂອງພຣະວິນຍານ ຊຶ່ງຢູ່ໃນພໍ່ວ່າ ຈະ "ບໍ່ມີຜູ້ໃດເຂົ້າມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ໄດ້ ນອກຈາກຈະເປັນພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

1 1 ກ ຄມພ ປີຕູ, ແຫ່ງປີຕູ.
2 ກ 1 ນພ 18:9–20.
4 ກ ຄມພ ພາບນິມິດ.
ຂ 2 ກສ 24:14–15;
ຢມຢ 44:2;

1 ນພ 1:4;
ຮລມ 8:20.
ຄ ແອວ 9:22.
5 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນ
ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

ຂ ອທ 2:9–10.
ຄ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ.
6 ກ 2 ນພ 10:22.

ຊົງນຳເຂົາມາເທົ່ານັ້ນ.

7 ດັ່ງນັ້ນ ກໍແຜ່ນດິນນີ້ຈຶ່ງຖືກຕັ້ງໄວ້ເພື່ອຄົນທີ່ພຣະອົງຈະນຳມາ. ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າພວກເຂົາຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຕາມພຣະບັນຍັດທີ່ປະທານໄວ້, ມັນຈະເປັນແຜ່ນດິນແຫ່ງ ສີເລລີພາບສຳລັບພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກນຳລົງໄປເປັນຊະເລີຍ; ຖ້າຫາກເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ກໍເປັນເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ເພາະຖ້າຫາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍມີຢູ່ທົ່ວໄປ ແຜ່ນດິນນີ້ຈະຖືກ ສາບແຊ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແຕ່ສຳລັບຄົນຊອບທຳ ມັນຈະເປັນພອນຕະຫລອດການ.

8 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດທີ່ແຜ່ນດິນນີ້ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ທີ່ບໍ່ໃຫ້ປະຊາຊາດອື່ນຮູ້ ເພາະຈົ່ງເບິ່ງຫລາຍປະຊາຊາດຈະເຂົ້າມາຢຽບຢຳແຜ່ນດິນນີ້ຈົນວ່າມັນບໍ່ມີບ່ອນເປັນມູນມໍລະດົກເລີຍ.

9 ດັ່ງນັ້ນພໍ່, ລີໂຮ, ໄດ້ຮັບຄຳສັນຍາວ່າ "ຕາບໃດຜູ້ທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງນຳອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ພວກເຂົາຈະ ສູ້ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້; ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໃຫ້ພົ້ນຈາກປະຊາຊາດອື່ນໆທັງສິ້ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ແຜ່ນດິນນີ້ເປັນຂອງຕົນ ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ພວກເຂົາຈະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພອນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້, ແລະ ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດບຽດບຽນພວກເຂົາ ຫລື ຈະເອົາແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາໄປ ແລະ ພວກເຂົາຈະຢູ່ຢ່າງປອດໄພຕະຫລອດໄປ.

10 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອເວລານັ້ນມາເຖິງ ທີ່ພວກເຂົາຈະເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ຮັບພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈາກພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ— ໂດຍມີຄວາມຮູ້ເຖິງການສ້າງໂລກ ແລະ ມະນຸດທັງປວງຮູ້ເຖິງວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ການສ້າງໂລກ, ມີອຳນາດທີ່ປະທານໃຫ້ພວກເຂົາເພື່ອເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງດ້ວຍສັດທາ; ມີພຣະບັນຍັດທຸກປະການຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ແລະ ໄດ້ຮັບການນຳມາໂດຍພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນອັນຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້ ເຂົ້າມາສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາອັນມີຄຸນຄ່ານີ້— ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍຂໍເວົ້າວ່າ ຖ້າຫາກວັນນັ້ນມາເຖິງທີ່ພວກເຂົາຈະປະຕິເສດພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, "ພຣະເມຊີອາອົງແທ້ຈິງ, ຊຶ່ງເປັນພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ການພິພາກສາອັນທ່ຽງທຳຂອງພຣະອົງຈະຢູ່ເທິງພວກເຂົາ.

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຈະຊົງນຳ "ປະຊາຊາດອື່ນໆມາຫາພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງຈະປະທານອຳນາດໃຫ້ແກ່ພວກນັ້ນ, ແລະ ພຣະອົງຈະເອົາແຜ່ນດິນທີ່ເປັນຂອງພວກເຂົາໄປຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ ກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະ ຖືກລົງທັນ.

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອລຸ້ນໜຶ່ງຜ່ານໄປເຖິງອີກລຸ້ນໜຶ່ງ, ມັນຈະເກີດມີ "ການນອງເລືອດ ແລະ ຈະມີການມາຢ້ຽມຢາມຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ລູກຂອງ

<p>7 ກ ມຊຢ 29:32; ອອວ 46:10, 20. ຂ 2 ນຟ 10:11. ຄມພ ເສລີພາບ. ຄ ອອວ 45:10-14, 16; ມມ 1:17;</p>	<p>ອຫ 2:8-12. 9 ກ 2 ນຟ 4:4; ອອວ 9:13. ຂ ພບຍ 29:9. ຄ ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ພັງຄວາມ.</p>	<p>10 ກ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ. 11 ກ 1 ນຟ 13:12-20; ມມ 5:19-20. ຂ 1 ນຟ 22:7. 12 ກ ມມ 1:11-19; 4:11.</p>
--	---	--

ພໍ່, ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກຈື່ຈໍາໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກເຊື່ອຟັງຄໍາເວົ້າຂອງພໍ່.

13 ໂອ້, ໃຫ້ລູກ ຕື່ນ ; ຕື່ນ ຈາກ ການນອນຫລັບຢ່າງແຈບ ຈົມນັ້ນເຖິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນຈາກການນອນຫລັບຂອງ "ນະລົກ ແລະ ສັ້ນ ະສາຍໂສ້ອັນເປັນຕາຍ້ານຊຶ່ງຜູກມັດລູກໃຫ້ຫລຸດອອກ ຊຶ່ງເປັນສາຍໂສ້ທີ່ຜູກມັດລູກຫລານມະນຸດ, ຊຶ່ງນໍາພວກເຂົາລົງໄປເປັນຊະເລີຍໃນ ິເຫວເລີກແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ວິບັດຊົ່ວນິລັນດອນ.

14 ຈົ່ງຕື່ນເຖິດ ແລະ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນ, ແລະ ຟັງຄໍາເວົ້າຂອງ ະພໍ່ທີ່ກໍາລັງສັ່ນຢູ່ ຊຶ່ງໃນບໍ່ຊ້າລູກຈະຕ້ອງເອົາແຂນຂາໄປວາງໄວ້ໃນ ະຫລຸມສົບອັນເຢັນ ແລະ ງຽບສະຫງັດ ຊຶ່ງຈາກບ່ອນນັ້ນບໍ່ມີຜູ້ເດີນທາງຄົນໃດກັບມາໄດ້; ແລະ ອີກບໍ່ພໍ່ເທົ່າໃດມື້ພໍ່ກໍຈະໄປຕາມ ິທາງຂອງມວນໂລກທັງປວງແລ້ວ.

15 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ັໄຖ່ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ຈາກນະລົກ; ພໍ່ໄດ້ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ ແລະ ພໍ່ໄດ້ຖືກລ້ອມ ໄວ້ ໃນອ້ອມ ະພຣະພາຫາແຫ່ງ ະຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງຊົ່ວນິລັນດອນ.

16 ແລະ ພໍ່ປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ລູກຈື່ຈໍາທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມ ະຂໍ້ກໍານົດ ແລະ ການພິພາກສາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ແມ່ນຄວາມຫ່ວງໃຍຂອງຈິດວິນຍານຂອງ

ພໍ່ມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ.

17 ໃຈ ຂອງພໍ່ ຖືກຖ່ວງລົງເພາະຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈເປັນບາງຄັ້ງ, ເພາະພໍ່ຍ້ານກົວຄວາມແຂງກະດ້າງເພາະໃຈຂອງລູກ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງລູກຈະສະເດັດມາດ້ວຍຄວາມສົມບູນແຫ່ງ ະພຣະພິໂລດໃຫ້ລູກ ຈົນວ່າລູກຖືກ ະຕັດອອກ ແລະ ຖືກທໍາລາຍຕະຫລອດການ;

18 ຫລືວ່າ, ຄໍາສາບແຊ່ງຈະມາເຖິງລູກເປັນເວລາ ະຫລາຍລຸ້ນຄົນ; ແລະ ລູກຈະຖືກຢັ້ງມຢາມດ້ວຍດາບ ແລະ ດ້ວຍຄວາມອິດຢາກ, ແລະ ຖືກກງູດຊັງ, ແລະ ນໍາໄປຕາມຄວາມປະສົງ ແລະ ເປັນຊະເລີຍຂອງ ະມານ.

19 ໂອ້ ລູກ ຂອງພໍ່, ເພື່ອ ວ່າ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ຈະບໍ່ໄດ້ມາເຖິງລູກ, ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ລູກໄດ້ເປັນຜູ້ຖືກຄັດເລືອກ ແລະ ເປັນທີ່ຊົງ ະໂປດປານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງຈະສໍາເລັດ; ເພາະ ະທາງຂອງພຣະອົງເປັນທາງທີ່ຊອບທໍາຕະຫລອດໄປ.

20 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: ະຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາ ະບັນຍັດຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະ ະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ; ແຕ່ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງເຮົາ.

21 ແລະ ບັດນີ້, ເພື່ອຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ຈະມີຄວາມປິຕິຍິນດີໃນລູກ, ແລະ ເພື່ອໃຈ

<p>13 ກ ຄມພ ນະລົກ. ຂ ແອວ 12:9-11. ຄ 1 ນພ 15:28-30; ຮລມ 3:29-30.</p> <p>14 ກ ຄມພ ພໍ່ແມ່, ບິດາມານດາ. ຂ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ. ຄ ຢຊ 23:14.</p> <p>15 ກ ແອວ 36:28. ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.</p>	<p>ຂ ຢຄ 6:5; ແອວ 5:33; 3 ນພ 9:14. ຄ ຣມ 8:39.</p> <p>ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.</p> <p>16 ກ ພບຍ 4:5-8; 2 ນພ 5:10-11. 17 ກ 2 ນພ 5:21-24; ແອວ 3:6-19. ຂ ມຊຍ 12:8.</p>	<p>18 ກ 1 ນພ 12:20-23. ຂ ຄມພ ມານ. 19 ກ ຄມພ ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ. ຂ ຮສອ 14:9. 20 ກ ຈຮ 1:9; ມຊຍ 1:6-7; ແອວ 9:13-14. ຂ ລລວ 26:3-14; ຍອ 2:23-26. ຄ ພສສ 67:6; ມຊຍ 2:21-25.</p>
---	---	---

ຂອງພໍ່ຈະຈາກໂລກນີ້ໄປດ້ວຍຄວາມຍິນດີ, ເພື່ອພໍ່ຈະບໍ່ຖືກນຳລົງສູ່ຫລຸ່ມສົບດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ, ສະນັ້ນຈິ່ງລຸກຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນ, ລູກຂອງພໍ່, ແລະ ເປັນ ັບຸລຸດ, ແລະ ຈິ່ງຕັ້ງໃຈ ະເດັດດ່ຽວ ແລະ ໃຈດຽວ, ສາມັກຄີກັນໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອລູກຈະບໍ່ໄດ້ລົງໄປສູ່ຄວາມເປັນຊະເລີຍ;

22 ເພື່ອລູກຈະບໍ່ຖືກສາບແຂ່ງດ້ວຍຄຳສາບແຂ່ງຢ່າງສາຫັດ; ແລະ ເພື່ອລູກຈະບໍ່ກໍ່ຄວາມບໍ່ພໍພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ ັທຸ່ງທຳໃຫ້ເກີດກັບລູກຈົນໄປສູ່ຄວາມພິນາດອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມພິນາດນີ້ລັນດອນຂອງທັງ ຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ.

23 ຕື່ນເຖີດ, ລູກຂອງພໍ່; ຈິ່ງຖື ັຍຸດທະພັນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ. ສັນສາຍໄສ້ທີ່ຜູກມັດລູກໃຫ້ຫລຸດອອກ, ແລະ ອອກມາຈາກການປົດບັງ, ແລະ ຈິ່ງລຸກຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນ.

24 ຈິ່ງຢ່າກະບົດຕໍ່ນ້ອງຊາຍຂອງລູກອີກຕໍ່ໄປ, ຊຶ່ງຄວາມຄິດເຫັນຂອງລາວປະເສີດ, ແລະ ເປັນຜູ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດມາຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຮົາໄດ້ອອກຈາກເມືອງເຢຣູຊາເລັມ; ແລະ ເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການນຳພວກເຮົາມາຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ເພາະຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນລາວແລ້ວ, ພວກເຮົາກໍ່ຕ້ອງຕາຍເພາະ ັຄວາມຫົວຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ; ເຖີງປານນັ້ນ, ລູກຍັງພະຍາຍາມຈະ ະເອົາຊີວິດຂອງລາວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວໄດ້ທົນຮັບເອົາຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍເພາະລູກ.

25 ແລະ ພໍ່ຍ້ານກົວ ແລະ ຕົວສິ້ນຫລາຍເພາະລູກ, ຍ້ອນຍ້ານວ່າລູກຈະລຳບາກອີກ; ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ລູກຫາວ່າລາວພະຍາຍາມຊອກຫາອຳນາດ ແລະ ັສິດອຳນາດເໜືອກວ່າລູກ; ແຕ່ພໍ່ຮູ້ວ່າລາວບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມຊອກຫາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດເໜືອກວ່າລູກເລີຍ, ແຕ່ລາວພະຍາຍາມຊອກຫາລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຜາສຸກນິລັນດອນຂອງລູກເອງ.

26 ແລະ ລູກໄດ້ຈົມເພາະລາວກົງໄປກົງມາກັບລູກ. ລູກເວົ້າວ່າລາວໄດ້ໃຊ້ ັຄວາມຮຸນແຮງ; ລູກເວົ້າວ່າລາວໄດ້ຮ້າຍໃຫ້ລູກ; ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ຄວາມຮຸນແຮງຂອງລາວເປັນຄວາມຮຸນແຮງຂອງອຳນາດແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບລາວ; ແລະ ສິ່ງທີ່ລູກເອີ້ນວ່າໃຈຮ້າຍນັ້ນຄືຄວາມຈິງຕາມທີ່ຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງລາວບັງຄັບບໍ່ໄດ້, ຊຶ່ງລາວໄດ້ສະແດງໃຫ້ປະຈັກຢ່າງອາດຫານເຖີງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງລູກ.

27 ແລະ ມັນຈິ່ງຈຳເປັນທີ່ ັອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງຢູ່ກັບລາວ, ເຖີງແມ່ນກັບຄຳສັ່ງຂອງລາວທີ່ລູກຈະຕ້ອງເຊື່ອຟັງ. ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ແມ່ນລາວ, ແຕ່ແມ່ນ ະພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງຢູ່ກັບລາວທີ່ ະເປີດປາກຂອງລາວໃຫ້ເວົ້າ ຊຶ່ງລາວປົດບໍ່ໄດ້.

28 ແລະ ບັດນີ້ລູກຂອງພໍ່, ເລມັນ, ແລະ ເລມູເອນ ແລະ ແຊມກໍ່ຄືກັນ, ແລະ ລູກຂອງ ພໍ່ຜູ້ເປັນລູກຂອງອິດຊະມາ ເອນກໍ່ເໝືອນກັນ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກລູກຈະເຊື່ອຟັງສຽງຂອງມີໄຟ ລູກຈະບໍ່ຕາຍ. ແລະ

<p>21 ກ 1 ຊມອ 4:9; 1 ກສ 2:2. ຂ ມຊ 7:18. 22 ກ ຄພ 3:4. 23 ກ ອພຊ 6:11-17.</p>	<p>24 ກ 1 ນພ 16:32. ຂ 1 ນພ 16:37. 25 ກ ປຖກ 37:9-11. 26 ກ ສພສ 15:10; 1 ນພ 16:2;</p>	<p>ມຣນ 9:4; ຄພ 121:41-43. 27 ກ 1 ນພ 17:48. ຂ ຄພ 121:43. ຄ ຄພ 33:8.</p>
--	--	--

ຖ້າຫາກລູກເຊື່ອຟັງຄວາມລາວ ພໍ່ຈະໃຫ້ ພອນແກ່ລູກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພອນປະ ການທຳອິດຂອງພໍ່.

29 ແຕ່ຖ້າຫາກລູກບໍ່ເຊື່ອຟັງຄວາມຂອງ ລາວ ພໍ່ຈະເອົາພອນປະການ ທຳອິດຂອງ ພໍ່ໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພອນປະການທຳ ອິດຂອງພໍ່, ແລະ ມັນຈະຢູ່ກັບລາວ.

30 ແລະ ບັດນີ້, ໂຊຮຳ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກ ເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າເປັນ ທຳຄົນໃຊ້ ຂອງລາບານ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຍັງ ຖືກພາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນເພື່ອນທີ່ ແທ້ຈິງຂອງນີໄຟ, ລູກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຕະຫລອດໄປ.

31 ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນຄົນຊື່ສັດ ຕະຫລອດມາ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ ຮັບພອນ ພ້ອມກັບລູກຫລານຂອງລາວ ພວກເຂົາຈະຢູ່ດ້ວຍຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຍາວ ນານໃນແຜ່ນດິນນີ້ ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດນອກ ຈາກຈະເປັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນບັນດາ ພວກເຂົາທີ່ຈະເປັນອັນຕະລາຍ ຫລື ລົບ ກວນຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຂອງພວກເຂົາໃນ ແຜ່ນດິນນີ້ຕະຫລອດໄປ.

32 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະຮັກສາພຣະ ບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະຕັ້ງແຜ່ນດິນນີ້ໄວ້ ເພື່ອຄວາມໝັ້ນ ຄົງຂອງລູກຫລານຂອງເຈົ້າກັບລູກຫລານ ຂອງລູກຂ້າພະເຈົ້າ.

ບົດທີ 2

ການໄຖ່ມາເຖິງໂດຍຜ່ານທາງພຣະເມຊີ ອາຜູ້ບໍລິສຸດ—ອິດສະລະພາບໃນການ

ເລືອກ (ອຳເພີໃຈ) ເປັນສິ່ງສຳຄັນຫລາຍທີ່ ມີຢູ່ ແລະ ດຳເນີນຕໍ່ໄປ—ອາດາມຕົກເພື່ອ ມະນຸດຈະໄດ້ເປັນຢູ່—ມະນຸດມີສິດທີ່ຈະ ເລືອກເສລີພາບ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ. ປະມານ 588-570 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຢາໂຄບພໍ່ຂໍເວົ້າກັບລູກວ່າ: ລູກເປັນ ລູກຄົນທຳອິດຂອງພໍ່ໃນວັນແຫ່ງ ຄວາມທຸກຂອງພໍ່ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນ ດານ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນໄວເດັກຂອງລູກ, ລູກໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈມາຫລາຍ ເພາະ ຄວາມຫຍາບຄາຍຂອງພວກອ້າຍຂອງລູກ.

2 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມຢາໂຄບລູກຄົນທຳ ອິດຂອງພໍ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ລູກ ຍັງຮູ້ເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງຄວາມທຸກຂອງລູກໄວ້ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງລູກ.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ຈິດວິນຍານຂອງລູກຈະໄດ້ ຮັບພອນ, ແລະ ລູກຈະຢູ່ຢ່າງປອດໄພກັບ ນິໄຟອ້າຍຂອງລູກ, ແລະ ລູກຈະໃຊ້ວັນ ເວລາຂອງລູກໄປໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ຂອງລູກ. ດັ່ງນັ້ນ, ພໍ່ຮູ້ວ່າ ລູກຖືກໄຖ່ແລ້ວ ເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງ ລູກ, ເພາະລູກເຫັນແລ້ວວ່າ ໃນຄວາມ ສົມບູນແຫ່ງເວລາ ພຣະອົງຈະສະເດັດມາ ເພື່ອນຳຄວາມລອດມາໃຫ້ມະນຸດ.

4 ແລະ ລູກໄດ້ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງ ພຣະອົງແລ້ວໃນໄວເດັກຂອງລູກ; ດັ່ງນັ້ນ, ລູກໄດ້ຮັບພອນຄືກັນກັບຄົນທີ່ພຣະອົງ ຈະປະຕິບັດຕໍ່ໃນເນື້ອໜັງ; ເພາະພຣະວິນ ຍານເປັນເໝືອນກັນ ເຊັ່ນ ມື້ວານນີ້, ມື້ນີ້ ແລະ ຕະຫລອດການ. ແລະ ເສັ້ນທາງຖືກ

<p>28 ກ ຄມພ ສິດທິຂອງອ້າຍກົກ. 29 ກ ອຣຣ 1:3. 30 ກ 1 ນຟ 4:20, 35.</p>	<p>31 ກ 2 ນຟ 5:6. 2 ກ 1 ນຟ 18:7. 4 ກ 2 ນຟ 11:3;</p>	<p>ຍຄ 7:5.</p>
--	---	----------------

ຕຽມໄວ້ຕັ້ງແຕ່ການຕົກຂອງມະນຸດ, ແລະ ຄວາມລອດເປັນຂອງໃຫ້ ະລ້າງ.

5 ແລະ ມະນຸດໄດ້ຮັບການແນະນຳຢ່າງ ພຽງພໍຈົນ "ຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ. ແລະ ມີກົດໃຫ້ມະນຸດ ແລະ ໂດຍທາງກົດ ບໍ່ມີເນື້ອໜັງອັນໃດທີ່ ະຖືກຕ້ອງ; ຫລື ໂດຍ ທາງກົດມະນຸດຢ່ອມຖືກຕັດ ອອກ. ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ໂດຍກົດທາງຝ່າຍໂລກ ພວກ ເຂົາໄດ້ຖືກຕັດອອກ ແລະ ໂດຍກົດທາງ ຝ່າຍວິນຍານ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕາຍຈາກສິ່ງທີ່ ດີ ແລະ ກາຍມາເປັນຄົນເສົ້າສະຫລົດໃຈ ຕະຫລອດໄປ.

6 ດັ່ງນັ້ນ, ການໂຕ້ຖ່າງຈຶ່ງມາເຖິງໂດຍຜ່ານ ທາງ ະພຣະເມຊີອາຜູ້ບໍລິສຸດ; ເພາະພຣະ ອົງເຕັມໄປດ້ວຍ ະພຣະຄຸນ ແລະ ຄວາມ ຈິງ.

7 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຖວາຍ ພຣະ ອົງ ເອງໃຫ້ເປັນ ະເຄື່ອງບູຊາເພື່ອບາບ, ເພື່ອ ຕອບທີ່ສຸດຂອງກົດໃຫ້ຄົນທັງປວງຜູ້ມີໃຈ ທີ່ຊອກຊຳ ແລະ ມີວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ; ແລະ ຈະຕອບ ະທີ່ສຸດຂອງກົດໃຫ້ໃຜອີກບໍ່ ໄດ້.

8 ດັ່ງນັ້ນ, ມັນສຳຄັນພຽງ ໃດທີ່ຈະເຮັດ ໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ຜູ້ອາໄສຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ໄດ້ຮູ້ວ່າ

ບໍ່ມີເນື້ອໜັງໃດຈະຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະ ເຈົ້າໄດ້ "ນອກຈາກເປັນຜ່ານທາງພຣະຄຸນ ຄວາມດີ, ແລະ ພຣະເມດຕາ, ແລະ ພຣະ ຄຸນຂອງພຣະເມຊີອາຜູ້ບໍລິສຸດ ຜູ້ໄດ້ມອບ ຊີວິດຂອງພຣະອົງຕາມທາງແຫ່ງເນື້ອໜັງ ແລະ ຮັບເອົາມັນອີກ ໂດຍອຳນາດຂອງ ພຣະວິນຍານ, ເພື່ອພຣະອົງຈະ ໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ເກີດ ະການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ ໂດຍເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນມາ.

9 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງເປັນຜົນທຳອິດໃຫ້ ແກ່ພຣະເຈົ້າ ເພາະພຣະອົງຈະ "ວົງວອນ ແທນລູກຫລານມະນຸດທັງປວງ; ແລະ ຄົນ ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງເທົ່ານັ້ນຈະລອດ.

10 ແລະ ເປັນເພາະການ "ວົງວອນແທນ ທຸກໆຄົນ, ມະນຸດທັງປວງຢ່ອມມາຫາພຣະ ເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຢືນຢູ່ໃນທີ່ປະທັບ ຂອງພຣະອົງ ເພື່ອຮັບ ະການພິພາກສາ ຂອງພຣະອົງຕາມຄວາມຈິງ ແລະ ະຄວາມ ບໍລິສຸດ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ທີ່ສຸດ ຂອງກົດ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດປະທານໄວ້ໃຫ້ ເພື່ອການລົງໂທດ ຊຶ່ງມີຕິດຢູ່ນັ້ນ, ຊຶ່ງໂທດ ທີ່ມີຕິດຢູ່ນັ້ນ ເປັນສິ່ງກົງກັນຂ້າມກັບສິ່ງທີ່ ເປັນຄວາມສຸກ ຊຶ່ງມີຕິດຢູ່ເພື່ອຕອບທີ່ສຸດ ຂອງ ະການຊົດໃຊ້—

11 ເພາະມັນຈຳເປັນວ່າ ຕ້ອງມີ "ການ

4 ຂ ຄມພ ພຣະຄຸນ.
 5 ກ ມຣນ 7:16.
 ຂ ຣມ 3:20;
 2 ນຟ 25:23;
 ແອວ 42:12-16.
 ຄມພ ຮັບຮອງ,
 ການຮັບຮອງ.
 ຄ 1 ນຟ 10:6;
 2 ນຟ 9:6-38;
 ແອວ 11:40-45; 12:16,
 24; 42:6-11;
 ຮລມ 14:15-18.
 6 ກ 1 ນຟ 10:6;
 2 ນຟ 25:20;

ແອວ 12:22-25.
 ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໂຕ້.
 ຂ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ.
 ຄ ຢຮ 1:14, 17;
 ມຊ 1:6.
 7 ກ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.
 ຂ ຣມ 10:4.
 8 ກ 2 ນຟ 25:20; 31:21;
 ມຊຢ 4:8; 5:8;
 ແອວ 38:9.
 ຂ 1 ກຮທ 15:20;
 ແອວ 7:12; 12:24-25;
 42:23.
 ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະ

ຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ.
 9 ກ ອຊຢ 53;
 ມຊຢ 14:12; 15:8-9.
 10 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ໂຕ້.
 ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ
 ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.
 ຄ ຄມພ ສັກສິດ,
 ຄວາມສັກສິດ.
 ງ 2 ນຟ 9:7, 21-22, 26;
 ແອວ 22:14; 33:22; 34:9.
 11 ກ ຄມ 29:39; 122:5-9.
 ຄມພ ຍາກລຳບາກ,
 ຄວາມຍາກລຳບາກ.

ກົງກັນຂ້າມ ໃນ ທຸກຢ່າງ. ລູກຄົນ ທໍາ ອິດຂອງພໍ່ທີ່ໄດ້ເກີດ ໃນ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເອີຍ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຊອບທໍາບໍ່ໄດ້, ບໍ່ມີທັງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ບໍ່ມີທັງຄວາມບໍລິສຸດ ຫລື ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ບໍ່ມີທັງ ຄວາມດີ ຫລື ຄວາມຊົ່ວ. ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກຢ່າງຈິ່ງຈໍາເປັນຈະຕ້ອງສານປະກອບເຂົ້າກັນເປັນອັນດຽວ; ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າຫາກມັນເປັນອັນດຽວກັນ ມັນກໍຈະຕ້ອງຢູ່ຄືກັນກັບຕາຍໂດຍບໍ່ມີຊີວິດ, ທັງບໍ່ມີຄວາມຕາຍ ຫລື ຄວາມເນົ່າເປ້ອຍ ຫລື ຄວາມບໍ່ເນົ່າເປ້ອຍ, ຄວາມສຸກ ຫລື ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ທັງຄວາມຮູ້ສຶກ ຫລື ຄວາມບໍ່ຮູ້ສຶກ.

12 ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈະຕ້ອງຖືກສ້າງຂຶ້ນສໍາລັບສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ; ດັ່ງນັ້ນ ຈະບໍ່ມີ "ຈຸດປະສົງໃນທີ່ສຸດຂອງການສ້າງມັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງນີ້ ຈໍາຕ້ອງທໍາລາຍຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຈຸດປະສົງອັນເປັນນິລັນດອນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ອໍານາດ, ແລະ ຄວາມເມດຕາ, ແລະ ຄວາມຍຸດຕິທໍາຂອງພຣະເຈົ້ານໍາອີກ.

13 ແລະ ຖ້າຫາກຈະເວົ້າວ່າ "ບໍ່ມີກົດ, ລູກຈະເວົ້າອີກວ່າບໍ່ມີບາບ. ຖ້າຫາກລູກຈະເວົ້າວ່າບໍ່ມີບາບ ລູກຈະເວົ້າອີກວ່າບໍ່ມີຄວາມຊອບທໍາ. ແລະ ຖ້າຫາກບໍ່ມີຄວາມຊອບທໍາກໍບໍ່ມີຄວາມສຸກ. ແລະ ຖ້າຫາກບໍ່ມີຄວາມຊອບທໍາ ຫລື ຄວາມສຸກກໍບໍ່ມີໂທດ ຫລື ຄວາມທຸກທໍລະມານ. ແລະ ຖ້າຫາກບໍ່ມີສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ກໍບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ. ແລະ ຖ້າ

ຫາກບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ເປັນຢູ່, ທັງ ໂລກກໍບໍ່ມີຢູ່; ເພາະຈະມີການສ້າງສິ່ງຕ່າງໆບໍ່ໄດ້, ທັງຈະກະທໍາ ຫລື ຈະຖືກກະທໍາບໍ່ໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກຢ່າງຕ້ອງຫາຍໄປ.

14 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ເວົ້າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກັບລູກເພື່ອຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຂອງລູກ ເພາະວ່າມີພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ "ສ້າງທຸກຢ່າງ, ທັງພໍາສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ທັງສິ່ງທີ່ໄດ້ກະທໍາ ແລະ ສິ່ງທີ່ຈະຖືກ ກະທໍາ.

15 ແລະ ເພື່ອນໍາມາຂຶ້ນ "ຈຸດປະສົງອັນເປັນນິລັນດອນຂອງພຣະອົງໃນທີ່ສຸດຂອງມະນຸດ ຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ສ້າງບິດາມານດາຜູ້ທໍາອິດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ສັດໃນທັງ ແລະ ນົກໃນອາກາດແລ້ວ, ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ທຸກຢ່າງທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ຈໍາເປັນຕ້ອງມີການກົງກັນຂ້າມ ເຖິງວ່າ ສໍາເລັດໄດ້ຕ້ອງທໍາມຍັງກົງກັນຂ້າມກັບ "ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ; ຢ່າງໜຶ່ງຫວານ ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງຂົມ.

16 ດັ່ງນັ້ນ, ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈິ່ງປະທານໃຫ້ມະນຸດ ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ກະທໍາດ້ວຍຕົວເອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ມະນຸດກະທໍາດ້ວຍຕົວເອງບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຈະເປັນໄປເພື່ອພວກເຂົາຖືກ ສ້າງ ໂດຍຢ່າງໜຶ່ງ ຫລື ອີກຢ່າງໜຶ່ງ.

17 ແລະ ພໍ່, ລີໂຮຕາມເລື່ອງທີ່ອ່ານມາແລ້ວ ພໍ່ຈໍາຕ້ອງຄິດວ່າ "ທູດຂອງພຣະເຈົ້າ

12 ກ ຄພ 88:25-26.
ຄພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນສໍາລັບມະນຸດ.
ຂ ຄພ ຍຸດຕິທໍາ, ຄວາມຍຸດຕິທໍາ.
13 ກ 2 ນຟ 9:25.
ຂ ແອວ 42:13.
14 ກ ຄພ ສ້າງ, ການສ້າງ.

ຂ ຄພ 93:30.
15 ກ ອຊຢ 45:18;
ແອວ 42:26;
ມຊ 1:31, 39.
ຂ ປຖກ 3:6;
ແອວ 12:21-23.
ຄ ປຖກ 2:16-17;
ມຊ 3:17.

ງ ປຖກ 2:9;
1 ນຟ 15:22, 36;
ແອວ 32:40.
16 ກ 2 ນຟ 10:23;
ແອວ 12:31.
ຄພ ອໍາເພີໃຈ.
ຂ ຄພ 29:39-40.
17 ກ ຄພ ມານ.

ໄດ້ ະຕິກຈາກສະຫວັນຕາມເລື່ອງທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້; ດັ່ງນັ້ນ, ລາວ ຈຶ່ງກາຍເປັນມານໂດຍສະແຫວງຫາແຕ່ສິ່ງທີ່ຊົ່ວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

18 ແລະ ເນື່ອງ ຈາກ ລາວ ຕົກ ຈາກສະຫວັນ ແລະ ເລົ່າສະຫລົດໃຈຕະຫລອດໄປ, ລາວຈຶ່ງ ັສະແຫວງຫາຄວາມທຸກຍາກໃຫ້ມະນຸດຊາດທັງປວງອີກ. ດັ່ງນັ້ນ, ລາວໄດ້ກ່າວກັບ ະເອວາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ງເທົ່າຕົວນັ້ນ, ຜູ້ເປັນມານ, ຊຶ່ງເປັນບິດາຂອງ ະຄວາມຂີ້ຕົວະທັງປວງ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງກິນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມເສຍ, ແລ້ວເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍ, ແຕ່ເຈົ້າຈະເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງ ັຮູ້ຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ.

19 ແລະ ຫລັງຈາກອາດາມ ແລະ ເອວາ ັຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມແລ້ວ ເຂົາທັງສອງຖືກໄລ່ອອກຈາກ ະສວນເອເດນໃຫ້ໄປໄຖດິນ.

20 ແລະ ເຂົາທັງສອງ ໄດ້ມີລູກຫລານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ະຄອບຄົວຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ.

21 ແລະ ວັນ ເວລາ ຂອງ ລູກ ຫລານ ະມະນຸດ ໄດ້ຖືກຍຶດ ຍາວອອກໄປ, ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ ະກັບໃຈໃນເວລາທີ່ຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ; ດັ່ງນັ້ນ, ສະພາບຂອງພວກເຂົາກາຍເປັນ

ສະພາບຂອງ ະການທົດລອງ, ແລະ ເວລາຂອງພວກເຂົາຖືກເຮັດໃຫ້ດົນນານອອກໄປຕາມພຣະບັນຍັດ, ຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດ. ເພາະພຣະອົງປະທານພຣະບັນຍັດວ່າ ມະນຸດທັງປວງຕ້ອງກັບໃຈ; ເພາະພຣະອົງໄດ້ສະແດງຕໍ່ມະນຸດທັງປວງວ່າ ພວກເຂົາ ັຫລົງລືມໄປ ເພາະການລ່ວງລະເມີດຂອງບິດາມານດາຂອງພວກເຂົາ.

22 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຖ້າຫາກອາດາມ ບໍ່ລ່ວງລະເມີດລາວກໍຈະບໍ່ຕົກ, ແຕ່ລາວຈະຄົງຢູ່ໃນສວນເອເດນ. ແລະ ທຸກຢ່າງທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນກໍຕ້ອງຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບດຽວກັບທີ່ມັນເປັນຢູ່ຫລັງຈາກຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ມັນຕ້ອງຄົງຢູ່ຕະຫລອດໄປ ແລະ ບໍ່ມີທີ່ສຸດ.

23 ແລະ ເຂົາທັງສອງຈະບໍ່ມີ ະລູກ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະຄົງຢູ່ໃນ ສະພາບຂອງຄວາມໂຮ້ດຽງສາ, ບໍ່ມີຄວາມສຸກ, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມທຸກທໍລະມານ; ບໍ່ເຮັດຄວາມດີ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກກັບາບ.

24 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທຸກຢ່າງເປັນໄປໂດຍຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະອົງຜູ້ ັຮູ້ຈັກທຸກເລື່ອງ.

25 ະອາດາມ ະຕິກເພື່ອມະນຸດ ຈະ ໄດ້ ະເປັນຢູ່; ແລະ ມະນຸດເປັນຢູ່ກໍເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີ ະຄວາມສຸກ.

17 ຂ ອຊຢ 14:12;
2 ນຟ 9:8;
ມຊ 4:3-4;
ອຣຮ 3:27-28.
18 ກ 2 ນຟ 28:19-23;
3 ນຟ 18:18;
ຄພ 10:22-27.
ຂ ຄມພ ເອວາ.
ຄ 2 ນຟ 28:8; ມຊ 4:4.
ງ ປຖກ 3:5; ແອວ 29:5;
ມຣນ 7:15-19.
19 ກ ແອວ 12:31.

ຄມພ ການຕົກຂອງ
ອາດາມ ແລະ ເອວາ.
ຂ ຄມພ ເອເດນ.
20 ກ ຄພ 138:38-39.
21 ກ ແອວ 12:24;
ມຊ 4:23-25.
ຂ ແອວ 34:32.
ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.
ຄ ຄມພ ມະຕະ, ຄວາມ
ເປັນມະຕະ.
ງ ຢຄ 7:12.
23 ກ ມຊ 5:11.

24 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ,
ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.
25 ກ ຄມພ ອາດາມ.
ຂ ມຊ 6:48.
ຄມພ ການຕົກຂອງ
ອາດາມ ແລະ ເອວາ.
ຄ ຄມພ ມະຕະ, ຄວາມ
ເປັນມະຕະ.
ງ ມຊ 5:10.
ຄມພ ຊິນຊົມ,
ຄວາມຊິນຊົມ;
ມະນຸດ.

26 ແລະ ພຣະເມຊີອາຈະສະເດັດມາ ໃນຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ ຂໍໂຕ້ລູກຫລານມະນຸດໃຫ້ລອດ ຈາກການຕົກ. ແລະ ເພາະວ່າພວກເຂົາ ຖືກໂຕ້ຈາກການຕົກ ພວກເຂົາຍ່ອມເປັນ ອິດສະລະຕະຫລອດການຮູ້ຈັກຄວາມດີ ຈາກຄວາມຊົ່ວທີ່ຈະກະທຳດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ທີ່ຈະບໍ່ຖືກກະທຳນອກຈາກເປັນໄປ ໂດຍໂທດຂອງ ກົດໃນວັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສຸດທ້າຍ ຕາມພຣະບັນຍັດ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າ ປະທານໃຫ້.

27 ດັ່ງນັ້ນ, ມະນຸດເປັນ ອິດສະລະຕາມ ທາງຂອງເນື້ອໜັງ; ແລະ ໄດ້ຮັບທຸກຢາງ ຊຶ່ງສົມຄວນກັບມະນຸດທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ ຮັບ. ແລະ ພວກເຂົາເປັນອິດສະລະທີ່ຈະ ລືອກເສລີພາບ ແລະ ອິດສະລະນິລັນດອນ, ໂດຍທາງພຣະຜູ້ເປັນກາງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ ມະນຸດທັງປວງ, ຫລື ຈະເລືອກການເປັນ ຊະເລີຍ ແລະ ຄວາມຕາຍຕາມການເປັນ ຊະເລີຍ ແລະ ອຳນາດຂອງມານ; ເພາະ ມັນສະແຫວງຫາເພື່ອມະນຸດທັງປວງຈະ ໄດ້ເສົ້າສະຫລົດໃຈຄືກັນກັບມັນ.

28 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຢາກໃຫ້ ລູກຫວັງເພິ່ງ ພຣະຜູ້ເປັນກາງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ອົງນີ້, ແລະ ໃຫ້ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຊື່ສັດຕໍ່ຄຳຂອງ ພຣະອົງ, ແລະ ເລືອກຊີວິດນິລັນດອນຕາມ ພຣະປະສົງຂອງພຣະວິນຍານສັກສິດຂອງ ພຣະອົງ;

29 ແລະ ບໍ່ເລືອກຄວາມຕາຍນິລັນດອນ ຕາມ ຄວາມ ປະສົງຂອງເນື້ອໜັງ ແລະ

ຄວາມຊົ່ວ ຊຶ່ງຢູ່ໃນນັ້ນ ຊຶ່ງໃຫ້ອຳນາດແກ່ ວິນຍານຂອງມານທີ່ຈະ ຈັບກຸມ, ທີ່ຈະນຳ ລູກລົງ ນະລົກ ເພື່ອມັນຈະໄດ້ປົກຄອງລູກ ໃນອານາຈັກຂອງມັນ.

30 ພໍ່ເວົ້າສອງສາມຄຳນີ້ໄວ້ກັບລູກທຸກ ຄົນ, ລູກຂອງພໍ່, ໃນຍຸກສຸດທ້າຍແຫ່ງການ ທົດລອງຂອງພໍ່ ແລະ ພໍ່ເລືອກສ່ວນໃຫຍ່ ຕາມຕ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາ. ແລະ ພໍ່ບໍ່ ມີຈຸດປະສົງອື່ນໃດນອກຈາກວ່າ ຈະເປັນ ຄວາມຜາສຸກອັນເປັນນິດຂອງຈິດວິນຍານ ຂອງລູກ. ອາແມນ.

ບົດທີ 3

ໂຢເຊັບ ໃນເອຢິບເຫັນຊາວນິໄຟໃນພາຍ ນິມິດ — ເພິ່ນໄດ້ ທຳ ນາຍເຖິງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ພະຍາກອນຍຸກສຸດທ້າຍ; ແລະ ເຖິງ ໂມເຊ ຜູ້ທີ່ໄດ້ ນຳພາ ຊາວ ອິດສະ ຣາເອນອອກໄປ; ແລະ ເຖິງການອອກມາ ຂອງພຣະຄຳພິມມອນ. ປະມານ 588-570 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ພໍ່ຂໍເວົ້າກັບລູກ, ໂຢເຊັບ ລູກຫລ້າຂອງພໍ່. ລູກໄດ້ເກີດໃນຖິ່ນແຫ່ງ ແລ້ງກັນດານແຫ່ງຄວາມທຸກຂອງພໍ່; ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ໃນວັນແຫ່ງຄວາມເສົ້າສະຫລົດ ໃຈອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດຂອງພໍ່ທີ່ແມ່ຂອງ ລູກໄດ້ກຳເນີດລູກມາ.

2 ແລະ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງຕັ້ງ ພຣະ ດິນນີ ຊຶ່ງເປັນ ແຜ່ນດິນທີ່ມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດ ໄວ້ໃຫ້ລູກ ເພື່ອເປັນມູນມໍລະດົກຂອງລູກ ແລະ ເປັນມູນມໍລະດົກຂອງລູກຫລານຂອງ

26 ກ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ.
 ຂ ຄມພ ແຜ່ນແຫ່ງການໂຕ້.
 ຄ ແອວ 42:27;
 ຮລມ 14:30.
 ງ ຄມພ ກົດ.
 27 ກ ຄລຕ 5:1;

ມຊ 6:56.
 ຂ ຄມພ ອຳເພີໃຈ.
 ຄ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ.
 28 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ເປັນກາງ.
 29 ກ ຮມ 6:16-18;
 ແອວ 12:11.

ຂ ຄມພ ນະລົກ.
 3 1 ກ 1 ນພ 18:7.
 2 ກ 1 ນພ 2:20.
 ຄມພ ແຜ່ນດິນ
 ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

ລູກ ກັບ ພວກອ້າຍ ຂອງ ລູກ, ເພື່ອ ຄວາມ
ພັນ ຄົງ ຂອງ ລູກ ຕະຫລອດ ໄປ ຖ້າ ຫາກ
ເປັນ ໄປວ່າ ລູກ ຈະ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນຍັດ ຂອງ
ພຣະ ຜູ້ ບໍລິສຸດ ຂອງ ອິດສະຣາເອນ.

3 ແລະ ບັດນີ້, ໂຢເຊັບ ລູກ ຜູ້ ຫລ້າ ຂອງ
ພໍ່, ຜູ້ ທີ່ ພໍ່ ໄດ້ ພາ ອອກ ມາ ຈາກ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ
ກັນ ດານ ແຫ່ງ ຄວາມ ທຸກ ຂອງ ພໍ່, ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ
ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ປະທານ ພອນ ໃຫ້ ແກ່ ລູກ
ຕະຫລອດ ໄປ ເພື່ອ ລູກ ຫລານ ຂອງ ລູກ ຈະ ບໍ່
ຖືກ "ທຳ ລາຍ ໃຫ້ ໝົດ ສິນ ໄປ.

4 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລູກ ເປັນ ຜົນ ແອວ ຂອງ
ພໍ່; ແລະ ພໍ່ ເປັນ ຜູ້ ສືບ ຕະກູນ ຂອງ "ໂຢເຊັບ
ຜູ້ ຊຶ່ງ ຖືກ ພາ ໄປ ເປັນ ະຊະ ເລີຍ ໃນ ເອຍິບ.
ແລະ ພັນທະ ສັນຍາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ
ຊຶ່ງ ກະທຳ ໄວ້ ກັບ ໂຢເຊັບ ນັ້ນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່.

5 ດັ່ງ ນັ້ນ, ໂຢເຊັບ ໄດ້ "ເຫັນ ວັນ ເວລາ
ຂອງ ພວກ ເຮົາ. ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ ຮັບ ສັນ
ຍາ ກັບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ວ່າ ຈາກ ຜົນ ແອວ
ຂອງ ລາວ, ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ຍົກ ະກິ່ງ
ງ່າ ະອັນ ຊອບ ທຳ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະ
ຣາເອນ; ບໍ່ ແມ່ນ ພຣະ ເມຊີ ອາ, ແຕ່ ເປັນ
ກິ່ງ ງ່າ ຊຶ່ງ ຈະ ຖືກ ຫັກ ອອກ ມາ, ເຖິງ ຢ່າ ໃດ
ກໍ ຕາມ, ມັນ ກໍ ຈະ ຖືກ ຈົດ ຈຳ ໄວ້ ໃນ ພັນທະ
ສັນຍາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເພື່ອ ະພຣະ
ເມຊີ ອາ ຈະ ຖືກ ສະແດງ ໃຫ້ ປະຈັກ ແກ່ ພວກ
ເຂົາ ໃນ ຍຸກ ສຸດ ທຳ ຍ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນຍານ
ແຫ່ງ ອຳນາດ ຂອງ ການ ນຳ ພວກ ເຂົາ ອອກ
ຈາກ ະຄວາມ ມືດ ໄປ ຫາ ແສງ ສະຫວ່າງ—
ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ອອກ ຈາກ ຄວາມ ມືດ ທີ່ ບົດບັ້ງ

ແລະ ອອກ ຈາກ ຄວາມ ເປັນ ຊະເລີຍ ໄປ ຫາ
ອິດສະລະ ພາບ.

6 ເພາະ ໂຢເຊັບ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ໄວ້ ແຫ່ງ ຊຶ່ງ
ມີ ຄວາມ ວ່າ: ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ
ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ຈະ ຍົກ "ຜູ້ ພະຍາ
ກອນ ຜູ້ ທຶ່ງ ຂຶ້ນ ມາ ໃຫ້ ແກ່ ະຜົນ ແອວ ຂອງ
ຂ້າ ພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ຈະ ເປັນ ຜູ້ ພະຍາກອນ ທີ່ ປະ
ເສີດ.

7 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໂຢເຊັບ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້ ວ່າ:
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ດັ່ງ
ນີ້: ເຮົາ ຈະ ຍົກ "ຜູ້ ພະຍາກອນ ທີ່ ປະເສີດ ຜູ້
ທຶ່ງ ຂຶ້ນ ຈາກ ຜົນ ແອວ ຂອງ ເຈົ້າ. ແລະ ລາວ
ຈະ ເປັນ ຜູ້ ທີ່ ຫ້າ ນັບ ຖື ຢ່າງ ສູງ ໃນ ບັນດາ ຜົນ
ແອວ ຂອງ ເຈົ້າ ແລະ ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ບັນຍັດ ແກ່
ລາວ ເພື່ອ ລາວ ຈະ ໄດ້ ກະທຳ ວຽກ ງານ ສິ່ງ
ທຶ່ງ ເພື່ອ ຜົນ ແອວ ຂອງ ເຈົ້າ, ຜູ້ ເປັນ ພິນັ້ນ ອງ
ຂອງ ລາວ ຊຶ່ງ ຈະ ມີ ຄຳ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ກັບ ພວກ
ເຂົາ, ເຖິງ ແມ່ນ ຕໍ່ ການ ນຳ ພວກ ເຂົາ ມາ ຫາ
ຄວາມ ຮູ້ ຂອງ ພັນທະ ສັນຍາ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ເຮັດ
ໄວ້ ກັບ ບັນພະບຸລຸດ ຂອງ ເຈົ້າ.

8 ແລະ ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ບັນຍັດ ແກ່ ລາວ ຂໍ ທຶ່ງ
ວ່າ ລາວ ຈະ ບໍ່ ເຮັດ ງານ "ອື່ນ ນອກ ຈາກ
ງານ ທີ່ ເຮົາ ຈະ ສັ່ງ ລາວ. ແລະ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ
ໃຫ້ ລາວ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ໃນ ສາຍ ຕາ ຂອງ ເຮົາ;
ເພາະ ລາວ ຈະ ເຮັດ ວຽກ ງານ ຂອງ ເຮົາ.

9 ແລະ ລາວ ຈະ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ເໝືອນ ກັນ ກັບ
"ໂມເຊ ຜູ້ ຊຶ່ງ ເຮົາ ກ່າວ ໄວ້ ວ່າ ຈະ ຍົກ ຂຶ້ນ ໃຫ້
ເຈົ້າ ເພື່ອ ະບົດ ປ່ອຍ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຮົາ, ໂອ້
ເຊື້ອ ສາຍ ອິດສະຣາເອນ.

<p>3 ກ 2 ນຟ 9:53. 4 ກ ປຖກ 39:1-2; 45:4; 49:22-26; 1 ນຟ 5:14-16. ຂ ປຖກ 37:29-36. 5 ກ ປຈສ ປຖກ 50:24-38 (ພາກ ທ້ອຍ ທຳ ຍ); 2 ນຟ 4:1-2. ຂ ປຖກ 49:22-26;</p>	<p>1 ນຟ 15:12; 19:24. ຄມພ ສວນ ອະງຸນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ. ຄ ຢາ ໂຄບ 2:25. ງ 2 ນຟ 6:14; ຄພ 3:16-20. ຈ ອຊຢ 42:16. 6 ກ 3 ນຟ 21:8-11; ມມ 8:16.</p>	<p>ຄມພ ຜູ້ ພະຍາກອນ. ຂ ຄພ 132:30. 7 ກ ຄມພ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ ລູກ. 8 ກ ຄພ 24:7, 9. 9 ກ ມຊ 1:41. ຂ ອພຍ 3:7-10; 1 ນຟ 17:24.</p>
---	---	---

10 ແລະ ເຮົາຈະຍົກໂມເຊຂຶ້ນເພື່ອບົດ
ປ່ອຍຜູ້ຄົນຂອງເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນ
ເອຍິບ.

11 ແຕ່ເຮົາຈະຍົກຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ໜຶ່ງ
ຂຶ້ນຈາກຜົນແອວຂອງເຈົ້າ; ແລະ ເຮົາຈະ
ໃຫ້ "ອຳນາດແກ່ລາວ ເພື່ອຈະນຳຄຳເວົ້າ
ຂອງເຮົາອອກມາຫາລູກຫລານຂອງຜົນ
ແອວຂອງເຈົ້າ—ແລະ ບໍ່ພຽງແຕ່ເພື່ອການ
ນຳຄຳເວົ້າຂອງເຮົາອອກມາເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່
ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເນັ້ນໜັກໃນຄຳເວົ້າ
ຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງຈະອອກໄປໃນບັນດາພວກ
ເຂົາແລ້ວ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້.

12 ດັ່ງນັ້ນ, ຜົນແອວຂອງເຈົ້າຈະ "ບັນ
ທຶກ; ແລະ ຜົນແອວຂອງ ສູດາຈະ "ບັນ
ທຶກ; ແລະ ເລື່ອງທີ່ຈະບັນທຶກໄວ້ໂດຍຜົນ
ແອວຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເລື່ອງທີ່ຈະບັນທຶກໄວ້
ຈາກຜົນແອວຂອງສູດາຈະເຕີບໂຕພ້ອມ
ກັນ, ຊຶ່ງນຳໄປຫາການເຮັດໃຫ້ຄຳສອນທີ່
ຜິດມັນ ຍອມຈຳນົນ ແລະ ກຳຈັດການຂັດ
ແຍ້ງ, ແລະ ສະຖາປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນໃນ
ບັນດາຜົນແອວຂອງເຈົ້າ, ແລະ ນຳພວກ
ເຂົາມາຫາ "ຄວາມຮູ້ເຖິງບັນພະບຸລຸດຂອງ
ພວກເຂົາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ແລະ ນຳມາຫາ
ຄວາມຮູ້ຂອງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ, ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

13 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນຄວາມອ່ອນແອຂອງ
ພວກເຂົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ເພາະ
ວຽກງານຂອງເຮົາຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນບັນດາຜູ້
ຄົນທັງໝົດຂອງເຮົາ, ເພື່ອການນຳເຈົ້າກັບ
ຄືນ, ໄອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

14 ແລະ ໂຢເຊັບໄດ້ທຳນາຍໄວ້ ມີຄວາມ
ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານ
ພອນໃຫ້ຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ນັ້ນ; ແລະ ຜູ້ທີ່
ພະຍາຍາມທຳລາຍເພິ່ນຈະຍອມຈຳນົນ;
ເພາະຄຳສັນຍານີ້, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບມາ
ຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບຜົນແອວຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະສຳເລັດ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ແນ່ໃຈໃນຄວາມສຳເລັດແຫ່ງຄຳສັນຍານີ້;

15 ແລະ ຊື່ຂອງເພິ່ນຈະຖືກເອິ້ນຕາມ "ຊື່
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ເອິ້ນຕາມ ສື່ຊື່ຂອງ
ພໍ່ຂອງເພິ່ນ ແລະ ເພິ່ນຈະເປັນເໝືອນດັ່ງ
ຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈະນຳອອກມາ ໂດຍມີຂອງເພິ່ນ, ແລະ
ອຳນາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳຜູ້ຄົນ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າມາຫາຄວາມລອດ.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂຢເຊັບໄດ້ທຳນາຍໄວ້
ວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າແນ່ໃຈເຖິງເລື່ອງນີ້, ມັນ
ເໝືອນດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າແນ່ໃຈໃນຄຳສັນຍາ
ຂອງໂມເຊ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ
ກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ເຮົາຈະ "ຮັກສາລູກ
ຫລານຂອງເຈົ້າຕະຫລອດໄປ.

17 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ:
ເຮົາຈະຍົກໂມເຊຂຶ້ນ; ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້
ອຳນາດແກ່ລາວໃນໄມ້ຄ້ອນເທົ້າ, ແລະ
ເຮົາຈະມອບການພິພາກສາໃຫ້ແກ່ລາວ
ໃນການບັນທຶກ. ແຕ່ເຮົາຈະບໍ່ປ່ອຍລິ້ນ
ຂອງລາວໃຫ້ເວົ້າຫລາຍ, ເພາະເຮົາຈະບໍ່
ເຮັດໃຫ້ລາວຍິ່ງໃຫຍ່ໃນການເວົ້າ, ແຕ່ເຮົາ
ຈະ "ຂຽນກົດຂອງເຮົາໃຫ້ລາວດ້ວຍນິ້ວມື
ຂອງເຮົາເອງ ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ມີຜູ້ ສຳເລັດ
ແທນລາວ.

<p>11 ກ ຄພ 5:3-4. 12 ກ ຄພ ພຣະຄຳພີມ້ອນ. ຂ 1 ນຟ 13:23-29. ຄ ຄພ ພຣະຄຣິສ ຕະທຳຄຳພີ. ງ ອຊກ 37:15-20;</p>	<p>1 ນຟ 13:38-41; 2 ນຟ 29:8; 33:10-11. ຈ ມຣນ 1:4. ສ 1 ນຟ 15:14; 2 ນຟ 30:5; ມມ 7:1, 5, 9-10.</p>	<p>15 ກ ຄພ 18:8. ຂ ຈສ—ປ 1:3. 16 ກ ປຖກ 45:1-8. 17 ກ ພບຍ 10:2, 4; ມຊ 2:1. ຂ ອພຍ 4:16.</p>
--	---	---

18 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ອີກວ່າ: ເຮົາຈະຍົກຂຶ້ນໄວ້ເພື່ອຜົນແອວ ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ມີຜູ້ເວົ້າແທນ ລາວ. ແລະ ເຮົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ ລາວເພື່ອລາວຈະໄດ້ຂຽນເລື່ອງທີ່ຜົນແອວ ຂອງເຈົ້າຂຽນເຖິງຜົນແອວຂອງເຈົ້າ; ແລະ ຜູ້ເວົ້າຂອງຜົນແອວຂອງເຈົ້າຈະປະກາດ ມັນ.

19 ແລະ ຄຳເວົ້າທີ່ລາວຈະຂຽນມັນຈະ ເປັນ ຄຳເວົ້າທີ່ສະຫລຽວສະຫລາດຂອງ ເຮົາ ຊຶ່ງສົມຄວນທີ່ຈະອອກໄປສູ່ຜົນແອວ ຂອງເຈົ້າ. ແລະ ມັນຈະເປັນຄືກັນກັບວ່າ "ຜົນແອວຂອງເຈົ້າຮ້ອງບອກພວກເຂົາ ຈາກພື້ນດິນ ເພາະເຮົາຮູ້ຈັກສັດທາຂອງ ພວກເຂົາ.

20 ແລະ ພວກເຂົາຈະ "ຮ້ອງ ຈາກພື້ນ ດິນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນຈະຮ້ອງການ ກັບໃຈໃຫ້ພັນອງຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງແມ່ນ ຫລັງຈາກຄົນຫລາຍລຸ້ນຜ່ານພວກເຂົາໄປ. ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສຽງຮ້ອງ ຂອງພວກເຂົາຈະໄປເຖິງຕາມຄວາມງ່າຍ ດາຍຂອງຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ.

21 ເພາະສັດທາຂອງພວກເຂົາ "ຄຳ ເວົ້າຂອງພວກເຂົາຈະອອກຈາກປາກຂອງ ເຮົາໄປຫາພັນອງຂອງພວກເຂົາຜູ້ເປັນ ຜົນແອວຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ ຄວາມອ່ອນແອຂອງຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ ເຂັ້ມແຂງດ້ວຍສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອ ຈີ່ຈຳພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບູລຸດຂອງເຈົ້າ.

22 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງໂຍເຊັບລູກຂອງ ພໍ່, ບັນພະບູລຸດຂອງພໍ່ໃນອະດີດໄດ້ "ທຳ ນາຍໄວ້ຕາມນີ້.

23 ດັ່ງນັ້ນ, ເປັນຍ້ອນພັນທະສັນຍານີ້ ລູກຈົ່ງໄດ້ຮັບພອນ; ເພາະລູກຫລານຂອງ ລູກຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ ເພາະພວກເຂົາຈະ ເຊື່ອຟັງຖ້ອຍຄຳຈາກໜັງສືນັ້ນ.

24 ແລະ ຈະມີຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນ ດາພວກເຂົາ, ຜູ້ຈະສ້າງຄວາມດີຫລາຍ ຢ່າງທັງທາງຄຳເວົ້າ ແລະ ພາກປະຕິບັດ, ໂດຍເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະທັດຂອງພຣະ ເຈົ້າດ້ວຍສັດທາຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນອັນ ທີ່ຈະເຮັດການແປກປະຫລາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເຮັດສິ່ງນັ້ນ ຊຶ່ງໃຫຍ່ຫລວງໃນສາຍ ພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເກີດ ການພື້ນຟູຢ່າງຫລວງຫລາຍກັບເຊື້ອສາຍ ອິດສະຣາເອນ ແລະ ກັບລູກຫລານຂອງພີ່ ນ້ອງຂອງລູກ.

25 ແລະ ບັດນີ້, ລູກເປັນສຸກແລ້ວ ໂຍ ເຊັບ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຍັງມ້ອຍຢູ່; ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງ ເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງນິໄຟອ້າຍຂອງລູກ ແລະ ມັນຈະເປັນໄປກັບລູກເຖິງແມ່ນຕາມ ຖ້ອຍຄຳທີ່ພໍ່ເວົ້າໄວ້. ຈົ່ງຈີ່ຈຳຄຳເວົ້າຂອງ ພໍ່ຜູ້ກຳລັງຈະຕາຍ. ອາແມນ.

ບົດທີ 4

ລິໂຮແນະນຳ ແລະ ໃຫ້ພອນແກ່ຜູ້ຄົນຂອງ ເພິ່ນ—ເພິ່ນໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ ແລະ ໄດ້ຖືກ ຝັງໄວ້—ນິໄຟພາກພູມໃຈໃນພຣະກະລຸນາ ທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ—ນິໄຟມອບຄວາມໄວ້ ວາງໃຈຂອງເພິ່ນໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕະຫລອດໄປ. ປະມານ 588–570 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າ ນິໄຟຂໍເວົ້າ ກ່ຽວກັບຄຳທຳນາຍ ຊຶ່ງບິດາຂອງຂ້າພະ

<p>19 ກ ຄພ 28:8. ຂ ອຊຢ 29:4; 2 ນຟ 27:13; 33:13;</p>	<p>ມມ 9:30; ມຣນ 10:27. 20 ກ 2 ນຟ 26:16;</p>	<p>ມມ 8:23. 21 ກ 2 ນຟ 29:2. 22 ກ 2 ນຟ 3:5.</p>
---	---	--

ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບ "ໂຍເຊັບ ຜູ້ທີ່ຖືກ
ພາໄປຫາເອຍິບ.

2 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພິ່ນ ໄດ້ ທຳ ນາຍ ໄວ້
ກ່ຽວກັບລູກຫລານທັງໝົດຂອງເພິ່ນແທ້ໆ.
ແລະ ມີ "ຄຳທຳນາຍຢູ່ບໍ່ຫລາຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ກວ່າຄຳທຳນາຍ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ບັນ ຫົກ ໄວ້.
ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບພວກເຮົາ,
ແລະ ຄົນລຸ້ນຕໍ່ໆໄປຂອງພວກເຮົາ; ແລະ
ຄຳທຳນາຍມີບັນຫົກໄວ້ໃນແຜ່ນ ຈາລຶກ
ທອງເຫລືອງ.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ຫລັງ ຈາກ ບິດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຖິງຄຳທຳນາຍຂອງໂຍເຊັບ
ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ເອີ້ນລູກ ຂອງ ເລມັນ, ລູກ
ຊາຍຂອງລາວ ແລະ ລູກສາວຂອງລາວ,
ແລະ ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກ
ຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງພໍ່, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍ
ແລະ ລູກສາວຂອງ "ລູກຄົນທຳອິດຂອງພໍ່,
ພໍ່ຢາກຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າຕັ້ງໃຈຟັງຄຳເວົ້າ
ຂອງພໍ່.

4 ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້
ວ່າ: "ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງ
ເຮົາ ເຈົ້າຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ;
ແລະ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັກສາບັນຍັດ
ຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະ
ທັບຂອງເຮົາ.

5 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວ
ຂອງພໍ່, ພໍ່ລົງໄປຫາຫລຸມສົບຂອງພໍ່ບໍ່ໄດ້
ນອກຈາກພໍ່ຈະໃຫ້ "ພອນໄວ້ກັບລູກເສຍ
ກ່ອນ; ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພໍ່ຮູ້ວ່າຖ້າຫາກລູກ
ຖືກລ້ຽງດູໃນ ະຫາງທີ່ລູກຄວນດຳເນີນໄປ
ລູກຈະບໍ່ອອກຈາກທາງນັ້ນ.

6 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກລູກຖືກສາບແຂ່ງ, ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ພໍ່ ໃຫ້ພອນ ໄວ້ກັບລູກວ່າ ຄຳສາບ
ແຂ່ງຈະໄດ້ຖືກເອົາໄປຈາກລູກ ແລະ ຕົກ
ລົງເທິງ "ຫົວຂອງບິດາມານດາຂອງລູກ.

7 ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະພອນຂອງພໍ່ ອົງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຈະ "ບໍ່ຍອມໃຫ້ລູກຕາຍ; ດັ່ງ
ນັ້ນ, ພຣະອົງຈະ ະເມດຕາລູກ ແລະ ລູກ
ຫລານຂອງລູກຕະຫລອດໄປ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ
ຈາກບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລູກ
ຊາຍກັບລູກສາວຂອງເລມັນແລ້ວ, ເພິ່ນ
ໃຫ້ນຳລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງເລມູ
ເອນມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເພິ່ນ.

9 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ ຊຶ່ງມີ
ຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວ
ຂອງພໍ່ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງ
ລູກຄົນທີສອງຂອງພໍ່; ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ໃຫ້ພອນ
ແກ່ລູກທີ່ເປັນພອນດຽວກັນກັບພອນ ທີ່
ພໍ່ໃຫ້ໄວ້ກັບລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງ
ເລມັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ລູກຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍໃຫ້
ສູນສິ້ນ; ແຕ່ໃນທີ່ສຸດລູກຫລານຂອງລູກ
ຈະໄດ້ຮັບພອນ.

10 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ເມື່ອບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈົບການເວົ້າ
ກັບພວກເຂົາແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນ ໄດ້ເວົ້າ
ກັບລູກຊາຍຂອງ "ອິດຊະມາເອນ, ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ແລະ ແມ່ນເວົ້າກັບຄອບຄົວຂອງ
ລາວທຸກຄົນ.

11 ແລະ ຫລັງຈາກເພິ່ນ ໄດ້ເວົ້າກັບພວກ
ເຂົາ ຈົບ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າກັບ ແຊມ, ມີ
ຄວາມວ່າ: ລູກກັບລູກຫລານຂອງລູກເປັນ

<p>4 1 ກ 1 ປຖກ 39:1-2. 2 ກ 2 ນພ 3:5. 3 ກ ຄມພ ລູກກົກ. 4 ກ 2 ນພ 1:9. 5 ກ ຄມພ ປິຕຸພອນ.</p>	<p>ຂ ສພສ 22:6. 6 ກ ຄພ 68:25-29. 7 ກ 2 ນພ 30:3-6; ຄພ 3:17-18. ຂ 1 ນພ 13:31;</p>	<p>2 ນພ 10:18-19; ຢຄ 3:5-9; ຮລມ 15:12-13. 10 ກ 1 ນພ 7:6.</p>
---	--	--

ສູກແລ້ວ; ເພາະ ລູກຈະ ໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນທີ່ ເປັນ ມູນມໍລະດົກເຊັ່ນດຽວກັບນິໄຟ ນ້ອງ ຊາຍຂອງລູກ. ແລະ ລູກຫລານຂອງລູກຈະ ຖືກນັບເຂົ້າກັບລູກຫລານຂອງລາວ ແລະ ລູກຈະ ເປັນຄືກັນກັບນ້ອງຊາຍຂອງລູກ; ແລະ ລູກຫລານຂອງລູກຈະເປັນຄືກັນກັບ ລູກຫລານຂອງລາວ; ແລະ ລູກຈະ ໄດ້ຮັບ ພອນຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລູກ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຫລັງ ຈາກລີໄຮ, ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບ ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນໝົດແລ້ວທຸກຄົນ, ຕາມ ຄວາມຮູ້ສຶກໃນໃຈຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຕາມ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງຢູ່ ກັບເພິ່ນແລ້ວ ເພິ່ນເລີ່ມເຖົ້າແກ່ລົງ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ສິ້ນຊີ ວິດ ແລະ ໄດ້ຖືກຜັງໄວ້.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກການຕາຍຂອງເພິ່ນບໍ່ພໍເທົ່າໃດ ມື້, ເລມັນກັບເລມູເອນ ແລະ ພວກລູກຊາຍ ຂອງອິດຊະມາເອນໄດ້ໃຈຮ້າຍໃຫ້ຂ້າພະ ເຈົ້າ ເພາະການຕັກເຕືອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ.

14 ເພາະຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟຖືກບັງຄັບໃຫ້ ເວົ້າກັບພວກເຂົາຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະ ອົງ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຫລາຍເລື່ອງ ກັບພວກເຂົາ, ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ກໍໄດ້ເວົ້າຄືກັນກ່ອນການຕາຍຂອງເພິ່ນຕັ້ງ ຫລາຍຂໍ້ ຊຶ່ງໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນ "ແຜ່ນຈາລຶກ ອີກຊຸດໜຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະປະຫວັດ ສ່ວນໃຫຍ່ມີຂຽນໄວ້ຢູ່ໃນ ແຜ່ນຈາລຶກອີກ ຊຸດໜຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

15 ແລະ ໃນແຜ່ນຈາລຶກ "ເຫລົ່ານີ້ ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກເລື່ອງຂອງຈິດວິນຍານ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີ ຫລາຍຂໍ້ ຊຶ່ງໄດ້ຈາລຶກຢູ່ໃນແຜ່ນ ຈາລຶກ ທອງເຫລືອງ ເພາະຈິດວິນຍານຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າເບີກບານໃນພຣະຄຳພີ ແລະ ໃຈ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ະຄຳນຶງເຖິງຂໍ້ຄວາມເຫລົ່າ ນັ້ນ ແລະ ໄດ້ບັນທຶກມັນໄວ້ເພື່ອ "ການ ຮຽນຮູ້ ແລະ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງລູກ ຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

16 ຈິ່ງເບິ່ງ, "ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າເບີກບານໃນເລື່ອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ະໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄິດຄຳນຶງ ຢູ່ຕະຫລອດເວລາເຖິງເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນມາ.

17 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທັງທີ່ມີພຣະ ມະຫາ "ກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໃນການສະແດງວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງກັບຂ້າ ພະເຈົ້າ, ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮ້ອງວ່າ: ໂອ້ ະຄົນຕ່ຳຕ້ອຍຢ່າງຂ້າພະເຈົ້າ! ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເລົ່າສະຫລົດ ເພາະເນື້ອໜັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຈິດວິນ ຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂສກເລົ່າເພາະຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

18 ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຫຸ້ມລ້ອມໄປດ້ວຍສິ່ງລ້ ລວງ ແລະ ບາບຊຶ່ງໄດ້ "ກີດກັ້ນຂ້າພະເຈົ້າ ໄວ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ.

19 ແລະ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຈະ ປິຕິຍິນດີ, ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງຄວນ ຄາງເພາະບາບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຖິງຢ່າງ

<p>14 ກ 1 ນຟ 1:16-17; 9:4. 15 ກ 1 ນຟ 6:4-6. ຂ ຄມພ ໂຕຕ້ອງ; ພຣະຄຳພີ. ຄ 1 ນຟ 19:23.</p>	<p>16 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. ຂ ຄມພ ໃຈ. 17 ກ 2 ນຟ 9:10; ຄພ 86:11.</p>	<p>ຂ ຣມ 7:24. 18 ກ ຣມ 7:21-23; ຮສ 12:1; ແອວ 7:15.</p>
--	--	--

ໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮູ້ວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ວາງໃຈຜູ້ໃດມາ.

20 ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ສະໜັບສະໜູນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ພຣະອົງນຳຂ້າພະເຈົ້າຜ່ານຄວາມທຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປົກປ້ອງຂ້າພະເຈົ້າເທິງນ້ຳທີ່ມີຄວາມເລິກທີ່ສຸດ.

21 ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍ "ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ຈົນວ່າເນື້ອໜັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອນຣົນ.

22 ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ "ສັດຕູຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍອມຈຳນົນ, ຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຂົາສັ່ນສາຍຕໍ່ໜ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

23 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ຍົນສູງຮ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຕອນກາງເວັນ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໂດຍ "ພາບນິມິດໃນຕອນກາງຄືນ.

24 ແລະ ໃນຕອນກາງເວັນ ຂ້າພະເຈົ້າເພີ່ມທະວີຄວາມແນ່ວແນ່ໃນ "ການອະທິຖານທີ່ມີພະລັງຕໍ່ພຣະອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສູງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນຫາເບື້ອງເທິງ ແລະ ເຫລົ່າທູດໄດ້ລົງມາປະຕິບັດຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ.

25 ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກ "ນຳໄປດ້ວຍປົກແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ ໄປເທິງພູເຂົາອັນສູງທີ່ສຸດ. ແລະ ດວງຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນສິ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ເກີນໄປສຳລັບມະນຸດ; ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ບັນທຶກເລື່ອງເຫລົ່ານັ້ນ.

26 ໂອ້ ແລ້ວຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຫັນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນັ້ນ, ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖ່ອມຕົວຂອງພຣະອົງລົງໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດຈົນສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມມະນຸດດ້ວຍພຣະເມດຕາຢ່າງລົ້ນເຫລືອ, "ເປັນຫຍັງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍັງຄ້າງຄາຢູ່ໃນຮ່ອມພູແຫ່ງຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ, ແລະ ເນື້ອໜັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າສູນເສຍໄປ, ແລະ ກຳລັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າລົດລົງ, ເປັນຍ້ອນຄວາມທຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່?

27 ແລະ ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງ "ຜ່າຍແພ້ຕໍ່ບາບ, ເປັນຍ້ອນເນື້ອໜັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເປີດທາງໃຫ້ "ສິ່ງລໍ້ລວງຈົນວ່າມານຮ້າຍມາຢູ່ໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອທຳລາຍ "ສັນຕິສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນທຸກ? ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໃຈຮ້າຍ? ເປັນຍ້ອນສັດຕູຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່?

28 ຕື່ນ ເຖິດ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ! ຢ່າຈົມຢູ່ໃນບາບອີກຕໍ່ໄປເລີຍ. ຈົ່ງປິຕິຍົນດີເຖິດ, ໂອ້ ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ແລະ ຢ່າໃຫ້ມີບ່ອນວ່າງເປົ່າແກ່ "ສັດຕູຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ໄປເລີຍ.

29 ຢ່າໃຈຮ້າຍເພາະສັດຕູຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກເລີຍ ຢ່າຖອຍກຳລັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າລົງໄປເພາະຄວາມທຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ.

30 ຈົ່ງປິຕິຍົນດີເຖິດ, ໂອ້ ໃຈຂອງຂ້າພະ

21 ກ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.
22 ກ 1 ນຟ 17:52.
23 ກ ຄມພ ພາບນິມິດ.
24 ກ ຢກບ 5:16;
1 ນຟ 2:16.

25 ກ 1 ນຟ 11:1;
ມຊ 1:1-2.
26 ກ ພສສ 43:5.
27 ກ ຣມ 6:13.
ຂ ຄມພ ລໍ້ລວງ, ການລໍ້ລວງ.

ຄ ຄມພ ສະຫງົບ,
ຄວາມສະຫງົບ.
28 ກ ຄມພ ມານ.

ເຈົ້າເອີຍ, ຈົ່ງຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ທູນວ່າ: ໂອ້ ພຣະ ອົງ ເຈົ້າເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍ ຈະສັ້ນລະເສີນພຣະອົງ ຕະຫລອດໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈິດ ວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍຈະປິຕິຍົນດີ ໃນພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ິສິລາແຫ່ງຄວາມລອດຂອງຂ້ານ້ອຍ.

31 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະໄຕ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່? ພຣະອົງຈະບົດປ່ອຍຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງພວກສັດຕູຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່? ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ຕົວຂ້ານ້ອຍສັ້ນຕໍ່ສິ່ງທີ່ຫລຽວເຫັນເປັນ ິບາບບໍ່?

32 ຂໍໃຫ້ປະຕູນະລົກຈົ່ງປິດສະເໝີຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍ ເຖິດ, ເພາະ ິໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍຊອກຊ້ຳ ແລະ ວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍສຳນຶກຜິດແລ້ວ! ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຢ່າປິດປະຕູຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍເລີຍ, ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ ິໂຕ່ໃນທາງຂອງຮ່ອມພູທີ່ຕ່ຳ, ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ເຄັ່ງຄັດຢູ່ໃນຖະໜົນທີ່ຮາບພຽງ!

33 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍ ພຣະ ອົງ ຈົ່ງໂອບ ອ້ອມຂ້ານ້ອຍ ໃຫ້ຮອບ ໃນ ເສື້ອຄຸມແຫ່ງຄວາມ ຊອບ ທຳຂອງພຣະອົງ! ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍພຣະອົງຈົ່ງເຮັດທາງເພື່ອການຫລົບໜີຂອງຂ້ານ້ອຍຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເທີ້ນ! ຂໍພຣະອົງຈົ່ງເຮັດທາງໃຫ້ຊີ້ໄປຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍ! ຂໍພຣະອົງຢ່າວາງສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ມີສະດຸດໃນທາງຂອງຂ້ານ້ອຍ—ແຕ່ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງຖາງທາງຂອງ

ຂ້ານ້ອຍຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ຂໍຢ່າລ້ອມຮົ່ວຕົ້ນທາງຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ໃຫ້ຕົ້ນທາງສັດຕູຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເທີ້ນ.

34 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍ ິໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະ ິໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງຕະຫລອດໄປ. ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ວາງຄວາມ ິໄວ້ວາງໃຈໃນແຂນແຫ່ງເນື້ອໜັງ; ເພາະຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າຄົນທີ່ວາງຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງເຂົາໃນແຂນແຫ່ງເນື້ອໜັງຈະຖືກສາບແຊ່ງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທີ່ວາງຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງເຂົາໃນມະນຸດຫລື ເຮັດໃຫ້ເນື້ອໜັງເປັນແຂນຂອງເຂົາ ຈະຖືກສາບແຊ່ງ.

35 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້ ິດ້ວຍໃຈກະລຸນາແກ່ຄົນທີ່ຂໍ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍຈະປະທານໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຖ້າທາກຂ້ານ້ອຍ ິຂໍ ິບໍ່ຜິດທາງ; ສະນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈະກາບທູນໃຫ້ສຽງຂອງຂ້ານ້ອຍເຖິງພຣະອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍຈະຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ິສິລາແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງຂ້ານ້ອຍ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ສຽງຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຂຶ້ນໄປເຖິງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນສິລາຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະ ພຣະເຈົ້າຜູ້ເປັນນິດຂອງຂ້ານ້ອຍຕະຫລອດ. ອາແມນ.

ບົດທີ 5

ຊາວນິໄຟ ແຍກຕົວຂອງພວກເຂົາອອກຈາກ ຊາວເລມັນ, ພວກເຂົາ ຮັກ ສາກົດ

<p>30 ກ 1 ກສທ 3:11. ຄມພ ຫົນ. 31 ກ ຣມ 12:9; ແອວ 13:12. 32 ກ ຄມພ ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳ. ຂ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ</p>	<p>ກັບພຣະເຈົ້າ. 34 ກ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. ຂ ພສສ 44:6-8. ຄ ຢມຢ 17:5; ມມ 3:9; 4:8.</p>	<p>35 ກ ຢກບ 1:5. ຂ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. ຄ ຮລມ 10:5. ງ ພບຍ 32:4.</p>
---	---	--

ຂອງໂມເຊ ແລະ ສ້າງພຣະວິຫານ—ຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ, ຊາວເລມັນຈຶ່ງຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຖືກສາບແຂງ, ແລະ ກາຍເປັນໄພພິບັດຕໍ່ຊາວນິໄຟ. ປະມານ 588-559 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ຮັອງທູນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫລາຍຢ່າງ ເພາະ "ຄວາມຮ້າຍກາດຂອງພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄວາມ ຮ້າຍ ກາດ ຂອງ ພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ພະຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຈົ່ມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ມີຄວາມວ່າ: ນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຮົາຄິດຢາກ "ປົກຄອງພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາມີຄວາມລຳບາກມາຫລາຍເພາະລາວ; ດັ່ງນັ້ນ, ບັດນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາຂ້າລາວຖິ້ມເສຍ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ເປັນທຸກເພາະຄຳເວົ້າຂອງລາວອີກ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ລາວມາເປັນຜູ້ປົກຄອງພວກເຮົາ, ເພາະເປັນເລື່ອງຂອງພວກເຮົາຜູ້ເປັນອ້າຍທີ່ຈະປົກຄອງດູແລຜູ້ຄົນພວກນີ້.

4 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບັນທຶກຄຳເວົ້າທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຈົ່ມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້. ແຕ່ມັນພຽງພໍສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະເວົ້າວ່າ, ພວກເຂົາໄດ້ພະຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ "ເຕືອນຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ະນິໄຟຄວນໜີຈາກພວກເຂົາ ແລະ ໜີໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານກັບຄົນທັງໝົດທີ່ຈະໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າ.

6 ດັ່ງນັ້ນ, ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ພາຄອບຄົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປ ແລະ "ໂຊຣຳກັບຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາອີກ, ແລະ ແຊມ, ອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບຄອບຄົວຂອງລາວ, ແລະ ຢາໂຄບກັບໂຍເຊັບ, ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ນ້ອງສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກ. ແລະ ທຸກຄົນທີ່ຈະໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ທຸກຄົນທີ່ຈະໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນ ະການເຕືອນ ແລະ ການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາໄດ້ເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

7 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເອົາຜ້າເຕັ້ນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເຄື່ອງຂອງຕ່າງໆທີ່ຈະເອົາໄປກັບພວກເຮົາໄດ້ ແລະ ໄດ້ເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຫລາຍມື້. ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຮົາໄດ້ເດີນທາງໄປເປັນເວລາຫລາຍມື້ ພວກເຮົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນ.

8 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກເຮົາເອີ້ນຊື່ບ່ອນນັ້ນວ່າ "ນິໄຟ; ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເອີ້ນບ່ອນນັ້ນວ່າ ນິໄຟ.

9 ແລະ ຄົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍອມເອີ້ນຕົນເອງວ່າເປັນ "ຄົນຂອງນິໄຟ.

10 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຍຶດຖືທີ່ຈະຮັກສາຄຳພິພາກສາ, ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ, ແລະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທຸກ

5 1 ກ 2 ນຟ 4:13-14.
3 ກ 1 ນຟ 16:37-38;
ມຊຢ 10:14-15.
5 ກ ຄມພ ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ.

ຂ ມຊຢ 10:13.
6 ກ 1 ນຟ 4:35; 16:7;
2 ນຟ 1:30-32.
ຂ ຄມພ ເຕືອນ, ຄຳເຕືອນ.

8 ກ ອມມ 1:12, 27;
ມຊຢ 9:1-4; 28:1.
9 ກ ຢຄ 1:13-14.

ຢ່າງ, ຕາມ ກົດຂອງໂມເຊ.

11 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງ; ເພາະພວກເຮົາໄດ້ຫວ່ານເມັດພືດ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເກັບກ່ຽວອີກເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ. ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມລ້ຽງສັດ ແລະ ຜູງສັດໃຊ້ງານ, ແລະ ສັດທຸກຊະນິດ.

12 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສໄດ້ນຳແຜ່ນຈາລຶກທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນ "ແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງມານຳ ແລະ ລູກກົມ ຫລື ຂີ້ເຫຼື້ອທີ່ໄດ້ຕຽມໄວ້ໃຫ້ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕາມທີ່ມີບັນທຶກໄວ້ນັ້ນ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນຢ່າງຍິ່ງ ແລະ ມີຄົນທະວີຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.

14 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສໄດ້ເອົາ "ດາບຂອງລາບານມາ, ແລະ ໄດ້ເຮັດດາບແບບນັ້ນຫລາຍດວງ, ຍ້ານວ່າດ້ວຍວິທີໃດວິທີໜຶ່ງ ຜູ້ຄົນຊຶ່ງບັດນີ້ມີຊື່ວ່າ ຊາວເລມັນຈະມາຮຸກຮານພວກເຮົາ ແລະ ຈະທຳລາຍພວກເຮົາ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເຖິງຄວາມກຽດຊັງຂອງພວກເຮົາທີ່ມີຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຄົນທີ່ມີຊື່ວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

15 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ສ້າງເຮືອນຊານ ແລະ ໃຫ້ເຮັດວຽກດ້ວຍໄມ້ ແລະ ດ້ວຍ "ເຫລັກ

ແລະ ດ້ວຍທອງແດງ ແລະ ດ້ວຍທອງເຫລືອງ ແລະ ດ້ວຍເຫລັກກ້າ, ແລະ ດ້ວຍຄຳ ແລະ ດ້ວຍເງິນ ແລະ ດ້ວຍແຮ່ທາດທີ່ມີຄ່າ ຊຶ່ງມີຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

16 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສໄດ້ສ້າງ "ພຣະວິຫານໄວ້ແຫ່ງໜຶ່ງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຕາມແບບ ພຣະວິຫານຂອງໂຊໂລໂມນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ສ້າງດ້ວຍສິ່ງທີ່ ມີຄ່າຫລາຍຢ່າງເຊັ່ນນັ້ນ; ເພາະຫາມັນບໍ່ໄດ້ໃນແຜ່ນດິນນີ້, ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງສ້າງໃຫ້ຄືກັນກັບພຣະວິຫານຂອງໂຊໂລໂມນບໍ່ໄດ້. ແຕ່ແບບຂອງການສ້າງນັ້ນຄືກັນກັບພຣະວິຫານຂອງໂຊໂລໂມນ ແລະ ຝີມືໃນການສ້າງນັ້ນດີເລີດ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມ "ດູໝັ່ນ ແລະ ທຳງານດ້ວຍຝີມືຂອງພວກເຂົາ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາຢາກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນ "ກະສັດຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້ານິໄສບາດຖະໜາບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາມີກະສັດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດເພື່ອພວກເຂົາຕາມອຳນາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

19 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳເລັດແລ້ວຕໍ່ພວກອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຮັບສັ່ງກ່ຽວກັບພວກເຂົາວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ຜູ້ສອນຂອງພວກເຂົາ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າ

<p>10 ກ 2 ນພ 11:4. ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. 12 ກ ມຊຢ 1:3-4. ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ. ຂ ມຊຢ 1:16. ຄ 1 ນພ 16:10, 16, 26; 18:12, 21; ອອວ 37:38-47;</p>	<p>ຄພ 17:1. 14 ກ 1 ນພ 4:9; ຢຄ 1:10; ຄມ 1:13. ຂ ຄມພ ຊາວເລມັນ. 15 ກ ອທ 10:23. 16 ກ ຄມພ ພຣະວິຫານ, ບ້ານ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.</p>	<p>ຂ 1 ກສ 6; 2 ຂຄ 3. ຄ ຄພ 124:26-27. 17 ກ ປຖກ 3:19; ຄພ 42:42. 18 ກ ຢຄ 1:9, 11.</p>
---	--	---

ພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເປັນ ິຜູ້ບົກຄອງ ແລະ ິຜູ້ສອນຂອງພວກເຂົາຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ພວກເຂົາພະຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

20 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງສໍາເລັດ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຮັບສັ່ງກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາ ິບໍ່ເຊື່ອຟັງຖ້ອຍຄໍາຂອງເຈົ້າ ພວກເຂົາຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ຖືກ ິຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງແລ້ວ.

21 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກະທໍາໃຫ້ ິການສາບແຂ່ງມາເຖິງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນການສາບແຂ່ງຢ່າງສາຫັດ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ. ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະອົງຈົນວ່າ ພວກເຂົາກາຍເປັນຫີນເຫລັກໄປ; ດັ່ງນັ້ນ, ເນື່ອງຈາກວ່າພວກເຂົາຂາວ ແລະ ຈົບງາມ ແລະ ິໜ້າຊົມຢ່າງຍິ່ງເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ຊັກຈູງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປທາງຜິດ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເກີດມີ ິຜິວດໍາ.

22 ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນທີ່ ິໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ ຜູ້ຄົນຂອງເຈົ້າ ນອກຈາກວ່າພວກເຂົາຈະກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ.

23 ແລະ ລູກຫລານຂອງຜູ້ທີ່ ິຮ່ວມກັບລູກຫລານຂອງພວກເຂົາຈະຖືກສາບແຂ່ງ; ເພາະພວກເຂົາຈະຖືກສາບແຂ່ງແມ່ນດ້ວຍ

ການສາບແຂ່ງເຊັ່ນດຽວກັນ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສັ່ງໄວ້ ແລະ ມັນໄດ້ເປັນໄປ.

24 ແລະ ເປັນຍ້ອນການສາບແຂ່ງ ຊຶ່ງຢູ່ກັບພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງກາຍເປັນຄົນ ິກຽດຄ້ານ, ເຕັມໄປດ້ວຍການກໍ່ກວນ ແລະ ເລ່ຫລ່ຽມ, ແລະ ຊອກຫາສັດທີ່ເປັນເຫຍື່ອຂອງສັດໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

25 ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ພວກເຂົາຈະເປັນໄພພິບັດຕໍ່ລູກຫລານຂອງເຈົ້າເພື່ອກະຕຸ້ນພວກເຂົາໃຫ້ນຶກເຖິງເຮົາ; ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາຍັງບໍ່ຄິດເຖິງເຮົາ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງຄໍາເວົ້າຂອງເຮົາ, ພວກເຂົາຈະຊ້ຽນຕີພວກນີ້ຈົນເຖິງຄວາມພິນາດ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າ ມິໄຟໄດ້ ິແຕ່ງຕັ້ງຢາໂຄບກັບໂຍເຊັບເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເປັນປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ສອນໃນແຜ່ນດິນຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

27 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາ ມີ ຊີວິດຢູ່ຕາມທາງແຫ່ງຄວາມສຸກ.

28 ແລະ ສາມສິບປີຜ່ານໄປນັບແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ.

29 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມິໄຟໄດ້ຮັກສາບັນທຶກກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄວ້ຈົນເຖິງປັດນີ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ເຮັດຂຶ້ນ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ:

19 ກ 1 ນຟ 2:22.
ຂ ຄມພ ສອນ, ຜູ້ສອນ, ຄູສອນ.
20 ກ 2 ນຟ 2:21.
ຂ ແອວ 9:14.
21 ກ ຄມພ ສາບແຂ່ງ, ຄໍາ

ສາບແຂ່ງ.
ຂ 4 ນຟ 1:10.
ຄ 2 ນຟ 26:33;
3 ນຟ 2:14-16.
22 ກ 1 ນຟ 12:23.
23 ກ ຄມພ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງ

ງານ—ການແຕ່ງງານກັບຄົນຕ່າງສາດສະໜາ.
24 ກ ຄມພ ກຽດຄ້ານ, ຄວາມກຽດຄ້ານ.
26 ກ ຢຄ 1:18-19;
ມຊຢ 23:17.

ຈົ່ງເຮັດ ກະຊວງ ຈາລຶກ ອີກ ຊຸດ ໜຶ່ງ; ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງບັນທຶກຫລາຍເລື່ອງທີ່ດີໃນສາຍຕາຂອງເຮົາເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຈົ້າ.

31 ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອເປັນການເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟຈົ່ງໄດ້ເຮັດ ກະຊວງ ຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈາລຶກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃນນັ້ນ.

32 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈາລຶກເລື່ອງທີ່ພໍພຣະໂທດພຣະເຈົ້າ. ແລະ ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈ ເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າພວກເຂົາຈະພໍໃຈກັບການບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້.

33 ແລະ ຖ້າຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຢາກຮູ້ປະຫວັດສາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍລະອຽດນັ້ນ ພວກເຂົາຕ້ອງຄົ້ນຫາໃນແຜ່ນຈາລຶກອີກຊຸດໜຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

34 ແລະ ມັນພຽງພໍສໍາລັບຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະເວົ້າວ່າ ສິ່ງສິບປີຜ່ານໄປ, ແລະ ພວກເຮົາມີສິ່ງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັບພວກອ້າຍຂອງພວກເຮົາ.

ບົດທີ 6

ຢາໂຄບເລົ່າປະຫວັດສາດຂອງຊາວຍິວ: ການເປັນຊະເລີຍໃນບາບີໂລນ ແລະ ການກັບຄືນ; ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ແລະ ການຄົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດແຫ່ງອິດສະຣາເອນ; ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຄົນຕ່າງຊາດ; ການພົ້ນພາໃນຍຸກສຸດທ້າຍຂອງຊາວຍິວເມື່ອພວກເຂົາເຊື່ອຖືໃນພຣະເມຊີອາ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຄໍາເວົ້າຂອງຢາໂຄບ, ນ້ອງຊາຍຂອງມີໄຟ, ຊຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງມີໄຟວ່າ:

2 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບ ໂດຍທີ່ໄດ້ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຕາມວິທີແຫ່ງຖານະອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍມີໄຟອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ທ່ານນັບຖືເປັນ ກະສັດຫລື ຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຜູ້ທີ່ທ່ານເພິ່ງພາເພື່ອຄວາມປອດໄພ, ຈົ່ງເບິ່ງ ທ່ານຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານມາຫລາຍຕໍ່ຫລາຍເລື່ອງແລ້ວ.

3 ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບ ທ່ານອີກ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາ ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຄວາມທ່ວງໃຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ທ່ານນັ້ນ ໃຫຍ່ຫລວງ; ແລະ ທ່ານເອງກໍຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າມັນເປັນຢູ່ຕະຫລອດມາ. ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແນະນຳທ່ານດ້ວຍສຸດຄວາມພາກພຽນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າສິດສອນຕາມຄໍາເວົ້າຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບທ່ານກ່ຽວກັບທຸກຢ່າງທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການສ້າງໂລກມາ.

4 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບທ່ານກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ເປັນຢູ່ ແລະ ເລື່ອງທີ່ຈະມາເຖິງ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະອ່ານຄໍາເວົ້າຂອງ ກະຊວງຢາໂຄບຕໍ່ທ່ານ. ແລະ ເປັນຄໍາເວົ້າທີ່ອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບທ່ານ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບທ່ານເພາະເຫັນແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງທ່ານ, ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ ແລະ ຖວາຍບາລະມິແຕ່ພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ.

30 ກ 1 ນຟ 19:1-6.
31 ກ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ.

6 2 ກ ຢຄ 1:9, 11.
4 ກ 3 ນຟ 23:1.

5 ແລະ ບັດນີ້, ຄຳເວົ້າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະອ່ານ ເປັນຄຳເວົ້າຂອງ ເອຊາຢາກຽວກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດ; ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈະປຽບທຽບໄດ້ກັບທ່ານ, ເພາະທ່ານເປັນ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ. ແລະ ມີຫລາຍຢ່າງທີ່ເອຊາຢາໄດ້ເວົ້າໄວ້ ຊຶ່ງຈະປຽບທຽບໄດ້ກັບທ່ານ ເພາະທ່ານເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

6 ແລະ ບັດນີ້, ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມ: ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ "ດັ່ງນີ້: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະຍົກມືກວັກຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຍົກ ສັນຍານຂອງເຮົາຕໍ່ຜູ້ຄົນ; ແລະ ເຂົາຈະອູ້ມລູກຊາຍຂອງເຈົ້າມາໃນອ້ອມແຂນຂອງເຂົາ, ແລະ ສ່ວນລູກສາວຂອງເຈົ້ານັ້ນ ເຂົາຈະໃສ່ປ່າແບກມາ.

7 ແລະ ກະສັດຈະເປັນພໍ່ລ້ຽງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ລາຊິນີ ທັງຫລາຍຈະເປັນແມ່ລ້ຽງຂອງເຈົ້າ; ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຈະກົມໜ້າລົງເຖິງດິນກາບເຈົ້າ, ແລະ ເຂົາຈະເລຍຂີ້ຝຸນທີ່ຕີນຂອງເຈົ້າ; ແລ້ວເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ "ລໍຄອຍເຮົາຈະບໍ່ປະສົບຄວາມອັບອາຍ.

8 ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຈະເວົ້າບາງຢ່າງກ່ຽວກັບຂໍ້ຄວາມນີ້. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າຄົນທີ່ຢູ່ໃນ "ເຢຣຸຊາເລັມຊຶ່ງພວກເຮົາໜີຈາກມານັ້ນໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ ແລະ ຖືກ ຮັບໄປເປັນຊະເລີຍແລ້ວ.

9 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ໄດ້ສະແດງຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາຈະກັບຄືນມາອີກ. ແລະ ພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຂົາໃນເນື້ອໜັງ; ແລະ ຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແລ້ວ ພວກເຂົາຈະຂຽນຕິພຣະອົງແລ້ວ ສິ່ງພຣະອົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນຕາມຄຳເວົ້າຂອງທູດ ຊຶ່ງໄດ້ກ່າວເລື່ອງນີ້ກັບຂ້າພະເຈົ້າ.

10 ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ ແລະ ແຂງຄໍຕໍ່ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, "ການພິພາກສາຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນຈະເກີດກັບພວກເຂົາ. ແລະ ວັນນັ້ນຈະມາເຖິງ ຊຶ່ງພວກເຂົາຈະຖືກລົງທັນ ແລະ ເປັນທຸກ.

11 ດັ່ງນັ້ນ, ຫລັງຈາກພວກເຂົາຖືກຂັບໄລ່ໄປມາເພາະທູດໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈະເປັນທຸກໃນເນື້ອໜັງ ແລະ ຈະບໍ່ໃຫ້ເຖິງຕາຍເພາະຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ມີສັດທາ; ພວກເຂົາຈະກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະ ຖືກລົງທັນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງຈະເມດຕາພວກເຂົາ, ເພາະ "ເວລາທີ່ພວກເຂົາຈະມາຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະມາ ເຕົ້າໂຮມກັນອີກໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ.

6 ກ ອຊຢ 49:22-23.
 ຂ ຄມພ ບ້າຍສັນຍານ.
 7 ກ ຄພ 133:45;
 ມຊ 1:6.
 8 ກ ອສທ 2:6;
 1 ນພ 7:13;
 2 ນພ 25:10;
 ອມນ 1:15;
 ຮລມ 8:20-21.

ຂ 2 ກສ 24:10-16; 25:1-12.
 ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—
 ການກະຈັດກະຈາຍຂອງ
 ຊາວອິດສະຣາເອນ.
 9 ກ 1 ນພ 10:3.
 ຂ 1 ນພ 19:10, 13;
 ມຊຢ 3:9;
 3 ນພ 11:14-15.
 ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ.

10 ກ ມທ 27:24-25.
 11 ກ 1 ນພ 22:11-12;
 2 ນພ 9:2.
 ຂ ຮສອ 3:5.
 ຄ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—
 ການເຕົ້າໂຮມຊາວ
 ອິດສະຣາເອນ.

12 ແລະ ກົນຕ່າງຊາດຜູ້ທີ່ສາດສະດາໄດ້ບັນທຶກເລື່ອງຂອງພວກເຂົາຍ່ອມເປັນສູກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າພວກເຂົາຈະກັບໃຈ ແລະ ບໍ່ຕໍ່ສູ້ກັບຊີໂອນ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າຮ່ວມກັບສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ະໜ້າກຽດຊັງນັ້ນພວກເຂົາຈະລອດ; ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງທີ່ກະທຳໄວ້ກັບລູກຫລານຂອງພຣະອົງສຳເລັດ ແລະ ເພື່ອເຫດນີ້ສາດສະດາຈຶ່ງໄດ້ບັນທຶກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້.

13 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບຊີໂອນ ແລະ ຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເລຍຂີ້ຝຸນຈາກຕົນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ ະໜ້າອາຍ. ເພາະຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄື ຜູ້ທີ່ ະຄອຍຖ້າພຣະອົງ ເພາະພວກເຂົາຍັງຄອຍຖ້າການສະເດັດມາຂອງພຣະເມຊີອາ.

14 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາ, ພຣະເມຊີອາຈະແຕ່ງຕັ້ງພຣະອົງເອງ ເປັນຄັ້ງ ະທຶສອງ ເພື່ອນຳພາພວກເຂົາກັບຄືນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງ ະໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຂົາດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈົນເຖິງ ະຄວາມພິນາດຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ; ເມື່ອມື້ນັ້ນມາເຖິງເວລາທີ່ພວກເຂົາຈະເຊື່ອຖືໃນພຣະອົງ; ແລະ

ພຣະອົງຈະບໍ່ທຳລາຍຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອຖືໃນພຣະອົງ.

15 ແລະ ພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະຖືກ ະທຳລາຍດ້ວຍ ະໂຟ, ແລະ ດ້ວຍພະຍຸຝົນ ພ້າຄະນອງ, ແລະ ດ້ວຍແຜ່ນດິນໄຫວ, ແລະ ດ້ວຍການນອງເລືອດ ແລະ ດ້ວຍ ະພະຍາດໂລຄາ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມອິດຢາກ. ແລະ ພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າ ພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ.

16 ະເພາະ ຈະເອົາເຫຍື່ອໄປຈາກຜູ້ທີ່ມີກຳລັງ ຫລື ຈະຊ່ວຍ ະຊະເລີຍຂອງຜູ້ຊະນະໃຫ້ພົ້ນໄດ້ບໍ່?

17 ແຕ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຖິງແມ່ນ ະຊະເລີຍຂອງຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກໍຈະຖືກເອົາໄປ, ແລະ ເຫຍື່ອຂອງຄົນທີ່ຫຼົງໄຫວກໍຈະຖືກຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ; ເພາະ ະພຣະເຈົ້າຜູ້ມີລິດເດດຈະ ະບົດປ່ອຍຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຜູ້ເປັນຂອງພຣະອົງ. ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຮົາຈະຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ເຈົ້າ—

18 ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ບົບບັງຄັບເຈົ້າກິນເນື້ອຂອງຕົນເອງ; ແລະ ເຂົາຈະເມົາເລືອດຂອງເຂົາເອງເໝືອນເມົາເຫລົ້າອະງຸ່ນ; ແລະ ມະນຸດທັງປວງຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາພຣະເຈົ້າຄືພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງເຈົ້າ ແລະ ະພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ະພຣະຜູ້ມີລິດທານຸພາບຂອງຢາໂຄບ.

12ກ 1 ນຟ 14:1-2;
2 ນຟ 10:9-10.
ຂ ຄມພ ມານ—ສາດສະໜາຈັກຂອງມານ.
ຄ ຄມພ ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ.
13ກ 3 ນຟ 22:4.
ຂ ອຊຢ 40:31;
1 ນຟ 21:23;
ຄພ 133:45.

14ກ ອຊຢ 11:11;
2 ນຟ 25:17; 29:1.
ຂ 2 ນຟ 3:5.
ຄ 1 ນຟ 22:13-14.
15ກ 2 ນຟ 10:16; 28:15;
3 ນຟ 16:8.
ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ.
ຂ ຢຄ 6:3.
ຄ ຄພ 97:22-26.
16ກ ອຊຢ 49:24-26.

ຂ ອສ ຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງໃນ ຂໍ້ທີ 17.
17ກ 1 ນຟ 21:25.
ຂ ຄມພ ເຢໂຮວາ.
ຄ 2 ກສ 17:39.
18ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ໂຖ່.
ຂ ປຖກ 49:24;
ອຊຢ 60:16.

ບົດທີ 7

ຢາໂຄບອ່ານຈາກໜັງສືເອຊາຢາຕໍ່: ເອຊາຢາກ່າວກ່ຽວກັບພຣະເມຊີອາ—ພຣະເມຊີອາຈະມີລິ້ນຂອງນັກປາດ—ພຣະອົງຈະຫັນຫລັງໃຫ້ຜູ້ຂຽນຕີ—ພຣະອົງຈະບໍ່ຍອມຈຳນົນ—ປຽບທຽບກັບ ເອຊາຢາ 50. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຮົາໄດ້ແຍກເຈົ້າອອກໄປ ຫລືວ່າເຮົາໄດ້ປະຖິ້ມເຈົ້າຕະຫລອດໄປບໍ່? ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ໜັງສືຢາຮ້າງຂອງແມ່ເຈົ້າຢູ່ໃສ? ເຮົາໄດ້ແຍກເຈົ້າໃຫ້ອອກໄປກັບໃຜ? ຫລື ວ່າເຮົາໄດ້ຂາຍເຈົ້າໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ຄົນໃດຂອງເຮົາ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາໄດ້ຂາຍເຈົ້າໃຫ້ຜູ້ໃດ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈິ່ງ "ຂາຍຕົວຂອງເຈົ້າເອງ, ແລະ ເພາະການລ່ວງລະເມີດຂອງເຈົ້າ ແມ່ຂອງເຈົ້າຈິ່ງຖືກໄລ່ອອກໄປ.

2 ດັ່ງນັ້ນ, ເວລາເຮົາມາບໍ່ມີຜູ້ໃດຢູ່; ເວລາເຮົາ "ເອີ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຂານຕອບ. ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນເອີຍ ມີຂອງເຮົາສັ້ນໄປຈົນວ່າບໍ່ສາມາດຈະໄຖ່ບໍ່? ຫລື ວ່າເຮົາບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະບົດປ່ອຍພວກເຈົ້າບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂດຍການຕິຕຽນຂອງເຮົາ, ເຮົາຈິ່ງເຮັດໃຫ້ ະນ້ຳທະເລແຫ້ງລົງ, ແລະ ເຮົາເຮັດໃຫ້ "ແມ່ນ້ຳເປັນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ະປາຂອງພວກເຂົາສົ່ງກິນເພັນ ເພາະວ່ານ້ຳແຫ້ງ ແລະ ມັນໄດ້ຕາຍເພາະຄວາມຂາດນ້ຳ.

3 ເຮົາຫົ່ມຟ້າສະຫວັນໄວ້ດ້ວຍ "ຄວາມມືດ ແລະ ເອົາ ະຜ້າກະສອບມາຄຸມ.

4 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານ "ລິ້ນຂອງນັກປາດໃຫ້ເຮົາ, ເພື່ອເຮົາຈະຮູ້ຈັກວ່າຈະເວົ້າແນວໃດໃຫ້ເໝາະສົມກັບພວກທ່ານ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນເອີຍ. ເວລາພວກທ່ານອິດເມື່ອຍ ພຣະອົງໄດ້ປຸກພວກທ່ານລູກທຸກໆເຊົ້າ. ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ທູຂອງເຮົາໄວເພື່ອຈະໄດ້ຍິນດີຄືນກັບປາດ.

5 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດ "ທູຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາບໍ່ໄດ້ກະບົດ, ທັງບໍ່ໄດ້ຫັນໜ້າໜີ.

6 ເຮົາຫັນຫລັງໃຫ້ "ຜູ້ຂຽນຕີ ແລະ ຫັນແກ້ມຂອງເຮົາໃຫ້ຜູ້ທີ່ດົງຜົມ. ແລະ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອງໜ້າຈາກຄວາມອັບອາຍ ແລະ ການຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່.

7 ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊ່ວຍເຮົາ, ສະນັ້ນເຮົາຈະບໍ່ຍອມຈຳນົນ. ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາໄດ້ເຮັດໜ້າຂອງເຮົາຄືທຶນເຫລັກໄຟ, ແລະ ເຮົາຮູ້ວ່າເຮົາຈະບໍ່ອາຍ.

8 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ໃກ້, ແລະ ພຣະອົງຮັບຮອງເຮົາ. ແມ່ນໃຜຈະຕໍ່ສູ້ກັບເຮົາ? ກໍໃຫ້ພວກເຮົາຍືນຢູ່ດ້ວຍກັນ. ແມ່ນໃຜຈະເປັນຜູ້ບໍ່ລະປັກຂອງເຮົາ? ກໍໃຫ້ເຂົາເຂົ້າມາໃກ້ເຮົາ ແລະ ເຮົາຈະຂຽນຕີເຂົາດ້ວຍພະລັງປາກຂອງເຮົາ.

9 ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊ່ວຍເຮົາ. ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຈະ "ກ່າວໂທດເຮົານັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງເຂົາຈະເກົ່າຄືກັນກັບເສື້ອຜ້າ, ແລະ ຕົວແມງຈະກັດກິນມັນຈົນໝົດ.

10 ມີຜູ້ໃດໃນບັນດາພວກເຈົ້າທີ່ຢ້ານກົວ

7 1 ກ ຄມພ ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ.
2 ກ ສພສ 1:24-25;
ອຊຢ 65:12;
ແອວ 5:37.
ຂ ອພຍ 14:21;

ພສສ 106:9;
ຄພ 133:68-69.
ຄ ຢຊ 3:15-16.
ງ ອພຍ 7:21.
3 ກ ອພຍ 10:21.
ຂ ພນມ 6:12.

4 ກ ລກ 2:46-47.
5 ກ ຄພ 58:1.
6 ກ ມທ 27:26;
2 ນພ 9:5.
9 ກ ຣມ 8:31.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເຊື້ອພັງ ສຽງຂອງ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ທີ່ດຳເນີນໃນຄວາມ ມືດ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສະຫວ່າງ?

11 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຈົ້າທັງຫລາຍຜູ້ກໍ່ໄຟ, ທີ່ ອ້ອມຮອບຕົວເຈົ້າດ້ວຍແສງໄຟ, ໄດ້ເດີນຢູ່ ໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງໄຟ ຂອງເຈົ້າ ຊຶ່ງ ເຈົ້າໄດ້ກໍ່. ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຢ່າງນີ້ຈາກມືຂອງ ເຮົາຄື—ເຈົ້າຈະຕ້ອງນອນລົງໃນຄວາມທໍ ລະມານ.

ບົດທີ 8

ຢາ ໂຄບ ອ່ານ ຈາກທັງສີເອຊາຢາຕ່: ໃນ ຍຸກສຸດທ້າຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປອບໃຈ ຊີໂອນ ແລະ ເຕົ້າໂຮມອິດສະຣາເອນ— ຜູ້ທີ່ຖືກໄຖ່ຈະມາຫາຊີໂອນ ໃນທ່າມກາງ ຄວາມປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງ—ປຽບທຽບກັບ ເອຊາຢາ 51 ແລະ 52:1-2. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເຊື້ອພັງເຮົາ, ເຈົ້າທັງຫລາຍຜູ້ເດີນ ທາງຕາມຄວາມຊອບທຳ. ຈົ່ງຫລຽວເບິ່ງ ກິນທີ່ເຈົ້າຖືກສະກັດອອກມາ, ແລະ ຮູ ຂອງຫລຸ່ມບ່ອນເຈົ້າຖືກຊຸດອອກມາ.

2 ຈົ່ງເບິ່ງອັບຣາຮາມ, ກັບພະບຸລຸດຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ຂໍ້ນາງຊາຣາຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດເຈົ້າ; ເພາະເຮົາເອີ້ນລາວຜູ້ດຽວ ແລະ ໃຫ້ພອນ ແກ່ລາວ.

3 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ປອບ ໃຈ ກິນຊີໂອນ, ພຣະອົງຈະປອບໃຈບ່ອນວ່າງ ເປົ່າທັງໝົດຂອງມັນ ແລະ ພຣະອົງຈະເຮັດ

ໃຫ້ ຂໍ້ຕື່ນແທ້ແລ້ງກັນດານຂອງມັນຄືສວນ ເອເດນ, ແລະ ທະເລຊາຍຂອງມັນຄືກັນ ກັບອຸດທະຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໃນ ບ່ອນນັ້ນຈະພົບຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມດີ ໃຈຈາກການຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າ.

4 ຈົ່ງເຊື້ອພັງເຮົາ, ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາເອີຍ; ແລະ ງ່ຽງຫູພັງເຮົາ, ໂອ້ ປະຊາຊາດຂອງ ເຮົາເອີຍ; ເພາະ ກົດຂໍ້ໜຶ່ງຈະອອກໄປ ຈາກເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຄຳພິພາກ ສາຂອງເຮົາເປັນ ຂໍ້ແສງສະຫວ່າງຂອງຊົນ ຊາດທັງຫລາຍ.

5 ຄວາມຊອບທຳຂອງເຮົາຢູ່ໃກ້; ຄວາມ ລອດ ຂອງ ເຮົາໄດ້ອອກໄປແລ້ວ, ແລະ ແຂນຂອງເຮົາຈະພິພາກສາຜູ້ຄົນທັງປວງ. ຜູ້ຄົນ ຂາວເກາະຈະຄອຍຖ້າເຮົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະໄວ້ໃຈໃນອ້ອມແຂນຂອງເຮົາ.

6 ຈົ່ງຫລຽວເບິ່ງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ຫລຽວ ເບິ່ງໂລກທາງລຸ່ມ; ເພາະ ຟ້າສະຫວັນ ຈະ ຫາຍໄປຄືກັນກັບຄວັນ ແລະ ໂລກ ຈະ ເກົ່າລົງຄືກັນກັບເສື້ອຜ້າ; ແລະ ຄົນ ທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນຈະຕາຍດ້ວຍວິທີດຽວ ກັນ. ແຕ່ວ່າຄວາມລອດຂອງເຮົາຈະເປັນຢູ່ ຕະຫລອດໄປ, ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງ ເຮົາຈະບໍ່ລົ້ມເລີກໄປ.

7 ຈົ່ງເຊື້ອພັງເຮົາ, ເຈົ້າທັງຫລາຍຜູ້ຮູ້ເຖິງ ຄວາມຊອບທຳ, ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຂຽນກົດຂອງ ເຮົາໄວ້ໃນ ໃຈ ຂອງເຂົາ, ເຈົ້າຢາ ຢ້ານ ກົວຄຳຕຳນິຂອງມະນຸດ ແລະ ຢາຢ້ານຄຳ ບ້ອຍດ່າຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ.

8 ເພາະຕົວແມງຈະກິນພວກເຂົາໝົດຄື

<p>10 ກ ຄພ 1:38. 11 ກ ຜປ 17:6. 8 1 ກ ຄພ ຫົນ. 2 ກ ປຖກ 17:1-8; ຄພ 132:49. ຂ ປຖກ 24:36. 3 ກ ຄພ ຊີໂອນ.</p>	<p>ຂ ອຊຢ 35:1-2, 6-7. 4 ກ ພ ການສອນ, ຄຳສອນ. ອຊຢ 2:3. ຄພ ພຣະກິດຕິຄຸນ. ຂ ຄພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ.</p>	<p>5 ກ ຄພ ລອດ, ຄວາມລອດ. ຂ 2 ນຟ 10:20. 6 ກ 2 ປຕ 3:10. ຂ ເຮັບເຮີ ຖືກແຍກອອກ. ພສສ 102:25-27. ຄ ເຮັບເຮີ ເນົ້າເປື້ອຍ. 7 ກ ພສສ 56:4, 11; ຄພ 122:9.</p>
--	---	---

ກັນກັບເສື້ອຜ້າ, ແລະ ໜອນຈະເຈາະກິນ ພວກເຂົາຄືກັນກັບຂົນແກະ. ແຕ່ວ່າຄວາມ ຊອບທຳຂອງເຮົາຈະເປັນຢູ່ຕະຫລອດໄປ, ແລະ ຄວາມລອດຂອງເຮົາຈະຢູ່ຈາກລຸ້ນສູ່ ລຸ້ນ.

9 ຕົ້ນເຖີດ! ຕົ້ນເຖີດ! ຈົ່ງຮວບຮວມ "ພະ ລັງ ຂອງເຈົ້າ, ໄອ້ ແຂນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; ຈົ່ງຕົ້ນຄືກັນກັບ ໃນສະໄໝບູຮານ. ບໍ່ ແມ່ນພຣະອົງບໍ່ທີ່ຕັດຮາຮາບເປັນຕ່ອນໆ ແລະ ແທງມັງກອນທະລຸ?

10 ບໍ່ແມ່ນພຣະອົງບໍ່ທີ່ເຮັດໃຫ້ນ້ຳທະເລ ແຫ້ງ ແລະ ຄວາມເລິກທີ່ສຸດຂອງນ້ຳອັນ ກວ້າງໃຫຍ່ແຫ້ງລົງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມເລິກ ຂອງທະເລເປັນ "ຫົນທາງໃຫ້ຄົນຜູ້ທີ່ຖືກ ໄຖ່ຜ່ານໄປ?

11 ສະນັ້ນ, "ຄົນທີ່ ຖືກ ໄຖ່ ໂດຍ ພຣະຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ກັບມາ ແລະ ມາພ້ອມກັບ ະການຮ້ອງເພງສູ່ຊີໂອນ ແລະ ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດອັນເປັນນິດຈະຢູ່ເທິງ ຫົວຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະ ໄດ້ຮັບຄວາມປິຕິຍິນດີ ແລະ ຄວາມສຸກ; ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ ແລະ "ຄວາມເປັນ ທຸກຈະໜີໄປ.

12 "ເຮົາຄືຜູ້ນັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາຄືຜູ້ທີ່ ປອບ ໂຍນເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າແມ່ນໃຜຈິງ ຈະ ະຍານມະນຸດຜູ້ຊຶ່ງຈະຕ້ອງຕາຍ, ແລະ ຍ້ານລູກຂອງມະນຸດຜູ້ຊຶ່ງຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຄື ກັນກັບ "ຕົ້ນຫຍ້າ?

13 ແລະ "ຫລົງລືມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະ ຜູ້ສ້າງຂອງເຈົ້າທີ່ໄດ້ຍືດຟ້າສະຫວັນອອກ ແລະ ວາງຮາກຖານຂອງແຜ່ນດິນໂລກ,

ແລະ ຍ້ານກົວຢູ່ເລື້ອຍໄປຕະຫລອດວັນ, ເພາະຄວາມໂມໂຫຂອງຜູ້ກົດຂີ່ຄືກັບວ່າ ເຂົາຈະມາທຳຮ້າຍຊັ້ນບໍ່? ແລະ ຄວາມໂມ ໂຫຂອງຜູ້ກົດຂີ່ນັ້ນຢູ່ໃສ?

14 ຊະເລີຍຜູ້ທີ່ຖືກກັກຂັງຈະໄດ້ຮັບການ ບົດປ່ອຍໂດຍໄວ, ແລະ ເຂົາຈະບໍ່ຕາຍຢູ່ ໃນຫລຸມທັງອາຫານຂອງເຂົາຈະບໍ່ຂາດ.

15 ເພາະເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ກວນທະເລ ແລະ "ຄົ້ນໃຫ້ຫວັນໄຫວ; ຈອມໂຍທາຄືຊື່ຂອງ ເຮົາ.

16 ແລະ ເຮົາໄດ້ໃສ່ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ໄວ້ໃນປາກຂອງເຈົ້າ ແລະ ປົດບັງເຈົ້າໄວ້ ໃນຮົມມືຂອງເຮົາ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຕັ້ງຟ້າ ສະຫວັນ ແລະ ວາງຮາກຖານຂອງໂລກ ແລະ ກ່າວກັບຊີໂອນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າເປັນ "ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

17 ຕົ້ນເຖີດ! ຕົ້ນເຖີດ! ຈົ່ງຍືນຂຶ້ນ, ໄອ້ ເຢຣູຊາເລັມ, ຊຶ່ງໄດ້ຕົ້ມ" ຈອກແຫ່ງ ະພຣະ ພິໂລດ ຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ—ເຈົ້າໄດ້ຕົ້ມເງື່ອນທີ່ເຫລືອຈາກຈອກ ແຫ່ງຄວາມສັ່ນສະເທືອນ—

18 ແລະ ໃນບັນດາລູກທັງໝົດທີ່ນາງ ຄອດອອກມາ ບໍ່ມີໃຜຊີ້ນຳນາງເລີຍ ແລະ ທັງໃນບັນດາລູກທັງໝົດທີ່ນາງໄດ້ລ້ຽງມາ ບໍ່ມີໃຜຊ່ວຍນາງເລີຍ.

19 "ລູກສອງຄົນນີ້ຈະມາຫາເຈົ້າ ແມ່ນ ໃຜຈະເສຍໃຈແທນເຈົ້າ—ຍ້ອນຄວາມເປົ່າ ປ່ຽວ ແລະ ຄວາມພິນາດ, ແລະ ຄວາມອິດ ຍາກ ແລະ ສົງຄາມ—ແລະ ແມ່ນໃຜຈະ ເປັນຜູ້ປອບໂຍນເຈົ້າ?

<p>9 ກ ຄພ 113:7-8. 10 ກ ອຊຢ 35:8. 11 ກ ຄພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່. ຂ ອຊຢ 35:10. ຄ ພນມ 21:4. 12 ກ ຄພ 133:47; 136:22.</p>	<p>ຂ ຍມຢ 1:8. ຄ ອຊຢ 40:6-8; 1 ປຕ 1:24. 13 ກ ຍມຢ 23:27. 15 ກ 1 ນຟ 4:2. 16 ກ 2 ນຟ 3:9; 29:14.</p>	<p>17 ກ ອຊຢ 29:9; ຍມຢ 25:15. ຂ ລກ 21:24. 19 ກ ພນມ 11:3.</p>
--	--	--

20 ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າໄດ້ເປັນລົມໄປ, ນອກຈາກສອງຄົນນີ້; ພວກເຂົານອນຢູ່ທີ່ຕົ້ນທາງທຸກສາຍ; ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຄືກັນກັບງົວປາທີ່ຖືກຕາໜ່າງຢູ່, ພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໂມໂຫໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຕິຕຽນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

21 ສະນັ້ນ, ບັດນີ້, ຈົ່ງຟັງເລື່ອງນີ້, ເຈົ້າໄດ້ເປັນທຸກ, ແລະ ໄດ້ ກມິນເມົາ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນການມິນເມົາຂອງເຫລົ່າອະງຸ່ນ:

22 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວໄວ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ ກວິງວອນ ແທນ ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາເອົາຈອກແຫ່ງຄວາມສັ່ນສະເທືອນ, ແລະ ເງື່ອນໃນຖ້ວຍແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງເຮົາອອກຈາກມືຂອງເຈົ້າແລ້ວ; ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ດື່ມມັນອີກຕໍ່ໄປ.

23 ແຕ່ ກເຮົາຈະເອົາມັນໄວ້ໃນມືຂອງຄົນທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນທຸກ; ຄົນທີ່ເວົ້າກັບຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າວ່າ: ກົມຫົວລົງກາບໄຫວ້ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຢ່າງຜ່ານໄປ—ແລະ ເຈົ້າໄດ້ວາງຕົວຂອງເຈົ້າຄືກັນກັບພື້ນດິນ ແລະ ຄືກັນກັບຫົນທາງເພື່ອໃຫ້ເຂົາຜ່ານໄປ.

24 ກຕື່ນເຖີດ, ຕື່ນເຖີດ, ໂອ້ ະຊິໂອນ, ຈົ່ງສວມ ະພະລັງຂອງເຈົ້າ; ໂອ້ ເຢຣູຊາເລັມ, ນະຄອນສັກສິດ; ຈົ່ງສວມອາພອນທີ່ສວຍງາມຂອງເຈົ້າ; ເພາະນັບແຕ່ນີ້ໄປຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ສຶກກະບົກ ແລະ ບໍ່ສະອາດເຂົ້າມາຫາເຈົ້າ ະອີກຕໍ່ໄປ.

25 ຈົ່ງສັ່ນຂີ້ຝຸ່ນອອກຈາກຕົວຂອງເຈົ້າ; ໂອ້ ເຢຣູຊາເລັມ; ຈົ່ງ ະລຸກຂຶ້ນ ແລະ ນັ່ງເທິງ

ບັນລັງເທິນ, ໂອ້ ຍິງຊະເລີຍຊາວຊິໂອນເອີຍ, ຈົ່ງປົດ ະປອກຄໍຂອງເຈົ້າອອກ.

ບົດທີ 9

ຢາໂຄບອະຫິບາຍວ່າ ຊາວຍິວຈະໄດ້ເຕົ້າໂຮມທົ່ວແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາຂອງພວກເຂົາ—ການຊົດໃຊ້ໂຖ່ມະນຸດຈາກການຕົກ—ຮ່າງກາຍຂອງຄົນຕາຍຈະອອກມາຈາກຫລຸມສົບ, ແລະ ວິນຍານຂອງພວກເຂົາຈະອອກມາຈາກນະລົກ ແລະ ຈາກທີ່ສຸຂະເສີມ—ພວກເຂົາຈະຖືກພິພາກສາ—ການຊົດໃຊ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈາກຄວາມຕາຍ, ຈາກນະລົກ, ມານຮ້າຍ, ແລະ ຄວາມທໍລະມານທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ—ຄົນທີ່ຊອບທຳຈະລອດຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ—ການທຳໂຫດສຳລັບບາບໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນ—ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນເປັນຜູ້ຮັກສາປະຕູ. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ພິມ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ່ານເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອທ່ານຈະຮູ້ກ່ຽວກັບ ະພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດ—

2 ຊຶ່ງພຣະອົງຮັບສັ່ງໄວ້ກັບຊາວຍິວດ້ວຍປາກຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ, ແມ່ນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນລົງມາຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ, ຈົນເວລານັ້ນມາເຖິງ ເມື່ອພວກເຂົາຈະຖືກນຳກັບຄືນສູ່ສາດສະໜາຈັກ ແລະ ຝູງອັນແທ້ຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ; ເມື່ອພວກເຂົາຈະ

21 ກ 2 ນຟ 27:4.
22 ກ ຢມຢ 50:34.
23 ກ ຊກຢ 12:9.
24 ກ ອຊຢ 52:1-2.
ຂ ຄພ 113:7-8.
ຄ ຄພ ຊິໂອນ.

ງ ຢອ 3:17.
25 ກ ອສ ລຸກຂຶ້ນຈາກຝຸ່ນດິນ ແລະ ນັ່ງລົງຢ່າງເປັນກຽດ, ໂດຍໄດ້ຮັບການໂຖໃນທີ່ສຸດ.
ຂ ຄພ 113:9-10.

9 1 ກ ຄພ ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ.
2 ກ 2 ນຟ 6:11.
ຄພ ການພື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ.

ຖືກ ະເຕົ້າ ໂຮມກັບບ້ານ ໄປຫາ ະແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງ ຄຳສັນຍາທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ.

3 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າ ເວົ້າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ກັບທ່ານ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ປິຕິຍິນດີ, ແລະ ັງຽຍຫົວຂອງທ່ານຂຶ້ນຕະຫລອດການ, ເພາະພອນຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານ ໃຫ້ລູກຫລານຂອງທ່ານ.

4 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ທ່ານຫລາຍຄົນ ສະແຫວງຫາມາຫລາຍແລ້ວທີ່ຈະໄດ້ຮູ້ເຖິງ ສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ ວ່າ ທ່ານຮູ້ກ່ຽວກັບເນື້ອໜັງຂອງພວກເຂົາ ຕ້ອງສູນເສຍໄປ ແລະ ຕາຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍ ຕາມ, ໃນ ັຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ, ພວກ ເຮົາຈະເຫັນພຣະເຈົ້າ.

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າທ່ານຮູ້ ວ່າ ພຣະອົງຈະປະກົດຕົວກັບຄືນເຫລົ່າ ນັ້ນທີ່ເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ຈາກ ມາ; ເພາະສົມຄວນທີ່ເລື່ອງນີ້ຈະເປັນໄປ ໃນບັນດາພວກເຂົາ; ເພາະ ັພຣະຜູ້ສ້າງ ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ເຫັນຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຍອມ ໃຫ້ພຣະອົງມາຂຶ້ນຢູ່ກັບມະນຸດໃນເນື້ອໜັງ ແລະ ສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອມະນຸດທຸກຄົນ ເພື່ອ ມະນຸດ ະທັງປວງຈະໄດ້ມາຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະ ອົງ.

6 ເພາະເນື່ອງຈາກວ່າ ຄວາມຕາຍຜ່ານ ມາຫາມະນຸດທັງປວງ ເພື່ອ ໃຫ້ ັແຜ່ນທີ່ ເຕັມ ໄປດ້ວຍ ຄວາມເມດຕາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ສ້າງ ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ສຳເລັດ ຈຶ່ງຈຳຕ້ອງມີ ອຳນາດແຫ່ງ ະການພື້ນຄືນຊີວິດ; ແລະ ການພື້ນຄືນຊີວິດຈະຕ້ອງມາຫາມະນຸດ ໂດຍເຫດຂອງ ະການຕົກ; ແລະ ການຕົກ ມາເຖິງ ໂດຍເຫດຂອງການລ່ວງລະເມີດ ແລະ ເພາະມະນຸດກັບເປັນຄົນຕົກ ຈຶ່ງຖືກ ັຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ.

7 ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງຈຳຕ້ອງມີ ະການຂົດໃຊ້ອັນ ະບໍ່ມີຂອບເຂດ—ນອກຈາກຈະເປັນການ ຂົດໃຊ້ອັນບໍ່ມີຂອບເຂດແລ້ວ, ຄວາມເນົ່າ ເບື້ອຍນີ້ ຈະສວມໃສ່ຄວາມບໍ່ເນົ່າເບື້ອຍບໍ່ ໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ການພິພາກສາຄັ້ງ ະທຳອິດ ຊຶ່ງມາຫາມະນຸດແລ້ວ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງ ັຢູ່ຕໍ່ ໄປເປັນເວລາບໍ່ມີຂອບເຂດ. ແລະ ຖ້າຫາກ ເປັນດັ່ງນັ້ນ, ເນື້ອໜັງນີ້ຕ້ອງນອນລົງເພື່ອ ຄວາມເນົ່າເບື້ອຍ ແລະ ເພື່ອສະຫລາຍຕົວ ຢູ່ກັບດິນທີ່ໃຫ້ກຳເນີດມັນ ຈະບໍ່ລຸກຂຶ້ນອີກ ຕໍ່ໄປ.

8 ໂອ້ ັຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ະພຣະ ເມດ ຕາ ແລະ ະພຣະ ຄຸນ ຂອງພຣະອົງ! ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກ ັເນື້ອໜັງຈະບໍ່ລຸກຂຶ້ນອີກຕໍ່ໄປ ວິນຍານ ຂອງພວກເຮົາຍ່ອມຕ້ອງມາຂຶ້ນຢູ່ກັບທູດຜູ້

2 ຂ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ.
ຄ 2 ນພ 10:7-8.
ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.
3 ກ ປຈສ ພສສ 24:7-10 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ).
4 ກ ໂຢບ 19:26; ແອວ 11:41-45; 42:23; ຮລມ 14:15; ມມ 9:13.

5 ກ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ.
ຂ ຢຮ 12:32; 2 ນພ 26:24; 3 ນພ 27:14-15.
6 ກ ຄມພ ແຜ່ນແຫ່ງການໄຖ່.
ຂ ຄມພ ການພື້ນຄືນພຣະ ຊົນ, ການພື້ນຄືນຊີວິດ.
ຄ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ.
ງ 2 ນພ 2:5.
7 ກ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.

ຂ ແອວ 34:10.
ຄ ມຊຢ 16:4-5; ແອວ 42:6, 9, 14.
ງ ມຊຢ 15:19.
8 ກ ໂຢບ 12:13; ອຣຣ 3:21.
ຄມພ ສະຕີບັນຍາ.
ຂ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດ ຕາ, ຄວາມເມດຕາ.
ຄ ຄມພ ພຣະຄຸນ.
ງ ຄພ 93:33-34.

ນັ້ນ ຊຶ່ງ ິຕົກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ແລະ ກັບເປັນ ິມານບໍລຸກຂຶ້ນອີກຕໍ່ໄປ.

9 ແລະ ວິນຍານຂອງພວກເຮົາຕ້ອງກັບເປັນ ຄືກັນກັບ ມັນ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງກາຍເປັນມານ, ເປັນ ິບໍລິວານຂອງມານ, ທີ່ຈະຖືກ ິກິດກັນໄວ້ຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຈະຄົງຢູ່ກັບບິດາແຫ່ງ ິຄວາມຂີ້ຕົວະ ໃນຄວາມທໍລະມານຄືກັນກັບຕົວຂອງມັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສໍາລັບຄົນນັ້ນ ຜູ້ ິຫລອກລວງບິດາມານດາຜູ້ທໍາອິດຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ ິແປງຕົວເກືອບຄືກັນກັບ ິທູດແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຍຸຍົງໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດເຮັດ ິການມົ້ວສຸມລັບແຫ່ງການຄາດຕະກອນ ແລະ ວຽກງານລັບແຫ່ງຄວາມມືດທຸກຢ່າງ.

10 ໂອ້ ພຣະກະລຸນາທິຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ ຜູ້ໄດ້ຕູມທາງເພື່ອການໜີຂອງພວກເຮົາ ໃຫ້ພົ້ນຈາກເງື້ອມມືຂອງມານຮ້າຍທີ່ເປັນຕາຍ້ານຜູ້ນັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມານຮ້າຍຜູ້ນັ້ນແມ່ນ ິຄວາມຕາຍ ແລະ ິນະລິກ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເອີ້ນວ່າ ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານນໍາອີກ.

11 ແລະ ເພາະທາງແຫ່ງ ິການປົດປ່ອຍຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, ິຄວາມຕາຍນີ້,

ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າໄວ້ທີ່ເປັນຄວາມຕາຍທາງໂລກ ຈະປ່ອຍຄົນຕາຍຂອງມັນຂຶ້ນມາ ຊຶ່ງຄວາມຕາຍນັ້ນຄືຫລຸມສົບ.

12 ແລະ ິຄວາມຕາຍນີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າໄວ້ ຊຶ່ງເປັນຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ ຈະປ່ອຍຄົນຕາຍຂອງມັນຂຶ້ນມາ; ຊຶ່ງຄວາມຕາຍທາງວິນຍານຄື ິນະລິກ; ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມຕາຍ ແລະ ິນະລິກຕ້ອງປ່ອຍຄົນຕາຍຂອງມັນຂຶ້ນມາ, ແລະ ິນະລິກຕ້ອງປ່ອຍວິນຍານທີ່ຖືກຈ່ອງຈໍາຂອງມັນຂຶ້ນມາ, ແລະ ຫລຸມສົບຕ້ອງປ່ອຍຮ່າງກາຍທີ່ຖືກຈ່ອງຈໍາຂອງມັນຂຶ້ນມາ, ແລະ ຮ່າງກາຍກັບ ິວິນຍານຂອງມະນຸດຈະຖືກ ິນໍາກັບຄືນຫາກັນ ແລະ ຈະເປັນໄປໂດຍອໍານາດແຫ່ງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ.

13 ໂອ້ ິແຜນຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ! ເພາະອີກທາງໜຶ່ງ, ິທີ່ສຸຂະເສີມຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງປ່ອຍວິນຍານຂອງຄົນຊອບທໍາຂຶ້ນມາ, ແລະ ຫລຸມສົບປ່ອຍຮ່າງກາຍຂອງຄົນຊອບທໍາຂຶ້ນມາ, ແລະ ວິນຍານກັບຮ່າງກາຍຖືກ ິນໍາກັບຄືນມາຫາຕົວຂອງມັນເອງອີກ, ແລະ ມະນຸດທັງປວງກັບກາຍບໍ່ເນົ່າເປື້ອນ ແລະ ເປັນ ິອະມະຕະ, ແລະ ພວກເຂົາເປັນຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດ ໂດຍມີ ິຄວາມຮູ້ ິອັນສົມບູນຄືກັນກັບພວກເຮົາໃນເນື້ອໜັງ,

8 ຈ ອຊຢ 14:12; 2 ນພ 2:17-18; ມຊ 4:3-4; ອຣຣ 3:27-28. ສ ຄມພ ມານ. 9 ກ ຢຄ 3:11; ແອວ 5:25, 39. 2 ພນມ 12:7-9. ຄ ຄມພ ຕົວະ. ໑ ປຖກ 3:1-13; ມຊຢ 16:3; ມຊ 4:5-19. ໑ 2 ກຣທ 11:14; ແອວ 30:53.

ສ ຄພ 129:8. ຊ ຄມພ ການມົ້ວສຸມລັບ. 10 ກ ມຊຢ 16:7-8; ແອວ 42:6-15. ຂ ຄມພ ິນະລິກ. 11 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ປົດປ່ອຍ. ຂ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ. 12 ກ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ. ຂ ຄພ 76:81-85.

ຄ ຄມພ ິວິນຍານ. ໑ ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ. 13 ກ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່. ຂ ຄພ 138:14-19. ຄມພ ທີ່ສຸຂະເສີມ. ຄ ແອວ 11:43. ໑ ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ. ໑ ຄພ 130:18-19. ສ ຄມພ ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ.

ນອກຈາກຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຮົາຈະສົມບູນ.

14 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະມີ "ຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນກ່ຽວກັບ ຄວາມຜິດທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຄວາມເປົ່າເປັ້ນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຄວາມເປືອຍເປົ່າຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຄົນຊອບທຳຈະມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນກ່ຽວກັບຄວາມສຸກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຂົາໂດຍທີ່ຖືກ ທຸ້ມທໍ່ໄວ້ດ້ວຍ ຄວາມບໍລິສຸດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນດ້ວຍ ເລື້ອຄຸມແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ.

15 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຄົນທັງປວງຈະຜ່ານຈາກຄວາມຕາຍຄັ້ງທຳອິດມາສູ່ຊີວິດ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາກັບເປັນອະມະຕະ, ພວກເຂົາຕ້ອງປະກົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າ "ບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ການພິພາກສາອ່ອນມາເຖິງ, ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາຕ້ອງຖືກພິພາກສາຕາມການພິພາກສາອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ.

16 ແລະ ຢ່າງແນ່ນອນທີ່ສຸດ, ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່, ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສິ່ງເລື້ອງນີ້ໄວ້, ແລະ ເປັນ "ພຣະຄຳອັນນິລັນດອນຂອງພຣະອົງຊຶ່ງຈະ ຜ່ານໄປບໍ່ໄດ້ ຄືຜູ້ທີ່ຊອບທຳຈະ

ຍັງຊອບທຳຢູ່ ແລະ ຜູ້ທີ່ "ສົກກະປົກຈະຍັງ ສົກກະປົກຢູ່; ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ສົກກະປົກຄື ມານ ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນ; ແລະ ມັນຈະອອກໄປຫາໄພ ອັນເປັນນິດ ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ສຳລັບມັນ ແລະ ຄວາມທໍລະມານຂອງມັນເປັນຄື ທະເລໄພ ແລະ ມາດ, ຊຶ່ງແປວໄພນັ້ນລຸກຢູ່ຕະຫລອດໄປບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

17 ໂອ້ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ "ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ! ເພາະພຣະອົງ ໄດ້ປະຕິບັດຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງທັງໝົດ ແລະ ພຣະຄຳທີ່ອອກຈາກພຣະ ໂອດແລ້ວ, ແລະ ກົດຂອງພຣະອົງຕ້ອງສຳເລັດ.

18 ແຕ່, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນຊອບທຳ, "ໄພ່ພົນຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, ຄົນທີ່ເຊື່ອ ແລ້ວ ໃນ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, ຄົນທີ່ອິດທິນຕໍ່ ກາງແຂນຂອງໂລກມາແລ້ວ, ແລະ ກຽດຊັງຄວາມອັບອາຍຂອງມັນ, ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາເປັນ ມູນມໍລະດົກຊຶ່ງມີຕຽມໄວ້ສຳລັບພວກເຂົາ ຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ແລະ ຄວາມສຸກຂອງພວກເຂົາຈະບໍລິບູນ ຕະຫລອດໄປ.

19 ໂອ້ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງພຣະເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ! ເພາະພຣະອົງ

<p>14 ກ ມຊຢ 3:25; ແອວ 5:18. ຂ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. ຄ ມມ 9:5. ງ ຄມພ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ. ຈ ສພສ 31:25. ສ ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິ ສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ. ຊ ຄພ 109:76. 15 ກ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.</p>	<p>ຂ ພສສ 19:9; 2 ນພ 30:9. 16 ກ 1 ກສ 8:56; ຄພ 1:38; ມຊ 1:4. ຂ ຄພ 56:11. ຄ ຄມພ ສົກກະປົກ, ຄວາມສົກກະປົກ. ງ 1 ນພ 15:33-35; ແອວ 7:21; ມມ 9:14; ຄພ 88:35. ຈ ຄມພ ມານ.</p>	<p>ສ ມຊຢ 27:28. ຊ ພນມ 21:8; 2 ນພ 28:23; ຄພ 63:17. 17 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. 18 ກ ຄມພ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ລກ 14:27. ຄ ຄມພ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ. ງ ຄພ 45:58; 84:38. ຈ ແອວ 13:3. ສ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ.</p>
--	---	--

ໄດ້ າບົດປ່ອຍໄພພົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນ
ຈາກມານຮ້າຍທີ່ ະເປັນຕາຍ້ານຜູ້ນັ້ນ ແລະ
ຄວາມຕາຍ ແລະ ິນະລິກ, ແລະ ທະເລໄຟ
ແລະ ມາດແຫ່ງນັ້ນ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມທໍລະ
ມານທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

20 ໂອ້ ັຄວາມສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ
ຂອງພວກເຮົາຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ! ເພາະພຣະ
ອົງ ະຮູ້ທຸກໆເລື່ອງ, ແລະ ບໍ່ມີເລື່ອງໃດທີ່
ພຣະອົງບໍ່ຮູ້.

21 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຍັງໂລກ
ເພື່ອຈະໄດ້ ັຊ່ວຍມະນຸດທັງປວງໃຫ້ລອດ
ພົ້ນ ຖ້າຫາກເຂົາຈະເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງ
ພຣະອົງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ທົນຮັບ
ຄວາມເຈັບປວດຂອງມະນຸດທັງປວງ, ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ະຄວາມເຈັບປວດຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີ
ວິດທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນທຸກຢ່າງທັງຊາຍຍິງ ແລະ
ເດັກນ້ອຍທີ່ເປັນຄອບຄົວຂອງ ັອາດາມ.

22 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ທົນຮັບສິ່ງນີ້ ເພາະ
ການພົ້ນຄົນຊີວິດຈະໄດ້ເກີດກັບມະນຸດ
ທຸກຄົນ ເພື່ອຄົນທັງປວງຈະໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່
ພຣະພັກຂອງພຣະອົງໃນວັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ
ວັນພິພາກສາ.

23 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາຄົນທັງປວງ
ວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງ ັກັບໃຈ ແລະ ຮັບ
ະບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ,
ໂດຍມີສັດທາທີ່ສົມບູນໃນພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ

ຂອງອິດສະຣາເອນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາ
ຈະລອດບໍ່ໄດ້ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

24 ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ
ແລະ ເຊື່ອໃນ ັພຣະນາມຂອງພຣະອົງ
ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງ
ພຣະອົງ ແລະ ະອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດແລ້ວ
ພວກເຂົາຕ້ອງ ະອັບປະໂຫຍດເພາະອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະ
ຣາເອນໄດ້ຮັບສິ່ງໄວ້.

25 ດັ່ງ ັນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງປະທານ ັກົດ
ໃຫ້ ແລະ ບ່ອນໃດ ະບໍ່ມີກົດໄວ້ໃຫຍ່ອມບໍ່ມີ
ໂທດ ແລະ ບ່ອນໃດບໍ່ມີໂທດຍ່ອມບໍ່ມີການ
ກ່າວໂທດ, ແລະ ບ່ອນໃດບໍ່ມີການກ່າວ
ໂທດ ພຣະເມດຕາຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງ
ອິດສະຣາເອນຍ່ອມມີສິດກັບພວກເຂົາ,
ເພາະການຊົດໃຊ້, ເພາະພວກເຂົາຖືກບົດ
ປ່ອຍດ້ວຍອຳນາດຂອງພຣະອົງ.

26 ເພາະ ັການຊົດໃຊ້ເປັນການພຽງພໍ
ກັບຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຂອງ ະຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງ
ພຣະອົງທີ່ມີກັບຄົນທັງປວງຜູ້ບໍ່ ະມີ ັກົດໃຫ້
ໄວ້ ຈົນວ່າພວກເຂົາຖືກບົດປ່ອຍໃຫ້ພົ້ນ
ຈາກມານຮ້າຍທີ່ເປັນຕາຍ້ານຜູ້ນັ້ນ, ຄວາມ
ຕາຍ ແລະ ິນະລິກ ແລະ ມານ, ແລະ ທະເລ
ໄຟ ແລະ ມາດ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມທໍລະມານ
ທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກ
ນຳກັບຄືນມາຫາພຣະເຈົ້າພຣະອົງຜູ້ນັ້ນ

<p>19 ກ ຄພ 108:8. ຂ 1 ນພ 15:35. ຄ ຄພ ິນະລິກ. 20 ກ ຄພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ. ຂ ແອວ 26:35; ຄພ 38:2. 21 ກ ຄພ ລອດ, ຄວາມລອດ. ຂ ຄພ 18:11; 19:18. ຄ ຄພ ອາດາມ. 23 ກ ຄພ ັກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຂ ຄພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.</p>	<p>24 ກ ຄພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ. ຂ ຄພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ. ຄ ຄພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. 25 ກ ຢກບ 4:17. ຄພ ກົດ. ຂ ຣມ 4:15; 2 ນພ 2:13; ແອວ 42:12-24. ຄພ ຮັບຜິດຊອບ,</p>	<p>ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ. 26 ກ 2 ນພ 2:10; ແອວ 34:15-16. ຄພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. ຂ ຄພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. ຄ ມຊຢ 3:11. ງ ມຊຢ 15:24; ຄພ 137:7.</p>
---	---	--

ຜູ້ປະທານ າລົມຫາຍໃຈໃຫ້ພວກເຂົາ ຊຶ່ງ ເປັນພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ.

27 ແຕ່ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ມີ າກົດໃຫ້ໄວ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທີ່ມີພຣະບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືກັນກັບພວກເຮົາ ແລະ ທີ່ໄດ້ລ່ວງລະເມີດນັ້ນ, ແລະ ທີ່ໄດ້ໃຊ້ວັນເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງເຂົາໄປລ້າງ, ເພາະສະພາບຂອງເຂົາອັນເປັນຕາຍຳນ!

28 ໂອ້ າແຜນທີ່ມີເລ່ຫລ່ຽມຂອງມານຮ້າຍນັ້ນ! ໂອ້ າຄວາມຖືຕົວ ແລະ ຄວາມອ່ອນແອ ແລະ ຄວາມໂງ່ຂອງມະນຸດ! ເມື່ອເຂົາ າມີການສຶກສາ ແລະ ຄິດວ່າຕົນ າສະຫລຽວສະຫລາດ, ແລະ ເຂົາບໍ່ເຊື່ອພັງ າຄຳແນະນຳຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະເຂົາບໍ່ຮັບໂດຍຄິດວ່າເຂົາຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ, ດັ່ງນັ້ນບັນຍາຂອງເຂົາຄືຄວາມໂງ່ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດສຳລັບເຂົາ. ແລະ ເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍ.

29 ແຕ່ມີການສຶກສາເປັນສິ່ງດີ ຖ້າຫາກເຂົາ າຍອມເຊື່ອພັງ າຄຳແນະນຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

30 ແຕ່ວິບັດແກ່ າຄົນຮັ່ງມີ, ທີ່ຮັ່ງມີດ້ວຍສິ່ງຂອງຂອງໂລກ. ເພາະວ່າເຂົາຮັ່ງມີ ເຂົາຈຶ່ງດູຖູກ າຄົນທຸກຍາກ, ແລະ ເຂົາຂົ່ມເຫັງຄົນອ່ອນໂຍນ, ແລະ ໃຈຂອງເຂົາຢູ່ກັບຊັບສົມບັດຂອງເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ຊັບສົມບັດຂອງ

ເຂົາຈຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊັບສົມບັດຂອງເຂົາຈະຖືກທຳລາຍພ້ອມກັບເຂົາຄືກັນ.

31 ແລະ ວິບັດແກ່ຄົນທູໜວກທີ່ຈະບໍ່ພັງ; ເພາະເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍ.

32 ວິບັດແກ່ຄົນຕາບອດທີ່ຈະບໍ່ເບິ່ງ; ເພາະເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍຄືກັນ.

33 ວິບັດແກ່ໃຈທີ່ສຶກກະບົກ, ເພາະຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຂົາຈະລົງໂທດເຂົາໃນວັນສຸດທ້າຍ.

34 ວິບັດແກ່ າຄົນຂີ້ຕົວະ, ເພາະເຂົາຈະຖືກໂຍນລົງ ານະລົກ.

35 ວິບັດແກ່ຄາດຕະກອນທີ່ າຂ້າຄົນໂດຍເຈດຕະນາ, ເພາະເຂົາຈະຕ້ອງ າຕາຍ.

36 ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ທຳ າການໂສເພນີ, ເພາະຈະຖືກໂຍນລົງນະລົກ.

37 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ ານະມັດສະການຮູບບູຊາ, ເພາະມານຂອງມານທັງປວງເບີກບານໃນການກະທຳຂອງເຂົາ.

38 ແລະ, ໂດຍສະຫລຸບ, ວິບັດແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ຕາຍໃນບາບຂອງຕົນ, ເພາະເຂົາຈະ າກັບໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຈະຄົງຢູ່ໃນບາບຂອງເຂົາ.

<p>26 ຈ ປຖກ 2:7; ຄພ 93:33; ອຣຮ 5:7.</p> <p>27 ກ ລກ 12:47-48.</p> <p>28 ກ ແອວ 28:13; ຂ ຄມພ ອວດອົງ, ຄວາມອວດອົງ.</p> <p>ຄ ລກ 16:15; 2 ນພ 26:20; 28:4, 15.</p> <p>ງ ສພສ 14:6; ຢມຢ 8:8-9; ຣມ 1:22. ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມ</p>	<p>ຈອງຫອງ; ສະຕິບັນຍາ. ຈ ແອວ 37:12. ຄມພ ຄຳແນະນຳ.</p> <p>29 ກ 2 ນພ 28:26. ຂ ຢຄ 4:10.</p> <p>30 ກ ລກ 12:34; 1 ຕມຫ 6:10; ຄພ 56:16. ຂ ຄມພ ຍາກຈົນ.</p> <p>31 ກ ອຊກ 33:30-33; ມຫ 11:15; ມຊຢ 26:28;</p>	<p>ຄພ 1:2, 11, 14; ມຊ 6:27.</p> <p>34 ກ ສພສ 19:9. ຄມພ ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ; ຕົວະ. ຂ ຄມພ ນະລົກ.</p> <p>35 ກ ອພຍ 20:13; ມຊຢ 13:21. ຂ ຄມພ ໂທດປະທານຊີວິດ.</p> <p>36 ກ 3 ນພ 12:27-29. ຄມພ ພົມມະຈັນ.</p> <p>37 ກ ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ. 38 ກ ແອວ 40:11, 13.</p>
--	---	---

39 ໂອ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງຈື່ຈຳ, ຄວາມເປັນຕາຍຳນໃນການລ່ວງລະເມີດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດອົງນັ້ນ, ແລະ ຄວາມເປັນຕາຍຳນຂອງການຜ່າຍແພ້ຕໍ່ການຊັກຈູງຂອງຄົນ ັລ່ຫລ່ຽມຜູ້ນັ້ນ, ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ ການມີ ະຈິດໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຕັນຫາຄື ະຄວາມຕາຍ, ແລະ ການມີຈິດໃຈທີ່ສະແຫວງຫາສິນທຳຄື ະຊີວິດ ະນິລັນດອນ.

40 ໂອ້ ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງງ່ຽງຫູຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິດ. ຈົ່ງຈື່ຈຳຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ. ຢາໄດ້ເວົ້າວ່າຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເລື່ອງຮຸນແຮງຕໍ່ທ່ານທ່ານເພາະຖ້າທ່ານທ່ານເວົ້າ, ທ່ານຈະພົ້ນປະໝາດ ະຄວາມຈິງ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຂອງທ່ານ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄວາມຈິງເປັນ ະເລື່ອງຮຸນແຮງສຳລັບຄວາມເປີເປື້ອນທັງສິ້ນ; ແຕ່ວ່າຄົນຊອບທຳບໍ່ຍຳນກົວຄຳເວົ້າເຫລົ່ານັ້ນ ເພາະພວກເຂົາຮັກຄວາມຈິງແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ.

41 ໂອ້ ສະນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງ ະມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ. ຈົ່ງຈື່ຈຳວ່າ ທາງຂອງພຣະອົງນັ້ນຊອບທຳ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ະທາງຂອງມະນຸດ ະແຄບແຕ່ວາງຢູ່ໃນເສັ້ນທາງຊື່ຕົງຕໍ່ທ້າ

ເຂົາ, ແລະ ຜູ້ຮັກສາ ະປະຕູຄືພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, ແລະ ພຣະອົງບໍ່ຈ້າງຜູ້ຮັບໃຊ້ໃຫ້ຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ແລະ ບໍ່ມີຊ່ອງທາງໃດນອກຈາກປະຕູນັ້ນ, ເພາະຈະຫລອກລວງພຣະອົງບໍ່ໄດ້, ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

42 ແລະ ຜູ້ໃດພົ້ນເຄາະ, ພຣະອົງຈະເປີດໃຫ້ເຂົາ, ແລະ ະຄົນມີບັນຍາ ແລະ ຄົນມີການສຶກສາຄືຄົນທີ່ຮັ່ງມີ ຊຶ່ງ ະອວດອົ່ງເພາະການສຶກສາຂອງເຂົາ, ແລະ ບັນຍາຂອງເຂົາ, ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີຂອງເຂົາ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາຄືຜູ້ທີ່ພຣະອົງກຽດຊັງ, ພຣະອົງຈະບໍ່ເປີດປະຕູໃຫ້ເຂົາເວັ້ນເສຍແຕ່ເຂົາຈະປະຖິ້ມສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ພິຈາລະນາຕົນເອງເປັນ ະຄົນໂງ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ລົງມາສູ່ສ່ວນເລິກແຫ່ງຄວາມ ະຖ່ອມຕົວທີ່ສຸດ.

43 ແຕ່ເລື່ອງຂອງຄົນທີ່ມີບັນຍາ ແລະ ຄົນຮອບຄອບຈະຖືກ ະປິດບັງຈາກເຂົາຕະຫລອດການ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມສຸກນັ້ນ ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

44 ໂອ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງຈື່ຈຳຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຖອດອາພອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກ ແລະ ສັ້ນມັນຕໍ່ທ້າທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມລອດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໃຫ້ພຣະອົງທອດ

<p>39 ກ 2 ນຟ 28:20-22; 32:8; ມຊຍ 2:32; 4:14; ແອວ 30:53.</p> <p>ຂ ຮມ 8:6.</p> <p>ຄ ມພ ກາມມະລົມ.</p> <p>ຄ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ.</p> <p>ງ ສພສ 11:19.</p> <p>ຈ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ.</p> <p>40 ກ ຄມພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ.</p> <p>ຂ 1 ນຟ 16:2;</p>	<p>2 ນຟ 28:28; 33:5.</p> <p>41 ກ 1 ນຟ 6:4; ຢຄ 1:7; ອມນ 1:26; ມຮນ 10:30-32.</p> <p>ຂ 2 ນຟ 31:17-21; ແອວ 37:46; ຄພ 132:22, 25.</p> <p>ຄ ລກ 13:24; 2 ນຟ 33:9; ຮລມ 3:29-30.</p>	<p>ງ 2 ນຟ 31:9, 17-18; 3 ນຟ 14:13-14; ຄພ 43:7; 137:2.</p> <p>42 ກ ມຫ 11:25.</p> <p>ຂ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.</p> <p>ຄ 1 ກຣຫ 3:18-21.</p> <p>ງ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.</p> <p>43 ກ 1 ກຣຫ 2:9-16.</p>
---	---	---

ພຣະເນດເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສາຍພຣະເນດ "ອັນຖີ່ຖວນ; ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານຈຶ່ງຈະຮູ້ໃນວັນສຸດທ້າຍເມື່ອຄົນທັງປວງຈະຖືກພິພາກສາຕາມການກະທຳຂອງເຂົາ, ວ່າພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນເຫັນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ສິ້ນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງທ່ານຈາກຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ແລະ ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຍືນຢູ່ດ້ວຍຄວາມສົດໃສຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ແລະ ະປາດສະຈາກເລືອດຂອງທ່ານ.

45 ໂອ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກ ແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງຫັນໜ້າໜີຈາກບາບຂອງທ່ານ, ຈົ່ງສັ່ນ ະສາຍໂສ້ຂອງມັນທີ່ຢາກມັດທ່ານໃຫ້ແໜ້ນ; ຈົ່ງມາເຝົ້າພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງນັ້ນຜູ້ເປັນ ະດານຫິນແຫ່ງຄວາມລອດຂອງທ່ານ.

46 ຈົ່ງຕຽມຈິດວິນຍານຂອງທ່ານໄວ້ສຳລັບວັນອັນຮຸ່ງເຮືອງເຫລືອງເຫລື້ອມນັ້ນ ເມື່ອຈະຈັດ ະຄວາມຍຸດຕິທຳໃຫ້ແກ່ຄົນຊອບທຳ, ແມ່ນວັນແຫ່ງ ະການພິພາກສາເພື່ອທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຫົດຢູ່ໃນຄວາມຍ້ານກົວອັນເປັນຕາຍ້ານ ເພື່ອທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຈິດຈຳ ະຄວາມຜິດອັນເປັນຕາຍ້ານຂອງທ່ານໃນຄວາມສົມບູນ ແລະ ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຮ້ອງວ່າ: ສັກສິດ, ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງສັກສິດ, ໂອ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ະຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່—ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຮູ້ຄວາມຜິດຂອງຂ້ານ້ອຍ; ຂ້ານ້ອຍລ່ວງລະເມີດກົດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ການລ່ວງລະເມີດຂອງຂ້ານ້ອຍເປັນຂອງຂ້ານ້ອຍ; ແລະ ມານໄດ້ຮັບຂ້ານ້ອຍແລ້ວ, ຈົນຂ້ານ້ອຍ

ເປັນເຫຍື່ອຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານອັນເປັນຕາຍ້ານຂອງມັນ.

47 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ສົມຄວນບໍ່ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະປຸກໃຫ້ທ່ານຕື່ນຂຶ້ນທາຄວາມເປັນຈິງອັນເປັນຕາຍ້ານຂອງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້? ຂ້າພະເຈົ້າຈະທໍລະມານຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ ຫລື ຖ້າຫາກຈິດໃຈຂອງທ່ານບໍ່ລືສຸດ? ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ຄວາມແຈ່ມແຈ້ງກັບທ່ານຕາມຄວາມແຈ່ມແຈ້ງຂອງຄວາມຈິງບໍ່ ຖ້າຫາກທ່ານພົ້ນຈາກບາບ?

48 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ລືສຸດ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າກັບທ່ານເຖິງຄວາມບໍ່ລືສຸດ, ແຕ່ເນື່ອງຈາກທ່ານບໍ່ບໍ່ລືສຸດ, ແລະ ທ່ານນັບຖືຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ສອນ ຈົ່ງສົມຄວນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງ ະສິດສອນທ່ານເລື່ອງຜົນຈາກ ະບາບ.

49 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກຽດຊັງບາບ, ແລະ ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເບີກບານໃນຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະ ະສັນລະເສີນພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

50 ມາເຖີດ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າທຸກຄົນທີ່ຫົວນ້ຳ, ຈົ່ງມາຫາ ະນ້ຳ, ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີເງິນຈົ່ງມາຊື້ກິນເຖີດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງມາຊື້ເຫລົ້າອະງຸ່ນ ແລະ ະນ້ຳນົມໂດຍບໍ່ຕ້ອງເສຍ ະເງິນ ແລະ ະຄິດລາຄາ.

51 ດັ່ງນັ້ນ, ຢ່າໄດ້ໃຊ້ເງິນເພື່ອສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ຫລື ໃຊ້ ະແຮງງານຂອງທ່ານ ເພື່ອສິ່ງທີ່ໃຫ້ຄວາມພໍໃຈບໍ່ໄດ້. ຈົ່ງເຊື່ອຟັງຂ້າ

<p>44 ກ ຢຄ 2:10. ຂ ຢຄ 1:19. ຄ ຢຄ 2:2; ມຊຢ 2:28. 45 ກ 2 ນພ 28:22; ແອວ 36:18. ຂ ຄມພ ຫິນ.</p>	<p>46 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ຄ ມຊຢ 3:25. ງ 1 ນພ 1:14; ມຊ 2:1.</p>	<p>48 ກ ແອວ 37:32. ຂ ຄມພ ບາບ. 49 ກ 1 ນພ 18:16. 50 ກ ຄມພ ະນ້ຳທີ່ປະກອບ ດ້ວຍຊີວິດ. ຂ ແອວ 42:27. 51 ກ ອຊຢ 55:1-2.</p>
--	---	---

ພະເຈົ້າຢາງພາກພຽນ ແລະ ຈີ່ຈຳຖ້ອຍຄຳ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າໄວ້ ແລະ ຈົ່ງມາເຝົ້າພຣະ ຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ະຢູ່ກັບ ສິ່ງທີ່ບໍ່ຕາຍ ແລະ ເນົ່າເປື້ອຍບໍ່ໄດ້ ແລະ ຈົ່ງໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານເບີກບານໃນ ຄວາມສົມບູນ.

52 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ, ຈົ່ງຈີ່ຈຳພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຂອງ ທ່ານ; ຈົ່ງອະທິຖານທາພຣະອົງໃນຕອນ ກາງເວັນ, ແລະ ຖວາຍ ັຄວາມຂອບພຣະ ຄຸນແດ່ພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ ໃນຕອນກາງຄືນຢູ່ສະເໝີ. ຈົ່ງໃຫ້ໃຈຂອງ ທ່ານປີຕິຍິນດີເຖິດ.

53 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ັພັນທະສັນຍາຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍິ່ງ ໃຫຍ່ພຽງໃດ, ແລະ ການຖ່ອມຕົວຂອງພຣະອົງໃຫ້ລູກຫລານ ມະນຸດຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ; ແລະ ເພາະຄວາມ ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ແລະ ພຣະຄຸນ ແລະ ະພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈົ່ງ ສັນຍາກັບພວກເຮົາວ່າ ລູກຫລານຂອງ ພວກເຮົາຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍຈົນໝົດສິ້ນຕາມ ທາງຂອງເນື້ອໜັງ, ແຕ່ວ່າພຣະອົງຈະຮັກ ສາພວກເຂົາ; ແລະ ໃນຄົນລຸ້ນຕ່າງໄປ, ພວກເຂົາຈະກັບເປັນ ະກິ່ງກັນອັນຊອບ ທຳຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

54 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກເວົ້າກັບທ່ານອີກ, ແຕ່ໃນ ມື້ອື່ນຂ້າພະເຈົ້າຈະປະກາດກັບທ່ານເຖິງ ຂໍ້ຄວາມທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ອາ ແມນ.

ບົດທີ 10

ຢາໂຄບອະທິບາຍວ່າ ຊາວຍິວຈະຄົງພຣະ ເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ— ພວກເຂົາຈະກະຈັດກະຈາຍໄປຈົນກວ່າ ພວກເຂົາເລີ່ມເຊື້ອຖືໃນພຣະອົງ—ອາເມຣິ ກາຈະເປັນແຜ່ນດິນແຫ່ງເສລີພາບທີ່ຈະບໍ່ ມີກະສັດບົກຄອງ—ທຳຕົນເຂົ້າກັບພຣະ ເຈົ້າ ແລະ ຮັບຄວາມລອດຜ່ານທາງພຣະ ຄຸນຂອງພຣະອົງ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຂໍເວົ້າ ກັບທ່ານອີກ ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າກ່ຽວກັບ ະກິ່ງງ່າອັນຊອບທຳນີ້ ຊຶ່ງຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າມາແລ້ວ.

2 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ະຄຳສັນຍາທີ່ພວກເຮົາ ໄດ້ຮັບມາເປັນຄຳສັນຍາທີ່ໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບ ພວກເຮົາຕາມທາງຂອງເນື້ອໜັງ. ດັ່ງນັ້ນ ເໝືອນດັ່ງສິ່ງທີ່ສະແດງກັບຂ້າພະເຈົ້າ ແລ້ວວ່າ ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາຢາງ ຫລວງຫລາຍຈະຕາຍໃນເນື້ອໜັງເພາະ ຄວາມບໍ່ເຊື້ອຖື, ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ, ພຣະ ເຈົ້າຈະເມດຕາຄົນຢາງຫລວງຫລາຍ; ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາຈະຖືກນຳ ກັບຄືນມາເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ມາທາສິ່ງທີ່ຈະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ອັນແທ້ຈິງແກ່ເຂົາກ່ຽວກັບ ພຣະຜູ້ໃຖ່ຂອງເຂົາ.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບ ທ່ານມາແລ້ວ, ຈົ່ງຈຳຕ້ອງເພາະສົມທີ່ ພຣະຄຣິດ—ເພາະມື້ຄືນນີ້ ັທູດໄດ້ເວົ້າກັບ

51 ຂ 2 ນຟ 31:20; 32:3; 3 ນຟ 12:6.	ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ.	2 ກ 1 ນຟ 22:8; 3 ນຟ 5:21-26; 21:4-7.
52 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ.	ຄ ຄມພ ສວນອະງຸ່ນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.	3 ກ 2 ນຟ 25:19; ຢຄ 7:5; ມຣນ 7:22.
53 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ. ຂ ຄມພ ເມດຕາ,	10 1 ກ 1 ນຟ 15:12-16; 2 ນຟ 3:5; ຢຄ 5:43-45.	

ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ນີ້ຈະເປັນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ—ຈະ ສະເດັດມາໃນບັນດາຊາວຢິວ, ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ຊົ່ວຫລາຍກວ່າພວກອື່ນໃນໂລກ; ແລະ ເຂົາຈະ ສົງພຣະອົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ—ເພາະມັນຈຳຕ້ອງເປັນໄປແນວນັ້ນ ກັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຈະບໍ່ມີປະຊາຊາດອື່ນໃດໃນແຜ່ນດິນໂລກນີ້ຈະ ສົງ ພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ.

4 ເພາະ ຖ້າຫາກ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ຖືກກະທຳຂຶ້ນໃນບັນດາປະຊາຊາດອື່ນໆແລ້ວ ເຂົາຈະກັບໃຈ, ແລະ ຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ.

5 ແຕ່ ເພາະ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຄົນທີ່ເຢຣູຊາເລັມຈະເຮັດຕໍ່ແຂງ ກັບພຣະອົງ, ໃຫ້ພຣະອົງຖືກຄົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ.

6 ດັ່ງນັ້ນ, ຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຂົາ, ຄວາມພິນາດ, ຄວາມອິດຢາກ, ພະຍາດໂລຄາ, ແລະ ການນອງເລືອດຈະເກີດຂຶ້ນກັບເຂົາ; ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຖືກທຳລາຍກໍຈະ ກະຈັດກະຈາຍໄປໃນບັນດາທຸກປະຊາຊາດ.

7 ແຕ່ ຈົ່ງເບິ່ງ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ິເວລານັ້ນຈະມາເຖິງທີ່ພວກເຂົາຈະເຊື່ອຖືໃນເຮົາວ່າ ເຮົາຄືພຣະຄຣິດ, ເມື່ອນັ້ນເຮົາໃຫ້ພັນທະສັນຍາກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຈະຖືກນຳ

ກັບຄືນມາໃນແຜ່ນດິນໂລກ ໃນເນື້ອໜັງເພື່ອໄປຫາແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ.

8 ແລະ ເຫດການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາຈະຖືກ ຳເຕົ້າໂຮມເຂົ້າມາຈາກການແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປເປັນ ເວລາດົນນານຂອງພວກເຂົາ, ຈາກ ິເກາະໃນທະເລ, ແລະ ຈາກສີ່ທິດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ປະຊາຊາດຂອງຄົນຕ່າງຊາດຈະຍິ່ງໃຫຍ່ໃນສາຍພຣະເນດຂອງເຮົາໃນ ິການນຳພວກເຂົາໄປຫາແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ, ພຣະເຈົ້າກ່າວ.

9 າແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ກະສັດ ຂອງ ຄົນ ຕ່າງຊາດ ຈະເປັນພໍ່ລ້ຽງຂອງເຂົາ ແລະ ລາຊິນີທັງຫລາຍຈະເປັນແມ່ລ້ຽງຂອງເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ິຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ຮັບສັ່ງໄວ້, ແລະ ແມ່ນໃຜຈະໂຕ້ຖຽງໄດ້?

10 ແຕ່ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ແຜ່ນດິນຈະເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງເຈົ້າ, ແລະ ິຄົນຕ່າງຊາດຈະໄດ້ຮັບພອນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້.

11 ແລະ ແຜ່ນດິນນີ້ຈະເປັນແຜ່ນດິນແຫ່ງ ິເສລີພາບສຳລັບຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ບໍ່ມີ ິກະສັດໃນແຜ່ນດິນນີ້ ທີ່ຈະຍົກໄວ້ໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດ.

<p>3 ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ການທຳນາຍກ່ຽວກັບການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ໓ 1 ນຟ 11:33; ມຊຢ 3:9; ຄພ 45:52-53. ໘ ລກ 23:20-24. ຈ 1 ນຟ 19:10. 4 ກ ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ. 5 ກ ລກ 22:2.</p>	<p>ຄມພ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ. 6 ກ 1 ນຟ 19:13-14. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—ການກະຈັດກະຈາຍຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ. 7 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຂ 2 ນຟ 25:16-17. 8 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—ການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ.</p>	<p>ຂ 1 ນຟ 22:4; 2 ນຟ 10:20-22; ຄພ 133:8. ໓ 1 ນຟ 22:8. ໘ ອຊຢ 49:22-23. ຂ 1 ນຟ 22:8-9; ຄພ 3:19-20. 10 ກ 2 ນຟ 6:12. 11 ກ ຄມພ ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ. ຂ ມຊຢ 29:31-32.</p>
--	---	---

12 ແລະ ເຮົາຈະເສີມກຳລັງແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ສາມາດຕ້ານທານກັບປະຊາຊາດອື່ນໆທັງໝົດ.

13 ແລະ ຜູ້ທີ່ ກໍ່ຕັ້ງສູ້ກັບ ຊີໂອນ ຈະ ຕ້ອງ ະຕາຍ, ພຣະເຈົ້າກ່າວ.

14 ແລະ ຜູ້ທີ່ແຕ່ງຕັ້ງກະສັດໃຫ້ຂັດແຍ້ງເຮົາຈະຕ້ອງຕາຍ, ເພາະເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກະສັດແຫ່ງສະຫວັນຈະເປັນກະສັດຂອງເຂົາ, ແລະ ຜູ້ໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະເປັນ ະແສງສະຫວ່າງໃຫ້ແກ່ເຂົາຕະຫລອດໄປ.

15 ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະເຫດນີ້ ເພື່ອ ະພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາຊຶ່ງເຮົາກະທຳໄວ້ກັບລູກຫລານມະນຸດຈະສຳເລັດ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ເຮັດກັບເຂົາເວລາທີ່ເຂົາຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ, ເຮົາຈະຕ້ອງທຳລາຍວຽກງານ ະລັບແຫ່ງ ະຄວາມມືດ ແລະ ແຫ່ງຄາດຕະກອນ ແລະ ແຫ່ງຄວາມໜ້າກຽດຊັງ.

16 ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບ ະຊີໂອນ, ທັງຊາວຍິວ ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດ, ທັງຂ້າທາດ ແລະ ຜູ້ເປັນອິດສະລະ, ທັງຊາຍ ແລະ ຍິງຈະຕ້ອງຕາຍເພາະ ະເຂົາເປັນໂສເພນີຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ; ເພາະ ະຜູ້ໃດ ະບໍ່ໄດ້ເປັນຝ່າຍເຮົາ ຈະ ະຕໍ່ຕ້ານເຮົາ, ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາກ່າວ.

17 ເພາະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ສັນຍາຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາກະທຳໄວ້ກັບລູກຫລານມະນຸດ

ສຳເລັດຄື, ເຮົາຈະເຮັດກັບເຂົາເວລາທີ່ເຂົາຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ—

18 ດັ່ງນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກ ແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້: ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ລູກຫລານຂອງເຈົ້າເປັນທຸກດ້ວຍມືຂອງຄົນຕ່າງຊາດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງ ະຄົນຕ່າງຊາດອ່ອນ ໂຍນເພື່ອເຂົາຈະເປັນຄືບິດາຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນຕ່າງຊາດຈະໄດ້ ະຮັບພອນ ແລະ ຖືກ ະນັບເຂົ້າຢູ່ກັບບັນດາເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

19 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະ ະຕັ້ງແຜ່ນດິນນີ້ໄວ້ເພື່ອລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຈະຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາລູກຫລານຂອງເຈົ້າຕະຫລອດໄປ, ເພື່ອໃຫ້ເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາ; ເພາະມັນເປັນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດ ເໜືອກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະໃຫ້ຄົນທັງປວງທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນເປັນຜູ້ທີ່ນະມັດສະການເຮົາ, ພຣະເຈົ້າກ່າວ.

20 ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຜູ້ເມດຕາ ປະທານຄວາມຮູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃຫ້ພວກເຮົາກຽວກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາລະນຶກເຖິງພຣະອົງ ແລະ ປະຖົມບາບຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຢ່າໄດ້

13ກ 1 ນຟ 22:14, 19.
 ຂ ອຊຢ 60:12.
 14ກ ແອວ 5:50;
 ຄພ 38:21-22;
 128:22-23;
 ມຊ 7:53.
 ຂ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ.
 15ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ.
 ຂ ຮລມ 3:23.

ຄມພ ການມື້ວຸສຸມລັບ.
 ຄ ຄມພ ຄວາມມືດທາງວິນຍານ.
 16ກ ຄມພ ຊີໂອນ.
 ຂ 1 ນຟ 13:4-5.
 ຄ 1 ນຟ 14:10.
 ງ 1 ນຟ 22:13-23;
 2 ນຟ 28:15-32;
 3 ນຟ 16:8-15;
 ອທ 2:9.
 ຈ ມທ 12:30.

17ກ ຄພ 1:38.
 18ກ ລກ 13:28-30;
 ຄພ 45:7-30.
 ຂ ອພຊ 3:6.
 ຄ ຄລຕ 3:7, 29;
 1 ນຟ 14:1-2;
 3 ນຟ 16:13;
 21:6, 22; 30:2;
 ອຣຣ 2:9-11.
 19ກ 2 ນຟ 3:2.

ເຮັດຄໍາຕົກ ເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກປະຖິ້ມ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຍັງຖືກ "ຂັບໄລ່ອອກຈາກແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາ; ແຕ່ພວກເຮົາຖືກນໍາມາຫາ ຂຶ້ນແຜ່ນດິນທີ່ດີກວ່າ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ທະເລເປັນ ກະໂນງເດີນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາຢູ່ໃນ ກະໂນງແຫ່ງໜຶ່ງໃນທະເລ.

21 ແຕ່ຄໍາສັ່ນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກັບຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນ ກະໂນງໃນທະເລນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່; ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອກ່າວຄໍາວ່າ ເກາະຈິ່ງຈໍາຕ້ອງມີຫລາຍກວ່ານີ້, ເພາະມັນເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງພື້ນຖານຂອງພວກເຮົາຄືກັນ.

22 ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ "ພາຜູ້ຄົນໄປຈາກເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ ເປັນບາງຄັ້ງ ຕາມພຣະປະສົງ ແລະ ຄວາມພໍພຣະໄທຂອງພຣະອົງ. ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈື່ຈໍາເຂົາທຸກຄົນທີ່ແຕກແຍກອອກມາ, ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈິ່ງຈື່ຈໍາພວກເຮົາເໝືອນກັນ.

23 ສະນັ້ນ, ຈິ່ງເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງທ່ານຊື່ນບານ, ແລະ ຈິ່ງຈື່ຈໍາໄວ້ວ່າ ທ່ານ "ມີສິດທີ່ຈະ ຮັບເພື່ອຕົນເອງ—ທີ່ຈະ ອາດເລືອກທາງແຫ່ງຄວາມຕາຍອັນເປັນນິດ ຫລື ທາງແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ.

24 ດັ່ງນັ້ນ, ພື້ນຖານທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈິ່ງທໍາຕົນເອງໃຫ້ເຂົ້າກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນເຂົ້າກັບຄວາມປະສົງຂອງມານ ແລະ ເນື້ອໜັງ ແລະ ຈິ່ງຈື່ຈໍາໄວ້ຫລັງຈາກທ່ານທໍາຕົນເອງເຂົ້າກັບພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ວ່າຈະເປັນ ໂດຍ "ພຣະຄຸນ

ຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ທ່ານຈະ ຮັບລອດ.

25 ດັ່ງນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຈິ່ງຍົກທ່ານຂຶ້ນ ຈາກຄວາມຕາຍ ໂດຍອໍານາດແຫ່ງການຟື້ນຄືນຊີວິດເຖິດ, ແລະ ຈາກຄວາມຕາຍອັນເປັນນິດ ໂດຍອໍານາດແຫ່ງ "ການຊົດໃຊ້ ເພື່ອທ່ານຈະຖືກຮັບເຂົ້າໃນອານາຈັກນິລັນດອນຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ສັນລະເສີນພຣະອົງ ໂດຍພຣະຄຸນແຫ່ງສະຫວັນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 11

ຢາໂຄບ ໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງລາວ—ກົດຂອງໂມເຊສະແດງເຖິງພຣະຄຣິດ ແລະ ພິສູດວ່າ ພຣະອົງຈະສະເດັດມາ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດ ນີ້, "ຢາໂຄບ ໄດ້ ເວົ້າ ອີກຫລາຍ ເລື່ອງກັບ ຄົນ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໃນ ເວລານັ້ນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ຮັບ ທຶກ ໄວ້ພຽງ ແຕ່ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ເພາະເລື່ອງທີ່ບັນທຶກໄວ້ພຽງພໍສໍາລັບຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟໄດ້ບັນທຶກຄໍາເວົ້າຂອງ "ເອຊາຢາອີກ, ເພາະຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈໃນຄໍາເວົ້າຂອງເພິ່ນ. ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຈະປຽບທຽບຄໍາເວົ້າຂອງເພິ່ນກັບຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະສົ່ງອອກໄປເຖິງລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າທັງໝົດ, ເພາະເພິ່ນ ໄດ້ເຫັນ ຂໍ້ພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າແທ້ໆ ເໝືອນ ດັ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອົງ.

<p>20 ກ 1 ນຟ 2:1-4. ຂ 1 ນຟ 2:20. ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄໍາສັ່ນຍາ. ຄ 1 ນຟ 18:5-23. ງ ອຊຍ 11:10-12.</p>	<p>21 ກ 1 ນຟ 19:15-16; 22:4. 22 ກ 1 ນຟ 22:4. 23 ກ ຄມພ ອໍາເພີໃຈ. ຂ 2 ນຟ 2:16. ຄ ພບຍ 30:19. 24 ກ ຄມພ ພຣະຄຸນ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ. 25 ກ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. 11 ກ 2 ນຟ 6:1-10. ຂ 2 ນຟ 31:1. 2 ກ 3 ນຟ 23:1. ຂ ຄມພ ພຣະຜູ້ໄຖ່.</p>
---	--	---

3 ແລະ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢາໂຄບກໍໄດ້ "ເຫັນພຣະອົງຄືກັນກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອົງ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະສົ່ງຄຳເວົ້າຂອງຄົນທັງສອງອອກໄປເຖິງລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອພິສູດກັບພວກເຂົາວ່າ ຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄວາມຈິງ. ດັ່ງນັ້ນ, ໂດຍຄຳເວົ້າຂອງຄົນ ສາມຄົນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ເຮົາຈະສະຖາປະນາຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະເຈົ້າຍັງໄດ້ສົ່ງພະຍານມາອີກ, ແລະ ພຣະອົງພິສູດພຣະຄຳຂອງພຣະອົງທັງໝົດ.

4 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈໃນ "ການພິສູດຄວາມຈິງຂອງ ສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດຕໍ່ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອຈຸດມັງໝາຍນີ້ຈຶ່ງມີ "ກົດຂອງໂມເຊ ໃຫ້ໄວ້; ແລະ ທຸກຢ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ມະນຸດນັບຕັ້ງແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກມາເປັນການສະແດງເຖິງພຣະອົງ.

5 ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈໃນ "ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈໃນພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໃນຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອຳນາດ ແລະ ພຣະເມດຕາໃນແຜນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ນິລັນດອນແຫ່ງການປົດປ່ອຍຈາກຄວາມຕາຍ.

6 ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈໃນການພິສູດຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ "ຖ້າຫາກພຣະຄຣິດບໍ່ສະເດັດມາ ມະນຸດທຸກຄົນຈະຕ້ອງຕາຍ.

7 ເພາະຖ້າຫາກ "ບໍ່ມີພຣະຄຣິດແລ້ວ ກໍບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າຫາກບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາກໍບໍ່ເປັນຢູ່ເພາະ ສາມສ້າງຈະມີບໍ່ໄດ້. ແຕ່ມີພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງຄືພຣະຄຣິດ ແລະ ພຣະອົງຈະສະເດັດມາໃນຄວາມສົມບູນແຫ່ງວັນເວລາຂອງພຣະອົງ.

8 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນຄຳເວົ້າຂອງເອຊາຢາໄວ້ບາງຄຳສຳລັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃນຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈະເຫັນຄຳເວົ້າເຫລົ່ານີ້ ຈະໄດ້ມີກຳລັງໃຈ ແລະ ປິຕິຍິນດີເພື່ອມະນຸດທຸກຄົນ. ແລ້ວນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມ ແລະ ທ່ານຈະໄດ້ປຽບທຽບມັນກັບຕົວທ່ານເອງ ແລະ ກັບມະນຸດທັງປວງ.

ບົດທີ 12

ເອຊາຢາເຫັນພຣະວິຫານໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ການເຕົ້າໂຮມຂອງອິດສະຣາເອນ, ການພິພາກສາໃນພັນປີ ແລະ ສັນຕິສຸກ—ຄົນອວດ ດີ ກັບ ຄົນ ຊົ່ວ ຈະ ຖືກນຳລົງຕໍ່າ ໃນ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 2. ປະມານ 559–545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຄຳເວົ້າທີ່ "ເອຊາຢາຊຶ່ງເປັນລູກຊາຍຂອງອາໂມດ ຊຶ່ງໄດ້ເຫັນກ່ຽວກັບຢູດາ ແລະ

<p>3 ກ 2 ນຟ 2:3; ຢຄ 7:5. ໔ 2 ນຟ 27:12; ອທ 5:2–4; ຄພ 5:11. 4 ກ 2 ນຟ 31:2. ໕ ຢຄ 4:5; ຈຣ 1:11; ແອວ 25:15–16; ອທ 12:19.</p>	<p>໖ 2 ນຟ 5:10. 5 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາຂອງອົບຮາຣາມ. 6 ກ ມຊຢ 3:15. 7 ກ 2 ນຟ 2:13. ໘ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. 12 1 ກ ເອຊາຢາ ບົດທີ 2–14 ຖືກອ້າງເຖິງ ຈາກແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ</p>	<p>ໂດຍນິໄຟ ໃນ 2 ນິໄຟ 12–24; ມີບາງຄຳທີ່ແຕກຕ່າງ ຊຶ່ງຄວນສັງເກດ. ໒ ເຮັບເຣີ ຄາຊາ, ພາຍເຖິງ "ນິກເຫັນພາບ." ພາຍຄວາມວ່າ ເອຊາຢາ ໄດ້ຮັບຂາວສານຂອງເພິ່ນ ຜ່ານທາງພາບນິມິດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.</p>
---	--	---

ເຢຣູຊາເລັມ.

2 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເມື່ອຈະມີ "ພູທີ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງ ະພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນເທິງຈອມ ະພູທັງຫລາຍ ຊຶ່ງມັນຈະສູງກວ່າເນີນພູທຸກໆໜ່ວຍ ແລະ ປະຊາຊາດທັງປວງຈະຫລົງໄຫລໄປບ່ອນນັ້ນ.

3 ແລະ ຜູ້ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈະໄປ ແລະ ເວົ້າວ່າ ມາເຖີດພວກທ່ານ, ໃຫ້ພວກເຮົາຂຶ້ນໄປຍັງພູເຂົາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທາະ ໄປຫາພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ ແລະ ພຣະອົງຈະສິດສອນພວກເຮົາເຖີງທາງຂອງພຣະອົງ ແລະ ພວກເຮົາຈະ "ເດີນຕາມທາງຂອງພຣະອົງ; ເພາະ ະກົດຈະອອກມາຈາກຊີໂອນ, ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມ.

4 ແລະ ພຣະອົງຈະ "ພິພາກສາໃນບັນດາປະຊາຊາດ ແລະ ຈະຕິຕຽນຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະ ພວກເຂົາຈະຕິດາບຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນພາກສົບໂຖ, ແລະ ຕິຫອກຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນກຸ່ວງ—ປະຊາຊາດຈະບໍ່ຍົກດາບຕໍ່ສູ້ກັນ, ທັງພວກເຂົາຈະບໍ່ຮຽນເລື່ອງສົງຄາມອີກຕໍ່ໄປ.

5 ໂອ້ ເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ, ຈົ່ງມາເຖີດພວກທ່ານເອີຍ ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາເດີນໄປໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງມາເຖີດ, ເພາະທ່ານທັງ

ຫລາຍ "ຫລົງທາງໄປ, ທຸກຄົນໄປຕາມທາງຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນ.

6 ສະນັ້ນ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ປະຖິ້ມຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບເສຍແລ້ວ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ "ພາມາທາງຕາເວັນອອກ, ແລະ ເຊື້ອພັງຄຳໝໍດູຄືກັນກັບ ະຊາວພິລິດສະຕິນ, ແລະ ພວກເຂົາສ້າງ ະຄວາມພໍໃຈກັບຄົນແປກຫ້າ.

7 ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍເງິນ ແລະ ຄຳ, ທັງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາຢ່າງລົ້ນເຫລືອ; ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍມ້າ, ທັງລົດມ້າຂອງພວກເຂົາຢ່າງລົ້ນເຫລືອ.

8 ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍ "ຮູບບູຊາ; ພວກເຂົາກາບໄຫວ້ສິ່ງທີ່ເຮັດຂຶ້ນດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ ຊຶ່ງແມ່ນມື້ວມືຂອງພວກເຂົາເຮັດຂຶ້ນ.

9 ແລະ ຄົນຕ່ຳຊ້າບໍ່ກົມຫົວ "ລົງ ແລະ ຄົນສູງສົ່ງບໍ່ຖ່ອມຕົວ, ສະນັ້ນ ຢ່າໃຫ້ອະໄພພວກເຂົາເລີຍ.

10 ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍ, ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນຫລີບຫີນ ແລະ "ລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ໃນຂີ້ຝຸ່ນ, ເພາະຄວາມຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ລັດສະໝີພາບແຫ່ງເດຊານຸພາບຂອງພຣະອົງຈະລົງທັນເຈົ້າ.

11 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄືຄວາມທະນົງຕົວຂອງມະນຸດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ອ່ອນນ້ອມລົງ, ແລະ ຄວາມຈອງຫອງ

2ກ ຢອ 3:17.
ຄມພ ຊີໂອນ.
ຂ ຄມພ ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ຄ ຄພ 49:25.
3ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ.
ຂ ເຮັບເຣີ ການສອນ, ຫລື ຄຳສອນ.

ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ.
4ກ 2 ນພ 21:2-9.
5ກ 2 ນພ 28:14;
ມຊຢ 14:6;
ແອວ 5:37.
6ກ ອສ ເຕັມໄປດ້ວຍ, ຖືກສິດສອນ, ຄວາມເຊື່ອທີ່ປ່າເຖືອນ.
ພສສ 106:35.

ຂ ຄມພ ພິລິດສະຕິນ.
ຄ ເຮັບເຣີ ສະໜັບສະໜູນ, ຫລື ເຮັດພັນທະສັນຍານຳ.
8ກ ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ.
9ກ ອສ ແກ່ພຣະເຈົ້າ; ເຂົານະມັດສະການຮູບບູຊາແທນ.
10ກ ແອວ 12:14.

ຈະຖືກປາບ, ໃນມື້ນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວຈະສູງສົ່ງ.

12 ເພາະ ັ້ວນ ຂອງ ຈອມ ໂຍທາ ຈະ ມາ ເທິງ ປະ ຊາ ຊາດ ທັງ ປວງ ໃນ ບໍ່ ຊ້າ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເທິງ ຄົນ ທຸກ ຄົນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເທິງ ຄົນ ຈອງ ຫອງ ແລະ ຄົນ ຫຍິ່ງ ຍະ ໂສ, ແລະ ເທິງ ຄົນ ທີ່ ຍົກ ຕົວ ຂຶ້ນ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ນຳ ລົງ ຕໍ່າ.

13 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ວັນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ມາ ເທິງ ຕົ້ນ ສົນ ສີດາ ທັງ ໝົດ ຂອງ ເລບານອນ, ເພາະ ມັນ ສູງ ແລະ ຍົກ ຕົວ; ແລະ ເທິງ ຕົ້ນ ໂອກ ທັງ ໝົດ ຂອງ ບາ ຊານ;

14 ແລະ ເທິງ ພູ ເຂົາ ສູງ ທັງ ໝົດ, ແລະ ເທິງ ເນີນ ພູ ທັງ ໝົດ, ແລະ ເທິງ ປະ ຊາ ຊາດ ທັງ ປວງ ທີ່ ຍົກ ຕົວ ຂຶ້ນ ແລະ ເທິງ ມະ ນຸດ ທຸກ ຄົນ.

15 ແລະ ເທິງ ຫໍ ສູງ ທຸກ ຫໍ, ແລະ ເທິງ ກຳ ແພງ ທີ່ ມີ ສິ່ງ ກົດ ຂວາງ ທຸກ ແຫ່ງ;

16 ແລະ ເທິງ ເຮືອ ທັງ ໝົດ ໃນ ທະ ເລ ແລະ ເທິງ ເຮືອ ທັງ ໝົດ ຂອງ ທາ ຣາ ສິດ, ແລະ ເທິງ ຮູບ ທີ່ ຫ້າ ຊົມ ທັງ ໝົດ.

17 ແລະ ຄວາມ ທະ ນົງ ຕົວ ຂອງ ມະ ນຸດ ຈະ ຖືກ ປາບ ລົງ, ແລະ ຄວາມ ຈອງ ຫອງ ຂອງ ມະ ນຸດ ຈະ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ຕໍ່າ ລົງ; ແລະ ໃນ ມື້ ັ້ວນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ດຽວ ຈະ ສູງ ສົ່ງ.

18 ແລະ ພຣະ ອົງ ຈະ ລົບ ລ້າງ ຮູບ ບູ ຊາ ທັງ ໝົດ.

19 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຫລືບ ຫີນ ແລະ ໃນ ຖ້ຳ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ເພາະ ຄວາມ ຍ້ານ ກົວ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ເກີດ ກັບ ພວກ ເຂົາ ແລະ ລັດ ສະ ພິ ພາບ ແຫ່ງ ເດ ຊານຸ ພາບ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈະ ລົງ ທັນ ພວກ ເຂົາ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ສັ້ນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຢ່າງ ຮ້າຍ ແຮງ.

20 ແລະ ໃນ ມື້ ັ້ວນ ມະ ນຸດ ຜູ້ ຫຍິ່ງ ຈະ ໂຍນ ຮູບ ບູ ຊາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ເຮັດ ດ້ວຍ ເງິນ ແລະ ຮູບ ບູ ຊາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ເຮັດ ດ້ວຍ ຄຳ, ຊຶ່ງ ພວກ ເຂົາ ເຮັດ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ຕົນ ຈະ ໄດ້ ກາບ ໄຫວ້ ລົງ ໄປ ຢູ່ ກັບ ຕົວ ຕຸ່ນ ກັບ ຕົວ ເຈຍ.

21 ເພື່ອ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຫລືບ ຫີນ ແຕກ ແລະ ບ່ອນ ຫີນ ກະ ບຸກ ະ ບຳ ເພາະ ຄວາມ ຍ້ານ ກົວ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ເກີດ ກັບ ພວກ ເຂົາ ແລະ ເດ ຊານຸ ພາບ ແຫ່ງ ລັດ ສະ ພິ ພາບ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈະ ລົງ ທັນ ພວກ ເຂົາ ເວລາ ພຣະ ອົງ ລຸກ ຂຶ້ນ ແລະ ສັ້ນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຢ່າງ ຮ້າຍ ແຮງ.

22 ທ່ານ ຈົ່ງ ັ້ຕັດ ຂາດ ຈາກ ມະ ນຸດ, ຊຶ່ງ ລົມ ຫາຍ ໃຈ ຂອງ ເຂົາ ຢູ່ ໃນ ຮູດັງ; ເພາະ ຢູ່ ໃນ ນັ້ນ ບໍ່ ທີ່ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ຍົກ ຍ້ອງ?

ບົດ ທີ 13

ຢູ່ ດາ ແລະ ເຢຣູ ຊາ ເລັມ ຈະ ຖືກ ລົງ ໄຫດ ເພາະ ການ ບໍ່ ເຊື່ອ ຟັງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ— ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອ້ອນ ວອນ ເພື່ອ ແລະ ພິ

<p>12 ກ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັງທີ ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຂ ມລກ 4:1; 2 ນພ 23:11; ຄພ 64:24.</p> <p>16 ກ ພຣະຄຳພີເປັນພາສາ ກຣີກ (ແຊັບທູອາຈິນ) ມີສຳນວນໜຶ່ງທີ່ພາສາເຮັບ</p>	<p>ເຮີບໍ່ມີ, ແລະ ກໍມີສຳນວນ ໜຶ່ງໃນພາສາເຮັບເຮີ ທີ່ ພາສາກຣີກບໍ່ມີ; ແຕ່ 2 ນພ 12:16 ມີທັງສອງ. ພສສ 48:7; ອຊກ 27:25.</p> <p>17 ກ ອສ ວັນແຫ່ງການສະ ເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນ</p>	<p>ເຈົ້າໃນລັດສະພິພາບ. 20 ກ ເຮັບເຮີ ໂຍນຖິ້ມ. 22 ກ ອສ ເຂົາເພິ່ງອາໄສມະນຸດ; ເຂົາມີອຳນາດພຽງເລັກ ນ້ອຍເມື່ອປຽບທຽບໃສ່ກັບ ພຣະເຈົ້າ. ມຊ 1:10.</p>
--	---	---

ພາກສາຜູ້ຄົນ ຂອງພຣະອົງ—ທິດາຂອງ ຊີໂອນຖືກສາບແຂງ ແລະ ທໍລະມານເພາະ ຄວາມເປັນຢູ່ທາງໂລກຂອງພວກເຂົາ— ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 3. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈອມ ໂຍທາ ຈະ ເອົາ ສິ່ງທີ່ຄົ້ນຈຸນຊີວິດ ເຊັ່ນ, ອາຫານທັງໝົດ ແລະ ນໍ້າທີ່ມີທັງໝົດອອກ ຈາກເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ຈາກຢູດາ—

2 ຜູ້ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ນັກຮົບ, ຜູ້ຕັດສິນ, ແລະ ສາດສະດາ, ຜູ້ທໍານາຍ, ແລະ ຜູ້ອາ ວຸໂສ;

3 ຜູ້ບັງຄັບຫ້າສິບຄົນ, ແລະ ຜູ້ທີ່ມີກຽດ, ຜູ້ປົກສາ, ແລະ ຜູ້ມີເລ່ຫລ່ຽມທີ່ມີຜິດ, ແລະ ນັກເວົ້າທີ່ມີໂວທານ.

4 ແລະ ເຮົາຈະກະທໍາໃຫ້ເດັກນ້ອຍເປັນ ເຈົ້າຊາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເດັກເກີດ ໃໝ່ຈະປົກຄອງພວກເຂົາ.

5 ແລະ ທຸກຄົນຈະຖືກຂົ່ມເຫັງໂດຍພວກ ກັນເອງ, ແລະ ໂດຍເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ; ເດັກນ້ອຍຈະປະພຶດອວດດີຕໍ່ຜູ້ອາວຸໂສ, ແລະ ຄົນຊົ່ວຈະຕໍ່ຕ້ານຄົນມີກຽດ.

6 ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຈະຍຶດຕົວພີ່ນ້ອງຂອງ ເຂົາໄວ້ໃນເຮືອນຂອງບິດາຂອງເຂົາ, ແລະ ຈະເວົ້າວ່າ: ເຈົ້າມີເສື້ອຜ້າແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ ເຈົ້າເປັນຜູ້ນໍາຂອງເຮົາເຖິດ, ແລະ ຢ່າໃຫ້ "ຄວາມຫາຍຍະນະເກີດຈາກມືຂອງເຈົ້າ—

7 ໃນມື້ນັ້ນເຂົາຈະຄັດຄ້ານໂດຍກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະບໍ່ເປັນ "ຜູ້ປິ່ນປົວເພາະວ່າໃນເຮືອນ ຂອງເຮົາບໍ່ມີອາຫານ ຫລື ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ; ຢ່າ

ເຮັດໃຫ້ເຮົາເປັນຜູ້ປົກຄອງຜູ້ຄົນເລີຍ.

8 ເພາະເຢຣູຊາເລັມ "ພິນາດແລ້ວ, ແລະ ຢູດາກໍ ະຕົກແລ້ວ, ເພາະວ່າຈາຂອງພວກ ເຂົາ ແລະ ການກະທໍາຂອງພວກເຂົາທີ່ຕໍ່ ຕ້ານພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຮັດໃຫ້ຊຸ່ນເຄືອງ ພຣະເນດແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະ ອົງ.

9 ການສະແດງສີໜ້າຂອງພວກເຂົາເປັນ ພະຍາມກ່າວໂທດພວກເຂົາ, ແລະ ປະ ກາດບາບຂອງພວກເຂົາເປັນ ຄືກັນກັບ "ໂຊໂດມ, ແລະ ພວກເຂົາຈະລີ້ຊ່ອນບໍ່ໄດ້. ວິບັດແກ່ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ, ເພາະ ພວກເຂົາໃຫ້ລາງວັນຄວາມຊົ່ວແກ່ຕົວ!

10 ຈົ່ງເວົ້າກັບຄົນຂອບທໍາວ່າ ເຂົາທັງ ຫລາຍຈະ "ເປັນສຸກ; ເພາະພວກເຂົາຈະ ໄດ້ຮັບຜົນຂອງການກະທໍາຂອງພວກເຂົາ ເອງ.

11 ວິບັດແກ່ຄົນຊົ່ວ ເພາະເຂົາຈະຕາຍ; ເພາະລາງວັນຈາກມືຂອງເຂົາຈະມາສູ່ເຂົາ!

12 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ເດັກນ້ອຍ ເປັນຜູ້ຂົ່ມເຫັງພວກເຂົາ, ແລະ ຜູ້ຍິງປົກ ຄອງພວກເຂົາ. ໂອ້ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ເຂົາທີ່ ຈະ "ນໍາພາເຈົ້າເປັນເຫດໃຫ້ເຈົ້າຫລົງຜິດ ແລະ ທໍາລາຍທາງເດີນຂອງເຈົ້າ.

13 ພຣະ ຜູ້ ເ ປັນ ເຈົ້າ ຍິນ ຂຶ້ນ ເພື່ອ "ສາບານ ແລະ ຍິນຂຶ້ນເພື່ອພິພາກສາຜູ້ ຄົນ.

14 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຂົ້າມາໃນການ ພິພາກສາພ້ອມດ້ວຍຜູ້ອາວຸໂສຂອງຜູ້ຄົນ ຂອງພຣະອົງ ແລະ "ເຈົ້າຊາຍຂອງພວກ ນັ້ນ; ເພາະເຈົ້າໄດ້ ະກິນ "ສວນອະງຸ່ນເຂົ້າ

13 6ກ ອຊຸຍ 3:6.
7ກ ເຮັບເຮີ ພັນ (ບາດແຜ); ຍົກຕົວຢ່າງ, ເຮົາບໍ່ສາມາດ ແກ້ໄຂບັນຫາຂອງເຈົ້າ.
8ກ ຍມຍ 9:11.
ຂ ພຄຕ 1:3.

9ກ ປຖກ 19:1, 4-7, 24-25.
ຄມພ ການຮ່ວມເພດ ກັບເພດດຽວກັນ.
10ກ ພບຍ 12:28.
12ກ ອຊຸຍ 9:16.
13ກ ເຮັບເຮີ ໂຕ້ຖຽງ.

ມກ 6:2; ຄພ 45:3-5.
14ກ ເຮັບເຮີ ຜູ້ປົກຄອງ, ຫລື ຜູ້ນໍາ.
ຂ ເຮັບເຮີ ຖືກທໍາລາຍ, ຫລື ຖືກເຜົາໄໝ້.
ຄ ອຊຸຍ 5:7.

ໄປ ແລະ ວ່ອງທີ່ປຸ້ນມາຈາກ ຳຄົນຍາກຈົນ ກໍຢູ່ໃນບ້ານຂອງເຈົ້າ.

15 ເຈົ້າ ໝາຍ ຄວາມວ່າ ແນວໃດ? ເຈົ້າ ຟາດພັນຜູ້ຄົນຂອງເຮົາເປັນຕ່ອນໆ, ແລະ ບົດໜ້າຂອງຄົນຍາກຈົນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

16 ຍິ່ງ ໄປກວ່ານັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ກ່າວວ່າ: ຍ້ອນວ່າລູກສາວຂອງຊີໂອນ ຊຶ່ງ ເປັນຄົນຈອງທອງ, ແລະ ຍ່າງຍິ່ນຄໍໄປທາງ ໜ້າ ແລະ ເຮັດຕາຍົວຢວນ, ຍ່າງໄປ ແລະ າເຮັດກະຕຸ້ງກະຕັ້ງ, ແລະ ເຮັດບາດຕິນດັງ ຕັ້ງຕັ້ງ—

17 ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ລົງທັນ ໃຫ້ ກະ ໂ ຈມ ໃນ ຫົວ ຂອງ ລູກ ສາວ ຂອງ ຊີໂອນເປັນເກັດ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ າພົບເຫັນສ່ວນລຶກລັບຂອງພວກເຂົາ.

18 ໃນ ມື້ ນັ້ນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນເຈົ້າຈະເອົາ ຄວາມກ້າຫານຂອງເຄື່ອງປະດັບທີ່ມີສຽງ ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ າພວກ, ແລະ າສາຍ ຄໍາຄຶກັນກັບດວງເດືອນໄປ;

19 ສ້ອຍຄໍ ແລະ ສ້ອຍແຂນ, ແລະ າຜ້າ ຄຸມ;

20 ໝວກ, ແລະ ເຄື່ອງປະດັບຂາ, ແລະ ຜ້າມັດຜົມ, ແລະ ແຜ່ນປະດັບ, ແລະ ຕຸ້ມຫູ;

21 ແຫວນ, ແລະ ເຄື່ອງເອ້ປະດັບດັງ;

22 າເສື້ອຜ້າ ເປັນ ຊຸດ ທີ່ ປຸງນຸ່ງຖ່າຍໄດ້, ແລະ ເສື້ອຄຸມ, ແລະ ຜ້າປົກຫົວ, ແລະ ກົບ ຫົບຜົມ;

23 າແວ່ນ, ແລະ ຜ້າລິນິນເນື້ອດີ, ແລະ ຜ້າຄຸມ, ແລະ ຜ້າປົກໜ້າ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ແທນ ກິ່ນຫອມຫວນຈະເປັນກິ່ນເໝັນ; ແທນຜ້າ ຄຸນ ແອວຈະເປັນ າຜ້າ ຂາດສ້ອຍ; ແລະ ແທນຜົມຕົກແຕ່ງຢ່າງດີຈະເປັນຫົວລ້ານ; ແທນ າຜ້າຄຸມທ້ອງຈະເປັນກະສອບຜ້າ; າການເຜົາໄໝ້ແທນຄວາມສວຍງາມ.

25 ພວກຜູ້ຊາຍຂອງ ເຈົ້າຈະລົ້ມຕາຍ ດ້ວຍດາບກັບຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າໃນສົງ ຄາມ.

26 ແລະ ປະຕູ ຂອງ ນາງ ຈະ ຄໍ່າ ຄວນ ແລະ ເປັນຫູກ; ແລະ ນາງຈະຢູ່ໂດດດ່ຽວ, ແລະ ນັ່ງຢູ່ພື້ນດິນ.

ບົດທີ 14

ຊີໂອນ ແລະ ທິດາຂອງມັນຈະຖືກໄຖ່ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສະອາດພາຍໃນພັນປີ—ປຸງທຽບ ກັບ ເອຊາຍາ 4. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ, ຜູ້ຍິງເຈັດຄົນຈະຍຶດ ຜູ້ຊາຍຄົນດຽວໄວ້, ໂດຍກ່າວວ່າ: ພວກ ເຮົາຈະກິນເຂົ້າຈີ່ຂອງພວກເຮົາເອງ, ແລະ ນຸ່ງເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຮົາເອງ; ຂໍພຽງແຕ່ ໃຫ້ພວກເຮົາໃຊ້ຊີ່ຂອງທ່ານ ໃຫ້ພົ້ນຈາກ າຄວາມຕິຕຽນເຖິດ.

2 ໃນມື້ນັ້ນ າກິ່ງງ່າຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

<p>14 ງ ອສ ຂອງທີ່ລັກມາ. ຈ 2 ນພ 28:12-13.</p> <p>16 ງ ອສ ຍ່າງດ້ວຍບາດກ້າວ ສູສີກັນໄປ, ຢ່າງໄວງ ໃນແບບດັດຈະລິດ.</p> <p>17 ງ ເຮັບເຮີ ເປີດເຜີຍ; ໝາຍເຖິງ “ເຮັດໃຫ້ ເຂົາອັບອາຍ.”</p> <p>18 ງ ອາດເປັນດາງງວມຜົມ. ຜູ້ນໍາມັກບໍ່ເຫັນດ້ວຍກັບ</p>	<p>ເຄື່ອງປະດັບຂອງຜູ້ຍິງ ຊຶ່ງ ກ່າວເຖິງຢູ່ໃນ ຂໍ້ທີ 18-23.</p> <p>ຂ ອສ ເຄື່ອງປະດັບທີ່ມີຮູບລັກ ສະນະຄືເດືອນອອກໃໝ່.</p> <p>19 ງ ເຮັບເຮີ ຜ້າຄຸມໜ້າ.</p> <p>22 ງ ເຮັບເຮີ ເສື້ອຜ້າທີ່ ສວຍສົດງົດງາມ.</p> <p>23 ງ ພ ເສື້ອຜ້າທີ່ສວຍ ສົດງົດງາມ.</p> <p>24 ງ ເຮັບເຮີ ຜ້າຂີ້ລົ້ວ.</p>	<p>ຂ ພ ເສື້ອຄຸມ.</p> <p>ຄ ພ ການຕິກາດ້ວຍເຫລັກ ເຜົາ (ເຄື່ອງໝາຍຂອງ ການເປັນຂ້າທາດ).</p> <p>14 1 ງ ອສ ມົນທົນຂອງການບໍ່ ແຕ່ງງານ ແລະ ບໍ່ມີລູກ.</p> <p>2 ງ ອຊຸຍ 60:21; 2 ນພ 3:5; ຢຄ 2:25.</p>
---	--	--

ຈະສວຍງາມ ແລະ ຮຸ່ງເຫລື້ອມ; ໝາກຜົນຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະດີເລີດ ແລະ ໜ້າຊື່ນຊົມແກ່ຊາວອິດສະຣາເອນຜູ້ໜີລອດມາໄດ້.

3 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນຊີໂອນ ແລະ ຄ້າງຢູ່ເຢຣູຊາເລັມ ຈະຖືກເອີ້ນວ່າຜູ້ບໍລິສຸດ, ທຸກຄົນຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນປັນດາຜູ້ມີຊີວິດໃນເຢຣູຊາເລັມ—

4 “ເມື່ອນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ສ້າງຄວາມສົກກະ ປົກອອກຈາກທິດາຂອງຊີໂອນ, ແລະ ຈະຊໍາລະເລືອດຂອງເຢຣູຊາເລັມຈາກທ່າມກາງພວກນັ້ນ ໂດຍວິນຍານແຫ່ງການພິພາກສາ ແລະ ໂດຍວິນຍານແຫ່ງ ການເຜົາໄໝ້.

5 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສ້າງເມກ ແລະ “ຄວັນເໝືອຕອນກາງເວັນ ແລະ ແສງຂອງແປວໄຟ ເພື່ອຕອນກາງຄືນຢູ່ເໜືອທີ່ອາໄສທຸກແຫ່ງຂອງພູຊີໂອນ, ແລະ ຢູ່ເໜືອບ່ອນຊຸມນຸມເມືອງນັ້ນ; ເພາະຈະມີການປ້ອງກັນ ເໜືອລັດສະໝີພາບທັງມວນຂອງຊີໂອນ.

6 ແລະ ຈະມີສະຖານທີ່ນະມັດສະການເປັນຮົ່ມບັງແດດໃນຕອນກາງເວັນ, ແລະ ເປັນ “ບ່ອນລີ້ໄພ, ແລະ ເປັນບ່ອນກຳບັງພະຍຸ ແລະ ຜົນ.

ບົດທີ 15

ສວນອະຈຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ອິດສະ

ຣາເອນ) ຈະເປົ່າແປນ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈະກະຈັດກະຈາຍໄປ—ວິບັດຈະມາເຖິງພວກເຂົາ ໃນສະພາບທີ່ຫລົງຜິດ ແລະ ການກະຈັດກະຈາຍໄປຂອງພວກເຂົາ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກເຄື່ອງສັນຍານຂຶ້ນ ແລະ ເຕົ້າໂຮມອິດສະຣາເອນ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 5. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈະຮ້ອງເພງເຖິງເພື່ອນທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນ “ເພງຂອງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບສວນອະຈຸນຂອງພຣະອົງ. ທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີສວນອະຈຸນຢູ່ແປງໜຶ່ງໃນເນີນພູທີ່ອຸດົມສົມບູນດ້ວຍໝາກຜົນ.

2 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ລ້ອມຮົ້ວໃຫ້ມັນ, ແລະ ເກັບຫີນໃນນັ້ນອອກ, ແລະ ປູກ “ແນວອະຈຸນພັນດີທີ່ສຸດ, ແລະ ສ້າງທໍ່ສູງໄວ້ກາງສວນ, ແລະ ເຮັດເຄື່ອງປັ່ນໝາກອະຈຸນໃນນັ້ນອີກ; ແລະ ພຣະອົງຫວັງວ່າມັນຈະໄດ້ໝາກອະຈຸນດີ, ແຕ່ໄດ້ຮັບໝາກອະຈຸນປ່າ.

3 ແລະ ບັດນີ້, ໂອ້ ຜູ້ອາໄສຂອງເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຢູດາ, ເຮົາຂໍໃຫ້ເຈົ້າຕັດສິນລະຫວ່າງເຮົາກັບສວນອະຈຸນຂອງເຮົາ.

4 ແລະ ຍັງມີອັນໃດອີກແດ່ ທີ່ເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃນສວນນີ້? ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອເຮົາຫວັງວ່າຈະໄດ້ໝາກອະຈຸນ, ແຕ່ໄດ້ຮັບໝາກອະຈຸນສົ້ມໝົດ.

4 ກ ອສ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊໍາລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ.
ຂ ຄມພ ຊໍາລະລ້າງ, ຖືກຊໍາລະລ້າງ, ການຊໍາລະລ້າງ.
ຄ ມລກ 3:2-3; 4:1.

5 ກ ອພຍ 13:21.
6 ກ ອຊຢ 25:4; ຄພ 115:6.
15 1 ກ ອສ ສາດສະດາແຕ່ງເພງຫລື ແຕ່ງກາບກອນ ເປັນຄຳອຸປະມາກ່ຽວກັບສວນອະຈຸນ, ສະແດງໃຫ້

ເຫັນເຖິງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຖິງຄວາມບໍ່ໄຫວຕົງຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ.
2 ກ ຢມຍ 2:21.

5 ແລະ ບັດມີໄປເຖິດ; ເຮົາຈະບອກເຈົ້າວ່າ ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດກັບສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ—ເຮົາຈະ ກ້າງ ຮົ່ວ ຂອງມັນອອກ, ແລະ ມັນກໍຈະຖືກກິນໝົດ; ແລະ ເຮົາຈະມ້າງກຳແພງຂອງມັນອອກ, ແລະ ມັນກໍຈະຖືກຢູ່ປູຍ່າລົງ;

6 ແລະ ເຮົາຈະປ່ອຍໃຫ້ຫຍ້າເກີດເຕັມໄປທົ່ວ, ແລະ ກິ່ງງ່າຂອງມັນຈະບໍ່ຖືກລິອອກ ແລະ ດິນຈະບໍ່ຖືກພວນ; ແຕ່ຈະມີ ກໍເຄືອ ແລະ ກົກໜາມຂຶ້ນມາ; ເຮົາຈະສັ່ງເມກບໍ່ໃຫ້ ມົນຕົກລົງມາຮຳສວນນີ້.

7 ເພາະ ສວນອະງຸ່ນຂອງຈອມໂຍທານັ້ນຄືເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະ ຄົນຂອງຢູດາຄືໄມ້ພັນດີຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພຣະອົງຈະລໍຄອຍ ການພິພາກສາ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ການຂົ່ມເຫັງຄວາມຊອບທຳ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ສຽງຮ້ອງໄຫ້.

8 ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ເສີມ ຮືອນຫລັງໜຶ່ງເຂົ້າກັບ ຮືອນອີກຫລັງໜຶ່ງ, ຈົນວ່າບໍ່ມີບ່ອນວ່າງເປົ່າ, ຊຶ່ງພວກເຂົາຈະໄດ້ ຢູ່ໂດຍລຳພັງໃນທ່າມກາງຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ!

9 ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນວ່າ, ເປັນຄວາມຈິງທີ່ບ້ານຮືອນຫລາຍຫລັງຈະຕ້ອງຮ້າງເປົ່າ, ແລະ ບ້ານໃຫຍ່ເມືອງງາມຈະປາດສະຈາກຜູ້ອາໄສຢູ່.

10 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສວນອະງຸ່ນສິບເອເຄີຈະໃຫ້ຜົນເທົ່າກັບໜຶ່ງ ບັດ, ແລະ ເມັດພືດໜຶ່ງໂຮເມີ ຈະມີຄ່າແຕ່ໜຶ່ງເອຟາ.

11 ວິບັດແກ່ຜູ້ຄົນທີ່ຕື່ນເຊົ້າ ເພື່ອ ເລີ່ມ

ຕື່ນຕົ້ມຂອງມືນເມົາ, ແລະ ດື່ມຕໍ່ໄປຈົນເຖິງຕອນກາງຄືນ, ເພາະ ເຫລົ່າອະງຸ່ນຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມືນເມົາ!

12 ແລະ ພິນ, ແລະ ຊໍ, ກອງ, ແລະ ປີ, ແລະ ເຫລົ່າອະງຸ່ນໃນງານລ້ຽງພວກເຂົາ; ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ ກໍເອົາໃຈໃສ່ວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ, ທັງບໍ່ພິຈາລະນາການກະທຳຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອີກ.

13 ສະນັ້ນ, ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຈຶ່ງໄປຫາການເປັນຊະເລີຍເພາະພວກເຂົາບໍ່ມີ ຄວາມຮູ້; ແລະ ຜູ້ມີກຽດຂອງພວກເຂົາກໍຫົວໂຫຍ, ແລະ ຜູ້ຊົນຂອງພວກເຂົາທຸ່ງໄປດ້ວຍຄວາມຫົວກະຫາຍ.

14 ສະນັ້ນ, ນະລົກຈຶ່ງຂະຫຍາຍຕົວຂອງມັນອອກ, ແລະ ເປີດປາກຂອງມັນອອກກວ້າງຈົນແທກບໍ່ໄດ້; ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຜູ້ຊົນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມວາງທ່າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຜູ້ທີ່ປິຕິຍິນດີຈະລົງໄປຫານະລົກນັ້ນ.

15 ແລະ ຄົນຕ່ຳ ຊ້າ ຈະ ຖືກນຳລົງໄປ, ແລະ ຄົນໃຫຍ່ໂຕ ຈະອ່ອນນ້ອມ, ແລະ ສາຍຕາຂອງຄົນທະນົງຕົວ ຈະອ່ອນໂຍນ.

16 ແລະ ຈອມໂຍທາຈະສູງສົ່ງໃນ ການພິພາກສາ, ແລະ ພຣະເຈົ້າທີ່ບໍລິສຸດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສັກສິດໃນຄວາມຊອບທຳ.

17 ຈາກນັ້ນຝູງແກະຈະຫາກິນຕາມພາສາຂອງມັນ, ແລະ ບ່ອນຮົກຮ້າງຂອງພວກທີ່ອ້ວນພິຈະມີພວກທີ່ແປກໜ້າມາກິນນຳ.

<p>5 ກ ພສສ 80:12. 6 ກ ອຊຢ 7:23; 32:13. ຂ ຢມຢ 3:3. 7 ກ ຄມພ ສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຂ ພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. 8 ກ ມກ 2:1-2.</p>	<p>ຂ ອສ ຖືກປະໃຫ້ຢູ່ຕາມລຳພັງ. ເຈົ້າຂອງທີ່ດິນຜູ້ຮັ່ງມີຈະຍຶດເອົາໄຮ່ນາຕອນເລັກນ້ອຍຂອງຄົນຍາກຈົນ. 10 ກ ອຊກ 45:10-11. 11 ກ ສພສ 23:30-32. ຂ ຄມພ ພຣະວາຈາ</p>	<p>ແຫ່ງບັນຍາ. 12 ກ ພສສ 28:5. 13 ກ ຮສອ 4:6. ຄມພ ຄວາມຮູ້. 16 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ພິພາກສາ.</p>
---	---	---

18 ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ດຶງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍດ້ວຍ ເຊືອກແຫ່ງ ກໍຄວາມ ໂອ້ອວດ, ແລະ ດຶງ ບາບ ະຄືກັບວ່າ ດຶງເຊືອກແກ່ກວນ;

19 ຜູ້ກ່າວວ່າ: ໃຫ້ພຣະອົງ ັຮືບຮ້ອນ, ໃຫ້ພຣະອົງເລັ່ງງານ ຂອງພຣະອົງ; ເພື່ອ ເຮົາຈະໄດ້ ະເຫັນ; ແລະ ຂໍໃຫ້ຄຳແນະນຳ ຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ ເຂົ້າມາໃກ້, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຮູ້.

20 ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ ັເອີ້ນຄວາມຊົ່ວວ່າດີ, ແລະ ຄວາມດີວ່າຊົ່ວ, ແລະ ເອີ້ນ ະຄວາມ ມີດວ່າແຈ້ງ, ແລະ ຄວາມແຈ້ງວ່າມີດ, ແລະ ເອີ້ນຄວາມຂົມວ່າຫວານ, ແລະ ຄວາມ ຫວານວ່າຂົມ!

21 ວິບັດແກ່ ັຄົນສະຫລາດໃນສາຍຕາ ຂອງຕົນເອງ ແລະ ຄວາມສັງມແຫລມໃນ ສາຍຕາຂອງຕົນເອງ!

22 ວິບັດ ແກ່ ຄົນ ໃຫຍ່ ໂຕ ທີ່ ດີ້ມ ເຫລົ້າ ອະງຸ່ນ, ແລະ ແກ່ຄົນແຂງແຮງທີ່ປະສົມ ເຄື່ອງດີ້ມແຮງ;

23 ຜູ້ທີ່ ຮັບ ຮອງ ຄົນ ຊົ່ວ ເພື່ອ ລາງ ວັນ, ແລະ ັເອົາຄວາມຊອບທຳຂອງຄົນຊອບ ທຳໄປຈາກເຂົາ!

24 ສະນັ້ນ, ຄືກັນກັບ ັໄຟ ໄໝ້ ະເພືອງ ເຂົ້າ, ແລະ ແປວໄຟລາມເລຍ ະຂີ້ແກບ, ຮາກຂອງມັນຈະຜຸອອກ, ແລະ ດອກຂອງ ມັນ ຈະ ຂຸ ຫລົ່ມ ຄືກັນກັບຂີ້ຝຸ່ນ; ເພາະວ່າ

ພວກເຂົາ ໂຍນກົດຂອງຈອມ ໂຍທາຖິ້ມ, ແລະ ະປະໝາດພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ບໍລິ ສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ.

25 ສະນັ້ນ, ັພຣະພິໂລດຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຈິ່ງເກີດກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງຈະເດ່ພຣະຫັດອອກໄປ ຕໍ່ ຕ້ານພວກເຂົາ, ແລະ ລົງທັນພວກເຂົາ; ແລະ ເນີນພູໄດ້ສັນສະເທືອນ, ແລະ ຊາກ ສົບຂອງພວກເຂົາສຶກຂາດຢູ່ກາງຖະໜົນ. ເພາະທັງໝົດນີ້ພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ ຍັງບໍ່ເຊົາເຫື່ອ, ແຕ່ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ ຍັງຍື່ນອອກມາ.

26 ແລະ ພຣະອົງຈະຍົກ ັເຄື່ອງສັນຍານ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດທີ່ຢູ່ທາງໄກ, ແລະ ຈະ ະເບິ່ງສຽງເອີ້ນພວກເຂົາຈາກທີ່ສຸດຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະ ະມາດ້ວຍຄວາມພ້າວພັງ; ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນບັນ ດາພວກເຂົາຈະອິດເມື່ອຍ ແລະ ເຕະສະ ດູດ.

27 ບໍ່ມີຜູ້ໃດ ຈະ ເຫງົາ ນອນ ຫລື ນອນ ຫລັບ; ທັງຜ້າຄຽນແອວກໍບໍ່ຫລຸດ, ຫລື ສາຍ ຮັດເກີບກໍບໍ່ຂາດ;

28 ລູກທະນູຂອງພວກເຂົາ ຈະ ແຫລມ, ແລະ ຄັນທະນູທັງໝົດຈະກົງ, ແລະ ເລັບ ມ້າຂອງພວກເຂົາຈະຄືກັນກັບຫີນເຫລັກ ໄຟ, ແລະ ລົ້ລົດຂອງພວກເຂົາຈະຄືກັນກັບ

18ກ ຄມພ ອວດອົງ, ຄວາມອວດອົງ.
ຂ ອສ ພວກເຂົາຖືກມັດ ໄວ້ຢູ່ກັບບາບກຳຂອງ ພວກເຂົາ ຄືກັນກັບສັດ ລາກແກ່ທີ່ຖືກຈ່ອງຈຳ.
19ກ ຢມຢ 17:15.
ຂ ອສ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຊື່ອ ໃນພຣະເມື່ອຊື່ອາ ຈົນກວ່າ ພວກເຂົາເຫັນພຣະອົງ.
20ກ ມຣນ 7:14, 18; ຄພ 64:16; 121:16.
ຂ 1 ຢຮ 1:6.

21ກ ສພສ 3:5-7; 2 ນພ 28:15.
23ກ ອສ ຕັດເຂົາຈາກສິດທີ່ ທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງເຂົາ.
24ກ ອບຢ 1:18; ມລກ 4:1-2; 2 ນພ 20:17.
ຂ ຢອ 2:5; 1 ນພ 22:15, 23; 2 ນພ 26:4, 6; ຄພ 64:23-24; 133:64.
ຄ ລກ 3:17; ມຊຢ 7:29-31.

ງ 2 ຊມອ 12:7-9.
25ກ ຄພ 63:32; ມຊ 6:27.
26ກ ຄມພ ບ້າຍສັນຍານ.
ຂ ພ ພາກທວິດ; ຍົກຕົວຢ່າງ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງການເຕົ້າ ໂຮມ.
ອຊຢ 7:18; 2 ນພ 29:2.
ຄ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ.

ລົມໝູນ, ແລະ ສຽງຂອງມັນຈະດັງກ້ອງຄືກັນກັບສຽງສິງ.

29 ມັນຈະດັງກ້ອງຄືກັນກັບ "ສິງໝູ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະດັງກ້ອງ, ແລະ ຄາບເທຍ໌ອ, ແລະ ມັນຈະຂົນໄປເສຍດ້ວຍຄວາມປອດໄພ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜຍາດເອົາໄດ້.

30 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ, ມັນຈະສົ່ງສຽງດັງຕໍ່ຕ້ານສັດຕູຄືກັນກັບສຽງດັງຂອງນ້ຳທະເລ; ແລະ ຖ້າຫາກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຫລົງເບິ່ງແຜ່ນດິນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມມືດ ແລະ ຄວາມເລົ່າສະຫລົດໃຈ, ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງກໍຖືກເຮັດໃຫ້ມືດມົວໃນພ້າສະຫວັນເສຍ.

ບົດທີ 16

ເອຊາຢາເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ບາບຂອງເອຊາຢາໄດ້ຮັບການອະໄພໂທດ—ເພິ່ນຖືກເອົາໃຫ້ທຳນາຍ—ເພິ່ນທຳນາຍເຖິງການປະຕິເສດຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດຂອງຊາວຢິວ—ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະກັບຄືນມາ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 6. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ໃນ "ປີທີ່ກະສັດອຸດສີຢາສິ້ນຊີວິດນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທັບຢູ່ເທິງບັນລັງສູງເດັ່ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄປຜ້າເຄື່ອງທັງຂອງພຣະອົງແຜ່ເຕັມພຣະວິຫານ.

2 ຢູ່ເໜືອພຣະອົງມີ "ເຊຣາຟິມຫລາຍອົງຍືນຢູ່; ແຕ່ລະອົງມີປົກຫົກປົກ, ແຕ່ລະອົງເອົາສອງປົກປົກໜ້າ, ສອງປົກປົກຕີນ, ແລະ ອີກສອງປົກໃຊ້ບິນໄປ.

3 ແຕ່ລະອົງຮ້ອງໃສ່ກັນ ແລະ ກ່າວວ່າ:

ບໍລິສຸດ, ບໍລິສຸດ, ບໍລິສຸດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານ; ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງແຜ່ກະຈາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ.

4 ແລະ "ເລົາປະຕູເຄື່ອນເພາະສຽງຂອງຜູ້ທີ່ຮ້ອງ, ແລະ ພຣະວິຫານເຕັມໄປດ້ວຍຄວັນ.

5 ຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ: ວິບັດເກີດ ກັບ ຂ້າພະເຈົ້າ! ເພາະ ຂ້າພະເຈົ້າ "ຫລົ້ມຈິມ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນທີ່ຮິມຝືປາກບໍ່ສະອາດ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ທ່າມກາງຜູ້ຄົນທີ່ຮິມຝືປາກບໍ່ສະອາດ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກະສັດ, ຈອມໂຍທາກັບຕາຕີນເອງແລ້ວ.

6 ຕໍ່ມາ ມີເຊຣາຟິມອົງໜຶ່ງໄດ້ບິນມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ, ມີ "ຖ່ານໄຟສີແດງໃນມືຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຈັບເອົາມາຈາກແທ່ນບູຊາດ້ວຍຄົມໜີບ;

7 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເອົາຖ່ານໄຟນັ້ນແປະໃສ່ປາກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລ້ວກ່າວວ່າ: ສິ່ງນີ້ໄດ້ຖືກປາກຂອງເຈົ້າແລ້ວ; "ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າກໍຖືກຍົກເລີກ, ແລະ ບາບຂອງເຈົ້າກໍໄດ້ຮັບອະໄພ.

8 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ເຮົາຈະສົ່ງຜູ້ໃດໄປ, ແລະ ແມ່ນໃຜຈະໄປເພື່ອພວກເຮົາ? ຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນວ່າ: ຂ້ານ້ອຍຈະໄປດອກ; ຈົ່ງສົ່ງຂ້ານ້ອຍໄປຖ້ອນ.

9 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງໄປບອກຜູ້ຄົນພວກນີ້ວ່າ—ພວກເຈົ້າຈະຟັງຫລາຍປານໃດ, ພວກເຈົ້າກໍຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈ; ພວກ

29 ກ 3 ນຟ 21:12-13.
16 1 ກ ອສ ປະມານ 750 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.
2 ອສ ຂອບເສື້ອຜ້າຂອງພຣະອົງ, ຫລື ຂອບເຄື່ອງທັງ.

2 ກ ຄມພ ເຄຣູບິມ.
4 ກ ເຮັບເຣີ ຮາກຖານຂອງຕີນປະຕູໄດ້ສິ້ນສະເທືອນ.
5 ກ ເຮັບເຣີ ຖືກຕັດອອກ; ຍົກຕົວຢ່າງ, ເພິ່ນໄດ້ໜັກໃຈຫລາຍ ເມື່ອສຳນຶກ

ໄດ້ເຖິງບາບກຳທີ່ເພິ່ນ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນມີ.
6 ກ ອສ ສິ້ນຍາລັກຂອງການຊຳລະລ້າງ.
7 ກ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ.

ເຈົ້າຈະເບິ່ງຄັກປານໃດ, ພວກເຈົ້າກໍຈະບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນ.

10 ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ໃຈຜູ້ຄົນພວກນີ້ມີດມົນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ທູຂອງພວກເຂົາໜວກ, ແລະ ປິດຕາຂອງພວກເຂົາເສຍ—ຍ້ານວ່າພວກເຂົາຈະເຫັນດ້ວຍຕາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ກໍໄດ້ຍິນດ້ວຍທູຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຂົ້າໃຈດ້ວຍໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແລ້ວປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ແລະ ໄດ້ຮັບການປົນປົງ.

11 ຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນຖາມວ່າ: ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຈະໃຫ້ເປັນຢ່າງນັ້ນປານໃດ? ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕອບວ່າ: ຈົນກວ່າຫົວເມືອງທັງຫລາຍຮ້າງເປົ່າປາດສະຈາກຜູ້ອາໄສຢູ່, ແລະ ເຮືອນບໍ່ມີຄົນ;

12 ແລະ ພຣະອົງຈະ ກວາດຕ້ອນຜູງຄົນອອກໜີໄປໄກໆ, ເພາະຈະມີການປະຖິ້ມອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນທ່າມກາງແຜ່ນດິນ.

13 ເຖິງແມ່ນວ່າຍັງເຫລືອຄົນຢູ່ພຽງໜຶ່ງໃນສິບ, ແລະ ພວກເຂົາຈະກັບມາ, ແລະ ຖືກກົນຄືກັນກັບຕົ້ນຖິນ ແລະ ຕົ້ນໂອກ, ຊຶ່ງເນື້ອແທ້ຂອງມັນຢູ່ໃນຕົ້ນເວລາໃບຂອງມັນຫລົ່ນອອກໄປ; ເພື່ອແກ່ນບໍລິສຸດຈະເປັນ ກໍເນື້ອແທ້ຂອງມັນ.

ບົດທີ 17

ເອຟະຣາອິມ ແລະ ຊີເຣຍປະກາດສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານຢູດາ—ພຣະຄຣິດຈະມາກຳເນີດກັບຍິງທີ່ບໍລິສຸດ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 7. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນສະໄໝຂອງອາຮາດຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງໂຍທາມ, ແລະ ໂຍທາມ ເປັນລູກຊາຍຂອງອຸດສີຢາ, ກະສັດຂອງຢູດາ, ຄືເຮສິນກະສັດຂອງຊີເຣຍ, ແລະ ເປກາເປັນລູກຊາຍຂອງເຣມາລີຢາ ກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຍຶດເອົາເມືອງນີ້ໄດ້.

2 ແລະ ເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດໄດ້ຂ່າວ, ມີຄວາມວ່າ: ຊີເຣຍຜູກສຳພັນກັບ ກໍເອຟະຣາອິມແລ້ວ. ແລະ ໃຈຂອງກະສັດ ແລະ ໃຈຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຫວັ່ນໄຫວຄືກັນກັບຕົ້ນໄມ້ໃນປາເໜັງຕິງດ້ວຍລົມພັດແຮງ.

3 ຈາກນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເອຊາຢາວ່າ: ບັດນີ້ເຈົ້າກັບ ກໍເອຊາຢາຊຸບ, ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຈົ່ງໄປເຝົ້າກະສັດອາຮາດຢູ່ບ່ອນຮ່ອງນ້ຳໄຫລມາສຸດ ເທິງຖະໜົນບ່ອນທີ່ເຮັດແຜ່ນຜ້າ;

4 ແລະ ບອກເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງສະຫງົບຈິດສະຫງົບໃຈ; ຢ່າຢ້ານກົວ ຫລື ທຸກໃຈເລີຍ, ເພາະຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງລູກຊາຍຂອງເຣມາລີຢາ, ກະສັດເຮສິນ ແລະ ຜູ້ຄົນຊີເຣຍນັ້ນ ບໍ່ມີອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງຫຍັງດອກ, ພວກເຂົາທັງສອງເປັນດັ່ງດິນໄຟມອດ ຊຶ່ງຍັງເຫລືອແຕ່ຄວັນ.

5 ເພາະວ່າຊີເຣຍ, ເອຟະຣາອິມ, ແລະ ລູກຊາຍຂອງເຣມາລີຢາໄດ້ແນະນຳຊົ່ວຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

6 ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຕໍ່ສູ້ກັບຢູດາ ແລະ ລົບກວນມັນ ແລະ ຍຶດເອົາເປັນຫົວເມືອງຂຶ້ນ,

10 ກ ມທ 13:14-15.
12 ກ 2 ກສ 17:18, 20.
13 ກ ອສ ຄືກັນກັບຕົ້ນໄມ້, ເຖິງແມ່ນໃບຂອງມັນຈະກະຈັດກະຈາຍໄປ, ແຕ່ຊີວິດ ແລະ ສັກກະຍະພາບຂອງການຜະລິດແກ່ນ ກໍຍັງ

ຄົງຢູ່ໃນຕົວຂອງຕົ້ນນັ້ນ.
17 2 ກ ອສ ພາກເໜືອທັງໝົດຂອງອິດສະຣາເອນ ໄດ້ຖືກເອີ້ນຕາມຊື່ຂອງເອຟະຣາອິມ, ຜູ້ນຳເຜົ່າຂອງພາກເໜືອ.
3 ກ ເຮັບເຮີ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະກັບຄືນມາ.

4 ກ ອສ ບໍ່ຕ້ອງວິຕົກກ່ຽວກັບການໂຈມຕີ; ກະສັດສອງອົງນັ້ນ ບໍ່ມີອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງຫຍັງ.
6 ກ ເຮັບເຮີ ແຍກມັນອອກຈາກກັນ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຕັ້ງລູກຊາຍຂອງຕາເບ
ເອນເປັນກະສັດບົກຄອງປະເທດນີ້.

7 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ມັນ
ຈະຕັ້ງຢູ່ບໍ່ໄດ້, ແລະ ທັງຈະເກີດຂຶ້ນບໍ່ໄດ້
ດອກ.

8 ເພາະເມືອງຫລວງຂອງຊີເຣຍຄີດາມັສ
ກັດ, ແລະ ຫົວໜ້າຂອງດາມັສກັດຄືເຣສິນ;
ພາຍໃນຫົກສິບຫ້າປີ ເອຟະຣາອິມຈະແຕກ
ຫັກຈົນວ່າບໍ່ມີຜູ້ຄົນ.

9 ແລະ ເມືອງຫລວງຂອງເອຟະຣາອິມຄື
ຊາມາເຣຍ, ແລະ ຫົວໜ້າຂອງຊາມາເຣຍ
ຄືລູກຊາຍຂອງເຣມາລີຢາ. ແນ່ນອນຖ້າ
"ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າບໍ່ຫລາຍ ເຈົ້າກໍຈະ
ສະຖາປະນາຂຶ້ນບໍ່ໄດ້.

10 ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັບສັ່ງກັບອາຮາດ
ອີກ, ມີຄວາມວ່າ:

11 ເຈົ້າ ຈົ່ງ ຂໍ "ເຄື່ອງໝາຍ ອັນ ສຳ ຄັນ
ຈາກ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ
ຂອງ ເຈົ້າ; ຈົ່ງ ຂໍ ທັງ ໃນ ຄວາມ ເລິກ, ຫລື ໃນ
ຄວາມ ສູງ ເບື້ອງ ບົນ.

12 ແຕ່ ອາຮາດ ທູນ ວ່າ: ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ບໍ່ ຂໍ
ເຄື່ອງໝາຍ ສຳ ຄັນ, ທັງ ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ບໍ່ "ທົດ
ລອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

13 ແລະ ເອຊາຢາຈິ່ງໄດ້ເວົ້າວ່າ: ບັດນີ້,
ທ່ານ ຈົ່ງ ຟັງ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດ; ມັນ
ເປັນເລື່ອງເລັກໜ້ອຍສຳລັບພວກເຈົ້າທີ່ຈະ
ລົບກວນມະນຸດ, ແຕ່ພວກເຈົ້າຈະລົບກວນ
ພຣະເຈົ້າອີກບໍ່?

14 ສະນັ້ນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເອງ ຈະ
ປະທານ ເຄື່ອງໝາຍ ແບບໜຶ່ງໃຫ້ພວກ
ເຈົ້າ—ຈົ່ງ ເບິ່ງ, "ຜູ້ຍິງບໍລິສຸດຜູ້ໜຶ່ງ ຈະ

ຕັ້ງທ້ອງ, ແລະ ຈະກຳເນີດລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ,
ແລະ ຈະເອີ້ນຊື່ຂອງເດັກນັ້ນວ່າ ະເອມານູ
ເອນ.

15 ເພິ່ນຈະກິນເນີຍ ແລະ ນ້ຳເຜິ້ງເພື່ອ
ຈະ ໄດ້ຮູ້ຈັກປະຕິເສດ ຄວາມຊົ່ວ ແລະ
ເລືອກເອົາຄວາມດີ.

16 ກ່ອນເວລາ "ເພິ່ນຈະຮູ້ຈັກປະຕິເສດ
ຄວາມຊົ່ວ ແລະ ເລືອກເອົາຄວາມດີນັ້ນ,
ແຜ່ນດິນຂອງກະສັດ ະທັງສອງອົງທີ່ພວກ
ເຈົ້າຢ້ານກົວຈະເພພັງຮ້າງເປົ່າ.

17 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບັນດານໃຫ້ວັນ
ໂຫດຮ້າຍ "ມາເຖິງເຈົ້າ, ແລະ ເຖິງຜູ້ຄົນ
ຂອງເຈົ້າ ແລະ ລາຊາວັງຂອງບິດາເຈົ້າ,
ວັນນັ້ນຈະໂຫດຮ້າຍກວ່າທຸກໆວັນທີ່ເຄີຍ
ມີມາຕັ້ງແຕ່ອານາຈັກຂອງ ະເອຟະຣາອິມ
ແຍກອອກຈາກຢູດາ, ຄືວັນນັ້ນກະສັດອັດ
ຊີເຣຍຈະມາທຳລາຍ.

18 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນມື້
ນັ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ "ຜິວເອົາແມງ
ໄມ້ທີ່ຢູ່ທາງໄກສຸດຂອງເອຍິບ ແລະ ຈະຜິວ
ປາກເອົາແມ່ເຜິ້ງທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງອັດຊີ
ເຣຍ.

19 ແລະ ມັນ ຈະ ມາ, ແລະ ມັນ ທັງ ໝົດ
ຈະ ມາ ຢູ່ ໃນ ຮ່ອມ ພູ, ແລະ ຢູ່ ໃນ ຖ້ຳ ໃນ ໂງ່ນ
ຫີນ, ແລະ ຢູ່ ໃນ ຟຸ່ມ ໄມ້, ແລະ ຢູ່ ເດີ່ນ ຫຍ້າ
ທັງ ໝົດ.

20 ໃນ ວັນ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ
ຈະ ຈ້າງ ເອົາ "ຊ່າງ ຕັດ ຜົມ ຈາກ ພາກ ແມ່ນ້ຳ
ເບື້ອງ ນັ້ນ, ຄື ະກະສັດ ອັດຊີເຣຍ, ເພິ່ນ ຈະ
ແຕກ ໜວດ, ແຕກ ຜົມ; ແລະ ແຕກ ຂົນ ໃນ ຕົນ ຕົວ
ຂອງ ເຈົ້າ ຖິ້ມ.

9 ກ 2 ຂຄ 20:20.
11 ກ ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ.
12 ກ ອສ ທົດສອບ, ລອງ
ເບິ່ງ, ຫລື ພິສຸດ.
14 ກ ຄມພ ຄົນບໍລິສຸດ.
ຂ ເຮັບເຮີ ພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່

ກັບເຮົາ.
ຄມພ ເອມານູເອນ.
16 ກ 2 ນພ 18:4.
ຂ 2 ກສ 15:30; 16:9.
17 ກ 2 ຂຄ 28:19-21.
ຂ 1 ກສ 12:16-19.

18 ກ ພ ພາກຫວິດ; ຍົກຕົວຢ່າງ,
ສັນຍານ, ຮ້ອງ. ອຊຢ 5:26.
20 ກ ອສ ແຜ່ນດິນຈະຖືກ
ທຳລາຍໂດຍຄົນຕ່າງຊາດ.
ຂ 2 ກສ 16:5-9.

21 ແລະ ເຫດການ ຈະ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ມື້ນັ້ນ, ຊາຍ ຜູ້ໜຶ່ງ ຈະ "ລ້ຽງ ງົວ ໂຕໜຶ່ງ ກັບ ແກະສອງ ໂຕ;

22 ແລະ ເຫດການ ຈະ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ, ເພາະ ຄວາມ ອຸດົມສົມບູນ ຂອງ ມີມ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ກິນ ເນີຍ; ເພາະ ທຸກຄົນ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ໃນ ແຜ່ນດິນ ຈະ ກິນ ເນີຍ ແລະ ນໍ້າ ເຜິ້ງ.

23 ແລະ ເຫດການ ຈະ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ມື້ ນັ້ນ, ທຸກແຫ່ງ, ບ່ອນ ທີ່ ມີ ຕົ້ນ ອະງຸ່ນ ພັນກົກ, ຊຶ່ງ ມີ ລາຄາ ໜຶ່ງ ພັນ "ຫລຽນ ຈະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ເຄືອ ແລະ ກົກໜາມ.

24 ຄົນ ຈະ ມາ ທີ່ນັ້ນ ດ້ວຍ ລູກທະນູ ແລະ ຄັນທະນູ, ເພາະ ທົ່ວ ແຜ່ນດິນ ຈະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ເຄືອ ແລະ ກົກໜາມ.

25 ແລະ ເມີນ ພູ ທຸກໜ່ວຍ ຈະ ຖືກ ຊຸດ ດ້ວຍ ຈີກ, ຄວາມ ຍ້ານກົວ ເຄືອ ແລະ ກົກ ໜາມ ຈະ ບໍ່ເກີດ ຈາກ ທີ່ນັ້ນ; ແຕ່ ມັນ ຈະ ເປັນ ບ່ອນ ທີ່ ສົ່ງ ຝູງ ງົວ ເຖິກ ອອກ ໄປ, ແລະ ເປັນ ບ່ອນ ຢູ່ ບຍ້າ ຂອງ "ຝູງ ສັດ ທີ່ ມີ ຄ່ານ້ອຍ.

ບົດທີ 18

ພຣະ ຄຣິດ ຈະ ເປັນ ເໝືອນ ຫີນ ທີ່ ຕໍາ ຕີນ ແລະ ເປັນ ເໝືອນ ແຮ້ວ ທີ່ ທ້າ ໆ ໄວ້— ຈົ່ງ ສະແຫວງ ທາ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນ ໝໍດູ ທີ່ ເວົ້າ ພໍ່າ— ຈົ່ງ ກັບ ມາ ຫາກິດ ແລະ ປະຈັກ ພະຍານ ເພື່ອ ເປັນ ການ ຊື່ນ ນໍາ— ປຽບທຽບ ກັບ ເອຊາຢາ 8. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຍິ່ງ ໄປ ກວ່ານັ້ນ, ພຣະ ຄໍາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້

ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ: ເຈົ້າ ຈົ່ງ ເອົາ ແຜ່ນໜັງ ກໍ່ໃຫຍ່ ມາ, ແລະ ຊຽນ ດ້ວຍ ປາກກາ ຂອງ ມະນຸດ ໃສ່ ໃນ ນັ້ນ ວ່າ, "ມາ ເຮົາ ຊາລານ ຫັດສະບັດ.

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ນໍາ ເອົາ "ພະຍານ ທີ່ ຊື່ສັດ ມາ ເຮັດ ບັນທຶກ ກັບ ຂ້າພະເຈົ້າ ຄື, ອູ ລິອາ ຜູ້ ເປັນ ປະໂລຫິດ, ແລະ ເຊກາຣີຢາ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຢເບເຣກີຢາ.

3 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ສົມສູ່ ຢູ່ ຮ່ວມ ກັບ "ເມຍ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ນາງ ໄດ້ ຕັ້ງ ທ້ອງ; ແລະ ໄດ້ ຄອດ ລູກ ມາ ເປັນ ຊາຍ. ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບອກ ຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ: ຈົ່ງ ເອີ້ນ ຊື່ ຂອງ ລາວ ວ່າ ມາ ເຮົາ ຊາລານ ຫັດສະບັດ.

4 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, "ກ່ອນ ຂໍ ເດັກ ນ້ອຍ ຜູ້ ນີ້ ໃຫຍ່ ຂຶ້ນ ມາ ພຮູ້ ຈັກ ເອີ້ນ ບົດ າມານ ດາ ໄດ້, ຊັບ ສົມ ບັດ ທັງ ໝົດ ໃນ ເມືອງ ດາມັສກັດ ແລະ ຂອງ ທີ່ ຍາດ ຊຶງ ມາ ໄດ້ ຈາກ ຊາມາເຣຍ ຈະ ຖືກ ກະສັດ ອັດຊີເຣຍ ຍຶດ ເອົາ ໄປ ໝົດ.

5 ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າພະເຈົ້າ ອີກ ວ່າ:

6 ຍ້ອນ ວ່າ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ໄດ້ ປະ ຕິ ເສດ ສາຍ ນໍ້າ "ຊີ ໂລອາ ທີ່ ງຽບ ສະຫງັດ, ແລະ ສັ່ນ ເຊັ່ນ ຕໍ່ ໜ້າ ກະສັດ ຂໍ ເຣສິນ ແລະ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຣມາລີຢາ;

7 ແລ້ວ ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ນໍາ ເອົາ ນໍ້າ ຈາກ ແມ່ນໍ້າ ທີ່ ໄຫລ ແຮງ, ແລະ ຫລາຍ ສາຍ "ມາ ຫາ ພວກ ເຂົາ ຈົນ ກະ ທັງ ກະສັດ ຂອງ ອັດຊີເຣຍ ແລະ ລັດ ສະ ພິ ພາບ ທັງ ໝົດ ຂອງ ເພີ່ນ; ແລະ ເພີ່ນ ຈະ ຂ້າມ

<p>21 ກ ອສ ພຽງ ແຕ່ ຜູ້ ຄົນ ທີ່ ກຸ້ມ ຕີນ ເອງ ຈຳນວນ ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ ຈະ ເຫລືອ ຢູ່.</p> <p>23 ກ ພ ຫລຽນ ເງິນ.</p> <p>25 ກ ເຮັບ ເຮົາ ຝູງ ແກະ, ຫລື ຝູງ ແບ້.</p> <p>18 1 ກ ເຮັບ ເຮົາ ລົງ ມື ບຸນ ຫັນ ທີ,</p>	<p>ເພີ່ນ ໄດ້ ຂອງ ບຸນ ມາ ໄວ.</p> <p>2 ກ ຄມພ ພະຍານ.</p> <p>3 ກ ອສ ເມຍ ຂອງ ເພີ່ນ.</p> <p>4 ກ ອຊຢ 8:4.</p> <p>ຂ 2 ນພ 17:16.</p> <p>ຄ 2 ກສ 15:29.</p> <p>6 ກ ປຖກ 49:10;</p>	<p>ປຈສ ປຖກ 50:24 (ພາກ ຫ້ອຍ ຫ້າຍ).</p> <p>ຂ ອຊຢ 7:1.</p> <p>7 ກ ອສ ມາ ຫາ ຊາວ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ທີ່ ຢູ່ ພາກ ໜຶ່ງ ກ່ອນ.</p>
---	--	--

ຫ້ວຍ ແລະ ຝັ່ງທັງໝົດຂອງເພິ່ນ.

8 ແລະ ັ້ ເພິ່ນ ຈະ ໄຫລ ຜ່ານ ຢູດາ ໄປ; ເພິ່ນ ຈະ ໄຫລ ແລະ ຖ້ວມ ຈົນ ເຖິງ ພຽງຄໍ; ແລະ ການກາງປົກຂອງເພິ່ນຈະເຕັມຄວາມກວ້າງຂອງແຜ່ນດິນຂອງພຣະອົງ, ໄອ້ ະເອມານູເອນ.

9 ັ້ ຈົ່ງພາກັນຍ້ານກົວເຖິດ, ໄອ້ ຊົນຊາດທັງຫລາຍ ເອີຍ, ເຈົ້າຈະຖືກຫັກເປັນຊົນສ່ວນ; ແລະ ບັນດາປະເທດໂກທັງໝົດຈົ່ງພັງເດີ້; ແລະ ຕຽມຕົວໄວ້ເຖິດ ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກຫັກເປັນຊົນສ່ວນ; ຈົ່ງຕຽມຕົວໄວ້ເຖິດ, ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກຫັກເປັນຊົນສ່ວນ.

10 ຈົ່ງ ວາງແຜນກັນ ແຕ່ມັນ ຈະບໍ່ສໍາເລັດ, ເວົ້າແຕ່ຈະບໍ່ມີປະໂຫຍດ; ັ້ ເພາະພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາແລ້ວ.

11 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍລິດທານຸພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ແນະນໍາຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ບໍ່ຄວນເດີນໃນເສັ້ນທາງທີ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເຮັດ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

12 ເຈົ້າຢາເວົ້າວ່າ, ັ້ ພັນທະມິດ, ແກ່ທຸກຄົນທີ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຈະເວົ້າວ່າ, ພັນທະມິດ; ທັງຢາຍ້ານກົວຄວາມຍ້ານກົວຂອງພວກເຂົາ, ຫລື ຢາຕົກໃຈເລີຍ.

13 ຖວາຍ ຄວາມ ສັກສິດ ແດ່ອົງ ຈອມໂຍທາເຖິດ, ແລະ ັ້ ໃຫ້ພຣະອົງເປັນທີ່ຍ້ານກົວຂອງເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ພຣະອົງເປັນທີ່ທ້າ

ເກງຂາມຂອງເຈົ້າ.

14 ແລະ ພຣະອົງເປັນ ັ້ ສະຖານທີ່ສັກສິດ; ແຕ່ເປັນເໝືອນ ະກ້ອນຫີນທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດລົ້ມ, ແລະ ເປັນສີລາທີ່ເຮັດໃຫ້ເຄືອງແຄ້ນໃຈຕໍ່ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນສອງເຜົ່າ, ເປັນກັບດັກ ແລະ ບ້ວງແຮ້ວຕໍ່ຜູ້ອາໄສຂອງເຢຣູຊາເລັມ.

15 ແລະ ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໃນບັນດາພວກເຂົາຈະ ັ້ ເຕະສະດຸດ ແລະ ລົ້ມລົງ, ແລະ ຖືກບ້ວງແຮ້ວ ແລະ ລົ້ມລົງເປັນບາດແຜ ແລະ ຖືກພາຕົວໄປ.

16 ຈົ່ງຜູກມັດປະຈັກພະຍານໄວ້, ຈົ່ງຜະນຶກ ັ້ ກົດໄວ້ໃນບັນດາສານຸສິດຂອງເຮົາ.

17 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະລໍຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ ັ້ ເຊື້ອງພຣະພັກຈາກເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຊອກຫາພຣະອົງ.

18 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ລູກຫລານທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອ ເປັນ ັ້ ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ເພື່ອເປັນການ ແປກປະ ຫລາດ ໃນອິດສະຣາເອນອັນມາຈາກຈອມໂຍທາ, ຜູ້ປະທັບຢູ່ເທິງພູຊີໂອນ.

19 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບອກ ກັບພວກທ່ານວ່າ: ຈົ່ງຊອກຫາ ັ້ ຄົນທີ່ລ້ຽງວິນຍານ, ແລະ ະໝໍດູທີ່ເວົ້າພໍ່າ ແລະ ຈົມພິມພໍ່າຢູ່ໃນລໍາຄໍ— ັ້ ເປັນການສົມຄວນແລ້ວ

<p>8 ກ ອສ ອັດຊີເຣຍຈະຊົມເຂົ້າໄປສູ່ຢູດານໍາອີກ.</p> <p>ຂ ຄມພ ເອມານູເອນ.</p> <p>9 ກ ອສ ສ້າງພັນທະມິດ.</p> <p>10 ກ ອສ ຢູດາ (ແຜ່ນດິນເອມານູເອນ) ຈະຖືກຮັກສາໄວ້.</p> <p>ພສສ 46:7.</p> <p>12 ກ ອສ ຢູດາບໍ່ຄວນເພິ່ງອາໄສແຜນການລັບກັບຄົນອື່ນ ເພື່ອຄວາມປອດໄພ.</p> <p>13 ກ ອສ ມີຄວາມຄາລະວະ</p>	<p>ແລະ ຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.</p> <p>14 ກ ອຊກ 11:15-21.</p> <p>ຂ 1 ປຕ 2:4-8;</p> <p>ຢຄ 4:14-15.</p> <p>15 ກ ມຫ 21:42-44.</p> <p>16 ກ ເຮັບເຮີ ການສອນ, ຫລື ຄໍາສອນ.</p> <p>ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ.</p> <p>17 ກ ອຊຢ 54:8.</p> <p>18 ກ ອສ ຊື່ຂອງເອຊາຢາ ແລະ</p>	<p>ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ໝາຍເຖິງ “ພຣະເຢໂຣວາຄຸ້ມຄອງ”; “ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະກັບຄືນມາ”; ແລະ “ລົງມືບຸ້ນທັນທີ, ເພິ່ນໄດ້ຂອງບຸ້ນມາໄວ້.”</p> <p>2 ນພ 17:3; 18:3.</p> <p>19 ກ ລລວ 20:6.</p> <p>ຂ ອສ ພໍ່ເວດມິນ, ພໍ່ດູ.</p> <p>ຄ 1 ຊມອ 28:6-20.</p>
---	--	--

ບໍ່ທີ່ຜູ້ຄົນບໍ່ຊອກຫາພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຈະໄດ້ຍິນ ຈາກຜູ້ຕາຍ?

20 ຊອກຫາກິດ ແລະ ປະຈັກພະຍານ; ແລະ ຖ້າຫາກ "ພວກເຂົາບໍ່ເວົ້າຕາມພຣະຄຳນີ້, ກໍຍ້ອນວ່າມັນບໍ່ມີຄວາມສະຫວ່າງຢູ່ໃນຕົວຂອງພວກເຂົາ.

21 ແລະ "ພວກເຂົາຈະຊັດເຊ ພະເນຈອນ ໄປດ້ວຍຄວາມໝົດຫວັງ ແລະ ອິດຢາກ; ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອພວກເຂົາຫົວຢາກກິນ, ພວກເຂົາຈະຄູດແຄ້ນ ແລະ ສາບແຊ່ງກະສັດກັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະ ແຫງນໜ້າຂຶ້ນຟ້າ.

22 ແລະ ພວກເຂົາຈະຫລຽວເບິ່ງໂລກ ແລະ ເຫັນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ແລະ ຄວາມມືດ, ຄວາມໝົນໝອງອັນເກີດຈາກຄວາມເຈັບປວດ, ແລະ ຈະຖືກຂັບໄລ່ເຂົ້າໄປໃນຄວາມມືດ.

ບົດທີ 19

ເອຊາຢາກ່າວກ່ຽວກັບພຣະເມຊີອາ—ຜູ້ຄົນໃນຄວາມມືດຈະເຫັນແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່—ເດັກນ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ເກີດມາໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາແລ້ວ—ເພິ່ນຈະເປັນອົງສັນຕິລາດ ແລະ ຈະປົກຄອງລາຊາບັນລັງຂອງດາວິດ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 9. ປະມານ 559–545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມໝົນໝອງ

ຈະຍິ່ງບໍ່ເທົ່າກັບທີ່ເຄີຍເປັນມາໃນຄວາມເດືອດຮ້ອນຂອງມັນ, ເມື່ອຄັ້ງທຳອິດ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ "ແຜ່ນດິນເສບູໂລນ ແລະ ແຜ່ນດິນເນັບທະລີເປັນທຸກພໍສົມຄວນ, ແລະ ຕໍ່ມາໄດ້ເຮັດໃຫ້ທຸກໜັກຫລາຍຂຶ້ນໂດຍທາງທະເລແດງເລີຍ ຈາກແມ່ນໍ້າຈໍແດນ ໃນຄາລີເລຂອງປະຊາຊາດ.

2 ຜູ້ທີ່ດຳເນີນໄປໃນ "ຄວາມມືດໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງມາແລ້ວ; ຄວາມສະຫວ່າງຍ່ອມສ່ອງເຖິງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເງົາແຫ່ງຄວາມຕາຍ.

3 ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊາດເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມສຸກ "ເພີ່ມຂຶ້ນ—ພວກເຂົາປິຕິຍິນດີໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງເຮັດເໝືອນດັ່ງຄົນປິຕິຍິນດີເມື່ອຍາມເກັບກ່ຽວ ຫລື ເໝືອນດັ່ງຄາວທີ່ພວກເຂົາແບ່ງປັນຂອງທີ່ຍຶດມາໄດ້.

4 ເພາະພຣະອົງໄດ້ຫັກແອກທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໜັກໜ່ວງ, ແລະ ໄມ້ຄານທີ່ພາດບ່າຂອງພວກເຂົາຫັກແລ້ວ.

5 ເພາະທຸກສະໜາມຮົບຂອງນັກຮົບຍ່ອມມີສຽງອີກກະທົກຢ່າງສັບສົນ, ແລະ ອາພອນໂຊກໄປດ້ວຍເລືອດ; ແຕ່ນີ້ຈະເປັນໄປດ້ວຍການເຜົາໄໝ້.

6 ເພາະວ່າ "ເດັກນ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງຈະເກີດມາເພື່ອພວກເຮົາ, ຈະປະທານບຸດຊາຍຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ແລະ ພຣະອົງຈະເປັນຜູ້ປົກຄອງພວກເຮົາ, ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ຜູ້ປະເສີດ, ຜູ້ປົກສາ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບ, ພຣະບິດາ

<p>19 ງ ພ ເພື່ອ. 20 ກ ອສ (ໃນ ຂໍ້ທີ 21–22) ນຳອີກ. 21 ກ ອສ ຊາວອິດສະຣາເອນ ຈະຖືກນຳໄປສູ່ການເປັນຊະເລີຍ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຟັງ.</p>	<p>19 1 ກ ມທ 4:12–16. 2 ກ "ຄວາມໝົນໝອງ" ແລະ "ຄວາມມືດ" ຄື ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ ແລະ ການເປັນຊະເລີຍ; "ແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່" ຄື ພຣະຄຣິດ.</p>	<p>3 ກ ອຊຢ 9:3. 6 ກ ອຊຢ 7:14; ລກ 2:11. ຂ ມທ 28:18. ຄ ຕຕ 2:13–14. ງ ແອວ 11:38–39, 44.</p>
--	--	--

ຜູ້ເປັນນິດ, ອົງ ສັນຕິລາດ.

7 ຄວາມ ຈະ ເລີນ ແຫ່ງ ການ ບົກຄອງ ແລະ ສັນຕິສຸກ ຈະ ບໍ່ມີທີ່ສຸດ, ເທິງບັນລັງ ຂອງດາວິດ, ແລະ ເໝືອອານາຈັກຂອງ ເພິ່ນເພື່ອວາງລະບຽບ, ແລະ ສະຖາປະນາ ຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມສະຫລາດສ່ອງໃສ ແລະ ຍຸດຕິທຳ, ເລີ່ມແຕ່ບັດນີ້ຈົນເຖິງຕະຫລອດ ການ. ຄວາມມັ່ງໝັ້ນຂອງຈອມໂຍທາຈະ ທຳການນີ້.

8 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະ ອົງເຖິງຢາໂຄບ ແລະ ມັນສ່ອງແສງມາເຖິງ ອິດສະຣາເອນ.

9 ແລະ ຜູ້ຄົນທັງປວງຈະຮູ້ຈັກ ເຖິງແມ່ນ ເອຟະຣາອິມ ແລະ ຜູ້ອາໄສຂອງຊາມາ ເຣຍທີ່ກ່າວດ້ວຍຄວາມຈອງທອງ ແລະ ດ້ວຍຄວາມເຍີ້ຍິ່ງຂອງໃຈວ່າ:

10 ຕືກທີ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍດິນຈິໄດ້ເພພັງລົງ ແລ້ວ, ແຕ່ພວກເຮົາຈະສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ດ້ວຍ ຫີນ; ກົກເດື່ອຖືກໂຄ່ນລົງແລ້ວ, ແຕ່ພວກ ເຮົາຈະປູກຕົ້ນສີດາແທນ.

11 ສະນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ ຜູ້ບໍລະປັກຂອງ ເຮສິນຕໍ່ສັກັບເພິ່ນ, ແລະ ຮວບຮວມສັດຕູຂອງເພິ່ນເຂົ້າກັນ;

12 ຊາວຊີເຣຍຢູ່ທາງໜ້າ ແລະ ຊາວ ພິລິດສະຕິນຢູ່ທາງຫລັງ; ແລະ ດ້ວຍປາກ ທີ່ອ້າໄວ້ ພວກເຂົາຈະ ກົກກິນອິດສະ ຣາເອນ. ເພາະທັງໝົດນີ້ ຈະພຣະພິໂລດ ຂອງພຣະອົງຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າເທື່ອ, ແຕ່ພຣະ ຫັດຂອງພຣະອົງຍັງຍິ່ນອອກມາ.

13 ເພາະ ຜູ້ຄົນ ບໍ່ໄດ້ທັນໄປທາພຣະ

ອົງ ຜູ້ລົງທັນພວກເຂົາ, ທັງພວກເຂົາບໍ່ ສະແຫວງຫາຈອມໂຍທາ.

14 ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕັດຫົວ ແລະ ຫາງກິ່ງກ້ານ ແລະ ຕົ້ນອອກຈາກ ອິດສະຣາເອນໃນມື້ດຽວ.

15 ຜູ້ອະວຸໂສຈະເປັນຫົວ ແລະ ສາດສະ ດາທີ່ສິດສອນຄວາມຕົວະຈະເປັນທາງ.

16 ເພາະຜູ້ນຳ ຂອງ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເປັນ ເຫດໃຫ້ເຂົາທຳຜິດ; ແລະ ຄົນທີ່ຖືກພວກ ເຂົານຳໄປຍ່ອມຖືກທຳລາຍ.

17 ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຈະບໍ່ມີ ຄວາມສຸກໃນຊາຍໜຸ່ມຂອງເຂົາ, ແລະ ທັງ ບໍ່ມີ ເມດຕາສົງສານຕໍ່ລູກກຳພ້າພໍ່ ແລະ ແມ່ພ້າຍຄົນໃດເລີຍ; ເພາະວ່າທຸກໆຄົນ ໃນພວກເຂົາເປັນຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄິດ, ແລະ ເປັນຄົນເຮັດຊົ່ວ ແລະ ທຸກໆປາກເວົ້າແຕ່ ຈຳແນວໄງ່. ເພາະທັງໝົດນີ້ພຣະພິໂລດຂອງ ພຣະອົງຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າເທື່ອ, ແຕ່ ພຣະຫັດ ຂອງພຣະອົງຍັງຍິ່ນອອກມາ.

18 ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເຜົາໄໝ້ດັ່ງໄຟ ມັນຈະກົກກິນເຄືອ ແລະ ກົກໜາມ, ແລະ ຈະເກີດໄຟຕາມກໍໂມ້ໃນປາ, ແລະ ມັນ ຈະລຸກລາມຂຶ້ນຄືກັນກັບການພຸ່ງຂຶ້ນຂອງ ຄວັນ.

19 ດ້ວຍພຣະພິໂລດຂອງຈອມໂຍທາ, ແຜ່ນດິນຈຶ່ງມືດ ແລະ ຜູ້ຄົນຈະເປັນຄົນນ້ຳ ມັນເຊື້ອໄຟ; ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະໄວ້ຊີວິດອ້າຍ ນ້ອງຂອງຕົນເລີຍ.

20 ແລະ ເຂົາ ຈະ ຍາດ ຊົງ ເອົາ ມື ຂວາ ແລະ ຍັງຫົວໂຫຍຢູ່; ແລະ ເຂົາຈະ ກົກ

<p>6 ຈ ຢຮ 14:27. 7 ກ ຄມພ ບົກຄອງ, ການບົກຄອງ. ຂ ດນອ 2:44. 8 ກ ອສ ຂ່າວສານຂອງສາດສະດາທີ່ຕໍ່ຈາກ (ຂໍ້ທີ 8-21) ເປັນ ຄຳເຕືອນຕໍ່</p>	<p>ສິບເຜົ່າພາກເໜືອ, ເອີ້ນວ່າ ອິດສະຣາເອນ. 11 ກ 2 ກສ 16:5-9. 12 ກ 2 ກສ 17:6, 18. ຂ ອຊຢ 5:25; 10:4. 13 ກ ອມ 4:6-12. 17 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດ</p>	<p>ຕາ, ຄວາມເມດຕາ. ຂ 2 ນຟ 9:28-29. ຄ ຢ 5:47; 6:4. 19 ກ ມກ 7:2-6. 20 ກ ພບຍ 28:53-57.</p>
---	---	--

ມີຊ້າຍແຕ່ເຂົາຍັງບໍ່ພໍໃຈ; ເຂົາຈະກິນເນື້ອ
ໜັງທີ່ແຂນຂອງຕົນເອງນຳອີກ—

21 ັນນາ ນາ ເຊ, ະເອຟະຣາອີມ; ແລະ
ເອຟະຣາອີມ, ມານາເຊ; ທັງສອງຈະຮ່ວມ
ກັນ ຕໍ່ສູ້ ັຍູດາ. ເພາະທັງໝົດນີ້ ພຣະພິ
ໂລດຂອງພຣະອົງຍັງບໍ່ທັນເຊົາເທື່ອ, ແຕ່
ພຣະທັດຂອງພຣະອົງຍັງຍິ່ນອອກມາ.

ບົດທີ 20

ຄວາມພິນາດຂອງອັດຊີເຣຍເປັນລັກສະ
ນະຂອງຄວາມພິນາດຂອງຄົນຊົ່ວໃນການ
ສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ—ຫລັງຈາກພຣະ
ອົງໄດ້ສະເດັດກັບຄືນມາ ມັນຈະມີຄົນພຽງ
ເລັກໜ້ອຍເຫລືອຢູ່—ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ
ຢາໂຄບຈະກັບມາໃນມື້ນັ້ນ—ປຽບທຽບກັບ
ເອຊາຢາ 10. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ
ຄ.ສ.

1 ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ອອກຄຳສັ່ງອັນບໍ່ຊອບທຳ
ແລະ ຂຽນເລື່ອງທຸກໜັກຊຶ່ງເຂົາກຳນົດຂຶ້ນ;

2 ເພື່ອຫັນຄົນຂັດສົນອອກໄປຈາກ
ການພິພາກສາ, ແລະ ເພື່ອເອົາສິດທິຈາກ
ຄົນທຸກຍາກຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໄປ, ເພື່ອ
ແມ່ໝ້າຍຈະໄດ້ເປັນເຄື່ອງຮັບຮອງຂອງ
ພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ກະ
ທຳໃຫ້ເດັກກຳພ້າພໍເປັນເຫຍື້ອຂອງພວກ
ເຂົາ!

3 ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດໃນວັນ
ແຫ່ງ ການມາຢັ້ງຢາມ ແລະ ໃນຄວາມ
ເປົ່າປຽວທີ່ຈະມາຈາກທາງໄກ? ພວກເຈົ້າ
ຈະໜີໄປເພິ່ງຜູ້ໃດ? ແລະ ຈະຖິ້ມລັດສະໝີ
ພາບຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ບ່ອນໃດ?

4 ປາດສະຈາກເຮົາແລ້ວ ພວກເຂົາຈະ
ກົມກົວລົງໃຫ້ນັກໂທດ, ແລະ ພວກເຂົາຈະ
ລົ້ມຕາຍຢູ່ກັບພວກທີ່ຖືກປະຫານ. ເພາະ
ທັງໝົດນີ້ພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງຍັງບໍ່
ທັນເຊົາເທື່ອ, ແຕ່ພຣະທັດຂອງພຣະອົງຍັງ
ຍິ່ນອອກມາ.

5 ໂອ້ ຊາວອັດຊີເຣຍເອີຍ, ຜູ້ເປັນໄມ້
ຄ້ອນ ແຫ່ງຄວາມໂມໂຫຂອງເຮົາ ແລະ
ເປັນໄມ້ແສ້ແຫ່ງຄວາມເຄືອງແຄ້ນ ຂອງ
ເຂົາ.

6 ເຮົາຈະສົ່ງເຂົາໄປ ຕໍ່ສູ້ກັບປະຊາຊາດ
ທີ່ໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ແລະ ເຮົາຈະບັນຊາເຂົາ
ໃຫ້ໄປຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ທີ່ເຮົາພິໂລດເພື່ອຍາດເອົາ
ຂອງທີ່ບຸ້ນມາ ແລະ ເພື່ອຍາດເອົາເຫຍື້ອ
ແລະ ເພື່ອຢຽບຢາພວກເຂົາລົງຄືກັນກັບຂີ້
ຕົມໃນຖະໜົນ.

7 ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈແນວນັ້ນ, ແລະ ໃຈ
ຂອງເຂົາກໍບໍ່ຄິດແນວນັ້ນ; ແຕ່ໃນໃຈຂອງ
ເຂົາ ຄືຈະທຳລາຍ ແລະ ຕັດປະຊາຊາດ
ອອກເສຍບໍ່ແມ່ນພຽງເລັກໜ້ອຍ.

8 ເພາະເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາ
ຂອງເຮົາເປັນກະສັດໝົດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

9 ເມືອງການໂນກໍເປັນເມືອງກັກເກມິດ
ແລ້ວແມ່ນບໍ່? ເມືອງຮາມັດກໍເປັນເມືອງ
ອາກບັດແລ້ວແມ່ນບໍ່? ເມືອງຊາມາເຣຍກໍ
ເປັນເມືອງດາມັສກັດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

10 ເໝືອນດັ່ງ ັນຂອງເຮົາໄປເຖິງບັນດາ
ລາຊາອານາຈັກຂອງຮູບບູຊາ, ຊຶ່ງຮູບຄວັດ
ສະຫລັກຂອງພວກເຂົານັ້ນດີລື່ນຂອງເຢຣູ
ຊາເລັມ ແລະ ຂອງຊາມາເຣຍ;

11 ຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ບໍ່ວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ເຮັດ
ຫຍັງກັບເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ຮູບບູຊາຂອງ

<p>21 ກ ຄມພ ມານາເຊ. ຂ ຄມພ ເອຟະຣາອີມ. ຄ ຄມພ ຢູດາ (ລູກຊາຍ ຂອງຢາໂຄບ).</p>	<p>20 ກ ພ ຄວາມຍຸດຕິທຳ. ຂ ຄມພ ແມ່ໝ້າຍ. 3 ກ ອສ ການລົງໂທດ. 5 ກ ອຊຢ 10:5.</p>	<p>6 ກ ອສ ຕໍ່ສູ້ກັບອິດສະຣາເອນ. 10 ກ ອສ ກະສັດແຫ່ງອັດຊີ ເຣຍ (ຂໍ້ທີ 10-11).</p>
--	---	--

ມັນຄືກັນກັບເຮົາໄດ້ເຮັດມາແລ້ວກັບຊາມາ
ເຮຍ ແລະ ຮູບບູຊາຂອງມັນ?

12 ດັ່ງ ນັ້ນ ເຫດການ ຈະ ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເມື່ອອົງພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳເລັດພາລະກິດທັງ
ໝົດຂອງພຣະອົງທີ່ພູຊີໂອນ ແລະ ທີ່ເຢຣູ
ຊາເລັມແລ້ວ, ພຣະອົງຈະລົງໂທດ "ຜົນ
ຂອງໃຈທີ່ອວດດີຂອງກະສັດແຫ່ງ ະອັດຊີ
ເຮຍ ແລະ ລັດສະໝີພາບແຫ່ງຄວາມໄຝ
ສູງຂອງເຂົາ.

13 ເພາະ "ເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ: ດ້ວຍຄວາມ
ຮຸນແຮງຂອງມືເຮົາ ແລະ ດ້ວຍປັນຍາຂອງ
ເຮົາ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຂຶ້ນມາ;
ເພາະເຮົາມີຄວາມເຂົ້າໃຈ; ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຍ້າຍ
ເຂດແດນຂອງຜູ້ຄົນ ແລະ ປຸ້ນເອົາຊັບສົມ
ບັດຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ເຮົາໄດ້ກົດຂີ່ຜູ້ອາ
ໄສເໝືອນດັ່ງຄົນກ້າ;

14 ແລະ ມີຂອງເຮົາພົບຂອງມີຄ່າຂອງ
ຜູ້ຄົນຄືກັນກັບຮັງນົກ; ແລະ ເຮົາເຕົ້າໂຮມ
ແຜ່ນດິນໂລກໄວ້ ທັງໝົດຄືກັນກັບຄົນເກັບ
ໄຂ່ທີ່ເຫລືອ; ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເໜັງປົກ ຫລື
ເປີດປາກ ຫລື ສົ່ງສຽງ.

15 "ຂວານ ະຈະ ອວດ ອ້າງ ຕົວ ມັນ ເອງ
ກັບຜູ້ທີ່ໃຊ້ມັນບໍ່? ເລື້ອຍຈະຫັນຄົມໃສ່ຄົນ
ທີ່ໃຊ້ມັນບໍ່? ໄມ້ສ້າວຈະແກວ່ງຕົວມັນເອງ
ໃສ່ຄົນທີ່ຍົກມັນຂຶ້ນບໍ່? ຫລື ວ່າ ໄມ້ຄ້ອນ
ເທົ່າຈະຍົກຕົວມັນຂຶ້ນເອງຄືກັບວ່າບໍ່ແມ່ນ
ໄມ້ບໍ່?

16 ສະນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈອມໂຍທາ,
ຈະ ສົ່ງ ຄວາມ ຕອມ ແຫ່ງ ມາ ໃນ ບັນດາ ຄົນ

ອ້ວນພີຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພາຍໃຕ້ "ລັດ
ສະໝີພາບຂອງເຂົາ ພຣະອົງ ຈະກໍ່ການ
ເຜົາໄໝ້ຂຶ້ນຄືກັນກັບການເຜົາໄໝ້ຂອງໄຟ.

17 ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງອິດສະ
ຣາເອນຈະເປັນແສງໄຟ ແລະ ພຣະຜູ້ບໍລິ
ສຸດຂອງເຂົາຈະກາຍເປັນແປວໄຟ ແລະ
ຈະເຜົາໄໝ້ ແລະ ກິນກິນເຄືອ ແລະ ກົກ
ໜາມໃນມື້ດຽວ;

18 ແລະ ຈະ "ກິນລັດສະໝີພາບຂອງ
ປ່າໄມ້ຂອງເຂົາ, ແລະ ສວນໝາກໄມ້ຂອງ
ເຂົາ, ທັງຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ; ແລະ
ເຂົາຈະເປັນເໝືອນເວລາຄົນເຈັບຊູດຊິດ
ລົງໄປ.

19 ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ "ເຫລືອ ໃນປ່າຂອງ
ເຂົາ ຈະ ເຫລືອຢູ່ພຽງເລັກໜ້ອຍ, ຈົນວ່າ
ເດັກນ້ອຍຈະນັບໄດ້.

20 ແລະ ເຫດການ ຈະ ບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນ
"ມື້ນັ້ນຄື, ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງອິດສະຣາເອນ
ແລະ ຄົນທີ່ໂຕນໜີໄປຂອງ ະເຊື້ອສາຍ
ຂອງຢາໂຄບຈະບໍ່ ະເພິ່ງພາອາໄສຜູ້ທີ່ຂ້ຽນ
ຕີເຂົາອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຈະເພິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນດ້ວຍ
ຄວາມຈິງ.

21 "ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຜູ້ທີ່
ເຫລືອຢູ່ຂອງຢາໂຄບ, ຈະກັບມາຫາພຣະ
ເຈົ້າຜູ້ຊົງມີລິດເດດ.

22 ອິດສະຣາເອນ ເອີຍ ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ
ຜູ້ຄົນຂອງເຈົ້າຈະເປັນຄືດັ່ງດິນຊາຍ ໃນ
ທະເລ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມີແຕ່ສ່ວນໜຶ່ງ

12 ກ ອສ ການອວດອ້າງ
ທີ່ຈອງຫອງ.
ຂ ຊຟຢ 2:13.
13 ກ ອສ ກະສັດແຫ່ງອັດຊີ
ເຮຍ (ຂໍ້ທີ 13-14).
15 ກ ອສ ກະສັດແຫ່ງອັດຊີ
ເຮຍສາມາດຮຸ່ງເຮືອງ
ກວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່?

ຂ ຄຳປຽບທຽບທັງໝົດໃນ
ຂໍ້ນີ້ ຖາມຄຳຖາມຢ່າງ
ດຽວກັນ: ມະນຸດ (ຍົກ
ຕົວຢ່າງ, ກະສັດແຫ່ງ
ອັດຊີເຮຍ) ສາມາດຮຸ່ງ
ເຮືອງກວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່?
16 ກ ອສ ກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຮຍ
(ຂໍ້ທີ 17-19) ນຳອີກ.

18 ກ ອສ ອັດຊີເຮຍຈະ
ສູນຫາຍໄປໝົດ.
19 ກ ອສ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ
ກອງທັບແຫ່ງອັດຊີເຮຍ.
20 ກ ອສ ຍຸກສຸດທ້າຍ.
ຂ ອມ 9:8-9.
ຄ ອສ ເພິ່ງອາໄສ.
21 ກ ອຊຢ 11:11-12.

ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຂົາເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະກັບມາ; ການທຳລາຍນັ້ນໄດ້ກຳນົດໄວ້ແລ້ວ ຈະ ຮ່ວມທັນໄປດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ.

23 ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ຈະ ກໍາລາຍ, ເຖິງແມ່ນກຳນົດໄວ້ທົ່ວແຜ່ນ ດິນ.

24 ສະນັ້ນ, ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈອມ ໂຍທາໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ໂອ້ ຜູ້ຄົນ ຂອງເຮົາ ເອີຍ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຊີໂອນ, ຢ່າ ໄດ້ ຍ້ານກົວ ຂາວອັດຊີເຣຍເລີຍ; ເຂົາຈະຕິເຈົ້າດ້ວຍ ໄມ້ຄ້ອນ ແລະ ຍົກໄມ້ແສ້ຂອງເຂົາຂຶ້ນໃສ່ ກໍເໝືອນທີ່ໃນເອຍິບ.

25 ເພາະ ຍັງ ອີກບໍ່ນານ ຄວາມ ເຄື່ອງ ແຄ້ນຈະຢຸດລົງ, ແລະ ຄວາມພິໂລດຂອງ ເຮົາຈະມຸ້ງເຖິງການທຳລາຍເຂົາ.

26 ແລະ ຈອມ ໂຍທາຈະໃຫ້ເກີດໄພພິ ບັດກັບເຂົາດັ່ງທີ່ພຣະອົງ ໂຈມຕີຄົນຂອງ ກໍມິດີອານທີ່ໜ້າຜາໂອເຣັບ; ແລະ ໄມ້ແສ້ ຂອງພຣະອົງຈະເຄ່ຍຢູ່ໃນທະເລ ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈະຍົກມັນຂຶ້ນຢ່າງທີ່ໃນເອຍິບ.

27 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນ ມື້ນັ້ນຄື ກໍາລະຂອງເຂົາຈະຖືກຍົກອອກ ຈາກບ່າຂອງເຈົ້າ ແລະ ແອກຂອງເຂົາຈະ ອອກຈາກຄໍຂອງເຈົ້າ, ແລະ ແອກຈະຖືກ ທຳລາຍເພາະ ການຊະໂລມ.

28 ກໍເຂົາໄດ້ມາຮອດອາອີແລ້ວ, ເຂົາ ໄດ້ຂ້າມມິກໂລນໄປ; ເຂົາໄດ້ເກັບສະບຽງ ອາຫານໄວ້ທີ່ມິກມາດ.

29 ເຂົາ ເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ຜ່ານທາງນັ້ນ ໄປ

ແລ້ວ; ເຂົາຢຸດພັກທີ່ເກບາ; ຮາມັດຍ້ານກົວ ຫລາຍ; ກິເບອາຂອງໂຊນໄດ້ໜີໄປແລ້ວ.

30 ໂອ້ ທິດາຂອງການລົມເອີຍ, ຈົ່ງສົ່ງ ສຽງຂຶ້ນໃຫ້ໄດ້ຍິນໄປຮອດລາອິດເຖີດ, ໂອ້ ອານາທິດທີ່ໜ້າສົງສານເອີຍ.

31 ມັດເມນາໄດ້ຍ້າຍອອກໄປແລ້ວ; ຜູ້ ອາໄສຂອງເກບິມໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຈະ ໜີໄປ.

32 ໃນມື້ນັ້ນ ເອງເຂົາຈະຢຸດຢູ່ທີ່ເມືອງ ໂນບ, ເຂົາຈະຍົກກຳບັນໃສ່ພູເຂົາຂອງ ທິດາຂອງຊີໂອນ, ເນີນພູຂອງເຢຣູຊາເລັມ.

33 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈອມໂຍທາ ຈະຕັດກິ່ງງ່າດ້ວຍກຳລັງອັນໜ້າຍ້ານກົວ; ແລະ ພວກທີ່ ສູງຍິ່ງຈະຖືກໂຄ່ນລົງມາ; ແລະ ພວກທີ່ຈອງທອງຈະຕ້ອງຖືກເຮັດໃຫ້ ອ່ອນນ້ອມລົງ.

34 ແລະ ພຣະອົງຈະຖາງສຸມໄມ້ໃນປ່າ ດ້ວຍຂວານ, ແລະ ເລບານອນຈະຕົກໂດຍ ພຣະຜູ້ມີລິດທານຸພາບ.

ບົດທີ 21

ຍາດວົງຂອງເຢຊີ (ພຣະຄຣິດ) ຈະຕັດສິນ ດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ—ຄວາມຮູ້ຂອງພຣະ ເຈົ້າຈະປົກຄຸມແຜ່ນດິນ ໂລກພາຍ ໃນພັນ ປີ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກຫລັກສັນຍານ ຂຶ້ນ ແລະ ເຕົ້າໂຮມອິດສະຣາເອນ—ປຽບ ທຽບກັບເອຊາຍໂຢ 11. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

22 ກ ຄພ 63:34. ຄພ ໂລກ— ທີ່ສຸດຂອງໂລກ. ຂ ອສ ເຖິງແມ່ນຕອນທີ່ ການລົງໂທດມາເຖິງ, ແຕ່ ຄວາມເມດຕາຍັງມີໃຫ້ຢູ່. 23 ກ ອສ ເຮັດໃຫ້ຄຳສັ່ງພົນາດ. 24 ກ ອສ ດັ່ງທີ່ຊາວເອຍິບໄດ້

ເຮັດໃນສະໄໝກ່ອນ. ອພຍ 1:13-14. 26 ກ ປຖກ 25:1-2; ຜປ 7:25. 27 ກ ອຊຍ 14:25. ຂ ຄພ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເຈີມໄວ້. 28 ກ ອສ ຄວາມກ້າວໜ້າ ຂອງກອງທັບແຫ່ງອັດຊີ

ເຮຍທີ່ເດີນໄປຫາເຢຣູຊາ ເລັມໄດ້ຖືກສືບຮູ້; ແລ້ວ (ຂໍ້ ທີ່ 33-34) ການກະທຳຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຕໍ່ຕ້ານ ພວກເຂົາ ໄດ້ຖືກບັນຍາຍ ໄວ້ເປັນຄຳອຸປະມາ. 33 ກ ຮລມ 4:12-13.

1 ແລະ ຈະ ມີ "ກິ່ງ ໄມ້ ອອກ ມາ ຈາກ ຂຸ້ນຂອງ ຢາດວົງຂອງ ຢາດວົງ, ແລະ ຮຸ່ນໄມ້ຈະເກີດ ອອກມາຈາກຮາກຂອງເພິ່ນ.

2 ແລະ "ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະສະຖິດຢູ່ເທິງເພິ່ນ, ວິນຍານແຫ່ງ ບັນຍາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ວິນຍານແຫ່ງ ການແນະນຳ ແລະ ພະລັງ, ວິນຍານແຫ່ງ ຄວາມຮູ້ ແລະ ແຫ່ງຄວາມຢາກເກາງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ;

3 ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ເພິ່ນມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ຢ່າງວ່ອງໄວໃນຄວາມຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ເພິ່ນ ຈະບໍ່ "ຕັດສິນຕາມສາຍ ຕາຂອງເພິ່ນ, ທັງຈະບໍ່ຕຳນິຕາມທີ່ຫຼຸຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ຍິນ.

4 ແຕ່ເພິ່ນຈະຕັດສິນຄົນທຸກຍາກດ້ວຍ "ຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ຕຳນິດ້ວຍຄວາມ ທ່ຽງທຳ ເພື່ອ "ຄົນໃຈອ່ອນໂຍນຂອງແຜ່ນ ດິນໂລກ; ແລະ ບ້ອງກັນສິດທິຂອງຜູ້ທີ່ຕຳ ຕ້ອຍ, ແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກຕິດ້ວຍຄຳສັ່ງ ຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຄົນຊົ່ວກໍຈະຕາຍດ້ວຍຄຳ ຕັດສິນຂອງເພິ່ນ.

5 ແລະ ຄວາມຊອບທຳຈະເປັນຜ້າຄຽນ ແອວຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຄວາມຊື່ສັດຈະເປັນ ຜ້າຄຽນ "ບັນແອວຂອງເພິ່ນ.

6 ໝາປ່າຈະຢູ່ກັບລູກແກະ, ເສືອດາວ ຈະນອນຢູ່ນຳລູກແບ້, ແລະ ລູກງົວກັບສິງ ໝຸ່ມ ແລະ ລູກສັດອ່ວນ ຈະຢູ່ດ້ວຍກັນ;

ແລະ ເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງຈະນຳພວກມັນ ໄປ.

7 ແລະ ງົວແມ່ກັບໝີຈະກິນນຳກັນ; ລູກ ຂອງ ພວກມັນກໍຈະນອນຢູ່ນຳກັນ; ແລະ ສິງຈະກິນເພືອງເຂົ້າຄືກັນກັບງົວເຖິກ.

8 ແລະ ເດັກນ້ອຍກິນນົມຈະຫລິ້ນໃນຮູ ຂອງ "ງູພິດ, ແລະ ເດັກນ້ອຍທີ່ເຊົານົມ ຈະ ວາງມືຂອງເຂົາໃນກິງ "ຮູຮ້າຍ.

9 ພວກມັນຈະ "ບໍ່ທຳຮ້າຍ ຫລື ທຳລາຍ ໄປທົ່ວພູເຂົາອັນສັກສິດຂອງເຮົາ ເພາະ ແຜ່ນດິນໂລກຈະເຕັມໄປ ດ້ວຍຄວາມຮູ້ ກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເໝືອນດັ່ງທະເລທີ່ ເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳ.

10 ແລະ ໃນ "ມື້ນັ້ນກະສັດອົງໃໝ່ຈາກ ຂຸ້ນ ຊາດທັງຫລາຍ; "ຄົນຕ່າງ ຊາດ ຈະ ສະແຫວງຫາ "ມັນ; ແລະ ການພັກຜ່ອນ ຂອງເພິ່ນຈະມີລັດສະໝີພາບ.

11 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນ ມື້ນັ້ນຄື ພຣະເຈົ້າຈະວາງພຣະຫັດລົງອີກ ເປັນເທື່ອ "ທີສອງ ເພື່ອນຳເອົາຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະອົງທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ກັບມາຈາກອັດຊີ ເຣຍ, ແລະ ຈາກເອີບ, ແລະ ຈາກບັດໂຣ, ແລະ ຈາກກູເຊ, ແລະ ຈາກເອລາມ, ແລະ ຈາກຊີນາ, ແລະ ຈາກຮາມັດ, ແລະ ຈາກ ເກາະໃນທະເລ.

12 ແລະ ພຣະ ອົງ ຈະ ຕັ້ງ "ຫລັກ ສັນ

21 1 ກ ຄພ 113:3-4.
ຂ ຄພ 113:1-2.
ຄ ເຢຊີແມ່ນບິດາຂອງ ດາ ວິດ; ມີຂໍ້ມູນບອກໄວ້ກ່ຽວ ກັບເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດ ດາວິດ ຊຶ່ງຕໍ່ມາພຣະ ເຢຊູໄດ້ກຳເນີດຈາກເຊື້ອ ສາຍນີ້.
ມກ 5:2;
ຮຮ 7:14.
ຄມພ ເຢຊີ.

2 ກ ອຊຢ 61:1-3.
3 ກ ຢຮ 7:24.
4 ກ ພສສ 72:2-4;
ມຊຢ 29:12.
ຂ ເຮັບເຮີ ຊີ້ຂາດ.
ຄ ຄມພ ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ.
5 ກ ພ ແອວ.
8 ກ ງູນ້ອຍທີ່ມີພິດຢູ່ປະ ເທດເອີບ.
ຂ ງູທີ່ມີພິດອີກໂຕໜຶ່ງ.

9 ກ ອຊຢ 2:4.
ຄມພ ພັນປີ.
ຂ ຄພ 101:32-33; 130:9.
10 ກ ອສ ຍຸກສຸດທ້າຍ.
ຈສ—ປ 1:40.
ຂ ຮມ 15:12;
ຄພ 113:5-6.
ຄ ຄພ 45:9-10.
ງ ພ ຫາເພິ່ນ.
11 ກ 2 ນພ 6:14; 25:17; 29:1.
12 ກ ຄມພ ບ້າຍສັນຍານ.

ຍານຂຶ້ນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດ ແລະ ຈະຊຸມ
ນຸມອິດສະຣາເອນທີ່ ະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ
ແລະ ະເຕົ້າໂຮມຄົນຂອງຢູດາທີ່ກະຈັດກະ
ຈາຍໄປເພື່ອເຂົ້າມາຈາກສີ່ທິດຂອງແຜ່ນ
ດິນໂລກ.

13 ແລະ ະຄວາມ ອິດ ສາ ຂອງ ເອຟະ
ຣາອິມຈະໝົດໄປ, ແລະ ຜູ້ບໍລະປັກຂອງ
ຢູດາຈະຖືກຕັດອອກ; ະເອຟະຣາອິມຈະບໍ່
ອິດສາ ະຢູດາ, ແລະ ຢູດາຈະບໍ່ລົບກວນ
ເອຟະຣາອິມ.

14 ແຕ່ພວກເຂົາຈະ ະບິນລົງທີ່ບ່າຂອງ
ພິລິດສະຕິນທາງຕາເວັນຕົກ; ພວກເຂົາຈະ
ຮ່ວມກັນປຸ້ນທາງຕາເວັນອອກ; ພວກເຂົາ
ຈະຍຶດເອົາເອ ໂດມ ແລະ ໂມອາບ; ແລະ
ລູກຫລານຂອງອໍາໂມນ ຈະເຊື່ອໜັງພວກ
ເຂົາ.

15 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ະທໍາລາຍ
ລິ້ນ ຂອງທະເລ ເອຍິບ ໃຫ້ໝົດລິ້ນ; ແລະ
ດ້ວຍລົມອັນມີລິດເດດຂອງພຣະອົງ, ພຣະ
ອົງຈະຍົກພຣະທັດເທິງແມ່ນໍ້າ ແລະ ຈະຕີ
ມັນໃຫ້ເປັນຮ່ອງນໍ້າເຈັດສາຍ ແລະ ໃຫ້ຄົນ
ຂ້າມໄປໄດ້ໂດຍຕີນບໍ່ປຸງກ.

16 ແລະ ຈະມີ ະທາງຫລວງຈາກອັດຊີ
ເຣຍສໍາລັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງທີ່ຍັງເຫລືອ
ຢູ່ດັງທີ່ມີຢູ່ສໍາລັບອິດສະຣາເອນ ໃນວັນທີ່
ພວກເຂົາຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນເອຍິບ.

ບົດທີ 22

ພາຍ ໃນ ພັນ ບົມະນຸດທຸກຄົນ ຈະສັນລະ
ເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ພຣະອົງຈະຢູ່ໃນ
ບັນດາພວກເຂົາ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ
12. ປະມານ 559–545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນທ່ານຈະກ່າວວ່າ: ໂອ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍຈະສັນລະເສີນ
ພຣະອົງ; ເຖິງແມ່ນວ່າ ພຣະອົງຈະພຣະພິ
ໂລດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍກໍຕາມ ພຣະພິໂລດຂອງ
ພຣະອົງຍັງຫັນກັບໄປ, ແລະ ພຣະອົງປອບ
ໃຈຂ້ານ້ອຍ.

2 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ເຈົ້າ ເປັນ ຄວາມ ລອດ
ຂອງຂ້ານ້ອຍ; ຂ້ານ້ອຍຈະ ະວາງໃຈ ແລະ
ຈະບໍ່ຢ້ານກົວເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ະພຣະ
ເຢໂຮວາ ເປັນກໍາລັງຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະ
ບົດເພງຂອງຂ້ານ້ອຍ; ແລະ ພຣະອົງເປັນ
ຄວາມລອດຂອງຂ້ານ້ອຍອີກ.

3 ສະນັ້ນ, ດ້ວຍຄວາມສຸກ ທ່ານຈະຕັກ
ະນໍ້າຈາກບໍ່ແຫ່ງຄວາມລອດ.

4 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນທ່ານຈະກ່າວວ່າ: ຈົ່ງ
ະສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງຮັອງທູນ
ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ຈົ່ງປະກາດ
ການກະທໍາຂອງພຣະອົງໃຫ້ບັນດາຜູ້ຄົນ
ທັງຫລາຍ, ຈົ່ງກ່າວວ່າພຣະນາມຂອງພຣະ
ອົງສູງສົ່ງ.

<p>12 ຂ 3 ນພ 15:15; 16:1–4. ຄ ນມຍ 1:9; 1 ນພ 22:10–12; ຄພ 45:24–25. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ. 13 ກ ຢມຍ 3:18. ຂ ເຜົາທີ່ຖືກນໍາພາໂດຍຢູດາ ແລະ ເອຟະຣາອິມ ເປັນ ສັດຕູກັນທາງປະຫວັດສາດ (ຫລັງຈາກເຫດການທີ່ໄດ້</p>	<p>ເກີດຂຶ້ນໃນ 1 ກສ 12:16– 20). ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ຄວາມ ເປັນສັດຕູກັນນີ້ ຈະໄດ້ຮັບ ການປິ່ນປົວ. ອຊກ 37:16–22. ຄມພ ອິດສາ. ຄ ຄມພ ຢູດາ (ລູກຊາຍ ຂອງຢາໂຄບ). 14 ກ ອສ ໂຈມຕີຄໍ່ອຍພູທາງ ຕາເວັນຕົກ ທີ່ເປັນເຂດ ຂອງຊາວພິລິດສະຕິນ. 15 ກ ຊກຍ 10:11.</p>	<p>16 ກ ອຊຍ 35:8; ຄພ 133:27. 22 ກ ມຊຍ 4:6; ຮລມ 12:1. ຂ ອພຍ 15:2; ພສສ 83:18. ຄມພ ເຢໂຮວາ. 3 ກ ຄມພ ນໍ້າທີ່ປະກອບ ດ້ວຍຊີວິດ. 4 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບ ໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ.</p>
--	---	---

5 ຈົ່ງ ຮ້ອງເພງສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ພຣະອົງຈະເຮັດສິ່ງທີ່ດີເລີດໃຫ້ເລື່ອງນີ້ຮູ້ກັນທົ່ວໄປໃນແຜ່ນດິນໂລກ.

6 ຜູ້ອາໄສຂອງຊີໂອນເອີຍ, ຈົ່ງ ຮ້ອງໂຮ່ແລະ ຮ້ອງເພງດ້ວຍຄວາມຊື່ນບານ; ເພາະພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນທ່າມກາງຂອງພວກເຂົາ.

ບົດທີ 23

ຄວາມພິນາດຂອງບາບີໂລນເປັນລັກສະນະຂອງຄວາມພິນາດ ໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ—ມັນຈະເປັນວັນແຫ່ງພຣະພິໂລດ ແລະ ການແກ້ແຄ້ນ—ບາບີໂລນ (ໂລກມະນຸດ) ຈະຕົກຕະຫລອດໄປ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 13. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ພາລະຂອງ ະບາບີໂລນ ຊຶ່ງເອຊາຢາລູກຊາຍຂອງອາໂມດໄດ້ເຫັນ.

2 ເຈົ້າຈົ່ງຍົກ ທຸງຂຶ້ນເທິງພູເຂົາອັນສູງເຖິດ, ຈົ່ງເບິ່ງສຽງໃຫ້ເຖິງພວກເຂົາ, ະຈົ່ງສັ່ນມື, ເພື່ອພວກເຂົາຈະເຂົ້າໄປໃນປະຕູຂອງຜູ້ທີ່ມີກຽດ.

3 ເຮົາບັນຊາ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດຂອງເຮົາແລ້ວ, ເຮົາໄດ້ເອີ້ນຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຮົາ, ເພາະຄວາມໂມໂຫຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຂົາຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຕິຍົນດີໃນຄວາມສູງສົ່ງຂອງເຮົາ.

4 ສຽງອີກກະທົກຂອງຝູງຊົນໃນພູເຂົາ

ເໝືອນດັ່ງສຽງຂອງຜູ້ຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ເປັນສຽງກົກກ້ອງຂອງ ະອານາຈັກຂອງປະຊາຊາດທີ່ມາ ະຮວມຕົວ, ຈອມໂຍທາໄດ້ລະດົມກອງທັບເພື່ອສົງຄາມ.

5 ພວກເຂົາທັງຫລາຍມາຈາກປະເທດທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກຈາກບ່ອນສຸດແຫ່ງສະຫວັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ອາວຸດແຫ່ງຄວາມເຄືອງແຄ້ນຂອງພຣະອົງຈະທໍາລາຍແຜ່ນດິນທັງໝົດ.

6 ເຈົ້າຈົ່ງຄວນຄາງເພາະວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ; ມັນຈະມາຄືກັນກັບຄວາມພິນາດຈາກອົງຊົງລິດອໍານາດຍິ່ງໃຫຍ່.

7 ສະນັ້ນ ທຸກໆມື້ຈະອ່ອນເພຍລົງ ແລະ ໃຈຂອງຄົນກໍ່ອ່ອນລົງ;

8 ແລະ ພວກເຂົາ ຈະ ຍ້ານ ກົວ; ຄວາມປວດ ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຈະຄອບງໍາພວກເຂົາ; ພວກເຂົາຈະເບິ່ງໜ້າກັນຢ່າງຕົກຕະລືງ; ໜ້າຂອງພວກເຂົາຈະເປັນຄືແປວໄຟ.

9 ຈົ່ງເບິ່ງ, ວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາເຖິງ, ຄວາມໂຫດຮ້າຍພ້ອມທັງພຣະພິໂລດ ແລະ ຄວາມແຄ້ນເຄືອງ ຢ່າງຮຸນແຮງທີ່ຈະປ່ອຍໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກຮ້າງເປົາ; ແລະ ພຣະອົງຈະ ທໍາລາຍຄົນບາບທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນໃຫ້ໝົດສິ້ນ.

10 ເພາະ ດາວ ແຫ່ງ ສະຫວັນ ແລະ ໝູ່ດາວທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນຈະບໍ່ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ; ະດວງຕາເວັນຈະມືດດັບ ແລະ ບໍ່ສ່ອງແສງ

<p>5 ກ ຄພ 136:28. 6 ກ ອຊຍ 54:1; ຊພຍ 3:14. 23 1 ກ ອສ ຂ້າວສານເຖິງຄວາມພິນາດ. 2 ຄວາມພິນາດແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງບາບີໂລນທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ, ມີທໍາມາຍຢູ່ໃນ</p>	<p>ອຊຍ 13 ແລະ 14, ເປັນແບບຢ່າງຂອງຄວາມພິນາດສຸດທ້າຍຂອງໂລກທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດ. ຄພ 133:5, 7, 14. ຄພ ບາເບນ, ບາບີໂລນ. 2 ກ ພ ບ້າຍສັນຍານ. ຄພ ບ້າຍສັນຍານ.</p>	<p>2 ອສ ໂບກມີ, ໃຫ້ສັນຍານ. 3 ກ ອສ ໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. 4 ກ ຊກຍ 14:2-3. 2 ຊກຍ 12:3. 9 ກ ຄພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ການຊໍາລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ. 10 ກ ຄພ ໂລກ—ທີ່ສຸດຂອງໂລກ.</p>
--	---	--

ຂອງ ມັນ ອອກ ໄປ, ແລະ ເດືອນ ຈະ ບໍ່ ໃຫ້ ແສງສະຫວ່າງຂອງມັນສ່ອງລົງມາ.

11 ແລະ ເຮົາ ຈະ "ລົງ ໂທດ ໂລກ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ, ແລະ ຄົນ ຊົ່ວ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ "ຄວາມອວດດີຂອງຄົນຈອງທອງຢຸດລົງ ແລະ ຍັບຍັ້ງຄວາມຖືຕົວຂອງຄົນຊົ່ວ.

12 ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຊອກຫາ "ຄົນ ຜູ້ ຫ່ຽງ ຍາກກວ່າ ຫາຄໍາແນວດີ; ແລະ ຫາມະນຸດ ຍາກກວ່າ ຫາຄໍາຂອງ ໂອເຟຍ.

13 ສະນັ້ນ, ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພ້າສະຫວັນ ສັ່ນ ສະເທີອນ, ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈະ "ເຄື່ອນຍ້າຍຈາກບ່ອນຂອງມັນ ໃນພຣະ ພິໂລດຂອງຈອມໂຍທາ ແລະ ໃນວັນແຫ່ງ ຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງພຣະອົງ.

14 ແລະ ມັນ ຈະ ເປັນ ຄືກວາງທີ່ຖືກຕາມ ລ່າ, ແລະ ຄືກັນກັບແກະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ; ແລະ ພວກເຂົາທຸກຄົນ ຈະ ຫັນ ໄປ ຫາ ຜູ້ຄົນຂອງ ຕົນເອງ, ແລະ ທຸກຄົນ ຈະ ໜີ ໄປ ໃນ ແຜ່ນ ດິນຂອງຕົນເອງ.

15 ທຸກ ຄົນ ທີ່ ອວດ ດີ ຈະ ຖືກ ແຫງ ໃຫ້ ຊອດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າ ຮ່ວມກັບຄົນຊົ່ວຈະລົ້ມຕາຍ ດ້ວຍຄົມດາບ.

16 ລູກ ຂອງພວກເຂົາ ຈະ ຖືກຫັນເປັນ ຕ່ອນໄປຕໍ່ໜ້າຂອງພວກເຂົາ; ເຮືອນຊານ ຂອງພວກເຂົາຈະຖືກປຸ້ນ ແລະ ເມຍຂອງ ພວກເຂົາຈະຖືກຂົ່ມຂືນ.

17 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ ຈະ ຍຸຍົງ ໃຫ້ ຊາວເມເດຍ ມາສັກກັບພວກເຂົາ ຊຶ່ງຈະບໍ່ເຫັນແກ່ເງິນ ແລະ ຄ່າ, ທັງບໍ່ຫ່ວງໃຍໃນມັນ.

18 ຄັນທະນູຂອງພວກເຂົາຈະສັງຫານ

ຊາຍໜຸ່ມ; ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີຄວາມ ສົງສານຕໍ່ລູກຈາກອຸທອນກ້ອນເລືອດ; ຕາຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ໄວ້ຊີວິດຂອງເດັກ ນ້ອຍເລີຍ.

19 ແລະ ບາບີ ໂລນ ຊຶ່ງຮຸ່ງເຮືອງ ໃນອາ ນາຈັກ, ເມືອງທີ່ "ສະຫງ່າງາມ ແລະ ເປັນ ທີ່ພູມໃຈຂອງຊາວເຄນເດຍ ຈະ ເປັນ ດັ່ງ "ເມືອງໂຊໂດມກັບເມືອງໂກໂມຣາທີ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໂຄ່ນລົ້ມມາແລ້ວ.

20 ແລະ ມັນຈະບໍ່ເປັນ "ບ່ອນຢູອາໄສ, ທັງ ຈະ ບໍ່ ເປັນ ບ່ອນ ຢູ່ ຈາກລຸ້ນສູລຸນ; ທັງ ຊາວອາຣາເບຍຈະບໍ່ຕັ້ງທັບອາໄສໃນບ່ອນ ນັ້ນ; ທັງບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງຄົນໃດທີ່ຈະໃຫ້ແກະ ຂອງຕົນນອນລົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

21 ແຕ່ສັດ "ປ່າຂອງທະເລຊາຍຈະນອນ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ; ແລະ ເຮືອນຊານຂອງພວກເຂົາ ຈະເຕັມໄປດ້ວຍສັດທີ່ຫອນ; ແລະ ມີກເຄົ້າ ຈະອາໄສຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ແລະ "ຜີສາດຈະກະ ໂດດເຕັ້ນຢູ່ບ່ອນນັ້ນ.

22 ແລະ ສັດປ່າຂອງເກາະຈະຫອນຢູ່ໃນ "ເຮືອນຊານເປົ່າປ່ຽວຂອງເມືອງນັ້ນ, ແລະ "ມັງກອນຈະຢູ່ໃນວັງອັນໜ້າແສນສຸກຂອງ ພວກເຂົາ; ແລະ ວັນເວລາຂອງມັນກໍໄກ້ ເຂົ້າມາແລ້ວ; ແລະ ວັນເວລາຂອງມັນຈະບໍ່ ໃຫ້ຍືດຍາວໄປ. ເພາະເຮົາຈະທຳລາຍມັນ ຢ່າງວ່ອງໄວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະເມດຕາ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ແຕ່ວ່າຄົນຊົ່ວຈະຕ້ອງຕາຍ.

ບົດທີ 24

ອິດສະຣາເອນ ຈະເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະ ຈະ

<p>11 ກ ມລກ 4:1. ຂ ຄພ 64:24. 12 ກ ອຊຢ 4:1-4. 13 ກ ຄພ ແຜ່ນດິນໂລກ— ພາວະສຸດທ້າຍຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກ.</p>	<p>19 ກ ອສ ຄວາມໂອ້ອວດ. ຂ ປຖກ 19:24-25; ພບຍ 29:23; 2 ນພ 13:9. 20 ກ ຍມຢ 50:3, 39-40. 21 ກ ອຊຢ 34:14-15.</p>	<p>ຂ ເຮັບເຮີ ຝູງແບ້, ວິນ ຍານຮ້າຍ. 22 ກ ເຮັບເຮີ ພະລາຊະວັງ. ຂ ເຮັບເຮີ (ບາງທີ) ໝາ ໂນ, ຫລື ໝາປາ.</p>
---	---	--

ຊົມ ຊົມກັບການພັກຜ່ອນ ໃນພັນປີ—ລູຊີເຟີໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສະຫວັນຍ້ອນການກະບົດ—ອິດສະ ຣາເອນ ຈະ ເອົາຊະນະບາບິໂລນ (ແຜ່ນດິນໂລກ)—ປຽບທຽບກັບເອຊາຍາ 14. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ເພາະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ເມດ ຕາຕໍ່ຢາໂຄບ ແລະ ຈະຍັງ ”ເລືອກ ອິດສະ ຣາເອນໄວ້ອີກ, ແລະ ຈະຕັ້ງເຂົາທັງຫລາຍໄວ້ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເອງ, ແລະ ະຄົນແປກຫ້າຈະສົມທົບເຂົ້າກັບເຂົາ ແລະ ເຂົາຈະຕິດພັນຢູ່ກັບເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ.

2 ”ແລະ ຊົມ ຊາດທັງຫລາຍຈະຮັບເຂົາ ແລະ ນຳເຂົາທັງຫລາຍ ໄປຫາບ່ອນຂອງເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈາກບ່ອນໄກໄປຫາທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ເຂົາຈະກັບມາຫາ ະແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາຂອງເຂົາ. ແລະ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນຈະມີກຳມະສິດໃນເຂົາ, ເປັນ ະທາດຊາຍຍິງໃນແຜ່ນດິນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຜູ້ທີ່ຈັບເຂົາເປັນຊະເລີຍຈະຖືກເຂົາຈັບໄປເປັນຊະເລີຍ; ແລະ ເຂົາຈະປົກຄອງຜູ້ທີ່ເຄີຍບົບບັງຄັບເຂົາ.

3 ແລະ ເຫດການ ຈະ ບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນມື້ນັ້ນ ຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໃຫ້ເຈົ້າ ະພັກຜ່ອນຈາກຄວາມເລົ່າສະຫລົດໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກຄວາມຍ້ານກົວຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກຄວາມເປັນທາດທີ່ລຳບາກໃນບ່ອນຊຶ່ງເຈົ້າຖືກບັງຄັບໃຫ້ຮັບໃຊ້.

4 ແລະ ເຫດການ ຈະ ບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນມື້

ນັ້ນຄື, ເຈົ້າຈະຍົກຄຳຫຍໍ້ຫຍັນນີ້ກ່າວຕໍ່ກະສັດແຫ່ງ ະບາບິໂລນວ່າ: ຜູ້ບົບບັງຄັບກໍສະຫງົບໄປແລ້ວນໍ, ເມືອງຄຳກໍສະຫງົບໄປດ້ວຍ!

5 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຫັກໄມ້ແສ້ຂອງຄົນຊົ່ວ, ໄດ້ປາບຄາຖາຂອງຜູ້ປົກຄອງແລ້ວ.

6 ຄົນ ທີ່ ຂ້າພັນຜູ້ຄົນ ໂດຍການ ຂຽນຕິດ້ວຍຄວາມໂມໂຫຂອງຕົນ, ຄົນທີ່ປົກຄອງປະຊາຊາດດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນຈຶ່ງຖືກຂົ່ມເຫັງ ແລະ ບໍ່ມີໃຜຂັດຂວາງ.

7 ທັງແຜ່ນດິນໂລກກຳລັງພັກຜ່ອນ ແລະ ມີດຽບ; ເຂົາເປັ່ງສຽງ ”ຮ້ອງເພງ.

8 ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ”ຕົ້ນ ສົນຊົມເຈົ້າ, ແລະ ຕົ້ນ ສິດາແຫ່ງ ເລບານອນນຳອີກ, ກ່າວວ່າ: ເພາະວ່າເຈົ້າ ະໂຄ່ນລົ້ມແລ້ວກໍບໍ່ມີ ະຄົນຕັດໄມ້ຂຶ້ນມາໂຄ່ນພວກເຮົາ.

9 ”ນະລົກທາງລຸ່ມກໍຕື່ນເຕັ້ນເພື່ອຕ້ອນຮັບເຈົ້າ ເມື່ອເຈົ້າມາ ມັນປຸກໃຫ້ ະຜິທຸກໂຕມາຕ້ອນຮັບເຈົ້າ; ຄືຜູ້ຊົ່ງເຄີຍເປັນຜູ້ນຳຂອງໂລກ, ມັນເຮັດໃຫ້ບັນດາຜູ້ເຄີຍເປັນກະສັດແຫ່ງປະຊາຊາດທັງຫລາຍລຸກຂຶ້ນມາຈາກບັນລັງຂອງເຂົາ.

10 ເຂົາທັງໝົດຈະເວົ້າ ແລະ ກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າກໍ່ອ່ອນແອຄືພວກເຮົາບໍ່? ເຈົ້າກາຍມາເປັນຄືກັນກັບພວກເຮົາແລ້ວບໍ່?

11 ຄວາມໂອ້ອວດຂອງເຈົ້າຖືກນຳລົງມາສູ່ຫລຸມຜັງສົບ; ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຍິນສຽງພົນຂອງເຈົ້າ; ໂຕໜອນຈະເປັນເສື້ອນອນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ໂຕໜອນຈະເປັນຜ້າຫົ່ມຂອງເຈົ້າ.

12 ເຈົ້າຕົກຈາກສະຫວັນ ະໄດ້ຢ່າງໃດ,

24 1 ກ ຊຸກຍ 1:17.
ຂ ອຊຸຍ 60:3-5, 10.
2 ກ ອສ ປະຊາຊາດອື່ນໆຈະຊ່ວຍເຫລືອອິດສະຣາເອນ.
ຂ ຄມພ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

ຄ ອຊຸຍ 60:14.
3 ກ ຢຊ 1:13;
ຄພ 84:24.
4 ກ ຄມພ ບາເບນ, ບາບິໂລນ.
7 ກ ອຊຸຍ 55:12.
8 ກ ເຮັບເຮີ ຕົ້ນແປກ.

ຂ ອສ ຕາຍ.
ຄ ເຮັບເຮີ ຄົນຕັດ (ຕົ້ນໄມ້) ບໍ່ໄດ້ມາໂຄ່ນພວກເຮົາ.
9 ກ ຄມພ ນະລົກ.
ຂ ອສ ວິນຍານທີ່ເລື່ອນລອຍ.
12 ກ ຄພ 76:26.

ໂອ້ ລູຊິເຟີ, ໂອລົດແຫ່ງເວລາເຊົ້າ! ເຈົ້າ
ຖືກຕັດລົງສູ່ພື້ນດິນ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ປະຊາຊາດ
ອ່ອນແອ.

13 ເພາະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຢູ່ໃນໃຈວ່າ: "ເຮົາ
ຈະຂຶ້ນໄປສະຫວັນ, ເຮົາຈະເຂົ້າຊຸບັນລັງ
ຂອງ ເຮົາເໝືອດວງດາວທັງ ຫລາຍຂອງ
ພຣະເຈົ້າ; ເຮົາຈະນັ່ງຢູ່ເໜືອເຫລົ່າທູດທີ່
ມາຊຸມນຸມ, ໃນແດນໄກຂອງ ສິດເໜືອນຳ
ອີກ;

14 ເຮົາ ຈະຂຶ້ນ ໄປເໜືອຄວາມສູງຂອງ
ເມກ; ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຕົວເຮົາເອງເໝືອນ
ອົງຜູ້ສູງສົ່ງ.

15 ແຕ່ເຈົ້າຖືກນຳລົງມາສູ່ນະລົກ, ລົງມາ
ສູ່"ເຫວ.

16 ບັນດາຜູ້ທີ່ເຫັນເຈົ້າຈະ "ຈ້ອງມອງ
ເບິ່ງເຈົ້າ, ແລະ ຈະພິຈາລະນາເຈົ້າ, ແລະ
ຈະເວົ້າ ວ່າ: ນີ້ບໍ່ຜູ້ທີ່ ເຮັດ ໃຫ້ ແຜ່ນດິນ
ໂລກສັ່ນສະເທືອນ, ຜູ້ທີ່ສັ່ນອານາຈັກທັງ
ຫລາຍ?

17 ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ໂລກ ເປັນ ເໝືອນ ດັ່ງ
ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ທຳລາຍທົວ
ເມືອງຕ່າງໆ, ແລະ ບໍ່ຍອມໃຫ້ນັກໂທດກັບ
ໄປບ້ານຂອງເຂົາ?

18 ກະສັດທັງໝົດຂອງປະຊາຊາດ, ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ເຂົາທັງໝົດນອນຢູ່ຢາງມີກຽດ,
ຕ່າງກໍຢູ່ໃນ "ເຮືອນຂອງຕົນ.

19 ແຕ່ເຈົ້າຖືກໂຍນອອກຈາກຫລຸມສົບ
ຂອງເຈົ້າຄືກັນກັບ "ກິ່ງກ້ານທີ່ໜ້າກຽດຊົງ,

ດັ່ງຊາກສົບທີ່ຖືກຢຽບຢຳຢູ່ໃຕ້ຕີນ ແລະ
ສ່ວນສຸດທ້າຍຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າທີ່ຖືກແທງ
ດ້ວຍດາບ, ຊຶ່ງລົງໄປຍັງ ສິນຂອງຫລຸມ
ສົບ.

20 ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຝັງສົບຮ່ວມກັບ
ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍ
ແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຂັ້ມຂ້າຜູ້ຄົນຂອງ
ເຈົ້າ; ຂໍຢາໃຫ້ມີໃຜເອີ້ນເຖິງຊື່ຂອງ "ລູກ
ຫລານຂອງຜູ້ ສະກະທຳຄວາມຊົ່ວອີກເລີຍ.

21 ຈົ່ງຕຽມການສັງຫານລູກຫລານຂອງ
ເຂົາເຖິດ ເພາະ "ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງບັນ
ພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາ, ຍ້ານວ່າເຂົາຈະ
ລຸກຂຶ້ນເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ ແລະ ເຮັດ
ໃຫ້ແຜ່ນດິນ ໂລກເຕັມໄປດ້ວຍຫົວເມືອງ
ຕ່າງໆ.

22 ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະລຸກ
ຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ເຂົາ, ແລະ ຈະຕັດ "ຊີ້ ແລະ ຜູ້ທີ່
ເຫລືອຢູ່ອອກຈາກບາບີໂລນ, ຈະຕັດລູກ
ຫລານ ສິ່ງພັນອອກເສຍ, ພຣະເຈົ້າໄດ້
ກ່າວ.

23 ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ມັນເປັນ "ກຳມະສິດ
ຂອງນົກຍາງ, ແລະ ເປັນ ໜອງນ້ຳ; ແລະ
ເຮົາຈະກວາດມັນດ້ວຍ ສຸພອຍ ແຫ່ງຄວາມ
ພິນາດ ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້ແຫລະ.

24 ຈອມໂຍທາໄດ້ປະຕິຍານວ່າ: ເຮົາ
ກະແຜນໄວ້ແນວໃດ, ແລະ ດັ່ງທີ່ເຮົາມີ
ຈຸດປະສົງແນວໃດ, ມັນກໍຈະເປັນໄປແນວ
ນັ້ນ—

<p>12 ຂ ເຮັບເອີ ດວງຮຸ່ງອາລຸນ, ໂອລົດແຫ່ງອາລຸນ. ຜູ້ບົກຄອງໂລກທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ (ບາບີໂລນ) ແມ່ນກ່າວເຖິງລູຊິເຟີ, ຜູ້ບົກຄອງຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດ. ຄມພ ມານ; ລູຊິເຟີ.</p> <p>13 ກ ມຊ 4:1-4. ຂ ອສ ທີ່ປະທັບຂອງບັນດາ</p>	<p>ພຣະເຈົ້າ ຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງຊາວບາບີໂລນ. ພສສ 48:2. 15 ກ 1 ນພ 14:3. 16 ກ ເຮັບເອີ ສິ່ງຕາເບິ່ງເຈົ້າ ແລະ ໂຕຕອງກ່ຽວກັບເຈົ້າ. 18 ກ ອສ ອຸບມຸງຂອງ ຄອບຄົວກະສັດ. 19 ກ ອສ ກິ່ງກ້ານທີ່ຖືກປະຕິເສດ, ຖືກຕັດອອກ</p>	<p>ແລະ ຖືກໂຍນຖິ້ມ. ຂ ອສ ພື້ນດິນ. 20 ກ ພສສ 21:10-11; 37:28. ຂ ຄມພ ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. 21 ກ ອພຍ 20:5. 22 ກ ສພສ 10:7. ຂ ໂຍບ 18:19. 23 ກ ອຊຍ 34:11-15. ຂ ພ ຍູກວາດ.</p>
--	---	--

25 ຄືເຮົາຈະນຳຊາວ "ອັດຊີເຣຍມາໃນແຜ່ນດິນຂອງເຮົາ, ແລະ ຈະຢຽບເຂົາໄວ້ໃຕ້ຕີນເທິງ ະພູຂອງເຮົາ; ເມື່ອນັ້ນ ະແອກຂອງເຂົາ ຈະຫລຸດອອກຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ພາລະຂອງເຂົາຈະຫລຸດອອກຈາກບ່າພວກເຂົາ.

26 ະນີ້ ຄື ຈຸດ ປະສົງ ທີ່ ຕັ້ງ ໄວ້ ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກທັງໝົດ; ແລະ ະນີ້ຄືພຣະຫັດທີ່ຍື່ນອອກໄປເຖິງປະຊາຊາດທັງໝົດ.

27 ເພາະຈອມໂຍທາໄດ້ຕັ້ງໄວ້, ແລະ ຜູ້ໃດຈະລົບລ້າງໄດ້? ແລະ ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຈະຍື່ນອອກໄປ ແລະ ຜູ້ໃດຈະດຶງມັນຄືນໄດ້?

28 ໃນ ະປີທີ່ກະສັດ ະອາຮາດສິ້ນຊີວິດ ພາລະອັນນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.

29 ປະເທດຟິລິດສະຕິນ ເອີຍ, ເຈົ້າທັງໝົດຢ່າປິຕິຍິນດີເລີຍ; ເພາະວ່າໄມ້ແສ້ຂອງເຂົາທີ່ຂຽນຕີເຈົ້ານັ້ນໄດ້ຫັກໄປແລ້ວ; ເພາະ ງເທົ່າຈະອອກມາຈາກຮາກເທງົ້າຂອງມັນ, ແລະ ລູກຂອງມັນຈະເປັນງູທີ່ພົ້ນພົດໄພ.

30 ແລະ ລູກກີກຂອງຄົນທຸກຍາກຈະມີກິນ, ແລະ ຄົນທີ່ຂັດສົນຈະນອນໃນຄວາມປອດໄພ; ແລະ ເຮົາຈະຂ້າຮາກເທງົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມອິດຍາກ ແລະ ມັນຈະຂ້າຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຈົ້າ.

31 ໂອ້ ປະຕູ; ຈົ່ງຄວນຄາງເຖິດ; ໂອ້ເມືອງຈົ່ງຮ້ອງໄທ້ເຖິດ; ຊາວຟິລິດສະຕິນທັງໝົດໄດ້ລະລາຍໄປແລ້ວ; ເພາະ ຈະມີຄວັນມາຈາກທາງເໜືອ ແລະ ຈະບໍ່ມີໃຜຢູ່

ຕາມລຳພັງຕາມກຳນົດເວລາຂອງເຂົາ.

32 ທູດຂອງປະຊາຊາດຈະຕອບວ່າແນວໃດ? ກົ່ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະຖາປະນາ ະຊີໂອນແລ້ວ, ແລະ ະຄົນຍາກຈົນໃນຊົນຊາດຂອງພຣະອົງໄດ້ ະພົບທີ່ຫລົບໄພໃນທີ່ນັ້ນ.

ບົດທີ 25

ມີໄພພາກພູມໃຈໃນຄວາມແຈ້ມແຈ້ງ—ຄຳທຳນາຍຂອງເອຊາຢາຈະເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈໃນຍຸກສຸດທ້າຍ—ຊາວຍິວຈະກັບຄືນມາຈາກບາບີໂລນ, ຄົງພຣະເມຊີອາໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ແລະ ກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະ ຖືກຂັງນຕີ—ພວກເຂົາ ຈະຖືກນຳກັບຄືນມາໃໝ່ເມື່ອພວກເຂົາເຊື່ອໃນພຣະເມຊີອາ—ພຣະອົງຈະສະເດັດມາເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນທຶກຮ້ອຍປີຫລັງຈາກລີໄຮໄດ້ອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ—ຊາວນີໂຟຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ ແລະ ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ຊຶ່ງເປັນພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟຂໍເວົ້າໄວ້ບາງຢ່າງກ່ຽວກັບຄຳເວົ້າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກໄວ້, ຊຶ່ງເວົ້າອອກຈາກປາກຂອງເອຊາຢາ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເອຊາຢາໄດ້ເວົ້າຫລາຍເລື່ອງຊຶ່ງ ະຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈສຳລັບຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ເຖິງວິທີການທຳນາຍ

25 ກ ເນື້ອຄວາມປ່ຽນມາກ່າວເຖິງການມາໃຈມຕີຂອງອັດຊີເຣຍ ແລະ ການຕົກຂອງຢູດາ, 701 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. (ຂໍ້ທີ 24-27).
2 ກສ 19:32-37; ອຊຍ 37:33-38.
ຂ ອສ ພູຂອງຢູດາ ແລະ ອິດສະຣາເອນ.

ຄ ອຊຍ 10:27.
26 ກ ອສ ໃນທີ່ສຸດ ປະຊາຊາດທັງມວນໃນໂລກ ຈະຖືກໂຄ່ນລົ້ມດັ່ງນັ້ນ.
28 ກ ອສ ປະມານ 720 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ., ພາລະໜັກໜ່ວງຫລື ຂ້າວສານແຫ່ງຄວາມພິນາດ ໄດ້ຖືກທຳນາຍໄວ້ກ່ຽວກັບຊາວຟິລິດ

ສະຕິນ, ໃນຂະນະທີ່ຢູດາຢູ່ໃນຄວາມພົ້ນຄົງ.
ຂ 2 ກສ 16:20.
32 ກ ຄມພ ຊີໂອນ.
ຂ ຊຟຍ 3:12.
ຄ ພ ຊອກຫາບ່ອນຫລົບໄພໃນທີ່ນັ້ນ.
25 1 ກ 2 ນພ 25:5-6.

ໃນບັນດາຊາວຍິວ.

2 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟບໍ່ໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາຫລາຍເລື່ອງກ່ຽວກັບວິທີຂອງຊາວຍິວ ເພາະ "ວຽກງານຂອງພວກເຂົາເປັນວຽກງານແຫ່ງຄວາມມືດ, ແລະ ການປະຕິບັດຂອງພວກເຂົາເປັນການປະຕິບັດອັນໜ້າກຽດຊັງ.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບັນທຶກເຖິງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເຖິງຄົນທັງປວງໃນເວລາຕໍ່ໄປ, ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກໄວ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະມາເຖິງປະຊາຊາດທັງປວງຕາມພຣະຄຳທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງເຊື່ອຟັງເຖີດ, ໂອ້ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນຂອງເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະ ຈົ່ງຕັ້ງໃຈຟັງຄຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະເນື່ອງຈາກຄຳເວົ້າຂອງເອຊາຢາບໍ່ແຈ່ມແຈ້ງແກ່ທ່ານ, ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ, ມັນຍັງແຈ່ມແຈ້ງແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍ "ວິນຍານແຫ່ງ ສາການທຳນາຍ. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຄຳທຳນາຍແກ່ທ່ານເລື່ອງໜຶ່ງຕາມວິນຍານທີ່ມີຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະທຳນາຍໃຫ້ "ແຈ່ມແຈ້ງຕາມວິນຍານທີ່ມີຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາກັບບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເບີກບານໃນຄວາມແຈ່ມແຈ້ງທີ່ມີແກ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮຽນຮູ້.

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເບີກບານໃນຄຳເວົ້າຂອງ "ເອຊາຢາ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນສິ່ງຕ່າງໆຂອງ ຊາວຍິວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຊາວຍິວເຂົ້າໃຈເລື່ອງຂອງສາດສະດາ, ແລະ ບໍ່ມີຄົນອື່ນໃດທີ່ເຂົ້າໃຈເລື່ອງນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ເວົ້າໄວ້ກັບຊາວຍິວເພື່ອນກັບພວກເຂົາ, ນອກຈາກພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການສິດສອນມາຕາມວິທີອັນເປັນເລື່ອງຂອງຊາວຍິວ.

6 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟບໍ່ໄດ້ສິດສອນລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕາມວິທີຂອງຊາວຍິວ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າເອງຢູ່ທີ່ເຢຣູຊາເລັມ, ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບພາກພື້ນຕ່າງໆ ໂດຍອ້ອມຮອບ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງໄດ້ "ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກັບບັນດາຊາວຍິວມາເຖິງລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕາມເລື່ອງທັງໝົດທີ່ເອຊາຢາເວົ້າໄວ້ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້.

7 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມດ້ວຍການທຳນາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງຕາມ "ຄວາມແຈ່ມແຈ້ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຊຶ່ງໃນນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ບໍ່ມີໃຜກະທຳຜິດໄດ້; ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ, ໃນວັນທີ່ຄຳທຳນາຍຂອງເອຊາຢາຈະເປັນຄວາມຈິງນັ້ນ ມະນຸດຈະຮູ້ຈັກຢ່າງແນ່ນອນເຖິງເວລາເມື່ອມັນຈະບັງເກີດຂຶ້ນ.

8 ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງ "ມີຄຸນຄ່າຕໍ່ລູກຫລານ

<p>2 ກ 2 ກສ 17:13-20. 4 ກ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຂ ຄມພ ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ. ຄ 2 ນຟ 31:3; 33:5-6;</p>	<p>ຢຄ 4:13. 5 ກ 1 ນຟ 19:23; 3 ນຟ 23:1. ຂ ຄມພ ຊາວຍິວ. 6 ກ 2 ນຟ 6:8;</p>	<p>ຮລມ 8:20-21. 7 ກ 2 ນຟ 32:7; ແອວ 13:23. 8 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ຄຸນຄ່າຂອງພຣະຄຳພີ.</p>
---	--	--

ມະນຸດ ແລະ ຄົນທີ່ຄິດວ່າມັນບໍ່ມີຄຸນຄ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກເຂົາໂດຍສະເພາະ ແລະ ເຈາະຈົງຖ້ອຍຄໍາເຫລົ່ານີ້ເຖິງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ະເອງ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າມັນຈະມີຄຸນຄ່າໃຫຍ່ຫລວງກັບພວກເຂົາໃນ ະຍຸກສຸດທ້າຍ; ເພາະໃນມື້ນັ້ນພວກເຂົາຈະເຂົ້າໃຈມັນ; ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບັນທຶກມັນໄວ້ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກເຂົາ.

9 ແລະ ຄືກັນກັບລຸ້ນໜຶ່ງຖືກ ະທໍາລາຍໄປ ແລ້ວໃນບັນດາຊາວຢິວ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກທໍາລາຍຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ ຕາມຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ບໍ່ມີໄຜພາຍໃນພວກເຂົາເຄີຍຖືກທໍາລາຍນອກຈາກສາດສະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ະບອກພວກເຂົາໄວ້ລ່ວງໜ້າ.

10 ດັ່ງນັ້ນ ມັນ ຖືກ ະບອກ ແກ່ ພວກເຂົາ ແລ້ວກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດ ຊຶ່ງຈະເກີດກັບພວກເຂົາໃນທັນທີຫລັງຈາກບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ; ແລະ ຕາມການທໍານາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກ ະທໍາລາຍ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ພວກທີ່ຖືກ ະພາໄປເປັນຊະເລີຍໃນບາບີໂລນ.

11 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເລື່ອງນີ້ເພາະວິນຍານຊຶ່ງຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ທັງທີ່ພວກເຂົາຖືກພາໄປແລ້ວ ພວກເຂົາກໍ

ຈະກັບມາອີກ ແລະ ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຈະຖືກ ະນໍາກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາອີກ.

12 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈະມີສົງຄາມ ແລະ ຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມ; ແລະ ເມື່ອວັນນັ້ນຈະມາເຖິງທີ່ ະພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກກໍາເນີດຈາກພຣະບິດາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພຣະບິດາແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຂົາໃນເມື່ອໜັງ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈະປະຕິເສດພຣະອົງເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມແຂງຄໍຂອງພວກເຂົາ.

13 ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາ ຈະ ະຄຶງ ພຣະອົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ; ແລະ ຫລັງຈາກພຣະອົງຖືກວາງໄວ້ໃນ ະອຸບມຸງ ະສາມມື້, ພຣະອົງຈະ ະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍໂດຍອໍານາດ ແຫ່ງການປິ່ນປົວຂອງພຣະອົງ ແລະ ຄົນທັງປວງທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈະລອດໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເບີກບານທີ່ຈະທໍານາຍກ່ຽວກັບພຣະອົງເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ະເຫັນວັນຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ແລະ ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເທິດທູນພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ.

14 ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກ ະພຣະເມຊີອາລຸກຂຶ້ນຈາກ

<p>8 ຂ ອນ 1:13-16; ມມ 5:12-15; ຄພ 3:16-20. ຄ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ. 9 ກ ຢມຢ 39:4-10; ມຫ 23:37-38. ຂ ອມ 3:7; 1 ນຟ 1:13. 10 ກ 1 ນຟ 7:13;</p>	<p>2 ນຟ 6:8; ອມນ 1:15; ຮລມ 8:20-21. ຂ 2 ກສ 24:14; ຢມຢ 52:3-16. 11 ກ ອຊຮ 1:1-4; ຢມຢ 24:5-7. 12 ກ ຄມພ ອົງດຽວທີ່ຖືກກໍາເນີດ. 13 ກ ລກ 23:33.</p>	<p>ຂ ຢຮ 19:41-42; 1 ນຟ 19:10. ຄ ລກ 24:6-7; ມຊຢ 3:10. ງ ຄມພ ການພື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການພື້ນຄືນຊີວິດ. ຈ 1 ນຟ 11:13-34. 14 ກ ຄມພ ພຣະເມຊີອາ.</p>
---	---	--

ຄວາມຕາຍແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ແກ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຈະເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເຢຣູຊາເລັມຈະຖືກ ະທຳລາຍອີກ; ເພາະວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງ.

15 ດັ່ງນັ້ນ, ະຊາວຢິວຈະ ະກະຈັດກະຈາຍໄປໃນບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ະບາບີໂລນຈະຖືກທຳລາຍຄືກັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ະຊາວຢິວຈະກະຈັດກະຈາຍໄປຍ້ອນປະຊາຊາດອື່ນໆ.

16 ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາຖືກກະຈັດກະຈາຍໄປແລ້ວ ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊ້ຽນຕົວພວກເຂົາໂດຍປະຊາຊາດອື່ນໆເປັນເວລາຫລາຍລຸ້ນຄົນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ ຈົນວ່າພວກເຂົາຈະຖືກຊັກຂວນໃຫ້ ະເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ການຊົດໃຊ້ທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດເພື່ອມະນຸດຊາດທັງປວງ—ແລະ ມື້ນັ້ນຈະມາເຖິງ ເມື່ອພວກເຂົາຈະເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ, ແລະ ນະມັດສະການພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງດ້ວຍໃຈທີ່ບໍ່ລືສຸດ ແລະ ມີທີ່ສະອາດ, ແລະ ບໍ່ຊອກຫາພຣະເມຊີອາອົງອື່ນອີກຕໍ່ໄປ, ເມື່ອໃນເວລານັ້ນ ມື້ຈະມາເຖິງທີ່ສົມຄວນເມື່ອພວກເຂົາຈະຕ້ອງເຊື່ອສິ່ງເຫລົ່ານີ້.

17 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກພຣະ

ທັດອີກເປັນຄັ້ງທີສອງເພື່ອ ະນຳເອົາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງກັບຄືນມາຈາກການຫລົງທາງ ແລະ ສະພາບຂອງການຕົກ. ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈະ ະເລີ່ມທຳງານແປກປະຫລາດ ແລະ ອັດສະຈັນ ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ.

18 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈະນຳເອົາ ະພຣະຄຳຂອງພຣະອົງອອກມາໃຫ້ພວກເຂົາ, ຊຶ່ງພຣະຄຳນັ້ນຈະ ະພິພາກສາພວກເຂົາໃນວັນສຸດທ້າຍ ເພາະຈະປະທານພຣະຄຳໃຫ້ພວກເຂົາດ້ວຍຈຸດປະສົງທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຂົາ ະຄຳນຶງເຖິງພຣະເມຊີອາອົງແທ້ຈິງ, ຜູ້ທີ່ຖືກພວກເຂົາປະຕິເສດ; ແລະ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຊອກຫາພຣະເມຊີອາທີ່ຈະສະເດັດມາຕໍ່ໄປອີກ, ເພາະຈະບໍ່ມີອົງໃດສະເດັດມານອກຈາກຈະເປັນ ະພຣະເມຊີອາປອມ; ຊຶ່ງຈະຫລອກລວງຜູ້ຄົນເພາະວ່າມີພຣະເມຊີອາອົງດຽວທີ່ສາດສະດາໄດ້ເວົ້າເຖິງ, ແລະ ພຣະເມຊີອາອົງນັ້ນຄື ພຣະອົງຈະຖືກຊາວຢິວປະຕິເສດ.

19 ເພາະຕາມຄຳຂອງສາດສະດາເວົ້າແລ້ວ ະພຣະເມຊີອາຈະສະເດັດມາພາຍໃນ ະຫົກຮ້ອຍປີນັບແຕ່ເວລາທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໜີອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ; ແລະ ຕາມຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາ ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງ ະທູດຂອງພຣະເຈົ້າຄືກັນ, ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈະເປັນພຣະ

<p>14 ຂ ລກ 21:24; ຈສ—ມ 1:1-18.</p> <p>15 ກ ຄມພ ຊາວຢິວ. ຂ ນມຍ 1:8-9; 2 ນພ 10:6.</p> <p>ຄ ຄມພ ບາເບນ, ບາບີໂລນ.</p> <p>16 ກ 2 ນພ 10:6-9; 30:7; ມມ 5:14.</p> <p>17 ກ 2 ນພ 21:11-12; 29:1. ຄມພ ການຟື້ນຟູ</p>	<p>ພຣະກິດຕິຄຸນ.</p> <p>ຂ ອຊຍ 29:14; 2 ນພ 27:26; 3 ນພ 28:31-33.</p> <p>18 ກ 2 ນພ 29:11-12; 33:11, 14-15.</p> <p>ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.</p> <p>ຄ 2 ນພ 26:12-13.</p> <p>ງ ຄມພ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ.</p>	<p>19 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ການທຳນາຍກ່ຽວກັບການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p> <p>ຂ 1 ນພ 10:4; 3 ນພ 1:1, 13.</p> <p>ຄ 2 ນພ 10:3.</p>
--	--	---

ເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

20 ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າມາແລ້ວຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ເພື່ອພວກທ່ານຈະເຂົ້າໃຈຜິດບໍ່ໄດ້, ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນສັນໃດ ຜູ້ຊົງໄດ້ "ນຳພາອິດສະຣາເອນອອກຈາກ ແຜ່ນດິນເອຢິບ ແລະ ປະທານອຳນາດໃຫ້ ໂມເຊ ເພື່ອເພິ່ນຈະ ະປິ່ນປົວຜູ້ຄົນເວລາ ພວກເຂົາຖືກຈູພິດຕອດ, ຖ້າພວກເຂົາ ຫລົງເບິ່ງ ິງທິຍົກຂຶ້ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຂົາ ແລະ ປະທານອຳນາດໃຫ້ເພິ່ນອີກ ເພື່ອເພິ່ນ ຈະໄດ້ ັຕິຫິນ ແລະ ນຳໄດ້ໄຫລອອກມາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບ ພວກທ່ານວ່າ ຕາບ ໃດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນ ຄວາມຈິງ ແລະ ຕາບ ໃດອົງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຈະບໍ່ມີ ານາມອື່ນໃດ ປະທານໃຫ້ພາຍໃຕ້ສະຫວັນສັນນັ້ນ ນອກ ຈາກຈະເປັນພຣະເຢຊູຄຣິດອົງນີ້, ອົງທີ່ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າມາແລ້ວ, ຊຶ່ງໂດຍພຣະນາມ ນີ້ມະນຸດຈະລອດໄດ້.

21 ດັ່ງນັ້ນ, ດ້ວຍເຫດນີ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈຶ່ງສັນຍາກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ສິ່ງເຫລົ່າ ນີ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ "ບັນທຶກ ຈະຖືກເກັບມ້ຽນ ແລະ ຮັກສາໄວ້, ແລະ ມອບຕ່ຽງກັນໄປໃຫ້ ລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ, ເພື່ອຄຳສັນຍາຈະໄດ້ສຳເລັດກັບໂຢເຊັບຄີ ລູກຫລານຂອງເພິ່ນຈະບໍ່ ະຕາຍເລີຍຕາບ

ໃດທີ່ແຜ່ນດິນ ໂລກຍັງຕັ້ງຢູ່.

22 ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະໄປຈາກລຸ້ນສູ່ ລຸ້ນ ຕາບໃດແຜ່ນດິນ ໂລກຍັງຕັ້ງຢູ່ ແລະ ຈະໄປຕາມພຣະປະສົງ ແລະ ຄວາມພໍ ພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ປະຊາຊາດ ຜູ້ຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງ ຈະໄດ້ຖືກ "ພິພາກ ສາຕາມຂໍ້ຄວາມທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້.

23 ເພາະພວກເຮົາເຮັດການຢ່າງພາກ ພຽນທີ່ຈະບັນທຶກ ແລະ ຈະ "ຊັກຊວນລູກ ຫລານຂອງພວກເຮົາ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງ ພວກເຮົາອີກໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ໃຫ້ທຳຕົນປອງດອງກັບພຣະເຈົ້າ ເພາະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ຫລັງຈາກພວກເຮົາ ະເຮັດ ທຸກຢ່າງໄດ້ແລ້ວ ໂດຍ "ພຣະຄຸນພວກເຮົາ ຈຶ່ງລອດ.

24 ແລະ ທັງທີ່ພວກເຮົາເຊື່ອຖືໃນພຣະ ຄຣິດ, ພວກເຮົາຍັງ "ຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ ແລະ ລະນຶກຫາພຣະຄຣິດດ້ວຍຄວາມຕັ້ງ ໃຈຈົນກວ່າກົດຈະສຳເລັດ.

25 ເພາະວ່າ "ກົດປະທານໃຫ້ເພື່ອຈຸດ ມັ່ງພາຍນີ້; ດັ່ງນັ້ນ ກົດຈຶ່ງ ະຕາຍສຳລັບ ພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ມີຊີ ວິດໃນພຣະຄຣິດເພາະສັດທາຂອງພວກ ເຮົາ; ພວກເຮົາກໍຍັງຮັກສາກົດໄວ້ ເພາະ ພຣະບັນຍັດ.

26 ແລະ ພວກເຮົາ "ເວົ້າເຖິງພຣະຄຣິດ, ພວກ ເຮົາປິຕິຍິນດີໃນ ພຣະຄຣິດ, ພວກ

<p>20 ກ ອພຍ 3:7-10; 1 ນຟ 17:24, 31; 19:10. ຂ ຢຮ 3:14; 1 ນຟ 17:41. ຄ ຈບຊ 21:8-9; ແອວ 33:19; ຮລມ 8:14-15. ງ ອພຍ 17:6; ຈບຊ 20:11; 1 ນຟ 17:29; 20:21. ຈ ຮສອ 13:4; ກຈກ 4:10-12;</p>	<p>ມຊຢ 5:8; ມຊ 6:52. ຄມພ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. 21 ກ 2 ນຟ 27:6-14. ຂ ອມ 5:15; 2 ນຟ 3:16; ແອວ 46:24-27. 22 ກ 2 ນຟ 29:11; 33:10-15; 3 ນຟ 27:23-27. 23 ກ ຄມພ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ. ຂ ຢກບ 2:14-26. ຄມພ ວຽກງານ.</p>	<p>ຄ ຮມ 3:23-24; 2 ນຟ 2:4-10; ມຊຢ 13:32; ແອວ 42:12-16; ຄພ 138:4. ຄມພ ພຣະຄຸນ. 24 ກ ຢຄ 4:4-5. 25 ກ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. ຂ ຮມ 7:4-6. 26 ກ ຢຄ 4:12; ຈຮ 1:11; ມຊຢ 3:13.</p>
--	---	---

ເຮົາສັ່ງສອນເລື່ອງພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາ ະທຳນາຍເຖິງພຣະຄຣິດ, ແລະ ພວກເຮົາ ບັນທຶກຕາມຄຳທຳນາຍຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອ າລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ ຈະໄດ້ຮູ້ ວ່າ ພວກເຂົາຈະຫລຽວຫາແຫລ່ງໃດເພື່ອ ການບົດບາບຂອງພວກເຂົາ.

27 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງເວົ້າກ່ຽວກັບກົດ ເພື່ອລູກຫລານຂອງພວກເຮົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກ ຄວາມຕາຍຂອງກົດ ແລະ ພວກເຂົາໂດຍ ທີ່ຮູ້ຈັກຄວາມຕາຍຂອງກົດແລ້ວ, ຈຶ່ງໄດ້ ມັງຫາຊີວິດນັ້ນຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ຮູ້ວ່າມີກົດເພື່ອຈຸດມັງໝາຍອັນໃດ ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາບໍ່ຄວນຈະເຮັດໃຈແຂງກະ ດ້າງຕໍ່ພຣະອົງ ເມື່ອຄວນຈະຍົກເລີກກົດ ຫລັງຈາກກົດສຳເລັດໃນພຣະຄຣິດແລ້ວ.

28 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ, ພວກທ່ານເປັນຄົນ າແຂງຄໍ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານຢ່າງ ແຈ່ມແຈ້ງເພື່ອພວກທ່ານຈະເຂົ້າໃຈຜິດບໍ່ ໄດ້. ແລະ ຂໍ້ຄວາມຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ ໄວ້ຈະຍືນເປັນ ະປະຈັກພະຍານກ່າວໂທດ ພວກທ່ານ; ເພາະວ່າມັນພຽງພໍທີ່ຈະ ະສິດ ສອນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເພາະ ທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຄື ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ບໍ່ປະຕິເສດພຣະອົງ; ເພາະໂດຍການປະຕິ ເສດພຣະອົງ ພວກທ່ານກໍປະຕິເສດສາດ ສະດາ ແລະ ກົດນຳອີກ.

29 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າ ກັບພວກທ່ານວ່າ ທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຄື ເຊື່ອ ໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ບໍ່ປະຕິເສດພຣະອົງ; ແລະ ພຣະຄຣິດຄື ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງ

ອິດສະຣາເອນ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກທ່ານຈຶ່ງຕ້ອງ ກາບລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ແລະ ນະມັດສະການພຣະອົງດ້ວຍສຸດ າພະລັງ, ຄວາມຄິດ, ແລະ ກຳລັງຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ທັງຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານເຮັດແບບນີ້; ພວກທ່ານ ຈະບໍ່ມີທາງຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ.

30 ແລະ ຕາບ ໃດ ທີ່ມັນຍັງສົມຄວນ, ພວກທ່ານຕ້ອງຮັກສາການປະຕິບັດ ແລະ າພິທີການຕ່າງໆຂອງພຣະເຈົ້າຈົນກວ່າກົດ ທີ່ປະທານໃຫ້ໂມເຊເຊສສຳເລັດ.

ບົດທີ 26

ພຣະຄຣິດຈະປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ ຊາວນິໄສ—ນິໄສເທັນລ່ວງໜ້າເຖິງຄວາມ ພິນາດຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ—ພວກເຂົາ ຈະເວົ້າອອກຈາກພື້ນດິນ—ຄົນຕ່າງຊາດ ຈະສ້າງສາດສະໜາຈັກທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ການມົວສຸມລັບຂຶ້ນ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳມ ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຄົນທຳການຫລອກລວງຂອງປະໂລ ທິດ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ຫລັງຈາກພຣະຄຣິດໄດ້ າລຸກ ຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ ພຣະອົງຈະ ະສະແດງຕົວຂອງພຣະອົງເອງແກ່ພວກ ທ່ານ, ລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະຄຳຊຶ່ງພຣະອົງຈະຮັບສັ່ງກັບພວກ ທ່ານຈະເປັນ ະກົດທີ່ພວກທ່ານຈະຕ້ອງປະ ຕິບັດ.

2 ເພາະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບ

<p>26 ຂ ລກ 10:23-24. ຄ ຄມພ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ. ງ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. 28 ກ ມຊຸຍ 3:14.</p>	<p>ຂ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ. ຄ 2 ນພ 33:10. 29 ກ ພບຍ 6:5; ມຣກ 12:29-31. 30 ກ ຄມພ ພິທີການ.</p>	<p>26 1 ກ 3 ນພ 11:1-12. ຂ 1 ນພ 11:7; 12:6. ຄ 3 ນພ 15:2-10.</p>
---	--	--

ພວກທ່ານ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຫັນ ວ່າ ຄົນ ຫລາຍ ລຸ້ນ ຄົນ ຈະ ຜ່ານ ໄປ ແລະ ຈະ ມີ ສົງ ຄາມ ໃຫຍ່ ແລະ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

3 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ພຣະ ເມ ຊີ ອາ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ຈະ ມີ " ເຄື່ອງ ໝາຍ ໄວ້ ໃຫ້ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ການ ກຳ ເນີດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ກ່ຽວ ກັບ ການ ສິ້ນ ພຣະ ຊົນ ແລະ ການ ພົ້ນ ຄົນ ພຣະ ຊົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ອີກ, ແລະ ມັນ ນັ້ນ ຈະ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ເປັນ ຕາ ຢ້ານ ສຳ ລັບ ຄົນ ຊົ່ວ, ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຕາຍ ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຕາຍ ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຂັບ ໄລ່ ສາດ ສະ ດາ ແລະ ໄພ່ ພົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ອອກ ແລະ ແກວ່ ງ່ ກ້ອນ ຫິນ ໃສ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ແລະ ເຂັ້ນ ຂ້າ ເຂົາ ເຈົ້າ; ດັ່ງ ນັ້ນ " ເລືອດ ຂອງ ໄພ່ ພົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ຈາກ ພື້ນ ດິນ ໄປ ເຖິງ ພຣະ ເຈົ້າ ເພື່ອ ພ້ອງ ພວກ ເຂົາ.

4 ດັ່ງ ນັ້ນ, ຄົນ ທັງ ໝົດ ທີ່ ອວດ ດີ ແລະ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ, ວັນ ເວລາ ຈະ ມາ ເຖິງ ທີ່ ຈະ " ເຜົາ ຜານ ພວກ ເຂົາ ໝົດ, ຈອມ ໂຍ ທາ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້, ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເປັນ ຄື ກັນ ກັບ ເພືອງ ເຂົ້າ.

5 ແລະ ຄົນ ທີ່ ຂ້າ ສາດ ສະ ດາ ແລະ ໄພ່ ພົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຄວາມ ເລິກ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈະ " ກິນ ກິນ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ໝົດ, ຈອມ ໂຍ ທາ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້; ແລະ ຂຽນ ເຂົາ ຈະ ຫັບ ພວກ ເຂົາ, ລົມ ບ້າ ໝູ ຈະ ພັດ ພວກ ເຂົາ ໄປ, ແລະ ອາ ຄານ ຈະ ເພ ພັງ ລົງ ມາ ຫັບ

ພວກ ເຂົາ, ແລະ ບົດ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ເປັນ ຕ່ອນ ແລະ ບົດ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ລະ ອງ ດ.

6 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ຢັ້ງ ມຢາມ ດ້ວຍ ພ້າ ຮ້ອງ, ດ້ວຍ ພ້າ ແມບ, ແລະ ດ້ວຍ ແຜ່ນ ດິນ ໂຫວ, ແລະ ດ້ວຍ ຄວາມ ພົນ າດ ທຸກ ຢ່າງ, ເພາະ ໄພ່ ແຫ່ງ ພຣະ ພິ ໂລດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ເກີດ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເປັນ ຄື ກັນ ກັບ ເພືອງ ເຂົ້າ, ແລະ ວັນ ທີ່ ມາ ເຖິງ ຈະ ກິນ ກິນ ພວກ ເຂົາ, ຈອມ ໂຍ ທາ ໄດ້ ກ່າວ.

7 ໂອ້ ຄວາມ ເຈັບ ປວດ ແລະ ຄວາມ ປວດ ລ້າວ ຂອງ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເພາະ ການ ສູນ ເສຍ ຜູ້ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ຊຶ່ງ ເປັນ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ! ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນິ ໄຟ ເຫັນ ມັນ ແລ້ວ, ແລະ ມັນ ແທບ ຈະ ກິນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕໍ່ ໜ້າ ທີ່ ປະ ຫັບ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ຮ້ອງ ທູນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ: ເສັ້ນ ທາງ ຂອງ ພຣະ ອົງ " ທຸ່ງ ທຳ.

8 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄົນ ຊອບ ທຳ ທີ່ ເຊື່ອ ພັງ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ, ແລະ ບໍ່ ທຳ ລາຍ ເພິ່ນ ແຕ່ ມຸ້ງ ທາ ພຣະ ຄຣິດ ດ້ວຍ ຄວາມ ໝັ້ນ ຄົງ ເພື່ອ ເຄື່ອງ ໝາຍ ທີ່ ປະ ທານ ໄວ້ ທັງ ທີ່ ມີ " ການ ຂົ່ມ ເຫັງ ທຸກ ຢ່າງ— ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຂົາ ຄື ຄົນ ທີ່ ຈະ ຂໍ ບໍ່ ຕາຍ.

9 ແຕ່ ພຣະ ບຸດ ແຫ່ງ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ຈະ " ປະ ກົດ ແກ່ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ພຣະ ອົງ ຈະ ຂໍ ປົນ ບົວ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ຫາຍ ດີ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ມີ " ສັນ ຕິ ສຸກ ກັບ ພຣະ ອົງ ຈິນ

3 ກ 1 ນຟ 12:4-6.
ຄມພ ເຄື່ອງ ໝາຍ.
ຂ ຄມພ ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ—
ການ ທຳ ນາຍ ກ່ຽວ ກັບ
ການ ກຳ ເນີດ ແລະ
ການ ສິ້ນ ພຣະ ຊົນ ຂອງ
ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ.
ຄ ປຖກ 4:10;

2 ນຟ 28:10;
ມມ 8:27.
4 ກ 3 ນຟ 8:14-24; 9:3, 9.
5 ກ 1 ນຟ 19:11;
3 ນຟ 10:14.
ຂ 3 ນຟ 8:10; 9:5-8.
7 ກ ຄມພ ຍຸດ ຕິ ທຳ,
ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ.

8 ກ ຄມພ ຂົ່ມ ເຫັງ,
ການ ຂົ່ມ ເຫັງ.
ຂ 3 ນຟ 10:12-13.
9 ກ 3 ນຟ 11:8-15.
ຂ 3 ນຟ 17:7-9.
ຄ 4 ນຟ 1:1-4.

ວ່າ 'ສາມລຸ້ນຄົນຜ່ານໄປ, ແລະ ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງລຸ້ນ ທີ່ສິ້ນຈະຜ່ານໄປໃນຄວາມຊອບທຳ.

10 ແລະ ເມື່ອສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຜ່ານໄປແລ້ວ "ຄວາມພິນາດອັນວ່ອງໄວຈະມາຫາຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະທັງທີ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຈັບປວດ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງເຫັນມັນ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ມັນຈະເກີດຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາຂາຍຕົວເອງໄປລ້າງເພື່ອລາງວັນຂອງຄວາມຈອງທອງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມໂງ່ຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະເກັບກ່ຽວຄວາມພິນາດ; ເພາະພວກເຂົາຍອມຕົວໃຫ້ກັບມານ ແລະ ເລືອກເອົາວຽກງານແຫ່ງຄວາມມືດແທນຄວາມສະຫວ່າງ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕ້ອງລົງໄປສູ່ ຂົນສະລົກ.

11 ເພາະພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ "ພະຍາຍາມກັບມະນຸດສະເໝີໄປ. ແລະ ເວລາພຣະວິນຍານເຊົາພະຍາຍາມກັບມະນຸດ ເມື່ອນັ້ນຄວາມພິນາດອັນວ່ອງໄວຍ່ອມມາເຖິງ, ແລະ ມີເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າ.

12 ແລະ ຄື ກັນກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າແລ້ວກ່ຽວກັບການເຮັດໃຫ້ "ຊາວຍິວ ຮັບຮູ້ວ່າ ພຣະເຢຊູຄື "ພຣະຄຣິດອົງແທ້ຈິງ, ມັນຈຶ່ງຈຳເປັນທີ່ຄົນຕ່າງຊາດຕ້ອງຮັບຮູ້ຄືກັນວ່າ ພຣະເຢຊູຄືພຣະຄຣິດພຣະເຈົ້າຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ;

13 ແລະ ວ່າພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຄົນທັງໝົດທີ່ເຊື່ອໃນ

ພຣະອົງໂດຍອຳນາດຂອງ "ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ ໂດຍການເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ເຄື່ອງໝາຍ, ແລະ ການແປກປະຫລາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດຕາມສັດທາແຂອງພວກເຂົາ.

14 ແຕ່ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າທຳນາຍຕໍ່ພວກທ່ານກ່ຽວກັບ "ຍຸກສຸດທ້າຍກ່ຽວກັບວັນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ະນຳສິ່ງເຫລົ່ານີ້ອອກມາໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດ.

15 ແລະ ຫລັງຈາກນີ້ລູກຫລານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ລູກຫລານຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ຈະຖືກຄົນຕ່າງຊາດລົງທັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລັງຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕັ້ງຄ້າຍ ໂດຍອ້ອມຮອບເພື່ອຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາ ແລະ ຈະອ້ອມຮອບພວກເຂົາດ້ວຍພູ ແລະ ສ້າງປ້ອມຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາ, ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາຈະຖືກເອົາລົງໄປຢູ່ໃນພື້ນດິນຈົນວ່າ ພວກເຂົາຢູ່ບໍ່ໄດ້, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຄຳເວົ້າຂອງຄົນຊອບທຳຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ ແລະ ຄຳອະທິຖານຂອງຄົນທີ່ຊື່ສັດຈະຖືກໄດ້ຍິນ, ແລະ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ຈະບໍ່ຖືກລືມ.

16 ເພາະຄົນທີ່ຈະຖືກທຳລາຍຈະ "ເວົ້າກັບພວກເຂົາຈາກພື້ນດິນ, ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈະຄ່ອຍດັງຂຶ້ນມາຈາກຂີ້ຝຸ່ນ, ແລະ ສຽງຂອງພວກເຂົາຈະເປັນຄື

<p>9໘ 1 ນຟ 12:11-12; 3 ນຟ 27:30-32. ຈ ແອວ 45:10-12; ຮລມ 13:9-10. 10໗ ແອວ 45:9-14; ມມ 8:1-9. ຂ ຄມພ ນະລົກ.</p>	<p>11໗ ອທ 2:15. 12໗ 2 ນຟ 30:7; ມມ 5:14. ຄມພ ຊາວຍິວ. ຂ 2 ນຟ 25:18. ຄ ມມ 3:21. 13໗ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.</p>	<p>14໗ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ. ຂ ຄມພ ການພື້ນພູ ພຣະກິດຕິຄຸນ. 16໗ ອຊຢ 29:4; ມຣນ 10:27; ມຊ 7:62. ຄມພ ພຣະຄຳພີມໍມອນ.</p>
--	--	---

ກັບຄົນທີ່ມີວິນຍານອັນຄຸ້ນເຄີຍ; ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະປະທານອຳນາດໃຫ້ເຂົາເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ສື່ມໃສ່ຫຼູກຽວກັບພວກເຂົາ ຄືກັບວ່າ ມັນຂຶ້ນມາຈາກພື້ນດິນ; ແລະຄຳເວົ້າຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈະສື່ມຈາກຂີ້ຝຸ່ນ.

17 ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ພວກເຂົາຈະ "ບັນທຶກເລື່ອງທີ່ຈະຖືກເຮັດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ ແລະ ມັນຈະຖືກບັນທຶກ ແລະ ຜະນຶກໄວ້ໃນໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງ, ແລະ ຄົນທີ່ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ຈະບໍ່ໄດ້ມັນ, ເພາະພວກເຂົາ ະພະຍາຍາມທຳລາຍສິ່ງຂອງຂອງພຣະເຈົ້າ.

18 ດັ່ງນັ້ນ, ຄືກັນກັບຄົນທີ່ຖືກທຳລາຍຍ່ອມຖືກທຳລາຍຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ຝູງຊົນທີ່ເປັນຕາໜ້າຢ້ານຂອງພວກເຂົາ ຈະເປັນຄືກັນກັບ "ຂີ້ແກບທີ່ໝົດໄປ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ມັນຈະໄປໃນທັນໃດຢ່າງວ່ອງໄວ—

19 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ຄົນທີ່ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ຈະຖືກມືຂອງຄົນຕ່າງຊາດ "ລົງທັນ.

20 ແລະ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດເບິ່ງສູງດ້ວຍ "ຄວາມທະນົງຕົວໃນສາຍຕາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ະຕະສະດູດ ເພາະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕະ "ສະດູດ, ຄືພວກເຂົາສ້າງ "ສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງບໍ່ຫົວຊາຕໍ່ອຳນາດ ແລະ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ສິດ

ສອນເຖິງ "ບັນຍາຂອງຕົນເອງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຫາຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ບົດຢຳຍີ ະໜ້າຂອງຄົນຍາກຈົນ.

21 ແລະ ມີສາດສະໜາຈັກອັນຫລວງຫລາຍຖືກສ້າງຂຶ້ນ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດ "ການອິດສາບັງບຽດ, ການຜິດຖຽງກັນ ແລະ ເຈດຕະນາຮ້າຍ.

22 ແລະ ມີ "ການມົ້ວສຸມລັບອີກ, ເຖິງແມ່ນຄືກັນກັບໃນສະໄໝບູຮານຕາມການມົ້ວສຸມຂອງມານ ເພາະມັນເປັນຜູ້ສ້າງສິ່ງທັງໝົດນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຜູ້ສ້າງການຄາດຕະກຳ ແລະ ວຽກງານແຫ່ງຄວາມມືດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນຈະລາກຄໍພວກນັ້ນໄປດ້ວຍເຊືອກປານຈົນວ່າຜູກພວກນັ້ນໄດ້ດ້ວຍເຊືອກອັນໝັ້ນຂອງມັນຕະຫລອດໄປ.

23 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ທຳງານໃນຄວາມມືດ.

24 ພຣະອົງຍ່ອມຈະບໍ່ກະທຳສິ່ງໃດນອກຈາກມັນ ຈະເປັນຜົນປະໂຫຍດແກ່ໂລກ; ເພາະພຣະອົງ "ຮັກໂລກຈົນຍອມສະລະຊີວິດຂອງພຣະອົງ ເພື່ອຈະໄດ້ພາມະນຸດ ະທັງປວງມາຫາພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ບັນຊາຜູ້ໃດວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບສ່ວນຄວາມລອດຈາກພຣະອົງ.

25 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ຮ້ອງບອກຜູ້ໃດບໍ່ວ່າ: ຈົ່ງໄປຈາກເຮົາ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ບໍ່ເລີຍ; ແຕ່ພຣະອົງກ່າວວ່າ: ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ

17ກ 2 ນຟ 29:12.
ຂ ອນ 1:14.
18ກ ມມ 5:16-18.
19ກ 3 ນຟ 16:8-9; 20:27-28.
20ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ, ຂ 1 ນຟ 13:29, 34.

ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.
ຄ ອຊກ 14:4.
ງ 1 ນຟ 14:10; 22:23; ມມ 8:28.
ຈ 2 ນຟ 9:28; ມມ 9:7-8.

ສ ອຊຢ 3:15; 2 ນຟ 13:15.
21ກ ຄມພ ອິດສາ.
22ກ ຄມພ ການມົ້ວສຸມລັບ.
24ກ ຢຮ 3:16.
ຂ 3 ນຟ 27:14-15.

ໂລກຈົ່ງ ກຳມາທາເຮົາເຖິດ, ຈົ່ງ ຊື່ນົມ ແລະ ນໍ້າເຜິ້ງໂດຍປາດສະຈາກເງິນ ແລະ ປາດສະຈາກລາຄາ.

26 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງບັນຊາໃຫ້ຜູ້ໃດບໍ່ວ່າ ພວກເຂົາຄວນອອກຈາກທຳມະສາລາ ຫລື ອອກຈາກສະຖານທີ່ນະມັດສະການ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ.

27 ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ຜູ້ໃດບໍ່ວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ຄວນຮັບສ່ວນ ກຄວາມລອດຈາກພຣະອົງ? ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ແຕ່ພຣະອົງ ະປະທານໃຫ້ມະນຸດທັງປວງລ້າໆ; ແລະ ພຣະອົງບັນຊາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງວ່າ ພວກເຂົາຄວນຊັກຊວນມະນຸດທັງປວງໃຫ້ມາເຖິງ ການກັບໃຈ.

28 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຜູ້ໃດບໍ່ວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ຄວນຮັບສ່ວນພຣະກະລຸນາທິຄຸນຂອງພຣະອົງ? ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ແຕ່ມະນຸດ ັທັງປວງມີສິດເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ບໍ່ມີໃຜຖືກຫ້າມ.

29 ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາວ່າ ຈະບໍ່ມີ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດຄື ມະນຸດສັ່ງສອນ ແລະ ຕັ້ງຕົນເອງຂຶ້ນເປັນແສງສະຫວ່າງໃຫ້ໂລກ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຫາຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ະສັນລະເສີນຂອງທາງໂລກ; ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຊີໂອນ.

30 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫ້າມສິ່ງນີ້; ດັ່ງນັ້ນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງປະທານພຣະບັນຍັດໄວ້ຂໍ້ໜຶ່ງວ່າ ມະນຸດທັງປວງຄວນມີ ກຄວາມໃຈບຸນ ຊຶ່ງຄວາມໃຈບຸນຄື ະຄວາມຮັກ. ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນ ພວກເຂົາກໍບໍ່ເປັນອັນໃດເລີຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາມີຄວາມໃຈບຸນ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຄົນງານໃນຊີໂອນຕາຍ.

31 ແຕ່ຄົນງານໃນ ະຊີໂອນຈະເຮັດການເພື່ອຊີໂອນ; ເພາະຖ້າຫາກພວກເຂົາເຮັດການເພື່ອ ະເງິນ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍ.

32 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ະບັນຊາວ່າ ມະນຸດຈະບໍ່ເຮັດການຄາດຕະກຳ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຕົວະ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ລັກ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ກ່າວພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ະໄປໃນທາງທີ່ຜິດ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ອິດສາ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ມີເຈດຕະນາຮ້າຍ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນ; ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ທຳການໂສເພນີ; ແລະ ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເລີຍ; ເພາະວ່າຜູ້ໃດທີ່ເຮັດຈະຕ້ອງຕາຍ.

33 ເພາະວ່າຄວາມອະທຳເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ; ເພາະພຣະອົງກະທຳແຕ່ສິ່ງທີ່ດີໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ພຣະອົງບໍ່ກະທຳສິ່ງໃດເລີຍ ນອກຈາກມັນຈະແຈ້ມແຈ້ງຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ພຣະອົງຈະເຊື່ອເຊີນເຂົາທັງ

<p>25 ກ ແອວ 5:33-35; 3 ນຟ 9:13-14. ຂ ອຊຢ 55:1-2. 27 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ. ຂ ອຟຊ 2:8; 2 ນຟ 25:23. ຄ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.</p>	<p>28 ກ ຣມ 2:11; 1 ນຟ 17:33-35. 29 ກ ຄມພ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ. ຂ ຄພ 121:34-37. 30 ກ ມຣນ 7:47-48. ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ. 31 ກ ຄມພ ຊີໂອນ. ຂ ຢດ 2:17-19; ຄພ 11:7; 38:39. 32 ກ ຄມພ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ ຄມພ ຄຳຫຍາບຄາຍ.</p>
---	--	--

ໝົດໃຫ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ; ແລະ ຮັບສ່ວນ
ພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນ ຂອງ ພຣະອົງ; ແລະ
ພຣະອົງບໍ່ ະປະຕິເສດຜູ້ໃດທີ່ມາຫາພຣະ
ອົງເລີຍ, ບໍ່ວ່າດຳ ແລະ ຂາວ, ຂ້າທາດ
ແລະ ຜູ້ເປັນອິດສະລະ, ຊາຍ ແລະ ຍິງ;
ແລະ ພຣະອົງລະນຶກເຖິງ ະຄົນທີ່ບໍ່ມີສາດ
ສະໜານຳອີກ; ແລະ ະທຸກຄົນເທົ່າທຽມ
ກັນໝົດສຳລັບພຣະເຈົ້າ, ທັງຊາວຍິວ ແລະ
ຄົນຕ່າງຊາດ.

ບົດທີ 27

ຄວາມມືດ ແລະ ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ
ຈະປົກຄຸມແຜ່ນດິນໂລກໃນຍຸກສຸດທ້າຍ—
ພຣະຄຳພີມໍມອນຈະອອກມາ—ພະຍານ
ສາມຄົນ ຈະເປັນພະຍານເຖິງພຣະຄຳພີ
ນີ້—ຜູ້ທີ່ມີການສຶກສາຈະເວົ້າວ່າລາວບໍ່
ສາມາດອ່ານພຣະຄຳພີ ຊຶ່ງຜະນຶກໄວ້ນີ້—
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທ່າງານແປກປະຫລາດ
ແລະ ອັດສະຈັນ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຍາ
29. ປະມານ 559-545 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນ ະຍຸກສຸດທ້າຍ ຫລື ໃນ
ຍຸກຂອງຄົນຕ່າງຊາດ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງ
ເບິ່ງ ປະຊາຊາດທັງໝົດຂອງຄົນຕ່າງຊາດ
ແລະ ຊາວຍິວ, ທຸກຄົນທີ່ຈະມາຫາແຜ່ນ
ດິນນີ້ ແລະ ຄົນທີ່ຈະຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອື່ນ, ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນໃນທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງແຜ່ນ
ດິນໂລກ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈະເມົາດ້ວຍ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ
ນາໆປະການ—

2 ແລະ ເມື່ອມື້ນັ້ນມາເຖິງ ຈອມໂຍທາຈະ
ສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມພວກເຂົາດ້ວຍສູງ

ຟ້າຮ້ອງ ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ, ແລະ ດ້ວຍ
ສູງກິກກ້ອງຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, ດ້ວຍລົມພະ
ຍຸ, ແລະ ດ້ວຍພະຍຸຝົນຟ້າຄະນອງ, ແລະ
ແປວໄຟທີ່ຈະເຜົາຜາມ.

3 ແລະ ະປະຊາຊາດທັງໝົດທີ່ ະຕໍ່ສູ້ກັບ
ຊີໂອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນເດືອດຮ້ອນຈະ
ເປັນຄືກັນກັບຄວາມຝັນຂອງພາບນິມິດໃນ
ຕອນກາງຄືນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະບັງເກີດ
ຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ ຈະເປັນດັ່ງຄົນຫົວໂຫຍ
ທີ່ຝັນໄປ, ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ເຂົາໄດ້ກິນແຕ່ເມື່ອ
ເຂົາຕື່ນຂຶ້ນແລ້ວ ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາຈະ
ວ່າງເປົ່າ ຫລື ຄືກັນກັບຄົນຫົວນ້ຳທີ່ຝັນໄປ,
ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ເຂົາໄດ້ດື່ມແຕ່ເມື່ອເຂົາຕື່ນ
ຂຶ້ນແລ້ວ, ເຂົາຈະເຫັນວ່າເຂົາອ່ອນເພຍ
ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາມີຄວາມຫົວ
ໂຫຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຝູງຊົນຂອງປະຊາ
ຊາດທັງໝົດທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບພູຊີໂອນຈະເປັນເຊັ່ນ
ນັ້ນ.

4 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າທັງຫລາຍ ທີ່ສ້າງ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຈົ່ງຫ້າມຕົນເອງ ແລະ ປະ
ຫລາດໃຈເພາະເຈົ້າຈະຮ້ອງອອກມາ ແລະ
ຮ້ອງໄຫ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຈົ້າຈະເມົາແຕ່ບໍ່
ແມ່ນດ້ວຍເຫລື້າອະກຸນ, ເຈົ້າຈະໂຊເຊແຕ່
ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຄື່ອງທີ່ມື່ນເມົາ.

5 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ
ຖອກວິນຍານແຫ່ງການນອນຫລັບໃຫ້ເຈົ້າ.
ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າຫລັບຕາ ແລະ ເຈົ້າປະຕິ
ເສດສາດສະດາ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປິດບັງ
ຜູ້ປົກຄອງຂອງເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນໄວ້
ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າ.

6 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳເອົາຂໍ້ຄວາມຂອງ

<p>33 ກ ກຈກ 10:9-35, 44-45. ຂ ອອວ 26:37. ຄ ຣມ 2:11; 1 ນຟ 17:35.</p>	<p>27 1 ກ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ. 2 ກ ອຊຸຍ 24:6; 66:15-16; ຢຄ 6:3; 3 ນຟ 25:1.</p>	<p>3 ກ ອຊຸຍ 29:7-8. ຂ 1 ນຟ 22:14.</p>
---	---	---

“ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງມາຫາ ຯເຈົ້າ ແລະ ມັນຈະ ເປັນຂໍ້ຄວາມຂອງຄົນຊຶ່ງລ່ວງລັບໄປແລ້ວ.

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ໜັງສືນັ້ນຈະຖືກ ຜະ ນຶກໄວ້ ແລະ ໜັງສືຈະເປັນ ະການເປີດເຜີຍ ຈາກພຣະເຈົ້າ, ນັບຕັ້ງ ແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງໂລກເຖິງ ະການສິ້ນສຸດຂອງມັນ.

8 ດັ່ງນັ້ນ, ຍ້ອນສິ່ງຊຶ່ງຖືກ ຜະນຶກໄວ້ ແລ້ວ ຈົ່ງ ະຈະ ບໍ່ມອບສິ່ງຊຶ່ງຖືກຜະນຶກ ໄວ້ໃຫ້ ໃນວັນແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊົງຂອງຜູ້ຄົນ. ດັ່ງນັ້ນ ໜັງ ສືຈະໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ຈາກພວກເຂົາ.

9 ແຕ່ ຈະ ມອບ ໜັງ ສື ໃຫ້ ະຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ ແລະ ເຂົາຈະມອບຂໍ້ຄວາມໃນໜັງສື ຊຶ່ງ ເປັນຂໍ້ຄວາມຂອງຄົນທີ່ລ່ວງລັບໄປແລ້ວສູ່ ພື້ນດິນ, ແລະ ລາວຈະມອບຂໍ້ຄວາມນີ້ໃຫ້ ະອີກຜູ້ໜຶ່ງ;

10 ແຕ່ຂໍ້ຄວາມທີ່ຖືກຜະນຶກໄວ້ລາວຈະ ບໍ່ມອບໃຫ້ ແລະ ລາວຈະບໍ່ມອບໜັງສືໃຫ້ ເພາະໜັງສືຈະຖືກຜະນຶກໄວ້ໂດຍອຳນາດ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ການເປີດເຜີຍ ຊຶ່ງຖືກ ຜະນຶກໄວ້ຈະໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ໃນໜັງສືຈົນ ເຖິງເວລາອັນເໝາະສົມຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ທີ່ມັນຈະອອກມາ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນ ຈະເປີດເຜີຍເລື່ອງທັງໝົດ ນັບຕັ້ງແຕ່ການ ວາງຮາກຖານຂອງໂລກຈົນເຖິງການສິ້ນ ສຸດຂອງມັນ.

11 ແລະ ວັນ ນັ້ນ ຈະ ມາ ເຖິງ ເມື່ອ ຈະ ອ່ານຂໍ້ຄວາມໃນໜັງສື ຊຶ່ງຖືກຜະນຶກໄວ້ ເທິງຫລັງຄາເຮືອນ ແລະ ຈະອ່ານມັນໂດຍ

ອຳນາດຂອງພຣະຄຣິດ; ແລະ ທຸກເລື່ອງ ຈະ ຖືກ ະເປີດ ເຜີຍຕໍ່ ລູກຫລານ ມະນຸດ ແລະ ຊຶ່ງເຄີຍເປັນຢູ່ມາແລ້ວໃນບັນດາລູກ ຫລານມະນຸດ, ແລະ ເຄີຍເປັນຢູ່ຈົນເຖິງທີ່ ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

12 ດັ່ງນັ້ນ, ໃນມື້ນັ້ນ ເມື່ອຈະມອບໜັງສື ໃຫ້ຊາຍຜູ້ນັ້ນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເຖິງ, ໜັງສື ຈະຖືກເຊື່ອງໄວ້ໃຫ້ພົ້ນຈາກສາຍຕາຂອງ ໂລກ, ເພື່ອຈະບໍ່ໃຫ້ມີສາຍຕາຂອງຜູ້ໃດ ເຫັນ ນອກຈາກ ະພະຍານ ະສາມຄົນ ຈະ ເຫັນ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ນອກ ເໜືອ ຈາກຄົນທີ່ ຈະ ໄດ້ ຮັບມອບໜັງສື; ແລະ ພວກເຂົາຈະໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງຄວາມ ຈິງຂອງໜັງສື ແລະ ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ.

13 ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ອື່ນທີ່ຈະເຫັນມັນນອກ ຈາກບໍ່ເທົ່າໃດຄົນຕາມພຣະປະສົງຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອສະແດງປະຈັກພະຍານ ເຖິງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງຕໍ່ລູກຫລານ ມະນຸດ ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ ວ່າ ຂໍ້ຄວາມຂອງຄົນຊຶ່ງລ່ວງລັບຈະເວົ້າຄືກັບວ່າ ອອກມາ ະຈາກຄົນຕາຍ.

14 ດັ່ງນັ້ນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເລີ່ມ ນຳເອົາຂໍ້ຄວາມໃນໜັງສືອອກມາ; ແລະ ດ້ວຍປາກຂອງພະຍານຫລາຍປາກເທົ່າທີ່ ພຣະອົງເຫັນວ່າດີ ພຣະອົງຈະສະຖາປະນາ ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງໄວ້; ແລະ ວິບັດແກ່ ຄົນທີ່ ະປະຕິເສດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ!

15 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດ ການຈະບັງເກີດ ຂຶ້ນຄື ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກ່າວກັບຜູ້ທີ່

<p>6 ກ 2 ນພ 26:16-17; 29:12. ຄມພ ພຣະຄຳພິມມອນ. ຂ ຈຣ 1:2; ມມ 5:12-13. 7 ກ ອຊຢ 29:11-12; ອທ 3:25-27; 4:4-7. ຂ ມຊຢ 8:19. ຄ ອທ 13:1-12. 8 ກ ອທ 5:1.</p>	<p>ຂ 3 ນພ 26:9-12; ອທ 4:5-6. 9 ກ ຄພ 17:5-6. ຂ ຈສ—ປ 1:64-65. 11 ກ ລກ 12:3; ມມ 5:8; ຄພ 121:26-31. 12 ກ ພບຍ 19:15. ຂ 2 ນພ 11:3;</p>	<p>ອທ 5:2-4; ຄພ 5:11, 15; 17:1. 13 ກ 2 ນພ 3:19-20; 33:13-15; ມຣນ 10:27. 14 ກ 2 ນພ 28:29-30; ອທ 4:8.</p>
--	--	---

ພຣະອົງຈະມອບໜັງສືໃຫ້ວ່າ: ຈົ່ງນຳເອົາຂໍ້ຄວາມນີ້ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກຜະນຶກໄວ້ ແລະ ມອບໃຫ້ຄົນອີກຄົນໜຶ່ງ, ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ສະແດງໃຫ້ຄົນທີ່ມີການສຶກສາເບິ່ງ ໂດຍກ່າວວ່າ: ຂໍໃຫ້ທ່ານ ະອ່ານເລື່ອງນີ້ເບິ່ງດູ ແລະ ຄົນທີ່ມີການສຶກສາຈະບອກວ່າ: ຈົ່ງນຳເອົາໜັງສືມາ ແລ້ວເຮົາຈະອ່ານມັນ.

16 ແລະ ບັດນີ້, ເພາະວ່າການຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນຂອງ ໂລກ ແລະ ເພື່ອຫາ ະຜົນປະໂຫຍດ ເຂົາຈະກ່າວເຊັ່ນນີ້ ແລະ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ.

17 ແລະ ຊາຍຜູ້ນັ້ນຈະກ່າວອີກວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະນຳເອົາໜັງສືມາບໍ່ໄດ້ເພາະມັນຖືກຜະນຶກໄວ້ແລ້ວ.

18 ເມື່ອນັ້ນຄົນມີການສຶກສາຈະເວົ້າວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າອ່ານມັນບໍ່ໄດ້.

19 ດັ່ງນັ້ນ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມອບໜັງສື ແລະ ຂໍ້ຄວາມທີ່ມີຢູ່ໃນນັ້ນ ໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ມີການສຶກສາອີກ; ແລະ ຊາຍຄົນທີ່ບໍ່ມີການສຶກສາຈະເວົ້າວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີການສຶກສາ.

20 ເມື່ອນັ້ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກ່າວກັບລາວວ່າ: ຄົນມີການສຶກສາຈະອ່ານມັນບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າເຂົາປະຕິເສດມັນ, ແລະ ເຮົາສາມາດທ່າງານຂອງເຮົາໄດ້; ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງອ່ານຂໍ້ຄວາມທີ່ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.

21 ະຢາໄດ້ແຕ່ຕ້ອງເລື່ອງທີ່ຜະນຶກໄວ້ ເພາະເຮົາຈະນຳເອົາມັນອອກມາໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາເອງ; ເພາະເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດເຫັນວ່າ ເຮົາ

ສາມາດທ່າງານຂອງເຮົາເອງໄດ້.

22 ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອເຈົ້າອ່ານຂໍ້ຄວາມຂອງເຮົາທີ່ສົ່ງເຈົ້າໄວ້ ແລະ ໄດ້ຮັບ ະພະຍານຊຶ່ງເຮົາສັນຍາຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ເມື່ອນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງຜະນຶກໜັງສືໄວ້ອີກ, ແລະ ເຊື່ອງມັນໄວ້ກັບເຮົາ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັກສາຂໍ້ຄວາມ ຊຶ່ງເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ອ່ານຈົນວ່າຕາມປັນຍາຂອງເຮົາເອງຈະເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະເປີດເຜີຍທຸກຢ່າງແກ່ລູກຫລານມະນຸດ.

23 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ; ແລະ ເຮົາຄືພຣະເຈົ້າແຫ່ງ ະສິ່ງມະຫັດສະຈັນ; ແລະ ເຮົາຈະສະແດງແກ່ໂລກວ່າເຮົາ ະເໝືອນກັບເຊັ່ນມື້ວານນີ້, ມື້ນີ້, ແລະ ຕະຫລອດການ ນອກຈາກຈະ ະເປັນຕາມລັດທາຂອງລູກຫລານມະນຸດ.

24 ແລະ ເຫດ ການ ຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກ່າວກັບລາວ ຊຶ່ງຈະອ່ານຂໍ້ຄວາມທີ່ຈະມອບໃຫ້ລາວວ່າ:

25 ະຕາບເທົ່າທີ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເຂົ້າມາໃກ້ເຮົາດ້ວຍປາກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ະໃຫ້ກຽດເຮົາດ້ວຍຮິມສົບຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ໃຈຂອງພວກເຂົາທ່າງໄກຈາກເຮົາ, ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ເຮົາຖືກສິດສອນໂດຍ ະກົດເກນຂອງມະນຸດ—

26 ສະນັ້ນ, ເຮົາຈະເລີ່ມເຮັດ ະສິ່ງອັດສະຈັນກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ະງານແປກປະຫລາດ ແລະ ອັດສະຈັນ, ະປັນຍາຂອງຄົນທີ່ມີປັນຍາຂອງເຂົາຈະພົນາດໄປ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈຈະຖືກປິດບັງໄວ້.

15 ກ ອຊຢ 29:11-12; ຈສ—ປ 1:65.	23 ກ ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ.	ຄ 2 ນຟ 28:31. 26 ກ 1 ນຟ 22:8;
16 ກ ຄມພ ການຫລອກລວງ ຂອງປະໂລຫິດ.	ຂ ຮສ 13:8. ຄ ຮສ 11;	2 ນຟ 29:1-2. ຄມພ ການຟື້ນຟູ ພຣະກິດຕິຄຸນ.
21 ກ ອທ 5:1.	ອທ 12:7-22.	ຂ ອຊຢ 29:14;
22 ກ ຄມພ ພະຍານຂອງ ພຣະຄຳພີມໍ່ອນ.	25 ກ ອຊຢ 29:13. ຂ ມທ 15:8.	2 ນຟ 25:17.

27 ແລະ ັວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມຢ່າງ
 ຫັກ ເພື່ອເຊື່ອງແຜນຂອງເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກ
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ! ແລະ ວຽກງານຂອງເຂົາຢູ່
 ໃນຄວາມມືດ; ແລະ ເຂົາເວົ້າວ່າ: ຜູ້ໃດຈະ
 ເຫັນເຮົາ ແລະ ຜູ້ໃດຈະຮູ້ຈັກເຮົາ? ແລະ
 ເຂົາເວົ້າອີກວ່າ: ການປິ່ນເລື່ອງຂອງເຈົ້າ
 ຈະຖືກຖືວ່າ ເປັນດິນດາກ ຂອງຊ່າງບັນ
 ພໍ່ຢ່າງແນ່ນອນ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈອມໂຍທາ
 ໄດ້ກ່າວວ່າ, ເຮົາຈະສະແດງແກ່ພວກເຂົາ
 ວ່າ ເຮົາຮູ້ຈັກການກະທຳຂອງພວກເຂົາທັງ
 ພົດ ເພາະສິ່ງຂອງຈະກ່າວເຖິງຄົນທີ່ເຮັດ
 ມັນຂຶ້ນບໍ່ວ່າ ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດມັນຂຶ້ນມາ? ຫລື
 ສິ່ງທີ່ໃສ່ຂອບໄວ້ຈະກ່າວເຖິງຜູ້ທີ່ໃສ່ຂອບ
 ມັນບໍ່ວ່າ ມັນບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທຍັງພົດ?

28 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວວ່າ:
 ເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດເຫັນ
 ວ່າ ຍັງອີກບໍ່ດົນ ເລບານອນຈະຖືກປ່ຽນ
 ເປັນທົ່ງອັນອຸດົມສົມບູນ; ເພາະທົ່ງອັນອຸ
 ດົມສົມບູນຈະເປັນປ່າໄມ້.

29 ັແລະ ໃນ ມື້ນັ້ນຄົນຫຼຸໜວກຈະໄດ້
 ຍິນຂໍ້ຄວາມຈາກໜັງສື ແລະ ຄົນຕາບອດ
 ຈະຫລຽວເຫັນຈາກການປົດບັງ ແລະ ຈາກ
 ຄວາມມືດ.

30 ແລະ ັຄົນ ອ່ອນ ໂຍນ ຈະ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ
 ແລະ ັຄວາມສຸກຂອງພວກເຂົາຈະຢູ່ໃນ
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຄົນທຸກຍາກໃນບັນ
 ດາມະນຸດຈະປິຕິຍິນດີໃນພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ
 ຂອງອິດສະຣາເອນ.

31 ເພາະ ແນ່ນອນຄື ຕາບ ໃດທີ່ພຣະຜູ້
 ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ ັຄົນທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ
 ຈະສູນຫາຍໄປ ແລະ ຄົນມັກເຍາະເຍີ້ຍຈະ

ພົດໄປ, ແລະ ຄົນທັງປວງທີ່ຫາໂອກາດ
 ກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈະຖືກຕັດອອກ;

32 ັຜູ້ທີ່ໃສ່ຄວາມຄົນອື່ນດ້ວຍຖ້ອຍຄຳ
 ຂອງຕົນ, ແລະ ວາງບັງໃນ ັປະຕູເມືອງ
 ໄວ້ດັກຜູ້ກ່າວຕຳນິ ແລະ ັຫັນເອົາສິ່ງທີ່
 ທຸ່ງທຳໄປເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ.

33 ສະນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ໄຖ່ອັບຣາ
 ຮາມໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ
 ດັ່ງນີ້: ບັດນີ້, ຢາໂຄບຈະບໍ່ຕ້ອງອັບອາຍອີກ,
 ເພາະໜ້າຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ຊິດລົງ.

34 ເພາະເມື່ອພວກເຂົາ ັເຫັນລູກຫລານ
 ຂອງພວກເຂົາເປັນຜົນງານຈາກມືຂອງ
 ເຮົາໃນທ່າມກາງພວກເຂົາແລ້ວ, ພວກ
 ເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ພຣະນາມຂອງເຮົາສັກສິດ
 ແລະ ເຮັດໃຫ້ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງຢາໂຄບ
 ສັກສິດ, ແລະ ຈະຢາເກງພຣະເຈົ້າຂອງ
 ອິດສະຣາເອນ.

35 ພວກທີ່ ັເຮັດຜິດທາງວິນຍານຈະມາ
 ເຖິງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ຈົ່ມພິມ
 ພ່າຈະໄດ້ ັຮຽນຮູ້ຄຳສອນ.

ບົດທີ 28

ສາດສະໜາຈັກທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຈະຖືກສະຖາ
 ປະນາຂຶ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ—ພວກເຂົາຈະ
 ສິດສອນຄຳສອນທີ່ຜິດ, ບໍ່ມີປະໂຫຍດ,
 ແລະ ໂງ່ຈ້າ—ຈະມີການປະຖິ້ມຄວາມ
 ເຊື່ອຢູ່ທົ່ວໄປຍ້ອນຜູ້ສອນປອມ—ມານຈະ
 ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຄົນໂຫດຮ້າຍ—ມັນຈະສິດ
 ສອນຄຳສອນທີ່ຜິດໃນທຸກວິທີທາງ. ປະ
 ມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

<p>27 ກ ອຊຢ 29:15. ຂ ຢມຢ 18:6. 29 ກ ອຊຢ 29:18. 30 ກ ຄມພ ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ.</p>	<p>ຂ ຄພ 101:36. 31 ກ ອຊຢ 29:20. 32 ກ ລກ 11:54. ຂ ອມ 5:10. ຄ 2 ນພ 28:16.</p>	<p>34 ກ ອຊຢ 29:23-24. 35 ກ 2 ນພ 28:14; ຄພ 33:4. ຂ ດນອ 12:4.</p>
---	---	--

1 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພິມ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານ ແລ້ວຕາມທີ່ພຣະວິນຍານບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ວ່າມັນຕ້ອງເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ.

2 ແລະ ເລື່ອງ ຂອງ ມັນ ຈະ ຖືກ ບັນ ທຶກ ອອກຈາກ "ໜັງສື ຊຶ່ງ ມີຄຸນຄ່າ ຢ່າງໃຫຍ່ ຫລວງຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ, ແລະ ໂດຍສະເພາະກັບລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

3 ເພາະ ເຫດການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ມື້ນັ້ນຄື "ສາດສະໜາຈັກທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຈະບໍ່ແມ່ນເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ລະແຫ່ງຈະກ່າວຕໍ່ຕ້ານຊຶ່ງກັນແລະກັນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ແຫ່ງອື່ນໆຈະເວົ້າວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ທຸກຄົນທີ່ສ້າງສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນທີ່ບໍ່ແມ່ນເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເວົ້າດັ່ງນັ້ນ—

4 ແລະ ພວກເຂົາຈະຂັດແຍ້ງກັນ; ແລະ ປະໂລຫິດຂອງພວກເຂົາຈະຂັດແຍ້ງກັນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະສິດສອນດ້ວຍ "ການຮຽນຮູ້ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ປະຕິເສດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດທີ່ປະທານການເວົ້າອອກມາ.

5 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ "ປະ ຕິ ເສດ ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ພຣະ ຜູ້ ບໍ ລິ ສຸດ ຂອງ ອິດສະຣາເອນ ແລະ ພວກເຂົາເວົ້າກັບຜູ້ຄົນວ່າ: ຈົ່ງເຊື່ອຟັງພວກເຮົາ, ແລະ

ພວກທ່ານຈົ່ງຟັງກົດເກນຂອງພວກເຮົາ; ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທຸກ ມື້ ນີ້ "ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ໄດ້ທ່າງານຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານອຳນາດຂອງພຣະອົງໃຫ້ມະນຸດ;

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຈົ່ງເຊື່ອຟັງກົດເກນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຖ້າຫາກຜູ້ໃດຈະກ່າວວ່າມີສິ່ງມະຫັດສະຈັນກະທຳ ໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ຢ່າເຊື່ອເຂົາ; ເພາະທຸກມື້ນີ້ພຣະອົງບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າແຫ່ງ "ສິ່ງມະຫັດສະຈັນ; ພຣະອົງໄດ້ທ່າງານຂອງພຣະອົງແລ້ວ.

7 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຈະ ມີ ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍທີ່ຈະເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງ "ກິນ, ຈົ່ງດື່ມ, ແລະ ຈົ່ງມ່ວນຊື່ນເຖີດ, ເພາະວ່າມື້ອື່ນນີ້ພວກເຮົາກໍຈະຕາຍແລ້ວ; ແລະ ມັນຈະດີສຳລັບພວກເຮົາ.

8 ແລະ ຈະ ມີ ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍທີ່ຈະເວົ້າອີກວ່າ: ຈົ່ງກິນ, ຈົ່ງດື່ມ, ຈົ່ງມ່ວນຊື່ນເຖີດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈົ່ງຢ້ານກົວພຣະເຈົ້າ—ພຣະອົງ "ຈະຍອມແກ່ການກະທຳບາບ ເລັກໜ້ອຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງ ຕົວະໜ້ອຍໜຶ່ງ, ຈົ່ງເອົາປູງບູຜູ້ອື່ນເພາະຄຳເວົ້າຂອງເຂົາ, ຈົ່ງຊຸດ "ຊຸມດັກເພື່ອນບ້ານ; ບໍ່ມີອັນຕະລາຍແນວໃດໃນການເຮັດສິ່ງນີ້, ແລະ ຈົ່ງເຮັດສິ່ງທັງໝົດນີ້, ເພາະມື້ອື່ນພວກເຮົາກໍຈະຕາຍແລ້ວ, ແລະ ຖ້າຫາກຈະເປັນໄປວ່າພວກເຮົາຜິດ, ພຣະເຈົ້າຈະຕິສອນພວກເຮົາສອງສາມເທື່ອ

28 2ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີມໍມອນ.
ຂ 1 ນຟ 13:34-42; 22:9;
3 ນຟ 21:6.
3ກ 1 ກຣທ 1:10-13;
1 ນຟ 22:23;
4 ນຟ 1:25-29;
ມມ 8:28, 32-38.

4ກ 2 ນຟ 9:28.
5ກ 2 ນຟ 26:20.
ຂ 2 ຕມທ 3:5.
ຄ ແອວ 30:28.
6ກ ມມ 8:26; 9:15-26.
7ກ 1 ກຣທ 15:32;
ແອວ 30:17-18.

8ກ ມມ 8:31.
ຂ ຄພ 10:25;
ມຊ 4:4.
ຄມພ ຕົວະ.
ຄ ສພສ 26:27;
1 ນຟ 14:3.

ແລະ ພາຍຫລັງມາ, ພວກເຮົາກໍຈະລອດຢູ່
ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

9 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈະມີຄົນ ເປັນຈຳນວນ
ຫລວງຫລາຍທີ່ຈະສິດສອນຕາມວິທີນີ້,
"ຄຳສອນ ຂໍທີ່ຜິດ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ
ແລະ ໂງ່ຈ້າ ແລະ ອວດອົງຢູ່ໃນໃຈຂອງ
ພວກເຂົາ, ແລະ ຈະພະຍາຍາມຢ່າງໜັກ
ເພື່ອເຊື່ອງແຜນຂອງພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ວຽກງານຂອງພວກ
ເຂົາຈະຢູ່ໃນຄວາມມືດ.

10 ແລະ "ເລືອດຂອງໄຟພົນຂອງພຣະ
ເຈົ້າຈະຮ້ອງຈາກພື້ນດິນເພື່ອຕໍ່ຕ້ານພວກ
ເຂົາ.

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາທັງໝົດອອກ
ໄປຈາກ "ທາງແລ້ວ; ພວກເຂົາກັບ ຂໍເນົ່າ
ເປື້ອຍ.

12 ຍ້ອນວ່າ "ຄວາມທະນົງໃຈ, ແລະ
ຍ້ອນວ່າຜູ້ສອນປອມ ແລະ ຄຳສອນຜິດ,
ສາດສະໜາຈັກຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງກັບທຸກຈະ
ລົດ, ແລະ ສາດສະໜາຈັກຂອງພວກເຂົາ
ອວດອ້າງ; ຍ້ອນຄວາມທະນົງໃຈ ພວກ
ເຂົາຈຶ່ງອວດອ້າງ.

13 ພວກເຂົາ "ບຸ້ນ ຂໍຄົນຍາກຈົນເພາະ
ບ່ອນລີ້ໄພອັນສວຍງາມ; ພວກເຂົາບຸ້ນສະ
ດົມຄົນຍາກຈົນເພາະເສື້ອຜ້າອັນສວຍງາມ
ຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຂົ່ມເຫັງຄົນ
ອ່ອນໂຍນ ແລະ ຄົນຕ່ຳຕ້ອຍໃນໃຈ, ຍ້ອນ
ພວກເຂົາ ຈຶ່ງທະນົງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ພວກ
ເຂົາຈຶ່ງອວດອ້າງ.

14 ພວກເຂົາ "ແຂງຄໍ ແລະ ຫລຽວໜ້າ
ຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເພາະຄວາມທະນົງ
ໃຈ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຄວາມໜ້າ
ກຽດຊັງ ແລະ ການໂສເພນີ, ພວກເຂົາຈຶ່ງ
ຂໍຫລົງທາງໄປພົດນອກຈາກບໍ່ເທົ່າໃດຄົນ,
ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຖ່ອມຕົວຂອງພຣະ
ຄຣິດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງ
ຖືກພາໄປຈົນເຮັດຜິດຫລາຍເທື່ອຍ້ອນວ່າ
ພວກເຂົາຖືກສິດສອນດ້ວຍກົດເກນຂອງ
ມະນຸດ.

15 ໂອ້ ຄົນ "ສະຫລາດ, ແລະ ຄົນມີການ
ສຶກສາ, ແລະ ຄົນຮັ່ງມີທີ່ອວດອ້າງ, ຍ້ອນ
ຂໍຄວາມທະນົງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄົນ
ທັງຫລາຍທີ່ສັ່ງສອນຄຳສອນຜິດ, ແລະ
ຄົນທັງຫລາຍທີ່ທຳການໂສເພນີ, ແລະ
ບິດເບືອນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ວິບັດ, ວິບັດ, ວິບັດແກ່ພວກນັ້ນ, ອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່
ໄດ້ກ່າວໄວ້, ເພາະພວກເຂົາຈະຖືກຊຸກລົງ
ນະລົກ!

16 ວິບັດແກ່ພວກເຂົາທີ່ "ຫັນສິ່ງທີ່ທຽງ
ທຳໄປເພື່ອສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ໝົນປະ
ໝາດສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ກ່າວວ່າ ສິ່ງນັ້ນເປັນສິ່ງ
ທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ! ເພາະມັນນັ້ນຈະມາເຖິງ ເມື່ອ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາຢ່າງມາຍາມ
ຜູ້ອາໄສຂອງແຜນດິນໂລກຢ່າງວ່ອງໄວ;
ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາສຸກ ຂໍເຕັມ
ທີ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຈະ
ຕາຍ.

<p>9 ກ ມທ 15:9. ຂ ອຊກ 13:3; ຮລມ 13:29. 10 ກ ພນມ 6:9-11; 2 ນຟ 26:3; ມມ 8:27; ອທ 8:22-24; ຄພ 87:7.</p>	<p>11 ກ ຮລມ 6:31. ຂ ມມ 8:28-41; ຄພ 33:4. 12 ກ ສພສ 28:25. 13 ກ ອຊກ 34:8. ຂ ຮລມ 4:12. ຄ ແອວ 5:53. 14 ກ ສພສ 21:4.</p>	<p>ຂ ອຊຢ 53:6. 15 ກ ສພສ 3:5-7. ຂ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. ຄ 3 ນຟ 29:5. 16 ກ ອຊຢ 29:21. ຂ ອທ 2:9-10.</p>
--	--	--

17 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າທາກຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງຕົນພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

18 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງນັ້ນແມ່ນ "ໂສເພນີຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, ຕ້ອງ ຂ້າງທະລາຍລົງສູ່ແຜ່ນດິນ ແລະ ການຕົກຂອງມັນຕ້ອງໃຫຍ່ຫລວງ.

19 ເພາະວ່າອານາຈັກຂອງມານຕ້ອງສັ່ນສະເທືອນ ແລະ ຄົນທີ່ເປັນຂອງມັນຈົ່ງຈຳຕ້ອງຖືກກະຕຸ້ນໃຫ້ໄປສູ່ການກັບໃຈ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ມານຈະຈັບພວກເຂົາໄວ້ດ້ວຍ ມີໂສອັນເປັນນິດຂອງມັນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກຍຸຍົງໃຫ້ຮ້າຍກາດ ແລະ ຕາຍໄປ;

20 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນມື້ນັ້ນມານຈະແຕ່ເຂົ້າໄປໃນໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ, ແລະ ຍຸຍົງພວກເຂົາໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ສິ່ງທີ່ດີ.

21 ແລະ ມານຈະເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນໆ ສະຫງົບ ແລະ ກ່ອມພວກນັ້ນໄປໃນຄວາມໝັ້ນຄົງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍກາມມະລົມຈົນວ່າພວກນັ້ນຈະເວົ້າວ່າ: ທຸກຢ່າງດີໃນຊີໂອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊີໂອນຮຸ່ງເຮືອງໃນທຸກດ້ານ—ແລະ ມານກ່ອມຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາດັ່ງນີ້, ແລະ ພາພວກເຂົາລົງໄປທານະລົກຢ່າງລະມັດລະວັງ.

22 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມານຍົກຍໍຄົນອື່ນໆໄປ, ແລະ ບອກວ່າບໍ່ມີ ນະລົກ; ແລະ ມານ

ກ່າວກັບພວກນີ້ວ່າ: ເຮົາບໍ່ແມ່ນມານ ເພາະວ່າບໍ່ມີມານເລີຍ—ແລະ ມັນຈະສົມໃສ່ໃນທຸຂອງພວກນີ້ເຊັ່ນນັ້ນ, ຈົນວ່າມັນຈັບພວກນີ້ໄວ້ ດ້ວຍ ມີໂສອັນເປັນຕາຍານຂອງມັນ, ຊຶ່ງຈາກນັ້ນຍ່ອມບໍ່ມີການບົດປ່ອຍ.

23 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຖືກຈັບໄວ້ດ້ວຍຄວາມຕາຍ ແລະ ນະລົກ; ແລະ ຄວາມຕາຍ, ແລະ ນະລົກ, ແລະ ມານ, ແລະ ທຸກຢ່າງທີ່ຖືກຍຶດໄວ້ນັ້ນຕ້ອງຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຮັບການພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງຫລັງຈາກນັ້ນພວກເຂົາຕ້ອງໄປຫາບ່ອນທີ່ຕຽມໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາ, ເຖິງແມ່ນໄປສູ່ ທະເລໄຟ ແລະ ມາດ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມທໍລະມານທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

24 ສະນັ້ນ ວິບັດແກ່ຜູ້ຊຶ່ງຢູ່ຢ່າງບໍ່ທຸກຮ້ອນໃນຊີໂອນ!

25 ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ຮ້ອງອອກມາວ່າ: ທຸກຢ່າງດີ!

26 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ ເຊື່ອພັງກົດເກນຂອງມະນຸດ ແລະ ປະຕິເສດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ!

27 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າ: ເຮົາໄດ້ຮັບແລ້ວ ແລະ ບໍ່ ຕ້ອງການອີກ!

28 ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ວິບັດແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຕົວສັ້ນ ແລະ ມີໃຈຮ້າຍຍ້ອນວ່າຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ! ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງ ດານຫິນຍ່ອມຮັບມັນດ້ວຍຄວາມດີ; ແລະ ຄົນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນ

<p>18 ກ ພມມ 19:2. ຂ 1 ນຟ 14:3, 17. 19 ກ 1 ນຟ 22:23. ຂ ແອວ 34:35. ຄ ແອວ 12:11. 20 ກ ຄພ 10:20-27. 21 ກ ມມ 8:31.</p>	<p>ຂ 2 ນຟ 9:39. 22 ກ ຄມພ ນະລົກ. ຂ ແອວ 36:18. 23 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ພິພາກສາ; ພິພາກສາ, ການພິ ພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.</p>	<p>ຂ 2 ນຟ 9:16, 19, 26. 26 ກ 2 ນຟ 9:29. 27 ກ ແອວ 12:10-11. 28 ກ 2 ນຟ 9:40; 33:5. ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. ຂ ມທ 7:24-27. ຄມພ ຫິນ.</p>
---	--	--

ໃນຮາກຖານທີ່ເປັນດິນຊາຍ ຍ່ອມຕົວສົ່ນ ຍ້ານວ່າຕົນຈະຕົກ.

29 ວິບັດ ແກ່ຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າ: ເຮົາ ໄດ້ ຮັບ ພຣະຄຳຂອງພຣະ ເຈົ້າແລ້ວ, ແລະ ເຮົາ "ບໍ່ຕ້ອງການພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ອີກ, ເພາະວ່າເຮົາມີພໍແລ້ວ!

30 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ລູກຫລານມະນຸດ ເປັນບັນທັດ, ເປັນ "ຂໍ້ເລັກງໝ້ອຍໆ, ມີ ໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະ ນັ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງ; ແລະ ຜູ້ທີ່ ເຊື່ອຟັງກົດເກນຂອງເຮົາ ແລະ ງ່ຽງຫູຟັງ ຄຳແນະນຳຂອງເຮົາ ຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະ ວ່າເຂົາຈະຮຽນຮູ້ເຖິງ ສິ່ງທີ່ ສັບຍາ; ເມື່ອເຂົາ ຮັບໄວ້ ເຮົາຈະໃຫ້ເຂົາ ອີກ; ແລະ ສຳລັບ ຜູ້ທີ່ຈະກ່າວວ່າ ເຮົາມີພໍແລ້ວ, ມັນຈະຖືກ ເອົາໄປຈາກເຂົາເຖິງແມ່ນສິ່ງທີ່ເຂົາມີຢູ່ກໍ ຈະຖືກເອົາໄປ.

31 ຜູ້ທີ່ "ໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈໃນມະນຸດ ຫລື ເຮັດໃຫ້ເນື້ອໜັງເປັນແຂນຂອງເຂົາ, ຫລື ຈະເຊື່ອຟັງກົດເກນຂອງມະນຸດ, ຍ່ອມຖືກ ສາບແຂງ, ນອກຈາກຈະມີກົດເກນໃຫ້ເຂົາ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

32 ອົງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈອມ ໂຍທາໄດ້ ກ່າວໄວ້ວ່າ, "ວິບັດແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ! ເພາະ ວ່າເຖິງແມ່ນ ເຮົາ ຈະ ຍື່ນ ແຂນ ຂອງ ເຮົາ ອອກໄປໃຫ້ພວກເຂົາທຸກໆວັນ, ພວກເຂົາ ຍັງປະຕິເສດເຮົາ; ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ກ່າວ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາກໍຈະເມດ ຕາພວກເຂົາຖ້າທາກພວກເຂົາຈະກັບໃຈ

ແລະ ມາຫາເຮົາ; ເພາະວ່າ ສິ່ງແຂນຂອງເຮົາ ຍື່ນອອກໄປຕະຫລອດທັງວັນ, ອົງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

ບົດທີ 29

ຄົນຕ່າງຊາດຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຈະປະຕິ ເສດພຣະຄຳພິມມອນ—ພວກເຂົາຈະເວົ້າ ວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງການພຣະຄຳສະຕະທຳ ຄຳພິເຫລັມອື່ນອີກ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ກ່າວກັບຫລາຍປະຊາຊາດ—ພຣະອົງຈະ ພິພາກສາໂລກມະນຸດຕາມສິ່ງທີ່ຈະມີຂຽນ ໄວ້ໃນປຶ້ມ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ໃນ ມື້ ນັ້ນ ຈະ ມີ ຄົນ ເປັນ ຈຳ ນ ວ ນ ຫລວງ ຫລາຍ—ເວລາ ເຮົາ ຈະ ເລີ່ມທຳ "ງານອັດ ສະຈັນ ໃນບັນດາພວກ ເຂົາ, ເພື່ອເຮົາຈະຄິດເຖິງ ສິ່ງທີ່ພັນທະສັນຍາ ຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮັດໄວ້ກັບລູກຫລານມະນຸດ, ເພື່ອເຮົາຈະລົງມືອີກເປັນຄັ້ງ ທີ່ສອງທີ່ຈະ ນຳຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະ ຣາເອນກັບຄືນມາ;

2 ແລະ ເພື່ອເຮົາຈະລະນຶກເຖິງສັນຍາ ທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບເຈົ້ານີໄຟ ແລະ ກັບ ບິດາຂອງເຈົ້າອີກວ່າ ເຮົາຈະລະນຶກເຖິງ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ ແລະ ວ່າ "ຄຳເວົ້າ ຂອງລູກຫລານ ຂອງເຈົ້າຈະອອກຈາກ ປາກຂອງເຮົາໄປຫາລູກຫລານຂອງເຈົ້າ; ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງເຮົາຈະ ສຽງກຮ້ອງອອກ

29 ກ 2 ນຟ 29:3-10.
ຂ 2 ນຟ 27:14;
ອຫ 4:8.
30 ກ ອຊຢ 28:9-13;
ຄພ 98:12.
ຂ ຄມພ ສະຕີປັນຍາ.
ຄ ລກ 8:18.
ງ ແອວ 12:10;
ຄພ 50:24.

31 ກ ຄພ 1:19-20.
32 ກ 1 ນຟ 14:6.
ຂ ຢຄ 5:47; 6:4.
29 1 ກ 2 ນຟ 27:26.
ຄມພ ການພົ້ນໝູ່
ພຣະກິດຕິຄຸນ.
ຂ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ
ຂອງອັບຣາຮາມ.
ຄ 2 ນຟ 6:14;

21:11-12; 25:17.
ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—
ການເຕົ້າໂຮມຊາວ
ອິດສະຣາເອນ.
2 ກ 2 ນຟ 3:18-21.
ຂ ອຊຢ 5:26;
2 ນຟ 15:26;
ມຣນ 10:28.

ໄປຫາທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ເພື່ອເປັນ
“ຫລັກສັນຍານໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງ
ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

3 ເພາະຄຳເວົ້າຂອງເຮົາຈະສົ່ງສຽງອອກ
ໄປ—ຄົນຕ່າງຊາດສ່ວນຫລາຍຈະເວົ້າວ່າ:
“ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ! ພຣະຄຣິສຕະທຳ
ຄຳພີ! ເຮົາມີພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຢູ່ແລ້ວ,
ແລະ ຈະມີພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີເຫລັ້ມ
ອື່ນອີກບໍ່ໄດ້.

4 ແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້:
ໂອ້ ຄົນໂງ່, ເຂົາຈະມີພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳ
ພີ; ແລະ ມັນໄດ້ອອກມາຈາກ “ຊາວຍິວ,
ຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃນສະໄໝບູຮານ
ຂອງເຮົາ. ແລະ ພວກເຂົາຕອບແທນບຸນ
ຄຸນຊາວຍິວຢ່າງໃດແດ່ສຳລັບ ະພຣະຄຣິສ
ຕະທຳຄຳພີ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ຮັບຈາກພວກ
ນັ້ນ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນຕ່າງຊາດໝາຍເຖິງ
ອັນໃດ? ພວກເຂົາໄດ້ນຶກເຖິງຄວາມຍາກ
ລຳບາກ ແລະ ການທຳງານ, ແລະ ການ
ເຈັບປວດຂອງຊາວຍິວ ແລະ ຄວາມພາກ
ພຽນຂອງພວກນັ້ນທີ່ມີຕໍ່ເຮົາໃນການນຳ
ຄວາມລອດມາສູ່ຄົນຕ່າງຊາດຫລືບໍ່?

5 ໂອ້ ເຈົ້າຄົນຕ່າງຊາດ, ເຈົ້າຄິດເຖິງ
ຊາວຍິວ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ
ໃນສະໄໝບູຮານຂອງເຮົາຫລືບໍ່? ບໍ່ເຄີຍ
ເລີຍ; ແຕ່ເຈົ້າສາບແຂ່ງພວກເຂົາ, ແລະ
“ຊົງພວກເຂົາ, ແລະ ບໍ່ພະຍາຍາມນຳ
ພວກເຂົາກັບຄືນມາ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະ
ເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດກັບມາໃສ່ເທິງຫົວ
ຂອງເຈົ້າເອງ; ເພາະເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບໍ່

ລືມຜູ້ຄົນຂອງເຮົາເລີຍ.

6 ເຈົ້າຄົນໂງ່ທີ່ຈະເວົ້າວ່າ: “ພຣະຄຣິສ
ຕະທຳຄຳພີ, ເຮົາມີພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ
ຢູ່ແລ້ວ, ແລະ ເຮົາບໍ່ຕ້ອງການພຣະຄຣິສ
ຕະທຳຄຳພີເຫລັ້ມອື່ນອີກ. ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ
ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີບໍ່ນອກຈາກ ໂດຍ
ຊາວຍິວ?

7 ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າ ມີປະຊາຊາດຫລາຍກວ່າ
ໜຶ່ງຊາດ? ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ “ສ້າງ
ມະນຸດທັງປວງ, ແລະວ່າເຮົານຶກເຖິງຄົນທີ່
ຢູ່ໃນ ະເກາະໃນທະເລ; ແລະ ວ່າເຮົາປົກ
ຄອງຢູ່ໃນພຳສະຫວັນເບື້ອງເທິງ; ແລະ
ໃນແຜ່ນດິນໂລກເບື້ອງລຸ່ມ; ແລະ ເຮົານຳ
ຄວາມເວົ້າຂອງເຮົາອອກມາຫາລູກຫລານ
ມະນຸດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນສູ່ປະຊາຊາດ
ທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ?

8 ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈົມວ່າ, ຍ້ອນວ່າເຈົ້າຈະ
ໄດ້ຮັບຄຳເວົ້າຂອງເຮົາຫລາຍຂຶ້ນບໍ່? ເຈົ້າ
ບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າ ປະຈັກພະຍານຂອງ “ສອງປະ
ຊາຊາດເປັນ ະພະຍານຕໍ່ເຈົ້າວ່າເຮົາຄື
ພຣະເຈົ້າ, ວ່າເຮົານຶກເຖິງປະຊາຊາດໜຶ່ງ
ເໝືອນກັນກັບອີກປະຊາຊາດໜຶ່ງ? ດັ່ງນັ້ນ,
ເຮົາເວົ້າຄຳດຽວກັບປະຊາຊາດໜຶ່ງຄືກັນ
ກັບເວົ້າກັບປະຊາຊາດອື່ນ. ແລະ ເມື່ອສອງ
“ປະຊາຊາດຈະຮ່ວມກັນ ປະຈັກພະຍານ
ທັງສອງປະຊາຊາດຈະຮ່ວມກັນອີກ.

9 ແລະ ເຮົາກະທຳເຊັ່ນນີ້ ເພື່ອຈະໄດ້
ພິສູດຕໍ່ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍວ່າ ເຮົາ
ເປັນ “ເໝືອນກັນເຊັ່ນມື້ວານນີ້, ມື້ນີ້, ແລະ

2 ຄ 1 ນຟ 21:22. ຄມພ ບ້າຍສັນຍານ.	ຂ ຄມພ ຢູດາ (ລູກຊາຍຂອງ ຢາໂຄບ)— ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ.	8 ກ ອຊກ 37:15-20; 1 ນຟ 13:38-41; 2 ນຟ 3:12.
3 ກ 1 ນຟ 13:23-25. ຄມພ ພຣະຄຣິສຕະທຳ ຄຳພີ; ພຣະຄຳພີມື້ມອນ.	5 ກ 3 ນຟ 29:8. 6 ກ 1 ນຟ 13:38.	ຂ ມທ 18:16. ຄມພ ພະຍານ.
4 ກ ຄພ 3:16. ຄມພ ຊາວຍິວ.	7 ກ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. ຂ 1 ນຟ 22:4.	ຄ ຮສອ 1:11. 9 ກ ຮສ 13:8.

ຕະຫລອດການ; ແລະ ວ່າເຮົາເວົ້າອອກໄປ ຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງເຮົາ. ແລະ ເພາະວ່າ ເຮົາເວົ້າ ະຄຳໜຶ່ງແລ້ວເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງ ຄິດວ່າເຮົາເວົ້າອີກຄຳໜຶ່ງບໍ່ໄດ້; ເພາະວຽກ ງານຂອງເຮົາຍັງບໍ່ທັນຈົບ ແລະ ມັນຈະຍັງ ບໍ່ຈົບຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງມະນຸດ, ທັງຈາກ ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ຕະຫລອດການ.

10 ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະເຈົ້າມີພຣະຄຣິສຕະ ທຳຄຳພີແລ້ວ ແລະ ເຈົ້າກໍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງ ຄິດວ່າມັນມີ ະຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງເຮົາຢູ່ໃນ ມັນ; ທັງເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຈະຕ້ອງຄິດວ່າ ເຮົາ ບໍ່ໄດ້ສົ່ງໃຫ້ບັນທຶກຕື່ມອີກ.

11 ເພາະເຮົາສັ່ງມະນຸດ ັທັງປວງ, ທັງ ໃນທາງຕາເວັນອອກ, ແລະ ທາງຕາເວັນ ຕົກ, ທັງໃນທາງເໜືອ, ແລະ ທາງໃຕ້, ແລະ ໃນເກາະໃນທະເລ, ວ່າພວກເຂົາຈະ ະບັນທຶກຄຳເວົ້າ ຊຶ່ງເຮົາເວົ້າກັບພວກເຂົາ; ເພາະຈາກ ະໜັງສື ຊຶ່ງຈະມີບັນທຶກໄວ້ນັ້ນ ເຮົາຈະ ະພິພາກສາໂລກ, ພິພາກສາທຸກໆ ຄົນຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ຕາມ ເລື່ອງທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້.

12 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະເວົ້າກັບ ະຊາວ ຍິວ ແລະ ພວກເຂົາຈະບັນທຶກມັນໄວ້; ແລະ ເຮົາຈະເວົ້າກັບຊາວນີໄຟ ແລະ ພວກ ເຂົາຈະ ະບັນທຶກມັນໄວ້; ແລະ ເຮົາຈະເວົ້າ ກັບເຜົ່າອື່ນໆຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ ອີກ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ນຳອອກໄປແລ້ວ ແລະ

ພວກເຂົາຈະບັນທຶກມັນໄວ້; ແລະ ເຮົາຈະ ເວົ້າກັບປະຊາຊາດ ະທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ ແລະ ເຂົາຈະບັນທຶກມັນໄວ້.

13 ແລະ ເຫດການ ຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ະຊາວຍິວຈະມີຄຳເວົ້າຂອງຊາວນີໄຟ, ແລະ ຊາວນີໄຟຈະມີຄຳເວົ້າຂອງຊາວຍິວ; ແລະ ຊາວນີໄຟກັບຊາວຍິວຈະມີຄຳເວົ້າ ຂອງ ະເຜົ່າອິດສະຣາເອນທີ່ສູນຫາຍໄປ; ແລະ ເຜົ່າອິດສະຣາເອນທີ່ສູນຫາຍໄປຈະ ມີຄຳເວົ້າຂອງຊາວນີໄຟກັບຊາວຍິວ.

14 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ຄົນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນຄົນຂອງ ະເຊື້ອສາຍ ອິດສະຣາເອນ ຈະຖືກເຕົ້າໂຮມກັບຄົນ ບ້ານສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງຊັບສົມບັດຂອງພວກ ເຂົາ; ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງເຮົາຈະຖືກເຕົ້າ ໂຮມໄວ້ ະເປັນຄຳດຽວກັນ. ແລະ ເຮົາຈະ ສະແດງແກ່ຄົນທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ, ແລະ ກັບຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຜູ້ເປັນ ະເຊື້ອສາຍ ອິດສະຣາເອນວ່າ ເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ ແລະ ວ່າເຮົາໃຫ້ ະພັນທະສັນຍາໄວ້ກັບອັບຣາ ຮາມ ວ່າເຮົາຈະລະນຶກເຖິງ ະລູກຫລານ ຂອງລາວ ະຕະຫລອດໄປ.

ບົດທີ 30

ຄົນຕ່າງຊາດທີ່ປຸງໃຈເຫລື້ອມໃສຈະຖືກ ນັບເຂົ້າຢູ່ກັບຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ—

9 ຂ ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.	ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.	ຂ ອຊກ 37:16-17. ຄ 1 ນຟ 22:8-9.
10 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ— ພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ທຳ ນາຍໄວ້ຈະອອກມາ.	12 ກ 1 ນຟ 13:23-29. ຂ 1 ນຟ 13:38-42; 2 ນຟ 26:17.	ງ ປຖກ 12:1-3; 1 ນຟ 17:40; 3 ນຟ 20:27;
11 ກ ແອວ 29:8.	ຄ 2 ນຟ 26:33.	ອຣຮ 2:9.
ຂ 2 ຕມທ 3:16.	13 ກ ມມ 5:12-14.	ຄມພ ພັນທະສັນຍາ
ຄ ຄມພ ໜັງສືທະ ບູນແຫ່ງຊີວິດ.	ຂ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ສິບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງ ອິດສະຣາເອນ.	ຂອງອັບຣາຮາມ.
ງ 2 ນຟ 25:22; 33:11, 14-15.	14 ກ ຢມຢ 3:17-18.	ຈ ຄພ 132:30. ສ ປຖກ 17:7.

ຊາວ ເລມັນ ກັບ ຊາວ ຍິວ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍຈະ ເຊື່ອຖືພຣະຄຳ ແລະ ຈະ ກັບ ກາຍ ເປັນ ຜູ້ ຄົນ ທີ່ ຫ້າ ຊົມ—ອິດສະ ຣາເອນຈະຖືກນຳກັບຄືນ ແລະ ຄົນຊົ່ວຈະ ຖືກທຳລາຍ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າກັບ ພວກທ່ານ; ເພາະວ່າ ຂ້າພະເຈົ້ານິໄຟຈະບໍ່ ຍອມໃຫ້ພວກທ່ານຄິດວ່າ ພວກທ່ານຊອບ ຫຳຫລາຍກວ່າຄົນຕ່າງ ຊາດ. ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ຮັກສາພຣະບັນ ຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກທ່ານກໍຈະຕາຍຄື ກັນໝົດ; ຍ້ອນວ່າຂໍ້ຄວາມທີ່ເວົ້າໄວ້ ພວກ ທ່ານກໍຈຳຕ້ອງຄິດວ່າຄົນຕ່າງຊາດຖືກທຳ ລາຍໃຫ້ສິ້ນໄປ.

2 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກ ທ່ານວ່າ ຄົນ ຕ່າງຊາດຜູ້ໃດທີ່ຈະກັບໃຈ ຍ່ອມເປັນຜູ້ຄົນແຫ່ງ ”ພັນທະສັນຍາຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ຂໍຊາວຍິວຜູ້ໃດທີ່ ຈະບໍ່ກັບໃຈຈະຖືກປະຖິ້ມ ເພາະວ່າພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ມີພັນທະສັນຍາກັບຜູ້ໃດນອກ ຈາກກັບຄົນທີ່ ”ກັບໃຈ ແລະ ເຊື່ອຖືໃນ ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ຜູ້ເປັນພຣະຜູ້ບໍລິ ສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ.

3 ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະທຳນາຍ ເພີ່ມເຕີມອີກກ່ຽວກັບຊາວຍິວກັບຄົນຕ່າງ ຊາດ. ເພາະຫລັງຈາກໜັງສືທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເວົ້າເຖິງຈະປະກົດອອກມາ, ແລະ ຖືກບັນ ທຶກໄວ້ໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ຖືກຜະນຶກ

ໄວ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ, ແລະ ກໍຈະມີ ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ຈະ ”ເຊື່ອຖືຂໍ້ ຄວາມທີ່ຂຽນໄວ້; ແລະ ພວກເຂົາຈະນຳ ເອົາມັນອອກໄປຫາພວກທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ.

4 ແລະ ເວລານັ້ນຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກ ຫລານ ຂອງພວກເຮົາຈະ ໄດ້ຮູ້ຈັກກ່ຽວ ກັບພວກເຮົາວ່າ ພວກເຮົາມາຈາກເຢຣູ ຊາເລັມແບບໃດ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາເປັນຜູ້ ສືບຕະກຸນຂອງຊາວຍິວ.

5 ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດຈະຖືກປະກາດໃນບັນດາ ”ພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະຖືກນຳກັບມາຫາ ”ຄວາມຮູ້ເລື່ອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດອີກ, ຊຶ່ງ ມີຢູ່ໃນບັນດາບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

6 ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ພວກເຂົາຈະປິຕິຍິນດີ ເພາະພວກເຂົາຈະຮູ້ຈັກວ່າ ມັນເປັນພອນ ໃຫ້ພວກເຂົາຈາກພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ສະເກັດແຫ່ງຄວາມມືດຂອງພວກ ເຂົາຈະເລີ່ມຕົກຈາກຕາຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ບໍ່ເທົ່າໃດລຸ້ນຄົນຈະຜ່ານໄປໃນບັນ ດາພວກເຂົາ, ຈົນວ່າພວກເຂົາຈະເປັນຄົນ ຂາວ ແລະ ”ໜ້າຊົມ.

7 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ”ຊາວ ຍິວ ຊຶ່ງກະຈັດກະຈາຍໄປຈະ ເລີ່ມເຊື່ອ ໃນພຣະຄຣິດອີກ; ແລະ ພວກເຂົາຈະເລີ່ມ ທ້ອນ ໂຮມກັນ ເຂົ້າມາ ໃນຜືນແຜ່ນດິນ; ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຈະເຊື່ອໃນພຣະ ຄຣິດ ກໍຈະກັບເປັນຜູ້ຄົນທີ່ໜ້າຊົມຄືກັນ.

8 ແລະ ເຫດການ ຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອີງ

30 2 ກ ຄລຕ 3:26-29.
ຂ ມຫ 8:10-13.
ຄມພ ຊາວຍິວ.
ຄ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.
3 ກ 3 ນພ 16:6-7.

ຂ 1 ນພ 22:8-9.
5 ກ 3 ນພ 21:3-7, 24-26.
ຂ ຄພ 3:20.
ຄ 1 ນພ 15:14;
2 ນພ 3:12;

ມມ 7:1, 9-10.
6 ກ ຄພ 49:24; 109:65.
7 ກ 2 ນພ 29:13-14.
ຂ 2 ນພ 25:16-17.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເລີ່ມທຳງານຂອງພຣະອົງໃນບັນດາທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກູນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ເພື່ອຈະນຳການພົ້ນພາບທາງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງໃນແຜ່ນດິນໂລກ.

9 ແລະ ັ້ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ະພິພາກສາຄົນຍາກຈົນດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ຕຳນິດ້ວຍ ຄວາມທ່ຽງທຳ ເພື່ອ ັ້ງຄົນໃຈອ່ອນໂຍນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກລົງໂທດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຄົນຊົ່ວກໍ ຈະຕາຍດ້ວຍຄຳພິພາກສາຂອງພຣະອົງ.

10 ເພາະ ວ່າ ັ້ງເວລາມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວ ຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ເກີດ ະຄວາມແບ່ງແຍກຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ແລະ ພຣະອົງຈະທຳລາຍຄົນຊົ່ວ; ແລະ ພຣະອົງຈະ ັ້ງໄວ້ຊີວິດຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກຈະເປັນໄປວ່າພຣະອົງຈະຕ້ອງ ັ້ງທຳລາຍຄົນຊົ່ວດ້ວຍໄຟ.

11 ແລະ ັ້ງຄວາມ ຊອບ ທຳ ຈະ ເປັນ ຜ້າຄຽນອຸທອນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມຊື່ສັດຈະເປັນຜ້າຄຽນບັນອຸທອນຂອງພຣະອົງ.

12 ັ້ງແລະ ຈາກນັ້ນໝາປ່າຈະຢູ່ກັບລູກແກະ, ເສືອດາວ ຈະ ນອນ ຢູ່ນຳລູກແບ້, ແລະ ລູກງົວກັບສິງຫຸ່ມ, ແລະ ລູກສັດອ້ວນຈະຢູ່ນຳກັນ; ແລະ ເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງຈະນຳພວກມັນໄປ.

13 ແລະ ງົວແມ່ກັບໝີຈະກິນນຳກັນ; ລູກ

ຂອງພວກມັນກໍຈະນອນຢູ່ນຳກັນ; ແລະ ສິງຈະກິນເພື່ອງເຂົ້າຄືກັນກັບງົວເຖິກ.

14 ແລະ ເດັກນ້ອຍກິນນົມຈະຫລິ້ນໃນຮູຂອງງູພິດ, ແລະ ເດັກນ້ອຍທີ່ເຊົານົມ ຈະວາງມືຂອງເຂົາໃນກົງຮ້າຍ.

15 ພວກມັນຈະບໍ່ທຳຮ້າຍ ຫລື ທຳລາຍໄປທົ່ວພູເຂົາອັນສັກສິດຂອງເຮົາ ເພາະແຜ່ນດິນໂລກຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເໝືອນດັ່ງທະເລທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳ.

16 ດັ່ງນັ້ນ, ເລື່ອງຂອງປະຊາຊາດ ັ້ງໜີດຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກຢ່າງຈະເປັນທີ່ ະຮູ້ຈັກແກ່ລູກຫລານມະນຸດ.

17 ບໍ່ມີຫຍັງທີ່ຈະ ເປັນຄວາມລັບເພາະມັນຈະຖືກ ັ້ງເປີດເຜີຍ; ຈະບໍ່ມີງານແຫ່ງຄວາມມືດເພາະມັນຈະຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກໃນຄວາມສະຫວ່າງ; ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດ ຈະຖືກຜະນຶກໄວ້ໃນແຜ່ນດິນໂລກ ເພາະມັນຈະຖືກປ່ອຍອອກມາ.

18 ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກຢ່າງທີ່ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ລູກຫລານມະນຸດຈະຖືກເປີດເຜີຍໃນນັ້ນ; ແລະ ຊາຕານຈະບໍ່ມີອຳນາດເໜືອໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ ັ້ງອີກເປັນເວລາດົນນານ. ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບຂໍ້ຄວາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ເທົ່ານີ້.

ບົດທີ 31

ມິໄຟເວົ້າວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດພຣະຄຣິດ

9 ກ ອຊຢ 11:4-9.
ຂ 2 ນຟ 9:15.
ຄ ຄມພ ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ.
10 ກ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ.
ຂ ຄພ 63:53-54.
ຄ ມຊ 7:61.

ງ 1 ນຟ 22:15-17, 23.
ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ການຊຳລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ.
11 ກ ອຊຢ 11:5-9.
12 ກ ອຊຢ 65:25.
ຄມພ ພັນປີ.
16 ກ ຄພ 101:32-35;

121:28-29.
ຂ ອທ 4:6-7.
17 ກ ຄພ 1:2-3.
18 ກ ພນມ 20:1-3;
ອທ 8:26.

ຈິ່ງຮັບບັບຕິສະມາ—ມະນຸດຄວນຕິດຕາມພຣະຄຣິດ, ຮັບບັບຕິສະມາ, ຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ອົດທົນ ຈົນເຖິງທີ່ສຸດເພື່ອຄວາມລອດ—ການກັບໃຈ ແລະ ການບັບຕິສະມາແມ່ນປະຕູທີ່ຈະນຳໄປເຖິງທາງຄັບ ແລະ ແຄບ—ຊີວິດນິລັນດອນມາເຖິງຜູ້ທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຫລັງຈາກບັບຕິສະມາ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມີໂຟຈົບ ການທຳ ນາຍ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ໃຫ້ກັບພວກທ່ານ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກທັງໝົດ ໄວ້ບໍ່ໄດ້ນອກຈາກສອງສາມເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຕ້ອງເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ; ທັງຂ້າພະເຈົ້າບັນທຶກໄວ້ບໍ່ໄດ້ນອກຈາກຄຳເວົ້າສອງສາມຄຳຂອງຢາໂຄບນັ້ນຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ດັ່ງນັ້ນ, ເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກໄວ້ກໍພຽງພໍສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ, ນອກຈາກຈະ ເປັນ ຄຳເວົ້າສອງສາມຄຳ ຊຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງເວົ້າກ່ຽວກັບ "ຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກທ່ານຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງຕາມຄວາມແຈ່ມແຈ້ງຂອງການທຳນາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

3 ເພາະຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເບີກບານໃນຄວາມແຈ່ມແຈ້ງ; ເພາະຕາມວິທີນີ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳງານຢູ່ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ. ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານ "ຄວາມສະຫວ່າງໃຫ້ແກ່

ຄວາມເຂົ້າໃຈ; ເພາະພຣະອົງຮັບສິ່ງກັບມະນຸດຕາມ ຂໍ້ພາສາຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງໄປສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຂົາ.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຈິດຈຳວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານແລ້ວກ່ຽວກັບ "ສາດສະດາຜູ້ນັ້ນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ, ທີ່ຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ ຂໍ້ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງຈະຍົກເອົາບາບຂອງໂລກໄປ.

5 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ພຣະອົງບໍລິສຸດຍັງຈຳຕ້ອງຮັບ "ບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຊອບທຳທັງໝົດສຳເລັດ, ໂອ້ ແລ້ວພວກເຮົາ ໂດຍທີ່ບໍ່ບໍລິສຸດ ຈະຍັງຕ້ອງຮັບບັບຕິສະມາຍິ່ງກວ່ານັ້ນພຽງໃດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນດ້ວຍນ້ຳ!

6 ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກຖາມພວກທ່ານ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ດ້ວຍເລື່ອງໃດທີ່ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມຊອບທຳທັງໝົດສຳເລັດ ໂດຍການຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ?

7 ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າພຣະອົງບໍລິສຸດ? ແຕ່ເຖິງແມ່ນພຣະອົງບໍລິສຸດ, ພຣະອົງຍັງສະແດງແກ່ລູກຫລານມະນຸດວ່າ ຕາມທາງຂອງເນື້ອໜັງ ພຣະອົງຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະບິດາ, ແລະ ເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະບິດາວ່າ ຈະ "ເຊື່ອໜັງພຣະອົງໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

8 ດັ່ງນັ້ນ, ຫລັງຈາກພຣະອົງຮັບບັບຕິ

31 1 ກ 2 ນຟ 25:1-4.
2 ກ 2 ນຟ 11:6-7.
3 ກ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ.
ຂ ຄພ 1:24.

4 ກ 1 ນຟ 10:7; 11:27.
ຄມພ ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ.
ຂ ຄມພ ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ.
5 ກ ມທ 3:11-17.
ຄມພ ບັບຕິສະມາ,

ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.
7 ກ ຢຣ 5:30.
ຄມພ ເຊື່ອໜັງ, ການເຊື່ອໜັງ, ໜັງຄວາມ.

ສະມາດ້ວຍນ້ຳແລ້ວ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈົ່ງ ສະ ເດັດລົງມາເທິງພຣະອົງ ໃນ "ຮູບ ິນິກເຂົາ.

9 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ມັນສະແດງໃຫ້ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ເຫັນຄວາມຄັບຂອງທາງ, ແລະ ຄວາມແຄບຂອງ "ປະຕູ, ຊຶ່ງ ໂດຍ ທາງນັ້ນພວກເຂົາຈະເຂົ້າໄປ ໂດຍທີ່ພຣະ ອົງ ເຮັດ ເປັນຕົວຢ່າງ ໄວ້ ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ ແລ້ວ.

10 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບລູກຫລານ ມະນຸດ ວ່າ: ພວກທ່ານ ຈົ່ງ "ຕາມເຮົາມາ ເຖິດ. ດັ່ງນັ້ນ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະ ິຕາມພຣະ ເຢຊູໄດ້ບໍ່ ນອກຈາກພວກເຮົາຈະເຕັມໃຈຮັກສາພຣະ ບັນຍັດຂອງພຣະບິດາ?

11 ແລະ ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງກັບ ໃຈ! ຈົ່ງກັບ ໃຈ, ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນ ພຣະນາມຂອງບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ.

12 ແລະ ສຸລະສຽງຂອງພຣະບຸດມາເຖິງ ຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ຄົນທີ່ຮັບບັບຕິ ສະມາ ໃນນາມຂອງເຮົາ, ພຣະບິດາ ຈະ "ປະທານພຣະ ວິນຍານບໍລິສຸດໃຫ້ພວກ ເຂົາເໝືອນກັບເຮົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງ ິຕາມເຮົາ ມາ, ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຫັນເຮົາເຮັດ.

13 ດັ່ງ ນັ້ນ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຖ້າຫາກພວກ ທ່ານຈະໄປຕາມພຣະບຸດດ້ວຍຈຸດປະສົງ ເຕັມທີ່ແຫ່ງໃຈ ໂດຍບໍ່ເປັນຄົນໜ້າຊື່ໃຈ ຄົດ ແລະ ບໍ່ມີການຫລອກລວງຕໍ່ພຣະພັກ

ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ດ້ວຍເຈດຕະນາອັນແທ້ ຈິງ, ໂດຍການກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກ ທ່ານ, ໂດຍການເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະບິດາ ວ່າ ພວກທ່ານເຕັມໃຈຮັບເອົາພຣະນາມ ຂອງພຣະຄຣິດ ໂດຍ "ການບັບຕິສະມາ— ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍການຕາມພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງທ່ານ ລົງໄປໃນນ້ຳຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ຈົ່ງ ເບິ່ງເມື່ອນັ້ນທ່ານຈະໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍ ລິສຸດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອນັ້ນ ິການບັບຕິ ສະມາດ້ວຍໄພ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ ລິສຸດຈະມາເຖິງ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກທ່ານ ຈະເວົ້າໄດ້ດ້ວຍ "ລິ້ນຂອງທູດ, ແລະ ຮ້ອງ ສັນລະເສີນແດ່ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະ ຣາເອນ.

14 ແຕ່ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ສຸລະສຽງຂອງພຣະບຸດມາເຖິງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຫລັງຈາກເຈົ້າກັບ ໃຈຈາກບາບຂອງເຈົ້າ ແລະ ເປັນພະຍານ ຕໍ່ພຣະບິດາວ່າ ເຈົ້າເຕັມໃຈຮັກສາບັນຍັດ ຂອງເຮົາ ໂດຍການບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ, ແລະ ຮັບການບັບຕິສະມາດ້ວຍໄພ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ເວົ້າດ້ວຍ ວາຈາໃໝ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນດ້ວຍວາຈາ ຂອງທູດ, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນຈະ "ປະຕິ ເສດເຮົາ, ມັນຈະເປັນການ ິດິກວ່າ ສຳລັບ ເຈົ້າຖ້າຫາກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກເຮົາເລີຍ.

15 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຍິນສຸລະສຽງ ຈາກພຣະບິດາ, ມີຄວາມວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ,

<p>8 ກ 1 ນພ 11:27. ຂ ຄມພ ນິກເຂົາ, ເຄື່ອງ ໝາຍຂອງ. 9 ກ 2 ນພ 9:41; 3 ນພ 14:13-14; ຄພ 22:4. 10 ກ ມຫ 4:19; 8:22; 9:9. ຂ ມຣນ 7:11; ຄພ 56:2.</p>	<p>12 ກ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຂ ລກ 9:57-62; ຢຣ 12:26. 13 ກ ຄລຕ 3:26-27. ຂ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ໄພ.</p>	<p>ຄ 2 ນພ 32:2-3. 14 ກ ມຫ 10:32-33; ແອວ 24:30; ຄພ 101:1-5. ຄມພ ບາບທີ່ອະໄພ ໃຫ້ບໍ່ໄດ້. ຂ 2 ປຕ 2:21.</p>
---	--	--

ຄຳຂອງຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງເຮົາຈິງ ແລະ ຊື່ສັດ. ຜູ້ໃດອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ຜູ້ນັ້ນຈະລອດ.

16 ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ດ້ວຍສິ່ງນີ້ວ່ານອກຈາກມະນຸດຈະ "ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ໃນການທຳຕາມ ະຕົວຢ່າງຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຂົງພຣະຊົນຢູ່, ເຂົາຈະລອດບໍ່ໄດ້.

17 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງເຮັດສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກທ່ານເຮັດ; ເພາະດ້ວຍເຫດນີ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈິ່ງຖືກສະແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ຈັກປະຕູ ຊຶ່ງໂດຍທາງນັ້ນພວກທ່ານຄວນເຂົ້າໄປ. ເພາະປະຕູທີ່ພວກທ່ານຄວນເຂົ້າໄປຄືການກັບໃຈ ແລະ ຮັບ "ການບັບຕີສະມາດ້ວຍນ້ຳ; ແລະ ເວລານັ້ນ ະການບົດບາບຂອງພວກທ່ານຈະມາເຖິງໂດຍໄຟ ແລະ ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

18 ແລະ ເມື່ອພວກທ່ານຍອມຢູ່ໃນ "ທາງ ະຄັບ ແລະ ແຄບນີ້ຊຶ່ງນຳໄປຫາຊີວິດນິລັນດອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານເຂົ້າໄປໃນປະຕູແລ້ວ; ພວກທ່ານເຮັດຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ; ແລະ ພວກທ່ານຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຊຶ່ງເປັນ ະພະຍານເຖິງພຣະບິດາ ແລະ

ພຣະບຸດເພື່ອໃຫ້ສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະອົງເຮັດໄວ້ສຳເລັດ, ຄືຖ້າທາກພວກທ່ານເຂົ້າໄປທາງນັ້ນ ພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບ.

19 ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຫລັງຈາກພວກທ່ານເຂົ້າໄປໃນທາງຄັບ ແລະ ແຄບນັ້ນແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກຖາມວ່າເຮັດທຸກຢ່າງ "ແລ້ວບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ເພາະພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ມາເຖິງທີ່ນີ້ນອກຈາກເປັນໄປໂດຍພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ, ພ້ອມດ້ວຍ ະສັດທາອັນບໍ່ສັນສະເທືອນໃນພຣະອົງ, ໂດຍ ະໄວ້ວາງໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ໃນພຣະຄຸນຄວາມດີຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຂົງອານຸພາບເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

20 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກທ່ານຕ້ອງ "ມັງໜ້າດ້ວຍຄວາມໝັ້ນຄົງໃນພຣະຄຣິດ, ໂດຍມີຄວາມສະຫວ່າງຢ່າງບໍລິບູນຂອງ ະຄວາມຫວັງ ແລະ ະຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂອງມະນຸດທັງປວງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າທາກພວກທ່ານຈະມັງໜ້າຊື່ນຊົມດ້ວຍພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ະອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້: ເຈົ້າຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ.

21 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ນີ້ຄື "ທາງນັ້ນ ແລະ ະບໍ່ມີທາງ ຫລື ະພຣະນາມອື່ນໃດຈະປະທານໃຫ້ພາຍໃຕ້ສະຫວັນອີກເລີຍ ຊຶ່ງໂດຍທາງນັ້ນມະນຸດຈະລອດໄດ້ໃນອານາຈັກຂອງ

<p>16 ກ ແອວ 5:13; 38:2; ຄພ 20:29. ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ຕົວຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. 17 ກ ມຊຢ 18:10. ຄມພ ບັບຕີສະມາ, ໃຫ້ບັບຕີສະມາ. ຂ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. 18 ກ ສພສ 4:18.</p>	<p>ຄມພ ວິທີທາງ. ຂ 1 ນພ 8:20. ຄ ກຈກ 5:29–32. 19 ກ ມຊຢ 4:10. ຂ ຄມພ ສັດທາ. ຄ ຄພ 3:20. 20 ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ. ຂ ຄມພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ. ຄ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.</p>	<p>ງ ຄມພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ. 21 ກ ກຈກ 4:10–12; 2 ນພ 9:41; ແອວ 37:46; ຄພ 132:22, 25. ຂ ມຊຢ 3:17. ຄ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ.</p>
--	--	--

ພຣະເຈົ້າ. ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ ນີ້ຄື ກຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ຄືຄຳສອນອັນດຽວ ແລະ ແທ້ຈິງຂອງ ພຣະບິດາ ແລະ ຂອງພຣະບຸດ ແລະ ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງເປັນ ພຣະເຈົ້າອົງດຽວ, ທີ່ເປັນຢູ່ຕະຫລອດການ. ອາແມນ.

ບົດທີ 32

ເຫລົ່າ ທູດ ກ່າວ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ—ມະນຸດຄວນອະທິຖານ ແລະ ຮັບຄວາມຮູ້ເພີ່ມເຕີມເພື່ອຕົວເອງ ຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ປະມານ 559-545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າພວກທ່ານ ໄຕ່ຕອງຢູ່ໃນໃຈແລ້ວກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກທ່ານຄວນເຮັດຫລັງຈາກເຂົ້າໄປໃນທາງນັ້ນ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດໃດພວກທ່ານຈຶ່ງໄຕ່ຕອງເລື້ອງເຫລົ່ານີ້ຢູ່ໃນໃຈອີກ?

2 ພວກທ່ານຈຳໄດ້ບໍ່ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ຫລັງຈາກ "ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດແລ້ວ ພວກທ່ານຈະເວົ້າດ້ວຍລິ້ນຂອງທູດ? ແລະ ບັດນີ້, ພວກທ່ານຈະເວົ້າດ້ວຍ ສິ່ງຂອງທູດໄດ້ແນວໃດນອກຈາກຈະເປັນໄປໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ?

3 "ເຫລົ່າ ທູດ ກ່າວ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເພິ່ນຈຶ່ງກ່າວພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ຈົ່ງ ຂຶ້ນຊົມດ້ວຍພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ; ເພາະ

ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດຈະບອກພວກທ່ານທຸກຢ່າງທີ່ພວກທ່ານຄວນເຮັດ.

4 ດັ່ງນັ້ນ, ບັດນີ້ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈມັນກໍເປັນເພາະພວກທ່ານບໍ່ ພົມຂໍ ແລະ ທັງພວກທ່ານບໍ່ໝັ້ນເຄາະ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຖືກພາມາຫາຄວາມສະຫວ່າງ, ແຕ່ຕ້ອງຕາຍຢູ່ໃນຄວາມມືດ.

5 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານອີກວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະເຂົ້າໄປໂດຍທາງນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ພຣະອົງຈະສະແດງທຸກຢ່າງທີ່ພວກທ່ານຄວນເຮັດໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ.

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ຈະບໍ່ມີຄຳສອນປະທານໃຫ້ອີກຈົນຫລັງຈາກພຣະອົງຈະ "ສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກທ່ານໃນເນື້ອໜັງ. ແລະ ເມື່ອພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ທ່ານໃນເນື້ອໜັງແລ້ວ, ສິ່ງທີ່ພຣະອົງຈະກ່າວກັບພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈຶ່ງປະຕິບັດ.

7 ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າມີໄຟເວົ້າອີກບໍ່ໄດ້; ພຣະວິນຍານຢຸດການເອີ້ນປາກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກຖິ້ມໃຫ້ເປັນທຸກເພາະຄວາມ "ບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ ຄວາມແຂງຄໍຂອງມະນຸດ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ທັງບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມຮູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ມີໃຫ້ພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມແຈ່ມແຈ້ງ, ເຖິງແມ່ນຄວາມແຈ່ມແຈ້ງເທົ່າທີ່ຖ້ອຍຄຳຈະ ສະແຈ້ງໄດ້.

<p>21 ງ ມທ 7:28; ຢຮ 7:16-17. ຈ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. ສ 3 ນພ 11:27, 35-36. ຄມພ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ,</p>	<p>ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ. 32 2 ກ 3 ນພ 9:20. ຂ 2 ນພ 31:13. 3 ກ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ. ຂ ຍມຍ 15:16. 4 ກ ຄມພ ທູນຂໍ.</p>	<p>6 ກ 3 ນພ 11:8. 7 ກ ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື. ຂ 2 ນພ 31:2-3; ຢຄ 4:13.</p>
---	---	---

8 ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ພວກທ່ານຍັງໄຕ່ຕອງຢູ່ໃນໃຈ; ແລະ ມັນເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າທີ່ຕ້ອງໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ກັບພວກທ່ານ. ເພາະຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະ ເຊື່ອ ພັງ ພຣະ ວິນຍານ ຊຶ່ງ ສິດສອນມະນຸດໃຫ້ "ອະທິຖານ, ພວກທ່ານຈະຮູ້ວ່າພວກທ່ານຕ້ອງອະທິຖານ; ເພາະ ະວິນຍານຊົ່ວບໍ່ສິດສອນມະນຸດໃຫ້ອະທິຖານ, ແຕ່ສິດສອນເຂົາວ່າບໍ່ຕ້ອງອະທິຖານ.

9 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານຕ້ອງ "ອະທິຖານສະເໝີ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງທີ່ຖອຍ; ວ່າພວກທ່ານຕ້ອງບໍ່ເຮັດສິ່ງໃດທີ່ຈະຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານອກຈາກຂັ້ນທຳອິດພວກທ່ານຕ້ອງອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນ ະພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດເສຍກ່ອນ, ເພື່ອພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ການປະຕິບັດຂອງພວກທ່ານສັກສິດແກ່ພວກທ່ານ, ເພື່ອການປະຕິບັດຂອງພວກທ່ານຈະເປັນໄປເພື່ອ "ຄວາມຜາສຸກຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານເອງ.

ບົດທີ 33

ຄຳເວົ້າຂອງນີໄຟເປັນຄວາມຈິງ—ມັນເປັນພະຍານເຖິງພຣະຄຣິດ—ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດຈະ ເຊື່ອຖອຍຄຳຂອງນີໄຟ, ຊຶ່ງຈະຍືນເປັນພະຍານຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາ. ປະມານ 559–545 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ນີໄຟ ບັນທຶກ ເລື່ອງທັງໝົດທີ່ສິດສອນ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ

ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄວ້ບໍ່ໄດ້; ທັງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດບັນທຶກ "ໄວ້ໄດ້ດີເທົ່າກັບການເວົ້າ; ເພາະວ່າ ເມື່ອມີຜູ້ໃດ ະເວົ້າ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຢ່ອມນຳຄຳເວົ້າໄປຫາໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ.

2 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ເຮັດໃຈ "ແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະວິນຍານສັກສິດ ຈົນພຣະອົງບໍ່ມີບ່ອນຢູ່ໃນພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈິ່ງປະຖິ້ມຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ ແລະ ຖືວ່າມັນບໍ່ມີຄຸນຄ່າ.

3 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້ານີໄຟບັນທຶກເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນໄວ້, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຖືວ່າມັນມີ "ຄຸນຄ່າອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ແລະ ໂດຍສະເພາະຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ເພາະຂ້າພະເຈົ້າ ະອະທິຖານຢູ່ຕະຫລອດເວລາເພື່ອພວກເຂົາ ໃນເວລາກາງເວັນ, ແລະ ຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ໝອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າປຽກໃນເວລາກາງຄືນ ເພາະພວກເຂົາ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສັດທາ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ, ພຣະອົງຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

4 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອຸທິດຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂໍ້ຄວາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບັນທຶກໄວ້ດ້ວຍຄວາມອ່ອນແອຈະຖືກເຮັດໃຫ້ "ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນເພື່ອພວກເຂົາ; ເພາະມັນຈະ ະຊັກຊວນ ໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດຄວາມດີ; ມັນຈະ

<p>8 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. ຂ ມຊຢ 4:14. ຄມພ ມານ. 9 ກ 3 ນຟ 20:1; ຄພ 75:11.</p>	<p>ຂ ມຊ 5:8. ຄ ແອວ 34:27. 33 1 ກ ອທ 12:23–24. ຂ ຄພ 100:7–8. 2 ກ ຮລມ 6:35–36. 3 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—</p>	<p>ຄຸນຄ່າຂອງພຣະຄຳພີ. ຂ ອນ 1:9–12; ຄມ 1:8. 4 ກ ອທ 12:26–27. ຂ ມຣນ 7:13.</p>
--	--	--

ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ເລື່ອງບັນພະບຸລຸດຂອງ
ພວກເຂົາ; ແລະ ມັນກ່າວ ເຖິງພຣະເຢຊູ
ແລະ ຊັກຊວນໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອໃນພຣະ
ອົງ ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ຊຶ່ງມັນຄືຊີ
ວິດ ັນິລັນດອນ.

5 ແລະ ມັນ ໄດ້ກ່າວ "ຮຸນ ແຮງ ຕິ ຕຽນ
ປາບ, ຕາມ ຄວາມ ແຈ່ມ ແຈ້ງ ຂອງ ຄວາມ
ຈິງ; ດັ່ງນັ້ນ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະກຽດຊັງ ຂໍ້ຄວາມທີ່
ຂ້າພະເຈົ້າບັນທຶກໄວ້ນອກຈາກພວກເຂົາ
ຈະເປັນຂອງວິນຍານຂອງມານ.

6 ຂ້າພະເຈົ້າປາບປື້ມ ໃນຄວາມ ແຈ່ມ
ແຈ້ງ; ຂ້າພະເຈົ້າປາບປື້ມໃນຄວາມຈິງ; ຂ້າ
ພະເຈົ້າປາບປື້ມໃນພຣະເຢຊູຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ "ໄຖ່ຈິດວິນຍານ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກນະລົກ.

7 ຂ້າພະເຈົ້າມີ "ຄວາມໃຈບຸນຕໍ່ຜູ້ຄົນ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ສັດທາອັນແຮງກ້າ
ໃນພຣະຄຣິດ ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະພົບຈິດວິນ
ຍານຫລວງຫລາຍທີ່ບໍ່ມີມົນທົນທີ່ບັນລັງພິ
ພາກສາຂອງພຣະອົງ.

8 ຂ້າ ພະເຈົ້າມີຄວາມໃຈບຸນ ຕໍ່ "ຊາວ
ຍີວ—ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າຊາວຍີວເພາະ
ຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງຜູ້ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫຼີ
ຈາກມາ.

9 ແລະ ຂ້າ ພະເຈົ້າມີຄວາມໃຈບຸນ ຕໍ່
"ຄົນຕ່າງຊາດນຳອີກ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະ
ເຈົ້າຫວັງໃນຄົນເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ ຖ້າຫາກ
ພວກເຂົາບໍ່ ະປອງດອງກັບພຣະຄຣິດ,
ແລະ ເຂົ້າໄປໃນປະຕູທີ່ ະແຕບ ແລະ ະເດີນ

ໄປໃນທາງທີ່ ະຄັບ ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ຊີວິດ, ແລະ
ດຳເນີນຕໍ່ໄປໃນທາງນັ້ນຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງ
ວັນເວລາແຫ່ງການທົດລອງ.

10 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າກັບຊາວຍີວນຳອີກ, ແລະ ພວກ
ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ,
ຈົ່ງເຊື່ອຟັງຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ ແລະ "ເຊື່ອໃນ
ພຣະຄຣິດ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ເຊື່ອ
ໃນຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ກໍຈົ່ງໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະ
ຄຣິດ. ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະເຊື່ອ
ໃນພຣະຄຣິດ ພວກທ່ານຈະເຊື່ອໃນ ະຂໍ້
ຄວາມເຫລົ່ານີ້, ເພາະມັນເປັນ ະພຣະຄຳ
ຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານ
ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ມັນ ະສິດສອນຄົນທັງ
ປວງວ່າ ພວກເຂົາຄວນເຮັດຄວາມດີ.

11 ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຕັດສິນວ່າ
ມັນບໍ່ເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ—ເພາະ
ພຣະຄຣິດຈະສະແດງແກ່ພວກທ່ານ ໃນ
ວັນສຸດທ້າຍດ້ວຍ "ອຳນາດ ແລະ ລັດສະ
ໝີພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ວ່າ ມັນເປັນພຣະຄຳ
ຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພວກທ່ານກັບຂ້າພະ
ເຈົ້າຈະປະເຊີນໜ້າກັນຢູ່ ະປອນພິພາກ
ສາຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພວກທ່ານຈະຮູ້ວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບບັນຊາຈາກພຣະອົງໃຫ້
ບັນທຶກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເຖິງແມ່ນຂ້າພະເຈົ້າ
ອ່ອນແອ.

12 ແລະ ຂ້າ ພະເຈົ້າອະທິຖານ ຕໍ່ພຣະ
ບິດາ ໃນ ພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດວ່າ
ຫລາຍຄົນພວກເຮົາຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນໝົດ

4 ຄ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ.
5 ກ 1 ນພ 16:1-3;
2 ນພ 9:40.
ຂ 2 ນພ 31:3;
ຢຄ 4:13.
6 ກ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່.
7 ກ ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ.
8 ກ ຄມພ ຊາວຍີວ.

9 ກ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.
ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.
ຄ 2 ນພ 9:41.
ງ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ
ກັບພຣະເຈົ້າ.
ຈ ຮລມ 3:29-30;
ຄພ 132:22.
10 ກ ຄມພ ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ.

ຂ ຄມພ ພຣະຄຳພິມໍມອນ.
ຄ ມຮນ 10:27-29.
ງ 2 ນພ 25:28.
11 ກ ອທ 5:4;
ມຮນ 7:35.
ຂ ພນມ 20:12;
ມຮນ 10:34.

ທຸກຄົນ ຂໍໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມລອດໃນ "ອານາຈັກຂອງພຣະອົງໃນວັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະສຸດທ້າຍນັ້ນເທີ້ນ.

13 ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຄົນທັງປວງທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະ ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບພວກທ່ານຄືສົງຂອງຄົນທີ່ "ຮ້ອງອອກມາຈາກພື້ນດິນ: ລາກ່ອນຈົນກວ່າວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນຈະມາເຖິງ.

14 ແລະ ຕໍ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມຮັບພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ນັບຖື "ຖ້ອຍ

ຄໍາຂອງຊາວຍິວ, ແລະ ຄໍາເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້ານໍາອີກ, ແລະ ກັບຖ້ອຍຄໍາຊຶ່ງຈະອອກຈາກປາກຂອງພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວອໍາລາອັນເປັນນິດກັບທ່ານ, ເພາະຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ຈະ "ກ່າວໂທດທ່ານໃນວັນສຸດທ້າຍ.

15 ເພາະສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຜະນຶກໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ຈະຖືກນໍາມາຟ້ອງທ່ານທີ່ "ບັນລັງພິພາກສາ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນີ້, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງເຊື່ອຟັງ. ອາແມນ.

ໜັງສືຢາໂຄບ

ນ້ອງຊາຍຂອງມີໄຟ

ຂໍ້ຄວາມທີ່ເພີ່ນສັ່ງສອນພີ່ນ້ອງຂອງເພີ່ນ. ເພີ່ນເຮັດໃຫ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຊຶ່ງພະຍາຍາມໂຄ່ນລົ້ມຄໍາສອນຂອງພຣະຄຣິດຍອມຈໍານົນ. ຂໍ້ຄວາມສັ້ນໆກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດຂອງຜູ້ຄົນຂອງມີໄຟ.

ບົດທີ 1

ຢາໂຄບ ແລະ ໂຍເຊັບພະຍາຍາມຊັກຊວນຄົນທັງປວງໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ—ມີໄຟເສຍຊີວິດ—ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປໃນບັນດາຊາວມີໄຟ. ປະມານ 544-421 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

ຂຶ້ນຄື ຫ້າສິບຫ້າປີຜ່ານໄປນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ລີໂຮໄດ້ໜີຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ; ດັ່ງນັ້ນ, ມີໄຟໃຫ້ "ບັນຍັດໄວ້ກັບຂ້າພະເຈົ້າ ະຢາໂຄບກ່ຽວກັບແຜ່ນຈາລຶກ "ນ້ອຍ ຊຶ່ງໃນແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນມີເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ບັນທຶກໄວ້.

2 ແລະ ມີໄຟໃຫ້ບັນຍັດກັບຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ຄວນບັນທຶກອີກສອງສາມເລື່ອງໄວ້ໃນແຜ່ນ ຈາລຶກເຫລົ່າ

1 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ

<p>12 ກ ຄມພ ລັດສະພິພາບ ຂອງຊົນສູງ. 13 ກ ອຊຢ 29:4; 2 ນຟ 26:16. 14 ກ ຄມພ ພຣະຄຣິສ ຕະທໍາຄໍາພີ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະຄໍາພີມໍມອນ. ຄ 2 ນຟ 29:11; ອຫ 4:8-10. 15 ກ ຄມ 1:11. [ຢາໂຄບ]</p>	<p>1 1 ກ ຢຄ 7:27. ຂ ຄມພ ຢາໂຄບ, ລູກ ຊາຍຂອງລີໂຮ. ຄ 2 ນຟ 5:28-33; ຢຄ 3:13-14. ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ.</p>
--	---	---

ນີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າມັນມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດ; ວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄວນແຕະຕ້ອງນອກຈາກ ພຽງເລັກໜ້ອຍກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດຂອງ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ.

3 ເພາະເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ ປະຫວັດສາດ ຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຄວນບັນທຶກໄວ້ໃນ ແຜ່ນຈາລຶກອີກຊຸດໜຶ່ງຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຄວນຮັກສາແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ແລະ ມອບໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ, ຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ.

4 ແລະ ຖ້າຫາກມີການສັ່ງສອນອັນສັກ ສິດ ຫລື ການເປີດເຜີຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຫລື ການທຳນາຍ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງບັນທຶກ ກ່ຽວກັບເລື່ອງໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້, ແລະ ບັນທຶກມັນໃຫ້ຫລາຍ ຄືກັບວ່າ ເທົ່າທີ່ ຈະເຮັດໄດ້, ເພື່ອເຫັນແກ່ພຣະຄຣິດ ແລະ ເພື່ອເຫັນແກ່ຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາ.

5 ເພາະເປັນຍ້ອນສັດທາ ແລະ ຄວາມ ກັງວົນອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງຖືກ ສະແດງໃຫ້ປະຈັກແທ້ໆແກ່ພວກເຮົາກ່ຽວ ກັບຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາ, ວ່າສິ່ງໃດຈະ ກໍ່ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ.

6 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ຫລາຍຢ່າງອີກ, ແລະ ມີວິນຍານແຫ່ງການ ທຳນາຍຫລາຍຢ່າງ; ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ ຈັກເລື່ອງຂອງ ພຣະຄຣິດ ແລະ ອານາຈັກ ຂອງພຣະອົງທີ່ຈະມາເຖິງ.

7 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງອອກແຮງງານ ຢ່າງພາກພຽນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພວກ

ເຮົາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຊັກຊວນພວກ ເຂົາໃຫ້ ກູມາຫາພຣະຄຣິດ, ແລະ ມີສ່ວນ ຮັບພຣະກະລຸນາທີ່ຄູນຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອ ພວກເຂົາຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນ ສະພິກຂອງ ພຣະອົງ ຍົກເວັ້ນແຕ່ພຣະອົງປະຕິຍານ ໃນພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງວ່າບໍ່ໃຫ້ພວກ ເຂົາ ະເຂົ້າໄປ ດັ່ງເຊັ່ນພຣະອົງໄດ້ ະຊຸ່ນ ເຄືອງໃນວັນແຫ່ງການທົດລອງຂອງລູກ ຫລານອິດສະຣາເອນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າຢູ່ ໃນ ັຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

8 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາປາດຖະໜາຕໍ່ພຣະ ເຈົ້າວ່າ ພວກເຮົາຈະຊັກຊວນຄົນທັງປວງ ບໍ່ໃຫ້ ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າທີ່ຈະ ະກໍ່ກວນ ພຣະອົງໃຫ້ພຣະພິໂລດ, ແຕ່ເພື່ອຄົນທັງ ປວງຈະເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ເຫັນແກ່ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ ແລະ ທົນ ຮັບເອົາ ັໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຍອມຮັບເອົາຄວາມອັບອາຍຂາຍໜ້າຂອງ ໂລກ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຈຶ່ງຖືວ່າ ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະເຮັດ ຕາມບັນຍັດຂອງນີໄຟອ້າຍຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ.

9 ບັດນີ້ນີໄຟໄດ້ເຖົ້າແກ່ລົງ, ແລະ ເພິ່ນ ເຫັນວ່າເພິ່ນຈະ ະຕາຍໄປໃນໄວງນີ້; ດັ່ງ ນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງ ະເຈີມຊາຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ເປັນ ກະສັດຄົນຕໍ່ໄປ ແລະ ປົກຄອງຜູ້ຄົນຂອງ ເພິ່ນຕາມການສືບຄອງລາຊາບັນລັງຂອງ ະກະສັດ.

10 ຜູ້ຄົນມີຄວາມຮັກແພງຕໍ່ນີໄຟຢ່າງ

<p>4 ກ ອສ ສິ່ງທີ່ເດັ່ນ ແລະ ສຳຄັນ. 5 ກ 1 ນຟ 12. 6 ກ 1 ນຟ 10:4-11; 19:8-14. 7 ກ 2 ນຟ 9:41; ອມນ 1:26; ມຣນ 10:32. ຂ ຄມພ ພັກຜ່ອນ. ຄ ຈບຊ 14:23;</p>	<p>ພບຍ 1:35-37; ຄພ 84:23-25. ງ ຮສ 3:8. ຈ ຈບຊ 26:65; 1 ນຟ 17:23-31. 8 ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. ຂ 1 ນຟ 17:30; ແອວ 12:36-37;</p>	<p>ຮລມ 7:18. ຄ ປຈສ ມທ 16:25-26 (ພາກໜ້ອຍທຳອິດ); ລກ 14:27. 9 ກ 2 ນຟ 1:14. ຂ ຄມພ ເຈີມ, ການເຈີມ. ຄ 2 ນຟ 6:2; ຈຮ 1:7.</p>
--	--	---

ເຫລືອລົ້ນ, ເພາະເພິ່ນເປັນຜູ້ປົກປັກຮັກສາ ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົາ, ໂດຍທີ່ປັດປາຍ ກ່າວຂອງລາບານເພື່ອປ້ອງກັນພວກເຂົາ, ແລະ ໂດຍການອອກແຮງງານຕະຫລອດ ວັນເວລາຂອງເພິ່ນເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງ ພວກເຂົາ—

11 ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຄົນຈິ່ງປາດຖະໜາຈະເກັບ ກຳຊື່ຂອງເພິ່ນໄວ້ໃນຄວາມຊົງຈຳ. ແລະ ຜູ້ ໃດທີ່ຈະຂຶ້ນປົກຄອງແທນເພິ່ນ, ຜູ້ຄົນກໍຈະ ເອີ້ນວ່ານິໄຟທິສອງ, ນິໄຟທິສາມ, ແລະ ຕ່ຽກັນໄປຕາມການສືບຄອງລາຊາບັນລັງ ຂອງກະສັດ; ແລະ ຜູ້ຄົນເອີ້ນກະສັດວ່າ ແນວມີ້ ເຖິງວ່າຈະມີຊື່ອັນອື່ນກໍຕາມ.

12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນິໄຟໄດ້ສິ້ນຊີວິດ.

13 ບັດນີ້ຜູ້ຄົນຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນ ກຳເປັນ ຊາວນິໄຟ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາວນິໄຟ, ຊາວ ຢາໂຄບ, ຊາວໂຍເຊັບ, ຊາວໂຊຣຳ, ຊາວ ເລມັນ, ຊາວເລມູເອນ, ແລະ ຊາວອິດຊະ ມາເອນ.

14 ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຈະບໍ່ແບ່ງ ແຍກພວກເຂົາຕາມຊື່ເຫລົ່ານີ້, ແຕ່ຂ້າພະ ເຈົ້າຈະ ກໍເອີ້ນ ພວກທີ່ພະຍາຍາມ ປອງ ຮ້າຍຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟວ່າ ຊາວເລມັນ, ສ່ວນ ຄົນທີ່ເປັນເພື່ອນມິດກັບນິໄຟ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະເອີ້ນວ່າ ຊາວນິໄຟ, ຫລື ຜູ້ຄົນຂອງ ນິໄຟຕາມການສືບຄອງລາຊາບັນລັງຂອງ ກະສັດ.

15 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟພາຍໃຕ້ການປົກຄອງ ຂອງກະສັດອົງທິສອງເລີ່ມມີໃຈແຂງກະ ດ້າງ, ແລະ ຍອມຕົນເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ບາງຢ່າງເໝືອນກັນກັບດາວິດໃນສະໄໝ ກ່ອນທີ່ຢາກມີ ມະເຫສີ ແລະ ນາງສະໝີມ ຫລາຍຄົນ, ແລະ ໂຊໂລໂມນລູກຊາຍຂອງ ເພິ່ນກໍເໝືອນກັນ.

16 ແ ທີ່ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຂົາ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ສະແຫວງຫາຄຳ ແລະ ເງິນເປັນຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນເພີ່ມຜົນດ້ວຍ ຄວາມທະນົງຕົວ.

17 ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຈິ່ງໃຫ້ຂໍ້ ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແກ່ພວກເຂົາໃນຂະນະທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າສິດສອນພວກເຂົາໃນ ພຣະ ວິຫານ, ໂດຍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບ ສູງກ ງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວ.

18 ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບ ແລະ ໂຍເຊັບນ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຮັບ ການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍມີຂອງນິໄຟໃຫ້ເປັນປະ ໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້.

19 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຂະຫຍາຍ ພຳ ທີ່ ຂອງພວກເຮົາແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຮົາຕ້ອງມີ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຮັບເອົາບາບຂອງຜູ້ຄົນໄວ້ເທິງຫົວຂອງ ພວກເຮົາເອງ ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ສິດ ສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ພວກເຂົາ ດ້ວຍຄວາມພາກພຽນຢ່າງເຕັມທີ່; ດັ່ງນັ້ນ

<p>10ກ 1 ນຟ 4:9; 2 ນຟ 5:14; ຄມ 1:13; ມຊຢ 1:16; ຄພ 17:1. 13ກ ອນ 1:13; ຄພ 3:18. ຂ ຄມພ ຊາວນິໄຟ. ຄ 1 ນຟ 4:35;</p>	<p>4 ນຟ 1:36-37. 14ກ ມຊຢ 25:12; ແອວ 2:11. ຂ 2 ນຟ 4:11. ຄ 2 ນຟ 5:9. 15ກ ຄພ 132:38-39. 17ກ 2 ນຟ 5:16. ຄມພ ພຣະວິຫານ, ບ້ານ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ເອີ້ນ, ການ ເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກ ພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ. 18ກ 2 ນຟ 5:26. 19ກ ຄມພ ຕຳແໜ່ງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່. ຂ ຄພ 107:99-100. ຄມພ ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກ ຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ.</p>
---	--	--

ໂດຍການອອກແຮງງານດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຮົາ ກໍເລືອດຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ມາເປື້ອນອາພອນຂອງພວກເຮົາ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເລືອດຂອງພວກເຂົາຈະເປັນເປື້ອນອາພອນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຈະເຫັນວ່າພວກເຮົາບໍ່ປາດສະຈາກມົນທົນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ບົດທີ 2

ຢາໂຄບກ່າວ ໂທດການໄຝ່ຝັນຫາຄວາມຮັ່ງມີ, ຄວາມທະນົງຕົວ, ແລະ ຄວາມມີຈິດໃຈລາມົກ—ມະນຸດຄວນສະແຫວງຫາຄວາມຮັ່ງມີເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອເພື່ອນມະນຸດຂອງເຂົາ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຊາຍໃນບັນດາຊາວນິໄຟມີເມຍຫລາຍກວ່າໜຶ່ງຄົນ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊັ້ນຊົມໃນພົມມະຈັນຂອງຜູ້ຍິງ. ປະມານ 544-421 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມຊຶ່ງຢາໂຄບນັ້ງຊາຍຂອງນິໄຟໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟຫລັງຈາກນິໄຟໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປແລ້ວ:

2 ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າມີຢູ່ພາຍໃຕ້ພຣະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂະຫຍາຍໜ້າທີ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສະຕິບັນຍາ, ແລະ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະກຳຈັດບາບຂອງພວກທ່ານອອກຈາກອາພອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂຶ້ນມາພຣະວິຫານໃນມື້ນີ້ ເພື່ອຈະໄດ້ປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ພວກທ່ານ.

3 ແລະ ຕົວພວກທ່ານເອງຮູ້ຈັກແລ້ວ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ຂອງຂ້າ

ພະເຈົ້າຢ່າງພາກພຽນຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຮັດ; ແຕ່ມື້ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຖ່ວງດຶງດ້ວຍຄວາມປາດຖະໜາ ແລະ ຄວາມກະວົນກະວາຍເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານຢິ່ງກວ່າຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍມີມາກ່ອນ.

4 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຈົນມາເຖິງບັດນີ້ພວກທ່ານໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ໄວ້ກັບພວກທ່ານ.

5 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຈົ່ງເຊື່ອຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ ໂດຍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງພຣະຜູ້ສ້າງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ ຜູ້ມີອຳນາດທັງປວງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກພວກທ່ານໄວ້ກ່ຽວກັບ "ຄວາມນຶກຄິດຂອງພວກທ່ານວ່າ, ພວກທ່ານເລີ່ມຕົ້ນອອກແຮງງານໃນບາບ, ເບິ່ງແລ້ວບາບນັ້ນເປັນໜ້າກຽດຊັງທີ່ສຸດສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນໜ້າກຽດຊັງທີ່ສຸດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າກົມໜ້າຢູ່ດ້ວຍຄວາມອັບອາຍຕໍ່ໜ້າທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ໃຫ້ຖອຍຄຳແກ່ພວກທ່ານກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງໃຈພວກທ່ານ.

7 ແລະ ມັນເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າອີກທີ່ຈະຕ້ອງໃຊ້ຄຳເວົ້າ "ຮຸນແຮງນຳພວກທ່ານຢູ່ຕໍ່ໜ້າເມຍຂອງພວກທ່ານ ແລະ ລູກຂອງພວກທ່ານ ຜູ້ຊຶ່ງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຂົາຫລາຍຄົນອ່ອນນ້ອມ ແລະ ບໍລິສຸດ ແລະ ລະມຸນລະໄມຕໍ່ພຣະພັກຂອງ

19 ຄ 2 ນຟ 9:44.
2 5ກ ແອວ 12:3;
ຄພ 6:16.

ຄມພ ພຣະເຈົ້າ,
ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.
7ກ ຄພ 121:43.

ຂ ຄມພ ຄຸນນະທຳ.

ພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ພໍພຣະໄທຕໍ່ພຣະເຈົ້າ;

8 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ພວກເຂົາຂຶ້ນມາບ່ອນນີ້ ເພື່ອຈະໄດ້ຍິນພຣະຄໍາທີ່ໜ້າພໍໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ "ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງປົນປົວຈິດວິນຍານທີ່ຖືກບາດເຈັບ.

9 ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເປັນພາລະແບກຫາບຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຖືກບັງຄັບ ເພາະພຣະບັນຍັດອັນເຄັ່ງຄັດ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບມາຈາກພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ຕັກເຕືອນພວກທ່ານຕາມຄວາມຜິດຂອງພວກທ່ານ ແລະ ເຮັດໃຫ້ບາດແຜຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບກວ້າງອອກແທນທີ່ຈະປອບໂຍນ ແລະ ປົນປົວບາດແຜໃຫ້ພວກເຂົາ; ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບນັ້ນ, ແທນທີ່ຈະຊິ້ນຊົມຢູ່ດ້ວຍພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໜ້າພໍໃຈ ກໍມີດາບສອງຄົມມາວາງໄວ້ເພື່ອສຽບແທງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈອັນອ່ອນນ້ອມຂອງພວກເຂົາໄດ້ຮັບບາດເຈັບ.

10 ແຕ່ທັງທີ່ເປັນວຽກງານໜັກຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຕ້ອງເຮັດຕາມ "ຄໍາສັ່ງອັນເຄັ່ງຄັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ບອກພວກທ່ານໃຫ້ຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກທ່ານຕໍ່ໜ້າຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ, ແລະ ຄົນທີ່ມີໃຈທີ່ຊອກຊ້າພາຍໃຕ້ການເຫລືອດພຣະເນດອັນ ຂໍແຫລມຄົມຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອໍານາດຍິ່ງໃຫຍ່.

11 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກທ່ານດ້ວຍຄວາມຈິງ "ແຈ່ມແຈ້ງແຫ່ງພຣະ

ຄໍາ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ. ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ, ພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງໄດ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ຢາໂຄບເຈົ້າຈຶ່ງໄປຍັງພຣະວິຫານໃນມື້ອື່ນນີ້, ແລະ ປະກາດພຣະຄໍາຊຶ່ງເຮົາຈະມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ກ່າວຕໍ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້.

12 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ນີ້ແມ່ນພຣະຄໍາຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະປະກາດແກ່ພວກທ່ານ, ຊຶ່ງພວກທ່ານຫລາຍຄົນກໍາລັງຄົ້ນຫາຄໍາ, ແລະ ເງິນ, ແລະ "ວັດຖຸນາໆຊະນິດ, ຊຶ່ງມີຢ່າງຫລວງຫລາຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມອຸດົມສົມບູນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ອັນເປັນ ຂໍແຜ່ນດິນແຫ່ງຄໍາສັນຍາສໍາລັບພວກທ່ານ ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກທ່ານ.

13 ແລະ ພຣະທັດແຫ່ງອາລັກຂາໄດ້ຍື່ມຢູ່ເທິງພວກທ່ານຢ່າງພໍພຣະໄທທີ່ສຸດ, ຈົນວ່າພວກທ່ານໄດ້ຂອງມີຄ່າຫລວງຫລາຍ; ແລະ ເພາະວ່າບາງຄົນໃນບັນດາພວກທ່ານໄດ້ຮັບຫລາຍກວ່າພີ່ນ້ອງຂອງພວກທ່ານ ແລ້ວພວກທ່ານຈຶ່ງຄິດ "ລະເມີເພີ່ຜົນດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈຫລາຍ ແລະ ເຮັດຄໍແຂງ ແລະ ອວດອ້າງ ຍ້ອນວ່າເຄື່ອງນຸ່ງລາຄາແພງຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ໄດ້ຂົ່ມເຫັງພີ່ນ້ອງຂອງພວກທ່ານ ເພາະພວກທ່ານຄິດວ່າພວກທ່ານດີກວ່າພວກເຂົາ.

14 ແລະ ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຮັບຮອງສິ່ງນີ້ເພື່ອພວກທ່ານບໍ່? ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ, ບໍ່ເລີຍ. ແຕ່ພຣະອົງຈະກ່າວໂທດພວກທ່ານ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຍັງສືບຕໍ່

<p>8 ກ ແອວ 31:5. 10 ກ ຄມພ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ 2 ນຟ 9:44.</p>	<p>11 ກ 2 ນຟ 25:4; 31:2-3. 12 ກ 1 ນຟ 18:25; ຮລມ 6:9-11; ອທ 10:23.</p>	<p>ຂ 1 ນຟ 2:20. ຄມພ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄໍາສັນຍາ. 13 ກ ມມ 8:35-39.</p>
--	--	---

ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຢູ່ ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຈະຕ້ອງມາສູ່ພວກທ່ານຢ່າງວ່ອງໄວ.

15 ໂອ້ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງສະແດງແກ່ພວກທ່ານວ່າ ພຣະອົງສາມາດສູບແທງພວກທ່ານໄດ້ ແລະ ໂດຍການເຫລືອດສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງຂ້າງດຽວ ພຣະອົງກໍລົງທັນພວກທ່ານໃຫ້ເປັນຝຸ່ນໄດ້!

16 ໂອ້ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງເອົາພວກທ່ານອອກຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງອັນນີ້ເຖິດ ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກທ່ານຈົ່ງຟັງພຣະບັນຊາຂອງພຣະອົງ ແລະ ຢາໄດ້ໃຫ້ "ຄວາມທະນົງໃຈອັນນີ້ມາທຳລາຍຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານເລີຍ!

17 ຈົ່ງ ຄິດ ວ່າ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກທ່ານກໍເໝືອນກັນກັບຕົວຂອງພວກທ່ານເອງ, ແລະ ຄຸ້ນເຄີຍກັບທຸກຄົນ ແລະ ແຈກຢາຍ "ເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອ ະພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັ່ງມີເໝືອນດັ່ງພວກທ່ານ.

18 ແຕ່ວ່າກ່ອນທີ່ພວກທ່ານຈະຊອກຫາ "ຄວາມຮັ່ງມີນັ້ນ, ໃຫ້ພວກທ່ານຊອກຫາ ະອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນ.

19 ແລະ ຫລັງຈາກພວກທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມຫວັງໃນພຣະຄຣິດແລ້ວ ພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮັ່ງມີ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານສະແຫວງຫາມັນ, ແລະ ພວກທ່ານຊອກຫາມັນດ້ວຍເຈດຕະນາເພື່ອ "ສ້າງຄວາມດີ—ເພື່ອມີເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ເປືອຍເປົ່າ, ແລະ ລ້ຽງຄົນອິດທົວ, ແລະ ບົດປ່ອຍຊະເລີຍໃຫ້ເປັນອິດສະລະ ແລະ ຊ່ວຍບັນເທົາທຸກໃຫ້ຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຄົນທີ່ເປັນທຸກ.

20 ແລະ ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານແລ້ວກ່ຽວກັບ ຄວາມທະນົງໃຈນັ້ນ; ແລະ ຄົນໃນຈຳນວນພວກທ່ານທີ່ເຮັດໃຫ້ເພື່ອນບ້ານຂອງພວກທ່ານເປັນທຸກ ແລະ ຂົ່ມເຫັງເຂົາເພາະຄວາມອວດດີໃນໃຈຂອງພວກທ່ານ, ດ້ວຍສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ, ແລ້ວພວກທ່ານຈະເວົ້າວ່າແນວໃດ?

21 ພວກທ່ານບໍ່ຄິດບໍ່ວ່າ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເປັນໜ້າກຽດຊັງສຳລັບພຣະອົງຜູ້ສ້າງເນື້ອໜັງທັງປວງ? ແລະ ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງແລ້ວ ຄົນຜູ້ໜຶ່ງກໍມີຄຸນຄ່າຊຳກັບຄົນອີກຜູ້ໜຶ່ງ. ແລະ ເນື້ອໜັງທັງໝົດນັ້ນມາຈາກຂີ້ຝຸ່ນ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງພວກເຂົາເພື່ອຈຸດມັງໝາຍອັນດຽວກັນ, ວ່າ ພວກເຂົາຄວນຮັກສາ "ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແລະ ຖວາຍບາລະມີແຕ່ພຣະອົງຕະຫລອດໄປ.

22 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບການເວົ້າກັບພວກທ່ານກ່ຽວກັບຄວາມທະນົງໃຈນີ້. ແລະ ຖ້າວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຈະເວົ້າກ່ຽວກັບຄວາມຜິດອັນຫຍາບຄາຍນີ້, ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄົງປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງເພາະພວກທ່ານ.

23 ແຕ່ວ່າພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງໜັກໃຈເພາະຄວາມຜິດອັນຫຍາບຊ້າຂອງພວກທ່ານ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເລີ່ມສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີ, ແລະ ພະຍາຍາມຊອກຫາຂໍ້ແກ້ຕົວໃນການທຳການໂສເພນີ,

16 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.
17 ກ ຄມພ ຄວາມຜາສຸກ; ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ.
ຂ 4 ນຟ 1:3.

18 ກ 1 ກສ 3:11-13;
ມຣກ 10:17-27;
2 ນຟ 26:31;
ຄພ 6:7.
ຄມພ ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ.

ຂ ລກ 12:22-31.
19 ກ ມຊຢ 4:26.
21 ກ ຄພ 11:20;
ອຣຮ 3:25-26.

ເພາະເລື່ອງນີ້ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ກ່ຽວກັບກະສັດ
ດາວິດ ແລະ ໂຊໂລໂມນລູກຊາຍຂອງເຂົາ.

24 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ດາວິດ ແລະ ນີໂຊໂລໂມນມີ ມະເຍຍກັບສາວ
ໃຊ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຊຶ່ງເລື່ອງນີ້ເປັນໜ້າ
ກຽດຊົງຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

25 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງ
ນີ້, ເຮົາພາຜູ້ຄົນພວກນີ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນ
ເຢຣູຊາເລັມດ້ວຍອຳນາດຂອງແຂນເຮົາ
ເອງ, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຍົກກິ່ງງ່າ ອັນຊອບ
ທຳຂຶ້ນ ຈາກໜີ້ແໜງຂອງໂຢເຊັບໄວ້ໃຫ້
ເຮົາ.

26 ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່
ຍອມໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍ
ລະມານເໝືອນດັ່ງຄົນໃນສະໄໝກ່ອນ.

27 ດັ່ງນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງ
ຟັງ, ແລະ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າວ່າ: ຈະບໍ່ມີຜູ້ຊາຍຄົນໃດໃນບັນ
ດາພວກທ່ານມີເມຍຫລາຍກວ່າ ທີ່ໜຶ່ງຄົນ;
ແລະ ມີເມຍນ້ອຍອີກບໍ່ໄດ້;

28 ເພາະເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊື່ນ
ຊົມໃນ ທີ່ພົມມະຈັນຂອງຜູ້ຍິງ. ແລະ ສ່ວນ
ການ ໂສເພນີນັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊົງຕໍ່
ໜ້າເຮົາ; ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້.

29 ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຈະຕ້ອງຮັກສາ
ບັນຍັດຂອງເຮົາ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວດັ່ງ
ນີ້, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນແຜ່ນດິນຈະຖືກ ສາບແຊ່ງ
ສຳລັບພວກເຂົາ.

30 ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວວ່າ, ຖ້າເຮົາຢາກ
ຈະລ້ຽງດູ ລູກຫລານໄວ້ເພື່ອເຮົາ ແລ້ວ

ເຮົາຈະບັນຊາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາເອງ; ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາຈະເຊື່ອຟັງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້.

31 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ເຫັນຄວາມເລົ່າສະຫລົດໃຈ, ແລະ ໄດ້
ຍິນສຽງທຸກໂສກຂອງລູກສາວຂອງຜູ້ຄົນ
ຂອງເຮົາໃນແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ, ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ໃນທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ,
ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດ
ຊົງຂອງຜິວຂອງພວກເຂົາ.

32 ແລະ ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ເຮົາ
ຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ສຽງຮ້ອງໄຫ້ຂອງລູກສາວທີ່
ດີຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ນຳອອກມາ
ຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມຂຶ້ນມາເຖິງເຮົາ
ເພື່ອຟ້ອງຜິວຂອງພວກເຂົາ, ຈອມໂຍທາ
ໄດ້ກ່າວ.

33 ເພາະ ພວກເຂົາ ຈະ ບໍ່ ນຳ ເອົາ ລູກ
ສາວຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໄປເປັນຊະເລີຍ
ເພາະຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງນາງ ຖ້າຫາກ
ເປັນ ດັ່ງ ນັ້ນ, ເຮົາ ຈະ ມາ ຢ້ຽມ ຢາມ ພວກ
ເຂົາດ້ວຍການສາບແຊ່ງຢ່າງສາຫັດ, ຈົນ
ເຖິງການທຳລາຍ; ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ທຳ
ການ ໂສເພນີ ເໝືອນ ດັ່ງຄົນ ໃນສະໄໝ
ກ່ອນ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

34 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າ
ພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານຮູ້ແລ້ວວ່າ ພຣະບັນ
ຍັດເຫລົ່ານີ້ໄດ້ປະທານໃຫ້ບິດາຂອງພວກ
ເຮົາລີໂຮ; ດັ່ງນັ້ນພວກທ່ານໄດ້ຮູ້ມາແລ້ວ;
ແລະ ພວກທ່ານໄດ້ເຂົ້າມາສູ່ການກ່າວ
ໂທດອັນໃຫຍ່ຫລວງເພາະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທີ່
ພວກທ່ານບໍ່ຄວນເຮັດເລີຍ.

<p>24 ກ 1 ກສ 11:1; ນມຢ 13:25-27. ຂ 1 ກສ 11:1-3; ອຊຮ 9:1-2; ຄພ 132:38-39. 25 ກ ປຖກ 49:22-26; ອມ 5:15;</p>	<p>2 ນຟ 3:5; ແອວ 26:36. ຄມພ ລີໂຮ, ບິດາຂອງນີໄຟ. 27 ກ ຄພ 42:22; 49:16. ຄມພ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ. 28 ກ ຄມພ ພົມມະຈັນ.</p>	<p>29 ກ ອທ 2:8-12. 30 ກ ມລກ 2:15; ຄພ 132:61-66. 33 ກ ຄມພ ການຂາດສິນທຳທາງ ເພດ; ຕົ້ນຫາໜ້າມິດ, ຄວາມຕົ້ນຫາໜ້າມິດ.</p>
--	--	--

35 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກທ່ານ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍ ັ້ນໃຫຍ່ຫລວງກວ່າ ຊາວເລມັນ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ. ພວກທ່ານໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈອັນອ່ອນໂຍນຂອງເມຍຂອງພວກທ່ານ ເຈັບຊ້າ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ລູກຫລານຂອງພວກທ່ານໝົດຄວາມໝັ້ນໃຈໃນພວກທ່ານ ຍ້ອນຕົວຢ່າງອັນຊົ່ວຮ້າຍທີ່ພວກທ່ານໄດ້ເຮັດຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ. ແລະ ສຽງສະອິ້ນຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນໄປເຖິງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອຟ້ອງພວກທ່ານ. ແລະ ເພາະຄວາມເຄັ່ງຄັດແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງມາລົງທັນພວກທ່ານ, ໃຈຫລາຍດວງຈຶ່ງຕາຍໂດຍການຖືກສຽບແຫງເປັນແຜເລິກ.

ບົດທີ 3

ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດຮັບພຣະຄຳອັນໜ້າພໍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ—ຊາວເລມັນຊອບທຳກວ່າຊາວມີໄຟ—ຢາໂຄບເຕືອນຕໍ່ຕ້ານການລ່ວງປະເວນີ, ກິເລດຕັນຫາ, ແລະ ບາບທຸກຢ່າງ. ປະມານ 544–421 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຈະເວົ້າກັບພວກທ່ານຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ. ຈົ່ງຫວັງໃນພຣະເຈົ້າດ້ວຍຈິດໃຈໝັ້ນຄົງ, ແລະ ອະທິຖານເຖິງພຣະອົງດ້ວຍສັດທາຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ພຣະອົງຈະປອບໂຍນພວກທ່ານໃນຄວາມທຸກຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ພຣະອົງຈະວົງວອນແທນພວກທ່ານ, ແລະ ຈະສົ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳລົງມາເທິງຄົນທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມພິນາດໃຫ້ພວກທ່ານ.

2 ໂອ້ ທ່ານທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ, ຈົ່ງເງິຍໜ້າຂຶ້ນ ແລະ ຮັບພຣະຄຳອັນໜ້າພໍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງຊື່ນຊົມຢູ່

ດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ; ພວກທ່ານຈະເຮັດໄດ້ຖ້າຫາກຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານແນ່ວແນ່ຕະຫລອດໄປ.

3 ແຕ່ວິບັດ, ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີໃຈບໍລິສຸດ ແລະ ທີ່ ສົກກະປົກຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າໃນນີ້ນີ້; ເພາະຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ແຜ່ນດິນຈະຖືກສາບແຂ່ງເພື່ອເຫັນແກ່ພວກທ່ານ; ແລະ ຊາວເລມັນຊຶ່ງບໍ່ສົກກະປົກເທົ່າກັບພວກທ່ານ, ແຕ່ປານນັ້ນພວກເຂົາຍັງຖືກ ສາບແຂ່ງດ້ວຍຄຳສາບແຂ່ງຢ່າງສາຫັດ, ຈະຂຶ້ນຕີພວກທ່ານຈົນເຖິງຄວາມພິນາດ.

4 ແລະ ເວລາຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ພວກເຂົາຈະເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳເອົາຄົນທີ່ຊອບທຳອອກຈາກບັນດາພວກທ່ານ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນພີ່ນ້ອງຂອງພວກທ່ານ, ຜູ້ທີ່ພວກທ່ານກຽດຊັງ ເພາະຄວາມສົກກະປົກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ການສາບແຂ່ງຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນກັບຜິວໜັງຂອງພວກເຂົາກັບ ມາເປັນຜູ້ຊອບທຳກວ່າພວກທ່ານ; ເພາະວ່າພວກເຂົາ ບໍ່ລືມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ງໄດ້ປະທານໃຫ້ບິດາຂອງພວກເຮົາວ່າ—ພວກເຂົາຈະຕ້ອງມີເມຍແຕ່ຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີເມຍນ້ອຍ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີການໂສເພນີຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ.

6 ແລະ ບັດນີ້, ພວກເຂົາຍຶດຖືທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດນີ້; ດັ່ງນັ້ນຍ້ອນການຍຶດຖືພຣະບັນຍັດນີ້, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ທຳລາຍພວກເຂົາ, ແຕ່ພຣະອົງຈະ ມາດຕາ

35 ກ ຢຄ 3:5–7.

3 2 ກ ແອວ 57:26–27.

3 ກ ຄມພ ສົກກະປົກ,

ຄວາມສົກກະປົກ.

ຂ 1 ນພ 12:23.

4 ກ ອມນ 1:5–7, 12–13.

5 ກ ຢຄ 2:35.

6 ກ 2 ນພ 4:3, 6–7;

ຮລມ 15:10–13.

ພວກເຂົາ; ແລະ ມີໜຶ່ງພວກເຂົາຈະກາຍເປັນຜູ້ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພອນ.

7 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜົວຂອງພວກເຂົາ "ຮັກເມຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເມຍຂອງພວກເຂົາກໍຮັກຜົວຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຜົວເມຍກໍຮັກລູກໆ; ແລະ ສ່ວນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ແລະ ຄວາມກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ພວກທ່ານກໍເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກທ່ານແລ້ວ, ພວກທ່ານດີກວ່າພວກເຂົາຊຳໃດ?

8 ໂອ້ ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກທ່ານແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຍ້ານວ່າຜົວໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາຈະຂາວກວ່າຜົວໜຶ່ງຂອງພວກທ່ານ, ເມື່ອພວກທ່ານຖືກນຳໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າພ້ອມກັນກັບພວກເຂົາ.

9 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ພຣະບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ກັບພວກທ່ານວ່າ, ຢາໄດ້ໝິ່ນປະໝາດພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປເພາະຄວາມດຳຂອງຜົວໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາ; ພ້ອມທັງຢາໄດ້ໝິ່ນປະໝາດເພາະຄວາມສົກກະບົກຂອງພວກເຂົາ; ຈົ່ງຄຳນຶງເຖິງຄວາມສົກກະບົກຂອງຕົນເອງ, ແລະ ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າຄວາມສົກກະບົກຂອງພວກເຂົານັ້ນແມ່ນມາຈາກບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

10 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກທ່ານຈົ່ງຄິດເຖິງ "ລູກຫລານຂອງພວກທ່ານວ່າ, ພວກທ່ານໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຂົາໂສກເສົ້າຊຳໃດ

ເພາະຕົວຢ່າງທີ່ພວກທ່ານເຮັດໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ແລະ ຈົ່ງຈຳໄວ້ອີກວ່າເພາະຄວາມສົກກະບົກຂອງພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈະນຳລູກຫລານຂອງພວກທ່ານໄປສູ່ຄວາມພິນາດ, ແລະ ບາບຂອງພວກເຂົາຈະກອງຢູ່ຫົວຂອງພວກທ່ານໃນວັນສຸດທ້າຍ.

11 ໂອ້ ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ຈົ່ງເຊື່ອພັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິດ; ຈົ່ງປຸກຄວາມສາມາດຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນ; ຈົ່ງສັ່ນຕົວຂອງພວກທ່ານເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ "ຕື່ນຈາກການນອນຫລັບແຫ່ງຄວາມຕາຍ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຕົວຫລຸດພົ້ນອອກຈາກຄວາມເຈັບປວດແຫ່ງ ຶນະລົກ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ກັບມາເປັນ ະບໍລິວານຂອງມານທີ່ຖືກເຂົ້າໄປໃນທະເລໄຟ ແລະ ມາດ ຊຶ່ງເປັນ ະຄວາມຕາຍເທື່ອທີສອງ.

12 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບ ໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟຫລາຍເລື້ອງ, ໂດຍຕັກເຕືອນພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ "ລ່ວງປະເວນີ ແລະ ຶກິເລດຕັນຫາ ແລະ ບາບທຸກຢ່າງ, ໂດຍໄດ້ບອກພວກເຂົາເຖິງຜົນສະທ້ອນອັນເປັນຕາຍຳນານທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຈາກມັນ.

13 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບັນທຶກໄວ້ພຽງໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍຂອງການປະຕິບັດຕົວຈິງຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ຊຶ່ງໃນຕອນນີ້ ກຳລັງເລີ່ມຂະຫຍາຍຕົວຂຶ້ນ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກ "ເຫລົ່ານີ້; ແຕ່ວ່າການປະຕິບັດຕົວຈິງຫລາຍຢ່າງ, ແລະ ເລື້ອງສົງຄາມຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເລື້ອງການຂັດແຍ້ງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເລື້ອງການສືບຄອງລາຊາບັນລັງຂອງກະສັດຂອງພວກເຂົາໄດ້

<p>7 ກ ຄມພ ຄອບຄົວ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ.</p> <p>10 ກ ຄມພ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ.</p> <p>11 ກ ແອວ 5:6-9.</p>	<p>ຂ ຄມພ ນະລົກ.</p> <p>ຄ 2 ນພ 9:8-9.</p> <p>ງ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ.</p>	<p>12 ກ ຄມພ ການລ່ວງປະເວນີ.</p> <p>ຂ ຄມພ ກິເລດຕັນຫາ; ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.</p> <p>13 ກ 1 ນພ 19:1-4; ຢດ 1:1-4.</p>
---	---	--

ບັນຫີກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກອີກເຫລັ້ມໜຶ່ງຊຶ່ງ
ໃຫຍ່ກວ່ານີ້.

14 ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ
ແຜ່ນຈາລຶກຂອງຢາໂຄບ, ແລະ ມັນເຮັດ
ຂຶ້ນດ້ວຍມີຂອງນິໄຟ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈົບ
ການເວົ້າຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້.

ບົດທີ 4

ສາດສະດາທຸກທ່ານໄດ້ນະມັດສະການ
ພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ—
ການຖວາຍອີຊາກຂອງອັບຣາຮາມເປັນ
ລັກສະນະດຽວກັນກັບພຣະເຈົ້າຖວາຍ
ພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກກຳເນີດຂອງພຣະ
ອົງ—ມະນຸດຕ້ອງທຳຕົນໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບ
ພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານການຊົດໃຊ້—ຊາວຢິວ
ຈະປະຕິເສດຮາກຖານທິນ. ປະມານ 544-
421 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ຄື ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບຊຶ່ງໄດ້ປະຕິບັດສາດ
ສະໜາກິດຫລາຍຢ່າງຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າດ້ວຍຄຳເວົ້າ, (ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາ
ມາດບັນຫີກຂໍຄວາມໄວ້ໝິດນອກຈາກພຽງ
ເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ ເພາະວ່າການຄວັດ
ຕົວໜັງສືໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນແມ່ນຍາກ
ຫລາຍ) ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຮົາ
ບັນຫີກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນຕ້ອງຍັງຢູ່;

2 ແຕ່ເລື່ອງຫຍັງກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາບັນ
ຫີກໄວ້ໃນສິ່ງອື່ນຈະຕ້ອງຕົກເຮ່ຍ ແລະ
ລຶບເລືອນໄປນອກຈາກຈະບັນຫີກໄວ້ໃນ
ແຜ່ນຈາລຶກເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດ
ບັນຫີກຂໍຄວາມໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກພຽງ

ເລັກໜ້ອຍ ເພື່ອຈະໃຫ້ລະດັບຄວາມຮູ້ເລັກ
ໜ້ອຍແກ່ລູກຫລານ ແລະ ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກ
ແພງຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບພວກເຮົາ, ຫລື
ກ່ຽວກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ—

3 ບັດນີ້ພວກເຮົາປິຕິຍົນດີໃນເລື່ອງນີ້;
ແລະ ພວກເຮົາອອກແຮງງານຢ່າງພາກ
ພຽນທີ່ຈະຄວັດຂໍຄວາມນີ້ໄວ້ໃນແຜ່ນ
ຈາລຶກໂດຍຫວັງວ່າພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງ
ພວກເຮົາ ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ
ຈະຮັບມັນດ້ວຍໃຈທີ່ຮູ້ບຸນຄຸນ, ແລະ ອ່ານ
ເພື່ອຮຽນຮູ້ດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ ບໍ່ແມ່ນ
ດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນ
ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນປະໝາດບິດາມານດາຜູ້
ທຳອິດຂອງພວກເຮົາ.

4 ເພາະເພື່ອເຈດຕະນານີ້ ພວກເຮົາຈຶ່ງ
ໄດ້ບັນຫີກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ເພື່ອພວກລູກ
ຫລານຈະໄດ້ຮູ້ວ່າພວກເຮົາ "ຮູ້ຈັກພຣະ
ຄຣິດມາກ່ອນ; ແລະ ພວກເຮົາມີຄວາມ
ຫວັງໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງມາໄດ້
ຫລາຍຮ້ອຍປີແລ້ວ ກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະສະ
ເດັດມາ ແລະ ບໍ່ມີແຕ່ພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນທີ່
ມີຄວາມຫວັງໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະ
ອົງ, ແຕ່ *ສາດສະດາຜູ້ສັກສິດທັງຫລາຍ
ຊຶ່ງຢູ່ມາກ່ອນພວກເຮົາກໍມີຄວາມຫວັງເຊັ່ນ
ດຽວກັນ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເພິ່ນເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ
ແລະ "ນະມັດສະການພຣະບິດາໃນພຣະ
ນາມຂອງພຣະອົງ ແລະ ພວກເຮົາກໍນະມັດ
ສະການພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະ
ອົງເໝືອນກັນ; ແລະ ເພື່ອເຈດຕະນານີ້
ພວກເຮົາຈຶ່ງຮັກສາ *ກົດຂອງໂມເຊ ໂດຍ
ູ້ມຸ້ງຫວັງໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ

4 4 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຂ ລກ 24:25-27; ຢຄ 7:11;
ມຊຢ 13:33-35;
ຄພ 20:26.

5 ກ ມຊ 5:8.
ຂ 2 ນຟ 25:24;
ຈຣ 1:11;
ມຊຢ 13:27, 30;

ແອວ 25:15-16.
ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ.
ຄ ຄລຕ 3:24.

ໄປທາງພຣະອົງ, ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ກົດຈຶ່ງ
ຖືກຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ສັກສິດສຳລັບພວກເຮົາ ເພື່ອ
ຄວາມຊອບທຳແມ່ນຄືກັນກັບອັບຣາຮາມ
ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານທີ່ເຊື່ອຟັງພຣະ
ບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າຈົນວ່າໄດ້ຖວາຍອີ
ຊາກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນແດ່ພຣະອົງ ຊຶ່ງ
ເປັນລັກສະນະດຽວກັນກັບພຣະເຈົ້າຖວາຍ
ພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະອົງ.

6 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຄົ້ນຫາການຂຽນ
ຂອງສາດສະດາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບ
ການເປີດເຜີຍຫລາຍເລື່ອງ ແລະ ວິນຍານ
ແຫ່ງ ການທຳນາຍ; ແລະ ມີ ພະຍານ
ທັງໝົດນີ້ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມຫວັງ,
ແລະ ມີສັດທາຢ່າງບໍ່ສະທ້ານຫວັ້ນໄຫວ,
ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາສາມາດ ບັງຄັບ
ບັນຊາໃນ ພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູໄດ້
ແທ້ຈິງວ່າຕົນໄມ້, ຫລື ພູເຂົາ, ຫລື ຄົນໃນ
ທະເລກໍເຊື່ອຟັງເຮົາແທ້.

7 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຍັງ ໄດ້ສະແດງ ໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນ
ຄວາມອ່ອນແອຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກ
ເຮົາຈະຮູ້ວ່າເປັນຍ້ອນພຣະຄຸນຂອງພຣະ
ອົງ ແລະ ພຣະເມດຕາກະລຸນາອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ, ພວກ
ເຮົາຈຶ່ງມີອຳນາດເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້.

8 ຈົ່ງເບິ່ງ, ວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ. ຄວາມລຶກ
ລັບຂອງພຣະອົງ ບໍ່ສາມາດຍັງເຖິງໄດ້;

ແລະ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຄົນຈະພົບເຫັນເສັ້ນ
ທາງຂອງພຣະອົງທັງໝົດ. ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດ
ຈະ "ຮູ້ຈັກ" ເສັ້ນທາງຂອງພຣະອົງນອກ
ຈາກພຣະອົງຈະເປີດເຜີຍໃຫ້ເຂົາຮູ້; ດັ່ງ
ນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງເອີຍ, ຢ່າໄດ້ໝິ່ນປະໝາດການ
ເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ.

9 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໂດຍອຳນາດແຫ່ງ
ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ມະນຸດຈຶ່ງໄດ້ມາ
ສູ່ຜືນແຜ່ນດິນໂລກ, ຊຶ່ງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້
ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍອຳນາດແຫ່ງພຣະຄຳ
ຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າ
ສາມາດຮັບສັ່ງ ແລະ ໂລກເປັນຂຶ້ນມາ
ແລະ ຮັບສັ່ງ ແລະ ມະນຸດຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ,
ໄອ້ ແລ້ວເປັນຫຍັງພຣະອົງຈະບໍ່ສາມາດ
ບັນຊາ ແຜ່ນດິນໂລກ, ຫລື ວຽກງານແຫ່ງ
ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງເໜືອຜືນແຜ່ນດິນນີ້
ໄດ້ຕາມພຣະປະສົງ ແລະ ຄວາມພໍພຣະ
ໄທຂອງພຣະອົງ?

10 ດັ່ງນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງເອີຍ, ຢ່າໄດ້ພະຍາ
ຍາມ ແນະນຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ໃຫ້ຮັບ
ເອົາຄຳແນະນຳຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະ
ອົງ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຕົວຂອງພວກທ່ານກໍ
ຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ພຣະອົງໄດ້ແນະນຳດ້ວຍ
ຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດ ແລະ ດ້ວຍ
ຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ດ້ວຍຄວາມເມດຕາ
ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຕໍ່ວຽກງານທັງໝົດຂອງພຣະ
ອົງ.

11 ດັ່ງນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງເອີຍ, ຈົ່ງ

5ງ ປຖກ 22:1-14;
ຍຮ 3:16-18.
ຄມພ ອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ.
6ກ ຄມພ ທຳນາຍ, ການ
ທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ.
ຂ ຄມພ ພະຍານ.
ຄ ຄມພ ອຳນາດ.
ງ ກຈກ 3:6-16;
3 ນພ 8:1.
7ກ ອທ 12:27.

8ກ ຄພ 19:10; 76:114.
ຄມພ ຄວາມລຶກລັບ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຂ ຮມ 11:33-36.
ຄ 1 ກຮທ 2:9-16;
ແອວ 26:21-22.
ຄມພ ຄວາມຮູ້.
ງ ອຊຢ 55:8-9.
9ກ ມມ 9:17;
ມຊ 1:32.

ຂ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ;
ມະນຸດ.
ຄ ຮລມ 12:8-17.
10ກ 2 ນພ 9:28-29;
ແອວ 37:12, 37;
ຄພ 3:4, 13.
ຂ ຄມພ ສະຕິບັນຍາ;
ຮອບຮູ້ທຸກຢ່າງ.

ຄົນດີກັບພຣະອົງທາງ ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ ພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບການພື້ນຄົນຊີວິດໂດຍອຳນາດຂອງການພື້ນຄົນຊີວິດຊຶ່ງຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ, ແລະ ຖືກນຳມາເປັນ ຜົນທຳອິດຂອງພຣະຄຣິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍມີສັດທາ, ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມຫວັງດີແຫ່ງລັດສະໝີພາບໃນພຣະອົງກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກໃນເນື້ອໜັງ.

12 ແລະ ບັດ ນີ້ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງເອີຍ, ຢ່າໄດ້ແປກໃຈເລີຍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເລື່ອງນີ້ກັບພວກທ່ານ; ເພາະເຫດໃດຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ ກໍເວົ້າເຖິງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນກ່ຽວກັບພຣະອົງດັ່ງທີ່ມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການພື້ນຄົນຊີວິດ ແລະ ໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ?

13 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເອີຍ, ຜູ້ໃດທີ່ທຳນາຍ, ໃຫ້ເຂົາທຳນາຍເຖິງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມະນຸດ; ເພາະວ່າ ພຣະວິນຍານກ່າວດ້ວຍຄວາມຈິງ ແລະ ບໍ່ຕົວະ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງກ່າວເຖິງເລື່ອງດັ່ງທີ່ ະເປັນຈິງ ແລະ ເຖິງເລື່ອງດັ່ງທີ່ຈະເປັນຈິງ. ດັ່ງນັ້ນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຮົາ ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງເພື່ອຄວາມລອດຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນພະຍານ ໃນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຕາມລຳພັງ;

ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບສິ່ງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກັບສາດສະດາໃນສະໄໝກ່ອນມາແລ້ວ.

14 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວຢິວເປັນຄົນ ກໍແຂງຄໍ ແລະ ພວກເຂົາ ະດູໝິ່ນປະໝາດຄຳເວົ້າອັນແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ເຂັ້ມຂົ້າສາດສະດາ, ແລະ ສະແຫວງຫາສິ່ງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້. ດັ່ງນັ້ນເພາະ ະຄວາມຕາບອດຂອງພວກເຂົາຊຶ່ງຕາບອດນັ້ນມາຈາກການເບິ່ງຂ້າມເຄື່ອງໝາຍ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຈຳຕ້ອງຕົກໄປ; ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາຄວາມແຈ່ມແຈ້ງຂອງພຣະອົງໄປຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ມອບຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາຊຶ່ງພວກເຂົາເຂົ້າໃຈ ບໍ່ໄດ້, ເພາະພວກເຂົາປາດຖະໜາແນວນັ້ນ. ແລະ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາປາດຖະໜາແນວນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດແນວນັ້ນເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ສະດຸດ.

15 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບໄດ້ຖືກນຳພາໂດຍພຣະວິນຍານໄປເຖິງການທຳນາຍ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໂດຍການກະທຳຂອງພຣະວິນຍານຊຶ່ງຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ, ວ່າໂດຍ ການສະດຸດຂອງຊາວຢິວພວກເຂົາຈະບໍ່ ະຍອມຮັບ ະຫົນຊຶ່ງຢູ່ເທິງນັ້ນພວກເຂົາຈະໄດ້ສ້າງ ແລະ ມີຮາກຖານອັນປອດໄພ.

16 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມພຣະຄຳພີແລ້ວ, ະຫົນກ້ອນນີ້ຈະກາຍເປັນ ະຮາກຖານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສຸດທ້າຍ ແລະ ແນ່ນອນອັນ

<p>11 ກ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. ຂ ຮຣ 5:9. ຄ ຄມພ ການພື້ນຄົນພຣະຊົນ, ການພື້ນຄົນຊີວິດ. ງ ມຊຢ 15:21-23; 18:9; ແອວ 40:16-21. 12 ກ 2 ນພ 25:26. 13 ກ ຄມພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຂ ຄພ 93:24.</p>	<p>ຄ ແອວ 13:23. 14 ກ ມທ 23:37-38; 2 ນພ 25:2. ຂ 2 ກຮທ 11:3; 1 ນພ 19:7; 2 ນພ 33:2. ຄ ອຊຢ 44:18; ຮມ 11:25. ງ 2 ນພ 25:1-2. 15 ກ ອຊຢ 8:13-15;</p>	<p>1 ກຮທ 1:23; 2 ນພ 18:13-15. ຂ 1 ນພ 10:11. ຄ ຄມພ ຫົນ; ຫົນເສົາເອກ. 16 ກ ພສສ 118:22-23. ຂ ອຊຢ 28:16; ຮລມ 5:12.</p>
---	--	---

ດຽວ, ຊຶ່ງເທິງມັນຊາວຢິວຈະສາມາດສ້າງຂຶ້ນໄດ້.

17 ແລະ ບັດນີ້ທ່ານທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເປັນໄປໄດ້ແນວໃດທີ່ຄົນເຫລົ່ານີ້ຫລັງຈາກປະຕິເສດຮາກຖານ "ອັນແນ່ນອນແລ້ວຈະສ້າງຂຶ້ນເທິງນັ້ນໄດ້ ເພື່ອວ່າມັນຈະໄດ້ກາຍເປັນຫີນເອກຂອງພວກເຂົາ?

18 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກເປີດເຜີຍຄວາມລຶກລັບນີ້ແກ່ພວກທ່ານ; ຖ້າຫາກດ້ວຍວິທີໃດກໍຕາມຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຫວັ່ນໄຫວຈາກຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນພຣະວິນຍານແລະ ສະດູດເພາະຄວາມເປັນທ່ວງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຕໍ່ພວກທ່ານຫລາຍເກີນໄປ.

ບົດທີ 5

ຢາໂຄບອ້າງເຖິງຖ້ອຍຄຳຂອງຊີນັດປຽບທຽບຕົ້ນໝາກກອກເທດ ແລະ ຕົ້ນໝາກກອກປ່າ—ພວກເຂົາຄືອິດສະຣາເອນ ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດ—ການກະຈັດກະຈາຍ ແລະ ການເຕົ້າໂຮມຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ ຊຶ່ງໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້ແລ້ວ—ການກ່າວເຖິງຊາວນິໄຟກັບຊາວເລມັນ ແລະ ເຖິງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດ—ຄົນຕ່າງຊາດຈະຖືກຕໍ່ເຂົ້າກັບອິດສະຣາເອນ—ໃນທີ່ສຸດສວນອະງຸ່ນຈະຖືກເຜົາ. ປະມານ 544-421 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ພວກທ່ານຈຳບໍ່ໄດ້ບໍວ່າ ພວກທ່ານເຄີຍອ່ານຂໍ້ຄວາມຂອງສາດສະດາ "ຊີນັດ ຊຶ່ງ

ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ມີຄວາມວ່າ:

2 ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນເອີຍ, ຈົ່ງຟັງ ແລະ ຈົ່ງເຊື້ອພັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ເປັນສາດສະດາຄົນໜຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

3 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍ "ອິດສະຣາເອນເອີຍ, ເຮົາຈະປຽບທຽບເຈົ້າໃສ່ກັບ ະຕົ້ນໝາກກອກເທດໃນສວນ, ຊຶ່ງຄົນຜູ້ໜຶ່ງເອົາມາປູກ ແລະ ບົວລະບັດໃນ "ສວນອະງຸ່ນຂອງເພິ່ນ; ແລະ ມັນໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ແລະ ເຖົ້າແກ່ລົງ, ແລະ ເລີ່ມ 'ຊຸດໂຊມລົງ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ອອກໄປ ແລະ ເພິ່ນເຫັນວ່າຕົ້ນໝາກກອກເທດຂອງເພິ່ນເລີ່ມຊຸດໂຊມລົງ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະລີງ່າຂອງມັນອອກ ແລະ ພວນດິນຮອບຕົ້ນມັນ ແລະ ບຳລຸງມັນເພື່ອມັນຈະແຕກງ່າ ແລະ ບົ່ງໄປງາມຂຶ້ນເພື່ອມັນຈະບໍ່ຕາຍ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ລີງ່າມັນອອກ ແລະ ໄດ້ພວນດິນຮອບຕົ້ນມັນ, ແລະ ບຳລຸງມັນຕາມຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກນັ້ນ, ຫລາຍມື້ຕໍ່ມາມັນໄດ້ແຕກງ່າ ແລະ ບົ່ງໄປງາມຂຶ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງຍອດໃຫຍ່ຂອງມັນເລີ່ມຫຼ່ວແຫ້ງລົງ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ເຫັນ ແລະ ເວົ້າກັບຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນວ່າ: ມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາ

<p>17 ກ ມທ 19:30; ຄພ 29:30. 5 1 ກ ຄພ ຊີນັດ. 3 ກ ອຊກ 36:8.</p>	<p>ຄພ ອິດສະຣາເອນ. ຂ ຮມ 11:17-24. ຄພ ໝາກກອກເທດ, ຕົ້ນ. ຄ ຄພ 101:44.</p>	<p>ຄພ ສວນອະງຸ່ນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ງ ຄພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.</p>
---	---	---

ມີຄວາມໂສກເສົ້າຫລາຍທີ່ຈະສູນເສຍຕົ້ນໄມ້ນີ້ໄປ; ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງໄປຕັດເອົາງ່າຂອງຕົ້ນໝາກກອກ ກໍປາ, ແລ້ວເອົາມັນມາໃຫ້ເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາຈະຫັກງ່າໃຫຍ່ ຊຶ່ງກຳລັງຫ່ຽວແຫ້ງອອກ, ແລະ ພວກເຮົາຈະ ໂຍນມັນເຂົ້າກອງໄຟໃຫ້ມັນໄໝ້ໄປເສຍ.

8 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ, ເຮົາຈະເອົາງ່າອ່ອນ ແລະ ງາມເຫລົ່ານີ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍໄປ, ແລະ ເຮົາຈະຕໍ່ງ່າມັນເຂົ້າກັບທີ່ໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາຕ້ອງການ; ເຖິງວ່າຮາກຂອງມັນຈະຕາຍກໍບໍ່ສຳຄັນ, ເຮົາຈະຮັກສາແນວຂອງມັນໄວ້ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະເອົາກິງອ່ອນ ແລະ ງາມເຫລົ່ານີ້ໄປ ແລະ ເຮົາຈະຕໍ່ງ່າມັນເຂົ້າກັບທີ່ໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາຕ້ອງການ.

9 ເຈົ້າຈົ່ງເອົາງ່າຂອງຕົ້ນໝາກກອກປາໄປ ແລະ ຕໍ່ງ່າມັນເຂົ້າ ກໍແທນທີ່, ແລະ ງ່າເຫລົ່ານີ້ທີ່ເຮົາໄດ້ຫັກອອກ ເຮົາຈະໂຍນມັນເຂົ້າກອງໄຟ ແລະ ຈູດມັນເສຍ ເພື່ອມັນຈະບໍ່ເປັນສິ່ງກົດຂວາງໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນ, ແລະ ໄດ້ຕໍ່ງ່າຂອງຕົ້ນໝາກກອກ ກໍປາ.

11 ແລະ ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໃຫ້ພວນດິນຮອບຕົ້ນ, ແລະ ລິງ່າ, ແລະ ບຳລຸງ, ໂດຍກ່າວກັບຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນວ່າ: ມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາໂສກເສົ້າທີ່ເຮົາຈະສູນເສຍຕົ້ນໄມ້ນີ້ໄປ; ດັ່ງນັ້ນເພື່ອເຮົາອາດຈະໄດ້ຮັກສາຮາກຂອງມັນໄວ້ບໍ່ໃຫ້ຕາຍ ເພື່ອເຮົາຈະ

ໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້ໃຫ້ຕົວເຮົາ, ເຮົາຈຶ່ງເຮັດດັ່ງນີ້.

12 ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈົ່ງໄປເຖິດ; ຈົ່ງບົວລະບັດຕົ້ນໄມ້ນີ້ ແລະ ບຳລຸງມັນຕາມຄຳທີ່ເຮົາສັ່ງ.

13 ແລະ ເຮົາຈະ ກວາງງ່າເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃນບ່ອນໄກທີ່ສຸດຂອງສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ, ບ່ອນໃດກໍຕາມແລ້ວ ແຕ່ເຮົາຕ້ອງການ, ແລະ ບໍ່ສຳຄັນສຳລັບເຈົ້າ; ແລະ ເຮົາເຮັດສິ່ງນີ້ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຮັກສາງ່າເດີມຂອງຕົ້ນມັນໄວ້; ແລະ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ເກັບໝາກຂອງມັນໄວ້ ເພື່ອລະດູການໜ້າ ໃຫ້ຕົວເຮົາໃຊ້ນຳອີກ; ເພາະວ່າມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາໂສກເສົ້າທີ່ເຮົາຈະສູນເສຍຕົ້ນໄມ້ນີ້ ແລະ ໝາກຂອງມັນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ອອກໄປ ແລະ ເຊື່ອງງ່າເດີມຂອງຕົ້ນໝາກກອກເທດໄວ້ບ່ອນໄກທີ່ສຸດຂອງສວນອະງຸ່ນ, ບາງງ່າໄວ້ບ່ອນໜຶ່ງ, ແລະ ບາງງ່າໄວ້ອີກບ່ອນໜຶ່ງຕາມຄວາມປະສົງ ແລະ ຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງເພິ່ນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລາຍປີຜ່ານໄປ, ແລະ ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນວ່າ: ມາເຖິດ, ໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປໃນສວນອະງຸ່ນເພື່ອເຮັດວຽກງານໃນສວນອະງຸ່ນ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນກັບຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນໄດ້ລົງໄປໃນສວນອະງຸ່ນເພື່ອເຮັດວຽກ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນໃຊ້ໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້ານາຍຂອງຕົນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເບິ່ງນີ້ແມ່; ຈົ່ງຫລຽວເບິ່ງຕົ້ນໄມ້ນີ້.

7ກ ສມ 11:17, 24. 10ກ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.
9ກ ສມ 1:13. 13ກ 1 ນພ 10:12.

17 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນ ໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ ແລະ ໄດ້ເຫັນຕົ້ນໄມ້ ຕົ້ນທີ່ກົງໝາກກອກ ປ່າຖືກຕໍ່ງ່າໄວ້; ແລະ ມັນງອກງາມ ແລະ ເປັນ ພາກແລ້ວ. ແລະ ເພິ່ນເຫັນວ່າ ມັນ ດີ ແລະ ໝາກຂອງມັນຄືກັນກັບໝາກຈາກ ຕົ້ນເດີມຂອງມັນ.

18 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ກ່າວ ກັບ ຄົນ ໃຊ້ ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ງ່າຂອງຕົ້ນປ່າໄດ້ຮັບຄວາມຊຸ່ມ ເຢັນ ຈາກຮາກຂອງມັນ ຈົນຮາກນັ້ນເຮັດ ໃຫ້ເກີດຄວາມແຂງແຮງຂຶ້ນ, ແລະ ຮາກ ຂອງມັນມີຄວາມແຂງແຮງຫລາຍ; ງ່າປ່າ ຈົ່ງເກີດໝາກຫວານ. ບັດນີ້, ຖ້າຫາກພວກ ເຮົາບໍ່ເອົາງ່າເຫລົ່ານີ້ມາຕໍ່ງ່າເຂົ້າກັບຕົ້ນ ຂອງມັນ, ມັນກໍອາດຈະຕາຍ ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງເຮົາຈະເກັບເອົາໝາກທີ່ເກີດຈາກ ຕົ້ນຂອງມັນໄວ້ໃຫ້ຫລາຍ; ແລະ ໝາກ ຂອງມັນເຮົາຈະເກັບມັນໄວ້ ເພື່ອລະດູການ ໜ້າ ໃຫ້ຕົວຂອງເຮົາເອງ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້າ ນາຍຂອງສວນອະງຸ່ນ ໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ ຂອງເພິ່ນວ່າ: ມານີ້, ແລ້ວພາກັນໄປບ່ອນ ໄກທີ່ສຸດຂອງສວນອະງຸ່ນ, ແລະ ແນມເບິ່ງ ວ່າງ່າເດີມຂອງຕົ້ນໄມ້ມີໝາກຫລາຍຄືກັນ ບໍ່, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ເກັບໝາກຂອງມັນໄວ້ ເພື່ອລະດູການໜ້າ ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທັງ ສອງໄດ້ອອກໄປຫາບ່ອນທີ່ເພິ່ນເຊື່ອງງ່າ ເດີມຂອງຕົ້ນໄມ້ນັ້ນໄວ້, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວ ກັບຄົນໃຊ້ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້; ແລະ ເຂົາເຫັນ ”ຕົ້ນທໍາອິດທີ່ເປັນໝາກ, ແລະ ເຂົາເຫັນວ່າມັນດີ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວອີກ ວ່າ: ຈົ່ງເອົາໝາກຂອງມັນໄວ້ ເພື່ອລະດູ ການໜ້າ, ເພື່ອເຮົາຈະຮັກສາມັນໄວ້ໃຫ້ຕົວ

ເຮົາເອງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວ ວ່າ, ເຮົາບໍາລຸງຮັກສາມັນເປັນເວລາດົນ ນານມາແລ້ວ, ແລະ ມັນເປັນໝາກຫລາຍ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນ ໃຊ້ໄດ້ທູນຖາມເຈົ້ານາຍຂອງຕົນວ່າ: ເປັນ ຫຍັງທ່ານຈິ່ງມາປູກຕົ້ນໄມ້ນີ້, ຫລື ງ່ານີ້ໄວ້ ບ່ອນນີ້? ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນບ່ອນທີ່ບໍ່ດີ ທີ່ສຸດໃນທີ່ດິນທັງໝົດຂອງສວນອະງຸ່ນ.

22 ແລະ ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ ກ່າວກັບເຂົາວ່າ: ຢາໄດ້ແນະນຳເຮົາເລີຍ; ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າ ບ່ອນນີ້ເປັນບ່ອນບໍ່ດີ; ດັ່ງ ນັ້ນເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ເຮົາໄດ້ບໍາລຸງມັນ ມາເປັນເວລາດົນນານແລ້ວ, ແລະ ເຈົ້າເອງ ກໍເຫັນວ່າມັນເປັນໝາກຢາງຫລວງຫລາຍ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້າ ນາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ ຂອງເພິ່ນວ່າ: ເບິ່ງນີ້ແມ່; ຈົ່ງເບິ່ງວ່າ ເຮົາໄດ້ ປູກອີກງ່າໜຶ່ງຂອງຕົ້ນໄມ້ອີກ; ແລະ ເຈົ້າ ຮູ້ວ່າດິນບ່ອນນີ້ຂີ້ຮ້າຍກວ່າບ່ອນທໍາອິດ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ບໍາລຸງມັນເປັນເວລາ ດົນນານ, ແລະ ມັນເປັນໝາກຢາງຫລວງ ຫລາຍ; ສະນັ້ນ, ຈົ່ງເຕົ້າໂຮມມັນ ແລະ ມັງນ ໄວ້ ເພື່ອລະດູການໜ້າ, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຮັກ ສາມັນໄວ້ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້າ ນາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ ຂອງເພິ່ນອີກວ່າ: ເບິ່ງນີ້ແມ່, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ອີກ ”ງ່າໜຶ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ປູກໄວ້ອີກ; ຈົ່ງເບິ່ງ ວ່າ ເຮົາໄດ້ບໍາລຸງມັນມາຫລາຍແລ້ວ, ແລະ ມັນກໍເປັນໝາກຢາງຫລວງຫລາຍ.

25 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ວ່າ: ເບິ່ງ ນີ້ແມ່ ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງຕົ້ນສຸດທ້າຍ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕົ້ນນີ້ເຮົາປູກໄວ້ໃນດິນບ່ອນ ”ດີ; ແລະ ເຮົາໄດ້ບໍາລຸງມັນເປັນເວລາດົນນານ, ແລະ

17 ກ ຢຮ 15:16. 20 ກ ຢຮ 5:39. 24 ກ ອຊກ 17:22-24; ແອວ 16:17; 3 ນຟ 15:21-24. 25 ກ 1 ນຟ 2:20.

ມີພຽງສ່ວນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນທີ່ມີໝາກຫວານ, ແລະ ອີກສ່ວນໜຶ່ງກາຍເປັນໝາກຂົມ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ບໍາລຸງມັນຄືກັນກັບຕົ້ນອື່ນໆ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງຫ້ກງ່າທີ່ບໍ່ເປັນ ພາກດີ ແລະ ໂຍນມັນເຂົ້າກອງໄຟເສຍ.

27 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນໃຊ້ໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາລົງ່າມັນ ແລະ ພວນດິນອ້ອມຕົ້ນມັນເພື່ອບໍາລຸງ ຮັກສາມັນຕໍ່ໄປຈັກໜ້ອຍເຖິດ ເພື່ອວ່າມັນອາດຈະເປັນໝາກດີໃຫ້ທ່ານ, ເພື່ອທ່ານຈະເກັບມັນໄວ້ ເພື່ອລະດູການໜ້າໄດ້.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນກັບຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນ ໄດ້ບໍາລຸງໝາກໄມ້ທັງໝົດຂອງສວນອະງຸ່ນນັ້ນ.

29 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາດົນນານຜ່ານໄປ, ແລະ ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ກ່າວກັບ "ຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນວ່າ: ມານີ້, ໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປໃນສວນອະງຸ່ນນໍາກັນເທາະ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ເຮັດວຽກໃນສວນອະງຸ່ນອີກ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ະເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ ແລະ ທີ່ສຸດກໍຈະມາເຖິງໃນບໍ່ເຊົ້ານີ້; ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຕ້ອງເກັບໝາກໄມ້ໄວ້ ເພື່ອລະດູການໜ້າໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນກັບຄົນໃຊ້ໄດ້ພາກັນລົງໄປໃນສວນອະງຸ່ນ; ແລະ ທັງສອງມາເຖິງຕົ້ນທີ່ງ່າເດີມຂອງມັນຖືກຫັກອອກໄປ ແລະ ເອົາງ່າປາມາຕໍ່ເຂົ້າໄວ້; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ,

ໝາກຜົນ "ຊະນິດຕ່າງໆໄດ້ກິດຂວາງຕົ້ນ.

31 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງໝາກໄມ້ທຸກຊະນິດ ຕາມຈຳນວນຂອງມັນ. ແລະ ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍາລຸງຕົ້ນນີ້ເປັນເວລາດົນນານ, ແລະ ເຮົາໄດ້ເກັບເອົາໝາກຂອງມັນໄວ້ຫລາຍພໍສົມຄວນ ເພື່ອລະດູການໜ້າ ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ.

32 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເທື່ອນີ້ມັນເປັນໝາກຫລາຍແຕ່ "ບໍ່ມີໜ່ວຍດີ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງໝາກໄມ້ທຸກຊະນິດບໍ່ມີໜ່ວຍດີເລີຍ; ແລະ ມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດແກ່ເຮົາຈັກດີ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາໄດ້ລົງແຮງທັງໝົດ; ແລະ ບັດນີ້ມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາໂສກເສົ້າທີ່ຈະສູນເສຍຕົ້ນໄມ້ເຫລົ່ານີ້ໄປ.

33 ແລະ ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ວ່າ: ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດກັບຕົ້ນໄມ້ນີ້, ເພື່ອເຮົາຈະຮັກສາໝາກໜ່ວຍດີຂອງມັນໄວ້ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ?

34 ແລະ ຄົນໃຊ້ໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້ານາຍວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງເຖິດ ເພາະທ່ານໄດ້ເອົາງ່າຕົ້ນໝາກກອກປ່າຕ່ຳເຂົ້າໄວ້, ມັນຈິ່ງບໍາລຸງຮາກເພື່ອມັນຈະມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ບໍ່ຕາຍ; ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈິ່ງເຫັນວ່າມັນຍັງດີ.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນວ່າ: ຕົ້ນນີ້ບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງແກ່ເຮົາເລີຍ, ແລະ ຮາກຂອງມັນກໍບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງແກ່ເຮົາເລີຍຕາຍໃດທີ່ມັນຍັງເປັນໝາກບໍ່ດີ.

36 ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາຍັງຮູ້ວ່າ

<p>25 ຂ 3 ນຟ 10:12-13. 26 ກ ມທ 7:15-20; ພອວ 5:36; ຄພ 97:7.</p>	<p>29 ກ ຄພ 101:55; 103:21. ຂ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ. ຄ 2 ນຟ 30:10; ຢຄ 6:2.</p>	<p>30 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. 32 ກ ຈສ—ປ 1:19.</p>
---	---	---

ຮາກຂອງມັນດີ, ແລະ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງ ເຮົາເອງ ເຮົາຈຶ່ງຮັກສາມັນໄວ້; ແລະ ເພາະ ຄວາມແຂງແຮງຂອງມັນ, ມັນຈຶ່ງເປັນໝາກ ດີຈາກງ່າໄມ້ປ່າ.

37 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ງ່າໄມ້ປ່າໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະ ບຽດຮາກຂອງມັນ ແລະ ງ່າໄມ້ປ່າ ມີກຳລັງ ແຮງກວ່າຮາກຂອງມັນ, ມັນຈຶ່ງເປັນ ໝາກບໍ່ດີຫລາຍ; ແລະ ເພາະວ່າມັນເປັນ ໝາກບໍ່ດີ, ເຈົ້າຈຶ່ງເຫັນວ່າມັນເລີ່ມຕາຍ; ແລະ ໃນທີ່ສຸດມັນກໍຈະສຸກຈົນວ່າຖືກໂຍນ ເຂົ້າໄປໃນກອງໄຟ ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ ເຮັດແນວໃດແນວໜຶ່ງກັບມັນເພື່ອຮັກສາ ມັນໄວ້.

38 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ກ່າວກັບຄົນ ໃຊ້ຂອງເພິ່ນວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາພາກັນລົງ ໄປບ່ອນໄກທີ່ສຸດຂອງສວນອະງຸ່ນເທາະ, ແລະ ແນມເບິ່ງວ່າງ່າເດີມຂອງມັນອອກ ໝາກບໍ່ດີຄືກັນຫລືບໍ່.

39 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທັງ ສອງໄດ້ລົງໄປບ່ອນໄກທີ່ສຸດຂອງສວນ ອະງຸ່ນ. ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ທັງສອງໄດ້ເຫັນໝາກໄມ້ຈາກງ່າເດີມ ກັບມາເສຍຫາຍຄືກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕົ້ນ "ທຳອິດ ແລະ ຕົ້ນທີສອງເຖິງຕົ້ນສຸດທ້າຍ; ແລະ ທັງໝົດກັບເສຍຫາຍໄປໝົດ.

40 ແລະ ໝາກໄມ້ ປ່າຂອງຕົ້ນສຸດທ້າຍ ມີກຳລັງເໝືອກວ່າພາກສ່ວນຂອງຕົ້ນທີ່ ອອກໝາກດີ ຈົນວ່າງ່າໄດ້ທຽວແທ້ງ ແລະ ໄດ້ຕາຍໄປ.

41 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້າ ນາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ວ່າ: ເຮົາຈະເຮັດ ແນວໃດ

ອີກກັບສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ?

42 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຮູ້ວ່າໝາກໄມ້ທັງໝົດໃນ ສວນອະງຸ່ນເສຍຫາຍໄປໝົດ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ ໝາກໄມ້ເຫລົ່ານີ້. ແລະ ແຕ່ກ່ອນມັນເຄີຍ ເປັນໝາກດີ ແລ້ວບັດນີ້ມັນກັບກາຍມາ ເສຍຫາຍໄປນຳກັນໝົດ; ແລະ ບັດນີ້ຕົ້ນ ໄມ້ທຸກຕົ້ນໃນສວນອະງຸ່ນ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ ຫຍັງໝົດ ນອກຈາກຈະຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ.

43 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ຕົ້ນສຸດທ້າຍນີ້ງ່າຂອງ ມັນໄດ້ທຽວແທ້ງ, ເຮົາໄດ້ປູກມັນໄວ້ໃນດິນ ບ່ອນ ນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນບ່ອນທີ່ເຮົາ ເລືອກໄວ້ກ່ອນບ່ອນອື່ນໆທັງໝົດໃນສວນ ອະງຸ່ນຂອງເຮົາ.

44 ແລະ ເຈົ້າກໍເຫັນວ່າເຮົາໄດ້ຕັດຕົ້ນຊຶ່ງ "ກິດຂວາງທີ່ດິນບ່ອນນີ້ລົງອີກ ເພື່ອເຮົາ ຈະໄດ້ປູກຕົ້ນນີ້ລົງແທນ.

45 ແລະ ເຈົ້າກໍເຫັນແລ້ວວ່າ ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງມັນເປັນໝາກດີ, ແລະ ອີກສ່ວນໜຶ່ງ ເກີດເປັນໝາກປ່າ; ແລະ ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ ໄດ້ຫັກງ່າຂອງມັນໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນຈຶ່ງມີກຳລັງເໝືອກວ່າງ່າດີ ຈົນວ່າ ງ່າດີໄດ້ທຽວແທ້ງໄປນຳ.

46 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງທັງໆທີ່ພວກເຮົາ ເອົາໃຈໃສ່ເບິ່ງແຍງເປັນຢາງດີກັບສວນ ອະງຸ່ນຂອງເຮົາ, ຕົ້ນໄມ້ໃນສວນຍັງເສຍ ຫາຍຈົນວ່າບໍ່ເປັນໝາກດີ, ແລະ ເຮົາຫວັງ ວ່າຈະຮັກສາຕົ້ນເຫລົ່ານີ້ໄວ້ເພື່ອເກັບໝາກ ຂອງມັນໄວ້ ເພື່ອລະດູການໜ້າ ໃຫ້ຕົວເຮົາ ເອງ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນກັບເປັນເໝືອນຕົ້ນ ໝາກກອກປ່າໄປໝົດ ແລະ ມັນບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ເລີຍເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະຖືກ "ໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ; ແລະ ມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາ

<p>37 ກ ຄພ 45:28-30. 39 ກ ຢຄ 5:20, 23, 25. 40 ກ ມມ 6:6-18.</p>	<p>41 ກ 2 ນພ 26:24. 43 ກ 2 ນພ 1:5. 44 ກ ອທ 13:20-21.</p>	<p>46 ກ 3 ນພ 27:11.</p>
--	--	-------------------------

ໂສກເສົ້າທີ່ຈະສູນເສຍຕົ້ນໄມ້ເຫລົ່ານີ້.

47 ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດຕື່ມອີກໃນສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາ? ເຮົາບໍ່ເຄີຍວາງມືຂອງເຮົາລົງທີ່ບໍ່ໄດ້ບໍາລຸງມັນບໍ່? ບໍ່ເລີຍ, ເຮົາໄດ້ບໍາລຸງມັນ ແລະ ພວນດິນອ້ອມຕົ້ນມັນ, ແລະ ເຮົາລິງ່າມັນ, ແລະ ເຮົາໃສ່ປຸຍມັນ, ແລະ ເຮົາໄດ້ ”ເດ່ມືຂອງເຮົາອອກໄປເກືອບຕະຫລອດທັງວັນ, ແລະ ຂໍທີ່ສຸດເລື່ອນເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວ, ແລະ ເປັນການໂສກເສົ້າທີ່ເຮົາຈະໄດ້ໂຄ່ນຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນລົງ ໃນສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາ, ແລະ ໂຍນມັນເຂົ້າກອງໄຟເພື່ອໃຫ້ມັນໄໝ້ເສຍ. ແມ່ນຜູ້ໃດເຮັດໃຫ້ສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາເສຍຫາຍ?

48 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນໃຊ້ໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້ານາຍຂອງຕົນວ່າ: ບໍ່ແມ່ນຄວາມທະເຍີທະຍານຂອງສວນອະນຸ່ນຂອງທ່ານບໍ່—ງ່າຂອງມັນແຂງແຮງກວ່າຮາກຂອງມັນບໍ່? ແລະ ເພາະວ່າງ່າຂອງມັນແຂງແຮງກວ່າຮາກຂອງມັນ; ຈິ່ງເບິ່ງ ມັນຈິ່ງໃຫຍ່ໄວກວ່າຄວາມແຂງແຮງຂອງຮາກມັນ ຈິ່ງເລີ່ມແຂງແຮງເອງ. ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍເວົ້າວ່າ ນີ້ບໍ່ແມ່ນສາເຫດໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ໃນສວນອະນຸ່ນຂອງທ່ານເສຍຫາຍໄປບໍ່?

49 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະນຸ່ນໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປໃນສວນອະນຸ່ນເທາະ ແລ້ວໂຄ່ນຕົ້ນໄມ້ລົງ ແລະ ໂຍນມັນເຂົ້າກອງໄຟເສຍ ເພື່ອມັນຈະບໍ່ໄດ້ກິດຂວາງທີ່ດິນໃນສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາ, ເພາະເຮົາໄດ້ເຮັດກັບມັນໝົດທຸກຢ່າງແລ້ວ. ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດອີກກັບສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາໄດ້?

50 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ຄົນໃຊ້ໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະນຸ່ນວ່າ: ຂໍໃຫ້ທ່ານຈິ່ງປ່ອຍປະມັນໄວ້ຈັກ ”ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງກ່ອນເຖິດ.

51 ແລະ ເຈົ້ານາຍໄດ້ກ່າວວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະປະມັນໄວ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ເພາະມັນຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາໂສກເສົ້າໃນການສູນເສຍຕົ້ນໄມ້ໃນສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາ.

52 ດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ພວກເຮົາເອົາ ”ງ່າຂອງຕົ້ນເຫລົ່ານີ້ ທີ່ພວກເຮົາປູກໄວ້ບ່ອນໂກທີ່ສຸດຂອງສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາ ແລະ ໃຫ້ຕ່ຳງ່າມັນເຂົ້າກັບຕົ້ນເກົ່າຂອງມັນ; ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາຫັກເອົາງ່າເຫລົ່ານັ້ນອອກຈາກຕົ້ນຊຶ່ງໝາກຂອງມັນຂົມທີ່ສຸດ ແລະ ເອົາກິ່ງເດີມຂອງຕົ້ນຕ່ຳງ່າເຂົ້າແທນ.

53 ແລະ ເຮົາຈະເຮັດແນວນີ້ເພື່ອຕົ້ນມັນຈະບໍ່ຕາຍ, ຊຶ່ງເຮົາອາດຈະຮັກສາຮາກຂອງມັນໄວ້ໃຫ້ເຮົາໄດ້ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງເຮົາເອງ.

54 ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ຮາກຂອງງ່າເດີມຂອງມັນທີ່ເຮົາປູກໄວ້ບ່ອນໃດກໍຕາມແລ້ວແຕ່ເຮົາຕ້ອງການຍັງມີຊີວິດຢູ່; ດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອເຮົາຈະຮັກສາມັນໄວ້ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງເຮົາເອງ, ເຮົາຈະເອົາງ່າຂອງຕົ້ນໄມ້ນີ້ມາ, ແລະ ເຮົາຈະ ”ຕ່ຳງ່າເຂົ້າກັບງ່າເດີມຂອງມັນ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະຕ່ຳງ່າຂອງຕົ້ນແມ່ຂອງມັນເຂົ້າກັບມັນ ເພື່ອເຮົາຈະຮັກສາຮາກມັນໄວ້ໃຫ້ເຮົາເອງ ເພື່ອວ່າ ເມື່ອມັນຈະແຂງແຮງພໍ ມັນອາດຈະເປັນໝາກດີໃຫ້ເຮົາ, ແລະ ເຮົາຍັງຈະມີລັດສະໝີພາບດ້ວຍໝາກໃນສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາ.

55 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທັງສອງໄດ້ເອົາງ່າຈາກຕົ້ນເດີມ ຊຶ່ງກັບກາຍ

<p>47 ກ 2 ນພ 28:32; ຢຄ 6:4. 2 ຄມພ ໂລກ—</p>	<p>ທີ່ສຸດຂອງໂລກ. 50 ກ ຢຄ 5:27. 52 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—</p>	<p>ການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ. 54 ກ 1 ນພ 15:12-16.</p>
--	---	---

ເປັນຕົ້ນປ່າໄປ, ແລະ ຕໍ່ງ່າເຂົ້າກັບຕົ້ນເດີມ ທັງຫລາຍ, ຊຶ່ງກັບກາຍເປັນຕົ້ນປ່າໄປແລ້ວ ນຳກັນ.

56 ແລະ ທັງສອງເອົາງ່າຈາກຕົ້ນເດີມ ຊຶ່ງກັບເປັນຕົ້ນປ່າໄປແລ້ວ ແລະ ຕໍ່ງ່າເຂົ້າ ກັບຕົ້ນແມ່ຂອງມັນ.

57 ແລະ ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ ກ່າວກັບຄົນໃຊ້ວ່າ: ຢ່າໄດ້ຫັກງ່າປ່າອອກ ຈາກຕົ້ນມັນເລີຍ, ນອກຈາກວ່າງ່າໃດທີ່ ເປັນໝາກຂົມທີ່ສຸດ; ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງຕໍ່ງ່າເຂົ້າ ກັບມັນຕາມທີ່ເຮົາກ່າວໄວ້.

58 ແລະ ພວກເຮົາຈະບຳລຸງຕົ້ນໄມ້ໃນ ສວນອະງຸ່ນອີກ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຕັດ ແປງງ່າຂອງມັນ; ແລະ ພວກເຮົາຈະຫັກງ່າ ສຸກເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງຕ້ອງຕາຍອອກຈາກຕົ້ນ ແລະ ໂຍນມັນເຂົ້າໃນກອງໄຟ.

59 ແລະ ເຮົາເຮັດແນວນີ້ເພື່ອຮາກຂອງ ມັນອາດຈະມີກຳລັງເພາະຄວາມດີຂອງ ມັນ; ແລະ ເພາະການປ່ຽນງ່າຂອງມັນ, ເພື່ອຄວາມດີຈະຂະນະຄວາມຊົ່ວ.

60 ແລະ ເພາະວ່າເຮົາຮັກສາງ່າເດີມ ແລະ ຮາກຂອງມັນໄວ້ ແລະ ວ່າເຮົາໄດ້ ເອົາງ່າເດີມຕໍ່ງ່າເຂົ້າກັບຕົ້ນແມ່ອີກ ແລະ ຮັກສາຮາກຕົ້ນແມ່ຂອງມັນເພື່ອຕົ້ນໃນ ສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາອາດຈະເປັນ "ໝາກ ດີອີກ; ແລະ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ມີຄວາມສຸກ ອີກດ້ວຍໝາກໄມ້ໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ ແລະ ເພື່ອເຮົາອາດຈະປີຕີຍິນດີຢ່າງຍິ່ງທີ່ ເຮົາໄດ້ຮັກສາຮາກ ແລະ ງ່າຂອງໝາກທຳ ອິດໄວ້—

61 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງ ໄປ ເຖິດ, ແລະ ຮ້ອງ "ພວກຄົນໃຊ້ມາ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ ^ຂເຮັດວຽກງານຢ່າງພາກພຽນ ໃນສວນ ອະງຸ່ນດ້ວຍກຳລັງເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້

ຕຽມທາງໄວ້ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ນຳເອົາໝາກ ເດີມອອກມາອີກ ຊຶ່ງໝາກເດີມນັ້ນດີ ແລະ ມີຄຸນຄ່າຫລາຍກວ່າໜ່ວຍອື່ນໆທັງໝົດ.

62 ດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ພວກເຮົາພາກັນໄປເຖິດ ເພື່ອຈະໄດ້ອອກແຮງດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກ ເຮົາເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງທີ່ສຸດ ໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ, ແລະ ນີ້ເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ ທີ່ເຮົາຈະລິງ່າໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ.

63 ຈົ່ງຕໍ່ງ່າໄມ້ເຂົ້າກັນ; ຈົ່ງເລີ່ມຈາກຕົ້ນ "ສຸດທ້າຍເພື່ອມັນຈະໄດ້ເປັນຕົ້ນທຳອິດ, ແລະ ຕົ້ນທຳອິດຈະໄດ້ເປັນຕົ້ນສຸດທ້າຍ, ແລະ ຈົ່ງພວນດິນຮອບ ທັງຕົ້ນແກ່ ແລະ ຕົ້ນອ່ອນ, ທັງຕົ້ນທຳອິດແລະ ຕົ້ນສຸດທ້າຍ; ແລະ ທັງຕົ້ນສຸດທ້າຍ ແລະ ຕົ້ນທຳອິດ, ເພື່ອທຸກຕົ້ນຈະໄດ້ຮັບການບຳລຸງຮັກສາ ອີກເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ.

64 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງພວນດິນຮອບຕົ້ນມັນ, ແລະ ລິງ່າມັນ, ແລະ ໃສ່ປູຍອີກເປັນເທື່ອ ສຸດທ້າຍ, ເພາະວ່າທີ່ສຸດໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ງ່າໄມ້ເຫລົ່ານີ້ທີ່ ເຮົາຫາກຕໍ່ງ່າເຂົ້າກັນຈະເຕີບໂຕຂຶ້ນ, ແລະ ອອກໝາກເດີມ, ເມື່ອນັ້ນເຈົ້າຈົ່ງຕຽມທາງ ໄວ້ໃຫ້ມັນເພື່ອມັນຈະໄດ້ເຕີບໂຕຂຶ້ນ.

65 ແລະ ຂະນະທີ່ມັນເລີ່ມເຕີບໂຕຂຶ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງຕັດງ່າທີ່ເປັນໝາກຂົມອອກຕາມ ຄວາມແຂງແຮງຂອງງ່າດີ ແລະ ຂະໜາດ ຂອງມັນ; ແລະ ເຈົ້າຢ່າໄດ້ຕັດງ່າບໍ່ດີ "ອອກ ໝົດບາດດຽວ, ຍ້ານວ່າຮາກຂອງມັນຈະ ແຂງແຮງເກີນໄປສຳລັບງ່າທີ່ຫາກຕໍ່ໃສ່, ແລະ ງ່າທີ່ຫາກຕໍ່ໃສ່ນັ້ນຈະຕາຍ, ແລະ ເຮົາ ຈະສູນເສຍຕົ້ນຂອງສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ.

66 ເພາະມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາໂສກເສົ້າທີ່ຈະ ສູນເສຍຕົ້ນຂອງສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ; ດັ່ງ ນັ້ນ, ຈົ່ງຕັດງ່າບໍ່ດີອອກ ຕາບໃດທີ່ງ່າດີ

60 ກ ອຊຸຍ 27:6. 61 ກ ຢຄ 6:2; ຄພ 24:19.	ຂ ຄພ 39:11, 13, 17. 63 ກ 1 ນພ 13:42;	ອທ 13:10-12. 65 ກ ຄພ 86:6-7.
---	---	---------------------------------

ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ເພື່ອຮາກກັບ ຍອດ ຈະ ໄດ້ມີກຳລັງເທົ່າກັນ, ຈົນງ່າດີຈະມີກຳລັງເໝືອກວ່າງ່າບໍ່ດີ, ແລະ ງ່າບໍ່ດີຈະຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ, ເພື່ອຈະບໍ່ໄດ້ເປັນສິ່ງກົດຂວາງທີ່ດິນຂອງສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາ; ແລະ ໂດຍວິທີນີ້ ເຮົາຈະກວາດງ່າບໍ່ດີອອກຈາກສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາ.

67 ສ່ວນງ່າຂອງຕົ້ນເດີມນັ້ນ ເຮົາຈະຕໍ່ງ່າເຂົ້າກັບຕົ້ນເດີມຄືນຄືເກົ່າ;

68 ແລະ ງ່າຂອງຕົ້ນເດີມ ເຮົາຈະຕໍ່ງ່າເຂົ້າກັບງ່າເດີມຂອງຕົ້ນມັນ; ແລະ ໂດຍວິທີນີ້ ເຮົາຈະເອົາມັນມາລວມກັນອີກ; ເພື່ອວ່າມັນຈະອອກໝາກເດີມ ແລະ ມັນຈະເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ.

69 ແລະ ໝາກບໍ່ດີຈະຖືກ "ໂຍນຖິ້ມ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃຫ້ມັນອອກຈາກທີ່ດິນທັງໝົດໃນສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະລິງ່າໃນສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາພຽງເທື່ອດຽວເທົ່ານັ້ນ.

70 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ສວນ ອະນຸ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ "ຄົນ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໃຫ້ ອອກ ໄປ; ແລະ ຄົນ ໃຊ້ ໄດ້ ປະ ຕິ ບັດ ຕາມ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບັນ ຊາ ເຂົາ, ແລະ ນຳ ຄົນ ໃຊ້ ຜູ້ ອື່ນ ມາ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ມີ ຈຳ ນວນ ພຽງ 5 ເລັກ ໜ້ອຍ.

71 ແລະ ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະນຸ່ນໄດ້ກ່າວກັບພວກຄົນໃຊ້ວ່າ: ຈົ່ງໄປ ແລະ ອອກ "ແຮງງານໃນສວນອະນຸ່ນດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຈົ້າ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມີເປັນ 5 ເທື່ອສູດທ້າຍທີ່ເຮົາຈະບຳລຸງສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາ; ເພາະທີ່ສຸດໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ; ແລະ ລະດູການຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວ; ແລະ ຖ້າ

ທາກ ພວກເຈົ້າອອກແຮງດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຈົ້າຮ່ວມກັບເຮົາແລ້ວ ພວກເຈົ້າຈະມີ "ຄວາມສຸກ ໃນໝາກໄມ້ ຊຶ່ງເຮົາຈະເກັບໄວ້ ເພື່ອລະດູການໜ້າ ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ ຊຶ່ງຈະມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້.

72 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກຄົນໃຊ້ໄດ້ອອກໄປ ແລະ ອອກແຮງງານດ້ວຍກຳລັງຂອງຕົນ; ແລະ ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະນຸ່ນໄດ້ອອກແຮງງານຮ່ວມກັບພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຊື່ອພັງພຣະບັນຍັດຂອງເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະນຸ່ນທຸກປະການ.

73 ແລະ ໝາກເດີມ ເລີ່ມ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນສວນອະນຸ່ນອີກ; ແລະ ງ່າເດີມກໍເລີ່ມເຕີບໂຕ ແລະ ງອກງາມຢ່າງຍິ່ງ; ແລະ ງ່າປ່າເລີ່ມຖືກຫັກອອກ ແລະ ໂຍນຖິ້ມ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັກສາຮາກ ແລະ ຍອດຂອງມັນໄວ້ສະເໝີກັນ, ຕາມຄວາມແຂງແຮງຂອງມັນ.

74 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ອອກ ແຮງ ດ້ວຍ ສູດ ຄວາມ ພາກ ພຽນ ຕາມ ຄຳ ບັນ ຊາ ຂອງ ເຈົ້ານາຍ ຂອງ ສວນ ອະນຸ່ນ ຈົນ ວ່າ ອັນ ບໍ່ ດີ ຖືກ ໂຍນ ຖິ້ມ ອອກ ນອກ ສວນ ອະນຸ່ນ, ແລະ ເຈົ້ານາຍ ໄດ້ ຮັກ ສາ ໄວ້ ໃຫ້ ເພິ່ນ ເອງ ຈົນ ວ່າ ຕົ້ນ ກັບ ເປັນ ໝາກ ເດີມ ອີກ; ແລະ ມັນ ກັບ ເປັນ ເໝືອນ ຕົ້ນ "ດຽວກັນ ແລະ ມີ ໝາກ ເທົ່າກັນ; ແລະ ເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະນຸ່ນໄດ້ຮັກສາໝາກເດີມ, ຊຶ່ງມີຄ່າທີ່ສຸດຕໍ່ເພິ່ນມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນໄວ້ໃຫ້ເພິ່ນເອງ.

75 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະນຸ່ນເຫັນວ່າໝາກໄມ້ຂອງເພິ່ນດີ, ແລະ ເຫັນວ່າສວນອະນຸ່ນ

<p>69 ກ 1 ນພ 22:15-17, 23; 2 ນພ 30:9-10. 70 ກ ຄພ 101:55; 103:21. ຂ 1 ນພ 14:12.</p>	<p>71 ກ ມທ 21:28; ຢຄ 6:2-3; ຄພ 33:3-4. ຂ ຄພ 39:17; 43:28-30.</p>	<p>ຄ ຄພ 18:10-16. 74 ກ ຄພ 38:27.</p>
--	--	--

ຂອງເພິ່ນບໍ່ເສຍຫາຍອີກຕໍ່ໄປແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ເອີ້ນຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນມາຫາ ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ບໍາລຸງສວນອະຈຸນຸນຂອງເຮົາເປັນເທື່ອສູດທ້າຍ; ແລະ ພວກເຈົ້າເຫັນວ່າເຮົາເຮັດໄປຕາມຄວາມປະສົງຂອງເຮົາ; ແລະ ເຮົາໄດ້ຮັກສາໝາກເດີມຂອງມັນໄວ້ຈົນມັນດີເໝືອນດັ່ງແຕ່ກ່ອນ. ແລະ ພວກເຈົ້າ "ເປັນສຸກແລ້ວ; ເພາະເນື່ອງດ້ວຍວ່າພວກເຈົ້າອອກແຮງງານຢ່າງໝາກພຽນກັບເຮົາໃນສວນອະຈຸນຸນຂອງເຮົາ, ແລະ ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາເປັນຢ່າງດີ, ແລະ ນໍາເອົາ ສິ່ງໝາກເດີມມາໃຫ້ເຮົາອີກ, ຈົນສວນອະຈຸນຸນຂອງເຮົາບໍ່ເສຍຫາຍອີກຕໍ່ໄປ, ແລະ ງ່າໃດທີ່ບໍ່ດີກໍຖືກໂຍນຖິ້ມໝົດ, ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຈົ້າຈະມີຄວາມສຸກກັບເຮົາແລ້ວເພາະໝາກໄມ້ໃນສວນອະຈຸນຸນຂອງເຮົາ.

76 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະ ເກັບໝາກໄມ້ໃນສວນອະຈຸນຸນໄວ້ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງເປັນເວລາ "ຍາວນານເພື່ອລະດູການໜ້າ, ຊຶ່ງຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວ; ແລະ ເຮົາໄດ້ບໍາລຸງສວນອະຈຸນຸນຂອງເຮົາເປັນເທື່ອສູດທ້າຍ, ແລະ ລິງ່າ, ແລະ ພວນດິນຮອບຕົ້ນໄມ້, ແລະ ໃສ່ປູຍ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະເກັບໝາກໄມ້ໄວ້ໃຫ້ເຮົາເປັນເວລາຍາວນານຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ເວົ້າໄວ້.

77 ແລະ ເມື່ອເວລາມາເຖິງ ໝາກບໍ່ດີຈະເກີດໃນສວນອະຈຸນຸນຂອງເຮົາອີກ, ເມື່ອນັ້ນເຮົາຈະເອົາໝາກດີ ແລະ ໝາກບໍ່ດີມາໂຮມກັນ; ແລະ ເຮົາຈະຮັກສາໝາກດີໄວ້ໃຫ້ຕົວ

ເຮົາເອງ, ແລະ ເຮົາຈະໂຍນໝາກທີ່ບໍ່ດີຖິ້ມໄວ້ໃນບ່ອນຂອງມັນເອງ. ແລະ ເມື່ອນັ້ນ "ລະດູການ ແລະ ທີ່ສຸດຍ່ອມມາເຖິງ; ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ສວນອະຈຸນຸນຂອງເຮົາ ສິ່ງໄໝ້ດ້ວຍໄຟ.

ບົດທີ 6

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນໍາອິດສະຣາເອນຄົນມາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ—ໂລກຈະຖືກເຜົາຜານດ້ວຍໄຟ—ມະນຸດຕ້ອງຕິດຕາມພຣະຄຣິດເພື່ອຫລີກເວັ້ນທະເລໄຟ ແລະ ມາດ. ປະມານ 544-421 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພັນື່ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເໝືອນດັ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານມາແລ້ວວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະທໍານາຍ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄຳທໍານາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ—ວ່າສິ່ງທີ່ສາດສະດາ "ຊິນັດໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ຊຶ່ງເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ປຽບທຽບພວກເຂົາເໝືອນດັ່ງຕົ້ນໝາກກອກເທດໃນສວນຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ.

2 ແລະ ວັນທີ່ພຣະອົງຈະວາງພຣະຫັດລົງເປັນເທື່ອທີສອງເພື່ອນໍາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ "ກັບມາໃນວັນນັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເທື່ອສູດທ້າຍທີ່ ສິ່ງພວກຄົນໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອອກໄປດ້ວຍ "ອໍານາດຂອງພຣະອົງເພື່ອ ບໍາລຸງ ແລະ ລິງ່າໄມ້ໃນສວນ ອະຈຸນຸນຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ "ທີ່ສຸດຍ່ອມມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້.

<p>75 ກ 1 ນຟ 13:37. ຂ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ. 76 ກ 1 ນຟ 22:24-26. ຄມພ ພັນປີ. 77 ກ ພມມ 20:2-10; ຄພ 29:22-24; 43:29-33; 88:110-116.</p>	<p>ຂ ຄມພ ໂລກ—ທີ່ສຸດຂອງໂລກ. 6 1 ກ ຢຄ 5:1. 2 ກ 1 ນຟ 22:10-12; ຄພ 110:11. ຄມພ ການພື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ.</p>	<p>ຂ ຢຄ 5:61. ຄ 1 ນຟ 14:14. ງ ຢຄ 5:71. ຈ ຄມພ ສວນອະຈຸນຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ສ 2 ນຟ 30:10.</p>
---	--	--

3 ແລະ ຜູ້ທີ່ອອກແຮງງານຢ່າງພາກພຽນໃນສວນອະນຸຸນຂອງພົນ ຈະມີຄວາມສຸກພຽງໃດ; ແລະ ຜູ້ທີ່ຈະຖືກຂັບໄລ່ໄປຫາບ່ອນຂອງຕົນຈະຖືກສາບແຊ່ງຫລາຍພຽງໃດ! ແລະ ໂລກນີ້ຈະຖືກ "ເຜົາຜາມດ້ວຍໄຟ.

4 ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາເມດຕາຕໍ່ພວກເຮົາພຽງໃດ, ເພາະພຣະອົງລະນຶກເຖິງເຊື້ອສາຍ "ອິດສະຣາເອນ; ທັງຮາກແລະ ງ່າ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຍື່ນ ະພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກໄປໃຫ້ພວກເຂົາຕະຫລອດທັງວັນ; ແລະ ພວກເຂົາເປັນຄົນແຂງຄໍ ແລະ ມັກ ະຂັດຄໍ; ແຕ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຈະບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຈະລອດໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

5 ດັ່ງນັ້ນ, ພົນອົງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າວົງວອນພວກທ່ານດ້ວຍຄຳທີ່ມີສະຕິສຳປະຊັນຍະ ໃຫ້ພວກທ່ານກັບໃຈ ແລະ ມາດ້ວຍຈຸດປະສົງເຕັມທີ່ແຫ່ງໃຈ, ແລະ "ໃກ້ຊິດຕິດແທດກັບພຣະເຈົ້າເໝືອນດັ່ງພຣະອົງໃກ້ຊິດຕິດແທດກັບພວກທ່ານ. ແລະ ຂະນະທີ່ ະພຣະຫັດແຫ່ງພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງຍັງເດ່ມາຫາພວກທ່ານຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງກາງເວັນ, ຢ່າເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງເລີຍ.

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນີ້ນີ້ຖ້າຫາກພວກທ່ານໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ກໍຢ່າເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ; ເພາະເຫດໃດພວກທ່ານຈະ "ຕາຍ?

7 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຫລັງຈາກພວກທ່ານໄດ້ຮັບການບຳລຸງດ້ວຍພຣະຄຳອັນປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າຕະຫລອດທັງວັນແລ້ວ, ພວກທ່ານຍັງອອກໝາກບໍ່ດີຈົນວ່າພວກທ່ານຕ້ອງຖືກ "ໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟບໍ່?

8 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຈະປະຕິເສດຄຳເຫລົ່ານີ້ບໍ່? ພວກທ່ານຈະປະຕິເສດຂໍ້ຄວາມຂອງສາດສະດາບໍ່? ແລະ ພວກທ່ານຈະປະຕິເສດຂໍ້ຄວາມທັງໝົດ ຊຶ່ງໄດ້ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ, ຫລັງຈາກທີ່ຫລາຍຄົນໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະອົງ; ແລະ ຈະປະຕິເສດພຣະຄຳອັນປະເສີດຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ "ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ຂັດຂືນພຣະວິນຍານສັກສິດ, ແລະ ເຍາະເຍີ້ຍແຜນແຫ່ງການໄຕ່ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຊຶ່ງກຳນົດໄວ້ໃຫ້ພວກທ່ານບໍ່?

9 ພວກທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ອຳນາດແຫ່ງການໄຕ່ ແລະ ການພົ້ນຄືນຊີວິດຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດຈະນຳເອົາຕົວພວກທ່ານມາຍືນຢູ່ດ້ວຍຄວາມອັບອາຍ ແລະ "ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດອັນເປັນຕາຢ້ານຕໍ່ໜ້າ ະບ່ອນພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ?

10 ແລະ ຕາມອຳນາດແຫ່ງ "ຄວາມຍຸດຕິທຳ, ເພາະວ່າຄວາມຍຸດຕິທຳຈະຖືກປະຕິເສດບໍ່ໄດ້, ພວກທ່ານຈະຕ້ອງອອກໄປສູ່ ະທະເລໄຟ ແລະ ມາດ, ຊຶ່ງແປວຂອງມັນ

3ກ 2 ນຟ 27:2; ຢຄ 5:77; 3 ນຟ 25:1. 4ກ 2 ຊມອ 7:24. ຂ ຢຄ 5:47. ຄ ມຊຢ 13:29. 5ກ ຄມພ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ.

ຂ ແອວ 5:33-34; 3 ນຟ 9:14. 6ກ ອຊກ 18:21-23. 7ກ ແອວ 5:51-52; 3 ນຟ 27:11-12. 8ກ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 9ກ ມຊຢ 15:26.

ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. 10ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. ຂ 2 ນຟ 28:23. ຄມພ ນະລົກ.

ບໍ່ຮູ້ຈັກມອດ, ແລະ ຄວັນຂອງມັນຈະລອຍ
ຂຶ້ນ ຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ,
ຊຶ່ງທະເລໄຟ ແລະ ມາດ ຄື “ຄວາມທໍລະ
ມານ” ທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

11 ໂອ້ ຕໍ່ໄປນີ້, ພິມັອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ພວກທ່ານ ຈົ່ງ ກັບ ໃຈ, ແລະ ເຂົ້າມາໃນ
”ປະຕູທີ່ຄັບ ແລະ ດໍາ ເນີນ ໄປຕາມເສັ້ນ
ທາງທີ່ແຄບ, ຈົນກະທັ້ງພວກທ່ານຈະໄດ້
ຮັບຊີວິດມີລັ້ນດອນ.

12 ໂອ້ ຈົ່ງເປັນ ”ຄົນສະຫລາດ, ຂ້າພະ
ເຈົ້າຈະເວົ້າຫຍັງໄດ້ຕື່ມອີກ?

13 ສຸດທ້າຍນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວຄໍາອໍາ
ລາພວກທ່ານ ຈົນວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ຈະພົບ
ພວກທ່ານອີກຕໍ່ໜ້າບ່ອນພິພາກສາອັນໜ້າ
ພໍພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງບ່ອນພິພາກ
ສານັ້ນຈະສູບແທງຄົນຊົ່ວດ້ວຍຄວາມສະ
ຫ້ານ ຢ້ານກົວອັນ”ເປັນຕາຢ້ານ. ອາແມນ.

ບົດທີ 7

*ເຊເຣັມປະຕິເສດພຣະຄຣິດ, ແລ້ວຖືກຖຽງ
ກັບ ຢາໂຄບ, ຮຽກຮ້ອງຢາກເຫັນເຄື່ອງ
ໝາຍ ແລະ ຖືກພຣະເຈົ້າລົງທັນ—ສາດສະ
ດາທຸກທ່ານໄດ້ກ່າວເຖິງພຣະຄຣິດ ແລະ
ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງ—ຊາວນິໄຟດໍາ
ລົງຊີວິດເປັນຄົນຊັດເຊພະເນຈອນ, ເກີດຢູ່
ນໍາຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກ, ແລະ ຖືກຊາວ
ເລມັນກຽດຊົງ. ປະມານ 544-421 ປີກ່ອນ
ຄ.ສ.*

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ຄື ຫລັງຈາກບໍ່ເທົ່າໃດປີຜ່ານໄປ, ມີຂາຍຜູ້
ໜຶ່ງທີ່ມີຊື່ວ່າ ເຊເຣັມ ຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງ
ນິໄຟ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວ
ໄດ້ເລີ່ມສັ່ງສອນຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ແລະ
ປະ ກາດກັບພວກນັ້ນວ່າ ຈະບໍ່ມີພຣະ
ຄຣິດ. ແລະ ລາວໄດ້ສັ່ງສອນອີກຫລາຍ
ເລື້ອງ ຊຶ່ງຍົກຍ້ອງບຸກຄົນ; ແລະ ສິ່ງນີ້
ລາວເຮັດໄປເພື່ອຈະລົມເລີກຄໍາສອນຂອງ
ພຣະຄຣິດ.

3 ແລະ ລາວ ອອກແຮງຢ່າງ ພາກພຽນ
ເພື່ອຊັກຈູງໃຈຂອງຜູ້ຄົນໄປ, ເຖິງຂະໜາດ
ທີ່ລາວໄດ້ຊັກຈູງໃຈຫລາຍດວງໄປ; ແລະ
ໂດຍທີ່ລາວຮູ້ຈັກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບ
ມີສັດທາໃນພຣະຄຣິດຜູ້ຈະສະເດັດມາ,
ລາວຈຶ່ງພະຍາຍາມຫາໂອກາດເພື່ອຈະໄດ້
ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ.

4 ແລະ ລາວເປັນຄົນມີການສຶກສາ, ຈົນ
ວ່າມີຄວາມຮູ້ເລື່ອງພາສາຂອງຜູ້ຄົນໄດ້
ຢ່າງສົມບູນ; ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງໃຊ້ຄໍາຍົກ
ຍ້ອງ, ແລະ ໃຊ້ອໍານາດໃນການເວົ້າຕາມ
ອໍານາດຂອງມານ.

5 ແລະ ລາວຫວັງໄວ້ວ່າ ຈະເຮັດໃຫ້ຂ້າ
ພະເຈົ້າຫວັ່ນໄຫວຈາກສັດທາ, ທັງທີ່ມີ
”ການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງ ແລະ ຫລາຍ
ເລື່ອງ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນມາແລ້ວກ່ຽວ
ກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ
ເຫລົ່າທູດມາແລ້ວແທ້ໆ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້
ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.
ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັບສິ່ງກັບຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄໍາ
ເວົ້າເປັນບາງຄັ້ງ; ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະ
ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຫວັ່ນໄຫວບໍ່ໄດ້.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວ
ໄດ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າ
ພະເຈົ້າວ່າ: ອ້າຍຢາໂຄບເອີຍ ເຮົາຫາໂອ

10 ຄ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. ງ ຄພ 19:10-12.	11 ກ 2 ນພ 9:41. 12 ກ ມມ 9:28. 13 ກ ແອວ 40:14.	7 5ກ 2 ນພ 11:3; ຢຕ 2:11.
---	---	-----------------------------

ກາດມາຫລາຍເທື່ອແລ້ວ ທີ່ຈະເວົ້າກັບເຈົ້າ ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ຍິນ ແລະ ຮູ້ຈັກວ່າ ເຈົ້າ ເປັນຄົນໄປມາເລື້ອຍໆ ເພື່ອສັ່ງສອນເລື່ອງ ທີ່ເຈົ້າເອີ້ນວ່າ ພຣະກິດຕິຄຸນ ຫລື ຄຳສອນ ຂອງພຣະຄຣິດ.

7 ແລະ ເຈົ້າໄດ້ພາຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄປ ບິດ ເບືອນຈາກເສັ້ນທາງອັນ ຖືກ ຕ້ອງຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ "ຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ ຊຶ່ງເປັນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ; ແລະ ເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນ ແປງກົດຂອງໂມເຊໃຫ້ເປັນການນະມັດ ສະການຄົນຜູ້ໜຶ່ງ ຊຶ່ງເຈົ້າກ່າວວ່າຈະມາ ພາຍໃນຫລາຍຮ້ອຍປີນັບແຕ່ນີ້ໄປ. ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາເຊເຣັມຂໍເວົ້າກັບເຈົ້າ ວ່າ ມັນເປັນການໝົນປະໝາດ; ເພາະວ່າ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ເລື່ອງນີ້ເລີຍ; ເພາະເຂົາ ຂໍບໍ່ສາ ມາດບອກໄດ້ວ່າແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນ. ແລະ ເຊເຣັມໄດ້ເວົ້າຂັດແຍ້ງກັບຂ້າພະ ເຈົ້າແບບນີ້.

8 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເທ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງເຂົ້າສູ່ "ຈິດວິນ ຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຂ້າ ພະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຊເຣັມຍອມຈຳນົນໃນຄຳ ເວົ້າທັງໝົດຂອງລາວ.

9 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມລາວວ່າ: ເຈົ້າ ປະຕິເສດພຣະຄຣິດຜູ້ຈະສະເດັດມາບໍ່? ແລະ ລາວໄດ້ຕອບວ່າ: ຖ້າຫາກຈະເປັນ ພຣະຄຣິດແລ້ວ, ເຮົາຈະບໍ່ປະຕິເສດພຣະ ອົງ; ແຕ່ເຮົາຮູ້ວ່າບໍ່ມີພຣະຄຣິດ, ທັງບໍ່ເຄີຍ ມີ, ແລະ ຈະບໍ່ມີເລີຍ.

10 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມລາວວ່າ: ເຈົ້າເຊື່ອພຣະຄຳພິບໍ່? ແລະ ລາວຕອບວ່າ, ເຊື່ອ.

11 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຖ້າເປັນແນວນັ້ນ ເຈົ້າກໍບໍ່ເຂົ້າໃຈ; ເພາະ ມັນ ໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳໄວ້ແຫ້ງ ເຖິງ ພຣະ ຄຣິດ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ບໍ່ມີ ສາດສະດາຄົນໃດທີ່ບັນທຶກໄວ້ ຫລື "ທຳ ນາຍໄວ້ນອກຈາກເພິ່ນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເວົ້າ ກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດອົງນີ້.

12 ແລະ ມີຍັງບໍ່ໝົດ—ສິ່ງທີ່ປະກົດຕໍ່ ເຮົາ, ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ຍິນ; ແລະ ໄດ້ເຫັນ ສິ່ງນີ້ທີ່ສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ເຮົາ ໂດຍ "ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ດັ່ງ ນັ້ນ, ເຮົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ຖ້າຫາກຈະບໍ່ມີການຊົດ ໃຊ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ມະນຸດທັງປວງຍ່ອມຕ້ອງ ຂຫຍຍະນະ.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ລາວໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງສະແດງ "ເຄື່ອງ ໝາຍ ໃຫ້ເຮົາເຫັນເບິ່ງດູ ໂດຍ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊຶ່ງເຈົ້າຮູ້ ຈັກມາຫລາຍແລ້ວ.

14 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ: ເຮົາເປັນຄົນແນວໃດ ເຮົາບໍ່ຈຳເປັນ ທີ່ຈະທົດລອງພຣະເຈົ້າອີກໃຫ້ສະແດງ ເຄື່ອງໝາຍໃນເລື່ອງທີ່ເຈົ້າກໍຮູ້ຢູ່ດີວ່າມັນ ເປັນ "ຄວາມຈິງ? ເຈົ້າຍັງປະຕິເສດເພາະ ເຈົ້າເປັນຂອງ ຂໍມານ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກໍບໍ່ແມ່ນຄວາມປະສົງຂອງເຮົາ; ແຕ່ຖ້າ

7 ກ ຢຄ 4:5.
ຂ ແອວ 30:13.
8 ກ ຄມພ ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ.
11 ກ ພນມ 19:10;
1 ນຟ 10:5;
ຢຄ 4:4;
ມຊຢ 13:33-35;
ຄພ 20:26.

ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.
12 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ
ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າອົງ
ເປັນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ;
ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
ຂ 2 ນຟ 2:21.
13 ກ ມທ 16:1-4;
ແອວ 30:43-60.

ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ.
14 ກ ແອວ 30:41-42.
ຂ ແອວ 30:53.
ຄມພ ຫລອກລວງ, ການ
ຫລອກລວງ, ຄວາມ
ຫລອກລວງ.

ຫາກວ່າພຣະເຈົ້າລົງໂທດເຈົ້າ, ກໍຂໍໃຫ້ສິ່ງນັ້ນເປັນເຄື່ອງໝາຍແກ່ເຈົ້າວ່າ ພຣະອົງມີອຳນາດທັງໃນສະຫວັນ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ວ່າພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາອີກ. ແລະ ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງເຖິດ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນຂອງຂ້ານ້ອຍ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມມີແລ້ວ, ອຳນາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາສູ່ລາວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ລາວຕ້ອງລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ຮັບການບຳລຸງເປັນເວລາຫລາຍມື້.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືລາວໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນວ່າ ຈົ່ງມາທ້ອນໂຮມກັນໃນມື້ອື່ນ ເພາະວ່າເຮົາຈະຕາຍແລ້ວ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາປາດຖະໜາຈະກ່າວກັບຜູ້ຄົນກ່ອນເຮົາຈະຕາຍ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນມື້ຕໍ່ມາ ຝູງຊົນໄດ້ມາທ້ອນໂຮມກັນ ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ປະຕິເສດເລື່ອງທີ່ລາວໄດ້ສຶດສອນນັ້ນ ແລະ ສາລະພາບວ່າມີພຣະຄຣິດ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເຫລົ່າທູດ.

18 ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າ, ລາວຖືກອຳນາດຂອງ ມານມາ ສຳລອກລວງ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າເຖິງນະລົກ, ແລະ ເຖິງຊົ່ວມິລັນດອນ, ແລະ ເຖິງໂທດນິລັນດອນ.

19 ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າອີກວ່າ: ເຮົາຢ້ານ

ກົວວ່າ ເຮົາກະທຳ ບາບທີ່ອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້ ແສຍແລ້ວ, ເພາະເຮົາໄດ້ຕົວະພຣະເຈົ້າ; ແລະ ເພາະເຮົາໄດ້ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ ແລະ ກ່າວວ່າເຮົາເຊື່ອພຣະຄຳພີ; ແລະ ພຣະຄຳພີໃຫ້ຖ້ອຍຄຳແທ້ໆເຖິງພຣະອົງ. ແລະ ເພາະວ່າເຮົາເວົ້າຕົວະພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງຢ້ານກົວທີ່ສຸດວ່າ ກໍລະນີຂອງເຮົາຈະ ສູນຳຢ້ານກົວຫລາຍທີ່ສຸດ; ແຕ່ເຮົາກໍສາລະພາບຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລ້ວ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອລາວໄດ້ກ່າວຂໍຄວາມມີແລ້ວ ລາວເວົ້າຫຍັງບໍ່ໄດ້ ແລະ ລາວກໍ ພົດວິນຍານໄປ.

21 ແລະ ເມື່ອຝູງຊົນເຫັນວ່າ ລາວໄດ້ເວົ້າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງຈະພົດວິນຍານ, ພວກເຂົາກໍແປກໃຈຢ່າງຍິ່ງ; ເຖິງຂະໜາດທີ່ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດລົງມາເທິງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ພົດກຳລັງຈົນລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ.

22 ບັດນີ້, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນສິ່ງທີ່ພໍໃຈຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫຼຸນຂໍຈາກພຣະບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ປະທັບຢູ່ສະຫວັນ; ເພາະພຣະອົງໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຂໍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຕອບຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກັບຄືນມາຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນອີກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອພັງຄຳເວົ້າຂອງຄົນຊົ່ວຜູ້ນີ້ອີກຕໍ່ໄປ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ວິທີການຫລາຍຢ່າງໄດ້ຖືກຄິດຄົ້ນຂຶ້ນເພື່ອ ກູ້ແລະ ນຳພາຊາວເລມັນກັບຄືນມາສູ່ເລື່ອງ

18 ກ ແອວ 30:53. ຂ ຄມພ ມານ. 19 ກ ຄມພ ບາບທີ່ອະໄພ	ໃຫ້ບໍ່ໄດ້. ຂ ມຊຢ 15:26. 20 ກ ຢມຢ 28:15-17.	21 ກ ແອວ 19:6. 23 ກ ແອວ 17:2. 24 ກ ອນ 1:20.
--	--	---

ຄວາມຈິງ; ແຕ່ທັງໝົດນີ້ ະບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ເພາະພວກເຂົາເບີກບານໃນການເຮັດ "ສົງຄາມ ແລະ ການນອງເລືອດ, ແລະ ພວກເຂົາມີ ຄວາມກຽດຊັງພວກເຮົາ, ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາຢ່າງບໍ່ສິ້ນສຸດ. ແລະ ພວກເຂົາພະຍາຍາມທຳລາຍພວກເຮົາເລື້ອຍໄປດ້ວຍອຳນາດອາວຸດຂອງພວກເຂົາ.

25 ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟຈິ່ງໄດ້ເສີມກຳລັງຕໍ່ຕ້ານພວກນັ້ນດ້ວຍກຳລັງທັບຂອງພວກເຂົາ ແລະ ດ້ວຍສຸດຄວາມສາມາດຂອງພວກເຂົາ ໂດຍວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ "ຫີນ ແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຖິງບັດນີ້ພວກເຂົາກໍຍັງເປັນຜູ້ຊະນະສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບກໍໄດ້ເຖົ້າແກ່ລົງ ແລະ ບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄດ້ຮັກສາໄວ້ໃນ "ແຜ່ນຈາລຶກອື່ນໆຂອງນີໄຟ, ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດບັນທຶກຕາມຄວາມຮູ້ທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ ເວລາຜ່ານໄປພ້ອມກັບພວກເຮົາ, ແລະ ະຊີວິດຂອງພວກເຮົາຜ່ານໄປ ຄືກັບວ່າ ເໝືອນເປັນຄວາມຜັນຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາເປັນ

ຄົນໂດດດ່ຽວ ແລະ ເຂັ້ງຂຶ້ນ, ຊັດເຊພະເນຈອນ, ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ, ເກີດຢູ່ກັບຄວາມທຸກຍາກລຳບາກໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຖືກພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາກຽດຊັງ, ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນ; ດັ່ງນັ້ນ ວັນເວລາຂອງພວກເຮົາຈິ່ງມີແຕ່ຄວາມເປັນທຸກ.

27 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາໂຄບເຫັນວ່າໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະຕ້ອງລົງໄປສູ່ຫລຸມສົບຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈິ່ງໄດ້ເວົ້າກັບ "ເອໂນດ ລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈິ່ງຮັບເອົາແຜ່ນ ຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ໄວ້ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກເຖິງເລື່ອງຕ່າງໆ ຊຶ່ງນີໄຟອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ະສັ່ງ ແລະ ລາວສັນຍາວ່າຈະເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍູ່ຍຸດການບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້, ຊຶ່ງການຂຽນມີຢູ່ເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວອຳລາຜູ້ອ່ານໂດຍຫວັງວ່າພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈະອ່ານຂໍ້ຄວາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ພີ່ນ້ອງເອີຍ, ຂໍພຣະເຈົ້າອວຍພອນ.

ໜັງສືເອໂນດ

ເອໂນດອະທິຖານຢ່າງສຸດກຳລັງ ແລະ ໄດ້ຮັບການບົດບາຍຂອງລາວ—ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ເຂົ້າສູ່ຈິດໃຈຂອງລາວ ແລະ ໄດ້ໃຫ້ສັນຍາຄວາມລອດແກ່

ຊາວເລມັນໃນອະນາຄົດ—ຊາວນີໄຟຊອກຫາເພື່ອກູ້ຊາວເລມັນກັບຄືນ—ເອໂນດມີຄວາມປະຕິຍົນດີໃນພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງລາວ. ປະມານ 420 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

<p>24 ຂ ອນ 1:14. ຄ ມຊຢ 10:11-18. ງ ຈຣ 1:6; ແອວ 26:23-25. ຈ 2 ນພ 5:1-3;</p>	<p>ມຊຢ 28:2. 25 ກ ຄມພ ຫີນ. 26 ກ 1 ນພ 19:1-6; ຈຣ 1:14-15. ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ.</p>	<p>ຂ ຢກບ 4:14. 27 ກ ອນ 1:1. ຂ ຢຄ 1:1-4.</p>
--	---	---

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າ "ເອໂນດ ໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຂໍຟື້ນເປັນຄົນທ່ຽງທຳ—ເພາະຟື້ນ ກໍໄດ້ສິດສອນຂ້າພະເຈົ້າໃນພາສາຂອງຟື້ນ, ແລະ ໃນ ການລ້ຽງດູ ແລະ ການຕັກເຕືອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຳອີກ—ແລະ ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈົ່ງພຣະກະເສີມສຳລານເພາະການນີ້ເຖິດ—

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກພວກທ່ານເຖິງ "ປະສົບການ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າມີຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ກ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ ການປົດປາບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປລ່າສັດຢູ່ໃນປ່າ; ແລະ ຄຳເວົ້າຂຶ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຈາກບິດາເລື້ອຍໆກ່ຽວກັບຊີວິດນິລັນດອນ, ແລະ "ຄວາມສຸກຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ຂຶ້ນເລີກຢູ່ໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

4 ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ "ຫົວໂຫຍ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ຂໍຮູ້ເຂົ້າລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ອະທິຖານ ແລະ ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະອົງຢ່າງສູດກຳລັງເພື່ອຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ; ແລະ ຕະຫລອດທັງວັນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງທຸນພຣະອົງ; ແລະ ເມື່ອເຖິງຕອນກາງຄືນ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງເບິ່ງສຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນ

ເຖິງພ້າສະຫວັນ.

5 ແລະ "ສຸລະສຽງມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ເອໂນດ, ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບການອະໄພໃຫ້ແລ້ວ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ.

6 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເອໂນດຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າຕົວະ; ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມຜິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຖືກກວາດລ້າງໄປ.

7 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທຸນຖາມວ່າ: ຂ້າແດ່ພຣະອົງເຈົ້າ, ມັນເປັນໄປໄດ້ແນວໃດ?

8 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເພາະ "ສັດທາຂອງເຈົ້າໃນພຣະຄຣິດ, ຜູ້ທີ່ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນ ຫລື ໄດ້ເຫັນມາກ່ອນ. ແລະ ຫລາຍປີຈະຜ່ານໄປກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກໃນເນື້ອໜັງ; ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງໄປເຖິດ, ສັດທາຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ ບໍລິບູນແລ້ວ.

9 ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຄຳນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມຮູ້ສຶກມີ "ຄວາມປາດຖະໜາເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຊາວນີໄຟ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ ຂໍທຸ້ມເທຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າເພື່ອພວກເຂົາ.

10 ແລະ ຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງດົ້ນຮົນຢູ່ໃນວິນຍານ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າສູ່ "ຈິດໃຈຂ້າພະ

1 1ກ ຄມພ ເອໂນດ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ.
 2 2ນຟ 2:2-4.
 3 1ນຟ 1:1-2.
 4 ອຟຊ 6:4.
 5 2ກ ປຖກ 32:24-32; ແອວ 8:10.
 6 ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.
 7 ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ.
 8 3ກ ຄມພ ຊິນຊົນ,

ຄວາມຊິນຊົນ.
 1 1ນຟ 10:17-19; ແອວ 36:17-21.
 2 4ກ 2ນຟ 9:51; 3ນຟ 12:6.
 3 ຄມພ ຄາລະວະ, ຄວາມຄາລະວະ.
 4 ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.
 5 5ກ ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.

8ກ ອທ 3:12-13. ຄມພ ສັດທາ.
 2 ມທ 9:22.
 3 9ກ 1ນຟ 8:12; ແອວ 36:24.
 4 2ນຟ 33:3; ຄມ 1:8; ແອວ 34:26-27.
 5 10ກ ຄມພ ຈິດໃຈ; ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ.

ເຈົ້າອີກ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະມາຢ້ຽມຢາມພິນ້ອງຂອງເຈົ້າຕາມຄວາມພາກພຽນຂອງພວກເຂົາໃນການຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ. ເຮົາ ະມອບແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແລະ ມັນເປັນແຜ່ນດິນສັກສິດ, ແລະ ເຮົາບໍ່ໄດ້ ະສາບແຊ່ງມັນນອກຈາກເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະມາຢ້ຽມຢາມພິນ້ອງຂອງເຈົ້າຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້; ແລະ ເຮົາຈະນຳການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາພ້ອມກັບຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈມາລົງໃສ່ທົວຂອງພວກເຂົາເອງ.

11 ແລະ ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າເອໂນດໄດ້ຍິນຄຳເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ສັດທາຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ພຣະອົງເພື່ອຊາວເລມັນ, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ດ້ວຍຄວາມດົນຮົນຢູ່ດົນນານຫລາຍເທື່ອ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ະອະທິຖານຈົນສຸດຄວາມພາກພຽນແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າຕາມ ະຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຈົ້າເພາະສັດທາຂອງເຈົ້າ.

13 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຈາກພຣະອົງ—ຄືຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ຊາວນີໄຟຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດ, ແລະ ະຖືກທຳລາຍດ້ວຍວິທີໃດກໍຕາມ ແລະ ຊາວເລມັນບໍ່ຖືກທຳລາຍແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງ ະຮັກສາບັນທຶກ

ຂອງຊາວນີໄຟ, ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເຖິງແມ່ນຖ້າຫາກເປັນໄປໂດຍອຳນາດຂອງພຣະທັດອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຈະໄດ້ນຳບັນທຶກ ະອກມາໃຫ້ຊາວເລມັນໃນເວລາໃດເວລາໜຶ່ງໃນອະນາຄົດ, ເພື່ອມັນອາດຈະ ະນຳພວກເຂົາມາສູ່ຄວາມລອດ—

14 ເພາະປະຈຸບັນນີ້ ການດົນຮົນຂອງພວກເຮົາ ະບໍ່ມີປະໂຫຍດໃນການນຳພາເຂົາກັບຄືນມາຫາສັດທາອັນແທ້ຈິງ. ແລະ ພວກເຂົາສາບານໄວ້ໃນຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງພວກເຂົາວ່າ, ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້, ພວກເຂົາຈະ ະທຳລາຍບັນທຶກຂອງພວກເຮົາກັບພວກເຮົາ, ແລະ ທັງຮີດຄອງປະເພນີທັງໝົດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົານຳອີກ.

15 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໂດຍຮູ້ວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດ ະຮັກສາບັນທຶກຂອງພວກເຮົາໄວ້ໄດ້, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮ້ອງທຸນພຣະອົງຢູ່ຕະຫລອດເວລາ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະຂໍດ້ວຍສັດທາ, ໂດຍເຊື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, ແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ.

16 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມີສັດທາ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະເຈົ້າເພື່ອພຣະອົງຈະ ະຮັກສາ ະບັນທຶກໄວ້; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ພັນທະສັນຍາກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ພຣະອົງຈະ ະນຳມັນອອກມາໃຫ້ຊາວເລມັນໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງພຣະອົງ.

<p>10 ຂ 1 ນຟ 2:20. ຄ ອຫ 2:7-12. 12 ກ ມມ 5:21; 9:36. ຂ ພສສ 37:4; 1 ນຟ 7:12; ຮລມ 10:5. 13 ກ ມມ 6:1, 6.</p>	<p>ຂ ຄມ 1:6-11; ແອວ 37:2. ຄ ແອວ 37:19; ອຫ 12:22; ຄພ 3:18. ງ ແອວ 9:17. 14 ກ ຍຄ 7:24.</p>	<p>ຂ ມມ 6:6. 15 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳພີທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້. 16 ກ 3 ນຟ 5:13-15; ຄພ 3:19-20; 10:46-50. ຂ ຄມພ ພຣະຄຳພີມໍມອນ. ຄ 2 ນຟ 27:6.</p>
--	---	--

17 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເອໂນດຮູ້ວ່າມັນຈະ ເປັນໄປຕາມພັນທະສັນຍາຂຶ້ງພຣະອົງໄດ້ ໃຫ້ໄວ້; ດັ່ງນັ້ນ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈຶ່ງເຂົາເປັນຫ່ວງ.

18 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບ ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າໄດ້ ຂໍຮ້ອງເລື່ອງນີ້ຈາກເຮົາແລ້ວ; ແລະ ມັນ ຈະເປັນໄປໃຫ້ພວກເຂົາຕາມສັດທາຂອງ ພວກເຂົາ; ເພາະສັດທາຂອງພວກເຂົາ ເໝືອນກັບຂອງເຈົ້າ.

19 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຂ້າພະເຈົ້າເອໂນດໄດ້ອອກໄປທົ່ວໃນ ບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ, ທຳນາຍເຖິງເລື່ອງ ທີ່ຈະມາເຖິງ, ແລະ ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງເລື່ອງ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເຫັນມາ.

20 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພະຍານວ່າ ຜູ້ ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ພະຍາຍາມຢາງພາກ ພຽນທີ່ຈະນຳເອົາຊາວເລມັນ ກັບຄືນມາສູ່ ສັດທາອັນແທ້ຈິງໃນພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ "ວຽກ ງານຂອງພວກເຮົາບໍ່ມີປະໂຫຍດ; ເພາະ ຄວາມກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາຍັງຝັງແໜ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາຖືກນຳໄປໂດຍສັນດານ ຊົ່ວຂອງພວກເຂົາ, ຈົນກັບປ່າເຖື່ອນ ແລະ ຮ້າຍກາດ, ແລະ ເປັນຄົນ ະກະຫາຍເລືອດ, ຂຶ້ງເຕັມໄປດ້ວຍການນັບຖື ະຽບບູຊາ ແລະ ຄວາມສຶກາກະບົກ; ກິນສັດທີ່ກິນສັດອື່ນໆ; ອາໄສຢູ່ໃນຜ້າເຕັ້ນ, ແລະ ຊັດເຊພະເນ ຈອນໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ນຸ່ງແຕ່ ແຜ່ນໜັງສັ້ນໆຄຽນ ແອວ ແລະ ແຖຫົວ ໂລ້ນ; ຄວາມຊຳນານຂອງພວກເຂົາຢູ່ກັບ ການໃຊ້ ະທະນູ, ແລະ ດາບສອງຄົມ, ແລະ

ຂວານ. ແລະ ພວກເຂົາສ່ວນຫລາຍບໍ່ກິນ ຫຍັງນອກຈາກຊີ້ນດິບ; ແລະ ພວກເຂົາພະ ຍາຍາມທຳລາຍພວກເຮົາຢູ່ຕະຫລອດ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ໂຖດິນ, ແລະ ະບູກພິດ ແລະ ຕົ້ນໝາກໄມ້ຫລາຍຊະນິດ, ແລະ ລ້ຽງ ຝູງສັດຫລາຍຊະນິດ, ທັງແບ້ບ້ານ ແລະ ແບ້ ປ່າ, ທັງມ້າເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍອີກ.

22 ແລະ ມີ ະສາດສະດາເປັນຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍໃນບັນດາພວກເຮົາ. ແລະ ຜູ້ ຄົນເປັນຄົນ ະແຂງຄໍ, ແລະ ຍາກທີ່ຈະເຂົ້າ ໃຈ.

23 ແລະ ບໍ່ ມີ ຫຍັງ ເລີຍ ນອກ ຈາກ ະຄວາມຮຸນແຮງທີ່ ສຸດ, ະການສັ່ງສອນ ແລະ ການທຳນາຍເຖິງສົງຄາມ, ແລະ ການຂັດແຍ້ງ, ແລະ ການທຳລາຍ, ແລະ ະການເຕືອນພວກເຂົາຢູ່ຕະຫລອດເວລາ ເຖິງຄວາມຕາຍ, ແລະ ໂລຍະເວລາຂອງ ຊົ່ວນິລັນດອນ, ແລະ ການພິພາກສາ, ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເລື່ອງທັງໝົດ ນີ້—ໂດຍກະຕຸ້ນພວກເຂົາຢູ່ ະຕະຫລອດ ວັນເວລາໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມຢ້ານ ກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ບໍ່ມີຫຍັງເລີຍນອກຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ຄວາມແຈ່ມແຈ້ງທີ່ສຸດຂອງຄຳເວົ້າທີ່ຈະ ກັນບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາລົງໄປຫາຄວາມພິນາດ ຢ່າງໄວ. ແລະ ຕາມນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບັນ ທຶກກ່ຽວກັບພວກເຂົາ.

24 ແລະ ຂ້າ ພະເຈົ້າເຫັນສົງຄາມລະ ຫວ່າງຊາວນິໄຟກັບຊາວເລມັນໃນວັນ ເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

<p>20 ກ ມຣນ 9:6. ຂ ຈຣ 1:6. ຄ ມຊຢ 9:12. ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ. ງ ມຊຢ 10:8.</p>	<p>21 ກ ມຊຢ 9:9. 22 ກ ຄມ 1:16-18. ຂ ຈຣ 1:3. 23 ກ 1 ນພ 16:2; 2 ນພ 33:5.</p>	<p>ຂ ຄມພ ສັ່ງສອນ. ຄ ຮລມ 12:3. ງ ຈຣ 1:12; ແອວ 31:5.</p>
---	--	--

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຖົ້າແກ່ລົງ, ແລະ ເວລາໜຶ່ງຮ້ອຍເຈັດສິບເກົ້າປີໄດ້ຜ່ານໄປນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພໍ່ລີໂຮຂອງພວກເຮົາໄດ້ ມອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ.

26 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງລົງໄປຫາຫລຸມສົບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ຖືກກະທຳໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງສອນ ແລະ ທຳນາຍຕໍ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ປະກາດພຣະຄຳ ຕາມຄວາມຈິງທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະກາດມາຕະຫລອດວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ປີຕິຍົນດີໃນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເໝືອກວ່າສິ່ງໃດໆໃນໂລກ.

27 ແລະ ໃນບໍ່ຊ້າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປຫາ ມ່ວນພັກຜ່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງຢູ່ກັບພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ໃນພຣະອົງຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າປີຕິຍົນດີໃນວັນເມື່ອ ຄວາມເປັນມະຕະຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະສວມໃສ່ ຄວາມເປັນອະມະຕະ, ແລະ ຈະຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ; ເພາະໃນເວລານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມສຸກໃຈ, ແລະ ພຣະອົງຈະກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ມາຫາເຮົາເຖິດ, ເຈົ້າຜູ້ເປັນສຸກ, ເຮົາມີບ່ອນຕຽມໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າແລ້ວຢູ່ໃນ ຜາສາດຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ. ອາແມນ.

ໜັງສືເຈຣອມ

ຊາວນີໂຟຣັກສາກົດຂອງໂມເຊ, ລໍຖ້າການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ—ສາດສະດາຫລາຍທ່ານອອກແຮງງານເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຄົນຢູ່ໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຈິງ. ປະມານ 399-361 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເຈຣອມໄດ້ບັນທຶກຂໍ້ຄວາມໄວ້ເລັກໜ້ອຍຕາມຄຳສັ່ງຂອງເອໂນດ, ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອຈະໄດ້ຮັກສາ ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຮົາໄວ້.

2 ແລະ ເນື່ອງ ຈາກ ວ່າ ມີແຜ່ນ ຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ມີນ້ອຍຫລາຍ, ແລະ ເນື່ອງຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກ ບັນທຶກໄວ້ດ້ວຍເຈດຕະນາເພື່ອຈະໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດແກ່ ຊາວເລມັນ, ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງຈຳເປັນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງບັນທຶກໄວ້ເລັກໜ້ອຍ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຂຽນເລື່ອງການທຳນາຍ ຫລື ການເປີດເຜີຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ເພາະຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດບັນທຶກໄວ້ຫລາຍກວ່າທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກໄວ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່? ຫລື ວ່າພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍແຜນແຫ່ງຄວາມ

<p>25 ກ 1 ນພ 2:2-4. 27 ກ ຄມພ ພັກຜ່ອນ. ຂ ຄມພ ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ. ຄ ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ.</p>	<p>ງ ຍຮ 14:2-3; ອຫ 12:32-34; ຄພ 72:4; 98:18. [ເຈຣອມ] 1 1 ກ 1 ນພ 3:12; 5:14.</p>	<p>2 ກ ຍຄ 3:14; ອມນ 1:1. ຂ 1 ນພ 6. ຄ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ຄຸນຄຳຂອງພຣະຄຳພີ. ງ 2 ນພ 27:6; ມມ 5:12.</p>
--	---	---

ລອດໄວ້ບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຖືກແລ້ວ; ແລະນີ້ເປັນສິ່ງພຽງພໍແລ້ວສໍາລັບຂ້າພະເຈົ້າ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນສົມຄວນທີ່ຈະເຮັດວຽກງານໃຫ້ຫລາຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແລະຄວາມໜວກຂອງຫູພວກເຂົາ, ແລະຄວາມມືດມົນຂອງຈິດໃຈພວກເຂົາ; ແລະຄວາມ "ແຂງຄໍຂອງພວກເຂົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະເຈົ້າຍັງເມດຕາຕໍ່ພວກເຂົາຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ເຖິງບັດນີ້ພຣະອົງຍັງບໍ່ ສຶກວາດພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເລີຍ.

4 ແລະ ມີຄົນເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍໃນບັນດາພວກເຮົາທີ່ໄດ້ຮັບ "ການເປີດເຜີຍມາຫລາຍເທື່ອແລ້ວ, ເພາະບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນທີ່ເປັນຄົນແຂງຄໍ. ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ບໍ່ແຂງຄໍ ແລະ ມີສັດທາ, ຍ່ອມມີ ສຶກວາດພົວພັນກັບພຣະວິນຍານສັກສິດ, ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ລູກຫລານມະນຸດຕາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ.

5 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງເວລາສອງຮ້ອຍປີໄດ້ຜ່ານໄປ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ເຂັ້ມແຂງຫລາຍຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ. ພວກເຂົາຍຶດຖືທີ່ຈະ "ຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ ແລະ ຖືວັນ ສຸຂະບາໂຕເປັນວັນສັກສິດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ ສຶດູທູກ; ທັງບໍ່ ພົ່ນປະໝາດ. ແລະ ກົດໝາຍຂອງແຜ່ນດິນກໍເຂັ້ມງວດເຕັມທີ່.

6 ແລະ ພວກເຂົາກະຈັດກະຈາຍໄປຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ຊາວ

ເລມັນກໍເໝືອນກັນ. ແລະ ພວກເຂົາມີຜູ້ຄົນຫລາຍກວ່າຊາວນີໄຟ; ແລະ ພວກເຂົາຮັກ "ການຄາດຕະກຳ ແລະ ກິນເລືອດສັດ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາຊາວນີໄຟຫລາຍເທື່ອ. ແຕ່ "ກະສັດກັບພວກຜູ້ນຳຂອງພວກເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ມີພະລັງໃນສັດທາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນເລື່ອງທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ານຊາວເລມັນໄດ້ ແລະ ກວາດພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນ ສຶຂອງພວກເຮົາໄປ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນເສີມສ້າງກຳລັງໃນເມືອງຂອງພວກເຮົາ, ຫລື ບ່ອນອື່ນໆທີ່ເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາ.

8 ແລະ ພວກເຮົາມີຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ແລະ ກັບມາຮັ່ງມີຢ່າງຍິ່ງດ້ວຍຄຳ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ດ້ວຍສິ່ງທີ່ມີຄ່າ, ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ ຝິມິດີໃນງານໄມ້ດ້ວຍອາຄານ, ແລະ ດ້ວຍເຄື່ອງຈັກນຳອີກ, ແລະ ດ້ວຍເຫລັກ ແລະ ທອງແດງ, ແລະ ທອງເຫລືອງ ແລະ ເຫລັກກຳ, ແລະ ເຮັດເຄື່ອງມືນາໆຂະນິດໄວ້ໂຖດິນ, ແລະ ເຮັດ "ອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລູກທະນູອັນແຫລມຄົມ, ແລະ ບັງລູກທະນູ, ຫອກ ແລະ ຫລາວ, ແລະ ການຕຽມທຸກຢ່າງເພື່ອສົງຄາມ.

9 ແລະ ໂດຍການຕຽມພ້ອມຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນຢູ່ນັ້ນ, ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຫຍັງຈາກພວກເຮົາເລີຍ. ແຕ່ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

<p>3 ກ ອນ 1:22-23. ຂ ອທ 2:8-10. 4 ກ ແອວ 26:22; ຮລມ 11:23; ຄພ 107:18-19. ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 5 ກ 2 ນພ 25:24; ແອວ 34:13-14. ຂ ອພຍ 35:2. ຄມພ ວັນຊະບາໂຕ. ຄ ຄມພ ຄຳຫຍາບຄາຍ. ງ ຄມພ ພົ່ນປະໝາດ,</p>	<p>ການພົ່ນປະໝາດ. 6 ກ ຢຄ 7:24; ອນ 1:20. 7 ກ ຢຄ 1:9, 11, 15. ຂ ຄມ 1:14. 8 ກ ມຊຢ 10:8.</p>
--	---	--

ເປັນຈິງແລ້ວ, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຮັບສັ່ງໄວ້ກັບ
ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ມີຄວາມວ່າ:
ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ
ເຈົ້າຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສາດ
ສະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຊູ່ຜູ້ຄົນ
ຂອງນີໂຟຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ວ່າ
ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດ,
ແຕ່ຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດແລ້ວ, ພວກ
ເຂົາຈະຖືກ "ທໍາລາຍໄປຈາກຜົນແຜ່ນດິນ
ນີ້.

11 ດັ່ງນັ້ນ, ສາດສະດາ, ແລະ ປະໂລຫິດ,
ແລະ ຜູ້ສອນໄດ້ເຮັດວຽກງານ ຢ່າງພາກ
ພຽນ, ແນະນໍາຜູ້ຄົນດ້ວຍສຸດຄວາມອົດກັ້ນ
ໃຫ້ພາກພຽນ; ສິດສອນ "ກົດຂອງໂມເຊ,
ແລະ ຈຸດປະສົງທີ່ໃຫ້ກົດໄວ້ນັ້ນກໍເພື່ອຈະ
ໄດ້ຊັກຊວນໃຫ້ພວກເຂົາ ມຸ້ງຫາພຣະເມຊີ
ອາ, ແລະ ເຊື່ອໃນພຣະອົງທີ່ຈະສະເດັດມາ
ຄືກັນກັບພຣະອົງເປັນມາແລ້ວ. ແລະ ຕາມ
ວິທີນີ້ ພວກເພິ່ນໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາ.

12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ແລະ ໂດຍການກະທໍາເຊັ່ນນັ້ນ ພວກເພິ່ນ
ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາລອດຈາກການຖືກ

"ທໍາລາຍໃນຜົນແຜ່ນດິນ; ເພາະວ່າພວກ
ເພິ່ນໄດ້ ສຽບແທງໃຈຂອງພວກເຂົາດ້ວຍ
ພຣະຄໍາ ຢູ່ຕະຫລອດເວລາເພື່ອໃຫ້ມາສູ່
ການກັບໃຈ.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ເວລາສອງຮ້ອຍສາມສິບແປດປີຜ່ານໄປ—
ໂດຍມີສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງ ແລະ
ການແຕກແຍກເປັນສ່ວນຫລາຍຂອງໄລ
ຍະເວລານັ້ນ.

14 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຈຣອມ ຈະ ບໍ່ ບັນ
ທຶກ ຕື່ມ ອີກ, ເພາະ ແຜ່ນ ຈາລຶກເຫລົ່ານີ້
ນ້ອຍຫລາຍ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພິນ້ອງຂອງຂ້າ
ພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານສາມາດໄປເບິ່ງ "ແຜ່ນ
ຈາລຶກອື່ນໆຂອງນີໂຟໄດ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ,
ບັນທຶກກ່ຽວກັບສົງຄາມຂອງພວກເຮົາໄດ້
ບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນນັ້ນຕາມການບັນທຶກຂອງ
ກະສັດ, ຫລື ວ່າເລື່ອງທີ່ເພິ່ນບອກນັ້ນໄດ້ມີ
ບັນທຶກໄວ້.

15 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະມອບແຜ່ນຈາລຶກ
ເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃນມືຂອງອອມໂນລູກຊາຍຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອລາວຈະໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້
ຕາມ "ຄໍາສັ່ງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າ.

ໜັງສືອອມໄນ

ອອມໄນ, ອາມາຣອນ, ເຄມິດ, ອະບິນາ
ໂດມ, ແລະ ອາມາລະໄຄ, ແຕ່ລະຄົນປ່ຽນ
ຜຽນ ກັນຮັກສາ ແຜ່ນ ຈາລຶກ—ໂມໄຊ ຢາ
ຄົນພົບຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້
ອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມໃນເວລາທີ່ເຊເດ

ກີຢາເປັນກະສັດ—ໂມໄຊຢາຖືກແຕ່ງຕັ້ງ
ໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ—ລູກຫລານ
ຂອງມິວເລັກທີ່ເຊຣາເຮັມລາໄດ້ພົບເຫັນ
ໂຄຣ໌ອານທະເມີຄົນສຸດທ້າຍຂອງຊາວ
ຢາເຣັດ—ກະສັດເປັນຢາມິນໄດ້ສືບບັນລັງ

10 ກ 1 ນຟ 12:19-20; ອມນ 1:5.	ຂ 2 ນຟ 11:4; ອທ 12:18-19.	12 ກ ອທ 2:10. ຂ ແອວ 31:5.
11 ກ ຢຄ 4:5; ແອວ 25:15-16.	ຄ 2 ນຟ 25:24-27; ມຊຢ 3:13; 16:6.	14 ກ 1 ນຟ 9:2-4. 15 ກ ຢຄ 1:1-4.

ແທນ ໂມ ໄຊ ຢາ—ມະນຸດ ຄວນ ຖວາຍ ຈິດ
ວິນຍານຂອງຕົນເປັນເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະ
ຄຣິດ. ປະມານ 323-130 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຂ້າພະເຈົ້າ ອອມໄນ ໂດຍ ໄດ້ຮັບ ຄຳສັ່ງ
ຈາກເຈຣອມບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໃຫ້ບັນ
ທຶກໄວ້ເລັກໜ້ອຍໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້,
ເພື່ອຮັກສາລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງ
ພວກເຮົາ—

2 ດັ່ງນັ້ນ, ໃນວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຮູ້ຈັກວ່າ ຂ້າ
ພະເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ສູ້ມາຫລາຍດ້ວຍດາບເພື່ອປົກ
ປ້ອງຊາວນິໄຟຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອ
ບໍ່ໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນສັດຕູ
ຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕົວຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າເປັນຄົນຊົ່ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັກ
ສາຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄວນຮັກສາ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ
ສອງຮ້ອຍເຈັດສິບຫົກປີຜ່ານໄປ ແລະ
ພວກເຮົາມີຊ່ວງເວລາແຫ່ງສັນຕິສຸກຫລາຍ
ເທື່ອ; ແລະ ມີຊ່ວງເວລາແຫ່ງສົງຄາມ ແລະ
ການນອງເລືອດຫລາຍເທື່ອ. ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ເວລາສອງຮ້ອຍແປດ
ສິບສອງປີຜ່ານໄປ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງໄດ້
ຮັກສາແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ໄວ້ຕາມ "ຄຳສັ່ງ
ຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບມັນຕໍ່ໃຫ້ອາມາຣອນ
ລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ
ຂໍຈົບພຽງເທົ່ານີ້.

4 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າອາມາຣອນບັນ
ທຶກເລື່ອງຫຍັງກໍຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບັນ
ທຶກໄວ້ໜ້ອຍໜຶ່ງໄວ້ໃນໜັງສືຂອງບິດາ

ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເວລາສາມຮ້ອຍຊາວປີຜ່ານໄປ, ແລະ ຊາວ
ນິໄຟພວກທີ່ຊົ່ວຫລາຍກວ່າໄດ້ຖືກ "ທຳ
ລາຍໄປ.

6 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມ, ຫລັງ
ຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳພວກເຂົາອອກຈາກ
ແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ໄດ້ປົກປັກຮັກ
ສາພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງສັດຕູ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ພຣະ
ຄຳຊົ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບບັນພະບຸລຸດ
ຂອງພວກເຮົາບໍ່ປະກົດເປັນຈິງ, ມີຄວາມ
ວ່າ: ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັກສາບັນຍັດຂອງ
ເຮົາ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

7 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາ
ຢູ່ມຢາມພວກເຂົາດ້ວຍການພິພາກສາ
ອັນໃຫຍ່ຫລວງ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະ
ອົງໄດ້ໄວ້ຊີວິດຄົນຊອບທຳ ເພື່ອພວກເຂົາ
ຈະບໍ່ຕາຍ, ແຕ່ຈະບົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້
ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ
ພະເຈົ້າໄດ້ມອບແຜ່ນຈາລຶກໃຫ້ເຄມິດນ້ອງ
ຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

9 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າເຄມິດຈະບັນທຶກໄວ້
ຈັກສອງສາມເລື່ອງ ໄວ້ໃນໜັງສືເຫລັ້ມ
ດຽວກັນກັບທີ່ອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນ
ທຶກໄວ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ
ເລື່ອງສຸດທ້າຍທີ່ລາວໄດ້ຂຽນໄວ້ດ້ວຍມື
ຂອງລາວເອງ; ແລະ ລາວຂຽນໄວ້ໃນມືທີ່
ລາວມອບມັນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ພວກ
ເຮົາຮັກສາແຜ່ນຈາລຶກຕາມວິທີນີ້ເພາະ
ມັນເປັນຄຳສັ່ງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກ
ເຮົາ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບພຽງເທົ່ານີ້.

10 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າອະບິນາໂດມຜູ້

1 3ກ ຢຄ 1:1-4; ຈຣ 1:15. | 5ກ ຈຣ 1:9-10.

ເປັນລູກຊາຍຂອງເຄມິດ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງມາຫລາຍລະຫວ່າງຊາວນີໂຟຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບຊາວເລມັນ; ແລະ ດ້ວຍດາບຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາຊີວິດຂອງຊາວເລມັນມາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍແລ້ວ ໃນການປ້ອງກັນພັນອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

11 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ມີຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກ ຊຶ່ງເປັນຂອງກະສັດຕາມຊົ່ວອາຍຸຄົນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ເລື່ອງການເປີດເຜີຍ ຫລື ເລື່ອງການທຳນາຍນອກຈາກທີ່ມີບັນທຶກໄວ້; ດັ່ງນັ້ນ, ເລື່ອງທີ່ບັນທຶກໄວ້ກໍພຽງພໍແລ້ວ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບພຽງເທົ່ານີ້.

12 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າອາມາລະໄຄຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງອະບິນາໂດມ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກທ່ານບາງຢ່າງກ່ຽວກັບ ໂມໄຊຢາຜູ້ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດບົກຄອງແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ໂດຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນເພິ່ນໃຫ້ໜີໄປຈາກແຜ່ນດິນ "ນີໂຟ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍໄດ້ ະອອກຈາກແຜ່ນດິນພ້ອມກັບເພິ່ນໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ—

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາ. ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ພວກເຂົາຖືກນຳພາໄປໂດຍການສັ່ງສອນ ແລະ ການທຳນາຍຫລາຍຢ່າງ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການຕັກເຕືອນຢູ່ຕະຫລອດເວລາໂດຍ

ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາຖືກນຳໄປໂດຍອຳນາດຂອງພຣະທັດຂອງພຣະອົງຕະຫລອດເວລາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຈົນລົງມາຮອດແຜ່ນດິນທີ່ເອີ້ນວ່າແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

14 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ພົບເຫັນຄົນພວກໜຶ່ງທີ່ມີຊື່ວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງ "ເຊຣາເຮັມລາ. ບັດນີ້, ມັນມີຄວາມປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາ; ແລະ ຊາວເຊຣາເຮັມລາຂຶ້ນຊົມຢ່າງຍິ່ງເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຜູ້ຄົນຂອງໂມໄຊຢາມາພ້ອມກັບ ະແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງຊຶ່ງມີບັນທຶກຂອງຊາວຍິວ.

15 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໄຊຢາໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າ "ຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາໄດ້ອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມ ໃນເວລາທີ່ ະເຊເດກີຢາເປັນກະສັດຂອງຢູດາ ຊຶ່ງຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍໃນບາບີໂລນ.

16 ແລະ ພວກນີ້ໄດ້ເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ຖືກພາໄປໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າມຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄປຫາແຜ່ນດິນທີ່ໂມໄຊຢາພົບເຫັນພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ບ່ອນນັ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາ.

17 ແລະ ເວລາທີ່ໂມໄຊຢາຄົ້ນພົບພວກນີ້, ພວກເຂົາມີຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງມີສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງຢ່າງຮຸນແຮງຫລາຍເທື່ອ, ແລະ ມີການລົ້ມຕາຍດ້ວຍດາບເປັນບາງຄັ້ງ; ແລະ ພາສາຂອງພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນແປງໄປ; ທັງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເອົາ "ບັນທຶກມານຳ, ແລະ ພວກເຂົາປະຕິເສດການເປັນຢູ່ຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຂອງພວກ

12 ກ 2 ນຟ 5:6-9. ຂ ຢຄ 3:4. 14 ກ ຄມພ ເຊຣາເຮັມລາ.	ຂ 1 ນຟ 3:3, 19-20; 5:10-22. 15 ກ ມຊຢ 25:2.	ຂ ຢມຍ 39:1-10; ຮລມ 8:21. 17 ກ ມຊຢ 1:2-6.
---	--	--

ເຂົາ; ແລະ ໂມໄຊຢາ, ທັງຜູ້ຄົນຂອງໂມໄຊ ຢາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈພວກນີ້ໄດ້.

18 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໄຊ ຢາໃຫ້ພວກນີ້ໄດ້ຮັບການສິດສອນໃນພາ ສາຂອງເພິ່ນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດ ຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດ ສອນໃນພາສາຂອງໂມໄຊຢາແລ້ວ, ຊາວ ເຊຣາເຮັມລາ ຈຶ່ງໃຫ້ລຳດັບການສືບເຊື້ອ ສາຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາຕາມ ຄວາມຊົງຈໍາຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ມີບັນທຶກໄວ້, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນແຜ່ນ ຈາລຶກເຫລົ່ານີ້.

19 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາກັບຜູ້ຄົນຂອງໂມໄຊ ຢາໄດ້ມາ "ເຕົ້າໂຮມກັນ, ແລະ ະໂມໄຊຢາ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງພວກ ເຂົາ.

20 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນ ວັນເວລາຂອງໂມໄຊຢາມີຫີນໃຫຍ່ກ້ອນ ໜຶ່ງຊຶ່ງມີອັກຂະລະໃນນັ້ນຖືກນຳມາໃຫ້ ເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ "ແປຄວາມໝາຍ ຂອງອັກຂະລະດ້ວຍຂອງປະທານ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ.

21 ແລະ ມັນເປັນເລື່ອງລາວຂອງຄົນຜູ້ ໜຶ່ງຊຶ່ງວ່າ "ໂຄຣຣິອານທະເມີກັບຜູ້ຄົນຂອງ ລາວທີ່ໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ. ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງ ເຊຣາເຮັມລາ ໄດ້ພົບ ໂຄຣຣິອານທະເມີ; ແລະ ລາວໄດ້ຢູ່ກັບຄົນພວກນີ້ເປັນເວລາ ເກົ່າເດືອນ.

22 ມັນໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມກ່ຽວກັບບັນພະ ບຸລຸດຂອງລາວບາງເລັກໜ້ອຍ. ແລະ ບິດາ

ມານດາຜູ້ທຳອິດຂອງລາວທີ່ໄດ້ອອກມາ ຈາກ "ທໍສູງໃນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດ ໃຫ້ພາສາຂອງຄົນ ະສັບສົນ; ແລະ ຄວາມ ຮຸນແຮງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາທາພວກ ເຂົາຕາມການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຊຶ່ງ ທ່ຽງທຳ; ແລະ "ກະດູກຂອງພວກເຂົາວາງ ກະຈັດກະຈາຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງເໜືອ.

23 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າອາມາລະໂຄໄດ້ ເກີດໃນວັນເວລາຂອງໂມໄຊຢາ; ແລະ ຂ້າ ພະເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ຈົນເຫັນການສິ້ນຊີວິດຂອງ ເພິ່ນ; ແລະ "ເບັນຢາມິນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງລາຊາບັນລັງແທນເພິ່ນ.

24 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນ ວັນເວລາຂອງ ກະສັດເບັນຢາມິນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສົງ ຄາມອັນຮ້າຍແຮງ ແລະ ການນອງເລືອດ ລະຫວ່າງຊາວນິໄຟກັບຊາວເລມັນ. ແຕ່ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຊາວນິໄຟໄດ້ປຽບພວກນັ້ນຫລາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ກະສັດເບັນ ຢາມິນໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນ ດິນເຊຣາເຮັມລາ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າກໍເລີ່ມເຖົ້າແກ່ລົງ; ແລະ ໂດຍທີ່ ບໍ່ມີລູກຈັກຄົນ, ແລະ ໂດຍທີ່ຮູ້ວ່າກະສັດ "ເບັນຢາມິນເປັນກະສັດທີ່ທ່ຽງທຳຕໍ່ພຣະ ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະ ເຈົ້າຈຶ່ງ ະມອບແຜ່ນຈາລຶກ ເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ ເພິ່ນ, ເພື່ອຈະໄດ້ຊັກຊວນມະນຸດທັງປວງ ໃຫ້ມາທາພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ ຂອງອິດສະຣາເອນ, ແລະ ເຊື້ອໃນການ ທຳນາຍ, ແລະ ການເປີດເຜີຍ, ແລະ ການ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເຫລົ່າທູດ,

19 ກ ມຊຢ 25:13.
ຂ ອມນ 1:12.
20 ກ ມຊຢ 8:13-19.
ຄມພ ຜູ້ພະຍາກອນ.
21 ກ ອທ 12:1.

ຄມພ ໂຄຣຣິອານທະເມີ.
22 ກ ອທ 1:1-5.
ຂ ປຖກ 11:6-9;
ມຊຢ 28:17;
ອທ 1:33.

ຄ ມຊຢ 8:8.
23 ກ ຄມ 1:3.
25 ກ ຄມ 1:17-18;
ມຊຢ 29:13.
ຂ ຄມ 1:10.

ແລະ ໃນ ຂອງ ປະທານ ແຫ່ງ ການ ເວົ້າ ພາສາ, ແລະ ໃນ ຂອງ ປະທານ ແຫ່ງ ການ ແປ ພາສາ, ແລະ ໃນ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ັດີ; ເພາະ ບໍ່ ມີ ສິ່ງ ໃດ ເລີຍ ທີ່ ດີ ນອກ ຈາກ ມັນ ມາ ຈາກ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ບໍ່ ດີ ມາ ຈາກ ມານ.

26 ແລະ ບັດ ນີ້ ພີ່ນ້ອງ ທີ່ ຮັກ ແພງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຍາກ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ກໍ ມາ ຫາ ພຣະ ຄຣິດ, ຜູ້ ເປັນ ພຣະ ຜູ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ ຂອງ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ, ແລະ ຮັບ ສ່ວນ ຄວາມ ລອດ ຈາກ ພຣະ ອົງ, ແລະ ອຳນາດ ແຫ່ງ ການ ໄຖ່ ຂອງ ພຣະ ອົງ. ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ ເຖິດ, ແລະ ະຖວາຍ ທັງ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ເປັນ ະເຄື່ອງ ບູ ຊາ ແດ່ ພຣະ ອົງ, ແລະ ະຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ ແລະ ອະ ທິ ຖານ ຕໍ່ ໄປ, ແລະ ອົດ ທົນ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ; ແລະ ຕາບ ໃດ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຊົງ ພຣະ ຊົມ ຢູ່ ພວກ ທ່ານ ຈະ ລອດ.

27 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າ ບາງ ຢ່າງ ກ່ຽວ ກັບ ຄົນ ກຸ່ມ ໜຶ່ງ ທີ່ ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ເພື່ອ ກັບ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້ ໄຟ; ເພາະ ມີ ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ທີ່ ປາດ ຖະ ໜາ ຈະ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ແຜ່ນ

ດິນ ຊຶ່ງ ເປັນ ມູນ ມໍລະ ດົກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ. 28 ດັ່ງ ນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ. ແລະ ໂດຍ ທີ່ ຜູ້ ນຳ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຄົນ ແຂງ ແຮງ ແລະ ມີ ພະ ລັງ, ແລະ ເປັນ ຄົນ ແຂງ ຄໍ, ດັ່ງ ນັ້ນ, ລາວ ຈຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ເກີດ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ກັນ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ ເອງ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ະຂ້າ ຕາຍ ໝົດ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ນອກ ຈາກ ຄົນ ທ້າ ສິບ ຄົນ ເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ມາ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ເຊ ຣາ ເຮັມ ລາ.

29 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ພາ ຄົນ ພວກ ອື່ນ ໆ ໄປ ອີກ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ, ແລະ ອອກ ເດີນ ທາງ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ.

30 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອາ ມາ ລະ ໂຄ ມີ ນ້ອງ ຊາຍ ຢູ່ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ໄປ ນຳ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ຄື ກັນ; ແລະ ຕັ້ງ ແຕ່ ນັ້ນ ມາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຍິນ ກ່ຽວ ກັບ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ເລີຍ. ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກຳ ລັງ ຈະ ລົງ ໄປ ນອນ ໃນ ຫລຸມ ສິບ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ແລະ ະແຜ່ນ ຈາ ລຶກ ເຫລົ່ານີ້ ກໍ ເຕັມ ແລ້ວ. ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ຈົບ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄວ້ ພຽງ ເທົ່ານີ້.

ຄຳຂອງມໍມອນ

ມໍມອນ ທຍ໋ແຜ່ນ ຈາ ລຶກ ໃຫຍ່ ຂອງ ນີ ໄຟ— ເພິ່ນ ເອົາ ແຜ່ນ ຈາ ລຶກ ນ້ອຍ ໄວ້ ກັບ ແຜ່ນ ຈາ ລຶກ ອື່ນ ໆ— ກະ ສັດ ເປັນ ຢາ ມິນ ສະ ຖາ ປະ ນາ ສັນ ຕິ ສຸກ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ. ປະ ມານ ຄ. ສ. 385.

1 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ະມໍມອນ ໂດຍ ທີ່ ກຳ ລັງ ຈະ ມອບ ບັນ ທຶກ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຮັດ ໄວ້ ໃຫ້ ຢູ່ ໃນ ມື ຂອງ ໂມ ໂຣ ໄນ ຜູ້ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຄວາມ ພິນາດ ເກືອບ ທັງ ໝົດ ຂອງ ຊາວ

<p>25 ຄ ແອວ 5:40; ອທ 4:12; ມຣນ 7:15–17. 26 ກ ຢຄ 1:7; ແອວ 29:2; ມຣນ 10:32. ຂ ຄມພ ເສຍສະລະ,</p>	<p>ການເສຍສະລະ. ຄ 3 ນພ 9:20. ງ ຄມພ ຖືສິນອົດເຂົ້າ, ການຖືສິນອົດເຂົ້າ. 28 ກ ມຊຢ 9:1–4. 30 ກ 1 ນພ 6.</p>	<p>[ຄຳຂອງມໍມອນ] 1 1 ກ 3 ນພ 5:9–12; ມມ 1:1–4; 8:1, 4–5. ຄມພ ມໍມອນ, ສາດ ສະດາຊາວນີໄຟ.</p>
--	---	--

ນີໄຟຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ແລະ ເປັນເວລາ ທຸກລາຍຮ້ອຍປີຫລັງ ຈາກການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບບັນທຶກເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ລາວຈະເຫັນຄວາມພິນາດທັງໝົດຂອງປະຊາຊົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແຕ່ຂໍພຣະເຈົ້າຈົ່ງໂຜດໃຫ້ລາວລອດຊີວິດດ້ວຍເຖິດ, ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ບັນທຶກບາງຢ່າງກ່ຽວກັບພວກນັ້ນໄວ້, ແລະ ກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ, ເພື່ອມີໜຶ່ງມັນອາດຈະເປັນ ະປະໂຫຍດແກ່ພວກເຂົາ.

3 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກໄວ້ບາງຢ່າງ; ເພາະຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າ ທຍໍຂໍຄວາມຈາກ ະແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟລົງມາຈົນເຖິງການປົກຄອງຂອງກະສັດເບັນຢາມິນ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ອາມາລະໂຄໄດ້ເວົ້າເຖິງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນຄວ້າຈາກ ະບັນທຶກຊຶ່ງໄດ້ມອບໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງມີເລື່ອງລາວສັ້ນໆ ຂອງສາດສະດານັບຕັ້ງແຕ່ຢາໂຄບລົງມາຈົນເຖິງການປົກຄອງຂອງກະສັດ ະເບັນຢາມິນຜູ້ນີ້, ແລະ ມີຄຳເວົ້າຂອງນີໄຟຢູ່ໃນນັ້ນ.

4 ແລະ ເລື່ອງທີ່ມີຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ ະພໍໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຄຳທຳນາຍເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ; ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຮູ້ວ່າຄຳທຳນາຍຫລາຍຢ່າງສຳເລັດແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້

ອີກວ່າ ຫລາຍເລື່ອງທີ່ໄດ້ທຳນາຍໄວ້ກ່ຽວກັບພວກເຮົາຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້ສຳເລັດແລ້ວ, ແລະ ຫລາຍເລື່ອງນັບແຕ່ ຕໍ່ຈາກມື້ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ—

5 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເລືອກ ະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ເພື່ອຈົບການບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນນັ້ນ, ຊຶ່ງຕອນທີ່ເຫລືອນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາມາຈາກ ະແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບັນທຶກໄວ້ບໍ່ໄດ້ພໍ ະໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍຂອງເລື່ອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ.

6 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້, ຊຶ່ງມີຄຳທຳນາຍ ແລະ ການເປີດເຜີຍ, ແລະ ເອົາໃສ່ໄວ້ກັບສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະວ່າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ປະເສີດສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ມັນຈະປະເສີດສຳລັບພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກ.

7 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກະທຳການນີ້ເພື່ອຈຸດປະສົງ ະອັນສະຫລາດ; ເພາະພຣະອົງໄດ້ສົ່ມໃສ່ທູຂອງຂ້າພະເຈົ້າແບບນີ້, ອັນເປັນໄປຕາມການເຮັດວຽກຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ໃນຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກໝົດທຸກເລື່ອງ; ແຕ່ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ະຮູ້ທຸກເລື່ອງທີ່ຈະມາເຖິງ; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງທຳງານໃນຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ມັນເປັນໄປຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ.

8 ແລະ ະຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ກໍເພື່ອພວກເຂົາຈະມາຫາຄວາມຮູ້

2ກ ມມ 6:5-6.
ຂ ຄພ 3:16-20.
3ກ ຄພ 10:44.
ຂ ຄພ 10:38-40.
ຄ ມຊຢ 1:6; ຮລມ 3:13-15;
ມມ 4:23.

ງ ອມນ 1:23.
4ກ 1 ນພ 6:5.
5ກ ອສ ສິ່ງເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງ
ເພິ່ນ, ກ່າວເຖິງໃນ ຂໍ້ທີ 4.
ຂ 1 ນພ 9:2.
ຄ 3 ນພ 5:8-11; 26:6-12.

7ກ 1 ນພ 9:5; 19:3;
ຄພ 3:12-20;
10:1-19, 30-47.
ຂ ຄມພ ຮອບຮູ້ທຸກຢ່າງ.
8ກ 2 ນພ 33:3-4;
ອນ 1:11-12.

ເລື່ອງພຣະເຈົ້າອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເລື່ອງການໄຖ່ຂອງພຣະຄຣິດ; ເພື່ອພວກເຂົາຈະເປັນຜູ້ຄົນ ຂີ້ໜ້າຊົມອີກເທື່ອໜຶ່ງ.

9 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມໍ່ມອນເລີ່ມເຮັດບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຈົບ, ຊຶ່ງໄດ້ເອົາມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດບັນທຶກຕາມຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.

10 ດັ່ງນັ້ນ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກອາມາລະໄຄໄດ້ ມອບແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງກະສັດເບັນຢາມິນແລ້ວ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ເອົາມັນໄປຮວມໄວ້ກັບ ຂໍ້ແຜ່ນຈາລຶກອື່ນໆ, ຊຶ່ງມີບັນທຶກທີ່ກະສັດມອບໃຫ້ຕໍ່ງຸກັນລົງມາຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ ຈົນເຖິງວັນຂອງກະສັດເບັນຢາມິນ.

11 ແລະ ມັນໄດ້ຖືກສົ່ງຕໍ່ລົງມາຈາກກະສັດເບັນຢາມິນ, ຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ ຈົນມາຖືກຢູ່ໃນ ມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມໍ່ມອນອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂໍໃຫ້ແຜ່ນຈາລຶກໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສານັບແຕ່ເວລານີ້ໄປ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ມັນຈະໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາເພາະວ່າເລື່ອງສຳຄັນໄດ້ບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນນັ້ນ ຊຶ່ງຈາກນັ້ນຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາຈະຖືກ ຕັດສິນໃນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສຸດທ້າຍ, ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງມີຊຽນໄວ້.

12 ແລະ ບັດນີ້, ກ່ຽວກັບກະສັດເບັນຢາມິນຜູ້ນີ້—ເພິ່ນມີບັນຫາບາງຢ່າງເຊັ່ນ ມັນມີການຂັດແຍ້ງເລັກໜ້ອຍ ລະຫວ່າງຜູ້ຄົນ

ຂອງເພິ່ນເອງ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທະຫານຂອງຊາວເລມັນໄດ້ຍົກທັບລົງມາຈາກ ມື້ແຜ່ນດິນນີໄຟ ເພື່ອມາສູ້ຮົບກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ກະສັດເບັນຢາມິນໄດ້ເຕົ້າໂຮມກອງທັບຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຕ້ານພວກນັ້ນໄວ້ໄດ້; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຕໍ່ສູ້ດ້ວຍກຳລັງແຂນຂອງເພິ່ນເອງດ້ວຍ ຂີ້ດາບຂອງລາບານ.

14 ແລະ ດ້ວຍກຳລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຕໍ່ສູ້ສັດຕູຂອງພວກເຂົາ, ຈົນຂ້າຊາວເລມັນຕາຍຫລາຍພັນຄົນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນຈົນຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນທັງໝົດ ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍ່ລະດົກຂອງພວກເຂົາ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກມີ ພຣະຄຣິດປອມຂຶ້ນມາ, ແລະ ປາກຂອງພວກເຂົາຖືກປິດ, ແລະ ຖືກລົງໂທດຕາມຄວາມຜິດຂອງຕົນ;

16 ແລະ ຫລັງຈາກມີສາດສະດາປອມ, ແລະ ຜູ້ເທດສະໜາ ແລະ ຄູສອນປອມໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ແລະ ທັງໝົດນີ້ໄດ້ຖືກລົງໂທດຕາມຄວາມຜິດຂອງຕົນ; ແລະ ຫລັງຈາກມີການຂັດແຍ້ງມາຫລາຍ ແລະ ມີການແຕກແຍກໄປເຂົ້າຮ່ວມກັບຊາວເລມັນຫລາຍເທື່ອແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດເບັນຢາມິນ, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກ ສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທີ່ຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ—

17 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ກະສັດເບັນຢາມິນ

<p>8 ຂ 2 ນຟ 30:6. 10 ກ ອມນ 1:25, 30. ຂ 1 ນຟ 9:4. ຄ ຈຣ 1:14. 11 ກ 3 ນຟ 5:8-12; ມມ 1:1-5.</p>	<p>ຂ 2 ນຟ 25:18; 29:11; 33:11-15; 3 ນຟ 27:23-27. 13 ກ ອມນ 1:12. ຂ 1 ນຟ 4:9; 2 ນຟ 5:14;</p>	<p>ຢຄ 1:10; ມຊຢ 1:16; ຄພ 17:1. 15 ກ ຄມພ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ. 16 ກ ອນ 1:22.</p>
--	---	--

ເປັນຄົນ "ບໍລິສຸດ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ບົກຄອງ ດູແລຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ; ແລະ ມີຄົນບໍລິສຸດຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນ ແຜ່ນດິນ, ແລະ ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເວົ້າພຣະ ຄຳຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍ ະອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ "ຄວາມ ຮຸນແຮງຫລາຍເພາະຄວາມແຂງຄໍຂອງຜູ້ ຄົນ—

18 ດັ່ງນັ້ນ, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກ ຄົນເຫລົ່ານີ້, ກະສັດເບັນຢາມິນ, ໂດຍການ ອອກແຮງງານດ້ວຍສູດກຳລັງຂອງຮ່າງ ກາຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ດ້ວຍຄວາມສາມາດ ຂອງຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງເພິ່ນ, ແລະ ພ້ອມດ້ວຍສາດສະດາ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ສະຖາ ປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນອີກເທື່ອ ໜຶ່ງ.

ໜັງສືໂມໄຊຢາ

ບົດທີ 1

ກະສັດເບັນຢາມິນສິດສອນພວກລູກຊາຍ ຂອງເພິ່ນກ່ຽວກັບພາສາ ແລະ ການທຳ ນາຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ— ສາດສະໜາ ແລະ ຄວາມສິວິໄລຖືກເກັບ ກຳໄວ້ຍ້ອນວ່າໄດ້ບັນທຶກເລື່ອງລາວໄວ້ໃນ ແຜ່ນຈາລຶກຫລາຍຊຸດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ— ໂມໄຊຢາຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນກະສັດ ແລະ ເປັນຜູ້ຮັກສາບັນທຶກ ແລະ ສົ່ງຂອງອື່ນໆ. ປະມານ 130-124 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

ມັນ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ "ຮຽນ ະພາ ສາທັງໝົດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນຄົນສະຫລາດ ແລະ ຈະໄດ້ຮູ້ກ່ຽວກັບຄຳທຳນາຍຊຶ່ງໄດ້ ເວົ້າອອກຈາກປາກຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ຊຶ່ງນຳມາໃຫ້ພວກເຂົາໂດຍພຣະ ຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງ.

1 ແລະ ບັດນີ້ບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງຕໍ່ໄປໃນ ທົ່ວ "ແຜ່ນດິນຂອງເຊຣາເຮັມລາ, ໃນບັນ ດາຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ຂຶ້ນກັບກະສັດເບັນຢາ ມິນ, ດັ່ງນັ້ນ ກະສັດເບັນຢາມິນຈຶ່ງປະສົບ ກັບສັນຕິສຸກຕະຫລອດລາຊາການຂອງ ເພິ່ນ.

3 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສິດສອນເຂົາເຈົ້າກ່ຽວ ກັບບັນທຶກ ຊຶ່ງມີຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກ ຫອງເຫລືອງ, ມີຄວາມວ່າ: ລູກເອີຍ, ພໍ ຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າຈື່ໄວ້ວ່າ ຖ້າຫາກບໍ່ມີ "ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງມີບັນທຶກຕ່າງໆ ແລະ ພຣະບັນຍັດເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພວກ ເຮົາຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານຢູ່ໃນ ະຄວາມໂງ່ຈ້າຫລ້າຫລັງຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້, ໂດຍບໍ່ຮູ້ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ ມີລູກຊາຍສາມຄົນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ ເຂົາເຈົ້າວ່າ ໂມໄຊຢາ, ຮີໂລຣຳ, ແລະ ຮີລາ

4 ເພາະມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ລີໂຮບັນພະ ບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຈະຈື່ຈຳເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ທັງໝົດ ເພື່ອສິດສອນລູກຫລານຂອງ ເພິ່ນນອກຈາກຈະເປັນໄປໂດຍຄວາມ

<p>17 ກ ແອວ 13:26. ຂ ແອວ 17:2-3. ຄ ມຣນ 9:4; ຄພ 121:41-43.</p>	<p>[ໂມໄຊຢາ] 1 1 ກ ອມນ 1:13. 2 ກ ມຊຢ 4:14-15; ຄພ 68:25, 28.</p>	<p>ຂ ມມ 9:32. 3 ກ ຄພ ແຜ່ນຈາລຶກ. ຂ ແອວ 37:8-9.</p>
--	---	---

ຊ່ວຍ ເຫລືອ ຈາກ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ເຫລົ່າ ນີ້; ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ຮັບການສິດສອນມາໃນ "ພາສາຂອງຊາວເອຢິບ ສະນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງອ່ານຕົວອັກສອນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ ແລະ ສິດສອນລູກຂອງເພິ່ນ, ໂດຍວິທີນີ້ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຈະສິດສອນລູກຫລານຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້, ແລະ ສະນັ້ນມັນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດ, ຈົນກະທັ້ງລົງມາເຖິງປະຈຸບັນນີ້.

5 ລູກເອີຍ ພໍ່ກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ຖືກ "ຮັກສາໄວ້ໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ ອ່ານ ແລະ ເຂົ້າໃຈ "ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະອົງ, ແລະ ມີພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງພວກເຮົາຢູ່ສະເໝີແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນວ່າບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຈະເລື່ອມໂຊມລົງຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ແລະ ພວກເຮົາກໍຈະເປັນຄືກັນກັບຊາວເລມັນພິມ້ອງຂອງພວກເຮົາຜູ້ບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງໝົດກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ຫລື ກໍບໍ່ເຊື່ອເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເລີຍເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດສອນ, ເພາະວ່າ "ຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົານັ້ນບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

6 ໄອ້ ລູກເອີຍ, ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກຈີ່ຈຳໄວ້ວ່າ ຄຳເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ ແລະ ບັນທຶກເຫລົ່ານີ້ກໍເປັນ "ຄວາມຈິງຄືກັນ. ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟກໍຄືກັນ, ຊຶ່ງມີບັນທຶກ ແລະ ຄຳກ່າວໄວ້ຈາກບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົານັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ເຂົາເຈົ້າໜີອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້, ແລະ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ;

ແລະ ພວກເຮົາສາມາດຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມແນ່ນອນນີ້ໄດ້ເພາະວ່າພວກເຮົາມີມັນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ.

7 ແລະ ບັດນີ້ລູກເອີຍ, ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກຈີ່ຈຳໄວ້ເພື່ອຈະ "ຄົ້ນຄວ້າຫາມັນຢ່າງພາກພຽນເພື່ອລູກຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກມັນ; ແລະ ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອລູກຈະໄດ້ "ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ຕາມ "ຄຳສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ.

8 ແລະ ກະສັດເປັນຢາມິນໄດ້ສິດສອນພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນອີກຫລາຍເລື່ອງ, ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກກະສັດເປັນຢາມິນສິດສອນລູກຂອງເພິ່ນຈົບແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ເຖົ້າແກ່ລົງ, ແລະ ເພິ່ນເຫັນວ່າໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ເພິ່ນຈະຕ້ອງເປັນໄປຕາມທາງຂອງມວນໂລກທັງປວງແລ້ວ; ສະນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງຄິດວ່າ ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ຈະມອບລາຊາອານາຈັກໃຫ້ແກ່ລູກຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຂອງເພິ່ນ.

10 ສະນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ໂມໄຊຢາມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເພິ່ນ; ແລະ ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມທີ່ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບລາວ, ມີຄວາມວ່າ: ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກປະກາດໄປທົ່ວແຜ່ນດິນຕໍ່ບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້ທັງໝົດ, ຫລື "ຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງໂມໄຊຢາຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ ເພາະວ່າໃນມື້ອື່ນພໍ່ຈະປະກາດຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງພໍ່ອອກຈາກປາກຂອງພໍ່

<p>4 ກ ຈສ—ປ 1:64. 5 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳພີທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້. ຂ ພບຍ 6:6-8. ຄ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>໘ ມຊຢ 10:11-17. 6 ກ 1 ນພ 1:3; 2 ນພ 33:10-11; ມຣນ 10:27. 7 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ. ຂ ມຊຢ 2:22;</p>	<p>ແອວ 50:20-22. ຄ ພສສ 122:6; 1 ນພ 2:20. ໘ ແອວ 9:12-14. 10 ກ ອມນ 1:14.</p>
--	--	--

ເອງວ່າລູກເປັນ ຶກະສັດ ແລະ ເປັນຜູ້ບົກ
ຄອງດູແລຜູ້ຄົນພວກນີ້, ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາປະທານ
ໃຫ້ພວກເຮົາ.

11 ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ພໍຈະຕັ້ງ ັຊີ່ໃຫ້
ແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ດີ
ເດັ່ນກວ່າຜູ້ຄົນທັງປວງ ເພາະວ່າອົງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳພາພວກເຂົາອອກມາຈາກ
ແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ພໍຈະເຮັດແນວ
ນີ້ ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນພາກພຽນໃນ
ການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ.

12 ແລະ ພໍ ຈະ ຕັ້ງ ັຊີ່ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຂົາ
ແລະ ຊື່ນັ້ນຈະບໍ່ຖືກລືບເລີຍ, ນອກຈາກຈະ
ເປັນ ັການລ່ວງລະເມີດເທົ່ານັ້ນ.

13 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ,
ພໍກ່າວກັບລູກວ່າ, ຖ້າຫາກຄົນພວກນີ້ ຊຶ່ງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປດປານທີ່ສຸດຈະຕົກໄປ
ສູ່ ັການລ່ວງລະເມີດ, ແລະ ກັບກາຍເປັນ
ຄົນຊົ່ວ ແລະ ຄົນຫລິ້ນຊູ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈະປ່ອຍປະພວກເຂົາ ແລະ ພວກເຂົາຈະ
ເປັນຄົນ ຶອ່ອນແອຄືກັນກັບພີ່ນ້ອງຂອງ
ພວກເຂົາ; ແລະ ພຣະອົງຈະບໍ່ ຶບົກປ້ອງ
ພວກເຂົາໂດຍອຳນາດອັນຫາທີ່ທຽບບໍ່ໄດ້
ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງຕໍ່ໄປດັ່ງ
ທີ່ພຣະອົງໄດ້ບົກປ້ອງບັນພະບຸລຸດຂອງ
ພວກເຮົາມາແຕ່ກ່ອນ.

14 ເພາະ ພໍກ່າວກັບ ລູກວ່າ, ຖ້າຫາກ
ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ແຕ່ພຣະທັດອອກມາເພື່ອຮັກ
ສາບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາແລ້ວທຸກໆ
ຄົນຕ້ອງຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນ,
ແລະ ຈະກັບກາຍເປັນຜູ້ເຄາະຮ້າຍຍ້ອນ

ຄວາມກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ.

15 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຫລັງຈາກກະສັດເບັນຢາມິນກ່າວຂໍຄວາມ
ເຫລົ່ານີ້ກັບລູກຊາຍຂອງເພິ່ນຈົບແລ້ວ, ຄື
ເພິ່ນໄດ້ມອບໝາຍການງານທັງໝົດຂອງ
ອານາຈັກໃຫ້ແກ່ລາວ.

16 ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ເພິ່ນຍັງໄດ້
ມອບໝາຍບັນທຶກ ຊຶ່ງຢູ່ໃນ ັແຜ່ນຈາລຶກ
ທອງເຫລືອງໃຫ້ແກ່ລາວອີກ; ແລະ ແຜ່ນ
ຈາລຶກຂອງນີໄຟ; ແລະ ຶດາບຂອງລາບານ
ແລະ ຶລູກກົມ ຫລື ເຂັມຂີ້ທິດ ຊຶ່ງໄດ້ນຳພາ
ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄປໃນຕົ້ນແຫ້ງ
ແລ້ງກັນດານ ຊຶ່ງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຕຽມໄວ້
ໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອ
ນຳພາເຂົາເຈົ້າອອກໄປຕາມຄວາມເອົາໃຈ
ໃສ່ ແລະ ຄວາມພາກພຽນທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້
ຖວາຍແດ່ພຣະອົງ.

17 ສະນັ້ນ, ເນື່ອງຈາກວ່າພວກເຂົາບໍ່ຊື່
ສັດ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ຫລື
ກ້າວໜ້າໃນການເດີນທາງ, ແຕ່ຖືກ ັໄລ່
ກັບຄືນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າບໍ່ພໍພຣະ
ໄທກັບພວກເຂົາ; ແລະ ສະນັ້ນ ພວກເຂົາ
ຈຶ່ງຖືກລົງໂທດດ້ວຍຄວາມອິດຢາກ ແລະ
ຄວາມທຸກຢາງແສນສາທັດ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້
ສຳນຶກເຖິງໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາ.

18 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ຄື ໂມໄຊຢາໄດ້ອອກໄປຕາມທີ່ບິດາຂອງ
ລາວສິ່ງ, ແລະ ປະກາດຕໍ່ຜູ້ຄົນທັງໝົດໃນ
ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາ
ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຂຶ້ນໄປຫາພຣະວິຫານ
ເພື່ອພັງຂໍຄວາມຊຶ່ງບິດາຂອງລາວຈະກ່າວ
ກັບພວກເຂົາ.

10 ຂ ມຊຢ 2:30.	ຂ ຮລມ 4:24-26.	ຄມ 1:13;
11 ກ ມຊຢ 5:8-12.	ຄ ຄພ 103:8-10.	ຄພ 17:1.
12 ກ ຄມພ ບາບ.	16 ກ ມຊຢ 1:3.	ຄ 1 ນພ 16:10.
13 ກ ຮສ 6:4-6.	ຂ 1 ນພ 4:8-19;	17 ກ 1 ນພ 18:12-13.

ບົດທີ 2

ກະສັດເປັນຢາມິນກ່າວຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ—
ເພິ່ນ ໄດ້ກ່າວ ເຖິງ ຄວາມ ສະເໝີພາບ,
ຄວາມຍຸດຕິ ທຳ, ຄວາມຊອບ ທຳ ຂອງ
ການບົກຄອງ—ເພິ່ນແນະນຳພວກເຂົາ
ໃຫ້ຮັບ ໃຊ້ກະສັດແຫ່ງສະຫວັນ—ຜູ້ທີ່ກະ
ບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຈະທົນກັບຄວາມເຈັບປວດ
ເໝືອນດັ່ງໄຟທີ່ບໍ່ຮູ້ມອດ. ປະມານ 124 ປີ
ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ
ຈາກໂມໄຊຢາກະທຳຕາມທີ່ບົດາຂອງລາວ
ໄດ້ສັ່ງລາວແລ້ວ, ແລະ ອອກໄປປະກາດ
ຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເພື່ອຜູ້ຄົນຈະໄດ້
ເຕົ້າໂຮມກັນຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເພື່ອ
ພວກເຂົາຈະໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາພຣະ ວິຫານ
ເພື່ອພັ້ງຄຳຊຶ່ງກະສັດເປັນຢາມິນຈະກ່າວ
ກັບພວກເຂົາ.

2 ແລະ ມັນ ມີ ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລາຍ,
ຫລາຍຈົນວ່ານັບບໍ່ຖ້ວນ; ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້
ເພີ່ມຫລາຍຂຶ້ນຈົນເຕັມແຜ່ນດິນ.

3 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາລູກສັດ "ໂຕ
ທຳອິດຂອງພວກເຂົາມານຳອີກ, ເພື່ອຈະ
ໄດ້ຖວາຍ ຂໍເຄື່ອງບູຊາ ແລະ "ເຄື່ອງເຜົາ
ຕາມກົດຂອງໂມເຊ;

4 ແລະ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ຖວາຍຄວາມຂອບ
ພຣະໂທແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະ
ເຈົ້າຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ຜູ້ໄດ້ນຳພວກ
ເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ
ຜູ້ໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີ
ຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ "ແຕ່ງ

ຕັ້ງຄົນທ່ຽງທຳໃຫ້ເປັນ ຜູ້ສອນຂອງພວກ
ເຂົາ, ແລະ ຄົນຊອບທຳຄົນໜຶ່ງໃຫ້ເປັນ
ກະສັດຂອງພວກເຂົາອີກ, ຜູ້ສະຖາປະນາ
ສັນຕິສຸກຂຶ້ນໃນ ພຣະເຈົ້າ, ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ,
ແລະ ຜູ້ສອນໃຫ້ພວກເຂົາ ຮັກສາພຣະບັນ
ຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ປີ
ຕິຍິນດີ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍ ຄວາມຮັກຕໍ່
ພຣະເຈົ້າ ແລະ ມະນຸດທັງປວງ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ
ພວກເຂົາຂຶ້ນມາຮອດພຣະວິຫານແລ້ວ,
ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນ,
ທຸກຄົນຢູ່ນຳ "ຄອບຄົວຂອງຕົນ, ຊຶ່ງມີເມຍ
ຂອງຕົນ, ແລະ ລູກຊາຍຂອງຕົນ ແລະ ລູກ
ສາວຂອງຕົນ, ແລະ ລູກຊາຍຂອງພວກ
ເຂົາ, ແລະ ລູກສາວຂອງພວກເຂົາ, ນັບຕັ້ງ
ແຕ່ລູກກົກຈົນເຖິງລູກຫລ້າ, ແຕ່ລະຄອບ
ຄົວແຍກຍ້າຍກັນຢູ່.

6 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນຂອງ
ຕົນອ້ອມຮອບພຣະວິຫານ, ທຸກຄົນຕັ້ງ
"ຜ້າເຕັ້ນຂອງຕົນໃຫ້ປະຕູຫັນໄປຫາພຣະ
ວິຫານເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຢູ່ໃນຜ້າ
ເຕັ້ນຂອງຕົນເອງ ແລະ ພັ້ງຂໍ້ຄວາມທີ່
ກະສັດເປັນຢາມິນຈະເວົ້າກັບພວກເຂົາ;

7 ເພາະຝູງຊົນນັ້ນມີຈຳນວນຢ່າງຫລວງ
ຫລາຍຈົນວ່າກະສັດເປັນຢາມິນບໍ່ສາມາດ
ສິດສອນພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ໃນເຂດກຳ
ແພງພຣະວິຫານ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໃຫ້ສ້າງ
ຫໍສູງຂຶ້ນບ່ອນໜຶ່ງເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຈະ
ໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມທີ່ເພິ່ນກ່າວກັບພວກເຂົາ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ
ເລີ່ມເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ຈາກຫໍສູງ;

2 3 ກ ປຖກ 4:4.
ຂ ຄມພ ເສຍສະລະ,
ການເສຍສະລະ.
ຄ 1 ນພ 5:9.
ງ 2 ນພ 25:24;
ແອວ 30:3; 34:13-14.

4 ກ ຄມພ ເອີ້ນ, ການ
ເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກ
ພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.
ຂ ມຊຢ 18:18-22.
ຄມພ ສອນ, ຜູ້
ສອນ, ຄູສອນ.

ຄ ອມນ 1:12-15.
ງ ຢຣ 15:10.
ຈ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.
5 ກ ຄມພ ຄອບຄົວ.
6 ກ ອພຍ 33:8-10.

ແລະ ບາງຄົນບໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມຂອງເພິ່ນເພາະຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງຜູ້ຊົນ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໃຫ້ຂຽນຂໍ້ຄວາມທີ່ເພິ່ນເວົ້າໄວ້ ແລະ ສົ່ງອອກໄປໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຂອງເພິ່ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຂໍ້ຄວາມຂອງເພິ່ນຄືກັນ.

9 ແລະ ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມທີ່ເພິ່ນ ັ້ເວົ້າ ແລະ ໄດ້ຂຽນໄວ້, ມີຄວາມວ່າ: ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ມາຊຸມນຸມກັນ, ພວກທ່ານຈະໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກທ່ານໃນມື້ນີ້ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກທ່ານຂຶ້ນມາບ່ອນນີ້ເພື່ອ ການມ່ວນຊື່ນກັບຂໍ້ຄວາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າ, ແຕ່ເພື່ອພວກທ່ານຈະ ັ້ເຊື່ອຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເປີດຫູຂອງພວກທ່ານເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຍິນ, ແລະ ເປີດ ັ້ໃຈຂອງພວກທ່ານເພື່ອພວກທ່ານຈະເຂົ້າໃຈ, ແລະ ເປີດ ັ້ຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານເພື່ອ ັ້ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າຈະເປີດເຜີຍອອກຕໍ່ສາຍຕາຂອງພວກທ່ານ.

10 ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກທ່ານຂຶ້ນມາບ່ອນນີ້ເພື່ອພວກທ່ານຈະ ັ້ຢ້ານກົວຂ້າພະເຈົ້າ, ຫລື ເພື່ອພວກທ່ານຈະຄິດວ່າ ຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າມະນຸດ.

11 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍຄືກັນກັບຕົວຂອງພວກທ່ານທີ່ຕ້ອງຂຶ້ນຢູ່ກັບຈຸດອ່ອນທຸກຢ່າງໃນຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຖືກເລືອກຈາກຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຮັບການ

ອະນຸຍາດຈາກພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນກະສັດ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງ ເໜືອຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແລະ ໄດ້ຮັບການຮັກສາ ແລະ ປົກປ້ອງໂດຍອຳນາດອັນຫາກໍປຽບບໍ່ໄດ້ຂອງພຣະອົງ, ທີ່ໃຫ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍສູດພະລັງ, ຄວາມນຶກຄິດ, ແລະ ກຳລັງ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.

12 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເໝືອນດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ໃຊ້ວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນການຮັບໃຊ້ພວກທ່ານ, ຈົນເຖິງເວລານີ້, ແລະ ບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາ ັ້ຄຳ ຫລື ເງິນ ຫລື ຂອງມືຄ່າຢ່າງໃດຈາກພວກທ່ານເລີຍ;

13 ທັງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກທ່ານຕ້ອງຖືກຄຸມຂັງຢູ່ໃນຄູກມິດ ຫລື ປ່ອຍໃຫ້ພວກທ່ານເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງກັນແລະກັນ, ຫລື ໃຫ້ພວກທ່ານຂ້າ, ຫລື ບັນສະດົມ, ຫລື ລັກມັກສິກ, ຫລື ຫລິ້ນຊື້; ຫລື ໃຫ້ພວກທ່ານເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃດໆ, ແລະ ໄດ້ສິດສອນພວກທ່ານໃຫ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງບັນຊາພວກທ່ານ—

14 ແ ມ່ນ ແຕ່ ຕົວ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກໍ ຍັງ ໄດ້ ັ້ເຮັດວຽກດ້ວຍມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງເພື່ອຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ພວກທ່ານ, ແລະ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຕ້ອງແບກພາລະການເສຍພາສີ, ແລະ ເພື່ອຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດເກີດກັບພວກທ່ານຊຶ່ງເປັນພາລະເຫລືອທີ່ຈະທົນໄດ້—ແລະ ຈາກເລື່ອງທັງໝົດຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມານີ້, ທ່ານທຸກຄົນເປັນພະຍານຢູ່ໃນມື້ນີ້.

<p>9 ກ ມຊຢ 8:3. ຂ ຄພ 6:12. ຄ ຄພ ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ. ງ ມຊຢ 12:27;</p>	<p>3 ນພ 19:33. ຈ ຄພ ຈິດໃຈ. ສ ຄພ ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ. 10 ກ ຄພ ຢ້ານກົວ,</p>	<p>ຄວາມຢ້ານກົວ. 12 ກ ກຈກ 20:33-34. 14 ກ 1 ກຮຫ 9:18.</p>
---	--	---

15 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄປເພື່ອອວດອ້າງ ທັງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບອກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເພື່ອກ່າວ ໂທດພວກທ່ານ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າມີ "ຈິດສຳນຶກອັນໃສສະອາດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າໃນມື້ນີ້.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປໃນການຮັບໃຊ້ພວກທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ປາດຖະໜາຈະອວດອ້າງ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້ານັ້ນເອງ.

17 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເພື່ອພວກທ່ານຈະຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບ "ບັນຍາ ເພື່ອພວກທ່ານຈະຮຽນຮູ້ວ່າ ເມື່ອພວກທ່ານ "ຮັບໃຊ້" ເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ ພວກທ່ານກໍຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານນັ້ນເອງ.

18 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າວ່າກະສັດຂອງພວກທ່ານ; ແລະ ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ພວກທ່ານເອີ້ນວ່າກະສັດຂອງພວກທ່ານ ໄດ້ທ່າງານ ເພື່ອຮັບໃຊ້ພວກທ່ານ, ແລ້ວພວກທ່ານຈະບໍ່ທ່າງານເພື່ອ "ຮັບໃຊ້" ຊຶ່ງກັນແລະກັນບໍ່?

19 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງອີກ, ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ທີ່ພວກທ່ານເອີ້ນວ່າກະສັດຂອງພວກທ່ານ ຜູ້ທີ່ໃຊ້ວັນເວລາຂອງເພິ່ນໃນການຮັບໃຊ້ພວກທ່ານ, ແລະ ຍັງຢູ່ໃນການຮັບ

ໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ສົມຄວນແລ້ວທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄຸນຄວາມດີຈາກພວກທ່ານ, ໂອ້ ພວກທ່ານຄວນຈະ "ຂອບພຣະໄທກະສັດແຫ່ງສະຫວັນຂອງພວກທ່ານຫລາຍປານໃດນໍ!

20 ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວກັບທ່ານທັງຫລາຍພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະຖວາຍຄວາມຂອບພຣະໄທ ແລະ "ສັນລະເສີນທັງໝົດ ຊຶ່ງທັງຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານມີອຳນາດເປັນເຈົ້າຂອງແຕ່ "ພຣະເຈົ້າຜູ້ໄດ້ສ້າງພວກທ່ານ, ແລະ ຮັກສາ, ແລະ ບົກປ້ອງພວກທ່ານມາແລ້ວ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານປີຕິຍິນດີ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານຢູ່ນຳກັນດ້ວຍສັນຕິສຸກ—

21 ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ສ້າງພວກທ່ານມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ແລະ ບົກປ້ອງພວກທ່ານແຕ່ລະມື້ໂດຍໃຫ້ພວກທ່ານຍືມລົມຫາຍໃຈ ເພື່ອພວກທ່ານຈະມີຊີວິດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ເຮັດຕາມ "ຈຸດປະສົງຂອງພວກທ່ານເອງ, ແລະ ຄໍ້າຂູພວກທ່ານແຕ່ລະມື້—ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍສຸດຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານ ແຕ່ພວກທ່ານກໍຍັງຄົງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ "ບໍ່ສົມຄ່າຢູ່.

22 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ທັງໝົດທີ່ພຣະອົງຕ້ອງການຈາກພວກທ່ານຄື ໃຫ້ "ຮັກສາ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງສັນຍາກັບພວກທ່ານວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ພວກ

<p>15 ກ ຄມພ ສຳນຶກ, ຄວາມສຳນຶກ.</p> <p>17 ກ ຄມພ ສະຕີບັນຍາ. ຂ ມທ 25:40; ຢກບ 1:27; ຄພ 42:29-31. ຄມພ ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້. ຄ ຄມພ ພີ່ນ້ອງ, ບຣະເດີ ຫລື</p>	<p>ອ້າຍນ້ອງ; ເອື້ອຍນ້ອງ.</p> <p>18 ກ ມທ 20:26-27.</p> <p>19 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ.</p> <p>20 ກ 1 ນພ 18:16. ຂ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ,</p>	<p>ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.</p> <p>21 ກ ຄມພ ອຳເພີໃຈ. ຂ ລກ 17:7-10. 22 ກ ລລວ 25:18-19; 2 ນພ 1:9. ຂ ຄມພ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>
--	--	--

ທ່ານ ຈະ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້; ແລະ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ເຄີຍ ະປຽນ ແປງ ໄປ ຈາກ ສິ່ງ ທີ່ ພຣະ ອົງ ຮັບ ສົ່ງ ໄວ້; ສະນັ້ນ, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ຈະ ະຮັກ ສາ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ ຈະ ປະ ທານ ພອນ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ທ່ານ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ຮຸ່ງ ເຮືອງ.

23 ແລະ ບັດ ນີ້ ປະ ການ ທຳ ອິດ ຄື ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສ້າງ ພວກ ທ່ານ ມາ, ແລະ ໄດ້ ປະ ທານ ຊີ ວິດ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ທ່ານ, ຍ້ອນ ເຫດ ນີ້ ພວກ ທ່ານ ຈຶ່ງ ເປັນ ໜີ້ ພຣະ ອົງ.

24 ແລະ ປະ ການ ທີ່ ສອງ ຄື ພຣະ ອົງ ຕ້ອງ ການ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ກະ ທຳ ຕາ ມທີ່ ພຣະ ອົງ ບັນ ຊາ ພວກ ທ່ານ ໄວ້; ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ເຮັດ ຕາ ມນີ້, ພຣະ ອົງ ຈະ ປະ ທານ ະພອນ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ໂດຍ ທັນ ທີ. ແລະ ສະ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ຈະ ຈ່າຍ ຄ່າ ຈ້າງ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ທ່ານ, ແລ້ວ ພວກ ທ່ານ ກໍ ຍັງ ຄົງ ເປັນ ໜີ້ ພຣະ ອົງ ຢູ່ ໃນ ຕອນ ນີ້ ແລະ ຕະ ຫລອດ ໄປ ບໍ່ ມີ ວັນ ສິ້ນ ສຸດ; ສະ ນັ້ນ, ພວກ ທ່ານ ຈະ ອວດ ອ້າງ ໄປ ເຮັດ ຫຍັງ?

25 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ຖາມ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ສາ ມາດ ເວົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ຕົວ ເອງ ໄດ້ ບໍ່? ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ຕອບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ບໍ່ ໄດ້. ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ສາ ມາດ ເວົ້າ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ມີ ຄ່າ ເທົ່າ ກັບ ຂີ້ ຝຸ່ນ; ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຖືກ ະສ້າງ ມາ ຈາກ ະຂີ້ ຝຸ່ນ ກໍ ຕາ ມ; ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ເປັນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຜູ້ ສ້າງ ພວກ ທ່ານ ມາ.

26 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນີ້, ຜູ້ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ເອີ້ນ ວ່າ ກະ ສັດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ກໍ ບໍ່ ດີ ໄປ ກວ່າ ຕົວ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ເລີຍ; ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມາ ຈາກ ະຂີ້ ຝຸ່ນ

ເໝືອນ ກັນ. ແລະ ພວກ ທ່ານ ເຫັນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຖົ້າ ແກ່, ແລະ ຮ່າງ ກາຍ ທີ່ ເປັນ ມະ ຕະ ນີ້ ກຳ ລັງ ຈະ ຖືກ ສົ່ງ ຄືນ ໃຫ້ ແກ່ ແຜ່ນ ດິນ ທີ່ ໃຫ້ ກຳ ເນີດ ມັນ ມາ.

27 ສະ ນັ້ນ, ເໝືອນ ດັ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ມາ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ໃຊ້ ພວກ ທ່ານ ໂດຍ ະເດີນ ໄປ ດ້ວຍ ຈິດ ສຳ ນິກ ອັນ ໃສ ສະ ອາດ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເປັນ ຍ້ອນ ແນວ ນີ້ ແລ້ວ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ມາ ຊຸມ ນຸມ ກັນ ຢູ່ ໃນ ເວລາ ນີ້ ກໍ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ມີ ຂໍ້ ຕຳ ນິ, ແລະ ເພື່ອ ະເລືອດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ຈະ ບໍ່ ມາ ຕິດ ຢູ່ ນຳ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເມື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢືນ ຢູ່ ເພື່ອ ຮັບ ການ ພິ ພາ ກສາ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ເລື່ອງ ທີ່ ພຣະ ອົງ ບັນ ຊາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄວ້ ກ່ຽວ ກັບ ພວກ ທ່ານ.

28 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ອີກ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ມາ ຊຸມ ນຸມ ກັນ ເພື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ະກຳ ຈັດ ເລືອດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ອອກ ຈາກ ອາ ພອນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃນ ໄລຍະ ເວລາ ນີ້ ຕອນ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກຳ ລັງ ຈະ ລົງ ໄປ ຫາ ຫລຸມ ຝັງ ສົບ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເພື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ລົງ ໄປ ດ້ວຍ ສັນ ຕິ ສຸກ, ແລະ ະວິນ ຍານ ທີ່ ເປັນ ອະ ມະ ຕະ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ເຂົ້າ ຮ່ວມ ກັບ ະຜູ້ ທີ່ ຮ້ອງ ເພງ ຢູ່ ເບື້ອງ ໜຶ່ງ ເພື່ອ ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ທ່ຽງ ທຳ.

29 ແລະ ຍິ່ງ ໄປ ກວ່າ ນັ້ນ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ອີກ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ມາ ຊຸມ ນຸມ ກັນ ນີ້ ເພື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ປະ ກາດ ແກ່ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ຜູ້ ສອນ ຫລື ເປັນ ກະ ສັດ ຂອງ

<p>22 ຄ ຄ 3:1-2. ງ ຄ 14:7; 58:2-3. 24 ກ ຄ ພ ພອນ, ໃຫ້ ພອນ, ເປັນ ພອນ.</p>	<p>25 ກ ຄ ພ ພ ສ້າງ, ການ ສ້າງ. ຂ ປ ຖກ 3:19; ຢຄ 2:21. 27 ກ ຄ ພ ພ ເດີນ, ເດີນ ໄປ ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ.</p>	<p>ຂ ຢຄ 1:19. 28 ກ ຢຄ 2:2. ຂ ຄ ພ ພ ວິນ ຍານ. ຄ ມ 7:7.</p>
---	---	---

ພວກທ່ານຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ;

30 ເພາະ ແມ່ນ ແຕ່ຕອນນີ້ຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ກໍສັ່ນສາຍຢ່າງຍິ່ງຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມເວົ້າກັບພວກທ່ານ; ແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງຄົ້າຊູຂ້າພະເຈົ້າໄວ້, ແລະ ຍອມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານ, ແລະ ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ປະກາດແກ່ພວກທ່ານ ໃນມື້ນີ້ວ່າ ໂມໄຊຢາລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເປັນກະສັດ ແລະ ເປັນຜູ້ປົກຄອງດູແລພວກທ່ານ.

31 ແລະ ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານເຮັດດັ່ງທີ່ພວກທ່ານໄດ້ເຮັດມາ ເໝືອນແຕ່ກ່ອນ. ພວກທ່ານໄດ້ຮັກສາບັນຍັດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ບັນຍັດຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງມາ, ແລະ ໄດ້ຮັບການຮັກສາບໍ່ໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກທ່ານ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫລື ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບຈາກລາວ, ພວກທ່ານຈະມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້, ແລະ ສັດຕູຂອງພວກທ່ານຈະບໍ່ມີອຳນາດ ເໝືອກວ່າພວກທ່ານເລີຍ.

32 ແຕ່, ໂອ້ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງລະວັງ ເພາະຢ້ານວ່າມັນຈະເກີດມີ "ການຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນໃນບັນດາພວກທ່ານ, ແລະ ພວກທ່ານຈົ່ງຢາສູ່ໄດ້ເລືອກເຊື່ອຟັງວິນຍານຊົ່ວ, ຊຶ່ງໂມໄຊຢາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຖິງ.

33 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີວິບັດຢ່າງໜຶ່ງຊຶ່ງກຳນົດໃຫ້ເກີດກັບຄົນທີ່ເລືອກເຊື່ອຟັງວິນ

ຍານນັ້ນ; ເພາະຖ້າຫາກເຂົາເລືອກເຊື່ອຟັງມັນ, ແລະ ຄົງຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຕາຍໃນບາບຂອງເຂົາແລ້ວ ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມຕົ້ມ "ຄວາມອັບປະໂຫຍດເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເອງ; ເພາະວ່າເຂົາຕ້ອງໄດ້ຮັບໂທດ ະອັນເປັນນິດທີ່ເປັນຄ່າຈ້າງຂອງເຂົາໂດຍການລ່ວງລະເມີດກົດຂອງພຣະເຈົ້າອັນເປັນການກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມຮູ້ຂອງເຂົາເອງ.

34 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານອີກວ່າ ບໍ່ມີໃຜເລີຍໃນບັນດາພວກທ່ານນອກຈາກເດັກນ້ອຍໆຂອງພວກທ່ານທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການສິດສອນກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າພວກທ່ານເປັນໝໍ້ມາຕະຫລອດການຕໍ່ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງພວກທ່ານທີ່ຈະຖວາຍທຸກສິ່ງທີ່ພວກທ່ານມີຢູ່ ແລະ ເປັນຢູ່ໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ຮັບການສິດສອນກ່ຽວກັບບັນທຶກ ຊຶ່ງມີການທຳນາຍທີ່ສາດສະດາບໍລິສຸດໄດ້ເວົ້າໄວ້ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ລີໄຮ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ;

35 ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ໄດ້ບອກຕະຫລອດມານັບຕັ້ງແຕ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຈົນເຖິງເວລານັ້ນາອີກ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເວົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາພວກເພິ່ນນຳອີກ; ສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເປັນສິ່ງຊອບທຳ ແລະ ເປັນຄວາມຈິງ.

36 ແລະ ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ຫລັງຈາກພວກທ່ານຮູ້ ແລະ ໄດ້ຮັບການສິດສອນໃນເລື່ອງທັງໝົດນີ້ແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຍັງຈະລ່ວງລະເມີດ ແລະ ເຮັດກົງກັນຂ້າມກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້, ພວກທ່ານຖອນຕົວ

32 ກ 3 ນຟ 11:29-30. 33 ກ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. ຂ ຄພ 19:6, 10-12.

ອອກ ໄປ ຈາກ ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຈົນ ວ່າ ມັນ ບໍ່ ມີ ບ່ອນ ໃດ ເລີຍ ໃນ ພວກ ທ່ານ ທີ່ ຈະ ສາມາດ ນຳ ພວກ ທ່ານ ໄປ ໃນ ທາງ ແຫ່ງ ບັນຍາ ເພື່ອ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ພອນ, ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ, ແລະ ຮັບ ການ ປົກ ປັກ ຮັກ ສາ—

37 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ຜູ້ ໃດ ທີ່ ກະທຳ ແບບ ນີ້, ຜູ້ ນັ້ນ ຍ່ອມ ອອກ ມາ ໃນ ການ ກະບົດ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ ຢ່າງ ເປີດ ເຜີຍ; ສະນັ້ນ, ເຂົາ ຈຶ່ງ ເລືອກ ເຊື່ອ ພັງ ວິນ ຍານ ຊົ່ວ ແລະ ກັບ ເປັນ ສັດ ຕູ ຕໍ່ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ທັງ ໝົດ; ສະນັ້ນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ບໍ່ ມີ ບ່ອນ ຢູ່ ໃນ ຕົວ ເຂົາ, ເພາະ ພຣະ ອົງ ຈະ ບໍ່ ສະ ຖິດ ຢູ່ ໃນ ວິ ຫານ ທີ່ ະ ບໍ່ ບໍລິ ສຸດ.

38 ສະນັ້ນ ຖ້າ ຫາກ ຄົນ ນັ້ນ ບໍ່ ກັບ ໃຈ ແລະ ຄົງ ຢູ່ ແລະ ຕາຍ ໂດຍ ເປັນ ສັດ ຕູ ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລ້ວ ະ ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ ແຫ່ງ ສະຫວັນ ຈະ ປຸກ ຈິດ ວິນ ຍານ ອັນ ເປັນ ອະ ມະ ຕະ ຂອງ ເຂົາ ໃຫ້ ຕື່ນ ຂຶ້ນ ມາ ຫາ ຄວາມ ຮູ້ ສຶກ ໃນ "ຄວາມ ຜິດ ທີ່ ຮຸນ ແຮງ ຂອງ ຕົນ ເອງ, ຊຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ເຂົາ ຖອຍ ອອກ ໄປ ຈາກ ທີ່ ປະ ທັບ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ອົກ ຂອງ ເຂົາ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ຮູ້ ສຶກ ຜິດ, ແລະ ຄວາມ ເຈັບ ປວດ, ແລະ ຄວາມ ທຸກ ທໍ ລະ ມານ, ຊຶ່ງ ປຽບ ເໝືອນ ດັ່ງ ໄຟ ທີ່ ບໍ່ ຮູ້ ມອດ, ຊຶ່ງ ແປວ ໄຟ ນັ້ນ ລອຍ ຂຶ້ນ ຢູ່ ຕະ ຫລອດ ການ ແລະ ຕະ ຫລອດ ໄປ.

39 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ "ຄວາມ ເມດ ຕາ ເລີຍ; ສະນັ້ນ ຊາ ຕາ ກຳ ໃນ ວາ ລະ ສຸດ ທ້າຍ

ຂອງ ເຂົາ ຄື ຄວາມ ທຸກ ທໍ ລະ ມານ ທີ່ ບໍ່ ມີ ວັນ ສິ້ນ ສຸດ.

40 ໂອ້, ພວກ ທ່ານ ຜູ້ ມີ ອາ ຍຸ ສູງ ທັງ ຫລາຍ, ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ຜູ້ ທຸ່ມ ແໜ້ນ, ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ຜູ້ ເປັນ ເດັກ ນ້ອຍ ຍຸງ ຜູ້ ທີ່ ສາມາດ ເຂົ້າ ໃຈ ຂໍ ຄວາມ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ຢ່າງ ແຈ່ມ ແຈ້ງ ເພື່ອ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ເຂົ້າ ໃຈ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ແທນ ພວກ ທ່ານ ເພື່ອ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຕື່ນ ຂຶ້ນ ມາ ຫາ "ຄວາມ ຊົງ ຈຳ ເຖິງ ສະ ພາບ ອັນ ເປັນ ຕາ ຢ້ານ ຂອງ ຄົນ ທີ່ ຕົກ ຢູ່ ໃນ ການ ລ່ວງ ລະ ເມີດ.

41 ແລະ ຍິ່ງ ໄປ ກວ່າ ນັ້ນ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ປາດ ຖະ ໜາ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ພິ ຈາ ລະ ນາ ເຖິງ ສະ ພາບ ອັນ ເປັນ ພອນ ແລະ "ຄວາມ ສຸກ ຂອງ ຄົນ ທີ່ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ. ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຂົາ ໄດ້ ະ ຮັບ ພອນ ທຸກ ຢ່າງ ທັງ ຝ່າຍ ໂລກ ແລະ ຝ່າຍ ວິນ ຍານ; ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ອົດ ທົນ ຢ່າງ "ຊື່ ສັດ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ແລ້ວ, ເຂົາ ຈະ ຖືກ ຮັບ ເຂົ້າ ສູ່ "ສະ ຫວັນ, ແລ້ວ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຢູ່ ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ສະ ພາບ ແຫ່ງ ຄວາມ ສຸກ ທີ່ ບໍ່ ມີ ວັນ ສິ້ນ ສຸດ. ໂອ້ ຈົ່ງ ຈື່ ຈຳ, ຈົ່ງ ຈື່ ຈຳ ໄວ້ ວ່າ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ; ເພາະ ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້.

ບົດ ທີ 3

ຄຳ ປາ ໄສ ຂອງ ກະ ສັດ ເປັນ ຢາ ມົນ ຕໍ່—ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ຊົງ ລິດ ອຳ ນາດ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຈະ

<p>37 ກ ມຊຢ 3:12; ຮລມ 8:24-25. ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. ຂ ແອວ 7:21. 38 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຂ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ.</p>	<p>ຄ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. 39 ກ ແອວ 34:8-9, 15-16. ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດ ຕາ, ຄວາມເມດຕາ. 40 ກ ແອວ 5:18. 41 ກ 4 ນຟ 1:15-18.</p>	<p>ຄມພ ຊິ້ນຊົມ, ຄວາມຊິ້ນຊົມ. ຂ ຄມພ ພອນ, ໃຫ້ ພອນ, ເປັນພອນ. ຄ ຄພ 6:13. ງ ຄມພ ສະຫວັນ.</p>
---	--	---

ປະຕິບັດຢູ່ໃນບັນດາປວງຊົນ—ໂລຫິດຈະ ໄຫລ ອອກມາ ຈາກທຸກຊຸມຊົນ ໃນຂະນະ ທີ່ພຣະອົງຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງໂລກ— ພຣະນາມຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະນຳ ຄວາມລອດມາໄດ້—ມະນຸດສາມາດປະ ຖິ້ມມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ ແລ້ວກາຍ ມາເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍຜ່ານ ການຊົດໃຊ້—ຄວາມທໍລະມານຂອງຄົນ ຊົ່ວຈະເປັນເໝືອນດັ່ງທະເລໄຟ ແລະ ມາດ. ປະມານ 124 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງພິມ້ອງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຕັ້ງໃຈ ພັງ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຍັງມີສິ່ງທີ່ຈະກ່າວ ກັບພວກທ່ານອີກ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະ ເຈົ້າມີເລື່ອງຈະບອກພວກທ່ານກ່ຽວກັບສິ່ງ ທີ່ຈະມາເຖິງ.

2 ແລະ ເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກພວກ ທ່ານນັ້ນ ແມ່ນກ່ຽວກັບ "ທູດອົງໜຶ່ງ ຊຶ່ງ ຈາກພຣະເຈົ້າມາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ຈັກ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ: ຈົ່ງຕື່ນເຖິດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕື່ນ ຂຶ້ນ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ເພິ່ນໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້າ ພະເຈົ້າ.

3 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງຕື່ນເຖິດ, ແລະ ຈົ່ງພັງຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະບອກທ່ານ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ມາເພື່ອປະກາດຂ່າວ "ອັນໜ້າຊື່ນຊົມແຫ່ງ ຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຕໍ່ທ່ານ.

4 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍືນຄຳອະ ທິຖານຂອງທ່ານແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ພິຈາລະ

ນາຄວາມຊອບທຳຂອງທ່ານ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ມາເພື່ອປະກາດກັບທ່ານວ່າ ທ່ານຈົ່ງປິຕິຍືນດີເຖິດ; ແລະ ວ່າໃຫ້ທ່ານ ປະກາດກັບຜູ້ຄົນຂອງທ່ານເພື່ອພວກເຂົາ ຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກເຊັ່ນດຽວກັນ.

5 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາຈະມາເຖິງ, ແລະ ຍັງອີກບໍ່ດົນ, ຊຶ່ງພ້ອມດ້ວຍອຳນາດຂອງ "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງ ໃຫຍ່, ຜູ້ຄອບຄອງ, ຜູ້ເປັນມາແລ້ວ ແລະ ເປັນຢູ່ຈາກຊົ່ວນິລັນດອນເຖິງຊົ່ວນິລັນ ດອນ ຈະສະເດັດຈາກສະຫວັນລົງມາຢູ່ ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ, ແລະ ຈະຢູ່ ໃນ ສູ່ຮ່າງກາຍທີ່ເຮັດດ້ວຍດິນໜຽວ, ແລະ ຈະສະເດັດອອກໄປໃນບັນດາມະນຸດ ແລະ ເຮັດ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນ ປີ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍ, ເຮັດໃຫ້ຄົນຕາຍຄົນ ມີຊີວິດ, ເຮັດໃຫ້ຄົນເປັຍລ່ອຍຢ່າງໄດ້, ຄົນ ຕາບອດເຫັນຮຸ່ງ, ແລະ ຄົນຫູໜວກໄດ້ຍືນ, ແລະ ປີ່ນປົວພະຍາດທຸກຢ່າງ.

6 ແລະ ພຣະອົງຈະຂັບໄລ່ "ຜີປີສາດ ຫລື ວິນຍານຊົ່ວທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງລູກຫລານ ມະນຸດໃຫ້ອອກໄປ.

7 ແລະ ແລ້ວພຣະອົງຈະອົດທົນຕໍ່ "ການ ລົ້ລວງ, ແລະ ຄວາມເຈັບປວດທາງຮ່າງ ກາຍ, ແລະ ອົດທົນຕໍ່ຄວາມ ສິ້ນເຂົ້າ, ຄວາມກະຫາຍນ້ຳ, ແລະ ຄວາມອິດເມື່ອຍ ຫລາຍກວ່າ ມະນຸດ ຈະ ສິ້ນໄດ້, ນອກ ຈາກຈະເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມເຈັບປວດຂອງພຣະອົງ ຈະໃຫຍ່ ຫລວງທີ່ສຸດຈົນ າໂລຫິດໄຫລອອກຈາກ ທຸກຊຸມຊົນ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ

3 2ກ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ.
 3ກ ລກ 2:10-11.
 5ກ ຄມພ ເຢໂຮວາ.
 ຂ ມຊຢ 7:27;
 ແອວ 7:9-13.
 ຄ ມທ 4:23-24;

ກຈກ 2:22;
 1 ນພ 11:31.
 ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ,
 ການມະຫັດສະຈັນ.
 6ກ ມຣກ 1:32-34.
 7ກ ຄມພ ລົ້ລວງ, ການລົ້ລວງ.

ຂ ມທ 4:1-2.
 ຄ ຄພ 19:15-18.
 ງ ອຊຢ 53:4-5.
 ຈ ລກ 22:44.

ຄວາມໜ້າກຽດຂັງຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.
 8 ແລະ ພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບພຣະນາມວ່າ
 "ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ະພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ,
 ະພຣະບິດາແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນ
 ໂລກ, ພຣະຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ; ແລະ
 ະມານດາຂອງພຣະອົງຈະມີຊື່ວ່າ ະມາຣິ.

9 ແລະ ແລ້ວພຣະອົງຈະສະເດັດໄປ
 ຫາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງເພື່ອ "ຄວາມລອດ
 ຈະໄດ້ມາເຖິງລູກຫລານມະນຸດ ເຖິງແມ່ນ
 ໂດຍທາງ ະສັດທາໃນພຣະນາມຂອງພຣະ
 ອົງ; ແລະ ເຖິງແມ່ນຫລັງຈາກທັງໝົດນີ້
 ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຈະຖືວ່າ ພຣະອົງເປັນ
 ມະນຸດທຳມະດາຜູ້ໜຶ່ງ, ແລະ ກ່າວວ່າມີ ະຜີ
 ສິ່ງຢູ່ໃນພຣະອົງ, ແລະ ຈະ ະຊ້ຽນຕີພຣະ
 ອົງ, ແລະ ຈະ ະຄຶງພຣະອົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງ
 ແຂນ.

10 ແລະ ໃນມື້ ະທິສາມພຣະອົງຈະ ະລຸກ
 ຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະ
 ອົງຈະປະທັບຢືນຢູ່ເພື່ອ ະພິພາກສາໂລກ;
 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ຈະເປັນໄປ
 ເພື່ອການພິພາກສາອັນຊອບທຳຈະໄດ້ມາ
 ເຖິງລູກຫລານມະນຸດ.

11 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ະໂລຫິດຂອງ
 ພຣະອົງ ຈະ ະຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງຄົນ
 ທີ່ ະຕົກໄປຍ້ອນການລ່ວງລະເມີດຂອງ

ອາດາມນຳອີກ, ຜູ້ທີ່ຕາຍໂດຍບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະ
 ປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບພວກເຂົາ,
 ຫລື ຜູ້ທີ່ເຮັດບາບ ະໂດຍບໍ່ຮູ້.

12 ແຕ່ວິບັດ, ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ຮູ້ວ່າຕົນ ະກະ
 ບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ! ເພາະຄວາມລອດຈະບໍ່ມາ
 ຫາຄົນແນວນັ້ນ ນອກຈາກຈະເປັນ ໂດຍ
 ທາງການກັບໃຈ ແລະ ມີສັດທາໃນ ະອົງ
 ພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

13 ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສາດ
 ສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງມາໃນບັນດາ
 ລູກຫລານມະນຸດທັງປວງ ເພື່ອປະກາດ
 ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກັບທຸກຕະກຸນ, ທຸກປະຊາ
 ຊາດ, ທຸກພາສາ, ຍ້ອນເຫດນີ້ຜູ້ໂດກຕາມ
 ທີ່ເຊື່ອວ່າ ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ, ຜູ້ນັ້ນ
 ຈະໄດ້ຮັບ ະການບົດບາບຂອງພວກເຂົາ,
 ແລະ ປີຕິຍົນດີດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຢາງຍິ່ງ,
 ແມ່ນແຕ່ ະຄືກັບວ່າພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາ
 ໃນບັນດາພວກເຂົາແລ້ວ.

14 ແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຍັງເຫັນວ່າ
 ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງເປັນຄົນແຂງຄໍ, ແລະ
 ພຣະອົງໄດ້ກຳນົດກົດໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາ,
 ແມ່ນແຕ່ ະກົດຂອງໂມເຊ.

15 ແລະ ເຄື່ອງໝາຍ, ແລະ ການແປກ
 ປະຫລາດ, ແລະ ະແບບຢາງ, ແລະ ເງົາ
 ຫລາຍຢາງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະແດງແກ່ພວກ

<p>8 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະບຸດ. ຂ ແອວ 7:10. ຄ ຮລມ 14:12; 3 ນຟ 9:15. ງ ມຫ 1:16; 1 ນຟ 11:14-21. ຈ ຄມພ ມາຣິ, ມານດາ ຂອງພຣະເຢຊູ. 9 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ. ຂ ຄມພ ສັດທາ. ຄ ຢຮ 8:48. ງ ມຮກ 15:15.</p>	<p>ຈ ລກ 18:33; 1 ນຟ 19:10; 2 ນຟ 10:3. ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ. 10 ກ ມຫ 16:21; 2 ນຟ 25:13; ຮລມ 14:20-27. ຂ ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະ ຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ຄ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິ ພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ. 11 ກ ຄມພ ເລື່ອດ, ໂລຫິດ. ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. ຄ ຄມພ ການຕົກຂອງ</p>	<p>ອາດາມ ແລະ ເອວາ. ງ 2 ນຟ 9:25-26. 12 ກ ມຊຢ 2:36-38; ຮລມ 8:25. ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. ຂ ຄມພ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. 13 ກ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. ຂ 2 ນຟ 25:24-27; ຈຮ 1:11. 14 ກ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. 15 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ຮູບແບບ ຫລື ເຄື່ອງ ໝາຍເຖິງພຣະຄຣິດ.</p>
--	---	--

ເຂົາກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ; ແລະ ສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຈະເວົ້າກັບພວກ ເຂົາກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ ນຳອີກ; ແຕ່ພວກເຂົາກໍເຮັດໃຈ ແຂງກະ ດ້າງຢູ່ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ະກົດຂອງໂມເຊ ບໍ່ມີຜົນອັນໃດເລີຍນອກຈາກຈະເປັນໂດຍ ທາງການຊົດໃຊ້ດ້ວຍໂລຫິດຂອງພຣະອົງ ເທົ່ານັ້ນ.

16 ແລະ ເຖິງແມ່ນ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ະເດັກນ້ອຍໆເຮັດບາບໄດ້ ພວກເຂົາຈະ ລອດບໍ່ໄດ້; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກ ທ່ານວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ ະຮັບພອນແລ້ວ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເໝືອນດັ່ງເຊັ່ນໃນອາດາມ ໂດຍທຳມະຊາດເຂົາຕົກ, ເຖິງແມ່ນເປັນ ເຊັ່ນນັ້ນ ໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດກໍຊົດໃຊ້ ແທນບາບຂອງພວກເຂົາ.

17 ແລະ ຍິ່ງກວ່ານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບພວກທ່ານວ່າ ຈະ ະບໍ່ມີນາມອື່ນໃດໃຫ້ ໄວ້ ຫລື ທາງອື່ນໃດ ຫລື ວິທີໃດທີ່ ະຄວາມ ລອດຈະມາຫາລູກຫລານມະນຸດໄດ້ ນອກ ຈາກໃນ ແລະ ໂດຍພຣະນາມຂອງ ະພຣະ ຄຣິດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງ ໃຫຍ່.

18 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ອົງພິ ພາກ ສາ ແລະ ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງທຸ່ງ ທຳກັບທຸກຄົນ; ແລະ ເດັກແດງທາລົກທີ່ ເສຍຊີວິດນັ້ນບໍ່ໄດ້ຕາຍເລີຍ; ມະນຸດຈະ ກິນຄວາມອັບປະໂຫຍດເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນ

ຍານຂອງຕົນ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ຖ່ອມ ຕົວ ແລະ ະກາຍເປັນຄືກັນກັບເດັກນ້ອຍໆ, ແລະ ເຊື່ອວ່າຄວາມລອດມີມາແລ້ວ ແລະ ມີຢູ່ ແລະ ຈະມາເຖິງໃນ ແລະ ໂດຍໂລຫິດ ທີ່ ະຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່.

19 ເພາະມະນຸດທີ່ມີ ະຈິດໃຈທຳມະດາ ເປັນສັດຕູກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເປັນມາແລ້ວ ຕັ້ງແຕ່ ະການຕົກຂອງອາດາມ, ແລະ ຈະ ເປັນໄປຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດ ໄປ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ພວກເຂົາຈະ ະຍອມຕໍ່ ການຊັກຈູງຂອງ ະພຣະວິນຍານສັກສິດ, ແລະ ປະຖິ້ມມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ ແລະ ກາຍມາເປັນ ະໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍການຊົດໃຊ້ຂອງອົງພຣະຄຣິດ, ແລະ ກາຍເປັນຄືກັນກັບ ະເດັກນ້ອຍ, ບອກລອນ ສອນງ່າຍ, ອ່ອນໂຍນ, ຖ່ອມຕົວ, ອົດທົນ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ, ເຕັມໃຈໃນທຸກສິ່ງ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະໃຫ້ ເກີດກັບພວກເຂົາ, ເໝືອນດັ່ງເດັກນ້ອຍ ຍິນຍອມຕໍ່ບົດຂອງຕົນ.

20 ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າ ກັບພວກທ່ານວ່າ ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອ ະຄວາມຮູ້ເລື່ອງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ຈະແຜ່ໄປທົ່ວ ະທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະ ກູນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ.

21 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອເວລານັ້ນມາເຖິງ ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ ະບໍ່ມີຂໍ້ຕຳນິຕໍ່ພຣະພັກ

15 ຂ ມຊຍ 13:27-32.
16 ກ ຄມພ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ.
ຂ ມຣນ 8:8-9.
17 ກ ກຈກ 4:10-12;
2 ນຟ 31:21.
ຂ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ.
ຄ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—
ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ.
18 ກ ມທ 18:3.

ຂ ມຊຍ 4:2;
ຮລມ 5:9.
19 ກ 1 ກຣທ 2:11-14;
ມຊຍ 16:2-3.
ຄມພ ມະນຸດທີ່ມີຈິດ
ໃຈທຳມະດາ.
ຂ ຄມພ ການຕົກຂອງ
ອາດາມ ແລະ ເອວາ.
ຄ 2 ຂຄ 30:8.
ງ ມຣນ 10:4-5.

ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
ຈ ຄມພ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ສ 3 ນຟ 9:22.
20 ກ ຄພ 3:16.
ຂ ຄມພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່.
21 ກ ຄມພ ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້
ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມ
ຮັບຜິດຊອບ.

ຂອງພຣະເຈົ້າ ນອກຈາກຈະເປັນດັ່ງເດັກນ້ອຍໆ, ພຽງແຕ່ໂດຍການກັບໃຈ ແລະ ມີສັດທາໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່.

22 ແລະ ເຖິງແມ່ນໃນເວລານີ້ ເມື່ອພວກທ່ານສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງພວກທ່ານເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາພວກທ່ານ, ຈົນຮອດເວລານັ້ນ ຈະພົບວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ມີຂໍ້ຕຳນິອົກຕໍ່ໄປ ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຽງແຕ່ ຕາມຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກທ່ານເທົ່ານັ້ນ.

23 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຄຳຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ.

24 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ຄຳເຫລົ່ານັ້ນຈະຍືນເປັນປະຈັກພະຍານທີ່ແຈ່ມແຈ້ງຕໍ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ໃນວັນພິພາກສາ; ຊຶ່ງແຕ່ລະຄົນ ຈະຖືກພິພາກສາຕາມຄຳເຫລົ່ານັ້ນ ຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ບໍ່ວ່າດີ ຫລື ຊົ່ວ.

25 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ຊົ່ວ ພວກເຂົາຈະຖືກສົ່ງໄປຫາ "ຄວາມຫລັງອັນເປັນຕາຍຳນກ່ຽວກັບຄວາມຜິດ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດ ຊັ່ງຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ ຖອຍ ອອກໄປ ຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄປຫາສະພາບແຫ່ງ ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຄວາມທໍລະມານທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ຊຶ່ງຈາກນັ້ນພວກເຂົາຈະກັບມາອີກບໍ່ໄດ້; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກິນຄວາມອັບປະໂຫຍດເຂົ້າໄປສູ່ຈິດວິນ

ຍານຂອງພວກເຂົາແລ້ວ.

26 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ຕື່ມຈາກຈອກແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ຊຶ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳນັ້ນປະຕິເສດພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ດັ່ງທີ່ປະຕິເສດບໍ່ໄດ້ວ່າ "ອາດາມຈະຕົກເພາະການຮັບສ່ວນ ະພາກໂມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມນັ້ນ; ສະນັ້ນ, ຄວາມເມດຕາຈະມີສິດເໜືອພວກເຂົາອີກບໍ່ໄດ້ຕະຫລອດການ.

27 ແລະ "ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກເຂົາຈະເປັນເໝືອນດັ່ງ ະທະເລໄຟ ແລະ ມາດ ຊຶ່ງແປວໄຟນັ້ນບໍ່ຮູ້ຈັກມອດ ແລະ ຄວັນມັນລອຍຂຶ້ນຢູ່ຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນີ້. ອາແມນ.

ບົດທີ 4

ຄຳ ປາ ໄສ ຂອງ ກະສັດເບັນຢາມິນຕໍ່— ຄວາມລອດມາເຖິງ ເພາະການຊົດໃຊ້— ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າເພື່ອຈະໄດ້ລອດ—ໄດ້ຮັບການບົດບາບຂອງທ່ານຜ່ານຄວາມຊື່ສັດ—ໃຫ້ເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານແກ່ຄົນຍາກຈົນ—ໃຫ້ກະທຳທຸກຢ່າງດ້ວຍບັນຍາ ແລະ ໃຫ້ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ. ປະມານ 124 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອກະສັດເບັນຢາມິນເວົ້າຂໍຄວາມຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ຮັບມອບໝາຍຈາກທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົບແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ກວາດສາຍຕາໄປຮອບໆເບິ່ງຝູງຊົນ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງພວກເຂົາລົ້ມຢູ່ກັບພື້ນດິນເພາະ "ຄວາມ

<p>25 ກ ແອວ 5:18; 12:14-15. ຂ ມມ 8:38. 26 ກ ມມ 9:12. ຂ ປຖກ 3:1-12; 2 ນຟ 2:15-19;</p>	<p>ແອວ 12:21-23. ຄ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດ ຕາ, ຄວາມເມດຕາ. 27 ກ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ.</p>	<p>ຂ 2 ນຟ 9:16; ຢຄ 6:10; ຄພ 76:36. 4 1 ກ ຄມພ ຢ້ານກົວ, ຄວາມຢ້ານກົວ.</p>
--	---	--

ຍ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເກີດກັບພວກເຂົາແລ້ວ.

2 ແລະ ພວກເຂົາ ເຫັນ ຕົວ ເອງ ຢູ່ ໃນ ສະພາບ ແຫ່ງ "ກາມມະລິນ, ເຖິງແມ່ນມີ ຄຸນຄ່າ ະນ້ອຍກວ່າ ຂີ້ ຝຸນ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ. ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດຮ້ອງອອກມາ ເປັນສຽງດຽວກັນວ່າ: ໂອ້ ຂໍຊົງໂປດເມດຕາ ແລະ ໂປດໃຊ້ໂລຫິດທີ່ "ຊົດໃຊ້ຂອງພຣະ ຄຣິດ ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ ອະໄພຈາກບາບຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ເພື່ອໃຈຂອງພວກຂ້ານ້ອຍຈະຖືກເຮັດໃຫ້ ບໍລິສຸດ; ເພາະພວກຂ້ານ້ອຍເຊື່ອໃນພຣະ ເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ ະສ້າງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ທຸກຢ່າງ; ຜູ້ຈະສະເດັດລົງມາໃນທ່າມກາງ ລູກຫລານມະນຸດ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ ຈາກ ພວກເຂົາ ໄດ້ເວົ້າຂໍ ຄວາມນີ້ແລ້ວ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍໄດ້ ສະເດັດມາເທິງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາ ກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບ "ການບົດບາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໂດຍ ຄວາມສະຫງົບ ໃນ ະຈິດສຳນຶກ, ເພາະ ະສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພວກເຂົາມີຢູ່ໃນ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ຜູ້ຈະສະເດັດມາຕາມຂໍ້ ຄວາມ ຊຶ່ງກະສັດເປັນຢາມິນໄດ້ກ່າວກັບ ພວກເຂົາ.

4 ແລະ ກະສັດເປັນຢາມິນໄດ້ເປີດປາກ ອີກ ແລະ ເລີ່ມກ່າວກັບພວກເຂົາ, ມີຄວາມ ວ່າ: ເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພີ່ນ້ອງ

ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ຍາດ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຕັ້ງໃຈພັງອີກ ເພື່ອພວກ ທ່ານຈະໄດ້ຍິນ ແລະ ເຂົ້າໃຈຂໍ້ຄວາມທີ່ ຍິ່ງເຫລືອຢູ່ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກ ທ່ານ.

5 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ ຖ້າ ຫາກ ຄວາມຮູ້ເຖິງ ພຣະ ກະລຸນາທີ່ຄຸນ ຂອງ "ພຣະເຈົ້າ ໃນ ເວລານີ້ ບຸກພວກທ່ານໃຫ້ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມ ບໍ່ມີຫຍັງ ແລະ ສະພາບທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ຄວາມຕົກຕໍ່າຂອງພວກທ່ານແລ້ວ—

6 ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານອີກວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານມາ "ຮູ້ເລື່ອງພຣະກະລຸ ນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ອຳນາດອັນ ຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມ ສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມອົດທົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມ ອົດກັ້ນ ຂອງພຣະອົງ ທີ່ມີ ຕໍ່ລູກຫລານ ມະນຸດ; ແລະ ະການຊົດໃຊ້ນຳອີກ ຊຶ່ງຕຽມ ໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ ະການວາງຮາກຖານຂອງ ໂລກ, ເພື່ອ ໂດຍການນັ້ນຄວາມລອດຈະ ໄດ້ມາເຖິງຄົນທີ່ ະວາງໃຈຂອງຕົນໃນພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພາກພຽນໃນການຮັກສາ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ດຳເນີນຕໍ່ ໄປໃນສັດທາເຖິງແມ່ນຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງຊີ ວິດຂອງພວກເຂົາ, ຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງຊີ ວິດຂອງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະນີ້—

7 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ມີຄືຄົນທີ່ໄດ້ຮັບ ຄວາມລອດ ໂດຍຜ່ານທາງການຊົດໃຊ້ ຊຶ່ງມີຕຽມໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກ

<p>2 ກ ຄມພ ກາມມະລິນ. ຂ ຮລມ 12:7-8. ຄ ມຊຍ 3:18; ຮລມ 5:9. ງ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. 3 ກ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ສຳນຶກ, ຄວາມສຳນຶກ. ຄ ຄມພ ສັດທາ. 5 ກ ມຊ 1:10. 6 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.</p>	<p>ຄ ມຊຍ 15:19. ງ ພສສ 36:7; 2 ນພ 22:2; ຮລມ 12:1. ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.</p>
---	---	--

ຖານ ຂອງ ໂລກ ເພື່ອ ມະນຸດ ຊາດ ທັງ ປວງ, ຊຶ່ງ ເຄີຍ ເປັນ ຢູ່ ມາ ຕັ້ງ ແຕ່ "ການ ຕົກ ຂອງ ອາດາມ, ຫລື ທີ່ ເປັນ ຢູ່, ຫລື ທີ່ ຈະ ເປັນ ຢູ່, ຕໍ່ ໄປ ເຖິງ ແມ່ນ ຈົນ ເຖິງ ຄາວ ສິ້ນ ສຸດ ໂລກ.

8 ແລະ ນີ້ ຄື ເສັ້ນ ທາງ ຊຶ່ງ ຄວາມ ລອດ ຈະ ມາ ເຖິງ. ແລະ "ບໍ່ ມີ ຄວາມ ລອດ ອື່ນ ຊຶ່ງ ມະນຸດ ຈະ ລອດ ໄດ້ ນອກ ຈາກ ຄວາມ ລອດ ນີ້ ຊຶ່ງ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ບອກ ພວກ ທ່ານ ໄວ້; ທັງ ບໍ່ ມີ ເງື່ອນ ໄຂ ໃດ ຊຶ່ງ ຕາມ ນັ້ນ ມະນຸດ ຈະ ລອດ ໄດ້ ເວັ້ນ ເສຍ ແຕ່ ເງື່ອນ ໄຂ ຊຶ່ງ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ບອກ ພວກ ທ່ານ ແລ້ວ.

9 ຈົ່ງ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ເຈົ້າ; ຈົ່ງ ເຊື່ອ ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເປັນ ຢູ່, ແລະ ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສ້າງ ທຸກ ສິ່ງ, ທັງ ໃນ ສະ ຫວັນ ແລະ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ; ຈົ່ງ ເຊື່ອ ວ່າ ພຣະ ອົງ ມີ "ຄວາມ ສະ ຫລຽວ ສະ ຫລາດ ແລະ ອຳນາດ ທັງ ໝົດ ທັງ ໃນ ສະ ຫວັນ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ; ຈົ່ງ ເຊື່ອ ວ່າ ມະນຸດ ບໍ່ ຈະ ເຂົ້າ ໃຈ ທຸກ ຢ່າງ ຊຶ່ງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ໃຈ ໄດ້.

10 ແລະ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ, ຈົ່ງ ເຊື່ອ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຕ້ອງ "ກັບ ໃຈ ຈາກ ບາບ ຂອງ ພວກ ທ່ານ, ແລະ ປະ ຖິ້ມ ມັນ ແລະ ຖ່ອມ ຕົວ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ; ແລະ ທູນ ຂໍ ດ້ວຍ ໃຈ ຈິງ ໃຫ້ ພຣະ ອົງ ຈະ ອະ ໄພ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ; ແລະ ບັດ ນີ້, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ຈະ ເຊື່ອ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ໃຫ້ ເບິ່ງ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຈະ ເຮັດ ຕາມ ນັ້ນ.

11 ແລະ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ດັ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ

ມາ ກ່ອນ ແລ້ວ ວ່າ ເມື່ອ ພວກ ທ່ານ ມາ ເຖິງ ຄວາມ ຮູ້ ເລື່ອງ ລັດ ສະ ພິ ພາບ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຫລື ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ຮູ້ ເຖິງ ພຣະ ກະ ລຸນາ ທີ່ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ "ຊົມ ລົດ ຊາດ ຄວາມ ຮັກ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ະ ການ ບົດ ບາບ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ຊຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ເກີດ ມີ ຄວາມ ຊື່ນ ຊົມ ຢ່າງ ລົ້ນ ເຫລືອ ໃນ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ແລ້ວ, ເຖິງ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຍັງ ຢາກ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ຈົ່ງ ຈຳ ແລະ ເກັບ ໄວ້ ໃນ ຄວາມ ຊົງ ຈຳ ສະ ເໝີ ເຖິງ ຄວາມ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ກັບ "ຄວາມ ບໍ່ ມີ ຄ່າ ຫຍັງ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ເອງ, ແລະ "ພຣະ ກະ ລຸນາ ທີ່ ຄຸນ ແລະ ຄວາມ ອົດ ກັ້ນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ທີ່ ມີ ຕໍ່ ພວກ ທ່ານ ເປັນ ຜູ້ ບໍ່ ມີ ຄ່າ ຄວນ, ແລະ ຈົ່ງ ຖ່ອມ ຕົວ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ເຖິງ ແມ່ນ ເຖິງ ສ່ວນ ເລິກ ແຫ່ງ "ຄວາມ ຖ່ອມ ຕົວ ໂດຍ "ເອີ້ນ ຫາ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ທຸກ ນີ້, ແລະ ຍືນ ຢູ່ ຢ່າງ ໝັ້ນ ຄົງ ຢູ່ ໃນ ສັດ ທາ ຂອງ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ມາ ເຖິງ, ຊຶ່ງ ໄດ້ ເວົ້າ ໄວ້ ຈາກ ປາກ ຂອງ ທູດ ເອງ.

12 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້ ພວກ ທ່ານ ຈະ ບໍ່ ຕິ ຍິນ ດີ ຢູ່ ສະ ເໝີ ແລະ ຈະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ "ຄວາມ ຮັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ການ ບົດ ບາບ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ຈະ ມີ ຢູ່ ສະ ເໝີ; ແລະ ພວກ ທ່ານ ຈະ ເຕີບ ໂຕ ໃນ ຄວາມ ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ແລະ ໃນ ລັດ ສະ ພິ ພາບ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຜູ້ ສ້າງ ພວກ ທ່ານ, ຫລື ໃນ ຄວາມ ຮູ້ ເຖິງ ສິ່ງ ທີ່ ທັງ ທ່າ ແລະ ຈິງ.

<p>7 ກ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ. 8 ກ ກຈກ 4:12; 2 ນພ 31:21; ມຊຢ 3:17. 9 ກ ຣມ 11:33-34; ຢຄ 4:8-13. ຂ ອຊຢ 55:9. 10 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.</p>	<p>ຂ ຄພ 61:2. ຄ ມທ 7:24-27. ງ 2 ນພ 31:19-21. 11 ກ ແອວ 36:24-26. ຂ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. ຄ ມຊ 1:10. ງ ອພຍ 34:6; ມຣນ 8:3.</p>	<p>ຈ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ. ສ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. 12 ກ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ. ຂ ມຊຢ 4:26; ແອວ 4:13-14; 5:26-35; ຄພ 20:31-34.</p>
--	--	---

13 ແລະ ພວກທ່ານຈະບໍ່ມີຈິດໃຈທີ່ຈະເຮັດສິ່ງອັນຕະລາຍໃຫ້ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ແຕ່ຈະຢູ່ນຳກັນ ຯຢາງສັນຕິ, ແລະ ມອບໃຫ້ທຸກຄົນຕາມທີ່ເຂົາຄວນຈະໄດ້ຮັບ.

14 ແລະ ພວກທ່ານຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ ລູກຫລານຂອງພວກທ່ານທົ່ວໂຫຍ ຫລື ເບື້ອຍເປົ່າ; ທັງພວກທ່ານຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາລ່ວງລະເມີດກົດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ະຕໍ່ສູ້ ແລະ ຜິດຖຽງກັນ, ແລະ ຮັບໃຊ້ມານຜູ້ເປັນນາຍຂອງບາບ, ຫລື ຜູ້ເປັນວິນຍານຊົ່ວ ຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເວົ້າເຖິງ ຊຶ່ງມັນເປັນສັດຕູກັບຄວາມຊອບທຳທັງປວງ.

15 ແຕ່ພວກທ່ານຈະ ັສິດສອນໃຫ້ພວກເຂົາ ະເດີນໃນ ເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມມີສະຕິສຳປະສັນຍະ; ພວກທ່ານຈະສິດສອນໃຫ້ພວກເຂົາ ະຮັກກັນ ແລະ ຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ.

16 ແລະ ພ້ອມນີ້ຕົວພວກທ່ານເອງຈະ ັຊ່ວຍເຫລືອຄົນທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ; ພວກທ່ານຈະໃຫ້ເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານ ແກ່ຄົນທີ່ຂັດສົນ; ແລະ ພວກທ່ານຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ ະຄົນຂໍທານຂໍທ່ານໂດຍຜິດຫວັງ, ແລະ ໄລ່ເຂົາອອກໄປໃຫ້ຕາຍ.

17 ບາງທີພວກທ່ານອາດຈະ ັເວົ້າວ່າ: ຄົນ ນີ້ນຳຄວາມທຸກ ຍາກມາ ສູ່ ຕົນເອງ; ສະນັ້ນ, ເຮົາຈະ ຍັບ ຍັ້ງມືຂອງເຮົາໄວ້, ແລະ ຈະບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າຂອງ ຫລື ບໍ່ໃຫ້ອາຫານຂອງເຮົາແກ່ເຂົາເພື່ອວ່າເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ທຸກທໍລະມານ ເພາະ ໂທດຂອງເຂົານັ້ນທ່ຽງ

ທຳແລ້ວ—

18 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ໂອ້ ມະນຸດ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກະທຳເຊັ່ນນີ້ ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມມີເຫດຜົນສຳຄັນທີ່ຈະກັບໃຈ; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ໃນສິ່ງທີ່ເຂົາກະທຳໄປ ເຂົາຍ່ອມຕາຍຕະຫລອດການ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ສິ່ງໃດເລີຍໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

19 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ ເປັນຄົນ ຂໍທານທັງໝົດບໍ່? ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ອາໄສພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນ, ເພື່ອເຂົ້າຂອງທັງໝົດ ຊຶ່ງພວກເຮົາມີຢູ່ເພື່ອອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ແລະ ເພື່ອຄຳ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ເພື່ອຂອງມີຄ່າທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາມີຢູ່ທຸກຊະນິດບໍ່?

20 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຖິງແມ່ນໃນເວລານີ້, ພວກທ່ານກໍເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະອົງຢູ່, ເພື່ອທູນຂໍການປົດບາບຂອງພວກທ່ານ. ແລະ ພຣະອົງຈະປ່ອຍໃຫ້ພວກທ່ານຂໍໂດຍຜິດຫວັງບໍ່? ບໍ່ເລີຍ; ພຣະອົງໄດ້ເຫພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງພວກທ່ານ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກທ່ານເຕັມໄປດ້ວຍ ັຄວາມສຸກ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ປາກຂອງພວກທ່ານຢຸດຈົນພວກທ່ານຫາຄຳເວົ້າມາເວົ້າບໍ່ໄດ້, ເພາະຄວາມຊື່ນຊົມຂອງພວກທ່ານນັ້ນລົ້ນເຫລືອ.

21 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າຜູ້ໄດ້ສ້າງພວກທ່ານມາ, ຜູ້ທີ່ພວກທ່ານອາໄສເພື່ອຊີວິດ ແລະ ເພື່ອທຸກສິ່ງທີ່ພວກທ່ານເຄີຍມີ ແລະ ມີຢູ່ນີ້, ໄດ້ປະທານສິ່ງໃດກໍ

13 ກ ຄມພ ຄົນທີ່ສ້າງຄວາມສະຫງົບສຸກ.	ຄມພ ສອນ, ຜູ້ສອນ, ຄູສອນ.	ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້. 2 ພບຍ 15:7-11;
14 ກ 1 ຕມທ 5:8; ຄພ 83:4.	ຂ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ.	ສພສ 21:13; ອຊຍ 10:1-2.
ຂ ຄມພ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ.	ຄ ມຊຢ 18:21.	17 ກ ສພສ 17:5.
15 ກ ຄພ 68:25-28; ມຊ 6:58.	16 ກ ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ;	20 ກ ຄມພ ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ.

ຕາມທີ່ພວກທ່ານຂໍດ້ວຍສັດທາ, ໂດຍເຊື່ອວ່າພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບ, ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ, ໂອ້ ແລ້ວພວກທ່ານຄວນຈະ "ໃຫ້ເຂົ້າຂອງທີ່ພວກທ່ານມີໃຫ້ກັນພຽງໃດ.

22 ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານ "ຕັດສິນຄົນທີ່ຂໍສິ່ງຂອງຈາກພວກທ່ານເພື່ອເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ, ແລະ ກ່າວໂທດເຂົາແລ້ວ, ການກ່າວໂທດພວກທ່ານຈະທ່ຽງທຳຫລາຍກວ່ານັ້ນພຽງໃດ ເພາະ ຂໍ້ບໍ່ແບ່ງປັນເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານ, ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຂອງພວກທ່ານ ແຕ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຊີວິດຂອງພວກທ່ານນັ້ນອີກ; ແລະ ປານນັ້ນພວກທ່ານຍັງບໍ່ຂໍ, ຫລື ກັບໃຈຈາກສິ່ງທີ່ພວກທ່ານກະທຳໄປ.

23 ຂ້າ ພະເຈົ້າເວົ້າກັບ ພວກທ່ານ ວ່າ, ວິບັດແກ່ຄົນນັ້ນ, ເພາະເຂົາຂອງ ຂອງເຂົາຈະຕາຍພ້ອມກັບເຂົາ; ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກັບຄົນທີ່ "ຮັ່ງມີໃນສິ່ງຂອງຕ່າງໆຢູ່ໃນໂລກນີ້.

24 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບຄົນຍາກຈົນວ່າ, ພວກທ່ານຜູ້ບໍ່ມີແຕ່ຍັງມີພຽງພໍທີ່ພວກທ່ານຈະຢູ່ໄປແຕ່ລະມື້; ຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງທ່ານທັງຫລາຍທີ່ປະຕິເສດຄົນຂໍທານຍ້ອນຄວາມບໍ່ມີຂອງພວກທ່ານ; ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານເວົ້າຢູ່ໃນໃຈວ່າ: ເຮົາບໍ່ໃຫ້ຍ້ອນວ່າເຮົາບໍ່ມີ, ແຕ່ຖ້າຫາກເຮົາມີ ເຮົາຈະ "ໃຫ້.

25 ແລະ ບັດນີ້ຖ້າຫາກພວກທ່ານເວົ້າຢູ່ໃນໃຈແບບນີ້ ພວກທ່ານກໍຢູ່ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຜິດ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກທ່ານຈະຖືກ

"ກ່າວໂທດ; ແລະ ການກ່າວໂທດຂອງພວກທ່ານນັ້ນທ່ຽງທຳເພາະພວກທ່ານໂລບມາກນຳສິ່ງທີ່ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັບ.

26 ແລະ ບັດນີ້ເພາະເຫັນແກ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກທ່ານແລ້ວ—ນັ້ນຄື, ເພື່ອໃຫ້ມີການບົດບາບຂອງພວກທ່ານໄປແຕ່ລະວັນ ເພື່ອພວກທ່ານຈະ "ເດີນໄປໂດຍບໍ່ມີຄວາມຜິດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ—ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານ "ໃຫ້ເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານໃຫ້ແກ່ "ຄົນຍາກຈົນທຸກຄົນຕາມທີ່ມີເປັນຕົ້ນວ່າ 'ລ້ຽງອາຫານຄົນທົ່ວໂຫຍ, ໃຫ້ເສື້ອຜ້າແກ່ຄົນເປືອຍເປົ່າ, ຍ້ຽມຢາມຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ, ເພື່ອບັນເທົາຄົນເຫລົ່ານັ້ນທາງວິນຍານ ແລະ ທາງຮ່າງກາຍ, ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຂົາ.

27 ແລະ ໃຫ້ເບິ່ງວ່າເຮັດສິ່ງທັງໝົດນີ້ດ້ວຍປັນຍາ ແລະ ເປັນລະບຽບ; ເພາະບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຄົນຈະແລ່ນ "ໄວກວ່າກຳລັງຂອງຕົນ. ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ສົມຄວນທີ່ເຂົາຈະພາກພຽນເພື່ອໂດຍການນັ້ນເຂົາຈະໄດ້ຮັບລາງວັນ; ສະນັ້ນ, ທຸກຢ່າງຕ້ອງເປັນໄປຕາມລະບຽບ.

28 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມໃນບັນດາພວກທ່ານທີ່ຂໍຢືມຈາກເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ກໍຄວນສົ່ງຄືນຂອງທີ່ຕົນຢືມມາຕາມທີ່ຕົກລົງກັນໄວ້ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກທ່ານຈະກະທຳບາບ; ແລະ ພວກທ່ານອາດຈະເຮັດໃຫ້ເພື່ອນບ້ານຂອງພວກທ່ານກະທຳບາບຄືກັນ.

<p>21 ກ ຄມພ ຄວາມຜາສູກ; ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້. 22 ກ ມທ 7:1-2; ຢຮ 7:24. ຂ 1 ຢຮ 3:17. 23 ກ ຄພ 56:16.</p>	<p>24 ກ ມຮກ 12:44. 25 ກ ຄພ 56:17. 26 ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ ກັບພຣະເຈົ້າ. ຂ ຢຄ 2:17-19. ຄ ຊກຢ 7:10;</p>	<p>ແອວ 1:27. ຄມພ ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ. ງ ອຊຢ 58:10-11; ຄພ 104:17-18. 27 ກ ຄພ 10:4.</p>
--	--	---

29 ແລະ ສຸດທ້າຍນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານ ບໍ່ໄດ້ທຸກເລື່ອງ ໂດຍການທີ່ພວກທ່ານຈະກະທຳບາບ; ເພາະມີທາງແລະ ວິທີຕ່າງໆຊຶ່ງມີຫລາຍຈົນຂ້າພະເຈົ້ານັບບໍ່ໄດ້.

30 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານໄດ້ເທົ່ານີ້ຄື ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ "ລະວັງຕົວ ແລະ ຄວາມມືກຄິດຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ການກະທຳຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ບໍ່ຍິດຖືພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ດຳເນີນໄປດ້ວຍສັດທາທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ເຖິງແມ່ນຈົນເຖິງທີ່ສຸດແຫ່ງຊີວິດຂອງພວກທ່ານແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະຕ້ອງຕາຍ. ແລະ ບັດນີ້, ໂອ້ ມະນຸດ, ຈົ່ງຈື່ຈຳຄຳເຫລົ່ານີ້ໄວ້ ແລະ ຢ່າຕາຍເລີຍ.

ບົດທີ 5

ໄພ່ພົນ ຂອງ ພຣະເຈົ້າກາຍມາເປັນບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະຄຣິດຜ່ານສັດທາ— ແລ້ວພວກເຂົາຖືກເອີ້ນຕາມພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ—ກະສັດເປັນຢາມິນຂໍຮ້ອງພວກເຂົາໃຫ້ແນ່ວແນ່ ແລະ ບໍ່ຫວັ້ນໄຫວຢູ່ໃນການກະທຳຄວາມດີ. ປະມານ 124 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອກະສັດເປັນຢາມິນໄດ້ກ່າວກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ສອບຖາມໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ໂດຍປາດຖະໜາຢາກຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາເຊື່ອຄຳເວົ້າທີ່ເພິ່ນກ່າວໄປຫລືບໍ່.

2 ແລະ ພວກເຂົາທຸກຄົນຮ້ອງອອກມາເປັນສຽງດຽວກັນ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາເຊື່ອຄຳເວົ້າທັງໝົດທີ່ທ່ານເວົ້າກັບພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ເຖິງຄວາມແນ່ນອນ ແລະ ຄວາມຈິງຂອງມັນທັງໝົດ, ເພາະພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ ໄດ້ກະທຳໃຫ້ມີ "ການປ່ຽນແປງ ອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນພວກເຮົາ, ຫລື ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ, ຈົນວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີໃຈທີ່ຈະກະທຳ ຄວາມຊົ່ວອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ປາດຖະໜາຈະເຮັດແຕ່ຄວາມດີໂດຍຕະຫລອດ.

3 ແລະ ພວກເຮົາຄືກັນ, ຜ່ານພຣະກະລຸນາທິຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ, ພວກເຮົາຈຶ່ງສາມາດເຫັນກວ້າງໄກກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ; ແລະ ຖ້າຫາກສົມຄວນພວກເຮົາຈະສາມາດທຳນາຍເຖິງທຸກຢ່າງໄດ້.

4 ແລະ ເປັນເພາະສັດທາຊຶ່ງພວກເຮົາມີຢູ່ແລ້ວໃນເລື່ອງທີ່ກະສັດຂອງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາເພື່ອນຳພວກເຮົາມາຫາຄວາມຮູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ ຊຶ່ງໂດຍການນີ້ພວກເຮົາຈຶ່ງປິຕິຍິນດີດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງລົ້ນເຫລືອເຊັ່ນນີ້.

5 ແລະ ພວກເຮົາເຕັມໃຈທີ່ຈະເຂົ້າເຮັດ "ພັນທະ ສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອຈະທຳຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເພື່ອຈະໄດ້ເຊື່ອພັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງຕະຫລອດວັນເວລາຂອງພວກເຮົາ, ໃນທຸກເລື່ອງທີ່ພຣະອົງຈະບັນຊາພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ນຳເອົາ

<p>30ກ ແອວ 12:14. ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ. ຂ ມຮກ 7:18-23. ຄມພ ຄວາມຄິດ.</p>	<p>ຄ ມຫ 15:18-20. ຄມພ ຄຳຫຍາບຄາຍ. 5 2ກ ແອວ 5:14. ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ</p>	<p>ຈາກພຣະເຈົ້າ. ຂ ແອວ 19:33. 5ກ ມຊຢ 18:10.</p>
--	---	--

ຄວາມທຸກທໍລະມານ ະອັນບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ມາສູ່ຕົນເອງ ດັ່ງທີ່ ທູດໄດ້ເວົ້າໄວ້ ເພື່ອ ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ດຶມຈາກຈອກແຫ່ງພຣະ ພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າ.

6 ແລະ ບັດນີ້, ນີ້ຄືຄຳເວົ້າທີ່ກະສັດເປັນ ຢາມິນປາດຖະໜາຈາກຄົນເຫລົ່ານີ້; ແລະ ສະນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ພວກ ທ່ານ ເວົ້າຂໍຄວາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະ ໜາ; ແລະ ພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພວກທ່ານ ເຮັດໄວ້ເປັນພັນທະສັນຍາທີ່ຊອບທ່າ.

7 ແລະ ບັດນີ້ເພາະພັນທະສັນຍາທີ່ພວກ ທ່ານ ເຮັດໄວ້ ພວກທ່ານ ຈະຖືກເອີ້ນວ່າ "ລູກຂອງພຣະຄຣິດ, ບຸດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ທິດາຂອງພຣະອົງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມື້ນີ້ ພຣະອົງໄດ້ ະໃຫ້ກຳເນີດພວກທ່ານທາງວິນ ຍານ; ເພາະພວກທ່ານເວົ້າວ່າ "ໃຈຂອງ ພວກທ່ານປຽນແປງແລ້ວ ໂດຍມີສັດທາ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ; ສະນັ້ນ, ພວກ ທ່ານຈຶ່ງຖືກ ະກຳເນີດຈາກພຣະອົງ ແລະ ມາເປັນ າບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະອົງ.

8 ແລະ ພາຍໃຕ້ຫົວໜ້າອົງນີ້, ພວກທ່ານ ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນ "ອິດສະລະ ແລະ ະບໍ່ ມີຫົວໜ້າອື່ນໃດ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານ ເປັນອິດສະລະໄດ້. ບໍ່ມີ ະນາມອື່ນໃດໃຫ້ ໄວ້ ຊຶ່ງໂດຍນາມນັ້ນຄວາມລອດຈະມາ ເຖິງໄດ້; ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຢາກໃຫ້ ພວກທ່ານ ະຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະ ຄຣິດ, ຄືທ່ານທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນ ຍາກັບພຣະເຈົ້າ ວ່າພວກທ່ານຈະເຊື່ອຟັງ

ໄປຈົນສິ້ນຊີວິດຂອງພວກທ່ານ.

9 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດ ກໍຕາມທີ່ກະທຳເຊັ່ນນີ້ຈະໄດ້ຢູ່ທາງເບື້ອງ ຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະເຂົາຈະ ຮູ້ຈັກຊື່ຊຶ່ງຈະເອີ້ນເຂົາຕາມຊື່ນັ້ນ; ເພາະ ເຂົາຈະຖືກເອີ້ນຕາມພຣະນາມຂອງພຣະ ຄຣິດ.

10 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະບໍ່ຮັບເອົາພຣະນາມຂອງ ພຣະຄຣິດຈະຕ້ອງຖືກເອີ້ນດ້ວຍຊື່ "ອື່ນ; ສະນັ້ນ, ເຂົາຈະໄດ້ຢູ່ໃນທາງ ະເບື້ອງຊ້າຍ ພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

11 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຈື່ ຈຳໄວ້ອີກວ່າ ນີ້ຄື "ພຣະນາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ຊຶ່ງມັນຈະບໍ່ຖືກລືບໄປ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະ ເປັນໂດຍການລ່ວງລະເມີດ; ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງ ລະວັງເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ລ່ວງລະເມີດ, ເພື່ອພຣະນາມຈະບໍ່ຖືກລືບຈາກໃຈຂອງ ພວກທ່ານ.

12 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ອີກ ວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຈື່ຈຳທີ່ ຈະ "ຈາລຶກພຣະນາມໄວ້ໃນໃຈພວກທ່ານ ສະເໝີໄປ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນ ທາງເບື້ອງຊ້າຍພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຍິນ ແລະ ຮູ້ຈັກສຽງ ຊຶ່ງໂດຍສຽງນັ້ນທີ່ທ່ານຈະຖືກເອີ້ນ, ແລະ ຈົ່ງຈື່ຈຳພຣະນາມໄວ້ສະເໝີ ເພາະພຣະອົງ ຈະເອີ້ນພວກທ່ານໂດຍພຣະນາມນັ້ນ.

<p>5 ຂ ມຊຢ 3:25-27. 6 ມຊຢ 3:2. 7 ກ ມຊຢ 27:24-26; ມຊ 6:64-68. ຄ ມພ ບຸດ ແລະ ທິດາ ຂອງພຣະເຈົ້າ. 8 ຄ ມພ ທີ່ຖືກຳເນີດ. 9 ຄ ມພ ໃຈ. ງ ມຊຢ 15:10-11.</p>	<p>ຄ ມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ ຈາກພຣະເຈົ້າ. ຈ ຄພ 11:30. 8 ກ ຣມ 6:18; ຄລຕ 5:1; ຮລມ 14:30. 2 ກຈກ 4:10, 12; ແອວ 21:9. 8 ມຊຢ 26:18.</p>	<p>ງ ກຈກ 11:26; ແອວ 46:15. 10 ກ ແອວ 5:38-39. 2 ມທ 25:33. 11 ກ ມຊຢ 1:11-12. ຄ ມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ. 12 ກ ຄພ 18:23-25.</p>
--	--	---

13 ເພາະແມ່ນໃຜຈະ ຮູ້ຈັກນາຍຜູ້ເຂົາ ບໍ່ເຄີຍຮັບໃຊ້ ແລະ ຊຶ່ງ ເປັນຄົນແປກໜ້າ ສຳລັບເຂົາ, ແລະ ຢູ່ໄກຈາກຄວາມນຶກຄິດ ແລະ ເຈດຕະນາຂອງໃຈເຂົາ?

14 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຄົນຈະເອົາໂຕລໍ ຊຶ່ງເປັນຂອງເພື່ອນບ້ານມາລ້ຽງບໍ? ຂ້າພະ ເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ເຂົາຈະ ບໍ່ຍອມເຖິງແມ່ນໃຫ້ມັນມາຫາກິນຢູ່ໃນຜູງ ສັດຂອງເຂົາ, ແຕ່ເຂົາຈະຂັບໄລ່ມັນອອກ ໄປ. ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ມັນ ຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນເຖິງແມ່ນຢູ່ໃນບັນດາພວກ ທ່ານ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກຊື່ ຊຶ່ງຈະ ເອີ້ນພວກທ່ານຕາມຊື່ນັ້ນ.

15 ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກ ທ່ານແນ່ວແນ່ ແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ, ແຕ່ເຕັມ ໄປດ້ວຍວຽກງານດີຢູ່ສະເໝີ ເພື່ອພຣະ ຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດ ຍິ່ງໃຫຍ່ ຈະ ຜະ ນຶກຕົວພວກທ່ານໄວ້ ເປັນຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະຖືກ ນຳໄປຫາສະຫວັນ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະມີ ຄວາມລອດອັນເປັນນິດ ແລະ ມີຊີວິດນິ ລັນດອນໂດຍບັນຍາ, ແລະ ອຳນາດ, ແລະ ຄວາມຍຸດຕິທຳ, ແລະ ຄວາມເມດຕາຂອງ ພຣະອົງຜູ້ ສ້າງທຸກສິ່ງໃນສະຫວັນ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນໂລກ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າເໜືອ ທຸກສິ່ງຢ່າງ. ອາແມນ.

ບົດທີ 6

ກະສັດ ເບັນ ຢາ ມິນບັນທຶກຊື່ຂອງຜູ້ຄົນ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງປະ ໂລຫິດເພື່ອສິດສອນ

ພວກເຂົາ—ໂມໄຊຢາເປັນກະສັດບຶກຄອງ ດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ. ປະມານ 124-121 ບົກອ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຫລັງຈາກກະສັດ ເບັນ ຢາ ມິນໄດ້ກ່າວກັບຜູ້ຄົນຈົບແລ້ວ, ເພິ່ນຄິດວ່າ ມັນສົມຄວນທີ່ເພິ່ນຈະ ກໍຈົດຊື່ຄົນທັງປວງ ໄວ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະ ເຈົ້າ ເພື່ອຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະ ອົງ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບໍ່ມີ ຈັກຄົນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ເດັກນ້ອຍໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາ ແລະ ຮັບເອົາພຣະ ນາມຂອງພຣະຄຣິດ.

3 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ເຫດ ການ ໄດ້ບັງ ເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາທີ່ກະສັດເບັນ ຢາ ມິນກະ ທຳເລື່ອງທັງໝົດນີ້ຈົບແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ແຕ່ງ ຕັ້ງ ັໂມໄຊຢາລູກຊາຍຂອງເພິ່ນໃຫ້ເປັນ ກະສັດ ແລະ ເປັນຜູ້ດູແລຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ແລະ ມອບໝາຍໜ້າທີ່ທັງໝົດກ່ຽວກັບອາ ນາຈັກໃຫ້, ແລະ ໄດ້ ະແຕ່ງຕັ້ງປະ ໂລຫິດ ເພື່ອ ສິດສອນຜູ້ຄົນນຳອີກ ເພື່ອໃຫ້ພວກ ເຂົາໄດ້ຍິນ ແລະ ຮູ້ຈັກພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສຳນຶກ ເຖິງ ຸຄຳສາບານທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄວ້, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນເລີກລາກັນໄປ, ແລະ ທຸກ ຄົນໄດ້ກັບໄປພ້ອມກັບຄອບຄົວເພື່ອໄປສູ່ ບ້ານເຮືອນຂອງໃຜລາວ.

4 ແລະ ັໂມໄຊຢາເລີ່ມບຶກຄອງແທນ ບົດາຂອງເພິ່ນ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເລີ່ມບຶກຄອງ ໃນເວລາເພິ່ນມີອາຍຸໄດ້ສາມສິບປີ, ລວມ

<p>13 ກ ມຊຢ 26:24-27. 15 ກ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ ແລະ ການເລືອກ. ຂ ກລຊ 1:16;</p>	<p>ມຊຢ 4:2; ແອວ 11:39. 6 1 ກ ຄພ 128:8. 3 ກ ມຊຢ 1:10; 2:30. ຂ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ.</p>	<p>ຄ ແອວ 4:7. ງ ມຊຢ 5:5-7. 4 ກ ຄມພ ໂມໄຊຢາ, ລູກ ຊາຍຂອງເບັນ ຢາ ມິນ.</p>
---	--	---

ເປັນ ເວລາປະມານສີ່ຮ້ອຍເຈັດສິບຫົກປີ
ນັບຕັ້ງແຕ່ ກະສັດໂມໄຊຢາທີ່ລີໄຮອອກຈາກເຢຣູ
ຊາເລັມມາ.

5 ແລະ ກະສັດເບັນຢາມິນມີອາຍຸຕື່ມພຽງ
ສາມປີ ແລະ ເພິ່ນກໍສິ້ນຊີວິດໄປ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ກະສັດໂມໄຊຢາໄດ້ເດີນໃນທາງຂອງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຍິດຖືການພິພາກສາ
ຂອງພຣະອົງ ແລະ ຂໍກຳນົດຂອງພຣະອົງ,
ແລະ ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ
ທຸກຢ່າງບໍ່ວ່າອັນໃດກໍຕາມແລ້ວແຕ່ພຣະ
ອົງຈະບັນຊາເພິ່ນ.

7 ແລະ ກະສັດໂມໄຊຢາໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນ
ຂອງເພິ່ນໂຖດິນ ແລະ ເພິ່ນເອງກໍກະທຳ
ເຊັ່ນດຽວກັນ. ເພິ່ນໄດ້ໂຖດິນເພື່ອໂດຍ
ການນັ້ນ ເພິ່ນຈະ ບໍ່ກາຍເປັນພາລະ ແກ່
ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ເຮັດຕາມ
ສິ່ງທີ່ບິດາຂອງເພິ່ນໄດ້ເຮັດໄວ້ທຸກຢ່າງ.
ແລະ ບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນເລີຍໃນບັນດາຜູ້
ຄົນຂອງເພິ່ນເປັນເວລາສາມປີ.

ບົດທີ 7

ອຳໂມນ ພົບພໍ້ແຜ່ນດິນລີໄຮ-ນີໄຟ ຊຶ່ງ
ລົມໄຮເປັນກະສັດຢູ່ທີ່ນັ້ນ—ຜູ້ຄົນຂອງ
ລົມໄຮເປັນທາດຂອງຊາວເລມັນ—ລົມໄຮ
ທົບທວນປະຫວັດສາດຂອງເພິ່ນ—ສາດ
ສະດາ (ອະບິນາໄດ) ໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ
ພຣະຄຣິດຄືພຣະເຈົ້າຂອງທຸກສິ່ງ—ຜູ້ທີ່
ຫວ່ານຄວາມສຶກາກະບົກຈະເກັບກຽວແກບ
ຂອງມັນໃນລົມບ້າໝູ, ແລະ ຜູ້ທີ່ໝັ້ນໃຈໃນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການບົດປອຍ.
ປະມານ 121 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ

ຄື ຫລັງຈາກກະສັດໂມໄຊຢາໄດ້ຢູ່ຢ່າງ
ສັນຕິສຸກຕິດຕໍ່ກັນເປັນເວລາສາມປີ, ເພິ່ນ
ຈຶ່ງປາດຖະໜາຢາກຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນທີ່
ຂຶ້ນໄປໃນແຜ່ນດິນລີໄຮ-ນີໄຟ, ຫລື ວ່າຢູ່
ໃນເມືອງລີໄຮ-ນີໄຟ, ເພາະວ່າຜູ້ຄົນຂອງ
ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຍິນຂ່າວຄາວອັນໃດຈາກພວກ
ເຂົາເລີຍ ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຂົາໜີ
ຈາກ ກະສັດເຮັມລາໄປ, ສະນັ້ນ, ຜູ້ຄົນ
ຂອງເພິ່ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເພິ່ນເມື່ອຍໃຈໃນ
ການລົບກວນຂອງພວກເຂົາ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ກະສັດໂມໄຊຢາໄດ້ໃຫ້ຂ່າຍສະກັນສິບຫົກ
ຄົນຂຶ້ນໄປຍັງແຜ່ນດິນລີໄຮ-ນີໄຟ ເພື່ອສືບ
ຖາມກ່ຽວກັບພື້ນຖານຂອງຕົນ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ
ມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາເລີ່ມຂຶ້ນໄປໂດຍມີຄົນຜູ້
ໜຶ່ງຊື່ວ່າອຳໂມນໄປນຳ, ລາວເປັນຄົນແຂງ
ແຮງ ແລະ ມີພະລັງ ຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍຂອງ
ເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ລາວເປັນຫົວໜ້າຂອງ
ຄົນພວກນັ້ນ.

4 ແລະ ບັດນີ້, ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຫົນທາງທີ່
ຈະໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເພື່ອຈະ
ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນລີໄຮ-ນີໄຟ; ສະນັ້ນ,
ພວກເຂົາຈຶ່ງຊັດເຊພະເນຈອນໄປໃນຖິ່ນ
ແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເປັນເວລາສີ່ສິບມື້ທີ່
ພວກເຂົາໄດ້ໄປແບບນັ້ນ.

5 ເວລາທີ່ພວກເຂົາໄປແບບນັ້ນຢູ່ເປັນ
ເວລາສີ່ສິບມື້ ພວກເຂົາໄດ້ມາເຖິງເນີນພູ
ໜ່ວຍໜຶ່ງ ຊຶ່ງຢູ່ທາງເໜືອຂອງແຜ່ນດິນ
ນີໄຮລຳ, ແລ້ວພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນ
ຂຶ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

6 ແລະ ອຳໂມນໄດ້ພາພື້ນຖານຜູ້ທີ່ມານຳ
ລາວໄປນຳສາມຄົນ, ແລະ ຊື່ຂອງພວກ
ເຂົາຄື ອາມາລະໄຄ, ເຮເລັມ, ແລະ ເຮັມ,

4ຂ 1 ນຟ 1:4. 7ກ 2 ກຣທ 11:9.	7 1ກ ອມນ 1:27-30. ຂ ອມນ 1:13.	5ກ ມຊຍ 9:6, 8, 14.
--------------------------------	----------------------------------	--------------------

ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ລົງໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟ.

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ພົບກັບກະສັດຜູ້ປົກຄອງຜູ້ຄົນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ, ແລະ ໃນແຜ່ນດິນໄຊລາ; ແລະ ພວກເຂົາຖືກທະຫານອາລັກຂາຂອງກະສັດລ້ອມໄວ້, ແລະ ຖືກຈັບມັດສອກໄວ້ແລ້ວນຳເອົາໄປເຂົ້າຄຸກ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຂົາຢູ່ໃນຄຸກໄດ້ສອງມື້ ພວກເຂົາກໍຖືກນຳໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າກະສັດ ແລະ ເຊືອກມັດພວກເຂົາໄດ້ຖືກແກ້ອອກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າກະສັດ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຕອບຄຳຖາມ ຊຶ່ງກະສັດຈະຖາມພວກເຂົາ.

9 ແລະ ເພິ່ນກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄື "ລິມໄຮ, ລູກຊາຍຂອງໂນອາ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຊີນິບ, ຜູ້ຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ເພື່ອຮັບເອົາແຜ່ນດິນນີ້ມາເປັນມູນມໍລະດົກ ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດໂດຍສູງຂອງຜູ້ຄົນ.

10 ແລະ ບັດນີ້, ເຮົາປາດຖະໜາຢາກຮູ້ວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດພວກເຈົ້າຈຶ່ງບັງອາດເຂົ້າມາໃກ້ກຳແພງເມືອງຕອນທີ່ເຮົາກັບທະຫານອາລັກຂາຂອງເຮົາຢູ່ນອກກຳແພງເມືອງ?

11 ແລະ ບັດນີ້ ເຮົາຈະປ່ອຍໃຫ້ພວກເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ເພາະວ່າເຮົາຈະໄດ້ສອບສວນພວກເຈົ້າ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຮົາກໍຄົງໃຫ້ທະຫານຂອງເຮົາຂ້າພວກເຈົ້າເສຍແລ້ວ. ພວກເຈົ້າຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ເວົ້າ.

12 ແລະ ບັດນີ້, ອຳໂມນເຫັນວ່າລາວໄດ້

ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເວົ້າແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງອອກໄປ ແລະ ກົມຫົວລົງຕໍ່ໜ້າກະສັດ; ແລະ ເວລາເງິຍໜ້າຂຶ້ນ ລາວກໍກ່າວວ່າ: ໂອ້ກະສັດເອີຍ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ສຶກຂອບພຣະໄທຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າຢາງລົມເຫລືອທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່, ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເວົ້າ ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະພະຍາຍາມເວົ້າດ້ວຍຄວາມອາດຫານ;

13 ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍພົ້ນໃຈວ່າຖ້າຫາກທ່ານຮູ້ຈັກຂ້ານ້ອຍ ທ່ານຄົງບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຖືກມັດສອກຢູ່ແບບນີ້. ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຄືອຳໂມນ, ແລະ ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງ "ເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ເພື່ອສອບຖາມຄວາມສຸກທຸກຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ຜູ້ຊຶ່ງຊີນິບພາຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ.

14 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກລິມໄຮໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງອຳໂມນແລ້ວ, ເພິ່ນກໍມີຄວາມຍິນດີຢາງຍິ່ງ, ແລະ ເວົ້າວ່າ: ບັດນີ້, ເຮົາຮູ້ຈັກແນ່ນອນແລ້ວວ່າພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາຜູ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາຍັງມີຊີວິດຢູ່. ແລະ ບັດນີ້ເຮົາຈະປິຕິຍິນດີ; ແລະ ໃນມື້ອື່ນເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາປິຕິຍິນດີນຳອີກ.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ເປັນທາດຂອງຊາວເລມັນ, ແລະ ຖືກເກັບ "ພາສີດ້ວຍອັດຕາສູງເກີນກວ່າຈະທົນໄດ້. ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາຈະບົດປ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເປັນທາດ ແລະ ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງຊາວເລມັນ, ພວກເຮົາຈະເປັນທາດຂອງຊາວນີໄຟດີກວ່າຈະເສຍຊ່ວຍໃຫ້ແກ່ກະສັດຂອງຊາວເລມັນ.

16 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດລິມໄຮໄດ້ສັ່ງທະຫານອາລັກຂາຂອງເພິ່ນບໍ່ໃຫ້ຜູກສອກ

6ກ 2 ນພ 5:8. 13ກ ອມນ 1:12-15. 9ກ ມຊຍ 11:1. 15ກ ມຊຍ 19:15.

ອຳໂນນກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກທະຫານໄປຫາເນີນພູ ຊຶ່ງຢູ່ທາງເໜືອຂອງເມືອງໄຊລຳ ເພື່ອນຳເອົາພີ່ນ້ອງຄົນອື່ນໆຂອງລາວເຂົ້າມາໃນເມືອງເພື່ອຈະໄດ້ກິນດື່ມ ແລະ ພັກຜ່ອນຈາກການເດີນທາງຂອງພວກເຂົາ; ເພາະພວກເຂົາໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານຫລາຍ; ພວກເຂົາໄດ້ທົນກັບຄວາມຫິວ, ຄວາມກະຫາຍ, ແລະ ອິດເມື່ອຍ.

17 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນມື້ຕໍ່ມາຄື ກະສັດລິມໂຮໄດ້ອອກປະກາດໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນທັງໝົດ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນທີ່ "ພຣະວິຫານ ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຄົນທັງຫລາຍໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ ແລ້ວເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາຢ່າງຮອບຄອບ, ມີຄວາມວ່າ: ໂອ້ ພວກທ່ານຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງເງິຍໜ້າຂຶ້ນ ແລະ ສະບາຍໃຈເຖິດ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ ຫລື ມັນຍັງຢູ່ບໍ່ໄກເທົ່າໃດທີ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງສັດຕູຂອງພວກເຮົາອີກຕໍ່ໄປ; ທັງໆທີ່ພວກເຮົາດື່ມຮົນຢ່າງບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນມາຫລາຍເທື່ອແລ້ວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງວາງໃຈວ່າພວກເຮົາຕ້ອງດື່ມຮົນຕໍ່ໄປເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຜົນ.

19 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງເງິຍໜ້າຂຶ້ນເຖິດ ແລະ ປິຕິຍິນຕິ ແລະ ໝັ້ນໃຈໃນ "ພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງໃນພຣະເຈົ້າອົງນັ້ນຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະ ອີຊາກ, ແລະ ຢາໂຄບ,

ແລະ ພຣະເຈົ້າອົງນັ້ນແຫລະຜູ້ ສົນຳພາລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເອຍິບ, ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາຢ່າງຜ່ານທະເລແດງເທິງແຜ່ນດິນແຫ້ງໄປ, ແລະ ລ້ຽງພວກເຂົາດ້ວຍ "ມານາເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ມີອີກຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດເພື່ອພວກເຂົາ.

20 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນນັ້ນທີ່ໄດ້ນຳພາບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ "ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ໄດ້ຮັກສາ ແລະ ປົກປ້ອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເປັນເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຮົາ ພຣະອົງຈຶ່ງພາພວກເຮົາມາຫາຄວາມເປັນທາດ.

21 ແລະ ທ່ານທັງຫລາຍເປັນພະຍານໃນມື້ນີ້, ວ່າຊິນິບ, ຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດປົກຄອງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ໂດຍທີ່ເພິ່ນ "ມີໃຈຈົດຈໍຢ່າງແຮງກ້າທີ່ຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນມາເປັນມູນມໍລະດົກ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງຖືກຫລອກລວງ ໂດຍເລ່ຫລ່ຽມ ແລະ ກົນອຸບາຍຂອງກະສັດເລມັນ ໃຫ້ເຂົ້າເຮັດຂໍ້ຕົກລົງກັບກະສັດຊິນິບ, ແລະ ຍອມໃຫ້ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜ່ນດິນຖືກຢູ່ໃນກຳມີຂອງກະສັດເລມັນ ຈົນກະທັ້ງເມືອງລີໂຮ-ນີໄຟ, ແລະ ເມືອງໄຊລຳ; ແລະ ແຜ່ນດິນອ້ອມແອ້ມນັ້ນ—

22 ແລະ ທັງໝົດນີ້ກະສັດເລມັນໄດ້ເຮັດໄປເພື່ອຈຸດປະສົງຢ່າງດຽວຄື "ນຳເອົາຜູ້ຄົນພວກນີ້ມາຢູ່ພາຍໃຕ້ອຳນາດ ຫລື ມາ

<p>17 ກ 2 ນຟ 5:16. 19 ກ ອພຍ 3:6; 1 ນຟ 19:10. ຂ ອພຍ 12:40-41;</p>	<p>ແອວ 36:28. ຄ ອພຍ 16:15, 35; ຈບຊ 11:7-8; ຢຊ 5:12.</p>	<p>20 ກ 1 ນຟ 2:1-4. 21 ກ ມຊຢ 9:1-3. 22 ກ ມຊຢ 10:18.</p>
---	--	---

ເປັນທາດ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນເວລານີ້ພວກເຮົາໄດ້ ເສຍ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ກະສັດ ຂອງ ຊາວເລມັນເປັນຈຳນວນເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງເຂົ້າສາລີກັບເຂົ້າບາເລ, ແລະ ຈົນກະທັ້ງພົດພັນທັງໝົດຂອງພວກເຮົາທຸກຊະນິດ, ແລະ ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນສັດລ້ຽງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຝູງສັດທີ່ໃຊ້ລາກແກ່ຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ກະສັດຂອງຊາວເລມັນໄດ້ຮຽກຮ້ອງເອົາຈາກພວກເຮົາຈົນກະທັ້ງເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງສິ່ງຂອງທີ່ພວກເຮົາມີ ຫລື ເປັນເຈົ້າຂອງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາກໍຈະຂ້າພວກເຮົາຖິ້ມ.

23 ແລະ ບັດນີ້, ນີ້ບໍ່ແມ່ນເປັນສິ່ງເຫລືອທີ່ຈະທົນໄດ້ບໍ່? ແລະ ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມທຸກຢ່າງສາຫັດຂອງພວກເຮົາບໍ່? ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ມີເຫດຜົນອັນໃດທີ່ຈະເປັນທຸກແບບນີ້ເລີຍ.

24 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ມັນມີເຫດຜົນຫລາຍຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຈະເປັນທຸກຢູ່ໃນຂະນະນີ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາຖືກຂ້າຕາຍມາຫລາຍປານໃດແລ້ວ ແລະ ເລືອດຂອງພວກເຮົາຫລັງໂຫລ ໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ ທັງໝົດນີ້ເປັນເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍສາມານ.

25 ເພາະຖ້າຫາກຜູ້ຄົນພວກນີ້ບໍ່ຕົກຢູ່ໃນການລ່ວງລະເມີດແລ້ວ ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຊົ່ວອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້ເກີດກັບພວກເຂົາດອກ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ຍອມເຊື່ອພັງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ; ມີແຕ່ຂັດແຍ້ງກັນ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຮົາ, ຈົນເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງຂ້າພັນກັນໃນບັນດາພັກພວກຕົນເອງ.

26 ແລະ "ສາດສະດາຜູ້ໜຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າກໍຖືກພວກເຮົາຂ້າຕາຍໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນເປັນຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າເລືອກໄວ້, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ບອກພວກເຮົາເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ທຳນາຍຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງທີ່ຈະມາເຖິງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນກະທັ້ງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

27 ເພາະຍ້ອນວ່າເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ ພຣະຄຣິດຄື "ພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາຂອງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ແລະ ໄດ້ເວົ້າວ່າພຣະອົງຈະຮັບເອົາຮູບລັກສະນະຂອງມະນຸດ ແລະ ຈະເປັນ ຮູບລັກສະນະຕາມທີ່ມະນຸດຖືກສ້າງຂຶ້ນແຕ່ຕອນຕົ້ນ; ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ເພິ່ນເວົ້າວ່າ ມະນຸດຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບລັກສະນະຂອງ "ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ວ່າພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດລົງມາໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ ແລະ ຈະຮັບເອົາເນື້ອໜັງ ແລະ ໂລຫິດຂອງມະນຸດ, ແລະ ຈະສະເດັດອອກໄປຕາມຜົນແຜ່ນດິນໂລກ—

28 ແລະ ບັດນີ້ເປັນຍ້ອນເພິ່ນເວົ້າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຂ້າເພິ່ນເສຍ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງເພື່ອນຳເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າມາຫາພວກເຮົາ. ສະນັ້ນ, ມີຜູ້ໃດແດ່ທີ່ແປກໃຈວ່າ ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຕົກຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດ, ແລະ ທີ່ຖືກລົງໂທດດ້ວຍຄວາມທຸກຢ່າງແສນສາຫັດແບບນີ້.

29 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະບໍ່ "ຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໃນວັນແຫ່ງການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຮົາ; ແຕ່ເຮົາຈະລ້ອມຮົ້ວເສັ້ນທາງຂອງພວກເຮົາໄວ້ ເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ຈະ

<p>26 ກ ມຊຢ 17:12-20. 27 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>ຂ ປຖກ 1:26-28; ອທ 3:14-17; ຄພ 20:17-18.</p>	<p>ຄ ມຊຢ 13:33-34; 15:1-4. 29 ກ 1 ຊມອ 12:15; 2 ຂຄ 24:20.</p>
--	--	--

ເລີນຮຸ່ງເຮືອງ; ແລະ ການກະທຳຂອງພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນຄືກັນກັບຕໍ່ທີ່ໃຫ້ພວກເຂົາສະດູດ ເພື່ອສຳນຶກເຖິງໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາ.

30 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ພຣະອົງກ່າວວ່າ: ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຫວ່ານ "ຄວາມສຶກກະບົກ ແລ້ວພວກເຂົາຈະ ະເກັບກ່ຽວຂີ້ແກບຂອງມັນໃນລົມບ້າໝູ; ແລະ ໝາກຜົນຂອງມັນຈະເປັນຄືຢາພິດ.

31 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ພຣະອົງກ່າວວ່າ: ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຈະຫວ່ານຄວາມສຶກກະບົກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຈະເກັບກ່ຽວມັນແລ້ວ "ລົມຕາເວັນອອກຈະນຳເອົາຄວາມພິດມາທັນທີ.

32 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳເລັດແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາຖືກລົງໂທດ ແລະ ເປັນທຸກແລ້ວ.

33 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະ "ຫັນໜ້າມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຈຸດປະສົງເຕັມທີ່ແຫ່ງໃຈ, ແລະ ວາງຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງພວກທ່ານໃນພຣະອົງ, ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍຄວາມພາກພຽນແຫ່ງຈິດໃຈ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລ້ວພຣະອົງຈະບົດປ່ອຍພວກທ່ານໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເປັນທາດຕາມພຣະປະສົງ ແລະ ຄວາມພໍພຣະໂທຂອງພຣະອົງ.

ບົດທີ 8

ອຳໂມນສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງລົມໄຮ—ລາວໄດ້ຮູ້ເຖິງແຜ່ນຈາລຶກຊາວສີ່ແຜ່ນຂອງຊາວຢາເຣັດ—ບັນທຶກສະໄໝບູຮານສາມາດແປໄດ້ໂດຍຜູ້ພະຍາກອນເທົ່ານັ້ນ—ບໍ່ມີ

ຂອງປະທານໃດເໜືອກວ່າຂອງປະທານແຫ່ງການເປັນຜູ້ພະຍາກອນ. ປະມານ 121 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກກະສັດລົມໄຮເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຈົບ ແລ້ວ ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບ ພວກເຂົາຫລາຍເລື່ອງ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນໄວ້ພຽງເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້, ເພິ່ນໄດ້ບອກຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງກ່ຽວກັບພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

2 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ອຳໂມນຢືນຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າຝູງຊິນ, ແລະ ເລົ່າເລື່ອງທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ຊິນິບຫົນຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ຕົວລາວເອງຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນໃຫ້ພວກເຂົາຟັງ.

3 ແລະ ລາວໄດ້ເລົ່າໃຫ້ພວກເຂົາຟັງເຖິງຄຳສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງກະສັດເປັນຢາມິນໄດ້ສິດສອນຄົນພວກນັ້ນນຳອີກ, ແລະ ໄດ້ອະທິບາຍຂໍ້ຄວາມແກ່ຜູ້ຄົນຂອງກະສັດລົມໄຮເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈເຖິງຂໍ້ຄວາມທັງໝົດທີ່ລາວໄດ້ເວົ້າໄປ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກລາວເຮັດທຸກສິ່ງນີ້ແລ້ວ, ກະສັດລົມໄຮໄດ້ໃຫ້ຝູງຊິນເລີກລາກັນໄປ, ແລະ ໃຫ້ທຸກຄົນກັບບ້ານເຮືອນຂອງໃຜລາວ.

5 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດລົມໄຮໄດ້ນຳເອົາ "ແຜ່ນຈາລຶກມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າອຳໂມນ ຊຶ່ງມີບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຂົາຫົນມາຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ເພື່ອລາວ

30 ກ ຄມພ ສຶກກະບົກ, ຄວາມສຶກກະບົກ. ຂ ຄລຕ 6:7-8;	ຄພ 6:33. ຄມພ ເກັບກ່ຽວ. 31 ກ ຢມຢ 18:17;	ມຊຢ 12:6. 33 ກ ມມ 9:6. 8 5 ກ ມຊຢ 9-22.
---	--	--

ຈະໄດ້ອ່ານຂໍ້ຄວາມທີ່ບັນທຶກຢູ່ໃນນັ້ນ.

6 ບັດນີ້, ທັນທີທີ່ອໍາໂມນໄດ້ອ່ານບັນທຶກຈົບແລ້ວ, ກະສັດກໍຢາກຮູ້ວ່າລາວຮູ້ຈັກແປຄວາມໝາຍຂອງພາສານັ້ນບໍ່, ແລະອໍາໂມນບອກເພິ່ນວ່າລາວແປບໍ່ໄດ້.

7 ແລະ ກະສັດໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ໂດຍທີ່ໂສກເສົ້າຫລາຍເພາະຄວາມທຸກຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຄົນຂອງເຮົາສື່ສົບສາມຄົນອອກເດີນທາງໄປໃນຕີນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເພື່ອອອກໄປຊອກຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ວົງວອນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາໃຫ້ມາປົດປ່ອຍພວກເຮົາອອກຈາກຄວາມເປັນຫາດນີ້.

8 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຫລົງທາງຢູ່ໃນຕີນແຫ່ງ ແລ້ງກັນດານ ເປັນ ເວລາ ຫລາຍມື້, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງມີຄວາມພາກພຽນ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ພົບພໍ້ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາເລີຍ ແຕ່ໄດ້ກັບຄືນມາຫາແຜ່ນດິນນີ້, ໂດຍທີ່ໄດ້ເດີນທາງໄປໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງໜຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງແມ່ນໍ້າຫລາຍສາຍ, ຄົ້ນພົບແຜ່ນດິນແຫ່ງໜຶ່ງຊຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຊາກກະດູກຄົນ, ແລະ ສັດ, ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຊາກເຮືອນຊານທຸກຊະນິດທີ່ເພພັງນໍາອີກ, ຄົ້ນພົບແຜ່ນດິນແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ເຄີຍມີຜູ້ຄົນເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍອາໄສຢູ່ດັ່ງຝູງຊົນຂອງອິດສະຣາເອນ.

9 ແລະ ເພື່ອໃຫ້ເປັນປະຈັກພະຍານເຖິງເລື່ອງນີ້ວ່າມັນເປັນຄວາມຈິງ ພວກເຂົາໄດ້ນໍາເອົາແຜ່ນຈາລຶກ "ຂາວສີ່ແຜ່ນຊຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຕົວອັກຂະລະມານໍາ, ແລະ ມັນເຮັດດ້ວຍຄໍາສົດ.

10 ແລະ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາ ໄດ້ ເອົາ "ແຜ່ນປົກເອີກມານໍາອີກ, ມັນໃຫຍ່ ແລະ

ເຮັດດ້ວຍ ສິ່ງທອງເຫລືອງ, ແລະ ທອງແດງ, ແລະ ຢູ່ໃນສະພາບດີ.

11 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ນໍາເອົາດາບທີ່ບໍ່ມີດໍາມ, ແລະ ໃບຂອງມັນເຂົ້າຂີ້ໝັ້ງງມານໍາ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍໃນແຜ່ນດິນທີ່ສາມາດແປພາສາທີ່ຖືກສະຫລັກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນ. ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າແປມັນໄດ້ບໍ່?

12 ແລະ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າອີກວ່າ: ເຈົ້າຮູ້ຈັກຜູ້ໃດບໍ່ທີ່ແປໄດ້? ເພາະວ່າເຮົາປາດຖະໜາທີ່ຈະໃຫ້ແປບັນທຶກນີ້ເປັນພາສາຂອງພວກເຮົາ; ເພາະບາງທີມັນອາດຈະໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ພວກເຮົາເຖິງຄົນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຈາກພວກທີ່ຖືກທໍາລາຍໄປ, ຊຶ່ງເປັນທີ່ມາຂອງບັນທຶກເຫລົ່ານີ້; ຫລື ບາງທີມັນອາດຈະໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ພວກເຮົາເຖິງການທໍາລາຍຂອງຄົນພວກນີ້; ແລະ ເຮົາປາດຖະໜາຢາກຮູ້ຈັກເຫດຜົນແຫ່ງຄວາມພິນາດຂອງພວກເຂົາ.

13 ບັດ ນີ້ອໍາໂມນກ່າວກັບ ເພິ່ນວ່າ: ໂອ້ກະສັດເອີຍ ຂ້ານ້ອຍບອກທ່ານໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນ ເພາະຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຈະ "ແປບັນທຶກນີ້ໄດ້, ເພາະຄວາມຮູ້ທີ່ເພິ່ນມີ; ເພິ່ນສາມາດແປບັນທຶກຂອງສະໄໝບູຮານນີ້ໄດ້ທັງໝົດ; ແລະ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແມ່ນຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າ. ແລະ ມັນເອີ້ນວ່າ "ສິ່ງແປຄວາມໝາຍ ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດສ່ອງເບິ່ງໃນນັ້ນໄດ້ນອກຈາກຈະໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາເສຍກ່ອນ, ຖ້າຜູ້ໃດສ່ອງເບິ່ງໂດຍການລ່ວງລະເມີດ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຕາຍ. ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຮັບບັນຊາໃຫ້ສ່ອງເບິ່ງ ກໍເອີ້ນຜູ້ນັ້ນວ່າ "ຜູ້ພະຍາກອນ.

14 ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ກະສັດຂອງຜູ້ຄົນຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ

9 ກ ອທ 1:1-2. 10 ກ ອທ 15:15.	ຂ ອທ 10:23. 13 ກ ມຊຢ 28:10-17.	ຂ ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມນິມ. ຄ ຄມພ ຜູ້ພະຍາກອນ.
---------------------------------	-----------------------------------	--

ບັນຊາໃຫ້ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ມີຂອງປະທານອັນສູງສົ່ງຈາກພຣະເຈົ້າ.

15 ແລະ ກະສັດເວົ້າວ່າ ຜູ້ພະຍາກອນນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າສາດສະດາ.

16 ແລະ ອຳໂມນເວົ້າວ່າຜູ້ພະຍາກອນເປັນຜູ້ເປີດເຜີຍ ແລະ ເປັນສາດສະດານຳອີກ; ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະມີຂອງປະທານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານີ້ໄດ້ເວັ້ນເສຍແຕ່ເຂົາຈະມີອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະມີໄດ້; ເຖິງປານນັ້ນມະນຸດອາດມີອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຂົາ.

17 ແຕ່ຜູ້ພະຍາກອນຈະຮູ້ຈັກເຖິງສິ່ງທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ເຖິງສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງນຳອີກ, ແລະ ໂດຍຜ່ານສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນທຸກສິ່ງຈະຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກ, ຫລື ທີ່ຈິງແລ້ວສິ່ງລັບຈະຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຊ້ອນຢູ່ກໍຈະມາຢູ່ໃນບ່ອນແຈ້ງ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກໍຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໂດຍຜ່ານສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຈະຮູ້ຈັກບໍ່ໄດ້ ບໍ່ວ່າໃນທາງໃດ ໂດຍຜ່ານສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນກໍຈະເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກນຳ.

18 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຫາວິທີໄວ້ດັ່ງນີ້ເພື່ອມະນຸດຈະໄດ້ເຮັດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນດ້ວຍສັດທາ; ສະນັ້ນເຂົາຈຶ່ງກັບເປັນປະໂຫຍດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຕໍ່ເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ.

19 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອອຳໂມນເວົ້າຂໍຄວາມຈົບລົງແລ້ວ ກະສັດກໍປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງ ແລະ ຖວາຍຄວາມຂອບພຣະຄຸນແດ່ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຄວາມລຶກລັບ "ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ມີຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໃສ, ແລະ ສິ່ງແປຄວາມໝາຍເຫລົ່ານີ້ຖືກຕຽມໄວ້ດ້ວຍຈຸດປະສົງທີ່ຈະເປີດເຜີຍຄວາມລຶກລັບເຊັ່ນນີ້ທັງໝົດຕໍ່ລູກ

ຫລານມະນຸດຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໃສ.

20 ໂອ້ ວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໜ້າອັດສະຈັນໃຈພຽງໃດ, ແລະ ພຣະອົງທົນກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງມານານພຽງໃດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລູກຫລານມະນຸດຕາບອດ ແລະ ຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈພຽງໃດ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ສະແຫວງຫາປັນຍາ ແລະ ບໍ່ປາດຖະໜາໃຫ້ "ບັນຍາຄວບຄຸມພວກເຂົາເລີຍ!

21 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເປັນຄືກັນກັບຝູງແກະປ່າຊຶ່ງໜີຈາກຜູ້ລ້ຽງ, ແລະ ກະຈັດກະຈາຍໄປ, ແລະ ສັດໃນປ່າໄລ່ກິນ.

ບັນທຶກຂອງຊີນິບ—ເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ຄົນຂອງລາວນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຂົາໜີຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ມາຈົນເຖິງເວລາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງຊາວເລມັນ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 9 ຈົນເຖິງບົດທີ 22.

ບົດທີ 9

ຊີນິບ ນຳພາຄົນກຸ່ມໜຶ່ງອອກຈາກເຊຣາເຮັມລາເພື່ອໄປຍຶດເອົາແຜ່ນດິນລີໄຮ-ນີໄຟ—ກະສັດຊາວເລມັນອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນອັນເປັນມູນມໍລະດົກ—ມັນໄດ້ມີສົງຄາມລະຫວ່າງຊາວເລມັນກັບຜູ້ຄົນຂອງຊີນິບ. ປະມານ 200-187 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຂ້າພະເຈົ້າຊີນິບ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບການສິດສອນໃນພາສາທັງໝົດຂອງຊາວນີໄຟ, ແລະ ມີຄວາມຮູ້ເຖິງ "ແຜ່ນດິນນີໄຟ, ຫລື

ແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກສົ່ງມາໃຫ້ເປັນຜູ້ສອດແນມເພື່ອຈະໄດ້ສືບເບິ່ງກອງທັບຂອງຊາວເລມັນ, ເພື່ອວ່າກອງທັບຂອງພວກເຮົາຈະໄດ້ມາໂຈມຕີ ແລະ ທຳລາຍພວກເຂົາ—ແຕ່ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມາເຫັນສິ່ງທີ່ດີໃນບັນດາພວກເຂົາແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຂົາຖືກທຳລາຍເລີຍ.

2 ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບພວກພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທົວໜ້າຂອງພວກເຮົາເຮັດຂໍ້ຕົກລົງກັບພວກເຂົາ; ແຕ່ວ່າເພິ່ນເປັນຄົນເຄັ່ງຄັດ ແລະ ກະທາຍເລືອດ ຈຶ່ງສົ່ງໃຫ້ປະທານຂ້າພະເຈົ້າເສຍ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍຖືກຊ່ວຍຊີວິດໄວ້ ໂດຍມີການນອງເລືອດຢາງໜັກ; ແລະ ມີການຕໍ່ສູ້ກັນລະຫວ່າງພໍ່ກັບພໍ່, ແລະ ອ້າຍກັບອ້າຍ, ນ້ອງກັບນ້ອງ, ຈົນວ່າກອງທັບສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາຖືກທຳລາຍໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອຕາຍກໍໄດ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ເພື່ອເລົ່າເລື່ອງໃຫ້ເມຍຂອງເຂົາ ແລະ ລູກຂອງເຂົາຟັງ.

3 ແລະ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂດຍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຕັ້ງໃຈເກີນໄປທີ່ຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາມາເປັນມູນມໍລະດົກ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮວບຮວມຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ຜູ້ທີ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະຂຶ້ນໄປເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ; ແລະ ໄດ້ເລີ່ມອອກເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານອີກ ເພື່ອຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນັ້ນ; ແຕ່ພວກເຮົາຖືກລົງໂທດດ້ວຍຄວາມອຶດຢາກ ແລະ ຄວາມທຸກຢ່າງແສນສາຫັດ; ເພາະວ່າພວກເຮົາລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ

ພວກເຮົາຊ້າເກີນໄປ.

4 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫລັງຈາກພວກເຮົາໄດ້ຊັດເຊພະເນຈອນຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເປັນເວລາຫລາຍມື້ ພວກເຮົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນຂຶ້ນ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາຖືກຂ້າຕາຍ, ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ກັບແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພາສີ່ຄົນເຂົ້າໄປໃນເມືອງອີກ, ເຂົ້າໄປຫາກະສັດ, ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ໃຈຂອງກະສັດ, ແລະ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ເຂົ້າໄປເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນໂດຍສັນຕິຫລືບໍ່.

6 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ້ອນວອນກະສັດ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນລີໄຮ-ນີໄຟ, ແລະ ແຜ່ນດິນໄຊລຳໄດ້.

7 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນອອກຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນໄປ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນນັ້ນເພື່ອເປັນເຈົ້າຂອງ.

8 ແລະ ພວກເຮົາເລີ່ມສ້າງອາຄານ ແລະ ສ້ອມແຊມກຳແພງເມືອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນກຳແພງເມືອງລີໄຮ-ນີໄຟ, ແລະ ກຳແພງເມືອງໄຊລຳ.

9 ແລະ ພວກເຮົາເລີ່ມໂຖດິນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອປູກເມັດພືດພັນທຸກຊະນິດ, ມີເມັດເຂົ້າສາລີ, ແລະ ເຂົ້າຫວິດ, ແລະ ເຂົ້າບາເລ, ແລະ ນີອາດ, ແລະ ຊີອຳ, ແລະ ແນວໝາກໄມ້ຫລາຍຊະນິດ; ແລະ ພວກເຮົາເລີ່ມມີຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.

10 ບັດນີ້ມັນເປັນເລ່ຫລ່ຽມ ແລະ ກິນອຸ

ບາຍຂອງກະສັດເລມັນທີ່ຈະ "ເອົາຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປເປັນທາດ, ທີ່ເພິ່ນໄດ້ຍອມເສຍແຜ່ນດິນໃຫ້ພວກເຮົາເປັນເຈົ້າຂອງ.

11 ສະນັ້ນ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ຫລັງຈາກພວກເຮົາໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນເປັນເວລາສິບສອງປີ ກະສັດເລມັນເລີ່ມບໍ່ສະບາຍໃຈຂຶ້ນ, ຍ້ານວ່າໂດຍວິທີໃດວິທີໜຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເຂັ້ມແຂງຫລາຍຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ, ແລະວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ສາມາດຊະນະ ແລະ ນຳເອົາພວກເຮົາໄປເປັນທາດໄດ້.

12 ເພາະພວກເຂົາເປັນຄົນ "ຂີ້ຄ້ານ ແລະ ນັບຖືຮູບບູຊາ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງປາດຖະໜາທີ່ຈະເອົາພວກເຮົາໄປເປັນທາດ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ອົມໜ້າສຳລານດ້ວຍແຮງງານຈາກມືຂອງພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ລ້ຽງສະຫລອງກັນດ້ວຍຝູງສັດຢູ່ໃນທົ່ງຂອງພວກເຮົາ.

13 ສະນັ້ນ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືກະສັດເລມັນເລີ່ມຍຸງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໃຫ້ຜິດຖຽງກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ສະນັ້ນສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງຈຶ່ງເລີ່ມຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ.

14 ເພາະໃນປີທີສິບສາມແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ, ຫ່າງອອກໄປທາງໃຕ້ຂອງແຜ່ນດິນໄຊລຳ, ເວລາທີ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຕັກນ້ຳ ແລະ ໃຫ້ອາຫານແກ່ຝູງສັດ, ແລະ ກຳລັງໄຖດິນຂອງພວກເຂົາຢູ່ນັ້ນ, ທະຫານຊາວເລມັນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ມາໂຈມຕີ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນຂ້າພວກເຂົາ, ແລະ ຍຶດເອົາຝູງສັດ ແລະ ເຂົ້າສາລີຢູ່ໃນທົ່ງ

ຂອງພວກເຂົາໄປ.

15 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຈັບຈັ່ງປົບໜີເຂົ້າໄປໃນເມືອງນີໄຟ, ແລະ ຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກຂ້າພະເຈົ້າ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບອາວຸດໃຫ້ພວກເຂົາ, ຊຶ່ງມີຄັນທະນູ, ແລະ ລູກທະນູ, ດາບ, ແລະ ດາບສອງຄົມ, ແລະ ໄມ້ຄ້ອນໜ້ານ່ອງ, ແລະ ກະຕຸນ, ແລະ ອາວຸດທຸກຊະນິດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ປະດິດຂຶ້ນມາ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ.

17 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍໄດ້ຮັບກຳລັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ; ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສູດກຳລັງຂໍໃຫ້ພຣະອົງປົດປ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູ, ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ຖືກປຸກໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນຫາຄວາມຊົງຈຳເຖິງການປົດປ່ອຍບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ.

18 ແລະ ພຣະເຈົ້າ "ໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ໄດ້ຕອບຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ອອກໄປດ້ວຍພະລັງຂອງພຣະອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ອອກໄປສູ່ຮົບກັບຊາວເລມັນ, ແລະ ພາຍໃນມື້ໜຶ່ງຄືນໜຶ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຕາຍສາມພັນສີ່ສິບສາມຄົນ; ພວກເຮົາໄດ້ຂ້າຕໍ່ໄປຈົນໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ.

19 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ, ຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ໄດ້ຊ່ວຍຜັງສົບພວກເຂົາດ້ວຍມືຂອງ

10 ກ ມຊຍ 7:21-22. 12 ກ ອນ 1:20. ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ. 18 ກ ມຊຍ 29:20.

ຂ້າພະເຈົ້າ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນການໂສກເສົ້າ ແລະ ຄຳຄວນຢາງໃຫຍ່ຫລວງຕໍ່ພວກເຮົາ ເພາະພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາສອງຮ້ອຍເຈັດສິບເກົ້າຄົນໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍໃນການສູ້ຮົບນັ້ນ.

ບົດທີ 10

ກະສັດເລມັນໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ—ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເປັນຄົນປາເຖື່ອນ ແລະ ໂຫດຮ້າຍ ແລະ ເຊື້ອຖືໃນປະເພນີທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ—ຊິນິບກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເດີນກວ່າພວກເຂົາ. ປະມານ 187-160 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມສະຖາປະນາລາຊາອານາຈັກຂຶ້ນ ແລະ ພວກເຮົາເລີ່ມເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຢ່າງສັນຕິສຸກອີກ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ສ້າງອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂຶ້ນຫລາຍຊະນິດ, ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ມີອາວຸດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນເພື່ອຕໍ່ສູ້ໃນເວລາທີ່ຊາວເລມັນຂຶ້ນມາກໍ່ສົງຄາມກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັດຍາມໄວ້ຮອບແຜ່ນດິນ ເພື່ອຊາວເລມັນຈະບໍ່ໄດ້ມາໂຈມຕີ ແລະ ມາທຳລາຍພວກເຮົາໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວ; ແລະ ໃນວິທີນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ປ້ອງກັນຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຝູງສັດລ້ຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຮັກສາມັນໄວ້ບໍ່ໃຫ້ຕົກໄປຢູ່ໃນກຳມືຂອງສັດຕູຂອງພວກເຮົາ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາມາເປັນມູນມໍລະດົກຢູ່ຫລາຍປີ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເວລາເຖິງຊາວສອງປີ.

4 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພວກຜູ້ຊາຍໂຖດິນ, ແລະ ປູກ ພືດພັນ ແລະ ແນວໝາກ

ໄມ້ທຸກຊະນິດ.

5 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພວກຜູ້ຍິງເຂັນຝ້າຍ ແລະ ເຮັດວຽກຢ່າງດຸໝັ່ນ, ແລະ ຕໍ່າຜ້າລິນິນຢ່າງດີທຸກຊະນິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕໍ່າ ພືດທຸກຊະນິດເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຫຸ້ມຫໍ່ຄວາມເປືອຍເປົ່າຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ— ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ມີສັນຕິສຸກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນຕິດຕໍ່ກັນເປັນເວລາຊາວສອງປີ.

6 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືກະສັດ ພືດເລມັນໄດ້ສິ້ນຊີວິດ, ແລະ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ. ແລະ ເພິ່ນເລີ່ມຍຸງຢູ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໃຫ້ເກີດມີການກະບົດຂຶ້ນຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມຕຽມການສູ້ຮົບ ແລະ ຂຶ້ນມາຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

7 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພວກນັກສືບສອດແນມຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກໄປຮອບແຜ່ນດິນ ພືດເຊັມລອນ, ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ການຕຽມພ້ອມຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ປ້ອງກັນຕ້ານທານພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ມາໂຈມຕີ ແລະ ທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາຍົກທັບຂຶ້ນມາທາງເໜືອຂອງແຜ່ນດິນໄຊລຳ, ດ້ວຍກອງທະຫານເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍປະກອບດ້ວຍ ພວກອາວຸດ, ພວກທະນູ, ແລະ ລູກທະນູ, ແລະ ດາບ, ແລະ ດາບສອງຄົມ, ແລະ ກ້ອນຫີນ, ແລະ ກະຖຸນ; ແລະ ພວກເຂົາແຖຫົວ ແລະ ເປືອຍກາຍ ມີແຕ່ແຜ່ນໜັງຄຽນແອວຂອງພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຊື້ອຂອງພວກຜູ້ຍິງກັບເດັກນ້ອຍ

10 4 ກ ມຊຢ 9:9.
5 ກ ແອວ 1:29.

6 ກ ມຊຢ 9:10-11; 24:3.
7 ກ ມຊຢ 11:12.

8 ກ ຈສ 1:8.
ຂ ແອວ 3:4-5.

ຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບອາວຸດໃຫ້ພວກຜູ້ຊາຍແກ່ ແລະ ຊາຍສະກັນ, ແລະ ທັງໝົດທີ່ສາມາດ ໃຊ້ອາວຸດໄດ້ໃຫ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຂຶ້ນແກ່ເຂົາ, ແຕ່ລະຄົນຕາມອາຍຸຂອງໃຜລາວ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຮົາໄດ້ຂຶ້ນໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຖິງວ່າຈະມີອາຍຸຫລາຍແລ້ວ, ແຕ່ກໍຍັງໄດ້ຂຶ້ນໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຮົາໄດ້ຂຶ້ນໄປຕໍ່ສູ້ດ້ວຍ "ພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

11 ບັດນີ້, ຊາວເລມັນບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ, ຫລື ບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງກ່ຽວກັບພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງອາໄສແຕ່ກຳລັງຂອງຕົນເອງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມພວກເຂົາກໍແຂງແຮງຕາມກຳລັງຂອງມະນຸດ.

12 ພວກເຂົາເປັນຄົນ "ປາເຖືອນ, ໂຫດຮ້າຍ ແລະ ກະຫາຍເລືອດ, ເຊື່ອຖືໃນ "ຮີດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາຄືແນວນີ້—ພວກເຂົາຖືກໄລ່ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຖືກພິມ້ອງຂອງພວກເຂົາໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຖືກໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີເວລາທີ່ຂ້າມນ້ຳທະເລນຳອີກ;

13 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ວ່າພວກເຂົາຖືກໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີເວລາທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກແຫ່ງ "ທຳອິດຂອງພວກ

ເຂົາ, ຫລັງຈາກຂ້າມນ້ຳທະເລມາແລ້ວ, ແລະ ທັງໝົດນີ້ເປັນເພາະນິໄຟເປັນຄົນຊື່ສັດກວ່າໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງເປັນຄົນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ *ໂປດປານ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງເພິ່ນ ແລະ ຕອບເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ນຳພາການເດີນທາງຂອງພວກເຂົາ ໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

14 ແລະ ພວກອ້າຍຂອງເພິ່ນຮ້າຍໃຫ້ເພິ່ນ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ "ເຂົ້າໃຈວິທີການຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາ *ຮ້າຍໃຫ້ເພິ່ນເວລາທີ່ຢູ່ໃນຜົນນ້ຳ ເພາະພວກເຂົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

15 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ພວກເຂົາຮ້າຍໃຫ້ເພິ່ນໃນເວລາມາເຖິງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ພວກເຂົາຫາວ່າເພິ່ນໄດ້ເອົາອຳນາດ "ປົກຄອງຜູ້ຄົນໄປຈາກມືຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາພະຍາຍາມທີ່ຈະຂ້າເພິ່ນເສຍ.

16 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ຮ້າຍໃຫ້ເພິ່ນ ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາເພິ່ນ, ແລະ ນຳເອົາ "ແຜ່ນຈາລຶກຊຶ່ງມີຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງໄປນຳ, ເພາະພວກເຂົາກ່າວວ່າ ເພິ່ນ *ລັກແຜ່ນຈາລຶກຂອງພວກເຂົາໄປ.

17 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນລູກຫລານຂອງພວກເຂົາໃຫ້ກຽດຊັງຊາວນິໄຟແນວນັ້ນ, ແລະ ໃຫ້ຂ້າ, ໃຫ້ລັກ ແລະ ໃຫ້ປຸ້ນພວກເຂົາ, ແລະ ເຮັດທຸກຢ່າງທີ່ເຮັດ

<p>10 ກ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. 12 ກ ແອວ 17:14. ຂ 2 ນພ 5:1-3.</p>	<p>13 ກ 1 ນພ 18:23. ຂ 1 ນພ 17:35. 14 ກ 1 ນພ 15:7-11. ຂ 1 ນພ 18:10-11.</p>	<p>15 ກ 2 ນພ 5:3. 16 ກ 2 ນພ 5:12. ຂ ແອວ 20:10, 13.</p>
---	--	--

ໄດ້ເພື່ອທຳລາຍພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ, ຊາວເລມັນ ຈຶ່ງມີຄວາມກຽດຊັງອັນບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຕໍ່ລູກຫລານຂອງນີໂຟ.

18 ເພາະ ດ້ວຍ ເຫດນີ້ ກະສັດເລມັນຈຶ່ງຫລອກລວງ ຂ້າພະເຈົ້າ ດ້ວຍ ເລ່ຫລ່ຽມ ແລະ ກົນອຸບາຍຂີ້ຕົວະຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເຮັດຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ຈົບງາມ, ເພື່ອໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້ານຳເອົາຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນມາຫາແຜ່ນດິນນີ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ທຳລາຍພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ມາຫລາຍປີແລ້ວ.

19 ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຊີນິບຫລັງຈາກເລົ່າເລື່ອງທັງໝົດກ່ຽວກັບຊາວເລມັນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຟັງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊຸກຍູ້ຈິດໃຈພວກເຂົາໃຫ້ໄປສູ່ຮົບດ້ວຍພະລັງຂອງພວກເຂົາ ໂດຍໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ໄປຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາໜ້າຕໍ່ໜ້າ.

20 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຮົາໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຂ້າພວກເຂົາດ້ວຍການຂ້າອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈົນກະທັ້ງພວກເຮົາບໍ່ສາມາດນັບໄດ້.

21 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຮົາໄດ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມລົງສັດ, ແລະ ໄຖດິນອີກ.

22 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸແກ່ຫລາຍແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ມອບອານາຈັກໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ກ່າວຕື່ມອີກ. ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈຶ່ງໂປດປະທານ

ພອນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍເທີນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 11

ກະສັດ ໂນອາ ບົກຄອງດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ—ເພິ່ນຫາຄວາມສຳລານໃນການດຳລົງຊີວິດກັບມະເຫສີ ແລະ ນາງສະໝີມທັງຫລາຍ—ອະບິນາໄດທຳນາຍວ່າຜູ້ຄົນຈະຖືກນຳເອົາໄປເປັນທາດ—ກະສັດ ໂນອາ ພະຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງເພິ່ນ. ປະມານ 160-150 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊີນິບ ໄດ້ມອບລາຊາອານາຈັກໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຂອງເພິ່ນຊື່ ໂນອາ; ສະນັ້ນ, ໂນອາຈຶ່ງເລີ່ມບົກຄອງແທນ; ແລະ ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເດີນໃນເສັ້ນທາງຂອງບິດາຂອງເພິ່ນ.

2 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ເພິ່ນ ໄດ້ເດີນຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງໃຈຕົນ. ແລະ ເພິ່ນມີມະເຫສີກັບ ນາງສະໝີມຫລາຍຄົນ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້⁴ເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນກະທຳບາບ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ທຳການໂສເພນີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທຸກຢ່າງ.

3 ແລະ ເພິ່ນເກັບພາສີໜຶ່ງສ່ວນທ້າຂອງທຸກຢ່າງທີ່ຜູ້ຄົນເປັນເຈົ້າຂອງ, ໜຶ່ງສ່ວນທ້າຂອງຄຳຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເງິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໜຶ່ງສ່ວນທ້າຂອງ⁷ໂລຫະຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ທອງແດງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ທອງເຫລືອງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເຫລັກຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ໜຶ່ງ

11 2 ກ ຍຄ 3:5. ຂ 1 ກສ 14:15-16; ມຊຍ 29:31. ຄ 2 ນຟ 28:15. 3 ກ ເຮັບເຮີ ຄຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ: ຄຳຄຸນນາມ, “ເຫລື້ອມ”; ຄຳກິລິຍາ, “ວາງທັບ ຫລື ໂອບດ້ວຍໂລຫະ.”

ສ່ວນຫ້າຂອງສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຫຼັງສ່ວນຫ້າຂອງພືດພັນທັນຍາຫານຂອງ ພວກເຂົາ.

4 ແລະ ທັງໝົດນີ້ນຳໄປເພື່ອຄຳຊູຕິນ ເອງ ແລະ ພວກມະເຫສີຂອງເພິ່ນກັບພວກ ນາງສະໜົມທັງໝົດຂອງເພິ່ນ; ພ້ອມດ້ວຍ ພວກປະໂລຫິດຂອງເພິ່ນ ແລະ ເມຍຂອງ ພວກເຂົາກັບນາງບຳເລີຂອງພວກເຂົາ; ເພິ່ນໄດ້ປຸງແຜນຂອງການງານໃນອານາ ຈັກຢ່າງນີ້.

5 ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ປົດພວກປະໂລຫິດ ເກົ່າທັງໝົດທີ່ບິດາຂອງເພິ່ນແຕ່ງຕັ້ງໄວ້, ແລະ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ໃໝ່ຂຶ້ນແທນ, ຊຶ່ງຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນມີຄວາມລະເມີເພີ່ມດ້ວຍຄວາມ ທະນົງໃຈ.

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກນີ້ໄດ້ຮັບການຄຳ ຈູນຢູ່ໃນຄວາມກຽດຄ້ານຂອງພວກເຂົາຢູ່ ດັງນັ້ນ, ແລະ ໃນການນັບຖືຮູບບູຊາຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ໃນການທຳການໂສເພນີ ຂອງພວກເຂົາ, ໂດຍພາສີຊຶ່ງກະສັດໂນອາ ເກັບມາຈາກຜູ້ຄົນຂອງຕົນ; ຜູ້ຄົນໄດ້ທຳ ງານໜັກທີ່ສຸດດັ່ງນັ້ນເພື່ອຄຳຈູນຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍ.

7 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາກໍນັບ ຖືຮູບບູຊາຄືກັນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ ຖືກຫລອກລວງດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ເປັນປະ ໂຫຍດ ແລະ ຄຳຍົກຍ້ອງຂອງກະສັດກັບ ພວກປະໂລຫິດ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າ ເລື່ອງຍົກຍ້ອງກັບຜູ້ຄົນ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດ ໂນອາໄດ້ສ້າງອາຄານຫລູຫລາ ແລະ ກວ້າງ ໃຫຍ່ຫລາຍຫລັງ; ແລະ ປະດັບປະດາດ້ວຍ ໄມ້ລວດລາຍທັງົດງາມ, ແລະ ດ້ວຍສິ່ງທີ່ມີ ຄ່ານາໆຫຼະນິດ, ດ້ວຍຄຳ, ແລະ ດ້ວຍເງິນ,

ແລະ ດ້ວຍເຫລັກ, ແລະ ດ້ວຍທອງເຫລືອງ, ແລະ ດ້ວຍໂລຫະ, ແລະ ດ້ວຍທອງແດງ;

9 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສ້າງວັງອັນກວ້າງໃຫຍ່ ແລະ ບ່ອນນັ່ງໄວ້ທາງກາງ, ແລະ ທັງໝົດ ເຮັດດ້ວຍໄມ້ແນວດີ ແລະ ປະດັບປະດາ ດ້ວຍຄຳ ແລະ ເງິນ ແລະ ດ້ວຍສິ່ງຂອງທີ່ ມີຄຸນຄ່າສູງ.

10 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຄົນງານຂອງເພິ່ນ ທຳງານດ້ວຍຝີມືປານິດນາໆຊະນິດພາຍ ໃນກຳແພງຂອງພຣະວິຫານ, ແລະ ເຮັດ ດ້ວຍໄມ້ແນວດີ ແລະ ດ້ວຍທອງແດງ, ແລະ ດ້ວຍທອງເຫລືອງ.

11 ແລະ ບ່ອນນັ່ງຖືກຈັດໄວ້ຕ່າງຫາກສຳ ລັບມະຫາປະໂລຫິດ, ຊຶ່ງຢູ່ສູງກວ່າບ່ອນ ນັ່ງບ່ອນອື່ນໆທັງໝົດນັ້ນ, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ເອ້ ດ້ວຍຄຳສົດ; ແລະ ເຮັດຮາວພະນັກໄວ້ ທາງໜ້າບ່ອນນັ່ງ, ເພື່ອພວກປະໂລຫິດຈະ ໄດ້ເອື້ອຍຕົວ ແລະ ວາງແຂນໄວ້ເທິງນັ້ນ ຂະນະທີ່ກ່າວຄຳເທັດ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ ໄດ້ສ້າງ "ຫໍສູງຫລັງໜຶ່ງຂຶ້ນໃກ້ກັບພຣະ ວິຫານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຫໍສູງທີ່ສຸດ, ຖ້າ ຍືນຢູ່ເທິງຍອດຫໍນັ້ນຈະຫລຽວເຫັນແຜ່ນ ດິນໄຊລຳກັບແຜ່ນດິນເຊັ່ມລອນນຳອີກ, ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນຂອງຊາວເລມັນ; ແລະ ເພິ່ນສາມາດຫລຽວເຫັນໄດ້ຈົນກະທັ້ງທົ່ວ ແຜ່ນດິນອ້ອມແອ້ມນັ້ນ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ ໃຫ້ສ້າງຕຶກອາຄານຫລາຍຫລັງໃນແຜ່ນ ດິນໄຊລຳ; ແລະ ໃຫ້ສ້າງຫໍສູງໃຫຍ່ບ່ອນ ໜຶ່ງໄວ້ໃນເນີນພູທາງເໜືອຂອງແຜ່ນດິນ ໄຊລຳ, ຊຶ່ງເຄີຍເປັນບ່ອນລີ້ໄພສຳລັບລູກ ຫລານຂອງນີໄຟໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາໜີ

ອອກຈາກແຜ່ນດິນ; ແລະ ເພິ່ນເຮັດແນວນັ້ນ ຕາມຄວາມຮັ່ງມີ ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ມາຈາກການເກັບພາສີຈາກຜູ້ຄົນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນວາງໃຈຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໃຊ້ເວລາດຳລົງຊີວິດຢ່າງສະໜຸກສະບາຍຢູ່ກັບພວກມະເຫສີຂອງເພິ່ນ ແລະ ພວກນາງສະໜົມທັງຫລາຍຂອງເພິ່ນ; ແລະ ພວກປະໂລຫິດຂອງເພິ່ນກໍໄດ້ໃຊ້ເວລາແບບນີ້ຢູ່ກັບພວກຜູ້ຍິງໂສເພນີຂອງພວກເຂົາຄືກັນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ປູກສວນອະງຸ່ນໄວ້ໂດຍຮອບແຜ່ນດິນ ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ສ້າງເຄື່ອງປັ້ນໝາກອະງຸ່ນ, ແລະ ເຮັດເຫລົ້າອະງຸ່ນໄວ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງກັບກາຍເປັນ "ຄົນຕິດເຫລົ້າອະງຸ່ນ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນກໍເໝືອນກັນ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນເລີ່ມສົ່ງຄົນມາໂຈມຕີຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ໂຈມຕີຄົນກຸ່ມນ້ອຍ, ແລະ ຂ້າຜູ້ຄົນໃນທັງຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງລົງຜູງສັດຂອງພວກເຂົາຢູ່.

17 ແລະ ກະສັດ ໂນອາ ໄດ້ສົ່ງທະຫານອອກໄປເວນຍາມອ້ອມຮອບແຜ່ນດິນເພື່ອຂັບໄລ່ພວກນັ້ນອອກໄປ; ແຕ່ວ່າເພິ່ນບໍ່ໄດ້ສົ່ງໄປພຽງພໍ, ແລະ ຊາວເລມັນກໍຍົກມາໂຈມຕີພວກເຂົາອີກ, ແລະ ກວາດເອົາຜູງສັດຂອງພວກເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນ; ຊາວເລມັນເລີ່ມຕົ້ນທຳລາຍພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ສະແດງຄວາມກຽດຊັງຂອງຕົນຕໍ່ພວກເຂົາເຊັ່ນນັ້ນ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື

ກະສັດ ໂນອາໄດ້ສົ່ງກອງທະຫານໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ, ແລະ ຊາວເລມັນຖືກຂັບໄລ່ກັບຄືນໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງກັບຄືນມາດ້ວຍຄວາມຍິນດີກັບເຄື່ອງຂອງທີ່ພວກເຂົາຍຶດມາໄດ້ຈາກຊາວເລມັນ.

19 ແລະ ບັດນີ້, ຍ້ອນໄຊຊະນະອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມລະເມີເພີ່ມດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈ; ພວກເຂົາໄດ້ "ອວດອ້າງເຖິງກຳລັງຂອງຕົນເອງ, ໂດຍກ່າວວ່າພວກເຂົາທຳສິບຄົນຈະສາມາດຍືນຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນໄດ້ເຖິງພັນຄົນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອວດອ້າງແບບນີ້, ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນຊົມໃນກອງເລືອດ, ແລະ ການນອງເລືອດຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ນີ້ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງກະສັດ ແລະ ພວກປະໂລຫິດຂອງພວກເຂົາ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາພວກເຂົາຊື່ວ່າ "ອະບີນາໄດ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາພວກນີ້ ແລະ ເລີ່ມທຳນາຍວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນີ້, ມີຄວາມວ່າ, ຈົ່ງອອກໄປ, ແລະ ກ່າວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້—ວິບັດແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພາະເຮົາເຫັນຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ການໂສເພນີຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ເຮົາຈະມາຢ້ຽມຢາມພວກເຂົາໃນຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງເຮົາ.

21 ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈທັນໜ້າມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະປ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ໃນກຳມີຂອງສັດຕູ; ແທ້ຈິງ

15 ກ ຄມພ ພຣະວາຈາ ແຫ່ງບັນຍາ. 19 ກ ຄພ 3:4. ຄມພ ຈອງຫອງ, 20 ກ ຄມພ ອະບີນາໄດ.

ແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຖືກນຳໄປ ຯເປັນທາດ; ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັນທຸກໂດຍມີຂອງສັດ ຕູຂອງພວກເຂົາ.

22 ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄື ພຣະເຈົ້າທີ່ ັອິດສາມາຍັງມຸຍາມຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

23 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຖ້າ ຫາກຜູ້ຄົນພວກນີ້ບໍ່ກັບໃຈ ແລະ ຫັນໜ້າ ມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າ ຂອງພວກເຂົາແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຖືກນຳ ໄປເປັນທາດ ແລະ ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດປົດ ປ່ອຍພວກເຂົາໄດ້, ນອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງ ໃຫຍ່ເທົ່ານັ້ນ.

24 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຫດການຈະບັງ ເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາພວກເຂົາຮ້ອງທຸນຕໍ່ເຮົາ, ເຮົາຈະ ັລ້າຊ້າທີ່ຈະຍິນສຽງຮ້ອງຂໍຂອງ ພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະປ່ອຍໃຫ້ ສັດຕູລົງໂທດພວກເຂົາ.

25 ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈມາ ນຸ່ງຜ້າກະສອບ ແລະ ເທົ່າຖ່ານ, ແລະ ຮ້ອງ ຂໍຢ່າງສູດກຳລັງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາແລ້ວ, ເຮົາຈະບໍ່ ັພັງຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາເລີຍ; ທັງ ຈະບໍ່ປົດປ່ອຍພວກເຂົາອອກຈາກຄວາມ ທຸກຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາຂ້າ ພະເຈົ້າແບບນີ້.

26 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ອະບິນາໄດເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ກັບພວກເຂົາ,

ພວກເຂົາກໍຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນ, ແລະ ພະ ຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງເພິ່ນ; ແຕ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ປົດປ່ອຍເພິ່ນໃຫ້ຫລຸດຈາກກຳ ມີຂອງພວກເຂົາ.

27 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ກະສັດ ໂນອາ ໄດ້ ຍິນ ຂໍ ຄວາມຂອງອະບິນາໄດ ຈາກຜູ້ຄົນແລ້ວ, ເພິ່ນກໍຄຽດແຄ້ນຄືກັນ; ແລະ ກ່າວວ່າ: ອະ ບິນາໄດເປັນໃຜທີ່ຈະມາຕິຕຽນເຮົາ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ຫລື ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ັອົງໃດທີ່ຈະເອົາຄວາມທຸກຢ່າງແສນສາ ຫັດມາໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ?

28 ເຮົາສັ່ງໃຫ້ພວກເຈົ້າຈັບເອົາອະບິນາ ໄດມາບ່ອນນີ້ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຂ້າມັນເສຍ ເພາະວ່າມັນໄດ້ກ່າວເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເພື່ອ ຍຸຍົງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ກັນ, ແລະ ໃຫ້ເກີດມີຄວາມຜິດຖຽງກັນໃນບັນ ດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈະຂ້າມັນ ຖິ້ມເສຍ.

29 ບັດນີ້ຕາຂອງຜູ້ຄົນ ັບອດ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເຮັດໃຈ ັແຂງກະດ້າງຕໍ່ຄຳ ຂອງອະບິນາໄດ, ແລະ ນັບຈາກນັ້ນມາ ພວກເຂົາໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະຈັບເພິ່ນ. ແລະ ກະສັດ ໂນອາໄດ້ເຮັດໃຈຂອງພວກ ເຂົາແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກການ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຂອງເພິ່ນເລີຍ.

ບົດທີ 12

ອະບິນາໄດຖືກເອົາເຂົ້າຄູກເພາະການທຳ ນາຍຂອງເພິ່ນເຖິງການທຳລາຍຂອງຜູ້ຄົນ ແລະ ເຖິງການແກ່ກຳຂອງກະສັດ ໂນອາ—

<p>21 ກ ມຊຢ 12:2; 20:21; 21:13-15; 23:21-23. 22 ກ ອພຍ 20:5; ພບຍ 6:15;</p>	<p>ມຊຢ 13:13. 24 ກ ມກ 3:4; ມຊຢ 21:15. 25 ກ ອຊຢ 1:15; 59:2. 27 ກ ອພຍ 5:2;</p>	<p>ມຊຢ 12:13. 29 ກ ມຊ 4:4. ຂ ແອວ 33:20; ອທ 11:13.</p>
---	--	---

ປະໂລຫິດຈອມປອມກ່າວອ້າງພຣະຄຳພີ ແລະ ທຳທຳວ່າຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ—ອະ ບິນາໄດເລີ່ມສິດສອນພຣະບັນຍັດສິບປະ ການ. ປະມານ 148 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ ຈາກນັ້ນເປັນເວລາສອງປີຄື ອະບິນາໄດ ໄດ້ປອມຕົວມາໃນບັນດາພວກເຂົາ ຈົນວ່າ ຄົນທັງຫລາຍຈຳພື້ນບໍ່ໄດ້ເລີຍ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ທຳນາຍໃນບັນດາພວກນັ້ນ, ມີຄວາມ ວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ ດັ່ງນີ້—ອະບິນາໄດ, ເຈົ້າຈົ່ງໄປທຳນາຍ ແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ຄຳຂອງເຮົາ; ພວກ ເຂົາບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກການເຮັດຄວາມຊົ່ວ ຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ, ເຮົາຈະມາຢັ້ມ ຢາມພວກເຂົາໃນຄວາມພິໂລດຂອງເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນຄວາມພິໂລດອັນຮຸນແຮງ ຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະມາ ຢັ້ມຢາມພວກເຂົາ ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ ຂອງພວກເຂົາ.

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຄົນລຸ້ນນີ້! ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງຍິ່ນມືຂອງເຈົ້າອອກໄປ ແລະ ທຳ ນາຍວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພາະຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ຄົນລຸ້ນນີ້ຈະຖືກ ນຳໄປເປັນ ທາດ, ແລະ ຈະຖືກ ຕີບໜ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈະຖືກຄົນມາກວາດ ເອົາໄປ, ແລະ ຖືກຂ້າຖິ້ມ; ແລະ ແຮ້ງໃນ ອາກາດ, ແລະ ໝາ, ແລະ ສັດປ່າຈະມາກິນ

ເນື້ອໜັງຂອງພວກເຂົາ.

3 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກຊີ ວິດຂອງກະສັດ ໂນອາອາດຈະມີຄຸນຄ່າ ເທົ່າກັບອາພອນໃນ ະເຕົາໄຟອັນຮ້ອນ; ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ.

4 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຮົາ ຈະລົງໂທດຜູ້ຄົນພວກນີ້ຂອງ ເຮົາດ້ວຍ ຄວາມທຸກຢາງແສນສາຫັດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍຄວາມອິດຢາກ ແລະ ດ້ວຍ ພະຍາດ ໂລຄາ; ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຂົາຮ້ອງ ະຄຳຄວນຕະຫລອດທັງວັນ.

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ ພາລະ ໜັກຕິດຢູ່ເທິງຫລັງຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຖືກໄລ່ກວາດໄປທາງໜ້າຄືກັບ ໂຕລໍທີ່ບໍ່ມີ ຄວາມຄິດ.

6 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຮົາ ຈະສົ່ງໝາກເຫັບໃຫ້ຕົກລົງມາໃນບັນດາ ພວກເຂົາ, ແລະ ມັນຈະຕົກຖືກພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກລົງໂທດດ້ວຍ ະລິມ ຂອງຕາເວັນອອກນຳອີກ; ແລະ ະແມງ ໄມ້ຈະລົງມາກິນພືດພັນໃນແຜ່ນດິນຂອງ ພວກເຂົາ.

7 ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກລົງໂທດດ້ວຍ ພະຍາດໂລຄາອັນຮ້າຍແຮງ—ແລະ ເຮົາ ຈະເຮັດທຸກຢາງນີ້ເພາະ ະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ.

8 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຖ້າ ຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ເຮົາຈະ ະທຳລາຍ ພວກເຂົາໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປຈາກຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຈະປະ

12 1 ກ ອຊຢ 65:6.
2 ກ ມຊຢ 11:21; 20:21;
21:13-15; 23:21-23.
ຂ ມຊຢ 21:3-4.
3 ກ ມຊຢ 12:10.

ຂ ມຊຢ 19:20.
4 ກ ຄພ 97:26.
ຂ ມຊຢ 21:9-10.
5 ກ ມຊຢ 21:3.
6 ກ ຢມຢ 18:17;

ມຊຢ 7:31.
ຂ ອພຍ 10:1-12.
7 ກ ຄພ 3:18.
8 ກ ແອວ 45:9-14.

ະບັນທຶກໜຶ່ງໄວ້ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້ ໃຫ້ປະຊາຊາດອື່ນທີ່ຈະມາເປັນເຈົ້າຂອງ ແຜ່ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາເຮັດໄປເພື່ອ ເຮົາຈະເປີດໂສມໜ້າຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ແກ່ ປະຊາຊາດອື່ນ. ແລະ ອະບິນາໄດໄດ້ທຳ ນາຍແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຫລາຍເລື້ອງ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາຄຽດແຄ້ນ ໃຫ້ເພິ່ນ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ຈັບມັດເພິ່ນ ແລະ ພາເພິ່ນໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ກະສັດ, ແລະ ກ່າວກັບກະສັດວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກຂ້າມ້ອຍໄດ້ຈັບເອົາຄົນຜູ້ນີ້ມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ທ່ານ ຜູ້ໄດ້ທຳນາຍເຖິງຄວາມຊົ່ວກ່ຽວກັບ ຜູ້ຄົນຂອງທ່ານ, ແລະ ກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າ ຈະທຳລາຍພວກເຂົາ.

10 ແລະ ລາວ ໄດ້ທຳນາຍເຖິງຄວາມ ຊົ່ວກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງທ່ານນຳອີກ, ແລະ ກ່າວວ່າຊີວິດຂອງທ່ານ ຈະເປັນຄືກັນ ກັບອາພອນໃນເຕົາໄຟ.

11 ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າອີກວ່າ, ທ່ານຈະ ເປັນຄືກັນກັບຕົນເຂົ້າທີ່ແຫ້ງໃນທົ່ງ, ຊຶ່ງ ຖືກຝູງສັດແລ່ນທັບ ແລະ ຢຽບຍ່າຢູ່ໃຕ້ ຕີນ.

12 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ລາວ ກ່າວວ່າ ທ່ານຈະເປັນຄືດອກໄມ້ຂອງຕົ້ນໜາມ ຊຶ່ງ ເວລາມັນບານເຕັມທີ່, ຖ້າລົມພັດມາ ມັນ ຈະປົວໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ. ແລະ ລາວອ້າງວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສັ່ງເລື່ອງນີ້. ແລະ ລາວເວົ້າວ່າທັງໝົດນີ້ຈະເກີດກັບທ່ານ ຖ້າ ຫາກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ, ແລະ ນີ້ເພາະຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍຂອງທ່ານ.

13 ແລະ ບັດນີ້, ໂອ້ ກະສັດເອີຍ ທ່ານ ໄດ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວອັນໃຫຍ່ຫລວງແນວໃດ, ຫລື ຜູ້ຄົນຂອງທ່ານໄດ້ກະທຳບາບອັນ ໃຫຍ່ຫລວງແນວໃດ, ຈົນວ່າພວກເຮົາຖືກ

ພຣະເຈົ້າລົງໂທດ ຫລື ຄົນຜູ້ມີຕັດສິນເອົາ ເອງ?

14 ແລະ ບັດນີ້, ໂອ້ ກະສັດເອີຍ ພວກ ເຮົາບໍ່ມີຄວາມຜິດ, ແລະ ໂອ້ ກະສັດເອີຍ ທ່ານບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບແນວໃດເລີຍ; ສະນັ້ນ, ຄົນຜູ້ນີ້ຈຶ່ງເວົ້າຕົວະກ່ຽວກັບທ່ານ ແລະ ລາວທຳນາຍໄປລ້າງ.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາເຂັ້ມແຂງ, ພວກ ເຮົາຈະບໍ່ໄປສູ່ຄວາມເປັນທາດຢ່າງເດັດ ຂາດ, ຫລື ຖືກສັດຕູເອົາໄປເປັນຊະເລີຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທ່ານເປັນຜູ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ໃນແຜ່ນດິນ ແລະ ຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຕໍ່ ໄປ.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືຄົນຜູ້ທີ່ພວກຂ້າມ້ອຍຈະ ມອບໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງທ່ານ; ທ່ານຈຶ່ງເຮັດ ກັບລາວສຸດແລ້ວແຕ່ທ່ານຈະເຫັນດີ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດໂນອາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເອົາອະບິນາໄດ ເຂົ້າຄຸກ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ "ພວກປະ ໂລຫິດມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຈະມີກອງປະ ຊຸມປຶກສາຫາລືກັນວ່າ ຈະເຮັດແນວໃດກັບ ເພິ່ນ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາກ່າວກັບກະສັດວ່າ: ຈົ່ງເອົາຄົນ ຜູ້ນັ້ນມານີ້ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຊັກຖາມ; ແລະ ກະສັດໄດ້ສັ່ງໃຫ້ນຳເອົາອະບິນາໄດ ມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.

19 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມສອບຖາມເພິ່ນ, ເພື່ອຈະໄດ້ຈັບເອົາຄວາມຜິດຈາກເພິ່ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະມີອັນໃດອັນໜຶ່ງເພື່ອ ກ່າວຫາເພິ່ນ; ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ຕອບພວກເຂົາ ຢ່າງອາດຫານ, ແລະ ແກ້ຄຳຖາມຂອງ ພວກເຂົາໄດ້ທຸກຂໍ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ພວກເຂົາປະຫລາດໃຈ; ເພາະເພິ່ນ

ຕອບຄໍາຖາມຂອງພວກເຂົາ "ໄດ້ທຸກຂໍ້, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຍອມຈຳນົນໃນຄໍາເວົ້າຂອງພວກເຂົາເອງ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກເຂົາກ່າວກັບອະບິນາໄດວ່າ: ຂໍຄວາມຊຶ່ງຂຽນໄວ້, ແລະ ຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດໄດ້ສິດສອນໄວ້ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ, ທີ່ວ່າ:

21 ຕົນຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງພູນັ້ນງາມ າພຽງໃດ ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເອົາຂ່າວປະເສີດມາ; ທີ່ໄດ້ປະກາດສັນຕິສຸກ; ທີ່ນຳເອົາຂ່າວປະເສີດຂອງຄວາມດີມາ; ທີ່ປະກາດຄວາມລອດ; ທີ່ກ່າວກັບຊີໂອນວ່າ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຊົງປົກຄອງ;

22 ຄົນຍາມຂອງເຈົ້າຈະເບິ່ງສຽງ; ພວກເຂົາຈະຮ້ອງເປັນສຽງດຽວກັນ; ເພາະພວກເຂົາຈະເຫັນກັບຕາ ເວລາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳເອົາຊີໂອນກັບຄືນມາອີກ;

23 ຈຶ່ງເບິ່ງສຽງປິຕິຍົມດີ; ຮ້ອງເພງນຳກັນ, ກຸງເຢຣູຊາເລັມເອີຍ ເຈົ້າຜູ້ທີ່ເປັນເມືອງຮົກຮ້າງ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອອຍໃຈຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ໂຖ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ;

24 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກາງ າແຂນອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ ໃນສາຍຕາຂອງປະຊາຊາດທັງປວງ, ແລະ ທົ່ວທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະເຫັນການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

25 ແລະ ບັດນີ້ອະບິນາໄດກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ພວກທ່ານເປັນ າປະໂລທິດແມ່ນບໍ່, ແລະ ອ້າງຕົນເອງເພື່ອສິດສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ເຂົ້າໃຈວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍແລ້ວ, ແລະ ປານນັ້ນຍັງປາດຖະ

ໜາຢາກຮູ້ຈັກຈາກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?

26 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ວິບັດແກ່ພວກທ່ານ ເພາະວ່າພວກທ່ານບິດເບືອນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ! ເພາະວ່າຖ້າຫາກພວກທ່ານເຂົ້າໃຈເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ສິດສອນພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ, ພວກທ່ານໄດ້ບິດເບືອນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

27 ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈເພື່ອໃຫ້ າເຂົ້າໃຈເລີຍ; ສະນັ້ນ, ພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ສະຫລາດ. ສະນັ້ນ, ພວກທ່ານສິດສອນສິ່ງໃດແດ່ກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້?

28 ແລະ ພວກເຂົາຕອບວ່າ: ພວກເຮົາສິດສອນກົດຂອງໂມເຊ.

29 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາອີກວ່າ: ຖ້າຫາກພວກທ່ານສິດສອນ າກົດຂອງໂມເຊແລ້ວ ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຮັກສາມັນ? ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງໝົກໝຸນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ? ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງທຳຮການໂສເພນີ ແລະ ໃຊ້ກຳລັງຂອງພວກທ່ານກັບພວກຜູ້ຍິງໂສເພນີ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ກະທຳບາບນຳກັນອີກ, ຈົນເປັນເຫດໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງຂ້າພະເຈົ້າມາທຳນາຍແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຊົ່ວອັນໃຫຍ່ຫລວງຈະມາລົງໂທດຜູ້ຄົນພວກນີ້?

30 ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກບໍ່ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຄວາມຈິງ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຮູ້ຈັກວ່າຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຄວາມຈິງ; ແລະ ພວກທ່ານຄວນຈະສັ່ນສະທ້ານຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

31 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື

<p>19 ກ ຄພ 100:5-6. 21 ກ ອຊຢ 52:7-10; ນສ 1:15.</p>	<p>24 ກ 1 ນພ 22:11. 25 ກ ມຊຢ 11:5. 27 ກ ຄພ ເຂົ້າໃຈ,</p>	<p>ຄວາມເຂົ້າໃຈ. 29 ກ ຄພ ກົດຂອງໂມເຊ. ຂ ຄພ ຫລິ້ນຊື້.</p>
--	---	--

ພວກທ່ານ ຈະ ຖືກ ລົງ ໂທດ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ, ເພາະພວກທ່ານ ກ່າວວ່າ ພວກທ່ານສິດສອນກົດຂອງໂມເຊ ນັ້ນ. ແລະ ພວກທ່ານຮູ້ຈັກຫຍັງແດ່ກ່ຽວ ກັບກົດຂອງໂມເຊ? ຄວາມລອດມາເຖິງ ໂດຍທາງກົດຂອງໂມເຊ ບໍ່? ພວກທ່ານ ຈະຕອບວ່າແນວໃດ?

32 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ ຄວາມ ລອດມາເຖິງໂດຍທາງກົດຂອງໂມເຊ.

33 ແຕ່ບັດນີ້ອະບິນາໄດໄດ້ກ່າວກັບ ພວກເຂົາວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກວ່າ ຖ້າ ຫາກພວກທ່ານຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພວກທ່ານຈະລອດ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຮັກສາພຣະບັນ ຍັດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳມາໃຫ້ໂມເຊຢູ່ ເທິງ ພູຊີນາຍ, ກ່າວວ່າ:

34 ກໍເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະ ເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ ພາເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນ ດິນເອຢິບ, ອອກຈາກບ້ານເຮືອນແຫ່ງ ຄວາມເປັນທາດ.

35 ເຈົ້າຈະບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອົງ ອື່ນຕໍ່ໜ້າ ເຮົາ.

36 ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດຮູບຄວັດສະຫລັກອັນ ໃດສຳລັບຕົນເອງ ຫລື ເຮັດຮູບສົມມຸດໃນ ສະຫວັນເບື້ອງເທິງ, ຫລື ສິ່ງຂອງຊຶ່ງຢູ່ໃນ ແຜ່ນດິນເບື້ອງລຸ່ມ.

37 ບັດນີ້ອະບິນາໄດກ່າວກັບພວກເຂົາ ວ່າ, ພວກທ່ານເຮັດເລື່ອງທັງໝົດນີ້ແລ້ວ ບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານ ວ່າ, ບໍ່ ເລີຍ, ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ເຮັດ. ແລະ ພວກ ທ່ານ ກໍສິດສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້ໃຫ້ພວກເຂົາ ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດແລ້ວບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າ

ກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ, ພວກທ່ານ ບໍ່ໄດ້ສິດສອນ.

ບົດທີ 13

ອະບິນາໄດໄດ້ຖືກບົກບ້ອງໂດຍອຳນາດ ອັນສັກສິດ—ເພິ່ນສິດສອນພຣະບັນຍັດ ສົບປະການ—ຄວາມລອດບໍ່ໄດ້ມາເຖິງ ໂດຍທາງກົດຂອງໂມເຊແຕ່ຝ່າຍດຽວ— ພຣະເຈົ້າພຣະອົງເອງຈະກະທຳການຊົດ ໃຊ້ ແລະ ໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ. ປະມານ 148 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອກະສັດໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມ ເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບປະໂລຫິດ ຂອງເພິ່ນວ່າ: ເອົາຄົນນີ້ໄປຂ້າຖິ້ມເສຍ; ເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີຫຍັງຫຍຸ້ງກ່ຽວກັບ ມັນແລ້ວ, ເພາະວ່າມັນເປັນບ້າ.

2 ແລະ ພວກເຂົາອອກມາ ແລະ ພະຍາ ຍາມທີ່ຈະຈັບອະບິນາໄດ; ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ຕ້ານ ຫານໄວ້, ແລະ ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ:

3 ຢ່າ ໄດ້ ແຕະ ຕ້ອງ ຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຈະລົງໂທດພວກທ່ານ ຖ້າຫາກພວກທ່ານແຕະຕ້ອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ແຈ້ງຂ່າວ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງຂ້າພະເຈົ້າມາ; ທັງ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ບອກເລື່ອງ ຊຶ່ງພຣະ ອົງໄດ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ກໍມາບອກ; ສະນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຖືກທຳ ລາຍໃນເວລານີ້ຢ່າງເດັດຂາດ.

4 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງເຮັດໃຫ້ພຣະບັນ ຍັດສຳເລັດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຂ້າ ພະເຈົ້າ; ແລະ ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າບອກ

<p>31 ກ ມຊຢ 3:15; 13:27-32; ແອວ 25:16. 33 ກ ອພຍ 19:9, 16-20; ມຊຢ 13:5.</p>	<p>34 ກ ອພຍ 20:2-4. ຂ ອພຍ 12:51; 1 ນຟ 17:40; ມຊຢ 7:19.</p>	<p>35 ກ ຮສອ 13:4. ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ. 37 ກ ມຊຢ 13:25-26. 13 3 ກ ມຊຢ 12:20-24.</p>
--	--	--

ຄວາມຈິງແກ່ພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກທ່ານຈຶ່ງຕັດສິນວ່າຂ້າພະເຈົ້າເປັນບ້າ.

5 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກອະບິນາໄດ້ໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຄົນຂອງກະສັດຂອງໂນອາຈຶ່ງບໍ່ກ້າຈັບເພິ່ນ, ເພາະວ່າພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາສະຖິດຢູ່ກັບເພິ່ນ; ແລະ ໃບໜ້າຂອງເພິ່ນສົ່ງ "ແສງສະຫວ່າງອອກມາດ້ວຍລັດສະໝີຄືກັນກັບຕອນທີ່ໄດ້ເກີດກັບໂມເຊເວລາຢູ່ຈອມພູຊີນາຍ, ເວລາເພິ່ນສົນທະນາກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

6 ແລະ ອະບິນາໄດ້ເວົ້າດ້ວຍ "ອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໄປ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

7 ພວກທ່ານເຫັນຢູ່ວ່າ ພວກທ່ານບໍ່ມີອຳນາດຈະຂ້າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂໍຈົບຂ່າວສານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າມັນ "ແຕະຕ້ອງໃຈພວກທ່ານ ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າບອກເຖິງຄວາມຈິງກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ.

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສົງໃສ ແລະ ປະຫລາດໃຈ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນ.

9 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈົບຂ່າວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ບໍ່ສຳຄັນເລີຍວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປໃສຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າຂ້າພະເຈົ້າລອດ.

10 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂໍບອກພວກທ່ານໄວ້ເທົ່ານີ້, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກທ່ານກະທຳ

ກັບຂ້າພະເຈົ້າຫລັງຈາກນີ້ ຍ່ອມເປັນຮູບ "ແບບ ແລະ ຮູບລັກສະນະຂອງສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

11 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະອ່ານ "ພຣະບັນຍັດສ່ວນທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າມັນບໍ່ມີຂຽນໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກທ່ານເລີຍ; ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ສຶກສາ ແລະ ສິດສອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເປັນສ່ວນໃຫຍ່ຕະຫລອດຊີວິດຂອງພວກທ່ານ.

12 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງຈື່ຈຳຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ: ທ່ານບໍ່ຄວນເຮັດຮູບ ຫລື ຮູບຄວັດສະຫລັກອັນໃດໄວ້ສຳລັບຕົນເອງ, ຫລື ຮູບສົມມຸດສິ່ງຂອງອັນໃດໃນສະຫວັນ, ຫລື ສິ່ງຂອງໃນແຜ່ນດິນເບື້ອງລຸ່ມ, ຫລື ສິ່ງຂອງຢູ່ໃນນ້ຳໃຕ້ແຜ່ນດິນ.

13 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ: ເຈົ້າຈະບໍ່ກາບໄຫວ້ມັນ, ຫລື ຮັບໃຊ້ມັນ; ເພາະວ່າເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ອິດສາ, ຊຶ່ງຈະມາຢັ້ງມຢາມຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງບັນພະບຸລຸດທັງລູກຫລານ, ຈົນເຖິງຄົນລຸ້ນທີສາມ ແລະ ທີ່ສື່ຂອງພວກເຂົາທີ່ກຽດຊັງເຮົາ;

14 ແລະ ຈະສະແດງຄວາມເມດຕາແກ່ຫລາຍພັນຄົນທີ່ຮັກເຮົາ ແລະ ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ.

15 ເຈົ້າຈະບໍ່ໃຊ້ພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄປໃນທາງຊົ່ວຮ້າຍ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຖືວ່າ ຜູ້ທີ່ໃຊ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງໄປໃນທາງຊົ່ວຮ້າຍບໍ່ມີຄວາມຜິດ.

16 ຈົ່ງລະນຶກເຖິງວັນ "ຊະບາໂຕ, ແລະ ຮັກສາມັນໃຫ້ສັກສິດ.

<p>5 ກ ອພຍ 34:29-35. 6 ກ ຄມພ ອຳນາດ. 7 ກ 1 ນພ 16:2.</p>	<p>10 ກ ມຊຢ 17:13-19; ແອວ 25:10. 11 ກ ອພຍ 20:1-17.</p>	<p>16 ກ ຄມພ ວັນຊະບາໂຕ.</p>
--	--	----------------------------

17 ເຈົ້າ ຈິ່ງ ເຮັດ ວຽກ ທີ່ກິ ມີ້, ແລະ ເຮັດ ວຽກ ທັງໝົດ ຂອງ ເຈົ້າ ໃຫ້ ແລ້ວ;

18 ແຕ່ ມີ້ ທີ່ເຈັດ, ວັນ ຊະບາ ໂຕ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ທຳ ງານ ໃດ ໆ, ເຈົ້າ ພ້ອມ ທັງ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຈົ້າ, ທັງ ລູກ ສາວ ຂອງ ເຈົ້າ, ພ້ອມ ທັງ ຄົນ ໃຊ້ ຜູ້ ຊາຍ ຂອງ ເຈົ້າ ແລະ ຄົນ ໃຊ້ ຜູ້ ຍິງ ຂອງ ເຈົ້າ, ທັງ ຜູ້ ງົວ ຂອງ ເຈົ້າ, ທັງ ຄົນ ແປກ ຫ້າ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ປະຕູ ບ້ານ ຂອງ ເຈົ້າ;

19 ເພາະ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ສ້າງ ສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ທະເລ, ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ຢູ່ ໃນ ນັ້ນ ພາຍ ໃນ "ທິກ ມີ້; ດັ່ງ ນັ້ນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈິ່ງ ອວຍ ພອນ ວັນ ຊະບາ ໂຕ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ມັນ ສັກ ສິດ.

20 ຈິ່ງ "ນັບ ຖື ບິດາ ມານດາ ຂອງ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ວັນ ເວລາ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ຍາວ ນານ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ຊຶ່ງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ເຈົ້າ ປະທານ ໃຫ້.

21 ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ "ຂ້າ ກັນ.

22 ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ "ຫລິ້ນ ຊູ້. ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ "ລັກ.

23 ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ເປັນ "ພະຍານ ເທັດ ແລະ ຫາ ຄວາມ ໃສ່ ເພື່ອ ນັບ ບ້ານ ຂອງ ເຈົ້າ.

24 ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ "ລັກ ໂລບ ເອົາ ບ້ານ ເຮືອນ ຂອງ ເພື່ອ ນັບ ບ້ານ ຂອງ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ລັກ ໂລບ ເອົາ ເມຍ ຂອງ ເພື່ອ ນັບ ບ້ານ ຂອງ ເຈົ້າ, ຫລື ຄົນ ໃຊ້ ຜູ້ ຊາຍ ຂອງ ເຂົາ, ຫລື ຄົນ ໃຊ້ ຜູ້ ຍິງ ຂອງ ເຂົາ, ຫລື ງົວ ຂອງ ເຂົາ, ຫລື ລໍ ຂອງ ເຂົາ, ຫລື ສິ່ງ ຂອງ ໃດ ໆ ທີ່ ເປັນ ຂອງ ເພື່ອ ນັບ ບ້ານ ຂອງ ເຈົ້າ.

25 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ອະ ບິນ າ ໂຕ ກ່າວ ຂໍ້ ຄວາມ ເຫລົ່ານີ້ ຈົບ ແລ້ວ ເພິ່ນ ກໍ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ: ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ສິດ ສອນ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຍຶດ ຖື ແລະ ເຮັດ ຕາມ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ທັງ ໝົດ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນ ຍັດ ເຫລົ່ານີ້ ຫລື ບໍ່?

26 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ບໍ່ ເລີຍ; ເພາະ ວ່າ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ສິດ ສອນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຄົງ ບໍ່ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອອກ ມາ ແລະ ທຳ ນາຍ ເຖິງ ຄວາມ ຊົ່ວ ກ່ຽວ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ດອກ.

27 ແລະ ບັດ ນີ້ ພວກ ທ່ານ ເວົ້າ ວ່າ ຄວາມ ລອດ ມາ ເຖິງ ໂດຍ ທາງ "ກົດ ຂອງ ໂມເຊ. ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ມັນ ເປັນ ການ ເໝາະ ສົມ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ຈະ ຮັກ ສາ ກົດ ຂອງ ໂມເຊ ໄວ້; ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ເວລາ ຈະ ມາ ເຖິງ ເມື່ອ ມັນ ບໍ່ ສົມ ຄວນ ທີ່ ຈະ ຮັກ ສາ ກົດ ຂອງ ໂມເຊ "ອີກ ຕໍ່ ໄປ.

28 ແລະ ຍິ່ງ ໄປ ກວ່າ ນັ້ນ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, "ຄວາມ ລອດ ບໍ່ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ໂດຍ ທາງ "ກົດ ຂອງ ໂມເຊ ແຕ່ ຝ່າຍ ດຽວ; ແລະ ຖ້າ ຫາກ ບໍ່ ແມ່ນ "ການ ຊົດ ໃຊ້ ຊຶ່ງ ພຣະ ເຈົ້າ ພຣະ ອົງ ເອງ ຈະ ກະ ທຳ ໄປ ເພື່ອ ບາບ ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ມະ ນຸດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ຕ້ອງ ຕາຍ ຢ່າງ ຫລີກ ລ້ຽງ ບໍ່ ໄດ້, ທັງ ທີ່ ກົດ ຂອງ ໂມເຊ ມີ ຢູ່.

29 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ

<p>19 ກ ປຖກ 1:31. 20 ກ ມຣກ 7:10. 21 ກ ມທ 5:21-22; ຄພ 42:18. ຄມພ ຄາດຕະກຳ, ການ ຄາດຕະກຳ. 22 ກ ຄມພ ຫລິ້ນ ຊູ້.</p>	<p>ຂ ຄມພ ລັກ, ການ ລັກ. 23 ກ ສພສ 24:28. ຄມພ ຕົວະ. 24 ກ ຄມພ ໂລບ, ຄວາມ ໂລບ. 27 ກ ຄມພ ກົດ ຂອງ ໂມເຊ. ຂ 3 ນຟ 9:19-20; 15:4-5. 28 ກ ຄລຕ 2:16.</p>	<p>ຄມພ ໄຖ່, ການ ໄຖ່, ຖືກ ໄຖ່; ລອດ, ຄວາມ ລອດ. ຂ ຄລຕ 2:21; ມຊຢ 3:14-15; ແອວ 25:15-16. ຄ ຄມພ ຊົດ ໃຊ້, ການ ຊົດ ໃຊ້.</p>
---	--	--

ທ່ານວ່າ ສົມຄວນແລ້ວທີ່ຈະມີກົດປະທານໃຫ້ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນກົດທີ່ "ເຄັ່ງຄັດທີ່ສຸດ; ເພາະພວກເຂົາເປັນຄົນແຂງຄໍ ແລະ ະໄວທີ່ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຊັກຊ້າທີ່ຈະລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ;

30 ສະນັ້ນ ຈິ່ງມີ "ກົດປະທານໃຫ້ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກົດການປະຕິບັດ ແລະ ະພິທີການອັນເປັນກົດ ຊຶ່ງພວກເຂົາຕ້ອງ ະຍິດ ຖືຢ່າງເຄັ່ງຄັດທຸກມື້, ເພື່ອ ໃຫ້ພວກເຂົາລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະອົງ.

31 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ທັງໝົດນີ້ເປັນ "ແບບໄວ້ສໍາລັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

32 ແລະ ບັດນີ້, ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈກົດເຫລົ່ານີ້ແລ້ວບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ, ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈກົດທຸກຄົນ; ແລະ ນີ້ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ; ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍຈະລອດໄດ້ "ເວັ້ນເສຍແຕ່ໂດຍການໂຖ່ຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

33 ເພາະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ໂມເຊບໍ່ໄດ້ທໍານາຍແກ່ພວກເຂົາກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະເມຊີອາ, ແລະ ວ່າພຣະເຈົ້າຈະໂຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນສາດສະດາ "ທັງປວງທີ່ທໍານາຍໄວ້ນັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກມາ—ພວກເພິ່ນກໍໄດ້ເວົ້າເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ບໍ່ຫລາຍ

ກໍໜ້ອຍແມ່ນບໍ່?

34 ພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ບໍ່ວ່າ "ພຣະເຈົ້າພຣະອົງເອງຈະສະເດັດມາໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ, ແລະ ຮັບເອົາຮູບລັກສະນະຂອງມະນຸດ, ແລະ ຈະສະເດັດໄປໂດຍອໍານາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຕາມຜືນແຜ່ນດິນໂລກ?

35 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ບໍ່ວ່າ ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ເກີດ "ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ, ແລະ ວ່າພຣະອົງຈະຖືກຂົ່ມເຫັງ ແລະ ຈະເປັນທຸກ?

ບົດທີ 14

ເອຊາຢາກ່າວ ກ່ຽວກັບພຣະເມຊີອາ—ຄວາມຕໍ່ຕ້ອຍ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດຂອງພຣະເມຊີອາຖືກຕັ້ງໄວ້ແລ້ວ—ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພຣະອົງຖວາຍເພື່ອບາບ ແລະ ວົງວອນແທນຜູ້ລ່ວງລະເມີດ—ປຽບທຽບກັບເອຊາຢາ 53. ປະມານ 148 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເອຊາຢາບໍ່ໄດ້ເວົ້າບໍ່ວ່າ: ແມ່ນ ໃຜຈະເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາລາຍງານໄປ, ແລະ ພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະແດງຕໍ່ຜູ້ໃດ?

2 ເພາະ ວ່າເພິ່ນຈະເຕີບໂຕໃຫຍ່ຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າເພິ່ນຄືກັນກັບຕົ້ນໄມ້ອ່ອນ, ແລະ ຮາກຈໍ່ອອກຈາກດິນແຫ້ງ; ເພິ່ນບໍ່ມີຮູບລັກສະນະ ແລະ ຄວາມງາມໃດໆ; ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາເຫັນເພິ່ນວ່າ ບໍ່ມີຄວາມງາມເລີຍ ພວກເຮົາກໍບໍ່ປາດຖະໜາເພິ່ນ.

29 ກ ຢຊ 1:7-8.	ແອວ 25:15.	ຄມພ ພຣະເຈົ້າ,
ຂ ແອວ 46:8.	ຄມພ ສັນຍາລັກ.	ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.
30 ກ ອພຍ 20.	32 ກ 2 ນພ 25:23-25.	35 ກ ອຊຢ 26:19;
ຂ ຄມພ ພິທີການ.	33 ກ 1 ນພ 10:5;	2 ນພ 2:8.
ຄ ຢຄ 4:5.	ຢຄ 4:4; 7:11.	
31 ກ ມຊຢ 16:14;	34 ກ ມຊຢ 7:27; 15:1-3.	

3 ເພິ່ນ ຈະ ເປັນ ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ ແລະ ຖືກ ຜູ້ ຄົນ ປະ ຕິ ເສດ, ແລະ ເປັນ ຜູ້ ມີ ຄວາມ ໂສກ ເສົ້າ ແລະ ສະ ຫລົດ ໃຈ ຄືກັບ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຫິໜ້າ ຈາກ ເພິ່ນ; ເພິ່ນ ຈະ ເປັນ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ນັບ ຖື ເພິ່ນ.

4 ແນ່ ນອນ ເພິ່ນ ຈະ "ແບກ ຫາບ ເອົາ ຄວາມ ໂສກ ເສົ້າ, ແລະ ຄວາມ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄວ້; ແຕ່ ປານ ນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຍັງ ຖື ວ່າ ເພິ່ນ ຖືກ ຕີ, ຖືກ ລົງ ໂທດ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ເປັນ ທຸກ.

5 ແຕ່ ວ່າ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບ ບາດ ເຈັບ ເພາະ "ການ ລ່ວງ ລະ ເມີດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ເພິ່ນ ມີ ຮອຍ ພິກ ຊ້າ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຮົາ; ການ ຕີ ສອນ ເພື່ອ ສັນ ຕິ ສຸກ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຢູ່ ກັບ ເພິ່ນ; ແລະ ດ້ວຍ ຮອຍ ຖືກ ຕີ ຂອງ ເພິ່ນ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ຖືກ ະ ປິ່ນ ປົວ ໃຫ້ ດີ.

6 ພວກ ເຮົາ ທັງ ໝົດ, ເໝືອນ ດັ່ງ "ໂຕ ແກະ ໄດ້ ຫລົງ ທາງ ໄປ; ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ໄປ ຕາມ ເສັ້ນ ທາງ ຂອງ ໃຜ ລາວ; ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ວາງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄວ້ ກັບ ພຣະ ອົງ.

7 ເພິ່ນ ຈະ ຖືກ ຂົ່ມ ເຫັງ, ແລະ ເພິ່ນ ຈະ ຫິນ ຕໍ່ ຄວາມ ເປັນ ທຸກ, ແຕ່ ປານ ນັ້ນ "ເພິ່ນ ຍັງ ບໍ່ ເປີດ ປາກ ຂອງ ເພິ່ນ ເລີຍ; ເພິ່ນ ຖືກ ນຳ ເອົາ ໄປ ໂຮງ ຂ້າ ສັດ ຄືກັນ ກັບ ະ ລູກ ແກະ, ແລະ ຄືກັບ ໂຕ ແກະ ທີ່ ຢືນ ຢູ່ ເສີຍ ໆ ຕໍ່ ໜ້າ ຄົນ ທີ່ ຕັດ ຂົນ ຂອງ ມັນ ແລະ ເພິ່ນ ກໍ່ ບໍ່ ເປີດ ປາກ ເລີຍ.

8 ເພິ່ນ ຖືກ ເອົາ ອອກ ຈາກ ຄຸກ ແລະ ຈາກ

ການ ຕັດ ສິນ; ແລະ ແມ່ນ ໃຜ ຈະ ປະ ກາດ ຊົ່ວ ລຸ້ນ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ? ເພາະ ວ່າ ເພິ່ນ ຖືກ ຕັດ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ຄົນ ມີ ຊີ ວິ ດ ຢູ່; ເພາະ ເພິ່ນ ຖືກ ຕີ ເພື່ອ ການ ລ່ວງ ລະ ເມີດ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຮົາ.

9 ແລະ ເພິ່ນ ຖືກ ຜັງ ໄວ້ ນຳ ຄົນ ຊົ່ວ, ແລະ ນຳ ພວກ "ເສດ ຖື; ທັງ ທີ່ ເພິ່ນ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ ແລະ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ຫລອກ ລວງ ໃດ ໆ ຢູ່ ໃນ ປາກ ຂອງ ເພິ່ນ ເລີຍ.

10 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ່ ຕາມ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຍັງ ພໍ ພຣະ ໄທ ປ່ອຍ ໃຫ້ ເພິ່ນ ພິກ ຊ້າ; ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ເພິ່ນ ໂສກ ເສົ້າ; ເວລາ ພຣະ ອົງ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເພິ່ນ ເປັນ ເຄື່ອງ ຖວາຍ ເພື່ອ ບາບ ເພິ່ນ ຈະ ເຫັນ "ລູກ ຫລານ ຂອງ ເພິ່ນ, ພຣະ ອົງ ຈະ ໃຫ້ ວັນ ເວລາ ຂອງ ເພິ່ນ ຍືດ ຍາວ, ແລະ ຄວາມ ພໍ ພຣະ ໄທ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ໃນ ວັນ ຂອງ ເພິ່ນ.

11 ພຣະ ອົງ ຈະ ເບິ່ງ ຄວາມ ເຈັບ ປວດ ຂອງ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ຈະ ພໍ ພຣະ ໄທ; ໂດຍ ຄວາມ ຮູ້ ຂອງ ເພິ່ນ ຜູ້ ຮັບ ໄຊ້ ທີ່ ຊອບ ທຳ ຂອງ ເຮົາ ຈະ ຮັບ ຮອງ ຄົນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ; ເພາະ ເພິ່ນ ຈະ "ແບກ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ.

12 ສະ ນັ້ນ ເຮົາ ຈະ ແບ່ງ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ເພິ່ນ ກັບ ຄົນ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່, ແລະ ເພິ່ນ ຈະ ແບ່ງ ຊັບ ທີ່ ບຸ້ນ ກັບ ຄົນ ທີ່ ແຂງ ແຮງ; ເພາະ ເພິ່ນ ເຫ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເພິ່ນ ອອກ ຈົນ ເຖິງ ຄວາມ ຕາຍ; ແລະ ເພິ່ນ ຖືກ ນັບ ເຂົ້າ ຢູ່ ກັບ ຄົນ ທີ່ ລ່ວງ ລະ ເມີດ; ແລະ ເພິ່ນ ແບກ ບາບ ຂອງ

14 4 ກ ແອວ 7:11-12.
ຂ ມຫ 8:17.
5 ກ ມຊຢ 15:9;
ແອວ 11:40.
ຂ 1 ປຕ 2:24-25.
6 ກ ມຫ 9:36;
2 ນພ 28:14;

ແອວ 5:37.
7 ກ ມຣກ 15:3.
ຄມພ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ.
ຂ ຄມພ ບັດ ສະ ຄາ; ພຣະ ເມ ສາ ນ້ອຍ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
9 ກ ມຫ 27:57-60;
ມຣກ 15:27, 43-46.

ຄມພ ໂຢເຊັບ ແຫ່ງ ອາຣິມາ ຫາຍ.
ຂ ຢຣ 19:4.
10 ກ ມຊຢ 15:10-13.
11 ກ ລລວ 16:21-22;
1 ປຕ 3:18;
ຄພ 19:16-19.

ຄົນຢາງຫລວງຫລາຍໄວ້, ແລະ ນື່ງວອນ ແທນຄົນທີ່ລ່ວງລະເມີດ.

ບົດທີ 15

ພຣະເຢຊູເປັນທັງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ ໄດ້ແນວໃດ—ພຣະອົງຈະວົງວອນແທນ ແລະ ແບກຫາບການລ່ວງລະເມີດຂອງຜູ້ ຄົນຂອງພຣະອົງ—ພວກເຂົາກັບສາດສະ ດາຜູ້ບໍລິສຸດທັງໝົດເປັນລູກຫລານຂອງ ພຣະອົງ—ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ເກີດການພົ້ນ ຄົນຊີວິດ—ເດັກນ້ອຍໆມີຊີວິດນິລັນດອນ. ປະມານ 148 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ອະບິນາໄດກ່າວກັບພວກ ເຂົາວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານເຂົ້າ ໃຈວ່າ ນພຣະເຈົ້າພຣະອົງເອງຈະສະເດັດ ມາຫາບັນດາລູກຫລານມະນຸດ ແລະ ຈະ ຂໍໂຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

2 ແລະ ຍ້ອນວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ ຢູ່ໃນ ເນື້ອໜັງ ພຣະອົງຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ພຣະບຸດ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຂຶ້ນກັບເນື້ອໜັງ ແລະ ຕາມພຣະປະສົງຂອງ ພຣະບິດາ, ຈຶ່ງເປັນ ທັງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ—

3 ພຣະບິດາ, ນພຣະວ່າພຣະອົງ ຂໍແຕ່ງ ຂຶ້ນໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະ ບຸດ, ຍ້ອນວ່າມີຮ່າງກາຍທາງເນື້ອໜັງ; ຈຶ່ງ

ເປັນທັງພຣະບຸດ ແລະ ພຣະບິດາແນວ ນັ້ນ—

4 ແລະ ທັງສອງພຣະອົງເປັນ ນພຣະເຈົ້າ ອົງ ດຽວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນ ພຣະບິດາ ຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ.

5 ແລະ ເນື້ອໜັງຈຶ່ງຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະວິນ ຍານດັ່ງນັ້ນ, ຫລື ພຣະບຸດກັບພຣະບິດາ, ໂດຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວ ທີ່ ທົນ ກັບການລ້ລວງ, ແລະ ບໍ່ຍອມຜ່າຍແພ້ຕໍ່ ການລ້ລວງ, ແຕ່ພຣະອົງຍອມທົນທຸກຕໍ່ ການເຍາະເຍີ້ຍ, ແລະ ການ ຂໍຊັງນຕີ, ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, ແລະ ຖືກຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະອົງ ປະຕິເສດ.

6 ແລະ ຫລັງ ຈາກສິ່ງທັງໝົດນີ້, ຫລັງ ຈາກໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຫລາຍຢ່າງໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ ແລ້ວ, ພຣະອົງຈະຖືກນຳໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ດັ່ງເອຊາຢາກ່າວເໝືອນດັ່ງໂຕແກະ ທີ່ຍືນເສີຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າຄົນຕັດຂົນຂອງມັນສົນ ໃດ, ພຣະອົງຈະບໍ່ ຂໍເປີດພຣະ ໂອດຂອງ ພຣະອົງສັນນັ້ນ.

7 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງ ປານນັ້ນ ພຣະ ອົງ ຍັງຖືກນຳໄປ ນຶ່ງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ຖືກຂ້າ, ແລະ ເນື້ອໜັງຂອງພຣະ ອົງຈະກັບກາຍມາເປັນຄວາມຕາຍ, ເພື່ອ

<p>12 ກ 2 ນຟ 2:9; ມຊຢ 15:8; ມຣນ 7:27-28.</p> <p>15 1 ກ 1 ຕມທ 3:16; ມຊຢ 13:33-34. ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຂ ຄມພ ໄຖ່, ການ ໄຖ່, ຖືກໄຖ່.</p> <p>2 ກ ມຊຢ 3:5; 7:27; ແອວ 7:9-13. ຂ ອຊຢ 64:8; ຢຮ 10:30; 14:8-10; ມຊຢ 5:7;</p>	<p>ແອວ 11:38-39; ອທ 3:14. 3 ກ ຄພ 93:4. ຂ ລກ 1:31-33; ມຊຢ 3:8-9; ແອວ 7:10; 3 ນຟ 1:14. 4 ກ ພບຍ 6:4; ຢຮ 17:20-23. ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. ຂ ແອວ 11:39. ຄ ມຊຢ 3:8;</p>	<p>ຮລມ 14:12; 3 ນຟ 9:15; ອທ 4:7. 5 ກ ລກ 4:2; ຮຣ 4:14-15. ຂ ຢຮ 19:1. ຄ ມຣກ 8:31; ລກ 17:25. 6 ກ ອຊຢ 53:7. ຂ ລກ 23:9; ຢຮ 19:9; ມຊຢ 14:7. 7 ກ ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ.</p>
---	--	--

ຂ້າພະເຈົ້າຂອງພຣະບຸດຈະຖືກກິນລົງໄປໃນພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາ.

8 ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ ສາຍຮັດ ແຫ່ງຄວາມຕາຍຂາດອອກ, ມີ ຂໍ້ຂະນະຕໍ່ຄວາມຕາຍ, ປະທານອຳນາດໃຫ້ພຣະບຸດເພື່ອ ວົງວອນແທນລູກຫລານມະນຸດ—

9 ໂດຍທີ່ໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປສະຫວັນ, ໂດຍທີ່ມີອຸທອນແຫ່ງຄວາມເມດຕາສົງສານ; ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມກະລຸນາ, ຮັກຫອມລູກຫລານມະນຸດ ຊຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງພວກເຂົາ; ແລະ ຄວາມຍຸດຕິທຳ ເຮັດໃຫ້ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍຂາດອອກ; ຮັບເອົາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາມາໄວ້ນຳ ພຣະອົງເອງ, ແລະ ໄຖ່ພວກເຂົາ, ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຄວາມຍຸດຕິທຳ.

10 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ແມ່ນໃຜຈະປະກາດຊົ່ວລຸ້ນຄົນຂອງພຣະອົງໄດ້? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເວລາທີ່ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພຣະອົງເປັນເຄື່ອງຖວາຍເພື່ອບາບ ແລ້ວພຣະອົງຈະຫລຽວເຫັນ ລູກຫລານຂອງພຣະອົງ. ແລະ ບັດນີ້ພວກທ່ານຈະວ່າແນວໃດ? ແລະ ຜູ້ໃດຈະເປັນລູກຫລານຂອງພຣະອົງ?

11 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງ

ສາດສະດາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທັງໝົດ ຊຶ່ງໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ— ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຄົນທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງພວກເພິ່ນ, ແລະ ເຊື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ລໍຖ້າມື້ນັ້ນເພື່ອການບົດບາບຂອງພວກເຂົາ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຄົນພວກນີ້ຄືລູກຫລານຂອງພຣະອົງ, ຫລື ວ່າທາຍາດຂອງ ສອນາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

12 ເພາະວ່າຄົນພວກນີ້ຄືຄົນທີ່ ພຣະອົງຈະແບກບາບຂອງພວກເຂົາໄວ້; ແລະ ຄົນພວກນີ້ຄືຄົນທີ່ພຣະອົງຈະສິ້ນພຣະຊົນແທນເພື່ອໄຖ່ພວກເຂົາອອກຈາກການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ບັດນີ້, ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນລູກຫລານຂອງພຣະອົງບໍ່?

13 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສາດສະດາທຸກຄົນບໍ່ໄດ້ເປີດປາກທຳນາຍບໍ່, ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຕົກຢູ່ໃນການລ່ວງລະເມີດ, ຂ້າພະເຈົ້າພາຍເຖິງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທັງໝົດນັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກ? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກເພິ່ນແມ່ນລູກຫລານຂອງພຣະອົງ.

14 ແລະ ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄື ຜູ້ປະກາດສັນຕິສຸກ ແລະ ນຳເອົາຂ່າວປະເສີດຂອງຄວາມດີມາ, ຜູ້ປະກາດຄວາມລອດ; ແລະ ກ່າວກັບຊີໂອນວ່າ: ພຣະເຈົ້າຊົງປົກຄອງ!

<p>7 ຂ ລກ 22:42; ຢຮ 6:38; 3 ນຟ 11:11. 8 ກ ມຊຢ 16:7; ແອວ 22:14. ຂ ຮສອ 13:14; 1 ກຣທ 15:55-57. ຄ 2 ນຟ 2:9. 9 ກ ອຊຢ 53;</p>	<p>ມຊຢ 14:5-12. ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. 10 ກ ອຊຢ 53:10; ມຊຢ 5:7; 27:25; ມຣນ 7:19. 11 ກ ຄພ 84:36-38. ຂ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ; ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ.</p>	<p>12 ກ ມຊຢ 14:12; ແອວ 7:13; 11:40-41. 14 ກ ອຊຢ 52:7; ຮມ 10:15; 1 ນຟ 13:37; ມຊຢ 12:21-24. ຄມພ ວຽກງານເສີຍແຜ່.</p>
---	--	--

15 ແລະ ໂອ້ ຕີນ ຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງພູນັ້ນ ງາມພຽງໃດ!

16 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕີນຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງ ພູ ຊຶ່ງປະກາດສັນຕິສຸກນັ້ນງາມພຽງໃດ!

17 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຕີນຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ ເທິງພູ ຊຶ່ງປະກາດສັນຕິສຸກຕັ້ງແຕ່ເວລາ ນັ້ນມາງາມພຽງໃດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕັ້ງແຕ່ ເວລານີ້ ແລະ ຕະຫລອດໄປ!

18 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບ ພວກທ່ານວ່າ, ນີ້ຍັງບໍ່ທັນໝົດ, ເພາະວ່າ ໂອ້ ພຣະບາດຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງພູທີ່ນຳຂ່າວ ປະເສີດມານັ້ນງາມພຽງໃດ, ນັ້ນຄືຜູ້ກໍ່ຕັ້ງ ສັນຕິສຸກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ໂຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພຣະອົງຜູ້ປະທານຄວາມລອດໃຫ້ ແກ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ;

19 ເພາະວ່າ ຖ້າຫາກບໍ່ມີການໂຖ່ທີ່ພຣະ ອົງເຮັດເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຖືກຕຽມ ໄວ້ແລ້ວຕັ້ງແຕ່ ການວາງຮາກຖານຂອງ ໂລກນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານ ວ່າ, ຖ້າຫາກບໍ່ມີການໂຖ່ນີ້ແລ້ວ, ມະນຸດທັງ ໝົດ ຕ້ອງຕາຍ.

20 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍ ຈະຂາດອອກ ແລະ ພຣະບຸດຈະປົກຄອງ ແລະ ມີອຳນາດເໜືອກວ່າຄວາມຕາຍ; ສະນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດການຟື້ນ ຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍມີຂຶ້ນ.

21 ແລະ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຈະເກີດຂຶ້ນ, ແມ່ນ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ເປັນ

ມາແລ້ວ, ແລະ ທີ່ເປັນ, ແລະ ທີ່ຈະເປັນ ແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງ ພຣະຄຣິດ—ເພາະເຊັ່ນນີ້ພຣະອົງຈະຊົງ ໄດ້ຮັບເອີ້ນ.

22 ແລະ ບັດ ນີ້ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງ ສາດສະດາທັງໝົດ, ແລະ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ ເຊື່ອຖືໃນຄຳເວົ້າຂອງພວກເພິ່ນ, ຫລື ຄົນ ທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ຈະອອກມາຫາການຟື້ນຄືນຊີ ວິດຄັ້ງທຳອິດ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງມີການ ຟື້ນຄືນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ.

23 ພວກເຂົາຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃຫ້ ຢູ່ກັບ ພຣະເຈົ້າຜູ້ໂຖ່ພວກເຂົາ; ດ້ວຍວິທີນີ້ພວກ ເຂົາຈຶ່ງຈະມີຊີວິດນິລັນດອນໂດຍພຣະ ຄຣິດຜູ້ເຮັດໃຫ້ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍ ນັ້ນ ຂາດອອກ.

24 ແລະ ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຄົນທີ່ມີສ່ວນໃນ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ; ແລະ ຄົນ ພວກນີ້ຄືຄົນທີ່ຕາຍໃນຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງ ພວກເຂົາກ່ອນພຣະຄຣິດສະເດັດມາ, ໂດຍທີ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບປະກາດເລື່ອງ ກ່ຽວກັບຄວາມລອດເລີຍ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ນຳເອົາການກັບຄືນຂອງຄົນເຫລົ່ານີ້; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງມີສ່ວນໃນການຟື້ນຄືນ ຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ, ຫລື ມີຊີວິດນິລັນດອນ, ໂດຍຖືກໂຖ່ໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

25 ແລະ ກ່ຽວກັບອື່ນໆກໍມີຊີວິດນິລັນ ດອນຄືກັນ.

26 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ຈົ່ງ ຢ້ານກົວ ແລະ ຕົວສັ່ນ ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພາະ

18 ກ 3 ນພ 20:40; ຄພ 128:19. ຂ ຢສ 16:33. ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ. 19 ກ ມຊຢ 4:6. ຂ 2 ນພ 9:6-13.

21 ກ ແອວ 40:16-21. 23 ກ ພສສ 24:3-4; 1 ນພ 15:33-36; ຄພ 76:50-70. ຂ ຄມພ ຄວາມຕາຍ ທາງຮ່າງກາຍ. 24 ກ 2 ນພ 9:25-26;

ຄພ 137:7. 25 ກ ຄພ 29:46; 137:10. ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ— ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ. 26 ກ ພຍ 5:29; ຢຄ 6:9.

ພວກທ່ານຄວນຈະສັ່ນສະທ້ານ; ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໄຖ່ຜູ້ໃດທີ່ ະກະບົດຕໍ່ພຣະອົງ ແລະ ິຕາຍໄປໃນບາບຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນຄົນທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ຕາຍໄປໃນບາບຂອງພວກເຂົາ ນັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກ, ທີ່ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າໂດຍເຈດຕະນາ, ໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວແຕ່ບໍ່ຮັກສາມັນ; ິຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືພວກທີ່ ັບໍ່ມີສ່ວນໃນການພື້ນຄືນຊີວິດຄັ້ງທໍາອິດ.

27 ສະນັ້ນ ພວກທ່ານບໍ່ຄວນຕົວສັ່ນບໍ່? ເພາະວ່າຄວາມລອດຈະບໍ່ມາເຖິງຄົນເຊັ່ນນັ້ນ; ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໄຖ່ຄົນເຊັ່ນນັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄຖ່ຄົນເຊັ່ນນັ້ນບໍ່ໄດ້; ເພາະວ່າພຣະອົງປະຕິເສດພຣະອົງເອງບໍ່ໄດ້; ເພາະພຣະອົງປະຕິເສດ "ຄວາມຍຸດຕິທໍາບໍ່ໄດ້ເມື່ອມີການຮຽກຮ້ອງ.

28 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານ ວ່າ ເວລາຈະມາເຖິງທີ່ຄວາມລອດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກ "ປ່າວປະກາດແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ.

29 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ິຄົນຍາມຂອງພຣະອົງຈະຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງຂອງພວກເຂົາ; ພວກເຂົາຈະຮ້ອງເພງເປັນສຽງດຽວກັນ; ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະເຫັນດ້ວຍຕາເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນໍາເອົາຊີໂອນຄືນມາ.

30 ຈົ່ງເບິ່ງສຽງປີຕີຍິນດີ, ຮ້ອງເພງນໍາກັນ, ກຸງເຢຣູຊາເລັມເອີຍ ເຈົ້າຜູ້ທີ່ເປັນ

ເມືອງຮົກຮ້າງ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອອຍໃຈຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ໄຖ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ.

31 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກາງແຂນອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງໃນສາຍຕາຂອງປະຊາຊາດທັງປວງ, ແລະ ທົ່ວທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະເຫັນການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

ບົດທີ 16

ພຣະ ເຈົ້າ ໄຖ່ ມະນຸດ ຈາກສະພາບອັນຫລົງຫາງ ແລະ ຕົກຕໍ່າຂອງພວກເຂົາ—ຜູ້ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍກາມມະລົມຈະເປັນຢູ່ຄືກັບວ່າບໍ່ໄດ້ຮັບການໄຖ່—ພຣະຄຣິດເຮັດໃຫ້ເກີດການພື້ນຄືນຊີວິດທີ່ເປັນນິດ ຫລື ຄວາມອັບປະ ໂຫຍດອັນບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ. ປະມານ 148 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອອະບິນາໄດເວົ້າຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ ເພິ່ນໄດ້ເດີນອອກໄປ ແລະ ກ່າວວ່າ: ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອຄົນທັງຫລາຍຈະເຫັນ "ຄວາມລອດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ເມື່ອທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງຈະເຫັນພ້ອມກັນ, ແລະ ຈະຮັບສາລະພາບຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງນັ້ນຍຸດຕິທໍາ.

2 ແລະ ເມື່ອນັ້ນຄົນຊົ່ວຈະຖືກ "ຂັບໄລ່ອອກ ໄປ, ແລະ ພວກເຂົາຈະ ມີເຫດໃຫ້ຮ້ອງຄວນ, ແລະ ຮ້ອງໄທ້, ແລະ ຈົມວ່າ,

<p>26 ຂ 1 ນຟ 2:21-24. ຄ ອຊກ 18:26; 1 ນຟ 15:32-33; ມຣນ 10:26. ງ ອວ 40:19.</p>	<p>ຈ ຄພ 76:81-86. 27 ກ ອວ 34:15-16; 42:1. 28 ກ ຄມພ ວຸງກາງເຜີຍແຜ່. 29 ກ ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ. 16 1 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ.</p>	<p>ຂ ມຊຢ 27:31. 2 ກ ຄພ 63:53-54. ຂ ມທ 13:41-42; ລກ 13:28; ອວ 40:13.</p>
--	--	---

ແລະ ກັດແຂ້ວຄົງວຸ້ນ; ແລະ ນີ້ເປັນຍ້ອນວ່າພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອພັງສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄຖ່ພວກເຂົາ.

3 ເພາະວ່າ ພວກເຂົາເປັນຄົນມີ ກາມມະລົມ ແລະ ຕໍ່າຊ້າ, ແລະ ມານມີອໍານາດເໜືອພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ງູເຖົ້າໂຕນັ້ນໄດ້ ກ່າວອອກລວງບົດາ ມານດາຜູ້ທໍາອິດຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນມາຂອງສາເຫດຂອງ ການຕົກຂອງພວກເພິ່ນ; ຈຶ່ງເປັນສາເຫດໃຫ້ມະນຸດຊາດທັງປວງກັບມາມີກາມມະລົມ, ຕັນຫາໜ້າມືດ, ຕໍ່າຊ້າ, ຯື່ອຈັກຄວາມຊົ່ວຈາກຄວາມດີ, ຍອມຕົນຂຶ້ນກັບມານ.

4 ມະນຸດ ຊາດທັງ ປວງ ຈຶ່ງ ກ່າວທາງໄປແນວນັ້ນ; ແລະ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈະຫລົງທາງຢູ່ຢາງບໍ່ມີວັນສຸດ ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກສະພາບອັນຫລົງທາງ ແລະ ຕົກຕໍ່າຂອງພວກເຂົາ.

5 ແຕ່ຈຶ່ງຈໍາໄວ້ວ່າ ຜູ້ໃດທີ່ຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບແຫ່ງ ກາມມະລົມຂອງຕົນເອງ, ແລະ ດໍາເນີນຕໍ່ໄປໃນທາງຂອງບາບແລະການກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບຕົກຕໍ່າຂອງຕົນ ແລະ ມານມີອໍານາດທັງໝົດເໜືອເຂົາ. ສະນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງເປັນຄືກັນກັບບໍ່ມີ ການໄຖ່ເລີຍ, ເປັນສັດ

ຕູຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ມານກໍເປັນສັດຕູຂອງພຣະເຈົ້າຄືກັນ.

6 ແລະ ບັດນີ້ຖ້າຫາກພຣະຄຣິດບໍ່ສະເດັດມາຍັງແຜ່ນດິນໂລກ, ກ່າວເຖິງສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ ເໝືອນດັ່ງມັນມາເຖິງແລ້ວ, ການໄຖ່ກໍຈະມີຂຶ້ນບໍ່ໄດ້.

7 ແລະ ຖ້າຫາກພຣະຄຣິດບໍ່ລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ, ຫລື ວ່າເຮັດໃຫ້ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍຂາດອອກ ເພື່ອໃຫ້ຫລຸມຝັງສົບບໍ່ມີໄຂຊະນະ, ແລະ ເພື່ອຄວາມຕາຍຈະບໍ່ມີ ຄວາມເຈັບປວດ, ແລ້ວຈະບໍ່ມີການຟື້ນຄືນຊີວິດເລີຍ.

8 ແຕ່ມັນມີ ການຟື້ນຄືນຊີວິດ, ສະນັ້ນຫລຸມຝັງສົບຈຶ່ງບໍ່ມີໄຂຊະນະ, ແລະ ຄວາມເຈັບປວດແຫ່ງ ຄວາມຕາຍຈະຖືກກືນເຂົ້າໄປໃນພຣະຄຣິດ.

9 ພຣະອົງເປັນ ແສງສະຫວ່າງ ແລະ ຊີວິດຂອງໂລກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນແສງສະຫວ່າງອັນບໍ່ມີບ່ອນສິ້ນສຸດ, ຊຶ່ງຈະບໍ່ມີຄວາມມືດເລີຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນຊີວິດອັນບໍ່ມີບ່ອນສິ້ນສຸດ ຊຶ່ງຈະບໍ່ມີຄວາມຕາຍເລີຍ.

10 ເຖິງແມ່ນວ່າຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະນີ້ຈະຖືກສວມໃສ່ ຄວາມເປັນອະມະຕະ, ແລະ ຄວາມເນົາເປື້ອຍຈະສວມໃສ່ຄວາມບໍ່ເນົາເປື້ອຍ, ແລະ ຈະຖືກນໍາໄປ ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບ່ອນພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອ

3 ກ ຄລຕ 5:16-25;
 ມຊຢ 3:19.
 ຄມພ ມະນຸດທີ່ມີຈິດ
 ໃຈທໍາມະດາ.
 ຂ 2 ນພ 9:8-9.
 ຄມພ ມານ.
 ຄ ປຖກ 3:1-13;
 ມຊ 4:5-19.
 ງ ຄມພ ການຕົກຂອງ
 ອາດາມ ແລະ ເອວາ.
 ຈ 2 ນພ 2:17-18, 22-26.

4 ກ ແອວ 42:6-14.
 5 ກ ແອວ 41:11.
 ຄມພ ກາມມະລົມ.
 ຂ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່.
 6 ກ ມຊຢ 3:13.
 7 ກ ຮສອ 13:14;
 ມຊຢ 15:8, 20.
 8 ກ ແອວ 42:15.
 ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະ
 ຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ.
 ຂ ອຊຢ 25:8;

1 ກສຫ 15:54-55;
 ມມ 7:5.
 9 ກ ຄພ 88:5-13.
 ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ,
 ຄວາມສະຫວ່າງ
 ຂອງພຣະຄຣິດ.
 10 ກ ແອວ 40:2.
 ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມ
 ເປັນອະມະຕະ.
 ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ
 ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.

ຮັບ ການພິພາກສາຈາກພຣະອົງຕາມ
ວຽກງານຂອງພວກເຂົາ ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະ
ດີຫລືຈະຊົ່ວ—

11 ຖ້າຫາກມັນດີ, ກໍໄປເຖິງການພື້ນຄືນ
ຊີວິດ ແລະ ມີຄວາມຜາສຸກອັນ ບໍ່ມີວັນສິ້ນ
ສຸດ; ແລະ ຖ້າຫາກມັນຊົ່ວ, ກໍໄປເຖິງການ
ພື້ນຄືນຊີວິດສູ່ຄວາມອັບປະໂຫຍດອັນ ບໍ່
ມີວັນສິ້ນສຸດ, ໂດຍຖືກສົ່ງໄປໃຫ້ມານຜູ້ທີ່
ພວກເຂົາຂຶ້ນກັບມັນ, ຊຶ່ງແມ່ນຄວາມອັບ
ປະໂຫຍດ—

12 ໂດຍໄປຕາມຄວາມປະສົງອັນເຕັມ
ໄປດ້ວຍກາມມະລິນ ແລະ ຄວາມປາດຖະ
ໜາຂອງພວກເຂົາເອງ ໂດຍບໍ່ເຄີຍເອີ້ນຫາ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທັງໆທີ່ພຣະພາຫາແຫ່ງ
"ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງເດ່ອອກມາ
ຫາພວກເຂົາ; ຊຶ່ງເປັນພຣະພາຫາແຫ່ງ
ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງເດ່ອອກມາຫາ
ພວກເຂົາແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຮັບເອົາ;
ພວກເຂົາຖືກເຕືອນເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ຂອງພວກເຂົາ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ປະຖິ້ມມັນ
ເລີຍ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາ
ໃຫ້ກັບໃຈ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ກັບໃຈເລີຍ.

13 ແລະ ບັດນີ້, ພວກທ່ານຈະບໍ່ສັ່ນສະ
ທ້ານ ແລະ ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກ
ທ່ານບໍ່, ແລະ ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າ ພຽງແຕ່ໃນ
ແລະ ໂດຍທາງພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນທີ່ພວກ
ທ່ານຈະລອດໄດ້?

14 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານສິດສອນ
"ກົດຂອງໂມເຊແລ້ວ, ກໍຕ້ອງສິດສອນອີກ
ວ່າ ມັນຈະເປັນເງົາຂອງສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ—

15 ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາວ່າ ການໄຖ່ມາ

ເຖິງ ໂດຍທາງພຣະຄຣິດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຜູ້ຊຶ່ງເປັນ ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ
ອົງນີ້. ອາແມນ.

ບົດທີ 17

ແອວມາເຊື້ອ ແລະ ຂຽນຄຳເວົ້າຂອງອະ
ບິນາໄດໄວ້—ອະບິນາໄດຕາຍຢ່າງທໍລະ
ມານຢູ່ໃນກອງໄຟ—ເພິ່ນທຳນາຍເຖິງພະ
ຍາດ ແລະ ຄວາມຕາຍໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນ
ຖືກເຜົາຢູ່ໃນກອງໄຟ. ປະມານ 148 ປີ
ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເມື່ອອະບິນາໄດກ່າວຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ຈົບ
ແລ້ວ, ກະສັດໄດ້ສົ່ງໃຫ້ "ພວກປະໂລຫິດ
ເອົາເພິ່ນໄປ ແລະ ໃຫ້ຂ້າເພິ່ນຖິ້ມເສຍ.

2 ແຕ່ມີຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາພວກປະໂລຫິດ
ນັ້ນຊື່ວ່າ "ແອວມາ, ລາວເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນ
ຂອງນິໂຟຄີກັນ. ແລະ ລາວເປັນຄົນໜຸ່ມ
ແໜ້ນ, ແລະ ລາວ ຈຶ່ງເຊື້ອໃນຄຳເວົ້າຂອງ
ອະບິນາໄດ, ເພາະລາວຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍ ຊຶ່ງອະບິນາໄດໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວ
ກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງວົງວອນ
ກະສັດເພື່ອບໍ່ໃຫ້ກະສັດຄຽດແຄ້ນໃຫ້ອະບິ
ນາໄດ, ແຕ່ໃຫ້ປ່ອຍເພິ່ນໄປຢ່າງສັນຕິ.

3 ແຕ່ກະສັດໄດ້ຄຽດແຄ້ນຫລາຍຂຶ້ນ
ແລະ ສົ່ງໃຫ້ຂັບໄລ່ແອວມາອອກໄປຈາກ
ບັນດາພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງຂ້າໃຊ້ໃຫ້
ຕິດຕາມໄປເພື່ອຈະໄດ້ຂ້າລາວເສຍ.

4 ແຕ່ລາວໄດ້ໜີໄປກ່ອນ ແລະ ລີ້ຊ່ອນ
ຕົວຢູ່ຈົນພວກເຂົາຫາບໍ່ເຫັນ. ແລະ ໂດຍ

10 ຄ ແອວ 41:3-6.	ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ.	2 ກ ມຊຢ 23:6, 9-10.
11 ກ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ. ຂ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.	14 ກ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. 15 ກ ມຊຢ 3:8; 5:7; ອທ 3:14.	ຄມພ ແອວມາຜູ້ເປັນບິດາ. ຂ ມຊຢ 26:15.
12 ກ ຄມພ ເມດຕາ,	17 1 ກ ມຊຢ 11:1, 5-6.	

ທີ່ລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ຫລາຍມື້ ລາວໄດ້ "ຂຽນຂໍ້ຄວາມຂຶ້ນອະບິນາໄດເວົ້າໄວ້ທັງໝົດ.

5 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດໃຫ້ທະຫານຍາມຂອງຕົນລ້ອມອະບິນາໄດໄວ້ ແລະ ຈັບເພິ່ນ; ແລະ ພວກເຂົາມັດເພິ່ນ ແລະ ເອົາເພິ່ນເຂົ້າຄຸກ.

6 ແລະ ສາມມື້ຕໍ່ມາ, ກະສັດໄດ້ປຶກສາກັບພວກປະໂລຫິດຂອງຕົນ, ແລ້ວເພິ່ນຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ເອົາເພິ່ນມາຢູ່ທີ່ທ່າເພິ່ນອີກ.

7 ແລະ ເພິ່ນກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ອະບິນາໄດ, ພວກເຮົາພົບຂໍ້ກ່າວຫາເຈົ້າແລ້ວ, ແລະ ເຈົ້າສົມຄວນທີ່ຈະຕາຍ.

8 ເພາະເຈົ້າເວົ້າວ່າ "ພຣະເຈົ້າພຣະອົງເອງຈະສະເດັດລົງມາໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ບັດນີ້, ເພາະເຫດນີ້ເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍ ເວັ້ນເສຍແຕ່ເຈົ້າຈະຖອນຄຳເວົ້າທັງໝົດຊຶ່ງເຈົ້າເວົ້າບໍ່ດີກ່ຽວກັບພວກເຮົາ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

9 ບັດນີ້ອະບິນາໄດກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ຂ້ານ້ອຍກ່າວກັບທ່ານວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຖອນຄຳເວົ້າຊຶ່ງຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບທ່ານກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພາະມັນເປັນຄວາມຈິງ; ແລະ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ເຖິງຄວາມແນ່ນອນຂອງມັນ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຍອມຕົວໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງທ່ານ.

10 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະຍອມເຖິງ ແມ່ນ ຈົນ ເຖິງສິ້ນລົມຫາຍໃຈ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຖອນຄຳເວົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ມັນຈະຍືນເປັນປະຈັກພະຍານກ່າວໂທດທ່ານ. ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານສັ່ງປະຫານຂ້ານ້ອຍ ທ່ານກໍເຮັດໃຫ້ "ຜູ້ບໍລິສຸດຕ້ອງເສຍຊີວິດ, ແລະ ການກະທຳເຊັ່ນນີ້ຈະຍືນເປັນປະຈັກພະຍານກ່າວໂທດທ່ານໃນວັນສຸດທ້າຍນຳອີກ.

11 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດ ໂນອາເກືອບຈະປ່ອຍຕົວເພິ່ນໄປ ເພາະເພິ່ນຍ້ານກົວຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ; ເພາະເພິ່ນຍ້ານວ່າ ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຈະເກີດກັບເພິ່ນ.

12 ແຕ່ພວກປະໂລຫິດ ເປັ່ງສູງກ່າວໂທດເພິ່ນ, ແລະ ເລີ່ມກ່າວຫາເພິ່ນ, ມີຄຳວ່າ: ມັນໝິ່ນປະໝາດກະສັດ. ສະນັ້ນກະສັດຈຶ່ງຖືກຍຸຍົງໃຫ້ມີຄວາມຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນຈຶ່ງປ່ອຍເພິ່ນໃຫ້ຖືກປະຫານຊີວິດ.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຈັບເພິ່ນໄປ, ແລ້ວມັດເພິ່ນ ແລະ ໂບຍຕີຮ່າງກາຍຂອງເພິ່ນດ້ວຍຫວາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນໃຫ້ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ.

14 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອແປວໄຟເລີ່ມຈະໄໝ້ເພິ່ນ, ເພິ່ນໄດ້ຮ້ອງໃສ່ພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ:

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງທີ່ພວກທ່ານກະທຳກັບຂ້າພະເຈົ້າສັນໃດ, ມັນກໍຈະເກີດກັບພວກທ່ານສັນນັ້ນ ຄືລູກຫລານຂອງພວກທ່ານຈະເຮັດໃຫ້ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານເຖິງແມ່ນດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຂອງ "ຄວາມຕາຍດ້ວຍໄຟ; ແລະ ນີ້ເປັນເພາະພວກເຂົາເຊື່ອໃນການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

16 ແລະ ເຫດການ ຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກທ່ານຈະເປັນທຸກດ້ວຍພະຍາດນາງປະການ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ.

17 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກທ່ານຈະຖືກ "ລົງໂທດຮອບດ້ານ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ຕ້ອນໄປ ແລະ ກະຈັດກະຈາຍໄປທາງນັ້ນທາງ

4 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ.	10 ກ ແອວ 60:13.	ແອວ 25:4-12.
8 ກ ມຊຍ 13:25, 33-34.	15 ກ ມຊຍ 13:9-10;	17 ກ ມຊຍ 21:1-5, 13.

ນີ້, ຈະເປັນເໝືອນດັ່ງຝູງແກະປາທີ່ຖືກສັດປາຂັບໄລ່ປອງຮ້າຍ.

18 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນພວກທ່ານຈະຖືກລ່າ, ແລະ ພວກທ່ານຈະຖືກຈັບໄປໂດຍມີສັດຕູຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກທ່ານຈະຮັບທຸກທໍລະມານດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຂອງ "ຄວາມຕາຍດ້ວຍໄຟດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮັບທຸກທໍລະມານຢູ່ໃນຂະນະນີ້.

19 ພຣະເຈົ້າຈະ "ແກ້ແຄ້ນຄົນທີ່ທໍາລາຍຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງດັ່ງນັ້ນ. ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງຮັບເອົາຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເທີ້ນ.

20 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອອະບິນາໄດກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍລົ້ມລົງຮັບຄວາມຕາຍດ້ວຍໄຟ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນຖືກປະຫານເພາະເພິ່ນບໍ່ຍອມປະຕິເສດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍໄດ້ຜະນຶກຄວາມຈິງຂອງຄໍາເວົ້າຂອງເພິ່ນດ້ວຍຄວາມຕາຍ.

ບົດທີ 18

ແອວມາສັ່ງສອນຢ່າງງຽບງຽມ—ເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງພັນທະສັນຍາຂອງການບັບຕີສະມາ ແລະ ບັບຕີສະມາໃນນ້ຳມໍມອນ—ເພິ່ນໄດ້ສ້າງຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ—ພວກເຂົາທ່າງານລ້ຽງຕົວເອງ ແລະ ສິດສອນຜູ້ຄົນ—ແອວມາກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຫລົບໜີຈາກກະສັດໂນອາ ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ປະມານ 147-145 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືແອວມາ, ໄດ້ຫລົບໜີຈາກພວກຄົນໃຊ້ຂອງກະສັດໂນອາ, ໄດ້ "ກັບໃຈຈາກບາບ ແລະ

ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເພິ່ນ, ແລະ ທ່ອງທ່ຽວໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນຢ່າງງຽບງຽມ, ແລະ ເລີ່ມສິດສອນຄໍາຂອງອະບິນາໄດ—

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ, ແລະ ກ່ຽວກັບການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍນໍາອີກ, ແລະ "ການໄຖ່ຜູ້ຄົນ, ຊຶ່ງຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນໂດຍ "ອໍານາດ, ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ແລະ ໂດຍການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ ແລະ ການສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນຂອງພຣະອົງ.

3 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສິດສອນຄົນເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍທີ່ຍອມຟັງຄໍາເວົ້າຂອງເພິ່ນ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາຢ່າງງຽບງຽມເພື່ອກະສັດຈະບໍ່ຮູ້ເຖິງເລື່ອງນີ້. ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອຄໍາເວົ້າຂອງເພິ່ນ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ເຊື່ອເພິ່ນໄດ້ອອກໄປຫາ "ບ່ອນໜຶ່ງຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ມໍມອນ, ຊຶ່ງກະສັດໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້, ໂດຍທີ່ຢູ່ຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນ ມັນຈຶ່ງມີສັດປາຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍບາງເວລາ ຫລື ຕາມລະດູການ.

5 ບັດນີ້, ທີ່ມໍມອນນັ້ນມີອ່າງນໍ້າບໍລິສຸດຢູ່ແຫ່ງໜຶ່ງ, ແລະ ແອວມາໄດ້ໄປຫາບ່ອນນັ້ນ, ມັນມີຟຸ່ມໄມ້ນ້ອຍທີ່ໜາແໜ້ນຢູ່ໃກ້ນໍ້າ, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ໃນເວລາກາງເວັນໃຫ້ພົ້ນຈາກການຄົ້ນຫາຂອງກະສັດ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍທີ່ເຊື່ອເພິ່ນໄດ້ໄປບ່ອນນັ້ນ ເພື່ອຟັງຄໍາເວົ້າຂອງເພິ່ນ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກຫລາຍມື້ ມັນມີຄົນເປັນຈໍານວນບໍ່ໜ້ອຍໄປເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່ມໍມອນເພື່ອຟັງ

<p>18 ກ ມຊຢ 19:18-20. 19 ກ ຄມພ ແກ້ແຄ້ນ, ການແກ້ແຄ້ນ.</p>	<p>18 1 ກ ມຊຢ 23:9-10. 2 ກ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. 4 ກ ແອວ 5:3.</p>
---	---	--

ຄຳເວົ້າຂອງແອວມາ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທັງໝົດທີ່ເຂື່ອ ໃນຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນກໍໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອພັງເພິ່ນ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ "ສິດສອນພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ສັ່ງສອນເຖິງການກັບໃຈ, ແລະ ການໂຕ່, ແລະ ການມີສັດທາໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືນີ້ ມົມອນ (ເພາະເອີ້ນຊື່ມັນແບບນັ້ນ) ແລະ ບັດນີ້, ຍ້ອນວ່າພວກທ່ານ "ປາດຖະໜາຈະເຂົ້າມາຫາ ສູງຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ມີຊື່ວ່າຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຕັ້ງໃຈຈະແບກຫາບພາລະຂອງກັນແລະກັນ, ເພື່ອຈະໄດ້ແບ່ງເບົາ;

9 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຕັມໃຈທີ່ຈະເປັນທຸກກັບຄົນທີ່ເປັນທຸກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈະປອບໃຈຄົນທີ່ຕ້ອງການຄວາມປອບໃຈ, ແລະ ຈະຍືນເປັນ "ພະຍານຂອງພຣະເຈົ້າໃນທຸກເວລາ ແລະ ໃນທຸກສິ່ງ, ແລະ ໃນທຸກບ່ອນທີ່ພວກທ່ານຢູ່, ເຖິງແມ່ນຈົນເຖິງຄວາມຕາຍ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະຖືກໂຕ່ໂດຍພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ກັບບັນດາຜູ້ຄົນຂອງ ການພື້ນຄົນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະມີ ສິວິດນິລັນດອນ—

10 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖ້າຫາກສິ່ງນີ້ເປັນຄວາມປາດຖະໜາຂອງໃຈຂອງພວກທ່ານແລ້ວ, ພວກທ່ານມີຫຍັງແດ່ຂັດຂ້ອງທີ່ຈະຮັບ "ບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອຈະ

ເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະອົງ, ວ່າພວກທ່ານໄດ້ເຂົ້າເຮັດ ສິພັນທະສັນຍາກັບພຣະອົງ, ວ່າພວກທ່ານຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ທຸ້ມເທພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງພວກທ່ານຢ່າງຫລວງຫລາຍຍິ່ງຂຶ້ນ?

11 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອຜູ້ຄົນໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມນີ້ ແລ້ວ, ພວກເຂົາຕົບມືດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ ຮ້ອງອອກມາວ່າ: ນີ້ຄືຄວາມປາດຖະໜາຂອງໃຈຂອງພວກເຮົາ.

12 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອວມາໄດ້ພາເຮລາມ, ຊຶ່ງເປັນຄົນໜຶ່ງໃນກຸ່ມທຳອິດ, ແລະ ອອກໄປຍືນຢູ່ໃນນ້ຳ, ແລະ ຮ້ອງວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໂປດທຸ້ມເທພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງດ້ວຍເທິນ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ກະທຳການນີ້ດ້ວຍໃຈອັນບໍລິສຸດ.

13 ແລະ ເມື່ອເພິ່ນກ່າວຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, "ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາສະຖິດຢູ່ກັບເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮລາມ, ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ ສິບຕິສະມາທ່ານໂດຍ ສິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່, ຊຶ່ງເປັນປະຈັກພະຍານວ່າ ທ່ານໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຈົນກວ່າທ່ານຈະຕາຍທາງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະ; ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລັງລົງມາເທິງທ່ານ; ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງປະທານຊີ

<p>7 ກ ແອວ 5:11-13. 8 ກ ຄພ 20:37. ຂ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຄ ຄມພ ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ. 9 ກ ຄມພ ເປັນພະຍານ;</p>	<p>ພະຍານ; ວຽກງານເຜີຍແຜ່. ຂ ມຊຢ 15:21-26. ຄ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ. 10 ກ 2 ນພ 31:17. ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ. 13 ກ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຂ 3 ນພ 11:23-26; ຄພ 20:72-74. ຄ ຫຼຸ 1:5. ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ.</p>
--	--	--

ວິດນິລັນດອນໃຫ້ແກ່ທ່ານ ໂດຍ ການໄຖ່ຂອງພຣະຄຣິດ, ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຕຽມໄວ້ຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກດ້ວຍເທີນ.

14 ແລະ ຫລັງຈາກແອວມາກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ທັງແອວມາ ແລະ ເຮລາມ ກໍ່ຝັງຕົວຢູ່ໃນນ້ຳ; ແລະ ທັງສອງລູກຂຶ້ນ ແລະ ອອກມາຈາກນ້ຳດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ, ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານ.

15 ແລະ ແອວມາໄດ້ພາຄົນໜຶ່ງອອກໄປໃນນ້ຳອີກເປັນຄັ້ງທີສອງ, ແລະ ໃຫ້ບັບຕິສະມາເຂົາຕາມແບບຢາງເໝືອນຄັ້ງທຳອິດ, ພຽງແຕ່ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຝັງຕົວຂອງເພິ່ນໃນນ້ຳອີກ.

16 ແລະ ຕາມວິທີນີ້ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ ແກ່ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປ ຍັງບ່ອນມໍ່ມອນ; ແລະ ພວກເຂົາມີຈຳນວນຢູ່ສອງຮ້ອຍສີ່ຄົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບ ບັບຕິສະມາໃນນ້ຳມໍ່ມອນ, ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍ ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ.

17 ແລະ ພວກເຂົາຖືກເອີ້ນວ່າສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫລື ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ, ຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ໂດຍອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າກໍ່ໄດ້ຖືກຮວມເຂົ້າໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອວມາ, ໂດຍໄດ້ຮັບ ສິດອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າໃຫ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ; ເຖິງແມ່ນ

ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດຄົນໜຶ່ງຕໍ່ທຸກຈຳນວນ ຫ້າສິບຄົນຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອສັ່ງສອນພວກເຂົາ ແລະ ເພື່ອ ສິດສອນຄົນເຫລົ່ານັ້ນເຖິງສິ່ງທີ່ກ່ຽວກັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

19 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ໃຫ້ສິດສອນສິ່ງອື່ນນອກຈາກເປັນສິ່ງທີ່ເພິ່ນສິດສອນໄວ້, ແລະ ໄດ້ເວົ້າຈາກປາກຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດ.

20 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ໃຫ້ ສັ່ງສອນສິ່ງອື່ນນອກຈາກຈະເປັນເລື່ອງຂອງການກັບໃຈ ແລະ ມີສັດທາໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

21 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ຄວນມີ ການຂັດແຍ້ງກັນ ແຕ່ຄວນມັ່ງຫາດ້ວຍຕາ ສົ່ງກັນ ໂດຍມີສັດທາ ແລະ ບັບຕິສະມາດຽວ, ໂດຍໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຂົາຜູກພັນກັນໄວ້ໃນ ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ ແລະ ໃນຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ກັນ.

22 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາໃຫ້ສັ່ງສອນເຊັ່ນນັ້ນ. ແລະ ໂດຍວິທີນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຈະກາຍ ເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ.

23 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຄວນຖືວັນ ຊະບາໂຕ, ແລະ ຮັກສາມັນໃຫ້ສັກສິດ, ແລະ ທຸກໆມື້ພວກເຂົາຄວນຖວາຍຄວາມຂອບພຣະໄທແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

24 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາອີກວ່າ ປະ

<p>13 ກ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່. ຈ ມຊ 4:2; 5:9.</p>	<p>17 ກ 3 ນພ 26:21; 27:3-8. ຄມພ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p>	<p>ການຂັດແຍ້ງ. ຂ ມທ 6:22; ຄພ 88:67-68.</p>
<p>14 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ບັບຕິສະມາໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳພົດທັງຕົວ.</p>	<p>18 ກ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ. ຂ ຄມພ ສອນ, ຜູ້ສອນ, ຄູສອນ. 20 ກ ຄພ 15:6; 18:14-16.</p>	<p>ຄ ຄມພ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ. 22 ກ ມຊຢ 5:5-7; ມຊ 6:64-68.</p>
<p>16 ກ ມຊຢ 25:18. ຂ ຄມພ ພຣະຄຸນ.</p>	<p>21 ກ 3 ນພ 11:28-30. ຄມພ ຂັດແຍ້ງ,</p>	<p>23 ກ ມຊຢ 13:16-19; ຄພ 59:9-12.</p>

ໂລຫິດຜູ້ທີ່ເພິ່ນແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ຄວນ "ທ່າງານ ລ້ງຕົວເອງດ້ວຍມືຂອງຕົນ.

25 ແລະ ທຸກອາທິດມີມື້ໜຶ່ງທີ່ຕັ້ງໄວ້ເພື່ອ ພວກເຂົາຈະມາຮ່ວມກັນເພື່ອສິດສອນຜູ້ ຄົນ, ແລະ ເພື່ອ "ນະມັດສະການພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃຫ້ມາຊຸມນຸມກັນເລື້ອຍໆເທົ່າທີ່ຈະ ເຮັດໄດ້.

26 ແລະ ປະໂລຫິດຈະບໍ່ອາໄສຜູ້ຄົນໃຫ້ ມາຄໍ້າຈູນຕົນ; ແຕ່ດ້ວຍການທ່າງານຂອງ ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ "ພຣະຄູນ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຂັ້ມ ແຂງຫລາຍຂຶ້ນໃນພຣະວິນຍານ, ໂດຍມີ "ຄວາມຮູ້ເຖິງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາ ຈະໄດ້ສິດສອນດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ສິດ ອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ.

27 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ແອວມາສັ່ງວ່າ ຜູ້ ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກຄວນໃຫ້ເຂົ້າຂອງ "ຂອງຕົນຕາມທີ່ເຂົາມີ; ຖ້າຫາກເຂົາມີ ຫລາຍກໍຄວນໃຫ້ຫລາຍ; ແລະ ສຳລັບຜູ້ທີ່ ມີໜ້ອຍກໍຄວນໃຫ້ໜ້ອຍ; ແລະ ສຳລັບຜູ້ທີ່ ບໍ່ມີ ຄວນເອົາໃຫ້ເຂົາ.

28 ແລະ ໂດຍວິທີນີ້ເຂົາຄວນໃຫ້ເຂົ້າ ຂອງ ຂອງເຂົາດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ ແລະ ດ້ວຍຄວາມປາດຖະໜາດີ ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ກັບປະໂລຫິດເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງຂັດສົນ, ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ສຳລັບທຸກຄົນທີ່ຂັດສົນ, ແລະ ເປືອຍເປົ່າ.

29 ແລະ ຕາມນີ້ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບ ພວກ ເຂົາ ໂດຍ ໄດ້ຮັບບັນຊາຈາກ ພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ເດີນໄປຢ່າງພາກພູມ

ໃຈຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍ "ການ ໃຫ້ກັນຕາມຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຄວາມ ຕ້ອງການຂອງເຂົາທາງໂລກ ແລະ ທາງ ວິນຍານ.

30 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ທັງໝົດນີ້ໄດ້ເຮັດຢູ່ໃນມໍ່ມອນ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຢູ່ຂ້າງ "ນ້ຳມໍ່ມອນ ໃນປ່າທີ່ຢູ່ໄກ້ ນ້ຳມໍ່ມອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບ່ອນມໍ່ມອນ, ນ້ຳ ມໍ່ມອນ, ປ່າມໍ່ມອນນັ້ນສວຍງາມພຽງໃດ ໃນສາຍຕາຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ມາຫາຄວາມ ຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາເປັນສຸກພຽງໃດ, ເພາະພວກເຂົາຈະຮ້ອງເພງສັ້ນລະເສີນ ພຣະອົງຕະຫລອດໄປ.

31 ແລະ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນໄປທີ່ "ຊາຍ ແດນຂອງແຜ່ນດິນ ເພື່ອກະສັດຈະບໍ່ໄດ້ຮູ້ ເລື່ອງຂອງພວກເຂົາ.

32 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອກະສັດຮູ້ວ່າມີການເຄື່ອນໄຫວໃນ ບັນດາຜູ້ຄົນ ຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນ ອອກໄປຕິດຕາມເບິ່ງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ. ສະນັ້ນ ໃນມື້ທີ່ພວກເຂົາກຳລັງຮ່ວມຊຸມນຸມກັນ ເພື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ ມັນຈຶ່ງລ່ວງຮູ້ເຖິງກະສັດ.

33 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດເວົ້າວ່າ ແອວມາ ກຳລັງຍຸຍົງຜູ້ຄົນໃຫ້ມີການກະບົດຕໍ່ເພິ່ນ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງສັ່ງກອງທັບຂອງເພິ່ນ ໃຫ້ ໄປທຳລາຍພວກນັ້ນເສຍ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອວມາ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ຮັບ "ການເຕືອນເຖິງການມາຂອງກອງ

<p>24 ກ ກຈກ 20:33-35; ມຊຍ 27:3-5; ແອວ 1:26. 25 ກ ຄມພ ນະມັດສະການ. 26 ກ ຄມພ ພຣະຄູນ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຄວາມຮູ້. 27 ກ ກຈກ 2:44-45; 4 ນຟ 1:3. 29 ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ ກັບພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຄວາມຜາສຸກ. 30 ກ ມຊຍ 26:15. 31 ກ ມຊຍ 18:4. 34 ກ ມຊຍ 23:1.</p>
---	--	---

ທັບຂອງກະສັດ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເອົາ ຜ້າເຕັນ ແລະ ພາຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ ອອກໄປ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

35 ແລະ ພວກເຂົາມີຈຳນວນຢູ່ສີ່ຮ້ອຍ ຫ້າສິບຄົນ.

ບົດທີ 19

ກິເດໂອນພະຍາຍາມຂ້າກະສັດ ໂນອາ— ຊາວເລມັນມາຮຸກຮານແຜ່ນດິນ—ກະສັດ ໂນອາຕາຍຢ່າງທຸກທໍລະມານຍ້ອນໄຟ— ລິມໂຮປົກຄອງຢ່າງຊູດຣິດພາສີອາກອນ. ປະມານ 145–121 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງ ທັບຂອງກະສັດ ໄດ້ກັບຄືນມາຈາກການ ຊອກຫາຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ບໍ່ ໄດ້ຮັບຜົນ.

2 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ກຳລັງກອງທັບ ຂອງກະສັດມີໜ້ອຍດຽວ ໂດຍລົດຈຳນວນ ລົງ, ແລະ ເລີ່ມມີການແບ່ງແຍກໃນບັນດາ ຜູ້ຄົນທີ່ເຫລືອຢູ່.

3 ແລະ ຄົນສ່ວນໜ້ອຍເລີ່ມເວົ້າຄຸກຄາມ ກະສັດ, ແລະ ເລີ່ມມີການຂັດແຍ້ງໃນບັນ ດາພວກເຂົາ.

4 ແລະ ບັດນີ້ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງ ໃນບັນດາ ພວກເຂົາຊື່ວ່າ ກິເດໂອນ ແລະ ລາວເປັນ ຄົນແຂງແຮງ ແລະ ເປັນສັດຕູຂອງກະສັດ, ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງຖອດດາບຂອງລາວອອກ ມາ, ແລະ ສາບານດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນ ວ່າ ລາວຈະຂ້າກະສັດຖິ້ມເສຍ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກິເດໂອນໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບກະສັດ; ແລະ ເມື່ອ ກະສັດເຫັນວ່າກິເດໂອນມີກຳລັງຫລາຍ ກວ່າເພິ່ນ, ຈຶ່ງໄດ້ບີບໜີ ແລະ ຂຶ້ນໄປເທິງ

”ທ່ອງໄກ້ພຣະວິຫານ.

6 ແລະ ກິເດໂອນໄດ້ໄລ່ຕາມກະສັດໄປ ແລະ ກຳລັງຈະຂຶ້ນທ່ອງເພື່ອໄປຂ້າກະສັດ, ແລະ ກະສັດໄດ້ກວາດສາຍຕາໄປທາງ ແຜ່ນດິນເຊັ່ນລອນ, ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບ ຂອງຊາວເລມັນຢູ່ໃນຊາຍແດນຂອງແຜ່ນ ດິນຂອງຕົນແລ້ວ.

7 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດໄດ້ຮ້ອງອອກມາ ດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຂອງຈິດວິນຍານ ວ່າ: ກິເດໂອນ, ຈຶ່ງໄວ້ຊີວິດຂອງເຮົາເຖິດ, ເພາະວ່າຊາວເລມັນກຳລັງເຂົ້າມາ ແລະ ພວກເຂົາຈະທຳລາຍພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງ ເຮົາ.

8 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດບໍ່ໄດ້ເປັນຫ່ວງຜູ້ຄົນ ຫລາຍກວ່າເປັນຫ່ວງນຳຊີວິດຂອງຕົນເອງ ເລີຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ກິເດໂອນກໍໄດ້ໄວ້ ຊີວິດຂອງກະສັດ.

9 ແລະ ກະສັດໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນໜີໄປ ກ່ອນຊາວເລມັນຈະມາຮອດ, ແລະ ຕົວ ເພິ່ນເອງໄດ້ອອກໄປກ່ອນແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນ ດານພ້ອມດ້ວຍພວກຜູ້ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຂອງພວກເຂົາ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນໄດ້ໄລ່ຕາມພວກເຂົາໄປຈົນທັນ ແລະ ເລີ່ມຂ້າພວກເຂົາ.

11 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດອອກຄຳສັ່ງກັບຜູ້ຄົນວ່າ ຜູ້ຊາຍທັງ ໝົດຄວນປະຖິ້ມເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາໄວ້, ແລະ ໜີໄປກ່ອນ ຊາວເລມັນຈະມາຮອດ.

12 ແລະ ບັດນີ້ມີຫລາຍຄົນທີ່ບໍ່ຍອມປະ ຖິ້ມພວກເຂົາ, ແຕ່ຈະຢູ່ນຳ ແລະ ຕາຍນຳ

ພວກເຂົາດຶກວ່າ. ສ່ວນຄົນອື່ນໆໄດ້ປະຖິ້ມ
ເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກ
ເຂົາ ແລະ ໜີໄປ.

13 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ພວກທີ່ຢູ່ກັບເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ລູກ
ຂອງພວກເຂົາໄດ້ບອກໃຫ້ພວກລູກສາວຜູ້
ສວຍງາມຂອງພວກເຂົາອອກໄປ ແລະ ວົງ
ວອນຊາວເລມັນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຂ້າພວກເຂົາ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ
ເລມັນມີຄວາມເມດຕາສົງສານພວກເຂົາ
ເພາະພວກເຂົາຫລົງໄຫລກັບຄວາມສວຍ
ງາມຂອງພວກຜູ້ຍິງເຫລົ່ານັ້ນ.

15 ສະນັ້ນ ຊາວເລມັນຈຶ່ງໄວ້ຊີວິດພວກ
ເຂົາ, ແລະ ຈັບເອົາພວກເຂົາໄປເປັນຊະ
ເລີຍ ແລະ ພາພວກເຂົາກັບຄືນ ໄປຫາ
ແຜ່ນດິນນີໄຟ, ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກ
ເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ ໂດຍມີເງື່ອນ
ໄຂວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງມອບກະສັດໂນອາ
ໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນ, ພ້ອມທັງ
ຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາ ຈົນກະທັ້ງເຄິ່ງ
ໜຶ່ງຂອງສິ່ງຂອງທັງໝົດທີ່ຜູ້ຄົນເປັນເຈົ້າ
ຂອງ, ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຄຳຂອງພວກເຂົາ,
ແລະ ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງເງິນຂອງພວກເຂົາ,
ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຄ່າທັງໝົດ, ແລະ ພວກເຂົາ
ຕ້ອງເສຍຊ່ວຍໃຫ້ແກ່ກະສັດຂອງຊາວ
ເລມັນແຕ່ລະປີ.

16 ແລະ ບັດນີ້ໃນບັນດາພວກທີ່ຖືກເອົາ
ໄປເປັນຊະເລີຍນັ້ນ ມີລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງ
ກະສັດຊື່ວ່າ "ລິມໄຮ.

17 ແລະ ບັດນີ້ລິມໄຮບໍ່ຢາກໃຫ້ບິດາ
ຂອງເພິ່ນຖືກທຳລາຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ເພິ່ນກໍຮູ້ເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງບິດາຕົນ,
ຕົວເພິ່ນເອງເປັນຄົນຊອບທຳ.

18 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື

ກິເດໂອນໄດ້ສົ່ງຄົນໄປ ໃນ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ
ກັນດານເປັນການລັບເພື່ອຄົ້ນຫາກະສັດ
ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບເພິ່ນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງ
ເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນຂອງກິເດໂອນໄດ້ພົບຄົນທັງ
ໝົດໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຍົກເວັ້ນແຕ່
ກະສັດກັບພວກປະໂລຫິດຂອງເພິ່ນເທົ່າ
ນັ້ນ.

19 ບັດນີ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ສາບານຢູ່ໃນ
ໃຈວ່າ ພວກເຂົາຈະກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນ
ນີໄຟ, ແລະ ຖ້າຫາກເມຍຂອງພວກເຂົາ
ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາຖືກຂ້າຕາຍ, ແລະ
ຄົນທີ່ຢູ່ກັບພວກເຂົາຖືກຂ້າຕາຍ, ແລ້ວ
ພວກເຂົາຈະພະຍາຍາມແກ້ແຄ້ນແທນ,
ແລະ ຕາຍກັບພວກນັ້ນສາດີກວ່າ.

20 ແລະ ກະສັດໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້
ກັບຄືນໄປ; ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຄຽດແຄ້ນ
ໃຫ້ເພິ່ນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ທໍລະມານ
ແລະ "ຂ້າກະສັດດ້ວຍໄຟ.

21 ແລະ ພວກເຂົາກຳລັງຈະເອົາພວກ
ປະໂລຫິດໄປຂ້າກຳອີກ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້
ບົບໜີໄປກ່ອນ.

22 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ພວກເຂົາກຳລັງຈະກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນ
ນີໄຟ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ພົບກັບຄົນຂອງ
ກິເດໂອນ. ແລະ ຄົນຂອງກິເດໂອນໄດ້ເລົ່າ
ເລື່ອງທັງໝົດທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບເມຍຂອງ
ພວກເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາໃຫ້ພວກ
ເຂົາຟັງ; ແລະ ວ່າຊາວເລມັນອະນຸຍາດໃຫ້
ພວກເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ ໂດຍເສຍ
ຊ່ວຍໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງສິ່ງ
ຂອງທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາມີ.

23 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ບອກກັບຄົນຂອງ
ກິເດໂອນວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າກະສັດແລ້ວ,
ແລະ ພວກປະໂລຫິດເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ບົບໜີ

16 ກ ມຊຍ 7:9. | 20 ກ ມຊຍ 17:13-19; ແອວ 25:11.

ໄປໄກ ແລະ ໄດ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກພວກເຂົາເສັດພິທີແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄພດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ, ເພາະວ່າເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເລົ່າໃຫ້ກິເດໂອນຟັງເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳກັບກະສັດ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືກະສັດຂອງຊາວເລມັນໃຫ້ "ຄຳສາບານແກ່ພວກເຂົາວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຈະບໍ່ຂ້າພວກເຂົາອີກ.

26 ແລະ ລິມໄຮ ໂດຍທີ່ເປັນລູກຊາຍຂອງກະສັດ, ດັ່ງນັ້ນຜູ້ຄົນ "ຈິ່ງໄດ້ມອບລາຊາອານາຈັກໃຫ້ເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຄຳສາບານຕໍ່ກະສັດຂອງຊາວເລມັນອີກວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຈະຕ້ອງເສຍຊ່ວຍເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງສິ່ງຂອງທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາມີ.

27 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືລິມໄຮເລີ່ມສະຖາປະນາອານາຈັກ ແລະ ສະຖາປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

28 ແລະ ກະສັດຂອງຊາວເລມັນໄດ້ຈັດຍາມໄວ້ທົ່ວແຜ່ນດິນ ເພື່ອກັກຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮໄວ້ໃນແຜ່ນດິນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ລ້ຽງດູພວກຍາມນັ້ນດ້ວຍເຄື່ອງຊ່ວຍຈາກຊາວນີໄຟ.

29 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດລິມໄຮໄດ້ມີສັນຕິສຸກຢູ່ໃນລາຊາອານາຈັກຂອງເພິ່ນຕິດຕໍ່ກັນເປັນເວລາສອງປີ, ຊຶ່ງຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ບຽດບຽນ ແລະ ບໍ່ພະຍາຍາມທຳຮ້າຍພວກເຂົາ.

ບົດທີ 20

ພວກລູກສາວບາງຄົນຂອງຊາວເລມັນຖືກລັກພາຕົວໄປໂດຍພວກປະໂລຫິດຂອງກະສັດໂນອາ—ຊາວເລມັນກໍ່ສົງຄາມກັບລິມໄຮ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ—ກອງທັບຊາວເລມັນຖືກຕີໃຫ້ຖອຍໄປ ແລະ ໄດ້ສະຫງົບລົງ. ປະມານ 145-123 ປີ ກ່ອນຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ມີບ່ອນໜຶ່ງໃນເຊັ່ມລອນ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນພວກລູກສາວຂອງຊາວເລມັນໄປລວມຕົວກັນ ເພື່ອຮ້ອງເພງ, ແລະ ເຕັ້ນລຳ, ແລະ ເພື່ອຄວາມມ່ວນຊື່ນນຳກັນ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີໜຶ່ງພວກຜູ້ສາວຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ໄປເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອເຕັ້ນລຳ ແລະ ຮ້ອງເພງ.

3 ແລະ ບັດນີ້ ພວກປະໂລຫິດຂອງກະສັດໂນອາ, ໂດຍມີຄວາມລະອາຍໃຈທີ່ຈະກັບຄືນໄປຫາເມືອງນີໄຟ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຍ້ານວ່າພວກເຂົາຈະຖືກຜູ້ຄົນຂ້າ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ກ້າກັບຄືນໄປຫາເມຍຂອງຕົນ ແລະ ລູກຂອງຕົນ.

4 ແລະ ໂດຍທີ່ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ເຫັນໄດ້ພວກລູກສາວຂອງຊາວເລມັນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງລີ້ຈອບເບິ່ງພວກນາງເຫລົ່ານັ້ນ;

5 ແລະ ເວລາທີ່ມີນາງສາວບໍ່ຫລາຍຄົນມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອເຕັ້ນລຳ, ພວກເຂົາຈຶ່ງອອກມາຈາກບ່ອນລີ້ ແລະ ຈັບເອົາພວກນາງ ແລະ ພາໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ພາພວກລູກສາວຂອງຊາວເລມັນຊາວສີ່ຄົນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ

25ກ ມຊຢ 21:3.

26ກ ມຊຢ 7:9.

ຊາວ ເລມັນ ຮູ້ວ່າ ພວກ ລູກ ສາວ ຂອງ ຕົນ ຫາຍຕົວໄປ, ພວກເຂົາກໍເລີຍມີຄວາມຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ຜູ້ຄົນ ຂອງລິມໄສ, ເພາະ ຄິດວ່າ ເປັນນ້ຳມືຂອງຜູ້ຄົນຂອງລິມໄສ.

7 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງສົ່ງກອງທັບຂອງ ຕົນອອກໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕົວກະສັດເອງ ກໍອອກໜ້າຜູ້ຄົນໄປ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟເພື່ອທຳລາຍຜູ້ຄົນ ຂອງລິມໄສ.

8 ແລະ ບັດນີ້ ເມື່ອລິມໄສ ເຫັນກອງທັບ ຂອງຊາວເລມັນຈາກທ່ອງ, ແລະ ເພິ່ນເຫັນ ການຕຽມເຮັດເສິກທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ແລະ ດັກຖ້າພວກນັ້ນຢູ່ໃນທົ່ງ ແລະ ໃນ ປ່າ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ ຊາວເລມັນມາເຖິງ, ຜູ້ຄົນຂອງລິມໄສເລີ່ມ ຕໍ່ສູ້ກັບພວກນັ້ນ ຈາກປອນດັກຖ້າ, ແລະ ເລີ່ມຂ້າພວກເຂົາ.

10 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ການສູ້ຮົບ ເລີ່ມຮ້າຍແຮງໜັກຂຶ້ນ, ເພາະ ວ່າພວກເຂົາຕໍ່ສູ້ກັນຄືກັບ ໂຕສິງຕໍ່ສູ້ເພື່ອ ເຫຍື່ອຂອງມັນ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ຄົນຂອງລິມໄສເລີ່ມໄລ່ຊາວເລມັນໄປທາງ ໜ້າຂອງພວກເຂົາ; ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ຄົນຂອງ ລິມໄສມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງ ຊາວເລມັນກໍຕາມ; ແຕ່ພວກເຂົາກໍ "ຕໍ່ສູ້ ເພື່ອຊີວິດຂອງຕົນ ແລະ ເພື່ອເມຍຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອລູກຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມ ຕໍ່ສູ້ຄືກັນກັບມັງກອນ.

12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດ ຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນກະສັດຂອງຊາວເລມັນຢູ່

ໃນບັນດາຄົນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ; ແຕ່ວ່າເພິ່ນບໍ່ ຫັນຕາຍ; ພຽງແຕ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, ແລະ ຖືກປະຖິ້ມຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ສ່ວນຜູ້ຄົນຂອງ ເພິ່ນນັ້ນໄດ້ບົບໜີໄປຢ່າງວ່ອງໄວ.

13 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາກະສັດມາ ແລະ ພັນບາດແຜໃຫ້, ແລະ ນຳເອົາຕົວ ເພິ່ນຂຶ້ນໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າລິມໄສ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືກະສັດຂອງຊາວເລມັນ; ໂດຍ ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ເພິ່ນຈຶ່ງລົ້ມລົງຢູ່ໃນບັນ ດາຄົນທີ່ຕາຍ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຖືກປະຖິ້ມ ໄວ້; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ນຳ ເອົາຕົວເພິ່ນມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ; ແລະ ບັດນີ້ຂໍ ໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຂ້າເພິ່ນຖິ້ມເສຍ.

14 ແຕ່ລິມໄສ ໄດ້ເວົ້າກັບຄົນຂອງເພິ່ນ ວ່າ: ພວກເຈົ້າຢາໄດ້ຂ້າເພິ່ນເລີຍ, ແຕ່ຈົ່ງ ນຳເອົາເພິ່ນມານີ້ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ ເຫັນເພິ່ນ. ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ນຳເພິ່ນ ມາ. ແລະ ລິມໄສໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ເຫດ ໃດທ່ານຈຶ່ງຂຶ້ນມາກໍ່ສົງຄາມກັບຜູ້ຄົນຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດ "ຄຳສາບານທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ເຮັດໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງທ່ານເລີຍ; ສະນັ້ນ, ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງເຮັດຜິດຄຳສາບານຂຶ້ງ ທ່ານໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ?

15 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດຂອງຊາວເລມັນ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດຜິດຄຳສາບານ ເພາະວ່າຜູ້ຄົນຂອງທ່ານໄດ້ລັກພາພວກ ລູກສາວຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປ; ສະນັ້ນ, ດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນມາກໍ່ ສົງຄາມກັບຜູ້ຄົນຂອງທ່ານ.

16 ແລະ ບັດນີ້ລິມໄສບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງເລີຍ ກ່ຽວກັບ ເລື່ອງນີ້; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງກ່າວ ວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະສອບສວນໃນບັນດາຜູ້

ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຖ້າຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຮັດ
ເລື່ອງນີ້ຈະຕ້ອງຕາຍ. ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງສັ່ງ
ໃຫ້ກວດຄົ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

17 ບັດນີ້ເມື່ອ "ກີເດໂອນ ໄດ້ຍິນເລື່ອງ
ເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ໂດຍທີ່ລາວເປັນທະຫານ
ຂອງກະສັດ, ລາວຈຶ່ງອອກມາ ແລະ ກ່າວ
ກັບກະສັດວ່າ: ຂ້ານ້ອຍຂໍໃຫ້ທ່ານຢຸດ
ກ່ອນ, ແລະ ຢາໄດ້ສອບສວນຜູ້ຄົນພວກນີ້,
ແລະ ຢາໄດ້ຖືວ່າເປັນຄວາມຜິດຂອງຄົນ
ພວກນີ້ເລີຍ.

18 ເພາະທ່ານຈຶ່ງຈຳພວກປະໂລຫິດຂອງ
ບິດາຂອງທ່ານ, ຜູ້ທີ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ພະຍາ
ຍາມທຳລາຍນັ້ນໄດ້ບໍ່? ແລະ ພວກເຂົາບໍ່
ໄດ້ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານບໍ່? ແລະ ບໍ່
ແມ່ນພວກເຂົານີ້ບໍ່ທີ່ເປັນຄົນມາລັກເອົາ
ພວກລູກສາວຂອງຊາວເລມັນໄປ?

19 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ຈົ່ງເລົ່າ
ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ໃຫ້ກະສັດຂອງຊາວເລມັນ
ຟັງ, ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ບອກໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງ
ເພິ່ນເຊົາຄຽດແຄ້ນໃຫ້ພວກເຮົາ; ເພາະຈົ່ງ
ເບິ່ງ ພວກເຂົາກຳລັງຕຽມທະຫານຢູ່ເພື່ອ
ຈະມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາອີກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ
ພວກເຮົາກໍ່ມີກຳລັງພຽງພໍອຍດຽວ.

20 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງພວກເຂົາຍົກກອງທັບ
ມາດ້ວຍກຳລັງທະຫານອັນຫລວງຫລາຍ;
ແລະ ຖ້າຫາກກະສັດບໍ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາ
ເຊົາຄຽດແຄ້ນ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຕາຍ.

21 ເພາະວ່າຄຳເວົ້າຂອງອະບິນາໄດ ຊຶ່ງ
ເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍໄວ້ກັບພວກເຮົານັ້ນ "ເກີດ
ເປັນຈິງແລ້ວ—ແລະ ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ເກີດ
ຂຶ້ນຍ້ອນວ່າພວກເຮົາບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງພຣະ
ຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ຫັນໜ້າໜີ
ຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຮົາແມ່ນບໍ່?

22 ແລະ ບັດນີ້ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງຮຽກ

ຮ້ອງໃຫ້ກະສັດເຊົາຄຽດແຄ້ນສາ, ແລະ
ພວກເຮົາຈະເຮັດຕາມຄຳສາບານ ຊຶ່ງພວກ
ເຮົາເຮັດໄວ້ກັບເພິ່ນ; ເພາະວ່າພວກເຮົາຖື
ວ່າຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດຍ່ອມເປັນການດີ
ກວ່າທີ່ຈະເສຍຊີວິດໄປ; ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາ
ຈຶ່ງຢຸດການນອງເລືອດນີ້ເສຍເຖິດ.

23 ແລະ ບັດນີ້ລິມໄຮໄດ້ເລົ່າເລື່ອງທັງ
ໝົດກ່ຽວກັບບິດາຂອງເພິ່ນ ແລະ ກ່ຽວ
ກັບ "ພວກປະໂລຫິດທີ່ໄດ້ໜີເຂົ້າໄປໃນ
ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານໃຫ້ກະສັດຂອງຊາວ
ເລມັນຟັງ, ແລະ ລົງຄວາມເຫັນວ່າພວກ
ນັ້ນໄດ້ລັກພາພວກລູກສາວຂອງເຂົາເຈົ້າ
ໄປ.

24 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື
ກະສັດໄດ້ເຊົາໃຈຮ້າຍໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ;
ແລະ ເພິ່ນກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ໃຫ້ພວກ
ເຮົາອອກໄປພົບກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າ ໂດຍບໍ່ມີອາວຸດ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍ
ສາບານກັບພວກທ່ານດ້ວຍຄຳສາບານວ່າ
ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າຜູ້ຄົນຂອງ
ພວກທ່ານ.

25 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື
ພວກເຮົາໄດ້ຕິດຕາມກະສັດອອກໄປເພື່ອ
ພົບກັບຊາວເລມັນ ໂດຍບໍ່ມີອາວຸດ. ແລະ
ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້
ພົບກັບຊາວເລມັນ; ແລະ ກະສັດຂອງຊາວ
ເລມັນເອງໄດ້ຄູ່ເຂົ້າລົງຕໍ່ໜ້າຜູ້ຄົນຂອງ
ເພິ່ນ, ແລະ ໄດ້ວົງວອນແທນຜູ້ຄົນຂອງ
ລິມໄຮ.

26 ແລະ ເມື່ອຊາວເລມັນເຫັນວ່າຜູ້ຄົນ
ຂອງລິມໄຮບໍ່ມີອາວຸດ, ຈຶ່ງມີ "ຄວາມເມດ
ຕາສົງສານພວກເຂົາ, ແລະ ເຊົາຄຽດແຄ້ນ,
ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນ
ພ້ອມດ້ວຍກະສັດຂອງຕົນຢ່າງສັນຕິ.

17 ກ ມຊຢ 19:4-8. 23 ກ ມຊຢ 19:21, 23. ຄວາມເມດຕາສົງສານ.
21 ກ ມຊຢ 12:1-8. 26 ກ ຄມພ ເມດຕາສົງສານ,

ບົດທີ 21

ຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮໄດ້ຜ່າຍແພ້ ແລະ ຖືກຂ້າຕາຍ ໂດຍຊາວເລມັນ—ຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮໄດ້ພົບພໍ້ອຳໂມນ ແລະ ເຫລື້ອມໃສ—ພວກເຂົາບອກອຳໂມນກ່ຽວກັບແຜ່ນຈາລຶກຊາວສີ່ແຜ່ນຂອງຊາວຢາເຣັດ. ປະມານ 122-121 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ລິມໄຮກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໄດ້ກັບຄືນໄປຫາເມືອງນີໄຟ, ແລະ ເລີ່ມຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຢາງສັນຕິ.

2 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລາຍມື້ຕໍ່ມາຊາວເລມັນໄດ້ຖືກຍຸຍົງໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຊາວນີໄຟອີກ, ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມເຂົ້າມາໃນຊາຍແດນຮອບແຜ່ນດິນນີໄຟ.

3 ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ກ້າຂ້າຊາວນີໄຟຍ້ອນວ່າຄຳສາບານ ຊຶ່ງກະສັດຂອງພວກເຂົາເຮັດໄວ້ກັບລິມໄຮ; ແຕ່ໄດ້ "ຕົບໜ້າພວກເຂົາ, ແລະ ໃຊ້ສິດອຳນາດກັບພວກເຂົາ; ແລະ ເລີ່ມໃຫ້ ະແບກຫາບຂອງໜັກເທິງຫລັງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄລ່ພວກເຂົາໄປຄືກັນກັບໂຕລໍທີ່ໂງ່ຈ້າ—

4 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທັງໝົດນີ້ເປັນໄປເພື່ອພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ສຳເລັດ.

5 ແລະ ບັດນີ້ຄວາມທຸກຂອງຊາວນີໄຟນີ້ໜັກໜ່ວງທີ່ສຸດ, ແລະ ບໍ່ມີທາງໃດເລີຍທີ່ຈະບົດປ່ອຍຕົວອອກຈາກກຳມີຂອງຊາວເລມັນໄດ້, ເພາະວ່າຊາວເລມັນອ້ອມພວກເຂົາໄວ້ທຸກດ້ານ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນເລີ່ມຈົ່ມຕໍ່ກະສັດຍ້ອນວ່າຄວາມທຸກຂອງ

ພວກເຂົາ; ແລະ ປາດຖະໜາຈະໄປສູ່ຮົບກັບຊາວເລມັນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອ້ອນວອນກະສັດ ໂດຍການຈົ່ມວ່າຕ່າງໆນາໆ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງອະນຸຍາດພວກເຂົາວ່າພວກເຂົາຄວນເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພວກເຂົາ.

7 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນອີກ, ແລະ ໃສ່ ເຄື່ອງປ້ອງກັນ ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ອອກໄປຫາຊາວເລມັນດ້ວຍເຈດຕະນາທີ່ຈະຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງຕົນ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນໄດ້ໄຊຊະນະພວກເຂົາອີກ, ແລະ ໄລ່ພວກເຂົາກັບຄືນໄປ, ແລະ ຂ້າພວກເຂົາຫລາຍຄົນ.

9 ແລະ ບັດນີ້ມີ "ຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ການຄຳຄວນຢາງໃຫຍ່ຫລວງ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮ, ແມ່ໝ້າຍໄວ້ທຸກນຳຜົວຂອງນາໆ, ແລະ ລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວກໍໄວ້ທຸກນຳບິດາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ອ້າຍນ້ອງກໍໄວ້ທຸກນຳອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຂົາ.

10 ບັດນີ້ມັນມີແມ່ໝ້າຍຈຳນວນຫລວງຫລາຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຢາງສຸດກຳລັງທຸກໆມື້, ເພາະຄວາມຍ້ານກົວຊາວເລມັນຢາງໃຫຍ່ຫລວງເກີດກັບພວກເຂົາ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສູງຮ້ອງໄຫ້ຢາງບໍ່ຢຸດຢັ້ງຂອງພວກເຂົາໄດ້ຍຸຍົງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຊາວເລມັນ; ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາອອກໄປສູ່ຮົບອີກ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ກັບຄືນມາ, ໄດ້ຮັບການເສຍຫາຍຢ່າງໜັກ.

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນໄປ

ອີກເປັນເທື່ອທີສາມ, ແລະ ຖືກທໍລະມານ ເໝືອນດັ່ງຄັ້ງກ່ອນ; ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າ ກໍກັບຄືນມາຫາເມືອງນີໄຟ.

13 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງຈົນ ເຖິງພື້ນດິນ, ຍອມຕົວແບກຫາບແອກແຫ່ງ ຄວາມເປັນທາດ, ແລະ ຍອມຕົວໃຫ້ຖືກ ຂັງນຕີ, ແລະ ຂັບໄລ່ໄປມາ ແລະ ບັນທຸກ ຂອງໜັກຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງສັດ ຜູ້ຂອງພວກເຂົາ.

14 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ຖ່ອມຕົວລົງຈົນ ເຖິງສ່ວນເລິກແຫ່ງຄວາມຖ່ອມຕົວ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງທຸກຢ່າງສຸດກຳລັງຕໍ່ພຣະ ເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງທຸກຕໍ່ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຕະຫລອດທັງວັນ ເພື່ອຂໍໃຫ້ພຣະອົງປົດປ່ອຍພວກເຂົາອອກ ຈາກຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາ.

15 ແລະ ບັດນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ "ລ້າ ຊ້າທີ່ຈະໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງທຸກຂອງພວກເຂົາ ຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງໄດ້ ຍິນສຽງຮ້ອງທຸກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ເລີ່ມເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຊາວເລມັນອ່ອນລົງ ຈົນໄດ້ເລີ່ມຫລຸດຜ່ອນພາລະແບກຫາບ ຂອງພວກເຂົາ; ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງບໍ່ ເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະປົດປ່ອຍພວກເຂົາອອກ ຈາກຄວາມເປັນທາດນັ້ນ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາເລີ່ມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນເປັນລະ ດັບຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ແລະ ເລີ່ມປູກພືດພັນ ຂຶ້ນ, ແລະ ລ້ຽງຝູງສັດ, ແລະ ຝູງສັດທີ່ໃຊ້ ແຮງງານ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເປັນທຸກ ທໍລະມານ ເພາະຄວາມອຶດຫິວຕໍ່ໄປ.

17 ບັດ ນີ້ ມີ ຜູ້ ຍິ ງ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ

ຫລາຍ, ຫລາຍກວ່າຈຳນວນຂອງຜູ້ຊາຍ; ສະນັ້ນ ກະສັດລິມໂຮ ຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຊາຍ ທຸກຄົນ "ໃຫ້ອາຫານ ເພື່ອຊ່ວຍ ເຫລືອ ມຸ່ມໝ້າຍ ແລະ ລູກໆ ຂອງພວກນາງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍເພາະຄວາມອຶດ ຫິວ; ແລະ ການນີ້ພວກເຂົາເຮັດໄປເພາະ ຈຳນວນຄົນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍນັ້ນຫລວງຫລາຍ.

18 ບັດນີ້ຜູ້ຄົນຂອງລິມໂຮໄດ້ເຕົ້າໂຮມ ກັນເປັນກຸ່ມໃຫຍ່ເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້, ແລະ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມປອດໄພແກ່ເຄື່ອງປູກຂອງຝັງ ແລະ ສັດລ້ຽງຂອງຕົນ;

19 ແລະ ກະສັດເອງກໍບໍ່ໄວ້ໃຈຜູ້ຄົນຂອງ ເພິ່ນ ເວລາເພິ່ນ ຢູ່ນອກກຳແພງເມືອງ, ນອກຈາກວ່າຈະເອົາທະຫານອາລັກຂາ ຂອງເພິ່ນໄປນຳ, ເພາະຢ້ານວ່າ ບໍ່ທາງໃດ ກໍທາງໜຶ່ງ ເພິ່ນອາດຈະຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງ ຊາວເລມັນ.

20 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເຝົ້າ ຍາມທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເພາະວ່າບໍ່ທາງໃດກໍ ທາງໜຶ່ງ ພວກເຂົາອາດຈະຈັບພວກປະໂລ ຫິດໄດ້ ຜູ້ທີ່ບິບໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ ກັນດານ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ລັກເອົາ "ພວກລູກ ສາວຂອງຊາວເລມັນໄປ, ແລະ ກໍໃຫ້ເກີດ ຄວາມພິນາດຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງແນວນີ້ກັບ ພວກເຂົາ.

21 ເພາະວ່າພວກເຂົາປາດຖະໜາຈະ ເອົາພວກນັ້ນມາລົງໂທດ; ເພາະພວກເຂົາ ໄດ້ລັກເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນນີໄຟຕອນກາງ ຄືນ, ແລະ ລັກເອົາພືດພັນ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຄ່າ ຫລາຍຢ່າງໄປ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງດັກຖ້າ ພວກນັ້ນຢູ່.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ ບໍ່ມີການກໍ່ກວນເກີດຂຶ້ນ ລະຫວ່າງຊາວ

14 ກ ມຊຢ 29:20. ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.	15 ກ ສພສ 15:29; ມຊຢ 11:23–25; ຄພ 101:7–9.	17 ກ ມຊຢ 4:16, 26. ຂ ຄມພ ແມ່ໝ້າຍ. 20 ກ ມຊຢ 20:5.
---	---	--

ເລມັນກັບຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮອີກຕໍ່ໄປ, ຈົນເຖິງເວລາທີ່ "ອໍາໂມນກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.

23 ແລະ ເວລາທີ່ ກະສັດ ໄດ້ ອອກ ໄປນອກປະຕູ ເມືອງກັບທະຫານ ອາ ລັກຂາຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນໄດ້ເຫັນອໍາໂມນກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວ; ແລະ ໂດຍຄິດວ່າພວກນີ້ເປັນພວກປະໂລຫິດຂອງ ໂນອາ ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຈັບ, ແລະ ມັດໄວ້, ແລະ ເອົາໄປ "ເຂົ້າຄູກ. ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາເປັນພວກປະໂລຫິດຂອງ ໂນອາແລ້ວ ເພິ່ນຈະສັ່ງໃຫ້ປະທານຊີວິດຫັນທີ.

24 ແຕ່ເມື່ອເພິ່ນຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນພວກປະໂລຫິດ, ແຕ່ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນເອງ, ແລະ ມາຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ເພິ່ນຈຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງລົ້ນເຫລືອ.

25 ບັດ ນີ້ ກ່ອນ ການ ມາ ຂອງ ອໍາໂມນນັ້ນ ກະສັດລິມໄຮໄດ້ເຄີຍສົ່ງຄົນຈຳນວນ "ໜ້ອຍໜຶ່ງໄປ ຊອກຫາ ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ; ແຕ່ພວກເຂົາຫາບໍ່ເຫັນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຫລົງທາງຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.

26 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາໄດ້ພົບເຫັນແຜ່ນດິນແຫ່ງໜຶ່ງ ຊຶ່ງເຄີຍມີຜູ້ຄົນອາໄສຢູ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍ "ກະດູກແຫ້ງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຄີຍມີຜູ້ຄົນອາໄສຢູ່ ແລະ ຖືກທຳລາຍໄປແລ້ວ; ແລະ ໂດຍທີ່ຄິດວ່າແມ່ນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນມາຫາແຜ່ນດິນນີ້ໄຟ, ຊຶ່ງມາຮອດຊາຍແດນບໍ່ເທົ່າໃດມື້ ກ່ອນການມາຂອງອໍາໂມນ.

27 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາບັນທຶກ

ເຫລັ້ມໜຶ່ງມານຳ, ຊຶ່ງເປັນບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນທີ່ຍັງເຫລືອແຕ່ຊາກກະດູກ; ຊຶ່ງມັນບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກທີ່ເປັນໂລຫະ.

28 ແລະ ບັດນີ້ລິມໄຮເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມເມື່ອຮູ້ຈາກປາກຂອງອໍາໂມນວ່າ ກະສັດ ໂມໄຊຢາມີ "ຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ສາມາດແປຄວາມໝາຍຕົວອັກສອນນັ້ນໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ອໍາໂມນກໍປິຕິຍິນດີເໝືອນກັນ.

29 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດກໍຕາມ ອໍາໂມນກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວຍັງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ ເພາະວ່າພີ່ນ້ອງຂອງລາວຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ;

30 ແລະ ວ່າກະສັດ ໂນອາ ແລະ ພວກປະໂລຫິດໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນເຮັດບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍຢ່າງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເປັນທຸກເພາະ "ຄວາມຕາຍຂອງອະບິນາໄດນຳອີກ; ແລະ ເປັນທຸກຍ້ອນ "ການຈາກໄປຂອງແອວມາ ແລະ ຜູ້ຄົນທີ່ໄປກັບເພິ່ນ, ຜູ້ຊຶ່ງຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນໂດຍພະລັງ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຊື່ອຖືໃນຄຳເວົ້າທີ່ອະບິນາໄດກ່າວໄວ້.

31 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ເປັນທຸກເພາະການຈາກໄປຂອງຄົນພວກນັ້ນ, ເພາະບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າ ພວກນັ້ນໜີໄປບ່ອນໃດ. ບັດນີ້ພວກເຂົາມີຄວາມຊື່ນຊົມທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບພວກເຂົາ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າເພື່ອຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

32 ແລະ ບັດນີ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການມາຂອງອໍາໂມນ, ກະສັດ ລິມໄຮກໍໄດ້ເຂົ້າ ເຮັດ

22 ກ ມຊຸ 7:6-13.	ຂ ມຊຸ 7:14.	ມຊຸ 28:11-16.
23 ກ ຮລມ 5:21.	26 ກ ມຊຸ 8:8.	30 ກ ມຊຸ 17:12-20.
25 ກ ມຊຸ 8:7.	28 ກ ອມນ 1:20-22;	ຂ ມຊຸ 18:34-35.

ພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້ານຳອີກ, ພ້ອມທັງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ເພື່ອຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

33 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະສັດ ລິມໄຮກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບບັບຕິສະມາ; ແຕ່ວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນແຜ່ນດິນມີ ”ສິດອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ. ແລະ ອຳໂມນກໍປະຕິເສດບໍ່ເຮັດສິ່ງນີ້, ໂດຍຖືວ່າຕົນເອງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ບໍ່ສົມຄວນ.

34 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງຕົວເອງໃຫ້ເປັນສາດສະໜາຈັກ, ໂດຍລໍຖ້າພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່. ບັດນີ້ພວກເຂົາປາດຖະໜາຈະກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງແອວມາກັບພິນ້ອງຂອງເພິ່ນ, ຊຶ່ງໄດ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.

35 ພວກເຂົາປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບບັບຕິສະມາເພື່ອເປັນພະຍານ ແລະ ປະຈັກພະຍານວ່າ ພວກເຂົາເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈຂອງພວກເຂົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາໄດ້ລໍຖ້າເວລານັ້ນ; ແລະ ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການບັບຕິສະມາຂອງພວກເຂົາ ຈະ ”ໃຫ້ໄວ້ໃນພາຍຫລັງ.

36 ແລະ ບັດນີ້ຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດຂອງອຳໂມນກັບຜູ້ຄົນຂອງລາວ, ແລະ ກະສັດລິມໄຮກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຄື ເພື່ອປົດປ່ອຍຕົນເອງໃຫ້ພິນ້ອງຈາກກຳມີຂອງຊາວເລມັນ ແລະ ອອກຈາກການເປັນທາດ.

ບົດທີ 22

ມີການວາງແຜນເພື່ອຜູ້ຄົນຈະໄດ້ບົບໜີຈາກການເປັນທາດຂອງຊາວເລມັນ—

ຊາວເລມັນຖືກເກືອເຫລົ້າຈົນມືນເມົາ—ຜູ້ຄົນບົບໜີກັບຄືນໄປເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ກາຍເປັນຜູ້ຄົນຂອງກະສັດໂມໄຊຢາ. ປະມານ 121–120 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືອຳໂມນ ແລະ ກະສັດລິມໄຮເລີ່ມປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ຄົນວ່າ ຈະບົດປ່ອຍຕົນເອງອອກຈາກການເປັນທາດ ໄດ້ແນວໃດ; ແລະ ທັງສອງໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນທັງໝົດມາເຕົ້າໂຮມກັນ; ແລະ ການນີ້ເຮັດໄປກໍເພື່ອຈະໄດ້ພັງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງຜູ້ຄົນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

2 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາຫາຊ່ອງທາງບົດປ່ອຍຕົວເອງອອກຈາກການເປັນທາດບໍ່ໄດ້ນອກຈາກຈະພາພວກຜູ້ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ທັງຜູງແກະ, ແລະ ຜູງງົວຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຜ້າເຕັ້ນທີ່ເປັນປ່ອນພັກພາອາໄສຂອງພວກເຂົາໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ; ເພາະຊາວເລມັນມີຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ຈຶ່ງເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮຈະຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ, ໂດຍຄິດຈະບົດປ່ອຍຕົວເອງອອກຈາກຄວາມເປັນທາດດ້ວຍດາບ.

3 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກິເດໂອນໄດ້ອອກໄປຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າກະສັດ ແລະ ກ່າວວ່າ: ໂອ້ ຂ້າແຕ່ເຈົ້າເໜືອຫົວ, ທ່ານ ເຊື້ອພັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍມາຫລາຍເທື່ອແລ້ວຈົນຮອດບັດນີ້ເວລາທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ, ພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາ.

4 ແລະ ບັດນີ້ ໂອ້ ກະສັດເອີຍ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ເຫັນວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ບໍ່

33 ກ ຄມພ ສິດອຳນາດ. | 35 ກ ມຊຢ 25:17–18.

ມີປະໂຫຍດແລ້ວ, ຫລື ວ່າຈົນຮອດບັດນີ້ທ່ານໄດ້ຟັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍມາບໍ່ຫລາຍກໍໝ້ອຍ, ແລະ ມັນເປັນປະໂຫຍດແກ່ທ່ານ, ຈົນກະທັ້ງບັດນີ້ຂ້ານ້ອຍຢາກໃຫ້ທ່ານຟັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍໃນຄັ້ງນີ້, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ ແລະ ບົດປ່ອຍ ຜູ້ຄົນ ພວກນີ້ ອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ.

5 ແລະ ກະສັດອະນຸຍາດໃຫ້ລາວເວົ້າ. ແລະ ກິເດໂອນກ່າວວ່າ:

6 ຈົ່ງເບິ່ງ ທາງຜ່ານຂ້າງຫລັງ ຜ່ານກຳແພງຂ້າງຫລັງຢູ່ທາງຂ້າງຫລັງຂອງເມືອງ. ຊາວເລມັນ ແລະ ນາຍຍາມຂອງຊາວເລມັນເມົາເຫລົ້າໃນຕອນກາງຄືນ; ສະນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາອອກປະກາດໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້ທັງໝົດໃຫ້ພວກເຂົາຮວບຮວມຝູງສັດລ້ຽງ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຂົາໄວ້ ເພື່ອຈະຕ້ອນມັນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານໃນຕອນກາງຄືນ.

7 ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະໄປຕາມຄຳສັ່ງຂອງທ່ານ ແລະ ມອບເຫລົ້າອະນຸນໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນເປັນເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອສຸດທ້າຍ; ແລະ ພວກເຂົາຈະມືນເມົາ; ແລະ ພວກເຮົາຈະຜ່ານໄປທາງລັບ ທາງເບື້ອງຊ້າຍຂອງຄ້າຍພວກເຂົາເວລາພວກເຂົາເມົາເຫລົ້າ ແລະ ນອນຫລັບຢູ່.

8 ພວກເຮົາຈະອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານພ້ອມດ້ວຍພວກຜູ້ຍິງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຮົາ, ທັງຝູງແກະຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຝູງງົວຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເດີນທາງໄປທາງຫລັງຂອງແຜ່ນດິນໄຊລຳ.

9 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືກະສັດໄດ້ເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງກິເດໂອນ.

10 ແລະ ກະສັດລິມໄຮໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນທ້ອນໂຮມຝູງສັດໄວ້; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງເຫລົ້າອະນຸນເປັນເຄື່ອງຊ່ວຍໄປໃຫ້ຊາວເລມັນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງເຫລົ້າອະນຸນເພີ່ມໄປເພື່ອເປັນລາງວັນແກ່ພວກເຂົານຳອີກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກິນເຫລົ້າອະນຸນທີ່ກະສັດລິມໄຮສົ່ງໄປໃຫ້ຢ່າງບໍ່ຢຸດພັກ.

11 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນຂອງກະສັດລິມໄຮໄດ້ເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານໃນເວລາກາງຄືນພ້ອມທັງຝູງສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປທາງຫລັງຜ່ານແຜ່ນດິນໄຊລຳເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ມັງໜ້າໄປສູ່ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໂດຍມີອຳໂມນກັບພິນ້ອງຂອງລາວພາໄປ.

12 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາຄຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຄ່າທຸກຢ່າງຂອງພວກເຂົາ, ເທົ່າທີ່ພວກເຂົາຈະເອົາໄປໄດ້, ແລະ ສະບຽງອາຫານຂອງພວກເຂົາໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານນຳພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາເດີນທາງຂອງພວກເຂົາຕໍ່ໄປ.

13 ແລະ ຫລັງຈາກຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານເປັນເວລາຫລາຍມື້ ພວກເຂົາກໍມາເຖິງແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບຜູ້ຄົນຂອງໂມໄຊຢາ, ແລະ ໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໄຊຢາໄດ້ຕ້ອນຮັບພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ; ແລະ ເພິ່ນກໍໄດ້ຮັບເອົາ "ບັນທຶກຂອງພວກເຂົາໄວ້ນຳ, ພ້ອມທັງ "ບັນທຶກຊຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮໄດ້ພົບເຫັນໄວ້ນຳ.

15 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຊາວເລມັນຮູ້ຈັກວ່າຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮ ໄດ້ລັກໜີໄປຈາກແຜ່ນດິນໃນຕອນກາງຄືນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ລົງກອງທັບຕິດຕາມເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ;

16 ແລະ ຫລັງຈາກຕິດຕາມໄດ້ສອງມື້ ພວກເຂົາກໍນຳຮອຍພວກນັ້ນບໍ່ໄດ້ຕໍ່ໄປ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຫລົງທາງຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

ເລື່ອງ ລາວ ຂອງ ແອວມາກັບ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ຜູ້ຖືກ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ກະສັດ ໂນອາ ຂັບ ໄລ່ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 23 ແລະ 24.

ບົດທີ 23

ແອວມາປະຕິເສດບໍ່ຍອມເປັນກະສັດ— ເພິ່ນຮັບໃຊ້ໃນຖານະມະຫາປະໂລຫິດ— ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຕິສອນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຊາວເລມັນຍຶດຄອງແຜ່ນດິນເຮລາມ—ອະມິວລອນ, ຫົວໜ້າປະໂລຫິດທີ່ຊົ່ວຂອງກະສັດໂນອາບົກຄອງແບບເປັນຫົວເມືອງຂຶ້ນຂອງກະສັດຂອງຊາວເລມັນ. ປະມານ 145-121 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ແອວມາໂດຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນວ່າ ກອງທັບຂອງກະສັດໂນອາຈະຍົກທັບມາໂຈມຕີ, ແລະ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຫ້ອນໂຮມຝູງສັດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພຶດພັນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນ

ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານກ່ອນກອງທັບຂອງກະສັດໂນອາຈະມາເຖິງ.

2 ແລະ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມກຳລັງພວກເຂົາເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງກະສັດໂນອາຕິດຕາມມາທັນ ເພື່ອທຳລາຍພວກເຂົາ.

3 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເປັນເວລາແປດມື້.

4 ແລະ ພວກເຂົາກໍມາຮອດແຜ່ນດິນປ່ອນໜຶ່ງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ສວຍສົດງົດງາມ ແລະ ໜ້າຢູ, ແລະ ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ມີນ້ຳບໍລິສຸດ.

5 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນ, ແລະ ເລີ່ມໂຖດິນ ແລະ ສ້າງອາຄານບ້ານເຮືອນຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເປັນຄົນດຸໝັ່ນ ແລະ ເຮັດວຽກຢ່າງຂະຫຍັນຂັນແຂງ.

6 ແລະ ຜູ້ຄົນປາດຖະໜາໃຫ້ແອວມາເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ, ເພາະວ່າເພິ່ນເປັນທີ່ຮັກຫອມຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

7 ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນບໍ່ສົມຄວນເລີຍທີ່ພວກເຮົາຈະມີກະສັດ; ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຈົ້າຈະ "ບໍ່ຕ້ອງນັບຖືເນື້ອໜັງອັນໃດທີ່ສູງກວ່າເນື້ອໜັງອີກອັນໜຶ່ງ, ຫລື ວ່າຄົນຜູ້ໜຶ່ງຈະບໍ່ຄິດວ່າຕົນເອງສູງກວ່າອີກຜູ້ໜຶ່ງ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າ ມັນບໍ່ສົມຄວນເລີຍທີ່ພວກເຮົາຈະມີກະສັດ.

8 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້ວ່າ ມີຄົນທຸ່ງທຸກຜູ້ທີ່ຈະມາເປັນກະສັດຂອງພວກທ່ານແລ້ວ ກໍເປັນການດີທີ່ສຸດສຳລັບພວກທ່ານທີ່ຈະມີກະສັດ.

9 ແຕ່ ຈົ່ງ ຈີ ຈຳ "ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງກະສັດໂນອາ ແລະ ພວກປະໂລຫິດຂອງ

ເພິ່ນ; ແລະ ຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງກໍຍັງ ຈຶ່ງຖືກ
ບັງຄັບ ມາ ແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ ເຮັດ ຫລາຍສິ່ງ
ຫລາຍຢ່າງທີ່ໜ້າກຽດ ຊັງ ໃນ ສາຍ ພຣະ
ເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຂ້າ
ພະເຈົ້າມີການກັບໃຈຢ່າງເຈັບຊ້າ;

10 ເຖິງ ຢ່າງໃດກໍ ຕາມ, ຫລັງຈາກມີ
"ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກມາຫລາຍແລ້ວ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຂອງຂ້າ
ພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຕອບຄຳອະທິຖານຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນ
ເຄື່ອງມືໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ ໃນການເຮັດໃຫ້
ພວກທ່ານ ຈຶ່ງຫລາຍຄົນມາຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ
ຂອງພຣະອົງ.

11 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນ ເລື່ອງນີ້ຂ້າ
ພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອວດອ້າງ, ເພາະວ່າຂ້າພະ
ເຈົ້າບໍ່ມີຄຳຄວນທີ່ຈະອວດອ້າງຕົວເອງ.

12 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກ
ທ່ານວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານ ຖືກກະສັດ
ໂນອາກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ, ແລະ ຢູ່ໃນຄວາມເປັນ
ທາດຂອງເພິ່ນ ແລະ ພວກປະໂລຫິດຂອງ
ເພິ່ນ, ແລະ ຖືກພວກເຂົານຳໄປຫາຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍ; ສະນັ້ນ ພວກທ່ານຈຶ່ງຖືກມັດໄວ້
ດ້ວຍ "ພັນທະການແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

13 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອພວກທ່ານຖືກປົດ
ປ່ອຍຈາກພັນທະການເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ; ໂດຍ
ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ
ໃຫ້ພັນຈາກກຳມີຂອງກະສັດ ໂນອາ ແລະ
ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຈາກພັນທະການ
ແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນຳອີກ, ດັ່ງນັ້ນຂ້າ
ພະເຈົ້າຈຶ່ງປາດຖະໜາທີ່ຈະໃຫ້ພວກທ່ານ
"ຍືດໝັ້ນຢູ່ໃນຄວາມເປັນ ຈຶ່ງເສລີພາບນີ້,

ຊຶ່ງພວກທ່ານໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນອິດສະ
ລະ, ແລະ ວ່າພວກທ່ານຈະບໍ່ໄວ້ວາງໃຈ
ຜູ້ໃດເພື່ອມາເປັນກະສັດປົກຄອງພວກ
ທ່ານ.

14 ແລະ ບໍ່ໃຫ້ໄວ້ວາງໃຈ "ຜູ້ສອນຜູ້ໃດ
ຫລື ຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຜູ້ໃດຂອງ
ພວກທ່ານ, ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ເດີນໄປຕາມທາງຂອງພຣະອົງ
ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

15 ແອວມາໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ
ດັ່ງນີ້, ວ່າທຸກຄົນຄວນ "ຮັກແພງເພື່ອນ
ບ້ານຄືກັນກັບຮັກຕົນເອງ, ແລະ ບໍ່ຄວນມີ
ການຂັດແຍ້ງຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ.

16 ແລະ ບັດນີ້ແອວມາໄດ້ເປັນ "ມະຫາ
ປະໂລຫິດຂອງພວກເຂົາ, ເປັນຜູ້ສ້າງຕັ້ງ
ສາດສະໜາຈັກຂອງພວກເຂົາ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບໍ່ມີ
ຜູ້ໃດໄດ້ຮັບ "ສິດອຳນາດໃຫ້ສັ່ງສອນ ຫລື
ສິດສອນເລີຍຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກ
ເພິ່ນເສຍກ່ອນຊຶ່ງຈາກພຣະເຈົ້າ. ສະນັ້ນ
ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ສອນ
ທັງໝົດຂອງເພິ່ນ ແຕ່ບໍ່ມີຄົນໃດໄດ້ຮັບ
ການແຕ່ງຕັ້ງຍົກເວັ້ນແຕ່ຈະເປັນຄົນຊອບ
ທຳເທົ່ານັ້ນ.

18 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ດູແລຜູ້ຄົນ
ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ "ບຳລຸງລ້ຽງຜູ້ຄົນ
ເຫລົ່ານັ້ນໃນສິ່ງທີ່ຊອບທຳ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ພວກເຂົາເລີ່ມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນຢ່າງຍິ່ງ
ໃນແຜ່ນດິນ; ແລະ ພວກເຂົາຕັ້ງຊື່ໃຫ້ແຜ່ນ
ດິນນັ້ນວ່າ ເຮລາມ.

<p>9 ຂ ມຊຍ 17:1-4. 10 ກ ຄພ 58:4. ຂ ມຊຍ 18:35. 12 ກ 2 ນພ 28:19-22. 13 ກ ຄລຕ 5:1.</p>	<p>ຂ ຄມພ ເສລີພາບ. ຄ ມຊຍ 29:13. 14 ກ ມຊຍ 18:18-22. 15 ກ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ. ຂ 3 ນພ 11:28-29.</p>	<p>16 ກ ມຊຍ 26:7. 17 ກ ຄມພ ສິດອຳນາດ; ຖານະປະໂລຫິດ. 18 ກ 1 ຕມທ 4:6.</p>
---	---	---

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນໄດ້ມີຜູ້ຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງໃນແຜ່ນດິນເຮລາມ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງເມືອງໜຶ່ງຂຶ້ນ, ຊຶ່ງພວກເຂົາຕັ້ງຊື່ໃຫ້ມັນວ່າ ເມືອງເຮລາມ.

21 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະ "ຕີສອນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ທົດລອງຄວາມອົດທົນ ແລະ ສັດທາຂອງພວກເຂົາ.

22 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ—ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ "ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກ "ຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະເປັນໄປແນວນັ້ນກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້.

23 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງຕໍ່ພວກທ່ານວ່າ ຜູ້ຄົນຖືກເອົາໄປເປັນທາດ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະບົດປ່ອຍພວກເຂົາໄດ້ນອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ ອີຊາກ ແລະ ຂອງຢາໂຄບ.

24 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະອົງໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະແດງອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງຕໍ່ພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາມີຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ.

25 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາທີ່ພວກເຂົາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຮລາມ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຢູ່ໃນເມືອງເຮລາມ, ເວລາທີ່ຜູ້ຄົນກຳລັງໂຖດິນຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງກອງທັບຂອງຊາວເລມັນໄດ້ມາຕັ້ງຢູ່ທີ່ຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ.

26 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງ ເກີດຂຶ້ນຄື ພີ່

ນ້ອງຂອງແອວມາໄດ້ແລ່ນໜີຈາກໄຮ່ນາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ໄປເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ໃນເມືອງເຮລາມ; ແລະ ພວກເຂົາຕົກໃຈຫລາຍເພາະຢ້ານກົວໃນທ່າທີຂອງຊາວເລມັນ.

27 ແຕ່ແອວມາໄດ້ອອກມາຢືນຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ ແລະ ຊັກຊວນບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາຕົກໃຈ, ແຕ່ໃຫ້ລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພຣະອົງຈະບົດປ່ອຍພວກເຂົາ.

28 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເຊົາຢ້ານ ແລະ ເລີ່ມຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ພຣະອົງຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຊາວເລມັນອ່ອນລົງ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເມຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ.

29 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຊາວເລມັນອ່ອນລົງ. ແລະ ແອວມາກັບພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນໄດ້ອອກໄປມອບຕົວໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ເຂົ້າມາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນເຮລາມ.

30 ບັດນີ້ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນ ຊຶ່ງໄລ່ຕາມຜູ້ຄົນຂອງກະສັດລິມໂຮມາ ໄດ້ຫລົງທາງຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານຫລາຍມື້.

31 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ພົບພໍ້ພວກປະໂລຫິດຂອງກະສັດ ໂນອາຢູ່ໃນບ່ອນໜຶ່ງ, ຊຶ່ງພວກເຂົາເອີ້ນວ່າ ອະມິວລອນ; ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຕົ້ນເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນອະມິວລອນ ແລະ ເລີ່ມໂຖດິນ.

32 ບັດນີ້ ຊື່ຂອງຜູ້ນຳຂອງພວກປະໂລຫິດເຫລົ່ານັ້ນຄື ອະມິວລອນ.

<p>21 ກ ຮລມ 12:3; ຄພ 98:21. ຄພ ຕີສອນ, ການຕີສອນ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ. 22 ກ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ,</p>	<p>ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. ຂ 1 ນພ 13:37.</p>
---	---	--

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມິວລອນ ໄດ້ວົງວອນ ຊາວເລມັນ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ສົ່ງເມຍຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງເປັນ "ພວກລູກສາວຂອງຊາວເລມັນໄປ, ເພື່ອອ້ອນວອນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ທຳລາຍຜົວຂອງພວກມາງ.

34 ແລະ ຊາວເລມັນມີ "ຄວາມເມດຕາສົງສານຕໍ່ອະມິວລອນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາຍ້ອນຄຳອ້ອນວອນຂອງພວກເມຍຂອງພວກເຂົາ.

35 ແລະ ອະມິວລອນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບ ຊາວເລມັນ, ແລະ ເວລາທີ່ຄົນພວກນັ້ນກຳລັງເດີນທາງຢູ່ໃນຖິ່ນ ແຫ່ງແລ້ງກັນດານຊອກຫາແຜ່ນດິນນິໄຟຢູ່ນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ພົບເຫັນແຜ່ນດິນເຮລາມ, ຊຶ່ງແອວມາກັບພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນເປັນເຈົ້າຂອງ.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນໄດ້ສັນຍາກັບແອວມາ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບອກທາງໄປສູ່ ແຜ່ນດິນນິໄຟ ໃຫ້ພວກເຂົາ ແລ້ວພວກເຂົາຈະໄວ້ຊີວິດ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາມີເສລີພາບ.

37 ແຕ່ຫລັງຈາກແອວມາບອກທາງໄປຫາແຜ່ນດິນນິໄຟໃຫ້ພວກເຂົາແລ້ວ ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ຮັກສາຄຳສັນຍານັ້ນເລີຍ; ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຈັດຍາມໄວ້ທົ່ວແຜ່ນດິນເຮລາມ, ເພື່ອໃຫ້ "ເຝົ້າຍາມແອວມາກັບພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນ.

38 ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອຢູ່ກໍໄປຫາແຜ່ນດິນນິໄຟ; ແລະ ພາກສ່ວນໜຶ່ງໄດ້ກັບຄືນມາແຜ່ນດິນເຮລາມ, ແລະ ໄດ້ນຳເອົາລູກເມຍຂອງທະຫານຍາມຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກປະໄວ້ຢູ່

ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນມານຳ.

39 ແລະ ກະສັດຂອງຊາວເລມັນໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ອະມິວລອນເປັນກະສັດເພື່ອປົກຄອງດູແລຜູ້ຄົນຂອງລາວ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຮລາມ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ລາວກໍບໍ່ມີອຳນາດອັນໃດເລີຍທີ່ຈະເຮັດກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມປາດຖະໜາຂອງກະສັດຂອງຊາວເລມັນໄດ້.

ບົດທີ 24

ອະມິວລອນຂົ່ມເຫັງແອວມາ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ—ພວກເຂົາຈະຖືກປະທານຖ້າຫາກພວກເຂົາອະທິຖານ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພາລະແບກທາບຂອງພວກເຂົາເບົາບາງລົງ—ພຣະອົງບົດປ່ອຍພວກເຂົາອອກຈາກການເປັນທາດ ແລະ ພວກເຂົາກັບຄືນໄປຫາເຊຣາເຮັມລາ. ປະມານ 145-120 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມິວລອນໄດ້ເປັນທີ່ພິຈາໃນສາຍຕາຂອງກະສັດຂອງຊາວເລມັນ; ສະນັ້ນ ກະສັດຂອງຊາວເລມັນຈຶ່ງໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວເປັນຜູ້ສິດສອນ ແລະ ເປັນຜູ້ດູແລຜູ້ຄົນຂອງລາວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດູແລຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊັມລອນ, ແລະ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໄຊລຳ, ແລະ ໃນແຜ່ນດິນອະມິວລອນ.

2 ເພາະວ່າຊາວເລມັນໄດ້ເຂົ້າເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນທັງໝົດ; ສະນັ້ນ, ກະສັດຂອງຊາວເລມັນຈຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງກະສັດໄວ້ເພື່ອປົກຄອງແຜ່ນດິນເຫລົ່ານັ້ນທັງໝົດ.

3 ແລະ ບັດນີ້ຊື່ກະສັດຂອງຊາວເລມັນຄື ເລມັນ, ໂດຍເອີ້ນຕາມຊື່ບົດາຂອງເພິ່ນ;

33 ກ ມຊຢ 20:3-5. ຄວາມເມດຕາສົງສານ.
34 ກ ຄພ ເມດຕາສົງສານ, 37 ກ ມຊຢ 24:8-15.

ແລະ ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ກະສັດ
ເລມັນ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເປັນກະສັດປົກຄອງ
ຜູ້ອຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

4 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພີ່ນ້ອງຂອງອະ
ມິວລອນໃຫ້ເປັນຜູ້ສອນ ໃນແຜ່ນດິນທຸກ
ບ່ອນທີ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເປັນເຈົ້າຂອງ; ແລະ
ພາສາຂອງມີໄຟຈຶ່ງເລີ່ມຖືກສິດສອນ ໃນ
ບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງຊາວເລມັນ.

5 ແລະ ພວກເຂົາ ເປັນມິດທີ່ດີຕໍ່ກັນ;
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ຮູ້
ຈັກພຣະເຈົ້າ; ພີ່ນ້ອງຂອງອະມິວລອນກໍ
ບໍ່ໄດ້ສິດສອນຫຍັງເລີຍໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ
ກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າ
ຂອງພວກເຂົາ, ທັງບໍ່ໄດ້ສິດສອນກົດຂອງ
ໂມເຊ; ຫລື ບໍ່ໄດ້ສິດສອນຄຳເວົ້າຂອງອະ
ບິນາໄດແກ່ພວກເຂົາເລີຍ;

6 ແຕ່ພວກເຂົາສິດສອນພວກເຂົາວ່າ
ພວກເຂົາຄວນຮັກສາບັນທຶກຂອງພວກ
ເຂົາ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາຂຽນຈົດໝາຍຫາ
ກັນ.

7 ແລະ ຊາວເລມັນເລີ່ມຮັ່ງມີເພີ່ມຂຶ້ນ
ແນວນັ້ນ, ແລະ ເລີ່ມແລກປ່ຽນສິນຄ້າຈາກ
ກັນ, ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະ ເລີ່ມເປັນ
ຄົນສະຫລາດແກມໂກງ, ແລະ ສະຫລາດ
ໃນເລື່ອງທາງໂລກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ ເປັນຄົນ
ສະຫລາດແກມໂກງຫລາຍ, ເບີກບານ
ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ການປຸ້ນສະດົມ
ຕ່າງໆ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດຢູ່ໃນບັນດາ
ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນເອງ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະ
ມິວລອນເລີ່ມໃຊ້ "ສິດອຳນາດກັບແອວມາ
ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເລີ່ມຂົ່ມເຫັງ
ເພິ່ນ, ແລະ ໃຫ້ລູກຫລານຂອງຕົນຂົ່ມເຫັງ
ລູກຫລານຂອງເພິ່ນ.

9 ເພາະອະມິວລອນຮູ້ວ່າແອວມາເຄີຍ
ເປັນ "ຜູ້ໜຶ່ງ ໃນພວກປະໂລຫິດຂອງ
ກະສັດ, ແລະ ເພິ່ນເປັນຄົນເຊື່ອຖືໃນຄຳ
ເວົ້າຂອງອະບິນາໄດ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ອອກ
ໄປຕໍ່ໜ້າກະສັດ, ແລະ ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງ
ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນ; ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຂຶ້ນ
ກັບກະສັດເລມັນກໍຕາມ, ແຕ່ລາວກໍຍັງໃຊ້
ສິດອຳນາດກັບເພິ່ນ, ແລະ ໃຫ້ເພິ່ນເຮັດ
ຂອງກໜັກ, ແລະ ຈັດນາຍຄຸມພວກເຂົາ.

10 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ພວກນີ້ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຢ່າງໜັກຈົນເລີ່ມ
ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງສຸດກຳລັງ.

11 ແລະ ອະມິວລອນສັ່ງໃຫ້ພວກນີ້ຢຸດ
ການຮ້ອງທູນ; ແລະ ລາວໄດ້ວາງນາຍຍາມ
ໄວ້ທຸກດ້ານເພື່ອຄຸມພວກເຂົາ, ຖ້າເຫັນຜູ້
ໃດກໍຕາມເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງ
ຕາຍ.

12 ແລະ ແອວມາກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນບໍ່
ໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະ
ເຈົ້າຂອງພວກເຂົາອອກສຽງ, ແຕ່ພວກເຂົາ
ໄດ້ "ທຸ້ມເທໃຈຂອງພວກເຂົາແດ່ພຣະອົງ;
ແລະ ພຣະອົງຮູ້ຈັກຄວາມນຶກຄິດຂອງໃຈ
ຂອງພວກເຂົາ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສຸ
ລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງ
ພວກເຂົາ ໃນທ່າມກາງຄວາມທຸກຂອງ
ພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ: ຈຶ່ງເງິຍໜ້າຂຶ້ນ
ແລະ ຈົ່ງສະບາຍໃຈເຖິດ, ເພາະວ່າເຮົາຮູ້
ຈັກເຖິງພັນທະສັນຍາທີ່ພວກເຈົ້າເຮັດໄວ້
ກັບເຮົາ; ແລະ ເຮົາຈະເຮັດພັນທະສັນຍາ
ກັບຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ເພື່ອປົດປ່ອຍພວກເຂົາ
ອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ.

14 ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ພາລະແບກຫາບຢູ່
ບ່າຂອງພວກເຈົ້າເປົາບາງລົງຈົນວ່າພວກ

24 8 ກ ຄພ 121:39. 9 ກ ມຊຢ 17:1-4; 23:9. 2 ມຊຢ 21:3-6. 12 ກ ຄພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.

ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກວ່າ ມີຫຍັງຢູ່ເທິງຫລັງເລີຍ ເຖິງແມ່ນໃນຂະນະທີ່ພວກເຈົ້າເປັນທາດ; ແລະ ເລື່ອງນີ້ເຮົາຈະເຮັດໄປເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຍືນເປັນ "ພະຍານໃຫ້ເຮົາໃນພາຍຫຼ້າ, ແລະ ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ເຮົາຄື ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ມາຢູ່ມຢາມຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໃນ ຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພາລະແບກຫາບຂຶ້ງຢູ່ເທິງບ່າຂອງແອວມາກັບພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນຖືກເຮັດໃຫ້ເບົາບາງລົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມ "ພະລັງໃຫ້ພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ທົນຕໍ່ ຄວາມແບກຫາບຢ່າງງ່າຍດາຍ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຍອມຮັບຢ່າງເບີກບານມ່ວນຊື່ນ ແລະ ດ້ວຍ "ຄວາມອົດທົນຕໍ່ພຣະປະສົງທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສັດທາ ແລະ ຄວາມອົດທົນຂອງພວກເຂົານັ້ນໃຫຍ່ຫລວງຈົນວ່າ ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຫາພວກເຂົາອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງສະບາຍໃຈເຖິດ, ເພາະວ່າໃນມື້ອື່ນເຮົາຈະມາບົດປ່ອຍພວກເຈົ້າອອກຈາກຄວາມເປັນທາດແລ້ວ.

17 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບແອວມາວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງອອກໜ້າຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄປ, ແລະ ເຮົາຈະໄປກັບເຈົ້າ ແລະ ຈະບົດປ່ອຍຜູ້ຄົນພວກນີ້ອອກຈາກ "ຄວາມເປັນທາດ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຕອນກາງຄືນ ແອວມາກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໄດ້ເຕົ້າໂຮມຝູງສັດ ແລະ ພຶດພັນຂອງພວກ

ເຂົາໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ຕະຫລອດທັງຄືນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມຝູງສັດຂອງພວກເຂົາເຂົ້າກັນ.

19 ແລະ ໃນຕອນເຊົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຊາວເລມັນ "ນອນຫລັບສະຫິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກຫົວໜ້າງານທັງໝົດນອນຫລັບສະຫິດ.

20 ແລະ ແອວມາກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໄດ້ເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ໃຊ້ເວລາເດີນທາງໝົດມື້ ແລ້ວຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນຂຶ້ນຢູ່ໃນຮ່ອມພູບ່ອນໜຶ່ງ ແລະ ຕັ້ງຊີ້ຮ່ອມພູນັ້ນວ່າ ແອວມາ, ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ນໍາທາງພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

21 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ຢູ່ ໃນ ຮ່ອມ ພູ ແອວມານັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ຫຸ້ມເທ "ຄວາມຂອບພຣະໄທຂອງພວກເຂົາແດ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພາະພຣະອົງໄດ້ເມດຕາພວກເຂົາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພາລະແບກຫາບຂອງພວກເຂົາເບົາບາງລົງ, ແລະ ບົດປ່ອຍພວກເຂົາອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ; ເພາະວ່າພວກເຂົາເຄີຍໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດມາ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະບົດປ່ອຍພວກເຂົາໄດ້ນອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

22 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖວາຍ ຄວາມຂອບພຣະໄທແດ່ພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກຜູ້ຊາຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພວກຜູ້ຍິງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພວກເດັກນ້ອຍທັງໝົດຂອງພວກເຂົາທີ່ເວົ້າໄດ້, ໄດ້ສົ່ງສຽງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

<p>14 ກ ຄມພ ພະຍານ. ຂ ຄມພ ຍາກລໍາບາກ, ຄວາມຍາກລໍາບາກ.</p> <p>15 ກ ມທ 11:28-30. ຂ ແອວ 31:38; 33:23.</p>	<p>ຄ ຄພ 54:10. ຄມພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ.</p> <p>17 ກ ຄມພ ຊະເລີຍ, ການເປັນຊະເລີຍ.</p>	<p>19 ກ 1 ຊມອ 26:12. 21 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ.</p>
---	---	--

23 ແລະ ບັດນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບແອວມາວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງຟ້າວໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນນີ້ໄປພ້ອມທັງຜູ້ຄົນພວກນີ້ ເພາະວ່າຊາວເລມັນຕື່ນແລ້ວ ແລະ ໄດ້ຕິດຕາມພວກເຈົ້າມາ; ສະນັ້ນ ໃຫ້ພວກເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນນີ້, ແລະ ເຮົາຈະຢຸດຊາວເລມັນໄວ້ໃນຮ່ອມພູນີ້ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຕິດຕາມຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄປ.

24 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປຈາກຮ່ອມພູນັ້ນ ແລະ ໄດ້ອອກເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

25 ຫລັງ ຈາກ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງກັນດານເປັນເວລາສິບສອງມື້ ພວກເຂົາ ກໍ ມາຮອດແຜ່ນດິນ ເຊຣາເຮັມລາ; ແລະ ກະສັດ ໂມໄຊຢາ ໄດ້ຕ້ອນຮັບພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ.

ບົດທີ 25

ລູກຫລານ ຂອງ ມິວ ເລັກ ທີ່ ເຊຣາເຮັມລາ ກາຍເປັນຊາວນີໄຟ—ພວກເຂົາໄດ້ຮູ້ເຖິງຜູ້ຄົນຂອງແອວມາ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຊີນີບ—ແອວມາໃຫ້ບັບຕິສະມາແກລິມໄຮ ແລະ ຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງເພິ່ນ—ໂມໄຊຢາມອບສິດອຳນາດໃຫ້ແອວມາຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນ. ປະມານ 120 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ກະສັດ ໂມໄຊຢາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນທັງໝົດມາເຕົ້າໂຮມກັນ.

2 ບັດນີ້ລູກຫລານຂອງນີໄຟ ຫລື ວ່າຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງນີໄຟ ບໍ່ມີຫລາຍເທົ່າກັບຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງ ມິວເລັກ, ແລະ ພວກທີ່ເດີນ

ທາງມາກັບເພິ່ນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

3 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາກໍຍັງບໍ່ຫລາຍເທົ່າກັບຊາວເລມັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີບໍ່ຮອດເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນຂອງພວກນັ້ນຊັ້.

4 ແລະ ບັດນີ້ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟທັງໝົດໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເປັນກຸ່ມໜຶ່ງ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາກໍໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນເປັນກຸ່ມໜຶ່ງເໝືອນກັນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເປັນສອງກຸ່ມ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໄຊຢາໄດ້ອ່ານ ແລະ ໃຫ້ອ່ານບັນທຶກຂອງຊີນີບສູ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຟັງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ອ່ານບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນຂອງຊີນີບນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໄປຈົນເຖິງເວລາທີ່ພວກເຂົາກັບຄືນມາ.

6 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ອ່ານ ເລື່ອງ ລາວ ຂອງ ແອວມາກັບພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນນຳອີກ, ເຖິງຄວາມທຸກທັງໝົດຂອງພວກເຂົານັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໄປ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ພວກເຂົາກັບຄືນມາ.

7 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອ ໂມໄຊຢາອ່ານບັນທຶກຈົບ ແລ້ວ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຜູ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສົງໄສ ແລະ ປະຫລາດໃຈ.

8 ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າຈະຄິດແນວໃດ; ເພາະວ່າເມື່ອພວກເຂົາເຫັນຜູ້ທີ່ຖືກບົດປ່ອຍ ”ອອກມາ ຈາກຄວາມເປັນທາດແລ້ວ ພວກເຂົາກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງລົ້ນເຫລືອ.

9 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເມື່ອ ພວກເຂົາຄິດເຖິງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາຜູ້ທີ່ຖືກຊາວ

25 2 ກ ອມມ 1:13-19.
ຂ ຮລມ 6:10.

ຄມພ ມິວເລັກ.
8 ກ ມຊຢ 22:11-13.

ເລມັນຂ້າຖິ້ມນັ້ນ ພວກເຂົາກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ, ຈົນເຖິງນ້ຳຕາຕົກເພາະຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈນັ້ນ.

10 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເມື່ອພວກເຂົາຄິດເຖິງພຣະກະລຸນາທິຄຸນທັນທີຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະອົງ ໃນ ການ ບົດປ່ອຍແອວມາກັບພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງຊາວເລມັນ ແລະ ພົ້ນຈາກຄວາມເປັນທາດແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ຮ້ອງສົ່ງສຽງຖວາຍຂອບພຣະຄຸນແດ່ພຣະເຈົ້າ.

11 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ເມື່ອພວກເຂົາຄິດເຖິງຊາວເລມັນ, ຊຶ່ງເປັນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄິດເຖິງສະພາບອັນເຕັມໄປດ້ວຍບາບ ແລະ ຄວາມເປີເປື້ອນຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ "ເຈັບປວດລວດລ້າວເພາະເຫັນແກ່ຄວາມຜາສຸກຂອງ ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ.

12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກທີ່ເປັນລູກຫລານຂອງອະມິວລອນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ຊຶ່ງໄດ້ລັກເອົາພວກລູກສາວຂອງຊາວເລມັນໄປເປັນເມຍກໍບໍ່ພໍໃຈໃນຄວາມປະພຶດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຕົນ ແລະ ບໍ່ຍອມໃສ່ຊື່ຕາມບັນພະບຸລຸດຂອງຕົນອີກຕໍ່ໄປ, ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຮັບເອົາຊື່ຂອງນິໄຟມາເປັນຊື່ຂອງຕົນ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າເປັນລູກຫລານຂອງຊາວນິໄຟ ແລະ ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ມີຊື່ວ່າຊາວນິໄຟ.

13 ແລະ ບັດນີ້ຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາທັງໝົດຖືກ "ນັບເຂົ້າຢູ່ກັບຊາວນິໄຟ, ແລະ ຈະບໍ່ມອບລາຊາອານາຈັກ ໃຫ້ຜູ້ໃດເລີຍ ນອກຈາກຈະເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງນິໄຟ.

14 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ

ຄື ເມື່ອໂມໄຊຢາກ່າວ ແລະ ອ່ານແກ່ຜູ້ຄົນຈົບແລ້ວ, ເພິ່ນປາດຖະໜາຈະໃຫ້ແອວມາກ່າວກັບຜູ້ຄົນອີກ.

15 ແລະ ແອວມາໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາເວລາທີ່ພວກເຂົາເຕົ້າໂຮມກັນເປັນກຸ່ມໃຫຍ່, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໄປຫາແຕ່ລະກຸ່ມ, ສັງສອນເຖິງການກັບໃຈ ແລະ ການມີສັດທາໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

16 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຊັກຊວນຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນ, ຄົນທັງໝົດທີ່ໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ, ວ່າພວກເຂົາຄວນຈື່ຈຳໄວ້ວ່າແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາ.

17 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫລັງຈາກແອວມາໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນໃນຫລາຍເລື່ອງ ແລະ ຈົບການເວົ້າກັບພວກເຂົາແລ້ວ, ກະສັດລິມໄຮປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບບັບຕິສະມາ; ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນທັງໝົດກໍປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບບັບຕິສະມາເໝືອນກັນ.

18 ສະນັ້ນ, ແອວມາຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປໃນນ້ຳ ແລະ ໃຫ້ "ບັບຕິສະມາແກ່ພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາຕາມວິທີດຽວດັ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ກະທຳກັບພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນໃນ ສີນ້ຳມໍມອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນກັບສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ນີ້ເປັນຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ຄຳເວົ້າຂອງແອວມາ.

19 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນຄືກະສັດ ໂມໄຊຢາອະນຸຍາດ ໃຫ້ ແອວມາ

<p>11 ກ ມຊຢ 28:3-4; ແອວ 13:27. ຂ ຄມພ ຈິດວິນຍານ—ຄຸນ</p>	<p>ຄຳຂອງຈິດວິນຍານ. 13 ກ ອມນ 1:19. 18 ກ ມຊຢ 21:35.</p>	<p>ຂ ມຊຢ 18:8-17.</p>
--	---	-----------------------

ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ ທົ່ວແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ; ແລະ ໃຫ້ ັອຳນາດແກ່ພົ້ນເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ສອນເພື່ອດູແລສາດສະໜາຈັກທົ່ວທຸກບ່ອນ.

20 ບັດນີ້ຕ້ອງເຮັດ ແນວນີ້ເພາະວ່າມັນມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈົນວ່າຜູ້ສອນຜູ້ດຽວປົກຄອງພວກເຂົາທັງໝົດບໍ່ໄດ້; ເພາະພວກເຂົາທັງໝົດບໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນບ່ອນຊຸມນຸມບ່ອນດຽວໄດ້;

21 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຊຸມນຸມກັນແຕ່ລະກຸ່ມແຕກຕ່າງກັນ, ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າສາດສະໜາຈັກ; ແຕ່ລະສາດສະໜາຈັກມີປະໂລຫິດຂອງຕົນເອງ ແລະ ມີຜູ້ສອນຂອງຕົນເອງ, ແລະ ປະໂລຫິດທຸກຄົນສິດສອນພຣະຄຳຕາມທີ່ໄດ້ຮັບມອບໃຫ້ພວກເຂົາຈາກປາກຂອງແອວມາ.

22 ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າ ມັນມີສາດສະໜາຈັກຫລາຍບ່ອນກໍຕາມ, ແຕ່ລະບ່ອນກໍເປັນ ັສາດສະໜາຈັກດຽວກັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພາະວ່າບໍ່ມີການສົ່ງສອນຫຍັງໝົດໃນສາດສະໜາຈັກນອກຈາກເລື່ອງການກັບໃຈ ແລະ ການມີສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ.

23 ແລະ ບັດນີ້ມີສາດສະໜາຈັກຢູ່ເຈັດບ່ອນໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບເອົາ ັພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, ຫລື ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ;

24 ແລະ ພວກເຂົາຖືກເອີ້ນວ່າ ັຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖອກເທພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ ລົງ

ມາເທິງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບພອນ, ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.

ບົດທີ 26

ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຫລາຍຄົນຖືກນຳພາໄປຫາບາບ ໂດຍຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຖື—ແອວມາ ໄດ້ຮັບສັນຍາທີ່ຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ—ຜູ້ທີ່ກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໄດ້ຮັບການ ໃຫ້ອະໄພ—ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຜູ້ທີ່ເຮັດບາບຊຶ່ງໄດ້ກັບໃຈ ແລະ ສາລະພາບຜິດຕໍ່ແອວມາ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮັບການອະໄພໂທດ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກ. ປະມານ 120-100 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີຄົນລຸ້ນໃໝ່ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າຂອງກະສັດເປັນຢາມິນ, ໂດຍທີ່ຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ໃນເວລາທີ່ເພິ່ນກ່າວກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຖືຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

2 ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອເລື່ອງທີ່ມີກ່າວໄວ້ກ່ຽວກັບການ ພື້ນຄືນຊີວິດຂອງ ຄົນຕາຍ, ທັງບໍ່ເຊື່ອກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

3 ແລະ ບັດນີ້ເປັນຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ ັເຂົ້າໃຈພຣະ ຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ໃຈຂອງພວກເຂົາແຂງກະດ້າງ.

4 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຮັບບັບຕິສະມາ;

<p>19 ກ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ. 22 ກ ມຊຢ 18:17. 23 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—</p>	<p>ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ. 24 ກ ຄມພ ພື້ນທະສັນຍາ.</p>	<p>26 3 ກ ຄມພ ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ.</p>
--	---	--

ທັງບໍ່ຍອມເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກ. ແລະ ພວກເຂົາເປັນພວກໜຶ່ງທີ່ຢູ່ຕາມສັດທາຂອງຕົນເອງ, ແລະ ເປັນຢູ່ຈົນວ່າຕົກຢູ່ໃນສະພາບແຫ່ງ "ການມະລົມ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍບາບ ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຍອມເອົັນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

5 ແລະ ບັດນີ້ໃນສະໄໝການບົກຄອງຂອງໂມໄຊຢານັ້ນ ພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ມີບໍ່ຮອດເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ; ແຕ່ເປັນເພາະ "ການແຕກແຍກໃນບັນດາພັນອງ ພວກເຂົາຈຶ່ງກັບມີຈຳນວນຫລາຍຂຶ້ນ.

6 ເພາະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຫລອກລວງຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍດ້ວຍຄຳຍົກຍ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາກະທຳບາບຫລາຍຢ່າງ; ສະນັ້ນຈຶ່ງເປັນການສົມຄວນທີ່ຄົນຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກຊຶ່ງກະທຳບາບຈະຖືກສາດສະໜາຈັກ "ຕັກເຕືອນ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຖືກນຳມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າປະໂລຫິດ, ແລະ ຜູ້ສອນກໍໄດ້ມອບພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ປະໂລຫິດ; ແລະ ປະໂລຫິດຈຶ່ງນຳພວກເຂົາມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າແອວມາ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນ "ມະຫາປະໂລຫິດ.

8 ບັດນີ້ກະສັດໂມໄຊຢາໄດ້ມອບສິດອຳນາດໃຫ້ແກ່ແອວມາເພື່ອດູແລສາດສະໜາຈັກ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອວມາບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງກ່ຽວກັບພວກນີ້ເລີຍ;

ແຕ່ມີພະຍານຫລາຍຄົນກ່າວຫາພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ຄົນຍືນເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

10 ແລະ ບັດນີ້ມັນບໍ່ເຄີຍມີເລື່ອງແນວນີ້ເກີດຂຶ້ນມາກ່ອນເລີຍໃນສາດສະໜາຈັກ; ສະນັ້ນ ແອວມາຈຶ່ງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນວິນຍານຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ນຳເອົາຄົນພວກນັ້ນມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າກະສັດ.

11 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບກະສັດວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຫລາຍຄົນທີ່ພວກເຂົານຳມາເອົາມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານນີ້ ຖືກພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາກ່າວຫາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຖືກພາໄປຫາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ. ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຍອມກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົານຳມາເອົາມາຫາທ່ານເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຕັດສິນພວກເຂົາຕາມຄວາມຜິດຂອງພວກເຂົາ.

12 ກະສັດໂມໄຊຢາໄດ້ກ່າວກັບແອວມາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະບໍ່ຕັດສິນພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈະ "ມອບພວກເຂົາໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງທ່ານເພື່ອຕັດສິນ.

13 ແລະ ບັດນີ້ວິນຍານຂອງແອວມາມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕື່ມຂຶ້ນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ເພິ່ນຄວນຈະເຮັດແນວໃດກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ເພາະເພິ່ນຍ້ານວ່າເພິ່ນຈະເຮັດຜິດໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກເພິ່ນໄດ້ທູ້ມເຫຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງເພິ່ນແດ່ພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ສຸລະສຽງ

<p>4 ກ ຄມພ ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ. 5 ກ ຄມພ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ;</p>	<p>ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. 6 ກ ແອວ 5:57-58; 6:3. ຄມພ ເຕືອນ, ຄຳເຕືອນ.</p>	<p>7 ກ ມຊຢ 29:42. 12 ກ ຄມ 42:78-93.</p>
--	---	---

ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງເພິ່ນ, ມີຄວາມວ່າ:

15 ແອວມາ, ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ, ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນ "ນໍ້າມໍ່ມອນກໍເປັນສຸກຄືກັນ. ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວເພາະ ສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າທີ່ມີໃນຄໍາເວົ້າຂອງອະບິນາໄດ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາແຕ່ຝ່າຍດຽວ.

16 ແລະ ພວກເຂົາເປັນສຸກແລ້ວ ເພາະວ່າສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົາທີ່ມີໃນຄໍາເວົ້າຂອງເຈົ້າແຕ່ຝ່າຍດຽວ ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ.

17 ແລະ ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ສະຖາປະນາ "ສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັນຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

18 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຜູ້ທີ່ເຕັມໃຈຮັບ "ພຣະນາມຂອງເຮົາຈະໄດ້ຮັບພອນ; ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະຖືກເອີ້ນໃນພຣະນາມຂອງເຮົາ; ແລະ ພວກເຂົາເປັນຂອງເຮົາ.

19 ແລະ ເພາະວ່າເຈົ້າຖາມເຮົາກ່ຽວກັບຜູ້ລ່ວງລະເມີດ, ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ.

20 ເຈົ້າເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ; ແລະ ເຮົາເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະມີ "ຊີວິດນິລັນດອນ; ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ເຮົາ ແລະ ອອກໄປໃນພຣະນາມຂອງເຮົາ, ແລະ ເຕົ້າໂຮມແກະຂອງເຮົາເຂົ້າກັນ.

21 ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຮົາຈະ

ເປັນ "ແກະຂອງເຮົາ; ແລະ ເຈົ້າຈະຮັບເຂົາເຂົ້າມາໃນສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ເຮົາຈະຮັບເອົາເຂົາໄວ້ຄືກັນ.

22 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ; ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຮັບ "ບັບຕິສະມາຈະຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ. ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຮັບໄວ້ຈະເຊື່ອໃນນາມຂອງເຮົາ; ແລະ ເຮົາຈະ ະໃຫ້ອະໄພເຂົາຢາງເຕັມໃຈ.

23 ເພາະເຮົານີ້ແຫລະເປັນຜູ້ "ຮັບເອົາບາບຂອງໂລກໄວ້; ເພາະເຮົານີ້ແຫລະເປັນຜູ້ ະສ້າງເຂົາ; ແລະ ເຮົານີ້ແຫລະເປັນຜູ້ໃຫ້ສະຖານທີ່ບ່ອນໜຶ່ງທາງຂວາມືຂອງເຮົາແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

24 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຂົາຈະຖືກເອີ້ນໃນນາມຂອງເຮົາ; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາ "ຮູ້ຈັກເຮົາເຂົາກໍຈະອອກມາ, ແລະ ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຊົ່ວນິລັນດອນບ່ອນໜຶ່ງທາງຂວາມືຂອງເຮົາ.

25 ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາສຽງແກເທື່ອ "ທີສອງດັງຂຶ້ນ ເມື່ອນັ້ນຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍ ະຮູ້ຈັກເຮົາຈະອອກມາ ແລະ ຍິນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ.

26 ແລະ ເວລານັ້ນເຂົາຈະຮູ້ຈັກວ່າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ, ແລະ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງເຂົາ; ແຕ່ວ່າເຂົາບໍ່ຍອມຖືກໄຖ່ເລີຍ.

27 ແລະ ຈາກນັ້ນເຮົາຈະກ່າວກັບເຂົາວ່າ ເຮົາບໍ່ເຄີຍ "ຮູ້ຈັກເຂົາ; ແລະ ເຂົາຈະ

<p>15 ກ ມຊຢ 18:30. ຂ ມຊຢ 17:2. ຄ ມພ ສັດທາ. 17 ກ ມຊຢ 25:19-24. 18 ກ ມຊຢ 1:11; 5:8. ຄ ມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ.</p>	<p>20 ກ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ; ຖືກເລືອກ; ເລືອກ, ການເລືອກ. 21 ກ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ. 22 ກ 2 ນພ 9:23. ຄ ມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ຂ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດ</p>	<p>ບາບ; ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ. 23 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ໄຖ່. ຂ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. 24 ກ ຢຮ 17:3. 25 ກ ຄພ 88:99, 109. ຂ ຄພ 76:81-86. 27 ກ ມທ 7:21-23.</p>
---	--	--

ອອກໄປຫາໄພ ອັນເປັນນິດ ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ ສຳລັບມານກັບບໍລິວານຂອງມັນ.

28 ສະນັ້ນ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດ ທີ່ບໍ່ຍອມ ພັງສຽງຂອງເຮົາ, ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ ໄດ້ຮັບເຂົ້າຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາ ຈະບໍ່ ຮັບ ເອົາ ເຂົາ ໃນວັນສຸດ ທ້າຍ.

29 ສະນັ້ນ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງອອກ ໄປ; ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ລ່ວງລະເມີດຕໍ່ ເຮົາ, ເຈົ້າຈົ່ງ ກໍຕັດສິນເຂົາ ລ້ວນແຕ່ບາບ ທີ່ເຂົາໄດ້ກະທຳມາ; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາ ສາລະພາບບາບທີ່ເຂົາໄດ້ກະທຳມານັ້ນ ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ແລະ ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ແລະ ກັບໃຈ ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈຂອງເຂົາ, ແລ້ວເຈົ້າຈົ່ງ ໃຫ້ ອະໄພແກ່ເຂົາ, ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ອະ ໄພແກ່ເຂົາຄືກັນ.

30 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ຄົນຂອງ ເຮົາຈະກັບໃຈ ກໍເທົ່າໃດເທື່ອກໍຕາມ ເຮົາ ກໍຈະໃຫ້ ອະໄພແກ່ເຂົາສຳລັບການລ່ວງ ລະເມີດຂອງເຂົາທີ່ມີຕໍ່ເຮົາ.

31 ແລະ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ໃຫ້ ອະໄພແກ່ການ ລ່ວງລະເມີດຂອງກັນແລະກັນ; ເພາະຕາມ ຄວາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ຜູ້ທີ່ ບໍ່ໃຫ້ອະໄພການລ່ວງລະເມີດຂອງເພື່ອນ ບ້ານເມື່ອເຂົາເວົ້າວ່າເຂົາກັບໃຈແລ້ວ, ຜູ້ ນັ້ນຈະຖືກນຳຕົວມາຫາການກ່າວໂທດ.

32 ບັດນີ້ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງອອກ ໄປ; ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ກັບໃຈຈາກບາບ

ຂອງເຂົາ ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ໄດ້ນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນ ດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ; ແລະ ເລື່ອງນີ້ຈະຕ້ອງ ປະຕິບັດນັບຕັ້ງແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

33 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງ ເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາແອວມາໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຂຽນມັນໄວ້ ເພື່ອເພິ່ນຈະ ມີມັນ, ແລະ ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ຕັດສິນຜູ້ຄົນ ຂອງສາດສະໜາຈັກຕາມພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ.

34 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວມາໄດ້ອອກໄປຕັດສິນຜູ້ທີ່ຖືກພາໄປ ຫາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

35 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກັບໃຈຈາກບາບ ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ ສາລະພາບຜິດ, ແລ້ວເພິ່ນກໍໄດ້ນັບພວກເຂົາໄວ້ໃນບັນດາ ຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກ;

36 ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມສາລະພາບບາບ ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ບໍ່ກັບໃຈຈາກຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ຄົນພວກນັ້ນຈະ ບໍ່ໄດ້ຖືກນັບໄວ້ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງສາດ ສະໜາຈັກ, ແລະ ຊື່ຂອງພວກເຂົາຖືກ ລືບອອກ.

37 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວມາໄດ້ຄວບຄຸມການງານທັງໝົດຂອງ ສາດສະໜາຈັກ; ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມມີສັນ ຕິສຸກຂຶ້ນອີກ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງ ຍິ່ງໃນການງານຂອງສາດສະໜາຈັກໂດຍ

<p>27 ຂ ຄ 13:27. ຄ ຄພ 76:43-44. 28 ກ 2 ນພ 9:31; ຄພ 1:14. 29 ກ ຄພ ພິພາກສາ, ການພິ ພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ. ຂ ຄພ ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.</p>	<p>ຄ 3 ນພ 1:25. ຄມພ ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ. ງ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຈ ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ. 30 ກ ມຣນ 6:8. ຂ ອຊກ 33:11, 15-16; ກຈກ 3:19-20; ມຊຢ 29:19-20.</p>	<p>31 ກ 3 ນພ 13:14-15; ຄພ 64:9-10. 35 ກ ຄມພ ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ. 36 ກ ອພຍ 32:33; ແອວ 1:24. ຄມພ ການຖືກໄລ່ອອກ; ທັງສີທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ.</p>
--	---	---

ເດີນ ໄປ ຢ່າງ ຮອບ ຄອບ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ຫລາຍ ຄົນ ແລະ ໃຫ້ ບັບ ຕີ ສະ ມາ ຫລາຍ ຄົນ.

38 ແລະ ບັດ ນີ້ ແອວ ມາ ກັບ ເພື່ອນ ຮ່ວມ ງານ ຂອງ ເພິ່ນ ຊຶ່ງ ດູ ແລ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ໄດ້ ເຮັດ ໄປ ທັງ ໝົດ ນີ້ ໂດຍ ການ ເດີນ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ພາກ ພຽນ ທຸກ ຢ່າງ, ສິດ ສອນ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ທຸກ ຢ່າງ, ທົນ ຮັບ ຄວາມ ທຸກ ນາໆ ປະ ການ, ຖືກ ຂົ່ມ ເຫັງ ໂດຍ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ຂອງ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

39 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຕັກ ເຕືອນ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ກໍ ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ຄຳ "ຕັກ ເຕືອນ, ທຸກ ຄົນ ໂດຍ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ອີງ ຕາມ ບາບ ຂອງ ຕົນ, ຫລື ວ່າ ບາບ ທີ່ ເຂົາ ໄດ້ ກະ ທຳ ໄປ ນັ້ນ, ໂດຍ ຮັບ ບັນ ຊາ ຈາກ ພຣະເຈົ້າ ວ່າ ໃຫ້ "ອະ ທິ ຖານ ຢ່າງ ບໍ່ ທີ່ ຖອຍ, ແລະ "ຂອບ ພຣະ ໂທ ພຣະ ອົງ ໃນ ທຸກ ສິ່ງ.

ບົດ ທີ 27

ໂມໄຊຢາ ທຳ ມາ ບໍ່ ໃຫ້ ຂົ່ມ ເຫັງ ແລະ ບັງ ຄັບ ຄວາມ ສະ ເໝີ ພາບ—ແອວ ມາ ຜູ້ ເປັນ ລູກ ກັບ ພວກ ລູກ ຊາຍ ທັງ ສີ່ ຂອງ ກະ ສັດ ໂມໄຊ ຢາ ພະ ຍາ ຍາມ ທີ່ ຈະ ທຳ ລາຍ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ—ທູດ ມາ ປະ ກົດ ແລະ ສິ່ງ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເລິກ ການ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ ຂອງ ພວກ ເຂົາ—ແອວ ມາ ຖືກ ຕີ ສອນ ໃຫ້ ເປັນ ຄົນ ປາກ ກີກ—ມະ ນຸດ ທັງ ປວງ ຈະ ຕ້ອງ ເກີດ ໃໝ່ ເພື່ອ ຮັບ ເອົາ ຄວາມ ລອດ—ແອວ ມາ ກັບ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂມໄຊຢາ ປະ ກາດ ຂ່າວ ອັນ ໜ້າ ຊຶ້ນ ຊົມ. ປະ ມານ 100-92 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມີ ການ ຂົ່ມ ເຫັງ ຈາກ ພວກ ທີ່ ບໍ່ ເຊື່ອ ຖື ຊຶ່ງ ກະ ທຳ ຕໍ່ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ເພີ່ມ ຫລາຍ ຂຶ້ນ ເລື້ອຍ ງຸ ຈົນ ວ່າ ມີ ການ ຈົ່ມ ໃຫ້ ແກ່ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ, ແລະ ຜູ້ ນຳ ຂອງ ຕົນ ກຸ່ວ ກັບ ເລື້ອຍ ນີ້; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຕໍ່ ວ່າ ແອວ ມາ. ແລະ ແອວ ມາ ໄດ້ ມາ ບອກ ເລື້ອຍ ນີ້ ຕໍ່ ກະ ສັດ ໂມໄຊ ຢາ. ແລະ ໂມໄຊຢາ ໄດ້ ປຶກ ສາ ຫາ ລື ກັບ ພວກ ປະ ໂລ ທິດ ຂອງ ເພິ່ນ.

2 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະ ສັດ ໂມໄຊຢາ ໄດ້ ສົ່ງ ສານ ໄປ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ ວ່າ ບໍ່ ໃຫ້ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ເຊື່ອ ຖື "ຂົ່ມ ເຫັງ ຄົນ ທີ່ ເປັນ ຂອງ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

3 ແລະ ມີ ຄຳ ສັ່ງ ຢ່າງ ເຄັ່ງ ຄັດ ໄປ ຫາ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ທຸກ ແຫ່ງ ວ່າ ບໍ່ ໃຫ້ ມີ ການ ຂົ່ມ ເຫັງ ກັນ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ, ວ່າ ໃຫ້ ມີ "ຄວາມ ສະ ເໝີ ພາບ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ທັງ ປວງ;

4 ແລະ ບອກ ພວກ ເຂົາ ວ່າ ບໍ່ ໃຫ້ ຄວາມ ທະ ນົງ ໃຈ ແລະ ການ ຖື ຕົວ ມາ ລົບ ກວນ "ສັນ ຕິ ສຸກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ວ່າ ໃຫ້ ທຸກ ຄົນ ຮັບ ຖື ເພື່ອ ນັບ ານ ຄື ກັບ ຕົນ ເອງ, ແລະ ເຮັດ ວຽກ ດ້ວຍ ມື ຂອງ ຕົນ ເພື່ອ ຫາ ລ້ຽງ ຊີບ ເພື່ອ ຕົນ ເອງ.

5 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ປະ ໂລ ທິດ ກັບ ຜູ້ ສອນ ທຸກ ຄົນ ຄວນ "ເຮັດ ວຽກ ດ້ວຍ ມື ເພື່ອ ຫາ ລ້ຽງ ຊີບ ເພື່ອ ຕົນ ເອງ, ໃນ ທຸກ ກໍລະ ນີ ເວັ້ນ ເສຍ ແຕ່ ເວລາ ເຈັບ ປ່ວຍ ຫລື ຍາມ ຂາດ ແຄນ ທີ່ ສຸດ ເທົ່າ ນັ້ນ; ແລະ ໂດຍ ການ ກະ ທຳ ເຊັ່ນ ນີ້, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ມີ "ພຣະ ຄຸນ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຢູ່ ນຳ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ.

6 ແລະ ມັນ ເລິ່ມ ມີ ສັນ ຕິ ສຸກ ຫລາຍ ຂຶ້ນ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ອີກ; ແລະ ຜູ້ ຄົນ ມີ ເພີ່ມ ຫລາຍ ຂຶ້ນ

<p>39 ກ ຄມພ ເຕືອນ, ຄຳເຕືອນ. ຂ 2 ນພ 32:8-9. ຄ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບ ໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ.</p>	<p>27 2 ກ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ. 3 ກ ມຊຢ 23:7; 29:32. 4 ກ ຄມພ ສະຫງົບ,</p>	<p>ຄວາມສະຫງົບ. ຂ ຄມພ ນັບຖື. 5 ກ ມຊຢ 18:24, 26. ຂ ຄມພ ພຣະຄຸນ.</p>
--	---	--

ແລະ ເລີ່ມກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວຜົນແຜ່ນດິນໂລກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄປທາງເໜືອ ແລະ ທາງໃຕ້, ໄປທາງຕາເວັນອອກ ແລະ ທາງຕາເວັນຕົກ, ໂດຍສ້າງເມືອງໃຫຍ່ ແລະ ສ້າງບ້ານເຮືອນຕ່າງໆຂຶ້ນທົ່ວສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນ.

7 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາຍັງມຸຍາມພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີ.

8 ແລະ ບັດນີ້ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຖື; ແລະ "ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງແອວມາກຳຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາຄືກັນ, ລາວມີຊື່ວ່າ ແອວມາ ຕາມຊື່ບິດາຂອງລາວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວເປັນຄົນຊົ່ວທີ່ສຸດ ແລະ ມີບໍ່ຖືຮູບບູຊາ; ແລະ ລາວເປັນຄົນເວົ້າຫລາຍ ແລະ ໄດ້ເວົ້າຍົກຍ້ອງຜູ້ຄົນ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງຊັກນຳຫລາຍຄົນໃຫ້ເຮັດຕາມວິທີການອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງລາວ.

9 ແລະ ລາວກັບມາເປັນອຸປະສັກອັນໃຫຍ່ຫລວງຕໍ່ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍໄດ້ "ລັກເອົາໃຈຂອງຜູ້ຄົນໄປ; ເຮັດໃຫ້ເກີດການແຕກແຍກໃນບັນດາຜູ້ຄົນ; ໃຫ້ໂອກາດແກ່ສັດຕູຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະໃຊ້ອຳນາດຂອງມັນປົກຄອງພວກເຂົາ.

10 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືລາວໄດ້ທ່ອງທ່ຽວໄປເພື່ອທຳລາຍສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ລາວໄດ້ທ່ອງທ່ຽວໄປຢ່າງລັບໆກັບພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາເພື່ອຫາຊ່ອງທາງທີ່ຈະທຳລາຍ

ສາດສະໜາຈັກ ແລະ ເພື່ອຊັກຊວນຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຫລົງຜິດ, ເຮັດກົງກັນຂ້າມກັບພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫລື ແມ່ນແຕ່ຄຳສັ່ງຂອງກະສັດ—

11 ແລະ ດັ່ງເຊັ່ນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບທ່ານແລ້ວວ່າ ຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງທ່ຽວໄປ "ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງໜຶ່ງໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ພວກເຂົາ; ແລະ ເບິ່ງຄືກັບວ່າທູດກຳລັງຍືນຢູ່ໃນເມກ; ແລະ ສຽງຂອງທູດອົງນັ້ນຄືກັບວ່າ ສຽງຟ້າຮ້ອງຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຍືນຢູ່ນັ້ນສັ່ນສະເທືອນ;

12 ແລະ ຄວາມປະຫລາດໃຈຂອງພວກເຂົານັ້ນ ໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ, ຈົນພວກເຂົາລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າຂອງທູດທີ່ກ່າວກັບພວກເຂົາເລີຍ.

13 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເພິ່ນຮ້ອງຂຶ້ນອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ແອວມາ, ຈົ່ງລຸກ ແລະ ຍືນຂຶ້ນ, ເພາະດ້ວຍເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງຂົ່ມເຫັງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ? ເພາະພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: "ນີ້ຄືສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ ແລະ ເຮົາຈະສະຖາປະນາມັນຂຶ້ນ, ແລະ ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດລົ້ມມັນໄດ້ນອກຈາກການລ່ວງລະເມີດຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນ.

14 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງທູດກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍືນ "ຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ແອວມາ, ຜູ້ເປັນບິດາຂອງເຈົ້ານຳອີກ; ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ອະທິຖານດ້ວຍສັດທາ

<p>8ກ ຄມພ ແອວມາ, ລູກຊາຍຂອງແອວມາ. ຂ ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ. 9ກ 2 ຊມອ 15:1-6.</p>	<p>11ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. ຂ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ. ຄ ກຈກ 9:1-9; ແອວ 8:15.</p>	<p>13ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ປະມຸກຂອງສາດສະໜາຈັກ. 14ກ ແອວ 10:22.</p>
--	---	---

ກ່ຽວກັບເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຖືກນຳມາໃຫ້ຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ; ສະນັ້ນ, ເພື່ອຈຸດປະສົງນີ້ ເຮົາຈຶ່ງມາເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສຳນຶກເຖິງອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອໃຫ້ ຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄດ້ຮັບຄຳຕອບຕາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ.

15 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າຈະໂຕ້ຖຽງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ບໍ່? ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ສຽງຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ສັ່ນສະເທືອນແຜ່ນດິນໂລກບໍ່? ແລະ ເຈົ້າບໍ່ເຫັນເຮົາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າບໍ່? ແລະ ເຮົາຖືກສົ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ.

16 ແລະ ບັດນີ້ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງໄປ, ແລະ ຈົ່ງຈຳການເປັນຊະເລີຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນເຮລາມ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ; ແລະ ຈົ່ງຈຳສິ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳເພື່ອພວກເຂົາ; ເພາະວ່າພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ ັບົດປ່ອຍພວກເຂົາ. ແລະ ບັດນີ້ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ແອວມາ, ຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າ ແລະ ຢ່າໄດ້ພະຍາຍາມທຳລາຍສາດສະໜາຈັກອີກຕໍ່ໄປ, ເພື່ອໃຫ້ຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄຳຕອບ, ຫລື ວ່າເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຕົວຂອງເຈົ້າຖືກປະຖິ້ມໄປ.

17 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືນີ້ເປັນຄຳເວົ້າສຸດທ້າຍຂອງທູດທີ່ໄດ້ກ່າວກັບແອວມາ, ແລະ ເພິ່ນກໍໄດ້ຈາກໄປ.

18 ແລະ ບັດນີ້ ແອວມາກັບຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບລາວໄດ້ລົມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ເພາະຄວາມແປກປະຫລາດໃຈອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງພວກເຂົາ; ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຫັນທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຕາຂອງຕົນເອງ; ແລະ ສຽງຂອງເພິ່ນຄືກັນກັບຟ້າຮ້ອງ, ຊຶ່ງ

ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສັ່ນສະເທືອນ; ແລະ ພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສັ່ນສະເທືອນໄດ້ນອກຈາກຈະເປັນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ທີ່ເຮັດໃຫ້ມັນສັ່ນສະເທືອນຄືກັນກັບວ່າມັນຈະແຍກອອກຈາກກັນ.

19 ແລະ ບັດນີ້ຄວາມແປກປະຫລາດໃຈຂອງແອວມານັ້ນໃຫຍ່ຫລວງຈົນວ່າລາວກາຍເປັນຄົນປາກກີກ, ຈົນວ່າລາວເປີດປາກບໍ່ໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວກັບອ່ອນເພຍຈົນແມ່ນແຕ່ບໍ່ສາມາດເໜັງຕີງມືໄດ້; ສະນັ້ນ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບລາວຈຶ່ງຫາມລາວໄປເພາະລາວຊ່ວຍຕົວເອງບໍ່ໄດ້, ຈົນກະທັ້ງຖືກເອົາໄປວາງລົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າບິດາຂອງລາວ.

20 ແລະ ພວກມັນໄດ້ເລົ່າເລື່ອງທັງໝົດທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາໃຫ້ບິດາຂອງລາວຟັງ; ແລະ ບິດາຂອງລາວມີຄວາມປິຕິຍິນດີ, ເພາະເພິ່ນຮູ້ວ່າມັນແມ່ນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ.

21 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຜູງຊົນມາເຕົ້າໂຮມກັນ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນພະຍານໃນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກະທຳກັບລູກຂອງເພິ່ນ, ແລະ ກັບຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບລາວນຳອີກ.

22 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ບອກໃຫ້ປະໂລຫິດທັງຫລາຍມາເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອທູນຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ເປີດປາກຂອງແອວມາ ເພື່ອລາວຈະສາມາດເວົ້າໄດ້, ແລະ ເພື່ອແຂນຂາຂອງລາວຈະໄດ້ຮັບກຳລັງອີກ—ເພື່ອໃຫ້ຕາຂອງຜູ້ຄົນເປີດເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນ ແລະ ຮູ້ຈັກພຣະກະລຸນາທິຄຸນ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື

14 ຂ ມມ 9:36-37. | 16 ກ ມຊຍ 23:1-4.

ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານເປັນເວລາສອງມື້ສອງຄືນແລ້ວ, ແຂນຂາຂອງແອວມາຈຶ່ງໄດ້ຮັບກຳລັງຂອງມັນ, ແລະ ລາວໄດ້ຍືນຂຶ້ນ ແລະ ເລີ່ມເວົ້າກັບພວກເຂົາ, ບອກໃຫ້ພວກເຂົາສະບາຍໃຈ:

24 ເພາະລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກັບໃຈຈາກບາບຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ຖືກ "ໂຖ່ໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ; ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເກີດຈາກພຣະວິນຍານ.

25 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຢາໄດ້ແປກໃຈເລີຍວ່າ ມະນຸດທັງປວງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທັງຊາຍ ແລະ ຍິງ, ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ຕ້ອງ "ເກີດໃໝ່ເສຍກ່ອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເກີດຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອ ສ້າງຈາກສະພາບແຫ່ງ "ກາມມະລົມ ແລະ ຕົກຕໍ່າຂອງພວກເຂົາ, ມາສູ່ສະພາບແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ຖືກໂຖ່ໂດຍພຣະເຈົ້າ, ກາຍເປັນບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະອົງ;

26 ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງກາຍມາເປັນຄົນໃໝ່ດັ່ງນັ້ນ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ເຮັດແນວນີ້, ພວກເຂົາກໍ "ບໍ່ມີທາງທີ່ຈະໄດ້ຮັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາເປັນມູນມໍລະດົກ.

27 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖ້າຫາກບໍ່ເຮັດແນວນີ້, ພວກເຂົາຈະຖືກປະຖິ້ມໄປ ແລະ ເລື່ອງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າເກືອບຖືກປະຖິ້ມໄປແລ້ວ.

28 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ຂັດເຊພະເນຈອນໄປໃນຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຢ່າງລົ້ນເຫລືອ, ໂດຍກັບໃຈຈົນເກືອບຈະເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາ ຊຶ່ງເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະດຶງຂ້າພະເຈົ້າອອກມາຈາກການເຜົາໄໝ້ອັນ "ເປັນນິດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ.

29 ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກໂຖ່ຈາກນ້ຳບີແຫ່ງຄວາມຂົມຂຶ້ນ ແລະ ພັນທະການແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍຢູ່ໃນເຫວເລິກທີ່ມີດທີ່ສຸດມາ; ແຕ່ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມສະຫວ່າງອັນໜ້າອັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກ "ທໍລະມານດ້ວຍຄວາມທໍລະມານອັນຕະຫລອດໄປ; ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຖືກດຶງອອກມາ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຈັບປວດອີກຕໍ່ໄປ.

30 ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມຮັບພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ປະຕິເສດສິ່ງທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເວົ້າໄວ້; ແຕ່ມາບັດນີ້ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະເຫັນລ່ວງໜ້າວ່າ ພຣະອົງຈະສະເດັດມາ ແລະ ວ່າພຣະອົງຈະຈື່ຈຳທຸກຄົນທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງ, ພຣະອົງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຄົນທັງປວງ.

31 ແທ້ຈິງແລ້ວ, "ທຸກຫົວເຂົ້າຈະຄຸລົງ, ແລະ ທຸກລິ້ນຈະສາລະພາບຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນໃນວັນສຸດທ້າຍເມື່ອຄົນທັງປວງຈະຢືນຮັບ ສິ່ງກາມພິພາກສາຂອງພຣະອົງ, ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາ

<p>24 ກ 2 ນພ 2:6-7. ຄມພ ໂຖ່, ການໂຖ່, ຖືກໂຖ່. 25 ກ ຣມ 6:3-11; ມຊຢ 5:7; ແອວ 5:14; ມຊ 6:59.</p>	<p>ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ. ຂ ມຊຢ 3:19; 16:3. ຄ ຄມພ ກາມມະລົມ. 26 ກ ຢຣ 3:5. 28 ກ 2 ນພ 9:16.</p>	<p>29 ກ ມຊຢ 2:38. 31 ກ ຟລປ 2:9-11; ມຊຢ 16:1-2; ຄພ 88:104. ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ—ພິພາກສາ.</p>
---	---	--

ຈະສາລະພາບວ່າ ພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າ; ເມື່ອນັ້ນຜູ້ທີ່ໃຊ້ຊີວິດ ະປາດສະຈາກພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນໂລກຈະສາລະພາບວ່າ ການພິພາກສາຂອງໂທດອັນເປັນນິດນັ້ນທຸ່ງທຳແລ້ວກັບພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະສັ່ນສະຫ້ານ ແລະ ທົດຕົວຢູ່ພາຍໃຕ້ການທອດພຣະເນດ ອັນພິຈາລະນາຂອງພຣະອົງ.

32 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຈາກເວລານີ້ໄປແອວມາເລີ່ມສິດສອນຜູ້ຄົນ ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບແອວມາຕອນທີ່ທູດມາປະກົດຕໍ່ພວກເຂົາກໍເໝືອນກັນ, ໄດ້ເດີນທາງໄປຫາທຸກບ່ອນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ປະກາດແກ່ຄົນທັງປວງເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເຫັນມາ, ແລະ ສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ, ຖືກຂົ່ມເຫັງຢ່າງໜັກຈາກຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ແລະ ຖືກຕີໂດຍຄົນຫລວງຫລາຍໃນພວກນັ້ນ.

33 ເຖິງແມ່ນ ຈະ ເປັນ ຢ່າງ ນັ້ນ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ໃຫ້ການປອບໃຈສາດສະໜາຈັກຫລາຍຂຶ້ນ, ໂດຍຍືນຍັນສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຊັກຊວນຜູ້ຄົນທັງຫລາຍດ້ວຍຄວາມອົດກັ້ນ ແລະ ດ້ວຍຄວາມອິດເມື່ອຍຢ່າງໜັກໃຫ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

34 ແລະ ສີ່ຄົນ ໃນ ພວກເຂົາ ນັ້ນ ແມ່ນ "ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ; ແລະ ຊື່ຂອງພວກເຂົາຄື ອຳໂມນ, ແລະ ອາໂຣນ, ແລະ ອອມເນີ, ແລະ ຮິມໂນ; ທັງໝົດນີ້ເປັນຊື່ຂອງພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ.

35 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງໄປຫາທຸກບ່ອນໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ

ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ ຊຶ່ງຢູ່ໃຕ້ການບົກຄອງຂອງກະສັດໂມໄຊຢາ, ໄດ້ເດີນທາງຢ່າງຕັ້ງໃຈເພື່ອຈະແກ້ຄວາມເສຍຫາຍທັງໝົດ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບສາດສະໜາຈັກ, ສາລະພາບບາບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ປະກາດເລື່ອງທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນມາ, ແລະ ອະທິບາຍຄຳທຳນາຍ ແລະ ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພິໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທີ່ປາດຖະໜາຈະຟັງ.

36 ແລະ ໂດຍວິທີນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການພາຫລາຍຄົນມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ.

37 ແລະ ພວກເຂົາເປັນສຸກແລ້ວພຽງໃດ! ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ "ປະກາດສັນຕິສຸກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປະກາດ ຂໍ້ຂ່າວປະເສີດແຫ່ງຄວາມດີ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປະກາດຕໍ່ຜູ້ຄົນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບົກຄອງ.

ບົດທີ 28

ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາໄປສັ່ງສອນຊາວເລມັນ—ໂດຍໃຊ້ທຶນຜູ້ພະຍາກອນສອງກ້ອນນັ້ນ ໂມໄຊຢາແປແຜ່ນຈາລຶກຂອງຊາວຢາເຣັດ. ປະມານ 92 ປີ ກ່ອນຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກ "ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາກະທຳທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ພາຄົນຈຳນວນໜຶ່ງໄປກັບພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ກັບຄືນໄປຫາກະສັດ, ຊຶ່ງເປັນບິດາຂອງພວກ

<p>31 ຄ ແອວ 41:11. ງ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. 34 ກ ຄມພ ອຳໂມນ, ລູກ</p>	<p>ຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ. 37 ກ ອຊຸຢ 52:7; ມຊຸຢ 15:14-17. ຄມພ ສັ່ງສອນ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ. 28 1 ກ ມຊຸຢ 27:34.</p>
--	--	--

ເຂົາ, ແລະ ຂໍຮ້ອງເພິ່ນໃຫ້ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາກັບຄືນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກໄວ້ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນ ະນີໄຟ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ສັງສອນເລື່ອງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍິນມາ, ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ພື້ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຊາວເລມັນ—

2 ເພື່ອພວກເຂົາອາດຈະນຳພວກເຂົາມາສູ່ຄວາມ ຮູ້ ເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສຳນຶກເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາອາດຈະເຮັດໃຫ້ "ຄວາມກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ຊາວນີໄຟໝົດໄປ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຖືກນຳມາປິຕິຍິນດີໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະກັບມາເປັນເພື່ອນມິດທີ່ດີຕໍ່ກັນ, ແລະ ເພື່ອຈະບໍ່ໃຫ້ມີການຂັດແຍ້ງກັນອີກຕໍ່ໄປໃນທົ່ວແຜ່ນດິນຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຂົາ.

3 ບັດນີ້ ພວກເຂົາປາດຖະໜາຈະປະກາດຄວາມລອດໃຫ້ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາ "ທົນບໍ່ໄດ້ທີ່ ະຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ໜຶ່ງຈະຕ້ອງຕາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຽງແຕ່ຄິດວ່າຈິດວິນຍານດວງໜຶ່ງຈະຕ້ອງທໍລະມານທີ່ ະບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດກໍເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຫວັ່ນໄຫວ ແລະ ຕົວສັ່ນແລ້ວ.

4 ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳກັບພວກເຂົາ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນ "ຊົ່ວຮ້າຍແທ້ໆ ໃນຄົນ

ບາບ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນເໝາະສົມໃນ ະພຣະເມດຕາອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງທີ່ຈະໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງຕ້ອງທົນກັບຄວາມເຈັບປວດຢ່າງໜັກໃນຈິດວິນຍານເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຍ້ານວ່າພວກເຂົາຈະຖືກປະຖິ້ມຕະຫລອດໄປ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ວິງວອນບິດາຂອງພວກເຂົາຕັ້ງຫລາຍມື້ ຂໍໃຫ້ພວກເຂົາຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟ.

6 ແລະ ກະສັດ ໂມ ໄຊ ຢາ ໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖ້າຫາກວ່າເພິ່ນຄວນຈະໃຫ້ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນຂຶ້ນໄປຫາບັນດາຊາວເລມັນເພື່ອສັງສອນພຣະຄຳຫລືບໍ່.

7 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມໄຊຢາວ່າ: ຈົ່ງໃຫ້ພວກເຂົາຂຶ້ນໄປເຖິດ, ເພາະວ່າຫລາຍຄົນຈະເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ; ແລະ ເຮົາຈະ "ບົດປ່ອຍພວກລູກຊາຍຂອງເຈົ້າໃຫ້ພື້ນຈາກກຳມີຂອງຊາວເລມັນ.

8 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະສັດ ໂມ ໄຊຢາໄດ້ອະນຸຍາດພວກເຂົາເພື່ອຈະໄດ້ໄປ ແລະ ເຮັດຕາມຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ.

9 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ອອກເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເພື່ອຂຶ້ນໄປສັງສອນພຣະຄຳໃນບັນດາຊາວເລມັນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ ະເລື່ອງລາວເຖິງການປະ

<p>1 ຂ ມອນ 1:12-13; ມຊຢ 9:1. 2 ກ ຢຄ 7:24. 3 ກ ແອວ 13:27; 3 ນຟ 17:14; ມຊ 7:41.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຈິດວິນຍານ—ຄຸນ ຄຳຂອງຈິດວິນຍານ. ຄ ຢຄ 6:10; ຄພ 19:10-12. 4 ກ ມຊຢ 27:10. ຂ ຄມພ ເມດຕາ, ນິເມດ</p>	<p>ຕາ, ຄວາມເມດຕາ. 7 ກ ແອວ 19:22-23. 9 ກ ແອວ 17:6-9. ຂ ແອວ 17-26.</p>
---	--	--

ຕິບັດຂອງພວກເຂົາໃນພາຍຫລັງ.

10 ບັດນີ້ກະສັດໂມໄຊຢາບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະມອບລາຊາອານາຈັກໃຫ້ ເພາະບໍ່ມີລູກຂາຍຄົນໃດຂອງພົນທີ່ຍອມຮັບເອົາອານາຈັກ.

11 ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ເອົາບັນທຶກຊຶ່ງມີຂຽນໄວ້ຢູ່ໃນ "ແຜ່ນ ຈາລຶກທອງເຫລືອງ ມາ, ແລະ ແຜ່ນ ຈາລຶກຂອງນິໄຟນໍາອີກ, ແລະ ສິ່ງຂອງທັງໝົດທີ່ເພິ່ນໄດ້ປົກປັກຮັກສາໄວ້ຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫລັງຈາກໄດ້ແປ ແລະ ບັນທຶກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນ "ແຜ່ນ ຈາລຶກຄໍາຊຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮໄດ້ພົບພໍ້, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ຮັບຈາກມືຂອງລິມໄຮເອງ;

12 ແລະ ການນີ້ ເພິ່ນເຮັດໄປ ເພາະຄວາມເປັນຫວ່ງຫລາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ; ເພາະພວກເຂົາປາດຖະໜາເກີນກວ່າຈະວັດແທກໄດ້ ທີ່ຈະຮູ້ກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນັ້ນຊຶ່ງຖືກທໍາລາຍໄປແລ້ວ.

13 ແລະ ບັດນີ້ເພິ່ນໄດ້ແປແຜ່ນ ຈາລຶກເຫລົ່ານັ້ນໂດຍອາໄສ "ຫີນສອງກ້ອນນັ້ນຊຶ່ງຕິດຢູ່ກັບຂອບໂຄ້ງຄັນທະນູສອງຂ້າງ.

14 ບັດນີ້ຂອງເຫລົ່ານີ້ຖືກຕຽມໄວ້ແລ້ວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ແລະ ມອບໃຫ້ຕໍ່ກັນມາຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ, ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການແປພາສາຕ່າງໆ;

15 ແລະ ຂອງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ;

16 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມີສິ່ງຂອງເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກເອີ້ນວ່າ "ຜູ້ພະຍາກອນ, ຕາມການເອີ້ນຂອງສະໄໝບູຮານ.

17 ບັດນີ້ຫລັງຈາກໂມໄຊຢາໄດ້ແປບັນທຶກເຫລົ່ານັ້ນໝົດແລ້ວ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ໃຫ້ເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ຄົນທີ່ຖືກ "ທໍາລາຍ, ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພວກເຂົາຖືກທໍາລາຍຄົນໄປເຖິງການສ້າງ "ທໍາສູງ, ໃຫຍ່ ອັນເປັນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງຜູ້ຄົນ "ສັບສົນ, ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງກະຈັດກະຈາຍໄປຕາມຜືນແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແມ່ນແຕ່ນັບຈາກນັ້ນຄົນໄປເຖິງການສ້າງອາດາມ.

18 ບັດນີ້ເລື່ອງລາວນີ້ໄດ້ເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງໂມໄຊຢາເປັນທຸກຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນໄດ້ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ພວກເຂົາຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຊຶ່ງໃນນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມປິຕິຍິນດີ.

19 ແລະ ເລື່ອງລາວນີ້ຈະມີຂຽນໄວ້ພາຍຫລັງ; ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ມັນສົມຄວນທີ່ຜູ້ຄົນທັງປວງຄວນຮູ້ເລື່ອງຊຶ່ງມີຂຽນຢູ່ໃນເລື່ອງນັ້ນ.

20 ແລະ ບັດນີ້, ດັ່ງເຊັ່ນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບທ່ານແລ້ວ, ຫລັງຈາກກະສັດໂມໄຊຢາກະທໍາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ເອົາແຜ່ນ ຈາລຶກ "ທອງເຫລືອງ ແລະ ສິ່ງຂອງທັງໝົດຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເກັບກໍາໄວ້ມາ, ແລ້ວມອບມັນໃຫ້ແອວມາ, ຜູ້ເປັນລູກຂອງແອວມາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບັນທຶກທັງໝົດ ແລະ ສິ່ງແປຄວາມໝາຍນໍາອີກ, ແລະ ໄດ້

<p>11 ກ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ. ຂ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກຄໍາ. 13 ກ ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມນິມ.</p>	<p>16 ກ ມຊຢ 8:13-18. ຄມພ ຜູ້ພະຍາກອນ. 17 ກ ມຊຢ 8:7-12. ຂ ອຫ 1:1-5.</p>	<p>ຄ ປຖກ 11:6-9. 20 ກ ແອວ 37:3-10. ຂ ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມນິມ.</p>
--	--	--

ມອບສິ່ງທັງໝົດໃຫ້ລາວ, ແລະ ສົ່ງລາວວ່າ
ລາວຄວນເກັບກຳ ແລະ "ຮັກສາມັນໄວ້ໃຫ້
ດີ, ແລະ ໃຫ້ເຮັດບັນທຶກກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນໄວ້
ນຳອີກ, ໂດຍມອບໃຫ້ຕໍ່ງຸ່ມນັ້ນໄປຈາກຄົນ
ລຸ້ນໜຶ່ງຫາຄົນອີກລຸ້ນໜຶ່ງ, ດັ່ງເຊັ່ນທີ່ໄດ້
ມອບຕໍ່ງຸ່ມນັ້ນມາຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ລີໂຮອອກ
ຈາກເຢຣູຊາເລັມ.

ບົດທີ 29

ໂມໄຊຢາສະເໜີໃຫ້ເລືອກຜູ້ຕັດສິນແທນ
ກະສັດ—ກະສັດທີ່ບໍ່ຊ່ວຍທຳຈະພາຜູ້ຄົນ
ຂອງຕົນເຂົ້າໄປໃນບາບ—ແອວມາຜູ້ເປັນ
ລູກໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດ
ສິນ ໂດຍສູງຂອງປະຊາຊົນ—ເພິ່ນເປັນ
ມະຫາປະໂລຫິດດູແລສາດສະໜາຈັກນຳ
ອີກ—ແອວມາຜູ້ເປັນບິດາ ແລະ ໂມໄຊຢາ
ສັ່ນຊີວິດ. ປະມານ 92-91 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ ເມື່ອ ໂມໄຊຢາໄດ້ກະທຳສິ່ງ
ເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ເພິ່ນໄດ້ສອບຖາມໄປທົ່ວ
ແຜ່ນດິນ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ, ໂດຍ
ຢາກຮູ້ເຖິງເຈດຕະນາຂອງພວກເຂົາວ່າຜູ້
ໃດຄວນເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສູງ
ຂອງຜູ້ຄົນມີຄວາມວ່າ: ພວກຂ້າມ້ອຍຢາກ
ໃຫ້ອາໂຮນ ລູກຊາຍຂອງທ່ານເອງມາເປັນ
ກະສັດຂອງພວກຂ້າມ້ອຍ ແລະ ເປັນຜູ້ປົກ
ຄອງຂອງພວກຂ້າມ້ອຍ.

3 ບັດນີ້ອາໂຮນໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນ
ນີໂຟແລ້ວ, ສະນັ້ນ ກະສັດຈຶ່ງບໍ່ສາມາດ
ມອບລາຊາອານາຈັກໃຫ້ລາວ; ທັງອາໂຮນ
ເອງກໍບໍ່ຍອມຮັບເອົາລາຊາອານາຈັກ; ທັງ
ບໍ່ມີ "ລູກຊາຍຄົນໃດຂອງໂມໄຊຢາຍອມ
ຮັບເອົາລາຊາອານາຈັກເລີຍ.

4 ສະນັ້ນ ກະສັດ ໂມໄຊຢາຈຶ່ງໄດ້ສອບ
ຖາມໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນໄວ້ໄປເຖິງບັນ
ດາຜູ້ຄົນ. ແລະ ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນໄວ້, ມີ
ຄວາມວ່າ:

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂອ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຫລື
ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຖື
ວ່າພວກທ່ານເປັນດັ່ງນັ້ນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ
ປາດຖະໜາໃຫ້ພວກທ່ານພິຈາລະນາສາ
ເຫດທີ່ພວກທ່ານຖືກຂໍໃຫ້ພິຈາລະນາ—
ເພາະວ່າພວກທ່ານປາດຖະໜາຢາກມີ
"ກະສັດ.

6 ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າປະກາດກັບພວກ
ທ່ານວ່າ ຜູ້ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງລາຊາອານາຈັກ
ນີ້ໂດຍສິດທິໄດ້ປະຕິເສດ, ແລະ ຈະບໍ່ຍອມ
ຮັບເອົາລາຊາອານາຈັກ.

7 ແລະ ບັດນີ້ຖ້າຫາກຈະແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ອື່ນ
ແທນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຢ້ານວ່າ ມັນຈະ
ເກີດການຜິດຖຽງກັນຂຶ້ນໃນບັນດາພວກ
ທ່ານ. ແລະ ຜູ້ໃດຈະຮູ້ໄດ້ວ່າລູກຊາຍຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງລາຊາອານາຈັກ
ອາດຫັນມາຮ້າຍກາດຂຶ້ນ ແລະ ພາສ່ວນ
ໜຶ່ງຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄປກັບລາວ, ຊຶ່ງຈະ
ເຮັດໃຫ້ເກີດສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງ
ກັນຂຶ້ນໃນບັນດາພວກທ່ານ, ຊຶ່ງຈະເປັນ
ເຫດໃຫ້ມີການນອງເລືອດຢ່າງຫລວງ
ຫລາຍເກີດຂຶ້ນ ແລະ ບິດເບືອນທາງຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈະ
ທຳລາຍຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງ
ຫລາຍ.

8 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ
ໃຫ້ພວກເຮົາສະຫລາດ ແລະ ພິຈາລະນາ
ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີສິດ
ຈະທຳລາຍລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ທັງ

20 ຄ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ພຣະ
ຄຳພີທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້.

29 3 ກ ມຊຢ 27:34.
5 ກ 1 ຊມອ 8:9-19.

ພວກເຮົາບໍ່ມີສິດໃດໆທີ່ຈະທຳລາຍຄົນອື່ນ ຖ້າຫາກແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ນັ້ນຂຶ້ນມາແທນລາວ.

9 ແລະ ຖ້າຫາກລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຫັນກັບໄປສູ່ຄວາມທະນົງໃຈເຖິງເລື່ອງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງລາວ, ລາວກໍຄົງຈະຈື່ໄດ້ເຖິງຄຳເວົ້າຂຶ້ງລາວໄດ້ເວົ້າໄວ້ ແລະ ຈະຮຽກຮ້ອງເອົາສິດທິຂອງລາວໃນລາຊາອານາຈັກນີ້ຄືນໄປ, ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ລາວ ແລະ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ກະທຳບາບຫລາຍຂຶ້ນ.

10 ແລະ ບັດນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາສະຫລາດ ແລະ ຊອກຫາສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ສິ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດສັນຕິສຸກແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້.

11 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເປັນກະສັດຂອງພວກທ່ານ ໃນວັນເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃຫ້ພວກເຮົາ ກໍແຕ່ງຕັ້ງ ຜູ້ຕັດສິນເພື່ອຕັດສິນຜູ້ຄົນພວກນີ້ຕາມກົດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຮົາຈະຈັດລະບຽບການງານໃໝ່ຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ທີ່ມີສະຕິບັນຍາໃຫ້ເປັນຜູ້ຕັດສິນ, ຊຶ່ງຈະຕັດສິນຜູ້ຄົນພວກນີ້ຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

12 ບັດນີ້ຖ້າຫາກມະນຸດຖືກພຣະເຈົ້າຕັດສິນຍັງຈະດຶກວ່າທີ່ຈະໃຫ້ມະນຸດທຳມະດາຕັດສິນແມ່ນບໍ່, ເພາະວ່າການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າທຸ່ງທຳສະເໝີໄປ, ແຕ່ການຕັດສິນຂອງມະນຸດນັ້ນບໍ່ທຸ່ງທຳສະເໝີໄປ.

13 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ພວກທ່ານຈະມີຄົນ ກໍຊອບທຳມາເປັນກະສັດຂອງພວກທ່ານ ຊຶ່ງຈະສະຖາປະນາກົດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕັດສິນຜູ້ຄົນພວກນີ້ຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະມີຄົນມາເປັນ

ກະສັດຂອງພວກທ່ານ ຜູ້ຈະເຮັດເພື່ອຜູ້ຄົນພວກນີ້ເໝືອນດັ່ງທີ່ ະເປັນຢາມິນບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດມາ—ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖ້າຫາກເລື່ອງມັນຈະເປັນໄປໄດ້ແບບນີ້ສະເໝີໄປແລ້ວ ມັນກໍສົມຄວນທີ່ພວກທ່ານຈະມີກະສັດປົກຄອງພວກທ່ານຢູ່ສະເໝີ.

14 ແລະ ແມ່ນ ແຕ່ຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງກໍຍັງໄດ້ທຳງານຈົນສຸດກຳລັງ ແລະ ສຸດຄວາມສາມາດຂຶ້ງຂ້າພະເຈົ້າມີຢູ່, ເພື່ອສິດສອນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ, ແລະ ເພື່ອສະຖາປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນ, ບໍ່ໃຫ້ມີການຂີ້ລັກມັກສົກ, ຫລື ການບຸ້ນຈີ້, ຫລື ການຄາດຕະກຳ ຫລື ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ;

15 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະໄດ້ ະລົງໂທດເຂົາຕາມກົດ ຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຮົາ.

16 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເພາະວ່າມະນຸດບໍ່ມີຄວາມທຸ່ງທຳທຸກຄົນ ຈຶ່ງບໍ່ສົມຄວນທີ່ພວກທ່ານຈະມີກະສັດຄົນໜຶ່ງ ຫລື ກະສັດຫລາຍຄົນປົກຄອງພວກທ່ານ.

17 ເພາະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ກະສັດ ະຊົ່ວຄົນໜຶ່ງເຮັດ ໃຫ້ ະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເກີດຂຶ້ນ ໄດ້ຫລາຍປານໃດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງພຽງໃດ!

18 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃຫ້ສຳນຶກເຖິງກະສັດໂນອາ, ະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງຜູ້

<p>11 ກ ມຊຢ 29:25-27. ຂ ອພຍ 18:13-24. 13 ກ ມຊຢ 23:8, 13-14.</p>	<p>ຂ ຄມ 1:17-18. 15 ກ ແອວ 1:32-33. 17 ກ ມຊຢ 23:7-9.</p>	<p>ຂ ແອວ 46:9-10. 18 ກ ມຊຢ 11:1-15.</p>
---	---	---

ຄົນຂອງເພິ່ນນໍາອີກ. ຈົ່ງເບິ່ງ ຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງໄດ້ເກີດກັບພວກເຂົາແລ້ວ; ແລະ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກເອົາໄປເປັນ ະທາດ.

19 ແລະ ຖ້າທາກບໍ່ມີການຫຍຸ້ງກ່ຽວຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຜູ້ມີສະຕິບັນຍາຂອງພວກເຂົາແລ້ວ, ແລະ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນການກັບໃຈຢ່າງແທ້ຈິງຂອງພວກເຂົາແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດຈົນເຖິງບັດນີ້ຢ່າງບໍ່ມີທາງຫລີກລ້ຽງໄດ້.

20 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາ ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ "ຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ; ແລະ ເພາະວ່າພວກເຂົາ ະທູນຂໍຢ່າງສຸດກໍາລັງຕໍ່ພຣະອົງ, ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ; ແລະ ເພາະສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈຶ່ງກະທໍາດ້ວຍອໍານາດຂອງພຣະອົງໃນທຸກກໍລະນີໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ, ໂດຍເດ່ພຣະຫັດແຫ່ງ "ຄວາມເມດຕາມາຍັງຜູ້ທີ່ ັໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ.

21 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ ພວກທ່ານ ວ່າ, ພວກທ່ານຈະກໍາຈັດກະສັດຊົ່ວຮ້າຍຜູ້ໜຶ່ງອອກຈາກບັນລັງບໍ່ໄດ້ນອກຈາກຈະເປັນການຂັດແຍ້ງຢ່າງໜັກ ແລະ ການນອງເລືອດຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

22 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໃນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍກະສັດກໍຍັງມີ "ໝູ່ເພື່ອນ, ແລະ ເພິ່ນຈະຈັດເສນາອາມາດໄວ້ອ້ອມຮອບເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນຈະທໍາລາຍກົດຂອງຄົນທີ່ປົກຄອງມາ

ໃນຄວາມຊອບທໍາກ່ອນເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນຈະຢຽບຍໍາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງເພິ່ນ;

23 ແລະ ເພິ່ນຈະອອກກົດໃໝ່ ແລະ ສົ່ງອອກ ໄປ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງ ເພິ່ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ກົດຕາມວິທີການແຫ່ງ "ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເພິ່ນເອງ; ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ເຮັດຕາມກົດຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນກໍຈະທໍາລາຍຜູ້ນັ້ນເສຍ; ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກະບົດຕໍ່ເພິ່ນ, ເພິ່ນກໍຈະສັ່ງກອງທັບໄປປາບຜູ້ນັ້ນ; ແລະ ຖ້າທາກເພິ່ນເຮັດໄດ້, ເພິ່ນຈະທໍາລາຍເຂົາເສຍ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນກະສັດທີ່ບໍ່ຊອບທໍາຈຶ່ງບົດເປືອນທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທໍາທັງໝົດ.

24 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ສົມຄວນເລີຍທີ່ຄວາມໜ້າກຽດຊົງເຊັ່ນນັ້ນຈະເກີດກັບພວກທ່ານ.

25 ສະນັ້ນ, ພວກທ່ານ ຈົ່ງເລືອກເອົາຜູ້ຕັດສິນ ໂດຍສຽງຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບການຕັດສິນຕາມກົດຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ໃຫ້ໄວ້ກັບພວກທ່ານ ຊຶ່ງຖືກຕ້ອງ, ແລະ ຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ໄວ້ກັບພວກທ່ານ ໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

26 ບັດນີ້ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງທໍາມະດາທີ່ສຽງຜູ້ຄົນຈະປາດຖະໜາສິ່ງກົງກັນຂ້າມກັບສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ເປັນເລື່ອງທໍາມະດາສໍາລັບຄົນສ່ວນໜ້ອຍທີ່ປາດຖະໜາສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ; ສະນັ້ນ ເລື່ອງນີ້ພວກທ່ານຈົ່ງຍິດຖື ແລະ ເຮັດໃຫ້ເປັນກົດຂອງພວກທ່ານ—ທີ່ຈະຈັດທຸລະກິດຂອງພວກທ່ານ

18 ຂ 1 ຊມອ 8:10-18; ມຊຍ 12:1-8; ອຫ 6:22-23.
20 ກ ມຊຍ 21:13-15.
ຂ ອພຍ 2:23-25;

ແອວ 43:49-50.
ຄ ອຊກ 33:11, 15-16; ມຊຍ 26:30.
ງ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.

22 ກ 1 ກສ 12:8-14.
23 ກ ຄມພ ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

ໂດຍສຽງຂອງຜູ້ຄົນ.

27 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເວລາ ມາ ເຖິງ ເມື່ອ ສຽງຂອງຜູ້ຄົນເລືອກເອົາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ເມື່ອນັ້ນກໍເປັນເວລາທີ່ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຈະເກີດກັບພວກທ່ານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອນັ້ນ ຈະເປັນເວລາທີ່ພຣະອົງຈະສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມພວກທ່ານດ້ວຍຄວາມພິນາດອັນແສນສາທັດດັ່ງທີ່ພຣະອົງເຄີຍສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມແຜ່ນດິນນີ້.

28 ແລະ ບັດນີ້ຖ້າຫາກພວກທ່ານມີຜູ້ຕັດສິນ, ແລະ ພວກເພິ່ນບໍ່ຕັດສິນພວກທ່ານຕາມກົດຊຶ່ງມີໄວ້ໃຫ້ແລ້ວ, ພວກທ່ານກໍອາດຈະໃຫ້ພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບການຕັດສິນຈາກສານທີ່ສູງກວ່ານັ້ນ.

29 ແລະ ຖ້າ ຫາກຜູ້ຕັດສິນຂອງພວກທ່ານທີ່ສູງກວ່າບໍ່ໃຫ້ການຕັດສິນທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລ້ວພວກທ່ານຄວນຈະຫາຜູ້ຕັດສິນຫລາຍຄົນທີ່ຕໍ່າກວ່າຂອງພວກທ່ານມາເຕົ້າໂຮມກັນ, ແລະ ພວກເພິ່ນຈະຕັດສິນຜູ້ຕັດສິນທີ່ສູງກວ່າຂອງພວກທ່ານຕາມສຽງຂອງປະຊາຊົນ.

30 ແລະ ເຮົາ ສັ່ງ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ເຮັດ ແນວ ນີ້ ດ້ວຍ ຄວາມ ຍ້ານ ກົວ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ເຮົາ ສັ່ງ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ເຮັດ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້, ແລະ ບໍ່ ໃຫ້ ມີ ກະ ສັດ; ຄື ຖ້າ ຫາກ ຄົນ ພວກ ນີ້ ເຮັດ ບາບ ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄໍາ ຕອບ ໄວ້ ເທິງ ຫົວ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເອງ.

31 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ບາບ ຂອງ ຄົນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ເກີດ ຂຶ້ນ ຍ້ອນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ກະ ສັດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ສະ ນັ້ນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຍ່ອມ ໄດ້ ຮັບ ຄໍາ ຕອບ ໄວ້ ເທິງ ຫົວ ຂອງ ກະ ສັດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

32 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຮົາ ປາດ ຖະ ໜາ ວ່າ ກ່າວ ມາ ບໍ່ ສະ ເໝີ ພາບ ຈະ ບໍ່ ມີ ອີກ ຕໍ່ ໄປ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້, ໂດຍ ສະ ເພາະ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເອງ; ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ປາດ ຖະ ໜາ ໃຫ້ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້ ເປັນ ແຜ່ນ ດິນ ະ ແຫ່ງ ເສ ລີ ພາບ, ແລະ ທຸກ ໆ ຄົນ ຈະ ຊຶ້ນ ຊົມ ໃນ ສິດ ແລະ ສິດ ທີ່ ພິ ເສດ ເທົ່າ ທຽມ ກັນ ຕາບ ໃດ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເຫັນ ສົມ ຄວນ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ຈະ ດໍາ ລົງ ຊີ ວິ ດ ຢູ່ ແລະ ຮັບ ແຜ່ນ ດິນ ເປັນ ມູນ ມໍ ລະ ດົກ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຕາບ ໃດ ທີ່ ລູກ ຫລານ ຄົນ ໃດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຍັງ ເຫລືອ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້.

33 ແລະ ກະ ສັດ ໂມ ໄຊ ຢາ ໄດ້ ຂຽນ ອີກ ຫລາຍ ເລື່ອງ ໄປ ເຖິງ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ໄດ້ ເປີດ ເຜີຍ ໃຫ້ ຮູ້ ເຖິງ ຄວາມ ເດືອດ ຮ້ອນ ແລະ ຄວາມ ຫຍຸ້ງ ຍາກ ຂອງ ກະ ສັດ ທີ່ ຊອບ ທໍາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຄວາມ ເຈັບ ປວດ ຂອງ ຈິດ ວິນ ຍານ ເພື່ອ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຕົນ ນັ້ນ, ແລະ ການ ຈົມ ວ່າ ທັງ ໝົດ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ທີ່ ມີ ຕໍ່ ກະ ສັດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ນໍາ ອີກ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ອະ ທິ ບາຍ ເລື່ອງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຟັງ.

34 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ບອກ ພວກ ເຂົາ ວ່າ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ບໍ່ ຄວນ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນ; ແຕ່ ວ່າ ພາ ລະ ແບກ ຫາ ບຄວນ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ ທຸກ ຄົນ ເພື່ອ ມະ ນຸດ ທຸກ ໆ ຄົນ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ສ່ວນ ແບ່ງ ຂອງ ຕົນ.

35 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເປີດ ເຜີຍ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຮູ້ ຈັກ ການ ເສຍ ປຽບ ທັງ ໝົດ ຂອງ ວຽກ ງານ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ເຮັດ ໄປ ນັ້ນ ນໍາ ອີກ, ໂດຍ ມີ ກະ ສັດ ທີ່ ບໍ່ ຊອບ ທໍາ ບົກ ຄອງ ພວກ ເຂົາ;

36 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ໜ້າ ກຽດ ຊັງ ທັງ ໝົດ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ສົງ ຄາມ ທັງ ໝົດ, ແລະ ການ ຂັດ ແຍ້ງ, ແລະ ການ ນອງ ເລືອດ, ແລະ ການ ລັກ,

27 ກ ແອວ 10:19. 28 ກ ແອວ 30:11. 29 ກ ແອວ 30:11. 30 ກ ແອວ 30:11. 31 ກ ແອວ 30:11. 32 ກ ແອວ 30:11. 33 ກ ແອວ 30:11. 34 ກ ແອວ 30:11. 35 ກ ແອວ 30:11. 36 ກ ແອວ 30:11.

ແລະ ການບຸ້ນຈີ້, ແລະ ການທຳການ ໂສເພນີ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຍົກຂຶ້ນມາເວົ້າໃຫ້ໝົດໄດ້— ບອກພວກເຂົາວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຄວນຈະມີ ຂຶ້ນເລີຍ, ເພາະມັນກົງກັນຂ້າມຢ່າງເຫັນ ໄດ້ຢ່າງແຈ້ງຊັດກັບພຣະບັນຍັດຂອງພຣະ ເຈົ້າ.

37 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື, ຫລັງຈາກໂມໄຊຢາໄດ້ສົ່ງເລື່ອງເຫລົ່າ ນີ້ອອກໄປຫາບັນດາຜູ້ຄົນແລ້ວ ຄົນທັງ ຫລາຍຈຶ່ງແນໃຈເຖິງຄວາມຈິງຈາກຄຳເວົ້າ ຂອງເພິ່ນ.

38 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີກລົ້ມຄວາມ ປາດຖະໜາທີ່ຈະມີກະສັດ, ແລະ ກັບມາ ກະຕິລືລົ້ນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະ ໃຫ້ທຸກຄົນມີໂອ ກາດເທົ່າທຽມກັນຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທຸກຄົນສະແດງຄວາມ ເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັບເອົາບາບຂອງຕົນເອງ.

39 ສະນັ້ນ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເປັນກຸ່ມໆ ຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເພື່ອອອກສຽງ ຂອງຕົນເອງກ່ຽວກັບວ່າ ຜູ້ໃດຄວນເປັນ ຜູ້ຕັດສິນຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະຕັດສິນຕາມ "ກົດຊຶ່ງມີໃຫ້ໄວ້ກັບພວກເຂົາ; ແລະ ພວກ ເຂົາມີຄວາມປະຕິຢືນດີຢ່າງຍິ່ງໃນ "ເສລີ ພາບທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບມາ.

40 ແລະ ພວກເຂົາມີຄວາມຮັກແພງ ຫລາຍຂຶ້ນຕໍ່ໂມໄຊຢາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກ ເຂົານັບຖືເພິ່ນຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນໆ; ເພາະ ພວກເຂົາເຫັນວ່າເພິ່ນບໍ່ເປັນຄົນກົດຂີ່ຂົ່ມ ເຫັງ ຊຶ່ງສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນ ຕົວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສະແຫວງຫາຊັບສິນ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານເສື່ອມໂຊມ; ເພາະ

ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຮຽກຮ້ອງເອົາຂອງມີຄ່າຈາກ ພວກເຂົາເລີຍ, ທັງບໍ່ໄດ້ເປີກບານໃນການ ນອງເລືອດ; ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ສະຖາປະນາ "ສັນ ຕິສຸກຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍຈາກ ຄວາມເປັນທາດທຸກຢ່າງ; ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາຈຶ່ງນັບຖືເພິ່ນຢ່າງລົ້ນເຫລືອ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ເກີນກວ່າທີ່ຈະວັດແທກໄດ້.

41 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ "ຜູ້ຕັດສິນເພື່ອປົກ ຄອງພວກເຂົາ, ຫລື ວ່າຜູ້ຕັດສິນພວກ ເຂົາຕາມກົດ; ແລະ ສິ່ງນີ້ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດ ຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ.

42 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອວມາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າ ຜູ້ຕັດສິນຄົນທຳອິດ, ເພິ່ນໄດ້ເປັນມະຫາ ປະໂລຫິດນຳອີກ, ບິດາຂອງເພິ່ນໄດ້ມອບ ຕຳແໜ່ງໃຫ້ເພິ່ນ ແລະ ມອບໜ້າທີ່ຮັບຜິດ ຊອບກ່ຽວກັບ ການງານທັງໝົດຂອງສາດ ສະໜາຈັກໃຫ້ເພິ່ນ.

43 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ແອວມາໄດ້ "ເດີນໃນທາງຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຕັດສິນດ້ວຍ ການຕັດສິນອັນຖືກຕ້ອງ; ແລະ ມັນມີສັນຕິ ສຸກຕິດຕໍ່ກັນທົ່ວແຜ່ນດິນ.

44 ແລະ ສະນັ້ນການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດ ສິນຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ຈຶ່ງເລີ່ມມີຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ມີຊື່ ວ່າ ຊາວນີໄຟ; ແລະ ແອວມາເປັນຜູ້ຕັດສິນ ຄົນທຳອິດ ແລະ ເປັນຫົວໜ້າ.

45 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ບິດາຂອງເພິ່ນໄດ້ສິ້ນຊີວິດເມື່ອມີອາຍຸ

<p>39 ກ ແອວ 1:14. ຂ ຄມພ ເສລີພາບ. 40 ກ ຄມພ ຄົນທີ່ສ້າງ</p>	<p>ຄວາມສະຫງົບສຸກ. 41 ກ ມຊຢ 29:11. 43 ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ</p>	<p>ກັບພຣະເຈົ້າ.</p>
--	---	---------------------

ໄດ້ແປດສິບສອງປີ, ໂດຍມີຊີວິດເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າບັນລຸຜົນສຳເລັດ.

46 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໄຊຢາກໍໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປຄືກັນໃນປີທີສາມສິບສາມແຫ່ງການປົກຄອງຂອງເພິ່ນ, ຊຶ່ງມີອາຍຸໄດ້ "ຫົກສິບສາມປີ; ນັບເປັນເວລາທັງ

ໝົດຫ້າຮ້ອຍເກົ້າປີນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ລີໄຮອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ.

47 ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ການປົກຄອງຂອງກະສັດເພື່ອດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟຈຶ່ງໝົດໄປ; ແລະ ດັ່ງນັ້ນວັນເວລາຂອງແອວມາຜູ້ສ້າງຕັ້ງຮາກຖານຂອງສາດສະໜາຈັກກໍໝົດໄປເຊັ່ນດຽວກັນ.

ໜັງສືແອວມາ

ລູກຊາຍຂອງແອວມາ

ເລື່ອງລາວຂອງແອວມາ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງແອວມາ, ຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຄົນທຳອິດຂອງຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ແລະ ທັງເປັນມະຫາປະໂລຫິດດູແລສາດສະໜາຈັກນຳອີກ. ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ແລະ ສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງໃນບັນດາຜູ້ຄົນ. ແລະ ເລື່ອງລາວຕ່າງໆກ່ຽວກັບສົງຄາມລະຫວ່າງຊາວນີໄຟກັບຊາວເລມັນນຳອີກ, ຊຶ່ງເປັນໄປຕາມບັນທຶກຂອງແອວມາ, ຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຄົນທຳອິດ.

ບົດທີ 1

ນີຮໍສິດສອນຄຳສອນທີ່ຜິດ, ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ, ແນະນຳການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ, ແລະ ຂ້າກິເດໂອນ—ນີຮໍຖືກປະທານຊີວິດຕາມໂທດຂອງຄວາມຜິດຂອງລາວ—ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ ແລະ ການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນ—ພວກປະໂລຫິດທັງຫລາຍທຳງານຫາລ້ຽງຕົນເອງ, ຜູ້ຄົນເບິ່ງແຍງຄົນຍາກຈົນ, ແລະ ສາດສະໜາຈັກຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ. ປະມານ 91-88 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີ

ທຳອິດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ນັບຈາກເວລານີໄຟກະສັດ ໂມໄຊຢາໄດ້ "ຈາກໄປຕາມທາງຂອງໂລກແລ້ວ, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ຕໍ່ສູ້ມາຢ່າງອົດທົນ, ເດີນໄປຢ່າງພາກພູມໃຈຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຂຶ້ນປົກຄອງແທນເພິ່ນເລີຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເພິ່ນຍັງໄດ້ສະຖາປະນາ ຮູບຂຶ້ນ ແລະ ຜູ້ຄົນກໍຍອມຮັບເອົາກົດເຫລົ່ານັ້ນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດຂຶ້ນເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງໄວ້ໃຫ້.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທຳອິດຂອງການປົກຄອງຂອງແອວມາໃນບັນລັງຕັດສິນນັ້ນ, ມີຄົນຜູ້ໜຶ່ງຖືກນຳເອົາ

46 ກ ມຊຢ 6:4. [ແອວມາ] 2 ຈສ 1:5; ແອວ 4:16; 1 1 ກ ມຊຢ 29:46. ຮລມ 4:22.

ມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເພິ່ນເພື່ອຮັບການຕັດສິນ, "ຊາຍຄົນນີ້ເປັນຄົນທີ່ມີສ່ວນກາຍສູງໃຫຍ່ ແລະ ມີຊື່ສູງເພາະຄວາມແຂງແຮງຂອງລາວ.

3 ແລະ ລາວ ໄດ້ທ່ອງທ່ຽວໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ແລະ ໄດ້ສັ່ງສອນຄົນທັງຫລາຍເຖິງເລືອງທີ່ລາວ "ຖືວ່າເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ກ່າວຄຳ "ຕໍ່ຕ້ານສາດສະໜາຈັກ; ປະກາດແກ່ຜູ້ຄົນວ່າ ປະໂລຫິດກັບຜູ້ສອນທຸກຄົນຄວນເປັນທີ່ "ເຄົາລົບນັບຖື ແລະ ພວກເພິ່ນ "ບໍ່ຄວນອອກແຮງງານດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ, ແຕ່ວ່າພວກເພິ່ນຄວນໄດ້ຮັບການຄຳຊູຈາກຜູ້ຄົນ.

4 ແລະ ລາວ ໄດ້ສະແດງຫລັກຖານຕໍ່ຜູ້ຄົນອີກວ່າ ມະນຸດຊາດທັງປວງຈະລອດໃນວັນສຸດທ້າຍ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາບໍ່ຕ້ອງຍ້ານກົວ ຫລື ຕົວສັນ, ແຕ່ວ່າໃຫ້ພວກເຂົາເງິຍໜ້າຂຶ້ນ ແລະ ປິຕິຍິນດີ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດທັງປວງຂຶ້ນມາ ແລະ ໄດ້ໄຖ່ຄົນທັງປວງນຳອີກ, ແລະ ໃນຕອນສຸດທ້າຍມະນຸດທັງປວງຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ສິດສອນເລືອງເຫລົ່ານີ້ ຈົນວ່າຜູ້ຄົນຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອຖືໃນຄຳເວົ້າຂອງລາວ, ຈົນວ່າຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍເລີ່ມຄຳຊູ ແລະ ເອົາເງິນໃຫ້ລາວ.

6 ແລະ ລາວເລີ່ມມີຄວາມລະເມີເພີ້ຜົນດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈ ແລະ ນຸ່ງຫົ່ມດ້ວຍເສື້ອຜ້າທີ່ມີລາຄາແພງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວໄດ້ເລີ່ມສະຖາປະນາ "ສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນຕາມວິທີການສັ່ງສອນຂອງລາວ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງຈະໄປສັ່ງສອນຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖືໃນຄຳເວົ້າຂອງລາວຢູ່ນັ້ນ, ລາວໄດ້ພົບພໍ້ກັບຄົນຜູ້ໜຶ່ງຊຶ່ງເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຜູ້ໜຶ່ງຂອງພວກຜູ້ສອນ ແລະ ລາວໄດ້ເລີ່ມກ່າວຄຳຫຍາບຄາຍຢ່າງຮຸນແຮງຕໍ່ຜູ້ນັ້ນວ່າ ລາວຈະຊັກຈູງຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກໄປ; ແຕ່ວ່າຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຕໍ່ຕ້ານລາວ ໂດຍໄດ້ຕັກເຕືອນລາວດ້ວຍ "ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

8 ບັດນີ້ຊື່ຂອງຊາຍຄົນນັ້ນຄື "ກິເດໂອນ; ແລະ ລາວເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການບົດປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງລິມໂຮອກຈາກຄວາມເປັນທາດ.

9 ບັດ ນີ້ ຍ້ອນ ວ່າກິເດໂອນ ໄດ້ຕໍ່ຕ້ານລາວດ້ວຍພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ລາວຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນໃຫ້ກິເດໂອນ ແລ້ວໄດ້ຖອດດາບອອກມາ ແລະ ເລີ່ມພັນກິເດໂອນເສຍ. ບັດນີ້ກິເດໂອນ ໂດຍທີ່ມີອາຍຸແກ່ແລ້ວ, ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຕ້ານທານໄດ້, ສະນັ້ນກິເດໂອນຈຶ່ງຖືກ "ຂ້າດ້ວຍດາບ.

10 ແລະ ຜູ້ທີ່ຂ້າກິເດໂອນໄດ້ຖືກຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກຈັບໄປ ແລະ ນຳເອົາມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງແອວມາເພື່ອຮັບການ "ຕັດສິນຕາມຄວາມຜິດທີ່ລາວໄດ້ກະທຳໄວ້.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າແອວມາ ແລະ ແກ້ຂີ້ກ່າວຫາຢ່າງອາດຫານເພື່ອຕົວເອງ.

12 ແຕ່ ແອວມາ ກ່າວກັບລາວວ່າ: ຈິ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນເທື່ອທຳອິດທີ່ "ການຫລອກ

<p>2 ກ ແອວ 1:15. 3 ກ ອຊກ 13:3. ຂ ຄມພ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ. ຄ ລກ 6:26; 1 ນພ 22:23.</p>	<p>໑ ມຊຢ 18:24, 26; 27:5. 6 ກ 1 ນພ 14:10. 7 ກ ຄມພ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. 8 ກ ມຊຢ 20:17; 22:3.</p>	<p>9 ກ ແອວ 6:7. 10 ກ ມຊຢ 29:42. 12 ກ 2 ນພ 26:29. ຄມພ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ.</p>
--	---	---

ລວງຂອງປະໂລຫິດ ຖືກເອົາມາໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ຜິດເພາະການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງພະຍາຍາມບັງຄັບຜູ້ຄົນດ້ວຍຄາບ; ແລະ ຖ້າຫາກການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດຖືກບັງຄັບໃຊ້ໃນບັນດາຜູ້ຄົນແລ້ວ ກໍ່ໝາຍຄວາມວ່າຄວາມພິນາດທັງໝົດກໍ່ຈະເກີດຂຶ້ນແກ່ພວກເຂົາ.

13 ແລະ ເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຄົນຊື່ສັດຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງຕາຍໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ສ້າງຄວາມດີໄວ້ຫລາຍທີ່ສຸດໃນບັນດາຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຮົາໄວ້ຊີວິດຂອງເຈົ້າ ແລ້ວ ເລືອດຂອງລາວກໍ່ຈະມາຟ້ອງພວກເຮົາເພື່ອ ກໍ່ແກ້ແຄ້ນ.

14 ສະນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງຕ້ອງ "ໄດ້ຮັບໂທດປະຫານຊີວິດຕາມກົດທີ່ໂມໄຊຢາ, ກະສັດຄົນສຸດທ້າຍຂອງພວກເຮົາໄດ້ໃຫ້ໄວ້; ແລະ ມັນເປັນທີ່ຍອມຮັບກັນ ໂດຍຜູ້ຄົນພວກນີ້; ສະນັ້ນ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດນັ້ນ.

15 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ເອົາລາວໄປ ແລະ ຊື່ຂອງລາວ ແມ່ນ "ນີຮໍ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ພາລາວຂຶ້ນໄປຈອມເນີນພູແມນທາຍ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນເປັນລະຫວ່າງຟ້າສະຫວັນກັບ ແຜ່ນດິນໂລກ ບ່ອນທີ່ລາວຍອມຮັບວ່າ ເລື່ອງທີ່ລາວໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນນັ້ນກົງກັນຂ້າມກັບພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານ ແລະ ຕາຍຢ່າງໜ້າອັບອາຍ.

16 ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ສິ່ງນີ້ຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດໃນທົ່ວແຜ່ນດິນຢຸດລົງໄດ້ ເພາະມີຫລາຍຄົນທີ່ຮັກສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປສັ່ງສອນຄຳສອນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ; ແລະ ມີພວກເຂົາໄດ້ກະທຳໄປເພື່ອເຫັນແກ່ "ຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ກຽດສັກສີຂອງຕົນເອງ.

17 ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ພວກເຂົາຍັງບໍ່ກ້າເວົ້າ "ຕົວະ ເພາະ ຢ້ານກົວກົດໝາຍ, ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ເວົ້າຕົວະຍ່ອມຖືກລົງໂທດ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງທຳທ່າສັ່ງສອນຕາມຄວາມເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ບັດນີ້ກົດໝາຍບໍ່ມີອຳນາດກັບຜູ້ໃດໄດ້ຕາມຄວາມເຊື່ອຖືຂອງເຂົາ.

18 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ກ້າ "ລັກເພາະຢ້ານກົວກົດໝາຍ, ເພາະວ່າການກະທຳແບບນີ້ຈະໄດ້ຮັບການລົງໂທດ; ພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ກ້າປຸ້ນສະດົມ, ຫລື ຄາດຕະກຳ, ເພາະວ່າຄົນທີ່ເຮັດ ຄາດຕະກຳຈະຖືກລົງໂທດເຖິງແກ່ "ຄວາມຕາຍ.

19 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຂົ່ມເຫັງຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ຍອມຮັບພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ.

20 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຂົ່ມເຫັງຄົນພວກເຂົາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕ້ອງທຸກທໍລະມານດ້ວຍຄຳເວົ້າຕ່າງໆນາໆ, ແລະ ມີເພາະວ່າຄວາມຖ່ອມຕົວຂອງພວກ

13 ກ ຄມພ ແກ້ແຄ້ນ, ການແກ້ແຄ້ນ.
 14 ກ ຄມພ ໂທດປະຫານຊີວິດ.
 15 ກ ແອວ 1:2.
 ຂ ພບຍ 13:1-9.
 16 ກ ຄມພ ອວດອົງ,

ຄວາມອວດອົງ;
 ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ.
 17 ກ ຄມພ ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ;
 ຕົວະ.
 ຂ ແອວ 30:7-12;
 ຫຼຸຊ 1:11.

18 ກ ຄມພ ລັກ, ການລັກ.
 ຂ ຄມພ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ.
 ຄ ຄມພ ໂທດປະຫານຊີວິດ.

ເຂົາ; ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ອວດດີໃນສາຍຕາຂອງຕົນເອງ, ແລະ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ກັນ ແລະກັນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຄິດເປັນ "ເງິນ ຫລື ຄຸນຄ່າລາຄາແຕ່ຢ່າງໃດ.

21 ບັດນີ້ມັນມີກົດເຄັ່ງຄັດຂໍ້ໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຄືຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ເປັນສະມາຊິກໃນສາດສະໜາຈັກອອກໄປ "ຂົ່ມເຫັງຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຈະບໍ່ມີການຂົ່ມເຫັງຊຶ່ງກັນແລະກັນໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ.

22 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງມີຄົນຫລາຍຄົນໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ເລີ່ມອວດດີ ແລະ ຜິດຖຽງກັນຢ່າງຮຸນແຮງຕໍ່ຜູ້ປະກັນຂອງຕົນຈົນວ່າມີການຕ່ອຍຕີກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຕ່ອຍຕີກັນດ້ວຍກໍາບັ້ນ.

23 ແລະ ບັດນີ້ມັນເປັນປຶທິສອງຂອງການປົກຄອງຂອງແອວມາ, ແລະ ເປັນສາເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ສາດສະໜາຈັກມີຄວາມທຸກຫລາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນສາເຫດໃຫ້ສາດສະໜາຈັກຕ້ອງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ.

24 ເພາະວ່າໃຈຂອງຫລາຍຄົນແຂງກະດ້າງ, ແລະ ຊື່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກ "ລືບ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເປັນທີ່ຈໍ້ຈໍາຕໍ່ໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະ ມີຫລາຍຄົນໄດ້ ຮຸນຕົວອອກໄປຈາກບັນດາພວກເຂົາ.

25 ບັດນີ້ ມີເປັນເລື່ອງຫຍຸ້ງຍາກອັນໃຫຍ່ຫລວງກັບຜູ້ທີ່ໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນສັດທາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງແນ່ວແນ່ ແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນການຮັກສາພຣະບັນ

ຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບເອົາການຂົ່ມເຫັງທີ່ກອບໂກຍໃສ່ພວກເຂົາດ້ວຍ "ຄວາມອິດທົນ.

26 ແລະ ເວລາທີ່ປະໂລຫິດປະລະ "ວຽກງານເພື່ອອອກໄປໃຫ້ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ຜູ້ຄົນ, ຜູ້ຄົນກໍຕ້ອງປະລະວຽກງານຂອງຕົນ ເພື່ອໄປຟັງພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າຄືກັນ. ແລະ ເມື່ອປະໂລຫິດໃຫ້ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ຜູ້ຄົນແລ້ວ ພວກເຂົາກໍກັບຄືນໄປເຮັດວຽກຢ່າງພາກພຽນອີກ; ແລະ ຜູ້ສອນບໍ່ໄດ້ຖືຕົວວ່າຕົນເອງສູງກວ່າຜູ້ຟັງ, ເພາະຜູ້ສອນບໍ່ໄດ້ດຶກວ່າຜູ້ຟັງ, ທັງຜູ້ສອນບໍ່ໄດ້ດຶກວ່າຜູ້ຮຽນເລີຍ; ແລະ ດັ່ງນັ້ນຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງເທົາທຽມກັນ, ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດທໍາງານ, ທຸກຄົນ ຮຸນຕົວກໍາລັງຂອງຕົນ.

27 ແລະ ພວກເຂົາ "ໃຫ້ເຂົ້າຂອງຂອງພວກເຂົາ, ທຸກຄົນຕາມທີ່ພວກເຂົາມີ, ໃຫ້ແກ່ ຄົນຍາກຈົນ, ແລະ ຄົນຂັດສົນ, ແລະ ຄົນເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ຄົນທີ່ເປັນທຸກ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ໃສ່ເສື້ອຜ້າທີ່ມີລາຄາແພງ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍຍັງຮູບຮ້ອຍ ແລະ ໜ້າຊົມ.

28 ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ສະຖາປະນາການງານຂອງສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນແບບນີ້; ແລະ ເຖິງແມ່ນການຂົ່ມເຫັງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກເຂົາເລີ່ມມີສັນຕິສຸກຕິດຕໍ່ກັນອີກດັ່ງນີ້.

29 ແລະ ບັດນີ້ເພາະວ່າຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງສາດສະໜາຈັກ ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນຄົນ "ຮັ່ງມີຢ່າງຍິ່ງ, ໂດຍມີທຸກສິ່ງຢ່າງຫລວງ

<p>20 ກ ອຊຍ 55:1-2. 21 ກ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ. 24 ກ ອພຍ 32:33; ມຊຍ 26:36; ແອວ 6:3. ຄມພ ການຖືກໂລ່ອອກ.</p>	<p>ຂ ແອວ 46:7. ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. 25 ກ ຄມພ ອິດທົນ, ຄວາມອິດທົນ. 26 ກ ມຊຍ 18:24, 26; 27:3-5. ຂ ມຊຍ 4:27;</p>	<p>ຄພ 10:4. 27 ກ ຄມພ ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ. ຂ ລກ 18:22; ມຊຍ 4:26; ຄພ 42:29-31. 29 ກ ຄມພ ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ.</p>
--	--	---

ຫລາຍບໍ່ວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງ
 ການ—ແລະ ມີຝູງສັດລ້ຽງ ແລະ ຝູງສັດ
 ໃຊ້ແຮງງານ, ແລະ ລູກສັດລ້ຽງທຸກຊະນິດ,
 ແລະ ພຶດພັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ພ້ອມທັງ
 ຄຳ, ແລະ ພ້ອມທັງເງິນ, ແລະ ຂອງມີຄ່າ,
 ແລະ ຜ້າໄໝ ແລະ ຕຳລີ ນິນ ຕຳຢ່າງດີ
 ຫລວງຫລາຍ, ແລະ ຜ້າຢ່າງດີທຸກຊະນິດທີ່
 ໃຊ້ໃນບ້ານ.

30 ແລະ ໃນ ສະພາບ ອັນ ັຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ
 ເຮືອງຂອງພວກເຂົາແບບນີ້, ພວກເຂົາບໍ່
 ໄດ້ປະໂຫຍດໃດ ະເປືອຍເປົ່າ, ຫລື ຫົວໂຫຍ,
 ຫລື ກະຫາຍນ້ຳ, ຫລື ເຈັບປວດ, ຫລື ຂາດ
 ການບຳລຸງລ້ຽງ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ໝັກ
 ໝຸນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງ
 ແຈກຢາຍໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທັງຜູ້ເຖົ້າ ແລະ ຜູ້
 ໜຸ່ມ, ທັງຂ້າທາດ ແລະ ຜູ້ເປັນອິດສະລະ,
 ທັງຊາຍ ແລະ ຍິງ, ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ນອກສາດສະ
 ໜາຈັກ, ຫລື ຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກກໍຕາມ
 ໂດຍບໍ່ໄດ້ ະເຫັນ ແກ່ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເມື່ອຄົນ
 ເຫລົ່ານັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຕ້ອງການ.

31 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
 ແລະ ຮັ່ງມີເປັນດີກວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງ
 ສາດສະໜາຈັກຂອງພວກເຂົາດັ່ງນັ້ນ.

32 ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງສາດສະ
 ໜາຈັກຂອງພວກເຂົາໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ກັບ
 ເວດມົນຄາຖາ, ແລະ ກັບ ັການນັບຖືຮູບ
 ບູຊາ ຫລື ະຄວາມຂີ້ຄ້ານມັກງ່າຍ; ແລະ
 ະການເວົ້າບໍ່ມີສາລະ, ແລະ ະການອິດສາ
 ບັງບຽດ ແລະ ການຜິດຖຽງກັນ, ນຸ່ງຖືເສື້ອ
 ຜ້າທີ່ມີລາຄາແພງ; ະລະເມີເພີ່ຜັນດ້ວຍ
 ຄວາມທະນົງຕົວໃນສາຍຕາຂອງຕົນເອງ;

ຂົ່ມເຫັງ, ເວົ້າຕົວະ, ຂີ້ລັກມັກສົກ, ການ
 ທຳການໂສເພນີ, ແລະ ການຄາດຕະກຳ,
 ແລະ ກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ;
 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກົດໝາຍຍັງໄດ້ບັງຄັບ
 ຜູ້ທີ່ລ່ວງລະເມີດມັນເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
 ໂດຍການໃຊ້ກົດໝາຍກັບຜູ້ຄົນ, ດັ່ງນັ້ນ
 ທຸກຄົນຈຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບໂທດຕາມຄວາມຜິດ
 ຂອງຕົນ, ມັນຈຶ່ງມີຄວາມສະຫງົບລົງ, ແລະ
 ບໍ່ມີຜູ້ໃດກ້າເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃດໆ ດັ່ງທີ່
 ຮູ້ຈັກກັນ; ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງມີສັນຕິສຸກຫລາຍໃນ
 ບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟຈົນເຖິງປີທີຫ້າແຫ່ງ
 ການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

ບົດທີ 2

*ອາມລີໄຊພະຍາຍາມຈະເປັນກະສັດ ແລະ
 ຖືກປະຕິເສດ ໂດຍສູງຂອງຜູ້ຄົນ—ຜູ້ຕິດ
 ຕາມຂອງລາວ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງລາວໃຫ້ເປັນ
 ກະສັດ—ຊາວອາມລີໄຊກໍສົງຄາມກັບຊາວ
 ນີໄຟ ແລະ ໄດ້ເສຍໄຊໄປ—ຊາວເລມັນ
 ກັບຊາວອາມລີໄຊ ຮວມກຳລັງເຂົ້າກັນ
 ແລະ ໄດ້ເສຍໄຊໄປ—ແອວມາຂ້າອາມລີ
 ໄຊ. ປະມານ 87 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.*

1 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເລີ່ມ
 ຈາກປີທີຫ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງພວກ
 ເຂົາ, ມັນເລີ່ມມີການຜິດຖຽງກັນ ໃນບັນ
 ດາຜູ້ຄົນ; ເພາະວ່າມີຄົນຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ອາມ
 ລີໄຊ, ລາວເປັນຄົນສະຫລາດແກມໂກງ,
 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວເປັນຄົນສະຫລາດຕາມ
 ລະບຽບຂອງໂລກ, ລາວເປັນຄົນແບບດຽວ

29 ຂ ແອວ 4:6.
 30 ກ ຢຄ 2:17-19.
 ຂ ຄມພ ຍາກຈົນ.
 ຄ ແອວ 16:14;
 ຄພ 1:35.

32 ກ ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ.
 ຂ ຄມພ ກຽດຄ້ານ,
 ຄວາມກຽດຄ້ານ.
 ຄ ຄມພ ເວົ້າຈາບໍ່ດີ.
 ງ ຄມພ ອິດສາ.

ຈ ຢຄ 2:13;
 ແອວ 31:25;
 ມມ 8:28.
 ຄມພ ຈອງຫອງ,
 ຄວາມຈອງຫອງ.

ກັບຜູ້ທີ່ຂ້າ ກິເດໂອນດ້ວຍດາບ ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້
ຖືກປະທານຊີວິດໄປແລ້ວຕາມກົດໝາຍ—

2 ບັດນີ້ອາມລິໂຊຄົນນີ້ໄດ້ຊັກຊວນຜູ້
ຄົນຫລາຍຄົນໃຫ້ຕິດຕາມລາວໄປດ້ວຍເລ່
ຫລ່ຽມຂອງລາວ; ມາກຫລາຍຈົນພວກເຂົາ
ເລີ່ມມີອຳນາດຫລາຍຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາ
ເລີ່ມພະຍາຍາມສະຖາປະນາອາມລິໂຊໃຫ້
ເປັນກະສັດປົກຄອງພວກເຂົາ.

3 ບັດນີ້ມັນເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງສາດສະ
ໜາຈັກຕິນຕົກໃຈພ້ອມທັງຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກ
ຊັກນຳໄປຕາມການຊັກນຳຂອງອາມລິໂຊ
ນຳອີກ; ເພາະວ່າພວກເຂົາຮູ້ວ່າຕາມກົດ
ໝາຍຂອງພວກເຂົາ ເລື່ອງແບບນີ້ຕ້ອງ
ສະຖາປະນາຂຶ້ນໂດຍ "ສຽງຂອງຜູ້ຄົນ.

4 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້ທີ່ອາມລິ
ໂຊຈະໄດ້ສຽງຂອງປະຊາຊົນ, ໂດຍທີ່ລາວ
ເປັນຄົນຊົ່ວ, ລາວຈະ "ເຮັດໃຫ້ຄົນທັງໝົດ
ໝົດສິດ ແລະ ສິດທິພິເສດຂອງສາດສະ
ໜາຈັກ; ເພາະວ່າມັນເປັນເຈດຕະນາຂອງ
ລາວທີ່ຈະທຳລາຍສາດສະໜາຈັກຂອງ
ພຣະເຈົ້າ.

5 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຜູ້
ຄົນ ໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນຕະຫລອດທົ່ວ ແຜ່ນ
ດິນຕາມຄວາມສະໝັກໃຈຂອງໃຜລາວ,
ແລ້ວແຕ່ຈະໄປນຳອາມລິໂຊ, ຫລື ວ່າຈະ
ຕໍ່ຕ້ານລາວ ໄດ້ແຍກກັນເປັນກຸ່ມໆ, ໂດຍ
ມີການໂຕ້ຖຽງ ແລະ "ຂັດແຍ້ງກັນຢ່າງໜ້າ
ປະຫລາດ.

6 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນແນວ
ນັ້ນ ເພື່ອອອກສຽງຂອງຕົນກຽວກັບເລື່ອງ
ນີ້ ແລະ ໄດ້ນຳສະເໜີເລື່ອງນີ້ຕໍ່ຜູ້ຕັດສິນ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສຽງ

ຂອງຜູ້ຄົນ ໄດ້ຕໍ່ຕ້ານອາມລິໂຊ, ຈົນວ່າ
ລາວບໍ່ໄດ້ເປັນກະສັດປົກຄອງຜູ້ຄົນ.

8 ແລະ ບັດນີ້ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຜູ້
ທີ່ຄັດຄ້ານລາວປີຕີຍິນດີທີ່ສຸດ; ແຕ່ອາມລິ
ໂຊໄດ້ຍຸຍົງຜູ້ທີ່ເຫັນດ້ວຍກັບລາວໃຫ້ຄຽດ
ແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນດ້ວຍກັບລາວ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ
ເຂົາໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ
ອາມລິໂຊໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ.

10 ບັດນີ້ເມື່ອອາມລິໂຊໄດ້ເປັນກະສັດ
ປົກຄອງພວກເຂົາແລ້ວ ລາວກໍສົ່ງໃຫ້ຜູ້
ຄົນຈັບອາວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກ
ເຂົາ; ແລະ ສິ່ງນີ້ເຮັດໄປເພື່ອລາວຈະເຮັດ
ໃຫ້ພວກນັ້ນມາຂຶ້ນກັບລາວ.

11 ບັດນີ້ຜູ້ຄົນຂອງອາມລິໂຊແຕກຕ່າງ
ອອກໄປຕາມຊື່ຂອງອາມລິໂຊ, ໂດຍມີຊື່
ວ່າ ຊາວ "ອາມລິໂຊ; ແລະ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ມີ
ຊື່ວ່າ "ຊາວນິໄຟ, ຫລື ຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

12 ສະນັ້ນ ຜູ້ຄົນຊາວນິໄຟໄດ້ຮູ້ຈັກເຖິງ
ເຈດຕະນາຂອງຊາວອາມລິໂຊ, ແລະ
ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຕຽມພ້ອມເພື່ອຈະ
ໄດ້ປະເຊີນໜ້າກັບຊາວອາມລິໂຊ; ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຖືອາວຸດທຸກຊະນິດ
ເຊັ່ນດາບ ແລະ ດາບສອງຄົມ, ຄັນທະນູ
ແລະ ລູກທະນູ, ກ້ອນຫີນ ແລະ ກະຖຸນ,
ແລະ "ອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມທຸກຊະນິດ.

13 ແລະ ພວກເຂົາຕຽມພ້ອມເພື່ອຈະໄດ້
ປະເຊີນໜ້າກັບຊາວອາມລິໂຊທີ່ຈະຍົກທັບ
ມາຕິດງ້ນັ້ນ. ແລະ ໄດ້ມີການແຕ່ງຕັ້ງນາຍ
ທະຫານ, ແລະ ນາຍທະຫານຊັ້ນສູງ, ແລະ
ຫົວໜ້ານາຍທະຫານ, ຕາມຈຳນວນຜູ້ຄົນ
ຂອງພວກເຂົາ.

<p>2 1 ກ ແອວ 1:8. 3 ກ ມຊຢ 29:25-27; ແອວ 4:16. 4 ກ ແອວ 10:19;</p>	<p>ຮລມ 5:2. 5 ກ 3 ນຟ 11:29. 11 ກ ແອວ 3:4. ຂ ຢຄ 1:13-14;</p>	<p>ມຊຢ 25:12; ແອວ 3:11. 12 ກ ມຊຢ 10:8; ຮລມ 1:14.</p>
--	---	--

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອາມລິໄຊໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຖືອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມທຸກຊະນິດ; ແລະ ລາວໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ບົກຄອງ ແລະ ຜູ້ນຳດູແລຜູ້ຄົນຂອງລາວຄືກັນ ເພື່ອຈະໄດ້ນຳເອົາຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄປເຮັດສົງຄາມກັບພົນນັກຂອງຕົນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວອາມລິໄຊໄດ້ຍົກທັບມາເຖິງເນີນພູອາມໄນຫູ, ຊຶ່ງຢູ່ທາງເບື້ອງຕາເວັນອອກຂອງ ແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ຊຶ່ງໄຫລຜ່ານ ະແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ຢູ່ບ່ອນນັ້ນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນີໄຟ.

16 ບັດນີ້, ແອວມາໂດຍທີ່ເປັນ ັຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ຜູ້ບົກຄອງຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ຂຶ້ນໄປພ້ອມກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພ້ອມກັບນາຍທະຫານຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງເພິ່ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ນຳໜ້າກອງທັບຂອງເພິ່ນໄປສູ້ຮົບກັບຊາວອາມລິໄຊ.

17 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຂ້າພັນຊາວອາມລິໄຊໃນເນີນພູທາງຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ. ແລະ ຊາວອາມລິໄຊໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນີໄຟດ້ວຍກຳລັງອັນມະຫາສານ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາວນີໄຟເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ລົ້ມຕາຍຕໍ່ໜ້າຊາວອາມລິໄຊ.

18 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍຕາມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງປະທານກຳລັງໃຫ້ແກ່ມືຂອງຊາວນີໄຟຢູ່, ຈົນວ່າໄດ້ຂ້າຊາວອາມລິໄຊເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ຈົນວ່າຊາວອາມລິໄຊເລີ່ມບົບໜີໄປຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.

19 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວນີໄຟໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມຊາວອາມລິໄຊ

ໄປໝົດມື້ນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມີຊາວອາມລິໄຊຖືກ ັຂ້າຕາຍເຖິງໜຶ່ງໝື່ນສອງພັນຫ້າຮ້ອຍສາມສິບສອງຄົນ; ແລະ ມີຊາວນີໄຟຖືກຂ້າຕາຍຫົກພັນຫ້າຮ້ອຍຫົກສິບສອງຄົນ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອແອວມາບໍ່ສາມາດໄລ່ຕາມຊາວອາມລິໄຊຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ ເພິ່ນຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ຕັ້ງ ຄ້າຍ ຂຶ້ນ ໃນ ັຮ່ອມພູກີເດໂອນ, ເອິ້ນຮ່ອມພູນີ້ຕາມຊື່ຂອງກີເດໂອນ ຊຶ່ງຖືກຂ້າຕາຍດ້ວຍດາບ ໂດຍມີຂອງ ະນີຮໍ; ແລະ ຊາວນີໄຟໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຂຶ້ນຢູ່ໃນຮ່ອມພູນີ້ໃນຄືນນັ້ນ.

21 ແລະ ແອວມາ ໄດ້ສົ່ງຄົນສອດແນມອອກ ຕິດ ຕາມຊາວອາມລິໄຊທີ່ ເຫລືອຢູ່ ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ຮູ້ຈັກແຜນການ ແລະ ກິນອຸບາຍຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງໂດຍທາງນີ້ ເພິ່ນຈຶ່ງຈະ ໄດ້ປ້ອງກັນຕົວ ໃຫ້ພົ້ນ ຈາກພວກເຂົາ, ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ບົກປັກຮັກສາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນບໍ່ໃຫ້ຖືກທຳລາຍ.

22 ບັດນີ້ ຄົນທີ່ເພິ່ນສົ່ງໄປເບິ່ງຄ້າຍຂອງຊາວອາມລິໄຊ ນັ້ນ ຊື່ວ່າ ຊີອຳ, ອາມນໍ, ແມນທາຍ, ແລະ ລິມເຮີ; ພວກນີ້ໄດ້ອອກໄປພ້ອມຄົນຈຳນວນໜຶ່ງ ເພື່ອຕິດຕາມເບິ່ງຄ້າຍຂອງຊາວອາມລິໄຊ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນມາຫາຄ້າຍຂອງຊາວນີໄຟຢ່າງຮີບຮ້ອນທີ່ສຸດ, ຊຶ່ງມີຄວາມແປກປະຫລາດໃຈ, ແລະ ມີຄວາມຍ້ານກົວຫລາຍ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

24 ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ຕິດຕາມໄປຫາຄ້າຍຂອງ ັຊາວອາມລິໄຊ ແລະ ເຮັດ

<p>15 ກ ແອວ 3:3. ຂ ອມນ 1:13-15. 16 ກ ມຊຢ 29:42.</p>	<p>19 ກ ແອວ 3:1-2, 26; 4:2. 20 ກ ແອວ 6:7. ຂ ແອວ 1:7-15; 14:16.</p>	<p>24 ກ ແອວ 3:4, 13-18.</p>
---	--	-----------------------------

ໃຫ້ພວກເຮົາປະຫລາດໃຈ ຫລາຍທີ່ສຸດ, ເພາະວ່າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂມນອນທາງເໜືອ ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ຢູ່ໃນເສັ້ນທາງໄປ ຫາແຜ່ນດິນ ິນີໄຟນັ້ນ, ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ທະຫານຊາວເລມັນ ເປັນ ຈຳນວນຫລວງ ຫລາຍ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວອາມລີໂຊໄດ້ ເຂົ້າສົມທົບກັບພວກເຂົາ;

25 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຍົກກອງທັບມາ ເຖິງພວກອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາຜູ້ຢູ່ໃນ ແຜ່ນດິນນັ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປ ກ່ອນພ້ອມທັງຝູງສັດລ້ຽງ, ແລະ ເມຍຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ, ມັງ ໜ້າມາຫາເມືອງຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ຖ້າ ຫາກພວກເຮົາບໍ່ຟ້າວໄປ, ພວກເຂົາຈະ ເປັນເຈົ້າຂອງເມືອງຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ບິດາຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເມຍຂອງພວກ ເຮົາ, ແລະ ລູກຂອງພວກເຮົາຈະຖືກຂ້າ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ຄົນຂອງນີໄຟຈຶ່ງໄດ້ຟ້າວມັງນັດເອົາຜ້າ ເຕັ້ນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ອອກຈາກຮ່ອມ ພູກີເດໂອນ ມັງໜ້າໄປຫາເມືອງຂອງພວກ ເຮົາ, ຄືເມືອງ ັເຊຣາເຮັມລາ.

27 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາ ກຳລັງຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຊີໂດນຢູ່ນັ້ນ, ຊາວ ເລມັນກັບຊາວອາມລີໂຊ, ຊຶ່ງມີ ັຈຳນວນ ຫລາຍ, ຄືກັບວ່າ ເມັດຊາຍໃນທະເລໄດ້ ເຂົ້າມາໂຈມຕີເພື່ອທຳລາຍພວກເຂົາ.

28 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຊາວນີໄຟໂດຍ ໄດ້ຮັບ ັກຳລັງຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍໄດ້ອະທິຖານຢ່າງສຸດກຳ ລັງຕໍ່ພຣະອົງເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ປົດປ່ອຍ ພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງ ພວກເຂົາ, ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ ຍິນສູງອ້ອນວອນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້

ປະທານກຳລັງໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ຊາວ ເລມັນກັບຊາວອາມລີໂຊໄດ້ລົ້ມຕາຍລົງຕໍ່ ໜ້າພວກເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

29 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອວມາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບອາມລີໂຊຕົວຕໍ່ຕົວດ້ວຍ ດາບ, ແລະ ທັງສອງໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນຢ່າງສຸດກຳ ລັງ.

30 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວມາໂດຍເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍ ທີ່ມີ ັສັດທາອັນແຮງກ້າ ຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງອອກ ມາວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໄປດເມດ ຕາ ແລະ ໄວ້ຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ, ເພື່ອ ວ່າ ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ໄດ້ ເປັນເຄື່ອງມືໃນ ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໃນການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຜູ້ຄົນພວກນີ້.

31 ບັດນີ້ເມື່ອແອວມາກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວ ເພິ່ນກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບອາມລີໂຊອີກ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຮັບກຳລັງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ເພິ່ນໄດ້ ຂ້າອາມລີໂຊດ້ວຍດາບ.

32 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕໍ່ສູ້ກັບ ກະສັດ ຂອງ ຊາວເລມັນນຳອີກ; ແຕ່ວ່າກະສັດຂອງຊາວ ເລມັນໄດ້ບົບໜີໄປຕໍ່ໜ້າແອວມາ ແລະ ໄດ້ ສົ່ງທະຫານອາລັກຂາຂອງຕົນມາຕໍ່ສູ້ກັບ ແອວມາ.

33 ແຕ່ແອວມາກັບ ທະ ຫານ ອາ ລັກ ຂາ ຂອງ ເພິ່ນໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບ ທະ ຫານ ອາ ລັກ ຂາ ຂອງກະສັດຂອງຊາວເລມັນ ຈົນວ່າເພິ່ນ ໄດ້ຂ້າ ແລະ ຂັບໄລ່ພວກເຂົາໃຫ້ຖອຍກັບ ຄືນໄປ.

34 ແລະ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ກວາດ ລ້າງ ແຜ່ນ ດິນແນວນີ້, ຫລື ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຝັ່ງຊຶ່ງຢູ່ທາງ ຕາ ເວັນຕົກຂອງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ໄດ້ ໂຍນ ສົບ ຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ ລົງ ໃນນ້ຳ ຊີໂດນເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນມີປ່ອນຂ້າມ

24 ຂ 2 ນຟ 5:8. 27 ກ ຈຣ 1:6. 30 ກ ຄມພ ສັດທາ.
26 ກ ອມນ 1:14, 18. 28 ກ ພບຍ 31:6.

ໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວອາມລີໄຊ ທາງຝັ່ງຕາເວັນຕົກຂອງແມ່ນ້ຳຊີໂດນໄດ້ ສະດວກ.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ພວກເຂົາຂ້າມແມ່ນ້ຳຊີໂດນໄປແລ້ວ ຊາວ ເລມັນກັບ ຊາວອາມລີໄຊ ເລີ່ມບົບໜີໄປ ກ່ອນ, ທັງໆທີ່ພວກເຂົາມີຄົນເປັນຈຳນວນ ຫລາຍກວ່າຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນ.

36 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປກ່ອນຊາວ ນິໄຟ ຈະມາຮອດ ມຸ້ງໜ້າເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນ ແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຊຶ່ງຢູ່ທາງຕາເວັນຕົກ ແລະ ທາງເໜືອຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນ ໄປ; ແລະ ຊາວນິໄຟໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມພວກ ເຂົາໄປດ້ວຍກຳລັງອັນມະຫາສານ ແລະ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຖິ້ມ.

37 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຖືກອ້ອມໄວ້ ທຸກດ້ານ, ແລະ ຖືກຂ້າຕາຍ, ແລະ ຖືກ ຂັບໄລ່ຈົນກະຈັດກະຈາຍໄປທາງຕາເວັນ ຕົກ ແລະ ທາງເໜືອຈົນເຖິງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ ກັນດານ, ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ເຮີເມົາ; ແລະ ມັນເປັນ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຊຶ່ງມີ ສັດປ່າ ແລະ ສັດຮ້າຍຫລາຍ.

38 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລາຍຄົນໄດ້ຕາຍໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນ ດານຍ້ອນບາດແຜຂອງຕົນ, ແລະ ຖືກສັດ ປ່າເຫລົ່ານັ້ນກິນຊາກສົບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ແຮງໃນອາກາດກິນນຳອີກ; ແລະ ພົບ ກະດູກຂອງພວກເຂົາກອງຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນ.

ບົດທີ 3

ຊາວອາມລີໄຊມີເຄື່ອງໝາຍຂອງຕົນເອງ ຕາມຄຳທີ່ໄດ້ທຳນາຍໄວ້—ຊາວເລມັນ ຖືກສາບແຂ່ງເພາະການກະບົດຂອງພວກ

ເຂົາ—ມະນຸດນຳການສາບແຂ່ງມາສູ່ຕົນ ເອງ—ຊາວນິໄຟຊະນະກອງທັບຂອງຊາວ ເລມັນອີກກອງທັບໜຶ່ງ. ປະມານ 87-86 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ ນິໄຟ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກ "ຂ້າຕາຍດ້ວຍອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງ ຄາມ, ຫລັງຈາກໄດ້ຝັງສົບຜູ້ທີ່ ຖືກຂ້າຕາຍ—ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ນັບ ຈຳນວນຄົນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ, ເພາະຄວາມ ຫລວງຫລາຍຂອງມັນ—ຫລັງຈາກພວກ ເຂົາໄດ້ຝັງສົບຂອງຜູ້ຕາຍຂອງພວກເຂົາ ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ທຸກຄົນກໍໄດ້ກັບຄືນໄປຫາ ແຜ່ນດິນຂອງຕົນ, ແລະ ໄປຫາບ້ານເຮືອນ ຂອງຕົນ, ໄປຫາເມຍຂອງຕົນ, ແລະ ໄປຫາ ລູກຂອງຕົນ.

2 ບັດນີ້ຜູ້ຍິງກັບເດັກນ້ອຍຫລາຍຄົນໄດ້ ຖືກຂ້າຕາຍດ້ວຍດາບ, ແລະ ຝູງສັດລ້ຽງ ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານ ຂອງພວກເຂົານຳອີກ; ແລະ ເຄື່ອງປູກ ຂອງຝັງໃນທົ່ງເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ໄດ້ຖືກທຳລາຍຄືກັນ, ເພາະຖືກຜູ້ຄົນເປັນ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍຢູ່ບໍ່ຍ່າ.

3 ແລະ ບັດນີ້ຊາວເລມັນກັບຊາວອາມ ລີໄຊຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍຢູ່ ແຄມແມ່ນ້ຳຊີໂດນນັ້ນໄດ້ຖືກໂຍນລົງໃນ "ນ້ຳຊີໂດນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ກະດູກຂອງ ພວກເຂົາຖືກຝັງຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງ ຂະຫລາຍ, ແລະ ມັນມີຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

4 ແລະ "ຊາວອາມລີໄຊມີຄວາມແຕກ ຕ່າງຈາກຊາວນິໄຟ, ເພາະພວກເຂົາເຮັດ ຂໍ້ເຄື່ອງໝາຍສີແດງໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຂອງ ພວກເຂົາຕາມແບບຢ່າງຂອງຊາວເລມັນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ແຖໜົດ

3 1 ກ ແອວ 2:19; 4:2.
3 ກ ແອວ 2:15.

ຂ ແອວ 44:22.
4 ກ ແອວ 2:11.

ຂ ແອວ 3:13-19.

ຄືກັນກັບຊາວເລມັນ.

5 ບັດນີ້ທົວຂອງຊາວເລມັນບໍ່ມີຜົນ; ແລະ ພວກເຂົາ "ເປືອຍໂຕນອກຈາກມີແຕ່ແຜ່ນ ໜັງ ຄຽນ ແອວ, ແລະ ເຄື່ອງປ້ອງກັນ ຕົວ ເກາະທຸ້ມທໍ່ຕົວໄວ້, ແລະ ຖືຄັນທະນູຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ລູກທະນູຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ກ້ອນຫີນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ກະ ຖຸນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ອື່ນໆ.

6 ແລະ ຜົວໜັງຂອງຊາວເລມັນນັ້ນຄໍ້າ, ຊຶ່ງເປັນໄປຕາມເຄື່ອງໝາຍດັ່ງບັນພະບຸ ລຸດຂອງພວກເຂົາມີຕິດຕົວມາ, ເພາະມັນ ເປັນການ "ສາບແຂ່ງໄວ້ຍ້ອນການລ່ວງ ລະເມີດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຍ້ອນການກະ ບົດຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ເຊັ່ນ ນີໂຟ, ຢາໂຄບ, ແລະ ໂຢເຊັບ, ແລະ ແຊມ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຄົນຊອບທຳ ແລະ ບໍລິສຸດ.

7 ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາພະຍາຍາມ ຈະທຳລາຍພວກເຂົາ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງ ຖືກສາບແຂ່ງ ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ຕິດ "ເຄື່ອງໝາຍໄວ້ກັບພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ໄວ້ກັບເລມັນ ແລະ ເລມູເອນ, ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງອິດຊະມາເອນ, ແລະ ພວກຜູ້ຍິງຊາວອິດຊະມາເອນນຳອີກ.

8 ແລະ ນີ້ເປັນໄປເພື່ອລູກຫລານຂອງ ພວກເຂົາຈະໄດ້ແຕກຕ່າງຈາກລູກຫລານ ຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອແນວນີ້ອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ປົກປັກຮັກສາຜູ້ຄົນ ຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ "ປະປົນ ແລະ ເຊື່ອຖືໃນ ະຮິດຄອງປະເພນີອັນບໍ່ ຖືກຕ້ອງ ຊຶ່ງຈະນຳຄວາມພິນາດມາສູ່ພວກ ເຂົາ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດ ກໍຕາມທີ່ປ່ອຍລູກຫລານຂອງຕົນໃຫ້ຮ່ວມ ສຳພັນກັບຊາວເລມັນ ພວກນັ້ນຈະໄດ້ນຳ ເອົາການສາບແຂ່ງແບບດຽວກັນມາສູ່ລູກ ຫລານຂອງຕົນ.

10 ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຍອມຕົວ ໃຫ້ ຊາວເລມັນຊັກນຳໄປ ພວກນັ້ນກໍຈະຖືກ ເອີ້ນຕາມພວກນັ້ນ, ແລະ ມີເຄື່ອງໝາຍຕິດ ຢູ່ກັບພວກເຂົາ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ຍອມເຊື່ອຖືໃນ "ຮິດຄອງ ປະເພນີຂອງຊາວເລມັນ, ແຕ່ວ່າເຊື່ອຖືບັນ ທິກເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງຖືກນຳອອກຈາກແຜ່ນ ດິນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ເຊື່ອຖືໃນຮິດຄອງ ປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງຖືກຕ້ອງ, ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັກສາມັນ, ຖືກເອີ້ນ ວ່າ ຊາວນີໂຟ ຫລື ຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟນັບແຕ່ ເວລານັ້ນໄປ—

12 ແລະ ແມ່ນ ພວກເຂົາ ທີ່ ໄດ້ຮັກ ສາ ບັນ ທິກ ຊຶ່ງເປັນ "ຄວາມຈິງຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂອງຜູ້ຄົນຂອງຊາວ ເລມັນນຳອີກ.

13 ບັດນີ້ພວກເຮົາ ຈະ ກັບ ມາ ເວົ້າ ເຖິງ ຊາວ ອາມ ລິ ໄຊ, ເພາະວ່າພວກເຂົາມີ "ເຄື່ອງໝາຍຕິດຢູ່ກັບຕົວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເຄື່ອງໝາຍສີແດງເທິງໜ້າຜາກຂອງ ພວກເຂົາ.

14 ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດແລ້ວ, ນີ້ຄືພຣະຄຳຂຶ້ນພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບນີໂຟ ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ ສາບ ແຂ່ງຊາວ ເລມັນ

5 ກ ອນ 1:20; ມຊຢ 10:8; ແອວ 42:18-21.
6 ກ 2 ນຟ 5:21; 26:33. ຄມພ ສາບແຂ່ງ, ຄຳ ສາບແຂ່ງ.

7 ກ 1 ນຟ 12:23.
8 ກ ຄມພ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງ ງານ—ການແຕ່ງງານກັບ ຄົນຕ່າງສາດສະໜາ.
ຂ ມຊຢ 10:11-18; ແອວ 9:16.

11 ກ ແອວ 17:9-11.
12 ກ ມຊຢ 1:6; ອທ 4:6-11.
13 ກ ແອວ 3:4.

ໄວ້ແລ້ວ, ແລະ ເຮົາຈະຕິດເຄື່ອງໝາຍໄວ້ກັບພວກເຂົາເພື່ອພວກເຂົາກັບລູກຫລານຂອງພວກເຂົາຈະແຍກອອກຈາກເຈົ້າກັບລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ນັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນ ໄປ ແລະ ຕະຫລອດການ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ກັບມາຫາເຮົາເພື່ອເຮົາຈະມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ພວກເຂົາ.

15 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ: ເຮົາຈະຕິດເຄື່ອງໝາຍໄວ້ກັບຜູ້ທີ່ປ່ອຍລູກຫລານຂອງຕົນໃຫ້ຮ່ວມສຳພັນກັບພິນ້ອງຂອງເຈົ້າ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຖືກສາບແຊ່ງນຳກັນ.

16 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ: ເຮົາຈະຕິດເຄື່ອງໝາຍໄວ້ກັບຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບເຈົ້າ ແລະ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ.

17 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ເຮົາກ່າວວ່າ ຈະບໍ່ເອີ້ນຜູ້ທີ່ໜີໄປຈາກເຈົ້າວ່າເປັນລູກຫລານຂອງເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ; ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ພອນແກ່ເຈົ້າກັບຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າເປັນລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ນັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ຕະຫລອດການ, ແລະ ນີ້ຄືຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ປະທານໃຫ້ແກ່ນິໄຟກັບລູກຫລານຂອງເພິ່ນ.

18 ບັດນີ້ຊາວອາມລີໂຊບໍ່ຮູ້ຈັກເລີຍວ່າພວກເຂົາກຳລັງເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດ ເມື່ອພວກເຂົາ ເລີ່ມເຮັດເຄື່ອງໝາຍໃຫ້ຕົນເອງໄວ້ເທິງໜ້າຜາກຂອງພວກເຂົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງໄດ້ອອກມາໃນ ການກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ; ສະນັ້ນ ມັນສົມຄວນແລ້ວທີ່ການສາບແຊ່ງຈະຕົກຢູ່ກັບພວກເຂົາ.

19 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທ່ານເຫັນວ່າ ພວກເຂົານຳເອົາ ການສາບແຊ່ງມາ

ສູ່ຕົວຂອງພວກເຂົາເອງ; ແລະ ຈົນກະທັ້ງທຸກໆຄົນທີ່ຖືກສາບແຊ່ງກໍຈະນຳເອົາການກ່າວໂທດມາສູ່ຕົນເອງ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຕໍ່ມາອີກບໍ່ຫລາຍມື້ຫລັງຈາກການສູ້ຮົບໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ໂດຍຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວອາມລີໂຊ, ໄດ້ມີກອງທັບອີກກອງໜຶ່ງຂອງຊາວເລມັນຍົກມາ ໂຈມຕີຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ, ໃນບ່ອນ ດຽວກັນກັບບ່ອນກອງທັບທຳອິດຂອງພວກເຂົາພົບກັບຊາວອາມລີໂຊນັ້ນ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີກອງທັບກອງໜຶ່ງໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປເພື່ອຂັບໄລ່ກອງທັບພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ.

22 ບັດນີ້ຕົວແອວມາເອງໂດຍທີ່ເປັນທຸກນຳການໄດ້ຮັບ ບາດເຈັບ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ອອກໄປສູ້ຮົບກັບຊາວເລມັນໃນເທື່ອນີ້;

23 ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງກອງທັບໃຫຍ່ອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ; ແລະ ກອງທັບຂອງເພິ່ນໄດ້ໄປຂ້າຊາວເລມັນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ຂັບໄລ່ພວກທີ່ເຫລືອຕາຍອອກໄປຈາກຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ.

24 ແລ້ວກອງທັບຂອງພວກນີ້ກໍໄດ້ກັບຄືນມາ ແລະ ເລີ່ມສະຖາປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນ ໃນ ແຜ່ນດິນ, ໂດຍບໍ່ມີສັດຕູມາລົບກວນອີກຕໍ່ໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ.

25 ບັດນີ້ສິ່ງທັງໝົດນີ້ຜ່ານໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນເລີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ສິ້ນສຸດລົງໃນປີທີຫ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

26 ແລະ ພາຍໃນໜຶ່ງປີ ຄົນເປັນພັນໆ

<p>14 ກ 2 ນພ 30:4-6. 18 ກ 4 ນພ 1:38. ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ.</p>	<p>19 ກ 2 ນພ 5:21-25; ແອວ 17:15. 20 ກ ແອວ 2:24.</p>	<p>22 ກ ແອວ 2:29-33.</p>
---	---	--------------------------

ແລະ ເປັນ ໝື່ນໆ ໄດ້ ຖືກ ສົ່ງ ໄປ ສູ່ ໂລກ ຊົ່ວນິລັນດອນ ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ໄດ້ຮັບ "ລາງວັນຂອງພວກເຂົາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະດີ ຫລື ຈະຊົ່ວ, ເພື່ອເກັບກຽວເອົາຄວາມຜາສຸກຊົ່ວນິລັນດອນ ຫລື ເກັບກຽວເອົາຄວາມທຸກທໍລະມານຊົ່ວນິລັນດອນ, ອັນເປັນໄປຕາມວິນຍານຂອງພວກເຂົາໄດ້ເລືອກເຊື່ອຟັງ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນວິນຍານດີ ຫລື ວິນຍານຊົ່ວ.

27 ເພາະທຸກຄົນຍ່ອມໄດ້ຮັບ "ຄຳຈ້າງຈາກຄົນຜູ້ທີ່ຕົນເລືອກ" ເຊື່ອຟັງ, ແລະ ມີເປັນໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ; ສະນັ້ນຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄວາມຈິງ. ແລະ ປີທີຫ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນກໍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 4

ແອວມາໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍພັນຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສ—ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເຂົ້າມາໃນສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງສາດສະໜາຈັກຖືກຂັດຂວາງ—ມີໄຟຮາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ—ແອວມາ, ຊຶ່ງເປັນມະຫາປະໂລຫິດ, ໄດ້ອຸທິດຕົນເພື່ອປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ. ປະມານ 86-83 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີຫົກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ມັນບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງ ຫລື ສົງຄາມໃນ "ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາເລີຍ;

2 ແຕ່ວ່າຜູ້ຄົນໄດ້ຮັບຄວາມເປັນທຸກ,

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນເປັນທຸກຢ່າງແສນສາຫັດ ເພາະວ່າ "ການລົ້ມຕາຍຂອງພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພາະການສູນເສຍຜູງສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຜູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ແລະ ເພາະວ່າການສູນເສຍເຄື່ອງປູກຂອງຝັງໃນທົ່ງຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງຖືກຊາວເລມັນຢຽບຍຳໄວ້ໃຕ້ພື້ນດິນ ແລະ ທຳລາຍຈົນໝົດ.

3 ແລະ ຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາ ນັ້ນແສນສາຫັດຈົນວ່າທຸກຄົນຕ້ອງເປັນທຸກ; ແລະ ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າມັນເປັນຈາກການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງສົ່ງມາຫາພວກເຂົາ ເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກປຸກໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນຫາຄວາມຊົງຈຳເຖິງໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາ.

4 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກໃຫ້ສົມບູນຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລາຍຄົນໄດ້ຮັບ "ບັບຕິສະມາໃນແມ່ນ້ຳຊີໂດນ ແລະ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໂດຍມີຂອງແອວມາ, ຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນ "ມະຫາປະໂລຫິດດ້ວຍມືຂອງແອວມາຜູ້ເປັນບິດາຂອງເພິ່ນ ເພື່ອເບິ່ງແຍງຜູ້ຄົນໃນສາດສະໜາຈັກ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີເຈັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ໄດ້ມີຄົນປະມານສາມພັນຫ້າຮ້ອຍຄົນທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ "ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ. ແລະ ປີທີເຈັດແຫ່ງ

<p>26 ກ ຄມພ ວຽກງານ. 27 ກ ມຊຍ 2:31-33; ແອວ 5:41-42. ຂ ຣມ 6:16; ຮລມ 14:29-31.</p>	<p>ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການ ເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ. 4 1 ກ ອມນ 1:12-19. 2 ກ ແອວ 2:19; 3:1-2, 26.</p>	<p>4 ກ ມຊຍ 18:10-17. ຂ ມຊຍ 29:42. 5 ກ ມຊຍ 25:18-23; 3 ນພ 26:21.</p>
---	---	---

ການປົກຄອງຜູ້ຄົນຂອງມີໂຟຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້; ແລະ ມີສັນຕິສຸກຕິດຕໍ່ກັນຕະຫລອດເວລານັ້ນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີແປດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ຄືປະຊາຊົນເລີ່ມອວດດີຂຶ້ນ ເພາະ "ຄວາມຮັ່ງມີຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພາະຜ້າໄໝ້ແນວດີຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຜ້າລິນິນຕໍ່າຢ່າງດີຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພາະຝູງສັດລ້ຽງ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພາະຄໍາຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເງິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສິ່ງຂອງມີຄ່ານຳໆຊະນິດຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ມາຈາກການອຸດສາຫະກຳຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ດ້ວຍສິ່ງທັງໝົດນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງລະເມີເພີ້ຜົນດ້ວຍຄວາມທະນົງຕົວໃນສາຍຕາຂອງຕົນເອງ, ເພາະພວກເຂົາເລີ່ມໃສ່ເສື້ອຜ້າທີ່ມີລາຄາແພງ.

7 ບັດນີ້ມັນເປັນເຫດໃຫ້ແອວມາມີຄວາມທຸກຫລາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ແອວມາໄດ້ "ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ສອນ, ແລະ ເປັນປະໂລຫິດ, ແລະ ເປັນແອວເດີເພື່ອດູແລສາດສະໜາຈັກ; ແທ້ຈິງແລ້ວຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນພວກເຂົາໂສກເສົ້າເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ພວກເຂົາເຫັນ ແລະ ມັນກຳລັງເລີ່ມເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພວກເຂົາ.

8 ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ເບິ່ງດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ ວ່າຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກເລີ່ມລະເມີເພີ້ຜົນດ້ວຍ "ຄວາມທະນົງຕົວໃນສາຍຕາຂອງຕົນເອງ, ແລະ ໝົກໝູນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ

ແລະ ກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ, ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ໝິ່ນປະໝາດຊຶ່ງກັນແລະກັນ, ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງຜູ້ທີ່ ຂໍຊື່ໃນຄວາມປາດຖະໜາ ຫລື ຄວາມພໍໃຈຂອງພວກເຂົາ.

9 ແລະ ໃນປີທີແປດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ມັນເລີ່ມມີ "ການຂັດແຍ້ງກັນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກດັ່ງນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີການອິດສາບັງບຽດ, ແລະ ການຜິດຖຽງກັນ, ແລະ ເຈດຕະນາຮ້າຍ, ແລະ ຂົ່ມເຫັງ, ແລະ ຄວາມທະນົງຕົວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ກັບມາຫລາຍກວ່າຄວາມທະນົງຕົວຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຊໍາອີກ.

10 ແລະ ປີທີແປດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້; ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດອັນໃຫຍ່ຫລວງແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກ; ແລະ ສາດສະໜາຈັກເລີ່ມເສື້ອມໂຊມລົງຕາມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງສິ່ງທີ່ບໍ່ດີດັ່ງນີ້.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີທີ່ເກົ່າ, ແອວມາໄດ້ເຫັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ເພິ່ນເຫັນອີກວ່າ "ຕົວຢ່າງຂອງສາດສະໜາຈັກເລີ່ມພາຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈາກຢ່າງໜຶ່ງຫາອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ນັ້ນເປັນການນຳຄວາມພິນາດມາສູ່ຜູ້ຄົນ.

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ເຫັນຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບຫລາຍຢ່າງໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ບາງຄົນເພີ້ຜົນດ້ວຍຄວາມທະນົງຕົວ, ໝິ່ນ

<p>6 ກ ຄມພ ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ. ຂ ແອວ 1:29. 7 ກ ຄມພ ສິດອຳນາດ. 8 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມ</p>	<p>ຈອງຫອງ; ອວດອົງ, ຄວາມອວດອົງ. ຂ ແອວ 1:21. 9 ກ ຄມພ ຂັດແຍ້ງ,</p>	<p>ການຂັດແຍ້ງ. ຂ ຄມພ ອິດສາ. 11 ກ 2 ຊມອ 12:14; ແອວ 39:11.</p>
---	---	--

ປະໝາດຄົນອື່ນ, ຫັນຫລັງໃສ່ ກົນຂັດສົນ ແລະ ຄົນທີ່ເປືອຍເປົ່າ ແລະ ຄົນຫົວໂຫຍ, ແລະ ຄົນທີ່ກະຫາຍ, ແລະ ຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ ເປັນທຸກ.

13 ບັດນີ້ ມັນ ເປັນ ຕົ້ນ ເຫດ ແລະ ສ້າງ ການ ຄຳ ຄວນ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ, ຂະນະ ທີ່ ຄົນ ອື່ນ ໆ ກຳ ລັງ ຖ່ອມ ຕົວ, ກຳ ລັງ ຊ່ວຍ ເຫລືອ ຄົນ ທີ່ ຕ້ອງ ການ ຄວາມ ຊ່ວຍ ເຫລືອ, ເປັນ ຕົ້ນ ການ ໃຫ້ ເຂົ້າ ຂອງ ແກ່ ຄົນ ຍາກ ຈົນ ແລະ ຄົນ ຂັດສົນ, ໃຫ້ ອາຫານ ແກ່ ຄົນ ທີ່ ຫົວ ໂຫຍ, ແລະ ທົນ ຕໍ່ ຄວາມ ທຸກ ນາໆ ປະການ ເພື່ອ ເຫັນ ແກ່ ພຣະ ຄຣິດ ຜູ້ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ຕາມ ວິນຍານ ແຫ່ງ ການ ທຳ ນາຍ;

14 ໂດຍ ການ ຄອຍ ຫາ ມື້ ນັ້ນ, ໂດຍ ການ ຮັກ ສາ ການ ບົດບາຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄວ້, ໂດຍ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ຊື່ນ ຊົມ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ເພາະ ການ ພື້ນ ຄືນ ຊີວິດ ຂອງ ຄົນ ຕາຍ ຕາມ ພຣະ ປະສົງ ແລະ ອຳ ນາດ ແລະ ການ ບົດ ປ່ອຍ ຂອງ ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ ຈາກ ສາຍ ຮັດ ແຫ່ງ ຄວາມ ຕາຍ.

15 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວມາ, ໂດຍ ທີ່ ໄດ້ ເຫັນ ຄວາມ ທຸກ ຂອງ ຜູ້ ຕິດ ຕາມ ທີ່ ຖ່ອມ ຕົວ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ການ ຂົ່ມ ເຫັງ ຊຶ່ງ ກອງ ຂຶ້ນ ກັບ ຄົນ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ໂດຍ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່, ແລະ ກວາມ ບໍ່ ສະ ເໝີ ພາບ ທຸກ ຢ່າງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ຈຶ່ງ ເລີ່ມ ມີ ຄວາມ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ໃຈ ທີ່ ສຸດ; ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ພຣະ ວິນຍານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ເພິ່ນ ຜິດ ຫວັງ ເລີຍ.

16 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເລືອກ ເອົາ ຄົນ ທີ່ ສະ ຫລາດ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃນ ບັນດາ ແອວ ເດີ ຂອງ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ, ແລະ ໃຫ້ ອຳ ນາດ ແກ່ ເພິ່ນ ຕາມ ກຽງ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ, ເພື່ອ ເພິ່ນ ຈະ ໄດ້ ມີ ອຳ ນາດ ອອກ ກົດ ຕາມ ກົດ ໝາຍ ທີ່ ມີ ໄວ້, ແລະ ໃຊ້ ບັງ ຄັບ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ຜິດ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ.

17 ບັດ ນີ້ ຊື່ ຂອງ ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ ແມ່ນ ນິ ໄຟ ຮາ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖືກ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ໃຫ້ ເປັນ ຫົວ ຜູ້ ຕັດ ສິນ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ນັ່ງ ຢູ່ ເທິງ ບັນ ລັງ ຕັດ ສິນ ເພື່ອ ຕັດ ສິນ ແລະ ເພື່ອ ປົກ ຄອງ ຜູ້ ຄົນ.

18 ບັດ ນີ້ ແອວມາ ບໍ່ ໄດ້ ມອບ ຕຳ ແໜ່ງ ມະ ຫາ ປະ ໂລ ຫິດ ເພື່ອ ດູ ແລ ສາດ ສະ ຫາ ຈັກ ໃຫ້ ແກ່ ເພິ່ນ, ແຕ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັກ ສາ ຕຳ ແໜ່ງ ມະ ຫາ ປະ ໂລ ຫິດ ໄວ້ ໃຫ້ ຕົນ ເອງ; ເພິ່ນ ພຽງ ແຕ່ ມອບ ບັນ ລັງ ຕັດ ສິນ ໃຫ້ ແກ່ ນິ ໄຟ ຮາ ເທົ່າ ນັ້ນ.

19 ແລະ ເພິ່ນ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້ ເພື່ອ ວ່າ ຕົນ ເອງ ຈະ ໄດ້ ອອກ ໄປ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ຫລື ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນິ ໄຟ, ເພື່ອ ເພິ່ນ ຈະ ໄດ້ ສັ່ງ ສອນ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ແກ່ ພວກ ເຂົາ ເພື່ອ ກະ ຕຸ້ນ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ສຳ ນຶກ ເຖິງ ໜ້າ ທີ່ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໂດຍ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເພິ່ນ ຈະ ໄດ້ ດຶງ ເອົາ ຄວາມ ທະ ນົງ ຕົວ ແລະ ກິນ ອຸ ບາຍ ທັງ ໝົດ ແລະ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ທັງ ໝົດ ຊຶ່ງ ມີ ຢູ່ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ລົງ ມາ, ໂດຍ ບໍ່ ເຫັນ ທາງ ອື່ນ ແລ້ວ ທີ່ ເພິ່ນ ຈະ ກູ້ ພວກ ເຂົາ

12 ກ ອຊຸ ຢ 3:14; ຢ ຄ 2:17.
ຂ ມຊຸ ຢ 4:26.
13 ກ ຄມພ ໃຫ້ ທານ, ການ ໃຫ້ ທານ.
ຂ ຄມພ ຍາກ ລຳ ບາກ, ຄວາມ ຍາກ ລຳ ບາກ.
ຄ 2 ກຣທ 12:10.

14 ກ ມຊຸ ຢ 4:12; ແອວ 5:26-35.
ຄມພ ຮັບ ຮອງ, ການ ຮັບ ຮອງ.
ຂ ຄມພ ຊື່ນ ຊົມ, ຄວາມ ຊື່ນ ຊົມ.
15 ກ ຄພ 38:27; 49:20.
16 ກ ແອວ 2:3-7.

ຂ ແອວ 1:1, 14, 18.
17 ກ ແອວ 50:37.
19 ກ ແອວ 7:1.
ຂ ແອວ 31:5; ຄພ 11:21-22.
ຄ ອນ 1:23.
ງ ມຊຸ ຢ 1:17; ຮລມ 12:3.

ກັບຄືນ ນອກຈາກເພິ່ນຈະພະຍາຍາມຢ່າງ ເຕັມທີ່ດ້ວຍ ະປະຈັກພະຍານອັນບໍລິສຸດ ເພື່ອຕໍານິພວກເຂົາ.

20 ແລະ ດັ່ງນີ້ ໃນຕົ້ນປີທີເກົ້າແຫ່ງການ ປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງ ນີໂຟ, ແອວມາຈຶ່ງໄດ້ມອບບັນລັງຕັດສິນ ໃຫ້ ັນີໂຟຮາ, ແລະ ເພິ່ນຈະປະຕິບັດຕົນ ສະເພາະແຕ່ໃນ ະຖານະປະໂລຫິດສູງເທົ່າ ນັ້ນ ແຫ່ງລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໃນການເປັນພະຍານເຖິງພຣະຄໍາຕາມ ພຣະວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ ແລະ ການທໍານາຍ.

ຄໍາເວົ້າຂອງແອວມາຜູ້ເປັນມະຫາປະໂລ ຫິດຕາມລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ປະກາດຕໍ່ຜູ້ຄົນຢູ່ໃນເມືອງ ແລະ ພູ່ ບ້ານຕ່າງໆທົ່ວແຜ່ນດິນ.

ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍບົດທີ 5.

ບົດທີ 5

ກ່ອນ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ, ມະນຸດຕ້ອງ ກັບໃຈ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດ, ເກີດ ໃໝ່, ຊໍາລະອາພອນໃຫ້ສະອາດໂດຍໂລ ຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, ເປັນຄົນຖ່ອມຕົວ ແລະ ຖອດຄວາມທະນົງຕົວ ແລະ ຄວາມ ອິດສາບັງບຽດ ອອກຈາກຕົນ, ແລະ ກະ ທໍາໃນສິ່ງທີ່ຊອບທໍາ—ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຮ້ອງຫາຜູ້ ຄົນຂອງພຣະອົງ—ຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວເປັນ ລູກຫລານຂອງມານ—ແອວມາໃຫ້ປະຈັກ

ພະຍານເຖິງຄວາມຈິງຂອງຄໍາສອນຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນກັບໃຈ—ຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ ຊອບທໍາຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນທະບຽນແຫ່ງ ຊີວິດ. ປະມານ 83 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ບັງ ເກີດຂຶ້ນ ຄື ແອວມາເລີ່ມ ະປະກາດພຣະຄໍາຂອງ ະພຣະເຈົ້າແກ່ຜູ້ຄົນ, ທໍາອິດຢູ່ໃນແຜ່ນ ດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນໄປ ຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ.

2 ແລະ ນີ້ຄືຄໍາຊຶ່ງແອວມາໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ ຄົນໃນສາດສະໜາຈັກ ຊຶ່ງສະຖາປະນາ ຂຶ້ນຢູ່ໃນເມືອງເຊຣາເຮັມລາ, ຕາມບັນທຶກ ຂອງເພິ່ນເອງ, ມີຄວາມວ່າ:

3 ຂ້າພະເຈົ້າແອວມາໄດ້ຮັບ ະແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍແອວມາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເປັນ ະມະຫາປະໂລຫິດດູແລສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ເພິ່ນມີອໍານາດ ແລະ ະສິດອໍານາດຈາກພຣະເຈົ້າຊຶ່ງໃຫ້ເຮັດວຽກ ງານເຫລົ່ານີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບພວກທ່ານວ່າ ເພິ່ນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສະຖາ ປະນາສາດສະໜາຈັກໃນ ະແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງ ຢູ່ໃນຊາຍແດນນີໂຟ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແຜ່ນ ດິນທີ່ມີຊື່ວ່າແຜ່ນດິນມໍມອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງ ເພິ່ນໃນນ້ໍາມໍມອນ.

4 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບ ພວກທ່ານວ່າ ເຂົາເຈົ້າຖືກ ະບົດປ່ອຍໃຫ້ ພີ່ນ້ອງຈາກກໍານີຂອງຜູ້ຄົນຂອງກະສັດໂນອາ ໂດຍພຣະເມດຕາ ແລະ ອໍານາດຂອງພຣະ ເຈົ້າ.

<p>19 ຈ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ. 20 ກ ແອວ 8:12. ຂ ມຊຢ 29:42; ແອວ 5:3, 44, 49. 5 1 ກ ແອວ 4:19.</p>	<p>ຂ ແອວ 5:61. 3 ກ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ. ຂ ແອວ 4:4, 18, 20. ຄ ມຊຢ 18:13;</p>	<p>3 ນພ 11:25. ງ ມຊຢ 18:4; 3 ນພ 5:12. 4 ກ ມຊຢ 23:1-3.</p>
--	---	--

5 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຫລັງຈາກນັ້ນເຂົາເຈົ້າຖືກນຳໄປສູ່ "ຄວາມເປັນທາດໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານດ້ວຍມືຂອງຊາວເລມັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍ, ແລະ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບົດປ່ອຍ ເຂົາເຈົ້າອອກຈາກ "ຄວາມເປັນທາດອີກໂດຍອຳນາດຂອງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງຖືກນຳມາຫາແຜ່ນດິນນີ້, ແລະ ໃນບ່ອນນີ້ຊຶ່ງພວກເຮົາເລີ່ມສະຖະປະນາສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນນຳອີກ.

6 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ ພວກທ່ານພີ່ນ້ອງຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານທີ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກນີ້ ພວກທ່ານໄດ້ເກັບຄວາມເປັນຊະເລີຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານໄວ້ພຽງພໍຫລືບໍ່ໃນຄວາມຊົງຈໍາ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ເກັບພຣະເມດຕາ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ເຂົາເຈົ້າໄວ້ພຽງພໍຫລືບໍ່ໃນຄວາມຊົງຈໍາ? ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ພວກທ່ານໄດ້ເກັບກຳໄວ້ພຽງພໍຫລືບໍ່ໃນຄວາມຊົງຈໍາ ວ່າພຣະອົງໄດ້ບົດປ່ອຍຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກນະລົກແລ້ວ?

7 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ປຸງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ປຸກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຕື່ນຈາກການນອນຫລັບສະໜິດ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນມາຫາພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນທ່າມກາງຄວາມມືດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າຍັງສະຫວ່າງສະໄໝດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຳອັນເປັນນິດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກລ້ອມໄວ້ດ້ວຍ "ສາຍ

ຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍ ແລະ "ສາຍໂສ້ແຫ່ງນະລົກ, ແລະ ຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດໄດ້ຄອຍຖ້າເຂົາເຈົ້າຢູ່.

8 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມພວກທ່ານພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກທຳລາຍບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍ.

9 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມອີກວ່າ ສາຍຮັດ ແຫ່ງ ຄວາມຕາຍຂາດອອກ ແລ້ວ ບໍ່, ແລະ ສາຍ ໂສ້ ແຫ່ງນະລົກ ຊຶ່ງລ້ອມເຂົາເຈົ້າໄວ້ນັ້ນຫລຸດອອກແລ້ວບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ຫລຸດອອກແລ້ວ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂະຫຍາຍຂຶ້ນ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັອງສັ່ນລະເສີນຄວາມຮັກທີ່ໄຖ່. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເຂົາເຈົ້າລອດແລ້ວ.

10 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມພວກທ່ານວ່າ ເຂົາເຈົ້າ "ລອດດ້ວຍເງື່ອນໄຂອັນໃດ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າມີເຫດຜົນອັນໃດທີ່ຈະຫວັງໃນຄວາມລອດ? ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຫລຸດພົ້ນຈາກສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈາກສາຍໂສ້ແຫ່ງນະລົກນັ້ນ?

11 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານວ່າ—ແອວມາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນຄຳ ຊຶ່ງປະກາດ ໂດຍປາກຂອງ "ອະບິນາໄດບໍ່? ແລະ ເພິ່ນບໍ່ແມ່ນສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດບໍ່? ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເວົ້າພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່, ແລະ ແອວມາບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຖອຍຄຳເຫລົ່ານັ້ນບໍ່?

12 ແລະ ຕາມສັດທາຂອງເພິ່ນ, ຈົ່ງມີ

<p>5 ກ ມຊຍ 23:37-39; 24:8-15. ຂ ມຊຍ 24:17. 7 ກ ມຊຍ 15:8.</p>	<p>ຂ ແອວ 12:11; ຄພ 138:23. 10 ກ ຄມພ ແຜນແຫ່ງກາງ</p>	<p>ໄຖ່; ລອດ, ຄວາມລອດ. 11 ກ ມຊຍ 17:1-4.</p>
--	--	---

“ການ ປຸງແປງ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ໃຈຂອງເພິ່ນ. ຈິ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ ພວກທ່ານວ່າ ທັງໝົດນີ້ເປັນຄວາມຈິງ.

13 ແລະ ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ເພິ່ນ ໄດ້ ”ສັງສອນ ພຣະ ຄຳໃຫ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກ ທ່ານ, ແລະ ການປຸງແປງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກໍ ເກີດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຄືກັນ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖ່ອມຕົວ ແລະ ະໄວ້ວາງໃຈໃນ ະພຣະເຈົ້າອົງທ່ຽງແທ້ ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່. ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຂົາເຈົ້າຊື່ສັດຈົນເຖິງ ະວັນ ຕາຍ; ສະນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈິ່ງລອດ.

14 ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມ ພວກທ່ານພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນສາດ ສະໜາຈັກວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ ”ເກີດຈາກ ພຣະເຈົ້າທາງວິນຍານແລ້ວບໍ່? ພວກທ່ານ ໄດ້ຮັບເງົາຂອງພຣະອົງໄວ້ໃນໃບໜ້າຂອງ ພວກທ່ານແລ້ວບໍ່? ພວກທ່ານເຄີຍປະສົບ ະການປຸງແປງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ໃນໃຈຂອງ ພວກທ່ານແລ້ວບໍ່?

15 ພວກທ່ານ ໃຊ້ ສັດທາ ໃນ ການ ໄຖ່ ຂອງພຣະອົງຜູ້ ”ສ້າງພວກທ່ານບໍ່? ພວກ ທ່ານ ໄດ້ຄອຍຖ້າດ້ວຍຕາແຫ່ງສັດທາບໍ່ ແລະ ຫລຽວເບິ່ງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະນີ້ ຖືກ ະຍົກຂຶ້ນໄປຫາຄວາມເປັນອະມະຕະ, ແລະ ຄວາມເນົ່າເບື້ອຍນີ້ຖືກຍົກຂຶ້ນໄປຫາ ຄວາມບໍ່ເນົ່າເບື້ອຍເພື່ອຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອຮັບ ະການພິພາກສາ ຕາມການກະທຳຊຶ່ງເຮັດໄວ້ເມື່ອຢູ່ໃນຮ່າງ

ກາຍທີ່ເປັນມະຕະນີ້?

16 ຂ້າພະ ເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ພວກທ່ານຄິດເອງໄດ້ບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ພວກທ່ານໃນມື້ນັ້ນວ່າ: ຈິ່ງມາທາເຮົາເຖິດ ເຈົ້າ ”ເປັນສຸກແລ້ວ, ເພາະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ວຽກ ງານຂອງເຈົ້າເປັນວຽກງານທີ່ຊອບທຳໃນ ຜືນແຜ່ນດິນໂລກ?

17 ຫລື ພວກທ່ານຄິດເອງໄດ້ບໍ່ວ່າ ພວກ ທ່ານຈະເວົ້າຕົວະຕໍ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃນມື້ນັ້ນ, ແລະ ”ທູນວ່າ—ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ວຽກ ງານຂອງຂ້ານ້ອຍເປັນວຽກງານທີ່ຊອບ ທຳໃນຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກ—ແລະ ວ່າພຣະ ອົງຈະຊ່ວຍພວກທ່ານໃຫ້ລອດ?

18 ຫລື ອີກປະ ການໜຶ່ງ, ພວກທ່ານ ເຫັນຕົວເອງໄດ້ບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານຖືກນຳ ມາຢູ່ໜ້າສານຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຈິດວິນ ຍານຂອງພວກທ່ານເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ ຮູ້ສຶກຜິດ ແລະ ຄວາມສຳນຶກຜິດ, ໂດຍມີ ຄວາມຊົງຈຳເຖິງຄວາມຜິດທັງໝົດຂອງ ພວກທ່ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ”ຄວາມຊົງຈຳ ເປັນຢ່າງດີ ເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດ ຂອງພວກທ່ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຊົງ ຈຳທີ່ພວກທ່ານ ໄດ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ?

19 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ພວກທ່ານ ຈະ ເງີຍໜ້າເບິ່ງພຣະເຈົ້າ ໃນ ມື້ນັ້ນດ້ວຍໃຈອັນບໍລິສຸດ ແລະ ດ້ວຍມືທີ່

<p>12 ກ ຄມພ ປຸງແປງໃຈ, ການ ປຸງແປງໃຈເຫລື້ອມໃສ.</p> <p>13 ກ ມຊຢ 18:7.</p> <p>ຂ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.</p> <p>ຄ ມມ 9:28;</p> <p>ຄພ 20:19.</p> <p>ງ ຄມພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ.</p> <p>14 ກ ມຊຢ 27:24-27;</p>	<p>ແອວ 22:15.</p> <p>ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ ຈາກພຣະເຈົ້າ.</p> <p>ຂ ຣມ 8:11-17;</p> <p>ມຊຢ 5:2;</p> <p>ມຊ 6:65.</p> <p>ຄມພ ປຸງແປງໃຈ, ການ ປຸງແປງໃຈເຫລື້ອມໃສ.</p> <p>15 ກ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ.</p> <p>ຂ ຄມພ ການພື້ນຄືນພຣະ</p>	<p>ຊົນ, ການພື້ນຄືນຊີວິດ.</p> <p>ຄ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.</p> <p>16 ກ ມທ 25:31-46.</p> <p>17 ກ 3 ນພ 14:21-23.</p> <p>18 ກ ອຊກ 20:43;</p> <p>2 ນພ 9:14;</p> <p>ມຊຢ 3:25;</p> <p>ແອວ 11:43.</p>
---	--	--

ສະອາດ ໄດ້ບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານຈະເງິຍຂຶ້ນດ້ວຍໃບໜ້າທີ່ມີ "ເງົາຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຈາລຶກໄວ້ໃນໃບໜ້າຂອງພວກທ່ານໄດ້ບໍ່?

20 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານຄິດເຖິງຄວາມລອດໄດ້ບໍ່ ເມື່ອພວກທ່ານ "ຍອມຕົນຂຶ້ນຢູ່ກັບມານ?

21 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານຈະຮູ້ໃນມື້ນັ້ນວ່າ ພວກທ່ານຈະ "ລອດບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດທີ່ຈະລອດໄດ້ ຖ້າບໍ່ຊຳລະ ະອາພອນຂອງເຂົາໃຫ້ຂາວສະອາດເສຍກ່ອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ອາພອນຂອງເຂົາ ະບໍລິສຸດຈົນມັນສະອາດຈາກຮອຍເປື້ອນທັງໝົດໂດຍໂລຫິດຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າເຖິງ, ຜູ້ທີ່ຈະມາໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈາກບາບຂອງພວກເຮົາ.

22 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມພວກທ່ານ ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ ພວກທ່ານຈະຮູ້ສຶກແນວໃດຖ້າຫາກພວກທ່ານໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບ່ອນພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ອາພອນຂອງພວກທ່ານເປື້ອນ "ເລືອດ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍ ະຄວາມສຶກາະປົກຕ່າງໆນາໆ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນຫລັກຖານຟ້ອງຫຍັງແດ່ຕໍ່ຕົນພວກທ່ານ?

23 ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະບໍ່ "ເປັນຫລັກຖານບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານເປັນຄາດຕະກອນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ວ່າພວກທ່ານມີຄວາມຜິດກ່ຽວ

ກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕ່າງໆນຳອີກບໍ່?

24 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານຄິດບໍ່ວ່າຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະມີບ່ອນນັ່ງຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຮ່ວມກັບ "ອັບຣາຮາມ, ຮ່ວມກັບອີຊາກ, ແລະ ຮ່ວມກັບຢາໂຄບ, ແລະ ຮ່ວມກັບສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທັງຫລາຍ, ຊຶ່ງອາພອນຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນສະອາດ ແລະ ບໍ່ມີມົນທົນ, ບໍລິສຸດ ແລະ ຂາວສະອາດ?

25 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ເວັ້ນເສຍແຕ່ພວກທ່ານຈະເຮັດໃຫ້ພຣະຜູ້ສ້າງຂອງພວກເຮົາເປັນຜູ້ເວົ້າຕົວະນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ຫລື ຄິດວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ເວົ້າຕົວະນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ພວກທ່ານຈະບໍ່ຄິດວ່າຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະມີບ່ອນອາໄສໃນອານາຈັກສະຫວັນໄດ້; ແຕ່ພວກເຮົາຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປເພາະວ່າພວກເຮົາເປັນ "ລູກຫລານຂອງອານາຈັກຂອງມານ.

26 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານເຄີຍປະສົບກັບ "ການປ່ຽນແປງໃນໃຈ ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຮູ້ສຶກຢາກຮ້ອງ ະເພງສັນລະເສີນຄວາມຮັກທີ່ໄຖ່, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖາມວ່າ ພວກທ່ານ "ສາມາດຮູ້ສຶກເຊັ່ນນັ້ນບໍ່ໃນຂະນະນີ້?

27 ພວກທ່ານໄດ້ເດີນໄປໂດຍການຮັກສາຕົນເອງ "ບໍ່ໃຫ້ມີຂໍ້ຕຳນິຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່? ຖ້າຫາກພວກທ່ານຖືກເອີ້ນໃຫ້ຕ່າຍ ໃນເວລານີ້, ພວກທ່ານຈະກ່າວໄດ້ບໍ່ພາຍໃນຕົວຂອງພວກທ່ານວ່າ ພວກ

<p>19 ກ 1 ຍຮ 3:1-3. 20 ກ ມຊຢ 2:32. 21 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ. ຂ 1 ນພ 12:10; ແອວ 13:11-13; 3 ນພ 27:19-20. ຄ ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິ</p>	<p>ສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ. 22 ກ ອຊຢ 59:3. ຂ ຄມພ ສຶກາະປົກ, ຄວາມສຶກາະປົກ. 23 ກ ອຊຢ 59:12. 24 ກ ລກ 13:28. 25 ກ 2 ນພ 9:9.</p>	<p>26 ກ ຄມພ ປ່ຽນໃຈ, ການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ. ຂ ແອວ 26:13. ຄ ມຊຢ 4:12; ຄພ 20:31-34. 27 ກ ຄມພ ຮັບຮອງ, ການຮັບຮອງ.</p>
---	--	---

ທ່ານ ຂ້ອມຕົວພຽງພໍແລ້ວ? ວ່າອາພອນຂອງພວກທ່ານນັ້ນສະອາດແລະຂາວແລ້ວດ້ວຍໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດຜູ້ຈະສະເດັດມາ ກໍໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ?

28 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຖອດ "ຄວາມທະນົງຕົວອອກແລ້ວບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຍັງບໍ່ໄດ້ຖອດມັນອອກ, ພວກທ່ານກໍຍັງບໍ່ພ້ອມທີ່ຈະພົບກັບພຣະເຈົ້າເທື່ອ. ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກທ່ານຕ້ອງຕຽມຢ່າງໄວ ເພາະອານາຈັກສະຫວັນຈະມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້າມື້ ແລະ ຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະບໍ່ມີຊີວິດນິລັນດອນ.

29 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ, ມີໃຜແດ່ໃນບັນດາພວກທ່ານທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຖອດ "ຄວາມອິດສາອອກເທື່ອ? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຄົນເຊັ່ນນັ້ນຍັງບໍ່ຕຽມພ້ອມເທື່ອ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ເຂົາຕຽມຕົວຢ່າງໄວເພາະຊົ່ວໂມງໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ, ແລະ ເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າເມື່ອໃດເວລານັ້ນຈະມາເຖິງ; ເພາະຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະບໍ່ຖືກພົບວ່າປາດສະຈາກຄວາມຜິດ.

30 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ມີໃຜແດ່ໃນບັນດາພວກທ່ານທີ່ກະທຳໃຫ້ພິນ້ອງຂອງຕົນເປັນທີ່ "ເຍາະເຍີ້ຍ, ຫລື ທຸ່ມເທການຂົ່ມເຫັງລົງໃສ່ເຂົາ?

31 ວິບັດແກ່ຄົນເຊັ່ນນັ້ນ, ເພາະເຂົາຍັງບໍ່ຕຽມພ້ອມເທື່ອ, ແລະ ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງ

ແລ້ວທີ່ພວກເຂົາຈະຕ້ອງກັບໃຈ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະລອດບໍ່ໄດ້!

32 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນວິບັດແກ່ທຸກຄົນ "ຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ຈົ່ງກັບໃຈ, ຈົ່ງກັບໃຈເຖິດ, ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສັ່ງເລື່ອງນີ້!

33 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຄຳເຊີນມາຫາມະນຸດ "ທັງປວງ, ເພາະ ຂໍພຣະພາຫາແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງໄດ້ເດ່ອອກມາຫາພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງກັບໃຈເຖິດ, ແລະ ເຮົາຈະຮັບເຈົ້າໄວ້.

34 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງ "ມາຫາເຮົາ ແລະ ເຈົ້າຈະຮັບ ຂໍພາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຈົ້າຈະກິນ "ເຂົ້າ ແລະ ດື່ມນໍ້າແຫ່ງຊີວິດຢ່າງມີ "ອິດສະລະ;

35 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງມາຫາເຮົາ ແລະ ຈົ່ງນຳເອົາວຽກງານແຫ່ງຄວາມຊອບທຳມາ, ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ—

36 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ ຖ້າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ "ນຳເອົາຜົນດີອອກມາ, ຫລື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ທຳງານແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມມີເຫດຜົນທີ່ຈະຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ເປັນທຸກ.

37 ໂອ້ ທ່ານຜູ້ສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເອີຍ; ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ອວດອົ່ງກັບ "ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ, ທ່ານທັງຫລາຍທີ່

<p>27 ຂ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ. ຄ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່. 28 ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 29 ຄມພ ອິດສາ. 30 ຄມພ ເວົ້າຈາບໍ່ດີ. 32 ຄ ພສສ 5:5.</p>	<p>33 ກ ແອວ 19:36; 3 ນພ 18:25. ຂ ຍຄ 6:5; 3 ນພ 9:14. 34 ກ 2 ນພ 26:24-28; 3 ນພ 9:13-14. ຂ 1 ນພ 8:11; 15:36. ຄ ຄມພ ອາຫານທີ່ບໍ່ແຫ່ງຊີວິດ.</p>	<p>ງ 2 ນພ 9:50-51; ແອວ 42:27. 36 ກ ມທ 3:10; 7:15-20; 3 ນພ 14:19; ຄພ 97:7. 37 ຄມພ ອວດອົ່ງ, ຄວາມອວດອົ່ງ.</p>
---	--	---

ບອກວ່າຕົວເອງຮູ້ທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ປານນັ້ນ ຍັງ ະຫລົງທາງໄປ ເໝືອນ ິໂຕແກະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ, ທັງທີ່ຜູ້ລ້ຽງໄດ້ ັເອີ້ນຫາພວກທ່ານ ແລະ ຍັງເອີ້ນຫາພວກທ່ານຢູ່, ແຕ່ພວກທ່ານບໍ່ຍອມ ັເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງເລີຍ!

38 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານ ວ່າ ັຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຄົນນັ້ນ ໄດ້ເອີ້ນຫາພວກທ່ານຢູ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະ ອົງເອງ ທີ່ພຣະ ອົງ ເອີ້ນຫາພວກທ່ານ, ຊຶ່ງຄືພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ; ແລະ ຖ້າຫາກ ພວກທ່ານບໍ່ ັເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງ ັຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຕາມ ັຊື່ທີ່ໃຊ້ເອີ້ນພວກທ່ານນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານກໍບໍ່ແມ່ນແກະຂອງຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຄົນນັ້ນ.

39 ແລະ ບັດນີ້ ຖ້າຫາກ ພວກທ່ານບໍ່ແມ່ນແກະຂອງຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຄົນນັ້ນ, ພວກທ່ານເປັນແກະຂອງ ັຜູ້ໃດ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ັມານຄືຜູ້ລ້ຽງຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ພວກທ່ານເປັນແກະຂອງມັນ; ແລະ ບັດນີ້, ໃຜຈະປະຕິເສດເລື່ອງນີ້ໄດ້? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປະຕິເສດເລື່ອງນີ້ ຍ່ອມເປັນ ິຄົນເວົ້າຕົວະ ແລະ ເປັນ ັລູກຂອງມານ.

40 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ອັນໃດກໍຕາມທີ່ ັດີແມ່ນມາຈາກພຣະ

ເຈົ້າ, ແລະ ອັນໃດກໍຕາມທີ່ຊົ່ວແມ່ນມາຈາກມານ.

41 ສະນັ້ນ, ຖ້າ ຫາກ ຄົນ ໜຶ່ງ ນຳ ເອົາ ັວຽກງານດີອອກມາ ເຂົາຍ່ອມເຊື່ອຟັງສຽງຂອງຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຄົນນັ້ນ ແລະ ເຂົາຍ່ອມຕິດຕາມຄົນນັ້ນ; ແຕ່ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ນຳເອົາວຽກງານຊົ່ວອອກມາ, ຜູ້ນັ້ນກໍກາຍເປັນ ັລູກຂອງມານ ເພາະເຊື່ອຟັງສຽງຂອງມັນ ແລະ ຕິດຕາມມັນໄປ.

42 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດແບບນີ້ຕ້ອງໄດ້ຮັບ ັຄຳຈ້າງຂອງຕົນ; ສະນັ້ນ, ສຳລັບ ັຄຳຈ້າງຂອງເຂົາ, ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບ ິຄວາມຕາຍ ໃນເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳ, ໂດຍທີ່ຕາຍຈາກວຽກງານດີທັງໝົດ.

43 ແລະ ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຟັງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າດ້ວຍພະລັງຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈຜິດ, ຫລື ໄດ້ເວົ້າຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

44 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ມາເວົ້າຕາມນີ້, ຕາມ ັລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດພຣະເຢຊູ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ມາຍືນຍັນ ແລະ ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເຖິງເລື່ອງທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ

<p>37 ຂ 2 ນພ 12:5; 28:14; ມຊຢ 14:6. ຄ ມຫ 9:36. ງ ສພສ 1:24-27; ອຊຢ 65:12. ຈ ຢມຢ 26:4-5; ແອວ 10:6. 38 ກ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ. ຂ ລລວ 26:14-20; ຄພ 101:7. ຄ 3 ນພ 15:24; 18:31.</p>	<p>ງ ມຊຢ 5:8; ແອວ 34:38. 39 ກ ມຫ 6:24; ລກ 16:13. ຂ ມຊຢ 5:10. ຄມພ ມານ. ຄ 1 ຢຮ 2:22. ງ 2 ນພ 9:9. 40 ກ ອມນ 1:25; ອຫ 4:12; ມຣນ 7:12, 15-17.</p>	<p>41 ກ 3 ນພ 14:16-20. ຄມພ ວຽກງານ. ຂ ມຊຢ 16:3-5; ແອວ 11:23. 42 ກ ແອວ 3:26-27; ຄພ 29:45. ຂ ຣມ 6:23. ຄ ຣລມ 14:16-18. ຄມພ ຄວາມຕາຍ ທາງວິນຍານ. 44 ກ ແອວ 13:6.</p>
--	---	--

ໄດ້ກ່າວໄວ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ຈະມາເຖິງ.

45 ແລະ ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ. ພວກທ່ານບໍ່ຄິດບໍ່ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເອງກໍ "ຮູ້ຈັກເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ໂດຍຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານຕໍ່ພວກທ່ານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມາແລ້ວວ່າເປັນຄວາມຈິງ. ແລະ ພວກທ່ານຄິດວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເຖິງຄວາມແນ່ນອນຂອງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ແນວໃດ?

46 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເລື່ອງນີ້ເປັນທີ່ "ຮູ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ະຖິສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານມາຫລາຍມື້ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍຕົວເອງ. ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ໄດ້ດ້ວຍຕົວເອງວ່າ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງມັນໃຫ້ປະຈັກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດຂອງພຣະອົງ; ແລະ ນີ້ຄືວິນຍານແຫ່ງ ການເປີດເຜີຍ ຊຶ່ງຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ.

47 ແລະ ຍິ່ງ ໄປກ່ວານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍດັ່ງນີ້ວ່າ ຄຳຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເວົ້າໄວ້ນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ ແມ່ນແຕ່ຕາມວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນໄປໂດຍການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ.

48 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ດ້ວຍຕົວເອງວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່

ຂ້າພະເຈົ້າຈະກ່າວກັບພວກທ່ານກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງນັ້ນ ເປັນຄວາມຈິງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານ ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດຈະສະເດັດມາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກພຣະບິດາ, ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະຄຸນ ແລະ ພຣະເມດຕາ ແລະ ຄວາມຈິງ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຈະສະເດັດມາເພື່ອເອົາບາບຂອງໂລກໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບາບຂອງທຸກຄົນທີ່ເຂື່ອຢາງແນວແນໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

49 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ນີ້ຄື "ຖານະຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຖືກເອີ້ນມາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອສັ່ງສອນພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ເພື່ອສັ່ງສອນຄົນທັງປວງ, ທັງແກ່ ແລະ ທຸ່ມ, ທັງຂ້າທາດ ແລະ ຜູ້ເປັນອິດສະລະ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານຜູ້ມີອາຍຸສູງ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີອາຍຸປານກາງ, ແລະ ຄົນລຸ້ນໃໝ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອອ້ອນວອນຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ະເກີດໃໝ່.

50 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ຈົ່ງກັບໃຈ, ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ເພາະອານາຈັກສະຫວັນໃກ້ຈະມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ຳນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາ "ດ້ວຍລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, ດ້ວຍລິດເດດ, ເດຊານຸພາບ, ອຳນາດ ແລະ ການຄອບຄອງຂອງພຣະອົງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະ

<p>45 ກ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ. 46 ກ 1 ກສຫ 2:9-16. ຂ ຄມພ ຖິສິນອິດເຂົ້າ, ການຖິສິນອິດເຂົ້າ. ຄ ຄມພ ເປີດເຜີຍ,</p>	<p>ການເປີດເຜີຍ. 49 ກ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນ ຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ. ຂ ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ</p>	<p>ຈາກພຣະເຈົ້າ. 50 ກ ຄມພ ການສະເດັດມາ ຄົງທີ່ສອງຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດ; ລັດສະໝີພາບ.</p>
--	--	---

ເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ລັດສະໝີພາບຂອງ ຯອົງກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນ ໂລກ ທັງ ໝົດ; ແລະ ໃນໄວງນີ້ອົງກະສັດແຫ່ງສະຫວັນຈະສ່ອງຄວາມສະຫວ່າງລົງມາເທິງບັນດາລູກຫລານມະນຸດທັງປວງນຳອີກ.

51 ແລະ ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ຮ້ອງຂໍຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສຽງອັນມີລິດເດດ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງອອກໄປ ແລະ ກ່າວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້— ຈົ່ງກັບໃຈ, ເພາະຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ພວກທ່ານກໍບໍ່ມີທາງທີ່ຈະໄດ້ຮັບອານາຈັກ ິສະຫວັນມາເປັນມູນມໍລະດົກໄດ້.

52 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ິຂວານລໍຢູ່ທີ່ຮາກຕົ້ນໄມ້; ສະນັ້ນ ຕົ້ນໃດທີ່ບໍ່ເປັນໝາກດີຈະຖືກ ິໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນໄຟທີ່ຈະມອດບໍ່ໄດ້, ເຖິງແມ່ນເປັນໄຟທີ່ບໍ່ຮູ້ມອດ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະ ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດໄດ້ຮັບສິ່ງເລື່ອງນີ້.

53 ແລະ ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ພວກທ່ານຈະຕໍ່ຕ້ານຂໍ້ຄວາມນີ້ໄດ້ບໍ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະປະຖິ້ມເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ບໍ່, ແລະ ິຢຽບຍ່າພຣະຜູ້ບໍລິສຸດໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງພວກທ່ານໄດ້ບໍ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະອວດອົງໃນ ິຄວາມ

ທະນົງໃຈຂອງພວກທ່ານໄດ້ບໍ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທ່ານຍັງຈະຂຶ້ນນຸ່ງເສື້ອຜ້າ ິລາຄາແພງ ແລະ ພົກໝຸ່ນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ, ກັບ ິຂອງມີຄ່າຂອງພວກທ່ານຢູ່ບໍ່?

54 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະຝົນຄິດຢູ່ບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານເປັນຄົນດີກວ່າຄົນອື່ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະຝົນຂົ່ມເຫັງພີ່ນ້ອງຂອງພວກທ່ານຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວ ແລະ ເດີນໄປຕາມລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງໂດຍຖານະນີ້ພວກເຂົາໄດ້ຖືກນຳມາສູ່ສາດສະໜາຈັກ, ໂດຍໄດ້ຮັບ ິການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳວຽກງານຊຶ່ງສົມຄວນກັບການກັບໃຈອອກມາ—

55 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກທ່ານຈະຂຶ້ນຫັນຫລັງໃຫ້ ິຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນ, ແລະ ກິດກັນເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານຈາກພວກເຂົາຢູ່ບໍ່?

56 ແລະ ສຸດທ້າຍ, ທຸກຄົນທີ່ຈະຂຶ້ນຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຄົນທີ່ຈະຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈຢ່າງໄວ.

57 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ທຸກຄົນທີ່ປາດຖະໜາຈະຕິດຕາມສຽງຂອງ ິຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ, ຈົ່ງອອກມາຈາກຄົນຊົ່ວເຖີດ, ແລະ ຈົ່ງ ິແຍກຍ້າຍກັນຢູ່, ແລະ

50 ຂ ພສສ 24; ມທ 2:2; ລກ 23:2; 2 ນພ 10:14; ຄພ 38:21-22; 128:22-23; ມຊ 7:53. ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ.
51 ກ ຄມພ ສະຫວັນ.
52 ກ ລກ 3:9;

ຄພ 97:7.
ຂ ຢຄ 5:46; 6:7; 3 ນພ 27:11-12.
53 ກ 1 ນພ 19:7.
ຂ ຄມພ ຈອງທອງ, ຄວາມຈອງທອງ.
ຄ 2 ນພ 28:11-14; ມມ 8:36-39.
ງ ພສສ 62:10; ຄພ 56:16-18.

54 ກ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.
55 ກ ພສສ 109:15-16; ຢຄ 2:17; ຮລມ 6:39-40.
57 ກ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ.
ຂ ອຊຮ 6:21; 9:1; ນມຢ 9:2; 2 ທສນ 3:6; ຄພ 133:5, 14.

ຈົ່ງຢາແຕະຕ້ອງສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງຊື່ຂອງພວກເຂົາຈະຖືກລືບໄປ, ເພື່ອວ່າຊື່ຂອງຄົນຊົ່ວຈະບໍ່ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຊື່ຂອງຄົນຊອບທຳ, ເພື່ອພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຈະສຳເລັດ ຊຶ່ງກ່າວໄວ້ວ່າ: ຊື່ຂອງຄົນຊົ່ວຈະບໍ່ປະບົນຢູ່ກັບຊື່ຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ;

58 ເພາະວ່າເຮົາຈະຂຽນຊື່ຂອງຄົນຊອບທຳໄວ້ໃນ "ທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ, ແລະ ເຮົາຈະມອບມູນມໍລະດົກໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາທາງຂວາມືຂອງເຮົາ. ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານມີອັນໃດແດ່ທີ່ຈະກ່າວຄັດຄ້ານໃນເລື່ອງນີ້? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານເວົ້າຄັດຄ້ານ, ມັນກໍບໍ່ເປັນປະໂຫຍດຫຍັງ, ເພາະພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງສຳເລັດຢ່າງແນ່ນອນ.

59 ເພາະມີຜູ້ລ້ຽງຄົນໃດແດ່ໃນບັນດາພວກທ່ານທີ່ມີແກະຫລາຍໂຕ ແຕ່ບໍ່ຄອຍເຝົ້າມັນ, ເພື່ອໝາປາຈະບໍ່ເຂົ້າມາກິນຝູງແກະຂອງລາວ? ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກໝາປາເຂົ້າມາຫາຝູງແກະຂອງລາວ, ລາວຈະບໍ່ໄລ່ມັນອອກໄປບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໃນທີ່ສຸດ, ຖ້າຫາກລາວເຮັດໄດ້, ລາວກໍຈະທຳລາຍມັນເສຍ.

60 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີໄດ້ເອີ້ນຫາພວກທ່ານຢູ່; ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະນຳພວກທ່ານເຂົ້າຝູງຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພວກທ່ານຈະເປັນແກະຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພຣະອົງຈະກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ໝາປາ

ທີ່ຫົວໂຫຍຈະບໍ່ສາມາດເຂົ້າມາທຳຮ້າຍພວກທ່ານໄດ້ເລີຍ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ.

61 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າແອວມາຂໍສັ່ງພວກທ່ານດ້ວຍພາສາຂອງ "ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຫ້ພວກທ່ານຍຶດຖືປະຕິບັດຕາມຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານ.

62 ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເປັນຄຳສັ່ງກັບພວກທ່ານຜູ້ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກກ; ແລະ ກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກກ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເປັນການເຊື່ອເຊີນ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງມາ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ເປັນຜູ້ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ຈາກ "ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ.

ບົດທີ 6

ສາດສະໜາຈັກກ ໃນເຊຣາເຮັມລາ ໄດ້ຖືກຊຳລະ ໃຫ້ສະອາດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ—ແອວມາໄປຫາເມືອງກີເດໂອນ ເພື່ອສັ່ງສອນ. ປະມານ 83 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ ຈາກແອວມາໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກກ ຊຶ່ງຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນເມືອງເຊຣາເຮັມລາແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ "ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ມີປະໂຫຍດ ແລະ ະແອວເດີໂດຍວາງ າມີຂອງເພິ່ນ ໃສ່ຕາມລະບຽບຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ເປັນປະທານ ແລະ ູດູແລສາດສະໜາຈັກກ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດ

<p>57 ຄ ພບຍ 29:20; ມຣນ 6:7; ຄພ 20:8.</p> <p>58 ກ ຄມພ ຫນັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ.</p>	<p>61 ກ ແອວ 5:44. 62 ກ 1 ນຟ 8:10; 11:21-23.</p> <p>6 1 ກ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ,</p>	<p>ການແຕ່ງຕັ້ງ. ຂ ຄມພ ແອວເດີ. ຄ ຄມພ ມີ, ການວາງ. ງ ຄພ 52:39.</p>
--	--	---

ກໍຕາມທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກແຕ່ກັບໃຈຈາກບາບຂອງຕົນ ແລ້ວ "ຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ຜູ້ນັ້ນກໍຖືກຮັບເຂົ້າຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກ.

3 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ບໍ່ "ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນ ແລະ ຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງຜູ້ທີ່ລະເມີພີຜົນດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຍ່ອມຖືກປະຕິເສດ, ແລະ ຊື່ຂອງພວກເຂົາຖືກ "ລືບອອກ ແລະ ຊື່ຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຊື່ຂອງຄົນທີ່ຊອບທຳ.

4 ແລະ ພວກເຂົາ ເລີ່ມສະຖາປະນາລະບຽບຂອງສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນແນວນີ້ໃນເມືອງເຊຣາເຮັມລາ.

5 ບັດ ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອແຕ່ແກ່ຄົນທັງປວງເພື່ອຈະບໍ່ໃຫ້ມີຜູ້ໃດຖືກຕັດສິດທີ່ຈະມາຊຸມນຸມກັນເພື່ອພັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

6 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ລູກງຽ ຂອງພຣະເຈົ້າຍັງໄດ້ຮັບບັນຊາວ່າ ພວກເຂົາຄວນມາເຕົ້າໂຮມກັນເລື້ອຍໆ ແລະ ຮ່ວມກັນ "ຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານຢ່າງສຸດກຳລັງເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາແອວມາໄດ້ວາງຂໍ້ບັງຄັບແລ້ວ ເພິ່ນກໍໄດ້ອຳລາພວກເຂົາໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຈາກສາດສະໜາຈັກທີ່ຢູ່ໃນເມືອງເຊຣາ

ເຮັມລາໄປ, ແລະ ຂ້າມໄປທາງຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ເຂົ້າໄປໃນ "ຮ່ອມພູກິເດໂອນທີ່ມີເມືອງສ້າງໄວ້, ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າເມືອງກິເດໂອນ, ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນຮ່ອມພູທີ່ມີຊື່ວ່າ ກິເດໂອນ, ຕາມຊື່ຂອງກິເດໂອນຜູ້ທີ່ຖືກ "ຂ້າຕາຍດ້ວຍດາບຂອງນີຮໍ.

8 ແລະ ແອວມາໄດ້ໄປ ແລະ ເລີ່ມປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ສາດສະໜາຈັກ ຊຶ່ງໄດ້ສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນຮ່ອມພູກິເດໂອນ, ອັນເປັນໄປຕາມການເປີດເຜີຍຂອງຄວາມຈິງໃນຄຳເວົ້າທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນໄດ້ເວົ້າໄວ້ ແລະ ຕາມພຣະວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍຊຶ່ງມີຢູ່ກັບເພິ່ນຕາມ "ປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຈະສະເດັດມາໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຕາມຖານະອັນສັກສິດນີ້ ຊຶ່ງໂດຍຖານະນີ້ທີ່ເພິ່ນຖືກເອີ້ນ. ແລະ ມີຂຽນໄວ້ດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ຄຳເວົ້າຂອງແອວມາ ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຜູ້ຄົນໃນເມືອງກິເດໂອນຕາມບັນທຶກຂອງເພິ່ນເອງ.

ມີບັນທຶກໄວ້ໃນບົດທີ 7.

ບົດທີ 7

ພຣະ ຄຣິດ ຈະ ກຳເນີດ ຈາກນາງມາຣີ— ພຣະອົງ ຈະ ແກ້ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍ

<p>2 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. 3 ກ ມຊຢ 26:6. ຂ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.</p>	<p>ຄ ອພຍ 32:33; ມຊຢ 26:36; ແອວ 1:24; 5:57-58. ຄມພ ການຖືກໄລ່ອອກ. 6 ກ ຄມພ ຖືສິນອິດເຂົ້າ,</p>	<p>ການຖືສິນອິດເຂົ້າ. 7 ກ ແອວ 2:20. ຂ ແອວ 1:9. 8 ກ ພນມ 19:10.</p>
---	--	---

ແລະ ຮັບເອົາບາບແທນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ—ຜູ້ທີ່ກັບໃຈ, ຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດ ຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ—ຄວາມສົກກະບົກບໍ່ສາມາດຮັບເອົາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາເປັນມູນມໍລະດົກໄດ້—ຄວາມຖ່ອມຕົວ, ສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນເປັນສິ່ງຈໍາເປັນ. ປະມານ 83 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເວລານີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ມາຫາພວກທ່ານ, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງພະຍາຍາມທີ່ຈະ "ເວົ້າກັບພວກທ່ານໃນພາສາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍປາກຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ເວລານີ້ເປັນເທື່ອທໍາອິດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານດ້ວຍຕົວເອງ, ຂ້າພະເຈົ້າເອງໄດ້ຖືກກັກຕົວໄວ້ກັບ ະບັນລັງຕັດສິນ, ໂດຍມີທຸລະກິດອັນຈໍາເປັນຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມາຫາພວກທ່ານບໍ່ໄດ້.

2 ແລະ ແມ່ນແຕ່ຕອນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກໍຄົງມາຫາພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ "ມອບບັນລັງຕັດສິນໄວ້ກັບຜູ້ອື່ນເພື່ອປົກຄອງແທນ; ແລະ ດ້ວຍພຣະເມດຕາອັນຫລວງຫລາຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມາຫາພວກທ່ານ.

3 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມາໂດຍມີຄວາມຫວັງອັນໃຫຍ່ຫລວງ ແລະ ມີຄວາມປາດຖະໜາຫລາຍທີ່ສຸດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນພວກທ່ານຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ວ່າພວກທ່ານໄດ້ທູນຂໍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນພວກທ່ານບໍ່ມີຂໍ້ຕໍານິຕໍ່ພຣະ

ພັກຂອງພຣະອົງ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຕົກຢູ່ໃນສະຖານະການອັນເປັນຕາຍ້ານດັ່ງທີ່ພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາເປັນຢູ່ໃນເຊຣາເຮັມລາ.

4 ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງພຣະກະເສີມສໍາລານເຖິດ, ທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ປະທານຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງລົ້ນເຫລືອໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຮູ້ຈັກວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ສະຖາປະນາຂຶ້ນຢູ່ໃນທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທໍາຂອງພຣະອົງອີກ.

5 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າວາງໃຈຕາມພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະມີຄວາມຊື່ນຊົມໃນພວກທ່ານນໍາອີກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ປາດຖະໜາວ່າ ຄວາມຊື່ນຊົມຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນພວກທ່ານຈະເກີດຂຶ້ນໂດຍສາເຫດຈາກຄວາມທຸກ ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈທີ່ສຸດ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍມີກັບພິນ້ອງທີ່ເຊຣາເຮັມລາ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມຊື່ນຊົມຂອງຂ້າພະເຈົ້າເກີດກັບພວກເຂົາຫລັງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທ່ອງທ່ຽວໄປດ້ວຍຄວາມທຸກ ແລະ ເສົ້າສະຫລົດໃຈມາຫລາຍແລ້ວ.

6 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າວາງໃຈວ່າພວກທ່ານບໍ່ຢູ່ໃນສະພາບບໍ່ເຊື່ອຖືດັ່ງທີ່ພິນ້ອງຂອງພວກທ່ານໄດ້ເປັນມາແລ້ວ; ຂ້າພະເຈົ້າວາງໃຈວ່າ ພວກທ່ານບໍ່ລະເມີເພີ່ມັນດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າວາງໃຈວ່າ ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ໝັກໝູນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າວາງໃຈວ່າ ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ກາບໄຫວ້ "ຮູບບູຊາ,

7 1 ກ ແອວ 4:19.
ຂ ມຊຢ 29:42.

2 ກ ແອວ 4:16-18.
6 ກ 2 ນພ 9:37;

ຮລມ 6:31.

ແຕ່ພວກທ່ານໄດ້ກາບໄຫວ້ ະພຣະເຈົ້າອົງ ທ່ຽງແທ້ ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ແລະ ວ່າພວກ ທ່ານ ມັງຫາການປົດບາບຂອງພວກທ່ານ ດ້ວຍສັດທາອັນເປັນນິດ, ຊຶ່ງຈະມາເຖິງ.

7 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ ພວກທ່ານວ່າ ມີຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງທີ່ຈະ ມາເຖິງ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຢ່າງໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນ ກວ່າໝູ່ໝົດ—ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ະເວລາຢູ່ບໍ່ໄກ ທີ່ພຣະຜູ້ໂຖ່ຈະມີຊີວິດ ແລະ ຈະສະເດັດ ມາໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

8 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະ ອົງຈະສະເດັດມາໃນບັນດາພວກເຮົາໃນ ເວລາທີ່ພຣະອົງຢູ່ໃນຮ່າງກາຍທີ່ເປັນ ມະຕະຂອງພຣະອົງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະ ວິນຍານບໍ່ໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ເລື່ອງ ລາວຈະເປັນໄປແນວນີ້. ບັດນີ້ສໍາລັບເລື່ອງ ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ, ແຕ່ເທົ່າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ຄື ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີອໍານາດທີ່ຈະກະ ທໍາທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຊຶ່ງເປັນໄປຕາມພຣະຄໍາ ຂອງພຣະອົງ.

9 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວກັບ ຂ້າພະເຈົ້າ ພຽງເທົ່ານີ້, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງ ຮ້ອງບອກຜູ້ຄົນພວກນີ້ວ່າ—ເຈົ້າຈົ່ງ ະກັບ ໃຈເຖິດ, ແລະ ຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ເດີນໃນທາງຂອງພຣະອົງທີ່ຊື່ ຕົງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ອານາຈັກສະຫວັນໃກ້ ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ, ແລະ ພຣະບຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າຈະສະເດັດ ະມາຍັງຜົນແຜ່ນດິນໂລກ.

10 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຈະ ະກໍາເນີດ ຈາກ ະນາງມາຣີທີ່ເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງເປັນ ະແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ນາງເປັນ ະຍິງບໍລິສຸດ, ເປັນພາຂະນະທີ່ປະ ເສີດ ແລະ ຖືກເລືອກໄວ້ແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ຈະ ະຕັ້ງ ທ້ອງໂດຍອໍານາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິ ສຸດ, ແລະ ໃຫ້ກໍາເນີດລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ, ແທ້ ຈົງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

11 ແລະ ພຣະອົງຈະສະເດັດອອກໄປ, ທົນຕໍ່ຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ະຄວາມທຸກ ແລະ ການລົ້ລວງທຸກຢ່າງ; ແລະ ນີ້ກໍເພື່ອ ຄໍາເວົ້າຈະໄດ້ສໍາເລັດຊຶ່ງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ພຣະອົງຈະຮັບເອົາຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມປວຍໄຂ້ຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

12 ແລະ ພຣະອົງຈະຮັບເອົາ ະຄວາມ ຕາຍ ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາຍ ຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍຊຶ່ງຜູກມັດຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະອົງຫລຸດອອກ; ແລະ ພຣະອົງຈະຮັບ ເອົາຄວາມບົກພ່ອງຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອອຸ ທອນຂອງພຣະອົງຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ ເມດຕາຕາມທາງຂອງເນື້ອໜັງ ເພື່ອພຣະ ອົງຈະຮູ້ຈັກຕາມທາງຂອງເນື້ອໜັງວ່າ ຈະ ະຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຕາມ ຄວາມບົກພ່ອງຂອງພວກເຂົາໄດ້ແນວໃດ.

13 ບັດນີ້ພຣະວິນຍານ ະຮູ້ຈັກທຸກສິ່ງ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຍັງຮັບທຸກທໍລະມານຕາມທາງຂອງເນື້ອ ໜັງ ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ ະຮັບເອົາບາບ

6 ຂ ດນອ 6:26.
7 ກ ແອວ 9:26.
9 ກ ມທ 3:2-4;
ແອວ 9:25.
ຂ ມຊຢ 3:5; 7:27; 15:1-2.
10 ກ ອຊຢ 7:14;
ລກ 1:27.
ຂ ມຊຢ 3:8.
ຄມພ ມາຣີ, ມານດາ
ຂອງພຣະເຢຊູ.

ຄ 1 ຂຄ 9:3;
2 ຂຄ 15:9;
1 ນພ 1:4;
3 ນພ 20:29.
ງ 1 ນພ 11:13-21.
ຈ ມທ 1:20;
ມຊຢ 15:3.
11 ກ ອຊຢ 53:3-5;
ມຊຢ 14:3-5.
12 ກ 2 ນພ 2:8;

ແອວ 12:24-25.
ຄມພ ຄົງ, ການຄົງ.
ຂ ຮຮ 2:18; 4:15;
ຄພ 62:1.
13 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ,
ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.
ຂ ມຊຢ 15:12.
ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.

ຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ລຶບການລ່ວງ ລະເມີດຂອງພວກເຂົາຕາມອຳນາດແຫ່ງການບົດປ່ອຍຂອງພຣະອົງ; ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ນິຕິປະຈັກພະຍານທີ່ມີຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ.

14 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານຕ້ອງກັບໃຈ, ແລະ ກເກີດໃໝ່; ເພາະວ່າພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ເກີດໃໝ່ ພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບອານາຈັກສະຫວັນມາເປັນມູນມໍລະດົກ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງມາເຖິດ ມາຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະຖືກລ້າງຈາກບາບຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະມີສັດທາໃນພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ເອົາບາບຂອງໂລກໄປ, ຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ຈະຊຳລະລ້າງຈາກຄວາມບໍ່ຊອບທຳທັງໝົດ.

15 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຈົ່ງມາເຖິດ, ຢ່າສູ້ຢ້ານ, ຈົ່ງປະຖິ້ມບາບທຸກຢ່າງທີ່ ກົດກັນພວກທ່ານໄວ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ, ຊຶ່ງບາບນັ້ນຜູກມັດພວກທ່ານລົງໄປສູ່ຄວາມພິນາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງມາເຖິດ, ແລະ ອອກໄປສະແດງຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານເຕັມໃຈທີ່ຈະກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະອົງທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງນັ້ນຕໍ່ພຣະອົງໃນມື້ນີ້ໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳແຫ່ງບັບຕິສະມາ.

16 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດຕາມນີ້, ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້ານັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ, ຜູ້ນັ້ນຈະຈີ່ຈຳສິ່ງທີ່

ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາຈະຈີ່ຈຳສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາ, ເຂົາຈະມີຊີວິດນິລັນດອນອີງຕາມປະຈັກພະຍານຂອງພຣະວິນຍານສັກສິດ ຊຶ່ງເປັນພະຍານໃນຂ້າພະເຈົ້າ.

17 ແລະ ບັດນີ້ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານເຊື່ອໃນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກທ່ານເຊື່ອສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ແລະ ເຫດຜົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກທ່ານເຊື່ອເພາະໂດຍການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຂອງພຣະວິນຍານຊຶ່ງຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ບັດນີ້ເພາະວ່າສັດທາຂອງພວກທ່ານເຂັ້ມແຂງກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າມາ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງມີຄວາມສຸກຢ່າງລົ້ນເຫລືອ.

18 ດັ່ງ ທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານມາແລ້ວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຫລາຍທີ່ສຸດທີ່ຈະບໍ່ໃຫ້ພວກທ່ານຖືກຢູ່ໃນສະຖານະການທີ່ໜ້າຢ້ານກົວດັ່ງທີ່ພິນ້ອງຂອງພວກທ່ານເປັນຢູ່, ເຖິງແມ່ນດັ່ງນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກໍເຫັນວ່າສົມຄວາມປາດຖະໜາຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ.

19 ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າພວກທ່ານຢູ່ໃນທາງອັນຊອບທຳ; ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າພວກທ່ານຢູ່ໃນທາງຊຶ່ງຈະນຳໄປສູ່ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າພວກທ່ານກຳລັງເຮັດໃຫ້ທາງຂອງພຣະອົງຊື່ດົງ.

20 ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າມັນຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກທ່ານແລ້ວ, ໂດຍປະຈັກພະຍານແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະ

14 ກ ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ. 15 ກ 2 ນພ 4:18. 19 ກ ມຫ 3:3.

ອົງ, ວ່າພຣະອົງ ກໍດຳເນີນໄປຕາມທາງຄົດ ບໍ່ໄດ້; ທັງບໍ່ປ່ຽນແປງຈາກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ ກ່າວໄວ້; ທັງບໍ່ມີເງົາຂອງການຫັນເຫຈາກ ຂວາຫາຂ້າຍ, ຫລື ຈາກສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໄປ ຫາສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ; ສະນັ້ນ, ເສັ້ນທາງເດີນ ຂອງພຣະອົງຈຶ່ງເປັນຮອບໜຶ່ງທີ່ເປັນນິລັນ ດອນ.

21 ແລະ ພຣະອົງ ຈະ ບໍ່ ສະ ຖິດ ຢູ່ ໃນ ວິຫານທີ່ ກໍ່ສັກສິດ; ທັງບໍ່ຮັບເອົາຄວາມ ສັກກະປົກ ຫລື ວ່າຫຍັງກໍຕາມທີ່ບໍ່ສະອາດ ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ເວລາຈະມາເຖິງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະເປັນ ໃນວັນສຸດທ້າຍທີ່ຄົນ ສັກກະປົກຈະຄົງຢູ່ ໃນຄວາມສັກກະປົກຂອງເຂົາຕໍ່ໄປ.

22 ແລະ ບັດນີ້ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ກັບພວກທ່ານ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ ປຸກພວກທ່ານໃຫ້ຮູ້ສຶກເຖິງໜ້າທີ່ຂອງ ພວກທ່ານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະ ເດີນໄປ ໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຕໍາຳນິຕໍ່ພຣະພັກຂອງ ພຣະອົງ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະເດີນໄປຕາມ ລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າຕາມທີ່ ພວກທ່ານຮັບເອົາໄວ້.

23 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກ ທ່ານ ກຸ່ມຕົວ, ເປັນຄົນສອນງ່າຍ, ແລະ ອ່ອນໂຍນ; ເຮັດຕາມຄຳຂໍຮ້ອງ; ເຕັມໄປ ດ້ວຍຄວາມອົດທົນ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນ; ຮູ້ຈັກຫ້າມຕົນເອງໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ; ພາກ ພຽນໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະ ເຈົ້າຕະຫລອດເວລາ; ທູນຂໍສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່

ພວກທ່ານຕ້ອງການທັງທາງວິນຍານ ແລະ ທາງໂລກ; ຈົ່ງຖວາຍຄຳຂອບພຣະຄູນແດ່ ພຣະເຈົ້າສະເໝີໃນສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກ ທ່ານໄດ້ຮັບ.

24 ແລະ ໃຫ້ ເບິ່ງ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ມີ ກໍ່ສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ, ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກທ່ານຈະມີວຽກງານດີ ຫລວງຫລາຍສະເໝີໄປ.

25 ແລະ ຂໍໃຫ້ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໂປດ ປະທານພອນ ແກ່ພວກທ່ານ, ແລະ ຮັກ ສາອາພອນຂອງພວກທ່ານໃຫ້ປາດສະ ຈາກມົນທົນ, ເພື່ອໃນທີ່ສຸດພວກທ່ານຈະ ໄດ້ຖືກນຳໄປນັ່ງຮ່ວມກັບອັບຣາຮາມ, ອີ ຊາກ, ແລະ ຢາໂຄບ, ແລະ ສາດສະດາຜູ້ ບໍລິສຸດຜູ້ເຄີຍເປັນຢູນັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງໂລກ, ໂດຍໃຫ້ອາພອນຂອງພວກ ທ່ານປາດສະຈາກມົນທົນຄືກັບອາພອນ ຂອງພວກເພິ່ນທີ່ ກໍ່ປາດສະຈາກມົນທົນ, ຢູ່ໃນອານາຈັກສະຫວັນ ຊຶ່ງຈະບໍ່ອອກໄປ ອີກ.

26 ແລະ ບັດນີ້ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ ກັບພວກທ່ານຕາມພຣະວິນຍານຊຶ່ງໃຫ້ ຖ້ອຍຄຳໃນຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຈິດວິນຍານ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງ ເພາະຄວາມພາກພຽນ ແລະ ຄວາມເອົາໃຈ ໃສ່ຢ່າງຍິ່ງຂອງພວກທ່ານຕໍ່ຄຳເວົ້າຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ.

27 ແລະ ບັດນີ້, ຂໍໃຫ້ ກໍ່ສັນ ຕິ ສຸກ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງສະຖິດຢູ່ກັບພວກທ່ານດ້ວຍ ເທີ້ນ, ແລະ ຢູ່ກັບເຮືອນ ຊານ ຂອງພວກ

<p>20 ກ 1 ນພ 10:19; ແອວ 37:12; ຄພ 3:2.</p> <p>21 ກ 1 ກສທ 3:16-17; 6:19; ມຊຢ 2:37; ແອວ 34:36.</p>	<p>ຂ 1 ນພ 15:33-35; 2 ນພ 9:16; ມມ 9:14; ຄພ 88:35.</p> <p>23 ກ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.</p>	<p>24 ກ 1 ກສທ 13; ອທ 12:30-35; ມຣນ 7:33-48.</p> <p>25 ກ 2 ປຕ 3:14.</p> <p>27 ກ ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ.</p>
--	---	--

ທ່ານ ແລະ ຢູ່ກັບແຜ່ນດິນຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ຢູ່ກັບຝູງສັດລ້ຽງ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງ ງານຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ທີ່ພວກທ່ານເປັນເຈົ້າຂອງ, ທັງແມ່ຍິງຂອງ ພວກທ່ານ ແລະ ລູກໆຂອງພວກທ່ານອີງ ຕາມສັດທາ ແລະ ວຽກງານດີຂອງພວກ ທ່ານ, ນັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ຕະຫລອດການ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າໄວ້ ດັ່ງນີ້. ອາແມນ.

ບົດທີ 8

ແອວມາສັ່ງສອນ ແລະ ໃຫ້ບັບຕິສະມາຢູ່ ໃນເມືອງມີເລັກ—ເພິ່ນຖືກປະຕິເສດຢູ່ໃນ ເມືອງອໍາໂມນໄນຮາ ແລະ ໄດ້ໜີໄປ—ທູດ ອົງໜຶ່ງສັ່ງໃຫ້ເພິ່ນກັບຄືນໄປ ແລະ ປາວ ຮ້ອງເລື່ອງການກັບໃຈຕໍ່ຜູ້ຄົນ—ເພິ່ນໄດ້ ຮັບຕ້ອນໂດຍແອມມິວເລັກ, ແລະ ທັງສອງ ໄດ້ສັ່ງສອນຢູ່ໃນເມືອງອໍາໂມນໄນຮາ. ປະ ມານ 82 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອວມາກັບມາຈາກ "ແຜ່ນດິນກິເດໂອນ ຫລັງຈາກສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງກິເດໂອນ ຫລາຍເລື່ອງ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຂຽນໄວ້ໄດ້, ໄດ້ ສະຖາປະນາລະບຽບຂອງສາດສະໜາຈັກ ຄືກັນກັບທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຮັດມາກ່ອນແລ້ວໃນ ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນ ກັບຄືນມາບ້ານຂອງເພິ່ນທີ່ເຊຣາເຮັມລາ ເພື່ອພັກຜ່ອນຈາກວຽກງານທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຮັດ ໄປນັ້ນ.

2 ແລະ ບີທີເກົ້າແຫ່ງການບົກຄອງຂອງ ຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດ ລົງດັ່ງນີ້.

3 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນ ຕົ້ນບີທີສິບແຫ່ງການບົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ຄືແອວມາໄດ້ອອກ ຈາກເມືອງນັ້ນ ແລະ ໄດ້ອອກເດີນທາງ ຂ້າມໄປຫາແຜ່ນດິນມີເລັກທາງຕາເວັນຕົກ ຂອງ "ແມ່ນໍ້າຊີໂດນທາງຕາເວັນຕົກໃກ້ກັບ ຊາຍແດນຂອງຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.

4 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເລີ່ມສິດສອນໃນແຜ່ນ ດິນມີເລັກຕາມ "ລະບຽບອັນສັກສິດຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງໂດຍຖານະນັ້ນເພິ່ນຖືກເອີ້ນ; ແລະ ເພິ່ນເລີ່ມສິດສອນຜູ້ຄົນທົ່ວແຜ່ນດິນ ມີເລັກ.

5 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ຄົນໄດ້ມາຫາເພິ່ນຈາກທຸກບ່ອນຂອງ ແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ກັບຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນ ດານ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ກັນທົ່ວແຜ່ນດິນນັ້ນ;

6 ສະນັ້ນຫລັງຈາກເພິ່ນສິ້ນສຸດວຽກງານ ຂອງເພິ່ນທີ່ມີເລັກ ເພິ່ນໄດ້ອອກຈາກບ່ອນ ນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ເດີນທາງສາມມື້ໄປທາງເໜືອ ຂອງແຜ່ນດິນມີເລັກ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ມາ ຮອດເມືອງໜຶ່ງຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ອໍາໂມນໄນຮາ.

7 ບັດນີ້ມັນເປັນທໍານຽມຂອງຜູ້ຄົນຂອງ ນີໄຟທີ່ຈະເອີ້ນຊື່ແຜ່ນດິນ ຫລື ເມືອງຂອງ ພວກເຂົາ ແລະ ໝູ່ບ້ານຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ໝູ່ບ້ານເລັກນ້ອຍ ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາຕາມຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ເປັນ ເຈົ້າຂອງທໍາອິດ; ແລະ ຈຶ່ງເປັນເຊັ່ນດຽວ ກັນນີ້ກັບແຜ່ນດິນອໍາໂມນໄນຮາ.

8 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາທີ່ແອວມາມາຮອດເມືອງອໍາໂມນໄນ ຮາ ເພິ່ນກໍໄດ້ເລີ່ມສັ່ງສອນພຣະຄໍາຂອງ ພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ.

8 1 ກ ແອວ 2:20; 6:7.
3 ກ ແອວ 16:6-7.

4 ກ ຄພ 107:2-4.
ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ

ແຫ່ງເນນຄິເສເດັກ.

9 ບັດນີ້ຊາຕານ ັມີອຳນາດຫລາຍທີ່ສຸດ ເໜືອໃຈຂອງຜູ້ຄົນໃນເມືອງອຳໂມນໄນຮາ ນັ້ນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງ ຄຳເວົ້າຂອງແອວມາເລີຍ.

10 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມແອວມາກໍ ັເຮັດ ວຽກຢ່າງໜັກໃນທາງວິນຍານ ໂດຍ ັຕໍ່ສູ້ ກັບພຣະເຈົ້າດ້ວຍ ັການອະທິຖານຢ່າງ ສຸດກຳລັງເພື່ອຂໍໃຫ້ພຣະອົງທຸ້ມເທພຣະ ວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງຜູ້ຄົນຊຶ່ງ ຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ ເພື່ອພຣະອົງຈະອະນຸຍາດ ໃຫ້ເພິ່ນບັບຕິສະມາພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ ດ້ວຍການກັບໃຈ.

11 ເຖິງຢ່າງ ໃດກໍ ຕາມ, ພວກເຂົາ ຍັງ ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງໂດຍເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ຈັກວ່າທ່ານຄືແອວມາ ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ທ່ານເປັນມະຫາປະ ໂລຫິດດູແລສາດສະໜາຈັກ ຊຶ່ງທ່ານໄດ້ ສະຖາປະນາຂຶ້ນຫລາຍບ່ອນໃນແຜ່ນດິນ ຕາມປະເພນີຂອງທ່ານ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ ໄດ້ຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກຂອງທ່ານ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອຕາມຮີດຄອງປະເພນີອັນ ໂງ່ຈ້າເຊັ່ນນັ້ນ.

12 ແລະ ບັດນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ຍ້ອນວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກຂອງ ທ່ານ ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ທ່ານບໍ່ມີອຳນາດ ເໜືອພວກເຮົາ; ແລະ ທ່ານໄດ້ມອບບັນລັງ ຕັດສິນໃຫ້ ັນີໄຟຮາແລ້ວ; ສະນັ້ນ ທ່ານບໍ່ ໄດ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນດູແລພວກເຮົາອີກ ຕໍ່ໄປ.

13 ບັດນີ້ເມື່ອຜູ້ຄົນເວົ້າແນວນັ້ນ ແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ຕໍ່ຕ້ານຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງເພິ່ນ

ແລະ ໝິ່ນປະໝາດ ແລະ ຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່ ເພິ່ນ, ແລະ ຂັບໄລ່ເພິ່ນອອກໄປຈາກເມືອງ ຂອງພວກເຂົາ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຈາກ ບ່ອນນັ້ນ ແລະ ອອກເດີນທາງມຸ້ງໜ້າໄປ ຫາອີກເມືອງໜຶ່ງຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ອາໂຣນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂະນະທີ່ເພິ່ນກຳລັງໄປຫາເມືອງນັ້ນ, ໂດຍ ທີ່ຖືກຖ່ວງດຶງດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດ ໃຈ, ໂດຍທີ່ບຸກມາດ້ວຍ ັຄວາມທຸກຍາກ ລຳບາກຫລາຍ ແລະ ດ້ວຍຄວາມເຈັບ ປວດໃນຈິດວິນຍານ, ຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຂອງຜູ້ຄົນຢູ່ໃນເມືອງອຳໂມນໄນຮາ, ເຫດ ການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນເວລາທີ່ແອວມາເຕັມ ໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ັທູດອົງໜຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ມາປະກົດຕໍ່ເພິ່ນ, ກ່າວວ່າ:

15 ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວແອວມາ; ສະນັ້ນ, ຈົ່ງເຮີຍໜ້າຂຶ້ນ ແລະ ປິຕິຍິນດີເຖີດ, ຍ້ອນ ວ່າເຈົ້າມີເຫດຜົນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ຈະປິ ຕິຍິນດີ; ເພາະວ່າເຈົ້າຊື່ສັດໃນການຮັກສາ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້ານັບແຕ່ເວລາ ທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບຂ່າວຄັ້ງທຳອິດຂອງເຈົ້າຈາກ ພຣະອົງ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ ັນຳມັນມາໃຫ້ ເຈົ້າ.

16 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຖືກສົ່ງລົງມາເພື່ອ ສົ່ງໃຫ້ເຈົ້າກັບຄືນໄປຫາເມືອງອຳໂມນໄນ ຮາ ແລະ ສົ່ງສອນຜູ້ຄົນຂອງເມືອງນັ້ນອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງສົ່ງສອນພວກເຂົາ. ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ຖ້າຫາກ ພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ແລ້ວອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ັທຳລາຍພວກເຂົາ.

<p>9ກ 2 ນຟ 28:19-22; ຄພ 10:20. 10ກ ແອວ 17:5. ຂ ອນ 1:1-12. ຄ 3 ນຟ 27:1.</p>	<p>ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. 12ກ ແອວ 4:20. 14ກ ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ.</p>	<p>ຂ ແອວ 10:7-10, 20. ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ. 15ກ ມຊຢ 27:11-16. 16ກ ແອວ 9:12, 18, 24.</p>
--	---	--

17 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໃນ ຂະນະ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ພະຍາຍາມ ທີ່ ຈະ ທຳ ລາຍ ເສລີ ພາບ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຈົ້າ, (ເພາະ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້) ຊຶ່ງ ກົງ ກັນ ຂ້າມ ກັບ ຂໍ້ ກຳ ນົດ, ແລະ ການ ພິ ພາກ ສາ, ແລະ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຊຶ່ງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະ ທານ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

18 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ແອວ ມາ ໄດ້ ຮັບ ຂ່າວ ຈາກ ທູດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ອຳ ໂນນ ໄນ ຮາ ຢາງ ວ່ອງ ໄວ. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ອີກ ທາງ ໜຶ່ງ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເຂົ້າ ໄປ ທາງ ໃຕ້ ຂອງ ເມືອງ ອຳ ໂນນ ໄນ ຮາ.

19 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເພິ່ນ ກຳ ລັງ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ນັ້ນ ດ້ວຍ ຄວາມ ຫົວ ໂຫຍ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ວ່າ: ເຈົ້າ ຫາ ອັນ ໃດ ໃຫ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ທີ່ ຖ່ອມ ຕົວ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ກິນ ແດ່ ໄດ້ ບໍ່?

20 ແລະ ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ ກ່າວ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ: ຂ້າ ນ້ອຍ ເປັນ ຊາວ ນິ ໄຟ, ແລະ ຂ້າ ນ້ອຍ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ທ່ານ ເປັນ ສາດ ສະ ດາ ຜູ້ ບໍລິ ສຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ເພາະ ວ່າ ທ່ານ ແມ່ນ ຜູ້ ທີ່ "ທູດ ກ່າວ ໃນ ພາບ ນິ ມິດ ວ່າ: ເຈົ້າ ຈົ່ງ ຕ້ອນ ຮັບ. ສະ ນັ້ນ, ຈົ່ງ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ກັບ ຂ້າ ນ້ອຍ ແລະ ຂ້າ ນ້ອຍ ຈະ ໃຫ້ ອາ ຫານ ຂອງ ຂ້າ ນ້ອຍ ແກ່ ທ່ານ; ແລະ ຂ້າ ນ້ອຍ ຮູ້ ຈັກ ແລ້ວ ວ່າ ທ່ານ ຈະ ເປັນ ພອນ ໃຫ້ ແກ່ ຂ້າ ນ້ອຍ ແລະ ເຮືອນ ຊານ ຂອງ ຂ້າ ນ້ອຍ.

21 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ ໄດ້ ຕ້ອນ ຮັບ ເພິ່ນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ລາວ; ແລະ ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ ຊື່ ວ່າ "ແອມ ມິວ ເລັກ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ເຂົ້າ ແລະ ຊີ້ນ ອອກ ມາ ວາງ ຕໍ່ ໜ້າ ແອວ ມາ.

22 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວ ມາ ໄດ້ ກິນ ເຂົ້າ ຈົນ ອື່ມ; ແລ້ວ ເພິ່ນ ໄດ້ "ໃຫ້ ພອນ ແກ່ ແອມ ມິວ ເລັກ ພ້ອມ ດ້ວຍ ເຮືອນ ຊານ ຂອງ ລາວ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖວາຍ ຄວາມ ຂອບ ຄຸນ ແດ່ ພຣະ ເຈົ້າ.

23 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ເພິ່ນ ໄດ້ ກິນ ອື່ມ ແລ້ວ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ແອມ ມິວ ເລັກ ວ່າ: ເຮົາ ຄື ແອວ ມາ ແລະ ເປັນ "ມະ ຫາ ປະ ໂລ ທິດ ດູ ແລ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຕະ ຫລອດ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ.

24 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ຖືກ ເອິ້ນ ໃຫ້ ມາ ສັ່ງ ສອນ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ທັງ ໝົດ, ຕາມ ວິ ນຍານ ແຫ່ງ ການ ເປີດ ເຜີຍ ແລະ ການ ທຳ ນາຍ; ແລະ ເຮົາ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້ ແລ້ວ ແຕ່ ຜູ້ ຄົນ ບໍ່ ຕ້ອນ ຮັບ ເຮົາ ເລີຍ ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ "ຂັບ ໄລ່ ເຮົາ ອອກ ໄປ ແລະ ເຮົາ ເອງ ເກືອບ ຈະ ຫັນ ຫລັງ ໃສ່ ແຜ່ນ ດິນ ນີ້ ຕະ ຫລອດ ໄປ.

25 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ໄດ້ ຖືກ ສັ່ງ ໃຫ້ ກັບ ຄືນ ມາ ອີກ ແລະ ທຳ ນາຍ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ມາ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ພ້ອງ ພວກ ເຂົາ ກ່ຽວ ກັບ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

26 ແລະ ບັດ ນີ້, ແອມ ມິວ ເລັກ, ຍ້ອນ ວ່າ ເຈົ້າ ໄດ້ ລ້ຽງ ເກືອ ເຮົາ, ແລະ ໃຫ້ ເຮົາ ເຂົ້າ ມາ ພັກ ເຊົາ ນຳ ເຈົ້າ; ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຮັບ ພອນ ແລ້ວ, ເຮົາ ອິດ ຫົວ ຍ້ອນ ວ່າ ເຮົາ ໄດ້ ຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ ມາ ເປັນ ເວລາ ຫລາຍ ມື້ ແລ້ວ.

27 ແລະ ແອວ ມາ ໄດ້ ພັກ ເຊົາ ຢູ່ ນຳ ແອມ ມິວ ເລັກ ຫລາຍ ມື້ ກ່ອນ ເພິ່ນ ເລີ່ມ ສັ່ງ ສອນ ຜູ້ ຄົນ ຕໍ່ ໄປ.

28 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຢ່າງ ຮຸນ ແຮງ ຫລາຍ ຂຶ້ນ.

29 ແລະ ພຣະ ຄຳ ມາ ເຖິງ ແອວ ມາ, ກ່າວ

20 ກ ແອວ 10:7-9. 21 ກ ຄມພ ແອມ ມິວ ເລັກ. 22 ກ ແອວ 10:11. 23 ກ ແອວ 5:3, 44, 49; 13:1-20. 24 ກ ແອວ 8:13.

ວ່າ: ຈົ່ງໄປ, ແລະ ເວົ້າກັບແອມມິວເລັກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາວ່າ ຈົ່ງອອກໄປທຳນາຍແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ໂດຍກ່າວວ່າ—ພວກເຈົ້າຈົງ ກັບໃຈເຖິດ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ກັບໃຈ ແລ້ວເຮົາຈະມາຢ້ຽມຢາມຜູ້ຄົນພວກນີ້ດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຮົາຈະບໍ່ເອົາຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງເຮົາກັບຄືນໄປ.

30 ແລະ ແອວມາກັບແອມມິວເລັກໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ເພື່ອປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ພວກເຂົາ; ແລະ ທັງສອງກໍເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

31 ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບ ກອຳນາດອັນມະຫາສານ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ບໍ່ສາມາດຂັງພວກເພິ່ນໄວ້ໃນຄຸກມືດໄດ້; ທັງເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຜູ້ຄົນຈະຂ້າພວກເພິ່ນ; ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ, ພວກເພິ່ນກໍຍັງບໍ່ໄດ້ໃຊ້ ກອຳນາດຂອງພວກເພິ່ນເລີຍ ຈົນວ່າພວກເພິ່ນຖືກມັດໄວ້ດ້ວຍເຊືອກ ແລະ ຖືກເອົາເຂົ້າຄຸກ. ບັດນີ້, ມັນເປັນໄປເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ສະແດງອຳນາດຂອງພຣະອົງອອກມາທີ່ມີຢູ່ໃນພວກເພິ່ນ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເພິ່ນໄດ້ອອກໄປ ແລະ ເລີ່ມສັ່ງສອນ ແລະ ທຳນາຍແກ່ຜູ້ຄົນຕາມວິນຍານ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເພິ່ນ.

ຄຳ ເວົ້າຂອງແອວມາ, ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງແອມມິວເລັກນຳອີກ, ຊຶ່ງໄດ້ປະກາດແກ່ຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອຳໂມນໄນຮາ. ແລະ

ພວກເພິ່ນຖືກຈັບເຂົ້າຄຸກນຳອີກ, ແລະ ຖືກບົດປ່ອຍໂດຍອຳນາດອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບພວກເພິ່ນ, ຕາມບັນທຶກຂອງແອວມາ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 9 ຈົນເຖິງບົດທີ 14.

ບົດທີ 9

ແອວມາສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນໄນຮາກັບໃຈ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເມດຕາຕໍ່ຊາວເລມັນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ—ຖ້າຫາກຊາວນີໄຟປະຖິ້ມຄວາມສະຫວ່າງ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍໂດຍຊາວເລມັນ—ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາໃນບໍ່ດົນ—ພຣະອົງຈະໄຖ່ຜູ້ທີ່ກັບໃຈ, ຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ມີສັດທາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ. ປະມານ 82 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າແອວມາໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບບັນຊາຈາກພຣະເຈົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຄວນພາແອມມິວເລັກອອກໄປສັ່ງສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້ອີກ ຫລື ຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງອຳໂມນໄນຮາ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມຕົ້ນສັ່ງສອນພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກໍຂັດແຍ້ງກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

2 ທ່ານແມ່ນໃຜ? ທ່ານຄິດບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະເຊື່ອປະຈັກພະຍານຂອງຄົນ ຜູ້ດຽວ, ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານຈະສັ່ງສອນພວກເຮົາວ່າແຜ່ນດິນໂລກຈະຜ່ານໄປ?

3 ບັດນີ້ ຄົນພວກນີ້ບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າທີ່ພວກເຂົາເວົ້າໄປນັ້ນເລີຍ; ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າ ແຜ່ນດິນໂລກຈະຜ່ານໄປ.

4 ແລະ ພວກເຂົາເວົ້າອີກວ່າ: ພວກເຮົາ

29 ກ ແອວ 9:12, 18. ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.	31 ກ 1 ນພ 1:20. ຂ ແອວ 14:17-29.	9 ກ ພບຍ 17:6.
--	------------------------------------	---------------

ຈະບໍ່ເຊື່ອຄຳເວົ້າຂອງທ່ານເຖິງແມ່ນທ່ານ
ຈະທຳນາຍວ່າ ເມືອງໃຫຍ່ຈະຖືກທຳລາຍ
ໄປໃນນີ້”ດຽວ.

5 ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະກະ
ທຳສິ່ງອັດສະຈັນເຊັ່ນນີ້ໄດ້, ເພາະວ່າພວກ
ເຂົາເປັນຄົນທີ່ມີໃຈແຂງກະດ້າງ ແລະ
ແຂງຄໍ.

6 ແລະ ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ: ພຣະເຈົ້າ
”ແມ່ນໃຜ, ເປັນຫຍັງເພິ່ນຈຶ່ງ ຂໍບໍ່ສົ່ງສິດ
ອຳນາດຂອງເພິ່ນມາໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ພວກ
ນີ້, ຊຶ່ງມີຫລາຍກວ່າຄົນຜູ້ດຽວເພື່ອປະກາດ
ຄວາມຈິງຂອງສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດ
ສະຈັນເຊັ່ນນີ້ແກ່ພວກເຂົາ?

7 ແລະ ພວກເຂົາຍືນຂຶ້ນເພື່ອຫວັງທີ່ຈະ
ຈັບຂ້າພະເຈົ້າ; ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈັບ
ບໍ່ໄດ້. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍືນຂຶ້ນຢ່າງອາດ
ຫານເພື່ອປະກາດແກ່ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຢ່າງກ້າ
ຫານແກ່ພວກເຂົາ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

8 ຈິ່ງເບິ່ງ, ໄອ້ ພວກເຈົ້າ”ລຸ້ນທີ່ຊົ່ວ ແລະ
ເສຍຄົນເອີຍ, ພວກເຈົ້າລືມປະເພນີຂອງ
ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ;
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງລືມ
ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

9 ພວກເຈົ້າຈື່ບໍ່ໄດ້ບໍ່ວ່າ ລີໂຮບັນພະບຸ
ລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກນຳພາອອກຈາກ
ເຢຣູຊາເລັມໂດຍ ”ພຣະຫັດ ຂອງພຣະ
ເຈົ້າ? ພວກເຈົ້າຈື່ບໍ່ໄດ້ບໍ່ວ່າ ຄົນພວກນັ້ນ
ຖືກນຳເອົາຜ່ານຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານມາ
ທັງໝົດໂດຍພຣະອົງ?

10 ພວກເຈົ້າຫລົງລືມກັນຢ່າງວ່ອງໄວ
ໄດ້ແນວໃດວ່າ ຕັ້ງຫລາຍເທື່ອທີ່ພຣະອົງ

ໄດ້ບົດປ່ອຍບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ
ໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ
ແລະ ປົກປັກຮັກສາພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກ
ການຖືກທຳລາຍຈາກກຳມີຂອງພິນ້ອງ
ຂອງພວກເຂົາ?

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນ
ຍ້ອນອຳນາດ ແລະ ຄວາມ ເມດຕາອັນ
ຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້ຂອງພຣະອົງ ແລະ ຄວາມ
ອົດກັ້ນຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ພວກເຮົາແລ້ວ,
ພວກເຮົາກໍຈະຖືກຕັດອອກຈາກຜືນແຜ່ນ
ດິນໂລກຢ່າງຫລີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ແຕ່ດິນແລ້ວ
ກ່ອນເຖິງໄລຍະນີ້, ແລະ ອາດຖືກສົ່ງໄປ
ສູ່ສະພາບແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ
ຈິບຫາຍອັນ”ບໍ່ມີບ່ອນຈົບ.

12 ຈິ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ
ພວກເຈົ້າວ່າ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ພວກ
ເຈົ້າກັບໃຈ; ແລະ ພວກເຈົ້າກໍຈະບໍ່ມີທາງ
ໃດທີ່ຈະໄດ້ຮັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາ
ເປັນມູນມໍລະດົກເລີຍ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່
ກັບໃຈ. ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ—ພຣະອົງ
ໄດ້ບັນຊາໃຫ້ພວກເຈົ້າກັບໃຈ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ
ພຣະອົງຈະ”ທຳລາຍພວກເຈົ້າໃຫ້ໝົດໄປ
ຈາກຜືນແຜ່ນດິນໂລກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະ
ອົງຈະສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມພວກເຈົ້າດ້ວຍ
ຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໃນ
ຄວາມຄຽດແຄ້ນ ທີ່ສຸດນັ້ນ ພຣະອົງຈະບໍ່
ຫັນໜີເລີຍ.

13 ຈິ່ງເບິ່ງ, ພວກເຈົ້າຈື່ຈຳພຣະຄຳທີ່
ພຣະອົງຮັບສັ່ງກັບລີໂຮບໄດ້ບໍ່ວ່າ: ”ຕາບໃດ
ທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ເຈົ້າຈະ
ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ? ແລະ ໄດ້ກ່າວໄວ້
ອີກວ່າ: ແລະ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັກສາ

<p>4 ກ ແອວ 16:9-10. 6 ກ ອພຍ 5:2; ມຊຢ 11:27; ມຊ 5:16.</p>	<p>ຂ ແອວ 10:12. 8 ກ ແອວ 10:17-25. 9 ກ 1 ນພ 2:1-7. 11 ກ ມຊຢ 16:11.</p>	<p>12 ກ ແອວ 8:16; 10:19, 23, 27. ຂ ແອວ 8:29. 13 ກ 2 ນພ 1:20; ມຊຢ 1:7; ແອວ 37:13.</p>
--	---	--

ບັນຍັດຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

14 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າຈື່ໄວ້ວ່າ ຕາບໃດທີ່ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກ "ຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ບັດນີ້ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນວ່າພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຄວາມຈິງແລ້ວໃນເລື່ອງນີ້, ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ, ນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຂອງການລ່ວງລະເມີດຄັ້ງທຳອິດຂອງພວກເຂົາໃນແຜ່ນດິນນີ້.

15 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສາ ພຣະອົງຈະ "ທົນກັບພວກເຂົາໄດ້ຫລາຍກວ່າທົນກັບພວກເຈົ້າ ຖ້າຫາກວ່າພວກເຈົ້າຍັງຄົງຢູ່ໃນບາບຂອງພວກເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນໃນຊີວິດນີ້ ພຣະອົງຈະທົນກັບພວກເຂົາໄດ້ຫລາຍກວ່າທົນກັບພວກເຈົ້າ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ກັບໃຈ.

16 ເພາະມີສັນຍາຢູ່ຫລາຍຂໍ້ທີ່ "ໃຫ້ໄວ້ກັບຊາວເລມັນ; ເປັນຍ້ອນ ສິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ໃນສະພາບຂອງ "ຄວາມໄງ່ຈ້າ; ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເມດຕາພວກເຂົາ ແລະ ຕໍ່ການເປັນຢູ່ຂອງພວກເຂົາໃຫ້ ຍາວນານອອກໄປໃນແຜ່ນດິນ.

17 ແລະ ໃນໄລຍະເວລາໜຶ່ງ ພວກເຂົາຈະຖືກ "ນຳມາໃຫ້ເຊື່ອຖືໃນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງໃຫ້ຮູ້ເຖິງຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງສິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກ

ເຂົາ; ແລະ ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຂອງພວກເຂົາຈະລອດ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເມດຕາທຸກຄົນທີ່ "ເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

18 ແຕ່ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ວັນເວລາຂອງພວກເຈົ້າກໍຈະບໍ່ຍືນນານໃນແຜ່ນດິນນີ້, ເພາະ "ຊາວເລມັນຈະຖືກສົ່ງມາຫາພວກເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ກັບໃຈ ພວກເຂົາຈະມາໃນເວລາທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ ແລະ ຈະມາຢູ່ຢາມພວກເຈົ້າດ້ວຍຄວາມພິນາດ ສິ້ນແລະ ມັນຈະເປັນໄປຕາມ "ພຣະພິໂລດອັນຮຸນແຮງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

19 ເພາະພຣະອົງຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຈົ້າ, ເພື່ອທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ. ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ພຣະອົງຈະຍອມໃຫ້ຊາວເລມັນ "ທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງທັງໝົດທີ່ມີຊື່ວ່າຊາວນີໂຟເສຍດີກວ່າ, ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້ວ່າພວກເຂົາຈະ "ຕົກຢູ່ໃນບາບ ແລະ ໃນການລ່ວງລະເມີດ, ເຖິງແມ່ນພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຮູ້ຫລາຍຢ່າງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາແລ້ວ;

20 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລັງຈາກທີ່ເປັນຜູ້ຄົນທີ່ໂປດປານທີ່ສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລັງຈາກທີ່ເປັນຜູ້ຄົນທີ່ໂປດປານທີ່ສຸດກວ່າທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ຫລື ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ;

14 ກ 2 ນຟ 5:20-24; ແອວ 38:1.	ຄ ມຊຢ 3:11. ງ ຮລມ 15:10-12.	ຂ ແອວ 16:9. ຄ ແອວ 8:29.
15 ກ ມຫ 11:22, 24.	17 ກ ອນ 1:13.	19 ກ 1 ນຟ 12:15, 19-20;
16 ກ ແອວ 17:15. ຂ ມຊຢ 10:12 (ເບິ່ງ ຂໍ້ທີ 11-17).	ຂ ແອວ 38:5; ຄພ 3:8. 18 ກ ແອວ 16:2-3.	ແອວ 45:10-14. ຂ ແອວ 24:30.

ຫລັງຈາກທີ່ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້ໃຫ້ເປັນ ທີ່ປະກົດແຈ້ງແກ່ພວກເຂົາແລ້ວຕາມຄວາມປາດຖະໜາ ແລະ ສັດທາຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄຳອະທິຖານກຸ່ວກັບເລື່ອງທີ່ເປັນມາ ແລະ ທີ່ເປັນຢູ່ ແລະ ທີ່ຈະມາເຖິງ.

21 ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງມຢາມໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ; ໂດຍທີ່ໄດ້ສົນທະນາກັບເຫລົ່າທູດ, ແລະ ໂດຍທີ່ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສັ່ງນຳອີກ; ແລະ ໂດຍທີ່ມີວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ແລະ ວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ, ແລະ ມີຂອງປະທານຫລາຍຢ່າງນຳອີກ, ຂອງປະທານແຫ່ງການເວົ້າພາສາ, ແລະ ຂອງປະທານແຫ່ງການສັ່ງສອນ, ແລະ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ຂອງປະທານແຫ່ງ ການແປ;

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ຮັບການ ກຳນົດປ່ອຍ ໂດຍພຣະເຈົ້າໃຫ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ໂດຍໄດ້ຮັບການໂຜດໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມອິດຢາກ, ແລະ ໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ໃຫ້ພົ້ນຈາກພະຍາດຕ່າງໆ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນການສູ້ຮົບເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍ; ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ຖືກນຳພາອອກມາຈາກ ຄວາມເປັນທາດຫລາຍຕໍ່ຫລາຍເທື່ອ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບການດູແລ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຈົນກະທັ້ງດຽວນີ້; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນຈົນວ່າຮັ່ງມີເປັນດີໃນສິ່ງຂອງຫລາຍຢ່າງ—

23 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ

ກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນພວກນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບພອນມາຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງລ່ວງລະເມີດ, ແລະ ເຮັດສິ່ງກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ພວກເຂົາມີຢູ່ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍກ່າວກັບພວກເຈົ້າຖ້າຫາກເປັນໄປແບບນີ້, ພວກເຂົາຈະຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດ, ແລະ ພຣະອົງຈະ ທົນກັບຊາວເລມັນໄດ້ຫລາຍກວ່າທົນກັບພວກເຂົາ.

24 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ສັນຍາອອກໃຫ້ຊາວເລມັນ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຕໍ່ໃຫ້ພວກເຈົ້າ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າລ່ວງລະເມີດ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສັນຍາໄວ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງບໍ່ ແລະ ກຳນົດໄວ້ຢ່າງແນ່ນອນ ບໍ່ວ່າຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຈະກະບົດຕໍ່ພຣະອົງແລ້ວ ພວກເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍໃຫ້ໝົດໄປຈາກຜືນແຜ່ນດິນໂລກ?

25 ແລະ ບັດນີ້ດ້ວຍເຫດນີ້, ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສົ່ງທູດຂອງພຣະອົງລົງມາຢັ້ງມຢາມຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຫລາຍຄົນ, ປະກາດແກ່ພວກເຂົາວ່າພວກເຂົາຈະຕ້ອງອອກໄປປ່າວເຕືອນຢ່າງສຸດກຳລັງຕໍ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ໂດຍກ່າວວ່າ: ພວກເຈົ້າຈົ່ງ ກັບໃຈເຖິດ, ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ;

26 ແລະ ຍັງອີກ ບໍ່ເທົ່າໃດມື້ຈາກນີ້ນີ້ໄປ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ; ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງຈະເປັນລັດສະໝີພາບຂອງ ພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກ

20 ກ ຄມພ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.	ຂ ມຊຢ 27:16. 23 ກ ມທ 11:22-24.	ຮລມ 5:32. 26 ກ ແອວ 7:7.
21 ກ ອມນ 1:20; ມຊຢ 8:13-19; 28:11-17.	24 ກ 2 ນຟ 30:4-6; ຄພ 3:20.	ຂ ຄມພ ອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ.
22 ກ 2 ນຟ 1:4.	25 ກ ແອວ 7:9;	

ພຣະບິດາ, ເຕັມປຽມໄປດ້ວຍ ິພຣະຄຸນ, ຄວາມທ່ຽງທຳ, ແລະ ຄວາມຈິງ, ເຕັມປຽມໄປດ້ວຍຄວາມອົດທົນ, ິຄວາມເມດຕາ, ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນ, ິໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຫາຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ທີ່ຈະຕອບຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາ.

27 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຈະສະເດັດມາເພື່ອ ິໄຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ ິບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ຜ່ານສັດທາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

28 ສະນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖິດ, ເພາະວ່າເວລາໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວທີ່ມະນຸດທັງປວງຈະເກັບກຸ່ມລາງວັນຂອງ ິຜົນງານຂອງຕົນເອງຕາມສິ່ງທີ່ພວກເຂົາກະທຳມາ—ຖ້າຫາກພວກເຂົາຊອບທຳ ພວກເຂົາກໍຈະ ິເກັບກຸ່ມຄວາມລອດຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ, ອັນເປັນໄປຕາມອຳນາດ ແລະ ການປົດປ່ອຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາຊົ່ວ, ພວກເຂົາກໍຈະເກັບກຸ່ມ ິຄວາມອັບປະໂຫຍດຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ, ອັນເປັນໄປຕາມອຳນາດ ແລະ ການຈັບກຸມຂອງມານ.

29 ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ິນີ້ຄືສຽງຂອງທູດ, ປາວເຕືອນຕໍ່ຜູ້ຄົນ.

30 ແລະ ບັດນີ້, ິພີ້ນ້ອງ ິທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າເປັນພີ້ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຈົ້າຄວນເປັນທີ່ຮັກຫອມ, ແລະ ພວກເຈົ້າຄວນນຳເອົາວຽກງານອັນເໝາະສົມເພື່ອການກັບໃຈອອກມາ, ເຫັນວ່າ ິຈະຂອງພວກເຈົ້າຖືກ

ເຮັດໃຫ້ແຂງກະດ້າງທີ່ສຸດຕໍ່ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຫັນວ່າພວກເຈົ້າເປັນຄົນ ິຫລົງທາງ ແລະ ຕົກໄປ.

31 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຂ້າພະເຈົ້າແອວມາກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ິຈົ່ງເບິ່ງ, ິປະຊາຊົນກໍຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ ິພວກເຂົາເປັນຄົນທີ່ມີໃຈແຂງກະດ້າງ ແລະ ິແຂງຄໍ.

32 ແລະ ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກເຂົາອີກວ່າ ິພວກເຂົາເປັນຄົນຫລົງທາງ ແລະ ຕົກໄປ ິພວກເຂົາຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ິພະຍາຍາມທີ່ຈະຈັບເອົາຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າຄຸກ.

33 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ິພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຂົາຈັບຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າຄຸກໃນເວລານັ້ນ.

34 ແລະ ເຫດ ິການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ິແອມມິວເລັກໄດ້ອອກໄປຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ແລະ ິເລີ່ມສັ່ງສອນພວກເຂົາອີກ. ແລະ ບັດນີ້ ິຄຳເວົ້າຂອງແອມມິວເລັກບໍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ທັງໝົດ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ິພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄຳເວົ້າຂອງລາວໄດ້ມີຂຽນໄວ້ຢູ່ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້.

ບົດທີ 10

ລິໄຮເປັນເຊື້ອສາຍຂອງມານາເຊ—ແອມມິວເລັກທວນຄືນຄຳສັ່ງຂອງທູດທີ່ສັ່ງໃຫ້ລາວເບິ່ງແຍງແອວມາ—ຄຳອະທິຖານຂອງຄົນຊອບທຳເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ຄົນໄດ້ຮັບ

<p>26 ຄ ຄມພ ພຣະຄຸນ. ງ ຄມພ ເມດຕາ, ິມິເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ. ຈ ພບຍ 26:7. 27 ກ ຄມພ ໄຕ່, ິການໄຕ່, ິຖືກໄຕ່.</p>	<p>ຂ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ິໃຫ້ບັບຕິສະມາ. 28 ກ ຄພ 1:10; 6:33. ຂ ພສສ 7:16. ຄ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.</p>	<p>30 ກ 1 ຍຮ 4:11. ຂ ແອວ 12:22. 31 ກ 2 ນພ 25:28; ມຊຢ 3:14. 34 ກ ແອວ 10.</p>
--	---	---

ການໄວ້ຊີວິດ—ທະນາຍຄວາມ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນທີ່ບໍ່ ຊອບທຳວາງຮາກຖານແຫ່ງການທຳລາຍຕໍ່ຜູ້ຄົນ. ປະມານ 82 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດ ນີ້ ນີ້ ແມ່ນ "ຄຳ ເວົ້າ ຊຶ່ງ ະແອມ ມິວເລັກໄດ້ສັ່ງສອນຜູ້ຄົນຜູ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ອຳໂມນໄນຮາ, ມີຄວາມວ່າ:

2 ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຄື ແອມ ມິວເລັກ; ຂ້າພະ ເຈົ້າ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ກິດ ໂດນາ, ຜູ້ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ອິດ ຊະ ມາ ເອນ, ຜູ້ ຊຶ່ງ ເປັນ ຜູ້ ສືບ ເຊື້ອ ສາຍ ຂອງ ອະ ມິນາ ໄດ; ແລະ ອະ ມິນາ ໄດ ຜູ້ ດຽວ ກັນ ທີ່ ເປັນ ຜູ້ ແປ ຄວາມ ໝາຍ ຂອງ ຂໍ້ ຄວາມ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ກຳ ແພງ ພຣະ ວິ ທານ, ຊຶ່ງ ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້ ໂດຍ ນິ້ວ ພຣະ ທັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.

3 ແລະ ອະ ມິນາ ໄດ ເປັນ ຜູ້ ສືບ ເຊື້ອ ສາຍ ຂອງ ມີ ໄຟ, ຜູ້ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລີ ໄຮ, ຜູ້ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ເຢຣູ ຊາ ເລັມ, ຊຶ່ງ ເປັນ ຜູ້ ສືບ ເຊື້ອ ສາຍ ຂອງ "ມານາ ເຊ ຜູ້ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ະໂຍ ເຊັບ, ຜູ້ ຖືກ "ຂາຍ ໄປ ຫາ ເອຢິບ ດ້ວຍ ມື ຂອງ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ລາວ.

4 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະ ເຈົ້າ ເອງ ເປັນ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ນັບ ຖື ພໍ່ ສົມ ຄວນ ໃນ ບັນ ດາ ຄົນ ທັງ ຫລາຍ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ຂ້າພະ ເຈົ້າ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະ ເຈົ້າ ມີ ພີ່ນ້ອງ ແລະ "ໝູ່ ເພື່ອນ ຫລາຍ ຄົນ, ແລະ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ມີ ສິ່ງ ຂອງ ອັນ ມີ ຄ່າ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ດ້ວຍ ການ ຫັດ ຖະ ກຳ ຂອງ ຂ້າພະ ເຈົ້າ.

5 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ່ ຕາມ, ຫລັງ ຈາກ ທັງ ໝົດ ນີ້, ຂ້າພະ ເຈົ້າ ກໍ່ ບໍ່ ເຄີຍ ຮູ້ ຈັກ ຫຍັງ ຫລາຍ ກ່ຽວ ກັບ ທາງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ

"ຄວາມ ລຶກ ລັບ ແລະ ອຳນາດ ອັນ ໜ້າ ອັດ ສະ ຈັນ ຂອງ ພຣະ ອົງ. ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ວ່າ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ເຄີຍ ຮູ້ ກ່ຽວ ກັບ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ຫລາຍ; ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຜິດ, ເພາະ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຄວາມ ລຶກ ລັບ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລະ ອຳນາດ ອັນ ໜ້າ ອັດ ສະ ຈັນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ມາ ຫລາຍ ແລ້ວ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ເປັນ ການ ຮັກ ສາ ຊີ ວິ ດ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້.

6 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ່ ຕາມ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ໃຈ ແຂງ ກະ ດ້າງ, ເພາະ ວ່າ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຖືກ "ຮຽກ ຮ້ອງ ຫລາຍ ເທື່ອ ແລ້ວ ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ຍອມ ະພັງ; ສະ ນັ້ນ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຮູ້ ກ່ຽວ ກັບ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້, ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ່ ຕາມ, ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຍັງ ບໍ່ ຍອມ ຮັບ ຮູ້; ສະ ນັ້ນ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ກະ ບົດ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ໃຈ ຂອງ ຂ້າພະ ເຈົ້າ, ຈົນ ເຖິງ ວັນ ທີ່ ສິ່ ຂອງ ເດືອນ ທີ່ ເຈັດ ນີ້, ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ປີ ທີ່ ສືບ ແຫ່ງ ການ ປົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດ ສິນ.

7 ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ກຳ ລັງ ເດີນ ທາງ ໄປ ຢ້ຽມ ຢາມ ຍາດ ພີ່ນ້ອງ ທີ່ ຢູ່ ໃກ້ ຄຽງ ຜູ້ ໜຶ່ງ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ "ທູດ ອົງ ໜຶ່ງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ປະ ກົດ ຕໍ່ ໜ້າ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ແລະ ກ່າວ ວ່າ: ແອມ ມິວ ເລັກ, ຈົ່ງ ກັບ ຄືນ ໄປ ເຮືອນ ຂອງ ເຈົ້າ ເພາະ ວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ບົວ ລະ ບັດ ສາດ ສະ ດາ ຜູ້ ໜຶ່ງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຄື ສາດ ສະ ດາ ທີ່ ບໍ່ ລິ ສຸດ ຜູ້ ຖືກ ເລືອກ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ; ເພາະ ເພິ່ນ ໄດ້ ະຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ ມາ ຫລາຍ ມື້ ແລ້ວ; ເພາະ ບາບ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ອຶດ ຫິວ, ແລະ ຈົ່ງ ໃຫ້ ເຈົ້າ ະຮັບ ເອົາ ເພິ່ນ ເຂົ້າ ໄປ

10 1 ກ ແອວ 9:34.
ຂ ແອວ 8:21-29.
3 ກ ປຖກ 41:51;
1 ຂຄ 9:3.
ຂ ຄມພ ໂຍເຊັບ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຢາໂຄບ.

ຄ ປຖກ 37:29-36.
4 ກ ແອວ 15:16.
5 ກ ຄມພ ຄວາມ ລຶກ ລັບ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
6 ກ ແອວ 5:37.
ຂ ຄພ 39:9.

7 ກ ແອວ 8:20.
ຂ ແອວ 5:46; 6:6.
ຄມພ ຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ, ການ ຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ.
ຄ ກຈກ 10:30-35.

ໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ ແລະ ບົວລະບັດເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນຈະໃຫ້ພອນແກ່ເຈົ້າ ແລະ ເຮືອນ ຊານ ຂອງເຈົ້າ; ແລະ ພອນຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຈະສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ ແລະ ເຮືອນ ຊານຂອງເຈົ້າ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າ ໄດ້ເຮັດຕາມຄໍາເວົ້າຂອງທູດອົງ ນັ້ນ, ແລ້ວໄດ້ກັບຄືນໄປເຮືອນຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ. ແລະ ຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງເດີນ ທາງກັບໄປນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບກັບ "ຄົນ ຜູ້ທີ່ທູດໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງ ຮັບເອົາເພິ່ນເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ— ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ເປັນຄົນຜູ້ດຽວກັນນີ້ທີ່ເວົ້າ ກັບພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ.

9 ແລະ ທູດກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ເພິ່ນ ເປັນຄົນ "ບໍລິສຸດ; ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈົ່ງ ຮູ້ວ່າເພິ່ນເປັນຄົນບໍລິສຸດ ເພາະທູດຂອງ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້.

10 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໃຫ້ຖ້ອຍຄໍາໄປນັ້ນເປັນຄວາມ ຈິງ; ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ພຣະອົງຈະສົ່ງ "ທູດຂອງ ພຣະອົງລົງມາ ເພື່ອສະແດງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ໃຫ້ປະຈັກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ສິ່ງນີ້ພຣະ ອົງໄດ້ກະທຳໃນຂະນະທີ່ແອວມາຜູ້ນີ້ ຢູ່ທີ່ ເຮືອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

11 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ແອວມາໄດ້ "ໃຫ້ພອນ ແກ່ເຮືອນຊານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ຂ້າພະເຈົ້ານຳອີກ, ແລະ ຜູ້ຍິງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ລູກຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ, ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ

ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນກະທັ້ງແມ່ນແຕ່ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າທັງໝົດ ເພິ່ນກໍໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ພວກ ເຂົາ, ແລະ ພອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະ ຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາຕາມຄໍາເວົ້າທີ່ເພິ່ນໄດ້ ເວົ້າໄວ້.

12 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອແອມມິວເລັກເວົ້າ ຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ ຜູ້ຄົນເລີ່ມແປກໃຈໂດຍທີ່ ເຫັນວ່າມີພະຍານ "ຫລາຍກວ່າໜຶ່ງຄົນທີ່ ໃຫ້ຂໍ້ຄວາມກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ພວກເຂົາຖືກ ກ່າວຫາ, ແລະ ກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ຈະມາເຖິງ ນຳອີກ, ອັນເປັນໄປຕາມວິນຍານແຫ່ງການ ທຳນາຍຊຶ່ງມີຢູ່ກັບພວກເພິ່ນ.

13 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງມີບາງຄົນໃນ ບັນດາພວກນັ້ນທີ່ຄິດຈະຖາມພວກເພິ່ນ, ຄື ໂດຍ "ເລ່ຫລ່ຽມຂອງພວກເຂົາເພື່ອ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຈັບຜິດໃນຄໍາຂອງພວກ ເພິ່ນ, ເພື່ອຈະໄດ້ມີພະຍານປັກປ່າພວກ ເພິ່ນ, ເພື່ອຈະໄດ້ສົ່ງພວກເພິ່ນໄປໃຫ້ຜູ້ຕັດ ສິນຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະໄດ້ ຖືກຕັດສິນຕາມກົດໝາຍ, ແລະ ເພື່ອພວກ ເພິ່ນຈະໄດ້ຖືກຂ້າ ຫລື ຖືກເອົາເຂົ້າຄູກ, ຕາມຄວາມຜິດຊົງພວກເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ ເຫັນ ຫລື ເປັນພະຍານປັກປ່າພວກເພິ່ນ ໄດ້.

14 ບັດນີ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ພະຍາຍາມທຳ ລາຍ ແອວມາກັບແອມມິວເລັກເປັນພວກ "ທະນາຍຄວາມທີ່ຖືກຈ້າງ ຫລື ຖືກກຳນົດ ໂດຍຜູ້ຄົນທີ່ດຳເນີນກົດໝາຍໃນເວລາທີ່ ພວກເຂົາມີການພິຈາລະນາຄະດີ, ຫລື ໃນ ການພິຈາລະນາຄວາມຜິດຂອງຜູ້ຄົນຕໍ່ໜ້າ ຜູ້ຕັດສິນ.

<p>8 ກ ແອວ 8:19-21. 9 ກ ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ. 10 ກ ແອວ 11:30-31.</p>	<p>ຂ ແອວ 8:27. 11 ກ ແອວ 8:22. 12 ກ ແອວ 9:6. 13 ກ ແອວ 11:21.</p>	<p>14 ກ ແອວ 10:24; 11:20-21; 14:18.</p>
---	--	--

15 ບັດ ນີ້ພວກທະນາຍ ຄວາມ ເຫລົ່າ ນີ້ ເປັນຜູ້ຮູ້ວິທີ ແລະ ເລ່ຫລ່ຽມທັງຫລາຍຂອງ ຜູ້ຄົນ; ແລະ ນີ້ກໍເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຊຳນານ ໃນອາຊີບຂອງຕົນໄດ້.

16 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາເລີ່ມ ຖາມ ແອມ ມິວເລັກ, ໂດຍ ການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນພວກເຂົາຈະໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ລາວປ່ຽນແປງຄຳເວົ້າຂອງລາວ, ຫລື ໃຫ້ແອມມິວເລັກມີຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈໃນສິ່ງທີ່ ລາວຈະເວົ້າ.

17 ແລະ ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າ ແອມ ມິວເລັກຮູ້ຈັກເຖິງແຜນການຂອງພວກເຂົາ ແລ້ວ. ແຕ່ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນ ຂະນະທີ່ພວກເຂົາເລີ່ມສອບຖາມລາວນັ້ນ, ລາວໄດ້ "ຮູ້ຈັກຄວາມນຶກຄິດຂອງພວກ ເຂົາແລ້ວ, ແລະ ລາວໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາ ວ່າ: ໂອ້ ພວກເຈົ້າ ະລຸ້ນທີ່ຊົ່ວ ແລະ ເສຍ ຄົນເອີຍ, ພວກທະນາຍຄວາມທີ່ໜ້າຊື່ໃຈ ຄິດ, ເພາະພວກເຈົ້າກຳລັງວາງຮາກຖານ ຂອງມານ; ເພາະພວກເຈົ້າກຳລັງວາງ "ກັບ ດັກ ແລະ ບັວງ ເພື່ອຈະຈັບເອົາຄົນບໍລິສຸດ ຂອງພຣະເຈົ້າ.

18 ພວກ ເຈົ້າ ກຳ ລັງ ວາງ ແຜນ "ບິດ ເບືອນເສັ້ນທາງຂອງຄົນຊອບທຳ, ແລະ ເພື່ອນຳເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າລົງ ມາເທິງຫົວຂອງພວກເຈົ້າ, ຈົນວ່າຜູ້ຄົນ ພວກນີ້ໄດ້ຮັບຄວາມພິນາດ.

19 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂມໄຊຢາຜູ້ເປັນກະສັດ ຄົນສຸດທ້າຍຂອງພວກເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້ດີ ແລ້ວຕອນເພິ່ນກຳລັງຈະມອບລາຊາອາ ນາຈັກ, ໂດຍທີ່ບໍ່ມີໃຜຈະຮັບເລີຍ, ອັນເປັນ

ເຫດໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄດ້ຮັບການປົກຄອງ ໂດຍສູງຂອງຕົນເອງ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ເວົ້າໄວ້ດີແລ້ວວ່າ ຖ້າຫາກເວລາມາ ເຖິງ ເມື່ອສູງຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ຈະ "ເລືອກ ເອົາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ນັ້ນຄືຖ້າຫາກເວລາຈະ ມາເຖິງເມື່ອຜູ້ຄົນພວກນີ້ຈະຕົກໄປສູ່ການ ລ່ວງລະເມີດ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະສຸກເພື່ອ ຄວາມພິນາດ.

20 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກ ເຈົ້າວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພິພາກສາເລື່ອງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍຂອງພວກ ເຈົ້າດີແລ້ວ; ພຣະອົງຮຽກຮ້ອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ ໂດຍສູງ ຂອງ "ທູດຂອງພຣະອົງດີແລ້ວວ່າ: ເຈົ້າຈິງ ກັບໃຈ, ກັບໃຈເຖິດ, ເພາະວ່າອານາຈັກ ແຫ່ງສະຫວັນໄກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ.

21 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະ ອົງຮຽກຮ້ອງດີ ແລ້ວ ໂດຍສູງຂອງທູດຂອງພຣະອົງວ່າ: "ເຮົາຈະລົງມາໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ພ້ອມດ້ວຍຄວາມທ່ຽງທຳ ແລະ ຄວາມຍຸດ ຕິທຳໃນພຣະຫັດຂອງເຮົາ.

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນຍ້ອນ "ຄຳ ອະທິຖານຂອງຄົນທີ່ຊອບທຳຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນ ດິນນີ້ແລ້ວ, ວ່າແມ່ນແຕ່ຂະນະນີ້ພວກເຈົ້າ ກໍຈະຖືກຢັ້ງຢາມດ້ວຍຄວາມພິນາດໝົດ; ບໍ່ແມ່ນແຕ່ຈະເປັນດ້ວຍ ະນ້ຳຖ້ວມດັ່ງທີ່ ເປັນມາແລ້ວກັບຜູ້ຄົນ ໃນວັນເວລາຂອງ ໂນອາ, ແຕ່ຈະເປັນດ້ວຍຄວາມອິດຢາກ, ແລະ ດ້ວຍພະຍາດ ໂລຄາ, ແລະ ດ້ວຍ ດາບ.

23 ແຕ່ເປັນຍ້ອນ "ຄຳອະທິຖານຂອງຄົນ

<p>17 ກ ແອວ 12:3; 18:20, 32; ຄພ 6:16. ຂ ມທ 3:7; ແອວ 9:8. ຄ ຄພ 10:21–27. 18 ກ ກກ 13:10. 19 ກ ມຊຍ 29:27;</p>	<p>ແອວ 2:3–7; ຮລມ 5:2. 20 ກ ແອວ 8:14–16; 13:22. 21 ກ ມຊຍ 13:34. 22 ກ ຢກບ 5:16; ມຊຍ 27:14–16.</p>	<p>ຂ ປຖກ 8:21; 3 ນພ 22:8–10. ຄມພ ນ້ຳຖ້ວມໃນວັນ ເວລາຂອງໂນອາ. 23 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.</p>
--	--	--

ຊອບທຳທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດ; ສະນັ້ນຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ຄົນທີ່ຊອບທຳອອກໄປຈາກບັນດາພວກເຈົ້າແລ້ວເມື່ອນັ້ນພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ທ້າມພຣະທັດຂອງພຣະອົງ; ແຕ່ໃນຄວາມຄຽດແຄ້ນອັນຮ້າຍແຮງຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະສະເດັດມາລົງໂທດພວກເຈົ້າ; ເມື່ອນັ້ນພວກເຈົ້າຈະຖືກລົງໂທດດ້ວຍຄວາມອິດຢາກ, ດ້ວຍພະຍາດໂລຄາ, ແລະ ດ້ວຍດາບ; ແລະ ະເວລານັ້ນຈະມາຮອດໃນບໍ່ຊ້ານີ້ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ກັບໃຈ.

24 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ແອມມິວເລັກຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາຮ້ອງອອກມາ, ມີຄວາມວ່າ: ຊາຍຄົນນີ້ພົ້ນປະໝາດກົດອັນທຸ່ງທຳຂອງພວກເຮົາ ແລະ ທະນາຍຄວາມຜູ້ສະຫລາດຂອງພວກເຮົາ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້.

25 ແຕ່ ແອມມິວເລັກໄດ້ເດ່ມືອອກໄປ ແລະ ຮ້ອງດ້ວຍສຸດກຳລັງຕໍ່ພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ: ໂອ້ ພວກເຈົ້າລຸ້ນທີ່ຊົ່ວ ແລະ ເສຍຄົນເອີຍ, ເປັນດ້ວຍເຫດໃດຊາຕານຈຶ່ງມີອຳນາດເໜືອໃຈຂອງພວກເຈົ້າ? ເປັນດ້ວຍເຫດໃດພວກເຈົ້າຈຶ່ງຍອມຕົວໃຫ້ມັນຈົນວ່າມັນມີອຳນາດເໜືອກວ່າພວກເຈົ້າ, ຈົນເຮັດໃຫ້ຕາຂອງພວກເຈົ້າ ບອດ, ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າຂຶ້ນເວົ້າໄປຕາມຄວາມຈິງແທ້ໆ?

26 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳທີ່ຕໍ່ຕ້ານກັບກົດໝາຍຂອງພວກເຈົ້າບໍ່? ພວກເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈ; ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ຕ້ານກົດໝາຍຂອງພວກເຈົ້າ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດຢ່າງນັ້ນ, ຂ້າ

ພະເຈົ້າເວົ້າສະໜັບສະໜູນກົດໝາຍຂອງພວກເຈົ້າ, ເພື່ອກ່າວໂທດພວກເຈົ້າ.

27 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ຮາກຖານຂອງຄວາມພິນາດຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ກຳລັງຈະຖືກວາງໄວ້ ໂດຍຄວາມບໍ່ຊອບທຳຂອງ ພວກທະນາຍຄວາມ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນຂອງພວກເຈົ້າ.

28 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອແອມມິວເລັກເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ ຜູ້ຄົນໄດ້ຮ້ອງຕໍ່ຕ້ານລາວ, ມີຄວາມວ່າ: ບັດນີ້ພວກເຮົາຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ຊາຍຄົນນີ້ເປັນລູກຂອງມານ ເພາະວ່າລາວ ະເວົ້າຕົວະພວກເຮົາ; ເພາະວ່າລາວໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຕ້ານກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາ. ແລະ ບັດນີ້ລາວກ່າວວ່າ ລາວບໍ່ໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຕ້ານ.

29 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ລາວພົ້ນປະໝາດພວກທະນາຍຄວາມ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນຂອງພວກເຮົາ.

30 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກທະນາຍຄວາມໄດ້ເກັບໃສ່ໃຈຂອງພວກເຂົາໄວ້ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຈົດຈຳສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ເພື່ອຟ້ອງລາວ.

31 ແລະ ມີຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ຄົນນັ້ນຜູ້ມີຊື່ວ່າ ຊີເອສຣອມ. ບັດນີ້ລາວເປັນຄົນທີ່ໄດ້ ະກ່າວໂທດແອມມິວເລັກ ແລະ ແອວມາຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນ, ເພາະລາວເປັນຜູ້ມີຄວາມຊຳນານທີ່ສຸດຜູ້ໜຶ່ງ ໂດຍທີ່ມີທຸລະກິດຫລາຍຢ່າງໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

32 ບັດນີ້ ຈຸດປະສົງຂອງພວກທະນາຍຄວາມເຫລົ່ານີ້ຄື ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ.

23 ຂ ແອວ 34:32-35. 25 ກ 2 ກສທ 4:4;	ແອວ 14:6. 27 ກ ລກ 11:45-52.	28 ກ ແອວ 14:2. 31 ກ ແອວ 11:20-36.
---------------------------------------	--------------------------------	--------------------------------------

ບົດທີ 11

ເງິນຫລຽນ ແລະ ການວັດແທກຂອງຊາວນິໄຟຖືກກຳນົດຂຶ້ນ—ແອມ ມິວ ເລັກ ໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບຊີເອສຣອມ—ພຣະຄຣິດຈະບໍ່ຊ່ວຍຄົນໃຫ້ລອດໃນບາບຂອງເຂົາ—ມີພຽງແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອານາຈັກສະຫວັນເປັນມູນມໍລະດົກເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະລອດ—ມະນຸດທຸກຄົນຈະລຸກຂຶ້ນໃນຄວາມອະມະຕະ—ຈະບໍ່ມີຄວາມຕາຍຫລັງຈາກການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ປະມານ 82 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ມີຢູ່ໃນກົດໝາຍຂອງໂມໄຊຢາວ່າ ທຸກຄົນທີ່ເປັນຜູ້ຕັດສິນກົດໝາຍ ຫລື ຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ຕັດສິນຈະໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງຕາມເວລາທີ່ຜູ້ນັ້ນໃຊ້ຕັດສິນຄົນທີ່ຖືກນຳມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າເພື່ອຮັບການຕັດສິນ.

2 ບັດນີ້ຖ້າຫາກຜູ້ໃດເປັນໜີ້ຜູ້ອື່ນ ແລະ ລາວບໍ່ຍອມຈ່າຍເງິນທີ່ເປັນໜີ້ນັ້ນ, ເມື່ອເຈົ້າໜີ້ຟ້ອງຕໍ່ຜູ້ຕັດສິນ; ແລະ ຜູ້ຕັດສິນຍ່ອມປະຕິບັດໄປຕາມສິດອຳນາດ, ແລະ ສົ່ງເຈົ້າໜ້າທີ່ອອກໄປເອົາຕົວຜູ້ນັ້ນມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເພິ່ນ; ແລະ ຜູ້ຕັດສິນຈະຕັດສິນຄົນນັ້ນຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຕາມຫລັກຖານພະຍານທີ່ນຳມາຟ້ອງຜູ້ນັ້ນ, ແລະ ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມຖືກບັງຄັບໃຫ້ຈ່າຍສິ່ງທີ່ເປັນໜີ້ຕາມນັ້ນ, ຫລື ຖືກຍົດຊັບສິນທັງໝົດ, ຫລື ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກບັນດາຜູ້ຄົນເໝືອນດັ່ງຄົນຂະໂມຍ ແລະ ໂຈນ.

3 ແລະ ຜູ້ຕັດສິນຈະໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງຂອງຕົນຕາມເວລາ ແລະ ວຽກງານຂອງຕົນ—ຊຶ່ງເປັນຄ່າໜຶ່ງຊີໂນສຳລັບມື້ໜຶ່ງ, ຫລື ເປັນເງິນໜຶ່ງຊີໂນ, ຊຶ່ງເທົ່າກັບຄ່າໜຶ່ງຊີໂນ; ແລະ ນີ້ເປັນໄປຕາມກົດທີ່ມີໃຫ້ໄວ້.

4 ບັດນີ້ ນີ້ເປັນຊື່ຄຳ ແລະ ເງິນຊື້ນຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາຕາມຄຸນຄ່າຂອງມັນ. ແລະ ຊື່ເຫລົ່ານີ້ແມ່ນຊາວນິໄຟໃຫ້ໄວ້, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຄິດຄ່າຕາມວິທີຂອງຊາວຢິວທີ່ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ ທັງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ວັດແທກຕາມວິທີຂອງຊາວຢິວ; ແຕ່ພວກເຂົາປຽນວິທີຄິດຄ່າ ແລະ ວັດແທກຂອງພວກເຂົາ, ຕາມຄວາມນຶກຄິດ ແລະ ສະພາບຂອງຜູ້ຄົນໃນທຸກລຸ້ນຄົນ, ຈົນເຖິງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ແລະ ສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້ໄດ້ຖືກ "ສະຖາປະນາຂຶ້ນໂດຍກະສັດໂມໄຊຢາ.

5 ບັດນີ້ວິທີຄິດຄ່າເປັນດັ່ງນີ້—ຄຳໜຶ່ງຊີໂນ, ຄຳໜຶ່ງຊີອັນ, ຄຳໜຶ່ງຊຳ, ແລະ ຄຳໜຶ່ງລິມນາ.

6 ເງິນໜຶ່ງຊີນຳ, ເງິນໜຶ່ງອາມນໍ, ເງິນໜຶ່ງເອຊະຣອມ, ແລະ ເງິນໜຶ່ງອອນໄທ.

7 ເງິນໜຶ່ງ ຊີ ນຳເທົ່າກັບຄ່າໜຶ່ງຊີໂນ, ແລະ ທັງມີຄ່າເທົ່າກັບເຂົ້າບາເລໜຶ່ງສ່ວນ, ແລະ ມີຄ່າເທົ່າກັບເມັດພືດທຸກຊະນິດໜຶ່ງສ່ວນຄືກັນ.

8 ບັດນີ້ຄຳໜຶ່ງຊີອັນ ມີຄ່າເທົ່າກັບຄຳຊີໂນສອງເທົ່າ.

9 ແລະ ຄຳໜຶ່ງຊຳ ມີຄ່າເທົ່າກັບຄຳຊີອັນສອງເທົ່າ.

10 ແລະ ຄຳໜຶ່ງລິມນາ ມີຄ່າເທົ່າກັບຄຳທັງໝົດນັ້ນ.

11 ແລະ ເງິນໜຶ່ງອາມນໍ ມີຄ່າເທົ່າກັບເງິນຊີນຳສອງເທົ່າ.

12 ແລະ ເງິນໜຶ່ງເອຊະຣອມ ມີຄ່າເທົ່າກັບເງິນຊີນຳສີ່ເທົ່າ.

13 ແລະ ເງິນໜຶ່ງອອນໄທ ມີຄ່າເທົ່າກັບເງິນທັງໝົດນັ້ນ.

14 ບັດນີ້ ນີ້ຄືຄຸນຄ່າຈຳນວນນ້ອຍຂອງວິ

ຫິການຄິດໄລ່ຂອງພວກເຂົາ—

15 ໜຶ່ງ ຊິບລັນ ມີຄ່າເທົ່າກັບ ເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງ ຊິນໍາ; ສະນັ້ນ, ເງິນໜຶ່ງຊິບລັນ ຈຶ່ງມີຄ່າເທົ່າກັບເຂົ້າບາເລເຄິ່ງສ່ວນ.

16 ແລະ ໜຶ່ງ ຊິບລໍາ ມີຄ່າເທົ່າກັບເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງເງິນຊິບລັນ.

17 ແລະ ໜຶ່ງເລອາ ມີຄ່າເທົ່າກັບເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງເງິນຊິບລໍາ.

18 ບັດນີ້ ມີຄ່າຈໍານວນຕາມວິທີຄິດໄລ່ຂອງພວກເຂົາ.

19 ບັດນີ້ຄໍາໜຶ່ງອານທຽນ ມີຄ່າເທົ່າກັບເງິນຊິບລັນສາມເທົ່າ.

20 ບັດ ນີ້, ມັນ ເປັນ ໄປ ເພື່ອ ຈຸດ ປະສົງ ຢ່າງດຽວທີ່ຈະຫາຜົນປະໂຫຍດ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາໄດ້ຍຸຍົງໃຫ້ຜູ້ຄົນກໍ່ຄວາມວຸ້ນວາຍ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີວຽກເຮັດຫລາຍຂຶ້ນ ເພື່ອພວກເຂົາຈະ "ໄດ້ຮັບເງິນຕາມຄະດີທີ່ຖືກນໍາມາໃຫ້ພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຍຸຍົງໃຫ້ຜູ້ຄົນຕໍ່ຕ້ານແອວມາ ແລະ ແອມມິວເລັກ.

21 ແລະ ຊີເອສຣອມຜູ້ນີ້ຕັ້ງຕົ້ນຊັກຖາມແອມມິວເລັກ, ມີຄວາມວ່າ: ທ່ານຈະຕອບຄໍາຖາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈັກສອງສາມຄໍາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖາມທ່ານໄດ້ບໍ່? ບັດນີ້ຊີເອສຣອມເປັນຄົນທີ່ຂໍານານໃນ "ເລ່ກິນຂອງມານ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ທໍາລາຍສິ່ງທີ່ດີ; ສະນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງກ່າວກັບແອມມິວເລັກວ່າ: ທ່ານຈະຕອບຄໍາຖາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖາມທ່ານໄດ້ບໍ່?

22 ແລະ ແອມມິວເລັກກ່າວກັບລາວວ່າ:

ຕອບໄດ້, ຖ້າຫາກມັນເປັນໄປຕາມ "ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າຫຍັງຊຶ່ງເປັນຄວາມກົງກັນຂ້າມກັບພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ຊີເອສຣອມກ່າວກັບລາວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ແມ່ນເງິນຫົກອອນໄທ ແລະ ທັງໝົດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະມອບໃຫ້ທ່ານຖ້າຫາກທ່ານຈະປະຕິເສດການເປັນຢູ່ຂອງພຣະຜູ້ສູງສຸດ.

23 ແລະ ແອມມິວເລັກກ່າວວ່າ: ໂອ້ ເຈົ້າ "ຜູ້ເປັນລູກຂອງນະລິກເອີຍ, ເປັນດ້ວຍເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງຈະມາ "ສໍ້ລ່ວງຂ້າພະເຈົ້າ? ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າຄົນຊອບທໍາບໍ່ຜ່າຍແພ້ຕໍ່ການສໍ້ລ່ວງເຊັ່ນນັ້ນດອກ?

24 ເຈົ້າເຊື່ອບໍ່ວ່າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ເລີຍ, ເຈົ້າຮູ້ວ່າມີພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າຮັກ "ຊັບສິນນັ້ນຫລາຍກວ່າພຣະອົງ.

25 ແລະ ບັດນີ້ເຈົ້າເວົ້າຕົວະເຮົາຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ. ເຈົ້າກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ— ຈົ່ງເບິ່ງ ຫົກອອນໄທນີ້ ຊຶ່ງມີຄ່າຫລາຍ ຂ້າພະເຈົ້າຈະມອບໃຫ້ແກ່ທ່ານ—ເມື່ອເຈົ້າມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ແຕ່ຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຈົ້າຄືພຽງແຕ່ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າປະຕິເສດພຣະເຈົ້າອົງທຸ່ງແທ້, ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ມີເຫດຜົນທີ່ຈະທໍາລາຍຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພາະຄວາມຊົ່ວອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຜົນຕອບແທນ.

26 ແລະ ຊີເອສຣອມຖາມແອມມິວເລັກອີກວ່າ: ທ່ານກ່າວວ່າມີພຣະເຈົ້າອົງທຸ່ງແທ້ ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່ແມ່ນບໍ່?

27 ແລະ ແອມມິວເລັກຕອບວ່າ: ແມ່ນ

<p>20 ກ ແອວ 10:32. 21 ກ ແອວ 10:13. 22 ກ ຄມພ ພຣະວິນ</p>	<p>ຍານບໍລິສຸດ. 23 ກ ແອວ 5:41. ຂ ຄມພ ສໍ້ລ່ວງ, ການສໍ້ລ່ວງ.</p>	<p>24 ກ 1 ຕມທ 6:10; ຕຕ 1:11.</p>
--	--	---

ແລ້ວ, ມີພຣະເຈົ້າອົງໜຶ່ງແທ້ ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່.

28 ບັດນີ້ ຊີເອສຣອມຖາມວ່າ: ມີພຣະເຈົ້າຫລາຍກ່ວາອົງໜຶ່ງບໍ່?

29 ແລະ ແອມມິວເລັກຕອບວ່າ, ບໍ່.

30 ບັດນີ້ ຊີເອສຣອມຖາມແອມມິວເລັກອີກວ່າ: ທ່ານຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ແນວໃດ?

31 ແລະ ລາວຕອບວ່າ: "ທູດອົງໜຶ່ງເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເຖິງເລື່ອງນີ້.

32 ແລະ ຊີເອສຣອມຖາມອີກວ່າ: ຜູ້ທີ່ຈະມານັ້ນແມ່ນໃຜ? ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່?

33 ແລະ ລາວຕອບຊີເອສຣອມວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ.

34 ແລະ ຊີເອສຣອມຖາມອີກວ່າ: ພຣະອົງຈະຊ່ວຍຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ລອດ" ໃນບາບຂອງເຂົາບໍ່? ແລະ ແອມມິວເລັກຕອບ ແລະ ກ່າວກັບລາວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ພຣະອົງຈະບໍ່ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ, ເພາະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ພຣະອົງຈະປະຕິເສດພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ.

35 ບັດນີ້ ຊີເອສຣອມກ່າວກັບ ຜູ້ຄົນວ່າ: ໃຫ້ພວກເຈົ້າຈົດຈຳເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້; ເພາະລາວເວົ້າວ່າ ມີພຣະເຈົ້າພຽງອົງດຽວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວຍັງກ່າວວ່າ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາ, ແຕ່ພຣະອົງຈະບໍ່ຊ່ວຍຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ລອດ—ຄືກັນກັບວ່າລາວມີສິດອຳນາດບັນຊາພຣະເຈົ້າ.

36 ບັດນີ້ ແອມມິວເລັກກ່າວກັບລາວອີກວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ເຈົ້າເວົ້າຕົວະ, ເພາະເຈົ້າກ່າວ

ວ່າຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຄືກັນກັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າມີສິດອຳນາດບັນຊາພຣະເຈົ້າ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊ່ວຍຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ລອດໃນບາບຂອງພວກເຂົາ.

37 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບເຈົ້າອີກວ່າ ພຣະອົງບໍ່ສາມາດຊ່ວຍເຂົາໃຫ້ລອດໃນ" ບາບພວກເຂົາໄດ້; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າປະຕິເສດພຣະຄຳຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ "ສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດຈະບໍ່ໄດ້ຮັບ" ອານາຈັກສະຫວັນເປັນມູນມໍລະດົກໄດ້ເລີຍ; ສະນັ້ນ, ເຈົ້າຈະລອດໄດ້ແນວໃດເວັ້ນເສຍແຕ່ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບອານາຈັກສະຫວັນເປັນມູນມໍລະດົກ? ສະນັ້ນ, ເຈົ້າຈະລອດບໍ່ໄດ້ໃນບາບຂອງເຈົ້າ.

38 ບັດນີ້ ຊີເອສຣອມຖາມແອມມິວເລັກອີກວ່າ: ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຄືພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນບໍ່?

39 ແລະ ແອມມິວເລັກຕອບລາວວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຄື "ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນຂອງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຂຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ; ພຣະອົງເປັນຕົ້ນ ແລະ ທີ່ສຸດ, ເປັນຜູ້ທຳອິດ ແລະ ເປັນຜູ້ສຸດທ້າຍ;

40 ແລະ ພຣະອົງຈະສະເດັດມາໃນ" ໂລກນີ້ເພື່ອ ຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພຣະອົງຈະ "ຮັບເອົາການລ່ວງລະເມີດຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຄືຜູ້ທີ່ຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ, ແລະ ຄວາມລອດຈະບໍ່ມາຫາໃຜອີກເລີຍ.

<p>31 ກ ແອວ 10:7–10. 34 ກ ຮລມ 5:10–11. 37 ກ 1 ກຫຍ 6:9–10. ຂ 1 ນພ 15:33; ແອວ 40:26; 3 ນພ 27:19. ຄມພ ຄົນອະທຳ.</p>	<p>ຄ ຄມພ ອານາຈັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຫລື ອາ ນາຈັກສະຫວັນ. 39 ກ ອຊຢ 9:6. ຂ ກລຊ 1:16; ມຊຢ 4:2. 40 ກ ຄມພ ໂລກ.</p>	<p>ຂ ຮມ 11:26–27. ຄ ອພຍ 34:6–7; ອຊຢ 53:5; 1 ຢຮ 2:2; ມຊຢ 14:5; 15:12; ຄພ 19:16–19.</p>
---	---	--

41 ສະນັ້ນ ຄົນ ຊົ່ວ ຈົ່ງ ຄົງ ຢູ່ ເໝືອນ ກັບ ວ່າ "ບໍ່ມີການໄຖ່ເກີດຂຶ້ນ ເລີຍ, ເວັ້ນ ເສຍ ແຕ່ ຈະ ເປັນ ການ ແກ້ ສາຍ ຮັດ ແຫ່ງ ຄວາມ ຕາຍ ອອກ; ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມື້ນັ້ນ ຈະ ມາ ເຖິງ ທີ່ ະຄົນ ທັງ ປວງ ຈະ ລຸກ ຂຶ້ນ ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ ແລະ ຍືນ ຢູ່ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ຖືກ ະພິພາກ ສາ ຕາມ ວຽກ ງານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

42 ບັດ ນີ້, ຄວາມ ຕາຍ ຢ່າງ ໜຶ່ງ ຊຶ່ງ ເອີ້ນ ວ່າ ຄວາມ ຕາຍ ທາງ ໂລກ; ແລະ ຄວາມ ຕາຍ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ຈະ ແກ້ "ສາຍ ຮັດ ແຫ່ງ ຄວາມ ຕາຍ ທາງ ໂລກ ນີ້ ເພື່ອ ຈະ ຍົກ ຄົນ ທັງ ປວງ ຂຶ້ນ ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ ທາງ ໂລກ ນີ້.

43 ວິນຍານ ກັບ ຮ່າງ ກາຍ ຈະ "ຮ່ວມ ເຂົ້າ ກັນ ອີກ ໃນ ຮູບ ລັກ ສະ ນະ ອັນ ສົມ ບູນ ຂອງ ມັນ; ທັງ ແຂນ ຂາ ແລະ ຂໍ້ ຕໍ່ ຈະ ກັບ ຄືນ ສູ່ ໂຄງ ຮ່າງ ອັນ ຖືກ ຕ້ອງ ຂອງ ມັນ, ເໝືອນ ດັ່ງ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ເປັນ ຢູ່ ໃນ ເວລາ ນີ້; ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈະ ຖືກ ນຳ ມາ ຍືນ ຢູ່ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ໂດຍ ຮູ້ ຈັກ ຄື ກັບ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ຢູ່ ໃນ ເວລາ ນີ້, ແລະ ຈະ ມີ ະການ ຈີ່ ຈຳ ເຖິງ ະຄວາມ ຜິດ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຢ່າງ ແຈ່ມ ແຈ້ງ.

44 ບັດ ນີ້, ການ ກັບ ຄືນ ມາ ມີ ຈະ ເກີດ ກັບ ຄົນ ທັງ ປວງ, ທັງ ແກ້ ແລະ ໜຸ່ມ, ທັງ ຂ້າ ທາດ ແລະ ຜູ້ ເປັນ ອິດ ສະ ລະ, ທັງ ຊາຍ ແລະ ຍິງ, ທັງ ຄົນ ຊົ່ວ ແລະ ຄົນ ຊອບ ທຳ; ແລະ ເຖິງ

ແມ່ນ ຜົມ ໃນ ຫົວ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເສັ້ນ ໜຶ່ງ ກໍ ຈະ ບໍ່ ເສຍ ໄປ; ແຕ່ ທຸກ ຢ່າງ ຈະ "ກັບ ຄືນ ສູ່ ໂຄງ ຮ່າງ ອັນ ສົມ ບູນ ຂອງ ມັນ ດັ່ງ ທີ່ ເປັນ ຢູ່ ໃນ ເວລາ ນີ້, ຫລື ໃນ ຮ່າງ ກາຍ, ແລະ ຈະ ຖືກ ນຳ ມາ ະພິພາກ ນາ ຢູ່ ຕໍ່ ພ່ານ ພິພາກ ສາ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ອົງ ເປັນ ພຣະ ບຸດ, ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ະພຣະ ບິດາ ແລະ ພຣະ ວິນຍານ ສັກ ສິດ, ຊຶ່ງ ເປັນ ະພຣະ ເຈົ້າ ອົງ ດຽວ ຜູ້ ສະ ຖິດ ນິ ລັນ ດອນ ເພື່ອ ຮັບ ະການ ະພິພາກ ສາ ຕາມ ວຽກ ງານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ບໍ່ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ດີ ຫລື ຈະ ຊົ່ວ.

45 ບັດ ນີ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ ແລ້ວ ກ່ຽວ ກັບ ຄວາມ ຕາຍ ຂອງ ຮ່າງ ກາຍ ທີ່ ເປັນ ມະ ຕະ, ແລະ ກ່ຽວ ກັບ ະການ ະພິນ ຄືນ ຊີ ວິດ ຂອງ ຮ່າງ ກາຍ ທີ່ ເປັນ ມະ ຕະ. ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ ຮ່າງ ກາຍ ທີ່ ເປັນ ມະ ຕະ ນີ້ ຈະ ຖືກ ະຍົກ ຂຶ້ນ ເປັນ ຮ່າງ ກາຍ ທີ່ ເປັນ ະອະ ມະ ຕະ ຄື ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ, ເຖິງ ແມ່ນ ຄວາມ ຕາຍ ຄັ້ງ ທຳ ອິດ ມາ ສູ່ ຊີ ວິດ, ຄື ພວກ ເຂົາ ຈະ ະຕາຍ ບໍ່ ໄດ້ ອີກ ຕໍ່ ໄປ; ວິນຍານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຮ່ວມ ເຂົ້າ ກັບ ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ແຍກ ອອກ ຈາກ ກັນ ອີກ ເລີຍ; ທັງ ໝົດ ຈະ ກັບ ເປັນ ະທາງ ວິນຍານ ແລະ ອະ ມະ ຕະ ດັ່ງ ນີ້, ຊຶ່ງ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ເຫັນ ຄວາມ ເນົ່າ ເປື້ອນ ອີກ ຕໍ່ ໄປ.

46 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ແອມ ມິວ ເລັກ ຈົບ ຂໍ້ ຄວາມ ມີ ແລ້ວ ຜູ້ ຄົນ ເລີ່ມ ແປກ ໃຈ ອີກ, ແລະ ຊີ ເອສ

<p>41 ກ ແອວ 12:18; ຄພ 88:33. ຂ ພນມ 20:12-13; ແອວ 42:23. ຄ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ະພິພາກສາ ຄັ້ງ ສຸດ ທຳ ຍາຍ. 42 ກ ແອວ 12:16. 43 ກ 2 ນພ 9:13; ແອວ 40:23. ຂ 2 ນພ 9:14; ມຊຍ 3:25;</p>	<p>ແອວ 5:18. ຄ ຄມພ ຮູ້ ສຶກ ຜິດ, ຄວາມ ຮູ້ ສຶກ ຜິດ. 44 ກ ແອວ 41:12-15. ຂ ຄມພ ພຣະ ເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະ ເຈົ້າ—ພຣະ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ບິດາ. ຄ 3 ນພ 11:27, 36. ຄມພ ພຣະ ເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະ ເຈົ້າ.</p>	<p>ງ ພນມ 20:12-13. 45 ກ ແອວ 40:23; ຄພ 88:16. ຂ ຄມພ ການ ະພິນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ, ການ ະພິນ ຄືນ ຊີ ວິດ. ຄ ຄມພ ອະ ມະ ຕະ, ຄວາມ ເປັນ ອະ ມະ ຕະ. ງ ພນມ 21:4; ຄພ 63:49; 88:116. ຈ 1 ກຫຍ 15:44.</p>
--	---	---

ຮອມເລີ່ມສັ່ນສາຍ. ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງແອມມິວເລັກໄດ້ຈົບລົງດັ່ງນີ້, ຫລື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນໄວ້ເທົ່ານີ້.

ບົດທີ 12

ແອວມາກ່າວກັບຊີເອສຮອມ—ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຊື່ສັດເທົ່ານັ້ນ—ມະນຸດຖືກຕັດສິນດ້ວຍຄວາມຄິດ, ຄວາມເຊື່ອຖື, ຄຳເວົ້າ, ແລະ ວຽກງານຂອງຕົນ—ຄົນຊົ່ວຈະໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານໂດຍຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ—ຊີວິດທີ່ເປັນມະຕະນີ້ເປັນສະພາວະແຫ່ງການທົດລອງ—ແຜນແຫ່ງການໂຕ້ເຮັດໃຫ້ການຟື້ນຄືນຊີວິດເກີດຂຶ້ນ ແລະ, ຜ່ານທາງສັດທາ, ພາໃຫ້ການບົດບາບເກີດຂຶ້ນ—ຄົນທີ່ກັບໃຈຈະໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາຜ່ານພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ. ປະມານ 82 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ແອວມາ, ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າຄຳເວົ້າຂອງແອມມິວເລັກເຮັດໃຫ້ຊີເອສຮອມງຽບລົງ, ເພາະລາວເຫັນວ່າ ແອມມິວເລັກຈັບລາວໄດ້ໃນ "ການເວົ້າຕົວະ ແລະ ການຫລອກລວງ ເພື່ອພະຍາຍາມຈະທຳລາຍລາວ, ແລະ ເຫັນວ່າ ລາວເລີ່ມສັ່ນສາຍດ້ວຍ "ຄວາມຮູ້ຕົວໃນຄວາມຜິດຂອງລາວເອງ, ເພິ່ນຈຶ່ງເປີດປາກ, ແລະ ເລີ່ມເວົ້າກັບລາວ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງແອມມິວເລັກມີຫລັກຖານ, ແລະ ອະທິບາຍສິ່ງຕ່າງໆ, ຫລື ກ່າວເຖິງພຣະຄຳພີ ຊຶ່ງນອກເໜືອໄປຈາກທີ່ແອມມິວເລັກໄດ້ກ່າວໄປ.

2 ບັດນີ້ຄຳທີ່ແອວມາເວົ້າກັບຊີເອສຮອມເຮັດໃຫ້ຜູ້ຢູ່ຮອບໆນັ້ນໄດ້ຍິນອີກ; ເພາະຜູ້

ຊົນມີຫລາຍ ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າໄວ້ຕາມນີ້:

3 ບັດນີ້ຊີເອສຮອມ, ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າເຈົ້າຖືກຈັບໄດ້ໃນການເວົ້າຕົວະ ແລະ ການໃຊ້ກົນອຸປະກອນ, ບໍ່ແມ່ນແຕ່ກັບມະນຸດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເຈົ້າຍັງເວົ້າຕົວະພຣະເຈົ້ານຳອີກ; ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຮູ້ "ຄວາມຄິດທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າເຫັນວ່າຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຮົາໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ;

4 ແລະ ເຈົ້າເຫັນວ່າ ພວກເຮົາຮູ້ແຜນຂອງເຈົ້າເປັນແຜນທີ່ມີເລ່ຫລ່ຽມຫລາຍ, ຊຶ່ງເປັນເລ່ຫລ່ຽມຂອງມານ, ເພື່ອເວົ້າຕົວະ ແລະ ຫລອກລວງຜູ້ຄົນພວກນີ້ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕໍ່ຕ້ານພວກເຮົາ ໝິ່ນປະໝາດພວກເຮົາ ແລະ ຂັບໄລ່ພວກເຮົາອອກໄປ—

5 ບັດນີ້ມັນເປັນແຜນຂອງ "ຜູ້ປໍລະປັກຂອງເຈົ້າ, ແລະ ມັນໄດ້ໃຊ້ອຳນາດຂອງມັນກັບເຈົ້າແລ້ວ. ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຈົ້າຈຳໄວ້ວ່າ ອັນໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບເຈົ້າກໍເໝືອນກັບວ່າຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບໝົດທຸກຄົນ.

6 ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທຸກຄົນວ່າ ນີ້ເປັນບັ້ວງຂອງຜູ້ປໍລະປັກ, ຊຶ່ງວາງໄວ້ເພື່ອຫວັງຈະຈັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ ເພື່ອມັນຈະໄດ້ເອົາພວກເຈົ້າມາຂຶ້ນຢູ່ກັບມັນ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ລ້ອມພວກເຈົ້າໄວ້ໃຫ້ຮອບດ້ວຍ "ສາຍໂສ້ຂອງມັນ ເພື່ອມັນຈະໄດ້ຜູກມັດພວກເຈົ້າລົງໄປຫາຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດ, ຕາມອຳນາດແຫ່ງການເປັນຊະເລີຍຂອງມັນ.

7 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ແອວມາ ເວົ້າ ຂໍ້ ຄວາມ ນີ້ ແລ້ວ, ຊີເອສຮອມເລີ່ມສັ່ນສະຫ້ານຢ່າງ

12 1 ກ ແອວ 11:20-38.
ຂ ຄມພ ສຳນິກ,
ຄວາມສຳນິກ.

3 ກ ຢຄ 2:5;
ແອວ 10:17;
ຄພ 6:16.

5 ກ ຄມພ ມານ.
6 ກ ແອວ 5:7-10.

ຍິ່ງ, ເພາະລາວຍອມຮັບ ໃນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນ; ແລະ ລາວຍອມຮັບອີກວ່າ, ແອວມາກັບແອມມິວເລັກມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຕົວລາວ, ເພາະລາວຍອມຮັບວ່າພວກເພິ່ນຮູ້ເຖິງຄວາມນຶກຄິດ ແລະ ຄວາມເຈດຕະນາຂອງໃຈລາວ; ເພາະວ່າເພິ່ນທັງສອງໄດ້ຮັບອຳນາດທີ່ຈະໄດ້ຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຕາມວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ.

8 ແລະ ຊີເອສຣອມເລີ່ມສອບຖາມພວກເພິ່ນຢ່າງພາກພຽນ, ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ກ່ຽວກັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນ. ແລະ ລາວຖາມແອວມາວ່າ: ເລື່ອງທີ່ແອມມິວເລັກເວົ້າກ່ຽວກັບການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ, ວ່າຄົນທັງປວງຈະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ, ທັງຄົນທ່ຽງທຳ ແລະ ຄົນບໍ່ທ່ຽງທຳ, ແລະ ຈະຖືກນຳມາຢືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ?

9 ແລະ ບັດນີ້ແອວມາເລີ່ມຊີ້ແຈງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແກ່ລາວ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ມັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຫລາຍຄົນເພື່ອຈະຮູ້ "ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມພວກເຂົາໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາຢ່າງເຄັ່ງຄັດວ່າ ບໍ່ໃຫ້ບອກເລົ່ານອກຈາກຕາມພຣະຄຳຕອນທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດ ະເທົ່ານັ້ນ, ຕາມຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ຄວາມພາກພຽນທີ່ພວກເຂົາຖວາຍແດ່ພຣະອົງ.

10 ແລະ ສະນັ້ນ, ຄົນທີ່ຈະເຮັດໃຈ "ແຂງກະດ້າງຈະໄດ້ຮັບ ະສ່ວນໜ້ອຍຂອງພຣະຄຳ; ແລະ ກັບ ຄົນທີ່ຈະ ະບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງກໍຈະໄດ້ ະຮັບສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພຣະຄຳ, ຈົນວ່າມັນຖືກມອບໃຫ້ເຂົາເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົນກວ່າເຂົາຈະຮູ້ຢ່າງເຕັມທີ່.

11 ແລະ ກັບພວກທີ່ຈະເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ພຣະອົງຈະປະທານ "ສ່ວນໜ້ອຍຂອງພຣະຄຳໃຫ້ ຈົນວ່າພວກເຂົາ ະບໍ່ຮູ້ອັນໃດກ່ຽວກັບຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະອົງ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາຍ່ອມຖືກມານເອົາໄປເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຖືກນຳໄປດ້ວຍຄວາມປະສົງຂອງມັນລົງໄປຫາຄວາມພິນາດ. ບັດນີ້ ມີຄືຄວາມໝາຍຂອງ "ສາຍໂສ້ແຫ່ງ ະນະລຶກ.

12 ແລະ ແອມມິວເລັກໄດ້ເວົ້າໄວ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງກ່ຽວກັບ "ຄວາມຕາຍ, ແລະ ການຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກຄວາມເປັນມະຕະນີ້ ໄປຫາສະພາບທີ່ເປັນອະມະຕະ, ແລະ ຖືກນຳໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າບ່ອນພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການ ະພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຮົາ.

13 ເມື່ອນັ້ນຖ້າຫາກໃຈຂອງພວກເຮົາແຂງກະດ້າງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກເຮົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະຄຳ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຫາມັນບໍ່ພົບໃນຕົວພວກເຮົາແລ້ວ, ເມື່ອນັ້ນສະພາບຂອງພວກເຮົາຈະເປັນຕາຢ້ານຫລາຍ, ເພາະເມື່ອນັ້ນພວກ

9 ກ ແອວ 26:22.
 ຄ ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ.
 ຂ ຢຮ 16:12; ແອວ 29:8; 3 ນຟ 26:8-11; ອທ 4:7.
 10 ກ 2 ນຟ 28:27; ອທ 4:8.

ຂ ຄພ 93:39.
 ຄ ຄວາມຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.
 ງ 2 ນຟ 28:30; ຄພ 50:24.
 11 ກ ມທ 25:29.
 ຂ ຄວາມປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ.

ຄ ຢຮ 8:34; 2 ນຟ 28:19.
 ງ ສພສ 9:18; 2 ນຟ 2:29.
 ຄພ ນະລຶກ.
 12 ກ ແອວ 11:41-45.
 ຂ ຄວາມພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄົງສຸດທ້າຍ.

ເຮົາຈະຖືກກ່າວໂທດ.

14 ເພາະ "ຄຳເວົ້າຂອງພວກເຮົາຈະກ່າວໂທດພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ການກະທຳທັງໝົດຂອງພວກເຮົາຈະກ່າວໂທດພວກເຮົາ; ພວກເຮົາຈະບໍ່ພົບພວກເຮົາປາດສະຈາກມົນທົນ; ແລະ ຄວາມນຶກຄິດຂອງພວກເຮົາຈະກ່າວໂທດພວກເຮົານຳອີກ; ແລະ ໃນສະພາບອັນເປັນຕາຍຳນນີ້ພວກເຮົາຈະບໍ່ກ້າເງີຍໜ້າເບິ່ງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້; ແລະ ພວກເຮົາຄົງຈະຊິ້ນຊົມຖ້າຫາກພວກເຮົາສາມາດສັ່ງທົນ ແລະ ະພູເຂົາໃຫ້ຕົກລົງມາໃສ່ພວກເຮົາ ເພື່ອ ະເຊື່ອງພວກເຮົາຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ.

15 ແຕ່ນີ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້; ພວກເຮົາຕ້ອງອອກມາຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໃນລິດເດດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເດຊານຸພາບ, ແລະ ການຄອບຄອງຂອງພຣະອົງ ແລະ ຍອມຮັບດ້ວຍຄວາມ "ອັບອາຍອັນເປັນນິດວ່າ ະການພິພາກສາທັງໝົດຂອງພຣະອົງທຸ່ງທຳ, ວ່າພຣະອົງທຸ່ງທຳໃນວຽກງານທັງໝົດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ວ່າພຣະອົງເມດຕາລູກຫລານມະນຸດທຸກຄົນ, ແລະ ວ່າພຣະອົງມີອຳນາດທັງໝົດທີ່ຈະຊ່ວຍທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງໃຫ້ລອດ ແລະ ນຳຜົນທີ່ສົມກັບການກັບໃຈອອກມາ.

16 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເມື່ອນັ້ນ "ຄວາມຕາຍຕ້ອງມາ

ເຖິງ, ເຖິງແມ່ນຄວາມຕາຍເທື່ອທີສອງ ຊຶ່ງເປັນຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ເມື່ອນັ້ນມັນຈະເປັນເວລາທີ່ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຕາຍໃນບາບຂອງຕົນອັນເປັນ ະຄວາມຕາຍທາງໂລກຈະ ະຕາຍທາງວິນຍານອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາຈະຕາຍໃນເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳ.

17 ເມື່ອນັ້ນຄືເວລາທີ່ຄວາມທໍລະມານຂອງພວກເຂົາຈະເປັນຄື "ທະເລໄຟ ແລະ ມາດ, ຊຶ່ງແປວໄຟນັ້ນລຸກຢູ່ຕະຫລອດໄປ ແລະ ຕະຫລອດການ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນກໍຄືເວລາທີ່ພວກເຂົາຖືກລ່າມດ້ວຍສາຍໂສ້ລົງໄປຫາຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດຕາມອຳນາດ ແລະ ການເປັນຊະເລີຍຂອງຊາຕານ ໂດຍທີ່ມັນເຮັດໃຫ້ພວກນີ້ຂຶ້ນກັບຄວາມປະສົງຂອງມັນ.

18 ເມື່ອນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາຈະເປັນຄ້າຍກັບວ່າ "ບໍ່ມີການໄຖ່ເກີດຂຶ້ນເລີຍ ເພາະພວກເຂົາຈະຖືກໄຖ່ບໍ່ໄດ້ຕາມຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາຈະ ະຕາຍບໍ່ໄດ້, ເພາະວ່າບໍ່ມີການເນົ່າເບື້ອຍຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ.

19 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອແອວມາຈົບການເວົ້າຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຜູ້ຄົນເລີ່ມແປກໃຈຫລາຍຂຶ້ນ;

20 ແຕ່ມີຄົນຜູ້ໜຶ່ງຊື່ອານທິໂອນາ, ຊຶ່ງເປັນຫົວໜ້າຜູ້ບົກຄອງຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາພວກເຂົາ, ກ່າວອອກມາ ແລະ ຖາມແອວມາວ່າ: ສິ່ງທີ່ທ່ານກ່າວມານີ້ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ, ທີ່ວ່າມະນຸດຈະລຸກຂຶ້ນ

14 ກ ມທ 12:36; ຢກບ 3:6; ມຊຢ 4:29-30.
ຂ ຮສອ 10:8; 2 ນພ 26:5.
ຄ ໂຢບ 34:22; 2 ນພ 12:10.
15 ກ ມຊຢ 3:25.

ຂ 2 ປຕ 2:9.
ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ.
16 ກ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ.
ຂ ແອວ 11:40-45.
ຄ 1 ນພ 15:33; ແອວ 40:26.

17 ກ ພນມ 19:20; 21:8; ມຊຢ 3:27.
18 ກ ແອວ 11:41.
ຂ ພນມ 21:4; ແອວ 11:45; ຄພ 63:49.

ຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ຈະ ຖືກປ່ຽນ ຈາກສະພາບທີ່ ເປັນ ມະຕະ ໄປ ຫາ ສະພາບທີ່ ເປັນ "ອະມະຕະ, ວ່າຈິດວິນຍານຈະຕາຍ ບໍ່ໄດ້ອີກເລີຍ?

21 ຂໍ້ຄວາມພຣະຄໍາພິໝາຍຄວາມວ່າ ແນວໃດທີ່ກ່າວວ່າ ພຣະເຈົ້າໃຫ້ "ເຄຣູບິມ ພ້ອມດ້ວຍດາບທີ່ມີແປວໄຟຍາມຢູ່ທາງຕາ ເວັນອອກຂອງ ສວນເອເດນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ ບິດາມານດາຄົນທໍາອິດຂອງພວກເຮົາເຂົ້າ ໄປ ແລະ ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ຂອງຕົ້ນໄມ້ ແຫ່ງຊີວິດ ແລະ ມີຊີວິດຕະຫລອດການ? ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ ບໍ່ມີໂອ ກາດຈະເປັນໄປໄດ້ເລີຍທີ່ເພິ່ນທັງສອງຈະ ມີຊີວິດຢູ່ຕະຫລອດການ.

22 ບັດນີ້ແອວມາກ່າວກັບລາວວ່າ: ມີຄື ເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍາລັງຈະອະທິບາຍຢູ່. ບັດນີ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ອາດາມ "ຕົກໂດຍ ການຮັບສ່ວນ ສ່ວນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມຕາມ ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຮົາ ຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ ໂດຍການຕົກຂອງເພິ່ນ, ມະນຸດຊາດທັງປວງຈຶ່ງກັບເປັນຄົນ "ຫລົງ ທາງ ແລະ ຕົກໄປ.

23 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້ທີ່ ອາດາມຈະ "ຮັບສ່ວນກິນ ໝາກໄມ້ຂອງ ຕົ້ນໄມ້ ແຫ່ງຊີວິດໃນ ເວລານັ້ນ, ກໍຈະບໍ່ ມີຄວາມຕາຍເລີຍ, ແລະ ພຣະຄໍາກໍບໍ່ມີ ຄວາມໝາຍເປັນການເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າ

ເປັນຜູ້ກ່າວເທັດ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ ວ່າ: ສິ່ງທີ່ຫາກເຈົ້າກິນ ເຈົ້າຈະຕາຍຢ່າງແນ່ ນອນ.

24 ແລະ ພວກເຮົາເຫັນວ່າ "ຄວາມຕາຍ ມາ ຫາ ມະນຸດ ຊາດ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ເປັນ ຄວາມຕາຍທີ່ແອມມິວເລັກເວົ້າເຖິງ, ຊຶ່ງຄື ຄວາມຕາຍທາງ ໂລກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຍັງມີໄລຍະ ເວລາທີ່ປະທານໃຫ້ ມະນຸດ ຊຶ່ງໃນເວລານັ້ນ ພວກເຂົາຈະໄດ້ກັບໃຈ; ສະນັ້ນ ຊີວິດນີ້ຈຶ່ງມາເປັນສະພາວະແຫ່ງ ການທົດລອງ; ເປັນເວລາທີ່ "ຕຽມພ້ອມທີ່ ຈະພົບພຣະເຈົ້າ; ເປັນເວລາທີ່ຕຽມພ້ອມ ເພື່ອສະພາບອັນບໍ່ຮູ້ຈັກຈົບ ຊຶ່ງພວກເຮົາ ໄດ້ເວົ້າມາແລ້ວ, ຊຶ່ງຢູ່ຫລັງຈາກການຟື້ນ ຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ.

25 ບັດນີ້, ຖ້າຫາກບໍ່ມີ "ແຜນແຫ່ງການ ໄຖ່ ຊຶ່ງວາງໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກ ຖານຂອງ ໂລກແລ້ວ, ມັນຈະມີ ສິ່ງການຟື້ນ ຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍບໍ່ໄດ້; ແຕ່ມີແຜນ ແຫ່ງການໄຖ່ວາງໄວ້ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ເກີດ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍຊຶ່ງໄດ້ກ່າວ ມາແລ້ວ.

26 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກເປັນໄປ ໄດ້ວ່າ ບິດາມານດາຄົນທໍາອິດຂອງພວກ ເຮົາອອກໄປກິນໝາກໄມ້ຈາກ "ຕົ້ນໄມ້ ແຫ່ງຊີວິດອີກແລ້ວ ທັງສອງກໍຈະທຸກທໍລະ ມານ ຕະຫລອດການ, ໂດຍບໍ່ມີສະພາບ ການຕຽມ ແລະ ສຳຜັນແຫ່ງການໄຖ່ຈະລົ້ມ

20 ກ ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມ ເປັນອະມະຕະ.	2 ນພ 2:15-19; ມຊຢ 3:26.	25 ກ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່. ຂ 2 ນພ 2:8;
21 ກ ປຖກ 3:24; ແອວ 42:2; ມຊ 4:31.	ຄ ມຊຢ 16:4-5. 23 ກ ແອວ 42:2-9. ຂ ປຖກ 2:17.	ແອວ 7:12; 42:23. 26 ກ ປຖກ 2:9;
ຄມພ ເຄຣູບິມ. ຂ ຄມພ ເອເດນ.	24 ກ ຄມພ ຄວາມຕາຍ ທາງຮ່າງກາຍ.	1 ນພ 15:36; ແອວ 32:40.
22 ກ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ. ຂ ປຖກ 3:6;	ຂ 2 ນພ 2:21; ມຊ 5:8-12. ຄ ແອວ 34:32-35.	ຂ ແອວ 34:8-16; 42:6-28; ມຊ 6:59-62.

ເຫລວໄປ, ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າກໍຈະບໍ່ມີຄວາມໝາຍ ແລະ ບໍ່ເກີດຜົນເລີຍ.

27 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ; ແຕ່ ກຳນົດໃຫ້ມະນຸດວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງຕາຍ; ແລະ ຫລັງຈາກຄວາມຕາຍ, ພວກເຂົາຕ້ອງມາຫາ ການພິພາກສາ, ຊຶ່ງເປັນການພິພາກສາອັນດຽວກັບທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າມາ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນສຸດ.

28 ແລະ ຫລັງຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດວ່າ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຈະມາເຖິງມະນຸດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງເຫັນວ່າສົມຄວນທີ່ມະນຸດຈະຮູ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ພຣະອົງກຳນົດໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາ;

29 ສະນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງ ທູດລົງມາເວົ້າກັບພວກເຂົາ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມະນຸດເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ.

30 ແລະ ນັບ ແຕ່ ເວລານັ້ນມາ ພວກເຂົາເລີ່ມເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະອົງ; ສະນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງ ກ່າວກັບມະນຸດ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່, ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ແລ້ວນັບຕັ້ງແຕ່ ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ; ແລະ ການນີ້ພຣະອົງຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຕາມສັດທາ ແລະ ການກັບໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະ ວຽກງານອັນບໍລິສຸດຂອງພວກເຂົາ.

31 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງປະທານ ພຣະບັນຍັດໃຫ້ແກ່ມະນຸດໂດຍໃນຂັ້ນຕົ້ນພວກເຂົາລ່ວງລະເມີດພຣະບັນຍັດ ທຳອິດ ຊຶ່ງກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ເປັນຂອງທາງໂລກ, ແລະ

ກາຍມາເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍການຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ, ເຮັດໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຈະ ປະຕິບັດ ຫລື ຖືກໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຈະກະທຳຕາມຄວາມປະສົງ ແລະ ຄວາມພໍໃຈຂອງຕົນເອງ, ບໍ່ວ່າຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວ ຫລື ເຮັດຄວາມດີ—

32 ສະນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງ ປະທານ ພຣະບັນຍັດ ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ຫລັງຈາກເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ ຮູ້ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວ, ຊຶ່ງ ໂທດຂອງການນີ້ຄື ຄວາມຕາຍເທື່ອທີສອງ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມຕາຍອັນເປັນນິດໃນເລື່ອງອັນກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳ; ເພາະແຜນແຫ່ງການໄຖ່ຈະມີອຳນາດກັບຄືນເຊັ່ນນັ້ນບໍ່ໄດ້, ເພາະຕາມພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນອັນເລີດລ້ຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ວຽກງານແຫ່ງ ຄວາມຍຸດຕິທຳຈະຖືກທຳລາຍບໍ່ໄດ້.

33 ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຫາມະນຸດໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, (ນີ້ແມ່ນແຜນແຫ່ງການໄຖ່ ຊຶ່ງກຳນົດໄວ້) ໂດຍກ່າວວ່າ: ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະກັບໃຈ, ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ເມື່ອນັ້ນເຮົາຈະເມດຕາເຈົ້າ ໂດຍຜ່ານທາງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກກຳເນີດຂອງເຮົາ;

34 ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກັບໃຈ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ເຂົາຈະມີສິດທິໃນ ຄວາມເມດຕາໂດຍທາງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກກຳເນີດຂອງເຮົາໄປສູ່ ການປົດປາຍ

27 ກ ໂຢບ 7:1; ຮຣ 9:27; ຄພ 42:48.
ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.
29 ກ ມຣນ 7:25, 31; ຄພ 29:42.
30 ກ ມຊ 5:4-5; 6:51.
ຂ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່.
ຄ ມຊຢ 18:13;

ແອວ 13:3, 5, 7-8.
31 ກ ຄມພ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຂ ປຖກ 2:16-17; 2 ນຟ 2:18-19.
ຄ ປຖກ 3:22-23; ມຊ 4:11.
ງ 2 ນຟ 2:16.
ຄມພ ອຳເພີໃຈ.

32 ກ ມຊ 5:4-9.
ຂ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ.
ຄ ມຊຢ 15:27; ແອວ 34:15-16; 42:15.
34 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ.
ຂ ຄມພ ປົດປາຍ, ການປົດປາຍ.

ຂອງເຂົາ; ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈະເຂົ້າໄປ
ໃນ ກິດໄພຂອງເຮົາ.

35 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເຮັດໃຈແຂງ
ກະດ້າງ ແລະ ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາສາບານໃນຄວາມຄຽດ
ແຄ້ນຂອງເຮົາວ່າ ເຂົາຈະເຂົ້າໄປໃນກິດໄພ
ຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້.

36 ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ
ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຈະເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ
ພວກເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປໃນກິດໄພຂອງພຣະ
ເຈົ້າບໍ່ໄດ້; ສະນັ້ນ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ
ພວກເຈົ້າຈະທ້າທາຍພຣະອົງຈົນພຣະອົງ
ສົ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງ
ພວກເຈົ້າເໝືອນດັ່ງການທ້າທາຍເທື່ອ
ທຳອິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມພຣະຄຳຂອງ
ພຣະອົງນັ້ນ ການທ້າທາຍເທື່ອສຸດທ້າຍກໍ
ເໝືອນດັ່ງການທ້າທາຍເທື່ອທຳອິດ, ມັນ
ຈະເປັນ ຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດຂອງ
ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຈົ້າ; ສະນັ້ນ, ຕາມ
ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ, ຄວາມຕາຍເທື່ອສຸດ
ທ້າຍກໍເໝືອນດັ່ງຄວາມຕາຍເທື່ອທຳອິດ.

37 ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ເມື່ອເຫັນວ່າພວກເຮົາຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່າ
ນີ້ແລ້ວ, ແລະ ມັນເປັນຄວາມຈິງ, ຈົ່ງຂໍ
ໃຫ້ພວກເຮົາກັບໃຈ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງ
ກະດ້າງອີກຕໍ່ໄປ, ວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ທ້າ
ທາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ
ພວກເຮົາ ຈົນວ່າພຣະອົງສົ່ງພຣະພິໂລດ
ຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງພວກເຮົາ; ໃນ
ພຣະບັນຍັດທິສອງຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະ
ອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ; ແຕ່ຂໍໃຫ້

ພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນ ກິດໄພຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງເຖິດ.

ບົດທີ 13

ພວກຜູ້ຊາຍຖືກເອົ້ນໃຫ້ເປັນມະຫາປະໂລ
ຫິດຍ້ອນສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ວຽກ
ງານດີຂອງເຂົາເຈົ້າ—ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງສິດ
ສອນພຣະບັນຍັດ—ຜ່ານຄວາມຊອບ
ທຳ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ
ແລະ ເຂົ້າໄປໃນກິດໄພຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ—ເມນຄີເສເດັກເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກ
ນີ້—ເຫລົ່າທູດປະກາດຂ່າວອັນໜ້າຊົມ
ທົ່ວແຜ່ນດິນ—ພວກເພິ່ນຈະປະກາດການ
ສະເດັດມາອັນແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດ. ປະ
ມານ 82 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານລະນຶກ
ເຖິງເວລາທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານ
ພຣະບັນຍັດເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງ
ພຣະອົງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກ
ທ່ານຈື່ຈຳໄວ້ວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”ໄດ້
ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດຕາມລະບຽບອັນສັກສິດ
ຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງເປັນໄປຕາມລະບຽບຂອງ
ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ເພື່ອສິດສອນສິ່ງ
ເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນ.

2 ແລະ ປະໂລຫິດເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຮັບການ
ແຕ່ງຕັ້ງຕາມ ລະບຽບຂອງພຣະບຸດຂອງ
ພຣະອົງ, ຕາມ ຂໍ້ວິທີນັ້ນຜູ້ຄົນຈະໄດ້ຮູ້ຈັກ
ວ່າ ໂດຍວິທີໃດທີ່ຈະລະນຶກຫາພຣະບຸດ
ຂອງພຣະອົງເພື່ອການໄຖ່.

3 ແລະ ນີ້ຄືວິທີຕາມທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບ

<p>34 ຄ ຄມພ ພັກຜ່ອນ. 36 ກ ຢຄ 1:7-8; ແອວ 42:6, 9, 14. ຂ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ,</p>	<p>ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. 37 ກ 1 ນຟ 17:30; ຢຄ 1:8; ຮລມ 7:18.</p>	<p>ຂ ແອວ 13:6-9. 13 ກ ອຣຣ 2:9, 11. 2 ກ ຄພ 107:2-4. ຂ ແອວ 13:16.</p>
---	--	---

ການແຕ່ງຕັ້ງ—ໂດຍທີ່ຖືກ ັເອີ້ນ ແລະ ຖືກ ະຕຽມ ໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ ັການວາງຮາກຖານຂອງ ໂລກຕາມ ັຄວາມຮູ້ລ່ວງໜ້າຂອງພຣະເຈົ້າ, ອັນເນື່ອງມາຈາກສັດທາອັນແຮງກ້າ ແລະ ວຽກງານດີຂອງພວກເຂົາ; ໂດຍທີ່ ໃນຕອນທຳອິດຖືກປະປ່ອຍ ໄວ້ໃຫ້ ັເລືອກເອົາຄວາມດີ ຫລື ຄວາມຊົ່ວ; ສະນັ້ນ ໂດຍທີ່ພວກເຂົາເລືອກເອົາຄວາມດີ, ແລະ ໃຊ້ ັສັດທາຢ່າງລົ້ນເຫລືອ, ຈຶ່ງໄດ້ຖືກ ັເອີ້ນໃຫ້ຮັບຕຳແໜ່ງອັນສັກສິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍຕຳແໜ່ງອັນສັກສິດນັ້ນທີ່ໄດ້ຕຽມໄວ້ພ້ອມກັນ, ແລະ ຕາມການໄຖ່ທີ່ໄດ້ຕຽມໄວ້ສຳລັບຄົນເຊັ່ນນັ້ນຄືກັນ.

4 ແລະ ພວກເຂົາຖືກ ັເອີ້ນໃຫ້ຮັບຕຳແໜ່ງອັນສັກສິດນີ້ ເປັນຍ້ອນສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົາ, ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນບໍ່ຍອມຮັບເອົາພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເນື່ອງຈາກວ່າຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມມືດດັບຂອງຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ເປັນໄປແນວນີ້ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຈະ ະມີສິດຫລາຍຄືກັນກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ.

5 ຫລື ໂດຍສະຫລຸບ, ໃນຕອນທຳອິດພວກເຂົາກໍຢູ່ໃນຖານະ ັດຽວກັນກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ; ການເອີ້ນທີ່ສັກສິດນີ້ຈຶ່ງຖືກຕຽມໄວ້ດັ່ງນັ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກສຳລັບຄົນເຊັ່ນນັ້ນທີ່ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ໂດຍໃນ ແລະ ຜ່ານການຂົດໃຊ້ແຫນຂອງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖື

ກຳເນີດ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຕຽມໄວ້—

6 ແລະ ໂດຍທີ່ ໄດ້ ຮັບການເອີ້ນ ໂດຍການເອີ້ນອັນສັກສິດນີ້, ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຖານະປະໂລຫິດສູງແຫ່ງລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອສິດສອນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນ ັທີ່ພັກຂອງພຣະອົງຄືກັນ—

7 ຖານະປະໂລຫິດສູງນີ້ເປັນໄປຕາມລະບຽບຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງລະບຽບນີ້ເປັນມານັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ; ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ັບໍ່ມີການເລີ່ມຕົ້ນຂອງມື້ ຫລື ບ່ອນຈົບຂອງປີເລີຍ, ໂດຍຖືກຕຽມໄວ້ຈາກຊົ່ວນິລັນດອນເຖິງຕະຫລອດຊົ່ວນິລັນດອນຕາມ ະຄວາມຮູ້ລ່ວງໜ້າໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງພຣະອົງ—

8 ບັດນີ້ພວກເຂົາຖືກ ັແຕ່ງຕັ້ງຕາມວິທີນີ້—ໂດຍຖືກເອີ້ນໃຫ້ຮັບຕຳແໜ່ງອັນສັກສິດ, ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງດ້ວຍພິທີການອັນສັກສິດ, ແລະ ຮັບ ເອົາຖານະປະໂລຫິດສູງແຫ່ງລະບຽບອັນສັກສິດ, ຊຶ່ງຕຳແໜ່ງ, ແລະ ພິທີການ, ແລະ ຖານະປະໂລຫິດສູງນີ້, ບໍ່ມີການເລີ່ມຕົ້ນ ຫລື ບ່ອນຈົບ—

9 ພວກນີ້ ຈຶ່ງກັບກາຍມາເປັນ ັມະຫາປະໂລຫິດຕະຫລອດໄປຕາມລະບຽບຂອງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກພຣະບິດາ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີການເລີ່ມຕົ້ນຂອງມື້ ຫລື ບ່ອນຈົບຂອງປີຜູ້ເຕັມປຽມໄປດ້ວຍ ະພຣະ

3ກ ຄພ 127:2.
 ຄພ ແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ, ການແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ; ເລືອກ, ການເລືອກ.
 ຂ ຄພ 138:55-56.
 ຄ ແອວ 12:25, 30.
 ຄພ ຊີວິດກ່ອນເກີດ.
 ງ ຄພ 38:2.
 ຈ ຄພ ອຳເພີໃຈ.

ສ ຄພ ສັດທາ.
 ຊ ຄພ ຖານະປະໂລຫິດ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.
 4ກ ອທ 12:10.
 ຂ 1 ນພ 17:32-35.
 5ກ 2 ນພ 26:28.
 6ກ ແອວ 12:37; 16:17.
 ຄພ ພັກຜ່ອນ.

7ກ ຮສ 7:3.
 ຂ ຄພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.
 8ກ ຄພ 84:33-42.
 ຄພ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.
 9ກ ຄພ ມະຫາປະໂລຫິດ.
 ຂ 2 ນພ 2:6.
 ຄພ ພຣະຄຸນ.

ຄຸນ, ຄວາມສະເໝີພາບ, ແລະ ຄວາມຈິງ. ແລະ ເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

10 ບັດ ນີ້, ດັ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ມາ ແລ້ວ ກ່ຽວ ກັບ ຖານະ ອັນ ສັກສິດ ຫລື "ຖານະ ປະໂລຫິດສູງນີ້, ໄດ້ມີ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຖືກ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ແລະ ກາຍ ມາ ເປັນ ມະຫາ ປະໂລຫິດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ; ແລະ ເປັນ ຍ້ອນ ສັດທາ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ະການ ກັບ ໃຈ, ແລະ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ທີ່ ມີ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເຂົາ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ເລືອກ ທີ່ ຈະ ກັບ ໃຈ ແລະ ກະທຳ ໃນ ສິ່ງ ທີ່ ຊອບ ທຳ ແທນ ທີ່ ຈະ ເລືອກ ເອົາ ຄວາມ ຕາຍ;

11 ສະນັ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຖືກ ເອີ້ນ ຕາມ ຖານະ ອັນ ສັກສິດ ນີ້ ແລະ ໄດ້ ຮັບ "ການ ຊຳລະ ໃຫ້ ບໍລິສຸດ, ແລະ ະອາພອນ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ຖືກ ລ້າງ ໃຫ້ ຂາວ ສະອາດ ແລ້ວ ໂດຍ ໂລຫິດ ຂອງ ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ.

12 ບັດ ນີ້ ຫລັງ ຈາກ "ພຣະ ວິນຍານ ບໍລິສຸດ ໄດ້ ະຊຳລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໃຫ້ ບໍລິສຸດ ແລ້ວ, ເຮັດ ໃຫ້ ອາພອນ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ຂາວ ສະອາດ ະບໍລິສຸດ ແລະ ປາດສະຈາກ ມົນທົນ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເຂົາ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ ະບາບ ບໍ່ ໄດ້ ນອກ ຈາກ ຈະ ມີ ແຕ່ ະຄວາມ ກຽດ ຊັງ ມັນ ເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ມີ ຄົນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ທີ່ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ບໍລິສຸດ ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທີ່ ພັກ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

13 ແລະ ບັດ ນີ້, ພິນ້ອງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ,

ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢາກ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ຖ່ອມ ຕົວ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ນຳ "ຜົນ ທີ່ ສົມ ກັບ ການ ກັບ ໃຈ ອອກ ມາ, ເພື່ອ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທີ່ ພັກ ແຫ່ງ ນັ້ນ.

14 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ຖ່ອມ ຕົວ ຄື ກັນ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ໃນ ເວລາ ຂອງ "ເມນ ຄີ ເສ ເດັກ, ຜູ້ ເປັນ ມະຫາ ປະໂລຫິດ ຜູ້ ໜຶ່ງ ຕາມ ຖານະ ດຽວ ກັນ ນີ້ ຊຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ເຖິງ, ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ຖານະ ປະໂລຫິດ ສູງ ໄວ້ ກັບ ຕົວ ຕະຫລອດ ໄປ.

15 ແລະ ແມ່ນ ເມນ ຄີ ເສ ເດັກ ຜູ້ ດຽວ ກັນ ນີ້ ທີ່ "ອັບ ຣາ ຮາ ມຈ່າຍ ະສ່ວນ ສິບ ໃຫ້; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ອັບ ຣາ ຮາ ມ ບັນ ພະ ບຸລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ກໍ່ ໄດ້ ຈ່າຍ ສ່ວນ ສິບ ໃຫ້ ຊຶ່ງ ເປັນ ໜຶ່ງ ສ່ວນ ສິບ ຂອງ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ທີ່ ເພິ່ນ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ.

16 ແລະ "ພິທີການ ເຫລົ່ານີ້ ມີ ກຳນົດ ໄວ້ ຕາມ ນີ້, ເພື່ອ ໂດຍ ວິທີ ນີ້ ຜູ້ ຄົນ ຈະ ໄດ້ ລະນຶກ ຫາ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ເປັນ ະແບບ ໜຶ່ງ ຂອງ ຖານະ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ຫລື ເປັນ ຖານະ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ນີ້ ກໍ່ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ລະນຶກ ຫາ ພຣະ ອົງ ເພື່ອ ການ ບົດ ບາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທີ່ ພັກ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

17 ບັດ ນີ້ ເມນ ຄີ ເສ ເດັກ ຜູ້ ນີ້ ເປັນ ກະສັດ ບຶກ ຄອງ ແຜ່ນ ດິນ ຊາ ເລັມ; ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ເກັ່ງ ກ້າ ຫລາຍ ຂຶ້ນ ໃນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ໜ້າ ກຽດ ຊັງ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ,

10 ກ ຄວ 84:18-22.
ຂ ຄວພ ກັບ ໃຈ, ການ ກັບ ໃຈ.
11 ກ ມຊ 6:59-60.
ຂ 1 ນພ 12:10;
ແອວ 5:21-27;
3 ນພ 27:19-20.
12 ກ ຄວພ ພຣະ ວິນຍານ ບໍລິສຸດ.
ຂ ຣມ 8:1-9.
ຄວພ ຊຳລະ ໃຫ້ ບໍລິສຸດ,
ການ ຊຳລະ ໃຫ້ ບໍລິສຸດ.

ຄ ຄວພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ ບໍລິສຸດ, ຄວາມ ບໍລິສຸດ.
ງ ມຊຢ 5:2;
ແອວ 19:33.
ຈ ສພສ 8:13;
ແອວ 37:29.
13 ກ ລກ 3:8.
14 ກ ປຈສ ປຖກ 14:25-40
(ພາກ ທ້ອຍ ທຳ ຍ);
ຄວ 84:14.

ຄວພ ເມນ ຄີ ເສ ເດັກ.
15 ກ ຄວພ ອັບ ຣາ ຮາ ມ.
ຂ ປຖກ 14:18-20;
ມລກ 3:8-10.
ຄວພ ສ່ວນ ສິບ,
ເງິນ ສ່ວນ ສິບ.
16 ກ ຄວພ ພິທີການ.
ຂ ຄວພ ສັນຍາ ລັກ.

ພວກເຂົາຫລົງທາງໄປໝົດ; ພວກເຂົາເຕັມ
ໄປດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທຸກຢ່າງ;

18 ແຕ່ວ່າ ເມນ ຄີ ເສ ເດັກ ໄດ້ ສະແດງ
ສັດທາອັນແຮງກ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ຂອງ
ຖານະປະໂລຫິດສູງ ຕາມ "ລະບຽບອັນສັກ
ສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ສັ່ງສອນ ເຖິງການ
ກັບໃຈໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ. ແລະ ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈ; ແລະ ເມນຄີເສ
ເດັກໄດ້ສະຖາປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນໃນແຜ່ນ
ດິນໃນເວລາຂອງເພິ່ນ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງ
ຖືກເອີ້ນວ່າ ເຈົ້າສັນຕິລາດ, ເພາະວ່າເພິ່ນ
ເປັນກະສັດຂອງຂາເລັມ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ບົກ
ຄອງພາຍໃຕ້ບົດາຂອງເພິ່ນ.

19 ແລະ ບັດນີ້ມີ "ຫລາຍຄົນກ່ອນເພິ່ນ,
ແລະ ມີຫລາຍຄົນຫລັງຈາກເພິ່ນນຳອີກ,
ແຕ່ ຂໍບໍ່ມີຜູ້ໃດຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເພິ່ນ; ສະນັ້ນ,
ຜູ້ຄົນຈຶ່ງກ່າວເຖິງເພິ່ນເລື້ອຍໆ ໂດຍສະ
ເພາະ.

20 ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ຢາກ ທົບ ທວນ
ເລື່ອງນີ້ອີກ; ເພາະ ສິ່ງທີ່ຂ້າພະ ເຈົ້າເວົ້າ
ໄວ້ນັ້ນພຽງພໍແລ້ວ. ຈົ່ງເບິ່ງ, "ພຣະຄຳພີ
ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກທ່ານ; ຖ້າຫາກ ພວກທ່ານ
ຈະ ຂໍບົດເບືອນມັນ; ມັນກໍຈະເປັນໄປເພື່ອ
ຄວາມພິນາດຂອງພວກທ່ານເອງ.

21 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ຄື ເມື່ອແອວມາກ່າວຄຳເວົ້າເຫລົ່ານີ້ກັບ
ພວກເຂົາແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ເດີມືອກໄປຫາ
ພວກເຂົາ ແລະ ຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດັງ,
ມີຄຳວ່າ: ບັດນີ້ເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ຈະ ກັບ
ໃຈ, ເພາະວ່າວັນແຫ່ງຄວາມລອດມາໃກ້
ແລ້ວ;

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງອອກຈາກ "ປາກຂອງເຫລົ່າ
ທູດໄດ້ປະກາດເລື່ອງນີ້ແກ່ທຸກປະຊາຊາດ;
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ປະກາດເລື່ອງນີ້ເພື່ອພວກ
ເຂົາຈະມີຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມແຫ່ງຄວາມ
ສຸກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ແຜ່ຂ່າວອັນ
ໜ້າຊື່ນຊົມໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງ
ພຣະອົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄປເຖິງຄົນທີ່ໄດ້
ແຕກພັດພາກຈາກກັນໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ
ໂລກ; ດັ່ງນັ້ນ ຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມນີ້ມາ
ຮອດພວກເຮົາແລ້ວ.

23 ແລະ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່
ພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມເວົ້າອັນ "ງ່າຍໆ ເພື່ອ
ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈຜິດ; ເພື່ອພວກ
ເຮົາຈະບໍ່ເຮັດຜິດ ແລະ ນີ້ກໍເພາະວ່າການ
ເປັນ ຂໍຄົນຊັດເຊພະເນຈອນຂອງພວກເຮົາ
ໄປໃນແຜ່ນດິນແປກໆ; ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາ
ຈຶ່ງເປັນທີ່ໄປດປານຂອງພຣະອົງ, ເພາະ
ວ່າພວກເຮົາມີຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມເຫລົ່າ
ນີ້ທີ່ຈະປະກາດຕໍ່ທຸກຄົນພວກເຮົາທົ່ວທຸກ
ແຫ່ງໃນທຸກສ່ວນຂອງສວນອະນຸນຂອງ
ພວກເຮົາ.

24 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, "ເຫລົ່າທູດກຳລັງປະ
ກາດເລື່ອງນີ້ຕໍ່ຫລາຍຄົນໃນແຜ່ນດິນຂອງ
ພວກເຮົາ; ແລະ ນີ້ກໍເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການ
ຕຽມໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດທີ່ຈະຮັບ
ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງໃນເວລາທີ່ພຣະອົງ
ສະເດັດມາໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ.

25 ແລະ ບັດນີ້ພວກເຮົາພຽງແຕ່ຄອຍພັງ
ຂ່າວອັນໜ້າປິຕິຍິນດີເລື່ອງການສະເດັດ
ມາຂອງພຣະອົງທີ່ປະກາດແກ່ພວກເຮົາ

18 ກ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ ແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.	20 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ. ຂ 2 ປຕ 3:16; ແອວ 41:1.	31:3; 32:7; ຢຕ 4:13; ອທ 12:39.
19 ກ ຮລມ 8:18; ຄພ 84:6-16; 107:40-55. ຂ ຄພ 107:1-4.	21 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. 22 ກ ແອວ 10:20. 23 ກ 2 ນພ 25:7-8;	ຂ ຢຕ 7:26. 24 ກ ແອວ 10:10; 39:19.

ໂດຍປາກຂອງທູດ ເພາະວ່າເວລາຈະມາ ເຖິງແລ້ວ; ແລະ ພວກເຮົາ "ບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າໄວ ປານໃດ. ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ມັນເປັນ ໄປໃນວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິດ; ແຕ່ ວ່າມັນຈະຊ້າ ຫລື ໄວພຽງໃດນັ້ນ ຂ້າພະ ເຈົ້າຈະປິຕິຍິນດີໃນເລື່ອງນີ້.

26 ແລະ ມັນຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ "ຄົນ ຂອບທໍາ ແລະ ຜູ້ບໍລິສຸດໂດຍປາກຂອງທູດ ໃນເວລາແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະ ອົງ, ເພື່ອໃຫ້ຄໍາເວົ້າຂອງບັນພະບູລຸດຂອງ ພວກເຮົາສໍາເລັດ, ຕາມເລື່ອງທີ່ເຂົາເຈົ້າ ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບພຣະອົງ, ຊຶ່ງເປັນໄປຕາມ ວິນຍານແຫ່ງການທໍານາຍຊຶ່ງຢູ່ກັບພວກ ເພິ່ນໃນເວລານັ້ນ.

27 ແລະ ບັດນີ້, ພິມັອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າ "ປາດຖະໜາຈາກສ່ວນເລິກທີ່ ສຸດຂອງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍຄວາມເປັນຫວ່ງຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງຈົນ ເຖິງຄວາມເຈັບປວດ ໃຫ້ພວກທ່ານເຊື່ອຟັງ ຄໍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ປະຖິ້ມບາບຂອງ ພວກທ່ານເຖິດ, ແລະ ຢາເລື່ອນວັນແຫ່ງ ການກັບໃຈຂອງພວກທ່ານເລີຍ;

28 ແຕ່ໃຫ້ພວກທ່ານຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເອີ້ນຫາພຣະ ນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ແລະ "ເຝົ້າ ເບິ່ງ ແລະ ອະທິຖານສະເໝີ, ເພື່ອພວກ ທ່ານຈະບໍ່ຖືກ ະລໍ້ລວງຈົນເກີນກວ່າທີ່ພວກ ທ່ານຈະອົດທົນໄດ້, ແລະ ຖືກພຣະວິນຍານ ສັກສິດນໍາພາໄປເພື່ອກາຍເປັນຄົນຖ່ອມ ຕົວ, ອ່ອນໂຍນ, ສອນງ່າຍ, ອົດທົນ, ເຕັມ

ໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນ; 29 "ໂດຍມີສັດທາໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ມີ ຄວາມຫວັງວ່າ ພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບຊີວິດ ນິລັນດອນ; ມີ ະຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກທ່ານສະເໝີ, ເພື່ອພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນ ໃນວັນສຸດທ້າຍ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນ ະທີ່ພັກຂອງພຣະອົງ.

30 ແລະ ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ປະທານການກັບໃຈ ໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ດ້ວຍເຖິດ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ເອົາພຣະ ພິໂລດຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງພວກທ່ານ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຖືກມັດດ້ວຍສາຍໂສ້ ແຫ່ງ "ນະລິກ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບ ຄວາມເຈັບປວດຈາກ ະຄວາມຕາຍເທື່ອທີ ສອງ.

31 ແລະ ແອວມາໄດ້ເວົ້າຂໍ້ຄວາມອື່ນໆ ອີກຢ່າງຍືດຍາວກັບຜູ້ຄົນຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ບັນທຶກ ໄວ້ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້.

ບົດທີ 14

ແອວມາກັບແອມມິວເລັກຖືກຄຸມຂັງ ແລະ ຖືກຂັງນຕີ—ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖື ແລະ ພຣະຄໍາພີ ອັນສັກສິດຂອງພວກເຂົາ ຖືກເຜົາດ້ວຍ ໄຟ—ຄົນທີ່ຕາຍຍ້ອນຄວາມເຊື່ອເຫລົ່າ ນັ້ນຖືກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັບໄວ້ໃນລັດສະໝີ ພາບ—ຝາຄຸກແຍກອອກ ແລະ ພັງລົງ— ແອວມາກັບແອມມິວເລັກຖືກບົດປ່ອຍ, ແລະ ພວກທີ່ກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງພວກເພິ່ນ ໄດ້ ຖືກຂ້າຕາຍ. ປະມານ 82–81 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

25 ກ 1 ນຟ 10:4; 3 ນຟ 1:13.
26 ກ ອມ 3:7; ລກ 2:8–11.
27 ກ ມຊຢ 28:3.
28 ກ ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ; ອະທິຖານ, ການອະທິ

ຖານ, ຄໍາອະທິຖານ.
ຂ 1 ກຣທ 10:13.
ຄ ຄມພ ອົດທົນ, ຄວາມ ອົດທົນ; ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ.
29 ກ ແອວ 7:24.
ຂ ຄພ 20:31; 76:116.

ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ.
ຄ ຄພ 84:24.
30 ກ ຄມພ ນະລິກ; ອັບ ອັບໂຫຍດ, ຄວາມ ອັບປະໂຫຍດ.
ຂ ຄມພ ຄວາມຕາຍ ທາງວິນຍານ.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຫລັງ ຈາກ ແອວມາ ເວົ້າກັບ ຜູ້ຄົນ ຈົບ ລົງ ແລ້ວ ຫລາຍ ຄົນ ໃນ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ເຊື່ອ ຖື ໃນ ຄຳ ເວົ້າຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ກັບໃຈ, ແລະ ເລີ່ມ ຄົ້ນ ຄວ້າ "ພຣະຄຳພີ.

2 ແຕ່ ວ່າ ຄົນ ສ່ວນ ຫລາຍ ໃນ ພວກ ນີ້ ປາດຖະໜາ ຈະ ທຳ ລາຍ ແອວມາ ກັບ ແອມ ມິວ ເລັກ; ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຄຽດ ໃຫ້ ແອວມາ, ເພາະ "ຄວາມ ແຈ່ມແຈ້ງ ຂອງ ຄຳ ເວົ້າຂອງ ເພິ່ນ ທີ່ ເວົ້າກັບ ຊີເອສຣອມ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າອີກ ວ່າ ແອມ ມິວ ເລັກ ະຕົວະ ພວກ ເຂົາ ແລະ ໝິ່ນ ປະໝາດ ກົດໝາຍ ພ້ອມທັງ ທະນາຍ ຄວາມ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ນຳ ອີກ.

3 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ ແອວມາ ກັບ ແອມ ມິວ ເລັກ; ແລະ ເພາະ ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ຢ່າງ ແຈ່ມ ແຈ້ງ ພ້ອງ ຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ພະຍາຍາມ ກຳ ຈັດ ພວກ ເພິ່ນ ຢ່າງ ລັບໆ.

4 ແຕ່ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ແນວນັ້ນ; ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຈັບ ແລະ ມັດ ພວກ ເພິ່ນ ໄວ້ດ້ວຍ ເຊືອກ ທີ່ ໝິ່ນ, ແລະ ເອົາ ພວກ ເພິ່ນ ໄປ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ຜູ້ຕັດ ສິນ ຂອງ ແຜ່ນດິນ.

5 ແລະ ຜູ້ຄົນ ໄດ້ອອກ ໄປ ເປັນ ພະຍານ ພ້ອງ ພວກ ເພິ່ນ—ໃຫ້ ການ ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ ກົດໝາຍ, ທະນາຍ ຄວາມ, ແລະ ຜູ້ຕັດສິນ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ວ່າ ມີ ພຣະເຈົ້າ ແຕ່ ພຽງ ອົງດຽວ, ແລະ ວ່າ ພຣະອົງ ຈະ ສົ່ງ ພຣະບຸດ ຂອງ ພຣະອົງ ມາ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ຄົນ, ແຕ່ ວ່າ ພຣະອົງ ຈະ ບໍ່ ຊ່ວຍ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ລອດ; ແລະ ຜູ້ຄົນ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ກ່າວ ໂທດ

ແອວມາ ກັບ ແອມ ມິວ ເລັກ ຫລາຍ ແນວ. ບັດ ນີ້ ເລື່ອງ ລາວ ໄດ້ ເກີດຂຶ້ນ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ຫົວໜ້າ ຜູ້ ຕັດສິນ ຂອງ ແຜ່ນດິນ.

6 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຊີເອສ ຣອມ ແປກໃຈ ໃນ ຄຳ ເວົ້າ ເຫລົ່ານັ້ນ; ແລະ ລາວ ກໍ່ຮູ້ຈັກ ກ່ຽວກັບ ຄວາມ ມືດມົວ ຂອງ ຈິດ ໃຈ ນຳ ອີກ, ຊຶ່ງ ລາວ ພາ ໃຫ້ ເກີດຂຶ້ນ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ຄົນ ໂດຍ ການ ຕົວະ ຍົວະ ຂອງ ລາວ; ແລະ ຈິດ ວິນຍານ ຂອງ ລາວ ເລີ່ມ "ທໍລະ ມານ ພາຍ ໃຕ້ ະການ ສຳນຶກ ໃນ ຄວາມ ຜິດ ຂອງ ຕົນ ເອງ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ລາວ ເລີ່ມ ຖືກ ລ້ອມ ໄວ້ດ້ວຍ ຄວາມ ເຈັບປວດ ຂອງ ນະລົກ.

7 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ລາວ ເລີ່ມ ຮ້ອງ ຂໍ ຕໍ່ ຜູ້ຄົນ, ມີ ຄວາມ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າ ເປັນ "ຄົນ ຜິດ, ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ບໍ່ ມີ ມິນທິນ ຕໍ່ ພຣະພັກ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ເລີຍ. ແລະ ລາວ ເລີ່ມ ແກ້ຄຳ ເວົ້າ ແທນ ພວກ ເພິ່ນ ນັບຕັ້ງ ແຕ່ ເວລາ ນັ້ນ ໄປ; ແຕ່ ວ່າ ຄົນ ທັງ ຫລາຍ ໝິ່ນ ປະໝາດ ລາວ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ: ເຈົ້າ ຖືກ ຜີ ເຂົ້າ ສິງ ແລ້ວ ບໍ່? ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖິ້ມ ນ້ຳ ລາຍ ໃສ່ ລາວ, ແລະ ະຂັບ ໄລ່ ລາວ ອອກ ໄປ ຈາກ ບັນດາ ພວກ ເຂົາ ພ້ອມ ທັງ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ແອວມາ ກັບ ແອມ ມິວ ເລັກ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ຄົນ ພວກ ນັ້ນ ອອກ ໄປ, ແລະ ໄດ້ ສົ່ງ ຄົນ ໄປ ແກ້ວ ກ້ອນ ຫິນ ໃສ່ ພວກ ເຂົາ.

8 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ນຳ ເອົາ ເມຍ ແລະ ລູກ ງຽງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ມາ ໂຮມ ກັນ, ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ່ ຕາມ ທີ່ ເຊື່ອ ຖື ຫລື ຖືກ ສິດສອນ ໃຫ້ ເຊື່ອ ພຣະຄຳ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ພວກ ເຂົາ ກໍ່ ໃຫ້ ໂຍນ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ເຂົ້າ ກອງ ໄພ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ນຳ ເອົາ ບັນທຶກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ມາ, ຊຶ່ງ ປະກອບ ດ້ວຍ ພຣະຄຳ ພີສັກສິດ

14 1 ກ 2 ກສ 22:8-13.
ຄມພ ພຣະຄຳພີ.
2 ກ ແອວ 12:3-7.

ຂ ແອວ 10:27.
6 ກ ແອວ 15:5.
ຂ ຄມພ ສຳນຶກ,

ຄວາມສຳນຶກ.
7 ກ ແອວ 11:21-37.
ຂ ແອວ 15:1.

ແລະ ໂຍນມັນເຂົ້າໃນກອງໄຟນໍາອີກ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ໄໝ້ ແລະ ພົນາດໄປດ້ວຍໄຟ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ນໍາເອົາແອວມາກັບແອມມິວເລັກອອກໄປບ່ອນເຜົາຄົນທີ່ເຊື່ອຖື, ເພື່ອພວກເພິ່ນ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ຄວາມພົນາດ ຂອງຄົນພວກນັ້ນທີ່ຖືກເຜົາດ້ວຍໄຟ.

10 ແລະ ເວລາ ທີ່ ແອມມິວເລັກ ເຫັນຄວາມເຈັບປວດຂອງພວກແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍທີ່ກໍາລັງຖືກໄຟໄໝ້, ລາວກໍມີຄວາມເຈັບປວດຫລາຍ; ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບແອວມາວ່າ: ພວກເຮົາຈະເບິ່ງພາບອັນເປັນຕາຍ້ານນີ້ໄດ້ແນວໃດ? ສະນັ້ນ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເດີນອອກໄປ ແລະ ໃຊ້ "ອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນພວກເຮົາ, ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກແປວໄຟເສຍເຖິດ.

11 ແຕ່ ແອວມາ ກ່າວ ກັບ ແອມມິວເລັກວ່າ: ພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ບໍ່ຕ້ອງເດີນອອກຂ້າພະເຈົ້າອອກໄປ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາພວກເຂົາຂຶ້ນໄປທາພຣະອົງແລ້ວໃນ "ລັດສະໝີ ພາບ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຍອມໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເພື່ອວ່າໃຫ້ຄົນອື່ນໆເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ກັບພວກເຂົາຕາມຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອ ການຕັດສິນ ຊຶ່ງພຣະອົງຈະໃຫ້ມີກັບພວກເຂົາໃນພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງຈະທຸ່ງທໍາ; ແລະ ພຣະອົງ ຈະຍິນເປັນພະຍານຟ້ອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຮ້ອງຢາງສຸດກໍາລັງເພື່ອຟ້ອງພວກເຂົາໃນວັນສຸດທ້າຍ.

12 ແລະ ບັດນີ້ ແອມມິວເລັກເວົ້າກັບແອວມາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ບາງທີພວກເຂົາອາດຈະເຜົາພວກເຮົາຄືກັນ.

13 ແລະ ແອວມາເວົ້າວ່າ: ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖິດ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ວຽກງານຂອງພວກເຮົາຍັງບໍ່ທັນສໍາເລັດເທື່ອ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຜົາພວກເຮົາດອກ.

14 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຮ່າງກາຍຂອງຜູ້ທີ່ຖືກໂຍນເຂົ້າໃນໄຟພ້ອມທັງບັນທຶກ ຊຶ່ງຖືກເຂົ້າໄປພ້ອມກັບພວກເຂົາຖືກໄຟໄໝ້ໝົດແລ້ວ, ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຂອງແຜ່ນດິນໄດ້ມາຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າແອວມາກັບແອມມິວເລັກ, ຂະນະທີ່ພວກເພິ່ນຖືກມັດຢູ່; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຕົບໜ້າພວກເພິ່ນດ້ວຍມືຂອງເພິ່ນ ແລະ ເວົ້າກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ຫລັງຈາກພວກເຈົ້າເຫັນສິ່ງນີ້ແລ້ວ, ພວກເຈົ້າຍັງຈະສັ່ງສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້ອີກບໍ່ ຊຶ່ງພວກເຂົາຈະຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນ "ທະເລໄຟ ແລະ ມາດ?

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຈົ້າເຫັນວ່າຕົນເອງບໍ່ມີອໍານາດທີ່ຈະຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ທີ່ຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນໄຟນັ້ນ; ທັງພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ຊ່ວຍພວກເຂົາທັງໆທີ່ພວກເຂົາມີສັດທາເໝືອນພວກເຈົ້າ. ແລະ ຜູ້ຕັດສິນໄດ້ຕົບໜ້າພວກເພິ່ນອີກ, ແລະ ຖາມວ່າ: ພວກເຈົ້າຈະເວົ້າແນວໃດເພື່ອຕົວເອງ?

16 ແລະ ຜູ້ຕັດສິນຜູ້ນີ້ຢູ່ໃນລະບຽບ ແລະ ສັດຊື່ຕໍ່ "ນີຣີ, ຜູ້ຂ້າກິເດໂອນນັ້ນ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອວມາກັບແອມມິວເລັກບໍ່ໄດ້ຕອບເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຕົບໜ້າພວກເພິ່ນອີກ, ແລະ

<p>10 ກ ແອວ 8:30-31. 11 ກ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ. ຂ ພສສ 37:8-13; ແອວ 60:13; ຄພ 103:3.</p>	<p>ຄມພ ຍຸດຕິທໍາ, ຄວາມຍຸດຕິທໍາ. ຄ ຄມພ ຕາຍເພາະ ຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍ</p>	<p>ເພາະຄວາມເຊື່ອ. ງ ມຊຍ 17:10. 14 ກ ແອວ 12:17. 16 ກ ແອວ 1:7-15.</p>
--	---	--

ມອບພວກເພິ່ນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ເພື່ອເອົາໄປເຂົ້າຄູກ.

18 ແລະ ເມື່ອພວກເພິ່ນໄດ້ຖືກສົ່ງເຂົ້າຄູກໄດ້ສາມມື້, "ພວກທະນາຍຄວາມ, ແລະ ພວກ ຜູ້ ຕັດສິນ, ແລະ ພວກ ປະ ໂລຫິດ, ແລະ ພວກຄູສອນຫລາຍຄົນ, ທີ່ມີວິຊາຊີບດຽວກັນກັບນີ້ ໄດ້ເຂົ້າມາໃນຄູກເພື່ອເບິ່ງພວກເພິ່ນ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສອບຖາມພວກເພິ່ນຫລາຍເລື່ອງແຕ່ພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຕອບຫຍັງເລີຍ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຕັດສິນໄດ້ມາຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເພິ່ນ, ແລະ ຖາມວ່າ: ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຕອບຄໍາຖາມຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້? ພວກເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າມີອໍານາດທີ່ຈະສົ່ງພວກເຈົ້າໃຫ້ຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນກອງໄຟໄດ້? ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ແອວມາກັບແອມມິວເລັກເວົ້າ; ແຕ່ພວກເພິ່ນກໍບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງເລີຍ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກໄປ ແລະ ໄປຕາມທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ກັບຄືນມາອີກໃນມື້ຕໍ່ມາ; ແລະ ຜູ້ຕັດສິນໄດ້ຕົບໜ້າພວກເພິ່ນອີກ. ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ອອກມາຄືກັນ, ແລະ ຕົບໜ້າພວກເພິ່ນ, ແລະ ຖາມວ່າ: ພວກເຈົ້າຈະຍືນຕັດສິນຜູ້ຄົນພວກນີ້ ແລະ ກ່າວໂທດກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາອີກບໍ່? ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າມີອໍານາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນັ້ນ ແລ້ວເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ຊ່ວຍຕົນເອງໃຫ້ "ຫລຸດພົ້ນໄດ້?"

21 ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຫລາຍເລື່ອງໃນທໍານອງນີ້, ໂດຍທີ່ກັດແຂ້ວ, ແລະ ຖິ້ມນໍ້າລາຍໃສ່ພວກເພິ່ນ, ແລະ ຖາມວ່າ: ພວກເຮົາຈະເປັນແນວໃດເວລາພວກເຮົາອັບປະໂຫຍດ?

22 ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຫລາຍເລື່ອງໃນທໍານອງນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເພິ່ນຕ່າງໆນາໆ; ແລະ ໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍພວກເພິ່ນຢູ່ແນວນັ້ນຕັ້ງຫລາຍມື້, ແລະ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເອົາເຂົ້າເອົານໍ້າໃຫ້ພວກເພິ່ນກິນ ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະໄດ້ຫິວເຂົ້າຫິວນໍ້າ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ແກ່ເສື້ອຜ້າຂອງພວກເພິ່ນອອກນໍ້າອີກ ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະໄດ້ເປືອຍເປົ່າ; ແລະ ພວກເພິ່ນຖືກມັດໄວ້ດ້ວຍເຊືອກທີ່ໝັ້ນ ແລະ ຖືກຂັງຢູ່ໃນຄູກ.

23 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງຈາກພວກເພິ່ນໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານຢູ່ຫລາຍມື້ແນວນັ້ນ, (ໃນວັນທີສິບສອງຂອງເດືອນສິບ, ໃນປີທີສິບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ) ຄືຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນດູແລແຜ່ນດິນອໍາໂມນໄນຮາ ແລະ ຜູ້ສອນ ແລະ ທະນາຍຄວາມຂອງພວກເຂົາຫລາຍຄົນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຄູກ ຊຶ່ງແອວມາກັບແອມມິວເລັກໄດ້ຖືກມັດໄວ້ດ້ວຍເຊືອກ.

24 ແລະ ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນໄດ້ມາຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເພິ່ນ ແລະ ຕົບໜ້າພວກເພິ່ນອີກ, ແລະ ເວົ້າກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າມີອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າກໍຄວນຊ່ວຍຕົນເອງໃຫ້ຫລຸດພົ້ນອອກຈາກເຊືອກມັດເຫລົ່ານີ້ແມ່, ເມື່ອນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຈະເຊື່ອວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທໍາລາຍຜູ້ຄົນພວກນີ້ຕາມຄໍາເວົ້າຂອງພວກເຈົ້າ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຂົາເຈົ້າທັງໝົດໄດ້ເຂົ້າໄປຕົບໜ້າພວກເພິ່ນ, ໂດຍເວົ້າຄວາມດຽວກັນຈົນກະທັ້ງຜູ້ສຸດທ້າຍ; ແລະ ເມື່ອຜູ້ສຸດທ້າຍໄດ້ເວົ້າກັບພວກເພິ່ນແລ້ວ "ອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້

ມາສະຖິດຢູ່ກັບແອວມາກັບແອມມິວເລັກ, ແລະ ທັງສອງໄດ້ລຸກຢືນຂຶ້ນ.

26 ແລະ ແອວມາ ໄດ້ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ, ກ່າວ ວ່າ: ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຈະໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍທົນຕໍ່ ກຄວາມທຸກທີ່ສາຫັດນີ້ໄປອີກດົນປານໃດ? ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງໄຜດປະທານກຳລັງໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຕາມສັດທາຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ອັນມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ ຈົນເຖິງການບົດປ່ອຍດ້ວຍເທີ້ນ. ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຊືອກທີ່ມັດຢູ່ນັ້ນຂາດອອກ; ແລະ ເວລາຜູ້ຄົນເຫັນເຊັ່ນນັ້ນ, ກໍເລີ່ມບົບໜີເພາະຄວາມຢ້ານກົວວ່າຄວາມພິນາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ.

27 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຄວາມຢ້ານກົວຂອງພວກເຂົານັ້ນ ໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ແລະ ອອກໄປບໍ່ຮອດປະຕູນອກ ກຸກຊ້າ; ແລະ ເກີດແຜ່ນດິນໄຫວຢ່າງໜັກ ແລະ ກຳແພງຄຸກໄດ້ແຍກອອກເປັນສອງ, ເຮັດໃຫ້ມັນພັງລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ; ແລະ ຫົວໜ້າຕັດສິນ, ພວກທະນາຍຄວາມ, ພວກປະໂລຫິດ, ແລະ ພວກຄູສອນທີ່ຕົບໜ້າແອວມາກັບແອມມິວເລັກໄດ້ຕາຍໄປເພາະຖືກຫີນທັບ.

28 ແລະ ແອວມາກັບແອມມິວເລັກໄດ້ອອກມາຈາກຄຸກ, ແລະ ພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບຫຍັງເລີຍ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານອຳນາດໃຫ້ແກ່ພວກເພິ່ນ, ຕາມສັດທາຂອງພວກເພິ່ນທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ. ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ຍ່າງອອກຈາກຄຸກຢ່າງສະບາຍ; ແລະ ເຊືອກມັດໄດ້ ກໍຫລຸດອອກຈາກພວກເພິ່ນ; ແລະ ຄຸກໄດ້ຍຸບລົງກັບພື້ນດິນ, ແລະ ທຸກຄົນຢູ່ພາຍໃນ

ກຳແພງຄຸກໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍໝົດ, ນອກຈາກແອວມາກັບແອມມິວເລັກເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ຍ່າງມັງໜ້າເຂົ້າໄປໃນເມືອງ.

29 ບັດນີ້ຝູງຊົນໂດຍທີ່ໄດ້ຍິນສຽງກົກກ້ອງອັນໃຫຍ່ຫລວງກໍຟ້າວແລ່ນມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຢາກຮູ້ຈັກສາເຫດຂອງມັນ; ແລະ ເວລາພວກເຂົາເຫັນແອວມາກັບແອມມິວເລັກຢ່າງອອກຈາກຄຸກ ແລະ ກຳແພງຄຸກພັງລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ພວກເຂົາກໍຖືກຄອບງຳດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ແລະ ບົບໜີໄປຕໍ່ໜ້າແອວມາກັບແອມມິວເລັກ ຄືກັນກັບແມ່ແບ້ກັບລູກອ່ອນຂອງມັນ ຫລົບໜີຈາກສິ່ງສອງໂຕ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປຕໍ່ໜ້າແອວມາກັບແອມມິວເລັກແນວນັ້ນ.

ບົດທີ 15

ແອວມາກັບແອມມິວເລັກໄປຫາເມືອງໄຊດຳ ແລະ ໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ—ແອວມາໄດ້ບິນປົວຊີເອສຣອມຜູ້ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກ—ຫລາຍຄົນໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ສາດສະໜາຈັກກໍຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ—ແອວມາກັບແອມມິວເລັກໄດ້ກັບໄປຫາເຊຣາເຮັມລາ. ປະມານ 81 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວມາກັບແອມມິວເລັກໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາໃຫ້ອອກຈາກເມືອງນັ້ນ ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ອອກໄປ ແລະ ມາແວ່ແຜ່ນດິນໄຊດຳ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບ່ອນນັ້ນພວກເພິ່ນໄດ້ເຫັນຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ອອກຈາກແຜ່ນດິນ ກໍອຳໂມນໂນຮາ, ຊຶ່ງພວກເຂົາຖືກ ຂັບໄລ່ໜີ ແລະ

26 ກ ຢກບ 5:10–11; ມຊຢ 17:10–20; ຄພ 121:7–8.	27 ກ ກຈກ 16:26; ອຫ 12:13. 28 ກ ຢຄ 4:6;	3 ນພ 28:19–22. 15 1 ກ ແອວ 16:2–3, 9, 11. ຂ ແອວ 14:7.
---	--	--

ຖືກແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່, ເພາະພວກເຂົາເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງແອວມາ.

2 ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ເລົ່າໃຫ້ພວກເຂົາຟັງເຖິງເລື່ອງທັງໝົດທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບ ັມເຍຍ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເລື່ອງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບຕົວພວກເພິ່ນເອງນຳອີກ ແລະ ເຖິງ ອຳນາດແຫ່ງການບົດປ່ອຍຂອງພວກເພິ່ນ.

3 ແລະ ຊີເອສຣອມໄດ້ນອນໄຂ້ຢູ່ທີ່ໄຊດຳດ້ວຍໄຂ້ຄົງຮ້ອນ, ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນເພາະຄວາມຍາກລຳບາກທີ່ສຸດໃນຈິດໃຈຂອງລາວເນື່ອງຈາກ ັຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງລາວເອງ, ເພາະລາວຄິດວ່າ ແອວມາກັບແອມມິວເລັກໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ; ແລະ ຄິດວ່າພວກເພິ່ນຖືກຂ້າຕາຍ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງລາວ. ແລະ ບາບອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້ກັບບາບອື່ນໆຫລາຍຢ່າງຂອງລາວໄດ້ທໍລະມານຈິດໃຈຂອງລາວຈົນກາຍເປັນຄວາມເຈັບປວດຢ່າງໜັກທີ່ປິ່ນປົວບໍ່ໄດ້; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງຮ້ອນຮົນດ້ວຍຄວາມຮ້ອນທີ່ລຸກເປັນໄຟ.

4 ບັດນີ້, ເວລາລາວໄດ້ຍິນວ່າ ແອວມາກັບແອມມິວເລັກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໄຊດຳ, ໃຈຂອງລາວເລີ່ມມີກຳລັງຂຶ້ນ; ແລະ ລາວໄດ້ສົ່ງຂ່າວໄປຫາພວກເພິ່ນທັນທີ ໂດຍປາດຖະໜາໃຫ້ພວກເພິ່ນມາຫາລາວ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເພິ່ນໄດ້ໄປທັນທີໂດຍເຊື່ອໃນຂ່າວທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຫາຊີເອສຣອມ; ແລະ ໄດ້ພົບລາວກຳລັງນອນຢູ່ເທິງຕຼຽງ, ເຈັບປ່ວຍຢູ່, ລາວໄດ້ລົດກຳລັງດ້ວຍໄຂ້ຄົງຮ້ອນ; ແລະ ຈິດໃຈຂອງລາວເຈັບປວດທີ່ສຸດຍ້ອນຄວາມ

ຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນເອງ; ແລະ ເມື່ອລາວເຫັນພວກເພິ່ນ ລາວໄດ້ເດີນອອກໄປ ແລະ ວົງວອນພວກເພິ່ນໃຫ້ປິ່ນປົວລາວ.

6 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອວມາໄດ້ຈັບມືລາວ, ແລະ ຖາມວ່າ: ເຈົ້າ ັເຊື່ອໃນອຳນາດຂອງພຣະຄຣິດອັນຈະນຳໄປສູ່ຄວາມລອດບໍ່?

7 ແລະ ລາວຕອບ ແລະ ເວົ້າວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍເຊື່ອຖືໃນຄຳເວົ້າທັງໝົດທີ່ທ່ານໄດ້ສຶດສອນ.

8 ແລະ ແອວມາເວົ້າວ່າ: ຖ້າຫາກເຈົ້າເຊື່ອໃນການໄຕ່ຂອງພຣະຄຣິດ ເຈົ້າກໍຈະ ັຫາຍດີໄດ້.

9 ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງພວກທ່ານ.

10 ແລະ ຈາກນັ້ນແອວມາຈຶ່ງຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກ່າວວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ຈຶ່ງມີເມດຕາຕໍ່ຄົນຜູ້ນີ້ດ້ວຍເຖີດ, ແລະ ຈຶ່ງ ັປິ່ນປົວລາວຕາມສັດທາຂອງລາວທີ່ມີຕໍ່ພຣະຄຣິດ.

11 ແລະ ເມື່ອ ແອວມາ ເວົ້າ ັຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຊີເອສຣອມກໍ ັຜູດລຸກຂຶ້ນ, ແລະ ເລີ່ມຍ່າງໄປ; ແລະ ເລື່ອງນີ້ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ແປກປະຫລາດໃຈຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງແກ່ຜູ້ຄົນທັງປວງ; ແລະ ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໄຊດຳ.

12 ແລະ ແອວມາໄດ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາແກ່ຊີເອສຣອມໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ນັບແຕ່ເວລານັ້ນໄປ ລາວໄດ້ເລີ່ມສົ່ງສອນຜູ້ຄົນ.

13 ແລະ ແອວມາໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາ ັຈັກຂຶ້ນ ໃນແຜ່ນດິນ ໄຊດຳ, ແລະ

<p>2ກ ແອວ 14:8-14. ຂ ແອວ 14:28. 3ກ ແອວ 14:6-7.</p>	<p>6ກ ມຣກ 9:23. 8ກ ຄມພ ປິ່ນປົວ, ການປິ່ນປົວ. 10ກ ມຣກ 2:1-12.</p>	<p>11ກ ກຈກ 3:1-11.</p>
--	---	------------------------

ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນໄວ້ໃນ ແຜ່ນດິນ, ເພື່ອໃຫ້ບັບຕິສະມາຜູ້ໃດກໍຕາມ ທີ່ປາດຖະໜາຈະຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໄດ້ ມີຫລາຍຄົນ; ເພາະພວກເຂົາໄດ້ມາຈາກ ທຸກພາກພື້ນໂດຍອ້ອມຮອບເມືອງໄຊດໍາ, ແລະ ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ.

15 ແຕ່ສໍາລັບຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອໍາໂມນ ໄນຮານັ້ນ, ພວກເຂົາຍັງເປັນຜູ້ຄົນທີ່ມີໃຈ ແຂງກະດ້າງ ແລະ ແຂງຄໍຢູ່; ແລະ ພວກ ເຂົາບໍ່ໄດ້ກັບໃຈເລີຍຈາກບາບຂອງພວກ ເຂົາ, ອ້າງວ່າອໍານາດທັງໝົດຂອງແອວມາ ກັບແອມມິວເລັກມາຈາກມານ; ເພາະວ່າ ພວກມີວິຊາຊີບດຽວກັນກັບ ັນິຮໍບໍ່ເຊື່ອຖື ໃນການກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສ່ວນແອວມາກັບແອມມິວເລັກນັ້ນ, ໂດຍ ທີ່ແອມມິວເລັກໄດ້ ັປະຖົມຄໍາຂອງລາວ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຄ່າທັງໝົດຂອງ ລາວຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອໍາໂມນ ໄນຮາເພື່ອ ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ລາວຖືກ ະປະຕິເສດໂດຍຜູ້ທີ່ເປັນໝູ່ເພື່ອນ ແລະ ໂດຍບິດາຂອງລາວ ແລະ ໂດຍຍາດພີ່ ນ້ອງຂອງລາວ;

17 ສະນັ້ນ, ຫລັງຈາກແອວມາໄດ້ສະຖາ ປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນທີ່ໄຊດໍາແລ້ວ, ໂດຍທີ່ເຫັນ ັການຍົກເລີກອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຫັນຜູ້ຄົນຍົກເລີກຄວາມ ທະນົງໃຈ, ແລະ ເລີ່ມ ະຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເລີ່ມມາຊຸມນຸມກັນຢູ່

ບ່ອນລີ້ໄພຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອ ັນະມັດ ສະການພຣະເຈົ້າຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາ, ັເບິ່ງ ແລະ ອະທິຖານຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ, ເພື່ອ ພວກເຂົາຈະໄດ້ລອດພົ້ນຈາກຊາຕານ, ແລະ ຈາກ ັຄວາມຕາຍ, ແລະ ຈາກຄວາມ ພິນາດ—

18 ບັດນີ້ຄືກັນກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າໄວ້, ໂດຍທີ່ແອວມາເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດ ແລ້ວ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງພາແອມມິວເລັກ ຂ້າມມາຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ພາລາວໄປເຮືອນຂອງຕົນ, ແລະ ໄດ້ປະ ຕິບັດກັບລາວໃນຄວາມຍາກລໍາບາກຂອງ ລາວ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ລາວເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

19 ແລະ ບິທີສິບຂອງການບົກຄອງຂອງ ຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດ ລົງດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 16

ຊາວເລມັນທໍາລາຍຜູ້ຄົນຂອງອໍາໂມນ ໄນຮາ—ໄຊຣໍານໍາພາຊາວນີໄຟເພື່ອເອົາ ໄຊຊະນະຊາວເລມັນ—ແອວມາກັບແອມ ມິວເລັກ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆສັ່ງສອນພຣະຄໍາ— ພວກເພິ່ນສິດສອນວ່າ ຫລັງຈາກການພື້ນ ຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ ພຣະຄຣິດ ຈະມາປະກົດຕໍ່ຊາວນີໄຟ. ປະມານ 81-77 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ່ ສິບເອັດແຫ່ງການບົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູ ແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໃນວັນທີຫ້າຂອງເດືອນ

15ກ ແອວ 1:2-15.
16ກ ລກ 14:33;
ແອວ 10:4.
ຂ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ,
ການຂົ່ມເຫັງ.

17ກ ແອວ 16:21.
ຂ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ,
ຄວາມຖ່ອມຕົນ.
ຄ ຄມພ ນະມັດສະການ.
ງ ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ;

ອະທິຖານ, ການອະທິ
ຖານ, ຄໍາອະທິຖານ.
ຈ ຄມພ ຄວາມຕາຍ
ທາງວິນຍານ.

ສອງ, ມັນມີສັນຕິສຸກທີ່ສຸດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ເຊຣາເຮັມລາ, ບໍ່ມີສົງຄາມ ແລະ ການຂັດ ແຍ້ງກັນຕັ້ງຫລາຍປີຈົນເຖິງວັນທີຫ້າຂອງ ເດືອນສອງ, ໃນປີທີສິບເອັດຈົ່ງມີສຽງຮ້ອງ ປາວເລື່ອງສົງຄາມທີ່ໄດ້ຍິນ ໄປທົ່ວແຜ່ນ ດິນ.

2 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ກອງ ທັບ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ຍົກເຂົ້າມາທາງດ້ານ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງກັນດານໃນຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນ, ຈົນກະທັ້ງເຂົ້າໄປໃນເມືອງ "ອາໂມນໄນ ຮາ, ແລະ ເລີ່ມຂ້າຜູ້ຄົນ ແລະ ທຳລາຍຕົວ ເມືອງ.

3 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ກ່ອນທີ່ຊາວນິໄຟຈະລວມກຳລັງທະຫານ ໃຫ້ພຽງພໍທີ່ຈະຂັບໄລ່ພວກສັດຕູອອກຈາກ ແຜ່ນດິນໄປ, ພວກສັດຕູກໍໄດ້ "ທຳລາຍຜູ້ ຄົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງອາໂມນໄນຮາກ່ອນແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ທຳລາຍບາງຄົນທີ່ຢູ່ຮອບຊາຍ ແດນໂນອານາອີກ, ແລະ ໄດ້ຈັບຄົນອື່ນໆ ໄປເປັນຊະເລີຍເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ ກັນດານ.

4 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ ນິໄຟປາດຖະໜາຈະໄດ້ຄົນຜູ້ທີ່ຖືກຈັບໄປ ເປັນຊະເລີຍໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຂອງ ພວກເຂົາກັບຄືນມາ.

5 ສະນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຫົວ ໜ້ານາຍທະຫານເບິ່ງແຍງກອງທັບຊາວ ນິໄຟ, (ແລະ ຊື່ລາວວ່າ ໂຊຣຳ, ແລະ ລາວ ມີລູກຊາຍສອງຄົນ, ລີໄຮ ແລະ ເອຣາ)— ບັດນີ້ໂຊຣຳກັບລູກຊາຍທັງສອງຂອງລາວ ຮູ້ຈັກວ່າ ແອວມາເປັນມະຫາປະໂລຫິດດູ ແລສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ຍິນ ວ່າ ເພິ່ນມີວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍຢູ່ ນຳ, ສະນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ໄປຫາເພິ່ນໂດຍ

ປາດຖະໜາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະພໍພຣະໂທຫລີບໍ່ ທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເພື່ອຊອກຫາພີ່ ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຖືກຊາວເລມັນຈັບ ໄປເປັນຊະເລີຍນັ້ນ.

6 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ແອວມາໄດ້ "ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວ ກັບເລື່ອງນີ້. ແລະ ແອວມາກັບຄືນມາ ແລະ ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນ ຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຊີໂດນທາງດ້ານໃຕ້ຂອງ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ຖັດຂຶ້ນໄປທາງ ຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນແມນທາຍ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບ່ອນນັ້ນພວກເຈົ້າຈະເຫັນພວກ ເຂົາທາງຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບົດປ່ອຍ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ ຊຶ່ງຖືກຊາວເລມັນ ຈັບໄປເປັນຊະເລີຍ.

7 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໂຊຣຳກັບລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ຂ້າມແມ່ ນ້ຳຊີໂດນໄປພ້ອມກັບກອງທັບທະຫານ ຂອງລາວ, ແລະ ເດີນທັບກາຍຊາຍແດນ ແມນທາຍໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ທາງດ້ານໃຕ້ ຊຶ່ງຢູ່ທາງຕາເວັນອອກຂອງ ແມ່ນ້ຳຊີໂດນ.

8 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີກອງທັບ ຊາວເລມັນ, ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ກະຈັດ ກະຈາຍໄປ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນ ແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ ເອົາພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາທີ່ຖືກຊາວເລມັນ ຈັບໄປເປັນຊະເລີຍນັ້ນຄືນມາ, ແລະ ບໍ່ມີ ຜູ້ໃດຫາຍສາບສູນໄປເລີຍສຳລັບຜູ້ທີ່ຖືກ ຈັບໄປເປັນຊະເລີຍນັ້ນ. ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງ ພວກເຂົາກໍໄດ້ພາພວກເຂົາກັບຄືນໄປຫາ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາຕາມເດີມ.

9 ແລະ ປີທີສິບເອັດຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້, ໂດຍທີ່ຊາວເລມັນຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກແຜ່ນດິນ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງອໍາໂມນໄນຮາຖືກ^໑ທໍາລາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊາວອໍາໂມນໄນຮາທຸກຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຖືກ^໒ທໍາລາຍໝົດ, ພ້ອມທັງເມືອງໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົານໍາອີກ, ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າພຣະເຈົ້າຈະທໍາລາຍບໍ່ໄດ້, ເພາະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງມັນ.

10 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນມື້^໓ ດຽວເທົ່ານັ້ນກໍເຫລືອພຽງແຕ່ຄວາມວ່າງເປົ່າ; ແລະ ຊາກສົບຖືກໝາ ແລະ ສັດປ່າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານສຶກກັນ.

11 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຕໍ່ມາຫລາຍມື້ຊາກສົບຂອງພວກເຂົາຍັງກອງກັນຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນໂລກນັ້ນ, ແລະ ຖືກປົກຄຸມໄປດ້ວຍສິ່ງຂອງບາງໆ ແລະ ກິ່ນຂອງມັນຮຸນແຮງທີ່ສຸດຈົນວ່າຜູ້ຄົນບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນອໍາໂມນໄນຮາເປັນເວລາຫລາຍປີ. ມັນຈຶ່ງມີຊື່ວ່າແຜ່ນດິນຮ້າງຂອງຊາວນີຣໍ; ເພາະວ່າຄົນພວກນັ້ນມີອາຊີບດຽວກັນກັບ^໔ ນີຣໍຜູ້ຖືກຂ້າຕາຍ ແລະ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາໄດ້ຮ້າງເປົ່າ.

12 ແລະ ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ມາກໍ່ສົງຄາມກັບຊາວນີໄຟອີກຈົນເຖິງປີທີສິບສີ່ແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ. ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟມີສັນຕິສຸກຕິດຕໍ່ກັນທົ່ວແຜ່ນດິນເປັນເວລາສາມປີດັ່ງນີ້.

13 ແລະ ແອວມາກັບແອມມິວເລັກໄດ້ອອກໄປສັ່ງສອນເລື່ອງການກັບໃຈໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນໃນ^໑ ພຣະວິຫານ, ແລະ ໃນບ່ອນລີ້

ໄພ, ແລະ ໃນ^໒ ທໍາມະສາລາຂອງພວກເຂົານໍາອີກ, ຊຶ່ງຖືກສ້າງໄວ້ຕາມແບບຂອງຊາວຢິວ.

14 ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຍອມຟັງຄໍາເວົ້າຂອງພວກເພິ່ນ, ພວກເພິ່ນກໍໄດ້ໃຫ້ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ພວກເຂົາຕໍ່ໄປໂດຍ^໓ ບໍ່ເຫັນແກ່ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ.

15 ແລະ ແອວມາກັບແອມມິວເລັກ ແລະ ຄົນອີກຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ຮັບເລືອກເພື່ອເຮັດວຽກງານ ໄດ້ອອກໄປດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອສັ່ງສອນພຣະຄໍາທົ່ວແຜ່ນດິນ. ແລະ ການສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຈັງກວ້າງຂວາງທົ່ວແຜ່ນດິນທຸກພາກພື້ນໂດຍອ້ອມຮອບ, ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງຊາວນີໄຟ.

16 ແລະ^໔ ບໍ່ມີຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບໃນບັນດາພວກເຂົາ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖອກເທພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາທົ່ວແຜ່ນດິນເພື່ອຕຽມຈິດໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ, ຫລື ເພື່ອຕຽມ^໕ ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາເພື່ອຮັບພຣະຄໍາ ຊຶ່ງຈະສິດສອນໃນບັນດາພວກເຂົາໃນເວລາແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ—

17 ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ດີ້ດ້ານຕໍ່ພຣະຄໍາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ໄປຫາຄວາມພິນາດ, ແຕ່ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພຣະຄໍາດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ, ແລະ ຄືກັນກັບ^໖ ກິ່ງງ່າທີ່ຖືກຕໍ່ເຂົ້າກັບ^໗ ແນວອະຍະກຸ່ນແທ້ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນ^໘ ທີ່ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

18 ບັດນີ້^໙ ພວກປະໂລຫິດເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງ

<p>9 ກ ແອວ 8:16; 9:18-24; ມມ 6:15-22. ໑ ແອວ 25:1-2. 10 ກ ແອວ 9:4. 11 ກ ແອວ 1:15; 24:28-30. 13 ກ 2 ນຟ 5:16.</p>	<p>໒ ແອວ 21:4-6, 20. 14 ກ ແອວ 1:30. 16 ກ ມຊຢ 18:19-29; 4 ນຟ 1:3. ໒ ຄມພ ທິວໃຈທີ່ຊອກຊ້າ. 17 ກ ຢຄ 5:24.</p>	<p>໓ ຄມພ ສວນອະຍະກຸ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໔ ແອວ 12:37; 13:10-13. 18 ກ ແອວ 15:13.</p>
--	---	--

ໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນໄດ້ສັ່ງສອນໂທດຂອງການເວົ້າຕົວະ, ແລະ ການຫລອກລວງ, ແລະ ການອິດສາບັງບຽດ, ແລະ ການຜິດຖຽງກັນ, ແລະ ການມີເຈດຕະນາຮ້າຍ, ແລະ ການໝັ້ນປະໝາດ, ແລະ ການຂີ້ລັກມັກສົກ, ການໂຈນລະກຳ, ການບຸ້ນຈີ້, ການຄາດຕະກຳ, ການຫລິ້ນຊູ້, ແລະ ກິເລດຕັນຫາທຸກຢ່າງ, ໂດຍຮ້ອງບອກວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຄວນມີເລີຍ—

19 ໂດຍສິດສອນເຖິງສິ່ງຈະຕ້ອງມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ານີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍສິດສອນເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ການຮັບທຸກທໍລະມານ ແລະ ການສັ່ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ.

20 ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ສອບຖາມກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ທີ່ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກສິດສອນວ່າພຣະອົງຈະປະກົດຕໍ່ພວກເຂົາ ຫລັງຈາກການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ; ແລະ ສິ່ງນີ້ຜູ້ຄົນກໍໄດ້ຍິນດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະ ດີໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ.

21 ແລະ ບັດນີ້ຫລັງຈາກໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນແລ້ວ—ໂດຍມີ ກໍໂຊຊະນະເໜືອມານ, ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກສັ່ງສອນໃນຄວາມບໍລິສຸດທົ່ວແຜ່ນດິນ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖອກເທພຣະພອນຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງຜູ້ຄົນ—ປີທີສິບສີ່ແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

ເລື່ອງລາວຂອງພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ, ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມຮັບສິດທິຂອງຕົນເພື່ອປົກຄອງອານາຈັກເພາະພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນີໂຟເພື່ອສັ່ງສອນຊາວເລມັນ; ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ການບົດປ່ອຍຂອງພວກເຂົາ—ຕາມບັນທຶກຂອງແອວມາ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 17 ຈົນເຖິງບົດທີ 27.

ບົດທີ 17

ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາມີວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ແລະ ການເປີດເຜີຍ—ພວກເຂົາໄດ້ແຍກກັນໄປຫລາຍເສັ້ນທາງເພື່ອປະກາດພຣະຄຳແກ່ຊາວເລມັນ—ອຳໂມນໄປຫາແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ ແລະ ກາຍເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດລາໂມໄນ—ອຳໂມນປົກປັກຮັກສາຝູງແກະຂອງກະສັດ ແລະ ໄດ້ເຂັ້ນຂ້າສັດຕູຂອງລາວທີ່ນຳຊີບັດ. ຂໍ້ທີ 1–3, ປະມານ 77 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.; ຂໍ້ທີ 4, ປະມານ 91–77 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.; ແລະ ຂໍ້ທີ 5–39, ປະມານ 91 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືໃນຂະນະທີ່ແອວມາກຳລັງເດີນທາງອອກຈາກແຜ່ນດິນກິເດໂອນໄປທາງໃຕ້, ໄປຫາແຜ່ນດິນແມນທາຍຢູນັນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນມີຄວາມແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍ, ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ ກໍພົບເຫັນ ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາທີ່ກຳລັງເດີນທາງມຸ້ງໜ້າໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

<p>18 ຂ ຄມພ ຫລອກລວງ, ການຫລອກລວງ, ຄວາມຫລອກລວງ. ຄ ຄມພ ອິດສາ. 19 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—</p>	<p>ການທຳນາຍກ່ຽວກັບການກຳເນີດ ແລະ ການສັ່ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. 20 ກ 2 ນພ 26:9;</p>	<p>3 ນພ 11:7–14. ຂ 1 ນພ 12:4–6. 21 ກ ແອວ 15:17. 17 1 ກ ແອວ 27:16. ຂ ມຊຍ 27:34.</p>
--	---	--

2 ບັດນີ້ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຍານີໄດ້ຢູ່ກັບແອວມາໃນເວລາທີ່ທູດມາປະກົດຕໍ່ເພິ່ນ "ເທື່ອທຳອິດ; ສະນັ້ນ ແອວມາຈຶ່ງມີຄວາມປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງທີ່ໄດ້ພົບກັບອ້າຍນ້ອງຂອງເພິ່ນ; ແລະ ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເພິ່ນມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດແມ່ນເຂົາເຈົ້າຍັງເປັນອ້າຍນ້ອງໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເພິ່ນຢູ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໝັ້ນຄົງຫລາຍຂຶ້ນໃນຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ; ເພາະເຂົາເຈົ້າເປັນຄົນມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກຊຶ້ງ ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ ຶຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີຢ່າງພາກພຽນ, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

3 ແຕ່ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ; ເຂົາເຈົ້າຍອມຕົນໃນການ "ອະທິຖານ, ແລະ ການຖືສິນອົດເຂົ້າຫລາຍທີ່ສຸດ; ສະນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງມີວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ, ແລະ ວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍຢູ່ນຳ, ແລະ ເວລາເຂົາເຈົ້າ ຶສິດສອນ, ເຂົາເຈົ້າກໍສິດສອນດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ.

4 ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສິດສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າມາເປັນເວລາສິບສີ່ປີຢູ່ໃນບັນດາຊາວເລມັນ, ໄດ້ຮັບ "ຄວາມສຳເລັດຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນ ຶການນຳພາຫລາຍຄົນມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍອຳນາດແຫ່ງການເວົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ນຳເອົາຫລາຍຄົນມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແລະ ຶສາລະພາບບາບຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະອົງ.

5 ບັດນີ້ ມີຄືສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບເຂົາເຈົ້າໃນການເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພາະເຂົາເຈົ້າໄດ້ມີຄວາມທຸກ; ເຂົາເຈົ້າໄດ້ທົນມາຫລາຍ, ທັງທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງຈິດໃຈ, ເປັນຕົ້ນວ່າຄວາມອົດທົວ, ຄວາມອົດເມື່ອຍ, ແລະ "ເຮັດວຽກໜັກທາງວິນຍານນຳອີກ.

6 ບັດນີ້ ມີຄືການເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ: ໂດຍທີ່ໄດ້ "ອຳລາຈາກໂມໄຊຍາບິດາຂອງເຂົາ ເຈົ້າໄປໃນປີທຳອິດຂອງຜູ້ຕັດສິນ; ໂດຍ ຶບ່ອນອມຮັບລາຊາອານາຈັກຊຶ່ງບິດາຂອງຕົນປາດຖະໜາຈະມອບໃຫ້, ແລະ ມີກໍເປັນເຈດຕະນາຂອງຜູ້ຄົນນຳອີກ;

7 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໄປ, ແລະ ໄດ້ເອົາດາບຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຄັນທະນູຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ລູກທະນູຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ກະຖຸນຂອງເຂົາເຈົ້າ; ແລະ ສິ່ງນີ້ເຂົາເຈົ້າເຮັດໄປເພື່ອຈະໄດ້ຫາອາຫານມາລ້ຽງຕົນເອງໃນລະຫວ່າງທີ່ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

8 ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານພ້ອມດ້ວຍຄົນຈຳນວນໜຶ່ງຊຶ່ງເຂົາເຈົ້າໄດ້ເລືອກໄວ້, ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟ, ເພື່ອສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຫລາຍມື້, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ "ອະທິຖານຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

<p>2 ກ ມຊຍ 27:11-17. ຂ ຄມພ ພຣະຄຳພີ.</p> <p>3 ກ ຄມພ ຖືສິນອົດເຂົ້າ, ການຖືສິນອົດເຂົ້າ; ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. ຂ ຄມພ ສອນ, ຜູ້ສອນ,</p>	<p>ຄູສອນ—ການສອນດ້ວຍພຣະວິນຍານ.</p> <p>4 ກ ແອວ 29:14. ຂ ຄມພ ວຽກງານເຜີຍແຜ່. ຄ ຄມພ ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ. 5 ກ ແອວ 8:10.</p>	<p>6 ກ ມຊຍ 28:1, 5-9. ຂ ມຊຍ 29:3. 9 ກ ແອວ 25:17. ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.</p>
--	---	--

ປະທານສ່ວນໜຶ່ງຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງໃຫ້ໄປນຳ ແລະ ສະຖິດຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າ, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນ ະເຄື່ອງມືໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້, ເພື່ອຈະໄດ້ນຳພາຊາວເລມັນຜູ້ເປັນພິນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ, ໃຫ້ມາຮູ້ເລື່ອງຄວາມຕ້ອຍຕໍ່າຂອງ ະຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

10 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາ ”ຍັງມຸຍາມເຂົາເຈົ້າດ້ວຍ ະພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າດັ່ງນີ້: ຈົ່ງ ະສະບາຍໃຈເຖິດ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າກໍສະບາຍໃຈ.

11 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າອີກວ່າ: ຈົ່ງອອກໄປໃນບັນດາຊາວເລມັນພິນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ສະຖາປະນາຄຳຂອງເຮົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງ ະອິດທິນໃນຄວາມອິດກັນ ແລະ ຄວາມທຸກເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ສະແດງຕົວຢ່າງອັນດີໃນເຮົາອອກມາໃຫ້ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນເຫັນ, ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະທັດຂອງເຮົາ ເພື່ອຈິດວິນຍານຫລາຍດວງຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃຈຂອງພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າເກີດຄວາມກ້າຫານຂຶ້ນເພື່ອຈະອອກໄປຫາຊາວເລມັນ ເພື່ອປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ພວກເຂົາ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ

ເຂົາເຈົ້າໄປຮອດຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນຂອງຊາວເລມັນນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າກໍໄດ້ ະແຍກຍ້າຍກັນໄປ, ໂດຍໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ພົບກັນອີກຫລັງຈາກການ ະເກັບກຸ່ວຂອງເຂົາເຈົ້າສິ້ນສຸດລົງ; ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າວຽກງານທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດເປັນວຽກງານອັນສຳຄັນ.

14 ແລະ ມັນຍິ່ງໃຫຍ່ແທ້ໆ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຍອມຮັບວຽກງານທີ່ຈະສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຄົນ ະປ່າ ແລະ ແຂງກະດ້າງ ແລະ ປ່າເຖື່ອນ; ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນທີ່ເບີກບານໃນການຄາດຕະກຳ, ໂຈນລະກຳ, ແລະ ບຸ້ນຈີ້ຊາວນີໄຟ; ແລະ ໃຈຂອງພວກເຂົາໝົກໝຸນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ, ຫລື ຢູ່ກັບຄຳ ແລະ ເງິນ, ແລະ ຫິນທີ່ມີຄ່າ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງພະຍາຍາມຫາສິ່ງຂອງເຫລົ່ານີ້ມາດ້ວຍການຄາດຕະກຳ ແລະ ການບຸ້ນຈີ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອມັນດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ.

15 ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນຄົນຂີ້ຄ້ານມັກງ່າຍແບບນີ້, ຊຶ່ງສ່ວນຫລາຍໄດ້ກາຍໄຫວ້ຮູບບູຊາ, ແລະ ະຄວາມສາບແຂ່ງຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຕົກຢູ່ກັບພວກເຂົາ ເພາະວ່າ ະຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາທັງໆທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍືນຄຳສັນຍາມາໃຫ້ພວກເຂົາແລ້ວໃນເງື່ອນໄຂຂອງການກັບໃຈ.

16 ສະນັ້ນ, ສິ່ງນີ້ຈຶ່ງ ະເປັນເຫດໃຫ້ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາຍອມຮັບວຽກງານອັນນີ້, ເພື່ອວ່າບາງທີເຂົາເຈົ້າອາດຈະໄດ້ນຳພາພວກເຂົາມາສູ່ການກັບໃຈໄດ້; ເພື່ອ

<p>9 ຂ ມຊຢ 23:10; ແອວ 26:3. ຄ ແອວ 3:10-12. 10 ກ ຄພ 5:16. ຂ ຄພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.</p>	<p>ຄ ແອວ 26:27. 11 ກ ແອວ 20:29. ຄພ ອິດທິນ, ຄວາມອິດທິນ. 13 ກ ແອວ 21:1. ຂ ມຫ 9:37.</p>	<p>14 ກ ມຊຢ 10:12. 15 ກ ແອວ 3:6-19; 3 ນພ 2:15-16. ຂ ແອວ 9:16-24; 18:5. 16 ກ ມຊຢ 28:1-3.</p>
---	--	---

ເຂົາເຈົ້າອາດຈະນຳພາພວກເຂົາມາຮູ້ຈັກ ເຖິງແຜນແຫ່ງການໄຖ່.

17 ສະນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ແຍກຍ້າຍກັນ ໄປ, ແລະ ອອກໄປໃນບັນດາຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ໂດຍລຳພັງຕາມພຣະຄຳ ແລະ ອຳນາດ ຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ.

18 ແຕ່ອຳໂນນ ໂດຍທີ່ເປັນຫົວໜ້າຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ຫລື ຕາມຈິງແລ້ວ ລາວ ໄດ້ປະ ຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ລາວກໍໄດ້ອຳລາຈາກເຂົາເຈົ້າໄປຫລັງຈາກ ກໍໃຫ້ພອນຕາມໜ້າທີ່ຂອງໃຜລາວ, ໂດຍ ໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ຫລື ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ເຂົາເຈົ້າກ່ອນ ທີ່ລາວຈະຈາກໄປ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ ອອກໄປບ່ອນຕ່າງໆທົ່ວແຜ່ນດິນຕາມນັ້ນ.

19 ແລະ ອຳໂນນໄດ້ໄປຫາແຜ່ນດິນອິດ ຊະມາເອນ, ຊຶ່ງເອີ້ນຕາມຊື່ພວກລູກຊາຍ ຂອງ ອິດຊະມາເອນ, ຜູ້ກັບກາຍເປັນຊາວ ເລມັນ.

20 ແລະ ເວລາ ທີ່ ອຳໂນນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ, ຊາວເລມັນກໍຈັບ ລາວ, ແລະ ມັດລາວໄວ້ເພາະວ່າມັນເປັນ ທຳນຽມຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະມັດຊາວນີໄຟ ທຸກຄົນທີ່ຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຕົນ, ແລະ ເອົາ ລາວໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າກະສັດ; ແລະ ສຸດແລ້ວແຕ່ ຄວາມພໍໃຈຂອງກະສັດທີ່ຈະຂ້າ ຫລື ເອົາ ໄວ້ເປັນຊະເລີຍ, ຫລື ເອົາເຂົ້າຄຸກ, ຫລື ເນລະເທດອອກຈາກແຜ່ນດິນຕາມຄວາມ ປະສົງ ແລະ ຄວາມພໍໃຈຂອງເພິ່ນ.

21 ແລະ ອຳໂນນໄດ້ຖືກນຳໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ກະສັດຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ ດັ່ງນີ້; ແລະ ຊື່ຂອງເພິ່ນຄື ລາໂມໄນ; ແລະ ເພິ່ນເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງອິດຊະມາ ເອນ.

22 ແລະ ກະສັດ ໄດ້ສອບຖາມອຳໂນນ ວ່າ ເປັນຫຍັງລາວຈຶ່ງເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນ ຊາວເລມັນ ຫລື ວ່າໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງ ເພິ່ນ.

23 ແລະ ອຳໂນນ ເວົ້າກັບ ເພິ່ນວ່າ: ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍປາດຖະໜາຈະຢູ່ ໃນ ບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ອາດຈະຢູ່ຈົນຮອດມື້ຂ້ານ້ອຍ ຕາຍ.

24 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ກະສັດລາໂມໄນມີຄວາມພໍໃຈກັບອຳໂນນ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງໃຫ້ແກ້ເຊືອກຂອງລາວອອກ; ແລະ ເພິ່ນຢາກໃຫ້ອຳໂນນຮັບເອົາລູກ ສາວຄົນໜຶ່ງຂອງເພິ່ນໄວ້ເປັນພັນລະຍາ.

25 ແຕ່ອຳໂນນເວົ້າຕໍ່ກະສັດວ່າ: ບໍ່ໄດ້ ດອກ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະເປັນຂ້າໃຊ້ທ່ານ. ສະນັ້ນ ອຳໂນນຈຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງ ກະສັດລາໂມໄນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງ ເກີດຂຶ້ນຄື ລາວຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຢູ່ກັບບັນດາ ຂ້າໃຊ້ຄົນອື່ນໆເພື່ອດູແລຜູງສັດລ້ຽງຂອງ ລາໂມໄນຕາມທຳນຽມຂອງຊາວເລມັນ.

26 ແລະ ຫລັງຈາກລາວໄດ້ຮັບໃຊ້ ກະສັດຢູ່ສາມມື້ແລ້ວ, ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳ ລັງຢູ່ກັບຂ້າໃຊ້ທີ່ເປັນຊາວເລມັນ ຜູ້ກຳລັງ ພາຜູງສັດລ້ຽງລົງໄປກິນນ້ຳ, ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ນ້ຳຊີບັດ, ແລະ ເປັນບ່ອນທີ່ຊາວເລມັນທັງ ໝົດຕ້ອນເອົາຜູງສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາໄປ ບ່ອນນັ້ນ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ກິນນ້ຳ—

27 ສະນັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ອຳໂນນ ແລະ ຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດກຳລັງຕ້ອນເອົາຜູງສັດ ລ້ຽງຂອງພວກເຂົາໄປບ່ອນມືນ້ຳນັ້ນ, ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ຊາວເລມັນຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ເອົາຜູງ ສັດລ້ຽງຂອງຕົນໄປກິນນ້ຳແລ້ວ, ໄດ້ຍືນ ຢູ່ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜູງສັດລ້ຽງຂອງອຳໂນນ

18ກ ຄມພ ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ.

19ກ 1 ນພ 7:4-6.

ແລະ ຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດແຕກກະຈາຍໄປ, ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ມັນ ແຕກ ກະຈາຍໄປຫລາຍແຫ່ງ ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນໄດ້ ແຕກໄປຫລາຍທິດທາງ.

28 ບັດ ນີ້ ພວກຂ້າ ໃຊ້ ຂອງກະສັດ ເລີ່ມ ຈົ່ມ ໂດຍກ່າວວ່າ: ບັດນີ້ກະສັດຈະຂ້າພວກເຮົາຖິ້ມແລ້ວ, ຄືກັນກັບເພິ່ນໄດ້ກະທຳກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ເພາະວ່າຜູ້ສັດລ້ຽງຂອງພວກເຮົາໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຄົນພວກນັ້ນ. ແລະ ພວກເຮົາກໍເລີ່ມຮ້ອງໄຫ້ຢາງໜັກ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ສັດລ້ຽງຂອງພວກເຮົາໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປໝົດແລ້ວ.

29 ບັດ ນີ້ ພວກເຮົາຮ້ອງໄຫ້ເພາະຢ້ານວ່າຈະຖືກຂ້າຖິ້ມ. ບັດນີ້ເມື່ອອຳໂມນເຫັນດັ່ງນັ້ນ ໃຈຂອງລາວກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ; ເພາະລາວກ່າວຢູ່ໃນໃຈວ່າ, ເຮົາຈະໄດ້ສະແດງອຳນາດຂອງເຮົາແກ່ໝູ່ເພື່ອນຂ້າໃຊ້ຂອງເຮົາ, ຫລື ໃຊ້ອຳນາດທີ່ຢູ່ກັບເຮົາ, ໃນການນຳເອົາຜູ້ສັດລ້ຽງເຫລົ່ານັ້ນຄືນມາໃຫ້ກະສັດ, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ເອົາຂະນະໃຈຂອງໝູ່ເພື່ອນຂ້າໃຊ້ເຫລົ່ານີ້ຂອງເຮົາ, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ນຳພວກເຮົາໄປໃຫ້ເຊື່ອຖືໃນຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ.

30 ແລະ ບັດ ນີ້, ນີ້ ຄືຄວາມຄິດຂອງອຳໂມນ, ເວລາລາວໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ລາວຖືວ່າເປັນພີ່ນ້ອງຂອງລາວ.

31 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ພວກເຮົາໝັ້ນໃຈໃນ ຄຳເວົ້າຂອງລາວ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາເອີຍ, ຈົ່ງສະບາຍໃຈເຖິດ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາອອກໄປເພື່ອຊອກຫາຜູ້ສັດລ້ຽງ ແລະ ຮວບຮວມມັນເຂົ້າກັນອີກ ແລະ ປ້ອງມັນ

ມາຫາບ່ອນມືນ້ຳ; ແລະ ພວກເຮົາຈະປົກປັກຮັກສາຜູ້ສັດລ້ຽງໄວ້ໃຫ້ກະສັດດ້ວຍວິທີນີ້ ແລະ ເພິ່ນຈະບໍ່ຂ້າພວກເຮົາ.

32 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ໄປຊອກຫາຜູ້ສັດລ້ຽງ, ໂດຍຕິດຕາມອຳໂມນໄປ, ແລະ ພວກເຮົາພ້າວອອກໄປຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ໄດ້ສະກັດກັ້ນຜູ້ສັດລ້ຽງຂອງກະສັດ ແລະ ໄດ້ຮວບຮວມມັນເຂົ້າກັນອີກໄປຫາແມ່ນ້ຳ.

33 ແລະ ຄົນພວກນັ້ນໄດ້ມາຢືນຢູ່ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ສັດລ້ຽງຂອງພວກເຮົາແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປອີກ; ແຕ່ອຳໂມນໄດ້ເວົ້າກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວວ່າ: ຈົ່ງລັອມຜູ້ສັດໄວ້ໂດຍຮອບເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມັນໜີໄປ; ແລະ ເຮົາເອງຈະໄປຕໍ່ສູ້ກັບຄົນພວກນັ້ນຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ສັດຂອງພວກເຮົາແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ.

34 ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ອຳໂມນສັ່ງ, ແລະ ລາວໄດ້ອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບພວກນັ້ນ ຊຶ່ງຢືນຢູ່ໃກ້ນ້ຳຊີບັດ; ແລະ ພວກເຮົາມີຈຳນວນບໍ່ໜ້ອຍເລີຍ.

35 ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ຢ້ານອຳໂມນ, ເພາະພວກເຮົາຄິດວ່າຄົນຜູ້ດຽວຂອງພວກເຮົາກໍສາມາດຂ້າລາວໄດ້ ຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງພວກເຮົາ, ເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັນຍາກັບໂມເຊຍາໄວ້ວ່າ ພຣະອົງຈະ ”ບົດປ່ອຍພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງພວກເຮົາ; ທັງພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງດີໃຈໃນຄວາມພົນາດຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ເພາະເຫດນີ້ ພວກເຮົາຈຶ່ງຢືນຢູ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ສັດລ້ຽງຂອງກະສັດແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປອີກ.

36 ແຕ່ ອໍາໂມນໄດ້ກ້າວອອກໄປ ແລະ ເລີ່ມແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ພວກເຂົາດ້ວຍກະ ຖຸນຂອງລາວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍອຳນາດ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ລາວ ໄດ້ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ ພວກເຂົາ; ແລະ ລາວ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາ ເຫລົ່ານັ້ນ ຈຳນວນໜຶ່ງໂດຍວິທີນີ້ ເຖິງ ຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາແປກປະຫລາດໃຈ ໃນອຳນາດຂອງລາວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງໃຈຮ້າຍເພາະຄົນຕາຍເປັນ ພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຕັ້ງ ໃຈຈະໃຫ້ລາວຕາຍ; ສະນັ້ນ, ເມື່ອເຫັນວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ ສາມາດແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ ລາວ, ພວກເຂົາຈຶ່ງອອກມາພ້ອມດ້ວຍໄມ້ ຄ້ອນເພື່ອຈະຂ້າລາວ.

37 ແຕ່ ຈົ່ງເບິ່ງ, ທຸກຄົນທີ່ຍົກໄມ້ຄ້ອນ ເພື່ອຈະຕີອໍາໂມນນັ້ນ, ລາວໄດ້ຕັດແຂນ ຂອງພວກເຂົາອອກດ້ວຍດາບຂອງລາວ; ເພາະລາວໄດ້ຕ້ານທານການຕີຂອງພວກ ເຂົາດ້ວຍການຟັນແຂນຂອງພວກເຂົາ, ດ້ວຍຄົມດາບຂອງລາວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ ພວກເຂົາເລີ່ມແປກປະຫລາດໃຈ ແລະ ເລີ່ມປົບໜີໄປຕໍ່ໜ້າລາວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາມີຈຳນວນບໍ່ໜ້ອຍເລີຍ; ແລະ ລາວເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາປົບໜີໄປດ້ວຍກຳ ລັງແຂນຂອງລາວ.

38 ບັດນີ້ມີຫົກ ຄົນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ລົ້ມ ຕາຍລົງດ້ວຍກະຖຸນ, ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ຂ້າຜູ້ ໃດດ້ວຍດາບຂອງລາວນອກຈາກຫົວໜ້າ ຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ລາວໄດ້ຟັນແຂນ ຂອງທຸກຄົນທີ່ຍົກຂຶ້ນເພື່ອຈະທຳລາຍ ລາວ, ແລະ ມັນມີຈຳນວນບໍ່ໜ້ອຍເລີຍ.

39 ແລະ ເວລາລາວ ໄດ້ຂັບໄລ່ພວກ ເຂົາອອກໄປໄກແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງກັບມາ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ພາຜູ້ສັດລ້ຽງໄປກິນ

ນ້ຳ ແລະ ຕ້ອນມັນກັບໄປຫາທັງຫຍ້າຂອງ ກະສັດ, ຈາກນັ້ນພວກເຂົາກໍໄດ້ເຂົ້າໄປຫາ ກະສັດ, ໂດຍເອົາແຂນຂອງຄົນທີ່ພະຍາ ຍາມຂ້າລາວໄປນຳ ຊຶ່ງຖືກຟັນດ້ວຍດາບ ຂອງອໍາໂມນ, ແລະ ພວກເຂົານຳເອົາແຂນ ເຫລົ່ານັ້ນໄປຫາກະສັດເພື່ອເປັນປະຈັກ ພະຍານເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳໄປ.

ບົດທີ 18

ກະສັດລາໂມໄນຄິດວ່າອໍາໂມນເປັນພຣະ ວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່—ອໍາໂມນສິດສອນ ກະສັດກ່ຽວກັບການສ້າງ, ການກະທຳຂອງ ພຣະເຈົ້າຕໍ່ມະນຸດ, ແລະ ການໄຖ່ຊຶ່ງມາ ໂດຍຜ່ານທາງພຣະຄຣິດ—ລາໂມໄນເຊື່ອ ແລະ ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນຄືກັບວ່າຕາຍ ແລ້ວ. ປະມານ 90 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດ ລາໂມໄນໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນອອກ ມາຍືນ ເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງເລື່ອງທັງໝົດ ທີ່ພວກເຂົາເຫັນມາກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

2 ແລະ ເວລາພວກເຂົາທຸກຄົນໃຫ້ການ ເຖິງເລື່ອງທີ່ໄດ້ເຫັນມາ ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງ ຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມຊື່ສັດຂອງອໍາໂມນໃນການ ປົກປັກຮັກສາຜູ້ສັດລ້ຽງຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຮູ້ເຖິງອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງລາວໃນ ການຕໍ່ສູ້ກັບຄົນພວກນັ້ນ ຊຶ່ງພະຍາຍາມ ຈະຂ້າລາວອີກ, ເພິ່ນມີຄວາມແປກປະ ຫລາດໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ແນ່ ນອນທີ່ສຸດ, ນີ້ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າມະນຸດທຳມະ ດາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງ ໃຫຍ່ບໍ່ ທີ່ໄດ້ສົ່ງໂທດອັນແສນສາຫັດມາ ສູ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ ຍ້ອນວ່າການຄາດຕະກຳ ຂອງພວກເຂົາ?

3 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຕອບ ກະສັດ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າລາວເປັນ ພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ຫລື ວ່າມະນຸດທຳ ມະດາ; ແຕ່ພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກພຽງແຕ່ວ່າ ສັດຕູຂອງກະສັດຈະຂ້າລາວ "ບໍ່ໄດ້; ທັງ ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດທຳລາຍຜູງສັດລ້ຽງ ຂອງກະສັດໃຫ້ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ ໄດ້ ຕາບໃດທີ່ລາວຍັງຢູ່ກັບພວກຂ້ານ້ອຍ, ເພາະວ່າຄວາມຊຳນິຊຳນານ ແລະ ພະລັງ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງລາວ; ສະນັ້ນ, ພວກຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ລາວເປັນເພື່ອນຂອງກະສັດ. ແລະ ບັດນີ້, ໂອ້ ກະສັດເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍ ບໍ່ເຊື່ອວ່າມະນຸດທຳມະດາຈະມີອຳນາດຍິ່ງ ໃຫຍ່ພຽງນີ້, ເພາະພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າພວກ ເຂົາບໍ່ສາມາດຂ້າລາວໄດ້.

4 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອກະສັດໄດ້ຍິນຂໍ້ ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາ ວ່າ: ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ນີ້ຄືພຣະວິນ ຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດ ມາ ໃນ ເວລານີ້ເພື່ອປົກປັກຮັກສາຊີວິດ ຂອງພວກເຈົ້າ, ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ "ຂ້າພວກເຈົ້າຄືກັນກັບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍ ໄດ້ເຮັດມາແລ້ວກັບພິນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ. ບັດນີ້ ນີ້ຄືພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ຊຶ່ງບັນ ພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າໄວ້.

5 ບັດນີ້ ນີ້ເປັນປະເພນີຂອງກະສັດລາ ໂມໄນ, ຊຶ່ງມາຈາກບົດາຂອງເພິ່ນວ່າ ມັນ ມີ "ພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ທັງໆທີ່ພວກ ເຂົາເຊື່ອໃນພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ພວກ ເຂົາກໍຍັງຄິດວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາ ເຮັດໄປນັ້ນຖືກຕ້ອງແລ້ວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍ ຕາມ, ກະສັດລາໂມໄນໄດ້ເລີ່ມມີຄວາມ ຍ້ານກົວທີ່ສຸດ, ດ້ວຍຄວາມຍ້ານທີ່ເພິ່ນ ເຮັດຜິດໃນການຂ້າພວກຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນ;

6 ເພາະວ່າ ເພິ່ນ ໄດ້ຂ້າພວກຂ້າໃຊ້ ຫລາຍຄົນ ເພາະວ່າພິນ້ອງຂອງພວກນີ້ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູງສັດລ້ຽງຂອງເພິ່ນກະຈັດກະ ຈາຍໄປບ່ອນທີ່ມີນ້ຳ; ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູງສັດລ້ຽງຂອງພວກ ເຂົາກະຈັດກະຈາຍໄປ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກ ຂ້າ.

7 ບັດນີ້ມັນເປັນການປະຕິບັດຂອງຊາວ ເລມັນທີ່ຈະໄປຍືນຢູ່ໃກ້ນ້ຳຊີບັດ ເພື່ອໃຫ້ ຜູງສັດລ້ຽງຂອງຜູ້ຄົນກະຈັດກະຈາຍໄປ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ໄລ່ຕ້ອນເອົາແກະທີ່ ກະຈັດກະຈາຍໄປນັ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງ ພວກເຂົາ, ມັນເປັນວິທີບຸນຢ່າງໜຶ່ງໃນບັນ ດາພວກເຂົາ.

8 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະສັດລາໂມໄນໄດ້ສອບຖາມຂ້າໃຊ້ຂອງ ເພິ່ນ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຄົນຜູ້ນີ້ທີ່ມີອຳນາດ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແບບນີ້ຢູ່ໃສ?

9 ແລະ ພວກເຂົາຕອບວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວ ກຳລັງເອົາອາຫານໃຫ້ມ້າຂອງທ່ານກິນຢູ່. ບັດນີ້ກະສັດໄດ້ສັ່ງຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນ, ກ່ອນ ເວລາທີ່ຈະເອົາຜູງແກະໄປກິນນ້ຳວ່າ, ໃຫ້ ພວກເຂົາຕຽມມ້າ ແລະ ລົດມ້າຂອງເພິ່ນ ໄວ້, ແລະ ນຳເອົາເພິ່ນໄປຫາແຜ່ນດິນ ນີໄຟ ເພາະຈະມີການລ້ຽງສະຫລອງກັນ ຢ່າງໃຫຍ່ໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ ຊຶ່ງຈັດຂຶ້ນໂດຍ ບົດາຂອງກະສັດລາໂມໄນຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໃຫ້ປົກຄອງທົ່ວແຜ່ນດິນ.

10 ບັດນີ້ເວລາກະສັດລາໂມໄນໄດ້ຍິນ ວ່າ ອຳໂມນກຳລັງຕຽມມ້າ ແລະ ລົດມ້າ ຂອງເພິ່ນຢູ່ ເພິ່ນກໍຍິ່ງປະຫລາດໃຈ, ເພາະ ວ່າຄວາມຊື່ສັດຂອງອຳໂມນ, ຈຶ່ງກ່າວອອກ ມາວ່າ: ແນ່ນອນທີ່ສຸດ ມັນບໍ່ເຄີຍມີຂ້າໃຊ້ ຄົນໃດໃນບັນດາຂ້າໃຊ້ທັງໝົດຂອງຂ້າພະ

18 3ກ ແອວ 17:34-38.
4ກ ແອວ 17:28-31.

5ກ ແອວ 19:25-27.
ຄມພ ພຣະເຈົ້າ,

ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.

ເຈົ້າທີ່ຊື່ສັດເທົ່າກັບຄົນນີ້; ເພາະລາວຈື່ຈໍາຄໍາສັ່ງທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອປະຕິບັດ.

11 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າແນ່ໃຈວ່າ ນີ້ຄືພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ລາວມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ກ້າ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອອໍາໂມນຕຽມມ້າ ແລະ ລົດມ້າໄວ້ໃຫ້ກະສັດ ແລະ ຂ້າໃຊ້ຄົນອື່ນໆຂອງກະສັດແລ້ວ, ລາວກໍໄປຫາກະສັດ ແລະ ລາວເຫັນສີໜ້າຂອງກະສັດປ່ຽນແປງໄປ; ສະນັ້ນ ລາວເກືອບຈະກັບຄືນອອກໄປ.

13 ແລະ ຂ້າໃຊ້ຜູ້ໜຶ່ງຂອງກະສັດເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຮັບບານາ, ຊຶ່ງແປວ່າ, ກະສັດຜູ້ມີອໍານາດ ຫລື ຍິ່ງໃຫຍ່, ຊຶ່ງພວກເຂົາຖືວ່າກະສັດຂອງພວກເຂົາມີອໍານາດ ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບອໍາໂມນຕາມນັ້ນວ່າ: ຮັບບານາ, ກະສັດປາດຖະໜາໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ກ່ອນ.

14 ສະນັ້ນ ອໍາໂມນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຫັນ ຕົວ ໄປຫາກະສັດ, ແລະ ກ່າວກັບກະສັດວ່າ: ໂອ້ກະສັດເອີຍ ທ່ານປະສົງຈະໃຫ້ຂ້າ ນ້ອຍເຮັດສິ່ງໃດໃຫ້ທ່ານ? ແລະ ກະສັດບໍ່ໄດ້ຕອບລາວເປັນເວລາເຖິງໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ, ຕາມເວລາຂອງພວກເຂົາ, ເພາະວ່າກະສັດບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າຈະເວົ້າຫຍັງກັບລາວ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອໍາໂມນເວົ້າກັບເພິ່ນອີກວ່າ: ທ່ານປາດຖະໜາອັນໃດຈາກຂ້ານ້ອຍ? ແຕ່ກະສັດກໍບໍ່ຕອບ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອໍາໂມນໂດຍທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງຮູ້ຈັກ

“ຄວາມນຶກຄິດຂອງກະສັດ. ແລະ ລາວໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ນີ້ເປັນເພາະວ່າທ່ານໄດ້ຍິນວ່າ ຂ້ານ້ອຍປົກປັກຮັກສາຂ້າໃຊ້ ແລະ ຝູງສັດລ້ຽງຂອງທ່ານ, ແລະ ໄດ້ຂ້າພິນ້ອຍຂອງພວກມັນເຈັດຄົນດ້ວຍກະຖູນ ແລະ ດາບ, ແລະ ໄດ້ຕັດແຂນຄົນອື່ນໆຂາດ, ເພື່ອປົກປັກຮັກສາຝູງສັດລ້ຽງ ແລະ ຂ້າໃຊ້ຂອງທ່ານ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ດ້ວຍເຫດນີ້ບໍ່ທີ່ກໍໃຫ້ເກີດຄວາມແປກປະຫລາດໃຈແກ່ທ່ານ?

17 ຂ້ານ້ອຍເວົ້າກັບທ່ານວ່າ, ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມແປກປະຫລາດໃຈຂອງທ່ານໃຫຍ່ຫລວງເຊັ່ນນີ້? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍເປັນມະນຸດທໍາມະດາ ແລະ ເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງທ່ານ; ສະນັ້ນ, ແນວໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານປາດຖະໜາ ຊຶ່ງຖືກຕ້ອງ, ສິ່ງນັ້ນຂ້ານ້ອຍກໍຈະປະຕິບັດຕາມ.

18 ບັດນີ້ເວລາກະສັດໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມນີ້, ເພິ່ນກໍແປກປະຫລາດໃຈອີກ, ເພາະເພິ່ນຮູ້ວ່າອໍາໂມນ “ຫລົງເຫັນຄວາມນຶກຄິດຂອງເພິ່ນໄດ້; ແຕ່ມັນກໍເປັນແນວນີ້, ຄືກະສັດລາໂມໄນໄດ້ເປີດປາກ ແລະ ຖາມລາວວ່າ: ເຈົ້າແມ່ນໃຜ? ເຈົ້າເປັນພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຜູ້ທີ່ ຮູ້ຈັກໝົດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງບໍ່?

19 ອໍາໂມນຕອບ ແລະ ກ່າວກັບກະສັດວ່າ: ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເປັນດອກ.

20 ແລະ ກະສັດ ເວົ້າວ່າ: ເຈົ້າຮູ້ຈັກຄວາມນຶກຄິດຂອງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ? ເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າມາຢ່າງອາດຫານເຖີດ ແລະ ເວົ້າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຟັງກ່ຽວກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້; ແລະ ບອກຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ ເປັນດ້ວຍອໍານາດອັນໃດທີ່ເຈົ້າໄດ້ຂ້າ ແລະ ຕັດແຂນພວກພິນ້ອຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຝູງສັດລ້ຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າກະຈັດກະຈາຍໄປ—

16 ກ ແອວ 12:3. 18 ກ ຄມພ ການສາມາດສັງ ເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ. ຂ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.

21 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າ ຫາກເຈົ້າ ຈະ ບອກ ຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ອັນ ໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າປາດຖະໜາ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະມອບໃຫ້; ແລະ ຖ້າຫາກຈຳເປັນແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຄຸ້ມຄອງເຈົ້າດ້ວຍກອງທັບ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ເຈົ້າ ມີອຳນາດຫລາຍກວ່າກອງທັບທັງໝົດນັ້ນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າ ປາດຖະໜາຈາກຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະມອບໃຫ້.

22 ແລະ ອຳໂມນເປັນຜູ້ສະຫລາດຫລັກ ແຫລມ, ແຕ່ບໍ່ມີອັນຕະລາຍ, ລາວເວົ້າກັບ ລາໂມໂນວ່າ: ທ່ານຈະເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງ ຂ້ານ້ອຍບໍ່, ຖ້າຫາກຂ້ານ້ອຍບອກທ່ານ ວ່າໂດຍອຳນາດອັນໃດທີ່ຂ້ານ້ອຍເຮັດສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ໄດ້? ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍປາດຖະ ໜາຈາກທ່ານ.

23 ແລະ ກະສັດ ໄດ້ ຕອບ ລາວ, ແລະ ເວົ້າວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຊື່ອ ໃນຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າທັງໝົດ. ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງເສຍທ່າດ້ວຍອຸປາຍ.

24 ແລະ ອຳໂມນ ເລີ່ມເວົ້າກັບກະສັດ ດ້ວຍ "ຄວາມກ້າຫານວ່າ: ທ່ານເຊື່ອບໍ່ວ່າ ມີພຣະເຈົ້າ?

25 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ລາວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກວ່ານັ້ນໝາຍ ຄວາມວ່າແນວໃດ.

26 ແລ້ວອຳໂມນ ຖາມວ່າ: ທ່ານ ເຊື່ອ ບໍ່ ວ່າມີພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່?

27 ແລະ ເພິ່ນຕອບວ່າ, ເຊື່ອ.

28 ແລະ ອຳໂມນກ່າວວ່າ: ນີ້ຄືພຣະເຈົ້າ. ແລະ ອຳໂມນຖາມເພິ່ນອີກວ່າ: ທ່ານເຊື່ອ

ບໍ່ວ່າມີພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, ຜູ້ເປັນ ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຊຶ່ງຢູ່ໃນ ສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ?

29 ແລະ ເພິ່ນຕອບວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້າ ພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງ ທຸກຢ່າງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ; ແຕ່ຂ້າພະ ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກເລື່ອງຟ້າສະຫວັນ.

30 ແລະ ອຳໂມນເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ: ຟ້າ ສະຫວັນເປັນບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ພ້ອມທັງເຫລົ່າທູດທີ່ສັກສິດທັງໝົດຂອງ ພຣະອົງ.

31 ແລະ ກະສັດລາໂມໂນຖາມວ່າ: ມັນຢູ່ ເໜືອແຜ່ນດິນໂລກບໍ່?

32 ແລະ ອຳໂມນຕອບວ່າ: ແມ່ນແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງຫລຽວລົງມາເບິ່ງລູກຫລານ ມະນຸດ ທັງໝົດ; ແລະ ພຣະອົງ ຮູ້ຈັກ "ຄວາມນຶກຄິດ ແລະ ເຈດຕະນາ; ທັງໝົດ ຂອງໃຈ; ເພາະວ່າພຣະອົງສ້າງພວກເຂົາ ທັງໝົດໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງເອງຕັ້ງ ແຕ່ຕົ້ນ.

33 ແລະ ກະສັດລາໂມໂນໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຂ້າ ພະເຈົ້າເຊື່ອເລື່ອງທັງໝົດທີ່ເຈົ້າເວົ້າມາ. ເຈົ້າຖືກສົ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າບໍ່?

34 ອຳໂມນຕອບເພິ່ນວ່າ: ຂ້ານ້ອຍເປັນ ຄົນທຳມະດາ ແລະ "ມະນຸດຄົນທຳອິດໄດ້ ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະວິນຍານສັກສິດຂອງພຣະອົງ ໄດ້ເອີ້ນຂ້ານ້ອຍໃຫ້ ⁴ສິດສອນສິ່ງເຫລົ່າ ນີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ຖືກນຳມາໃຫ້ຮູ້ເລື່ອງທີ່ທ່ຽງທຳ ແລະ ເປັນ ຄວາມຈິງ;

35 ແລະ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງ "ພຣະວິນຍານ

<p>24 ກ ແອວ 38:12. 32 ກ ອມ 4:13; 3 ນຟ 28:6; ຄພ 6:16.</p>	<p>34 ກ ມຊຢ 7:27; ອທ 3:13-16. ຂ ຄມພ ສອນ, ຜູ້ສອນ, ຄູສອນ—ການສອນ</p>	<p>ດ້ວຍພຣະວິນຍານ. 35 ກ ຄມພ ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ.</p>
--	---	---

ນັ້ນ ປະທັບຢູ່ໃນຕົວຂ້າ ນ້ອຍ, ເພື່ອໃຫ້ ຄວາມຮູ້ ແລະ ອຳນາດແກ່ຂ້ານ້ອຍຕາມ ສັດທາ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາຂອງຂ້ານ້ອຍຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ.

36 ບັດນີ້ ເວລາອຳໂນນເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ລາວເລີ່ມເລົ່າຕັ້ງແຕ່ການສ້າງໂລກ ແລະ ພ້ອມດ້ວຍການສ້າງອາດາມ, ແລະ ບອກເພິ່ນທຸກໆ ເລື່ອງກ່ຽວກັບການຕົກຂອງມະນຸດ ແລະ “ເລົ່າເລື່ອງລາວຕ່າງໆ ໃຫ້ຟັງ ແລະ ວາງບັນທຶກ ແລະ ະພຣະຄຳພີອັນສັກສິດຂອງຜູ້ຄົນ ຊຶ່ງ ະສາດສະດາໄດ້ເລົ່າ, ຄືນໄປຈົນເຖິງເວລາທີ່ລີໄຮ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ.

37 ແລະ ລາວໄດ້ເລົ່າໃຫ້ພວກເພິ່ນຟັງ (ໃຫ້ກະສັດ ແລະ ຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນ) ເຖິງການເດີນທາງທັງໝົດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເພິ່ນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກດ້ວຍຄວາມອິດທິວ ແລະ ກະຫາຍນ້ຳທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພ້ອມທັງການເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ອື່ນໆ.

38 ແລະ ລາວໄດ້ເລົ່າໃຫ້ພວກເພິ່ນຟັງກ່ຽວກັບການກະບົດຂອງເລມັນ ແລະ ເລມູເອນ, ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງອິດຊະມາເອນນຳອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວໄດ້ເລົ່າໃຫ້ພວກເພິ່ນຟັງເຖິງການກະບົດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ລາວໄດ້ຊີ້ແຈງໃຫ້ພວກເພິ່ນຟັງເຖິງເລື່ອງບັນທຶກ ແລະ ພຣະຄຳພີທັງໝົດນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ລີໄຮອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມມາຈົນເຖິງເວລານີ້.

39 ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໝົດ; ເພາະວ່າລາວໄດ້ຊີ້ແຈງແກ່ພວກເພິ່ນເຖິງ “ແຜນແຫ່ງການໄຖ່, ຊຶ່ງໄດ້ຕຽມໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງ

ຮາກຖານຂອງໂລກ; ແລະ ລາວໄດ້ໃຫ້ພວກເພິ່ນຮູ້ຈັກອີກກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ວຽກງານທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

40 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫລັງຈາກລາວໄດ້ເວົ້າ ແລະ ຊີ້ແຈງເລື່ອງທັງໝົດນີ້ແກ່ກະສັດແລ້ວ, ແລະ ກະສັດກໍເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງລາວ.

41 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເລີ່ມຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໃຜດເມດຕາຕາມ “ພຣະເມດຕາອັນອຸດົມສົມບູນຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງເຄີຍມີແກ່ຜູ້ຄົນຂອງນີ້ໄພມາແລ້ວ, ຂໍຈົ່ງມີແກ່ຂ້ານ້ອຍ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ.

42 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອເພິ່ນເວົ້າດັ່ງນີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍລົ່ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນຄືກັບຕາຍແລ້ວ.

43 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກຂ້າໃຊ້ໄດ້ຫາມກະສັດໄປຫາມະເຫສີຂອງເພິ່ນ, ແລະ ວາງເພິ່ນໄວ້ເທິງຕຽງ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ນອນຢູ່ຄືກັບຕາຍແລ້ວເປັນເວລາສອງມື້ສອງຄືນ; ແລະ ມະເຫສີ, ແລະ ພວກລູກຊາຍ, ແລະ ພວກລູກສາວຂອງເພິ່ນໄດ້ໄວ້ທຸກນຳເພິ່ນຕາມປະເພນີຂອງຊາວເລມັນ, ແລະ ຄຳຄວນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງໃນການສູນເສຍເພິ່ນໄປ.

ບົດທີ 19

ລາໂມໄນໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຊີວິດອັນເປັນນິດ ແລະ ເຫັນພຣະຜູ້ໄຖ່—ຄົນໃນວັງຂອງເພິ່ນຕົກສະເຈົ້າ ແລະ ຫລາຍຄົນເຫັນເຫລົ່າທູດ—ອຳໂນນໄດ້ຖືກໄວ້ຊີວິດ

<p>35 ຂ ຄມພ ຄວາມຮູ້. 36 ກ ມຊຢ 1:4; ແອວ 22:12; 37:9.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະຄຳພີ. ຄ ກຈກ 3:18-21. 39 ກ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່.</p>	<p>41 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ.</p>
---	--	--

ຢ່າງມະຫັດສະຈັນ—ລາວ ໄດ້ບັບຕິສະມາຫລາຍຄົນ ແລະ ໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ ໃນບັນດາພວກເຂົາ. ປະມານ 90 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກສອງມື້ກັບສອງຄືນ ແລະ ພວກເຂົາເກືອບຈະເອົາຮ່າງກາຍຂອງກະສັດໄປວາງໄວ້ໃນຖ້ຳ ຊຶ່ງພວກເຂົາເຮັດໄວ້ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການຝັງສົບ.

2 ບັດນີ້ລາຊິນີ ໂດຍທີ່ໄດ້ຍິນຊື່ສຽງຂອງອຳໂມນ, ສະນັ້ນ ນາງຈຶ່ງສົ່ງຄົນໄປ ແລະ ປາດຖະໜາໃຫ້ລາວມາຫານາງ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືອຳໂມນ ໄດ້ກະທຳຕາມຄຳສັ່ງ ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາເລາຊິນີເພື່ອຢາກຮູ້ວ່ານາງປາດຖະໜາໃຫ້ລາວເຮັດສິ່ງໃດ.

4 ແລະ ນາງໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຂ້າໃຊ້ຂອງສາມີຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າເປັນ ”ສາດສະດາຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດອົງໜຶ່ງ, ແລະ ວ່າເຈົ້າມີອຳນາດທີ່ຈະເຮັດວຽກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍຢ່າງໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ;

5 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກເປັນແນວນັ້ນແທ້, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າໄປເບິ່ງສາມີຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ນອນຢູ່ເທິງຕຽງຂອງເພິ່ນເປັນເວລາສອງມື້ສອງຄືນແລ້ວ; ແລະ ບາງຄົນເວົ້າວ່າເພິ່ນຍັງບໍ່ທັນຕາຍ, ແຕ່ບາງຄົນກໍເວົ້າວ່າເພິ່ນຕາຍແລ້ວ, ແລະ ວ່າເພິ່ນມີກິ່ນເໝັນ, ແລະວ່າຄວນຈະເອົາໄປໄວ້ໃນຖ້ຳເສຍ; ແຕ່ສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ເພິ່ນບໍ່ມີກິ່ນເໝັນເລີຍ.

6 ບັດ ນີ້, ເປັນສິ່ງທີ່ອຳໂມນ ປາດຖະໜາ, ເພາະວ່າລາວຮູ້ວ່າກະສັດລາໂມໄນ

ຢູ່ພາຍໃຕ້ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ລາວຮູ້ຈັກວ່າ ”ມ່ານອັນມືດມົວແຫ່ງຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຖືກໂຍນຖິ້ມໄປຈາກຈິດໃຈຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງເພິ່ນແຈ້ງ ສະຫວ່າງ ຊຶ່ງເປັນແສງສະຫວ່າງແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນແສງສະຫວ່າງອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈແຫ່ງພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະອົງ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແສງສະຫວ່າງນີ້ໄດ້ນຳຄວາມສຸກເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນ, ໂດຍທີ່ເມກແຫ່ງຄວາມມືດມົວຖືກປັດອອກໄປແລ້ວ, ແລະ ວ່າຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຊີວິດອັນເປັນມິດ ໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວຮູ້ຈັກວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍທຳມະຊາດຂອງເພິ່ນໝົດກຳລັງ, ແລະ ເພິ່ນຈຶ່ງຖືກພາໄປຫາພຣະເຈົ້າ—

7 ສະນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ລາຊິນີປາດຖະໜາຈາກລາວກໍຄືສິ່ງທີ່ລາວປາດຖະໜາຢາກຈະເຮັດ. ສະນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງເຂົ້າໄປເບິ່ງກະສັດຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງລາຊິນີ; ແລະ ລາວໄດ້ເຫັນກະສັດ ແລະ ຮູ້ວ່າເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຕາຍ.

8 ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບລາຊິນີວ່າ: ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຕາຍດອກ, ແຕ່ເພິ່ນນອນຫລັບຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໃນມື້ອື່ນ ເພິ່ນກໍຈະລຸກຂຶ້ນ; ສະນັ້ນ ຢາພ້າວຝັງເພິ່ນເທື່ອ.

9 ແລະ ອຳໂມນ ໄດ້ຖາມນາງວ່າ: ທ່ານເຊື່ອເລື່ອງນີ້ບໍ່? ແລະ ນາງຕອບວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີພະຍານນອກຈາກຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງຂ້າໃຊ້ເຫລົ່ານັ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງເຊື່ອວ່າມັນຕ້ອງເປັນໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ.

19 4 ກ ຄມພ ສາດສະດາ. 6 ກ 2 ກຮຫ 4:3-4.

ຄມພ ມ່ານ. ຂ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ,

ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ.

10 ແລະ ອຳໂມນ ໄດ້ກ່າວກັບ ນາງ ວ່າ: ທ່ານເປັນສຸກແລ້ວ ເພາະສັດທາອັນແຮງກ້າຂອງທ່ານ; ຂ້ານ້ອຍກ່າວກັບທ່ານວ່າ, ບໍ່ເຄີຍມີແມ່ຍິງທີ່ມີ "ສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແບບນີ້ເລີຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງຊາວນີໄຟທັງໝົດ.

11 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ນາງໄດ້ເຝົ້າຢູ່ຂ້າງຕຽງຂອງສາມີຂອງນາງນັບ ແຕ່ ເວລານັ້ນ, ຈົນ ຮອດມື້ອື່ນຕາມທີ່ອຳໂມນກຳນົດໄວ້ວ່າກະສັດຈະລຸກຂຶ້ນ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ລຸກຂຶ້ນຕາມຄຳເວົ້າຂອງອຳໂມນ; ແລະ ເວລາທີ່ເພິ່ນລຸກຂຶ້ນມາ ເພິ່ນໄດ້ເດີມືອອກໄປຫາຜູ້ຍິງນັ້ນ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຈົ່ງພຣະກະເສີມສຳລານເຖິດ, ແລະ ນາງເປັນສຸກແລ້ວ.

13 ເພາະແນ່ນອນດັ່ງທີ່ນາງມີຊີວິດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວສັນນັ້ນ, ແລະ ພຣະອົງກໍຈະສະເດັດມາ ແລະ "ກຳເນີດຈາກ ະຍິງຄົນໜຶ່ງ, ແລະ ພຣະອົງຈະໄຖ່ມະນຸດທັງໝົດຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ. ບັດນີ້, ເມື່ອເພິ່ນກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ໃຈຂອງເພິ່ນກໍພອງຂຶ້ນຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ເພິ່ນກໍລົ້ມພຸບລົງດ້ວຍຄວາມສຸກ; ແລະ ລາຊິນີກໍລົ້ມລົງນຳກັນ, ຊຶ່ງໝົດກຳລັງ ໂດຍພຣະວິນຍານ.

14 ບັດນີ້ອຳໂມນ ໂດຍທີ່ເຫັນພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖອກເຫລີງມາຕາມ "ຄຳອະທິຖານຂອງລາວ ເທິງຊາວເລມັນພິນ້ອງຂອງລາວ, ຜູ້ເປັນເຫດຂອງ

ຄວາມເປັນທຸກຢ່າງສາຫັດໃນບັນດາຊາວນີໄຟ, ຫລື ວ່າໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ະຮິດຄອງປະເພນີຂອງພວກເຂົາ, ລາວຈຶ່ງຄູເຂົ້າລົງ, ແລະ ເລີ່ມຖອກເທຈິດວິນຍານຂອງລາວໃນການອະທິຖານ ແລະ ຖວາຍການຂອບພຣະໂທພຣະເຈົ້າສຳລັບສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳຕໍ່ພິນ້ອງຂອງລາວ; ແລະ ຕົວລາວເອງກໍໝົດກຳລັງໄປດ້ວຍ "ຄວາມສຸກ; ແລະ ຄົນທັງສາມກໍ "ລົ້ມພຸບລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນແບບນັ້ນ.

15 ບັດນີ້, ພວກຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດເຫັນວ່າພວກເພິ່ນລົ້ມລົງຢູ່, ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຄືກັນ, ເພາະຄວາມຍ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເກີດກັບພວກເຂົາຄືກັນ, ເພາະ "ພວກເຂົາເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຍືນຍັນຕໍ່ກະສັດ ແລະ ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງອຳໂມນ.

16 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາຈົນວ່າພວກເຂົາທັງໝົດລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນຄືກັນ, ນອກຈາກແມ່ຍິງຊາວເລມັນຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນ, ຜູ້ຊື່ວ່າ ເອບິດ, ໂດຍທີ່ນາງໄດ້ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລາຍປີມາແລ້ວເນື່ອງມາຈາກພາບນິມິດອັນແປກປະຫລາດຈາກບິດາຂອງນາງ—

17 ໂດຍທີ່ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແນວນີ້, ແລະ ບໍ່ເຄີຍເຮັດໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ຈັກ, ສະນັ້ນ, ເມື່ອນາງເຫັນພວກຂ້າໃຊ້ຂອງລາໂມໄນທຸກຄົນລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ,

10 ກ ລກ 7:9. ຄມພ ສັດທາ.	ການສົ້ນພຣະຊົນຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.	ຄ ຄມພ ຊົ້ນຊົມ, ຄວາມຊົ້ນຊົມ.
13 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການທຳນາຍກ່ຽວກັບ ການກຳເນີດ ແລະ	ຂ 1 ນພ 11:13-21. 14 ກ ຄພ 42:14. ຂ ມຊຢ 1:5.	ງ ແອວ 27:17. 15 ກ ແອວ 18:1-2.

ແລະ ພ້ອມທັງລາຊິນີເຈົ້ານາຍຂອງນາງອີກ, ແລະ ກະສັດ, ແລະ ອຳໂມນນອນຢຽດຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ນາງກໍຮູ້ວ່າ ມັນເປັນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ນາງຄິດວ່າ ມັນເປັນໂອກາດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນຮູ້ວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນກັບພວກເພິ່ນ, ໂດຍພາບນີ້ຍ່ອມຈະ "ເຮັດໃຫ້ທຸກໆຄົນເຊື່ອຖືໃນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ສະນັ້ນ ນາງຈຶ່ງໄດ້ແລ່ນໄປຫາແຕ່ລະເຮືອນເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນຮູ້ຈັກ.

18 ແລະ ບັດນີ້ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ເລີ່ມມາເຕົ້າໂຮມກັນທີ່ວັງຂອງກະສັດ. ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຝູງຊົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍແປກປະຫລາດໃຈ, ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນກະສັດ, ແລະ ລາຊິນີ, ແລະ ພວກຂ້າໃຊ້ຂອງພວກເພິ່ນນອນຢຽດຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ແລະ ພວກເພິ່ນນອນຢູ່ບ່ອນນັ້ນຄືກັບຕາຍແລ້ວ; ແລະ ພວກເຂົາເຫັນອຳໂມນນຳອີກ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ອຳໂມນເປັນຄົນນິໄຟ.

19 ແລະ ບັດນີ້ຜູ້ຄົນເລີ່ມຈົ່ມວ່າໃນບັນດາພວກເຂົາ; ບາງຄົນເວົ້າວ່າເປັນຄວາມຊົ່ວອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ເກີດກັບພວກເພິ່ນ, ຫລື ກັບກະສັດ ແລະ ວັງຂອງເພິ່ນ, ເພາະເພິ່ນໄດ້ຮັບເອົາຊາວນິໄຟ "ມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

20 ແລະ ບາງຄົນກໍ່ຕິຕຽນ ພວກເພິ່ນ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ກະສັດໄດ້ນຳເອົາຄວາມຊົ່ວນີ້ມາສູ່ວັງຂອງເພິ່ນ, ກໍ່ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ຂ້າພວກຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນ ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຝູງສັດລ້ຽງຂອງເພິ່ນກະຈັດກະຈາຍໄປທີ່ "ນ້ຳຊີບັດ.

21 ແລະ ພວກທີ່ໄປຍືນຢູ່ໃກ້ນ້ຳຊີບັດທີ່ເຮັດໃຫ້ຝູງສັດລ້ຽງຂອງກະສັດ "ກະຈັດກະຈາຍໄປກໍ່ໄດ້ມາຕິຕຽນ ພວກເພິ່ນນຳອີກ,

ເພາະວ່າພວກເຂົາຄຽດແຄ້ນໃຫ້ອຳໂມນຍ້ອນວ່າພົນນ້ອງຂອງພວກເຂົາຈຳນວນໜຶ່ງຖືກລາວຂ້າຖິ້ມທີ່ນ້ຳຊີບັດຂະນະທີ່ລາວກຳລັງປ້ອງກັນຝູງສັດລ້ຽງຂອງກະສັດຢູ່.

22 ບັດນີ້, ຄົນຜູ້ໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຖືກ "ຂ້າດ້ວຍດາບຂອງອຳໂມນ, ໂດຍທີ່ມີຄວາມຄຽດແຄ້ນຫລາຍທີ່ສຸດ ໃຫ້ອຳໂມນ ຈຶ່ງໄດ້ຖອດດາບຂອງຕົນ ແລະ ອອກໄປເພື່ອຈະຟັນອຳໂມນ ເພື່ອລາວຈະໄດ້ຂ້າລາວຖິ້ມເສຍ; ແລະ ເວລາທີ່ລາວຍົກດາບຂຶ້ນເພື່ອຈະຟັນອຳໂມນນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວກໍລົ້ມລົງຕາຍ.

23 ບັດນີ້ພວກເຮົາເຫັນໄດ້ວ່າອຳໂມນຈະຖືກຂ້າບໍ່ໄດ້, ເພາະວ່າ "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມໄຊຢາບິດາຂອງລາວວ່າ: ເຮົາຈະໄວ້ຊີວິດລາວ, ແລະ ມັນຈະເປັນໄປຕາມສັດທາຂອງເຈົ້າ—ສະນັ້ນ, ໂມໄຊຢາຈຶ່ງ ມອບລູກຂາຍຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ.

24 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄືເວລາຝູງຊົນເຫັນວ່າຄົນຜູ້ນັ້ນ ຊຶ່ງຍົກດາບຂຶ້ນເພື່ອຈະຂ້າອຳໂມນໄດ້ລົ້ມລົງຕາຍ, ຄວາມຍ້ານກົວກໍເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາທັງໝົດ, ແລະ ບໍ່ກ້າຈະເອົາມືໄປແຕະຕ້ອງລາວ ຫລື ຄົນອື່ນໆທີ່ລົ້ມຢູ່ນັ້ນເລີຍ; ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມແປກໃຈໃນບັນດາພວກເຂົາອີກວ່າ ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນເຫດຂອງອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ ຫລື ວ່າເລື່ອງທັງໝົດນີ້ ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີຫລາຍຄົນ ໃນບັນດາພວກເຂົາເວົ້າວ່າ ອຳໂມນເປັນ "ພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ບາງຄົນກໍເວົ້າວ່າ ລາວຖືກພຣະວິນ

17 ກ ມຊຢ 27:14.	21 ກ ແອວ 17:27; 18:3.	ຂ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ,
19 ກ ແອວ 17:22-23.	22 ກ ແອວ 17:38.	ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.
20 ກ ແອວ 17:26; 18:7.	23 ກ ມຊຢ 28:7; ແອວ 17:35.	25 ກ ແອວ 18:2-5.

ຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ສົ່ງມາ;

26 ແຕ່ບາງຄົນໄດ້ຕິຕຽນຜູ້ຄົນທັງໝົດ, ໂດຍເວົ້າວ່າ ລາວເປັນຜີສາດທີ່ຊາວນີໄຟ ໄດ້ສົ່ງມາເພື່ອທໍລະມານພວກເຂົາ.

27 ແລະ ບາງ ຄົນ ກໍ ເວົ້າວ່າ ອໍາໂມນ ຖືກພຣະວິນຍານ ທີ່ຍິ່ງ ໃຫຍ່ສົ່ງມາເພື່ອ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາທຸກທໍລະມານ ເພາະວ່າ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ວ່າຄື ພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຢູ່ກັບຊາວນີໄຟ ສະເໝີມາທີ່ໄດ້ປົດປ່ອຍພວກນັ້ນອອກ ຈາກກຳມີຂອງຕົນຕະຫລອດມາ; ແລະ ພວກເຂົາກ່າວວ່າ ນີ້ຄືພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງ ໃຫຍ່ທີ່ທຳລາຍຊາວເລມັນ ພີ່ນ້ອງຂອງ ພວກເຂົາໃຫ້ເສຍຫາຍຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

28 ແລະ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ເລີ່ມຮຸນແຮງ ຂຶ້ນແບບນີ້ໃນບັນດາພວກເຂົາ. ແລະ ໃນ ຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງຜິດຖຽງກັນຢູ່ນັ້ນ, ຜູ້ຍິງຂ້າໃຊ້ຊິ່ງໄດ້ອອກໄປປາວປະກາດ ໃຫ້ຜູ້ຄົນມາຊຸມນຸມກັນກໍມາຮອດ, ແລະ ເມື່ອນາງເຫັນການຜິດຖຽງກັນທີ່ຮຸນແຮງ ໃນຝູງຊົນ ນາງກໍເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍ ຈົນວ່ານຳຕາໄຫລອອກມາ.

29 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນາງ ໄດ້ຈັບມືຂອງລາຊິນີ ເພື່ອນາງຈະໄດ້ຍົກ ນາງຂຶ້ນຈາກພື້ນ, ແລະ ຫັນທີ່ນາງແຕະ ຕ້ອງມີຂອງນາງ, ນາງກໍລຸກຍືນຂຶ້ນດ້ວຍ ຕົວເອງ, ແລະ ຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດັງ, ມີຄວາມວ່າ: ໂອ້ ພຣະເຢຊູຜູ້ຊົງມີບາລະມີ ເອີຍ, ຜູ້ຊ່ວຍຂ້ານ້ອຍໃຫ້ລອດຈາກນະລົກ ັ້ອນເປັນຕາຢ້ານ! ໂອ້ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງມີ ບາລະມີເອີຍ, ຂໍຈົ່ງໂປດ ະເມດຕາປາມີຜູ້ ຄົນພວກນີ້ດ້ວຍເຖິດ!

30 ແລະ ເວລານາງກ່າວດັ່ງນັ້ນ ແລ້ວ,

ນາງກໍຕົບມືເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ, ເວົ້າ ຂໍຄວາມຫລາຍຢ່າງ ຊຶ່ງບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້; ແລະ ເວລານາງເຮັດສິ່ງນີ້ແລ້ວ, ນາງຈຶ່ງ ຈັບມືກະສັດລາໂມໄນ ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ຍືນຂຶ້ນດ້ວຍຕົວເອງ.

31 ແລະ ເວລາເພິ່ນເຫັນການຂັດແຍ້ງ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ ອອກໄປຫັນທີ່ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນຕິຕຽນພວກ ເຂົາ, ແລະ ສິດສອນພວກເຂົາເຖິງ ັ້ອນ ເວົ້າທີ່ເພິ່ນໄດ້ຍິນຈາກປາກຂອງອໍາໂມນ, ແລະ ຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ຍິນກໍເຊື່ອຖື ແລະ ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

32 ແລະ ມີຫລາຍຄົນ ໃນບັນດາພວກ ເຂົາທີ່ບໍ່ຍອມຟັງຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງແຕກກັນ ໄປຕາມທາງຂອງ ພວກເຂົາ.

33 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາອໍາໂມນລຸກຂຶ້ນ ລາວກໍໄດ້ປະຕິບັດ ສາດ ສະ ໜາກິດແກ່ພວກເຂົາພ້ອມທັງ ພວກຂ້າໃຊ້ທັງໝົດຂອງລາໂມໄນນຳອີກ, ແລະ ຄົນທັງໝົດນັ້ນໄດ້ປະກາດເລື່ອງດຽວ ກັນນີ້ແກ່ຜູ້ຄົນ—ວ່າພວກເຂົາໄດ້ ະປ່ຽນໃຈ ແລ້ວ ແລະ ບໍ່ປາດຖະໜາຈະເຮັດ ະຄວາມ ຊົ່ວອີກຕໍ່ໄປ.

34 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຫລາຍຄົນໄດ້ປະກາດ ແກ່ຜູ້ຄົນວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນ ະເຫລົ່າທູດ ແລະ ໄດ້ສົນທະນາກັບພວກເພິ່ນ; ແລະ ພວກເພິ່ນ ໄດ້ບອກເຖິງ ເລື່ອງຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ເຖິງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະ ອົງ.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີ ຫລາຍ ຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນຄຳ ເວົ້າຂອງພວກ ເພິ່ນ; ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ເຊື່ອກໍ

<p>28 ກ ແອວ 19:16. 29 ກ 1 ນຟ 14:3. ຂ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ,</p>	<p>ຄວາມເມດຕາ. 31 ກ ແອວ 18:36–39. 33 ກ ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ</p>	<p>ຈາກພຣະເຈົ້າ. ຂ ມຊຢ 5:2; ແອວ 13:12. 34 ກ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ.</p>
--	---	---

ໄດ້ຮັບ ັບັບຕິສະມາ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງກັບມາເປັນຄົນທີ່ຊອບທຳ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກປ່ອນໜຶ່ງຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ.

36 ແລະ ວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ ໃນບັນດາຊາວເລມັນແບບນີ້; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຖອກເທພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງພວກເຂົາແນວນີ້; ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະທັດຂອງພຣະອົງເດ່ອອກມາຫາຄົນ ັທັງປວງຜູ້ທີ່ຈະກັບໃຈ ແລະ ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

ບົດທີ 20

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງອຳໂມນ ໄປຫາເມືອງມິດ ໂດ ໄນ ເພື່ອບົດປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ ທີ່ຖືກກັກຂັງ—ອຳໂມນ ແລະ ລາໂມໄນພົບກັບບົດາຂອງລາໂມໄນ ຜູ້ເປັນກະສັດບຶກຄອງທົ່ວແຜ່ນດິນ—ອຳໂມນບັງຄັບໃຫ້ກະສັດຜູ້ແກ່ຊະລາອະນຸຍາດໃຫ້ບົດປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ. ປະມານ 90 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກເຂົາເຈົ້າໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ ໃນ ແຜ່ນດິນແລ້ວ, ກະສັດລາໂມໄນປາດຖະໜາໃຫ້ອຳໂມນໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟກັບເພິ່ນ ເພື່ອຈະໄດ້ແນະນຳລາວໃຫ້ບົດາຂອງເພິ່ນຮູ້ຈັກ.

2 ແລະ ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງອຳໂມນ, ມີຄວາມວ່າ: ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟ, ເພາະວ່າຈົ່ງເບິ່ງ, ກະສັດພະຍາຍາມຈະເອົາຊີວິດຂອງ

ເຈົ້າ; ແຕ່ໃຫ້ເຈົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ; ເພາະວ່າຈົ່ງເບິ່ງ, ອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ອາໂຣນ, ແລະ ມິວໂລໂຄ ແລະ ອາມມາຖືກຂັງຄຸກຢູ່ປ່ອນນັ້ນ.

3 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອອຳໂມນໄດ້ຍິນເລື່ອງນີ້ແລ້ວ, ລາວໄດ້ເວົ້າກັບກະສັດລາໂມໄນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍຖືກຂັງຄຸກຢູ່ແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະໄປບົດປ່ອຍພວກເຂົາ.

4 ແລະ ລາໂມໄນເວົ້າກັບອຳໂມນວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າດ້ວຍ ັພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຈົ້າຈະເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປກັບເຈົ້າເພື່ອໄປຫາແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ; ເພາະວ່າກະສັດຂອງແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ, ທີ່ຊື່ວ່າ ອານທິອອມໂນ ເປັນເພື່ອນກັບຂ້າພະເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປຫາແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ, ເພື່ອຈະເວົ້າກັນໂດຍດີກັບກະສັດຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ, ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ບົດປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າອອກຈາກ ັຄຸກ. ບັດນີ້ລາໂມໄນໄດ້ຖາມອຳໂມນວ່າ: ແມ່ນໃຜບອກເຈົ້າວ່າອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນຄຸກ?

5 ແລະ ອຳໂມນຕອບກະສັດວ່າ: ບໍ່ມີຜູ້ໃດບອກຂ້ານ້ອຍດອກ, ນອກຈາກຈະເປັນພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ—ຈົ່ງໄປບົດປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ເພາະພວກເຂົາຖືກຂັງຄຸກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ.

6 ບັດນີ້ ເມື່ອກະສັດລາໂມໄນໄດ້ຍິນເລື່ອງນີ້ແລ້ວ ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນຕຽມ ັມ້າ ແລະ ລົດມ້າຂອງເພິ່ນໃຫ້ພ້ອມ.

<p>35 ກ ຄມພ ັບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ັບັບຕິສະມາ. 36 ກ 2 ນພ 26:33;</p>	<p>ແອວ 5:33. 20 4 ກ ແອວ 26:12. ຂ ແອວ 20:28–30.</p>	<p>6 ກ ແອວ 18:9–10.</p>
---	--	-------------------------

7 ແລະ ເພິ່ນ ກ່າວ ກັບ ອຳໂມນ ວ່າ: ມາ ເຖິດ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະ ໄປກັບເຈົ້າ ລົງໄປຫາ ແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະ ວົງວອນກັບກະສັດຢູ່ເມືອງນັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ ປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າອອກຈາກຄຸກ.

8 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຂະນະທີ່ອຳໂມນ ແລະ ກະສັດລາໂມໄນກຳ ລັງເດີນທາງໄປຫາເມືອງນັ້ນ, ທັງສອງກໍໄດ້ ພົບກັບບິດາຂອງລາໂມໄນ, ຜູ້ເປັນກະສັດ ບຶກຄອງ ທົ່ວແຜ່ນດິນ.

9 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບິດາຂອງລາໂມໄນໄດ້ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ດ້ວຍເຫດໃດລູກຈຶ່ງບໍ່ມາ ງານສະຫລອງໃນວັນສຳຄັນນັ້ນ ເວລາທີ່ ບິດາເຮັດການສະຫລອງໃຫ້ລູກຊາຍທຸກ ຄົນຂອງພໍ່, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງພໍ່?

10 ແລະ ເພິ່ນຍັງໄດ້ຖາມອີກວ່າ: ລູກກຳ ລັງຈະໄປໃສກັບຊາວນີໄຟຜູ້ນີ້, ຊຶ່ງເປັນລູກ ຜູ້ໜຶ່ງຂອງຄົນ ເວົ້າຕົວະ?

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາ ໂມໄນໄດ້ເລົ່າເລື່ອງໃຫ້ເພິ່ນຟັງ, ເພາະ ຍ້ານວ່າເພິ່ນຈະບໍ່ພໍໃຈ.

12 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ບອກເພິ່ນອີກເຖິງສາ ເຫດທັງໝົດຂອງການທີ່ເພິ່ນຕ້ອງຢູ່ໃນລາ ຊາອານາຈັກຂອງເພິ່ນເອງ ຈົນບໍ່ໄດ້ໄປຫາ ບິດາຂອງເພິ່ນ ໃນງານສະຫລອງ ຊຶ່ງເພິ່ນ ໄດ້ຕຽມໄວ້.

13 ແລະ ບັດນີ້ ເມື່ອ ລາ ໂມໄນ ໄດ້ ເລົ່າ ເລື່ອງທັງໝົດໃຫ້ເພິ່ນຟັງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນປະຫລາດໃຈທີ່ບິດາຂອງເພິ່ນໃຈຮ້າຍ ໃຫ້ເພິ່ນ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ລາໂມໄນ, ລູກ ກຳລັງຈະໄປບົດປ່ອຍຊາວນີໄຟເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງເປັນລູກຫລານຂອງຄົນເວົ້າຕົວະບໍ່. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ລັກເອົາຊັບສົມບັດຂອງ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄປ, ແລະ ບັດ

ນີ້ພວກລູກຂອງພວກເຂົາກໍໄດ້ມາຢູ່ກັບ ບັນດາພວກເຮົາອີກ, ເພື່ອຈະໃຊ້ເລ່ຫລ່ຽມ ແລະ ການຕົວະຍົວຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອ ພວກເຂົາຈະ ໄດ້ຫລອກລວງພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ໄດ້ລັກເອົາຊັບສົມບັດ ຂອງພວກເຮົາໄປອີກ.

14 ບັດນີ້ບິດາຂອງລາໂມໄນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ ເພິ່ນຂ້າອຳໂມນດ້ວຍດາບ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ ສັ່ງເພິ່ນບໍ່ໃຫ້ໄປຫາແຜ່ນດິນມິດໂດໄນນຳ ອີກ, ແຕ່ໃຫ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນ ທີ່ ຊະມາເອນກັບເພິ່ນ.

15 ແຕ່ວ່າລາໂມໄນໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ລູກຈະບໍ່ຂ້າອຳໂມນ, ແລະ ທັງຈະບໍ່ກັບຄືນ ໄປຫາແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນຄືກັນ, ແຕ່ ວ່າລູກຈະໄປຫາແຜ່ນດິນມິດໂດໄນເພື່ອ ຈະໄດ້ບົດປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຂອງອຳໂມນ, ເພາະວ່າລູກຮູ້ວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນທ່ຽງ ທຳ ແລະ ເປັນສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າອົງແທ້ຈິງ.

16 ບັດນີ້ເມື່ອບິດາຂອງເພິ່ນໄດ້ຍິນຂໍ້ ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍໄດ້ຮ້າຍໃຫ້ເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຖອດດາບຂອງເພິ່ນອອກມາ ເພື່ອຈະພັນລູກຂອງເພິ່ນລົງກັບພື້ນດິນ.

17 ແຕ່ວ່າອຳໂມນໄດ້ກ້າວອອກໄປ ແລະ ເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານບໍ່ຄວນຂ້າ ລູກຊາຍຂອງທ່ານເອງເລີຍ; ເຖິງຢ່າງໃດ ກໍຕາມ, ກໍເປັນການ ດີກວ່າຖ້າຫາກລາ ໂມໄນຈະລົ້ມຕາຍແທນທີ່ຈະເປັນຕົວຂອງ ທ່ານເອງ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ ຮ້າຍໃຈ ຈາກບາບຂອງເພິ່ນແລ້ວ; ແຕ່ຖ້າຫາກທ່ານ ລົ້ມຕາຍລົງໃນເວລານີ້, ໃນຄວາມໃຈຮ້າຍ ຂອງທ່ານ, ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານຈະລອດ ບໍ່ໄດ້.

18 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ມັນສົມຄວນແລ້ວ

8 ກ ແອວ 22:1.	10 ກ ມຊຢ 10:12-17.	17 ກ ແອວ 48:23.
9 ກ ແອວ 18:9.	14 ກ ແອວ 17:19.	ຂ ແອວ 19:12-13.

ທີ່ທ່ານ ຈະຢຸດກ່ອນ; ເພາະ ຖ້າຫາກທ່ານ
"ຂ້າລູກຊາຍຂອງທ່ານ ໂດຍທີ່ ເພິ່ນເປັນ
ຄົນບໍລິສຸດ, ເລືອດຂອງເພິ່ນ ຈະ ຮ້ອງຂຶ້ນ
ຈາກພື້ນດິນທູນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນ
ພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນ, ເພື່ອການແກ້ແຄ້ນຈະ
ມາເຖິງທ່ານ; ແລະ ທ່ານອາດຈະສູນເສຍ
ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານໄປ.

19 ບັດນີ້ເມື່ອອໍາໂມນເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ກັບ
ເພິ່ນແລ້ວ, ເພິ່ນຕອບລາວ, ໂດຍກ່າວວ່າ:
ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າຂ້າລູກ
ຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ກໍຄືກັບເຮັດໃຫ້
ຜູ້ບໍລິສຸດຕ້ອງຕາຍ; ເພາະວ່າເຈົ້າເອງກໍພະ
ຍາຍາມຈະທຳລາຍລາວຢູ່.

20 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເດີນອອກໄປເພື່ອຈະ
ຂ້າອໍາໂມນ. ແຕ່ອໍາໂມນຕ້ານທານການ
ພັນຂອງເພິ່ນໄດ້, ແລະ ຕີແຂນຂອງເພິ່ນ
ເພື່ອເພິ່ນຈະໃຊ້ມັນບໍ່ໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ.

21 ບັດນີ້ເມື່ອ ກະສັດ ເຫັນວ່າອໍາໂມນ
ຈະຂ້າຕົນໄດ້, ເພິ່ນຈຶ່ງເລີ່ມວົງວອນໃຫ້
ອໍາໂມນໄວ້ຊີວິດຂອງຕົນ.

22 ແຕ່ອໍາໂມນ ໄດ້ຍົກດາບຂອງລາວ
ຂຶ້ນ, ແລະ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າ
ນ້ອຍຈະພັນທ່ານເສຍ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ອະ
ນຸຍາດໃຫ້ພິນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບການ
ບົດປ່ອຍອອກຈາກຄຸກ.

23 ບັດນີ້ກະສັດ, ໂດຍທີ່ຍ້ານຕາຍ, ຈຶ່ງ
ກ່າວວ່າ: ຖ້າຫາກເຈົ້າໄວ້ຊີວິດຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະອະນຸຍາດໃຫ້ເຈົ້າ ບໍ່
ວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການຈົນກະທັ້ງ
ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງອານາຈັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

24 ບັດນີ້ເມື່ອອໍາໂມນເຫັນວ່າ ລາວໄດ້
ກະທຳກັບກະສັດຜູ້ແກ່ຊະລາຕາມຄວາມ
ປາດຖະໜາຂອງລາວແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງກ່າວ
ກັບເພິ່ນວ່າ: ຖ້າຫາກທ່ານບົດປ່ອຍອ້າຍ

ນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍອອກຈາກຄຸກ, ແລະ
ໃຫ້ລາໂມໄນປົກຄອງລາຊາອານາຈັກຂອງ
ເພິ່ນເໝືອນເດີມ, ແລະວ່າທ່ານຈະບໍ່ຄຽດ
ແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນ, ແຕ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເພິ່ນເຮັດ
"ສິ່ງໃດກໍຕາມ ຕາມຄວາມປາດຖະໜາ
ຂອງຕົນເອງຕາມຄວາມນຶກຄິດຂອງເພິ່ນ;
ເວລານັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈະໄວ້ຊີວິດຂອງທ່ານ;
ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈະພັນທ່ານລົງກັບ
ພື້ນດິນດຽວນີ້.

25 ບັດນີ້ ເມື່ອອໍາໂມນ ກ່າວ ຂໍ ຄວາມ ນີ້
ແລ້ວ, ກະສັດກໍມີຄວາມປິຕິຍິນດີ ຍ້ອນວ່າ
ຕົວເອງຍັງມີຊີວິດຢູ່.

26 ແລະ ເມື່ອເຫັນວ່າອໍາໂມນບໍ່ປາດຖະ
ໜາຈະທຳລາຍຕົນ, ແລະ ເມື່ອເຫັນຄວາມ
ຮັກອັນແຮງກ້າທີ່ລາວມີຕໍ່ລາໂມໄນ, ລູກ
ຊາຍຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງມີຄວາມແປກໃຈ
ຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ຍ້ອນວ່ານີ້ຄືທັງ
ໝົດທີ່ເຈົ້າປາດຖະໜາຄືໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າບົດ
ປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ ແລະ ຍອມໃຫ້ລາ
ໂມໄນ ລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າປົກຄອງ
ລາຊາອານາຈັກຂອງລາວເອງ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຂ້າພະເຈົ້າຈະອະນຸຍາດໃຫ້ລູກຂອງຂ້າ
ພະເຈົ້າປົກຄອງລາຊາອານາຈັກຂອງລາວ
ເອງນັບຕັ້ງແຕ່ເວລານີ້ ແລະ ຕະຫລອດ
ໄປ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ບັງຄັບລາວອີກ
ຕໍ່ໄປ—

27 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະອະນຸຍາດ ໃຫ້
ອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍ
ອອກຈາກຄຸກ, ແລະ ໃຫ້ເຈົ້າກັບອ້າຍນ້ອງ
ຂອງເຈົ້າມາຫາຂ້າພະເຈົ້າໃນລາຊາອານາ
ຈັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າ
ປາດຖະໜາທີ່ສຸດທີ່ຈະເຫັນເຈົ້າອີກ. ເພາະ
ວ່າກະສັດມີຄວາມແປກປະຫລາດໃຈຢ່າງ
ໃຫຍ່ຫລວງໃນຄຳເວົ້າຂອງລາວ, ແລະ ຄຳ

18 ກ ຄມພ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ.	ຂ ຄພ 42:18. 24 ກ ແອວ 21:21-22.
----------------------------------	-----------------------------------

ເວົ້າທີ່ລາໂມໄນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນນໍາອີກ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງ ”ປາດຖະໜາທີ່ຈະຮຽນຮູ້ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້.

28 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ອໍາໂມນກັບລາໂມໄນໄດ້ເດີນທາງຕໍ່ໄປຫາ ແຜ່ນ ດິນມິດໂດໄນ. ແລະ ລາໂມໄນ ໄດ້ ເປັນທີ່ໂປດປານໃນສາຍຕາຂອງກະສັດ ຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ; ສະນັ້ນ ອ້າຍນ້ອງຂອງ ອໍາໂມນຈຶ່ງຖືກປ່ອຍອອກຈາກຄຸກ.

29 ແລະ ເວລາທີ່ອໍາໂມນພົບເຫັນພວກ ເຂົາ, ລາວກໍມີຄວາມເລົ່າສະຫລົດໃຈ ຫລາຍທີ່ສຸດ, ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາ ເປືອຍເປົ່າ, ແລະ ຜິວໜັງເປື້ອຍຫລາຍ ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືກມັດດ້ວຍເຊືອກທີ່ ໝັ້ນ. ແລະ ພວກເຂົາຕ້ອງອົດທົນຕໍ່ຄວາມ ຫິວໂຫຍ, ກະຫາຍນ້ຳ, ແລະ ຄວາມທຸກ ນາໆປະການ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກ ເຂົາກໍສາມາດ ”ທົນກັບຄວາມທຸກທໍລະ ມານທັງໝົດຂອງພວກເຂົາໄດ້.

30 ແລະ ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໂດຍບັງເອີນວ່າ ພວກເຂົາຕົກຢູ່ໃນກໍາມີຂອງຜູ້ຄົນທີ່ແຂງ ກະດ້າງຫລາຍ ແລະ ແຂງຄໍຫລາຍ; ສະນັ້ນ ພວກນີ້ຈຶ່ງບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງຄໍາຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະ ພວກນີ້ໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາໄປ ແລະ ໄດ້ທຸບຕີ ແລະ ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກ ຈາກບ້ານໜຶ່ງໄປຫາອີກບ້ານໜຶ່ງ ແລະ ຈາກບ່ອນໜຶ່ງໄປຫາອີກບ່ອນໜຶ່ງ ຈົນ ພວກເຂົາມາເຖິງແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນພວກເຂົາຖືກຈັບ ແລະ ເອົາເຂົ້າ ຄຸກ ແລະ ຖືກມັດດ້ວຍເຊືອກທີ່ ”ໝັ້ນ ແລະ ຂັງໄວ້ໃນຄຸກເປັນເວລາຫລາຍມື້, ແລະ ລາ ໂມໄນກັບອໍາໂມນຈຶ່ງໄດ້ມາບົດປ່ອຍພວກ ເຂົາ.

ເລື່ອງ ລາວ ຂອງ ການ ສັ່ງ ສອນ ຂອງ ອາໂຣນ, ແລະ ມິວໂລໂຄ, ແລະ ອ້າຍນ້ອງ ຂອງລາວໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 21 ຈົນເຖິງບົດທີ 25.

ບົດທີ 21

ອາໂຣນສິດສອນຊາວອາມາລະໂຄກ່ງວ ກັບພຣະຄຣິດ ແລະ ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະ ອົງ—ອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ ຖືກຂັງຄຸກຢູ່ທີ່ມິດໂດໄນ—ຫລັງຈາກພວກ ເຂົາຖືກບົດປ່ອຍ, ພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນ ໃນທໍາມະສາລາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຫລາຍຄົນ ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ—ລາໂມໄນອະນຸຍາດ ໃຫ້ຜູ້ຄົນ ໃນແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນມີ ອິດສະລະພາບໃນການນັບຖືສາດສະໜາ. ປະມານ 90-77 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດ ນີ້ເມື່ອອໍາໂມນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງ ຂອງລາວໄດ້ ”ແຍກຍ້າຍກັນໄປຫາຊາຍ ແດນຂອງແຜ່ນດິນຊາວເລມັນ, ຈຶ່ງເບິ່ງ ອາໂຣນໄດ້ອອກເດີນທາງໄປຫາແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງຊາວເລມັນເອີ້ນວ່າເຢຣູຊາເລັມ, ໂດຍ ເອີ້ນຕາມແຜ່ນດິນບ້ານເກີດເມືອງນອນ ຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ມັນ ຢູ່ຫ່າງອອກໄປຕິດກັບຊາຍແດນມໍມອນ.

2 ບັດນີ້ຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວອາມາ ລະໂຄ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງ ”ອະມິວລອນໄດ້ ສ້າງເມືອງໃຫຍ່ເມືອງໜຶ່ງຂຶ້ນ, ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ເຢຣູຊາເລັມ.

3 ບັດນີ້ຊາວເລມັນກໍແຂງກະດ້າງພຽງ ພໍຢູ່ແລ້ວ, ແຕ່ວ່າຊາວອາມາລະໂຄແລະ ຊາວອະມິວລອນຍິ່ງແຂງກະດ້າງກວ່ານັ້ນ

<p>27 ກ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ. 29 ກ ແອວ 17:11.</p>	<p>30 ກ ແອວ 26:29. 21 1 ກ ແອວ 17:13, 17. 2 ກ ມຊຢ 24:1;</p>	<p>ແອວ 25:4-9.</p>
---	--	--------------------

ອີກ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຍຸຍົງໃຫ້ຊາວ
ເລມັນເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ເພື່ອຈະໃຫ້
ເກັ່ງຫລາຍຂຶ້ນ ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ
ຄວາມໜ້າກຽດຂັງຂອງພວກເຂົາ,

4 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ອາໂຣນມາຮອດເມືອງເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ
ລາວໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສັ່ງສອນຊາວອາມາລະໂຄ
ກ່ອນ. ແລະ ລາວໄດ້ສັ່ງສອນພວກເຂົາ
ໃນທຳມະສາລາຂອງພວກເຂົາ, ເພາະ
ວ່າພວກເຂົາສ້າງທຳມະສາລາຂຶ້ນຕາມ
”ລະບຽບຂອງຊາວນີຣໍ; ເພາະວ່າຊາວ
ອາມາລະໂຄ ແລະ ຊາວອະມິວລອນສ່ວນ
ຫລາຍຖືລະບຽບຂອງຊາວນີຣໍ.

5 ສະນັ້ນ, ເວລາອາໂຣນເຂົ້າໄປໃນທຳ
ມະສາລາແຫ່ງໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາເພື່ອສັ່ງ
ສອນຜູ້ຄົນ, ແລະ ເວລາທີ່ລາວກຳລັງເວົ້າ
ກັບພວກເຂົາຢູ່ນັ້ນ, ຈຶ່ງເບິ່ງ ຊາວອາມາ
ລະໂຄຜູ້ໜຶ່ງລຸກຂຶ້ນ ແລະ ເລີ່ມໂຕ້ຖຽງ
ລາວ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ເຈົ້າໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງ
ເລື່ອງອັນໃດ? ເຈົ້າເຄີຍເຫັນ ”ທູດບໍ່? ເປັນ
ຫຍັງທູດຈຶ່ງບໍ່ມາປະກົດຕໍ່ພວກເຮົາ? ຫລື ຜູ້
ຄົນພວກນີ້ບໍ່ດີເທົ່າກັບຜູ້ຄົນຂອງເຈົ້າບໍ່?

6 ແລະ ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າອີກວ່າ, ຖ້າຫາກ
ພວກເຮົາບໍ່ກັບໃຈ ພວກເຮົາຈະຕາຍ. ເຈົ້າ
ຮູ້ຈັກຄວາມນົກຄິດ ແລະ ເຈດຕະນາຂອງ
ໃຈຂອງພວກເຮົາໄດ້ແນວໃດ? ເຈົ້າຮູ້ໄດ້
ແນວໃດວ່າ ພວກເຮົາມີເຫດຜົນຈະຕ້ອງ
ກັບໃຈ? ເຈົ້າຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າ ພວກເຮົາບໍ່
ເປັນຄົນຊອບທຳ? ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້
ສ້າງບ່ອນລີ້ໄພ, ແລະ ເພື່ອພວກເຮົາຈະ
ໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນເພື່ອນະມັດສະການພຣະ
ເຈົ້າ. ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊ່ວຍ
ມະນຸດທັງປວງໃຫ້ລອດ.

7 ບັດ ນີ້ອາໂຣນໄດ້ຖາມລາວວ່າ: ເຈົ້າ

ເຊື່ອບໍ່ວ່າ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະ
ເດັດມາໂຖ່ມະນຸດຊາດຈາກບາບຂອງ
ພວກເຂົາ?

8 ແລະ ຄົນຜູ້ນັ້ນຕອບລາວວ່າ: ພວກ
ເຮົາບໍ່ເຊື່ອວ່າ ເຈົ້າຮູ້ຈັກເລື່ອງແບບນີ້ ແລະ
ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອໃນຮີດຄອງປະເພນີອັນໂງ່
ຈ້າຫລ້າຫລັງເຫລົ່ານັ້ນ. ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອ
ວ່າ ເຈົ້າຮູ້ຈັກ ”ສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ, ຫັງພວກ
ເຮົາບໍ່ເຊື່ອວ່າ ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ ແລະ
ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ພວກ
ເພິ່ນເວົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

9 ບັດນີ້ອາໂຣນເລີ່ມເປີດພຣະຄຳພິໄຫ້
ພວກເຂົາເບິ່ງກ່ຽວກັບການສະເດັດມາ
ຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ກ່ຽວກັບການຟື້ນຄົນ
ຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ, ແລະ ວ່າການໂຖ່ຈະມີ
”ບໍ່ໄດ້ສຳລັບມະນຸດຊາດນອກຈາກໂດຍ
ທາງການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະ ການທົນທຸກ
ທໍລະມານຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ການຊົດ
ໃຊ້ໂດຍໂລຫິດຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອ
ລາວຊື່ແຈງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຕໍ່ພວກເຂົາແລ້ວ
ພວກເຂົາກໍຄຽດແຄ້ນໃຫ້ ແລະ ຫົວເຍາະ
ເຍີ້ຍລາວ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຟັງຄຳ
ເວົ້າຂອງລາວເລີຍ.

11 ສະນັ້ນ, ເມື່ອລາວເຫັນວ່າພວກເຂົາ
ບໍ່ຍອມຟັງຄຳເວົ້າຂອງລາວແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງ
ອອກຈາກທຳມະສາລາຂອງພວກເຂົາໄປ,
ແລະ ໄປຫາໝູ່ບ້ານບ່ອນໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ
ອານີ-ອານໂທ, ແລະ ບ່ອນນີ້ລາວໄດ້ພົບ
ມິວໂລໂຄ ກຳລັງສັ່ງສອນພຣະຄຳຕໍ່ພວກ
ເຂົາ; ແລະ ອາມມາ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງ
ລາວຢູ່ຄືກັນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບ
ຫລາຍຄົນກ່ຽວກັບພຣະຄຳ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ

4 ກ ແອວ 1:2-15. 5 ກ ມຊຍ 27:11-15.	8 ກ ຍຄ 7:1-8. 9 ກ ມຊຍ 5:8;	ແອວ 38:9. ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.
--------------------------------------	-------------------------------	---------------------------------------

ພວກເຂົາເຫັນວ່າຜູ້ຄົນເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ໜີຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະ ໄປຫາແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສັ່ງສອນພຣະຄຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ແຕ່ມີພຽງເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນທີ່ເຊື່ອໃນຄຳສອນ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນນັ້ນ.

13 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ຖືກຈັບ ແລະ ເອົາເຂົ້າຄຸກ, ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອຢູ່ກໍໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນມິດໂດໄນໄປສູ່ພາກພື້ນຕ່າງໆໂດຍອ້ອມຮອບ.

14 ແລະ ພວກທີ່ຖືກເອົາເຂົ້າຄຸກໄດ້ຮັບຄວາມ "ທຸກທໍລະມານຫລາຍຢ່າງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍດ້ວຍມືຂອງລາໂມໄນກັບອຳໂມນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກິນເຂົ້າ ແລະ ໄດ້ເຄື່ອງນຸ່ງໃໝ່.

15 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປອີກເພື່ອປະກາດພຣະຄຳ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍອອກຈາກຄຸກເປັນເທື່ອທຳອິດເຊັ່ນນີ້; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບທຸກແບບນີ້.

16 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປບ່ອນໃດກໍຕາມ ສຸດແລ້ວແຕ່ "ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງນຳ, ສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນທຳມະສາລາທຸກແຫ່ງຂອງຊາວອາມາລະໂຄ, ຫລື ໃນບ່ອນຊຸມນຸມທຸກແຫ່ງຂອງຊາວເລມັນທີ່ພວກເຂົາສາມາດເຂົ້າໄປໄດ້.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຊື່ກຳນຳຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ,

ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນເປັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ "ສຳນຶກເຖິງບາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຖິງເລື່ອງຮີດຄອງປະເພນີອັນບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືອຳໂມນກັບລາໂມໄນໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນມິດໂດໄນໄປຫາແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ, ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເພິ່ນ.

19 ແລະ ກະສັດລາໂມໄນບໍ່ຍອມໃຫ້ອຳໂມນຮັບໃຊ້, ຫລື ເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນອີກຕໍ່ໄປ.

20 ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ສ້າງທຳມະສາລາຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ຫລື ຜູ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກຄອງຂອງເພິ່ນມາຊຸມນຸມກັນ.

21 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ມີຄວາມປະຕິຍົນດີກັບຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາຫລາຍເລື່ອງ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ປະກາດແກ່ຜູ້ຄົນວ່າ, ພວກເຂົາຢູ່ພາຍໃຕ້ອຳນາດຂອງເພິ່ນ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາເປັນອິດສະລະແລ້ວ, ວ່າພວກເຂົາມີອິດສະລະຈາກການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງຂອງກະສັດຜູ້ເປັນບິດາຂອງເພິ່ນ; ເພາະບິດາຂອງເພິ່ນໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ເພິ່ນປົກຄອງດູແລຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ, ແລະ ໃນແຜ່ນດິນທັງໝົດອ້ອມແອ້ມນັ້ນ.

22 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ປະກາດແກ່ຜູ້ຄົນອີກວ່າ ພວກເຂົາມີສິດ "ເສລີພາບໃນການນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາແລ້ວແຕ່ຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເຂົາ, ໃນສະຖານທີ່ບ່ອນໃດກໍຕາມແລ້ວແຕ່ທີ່ພວກເຂົາຢູ່, ຖ້າຫາກມັນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງຢູ່ພາຍໃຕ້ການ

14 ກ ແອວ 20:29. 16 ກ ແອວ 22:1.	17 ກ ຄພ 18:44. 22 ກ ຄພ 134:1-4;	ຫຼຸຊ 1:11. ຄພພ ເສລີພາບ.
-----------------------------------	------------------------------------	----------------------------

ບົກຄອງຂອງກະສັດລາໂມໄນ.

23 ແລະ ອຳໂມນໄດ້ສັ່ງສອນຜູ້ຄົນຂອງກະສັດລາໂມໄນ; ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ສິດສອນທຸກໆເລື່ອງຖືງສິ່ງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳ ແລະ ລາວໄດ້ແນະນຳພວກເຂົາທຸກໆມື້ດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄຳເວົ້າຂອງລາວ ແລະ ພວກເຂົາມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ບົດທີ 22

ອາໂຣນສິດສອນບິດາຂອງລາໂມໄນກ່ຽວກັບການສ້າງ, ການຕົກຂອງອາດາມ, ແລະ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ໂດຍຜ່ານພຣະຄຣິດ—ກະສັດ ແລະ ທຸກຄົນໃນຄອບຄົວຂອງເພິ່ນໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ—ການອະທິບາຍກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນທີ່ແບ່ງແຍກລະຫວ່າງຊາວນີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ. ປະມານ 90–77 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້, ໃນຂະນະທີ່ອຳໂມນກຳລັງສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງລາໂມໄນເປັນປະຈຳຢູ່ນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະກັບໄປເວົ້າຖືງເລື່ອງລາວຂອງອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ; ເພາະວ່າຫລັງຈາກລາວໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນມິດໂດໄນໄປແລ້ວ ລາວໄດ້ຖືກພຣະວິນຍານ "ຊົງນຳໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟ, ຈົນໄປຖືງລາຊາວັງຂອງກະສັດ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ບົກຄອງທົ່ວແຜ່ນດິນ *ຍົກເວັ້ນແຕ່ແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ເພິ່ນຄືບິດາຂອງລາໂມໄນ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ເຂົ້າໄປໃນວັງຂອງກະສັດ ແລະ ກົມຫົວ

ລົງຕໍ່ໜ້າຂອງກະສັດ, ແລະ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂອ້ ກະສັດເອີຍ ພວກຂ້ານ້ອຍເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງອຳໂມນ, ຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ "ບົດປ່ອຍອອກຈາກຄຸກນັ້ນ.

3 ບັດນີ້, ກະສັດເອີຍ ເມື່ອທ່ານໄວ້ຊີວິດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ແລ້ວພວກຂ້ານ້ອຍຈະຍອມເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງທ່ານ. ແລະ ກະສັດກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນເຖິດ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂໍ້ອອງໃຫ້ພວກເຈົ້າປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນຈິດໃຈບາງຢ່າງ ຍ້ອນວ່າຄວາມເອື້ອເພື່ອ ເພື່ອແຜ່ ແລະ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຄຳເວົ້າຂອງອຳໂມນອ້າຍຂອງພວກເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຢາກຮູ້ສາເຫດວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດ ລາວຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກມິດໂດໄນພ້ອມກັບພວກເຈົ້າ.

4 ແລະ ອາໂຣນກ່າວກັບກະສັດວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນລາວໃຫ້ໄປທາງອື່ນ; ລາວໄດ້ໄປຫາແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ, ເພື່ອສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງທ່ານລາໂມໄນ.

5 ບັດນີ້ ກະສັດກ່າວກັບ ພວກເຂົາວ່າ: ແມ່ນອັນໃດທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືເລື່ອງທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນຈິດໃຈ.

6 ແລະ ມັນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດເມື່ອອຳໂມນເວົ້າວ່າ—"ຖ້າຫາກທ່ານກັບໃຈແລ້ວ ທ່ານຈະລອດ, ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ກັບໃຈແລ້ວ, ທ່ານຈະຖືກປະຖິ້ມໃນວັນ

22 1 ກ ແອວ 21:16–17. 2 ກ ແອວ 21:21–22. 2 ກ ແອວ 20:26. 6 ກ ແອວ 20:17–18.

ສຸດທ້າຍ?

7 ແລະ ອາໂຣນໄດ້ຕອບ ແລະ ກ່າວກັບ ເພິ່ນວ່າ: ທ່ານເຊື່ອບໍ່ວ່າມີພຣະເຈົ້າ? ແລະ ກະສັດ ຕອບວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຊາວ ອາມາລະໄຄເວົ້າວ່າ ມີພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າ ພະເຈົ້າກໍໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງ ບ່ອນລີ້ໄພ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມາຊຸມນຸມ ກັນ ເພື່ອນະມັດສະການພຣະອົງ. ແລະ ບັດນີ້ຖ້າຫາກເຈົ້າເວົ້າວ່າ ມີພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະ "ເຊື່ອ.

8 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອອາໂຣນໄດ້ຍິນເລື່ອງນີ້ ແລ້ວ, ໃຈຂອງລາວກໍເລີ່ມປີຕີຍິນດີ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ແມ່ນອນທີ່ສຸດຄືກັນ ກັບທ່ານມີຊີວິດຢູ່ສັນໃດ, ໂອ້ ກະສັດເອີຍ ພຣະເຈົ້າກໍມີຢູ່ສັນນັ້ນ.

9 ແລະ ກະສັດ ຖາມວ່າ: ພຣະເຈົ້າຄື "ພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ຊຶ່ງໄດ້ນຳພາບັນ ພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາອອກມາຈາກແຜ່ນ ດິນເຢຣູຊາເລັມນັ້ນບໍ່?

10 ແລະ ອາໂຣນກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ແມ່ນ ແລ້ວ, ພຣະອົງຄືພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ອົງນັ້ນ, ແລະ ພຣະອົງ "ໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທຸກ ຢ່າງໃນສະຫວັນ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນໂລກ. ທ່ານເຊື່ອເລື່ອງນີ້ບໍ່?

11 ແລະ ເພິ່ນກ່າວວ່າ: ເຊື່ອແລ້ວ, ຂ້າ ພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າ ພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ອົງນັ້ນໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ແລະ ຂ້າພະ ເຈົ້າປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ເຈົ້າບອກຂ້າພະ ເຈົ້າອີກກ່ຽວກັບເລື່ອງທັງໝົດນີ້ ເພື່ອຂ້າ ພະເຈົ້າຈະ "ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ.

12 ແລະ ເຫດ ການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື

ເວລາອາໂຣນເຫັນວ່າກະສັດເຊື່ອໃນຄຳ ເວົ້າຂອງລາວແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນຕັ້ງ ແຕ່ການສ້າງຂອງອາດາມ, ໂດຍ "ອ່ານ ພຣະຄຳພີໃຫ້ກະສັດຟັງວ່າ ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ສ້າງມະນຸດຕາມຮູບຮ່າງລັກສະນະ ຂອງພຣະອົງເອງ, ແລະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ ປະທານພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ ລາວ, ແລະ ຍ້ອນການລ່ວງລະເມີດນັ້ນ ມະນຸດຈຶ່ງຕົກ.

13 ແລະ ອາໂຣນໄດ້ຊີ້ແຈງພຣະຄຳພີ ໃຫ້ຟັງຕັ້ງແຕ່ "ການສ້າງອາດາມໂດຍບັນ ລະຍາຍເຖິງການຕົກຂອງມະນຸດໃຫ້ເພິ່ນ ຟັງ, ແລະ ສະພາບແຫ່ງກາມມະລົມ ແລະ ະແຜນແຫ່ງການໄຖ່ນຳອີກ, ຊຶ່ງຖືກຕຽມໄວ້ ໂດຍທາງພຣະຄຣິດນັບ "ຕັ້ງແຕ່ການວາງ ຮາກຖານຂອງໂລກສຳລັບຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

14 ແລະ ເນື່ອງຈາກວ່າມະນຸດ "ຕົກ ເຂົາ ຈຶ່ງບໍ່ມີ ະຄຸນຄວາມດີຫຍັງມາດ້ວຍຕົວເອງ; ແຕ່ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ການສິ້ນ ພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ "ຊົດໃຊ້ແທນ ບາບຂອງມະນຸດ ໂດຍການມີສັດທາ ແລະ ການກັບໃຈ ແລະ ອື່ນໆ ແລະວ່າພຣະອົງ ເຮັດໃຫ້ສາຍຮັດ ແຫ່ງຄວາມຕາຍຂາດ ອອກ, ເພື່ອວ່າ "ຫລຸມຝັງສົບຈະບໍ່ມີໄຊ ຊະນະ, ແລະ ຄວາມເຈັບປວດແຫ່ງຄວາມ ຕາຍຈະຖືກກິນເຂົ້າໄປໃນຄວາມຫວັງແຫ່ງ ລັດສະໝີພາບ; ແລະ ອາໂຣນໄດ້ຊີ້ແຈງ ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ຕໍ່ກະສັດ.

15 ແລະ ເຫດ ການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກອາໂຣນໄດ້ຊີ້ແຈງເລື່ອງເຫລົ່າ

<p>7 ກ ຄພ 46:13-14. 9 ກ ແອວ 18:18-28. 10 ກ ຄພ ສ້າງ, ການສ້າງ. 11 ກ ຄພ ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ. 12 ກ 1 ນຟ 5:10-18; ແອວ 37:9.</p>	<p>13 ກ ປຖກ 1:26-28. ຂ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່. ຄ 2 ນຟ 9:18. 14 ກ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ. ຂ 2 ນຟ 25:23;</p>	<p>ແອວ 42:10-25. ຄ ແອວ 34:8-16. ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. ງ ອຊຍ 25:8; 1 ກສທ 15:55.</p>
--	--	---

ນີ້ຕໍ່ເພິ່ນແລ້ວ, ກະສັດໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດ ກໍແນວໃດເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ເວົ້າມານັ້ນ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອຈະໄດ້ ກິດຈະກຳພຣະເຈົ້າ, ໂດຍຊຸດເອົາຮາກຂອງວິນຍານຊົ່ວນີ້ອອກຈາກທ້າເອິກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຮັບເອົາພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ, ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຖືກປະຖິ້ມໃນວັນສຸດທ້າຍ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ກະສັດໄດ້ເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເປັນເຈົ້າຂອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະຖິ້ມລາຊາອານາຈັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມຜາສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້.

16 ແຕ່ອາໂຣນໄດ້ເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ: ຖ້າຫາກວ່າທ່ານ ກໍປາດຖະໜາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ກໍຂໍໃຫ້ທ່ານກັມຂາບລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ທ່ານກັບໃຈຈາກບາບທັງໝົດຂອງທ່ານ, ແລະ ໃຫ້ກັມຂາບລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະອົງໃນສັດທາ, ໂດຍເຊື່ອວ່າທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບ, ແລ້ວທ່ານຈະໄດ້ຮັບ ຄວາມຫວັງຕາມຄວາມປາດຖະໜາ.

17 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອອາໂຣນໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ກະສັດກໍໄດ້ ກຸເຂົ້າກັມຂາບລົງ ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຂາບຕົວລົງຈົນເຖິງພື້ນດິນ, ແລະ ສົ່ງສຽງຈົນສຸດກຳລັງ, ກ່າວວ່າ:

18 ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ອາໂຣນໄດ້ບອກຂ້ານ້ອຍວ່າມີພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າຫາກວ່າມີພຣະເຈົ້າແທ້ໆ ແລະ ຖ້າຫາກວ່າພຣະອົງເປັນເຈົ້າ, ແລ້ວຂໍຈົ່ງໂປດສະແດງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກດ້ວຍເຖິດ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະປະຖິ້ມບາບຂອງຂ້ານ້ອຍທັງໝົດເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ແລະ ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ, ແລະ ເພື່ອຈະລອດໃນວັນສຸດທ້າຍ. ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອກະສັດໄດ້ກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍໝົດສະຕິໄປຄືກັບຕາຍ.

19 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ຂ້າ ໃຊ້ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ແລ່ນ ໄປ ບອກລາຊິນີໃຫ້ຮູ້ເຖິງເລື່ອງທັງໝົດທີ່ໄດ້ເກີດກັບກະສັດ. ແລະ ນາງກໍໄດ້ມາຫາກະສັດ; ແລະ ເມື່ອເຫັນວ່າເພິ່ນນອນຢູ່ຄືກັບຕາຍແລ້ວ, ແລະ ອາໂຣນກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວກໍຍືນຢູ່ທີ່ນັ້ນຄືກັບວ່າພວກເຂົາເປັນສາເຫດຂອງການລົ້ມລົງຂອງເພິ່ນ, ນາງຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງພວກຂ້າໃຊ້ຂອງຕົນ, ຫລື ພວກຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດໃຫ້ເອົາອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວໄປຂ້າຖິ້ມເສຍ.

20 ບັດ ນີ້ ພວກ ຂ້າ ໃຊ້ ໄດ້ ເຫັນ ສາເຫດ ຂອງການລົ້ມລົງຂອງກະສັດ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ກ້າທີ່ຈະຈັບອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ວົງວອນລາຊິນີວ່າ: ດ້ວຍເຫດໃດ ທ່ານຈຶ່ງສົ່ງໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຂ້າຄົນເຫລົ່ານີ້ ໃນເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາ ກໍແຂງແຮງກວ່າພວກເຮົາທັງໝົດ? ສະນັ້ນ ພວກເຮົາກໍຈະລົ້ມລົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.

<p>15 ກ ກຈກ 2:37. ຂ ແອວ 5:14, 49. ຄ ມທ 13:44-46; 19:16-22. 16 ກ ຄມພ ປຽນໃຈ, ການ</p>	<p>ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ. ຂ ອທ 12:4. 17 ກ ຄພ 5:24. ຂ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ</p>	<p>ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. 20 ກ ແອວ 18:1-3.</p>
--	--	---

21 ບັດນີ້ເມື່ອລາຊິນີເຫັນຄວາມຢ້ານກົວຂອງພວກຂ້າໃຊ້ ນາງກໍເລີ່ມມີຄວາມຢ້ານກົວຫລາຍຂຶ້ນ, ຢ້ານວ່າສິ່ງບໍ່ດີຈະເກີດກັບນາງ. ແລະ ນາງຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກຂ້າໃຊ້ຂອງຕົນໄປເອິ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນ ມາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຂ້າອາໂຣນພ້ອມກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວເສຍ.

22 ບັດນີ້ເມື່ອອາໂຣນເຫັນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາຊິນີ, ໂດຍຮູ້ຈັກຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງຜູ້ຄົນນໍາອີກ, ຈຶ່ງຢ້ານວ່າຜູງຊົນຈະມາຊຸມນຸມກັນ ແລະ ຈະມີການຂັດແຍ້ງກັນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, ແລະ ຈະມີເລື່ອງຫຍຸ້ງຍາກໃນບັນດາພວກເຂົາ; ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງເດີມີອອກໄປຍົກເອົາກະສັດຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນ, ແລະ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງຍືນຂຶ້ນເຖິດ, ແລະ ເພິ່ນກໍໄດ້ລຸກຍືນຂຶ້ນດ້ວຍຕົວເອງ.

23 ບັດນີ້ເລື່ອງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ລາຊິນີ ແລະ ພວກຂ້າໃຊ້ຫລາຍຄົນຢູ່ນໍາ. ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ເຫັນເຫດການນີ້, ພວກເຂົາກໍແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍ ແລະ ເລີ່ມມີຄວາມຢ້ານກົວຫລາຍຂຶ້ນ. ແລະ ກະສັດໄດ້ກ້າວອອກໄປ ແລະ ເລີ່ມປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ ັປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຄົນໃນຄອບຄົວຂອງເພິ່ນທັງໝົດໄດ້ ະປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

24 ບັດນີ້ຜູ້ຄົນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນຢ່າງຫລວງຫລາຍເພາະເປັນຄຳສັ່ງຂອງລາຊິນີ ແລະ ເລີ່ມມີການຈົມວ່າເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາເພາະອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ.

25 ແຕ່ວ່າກະສັດໄດ້ກ້າວອອກໄປໃນບັນດາພວກເຂົາ ແລະ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ພວກເຂົາ. ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ສະຫງົບລົງຕໍ່ໜ້າອາໂຣນ ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບລາວ.

26 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອກະສັດເຫັນວ່າຜູ້ຄົນສະຫງົບລົງແລ້ວ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວກ້າວອອກໄປຢູ່ທ່າມ ກາງ ຜູງຊົນ ແລະ ໃຫ້ອາໂຣນສັ່ງສອນພຣະຄຳແກ່ພວກເຂົາ.

27 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກະສັດ ໄດ້ສັ່ງສານ ັປະກາດໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ, ໄປຫາບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງເພິ່ນ, ຊຶ່ງຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງເພິ່ນ ຊຶ່ງຢູ່ຕາມທຸກພາກພື້ນ ໂດຍອ້ອມຮອບ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນຊາຍແດນ ຈົນເຖິງທະເລທາງຕາເວັນອອກ, ແລະ ທາງຕາເວັນຕົກ, ແລະ ຊຶ່ງຖືກແບ່ງແຍກອອກຈາກ ະເຊຣາເຮັມລາ ໂດຍເສັ້ນແຄບໆຂອງຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ຊຶ່ງເລີ່ມຈາກທະເລທາງຕາເວັນອອກ ຈົນເຖິງທະເລທາງຕາເວັນຕົກ, ແລະ ອ້ອມຮອບຊາຍຝັ່ງທະເລ, ແລະ ຊາຍແດນຂອງຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ຊຶ່ງຢູ່ທາງເໜືອໃກ້ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ຜ່ານຊາຍແດນແມນທາຍ, ໃກ້ໆກັບຫົວແມ່ນໍ້າຊີໂດນ, ຊຶ່ງໄຫລຈາກທາງຕາເວັນອອກໄປຫາທາງຕາເວັນຕົກ—ແລະ ນີ້ຄືການແບ່ງແຍກຂອງຊາວເລມັນກັບຊາວມີໄຟ.

28 ບັດນີ້, ຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ ັຂີ້ຄ້ານ ມັກ ງ່າຍ ອາໂສຢູ່ໃນ ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຢູ່ໃນຜື່ງເຕັ້ນ; ແລະ ແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປທົ່ວຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງຕາ

<p>23 ກ ຄມພ ສັ່ງສອນ; ສອນ, ຜູ້ສອນ, ຄູສອນ; ປະຕິບັດ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ປຽນໃຈ, ການປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ. 27 ກ ແອວ 23:1-4.</p>	<p>ຂ ອມນ 1:13-17. 28 ກ 2 ນພ 5:22-25.</p>
---	---	--

ເວັນຕົກ, ໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທາງຕາເວັນຕົກຂອງແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລານາອີກ, ໃນຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລ, ແລະ ທາງຕາເວັນຕົກໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ, ຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຢູ່ໃນຊາຍແດນ ໃກ້ຝັ່ງທະເລດັ່ງນັ້ນ.

29 ແລະ ມີ ຊາວ ເລມັນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍອາໄສຢູ່ທາງຕາເວັນອອກໃກ້ຝັ່ງທະເລດັ່ງນັ້ນ, ຊຶ່ງບ່ອນນັ້ນຊາວນີໄຟໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາໜີໄປ. ແລະ ຊາວນີໄຟເກືອບຈະຕົກໄປຢູ່ໃນວົງລ້ອມຂອງຊາວເລມັນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຊາວນີໄຟຍັງເຂົ້າເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນທາງເໜືອທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃກ້ຊາຍແດນຂອງຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທີ່ຫົວແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ຈາກທາງຕາເວັນອອກໄປຫາທາງຕາເວັນຕົກ, ໂດຍອ້ອມຮອບທາງດ້ານຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງເໜືອ, ຈົນກະທັ້ງພວກເຂົາມາເຖິງແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງພວກເຂົາເອີ້ນວ່າແຜ່ນດິນ "ອຸດົມສົມບູນ.

30 ແລະ ມັນມີຊາຍແດນຕິດກັບແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງພວກເຂົາເອີ້ນວ່າ "ແຜ່ນດິນຮ້າງ, ຊຶ່ງມັນຢູ່ໄກໄປທາງເໜືອຈົນໄປເຖິງແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຄີຍມີຜູ້ຄົນອາໄສຢູ່ ແລະ ໄດ້ຖືກທຳລາຍໄປແລ້ວ, ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າເຖິງ ກະດູກຂອງຄົນພວກນັ້ນມາແລ້ວ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາຄົນພົບ ແລະ ເປັນບ່ອນ ທຳອິດທີ່ພວກເຂົາມາຮອດ.

31 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງໃຕ້. ດັ່ງນັ້ນ ແຜ່ນດິນທາງເໜືອຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ

"ແຜ່ນດິນຮ້າງ, ແລະ ເອີ້ນແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ວ່າອຸດົມສົມບູນ, ເພາະເປັນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍສັດປ່າທຸກຊະນິດ, ຊຶ່ງສັດສ່ວນໜຶ່ງໄດ້ມາຈາກແຜ່ນດິນທາງເໜືອ ເພື່ອມາຊອກຫາອາຫານການກິນ.

32 ແລະ ບັດນີ້, ມັນຈະ "ໃຊ້ເວລາພຽງແຕ່ມີເຄິ່ງເທົ່ານັ້ນສຳລັບຊາວນີໄຟທີ່ຈະເດີນທາງໃນຊາຍແດນລະຫວ່າງແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນກັບແຜ່ນດິນຮ້າງ, ຈາກທະເລທາງຕາເວັນອອກໄປຫາທາງຕາເວັນຕົກ; ແລະ ແຜ່ນດິນນີໄຟກັບແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາເກືອບຈະຖືກປິດລ້ອມດ້ວຍນ້ຳ, ເພາະມີແຜ່ນດິນ ຂະໜາດເຂົ້າຄືກັນກັບຄືຢູ່ລະຫວ່າງແຜ່ນດິນທາງເໜືອກັບແຜ່ນດິນທາງໃຕ້.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວນີໄຟ ໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ ຈາກທະເລທາງຕາເວັນອອກຈົນເຖິງທະເລທາງຕາເວັນຕົກ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ເພາະຄວາມສະຫລາດຂອງຊາວນີໄຟ, ພວກເຂົາພ້ອມດ້ວຍທະຫານຍາມ ແລະ ກອງທັບຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ປິດລ້ອມຊາວເລມັນໄວ້ຢູ່ທາງໃຕ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາມາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນທາງເໜືອ, ແລະ ເພື່ອຊາວເລມັນຈະບໍ່ໄດ້ມາຢຽບຍຳແຜ່ນດິນທາງເໜືອອີກຕໍ່ໄປ.

34 ສະນັ້ນ ຊາວເລມັນ ຈຶ່ງ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນເຈົ້າຂອງອີກຕໍ່ໄປ ນອກຈາກແຜ່ນດິນນີໄຟ ແລະ ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ໂດຍອ້ອມຮອບເທົ່ານັ້ນ. ບັດນີ້ມັນເປັນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງຊາວນີໄຟ—ໃນຖານະທີ່ຊາວເລມັນເປັນສັດຕູຕໍ່ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຍອມທີ່ຈະທຸກໃນທຸກກໍລະ

<p>29 ກ ແອວ 52:9; 63:5. 30 ກ ແອວ 50:34; ມມ 4:1-3.</p>	<p>ຂ ມຊຢ 8:7-12; 28:11-19. ຄ ຮລມ 6:10. 31 ກ ຮລມ 3:5-6.</p>	<p>32 ກ ຮລມ 4:7. ຂ ແອວ 50:34.</p>
---	--	--

ນີ້, ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີບ່ອນຢູ່ອາໄສ ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະສາມາດໜີໄປໄດ້, ຕາມຄວາມປະສົງຂອງພວກເຂົາ.

35 ແລະ ບັດນີ້, ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຈະຫັນໄປເວົ້າເຖິງ ເລື່ອງ ລາວຂອງ ອຳໂມນ, ອາໂຣນ, ອອມເນີ ແລະ ຮິມໂນ, ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຂົາອີກ.

ບົດທີ 23

ອິດສະລະພາບທາງສາດສະໜາໄດ້ຖືກປະກາດ—ຊາວເລມັນ ໃນເຈັດແຜ່ນດິນ ແລະ ຫົວເມືອງ ຕ່າງໆ ປ່ຽນໃຈ ເຫລື້ອມໃສ—ພວກເຂົາເອີ້ນຕົວເອງວ່າຊາວ ອານໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ ແລະ ຫລຸດພົ້ນຈາກການສາບແຊ່ງ—ຊາວອາມາລະໄຄ ແລະ ຊາວອະມິວລອນປະຕິເສດຄວາມຈິງ. ປະມານ 90–77 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດຂອງຊາວເລມັນໄດ້ສົ່ງ "ຂ່າວໄປຫາບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງເພິ່ນວ່າ ບໍ່ໃຫ້ຈັບອຳໂມນ, ຫລື ອາໂຣນ, ຫລື ອອມເນີ, ຫລື ຮິມໂນ, ຫລື ອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ທີ່ຈະອອກໄປສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ບ່ອນໃດກໍຕາມ, ຫລື ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນແຜ່ນດິນສ່ວນໃດຂອງພວກເຂົາ.

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໄປຍັງບັນດາຜູ້ຄົນວ່າ ບໍ່ໃຫ້ຈັບກຸມເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ໃຫ້ມັດເຂົາເຈົ້າ ຫລື ເອົາເຂົາເຈົ້າເຂົ້າຄຸກ; ທັງບໍ່ໃຫ້ຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່ເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ໃຫ້ທຸບຕີເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ໃຫ້ຂັບໄລ່ເຂົາເຈົ້າອອກຈາກທຳມະສາລາຂອງພວກເຂົາ, ບໍ່ໃຫ້ຂັງນຕີເຂົາເຈົ້າ; ທັງບໍ່ໃຫ້ແກ່ງວັກອນຫິນໃສ່ເຂົາ

ເຈົ້າ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າມີສິດທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນບ້ານເຮືອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃນພຣະວິຫານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃນບ່ອນລີ້ໄພຂອງພວກເຂົານຳອີກ.

3 ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ອອກໄປສັ່ງສອນພຣະຄຳຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງຕົນ ສະນັ້ນ, ເພາະວ່າກະສັດໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ພ້ອມທັງທຸກຄົນໃນລາຊາວັງຂອງເພິ່ນ; ດັ່ງນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງຂ່າວສານຂອງເພິ່ນໄປທົ່ວແຜ່ນດິນເຖິງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ເພື່ອພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ມີອັນກົດຂວາງ, ແຕ່ຈະໄດ້ອອກໄປຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເພື່ອປະຊາຊົນຂອງເພິ່ນຈະໄດ້ຍອມຮັບເຖິງ "ຮິດຄອງປະເພນີອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຍອມຮັບວ່າພວກເຂົາເປັນອ້າຍນ້ອງກັນທັງໝົດ, ແລະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຄວນເຮັດການຄາດຕະກຳ, ຫລື ບຸ້ນຈີ້, ຫລື ລັກສິ່ງຂອງ, ຫລື ຫລິ້ນຊູ້, ຫລື ບໍ່ສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢ່າງໃດເລີຍ.

4 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອກະສັດໄດ້ສົ່ງຂ່າວສານອອກປະກາດເຊັ່ນນີ້ແລ້ວ, ອາໂຣນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວກໍໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເມືອງໜຶ່ງໄປຫາອີກເມືອງໜຶ່ງ, ແລະ ຈາກບ່ອນນະມັດສະການໜຶ່ງໄປຫາອີກບ່ອນໜຶ່ງ, ໂດຍໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດທົ່ວແຜ່ນດິນ ໃນບັນດາຊາວເລມັນ, ເພື່ອສັ່ງສອນ ແລະ ສິດສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າເລີ່ມມີຄວາມສຳເລັດຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງດັ່ງນີ້.

5 ແລະ ຄົນນັບເປັນພັນໆຖືກນຳມາສູ່

ຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນນັບເປັນພັນໆຖືກນຳມາໃຫ້ເຊື່ອຖືໃນ "ຮີດຄອງປະເພນີຂອງຊາວນີໄຟ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດສອນເຖິງ ະບັນທຶກ ແລະ ການທຳນາຍ ຊຶ່ງ ໄດ້ຮັບມອບຕໍ່ໆກັນມາຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້.

6 ແລະ ແນ່ນອນຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ສັນໃດ, ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນກໍໄດ້ເຊື່ອຖືພຣະອົງສັນນັ້ນ, ຫລືວ່າຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນຖືກນຳມາສູ່ຄວາມຮູ້ຂອງຄວາມຈິງ, ໂດຍການສັ່ງສອນຂອງອຳໂມນ ແລະ ພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ຕາມວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ ແລະ ການທຳນາຍ, ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນໃຫ້ແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຕາບໃດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ສັນໃດ, ຊາວເລມັນທີ່ເຊື່ອຖືໃນຄຳສັ່ງສອນຂອງພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ ແລະ "ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ະບໍ່ເຄີຍຕົກໄປສັນນັ້ນ.

7 ເມື່ອພວກເຂົາກາຍມາເປັນຄົນຊອບທຳແລ້ວ; ພວກເຂົາໄດ້ວາງອາວຸດແຫ່ງການກະບົດຂອງພວກເຂົາ, ຄືພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ, ທັງບໍ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຂົາອີກເລີຍ.

8 ບັດນີ້ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄື "ພວກເຂົາຜູ້ທີ່ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

9 ຜູ້ຄົນຂອງຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ;

10 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນມິດໂດໄນ;

11 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເມືອງນີໄຟ;

12 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໄຊລຳ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ "ເຊັມລອນ, ແລະ ຢູ່ໃນເມືອງເລມູເອນ, ແລະ ຢູ່ໃນເມືອງຊິມໂນລຳ.

13 ແລະ ນີ້ຄືຊື່ເມືອງຕ່າງໆ ຂອງຊາວເລມັນ ຊຶ່ງໄດ້ "ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ຄົນພວກນີ້ຄືພວກທີ່ວາງອາວຸດແຫ່ງການກະບົດຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາເປັນຊາວເລມັນທັງໝົດ.

14 ແຕ່ຊາວອາມາລະໂຄບໍ່ໄດ້ "ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສເລີຍນອກ ຈາກຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນ; ທັງບໍ່ມີ ະຊາວອະມິວລອນຄົນໃດເລີຍທີ່ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ; ແຕ່ພວກເຂົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ແລະ ໃຈຂອງຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເຂດນັ້ນຂອງແຜ່ນດິນກໍຄືກັນບໍ່ວ່າໃນບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາຢູ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ລວມທັງໝູ່ບ້ານທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເມືອງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ.

15 ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຊື່ເມືອງທັງໝົດຂອງຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ໄດ້ກັບໃຈມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ ແລະ ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ.

16 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືກະສັດ ແລະ ຜູ້ທີ່ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສປາດຖະໜາທີ່ຈະມີຊື່ອີກຊື່ໜຶ່ງ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງ ຈາກອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ກະສັດຈຶ່ງໄດ້

<p>5 ກ ແອວ 37:19. ຂ ແອວ 63:12. ຄ ມພ ພຣະຄຳພີ. 6 ກ ຄ ມພ ປ່ຽນໃຈ, ການ</p>	<p>ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ. ຂ ແອວ 27:27. 8 ກ ແອວ 26:3, 31. 12 ກ ມຊຢ 22:8, 11.</p>	<p>13 ກ ແອວ 53:10. 14 ກ ແອວ 24:29. ຂ ມຊຢ 23:31-39.</p>
--	--	--

ປົກສາທາລິກັບອາໂຣນ ແລະ ປະໂລທິດ ຫລາຍຄົນກ່ຽວກັບຊື່ທີ່ຈະຕັ້ງໃຫ້ພວກເຂົາ ນັ້ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຄວາມແຕກ ຕ່າງອອກໄປ.

17 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຊື່ວ່າຊາວ "ອານໄທ-ນິໄຟ- ລີໄຮ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກເອີ້ນຕາມຊື່ ນີ້ ແລະ ບໍ່ຖືກເອີ້ນວ່າຊາວເລມັນອີກຕໍ່ໄປ.

18 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມເປັນຄົນສ້າງ ສາພັດທະນາແທ້ໆ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກ ເຂົາເປັນເພື່ອນມິດກັບຊາວນິໄຟ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເປີດການສື່ສານກັນ, ແລະ "ການສາບແຊ່ງຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຕິດ ຕາມພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

ບົດທີ 24

ຊາວ ເລມັນມາຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະ ເຈົ້າ—ຊາວອານໄທ-ນິໄຟ-ລີໄຮ ມີຄວາມ ປິຕິຍິນດີໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ເຫລົ່າທູດໄດ້ ມາຢ້ຽມຢາມພວກເຂົາ—ພວກເຂົາເລືອກ ເອົາຄວາມຕາຍແທນທີ່ຈະປົກປ້ອງຕົນ ເອງ—ຊາວເລມັນຫລາຍຄົນຕື່ມອີກໄດ້ ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ. ປະມານ 90-77 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວອາມາລະໂຄ ແລະ ຊາວອະມິວລອນ ແລະ ຊາວເລມັນທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອະມິວ ລອນ, ແລະ ແຜ່ນດິນເຮລາມ, ແລະ ຜູ້ທີ່ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ "ເຢຣູຊາເລັມນາອີກ, ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ໃນແຜ່ນດິນທັງໝົດໂດຍ ອ້ອມຮອບທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມ ໃສ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບຊື່ວ່າ "ອານໄທ-ນິໄຟ-

ລີໄຮ ຖືກຊາວອາມາລະໂຄ ແລະ ຊາວອະ ມິວລອນ ຍຸຍົງໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງ ຕົນ.

2 ແລະ ຄວາມກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາຕໍ່ ຄົນພວກນັ້ນຮຸນແຮງຫລາຍຂຶ້ນ, ແມ່ນເຖິງ ຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາເລີ່ມກໍ່ການກະບົດ ຕໍ່ກະສັດຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ ພວກເຂົາບໍ່ຢາກໃຫ້ເພິ່ນເປັນກະສັດຂອງ ພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຈັບ ອາວຸດຂຶ້ນມາຕໍ່ສູ້ກັບຊາວອານໄທ-ນິໄຟ -ລີໄຮ.

3 ບັດນີ້ກະສັດໄດ້ມອບລາຊາອານາຈັກ ໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເອີ້ນລູກຊາຍຄົນນັ້ນ ຂອງເພິ່ນວ່າ ອານ ໄທ-ນິໄຟ-ລີໄຮ.

4 ແລະ ກະສັດໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປໃນປີດຽວ ກັນນັ້ນ ຕອນຊາວເລມັນເລີ່ມຕຽມການສູ້ ຮົບກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

5 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອອາໂມນ ແລະ ພີ່ນ້ອງ ຂອງລາວ ແລະ ຄົນທັງໝົດທີ່ຂຶ້ນມາຢູ່ກັບ ລາວເຫັນການຕຽມພ້ອມຂອງຊາວເລມັນ ເພື່ອຈະທຳລາຍພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ພາກັນອອກມາຫາແຜ່ນ ດິນມິດີອານ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນອາໂມນໄດ້ ພົບພໍ້ກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວທັງໝົດ; ແລະ ຈາກບ່ອນນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ໄປຫາແຜ່ນດິນ ອິດຊະມາເອນ ເພື່ອຈະໄດ້ມີການປະຊຸມ "ປົກສາທາລິກັບລາໂມໂນ ແລະ ກັບອານ ໄທ-ນິໄຟ-ລີໄຮ ນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນວ່າ ຄວນຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອຈະປ້ອງກັນຕົນ ເອງຈາກຊາວເລມັນ.

6 ບັດນີ້ບໍ່ມີຈັກຄົນເລີຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ທັງໝົດທີ່ໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະ

<p>17 ກ ຄມພ ອານໄທ-ນິໄຟ-ລີໄຮ. 18 ກ 1 ນພ 2:23; 2 ນພ 30:5-6;</p>	<p>3 ນພ 2:14-16. 24 1 ກ ແອວ 21:1. 2 ແອວ 25:1, 13.</p>	<p>5 ກ ແອວ 27:4-13.</p>
---	---	-------------------------

ຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຈະອອກມາຈັບອາວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບໍ່ມີຈັກຄົນເລີຍທີ່ຍອມຕຽມພ້ອມເພື່ອກໍ່ສົງຄາມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກະສັດຂອງພວກເຂົາກໍໄດ້ສັງພວກເຂົາວ່າບໍ່ໃຫ້ເຮັດອີກ.

7 ບັດນີ້, ນີ້ຄືຄຳເວົ້າທີ່ກະສັດກ່າວກັບຜູ້ຄົນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້: ຂ້າພະເຈົ້າຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຄົນທີ່ແສນດີຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ໃນພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນທີ່ໄດ້ສົ່ງຂາວນິໄຟພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາມາຫາພວກເຮົາ ເພື່ອສັ່ງສອນພວກເຮົາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສຳນຶກເຖິງ "ອິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຮົານັ້ນ.

8 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານສ່ວນໜຶ່ງຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຮົາອ່ອນລົງຈົນວ່າພວກເຮົາໄດ້ເປີດການສື່ສານກັບຊາວນິໄຟຜູ້ທີ່ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ.

9 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ໄດ້ເປີດການສື່ສານນີ້ ມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສຳນຶກເຖິງ "ບາບຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເຖິງການຄາດຕະກຳອັນຫລວງຫລາຍທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳໄປ.

10 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້ານຳອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຮົາເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ກັບໃຈຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ "ອະໄພແກ່ພວກເຮົາ ໃນບາບ ແລະ ການ

ຄາດຕະກຳອັນຫລວງຫລາຍ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ກະທຳໄປແລ້ວ, ແລະ ເອົາ ຮູ້ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດອອກຈາກໃຈຂອງພວກເຮົາໄປໂດຍທາງພຣະຄຸນຄວາມດີຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ.

11 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເນື່ອງດ້ວຍວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດ (ໃນຖານະທີ່ພວກເຮົາເປັນພວກທີ່ຫລົງທາງໃນບັນດາມະນຸດຊາດ) ທີ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກບາບທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຈາກການຄາດຕະກຳອັນຫລວງຫລາຍທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳໄປ, ແລະ ໃຫ້ພຣະເຈົ້າເອົາມັນ "ອອກຈາກໃຈຂອງພວກເຮົາ ຫລື ວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ນັ້ນພຽງແຕ່ກັບໃຈຢ່າງແນ່ນອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເພື່ອພຣະອົງຈະເອົາຮອຍເບື້ອນຂອງພວກເຮົາອອກໄປ—

12 ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເນື່ອງຈາກວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາຮອຍເບື້ອນຂອງພວກເຮົາອອກໄປ, ແລະ ດາບຂອງພວກເຮົາກັບມາສົດໃສ, ແລ້ວພວກເຮົາຢ່າໄດ້ເຮັດໃຫ້ດາບຂອງພວກເຮົາເປີເບື້ອນໄປດ້ວຍເລືອດຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາອີກເລີຍ.

13 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຢາເລີຍ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເກັບດາບຂອງພວກເຮົາໄວ້ເພື່ອມັນ ຈະບໍ່ເປີເບື້ອນດ້ວຍເລືອດຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາອີກ; ເພາະວ່າຖ້າຫາກພວກເຮົາເຮັດໃຫ້ດາບຂອງພວກເຮົາເປີເບື້ອນອີກ ພວກເຮົາຈະ "ລ້າງມັນໃຫ້ສົດໃສບໍ່ໄດ້ໂດຍທາງໂລຫິດຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່

7ກ ມຊຢ 1:5. 9ກ ຄພ 18:44. 10ກ ດນອ 9:9.	ຂ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. 11ກ ອຊຢ 53:4-6.	13ກ ພນມ 1:5.
---	--	--------------

ຂອງພວກເຮົາ ຊຶ່ງຈະຫລັ່ງໄຫລເພື່ອການ
ຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງພວກເຮົາ.

14 ແລະ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ມີຄວາມ
ເມດຕາຕໍ່ພວກເຮົາ, ແລະ ກະທຳໃຫ້ສິ່ງ
ເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຮົາ ເພື່ອ
ພວກເຮົາຈະບໍ່ຕາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງ
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກ
ເຮົາລ່ວງໜ້າ ເພາະວ່າພຣະອົງຮັກ "ຈິດ
ວິນຍານຂອງພວກເຮົາເຊັ່ນດຽວກັນກັບ
ທີ່ພຣະອົງຮັກລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ;
ສະນັ້ນ, ຍ້ອນຄວາມເມດຕາປານີຂອງ
ພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຍັງມຸຍາມ
ພວກເຮົາໂດຍທູດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຈະ
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ະແຜນແຫ່ງຄວາມລອດເປັນທີ່
ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຮົາເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄົນລຸ້ນ
ຫລັງ.

15 ໂອ້, ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາເມດຕາ
ປານີພວກເຮົາຊ່ຳໃດ! ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ,
ເນື່ອງຈາກວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດ
ໄດ້ຄືເອົາຮອຍເບື້ອນຂອງພວກເຮົາອອກ
ຈາກພວກເຮົາໄປ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ດາບຂອງ
ພວກເຮົາສົດໃສ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຊື່ອງມັນ
ໄວ້ເພື່ອມັນຈະສົດໃສ, ເພື່ອເປັນປະຈັກ
ພະຍານຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໃນວັນ
ສຸດທ້າຍ, ຫລື ໃນມື້ທີ່ພວກເຮົາຈະຖືກນຳ
ມາຢືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງເພື່ອຮັບ
ການພິພາກສາ, ວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້
ດາບຂອງພວກເຮົາເປີເບື້ອນດ້ວຍເລືອດ
ຂອງພິນ້ອງຂອງພວກເຮົານັບຕັ້ງແຕ່ພຣະ
ອົງໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງແກ່ພວກເຮົາ
ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຂາວສະອາດຕາມ
ນັ້ນ.

16 ແລະ ບັດນີ້ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,

ຖ້າຫາກພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາຍັງພະຍາ
ຍາມຈະທຳລາຍພວກເຮົາແລ້ວ, ຈິ່ງເບິ່ງ,
ພວກເຮົາຈິ່ງເຊື່ອງດາບຂອງພວກເຮົາໄວ້,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະຝັງມັນໃຫ້ເລິກ
ລົງໃນແຜ່ນດິນ, ເພື່ອມັນຈະສົດໃສ, ແລະ
ເພື່ອເປັນປະຈັກພະຍານໃນວັນສຸດທ້າຍ
ວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຊ້ມັນ ແລະ ຖ້າຫາກພິ
ນ້ອງຂອງພວກເຮົາທຳລາຍພວກເຮົາ, ຈິ່ງ
ເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະ "ໄປເຝົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ
ພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາຈະລອດ.

17 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ຄື ເມື່ອກະສັດຈົບຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ,
ຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນກໍໄດ້ເອົາ
ດາບ ແລະ ອາວຸດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາທີ່
ໃຊ້ໃນການນອງເລືອດມະນຸດດ້ວຍກັນນັ້ນ
ມາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ຝັງມັນໄວ້ໃຫ້ເລິກ
ລົງໃນແຜ່ນດິນ.

18 ແລະ ພວກເຂົາເຮັດແບບນີ້ຕາມ
ຄວາມຄິດເຫັນຂອງພວກເຂົາວ່າ ມັນຈະ
ເປັນປະຈັກພະຍານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕໍ່
ມະນຸດຊາດດ້ວຍກັນວ່າ ພວກເຂົາ "ບໍ່ໄດ້
ໃຊ້ອາວຸດເພື່ອການນອງເລືອດກັນອີກ
ເລີຍ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດແບບນີ້ໂດຍ
ຖວາຍການຍືນຍັນ ແລະ ະຄຳໝັ້ນສັນຍາ
ໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າວ່າ ແທນທີ່ຈະນອງເລືອດ
ກັນ ພວກເຂົາຈະຍອມ ະເສຍສະລະຊີວິດ
ຂອງພວກເຂົາເອງ; ແລະ ແທນທີ່ຈະເອົາ
ສິ່ງຂອງຈາກພິນ້ອງໄປ ພວກເຂົາຈະເປັນ
ຜູ້ທີ່ເອົາໃຫ້; ແລະ ແທນທີ່ຈະໃຊ້ເວລາ
ຂອງພວກເຂົາໄປໃນຄວາມຂີ້ຄ້ານມັກງ່າຍ
ພວກເຂົາຈະເຮັດວຽກຢ່າງດຸໝັ່ນດ້ວຍມື
ຂອງພວກເຂົາເອງ.

19 ແລະ ພວກເຮົາຈິ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ,

<p>14 ກ ຄມພ ຈິດວິນຍານ—ຄູນ ຄຳຂອງຈິດວິນຍານ. ຂ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຕ່.</p>	<p>16 ກ ແອວ 40:11-15. 17 ກ ຮລມ 15:9. 18 ກ ແອວ 53:11.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ. ຄ ຄມພ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ.</p>
--	--	---

ເມື່ອ ຊາວ ເລມັນ ຖືກ ນຳ ມາ ສູ່ ຄວາມ ເຊື່ອ, ແລະ ມີ ຄວາມ ຮູ້ ເຖິງ ເລື່ອງ ຂອງ ຄວາມ ຈິງ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ” ພົມ ຄົງ ຖາວອນ ແລະ ຈະ ຍອມ ແພ້ ຈົນ ເຖິງ ຄວາມ ຕາຍ ແທນ ທີ່ ຈະ ກະ ທຳ ບາບ; ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ເຫັນ ດັ່ງ ນັ້ນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຝັງ ອາວຸດ ແຫ່ງ ສັນ ຕິ ສຸກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄວ້, ຫລື ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຝັງ ອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງ ຄາມ ເພື່ອ ສັນ ຕິ ສຸກ.

20 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາວ ເລມັນ ຜູ້ ທີ່ ພົມ ອົງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຕຽມ ພ້ອມ ເພື່ອ ກໍ່ ສົງ ຄາມ ໄດ້ ຍົກ ທັບ ຂຶ້ນ ມາ ເຖິງ ແຜ່ນ ດິນ ມີ ໄຟ ດ້ວຍ ຈຸດ ປະ ສົງ ຈະ ປະ ຫານ ຊີ ວິດ ຂອງ ກະ ສັດ, ແລະ ຈະ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ຄົນ ອື່ນ ຂຶ້ນ ແທນ, ແລະ ເພື່ອ ຈະ ທຳ ລາຍ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ອານ ໄທ-ມີ ໄຟ-ລີ ໄຮ ອອກ ໄປ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ນຳ ອີກ.

21 ແລະ ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ຜູ້ ຄົນ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ນັ້ນ ກຳ ລັງ ມາ ໂຈມ ຕີ ພວກ ຕົນ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ອອກ ໄປ ພົບ ກັບ ພວກ ນັ້ນ ແລະ ” ນອນ ລົງ ກັບ ພື້ນ ດິນ ຕໍ່ ຫ້າ ພວກ ນັ້ນ, ແລະ ເລີ່ມ ເອົັນ ຫາ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຢູ່ ໃນ ທ່າ ທີ່ ນີ້ ເວລາ ຊາວ ເລມັນ ເລີ່ມ ເຂົ້າ ໂຈມ ຕີ ແລະ ເລີ່ມ ຂ້າ ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ດາບ.

22 ແລະ ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ຕໍ່ ຕ້ານ ເລີຍ, ແຕ່ ຊາວ ເລມັນ ກໍ ຍັງ ໄດ້ ຂ້າ ພວກ ເຂົາ ຊຶ່ງ ເປັນ ຈຳ ນວນ ໜຶ່ງ ພັນ ຫ້າ ຄົນ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ພອນ, ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໄປ ຢູ່ ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລ້ວ.

23 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ຊາວ ເລມັນ ເຫັນ ວ່າ ພົມ ອົງ ຂອງ ຕົນ ບໍ່ ຍອມ ຫນີ ຈາກ ດາບ, ທັງ ບໍ່ ຍອມ ຫັນ ໜີ ໄປ ທາງ ຂວາ ຫລື ຊ້າຍ ມື, ມີ ແຕ່ ນອນ

ຢູ່ ແລະ ” ຕາຍ ໄປ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ກຳ ລັງ ຈະ ຕາຍ ຢູ່ ພາຍ ໃຕ້ ຄົມ ດາບ—

24 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ຊາວ ເລມັນ ເຫັນ ເຊັ່ນ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ” ຢຸດ ການ ຂ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ມີ ຢູ່ ເປັນ ຈຳ ນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ຊຶ່ງ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ະ ພອງ ຂຶ້ນ ຢູ່ ພາຍ ໃນ ເພາະ ວ່າ ພົມ ອົງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ລົມ ຕາຍ ຢູ່ ພາຍ ໃຕ້ ດາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ສະ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ກັບ ໃຈ ຈາກ ສິ່ງ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກະ ທຳ ໄປ ນັ້ນ.

25 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໂຍນ ອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງ ຄາມ ລົງ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ຍອມ ຈັບ ມັນ ອີກ ເພາະ ການ ສັງ ເວດ ຢ່າງ ຮ້າຍ ແຮງ ຈາກ ການ ຄາດ ຕະ ກຳ ທີ່ ຕົນ ໄດ້ ກະ ທຳ ໄປ ນັ້ນ ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ນອນ ລົງ ຄື ກັນ ກັບ ພົມ ອົງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ຫວັງ ໃນ ຄວາມ ເມດ ຕາ ປາ ນີ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຊຶ່ງ ຍົກ ດາບ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ຈະ ຂ້າ ພວກ ເຂົາ.

26 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ທ້ອນ ໂຮມ ກັນ ໃນ ມື້ ນັ້ນ ເປັນ ຈຳ ນວນ ຫລາຍ ກວ່າ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ; ແລະ ພວກ ທີ່ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ນັ້ນ ເປັນ ຄົນ ຊອບ ທຳ, ສະ ນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ບໍ່ ມີ ເຫດ ຜົນ ທີ່ ຈະ ສົງ ໃສ່ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ” ລອດ ຫລື ບໍ່.

27 ແລະ ບໍ່ ມີ ຄົນ ຊົ່ວ ຈັກ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ໃນ ບັນ ດາ ຄົນ ເຫລົ່າ ນັ້ນ; ແຕ່ ມີ ຈຳ ນວນ ຫລາຍ ພັນ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ນຳ ມາ ສູ່ ເລື່ອງ ຄວາມ ຈິງ; ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ເຫັນ ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ ກະ ທຳ ໃນ ຫລາຍ ວິ ທີ່ ” ທາງ ເພື່ອ ຄວາມ ລອດ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

19 ກ ຄມພ ສັດທາ. 21 ກ ແອວ 27:3. 23 ກ ແອວ 26:32.	24 ກ ແອວ 25:1. ຂ ຄມພ ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ.	26 ກ ພນມ 14:13. 27 ກ ອຊຸຢ 55:8-9; ແອວ 37:6-7.
--	--	---

28 ບັດນີ້ຊາວເລມັນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຜູ້ທີ່ໄດ້ຂ້າພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົານັ້ນ ຄື ຊາວອາມາລະໄຄ ແລະ ຊາວອະມິວລອນ ຊຶ່ງພວກເຂົາເຮັດຕາມ "ລະບຽບຂອງ ຊາວນີຮໍ.

29 ບັດນີ້, ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ມາຮ່ວມກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ, "ບໍ່ມີຈັກຄົນເລີຍທີ່ເປັນຊາວອາມາລະໄຄ ຫລື ຊາວອະມິວລອນ ຫລື ຜູ້ທີ່ເຮັດຕາມລະບຽບຂອງຊາວນີຮໍ, ມີແຕ່ຜູ້ສືບຕະກຸນ ໂດຍແທ້ຈິງຂອງເລມັນ ແລະ ເລມູເອນ.

30 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງຫລົງເຫັນໄດ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າ ຫລັງຈາກພວກໃດພວກໜຶ່ງທີ່ເຄີຍໄດ້ຮັບ "ຄວາມສະຫວ່າງໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າມາແລ້ວ, ແລະ ມີຄວາມຮູ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງເຖິງສິ່ງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳ ແລະ "ຕົກເຂົ້າໄປສູ່ບາບ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດ, ພວກເຂົາຈຶ່ງກັບມາເປັນຄົນແຂງກະດ້າງຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ສະພາບຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງກັບມາ"ຊົ່ວຮ້າຍກວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ມາກ່ອນຊຳອີກ.

ບົດທີ 25

ຄວາມ ຮຸກ ຮານ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ແຜ່ ຂະ ຫຍາຍ ອອກ ໄປ—ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ປະ ໂລ ຫົດ ຂອງ ກະ ສັດ ໂນ ອາ ຕາຍ ດັ່ງ ທີ່ ອະ ບິ ນາ ໄດ້ ໄດ້ ທຳ ນາຍ ໄວ້—ຊາວ ເລມັນ ຫລາຍ ຄົນ ໄດ້ ປ່ຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ ແລະ ເຂົ້າ ມາ ຮ່ວມ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ອານ ໄທ-ນີ ໄຟ-ລີ ໄຮ—

ພວກເຂົາເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ຮັກສາກົດຂອງ ໂມເຊ. ປະມານ 90-77 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາວ ເລມັນ ເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ ມີ ຄວາມ ຄຽດ ແຄ້ນ ທີ່ ສຸດ ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຂ້າ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ຕົນ; ສະ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ສາ ບານ ວ່າ ຈະ ແກ້ ແຄ້ນ ຊາວ ນີ ໄຟ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ພະ ຍາ ຍາ ມ ຂ້າ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ "ອານ ໄທ-ນີ ໄຟ-ລີ ໄຮ ອີກ ຕໍ່ ໄປ ໃນ ເວ ລາ ນັ້ນ.

2 ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍົກ ກອງ ຫັບ ຂ້າມ ໄປ ໃນ ຊາຍ ແດນ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ເຊ ຣາ ເຮັ ມ ລາ, ແລະ ເຂົ້າ ມາ ໂຈ ມ ຕີ ຜູ້ ຄົນ ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ອຳ ໂມ ນ ໄນ ຮາ ແລະ "ທຳ ລາຍ ພວກ ເຂົາ.

3 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ມີ ການ ສູ້ ຮົບ ກັບ ຊາວ ນີ ໄຟ ຫລາຍ ຄັ້ງ, ຊຶ່ງ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ອອກ ໄປ ແລະ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ.

4 ແລະ ໃນ ບັນ ດາ ຊາວ ເລມັນ ທີ່ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ນັ້ນ ມີ "ລູກ ຫລານ ຂອງ ອະ ມິ ວ ລອນ ແລະ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ລາວ ຜູ້ ເປັນ ພວກ ປະ ໂລ ຫົດ ຂອງ ໂນ ອາ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ເຫລົ່ານັ້ນ ເກືອບ ທັງ ໝົດ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ດ້ວຍ ນ້ຳ ມື ຂອງ ຊາວ ນີ ໄຟ;

5 ແລະ ພວກ ທີ່ ຍັງ ເຫລືອ ຢູ່ ນັ້ນ ໄດ້ ໜີ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ ແລະ ໄປ ຍາດ ແຍ່ງ ເອົາ ອຳ ນາດ ແລະ ສິດ ອຳ ນາດ ບົກ ຄອງ ຊາວ ເລມັນ, ຈຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ຊາວ ເລມັນ ຫລາຍ ຄົນ ຖືກ "ຂ້າ ຕາຍ ດ້ວຍ ໄຟ ເພາະ ຄວາມ ເຊື່ອ ຖື ຂອງ ພວກ ເຂົາ—

28 ກ ແອວ 21:4.
ຂ ແອວ 1:15; 2:1, 20.
29 ກ ແອວ 23:14.
30 ກ ມທ 12:45.
ຂ ຮສ 10:26;

ແອວ 47:36.
ຄ 2 ນພ 31:14;
ແອວ 9:19.
ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ,
ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.

ງ 2 ປທ 2:20-21.
25 1 ກ ຄມພ ອານໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ.
2 ກ ແອວ 8:16; 16:9.
4 ກ ມຂຸຍ 23:35.
5 ກ ມຂຸຍ 17:15.

6 ເພາະ ຫລັງ ຈາກທີ່ "ພວກເຂົາຫລາຍຄົນໄດ້ຮັບການສູນເສຍຢ່າງໜັກ ແລະ ມີຄວາມທຸກ ນັ້ນຫລາຍ, ກໍເລີ່ມສຳນຶກໃນຄວາມຊົງຈຳ ເຖິງ ຄຳເວົ້າຂອງອາໂຣນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ຊຶ່ງໄດ້ສັ່ງສອນພວກເຂົາໃນ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມບໍ່ເຊື່ອຖືໃນ "ຮີດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ມາເຊື່ອຖືໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ວ່າພຣະອົງໄດ້ປະທານອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃຫ້ແກ່ຊາວນີໄຟ; ແລະ ຫລາຍຄົນໃນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສດັ່ງນີ້ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກທີ່ປົກຄອງທີ່ເຫລືອຢູ່ ຊຶ່ງເປັນລູກຫລານຂອງ "ອະມິວລອນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ ະຕາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຄົນທັງໝົດທີ່ເຊື່ອຖືໃນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້.

8 ບັດນີ້ການຕາຍນີ້ເປັນສາເຫດໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາຫລາຍຄົນຖືກຍຸຍົງໃຫ້ຄຽດແຄ້ນ ແລະ ເລີ່ມມີການຜິດຖຽງກັນຂຶ້ນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ຊາວເລມັນເລີ່ມ "ຕາມຂ້າລູກຫລານຂອງອະມິວລອນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເລີ່ມຂ້າພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ປົບໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານທາງຕາເວັນອອກ.

9 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາຖືກຊາວເລມັນຕາມຂ້າຈົນເຖິງມື້ນີ້. ດັ່ງນັ້ນຄຳເວົ້າຂອງອະບິນາໄດ້ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຈິງຂຶ້ນມາແນວນີ້, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບລູກຫລານຂອງພວກປະໂລຫິດ ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້

ເພິ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມຕາຍດ້ວຍໄຟ.

10 ເພາະເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າ "ກະທຳຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ ນີ້ຈະເປັນຮູບແບບຂອງສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

11 ແລະ ບັດນີ້ອະບິນາໄດ້ເປັນຄົນທຳອິດທີ່ຕ້ອງຮັບ "ຄວາມຕາຍດ້ວຍໄຟ; ຍ້ອນວ່າຄວາມເຊື່ອຖືຂອງເພິ່ນໃນພຣະເຈົ້າ; ບັດນີ້ ມີຄືສິ່ງທີ່ເພິ່ນໝາຍເຖິງຄື ຫລາຍຄົນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມຕາຍດ້ວຍໄຟຄືກັນກັບທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮັບ.

12 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກປະໂລຫິດຂອງໂນອາວ່າ ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງຕາຍໃນວິທີດຽວກັບເພິ່ນ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາຈະແຕກພັດພາກຈາກກັນໄປທົ່ວທິບ ແລະ ຖືກຂ້າຕາຍຄືກັນກັບແກະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ, ຖືກຂັບໄລ່ໄປ ແລະ ຖືກສັດປ່າຂ້າຕາຍອີກ; ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄຳເວົ້າເຫລົ່ານີ້ໄດ້ປະກົດເປັນຄວາມຈິງແລ້ວ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືກຊາວເລມັນຂັບໄລ່ໄປ ແລະ ຖືກລ່າ ແລະ ຖືກທຸບຕີ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຊາວເລມັນເຫັນວ່າຕົນເອງເອົາຊະນະຊາວນີໄຟບໍ່ໄດ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງຕົນອີກ; ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ຂ້າມມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອິດຊະມາເອນ ແລະ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ; ແລະ ໄດ້ລວມຕົວເຂົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຄົນຂອງ "ອານາໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ.

14 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ຜັງອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງພວກເຂົາໄວ້, ຄືກັນກັບພີ່ນ້ອງ

<p>6ກ ອສ ຊາວເລມັນ. ຂ ແອວ 21:9. ຄ ແອວ 26:24. 7ກ ແອວ 21:3; 24:1, 28-30.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຕາຍເພາະ ຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍ ເພາະຄວາມເຊື່ອ. 8ກ ມຊຢ 17:18.</p>	<p>10ກ ມຊຢ 13:10. 11ກ ມຊຢ 17:13. 13ກ ແອວ 23:16-17. 14ກ ແອວ 24:15; 26:32.</p>
---	---	--

ຂອງພວກເຂົາໄດ້ກະທຳໄປ, ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມເປັນຄົນຊອບທຳ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເດີນໃນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຍິດຖືທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງພຣະອົງ.

15 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັກສາກົດຂອງ ໂມເຊ. ເພາະມັນເປັນການສົມຄວນທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງຮັກສາກົດຂອງ ໂມເຊໄວ້, ເພາະຍັງບໍ່ສົມບູນທັງໝົດ. ແຕ່ເຖິງແມ່ນມີ ກົດຂອງ ໂມເຊ ພວກເຂົາຍັງໄດ້ມັງຫາການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ ໂດຍຖືວ່າກົດຂອງ ໂມເຊເປັນ ຂໍ້ແບບໜຶ່ງຂອງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໂດຍເຊື່ອວ່າພວກເຂົາຕ້ອງຮັກສາການປະຕິບັດ ພາຍນອກເຫລົ່ານັ້ນໄວ້ຈົນເຖິງເວລາທີ່ພຣະອົງຈະເປັນທີ່ເປີດເຜີຍແກ່ພວກເຂົາ.

16 ບັດ ນີ້ພວກເຂົາບໍ່ຄິດວ່າ "ຄວາມລອດຈະມາເຖິງໂດຍກົດຂອງ ໂມເຊ; ແຕ່ວ່າ ກົດຂອງ ໂມເຊມີໄວ້ເພື່ອໃຫ້ສັດທາຂອງພວກເຂົາໝັ້ນຄົງໃນພຣະຄຣິດ; ແລະ ພວກເຂົາຕັ້ງໝັ້ນໃນ "ຄວາມຫວັງດ້ວຍສັດທາ, ຈົນເຖິງຄວາມລອດນິລັນດອນ, ໂດຍຫວັງໃນວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍຊຶ່ງກ່າວເຖິງສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

17 ແລະ ບັດ ນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ອຳໂນນ, ແລະ ອາໂຣນ, ແລະ ອອມເນີ, ແລະ ຮິມໂນ, ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ມີຄວາມປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງ ເພາະຄວາມສຳເລັດທີ່ພວກເຂົາມີໃນບັນດາຊາວເລມັນ ໂດຍເຫັນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຂົາຕາມ "ຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາ ແລະ

ວ່າພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ປະກົດເປັນຈິງແກ່ພວກເຂົາຢ່າງຄົບຖ້ວນແລ້ວ.

ບົດທີ 26

ອຳໂນນພາກພູມໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ສັດທາໄດ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້—ໂດຍສັດທາມະນຸດຈະຊ່ວຍນຳເອົາຈິດວິນຍານຫລາຍພັນດວງມາສູ່ການກັບໃຈ—ພຣະເຈົ້າມີອຳນາດ ແລະ ເຂົ້າໃຈທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ. ປະມານ 90-77 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ນີ້ຄືຄຳເວົ້າຂອງອຳໂນນທີ່ລາວໄດ້ເວົ້າກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ມີຄວາມວ່າດັ່ງນີ້: ພີ່ນ້ອງ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ພວກເຮົາມີເຫດຜົນທີ່ຈະມີຄວາມປິຕິຍິນດີຫລາຍຂະໜາດໃດ; ເພາະພວກເຮົາຄິດໄດ້ບໍ່ວ່າ ເວລາພວກເຮົາ "ໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາມາ ພຣະເຈົ້າຈະປະທານພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແບບນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ?

2 ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຖາມວ່າ, ພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ອັນໃດທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ? ພວກທ່ານບອກໄດ້ບໍ່?

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕອບແທນພວກທ່ານ, ເພາະວ່າຊາວເລມັນ ຜູ້ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຢູ່ໃນເຫວເລິກທີ່ມືດທີ່ສຸດ, ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີ "ຫລາຍຄົນປານໃດໃນພວກເຂົາທີ່ຖືກນຳມາໃຫ້ເຫັນຄວາມແຈ້ງ

<p>15 ກ ຍຄ 4:5; ຈຣ 1:11. ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. ຂ ມຊຢ 3:14-15; 16:14. ຄ ມຊຢ 13:29-32.</p>	<p>16 ກ ມຊຢ 12:31-37; 13:27-33. ຂ 2 ນຟ 11:4. ຄ 1 ທສນ 5:8-9.</p>	<p>17 ກ ແອວ 17:9. 26 1 ກ ມຊຢ 28:9; ແອວ 17:6-11. 3 ກ ແອວ 23:8-13.</p>
--	---	--

ອັນໜ້າອັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າ! ແລະ ມີ
ຄືພອນຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກ
ເຮົາ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເປັນ ຯເຄື່ອງມື
ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອນຳເອົາຜົນ
ງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ມາ.

4 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພວກເຂົາເປັນ ັພັນໆ ຄົນມີ
ຄວາມປິຕິຍິນດີ ແລະ ຖືກນຳມາເຂົ້າຝູງ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຂົ້າຢູ່ໃນ ັທົ່ງສຸກແລ້ວ ແລະ
ພວກທ່ານເປັນສຸກແລ້ວ, ເພາະພວກທ່ານ
ໄດ້ອອກແຮງງານດ້ວຍ ຯກ່ຽວ ແລະ ໄດ້
ເກັບກ່ຽວດ້ວຍສຸດກຳລັງຂອງພວກທ່ານ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານໄດ້ອອກແຮງງານ
ຕະຫລອດທັງວັນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈຳນວນ
ຯມັດເຂົ້າຂອງພວກທ່ານ! ແລະ ມັນຈະຖືກ
ເກັບໄວ້ໃນສາງເພື່ອມັນຈະບໍ່ເສຍຫາຍໄປ.

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະບໍ່ຖືກລົມພະຍຸພັດ
ໄປໃນວັນສຸດທ້າຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນກໍຈະ
ບໍ່ຖືກລົມບ້າໝູພັດຫອບໄປ, ແຕ່ເມື່ອ ັລົມ
ພະຍຸມາ ມັນຈະຖືກຮວບຮວມຕົວໄວ້ນຳ
ກັນຢູ່ໃນບ່ອນຂອງມັນ, ເພື່ອລົມພະຍຸຈະ
ເຂົ້າເຖິງມັນບໍ່ໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະບໍ່
ຖືກພະຍຸຮ້າຍພັດໄປບ່ອນໃດທີ່ສັດຕູຕ້ອງ
ການຈະພາມັນໄປ.

7 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ຢູ່ໃນ ພຣະຫັດ ຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໃນ ັລະດູຂອງການ
ເກັບກ່ຽວ, ແລະ ມັນເປັນຂອງພຣະອົງ;
ແລະ ພຣະອົງຈະ ຯຍົກມັນຂຶ້ນໃນວັນສຸດ
ທ້າຍ.

8 ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກ

ເຮົາຈົ່ງພຣະກະເສີມສຳລານເຖິດ, ຈົ່ງຂໍໃຫ້
ພວກເຮົາ ັຮ້ອງເພງສັນລະເສີນພຣະອົງ
ເຖິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຖວາຍ
ຯຄວາມຂອບພຣະໄທແດ່ພຣະນາມອັນສັກ
ສິດຂອງພຣະອົງເຖິດ, ເພາະວ່າພຣະອົງ
ໄດ້ເຮັດວຽກງານອັນຊອບທຳຕະຫລອດ
ການ.

9 ຖ້າຫາກ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຈາກແຜ່ນດິນ
ເຊຣາເຮັມລາແລ້ວ, ພົ້ນອົງທີ່ຮັກຂອງພວກ
ເຮົາເຫລົ່ານີ້ ຜູ້ຊຶ່ງຮັກພວກເຮົາທີ່ສຸດ ຈະ
ຍັງຄົງທໍລະມານຢູ່ດ້ວຍ ັຄວາມກຽດຊັງ
ພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະເປັນ
ຄົນແປກໜ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ
ອຳໂມນກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ອາໂຣນມ້ອງ
ຊາຍຂອງລາວກໍຕິຕຽນລາວ, ໂດຍເວົ້າວ່າ:
ອຳໂມນ, ຂ້ອຍຢ້ານວ່າຄວາມປິຕິຍິນດີ
ຂອງເຈົ້າໄດ້ພາໃຫ້ເຈົ້າໄປຫາການອວດ
ອ້າງເສຍແລ້ວ.

11 ແຕ່ ອຳໂມນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ:
ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ ັອວດອ້າງໃນພະລັງຂອງຕົນ
ເອງ ຫລື ໃນບັນຍາຂອງຕົນເອງ; ແຕ່ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ຯຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍເຕັມປ່ຽມ, ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ໃຈຂອງຂ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ
ສຸກ, ແລະ ຂ້ອຍຈະປິຕິຍິນດີໃນພຣະເຈົ້າ
ຂອງຂ້ອຍ.

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ມີຄ່າ
ອັນໃດເລີຍ; ຖ້າອາໄສພະລັງຂອງຂ້ອຍ
ເອງ ຂ້ອຍກໍອ່ອນແອ; ສະນັ້ນ ຂ້ອຍຈະບໍ່
ັອວດອ້າງເຖິງເລື່ອງຕົວເອງ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະ

<p>3 ຂ 2 ກຮຫ 4:5; ມຊຢ 23:10. 4 ກ ແອວ 23:5. 5 ກ ຢຮ 4:35-37; ຄພ 4:4. ຂ ຢອ 3:13. ຄ ຄພ 33:7-11; 75:2, 5.</p>	<p>6 ກ ຮລມ 5:12; 3 ນພ 14:24-27. 7 ກ ຄມພ ເກັບກ່ຽວ. ຂ ມຊຢ 23:22; ແອວ 36:28. 8 ກ ຄພ 25:12. ຂ ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບ</p>	<p>ໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. 9 ກ ມຊຢ 28:1-2. 11 ກ 2 ກຮຫ 7:14. ຂ ຄພ 18:14-16. ຄມພ ຊຶ້ນຊົມ, ຄວາມຊຶ້ນຊົມ. 12 ກ ຢມຢ 9:24; ແອວ 29:9.</p>
--	---	---

ອວດອ້າງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ, ເພາະ ໃນ ະພະລັງຂອງພຣະອົງ; ຂ້ອຍສາມາດເຮັດ ໄດ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາ ໄດ້ກະທຳສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍຢ່າງມາແລ້ວໃນແຜ່ນດິນນີ້, ຊຶ່ງພວກເຮົາຈະສັນລະເສີນພຣະນາມຂອງ ພຣະອົງຕະຫລອດການ.

13 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາມີຈັກ ພັນຄົນ ແລ້ວທີ່ພຣະອົງໄດ້ບົດປ່ອຍອອກ ຈາກຄວາມເຈັບປວດແຫ່ງ ັນະລົກ ແລະ ນຳມາ ະຮ້ອງສັນລະເສີນຕໍ່ຄວາມຮັກທີ່ໃຖ່, ແລະ ນີ້ເປັນເພາະອຳນາດຂອງພຣະຄຳ ຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ສະນັ້ນ ພວກເຮົາບໍ່ມີເຫດຜົນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຈະປິຕິ ຍິນດີບໍ່?

14 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຮົາ ມີ ເຫດ ຜົນ ທີ່ ຈະ ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະ ອົງ ຕະ ຫລອດ ໄປ, ເພາະພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າສູງສຸດ, ແລະ ໄດ້ບົດປ່ອຍພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາອອກ ຈາກ ັໂສ້ແຫ່ງນະລົກ.

15 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຖືກປົດລ້ອມ ດ້ວຍຄວາມພິນາດ ແລະ ຄວາມມືດອັນ ເປັນນິດ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ນຳເອົາ ພວກເຂົາມາຫາ ັຄວາມສະຫວ່າງອັນ ເປັນນິດຂອງພຣະອົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມາຫາ ຄວາມລອດອັນເປັນນິດ; ແລະ ພວກເຂົາ ຖືກປົດລ້ອມດ້ວຍຄວາມຮັກອັນລົ້ນເຫລືອ ຂອງພຣະອົງ ອັນຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນ ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໃນການເຮັດສິ່ງທີ່ ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຫ້າອັດສະຈັນນີ້.

16 ສະນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງ ະປາບປື້ມ ເຖິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະ ະປາບປື້ມ ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກ ເຮົາຈະປິຕິຍິນດີ ເພາະວ່າຄວາມຜາສຸກ ຂອງພວກເຮົາເຕັມປຽມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຮົາຕະຫລອດໄປ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ໃດຈະ ະປາບປື້ມໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຫລາຍເກີນ ໄປ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ໃດຈະໄດ້ເວົ້າຫລາຍ ເກີນໄປເຖິງອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະ ອົງ, ແລະ ເຖິງ ັຄວາມເມດຕາ, ແລະ ເຖິງຄວາມອົດກັ້ນຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ລູກ ຫລານມະນຸດທັງປວງ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດ ເວົ້າແມ່ນແຕ່ສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງຂອງຄວາມຮູ້ ສຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

17 ແລະ ຜູ້ໃດຈະຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຮົາຈະເມດຕາປານີຫລາຍປານ ນີ້ ເຖິງກັບວ່າພຣະອົງຍາດເອົາພວກເຮົາ ອອກຈາກສະພາບອັນເປັນຕາຍ້ານ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍບາບ ແລະ ຄວາມເປີເປື້ອນ ຂອງພວກເຮົາ?

18 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຮົາ ໄດ້ ອອກ ໄປ ໃນ ຄວາມໂມໂຫ, ດ້ວຍການຄຸກຄາມຢ່າງໜັກ ທີ່ຈະ ັທຳລາຍສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະ ອົງ.

19 ໂອ້ ແລ້ວເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ສົ່ງ ພວກເຮົາໄປສູ່ຄວາມພິນາດອັນ ເປັນ ຕາ ຍ້ານນັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຫຍັງພຣະອົງ ຈຶ່ງບໍ່ປ່ອຍດາບແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງ ພຣະອົງຕົກລົງມາໃສ່ພວກເຮົາ, ແລະ ກຳ

<p>12 ຂ ພສສ 18:32-40; ຟລປ 4:13; 1 ນຟ 17:3. 13 ກ ຄມພ ນະລົກ. ຂ ແອວ 5:26.</p>	<p>14 ກ ແອວ 12:11. 15 ກ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ. 16 ກ ຮມ 15:17;</p>	<p>1 ກສທ 1:31. ຂ 2 ກສທ 10:15-18; ຄພ 76:61. ຄ ພສສ 36:5-6. 18 ກ ມຊຍ 27:8-10.</p>
--	---	--

ນິດໃຫ້ພວກເຮົາໄປຫາຄວາມໝົດຫວັງຊົ່ວນິລັນດອນ?

20 ໄອ້ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ເກືອບຄືກັບວ່າ ມັນຈະໜີໄປເມື່ອຄິດໄປແລ້ວ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະອົງກັບພວກເຮົາ, ແຕ່ໃນພຣະເມດຕາປານີອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ນຳພາພວກເຮົາອອກຈາກ "ເຫວເລິກແຫ່ງຄວາມຕາຍ, ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານອັນເປັນນິດ, ຈົນກະທັ້ງມາສູ່ຄວາມລອດຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ.

21 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ມີ "ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາຜູ້ໃດທີ່ຈະຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ມີເລີຍ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະ ຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ນອກຈາກຄົນທີ່ສຳນຶກຜິດແລ້ວ.

22 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ "ກັບ ໃຈ ແລະ ສະແດງ ສັດທາ, ແລະ ນຳເອົາວຽກງານດີອອກມາ, ແລະ ອະທິຖານສະໝໍ່າສະເໝີຢ່າງບໍ່ທົ່ວອຍ—ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຄົນເຊັ່ນນັ້ນຮູ້ເຖິງ "ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຈະມອບການເປີດເຜີຍເຖິງສິ່ງທີ່ບໍ່ເຄີຍເປີດເຜີຍມາກ່ອນໃຫ້ແກ່ຄົນແບບນັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຈະປະທານໃຫ້ແກ່ຄົນແບບນັ້ນ ເພື່ອຈະໄດ້ນຳພາຄົນເປັນຈຳນວນພັນໆມາສູ່ການກັບໃຈ, ເໝືອນດັ່ງພຣະອົງເຄີຍໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາມາແລ້ວ ເພື່ອນຳພາພີ່ນ້ອງເຫລົ່ານີ້ຂອງພວກເຮົາມາສູ່ການກັບໃຈ.

23 ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ,

ພວກທ່ານຈື່ໄດ້ບໍ່ວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາວ່າ, ພວກເຮົາຈະຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟ ເພື່ອສັ່ງສອນຊາວເລມັນຜູ້ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາແລ້ວ ພວກເຂົາກໍ່ຫົວເຍາະເຍີ້ຍພວກເຮົາ?

24 ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ: ພວກເຈົ້າຄິດບໍ່ວ່າ ພວກເຈົ້າຈະນຳເອົາຊາວເລມັນມາຫາຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງໄດ້? ພວກເຈົ້າຄິດບໍ່ວ່າພວກເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຊາວເລມັນສຳນຶກເຖິງຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງ "ຮີດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາໄດ້ ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນ ະແດງຄູ; ຊຶ່ງໃຈຂອງພວກເຂົາຊື່ນຊົມໃນການນອງເລືອດ; ຊຶ່ງເວລາຂອງພວກເຂົາຖືກໃຊ້ມົວສຸມຢູ່ກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ສຸດ; ຊຶ່ງທາງຂອງພວກເຂົາເປັນທາງຂອງຄົນລ່ວງລະເມີດມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ? ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ ນີ້ຄືຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ.

25 ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາຈັບອາວຸດຂຶ້ນສູ່ຮີບກັບພວກເຂົາເທາະ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາ ແລະ ທຳລາຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນນີ້, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະມາຢູ່ບຍ່ຳ ແລະ ທຳລາຍພວກເຮົາ.

26 ແຕ່ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າມາໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ບໍ່ແມ່ນມີເຈດຕະນາທີ່ຈະທຳລາຍພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ມີເຈດຕະນາວ່າ ບາງທີພວກເຮົາອາດຈະໄດ້

<p>20 ກ 2 ນພ 1:13; ຮລມ 3:29-30. 21 ກ ຄມພ ມະນຸດທີ່ມີຈິດ ໃຈທຳມະດາ.</p>	<p>ຂ 1 ກຣທ 2:9-16; ຢຄ 4:8. 22 ກ ແອວ 36:4-5. ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຂ ຄມພ ສັດທາ.</p>	<p>ຄ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບ ຂອງພຣະເຈົ້າ. 24 ກ ມຊຢ 10:11-17. ຂ ມຊຢ 13:29.</p>
--	---	--

ຊ່ວຍເຫລືອຄົນບາງຄົນໃຫ້ລອດພົ້ນ.

27 ບັດນີ້ເມື່ອໃຈຂອງພວກເຮົາທໍ້ຖອຍ ແລະ ພວກເຮົາເກືອບຈະກັບຄືນໄປ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ກໍປອບໃຈພວກ ເຮົາ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງອອກໄປໃນບັນ ດາຊາວເລມັນ, ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ, ຈົ່ງ ຮັບເອົາ ຄວາມທຸກຂອງພວກເຈົ້າດ້ວຍ ຄວາມອົດທົນ, ແລະ ເຮົາຈະມອບຄວາມ ສຳເລັດໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ.

28 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ມາ ແລະ ອອກໄປຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ອົດທົນ ໃນຄວາມທຸກທໍລະ ມານຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ ອົດທົນຕໍ່ຄວາມຂາດແຄນທຸກຢ່າງ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຮົາເດີນທາງໄປຫາເຮືອນນີ້ ເຮືອນນັ້ນ, ໄວ້ວາງໃຈຕາມຄວາມເມດຕາ ປານີຂອງໂລກ—ບໍ່ພຽງແຕ່ຄວາມເມດຕາ ປານີຂອງໂລກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ໃນພຣະເມດ ຕາປານີຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ.

29 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ສິດສອນພວກ ເຂົາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາ ຕາມຖະໜົນຫົນທາງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກ ເຮົາໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາຢູ່ເທິງເນີນພູ ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານ ແລະ ທຳ ມະສາລາເພື່ອສິດສອນພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ໜີ ແລະ ໄດ້ຖືກ ເຍາະເຍີ້ຍຫົວຂວັນ, ແລະ ໄດ້ຖືກຖິ້ມນ້ຳ ລາຍໃສ່, ແລະ ໄດ້ຖືກຕົບໜ້າ, ແລະ ໄດ້ ຖືກແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່, ແລະ ໄດ້ຖືກຈັບ, ແລະ ໄດ້ຖືກມັດດ້ວຍເຊືອກໝັນ, ແລະ ໄດ້ ຖືກເອົາໄປເຂົ້າຄູກ, ແຕ່ໂດຍອຳນາດ ແລະ

ຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍ.

30 ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມທຸກນາໆປະ ການ, ແລະ ທັງໝົດນີ້ເພື່ອບາງທີພວກເຮົາ ອາດຈະໄດ້ເປັນຫົນທາງຊ່ວຍເຫລືອຈິດ ວິນຍານດວງໜຶ່ງໃຫ້ລອດ; ແລະ ພວກເຮົາ ຄິດວ່າພວກເຮົາຈະເຕັມໄປດ້ວຍ ຄວາມ ສຸກ ຖ້າຫາກພວກເຮົາສາມາດເປັນຫົນ ທາງຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ລອດໄດ້.

31 ບັດນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຮົາສາມາດ ເບິ່ງໄປ ແລະ ເຫັນຜົນຂອງວຽກງານຂອງ ພວກເຮົາໄດ້; ແລະ ມັນມີໜ້ອຍບໍ່? ຂ້າ ພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ບໍ່ເລີຍ, ມັນ ມີ ທລາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາ ສາມາດເປັນພະຍານໄດ້ເຖິງຄວາມຈິງໃຈ ຂອງພວກເຂົາ, ຍ້ອນວ່າຄວາມຮັກຂອງ ພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ພວກເຮົານຳອີກ.

32 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຍອມ ສະລະຊີວິດຕົວເອງ ແທນທີ່ຈະເອົາຊີວິດ ຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຝັງອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງພວກເຂົາ ໄວ້ເລິກໃນດິນ, ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາມີຄວາມ ຮັກຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ.

33 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າ ກັບພວກທ່ານວ່າ ມັນເຄີຍມີຄວາມຮັກອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່ແບບນີ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທົ່ວໄປບໍ່? ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ ມີເລີຍ, ທັງໆທີ່ຢູ່ໃນບັນດາຊາວນິໄຟ ກໍບໍ່ ເຄີຍມີເລີຍ.

34 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຊາວນິໄຟ ຈະ ຈັບອາ ວຸດຂຶ້ນ ຕໍ່ສູ້ພີ່ນ້ອງ ຂອງພວກເຂົາ; ພວກ

<p>27 ກ ແອວ 17:9-11. ຂ ແອວ 20:29-30. ຄ ພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ.</p>	<p>ຄ ຄ ພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ. 30 ກ ຄ ພ 18:15-16. 31 ກ ແອວ 23:8-13.</p>	<p>32 ກ ແອວ 24:20-24. ຂ ແອວ 24:15.</p>
---	--	---

ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ຍອມ ໃຫ້ ຕົນ ເອງ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ເລີຍ. ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ມີຫລາຍຄົນໃນພວກນີ້ທີ່ ຍອມສະລະຊີວິດຂອງຕົນ ແລະ ພວກເຮົາ ຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາໄປເຝົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກ ເຂົາແລ້ວ, ເພາະຄວາມຮັກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງບາບຂອງພວກເຂົາ.

35 ບັດ ນີ້ພວກເຮົາມີເຫດຜົນທີ່ຈະປິຕິ ຍິນດີບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບພວກທ່ານວ່າ ນັບແຕ່ການ ເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງ ໂລກ ບໍ່ ເຄີຍ ມີ ຜູ້ ໃດ ຈະ ມີ ເຫດຜົນ ຫລາຍແບບນີ້ທີ່ຈະປິຕິຍິນດີຄືກັນກັບພວກ ເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຜາສຸກຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າຖືກພາໄປຈົນເຖິງການອວດອ້າງ ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະພຣະອົງ ມີ "ອຳນາດທຸກຢ່າງ, ມີຄວາມສະຫລຽວ ສະຫລາດທຸກຢ່າງ, ແລະ ມີ ຄວາມເຂົ້າ ໃຈທຸກຢ່າງ, ແລະ ພຣະອົງເຂົ້າໃຈ ແລະ ມີ ຄວາມເມດຕາຈົນເຖິງຂັ້ນທີ່ມອບຄວາມ ລອດໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ກັບໃຈ ແລະ ເຊື່ອໃນພຣະ ນາມຂອງພຣະອົງ.

36 ບັດ ນີ້ຖ້າຫາກສິ່ງນີ້ເປັນ ການ ອວດ ອ້າງ ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະອວດອ້າງມັນ; ເພາະວ່ານີ້ຄືຊີວິດ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຄວາມ ຜາ ສຸກ ແລະ ຄວາມລອດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ການ ໄຖ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກຄວາມຈິບ ຫາຍອັນເປັນນິດ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍພຣະ ນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈົ່ງ ພຣະກະເສີມສຳລານເຖິດ, ພຣະຜູ້ທີ່ເປັນ ຫ່ວງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ຜູ້ທີ່ເປັນ "ກິ່ງງ່າຂອງ ຕົ້ນອິດສະຣາເອນ, ຊຶ່ງຫລົງຈາກຕົ້ນຂອງ ມັນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນໃໝ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະ

ເຈົ້າຈົ່ງພຣະກະເສີມສຳລານເຖິດ, ພຣະອົງ ເປັນຫ່ວງພວກເຮົາ, ຄົນທີ່ຊັດເຊພະເນ ຈອນໄປໃນແຜ່ນດິນໃໝ່.

37 ບັດ ນີ້ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າເປັນຫ່ວງ ນຳ "ທຸກຄົນ ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະຢູ່ໃນແຜ່ນ ດິນໃດກໍຕາມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງນັບຜູ້ ຄົນຂອງພຣະອົງ ແລະ ອຸທອນກ້ອນເລືອດ ແຫ່ງພຣະເມດຕາປານີຂອງພຣະອົງທີ່ມີ ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກທັງໝົດ. ບັດນີ້ ນີ້ຄື ຄວາມຜາສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ການ ຖວາຍຂອບພຣະໄທອັນລົ້ນເຫລືອຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະຖວາຍການຂອບພຣະໄທແດ່ພຣະເຈົ້າ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕະຫລອດໄປ. ອາແມນ.

ບົດທີ 27

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາໃຫ້ອຳໂມນນຳພາ ຜູ້ຄົນ ຂອງອານ ໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ ໄປຫາ ບ່ອນປອດໄພ—ອຳໂມນມີຄວາມປິຕິຍິນ ດີຫລາຍເມື່ອ ໄດ້ພົບກັບແອວມາຈົນວ່າ ຮ່າງກາຍຂອງລາວພົດແຮງ—ຊາວນີໄຟ ໄດ້ມອບແຜ່ນດິນເຈີຊອນໃຫ້ພວກເຂົາ— ພວກເຂົາຖືກເອີ້ນວ່າຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ. ປະມານ 90-77 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດ ນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ຊາວເລມັນຊຶ່ງໄດ້ໄປກໍ່ສົງຄາມກັບຊາວ ນີໄຟ ໄດ້ດື່ມລົມມາຫລາຍເທື່ອແລ້ວທີ່ຈະ ທຳລາຍຊາວນີໄຟ, ຈຶ່ງເຫັນວ່າມັນບໍ່ມີປະ ໂຫຍດທີ່ຈະພະຍາຍາມທຳລາຍຊຶ່ງກັນ ແລະກັນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນໄປຫາ ແຜ່ນດິນນີໄຟ.

35 ກ ຄມພ ອຳນາດ. ຂ ຄພ 88:41. ຄ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດ	ຕາ, ຄວາມເມດຕາ. 36 ກ ປຖກ 49:22-26; ຢຄ 2:25; 5:25.	ຂ ຢຄ 7:26. 37 ກ ກຈກ 10:34-35; 2 ນພ 26:33.
--	--	---

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວອາມາ ລະໂຄ ມີ ຄວາມ ຄຽດ ແ ຄົນ ຫລາຍທີ່ສຸດເພາະການເສຍໄຊ ຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ເມື່ອເຫັນວ່າພວກເຂົາຫາທາງແກ້ແຄ້ນຊາວນີໄຟບໍ່ໄດ້, ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມຍຸຍົງຜູ້ຄົນໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງ "ອານາໄທ-ນີໄຟ-ລີໂຮ, ທີ່ເປັນ ະພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາເອງ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມທຳລາຍພວກເຂົາ.

3 ບັດນີ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ບໍ່ຍອມຈັບອາວຸດ "ອີກ, ແຕ່ພວກເຂົາຍອມຕົວໃຫ້ຖືກຂ້າຕາຍ ຕາມຄວາມປະສົງຂອງ ສັດ ຕູຂອງພວກເຂົາ.

4 ບັດນີ້ເມື່ອອຳໂມນ ແລະ ພິນ້ອງຂອງລາວ ເຫັນ ການທຳລາຍ ໃນ ບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ລາວຮັກຫລາຍທີ່ສຸດ, ແລະ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ຮັກເຂົາເຈົ້າ—ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຖືກນັບຖືວ່າເປັນເຫລົ່າທູດທີ່ໄດ້ຖືກສົ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອພວກເຂົາໃຫ້ລອດຈາກຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດ—ສະນັ້ນ, ເມື່ອອຳໂມນ ແລະ ພິນ້ອງຂອງລາວເຫັນການທຳລາຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າກໍເກີດຄວາມເມດຕາສົງສານຂຶ້ນມາ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ "ກ່າວກັບກະສັດວ່າ:

5 ຂໍໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຮວບຮວມເອົາຜູ້ຄົນພວກນີ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໄປຫາຊາວນີໄຟພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາເຖິດ, ແລະ ໜີຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຮົາເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ.

6 ແຕ່ກະສັດ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວນີໄຟຈະທຳລາຍພວກເຮົາ, ເພາະການ ຄາດ ຕະ ກຳ ແລະ ບາບ ອັນ

ຫລວງຫລາຍທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳຕໍ່ພວກເຂົາ.

7 ແລະ ອຳໂມນເວົ້າວ່າ: ຂ້ານ້ອຍຈະໄປທູນ ຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຖ້າຫາກພຣະອົງບອກພວກເຮົາວ່າ ໃຫ້ລົງໄປຫາພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ແລ້ວທ່ານຈະໄປບໍ່?

8 ແລະ ກະສັດໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບອກໃຫ້ພວກເຮົາໄປ, ພວກເຮົາຈະລົງໄປຫາພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເປັນຂ້ອຍຂ້າພວກເຂົາໄປຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະໃຊ້ແທນຄືນໃຫ້ພວກເຂົາໃນການຄາດຕະກຳ ແລະ ບາບຢ່າງຫລວງຫລາຍຂຶ້ງພວກເຮົາໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບພວກເຂົາ.

9 ແຕ່ອຳໂມນ ໄດ້ເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ: ມັນເປັນການຜິດກົດໝາຍຂອງພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງບົດຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ສະຖາປະນາຂຶ້ນຄື, ບໍ່ໃຫ້ມີ "ຂ້ອຍຂ້າໃນບັນດາພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈໃນຄວາມເມດຕາຂອງພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາເຖິດ.

10 ແຕ່ກະສັດໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ: ຈົ່ງທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ອນ, ແລະ ຖ້າຫາກພຣະອົງບອກໃຫ້ພວກເຮົາໄປ, ພວກເຮົາກໍຈະໄປ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາກໍຈະຕາຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້.

11 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ອຳໂມນໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ:

12 ຈົ່ງພາຜູ້ຄົນພວກນີ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນນີ້ໄປ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ; ເພາະວ່າຊາຕານມີອຳນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ເໜືອໃຈຂອງຊາວອາມາລະໂຄ, ຜູ້ຍຸຍົງ

27 2 ກ ແອວ 25:1.

ຄມພ ອານາໄທ-ນີໄຟ-ລີໂຮ.

ຂ ແອວ 43:11.

3 ກ ແອວ 24:21-26.

4 ກ ແອວ 24:5.

9 ກ ມຊຸຢ 2:13; 29:32, 38, 40.

ຊາວເລມັນໃຫ້ຄຽດແຄ້ນຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ແລະ ໃຫ້ຂ້າພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈົ່ງໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນນີ້ໄປ; ແລະ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຈະໄດ້ຮັບພອນ, ເພາະເຮົາຈະຮັກສາພວກເຂົາໄວ້.

13 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອຳໂມນໄດ້ໄປບອກກະສັດທຸກໆຂໍ້ຄວາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບລາວ.

14 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງພວກເຂົາທັງໝົດເຂົ້າກັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ເຕົ້າໂຮມຝູງສັດລ້ຽງ ແລະ ສັດໃຊ້ແຮງງານທັງໝົດຂອງຕົນ, ແລະ ອອກຈາກແຜ່ນດິນ ແລະ ເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ແຍກແຜ່ນດິນນີໄຟອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ຂ້າມມາໃກ້ຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນ.

15 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ອຳໂມນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ໃຫ້ພວກທ່ານລໍຖ້າພວກເຮົາຢູ່ບ່ອນນີ້; ຈົນກວ່າວ່າພວກເຮົາຈະກັບມາ ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະລອງໃຈພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາວ່າ ພວກເຂົາຈະໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໄປຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາຫລືບໍ່.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຂະນະທີ່ອຳໂມນກຳລັງເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນ, ລາວກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວໄດ້ພົບກັບແອວມາໃນ "ບ່ອນຊຶ່ງໄດ້ເວົ້າມາແລ້ວ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນການພົບພໍ້ຢ່າງໜ້າປິຕິຍິນດີ.

17 ບັດນີ້ "ຄວາມສຸກຂອງອຳໂມນນັ້ນ

ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ເຖິງກັບລາວເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວຖືກກິນເຂົ້າໄປໃນຄວາມສຸກຂອງພຣະເຈົ້າຂອງລາວ, ຈົນເຮັດໃຫ້ກຳລັງຂອງລາວ "ພົດໄປ; ແລະ ລາວໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ "ອີກ.

18 ບັດນີ້ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມສຸກແທ້ໆບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີເປັນຄວາມສຸກຊຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຮັບນອກຈາກຜູ້ສະແຫວງຫາຄວາມສຸກດ້ວຍການສຳນຶກຜິດ ແລະ ການຖ່ອມຕົວຢ່າງແທ້ຈິງເທົ່ານັ້ນ.

19 ບັດນີ້ຄວາມປິຕິຍິນດີຂອງແອວມາໃນການພົບພໍ້ກັບພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ແທ້ໆ, ແລະ ອາໂຣນ, ອອມເນີ, ແລະ ຮິມໂນ ກໍມີຄວາມປິຕິຍິນດີຄືກັນ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ຄວາມປິຕິຍິນດີຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ເກີນກຳລັງຂອງພວກເຂົາເລີຍ.

20 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອວມາໄດ້ພາພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ; ແມ່ນແຕ່ໄປຫາເຮືອນຂອງເພິ່ນເອງ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ບອກ "ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນເຖິງເລື່ອງທັງໝົດທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບເຂົາເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ, ໃນບັນດາຊາວເລມັນພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສົ່ງຂ່າວສານໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ ໂດຍປາດຖະໜາຢາກຮູ້ຈັກສຽງຂອງຜູ້ຄົນກ່ຽວກັບການຮັບເອົາພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຄົນຂອງອານາໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນໃຫ້ສຽງວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະຍົກແຜ່ນດິນເຈີຊອນໃຫ້ພວກເຂົາ, ຊຶ່ງມັນຢູ່ທາງຕາເວັນອອກໃກ້ກັບທະເລ, ຊຶ່ງຕິດ

16 ກ ແອວ 17:1-4. 17 ກ ຄພ ຊຶ່ນຊົນ, ຄວາມຊຶ່ນຊົນ. ໑ 1 ນພ 1:7. ໓ ແອວ 19:14. 20 ກ ແອວ 4:16-18.

ຕໍ່ກັບແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ ຊຶ່ງຢູ່ທາງໃຕ້
ແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ; ແລະ ແຜ່ນດິນ
ເຈີຊອນນີ້ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຮົາຈະ
ມອບໃຫ້ແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ເປັນມູນ
ມໍລະດົກ.

23 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະຕັ້ງກອງ
ທັບຂອງພວກເຮົາໄວ້ລະຫວ່າງແຜ່ນດິນ
ເຈີຊອນ ແລະ ແຜ່ນດິນນີໄຟ, ເພື່ອພວກ
ເຮົາຈະໄດ້ປົກປັກຮັກສາພີ່ນ້ອງຂອງພວກ
ເຮົາໃນແຜ່ນດິນເຈີຊອນ; ແລະ ພວກເຮົາ
ເຮັດສິ່ງນີ້ເພື່ອພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ເນື່ອງ
ດ້ວຍວ່າຄວາມຍ້ານກົວຂອງພວກເຮົາທີ່
ຈະຈັບອາວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກ
ເຮົາ, ໂດຍຍ້ານວ່າພວກເຮົາຈະເຮັດບາບ
ອີກ, ແລະ ຄວາມຍ້ານກົວອັນໃຫຍ່ຫລວງ
ນີ້ເກີດຂຶ້ນເພາະການກັບໃຈອັນປວດລ້າວ
ຂອງພວກເຮົາ, ເນື່ອງຈາກຄາດຕະກຳຢາງ
ຫລວງຫລາຍ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນ
ເປັນຕາຍຳນຂອງພວກເຮົາ.

24 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາເຮັດສິ່ງ
ນີ້ໄປເພື່ອພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກ
ເຮົາຈະໄດ້ແຜ່ນດິນເຈີຊອນເປັນມູນມໍລະ
ດົກ; ແລະ ພວກເຮົາຈະຄຸ້ມຄອງພວກເຮົາ
ໃຫ້ພົ້ນຈາກສັດຕູຂອງພວກເຮົາ, ດ້ວຍກຳ
ລັງຂອງກອງທັບຂອງພວກເຮົາ, ໂດຍມີ
ເງື່ອນໄຂວ່າ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງມອບເຂົ້າ
ຂອງສ່ວນໜຶ່ງຂອງພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກ
ເຮົາເພື່ອຈະໄດ້ບຳລຸງລ້ຽງກອງທັບ.

25 ບັດນີ້, ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເມື່ອອຳໂມນໄດ້ຍິນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ,
ລາວກໍໄດ້ກັບຄືນໄປຫາຜູ້ຄົນຂອງອານ
ໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ, ແລະ ແອວມາກໍໄປກັບ
ລາວຄືກັນ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງ
ແລ້ງກັນດານເພື່ອໄປຫາບ່ອນທີ່ພວກເຮົາ

ພັກເຊົາຢູ່, ແລະ ໄດ້ແຈ້ງເລື່ອງລາວທັງ
ໝົດແກ່ພວກເຮົາ. ແລະ ແອວມາໄດ້ເລົ່າ
ໃຫ້ພວກເຮົາຟັງເຖິງເລື່ອງ "ການປ່ຽນໃຈ
ເຫລື້ອມໃສຂອງພົນ, ພ້ອມທັງເລື່ອງລາວ
ຂອງອຳໂມນ, ແລະ ອາໂຣນ, ແລະ ພີ່ນ້ອງ
ຂອງລາວນຳອີກ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສຸກຫລາຍ.
ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ລົງໄປຫາແຜ່ນດິນ
ເຈີຊອນ ແລະ ເຂົ້າເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ
ເຈີຊອນ; ແລະ ຊາວນີໄຟເອີ້ນພວກເຮົາວ່າ
ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ; ສະນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງ
ແຕກຕ່າງອອກໄປຕາມຊື່ນັ້ນນັບແຕ່ເວລາ
ນັ້ນມາ.

27 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັບບັນດາ
ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ແລະ ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນ
ດາຜູ້ຄົນຊຶ່ງເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງ
ພຣະເຈົ້ານຳອີກ. ແລະ ພວກເຮົາດີເດັ່ນຂຶ້ນ
ຍ້ອນວ່າຄວາມກະຕືລືລົ້ນຂອງພວກເຮົາທີ່
ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕໍ່ມະນຸດຊາດ; ເພາະ
ພວກເຮົາ "ຊື່ສັດ ແລະ ຊື່ຕົງຢາງສົມບູນ
ໃນທຸກສິ່ງ; ແລະ ພວກເຮົາມີສັດທາຢາງ
ຮຸນຮຸນໃນພຣະຄຣິດຈົນເຖິງວັນຕາຍ.

28 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຫລົງເບິ່ງການ
ນອງເລືອດຂອງພີ່ນ້ອງຂອງຕົນດ້ວຍ
ຄວາມກຽດຊັງທີ່ສູດ; ແລະ ພວກເຮົາຈະບໍ່
ຍອມຈັບອາວຸດຂຶ້ນມາຕໍ່ສູ້ກັບພີ່ນ້ອງຂອງ
ພວກເຮົາອີກເລີຍ; ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍ
ຫລົງເບິ່ງຄວາມຕາຍດ້ວຍຄວາມສະຫ້ານ
ຍ້ານກົວ ບໍ່ວ່າຈະຫລາຍໜ້ອຍພຽງໃດກໍ
ຕາມ, ເພາະຄວາມຫວັງ ແລະ ຈຸດທີ່ໝັ້ນ
ຂອງພວກເຮົາມີຢູ່ທີ່ພຣະຄຣິດ ແລະ ການ
ພົ້ນຄືນຊີວິດ; ສະນັ້ນ, ຄວາມຕາຍຈຶ່ງຖືກ
ກືນໄປຈາກພວກເຮົາໂດຍເອົາໄຊຊະນະ

ຂອງພຣະຄຣິດເໜືອມັນ.

29 ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຍອມຮັບ "ຄວາມຕາຍໃນວິທີທີ່ທຸກທໍລະມານ ແລະ ເຈັບປວດທີ່ສຸດ ຊຶ່ງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາໄດ້ກະທຳກັບພວກເຂົາ, ແທນທີ່ພວກເຂົາຈະຈັບດາບຂຶ້ນມາພັນພວກເຂົາ.

30 ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນຜູ້ຄົນທີ່ກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ເປັນທີ່ຮັກຫອມ, ແລະ ເປັນຜູ້ຄົນທີ່ໄປດປານຫລາຍທີ່ສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ບົດທີ 28

ຊາວເລມັນໄດ້ເສຍໄຊ ໃນການສູ້ຮົບຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່—ຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍພັນຄົນຖືກຂ້າຕາຍ—ຄົນຊົ່ວໄດ້ຖືກສົ່ງໄປຫາສະພາບທີ່ຈິບຫາຍອັນບໍ່ມີບ່ອນສິ້ນສຸດ; ສ່ວນຄົນຊອບທຳນັ້ນໄດ້ຮັບຄວາມຜາສຸກອັນບໍ່ມີບ່ອນສິ້ນສຸດ. ປະມານ 77-76 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານໃນແຜ່ນດິນ "ເຈີຊອນແລ້ວ, ແລະ ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນເຈີຊອນນຳອີກ, ແລະ ກອງທັບຂອງຊາວນີໄຟໄດ້ມາຕັ້ງຢູ່ໂດຍອ້ອມຮອບແຜ່ນດິນເຈີຊອນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຢູ່ໃນຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໂດຍຮອບ; ຈິ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນໄດ້ຕິດຕາມພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

2 ແລະ ຈິ່ງມີການສູ້ຮົບກັນເທື່ອຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດເກີດຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນການ

ສູ້ຮົບຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ ໃນແຜ່ນດິນນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ລີໂຣອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊາວເລມັນຫລາຍພັນຄົນຖືກຂ້າຕາຍ ແລະ ໄດ້ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວທິບ.

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມີການລົ້ມຕາຍເທື່ອຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຊາວເລມັນໄດ້ຖືກ "ຂັບໄລ່ ແລະ ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງຕົນອີກຄືເກົ່າ.

4 ແລະ ບັດນີ້ມັນເປັນເວລາທີ່ມີການໄວ້ທຸກ ແລະ ການຄຳຄວນເທື່ອຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ຍິນໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງນີໄຟ—

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສຽງຮ້ອງໄທ້ຂອງແມ່ໝ້າຍທີ່ໄວ້ທຸກນຳຜົວຂອງນາງ, ແລະ ພໍ່ໄວ້ທຸກນຳລູກຊາຍຂອງຕົນ, ແລະ ລູກສາວໄວ້ທຸກນຳອ້າຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລູກຊາຍໄວ້ທຸກນຳພໍ່; ແລະ ສຽງຮ້ອງໄທ້ແຫ່ງຄວາມເປັນທຸກໄດ້ຍິນໄປທົ່ວທຸກບ່ອນ, ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ໄວ້ທຸກນຳຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຕົນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ.

6 ແລະ ບັດນີ້ ນີ້ເປັນວັນທີ່ເລົ່າສະຫລົດໃຈແທ້ໆ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນເວລາແຫ່ງການນອບນ້ອມ ແລະ ເວລາແຫ່ງ "ການຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານຢ່າງໜັກ.

7 ແລະ ປີທີສິບຫ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແບບນີ້;

8 ແລະ ນີ້ ຄືເລື່ອງລາວຂອງອຳໂມນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ກ່ຽວກັບການ

29 ກ ແອວ 24:20-23. 3 ກ ແອວ 30:1.
28 1 ກ ແອວ 27:22; 30:1, 19. 6 ກ ແອວ 30:2.

ເດີນທາງຂອງພວກເຂົາໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ, ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກເຂົາ ໃນແຜ່ນດິນ, ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ ແລະ ຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມຜາສຸກທີ່ພວກເຂົາ "ບໍ່ອາດສາມາດຈະເຂົ້າໃຈໄດ້, ແລະ ການຕ້ອນຮັບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງພວກພີ່ນ້ອງໃນແຜ່ນດິນເຈີຊອນ. ແລະ ບັດນີ້ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງຄົນທັງປວງຈົ່ງໂປດປະທານພອນໃຫ້ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງຄົນເຫລົ່ານີ້ຕະຫລອດໄປດ້ວຍເຖີດ.

9 ແລະ ນີ້ຄື ເລື່ອງລາວຂອງສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນ ໃນບັນດາຊາວນີໄຟ, ແລະ ສົງຄາມລະຫວ່າງຊາວນີໄຟກັບຊາວເລມັນນໍາອີກ; ແລະ ບິທີສືບທໍາແຫ່ງການບົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ.

10 ແລະ ນັບຕັ້ງແຕ່ປີທໍາອິດເຖີງບິທີສືບທໍາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດມີຜູ້ຄົນຫລາຍພັນຄົນຖືກຂ້າຕາຍໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດພາບອັນເປັນຕາຍໍານຂອງການນອງເລືອດເກີດຂຶ້ນ.

11 ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງຫລາຍພັນຄົນຖືກວາງໄວ້ໃນຫລຸມສົບ, ໃນຂະນະທີ່ຮ່າງກາຍຂອງຫລາຍພັນຄົນກໍາລັງ "ເນົ່າເປື້ອຍເປັນກອງຢູ່ເທິງໜ້າດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລາຍພັນຄົນໄດ້ *ໄວ້ທຸກເພາະວ່າການສູນເສຍຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ, ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາມີເຫດຜົນທີ່ຈະຍໍານກົວຕາມຄໍາສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ວ່າພວກເຂົາຈະຖືກສົ່ງໄປສູ່ສະພາບແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍອັນບໍ່ມີບ່ອນສິ້ນສຸດ.

12 ຂະນະທີ່ຄົນອື່ນຫລາຍພັນຄົນເປັນທຸກແທ້ຢູ່ນັ້ນເພາະການສູນເສຍຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ, ແຕ່ພວກເຂົາຍັງປິຕິຍິນດີໃນຄວາມຫວັງ, ແລະ ແມ່ນແຕ່ຮູ້ຈັກຕາມ "ຄໍາສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃຫ້ຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນສະພາບແຫ່ງຄວາມສຸກອັນບໍ່ມີບ່ອນສິ້ນສຸດ.

13 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ "ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບຂອງມະນຸດນັ້ນມີຫລາຍຊໍາໃດ, ເພາະວ່າບາບ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດ ແລະ ອໍານາດຂອງມານຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນດ້ວຍ *ແຜນການທີ່ມີເລ່ຫລ່ຽມຊຶ່ງມັນຄົນຄິດຂຶ້ນມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງມະນຸດຖືກບັງວາງ.

14 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນ ການເອີ້ນຄວາມພາກພຽນຂອງມະນຸດຄັ້ງໃຫຍ່ເພື່ອໃຫ້ເຮັດວຽກໃນ "ສວນອະກຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດັ່ງນັ້ນ; ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນເຫດຜົນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງການເສົ້າສະຫລົດໃຈ, ແລະ ການຊຶ່ນຊົມນໍາອີກດັ່ງນັ້ນ—ມີຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຍ້ອນວ່າຄວາມຕາຍ ແລະ ຄວາມພິນາດໃນບັນດາມະນຸດ, ແລະ ມີຄວາມຊຶ່ນຊົມຍ້ອນວ່າ *ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດຍັງມີຕໍ່ຊີວິດຢູ່.

ບົດທີ 29

ແອວມາປາດຖະໜາທີ່ຈະຮ້ອງປາວເຖີງການກັບໃຈດ້ວຍສຽງຂອງທູດ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອະນຸຍາດໃຫ້ມີຜູ້ສອນແກ່ທຸກໆ

<p>8 ກ ແອວ 27:16-19. 11 ກ ແອວ 16:11. ຂ ແອວ 48:23; ຄພ 42:45-46.</p>	<p>12 ກ ແອວ 11:41. 13 ກ 1 ນພ 17:35. ຂ 2 ນພ 9:28. 14 ກ ຄມພ ສວນອະກຸນຂອງ</p>	<p>ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຂ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ.</p>
--	---	--

ປະຊາຊາດ—ແອວມາພາກພູມໃຈໃນວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໃນຄວາມສໍາເລັດຂອງອໍາໂມນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງພົນ. ປະມານ 76 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ໂອ້ ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າເປັນທູດ, ແລະ ສາມາດປາດຖະໜາໄດ້ຕາມໃຈຊອບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈະອອກໄປເວົ້າດ້ວຍສຽງແກຂອງພຣະເຈົ້າ, ດ້ວຍສຽງທີ່ສັນສະເທືອນແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ຮ້ອງປາວການກັບໃຈຕໍ່ທຸກໆຄົນ!

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະກາດເຖິງເລື່ອງການກັບໃຈ, ແລະ ແຜນແຫ່ງການໂຕ້ແກ່ທຸກຈິດວິນຍານໃຫ້ດັງຄືສຽງຟ້າຮ້ອງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະກັບໃຈ ແລະ ມາຫາພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ມີຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈໃນທົ່ວຜົນແຜ່ນດິນໂລກອີກເລີຍ.

3 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເປັນມະນຸດ, ແລະ ເຮັດບາບໄດ້ໃນຄວາມປາດຖະໜາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ; ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຄວນພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແບ່ງບັນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ.

4 ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄວນຈະປ່ຽນຄວາມປາດຖະໜາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນຄໍາສັ່ງອັນໝັ້ນຄົງຂອງພຣະຜູ້ທຸ່ງທໍາ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພຣະອົງປະທານໃຫ້ມະນຸດຕາມ "ຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຂົາ, ບໍ່ວ່າມັນຈະເປັນໄປເພື່ອຄວາມຕາຍ ຫລື ເພື່ອຊີວິດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພຣະອົງໄດ້ແບ່ງບັນໃຫ້ມະນຸດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ມອບຄໍາສັ່ງແກ່ເຂົາຊຶ່ງເປັນຄໍາສັ່ງທີ່ປ່ຽນແປງບໍ່

ໄດ້, ອີງຕາມ ຄວາມປະສົງຂອງເຂົາ, ບໍ່ວ່າມັນຈະເປັນໄປເພື່ອຄວາມລອດ ຫລື ເພື່ອຄວາມພິນາດ.

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າມະນຸດທັງ ປວງ; ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ ຄວາມດີ ຈາກຄວາມຊົ່ວກໍບໍ່ມີຂໍ້ຕໍານິ; ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ ຮູ້ຈັກຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ, ເຂົາຈະໄດ້ຮັບຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຂົາ ບໍ່ວ່າເຂົາປາດຖະໜາຄວາມດີ ຫລື ຄວາມຊົ່ວ, ຊີວິດ ຫລື ຄວາມຕາຍ, ຄວາມຊື່ນຊົມ ຫລື ຄວາມເສຍໃຈໃນ ຄິດສໍານຶກ.

6 ບັດນີ້, ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າຂ້າພະເຈົ້າເອງຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ປາດຖະໜາເກີນກວ່າທີ່ຈະເຮັດວຽກງານ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຖືກເອີ້ນມາ ໃຫ້ເຮັດ?

7 ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງປາດຖະໜາຢາກເປັນທູດ, ເພື່ອຈະໄດ້ປະກາດໄປຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ?

8 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານໃຫ້ "ທຸກປະຊາຊາດດ້ວຍຊາດ ແລະ ສາຂອງຕົນເອງເພື່ອສິດສອນພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນສະຕິບັນຍາ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພຣະອົງ ເຫັນວ່າເໝາະສົມທີ່ພວກເຂົາຄວນມີ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແນະນໍາດ້ວຍຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຕາມສິ່ງທີ່ທຸ່ງທໍາ ແລະ ເປັນຄວາມຈິງ.

9 ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າປາບປັ້ມໃນເລື່ອງນັ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້

<p>29 2ກ ອມນ 1:26; 3 ນຟ 21:20. 4ກ ພສສ 37:4. ຂ ຄມພ ອໍາເພີໃຈ. 5ກ 2 ນຟ 2:18, 26;</p>	<p>ມຣນ 7:15-19. ຄມພ ການສາມາດສັ່ງ ເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ. ຂ ຄມພ ສໍານຶກ,</p>	<p>ຄວາມສໍານຶກ. 8ກ 2 ນຟ 29:12. ຂ ຄພ 90:11. ຄ ແອວ 12:9-11.</p>
--	--	---

“ປາບປື້ມໃນຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າປາບປື້ມ ໃນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີຄືຄວາມປາບປື້ມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອບາງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າອາດຈະເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການນຳຈິດວິນຍານດວງໜຶ່ງມາສູ່ການກັບໃຈ; ແລະ ມີຄືຄວາມສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

10 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫລາຍຄົນທີ່ສຳນຶກຜິດດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ, ແລ້ວເຂົ້າມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ເວລານັ້ນຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ; ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າສຳນຶກໄດ້ວ່າ ມີ “ສິ່ງໃດແດ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າສຳນຶກເຖິງພຣະທັດທີ່ມີຄວາມເມດຕາປານີຂອງພຣະອົງຊຶ່ງເດ່ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ.

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າສຳນຶກໄດ້ເຖິງຄວາມເປັນຊະເລີຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້ານຳອີກ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບົດປ່ອຍເຂົາເຈົ້າອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຈຶ່ງໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ ໄດ້ບົດປ່ອຍເຂົາເຈົ້າອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ.

12 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈື່ ຈຳ ຢູ່ ສະເໝີເຖິງການເປັນຊະເລີຍຂອງບັນພະ

ບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນນັ້ນໄດ້ “ບົດປ່ອຍເຂົາເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງຊາວເອຢິບ ແລະ ໄດ້ບົດປ່ອຍເຂົາເຈົ້າອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ.

13 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນນັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນນັ້ນທີ່ໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັບເອົາຕຳແໜ່ງອັນສັກສິດ, ເພື່ອສັ່ງສອນພຣະຄຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ໄດ້ປະທານຄວາມສຳເລັດຢ່າງຫລວງຫລາຍໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງມັນເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍ “ຄວາມສຸກ.

14 ແຕ່ ຂ້າພະ ເຈົ້າບໍ່ ໄດ້ ປິ ຍິນ ດີ ໃນ ຄວາມ ສຳ ເລັດ ຂອງ ຂ້າພະ ເຈົ້າແຕ່ຝ່າຍດຽວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າເຕັມປຽມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກໃນ “ຄວາມສຳເລັດຂອງພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟນຳອີກ.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກແຮງງານຢ່າງດຸໝັ່ນ, ແລະ ໄດ້ນຳເອົາຜົນງານຢ່າງຫລວງຫລາຍອອກມາ; ແລະ ລາງວັນຂອງພວກເຂົານັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ແທ້ໆ!

16 ບັດນີ້, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຄິດເຖິງຄວາມສຳເລັດຂອງພິນ້ອງເຫລົ່ານີ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຖືກພາໄປ, ຈົນວ່າມັນຖືກແຍກອອກຈາກຮ່າງກາຍ, ຄືກັບວ່າ ມັນເປັນຄວາມສຸກທີ່ສຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

17 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂໍ ພຣະ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ໂປດ ປະທານແກ່ຄົນເຫລົ່ານີ້, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ນັ່ງລົງໃນ

9 ກ ແອວ 26:12. 10 ກ ມຊຍ 27:11-31. 11 ກ ມຊຍ 24:16-21;	ແອວ 5:3-5. 12 ກ ອພຍ 14:30-31. 13 ກ ຄພ 18:14-16.	14 ກ ແອວ 17:1-4.
--	---	------------------

ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍເຖີດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໃຫ້ແກ່ຄົນທັງໝົດຜູ້ເປັນຜົນງານ ຈາກການອອກແຮງງານ ຂອງພວກເຂົານຳອີກ. ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ອອກໄປອີກ, ແຕ່ເພື່ອພວກເຂົາຈະສັນລະເສີນພຣະອົງຕະຫລອດໄປ. ແລະ ຂໍພຣະເຈົ້າຈົ່ງໂປດປະທານເພື່ອໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້ດ້ວຍເຖີດ. ອາແມນ.

ບົດທີ 30

ໂຄຣິທ໌, ການຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ, ການຫົວເຍາະເຍີ້ຍພຣະຄຣິດ, ການຊົດໃຊ້, ແລະ ວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ—ລາວ ສິດສອນວ່າມັນບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ມີການຕົກຂອງມະນຸດ, ບໍ່ມີການລົງໂທດສຳລັບບາບ, ແລະ ບໍ່ມີພຣະຄຣິດ—ແອວມາໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ ແລະ ວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າມີພຣະເຈົ້າ—ໂຄຣິທ໌ຂົນຊູ່ເພື່ອຢາກເຫັນເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຄົນໄປ—ມານມາປະກົດຕໍ່ໂຄຣິທ໌ໃນລັກສະນະຂອງທູດ ແລະ ໄດ້ສິດສອນລາວວິທີທີ່ຈະເວົ້າ—ໂຄຣິທ໌ໄດ້ຖືກຢຽບຍຳ ແລະ ໄດ້ຕາຍໄປ. ປະມານ 76-74 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກ "ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຈີຊອນແລ້ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ຊາວເລມັນຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນແລ້ວ, ແລະ ຊາກສົບຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກເອົາໄປຜັງໂດຍຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ—

2 ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ນັບຈຳນວນຊາກສົບຂອງຊາວເລມັນ ຍ້ອນວ່າຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງມັນ; ທັງບໍ່ໄດ້ນັບຈຳນວນຊາກສົບຂອງຊາວນີໄຟຄືກັນ—ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຜັງສົບຂອງຜູ້ຕາຍແລ້ວ, ແລະ ຫລັງຈາກມີແຫ່ງການຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ການໄວ້ທຸກ, ແລະ ການອະທິຖານລ່ວງໄປແລ້ວ, ມັນຈຶ່ງເລີ່ມມີສັນຕິສຸກທົ່ວແຜ່ນດິນ (ແລະ ມັນເປັນໄປໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ).

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ຍິດຖືທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຄັ່ງຄັດໃນການຍິດຖື "ພິທີການຂອງພຣະເຈົ້າຕາມກົດຂອງໂມເຊ; ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດສອນໃຫ້ ຮັກສາກົດຂອງໂມເຊໂປຈົນກວ່າມັນຈະສົມບູນ.

4 ແລະ ດັ່ງນັ້ນຜູ້ຄົນຈຶ່ງບໍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕະຫລອດປະຫວັດສາດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນມັນກໍຍັງມີສັນຕິສຸກຢູ່ເລື້ອຍໆໄປ.

6 ແຕ່ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນທ້າຍປະຫວັດສາດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ ແລະ ລາວເປັນ "ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ, ແລະ ລາວໄດ້ເລີ່ມສົ່ງສອນຜູ້ຄົນບໍ່ໃຫ້ເຫັນດີກັບຄຳທຳນາຍ ຊຶ່ງສາດສະດາໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

7 ບັດນີ້ມັນບໍ່ມີກົດໝາຍທີ່ຈະຂັດຂວາງ "ຄວາມເຊື່ອຖືຂອງຄົນ, ເພາະມັນເປັນສິ່ງ

30 1 ກ ແອວ 27:25-26. ຄມພ ອານໂທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ. 2 ແອວ 28:1-3.

3 ກ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. 2 ນພ 25:24-27; ແອວ 25:15.

6 ກ ຄມພ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ. 7 ກ ແອວ 1:17.

ກົງກັນຂ້າມກັບພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະມີກົດຂັງນໍາພາມະນຸດໄປສູ່ພື້ນຖານທີ່ບໍ່ສະເໝີພາບກັນ.

8 ເພາະຂໍ້ຄວາມພຣະຄໍາພີໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຈົ້າຈົ່ງ "ເລືອກເອົາໃນມື້ນີ້ວ່າ, ເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ຜູ້ໃດ.

9 ບັດນີ້ຖ້າຫາກຜູ້ໃດປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ມັນກໍເປັນສິດທິຂອງເຂົາ; ຫລື ຖ້າຫາກເຂົາຈະເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ, ມັນກໍເປັນສິດທິຂອງເຂົາທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ; ແຕ່ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ມັນກໍບໍ່ມີກົດອັນໃດທີ່ຈະມາລົງໂທດເຂົາໄດ້.

10 ແຕ່ຖ້າຫາກເຂົາເຮັດການຄາດຕະກຳເຂົາກໍຈະຖືກລົງໂທດຈົນເຖິງແກ່ "ຄວາມຕາຍ; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາປຸ້ນຈີ້ຄົນ ເຂົາກໍຈະຖືກລົງໂທດ; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາລັກເຂົາກໍຈະຖືກລົງໂທດ; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາຫລິ້ນຊູ້ ເຂົາກໍຈະຖືກລົງໂທດຄືກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກລົງໂທດ.

11 ເພາະວ່າກົດໝາຍມີຢູ່ວ່າ ມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກຕັດສິນຕາມຄວາມຜິດຂອງຕົນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນກໍບໍ່ມີກົດໝາຍທີ່ຈະຫ້າມຄວາມເຊື່ອຖືຂອງຄົນ; ສະນັ້ນ, ມະນຸດຈະຖືກລົງໂທດຕາມຄວາມຜິດ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄປເທົ່ານັ້ນ; ສະນັ້ນ ຄົນທັງປວງຈຶ່ງຢູ່ໃນພື້ນຖານທີ່ "ສະເໝີພາບກັນ.

12 ແລະ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດຜູ້ນີ້ມີຊື່ວ່າ ໂຄຣ໌ທໍ (ແລະ ກົດບໍ່ມີອຳນາດກັບລາວໄດ້) ລາວເລີ່ມສັ່ງສອນຜູ້ຄົນວ່າ ມັນຈະບໍ່ມີພຣະຄຣິດ. ແລະ ລາວໄດ້ສັ່ງສອນຕາມວິທີນີ້, ໂດຍກ່າວວ່າ:

13 ໂອ້ ພວກ ທ່ານ ຜູ້ ຖືກ ມັດ ໄວ້ ຢູ່ ໃຕ້

ຄວາມຫວັງອັນ ໂງ່ຈ້າ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງແບກເອົາຄວາມໂງ່ຈ້າໄວ້ກັບຕົນເອງ? ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງຂອກຫາພຣະຄຣິດ? ເພາະວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

14 ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທີ່ພວກທ່ານເອີ້ນວ່າຄຳທຳນາຍ, ຊຶ່ງພວກທ່ານກ່າວວ່າມັນຖືກມອບຕໍ່ກັນມາໂດຍສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນຮິດຄອງປະເພນີອັນໂງ່ຈ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານ.

15 ພວກທ່ານຮູ້ຈັກຄວາມແນ່ນອນຂອງມັນໄດ້ແນວໃດ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານບໍ່ສາມາດຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ພວກທ່ານບໍ່ "ເຫັນ; ສະນັ້ນພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າ ມັນຈະມີພຣະຄຣິດ.

16 ພວກທ່ານຫວັງ ແລະ ກ່າວວ່າພວກທ່ານ ເຫັນ ການປົດບາບຂອງພວກທ່ານເອງ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນຄວາມຄິດທີ່ບ້າງແລະ ຄວາມຜິດປົກກະຕິຂອງຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານ; ແລະ ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນວ່າຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານ, ຊຶ່ງນໍາພາພວກທ່ານໄປເຊື່ອຖືໃນສິ່ງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້.

17 ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາອີກຫລາຍເລື່ອງໃນລັກສະນະດຽວກັນນີ້ໂດຍບອກພວກເຂົາວ່າ ມັນຈະບໍ່ມີການຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງມະນຸດເກີດຂຶ້ນຢ່າງເດັດຂາດ, ແຕ່ວ່າມະນຸດແຕ່ລະຄົນເປັນຢູ່ໃນຊີວິດນີ້ ຕາມການດຳເນີນຊີວິດຂອງຕົນເອງ; ສະນັ້ນ ມະນຸດແຕ່ລະຄົນມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຕາມຄວາມສະຫລາດຂອງຕົນເອງ, ແລະ ວ່າທຸກຄົນຊະນະຕາມກຳລັງຂອງຕົນເອງ; ແລະ ແມ່ນຫຍັງກໍຕາມທີ່ຕົນເອງກະທຳໄປນັ້ນ ຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດເລີຍ.

8 ກ ຢຊ 24:15. ຄມພ ອຳເພີໃຈ. 10 ກ ຄມພ ໂທດປະຫານຊີວິດ. 11 ກ ມຊຢ 29:32. 15 ກ ອທ 12:5-6.

18 ແລະ ລາວໄດ້ສັ່ງສອນພວກເຂົາແບບນີ້, ແລະ ໄດ້ຊັກຈູງໃຈຫລາຍດວງໄປ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເບີກບານໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ຊັກຈູງພວກຜູ້ຍິງ ແລະ ພວກຜູ້ຊາຍເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍນຳອີກໃຫ້ທຳການໂສເພນີ—ບອກພວກເຂົາວ່າ ເວລາຄົນຕາຍໄປ ມັນເປັນທີ່ສຸດຂອງຊີວິດ.

19 ບັດ ນີ້ ຄົນ ຜູ້ນີ້ ໄດ້ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ເຈີຊອນ ເພື່ອສັ່ງສອນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນນຳອີກ, ຊຶ່ງເຄີຍເປັນຜູ້ຄົນຂອງຊາວເລມັນມາກ່ອນ.

20 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາສະຫລາດກວ່າຊາວນີໂຟເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ; ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຈັບ ແລະ ມັດລາວ, ແລະ ໄດ້ພາລາວໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າອຳໂມນຜູ້ເປັນມະຫາປະໂລຫິດປົກຄອງຜູ້ຄົນພວກນັ້ນ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນສັ່ງໃຫ້ລາວອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ. ແລະ ລາວໄດ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນກິເດໂອນ ແລະ ເລີ່ມສັ່ງສອນພວກເຂົານຳອີກ, ແລະ ບ່ອນນີ້ລາວບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດເລີຍ, ເພາະວ່າລາວຖືກຈັບ ແລະ ມັດໄວ້, ແລະ ຖືກພາໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນປົກຄອງແຜ່ນດິນ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືມະຫາປະໂລຫິດໄດ້ຖາມລາວວ່າ: ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງທ່ຽວບິດເບືອນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງສິດສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້ວ່າມັນຈະບໍ່ມີພຣະຄຣິດເພື່ອຂັດຂວາງຄວາມຊື່ນຊົມຂອງພວກເຂົາ? ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າຂັດກັບການທຳນາຍທັງໝົດຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດ?

23 ບັດນີ້ຊື່ຂອງມະຫາປະໂລຫິດຜູ້ນັ້ນ

ຄື ກິດໂດນາ. ແລະ ໂຄຣິທ໌ຕອບເພິ່ນວ່າ: ຍ້ອນວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສິດສອນຮີດຄອງປະເພນີອັນໂງ່ຈ້າຫລ້າຫລັງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານ, ແລະ ຍ້ອນວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້ໃຫ້ຜູກມັດຕົວເອງພາຍໃຕ້ພິທີການ ແລະ ການປະຕິບັດອັນໂງ່ຈ້າຫລ້າຫລັງ ຊຶ່ງປະໂລຫິດສະໄໝບູຮານກຳນົດໄວ້ ເພື່ອແຍ້ງຊຶ່ງເອົາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດປົກຄອງຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອເກັບກຳພວກເຂົາໄວ້ໃນຄວາມໂງ່ຈ້າຫລ້າຫລັງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເງິຍໜ້າຂຶ້ນ, ແຕ່ຖືກນຳເອົາລົງໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງທ່ານ.

24 ທ່ານເວົ້າວ່າ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເປັນຄົນມີອິດສະລະ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດ. ທ່ານກ່າວວ່າຄຳທຳນາຍເຫລົ່ານັ້ນຂອງສະໄໝບູຮານເປັນຄວາມຈິງ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກດອກວ່າ ມັນເປັນຄວາມຈິງ.

25 ທ່ານເວົ້າວ່າ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມຜິດ ແລະ ຕົກໄປເພາະການລ່ວງລະເມີດຂອງພໍ່ແມ່. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າລູກຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດເພາະພໍ່ແມ່.

26 ແລະ ທ່ານເວົ້າອີກວ່າ ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ ທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກດອກວ່າ ມັນຈະມີພຣະຄຣິດ. ແລະ ທ່ານເວົ້າວ່າ ພຣະອົງຈະຖືກປະທານເພື່ອ "ບາບຂອງໂລກ—

27 ແລະ ທ່ານນຳພາຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄປຕາມຮີດຄອງປະເພນີອັນໂງ່ຈ້າຫລ້າຫລັງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານ, ແລະ ຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງທ່ານເອງ; ແລະ ທ່ານເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕ່ຳຕ້ອຍລົງ, ເຖິງ

26 ກ ອຊຢ 53:4–7.

ແມ່ນຄືກັບວ່າ ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາງ, ເພື່ອທ່ານຈະອີ່ມໜ້າສຳລານດ້ວຍແຮງງານຈາກມືຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະເງິຍໜ້າຂຶ້ນບໍ່ໄດ້ດ້ວຍຄວາມອົງອາດ, ແລະ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ກ້າຊົມຊົມໃນສິດ ແລະ ສິດທິພິເສດຂອງພວກເຂົາ.

28 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາບໍ່ກ້າໃຊ້ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຕົນເອງ ໂດຍຍ້ານວ່າຈະເຮັດໃຫ້ປະໂລຫິດຂອງພວກເຂົາບໍ່ພໍໃຈ, ພວກເຂົາໄດ້ເປັນແອກໃຫ້ປະໂລຫິດຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງປະໂລຫິດ, ແລະ ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ເຊື່ອຖືຕາມຮີດຄອງປະເພນີຂອງຕົນ, ຕາມຄວາມໄຝ່ຝັນຂອງຕົນ ແລະ ຕາມອາລົມຂອງຕົນ ແລະ ພາບນິມິດນັ້ນ, ແລະ ຄວາມລຶກລັບທີ່ເຮັດຂຶ້ນມາຂອງຕົນ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ເຮັດຕາມຄຳເວົ້າຂອງຕົນ, ພວກເຂົາກໍເຮັດໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຊຸ່ນເຄືອງ ຜູ້ຊຶ່ງພວກເຂົາກ່າວວ່າ ເປັນພຣະເຈົ້າ—ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍຮູ້ ແລະ ບໍ່ເຄີຍເຫັນ, ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍເປັນມາກ່ອນ ແລະ ຈະບໍ່ມີວັນເປັນໄປໄດ້.

29 ບັດນີ້ເວລາມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນເຫັນຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈລາວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອພວກເພິ່ນເຫັນລາວໝິ່ນປະໝາດພຣະເຈົ້າ, ພວກເພິ່ນຈຶ່ງບໍ່ຍອມຕອບຄຳເວົ້າຂອງລາວ; ແຕ່ພວກເພິ່ນສັ່ງໃຫ້ມັດລາວ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ສົ່ງລາວໄປຫາເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ສົ່ງລາວຕໍ່ໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາເພື່ອຈະໄດ້ນຳໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງແອວມາ ແລະ ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຊຶ່ງເປັນຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນທັງໝົດ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເວລາລາວຖືກນຳມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າແອວມາ ແລະ ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ, ລາວກໍເຮັດແບບດຽວກັນ

ກັບທີ່ລາວໄດ້ເຮັດໃນແຜ່ນດິນກິເດໂອນນັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວໄດ້ "ໝິ່ນປະໝາດຕື່ມອີກ.

31 ແລະ ລາວໄດ້ໃຊ້ຄຳເວົ້າທີ່ "ຮຸນແຮງ ຫລາຍຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າແອວມາ, ແລະ ໝິ່ນປະໝາດພວກປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ສິດສອນ ໂດຍກ່າວຫາວ່າພວກເພິ່ນໄດ້ຊົກນຳຜູ້ຄົນໃຫ້ເຮັດຕາມຮີດຄອງປະເພນີອັນໂງ່ຈ້າຫລ້າຫລັງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຕົນ ເພື່ອເຫັນແກ່ຄວາມອີ່ມໜ້າສຳລານຈາກແຮງງານຂອງປະຊາຊົນ.

32 ບັດນີ້ແອວມາໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ: ເຈົ້າຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ອີ່ມໜ້າສຳລານຈາກແຮງງານຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກແຮງງານຕັ້ງແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນມາຈົນເຖິງບັດນີ້ດ້ວຍມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງເພື່ອຫາລ້ຽງຕົນເອງ, ທັງໆທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເດີນທາງຫລາຍເທື່ອໄປມາທົ່ວແຜ່ນດິນເພື່ອປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

33 ແລະ ທັງໆທີ່ມັນເປັນວຽກງານຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄປໃນສາດສະໜາຈັກ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ຮັບພຽງແຕ່ໜຶ່ງ "ຊີໂນເພື່ອແຮງງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ; ທັງພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ຮັບຫຍັງເລີຍນອກຈາກເວລາທີ່ຢູ່ໃນບັນລັງຕັດສິນ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບຕາມກົດໝາຍສຳລັບເວລາຂອງພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ.

34 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບສິ່ງຕອບແທນແຮງງານຂອງພວກເຮົາໃນສາດສະໜາຈັກແລ້ວ, ມັນຈະເປັນປະໂຫຍດອັນໃດແກ່ພວກເຮົາທີ່ຈະເຮັດການ

30 ກ ຄມພ ໝິ່ນປະໝາດ, ການໝິ່ນປະໝາດ. 31 ກ ຮລມ 13:22. 33 ກ ແອວ 11:3.

ໃນສາດສະໜາຈັກນອກຈາກເພື່ອປະກາດຄວາມຈິງ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ມີຄວາມປິຕິຍິນດີໃນ "ຄວາມສຸກຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ?"

35 ແລ້ວເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່າ ພວກເຮົາສັງສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ, ໃນເມື່ອຕົວເຈົ້າເອງກໍຮູ້ຈັກຢູ່ແລ້ວວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດອັນໃດເລີຍ? ແລະ ບັດນີ້, ເຈົ້າເຊື່ອບໍ່ວ່າ ພວກເຮົາຫລອກລວງຜູ້ຄົນພວກນີ້ ທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມສຸກເຊັ່ນນີ້ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ?

36 ແລະ ໂຄຣິທ໌ຕອບເພິ່ນວ່າ, ຖືກແລ້ວ.

37 ແລະ ແລ້ວແອວມາຖາມລາວ ວ່າ: ເຈົ້າເຊື່ອບໍ່ວ່າ ມັນມີພຣະເຈົ້າ?

38 ແລະ ລາວຕອບວ່າ, ບໍ່ເຊື່ອ.

39 ບັດນີ້ແອວມາເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເຈົ້າຈະປະຕິເສດອີກບໍ່ວ່າ ມັນບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ແລະ ປະຕິເສດພຣະຄຣິດອີກບໍ່? ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກວ່າ ມັນມີພຣະເຈົ້າ ແລະ ວ່າພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ.

40 ແລະ ບັດນີ້ເຈົ້າມີຫລັກຖານແນວໃດທີ່ວ່າມັນບໍ່ມີ "ພຣະເຈົ້າ, ຫລື ວ່າພຣະຄຣິດຈະບໍ່ສະເດັດມາ? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຈົ້າບໍ່ມີເລີຍ, ນອກຈາກຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

41 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເປັນ "ປະຈັກພະຍານ ວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ; ແລະ ເຈົ້າກໍມີທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຈະໃຫ້ເປັນປະຈັກພະຍານວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ; ແລະ ເຈົ້າ

ຈະປະຕິເສດມັນບໍ່? ເຈົ້າເຊື່ອບໍ່ວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ?

42 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ເຈົ້າເຊື່ອ, ແຕ່ເຈົ້າຖືກຄອບງຳດ້ວຍວິນຍານທີ່ຕົວະ, ແລະ ເຈົ້າບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົນວ່າມັນບໍ່ມີບ່ອນຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າ; ແຕ່ເວລານີ້ມານມີອຳນາດເໜືອເຈົ້າ, ແລະ ມານໄດ້ພາເຈົ້າໄປເຮັດກົນອຸບາຍຢູ່ທົ່ວທິບ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ທຳລາຍລູກຫລານຂອງພຣະເຈົ້າ.

43 ແລະ ບັດ ນີ້ ໂຄ ຣິ ທ໌ ທີ່ ໄດ້ກ່າວ ກັບ ແອວມາ ວ່າ: ຖ້າຫາກທ່ານ ຈະ ສະແດງ "ເຄື່ອງໝາຍແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ບາງທີຂ້າພະເຈົ້າອາດຈະຍອມຮັບວ່າມັນມີພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງສະແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າພຣະອົງມີອຳນາດ ແລະ ເມື່ອນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈະຍອມຮັບຄຳເວົ້າຂອງທ່ານວ່າເປັນຄວາມຈິງ.

44 ແຕ່ແອວມາກ່າວກັບລາວວ່າ: ເຈົ້າມີເຄື່ອງໝາຍຢູ່ພຽງພໍແລ້ວ; ເຈົ້າຈະທົດລອງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າບໍ່? ເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ ຈົ່ງສະແດງເຄື່ອງໝາຍແກ່ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ບໍ່ໃນເມື່ອເຈົ້າເອງມີປະຈັກພະຍານເຫລົ່ານີ້ "ທັງໝົດຈາກພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທັງໝົດນຳອີກ? ພຣະຄຳພິວາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂໍທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ມັນມີພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນ "ແຜ່ນດິນ ໂລກ ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ມີໃນຜືນແຜ່ນດິນນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງມັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພ້ອມທັງ າດາວພະເຄາະທັງໝົດນຳອີກ ຊຶ່ງ

<p>34 ກ ຄມພ ຊິ້ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ. 40 ກ ພສສ 14:1. 41 ກ ຄມພ ພະຍານ.</p>	<p>43 ກ ຢຄ 7:13-21; ຄພ 46:8-9. ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ. 44 ກ ມຊຢ 13:33-34.</p>	<p>ຂ ພສສ 19:1; ຄພ 88:47. ຄ ໂຍບ 12:7-10. ງ ຮລມ 12:11-15. ຈ ມຊ 6:63.</p>
--	--	---

ເຄື່ອນໄຫວໃນລັກສະນະຂອງມັນ ຊຶ່ງເປັນພະຍານວ່າມີພຣະຜູ້ສ້າງສູງສຸດ.

45 ແລ້ວເຈົ້າຍັງ ໄປທົ່ວທົບເພື່ອຊັກນຳໃຈຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄປ, ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳແກ່ພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອີກບໍ່? ແລະເຈົ້າຍັງປະຕິເສດພະຍານທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ບໍ່? ແລະ ລາວຕອບວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະຕິເສດເວັ້ນເສຍແຕ່ທ່ານຈະສະແດງເຄື່ອງໝາຍແກ່ຂ້າພະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

46 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືແອວມາເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າຍ້ອນວ່າ ຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືເຈົ້າຍັງຈະຕໍ່ຕ້ານວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງຢູ່ຈົນວ່າຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າຖືກທຳລາຍໄປ.

47 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນການ "ດີກວ່າທີ່ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍໄປແທນທີ່ເຈົ້າຈະເປັນຄົນນຳພາຈິດວິນຍານຫລາຍດວງລົງໄປສູ່ຄວາມພິນາດດ້ວຍການເວົ້າຕົວະ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຍົກຍ້ອງຂອງເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ຖ້າຫາກເຈົ້າປະຕິເສດອີກ, ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າຈະລົງໂທດເຈົ້າ, ເພື່ອເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄົນໄບ້, ເພື່ອເຈົ້າຈະເປີດປາກຂອງຕົນບໍ່ໄດ້ອີກເລີຍ, ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຫລອກລວງຜູ້ຄົນພວກນີ້ອີກຕໍ່ໄປ.

48 ບັດນີ້ໂຄຣ໌ທ໌ໄດ້ເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດການດຳລົງຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອວ່າ ມັນມີພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າອີກວ່າ, ທ່ານກໍບໍ່ຮູ້ຄືກັນວ່າມີພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ສະແດງເຄື່ອງໝາຍແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເຊື່ອ.

49 ແລະ ບັດນີ້ແອວມາໄດ້ເວົ້າກັບລາວ

ວ່າ: ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອເປັນເຄື່ອງໝາຍຄື ເຈົ້າຈະເກີດເປັນ "ຄົນໄບ້ຕາມຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະເກີດເປັນຄົນໄບ້ເພື່ອເຈົ້າຈະເວົ້າບໍ່ໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ.

50 ບັດນີ້ເມື່ອແອວມາໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ ໂຄຣ໌ທ໌ກໍເກີດເປັນຄົນໄບ້, ຈົນວ່າລາວເບິ່ງສູງບໍ່ໄດ້ຕາມຄຳເວົ້າຂອງແອວມາ.

51 ແລະ ບັດນີ້ເວລາທົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນເຫັນເຫດການນີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນຈຶ່ງເດີມີຂອງເພິ່ນ ອອກໄປຂຽນໜັງສືໃຫ້ໂຄຣ໌ທ໌, ມີຄວາມວ່າ: ເຈົ້າຍອມຮັບເຖິງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວບໍ່? ແລ້ວເຈົ້າຈະໃຫ້ແອວມາສະແດງເຄື່ອງໝາຍນີ້ກັບຜູ້ໃດອີກ? ເຈົ້າຢາກໃຫ້ເພິ່ນເຮັດໃຫ້ຜູ້ອື່ນຕ້ອງທຸກທໍລະມານນຳອີກບໍ່ ເພື່ອການສະແດງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເຫັນ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ສະແດງເຄື່ອງໝາຍແກ່ເຈົ້າແລ້ວ; ແລະ ບັດນີ້ເຈົ້າຈະໂຕ້ຖຽງຕໍ່ໄປອີກບໍ່?

52 ແລະ ໂຄຣ໌ທ໌ໄດ້ເດີມີຂອງລາວອອກໄປ, ຂຽນວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນໄບ້ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າບໍ່ໄດ້; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ບໍ່ມີສິ່ງໃດອີກແລ້ວນອກຈາກຈະເປັນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ນຳເອົາສິ່ງນີ້ມາສູ່ຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ "ຮູ້ຢູ່ຕະຫລອດວ່າ ມັນມີພຣະເຈົ້າ.

53 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມານໄດ້ "ຫລອກລວງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະມັນໄດ້ມາ ະປະກົດຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນລັກສະນະຂອງທູດ ແລະ ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງໄປເອີ້ນຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້

47 ກ 1 ນພ 4:13.
49 ກ 2 ຂຄ 13:20.

52 ກ ແອວ 30:42.
53 ກ ຢຄ 7:14.

ຂ 2 ກສທ 11:14;
2 ນພ 9:9.

ກັບຄືນມາ ເພາະວ່າພວກເຂົາທັງໝົດຫລົງທາງ ຕາມພຣະເຈົ້າ ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ. ແລະ ມັນໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: “ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນໄດ້ສິດສອນຂ້າພະເຈົ້າ ເຖິງສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄວນເວົ້າ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສິດສອນຄຳເວົ້າຂອງມັນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄປ ເພາະວ່າມັນເປັນທີ່ພໍໃຈໃຫ້ແກ່ຈິດໃຈແຫ່ງ ກາມມະລິມ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສິດສອນມັນຈົນໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອແທ້ວ່າ ມັນເປັນຄວາມຈິງ; ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຄັດຄ້ານຄວາມຈິງ, ຈົນວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາການສາບແຊ່ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ມາສູ່ຂ້າພະເຈົ້າເອງ.

54 ບັດ ນີ້ ເມື່ອລາວກ່າວເລື່ອງນີ້ ແລ້ວ, ລາວໄດ້ວົງວອນແອວມາໃຫ້ອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອເອົາການສາບແຊ່ງອອກໄປຈາກລາວ.

55 ແຕ່ແອວມາເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຖ້າຫາກພຣະອົງເອົາການສາບແຊ່ງນີ້ອອກໄປຈາກເຈົ້າແລ້ວ ເຈົ້າກໍຈະຊັກຊວນໃຈຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄປນຳອີກ; ສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ ເພາະນີ້ເປັນພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

56 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ການສາບແຊ່ງນັ້ນບໍ່ໄດ້ຖືກເອົາໄປຈາກໂຄຣນິທ໌; ແຕ່ລາວໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ ແລະ ໄດ້ທ່ອງທ່ຽວໄປຈາກເຮືອນຫລັງໜຶ່ງຫາເຮືອນອີກຫລັງໜຶ່ງເພື່ອຂໍທານກິນ.

57 ແລະ ບັດນີ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບໂຄຣນິທ໌ຖືກປະກາດໄປຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ ໂດຍທັນທີ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທົ່ວໜ້າຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສົ່ງຂ່າວສານອອກໄປຫາ

ຜູ້ຄົນທັງໝົດໃນແຜ່ນດິນ, ປະກາດແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖືໃນຄຳເວົ້າຂອງໂຄຣນິທ໌ວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງກັບໃຈ ໂດຍໄວ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ການພິພາກສາແບບດຽວກັນຈະມາສູ່ພວກເຂົາ.

58 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທຸກຄົນໄດ້ຍອມຮັບເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງໂຄຣນິທ໌. ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ; ແລະ ນີ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕາມແບບຢ່າງຂອງໂຄຣນິທ໌ສິ້ນສຸດລົງ ແລະ ໂຄຣນິທ໌ໄດ້ທ່ອງທ່ຽວໄປມາຈາກເຮືອນຫລັງໜຶ່ງຫາເຮືອນອີກຫລັງໜຶ່ງເພື່ອຂໍທານລ້ຽງຕົນເອງ.

59 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຂະນະທີ່ລາວເຂົ້າໄປຫາບັນດາຜູ້ຄົນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄປຫາຜູ້ຄົນພວກໜຶ່ງທີ່ແຍກຕົວອອກຈາກຊາວນີໂຟ ແລະ ເອີ້ນຕົວເອງວ່າ ຊາວໂຊຣຳ, ໂດຍມີຄົນຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ໂຊຣຳນຳພາໄປ—ແລະ ໃນຂະນະທີ່ລາວເຂົ້າໄປຫາບັນດາຜູ້ຄົນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ຖືກຢຽບຍຳຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ.

60 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນບ່ອນຈົບຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ບິດເບືອນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດັ່ງນັ້ນ; ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນວ່າ “ມານຈະບໍ່ ຄຳຊູລູກຫລານຂອງມັນໃນວັນສຸດທ້າຍດັ່ງນັ້ນ, ແຕ່ມັນຈະລາກພວກເຂົາລົງໄປ ານະລິກຢ່າງວ່ອງໄວ.

ບົດທີ 31

ແອວມານຳພາການ ເຜີຍແຜ່ເພື່ອກູ້ຊາວໂຊຣຳທີ່ຫລົງຜິດກັບຄືນມາ—ຊາວໂຊຣຳປະຕິເສດພຣະຄຣິດ, ເຊື່ອໃນການເລືອກແລະ ອະທິຖານໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ—ຜູ້ສອນສາດສະໜາເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນ

53 ຄ ພສສ 10:4. ງ ຄມພ ກາມມະລິມ.	60 ກ ຄມພ ມານ. ຂ ແອວ 3:26-27; 5:41-42;	ຄພ 29:45. ຄ ຄມພ ນະລິກ.
-----------------------------------	--	---------------------------

ຍານສັກສິດ—ຄວາມທຸກຂອງພວກເພິ່ນ
ຖືກກິນເຂົ້າໄປໃນຄວາມຊື່ນຊົມຂອງພຣະ
ຄຣິດ. ປະມານ 74 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ
ຈາກ ໂຄຣິ ທໍໄດ້ຕາຍ ໄປ ແລ້ວ, ແອວມາ
ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບຂ່າວວ່າ ຊາວໂຊຣໍາກໍາລັງ
ບິດເບືອນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
ວ່າໂຊຣໍາຊຶ່ງເປັນຜູ້ນໍາຂອງພວກເຂົາກໍາ
ລັງຊັກຈູງໃຈຂອງຜູ້ຄົນໃຫ້ "ກາບໄຫວ້
ຮູບບູຊາທີ່ເວົ້າບໍ່ໄດ້, ໃຈຂອງເພິ່ນກໍເລີ່ມ
ໂສກເສົ້າອີກເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້
ຄົນ.

2 ເພາະວ່າມັນເປັນສາເຫດຂອງ "ຄວາມ
ເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດແກ່ແອວມາ
ທີ່ໄດ້ຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນບັນດາຜູ້
ຄົນຂອງເພິ່ນ; ສະນັ້ນ ໃຈຂອງເພິ່ນຈຶ່ງເສົ້າ
ສະຫລົດຫລາຍທີ່ສຸດເພາະການແບ່ງແຍກ
ຂອງຊາວໂຊຣໍາທີ່ອອກໄປຈາກຊາວນີໄຟ.

3 ບັດນີ້ຊາວໂຊຣໍາໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່
ໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງພວກເຂົາເອີ້ນວ່າ ອານທິ
ໂອນໍາ, ຊຶ່ງຢູ່ທາງຕາເວັນອອກຂອງແຜ່ນ
ດິນເຊຣາເຮັມລາ, ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ຊາຍແດນໃກ້
ຝັ່ງທະເລ, ຊຶ່ງຢູ່ທາງໃຕ້ຂອງແຜ່ນດິນ
ເຈີຊອນ, ຊຶ່ງຊາຍແດນຂອງມັນຕິດກັບ
ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງໃຕ້, ຊຶ່ງເປັນ
ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຊາວ
ເລມັນ.

4 ບັດນີ້ ຊາວນີໄຟ ຍ້ານທີ່ສຸດວ່າ ຊາວ
ໂຊຣໍາ ຈະເຂົ້າໄປຕິດຕໍ່ກັບ ຊາວເລມັນ,

ແລະ ວ່າມັນອາດຈະເປັນທາງແຫ່ງການ
ສູນເສຍອັນໃຫຍ່ຫລວງແກ່ຊາວນີໄຟ.

5 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອ "ການສັ່ງສອນ
ພຣະຄໍາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ໄດ້ ມາພາຜູ້ຄົນ
ມາເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງແລ້ວ—ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ມັນໄດ້ໃຫ້ຜົນທີ່ມີອໍານາດແກ່ຈິດໃຈ
ຂອງຜູ້ຄົນຍິ່ງກວ່າດາບ, ຫລື ເໜືອກວ່າສິ່ງ
ໃດໆທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ—ສະນັ້ນ
ແອວມາຈຶ່ງຄິດວ່າ ມັນສົມຄວນແລ້ວ ທີ່
ພວກເພິ່ນຈະທົດລອງຄຸນນະທໍາແຫ່ງພຣະ
ຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ.

6 ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ພາອໍາໂມນ, ແລະ
ອາໂຣນ, ແລະ ອອມເນີໄປນໍາ; ແລະ ເພິ່ນ
ໄດ້ປະຮິມໂນ ໄວ້ກັບສາດສະໜາຈັກໃນ
ເຊຣາເຮັມລາ; ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ພາສາມຄົນນີ້,
ແລະ ພ້ອມທັງແອມມິວເລັກ ແລະ ຊີເອສ
ຣອມ ຜູ້ທີ່ມາຈາກມີເລັກ; ແລະ ລູກຊາຍ
ຂອງເພິ່ນສອງຄົນໄປນໍາ.

7 ບັດນີ້ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເອົາລູກຊາຍກົກຂອງ
ເພິ່ນໄປນໍາ, ແລະ ຊື່ຂອງລາວແມ່ນ "ຮີລາ
ມັນ; ແລະ ຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ເພິ່ນເອົາໄປນໍາແມ່ນ
ຊິບລັນ ແລະ ໂຄຣິອານທັນ; ແລະ ນີ້ຄືຊື່
ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ໄປຫາ ຊາວໂຊຣໍາກັບເພິ່ນ
ເພື່ອໄປສັ່ງສອນພຣະຄໍາໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

8 ບັດນີ້ ຊາວໂຊຣໍາ ເປັນ "ພວກທີ່ໄດ້
ແຍກອອກໄປ ຈາກ ຊາວນີໄຟ; ສະນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງເຄີຍໄດ້ຮັບການສັ່ງສອນເຖິງ
ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າມາກ່ອນແລ້ວ.

9 ແຕ່ວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ "ຕົກໄປສູ່ຄວາມ
ຜິດພາດອັນໃຫຍ່ຫລວງ ເພາະວ່າພວກ

31 1 ກ ອພຍ 20:5;
ມຊຍ 13:13.
ຂ 2 ນຟ 9:37.
ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ.
ຄ ແອວ 35:15.
2 ກ ມຊຍ 28:3;
3 ນຟ 17:14; ມຊ 7:41.

5 ກ ອນ 1:23;
ແອວ 4:19.
ຄມພ ສັ່ງສອນ.
ຂ ຮຣ 4:12;
ຢຄ 2:8;
ແອວ 36:26.
ຄ ຈຣ 1:11-12;

ຄພ 11:2.
7 ກ ຄມພ ຮີລາມັນ, ລູກ
ຊາຍຂອງແອວມາ.
ຂ ແອວ 30:59.
8 ກ ແອວ 24:30.
9 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ,
ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.

ເຂົາບໍ່ໄດ້ຍຶດຖືທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງພຣະອົງຕາມກົດຂອງໄມເຊ.

10 ທັງພວກເຂົາບໍ່ຍອມປະຕິບັດຕາມພິທີການຂອງສາດສະໜາຈັກ, ໃນການອະທິຖານ ແລະ ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າທຸກໆວັນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປສູ່ການລົ້ລວງ.

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍສະຫລຸບ, ພວກເຂົາໄດ້ບິດເບືອນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຢ່າງ; ສະນັ້ນ, ດ້ວຍເຫດນີ້, ແອວມາ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນເພື່ອສັ່ງສອນພຣະຄຳໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

12 ບັດນີ້ ເວລາພວກເພິ່ນໄດ້ມາຮອດແຜ່ນດິນນີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເຮັດໃຫ້ພວກເພິ່ນປະຫລາດໃຈຫລາຍທີ່ໄດ້ເຫັນວ່າຊາວໂຊຣຳໄດ້ສ້າງທຳມະສາລາໄວ້, ແລະ ວ່າພວກເຂົາໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນອາທິດລະເທື່ອ, ເພາະມັນເປັນມື້ທີ່ພວກເຂົາເອີ້ນວ່າມື້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນະມັດສະການຕາມແບບຢ່າງຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງແອວມາ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວບໍ່ເຄີຍເຫັນມາກ່ອນ;

13 ພວກເຂົາມີບ່ອນໜຶ່ງຊຶ່ງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໄວ້ກາງທຳມະສາລາຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນສຳລັບໃຫ້ຄົນຢືນ ຊຶ່ງສູງກວ່າຫົວຄົນ; ແລະ ຂ້າງເທິງນັ້ນຄົນໜຶ່ງສາມາດຂຶ້ນໄປໄດ້ເທົ່ານັ້ນ.

14 ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປາດຖະໜາຈະມາ "ນະມັດສະການກໍຕ້ອງອອກໄປຢືນຢູ່ເທິງນັ້ນ, ແລະ ເດີມືຂຶ້ນເທິງຟ້າ, ແລະ ຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ:

15 ບໍລິສຸດ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດ; ພວກຂ້າ

ນ້ອຍເຊື່ອວ່າ ພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພວກຂ້ານ້ອຍ ເຊື່ອວ່າພຣະອົງບໍລິສຸດ, ແລະ ວ່າພຣະອົງເປັນວິນຍານມາແລ້ວ, ແລະ ວ່າພຣະອົງເປັນວິນຍານຢູ່, ແລະວ່າພຣະອົງຈະເປັນວິນຍານຕະຫລອດໄປ.

16 ພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍເຊື່ອວ່າ ພຣະອົງໄດ້ແຍກພວກຂ້ານ້ອຍອອກຈາກພື້ນ້ອງຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ; ແລະ ພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ເຊື່ອຖືຮີດຄອງປະເພນີຂອງພື້ນ້ອງຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ທີ່ຖືກມອບໃຫ້ຕໍ່ກັນມາ ຍ້ອນປັນຍາທີ່ອ່ອນແອຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ; ແຕ່ພວກຂ້ານ້ອຍເຊື່ອວ່າ ພຣະອົງໄດ້ "ເລືອກພວກຂ້ານ້ອຍໃຫ້ເປັນລູກຜູ້ ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກອີກວ່າມັນຈະບໍ່ມີພຣະຄຣິດ.

17 ແຕ່ວ່າພຣະອົງເປັນເໝືອນກັນເຊັ່ນມື້ວານນີ້, ມື້ນີ້, ແລະ ຕະຫລອດການ; ແລະ ພຣະອົງ "ເລືອກພວກຂ້ານ້ອຍເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ລອດ, ໃນຂະນະທີ່ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຖືກເລືອກເພື່ອເອົາລົງໄປນະລົກ ໂດຍພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ; ເພາະຄວາມສັກສິດອັນນີ້, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພວກຂ້ານ້ອຍຂອບພຣະໄທພຣະອົງ; ແລະ ພວກຂ້ານ້ອຍຂອບພຣະໄທພຣະອົງອີກທີ່ເລືອກພວກຂ້ານ້ອຍເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ໄດ້ຖືກຊັກນຳໄປຕາມຮີດຄອງປະເພນີອັນໂງ່ຈັກຫລ້າຫລັງຂອງພື້ນ້ອງຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ຊຶ່ງໄດ້ມັດພວກເຂົາລົງສູ່ຄວາມເຊື່ອຖືກ່ວກັບພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງໄດ້ຊັກນຳໃຈຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເຫີນຫ່າງໄປຈາກພຣະອົງຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ.

18 ແລະ ພວກຂ້ານ້ອຍ ຂອບ ພຣະໄທ

14 ກ ມທ 6:1-7. 16 ກ ແອວ 38:13-14.	ຂ ອຊຍ 65:3, 5. 17 ກ ຄມພ ອວດອົງ,	ຄວາມອວດອົງ.
--------------------------------------	------------------------------------	-------------

ພຣະອົງອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ທີ່ພວກຂ້ານ້ອຍ ໄດ້ເປັນຜູ້ຖືກເລືອກ ແລະ ເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ. ອາແມນ.

19 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກແອວມາ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນ ແລະ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພວກເພິ່ນກໍແປກປະຫລາດໃຈເກີນກວ່າທີ່ຈະວັດແທກໄດ້.

20 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ທຸກຄົນໄດ້ອອກໄປ ແລະ ຖວາຍການອະທິຖານແບບດຽວກັນ.

21 ບັດນີ້ພວກເຂົາເອີ້ນບ່ອນນັ້ນວ່າ ແຣມີອຳທຳ, ຊຶ່ງແປວ່າ ແທ່ນສັກສິດ.

22 ບັດນີ້ຈາກແທ່ນສັກສິດນີ້ ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໄດ້ຖວາຍການອະທິຖານແບບດຽວກັນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກເລືອກຈາກພຣະອົງ, ແລະ ວ່າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊັກນຳພວກເຂົາໄປຕາມຮີດຄອງປະເພນີຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ວ່າໃຈຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກລັກພາໄປໃຫ້ເຊື່ອຖືໃນສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ, ຊຶ່ງພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເລີຍ.

23 ບັດ ນີ້, ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ຜູ້ ຄົນ ຖວາຍຄວາມຂອບພຣະໄທຕາມວິທີນີ້ແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ກັບຄືນໄປຫາເຮືອນຊານຂອງຕົນ, ແລະ ພວກເຂົາ "ບໍ່ເວົ້າເຖິງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາອີກຈົນກວ່າຈະໄດ້ມາຂຸມນຸມກັນອີກເທື່ອໃໝ່ທີ່ແທ່ນສັກສິດ, ເພື່ອຖວາຍຄວາມຂອບພຣະໄທຕາມວິທີຂອງພວກເຂົາ.

24 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ແອວມາ ເຫັນ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວ ໃຈ ຂອງ ເພິ່ນ "ໂສກເສົ້າ; ເພາະວ່າ ເພິ່ນ ເຫັນວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນ ຊົ່ວ ແລະ

ເສຍຄົນ ໄປ ແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນ ເຫັນວ່າ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໝັກ ໝຸ່ນ ຢູ່ ກັບ ຄຳ ແລະ ຢູ່ ກັບ ເງິນ, ແລະ ຢູ່ ກັບ ສິ່ງ ຂອງ ອັນ ສວຍງາມ ນາໆ ຊະນິດ.

25 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເພິ່ນ ເຫັນ ອີກວ່າ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ "ໄຝ່ຝັນ ໃນ ການ ອວດ ອ້າງ, ແລະ ໃນ ຄວາມ ທະນົງ ຕົວ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

26 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເບິ່ງ ສຽງ ຂອງ ເພິ່ນ ຂຶ້ນ ຫາ ພຳ ສະ ຫວັນ, "ຮ້ອງ ທູນ ວ່າ: ໂອ້, ຍັງ ອີກ ດົນ ປານ ໃດ, ໂອ້ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ທີ່ ພຣະ ອົງ ຈະ ຍອມ ໃຫ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຜູ້ ຢູ່ ທາງ ລຸ່ມ ໃນ ເນື້ອ ໜັງ ເຫັນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ອັນ ຮຸນ ແຮງ ແບບ ນີ້ ໃນ ບັນ ດາ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ?

27 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໂອ້ ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ພວກ ເຂົາ "ຮ້ອງ ທູນ ຕໍ່ ພຣະ ອົງ, ແຕ່ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ກີນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຄວາມ ທະນົງ ຕົວ ຂອງ ພວກ ເຂົາ. ຈົ່ງ ທອດ ພຣະ ເນດ ເຖີດ, ໂອ້ ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ພວກ ເຂົາ ຮ້ອງ ທູນ ຕໍ່ ພຣະ ອົງ ແຕ່ ປາກ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ "ອວດ ອົງ, ຈົນ ເຖິງ ຄວາມ ໃຫຍ່ ຫລວງ, ໃນ ສິ່ງ ທີ່ ບໍ່ ມີ ປະ ໂຫຍດ ຂອງ ໂລກ.

28 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໂອ້ ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ, ຈົ່ງ ທອດ ພຣະ ເນດ ເບິ່ງ ເຄື່ອງ ນຸ່ງ ທີ່ ມີ ລາຄາ ແພງ ແລະ ແຫວນ ຂໍ້ ມື ແລະ "ສາຍ ແຂນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເຄື່ອງ ເອ້ ເປັນ ຄຳ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຂອງ ທີ່ ມີ ຄຸນ ຄ່າ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ຊຶ່ງ ພວກ ເຂົາ ໃຊ້ ປະດັບ ປະດາ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໝັກ ໝຸ່ນ ຢູ່ ກັບ ສິ່ງ ຂອງ ເຫລົ່ານີ້ ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ຍັງ ຮ້ອງ ທູນ ຕໍ່ ພຣະ ອົງ ແລະ ກ່າວ ວ່າ—ພວກ ຂ້ານ້ອຍ ຂອບ ພຣະ ໄທ ພຣະ ອົງ,

<p>23 ກ ຢາບ 1:21-25. 24 ກ ປຖກ 6:5-6. 25 ກ ຢດ 2:13;</p>	<p>ແອວ 1:32. 26 ກ ມຊ 7:41-58. 27 ກ ອຊຢ 29:13.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 28 ກ ອຊຢ 3:16-24.</p>
--	---	--

ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ເພາະພວກຂ້ານ້ອຍເປັນພວກທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນໆ ຕ້ອງຕາຍ.

29 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາກ່າວວ່າ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ມັນຈະບໍ່ມີພຣະຄຣິດ.

30 ໂອ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຍັງອີກດົນປານໃດທີ່ພຣະອົງຈະຍອມໃຫ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມບໍ່ຊື່ສັດເຫລົ່ານີ້ຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້? ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍພຣະອົງຈົ່ງໂປດປະທານພະລັງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ, ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ທົນກັບຄວາມບົກພ່ອງຂອງຂ້ານ້ອຍ. ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍອ່ອນແອ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເຊັ່ນນີ້ໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍເຈັບປວດຫລາຍ.

31 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍເສົ້າສະຫລົດຫລາຍ; ຂໍພຣະອົງຈົ່ງປອບໂຍນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍ”ໃນພຣະຄຣິດດ້ວຍເຖິດ. ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຂໍພຣະອົງຈົ່ງໂປດປະທານແກ່ຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະມີພະລັງດ້ວຍເຖິດ, ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບຄວາມທຸກເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍຄວາມອົດທົນ ຊຶ່ງມັນຈະເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ານ້ອຍຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້.

32 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍພຣະອົງຈົ່ງປອບໂຍນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ, ແລະ ປະທານຄວາມສຳເລັດໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງຂ້ານ້ອຍຜູ້ຊຶ່ງຢູ່ນຳຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ—ຄື ອາໂມນ, ແລະ ອາໂຣນ, ແລະ ອອມເນີ,

ແລະ ແອມມິວເລັກກັບຊີເອສຣອມນຳອີກ, ພ້ອມດ້ວຍລູກຊາຍ”ສອງຄົນຂອງຂ້ານ້ອຍນຳອີກ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງປອບໂຍນເຂົາເຈົ້າທັງໝົດດ້ວຍເຖິດ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍພຣະອົງຈົ່ງປອບໂຍນຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໃນພຣະຄຣິດດ້ວຍເຖິດ.

33 ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງປະທານໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ມີພະລັງ, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ທົນຕໍ່ຄວາມທຸກຂອງເຂົາເຈົ້າ ຊຶ່ງມັນຈະເກີດກັບເຂົາເຈົ້າຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້.

34 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍພຣະອົງຈົ່ງປະທານ”ໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະມີຄວາມສຳເລັດໃນການນຳພາຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ມາຫາພຣະອົງໃນພຣະຄຣິດອີກ.

35 ຂໍຈົ່ງທອດພຣະເນດເຖິດ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ”ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາປະເສີດ ແລະ ຫລາຍຄົນໃນບັນດາພວກເຂົາເປັນພິນ້ອງຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ; ສະນັ້ນ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໂປດປະທານພະລັງ ແລະ ບັນຍາໃຫ້ແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ, ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ນຳພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ມາຫາພຣະອົງອີກ.

36 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອແອວມາກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຄືເພິ່ນໄດ້”ວາງ” ມືຂອງເພິ່ນໃສ່ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ກັບເພິ່ນ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາທີ່ເພິ່ນວາງມືຂອງເພິ່ນໃສ່ພວກເພິ່ນ, ພວກເພິ່ນກໍເຕັມປຸງໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານສັກສິດ.

37 ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ ພວກເພິ່ນໄດ້ແຍກຍ້າຍກັນໄປ”ໂດຍບໍ່ໄດ້ຄິດວ່າພວກ

<p>31 ກ ຢຣ 16:33. 32 ກ ແອວ 31:7. 34 ກ 2 ນພ 26:33.</p>	<p>35 ກ ຄມພ ຈິດວິນຍານ—ຄຸນຄ່າຂອງຈິດວິນຍານ. 36 ກ 3 ນພ 18:36-37.</p>	<p>ຂ ຄມພ ມີ, ການວາງ. 37 ກ ມທ 6:25-34; 3 ນພ 13:25-34.</p>
---	---	--

ເພິ່ນ ຈະ ກິນ ຫຍັງ, ຫລື ພວກ ເພິ່ນ ຈະ ດື່ມ ຫຍັງ, ຫລື ພວກເພິ່ນຈະນຸ່ງຫົ່ມຫຍັງ.

38 ແລະ ພຣະຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຈັດ ຕຽມ ໄວ້ ໃຫ້ ພວກເພິ່ນ ເພື່ອ ພວກເພິ່ນ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຫົວເຂົ້າ ແລະ ບໍ່ ກະທາຍນ້ຳ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງ ໄດ້ ປະທານພະລັງ ໃຫ້ ແກ່ ພວກເພິ່ນ ເພື່ອ ພວກເພິ່ນ ຈະ ບໍ່ ຕ້ອງ "ຮັບ ທຸກອັນ ໃດ ເລີຍ ນອກ ຈາກ ຈະ ຖືກ ກິນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຄວາມ ສຸກ ຂອງ ພຣະຄຣິດ. ບັດນີ້ ມັນ ກໍ ເປັນ ໄປ ຕາມ ຄຳ ອະທິຖານ ຂອງ ແອວມາ; ແລະ ມັນ ໄດ້ ເປັນ ໄປ ເຊັ່ນ ນີ້ ຍ້ອນ ວ່າ ເພິ່ນ ໄດ້ ອະທິຖານ ດ້ວຍ "ສັດທາ.

ບົດທີ 32

ແອວມາ ສິດສອນ ຄົນ ຍາກຈົນ ຜູ້ ຊຶ່ງ ຄວາມ ທຸກເຮັດ ໃຫ້ ພວກເຂົາ ຖ່ອມຕົວ—ສັດທາ ແມ່ນ ຄວາມ ຫວັງ ໃນ ສິ່ງ ທີ່ ບໍ່ ເຄີຍ ເຫັນ ຊຶ່ງ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ—ແອວມາ ໃຫ້ ຖ້ອຍຄຳ ວ່າ ເຫລົ່າ ທຸດ ປະຕິບັດ ສາດສະໜາ ກິດ ແກ່ ຜູ້ ຊາຍ, ຜູ້ ຍິງ, ແລະ ເດັກນ້ອຍ—ແອວມາ ປຽບທຽບ ພຣະທຳ ໃສ່ ກັບ ເມັດພິດ—ມັນ ຕ້ອງ ຖືກ ເອົາ ໄປ ປູກ ແລະ ບຳລຸງ ລ້ຽງ—ແລ້ວ ມັນ ຈະ ເຕີບ ໂຕ ເປັນ ກົກ ໃຫຍ່ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ປັດ ເອົາ ໝາກ ໄມ້ ນິລັນ ດອນ ຈາກ ຕົ້ນ ນັ້ນ. ປະມານ 74 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເພິ່ນ ໄດ້ ອອກ ໄປ, ແລະ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ສິ່ງ ສອນ ພຣະຄຳ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ, ໂດຍ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທຳ ມະ ສາ ລາ ແລະ ໃນ ບ້ານ ເຮືອນ ຂອງ ພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເພິ່ນ ໄດ້ ສິ່ງ ສອນ ພຣະຄຳ ເຖິງ ແມ່ນ

ຕາມ ຖະໜົນ ຫົນທາງ ຂອງ ພວກເຂົາ ນຳ ອີກ.

2 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ໄດ້ ທຳ ງານ ຢ່າງ ພາກພຽນ ໃນ ບັນດາ ພວກເຂົາ, ພວກເພິ່ນ ກໍ ເລີ່ມ ມີ ຄວາມ ສຳເລັດ ໃນ ບັນດາ "ຄົນ ຍາກ ຈົນ; ເພາະ ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາ ໄດ້ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ອອກ ຈາກ ທຳ ມະ ສາ ລາ ເພາະ ເສື້ອ ຜ້າ ລາຄາ ຖືກ ຂອງ ພວກເຂົາ—

3 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາ ຈິ່ງ ຖືກ ຫ້າມ ບໍ່ ໃຫ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທຳ ມະ ສາ ລາ ຂອງ ພວກເຂົາ ເພື່ອ ນະມັດ ສະການ ພຣະເຈົ້າ, ເພາະ ຖື ວ່າ ເປັນ ຄວາມ ສົກກະປົກ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາ ຈິ່ງ ຍາກ ຈົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາ ຖືກ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ພວກເຂົາ ຖື ວ່າ ພວກເຂົາ ບໍ່ ມີ ຄຸນຄ່າ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາ ຈິ່ງ "ຍາກ ຈົນ ທາງ ໂລກ ແລະ ຍາກ ຈົນ ໃນ ໃຈ ນຳ ອີກ.

4 ບັດນີ້, ຂະນະ ທີ່ ແອວມາ ກຳ ລັງ ສິດສອນ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຢູ່ ເທິງ ເນີນ ພູ ໄອໄນດາ, ມີ ຜູ້ ຊົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍ ມາ ຫາ ເພິ່ນ, ຊຶ່ງ ຄື ຄົນ ທີ່ ພວກເຮົາ ກຳ ລັງ ເວົ້າ ເຖິງ ຢູ່, ຜູ້ "ຍາກ ຈົນ ໃນ ໃຈ, ເພາະ ຄວາມ ຍາກ ຈົນ ຂອງ ພວກເຂົາ ກ່ຽວ ກັບ ສິ່ງ ຂອງ ທາງ ໂລກ.

5 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ເຂົ້າ ມາ ຫາ ແອວມາ; ແລະ ຄົນ ໜຶ່ງ ຊຶ່ງ ເດັ່ນ ທີ່ ສຸດ ໃນ ບັນດາ ພວກເຂົາ ກ່າວ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ: ຈິ່ງ ເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງ ພວກ ນີ້ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ "ແນວ ໃດ ເພາະ ພວກເຂົາ ຖືກ ຄົນ ທັງ ປວງ ພີ່ນ້ອງ ປະໝາດ ເພາະ ຄວາມ ຍາກ ຈົນ ຂອງ ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍ ສະເພາະ ແມ່ນ ພວກ ປະໂລຫິດ ຂອງ ພວກເຮົາ; ເພາະ ພວກເຂົາ ໄດ້ "ຂັບ ໄລ່ ພວກເຮົາ ອອກ ຈາກ ທຳ ມະ ສາ ລາ

<p>38 ກ ມທ 5:10–12; ມຊຍ 24:13–15; ແອວ 33:23. ຂ ຄມພ ສັດທາ.</p>	<p>32 2 ກ ຄມພ ຍາກຈົນ. 3 ກ ແອວ 34:40. 4 ກ ຄມພ ຍາກຈົນ—ຄົນທີ່ ຍາກຈົນທາງວິນຍານ.</p>	<p>5 ກ ສພສ 18:23. ຂ ແອວ 33:10.</p>
---	---	--

ຂອງພວກເຮົາ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ລົງແຮງໄວ້ ຢ່າງ ຫລວງຫລາຍ ແລະ ໄດ້ສ້າງດ້ວຍມື ຂອງພວກເຮົາເອງ; ພວກເຂົາໄດ້ໄລ່ພວກ ເຮົາ ທີ່ ເພາະຄວາມ ຍາກ ຈົນ ຂອງພວກ ເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ມີບ່ອນທີ່ຈະນະມັດ ສະການພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະເຮັດ ິແນວໃດດີ?

6 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອແອວມາໄດ້ຍິນເລື່ອງ ນີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍໄດ້ຫັນຕົວມາ ແລະ ເບິ່ງ ໜ້າຂອງຄົນນັ້ນຫັນທີ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເບິ່ງ ດ້ວຍຄວາມປິຕິ ຍິນ ດີອັນໃຫຍ່ຫລວງ; ເພາະເພິ່ນເຫັນວ່າ "ຄວາມທຸກຂອງພວກ ເຂົາເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ ິຖ່ອມຕົວລົງ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຢູ່ໃນ ິການຕຽມພ້ອມທີ່ຈະ ພັງພຣະຄຳ.

7 ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ກ່າວອັນໃດອີກ ກັບຜູງຊົນ; ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ເດີນອອກໄປ ແລະ ຮ້ອງປາວຕໍ່ຄົນທີ່ເພິ່ນເຫັນ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ສຳ ນຶກຜິດຢ່າງຈິງໃຈ, ແລະ ກ່າວກັບພວກ ເຂົາວ່າ:

8 ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ພວກທ່ານ "ຕໍ່າ ຕ້ອຍໃນໃຈ; ແລະ ຖ້າພວກທ່ານເປັນດັ່ງ ນັ້ນ, ພວກທ່ານຍ່ອມເປັນສຸກແລ້ວ.

9 ຈົ່ງເບິ່ງ ພິນ້ອງຂອງພວກທ່ານໄດ້ກ່າວ ວ່າ ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດດີ?—ເພາະ ພວກເຮົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກທຳມະ ສາລາຂອງພວກເຮົາ, ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງ ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາບໍ່ ໄດ້.

10 ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານວ່າ ພວກທ່ານຄິດບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານຈະ "ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກ

ຈະຢູ່ໃນທຳມະສາລາຂອງພວກທ່ານເທົ່າ ນັ້ນ?

11 ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະ ຖາມວ່າ, ພວກທ່ານຄິດວ່າພວກທ່ານບໍ່ ຄວນນະມັດສະການພຣະເຈົ້ານອກຈາກ ອາທິດລະເທື່ອເທົ່ານັ້ນບໍ່?

12 ຂ້າພະ ເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ມັນເປັນການດີທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ ອອກຈາກທຳມະສາລາຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຖ່ອມຕົວ, ແລະ ເພື່ອ ພວກທ່ານຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ "ປັນຍາ; ເພາະ ມັນຈຳເປັນທີ່ພວກທ່ານຈະຮຽນຮູ້ປັນຍາ; ເພາະມັນເປັນດ້ວຍວ່າ ພວກທ່ານຖືກຂັບ ໄລ່, ວ່າພິນ້ອງຂອງພວກທ່ານ ພິນ້ອຍ ປະ ໝາດພວກທ່ານ ເພາະ ິຄວາມຍາກຈົນ ຫລາຍຂອງພວກທ່ານ, ຈຶ່ງນຳພວກທ່ານ ມາຫາຄວາມຕໍ່າຕ້ອຍໃນໃຈ; ເພາະພວກ ທ່ານຈຳຕ້ອງຖືກນຳມາໃຫ້ຖ່ອມຕົວ.

13 ແລະ ບັດນີ້, ເພາະພວກທ່ານຖືກບັງ ຄັບໃຫ້ຖ່ອມຕົວ ພວກທ່ານຈຶ່ງເປັນສຸກ; ເພາະວ່າບາງຄັ້ງຖ້າຫາກມະນຸດຖືກບັງຄັບ ໃຫ້ຖ່ອມຕົວ, ເຂົາຈະສະແຫວງຫາການ ກັບໃຈ; ແລະ ບັດນີ້ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກັບໃຈ, ຜູ້ນັ້ນຈະພົບຄວາມເມດຕາຢ່າງແນ່ນອນ; ແລະ ຜູ້ທີ່ພົບຄວາມເມດຕາ ແລະ "ອິດທິນ ຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ຜູ້ນັ້ນຈະລອດ.

14 ແລະ ບັດນີ້, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ ກັບພວກທ່ານມາແລ້ວວ່າ ເພາະພວກທ່ານ ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຖ່ອມຕົວ, ພວກທ່ານຈຶ່ງໄດ້ ຮັບພອນ. ພວກທ່ານຄິດບໍ່ວ່າ ຄົນທີ່ຖ່ອມ ຕົວໂດຍແທ້ເພາະພຣະຄຳ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບ ພອນຫລາຍກວ່າ?

<p>5 ຄ ກຈກ 2:37-38. 6 ກ ຄມພ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ. ຂ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ,</p>	<p>ຄວາມຖ່ອມຕົນ. ຄ ແອວ 16:16-17; ຄພ 101:8. 8 ກ ມຫ 5:3-5.</p>	<p>10 ກ ຄມພ ນະມັດສະການ. 12 ກ ປຍຈ 4:13. ຂ ສພສ 16:8. 13 ກ ແອວ 38:2.</p>
---	--	--

15 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ກັບໃຈຈາກບາບຂອງຕົນ, ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບພອນ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບພອນຫລາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຖ່ອມຕົວ ເພາະຄວາມຍາກຈົນຢ່າງຍິ່ງຂອງຕົນ.

16 ສະນັ້ນ, ຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວໂດຍບໍ່ໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ "ຖ່ອມຕົວຢ່ອມເປັນສຸກ; ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ຄົນທີ່ເຊື່ອຖືໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໂດຍບໍ່ຕີດ້ານໃຈຢ່ອມເປັນສຸກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍບໍ່ໄດ້ຖືກນຳມາໃຫ້ຮູ້ຈັກພຣະຄຳ, ຫລື ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຮູ້ຈັກກ່ອນທີ່ເຂົາຈະເຊື່ອ.

17 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີຢູ່ຫລາຍຄົນທີ່ເວົ້າວ່າ: ຖ້າຫາກທ່ານຈະສະແດງ "ເຄື່ອງໝາຍຈາກສະຫວັນແກ່ພວກເຮົາແລ້ວ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຈະຮູ້ເຖິງຄວາມແນ່ນອນ; ເມື່ອນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຈະເຊື່ອ.

18 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມວ່າ ນີ້ແມ່ນສັດທາບໍ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ເພາະຖ້າຫາກລາວຮູ້ສິ່ງນັ້ນແລ້ວ ລາວກໍບໍ່ມີເຫດຜົນທີ່ຈະຕ້ອງ "ເຊື່ອ, ເພາະລາວຮູ້ມັນແລ້ວ.

19 ແລະ ບັດນີ້ຄົນທີ່ "ຮູ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວບໍ່ປະຕິບັດຕາມຈະຖືກສາບແຂ່ງຫລາຍປານໃດກວ່າຄົນທີ່ພຽງແຕ່ເຊື່ອ ຫລື ພຽງມີເຫດຜົນທີ່ຈະເຊື່ອ ແລະ ຕົກຢູ່ໃນການລ່ວງລະເມີດ?

20 ບັດ ນີ້ພວກທ່ານຄວນຕັດສິນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບ

ພວກທ່ານວ່າ ມັນເປັນທາງໜຶ່ງ ແມ່ນດັ່ງທີ່ມັນເປັນອີກທາງໜຶ່ງ; ແລະ ມັນຈະເປັນກັບມະນຸດທຸກຄົນຕາມວຽກງານຂອງເຂົາ.

21 ແລະ ບັດນີ້ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າມາແລ້ວກ່ຽວກັບ "ສັດທາ—ສັດທາບໍ່ແມ່ນການມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນເຖິງເລື່ອງຕ່າງໆ; ສະນັ້ນ ຖ້າຫາກພວກທ່ານມີສັດທາພວກທ່ານກໍ ະຫວັງໃນສິ່ງທີ່ "ບໍ່ເຄີຍເຫັນ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມຈິງ.

22 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານ, ແລະ ຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຈຳໄວ້, ວ່າພຣະເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນທັງປວງທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ; ສະນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງປາດຖະໜາໃນປະການທຳອິດໃຫ້ທ່ານເຊື່ອໃນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ.

23 ແລະ ບັດນີ້, ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ພຣະຄຳຂອງ ພຣະອົງແກ່ມະນຸດຈາກເຫລົ່າທູດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, "ບໍ່ແມ່ນແຕ່ໃຫ້ຜູ້ຊາຍເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຍິງນຳອີກ. ບັດນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ; ະເດັກນ້ອຍໆກໍໄດ້ຮັບພຣະຄຳມາສູ່ຕົນເອງຫລາຍເທື່ອ, ຈົນວ່າຈະເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ມີບັນຍາ ແລະ ຄົນທີ່ມີການສຶກສາຍອມຈຳນົນ.

24 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເນື່ອງຈາກວ່າພວກທ່ານປາດຖະໜາຢາກຮູ້ຈາກຂ້າພະເຈົ້າວ່າພວກທ່ານຄວນຈະເຮັດແນວໃດດີ ເພາະພວກທ່ານເປັນທຸກ ແລະ ໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກມາ—ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຄິດວ່າຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໃຈຕັດສິນພວກທ່ານນອກຈາກມັນເປັນໄປຕາມສິ່ງທີ່ມີຈິງເທົ່ານັ້ນ—

<p>16 ກ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ. 17 ກ ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ. 18 ກ ອຫ 12:12, 18. 19 ກ ຢຮ 15:22-24.</p>	<p>21 ກ ຢຮ 20:29; ຮຮ 11. 2 ຄມພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ. ໓ ອຫ 12:6. 23 ກ ຢຮ 2:28-29.</p>	<p>2 ມຫ 11:25; ລກ 10:21; 3 ນພ 26:14-16; ຄພ 128:18.</p>
---	---	--

25 ເພາະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າ ພວກທ່ານທຸກຄົນ ໄດ້ຖືກ ບັງຄັບ ໃຫ້ຖ່ອມຕົວ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອແທ້ໆວ່າ ມີບາງຄົນໃນບັນດາພວກທ່ານທີ່ຈະຖ່ອມຕົວບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະຢູ່ໃນສະພາບແບບໃດກໍຕາມ.

26 ບັດນີ້, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບສັດທາ—ວ່າມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນ—ຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍເໝືອນກັນ. ທຳອິດພວກທ່ານຈະຮູ້ເຖິງຄວາມແນ່ນອນຂອງມັນຈົນສົມບູນບໍ່ໄດ້, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບສັດທາທີ່ບໍ່ແມ່ນຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນ.

27 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະຕື່ນ ແລະ ປຸກຄວາມສາມາດຂອງພວກທ່ານ ຈົນມາຫາການທົດລອງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໄຊ້ສັດທາຈັກໜ້ອຍໜຶ່ງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານເຮັດບໍ່ໄດ້ຫລາຍໄປກວ່າຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະເຊື່ອ, ກໍຂໍໃຫ້ "ຄວາມປາດຖະໜານີ້ເກີດຜົນໃນພວກທ່ານ ຈົນວ່າພວກທ່ານຈະໃຫ້ບ່ອນສຳລັບຄຳສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້.

28 ບັດ ນີ້ພວກເຮົາຈະປຽບທຽບພຣະຄຳໃສ່ກັບ "ເມັດພືດ. ບັດນີ້ຖ້າຫາກພວກທ່ານໃຫ້ບ່ອນເພື່ອຈະປູກ ະເມັດພືດໃນ ິໃຈຂອງພວກທ່ານ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກເປັນເມັດພືດທີ່ແທ້ຈິງ ຫລື ເມັດທີ່ດີ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ໂຢນມັນຖິ້ມໂດຍ ິຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກທ່ານ, ວ່າພວກທ່ານຈະຕໍ່ຕ້ານພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະເລີ່ມພອງຢູ່ໃນເອິກຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ເມື່ອພວກທ່ານຮູ້ສຶກ

ເຖິງການພອງນີ້, ພວກທ່ານຈະເລີ່ມກ່າວຢູ່ພາຍໃນຕົວເອງວ່າ—ມັນຕ້ອງເປັນເມັດດີຫລື ວ່າພຣະຄຳນີ້ດີ ເພາະມັນເລີ່ມເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາຂະຫຍາຍອອກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເລີ່ມເຮັດໃຫ້ ິຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາແຈ້ງອອກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເລີ່ມມີລິດແຊບສຳລັບເຮົາ.

29 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງນີ້ຈະບໍ່ເພີ່ມສັດທາຂອງພວກທ່ານບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ແນ່ນອນ; ປານນັ້ນມັນຍັງບໍ່ເຕີບໂຕເປັນຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນ.

30 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອເມັດນັ້ນພອງ, ແລະ ງອກ, ແລະ ເລີ່ມເຕີບໂຕຂຶ້ນ, ເມື່ອນັ້ນພວກທ່ານຕ້ອງເວົ້າວ່າ ມັນແມ່ນເມັດດີ; ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ ມັນພອງ, ແລະ ງອກ, ແລະ ເລີ່ມເຕີບໂຕຂຶ້ນ. ແລະ ບັດນີ້, ຈິ່ງເບິ່ງສິ່ງນີ້ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ສັດທາຂອງພວກທ່ານເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະເຮັດໃຫ້ສັດທາຂອງພວກທ່ານເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ: ເພາະພວກທ່ານຈະເວົ້າວ່າ ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າມັນແມ່ນເມັດດີ; ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ ມັນງອກ ແລະ ເລີ່ມເຕີບໂຕຂຶ້ນ.

31 ແລະ ບັດນີ້, ຈິ່ງເບິ່ງພວກທ່ານແນ່ໃຈບໍ່ວ່ານີ້ຄືເມັດດີ? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ; ເພາະທຸກເມັດໄດ້ອອກຜົນໃນ "ລັກສະນະຂອງມັນເອງ.

32 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກເມັດໃດເຕີບໂຕ ມັນກໍຈະຕ້ອງເປັນເມັດດີ, ແຕ່ຖ້າຫາກມັນບໍ່ເຕີບໂຕ, ຈິ່ງເບິ່ງ ມັນກໍຕ້ອງເປັນເມັດບໍ່ດີ, ສະນັ້ນ ມັນຈິ່ງຖືກໂຢນຖິ້ມໄປ.

33 ແລະ ບັດນີ້, ຈິ່ງເບິ່ງເພາະພວກທ່ານໄດ້ພິສູດການທົດລອງ, ແລະ ໄດ້ປູກເມັດນັ້ນ, ແລະ ມັນໄດ້ພອງ, ແລະ ງອກ, ແລະ

<p>27 ກ ມຣກ 11:24. 28 ກ ແອວ 33:1. ຂ ລກ 8:11.</p>	<p>ຄ ຄມພ ໃຈ. ງ ມທ 17:20. ຈ ຄມພ ເຂົ້າໃຈ,</p>	<p>ຄວາມເຂົ້າໃຈ. 31 ກ ທຖກ 1:11-12.</p>
--	---	--

ເລີ່ມເຕີບ ໂຕຂຶ້ນ, ພວກທ່ານກໍຕ້ອງຮູ້ວ່າ ມັນແມ່ນເມັດດີ.

34 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ "ຄວາມຮູ້ຂອງ ພວກທ່ານສົມບູນບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຮູ້ ຂອງພວກທ່ານສົມບູນໃນເລື່ອງນັ້ນ, ແລະ ສັດທາຂອງພວກທ່ານຄົງທີ່; ແລະ ເປັນ ຍ້ອນພວກທ່ານຮູ້ ຊຶ່ງພວກທ່ານຮູ້ວ່າພຣະ ຄຳເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານ ຂອງພວກທ່ານ ພອງຂຶ້ນ, ແລະ ພວກທ່ານຮູ້ອີກວ່າມັນ ງອກຂຶ້ນ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກ ທ່ານເລີ່ມແຈ້ງອອກ ແລະ "ຈິດໃຈຂອງ ພວກທ່ານເລີ່ມຂະຫຍາຍອອກ.

35 ໂອ້ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ ບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖືກ ແລ້ວ, ເພາະມັນຄື "ຄວາມສະຫວ່າງ; ແລະ ອັນໃດກໍຕາມທີ່ເປັນຄວາມສະຫວ່າງຍ່ອມ ດີ, ເພາະຫລົງເຫັນໄດ້, ສະນັ້ນ ພວກທ່ານ ຕ້ອງຮູ້ວ່າມັນດີ; ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຫລັງ ຈາກພວກທ່ານໄດ້ຊົມຄວາມສະຫວ່າງ ນີ້ແລ້ວ, ຄວາມຮູ້ຂອງພວກທ່ານສົມບູນ ແລ້ວບໍ່?

36 ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າ ພະເຈົ້າກ່າວກັບ ພວກ ທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ, ພວກທ່ານບໍ່ຄວນປະຖິ້ມ ສັດທາຂອງພວກທ່ານ, ເພາະພວກທ່ານ ພຽງແຕ່ໃຊ້ສັດທາຂອງພວກທ່ານເພື່ອປູກ ເມັດ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ພິສູດການທົດ ລອງໃຫ້ຮູ້ຖ້າຫາກມັນເປັນເມັດດີ.

37 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອຕົ້ນເລີ່ມເຕີບໂຕ ຂຶ້ນ, ພວກທ່ານຈະເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງໃຫ້ພວກ ເຮົາບຳລຸງລ້ຽງມັນດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່, ເພື່ອມັນຈະແຕກຮາກ, ເພື່ອມັນຈະເຕີບໂຕ

ຂຶ້ນ, ແລະ ອອກຜົນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ. ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບຳລຸງ ລ້ຽງມັນດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່, ມັນກໍຈະ ແຕກຮາກ, ແລະ ເຕີບໂຕຂຶ້ນ, ແລະ ອອກ ຜົນ.

38 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະ "ລະເລີຍ ຕົ້ນນັ້ນ, ແລະ ບໍ່ຄິດເຖິງການບຳລຸງລ້ຽງ ມັນ, ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນກໍຈະບໍ່ແຕກຮາກເລີຍ; ແລະ ເມື່ອຄວາມຮ້ອນຂອງດວງຕາເວັນມາ ເຖິງ ແລະ ເຜົາມັນ, ເມື່ອມັນບໍ່ມີຮາກ ມັນ ຍ່ອມຫຼົງແຫ້ງໄປ, ແລະ ພວກທ່ານກໍຈະ ຖອນມັນຂຶ້ນ ແລະ ໂຍນມັນຖິ້ມໄປ.

39 ບັດນີ້, ມັນບໍ່ແມ່ນວ່າ ເພາະເມັດບໍ່ດີ, ທັງບໍ່ແມ່ນວ່າຜົນຂອງມັນບໍ່ເປັນທີ່ປາດຖະ ໜາ; ແຕ່ເປັນເພາະ "ດິນຂອງພວກທ່ານ ແຫ້ງແລ້ງ, ແລະ ພວກທ່ານບໍ່ຍ່ອມບຳລຸງ ລ້ຽງຕົ້ນນັ້ນ, ສະນັ້ນ ພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບ ຜົນຈາກມັນ.

40 ແລະ ດ້ວຍ ເຫດນີ້, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານບໍ່ບຳລຸງລ້ຽງພຣະຄຳ, ໂດຍຄອງຄອຍ ໝາກຂອງຕົ້ນດ້ວຍຕາແຫ່ງສັດທາ, ແລ້ວ ພວກທ່ານຈະເກັບໝາກຂອງ "ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງ ຊີວິດບໍ່ໄດ້ເລີຍ.

41 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະບຳລຸງລ້ຽງ ພຣະຄຳ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບຳລຸງລ້ຽງຕົ້ນເມື່ອ ມັນເລີ່ມເຕີບໂຕ ໂດຍສັດທາຂອງພວກ ທ່ານດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ, ແລະ ດ້ວຍ "ຄວາມອົດທົນ, ໂດຍຄອງຄອຍຜົນຈາກ ຕົ້ນນັ້ນ, ແລ້ວມັນຈະແຕກຮາກ; ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ມັນຈະເປັນຕົ້ນທີ່ "ງອກງາມໄປສູ່ຊີ ວິດອັນເປັນນິດ.

34 ກ ຄມພ ຄວາມຮູ້.
ຂ ອຫ 3:19.
ຄ ຄມພ ຈິດໃຈ.
35 ກ ຢຮ 3:18-21.
ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ,
ຄວາມສະຫວ່າງ

ຂອງພຣະຄຣິດ.
38 ກ ຄມພ ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ,
ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ.
39 ກ ມຫ 13:5.
40 ກ ປຖກ 2:9;
1 ນພ 15:36.

41 ກ ຄມພ ອົດທົນ,
ຄວາມອົດທົນ.
ຂ ແອວ 33:23;
ຄພ 63:23.

42 ແລະ ເພາະ "ຄວາມພາກພຽນຂອງພວກທ່ານ ແລະ ສັດທາຂອງພວກທ່ານ ແລະ ດ້ວຍຄວາມອິດທິນຂອງພວກທ່ານ ໃນການບໍາລຸງລ້ຽງພຣະຄໍາ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ແຕກຮາກຢູ່ໃນພວກທ່ານ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນບໍ່ຊ້ານີ້ພວກທ່ານຈະເກັບ ະໝາກຂອງມັນໄດ້ ຊຶ່ງມີຄ່າທີ່ສຸດ, ຊຶ່ງຫວານເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຫວານ, ແລະ ຂາວເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຂາວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ບໍລິສຸດເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງທີ່ບໍລິສຸດ; ແລະ ພວກທ່ານຈະອີ່ມໜ້າສໍາລານດ້ວຍໝາກໄມ້ນີ້ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຫົວທັງບໍ່ກະທາຍ.

43 ເມື່ອ ນັ້ນ ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານຈະເກັບກຸ່ວລາງວັນແຫ່ງສັດທາ ແລະ ຄວາມພາກພຽນ, ແລະ ຄວາມອິດທິນ, ແລະ ຄວາມອິດກັນຂອງພວກທ່ານ ໂດຍໄດ້ຄອຍຖ້າໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ອອກຜົນໃຫ້ພວກທ່ານ.

ບົດທີ 33

ຊີນັດ ໄດ້ສິດສອນວ່າມະນຸດຄວນອະທິຖານ ແລະ ນະມັດສະການໃນທຸກສະຖານທີ່, ແລະ ເປັນຍ້ອນພຣະບຸດ ການພິພາກສາຈະຖືກເອົາໜີ້ໄປ—ຊີໂນກໄດ້ສິດສອນວ່າ ເປັນຍ້ອນພຣະບຸດ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ—ໂມເຊໄດ້ຍົກແບບສະບັບຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ປະມານ 74 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດ ນີ້ ຫລັງ ຈາກ ແອວມາ ໄດ້ ເວົ້າ ຂໍ້ ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ສົ່ງ

ຄໍາຖາມມາຫາເພິ່ນ ໂດຍປາດຖະໜາຢາກຮູ້ຈັກວ່າ ພວກເຂົາຄວນເຊື່ອຖືໃນ "ພຣະເຈົ້າອົງດຽວຫລືບໍ່, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບໝາກຜົນຈາກສິ່ງທີ່ເພິ່ນເວົ້າໄປນັ້ນ, ຫລື ວ່າພວກເຂົາຈະປູກ ະເມັດພືດໄດ້ດ້ວຍວິທີໃດ, ຫລື ວ່າພຣະຄໍາຈາກສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າເຖິງນັ້ນຈະຕ້ອງປູກໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາດ້ວຍວິທີໃດ; ຫລື ວ່າພວກເຂົາຈະເລີ່ມສະແດງສັດທາຂອງພວກເຂົາດ້ວຍວິທີໃດ.

2 ແລະ ແອວມາ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານເວົ້າວ່າ ພວກທ່ານ "ບໍ່ສາມາດນະມັດສະການພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ເພາະວ່າພວກທ່ານໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກທໍາມະສາລາຂອງພວກທ່ານ. ແຕ່ວ່າຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຄິດວ່າ ພວກທ່ານນະມັດສະການພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້, ແລ້ວພວກທ່ານກໍຮັດຜິດຢາງໃຫຍ່ຫລວງ, ແລະ ພວກທ່ານຄວນຈະຄົ້ນຄວ້າ ະພຣະຄໍາພິ; ຖ້າຫາກມັນສິດສອນພວກທ່ານໃນເລື່ອງນີ້, ພວກທ່ານກໍບໍ່ເຂົ້າໃຈມັນ.

3 ພວກທ່ານຈື່ຈໍາໄດ້ບໍ່ ຊຶ່ງພວກທ່ານໄດ້ອ່ານເລື່ອງທີ່ "ຊີນັດ, ຜູ້ປະກາດພຣະທໍາໃນສະໄໝບູຮານ, ກຸ່ວກັບການອະທິຖານ ຫລື ະການນະມັດສະການ?

4 ເພາະ ເພິ່ນ ໄດ້ເວົ້າວ່າ: ພຣະອົງເມດຕາປານີ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຍິນຄໍາອະທິຖານຂອງຂ້ານ້ອຍ ເຖິງແມ່ນເວລາຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງເມດຕາປານີ ເວລາຂ້ານ້ອຍອະທິຖານກຸ່ວກັບຜູ້ທີ່ເປັນ

<p>42 ກ ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ. ຂ 1 ນພ 8:10-12. 33 1 ກ 2 ນພ 31:21;</p>	<p>ມຊຢ 15:2-4. ຂ ແອວ 32:28-43. 2 ກ ແອວ 32:5. ຂ ແອວ 37:3-10.</p>	<p>3 ກ ຄມພ ຊີນັດ; ພຣະຄໍາພິ—ພຣະຄໍາພິທີ່ສູນເສຍໄປ. ຂ ຄມພ ນະມັດສະການ.</p>
--	---	---

“ສັດຕູຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງ
ພວກເຂົາມາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ.

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ແລະ
ພຣະອົງເມດຕາປານີຂ້ານ້ອຍ ເວລາຂ້າ
ນ້ອຍໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງໃນ “ທົ່ງຂອງ
ຂ້ານ້ອຍ; ເວລາຂ້ານ້ອຍຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະ
ອົງໃນຄຳອະທິຖານຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ
ພຣະອົງກໍໄດ້ຍິນຂ້ານ້ອຍສະເໝີ.

6 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ,
ເວລາທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກັບບ້ານຂອງຂ້ານ້ອຍ
ພຣະອົງກໍໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າ
ນ້ອຍ.

7 ແລະ ເວລາຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໄປໃນ “ຫ້ອງ
ຂອງຂ້ານ້ອຍ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
ອະທິຖານຫາພຣະອົງ, ພຣະອົງກໍໄດ້ຍິນ
ສຽງຂອງຂ້ານ້ອຍ.

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງ ເມດ ຕາ ປາ ນີ
ລູກຫລານຂອງພຣະອົງ ເວລາທີ່ພວກເຂົາ
ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງ, ເພື່ອຈະໄດ້ຍິນຈາກ
ພຣະອົງ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຈາກມະນຸດ, ແລະ
ພຣະອົງຈະໄດ້ຍິນພວກເຂົາ.

9 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະ
ອົງເມດຕາປານີຂ້ານ້ອຍມາຕະຫລອດ,
ແລະ ໄດ້ຍິນສຽງເອີ້ນຫາຂອງຂ້ານ້ອຍໃນ
ທ່າມກາງບ່ອນຊຸມນຸມຂອງພຣະອົງ.

10 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຍິນ
ຂ້ານ້ອຍອີກ ເວລາທີ່ຂ້ານ້ອຍຖືກ “ຂັບໄລ່
ອອກໄປ ແລະ ຖືກສັດຕູຂອງຂ້ານ້ອຍພົ່ນ
ປະໝາດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຍິນສຽງ
ເອີ້ນຫາຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ພຣະພິໂລດ
ກັບສັດຕູຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້
ສະເດັດມາຢ້ຽມຢາມພວກເຂົາໃນພຣະພິ

ໂລດຂອງພຣະອົງ ດ້ວຍຄວາມພິນາດຢ່າງ
ວ່ອງໄວ.

11 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຍິນຂ້ານ້ອຍຍ້ອນ
ວ່າ ຄວາມທຸກ ແລະ ຄວາມຈິງໃຈຂອງຂ້າ
ນ້ອຍ; ແລະ ເປັນຍ້ອນພຣະບຸດຂອງພຣະ
ອົງທີ່ເມດຕາປານີຂ້ານ້ອຍມາດັ່ງນີ້, ສະນັ້ນ
ຂ້ານ້ອຍຈະເອີ້ນຫາພຣະອົງໃນຄວາມທຸກ
ທັງໝົດຂອງຂ້ານ້ອຍ, ເພາະວ່າຄວາມສຸກ
ຂອງຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນພຣະອົງ, ເພາະພຣະອົງ
ຫັນການພິພາກສາຂອງພຣະອົງໄປຈາກ
ຂ້ານ້ອຍ ເພາະພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ.

12 ແລະ ບັດນີ້ແອວມາໄດ້ເວົ້າກັບພວກ
ເຂົາວ່າ: ພວກທ່ານ ເຊື່ອ ຖື “ພຣະຄຳພິ
ເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງຄົນສະໄໝກ່ອນໄດ້ຂຽນໄວ້
ບໍ່?

13 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ເຊື່ອ,
ພວກທ່ານຄວນເຊື່ອເລື່ອງທີ່ “ຊີນັດໄດ້ເວົ້າ
ໄວ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ: ພຣະ
ອົງໄດ້ເອົາການພິພາກສາຂອງພຣະອົງໄປ
ເພາະພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ.

14 ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມພວກທ່ານວ່າ ພວກ
ທ່ານອ່ານພຣະຄຳພິບໍ່? ຖ້າຫາກພວກທ່ານ
ອ່ານ, ແລ້ວພວກທ່ານບໍ່ເຊື່ອພຣະບຸດຂອງ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ?

15 ເພາະວ່າມັນ “ບໍ່ໄດ້ຂຽນວ່າຊີນັດຜູ້
ດຽວທີ່ເວົ້າເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ແຕ່ວ່າ “ຊີ
ໂນກກໍໄດ້ເວົ້າເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຄືກັນ—

16 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ: ໂອ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງພຣະພິໂລດຜູ້
ຄົນພວກນີ້, ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາບໍ່ຍອມເຂົ້າ
ໃຈໃນຄວາມເມດຕາປານີຂອງພຣະອົງ

<p>4 ກ ມທ 5:44. 5 ກ ແອວ 34:20-25. 7 ກ ມທ 6:5-6; ແອວ 34:26.</p>	<p>10 ກ ແອວ 32:5. 12 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພິ. 13 ກ ແອວ 34:7. 15 ກ ຢຄ 4:4.</p>	<p>ຂ 1 ນຟ 19:10; ແອວ 34:7.</p>
--	---	------------------------------------

ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ເພາະພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ.

17 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານເຫັນວ່າ ສາດສະດາຜູ້ທີສອງໃນ ສະໄໝກ່ອນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງພຣະບຸດ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຍ້ອນວ່າຜູ້ຄົນບໍ່ຍອມ ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງ "ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ເພິ່ນຈົນເຖິງແກ່ຄວາມ ຕາຍ.

18 ແຕ່ ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຍັງບໍ່ທັນໝົດ; ບໍ່ມີແຕ່ ພວກເພິ່ນເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

19 ຈົ່ງເບິ່ງ, "ໂມເຊກໍໄດ້ເວົ້າເຖິງພຣະ ອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ະແບບ ສະບັບຖືກ ະຍົກຂຶ້ນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນ ດານ ວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຫລຽວເບິ່ງມັນຈະ ໄດ້ມີຊີວິດ. ແລະ ມີຫລາຍຄົນໄດ້ຫລຽວ ເບິ່ງ ແລະ ມີຊີວິດ.

20 ແຕ່ວ່າມີຄົນພຽງເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນທີ່ ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມໝາຍຂອງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ມີກໍຍ້ອນຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈ ຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ມີຫລາຍຄົນທີ່ໃຈແຂງ ກະດ້າງຫລາຍຈົນວ່າພວກເຂົາບໍ່ຫລຽວ ເບິ່ງ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕາຍ. ບັດນີ້ເຫດ ຜົນທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຫລຽວເບິ່ງກໍຄື ພວກເຂົາ ບໍ່ເຊື່ອວ່າມັນຈະ ະປົນປົວພວກເຂົາໄດ້.

21 ໄອ້ ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຖ້າຫາກ ພວກທ່ານຈະຖືກປົນປົວໄດ້ ໂດຍພຽງແຕ່ ຫລຽວເບິ່ງ ພວກທ່ານກໍຖືກປົນປົວແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະບໍ່ຫລຽວເບິ່ງໂລດບໍ່, ຫລື ວ່າ

ພວກທ່ານຈະເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່ໃນ ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ເມີນເສີຍບໍ່ຍອມ ຫລຽວໄປເບິ່ງເລີຍ, ຈົນວ່າພວກທ່ານຕາຍ ໄປ?

22 ຖ້າຫາກເປັນດັ່ງນັ້ນວິບັດຈະມາເຖິງ ພວກທ່ານ; ແຕ່ຖ້າຫາກບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ ກໍຈົ່ງ ຫລຽວເບິ່ງ, ແລະ "ເລີ່ມເຊື່ອຖືໃນພຣະບຸດ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ວ່າພຣະອົງຈະສະເດັດມາ ໄຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ວ່າພຣະອົງ ຈະຮັບເອົາຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ສິ້ນພຣະ ຊົນເພື່ອ ະຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ວ່າພຣະອົງຈະ ະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມ ຕາຍອີກ, ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ເກີດ ະການຟື້ນຄົນ ຊີວິດ, ເພື່ອຄົນທັງປວງຈະໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະ ພັກຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຮັບການພິພາກສາ ໃນມື້ສຸດທ້າຍ ແລະ ເປັນມື້ພິພາກສາ, ຕາມ ະວຽກງານຂອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພວກທ່ານ ະປູກພຣະຄຳນີ້ ໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ ະງອກງາມຂຶ້ນມາ ແລະ ຈົ່ງບຳລຸງມັນດ້ວຍ ສັດທາຂອງພວກທ່ານ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນ ຈະກັບກາຍເປັນຕົ້ນງອກງາມຂຶ້ນໃນພວກ ທ່ານຈົນເຖິງຊີວິດອັນເປັນນິດ. ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຈົ່ງໂປດປະທານໃຫ້ ະພາລະຂອງພວກທ່ານເບົາບາງລົງ, ໂດຍ ທາງຄວາມສຸກຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ. ແລະ ພວກທ່ານສາມາດເຮັດສິ່ງທັງໝົດນີ້ ໄດ້ຖ້າຫາກພວກທ່ານຕັ້ງໃຈຈະເຮັດມັນ. ອາແມນ.

<p>17 ກ ຄມພ ຕາຍເພາະ ຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍ ເພາະຄວາມເຊື່ອ.</p> <p>19 ກ ພບຍ 18:15, 18; ແອວ 34:7.</p> <p>ຂ ຈບຂ 21:9; 2 ນພ 25:20;</p>	<p>ມຊຍ 3:15.</p> <p>ຄ ຢຮ 3:14; ຮລມ 8:14-15.</p> <p>20 ກ 1 ນພ 17:40-41.</p> <p>22 ກ ແອວ 32:27-28.</p> <p>ຂ ແອວ 22:14; 34:8-9.</p> <p>ຄ ຄມພ ການຟື້ນຄົນພຣະ</p>	<p>ຊົນ, ການຟື້ນຄົນຊີວິດ.</p> <p>ງ ແອວ 11:44.</p> <p>ຈ ຄມພ ວຽກງານ.</p> <p>23 ກ ແອວ 33:1; 34:4.</p> <p>ຂ ແອວ 32:41;</p> <p>ຄພ 63:23.</p> <p>ຄ ແອວ 31:38.</p>
--	---	--

ບົດທີ 34

ແອມມິວເລັກໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າ ພຣະຄຳຢູ່ໃນ ພຣະຄຣິດນຳໄປສູ່ຄວາມລອດ—ມະນຸດ ທຸກຄົນຈະຕ້ອງຕາຍເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະມີການ ຊົດໃຊ້ເກີດຂຶ້ນ—ກົດທັງໝົດຂອງໂມເຊຊີ ໄປທາງການເສຍສະລະຂອງພຣະບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ—ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ນິລັນດອນ ຂຶ້ນຢູ່ກັບສັດທາ ແລະ ການກັບໃຈ—ຈົ່ງອະ ທິຖານສຳລັບພອນທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນ ຍານ—ຊີວິດນີ້ເປັນເວລາຂອງມະນຸດທີ່ຈະ ຕຽມພ້ອມເພື່ອພົບກັບພຣະເຈົ້າ—ຈົ່ງທຳ ງານເພື່ອຄວາມລອດຂອງພວກທ່ານດ້ວຍ ຄວາມຍ້ານກົວຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ປະມານ 74 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກແອວມາໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມເຫລົ່າ ນີ້ກັບພວກເຂົາແລ້ວ ເພິ່ນກຳນົງລົງເທິງພື້ນ ດິນ ແລະ "ແອມມິວເລັກໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນສິດສອນພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ:

2 ພື້ນອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຄິດ ວ່າມັນຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ພວກທ່ານຈະບໍ່ ຮູ້ເລື່ອງ ຊຶ່ງໄດ້ບັນທຶກໄວ້ກ່ຽວກັບການສະ ເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຊຶ່ງພວກເຮົາສິດ ສອນວ່າ ພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກ ທ່ານໄດ້ຮັບການສິດສອນກ່ຽວກັບ "ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງກ່ອນພວກທ່ານ ໄດ້ແຍກອອກໄປຈາກພວກເຮົາ.

3 ແລະ ໂດຍທີ່ພວກທ່ານປາດຖະໜາ ຈາກອ້າຍທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເພິ່ນ ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ແກ່ພວກທ່ານ ພວກທ່ານ ຄວນເຮັດແນວໃດ, ເພາະຄວາມທຸກຂອງ

ພວກທ່ານ; ແລ້ວເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານ ບາງຢ່າງເພື່ອຕຽມຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານ ໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຊັກຊວນພວກ ທ່ານໃຫ້ມີສັດທາ ແລະ ຄວາມອິດທິນ—

4 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນໃຫ້ພວກທ່ານມີ ສັດທາຢ່າງຫລວງຫລາຍຈົນ "ຝັງພຣະຄຳ ໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອພວກທ່ານ ຈະໄດ້ພິສູດການທົດລອງຄວາມດີຂອງມັນ.

5 ແລະ ພວກເຮົາເຫັນຄຳຖາມອັນໃຫຍ່ ຍິ່ງຊຶ່ງຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານຄືວ່າ ພຣະຄຳດຳລົງຢູ່ໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລືບໍ່ ຫລື ຈະມີພຣະຄຣິດຫລືບໍ່?

6 ແລະ ພວກທ່ານຫລຽວເຫັນອີກວ່າ ອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພິສູດຕໍ່ພວກທ່ານ ຫລາຍເທື່ອແລ້ວ, ວ່າ "ພຣະຄຳຢູ່ໃນພຣະ ຄຣິດນຳໄປສູ່ຄວາມລອດ.

7 ອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຖິງຄຳ ເວົ້າຂອງຊີນັດ, ວ່າການໄຖ່ມາເຖິງໂດຍ ທາງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ເວົ້າ ເຖິງຄຳເວົ້າຂອງຊີໂນກນຳອີກ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ອ້າງເຖິງໂມເຊນຳອີກ, ເພື່ອພິສູດວ່າ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຈິງ.

8 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ "ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳແກ່ພວກທ່ານດ້ວຍຕົວເອງ ວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າ ພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ວ່າພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາໃນບັນດາ ລູກຫລານມະນຸດ, ເພື່ອຮັບເອົາການລ່ວງ ລະເມີດຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ວ່າ ພຣະອົງຈະ ຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງໂລກ; ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້.

9 ເພາະມັນສົມຄວນທີ່ຈະມີ "ການຊົດ ໃຊ້; ເພາະຕາມ ະແຜນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ

<p>34 1 ກ ແອວ 8:21. 2 ກ ແອວ 16:13-21. 4 ກ ແອວ 33:23.</p>	<p>6 ກ ຍຣ 1:1, 14. 8 ກ ຄມພ ເປັນພະຍານ. ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.</p>	<p>9 ກ ແອວ 33:22. ຂ ແອວ 12:22-33; ມຊ 6:62.</p>
--	--	--

ພຣະເຈົ້າຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ ແລ້ວມັນຈະຕ້ອງມີການຊົດໃຊ້ເກີດຂຶ້ນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນມະນຸດຊາດທັງປວງຕ້ອງຕາຍຢ່າງຫລີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທັງປວງມີຈິດໃຈແຂງກະດ້າງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທັງປວງ "ຕົກ ແລະ ຫລົງທາງໄປ, ແລະ ຕ້ອງຕາຍເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະເປັນໂດຍທາງການຊົດໃຊ້ຊຶ່ງສົມຄວນທີ່ຈະມີຂຶ້ນ.

10 ເພາະມັນສົມຄວນທີ່ຈະມີ "ການເສຍສະລະຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄັ້ງສຸດທ້າຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບໍ່ແມ່ນການຖວາຍມະນຸດ, ຫລື ສັດ, ຫລື ສັດມີປີກຊະນິດໃດໆເປັນເຄື່ອງບູຊາ; ເພາະຈະບໍ່ມີການຖວາຍມະນຸດເປັນເຄື່ອງບູຊາ; ແຕ່ມັນຕ້ອງເປັນ ການເສຍສະລະອັນ "ບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ນິລັນດອນ.

11 ບັດນີ້ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ຈະເສຍສະລະເລືອດເນື້ອຂອງຕົນເອງ ເພື່ອຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງຄົນອື່ນ. ບັດນີ້, ຖ້າຫາກຜູ້ໃດເປັນຄາດຕະກອນ, ຈົ່ງເບິ່ງ ກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງ "ທຽງທຳ, ຈະເອົາຊີວິດຂອງນ້ອງຂອງເຂົາບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ.

12 ແຕ່ກົດໝາຍຕ້ອງການຊີວິດຂອງເຂົາຜູ້ໄດ້ "ທຳການຄາດຕະກຳ; ສະນັ້ນ ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ໜ້ອຍກວ່າການຊົດໃຊ້ອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ ຊຶ່ງຈະມີພຽງພໍສຳລັບບາບຂອງໂລກ.

13 ສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງສົມຄວນທີ່ຈະມີການ

ເສຍສະລະຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄັ້ງສຸດທ້າຍເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ເມື່ອນັ້ນມັນຈະມີ ຫລື ມັນສົມຄວນທີ່ຈະ "ຍຸດການຫລັ່ງເລືອດ; ແລ້ວ ກົດຂອງໂມເຊ ຈະສົມບູນ ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະສົມບູນທັງໝົດໃນທຸກຈຸດ ແລະ ທຸກຂີດ, ແລະ ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດຕົກຫລົນເລີຍ.

14 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄື "ຄວາມໝາຍທັງໝົດຂອງ ກົດ, ທຸກຂັ້ນທຸກຕອນໄດ້ຊື່ແຈງຖືງ "ການເສຍສະລະຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄັ້ງສຸດທ້າຍ; ແລະ ການເສຍສະລະຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄັ້ງສຸດທ້າຍນີ້ ຈະເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ມັນຈະເປັນນິລັນດອນ.

15 ແລະ ພຣະອົງ ຈະນຳເອົາ "ຄວາມລອດມາຫາຄົນທັງປວງທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ; ນີ້ຄືເຈດຕະນາຂອງການເສຍສະລະຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ເພື່ອຈະນຳອຸທອນແຫ່ງຄວາມເມດຕາມາ, ຊຶ່ງມີອຳນາດເໜືອກວ່າຄວາມຍຸດຕິທຳ, ແລະ ນຳຫົນທາງມາໃຫ້ມະນຸດ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີສັດທາຈົນເຖິງການກັບໃຈ.

16 ແລະ "ຄວາມເມດຕາສາມາດສະໜອງຂໍ້ຮຽກຮ້ອງແຫ່ງ ຄວາມຍຸດຕິທຳໄດ້, ແລະ ລ້ອມພວກເຂົາໄວ້ໃນອ້ອມພຣະພາບແຫ່ງຄວາມປອດໄພ, ແຕ່ຜູ້ບໍ່ມີສັດທາຈົນເຖິງການກັບໃຈ ຈະຕ້ອງຊົດໃຊ້ດ້ວຍຕົນເອງຕາມກົດຂອງຂໍ້ຮຽກຮ້ອງແຫ່ງ "ຄວາມຍຸດຕິທຳທັງໝົດ; ສະນັ້ນ "ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ນິລັນດອນ

<p>9 ຄ ຄມພ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ. 10 ກ ມຊ 5:6-7. ຂ 2 ນຟ 9:7. ຄ ຄມພ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ. 11 ກ ພບຍ 24:16; ມຊຍ 29:25.</p>	<p>12 ກ ຄມພ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ; ໂທດປະຫານຊີວິດ. 13 ກ 3 ນຟ 9:17, 19-20. ຂ 3 ນຟ 15:5. 14 ກ ແອວ 30:3. ຂ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. ຄ ຄຍ 138:35.</p>	<p>15 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ. 16 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ. ຂ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. ຄ ແອວ 12:32. ງ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່.</p>
--	---	---

ມາເຖິງພຽງຄົນທີ່ມີສັດທາຈົນເຖິງການກັບໃຈເທົ່ານັ້ນ.

17 ສະນັ້ນ ຂໍພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງປະທານໃຫ້ພວກທ່ານເຖິດ, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະເລີ່ມໃຊ້ ັສັດທາຂອງພວກທ່ານຈົນເຖິງການກັບໃຈ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະເລີ່ມ ະເອີ້ນຫາພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພຣະອົງຈະມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ພວກທ່ານ;

18 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເອີ້ນຫາພຣະອົງເພື່ອຄວາມເມດຕາ; ເພາະພຣະອົງມີອານຸພາບທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

19 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງຖ່ອມຕົວ, ແລະ ອະທິຖານຫາພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ.

20 ຈົ່ງເອີ້ນຫາພຣະອົງເມື່ອພວກທ່ານຢູ່ໃນທົ່ງຂອງພວກທ່ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອຝູງສັດລ້ຽງທັງໝົດຂອງພວກທ່ານ.

21 ຈົ່ງ ັເອີ້ນຫາພຣະອົງໃນບ້ານເຮືອນຂອງພວກທ່ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອຄົນທັງໝົດໃນຄອບຄົວຂອງພວກທ່ານ, ທັງຕອນເຊົ້າ, ຕອນບ່າຍ, ແລະ ຕອນແລງ.

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເອີ້ນຫາພຣະອົງເພື່ອຕໍ່ຕ້ານອຳນາດຂອງສັດຕູຂອງພວກທ່ານ.

23 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງ ັເອີ້ນຫາພຣະອົງເພື່ອ ຕໍ່ຕ້ານ ະມານ, ຊຶ່ງເປັນສັດຕູຂອງ ັຄວາມຊອບທຳທັງປວງ.

24 ຈົ່ງເອີ້ນຫາພຣະອົງເພື່ອພຶດພັນໃນທົ່ງຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະມີຢ່າງພຽງພໍ.

25 ຈົ່ງເອີ້ນຫາ ເພື່ອຝູງສັດລ້ຽງ ໃນທົ່ງ

ຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອມັນຈະເພີ່ມຫລາຍຂຶ້ນ.

26 ແຕ່ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ; ພວກທ່ານຕ້ອງທຸ້ມເທຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານໃນ ັທ້ອງຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ໃນບ່ອນລັບລື້ຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດາມຂອງພວກທ່ານ.

27 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອພວກທ່ານບໍ່ເອີ້ນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກໍຂໍໃຫ້ ັໃຈຂອງພວກທ່ານ ຈົ່ງ ະອິ່ມ ເອີບ, ແລະ ອອກມາເປັນການອະທິຖານຫາພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກທ່ານນຳອີກ.

28 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ຢາຄິດວ່າມັນໝົດເທົ່ານີ້; ເພາະຫລັງຈາກພວກທ່ານເຮັດທັງໝົດນີ້ແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຫັນໜ້າໜີຈາກ ັຄົນຂັດສົນ, ແລະ ຄົນເປືອຍເປົ່າ, ແລະ ບໍ່ໄປຢັ້ງມຢາມຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຄົນເປັນທຸກ, ແລະ ະໃຫ້ເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານແກ່ຄົນທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຕ້ອງການແລ້ວ—ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ັການອະທິຖານຂອງພວກທ່ານ ັບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ ບໍ່ຊ່ວຍອັນໃດໃຫ້ພວກທ່ານເລີຍ, ແລະ ພວກທ່ານກໍຈະເປັນເໝືອນດັ່ງຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດສັດທາ.

29 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ຈົດຈຳທີ່ຈະມີ ັຄວາມໃຈບຸນ, ພວກທ່ານກໍເປັນ

<p>17 ກ ຄມພ ສັດທາ. ຂ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.</p> <p>21 ກ ພສສ 5:1-3; 3 ນພ 18:21.</p> <p>23 ກ 3 ນພ 18:15, 18.</p>	<p>ຂ ຄມພ ມານ. ຄ ຄມພ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ.</p> <p>26 ກ ມຫ 6:5-6.</p> <p>27 ກ ຄມພ ໃຈ.</p> <p>ຂ ຄມພ ໄຕ່ຕອງ.</p>	<p>28 ກ ຄມພ ຍາກຈົນ. ຂ ຄມພ ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ.</p> <p>ຄ ມຫ 15:7-8.</p> <p>ງ ມຮນ 7:6-8.</p> <p>29 ກ ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ.</p>
---	--	--

ດັ່ງເສດເຫລືອ, ທີ່ຊ່າງໄດ້ໂຍນຖິ້ມ, (ມັນບໍ່ມີຄຸນຄ່າ) ແລະ ຖືກຢຽບຍຳໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງມະນຸດ.

30 ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຫລັງ ຈາກ ທີ່ພວກທ່ານ ມີ ພະຍານ ຢ່າງຫລວງຫລາຍ ເຊັ່ນນີ້ແລ້ວ, ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າພຣະຄຳພີອັນສັກສິດໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງເລື່ອງນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານອອກມາ ແລະ ນຳ”ຜົນໄປເຖິງການກັບໃຈ.

31 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານອອກມາ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງອີກຕໍ່ໄປ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ຄືເວລາ ແລະ ”ວັນແຫ່ງຄວາມ ລອດ ຂອງພວກທ່ານ; ແລະ ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະກັບໃຈ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງແລ້ວ, ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ຈະຖືກນຳມາຫາພວກທ່ານ ໂດຍທັນທີ.

32 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊີວິດນີ້ເປັນເວລາສຳລັບມະນຸດທີ່ຈະ ”ຕຽມພ້ອມເພື່ອພົບກັບພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ວັນແຫ່ງຊີວິດນີ້ເປັນວັນສຳລັບມະນຸດທີ່ຈະສະແດງຜົນງານຂອງຕົນເອງ.

33 ແລະ ບັດນີ້, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານມາກ່ອນແລ້ວ, ຄືວ່າພວກທ່ານມີພະຍານຢ່າງຫລວງຫລາຍເຊັ່ນນີ້, ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຽງວອນພວກທ່ານວ່າຢ່າ ”ຜັດວັນແຫ່ງ ການກັບໃຈຂອງພວກທ່ານໄປ ຈົນເຖິງວັນສຸດທ້າຍເລີຍ; ເພາະຫລັງຈາກນີ້ແຫ່ງຊີວິດນີ້ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ຮັບມາເພື່ອຕຽມພ້ອມສຳລັບຊົ່ວນິລັນ

ດອນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ປັບປຸງເວລາຂອງພວກເຮົາຂະນະທີ່ຢູ່ໃນຊີວິດນີ້, ເມື່ອນັ້ນ ”ຄືນແຫ່ງ ຄວາມມືດຈະມາເຖິງ, ໃນນັ້ນຈະມີການທ່າງານບໍ່ໄດ້ເລີຍ.

34 ພວກທ່ານ ຈະ ເວົ້າບໍ່ໄດ້ເມື່ອພວກທ່ານຖືກນຳໄປຫາ ”ວິກິດອັນເປັນຕາຍ້ານ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະກັບໃຈ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະກັບໄປຫາພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ບໍ່ເລີຍ, ພວກທ່ານຈະເວົ້າເຊັ່ນນີ້ບໍ່ໄດ້; ເພາະວິນຍານດວງດຽວກັນນັ້ນ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງຮ່າງກາຍຂອງພວກທ່ານເມື່ອພວກທ່ານອອກໄປຈາກຊີວິດນີ້ ວິນຍານດວງດຽວກັນນັ້ນ ຈະມີອຳນາດທີ່ຈະເປັນເຈົ້າຂອງຮ່າງກາຍຂອງພວກທ່ານ ໃນ ໂລກນິລັນດອນນັ້ນ.

35 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຜັດວັນແຫ່ງການກັບໃຈຈົນເຖິງວັນຕາຍ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຕ້ອງ ”ຂຶ້ນຢູ່ກັບວິນຍານຂອງມານ, ແລະ ມັນ ໄດ້ ສູນກມັດພວກທ່ານໄວ້ເປັນຂອງມັນ; ສະນັ້ນ, ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງອອກໄປຈາກພວກທ່ານ ແລະ ບໍ່ປະທັບຢູ່ໃນພວກທ່ານ; ແລະ ມານຈະມີອຳນາດເໜືອພວກທ່ານ; ແລະ ນີ້ຄືພາວະສຸດທ້າຍຂອງຄົນຊົ່ວ.

36 ແລະ ສິ່ງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະອົງຈະບໍ່ປະທັບຢູ່ໃນວິຫານທີ່ ”ບໍ່ບໍລິສຸດ, ແຕ່ຈະປະທັບຢູ່ໃນໃຈຂອງ ຄົນຊອບທຳ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວອີກວ່າ ຄົນຊອບທຳຈະສາມາດຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະອົງ,

<p>30 ກ ມທ 3:8; ແອວ 13:13. 31 ກ ຣມ 13:11-12. 32 ກ 2 ນພ 2:21; ແອວ 12:24; 42:4-6. 33 ກ ຣລມ 13:38; ຄພ 45:2.</p>	<p>ຂ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຄ ຢຮ 9:4; ຄພ 45:17. ງ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ຄວາມມືດທາງວິນຍານ. 34 ກ ແອວ 40:13-14.</p>	<p>35 ກ 2 ນພ 28:19-23. ຂ 2 ນພ 9:9. 36 ກ ມຊຢ 2:37; ແອວ 7:21; ຮລມ 4:24. ຂ ຄມພ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ.</p>
--	--	---

ຈະບໍ່ອອກໄປອີກ; ແຕ່ເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຂົາຕ້ອງຖືກເຮັດໃຫ້ຂາວສະອາດໂດຍທາງໂລຫິດຂອງພຣະເມສາ ນ້ອຍເສຍກ່ອນ.

37 ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພວກທ່ານຈົດຈຳເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້, ແລະ ວ່າພວກທ່ານຈະ "ທຳງານເພື່ອຄວາມລອດຂອງພວກທ່ານຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວ, ແລະ ວ່າພວກທ່ານຈະບໍ່ປະຕິເສດເລື່ອງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດອີກຕໍ່ໄປ;

38 ວ່າພວກທ່ານຈະບໍ່ "ຕໍ່ຕ້ານພຣະວິນຍານບໍລິສຸດອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ວ່າພວກທ່ານຈະຮັບເອົາພຣະອົງ, ແລະ ຮັບເອົາ ະພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ; ວ່າພວກທ່ານຈະຖ່ອມຕົວລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ແລະ ິນະມັດສະການພຣະເຈົ້າດ້ວຍວິນຍານ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຈິງ, ບໍ່ວ່າພວກທ່ານຈະຢູ່ບ່ອນໃດກໍຕາມ; ແລະ ວ່າພວກທ່ານຈະໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃນ ະການຂອບພຣະໄທທຸກໆມື້ສຳລັບຄວາມເມດຕາ ແລະ ພອນຕ່າງໆທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ.

39 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍແນະນຳພວກທ່ານ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ, ພວກທ່ານຈົ່ງ "ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການອະທິຖານຢູ່ສະເໝີ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຖືກຊັກນຳໄປໂດຍ ະການລໍ້ລວງຂອງມານ, ເພື່ອມັນຈະບໍ່ມີອຳນາດເໜືອພວກທ່ານ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບມັນໃນວັນສຸດທ້າຍ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນ ິບໍ່ໃຫ້ຂອງດີ

ເປັນລາງວັນແກ່ພວກທ່ານເລີຍ.

40 ແລະ ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳພວກທ່ານໃຫ້ມີ "ຄວາມອິດທິນຕໍ່ຄວາມທຸກໆປະການ; ວ່າບໍ່ໃຫ້ພວກທ່ານ ະພົ້ນປະໝາດຜູ້ທີ່ຂັບໄລ່ພວກທ່ານອອກໄປຈາກທີ່ນະມັດສະການ ເພາະຄວາມຍາກຈົນຂອງພວກທ່ານ, ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກທ່ານຈະກັບເປັນຄົນບາບຄືກັນກັບພວກເຂົາ;

41 ແຕ່ຂໍໃຫ້ພວກທ່ານມີຄວາມອິດທິນ, ແລະ ທິນຕໍ່ຄວາມທຸກເຫລົ່ານີ້, ດ້ວຍຄວາມຫວັງອັນໝັ້ນຄົງວ່າ ມີໃດມີໜຶ່ງພວກທ່ານຈະພົ້ນຈາກຄວາມທຸກທັງໝົດນີ້ຂອງພວກທ່ານ.

ບົດທີ 35

ການສົ່ງສອນພຣະຄຳໄດ້ທຳລາຍເລ່ຫລ່ຽມຂອງຊາວໂຊຣຳ—ພວກເຂົາໄດ້ເນລະເທດຜູ້ທີ່ກັບໃຈ, ຜູ້ຊົ່ງຈາກນັ້ນໄດ້ມາຮ່ວມກັບຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນທີ່ເຈີຊອນ—ແອວມາເລົາສະຫລົດໃຈຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງປະຊາຊົນ. ປະມານ 74 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກແອມມິວເລັກກ່າວຂໍ່ຄວາມນີ້ຈົບແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ອອກໄປຈາກຝູງຊົນ ແລະ ຂ້າມໄປຫາແຜ່ນດິນເຈີຊອນ.

2 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຫລັງຈາກລາວ ໄດ້ສົ່ງສອນພຣະຄຳແກ່ຊາວໂຊຣຳແລ້ວ, ພວກອ້າຍນ້ອງທີ່ໄປນຳກັນກໍໄດ້ຂ້າມໄປຫາແຜ່ນດິນເຈີຊອນຄືກັນ.

<p>37 ກ ຟລປ 2:12. 38 ກ ຄມພ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ. ຂ ມຊຢ 5:8; ແອວ 5:38. ຄ ຄມພ ນະມັດສະການ.</p>	<p>ງ ພສສ 69:30; ຄພ 59:7. ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. 39 ກ ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ. ຂ ຄມພ ລໍ້ລວງ, ການລໍ້ລວງ.</p>	<p>ຄ ແອວ 30:60. 40 ກ ຄມພ ອິດທິນ, ຄວາມອິດທິນ. ຂ ຄພ 31:9.</p>
---	---	---

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ ຈາກຊາວໂຊຣຳສ່ວນຫລາຍຜູ້ທີ່ດີເດັ່ນໄດ້ ປຶກສາຫາລືກັນກ່ຽວກັບພຣະຄຳ ຊຶ່ງພວກ ເຂົາໄດ້ຮັບການສັງສອນມາ, ແລະ ພວກ ເຂົາກໍມີຄວາມຄຽດແຄ້ນຍ້ອນ ວ່າພຣະ ຄຳໄດ້ທຳລາຍ ”ອາຊີບຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງພຣະ ຄຳເລີຍ.

4 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງຄົນໄປເຕົ້າໂຮມ ຜູ້ຄົນທັງໝົດທົ່ວແຜ່ນດິນມາ, ແລະ ໄດ້ປຶກ ສາກັບຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນກ່ຽວກັບພຣະຄຳທີ່ ໄດ້ເວົ້າໄວ້.

5 ບັດນີ້ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ພວກປະໂລຫິດ ທັງຫລາຍ ແລະ ຜູ້ສອນທັງຫລາຍບໍ່ຍອມ ໃຫ້ຜູ້ຄົນຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບຄວາມປາດຖະໜາ ຂອງຕົນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຮູ້ຈັກຄວາມ ລັບໃນຈິດໃຈຂອງຜູ້ຄົນທັງໝົດ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ ຈາກທີ່ພວກເຂົາຮູ້ຈັກຈິດໃຈຂອງຜູ້ຄົນ ທັງໝົດແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ເຫັນດີກັບຄຳເວົ້າຂອງ ແອວມາ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງເພິ່ນກໍຖືກ ຂັບໄລ່ອອກຈາກແຜ່ນດິນ; ແລະ ມັນມີຜູ້ ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ໄດ້ຂ້າມ ໄປຫາແຜ່ນດິນເຈີຊອນ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແອວມາ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງເພິ່ນໄດ້ປະ ຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ພວກເຂົາເຫລົ່າ ນັ້ນ.

8 ບັດນີ້ຜູ້ຄົນທີ່ເປັນຊາວໂຊຣຳໄດ້ມີ ຄວາມຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນຜູ້ຢູ່ ໃນເຈີຊອນ, ແລະ ຜູ້ປົກຄອງທີ່ເປັນຫົວໜ້າ ຂອງຊາວໂຊຣຳ, ຊຶ່ງເປັນຄົນຊົ່ວຫລາຍ ທີ່ສຸດໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຫາຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ

ແລະ ແຈ້ງຄວາມປະສົງວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງ ຂັບໄລ່ຄົນທັງໝົດ ຊຶ່ງໜີມາຈາກໂຊຣຳ ອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ.

9 ແລະ ລາວໄດ້ຊຸ່ມເຊີນພວກເຂົາ. ແລະ ບັດນີ້ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນບໍ່ໄດ້ຢ້ານກົວຄຳ ເວົ້າຂອງພວກເຂົາເລີຍ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາ ຈຶ່ງບໍ່ຍອມຂັບໄລ່ພວກທີ່ໜີມານັ້ນໄປ, ແຕ່ ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຕ້ອນຮັບຊາວໂຊຣຳຜູ້ທີ່ ທຸກຍາກທັງໝົດທີ່ຂ້າມມາຫາພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ”ບຳລຸງລ້ຽງ ແລະ ມອບ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມໃຫ້ພວກນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ມອບທີ່ ດິນໃຫ້ແກ່ພວກນັ້ນ ເພື່ອເປັນມູນມໍລະດົກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອຕາມຄວາມ ຂັດສົນຂອງພວກນັ້ນ.

10 ບັດນີ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຍຸຍົງຊາວໂຊຣຳ ໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບຊາວເລມັນ ແລະ ຍຸຍົງພວກນັ້ນໃຫ້ຄຽດແຄ້ນນຳກັນ.

11 ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຊາວໂຊຣຳ ແລະ ຊາວເລມັນຈຶ່ງເລີ່ມກໍ່ສົງຄາມກັບຜູ້ຄົນຂອງ ອຳໂມນ ແລະ ກັບຊາວນິໄຟນຳອີກ.

12 ແລະ ປີທີສິບເຈັດແຫ່ງການປົກຄອງ ຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ສິ້ນ ສຸດລົງແບບນີ້.

13 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ ໄດ້ໜີຈາກ ແຜ່ນດິນເຈີຊອນ, ແລະ ໄປຫາແຜ່ນດິນ ມີເລັກ ແລະ ໄດ້ມອບທີ່ດິນໃນແຜ່ນດິນ ເຈີຊອນໃຫ້ກອງທັບຂອງຊາວນິໄຟ ເພື່ອ ຈະໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບກອງທັບຂອງຊາວເລມັນ ແລະ ກອງທັບຂອງຊາວໂຊຣຳ; ແລະ ສົງ ຄາມລະຫວ່າງຊາວເລມັນກັບຊາວນິໄຟ ກໍເລີ່ມມີຂຶ້ນດັ່ງນີ້, ໃນປີທີສິບແປດແຫ່ງ ການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ; ແລະ ຕໍ່ໄປນີ້

ຈະເປັນ ກໍເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບສົງຄາມຂອງພວກເຂົາ.

14 ແລະ ແອວມາ, ແລະ ອໍາໂມນ, ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ພ້ອມດ້ວຍລູກຊາຍສອງຄົນຂອງແອວມາກໍໄດ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການນໍາພາຊາວໂຊຊຳ ກໍຫລາຍຄົນມາຫາການກັບໃຈ; ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຖືກນໍາມາຫາການກັບໃຈກໍຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງຕົນ; ແຕ່ວ່າພວກເຂົາໄດ້ມີທີ່ດິນເປັນມູນມໍລະດົກຂອງຕົນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຈີຊອນ, ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຈັບອາວຸດເພື່ອປ້ອງກັນຕົນເອງ, ແລະ ເມຍຂອງຕົນ, ແລະ ລູກຂອງຕົນ, ແລະ ແຜ່ນດິນຂອງຕົນ.

15 ບັດນີ້ແອວມາ, ໂດຍມີຄວາມໂສກເສົ້າເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະສົງຄາມ ແລະ ການຂ້າພັນ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ປະກາດພຣະຄໍາ, ຫລື ສົ່ງປະກາດພຣະຄໍາໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນໃນທຸກທົ່ວເມືອງ, ໂດຍເຫັນວ່າໃຈຂອງຜູ້ຄົນເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາ ກໍບໍ່ພໍໃຈຍ້ອນວ່າຄວາມເຄັ່ງຄັດຂອງພຣະຄໍາ, ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງເພິ່ນເສົ້າໂສກຢ່າງຍິ່ງ.

16 ສະນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງໃຫ້ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນມາຫາເພິ່ນ, ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ມອບ ກໍໜ້າທີ່ຂອງເພິ່ນໃຫ້ເຂົາທຸກຄົນເປັນສ່ວນຕົວ, ຊຶ່ງກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທໍາ. ແລະ ພວກເຮົາມີເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຄໍາສັ່ງຂອງແອວມາ ຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ຕາມບັນທຶກຂອງເພິ່ນເອງ.

ຄໍາສັ່ງຂອງແອວມາແກ່ຮີລາມັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 36 ແລະ 37.

ບົດທີ 36

ແອວມາບອກຮີລາມັນໃຫ້ຮູ້ວ່າ ເພິ່ນໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຫລັງຈາກໄດ້ເຫັນທູດ—ເພິ່ນໄດ້ທົນຕໍ່ຄວາມເຈັບປວດຂອງຈິດວິນຍານທີ່ອັບປະໂຫຍດ; ເພິ່ນໄດ້ເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ໄດ້ເກີດໃໝ່ຈາກພຣະເຈົ້າ—ຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກອັນຫວານຂຶ້ນ—ເພິ່ນໄດ້ເຫັນເຫລົ່າທູດສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ—ຜູ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ຊົມລົດຊາດ ແລະ ໄດ້ເຫັນຄືກັນກັບເພິ່ນໄດ້ຊົມ ແລະ ໄດ້ເຫັນ. ປະມານ 74 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ກໍລູກຂອງພໍ່ຈຶ່ງພັງຄໍາເວົ້າຂອງພໍ່; ເພາະວ່າພໍ່ຈະສາບານກັບລູກວ່າ, ຕາບໃດທີ່ລູກຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າລູກຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

2 ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກເຮັດດັ່ງທີ່ພໍ່ໄດ້ເຮັດມາແລ້ວ, ໃນການລະນຶກເຖິງການເປັນຊະເລີຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ; ເພາະພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຢູ່ໃນຄວາມເປັນກໍທາດ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະບົດປ່ອຍພວກເຂົາໄດ້ ນອກຈາກ ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນອອກຈາກຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາຢ່າງແນ່ນອນ.

13 ກ ແອວ 43:3.	ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ.	36 1 ກ ຮລມ 5:9-14.
14 ກ ແອວ 35:6.	16 ກ ຄມພ ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກ	2 ກ ມຊຢ 23:23; 24:17-21.
15 ກ ຄມພ ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ,	ຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ.	ຂ ອພຍ 3:6; ແອວ 29:11.

3 ແລະ ບັດນີ້, ໄອ້ ຮີລາມັນລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຍັງໜຸ່ມແໜ້ນຢູ່, ແລະ ສະນັ້ນ, ພໍ່ຈຶ່ງວົງວອນລູກໃຫ້ຟັງ ຄຳເວົ້າຂອງພໍ່ ແລະ ຮຽນຮູ້ຈາກພໍ່; ເພາະພໍ່ຮູ້ວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການອ້ອມຊູໃນ "ເວລາຂັດສົນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກ ຮຽນຮູ້ຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

4 ແລະ ພໍ່ບໍ່ຢາກໃຫ້ລູກຄິດວ່າ ພໍ່ "ຮູ້ຈັກຈາກຕົນເອງ—ບໍ່ແມ່ນ ຈາກທາງໂລກ ແຕ່ຈາກທາງວິນຍານ, ບໍ່ແມ່ນຈາກຈິດໃຈອັນເປັນ ຮາກມະລິມ ແຕ່ຈາກພຣະເຈົ້າ.

5 ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ເວົ້າກັບລູກວ່າ, ຖ້າຫາກພໍ່ບໍ່ໄດ້ "ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພໍ່ຈະ ຮຽນຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເລີຍ; ແຕ່ວ່າໂດຍປາກຂອງທູດຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພໍ່, ບໍ່ແມ່ນວ່າຈາກ "ການມີຄຳຄວນອັນໃດຂອງພໍ່;

6 ເພາະວ່າພໍ່ ໄດ້ ທ່ອງ ທ່ຽວ ໄປ ມາ ກັບພວກລູກຊາຍຂອງໂມໂຊຢາ, ພະຍາຍາມທີ່ຈະ "ທຳລາຍສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງທູດຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງລົງມາຍັບຍັງພວກພໍ່ໄວ້ຕາມທາງ.

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ທູດໄດ້ເວົ້າກັບພວກພໍ່, ຄືກັບວ່າ ສຽງຟ້າຮ້ອງ ແລະ ທັງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ "ສັນສະເໜີອນໃຕ້ຕີນຂອງພວກ

ພໍ່; ແລະ ພວກພໍ່ໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ເພາະວ່າ ຮາກມະລິມກົວທີ່ພວກພໍ່ມີຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

8 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ສຽງຂອງທູດໄດ້ເວົ້າກັບພໍ່ວ່າ: ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນເຖິດ. ແລະ ພໍ່ໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ເຫັນທູດອົງນັ້ນ.

9 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພໍ່ວ່າ: ຖ້າບໍ່ຢາກໃຫ້ຕົວຂອງເຈົ້າຖືກທຳລາຍ, ກໍຢາພະຍາຍາມທຳລາຍສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າອີກເລີຍ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ; ແລະ ເປັນເວລາ "ສາມມື້ກັບສາມຄືນທີ່ພໍ່ເປີດປາກບໍ່ໄດ້, ທັງແຂນ ແລະ ຂາຂອງພໍ່ກໍເໜັງຕຶງບໍ່ໄດ້.

11 ແລະ ທູດໄດ້ເວົ້າກັບ ພໍ່ ອີກຫລາຍເລື່ອງ ຊຶ່ງອ້າຍນ້ອງຂອງພໍ່ໄດ້ຍິນແຕ່ວ່າ ພໍ່ບໍ່ໄດ້ຍິນເລີຍ; ພໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ຍິນຄຳວ່າ—ຖ້າບໍ່ຢາກໃຫ້ຕົວຂອງເຈົ້າຖືກທຳລາຍ, ກໍຢາພະຍາຍາມທຳລາຍສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າອີກເລີຍ—ພໍ່ກໍເກີດມີຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ແປກປະຫລາດໃຈທີ່ສຸດ ຢ້ານວ່າຕົວເອງຈະຖືກທຳລາຍ, ພໍ່ກໍລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ ແລະ ພໍ່ກໍບໍ່ໄດ້ຍິນຫຍັງອີກເລີຍ.

12 ແຕ່ວ່າພໍ່ຖືກທໍລະມານດ້ວຍຄວາມທໍລະມານ "ນິລັນດອນ, ເພາະວ່າຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ເຈັບປວດຈົນສຸດຂີດ ແລະ ຖືກທໍລະມານດ້ວຍບາບທັງໝົດຂອງພໍ່.

13 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ໄດ້ລະນຶກເຖິງບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດຂອງພໍ່, ຊຶ່ງພໍ່ຖືກ "ທໍລະມານດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດແທ້ໆ

<p>3 ກ ຮມ 8:28. ຂ ມຊຢ 23:21-22. 4 ກ 1 ກຮທ 2:11; ແອວ 5:45-46. ຄມພ ຄວາມຮູ້. ຂ ຄມພ ກາມມະລິມ. 5 ກ ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ</p>	<p>ຈາກພຣະເຈົ້າ. ຂ ແອວ 26:21-22. ຄ ຄມພ ຄຳຄວນ, ການມີຄຳຄວນ. 6 ກ ມຊຢ 27:10. 7 ກ ມຊຢ 27:18. ຂ ຄມພ ຢ້ານກົວ, ຄວາມ</p>	<p>ຢ້ານກົວ—ຄວາມຢ້ານກົວພຣະເຈົ້າ. 10 ກ ມຊຢ 27:19-23. 12 ກ ຄພ 19:11-15. 13 ກ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ.</p>
---	---	--

ນະລິກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ເຫັນວ່າພໍ່ໄດ້ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່, ແລະວ່າພໍ່ບໍ່ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ.

14 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ໄດ້ຂ້າລູກຫລານຂອງພຣະອົງມາຢ່າງຫລວງຫລາຍແລ້ວ, ຫລືຊັກນຳພວກເຂົາໄປຫາຄວາມທຸກທໍລະມານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂດຍສະຫລຸບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພໍ່ໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ, ພຽງແຕ່ຄິດທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່, ມັນກໍໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ຕ້ອງທໍລະມານດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວຢ່າງບໍ່ອາດສາມາດຈະວັດແທກໄດ້.

15 ໂອ້, ພໍ່ຄິດ, ວ່າພໍ່ "ຢາກໃຫ້ຖືກກຳຈັດອອກໄປທັງຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍໃຫ້ສູນຫາຍໄປ, ເພື່ອພໍ່ຈະບໍ່ຖືກນຳມາຍືນຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່, ເພື່ອຮັບການພິພາກສາກ່ຽວກັບ ການປະພຶດຂອງພໍ່.

16 ແລະ ບັດນີ້, ພໍ່ຕ້ອງທົນທຸກທໍລະມານຢູ່ເປັນເວລາສາມມື້ສາມຄືນ, ດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຂອງຈິດວິນຍານທີ່ "ອັບປະໂຫຍດ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເວລາທີ່ພໍ່ຕ້ອງທົນກັບການທໍລະມານຢູ່ນັ້ນ, ຂະນະທີ່ພໍ່ "ເຈັບປວດຢູ່ດ້ວຍຄວາມຊົງຈໍາເຖິງບາບອັນຫລວງຫລາຍຂອງພໍ່ຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ໄດ້ລະນຶກເຖິງຄຳທຳນາຍຂອງພໍ່ທີ່ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຜູ້ຄົນກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າອົງໜຶ່ງ, ເພື່ອຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງໂລກ.

18 ບັດນີ້, ເວລາພໍ່ກຳລັງລະນຶກເຖິງຄວາມຄິດເຫລົ່ານີ້, ພໍ່ໄດ້ຮ້ອງໂທຢູ່ໃນໃຈວ່າ: ໂອ້ ພຣະເຢຊູເຈົ້າເອີຍ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຂໍຊົງມີເມດຕາປານີຕໍ່ຂ້ານ້ອຍຜູ້"ຢູ່ໃນນ້ຳບີແຫ່ງຄວາມຂົມຂຶ້ນ, ແລະ ຖືກປົດລ້ອມດ້ວຍ ສາຍໂສ້ແຫ່ງຄວາມຕາຍອັນເປັນນິດດ້ວຍເຖິດ.

19 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງເວລາທີ່ພໍ່ຄິດແບບນີ້, ພໍ່ບໍ່ຈື່ຈຳຄວາມເຈັບປວດຂອງພໍ່ອີກເລີຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ບໍ່ໄດ້ "ທໍລະມານດ້ວຍຄວາມລະນຶກເຖິງບາບຂອງພໍ່ອີກຕໍ່ໄປ.

20 ແລະ ໂອ້, ພໍ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນ "ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງອັນໃດທີ່ໜ້າອັດສະຈັນເຊັ່ນນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກທີ່ສຸດເທົ່າກັບຄວາມເຈັບປວດຂອງພໍ່!

21 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ເວົ້າກັບເຈົ້າຜູ້ເປັນລູກຂອງພໍ່ວ່າ, ບໍ່ມີອັນໃດຈະໃຫຍ່ຫລວງ ແລະ ຂົມຂຶ້ນໄດ້ເທົ່າກັບຄວາມເຈັບປວດຂອງພໍ່. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພໍ່ກ່າວກັບເຈົ້າລູກຂອງພໍ່ອີກວ່າ, ບໍ່ມີອັນໃດເລີຍທີ່ງົດງາມ ແລະ ຫວານຊື່ນເທົ່າກັບຄວາມສຸກຂອງພໍ່.

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ຄິດວ່າພໍ່ໄດ້ເຫັນຄືກັນກັບ "ລີໂຮບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າປະທັບຢູ່ເທິງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະອົງ, ຫຸ້ມລ້ອມໄປດ້ວຍເຫລົ່າທູດທັງຫລາຍຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນ, ຢູ່ໃນທ່າທາງຮ້ອງເພງ ແລະ ສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່ຢາກຈະຢູ່ບ່ອນນັ້ນ.

15 ກ ພນມ 6:15-17; ແອວ 12:14.
ຂ ແອວ 41:3; ຄພ 1:9-10.
16 ກ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.

17 ກ 2 ກຣທ 7:10.
18 ກ ອສ ຢູ່ໃນຄວາມສຳນຶກ ຜິດຫລາຍທີ່ສຸດ.
ຂ 2 ນພ 9:45; 28:22; ແອວ 12:11; ມຊ 7:26.

19 ກ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ.
20 ກ ຄມພ ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ.
22 ກ 1 ນພ 1:8.

23 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ແຂນຂາຂອງພໍ່ໄດ້ຮັບ
"ກຳລັງຂອງມັນຄືນມາອີກ, ແລະ ພໍ່ໄດ້ຍືນ
ຂຶ້ນດ້ວຍຕົນຂອງພໍ່ເອງ, ແລະ ໄດ້ສະແດງ
ແກ່ຜູ້ຄົນໃຫ້ປະຈັກວ່າ ພໍ່ໄດ້ ະເກີດໃໝ່
ແລ້ວຈາກພຣະເຈົ້າ.

24 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນັບແຕ່ເວລານັ້ນເປັນ
ຕົ້ນມາຈົນເຖິງເວລານີ້, ພໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກຢ່າງ
ບໍ່ທໍ້ຖອຍ, ເພື່ອພໍ່ຈະໄດ້ຊັກນຳເອົາຈິດວິນ
ຍານຫລາຍດວງມາຫາການກັບໃຈ; ເພື່ອ
ພໍ່ຈະໄດ້ນຳເອົາພວກເຂົາມາ "ຊົມລົດຊາດ
ຂອງຄວາມສຸກ ຊຶ່ງພໍ່ໄດ້ຊົມມັນມາແລ້ວ;
ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ
ອີກ, ແລະ ະເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິ
ສຸດ.

25 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ໂອ້
ລູກຂອງພໍ່, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານ
ຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງຍິ່ງໃຫ້ພໍ່ໃນຜົນງານຂອງ
ພໍ່;

26 ເພາະຍ້ອນວ່າ "ພຣະຄຳຊຶ່ງພຣະອົງ
ໃຫ້ແກ່ພໍ່, ຈິ່ງເບິ່ງ, ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ
ຈິ່ງເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຊົມລົດ
ຊາດຄືກັນກັບພໍ່ໄດ້ຊົມມາ, ແລະ ເຫັນຄືກັນ
ກັບທີ່ພໍ່ໄດ້ເຫັນມາ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈິ່ງຮູ້
ຈັກເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ຊຶ່ງພໍ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້ຄື
ກັນກັບທີ່ພໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກ; ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ພໍ່ມີ
ນັ້ນເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ.

27 ແລະ ພໍ່ໄດ້ຮັບການອູ້ມຊູເວລາມີ
ຄວາມເດືອດຮ້ອນ ແລະ ເວລາມີຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກທຸກຢ່າງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ
ໃນຄວາມທຸກນາໆປະການ; ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປົດປ່ອຍພໍ່ອອກຈາກຄຸກ

ແລະ ອອກຈາກພັນທະການ, ແລະ ອອກ
ຈາກຄວາມຕາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ໄວ້ວາງ
ໃຈໃນພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ ະບົດ
ປ່ອຍພໍ່ອອກໄປ.

28 ແລະ ພໍ່ຮູ້ວ່າ ພຣະອົງຈະ ະຍົກພໍ່ຂຶ້ນ
ໃນວັນສຸດທ້າຍ, ເພື່ອພໍ່ຈະໄດ້ຢູ່ກັບພຣະ
ອົງໃນ ະລັດສະໝີພາບ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ຈະ
ສັນລະເສີນພຣະອົງຕະຫລອດໄປ, ເພາະ
ພຣະອົງໄດ້ ະນຳພາບັນພະບຸລຸດຂອງພວກ
ເຮົາອອກຈາກເອຍິບ ແລະ ພຣະອົງໄດ້
ກືນ ະຊາວເອຍິບເຂົ້າໃນທະເລແດງ; ແລະ
ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ນຳ
ເອົາຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳ
ສັນຍາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປົດ
ປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ອອກຈາກຄວາມເປັນ
ທາດ ແລະ ການເປັນຊະເລີຍເປັນບາງຄັ້ງ.

29 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ນຳພາ
ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາອອກຈາກແຜ່ນ
ດິນເຢຣູຊາເລັມມາ; ແລະ ໂດຍອຳນາດອັນ
ເປັນນິດຂອງພຣະອົງ, ໄດ້ປົດປ່ອຍພວກ
ເຂົາອອກຈາກ "ຄວາມເປັນທາດ ແລະ
ຄວາມເປັນຊະເລີຍເປັນບາງຄັ້ງ, ຈົນລົງມາ
ເຖິງປະຈຸບັນນີ້; ແລະ ພໍ່ໄດ້ເກັບກຳເລື່ອງ
ຄວາມເປັນຊະເລີຍຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນ
ຄວາມຊົງຈຳສະເໝີ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ
ລູກກໍຄວນເກັບກຳຄວາມເປັນຊະເລີຍຂອງ
ພວກເຂົາໄວ້ໃນຄວາມຊົງຈຳເໝືອນດັ່ງພໍ່
ໄດ້ເຮັດມາ.

30 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ;
ເພາະວ່າລູກຄວນຮູ້ຈັກເໝືອນດັ່ງພໍ່ໄດ້ຮູ້
ວ່າ, "ຕາບໃດທີ່ລູກຍັງຮັກສາພຣະບັນຍັດ

<p>23 ກ ມຊ 1:10. ຂ ແອວ 5:14. ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ ຈາກພຣະເຈົ້າ. 24 ກ 1 ນຟ 8:12; ມຊຍ 4:11.</p>	<p>ຂ 2 ນຟ 32:5; 3 ນຟ 9:20. ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 26 ກ ແອວ 31:5. 27 ກ ພສສ 34:17. 28 ກ 3 ນຟ 15:1. ຂ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ.</p>	<p>ຄ ອພຍ 12:51. ງ ອພຍ 14:26-27. 29 ກ ມຊຍ 24:17; 27:16; ແອວ 5:5-6. 30 ກ 2 ນຟ 1:9-11; ແອວ 50:19-22.</p>
---	---	---

ຂອງພຣະເຈົ້າ ລູກຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ; ແລະ ລູກຄວນຈະຮູ້ຈັກອີກວ່າ ຕາບໃດທີ່ລູກບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ລູກຈະຖືກຕັດ ອອກ ຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ. ບັດນີ້, ນີ້ເປັນໄປຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ.

ບົດທີ 37

ແຜ່ນ ຈາລຶກທອງເຫລືອງ ແລະ ພຣະຄຳພີອື່ນໆ ໄດ້ຖືກປົກປັກຮັກສາໄວ້ເພື່ອນຳເອົາຈົດວິນຍານທັງຫລາຍມາຫາຄວາມລອດ—ຊາວຢາເຮັດຖືກທຳລາຍຍ້ອນຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ—ຄຳສາບານລັບ ແລະ ຄຳສັນຍາຂອງພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກຮັກສາໄວ້ບໍ່ໃຫ້ໃຜຮູ້—ຈົ່ງປົກສາກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ທ່ານເຮັດ—ດັ່ງທີ່ເລຍໂຮນາໄດ້ນຳພາຊາວນີໄຟໄປແນວໃດ, ພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດກໍຈະນຳພາຜູ້ຄົນໄປຫາຊີວິດນິລັນດອນແນວນັ້ນ. ປະມານ 74 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

- 1 ແລະ ບັດນີ້, ຮີລາມັນລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ສັ່ງລູກອີກວ່າ ລູກຈົ່ງຮັບເອົາ "ບັນທຶກ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກ ມອບໃຫ້ພໍ່;
- 2 ແລະ ພໍ່ສັ່ງລູກອີກວ່າ ໃຫ້ລູກບັນທຶກກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟຄືກັນກັບທີ່ພໍ່ໄດ້ກະທຳມາ, ແລະ ຮັກສາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດທີ່ພໍ່ໄດ້ຮັກສາມາໃຫ້ສັກສິດຄືກັນກັບທີ່ພໍ່ໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້; ເພາະວ່າມັນເປັນໄປເພື່ອຈຸດປະສົງອັນ "ສະຫລາດທີ່ຕ້ອງຮັກສາມັນໄວ້.

3 ແລະ "ແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງມີຕົວອັກສອນສະຫລັກໄວ້ໃນນັ້ນ, ຊຶ່ງມີບັນທຶກ ແລະ ພຣະຄຳພີອັນສັກສິດຢູ່ໃນນັ້ນ, ຊຶ່ງມີລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ—

4 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ທຳນາຍໄວ້, ວ່າມັນຄວນຖືກຮັກສາໄວ້ ແລະ ມອບຕໍ່ງຸກັນໄປຈາກຄົນລຸ້ນໜຶ່ງຫາຄົນອີກລຸ້ນໜຶ່ງ, ແລະ ຖືກເກັບກຳ ແລະ ປົກປັກຮັກສາໄວ້ໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົນກວ່າມັນຈະເຖິງວັນເວລາທີ່ມັນຈະອອກໄປຫາທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກເຖິງ "ຄວາມລຶກລັບທີ່ມີຢູ່ໃນນັ້ນ.

5 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພຣະອົງໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້ ມັນຈະສົດໃສຢູ່ຄືເກົ່າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະຍັງສົດໃສຢູ່ຄືເກົ່າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແຜ່ນຈາລຶກທັງໝົດ ຊຶ່ງມີຂໍ້ຄວາມອັນເປັນພຣະຄຳພີສັກສິດຈະຍັງສົດໃສຢູ່ຄືກັນ.

6 ບັດ ນີ້ ລູກ ອາດ ຈະ ຄິດ ວ່າ ມັນ ເປັນ "ຄວາມໂງ່ງຈ້າຂອງພໍ່; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ພໍ່ເວົ້າກັບລູກວ່າ ເລື້ອງ ລື ແລະ ອ່າຍໆຈະນຳເລື້ອງໃຫຍ່ມາ; ແລະ ໃນຫລາຍຢ່າງວິທີເລັກໆນ້ອຍໆຈະເຮັດໃຫ້ຄົນສະຫລາດຍອມຈຳນົນ.

7 ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດວຽກງານໂດຍ "ວິທີທີ່ຈະນຳຈຸດປະສົງອັນເປັນນິລັນດອນຂອງພຣະອົງມາ; ແລະ ໂດຍວິທີ ລື ແລ້ວກຽນ້ອຍໆທີ່ສຸດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

<p>37 1 ກ ແອວ 45:2-8. ຂ ມຊຢ 28:20. 2 ກ ອນ 1:13-18; ຄມ 1:6-11; ແອວ 37:9-12. 3 ກ 1 ນຟ 5:10-19.</p>	<p>ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ ທອງເຫລືອງ. 4 ກ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບ ຂອງພຣະເຈົ້າ. 6 ກ 1 ກຣທ 2:14. ຂ 1 ນຟ 16:28-29;</p>	<p>ຄພ 64:33; 123:15-17. 7 ກ ອຊຢ 55:8-9. ຂ 2 ກສ 5:1-14.</p>
---	---	---

ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນສະຫລາດຕ້ອງຈຳນົນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມລອດເກີດກັບຈິດວິນຍານ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

8 ແລະ ບັດນີ້, ຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້, ນີ້ຄືຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໄວ້; ເພາະຈຳເປັງ, ມັນຈະໃຫ້ຄວາມຊົງຈຳຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ "ດີຂຶ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະເຮັດໃຫ້ຫລາຍຄົນສຳນຶກເຖິງຄວາມຜິດຂອງຕົນ, ແລະ ນຳພວກເຂົາມາຫາຄວາມຮູ້ເຖິງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ໄປຫາຄວາມລອດຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ.

9 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍເວົ້າກັບລູກວ່າ, ຖ້າຫາກບໍ່ "ແມ່ນຍ້ອນສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ທີ່ມີບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ອຳໂນນກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຈະເຮັດໃຫ້ຊາວເລມັນຫລາຍພັນຄົນ ຂໍແນ່ໃຈບໍ່ໄດ້ໃນອິດຄອງປະເພນີອັນບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບັນທຶກເຫລົ່ານີ້ ແລະ "ຂໍ້ຄວາມທີ່ມີຢູ່ໃນນັ້ນໄດ້ຊັກນຳພວກເຂົາມາສູ່ການກັບໃຈ; ແລະ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຊັກນຳພວກເຂົາມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອຈະໄດ້ປິຕິຍົນດີໃນພຣະເຢຊູຄຣິດພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງພວກເຂົາ.

10 ແລະ ຜູ້ໃດຈະຮູ້ໄດ້ວ່າ ບັນທຶກເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນເສັ້ນທາງນຳພາພວກເຂົາຫລາຍພັນຄົນມາໃຫ້ຮູ້ຈັກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຊາວນີໄຟພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາຫລາຍພັນ

ຄົນທີ່ແຂງຄໍ, ຜູ້ຊົ່ງຕອນນີ້ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່ໃນບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ເພື່ອມາຫາຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງພວກເຂົາ?

11 ບັດນີ້ຄວາມລຶກລັບເຫລົ່ານີ້ຍັງບໍ່ທັນເປັນທີ່ຮູ້ໂດຍສົມບູນແກ່ພໍ; ສະນັ້ນ ພໍຈົ່ງຢຸດໄວ້ກ່ອນ.

12 ແລະ ເປັນການ ພຽງພໍ ຖ້າຫາກພໍ ພຽງ ແຕ່ກ່າວວ່າ ບັນທຶກເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໄວ້ ເພື່ອຈຸດປະສົງອັນສະຫລາດ, ຊຶ່ງຈຸດປະສົງນີ້ ພຣະເຈົ້າຮູ້ຈັກ; ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ "ແນະນຳດ້ວຍຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດໃນວຽກງານທັງໝົດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ທາງຂອງພຣະອົງຊື່ຕົງ, ແລະ ທາງເດີນຂອງພຣະອົງເປັນຮອບທີ່ເປັນນິລັນດອນ ຂໍທົ່ງ.

13 ໂອ້ ຈົ່ງຈີ່ຈຳໄວ້, ຈີ່ຈຳໄວ້, ຮີລາມັນລູກຂອງພໍ, ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ "ເຄັ່ງຄັດພຽງໃດ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: "ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ເຈົ້າຈະ "ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ— ແຕ່ຖ້າຫາກລູກບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງແລ້ວ ລູກຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ.

14 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງຈີ່ຈຳໄວ້, ລູກຂອງພໍ, ວ່າພຣະເຈົ້າ "ມອບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ກັບລູກຊຶ່ງເປັນສິ່ງ ສັກສິດ, ຊຶ່ງພຣະອົງຈະເກັບກຳໄວ້ໃຫ້ສັກສິດ, ແລະ ຊຶ່ງພຣະອົງຈະເກັບກຳ ແລະ ປົກປັກຮັກສາໄວ້ເພື່ອຈຸດປະສົງອັນ "ສະຫລາດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ສະແດງອຳນາດຂອງພຣະ

<p>8 ກ 2 ຕມທ 3:15-17; ມຊຢ 1:3-5. 9 ກ ມຊຢ 1:5. ຂ ແອວ 18:36; 22:12. ຄ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ. 12 ກ 2 ນພ 9:28;</p>	<p>ຢຄ 4:10. ຂ 1 ນພ 10:19; ແອວ 7:20. 13 ກ 2 ນພ 9:41. ຂ ແອວ 9:13; 3 ນພ 5:22.</p>	<p>ຄ ມຊຢ 1:7; ແອວ 50:20. 14 ກ ຄພ 3:5. ຂ ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ. ຄ 1 ນພ 9:3-6.</p>
--	--	---

ອົງອອກມາໃຫ້ຄົນລຸ້ນຫລັງເຫັນ.

15 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ບອກລູກໂດຍ ວິນຍານແຫ່ງການທຳ ນາຍວ່າ, ຖ້າຫາກ ລູກລະເມີດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຈະເອົາບັນທຶກ ເຫລົ່ານີ້ໄປຈາກລູກ, ແລະ ລູກຈະຖືກສົ່ງ ໄປຫາຊາຕານ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ຝັດລູກຄື ກັນກັບຂີ້ແກບຢູ່ຕໍ່ໜ້າລົມ.

16 ແຕ່ຖ້າຫາກລູກຈະຮັກສາພຣະບັນ ຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຈະປະຕິບັດຕໍ່ສິ່ງ ສັກສິດເຫລົ່ານີ້ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ບັນຊາລູກ, (ລູກຈະຕ້ອງວົງວອນຫາພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ບໍ່ວ່າ ແນວໃດກໍຕາມ ເພື່ອລູກຈະປະຕິບັດຕໍ່ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້) ຈົ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ມີອຳນາດຂອງແຜ່ນ ດິນໂລກ ຫລື ນະລຶກຈະສາມາດ "ເອົາມັນ ໄປຈາກລູກໄດ້, ເພາະພຣະເຈົ້າມີອຳນາດ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງສຳເລັດ ທັງໝົດ.

17 ເພາະວ່າພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ຄຳສັນ ຍາຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບ ລູກສຳເລັດທັງໝົດ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງເຮັດໄວ້ກັບ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາສຳເລັດແລ້ວ.

18 ເພາະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ສັນຍາ ກັບ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນວ່າ ພຣະອົງຈະ "ປົກປັກຮັກສາ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ເພື່ອຈຸດປະສົງອັນສະຫລາດ ຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ສະແດງ ອຳນາດຂອງພຣະອົງອອກມາໃຫ້ຄົນລຸ້ນ ຫລັງເຫັນ.

19 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ຈຸດປະສົງຢ່າງໜຶ່ງຂອງພຣະອົງສຳເລັດ ແລ້ວ, ຈົນວ່າເຮັດໃຫ້ຊາວເລມັນ "ຫລາຍ

ພັນຄົນກັບຄືນມາຫາຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມ ຈິງ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະແດງອຳນາດຂອງ ພຣະອົງອອກມາຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ພຣະອົງຈະສະແດງອຳນາດຂອງພຣະອົງ ອອກມາຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ອີກໃຫ້ແກ່ຄົນລຸ້ນ ຯຕໍ່ໄປ; ສະນັ້ນ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບ ການປົກປັກຮັກສາໄວ້.

20 ສະນັ້ນ ພໍ່ຈົ່ງສັ່ງເຈົ້າ, ຮີລາມັນລູກ ຂອງພໍ່, ໃຫ້ລູກພາກພຽນພະຍາຍາມໃນ ການເຮັດໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງພໍ່ສຳເລັດທັງ ໝົດ, ແລະ ໃຫ້ລູກພາກພຽນພະຍາຍາມ ໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືກັນກັບທີ່ມີຂຽນໄວ້.

21 ແລະ ບັດນີ້, ພໍ່ຈະເວົ້າກັບລູກກຸ່ງວກັບ ແຜ່ນຈາລຶກ "ຊາວສີ່ແຜ່ນນີ້, ໃຫ້ລູກເກັບ ກຳມັນໄວ້, ເພື່ອວ່າຄວາມລຶກລັບ ແລະ ວຽກງານແຫ່ງຄວາມມືດ, ແລະ ວຽກງານ ຯລັບທັງໝົດ, ຫລື ວຽກງານລັບຂອງຜູ້ຄົນ ຜູ້ຖືກທຳລາຍໄປແລ້ວ, ຈະສະແດງໃຫ້ ປະຈັກແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ການ ຄາດຕະກຳທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການຂີ້ລັກມັກສົກ, ແລະ ການປຸ້ນຈີ້, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ຈະສະແດງໃຫ້ ປະຈັກແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ວ່າໃຫ້ລູກປົກປັກຮັກສາ "ສິ່ງແປຄວາມ ໝາຍເຫລົ່ານີ້ໄວ້.

22 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນ ວ່າຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງເລີ່ມເຮັດວຽກງານ ໃນຄວາມມືດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮັດການຄາດ ຕະກຳ ແລະ ສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງທີ່ເປັນຄວາມ ລັບ; ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ກັບໃຈ, ແລ້ວ

<p>16 ກ ຈສ—ປ 1:59. 18 ກ ຄພ 5:9. 19 ກ ແອວ 23:5.</p>	<p>ຂ ອນ 1:13; ມມ 7:8-10. 21 ກ ອທ 1:1-5.</p>	<p>ຂ ຄມພ ການມົວສຸມລັບ. ຄ ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມນິມ.</p>
--	---	---

ພວກເຂົາ ຈະ ຖືກ ທຳ ລາຍ ອອກ ຈາກ ຜືນ ແຜ່ນດິນ ໂລກ.

23 ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະ ຕຽມ "ຫີນກ້ອນໜຶ່ງໄວ້ໃຫ້ກາເຊເລັມ ຊຶ່ງ ເປັນ ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງ ມັນຈະສ່ອງ ແສງສະຫວ່າງອອກມາສູ່ຄວາມມືດ, ເພື່ອ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຊຶ່ງຮັບໃຊ້ເຮົາຮູ້ຈັກ ເພື່ອເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກວຽກ ງານຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ວຽກງານລັບ ແລະ ວຽກງານແຫ່ງ ຄວາມມືດ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ.

24 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ສິ່ງແປ ຄວາມໝາຍເຫລົ່ານີ້ມີຕຽມໄວ້ເພື່ອພຣະ ຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ສຳເລັດ, ຊຶ່ງພຣະ ອົງໄດ້ກ່າວ, ມີຄວາມວ່າ:

25 ເຮົາຈະ "ນຳເອົາວຽກງານລັບຂອງ ພວກເຂົາອອກຈາກຄວາມມືດໄປຫາແສງ ສະຫວ່າງ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບ ໃຈ ເຮົາຈະ ະທຳລາຍພວກເຂົາອອກຈາກ ຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກ; ແລະ ເຮົາຈະນຳເອົາ ຄວາມລັບ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງທັງໝົດ ຂອງພວກເຂົາໄປຫາຄວາມສະຫວ່າງໃຫ້ ແກ່ທຸກປະຊາຊາດທີ່ຈະມາເປັນເຈົ້າຂອງ ແຜ່ນດິນຕໍ່ຈາກນີ້ໄປ.

26 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພວກເຮົາ ເຫັນວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ກັບໃຈ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກທຳລາຍ ແລະ ພຣະຄຳ ຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເວົ້າໄວ້ຈຶ່ງສຳເລັດດັ່ງນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມໜ້າກຽດຊັງອັນລັບປຸງ ຂອງ ພວກເຂົາຖືກນຳອອກຈາກຄວາມມືດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຮົາ.

27 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ສິ່ງໃຫ້ລູກ

ຮັກສາຄຳສາບານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄຳ ໝັ້ນສັນຍາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງ ໃນຄວາມໜ້າກຽດຊັງອັນລັບປຸງຂອງພວກ ເຂົາໄວ້ໃຫ້ໝົດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ລູກ ຈະເກັບກຳ "ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກ ປະຫລາດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາຈາກຜູ້ ຄົນພວກນີ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຮູ້ຈັກມັນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາອາດຈະຕົກໄປໃນ ຄວາມມືດ ແລະ ຖືກທຳລາຍໄປ.

28 ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ມີ "ການສາບແຂ່ງຢູ່ ທົ່ວແຜ່ນດິນ, ຄືຄວາມຈົບຫາຍຈະເກີດກັບ ຄົນທັງໝົດທີ່ເປັນຄົນງານແຫ່ງຄວາມມືດ ຕາມອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເມື່ອພວກເຂົາ ສຸກເຕັມທີ່; ສະນັ້ນ ພໍ່ຈຶ່ງບໍ່ຢາກໃຫ້ຜູ້ຄົນ ພວກນີ້ຖືກທຳລາຍ.

29 ສະນັ້ນ ລູກຈຶ່ງເກັບກຳແຜນການລັບ ເຫລົ່ານີ້ໄວ້ ຊຶ່ງເປັນ "ຄຳສາບານຂອງພວກ ເຂົາໃຫ້ລອດຈາກຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ລູກ ຈຶ່ງໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ພຽງແຕ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ ເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ລູກຈຶ່ງສິດສອນພວກເຂົາ ໃຫ້ ະກຽດຊັງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ໜ້າກຽດຊັງ ແລະ ການຄາດຕະກຳທັງໝົດ; ແລະ ລູກຈຶ່ງສິດສອນພວກເຂົາອີກວ່າ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນຖືກທຳລາຍ ໄປເນື່ອງຈາກວ່າ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ ແລະ ການຄາດຕະກຳຂອງພວກເຂົາເອງ.

30 ເພາະຈິ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າສາດ ສະດາທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ມາ ຫາພວກເຂົາເພື່ອປະກາດແກ່ພວກເຂົາ ກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເລືອດຂອງພວກເພິ່ນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ ຮ້ອງຫຼຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະ

<p>23 ກ ມຊຍ 8:13. 25 ກ ຄພ 88:108-110. ຂ ມຊຍ 21:26.</p>	<p>27 ກ ຮລມ 6:22. 28 ກ ແອວ 45:16; ອຫ 2:7-12.</p>	<p>29 ກ ຮລມ 6:25. ຂ ແອວ 13:12.</p>
--	--	---

ເຈົ້າຂອງພວກເພິ່ນ ເພື່ອການແກ້ແຄ້ນຜູ້ທີ່ຂ້າພວກເພິ່ນ ແລະ ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນີ້ກັບຄົນງານແຫ່ງຄວາມມິດ ແລະ ກັບຜູ້ທີ່ເຮັດການມົ້ວສຸມລັບເຫລົ່ານັ້ນ.

31 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແຜ່ນດິນຖືກສາບແຊ່ງຕະຫລອດໄປ ແລະ ຕະຫລອດການສຳລັບຄົນງານແຫ່ງຄວາມມິດ ແລະ ກັບຜູ້ທີ່ເຮັດການມົ້ວສຸມລັບເຫລົ່ານັ້ນ, ຈົນເຖິງຄວາມພິນາດ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈກ່ອນພວກເຂົາຈະສຸກເຕັມທີ່.

32 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງຈື່ຈຳຄຳເວົ້າທີ່ພໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບລູກ; ຢາໄດ້ມອບແຜນການລັບເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແຕ່ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາໃຫ້ "ກຽດຊັງບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນເປັນນິດ.

33 ຈົ່ງ "ສັ່ງສອນເຖິງການກັບໃຈ ແລະ ສັດທາໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າແກ່ພວກເຂົາ; ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາໃຫ້ຖ່ອມຕົວ ແລະ ະອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕ່ຳຕ້ອຍໃນໃຈ; ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາໃຫ້ຕ້ານທານກັບ "ການລໍ່ລວງທຸກຢ່າງຂອງມານ, ດ້ວຍສັດທາຂອງພວກເຂົາຊຶ່ງມີໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ.

34 ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ເປື້ອໜ່າຍວຽກງານດີ, ແຕ່ໃຫ້ອ່ອນ ໂຍນ ແລະ ຕ່ຳຕ້ອຍໃນໃຈ; ເພາະວ່າຄົນເຊັ່ນນັ້ນ ຈະພົບທີ່ "ພັກຜ່ອນໃຫ້ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງຕົນ.

35 ໂອ້, ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້, ລູກຂອງພໍ່, ແລະ ຈົ່ງຮຽນຮູ້ "ບັນຍາໃນໄວໜຸ່ມຂອງລູກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງຮຽນຮູ້ໃນໄວໜຸ່ມຂອງລູກ ເພື່ອ

ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

36 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງ "ເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າ ເພື່ອລູກຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫລືອທັງໝົດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ການກະທຳທັງໝົດຂອງລູກຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ວ່າລູກຈະໄປບ່ອນໃດກໍຕາມ ກໍໃຫ້ວຽກງານຂອງລູກນັ້ນຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງລູກລະນຶກຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກໃນໃຈຂອງລູກວາງໄວ້ຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫລອດໄປ.

37 ຈົ່ງ "ປົກສານຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນການກະທຳທັງໝົດຂອງລູກ, ແລະ ພຣະອົງຈະຊີ້ທາງໃຫ້ລູກເພື່ອຄວາມດີ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເວລາລູກນອນລົງຕອນກາງຄືນກໍຈົ່ງນອນຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ດູແລລູກເວລາລູກນອນ; ແລະ ເວລາລູກຕື່ນຂຶ້ນຕອນເຊົ້າ ກໍຂໍໃຫ້ໃຈຂອງລູກເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ ະຂອບພຣະໂທພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າຫາກລູກເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ລູກຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

38 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ມີແນວໜຶ່ງທີ່ຈະເວົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເອີ້ນວ່າ ລູກກົມ ຫລື ເຂັມຊີ້ທິດ—ຫລື ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເອີ້ນວ່າ "ເລຍໂຮນາ, ຊຶ່ງແປວ່າ ເຂັມຊີ້ທິດ; ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕຽມມັນໄວ້ໃຫ້.

39 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ຈະເຮັດວຽກແບບນີ້ໄດ້ດ້ວຍຜົມອັນແປກປະຫລາດແບບນີ້. ແລະ ເບິ່ງແມ່ ມັນຖືກຕຽມໄວ້ໃຫ້ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເພື່ອຊີ້ທາງທີ່

32 ກ 2 ນຟ 4:31.
33 ກ ຄມພ ສັ່ງສອນ.
ຂ ຄມພ ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ.
ຄ ຄມພ ລໍ່ລວງ, ການລໍ່ລວງ.

34 ກ ພສສ 37:4-7;
ມທ 11:28-30.
35 ກ ຄມພ ສະຕີບັນຍາ.
36 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.

37 ກ ຢຄ 4:10;
ຄພ 3:4.
ຂ ຄພ 46:32.
38 ກ 1 ນຟ 16:10; 18:12;
ຄພ 17:1.

ເຂົາເຈົ້າຄວນເດີນໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

40 ແລະ ມັນ ໄດ້ ເຮັດ ວຽກ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ຕາມ "ສັດທາຂອງເຂົາ ເຈົ້າທີ່ມີ ໃນພຣະເຈົ້າ; ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກ ເຂົາເຈົ້າ ມີສັດທາ ແລະ ມີຄວາມເຊື່ອວ່າ ພຣະເຈົ້າ ເຮັດໃຫ້ ເຂັ້ມຂອງມັນຊື່ໄປຕາມທາງທີ່ຄວນໄປ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນກໍເປັນໄປເຊັ່ນນັ້ນ; ສະນັ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າຈຶ່ງ ມີສິ່ງ ມະຫັດ ສະຈັນ ນີ້ ແລະ ສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນອື່ນໆອີກຫລາຍຢ່າງ ຊຶ່ງເກີດ ຈາກອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ມີແລ້ວມີເລົ່າ.

41 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ ເຮັດ ວຽກ ໂດຍ ວິທີ "ເລັກໆ ນ້ອຍໆ. ມັນໄດ້ສະແດງຜົນງານທີ່ໜ້າອັດ ສະຈັນແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າກຽດຄ້ານ, ແລະ ລືມໃຊ້ສັດທາ ແລະ ຄວາມພາກພຽນ ຂອງຕົນ, ແລ້ວວຽກງານທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ເຫລົ່ານັ້ນກໍຢຸດສະງັກໄປ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າ ຈຶ່ງບໍ່ກ້າວໜ້າໃນການເດີນທາງຂອງເຂົາ ເຈົ້າ.

42 ສະນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງວິນວຽນຢູ່ໃນຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງກັນດານ, ຫລື ບໍ່ໄດ້ເດີນທາງຊື່ ໄປຫາຈຸດໝາຍປາຍທາງ, ແລະ ເປັນທຸກ ດ້ວຍ ຄວາມຫົວເຂົ້າຫົວນ້ຳ, ຍ້ອນການ ລ່ວງລະເມີດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

43 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຢາກໃຫ້ ລູກເຂົ້າໃຈວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ປາດສະ ຈາກເງົາຂອງມັນ; ເພາະວ່າເວລາບັນພະ ບຸລຸດຂອງພວກເຮົາກຽດຄ້ານທີ່ຈະເອົາ ໃຈໃສ່ເຂັ້ມຂີ້ທິດນີ້ (ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນເລື່ອງ ຂອງທາງໂລກ) ເຂົາເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງ ເຮືອງກັບສິ່ງເປັນທາງວິນຍານ.

44 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນງ່າຍທີ່ຈະເອົາໃຈ ໃສ່ຕໍ່ "ພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງຈະຊື່ ທາງຊື່ໃຫ້ລູກໄປຫາຄວາມສຸກ, ດັ່ງທີ່ເປັນ ມາກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາທີ່ໄດ້ ເອົາໃຈໃສ່ກັບເຂັ້ມຂີ້ທິດນີ້, ຊຶ່ງຈະຊື່ທາງຊື່ ໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

45 ແລະ ບັດນີ້ພໍ່ຂໍຖາມວ່າ, ບໍ່ມີແບບ ຢ່າງໃນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່? ເພາະ ໂດຍແນ່ ນອນທີ່ເຂັ້ມຂີ້ທິດນີ້ໄດ້ນຳພາບັນພະບຸລຸດ ຂອງພວກເຮົາ ໂດຍເດີນຕາມການຊື່ທາງ ຂອງມັນມາສູ່ແຜ່ນດິນທີ່ສັນຍາໄວ້, ພຣະ ຄຳຂອງພຣະຄຣິດກໍເໝືອນກັນ, ຖ້າຫາກ ພວກເຮົາປະຕິບັດຕາມນັ້ນ ມັນກໍຈະນຳພາ ພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນທຸບເຂົາແຫ່ງຄວາມເສົ້າ ສະຫລົດໃຈ ແລ້ວໄປຫາໂລກທີ່ສັນຍາໄວ້ ທີ່ດີກວ່າ.

46 ໂອ້ ລູກຂອງພໍ່, ຂໍຢາໃຫ້ພວກເຮົາ ມີ "ຄວາມກຽດຄ້ານຍ້ອນວ່າຄວາມງ່າຍ ຂອງ ິເສັ້ນທາງນັ້ນ; ເພາະວ່າມັນໄດ້ເປັນ ມາແລ້ວກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ; ເພາະວ່າມັນໄດ້ຕຽມໄວ້ແບບນັ້ນສຳລັບ ເຂົາເຈົ້າ, ວ່າຖ້າຫາກເຂົາເຈົ້າຫລຽວເຫັນ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະມີ ິຊີວິດ; ມັນກໍຈະເປັນເຊັ່ນ ນັ້ນກັບພວກເຮົາ. ທາງໄດ້ຖືກຕຽມໄວ້ ແລ້ວ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຮົາຈະຫລຽວ ເບິ່ງ ພວກເຮົາຈະມີຊີວິດຕະຫລອດການ.

47 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງເບິ່ງວ່າ ລູກຮັກສາສິ່ງສັກສິດເຫລົ່ານີ້ໄວ້, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງວ່າລູກຫວັງເພິ່ງພຣະເຈົ້າ ແລະ ມີຊີວິດ. ຈົ່ງໄປຫາຜູ້ຄົນພວກນີ້ ແລະ ປະກາດພຣະຄຳ, ແລະ ຈົ່ງມີຄວາມເອົາໃຈ ໃສ່. ລາກ່ອນ, ລູກຂອງພໍ່.

<p>40 ກ 1 ນຟ 16:28. 41 ກ ແອວ 37:6-7. 44 ກ ພສສ 119:105; 1 ນຟ 11:25;</p>	<p>ຮລມ 3:29-30. 46 ກ 1 ນຟ 17:40-41. ຂ ຢຮ 14:5-6; 2 ນຟ 9:41; 31:17-21;</p>	<p>ຄພ 132:22, 25. ຄ ຢຮ 11:25; ຮລມ 8:15; 3 ນຟ 15:9.</p>
---	--	---

ຄຳສັ່ງຂອງແອວມາໃຫ້ແກ່ຊີບລັນລູກຊາຍຂອງພົນ.

ມີບັນທຶກໄວ້ໃນບົດທີ 38.

ບົດທີ 38

ຊີບລັນ ຖືກຂົ່ມເຫັງເພາະເຫັນແກ່ຄວາມຂອບທຳ—ຄວາມລອດມາຈາກພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຊຶ້ງເປັນຊີວິດ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ—ຄວບຄຸມກິເລດຕັນທາທັງໝົດ. ປະມານ 74 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງ ຟັງ ຄຳເວົ້າຂອງພໍ່, ເພາະວ່າພໍ່ເວົ້າກັບລູກຄືກັນກັບທີ່ພໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບຮີລາມັນວ່າ, ຕາບໃດທີ່ລູກຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ລູກຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ; ແລະ ຕາບໃດທີ່ລູກຈະບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລ້ວລູກຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ.

2 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ໄວ້ວາງໃຈວ່າ ພໍ່ຈະມີຄວາມສຸກຫລາຍທີ່ສຸດກັບລູກ, ຍ້ອນຄວາມສະໝັ່ນສະເໝີຂອງລູກ; ແລະ ຄວາມຊື່ສັດຂອງລູກທີ່ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ; ເພາະວ່າໃນເວລາໄວໜຸ່ມຂອງລູກ, ລູກເລີ່ມຫວັງເພິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງລູກ, ສະນັ້ນພໍ່ຈຶ່ງຫວັງວ່າ ລູກຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ "ຕໍ່ໄປ; ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ ະອິດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດຍ່ອມເປັນສຸກ.

3 ພໍ່ເວົ້າກັບເຈົ້າ, ລູກຂອງພໍ່, ວ່າ ພໍ່ມີ

ຄວາມສຸກທີ່ສຸດກັບລູກມາຢູ່ແລ້ວ, ຍ້ອນວ່າຄວາມຊື່ສັດ ແລະ ຄວາມພາກພຽນຂອງລູກ, ແລະ ຄວາມອິດທົນຂອງລູກ ແລະ ຄວາມອິດກັ້ນຂອງລູກໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງ "ຊາວໂຊຣຳ.

4 ເພາະພໍ່ຮູ້ວ່າ ລູກຢູ່ໃນພັນທະການ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພໍ່ຮູ້ອີກວ່າ ລູກຖືກແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ເພື່ອເຫັນແກ່ພຣະຄຳ; ແລະ ລູກໄດ້ຮັບເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ທັງໝົດດ້ວຍ "ຄວາມອິດທົນ ຍ້ອນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະຖິດ ະຢູ່ກັບລູກ; ແລະ ບັດນີ້ລູກຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປົດປ່ອຍລູກແລ້ວ.

5 ແລະ ບັດນີ້ຊີບລັນ, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ, ຕາບໃດທີ່ລູກຈະ "ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ລູກກໍຈະໄດ້ຮັບການ ະປົດປ່ອຍຈາກຄວາມເດືອດຮ້ອນ, ຈາກ "ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ແລະ ຈາກຄວາມທຸກຂອງລູກ, ແລະ ລູກຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

6 ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ບໍ່ຢາກໃຫ້ລູກຄິດວ່າ ພໍ່ຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍຕົວເອງ, ແຕ່ເປັນຍ້ອນພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ສະຖິດຢູ່ກັບພໍ່ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພໍ່; ເພາະວ່າຖ້າຫາກພໍ່ບໍ່ໄດ້ "ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພໍ່ກໍຈະບໍ່ຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເລີຍ.

7 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນພຣະເມດຕາປານີອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ "ທູດອົງໜຶ່ງຂອງພຣະອົງລົງມາປະກາດແກ່ພໍ່ວ່າ ພໍ່ຕ້ອງຢຸດ ະການທຳລາຍໃນບັນ

38 2 ກ ແອວ 63:1-2.
ຂ 2 ນຟ 31:15-20;
3 ນຟ 15:9; 27:6, 16-17.
3 ກ ແອວ 31:7.
4 ກ ຄມພ ອິດທົນ,
ຄວາມອິດທົນ.

ຂ ຣມ 8:35-39.
5 ກ ແອວ 36:27.
ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ,
ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.
ຂ ມທ 11:28-30.
ຄ ຄພ 3:8; 121:7-8.

6 ກ ແອວ 36:26;
ຄພ 5:16.
ຄມພ ເກີດໃໝ່, ເກີດ
ຈາກພຣະເຈົ້າ.
7 ກ ມຊຢ 27:11-17.
ຂ ແອວ 26:17-18; 36:6-11.

ດາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ໄດ້ເຫັນທູດໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບພໍ່, ແລະ ສຽງຂອງເພິ່ນດັງຄືກັບພໍ່າຮ້ອງ, ແລະ ມັນເຮັດໃຫ້ທັງແຜ່ນດິນໂລກສັ່ນສະເທືອນ.

8 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມເຈັບປວດຢ່າງຂົມຂຶ້ນທີ່ສຸດຂອງຈິດວິນຍານເປັນເວລາສາມມື້ສາມຄືນ; ແລະ ພໍ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບການປົດບາບຂອງພໍ່ເລີຍຈົນກະທັ້ງພໍ່ໄດ້ຮ້ອງທຸນຂໍຄວາມເມດຕາຈາກອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ໄດ້ຮ້ອງຫາພຣະອົງ ແລະ ພໍ່ໄດ້ພົບສັນຕິສຸກໃຫ້ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງພໍ່.

9 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ເລົ່າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ລູກພັງ ເພື່ອລູກຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ບັນຍາ, ເພື່ອລູກຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກພໍ່ວ່າ "ບໍ່ມີທາງອື່ນ ຫລື ວິທີອື່ນໃດທີ່ມະນຸດຈະລອດໄດ້, ມີແຕ່ໃນ ແລະ ໂດຍທາງພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງເປັນຊີວິດ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງເປັນພຣະຄຳແຫ່ງຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຊອບທຳ.

10 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອລູກໄດ້ສິດສອນພຣະຄຳຄືກັນກັບພໍ່, ພໍ່ກໍຢາກໃຫ້ລູກສິດສອນຕໍ່ໄປ; ແລະ ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກພາກພຽນ ແລະ ຮູ້ຈັກຫ້າມຕົນເອງໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ.

11 ຈົ່ງເບິ່ງວ່າ ລູກຈະບໍ່ລະເມີເພີ່ຜົນດ້ວຍຄວາມທະນົງຕົວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງວ່າລູກຈະບໍ່ "ອວດອ້າງໃນບັນຍາຂອງຕົນ, ຫລື ພະລັງອັນມະຫາສານຂອງລູກເອງ.

12 ຈົ່ງໃຊ້ຄວາມກ້າຫານ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຄວາມອວດເກັ່ງ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງອີກວ່າ ລູກ

ຕ້ອງຄວບຄຸມກິເລດຕົ້ນຫາທັງໝົດຂອງລູກ, ເພື່ອລູກຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ; ຈົ່ງເບິ່ງວ່າລູກລະເວັ້ນຈາກຄວາມຂີ້ຄ້ານມັກງ່າຍຂອງລູກ.

13 ຢ່າໄດ້ອະທິຖານເໝືອນດັ່ງຊາວໂຊຣຳ, ເພາະລູກເຫັນແລ້ວວ່າພວກເຂົາອະທິຖານເພື່ອຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ຍິນ, ແລະ ໄດ້ຮັບການສັນລະເສີນເພາະບັນຍາຂອງພວກເຂົາເອງ.

14 ຢ່າໄດ້ເວົ້າວ່າ: ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍຂອບພຣະໄທພຣະອົງທີ່ພວກຂ້ານ້ອຍ "ດີເດັ່ນກວ່າພີ່ນ້ອງຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ; ແຕ່ຄວນຈະເວົ້າວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໃຫ້ອະໄພຄວາມ ບໍ່ມີຄຳຄວນຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ, ແລະ ຂໍຈົ່ງລະນຶກເຖິງພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍຄວາມເມດຕາປານີດ້ວຍເຖິດ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລູກຈົ່ງຍອມຮັບຄວາມບໍ່ມີຄຳຄວນຂອງລູກຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າຕະຫລອດເວລາ.

15 ແລະ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ພອນແກ່ຈິດວິນຍານຂອງລູກ, ແລະ ຮັບເອົາລູກເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະອົງໃນວັນສຸດທ້າຍ, ເພື່ອນັ່ງລົງໃນສັນຕິສຸກ. ບັດນີ້ຈົ່ງໄປເຖິດ, ລູກຂອງພໍ່, ແລະ ຈົ່ງສິດສອນພຣະຄຳແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້. ຈົ່ງມີຄວາມເອົາໃຈໃສ່. ລາກ່ອນ, ລູກຂອງພໍ່.

ຄຳສັ່ງຂອງແອວມາໃຫ້ແກ່ໂຄຣຣິອານທັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 39 ຈົນເຖິງບົດທີ 42.

<p>8 ກ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. 9 ກ ຮລມ 5:9.</p>	<p>ຂ ມຊຢ 16:9. 11 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.</p>	<p>14 ກ ແອວ 31:16. ຂ ລກ 18:10-14.</p>
--	---	---

ບົດທີ 39

ບາບທາງການຮ່ວມເພດເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງ—ບາບຂອງ ໂຕຣິອານທັນ ໄດ້ກິດກັນຊາວ ໄຊຣຳ ຈາກການໄດ້ຮັບພຣະຄຳ—ການໄຖ່ຂອງພຣະຄຣິດມີຜົນສະທ້ອນຄົນຫລັງເພື່ອ ໄຖ່ຜູ້ຄົນທີ່ຊອບທຳຜູ້ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປກ່ອນ. ປະມານ 74 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ມີບາງສິ່ງທີ່ຈະເວົ້າກັບລູກຫລາຍກວ່າທີ່ພໍ່ໄດ້ເວົ້າໄປແລ້ວກັບອ້າຍຂອງລູກ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກບໍ່ໄດ້ສັງເກດຄວາມແມ່ນອນຂອງອ້າຍຂອງລູກບໍ່, ຄວາມຊື່ສັດຂອງລາວ, ແລະ ຄວາມພາກພຽນຂອງລາວໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວບໍ່ໄດ້ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີໃຫ້ແກ່ລູກບໍ່?

2 ເພາະວ່າ ລູກ ບໍ່ໄດ້ເອົາ ໃຈໃສ່ຕໍ່ຄຳເວົ້າຂອງພໍ່ຫລາຍຄືກັນກັບອ້າຍຂອງລູກຢູ່ໃນບັນດາ "ຊາວ ໄຊຣຳ". ບັດນີ້, ນີ້ຄືເລື່ອງທີ່ພໍ່ບໍ່ພໍໃຈກັບລູກ; ລູກໄດ້ອວດອ້າງກຳລັງແລະ ບັນຍາຂອງລູກເອງ.

3 ແລະ ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ, ລູກຂອງພໍ່. ລູກໄດ້ເຮັດສິ່ງຊຶ່ງເປັນການໂສກເສົ້າແກ່ພໍ່ຫລາຍ; ເພາະລູກໄດ້ປະຖິ້ມການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ, ແລະ ໄດ້ໄປຫາແຜ່ນດິນໄຊຣັນ ຊຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງຊາຍແດນຂອງຊາວເລມັນ ເພື່ອຕິດຕາມອິດສະເບນ "ຍິງໂສເພນີຄົນນັ້ນ".

4 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນາງໄດ້ "ລັກເອົາໃຈຂອງຫລາຍຄົນໄປ; ແຕ່ນີ້ບໍ່ແມ່ນຂໍ້ແກ້ຕົວສຳລັບລູກ, ລູກຂອງພໍ່. ລູກຄວນເອົາໃຈໃສ່ໃນການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງ

ທີ່ລູກໄດ້ຮັບມອບໝາຍ.

5 ລູກບໍ່ຮູ້ບໍ່, ລູກຂອງພໍ່, ວ່າ "ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນໜ້າກຽດຊັງໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໜ້າກຽດຊັງທີ່ສຸດເໝືອກວ່າບາບທັງປວງນອກຈາກການເຮັດໃຫ້ຜູ້ບໍລິສຸດຕ້ອງເສຍຊີວິດ ຫລື ການປະຕິເສດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ?

6 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກລູກ "ປະຕິເສດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງຄົງໜຶ່ງສະຖິດຢູ່ໃນລູກ, ແລະ ລູກຮູ້ວ່າຕົນປະຕິເສດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນບາບ ະທີ່ອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້ເລີຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເປັນຄາດຕະກອນຕໍ່ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຮູ້ເລື່ອງພຣະເຈົ້າ, ມັນບໍ່ແມ່ນຂອງງ່າຍສຳລັບພວກເຂົາທີ່ຈະໄດ້ຮັບ "ການໃຫ້ອະໄພ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ເວົ້າກັບລູກ, ລູກຂອງພໍ່, ວ່າມັນບໍ່ງ່າຍສຳລັບພວກເຂົາທີ່ຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ.

7 ແລະ ບັດນີ້, ລູກ ຂອງພໍ່, ພໍ່ປາດຖະໜາຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າ ລູກຈະບໍ່ມີ "ຄວາມຜິດອັນໃຫຍ່ຫລວງເຊັ່ນນັ້ນ. ພໍ່ບໍ່ຢາກເວົ້າເຖິງຄວາມຜິດຂອງລູກ, ອັນຈະທໍລະມານຈິດວິນຍານຂອງລູກ, ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນເພື່ອຄວາມດີຂອງລູກ.

8 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກເຊື່ອງຄວາມຜິດຂອງລູກໃຫ້ພົ້ນຈາກພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້; ແລະ ຖ້າຫາກລູກບໍ່ກັບໃຈ ມັນຈະຍືນເປັນປະຈັກພະຍານກ່າວໂທດລູກໃນວັນສຸດທ້າຍ.

9 ບັດນີ້ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກກັບໃຈ ແລະ ປະຖິ້ມບາບຂອງລູກ, ແລະ ບໍ່ຫລົງໄຫລ ແລະ "ໄຜຜັນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ເຫັນໄດ້, ແຕ່

39 2 ກ ແອວ 38:3.
3 ກ ຄມພ ຕັນຫາໜ້າມິດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມິດ.
4 ກ ສພສ 7:6-27.
5 ກ ຄມພ ການຂາດສິນ

ທຳທາງເພດ.
6 ກ ຄພ 76:35-36.
ຂ ຄມພ ບາບທີ່ອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້.
ຄ ຄພ 64:10.

ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.
7 ກ ຄມພ ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ.
9 ກ ຄມພ ກາມມະລົມ.

ຈົ່ງ ຈຳນວນຕົນເອງຈາກສິ່ງທັງໝົດນີ້; ເພາະ ຖ້າຫາກລູກບໍ່ເຮັດດັ່ງນີ້ ລູກກໍບໍ່ມີທາງທີ່ຈະ ໄດ້ຮັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເປັນມູນມໍລະດົກໄດ້ເລີຍ. ໂອ້, ຈົ່ງຈຳໄວ້, ແລະ ຈົ່ງ ຖືເປັນໜ້າທີ່, ແລະ ຫ້າມຕົນເອງຈາກສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້.

10 ແລະ ພໍສິ່ງລູກໃຫ້ຖືເປັນໜ້າທີ່ ທີ່ຈະ ປຶກສາກັບພວກອ້າຍໃນການປະຕິບັດຂອງ ລູກ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຍັງໜຸ່ມຢູ່, ແລະ ລູກ ຍັງຕ້ອງໃຫ້ພວກອ້າຍບຳລຸງລ້ຽງ, ແລະ ຈົ່ງ ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄຳແນະນຳຂອງພວກເຂົາ.

11 ຢ່າຍອມໃຫ້ຕົນເອງ ຖືກຊັກນຳໄປ ໂດຍສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ຫລື ໂງ່ຈ້າເລີຍ; ຢ່າຍອມໃຫ້ມານຊັກນຳໃຈຂອງລູກໃຫ້ຕິດ ຕາມພວກຍິງໂສເພນີທີ່ຊົ່ວຮ້າຍເຫລົ່ານັ້ນ ອີກ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂອ້ ລູກຂອງພໍ່, ລູກໄດ້ນຳ ເອົາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງພຽງໃດ ມາໃຫ້ ກ່ຽວ ໂຊຣຳ; ເພາະວ່າເມື່ອພວກ ເຂົາເຫັນ ການປະພຶດຂອງລູກ ພວກເຂົາ ບໍ່ຍອມເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງພໍ່ເລີຍ.

12 ແລະ ບັດນີ້ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພໍ່ວ່າ: ຈົ່ງ ກໍ່ສິດສອນ ພວກລູກຂອງເຈົ້າໃຫ້ສ້າງຄວາມດີ, ເພື່ອບໍ່ ໃຫ້ພວກເຂົາຊັກນຳໃຈຂອງຫລາຍຄົນໄປ ສູ່ຄວາມພິນາດ; ສະນັ້ນພໍ່ສິ່ງລູກ, ລູກຂອງ ພໍ່, ດ້ວຍຄວາມເກງກົວພຣະເຈົ້າ, ໃຫ້ລູກ ລະເວັ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງລູກ;

13 ໃຫ້ລູກຫັນໜ້າໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດ້ວຍສຸດຄວາມນຶກຄິດ, ຄວາມສາມາດ, ແລະ ກຳລັງ; ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລູກຊັກນຳໃຈຂອງ ຜູ້ໃດໃຫ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວ; ແຕ່ແທ້ຈິງແລ້ວ

ຈົ່ງກັບໄປຫາພວກເຂົາ, ແລະ ຍອມຮັບ ຄວາມຜິດຂອງລູກ ແລະ ຄວາມຜິດນັ້ນ ຊຶ່ງ ລູກໄດ້ກະທຳລົງໄປ.

14 ຢ່າ ຂອກຫາຂອງມີຄ່າ ຫລື ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີ ປະໂຫຍດຂອງໂລກ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຈະ ເອົາມັນໄປກັບລູກບໍ່ໄດ້.

15 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຢາກເວົ້າ ສິ່ງໜຶ່ງກັບລູກກ່ຽວກັບການສະເດັດມາ ຂອງພຣະຄຣິດ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ເວົ້າກັບລູກວ່າ, ພຣະອົງຈະສະເດັດມາຢ່າງແນ່ນອນເພື່ອ ເອົາບາບຂອງໂລກໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະ ອົງຈະສະເດັດມາເພື່ອປະກາດຂ່າວອັນ ໜ້າຊື່ນຊົມແຫ່ງຄວາມລອດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນ ຂອງພຣະອົງ.

16 ແລະ ບັດນີ້ລູກຂອງພໍ່, ນິຕິການປະຕິ ບັດສາດສະໜາກົດ ຊຶ່ງເອີ້ນລູກມາ, ເພື່ອ ປະກາດຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພື່ອຕຽມຈິດໃຈຂອງເຂົາ; ຫລື ແທ້ຈິງແລ້ວ ຄວາມລອດນັ້ນຈະມາຫາ ພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຕຽມຈິດ ໃຈຂອງ ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາໃຫ້ໄດ້ ຍິນພຣະຄຳໃນເວລາຂອງການສະເດັດມາ ຂອງພຣະອົງ.

17 ແລະ ບັດນີ້ພໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງ ລູກສະບາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້. ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກແປກໃຈ ຢູ່ວ່າເປັນ ດ້ວຍ ເຫດໃດ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ກັນມາກ່ອນເປັນເວລາ ດົນນານເຖິງພຽງນີ້. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ກ່າວກັບລູກ ວ່າຈິດວິນຍານໃນເວລານີ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່ທີ່ມີຄ່າ ຕໍ່ພຣະເຈົ້າດັ່ງຈິດວິນຍານໃນເວລາຂອງ ການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ?

9 ຂ 3 ນພ 12:30.
11 ກ ແອວ 35:2-14.
ຂ ຮມ 2:21-23; 14:13;
ແອວ 4:11.
12 ກ ຄມພ ສອນ, ຜູ້ສອນ,

ຄູສອນ;
ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.
13 ກ ມຊຢ 27:34-35.
14 ກ ມຫ 6:25-34;
ຢຄ 2:18-19;

ຄພ 6:6-7; 68:31-32.
16 ກ ຄມພ ຄອບຄົວ—ໜ້າທີ່
ຮັບຜິດຊອບຂອງພໍ່ແມ່.

18 ມັນຈຳເປັນບໍ່ແມ່ນບໍ່ທີ່ແຜນແຫ່ງການໄຕ່ຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເຊັ່ນດຽວກັບ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາ?

19 ມັນງ່າຍບໍ່ແມ່ນບໍ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສົ່ງທູດຂອງພຣະອົງມາປະກາດຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມເຫລົ່ານີ້ແກ່ພວກເຮົາໃນເວລານີ້ດັ່ງແກ່ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ, ຫລື ດັ່ງພາຍຫລັງເວລາແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ?

ບົດທີ 40

ພຣະຄຣິດນຳເອົາການຟື້ນຄືນຊີວິດມາໃຫ້ມະນຸດທຸກຄົນ—ຄົນຕາຍທີ່ຊອບທ້າໄປຫາທີ່ສຸຂະເສີມ ແລະ ຄົນຊົ່ວໄປຫາຄວາມມີດພາຍນອກເພື່ອລໍຖ້າມື້ແຫ່ງການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພວກເຂົາ—ທຸກສ່ວນຈະຖືກປະກອບເຂົ້າກັນ ໃນລັກສະນະອັນສົມບູນຂອງມັນໃນວັນແຫ່ງການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ປະມານ 74 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ລູກຂອງພໍ່, ນີ້ຄືເລື່ອງທີ່ພໍ່ຈະເວົ້າເພີ່ມເຕີມກັບລູກອີກ; ເພາະພໍ່ເຫັນວ່າຈິດໃຈຂອງລູກກົງວົນກຸ່ງກັບເລື່ອງການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ.

2 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ເວົ້າກັບລູກວ່າ, ບໍ່ມີການຟື້ນຄືນຊີວິດ—ຫລື, ພໍ່ຈະເວົ້າອີກຄຳໜຶ່ງວ່າ, ຄວາມເປັນມະຕະບໍ່ໄດ້ສວມໃສ່ ກໍຄວາມເປັນອະມະຕະ, ຄວາມເນົາເປື້ອຍນີ້ບໍ່ໄດ້ ສວມໃສ່ຄວາມບໍ່ເນົາເປື້ອຍ—“ຈົນຮອດພາຍຫລັງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ນຳ ການຟື້ນຄືນຊີວິດມາໃຫ້ຄົນຕາຍ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ມັນຍັງບໍ່ໄດ້ເກີດການຟື້ນຄືນຊີວິດເທື່ອ. ບັດນີ້, ພໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມລຶກລັບໃຫ້ລູກຟັງກ່ອນ; ປານນັ້ນ, ມັນຍັງມີ ຄວາມລຶກລັບຫລາຍເລື່ອງ ຊຶ່ງຖືກ ເກັບກຳໄວ້, ຊຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກມັນນອກຈາກພຣະເຈົ້າເອງ. ແຕ່ພໍ່ຈະເລົ່າໃຫ້ລູກຟັງເຖິງເລື່ອງໜຶ່ງ ຊຶ່ງພໍ່ໄດ້ທູນຖາມພຣະເຈົ້າຢ່າງພາກພຽນເພື່ອພໍ່ຈະໄດ້ຮູ້—ເພາະມັນກຸ່ງກັບການຟື້ນຄືນຊີວິດ.

4 ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີເວລາກຳນົດໄວ້ທີ່ທຸກຄົນຈະອອກມາຈາກຄວາມຕາຍ. ບັດນີ້ເມື່ອໃດເວລານີ້ຈະມາເຖິງກໍບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້; ແຕ່ພຣະເຈົ້າຮູ້ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້.

5 ບັດ ນີ້, ບໍ່ວ່າມັນຈະມີຄັ້ງດຽວ, ຫລື ຄັ້ງ ທີ່ສອງ, ຫລື ຄັ້ງທີສາມ, ທີ່ມະນຸດຈະອອກມາຈາກຄວາມຕາຍນັ້ນ, ມັນບໍ່ສຳຄັນເພາະພຣະເຈົ້າ ຮູ້ເລື່ອງທັງໝົດນີ້; ແລະ ເປັນການພຽງພໍສຳລັບພໍ່ທີ່ພຽງຮູ້ວ່າມັນເປັນເຊັ່ນນັ້ນ—ຄືມີເວລາກຳນົດໄວ້ທີ່ທຸກຄົນຈະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ.

6 ບັດ ນີ້ ມັນ ຈຳ ຕ້ອງ ມີ ໄລ ຍະ ເວລາ ລະຫວ່າງການຕາຍກັບເວລາຂອງການຟື້ນຄືນຊີວິດ.

7 ແລະ ບັດນີ້ພໍ່ຢາກຖາມວ່າມັນຈະເກີດອັນໃດຂຶ້ນກັບ “ຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດຕັ້ງແຕ່ເວລາຂອງການຕາຍຈົນເຖິງເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ສຳລັບການຟື້ນຄືນຊີວິດ?

8 ບັດນີ້ບໍ່ວ່າມັນຈະມີຫລາຍກວ່າຄັ້ງດຽວທີ່ກຳນົດໄວ້ເພື່ອໃຫ້ມະນຸດລຸກຂຶ້ນມາຈາກ

40 2 ກ ມຊຢ 16:10-13.
ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ.
ຂ 1 ກຮທ 15:53-54.
ຄ 1 ກຮທ 15:20.
3 ກ ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະ

ຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ.
ຂ ຄມພ ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຄ ຄພ 25:4; 124:41.
4 ກ ຢຮ 5:28-29.
5 ກ ມຊຢ 26:24-25;

ຄພ 43:18; 76:85.
ຂ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.
7 ກ ແອວ 40:21;
ຄພ 138.
ຄມພ ຈິດວິນຍານ.

ຄວາມຕາຍນັ້ນ ມັນກໍບໍ່ສໍາຄັນ; ເພາະທຸກຄົນບໍ່ໄດ້ຕາຍພ້ອມກັນ ແລະ ມັນບໍ່ສໍາຄັນເພາະທັງໝົດນີ້ເປັນຄືກັນກັບໜຶ່ງມື້ສໍາລັບພຣະເຈົ້າ; ແລະ ເປັນພຽງເວລາທີ່ມະນຸດໃຊ້ນັບກັນເທົ່ານັ້ນ.

9 ສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງມີເວລາກຳນົດໃຫ້ນະມຸດລຸກຂຶ້ນ ຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ມີໄລຍະເວລາລະຫວ່າງການຕາຍ ແລະ ການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ແລະ ບັດນີ້, ກ່ຽວກັບໄລຍະເວລາຂອງຕອນນີ້ ຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນກັບຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດເປັນເລື່ອງທີ່ພໍ່ໄດ້ທູນຖາມມາຢ່າງພາກພຽນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຈັກ; ແລະ ມີຄືເລື່ອງທີ່ພໍ່ຮູ້ມາ.

10 ແລະ ເມື່ອເວລາມາເຖິງ ທຸກຄົນຈະລຸກຂຶ້ນ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຮູ້ "ເວລາທັງໝົດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ມະນຸດ.

11 ບັດນີ້, ກ່ຽວກັບສະພາບຂອງຈິດວິນຍານລະຫວ່າງ "ການຕາຍກັບການຟື້ນຄືນຊີວິດ—ຈົ່ງເບິ່ງ, ທູດໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພໍ່ວ່າ ວິນຍານຂອງມະນຸດທຸກຄົນນັ້ນ ຫັນທິທີ່ອອກຈາກຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິນຍານຂອງມະນຸດທຸກຄົນ, ບໍ່ວ່າເຂົາດີ ຫລື ຊົ່ວ, ຍ່ອມຖືກນຳກັບ ຂໍ້ບ້ານໄປຫາພຣະເຈົ້າຜູ້ປະທານຊີວິດໃຫ້ແກ່ເຂົາ.

12 ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ, ຄືວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຊອບທຳຈະຖືກຮັບເຂົ້າໃນສະພາບແຫ່ງ "ຄວາມສຸກ, ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ທີ່ ສຸຂະເສີມ, ສະພາບຂອງ "ການພັກ

ຜ່ອນ, ສະພາບຂອງ "ສັນຕິສຸກ, ຊຶ່ງບ່ອນນັ້ນພວກເຂົາຈະພັກຜ່ອນຈາກຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຈາກຄວາມກັງວົນ, ແລະ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈທຸກຢ່າງ.

13 ແລະ ເມື່ອນັ້ນເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ, ຄືວິນຍານຂອງຄົນຊົ່ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ຊົ່ວ—ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາບໍ່ມີແມ່ນແຕ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກເອົາວຽກງານຊົ່ວແທນວຽກງານດີ; ສະນັ້ນ ວິນຍານຂອງມານໄດ້ເຂົ້າຢູ່ກັບພວກເຂົາ, ແລະ ເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງບ້ານຂອງພວກເຂົາ—ແລະ ຄົນເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປຫາ "ຄວາມມືດພາຍນອກ; ມັນຈະມີ ຂໍ້ການຮ້ອງໂທ້, ແລະ ການຄວນຄາງ, ແລະ ການຂົບແຂ້ວຄັງວຸ້ວຟັນ, ແລະ ນີ້ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນເອງ, ໂດຍທີ່ພວກເຂົາຖືກນຳໄປເປັນຊະເລີຍດ້ວຍຄວາມປະສົງຂອງມານ.

14 ບັດນີ້, ມີຄືສະພາບຂອງຈິດວິນຍານຂອງ "ຄົນຊົ່ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນຄວາມມືດ, ແລະ ໃນສະພາບອັນ ຂໍ້ເປັນຕາຍ້ານຫລາຍ, ເຝົ້າຄອຍຄວາມເຄືອງແຄ້ນເໝືອນກັບໄຟອັນໜ້າເກງຂາມ ແລະ ໜ້າຍ້ານກົວຂອງພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີກັບພວກເຂົາ; ເຂົາຈະຄົງຢູ່ໃນ "ສະພາບນີ້ດັ່ງນັ້ນ, ເຊັ່ນດຽວກັບຄົນຊອບທຳຢູ່ໃນທີ່ສຸຂະເສີມຈົນເຖິງເວລາແຫ່ງການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພວກເຂົາ.

<p>10 ກ ກຈກ 17:26. 11 ກ ລກ 16:22-26; 1 ປຕ 3:18-19; 4:6; ຄພ 76:71-74; 138. ຂ ປຍຈ 12:7; 2 ນຟ 9:38. 12 ກ ຄພ ຊື່ນຊົມ,</p>	<p>ຄວາມຊື່ນຊົມ. ຂ ຄມພ ທີ່ສຸຂະເສີມ. ຄ ຄມພ ພັກຜ່ອນ. ງ ຄພ 45:46. ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ. 13 ກ ຄມພ ນະລົກ.</p>	<p>ຂ ມທ 8:12; ມຊຍ 16:2. 14 ກ ຄພ 138:20. ຂ ຍຄ 6:13; ມຊ 7:1. ຄ ແອວ 34:34.</p>
---	---	--

15 ບັດນີ້, ມີບາງຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ສະພາບແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ສະພາບແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຈິດວິນຍານນີ້ກ່ອນການຟື້ນຄືນຊີວິດເປັນການຟື້ນຄືນຊີວິດຄັ້ງທໍາອິດ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍຍອມຮັບວ່າມັນອາດຈະເປັນຄໍາເວົ້າທີ່ໃຊ້ເອີ້ນກັນວ່າເປັນການຟື້ນຄືນຊີວິດ, ເປັນການຍົກວິນຍານ ຫລື ຈິດວິນຍານຂຶ້ນ ແລະ ເປັນການສົ່ງພວກເຂົາໄປຫາຄວາມສຸກ ຫລື ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ຕາມຄໍາທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້.

16 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນມີເວົ້າໄວ້ອີກວ່າ, "ການຟື້ນຄືນຊີວິດ ຂອງຄັ້ງທໍາອິດນີ້, ເປັນການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງທຸກຄົນທີ່ເຄີຍມີຊີວິດມາແລ້ວ, ຫລື ກຳລັງມີຊີວິດຢູ່, ຫລື ທີ່ຈະມີຊີວິດ, ລົງມາເຖິງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດຈາກຄວາມຕາຍ.

17 ບັດນີ້, ພວກເຮົາບໍ່ຄິດວ່າການຟື້ນຄືນຊີວິດຄັ້ງທໍາອິດນີ້, ຊຶ່ງເວົ້າເຖິງຕາມທີ່ວ່າມານີ້ຈະເປັນການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ "ການສົ່ງພວກເຂົາໄປຫາຄວາມສຸກ ຫລື ໄປຫາຄວາມທຸກທໍລະມານ. ລູກຈະບໍ່ຄິດວ່າມັນໝາຍຄວາມວ່າແນວນີ້.

18 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍເວົ້າກັບລູກວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ແຕ່ມັນໝາຍເຖິງການກັບມາຮ່ວມເຂົ້າກັນຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ, ຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ແຕ່ວັນເວລາຂອງອາດາມລົງມາຈົນເຖິງ "ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ.

19 ບັດນີ້, ບໍ່ວ່າຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ ຂອງຄົນຊົ່ວ ແລະ ຄົນຊອບທໍາ ຈະຮ່ວມເຂົ້າກັນໃນເວລາດຽວກັນ, ພໍຈະບໍ່ເວົ້າ

ເຖິງ; ຂໍໃຫ້ມັນພຽງພໍເທົ່ານີ້, ພໍມີແຕ່ຈະເວົ້າວ່າພວກເຂົາທຸກຄົນຈະອອກມາ ຫລື ອີກຄໍາໜຶ່ງ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພວກເຂົາຈະເກີດຂຶ້ນ "ກ່ອນການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນທີ່ຕາຍພາຍຫລັງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ.

20 ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍບໍ່ໄດ້ເວົ້າວ່າການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພວກເຂົາມາພ້ອມກັບການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍໃຫ້ຄວາມເຫັນວ່າ ຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງຄົນທີ່ຊອບທໍາຈະກັບມາຮ່ວມກັນໃນເວລາດຽວກັບການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ "ການສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນຂອງພຣະອົງ.

21 ແຕ່ບໍ່ວ່າຈະເປັນໄປໃນເວລາຂອງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ ຫລື ພາຍຫລັງ, ພໍຈະບໍ່ກ່າວເຖິງ; ແຕ່ຂໍກ່າວພຽງເທົ່ານີ້, ວ່າມັນມີໄລຍະ "ເວລາລະຫວ່າງການຕາຍກັບການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຮ່າງກາຍ, ແລະ ມີສະພາບຂອງຈິດວິນຍານຢູ່ໃນ "ຄວາມສຸກ ຫລື ຢູ່ໃນ "ຄວາມທຸກທໍລະມານ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າກຳນົດວ່າຄົນຕາຍຈະອອກມາ, ແລະ ທັງຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍຈະເຂົ້າຮ່ວມກັນ, ແລະ ຖືກນຳມາຢືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຈະຖືກພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ.

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສິ່ງນີ້ຈະນຳສົ່ງເຫລົ່ານັ້ນຄືນມາຊຶ່ງກ່າວໄວ້ໂດຍປາກຂອງສາດສະດາ.

23 "ຈິດວິນຍານ ຈະ ຮັບຄືນເຂົ້າຫາ

16 ກ ຢດ 4:11; ມຊຢ 15:21-23.
 ຂ ຄມພ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ.
 17 ກ ຄພ 76:17, 32, 50-51.
 18 ກ ມທ 27:52-53.

19 ກ ມຊຢ 15:26.
 20 ກ ຄມພ ການສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ.
 21 ກ ລກ 23:39-43.
 ຂ ຄມພ ທີ່ສຸຂະເສີມ.
 ຄ ຄມພ ນະລົກ.

ງ ແອວ 42:23.
 23 ກ ອສ ວິນຍານ.
 ຄພ 88:15-17.
 ຄມພ ຈິດວິນຍານ.
 ຂ 2 ນພ 9:12-13;
 ແອວ 11:40-45.

ຮ່າງກາຍ, ແລະ ຮ່າງກາຍເຂົ້າຫາຈິດວິນຍານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກແຂນຂາ ແລະ ຂໍ້ຕໍ່ຈະກັບຄືນເຂົ້າຫາຮ່າງກາຍຂອງມັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນຜົມເສັ້ນໜຶ່ງໃນຫົວກໍຈະບໍ່ເສຍໄປ; ແຕ່ທຸກຢ່າງຈະຖືກນໍາກັບຄືນຫາໂຄງຮ່າງອັນຖືກຕ້ອງ ແລະ ສົມບູນຂອງມັນ.

24 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ນິຕິການກັບຄືນຊຶ່ງໄດ້ "ເວົ້າໄວ້ດ້ວຍປາກຂອງສາດສະດາ—

25 ແລະ ເມື່ອນັ້ນຄົນຊອບທໍາຈະສ່ອງແສງສະຫວ່າງໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

26 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, "ຄວາມຕາຍອັນເປັນຕາຍິນຈະມາຫາຄົນຊົ່ວ; ເພາະພວກເຂົາຕາຍ ໃນເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທໍາ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ສະອາດ, ແລະ ຈະບໍ່ມີສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດຈະສາມາດຮັບເອົາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເປັນມູນມໍລະດົກໄດ້; ແຕ່ພວກເຂົາຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, ແລະ ຖືກສົ່ງໄປຮັບສ່ວນທີ່ໄດ້ກະທໍາໄວ້, ຫລື ວຽກງານຊົ່ວຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະດື່ມສິ່ງທີ່ສົກກະປົກຈາກຈອກທີ່ຂົມຂຶ້ນນັ້ນ.

ບົດທີ 41

ໃນການ ພື້ນ ຄົນ ຊີວິດນີ້ ມະນຸດຈະມາສູ່ສະພາບຂອງຄວາມສຸກ ຫລື ຄວາມທຸກທີ່ລະມານຕະຫລອດການ—ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍບໍ່ເຄີຍເປັນຄວາມສຸກ—ມະນຸດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍກາມມະລົມ ຈະດໍາເນີນຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້ໂດຍປາດສະຈາກພຣະເຈົ້າ—ທຸກໆຄົນຈະໄດ້ຮັບບຸກຄະລິກລັກສະນະ ແລະ

ຄຸນສົມບັດທີ່ເຄີຍມີໃນຊີວິດມະຕະຄົນອີກ. ປະມານ 74 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ມີສິ່ງໜຶ່ງທີ່ຈະເວົ້າກ່ຽວກັບການນໍາຄືນມາຂອງສິ່ງທີ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ບາງຄົນໄດ້ "ບິດເບືອນຄວາມໝາຍຂອງພຣະຄໍາພີ, ແລະ ະຫລົງໄປໄກເພາະສິ່ງນີ້. ແລະ ພໍ່ມອງເຫັນວ່າຈິດໃຈຂອງລູກກັງວົນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ນໍາອີກ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ຈະອະທິບາຍໃຫ້ລູກຟັງ.

2 ພໍ່ເວົ້າກັບເຈົ້າ, ລູກຂອງພໍ່, ວ່າແຜນການນໍາກັບຄືນມາຈໍາເປັນຕໍ່ຄວາມຍຸດຕິທໍາຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພາະມັນຈໍາເປັນທີ່ຈະນໍາທຸກຢ່າງກັບຄືນມາຫາສະພາບອັນຖືກຕ້ອງຂອງມັນ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຈໍາເປັນ ແລະ ທ່ຽງທໍາ, ຕາມອໍານາດ ແລະ ຕາມການພື້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ, ຄືຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດຈະຖືກນໍາກັບຄືນຫາຮ່າງກາຍຂອງມັນ, ແລະ ຄືທຸກ "ສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍຈະຖືກນໍາກັບຄືນຫາຕົວ.

3 ແລະ ມັນຈໍາເປັນກັບ "ຄວາມຍຸດຕິທໍາຂອງພຣະເຈົ້າຄື ມະນຸດຈະຖືກ ະພິພາກສາຕາມ "ວຽກງານຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຖ້າຫາກວຽກງານຂອງພວກເຂົາດີໃນຊີວິດນີ້, ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາດີ, ວ່າໃນວັນສຸດທ້າຍພວກເຂົາກໍຈະຖືກ "ນໍາກັບຄືນຫາສິ່ງທີ່ດີນັ້ນ.

4 ແລະ ຖ້າຫາກວຽກງານຂອງພວກເຂົາຊົ່ວ ມັນກໍຈະຖືກ "ນໍາກັບຄືນມາຫາເຂົາໃນທາງຄວາມຊົ່ວ. ສະນັ້ນ, ທຸກຢ່າງຈະຖືກນໍາ

23 ຄ ຄມພ ຮ່າງກາຍ.
24 ກ ອຊຢ 26:19.
26 ກ 1 ນພ 15:33; ແອວ 12:16.
ຂ ແອວ 11:37.
41 1 ກ 2 ປຕ 1:20; 3:16;
ແອວ 13:20.

ຂ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ,
ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.
2 ກ ແອວ 40:23.
3 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທໍາ,
ຄວາມຍຸດຕິທໍາ.
ຂ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິ

ພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ;
ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດ
ຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.
ຄ ຄມພ ວຽກງານ.
ງ ຣລມ 14:31.
4 ກ ແອວ 42:28.

ກັບ ຄົນ ຫາ ສະພາບ ອັນ ຖືກ ຕ້ອງ ຂອງ ມັນ, ທຸກ ຢ່າງ ຈະ ມາ ຫາ ໂຄງ ຮ່າງ ໂດຍ ທຳ ມະ ຊາດ ຂອງ ມັນ—ຄວາມ ເປັນ ມະ ຕະ ຈະ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ຫາ ຄວາມ ເປັນ ອະ ມະ ຕະ, “ຄວາມ ເນົ່າ ເປື້ອນ ຫາ ຄວາມ ບໍ່ເນົ່າ ເປື້ອນ—ຂຶ້ນ ຫາ ຄວາມ ສຸກ ອັນ ບໍ່ມີ ບ່ອນ ສຸດ ເພື່ອ ຮັບ ເອົາ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ເປັນ ມູນ ມໍລະ ດົກ, ຫລື ຂຶ້ນ ຫາ ຄວາມ ທຸກ ທໍລະ ມານ ອັນ ບໍ່ມີ ບ່ອນ ສຸດ ເພື່ອ ຮັບ ເອົາ ອານາຈັກ ຂອງ ມານ ເປັນ ມູນ ມໍລະ ດົກ, ພວກ ໜຶ່ງ ຈະ ຢູ່ ທາງ ໜຶ່ງ, ແລະ ອີກ ພວກ ໜຶ່ງ ຈະ ຢູ່ ອີກ ທາງ ໜຶ່ງ—

5 ພວກ ໜຶ່ງ ຈະ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ຫາ ຄວາມ ສຸກ ຕາມ ການ ສະ ແຫວງ ຫາ ຄວາມ ສຸກ ຂອງ ຕົນ, ຫລື ຄວາມ ດີ ຕາມ ການ ສະ ແຫວງ ຫາ ຄວາມ ດີ ຂອງ ຕົນ; ແລະ ອີກ ພວກ ໜຶ່ງ ຫາ ຄວາມ ຊົ່ວ ຕາມ ການ ສະ ແຫວງ ຫາ ຄວາມ ຊົ່ວ ຂອງ ຕົນ; ເພາະ ຖ້າ ຜູ້ ໃດ ສະ ແຫວງ ຫາ ຄວາມ ຊົ່ວ ຕະ ຫລອດ ທັງ ວັນ ຜູ້ ນັ້ນ ກໍ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ລາງ ວັນ ທີ່ ເປັນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຂອງ ເຂົາ ເມື່ອ ກາງ ຄືນ ມາ ເຖິງ.

6 ແລະ ເປັນ ດັ່ງ ນັ້ນ ກັບ ອີກ ພວກ ໜຶ່ງ. ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ກັບ ໃຈ ຈາກ ບາບ ຂອງ ເຂົາ, ແລະ ສະ ແຫວງ ຫາ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ວັນ ເວລາ ຂອງ ເຂົາ, ແລ້ວ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ລາງ ວັນ ອັນ ໄປ ສູ່ ຄວາມ ຊອບ ທຳ.

7 “ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ ຄື ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ໄຖ່ ໂດຍ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ ຄື ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ນຳ ອອກ ມາ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ການ ບົດ ປ່ອຍ ຈາກ ຄົນ ແຫ່ງ ຄວາມ ມືດ ອັນ ບໍ່ມີ ບ່ອນ ສຸດ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ຢືນ ຢູ່ ຫລື

ຕົກ ໄປ ດັ່ງ ນີ້; ເພາະ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຜູ້ ພິ ພາກ ສາ ຂອງ ຕົນ ເອງ, ບໍ່ ວ່າ ຈະ ກະ ທຳ ຄວາມ ດີ ຫລື ຄວາມ ຊົ່ວ.

8 ບັດ ນີ້, ຄຳ ສັ່ງ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ “ປ່ຽນ ແປງ ບໍ່ ໄດ້; ສະ ນັ້ນ, ຈຶ່ງ ມີ ທາງ ຕຽມ ໄວ້ ເພື່ອ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ມີ ເຈດ ຕະ ນາ ຈະ ເດີນ ທາງ ນັ້ນ ແລະ ຈະ ລອດ.

9 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ຢ່າ ສ່ຽງ ເຮັດ ຄວາມ ຜິດ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ລູກ ຕາມ ຫລັກ ຄຳ ສອນ ເຫລົ່ານັ້ນ “ອີກ ເລີຍ, ຊຶ່ງ ເຖິງ ບັດ ນີ້ ລູກ ກໍ ສ່ຽງ ກະ ທຳ ບາບ ມາ ແລ້ວ.

10 ຢ່າ ຄິດ ຂຶ້ນ ມາ ເອງ, ເພາະ ມັນ ມີ ເວົ້າ ໄວ້ ກ່ຽວ ກັບ ການ ນຳ ກັບ ຄົນ, ວ່າ ລູກ ຈະ ຖືກ ນຳ ກັບ ຄົນ ຈາກ ບາບ ໄປ ຫາ ຄວາມ ສຸກ. ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ພໍ່ ເວົ້າ ກັບ ລູກ ວ່າ “ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ບໍ່ ເຄີຍ ເປັນ ຄວາມ ສຸກ ເລີຍ.

11 ແລະ ບັດ ນີ້, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ມະ ນຸດ ທັງ ປວງ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ສະ ພາບ ແຫ່ງ “ທຳ ມະ ຊາດ, ຫລື ພໍ່ ຢາກ ເວົ້າ, ຢູ່ ໃນ ສະ ພາບ ແຫ່ງ “ກາມ ມະ ລົມ, ຢູ່ ໃນ ນ້ຳ ບີ ແຫ່ງ ຄວາມ ຂົນ ຂຶ້ນ ແລະ ໃນ ພັນ ທະ ການ ແຫ່ງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ; ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ໃນ ໂລກ ໂດຍ “ບໍ່ ມີ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄປ ໃນ ທາງ ກົງ ກັນ ຂ້າມ ກັບ ທຳ ມະ ຊາດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ; ສະ ນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ສະ ພາບ ກົງ ກັນ ຂ້າມ ກັບ ທຳ ມະ ຊາດ ຂອງ ຄວາມ ສຸກ.

12 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ຄວາມ ໝາຍ ຂອງ ຄຳ ວ່າ ການ ນຳ ກັບ ຄົນ ມາ ຕີ ການ ນຳ ເອົາ ສິ່ງ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ສະ ພາບ ທຳ ມະ ຊາດ ມາ ແລະ ວາງ ໄວ້ ໃນ ສະ ພາບ ທີ່ ບໍ່ ເປັນ ທຳ ມະ ຊາດ, ຫລື

4 ຂ 2 ນ ພ 9:12-13;
 ຄ ພ 138:17.
 ຄ ພ ກ ານ ພື້ນ ຄືນ ພຣະ
 ຊົນ, ການ ພື້ນ ຄືນ ຊີ ວິດ.
 ຄ 1 ກ ສ ທ 15:51-55.
 ງ ຄ ພ ສ ຊີ ວິດ ນີ້ ລັນ ດອນ.
 7 ກ ຄ ພ 76:50-70.

ຂ 2 ນ ພ 2:26;
 ແອ ວ 42:27;
 ຮ ລ ມ 14:30.
 ຄ ພ ພ ອຳ ເພີ ໃຈ.
 8 ກ ຄ ພ 1:38.
 9 ກ ຄ ພ 42:23-28.
 10 ກ ພ ສ ສ 32:10;

ອ ຊ ຢ 57:20-21;
 ຮ ລ ມ 13:38.
 11 ກ ມ ຊ ຢ 3:19.
 ຄ ພ ພ ມະ ນຸດ ທີ່ ມີ ຈິດ
 ໃຈ ທຳ ມະ ດາ.
 ຂ ຄ ພ ພ ກ ານ ມະ ລົມ.
 ຄ ອ ພ ຊ 2:12.

ວາງໄວ້ໃນສະພາບກົງກັນຂ້າມກັບທຳມະ
ຊາດຂອງມັນບໍ່?

13 ໂອ້, ລູກຂອງພໍ່, ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນເຊັ່ນ
ນັ້ນ; ແຕ່ຄວາມໝາຍຂອງຄຳວ່າການນຳ
ກັບຄືນມານັ້ນຄືການນຳເອົາຄວາມຊົ່ວ
ກັບມາຫາຄວາມຊົ່ວ, ຫລື ກາມມະລົມ
ມາຫາກາມມະລົມ, ຫລື ຄວາມຕໍ່າຊ້ຳມາ
ຫາຄວາມຕໍ່າຊ້ຳ—ຄວາມດີມາຫາສິ່ງທີ່
ດີ; ຄວາມຊອບທຳມາຫາສິ່ງທີ່ຊອບທຳ;
ຄວາມທ່ຽງທຳມາຫາສິ່ງທີ່ທ່ຽງທຳ; ຄວາມ
ເມດຕາມາຫາສິ່ງທີ່ມີຄວາມເມດຕາ.

14 ສະນັ້ນ, ລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງເບິ່ງວ່າລູກ
ມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງລູກ; ປະຕິ
ບັດ "ໂດຍທ່ຽງທຳ, ະຕັດສິນໂດຍຊອບທຳ,
ແລະ ກະທຳ "ຄວາມດີຕະຫລອດເວລາ;
ແລະ ຖ້າຫາກລູກເຮັດສິ່ງທັງໝົດນີ້ ແລ້ວ
ລູກຈະໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງລູກ; ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ະຄວາມເມດຕາຈະກັບຄືນມາຫາລູກ
ອີກ; ຄວາມຍຸດຕິທຳຈະກັບຄືນມາຫາລູກ
ອີກ; ການພິພາກສາອັນຊອບທຳຈະກັບຄືນ
ມາຫາລູກອີກ; ແລະ ລູກຈະມີຄວາມດີເປັນ
ລາງວັນແກ່ລູກອີກ.

15 ເພາະສິ່ງທີ່ລູກໄດ້ສົ່ງອອກໄປຈະກັບ
ຄືນມາຫາລູກອີກ, ແລະ ຈະຖືກນຳກັບຄືນ
ມາຫາ; ສະນັ້ນ, ຄຳວ່າການກັບຄືນມາຈຶ່ງ
ກ່າວໂທດຄົນບາບໂດຍຄົບຖ້ວນ, ແລະ ບໍ່
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັນຄົນຖືກຕ້ອງໄດ້ເລີຍ.

ບົດທີ 42

ຊີວິດທີ່ເປັນມະຕະເປັນເວລາແຫ່ງການ

ທົດລອງເພື່ອໃຫ້ມະນຸດສາມາດກັບໃຈ
ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ—ການຕົກໄດ້ນຳ
ເອົາຄວາມຕາຍທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນ
ຍານມາຫາມະນຸດທຸກຄົນ—ການໄຖ່ມາ
ຖືງຜ່ານການກັບໃຈ—ພຣະເຈົ້າເອງໄດ້
ຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງໂລກ—ຄວາມເມດ
ຕາແມ່ນສຳລັບຜູ້ທີ່ກັບໃຈ—ສ່ວນຄົນອື່ນໆ
ແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະ
ເຈົ້າ—ຄວາມເມດຕາເກີດຂຶ້ນເພາະການ
ຊົດໃຊ້—ຜູ້ທີ່ກັບໃຈຢ່າງແທ້ຈິງເທົ່ານັ້ນທີ່
ຈະລອດ. ປະມານ 74 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ເຫັນວ່າມັນ
ຍັງມີສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງລູກກັງວົນ
ຢູ່, ຊຶ່ງລູກບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້—ຊຶ່ງກ່ຽວກັບ
"ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນການລົງ
ໂທດຄົນບາບ; ເພາະລູກພະຍາຍາມຄິດວ່າ
ມັນບໍ່ເປັນການຍຸດຕິທຳທີ່ຈະສົ່ງຄົນບາບ
ໄປຫາສະພາບແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານ.

2 ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຈະອະທິ
ບາຍເລື່ອງນີ້ແກ່ລູກ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຫລັງ
ຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ "ໄດ້ສົ່ງບົດາ
ມານດາຜູ້ທຳອິດຂອງພວກເຮົາອອກຈາກ
ຊ່ວນເອເດນເພື່ອໂຖດິນ, ເພາະຈາກດິນ
ນັ້ນເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກມາ—ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ພຣະອົງໄດ້ຂັບໄລ່ເຂົາເຈົ້າອອກໄປ, ແລະ
ວາງ "ເຄຣູບິມໄວ້ທີ່ປາຍສວນເອເດນທາງ
ຕາເວັນອອກ, ພ້ອມດ້ວຍດາບທີ່ເປັນແປວ
ໄຟຊຶ່ງຫັນໄປໄດ້ທຸກທາງ, ເພື່ອຮັກສາ ະຕິນ
ໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ—

3 ບັດນີ້, ພວກເຮົາເຫັນວ່າມະນຸດມາ

<p>14 ກ ຄມພ ຊີ້ສັດ, ຄວາມຊີ້ສັດ. ຂ ຢຮ 7:24; ຄພ 11:12. ຄ ຄພ 6:13; 58:27–28. ງ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ,</p>	<p>ຄວາມເມດຕາ. 42 1 ກ 2 ນພ 26:7; ມຊຢ 15:26–27. ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. 2 ກ ປຖກ 3:23–24;</p>	<p>ມຊ 4:28–31. ຂ ຄມພ ເອເດນ. ຄ ຄມພ ເຄຣູບິມ. ງ ປຖກ 2:9.</p>
---	--	---

ເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າ, ຮູ້ຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ; ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຍິ້ມມີອອກໄປ ແລະ ປົດເອົາໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດອີກ, ແລະ ກິນ ແລະ ມີຊີວິດຢູ່ຕະຫລອດການ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ວາງເຄຣູບົມກັບດາບທີ່ເປັນແປວໄຟໄວ້, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ກິນໝາກໄມ້ນັ້ນ—

4 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນ, ວ່າມັນມີເວລາທີ່ປະທານໃຫ້ມະນຸດເພື່ອກັບໃຈ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນມີ ັເວລາແຫ່ງການທົດລອງ, ແມ່ນເວລາທີ່ຈະກັບໃຈ ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ.

5 ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກອາດາມໄດ້ຍິ້ມມີຂອງລາວອອກໄປທັນທີ ແລະ ປົດເອົາໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, ລາວຈະມີຊີວິດຊົ່ວນິລັນດອນ, ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈະບໍ່ມີໄລຍະເວລາເພື່ອການກັບໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມໝາຍ, ແລະ ແຜນແຫ່ງຄວາມລອດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະລົ້ມເຫລວໄປ.

6 ແຕ່ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ມັນມີກຳນົດທີ່ຈະໃຫ້ມະນຸດ ັຕາຍ—ສະນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກຕັດອອກຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ ແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກຈາກຜືນແຜ່ນດິນໂລກນຳອີກ—ແລະ ມະນຸດຈະຫລົງທາງຕະຫລອດໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາກາຍເປັນມະນຸດທີ່ ັຕົກໄປ.

7 ແລະ ບັດນີ້, ລູກເຫັນຈາກເລື່ອງນີ້ວ່າບົດາມານດາຜູ້ທຳອິດຂອງພວກເຮົາຖືກ ັຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້

ເປັນເຈົ້າ ທັງທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານແລ້ວ; ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນເຂົາເຈົ້າກາຍມາເປັນຄົນທີ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບການກະທຳຕາມ ັຄວາມປະສົງຂອງຕົນເອງດັ່ງນັ້ນ.

8 ບັດນີ້ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ມັນບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະກູ້ມະນຸດຄືນຈາກຄວາມຕາຍທາງໂລກ, ເພາະມັນຈະທຳລາຍ ັແຜນແຫ່ງຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

9 ສະນັ້ນ, ຍ້ອນຈິດວິນຍານຕາຍບໍ່ໄດ້, ແລະ ັການຕົກນຳເອົາຄວາມຕາຍທັງທາງວິນຍານ ແລະ ທາງໂລກມາຫາມະນຸດຊາດທັງປວງຄື, ພວກເຮົາຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມັນຈຶ່ງສົມຄວນທີ່ຈະກູ້ມະນຸດຊາດຄືນຈາກຄວາມຕາຍທາງວິນຍານນີ້.

10 ສະນັ້ນ, ເມື່ອພວກເຮົາກາຍເປັນຄົນມີ ັກາມມະລົມ, ຕັນຫາໜ້າມິດ, ແລະ ຕ່ຳຊ້າ ໂດຍ ັທຳມະຊາດ, ັສະພາວະແຫ່ງການທົດລອງນີ້ ຈຶ່ງກັບເປັນສະພາບໃຫ້ພວກເຮົາຕຽມຕົວ; ມັນກັບເປັນສະພາບເພື່ອການຕຽມຕົວ.

11 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງຈຳໄວ້, ລູກຂອງພໍ່, ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນເພາະແຜນແຫ່ງການໄຖ່ (ຄື ຖ້າບໍ່ມີ) ໃນທັນທີທີ່ພວກເຮົາຕາຍໄປ ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາຍ່ອມ ັເປັນທຸກ, ໂດຍທີ່ຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

12 ແລະ ບັດນີ້, ບໍ່ມີວິທີກູ້ມະນຸດຄືນຈາກສະພາບທີ່ຕົກນີ້, ຊຶ່ງມະນຸດນຳມາໃຫ້ຕົວເອງ ເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງເຂົາເອງ;

4 ກ ແອວ 34:32-33.
6 ກ ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ.
ຂ ມຊຍ 16:3-5.
ຄມພ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ.
7 ກ 2 ນພ 2:5; 9:6;

ຮລມ 14:16.
ຄມພ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ.
ຂ ຄມພ ອຳເພີໃຈ.
8 ກ ແອວ 34:9;
ມຊ 6:62.
9 ກ ຄມພ ການຕົກຂອງ

ອາດາມ ແລະ ເອວາ.
10 ກ ຄມພ ກາມມະລົມ.
ຂ ຄມພ ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ.
ຄ ຄມພ ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ.
11 ກ 2 ນພ 9:7-9.

13 ສະນັ້ນ, ຕາມຄວາມຍຸດຕິທຳແລ້ວ, ມື້ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ຈະເກີດຂຶ້ນບໍ່ໄດ້, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໂດຍເງື່ອນໄຂຂອງ ການກັບໃຈຂອງມະນຸດໃນສະພາບແຫ່ງການທົດລອງນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສະພາວະແຫ່ງການທົດລອງນີ້; ເພາະຖ້າຫາກມັນບໍ່ເປັນໄປຕາມເງື່ອນໄຂເຫລົ່ານີ້, ຄວາມເມດຕາຈະເກີດຜົນບໍ່ໄດ້ ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ ຈະທຳລາຍວຽກງານແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳເສຍ. ບັດນີ້ວຽກງານແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳຈະຖືກທຳລາຍບໍ່ໄດ້; ຖ້າຫາກເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າກໍຈະ າລິກເປັນພຣະເຈົ້າ.

14 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ ມະນຸດຊາດທັງປວງ ມີແຜນແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາຢູ່ໃນກຳມີແຫ່ງ ຄວາມຍຸດຕິທຳ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງສົ່ງພວກເຂົາໄປໃຫ້ຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງຕະຫລອດການ.

15 ແລະ ບັດນີ້, ແຜນແຫ່ງຄວາມເມດຕາຈະເກີດຂຶ້ນບໍ່ໄດ້ຖ້າຫາກບໍ່ມີການຊົດໃຊ້ເກີດຂຶ້ນ; ສະນັ້ນ ພຣະເຈົ້າເອງຈຶ່ງ າຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງ ໂລກ, ເພື່ອນຳແຜນແຫ່ງ ຄວາມເມດຕາມາ, ເພື່ອໃຫ້ພຽງພໍແກ່ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຂອງ ຄວາມຍຸດຕິທຳ, ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະເປັນພຣະເຈົ້າ ທີ່ດີພ້ອມ, ທຸ່ງທຳ, ແລະ ເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ເມດຕານຳອີກ.

16 ບັດນີ້, ການກັບໃຈຈະມາສູ່ມະນຸດບໍ່ໄດ້ຖ້າຫາກບໍ່ມີການລົງໂທດ, ຊຶ່ງເປັນ ມີລັດດອນດັ່ງຊີວິດຂອງຈິດວິນຍານຈະ

ເປັນ, ໂດຍຕັ້ງໄວ້ກົງກັນຂ້າມກັບແຜນແຫ່ງຄວາມສຸກ, ຊຶ່ງເປັນມີລັດດອນດັ່ງຊີວິດຂອງຈິດວິນຍານນຳອີກ.

17 ບັດນີ້, ມະນຸດຈະກັບໃຈໄດ້ແນວໃດຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດ ບາບ? ເຂົາຈະເຮັດບາບໄດ້ແນວໃດຖ້າຫາກບໍ່ມີ ກົດ? ກົດຈະມີໄດ້ແນວໃດຖ້າຫາກບໍ່ມີການລົງໂທດ?

18 ບັດນີ້, ມີການລົງໂທດຕັ້ງໄວ້, ແລະ ມີກົດທີ່ທຸ່ງທຳຕັ້ງໄວ້, ຊຶ່ງນຳຄວາມເສຍໃຈໃນ າຈິດສຳນຶກມາຫາມະນຸດ.

19 ບັດນີ້, ຖ້າຫາກບໍ່ມີກົດໃຫ້ໄວ້—ຖ້າຫາກມະນຸດກະທຳ ຄາດຕະກຳ ເຂົາກໍຄວນຕາຍ—ເຂົາຈະຍ້ານບໍ່ວ່າ ເຂົາຈະຕາຍຖ້າເຂົາກະທຳຄາດຕະກຳ?

20 ແລະ ຖ້າຫາກບໍ່ມີກົດໃຫ້ໄວ້ເພື່ອຫ້າມການເຮັດບາບ ມະນຸດຈະບໍ່ຍ້ານທີ່ຈະເຮັດບາບເລີຍ.

21 ແລະ ຖ້າຫາກມັນ ບໍ່ມີກົດໃຫ້ໄວ້, ຖ້າຫາກ ມະນຸດ ເຮັດບາບ ຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ຄວາມເມດຕາ ຈະເຮັດຫຍັງໄດ້, ເພາະທັງສອງຢ່າງນີ້ຈະບໍ່ມີສິດທິເໝືອກວ່າມະນຸດ?

22 ແຕ່ມີກົດໃຫ້ໄວ້, ແລະ ມີການລົງໂທດຕັ້ງໄວ້ ແລະ ໃຫ້ມີ າການກັບໃຈ, ຊຶ່ງການກັບໃຈນີ້ ຄວາມເມດຕາມີສິດທິ; ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມຍຸດຕິທຳຈະມີສິດເໝືອກວ່າມະນຸດ ແລະ ບັງຄັບກົດ, ແລະ ກົດເຮັດໃຫ້ມີການລົງໂທດ; ຖ້າຫາກບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ວຽກງານແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳຈະຖືກທຳລາຍ, ແລະ ພຣະ

<p>13 ກ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່. ຂ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຄ 2 ນຟ 2:13-14. 14 ກ ແອວ 22:13-14. ຂ 2 ນຟ 2:5. 15 ກ 2 ນຟ 9:7-10; ມຊຢ 16:7-8. ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.</p>	<p>ຂ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ. ຄ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. ງ 3 ນຟ 12:48. 16 ກ ຄພ 19:10-12. 17 ກ ຄມພ ບາບ. ຂ ຣມ 4:15.</p>	<p>18 ກ ຄມພ ສຳນຶກ, ຄວາມສຳນຶກ. 19 ກ ຄມພ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ. 21 ກ 2 ນຟ 9:25-26; ມຊຢ 3:11. 22 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.</p>
---	--	--

ເຈົ້າກໍຈະເລີກເປັນພຣະເຈົ້າ.

23 ແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ເລີກເປັນພຣະເຈົ້າ, ແລະ "ຄວາມເມດຕາມີສິດທິໃນຜູ້ທີ່ສໍານຶກຜິດ, ແລະ ຄວາມເມດຕາເກີດຂຶ້ນເພາະ ການຊົດໃຊ້; ແລະ ການຊົດໃຊ້ເຮັດໃຫ້ເກີດ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ; ແລະ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍນໍາມະນຸດ ກັບມາຫາທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງຖືກນໍາກັບຄືນຫາທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຈະຖືກ ພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ອັນເປັນໄປຕາມກົດແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທໍາ.

24 ເພາະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຄວາມຍຸດຕິທໍາປະຕິບັດຂໍ້ຮຽກຮ້ອງທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະ ຄວາມເມດຕາມີສິດທິໃນທຸກຢ່າງທີ່ເປັນຂອງມັນເອງ; ແລະ ດ້ວຍປະການນີ້, ມັນຈຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດລອດ ນອກຈາກຄົນທີ່ສໍານຶກຜິດຢ່າງແທ້ຈິງ.

25 ລູກຄິດວ່າ ຄວາມ ເມດ ຕາ ຂະ ໂມຍ "ຄວາມຍຸດຕິທໍາໄດ້ບໍ່? ພໍເວົ້າກັບລູກວ່າ, ບໍ່ໄດ້; ບໍ່ໄດ້ເລີຍແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍດຽວ. ຖ້າຫາກເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າກໍຈະເລີກເປັນພຣະເຈົ້າແລ້ວ.

26 ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງນໍາ "ຈຸດປະສົງອັນເປັນນິລັນດອນຂອງພຣະອົງມາ, ຊຶ່ງໄດ້ຕຽມໄວ້ ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ. ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ມັນຈຶ່ງເກີດມີຄວາມລອດ ແລະ ການໄຖ່ຂອງມະນຸດ, ແລະ ຄວາມພິນາດ, ແລະ ຄວາມ

ທຸກທໍລະມານຂອງເຂົານໍາອີກ.

27 ສະນັ້ນ, ໂອ້ ລູກຂອງພໍ່, "ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະມາ ກໍຈະມາໄດ້ ແລະ ດື່ມນໍ້າແຫ່ງຊີວິດຢ່າງມີອິດສະລະ; ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະບໍ່ມາ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະບໍ່ຖືກບັງຄັບໃຫ້ມາ; ແຕ່ໃນວັນສຸດທ້າຍ ສິ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ ກະທໍາໄວ້ຈະ ກັບຄືນມາຫາເຂົາ.

28 ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ປາດຖະໜາຈະສ້າງ "ຄວາມຊົ່ວ, ແລະ ບໍ່ກັບໃຈໃນວັນເວລາຂອງເຂົາ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຄວາມຊົ່ວຈະເກີດກັບເຂົາ, ຊຶ່ງເປັນຕາມການນໍາກັບຄືນມາຂອງພຣະເຈົ້າ.

29 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ບໍ່ຢາກໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ກ້ວົນໃຈຕໍ່ລູກອີກຕໍ່ໄປ, ແລະ ຂໍໃຫ້ບາບຂອງລູກເທົ່ານັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ກ້ວົນໃຈລູກ, ດ້ວຍຄວາມກ້ວົນນັ້ນ ມັນຈະນໍາລູກລົງມາສູ່ການກັບໃຈ.

30 ໂອ້ ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ປາດຖະໜາວ່າ ລູກຈະບໍ່ປະຕິເສດຄວາມຍຸດຕິທໍາຂອງພຣະເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ. ຈຶ່ງຢ່າພະຍາຍາມແກ້ຄວາມຜິດເພາະບາບຂອງລູກ, ໂດຍປະຕິເສດຄວາມຍຸດຕິທໍາຂອງພຣະເຈົ້າ; ແຕ່ລູກຈຶ່ງຍອມໃຫ້ຄວາມຍຸດຕິທໍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມອິດກັນຂອງພຣະອົງມີອິດທິພົນຢ່າງເຕັມທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງລູກ; ຂໍໃຫ້ມັນນໍາລູກລົງມາຕໍ່າຢູ່ກັບຜຸນດິນໃນ "ຄວາມຖ່ອມຕົວ.

31 ແລະ ບັດນີ້, ໂອ້ ລູກຂອງພໍ່, ລູກໄດ້

<p>23 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ. ຂ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. ຄ 2 ນພ 2:8; 9:4; ແອວ 7:12; 11:41-45; 12:24-25; ຮລມ 14:15-18; ມມ 9:13. ງ ແອວ 40:21-24.</p>	<p>ຈ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. 25 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທໍາ, ຄວາມຍຸດຕິທໍາ. 26 ກ 2 ນພ 2:14-30; ມຊ 1:39. ຂ ແອວ 13:3; 3 ນພ 1:14. 27 ກ ແອວ 5:34;</p>	<p>ຮລມ 14:30. ຄມພ ອໍາເພີໃຈ. ຂ ອຊຢ 59:18; ພນມ 20:12. ຄ ແອວ 41:15. 28 ກ ແອວ 41:2-5. 30 ກ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.</p>
--	---	--

ຮັບການ ເອີ້ນ ຈາກພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ສົ່ງສອນ
ພຣະຄຳແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້. ແລະ ບັດນີ້, ລູກ
ຂອງພໍ່, ຈົ່ງໄປເຖິດ, ຈົ່ງປະກາດພຣະຄຳ
ດ້ວຍຄວາມຈິງ ແລະ ດ້ວຍຄວາມມີສະຕິ,
ເພື່ອລູກຈະໄດ້ນຳຈິດວິນຍານທັງຫລາຍ
ມາສູ່ການກັບໃຈ, ເພື່ອແຜນແຫ່ງຄວາມ
ເມດຕາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະມີສິດທິເໝືອກວ່າ
ພວກເຂົາ. ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຈົ່ງໄປດ
ປະທານພອນໃຫ້ລູກຈົນວ່າມັນເປັນໄປ
ຕາມຄຳເວົ້າຂອງພໍ່ດ້ວຍເຖິດ. ອາແມນ.

ບົດທີ 43

ແອວມາ ແລະ ລູກຊາຍໄດ້ສົ່ງສອນພຣະ
ຄຳ—ຊາວໂຊຣຳ ແລະ ຊາວນີໄຟຄົນອື່ນໆ
ທີ່ແຍກອອກໄປ ກາຍເປັນຊາວເລມັນ—
ຊາວເລມັນມາກໍ່ສົງຄາມກັບຊາວນີໄຟ—
ໂມໂຣໂນປະກອບອາວຸດໃຫ້ຊາວນີໄຟ
ດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນຕ່າງໆ—ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າເປີດເຜີຍແຜນການຍຸດທະສາດຂອງ
ຊາວເລມັນຕໍ່ແອວມາ—ຊາວນີໄຟປ້ອງ
ກັນບ້ານເຮືອນ, ເສລີພາບ, ຄອບຄົວ,
ແລະ ສາດສະໜາຂອງພວກເຂົາ—ກອງ
ທັບຂອງໂມໂຣໂນກັບລີໂຣປິດລ້ອມຊາວ
ເລມັນ. ປະມານ 74 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ຄື ພວກລູກຊາຍຂອງແອວມາໄດ້ອອກໄປ
ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ເພື່ອປະກາດພຣະຄຳແກ່
ພວກເຂົາ. ແລະ ແອວມາເອງກໍໄດ້ອອກໄປ
ຢ່າງບໍ່ໄດ້ພັກຜ່ອນເລີຍ.

2 ບັດນີ້ພວກເຮົາຈະບໍ່ກ່າວເຖິງການສົ່ງ
ສອນຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ໄປອີກ, ນອກຈາກວ່າ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສອນພຣະຄຳ ແລະ ຄວາມ
ຈິງຕາມວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ແລະ

ການເປີດເຜີຍ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສອນ
ຕາມ "ລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້
ໄດ້ເອີ້ນເຂົາເຈົ້າ.

3 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະກັບມາເວົ້າ
ກ່ຽວກັບສົງຄາມລະຫວ່າງຊາວນີໄຟ ແລະ
ຊາວເລມັນໃນປີທີສິບແປດແຫ່ງການປົກ
ຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

4 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ຄື "ຊາວໂຊຣຳໄດ້ກາຍເປັນຊາວເລມັນ;
ສະນັ້ນ, ໃນຕົ້ນປີທີສິບແປດນີ້ ຜູ້ຄົນຂອງ
ນີໄຟໄດ້ເຫັນວ່າຊາວເລມັນກຳລັງຈະມາ
ໂຈມຕີພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້
ຕຽມເພື່ອສົງຄາມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາ
ໄດ້ເຕົ້າໂຮມເອົາກອງທັບຂອງພວກເຂົາທີ່
ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຈີຊອນ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ
ເລມັນໄດ້ຍົກກອງທັບທະຫານມາເປັນ
ຈຳນວນຫລາຍພັນຄົນ; ແລະ ພວກເຂົາ
ໄດ້ຍົກກອງທັບເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນອານທິ
ໂອນຳ, ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນຂອງຊາວໂຊຣຳ;
ແລະ ຜູ້ນຳກອງທັບຂອງພວກເຂົາມີຊື່ວ່າ
ເຊຣາເຮັມນາ.

6 ແລະ ບັດນີ້, ໂດຍທີ່ຊາວອາມາລະໂຄ
ເປັນຄົນຊົ່ວ ແລະ ມັກຂ້າຄົນຫລາຍກວ່າ
ຊາວເລມັນ, ສະນັ້ນ, ເຊຣາເຮັມນາຈຶ່ງໄດ້
ແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂຶ້ນເພື່ອດູ
ແລຊາວເລມັນ, ຊຶ່ງພວກຫົວໜ້າເຫລົ່ານັ້ນ
ເປັນຊາວອາມາລະໂຄ ແລະ ຊາວໂຊຣຳ.

7 ບັດນີ້ລາວໄດ້ເຮັດແບບນີ້ເພື່ອວ່າລາວ
ຈະໄດ້ເກັບກຳຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງພວກ
ເຂົາທີ່ມີຕໍ່ຊາວນີໄຟໄວ້, ເພື່ອລາວຈະໄດ້
ເອົາຄົນເຫລົ່ານັ້ນມາຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກ
ຄອງຕາມແຜນການຂອງລາວ.

8 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ແຜນການຂອງລາວຄື ຢູ່

43 2 ກ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.

4 ກ ແອວ 35:2-14; 52:33.

ແຍ່ໃຫ້ຊາວເລມັນຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຊາວນິໄຟ; ລາວເຮັດແບບນີ້ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ແຍ້ງ ຊຶ່ງເອົາອຳນາດເພື່ອບົກຄອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ມີອຳນາດບົກ ຄອງຊາວນິໄຟ ໂດຍເອົາພວກເຂົາເຫລົ່າ ນັ້ນມາເປັນທາດນຳອີກ.

9 ແລະ ບັດນີ້ແຜນການຂອງຊາວນິໄຟ ນັ້ນແມ່ນ ການບົກປັກຮັກສາແຜ່ນດິນຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ບ້ານເຮືອນຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະ ະເມຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ ບົກປັກຮັກສາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີ ຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເພື່ອພວກ ເຂົາຈະໄດ້ຮັກສາສິດ ແລະ ສິດທິພິເສດ ຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ະເສລີ ພາບຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ເພື່ອພວກເຂົາ ຈະໄດ້ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າຕາມຄວາມ ປາດຖະໜາຂອງຕົນ.

10 ເພາະພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ຖ້າຫາກພວກ ເຂົາຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນແລ້ວ, ຄືຊາວເລມັນຈະທຳລາຍຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ ະນະມັດສະການພຣະເຈົ້າໃນ ະວິນຍານ ແລະ ໃນຄວາມຈິງ, ຊຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ ທ່ຽງແທ້ ແລະ ຊຶ່ງພຣະຊົນຢູ່.

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາຮູ້ຈັກ ເຖິງຄວາມກຽດຊັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຊາວ ເລມັນທີ່ມີຕໍ່ ະພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ຊຶ່ງ ເປັນຜູ້ຄົນຂອງອານາໄທ-ນິໄຟ-ລີໂຮ, ຊຶ່ງມີຊື່ ວ່າຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ—ແລະ ຜູ້ຄົນເຫລົ່າ ນີ້ບໍ່ຍອມຈັບອາວຸດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກ ເຂົາໄດ້ເຂົ້າຢູ່ໃນພັນທະສັນຍາ ແລະ ພວກ ເຂົາຈະບໍ່ລະເມີດ—ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກພວກ ເຂົາຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນ, ພວກ

ເຂົາກໍຈະຖືກທຳລາຍ.

12 ແລະ ຊາວນິໄຟບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຂົາ ຖືກທຳລາຍ; ສະນັ້ນ ຊາວນິໄຟຈຶ່ງໄດ້ມອບ ແຜ່ນດິນໃຫ້ພວກເຂົາເພື່ອເປັນມູນມໍລະ ດົກ.

13 ແລະ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ອຳໂມນ ໄດ້ ມອບ ເຂົ້າຂອງຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ ຊາວນິໄຟ ເພື່ອອູ້ມ ຊຸກອງທັບຂອງພວກ ເຂົາ; ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ຊາວນິໄຟຈຶ່ງຖືກບັງ ຄັບໃຫ້ຕ້ານທານຊາວເລມັນແຕ່ຝ່າຍດຽວ, ຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍຂອງເລມັນ ແລະ ເລມູ ເອນ, ແລະ ພວກລູກຫລານຂອງອິດຊະມາ ເອນ, ແລະ ຄົນທັງໝົດທີ່ໄດ້ແຍກອອກໄປ ຈາກຊາວນິໄຟຄື ຊາວອາມາລະໄຄ, ຊາວ ໂຊຣຳ, ແລະ ະເຊື້ອສາຍຂອງພວກປະໂລ ທິດຂອງກະສັດໂນອາຄົນນັ້ນ.

14 ບັດ ນີ້ ຜູ້ ສືບ ເຊື້ອ ສາຍ ເຫລົ່າ ນີ້ ມີ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍເກືອບເທົ່າກັບຊາວ ນິໄຟ; ແລະ ສະນັ້ນຊາວນິໄຟຈຶ່ງຖືກບັງຄັບ ໃຫ້ຕໍ່ສູ້ກັບພິນ້ອງຂອງຕົນດັ່ງນີ້, ຈົນກະທັ້ງ ມີການນອງເລືອດເກີດຂຶ້ນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນ ຂະນະທີ່ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນມາເຕົ້າ ໂຮມກັນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອານາທິໂອນຳ, ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ກອງທັບຂອງຊາວນິໄຟພ້ອມແລ້ວທີ່ ຈະພົບກັບພວກເຂົາໃນແຜ່ນດິນເຈີຊອນ.

16 ບັດນີ້, ຜູ້ນຳຂອງຊາວນິໄຟ ຫລື ຜູ້ຖືກ ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງ ຊາວນິໄຟ—ບັດນີ້ຫົວໜ້ານາຍທະຫານຜູ້ ນີ້ເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບທັງໝົດຂອງ ຊາວນິໄຟ—ແລະ ຊື່ຂອງເພິ່ນຄື ໂມໂຣໂນ;

17 ແລະ ໂມໂຣໂນ ໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງໃຫ້ ເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາທັງໝົດ ແລະ ພ້ອມກັບ

<p>9 ກ ແອວ 44:5; 46:12. ຂ ຄມພ ເສລີພາບ. 10 ກ ຄມພ ນະມັດສະການ.</p>	<p>ຂ ຍຮ 4:23-24. 11 ກ ແອວ 24:1-3, 5, 20; 25:1, 13; 27:2, 21-26.</p>	<p>13 ກ ແອວ 25:4.</p>
---	---	-----------------------

ການປົກຄອງກ່ຽວກັບສິ່ງຄາມ. ແລະ ເພິ່ນມີອາຍຸພຽງແຕ່ຊາວຫ້າປີເທົ່ານັ້ນຕອນເພິ່ນຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງກອງທັບຊາວນີໄຟ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ພົບກັບຊາວເລມັນທີ່ຊາຍແດນເຈີຊອນ, ແລະ ພວກທະຫານຂອງເພິ່ນໄດ້ຖືຫອກ, ແລະ ດາບ, ແລະ ອາວຸດແຫ່ງສິ່ງຄາມທຸກຊະນິດ.

19 ແລະ ເມື່ອກອງທັບຊາວເລມັນເຫັນວ່າຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ ຫລື ວ່າ ໂມໂຣໂນຕຽມກອງທະຫານຂອງເພິ່ນໄວ້ພ້ອມດ້ວຍແຜ່ນປົກເອິກ ແລະ ພ້ອມດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນແຂນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພ້ອມທັງເຄື່ອງປ້ອງກັນຫົວຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ແລະ ພວກເຂົານຸ່ງຫົ່ມເສື້ອຜ້າໜາ—

20 ບັດນີ້ກອງທັບຂອງເຊຣາເຮັມນາບໍ່ໄດ້ມີການຕຽມສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເລີຍ; ພວກເຂົາມີພຽງແຕ່ຫອກ ແລະ ດາບ, ແລະ ຄັນທະນູ ແລະ ລູກທະນູ, ແລະ ມີກ້ອນຫີນກັບກະຕູນຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຕົນຕົວຂອງພວກເຂົາ "ເປືອຍເປົ່າ, ນອກຈາກແຜ່ນໜັງຄຽນແອວເທົ່ານັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕົນຕົວຂອງພວກເຂົາທຸກຄົນເປືອຍເປົ່າໝົດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຊາວໂຊຣຳ ແລະ ຊາວອາມາລະໄຄເທົ່ານັ້ນ;

21 ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ມີແຜ່ນປົກເອິກ ຫລື ໂລ່—ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມຢ້ານກົວກອງທັບຂອງຊາວນີໄຟຫລາຍທີ່ສຸດເພາະວ່າເຄື່ອງມຸ່ງຂອງພວກນີໄຟ, ທັງໆທີ່ຈຳນວນຄົນຂອງພວກເຂົາມີຫລາຍກວ່າຊາວນີໄຟຕັ້ງຫລາຍເທົ່າ.

22 ຈຶ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາບໍ່ກຳມາສູ້ຮົບກັບຊາວນີໄຟ

ທີ່ຊາຍແດນເຈີຊອນເລີຍ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນອານທິໂອນຳ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານໄກ້ຫົວ ແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຂົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນແມນທາຍ ແລະ ຍຶດເອົາຫົວເມືອງ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຄິດວ່າກອງທັບຂອງໂມໂຣໂນຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ໄປທາງໃດ.

23 ແຕ່ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ, ໃນ ຫີນ ທີ່ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ໂມໂຣໂນກໍໄດ້ສົ່ງນັກສືບເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເພື່ອຕິດຕາມເບິ່ງຄ້າຍພັກຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ໂມໂຣໂນໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກເຖິງການທຳນາຍຂອງແອວມາ, ຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງຄົນຈຳນວນໜຶ່ງໄປຫາເພິ່ນ, ໂດຍປາດຖະໜາຈະໃຫ້ເພິ່ນທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ກອງທັບຂອງຊາວນີໄຟຄວນຈະໄປສູ້ຮົບກັບຊາວເລມັນ ຢູ່ບ່ອນໃດເພື່ອປົກປ້ອງຕົວເອງ.

24 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງແອວມາ, ແລະ ແອວມາໄດ້ບອກຂ່າວແກ່ພວກສົ່ງສານຂອງໂມໂຣໂນວ່າ ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນກຳລັງຍົກທັບເດີນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເພື່ອຈະໄດ້ຂ້າມມາຫາແຜ່ນດິນແມນທາຍ, ເພື່ອຈະໄດ້ເລີ່ມໂຈມຕີຜູ້ຄົນທີ່ອ່ອນແອກວ່າພວກເຂົາ. ແລະ ພວກສົ່ງສານໄດ້ໄປແຈ້ງຕໍ່ໂມໂຣໂນ.

25 ບັດນີ້ໂມໂຣໂນ, ຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ກອງທັບສ່ວນໜຶ່ງຂອງເພິ່ນຄຸ້ມກັນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຈີຊອນ, ເພາະຢ້ານວ່າ ໂດຍວິທີໃດວິທີໜຶ່ງຊາວເລມັນບາງຈຳນວນອາດຈະເຂົ້າມາຍຶດເອົາແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລະ ເຂົ້າເປັນເຈົ້າຂອງ, ຈຶ່ງໄດ້ຍົກກອງທັບສ່ວນທີ່ເຫລືອ

ຢູ່ຂອງເພິ່ນ ແລະ ຂ້າມ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ແມນທາຍ.

26 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ທັງ ໝົດ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ສ່ວນ ນັ້ນ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ຊາວ ເລມັນ, ເພື່ອ ” ບົກ ປ້ອງ ແຜ່ນ ດິນ ແລະ ປະ ເທດ ຊາດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ສິດ ທີ່ ແລະ ເສລີ ພາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ສະນັ້ນ ຜູ້ ຄົນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຕຽມ ພ້ອມ ຢູ່ ສະເໝີ ທີ່ ຈະ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ຊາວ ເລມັນ ເມື່ອ ເວລາ ພວກ ເຂົາ ເຂົ້າ ມາ ໂຈມ ຕີ.

27 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໂມ ໂຮໂນ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ໄປ ລີ້ ຖ້ຳ ຢູ່ ໃນ ຮ່ອມ ພູ ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃກ້ ກັບ ຝັ່ງ ແມ່ນ້ຳ ຊີ ໂດນ, ຊຶ່ງ ມັນ ຢູ່ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ ຂອງ ແມ່ນ້ຳ ຊີ ໂດນ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ.

28 ແລະ ໂມ ໂຮໂນ ໄດ້ ວາງ ຄົນ ສອດ ແນມ ໄວ້ ໂດຍ ຮອບ, ເພື່ອ ເພິ່ນ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ເວລາ ໃດ ຄ້າຍ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຈະ ມາ ຕັ້ງ ຂຶ້ນ.

29 ແລະ ບັດ ນີ້, ໂມ ໂຮໂນ ຮູ້ ຈັກ ເຈດ ຕະ ນາ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ, ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຢາກ ຈະ ທຳ ລາຍ ພິນ້ອງ ຂອງ ຕົນ, ຫລື ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ມາ ຂຶ້ນ ກັບ ພວກ ເຂົາ ແລະ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ເຫລົ່ານັ້ນ ມາ ເປັນ ທາດ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ເອງ ຈະ ໄດ້ ສະ ຖາ ປະ ນາ ອານາ ຈັກ ຂອງ ຕົນ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ບົກ ຕອງ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ;

30 ແລະ ໂດຍ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ອີກ ວ່າ ຄວາມ ປາດ ຖະ ໜາ ຢ່າງ ດຽວ ຂອງ ຊາວ ນີ ໄຟ ນັ້ນ ຄື ເພື່ອ ບົກ ປັກ ຮັກ ສາ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ” ເສລີ ພາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ຄິດ ວ່າ ມັນ ບໍ່ ເປັນ ການ ກະ ທຳ ບາບ ທີ່ ເພິ່ນ ຈະ ປ້ອງ ກັນ ຊາວ ນີ ໄຟ ດ້ວຍ

ກົນ ອຸປາຍ; ສະນັ້ນ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ຮູ້ ຈັກ ໂດຍ ຄົນ ສອດ ແນມ ຂອງ ເພິ່ນ ວ່າ ຊາວ ເລມັນ ຈະ ໄປ ທາງ ໃດ.

31 ສະນັ້ນ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ແບ່ງ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ໄປ ໃນ ຮ່ອມ ພູ, ແລະ ລີ້ ຢູ່ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ ແລະ ທາງ ໃຕ້ ຂອງ ເນີນ ພູ ຮີບ ລາ;

32 ແລະ ສ່ວນ ທີ່ ເຫລືອ ນັ້ນ ເພິ່ນ ໄດ້ ໃຫ້ ລີ້ ຢູ່ ໃນ ຮ່ອມ ພູ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ ຂອງ ແມ່ນ້ຳ ຊີ ໂດນ, ຈົນ ສຸດ ຊາຍ ແດນ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ແມນທາຍ.

33 ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ຈັດ ວາງ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ໄວ້ ຕາມ ຄວາມ ປາດ ຖະ ໜາ ຂອງ ເພິ່ນ ຮຽບ ຮ້ອຍ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ກໍ່ ພ້ອມ ແລ້ວ ທີ່ ຈະ ພົບ ກັບ ພວກ ເຂົາ.

34 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ຍົກ ກອງ ທັບ ມາ ທາງ ເໜືອ ຂອງ ເນີນ ພູ, ຊຶ່ງ ກອງ ທັບ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ຂອງ ໂມ ໂຮໂນ ໄດ້ ລີ້ ຖ້ຳ ຢູ່ ແລ້ວ.

35 ແລະ ເວລາ ທີ່ ຊາວ ເລມັນ ຜ່ານ ເນີນ ພູ ຮີບ ລາ, ແລະ ມາ ຮອດ ຮ່ອມ ພູ, ແລະ ກຳ ລັງ ຈະ ຂ້າມ ແມ່ນ້ຳ ຊີ ໂດນ ຢູ່ ນັ້ນ, ກອງ ທັບ ທີ່ ລີ້ ຖ້ຳ ຢູ່ ທາງ ໃຕ້ ຂອງ ເນີນ ພູ ຊຶ່ງ ນຳ ໂດຍ ຄົນ ຜູ້ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ ” ລີ ໂຮ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ກອງ ທັບ ຂອງ ລາວ ອອກ ມາ ແລະ ລ້ອມ ຊາວ ເລມັນ ໄວ້ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ ທາງ ດ້ານ ຫລັງ.

36 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາ ຊາວ ເລມັນ ເຫັນ ກອງ ທັບ ຊາວ ນີ ໄຟ ເຂົ້າ ໂຈມ ຕີ ຂ້າງ ຫລັງ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຫັນ ກັບ ຄົນ ໄປ ແລະ ເລີ່ມ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ກອງ ທັບ ຂອງ ລີ ໂຮ.

37 ແລະ ການ ຕາຍ ໄດ້ ທະ ວີ ຂຶ້ນ ທັງ ສອງ ຝ່າຍ, ແຕ່ ວ່າ ການ ຕາຍ ຂອງ ຝ່າຍ ຊາວ ເລມັນ ເປັນ ໜ້າ ຢ້ານ ກົວ ຫລາຍ ທີ່ ສຸດ, ເພາະ

ວ່າ "ຄວາມເປືອຍເປົ່າຂອງພວກເຂົາທີ່ຮັບ
ການຟັນຢ່າງໜັກຂອງຊາວນິໄຟດ້ວຍດາບ
ແລະ ຖືກແທງດ້ວຍຫອກ, ຄືທຸກເທື່ອທີ່ໄດ້
ຟັນລົງໄປຕ້ອງໄດ້ຂ້າເກືອບທຸກເທື່ອ.

38 ສ່ວນໃນບັນດາຊາວນິໄຟນັ້ນ, ດົນໆ
ຈຶ່ງຕາຍຄົນໜຶ່ງດ້ວຍດາບ ແລະ ດ້ວຍການ
ເສຍເລືອດ, ໂດຍທີ່ພວກເຂົາມີເຄື່ອງປ້ອງ
ກັນພາກສ່ວນສຳຄັນຂອງຮ່າງກາຍ, ແລະ
ພາກສ່ວນສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງຮ່າງກາຍກໍມີ
ເຄື່ອງປ້ອງກັນໃຫ້ພົ້ນຈາກການຟັນຂອງ
ຊາວເລມັນ, ໂດຍມີ "ແຜ່ນປົກເອິກ ແລະ
ເຄື່ອງປ້ອງກັນແຂນ ແລະ ປ້ອງກັນຫົວ
ຂອງພວກເຂົາ; ດ້ວຍເຫດນີ້ ຊາວນິໄຟຈຶ່ງ
ໄດ້ຂ້າຊາວເລມັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

39 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຊາວເລມັນມີຄວາມຍ້ານກົວຫລາຍ, ເພາະ
ຄວາມພິນາດອັນ ໃຫຍ່ຫລວງໃນບັນດາ
ພວກເຂົາ, ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມບົບໜີ
ໄປທາງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ.

40 ແລະ ພວກເຂົາຖືກລີໄຮ ແລະ ທະ
ຫານຂອງລາວໄລ່ຕິດຕາມໄປ; ແລະ ພວກ
ເຂົາຖືກລີໄຮໄລ່ລົງໄປໃນນ້ຳຊີໂດນ ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າມນ້ຳຊີໂດນໄປ. ແລະ ລີໄຮ
ສົ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງລາວຢຸດທີ່ຝັ່ງແມ່ນ້ຳ
ຊີໂດນບໍ່ໃຫ້ຂ້າມໄປ.

41 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມ
ໂຣໂນ ແລະ ກອງທັບຂອງເພີນໄດ້ພົບກັບ
ຊາວເລມັນໃນຮ່ອມພູທາງຝັ່ງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ
ເບື້ອງນັ້ນ ແລະ ເລີ່ມໂຈມຕີ ແລະ ຂ້າພັນ
ພວກເຂົາ.

42 ແລະ ຊາວເລມັນ ໄດ້ບົບໜີໄປທາງ
ໜ້າ ຂອງ ພວກເຂົາ, ໄປທາງ ແຜ່ນດິນ
ແມນທາຍ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ພົບກັບກອງ
ທັບຂອງໂມໂຣໂນອີກ.

43 ບັດນີ້ເມື່ອເປັນດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຊາວເລມັນ
ຈຶ່ງໄດ້ຕໍ່ສູ້ຈົນສຸດກຳລັງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ
ບໍ່ເຄີຍມີຈັກເທື່ອທີ່ຊາວເລມັນຈະຕໍ່ສູ້ດ້ວຍ
ກຳລັງ ແລະ ດ້ວຍຄວາມກ້າຫານອັນໃຫຍ່
ຫລວງພຽງນີ້, ບໍ່ມີຈັກເທື່ອ, ບໍ່ເຄີຍມີເລີຍ
ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ.

44 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບກຳລັງໃຈຈາກ
"ຊາວໂຊຣຳ ແລະ ຊາວອາມາລະໂຄ, ຜູ້ທີ່
ເປັນນາຍທະຫານຊັ້ນຫົວໜ້າ ແລະ ຜູ້ນຳ
ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈາກເຊຣາເຮັມນາ
ຜູ້ເປັນຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງພວກ
ເຂົາ, ຫລື ຫົວໜ້າຜູ້ນຳ ແລະ ຜູ້ບັງຄັບບັນ
ຊາຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາ
ໄດ້ຕໍ່ສູ້ຄືກັນກັບມັງກອນ, ແລະ ຊາວນິໄຟ
ຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍດ້ວຍມືຂອງພວກ
ເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້
ຟັນເຄື່ອງປ້ອງກັນຫົວເປັນຈຳນວນຫລວງ
ຫລາຍຂອງຊາວນິໄຟຂາດອອກເປັນສອງ
ຕ່ອນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແທງແຜ່ນປົກ
ເອິກຂອງຊາວນິໄຟຂອດ, ແລະ ພວກເຂົາ
ໄດ້ຟັນແຂນຂອງຊາວນິໄຟຂາດຫລາຍ
ແຂນ, ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ຟັນລົງດ້ວຍ
ຄວາມຄຽດແຄ້ນທີ່ສຸດຂອງພວກເຂົາ.

45 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຊາວນິໄຟຍັງ
ໄດ້ຮັບກຳລັງໃຈດ້ວຍອຸດົມການທີ່ດີກວ່າ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ "ຕໍ່ສູ້ເພື່ອກະສັດ
ຫລື ວ່າເພື່ອອຳນາດໃດໆ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້
ຕໍ່ສູ້ເພື່ອບ້ານເຮືອນຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ເພື່ອ "ເສລີພາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອ
ເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເພື່ອລູກຂອງ
ພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງ
ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອພິທີການແຫ່ງ
ການນະມັດສະການ ແລະ ເພື່ອສາດສະ
ໜາຈັກຂອງພວກເຂົານຳອີກ.

37 ກ ແອວ 3:5. 38 ກ ແອວ 44:8-9.	44 ກ ແອວ 43:6. 45 ກ ແອວ 44:5.	ຂ ຄມພ ເສລີພາບ.
-----------------------------------	----------------------------------	----------------

46 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຂົາຮູ້ວ່າອັນໃດເປັນ "ໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ເປັນໜີ້ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຢູ່; ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາ ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົານຳອີກວ່າ: "ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມຜິດຍ້ອນການຮຸກຮານເທື່ອ ທຳອິດ, ຫລືເທື່ອທີສອງ, ຕາບນັ້ນເຮົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ເຈົ້າຖືກຂ້າດ້ວຍມືສັດຕູຂອງເຈົ້າ.

47 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງ "ປ້ອງກັນຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ ຈົນເຖິງການນອງເລືອດ. ສະນັ້ນຍ້ອນວ່າອຸດົມການອັນນີ້ ຊາວນີໄຟຈຶ່ງມີກຳລັງໃຈຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ ເພື່ອປ້ອງກັນຕົວເອງ, ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ປະເທດຊາດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສິດທິຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສາດສະໜາຂອງພວກເຂົາ.

48 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຄົນຂອງໂມໂຣໄນໄດ້ເຫັນຄວາມເປັນໜ້າຍ້ານກົວ ແລະ ຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງຊາວເລມັນ ພວກເຂົາກໍເກືອບຈະບົບໜີໄປຈາກພວກນັ້ນ. ແລະ ໂມໂຣໄນໂດຍທີ່ເຫັນເຈດຕະນາຂອງພວກເຂົາ ຈຶ່ງໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໂດຍໃຫ້ກຳລັງໃຈພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຄິດດັ່ງນີ້—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຄິດເຖິງແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ, ເສລີພາບຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ອິດສະລະພາບຂອງພວກເຂົາຈາກຄວາມເປັນທາດ.

49 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຫັນກັບຄືນໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ຮ້ອງອອກມາເພື່ອທູນຂໍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ

ພວກເຂົາເປັນສຽງດຽວກັນ, ເພື່ອເສລີພາບຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເພື່ອອິດສະລະພາບຂອງພວກເຂົາຈາກຄວາມເປັນທາດ.

50 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຍືນຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນດ້ວຍພະລັງ; ແລະ ໃນຕອນທີ່ພວກເຂົາກຳລັງຮ້ອງທູນຂໍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອອິດສະລະພາບຂອງຕົນຢູ່ນັ້ນ, ຊາວເລມັນກໍເລີ່ມຖອຍໜີໄປຕໍ່ໜ້າຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ.

51 ບັດນີ້, ຊາວເລມັນມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລາຍກວ່າຕັ້ງສອງເທົ່າຂອງຈຳນວນຂອງຊາວນີໄຟ; ປານນັ້ນ, ພວກເຂົາຍັງຖືກໄລ່ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງໄປເຕົ້າໂຮມກັນເປັນກອງດຽວຢູ່ໃນຮ່ອມພູເທິງຜັງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ.

52 ສະນັ້ນກອງທັບຂອງໂມໂຣໄນຈຶ່ງອ້ອມພວກເຂົາໄວ້ທັງສອງຝັ່ງແມ່ນ້ຳ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ທາງຕາເວັນອອກກໍມີຄົນຂອງລີໄຮເຕັມຢູ່.

53 ສະນັ້ນ ເວລາເຊຣາເຮັມນາເຫັນຄົນຂອງລີໄຮຢູ່ທາງຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ແລະ ກອງທັບຂອງໂມໂຣໄນຢູ່ທາງຕາເວັນຕົກຂອງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ, ແລະ ເຫັນວ່າເຂົາຖືກຊາວນີໄຟລ້ອມ ກໍເກີດມີຄວາມຍ້ານກົວ ແລະ ຕົກໃຈຫລາຍຂຶ້ນ.

54 ບັດນີ້ໂມໂຣໄນ, ເມື່ອເຫັນຄວາມຍ້ານກົວຂອງຊາວເລມັນ, ແລ້ວເພິ່ນກໍສັ່ງໃຫ້ຄົນຂອງເພິ່ນຢຸດການຂ້າພັນລົງ.

ບົດທີ 44

ໂມໂຣໄນອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ຊາວເລມັນເຮັດ

<p>46 ກ ຄມພ ໜ້າທີ່. ຂ ແອວ 48:14; ຄພ 98:33-36.</p>	<p>ຄ 3 ນພ 3:21; ຄພ 98:23-24. 47 ກ ຄພ 134:11.</p>	<p>49 ກ ອພຍ 2:23-25; ມຊຢ 29:20.</p>
---	--	---

ຄຳພັນສັນຍາແຫ່ງສັນຕິພາບ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍ—ເຊຣາເຮັມນາ ປະຕິເສດຂໍ້ສະເໜີນັ້ນ, ແລະ ການສູ້ຮົບ ເລີ່ມຕົ້ນ ອີກ—ກອງທັບຂອງ ໂມ ໂຣ ໄນ ຊະນະຊາວເລມັນ. ປະມານ 74-73 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາ ໄດ້ ຢຸດ ແລະ ຖອຍອອກທ່າງ ຈາກພວກເຂົາ. ແລະ ໂມ ໂຣ ໄນ ໄດ້ ເວົ້າກັບ ເຊຣາເຮັມນາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຊຣາເຮັມນາ, ຂ້າພະເຈົ້າ ກໍ່ ແມ່ນຄົນກະຫາຍເລືອດ. ທ່ານຢູ່ໃນກຳມີຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະຂ້າທ່ານ.

2 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ອອກມາສູ້ຮົບກັບທ່ານ ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານເລືອດຕົກຢາງອອກໂດຍຫວັງອຳນາດ; ທັງພວກເຮົາບໍ່ປາດຖະໜາຈະເອົາໃຜມາສູ່ແອກແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ. ແຕ່ນີ້ຄືສາເຫດອັນແທ້ຈິງທີ່ທ່ານມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທ່ານຄຽດແຄ້ນໃຫ້ພວກເຮົາເພາະສາດສະໜາຂອງພວກເຮົາ.

3 ແຕ່ບັດນີ້, ທ່ານເຫັນແລ້ວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາ ແລະ ທ່ານເຫັນແລ້ວວ່າພຣະອົງສົ່ງຕົວທ່ານມາຢູ່ໃນກຳມີຂອງພວກເຮົາ. ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ ມັນເປັນໄປແນວນີ້ກັບພວກເຮົາ ເພາະສາດສະໜາ ແລະ ສັດທາຂອງພວກເຮົາໃນພຣະຄຣິດ. ແລະ ບັດນີ້ທ່ານເຫັນ ແລ້ວວ່າ ທ່ານທຳລາຍສັດທາຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້.

4 ບັດນີ້ທ່ານເຫັນແລ້ວວ່າ ນີ້ຄືສັດທາທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາທີ່ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທ່ານເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າອູ້ມຊູ ແລະ

ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ປ້ອງກັນພວກເຮົາ, ຕາບ ໃດທີ່ພວກເຮົາຊື່ສັດຕໍ່ພຣະອົງ, ຕໍ່ສັດທາຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຕໍ່ສາດສະໜາຂອງພວກເຮົາ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຮົາຖືກທຳລາຍເລີຍ ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດ ແລະ ປະຕິເສດສັດທາຂອງພວກເຮົາ.

5 ແລະ ບັດນີ້, ເຊຣາເຮັມນາ, ຂ້າພະເຈົ້າບັນຊາທ່ານ, ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ມີອຳນາດທັງປວງອົງນັ້ນ, ຜູ້ໃຫ້ກຳລັງແກ່ແຂນຂອງພວກເຮົາ ຈົນວ່າພວກເຮົາມີອຳນາດເກີນກວ່າທ່ານ, ດ້ວຍສັດທາຂອງພວກເຮົາ, ດ້ວຍສາດສະໜາຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ດ້ວຍ ພິທີການແຫ່ງການນະມັດສະການຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ດ້ວຍສາດສະໜາຈັກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອອັນສັກສິດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເປັນໜີ້ເມຍຂອງພວກເຮົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຮົາ, ດ້ວຍ ສະເລື້ຍາບ ຊຶ່ງຜູກມັດພວກເຮົາໄວ້ກັບແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ປະເທດຊາດຂອງພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ດ້ວຍການຮັກສາພຣະຄຳອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ເປັນໜີ້ຢູ່ສຳລັບຄວາມຜາສຸກຂອງພວກເຮົານີ້; ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເປັນທີ່ຮັກຫອມທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາ—

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ; ເພື່ອເຫັນແກ່ຊີວິດຂອງທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບັນຊາທ່ານໃຫ້ມອບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງທ່ານທັງໝົດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເສຍ, ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ພະຍາຍາມເອົາຊີວິດຂອງທ່ານ, ແຕ່ຈະໄວ້ຊີວິດຂອງທ່ານ, ຖ້າຫາກທ່ານຈະໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງທ່ານ ແລະ ບໍ່ກັບມາເຮັດສົງຄາມກັບພວກເຮົາອີກ.

7 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າ ທ່ານ ບໍ່ ເຮັດ ຕາມ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທ່ານ ຢູ່ ໃນ ກຳ ມີ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຈະ ສົ່ງ ໃຫ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ໂຈມ ຕີ ທ່ານ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ທ່ານ ໄດ້ ຮັບ ບາດ ເຈັບ ຢ່າງ ສາ ຫັດ, ເພື່ອ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ໝົດ ສິ້ນ ໄປ; ແລະ ເວລາ ນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ຜູ້ ໃດ ມີ ອຳ ນາດ ເໝືອນ ວ່າ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ຜູ້ ໃດ ຖືກ ນຳ ເອົາ ໄປ ສູ່ ຄວາມ ເປັນ ທາດ.

8 ແລະ ບັດນີ້ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອ ເຊຣາເຮັມນາ ໄດ້ ຍິນ ຂໍ ຄວາມ ນີ້ ແລ້ວ ລາວ ໄດ້ ອອກ ມາ ແລະ ໄດ້ ມອບ ຫອກ ແລະ ດາບ, ແລະ ຄັນ ທະນູ ໃສ່ ມີ ໂມ ໂຮ ໂນ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ນີ້ ຄື ອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງຄາມ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈະ ມອບ ມັນ ໃຫ້ ແກ່ ທ່ານ, ແຕ່ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ຍອມ ຕົວ ເຮັດ "ຄຳ ສາບານ ຕໍ່ ທ່ານ, ເພາະ ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຈະ ລ່ວງ ລະ ເມີດ ມັນ; ແຕ່ ຈົ່ງ ຮັບ ເອົາ ອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງຄາມ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄວ້ ສາ, ແລະ ປ່ອຍ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ເສຍ; ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຈະ ຮັກ ສາ ອາວຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄວ້, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຈະ ຕາຍ ຫລື ຊະນະ ກໍ ຕາມ.

9 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ຢູ່ ໃນ ສັດ ທາອັນ ດຽວ ກັນ ກັບ ທ່ານ; ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ເຊື່ອ ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສົ່ງ ພວກ ເຮົາ ໃຫ້ ມາ ຢູ່ ໃນ ກຳ ມີ ຂອງ ທ່ານ; ແຕ່ ພວກ ເຮົາ ເຊື່ອ ວ່າ ມັນ ເປັນ ຍ້ອນ ເລ່ ຫລ່ຽມ ຂອງ ທ່ານ ທີ່ ໄດ້ ບົກ ປ້ອງ ຕົວ ເອງ ໃຫ້ ພົ້ນ ຈາກ ດາບ ຂອງ ພວກ ເຮົາ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ເປັນ ຍ້ອນ "ແຜ່ນ ປົກ ເອິກ ແລະ ໄລ່ ທີ່ ບົກ ປ້ອງ ທ່ານ ໄວ້.

10 ແລະ ບັດນີ້ ເວລາ ເຊຣາເຮັມນາ ໄດ້ ເວົ້າ ຈົບ ແລ້ວ, ໂມ ໂຮ ໂນ ກໍ ສົ່ງ ດາບ ແລະ ອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງຄາມ ຄືນ ໃຫ້ ເຊຣາເຮັມນາ, ຊຶ່ງ ລາວ ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ຄືນ, ກ່າວ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພວກ ເຮົາ ຈະ ຢຸດ ການ ຕໍ່ ສູ້.

11 ບັດນີ້ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຈະ ເອົາ ຄວາມ ເວົ້າ ທີ່ ເວົ້າ ໄປ ແລ້ວ ຄືນ ບໍ່ ໄດ້, ສະນັ້ນ ຕາບ ໃດ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຊົງ ພຣະ ຊົນ ຢູ່, ທ່ານ ຈະ ອອກ ໄປ ບໍ່ ໄດ້ ເວັ້ນ ເສຍ ແຕ່ ທ່ານ ຈະ ອອກ ໄປ ພ້ອມ ກັບ ຄຳ ສາບານ ວ່າ ທ່ານ ຈະ ບໍ່ ກັບ ມາ ກໍ່ ສົງຄາມ ກັບ ພວກ ເຮົາ ອີກ. ບັດນີ້ ທ່ານ ຢູ່ ໃນ ກຳ ມີ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ແລ້ວ ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ເລືອດ ຂອງ ທ່ານ ຕົກ ລົງ ສູ່ ພື້ນ ດິນ ເວລາ ໃດ ກໍ ໄດ້, ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ທ່ານ ຈົ່ງ ຍອມ ຮັບ ເອົາ ເງື່ອນ ໄຂ ຊຶ່ງ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະ ເໜີ ມາ ນັ້ນ.

12 ແລະ ບັດນີ້ ເມື່ອ ໂມ ໂຮ ໂນ ກ່າວ ຂໍ ຄວາມ ນີ້ ແລ້ວ, ເຊຣາເຮັມນາ ກໍ ຈັບ ເອົາ ດາບ ຂອງ ລາວ ໄວ້, ຍ້ອນ ຄວາມ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ ໂມ ໂຮ ໂນ ຫລາຍ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ແລ່ນ ມາ ໃສ່ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຂ້າ ໂມ ໂຮ ໂນ; ແຕ່ ເວລາ ລາວ ກຳ ລັງ ຍົກ ດາບ ຂຶ້ນ ນັ້ນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທະ ຫານ ຜູ້ ຫົງ ຂອງ ໂມ ໂຮ ໂນ ໄດ້ ພົ້ນ ມັນ ຈົນ ຕົກ ລົງ ຢູ່ ພື້ນ ດິນ ແລະ ມັນ ຫັກ ຢູ່ ໃກ້ ດຳ ມ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ພົ້ນ ເຊຣາເຮັມນາ ອີກ ຄື ລາວ ໄດ້ ຕັດ ໜັງ ຫົວ ຂອງ ລາວ ແລະ ມັນ ໄດ້ ຕົກ ລົງ ຢູ່ ພື້ນ ດິນ. ແລະ ເຊຣາເຮັມນາ ຈົ່ງ ຖອຍ ໜີ ໄປ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກ ເຂົາ ເຂົ້າ ໄປ ຢູ່ ໃນ ທ່າມ ກາງ ກອງ ທະ ຫານ ຂອງ ຕົນ.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ທະ ຫານ ຜູ້ ທີ່ ຍືນ ຢູ່ ຂ້າງ, ຊຶ່ງ ເປັນ ຜູ້ ຕັດ ໜັງ ຫົວ ຂອງ ເຊຣາເຮັມນາ ອອກ, ໄດ້ ຈັບ ເອົາ ໜັງ ຫົວ ຂຶ້ນ ຈາກ ພື້ນ ດິນ ໂດຍ ຈັບ ເສັ້ນ ຜົມ, ແລະ ສຽບ ມັນ ໄວ້ ທີ່ ປາຍ ດາບ ແລະ ເດ່ ມັນ ອອກ

ໄປຫາພວກເລມັນ, ແລະ ຮ້ອງໃສ່ພວກເຂົາດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ:

14 ໜັງຫົວຂອງຫົວໜ້າຂອງພວກທ່ານຕົກລົງພື້ນດິນແບບໃດ, ພວກທ່ານກໍຈະລົມລົງກັບພື້ນດິນແບບນັ້ນ, ເວ້ນເສຍແຕ່ພວກທ່ານຈະມອບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງພວກທ່ານໃຫ້ພວກເຮົາເສຍກ່ອນແລ້ວອອກໄປພ້ອມດ້ວຍພັນທະສັນຍາແຫ່ງສັນຕິພາບ.

15 ບັດນີ້ເມື່ອຊາວເລມັນໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ ແລະ ໄດ້ເຫັນໜັງຫົວຢູ່ປາຍດາບ, ພວກເຂົາຫລາຍຄົນເກີດມີຄວາມຍ້ານກົວຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອອກມາ ແລະ ໂຍນອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມໄວ້ທີ່ຕີນຂອງໂມໂຮໂນ, ແລະ ເຂົ້າມາເຮັດ "ພັນທະສັນຍາແຫ່ງສັນຕິພາບ. ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນໄດ້ເຂົ້າມາເຮັດພັນທະສັນຍາ ແລະ ໄດ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

16 ບັດນີ້ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເຊຣາເຮັມນາກໍມີຄວາມຄຽດແຄ້ນຂຶ້ນຫລາຍກວ່າເກົ່າ, ແລະ ລາວໄດ້ຍຸງໃຫ້ພວກທະຫານສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລາວໃຫ້ມີຄວາມຄຽດແຄ້ນເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງຮຸນແຮງກັບຊາວນິໄຟອີກ.

17 ແລະ ບັດນີ້ ໂມໂຮໂນມີຄວາມຄຽດແຄ້ນຫລາຍຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມດີດ້ານຂອງຊາວເລມັນ; ສະນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງເພິ່ນເຂົ້າໂຈມຕີ ແລະ ຂ້າພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຖິ້ມ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທະຫານຂອງໂມໂຮໂນໄດ້ເລີ່ມຂ້າພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊາວເລມັນກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ດ້ວຍດາບຢ່າງສຸດກຳລັງຂອງຕົນ.

18 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ເນື້ອໜັງຂອງພວກເຂົາເປືອຍເປົ່າ ແລະ ຫົວກໍບໍ່ມີສິ່ງປົດບັງ ຈຶ່ງໄດ້

ເປີດປ່ອງໃຫ້ດາບອັນແຫລມຄົມຂອງຊາວນິໄຟ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈິ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາຖືກແທງ ແລະ ຖືກພັນ, ແລະ ໄດ້ລົ້ມຕາຍຢ່າງວ່ອງໄວດ້ວຍດາບຂອງຊາວນິໄຟ ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຖືກກວາດລົງດັ່ງທີ່ທະຫານຂອງໂມໂຮໂນທຳນາຍໄວ້.

19 ບັດນີ້ເມື່ອເຊຣາເຮັມນາເຫັນວ່າພວກຕົນເກືອບຈະຖືກຂ້າຕາຍພົດແລ້ວ, ຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງອອກມາຢ່າງສຸດກຳລັງຕໍ່ໂມໂຮໂນ, ສັນຍາວ່າລາວ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງລາວຈະເຮັດພັນທະສັນຍາ, ຖ້າຫາກທາງຝ່າຍນິໄຟຈະໄວ້ຊີວິດຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່, ວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ມາກໍ່ສົງຄາມກັບຊາວນິໄຟ "ອີກ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຮໂນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ການຂ້າພັນຢຸດລົງ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຮັບເອົາອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຈາກຊາວເລມັນ; ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາເຂົ້າມາເຮັດ "ພັນທະສັນຍາແຫ່ງສັນຕິພາບກັບເພິ່ນແລ້ວ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

21 ບັດນີ້ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ນັບຈຳນວນຄົນທີ່ຕາຍໄປ ຍ້ອນວ່າຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງມັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈຳນວນຄົນຕາຍນັ້ນມີຫລາຍທີ່ສຸດ, ທັງຊາວນິໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວນິໄຟໄດ້ໂຍນຄົນຕາຍລົງໄປໃນນ້ຳຊີໂດນ, ແລະ ມັນໄດ້ໄຫລໄປ ແລະ ຖືກຝັງຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງທະເລ.

23 ແລະ ກອງທັບຂອງຊາວນິໄຟ ຫລືຂອງໂມໂຮໂນ, ໄດ້ກັບຄືນໄປຫາເຮືອນຊານຂອງພວກເຂົາ ແລະ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ.

15ກ 1 ນຟ 4:37; ແອວ 50:36. | 19ກ ແອວ 47:6. | 20ກ ແອວ 62:16-17.

24 ແລະ ບິທີສິບແປດແຫ່ງການບົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້. ແລະ ບັນທຶກຂອງແອວມາຊຶ່ງມີຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໂຟກໍໄດ້ຈົບລົງດັ່ງນີ້.

ເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ, ແລະລາຍລະອຽດຂອງສິ່ງຄາມ ແລະ ການແຕກແຍກກັນຂອງພວກເຂົາ, ໃນວັນເວລາຂອງຮີລາມັນ, ອີງຕາມບັນທຶກຂອງຮີລາມັນ, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເຮັດໄວ້ໃນວັນເວລາຂອງເພິ່ນ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 45 ຈົນເຖິງບົດທີ 62.

ບົດທີ 45

ຮີລາມັນ ເຊື່ອຄຳເວົ້າຂອງແອວມາ—ແອວມາທຳນາຍເຖິງການທຳລາຍທີ່ຈະມາເຖິງຊາວນີໂຟ—ເພິ່ນໃຫ້ພອນ ແລະ ສາບແຊ່ແຜ່ນດິນ—ແອວມາອາດຖືກພຣະວິນຍານພາຂັ້ນໄປເໝືອນກັນກັບໂມເຊ—ການແຕກແຍກເຕີບໂຕຂຶ້ນໃນສາດສະໜາຈັກ. ປະມານ 73 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟມີຄວາມບິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖວາຍຄວາມຂອບພຣະໄທຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ "ຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານຫລາຍທີ່ສຸດ, ແລະ ພວກ

ເຂົາໄດ້ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງລົ້ນເຫລືອ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນບິທີສິບເກົ້າແຫ່ງການບົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ, ຄື ແອວມາໄດ້ມາຫາຮີລາມັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ: ລູກເຊື່ອຄຳເວົ້າຊຶ່ງພໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບລູກກ່ຽວກັບ "ບັນທຶກເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ຕໍ່ງານມາຫລືບ?

3 ແລະ ຮີລາມັນຕອບວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລູກເຊື່ອ.

4 ແລະ ແອວມາຖາມອີກວ່າ: ລູກເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດຜູ້ຈະສະເດັດມາບໍ?

5 ແລະ ເພິ່ນຕອບວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລູກເຊື່ອຄຳເວົ້າທັງໝົດທີ່ພໍ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້.

6 ແລະ ແອວມາຖາມເພິ່ນອີກວ່າ: ລູກຈະຮັກສາຄຳສັ່ງຂອງພໍ່ໄດ້ບໍ?

7 ແລະ ເພິ່ນຕອບວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລູກຈະຮັກສາຄຳສັ່ງຂອງພໍ່ດ້ວຍສຸດໃຈຂອງລູກ.

8 ຈາກນັ້ນ ແອວມາໄດ້ເວົ້າກັບເພິ່ນອີກວ່າ: ລູກເປັນສຸກແລ້ວ; ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ລູກ "ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້.

9 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ມີບາງຢ່າງທີ່ຈະ "ທຳນາຍໃຫ້ລູກ; ແຕ່ອັນໃດກໍຕາມທີ່ພໍ່ທຳນາຍໄວ້ຈະຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ຈັກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເລື່ອງທີ່ພໍ່ທຳນາຍໃຫ້ລູກນີ້ຈະຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ຈັກ, ຈົນກວ່າຄຳທຳນາຍນັ້ນຈະເກີດເປັນຈິງເສຍກ່ອນ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງຂຽນສິ່ງທີ່ພໍ່ຈະເວົ້າຕໍ່ໄປນີ້.

10 ແລະ ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມຕ່າງໆ: ຈົ່ງເບິ່ງ,

45 1 ກ ຄມພ ຖືສິນອິດເຂົ້າ, ການຖືສິນອິດເຂົ້າ. 2 ກ ແອວ 37:1-5; 50:38. 6 ກ ຄມພ ເຊື່ອພັງ,

ການເຊື່ອພັງ, ພັງຄວາມ; ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. 8 ກ 1 ນພ 4:14; ແອວ 48:15-16, 25.

9 ກ ຄມພ ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ.

ຕາມວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍອັນມີຢູ່ກັບພໍ່, ພໍ່ຈຶ່ງຫລົງເຫັນວ່າພາຍໃນ "ສີ່ຮ້ອຍປີຫລັງຈາກເວລາທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ຊາວນິໄຟ, ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຈະເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມ ຂໍ້ບໍ່ເຊື່ອຖື.

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເວລານັ້ນ ພວກເຂົາຈະປະສົບກັບສົງຄາມ ແລະ ພະຍາດໂລຄາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະມີຄວາມອິດຢາກ ແລະ ການນອງເລືອດເກີດຂຶ້ນ, ຈົນວ່າຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟຈະ "ສູນສິ້ນໄປໝົດ—

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນເປັນເຊັ່ນນີ້ກໍຍ້ອນວ່າພວກເຂົາເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ແລະ ຕົກໄປສູ່ວຽກງານແຫ່ງຄວາມມືດ, ແລະ "ກິເລດຕັນຫາ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ກ່າວກັບລູກ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາຈະເຮັດບາບຂັດກັບຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຮູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພໍ່ກ່າວກັບລູກ, ວ່ານັບແຕ່ມັນນີ້ໄປ, ແມ່ນແຕ່ຄົນລຸ້ນທີສີ່ຈະຍັງບໍ່ຜ່ານໄປໝົດ ກ່ອນທີ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງຈະມາເຖິງ.

13 ແລະ ເມື່ອມີສໍາຄັນມາເຖິງ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວທີ່ສຸດສໍາລັບຄົນມີຊີວິດຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້, ຫລື ວ່າລູກຫລານຂອງຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້ ເພາະຜູ້ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ, ຈະບໍ່ຖືກນັບເຂົ້າເປັນຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ "ອີກເລີຍ.

14 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ ຊຶ່ງບໍ່

ໄດ້ຖືກທໍາລາຍໃນມື້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຫ້າຍ້ານກົວນັ້ນ ພວກນັ້ນກໍຈະຖືກ "ນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຊາວເລມັນ, ແລະ ຈະກາຍມາເປັນຊາວເລມັນທັງໝົດ ນອກຈາກບໍ່ເທົ່າໃດຄົນຜູ້ທີ່ຈະຖືກເອີ້ນວ່າສານຸສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຊາວເລມັນຈະໄລ່ຕາມລໍາ ຂໍຈົນວ່າພວກເຂົາສາບສູນໄປ. ແລະ ບັດນີ້, ເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນີ້, ມັນຈຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຄໍາທໍານາຍສໍາເລັດ.

15 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກແອວມາໄດ້ກ່າວເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກັບປີຣີລາມັນແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ຮີລາມັນ, ແລະ ລູກຊາຍຄົນອື່ນໆຂອງເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ໂລກນີ້ອີກ ເພື່ອເຫັນແກ່ "ຄົນຊອບທໍາ.

16 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້—ແຜ່ນດິນຈະຖືກ "ສາບແຊງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແຜ່ນດິນນີ້, ແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງຊຶ່ງເຮັດຄວາມຊົ່ວໃຫ້ໄປສູ່ຄວາມພິນາດ, ເມື່ອພວກເຂົາສຸກເຕັມທີ່; ແລະ ມັນຈະເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ ດັ່ງທີ່ພໍ່ເວົ້າໄວ້; ເພາະວ່າມັນເປັນການສາບແຊງ ແລະ ຂໍເປັນພອນຂອງພຣະເຈົ້າເທິງແຜ່ນດິນ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ສາມາດເບິ່ງບາບດ້ວຍລະດັບການຍິນຍອມແມ່ນແຕ່ າໜ້ອຍທີ່ສຸດ.

17 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອ ແອວມາ ກ່າວ ຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ ເພິ່ນກໍໃຫ້ພອນແກ່ "ສາດສະໜາຈັກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ພອນ

<p>10 ກ 1 ນຟ 12:10-15; ຮລມ 13:9; ມມ 8:6-7. ຂ ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື; ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.</p>	<p>11 ກ ຈຣ 1:10; ມມ 8:2-3, 6-7. 12 ກ ຄມພ ກິເລດຕັນຫາ. 13 ກ ຮລມ 3:16. 14 ກ ມຣນ 9:24. ຂ ມຣນ 1:1-3. 15 ກ ແອວ 46:10; 62:40.</p>	<p>16 ກ 2 ນຟ 1:7; ແອວ 37:31; ອທ 2:8-12. ຂ ຄພ 130:21. ຄ ຄພ 1:31. 17 ກ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p>
---	--	---

ແກ່ຄົນທັງໝົດຜູ້ທີ່ຍຶດໝັ້ນຢູ່ໃນສັດທາ ນັບແຕ່ເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

18 ແລະ ເມື່ອ ແອວມາເຮັດສິ່ງນີ້ແລ້ວ ເພິ່ນກໍໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໄປ, ຄ້າຍຄືກັບວ່າເພິ່ນຈະໄປຫາແຜ່ນດິນມີເລັກ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຍິນເລື່ອງຂອງເພິ່ນອີກຕໍ່ໄປເລີຍ; ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ກ່ຽວກັບການຕາຍຫລື ການຝັງສົບຂອງເພິ່ນເລີຍ.

19 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ຈັກວ່າ ເພິ່ນເປັນຄົນຊອບທຳ; ແລະ ມີຂ່າວລືໄປທົ່ວສາດສະໜາຈັກວ່າ ພຣະວິນຍານໄດ້ຮັບເອົາເພິ່ນຂຶ້ນໄປ ຫລື "ຖືກຝັງໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເໝືອນດັ່ງໂມເຊ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຄຳພີໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາໂມເຊໄປຢູ່ກັບພຣະອົງ; ແລະ ພວກເຮົາຄິດວ່າພຣະອົງໄດ້ຮັບເອົາແອວມາ ໄປໃນວິນຍານໄວ້ກັບພຣະອົງຄືກັນ; ສະນັ້ນ ເພາະເຫດນີ້, ພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບການຕາຍ ແລະ ການຝັງຂອງເພິ່ນ.

20 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີທີສິບເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ຮີລາມັນໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນເພື່ອປະກາດພຣະຄຳຕໍ່ພວກເຂົາ.

21 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເນື່ອງ ຈາກ ວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ມີສົງຄາມກັບຊາວເລມັນ ແລະ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ເລັກໜ້ອຍຫລາຍເທື່ອ ແລະ ມີການແຕກແຍກກັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ມັນຈຶ່ງສົມຄວນທີ່ຈະປະກາດ "ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນສົມຄວນທີ່ຈະຈັດຕັ້ງຂໍ້ບັງຄັບຂຶ້ນທົ່ວ

ສາດສະໜາຈັກ.

22 ສະນັ້ນ, ຮີລາມັນ ແລະ ພິນ້ອງຂອງເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ອອກໄປທົ່ວ ແຜ່ນດິນເພື່ອສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນໃໝ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນໃນທຸກທົ່ວເມືອງຕະຫລອດແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟເປັນເຈົ້າຂອງ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ສອນໄວ້ທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເພື່ອດູແລສາດສະໜາຈັກທຸກບ່ອນ.

23 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫລັງຈາກຮີລາມັນ ແລະ ພິນ້ອງຂອງເພິ່ນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ສອນເພື່ອດູແລສາດສະໜາຈັກແລ້ວ, ມັນມີ "ການແຕກແຍກກັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຍອມເອົາໃຈໃສໃນຄຳເວົ້າຂອງຮີລາມັນ ແລະ ພິນ້ອງຂອງເພິ່ນເລີຍ;

24 ແຕ່ພວກເຂົາກັບມາອວດດີ, ໂດຍທີ່ລະເມີເພີ້ຜົນດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈ, ເພາະ "ຄວາມຮັ່ງມີເປັນດີຢ່າງຍິ່ງຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຮັ່ງມີເປັນດີຢ່າງຍິ່ງໃນສາຍຕາ ຂອງຕົນເອງ, ແລະ ບໍ່ຍອມເອົາໃຈໃສ່ຄຳເວົ້າຂອງພວກເພິ່ນ, ເພື່ອເດີນໄປຢ່າງພາກພູມໃຈຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ບົດທີ 46

ອະ ມາ ລີ ໄ ຄ ຢາ ກະ ບົດ ຢາກ ຈະ ເປັນ ກະ ສັດ—ໂມໂຣໂນຍົກບ້າຍແຫ່ງເສລີພາບຂຶ້ນ—ເພິ່ນຊຸມນຸມກັບຜູ້ຄົນເພື່ອໃຫ້ປ້ອງກັນສາດສະໜາຂອງພວກເຂົາ—ຜູ້ເຊື່ອຖືຢ່າງຈິງໃຈຖືກເອີ້ນວ່າຄຣິດສະຕຽນ—ເຊື່ອ

<p>19 ກ ຄມພ ບຸກຄົນທີ່ຖືກປ່ຽນສະພາບແລ້ວ. 21 ກ ແອວ 31:5.</p>	<p>23 ກ 3 ນພ 11:28-29. 24 ກ ຄມພ ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ. ຂ ຄມພ ຈອງທອງ,</p>	<p>ຄວາມຈອງທອງ.</p>
---	---	--------------------

ສາຍຂອງໂຢເຊັບທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະຖືກບົກບັກ
ຮັກສາໄວ້—ອະມາລີໂຄຢາ ແລະ ຜູ້ທີ່ແຍກ
ອອກໄປນັ້ນໜີໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟ—ຜູ້ທີ່
ບໍ່ອູ້ມຊຸອຸດົມການແຫ່ງອິດສະລະພາບຖືກ
ປະທານຊີວິດ. ປະມານ 73-72 ບົກອ່ອນ
ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ
ມີຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ບໍ່ເຊື່ອ
ທັງຄຳເວົ້າຂອງຮີລາມັນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງ
ເພິ່ນ ແລ້ວພວກເຂົາກໍໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນ
ເພື່ອຕໍ່ຕ້ານພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ.

2 ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ມີ
ຄວາມຄຽດແຄ້ນຫລາຍທີ່ສຸດ, ເຖິງຂະ
ໜາດທີ່ພວກເຂົາຕັ້ງໃຈວ່າ ຈະຂ້າຮີລາມັນ
ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນຖ້ຳເສຍ.

3 ບັດນີ້ຫົວໜ້າຂອງພວກທີ່ຄຽດແຄ້ນພີ່
ນ້ອງຂອງພວກເຂົາເປັນຊາຍທີ່ມີຮ່າງກາຍ
ສູງໃຫຍ່ ແລະ ແຂງແຮງທີ່ສຸດ; ແລະ ລາວ
ມີຊື່ວ່າ ອະມາລີໂຄຢາ.

4 ແລະ ອະມາລີໂຄຢາປາດຖະໜາຈະ
ເປັນກະສັດ; ແລະ ຜູ້ຄົນທີ່ຄຽດແຄ້ນກໍ
ຢາກໃຫ້ລາວເປັນກະສັດຂອງຕົນ; ແລະ
ພວກເຂົາສ່ວນຫລາຍກໍເປັນ "ຜູ້ຕັດສິນຊັ້ນ
ຕົ້ນຂອງແຜ່ນດິນ, ແລະ ພວກເຂົາກໍາລັງ
ສະແຫວງຫາອຳນາດ.

5 ແລະ ພວກເຂົາຖືກຊັກຊວນດ້ວຍຄຳ
ຍົກຍ້ອງຂອງອະມາລີໂຄຢາ, ວ່າຖ້າຫາກ
ພວກເຂົາສະໜັບສະໜູນລາວ ແລະ ຍົກ
ລາວຂຶ້ນເປັນກະສັດແລ້ວ ລາວຈະເຮັດໃຫ້
ພວກເຂົາເປັນຜູ້ບົກຄອງຜູ້ຄົນ.

6 ພວກເຂົາຈິ່ງໄດ້ຖືກອະມາລີໂຄຢາຊັກ
ຊວນໄປຫາການແຕກແຍກດັ່ງນີ້, ທັງໆທີ່
ມີຄຳສັ່ງສອນຂອງຮີລາມັນ ແລະ ພີ່ນ້ອງ

ຂອງເພິ່ນຢູ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທັງໆທີ່ຄົນເຫລົ່າ
ນີ້ເຄີຍເອົາໃຈໃສ່ດູແລສາດສະໜາຈັກ
ຫລາຍທີ່ສຸດມາກ່ອນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາ
ເຄີຍເປັນມະຫາປະໂລຫິດດູແລສາດສະ
ໜາຈັກ.

7 ແລະ ມີຫລາຍຄົນໃນສາດສະໜາຈັກ
ເຊື່ອໃນຄຳຍົກຍ້ອງຂອງອະມາລີໂຄຢາ,
ສະນັ້ນພວກເຂົາຈິ່ງໄດ້ແຍກອອກໄປຈາກ
ສາດສະໜາຈັກ; ແລະ ການງານຂອງຜູ້ຄົນ
ຂອງນີໄຟນັ້ນຈິ່ງບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ ເປັນອັນ
ຕະລາຍຫລາຍທີ່ສຸດດັ່ງນີ້, ທັງໆທີ່ພວກ
ເຂົາໄດ້ຮັບ "ໄຊຊະນະອັນໃຫຍ່ຫລວງມາ
ຈາກຊາວເລມັນ, ແລະ ພວກເຂົາມີຄວາມ
ປະສົບດີທີ່ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ ຍ້ອນການປົດ
ປ່ອຍພວກເຂົາໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ.

8 ພວກເຮົາຈິ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ ລູກຫລານ
ມະນຸດຫລົງລຶມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນ
ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໄດ້ຢາງ "ວ່ອງໄວ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາກະທຳຄວາມຊົ່ວ
ຮ້າຍ ແລະ ຖືກຊັກຊວນໄປຫາມານຮ້າຍ
ໄດ້ຢ່າງວ່ອງໄວພຽງໃດ.

9 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາກໍເຫັນ
ໄດ້ອີກວ່າ ຄົນຊົ່ວຄົນໜຶ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້
"ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງເກີດຂຶ້ນ
ໄດ້ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ.

10 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາເຫັນໄດ້ວ່າ
ອະມາລີໂຄຢາ ເພາະລາວເປັນຄົນທີ່ມີ
ເລ່ຫລ່ຽມ ແລະ ເປັນຄົນໃຊ້ຄຳຍົກຍ້ອງ
ຫລາຍ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ຊັກນຳໃຈຂອງຜູ້
ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍໃຫ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວ;
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເພື່ອພະຍາຍາມທຳ
ລາຍສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອ
ທຳລາຍຮາກຖານແຫ່ງ "ເສລີພາບຊຶ້ງ

46 4 ກ ມຊຍ 29:11, 28-29. 8 ກ ຮລມ 12:2, 4-5. 10 ກ 2 ນຟ 1:7;
7 ກ ແອວ 44:19-20. 9 ກ ມຊຍ 29:17-18. ມຊຍ 29:32.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ຫລື ພອນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງມາເທິງຜົນແຜ່ນດິນ ເພື່ອເຫັນແກ່ ສິນຊອບທຳ.

11 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາໂມໂຣໂນ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນ "ທົວໜ້າບັງຄັບ ບັນຊາກອງທັບຂອງຊາວນິໄຟໄດ້ຍິນເຖິງ ການແຕກແຍກເຫລົ່ານີ້, ເພິ່ນກໍຄຽດແຄ້ນ ໃຫ້ອະມາລີໄຄຢາ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ ໄດ້ສຶກເສື້ອຂອງເພິ່ນອອກ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ ຂຽນໃສ່ຕ່ອນທີ່ສຶກອອກມານັ້ນ—"ເພື່ອ ມັນຈະໄດ້ເປັນທີ່ລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຮົາ, ສາດສະໜາຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ອິດສະລະພາບຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ສັນຕິສຸກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເມຍຂອງ ພວກເຮົາ, ແລະ ລູກຂອງພວກເຮົາ—ແລະ ເພິ່ນໄດ້ມັດຜ້າຕ່ອນນັ້ນໄວ້ເທິງສົ້ນໄມ້.

13 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃສ່ເຄື່ອງກັນຫົວຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ແຜ່ນປົກເອິກຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເຄື່ອງປ້ອງກັນຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ ຮັດເຄື່ອງປ້ອງກັນໄວ້ຮອບແອວຂອງເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຈັບເອົາໄມ້ທີ່ມີທັງສີຂຽນໄວ້ ໃນຕ່ອນເສື້ອທີ່ສຶກອອກນັ້ນ, (ແລະ ເພິ່ນ ເອິ້ນມັນວ່າ ປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບ) ແລະ ເພິ່ນກໍມາຂາບລົງພື້ນດິນ ແລະ ອະທິຖານ ຫາພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນຢ່າງສຸດກຳລັງ ຂໍໃຫ້ ພອນແຫ່ງເສລີພາບມາສະຖິດຢູ່ກັບພີ້ນ້ອງ ຂອງເພິ່ນ, ຕາບໃດທີ່ກຸ່ມຄຣິດສະຕຽນຍັງ ເຫລືອຢູ່ເພື່ອວ່າຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນ ດິນ—

14 ເພາະຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງສາດສະໜາ ຈັກໄດ້ເອິ້ນຜູ້ທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດ ສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຢ່າງແທ້

ຈິງຂອງພຣະຄຣິດດັ່ງນັ້ນ.

15 ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດ ສະໜາຈັກນັ້ນກໍຊື່ສັດແທ້ໆ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຖືຢ່າງແທ້ຈິງໃນພຣະຄຣິດ ກໍໄດ້ຍອມຮັບເອົາ "ພຣະນາມຂອງພຣະ ຄຣິດດ້ວຍຄວາມຍິນດີ, ແລະ ພວກເຂົາຖືກ ເອິ້ນວ່າ ສິນຊອບຕຽນ, ຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ ຖືຂອງພວກເຂົາໃນພຣະຄຣິດອົງທີ່ຈະສະ ເດັດມາ.

16 ແລະ ສະນັ້ນ, ໃນເວລານີ້, ໂມໂຣໂນ ໄດ້ອະທິຖານເພື່ອອຸດົມການຂອງຄຣິດສະ ຕຽນ, ແລະ ອິດສະລະພາບຂອງແຜ່ນດິນ ທີ່ຈະໄດ້ເປັນທີ່ຊົງໃຜດ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ເພິ່ນທຸ່ມເທຈິດວິນຍານຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຊື່ແຜ່ນດິນທັງໝົດ ຊຶ່ງຢູ່ທາງ ໃຕ້ຂອງ"ແຜ່ນດິນຮ້າງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ທັງແຜ່ນດິນທັງໝົດທັງທາງ ເໜືອ ແລະ ທາງໃຕ້—ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນທີ່ ຖືກເລືອກໄວ້, ແລະ ເປັນແຜ່ນດິນແຫ່ງເສ ລີພາບ.

18 ແລະ ເພິ່ນເວົ້າວ່າ: ແນ່ນອນທີ່ສຸດ ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຮົາຜູ້ຖືກດູ ໝິ່ນ ເພາະ ພວກເຮົາຍອມຮັບເອົາພຣະ ນາມຂອງພຣະຄຣິດ ຖືກຢຽບຢໍ່າ ແລະ ຖືກທຳລາຍ, ເວິ້ນເສຍແຕ່ພວກເຮົາຈະນຳ ມັນມາສູ່ຕົວພວກເຮົາເອງ ໂດຍການລ່ວງ ລະເມີດຂອງພວກເຮົາ.

19 ແລະ ເມື່ອໂມໂຣໂນກ່າວຂໍ້ຄວາມນີ້ ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ແລະ ເຍິງໄມ້ທີ່ມີຕ່ອນຜ້າທີ່ສຶກອອກຈາກ "ເສື້ອຂອງເພິ່ນຂຶ້ນໃນອາກາດ, ເພື່ອຈະ ໄດ້ໃຫ້ທຸກຄົນເຫັນຂໍ້ຄວາມທີ່ເພິ່ນໄດ້ຂຽນ

10 ຂ 2 ນພ 1:7.	ແອວ 44:5.	1 ປຕ 4:16.
11 ກ ແອວ 43:16-17.	15 ກ ມຊຢ 5:7-9.	17 ກ ແອວ 22:30-31.
12 ກ ນມຍ 4:14;	ຂ ກຈກ 11:26;	19 ກ ຄມພ ປ້າຍສັນຍານ.

ໄວ້ໃນຜ້າຕ່ອນນັ້ນ, ແລະ ເພິ່ນຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ:

20 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຜູ້ ໃດກໍຕາມທີ່ຈະຮັກສາຂໍ້ຄວາມນີ້, ກໍຂໍໃຫ້ອອກມາດ້ວຍພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາວ່າຕົນຈະຮັກສາສິດທິໄວ້ ແລະ ຮັກສາສິດທິຂອງສາດສະໜາໄວ້, ເພື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ປະທານພອນໃຫ້ແກ່ຕົນ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອໂມໂຣໂນເປັນປະກາດຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນໄດ້ພາກັນແລ່ນອອກມາພ້ອມດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນຕິດຢູ່ອ້ອມແອວ, ສຶກເອົາເສື້ອຜ້າຂອງຕົນອອກມາເປັນເຄື່ອງໝາຍ, ຫລື ເປັນພັນທະສັນຍາວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ປະປ່ອຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ; ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາລ່ວງລະເມີດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫລື ຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດ, ແລະ "ລະອາຍໃຈທີ່ຍອມຮັບພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດແລ້ວ, ກໍຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຶກພວກເຂົາໃຫ້ຄືກັນກັບເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຂົານັ້ນ.

22 ບັດນີ້ ມີຄືພັນທະສັນຍາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄວ້, ແລະ ພວກເຂົາໂຍນເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຂົາໄວ້ທີ່ຕີນຂອງ ໂມໂຣໂນ, ກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາຂໍເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ວ່າຖ້າຫາກພວກເຮົາຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງຖືກທຳລາຍຄືກັນກັບພິມ້ອງຂອງພວກເຮົາທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງເໜືອ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກເຮົາຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດ ກໍຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງໂຍນ

ພວກເຮົາລົງຢູ່ພື້ນຕີນຂອງສັດຕູເໝືອນດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ໂຍນເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຮົາລົງທີ່ຕີນຂອງທ່ານ.

23 ໂມໂຣໂນໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ "ເຊື້ອສາຍຂອງ ະໂຢເຊັບ, ຊຶ່ງ "ເສື້ອຜ້າຂອງເພິ່ນຖືກອ້າຍນ້ອງຂອງເພິ່ນສຶກອອກເປັນຕ່ອນໆ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງຈຳ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຮົາຈະຖືກພິມ້ອງຂອງພວກເຮົາສຶກຖິ້ມ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຖືກເອົາເຂົ້າຄຸກ, ຫລື ວ່າຖືກຂາຍ, ຫລື ຖືກຂ້າຕາຍ.

24 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງປົກປັກຮັກສາເສລີພາບຂອງພວກເຮົາໄວ້ໃນຖານະທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ "ເຫລືອຢູ່ຂອງໂຢເຊັບ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງຈົ່ງຈຳຄຳເວົ້າຂອງຢາໂຄບກ່ອນທີ່ເພິ່ນຈະຕາຍຈາກໄປ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ຮັກສາເສື້ອສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງໂຢເຊັບໄວ້ໂດຍບໍ່ໃຫ້ມັນເນົາເປື່ອຍ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ—ເສື້ອສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໄວ້ສັນໃດ, ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໄວ້ໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າສັນນັ້ນ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຖືກນຳກັບຄືນໄປຫາພຣະອົງ, ຂະນະທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງລູກຫລານຂອງໂຢເຊັບທີ່ ະເຫລືອຢູ່ນັ້ນຈະ

21 ກ 1 ນຟ 8:25–28; ມມ 8:38.	ຂ ຄມພ ໂຢເຊັບ, ລູກ ຊາຍຂອງຢາໂຄບ.	3 ນຟ 5:21–24; 10:17.
23 ກ ປຖກ 49:22–26; 1 ນຟ 5:14–15.	ຄ ປຖກ 37:3, 31–36. 24 ກ ອມ 5:15;	ຂ 2 ນຟ 3:5–24; ອທ 13:6–7.

ຕາຍ, ດັ່ງເຊັ່ນການເນົ່າເປື້ອຍຂອງເສື້ອຜ້າຂອງໂຢເຊັບນັ້ນ.

25 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງມີຄວາມສຸກກັບລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຍ້ອນວ່າຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍສ່ວນນັ້ນຂອງລາວຈະຖືກນຳກັບຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າ.

26 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນຄຳເວົ້າຂອງຢາໂຄບ.

27 ແລະ ບັດນີ້ຈະມີຜູ້ໃດຮູ້ໄດ້ວ່າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ແຍກອອກໄປຈາກພວກເຮົານັ້ນແມ່ນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງໂຢເຊັບ, ທີ່ຈະຕາຍຄືກັນກັບການເນົ່າເປື້ອຍຂອງເສື້ອຜ້າຂອງເພິ່ນ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນອາດຈະເປັນຕົວພວກເຮົາເອງ ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ຍິດໝັ້ນຢູ່ໃນສັດທາຂອງພຣະຄຣິດ.

28 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເວລາໂມໂຣໄນກ່າວຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນກໍອອກໄປ ແລະ ອອກຄຳສັ່ງໄປຫາທຸກພາກສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນທີ່ມີຄວາມແຕກແຍກກັນ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ປາດຖະໜາຈະຮັກສາເສລີພາບຂອງຕົນ, ເພື່ອໃຫ້ຕໍ່ສູ້ກັບອະມາລີໂຄຢາ ແລະ ພວກທີ່ໄດ້ແຍກອອກໄປນັ້ນຖືກເອີ້ນວ່າຊາວອະມາລີໂຄຢາ.

29 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອອະມາລີໂຄຢາເຫັນວ່າຜູ້ຄົນຂອງໂມໂຣໄນມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າຊາວອະມາລີໂຄຢາ—ແລະ ລາວເຫັນອີກວ່າຜູ້ຄົນຂອງລາວມີຄວາມສົງໃສຢູ່ກ່ຽວກັບຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງອຸດົມການທີ່ພວກເຂົາຮັບໄວ້—ສະນັ້ນ, ເມື່ອອະມາລີໂຄຢາຢ້ານກົວວ່າຕົນ

ຈະເອົາຊະນະຊາວນີໂຟບໍ່ໄດ້, ລາວຈິ່ງໄດ້ນຳເອົາຜູ້ຄົນສ່ວນໜຶ່ງ ແລະ ອອກໄປຫາແຜ່ນດິນນີໂຟ.

30 ບັດນີ້ໂມໂຣໄນຄິດວ່າມັນບໍ່ເປັນການສົມຄວນທີ່ຊາວເລມັນຈະມີກຳລັງເພີ່ມເຕີມຂຶ້ນອີກ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈິ່ງຄິດຈະຕັດຈຳນວນຄົນຂອງອະມາລີໂຄຢາລົງ, ຫລື ເອົາພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນກັບຄືນມາ, ແລະ ຂ້າອະມາລີໂຄຢາຖິ້ມເສຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະເພິ່ນຮູ້ວ່າອະມາລີໂຄຢາຈະຍຸຍົງໃຫ້ຊາວເລມັນຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ເພິ່ນຮູ້ວ່າອະມາລີໂຄຢາຈະເຮັດໄປເພື່ອລາວຈະໄດ້ບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງລາວ.

31 ສະນັ້ນ ໂມໂຣໄນຄິດວ່າມັນສົມຄວນທີ່ເພິ່ນຈະນຳເອົາກອງທັບຂອງເພິ່ນ, ຊຶ່ງຕຽມພ້ອມຢູ່ແລ້ວ, ແລະ ມີອາວຸດຢ່າງພ້ອມພຽງ, ແລະ ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາເພື່ອຈະໄດ້ຮັກສາສັນຕິພາບ—ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ນຳກອງທັບຂອງເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ອອກເດີນທັບໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເພື່ອຕັດທາງຂອງອະມາລີໂຄຢາເສຍ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ເຮັດໄປຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເດີນທັບເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ໄດ້ສະກັດກອງທັບຂອງອະມາລີໂຄຢາໄວ້.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ບົບໜີໄປກັບຜູ້ຄົນສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງຂອງລາວ, ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອຢູ່ກໍໄດ້ມອບຕົວໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງໂມໂຣໄນ ແລະ ຖືກນຳກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

34 ບັດນີ້, ໂມໂຣໄນໂດຍທີ່ໄດ້ຖືກ ”ແຕ່ງ

ຕັ້ງ ໂດຍຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ໂດຍສູງ ຂອງປະຊາຊົນ, ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງມີອຳນາດ ທີ່ຈະຈັດການຕາມຄວາມປະສົງຂອງເພິ່ນ ກັບກອງທັບຂອງຊາວນີໄຟ, ທີ່ຈະສະຖາ ປະນາ ແລະ ໃຊ້ສິດອຳນາດປົກຄອງພວກ ເຂົາ.

35 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ໃດກໍຕາມທີ່ເປັນຊາວອະມາລີໂຄຢາທີ່ບໍ່ ຍອມເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາເພື່ອສະໜັບ ສະໜູນອຸດົມການແຫ່ງອິດສະລະພາບ, ເພື່ອຈະໄດ້ດຳລົງຮັກສາການປົກຄອງອັນ ເປັນອິດສະລະພາບໄວ້, ເພິ່ນກໍສັ່ງໃຫ້ຂ້າ ຄົນນັ້ນຖິ້ມເສຍ; ແລະ ມັນມີຄົນພຽງໜ້ອຍ ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ປະຕິເສດພັນທະສັນຍາ ແຫ່ງອິດສະລະພາບນີ້.

36 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນອີກ, ຄືເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເອົາປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບ ບັກໄວ້ຢູ່ເທິງຫໍສູງທຸກບ່ອນ, ໃຫ້ບັກໄວ້ທົ່ວ ແຜ່ນດິນທີ່ຊາວນີໄຟເປັນເຈົ້າຂອງ; ແລະ ດັ່ງນັ້ນໂມໂຣໄນຈຶ່ງໄດ້ສ້າງຕັ້ງເສລີພາບ ຢ່າງມາດຕະຖານຂຶ້ນໃນບັນດາຊາວນີໄຟ.

37 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມມີສັນຕິສຸກໃນ ແຜ່ນດິນອີກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ດຳລົງຮັກ ສາສັນຕິສຸກໄວ້ໃນແຜ່ນດິນຈົນເຖິງທ້າຍປີ ທີ່ສິບເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

38 ແລະ ຮີລາມັນ ແລະ ພວກ ັມະຫາ ປະໂລທິດກໍໄດ້ດຳລົງຮັກສາລະບຽບວິໄນ ຂອງສາດສະໜາຈັກໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາ ເຈົ້າໄດ້ມີສັນຕິສຸກ ແລະ ມີຄວາມປະຕິຍົມດີ ທີ່ສຸດໃນສາດສະໜາຈັກເປັນເວລາສິບປີ.

39 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີຜູ້ ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ຕາຍໄປ, ໂດຍ ັເຊື້ອຖືຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າ ຈິດວິນ

ຍານຂອງພວກເຂົາຖືກໄຖ່ ໂດຍອົງພຣະ ເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ; ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ລາໂລກນີ້ ໄປດ້ວຍຄວາມປະຕິຍົມດີດັ່ງນັ້ນ.

40 ແລະ ມີບາງຄົນທີ່ຕາຍໄປຍ້ອນການ ໄຂ້ຄົງຮ້ອນ ຊຶ່ງມີຂັ້ນຢູ່ເລື້ອຍໆໃນບາງລະ ດູ—ແຕ່ວ່າບໍ່ມີຄວາມຕາຍຫລາຍຍ້ອນ ການໄຂ້ຄົງຮ້ອນເພາະວ່າຄຸນນະພາບ ຂອງ ັຕົ້ນໄມ້ ແລະ ຮາກໄມ້ຫລາຍຊະ ນິດຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມໄວ້ໃຫ້ເພື່ອປິ່ນປົວ ພະຍາດເຫລົ່ານັ້ນ, ຊຶ່ງມັນຕ້ອງເກີດກັບ ມະນຸດເພາະວ່າທຳມະຊາດຂອງດິນຟ້າອາ ກາດ—

41 ແຕ່ວ່າ ມີຫລາຍຄົນ ທີ່ໄດ້ຕາຍ ໄປ ຍ້ອນຄວາມເຖົ້າແກ່; ແລະ ຜູ້ທີ່ຕາຍດ້ວຍ ສັດທາໃນພຣະຄຣິດຈະ ັເປັນສຸກຢູ່ກັບ ພຣະອົງ, ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາຄິດໄວ້.

ບົດທີ 47

ອະມາລີ ໂຄຢາ ໃຊ້ເລ່ຫລ່ຽມ, ຄາດຕະ ກຳ, ແລະ ກົນອຸປະກອນເພື່ອຈະໄດ້ກາຍເປັນ ກະສັດຂອງຊາວເລມັນ—ຊາວນີໄຟຜູ້ທີ່ ແຍກອອກໄປນັ້ນເປັນຄົນຊົ່ວ ແລະ ປ່າ ເຖື່ອນຫລາຍກວ່າຊາວເລມັນ. ປະມານ 72 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ພວກເຮົາຈະບັນທຶກເລື່ອງລາວ ຂອງອະມາລີໂຄຢາ ແລະ ພວກທີ່ ັໜີໄປ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານກັບລາວ; ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ພາຄົນທີ່ໄປກັບລາວຂຶ້ນ ໄປຫາ ັແຜ່ນດິນນີໄຟ ໃນບັນດາຊາວ ເລມັນ, ແລະ ຍຸຍົງຊາວເລມັນໃຫ້ຄຽດແຄ້ນ ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ກະສັດ ຂອງຊາວເລມັນໄດ້ສັ່ງຂ່າວສານໄປທົ່ວ

38 ກ ແອວ 46:6. 39 ກ ມຣນ 7:3, 41. 40 ກ ຄພ 89:10.	41 ກ ພນມ 14:13. 47 1 ກ ແອວ 46:33. ຂ 2 ນພ 5:5–8;	ອມມ 1:12–13.
---	---	--------------

ແຜ່ນດິນຂອງຕົນ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງຕົນ ໃຫ້ພວກເຂົາຮວບຮວມກັນອີກ ເພື່ອໄປສູ່ຮົບກັບຊາວນີໄຟ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຄົນທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນຂ່າວສານນັ້ນແລ້ວ ພວກເຂົາກໍມີຄວາມຢ້ານກົວຫລາຍທີ່ສຸດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຢ້ານວ່າກະສັດຈະບໍ່ພໍໃຈ, ແລະ ພວກເຂົາມີຄວາມຢ້ານກົວທີ່ຈະໄປສູ່ຮົບກັບຊາວນີໄຟນຳອີກເພາະຢ້ານວ່າຕົນເອງຈະຖືກຂ້າຕາຍ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາບໍ່ຍອມ, ຫລື ວ່າຄົນສ່ວນຫລາຍຂອງພວກເຂົາບໍ່ຍອມເຮັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງກະສັດ.

3 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດກ໌ໂມໂຫຮຣ້າຍຢ່າງໃຫຍ່ເພາະຜູ້ຄົນບໍ່ເຊື່ອຟັງຕົນ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງມອບອຳນາດໃຫ້ອະມາລີໂຄຢາເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບສ່ວນທີ່ເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງຂອງຕົນ, ແລະ ສັ່ງໃຫ້ອະມາລີໂຄຢາອອກໄປບັງຄັບຜູ້ຄົນໃຫ້ຈັບອາວຸດ.

4 ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນຄວາມປາດຖະໜາຂອງອະມາລີໂຄຢາ; ເພາະລາວເປັນຄົນທີ່ມີກົນອຸປາຍທີ່ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຢູ່ແລ້ວ ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ວາງແຜນຢູ່ໃນໃຈວ່າ ລາວຈະໂຄ່ນລົ້ມກະສັດຂອງຊາວເລມັນອອກຈາກບັນລັງ.

5 ແລະ ບັດນີ້ອະມາລີໂຄຢາມີອຳນາດບັງຄັບບັນຊາຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ສະໜັບສະໜູນກະສັດ; ແລະ ລາວພະຍາຍາມຈະໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງກະສັດນິຍົມຊົມຊອບລາວອີກ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຫາແຜ່ນດິນບ່ອນໜຶ່ງທີ່ມີຊື່ວ່າ "ໂອໂນດາ, ເພາະວ່າແຜ່ນດິນນັ້ນເປັນບ່ອນທີ່ຊາວເລມັນທັງໝົດໜີໄປຢູ່; ເພາະພວກເຂົາຮູ້ຈັກວ່າກອງ

ທັບຈະຍົກມາໂດຍຄິດວ່າກອງທັບຈະຍົກມາເພື່ອທຳລາຍພວກຕົນ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຫາແຜ່ນດິນໂອໂນດາເພື່ອໄປຫາສາງອາວຸດ.

6 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຄົນຜູ້ໜຶ່ງເປັນກະສັດ ແລະ ເປັນຜູ້ນຳ ແລະ ປົກຄອງພວກເຂົາ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງໃຈຢ່າງແນ່ວແນ່ວວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ໄປສູ່ຮົບກັບຊາວນີໄຟອີກ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ເທິງຈອມພູທີ່ເອີ້ນວ່າ ອັນຕິປາ, ເພື່ອຕຽມສູ້ຮົບ.

8 ບັດນີ້ມັນບໍ່ແມ່ນເຈດຕະນາຂອງອະມາລີໂຄຢາທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຂົາສູ້ຮົບກັນຕາມຄຳສັ່ງຂອງກະສັດ; ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເຈດຕະນາຂອງອະມາລີໂຄຢານັ້ນແມ່ນຈະພະຍາຍາມໃຫ້ກອງທັບເລມັນນິຍົມຊົມຊອບລາວ, ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ວາງຕົວເປັນຫົວໜ້າ ແລະ ໂຄ່ນລົ້ມກະສັດອອກຈາກບັນລັງ ແລະ ລາວເອງຈະໄດ້ຂຶ້ນເປັນກະສັດ ແລະ ຍຶດຄອງອານາຈັກ.

9 ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງລາວຕັ້ງຜ້າເຕັນຂຶ້ນຢູ່ໃນຮ່ອມພູໃກ້ກັບພູອັນຕິປາ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຕອນກາງຄືນອະມາລີໂຄຢາໄດ້ສັ່ງຜູ້ຕ່າງໜ້າຂຶ້ນໄປເທິງພູອັນຕິປາຢ່າງລັບໆ, ເພື່ອເຊື່ອເຊີນລີຮອນໄທ ຫົວໜ້າຂອງພວກທີ່ຢູ່ບ່ອນນັ້ນໃຫ້ລົງມາຕີນພູ ເພາະວ່າອະມາລີໂຄຢາປາດຖະໜາທີ່ຈະເວົ້າກັບລາວ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອລີຮອນໄທໄດ້ຮັບຂ່າວນີ້ ລາວກໍບໍ່ກຳລົງມາຫາຕີນພູ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ສັ່ງຄົນໄປອີກເປັນເທື່ອທີ

ສອງ ເພື່ອເຊື່ອເຊີນໃຫ້ລາວລົງມາ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລີ ຮອນໄທບໍ່ ຍອມລົງມາອີກ ແລະ ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ສົ່ງ ຄົນໄປອີກເປັນເທື່ອທີສາມ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ອະມາລີໂຄຢາເຫັນວ່າລາວບໍ່ສາມາດເຮັດ ໃຫ້ລີຮອນໄທລົງມາຈາກຈອມພູ, ລາວເອງ ຈຶ່ງໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງຈອມພູເກືອບຮອດຄ້າຍ ຂອງລີຮອນໄທ, ແລະ ລາວກໍໄດ້ສົ່ງຂ່າວ ໄປໃຫ້ລີຮອນໄທອີກເປັນເທື່ອທີສີ່ໂດຍ ປາດຖະໜາໃຫ້ລາວລົງມາ, ແລະ ໃຫ້ນຳ ເອົາທະຫານອາລັກຂາມານຳ.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາທີ່ລີຮອນໄທລົງມາຫາອະມາລີໂຄຢາ ພ້ອມດ້ວຍທະຫານອາລັກຂາຂອງລາວ, ອະມາລີໂຄຢາຢາກໃຫ້ລາວກັບຄືນມາອີກ ກັບກອງທັບຂອງລາວໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະ ມາລ້ອມຄົນທີ່ຢູ່ໃນຄ້າຍຂອງອະມາລີ ໂຄຢາ ຊຶ່ງກະສັດໄດ້ໃຫ້ລາວມີອຳນາດບັງ ຄັບບັນຊາພວກທະຫານເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ວ່າລາວຈະມອບທະຫານເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ຢູ່ ໃນກຳມີຂອງລີຮອນໄທ, ຖ້າຫາກລາວຈະ ໃຫ້ລາວ (ອະມາລີໂຄຢາ) ເປັນຜູ້ລອງຫົວ ໜ້າຄວບຄຸມກອງທັບທັງໝົດ.

14 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລີ ຮອນໄທໄດ້ລົງມາພ້ອມດ້ວຍຄົນຂອງລາວ ແລະ ລ້ອມຄົນຂອງອະມາລີໂຄຢາໄວ້, ດັ່ງນັ້ນກ່ອນພວກເຂົາຈະຕື່ນນອນ ພວກ ເຂົາກໍຖືກກອງທັບຂອງລີຮອນໄທອ້ອມໄວ້ ກ່ອນແລ້ວ.

15 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ເວລາຄົນຂອງອະມາລີໂຄຢາເຫັນວ່າພວກ ຕົນຖືກປິດລ້ອມໄວ້, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ອ້ອນ ວອນໃຫ້ອະມາລີໂຄຢາຍອມຕົວເຂົ້າຮ່ວມ

ກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາເສຍ, ເພື່ອພວກ ເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍ. ບັດນີ້ ນີ້ແຫລະ ຄື ສິ່ງທີ່ອະມາລີໂຄຢາປາດຖະໜາ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະ ມາລີໂຄຢາໄດ້ມອບຄົນຂອງລາວ, ຊຶ່ງມັນ ເປັນ "ບໍລະບັກຕໍ່ຄຳສັ່ງຂອງກະສັດ. ນີ້ ເປັນສິ່ງທີ່ອະມາລີໂຄຢາປາດຖະໜາ, ເພື່ອ ລາວຈະໄດ້ສຳເລັດໃນແຜນການຂອງຕົນ ໃນການໂຄ່ນລົ້ມກະສັດອອກຈາກບັນລັງ.

17 ບັດນີ້ມັນເປັນທຳນຽມໃນບັນດາຊາວ ເລມັນທີ່ວ່າ, ຖ້າຫາກຜູ້ນຳຫົວໜ້າຂອງ ພວກເຂົາຖືກຂ້າຕາຍ, ພວກເຂົາກໍຕ້ອງ ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຜູ້ລອງຂຶ້ນເປັນຫົວໜ້າແທນ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະ ມາລີໂຄຢາໄດ້ໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຜູ້ໜຶ່ງຂອງລາວ ວາງຢາພິດລີຮອນໄທ ເທື່ອລະເລັກເທື່ອ ລະໂພຍຈົນວ່າລີຮອນໄທຕາຍໄປ.

19 ບັດນີ້, ເມື່ອລີຮອນໄທຕາຍໄປແລ້ວ, ຊາວເລມັນກໍໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ອະມາລີໂຄຢາ ເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເປັນຫົວໜ້າ ບັງຄັບບັນຊາຂອງພວກເຂົາ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະ ມາລີໂຄຢາໄດ້ອອກເດີນທາງໄປພ້ອມ ດ້ວຍກອງທັບຂອງລາວ (ເພາະວ່າລາວໄດ້ ຮັບຄວາມສຳເລັດທຸກຢ່າງຕາມຄວາມປາດ ຖະໜາຂອງລາວແລ້ວ) ຫາແຜ່ນດິນນີໄຟ, ໂດຍມັງໜ້າເຂົ້າໄປຫາເມືອງນີໄຟ, ຊຶ່ງເປັນ ເມືອງຫລວງຂອງແຜ່ນດິນ.

21 ແລະ ກະສັດກໍໄດ້ອອກມາພົບອະມາ ລີໂຄຢາ ພ້ອມດ້ວຍອາລັກຂາຂອງເພິ່ນ, ເພາະຄິດວ່າອະມາລີໂຄຢາໄດ້ປະຕິບັດ ຕາມຄຳສັ່ງ, ແລະ ວ່າອະມາລີໂຄຢາໄດ້ ເຕົ້າໂຮມກອງທັບໃຫຍ່ເພື່ອໄປສູ່ຮົບກັບ ຊາວນີໄຟ.

22 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາທີ່ກະສັດອອກມາ
ພົບອະມາລີໂຄຢາ ລາວກໍໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຂອງ
ຕົນອອກໄປຕ້ອນຮັບກະສັດ. ແລະ ພວກ
ເຂົາໄດ້ອອກໄປ ແລະ ກົມຂາບລົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າ
ກະສັດ, ຄືກັບວ່າພວກເຂົາສະແດງຄວາມ
ຄາລະວະເພາະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເພິ່ນ.

23 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ກະສັດກໍໄດ້ເດີນອອກໄປ ເພື່ອໃຫ້ພວກ
ເຂົາລຸກຂຶ້ນ, ຕາມທຳນຽມຂອງຊາວເລມັນ,
ດັ່ງທີ່ເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງສັນຕິພາບ, ຊຶ່ງ
ພວກເຂົາໄດ້ເອົາມາຈາກຊາວນິໄຟ.

24 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເວລາເພິ່ນບອກໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຂອງອະມາລີໂຄ
ຢາຄົນທຳອິດລຸກຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນ, ຈົ່ງເບິ່ງ
ຄົນນັ້ນໄດ້ແທງກະສັດທະລຸຫົວໃຈ; ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ.

25 ບັດນີ້ຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດໄດ້ແລ່ນໜີ
ໄປ; ແລະ ຂ້າໃຊ້ຂອງອະມາລີໂຄຢາກໍສົ່ງ
ສຽງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ:

26 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດເອງແທງ
ເພິ່ນຈົນທະລຸຫົວໃຈ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ລົ້ມລົງ
ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປແລ້ວ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃຫ້
ມາເບິ່ງໄວງ.

27 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະ
ມາລີໂຄຢາໄດ້ສົ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງລາວ
ເຂົ້າມາເບິ່ງວ່າ ມັນນິອັນໃດເກີດຂຶ້ນກັບ
ກະສັດ; ແລະ ເວລາພວກເຂົາມາເຖິງ
ສະຖານທີ່ເກີດເຫດ ແລະ ເຫັນກະສັດ
ນອນຈົມເລືອດຢູ່, ອະມາລີໂຄຢາກໍທຳທ່າ
ໂມໂຫຮ້າຍຂຶ້ນ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ຜູ້ໃດກໍ
ຕາມທີ່ມີຄວາມຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ກະສັດ ຈົ່ງ
ອອກມາ, ແລະ ໄລ່ຕາມຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນໄປ
ເພື່ອຈະໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຖິ້ມເສຍ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ກະສັດໄດ້ຍິນຂໍ້
ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ກໍໄດ້ອອກມາ ແລະ ໄລ່ຕາມ
ຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດໄປ.

29 ບັດ ນີ້ເວລາຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດເຫັນ
ກອງທັບໄລ່ຕາມຕົນມາ, ພວກເຂົາກໍຕົກໃຈ
ແລະ ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ,
ແລະ ຂ້າມໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ
ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມກັບ ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ.

30 ແລະ ກອງທັບທີ່ໄລ່ຕາມພວກນັ້ນໄປ
ໄດ້ກັບຄືນມາ, ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນໃນການ
ໄລ່ຕາມ; ແລະ ດ້ວຍວ່າກົນອຸປະກອນຂອງອະ
ມາລີໂຄຢາ, ລາວຈຶ່ງຊະນະໃຈຂອງຜູ້ຄົນ
ເຫລົ່ານັ້ນ.

31 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ
ມື້ຕໍ່ມາ ລາວໄດ້ຍົກເຂົ້າເມືອງນິໄຟພ້ອມ
ດ້ວຍກອງທັບຂອງລາວ, ແລະ ເຂົ້າເປັນ
ເຈົ້າຂອງເມືອງ.

32 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ຄື ລາຊິນີໄດ້ຍິນວ່າກະສັດຖືກຂ້າຕາຍ—
ເພາະວ່າອະມາລີໂຄຢາໄດ້ສົ່ງນາຍທູດໄປ
ຫາລາຊິນີແຈ້ງບອກວ່າ ກະສັດຖືກຂ້າໃຊ້
ຂອງຕົນຂ້າຕາຍແລ້ວ, ແລະ ລາວໄດ້ໄລ່
ຕາມພວກເຂົາໄປພ້ອມດ້ວຍກອງທັບ, ແຕ່
ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ບິບໜີໄປ
ໄດ້—

33 ສະນັ້ນ, ເມື່ອລາຊິນີໄດ້ຮັບຂ່າວນີ້
ນາງຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຫາອະມາລີໂຄຢາ, ບໍ່
ໃຫ້ລາວທຳຮ້າຍຜູ້ຄົນຜູ້ຢູ່ໃນເມືອງນີ້; ແລະ
ນາງປາດຖະໜາໃຫ້ລາວເຂົ້າມາພົບນາງ;
ແລະ ນາງປາດຖະໜາໃຫ້ລາວພາພະຍານ
ມານຳ ເພື່ອຈະໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບ
ການສິ້ນຊີວິດຂອງກະສັດ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະ
ມາລີໂຄຢາໄດ້ນຳເອົາຂ້າໃຊ້ຜູ້ທີ່ຂ້າກະສັດ

29ກ ແອວ 43:11-12.

ຄມພ ອານໄທ-ນິໄຟ-ລີໄຮ.

ແລະ ຄົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ນຳລາວເຂົ້າໄປພົບກັບລາຊິນີໃນບ່ອນທີ່ນາງນັ່ງຢູ່; ແລະ ພວກເຂົາທຸກຄົນ ໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳແກ່ນາງວ່າ ກະສັດຖືກຂ້າໃຊ້ຂອງເພິ່ນເອງຂ້າຕາຍ; ແລະ ພວກເຂົາເວົ້າອີກວ່າ: ການທີ່ພວກເຂົາໜີໄປນີ້ ຍັງບໍ່ເປັນຫລັກຖານພຽງພໍທີ່ຈະກ່າວໂທດພວກເຂົາບໍ່? ແລະ ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ລາຊິນີພໍໃຈໃນເຫດຜົນຂອງການຕາຍຂອງກະສັດດັ່ງນີ້.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມາລີໂຄຢາພະຍາຍາມສ້າງຕົນໃຫ້ເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງລາຊິນີ ແລະ ເອົານາງມາເປັນພັນລະຍາຂອງຕົນ; ແລະ ດ້ວຍການຫລອກລວງ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງຂ້າໃຊ້ທີ່ມີເລ່ຫລ່ຽມຂອງລາວ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ອານາຈັກມາປົກຄອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນທີ່ຍອມຮັບວ່າລາວໄດ້ເປັນກະສັດປົກຄອງຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງຊາວເລມັນ, ຊຶ່ງ "ປະກອບດ້ວຍຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວເລມູເອນ ແລະ ຊາວອິດຊະມາເອນ, ແລະ ຊາວນີໂຟທີ່ແຍກອອກໄປທັງໝົດ, ນັບຕັ້ງແຕ່ການປົກຄອງຂອງນີໂຟຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້.

36 ບັດນີ້ "ພວກທີ່ແຍກອອກໄປນັ້ນເຄີຍໄດ້ຮັບການແນະນຳມາ ແລະ ມີຄວາມຮູ້ແບບດຽວກັນກັບຊາວນີໂຟ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການແນະນຳມາໃນ "ຄວາມຮູ້ແບບດຽວກັນ ກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນເປັນເລື່ອງແປກປະຫລາດທີ່ຈະເວົ້າວ່າ ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ແຍກອອກໄປບໍ່ດົນເທົ່າໃດ, ພວກເຂົາກໍກາຍມາເປັນຄົນແຂງກະດ້າງຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ "ບໍ່ສຳນຶກຜິດ, ປ່າເຖື້ອນ, ຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ໂຫດຮ້າຍຫລາຍ

ກວ່າຊາວເລມັນອີກຊ້າ—ກິນດື່ມຢູ່ຕາມປະເພນີຂອງຊາວເລມັນ; ປ່ອຍຕົວໃຫ້ເປັນຄົນຂີ້ຄ້ານມັກງ່າຍ, ແລະ ມີກິເລດຕັນຫານາໆປະການ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ລືມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໝົດແລ້ວ.

ບົດທີ 48

ອະມາລີໂຄຢາຍຸຍົງໃຫ້ຊາວເລມັນຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນີໂຟ—ໂມໂຣໄນຕຽມຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໃຫ້ປ້ອງກັນອຸດົມການແຫ່ງຄຣິດສະຕຽນ—ເພິ່ນປິຕິຍິນດີໃນເສລີພາບ ແລະ ອິດສະລະພາບ ແລະ ເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ປະມານ 72 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ທັນທີທີ່ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ຂຶ້ນຄອງອານາຈັກ ລາວກໍໄດ້ປຸກລະດົມໃຈຂອງຊາວເລມັນໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ມີຜູ້ເວົ້າກັບຊາວເລມັນຈາກທໍ່ສູງ, ຕ້ານກັບຊາວນີໂຟ.

2 ແລະ ລາວໄດ້ປຸກລະດົມໃຈຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນສັດຕູກັບຊາວນີໂຟດັ່ງນີ້, ເຖິງຂະໜາດທີ່ໃນທ້າຍປີທີສິບເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ລາວໄດ້ສຳເລັດແຜນການຂອງລາວມາເຖິງບັດນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມື່ອລາວໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດປົກຄອງຊາວເລມັນ, ລາວຈຶ່ງພະຍາຍາມທີ່ຈະປົກຄອງທົ່ວແຜ່ນດິນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວຢາກປົກຄອງຜູ້ຄົນທັງໝົດໃນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ທັງຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວນີໂຟນຳກັນ.

3 ສະນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ສຳ ເລັດ ແລ້ວ ຕາມ

35 ກ ຢຄ 1:13–14. 36 ກ ຄມພ ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ,	ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ. ຂ ຮຮ 10:26–27;	ແອວ 24:30. ຄ ຢມຍ 8:12.
---	---------------------------------------	---------------------------

ແຜນ ການ ຂອງ ລາວ, ເພາະ ວ່າ ລາວ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ໃຈ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ແຂງ ກະ ດ້າງ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ຈິດ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ມີ ດມົນ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ຍຸງ ຍົງ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຄຽດ ແຄ້ນ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ລາວ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ທະ ຫານ ໄດ້ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ໄປ ສູ້ ຮົບ ກັບ ຊາວ ນີໄຟ.

4 ຍ້ອນ ວ່າ ຈຳນວນ ທະ ຫານ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ຂອງ ລາວ, ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຕັ້ງ ໃຈ ໄວ້ ວ່າ ລາວ ຈະ ເອົາ ຊະ ນະ ຊາວ ນີໄຟ ແລະ ຈະ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ມາ ສູ່ ຄວາມ ເປັນ ທາດ.

5 ແລະ ລາວ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ຊາວ ໂຊຣຳ ໃຫ້ ເປັນ "ຫົວ ໜ້າ ນາຍ ທະ ຫານ, ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ມີ ຄວາມ ຮູ້ ດີ ທີ່ ສຸດ ກ່ຽວ ກັບ ກຳ ລັງ ພົນ ຂອງ ຊາວ ນີໄຟ, ແລະ ບ່ອນ ຕັ້ງ ກຳ ລັງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເມືອງ ໃດ ທີ່ ບໍ່ ມີ ກຳ ລັງ ພຽງ ພໍ; ສະ ນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ເປັນ ນາຍ ທະ ຫານ ຂຶ້ນ ຫົວ ໜ້າ ເພື່ອ ບັງ ຄັບ ບັນ ຊາກ ອງ ທັບ ທະ ຫານ ຂອງ ລາວ.

6 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຄື່ອນ ຍ້າຍ ກອງ ທັບ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ມຸ້ງ ໜ້າ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ເຊຣາ ເຮັມ ລາ.

7 ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຂະ ນະ ທີ່ ອະ ມາ ລີ ໄຄ ຢາ ໄດ້ ອຳ ນາດ ມາ ດ້ວຍ ກົນ ອຸປາຍ ແລະ ດ້ວຍ ຄຳ ຫລອກ ລວງ ຕ່າງ ໆ, ກົງ ກັນ ຂ້າມ, ໂມ ໂຮ ໂນ ໄດ້ "ຕຽມ ຈິດ ໃຈ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ໃຫ້ ຊື່ ສັດ ຕໍ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

8 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ ເສີມ ກຳ ລັງ ກອງ ທັບ ຂອງ ຊາວ ນີໄຟ, ແລະ ໄດ້ ສ້າງ ບ້ອມ ຍາມ ນ້ອຍ ຫລື ບ່ອນ ສະ ສົມ ກຳ ລັງ ຂຶ້ນ ຫລາຍ ແຫ່ງ; ໂດຍ ຄູນ ດິນ ຂຶ້ນ ອ້ອມ ຮອບ ເປັນ ຄູ ລ້ອມ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ໄວ້, ແລະ

ສ້າງ ກຳ ແພງ ຫີນ ຂຶ້ນ ອ້ອມ ພວກ ທະ ຫານ ໄວ້, ພ້ອມ ທັງ ຮອບ ເມືອງ ແລະ ຊາຍ ແດນ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ນຳ ອີກ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ສ້າງ ກຳ ແພງ ຂຶ້ນ ໃຫ້ ຮອບ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ.

9 ແລະ ຄ້າຍ ໃດ ທີ່ ມີ ກຳ ລັງ ບໍ່ ພຽງ ພໍ ເພິ່ນ ກໍ ໄດ້ ວາງ ຈຳນວນ ທະ ຫານ ໄວ້ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເສີມ ກຳ ລັງ ແລະ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ແຜ່ນ ດິນ ຊຶ່ງ ຊາວ ນີໄຟ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ເຂັມ ແຂງ ຂຶ້ນ ເລື້ອ ຍງ.

10 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕຽມ ພ້ອມ ຢູ່ ສະ ເໝີ ເພື່ອ ວ່າ ຈະ ໄດ້ "ສະ ໜັບ ສະ ໜູນ ເສລີ ພາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເມຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ລູກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ສັນ ຕິ ສຸກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່ ກັບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັກ ສາ ສິ່ງ ທີ່ ສັດ ຕູ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເອີ້ນ ວ່າ ອຸ ດົມ ການ ແຫ່ງ ຄຣິດ ສະ ຕຽນ.

11 ແລະ ໂມ ໂຮ ໂນ ເປັນ ຄົນ ແຂງ ແຮງ ແລະ ມີ ກຳ ລັງ ຫລາຍ; ແລະ ເພິ່ນ ເປັນ ຄົນ "ສະ ຫລຽວ ສະ ຫລາດ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ເປັນ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ປິ ຕິ ຍົນ ດີ ໃນ ການ ນອງ ເລືອດ; ແຕ່ ເປັນ ຄົນ ທີ່ ປິ ຕິ ຍົນ ດີ ໃນ ເສລີ ພາບ ແລະ ອິດ ສະ ລະ ພາບ ຂອງ ປະ ເທດ ຊາດ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ເພື່ອ ວ່າ ພິ່ນ ອງ ຂອງ ເພິ່ນ ຈະ ໄດ້ ຫລີກ ເວັ້ນ ຈາກ ຄວາມ ເປັນ ທາດ ແລະ ຂ້ອຍ ຂ້າ;

12 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ເປັນ ຄົນ ທີ່ ມີ ໃຈ ຊຶ່ງ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ຂອບ ພຣະ ໄທ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ເພິ່ນ, ສຳ ລັບ ສິດ ທີ່ ພິ ເສດ ແລະ ພອນ ຕ່າງ ໆ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະ ທານ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນ ເປັນ ຄົນ ທີ່ ອອກ ແຮງ ງານ ຢ່າງ ຂະ ຫຍັນ ຂັ້ນ ແຂງ ເພື່ອ "ຄວາມ ຜາ ສຸກ ແລະ ເພື່ອ ຄວາມ ປອດ ໄພ

48 5 ກ ແອວ 43:6. 7 ກ ແອວ 49:8. 10 ກ ແອວ 46:12-13. 11 ກ ຄມພ ເຂົ້າໃຈ, 12 ກ ຄມພ ຄວາມ ຜາສຸກ.

ຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

13 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເພິ່ນ ເປັນຄົນທີ່ ໝັ້ນຄົງ ຢູ່ນຳສັດທາໃນພຣະຄຣິດ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວ "ຄຳສາບານໄວ້ວ່າ ເພິ່ນຈະ ປ້ອງກັນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ສິດຂອງເພິ່ນ, ແລະ ປະເທດຊາດຂອງເພິ່ນ, ແລະ ສາດສະໜາຂອງເພິ່ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າເພິ່ນຈະສູນເສຍເລືອດເນື້ອຂອງເພິ່ນກໍຕາມ.

14 ບັດນີ້ຊາວນີໄຟໄດ້ຮັບການສິດສອນໃຫ້ປ້ອງກັນຕົວເອງ ຈາກສັດຕູ, ຈົນເຖິງການນອງເລືອດຖ້າຫາກຈຳເປັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດສອນວ່າ "ບໍ່ໃຫ້ຮຸກຮານຜູ້ໃດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບໍ່ໃຫ້ຍົກດາບຂຶ້ນເລີຍເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະເປັນການຕໍ່ສູ້ສັດຕູ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຈະເປັນໄປເພື່ອປົກປ້ອງຊີວິດຂອງຕົນເອງເທົ່ານັ້ນ.

15 ແລະ ນີ້ຄືສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ໂດຍການປະຕິບັດແບບນີ້ ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ, ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ, ຖ້າພວກເຂົາຊື່ສັດໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈະເຕືອນພວກເຂົາໃຫ້ອອກໜີໄປ, ຫລື ວ່າໃຫ້ຕຽມເພື່ອສົງຄາມ, ອີງຕາມຄວາມອັນຕະລາຍຂອງພວກເຂົາ;

16 ແລະ ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຂົາອີກວ່າ ພວກເຂົາຄວນຈະໄປທາງໃດເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໂດຍການກະທຳດັ່ງນີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ປົດປ່ອຍພວກເຂົາ; ແລະ ນີ້ຄືສັດທາຂອງໂມໂຣໂນ ແລະ ໃຈຂອງເພິ່ນ

ປາບປັ້ມໃນສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ; "ບໍ່ແມ່ນໃນການນອງເລືອດ, ແຕ່ໃນການເຮັດຄວາມດີ, ໃນການປ້ອງກັນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໃນການຕ້ານທານກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

17 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຕາມຄວາມຈິງກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖ້າຫາກຄົນທັງປວງໄດ້ເປັນມາແລ້ວ ແລະ ເປັນຢູ່, ແລະ ຈະເປັນຢູ່, ຄືກັນກັບໂມໂຣໂນ, ຈົງເບິ່ງ, ອຳນາດຂອງນະລິກນັ້ນຈະສັ່ນສະເທືອນຕະຫລອດການ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, "ມານຈະບໍ່ມີອຳນາດເໜືອໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດເລີຍ.

18 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນ ເປັນຄົນຄືກັນກັບອຳໂມນ, ລູກຊາຍຂອງໂມໂຊຢາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືກັນກັບລູກຊາຍຜູ້ອື່ນໆຂອງໂມໂຊຢາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຄືກັນກັບແອວມາ ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນນຳອີກ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າເຫລົ່ານັ້ນລ້ວນແລ້ວແຕ່ເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າທັງນັ້ນ.

19 ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຮິລາມັນ ແລະ ພິນ້ອງຂອງເພິ່ນກໍບໍ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ຜູ້ຄົນໜ້ອຍໄປກວ່າໂມໂຣໂນເລີຍ; ເພາະເຂົາເຈົ້າໄດ້ສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ ແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ຍອມເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ.

20 ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກໄປດັ່ງນີ້, ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ "ຖອມຕົວຍ້ອນຄຳເວົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເປັນທີ່ຊົງຮັບໂປດປານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ດັ່ງ

<p>13 ກ ແອວ 46:20-22. 14 ກ ແອວ 43:46-47; 3 ນຟ 3:20-21; ມມ 3:10-11;</p>	<p>ຄຫ 98:16. 16 ກ ແອວ 55:19. 17 ກ 1 ນຟ 22:26; 3 ນຟ 6:15.</p>	<p>20 ກ ມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ. ຂ 1 ນຟ 17:35.</p>
---	---	--

ນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເປັນອິດສະລະຈາກສົງຄາມ ແລະ ຈາກການຂັດແຍ້ງໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເວລາເຖິງສິບປີ.

21 ແຕ່ວ່າ ຄືກັນ ກັບ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ເວົ້າໃນຕອນທ້າຍປີທີສິບເກົ້ານັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນມີສັນຕິສຸກໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ, ພວກເຂົາໄດ້ຖືກບັງຄັບຢ່າງບໍ່ເຕັມໃຈໃຫ້ໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ.

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ສົງຄາມຂອງພວກເຂົາທີ່ເຮັດກັບຊາວເລມັນບໍ່ເຄີຍຍຸດລົງເລີຍເປັນເວລາຫລາຍປີ, ທັງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ເຕັມໃຈຢາກເຮັດ.

23 ບັດນີ້, ພວກເຂົາ "ເສຍໃຈທີ່ຕ້ອງຈັບອາວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນອີກ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ພໍໃຈກັບການນອງເລືອດເລີຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ—ພວກເຂົາເສຍໃຈທີ່ໄດ້ເປັນທາງສິ່ງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາຢ່າງຫລວງຫລາຍອອກຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກນິລັນດອນ, ໂດຍບໍ່ໄດ້ຕຽມພ້ອມທີ່ຈະພົບກັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາເລີຍ.

24 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ຍອມເດັດຂາດທີ່ຈະສະລະຊີວິດຂອງຕົນໄປລ້າງ, ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ "ເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາຖືກຂ້າດ້ວຍຄວາມຮ້າຍກາດ ແລະ ຄວາມປ່າເຖືອນຂອງຄົນ ຊຶ່ງເຄີຍເປັນພີ່ນ້ອງກັນມາກ່ອນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ ະແຍກອອກໄປຈາກສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຫນີຈາກພວກເຂົາໄປເພື່ອຈະໄດ້ກັບມາທໍາລາຍພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ໂດຍການເຂົ້າຮ່ວມກັບຊາວເລມັນ.

25 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາ ຫີນ ບໍ່ ໄດ້ ທີ່

ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາຈະ ປິຕິຍິນ ດີຢູ່ກັບເລືອດຂອງຊາວນີໂຟ ເພາະຄໍາສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຢູ່ວ່າ ຕາບໃດທີ່ຍັງມີຄົນຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ ເພາະຄໍາສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຢູ່ວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຂົາຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

ບົດທີ 49

ການຮຸກຮານຂອງຊາວເລມັນບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຍຶດເອົາເມືອງອໍາໂມນໄນຮາ ແລະ ເມືອງໂນອາທີ່ເປັນດ່ານປ້ອງກັນໄປໄດ້—ອະມາລີໂຄຢາສາບແຊ່ງພຣະເຈົ້າ ແລະ ສາບານວ່າຈະຕື່ມເລືອດຂອງໂມໂຣໂນ—ຮີລາມັນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນຮັກສາສາດສະໜາຈັກໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຕໍ່ໄປ. ປະມານ 72 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນເດືອນທີສິບເອັດຂອງປີທີສິບເກົ້າ, ໃນວັນທີສິບຂອງເດືອນນີ້ ມີຄົນເຫັນກອງທັບຂອງຊາວເລມັນຍົກໄປທາງແຜ່ນດິນອໍາໂມນໄນຮາ.

2 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມືອງນີ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ ແລະ ໂມໂຣໂນໄດ້ຕັ້ງກອງທັບໄວ້ໃກ້ຊາຍແດນຂອງເມືອງນີ້, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຄຸນດິນຂຶ້ນ ໂດຍຮອບເພື່ອປ້ອງກັນຕົນເອງຈາກລູກທະນູ ແລະ ກ້ອນຫີນຂອງຊາວເລມັນ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ດ້ວຍກ້ອນຫີນ ແລະ ດ້ວຍລູກທະນູ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າ ພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ເມືອງ "ອໍາໂມນໄນຮາໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ແລ້ວ. ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ເປັນບາງສ່ວນ

23 ກ ຄພ 42:45. 24 ກ ແອວ 46:12. 2 ຄພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. 49 3 ກ ແອວ 16:2-3, 9, 11.

ຍ້ອນວ່າເມືອງນີ້ໄດ້ຖືກຊາວເລມັນທຳລາຍມາເທື່ອໜຶ່ງແລ້ວ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຄິດວ່າມັນຈະເປັນເຫຍື່ອອັນງ່າຍດາຍສຳລັບພວກເຂົາອີກ.

4 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຜິດຫວັງຫລາຍທີ່ສຸດ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວນີໄຟໄດ້ຊຸດດົນເຮັດເປັນຄັນຄູ່ໄວ້ໂດຍຮອບ, ຊຶ່ງຄັນຄູ່ນັ້ນສູງສົມຄວນຈົນວ່າຊາວເລມັນແກວ່ງກ່ອນຫີນ ແລະ ຍິງທະນູຂ້າມໄປບໍ່ໄດ້, ທັງຈະເຂົ້າໂຈມຕີກໍບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຈະເຂົ້າໄປທາງປະຕູເທົ່ານັ້ນ.

5 ບັດນີ້ເມື່ອຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງຊາວເລມັນເຫັນດັ່ງນັ້ນ ກໍແປກໃຈຢ່າງຍິ່ງເພາະປັນຍາຂອງຊາວນີໄຟໃນການຕຽມບ່ອນປ້ອງກັນຕົວຂອງພວກເຂົາ.

6 ບັດນີ້ພວກຜູ້ນຳຂອງຊາວເລມັນຄິດວ່າ, ຍ້ອນຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຄິດວ່າພວກເຂົາຈະມີຊ່ອງທາງເພື່ອເຂົ້າໂຈມຕີຊາວນີໄຟຄືກັນກັບທີ່ເຄີຍກະທຳມາແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ຕຽມພ້ອມຄືກັນ, ພວກເຂົາມີໂລ່ ແລະ ມີແຜ່ນປົກເອິກ; ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ໃສ່ເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ເຮັດດ້ວຍໜັງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ໜາເພື່ອປົກປິດຄວາມເປືອຍເປົ່າຂອງພວກເຂົາ.

7 ແລະ ໂດຍທີ່ຕຽມພ້ອມຮຽບຮ້ອຍດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຄິດວ່າພວກເຂົາຈະເອົາຊະນະ ແລະ ຈະເອົາພື້ນອງຂອງພວກເຂົາໄປຫາແອກແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ, ຫລື ຂ້າຖິ້ມໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ, ຫລື ຈະທຳລາຍສັດຕູເສຍໃຫ້ໝົດຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງພວກເຂົາ.

8 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເກີດມີຄວາມ

ແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນວ່າຊາວນີໄຟໄດ້ "ຕຽມຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາໃນວິທີທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮູ້ໄດ້ເຫັນມາກ່ອນ ໃນບັນດາລູກຫລານຂອງລີໂຮ. ບັດນີ້ພວກເຂົາຕຽມຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນຕາມຄຳແນະນຳຂອງໂມໂຮໂນ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນ ຫລື ຊາວອະມາລີໂຄຢາແປກປະຫລາດໃຈຢ່າງຍິ່ງກັບການຕຽມສົງຄາມຂອງພວກເຂົາ.

10 ບັດນີ້, ຖ້າຫາກກະສັດອະມາລີໂຄຢາໄດ້ລົງມາຈາກ "ແຜ່ນດິນນີໄຟເພື່ອເປັນຜູ້ນຳກອງທັບຂອງລາວ, ລາວອາດຈະໃຫ້ຊາວເລມັນໂຈມຕີຊາວນີໄຟໃນເມືອງອຳໂມນໄນຮາທັນທີ; ເພາະວ່າລາວບໍ່ໄດ້ຄິດເຖິງເລືອດເນື້ອຂອງຜູ້ຄົນຂອງລາວເລີຍ.

11 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ອະມາລີໂຄຢາບໍ່ໄດ້ລົງມາສູ່ຮີບ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງລາວບໍ່ກ້າເຂົ້າໂຈມຕີຊາວນີໄຟໃນເມືອງອຳໂມນໄນຮາ, ເພາະວ່າໂມໂຮໄນປຽນວິທີດຳເນີນການງານໃນບັນດາຊາວນີໄຟ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາວເລມັນຜິດຫວັງໃນສະຖານທີ່ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຖອຍໜີໄປເພາະພວກເຂົາເຂົ້າໄປໂຈມຕີບໍ່ໄດ້.

12 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖອຍໜີເຂົ້າໄປ ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຍົກຍ້າຍຄ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເດີນທັບໄປທາງແຜ່ນດິນໄນອາ, ໂດຍຄິດວ່າບ່ອນນັ້ນຈະເປັນບ່ອນທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບພວກເຂົາທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນີໄຟ.

13 ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າໂມໂຮໂນໄດ້ເສີມກຳລັງໄວ້, ຫລື ສ້າງ "ຄ້າຍຍາມໄວ້

8 ກ ແອວ 48:7-10. 10 ກ 2 ນຟ 5:8;	ອມນ 1:12; ແອວ 47:1.	13 ກ ແອວ 48:8.
------------------------------------	------------------------	----------------

ທຸກທົວເມືອງໂດຍຮອບ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງ ເດີນທັບ ໄປຫາແຜ່ນດິນ ໂນອາ ດ້ວຍມີຄວາມຕັ້ງໃຈອັນແນ່ວແນ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫົວໜ້າ ນາຍທະຫານ ຂອງພວກເຂົາໄດ້ອອກມາໃຫ້ຄຳສາບານວ່າ ພວກເຂົາຈະທຳລາຍຜູ້ຄົນໃນເມືອງນັ້ນ.

14 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເກີດຄວາມແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດແກ່ພວກເຂົາ, ເພາະວ່າເມືອງໂນອາ ຊຶ່ງແຕ່ກ່ອນເຄີຍເປັນບ່ອນທີ່ອ່ອນແອ, ບັດນີ້, ໂດຍໃຊ້ວິທີຂອງໂມໂຣໄນ, ມັນຈຶ່ງກາຍມາເປັນບ່ອນທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຫລາຍກວ່າເມືອງອຳໂມນໄນຮາອີກຊ້ຳ.

15 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງນີ້ຄືບັນຍາຂອງໂມໂຣໄນ; ເພາະເພິ່ນຄິດວ່າເມືອງອຳໂມນໄນຮາ ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຢ້ານກົວ, ແລະ ໂດຍທີ່ກ່ອນໜ້ານີ້ ເມືອງໂນອາ ເປັນສ່ວນທີ່ອ່ອນແອທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ, ສະນັ້ນພວກເຂົາຈະເດີນທັບໄປສູ່ຮີບທີ່ນັ້ນ, ແລະ ມັນເປັນໄປຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງເພິ່ນດັ່ງນັ້ນ.

16 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂມໂຣໄນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງລີໂຮໃຫ້ເປັນຫົວໜ້ານາຍທະຫານເພື່ອບັງຄັບບັນຊາຜູ້ຄົນຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ; ແລະ ແມ່ນລີໂຮ "ຜູ້ດຽວກັນນີ້ທີ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນຢູ່ໃນຮ່ອມພູທາງຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຊີໂດນ.

17 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ຄືເວລາຊາວເລມັນຮູ້ຈັກວ່າລີໂຮເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາເມືອງນີ້ ພວກເຂົາກໍຜິດຫວັງອີກ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຢ້ານກົວລີໂຮຫລາຍທີ່ສຸດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ຄຳສາບານໄວ້ແລ້ວວ່າ ພວກເຂົາຈະເຂົ້າໂຈມ

ຕີເມືອງນີ້; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຍົກກອງທັບຂອງພວກເຂົາເຂົ້າມາ.

18 ບັດນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປໃນຄ້າຍຍາມຂອງຊາວນີໄຟບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງໃດກໍຕາມ, ນອກຈາກຈະເປັນທາງປະຕູເທົ່ານັ້ນ ຍ້ອນວ່າຄວາມສູງຂອງຄັນຄູ ຊຶ່ງຄູນຂຶ້ນໄວ້ ແລະ ຄວາມເລິກຂອງຕະຄອງ ຊຶ່ງຊຸດໄວ້ໂດຍຮອບ ນອກຈາກແຕ່ທາງປະຕູເທົ່ານັ້ນ.

19 ແລະ ຊາວນີໄຟ ໄດ້ຕຽມພ້ອມຢູ່ສະເໝີດັ່ງນີ້ທີ່ຈະທຳລາຍທຸກຄົນທີ່ພະຍາຍາມປີນຂຶ້ນປ້ອມຍາມທາງອື່ນ ໂດຍການແກວ່ງກ້ອນຫີນ ແລະ ຍິງລູກທະນູໃສ່.

20 ແລະ ນາຍຍາມໄດ້ຕຽມພ້ອມຢູ່ແບບນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເປັນຄົນແຂງແຮງຫລາຍທີ່ສຸດ, ຊຶ່ງຕຽມພ້ອມດ້ວຍດາບ ແລະ ກະຖຸນ, ເພື່ອຈະໄດ້ຟັນທຸກຄົນທີ່ພະຍາຍາມບຸກເຂົ້າມາໃນຄ້າຍຍາມທາງປະຕູຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕຽມພ້ອມທີ່ຈະສູ້ຮົບກັບຊາວເລມັນດັ່ງນີ້.

21 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືນາຍທະຫານຂອງຊາວເລມັນໄດ້ຍົກກອງທັບມາຢູ່ໜ້າທາງເຂົ້າ ແລະ ເລີ່ມຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນີໄຟ, ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຄ້າຍຍາມຂອງພວກເຂົາ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຖືກໄລ່ອອກໄປເປັນບາງຄັ້ງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາຖືກຂ້າຕາຍເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

22 ບັດນີ້ເວລາພວກເຂົາເຫັນວ່າພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະຊາວນີໄຟທາງປະຕູເຂົ້າ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມຊຸດຄັນຄູຂອງຊາວນີໄຟລົງ ເພື່ອຈະໄດ້ມີຫີນທາງເຂົ້າໄປຫາກອງທັບຂອງພວກຊາວນີໄຟ, ເພື່ອຈະໄດ້ມີໂອກາດຕໍ່ສູ້ຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ; ແຕ່ຈົ່ງ

ເບິ່ງ, ໃນຄວາມພະຍາຍາມເຫລົ່ານີ້ ພວກເຂົາ ຖືກ ກວາດ ອອກ ໄປ ໂດຍ ກ້ອນ ຫີນ ແລະ ລູກທະນູ ຊຶ່ງຖືກຍິງມາໃສ່ພວກເຂົາ; ແລະ ແທນທີ່ພວກເຂົາຈະຖືມຮ່ອງພວກນັ້ນ ໂດຍການພັງດິນລົງມາ ມັນກັບເຕັມຂຶ້ນສ່ວນໜຶ່ງດ້ວຍຄົນຕາຍ ແລະ ຄົນບາດເຈັບຂອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ຊາວນິໄຟຈຶ່ງມີອຳນາດທັງໝົດເໜືອກວ່າ ສັດ ຕູຂອງພວກ ເຂົາ ແບບ ນີ້; ແລະ ຊາວເລມັນ ໄດ້ພະຍາຍາມຢູ່ສະເໝີທີ່ຈະທຳລາຍຊາວນິໄຟຈົນວ່າຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງພວກເຂົາຖືກຂ້າຕາຍ ຈົນໝົດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊາວເລມັນຫລາຍກວ່າພັນຄົນຖືກຂ້າຕາຍ, ກົງກັນຂ້າມ, ທາງຝ່າຍຊາວນິໄຟບໍ່ມີຈັກຄົນເລີຍຖືກຂ້າຕາຍ.

24 ມີຢູ່ປະມານຫ້າສິບຄົນເທົ່ານັ້ນໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, ຜູ້ຊຶ່ງເປີດຮັບລູກທະນູຂອງຊາວເລມັນທີ່ທາງເຂົ້າ, ແຕ່ພວກເຂົາຖືກປ້ອງກັນໄວ້ດ້ວຍໄລ່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ແຜ່ນປົກເອິກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຄື່ອງປ້ອງກັນຫົວຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບບາດເຈັບຢູ່ທີ່ຂາ, ຊຶ່ງຫລາຍຄົນໄດ້ຮັບບາດເຈັບສາຫັດ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ຄື ເວລາຊາວເລມັນເຫັນວ່າຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງຕົນຖືກຂ້າຕາຍໝົດແລ້ວ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ບົບໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນນິໄຟເພື່ອແຈ້ງຄວາມກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງຕົນ ຕໍ່ອະມາລີໂຄຢາ ຜູ້ເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງເປັນຄົນຂອງນິໄຟໂດຍກຳເນີດ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວ

ໄດ້ໂມໂຫຮຣ້າຍໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຕົນຫລາຍທີ່ສຸດ, ຍ້ອນວ່າລາວບໍ່ໄດ້ບັນລຸຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງລາວທີ່ມີກັບຊາວນິໄຟ; ເພາະລາວບໍ່ໄດ້ເອົາພວກເຂົາມາສູ່ແອກແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ.

27 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວມີຄວາມຄຽດແຄ້ນຫລາຍທີ່ສຸດ, ແລະ ລາວໄດ້ "ສາຍແຊ່ງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໂມໂຮໂນນຳອີກ, ໂດຍກ່າວຄຳສາບານວ່າ ລາວຈະກິນເລືອດຂອງເພິ່ນ; ແລະ ນີ້ຍ້ອນວ່າໂມໂຮໂນຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການຕຽມພ້ອມເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອີກທາງໜຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ຖວາຍຄວາມ "ຂອບພຣະໄທແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ເພາະອຳນາດອັນຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້ຂອງພຣະອົງໃນການບົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

29 ແລະ ບິທີສິບເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

30 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນມີສັນຕິສຸກຕໍ່ເນື່ອງກັນ ໄປໃນບັນດາປະຊາຊົນຂອງນິໄຟ, ແລະ ມີຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກ ເພາະວ່າຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ຄວາມພາກພຽນຂອງພວກເຂົາຊຶ່ງມີຕໍ່ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຮີລາມັນ, ຊິບລັນ, ແລະ ໂຄຣຮີອານທັນ, ແລະ ອຳໂມນ ແລະ ພີນ້ອງຂອງເພິ່ນໄດ້ປະກາດກັບພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂດຍຄົນທັງໝົດຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ມີ "ລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍການຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ແລະ ໄດ້ອອກໄປສົ່ງສອນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

27 ກ ຄມພ ໝິ່ນປະໝາດ, ການໝິ່ນປະໝາດ. 28 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ, 28 ກ ຄມພ ຂອບຄຸນ, 29 ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. 30 ກ ແອວ 43:2.

ບົດທີ 50

ໂມໂຣໄນສ້າງປ້ອມຍາມປ້ອງກັນແຜ່ນດິນຂອງຊາວນີໄຟ—ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງເມືອງໃໝ່ຂຶ້ນຫລາຍເມືອງ—ສົງຄາມ ແລະ ການທຳລາຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບຊາວນີໄຟໃນວັນເວລາຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ—ໂມຣີອານທັນ ແລະ ຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປເຂົ້າຮ່ວມກັບລາວໄດ້ເສຍໄຊໃຫ້ທິອານຄຳ—ນີໄຟຮາໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, ແລະ ເພໂຣຣັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງຂຶ້ນນັ່ງບັນລັງຕັດສິນແທນ. ປະມານ 72-67 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໄນບໍ່ໄດ້ຢຸດຢັ້ງການຕຽມສົງຄາມເພື່ອປ້ອງກັນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໃຫ້ພົ້ນຈາກຊາວເລມັນ, ເພາະເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງເພິ່ນເລີ່ມເຮັດວຽກໃນຕົ້ນປີທີຊາວແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ຄືພວກທະຫານຄວນຊຸດດິນເຮັດເປັນຄັນຄູໄວ້ຮອບເມືອງຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນທີ່ຊາວນີໄຟເປັນເຈົ້າຂອງ.

2 ແລະ ເທິງຄັນຄູເຫລົ່ານັ້ນ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ປັກຫລັກໄມ້ຂຶ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລັກໄມ້ເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ສູງເທົ່າກັບຄົນໄວ້ຮອບເມືອງ.

3 ແລະ ເພິ່ນສັ່ງວ່າ ພວກເຂົາຄວນເຮັດຂອບເປັນໄມ້ແຫລມປັກໄວ້ເທິງຫລັກໄມ້ເຫລົ່ານັ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນສູງແຂງແກ່ນທີ່ສຸດ.

4 ແລະ ເພິ່ນໃຫ້ສ້າງຫໍສູງເພື່ອຈະໄດ້ຫລົງວ ເຫັນຂ້າມໄມ້ແຫລມເຫລົ່ານັ້ນໄດ້, ແລະ ເພິ່ນໃຫ້ສ້າງບ່ອນຫລົບໄພໄວ້ເທິງຫໍສູງເຫລົ່ານັ້ນ, ເພື່ອວ່າກ້ອນຫີນ ແລະ ລູກທະນູຂອງຊາວເລມັນຈະເຮັດອັນຕະລາຍ

ໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້.

5 ແລະ ພວກເຂົາກໍຕຽມພ້ອມທີ່ຈະແກວ່ງກ້ອນຫີນຈາກຫໍສູງນັ້ນຕາມຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຕາມກຳລັງຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອຈະໄດ້ຂ້າຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມເຂົ້າມາໃກ້ກຳແພງເມືອງ.

6 ໂມໂຣໄນໄດ້ຕຽມທີ່ໝັ້ນໄວ້ຮອບເມືອງທົ່ວແຜ່ນດິນຕາມນີ້ ເພື່ອຕ້ານທານການມາຮຸກຮານຂອງສັດຕູ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໄນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ທະຫານຂອງເພິ່ນອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານທາງຕາເວັນອອກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກອງທັບເຫລົ່ານີ້ໄດ້ອອກໄປຂັບໄລ່ຊາວເລມັນທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານທາງຕາເວັນອອກໃຫ້ກັບໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເອງ, ຊຶ່ງຢູ່ທາງໃຕ້ຂອງແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

8 ແລະ ແຜ່ນດິນນີໄຟໄດ້ຍາວຢຽດຊື່ໄປຈາກທະເລທາງຕາເວັນອອກເຖິງທາງຕາເວັນຕົກ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາໂມໂຣໄນໄດ້ຂັບໄລ່ຊາວເລມັນທັງໝົດອອກຈາກຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານທາງຕາເວັນອອກ ຊຶ່ງຢູ່ທາງເໜືອຂອງແຜ່ນດິນຕ່າງໆ ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເອງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຜູ້ອາໄສທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອ້ອມແອ້ມນັ້ນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານທາງຕາເວັນອອກຈົນເຖິງຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລ ແລະ ເຂົ້າໄປເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ.

10 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ວາງກອງທັບໄວ້ທາງໃຕ້ ໃນຊາຍແດນຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງ "ບ່ອນປ້ອງກັນຂຶ້ນ

ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ກອງ ທັບ ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ປອດ ໄພ ຈາກ ກຳ ມີ ຂອງ ສັດ ຕູ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

11 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕັດ ທີ່ ໝັ້ນ ທັງ ໝົດ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ ດັ່ງ ນີ້, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ທັງ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ ນຳ ອີກ, ໂດຍ ການ ເສີມ ກຳ ລັງ ແຍກ ທາງ ໄວ້ ລະ ຫວ່າງ ຊາວ ນີໂຟ ແລະ ຊາວ ເລມັນ, ລະ ຫວ່າງ ແຜ່ນ ດິນ ເຊຣາ ເຮັມ ລາ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ນີໂຟ, ຈາກ ທະ ເລ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ ໄປ ເຖິງ ຫົວ ແມ່ນ້ຳ ຊີໂດນ—ຊາວ ນີໂຟ ໄດ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ທັງ ໝົດ ທາງ ເໜືອ ໄດ້ ຕາມ ໃຈ ຊອບ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ລວມ ທັງ ແຜ່ນ ດິນ ທັງ ໝົດ ຊຶ່ງ ຢູ່ ທາງ ເໜືອ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ອຸດົມ ສົມ ບູນ.

12 ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້ ໂມໂຮໂນ ພ້ອມ ກຳ ລັງ ພົມ ຂຶ້ນ ທຸກ ງຸ້ມ ເພາະ ວ່າ ຄວາມ ໝັ້ນ ໃຈ ໃນ ການ ຄຸ້ມ ກັນ ຊຶ່ງ ຜົນ ງານ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ນຳ ອອກ ມາ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເຫັນ ໄດ້ ວ່າ ເພິ່ນ ກຳ ລັງ ຕັດ ກຳ ລັງ ແລະ ອຳ ນາດ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ຊຶ່ງ ເປັນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເພື່ອ ບໍ່ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ມີ ອຳ ນາດ ປົກ ຄອງ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

13 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາວ ນີໂຟ ໄດ້ ເລີ່ມ ສ້າງ ເມືອງ ໜຶ່ງ ຂຶ້ນ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ເອີ້ນ ເມືອງ ນັ້ນ ວ່າ ໂມໂຮໂນ; ແລະ ມັນ ຕັ້ງ ຢູ່ ໃກ້ ທະ ເລ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ; ແລະ ມັນ ຢູ່ ທາງ ໃຕ້ ໃກ້ ກັບ ເສັ້ນ ເຂດ ແດນ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ.

14 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເລີ່ມ ສ້າງ ເມືອງ ໜຶ່ງ ຂຶ້ນ ອີກ ຊຶ່ງ ຕັ້ງ ຢູ່ ລະ ຫວ່າງ ເມືອງ ໂມໂຮໂນ ກັບ ເມືອງ ອາໂຣນ, ໂດຍ ເຊື່ອມ ໂຍງ ຊາຍ ແດນ ເມືອງ ອາໂຣນ ກັບ ເມືອງ ໂມໂຮ

ໄນ ເຂົ້າ ກັນ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ເອີ້ນ ຊື່ ເມືອງ ຫລື ແຜ່ນ ດິນ ນີ້ ວ່າ ນີໂຟຮາ.

15 ແລະ ໃນ ປີ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ກໍ ໄດ້ ເລີ່ມ ສ້າງ ເມືອງ ຂຶ້ນ ຫລາຍ ແຫ່ງ ທາງ ເໜືອ ນຳ ອີກ, ແລະ ເມືອງ ໜຶ່ງ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ດ້ວຍ ວິທີ ພິເສດ ຊຶ່ງ ເອີ້ນ ວ່າ ລີໂຮ, ຊຶ່ງ ຢູ່ ທາງ ເໜືອ ໃກ້ ກັບ ຝັ່ງ ທະ ເລ.

16 ແລະ ປີ ທີ່ ຊາວ ໄດ້ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ ດັ່ງ ນີ້.

17 ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີໂຟ ຢູ່ ໃນ ສະ ພາບ ທີ່ ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຢູ່ ໃນ ຕົ້ນ ປີ ທີ່ ຊາວ ເອັດ ແຫ່ງ ການ ປົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ນີໂຟ.

18 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຈະ ເລີນ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຢ່າງ ຍິ່ງ ແລະ ກາຍ ເປັນ ຄົນ ຮັ່ງ ມີ ຢ່າງ ຍິ່ງ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ມີ ຄົນ ເພີ່ມ ທະ ວີ ຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ ພັດ ທະ ນາ ຫລາຍ ຂຶ້ນ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ.

19 ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ເຫັນ ດັ່ງ ນັ້ນ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ມີ ຄວາມ ເມດ ຕາ ປານີ ແລະ ມີ ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ ຫລາຍ ປານ ໃດ ເພື່ອ ພຣະ ອົງ ຈະ ໄດ້ ສຳ ເລັດ ໃນ ພຣະ ຄຳ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຊຶ່ງ ໄດ້ ສັນ ຍາ ໄວ້ ກັບ ລູກ ຫລານ ມະ ນຸດ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ເຮົາ ເຫັນ ໄດ້ ວ່າ ໃນ ເວລາ ນີ້ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ອົງ ປະ ກົດ ເປັນ ຈິງ ຂຶ້ນ ແລ້ວ, ຊຶ່ງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້ ກັບ ລີໂຮ ວ່າ:

20 ເຈົ້າ ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ເປັນ ສຸກ ແລ້ວ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ພອນ, ຕາບ ໃດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຮັກ ສາ ບັນ ຍັດ ຂອງ ເຮົາ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ. ແຕ່ ຈົ່ງ ຈຳ ໄວ້ ວ່າ, ຕາບ ໃດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ຮັກ ສາ ບັນ ຍັດ ຂອງ ເຮົາ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ "ຕັດ ອອກ ຈາກ ທີ່ ປະ ທັບ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

21 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ ຄຳສັນຍາເຫລົ່ານີ້ປະກົດເປັນ ຈິງກັບ ຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟແລ້ວ; ເພາະວ່າເປັນການຜິດພາດ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ການຄາດຕະກຳຂອງພວກເຂົາ, ການປຸ້ນຈີ້ຂອງພວກເຂົາ, ການນັບຖືຮູບບູຊາຂອງພວກເຂົາ, ການໂສເພນີຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊົງຂອງພວກເຂົາ, ທີ່ມີຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ, ຊຶ່ງມັນໄດ້ນຳເອົາສົງຄາມ ແລະ ຄວາມພິນາດມາສູ່ຕົນ.

22 ແລະ ຄົນທີ່ຊື່ສັດໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກປົດປ່ອຍຢູ່ສະເໝີ, ຂະນະທີ່ພີ່ນ້ອງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາເປັນພັນໆຄົນຖືກສົ່ງໄປສູ່ຄວາມເປັນທາດ, ຫລື ຕາຍດ້ວຍດາບ, ຫລື ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ເຂົ້າໄປສົມທົບກັບຊາວເລມັນ.

23 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນເວລາຂອງນີໂຟເປັນຕົ້ນມາ, ມັນບໍ່ເຄີຍມີເວລາໃດເລີຍທີ່ "ສະຫງົບສຸກຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟເກີນກວ່າໃນວັນເວລາຂອງໂມໂຮໂນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເວລານີ້ເປັນປີທີ່ຊາວເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີ່ຊາວສອງແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍສັນຕິສຸກ ແລະ ປີທີ່ຊາວສາມກໍຄືກັນ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຕົ້ນປີທີ່ຊາວສີ່ແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ມັນມີສັນຕິສຸກຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟອີກ ຖ້າຫາກມັນບໍ່ໄດ້ມີ "ການຂັດແຍ້ງກັນເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນລີໂຮ, ແລະ ຜູ້ຄົນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ

ໂມຣີອານທັນ, ຊຶ່ງຢູ່ຕິດຊາຍແດນລີໂຮ; ຊຶ່ງແຜ່ນດິນທັງສອງນີ້ມີຊາຍແດນຕິດກັບຝັງທະເລ.

26 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ ໂມຣີອານທັນໄດ້ຮຽກຮ້ອງເອົາສິດທິສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜ່ນດິນລີໂຮ; ສະນັ້ນມັນຈຶ່ງເລີ່ມມີການຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນຫລາຍພໍສົມຄວນລະຫວ່າງພວກເຂົາເອງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຜູ້ຄົນຂອງໂມຣີອານທັນຈັບອາວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາເອງ, ແລະ ຕັ້ງໃຈຈະຂ້າພວກເຂົາຖິ້ມດ້ວຍດາບ.

27 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນຊຶ່ງເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນລີໂຮໄດ້ໜີໄປເຂົ້າຄ້າຍຂອງໂມໂຮໂນ, ແລະ ວົງວອນຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກເພິ່ນ; ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນຝ່າຍຜິດ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຜູ້ຄົນຂອງໂມຣີອານທັນ, ຊຶ່ງຜູ້ນຳຊື່ວ່າ ໂມຣີອານທັນໄດ້ຍິນວ່າຜູ້ຄົນຂອງລີໂຮໄດ້ໜີເຂົ້າໄປຄ້າຍຂອງໂມໂຮໂນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມຢ້ານກົວຫລາຍເພາະຢ້ານວ່າກອງທັບຂອງໂມໂຮໂນຈະມາໂຈມຕີພວກເຂົາ ແລະ ທຳລາຍພວກເຂົາ.

29 ສະນັ້ນ, ໂມຣີອານທັນຈຶ່ງໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈຳໃສ່ໃຈວ່າຕ້ອງໜີໄປທາແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ທາງເໜືອ, ຊຶ່ງມັນມີແມ່ນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ປົກຄຸມຢູ່, ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໄປເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຊຶ່ງຢູ່ທາງເໜືອນັ້ນ.

30 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ແຜນການນີ້ເປັນຜົນສຳເລັດ, (ຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ມີການເລົ່າສະຫລົດໃຈເກີດຂຶ້ນ) ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂມຣີອານທັນໂດຍທີ່ເປັນຄົນທະເຍີທະຍານ, ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງໃຈຮ້າຍໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້

23 ກ ມຊຢ 2:41.

25 ກ ຄມພ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ.

ທຸບຕີນາງຢ່າງສາຫັດ.

31 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນາງໄດ້ລັກໜີ, ແລະ ຂ້າມໄປຫາຄ້າຍຂອງໂມໂຣໂນ, ແລະ ບອກໃຫ້ໂມໂຣໂນຮູ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ເຈດຕະນາຂອງພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຈະໜີໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອ.

32 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ຫລື ຄວາມຈິງແລ້ວໂມໂຣໂນຍ້ານວ່າຜູ້ຄົນຈະເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງໂມຣິອານທັນ ແລະ ຈະເຂົ້າໄປຮ່ວມກັບພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນແຫ່ງຕ່າງໆ, ເພາະມັນອາດຈະເປັນພື້ນຖານໃຫ້ເກີດຜົນຮ້າຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ດັ່ງນັ້ນ, ຜົນຮ້າຍນັ້ນຈະນຳໄປຫາການລົບລ້າງ "ເສລີພາບຂອງພວກເຂົາ.

33 ສະນັ້ນ ໂມໂຣໂນຈິ່ງໄດ້ສົ່ງກອງທັບຂອງພວກເຂົາໄປ, ເພື່ອສະກັດຜູ້ຄົນຂອງໂມຣິອານທັນໃຫ້ຍຸດການໜີໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອ.

34 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກທະຫານບໍ່ໄດ້ສະກັດພວກເຂົາ ຈົນວ່າພວກເຂົາມາເຖິງຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນ "ຮ້າງ; ແລະ ບ່ອນນັ້ນພວກທະຫານໄດ້ສະກັດພວກເຂົາໃກ້ທາງແຄບບ່ອນໜຶ່ງຊຶ່ງຢູ່ລຽບຝັ່ງທະເລໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃກ້ທະເລທາງຕາເວັນຕົກ ແລະ ທາງຕາເວັນອອກ.

35 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກອງທັບທີ່ໂມໂຣໂນສົ່ງໄປນັ້ນໄດ້ຖືກນຳພາໂດຍຄົນຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ທີອານຄຳ, ແລະ ໄດ້ພົບກັບຜູ້ຄົນຂອງໂມຣິອານທັນ; ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງໂມຣິອານທັນນີ້ເປັນຄົນດີ້ດ້ານ

ຫລາຍທີ່ສຸດ, (ໂດຍຖືກຈູງໃຈດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄຳຍົກຍ້ອງຂອງລາວ) ຈົນວ່າມີການສູ້ຮົບເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງຄົນເຫລົ່ານີ້, ຈິ່ງເປັນເຫດໃຫ້ທີອານຄຳຂ້າໂມຣິອານທັນ, ແລະ ທີອານຄຳໄດ້ນຳເອົາພວກເຂົາມາເປັນຊະເລີຍ ແລະ ກັບຄືນໄປຄ້າຍຂອງໂມໂຣໂນ. ແລະ ບີທີຊາວສີ່ແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລ່ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

36 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງໂມຣິອານທັນໄດ້ຖືກນຳເອົາກັບຄືນມາດັ່ງນີ້. ແລະ ພວກເຂົາໃຫ້ເຮັດຄຳໝັ້ນສັນຍາວ່າ ຈະຮັກສາສັນຕິພາບຂອງພວກເຂົາໄວ້ ແລະ ພວກເຂົາຖືກນຳກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນ ໂມຣິອານທັນຄືເກົ່າ, ແລະ ການຮ່ວມກັນລະຫວ່າງພວກເຂົາກັບຜູ້ຄົນຂອງລີໂຮກໍເກີດຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາກໍຖືກນຳກັບຄືນສູ່ແຜ່ນດິນຂອງຕົນຄືເກົ່າ.

37 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີດຽວກັນນີ້ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟກໍໄດ້ມີສັນຕິສຸກກັບຄືນມາຫາຕົນເອງເໝືອນເດີມ, ຄືນີໄຟຮາຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຄົນທີສອງໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, ໂດຍໄດ້ກະທຳໜ້າທີ່ໃນບັນລັງຕັດສິນດ້ວຍຄວາມຮອບຄອບຢ່າງສົມບູນຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

38 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍຕາມ, ເພິ່ນໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະຮັບເອົາບັນທຶກເຫລົ່ານັ້ນຈາກແອວມາ ແລະ ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງແອວມາ ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນຖືວ່າສັກສິດທີ່ສຸດ; ສະນັ້ນ ແອວມາຈິ່ງໄດ້ມອບມັນໄວ້ກັບຮີລາມັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ.

39 ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືລູກຊາຍຂອງນີໄຟຮາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຮັບໜ້າທີ່ນັ່ງບັນລັງຕັດສິນແທນພໍ່ຂອງ

ເພິ່ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນ ຖືກ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ໃຫ້ ເປັນ ຫົວໜ້າ ຜູ້ ຕັດສິນ ແລະ ຜູ້ ບຶກຄອງ ຜູ້ ຄົນ ດ້ວຍ ຄຳ ສາບານ ແລະ ພິທີການ ອັນ ສັກສິດ ທີ່ ຈະ ຕັດສິນ ໂດຍ ຄວາມ ຊອບທຳ, ແລະ ຈະ ຮັກ ສາສັນຕິພາບ ແລະ ອິດສະລະ ພາບ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ, ແລະ ຈະ ໃຫ້ ສິດທິ ອັນ ສັກສິດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໃນ ການ ນະມັດສະການ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນ ການ ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ດຳລົງ ຮັກສາ ອຸດົມການ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຕະຫລອດ ວັນ ເວລາ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ໃນ ການ ນຳ ຄົນ ຊົ່ວມາ ສູ່ ຄວາມ ຍຸດຕິທຳ ຕາມ ການ ກະທຳ ຄວາມ ຜິດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

40 ບັດນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພິ່ນ ມີ ຊື່ ວ່າ ເພ ໂຮຣັນ. ແລະ ເພ ໂຮຣັນ ກໍ ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ຕຳແໜ່ງ ຈາກ ບິດາ ຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ ເລີ່ມ ການ ບຶກຄອງ ຂອງ ເພິ່ນ ໃນ ຫ້າ ຍປີ ທີ່ ຊາວ ສີ ເພື່ອ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ມີ ໄຟ.

ບົດທີ 51

ກຸ່ມນິຍົມກະສັດ ໄດ້ ຊອກ ຫາ ວິທີ ທາງ ທີ່ ຈະ ປ່ຽນ ແປງ ກົດໝາຍ ແລະ ສະຖາປະນາ ໃຫ້ ມີ ກະສັດ ຂຶ້ນ—ເພ ໂຮຣັນ ແລະ ກຸ່ມ ອິດສະລະ ໄດ້ ຮັບ ການ ສະໜັບສະໜູນ ຈາກ ສຽງ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ—ໂມ ໂຮ ໂນ ບັງ ຄັບ ໃຫ້ ກຸ່ມນິຍົມກະສັດ ບ້ອງ ກັນ ເສລີ ພາບ ຂອງ ທົນ ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ປະທານ ຊີວິດ—ອະມາລີ ໄຄຢາ ແລະ ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ຍຶດ ເອົາ ຫລາຍ ຫົວ ເມືອງ ທີ່ ເປັນ ເຂດ ດ່ານ ໄປ—ທີ່ ອານ ຄຳ ຂັບ ໄລ່ ຊາວ ເລມັນ ຜູ້ ທີ່ ມາ ຮຸກຮານ ອອກ ໄປ ແລະ ໄດ້ ຂ້າ ອະມາລີ ໄຄຢາ ຢູ່ ໃນ ຜ້າ ເຕັ້ນ ຂອງ ລາວ. ປະມານ 67-66 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ຕົ້ນ ປີ

ທີ່ ຊາວ ຫ້າ ແຫ່ງ ການ ບຶກຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດສິນ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ມີ ໄຟ, ມັນ ໄດ້ ມີ ການ ສະຖາປະນາ ສັນຕິພາບ ລະຫວ່າງ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ລີ ໂຮ ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ໂມ ຣີ ອານ ທັນ ກ່ຽວ ກັບ ແຜ່ນດິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ກໍ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ປີ ທີ່ ຊາວ ຫ້າ ດ້ວຍ ສັນຕິສຸກ ດັ່ງນີ້.

2 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ສັນຕິສຸກ ນັ້ນ ບໍ່ ຍືນຍາວ ໃນ ແຜ່ນດິນ ເລີຍ, ເພາະ ວ່າ ມັນ ເລີ່ມ ມີ ການ ຂັດແຍ້ງ ກັນ ຂຶ້ນ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ ກ່ຽວ ກັບ ຫົວໜ້າ ຜູ້ ຕັດສິນ ເພ ໂຮຣັນ; ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄົນ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ປາດຖະໜາ ຢາກ ປ່ຽນ ແປງ ຂໍ້ ຄວາມ ສອງສາມ ຂໍ້ ຢູ່ ໃນ ກົດໝາຍ.

3 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພ ໂຮຣັນ ບໍ່ ຍອມ ປ່ຽນ ແປງ ຫລື ຍອມ ໃຫ້ ກົດໝາຍ ນັ້ນ ປ່ຽນ ແປງ ໄປ; ສະນັ້ນ, ເພິ່ນ ຈົ່ງ ບໍ່ ເຊື່ອ ພັງ ພວກ ທີ່ ສົ່ງ ໃບ ຄຳ ຮ້ອງ ມາ ກ່ຽວ ກັບ ການ ປ່ຽນ ແປງ ກົດໝາຍ ນີ້.

4 ສະນັ້ນ, ພວກ ທີ່ ປາດຖະໜາ ຢາກ ປ່ຽນ ແປງ ກົດ ຈົ່ງ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ ເພິ່ນ, ແລະ ບໍ່ ຢາກ ໃຫ້ ເພິ່ນ ເປັນ ຫົວໜ້າ ຜູ້ ຕັດສິນ ບຶກຄອງ ແຜ່ນດິນ ອີກ ຕໍ່ ໄປ; ສະນັ້ນ ມັນ ຈົ່ງ ມີ ການ ໂຕ້ຖຽງ ກັນ ຂຶ້ນ ກ່ຽວ ກັບ ເລື່ອງ ນີ້, ແຕ່ ບໍ່ ເຖິງ ຂັ້ນ ມີ ການ ນອງ ເລືອດ ກັນ.

5 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ທີ່ ປາດ ຖະ ໜາ ຈະ ໃຫ້ ເພ ໂຮຣັນ ຖືກ ບົດ ອອກ ຈາກ ບັນລັງ ຕັດສິນ ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ ກຸ່ມນິຍົມກະສັດ, ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຕ້ອງ ການ ທີ່ ຈະ ປ່ຽນ ແປງ ກົດໝາຍ ໃນ ວິທີ ທີ່ ຈະ ໂຄ່ນ ລົ້ມ ການ ບຶກຄອງ ແບບ ອິດສະລະ ແລະ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ສະຖາປະນາ ໃຫ້ ມີ ກະສັດ ຂຶ້ນ ບຶກຄອງ ແຜ່ນດິນ.

6 ແລະ ຜູ້ ທີ່ ປາດ ຖະ ໜາ ໃຫ້ ເພ ໂຮຣັນ ເປັນ ຫົວໜ້າ ຕັດສິນ ບຶກຄອງ ແຜ່ນດິນ ຕໍ່ ໄປ ກໍ ຮັບ ເອົາ ຊື່ ວ່າ ກຸ່ມ ອິດສະລະ, ແລະ ການ ແບ່ງ ແຍກ ໃນ ບັນດາ ພວກ ເຂົາ ຈົ່ງ ເປັນ ໄປ ແບບ ນີ້, ເພາະ ກຸ່ມ ອິດສະລະ ໄດ້ ສາບານ ຫລື ໃຫ້ ພັນທະ ສັນຍາ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ດຳ

ລົງຮັກສາສິດທິຂອງພວກເຂົາ ແລະ ສິດທິພິເສດຂອງສາດສະໜາຂອງພວກເຂົາ ໂດຍການປົກຄອງແບບອິດສະລະ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເລື່ອງທີ່ພວກເຂົາຂັດແຍ້ງກັນນັ້ນໄດ້ມາຕົກລົງກັນໄດ້ ໂດຍສູງຂອງຜູ້ຄົນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສູງຂອງຜູ້ຄົນມາທາງຂ້າງກຸ່ມອິດສະລະ, ແລະ ເພ ໂຮຣັນຈິງໄດ້ຢູ່ໃນບັນລັງຕັດສິນຕໍ່ໄປ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຊື່ນຊົມຫລາຍ ໃນບັນດາພັນອງຂອງເພ ໂຮຣັນ ແລະ ຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນເສລີພາບກໍຊື່ນຊົມຄືກັນ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ກຸ່ມນິຍົມກະສັດມິດງຽບລົງ, ຈົນວ່າພວກເຂົາບໍ່ກຳຄັດຄ້ານນອກຈາກຈຳຕ້ອງດຳລົງຮັກສາອຸດົມການແຫ່ງອິດສະລະພາບໄວ້.

8 ບັດນີ້ກຸ່ມນິຍົມກະສັດເປັນພວກທີ່ຢູ່ໃນ "ຕະກຸນສູງ, ແລະ ພວກເຂົາພະຍາຍາມທີ່ຈະຂຶ້ນເປັນກະສັດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ໂດຍຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດເພື່ອປົກຄອງຜູ້ຄົນ.

9 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕອນນີ້ເປັນເວລາທີ່ອັນຕະລາຍຫລາຍທີ່ຈະມີການຂັດແຍ້ງກັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ປຸກລະດົມໃຈຂອງຊາວເລມັນໃຫ້ຕໍ່ຕ້ານຜູ້ຄົນຊາວນີໄຟອີກ, ແລະ ລາວໄດ້ເຕົ້າໂຮມເອົາທະຫານຈາກທຸກແຫ່ງທີ່ນິນໃນແຜ່ນດິນ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຈັບອາວຸດ, ແລະ ຕຽມເຮັດສົງຄາມດ້ວຍສຸດຄວາມພາກພຽນ; ເພາະວ່າລາວໄດ້ "ສາບານໄວ້ວ່າລາວຈະກິນເລືອດຂອງໂມໂຮໂນໃຫ້ໄດ້.

10 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າ ຄຳສັນຍາທີ່ລາວເຮັດໄວ້ນັ້ນບໍ່ຮອບຄອບ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວຍັງໄດ້ຕຽມຕົວ ແລະ

ຕຽມກອງທັບຂອງລາວເພື່ອຈະມາຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນີໄຟ.

11 ບັດນີ້ກອງທະຫານຂອງລາວບໍ່ມີກຳລັງຫລາຍດັ່ງທີ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ, ຍ້ອນວ່າຫລາຍພັນຖືກຂ້າຕາຍໄປດ້ວຍມືຂອງຊາວນີໄຟ; ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາມີການສູນເສຍຢ່າງໜັກກໍຕາມ, ອະມາລີໂຄຢາຍັງໄດ້ເຕົ້າໂຮມກອງທັບອັນໃຫຍ່ໄດ້ຢ່າງແປກປະຫລາດໃຈ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ລາວບໍ່ມີຄວາມຍ້ານກົວເລີຍທີ່ຈະລົງມາຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕົວອະມາລີໂຄຢາເອງທີ່ເປັນຫົວໜ້າກອງທັບຊາວເລມັນ. ແລະ ມັນ ເປັນ ປີທີ່ຊາວທ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ; ແລະ ເປັນເວລາດຽວກັນກັບຕອນທີ່ຊາວນີໄຟເລີ່ມຕົກລົງກັນໄດ້ໃນເລື່ອງການງານຂອງການຂັດແຍ້ງກ່ຽວກັບເພ ໂຮຣັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນນັ້ນ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກທີ່ມີຊື່ວ່າກຸ່ມນິຍົມກະສັດໄດ້ຍິນວ່າຊາວເລມັນກຳລັງຍົກທັບລົງມາສູ່ຮີບກັບຕີນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມຊື່ນຊົມຢູ່ໃນໃຈ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຈັບອາວຸດ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ "ຜູ້ຄົນແຫ່ງເສລີພາບ, ຈົນວ່າພວກເຂົາບໍ່ຍອມຈັບອາວຸດເພື່ອປ້ອງກັນປະເທດຊາດຂອງຕົນ.

14 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາໂມໂຮໂນເຫັນສິ່ງນີ້, ແລະ ເຫັນອີກວ່າຊາວເລມັນກຳລັງມາຮອດຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນ, ເພິ່ນກໍໃຈຮ້າຍຢ່າງໃຫຍ່, ຍ້ອນວ່າຄວາມດີດ້ານຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ອອກແຮງຢ່າງພາກພຽນທີ່ສຸດເພື່ອປ້ອງກັນພວກເຂົາໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນ

51 8 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.

9 ກ ແອວ 49:26-27. 13 ກ ແອວ 46:10-16.

ຄຽດແຄ້ນຫລາຍທີ່ສຸດ ຈົນວ່າຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນຕໍ່ພວກເຂົາ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງ ໄບຄຳຮ້ອງຕາມສຽງຂອງຜູ້ຄົນໄປຫາຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນ, ໂດຍປາດຖະໜາໃຫ້ເພິ່ນອ່ານມັນ ແລະ ມອບອຳນາດໃຫ້ແກ່ເພິ່ນ (ໂມ ໂຮໂນ) ເພື່ອຈະໄດ້ບັງຄັບຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປເຫລົ່ານັ້ນ ໃຫ້ປ້ອງກັນປະເທດຊາດຂອງຕົນ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນກໍຂໍອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າພວກເຂົາຖິ້ມເສຍ.

16 ເພາະມັນເປັນຄວາມເອົາໃຈໃສ່ປະການທຳອິດຂອງເພິ່ນທີ່ຈະໃຫ້ການຂັດແຍ້ງ ແລະ ການແຕກແຍກກັນຢຸດຕິລົງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງແບບນີ້ໄດ້ນຳເອົາຄວາມພິນາດທັງໝົດມາຫາພວກເຂົາມາກ່ອນແລ້ວ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມສຽງຂອງຜູ້ຄົນ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມ ໂຮໂນໄດ້ສົ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງເພິ່ນຍົກໄປຕໍ່ສູ້ກັບກຸ່ມນິຍົມກະສັດເພື່ອດຶງເອົາຄວາມທະນົງຕົວ, ແລະ ຄວາມມັກໃຫຍ່ໄຜ່ສູງຂອງພວກເຂົາລົງມາ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາມາຢູ່ລະດັບດຽວກັບ ໂລກ, ຫລື ໃຫ້ພວກເຂົາຈັບອາວຸດເພື່ອສະໜັບສະໜູນອຸດົມການແຫ່ງເສລີພາບ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທະຫານໄດ້ອອກເດີນທາງໄປສູ່ຮົບກັບກຸ່ມນິຍົມກະສັດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ດຶງເອົາຄວາມທະນົງຕົວ ແລະ ຄວາມມັກໃຫຍ່ໄຜ່ສູງຂອງພວກເຂົາລົງມາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຍົກອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບຄົນຂອງໂມ ໂຮໂນ ພວກເຂົາຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ຖືກໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບ

ດຽວກັບ ໂລກ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື "ຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປຈຳນວນສິ້ພັນຄົນຖືກໂຄ່ນລົງດ້ວຍດາບ; ແລະ ພວກຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາທີ່ບໍ່ຖືກຂ້າໃນການສູ້ຮົບນັ້ນກໍໄດ້ຖືກຈັບເຂົ້າຄຸກ, ເພາະວ່າມັນບໍ່ມີເວລາທີ່ຈະພິຈາລະນາຄະດີໃນເວລານັ້ນ.

20 ແລະ ພວກທີ່ແຍກອອກໄປທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນ ຍ້ານວ່າຕົວເອງຈະຖືກຂ້າຖິ້ມ, ຈົ່ງຍອມຕໍ່ຄັນປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບ, ແລະ ຖືກບັງຄັບໃຫ້ປັກ "ປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບໄວ້ເທິງຫໍສູງ ແລະ ຢູ່ໃນເມືອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃຫ້ຈັບອາວຸດປ້ອງກັນປະເທດຊາດຂອງຕົນ.

21 ແລະ ໂມ ໂຮໂນໄດ້ເຮັດໃຫ້ກຸ່ມນິຍົມກະສັດສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້, ຈົນວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກກັນອີກເລີຍໃນຊື່ວ່າກຸ່ມນິຍົມກະສັດ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມດີດ້ານ ແລະ ຄວາມທະນົງຕົວຂອງພວກທີ່ອ້າງວ່າຕົນມາຈາກສາຍເລືອດຂອງຂຸນນາງຜູ້ໃຫຍ່ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້; ແລ້ວພວກເຂົາຖືກນຳລົງມາໃຫ້ຖ່ອມຕົວຄືກັນກັບພື້ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຍິນດີທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ຢ່າງກ້າຫານເພື່ອອິດສະລະພາບ ແລະ ເພື່ອອິດສະລະພາບຂອງພວກເຂົາຈາກຄວາມເປັນທາດ.

22 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂະນະທີ່ "ໂມ ໂຮໂນກຳລັງເຮັດໃຫ້ເສິກເສືອ ແລະ ການຂັດແຍ້ງໃນບັນດາຜູ້ຄົນສິ້ນສຸດລົງ ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາຫັນມາຫາສັນຕິພາບ ແລະ ມາຫາຄວາມສິວິໄລ, ແລະ ຕັ້ງຂໍ້ບັງຄັບເພື່ອຕຽມສົງຄາມຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນໄດ້ເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນໂມ ໂຮໂນກ່ອນແລ້ວ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວນິໄຟທີ່ຢູ່ໃນເມືອງໂມໂຣໂນບໍ່ມີກຳລັງແຂງແຮງພຽງພໍ; ສະນັ້ນ ອະມາລີໂຄຢາຈຶ່ງໄດ້ຂັບໄລ່ ແລະ ຂ້າຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງນັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເມືອງນີ້ເປັນສູນກາງໃຫຍ່ຂອງຄ້າຍຍາມທັງໝົດຂອງຊາວນິໄຟ.

24 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເມືອງໂມໂຣໂນກໍໄດ້ຫົມາຫາເມືອງນິໄຟຮາ; ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເມືອງລີໂຮໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຕຽມຕໍ່ສູ້ ແລະ ພ້ອມທີ່ຈະຮັບມືກັບຊາວເລມັນຄືກັນ.

25 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອະມາລີໂຄຢາບໍ່ຍອມໃຫ້ຊາວເລມັນຍົກທັບໄປສູ່ຮົບກັບເມືອງນິໄຟຮາ, ແຕ່ໃຫ້ຕັ້ງທັບຢູ່ໃກ້ຝັ່ງທະເລ, ໂດຍຈັດໃຫ້ມີທະຫານຍາມເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຮັກສາເມືອງນັ້ນໄວ້.

26 ແລະ ລາວ ໄດ້ຍຶດ ເອົາຫລາຍຫົວເມືອງເຊັ່ນ ເມືອງນິໄຟຮາ, ເມືອງລີໂຮ, ແລະ ເມືອງໂມຣີອານທັນ, ແລະ ເມືອງອອມເນີ, ແລະ ເມືອງກິດ, ແລະ ເມືອງມິວເລັກ, ຊຶ່ງທັງໝົດນີ້ຕັ້ງຢູ່ຕາມຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລທາງຕາເວັນອອກ.

27 ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ຍຶດເອົາຫລາຍຫົວເມືອງມາໄດ້ດັ່ງນີ້, ຕາມເລ່ຫລ່ຽມຂອງອະມາລີໂຄຢາ, ແລະ ດ້ວຍກຳລັງທະຫານອັນນັບບໍ່ຖ້ວນຂອງລາວ ຊຶ່ງຫົວເມືອງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮັບ "ການເສີມສ້າງໃຫ້ແໜ້ນໜາຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມສາມາດຂອງໂມໂຣໂນ; ແລະ ມັນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຊາວເລມັນມີທີ່ໝັ້ນຂອງຕົນ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງໄປຫາຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ ແລະ ໄດ້ຕ້ອນເອົາຊາວນິໄຟໄປທາງໜ້າພວກເຂົາ ແລະ

ໄດ້ຂ້າຫລາຍຄົນ.

29 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ພົບກັບທິອານຄຳ, ຜູ້ທີ່ "ຂ້າ ໂມຣີອານທັນນັ້ນ ຜູ້ທີ່ສະກັດຜູ້ຄົນຂອງລາວຕອນທີ່ພວກເຂົາແຕກໜີໄປ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ສະກັດອະມາລີໂຄຢາໄວ້, ຂະນະທີ່ລາວກຳລັງເດີນທັບມາພ້ອມດ້ວຍກຳລັງທະຫານອັນຫລວງຫລາຍຂອງລາວ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າຍຶດເອົາແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ແລະ ແຜ່ນດິນທາງເໜືອເປັນຫົວເມືອງຂຶ້ນນຳອີກ.

31 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ ອະມາລີໂຄຢາຕ້ອງຜິດຫວັງ ໂດຍຖືກທິອານຄຳພ້ອມດ້ວຍ ທະຫານຂອງລາວຕິໂຕ້ຕອບ, ເພາະວ່າພວກເຂົາ ເຫລົ່ານັ້ນ ເປັນ ນັກຮົບ ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່; ເພາະວ່າທະຫານຂອງທິອານຄຳທຸກຄົນແຂງແຮງກວ່າຊາວເລມັນໃນດ້ານກຳລັງ ແລະ ມີຄວາມຊຳນານໃນດ້ານການສູ້ຮົບ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຊະນະຊາວເລມັນ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຮາວີພວກນັ້ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າພັນພວກນັ້ນຈົນຄ່ຳ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທິອານຄຳ ແລະ ທະຫານຂອງລາວໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນພັກຢູ່ໃນຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ; ແລະ ອະມາລີໂຄຢາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນຂອງລາວຂຶ້ນທີ່ຊາຍແດນໃນທາດຊາຍແດນຝັ່ງທະເລ, ແລະ ພວກນັ້ນຖືກຕ້ອນມາດັ່ງນີ້.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຕອນກາງຄືນ, ທິອານຄຳ ແລະ ຂ້າໃຊ້ຂອງລາວໄດ້ລັກອອກໄປທາງນອກ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນຄ້າຍຂອງອະມາລີໂຄຢາ; ແລະ ຈຶ່ງ

ເບິ່ງ, ພວກເຂົາມອນຫລັບສະໜິດຍ້ອນວ່າຄວາມອ່ອນເພຍທີ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນໝົດມື້ ແລະ ຄວາມຮ້ອນໃນຕອນກາງເວັນ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທີ່ອານຄຳໄດ້ລັກເຂົ້າໄປໃນຜ້າເຕັ້ນຂອງກະສັດຢ່າງລັບໆ, ແລະ ຊັດຫອກເຂົ້າໃສ່ກາງຫົວໃຈຂອງກະສັດ; ແລະ ລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ກະສັດຕາຍຄາທີ່ໂດຍບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດຮູ້ເມື່ອຄົງເລີຍ.

35 ແລະ ລາວໄດ້ກັບຄືນໄປຫາຄ້າຍຂອງລາວຢ່າງລັບໆ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ທະຫານຂອງລາວກຳລັງນອນຫລັບຢູ່, ແລະ ລາວໄດ້ປຸກພວກເຂົາໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ເລົ່າເຫດການໃຫ້ພວກເຂົາຟັງເຖິງເລື່ອງທັງໝົດທີ່ລາວໄດ້ເຮັດໄປນັ້ນ.

36 ແລະ ລາວໄດ້ໃຫ້ກອງທັບທະຫານຂອງລາວຕຽມພ້ອມໄວ້, ຍ້ອນວ່າຊາວເລມັນຈະຕື່ນຂຶ້ນ ແລະ ຈະຍົກທັບມາໂຈມຕີພວກເຂົາ.

37 ແລະ ປີທີ່ຊາວຫ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້; ແລະ ວັນເວລາຂອງອະມາລີໂຄຢາເອງກໍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໄປເຊັ່ນດຽວກັນ.

ບົດທີ 52

ອາມໂມຣອນຂຶ້ນແທນອະມາລີໂຄຢາໃນຖານະ ເປັນ ກະສັດຂອງຊາວເລມັນ—ໂມໂຣໂນ, ທີ່ອານຄຳ, ແລະ ລີໂຮ ນຳພາຊາວນີໄຟເພື່ອເອົາຊະນະສົງຄາມກັບຊາວເລມັນ—ເມືອງມິວເລັກຖືກຍຶດກັບຄືນມາ, ແລະ ຢາໂຄບຊາວໂຊຣຳຖືກຂ້າຕາຍ. ປະມານ 66–64 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ່ຊາວຫົກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ຈົ່ງເບິ່ງ,

ເວລາຊາວເລມັນຕື່ນຂຶ້ນມາໃນຕອນເຊົ້າ, ຊຶ່ງເປັນມື້ທຳອິດຂອງເດືອນໜຶ່ງ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນອະມາລີໂຄຢາຕາຍຢູ່ໃນຜ້າເຕັ້ນຂອງລາວ; ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ເຫັນອີກວ່າ ທີ່ອານຄຳຕຽມພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະສູ້ຮົບກັບພວກເຂົາໃນມື້ນັ້ນ.

2 ແລະ ບັດນີ້, ເວລາຊາວເລມັນເຫັນດັ່ງນີ້ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຕົກໃຈ ແລະ ມີຄວາມຢ້ານກົວຫລາຍ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ລົ້ມເລີກແຜນການຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະເດີນທັບໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖອຍກອງທັບທັງໝົດເຂົ້າໄປໃນເມືອງມິວເລັກ, ແລະ ເຂົ້າໄປຫາທີ່ກຳບັງໃນຄ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງຊາຍຂອງອະມາລີໂຄຢາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດປົກຄອງຜູ້ຄົນ; ແລະ ລາວມີຊື່ວ່າ ອາມໂມຣອນ; ກະສັດອາມໂມຣອນນ້ອງຊາຍຂອງກະສັດອະມາລີໂຄຢາຈຶ່ງໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ປົກຄອງແທນດັ່ງນີ້.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອາມໂມຣອນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນປົກຄອງຫົວເມືອງເຫລົ່ານັ້ນໄວ້, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ເມືອງເຫລົ່ານັ້ນມາດ້ວຍການເສຍເລືອດເນື້ອ; ເພາະກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ເມືອງໃດມາພວກເຂົາຕ້ອງໄດ້ນອງເລືອດຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

5 ແລະ ບັດນີ້, ທີ່ອານຄຳເຫັນວ່າຊາວເລມັນຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຮັກສາເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆຂອງແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ມາ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ເຫັນຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງຈຳນວນຜູ້ຄົນ, ທີ່ອານຄຳຈຶ່ງຄິດວ່າມັນບໍ່ສົມຄວນທີ່ລາວຈະເຂົ້າໂຈມຕີພວກເຂົາໃນຄ້າຍເຫລົ່ານັ້ນ.

6 ແຕ່ລາວໄດ້ຈັດວາງກຳລັງທະຫານຂອງລາວໄວ້ໂດຍຮອບ, ຄືກັນກັບວ່າກຳ

ລັງຕຽມເຮັດເສິກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວກໍາລັງຕຽມປ້ອງກັນຕົວໃຫ້ພົ້ນຈາກພວກນັ້ນ, ໂດຍ "ສ້າງກໍາແພງຂຶ້ນ ໂດຍຮອບ ແລະ ຕຽມປ່ອນຕັ້ງກໍາລັງໄວ້.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ຕຽມສົງຄາມຢູ່ສະເໝີ ຈົນກວ່າໂມໂຣໄນສົງທະຫານຈໍານວນຫລວງຫລາຍໄປເພີ່ມກໍາລັງຂອງລາວ.

8 ແລະ ໂມໂຣໄນໄດ້ອອກຄໍາສັ່ງມາຫາລາວອີກວ່າ ລາວຄວນກັກຂັງຊະເລີຍເສິກທັງໝົດທີ່ຕົກຢູ່ໃນກໍາມີຂອງລາວໄວ້; ເພາະວ່າຊາວເລມັນໄດ້ຈັບເອົາຊະເລີຍເສິກເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍໄປ, ຄືລາວຕ້ອງກັກຂັງຊະເລີຍເສິກຂອງຊາວເລມັນທັງໝົດໄວ້ເພື່ອເປັນການໄຖ່ເອົາພວກທີ່ຊາວເລມັນໄດ້ຈັບໄປນັ້ນ.

9 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງມາອີກວ່າ ລາວຄວນຕັ້ງດ່ານຄ້າຍໄວ້ໃນແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ແລະ ຍຶດເສັ້ນທາງ "ແຄບຊຶ່ງເຊື່ອມຕໍ່ຊຶ່ງນໍາໄປສູ່ແຜ່ນດິນທາງເໜືອໄວ້, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຊາວເລມັນຈະຍຶດເອົາຈຸດນັ້ນ ແລະ ຈະມີອໍານາດລົບກວນພວກເຂົາທຸກໆດ່ານ.

10 ແລະ ໂມໂຣໄນສັ່ງມາຫາລາວອີກ, ໂດຍປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ລາວໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນການປົກປັກຮັກສາແຜ່ນດິນສ່ວນນີ້ ແລະ ໃຫ້ພະຍາຍາມຫາໂອກາດ ໂດຍທຸກວິທີທາງທີ່ຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນໃນແຜ່ນດິນສ່ວນນີ້ໃຫ້ຫລາຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະມີກໍາລັງເຮັດໄດ້ ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ຍຶດເມືອງຕ່າງໆຄືນມາ ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະໄດ້ມາໂດຍກົນອຸປາຍເລຫລຸ່ມ ຫລື ໂດຍວິທີໃດກໍຕາມ; ແລະ ໃຫ້ລາວຕັ້ງຄ້າຍ ແລະ ເສີມກໍາລັງຂຶ້ນຕາມທິວເມືອງຕ່າງໆ

ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຕົກຢູ່ໃນກໍາມີຂອງຊາວເລມັນເທື່ອ.

11 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ບອກລາວວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກມາຫາທ່ານ, ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນໄດ້ເຂົ້າມາໂຈມຕີພວກເຮົາຢູ່ທາງຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນໃກ້ທະເລທາງຕາເວັນຕົກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງໄປຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາ, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງມາຫາທ່ານບໍ່ໄດ້.

12 ບັດນີ້, ກະສັດ (ອາມ ໂມຣອນ) ໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໄປ, ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ແກ່ລາຊິນີກ່ຽວກັບການຕາຍຂອງອ້າຍຂອງລາວ, ແລະ ລາວໄດ້ເຕົ້າໂຮມຄົນເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ເດີນທັບອອກໄປສູ່ຮົບກັບຊາວນີໂຟທີ່ຊາຍແດນໃກ້ທະເລທາງຕາເວັນຕົກ.

13 ແລະ ລາວພະຍາຍາມລົບກວນຊາວນີໂຟຢູ່ດັ່ງນັ້ນ, ແລະ ເພື່ອຈະຖອນກໍາລັງສ່ວນໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາໄປຍັງແຜ່ນດິນສ່ວນນັ້ນ ໃນຂະນະທີ່ລາວສັ່ງຄົນທີ່ລາວປະໄວ້ໃຫ້ດູແລເມືອງທີ່ໄດ້ມາ, ໃຫ້ພວກເຂົາລົບກວນຊາວນີໂຟຕາມຊາຍແດນໃກ້ທະເລທາງຕາເວັນອອກນໍາອີກ, ແລະ ໃຫ້ເຂົ້າຍຶດເອົາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາໃຫ້ໄດ້ຫລາຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ພວກເຂົາຈະເຮັດໄດ້, ຕາມກໍາລັງຂອງກອງທັບຂອງຕົນ.

14 ແລະ ຊາວນີໂຟຈຶ່ງຢູ່ໃນສະພາບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍດັ່ງນີ້ໃນທ້າຍປີທີຊາວຫີກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ.

15 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີຊາວເຈັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ຄືທິອານຄໍາ, ໂດຍຄໍາສັ່ງຂອງໂມ

ໂຮໂນ—ຜູ້ທີ່ຈັດຕັ້ງກອງທັບຂຶ້ນເພື່ອປ້ອງກັນຊາຍແດນທາງໃຕ້ ແລະ ທາງຕາເວັນຕົກຂອງແຜ່ນດິນ, ແລະ ໄດ້ເລີ່ມເດີນທັບຂອງເພິ່ນມຸ່ງໜ້າໄປຫາແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ເພື່ອວ່າເພິ່ນຈະໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອທິອານຄຳ ແລະ ກອງທັບຂອງລາວໃນການໄປຕີເອົາເມືອງທີ່ສູນເສຍໄປນັ້ນຄືນມາ—

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທິອານຄຳໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ເຂົ້າຕີເອົາເມືອງມິວເລັກ, ແລະ ໃຫ້ຕີເອົາມັນຄືນມາຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທິອານຄຳໄດ້ຕຽມພ້ອມທີ່ຈະເຂົ້າ ໂຈມຕີເມືອງມິວເລັກ, ແລະ ໄດ້ອອກເດີນທາງພ້ອມດ້ວຍກອງທະຫານຂອງລາວເພື່ອໄປສູ້ຮົບກັບຊາວເລມັນ; ແຕ່ລາວເຫັນວ່າມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເອົາຊະນະພວກສັດຕູໃນຂະນະທີ່ພວກນັ້ນຢູ່ໃນບ່ອນປ້ອງກັນຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ລົ້ມເລີກແຜນການຂອງລາວ ແລະ ກັບຄືນໄປຫາເມືອງອຸດົມສົມບູນຄືເກົ່າ, ເພື່ອລໍຖ້າການມາຂອງໂມໂຮໂນ, ເພື່ອລາວຈະໄດ້ຮັບກຳລັງເພີ່ມກອງທັບຂອງລາວອີກ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຮໂນໄດ້ມາຮອດແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງເພິ່ນ, ໃນຕອນທ້າຍປີທີ່ຊາວເຈັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ.

19 ແລະ ໃນຕົ້ນປີທີ່ຊາວແປດ, ໂມໂຮໂນ ແລະ ທິອານຄຳພ້ອມດ້ວຍທົວໜ້ານາຍທະຫານຫລາຍຄົນໄດ້ມີກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືກັນເລື່ອງສົງຄາມ—ວ່າພວກຕົນຈະເຮັດແນວໃດ ເພື່ອຈະໃຫ້ຊາວເລມັນອອກມາສູ້ຮົບກັບຕົນ; ຫລື ຊອກຫາວິທີໃດວິທີໜຶ່ງທີ່ຈະລໍໃຫ້ພວກນັ້ນອອກມາຈາກທີ່ໝັ້ນຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອຕົນຈະໄດ້ປຽບສັດຕູ ແລະ

ຍຶດເອົາເມືອງມິວເລັກນັ້ນກັບຄືນມາ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງຄະນະທູດໄປຫາກອງທັບຂອງຊາວເລມັນ, ຊຶ່ງປົກປ້ອງເມືອງມິວເລັກຢູ່ ເພື່ອສົ່ງຄວາມໄປຫາທົວໜ້າຂອງຊາວເລມັນຜູ້ມີຊື່ວ່າ ຢາໂຄບ, ໂດຍປາດຖະໜາໃຫ້ລາວພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງລາວອອກມາ ເພື່ອມາພົບກັບຕົນຢູ່ໃນທົ່ງພຽງຊຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງສອງເມືອງນັ້ນ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງຢາໂຄບຜູ້ເປັນຊາວໂຊຣຳບໍ່ຍອມອອກມາພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງລາວ, ເພື່ອພົບກັບພວກນັ້ນຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ຮາບພຽງ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອໂມໂຮໂນໂດຍໝົດຫວັງທີ່ຈະໄດ້ພົບກັບຊາວເລມັນຢູ່ໃນບ່ອນຊຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ປຽບກັນ, ສະນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງຕົກລົງໃຈເຮັດຕາມແຜນທີ່ເພິ່ນຈະຫລອກລວງຊາວເລມັນໃຫ້ອອກມາຈາກທີ່ໝັ້ນຂອງພວກເຂົາ.

22 ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ທິອານຄຳນຳເອົາທະຫານຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງເດີນທັບລົງໄປໃກ້ຝັ່ງທະເລ; ແລະ ໃນຕອນກາງຄືນ ໂມໂຮໂນພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງເພິ່ນໄດ້ເດີນທັບເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານທາງຕາເວັນຕົກຂອງເມືອງມິວເລັກ; ແລະ ໃນມື້ຕໍ່ມາ, ເມື່ອທະຫານຍາມຂອງຊາວເລມັນເຫັນທິອານຄຳ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ແລ່ນໄປບອກຢາໂຄບຜູ້ເປັນນາຍຂອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນໄດ້ຍົກທັບມາຕໍ່ສູ້ກັບທິອານຄຳ, ໂດຍຄິດວ່າຈຳນວນຄົນຂອງລາວບໍ່ຫລາຍ ແລະ ພວກເຂົາຈະເອົາຊະນະທິອານຄຳໄດ້. ແລະ ໃນເມື່ອທິອານຄຳເຫັນກອງທັບຂອງຊາວເລມັນຍົກມາຕໍ່ສູ້ກັບຕົນ ລາວກໍເລີ່ມຖອຍທັບຂອງລາວລົງໄປຫາທາດຊາຍທະເລຂຶ້ນໄປທາງເໜືອ.

24 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາ ຊາວ ເລມັນ ເຫັນ ວ່າ ທີ່ ອານ ຄຳ ຖອຍ ໜີ ໄປ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ມີ ກຳ ລັງ ໃຈ ແລະ ໄລ່ ຕາມ ໄປ ຢ່າງ ບໍ່ ຢຸດ ຍັ້ງ. ແລະ ຂະນະ ທີ່ ທີ່ ອານ ຄຳ ກຳ ລັງ ລີ້ ຊາວ ເລມັນ ຜູ້ ກຳ ລັງ ໄລ່ ຕາມ ພວກ ເຂົາ ມາ ໂດຍ ບໍ່ ມີ ປະ ໂຫຍດ ຢູ່ ນັ້ນ, ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ໂມ ໂຮ ໂນ ກໍ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ພາກ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ຂອງ ກອງ ທັບ ຊຶ່ງ ຢູ່ ກັບ ເພິ່ນ ຍົກ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ແລະ ເຂົ້າ ຍຶດ ເອົາ ເມືອງ ນັ້ນ.

25 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຂົ້າ ຍຶດ ເອົາ ເມືອງ ດັ່ງ ນັ້ນ ແລະ ໄດ້ ຂ້າ ຄົນ ທັງ ໝົດ ທີ່ ຖືກ ປະ ໄວ້ ບ້ອງ ກັນ ເມືອງ ນັ້ນ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໄດ້ ຂ້າ ຄົນ ທັງ ໝົດ ທີ່ ບໍ່ ຍອມ ມອບ ອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງ ຄາມ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

26 ແລະ ໂມ ໂຮ ໂນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ເມືອງ ມິວ ເລັກ ຄົນ ມາ ໂດຍ ພາກ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ຂອງ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ດັ່ງ ນີ້, ໃນ ເວລາ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ ເພິ່ນ ໄດ້ ເດີນ ທັບ ໄປ ພ້ອມ ກຳ ລັງ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ເພື່ອ ພົບ ກັບ ຊາວ ເລມັນ ເວລາ ພວກ ເຂົາ ກັບ ຄືນ ມາ ຈາກ ການ ໄລ່ ຕາມ ທີ່ ອານ ຄຳ.

27 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ໄລ່ ຕາມ ທີ່ ອານ ຄຳ ຈົນ ມາ ຮອດ ໃກ້ ເມືອງ ອຸດົມ ສົມ ບູນ, ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ພົບ ກັບ ລີ ໂຮ ແລະ ກອງ ທັບ ຈຳ ນວນ ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ, ຊຶ່ງ ຖືກ ປະ ໄວ້ ບ້ອງ ກັນ ເມືອງ ອຸດົມ ສົມ ບູນ.

28 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ເວລາ ຫົວ ໜ້າ ນາຍ ທະ ຫານ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ເຫັນ ລີ ໂຮ ພ້ອມ ດ້ວຍ ກອງ ທັບ ຂອງ ລາວ ມາ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ຕົນ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ໄດ້ ໜີ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ສັບ ສົນ ຫລາຍ, ເພາະ ຢ້ານ ວ່າ ພວກ ຕົນ ຈະ ເຂົ້າ ເມືອງ ມິວ ເລັກ ບໍ່ ທັນ ກ່ອນ ທີ່ ລີ ໂຮ ຈະ ຕິດ ຕາມ ມາ ທັນ; ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ອ່ອນ ເພຍ ຫລາຍ ຍ້ອນ ການ ເດີນ ທັບ, ແລະ ຄົນ ຂອງ

ລີ ໂຮ ຍັງ ແຂງ ແຮງ ຢູ່.

29 ບັດ ນີ້ ຊາວ ເລມັນ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ໂມ ໂຮ ໂນ ກຳ ລັງ ລີ້ ຢູ່ ທາງ ຫລັງ ຂອງ ຕົນ ພ້ອມ ດ້ວຍ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ມີ ແຕ່ ຟາງ ຢ້ານ ລີ ໂຮ ແລະ ທະ ຫານ ຂອງ ລາວ.

30 ບັດ ນີ້ ລີ ໂຮ ບໍ່ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ຕິດ ຕາມ ໄປ ໃຫ້ ທັນ ພວກ ເຂົາ ຈົນ ກວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ພົບ ກັບ ໂມ ໂຮ ໂນ ແລະ ກອງ ທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ເສຍ ກ່ອນ.

31 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ກ່ອນ ທີ່ ຊາວ ເລມັນ ຈະ ຖອຍ ໄປ ໄດ້ ໄກ ກໍ ຖືກ ຊາວ ນີ ໂຟ ລັອມ ໄວ້ ດ້ານ ໜຶ່ງ ໂດຍ ທະ ຫານ ຂອງ ໂມ ໂຮ ໂນ, ແລະ ອີກ ດ້ານ ໜຶ່ງ ແມ່ນ ທະ ຫານ ຂອງ ລີ ໂຮ, ຊຶ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ຍັງ ແຂງ ແຮງ ໝົດ ແລະ ມີ ກຳ ລັງ ເຕັມ ທີ່; ແຕ່ ວ່າ ຊາວ ເລມັນ ອ່ອນ ເພຍ ຫລາຍ ຍ້ອນ ການ ເດີນ ທັບ ມາ ໄກ.

32 ແລະ ໂມ ໂຮ ໂນ ໄດ້ ສັ່ງ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ໃຫ້ ໂຈມ ຕີ ຊາວ ເລມັນ ຈົນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຍອມ ມອບ ອາວຸດ ແຫ່ງ ສົງ ຄາມ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້.

33 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຢາ ໂຄບ ໂດຍ ທີ່ ເປັນ ຜູ້ ນຳ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ, ໂດຍ ທີ່ ເປັນ "ຊາວ ໂຊຣຳ ແລະ ໂດຍ ທີ່ ມີ ວິນຍານ ທີ່ ບໍ່ ຍອມ ເສຍ ໄຊ, ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ຊາວ ເລມັນ ອອກ ໄປ ສູ້ ຮົບ ກັບ ໂມ ໂຮ ໂນ ດ້ວຍ ຄວາມ ໂມ ໂຫຮ້າຍ.

34 ໂດຍ ທີ່ ໂມ ໂຮ ໂນ ຢູ່ ໃນ ເສັ້ນ ທາງ ເດີນ ທັບ ຂອງ ພວກ ເລມັນ, ສະ ນັ້ນ ຢາ ໂຄບ ຈຶ່ງ ຕັ້ງ ໃຈ ຈະ ຂ້າ ພວກ ເຂົາ ແລະ ຕີ ຜ່າ ອອກ ໄປ ຫາ ເມືອງ ມິວ ເລັກ. ແຕ່ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ໂມ ໂຮ ໂນ ແລະ ທະ ຫານ ຂອງ ເພິ່ນ ມີ ກຳ ລັງ ຫລາຍ ກວ່າ; ສະ ນັ້ນ ຊາວ ນີ ໂຟ ຈຶ່ງ ບໍ່ ເປີດ ທາງ ໃຫ້ ແກ່ ຊາວ ເລມັນ.

35 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນຢ່າງດູເດືອດທັງສອງຝ່າຍ; ແລະ ທັງສອງຝ່າຍມີຄົນຖືກຂ້າຕາຍເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂມ ໂຣ ໂນ ໄດ້ ຮັບ ບາດ ເຈັບ ແລະ ຢາໂຄບຖືກຂ້າຕາຍ.

36 ແລະ ລີໂຮ ໄດ້ອ້ອມເຂົ້າຕີທາງດ້ານຫລັງຂອງພວກສັດຕູດ້ວຍກອງທະຫານທີ່ມີກຳລັງຂອງລາວ, ດ້ວຍຄວາມ ໂມໂຫທີ່ສຸດຈົນເຮັດໃຫ້ກອງທັບຫລັງຂອງຊາວເລມັນຍອມມອບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງຕົນ; ແລະ ສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນກໍສັບສົນກັນຢູ່ບໍ່ຮູ້ວ່າຈະໜີໄປ ຫລື ຈະຕໍ່ສູ້.

37 ບັດນີ້ໂມ ໂຣ ໂນ ເຫັນຄວາມສັບສົນຂອງຊາວເລມັນ, ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຈະນຳເອົາອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມມາມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ຈິ່ງເບິ່ງ ພວກເຮົາຈະໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າ.

38 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາຊາວເລມັນໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງພວກເຂົາທັງໝົດທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ ຈຶ່ງໄດ້ອອກມາແລະ ໂຍນອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມໄວ້ທີ່ຕີນຂອງໂມ ໂຣ ໂນ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງໃຫ້ທະຫານຂອງຕົນກະທຳແບບດຽວກັນ.

39 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ມີຫລາຍຄົນທີ່ບໍ່ຍອມເຮັດ; ແລະ ພວກທີ່ບໍ່ຍອມມອບດາບຂອງພວກເຂົາ ຈຶ່ງໄດ້ຖືກຈັບ ແລະ ມັດໄວ້, ແລະ ອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງພວກເຂົາກໍຖືກຍຶດໄປຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ເດີນທາງພ້ອມດ້ວຍພື້ນືອງຂອງພວກເຂົາໄປຫາແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ.

40 ແລະ ບັດນີ້ຈຳນວນຊະເລີຍເສິກທີ່ຈັບໄດ້ນັ້ນມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າຈຳນວນຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າຄົນທັງສອງຝ່າຍທີ່ຖືກຂ້າຕາຍໄປນັ້ນ.

ບົດທີ 53

ຊະເລີຍເສິກ ຊາວເລມັນ ຖືກໃຊ້ໃຫ້ສ້າງຄ້າຍປ້ອງກັນເມືອງອຸດົມສົມບູນ—ການແຕກແຍກໃນບັນດາຊາວນີໂຟໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊາວເລມັນໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ—ຮີລາມັນບັງຄັບບັນຊາຊາຍໜຸ່ມສອງພັນຄົນຜູ້ທີ່ເປັນພວກລູກຊາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ. ປະມານ 64-63 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຈັດຄົນໄວ້ເພື່ອເຝົ້າຍາມຊະເລີຍເສິກຊາວເລມັນ, ແລະ ໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ພວກເຂົາອອກໄປຝັງສົບຜູ້ຄົນຂອງພວກເຂົາຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຝັງສົບຂອງຊາວນີໂຟນຳອີກ; ແລະ ໂມ ໂຣ ໂນ ໄດ້ຈັດຄົນໄວ້ເພື່ອເຝົ້າຍາມພວກເຂົາໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງອອກແຮງງານຢູ່ນັ້ນ.

2 ແລະ ໂມ ໂຣ ໂນ ໄດ້ໄປຫາເມືອງມິວເລັກກັບລີໂຮ, ແລະ ເຂົ້າຍຶດເອົາເມືອງນີ້ ແລະ ມອບເມືອງໃຫ້ລີໂຮປົກຄອງ. ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ລີໂຮຜູ້ນີ້ຄືຜູ້ທີ່ສູ້ຮົບຢູ່ຮ່ວມກັບໂມ ໂຣ ໂນ ຕະຫລອດມາ ໃນສະໜາມຮົບທັງໝົດຂອງລາວ; ແລະ ລາວກໍເປັນຄົນ "ເໝືອນດັ່ງໂມ ໂຣ ໂນ ແລະ ທັງສອງຄົນນີ້ປິຕິຍິນດີໃນຄວາມປອດໄພຂອງກັນແລະກັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທັງສອງກໍຮັກແພງກັນຫລາຍ, ແລະ ເປັນທີ່ຮັກຫອມຂອງຜູ້

ຄົນຂອງນີໄຟທັງໝົດນໍາອີກ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກຊາວເລມັນສໍາເລັດການຝັງສົບຄົນຕາຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຂອງຊາວນີໄຟແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຖືກສົ່ງໄປຫາແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ; ແລະ ທີອານຄໍາ, ໂດຍຄໍາສັ່ງຂອງໂມໂຣໂນ, ຈຶ່ງໃຫ້ພວກເຂົາເລີ່ມອອກແຮງງານເຮັດຄັນຄູຮອບແຜ່ນດິນ ຫລື ຮອບເມືອງອຸດົມສົມບູນ.

4 ແລະ ລາວ ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງກໍາແພງທີ່ເຮັດດ້ວຍທ່ອນໄມ້ຂຶ້ນຂ້າງໃນຂອງຄັນຄູ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຊຸດດິນຄູນໃສ່ກໍາແພງທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ນັ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ຊາວເລມັນອອກແຮງງານໄປແບບນີ້ ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຮັດກໍາແພງອ້ອມເມືອງອຸດົມສົມບູນໄວ້ໂດຍຮອບ ແລະ ມັນສູງຂຶ້ນຫລາຍດ້ວຍກໍາແພງອັນແຂງແກ່ນທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ທ່ອນ ແລະ ດິນ.

5 ແລະ ເມືອງນີ້ຈຶ່ງກາຍມາເປັນທີ່ໝັ້ນອັນແຂງແກ່ນທີ່ສຸດນັບຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກັກຂັງພວກຊະເລີຍເສິກຊາວເລມັນໄວ້ໃນເຂດກໍາແພງເມືອງນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ໃນເຂດກໍາແພງເມືອງຊຶ່ງຊາວນີໄຟໄດ້ໃຫ້ຊາວເລມັນສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍມືຂອງພວກເຂົາເອງ. ບັດນີ້ໂມໂຣໂນຈໍາຕ້ອງໃຫ້ຊາວເລມັນອອກແຮງງານ, ເພາະວ່າມັນງ່າຍທີ່ຈະຮັກສາພວກຊະເລີຍເສິກນັ້ນຂະນະທີ່ພວກເຂົາອອກແຮງງານ; ແລະ ເພິ່ນໃຫ້ກໍາລັງທັບທັງໝົດຂອງເພິ່ນຕຽມພ້ອມຢູ່ເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ເພິ່ນຈະເຂົ້າໄປໂຈມຕີຊາວເລມັນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໂນໄດ້ເອົາຊະນະກອງທັບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດກອງໜຶ່ງຂອງຊາວເລມັນ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າ

ຍຶດເອົາເມືອງມິວເລັກ ຊຶ່ງເປັນທີ່ໝັ້ນອັນແຂງແກ່ນທີ່ສຸດບ່ອນໜຶ່ງຂອງຊາວເລມັນໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສ້າງຄູກຂຶ້ນສໍາລັບເປັນບ່ອນກັກຂັງຊະເລີຍເສິກຂອງເພິ່ນ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນບໍ່ພະຍາຍາມທີ່ຈະສູ້ຮົບກັບຊາວເລມັນອີກຕໍ່ໄປໃນປີນັ້ນ, ແຕ່ເພິ່ນໃຫ້ທະຫານຂອງເພິ່ນຕຽມພ້ອມທີ່ຈະເຮັດເສິກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ໃຫ້ສ້າງບ່ອນປ້ອງກັນເພື່ອຕ້ານທານກັບຊາວເລມັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ກໍໄດ້ໃຫ້ພວກຜູ້ຊາຍຊ່ວຍເຫລືອພວກແມ່ຍິງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມອິດຢາກ ແລະ ຄວາມທຸກ, ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຄົນຈັດຫາອາຫານໃຫ້ແກ່ກອງທັບຂອງຊາວນີໄຟນໍາອີກ.

8 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືໃນຂະນະທີ່ໂມໂຣໂນບໍ່ໄດ້ຢູ່ນໍາພວກເຂົານັ້ນ, ມັນໄດ້ມີການສວມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັນຂຶ້ນໃນບັນດາຊາວນີໄຟ ຊຶ່ງພາໃຫ້ເກີດການແຕກແຍກກັນຂຶ້ນ, ດັ່ງນັ້ນ ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນຈຶ່ງໄດ້ປຽບຊາວນີໄຟຂຶ້ນມາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າຄອບຄອງທົ່ວເມືອງຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ໃກ້ທະເລທາງຕາເວັນຕົກ.

9 ແລະ ນີ້ກໍຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຍ້ອນວ່າມັນໄດ້ມີການແຕກແຍກ ແລະ ມີການສວມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັນໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕົກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍທີ່ສຸດ.

10 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີບາງຢ່າງທີ່ຈະເວົ້າກ່ຽວກັບ "ຜູ້ຄົນຂອງອໍາໂມນ, ຊຶ່ງແຕ່ກ່ອນຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ເຄີຍ

ເປັນ ຊາວ ເລມັນ; ແຕ່ ໂດຍ ອຳໂມນ ແລະ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ພິນ, ຫລື ຈະ ເວົ້າ ວ່າ ໂດຍ ອຳນາດ ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈຶ່ງ ະປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາຖືກນຳພາລົງ ມາຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ໄດ້ຮັບ ການຄຸ້ມຄອງຈາກຊາວນີໄຟນັບແຕ່ເວລາ ນັ້ນມາ.

11 ແລະ ເປັນ ຍ້ອນ ຄຳ ສາບານ ຂອງ ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເວັ້ນຈາກການ ຈັບອາວຸດທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ກັບ ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ; ເພາະພວກເຂົາເຮັດຄຳສາບານໄວ້ວ່າຈະ ບໍ່ຂ້າພັນ ັອີກເລີຍ; ແລະ ເພາະຕາມຄຳ ສາບານຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະຍອມ ຕາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຍອມຕົວ ໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນມືຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນເພາະຄວາມສົງສານ ແລະ ຄວາມຮັກອັນລົ້ນເຫລືອຂຶ້ງອຳໂມນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງພິນມີເພື່ອພວກເຂົາ.

12 ແລະ ເພາະເປັນດ້ວຍເຫດນີ້ ພວກ ເຂົາຈຶ່ງຖືກເອົາລົງມາຫາແຜ່ນດິນເຊຣາ ເຮັມລາ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບ ັການ ຄຸ້ມຄອງຈາກຊາວນີໄຟຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ.

13 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ ພວກເຂົາເຫັນອັນຕະລາຍ, ແລະ ຄວາມ ທຸກ ແລະ ຄວາມຍາກລຳບາກຕ່າງໆນາໆ ຊຶ່ງຊາວນີໄຟຕ້ອງຮັບແທນຕົນ ພວກເຂົາກໍ ເກີດມີຄວາມເມດຕາສົງສານຂຶ້ນມາ ແລະ ັປາດຖະໜາທີ່ຈະຈັບອາວຸດເພື່ອປ້ອງກັນ ປະເທດຊາດຂອງຕົນ.

14 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເວລາພວກເຂົາກຳລັງຈະ ຈັບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນ, ພວກເຂົາກໍຖືກຮີລາມັນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງ

ພິນຊັກຊວນບໍ່ໃຫ້ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ເພາະວ່າ ພວກເຂົາກຳລັງຈະ ັເຮັດຜິດ ະຄຳສາບານ ຂອງພວກເຂົາທີ່ໄດ້ເຮັດໄວ້.

15 ແລະ ຮີລາມັນຍ້ານວ່າ ຖ້າຂຶ້ນເຮັດ, ພວກເຂົາຈະສູນເສຍຈິດວິນຍານຂອງ ພວກເຂົາໄປ; ສະນັ້ນ ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ເຂົ້າຢູ່ ໃນພັນທະສັນຍານີ້ຈຶ່ງຕ້ອງທົນເບິ່ງພີ່ນ້ອງ ຂອງຕົນລຸຍໄປກັບຄວາມທຸກຂອງພວກ ເຂົາ, ໃນສະພາບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຢູ່ໃນ ຂະນະນີ້.

16 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ພວກເຂົາມີລູກຊາຍຫລາຍຄົນ, ຜູ້ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ ເຂົ້າຢູ່ໃນພັນທະສັນຍາວ່າຈະບໍ່ຍອມຈັບ ອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມເພື່ອປ້ອງກັນຕົນ ໃຫ້ ພົ້ນຈາກສັດຕູ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຈັບ ອາວຸດ, ແລະ ມາເຕົ້າໂຮມກັນໃນຕອນນີ້, ແລະ ພວກເຂົາເອີ້ນຕົວເອງວ່າ ຊາວນີໄຟ.

17 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ພັນທະສັນຍາ ວ່າ ພວກເຂົາຈະຕໍ່ສູ້ເພື່ອເສລີພາບຂອງ ຊາວນີໄຟ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອປ້ອງກັນ ແຜ່ນດິນເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະຕາຍກໍ ຕາມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ພັນທະ ສັນຍາວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຍອມເສຍ ັເສ ລີພາບຂອງພວກເຂົາໄປ, ແຕ່ວ່າຈະຕໍ່ສູ້ ທຸກວິທີທາງເພື່ອຈະໄດ້ປ້ອງກັນຊາວນີໄຟ ແລະ ປ້ອງກັນຕົວເອງໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມ ເປັນທາດ.

18 ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ມີຊາຍໜຸ່ມທັງໝົດນຳ ກັນສອງພັນຄົນ, ຊຶ່ງໄດ້ເຂົ້າຢູ່ໃນພັນທະ ສັນຍານີ້ ແລະ ຈັບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງ ພວກເຂົາຂຶ້ນເພື່ອປ້ອງກັນປະເທດຊາດ ຂອງຕົນ.

19 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍ

10 ຂ ແອວ 23:8-13.	13 ກ ແອວ 56:7.	17 ກ ແອວ 56:47.
11 ກ ແອວ 24:17-19.	14 ກ ຈບຊ 30:2.	ຄມພ ເສລີພາບ.
12 ກ ແອວ 27:23.	ຂ ຄມພ ຄຳສາບານ.	

ເຮັດໃຫ້ຊາວນີໂຟເສຍຫາຍມາກ່ອນເລີຍ, ແລະ ໃນເວລານີ້ ພວກເຂົາກໍມາເປັນຝ່າຍສະໜັບສະໜູນອັນກວ້າງຂວາງອີກ. ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຈັບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາຢາກໃຫ້ຮີລາມັນເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ.

20 ແລະ ພວກເຂົາເປັນຊາຍໜຸ່ມທຸກຄົນ, ແລະ ພວກເຂົາເປັນຄົນ "ກ້າຫານທີ່ສຸດ, ທັງດ້ານກຳລັງ ແລະ ຄວາມວ່ອງໄວ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ—ພວກເຂົາເປັນຄົນທີ່ ະເອົາການເອົາງານຢູ່ຕະຫລອດວັນເວລາບໍ່ວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບມອບໝາຍ.

21 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເປັນຄົນຊື່ສັດ ແລະ ມີສະຕິປັນຍາຫລາຍ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດສອນໃຫ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ "ເດີນໄປຢ່າງພາກພູມໃຈຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ.

22 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຮີລາມັນໄດ້ເດີນທັບເປັນຜູ້ນຳກອງທະຫານໜຸ່ມ "ສອງພັນຄົນຂອງເພິ່ນໄປຊ່ວຍຜູ້ຄົນທີ່ຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ໃກ້ທະເລທາງຕາເວັນຕົກ.

23 ແລະ ປີທີຊາວແປດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັງນີ້.

ບົດທີ 54

ອາມໂມຣອນ ແລະ ໂມໂຣໄນເຈລະຈາກັນເພື່ອແລກປ່ຽນຊະເລີຍເສິກ—ໂມໂຣໄນສົ່ງໃຫ້ຊາວເລມັນຖອນອອກໄປ ແລະ ຢຸດຕິການໂຈມຕີອັນປ່າເຖືອນລົງ—ອາມ

ໂມຣອນສົ່ງໃຫ້ຊາວນີໂຟວາງອາວຸດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໃຫ້ມາຂຶ້ນກັບຊາວເລມັນ. ປະມານ 63 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີທີຊາວເກົາແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ຄື "ອາມໂມຣອນໄດ້ສົ່ງຄຳຂໍຮ້ອງໄປຫາ ໂມໂຣໄນ ໂດຍປາດຖະໜາທີ່ຈະແລກປ່ຽນຊະເລີຍເສິກກັນ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໄນຮູ້ສຶກປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງໃນຄຳຂໍຮ້ອງນີ້ ເພາະວ່າເພິ່ນດີໃຈທີ່ຈະໄດ້ສະບຽງອາຫານທີ່ເອົາໄປລ້ຽງຊະເລີຍເສິກຊາວເລມັນນັ້ນມາລ້ຽງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເອງ; ແລະ ເພິ່ນດີໃຈທີ່ຈະໄດ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຄົນມາເສີມກຳລັງກອງທັບຂອງເພິ່ນນຳອີກ.

3 ບັດນີ້ຊາວເລມັນໄດ້ຈັບເອົາພວກແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຫລາຍຄົນໄປເປັນຊະເລີຍເສິກ, ແຕ່ຊະເລີຍເສິກທັງໝົດຂອງໂມໂຣໄນ, ຫລື ວ່າພວກຊະເລີຍເສິກທີ່ໂມໂຣໄນຈັບມາບໍ່ມີພວກແມ່ຍິງ ຫລື ເດັກນ້ອຍຈັກຄົນເລີຍ; ສະນັ້ນໂມໂຣໄນຈຶ່ງຕົກລົງໃຈໃຊ້ກິນອຸບາຍເພື່ອຈະໄດ້ຊະເລີຍເສິກຊາວນີໂຟຈາກຊາວເລມັນ ໃຫ້ຫລາຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້.

4 ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ຂຽນສານສະບັບໜຶ່ງ, ແລະ ສົ່ງໄປນຳຂ້າໃຊ້ຂອງອາມໂມຣອນ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ດຽວກັນກັບຜູ້ທີ່ຖືສານມາໃຫ້ໂມໂຣໄນ. ບັດນີ້ ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ຂຽນເຖິງອາມໂມຣອນ, ມີຄວາມວ່າ:

5 ຈົ່ງເບິ່ງ ອາມໂມຣອນ, ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນຫາທ່ານກ່ຽວກັບສົງຄາມເທື່ອນີ້ ຊຶ່ງທ່ານເປັນຜູ້ສ້າງຂຶ້ນຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຫລື

20 ກ ຄມພ ກ້າຫານ, ຄວາມກ້າຫານ, ຢ່າງກ້າຫານ. ຂ ຄມພ ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ.	21 ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ. 22 ກ ແອວ 56:3–5.	54 1 ກ ແອວ 52:3.
---	---	------------------

ວ່າແທ້ຈິງແລ້ວ ັອ້າຍຂອງທ່ານເປັນຜູ້ສ້າງຂຶ້ນມາ, ແລະ ຊຶ່ງທ່ານຍັງຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດຢູ່ຕໍ່ໄປ ເຖິງແມ່ນວ່າອ້າຍຂອງທ່ານໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ.

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານບາງຢ່າງກ່ຽວກັບ ັຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ດາບແຫ່ງພຣະພິໂລດທີ່ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງແຂວນຢູ່ເທິງຫົວຂອງທ່ານ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ແລະ ຖອນກອງທັບຂອງທ່ານກັບຄືນໄປແຜ່ນດິນຂອງທ່ານເອງ, ຫລືວ່າແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານເປັນເຈົ້າຂອງ, ຄືແຜ່ນດິນນີໂຟນັ້ນ.

7 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານເຖິງເລື່ອງນີ້ ຖ້າຫາກທ່ານສາມາດທີ່ຈະເຊື່ອຟັງມັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານກ່ຽວກັບ ັນະລິກອັນເປັນຕາຍ້ານທີ່ຄອຍຮັບ ັຄາດຕະກອນຄືກັນກັບຕົວທ່ານເອງ ຊຶ່ງອ້າຍຂອງທ່ານໄດ້ຮັບຢູ່ໃນຂະນະນີ້, ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ແລະ ລົ້ມເລີກຈຸດປະສົງອັນເປັນຄາດຕະກຳນັ້ນເສຍ, ແລະ ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງທ່ານເອງພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງທ່ານ.

8 ແຕ່ ຖ້າຫາກທ່ານ ເຄີຍປະຕິເສດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມາກ່ອນແລ້ວ, ແລະ ເຄີຍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາກ່ອນແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ທ່ານກໍຈະເຮັດສິ່ງນີ້ອີກ.

9 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ຕຽມພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະຮັບມືກັບທ່ານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ລົ້ມເລີກຈຸດປະສົງຂອງທ່ານເສຍ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານຈະດຶງເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າລົງມາເທິງທ່ານ ຊຶ່ງເປັນອົງທີ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບ, ຈົນວ່າທ່ານໄປສູ່ຄວາມພິນາດ.

10 ແຕ່ວ່າ, ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່, ກອງທັບຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຍົກມາຕີທ່ານ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ຖອຍກັບໄປເສຍກ່ອນ, ແລະ ໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ຄວາມຕາຍຈະມາຢ້ຽມຢາມທ່ານ ເພາະພວກເຮົາຈະຮັກສາເມືອງ ແລະ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາໄວ້ໃຫ້ພັນຄົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຮັກສາສາດສະໜາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ອຸດົມການຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຕໍ່ໄປ.

11 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບທ່ານກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດ; ເພາະທ່ານເປັນ ັລູກຂອງນະລົກ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບສານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍບອກທ່ານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ແລກປ່ຽນຊະເລີຍເສິກ, ນອກຈາກໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າ ທ່ານຈະສົ່ງມອບຊາຍຜູ້ໜຶ່ງພ້ອມທັງເມຍຂອງລາວ ແລະ ລູກຂອງລາວ ມາແລກກັບຊະເລີຍເສິກຜູ້ໜຶ່ງຂອງທ່ານ; ຖ້າຫາກທ່ານເຮັດໄດ້, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະແລກປ່ຽນ.

12 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະມາສູ້ຮົບກັບທ່ານພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະມອບອາຈຸດໃຫ້ແກ່ພວກຜູ້ຍິງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະມາສູ້ຮົບກັບທ່ານ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕິດຕາມທ່ານໄປຈົນເຖິງແຜ່ນດິນຂອງທ່ານ, ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກບ່ອນທຳອິດ ັຂອງພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະເປັນເລືອດຕໍ່ເລືອດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊີວິດຕໍ່ຊີວິດ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະສູ້ຮົບກັບທ່ານ ຈົນວ່າ

<p>5ກ ແອວ 48:1. 6ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ.</p>	<p>7ກ ຄມພ ນະລົກ. ຂ ແອວ 47:18, 22-24. ຄມພ ຄາດຕະກຳ,</p>	<p>ການຄາດຕະກຳ. 11ກ ຢຣ 8:42-44. 12ກ 2 ນພ 5:5-8.</p>
--	---	--

ທ່ານ ຈະ ຖືກ ທຳ ລາຍ ໃຫ້ ສິ້ນ ໄປ ຈາກ ຜົນ ແຜ່ນດິນ ໂລກ.

13 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງ ຄຽດ ແຄ້ນ ຢູ່, ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ກໍ ຄື ກັນ; ທ່ານ ພະຍາຍາມ ຈະ ຂ້າ ພວກ ເຮົາ, ແຕ່ ພວກເຮົາ ພຽງ ແຕ່ ຕໍ່ ຕ້ານ ເພື່ອ ປ້ອງກັນ ຕົວ ເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ຍັງ ພະ ຍາຍາມ ທຳ ລາຍ ພວກ ເຮົາ ອີກ ພວກ ເຮົາ ກໍ ຈະ ພະຍາຍາມ ທຳ ລາຍ ທ່ານ ຄື ກັນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ເຮົາ ຈະ ພະຍາຍາມ ເອົາ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຄືນ ມາ, ຊຶ່ງ ເປັນ ແຜ່ນດິນ ມູນ ມໍລະດົກ ບ່ອນ ທຳ ອິດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ.

14 ບັດ ນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍ ຈົບ ສານ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ພຽງ ເທົ່ານີ້. ຂ້າພະເຈົ້າ ຄື ໂມໂຣໂນ; ຊຶ່ງ ເປັນ ຜູ້ ນຳ ຂອງ ຊາວ ນິໄຟ.

15 ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ອາມໂມຣອນ, ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ຮັບ ສານ ສະບັບ ນີ້ ແລ້ວ, ລາວ ກໍ ມີ ຄວາມ ຄຽດ ແຄ້ນ ຫລາຍ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ຂຽນ ສານ ສະບັບ ໜຶ່ງ ຕອບ ໂມໂຣໂນ, ແລະ ນີ້ ຄື ຂໍ້ ຄວາມ ທີ່ ລາວ ຂຽນ, ມີ ຄວາມ ວ່າ:

16 ຂ້າພະເຈົ້າ ຄື ອາມໂມຣອນ, ກະສັດ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ; ຂ້າພະເຈົ້າ ເປັນ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ອະມາລີ ໄຄຢາ ຜູ້ ທີ່ ທ່ານ "ລອບ ຂ້າ ນັ້ນ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ແກ້ ແຄ້ນ ແທນ ເພິ່ນ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ຍົກ ຫັບ ມາ ຕີ ທ່ານ ພ້ອມ ດ້ວຍ ກອງ ຫັບ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ເພາະ ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຍ້ານ ຄຳ ຊູ່ ຂອງ ທ່ານ ເລີຍ.

17 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ບັນ ພະບຸລຸດ ຂອງ ທ່ານ ເຮັດ ຜິດ ຕໍ່ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ລັກ ເອົາ "ສິດທິ ໃນ ການ ບົກ ຄອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄປ ໃນ ເມື່ອ ສິດ ທິນ ນັ້ນ ເປັນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລ້ວ ໂດຍ ແທ້ ຈິງ.

18 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ຈະ ຍອມ ວາງ ອາວຸດ ຂອງ ທ່ານ, ແລະ ຍອມ ຕົວ ໃຫ້ ຜູ້ ທີ່ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ສິດທິ ໂດຍ ແທ້ ຈິງ ມາ ບົກ ຄອງ, ເວລາ ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ວາງ ອາວຸດ ແລະ ຈະ ບໍ່ ກໍ່ ສົງ ຄາມ ອີກ ຕໍ່ ໄປ.

19 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທ່ານ ເວົ້າ ຂູ່ ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ຕັ້ງ ຫລາຍ ເທື່ອ; ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ຍ້ານ ຄຳ ຊູ່ ຂອງ ທ່ານ ເລີຍ.

20 ເຖິງ ຢາງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ອະນຸຍາດ ໃຫ້ ແລກ ປ່ຽນ ຊະເລີຍ ເສີກ ກັນ ຕາມ ຄຳ ຂໍ ຮ້ອງ ຂອງ ທ່ານ ດ້ວຍ ຄວາມ ຍິນ ດີ ເພື່ອ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ເກັບ ອາຫານ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄວ້ ສຳລັບ ພວກ ທະຫານ ຂອງ ຂ້າ ພະເຈົ້າ ເອງ; ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ເຮັດ ເສີກ ກັນ ຕໍ່ ໄປ, ເພື່ອ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ເອົາ ຊາວ ນິໄຟ ມາ ຢູ່ ໃຕ້ ສິດ ອຳນາດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຫລື ເພື່ອ ການ ສູນ ສິ້ນ ນິລັນ ດອນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

21 ແລະ ຄື ສິ່ງ ທີ່ ກ່ຽວ ກັບ ພຣະເຈົ້າ ອົງ ນັ້ນ ຜູ້ ຊຶ່ງ ທ່ານ ກ່າວ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ຍອມ ຮັບ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ເລື່ອງ ນີ້ ເລີຍ; ທັງ ທ່ານ ເອງ ກໍ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ຄື ກັນ; ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ຈະ ເປັນ ໄປ ວ່າ ສິ່ງ ນີ້ ມີ ຈິງ, ພວກ ເຮົາ ກໍ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ເຖິງ ຢາງ ໃດ ກໍ ຕາມ ພຣະອົງ ໄດ້ ສ້າງ ພວກ ເຮົາ ຂຶ້ນ ມາ ຄື ກັນ ກັບ ທ່ານ.

22 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເປັນ ໄປ ວ່າ ມັນ ມີ ມານ ແລະ ນະລົກ ແທ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພຣະອົງ ຈະ ບໍ່ ສົ່ງ ທ່ານ ໄປ ບ່ອນ ນັ້ນ ບໍ່ ເພື່ອ ວ່າ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຢູ່ ກັບ ອ້າຍ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ ທີ່ ທ່ານ ໄດ້ ລອບ ຂ້າ, ຜູ້ ທີ່ ທ່ານ ເວົ້າ ວ່າ ເພິ່ນ ໄດ້ ໄປ ຫາ ບ່ອນ ນັ້ນ? ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ບໍ່ ສຳຄັນ ເລີຍ.

16ກ ແອວ 51:34.

17ກ 2 ນພ 5:1-4; ມຊຢ 10:12-17.

23 ຂ້າພະເຈົ້າ ຄື ອາມ ໂມ ຣອນ, ແລະ ເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງ ກໍໂຊຣາ, ຜູ້ທີ່ຖືກ ບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານບິບບັງຄັບ ແລະ ພາ ຫົມມາຈາກເຢຣູຊາເລັມ.

24 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າເປັນ ຊາວເລມັນຜູ້ອາດຫານ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ສົງຄາມນີ້ ມີຂຶ້ນກໍເພື່ອຈະໄດ້ແກ້ແຄ້ນຄວາມຜິດຂອງ ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັກ ສາສິດທີ່ຂອງພວກເຂົາໃນການປົກຄອງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບສານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຫາໂມໂຣໂນພຽງເທົ່ານີ້.

ບົດທີ 55

ໂມ ໂຣ ໂນ ປະຕິເສດບໍ່ແລກປ່ຽນຊະເລີຍ ເສິກ—ທະ ຫານ ຍາມ ຊາວເລມັນຖືກ ຫລອກໃຫ້ມືນເມົາ, ແລະ ຊະເລີຍເສິກຊາວ ນີໂຟໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍ—ຊາວນີໂຟ ໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງກິດໂດຍບໍ່ໄດ້ເສຍເລືອດ ເນື້ອເລີຍ. ປະມານ 63-62 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ໂມໂຣໂນຮັບສານສະບັບນີ້ແລ້ວ ເພິ່ນກໍ ໃຈຮ້າຍແຮງຍິ່ງຂຶ້ນ, ເພາະເພິ່ນຮູ້ວ່າອາມ ໂມຣອນມີຄວາມຮູ້ໂດຍສົມບູນເຖິງ ກົນອຸ ບາຍຂອງຕົນເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນຮູ້ວ່າ ເຫດຜົນທີ່ອາມໂມຣອນຈະເອົາມາເຮັດສົງ ຄາມກັບຊາວນີໂຟນັ້ນບໍ່ທ່ຽງທໍາເລີຍ.

2 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າ ພະເຈົ້າຈະບໍ່ແລກປ່ຽນຊະເລີຍເສິກກັບ ອາມໂມຣອນ ນອກຈາກວ່າລາວຈະລົ້ມ ເລິກຈຸດປະສົງຂອງລາວຕາມສານຂອງຂ້າ ພະເຈົ້ານັ້ນ; ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ ລາວມີອໍານາດຫລາຍໄປກວ່າທີ່ລາວມີຢູ່ ໃນເວລານີ້.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກສະຖານທີ່ ທີ່ ຊາວເລມັນກັກຂັງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ ຊຶ່ງພວກເຂົາຈັບເອົາໄປເປັນຊະເລີຍ; ແລະ ໂດຍທີ່ອາມໂມຣອນບໍ່ຍອມຮັບເງື່ອນໄຂ ຕາມສານຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ລາວຕາມຄໍາເວົ້າຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕາມຂ້າ ພວກເຂົາຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະຕ້ອງຂໍສັນ ຕິພາບ.

4 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ໂມໂຣໂນກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ເພິ່ນ ສັ່ງໃຫ້ມີການກວດຄົ້ນໃນບັນດາທະຫານ ຂອງເພິ່ນເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ພົບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງຊາວເລມັນຢູ່ ໃນບັນດາພວກຕົນ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ພົບ ກົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ເລມັນ; ແລະ ລາວເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງກະສັດ ຜູ້ຖືກອະມາລີ ໄຄຢາລອບຂ້ານັ້ນ.

6 ບັດນີ້ໂມໂຣໂນສັ່ງໃຫ້ເລມັນ ແລະ ທະ ຫານຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງອອກໄປຫາທະ ຫານຍາມ ຊຶ່ງເຝົ້າຍາມຊາວນີໂຟຢູ່.

7 ບັດນີ້ ຊາວນີໂຟຖືກກັກຂັງໄວ້ຢູ່ໃນ ເມືອງກິດ; ສະນັ້ນ ໂມໂຣໂນຈຶ່ງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ເລມັນໃຫ້ເອົາທະຫານຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງ ໄປກັບລາວ.

8 ແລະ ເມື່ອເຖິງຕອນຄໍາມາ ເລມັນໄດ້ ໄປຫາທະຫານຍາມທີ່ເຝົ້າຍາມຊາວນີໂຟ ຢູ່, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເຫັນເລມັນເຂົ້າ ມາ ແລ້ວພວກທະຫານຍາມກໍຮ້ອງຂຶ້ນ; ແຕ່ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ບໍ່ຕ້ອງຍ້ານ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ອຍກໍເປັນຊາວເລມັນ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ໂຕນໜີມາຈາກຊາວນີໂຟໃນ ເວລາທີ່ພວກເຂົາກໍາລັງນອນຫລັບຢູ່; ແລະ

ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຮົາໄດ້ລັກເອົາເຫລົ້າອະງຸ່ນຂອງພວກເຂົາມານຳອີກ.

9 ບັດນີ້ເວລາຊາວເລມັນໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຕ້ອນຮັບລາວດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເອົາເຫລົ້າອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າມານີ້ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ດື່ມ; ພວກເຮົາດີໃຈຫລາຍທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫລົ້າອະງຸ່ນມານຳ ເພາະວ່າພວກເຮົາມີຄວາມອິດເມື່ອຍຫລາຍ.

10 ແລະ ເລມັນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາເກັບເຫລົ້າອະງຸ່ນນີ້ໄວ້ກ່ອນຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະອອກໄປສູ່ຮົບກັບຊາວນິໄຟ. ແຕ່ຄຳເວົ້ານີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຢາກດື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນຫລາຍກວ່າເກົ່າ;

11 ເພາະພວກເຂົາເວົ້າວ່າ: ພວກເຮົາມີຄວາມອິດເມື່ອຍຫລາຍ, ສະນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາດື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າເສຍເຖິດ, ແລະ ອີກບໍ່ດົນພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບເຫລົ້າອະງຸ່ນທີ່ເປັນສ່ວນແບ່ງຂອງພວກເຮົາແລ້ວ, ຊຶ່ງມັນຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນເພື່ອໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນິໄຟ.

12 ແລະ ເລມັນຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຖ້າພວກເຈົ້າຢາກດື່ມກໍເຊີນຕາມສະບາຍ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ດື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນຢ່າງສະບາຍ; ແລະ ພວກເຂົາພໍໃຈໃນລົດຊາດຂອງມັນ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງດື່ມຕໍ່ໄປອີກຢ່າງລື່ນເລິງ; ແລະ ເຫລົ້ານັ້ນປຸກຫລາຍ, ເພາະໄດ້ເຮັດມັນໃຫ້ປຸກແບບນັ້ນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ດື່ມ ແລະ ມ່ວນຊື່ນກັນ; ແລະ ບໍ່ດົນພວກເຂົາກໍມືນເມົາໝົດ.

15 ແລະ ບັດນີ້ເມື່ອເລມັນ ແລະ ຄົນຂອງລາວເຫັນວ່າພວກນັ້ນເມົາເຫລົ້າໝົດ ແລະ

ກຳລັງນອນຫລັບສະໜິດຢູ່, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກັບໄປຫາໂມໂຣໂນ ແລະ ເລົ່າເລື່ອງທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃຫ້ເພິ່ນຟັງ.

16 ແລະ ບັດນີ້ມັນໄດ້ເປັນໄປຕາມແຜນການຂອງໂມໂຣໂນ. ແລະ ໂມໂຣໂນຊຶ່ງໄດ້ຕຽມທະຫານຂອງເພິ່ນໄວ້ພ້ອມດ້ວຍອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຢູ່ແລ້ວ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງທະຫານໄປຫາເມືອງກິດຂະນະທີ່ຊາວເລມັນກຳລັງນອນຫລັບສະໜິດ ແລະ ມືນເມົາຢູ່, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມໄປໃຫ້ຊະເລີຍເສິກນຳອີກ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາມີອາວຸດຄົບມີ;

17 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ໃຫ້ແກ່ພວກແມ່ຍິງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເດັກນ້ອຍທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ຕາມແຕ່ຄວາມສາມາດທີ່ຈະໃຊ້ອາວຸດໄດ້, ເມື່ອໂມໂຣໂນໄດ້ມອບອາວຸດໃຫ້ແກ່ຊະເລີຍເສິກທຸກຄົນ, ແລະ ທັງໝົດນີ້ເຮັດໄປໃນຄວາມງຽບທີ່ສຸດ.

18 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ພວກເລມັນຕື່ນຂຶ້ນມາ, ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາຍັງມືນເມົາຢູ່ ແລະ ຊາວນິໄຟຕ້ອງໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຖິ້ມ.

19 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມປາດຖະໜາຂອງ ໂມໂຣໂນເລີຍ; ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເບີກບານຢູ່ໃນການຂ້າພັນ ຫລື "ການນອງເລືອດ, ແຕ່ເພິ່ນເບີກບານຢູ່ໃນການຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມພິນາດ; ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ເພິ່ນຈະບໍ່ໄດ້ນຳຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທຳມາຫາເພິ່ນເລີຍ, ເພິ່ນຈຶ່ງບໍ່ຍອມໂຈມຕີຊາວເລມັນ ແລະ ທຳລາຍພວກເຂົາໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງມືນເມົາຢູ່.

20 ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ຕາມຄວາມປະສົງຂອງ

19ກ ແອວ 48:16.

ເພິ່ນ ແລ້ວ; ເພາະວ່າເພິ່ນ ໄດ້ມອບອາວຸດໃຫ້ຊະເລີຍເສິກຊາວນິໄຟທຸກຄົນຢູ່ພາຍໃນກຳ ແພງເມືອງ ແລະ ໃຫ້ອຳນາດ ແກ່ພວກເຂົາທີ່ ຈະໄດ້ຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆ ຊຶ່ງຢູ່ພາຍໃນກຳແພງເມືອງນັ້ນ.

21 ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ ເພິ່ນ ໄດ້ໃຫ້ທະຫານຂອງເພິ່ນຖອຍອອກໄປ, ແລະ ລັອມກອງທັບຂອງຊາວເລມັນໄວ້.

22 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ໃນຕອນກາງຄືນ, ເວລາທີ່ຊາວເລມັນຕື່ນຂຶ້ນມາໃນຕອນເຊົ້າ ພວກເຂົາກໍໄດ້ເຫັນວ່າຕົນເອງກຳລັງຖືກຊາວນິໄຟອ້ອມໄວ້ຢູ່ຂ້າງນອກເມືອງ, ແລະ ເຫັນຊະເລີຍເສິກຂອງຕົນຖືອາວຸດຢູ່ຂ້າງໃນ.

23 ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງເຫັນວ່າ ຊາວນິໄຟມີກຳລັງຫລາຍກວ່າພວກເຂົາ; ແລະ ໃນສະພາບນີ້ ພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ມັນບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະເຂົ້າຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນິໄຟ; ສະນັ້ນ ຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງເອົາອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳມັນອອກມາ ແລະ ໂຍນມັນລົງທີ່ຕີນຂອງຊາວນິໄຟ, ວົງວອນຂໍຄວາມເມດຕາສົງສານ.

24 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນຄວາມປາດຖະໜາຂອງໂມໂຣໂນ. ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ເອົາພວກເຂົາໄວ້ເປັນຊະເລີຍເສິກ, ແລະ ຍຶດເອົາເມືອງນັ້ນ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາປອຍຊະເລີຍທັງໝົດຊຶ່ງເປັນຊາວນິໄຟ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບກອງທັບຂອງໂມໂຣໂນ, ແລະ ເປັນກຳລັງສຳຄັນໃນກອງທັບຂອງເພິ່ນ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຊາວເລມັນຊຶ່ງເພິ່ນຍຶດໄວ້ເປັນ

ຊະເລີຍເລີ່ມເຮັດ "ວຽກງານເພື່ອດັດແປງ ບ້ອມຍາມທົ່ວເມືອງກິດໃຫ້ມັນເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຕື່ມອີກ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອເພິ່ນ ໄດ້ເສີມສ້າງເມືອງກິດຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ເພິ່ນກໍໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນນຳເອົາຊະເລີຍເສິກໄປຫາເມືອງອູດົມສົມບູນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຄຸ້ມກັນເມືອງນັ້ນໄວ້ດ້ວຍກຳລັງທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດ.

27 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ທັງໆທີ່ຊາວເລມັນມີກິນອຸບາຍຫລາຍຢ່າງ, ຊາວນິໄຟຍັງໄດ້ຮັກສາ ແລະ ບ້ອງກັນຊະເລີຍເສິກທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາຈັບໄດ້, ແລະ ໄດ້ຮັກສາແຜ່ນດິນ ແລະ ສິ່ງນີ້ຊ່ວຍໃຫ້ໄດ້ປຽບທັງໝົດໃນການຍຶດເອົາເມືອງຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາຄືນມາ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວນິໄຟເລີ່ມໄດ້ຮັບໄຊຊະນະອີກ, ແລະ ກູ້ເອົາສິດ ແລະ ສິດທິພິເສດຂອງພວກເຂົາຄືນມາ.

29 ແລະ ຫລາຍເທື່ອທີ່ ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະເຂົ້າລ້ອມຊາວນິໄຟໃນຕອນກາງຄືນ, ແຕ່ໃນຄວາມພະຍາຍາມເຫລົ່ານັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ເສຍຊະເລີຍເສິກໄປຫລາຍຄົນ.

30 ແລະ ຫລາຍເທື່ອທີ່ຊາວເລມັນໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະເກືອເຫລົ້າອະທຸ່ນຊາວນິໄຟ, ເພື່ອຈະ ໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍຢາພິດ ຫລື ວ່າດ້ວຍຄວາມມືນເມົາ.

31 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ຊາວນິໄຟບໍ່ໄດ້ຊັກຊ້າທີ່ຈະ "ລະນຶກ ເຖິງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໃນເວລາທີ່ມີຄວາມທຸກເລີຍ. ພວກເຂົາຈະຖືກນຳໄປຖືກ

ບ້ວງຂອງພວກເລມັນບໍ່ໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ຕື່ມເຫລົ້າອະນຸ່ນຂອງພວກສັດຕູ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະໃຫ້ຂະເລີຍເສິກຊາວເລມັນບາງຄົນດື່ມເສຍກ່ອນ.

32 ແລະ ພວກ ເຂົາ ລະ ມັດ ລະ ວັງ ຢູ່ ສະເໝີ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການຖືກວາງຢາພິດໃນບັນດາພວກເຂົາ; ເພາະຖ້າຫາກເຫລົ້າອະນຸ່ນເປັນພິດແກ່ຊາວເລມັນ ມັນກໍຈະເປັນພິດແກ່ຊາວນີໂຟຄືກັນ; ແລະ ຊາວນີໂຟໄດ້ລອງຊິມເຫລົ້າຂອງຊາວເລມັນແບບນີ້.

33 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືມັນເປັນການສົມຄວນທີ່ໂມໂຣໄນຈະຕຽມພ້ອມເພື່ອເຂົ້າໂຈມຕີເມືອງໂມຣີອານທັນ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ດ້ວຍຜົນງານຂອງພວກເຂົາ, ຊາວເລມັນຈຶ່ງເສີມກຳລັງເມືອງໂມຣີອານທັນຈົນວ່າມັນເປັນທີ່ໝັ້ນອັນເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດ.

34 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາກຳລັງໃໝ່ເຂົ້າມາໃນເມືອງ, ແລະ ສົ່ງສະບຽງອາຫານມາເພີ່ມອີກ.

35 ແລະ ບີທີຊາວເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟກໍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 56

ຮີລາມັນສົ່ງສານໄປຫາໂມໂຣໄນ, ເລົ່າເຖິງສະພາບແຫ່ງສົງຄາມກັບຊາວເລມັນ—ອານາທິພົດ ແລະ ຮີລາມັນໄດ້ຮັບໄຊຊະນະຈາກຊາວເລມັນ—ຊາຍໜຸ່ມສອງພັນຄົນຂອງຮີລາມັນຕໍ່ສູ້ດ້ວຍອຳນາດອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈ ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກຂ້າຕາຍເລີຍ. ຂໍ້ທີ 1, ປະມານ 62 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.; ຂໍ້ທີ

2-19, ປະມານ 66 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.; ແລະ ຂໍ້ທີ 20-57, ປະມານ 65-64 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີທີສາມສິບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ໃນມື້ທີສອງຂອງເດືອນໜຶ່ງ, ໂມໂຣໄນໄດ້ຮັບສານຈາກຮີລາມັນກ່າວເຖິງການງານຂອງຜູ້ຄົນໃນແຜ່ນດິນສ່ວນນັ້ນ.

2 ແລະ ນີ້ຄືຄຳເວົ້າທີ່ເພິ່ນໄດ້ຂຽນມາ, ມີຄວາມວ່າ: ໂມໂຣໄນ ອ້າຍນ້ອງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ທັງໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ທັງໃນຄວາມຍາກລຳບາກຈາກສົງຄາມຂອງພວກເຮົານີ້; ຈົ່ງເບິ່ງ, ອ້າຍນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າມີເລື່ອງຈະບອກໃຫ້ທ່ານຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບສົງຄາມຂອງພວກເຮົາໃນແຜ່ນດິນພາກນີ້.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວໜຸ່ມ "ສອງພັນຄົນເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງອຳໂມນພາລົງມາຈາກແຜ່ນດິນນີໂຟ—ບັດນີ້ທ່ານຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ພວກເຂົາເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງເລມັນຜູ້ເປັນລູກຊາຍກົກຂອງລີໂຮບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ.

4 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງທວນຄືນແກ່ທ່ານກ່ຽວກັບຮີດຄອງປະເພນີຂອງພວກເຂົາ ຫລື ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ, ເພາະທ່ານເອງກໍຮູ້ຈັກເລື່ອງທັງໝົດນີ້ຢູ່ແລ້ວ—

5 ສະນັ້ນ ມັນເປັນການພຽງພໍແລ້ວທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານວ່າ ຊາຍໜຸ່ມສອງພັນຄົນນີ້ໄດ້ຈັບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມ, ແລະ ໄດ້ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຍົກອອກໄປເພື່ອປ້ອງກັນປະເທດຊາດຂອງພວກເຮົາ.

6 ແລະ ບັດນີ້ທ່ານກໍຮູ້ຈັກຢູ່ແລ້ວກ່ຽວ

ກັບ ພັນທະສັນຍາຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄວ້ວ່າ ພວກເຂົາ ຈະບໍ່ຈັບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບພັນຮ້ອງຂອງພວກເຂົາ.

7 ແຕ່ໃນປີທີ ຊາວຫີກ ເວລາພວກເຂົາໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກ ແລະ ຄວາມຍາກລຳບາກທີ່ພວກເຮົາໄດ້ອົດທົນແທນພວກເຂົາ, ພວກເຂົາເກືອບຈະ ທຳລາຍພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄວ້ ແລະ ວ່າຈະຈັບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມເພື່ອປ້ອງກັນພວກເຮົາ.

8 ແຕ່ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ຍອມ ປ່ອຍ ໃຫ້ພວກເຂົາທຳລາຍພັນທະສັນຍາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄວ້, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຈະເພີ່ມກຳລັງໃຫ້ພວກເຮົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງທົນທຸກອີກຕໍ່ໄປ ຖ້າຫາກພວກເຂົາເຮັດຕາມຄຳສາບານທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄວ້.

9 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນເລື່ອງໜຶ່ງທີ່ພວກເຮົາຈະໄດ້ມີຄວາມປະຕິບັດດີຫລາຍທີ່ສຸດ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນປີທີຊາວຫີກ, ຂ້າພະເຈົ້າຮິລາມັນໄດ້ເດີນທັບນຳໜ້າຂາຍໝູ່ມສອງພັນຄົນ ໄປຫາເມືອງຢູດາຍ, ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອອານາທິພັດ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ດູແລຜູ້ຄົນໃນແຜ່ນດິນພາກນັ້ນ.

10 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາລູກຊາຍສອງພັນຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, (ເພາະວ່າພວກເຂົາມີຄ່າຄວນທີ່ຈະຖືກເອີ້ນວ່າລູກຊາຍ) ໄປຮ່ວມກັບກອງທັບຂອງອານາທິພັດ, ຊຶ່ງດ້ວຍກຳລັງນີ້ ອານາທິພັດມີຄວາມປະຕິບັດດີຢ່າງຍິ່ງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນໄດ້ລົດກຳລັງທັບຂອງລາວລົງ ແລະ ທະຫານຂອງລາວຖືກຂ້າຕາຍຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ດ້ວຍເຫດນີ້ ພວກເຮົາຈຶ່ງເປັນທຸກ.

11 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຍັງປອບໃຈຕົວເອງໃນເລື່ອງນີ້ວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຕາຍໄປເພື່ອອຸດົມການຂອງປະເທດຊາດຂອງຕົນ ແລະ ເພື່ອພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາ ເປັນສຸກແລ້ວ.

12 ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ກັກຂັງຊະເລີຍເສິກຫລາຍຄົນໄວ້ອີກ, ຊຶ່ງລ້ວນແຕ່ເປັນຫົວໜ້ານາຍທະຫານ, ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດອີກເລີຍທີ່ພວກນັ້ນຈະໄວ້ຊີວິດ. ແລະ ພວກເຮົາຄິດວ່າ ຂະນະນັ້ນນາຍທະຫານເຫລົ່ານີ້ອາດຈະຖືກກັກຂັງໄວ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ; ຖ້າຫາກພວກເຂົາຍັງບໍ່ທັນຖືກຂ້າເທື່ອ.

13 ແລະ ບັດນີ້ ນີ້ ແມ່ນ ເມືອງທີ່ຊາວເລມັນຍຶດເອົາໄປ ໂດຍການເສຍເລືອດເນື້ອຂອງຜູ້ກຳຫານຂອງພວກເຮົາຫລາຍຄົນ:

14 ແຜ່ນ ດິນ ແມນທາຍ, ຫລື ເມືອງແມນທາຍ, ແລະ ເມືອງຊີເອສຣອມ, ແລະ ເມືອງຄູມະໄນ, ແລະ ເມືອງອານທິພາຣາ.

15 ແລະ ເມືອງເຫລົ່ານີ້ຖືກພວກເລມັນຍຶດເອົາໄປ ເວລາຂ້າພະເຈົ້າໄປຮອດເມືອງຢູດາຍ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບກັບອານາທິພັດ ພ້ອມດ້ວຍທະຫານຂອງລາວທີ່ກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ຢ່າງໜັກສຸດກຳລັງຢູ່ເພື່ອເສີມສ້າງເມືອງໃຫ້ແໜ້ນໜາຂຶ້ນ.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາມີຄວາມອ່ອນເພຍຫລາຍທັງຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງວິນຍານ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງອາດຫານໃນເວລາກາງເວັນ ແລະ ເຮັດວຽກໜັກໃນເວລາກາງຄືນເພື່ອຮັກສາເມືອງຂອງພວກເຂົາໄວ້; ແລະ ພວກເຂົາຕ້ອງທົນທຸກຢ່າງສາຫັດຕໍ່ທຸກຢ່າງ.

17 ແລະ ບັດນີ້ພວກເຂົາຕັ້ງໃຈຈະເອົາ

ຂະນະ ຫລື ຖືກ ຂ້າ ຢູ່ ໃນ ບ່ອນ ນີ້; ສະນັ້ນ ທ່ານ ຈະ ຄິດ ວ່າ ກຳລັງ ຂອງ ຄົນ ກຸ່ມ ນ້ອຍ ໆ ຊຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນຳ ມານີ້, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ຊາຍ ໝູ່ ມະ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໃຫ້ ຄວາມ ຫວັງ ແລະ ຄວາມ ສຸກ ແກ່ ພວກ ເຂົາ ຫລາຍ ຂະ ໜາດ ໃດ.

18 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາ ຊາວ ເລມັນ ເຫັນ ວ່າ ອານ ທິ ພັດ ໄດ້ ຮັບ ກຳລັງ ເພີ່ມ ໃຫ້ ກອງ ທັບ ຂອງ ລາວ ຫລາຍ ຂຶ້ນ, ອາມ ໂມ ຣອນ ຈຶ່ງ ສັ່ງ ກອງ ທັບ ຂອງ ລາວ ວ່າ ບໍ່ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ມາ ໂຈມ ຕີ ເມືອງ ຢູດາຍ, ຫລື ຍົກ ມາ ສູ້ ຮົບ ກັບ ພວກ ເຮົາ.

19 ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ເປັນ ທີ່ ໄປ ດປານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ດັ່ງ ນີ້; ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ຍົກ ມາ ໂຈມ ຕີ ພວກ ເຮົາ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ຍັງ ອ່ອນ ແອ ຢູ່ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ອາດ ຈະ ທຳ ລາຍ ກອງ ທັບ ນ້ອຍ ໆ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄດ້; ແຕ່ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຖືກ ປົກ ບັກ ຮັກ ສາ ໄວ້ ດັ່ງ ນີ້.

20 ອາມ ໂມ ຣອນ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ລາວ ຮັກ ສາ ເມືອງ ເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍຶດ ເອົາ ມາ ໄດ້. ແລະ ປີ ທີ່ ຊາວ ຫີກ ໄດ້ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ ດັ່ງ ນີ້. ແລະ ໃນ ຕົ້ນ ປີ ທີ່ ຊາວ ເຈັດ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຕຽມ ເມືອງ ແລະ ຕຽມ ຕົວ ທີ່ ຈະ ສູ້ ຮົບ.

21 ບັດ ນີ້ ພວກ ເຮົາ ປາດ ຖະ ໜາ ຈະ ໃຫ້ ຊາວ ເລມັນ ຍົກ ມາ ໂຈມ ຕີ ພວກ ເຮົາ; ເພາະ ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ຍົກ ໄປ ໂຈມ ຕີ ພວກ ເຂົາ ໃນ ທີ່ ໝັ້ນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

22 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຈັດ ວາງ ນັກ ສືບ ໄວ້ ທົ່ວ ໄປ ເພື່ອ ຕິດ ຕາມ ການ ເຄື່ອນ ໄຫວ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ, ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ຍົກ ທັບ ຜ່ານ ພວກ ເຮົາ ໄປ ໃນ ເວລາ ກາງ ຄືນ ຫລື ໃນ ເວລາ ກາງ ເວັນ ເພື່ອ ໄປ ໂຈມ ຕີ ເມືອງ ອື່ນ ໆ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຢູ່ ທາງ ໜ້ອ.

23 ເພາະ ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ເມືອງ ເຫລົ່ານັ້ນ ຍັງ ບໍ່ ທັນ ມີ ກຳລັງ ພຽງ ພໍ ທີ່ ຈະ ປະ ເຊີນ ໜ້າ ກັບ ສັດ ຕູ ເທື່ອ; ສະນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ເຂົ້າ ໂຈມ ຕີ ພວກ ເຂົາ ທາງ ຂ້າງ ຫລັງ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ຜ່ານ ພວກ ເຮົາ ໄປ, ແລະ ໂດຍ ວິ ທີ່ ນີ້ ພວກ ເຮົາ ກໍ ຈະ ໄດ້ ໂຈມ ຕີ ພວກ ເຂົາ ທາງ ຂ້າງ ຫລັງ ແລະ ໃນ ຂະນະ ດຽວ ກັນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ໂຈມ ຕີ ທາງ ດ້ານ ໜ້າ. ພວກ ເຮົາ ຄິດ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຈະ ເອົາ ຂະນະ ສັດ ຕູ ໄດ້; ແຕ່ ຈິງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ຕ້ອງ ຜິດ ຫວັງ ໃນ ຄວາມ ຕັ້ງ ໃຈ ເທື່ອ ນີ້.

24 ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ກຳ ຍົກ ກອງ ທັບ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຜ່ານ ໄປ, ທັງ ບໍ່ ກຳ ຍົກ ກອງ ທັບ ບາງ ສ່ວນ ຜ່ານ ໄປ ເພາະ ຍ້ານ ວ່າ ຕົນ ເອງ ບໍ່ ມີ ກຳ ລັງ ພຽງ ພໍ, ແລະ ຍ້ານ ວ່າ ຈະ ເສຍ ໄຊ.

25 ແລະ ພວກ ເຂົາ ກໍ ບໍ່ ກຳ ເດີນ ທັບ ລົງ ໄປ ຕີ ເມືອງ ເຊຣາ ເຮັມ ລາ; ທັງ ບໍ່ ກຳ ຂ້າມ ຫົວ ແມ່ນ້ຳ ຊີ ໂດນ ໄປ ຫາ ເມືອງ ມີ ໄຟ ຮາ ຄຶ ກັນ.

26 ແລະ ດັວ ຍ ກຳ ລັງ ທັບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ຕັ້ງ ໃຈ ທີ່ ຈະ ຮັກ ສາ ເມືອງ ຕ່າງ ໆ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຍຶດ ໄດ້ ດັ່ງ ນີ້.

27 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ເດືອນ ທີ່ ສອງ ຂອງ ປີ ນີ້, ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຮັບ ສະ ບຽງ ອາ ຫານ ຫລາຍ ຢ່າງ ຈາກ ພວກ ພໍ່ ຂອງ ຊາຍ ໝູ່ ສອງ ພັນ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

28 ແລະ ມີ ຄົນ ອີກ ສອງ ພັນ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ສົ່ງ ມາ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ເຊຣາ ເຮັມ ລາ. ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ມີ ຄົນ ພ້ອມ ແລ້ວ ຢູ່ ສະ ເໝີ ໜຶ່ງ ໝື່ນ ຄົນ, ແລະ ມີ ທັງ ສະ ບຽງ ອາ ຫານ ສຳ ລັບ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ສຳ ລັບ ເມຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລະ ລູກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

29 ແລະ ຊາວ ເລມັນ ຈຶ່ງ ເຫັນ ວ່າ ກຳ ລັງ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ນັບ ມື້ ນັບ ເຂັ້ມ ແຂງ ຂຶ້ນ ເລື້ອ ຍຽດ ດັ່ງ ນີ້ ແລະ ສະ ບຽງ ອາ ຫານ ກໍ ຖືກ ສົ່ງ ມາ ຄຳ ຊູ ພວກ ເຮົາ, ພວກ ເຮົາ ກໍ ເລີ່ມ ມີ

ຄວາມຍ້ານກົວຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້ຍົກ
ທັບໄປທັນທີ ເພື່ອຈະໄດ້ຍັບຍັ້ງບໍ່ໃຫ້ພວກ
ເຮົາໄດ້ຮັບສະບຽງອາຫານ ແລະ ກຳລັງ
ເພີ່ມເຕີມ.

30 ບັດນີ້ ເວລາພວກເຮົາເຫັນວ່າ ຊາວ
ເລມັນເລີ່ມກະວົນກະວາຍກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້,
ພວກເຮົາຈຶ່ງຄິດຈະໃຊ້ກົນອຸບາຍກັບພວກ
ເຂົາ; ສະນັ້ນ ອານທິພັດຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ຂ້າພະ
ເຈົ້າເດີນທັບໄປພ້ອມດ້ວຍພວກລູກຊາຍ
ໜຸ່ມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອໄປຫາເມືອງທີ່ຢູ່
ໃກ້ຄຽງໃຫ້ເຮັດຄືກັບວ່າ ພວກເຮົາກຳລັງ
ຂົນສະບຽງອາຫານໄປຫາເມືອງທີ່ຢູ່ໃກ້
ຄຽງນັ້ນ.

31 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເດີນທັບໄປໃກ້
ເມືອງອານທິພາຣາ, ຄ້າຍຄືກັບວ່າຈະກາຍ
ເມືອງນັ້ນໄປຫາອີກເມືອງໜຶ່ງທີ່ຢູ່ໃນຊາຍ
ແດນໃກ້ແຄມທະເລ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ພວກເຮົາໄດ້ເດີນທັບໄປຄ້າຍຄືກັບວ່າ
ພວກເຮົາຈະໄປຫາເມືອງນັ້ນພ້ອມດ້ວຍ
ສະບຽງອາຫານຂອງພວກເຮົາ.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ອານທິພັດໄດ້ເດີນທັບໄປພ້ອມດ້ວຍກອງ
ທັບສ່ວນໜຶ່ງຂອງລາວ, ໂດຍໄດ້ປະສ່ວນ
ທີ່ເຫລືອໄວ້ເພື່ອຮັກສາຕົວເມືອງ. ແຕ່ວ່າ
ລາວບໍ່ໄດ້ຍົກໄປຈົນກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຍົກ
ໄປກ່ອນພ້ອມດ້ວຍກອງທັບນ້ອຍຂອງຂ້າ
ພະເຈົ້າ ແລະ ມາຮອດໃກ້ເມືອງອານທິພາ
ຣາ.

34 ແລະ ບັດນີ້, ຢູ່ໃນເມືອງອານທິພາຣາ
ນັ້ນມີກອງທັບທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດຂອງຊາວ
ເລມັນຕັ້ງຢູ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຢູ່ທີ່ນັ້ນມີກຳລັງ
ພົນຫລາຍທີ່ສຸດ.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເວລາພວກເລມັນໄດ້ຮັບແຈ້ງຄວາມຈາກ
ນັກສືບ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ຍົກທັບມາພ້ອມ

ດ້ວຍກຳລັງທັບຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເຂົ້າ
ມາໂຈມຕີພວກເຮົາ.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ພວກເຮົາໄດ້ໜີໄປທາງໜ້າພວກເຂົາໄປ
ທາງເໜືອ. ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ນຳເອົາກອງ
ທັບທີ່ມີກຳລັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງຊາວເລມັນ
ອອກໄປຈາກທີ່ພັ້ນດັ່ງນີ້;

37 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນໄລຍະໄກບໍ່ໜ້ອຍ,
ຖົງຂະໜາດທີ່ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນກອງ
ທັບຂອງອານທິພັດຕິດຕາມມາດ້ວຍສູດ
ກຳລັງ, ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຫັນຂວາ ຫລື ຊ້າຍ,
ແຕ່ໄດ້ຍົກທັບຕິດຕາມພວກເຮົາມາ ໃນ
ເສັ້ນທາງຊື່; ແລະ ດັ່ງທີ່ພວກເຂົາຄິດໄວ້,
ມັນເປັນເຈດຕະນາຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະຂ້າ
ພວກເຮົາເສຍ ກ່ອນທີ່ອານທິພັດຈະຍົກ
ທັບມາທັນພວກເຮົາ, ແລະ ນີ້ກໍເພື່ອວ່າ
ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ຖືກທະຫານຂອງພວກ
ເຮົາລ້ອມໄວ້.

38 ແລະ ບັດນີ້ເວລາອານທິພັດເຫັນວ່າ
ພວກເຮົາມີອັນຕະລາຍ, ຈຶ່ງຟ້າວເດີນທັບ
ຂອງລາວມາຢ່າງວ່ອງໄວ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນ
ເປັນເວລາກາງຄືນ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງ
ບໍ່ສາມາດຕິດຕາມພວກເຮົາມາທັນ, ທັງ
ອານທິພັດກໍຕິດຕາມພວກເຮົາບໍ່ທັນຄືກັນ;
ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍພັກຂຶ້ນໃນ
ຄືນນັ້ນ.

39 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ
ຕອນເຊົ້າມືດຂອງມື້ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວ
ເລມັນໄດ້ອອກໄລ່ຕາມພວກເຮົາມາອີກ
ແລ້ວ. ບັດນີ້ພວກເຮົາບໍ່ມີກຳລັງພຽງພໍທີ່ຈະ
ຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ທົນບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະໃຫ້ລູກຊາຍໜຸ່ມທັງຫລາຍ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງ
ພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເດີນທັບ
ຕໍ່ໄປ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເດີນທັບເຂົ້າໄປ
ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.

40 ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ກ້າຫັນຂວາ ຫລື ຊ້າຍ ເພາະພວກເຂົາຍ້ານວ່າພວກເຂົາຈະ ຖືກອ້ອມໄວ້; ທັງຂ້າພະເຈົ້າເອງກໍບໍ່ກ້າຫັນ ຂວາ ຫລື ຊ້າຍ ເພາະຍ້ານວ່າພວກເຂົາ ຈະຕາມມາຫັນ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຕ້ານ ທານພວກເຂົາບໍ່ໄດ້, ແຕ່ຈະຖືກຂ້າ, ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຈະໜີໄປໄດ້; ແລະ ດ້ວຍເຫດ ນີ້ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ບົບໜີໄປເລື້ອຍໆໃນຖິ່ນ ແຫ່ງແລ້ງກັນດານໝົດມື້ນັ້ນຈົນຮອດຕອນ ຄ່ຳມືດ.

41 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນອີກຄື, ຕອນເຊົ້າມື້ໃໝ່ມາ ພວກເຮົາກໍເຫັນຊາວ ເລມັນຕິດຕາມມາອີກ, ແລະ ພວກເຮົາກໍ ໄດ້ໜີໄປທາງໜ້າພວກເຂົາຕໍ່ໄປ.

42 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ຢຸດໄລ່ ຫລັງຈາກຕາມມາບໍ່ໄກເທົ່າ ໃດ; ແລະ ມັນເປັນຕອນເຊົ້າຂອງວັນທີ ສາມຂອງເດືອນເຈັດ.

43 ແລະ ບັດນີ້, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າອານາທິ ພັດໄດ້ໄລ່ຕາມພວກນັ້ນມາຫັນຫລືບໍ່, ແຕ່ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນຫຍັງ ສັດຕູຈຶ່ງຢຸດໄລ່ຕາມພວກເຮົາ ມັນອາດ ຈະເປັນຈຸດປະສົງຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະໃຫ້ ພວກເຮົາເຂົ້າໂຈມຕີ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະ ຖືກບັງຄອງຂອງພວກເຂົາ;

44 ສະນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈະວ່າແນວໃດ, ລູກຂອງພໍ່, ພວກເຈົ້າຈະອອກໄປສູ່ຮີບກັບ ພວກເຂົາບໍ່?

45 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບທ່ານ, ອ້າຍນ້ອງໂມໂຣໂນທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ, ວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຫັນ "ຄວາມ ກ້າຫານແບບນີ້ມາກ່ອນເລີຍ, ບໍ່ເຄີຍເລີຍ, ບໍ່ເຄີຍເຫັນຜູ້ໃດເລີຍແມ່ນແຕ່ໃນບັນດາ

ຊາວນີໂຟທັງໝົດ.

46 ເພາະ ຂ້າພະເຈົ້າຈົນເຖິງຂັ້ນເອີ້ນ ພວກເຂົາວ່າລູກຊາຍ (ເພາະວ່າພວກເຂົາ ຍັງໜຸ່ມນ້ອຍຫລາຍ) ຈົນວ່າພວກເຂົາເອີ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ພໍ່ເອີຍ, ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ ສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ແລະ ພຣະອົງຈະບໍ່ ຍອມໃຫ້ພວກເຮົາຖືກຂ້າດອກ; ຂໍໃຫ້ພວກ ເຮົາອອກໄປເທາະ; ພວກເຮົາຈະບໍ່ຂ້າພີ່ ນ້ອງຊາວເລມັນຂອງພວກເຮົາ ຖ້າຫາກ ພວກເຂົາຈະປ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ຢູ່ຕາມລຳ ພັງ; ສະນັ້ນ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາອອກໄປເທາະ ຍ້ານວ່າພວກສັດຕູຈະເອົາຊະນະກອງທັບ ຂອງອານາທິພັດ.

47 ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍຕໍ່ສູ້ມາກ່ອນ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຍ້ານຄວາມຕາຍເລີຍ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຄິດເຖິງ "ເສລີພາບຂອງພໍ່ ຂອງພວກເຂົາຫລາຍກວ່າຊີວິດຂອງຕົນ ເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການ ສິດສອນຈາກ *ແມ່ຂອງພວກເຂົາ, ວ່າຖ້າ ຫາກພວກເຂົາບໍ່ສົງໃສ, ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະ ບົດປ່ອຍພວກເຂົາ.

48 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ທົບທວນຄຳເວົ້າ ຂອງແມ່ຂອງພວກເຂົາກັບ ຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາບໍ່ສົງໃສເລີຍວ່າ ແມ່ຂອງພວກເຮົາຮູ້ຈັກເລື່ອງນີ້.

49 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍທະຫານສອງພັນຄົນໄດ້ ຫັນກັບໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນທີ່ໄດ້ໄລ່ຕາມ ພວກເຮົາມາ. ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບ ຂອງອານາທິພັດໄດ້ຍົກມາຫັນ ແລະ ການສູ້ ຮີບອັນດຸເດືອດກໍເລີ່ມຕົ້ນ.

50 ໂດຍທີ່ກອງທັບຂອງອານາທິພັດຍັງມີ ຄວາມອ່ອນເພຍຫລາຍຢູ່ຍ້ອນການເດີນ ທັບມາໂກພາຍໃນໄລຍະເວລາອັນສັ້ນໆ

45 ກ ແອວ 53:20-21. 47 ກ ແອວ 53:16-18.	ຂ ແອວ 57:21. ຄມພ ມານດາ, ແມ່.
--	---------------------------------

ແບບນີ້, ພວກເຂົາຈຶ່ງເກືອບຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນ; ແລະ ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ກັບຄືນມາພ້ອມດ້ວຍສອງພັນຄົນນີ້ແລ້ວ ພວກເຂົາຄົງຈະໄດ້ບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງຂອງພວກເຂົາໄປແລ້ວ.

51 ເພາະ ອານທິພັດ ແລະ ຜູ້ນຳທະຫານຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍດ້ວຍດາບ ຍ້ອນວ່າຄວາມອິດເມື່ອຍຂອງພວກເຂົາຊຶ່ງເກີດມາຈາກການເດີນທັບຢ່າງວ່ອງໄວ—ສະນັ້ນ ທະຫານຂອງອານທິພັດຈຶ່ງມີຄວາມສັບສົນຍ້ອນການຕາຍຂອງພວກຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ, ແລ້ວພວກເຂົາກໍເລີ່ມແຕກໜີໄປຈາກຊາວເລມັນ.

52 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນຈຶ່ງມີກຳລັງໃຈຂຶ້ນ, ແລະ ເລີ່ມໄລ່ຕາມພວກເຂົາໄປ; ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ໄລ່ພວກເຂົາໄປຢ່າງເອົາຈິງເອົາຈັງ ເມື່ອຮີລາມັນພ້ອມດ້ວຍສອງພັນຄົນຂອງເພິ່ນເຂົ້າຕີທາງດ້ານຫລັງ, ແລະ ເລີ່ມຂ້າພວກເຂົາລົງຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນທັງໝົດຕ້ອງຢຸດ ແລະ ຫັນກັບມາສູ່ກັບຮີລາມັນ.

53 ບັດນີ້ເວລາຄົນຂອງອານທິພັດເຫັນວ່າຊາວເລມັນຫວນກັບຄືນໄປ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນເຂົ້າ ແລະ ເຂົ້າໄປໂຈມຕີທາງດ້ານຫລັງຂອງຊາວເລມັນອີກ.

54 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາ, ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ທະຫານຂອງອານທິພັດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍສອງພັນຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລ້ອມຊາວເລມັນໄວ້ ແລະ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາຖືກບັງຄັບໃຫ້ມອບອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມ ແລະ ມອບຕົວໃຫ້ເປັນຊະເລີຍເສິກ.

55 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາພວກເຂົາຍອມມອບຕົວໃຫ້ກັບພວກເຮົາແລ້ວ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ນັບຈຳນວນຊາຍໜຸ່ມທັງໝົດທີ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ຮ່ວມກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ຢ້ານວ່າຈະມີຫລາຍຄົນຖືກຂ້າຕາຍ.

56 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມປິຕິຍິນດີຫລາຍທີ່ສຸດ ເພາະວ່າ "ບໍ່ມີຈັກຄົນເລີຍທີ່ລົ້ມຕາຍກັບພື້ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ຄືກັນກັບວ່າພວກເຂົາຕໍ່ສູ້ດ້ວຍພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດເຄີຍເຫັນການຕໍ່ສູ້ດ້ວຍພະລັງອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈແບບນີ້ມາກ່ອນເລີຍ; ແລະ ດ້ວຍພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ໂຈມຕີຊາວເລມັນ, ຈົນເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມຢ້ານກົວຫລາຍ; ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ຊາວເລມັນຈຶ່ງໄດ້ຍອມມອບຕົວເປັນຊະເລີຍເສິກ.

57 ແລະ ເນື່ອງຈາກວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີບ່ອນສຳລັບໄວ້ຊະເລີຍເສິກ, ທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຮົາຮັກສາພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກອງທັບຂອງຊາວເລມັນ, ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຈັດສົ່ງພວກເຂົາໄປທາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ຊຶ່ງມີທະຫານສ່ວນໜຶ່ງຂອງອານທິພັດຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້ານຳພາໄປ, ແລະ ສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພາພວກເຂົາໄປຮ່ວມກັບຊາຍໜຸ່ມ "ຊາວອຳໂມນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເດີນທັບກັບຄືນໄປຫາເມືອງຢູດາຍ.

ບົດທີ 57

ຮີລາມັນທົບຫວນເຖິງການຍຶດເອົາເມືອງອານທິພາຣາ ແລະ ເຖິງການຍອມຈຳນົນ

56ກ ແອວ 57:25; 58:39. | 57ກ ແອວ 27:26; 53:10-11, 16.

ແລະ ພາຍຫລັງມາໄດ້ເປັນກຳລັງປ້ອງກັນ ເມືອງຄູມະໄນ—ຊາຍໝູ່ມຸຊາວອຳໂມນຕໍ່ ສູ້ຢາງອົງອາດກ້າຫານ ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກ ຂ້າຕາຍເລີຍ; ມີແຕ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບເທົ່າ ນັ້ນ—ກິດລາຍງານເຖິງການຂ້າພັນ ແລະ ການໂຕນໜີຂອງຊະເລີຍເສິກຊາວເລມັນ. ປະມານ 63 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບສານສະບັບໜຶ່ງຈາກ ກະສັດອາມໂມຣອນ, ທີ່ມີຄວາມວ່າ ຖ້າ ຫາກຂ້າພະເຈົ້າສົ່ງຊະເລີຍເສິກທີ່ພວກ ເຮົາຈັບໄດ້ຄືນໃຫ້ລາວ ແລ້ວລາວຈະມອບ ເມືອງອານທິພາຣາໃຫ້ພວກເຮົາ.

2 ແຕ່ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສານຕອບກະ ສັດ, ວ່າພວກເຮົາແນ່ໃຈວ່າ ກຳລັງຄືນຂອງ ພວກເຮົາມີພຽງພໍທີ່ຈະຕີເອົາເມືອງອານທິ ພາຣາໄດ້ດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ການສົ່ງຊະເລີຍເພື່ອແລກປ່ຽນກັບ ເມືອງນັ້ນ ພວກເຮົາຄິດວ່າມັນບໍ່ເປັນການ ສະຫລາດເລີຍ, ແລະ ວ່າພວກເຮົາຈະສົ່ງ ຊະເລີຍເສິກຄືນເພື່ອເປັນການແລກປ່ຽນ ກັບຊະເລີຍເສິກເທົ່ານັ້ນ.

3 ແລະ ອາມໂມຣອນປະຕິເສດສານ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະວ່າລາວບໍ່ຍອມ ແລກປ່ຽນຊະເລີຍເສິກ; ສະນັ້ນ ພວກ ເຮົາຈຶ່ງຕຽມພ້ອມເພື່ອຈະໄປຕີເອົາເມືອງ ອານທິພາຣາ.

4 ແຕ່ຜູ້ຄືນເມືອງອານທິພາຣາໄດ້ປະຖິ້ມ ເມືອງ ແລະ ອອກໜີໄປຫາເມືອງຕ່າງໆ ຊຶ່ງ ພວກເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງຢູ່, ເພື່ອເສີມກຳລັງ ເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ; ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ເມືອງ ອານທິພາຣາຈຶ່ງຕົກຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຮົາ ດັ່ງນີ້.

5 ແລະ ປີທີຊາວແປດແຫ່ງການປົກຄອງ ຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ຕົ້ນປີທີຊາວເກົາ ພວກເຮົາໄດ້ສະບຽງ ອາຫານຊຸດໜຶ່ງ ແລະ ກຳລັງພົນມາເພີ່ມ ເຕີມກອງທັບອີກ, ຊຶ່ງໄດ້ມາຈາກແຜ່ນດິນ ເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ມາຈາກແຜ່ນດິນອັອມ ແອັມເປັນຈຳນວນຫຼາກພັນຄົນ, ນອກນັ້ນຍັງ ມີ "ຊາຍໝູ່ມຸຊາວອຳໂມນອີກຫຼາກສິບຄົນ ຜູ້ ທີ່ມາເຂົ້າຮ່ວມກັບກອງທັບນ້ອຍສອງພັນ ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນພິມ້ອງຂອງ ພວກເຂົາເອງ. ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາມີກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກ ເຮົາໄດ້ຮັບສະບຽງອາຫານຢ່າງເຫລືອເພື່ອ ຕື່ມອີກ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ ເປັນຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເຮົາທີ່ ຈະ ສູ້ຮົບກັບ ກອງທັບທີ່ຖືກວາງໄວ້ເພື່ອ ປ້ອງກັນເມືອງຄູມະໄນ.

8 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະ ບອກໃຫ້ທ່ານຮູ້ວ່າ ຈາກນັ້ນໄປບໍ່ດົນພວກ ເຮົາກໍໄດ້ສຳເລັດຕາມຄວາມປາດຖະໜາ ຂອງພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍກຳລັງ ອັນເຂັ້ມແຂງຂອງພວກເຮົາ, ຫລືດ້ວຍ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງກຳລັງອັນເຂັ້ມແຂງຂອງ ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາໄດ້ລ້ອມເມືອງຄູມະ ໄນໄວ້ໃນຕອນກາງຄືນ, ໃກ້ເວລາທີ່ພວກ ເຂົາຈະໄດ້ຮັບສະບຽງອາຫານ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຮົາໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ຮອບເມືອງເປັນເວລາ ຫລາຍຄືນ; ແຕ່ວ່າພວກເຮົາໄດ້ນອນກັບ ດາບ ແລະ ຈັດເວນຍາມໄວ້ເພື່ອຊາວ ເລມັນຈະບໍ່ໄດ້ມາໂຈມຕີພວກເຮົາໃນ ເວລາກາງຄືນ ແລະ ຂ້າພວກເຮົາຖິ້ມ ຊຶ່ງ

ພວກເຂົາເຄີຍພະຍາຍາມມາກ່ອນແລ້ວ ຫລາຍເທື່ອ; ແຕ່ທຸກໆເທື່ອທີ່ພວກເຂົາ ພະຍາຍາມແບບນີ້ ພວກເຂົາຕ້ອງໄດ້ເສຍ ເລືອດເນື້ອໄປ.

10 ຫລັງຈາກນັ້ນບໍ່ດົນສະບຽງອາຫານ ຂອງພວກເຂົາກໍມາຮອດ ແລະ ກຳລັງທີ່ຈະ ເຂົ້າເມືອງໃນເວລາກາງຄືນ. ແລະ ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາ, ຊາວນີໄຟ ແທນທີ່ຈະເປັນຊາວ ເລມັນ ຈຶ່ງໄດ້ຈັບພວກເຂົາ ແລະ ຍຶດເອົາ ສະບຽງອາຫານຂອງພວກເຂົາໄວ້.

11 ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າຊາວເລມັນຖືກຕັດ ອອກຈາກຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງພວກ ເຂົາຕາມວິທີນີ້, ແຕ່ພວກເຂົາຍັງຕັ້ງໃຈ ທີ່ຈະຮັກສາເມືອງນັ້ນໄວ້ຢູ່; ສະນັ້ນ ມັນ ຈຶ່ງເປັນການສົມຄວນທີ່ພວກເຮົາຈະຍຶດ ເອົາສະບຽງອາຫານເຫລົ່ານີ້ ແລະ ສົ່ງ ມັນໄປຫາເມືອງຢູດາຍ, ແລະ ສົ່ງຊະເລີຍ ເສິກຂອງພວກເຮົາໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາ ເຮັມລາ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຜ່ານໄປບໍ່ເທົ່າໃດມື້ ກ່ອນທີ່ຊາວ ເລມັນຈະໝົດຫວັງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍ ເຫລືອ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຍອມມອບ ເມືອງໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມືຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງສຳເລັດຜົນດັ່ງນີ້ ຕາມແຜນ ການຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະຍຶດເອົາເມືອງຄູ ມະໄນໄວ້.

13 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊະ ເລີຍ ເສິກ ຂອງພວກເຮົາມີເປັນຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍ, ຊຶ່ງຫລາຍກວ່າຈຳນວນ ທະຫານຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈຳເປັນ ຕ້ອງໃຊ້ກຳລັງທັງໝົດຂອງພວກເຮົາເພື່ອ ເຝົ້າຍາມ ແລະ ໄດ້ຂ້າຈຳນວນໜຶ່ງຖິ້ມ.

14 ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເປັນຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍທີ່ພະຍາຍາມໂຕນໜີ ແລະ ຕໍ່ ສູ້ດ້ວຍກ້ອນຫີນ, ຫລື ດ້ວຍໂມ້ຄ້ອນ, ຫລື

ດ້ວຍອັນໃດກໍແລ້ວແຕ່ທີ່ພວກເຂົາຈະຫາ ມາໄດ້, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຂ້າ ພວກເຂົາຖິ້ມເຖິງສອງພັນຄົນ ຫລັງຈາກທີ່ ພວກເຂົາຍອມມອບຕົວເປັນຊະເລີຍເສິກ ແລ້ວ.

15 ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງສົມຄວນສຳລັບພວກ ເຮົາ ທີ່ຈະຂ້າພວກເຂົາ, ຫລື ຕ້ອງ ຍາມ ພວກເຂົາ ດ້ວຍດາບໃນມື, ແລະ ພວກ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ພາພວກເຂົາລົງໄປຫາແຜ່ນດິນ ເຊຣາເຮັມລາ; ແລະ ເພາະສະບຽງອາຫານ ຂອງພວກເຮົາລວມທັງເຄື່ອງທີ່ຍຶດມາໄດ້ ຈາກຊາວເລມັນກໍຍັງບໍ່ພໍສຳລັບທະຫານ ຂອງພວກເຮົາເອງຢູ່ແລ້ວ.

16 ແລະ ບັດນີ້, ໃນສະພາບອັນໜ້າວິຕົກ ເຊັ່ນນີ້, ມັນຈຶ່ງເປັນເລື່ອງໜັກທີ່ສຸດທີ່ຈະ ຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບຊະເລີຍເສິກເຫລົ່ານີ້; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຍັງໄດ້ຕົກລົງ ໃຈທີ່ຈະສົ່ງພວກເຂົາໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາ ເຮັມລາ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເລືອກເອົາ ຄົນຂອງພວກເຮົາສ່ວນໜຶ່ງ, ແລະ ມອບ ໜ້າທີ່ໃຫ້ພວກເຂົາເຝົ້າຍາມຊະເລີຍເສິກ ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງພາພວກເຂົາລົງໄປຫາ ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

17 ແຕ່ວ່າເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນມາ. ແລະ ບັດນີ້ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ສອບຖາມພວກເຂົາ ກ່ຽວກັບຊະເລີຍເສິກເຫລົ່ານັ້ນເລີຍ; ເພາະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນໄດ້ມາໂຈມຕີພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຂົາມາຫັນເວລາພໍດີເພື່ອຊ່ວຍ ເຫລືອພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກການຕົກໄປຢູ່ ໃນກຳມືຂອງພວກຊາວເລມັນ. ເພາະຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ອາມໂມຣອນໄດ້ສົ່ງສະບຽງອາຫານ ມາຊ່ວຍພວກເຂົາພ້ອມດ້ວຍກຳລັງພົນ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກຜູ້ຊາຍຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ສົ່ງໄປກັບຊະ

ເລີຍເສີກນັ້ນໄດ້ມາຮອດທັນເວລາເພື່ອຍັບ
ຍັງສັດຕູໄວ້, ຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງຈະ
ຂະນະພວກເຮົາຢູ່ແລ້ວ.

19 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບນ້ອຍຈຳນວນ
ສອງພັນຫົກສິບຄົນນັ້ນ ໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງດູ
ເດືອດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເຂັ້ມແຂງ
ໃນການສູ້ຮົບ ແລະ ຕໍ່ຕ້ານກັບຊາວເລມັນ,
ແລະ ໄດ້ຂ້າທຸກຄົນທີ່ຂັດຂວາງພວກເຂົາ.

20 ແລະ ເວລາກອງທັບທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ
ພວກເຮົາກຳລັງຈະຍອມແພ່ໃຫ້ແກ່ຊາວ
ເລມັນຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ທະຫານສອງພັນຫົກ
ສິບຄົນນັ້ນຍັງເຂັ້ມແຂງ ແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ
ເລີຍ.

21 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ເຊື່ອຟັງ
ແລະ ຕັ້ງໃຈປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງທຸກຄຳ
ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນໄປເຊັ່ນ
ນີ້ຕາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຂ້າພະ
ເຈົ້າໄດ້ຈື່ຈຳຄຳເວົ້າທີ່ພວກເຂົາເວົ້າກັບຂ້າ
ພະເຈົ້າວ່າ "ແມ່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນ
ພວກເຂົາ.

22 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາເປັນໜີ້
ຊີວິດຕໍ່ພວກລູກຊາຍເຫລົ່ານີ້ກັບພວກທີ່
ຖືກເລືອກໃຫ້ໄປສົ່ງຊະເລີຍເສີກເຫລົ່ານັ້ນ
ສຳລັບໄຊຊະນະເທື່ອນີ້; ເພາະພວກເຂົາ
ເປັນຜູ້ທີ່ຕິຊາວເລມັນໃຫ້ແຕກຜ່າຍໄປ;
ສະນັ້ນ ພວກນັ້ນຈຶ່ງຖືກຂັບໄລ່ກັບໄປຫາ
ເມືອງແມນທາຍ.

23 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງຄູມະ
ໄນໄວ້; ແລະ ບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍທັງໝົດດ້ວຍ
ດາບ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາກໍຍັງ
ໄດ້ຮັບການເສຍຫາຍຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຫລັງຈາກຊາວເລມັນໄດ້ໜີໄປແລ້ວ, ຂ້າ
ພະເຈົ້າໄດ້ອອກຄຳສັ່ງທັນທີວ່າ ໃຫ້ຍ້າຍ

ທະຫານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບາດ
ເຈັບອອກຈາກຜູ້ທີ່ຕາຍ, ແລະ ສັ່ງໃຫ້ປິ່ນ
ປົວບາດແຜຂອງພວກເຂົາ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ
ມີຢູ່ສອງຮ້ອຍຄົນ ໃນສອງພັນຫົກສິບຄົນ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ໄດ້ໝົດສະຕິໄປ ເພາະ
ການເສຍເລືອດຢ່າງໜັກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍ
ຕາມ, ດ້ວຍພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ແລະ ຕໍ່ຄວາມແປກປະຫລາດໃຈ
ຫລາຍທີ່ສຸດແກ່ພວກເຮົາ, ແລະ ດ້ວຍ
ຄວາມປະຕິຍົມດີຫລາຍແກ່ກອງທັບທັງໝົດ
ຂອງພວກເຮົາ, ເພາະວ່າ "ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍ
ໃນພວກເຮົາທີ່ຖືກຂ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ
ບໍ່ມີເທົ່າໃດຄົນໃນບັນດາພວກເຮົາທີ່ໄດ້ຮັບ
ບາດເຈັບຫລາຍບ່ອນ.

26 ແລະ ບັດນີ້, ການຮັກສາທີ່ພວກເຂົາ
ໄດ້ຮັບນັ້ນເປັນການແປກປະຫລາດໃຈແກ່
ທົ່ວກອງທັບຂອງພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດໃນຂະນະທີ່
ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາຫລາຍພັນຄົນຖືກຂ້າ
ຕາຍ. ແລະ ພວກເຮົາເຊື່ອຢ່າງແນ່ນອນ
ວ່າມັນເປັນ "ອຳນາດອັນໜ້າອັດສະຈັນ
ໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ, ຍ້ອນວ່າ "ສັດທາຂອງ
ພວກເຮົາມີຫລາຍທີ່ສຸດ ແລະ ພວກເຮົາ
ໄດ້ຮັບການສິດສອນໃຫ້ເຊື່ອ—ວ່າມັນມີ
ພຣະເຈົ້າຜູ້ທຽງທຳ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່
ສົ່ງໃສ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາ
ໄວ້ໂດຍອຳນາດອັນໜ້າອັດສະຈັນຂອງ
ພຣະອົງ.

27 ບັດນີ້ ນີ້ຄືສັດທາຂອງພວກເຮົາ ຊຶ່ງ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວມາແລ້ວ; ພວກເຮົາຍັງ
ໜຸ່ມນ້ອຍ, ແລະ ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາເຂັ້ມ
ແຂງ, ແລະ ພວກເຮົາມີຄວາມໄວ້ວາງໃຈ
ໃນພຣະເຈົ້າຕະຫລອດເວລາ.

21 ກ ແອວ 56:47-48. 26 ກ ຄມພ ອຳນາດ.
25 ກ ແອວ 56:56. ຂ ຄມພ ສັດທາ.

28 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຮົາໄດ້ພະຍາບານຜູ້ຄົນ ຂອງພວກເຮົາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, ແລະ ໄດ້ຜັງສົບຄົນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຊາວ ເລມັນ ຊຶ່ງມີຢູ່ຢາງຫລວງຫລາຍແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ຖາມກົດກ່ຽວກັບຊະເລີຍ ເສິກ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ພາລົງໄປຫາແຜ່ນດິນ ເຊຣາເຮັມລາ.

29 ບັດນີ້ກິດເປັນຫົວໜ້ານາຍທະຫານ ຄວບຄຸມກຸ່ມທະຫານຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຄຸມ ພວກຊະເລີຍເສິກໄປຫາແຜ່ນດິນນັ້ນ.

30 ແລະ ບັດນີ້ ນີ້ຄື ຄຳເວົ້າຂອງກິດທີ່ ໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາໄດ້ເລີ່ມເດີນທາງລົງໄປຫາແຜ່ນດິນ ເຊຣາເຮັມລາພ້ອມດ້ວຍຊະເລີຍເສິກຂອງ ພວກເຮົາ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ພວກເຮົາໄດ້ພົບກັບພວກນັກສືບຂອງ ກອງທັບຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຖືກສົ່ງໃຫ້ ໄປຕິດຕາມເບິ່ງຄ້າຍຂອງຊາວເລມັນ.

31 ແລະ ພວກນັ້ນໄດ້ຮ້ອງບອກພວກ ເຮົາ, ໂດຍກ່າວວ່າ—ຈົ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບ ຂອງຊາວເລມັນກຳລັງຍົກທັບໄປທາງ ເມືອງຄູມະໄນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາ ໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີພວກທີ່ຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ, ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈະທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງພວກ ເຮົາ.

32 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາພວກຊະເລີຍເສິກຂອງພວກເຮົາໄດ້ ຍິນສຽງຮ້ອງບອກຂອງພວກເຮົາ, ພວກ ເຮົາຈຶ່ງມີກຳລັງໃຈຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ ລຸກຂຶ້ນໃນການກະບົດຕໍ່ພວກເຮົາ.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເປັນ ຍ້ອນການກະບົດຂອງພວກເຮົາ ຈຶ່ງເປັນ ເຫດໃຫ້ພວກເຮົາຕ້ອງພາດພັນພວກເຮົາ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຮົາໄດ້ແລ່ນເຂົ້າມາຫາດາບຂອງພວກ ເຮົາເປັນໝູ່, ມັນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສ່ວນ ຫລາຍຖືກຂ້າຕາຍ ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອ ຕາຍນັ້ນໄດ້ແລ່ນຜ່າຍໜີໄປ.

34 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາພວກເຮົາໄດ້ໜີ ໄປແລ້ວ ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດໄລ່ຕາມ ພວກເຮົາທັນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເດີນທັບ ຢ່າງວ່ອງໄວກັບມາເມືອງຄູມະໄນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ມາເຖິງທັນເວລາ ເພື່ອຈະໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອພື້ນ້ອງຂອງພວກ ເຮົາໃນການປ້ອງກັນເມືອງໄວ້.

35 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການ ບົດປ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງ ພວກເຮົາອີກ. ແລະ ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະ ເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຈົ່ງພຣະກະເສີມສຳ ລານເຖິດ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນແມ່ນພຣະອົງ ທີ່ບົດປ່ອຍພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທີ່ເຮັດ ການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ແກ່ພວກເຮົາ.

36 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ຂ້າພະເຈົ້າຮີລາມັນໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມຂອງ ກິດແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ ສຸກຢ່າງລືນເຫລືອ, ຍ້ອນວ່າພຣະກະລຸນາ ທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ປົກປັກຮັກສາ ພວກເຮົາໄວ້, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາທັງໝົດຈະ ບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ແນ່ໃຈວ່າຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຕາຍໄປນັ້ນ ໄດ້ "ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຮົາແລ້ວ.

ບົດທີ 58

ຮີລາມັນ, ກິດ, ແລະ ທີອອມເນີ ຍຶດເອົາ ເມືອງແມນທາຍຕີນມາດ້ວຍກົນອຸປາຍ—

ຊາວເລມັນຖອນອອກໄປ—ພວກລູກຊາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງອໍາໂມນໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໄວ້ ຊຶ່ງພວກເຂົາໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນການປ້ອງກັນ ເສລີພາບ ແລະ ໝັ້ນຄົງຢູ່ກັບສັດທາຂອງພວກເຂົາ. ປະມານ 63-62 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຈຸດປະສົງຕໍ່ໄປຂອງພວກເຮົາແມ່ນຈະເອົາເມືອງແມນທາຍໃຫ້ໄດ້; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ມີທາງທີ່ພວກເຮົາຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາອອກຈາກເມືອງດ້ວຍກຳລັງທັບນ້ອຍຂອງພວກເຮົານີ້. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈື່ກິນອຸປາຍທີ່ພວກເຮົາເຄີຍໄດ້ເຮັດມາກ່ອນແລ້ວ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈະ "ຫລອກໃຫ້ພວກເຂົາອອກມາຈາກທີ່ໝັ້ນຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ອີກແລ້ວ.

2 ແລະ ພວກເຂົາມີຈຳນວນພົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຫລາຍກວ່າກອງທັບຂອງພວກເຮົາ ຈົນວ່າພວກເຮົາບໍ່ກ້າອອກໄປໂຈມຕີພວກເຂົາໃນທີ່ໝັ້ນຂອງພວກເຂົາ.

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນສົມຄວນທີ່ພວກເຮົາຈະໃຫ້ຄົນຂອງພວກເຮົາຮັກສາແຜ່ນດິນພາກຕ່າງໆທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍຶດກັບຄືນມາເປັນເຈົ້າຂອງອີກ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງສົມຄວນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງລໍຖ້າຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບກຳລັງເພີ່ມຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ໄດ້ຮັບສະບຽງອາຫານຕື່ມອີກ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງນາຍທູດໄປຫາຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອໃຫ້ເພິ່ນຮູ້ຈັກການງານຂອງຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້

ຄອຍຖ້າຮັບສະບຽງອາຫານ ແລະ ກຳລັງເພີ່ມເຕີມຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

5 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ການລໍຄອຍນີ້ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາເລີຍ ເພາະວ່າແຕ່ລະມື້ຊາວເລມັນໄດ້ຮັບກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນພ້ອມທັງສະບຽງອາຫານເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ; ແລະ ນີ້ຄືສະພາບຂອງພວກເຮົາໃນໄລຍະນີ້.

6 ແລະ ຊາວເລມັນກໍໄດ້ອອກມາໂຈມຕີພວກເຮົາເປັນບາງຄັ້ງ, ໂດຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະທຳລາຍພວກເຮົາດ້ວຍກິນອຸປາຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດອອກຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ ເພາະກຳລັງ ແລະ ທີ່ໝັ້ນຂອງພວກເຮົາ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ຄອຍຖ້າຢູ່ໃນສະພາບອັນທຸກຍາກລຳບາກເປັນເວລາຫລາຍເດືອນ, ຈົນວ່າພວກເຮົາເກືອບຈະຕາຍ ຍ້ອນການຂາດອາຫານ.

8 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ຮັບອາຫານພ້ອມກັບກອງທະຫານສອງພັນຄົນ ຊຶ່ງພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ເປັນຜູ້ທີ່ຄຸ້ມກັນອາຫານມາເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອພວກເຮົາ; ແລະ ນີ້ຄືຄວາມຊ່ວຍເຫລືອທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບ, ເພື່ອຈະໄດ້ປ້ອງກັນປະເທດຂາດຂອງພວກເຮົາຈາກການຕົກໄປສູ່ກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອຈະໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູຂອງພວກເຮົາ ຊຶ່ງມີຈຳນວນຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນ.

9 ແລະ ບັດນີ້ສາເຫດຂອງຄວາມກັງວົນໃຈເຫລົ່ານີ້ຂອງພວກເຮົາ, ຫລື ສາເຫດວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດພວກເພິ່ນຈຶ່ງບໍ່ສົ່ງກຳລັງມາໃຫ້ພວກເຮົາຫລາຍກວ່ານີ້, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມໂສກ

ເສົ້າ ແລະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ຍ້ານ ກົວ, ຍ້ານວ່າບໍ່ທາງໃດກໍທາງໜຶ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຈະເກີດກັບແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ, ຈົນເຖິງການລົບລ້າງ ແລະ ເຖິງຄວາມພິນາດຈົນໝົດສິ້ນ.

10 ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ທຸ້ມເທຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາໃນການອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີກຳລັງຂຶ້ນ ແລະ ບົດປ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາມີກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັກສາເມືອງຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຊັບສິນຂອງພວກເຮົາໄວ້ເພື່ອຄຳຂູຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາ.

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ມາຢູ່ມຢາມພວກເຮົາໂດຍໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າ ພຣະອົງຈະບົດປ່ອຍພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວຄວາມສະຫງົບແກ່ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ໄດ້ປະທານສັດທາອັນແຮງກ້າໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມຫວັງໃນຄວາມລອດພົ້ນຂອງພວກເຮົາຈາກພຣະອົງ.

12 ແລະ ພວກເຮົາກໍໄດ້ມີກຳລັງໃຈຂຶ້ນກັບກຳລັງອັນເລັກນ້ອຍຂຶ້ນພວກເຮົາໄດ້ຮັບນັ້ນ, ແລະ ພວກເຮົາເຈາະຈົງຢູ່ກັບຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເອົາຊະນະສັດຕູຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເພື່ອ "ຮັກສາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຊັບສິນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເມຍຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ລູກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ອຸດົມການແຫ່ງ ິເສ

ລິພາບຂອງພວກເຮົາໄວ້.

13 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຍົກກຳລັງອອກໄປດ້ວຍສູດກຳລັງຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ ຊຶ່ງຢູ່ໃນເມືອງແມນທາຍ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຂຶ້ນທາງຂ້າງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ເມືອງ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນມື້ຕໍ່ມາ, ເວລາຊາວເລມັນເຫັນວ່າພວກເຮົາຢູ່ຂ້າງຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ເມືອງ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງນັກສືບມາສອດແນມເບິ່ງພວກເຮົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກເຖິງຈຳນວນ ແລະ ກຳລັງທັບຂອງພວກເຮົາ.

15 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາພວກເຂົາເຫັນວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີກຳລັງ ຫລາຍຕາມຈຳນວນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ໂດຍຍ້ານວ່າພວກເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕັດຂາດຈາກການຊ່ວຍເຫລືອຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ຍົກກຳລັງອອກມາສູ້ຮົບ ແລະ ຂ້າພວກເຮົາເສຍ, ແລະ ໂດຍຄິດອີກວ່າພວກເຂົາຈະທຳລາຍພວກເຮົາໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍດ້ວຍກຳລັງທະຫານອັນຫລວງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ, ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງເລີ່ມ ຕຽມຕົວເພື່ອອອກມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາ.

16 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຮົາ ເຫັນ ວ່າ ພວກເຂົາກຳລັງຕຽມຕົວເພື່ອຈະອອກມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໃຫ້ກິດພ້ອມດ້ວຍທະຫານສ່ວນໜຶ່ງໄປລີ້ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ທີ່ອອມເນີກັບຄົນຂອງລາວສ່ວນໜຶ່ງກໍໄປລີ້ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຄືກັນ.

17 ບັດນີ້ກິດກັບຄົນຂອງລາວໄດ້ຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາ ແລະ ອີກພວກໜຶ່ງຢູ່ທາງເບື້ອງ

ຊ້າຍ; ແລະ ເວລາທີ່ພວກເຂົາກຳລັງລີ້ຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍກອງທັບທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍັງຄົງຢູ່ບ່ອນເກົ່າ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຄອຍຖ້າເວລາທີ່ຊາວເລມັນຈະຍົກທັບອອກມາສູ່ຮົບກັບພວກເຮົາ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນກໍໄດ້ອອກມາຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຮົາດ້ວຍກຳລັງທັບອັນມະຫາສານຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ເວລາທີ່ພວກເຂົາຍົກມາ ແລະ ກຳລັງຈະເຂົ້າໂຈມຕີພວກເຮົາດ້ວຍດາບ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍໃຫ້ທະຫານຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າຖອຍອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນໄດ້ຕິດຕາມພວກເຮົາມາດ້ວຍຄວາມວ່ອງໄວ ເພາະວ່າພວກເຂົາປາດຖະໜາທີ່ຈະຕິດຕາມໃຫ້ທັນ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຂ້າພວກເຮົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕິດຕາມພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຜ່ານໄປທາງກາງຂອງກິດ ແລະ ທີອອມເນີ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາວເລມັນບໍ່ເຫັນພວກເຂົາ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຊາວເລມັນໄດ້ຜ່ານໄປ, ຫລື ວ່າກອງທັບໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວ ກິດ ແລະ ທີອອມເນີໄດ້ຍົກທັບອອກມາຈາກບ່ອນລີ້ຊ່ອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ກັ້ນພວກນັກສືບຂອງຊາວເລມັນໄວ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາກັບຄືນໄປຫາເມືອງ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາພວກເຂົາກັ້ນພວກເລມັນໄວ້ແລ້ວ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ແລ່ນເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ແລະ ເຂົ້າໂຈມຕີ ແລະ ທຳລາຍທະຫານຍາມທີ່ປະໄວ້ເຝົ້າເມືອງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່

ພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ເຂົ້າຍຶດເອົາເມືອງນັ້ນ.

22 ບັດນີ້ມັນເປັນໄປເຊັ່ນນີ້ຍ້ອນວ່າຊາວເລມັນໄດ້ຍອມໃຫ້ກອງທັບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ທະຫານຍາມບໍ່ເທົ່າໃດຄົນເທົ່ານັ້ນ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂດຍວິທີນີ້ ກິດ ແລະ ທີອອມເນີ ຈຶ່ງໄດ້ຍຶດເອົາທີ່ໝັ້ນຂອງພວກເຂົາໄດ້. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ເດີນທາງໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານດົນພໍສົມຄວນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງພວກເຮົາມຸ່ງໜ້າໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ.

24 ແລະ ເວລາຊາວເລມັນເຫັນວ່າພວກເຂົາກຳລັງເດີນທັບມຸ່ງໜ້າໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເກີດມີຄວາມຢ້ານກົວຫລາຍທີ່ສຸດ, ຢ້ານວ່າຈະມີແຜນການວາງໄວ້ເພື່ອຈະພາພວກເຂົາໄປສູ່ຄວາມພິນາດ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມຖອຍຄືນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ໄດ້ຖອຍກັບໄປທາງເກົ່າຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ຍົກມາ.

25 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນເວລາກາງຄືນ ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຂຶ້ນ, ເພາະວ່າຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງຊາວເລມັນຄິດວ່າ ຊາວນີໄຟຈະອ່ອນເພຍ ຍ້ອນການເດີນທັບຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ໂດຍຄິດວ່າຕົນເອງໄດ້ຂັບໄລ່ກອງທັບທັງໝົດຂອງຊາວນີໄຟໄປແລ້ວ ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຄິດອັນໃດເລີຍກ່ຽວກັບເມືອງແມນທາຍນັ້ນ.

26 ບັດນີ້ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຮອດຕອນກາງຄືນ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້ານອນ, ແຕ່ວ່າໃຫ້

ເດີນທັບຕໍ່ໄປຕາມເສັ້ນທາງອື່ນມຸ່ງໜ້າໄປ
ຫາເມືອງແມນທາຍ.

27 ແລະ ຍ້ອນ ວ່າ ການ ເດີນ ທັບ ຂອງ
ພວກເຮົາໃນຕອນກາງຄືນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນມື້
ຕໍ່ມາ ພວກເຮົາກໍເລີຍໜ້າຊາວເລມັນໄປ,
ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ມາຮອດເມືອງ
ແມນທາຍກ່ອນພວກເຂົາ.

28 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນມາ
ຕາມນີ້ແລ້ວ, ເປັນຍ້ອນກົນອຸປາຍ, ພວກ
ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງແມນທາຍໄດ້ໂດຍ
ບໍ່ໄດ້ເສຍເລືອດເນື້ອເລີຍ.

29 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເວລາກອງທັບຂອງຊາວເລມັນໄດ້ກັບມາ
ໃກ້ເມືອງ, ແລະ ເຫັນວ່າພວກເຮົາຕຽມ
ພ້ອມທີ່ຈະພົບກັບພວກເຂົາຢູ່, ພວກເຂົາກໍ
ແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ ແລະ ເກີດ
ຄວາມຢ້ານກົວຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງຂຶ້ນ, ເຖິງ
ຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນ
ແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.

30 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງ
ເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນໄດ້ໜີ
ອອກຈາກແຜ່ນດິນສ່ວນນີ້ທັງໝົດ. ແຕ່ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເອົາພວກຜູ້ຍິງ ແລະ
ເດັກນ້ອຍເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈາກ
ແຜ່ນດິນໄປນຳພວກເຂົາ.

31 ແລະ ໃນ ເວລານີ້ ເມືອງ ທີ່ຕ່າງໆທີ່
ຊາວເລມັນ ໄດ້ຍຶດເອົາໄປ ໄດ້ຕົກຢູ່ໃນ
ຄວາມຄອບຄອງຂອງພວກເຮົາແລ້ວ;
ແລະ ບິດາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຜູ້ຍິງຂອງ
ພວກເຮົາ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຮົາ
ກໍກຳລັງກັບຄືນໄປຫາເຮືອນຂາດຂອງຕົນ,
ຍົກເວັ້ນແຕ່ພວກທີ່ຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍ
ເສິກ ແລະ ຖືກຊາວເລມັນພາໄປເທົ່ານັ້ນ.

32 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບຂອງພວກເຮົາ

ມີກຳລັງບໍ່ຫລາຍທີ່ຈະຮັກສາຫລາຍຫົວ
ເມືອງ ແລະ ຊັບສິນຢ່າງຫລວງຫລາຍເຊັ່ນ
ນີ້ໄວ້ໄດ້.

33 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄວ້ວາງໃຈໃນ
ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ປະທານໄຊ
ຂະນະເໜືອແຜ່ນດິນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ເຖິງ
ຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເມືອງ ແລະ ແຜ່ນ
ດິນເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງເປັນຂອງພວກເຮົາຄືນມາ.

34 ບັດນີ້ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກເຖິງສາເຫດວ່າ
ດ້ວຍເຫດໃດຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງຈຶ່ງບໍ່ສົ່ງກຳລັງ
ມາໃຫ້ພວກເຮົາ; ແລະ ພວກຜູ້ຊາຍທີ່ມາ
ຊ່ວຍພວກເຮົາກໍບໍ່ຮູ້ວ່າດ້ວຍເຫດໃດພວກ
ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບກຳລັງເພີ່ມເຕີມ.

35 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າ ທ່ານກຳລັງ
ຕົກຢູ່ໃນຂັ້ນອັນຕະລາຍ, ແລະ ທ່ານໄດ້ນຳ
ກຳລັງໄປຊ່ວຍເຫລືອແຜ່ນດິນສ່ວນນັ້ນ; ຖ້າ
ຫາກເປັນເຊັ່ນນີ້ ພວກເຮົາກໍຈະບໍ່ຈົ່ມເລີຍ.

36 ແລະ ຖ້າຫາກມັນບໍ່ເປັນເຊັ່ນນີ້, ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ພວກເຮົາຢ້ານວ່າມັນຈະມີ "ການ
ແຕກແຍກໃນຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງ
ບໍ່ສົ່ງຄືນມາເພີ່ມອີກ; ເພາະພວກເຮົາຮູ້ຈັກ
ວ່າ ມັນມີຜູ້ຄົນຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຫລາຍ
ກວ່າທີ່ໄດ້ສົງມາແລ້ວ.

37 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນບໍ່ສຳຄັນເລີຍ—ພວກ
ເຮົາໄວ້ວາງໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຈະ "ປົດປ່ອຍ
ພວກເຮົາ, ທັງໆທີ່ກອງທັບຂອງພວກເຮົາ
ອ່ອນເພຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ປົດ
ປ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູ
ຂອງພວກເຮົາ.

38 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕອນນີ້ຄືທ້າຍປີທີ່ຊາວເກົ້າ,
ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ
ຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ໜີກັບ
ໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟແລ້ວ.

39 ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງ

31ກ ແອວ 56:14. | 36ກ ແອວ 61:1-5. | 37ກ 2 ກສ 17:38-39.

ອຳໂມນ ຜູ້ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ເຖິງ ດ້ວຍ ຄວາມ ຍ້ອງ ຍໍນັ້ນ, ກໍ ຢູ່ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢູ່ ເມືອງ ແມນທາຍ; ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຄຳ ຊູ ພວກ ເຂົາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ ຄຸ້ມ ຄອງ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ພົ້ນ ຈາກ ການ ຖືກ ຂ້າ ດ້ວຍ ດາບ, ເຖິງ ຂະໜາດ ທີ່ ບໍ່ ມີ "ຜູ້ ໃດ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ເລີຍ.

40 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ບາດ ເຈັບ ຫລາຍ ບ່ອນ; ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ພວກ ເຂົາ ຍັງ ໝັ້ນ ຄົງ ຢູ່ ໃນ "ເສລີ ພາບ ເປັນ ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້ ພຣະ ເຈົ້າ ຈິ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ອິດສະລະ; ແລະ ນັບ ມື້ ນັບ ວັນ ພວກ ເຂົາ ຍິ່ງ ໝັ້ນ ຢູ່ ໃນ ການ ລະ ນິກ ເຖິງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຫລາຍ ຂຶ້ນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ຍຶດ ຖື ທີ່ ຈະ ຮັກ ສາ ຂໍ້ ກຳ ນົດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ການ ພິ ພາກ ສາ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຕະ ຫລອດ ເວລາ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ມີ ສັດ ທາ ຢ່າງ ລົ້ນ ເຫລືອ ໃນ ຄຳ ທຳ ນາຍ ກ່ຽວ ກັບ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ມາ ເຖິງ.

41 ແລະ ບັດ ນີ້, ອ້າຍ ນ້ອງ ໂມ ໂຣ ໄນ ທີ່ ຮັກ ແພງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ຜູ້ ໄຖ່ ພວກ ເຮົາ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ເປັນ ອິດສະລະ ຈົ່ງ ໄປ ດຸ້ມ ຄອງ ທ່ານ ໄວ້ ໃນ ທີ່ ປະ ທັບ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຕະ ຫລອດ ໄປ ດ້ວຍ ເຖິດ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ ອົງ ຈົ່ງ ໄປ ດຸ້ມ ຄອງ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ສຳ ເລັດ ໃນ ການ ຍຶດ ເອົາ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ທີ່ ຊາວ ເລມັນ ໄດ້ ຍຶດ ໄປ ຈາກ ພວກ ເຮົາ ກັບ ຄົນ ມາ, ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຄຳ ຊູ ພວກ ເຮົາ. ແລະ ບັດ ນີ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ຈົບ ສານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເທົ່ານີ້. ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຄື ຮີ ລາ ມັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ແອວ ມາ.

ບົດ ທີ 59

ໂມ ໂຣ ໄນ ຮ້ອງ ຂໍ ເພ ໂຣ ຣັນ ໃຫ້ ເພີ່ມ ກຳ ລັງ ກອງ ທັບ ຂອງ ຮີ ລາ ມັນ— ຊາວ ເລມັນ ຍຶດ ເອົາ ເມືອງ ນີ ໄຟ ຮາ— ໂມ ໂຣ ໄນ ໃຈ ຮ້າຍ ໃຫ້ ຝ່າຍ ຜູ້ ບົກ ຄອງ. ປະມານ 62 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ປີ ທີ່ ສາມ ສິບ ແຫ່ງ ການ ບົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ດູ ແລ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີ ໄຟ, ຫລັງ ຈາກ ໂມ ໂຣ ໄນ ໄດ້ ຮັບ "ສານ ຂອງ ຮີ ລາ ມັນ ແລະ ອ່ານ ມັນ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ກໍ ມີ ຄວາມ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ຢ່າງ ຍິ່ງ ແລະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ຜາ ສຸກ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ມີ ຄວາມ ຊື່ນ ຊົມ ກັບ ຄວາມ ສຳ ເລັດ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຊຶ່ງ ຮີ ລາ ມັນ ໄດ້ ຮັບ ໃນ ການ ຍຶດ ເອົາ ແຜ່ນ ດິນ ຕ່າງ ໆ ທີ່ ເສຍ ໄປ ກັບ ຄົນ ມາ.

2 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ປະ ກາດ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ທຸກ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ຮູ້ ຈັກ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ປະ ກາດ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ທີ່ ອາ ໄສ ຢູ່ ໃນ ອ້ອມ ແອ້ມ ນັ້ນ ຮູ້ ຈັກ ນຳ ອີກ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ນຳ ກັນ.

3 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ ສານ "ສະ ບັບ ຫນຶ່ງ ໄປ ຫາ ະ ເພ ໂຣ ຣັນ ໂດຍ ທັນ ທິ, ໂດຍ ປາດ ຖະ ໜາ ໃຫ້ ເພິ່ນ ເກນ ທະ ຫານ ເພື່ອ ເພີ່ມ ກຳ ລັງ ໃຫ້ ຮີ ລາ ມັນ, ຫລື ກອງ ທັບ ຂອງ ຮີ ລາ ມັນ, ເຖິງ ຂະໜາດ ທີ່ ເພິ່ນ ຈະ ສາມາດ ຮັກ ສາ ແຜ່ນ ດິນ ສ່ວນ ນັ້ນ ໄວ້ ໄດ້ ຢ່າງ ສະ ບາຍ ຊຶ່ງ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບ ການ ຊ່ວຍ ເຫລືອ ຢ່າງ ແປກ ປະ ຫລາດ ໃນ ການ ຍຶດ ເອົາ ມັນ ຄົນ ມາ ໄດ້.

4 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ເວລາ ໂມ ໂຣ ໄນ ສົ່ງ ສານ ນີ້ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ເຊ ຣາ ເຮັມ ລາ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເລີ່ມ ວາງ ແຜ່ນ ອີກ ເພື່ອ ເພິ່ນ ຈະ ໄດ້ ສົ່ງ ຂອງ ທັງ ໝົດ ແລະ ຫົວ

39 ກ ແອວ 56:56. 40 ກ ຄມພ ເສລີພາບ. 59 1 ກ ແອວ 56:1. 3 ກ ແອວ 60:1-3. 2 ແອວ 50:40.

ເມືອງຕ່າງໆທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນຄືນມາ ຊຶ່ງຊາວ
ເລມັນໄດ້ຍຶດເອົາໄປຈາກພວກເຂົາ.

5 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ຂະນະທີ່ໂມໂຣໄນກຳລັງຕຽມຕົວທີ່ຈະໄປ
ສູ່ຮົບກັບຊາວເລມັນຢູ່ນັ້ນ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນ
ຂອງນີໂຟຮາທີ່ມາເຕົ້າໂຮມກັນຈາກເມືອງ
ໂມໂຣໄນ ແລະ ຈາກເມືອງລີໄຮ ແລະ ຈາກ
ເມືອງໂມຣິອານທັນກຳລັງຖືກຊາວເລມັນ
ໂຈມຕີ.

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທີ່ຖືກບັງຄັບໃຫ້ໜີ
ຈາກແຜ່ນດິນແມນທາຍ, ແລະ ຈາກແຜ່ນ
ດິນອັອມແອັມນັ້ນໄດ້ຂ້າມມາເຂົ້າຮ່ວມກັບ
ຊາວເລມັນໃນແຜ່ນດິນສ່ວນນີ້.

7 ແລະ ພວກເຂົາມີຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນ
ຫລວງຫລາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແຕ່ລະມື້ພວກ
ເຂົາໄດ້ຮັບກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນ, ໂດຍຄຳສັ່ງ
ຂອງອາມໂມຣອນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຍົກມາ
ສູ່ຮົບກັບຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟຮາ, ແລະ ພວກ
ເຂົາໄດ້ເລີ່ມຂ້າພວກເຂົາຈົນວ່າຜູ້ຄົນເປັນ
ຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ.

8 ແລະ ກອງທັບຂອງພວກເຂົາມີກຳລັງ
ຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຈົນວ່າຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ
ຮາທີ່ເຫລືອຢູ່ຈຳເປັນຕ້ອງໜີໄປ; ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າມາຮ່ວມກັບກອງທັບຂອງ
ໂມໂຣໄນ.

9 ແລະ ບັດນີ້ຕາມຄວາມຄິດຂອງໂມໂຣ
ໄນນັ້ນ ເພິ່ນຄວນສົ່ງຄົນໄປເມືອງນີໂຟຮາ,
ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນໃຫ້ຮັກສາເມືອງນີ້,
ແລະ ໂດຍທີ່ຮູ້ວ່າການທີ່ຈະຮັກສາເມືອງບໍ່
ໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນກຳມືຂອງຊາວເລມັນນັ້ນແມ່ນ
ງ່າຍກວ່າຈະໄປຕີເອົາຄືນ, ເພິ່ນຄິດວ່າຜູ້
ຄົນໃນເມືອງນີ້ຈະຮັກສາເມືອງໄວ້ໄດ້ຢ່າງ
ງ່າຍດາຍ.

10 ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງສົ່ງໃຫ້ກຳລັງທັງໝົດ

ຂອງເພິ່ນຢູ່ຮັກສາບ່ອນຕ່າງໆຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້
ຍຶດຄືນມາໄດ້.

11 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອ ໂມໂຣໄນຮູ້ວ່າ
ເມືອງນີໂຟຮາຖືກຍຶດເອົາໄປແລ້ວ, ເພິ່ນ
ກໍເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ ແລະ ເກີດ
ມີຄວາມສົງໄສຂຶ້ນມາຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວ
ຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາຄວນ
ຕົກໄປຢູ່ໃນກຳມືຂອງພື້ນ້ອງຂອງພວກ
ເຂົາຫລືບໍ່.

12 ບັດນີ້ເລື່ອງນີ້ກໍເກີດຂຶ້ນກັບຫົວໜ້າ
ນາຍທະຫານຂອງເພິ່ນທັງໝົດ. ເຂົາເຈົ້າ
ກໍສົງໄສ ແລະ ແປກປະຫລາດໃຈຄືກັນ
ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ, ແລະ ມັນ
ແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍກ່ຽວກັບຊາວ
ເລມັນທີ່ມີອຳນາດເໜືອກວ່າພວກເຂົາ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມ
ໂຣໄນໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຝ່າຍຜູ້ບົກຄອງ,
ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າ "ບໍ່ເອົາຫົວຊາກ່ຽວກັບ
ອິດສະລະພາບຂອງປະເທດຊາດຂອງຕົນ.

ບົດທີ 60

ໂມໂຣໄນ ຕໍ່ວ່າກັບເພໂຣຣັນພ້ອມທັງ
ຝ່າຍຜູ້ບົກຄອງໃນການບໍ່ເອົາຫົວຊາຕໍ່
ກອງທັບ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍອມໃຫ້
ຄົນຊອບທຳຖືກຂ້າ—ຊາວນີໂຟຕ້ອງໃຊ້
ອຳນາດ, ແລະ ໃຊ້ທຸກວິທີເພື່ອບົດປ່ອຍ
ຕົນເອງໃຫ້ພົ້ນຈາກສັດຕູຂອງພວກເຂົາ—
ໂມໂຣໄນຊຶ່ງຈະຕໍ່ສູ້ກັບຝ່າຍຜູ້ບົກຄອງ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ຝ່າຍຜູ້ບົກຄອງຈະໃຫ້ຄວາມ
ຊ່ວຍເຫລືອແກ່ກອງທັບຂອງເພິ່ນ. ປະ
ມານ 62 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ
ໄດ້ຂຽນໜັງສືໄປຫາຜູ້ບົກຄອງແຜ່ນດິນອີກ

13ກ ແອວ 58:34; 61:2-3.

ຜູ້ຊື່ວ່າເພໂຮຣັນ, ແລະ ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມທີ່ເພິ່ນ
ຂຽນໄປ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ໄດ້ສົ່ງສານນີ້ມາຫາເພໂຮຣັນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງ
ເຊຣາເຮັມລາ, ຜູ້ເປັນ "ທົວທ້າຜູ້ຕັດສິນ
ແລະ ປົກຄອງແຜ່ນດິນທັງໝົດ, ແລະ ມາ
ຫາທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການເລືອກຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍ
ສຽງຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ເພື່ອປົກຄອງ ແລະ
ດຳເນີນການງານກ່ຽວກັບສົງຄາມເທີອນີ້.

2 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີສິ່ງທີ່ຈະ
ກ່າວກັບຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ ເປັນການກ່າວໂທດ;
ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຕົວພວກທ່ານເອງໄດ້ຖືກ
ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນ, ແລະ ຈັດຫາ
ຫອກ ແລະ ດາບ, ແລະ ຫາອາວຸດແຫ່ງ
ສົງຄາມທຸກຊະນິດໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ສົງ
ພວກເຂົາອອກໄປສູ່ຮົບກັບຊາວເລມັນ, ບໍ່
ວ່າຈະເປັນບ່ອນໃດກໍຕາມ ທີ່ພວກເຂົາຈະ
ເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ.

3 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບ
ພວກທ່ານໂດຍກົງວ່າ, ແລະ ຄົນຂອງຂ້າ
ພະເຈົ້າ, ແລະ ຮີລາມັນກັບຄົນຂອງເພິ່ນ
ນຳອີກ, ຕ້ອງທົນທຸກທໍລະມານຢ່າງແສນ
ສາຫັດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕ້ອງທົນຕໍ່ຄວາມຫົວ
ເຂົ້າ, ຫົວນ້ຳ, ແລະ ຄວາມອິດເມື່ອຍ, ແລະ
ຄວາມທຸກໆປະການ.

4 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພວກເຮົາຕ້ອງອິດ
ທົນຢູ່ກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເທົ່ານັ້ນ ພວກເຮົາກໍ
ຈະບໍ່ຈົ່ມວ່າ ແລະ ຮ້ອງທຸກເລີຍ.

5 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກ
ຂ້າຕາຍໄປເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ; ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ຫລາຍພັນຄົນໄດ້ລົ້ມຕາຍດ້ວຍ
ດາບ, ຊຶ່ງມັນບໍ່ຄວນເປັນໄປເລີຍຖ້າຫາກ
ພວກທ່ານໄດ້ສົ່ງກຳລັງ ແລະ ໃຫ້ຄວາມ
ຊ່ວຍເຫລືອແກ່ກອງທັບຂອງພວກເຮົາພຽງ
ພໍ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ເອົາຫົວຊາ

ກັບພວກເຮົາເລີຍ.

6 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຢາກຮູ້
ຈັກສາເຫດຂອງການບໍ່ເອົາຫົວຊາອັນໃຫຍ່
ຫລວງນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຢາກຮູ້ຈັກ
ວ່າ ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ເອົາໃຈໃສ່.

7 ພວກທ່ານຄິດບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານຈະນັ່ງ
ຢູ່ໃນບັນລັງຂອງພວກທ່ານໄດ້ຢ່າງໃ່ງຈ້າ
ແລະ ບໍ່ມີຄວາມຄິດໃນຂະນະທີ່ສັດຕູຂອງ
ພວກທ່ານກຳລັງແຜ່ຂະຫຍາຍວຽກງານ
ແຫ່ງຄວາມຕາຍອ້ອມຮອບຕົວຂອງພວກ
ທ່ານຢູ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນເວລານີ້ສັດຕູກຳ
ລັງຂ້າພີ່ນ້ອງຂອງພວກທ່ານຢູ່ເປັນພັນໆ
ຄົນ—

8 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຮົາ ໄດ້ ລໍ ຄອຍ
ຄວາມ ຄຸ້ມຄອງ ຈາກພວກທ່ານ, ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ໄດ້ເລືອກພວກທ່ານໃຫ້ຢູ່ໃນຖານະ
ນີ້ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອພວກ
ເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້
ສົ່ງກອງທັບໄປໃຫ້ພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກ
ເຮົາຈະມີກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອ
ໃຫ້ຫລາຍພັນຄົນ ພີ່ນຈາກການຕາຍດ້ວຍ
ດາບ.

9 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ—ພວກທ່ານ
ໄດ້ ກັກສະບຽງອາຫານໄວ້ ບໍ່ສົ່ງໄປ ໃຫ້
ພວກເຮົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຄົນຈຳນວນຢ່າງ
ຫລວງຫລາຍໄດ້ຕໍ່ສູ້ ແລະ ຕ້ອງເສຍຊີວິດ
ໄປ ຍ້ອນວ່າພວກເຮົາມີຄວາມປາດຖະໜາ
ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຈະໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ມີຄວາມ
ຜາສຸກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້
ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຕໍ່ສູ້ ແລະ ກຳລັງຈະ "ຕາຍ
ດ້ວຍຄວາມອິດຫົວ, ເພາະການບໍ່ເອົາຫົວ
ຊາຂອງພວກທ່ານນີ້.

10 ແລະ ບັດນີ້, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ—ເພາະ ວ່າພວກທ່ານຄວນ

ຈະເປັນທີ່ຮັກຫອມ; ດັ່ງນັ້ນ, ແລະ ພວກທ່ານຄວນຈະກະຕຸ້ນຕົວເອງໃຫ້ພາກພຽນຫລາຍຂຶ້ນເພື່ອຄວາມຜາສຸກ ແລະ ອິດສະລະພາບຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານບໍ່ເອົາຫົວຊາພວກເຂົາເລີຍ ເຖິງຂະໜາດທີ່ເລືອດຂອງຫລາຍພັນຄົນຈະໄຫລລົງມາເທິງພວກທ່ານເພື່ອການແກ້ແຄ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າຮູ້ຈັກການຮ້ອງໄທ້ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານທັງໝົດຂອງພວກເຂົາແລ້ວ—

11 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຄິດບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານຈະນັ່ງຢູ່ໃນບັນລັງຂອງພວກທ່ານໄດ້, ແລະ ກໍຍ້ອນວ່າພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກທ່ານບໍ່ຕ້ອງເຮັດຫຍັງເລີຍ ແລະ ພຣະອົງຈະບົດປ່ອຍພວກທ່ານ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານຄິດແນວນີ້, ພວກທ່ານກໍຄິດຜິດໄປແລ້ວ.

12 ພວກທ່ານ "ຄິດບໍ່ວ່າ, ພື້ນອງຂອງພວກທ່ານຖືກຂ້າຕາຍ ກໍຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານຄິດແບບນີ້ ພວກທ່ານກໍຄິດຜິດໄປແລ້ວ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ, ພວກທ່ານຈະຖືກລົງໂທດສໍາລັບການຕາຍຂອງຄົນເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍນັ້ນ;

13 ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍອມໃຫ້ "ຄົນຊອບທໍາຕ້ອງຖືກຂ້າ ເພື່ອຄວາມຍຸດຕິທໍາ ແລະ ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຈະໄດ້ມາຫາຄົນຊົ່ວ; ສະນັ້ນ ພວກທ່ານບໍ່ຕ້ອງຄິດວ່າຄົນຊອບທໍາຕົກໄປ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາຖືກຂ້າ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາແລ້ວ.

14 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ

ກັບພວກທ່ານວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢ້ານຫລາຍທີ່ສຸດວ່າ ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຈະມາຫາຜູ້ຄົນພວກນີ້, ຍ້ອນວ່າຄວາມບໍ່ເອົາຫົວຊາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຄວາມບໍ່ເອົາຫົວຊາຂອງຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກເຮົາທີ່ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ເລີຍກັບພື້ນອງຂອງຕົນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ເລີຍກັບຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ.

15 ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ມັນ ບໍ່ ແມ່ນ ຍ້ອນ "ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນມາຈາກພວກຫົວຫ້າຂອງພວກເຮົາກ່ອນແລ້ວ, ພວກເຮົາກໍຈະຕ້ານທານສັດຕູຂອງພວກເຮົາໄດ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາມີອໍານາດເໜືອກວ່າພວກເຮົາ.

16 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຖ້າ ຫາກ ມັນ ບໍ່ ແມ່ນ ຍ້ອນ "ສົງຄາມ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງພວກເຮົາ ເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນ ຍ້ອນ ຂໍ້ກຸ່ມນິຍົມກະສັດເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ການນອງເລືອດອັນແສນສາຫັດເຊັ່ນນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຮົາເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາກໍາລັງຂັດແຍ້ງກັນ ຖ້າຫາກພວກເຮົາຮ່ວມກໍາລັງເຂົ້າກັນຄືກັນກັບພວກເຮົາເຄີຍເຮັດມາແຕ່ກ່ອນແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນ ຍ້ອນຄວາມຢາກໄດ້ອໍານາດ ແລະ ສິດອໍານາດຊຶ່ງກຸ່ມນິຍົມກະສັດໄດ້ກໍຄວາມວຸ້ນວາຍກັບພວກເຮົາຢູ່ນີ້, ຖ້າຫາກພວກເຂົາຊື່ສັດຕໍ່ອຸດົມການແຫ່ງອິດສະລະພາບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຂົ້າມາຮ່ວມກັບພວກເຮົາ, ແລະ ອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູຂອງພວກເຮົາ ແທນທີ່ຈະຍົກດາບຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັນເອງ, ອັນເປັນເຫດໃຫ້ເກີດການນອງເລືອດເກີດຂຶ້ນ ໃນລະຫວ່າງພວກເຮົາເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກເຮົາອອກໄປສູ້ຮົບ

12 ກ ລາ 13:1-5. 13 ກ ແອວ 14:10-11;	ຄພ 42:46-47. 15 ກ ແອວ 51:9, 13.	16 ກ ແອວ 51:16-19. ຂ ແອວ 51:5, 8.
---------------------------------------	------------------------------------	--------------------------------------

ກັບສັດຕູດ້ວຍພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຮົາກໍຈະເຮັດໃຫ້ສັດຕູຂອງພວກເຮົາ ຜ່າຍແພ້ໄປ, ແລະ ມັນຈະເປັນໄປເພື່ອໃຫ້ ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງສຳເລັດ.

17 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ຊາວເລມັນກຳລັງ ມາໂຈມຕີພວກເຮົາຢູ່, ກຳລັງຍຶດເອົາແຜ່ນ ດິນຂອງພວກເຮົາໄປ, ແລະ ພວກເຂົາກຳ ລັງຂ້າຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາດ້ວຍດາບ, ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ພວກແມ່ຍິງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ກໍຖືກຈັບ ໄປເປັນຊະເລີຍນຳອີກ, ເຮັດໃຫ້ພວກ ເຂົາຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມທຸກໜາງປະການ, ແລະ ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ ສຸດຂອງຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນກຸ່ມນິຍົມ ກະສັດເຫລົ່ານັ້ນ.

18 ແຕ່ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຄວນເວົ້າ ຍຶດຍາວກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້? ເພາະພວກເຮົາ ບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າພວກທ່ານເອງກຳລັງສະແຫວງ ຫາສິດອຳນາດຢູ່ຫລືບໍ່. ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ ຈັກວ່າພວກທ່ານເອງກໍເປັນຜູ້ທີ່ລະຍຶດຕໍ່ ປະເທດຊາດຂອງພວກທ່ານຄືກັນຫລືບໍ່.

19 ຫລື ວ່າພວກທ່ານບໍ່ເອົາຫົວຊາຍ້ອນ ວ່າ ພວກທ່ານຢູ່ໃນໃຈກາງຂອງປະເທດ ແລະ ພວກທ່ານຖືກຫຸ້ມລ້ອມດ້ວຍກຳລັງ ອັນແຫ້ນໜາຊັ້ນບໍ່, ຈົນວ່າພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ ຈັດສົ່ງອາຫານໄປໃຫ້ພວກເຮົາ, ແລະ ບໍ່ສົ່ງ ຄົນໄປເພີ່ມກຳລັງກອງທັບຂອງພວກເຮົາ?

20 ພວກທ່ານລືມພຣະບັນຍັດຂອງອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານແລ້ວບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານລືມການເປັນຊະ ເລີຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາແລ້ວ ບໍ່? ພວກທ່ານລືມແລ້ວບໍ່ວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ ຮັບການບົດປ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດ

ຕູມາຫລາຍເທື່ອແລ້ວ?

21 ຫລື ວ່າພວກທ່ານຄິດວ່າພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະບົດປ່ອຍພວກເຮົາຕໍ່ໄປຢູ່ບໍ່, ໃນ ຂະນະທີ່ພວກເຮົານັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງ ແລະ ບໍ່ ໃຊ້ສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈັດຫາໄວ້ໃຫ້ເປັນ ປະໂຫຍດ?

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະນັ່ງຢູ່ລ້າງ ໄດ້ບໍ່ ໃນຂະນະທີ່ພວກທ່ານຖືກຫຸ້ມລ້ອມ ດ້ວຍຄົນຫລາຍພັນຄົນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນັບ ເປັນຫລາຍພັນຄົນຜູ້ຊຶ້ງນັ່ງຢູ່ລ້າງ, ໃນ ຂະນະທີ່ຜູ້ຄົນຫລາຍພັນຄົນທີ່ຢູ່ທາງຊາຍ ແດນກຳລັງລົ້ມຕາຍດ້ວຍດາບ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ແລະ ເສຍເລືອດເນື້ອໄປ?

23 ພວກທ່ານຄິດບໍ່ວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະຖື ວ່າພວກທ່ານບໍ່ມີຄວາມຜິດຂະນະທີ່ພວກ ທ່ານນັ່ງຢູ່ຢາງເສີຍເມີຍ ແລະ ເບິ່ງສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້? ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກ ທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ. ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ ພວກທ່ານຈີ່ຈຳໄວ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວ ວ່າ ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດໃຫ້ພາຊະນະ "ຂ້າງ ໃນສະອາດເສຍກ່ອນ, ແລ້ວຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພາ ຊະນະຂ້າງນອກສະອາດນຳດ້ວຍ.

24 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ ກັບໃຈຈາກສິ່ງທີ່ພວກທ່ານໄດ້ເຮັດມານັ້ນ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນທ່າງານ, ແລະ ສົ່ງອາຫານ ແລະ ຄົນມາໃຫ້ພວກເຮົາຢາງໄວ, ແລະ ສົ່ງ ໄປໃຫ້ຮີລາມັນນຳອີກ, ເພື່ອເພີ່ມຈະໄດ້ຄ້ຳ ຊູພາກສ່ວນເຫລົ່ານັ້ນຂອງປະເທດຂອງ ພວກເຮົາໄວ້, ຊຶ່ງເພີ່ມຍຶດຄືນມາໄດ້, ແລະ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ແຜ່ນດິນ ໃນຄວາມ ຄອບຄອງຂອງພວກເຮົາທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ໃນ ສ່ວນເຫລົ່ານີ້ຄືນມາ, ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນເປັນການ ສົມຄວນທີ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ລົບກວນຊາວ

ເລມັນອີກຕໍ່ໄປ ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະໃຫ້
ພາຂະນະຂ້າງໃນຂອງພວກເຮົາສະອາດ
ເສຍກ່ອນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຫົວໜ້າຝ່າຍ
ຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກເຮົາ.

25 ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ຍອມເຮັດ
ຕາມສານນີ້, ແລະ ອອກມາສະແດງໃຫ້
ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ ັວິນຍານແຫ່ງອິດສະລະ
ພາບອັນແທ້ຈິງ, ແລະ ພະຍາຍາມເສີມກຳ
ລັງກອງທັບຂອງພວກເຮົາໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ,
ແລະ ສົ່ງອາຫານເພື່ອມາລ້ຽງພວກເຂົາ
ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະໃຫ້ກຸ່ມ
ອິດສະລະສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮັກສາ
ແຜ່ນດິນສ່ວນນີ້ໄວ້, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະ
ປະພະລັງ ແລະ ພອນຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ກັບ
ພວກເຂົາເພື່ອບໍ່ໃຫ້ອຳນາດອັນໃດມາທຳ
ລາຍພວກເຂົາໄດ້—

26 ແລະ ມັນຈະເປັນໄປຍັອນວ່າສັດທາ
ອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ຄວາມອິດທິນຕໍ່ຄວາມຍາກລຳບາກນາໆ
ປະການຂອງພວກເຂົາ—

27 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະມາຫາພວກ
ທ່ານ, ແລະ ຖ້າຫາກຈະມີຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນ
ດາພວກທ່ານປາດຖະໜາຢາກມີອິດສະ
ລະພາບຢູ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກມັນຈະ
ມີແມ່ນແຕ່ແສງແຫ່ງອິດສະລະພາບໜ້ອຍ
ໜຶ່ງເຫລືອຢູ່, ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຍຸຍົງ
ໃຫ້ເກີດການກະບົດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກ
ທ່ານ, ຈົນວ່າພວກທີ່ປາດຖະໜາຈະແຍ້ງ
ຊີງເອົາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດ ຈະໝົດ
ສິ້ນໄປ.

28 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່
ຍ້ານອຳນາດ ຫລື ສິດອຳນາດຂອງພວກ
ທ່ານເລີຍ, ແຕ່ຄື ັພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຢ້ານກົວ; ແລະ ຕາມພຣະ

ບັນຍັດຂອງພຣະອົງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັບ
ດາບເພື່ອປ້ອງກັນອຸດົມການຂອງປະເທດ
ຊາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້, ແລະ ຍ້ອນ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ ພວກເຮົາ
ຈຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງໜັກ
ເຊັ່ນນີ້.

29 ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນເຖິງ ເວລາແລ້ວ, ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ບັດນີ້ເວລາມາຮອດແລ້ວ ຖ້າ
ຫາກພວກທ່ານບໍ່ຕື່ນຕົວໃນການປ້ອງກັນ
ປະເທດຊາດ ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກ
ທ່ານແລ້ວ, ັດາບແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳ
ຫ້ອຍຢູ່ເໜືອຫົວຂອງພວກທ່ານ; ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ມັນຈະພົ້ນລົງໃສ່ພວກທ່ານ ແລະ
ມາຍ້ຽມຢາມພວກທ່ານ ຈົນເຖິງຄວາມ
ພິນາດ.

30 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງລໍຖ້າຄວາມ
ຊ່ວຍເຫລືອຈາກພວກທ່ານຢູ່; ແລະ ຖ້າ
ຫາກພວກທ່ານບໍ່ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອແກ່
ພວກເຮົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະມາຫາ
ພວກທ່ານທີ່ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ
ຈະພົ້ນພວກທ່ານດ້ວຍດາບ, ເຖິງຂະໜາດ
ທີ່ພວກທ່ານບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະຂັດຂວາງ
ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ໃນອຸດົມ
ການແຫ່ງອິດສະລະພາບຂອງພວກເຮົາ
ໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ.

31 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່
ປ່ອຍໃຫ້ພວກທ່ານມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ກ້າວ
ໜ້າໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍຂຶ້ນເພື່ອທຳ
ລາຍຜູ້ຄົນທີ່ຊອບທຳຂອງພຣະອົງ.

32 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານຄິດບໍ່ວ່າ ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຈະໄວ້ຊີວິດພວກທ່ານ ແລະ ສະ
ເດັດມາລົງໂທດຊາວເລມັນ, ຍ້ອນວ່າຮິດ
ຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກ
ເຂົາທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນໜ້າກຽດຊັງ,

25 ກ ແອວ 51:6; 61:15. 29 ກ ຮລມ 13:5; 3 ນພ 2:19.
28 ກ ກກກ 5:26-29.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງນີ້ໄດ້ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ໂດຍຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປຈາກພວກເຮົາ, ແລະ ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານເປັນເຫດຂອງຄວາມຮັກຂອງພວກທ່ານນຳຄວາມສັນລະເສີນ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ?

33 ພວກທ່ານຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ພວກທ່ານລະເມີດກົດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພວກທ່ານຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ຢຽບຍຳມັນໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງພວກທ່ານ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຖ້າຫາກຜູ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ເລືອກໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງຂອງເຈົ້າບໍ່ກັບໃຈຈາກບາບ ແລະ ຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາແລ້ວ, ເຈົ້າຈົ່ງຂຶ້ນໄປສູ່ຮີບກັບພວກເຂົາ.

34 ແລະ ບັດນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໂນມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດຕາມພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ ເພື່ອຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຍຶດໝັ້ນຢູ່ໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ສົ່ງສະບຽງອາຫານກັບຄືນຂອງພວກທ່ານມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຮີລາມັນນຳອີກໂດຍໄວທີ່ສຸດ.

35 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າ ຫາກ ພວກທ່ານບໍ່ເຮັດຕາມນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະມາຫາພວກທ່ານຢ່າງໄວ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຮົາຕາຍຍ້ອນຄວາມອຶດຫິວ; ສະນັ້ນ, ພຣະອົງຈະມອບອາຫານຂອງພວກທ່ານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ເຖິງແມ່ນຈະເປັນໄປດ້ວຍດາບກໍຕາມ. ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງວ່າພວກທ່ານເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດ.

36 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໂນຫົວໜ້າ

ນາຍທະຫານຂອງພວກທ່ານ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ "ສະແຫວງຫາອຳນາດ, ແຕ່ຈະດຶງມັນລົງມາ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາກຽດຕິຍົດຂອງໂລກ, ແຕ່ເພື່ອລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ອິດສະລະພາບ ແລະ ຄວາມຜາສຸກຂອງປະເທດຊາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບສານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ພຽງເທົ່ານີ້.

ບົດທີ 61

ເພ ໂຮຣັນບອກ ໂມ ໂຣໂນເຖິງການຕໍ່ຕ້ານ ແລະ ການກະບົດຕໍ່ຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງ—ກຸ່ມນິຍົມກະສັດຍິດເອົາເມືອງເຊຣາເຣັມລາໄປ ແລະ ສ້າງມິດຕະພາບກັບຊາວເລມັນ— ເພ ໂຮຣັນຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອທາງທະຫານເພື່ອຈະໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພວກກະບົດ. ປະມານ 62 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບໍ່ດົນຫລັງຈາກທີ່ໂມໂຣໂນສົ່ງສານຂອງເພິ່ນໄປຫາຫົວໜ້າຜູ້ປົກຄອງ, ແລ້ວເພິ່ນກໍໄດ້ຮັບສານຈາກ "ເພ ໂຮຣັນຫົວໜ້າຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ນີ້ຄືເນື້ອຄວາມທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮັບ:

2 ຂ້າພະເຈົ້າເພ ໂຮຣັນຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນ, ໄດ້ສົ່ງຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ມາຫາໂມໂຣໂນ, ຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງກອງທັບ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານໂມໂຣໂນວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົມຊົມໃນ "ຄວາມທຸກຂອງທ່ານເລີຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າຫລາຍ.

3 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນມີບາງຄືນທີ່ຊົມຊົມໃນຄວາມທຸກຂອງທ່ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະ

ໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນໃນການກະບົດຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ເປັນ "ກຸ່ມອິດສະລະ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນມີຄົນຫລວງຫລາຍທີ່ລຸກຂຶ້ນກະບົດ.

4 ແລະ ມັນ ແມ່ນ ຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມຈະເອົາບັນລັງຕັດສິນໄປຈາກຂ້າພະເຈົ້າ ທີ່ເປັນສາເຫດໃຫ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້ເກີດຂຶ້ນ; ເພາະວ່າພວກເຂົາໃຊ້ຄຳຍົກຍ້ອງ ແລະ ຊັກຈູງໃຈຂອງຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄປນຳ, ຊຶ່ງໄດ້ເປັນສາເຫດໃຫ້ມີຄວາມທຸກຢ່າງສາຫັດເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຮົາ; ພວກເຂົາກໍໄດ້ກັກສະບຽງອາຫານຂອງພວກເຮົາໄວ້, ແລະ ໄດ້ຂົ່ມຂູ່ກຸ່ມອິດສະລະຈົນວ່າພວກເຂົາບໍ່ກ້າມາຫາທ່ານ.

5 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ໄລ່ຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກບັນລັງຕັດສິນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໜີໄປຫາແຜ່ນດິນກິເດ ໂອນພ້ອມດ້ວຍຄົນຈຳນວນໜຶ່ງ ເທົ່າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະຫາໄດ້.

6 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໄປປະກາດໄປທົ່ວແຜ່ນດິນພາກນີ້; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາກຳລັງພາກັນມາຫາພວກເຮົາແຕ່ລະມື້, ແລະ ຮັບເອົາອາວຸດເພື່ອປ້ອງກັນປະເທດຊາດຂອງພວກເຂົາ ແລະ "ອິດສະລະພາບຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບມາ.

7 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມາຫາພວກເຮົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກທີ່ລຸກຂຶ້ນໃນການກະບົດຕໍ່ພວກເຮົາຕ້ອງຢຸດສະຫງັກໃນການຕໍ່ຕ້ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາມີຄວາມຍ້ານກົວພວກເຮົາ ແລະ ບໍ່ກ້າອອກມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາ.

8 ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປຄອບຄອງແຜ່ນ

ດິນ ຫລື ເມືອງເຊຣາເຮັມລາ; ພວກເຂົາໄດ້ສະຖາປະນາໃຫ້ມີກະສັດຂຶ້ນປົກຄອງພວກເຂົາເອງ, ແລະ ກະສັດໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍໄປຫາກະສັດຊາວເລມັນ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນໄດ້ສັນຍາຮ່ວມສຳພັນທະໄມຕິກັບຊາວເລມັນ; ຊຶ່ງໃນຄຳສັນຍາສຳພັນທະໄມຕິນັ້ນ ລາວຕົກລົງວ່າຈະຮັກສາເມືອງເຊຣາເຮັມລາໄວ້, ລາວຄິດວ່າ ການຮັກສານັ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ຊາວເລມັນສາມາດຍຶດເອົາແຜ່ນດິນຕ່າງໆ ທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່, ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ເປັນຫົວເມືອງຂຶ້ນຂອງຊາວເລມັນແລ້ວ, ລາວເອງຈະໄດ້ເປັນກະສັດປົກຄອງຜູ້ຄົນພວກນີ້.

9 ແລະ ບັດນີ້, ໃນສານຂອງທ່ານນັ້ນ ທ່ານຕຳນິຂ້າພະເຈົ້າ, ແຕ່ກໍບໍ່ເປັນຫຍັງ; ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໃຈຮ້າຍເລີຍ, ແຕ່ໄດ້ປິຕິຍິນດີໃນນ້ຳໃຈອັນປະເສີດຂອງທ່ານ. ຂ້າພະເຈົ້າເພໂຮຮັນບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາອຳນາດອັນໃດເລີຍນອກຈາກບັນລັງຕັດສິນ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັກສາຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ເສລີພາບຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ເທົ່ານັ້ນ. ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນເສລີພາບສະເໝີມາ ຊຶ່ງໃນນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເປັນ "ອິດສະລະ.

10 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຮົາຈະຕໍ່ຕ້ານຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈົນເຖິງການນອງເລືອດ. ພວກເຮົາຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ຊາວເລມັນເສຍເລືອດເນື້ອເລີຍ ຖ້າຫາກພວກເຂົາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເອງ.

11 ພວກເຮົາຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາຕ້ອງເສຍເລືອດເນື້ອເລີຍ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ລຸກຂຶ້ນໃນການກະບົດ ແລະ ຈັບດາບຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຮົາ.

3 ກ ແອວ 51:6-7. 6 ກ ຄມພ ເສລີພາບ; ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ. 9 ກ ຍຮ 8:31-36; ຄພ 88:86.

12 ພວກເຮົາຈະຍອມຕົວຂຶ້ນຢູ່ກັບແອກແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ ຖ້າຫາກມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນກັບຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫລື ຖ້າຫາກພຣະອົງຈະບັນຊາພວກເຮົາໃຫ້ເຮັດເຊັ່ນນີ້.

13 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ບັນຊາພວກເຮົາໃຫ້ຍອມຕົວຂຶ້ນຢູ່ກັບສັດຕູຂອງພວກເຮົາເລີຍ, ແຕ່ໃຫ້ພວກເຮົາ "ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງຈະບົດປ່ອຍພວກເຮົາ.

14 ສະນັ້ນ, ໂມ ໂຣ ໂນ ອ້າຍ ນ້ອງ ທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງຕໍ່ຕ້ານຄວາມຊົ່ວ ແລະ ຄວາມຊົ່ວໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາບໍ່ອາດ "ຕ້ານທານໄດ້ດ້ວຍຄຳເວົ້າຂອງພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຊັ່ນດຽວກັບການກະບົດ ແລະ ການແຕກແຍກນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງຕໍ່ຕ້ານມັນດ້ວຍດາບຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັກສາອິດສະລະພາບຂອງພວກເຮົາໄວ້, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ປີຕິຍົນດີໃນສິດທິອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ໃນອຸດົມການຂອງພຣະຜູ້ໄຖ່ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

15 ສະນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ທ່ານມາຫາຂ້າພະເຈົ້າໂດຍໄວ, ພ້ອມດ້ວຍຄົນຂອງທ່ານຈຳນວນໜຶ່ງ, ແລະ ໃຫ້ຄົນທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບຂອງລີໄຮ ແລະ ຂອງທິອານຄຳ; ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີອຳນາດທີ່ຈະດຳເນີນສົງຄາມໃນແຜ່ນດິນສ່ວນນັ້ນຕາມ "ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນພຣະວິນຍານແຫ່ງອິດສະລະພາບທີ່ມີຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າ.

16 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສົ່ງ ສະ ບຽງ ອາຫານເລັກໜ້ອຍມາໃຫ້ພວກເຂົາ, ເພື່ອ

ພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຫົວຕາຍ ຈົນກວ່າທ່ານຈະມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ.

17 ຈົ່ງ ເຕົ້າ ໂຮມກຳລັງທະຫານເທົ່າທີ່ທ່ານສາມາດເຮັດໄດ້ ແລະ ໃຫ້ເດີນທັບມາທີ່ນີ້, ແລະ ພວກເຮົາຈະໄປຕໍ່ສູ້ທັນທີກັບພວກທີ່ແຕກແຍກອອກໄປ ດ້ວຍພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຕາມສັດທາທີ່ພວກເຮົາມີ.

18 ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈະ ຍິດ ເອົາ ເມືອງ ເຊຣາເຮັມລານັ້ນຄືນມາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ມີອາຫານເພີ່ມຂຶ້ນ ເພື່ອສົ່ງໄປໃຫ້ລີໄຮ ແລະ ທິອານຄຳ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາດ້ວຍພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້ສິ້ນສຸດລົງ.

19 ແລະ ບັດນີ້, ໂມ ໂຣ ໂນ, ຂ້າພະເຈົ້າດີໃຈຫລາຍທີ່ໄດ້ຮັບສານຂອງທ່ານ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງກຸ້ມໃຈຫລາຍບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເຮັດແນວໃດດີ, ວ່າມັນເປັນການຖືກຕ້ອງຫລືບໍ່ທີ່ພວກເຮົາຈະອອກໄປສູ່ຮົບກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາເອງ.

20 ແຕ່ ທ່ານ ໄດ້ເວົ້າວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໃຫ້ທ່ານໄປສູ່ຮົບກັບພວກເຂົາ.

21 ຈົ່ງ ຊ່ວຍ ໃຫ້ລີໄຮ ແລະ ທິອານຄຳ "ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຈົ່ງບອກເຂົາເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ຢ້ານກົວ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຈະບົດປ່ອຍເຂົາເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພ້ອມທັງທຸກຄົນທີ່ໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນເສລີພາບ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນອິດສະລະ. ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບສານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫາໂມ ໂຣ ໂນອ້າຍນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າພຽງເທົ່ານີ້.

13 ກ ຄມພ ສັດທາ; ໄວ້ວາງ ໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. 14 ກ ແອວ 43:47. 15 ກ 2 ກສທ 3:17. ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 21 ກ ຊກຍ 10:12.

ບົດທີ 62

ໂມ ໂຮ ໄນ ເດີນທັບ ໄປ ຊ່ວຍ ເພ ໂຮ ຣັນ ໃນ ແຜ່ນດິນ ກິເດໂອນ—ກຸ່ມນິຍົມ ກະສັດ ຜູ້ ປະຕິເສດບໍ່ປ້ອງກັນ ປະເທດ ຊາດ ຖືກປະ ຫານ ຊີວິດ—ເພ ໂຮ ຣັນ ແລະ ໂມ ໂຮ ໄນ ໄດ້ ຍຶດ ເອົາ ເມືອງ ນີໂຟ ຮາ ຄືນ ມາ—ຊາວ ເລມັນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ເຂົ້າ ຮ່ວມ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ອາໂມນ—ທິອານ ຄຳ ຂ້າ ອາມ ໂມ ຣອນ ແລະ ລາວ ກໍ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ຄືກັນ— ຊາວ ເລມັນ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນດິນ ໄປ, ແລະ ສັນຕິພາບ ໄດ້ ຖືກ ສະຖາປະນາ ຂຶ້ນ—ຮີລາມັນ ກັບ ຄືນ ມາ ປະຕິບັດ ສາດສະ ໜາ ກິດ ຄື ເກົ່າ ແລະ ຈັດຕັ້ງ ສາດສະໜາ ຈັກ ຂຶ້ນ. ປະມານ 62-57 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອ ໂມ ໂຮ ໄນ ໄດ້ ຮັບ ສານ ນີ້ ໃຈ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບ ພະລັງ ຂຶ້ນ, ແລະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ຊື່ນ ຊົມ ຢ່າງ ລົ້ນເຫລືອ ຍ້ອນ ຄວາມ ຊື່ສັດ ຂອງ ເພ ໂຮ ຣັນ, ຄື ເພິ່ນ ເອງ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ "ຄົນ ທໍລະ ຍົດ ຕໍ່ ອິດສະລະ ພາບ ແລະ ຕໍ່ ປະເທດ ຊາດ ຂອງ ເພິ່ນ.

2 ແຕ່ ເພິ່ນ ກໍ ເປັນ ທຸກ ຫລາຍ ທີ່ ສຸດ ຄື ກັນ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ທີ່ ຂັບ ໄລ່ ເພ ໂຮ ຣັນ ອອກ ຈາກ ບັນລັງ ຕັດສິນ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ໂດຍ ສະຫລຸບ ເພາະ ມັນ ມີ ພວກ ທີ່ ກະບົດ ຕໍ່ ປະເທດ ຊາດ ແລະ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ນຳ ອີກ.

3 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໂມ ໂຮ ໄນ ໄດ້ ເອົາ ຄົນ ຈຳນວນ ໜຶ່ງ ມານ ນຳ ຕາມ ຄວາມ ປາດຖະໜາ ຂອງ ເພ ໂຮ ຣັນ, ແລະ ມອບ ອຳນາດ ໃຫ້ ລີໂຮ ແລະ ທິອານ ຄຳ ບັງ ຄັບ ບັນ ຊາ ກອງ ທະຫານ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເດີນທັບ ໄປ ຫາ ແຜ່ນ

ດິນ ກິເດໂອນ.

4 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຍົກ "ທຸງ ແຫ່ງ ສເສລີ ພາບ ຂຶ້ນ ໃນ ທຸກ ບ່ອນ ທີ່ ເພິ່ນ ເຂົ້າ ໄປ ເຖິງ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ກຳລັງ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ ເທົ່າ ທີ່ ຈະ ຫາ ໄດ້ ໃນ ລະຫວ່າງ ການ ເດີນທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ໄປ ຫາ ແຜ່ນດິນ ກິເດໂອນ ນັ້ນ.

5 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມີ ຜູ້ ຄົນ ຫລາຍ ພັນ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ພາກັນ ມາ ເຂົ້າ ຮ່ວມ ກອງທັບ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ໄດ້ ຈັບ ດາບ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ປ້ອງກັນ ອິດສະລະ ພາບ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຕົກ ໄປ ສູ່ ຄວາມ ເປັນ ທາດ.

6 ແລະ ເວລາ ໂມ ໂຮ ໄນ ໄດ້ ເຕົ້າໂຮມ ກຳລັງ ຄົນ ເທົ່າ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ໄດ້ ໃນ ລະຫວ່າງ ການ ເດີນທັບ ຂອງ ເພິ່ນ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ກໍ ມາ ຮອດ ແຜ່ນດິນ ກິເດໂອນ, ແລະ ໄດ້ ຮ່ວມ ກຳລັງ ຂອງ ເພິ່ນ ເຂົ້າ ກັບ ກຳລັງ ຂອງ ເພ ໂຮ ຣັນ, ແມ່ນ ແຕ່ ມີ ກຳລັງ ຫລາຍ ກວ່າ ກຳລັງ ຄົນ ຂອງ ເພ ຄັດ, ຜູ້ ທີ່ ເປັນ "ກະສັດ ຂອງ ພວກ ທີ່ ແຍກ ອອກ ໄປ ຜູ້ ຊຶ່ງ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ສຸມ ອິດສະລະ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນດິນ ເຊຣາເຮັມລາ ໄປ ແລະ ໄດ້ ເຂົ້າ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ນັ້ນ.

7 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໂມ ໂຮ ໄນ ແລະ ເພ ໂຮ ຣັນ ໄດ້ ລົງ ໄປ ພ້ອມ ດ້ວຍ ກອງທັບ ຂອງ ພວກ ເພິ່ນ ເພື່ອ ເຂົ້າ ໄປ ໂຈມ ຕີ ແຜ່ນດິນ ເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ພົບ ກັບ ທະຫານ ຂອງ ເພ ຄັດ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ທັງ ສອງ ຝ່າຍ ໄດ້ ເຂົ້າ ສູ້ ຮົບ ກັນ.

8 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພ ຄັດ ໄດ້ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ແລະ ທະຫານ ຂອງ ລາວ ຖືກ ຈັບ ໄປ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ເສີກ, ແລະ ເພ ໂຮ ຣັນ ກໍ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ສູ່ ບັນລັງ ຕັດສິນ ຂອງ ເພິ່ນ ເໝືອນ ເດີມ.

9 ແລະ ຄົນ ຂອງ ເພ ຄັດ ໄດ້ ຮັບ ການ ພິ ຈາ ລະ ນາ ຄະ ຕິ ຕາມ ກົດ ໝາຍ, ແລະ ກຸ່ມ ນິຍົມ ກະສັດ ກໍ ໄດ້ ຖືກ ຈັບ ແລະ ເອົາ ເຂົ້າ

62 1 ກ ແອວ 60:18. 4 ກ ແອວ 46:12-13, 36.	ຄມພ ບ້າຍສັນຍານ. ຂ ຄມພ ເສລີພາບ.	6 ກ ແອວ 61:4-8. ຂ ແອວ 51:5-7.
--	-----------------------------------	----------------------------------

ຄູກ; ແລະ ພວກເຂົາຖືກ ັຕັດສິນຕາມກົດ
ໝາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເປັນ
ທະຫານຂອງເພຄັດ ແລະ ເປັນກຸ່ມນິຍົມ
ກະສັດທີ່ຂັດຂວາງ ແລະ ບໍ່ຍອມຈັບອາວຸດ
ຂຶ້ນເພື່ອປ້ອງກັນປະເທດຊາດຂອງຕົນ, ຜູ້
ນັ້ນກໍຕ້ອງໄດ້ຖືກປະທານຊີວິດ.

10 ແລະ ມັນຈຶ່ງເປັນການສົມຄວນທີ່ກົດ
ໝາຍນີ້ຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດຢ່າງເຄັ່ງ
ຄັດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງປະເທດຊາດ
ຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍ
ຕາມທີ່ຖືກພົບວ່າປະຕິເສດອິດສະລະພາບ
ຍ່ອມຖືກປະທານຊີວິດຕາມກົດໝາຍໂດຍ
ທັນທີ.

11 ແລະ ປີທີສາມສິບແຫ່ງການປົກຄອງ
ຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ສິ້ນ
ສຸດລົງດັ່ງນີ້; ໂມໂຮໂນກັບເພໂຮຣັນໄດ້ນຳ
ສັນຕິສຸກຄົນມາໃຫ້ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ,
ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພວກເພິນ, ໂດຍໄດ້
ປະທານຊີວິດທຸກຄົນທີ່ບໍ່ຊື່ສັດຕໍ່ອຸດົມການ
ແຫ່ງອິດສະລະພາບ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນ
ປີທີສາມສິບເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້
ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ໂມໂຮໂນໄດ້
ສົ່ງໃຫ້ສົງສະບຽງອາຫານ ແລະ ກອງທັບທີ່
ມີກຳລັງຄົນຫົກພັນຄົນໄປໃຫ້ຮີລາມັນໂດຍ
ທັນທີ, ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອເພິນໃນການປ້ອງ
ກັນແຜ່ນດິນພາກນັ້ນ.

13 ແລະ ເພິນກໍໄດ້ສົ່ງກອງທັບທີ່ມີກຳ
ລັງຄົນຫົກພັນຄົນພ້ອມດ້ວຍອາຫານເປັນ
ຈຳນວນພຽງພໍໄປໃຫ້ກອງທັບຂອງລີໄຮ
ແລະ ທີອານຄຳນຳອີກ. ແລະ ເຫດການ
ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສິ່ງນີ້ກະທຳໄປເພື່ອເສີມ
ກຳລັງແຜ່ນດິນ ເພື່ອຈະໄດ້ຕ້ານທານຊາວ
ເລມັນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມ
ໂຮໂນ ກັບເພໂຮຣັນ ໂດຍທີ່ໄດ້ປະກອງ
ທະຫານໄວ້ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາເປັນ
ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ແລ້ວທັງສອງກໍ
ໄດ້ອອກເດີນທັບໄປພ້ອມດ້ວຍທະຫານ
ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ມຸ້ງໜ້າໄປຫາແຜ່ນ
ດິນນີໄຟຮາ, ໂດຍຕັ້ງໃຈຈະເອົາຊະນະ
ຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ
ຂະນະທີ່ພວກເພິນເດີນທັບມຸ້ງໜ້າໄປຫາ
ແຜ່ນດິນນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ພົບກັບຊາວ
ເລມັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ຂ້າ
ພວກເຂົາຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ຍຶດ
ເອົາສະບຽງອາຫານ ແລະ ອາວຸດແຫ່ງສົງ
ຄາມຂອງພວກເຂົາ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຫລັງ
ຈາກພວກເພິນໄດ້ຈັບພວກເຂົາໄວ້ແລ້ວ,
ພວກເພິນໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າເຮັດພັນທະ
ສັນຍາວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຈັບອາວຸດແຫ່ງ
ສົງຄາມຂຶ້ນສູ່ຮີບກັບຊາວນີໄຟອີກຕໍ່ໄປ.

17 ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ເຮັດພັນທະ
ສັນຍານີ້ແລ້ວ ພວກເພິນຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງພວກ
ເຂົາໄປຢູ່ກັບຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ, ແລະ
ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນມີຈຳນວນປະມານສີ່
ພັນຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ
ພວກເພິນໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາໄປແລ້ວ ພວກ
ເພິນກໍໄດ້ເດີນທັບໄປຫາແຜ່ນດິນນີໄຟຮາ.
ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ
ພວກເພິນໄປຮອດເມືອງນີໄຟຮາແລ້ວ,
ພວກເພິນໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຂຶ້ນໃນທົ່ງພຽງທີ່ຢູ່ໃກ້
ກັບເມືອງນີໄຟຮາ.

19 ບັດນີ້ໂມໂຮໂນປາດຖະໜາຈະໃຫ້
ຊາວເລມັນອອກມາສູ່ຮີບກັບພວກຕົນໃນ

ທັງພຽງ; ແຕ່ຊາວເລມັນຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມເກັ່ງກ້າທີ່ສຸດຂອງພວກເພິ່ນ, ແລະ ໂດຍທີ່ ເຫັນ ຈຳນວນຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ກ້າອອກມາຕໍ່ສູ້ກັບພວກເພິ່ນ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ອອກມາຕໍ່ສູ້ໃນມື້ນັ້ນ.

20 ແລະ ເມື່ອເຖິງຕອນກາງຄືນ, ໂມໂຣໂນໄດ້ອອກໄປໃນຄວາມມືດ, ແລະ ຂຶ້ນໄປເທິງກຳແພງເພື່ອສອດແນມເບິ່ງວ່າຊາວເລມັນຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ກັບກອງທັບຂອງພວກເຂົາຢູ່ບ່ອນໃດຂອງເມືອງ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ທາງຕາເວັນອອກໃກ້ທາງເຂົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດກຳລັງນອນຫລັບຢູ່. ແລະ ບັດນີ້ໂມໂຣໂນໄດ້ກັບຄືນໄປຫາກອງທັບຂອງເພິ່ນ ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາຕຽມເຊືອກກັບຂັ້ນໄດໂດຍດ່ວນ, ເພື່ອຈະໄດ້ຢ່ອນລົງໄປຈາກສັນກຳແພງແລະ ເຂົ້າໄປຫາຂ້າງໃນ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໂນໄດ້ໃຫ້ທະຫານຂອງເພິ່ນຍົກທັບອອກໄປ ແລະ ຂຶ້ນໄປເທິງກຳແພງ, ແລະ ຢ່ອນຕົວລົງໄປຫາສ່ວນໜຶ່ງຂອງຕົວເມືອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລົງໄປທາງຕາເວັນຕົກ, ບ່ອນທີ່ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ກັບກອງທັບຂອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຂົາເຈົ້າທັງໝົດໄດ້ຢ່ອນຕົວລົງໄປໃນເມືອງຕອນກາງຄືນ ໂດຍໃຊ້ເຊືອກທີ່ພົ້ນໜຽວແລະ ຂັ້ນໄດ; ເມື່ອຮອດຕອນເຊົ້າມາ ເຂົາເຈົ້າທຸກຄົນໄດ້ເຂົ້າມາຢູ່ພາຍໃນກຳແພງເມືອງແລ້ວດັ່ງນັ້ນ.

24 ແລະ ບັດນີ້, ເວລາຊາວເລມັນຕື່ນຂຶ້ນ ແລະ ເຫັນວ່າກອງທັບຂອງໂມໂຣໂນ

ຢູ່ພາຍໃນກຳແພງເມືອງແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍ່ຕົກໃຈຢ້ານທີ່ສຸດ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ພາກັນແລ່ນໜີອອກໄປຕາມທາງເຂົ້າເມືອງນັ້ນ.

25 ແລະ ບັດນີ້ ເມື່ອ ໂມໂຣໂນເຫັນວ່າພວກເຂົາກຳລັງໜີໄປຕໍ່ໜ້າເພິ່ນ, ເພິ່ນກໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ທະຫານຂອງເພິ່ນຍົກອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຖິ້ມຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ອ້ອມໄວ້ອີກຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ຈັບເອົາພວກເຂົາໄປເປັນຊະເລີຍເສິກ; ແລະ ສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນກໍ່ໜີເຂົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນໂມໂຣໂນ ຊຶ່ງຢູ່ຕິດຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລ.

26 ໂມໂຣໂນກັບເພໂຮຣັນໄດ້ຄອບຄອງເມືອງນີໄຟຮາດັ່ງນີ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ສູນເສຍຈັກຄົນເລີຍ; ແລະ ມີຊາວເລມັນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຖືກຂ້າຕາຍ.

27 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຖືກຈັບເປັນຊະເລີຍຢ່າງຫລວງຫລາຍມີຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມກັບ "ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ ແລະ ກາຍເປັນຄົນທີ່ມີອິດສະລະພາບ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ປາດຖະໜາຢາກເຂົ້າຮ່ວມກໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເຂົາ.

29 ສະນັ້ນ, ຊະເລີຍເສິກທັງໝົດທີ່ເປັນຊາວເລມັນຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນ ແລະ ໄດ້ເລີ່ມອອກແຮງຢ່າງດູໝັ່ນ, ໄດ້ໂຖດິນ, ປູກພືດພັນນາໆຊະນິດ, ແລະ ລ້ຽງສັດ ລວມທັງຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານທຸກຊະນິດ; ດັ່ງນັ້ນ ຊາວນີໄຟຈຶ່ງໄດ້ພົ້ນຈາກພາລະອັນໜັກໜ່ວງໂດຍວິທີນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ພົ້ນ

27 ກ ຄມພ ອານໄທ-ນີໄຟ-ລີໂຮ.

ຈາກພາລະທີ່ບໍ່ຕ້ອງເຝົ້າຍາມຊະເລີຍເສິກທີ່ເປັນຊາວເລມັນອີກຕໍ່ໄປ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຮໂນ, ຫລັງຈາກທີ່ເພີ່ນ ໄດ້ຄອບຄອງເມືອງນີໂຟຮາ, ໄດ້ຈັບຊະເລີຍເສິກເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄວ້, ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນລົດກຳລັງລົງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ຮັບຊາວນີໂຟຫລາຍຄົນທີ່ຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍກັບຄືນມາ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ກອງທັບຂອງໂມໂຮໂນມີກຳລັງຫລາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ; ສະນັ້ນ ໂມໂຮໂນຈຶ່ງໄດ້ນຳກອງທັບຈາກແຜ່ນດິນນີໂຟຮາໄປຫາແຜ່ນດິນລີໂຮ.

31 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຊາວເລມັນເຫັນວ່າໂມໂຮໂນກຳລັງຈະມາໂຈມຕີພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຕື່ນຕົກໃຈແລະ ໄດ້ບົບໜີໄປຕໍ່ໜ້າກອງທັບຂອງໂມໂຮໂນ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຮໂນກັບກອງທັບຂອງເພີ່ນໄດ້ໄລ່ຕາມພວກເຂົາຈາກເມືອງໜຶ່ງໄປຫາອີກເມືອງໜຶ່ງ ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ພົບກັບລີໂຮ ແລະ ທີອານຄຳ; ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ບົບໜີຈາກລີໂຮ ແລະ ທີອານຄຳໄປ, ຈົນລົງໄປຮອດແຜ່ນດິນໂມໂຮໂນ ຊຶ່ງຢູ່ໃນຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລ.

33 ແລະ ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນໄດ້ພາກັນມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາທັງໝົດເປັນກອງດຽວໃນແຜ່ນດິນໂມໂຮໂນ. ບັດນີ້ອາມໂມຣອນຜູ້ເປັນກະສັດຂອງຊາວເລມັນກໍຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນຄືກັນ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຮໂນ ແລະ ລີໂຮ ແລະ ທີອານຄຳ ໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຂຶ້ນອ້ອມຮອບຊາຍແດນແຜ່ນດິນໂມ

ໂຮໂນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາວເລມັນໄດ້ຖືກລ້ອມໄວ້ຢູ່ທີ່ຊາຍແດນໃກ້ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງໃຕ້, ແລະ ບົດລ້ອມຊາຍແດນໃກ້ກັບຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທາງຕາເວັນອອກ.

35 ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຂຶ້ນໃນຕອນຄ່ຳດັ່ງນີ້. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ທັງຊາວນີໂຟແລະ ຊາວເລມັນມີຄວາມອິດເມື່ອຍຫລາຍຍ້ອນການເດີນທັບມາເປັນເວລານານແລ້ວ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ວາງກົນອຸບາຍແນວໃດໃນຕອນກາງຄືນ, ນອກຈາກທີອານຄຳຄົນດຽວ ເພາະວ່າລາວໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ອາມໂມຣອນຫລາຍທີ່ສຸດ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ລາວເຈາະຈົງໃສ່ວ່າອາມໂມຣອນ ແລະ ອະມາລີໂຄຢາອ້າຍຂອງລາວເປັນ "ສາເຫດຂອງສົງຄາມທີ່ຍືດເຍື້ອຍາວນານລະຫວ່າງເຂົາເຈົ້າກັບຊາວເລມັນ, ຊຶ່ງເປັນສາເຫດຂອງສົງຄາມ ແລະ ການນອງເລືອດຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ການອຶດຢາກຢ່າງຫລວງຫລາຍເຊັ່ນນີ້.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທີອານຄຳມີຄວາມຄຽດແຄ້ນຫລາຍ ຈຶ່ງໄດ້ລອບເຂົ້າໄປໃນຄ້າຍຂອງຊາວເລມັນ, ແລະ ຢ່ອນຕົວລົງຈາກສັນກຳແພງເມືອງ. ແລະ ລາວໄດ້ເຂົ້າໄປພ້ອມດ້ວຍເຊືອກຈາກບ່ອນນັ້ນ ຫາບ່ອນນີ້, ຈົນວ່າລາວພົບກະສັດ ແລະ ລາວໄດ້ "ຊັດຫອກໃສ່ກະສັດຖືກໃກ້ທົວໃຈ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ກະສັດໄດ້ປຸກຂ້າໃຊ້ຂອງຕົນຂຶ້ນກ່ອນຕົວເອງຈະຂາດໃຈຕາຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ໄລ່ຕາມທີອານຄຳ ແລະ ຂ້າລາວ.

37 ບັດນີ້ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາລີໂຮ ແລະ ໂມໂຮໂນຮູ້ເຖິງການຕາຍ

35ກ ແອວ 48:1.

36ກ ແອວ 51:33-34.

ຂອງທິອານຄຳ, ພວກເພິ່ນກໍເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ; ຍ້ອນວ່າທິອານຄຳເປັນຄົນທີ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງກ້າຫານເພື່ອປະເທດຊາດຂອງລາວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນເພື່ອນແທ້ໆຂອງເສລີພາບ; ແລະ ລາວໄດ້ທົນຕໍ່ຄວາມທຸກຢ່າງແສນສາຫັດ ຢ່າງຫລວງຫລາຍມາແລ້ວ. ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ຕາຍໄປເສຍແລ້ວຕາມທາງຂອງໂລກ.

38 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມໂຣໂນໄດ້ອອກເດີນທັບໃນມື້ຕໍ່ມາ, ແລະໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີຊາວເລມັນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂ້າພວກເຂົາລົງຢ່າງຫລວງຫລາຍ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປຈົນວ່າບໍ່ໄດ້ກັບຄືນມາຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນິໄຟອີກເລີຍໃນເວລານັ້ນ.

39 ແລະ ບີທີສາມສິບເອັດແຫ່ງການບົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້; ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ມີສົງຄາມ, ແລະ ມີການນອງເລືອດ, ແລະ ມີຄວາມອິດຢາກ, ແລະ ມີຄວາມທຸກຢູ່ດັ່ງນັ້ນເປັນເວລາຫລາຍປີ.

40 ແລະ ມັນໄດ້ມີການຄາດຕະກຳ, ແລະ ມີການຂັດແຍ້ງ, ແລະ ມີການແຕກແຍກ, ແລະ ມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມເພື່ອເຫັນແກ່ "ຄົນຊອບທຳ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນຍ້ອນຄຳອະທິຖານຂອງຄົນທີ່ຊອບທຳ, ພວກເຂົາຈິ່ງໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດ.

41 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ຍ້ອນວ່າໄລຍະເວລາຂອງສົງຄາມນັ້ນຍາວນານຫລາຍລະຫວ່າງຊາວນິໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈິ່ງແຂງກະດ້າງຂຶ້ນ, ເພາະໄລຍະເວລາອັນຍາວນານຂອງສົງ

ຄາມ; ແລະ ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈິ່ງອ່ອນໂຍນລົງເພາະ "ຄວາມທຸກຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົນເຖິງສ່ວນເລິກແຫ່ງຄວາມຖ່ອມຕົວ.

42 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫລັງຈາກໂມໂຣໂນໄດ້ເສີມກຳລັງໃຫ້ພາກຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບແຜ່ນດິນຂອງຊາວເລມັນຈົນວ່າມີກຳລັງພຽງພໍແລ້ວ, ເພິ່ນຈິ່ງໄດ້ກັບຄືນໄປເມືອງເຊຣາເຮັມລາ; ແລະ ຮີລາມັນກໍໄດ້ກັບໄປຫາບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງເພິ່ນຄືກັນ; ແລະ ມັນກໍມີການສະຖາປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນອີກເທື່ອໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ.

43 ແລະ ໂມໂຣໂນໄດ້ມອບອຳນາດຂອງຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບຂອງເພິ່ນໃຫ້ຢູ່ໃນການບັນຊາຂອງລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ຜູ້ມີຊື່ວ່າ ໂມໂຣໂນຮາ; ແລະ ເພິ່ນກໍໄດ້ກັບໄປຢູ່ນຳຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ ເພື່ອຈະໄດ້ໃຊ້ເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນຂອງເພິ່ນກັບຄວາມສະຫງົບສຸກ.

44 ແລະ ເພ ໂຣຣັນກໍໄດ້ກັບຄືນໄປຫາບັນລັງຕັດສິນຂອງເພິ່ນເໝືອນເດີມ; ແລະ ຮີລາມັນໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຜູ້ຄົນຄືນອີກ; ຍ້ອນວ່າມັນມີສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນຢ່າງຫລວງຫລາຍເຊັ່ນນັ້ນ ມັນຈິ່ງສົມຄວນທີ່ຈະຕັ້ງຂໍ້ບັງຄັບຂຶ້ນອີກໃນສາດສະໜາຈັກ.

45 ສະນັ້ນ, ຮີລາມັນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນຈິ່ງອອກໄປ ແລະ ໄດ້ປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍພະລັງອັນມະຫາສານໃຫ້ຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ "ສຳນຶກເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນ, ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາກັບໃຈຈາກບາບ

40 ກ ແອວ 45:15-16. 41 ກ ຄພ ຍາກລຳບາກ,	ຄວາມຍາກລຳບາກ. 45 ກ ຄພ 18:44.	
---	---------------------------------	--

ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຮັບ ບັບຕິສະມາ ໄວ້ ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຂົາ.

46 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນອີກຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນ ດິນ.

47 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງ ຂໍ້ບັງຄັບຂຶ້ນຊຶ່ງກ່ຽວກັບກົດໝາຍ. ແລະ ມີ ການ ເລືອກຕັ້ງ "ຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ຫົວໜ້າ ຂອງຜູ້ຕັດສິນຂຶ້ນອີກ.

48 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟກໍເລີ່ມ "ຈະເລີນ ຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນຢ່າງຍິ່ງໃນແຜ່ນດິນອີກ, ແລະ ເລີ່ມມີຜູ້ຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ ຫລາຍຂຶ້ນ ໃນແຜ່ນດິນ. ແລະ ພວກເຂົາ ເລີ່ມຮຸ່ງມີເປັນດີຢ່າງຍິ່ງ.

49 ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າພວກເຂົາຈະມີເຄື່ອງ ຂອງທີ່ມີຄຸນຄ່າ, ຫລື ພະລັງ, ຫລື ຄວາມ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຕ່າງໆ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ ໄດ້ລະເມີພີ້ຜັນດ້ວຍຄວາມທະນົງຕົວໃນ ສາຍຕາຂອງຕົນເອງເລີຍ; ທັງພວກເຂົາບໍ່ ໄດ້ຊັກຊ້າທີ່ຈະລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ; ແຕ່ພວກ ເຂົາໄດ້ຖ່ອມຕົວທີ່ສຸດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະ ອົງ.

50 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຈື່ຈໍາສະເໝີ ເຖິງສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ກະທໍາເພື່ອພວກເຂົາ, ວ່າພຣະອົງໄດ້ບົດ ປ່ອຍ ພວກເຂົາອອກຈາກຄວາມຕາຍ, ແລະ ອອກຈາກພັນທະການ, ແລະ ອອກ ຈາກຄຸກ, ແລະ ພົ້ນຈາກຄວາມທຸກໆປະ ການ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາ ໃຫ້ພົ້ນຈາກກໍາມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

51 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອະທິຖານຫາ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຂົາຢູ່ສະເໝີ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ, ຈົນວ່າພວກ ເຂົາໄດ້ໝັ້ນຄົງ ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນ ດິນດັ່ງນີ້.

52 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຫດ ການທັງໝົດນີ້ເປັນໄປ. ແລະ ຮີລາມັນໄດ້ ສິ້ນຊີວິດໄປ, ໃນປີທີສາມສິບຫ້າແຫ່ງການ ບົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງ ນີໂຟ.

ບົດທີ 63

ຊິບລັນ ແລະ ຕໍ່ມາຮີລາມັນໄດ້ຄອບຄອງ ບັນທຶກສັກສິດໄວ້—ຊາວນີໂຟຈໍານວນ ຫລວງຫລາຍເດີນທາງໄປຫາແຜ່ນດິນທາງ ເໜືອ—ເຮກອດສ້າງເຮືອໃຫຍ່ລໍາໜຶ່ງ, ຊຶ່ງ ປ່ອຍມັນລົງສູ່ທະເລທາງຕາເວັນຕົກ— ໂມໂຣໄນຮາເອົາຊະນະຊາວເລມັນໃນສະ ຫາມຮີບ. ປະມານ 56-52 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນ ປີທີສາມສິບຫົກແຫ່ງການບົກຄອງຂອງ ຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟຄື "ຊິບລັນ ໄດ້ຄອບຄອງສິ່ງ ສັກສິດເຫລົ່ານີ້ໄວ້ ຊຶ່ງ ແອວມາໄດ້ມອບໃຫ້ແກຣີລາມັນ.

2 ແລະ ເພິ່ນເປັນຄົນທ່ຽງທໍາ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ເດີນໄປຢ່າງພາກພູມໃຈຕໍ່ພຣະພັກ ຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະ ສ້າງຄວາມດີຢູ່ຕະຫລອດເວລາ, ທີ່ຈະຮັກ ສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງ ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນ; ແລະ ອ້າຍຂອງ ເພິ່ນກໍໄດ້ເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມ

47 ກ ມຊຸ 29:39. 48 ກ ແອວ 50:20. 63 1 ກ ແອວ 38:1-2. 2 ແອວ 37:1-12. ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ.

ໂຮໂນໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປຄືກັນ. ແລະ ປີທີສາມສິບຫົກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນັ້ນ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທີສາມສິບເຈັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ມັນໄດ້ມີຜູ້ຊາຍກຸ່ມໃຫຍ່ກຸ່ມໜຶ່ງເປັນຈຳນວນເຖິງຫ້າພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ, ພ້ອມດ້ວຍເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ, ໄດ້ເດີນທາງອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໄປຫາແຜ່ນດິນຊຶ່ງຢູ່ ທາງເໜືອ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຮກອດເປັນຄົນທີ່ຢາກຮູ້ຢາກເຫັນຫລາຍທີ່ສຸດ, ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປ ແລະ ສ້າງເຮືອໃຫຍ່ລຳໜຶ່ງທີ່ຊາຍແດນຂອງແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ກັບແຜ່ນດິນຮ້າງ, ແລະ ໄດ້ປ່ອຍມັນລົງສູ່ທະເລທາງຕາເວັນຕົກໃກ້ ທາງແຄບ ຊຶ່ງນຳໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອ.

6 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວນີໂຟເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ລົງໄປໃນເຮືອນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຂີ່ໄປພ້ອມດ້ວຍສະບຽງອາຫານຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ມີແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຫລາຍຄົນນຳອີກ; ແລະ ພວກເຂົາຂັບເຮືອໄປທາງເໜືອ. ແລະ ປີທີສາມສິບເຈັດໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

7 ແລະ ໃນປີທີສາມສິບແປດ, ຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ກໍໄດ້ສ້າງເຮືອໃຫຍ່ອີກລຳໜຶ່ງ. ແລະ ເຮືອລຳທຳອິດກໍໄດ້ກັບຄືນມາອີກ, ແລະ ມີຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍລົງໄປໃນເຮືອ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາສະບຽງອາຫານຢ່າງຫລວງຫລາຍໄປນຳ, ແລະ ອອກເດີນທາງໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອອີກ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຂ່າວຄາວຂອງພວກເຂົາເລີຍ. ແລະ ພວກເຮົາຄິດວ່າ ພວກເຂົາຈົມຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງທະເລເສຍແລ້ວ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີເຮືອໃຫຍ່ອີກລຳໜຶ່ງໄດ້ແລ່ນອອກໄປອີກ; ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າມັນໄປທາງໃດ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີນີ້ ມີຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ອອກໄປຫາແຜ່ນດິນ ທາງເໜືອ. ແລະ ປີທີສາມສິບແປດໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສາມສິບເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ຊິບລັນໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ, ແລະ ໂຄຣ໌ອານທັນໄດ້ອອກໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອໃນເຮືອລຳໜຶ່ງ, ເພື່ອນຳເອົາສະບຽງອາຫານໄປໃຫ້ຜູ້ຄົນທີ່ອອກໄປຫາແຜ່ນດິນນັ້ນ.

11 ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເປັນການສົມຄວນສຳລັບຊິບລັນທີ່ຈະມອບສິ່ງສັກສິດເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງ ຮີລາມັນ, ຜູ້ມີຊື່ວ່າ ຮີລາມັນ, ໂດຍເອົ້ນຕາມຊື່ບິດາຂອງລາວ.

12 ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ອັກຂະລະທັງໝົດນັ້ນຊຶ່ງຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງຮີລາມັນຖືກຂຽນຂຶ້ນ ແລະ ຖືກສົ່ງອອກໄປໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນນອກຈາກສ່ວນຕ່າງໆຊຶ່ງແອວມາສັ່ງຫ້າມຂັບໃຫ້ສົ່ງອອກໄປ.

13 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໄວ້ໃຫ້ເປັນສິ່ງສັກສິດ, ແລະ ມອບຕໍ່ໆກັນໄປຈາກຄົນລຸ້ນໜຶ່ງຫາຄົນອີກລຸ້ນໜຶ່ງ; ສະນັ້ນ, ໃນປີນີ້, ສິ່ງສັກສິດເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຮີລາ

<p>4 ກ ແອວ 22:31. 5 ກ ແອວ 22:32; ອທ 10:20.</p>	<p>9 ກ ຮລມ 3:11-12. 11 ກ ເບິ່ງ ຫົວຂໍ້ຂອງ ໜຶ່ງສີຮີລາມັນ.</p>	<p>12 ກ ແອວ 18:36. ຂ ແອວ 37:27-32. 13 ກ ແອວ 37:4.</p>
--	---	---

ມັນ, ກ່ອນການຕາຍຂອງຊິບລັນ.

14 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນອີກ ໃນປີນີ້ຄື ມີຜູ້ຄົນຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ແຍກອອກ ໄປຫາຊາວເລມັນ; ແລະ ພວກເຂົາຖືກຊັກ ຊວນໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຊາວນິໄຟຄືນອີກ.

15 ແລະ ໃນປີດຽວກັນນີ້ອີກ ພວກເຂົາ ໄດ້ຍົກທັບລົງມາພ້ອມດ້ວຍກອງທັບອັນມີ ກຳລັງມະຫາສານ ເພື່ອມາກໍ່ສົງຄາມກັບ ຜູ້ຄົນຂອງໂມໂຣໂນຮາ, ຫລື ກັບກອງທັບ ຂອງ "ໂມໂຣໂນຮາ, ຊຶ່ງຕ້ອງເຮັດໃຫ້ພວກ

ເຂົາຕ້ອງຜ່າຍແພ້ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ໃຫ້ກັບ ຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາຄືເກົ່າ, ໂດຍໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງໜັກ.

16 ແລະ ໃນປີທີສາມສິບເກົ່າແຫ່ງການ ບຶກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ດູແລຜູ້ຄົນຂອງ ນິໄຟກໍ່ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

17 ແລະ ເລື່ອງລາວຂອງແອວມາ, ແລະ ຮີລາມັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຊິບລັນ ນຳອີກ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນກໍ່ໄດ້ສິ້ນ ສຸດລົງດັ່ງນີ້.

ໜັງສືຮີລາມັນ

ເລື່ອງລາວຂອງຊາວນິໄຟ. ສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການແຕກ ແຍກຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ເລື່ອງລາວຂອງການທຳນາຍຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຫລາຍ ທ່ານທີ່ໄດ້ທຳນາຍໄວ້ກ່ອນການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດນຳອີກ, ຕາມບັນທຶກຂອງຮີລາ ມັນນຳອີກ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ, ແລະ ຕາມບັນທຶກຂອງພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ນຳອີກ, ຈົນມາຮອດການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ. ແລະ ຊາວເລມັນເປັນຈຳນວນຫລວງ ຫລາຍໄດ້ປຸງໃຈເຫລື້ອມໃສນຳອີກ. ແລະ ເລື່ອງລາວຂອງການປຸງໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງ ພວກເຂົາ. ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຄວາມຂອບທຳຂອງຊາວເລມັນ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງຊາວນິໄຟ, ຕາມບັນທຶກຂອງຮີລາມັນ ແລະ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ຈົນ ມາເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າໜັງສືຮີລາມັນ, ແລະ ອື່ນໆ.

ບົດທີ 1

ເພ ໂຣ ຣັນ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍກາຍເປັນທົວ ໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ຖືກລອບຂ້າໂດຍຄົດ ຄູເມັນ—ແລ້ວເພຄົວເມໂນກໍ່ຮັບຕຳແໜ່ງ ບັນລັງຕັດສິນແທນ—ໂຄຣໂອານທະເມີນຳ ພາກອງທັບເລມັນ, ຍຶດເອົາເຊຣາເຮັມລາ ໄປ, ແລະ ຂ້າເພຄົວເມໂນ—ໂມໂຣໂນ ຮາຊະນະຊາວເລມັນ ແລະ ຍຶດເອົາເຊຣາ

ເຮັມລາຄືນມາ, ແລະ ໂຄຣໂອານທະເມີຖືກ ຂ້າ. ປະມານ 52-50 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງ ເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີທີສິບສິບແຫ່ງການບຶກຄອງ ຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ, ມັນໄດ້ ເລີ່ມມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຢ່າງຮ້າຍແຮງເກີດ ຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ.

2 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, "ເພ ໂຣຣັນໄດ້ສິ້ນຊີວິດ

15ກ ແອວ 62:43.

[ຮີລາມັນ]

1 2ກ ແອວ 50:40.

ໄປ ແລະ ໄດ້ໄປຕາມທາງຂອງໂລກແລ້ວ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເລີ່ມມີການຂັດແຍ້ງຢ່າງຮຸນແຮງກ່ຽວກັບວ່າຜູ້ໃດໃນບັນດາອ້າຍນ້ອງກັນ ຊຶ່ງເປັນພວກລູກຊາຍຂອງເພ ໂຮຣັນ ຈະໄດ້ນັ່ງບັນລັງຕັດສິນ.

3 ບັດນີ້ ມີຄືລາຍຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ຂັດແຍ້ງກັນ ເພື່ອນັ່ງບັນລັງຕັດສິນ ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂັດແຍ້ງກັນນຳອີກ: ເພ ໂຮຣັນ, ເພອານໂຄ, ແລະ ເພຄົວເມໂນ.

4 ບັດນີ້ເພ ໂຮຣັນບໍ່ໄດ້ມີລູກຊາຍພຽງແຕ່ສາມຄົນເທົ່ານັ້ນ (ເພາະເພິ່ນມີລູກຊາຍຫລາຍຄົນ), ແຕ່ສາມຄົນນີ້ເປັນຜູ້ທີ່ຂັດແຍ້ງກັນເພື່ອນັ່ງບັນລັງຕັດສິນ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດການແບ່ງແຍກກັນຂຶ້ນເປັນສາມກຸ່ມໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

5 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພ ໂຮຣັນໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍ ສຽງຂອງຜູ້ຄົນໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ເປັນຜູ້ປົກຄອງດູແລຜູ້ຄົນຂອງມີໄຟ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພຄົວເມໂນ, ເມື່ອລາວເຫັນວ່າຕົນເອງບໍ່ໄດ້ນັ່ງບັນລັງຕັດສິນແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງເຫັນພ້ອມກັບສຽງຂອງຜູ້ຄົນ.

7 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພອານໂຄ, ແລະ ຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ປາດຖະໜາໃຫ້ລາວເປັນຜູ້ປົກຄອງຂອງຕົນກໍມີຄວາມຄຽດແຄ້ນຂຶ້ນ; ສະນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ຍຸຍົງຜູ້ຄົນພວກນັ້ນໃຫ້ລຸກຂຶ້ນໃນການກະບົດຕໍ່ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວເອງ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງກໍານານກະບົດຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ຖືກຈັບໄປ, ແລະ ຖືກຕັດສິນຕາມສຽງຂອງຜູ້ຄົນ, ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບໂທດປະຫານຊີວິດ; ເພາະວ່າລາວໄດ້ກໍານານກະບົດຂຶ້ນ ແລະ ພະຍາຍາມທີ່ຈະທຳລາຍ

ສາລິພາບຂອງຜູ້ຄົນ.

9 ບັດນີ້ເວລາພວກທີ່ຢາກໃຫ້ເພອານໂຄເປັນຜູ້ປົກຄອງຂອງຕົນເຫັນວ່າເພອານໂຄໄດ້ຮັບໂທດປະຫານຊີວິດແລ້ວ, ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງຄືນຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ຄິດຄູເມັນ, ໄປທີ່ບັນລັງຕັດສິນຂອງເພ ໂຮຣັນ, ແລະ ລອບຂ້າເພ ໂຮຣັນໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນນັ່ງຢູ່ໃນບັນລັງຕັດສິນຢູ່ນັ້ນ.

10 ແລະ ຂ້າໃຊ້ຂອງເພ ໂຮຣັນໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມຄິດຄູເມັນໄປ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄິດຄູເມັນໄດ້ບົບໜີໄປຢ່າງວ່ອງໄວທີ່ສຸດ ຈົນວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດໄລ່ຕາມລາວທັນ.

11 ແລະ ລາວໄດ້ກັບຄືນໄປຫາຜູ້ທີ່ໃຊ້ລາວມາ, ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາຮ່ວມກັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ສາບານໂດຍອ້າງເຖິງພຣະຜູ້ສ້າງທີ່ເປັນນິດຂອງພວກເຂົາ, ວ່າບໍ່ໃຫ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ວ່າ ຄິດຄູເມັນໄດ້ລອບຂ້າເພ ໂຮຣັນ.

12 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກຄິດຄູເມັນເລີຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງມີໄຟ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ປອມຕົວເຂົ້າໄປລອບຂ້າເພ ໂຮຣັນ. ແລະ ຄິດຄູເມັນພ້ອມດ້ວຍພັກພວກຂອງລາວກໍໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍານຳກັນ, ໄດ້ປະບົບຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ໂດຍວິທີທີ່ຈະຊອກຫາພວກເຂົາບໍ່ເຫັນ; ແຕ່ຄົນທີ່ຖືກພົບເຫັນຕ້ອງຮັບໂທດ ະປະຫານຊີວິດ.

13 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພຄົວເມໂນໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍສຽງຂອງຜູ້ຄົນໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ, ແລະ ເປັນຜູ້ປົກຄອງດູແລຜູ້ຄົນແທນເພ ໂຮຣັນອ້າຍຂອງລາວ. ແລະ ມັນເປັນໄປຕາມສິດທິຂອງລາວທີ່ຄວນຈະໄດ້ຮັບ. ແລະ ທັງໝົດນີ້ເປັນໄປໃນປະຕິສັສິບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດ

ສິນ ແລະ ມັນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີ ທີ່ສີ່ສິບເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ຄືຊາວເລມັນໄດ້ເຕົ້າໂຮມກອງທັບອັນມີກຳລັງຄົນນັບບໍ່ຖ້ວນ, ແລະ ປະກອບອາວຸດດ້ວຍຫອກ ແລະ ດາບ, ແລະ ດ້ວຍຄັນທະນູ, ແລະ ລູກທະນູ, ແລະ ດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນຫົວ ແລະ ແຜ່ນປົກເອິກ, ແລະ ເຄື່ອງປ້ອງກັນທຸກຊະນິດ.

15 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຍົກທັບລົງມາອີກ ເພື່ອຈະໄດ້ສູ້ຮົບກັບຊາວນີໄຟ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການບັງຄັບບັນຊາໂດຍໂຄຣຣິອານທະເມີ; ແລະ ລາວເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງເຊຣາເຮັມລາ; ແລະ ລາວເປັນຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປຈາກບັນດາຊາວນີໄຟ; ແລະ ເປັນຄົນຮ່າງໃຫຍ່ ແລະ ມີກຳລັງຫລາຍ.

16 ສະນັ້ນ, ກະສັດ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ຜູ້ມີຊື່ວ່າ ທຸບະລອດ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງ ນາມໂມຣອນ, ຈຶ່ງຄິດວ່າໂຄຣຣິອານທະເມີເປັນຄົນມີກຳລັງແຂງແຮງ, ສະນັ້ນ ລາວຈະສາມາດຍືນຕໍ່ສູ້ກັບຊາວນີໄຟໄດ້, ແລະ ລາວກໍມີບັນຍາອັນແຫລມຄົນນຳອີກ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຖ້າສົ່ງລາວໄປ ລາວກໍຈະເອົາຊະນະຊາວນີໄຟໄດ້—

17 ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ຍຸຍົງພວກເຂົາໃຫ້ຄຽດແຄ້ນ, ແລະ ລາວໄດ້ເຕົ້າໂຮມກອງທັບຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໂຄຣຣິອານທະເມີເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ລາວໄດ້ສົ່ງໃຫ້ພວກເຂົາອອກເດີນທັບລົງໄປຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາເພື່ອສູ້ຮົບກັບຊາວນີໄຟ.

18 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຍ້ອນວ່າມັນມີການຂັດແຍ້ງກັນ ແລະ ມີ

ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫລາຍໃນຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງ, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ມີທະຫານຍາມພຽງພໍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ; ເພາະພວກເຂົາຄິດວ່າ ຊາວເລມັນຈະບໍ່ກ້າເຂົ້າມາເຖິງໃຈກາງຂອງແຜ່ນດິນ ເພື່ອມາຍຶດເອົາເມືອງເຊຣາເຮັມລາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ.

19 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ເດີນທັບນຳໜ້າກອງທະຫານອັນມະຫາສານຂອງລາວມາ, ແລະ ເຂົ້າໂຈມຕີຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ, ແລະ ການເດີນທັບຂອງພວກເຂົານັ້ນວ່ອງໄວທີ່ສຸດ ຈົນວ່າຊາວນີໄຟບໍ່ມີເວລາພຽງພໍທີ່ຈະເຕົ້າໂຮມກຳລັງກອງທັບຂອງຕົນ.

20 ສະນັ້ນ ໂຄຣຣິອານທະເມີຈຶ່ງໄດ້ຂ້າທະຫານຍາມທາງເຂົ້າເມືອງ, ແລະ ໄດ້ຍົກກອງທັບເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ພ້ອມດ້ວຍກອງທັບທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າທຸກຄົນທີ່ຂັດຂວາງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າເປັນເຈົ້າຂອງເມືອງທັງເມືອງ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພຄິວເມໂນ, ຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນໄດ້ແລ່ນໜີໄປຕໍ່ໜ້າໂຄຣຣິອານທະເມີ, ໄປຮອດກຳແພງເມືອງ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ພັນລາວຕິດກຳແພງຈົນລາວຕາຍ. ແລະ ວັນເວລາຂອງເພຄິວເມໂນກໍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

22 ແລະ ບັດນີ້ເວລາໂຄຣຣິອານທະເມີເຫັນວ່າຕົນເອງໄດ້ຄອບຄອງເມືອງເຊຣາເຮັມລາແລ້ວ, ແລະ ເຫັນວ່າຊາວນີໄຟໄດ້ບົບໜີໄປຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຖືກຂ້າ, ແລະ ໄດ້ຖືກຈັບເຂົ້າຄຸກ, ແລະ ວ່າລາວໄດ້ຍຶດທີ່ໝັ້ນອັນເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດໃນທົ່ວແຜ່ນດິນໄດ້ແລ້ວ, ໃຈຂອງລາວກໍມີກຳລັງຂຶ້ນ

ເຖິງຂະໜາດທີ່ລາວຄິດຈະຍົກທັບໄປສູ່ຮີບ
ຫົວແຜ່ນດິນ.

23 ແລະ ບັດນີ້ລາວບໍ່ໄດ້ຢຸດຢູ່ໃນແຜ່ນ
ດິນເຊຣາເຮັມລາເລີຍ, ແຕ່ລາວໄດ້ຍົກທັບ
ໄປດ້ວຍກອງທັບໃຫຍ່ຂອງລາວ, ແລະ ມັງ
ໜ້າໄປຫາເມືອງອຸດົມສົມບູນ; ເພາະວ່າມັນ
ເປັນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາວທີ່ຈະຍົກທັບ
ໄປ ແລະ ຈະຟາດພັນໄປຕະຫລອດທາງ,
ເພື່ອຈະໄດ້ຍຶດເອົາແຜ່ນດິນພາກສ່ວນ
ຕ່າງໆທາງເໜືອ.

24 ແລະ ໂດຍທີ່ຄິດວ່າກຳລັງສ່ວນໃຫຍ່
ທີ່ສຸດຂອງຊາວນິໄຟຕັ້ງຢູ່ທີ່ໃຈກາງຂອງ
ແຜ່ນດິນ, ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ຍົກທັບໄປ
ໂດຍບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາເຕົ້າໂຮມກັນໄດ້ ແຕ່
ເປັນກຸ່ມນ້ອຍໆເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ໂດຍວິທີນີ້
ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີ ແລະ ຟາດພັນ
ພວກເຂົາລົງກັບພື້ນດິນ.

25 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເທື່ອນີ້ໂຄຣຣິອານທະເມີ
ໄດ້ເດີນທັບຜ່ານໃຈກາງຂອງແຜ່ນດິນ
ໄປ ມັນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ໂມໂຮໂນຮາໄດ້ປຽບ
ພວກເຂົາ, ເຖິງແມ່ນວ່າຊາວນິໄຟຈຳນວນ
ຫລວງຫລາຍຖືກຂ້າຕາຍໄປແລ້ວກໍຕາມ.

26 ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ໂມໂຮໂນຮາຄິດວ່າ
ຊາວເລມັນບໍ່ກ້າເຂົ້າມາໃຈກາງຂອງແຜ່ນ
ດິນ, ພຽງແຕ່ວ່າຈະເຂົ້າໂຈມຕີຫົວເມືອງ
ຕ່າງໆໂດຍອ້ອມແອ້ມຊາຍແດນຄືກັນກັບ
ທີ່ຊາວເລມັນໄດ້ເຮັດມາກ່ອນແລ້ວ; ສະນັ້ນ
ໂມໂຮໂນຮາຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ກອງທັບອັນເຂັ້ມ
ແຂງຂອງລາວໄປຮັກສາແຜ່ນດິນພາກ
ສ່ວນຕ່າງໆໂດຍອ້ອມຮອບໄກ້ຊາຍແດນ.

27 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ຢ້ານກົວ
ໃນສິ່ງທີ່ລາວເຮັດໄປນັ້ນເລີຍ, ເພາະພວກ
ເຂົາໄດ້ຍົກທັບເຂົ້າເຖິງໃຈກາງຂອງແຜ່ນ
ດິນແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງຫລວງ

ຊຶ່ງຄືເມືອງເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ກຳລັງເດີນ
ທັບຜ່ານຫລາຍຫົວເມືອງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ
ຂອງແຜ່ນດິນ, ແລະ ຂ້າຜູ້ຄົນຢາງຫລວງ
ຫລາຍກ່າຍກອງ, ທັງຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ, ແລະ
ເດັກນ້ອຍ, ຍຶດເອົາຫລາຍຫົວເມືອງ ແລະ
ທີ່ພື້ນຫລາຍບ່ອນ.

28 ແຕ່ເມື່ອໂມໂຮໂນຮາຮູ້ຈັກເລື່ອງນີ້
ແລ້ວ, ລາວກໍໄດ້ສົ່ງລີໂຮພອມດ້ວຍກອງ
ທະຫານໄປປົດລ້ອມທັນທີ ເພື່ອຈະໄດ້ສະ
ກັດກັ້ນພວກເຂົາກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະມາ
ຮອດແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ.

29 ແລະ ລາວໄດ້ເຮັດເຊັ່ນນີ້; ແລະ ໄດ້
ສະກັດກັ້ນພວກເຂົາໄວ້ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາ
ຈະມາຮອດແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ແລະ
ໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່
ພວກເຂົາເລີ່ມຖອຍທັບກັບຄືນໄປເຊຣາ
ເຮັມລາ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມ
ໂຮໂນຮາໄດ້ສະກັດກັ້ນພວກເຂົາໄວ້ໃນ
ລະຫວ່າງການຖອຍທັບຂອງພວກເຂົາ,
ແລະ ໄດ້ເຂົ້າສູ່ຮີບກັນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່
ມັນກາຍເປັນການຕໍ່ສູ້ອັນນອງເລືອດທີ່
ສຸດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງ
ຫລາຍຖືກຂ້າ, ແລະ ໃນບັນດາພວກທີ່
ຕາຍນັ້ນມີ "ໂຄຣຣິອານທະເມີຢູ່ນຳ.

31 ແລະ ບັດນີ້, ຈຶ່ງເບິ່ງຊາວເລມັນຈະ
ຖອຍທັບໄປທາງໃດກໍບໍ່ໄດ້, ບໍ່ວ່າຈະເປັນ
ທາງເໜືອ, ຫລື ທາງໃຕ້, ຫລື ທາງຕາເວັນ
ອອກ, ຫລື ທາງຕາເວັນຕົກ, ເພາະວ່າພວກ
ເຂົາຖືກຊາວນິໄຟອ້ອມໄວ້ທຸກດ້ານ.

32 ແລະ ສະຫລຸບຄວາມແລ້ວ ໂຄຣຣິອານ
ທະເມີໄດ້ນຳເອົາຊາວເລມັນເຂົ້າໄປເຖິງໃຈ
ກາງຂອງຊາວນິໄຟ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກ
ເຂົາຕົກຢູ່ໃນອຳນາດຂອງຊາວນິໄຟ, ແລະ

ຕົວລາວ ເອງກໍ ຖືກຂ້າ ຕາຍ, ແລະ ຊາວ
ເລມັນໄດ້ຍອມມອບຕົວໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີຂອງ
ຊາວນີໄຟ.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມ
ໂຮໂນຮາ ໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງເຊຣາເຮັມລາ
ຄີນອີກ, ແລະ ສັ່ງໃຫ້ຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຖືກຈັບ
ມາເປັນຊະເລີຍເສີກນັ້ນ ອອກຈາກແຜ່ນ
ດິນໂດຍສັນຕິ.

34 ແລະ ປີທີສີ່ສິບ ເອັດ ແຫ່ງການປົກ
ຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 2

ຮີລາມັນຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນກາຍ
ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ—ແກດີອານທັນເປັນ
ຜູ້ນຳຂອງພັກຄິດຄູເມັນ—ຂ້າໃຊ້ຂອງຮີລາ
ມັນຂ້າຄິດຄູເມັນ, ແລະ ພັກພວກຂອງແກ
ດີອານທັນປົບໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ
ກັນດານ. ປະມານ 50-49 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສີ່
ສິບສອງແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ,
ຫລັງຈາກໂມໂຮໂນຮາໄດ້ສະຖາປະນາສັນ
ຕິພາບຂຶ້ນອີກລະຫວ່າງຊາວນີໄຟກັບຊາວ
ເລມັນແລ້ວ, ຈຶ່ງເບິ່ງ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ຈະຂຶ້ນ
ສູ່ບັນລັງຕັດສິນ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເລີ່ມມີການ
ຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນອີກໃນບັນດາຜູ້ຄົນກຸ່ວກັບ
ວ່າ ຜູ້ໃດສິມຄວນທີ່ຈະໄດ້ຂຶ້ນສູ່ບັນລັງຕັດ
ສິນແທນ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຮີລາ
ມັນ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ ໄດ້ຖືກ
ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຂຶ້ນສູ່ບັນລັງຕັດສິນແທນໂດຍ
ສຽງຂອງຜູ້ຄົນ.

3 ແຕ່ ຈຶ່ງເບິ່ງ, "ຄິດຄູເມັນຜູ້ໄດ້ລອບຂ້າ
ເພໂຮຣັນໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະທຳລາຍຊີ

ວິດຂອງຮີລາມັນຄືກັນ; ແລະ ລາວໄດ້ຮັບ
ການສະໜັບສະໜູນຈາກພັກພວກຂອງ
ລາວ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາຮ່ວມກັນ
ວ່າຈະບໍ່ບອກໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມຊົ່ວ
ຮ້າຍຂອງລາວ.

4 ເພາະມີຊາຍຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ "ແກດີອານ
ທັນ ເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຊຳນິຊຳນານໃນການ
ປາກເວົ້າ ແລະ ກົນອຸປາຍແລ່ຫລຽມທີ່ຈະ
ເຮັດວຽກງານລັບກຸ່ວກັບການຄາດຕະກຳ
ແລະ ບຸ້ນຈີ້; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ກາຍມາ
ເປັນຜູ້ນຳຂອງພັກຄິດຄູເມັນ.

5 ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າດີນຳພວກເຂົາ,
ແລະ ຄິດຄູເມັນນຳອີກວ່າຖ້າຫາກພວກ
ເຂົາຈະໃຫ້ລາວໄດ້ຂຶ້ນນັ່ງບັນລັງຕັດສິນ
ແລ້ວລາວຈະໃຫ້ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນພັກຂອງລາວມີ
ອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດທີ່ສູງໃນບັນດາ
ຜູ້ຄົນ; ສະນັ້ນ ຄິດຄູເມັນຈຶ່ງພະຍາຍາມທີ່
ຈະຂ້າຮີລາມັນເສຍ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ໃນ
ຂະນະທີ່ລາວກຳລັງເດີນທາງໄປຫາບັນລັງ
ຕັດສິນເພື່ອຈະທຳຮ້າຍຮີລາມັນຢູ່ນັ້ນ, ຈຶ່ງ
ເບິ່ງ ຂ້າໃຊ້ຄົນໜຶ່ງຂອງຮີລາມັນໄດ້ປອມ
ຕົວອອກໄປຂ້າງນອກໃນເວລາກາງຄືນ,
ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ຮູ້ຈັກເຖິງແຜນການ
ຊຶ່ງພັກນີ້ວາງຂຶ້ນເພື່ອຈະໄດ້ທຳຮ້າຍຮີລາ
ມັນ—

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ
ໃຊ້ ຂອງຮີລາມັນ ໄດ້ພົບກັບຄິດຄູເມັນ,
ແລະ ໄດ້ໃຫ້ສັນຍານແກ່ລາວ; ສະນັ້ນ ຄິດ
ຄູເມັນຈຶ່ງໄດ້ບອກໃຫ້ລາວຮູ້ເຖິງຄວາມ
ປາດຖະໜາຂອງຕົນ, ໂດຍປາດຖະໜາທີ່
ຈະໃຫ້ລາວນຳລາວໄປຫາບັນລັງຕັດສິນ
ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ລອບຂ້າຮີລາມັນເສຍ.

8 ແລະ ເວລາຂ້າໃຊ້ຂອງຮີລາມັນຮູ້ຈັກ

2 3ກ ຮລມ 1:9.

4ກ ຄມພ ພວກໂຈນແກດີອານທັນ.

ເຖິງເລື່ອງໃນໃຈຂອງຄິດຄູເມັນທັງໝົດ, ແລະ ຮູ້ຈັກເຖິງຈຸດປະສົງຂອງລາວທີ່ຫວັງຈະຂ້າ, ແລະ ຮູ້ຈັກອີກວ່າ ມັນ ເປັນຈຸດປະສົງຂອງທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນພັກຂອງລາວທີ່ຫວັງຈະຂ້າຄືກັນ, ແລະ ຫວັງທີ່ຈະລັກ, ແລະ ຫວັງທີ່ຈະຍຶດເອົາອຳນາດ, (ແລະ ນີ້ເປັນແຜນການ "ລັບ, ແລະ ການມົວສຸມລັບຂອງພວກເຂົາ) ຂ້າໃຊ້ຂອງຮິລາມັນເວົ້າກັບຄິດຄູເມັນວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຫາບັນລັງຕັດສິນນຳກັນເທາະ.

9 ບັດນີ້ ມັນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄິດຄູເມັນພໍໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ, ເພາະຄິດວ່າລາວຈະໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດຕາມແຜນການທີ່ວາງໄວ້; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງເດີນທາງໄປຫາບັນລັງຕັດສິນຢູ່ນັ້ນ, ຂ້າໃຊ້ຂອງຮິລາມັນໄດ້ແທງຄິດຄູເມັນທະລຸຫົວໃຈ ຈົນລາວໄດ້ລົ້ມຕາຍຄາທີ່ໂດຍບໍ່ມີສຽງຮ້ອງຄາງເລີຍ. ແລະ ລາວໄດ້ແລ່ນໄປບອກຮິລາມັນເຖິງເລື່ອງທັງໝົດທີ່ລາວໄດ້ເຫັນ, ແລະ ໄດ້ຍິນ, ແລະ ໄດ້ເຮັດ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຮິລາມັນຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຈັບພວກໂຈນ ແລະ ກຸ່ມຄາດຕະກອນລັບພວກນີ້, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຖືກປະທານຊີວິດຕາມກົດໝາຍ.

11 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາແກດີອານທັນຮູ້ວ່າຄິດຄູເມັນບໍ່ໄດ້ກັບຄືນມາ ລາວກໍຢ້ານວ່າຕົວເອງຈະຖືກທຳລາຍ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ພັກພວກຂອງລາວຕິດຕາມລາວໄປ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນໂດຍທາງລັບເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ; ແລະ ເວລາທີ່ຮິລາມັນສົ່ງຄົນໄປຈັບພວກເຂົາ, ຈຶ່ງບໍ່ເຫັນພວກເຂົາໃນບ່ອນໃດເລີຍ.

12 ແລະ ເລື່ອງລາວຂອງແກດີອານທັນຈະຖືກເວົ້າເຖິງອີກຫລັງຈາກນີ້ໄປ. ແລະ ບິທີສີ່ສິບສອງແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

13 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ ທ່ານຈະເຫັນໄດ້ວ່າ "ແກດີອານທັນຜູ້ນີ້ໄດ້ເປັນຕົ້ນເຫດຂອງການໂຄ່ນລົ້ມ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເກືອບຈະເປັນການທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໃຫ້ສູນສິ້ນໄປ.

14 ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າ ມັນແມ່ນຕອນສຸດທ້າຍຂອງໜັງສືຮິລາມັນ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງຕອນສຸດທ້າຍຂອງໜັງສືນິໄຟ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາເລື່ອງລາວທັງໝົດມາຂຽນໄວ້.

ບົດທີ 3

ຊາວນິໄຟຢ່າງຫລວງຫລາຍອົບພະຍົບໄປຫາແຜ່ນດິນທາງເໜືອ—ພວກເຂົາສ້າງເຮືອນຊານດ້ວຍປູນຊີມັງ ແລະ ຂຽນບັນທຶກໄວ້ຫລາຍເລື່ອງ—ຫລາຍໝື່ນຄົນໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ—ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້ານຳພາມະນຸດໄປສູ່ຄວາມລອດ—ນິໄຟລູກຊາຍຂອງຮິລາມັນຮັບຕຳແໜ່ງເປັນຜູ້ຕັດສິນ. ປະມານ 49-39 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນບິທີສີ່ສິບສາມແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ມັນບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນເລີຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟຍົກເວັ້ນແຕ່ມີຄວາມທະນົງຕົວເລັກໜ້ອຍໃນສາດສະໜາຈັກ, ຊຶ່ງພາໃຫ້ເກີດການແຕກແຍກກັນເລັກໜ້ອຍໃນ

8 ກ 2 ນພ 10:15. ຄມພ ການມົວສຸມລັບ.	13 ກ ຮລມ 6:18; 4 ນພ 1:42.	
--------------------------------------	------------------------------	--

ບັນດາຜູ້ຄົນ, ຊຶ່ງມັນໄດ້ຢຸດຕິລົງໃນທ້າຍປີ ທີ່ສີ່ສິບສາມ.

2 ແລະ ມັນບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນເລີຍໃນ ບັນດາຜູ້ຄົນໃນປີທີ່ສີ່ສິບສີ່; ແລະ ທັງບໍ່ມີ ການຂັດແຍ້ງກັນຫລາຍໃນປີທີ່ສີ່ສິບຫ້າ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ່ ສີ່ສິບຫົກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ມີການຂັດ ແຍ້ງກັນຂຶ້ນຫລາຍພໍສົມຄວນ ແລະ ມີການ ແຕກແຍກກັນຫລາຍ; ຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍອອກຈາກແຜ່ນ ດິນເຊຣາເຮັມລາໄປ, ແລະ ໄດ້ອອກໄປຫາ ແຜ່ນດິນ "ທາງເໜືອ ເພື່ອຈະໄດ້ເອົາແຜ່ນ ດິນພາກນັ້ນເປັນມູນມໍລະດົກ.

4 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງໄປເປັນ ໄລຍະໄກທີ່ສຸດ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາ ມາຮອດແມ່ນ້ຳອັນ "ກວ້າງໃຫຍ່ ແລະ ແມ່ ນ້ຳຫລາຍສາຍ.

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ກະຈັດກະ ຈາຍກັນອອກໄປທົ່ວແຜ່ນດິນພາກນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປເອົາທີ່ດິນສ່ວນຕ່າງໆທີ່ ຍັງບໍ່ມີເຈົ້າຂອງ ຊຶ່ງຖືກປະໄວ້ໃຫ້ຮັກຮ້າງ ແລະ ປາດສະຈາກຕົ້ນໄມ້, ຍ້ອນວ່າມັນ ເຄີຍມີຜູ້ອາໄສເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ມາກ່ອນແລ້ວ.

6 ແລະ ບັດນີ້ແຜ່ນດິນນີ້ບໍ່ໄດ້ຮັກຮ້າງອີກ ແລ້ວ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ມັນບໍ່ມີຕົ້ນໄມ້; ຍ້ອນວ່າ "ຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງຜູ້ຄົນຜູ້ ເຄີຍອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ມາກ່ອນ ມັນຈຶ່ງ ຖືກເອີ້ນວ່າ "ແຜ່ນດິນຮ້າງ.

7 ແລະ ມັນມີຕົ້ນໄມ້ຢູ່ພຽງເລັກໜ້ອຍໃນ ແຜ່ນດິນ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຜູ້ຄົນທີ່ເຂົ້າ ມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ເປັນຜູ້ທີ່ຂ້າມີຊຳນານ ໃນການເຮັດປູນຊີມັງ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງ

ໄດ້ສ້າງເຮືອນຊານຂຶ້ນດ້ວຍປູນຊີມັງ, ເພື່ອ ເປັນບ່ອນພັກພາອາໄສ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ, ແລະ ຂະຫຍາຍ ອອກໄປ ແລະ ໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປ ຈາກແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ ເຖິງແຜ່ນດິນທາງ ເໜືອ, ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມແຜ່ຂະຫຍາຍ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາເລີ່ມຕົ້ນປົກຄຸມ ທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກ, ຈາກທະເລທາງໃຕ້ ເຖິງທະເລທາງເໜືອ, ຈາກ "ທະເລທາງຕາ ເວັນຕົກເຖິງທະເລທາງຕາເວັນອອກ.

9 ແລະ ຜູ້ຄົນ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງ ເໜືອໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຜ້າເຕັ້ນ, ແລະ ເຮືອນ ຊານທີ່ເຮັດດ້ວຍປູນຊີມັງ, ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ບໍ່ວ່າຊະນິດໃດໆກໍຕາມ ເຕີບໂຕຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ມີໄມ້ ໄວ້ສ້າງເຮືອນຊານຂອງພວກເຂົາເວລາ ມັນໃຫຍ່ຂຶ້ນມາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອພວກ ເຂົາຈະໄດ້ສ້າງບ້ານເມືອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະວິຫານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ບ່ອນລີ້ໄພຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ທຳມະສາ ລາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ອາຄານຕ່າງໆ ຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນເນື່ອງ ຈາກວ່າຕົ້ນໄມ້ໃນແຜ່ນດິນທາງເໜືອຫາ ຍາກຫລາຍ, ຜູ້ຄົນຢູ່ທາງໃຕ້ຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງໄມ້ ຢ່າງຫລວງຫລາຍຂຶ້ນໄປ "ທາງເຮືອ.

11 ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງສາມາດຊ່ວຍຜູ້ ຄົນຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງເໜືອສ້າງ ບ້ານເມືອງຂຶ້ນ, ທັງເຮັດດ້ວຍໄມ້ ແລະ ດ້ວຍປູນຊີມັງ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີ "ຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນຈຳນວນຫລາຍຊຶ່ງເປັນ

3 3 ກ ແອວ 63:4.
4 ກ ມຊຢ 8:8;
ມມ 6:4.

6 ກ ມຊຢ 21:25-27.
ຂ ແອວ 22:31.
8 ກ ແອວ 22:27, 32.

10 ກ ແອວ 63:5-8.
12 ກ ແອວ 27:21-26.

ຊາວ ເລມັນ ໂດຍ ກຳເນີດ, ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ຫາ ແຜ່ນດິນນີ້ຄືກັນ.

13 ແລະ ບັດນີ້ມີບັນທຶກຫລາຍສະບັບທີ່ຫລາຍຄົນໃນຜູ້ຄົນພວກນີ້ຂຽນໄວ້ເຖິງການກະທຳຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ຊຶ່ງເປັນເລື່ອງທີ່ຍືດຍາວກ່ຽວກັບພວກເຂົາເອງ.

14 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ພຽງແຕ່ໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍເທົ່ານັ້ນຂອງການກະທຳຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເລື່ອງລາວຂອງຊາວເລມັນ ແລະ ເລື່ອງລາວຂອງຊາວນີໄຟ, ແລະ ສົງຄາມຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການຂັດແຍ້ງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການແຕກແຍກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການສັ່ງສອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການທຳນາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການຂົນສົ່ງທາງນ້ຳຂອງພວກເຂົາ ແລະ ການສ້າງເຮືອໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການສ້າງ ພຣະວິຫານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການສ້າງບ່ອນລີ້ໄພ ແລະ ທຳມະສາລາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການຄາດຕະກຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການລັກຂະໂມຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການປຸ້ນຈີ້ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ ແລະ ການໂສເພນີຂອງພວກເຂົາ, ບໍ່ສາມາດຈະເອົາມາບັນຈຸໄວ້ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ໄດ້.

15 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນມີໜັງສືຫລາຍເຫລັ້ມ ແລະ ບັນທຶກຫລາຍສະບັບຂອງທຸກແບບ, ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ນັ້ນແມ່ນຊາວນີໄຟເປັນຜູ້ຮັກສາໄວ້.

16 ແລະ ຊາວນີໄຟໄດ້ມອບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຕໍ່ໆກັນໄປຈາກຄົນລຸ້ນໜຶ່ງຫາຄົນອີກລຸ້ນໜຶ່ງ, ຈົນວ່າມາຮອດເວລາພວກເຂົາຕົກ

ໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດ ແລະ ມີການຄາດຕະກຳ, ການປຸ້ນຈີ້, ແລະ ການຕາມລ່າ, ແລະ ການຂັບໄລ່, ແລະ ການຂ້າພັນ, ແລະ ການແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ປະບົນເຂົ້າກັບຊາວເລມັນ ຈົນວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າຊາວນີໄຟ ອີກຕໍ່ໄປ, ກາຍເປັນຄົນຊົ່ວ, ແລະ ປ່າເຖື່ອນ, ແລະ ຮ້າຍກາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ກາຍເປັນຊາວເລມັນ.

17 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະກັບມາເວົ້າເຖິງເລື່ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກ; ສະນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມານີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຫລັງຈາກມີການຂັດແຍ້ງ, ແລະ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ແລະ ສົງຄາມ, ແລະ ການແຕກແຍກຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ.

18 ປີທີສີ່ສິບຫົກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ;

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນຍັງມີການຂັດແຍ້ງອັນໃຫຍ່ຫລວງເກີດຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນຢູ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນໃນປີທີສີ່ສິບເຈັດ ແລະ ປີທີສີ່ສິບແປດນຳອີກ.

20 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຮີລາມັນຍັງໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ຢູ່ເທິງບັນລັງຕັດສິນດ້ວຍຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ຄວາມຊອບທຳ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຍຶດຖືທີ່ຈະຮັກສາຂໍ້ກຳນົດ, ແລະ ການພິພາກສາ, ແລະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າຕະຫລອດເວລາ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຊ້ຊີວິດຕາມແບບຢ່າງຂອງບິດາຂອງເພິ່ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນ

14 ກ 2 ນຟ 5:16; ຢຄ 1:17; 3 ນຟ 11:1. 16 ກ 1 ນຟ 5:16-19; ແອວ 37:4. 2 ແອວ 45:12-14.

ມີລູກຊາຍສອງຄົນ. ເພິ່ນ ໄດ້ຕັ້ງຊື່ ໃຫ້ລູກກົກ ວ່າ "ນິໂຟ, ແລະ ຜູ້ຫລ້າວ່າ "ລີໂຮ. ແລະ ພວກເຂົາທັງສອງເລີ່ມເຕີບໂຕຂຶ້ນໃນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນເລີ່ມຢຸດລົງແດ່ແລ້ວ, ໃນລະດັບໜ້ອຍໜຶ່ງ, ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນິໂຟ, ໃນທ້າຍປີທີ່ສິ້ນສຸດແປດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໂຟ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ່ສິ້ນສຸດເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ມັນໄດ້ມີສັນຕິສຸກຕໍ່ເນື່ອງກັນໄປໃນແຜ່ນດິນ, ນອກຈາກການມັ້ວສຸມລັບ ຊຶ່ງໂຈນ "ແກດີອານທັນຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ໃນພາກສ່ວນຕ່າງໆຂອງແຜ່ນດິນທີ່ມີຜູ້ຄົນພັກພາອາໄສຢູ່, ຊຶ່ງໃນເວລານັ້ນ ຜູ້ທີ່ເປັນຜູ້ນຳຂອງຝ່າຍປົກຄອງບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງເລີຍ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍໄປຈາກແຜ່ນດິນ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີດຽວກັນນີ້ ມັນມີຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຫລາຍທີ່ສຸດໃນສາດສະໜາຈັກ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມີຫລາຍພັນຄົນເຂົ້າມາຮ່ວມສາດສະໜາຈັກ ແລະ ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ.

25 ແລະ ຄວາມ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂອງສາດສະໜາຈັກນັ້ນກວ້າງຂວາງຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ພອນຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ຖືກຖອກເຫລົງມາເທິງຜູ້ຄົນ, ຈົນວ່າມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນເອງແປກໃຈເກີນກວ່າທີ່ຈະຄຳນວນໄດ້.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ ຈົນນຳຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍມາຫາການຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນກັບສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນເປັນຫລາຍພັນຄົນ.

27 ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເມດຕາປາມີຕໍ່ທຸກໆຄົນທີ່ເອີ້ນຫາພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈຂອງໃຈເຂົາ.

28 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ "ປະຕູສະຫວັນໄດ້ເປີດໃຫ້ແກ່ ທຸກຄົນຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຊຊູຄຣິດຜູ້ເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

29 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຕັ້ງໃຈຍິດຖື "ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ມີຊີວິດ ແລະ ມີພະລັງ, ຊຶ່ງຈະແຍກເລ່ຫລ່ຽມ ແລະ ບ້ວງ ແລະ ກົນອຸບາຍຂອງມານອອກໄປ, ແລະ ນຳເອົາຄົນຂອງພຣະຄຣິດໄປໃນທາງຄັບ ແລະ "ແຄບ ຂ້າມ "ເຫວເລິກແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານອັນເປັນນິດ ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ໃຫ້ກິນຄົນຊົ່ວ—

30 ແລະ ຈະ ນຳ ເອົາ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງພວກເຂົາມາວາງໄວ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຈິດ ວິນຍານທີ່ເປັນອະ ມະຕະ ຂອງພວກເຂົາ ມາວາງໄວ້ ທາງ "ເບື້ອງຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນອານາຈັກສະຫວັນ, ເພື່ອນັ່ງຢູ່ຮ່ວມກັບອັບຣາຮາມ, ແລະ ກັບອີຊາກ, ແລະ ກັບຢາໂຄບ, ແລະ ກັບບັນ

<p>21 ກ ຄມພ ນິໂຟ, ລູກຊາຍຂອງຮິລາມັນ. ຂ ຄມພ ລີໂຮ, ຜູ້ສອນສາດສະໜາຊາວນິໂຟ. 23 ກ ຮລມ 2:4.</p>	<p>28 ກ 2 ນພ 31:9, 17. ຂ ກຈກ 10:28; ຮມ 2:10-11. 29 ກ ຄມພ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>ຂ ຮຮ 4:12; ຄພ 11:2. ຄ 2 ນພ 9:41; 33:9. ງ 1 ນພ 15:28-30. 30 ກ ມຫ 25:33-34.</p>
---	--	--

ພະບຸລຸດຜູ້ບໍລິສຸດທັງຫລາຍຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອຈະບໍ່ອອກໄປອີກ.

31 ແລະ ໃນປີນີ້ ມັນຍັງມີຄວາມຊື່ນຊົມ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ໃນທຸກ ພາກພື້ນ ໂດຍອ້ອມຮອບ ເຖິງແມ່ນໃນທົ່ວ ແຜ່ນດິນທີ່ຊາວນີໄຟເປັນເຈົ້າຂອງ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ ໄດ້ມີສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງລົ້ນ ເຫລືອ ໃນເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງປີທີສີ່ສິບ ເກົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ມີສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມຜາສຸກຕໍ່ເນື່ອງກັນໄປອີກໃນປີທີຫ້າ ສິບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

33 ແລະ ໃນປີທີຫ້າສິບເອັດແຫ່ງການ ປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນກໍຍັງມີສັນຕິສຸກຢູ່ ນອກຈາກມີຄວາມທະນົງຕົວຊຶ່ງເລີ່ມເຂົ້າ ມາໃນສາດສະໜາຈັກ—ບໍ່ແມ່ນເຂົ້າມາໃນ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ເຂົ້າມາ ໃນໃຈຂອງຜູ້ທີ່ອ້າງວ່າເປັນຂອງສາດສະ ໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ—

34 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ລະເມີເພີ່ມດ້ວຍ "ຄວາມທະນົງຕົວ, ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ກົດ ຂີ່ຂົ່ມເຫັງພື້ນືອງຂອງຕົນຫລາຍຄົນ. ບັດນີ້ ນີ້ເປັນຄວາມຊົ່ວອັນໃຫຍ່ຫລວງຊຶ່ງໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ຜູ້ຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວເປັນ ຈຳນວນຫລວງ ຫລາຍຕ້ອງທົນທຸກຕໍ່ການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ ນັ້ນ, ແລະ ຕ້ອງລຸຍໄປກັບຄວາມທຸກຢ່າງ ຫລວງຫລາຍ.

35 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ພວກ ເຂົາ ຍັງ ໄດ້ "ຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານຢູ່ ເລື້ອຍໆ ແລະ ໄດ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆ ໃນ "ຄວາມຖ່ອມຕົວຂອງພວກເຂົາ, ແລະ

ພັນຄົງຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆນຳສັດທາໃນພຣະ ຄຣິດ, ຈົນເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພວກ ເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມ ປອບໃຈ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນ 'ຊຳລະໃຈຂອງ ພວກເຂົາ 'ໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ສັກສິດ ຊຶ່ງ ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດນັ້ນມີມາຍ້ອນການ ສຍອມຖວາຍໃຈຂອງພວກເຂົາແຕ່ພຣະ ເຈົ້າ.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີ ຫ້າສິບສອງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍສັນຕິສຸກຄື ກັນ, ນອກຈາກຄວາມທະນົງຕົວອັນໃຫຍ່ ຫລວງໄດ້ເຂົ້າເຖິງໃຈຂອງຜູ້ຄົນ; ແລະ ມັນ ເປັນຍ້ອນ "ຄວາມຮັ່ງມີເປັນດີ ແລະ ຄວາມ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງໃນແຜ່ນດິນຂອງ ພວກເຂົາ; ແລະ ນັບມື້ນັບວັນມັນໄດ້ເຕີບ ໂຕຂຶ້ນຢູ່ໃນພວກເຂົາ.

37 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີ ທີ່ຫ້າສິບສາມແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດ ສິນ, ຮິລາມັນໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, ແລະ ລູກ ຊາຍກົກຂອງເພິ່ນ ນີໄຟ ໄດ້ຂຶ້ນເປັນຜູ້ຕັດ ສິນແທນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ໃນບັນລັງຕັດສິນດ້ວຍ ຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ຄວາມທ່ຽງທຳ; ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ເດີນໃນເສັ້ນທາງຂອງ ບິດາຂອງເພິ່ນ.

ບົດທີ 4

ຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປຈາກຊາວນີໄຟໄດ້ຮ່ວມ ກຳລັງເຂົ້າກັບຊາວເລມັນ ແລະ ຍຶດເອົາ

<p>34 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.</p> <p>35 ກ ຄມພ ຖືສິນອົດເຂົ້າ, ການຖືສິນອົດເຂົ້າ.</p> <p>ຂ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ,</p>	<p>ຄຳອະທິຖານ.</p> <p>ຄ ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.</p> <p>ງ ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.</p> <p>ຈ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ,</p>	<p>ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.</p> <p>ສ 2 ຂຄ 30:8;</p> <p>ມຊຢ 3:19.</p> <p>36 ກ ຄມພ ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ.</p>
--	--	--

ເຊຣາ ເຮັມລາ ໄປ—ຊາວ ນີໄຟ ເສຍ ໄຊ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ— ສາດສະໜາຈັກເສື່ອມໂຊມລົງ ແລະ ຜູ້ຄົນ ກັບກາຍມາເປັນຄົນອ່ອນແອຄືກັນກັບຊາວ ເລມັນ. ປະມານ 38-30 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ ຫ້າສິບສີ່ຄື ມັນມີການແຕກແຍກຂຶ້ນຫລາຍ ໃນສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ມີ "ການຂັດແຍ້ງ ກັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນນໍາອີກ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ ມີການນອງເລືອດຢ່າງໜັກເກີດຂຶ້ນ.

2 ແລະ ຝ່າຍພວກກະບົດບາງສ່ວນຖືກ ຂ້າ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໄປຫາກະສັດຂອງຊາວ ເລມັນ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ຍຸງຊາວເລມັນໃຫ້ມາເຮັດເສິກກັບ ຊາວນີໄຟ; ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນມີຄວາມ ຍ້ານກົວຫລາຍທີ່ສຸດ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກ ເຂົາບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງຄໍາເວົ້າຂອງພວກທີ່ ແຍກອອກໄປນັ້ນ.

4 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີຫ້າ ສິບຫົກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ມັນໄດ້ມີ "ຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ແຍກອອກຈາກຊາວ ນີໄຟໄປຫາຊາວເລມັນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ຮັບຄວາມສໍາເລັດໃນການຍຸງຍົງໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຊາວນີໄຟ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ຕຽມເຮັດເສິກຕະຫລອດປີ.

5 ແລະ ໃນປີທີຫ້າສິບເຈັດ ພວກເຂົາໄດ້ ຍົກທັບລົງມາສູ່ຮົບກັບຊາວນີໄຟ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມວຽກງານແຫ່ງຄວາມ ຕາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ໃນປີ ທີ່ຫ້າສິບແປດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ ຕັດສິນ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມສໍາເລັດໃນ

ການເຂົ້າຄອບຄອງແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແຜ່ນດິນທັງໝົດລວມ ທັງແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບແຜ່ນດິນອຸດົມສົມ ບູນ.

6 ແລະ ຊາວນີໄຟພ້ອມທັງກອງທັບຂອງ ໂມໂຣໂນຮາຖືກຂັບໄລ່ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນ ອຸດົມສົມບູນ;

7 ແລະ ປ່ອນນັ້ນຊາວນີໄຟໄດ້ສ້າງຄ້າຍ ຂຶ້ນເພື່ອຕ້ານທານຊາວເລມັນ, ຈາກທະເລ ທາງຕາເວັນຕົກຈົນເຖິງທາງຕາເວັນອອກ; ຊຶ່ງເປັນການເດີນທາງມີໜຶ່ງສໍາລັບຊາວ ນີໄຟ, ຕາມເສັ້ນທາງຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເສີມ ກໍາລັງ ແລະ ວາງກໍາລັງທັບຂອງພວກເຂົາ ໄວ້ເພື່ອປ້ອງກັນປະເທດຊາດຂອງພວກ ເຂົາໃນທາງເໜືອ.

8 ແລະ ພວກທີ່ແຍກອອກໄປຈາກຊາວ ນີໄຟນັ້ນ ໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກ ກອງທັບອັນມີກໍາລັງຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຈາກຊາວເລມັນ, ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ ຍຶດເອົາແຜ່ນດິນຂອງຊາວນີໄຟທີ່ຢູ່ທາງ ໃຕ້ໄປໝົດ. ແລະ ທັງໝົດນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ ຫ້າສິບແປດ ແລະ ປີຫ້າສິບເກົ້າແຫ່ງການ ປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ ຫົກສິບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ໂມໂຣໂນຮາ ແລະ ກໍາລັງຂອງເພິ່ນໄດ້ ຮັບຄວາມສໍາເລັດໃນການຍຶດເອົາແຜ່ນ ດິນພາກສ່ວນຕ່າງໆຄືນມາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຍຶດເອົາຫລາຍຫົວເມືອງຊຶ່ງ ຕົກຢູ່ໃນກໍານົດຂອງຊາວເລມັນຄືນມາ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນ ປີທີຫົກສິບເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ ຕັດສິນ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມສໍາເລັດໃນ ການຍຶດແຜ່ນດິນ ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ຍຶດ

4 1 ກ 3 ນຟ 11:29.

4 ກ ຮລມ 5:17.

ເອົາເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງແຜ່ນດິນທັງໝົດທີ່ເສຍໄປນັ້ນຄືນມາ.

11 ບັດນີ້ການສູນເສຍຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງຊາວນີໂຟເທື່ອນີ້ ແລະ ການຂ້າພັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາຊຶ່ງມັນຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນເລີຍຖ້າຫາກມັນບໍ່ເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ອ້າງຕົນເອງວ່າເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

12 ແລະ ມັນເປັນຍ້ອນ "ຄວາມທະນົງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ເປັນຍ້ອນ ະຄວາມຮັ່ງມີເປັນດີຢ່າງຍິ່ງຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນຍ້ອນການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ຄົນ "ທຸກຍາກລຳບາກ, ກັກກັນອາຫານຈາກຄົນອື່ນຫົວ, ບໍ່ມອບເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມໃຫ້ຜູ້ທີ່ເປືອຍເປົ່າ, ແລະ ຕົບໜ້າພີ່ນ້ອງຂອງຕົນຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວ, ເວົ້າເຍາະເຍັ້ຍສິ່ງທີ່ສັກສິດ, ປະຕິເສດວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ແລະ ການເປີດເຜີຍ, ກໍ່ການຄາດຕະກຳ, ບຸ້ນຈີ້, ເວົ້າຕົວະ, ຂີ້ລັກມັກສົກ, ຫລິ້ນຊູ້, ຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນຢ່າງຮຸນແຮງ, ແລະ ບົບໜີໄປຫາແຜ່ນດິນນີໂຟໃນບັນດາຊາວເລມັນ—

13 ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້, ແລະ "ການອວດອ້າງໃນກຳລັງຂອງພວກເຂົາເອງ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກປະຖິ້ມໃຫ້ຢູ່ກັບກຳລັງຂອງຕົນເອງ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ກັບມາເປັນຄົນເປັນທຸກ ແລະ ຖືກທຸບຕີ, ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປຕໍ່ໜ້າຊາວເລມັນ, ຈົນວ່າຕ້ອງເສຍຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ

ຂອງຕົນເອງທັງໝົດໄປ.

14 ແຕ່ຈິ່ງເບິ່ງ, ໂມໂຣໂນຮາໂດໄດ້ສັ່ງສອນຜູ້ຄົນຫລາຍເລື້ອງເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ "ນີໂຟກັບລີໂຮຜູ້ຊົ່ງເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນກໍໄດ້ສັ່ງສອນຜູ້ຄົນຫລາຍເລື້ອງຄືກັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍຫລາຍເລື້ອງແກ່ພວກເຂົາກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈ, ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ.

16 ເພາະເມື່ອໂມໂຣໂນຮາເຫັນວ່າພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈແລ້ວ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ພາພວກເຂົາໄປຕໍ່ສູ້ຈາກບ່ອນໜຶ່ງ ຫາອີກບ່ອນໜຶ່ງ, ແລະ ຈາກເມືອງໜຶ່ງໄປຫາອີກເມືອງໜຶ່ງ, ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງພວກເຂົາຄືນມາ.

17 ແລະ ບິທີທຶກສິບເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນບິທີທຶກສິບສອງແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ວ່າໂມໂຣໂນຮາບໍ່ສາມາດຍຶດເອົາແຜ່ນດິນຄືນມາຈາກຊາວເລມັນອີກແລ້ວ.

19 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ລົ້ມເລີກແຜນການຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະຍຶດເອົາແຜ່ນດິນທີ່ເຫລືອຢູ່ຄືນມາ, ເພາະວ່າຊາວເລມັນມີຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ສຸດ ຈົນວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍທີ່ຊາວນີໂຟຈະມີອຳນາດເໜືອ

12 ກ ອບຢ 1:3-4; ຄພ 101:42. ຂ 1 ຕມທ 6:17;	2 ນຟ 9:42. ຄ ຄພ 42:30-31. 13 ກ ຄມພ ຈອງທອງ,	ຄວາມຈອງທອງ. 14 ກ ຮລມ 3:21.
--	--	-------------------------------

ພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ໂມໂຣໄນຮາຈິ່ງໄດ້ໃຊ້ກຳລັງທັບທັງໝົດຂອງເພິ່ນໃຫ້ປົກປັກຮັກສາແຜ່ນດິນສ່ວນທີ່ເພິ່ນຍຶດຄືນມາໄດ້ນັ້ນ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ຍ້ອນວ່າຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງຈຳນວນຜູ້ຄົນຂອງຊາວເລມັນ ຊາວນີໂຟຈິ່ງເກີດມີຄວາມຍ້ານກົວຫລາຍຂຶ້ນ, ຍ້ານວ່າຕົນເອງຈະຜ່າຍແພ້, ແລະ ຖືກຢຽບຍ່າລົງ, ແລະ ຖືກຂ້າ, ແລະ ຖືກທຳລາຍ.

21 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເລີ່ມຈີ່ຈຳຄຳທຳນາຍຂອງແອວມາ, ແລະ ຄຳທຳນາຍຂອງໂມໂຊຢານຳອີກ; ແລະ ພວກເຂົາເຫັນວ່າຕົນເອງເປັນຄົນແຂງຄໍ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຖືວ່າພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມີຄຸນຄ່າ;

22 ແລະ ວ່າພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນແປງ ແລະ ຢຽບຍ່າ "ກົດຂອງໂມໂຊຢາໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງພວກເຂົາ, ຫລື ວ່າເປັນກົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາເພິ່ນ ໃຫ້ບອກແກ່ຜູ້ຄົນ; ແລະ ພວກເຂົາເຫັນວ່າກົດຂອງພວກເຂົາເສື່ອມໂຊມລົງ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາໄດ້ກັບກາຍເປັນຄົນຊົ່ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາຊົ່ວຄືກັນກັບຊາວເລມັນ.

23 ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ສາດສະໜາຈັກຈິ່ງເລີ່ມ "ເສື່ອມໂຊມລົງ; ແລະ ພວກເຂົາ ເລີ່ມບໍ່ເຊື່ອຖືໃນວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ ແລະ ວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ; ແລະ ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຫລົງເບິ່ງໜ້າພວກເຂົາຢູ່.

24 ແລະ ພວກເຂົາເຫັນວ່າຕົນເອງກັບມາເປັນ "ຄົນອ່ອນແອຄືກັນກັບຊາວເລມັນ

ພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ປົກປ້ອງພວກເຂົາຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຖອນໄປຈາກພວກເຂົາ ເພາະ ະພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ປະທັບຢູ່ໃນວິຫານທີ່ "ບໍ່ບໍລິສຸດ—

25 ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈິ່ງຢຸດປົກປ້ອງພວກເຂົາດ້ວຍອຳນາດອັນມະຫັດສະຈັນອັນທາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້ຂອງພຣະອົງ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຕົກໄປຢູ່ໃນສະພາບຂອງ "ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນເປັນຕາຍຳນັ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາຈິ່ງເຫັນໄດ້ວ່າຊາວເລມັນມີອຳນາດຫລາຍກວ່າພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍຢ່າງຫລີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບຄືນມາ ະໃກ້ຊິດຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

26 ເພາະຈິ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາເຫັນວ່າຊາວເລມັນມີກຳລັງຫລາຍເທົ່າກັບກຳລັງຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງເປັນກຳລັງຂອງຄົນຕໍ່ຄົນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດອັນໃຫຍ່ຫລວງດັ່ງນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ກັບມາອ່ອນແອເພາະການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາໃນເວລາ "ບໍ່ຫລາຍປີດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 5

ນີໂຟ ແລະ ລີໂຮອຸທິດຕົນເພື່ອສັ່ງສອນ—ຊຶ່ງຂອງພວກເພິ່ນເປັນສິ່ງທີ່ນຳພາໃຫ້ພວກເພິ່ນດຳເນີນຊີວິດຕາມແບບແຜນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເພິ່ນ—ພຣະຄຣິດ

<p>22 ກ ແອວ 1:1. 23 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. 24 ກ ມຊຍ 1:13.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຄ ມຊຍ 2:37; ແອວ 7:21; 34:36. 25 ກ ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື,</p>	<p>ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື. ຂ ຢດ 6:5. 26 ກ ແອວ 46:8; ຣລມ 12:3-4.</p>
---	---	--

ໄຖ່ຜູ້ທີ່ກັບໃຈ—ນີໄຟ ແລະ ລີໄຮເຮັດໃຫ້
 ຄົນຢາກຫລວງຫລາຍປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ
 ແລະ ພວກເພິ່ນຖືກຈັບເຂົ້າຄູກ ແລະ ຖືກ
 ລ້ອມ ໄວ້ດ້ວຍ ໄຟ—ເມກແຫ່ງຄວາມມືດ
 ປົກຄຸມຜູ້ຄົນຈຳນວນສາມຮ້ອຍຄົນ—ແຜ່ນ
 ດິນສັນສະເທືອນ ແລະ ມີສຽງບັນຊາໃຫ້
 ພວກເຂົາກັບໃຈ—ນີໄຟ ແລະ ລີໄຮສົນທະ
 ນາກັບເຫລົ່າທູດ, ແລະ ຜູງຊົນຖືກລ້ອມໄວ້
 ດ້ວຍໄຟ. ປະມານ 30 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີ
 ດຽວກັນນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີໄຟໄດ້ມອບບັນລັງ
 ຕັດສິນໃຫ້ແກ່ຄົນຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ຊີໂຊຣຳ.
 2 ເພາະວ່າຜູ້ຄົນເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງກົດໝາຍ
 ແລະ ນອກສຽງເລືອກເອົາຜູ້ປົກຄອງຂອງ
 ພວກເຂົາເອງ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ ສິເລືອກເອົາຄວາມ
 ຊົ່ວມີຫລາຍກວ່າຜູ້ທີ່ເລືອກເອົາຄວາມດີ,
 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງກຳລັງສຸກເພື່ອຄວາມ
 ພິນາດແລ້ວ, ເພາະວ່າກົດໝາຍໄດ້ເສື່ອມ
 ໂຊມລົງ.
 3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ; ພວກ
 ເຂົາເປັນຄົນແຂງຄໍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ກົດ
 ໝາຍ ຫລື ຄວາມຍຸດຕິທຳ ຈະປົກຄອງ
 ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້, ນອກຈາກຈະພາໄປເຖິງ
 ຄວາມພິນາດເທົ່ານັ້ນ.
 4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນີໄຟ
 ໂສກເລົ່າຫລາຍເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ
 ພວກເຂົາ; ແລ້ວເພິ່ນຈຶ່ງ ນີໄຮສະລະບັນລັງ
 ຕັດສິນຂອງເພິ່ນເພື່ອໄປສັ່ງສອນພຣະຄຳ
 ຂອງພຣະເຈົ້າຕະຫລອດວັນເວລາທີ່ເຫລືອ
 ຢູ່ຂອງເພິ່ນ, ແລະ ລີໄຮນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນ
 ກໍຄືກັນຕະຫລອດວັນເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ
 ເພິ່ນ;

5 ເພາະວ່າພວກເພິ່ນຈື່ຈຳຄຳເວົ້າຂອງຮີ
 ລາມັນບິດາຂອງພວກເພິ່ນທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້ກັບ
 ພວກເພິ່ນ. ແລະ ນີ້ຄືຄຳເວົ້າຂອງຮີລາມັນ
 ຊຶ່ງກ່າວວ່າ:

6 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ປາດຖະໜາ
 ຢາກໃຫ້ລູກຈື່ຈຳທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດ
 ຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກປະ
 ກາດຂໍຄວາມນີ້ຕໍ່ຜູ້ຄົນ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ໄດ້ຕັ້ງ
 ຊື່ໃຫ້ລູກຕາມຊື່ຂອງ ນີໄຮມານດາຄົນ
 ທຳອິດ ຜູ້ທີ່ໄດ້ອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູ
 ຊາເລັມ; ແລະ ພໍ່ເຮັດໄປເພື່ອຢາກໃຫ້ລູກ
 ຈື່ຈຳຂຶ້ນຂອງລູກ; ແລ້ວລູກກໍຈະຈື່ຈຳພວກ
 ເພິ່ນ ແລະ ເວລາລູກຈື່ຈຳພວກເພິ່ນ ລູກ
 ກໍຈະຈື່ຈຳຜົນງານຂອງພວກເພິ່ນ; ແລະ
 ເວລາລູກຈື່ຈຳຜົນງານຂອງພວກເພິ່ນ ລູກ
 ຈະຮູ້ດີວ່າມັນຖືກເວົ້າເຖິງ, ແລະ ຂຽນໄວ້
 ວ່າ ພວກເພິ່ນນັ້ນເປັນ ສິ່ງປະເສີດ.

7 ສະນັ້ນ, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກເຮັດ
 ສິ່ງທີ່ດີເພື່ອຈະໄດ້ຖືກເວົ້າເຖິງ ແລະ ຖືກ
 ຂຽນໄວ້ຄືກັນກັບທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ຖືກເວົ້າ
 ເຖິງ ແລະ ຖືກຂຽນເຖິງ.

8 ແລະ ບັດນີ້ລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງເບິ່ງ ພໍ່ມີ
 ບາງສິ່ງທີ່ຈະຂໍຈາກລູກຄື ບໍ່ໃຫ້ລູກເຮັດສິ່ງ
 ເຫລົ່ານີ້ເພື່ອເປັນການອວດອ້າງ, ແຕ່ໃຫ້
 ລູກເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອເປັນການສະສົມ
 ນີໄຮສົມບັດໄວ້ໃນສະຫວັນເພື່ອຕົນເອງ,
 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນສິ່ງທີ່ໝົດບໍ່ເປັນ ແລະ
 ເປັນຢູ່ຊົ່ວນິລັນດອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອ
 ລູກຈະມີຂອງປະທານອັນມີ ສິ່ງຄຸນຄ່າແຫ່ງ
 ຊີວິດນິລັນດອນ, ຊຶ່ງພວກເຮົາມີເຫດຜົນ
 ທີ່ຈະຄິດວ່າບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້
 ຮັບມັນມາແລ້ວ.

9 ໂອ ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້, ຈື່ຈຳໄວ້, ລູກຂອງພໍ່,

<p>5 1 ກ ຮລມ 3:37. 2 ກ ມຊຢ 29:25-27. ຂ ແອວ 10:19.</p>	<p>4 ກ ແອວ 4:15-20. 6 ກ 1 ນພ 1:1, 5. ຂ 2 ນພ 33.</p>	<p>8 ກ 3 ນພ 13:19-21. ຂ ຄພ 14:7.</p>
---	---	---

“ຖ້ອຍ ຄຳ ຂອງ ກະສັດ ເປັນ ຢາ ມິນ ທີ່ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ຈື່ ຈຳ ໄວ້ ວ່າ ບໍ່ ມີ ທາງ ຫລື ວິ ທີ ອື່ນ ໃດ ເລີຍ ທີ່ ມະ ນຸດ ຈະ ລອດ ໄດ້, ນອກ ຈາກ ທາງ ໂລ ທິດ ທີ່ ະ ຊົດ ໃຊ້ ແທນ ຂອງ ພຣະ ເຊ ຍູ ຄຣິ ດ ຜູ້ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ເທົ່າ ນັ້ນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ເພື່ອ ະ ໂຖ່ ັ ໂລກ.

10 ແລະ ຈົ່ງ ຈື່ ຈຳ ”ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ແອມ ມິວ ເລັກ ນຳ ອີກ ຊຶ່ງ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ຕໍ່ ຊີ ເອ ສ ຣອມ, ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ອຳ ໂມນ ໂນ ຮາ ນັ້ນ; ເພາະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ຢ່າງ ແນ່ ນອນ ເພື່ອ ໂຖ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແຕ່ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ບໍ່ ໂຖ່ ພວກ ເຂົາ ໃນ ບາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແຕ່ ຈະ ໂຖ່ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ບາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

11 ແລະ ພຣະ ອົງ ມີ ອຳ ນາດ ຊຶ່ງ ໄດ້ ຮັບ ຈາກ ພຣະ ບິດາ ເພື່ອ ໂຖ່ ມະ ນຸດ ຈາກ ບາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຍ້ອນ ການ ກັບ ໃຈ; ສະ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ຈື່ ໄດ້ ”ສິ່ງ ທູດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ລົງ ມາ ເພື່ອ ປະ ກາດ ຂ່າວ ກ່ຽວ ກັບ ເງື່ອນ ໄຂ ຂອງ ການ ກັບ ໃຈ, ຊຶ່ງ ຈະ ນຳ ໄປ ຫາ ອຳ ນາດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ໂຖ່, ໄປ ຫາ ຄວາມ ລອດ ຂອງ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

12 ແລະ ບັດ ນີ້, ຈົ່ງ ຈື່ ໄວ້, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ຈົ່ງ ຈື່ ໄວ້ ວ່າ ລູກ ຈະ ຕ້ອງ ສ້າງ ”ຮາກ ຖານ ຂອງ ລູກ ຂຶ້ນ ເທິງ ະ ດານ ທີນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ໂຖ່ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ຄື ພຣະ ຄຣິ ດ, ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ; ເພື່ອ ວ່າ ເມື່ອ ມານ ສົ່ງ ລົມ ພະ ຍຸ ຮ້າຍ ຂອງ ມັນ ມາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພ້າ ແມບ ເຫລື້ອມ ກັບ ລົມ ບ້າ ໝູ ຂອງ ມັນ ມາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເມື່ອ ໝາກ ເຫັບ ທັງ ໝົດ ແລະ ະ ລົມ

ຝົນ ອັນ ແຮງ ກ້າ ຂອງ ມັນ ລົງ ມາ ຕີ ລູກ, ມັນ ຈະ ບໍ່ ມີ ອຳ ນາດ ອັນ ໃດ ເໜືອ ລູກ ເລີຍ ທີ່ ຈະ ແກ່ ລູກ ລົງ ໄປ ຫາ ເທວ ເລິກ ແຫ່ງ ຄວາມ ທຸກ ທໍ ລະ ມານ ແລະ ຄວາມ ຈິບ ທາຍ ອັນ ບໍ່ ສິ້ນ ສູດ, ເພາະ ດານ ທີນ ບ່ອນ ທີ່ ລູກ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ເທິງ ມັນ ຊຶ່ງ ເປັນ ຮາກ ຖານ ທີ່ ແໜ້ນ ໜາ, ເປັນ ຮາກ ຖານ ຊຶ່ງ ຫາກ ມະ ນຸດ ສ້າງ ຂຶ້ນ ເທິງ ມັນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຕົກ ໄປ ບໍ່ ໄດ້.

13 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ນີ້ ຄື ຄຳ ເວົ້າ ຊຶ່ງ ຮີ ລາ ມັນ ໄດ້ ”ສິດ ສອນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ສິດ ສອນ ພວກ ເພິ່ນ ຫລາຍ ເລື້ອງ ຊຶ່ງ ບໍ່ ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້, ແລະ ຫລາຍ ເລື້ອງ ຊຶ່ງ ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້.

14 ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ຈື່ ຈຳ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ເພິ່ນ; ແລະ ສະ ນັ້ນ ພວກ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ອອກ ໄປ, ໂດຍ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ສິດ ສອນ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ແກ່ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີ ໄຟ ທັງ ໝົດ, ໂດຍ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຕັ້ງ ແຕ່ ເມືອງ ອຸດົມ ສົມ ບູນ ໄປ;

15 ແລະ ຈາກ ນັ້ນ ກໍ່ ໄປ ຫາ ເມືອງ ກິດ; ແລະ ຈາກ ເມືອງ ກິດ ກໍ່ ໄປ ຫາ ເມືອງ ມິວ ເລັກ.

16 ແລະ ຈາກ ເມືອງ ໜຶ່ງ ກໍ່ ໄປ ຫາ ອີກ ເມືອງ ໜຶ່ງ ຈົນ ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ອອກ ໄປ ຫາ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ນີ ໄຟ ທັງ ໝົດ ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ທາງ ໃຕ້; ແລະ ຈາກ ທີ່ ນັ້ນ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ເຊ ຣາ ເຮັ ມລາ ໄປ ຫາ ບັນ ດາ ຊາວ ເລມັນ.

17 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ສັ່ງ ສອນ ດ້ວຍ ພະ ລັງ ອັນ ຍິ່ງ

<p>9 ກ ມຊຸ 2:9. ຂ ມຊຸ 3:17-18. ຄ ມພ ຊົດ ໃຊ້, ການ ຊົດ ໃຊ້. ຄ ຄ ມພ ໂຖ່, ການ ໂຖ່, ຖືກ ໂຖ່. ງ ຄ ມພ ໂລກ—ຜູ້ ຄົນ ທີ່ ບໍ່</p>	<p>ເຊື້ອ ຟັງ ພຣະ ບັນ ຍັດ. 10 ກ ແອວ 11:34. 11 ກ ແອວ 13:24-25. 12 ກ ອຊຸ 28:16; ຢຄ 4:16. ຂ ມຫ 7:24-27;</p>	<p>ຄພ 6:34; ມຊ 7:53. ຄ ມພ ທີນ; ທີນ ເສົາ ເອກ. ຄ 3 ນພ 14:25, 27. 13 ກ ມຊຸ 1:4.</p>
---	--	---

ໃຫຍ່, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້
 ພວກທີ່ແຍກອອກໄປຈາກຊາວນິໄຟຍອມ
 ຈຳນົນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ອອກ
 ມາຮັບສາລະພາບບາບຂອງຕົນ ແລະ ຮັບ
 ບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ແລະ ກັບ
 ຄົນໄປຫາຊາວນິໄຟທັນທີ ເພື່ອຈະພະຍາ
 ຍາມແກ້ໄຂຄວາມຜິດພາດທີ່ຕົນໄດ້ກະທຳ
 ໄປນັ້ນ.

18 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
 ນິໄຟກັບລີໂຮໄດ້ສັ່ງສອນຊາວເລມັນດ້ວຍ
 ອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນ
 ນັ້ນ, ເພາະວ່າພວກເພິ່ນ ໄດ້ຮັບອຳນາດ
 ແລະ ສິດອຳນາດເພື່ອຈະໄດ້ ກ່າວ, ແລະ
 ພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ພວກເພິ່ນຄວນກ່າວ
 ນຳອີກ—

19 ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງໄດ້ເກີດມີຄວາມແປກ
 ໃຈຫລາຍທີ່ສຸດຕໍ່ຊາວເລມັນ ຈົນເຮັດໃຫ້
 ພວກເຂົາ ກໍສຳນຶກໄດ້, ເຖິງ ຂະໜາດທີ່
 ໄດ້ມີຊາວເລມັນຈຳນວນແປດພັນຄົນທີ່ຢູ່
 ໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ແຜ່ນດິນ
 ອ້ອມແອ້ມນັ້ນຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການ
 ກັບໃຈ, ແລະ ໄດ້ສຳນຶກເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
 ຂອງຮີດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດ
 ຂອງພວກເຂົາ.

20 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
 ນິໄຟ ແລະ ລີໂຮໄດ້ອອກຈາກບ່ອນນັ້ນໄປ
 ຫາແຜ່ນດິນນິໄຟ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຢູ່ທີ່
 ນັ້ນພວກເພິ່ນຖືກກອງທັບຂອງຊາວເລມັນ
 ຈັບໄປ ແລະ ເອົາເຂົ້າ ກູກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ,
 ເປັນຄຸກບ່ອນດຽວກັນກັບທີ່ອຳໂມນ ແລະ
 ພິນ້ອງຂອງເພິ່ນຖືກຂ້າໃຊ້ຂອງລິມໂຮເອົາ

ໄປກັກຂັງ.

22 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ພວກເພິ່ນຖືກຈັບ
 ເຂົ້າຄຸກໄດ້ຫລາຍມື້ປາດສະຈາກເຂົ້ານ້ຳ,
 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຄຸກເພື່ອ
 ຈະເອົາພວກເພິ່ນໄປຂ້າຖິ້ມເສຍ.

23 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
 ນິໄຟ ແລະ ລີໂຮໄດ້ຖືກອ້ອມໄວ້ຄືກັບວ່າ
 ດ້ວຍ ນິໄຟ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາບໍ່ກ້າ
 ແຕະຕ້ອງພວກເພິ່ນເລີຍ ເພາະຢ້ານວ່າ
 ໄຟຈະໄໝ້ພວກເຂົາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,
 ນິໄຟ ແລະ ລີໂຮບໍ່ໄດ້ຖືກໄໝ້ເລີຍ; ແລະ
 ເບິ່ງຄືວ່າພວກເພິ່ນຍືນຢູ່ທ່າມກາງກອງໄຟ
 ແລະ ໄຟບໍ່ໄດ້ໄໝ້ພວກເພິ່ນ.

24 ແລະ ເວລາພວກເພິ່ນເຫັນວ່າຕົນ
 ເອງຖືກລ້ອມໄວ້ດ້ວຍ ນິໄຟ, ແລະ ເຫັນ
 ວ່າໄຟບໍ່ໄດ້ໄໝ້ຕົນ, ໃຈຂອງພວກເພິ່ນຈຶ່ງ
 ມີກຳລັງຂຶ້ນ.

25 ເພາະ ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ເຫັນ ວ່າ ຊາວ
 ເລມັນບໍ່ກ້າແຕະຕ້ອງພວກເພິ່ນ; ທັງບໍ່ກ້າ
 ເຂົ້າມາໃກ້ພວກເພິ່ນ, ແຕ່ວ່າຍືນຢູ່ຄືກັນ
 ກັບເກີດເປັນຄົນໄປດ້ວຍຄວາມແປກປະ
 ຫລາດໃຈ.

26 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
 ນິໄຟ ແລະ ລີໂຮໄດ້ຍືນຂຶ້ນ ແລະ ເລີ່ມເວົ້າ
 ກັບພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ: ບໍ່ຕ້ອງຢ້ານ,
 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນແມ່ນພຣະເຈົ້າທີ່ສະແດງ
 ສິ່ງ ອັດສະຈັນ ໃຈນີ້ໃຫ້ພວກທ່ານເຫັນ,
 ເພື່ອສະແດງໃຫ້ພວກທ່ານເຫັນວ່າພວກ
 ທ່ານຈະຂ້າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້.

27 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາພວກເພິ່ນກ່າວ
 ຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ແຜ່ນດິນກໍສັ່ນສະເທືອນ
 ຢ່າງໜັກ, ແລະ ກຳແພງຄຸກກໍສັ່ນສະເທືອນ

<p>17 ກ ຮລມ 4:4. 18 ກ ຄພ 100:5-8. ຄມພ ທຳນາຍ, ການ ທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ.</p>	<p>19 ກ ຄມພ ປຽນໃຈ, ການ ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ; ວູງກງານເຜີຍແຜ່. 21 ກ ມຊຢ 7:6-7; 21:23.</p>	<p>23 ກ ອພຍ 3:2. 24 ກ ອພຍ 14:24; 1 ນຟ 1:6; ຄພ 29:12; ຈສ—ປ 1:16.</p>
---	--	--

ຄ້າຍຄືກັບວ່າມັນກຳລັງຈະພັງລົງສູ່ພື້ນດິນ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນບໍ່ໄດ້ພັງລົງ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນທີ່ຢູ່ໃນຄູກນັ້ນເປັນຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວນິໄຟຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປນັ້ນ.

28 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຖືກປົກຄຸມໄວ້ດ້ວຍເມກແຫ່ງ "ຄວາມມືດ, ແລະ ຄວາມຢ້ານຢາງຫລວງ ຫລາຍໄດ້ເກີດກັບພວກເຂົາ.

29 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີ "ສຽງດັງຂຶ້ນຄ້າຍຄືກັບວ່າ ສຽງນັ້ນຢູ່ເທິງ ເມກແຫ່ງຄວາມມືດ, ມີຄວາມວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງ ກັບໃຈ, ເຈົ້າຈົ່ງກັບໃຈ, ແລະ ຢາພະຍາ ຍາມທຳລາຍຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາອີກຕໍ່ໄປ ຜູ້ ຊຶ່ງເຮົາສົ່ງມາຫາພວກເຈົ້າເພື່ອປະກາດ ຂ່າວປະເສີດ.

30 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາພວກເຂົາໄດ້ຍິນສຽງນີ້, ແລະ ເຫັນ ວ່າບໍ່ແມ່ນສຽງຟ້າຮ້ອງ, ທັງບໍ່ແມ່ນສຽງກົກ ກ້ອງ, ແຕ່ວ່າມັນເປັນສຽງອ່ອນຫວານຂອງ ຄວາມນື່ມນວນຢ່າງແຈ້ມແຈ້ງ, ຄ້າຍຄືກັບ ວ່າເປັນ "ສຽງສີ່ມໃສ່ທູ, ແລະ ມັນໄດ້ສຽບ ແທງເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນຍານທຸກດວງ—

31 ແລະ ທັງໆທີ່ສຽງນັ້ນນື່ມນວນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ແຜ່ນດິນຍັງສັ່ນສະເທືອນຫລາຍທີ່ ສຸດ, ແລະ ກຳແພງຄູກກໍສັ່ນສະເທືອນ ອີກ, ຄ້າຍກັບວ່າມັນກຳລັງຈະເພພັງລົງ ສູ່ພື້ນດິນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ເມກຊຶ່ງປົກຄຸມ ພວກເຂົາຢູ່ນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ລ່ອງລອຍອອກໄປ ເລີຍ—

32 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ມີສຽງດັງຂຶ້ນອີກ, ມີ ຄວາມວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງກັບໃຈ, ເຈົ້າຈົ່ງກັບໃຈ, ເພາະອານາຈັກສະຫວັນ ໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງ ແລ້ວ; ແລະ ຢາໄດ້ພະຍາຍາມທຳລາຍຜູ້ ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາອີກຕໍ່ໄປ; ແລະ ເຫດການ

ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ແຜ່ນດິນ ແລະ ກຳແພງ ຄູກໄດ້ສັ່ນສະເທືອນອີກ.

33 ແລະ ສຽງດັງມາອີກເປັນເທື່ອທີສາມ, ແລະ ໄດ້ເວົ້າຂໍຄວາມອັນໜ້າອັດສະຈັນ ໃຈກັບພວກເຂົາ ຊຶ່ງມະນຸດບໍ່ສາມາດກ່າວ, ແລະ ກຳແພງໄດ້ສັ່ນອີກ, ແລະ ແຜ່ນດິນ ໄດ້ສັ່ນສະເທືອນຄ້າຍຄືກັບວ່າມັນກຳລັງ ຈະແຍກອອກຈາກກັນ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ ເລມັນບົບໜີໄປບໍ່ໄດ້ຍ້ອນວ່າເມກແຫ່ງ ຄວາມມືດນັ້ນໄດ້ປົກຄຸມພວກເຂົາໄວ້; ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເຄື່ອນໄຫວໄປມາບໍ່ໄດ້ ເລີຍ ເພາະຄວາມຢ້ານກົວທີ່ເກີດກັບພວກ ເຂົາ.

35 ບັດນີ້ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາພວກ ເຂົາ ຊຶ່ງເປັນຊາວນິໄຟ ໂດຍກຳເນີດ, ຊຶ່ງ ແຕ່ກ່ອນເຄີຍເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະ ໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ໄດ້ແຍກອອກໄປ ຈາກພວກເຂົາ.

36 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ລາວໄດ້ຫັນຕົວໄປ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ ເຫັນໜ້າຂອງນິໄຟ ແລະ ລີໄຮ ຜ່ານຄວາມ ມືດຂອງເມກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ "ຮຸ່ງ ເຫລື້ອມທີ່ສຸດຄືກັນກັບໜ້າຂອງເຫລົ່າທູດ. ແລະ ລາວໄດ້ເຫັນພວກເພິ່ນຫລວງໜ້າຂຶ້ນ ໄປເທິງຟ້າ; ແລະ ພວກເພິ່ນຢູ່ໃນທ່າທາງທີ່ ກຳລັງເວົ້າ ຫລື ກຳລັງເບິ່ງສຽງກັບຜູ້ໃດຜູ້ ໜຶ່ງຊຶ່ງພວກເພິ່ນຫລວງເຫັນ.

37 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຮ້ອງບອກຜູ້ຊົນເພື່ອໃຫ້ ພວກເຂົາຫລວງມາເບິ່ງ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໄດ້ ມີພະລັງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນສາມາດ ຫລວງມາເບິ່ງ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນໜ້າ ຂອງນິໄຟ ແລະ ລີໄຮ.

28 ກ ອພຍ 14:20. 29 ກ 3 ນພ 11:3-14. 30 ກ 1 ກສ 19:12; ຄພ 85:6. 36 ກ ອພຍ 34:29-35; ກຈກ 6:15.

38 ແລະ ຜູ້ຄົນ ໄດ້ເວົ້າກັບ ຊາຍຄົນນັ້ນ ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ໝາຍຄວາມ ວ່າແນວໃດ, ແລະ ຄົນທັງສອງນັ້ນກໍາລັງ ສົນທະນາກັບຜູ້ໃດຢູ່?

39 ບັດ ນີ້ຊາຍຄົນນັ້ນມີຊື່ວ່າ ອາມິນາ ດາບ. ແລະ ອາມິນາດາບໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນ ວ່າ: ພວກເພິ່ນກໍາລັງສົນທະນາກັບເຫລົ່າ ທູດຂອງພຣະເຈົ້າ.

40 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ ເລມັນໄດ້ຖາມລາວວ່າ: ພວກເຮົາຈະເຮັດ "ແນວໃດ, ເພື່ອຈະໃຫ້ເມກແຫ່ງຄວາມມືດ ຫນີຈາກພວກເຮົາໄປ?

41 ແລະ ອາມິນາດາບໄດ້ເວົ້າກັບພວກ ເຂົາວ່າ: ພວກທ່ານຕ້ອງ "ກັບໃຈ, ແລະ ຮ້ອງຂໍ ຕໍ່ ສຽງນັ້ນ ຈົນວ່າ ພວກທ່ານມີ ຂໍ້ສັດທາໃນພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຊຶ້ງແອວມາ, ແລະ ແອມມິວເລັກ, ແລະ ຊີເອສຣອມ ໄດ້ສິດ ສອນພວກທ່ານໄວ້; ແລະ ຖ້າຫາກພວກ ທ່ານປະຕິບັດຕາມນີ້, ເມກແຫ່ງຄວາມມືດ ຈະເລື່ອນໄປຈາກພວກທ່ານ.

42 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເລີ່ມຮ້ອງຂໍຕໍ່ສຽງຂອງຜູ້ທີ່ ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນສັ້ນສະເໜືອນ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງຂໍຈົນວ່າເມກແຫ່ງ ຄວາມມືດໄດ້ກະຈາຍໄປ.

43 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາພວກເຂົາຫລຽວເບິ່ງ, ແລະ ເຫັນ ວ່າເມກແຫ່ງຄວາມມືດນັ້ນໄດ້ກະຈາຍໄປ ແລະ ບໍ່ໄດ້ປົດບັງພວກເຂົາອີກແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາເຫັນວ່າຕົນເອງຖືກ "ລ້ອມ ໄວ້ດ້ວຍເລົາໄຟ, ແທ້ຈິງແລ້ວທຸກຄົນ.

44 ແລະ ນີ້ໄຟກັບລີໄຮໄດ້ຍືນຢູ່ໃນທ່າມ

ກາງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຖືກ ປົດອ້ອມຮອບ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄ້າຍຄືກັບວ່າ ພວກເຂົາຢູ່ທ່າມກາງແປວໄຟ, ແຕ່ມັນບໍ່ ໄດ້ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ພວກເຂົາເລີຍ, ທັງບໍ່ ໄດ້ໄໝ້ລາມໄປຫາກໍາແພງຄຸກເລີຍ; ແລະ ພວກເຂົາກໍເຕັມໄປດ້ວຍ "ຄວາມສຸກ ຈົນບໍ່ ອາດຈະພັນລະນາໄດ້ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍ ລັດສະໝີພາບ.

45 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, "ພຣະ ວິນ ຍານ ສັກ ສິດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດລົງມາຈາກ ພ້າສະຫວັນ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນໃຈຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຄືກັບເຕັມປຽມ ດ້ວຍໄຟ, ແລະ ພວກເຂົາສາມາດ ຂຶ້ນເວົ້າຂໍ ຄວາມອັນໜ້າອັດສະຈັນອອກມາ.

46 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີ ສຽງດັງມາຫາພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ ເປັນສຽງທີ່ອ່ອນຫວານ, ຄ້າຍຄືກັບວ່າມັນ ເປັນສຽງສື່ມໃສ່ຫູ, ມີຄວາມວ່າ:

47 "ສັນຕິສຸກ, ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແກ່ເຈົ້າ, ຍ້ອນວ່າສັດທາຂອງເຈົ້າໃນຜູ້ທີ່ເຮົາຮັກ ຫລາຍທີ່ສຸດ, ຜູ້ທີ່ເປັນຢູ່ມັບຕັ້ງແຕ່ການ ວາງຮາກຖານຂອງໂລກ.

48 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍິນຂໍ້ ຄວາມນີ້ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ ຄ້າຍຄືກັບວ່າສຽງນັ້ນມາຈາກ ໃສ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນ "ພ້າສະຫວັນ ເປີດອອກ; ແລະ ເຫລົ່າທູດໄດ້ລົງມາຈາກ ສະຫວັນ ແລະ ປະຕິບັດຕໍ່ພວກເຂົາ.

49 ແລະ ມັນມີຢູ່ປະມານສາມຮ້ອຍຄົນທີ່ ໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ອອກໄປ ແລະ ບໍ່ ໃຫ້ແປກໃຈ, ທັງບໍ່ໃຫ້ສົງໃສ.

40 ກ ກຈກ 2:37-39.
41 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.
ຂ ຄມພ ສັດທາ.
43 ກ 3 ນພ 17:24; 19:14.

44 ກ ຄມພ ຊຶ້ນຊົມ,
ຄວາມຊຶ້ນຊົມ.
45 ກ 3 ນພ 9:20; ອທ 12:14.
ຂ ຄມພ ຂອງປະທານ

ແຫ່ງພຣະວິນຍານ.
47 ກ ຄມພ ສະຫງົບ,
ຄວາມສະຫງົບ.
48 ກ 1 ນພ 1:8.

50 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປ, ແລະ ໄດ້ປະ ຕິບັດ ແກ່ຜູ້ຄົນ, ປະກາດ ເລື່ອງທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເຫັນມາຕໍ່ຜູ້ຄົນທົ່ວທຸກພາກພື້ນ ໂດຍອ້ອມຮອບ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ ຊາວເລມັນສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ຍອມຮັບ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້, ຍ້ອນວ່າຫລັກຖານ ແລະ ຄວາມ ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບມາ.

51 ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ "ສຳນິກ ຕົວກໍໄດ້ວາງອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງຕົນ, ແລະ ປະຄວາມກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຮິດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດ ຂອງພວກເຂົາ.

52 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາ ໄດ້ ສົ່ງ ແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ ຍຶດເອົາມານັ້ນຄືນໃຫ້ຊາວນິໄຟ.

ບົດທີ 6

ຊາວເລມັນຜູ້ທີ່ຊອບທຳສັ່ງສອນຊາວນິໄຟ ຜູ້ທີ່ຊົ່ວ—ຜູ້ຄົນສອງຝ່າຍຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ຂຶ້ນໃນສະໄໝແຫ່ງສັນຕິສຸກ ແລະ ເຕັມໄປ ດ້ວຍຄວາມອຸດົມສົມບູນ—ລູກຊີເພີ, ຜູ້ສ້າງ ບາບ, ຍຸຍົງໃຈຂອງຄົນຊົ່ວ ແລະ ພວກ ໂຈນແກດີອານທັນໃຫ້ກະທຳການຄາດຕະ ກຳ ແລະ ສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ—ພວກເຂົາໂຄ່ນ ລົ້ມຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງຂອງຊາວນິໄຟ. ປະ ມານ 29-23 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ປີ ທີ່ຫົກສິບສອງແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ ຕັດສິນໄດ້ຜ່ານໄປ, ເລື່ອງລາວທັງໝົດນີ້ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ ກາຍມາເປັນຄົນຊອບທຳ, ເຖິງຂະໜາດ ທີ່ "ຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຂົາມີຫລາຍ

ກວ່າຊາວນິໄຟອີກຊ້ຳ, ຍ້ອນວ່າຄວາມໝັ້ນ ຄົງ ແລະ ຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີຂອງພວກ ເຂົາຢູ່ໃນສັດທາ.

2 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໄດ້ມີຊາວນິໄຟ ເປັນ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ກາຍມາເປັນຄົນ "ແຂງກະດ້າງ ແລະ ບໍ່ສຳນິກຜິດ ແລະ ຊົ່ວຮ້າຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມ ຮັບພັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄຳສັ່ງ ສອນ ແລະ ຄຳທຳນາຍທັງໝົດທີ່ມາໃນບັນ ດາພວກເຂົາ.

3 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສະມາຊິກຂອງ ສາດສະໜາຈັກກຳຍັງມີຄວາມຜາສຸກພໍສົມ ຄວນນຳການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງຊາວ ເລມັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຍ້ອນວ່າສາດສະໜາ ຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງໄດ້ສະຖາປະນາຂຶ້ນ ໃນບັນດາພວກເຂົາ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ຜູກສຳພັນທະໄມຕິຕໍ່ກັນ, ແລະ ໄດ້ປິຕິຍິນ ດີນຳກັນ, ແລະ ໄດ້ມີຄວາມຊື່ນຊົມຫລາຍ ທີ່ສຸດ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ ເລມັນ ຫລາຍຄົນ ໄດ້ລົງ ມາເມືອງເຊຣາ ເຮັມລາ, ແລະ ໄດ້ປະກາດແກ່ຊາວນິໄຟ ເຖິງ "ການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຊັກຊວນພວກເຂົາ ເຖິງ ສັດທາ ແລະ ການກັບໃຈ.

5 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ສັ່ງ ສອນດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ຊັກນຳ ຫລາຍຄົນລົງມາສູ່ສ່ວນເລິກແຫ່ງຄວາມ ຖ່ອມຕົວ, ແລະ ເປັນຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຖ່ອມຕົວ ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເມສາມັອຍ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ ເລມັນຫລາຍຄົນໄດ້ເຂົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນ ທາງເໜືອ; ແລະ ນິໄຟກັບລີໂຮກໍໄປຫາ

51 ກ ແອວ 31:5. 2 ກ ຮມ 1:28-32. 6 1 ກ ຮລມ 13:1. 3 ກ ຄມພ ຜູກມິດ. 4 ກ ຄມພ ປ່ຽນໃຈ, ການ ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ.

“ແຜ່ນດິນທາງເໜືອຄືກັນເພື່ອສົ່ງສອນຜູ້ຄົນ. ແລະ ປີທີຫົກສິບສາມໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນມີສັນຕິສຸກຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນທັງໝົດ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາວນິໄຟສາມາດເຂົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນສ່ວນໃດກໍໄດ້ຕາມແຕ່ພວກເຂົາຕ້ອງການ ບໍ່ວ່າໃນບັນດາຊາວນິໄຟ ຫລື ວ່າໃນບັນດາຊາວເລມັນ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນຈະໄປບ່ອນໃດກໍໄດ້ ຕາມແຕ່ພວກເຂົາຕ້ອງການຄືກັນ, ບໍ່ວ່າໃນບັນດາຊາວເລມັນ ຫລື ໃນບັນດາຊາວນິໄຟ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີການຕິດຕໍ່ກັນຢ່າງເປັນອິດສະລະດັ່ງນີ້, ເພື່ອຊື້ ແລະ ເພື່ອຂາຍ, ແລະ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ, ຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງໃຜລາວ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ທັງຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວນິໄຟໄດ້ຮັ່ງມີເປັນດີຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີຄຳ, ແລະ ມີເງິນ, ແລະ ມີໂລຫະທີ່ມີຄຸນຄ່າຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ທັງໃນແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນທາງເໜືອ.

10 ບັດນີ້ແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ຖືກເອີ້ນວ່າລີໄຮ, ແລະ ແຜ່ນດິນທາງເໜືອຖືກເອີ້ນວ່າ “ມິວເລັກ, ເພາະເອີ້ນຕາມຊື່ລູກຊາຍຂອງເຊເດກີຢາ; ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາມິວເລັກເຂົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນພາກເໜືອ, ແລະ ລີໄຮເຂົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນທາງໃຕ້.

11 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ມີຄ່າຫລາຍຊະນິດໃນແຜ່ນດິນທັງສອງບ່ອນ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ໂລຫະທີ່ມີຄ່າທຸກຊະນິດ; ແລະ ມີນາຍຊ່າງທີ່ມີຝີປານິດນຳອີກ, ຊຶ່ງໄດ້ຕີໂລຫະທຸກຊະນິດ; ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນ

ລະອຽດງາມດີ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກັບກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີດັ່ງນີ້.

12 ພວກເຂົາໄດ້ປູກພືດພັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ທັງທາງເໜືອ ແລະ ທາງໃຕ້; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງ, ທັງທາງເໜືອ ແລະ ທາງໃຕ້. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະ ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຢ່າງຍິ່ງໃນແຜ່ນດິນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ລ້ຽງສັດຫລາຍຊະນິດຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ອອກແມ່ແຜ່ລູກຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

13 ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກຜູ້ຍິງກໍໄດ້ອອກແຮງງານຢ່າງດຸໝັ່ນ ແລະ ເຂັນຝ່າຍ, ແລະ ໄດ້ເຮັດຜ້າແພຫລາຍຊະນິດ, ຜ້າລິນິນຕ່ຳຢ່າງດີ ແລະ ຜ້າທຸກຊະນິດ, ເພື່ອຈະໄດ້ປົກປັດຄວາມເປື້ອນເປົາຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ປີທີຫົກສິບສີ່ໄດ້ຜ່ານພົ້ນໄປຢ່າງສັນຕິດັ່ງນີ້.

14 ແລະ ໃນປີທີຫົກສິບຫ້າ ພວກເຂົາໄດ້ມີຄວາມຜາສຸກ ແລະ ສັນຕິສຸກຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ມີການສົ່ງສອນຫລາຍຢ່າງ ແລະ ມີການທຳນາຍຫລາຍຢ່າງກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ. ແລະ ປີທີຫົກສິບຫ້າກໍໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທີຫົກສິບຫົກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, “ຊີໂຊຣຳຖືກລອບຂ້າໂດຍມີລິກລັບໃນຂະນະທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນບັນລັງຕັດສິນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືໃນບົດງວກັນນັ້ນ, ຄືລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນແທນກຳຖືກລອບຂ້າຄືກັນ. ແລະ ປີທີຫົກສິບຫົກໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

16 ແລະ ໃນຕົ້ນປີທີຫົກສິບເຈັດ ຜູ້ຄົນເລີ່ມເປັນຄົນຊົ່ວຄົນຄືເກົ່າ.

6ກ ແອວ 63:4-9; ຮລມ 3:11-12. | 10ກ ມຊຢ 25:2-4; ຮລມ 8:21. | 15ກ ຮລມ 5:1.

17 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາມາດົນແລ້ວ ດ້ວຍຂອງທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງໂລກ ຈົນວ່າມັນບໍ່ມີການຍຸຍົງໃຫ້ຄຽດແຄ້ນ, ໃຫ້ເຮັດສົງຄາມ, ຫລື ໃຫ້ຂ້າພັນກັນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມໝັກໝຸນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເລີ່ມພະຍາຍາມຫາຜົນປະໂຫຍດເພື່ອຕົນເອງຈະໄດ້ມີກຽດຕິຍົດສູງກວ່າຜູ້ອື່ນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມທຳການຄາດຕະກຳຢ່າງ "ລັບໆ, ແລະ ເລີ່ມລັກ, ແລະ ບຸ້ນຈີ້ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ.

18 ແລະ ບັດນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄາດ ຕະ ກອນ ແລະ ພວກບຸ້ນຈີ້ເຫລົ່ານັ້ນເປັນພັກພວກທີ່ຄິດຄູເມັນ ແລະ "ແກດີອານທັນໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນ. ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືໃນບັນດາຊາວນິໄຟກໍມີພັກພວກຂອງແກດີອານທັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າໃນບັນດາຊາວເລມັນພວກທີ່ຊົ່ວກວ່າ. ແລະ ພວກເຂົາຖືກເອີ້ນວ່າໂຈນ ແລະ ຄາດຕະກອນຂອງແກດີອານທັນ.

19 ແລະ ພວກເຂົາຄືພວກທີ່ໄດ້ລອບຂ້າຊີໂຊຣຳຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເພິ່ນຢູ່ໃນບັນລັງຕັດສິນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊອກຫາພວກເຂົາບໍ່ພົບເລີຍ.

20 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອຊາວເລມັນເຫັນວ່າ ມັນມີພວກໂຈນປະບົນຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ ພວກເຂົາກໍເລົ່າສະຫລົດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໃຊ້ທຸກວິທີທາງ ແລະ ອຳນາດຂອງພວກເຂົາເພື່ອທຳລາຍພວກໂຈນເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປຈາກຜືນແຜ່ນດິນໂລກ.

21 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາຕານໄດ້ຍຸຍົງໃຈຂອງຊາວນິໄຟສ່ວນຫລາຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບພວກໂຈນເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາ ແລະ ຄຳສາບານກັບພວກເຂົາ, ວ່າພວກເຂົາຈະຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບົກບັກຮັກສາພວກດຽວກັນ, ເຖິງແມ່ນຈະຢູ່ໃນສະພາບອັນຫຍຸ້ງຍາກໃດໆກໍຕາມທີ່ພວກໂຈນໄດ້ຮັບ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບໂທດເພາະການຄາດຕະກຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການບຸ້ນຈີ້ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການຂີ້ລັກມັກສິກຂອງພວກເຂົາ.

22 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກເຂົາໄດ້ມີເຄື່ອງໝາຍຂອງພວກເຂົາເອງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຄື່ອງໝາຍ "ລັບ ແລະ ຄຳ ເວົ້າ ລັບໆ ຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກພິ້ນ້ອງທີ່ເຂົ້າມາໃນພັນທະສັນຍາ, ເພື່ອຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃດໆກໍຕາມທີ່ພິ້ນ້ອງຂອງພວກເຂົາກະທຳ ເຂົາຈະບໍ່ຖືກພິ້ນ້ອງ ຫລື ຄົນທີ່ໄດ້ເປັນຂອງພັກພວກຂອງຕົນທີ່ຮັບພັນທະສັນຍານີ້ທຳຮ້າຍ.

23 ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຂ້າ, ແລະ ບຸ້ນຈີ້, ແລະ ລັກ, ແລະ ທຳການໂສເພນີ ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການດັ່ງນີ້, ກົງກັນຂ້າມກັບກົດໝາຍຂອງບ້ານເມືອງ ແລະ ກົດຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ.

24 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຢູ່ໃນພັກພວກດຽວກັນເປີດເຜີຍ "ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັ່ງຂອງພັກພວກດຽວກັນໃຫ້ໂລກຮູ້ຈັກ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການຕັດສິນລົງໂທດ, ບໍ່ແມ່ນຕາມກົດໝາຍຂອງບ້ານເມືອງ, ແຕ່ເປັນກົດໝາຍອັນຊົ່ວຮ້າຍຊຶ່ງແກດີອານທັນ ແລະ ຄິດຄູເມັນໄດ້ຕັ້ງໄວ້.

<p>17 ກ 3 ນຟ 9:9. 18 ກ ຮລມ 2:4, 12-13.</p>	<p>22 ກ ຄມພ ການມິ້ວສຸມລັບ. 24 ກ ຄມພ ຊົ່ວຮ້າຍ,</p>	<p>ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.</p>
--	---	----------------------

25 ບັດນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນ "ຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາລັບ ຊຶ່ງແອວມາໄດ້ສັ່ງ ລູກຂອງເພິ່ນໄວ້ວ່າ ບໍ່ໃຫ້ເອົາອອກໄປໃຫ້ ໂລກຮູ້, ເພາະຍ້ານວ່າມັນຈະເປັນທາງນຳ ພາຜູ້ຄົນລົງໄປສູ່ຄວາມພິນາດ.

26 ບັດນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແກດີອານທັນບໍ່ໄດ້ ເອົາຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາ "ລັບ ເຫລົ່ານັ້ນມາຈາກບັນທຶກທີ່ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ ຮີລາມັນ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຖືກເອົາເຂົ້າໃສ່ ໃນໃຈຂອງແກດີອານທັນໂດຍ "ຜູ້ດຽວກັນ ກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຊັກຊວນບົດາມານດາຜູ້ທຳອິດ ຂອງພວກເຮົາໃຫ້ກິນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງທຳມ ນັ້ນ—

27 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນ ແມ່ນ ຜູ້ດຽວກັນນີ້ ທີ່ໄດ້ວາງແຜນກັບ "ກາອິນ, ວ່າຖ້າຫາກ ລາວຂ້າອາເບັນຜູ້ເປັນນ້ອງຊາຍຂອງລາວ ແລ້ວ ສິ່ງທີ່ລາວເຮັດໄປນັ້ນ ຈະບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ ຈັກແກ່ໂລກນີ້ເລີຍ. ແລະ ມັນໄດ້ວາງແຜນ ກັບກາອິນ ແລະ ກັບຜູ້ເຊື່ອຟັງລາວນັບຕັ້ງ ແຕ່ເວລານັ້ນມາ.

28 ແລະ ແມ່ນຜູ້ດຽວກັນນີ້ ຄືກັນທີ່ໃສ່ ມັນໄວ້ໃນໃຈຂອງຜູ້ຄົນໃຫ້ "ສ້າງຫໍຄອຍ ທີ່ສູງທີ່ສຸດເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຂຶ້ນໄປເຖິງ ສະຫວັນ. ແລະ ແມ່ນຜູ້ດຽວກັນນີ້ທີ່ຊັກນຳ ຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ໝີມາຈາກຫໍຄອຍໃຫ້ເຂົ້າມາໃນ ແຜ່ນດິນນີ້; ເພື່ອເສີຍແຜ່ວຽກງານ ແຫ່ງ ຄວາມມືດ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງໄປທົ່ວ ແຜ່ນດິນ, ຈົນວ່າມັນໄດ້ລາກຜູ້ຄົນໄປສູ່ ຄວາມພິນາດ "ພົດສິ້ນ, ແລະ ໄປສູ່ນະລົກ ອັນເປັນນິດ.

29 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຜູ້ດຽວກັນນີ້ທີ່ໃສ່ ມັນໄວ້ໃນໃຈຂອງ "ແກດີອານທັນສືບຕໍ່

ເຮັດວຽກງານແຫ່ງຄວາມມືດ, ແລະ ການ ຄາດຕະກຳຢ່າງລັບໆຕໍ່ໄປ; ແລະ ມັນໄດ້ ນຳມັນອອກມານັບຕັ້ງ ແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງມະນຸດ ຈົນເຖິງເວລານີ້.

30 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ດຽວກັນນີ້ທີ່ "ສ້າງ ບາບທັງປວງ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ທຳ ວຽກງານແຫ່ງຄວາມມືດ ແລະ ຄາດຕະກຳ ລັບ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງຕໍ່ແຜນການຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະ ຄຳສາບານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ແຜນການອັນຊົ່ວຮ້າຍອັນເປັນຕາຍ້ານ ຂອງພວກເຂົາຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ ຕາມທີ່ມັນ ຈະສາມາດຄອບຄອງໃຈຂອງລູກຫລານ ມະນຸດໄດ້.

31 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ຄອບຄອງ ໃຈຂອງຊາວນີໄຟໄດ້ຫລາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາກັບມາເປັນຄົນ ຊົ່ວທີ່ສຸດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາສ່ວນ ຫລາຍໄດ້ຫັນໄປຈາກທາງແຫ່ງຄວາມ ຊອບທຳ, ແລະ ໄດ້ "ຢຽບຍຳພຣະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຫັນໄປສູ່ທາງຂອງຕົນ, ແລະ ໄດ້ ສ້າງຮູບບູຊາຂຶ້ນໃຫ້ຕົນເອງດ້ວຍຄຳຂອງ ພວກເຂົາ ແລະ ເງິນຂອງພວກເຂົາ.

32 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດນີ້ໄດ້ມາຫາພວກ ເຂົາໃນເວລາ "ບໍ່ເທົ່າໃດປີ, ເຖິງຂະໜາດ ທີ່ສ່ວນຫລາຍຂອງມັນໄດ້ມາສູ່ພວກເຂົາ ໃນປີທີ່ທຶກສືບເຈັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງ ຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ.

33 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເກັ່ງກຳຂຶ້ນໃນ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາໃນປີທີ່ທຶກ

<p>25 ກ ແອວ 37:27-32. 26 ກ ມຊ 5:29, 49-52. ຂ 3 ນຟ 6:28; ມຊ 4:6-12.</p>	<p>27 ກ ມຊ 5:18-33. 28 ກ ປຖກ 11:1-4; ອທ 1:3. ຂ ອທ 8:9, 15-25. 29 ກ ຮລມ 2:4-13.</p>	<p>30 ກ ແອວ 5:39-42; ມຮນ 7:12, 17; ມຊ 4:4. 31 ກ 1 ນຟ 19:7. 32 ກ ແອວ 46:8.</p>
---	---	--

ສິບແປດນຳອີກ, ຈົນວ່າມັນເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່
ຊອບທຳເລົ່າສະຫລົດໃຈ ແລະ ຄຳຄວນ
ຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ.

34 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ
ຊາວນີໄຟໄດ້ເລີ່ມເສື່ອມໂຊມລົງຢູ່ໃນ
ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ເກັ່ງກ້າຢູ່ໃນຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ, ໃນ
ເວລາດຽວກັນຊາວເລມັນກັບມາເລີ່ມເຕີບ
ໂຕຢ່າງຍິ່ງໃນຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ
ຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາ
ໄດ້ເລີ່ມຮັກສາຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ພຣະບັນຍັດ
ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເດີນຢູ່ໃນຄວາມຈິງ
ແລະ ຊື່ຕົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ.

35 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ
ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມ
”ຖອຍອອກຈາກຊາວນີໄຟແລ້ວ, ເພາະ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມແຂງກະດ້າງ
ຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ.

36 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີ່ມຖອກເທພຣະວິນຍານ
ຂອງພຣະອົງລົງມາເທິງຊາວເລມັນ, ເພາະ
ຄວາມບອກລອນສອນງ່າຍ ແລະ ຄວາມ
ເຕັມໃຈຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະເຊື່ອໃນພຣະ
ຄຳຂອງພຣະອົງ.

37 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ
ເລມັນໄດ້ຕາມລ້າພວກໂຈນແກດີອານທັນ;
ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງ
ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນບັນດາພວກທີ່ຊົ່ວຫລາຍ
ກວ່າ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກໂຈນເຫລົ່ານັ້ນ
ໄດ້ຖືກທຳລາຍໃຫ້ສູນສິ້ນໄປຈາກບັນດາ
ຊາວເລມັນ.

38 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ອີກ
ດ້ານໜຶ່ງ ຄື ຊາວນີໄຟໄດ້ຊຸກຍູ້ ແລະ ໄດ້

ຊ່ວຍເຫລືອພວກເຂົາ, ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນຈາກ
ພວກທີ່ຊົ່ວຫລາຍກວ່າ, ຈົນວ່າພວກເຂົາ
ໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງຊາວ
ນີໄຟ, ແລະ ໄດ້ລໍ້ລວງຄົນຊອບທຳສ່ວນ
ຫລາຍໃຫ້ລົງມາເຊື່ອໃນວຽກງານຂອງ
ພວກເຂົາ ແລະ ມີສ່ວນໃນຂອງທີ່ລັກຂະ
ໂມຍມາ, ແລະ ຮ່ວມກັບພວກເຂົາໃນການ
ຄາດຕະກຳ ແລະ ການມື້ວສຸມລັບຂອງ
ພວກເຂົາ.

39 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີອຳນາດດຳເນີນ
ການປົກຄອງແຕ່ຝ່າຍດຽວ, ເຖິງຂະໜາດ
ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຢຽບຍຳໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງ
ພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ຂັງນຕີ ແລະ ໄດ້ຫັນ
ຫລັງໃສ່ຜູ້ທີ່”ທຸກຍາກລຳບາກ ແລະ ອ່ອນ
ນ້ອມ, ແລະ ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຖ່ອມຕົວຂອງ
ພຣະເຈົ້າ.

40 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ
ພວກເຂົາໄດ້ຕົກຢູ່ໃນສະພາບອັນເປັນຕາ
ຍ້ານ, ແລະ ກຳລັງ”ສຸກເພື່ອຄວາມພິນາດ
ອັນເປັນນິດ.

41 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີ
ຫົກສິບແປດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດ
ສິນດູແລະຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງ
ນີ້.

ຄຳທຳນາຍຂອງນີໄຟ, ລູກຊາຍຂອງຮີລາ
ມັນ—ພຣະເຈົ້ານາບຊູຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟວ່າ
ພຣະອົງຈະສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມພວກເຂົາ
ດ້ວຍພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຈະ
ທຳລາຍພວກເຂົາໃຫ້ພິນາດໄປ ຖ້າຫາກ
ພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ຂອງພວກເຂົາ. ພຣະເຈົ້າລົງໂທດຜູ້ຄົນ

<p>35 ກ ມຊຢ 2:36; ຄພ 121:37. 39 ກ ພສສ 109:16;</p>	<p>ແອວ 5:54-56; ຄພ 56:16. 40 ກ ຮລມ 5:2; 11:37;</p>	<p>ຄພ 18:6.</p>
---	--	-----------------

ຂອງນິໄຟດ້ວຍພະຍາດ ໂລຄາ; ພວກເຂົາ
ກັບໃຈ ແລະ ຫັນມາຫາພຣະອົງ. ຊາມູເອນ,
ຄົນເລມັນ, ທຳນາຍແກ່ຊາວນິໄຟ.

ນີຢູ່ໃນບົດທີ 7 ຈົນເຖິງບົດທີ 16.

ບົດທີ 7

ນິໄຟຖືກປະຕິເສດຢູ່ທາງເໜືອ ແລະ ໄດ້
ກັບຄືນມາເຊຣາເຮັມລາ—ເພິ່ນອະທິຖານ
ຢູ່ເທິງຫໍສູງຢູ່ໃນສວນຂອງເພິ່ນ ແລະ ເອິ້ນ
ໃຫ້ຜູ້ຄົນກັບໃຈ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະ
ຕາຍ. ປະມານ 23-21 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
ໃນປີທີຫົກສິບເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງ
ຜູ້ຕັດສິນດູແລ ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ, ຄືນິໄຟ
ລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ ໄດ້ ກັບມາຈາກ
ແຜ່ນດິນທາງເໜືອ ມາຫາແຜ່ນດິນເຊຣາ
ເຮັມລາ.

2 ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ອອກໄປຫາບັນດາ
ຜູ້ຄົນ ຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງເໜືອ, ແລະ
ໄດ້ສົ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່
ພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ທຳນາຍຫລາຍເລື້ອງ
ຕໍ່ພວກເຂົາ;

3 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດຄຳເວົ້າ
ທັງໝົດຂອງເພິ່ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ເພິ່ນຢູ່
ໃນບັນດາພວກເຂົາບໍ່ໄດ້, ແຕ່ໄດ້ກັບຄືນ
ມາຫາແຜ່ນດິນອັນເປັນບ້ານເກີດເມືອງ
ນອນຂອງເພິ່ນ.

4 ແລະ ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າຜູ້ຄົນຕົກຢູ່ໃນ
ສະພາບແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນເປັນຕາ
ຍ້ານ, ແລະ ພວກໂຈນແກດີອານທັນເຫລົ່າ
ນັ້ນໄດ້ຂຶ້ນຄອງບັນລັງຕັດສິນ—ຍາດແຍ່ງ
ເອົາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຂອງແຜ່ນ

ດິນໄປ; ເມີນເສີຍຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ແລະ ກະທຳສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ພຣະ
ພັກຂອງພຣະອົງ; ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຄວາມຍຸດຕິ
ທຳແກ່ລູກຫລານມະນຸດ;

5 ກ່າວໂຈມຕີຄົນຊອບທຳ ເພາະຄວາມ
ຊອບທຳຂອງພວກເຂົາ; ປ່ອຍຄົນຜິດ ແລະ
ຄົນຊົ່ວໄປໂດຍບໍ່ລົງໂທດເພາະເງິນຂອງ
ພວກເຂົາ; ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ຍັງໄດ້ຢູ່
ໃນຕຳແໜ່ງຫົວໜ້າຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງເພື່ອ
ປົກຄອງ ແລະ ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງ
ຕົນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຫາຜົນປະໂຫຍດ
ແລະ ການຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນທາງ ກໍລະນີ
ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້
ຫລິ້ນຊູ້, ແລະ ລັກສິ່ງຂອງ, ແລະ ເຮັດການ
ຄາດຕະກຳ, ແລະ ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງ
ຂອງພວກເຂົາໄດ້ຢ່າງສະບາຍ—

6 ບັດນີ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງ
ນີ້ໄດ້ມາສູ່ຊາວນິໄຟໃນເວລາບໍ່ເທົ່າໃດປີ;
ແລະ ເວລານິໄຟໄດ້ເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ໃຈ
ຂອງເພິ່ນກໍບວມຊ້ຳດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະ
ຫລົດຢູ່ພາຍໃນຫົວອົກຂອງເພິ່ນ; ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ
ຂອງຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນວ່າ:

7 ໂອ້, ຖ້າຫາກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຢູ່ໃນວັນ
ເວລາຂອງສະໄໝທີ່ນິໄຟບັນພະບຸລຸດ
ຂອງຂ້ານ້ອຍຫາກໍອອກມາຈາກແຜ່ນດິນ
ເຢຣູຊາເລັມ, ຂ້ານ້ອຍກໍຈະປີຕິຍິນດີກັບ
ເພິ່ນໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ເພາະ
ວ່າເວລານັ້ນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເປັນຄົນບອກ
ລອນສອນງ່າຍ, ພັນຄົງທີ່ຈະຮັກສາພຣະ
ບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຊ້າທີ່ຈະນຳ
ໄປໃຫ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ແລະ ພວກເຂົາ
ວ່ອງໄວທີ່ຈະເຊື່ອພັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ—

7 1 ກ ຮລມ 6:6.

5 ກ ມຫ 13:22; 16:26.

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຢູ່ໃນສະໄໝນັ້ນ, ແລ້ວຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍກໍຄົງມີແຕ່ຄວາມຜາສຸກຢູ່ໃນຄວາມຊອບທ້າຂອງພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍ.

9 ແຕ່ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍຍອມຮັບວ່າ ມີເປັນເວລາຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ວ່າຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນີ້ຂອງພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍ.

10 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນເກີດຂຶ້ນຢູ່ທີ່ຫໍສູງຢູ່ໃນສວນຂອງ ນິໂຟ, ຊຶ່ງຢູ່ແຄມທາງຫລວງທີ່ນໍາໄປຫາຕະຫລາດໃຫຍ່, ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນເມືອງເຊຣາເຮັມລາ; ສະນັ້ນ, ນິໂຟຈຶ່ງໄດ້ກົມຂາບລົງຢູ່ເທິງຫໍສູງຢູ່ໃນສວນຂອງເພິ່ນ, ຊຶ່ງຫໍສູງນັ້ນຕັ້ງຢູ່ໃກ້ປະຕູສວນແຄມທາງຫລວງ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີພວກຜູ້ຊາຍຈໍານວນໜຶ່ງຜ່ານມາເຫັນນິໂຟຢູ່ເທິງຫໍສູງໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນກໍາລັງທຸ້ມເທຈິດວິນຍານຂອງເພິ່ນໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແລ່ນໄປບອກຜູ້ຄົນເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນ, ແລະ ຜູ້ຄົນກໍໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເປັນຝູງໃຫຍ່ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຈັກສາເຫດຂອງການເປັນທຸກອັນໃຫຍ່ຫລວງເຊັ່ນນັ້ນ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ.

12 ແລະ ບັດນີ້, ເມື່ອນິໂຟລຸກຂຶ້ນ ເພິ່ນກໍໄດ້ເຫັນຝູງຊົນມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ເປີດປາກ ແລະ ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ນີ້? ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ບອກ

ພວກທ່ານເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານບໍ?

14 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນມາເທິງຫໍສູງນີ້ກໍເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ທຸ້ມເທຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຄວາມເສົ້າສະຫລົດຍິ່ງຂອງໃຈຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ!

15 ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມເປັນທຸກ ແລະ ການຄໍ່າຄວນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ພວກທ່ານຈຶ່ງໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ, ແລະ ແປກໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານສົມຄວນທີ່ຈະແປກໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຄວນແປກໃຈເພາະພວກທ່ານໄດ້ປ່ອຍຕົວໃຫ້ມານຄອບຄອງໃຈຂອງພວກທ່ານຢ່າງກວ້າງຂວາງເຊັ່ນນີ້.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນດ້ວຍເຫດໃດພວກທ່ານຈຶ່ງປ່ອຍຕົວຂອງພວກທ່ານໃຫ້ແກ່ການຊັກຈູງຂອງມັນ ຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມທີ່ຈະເອົາຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານ ໂຍນລົງໄປສູ່ຄວາມທຸກທໍລະມານອັນເປັນນິດ ແລະ ໄປສູ່ຄວາມຈິບຫາຍອັນບໍ່ມີສິ້ນສຸດ?

17 ໂອ້ ພວກທ່ານຈົ່ງກັບໃຈ, ພວກທ່ານຈົ່ງກັບໃຈເຖິດ! ເປັນ ມີດ້ວຍເຫດໃດພວກທ່ານຈຶ່ງຢາກຕາຍ? ຈົ່ງຫັນມາ, ຫັນມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານເຖິດ. ເປັນດ້ວຍເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງປະຖິ້ມພວກທ່ານ?

18 ເປັນຍ້ອນວ່າພວກທ່ານເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານບໍ່ເຊື່ອພັງສຸລະສູງຂອງ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານໄດ້ ຮູ້ກ່າວໃຫ້ພຣະອົງພຣະພິໂລດໃຫ້ພວກທ່ານ.

13 ກ ມທ 3:5-8.	ຢຮ 10:14-16;	ຂ ຢຄ 1:8;
17 ກ ອຊກ 18:23, 31-32.	ແອວ 5:38-41, 57-60.	ແອວ 12:36-37.
18 ກ ອຊກ 34:12;	ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ.	

19 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແທນທີ່ຈະ ກໍ່ເຕົ້າໂຮມ ພວກທ່ານ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານກະຈັດກະຈາຍໄປ ຈົນວ່າພວກທ່ານ ຈະກັບກາຍມາເປັນຕ່ອນຊີ້ນສຳລັບໝາ ແລະ ສັດປ່າ.

20 ໂອ້, ພວກທ່ານ ລືມ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງພວກທ່ານໄດ້ແນວໃດ ທັງໆທີ່ໃນມື້ນັ້ນເອງ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ບົດປ່ອຍພວກທ່ານອອກມາ?

21 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນໄປເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ, ເພື່ອໃຫ້ຄົນຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຄຳ ແລະ ເງິນ. ແລະ ພວກທ່ານໄດ້ໝັກໝູນຢູ່ກັບຂອງມີຄຸນຄ່າ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງ ກໍ່ໂລກນີ້, ເພື່ອສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ພວກທ່ານຈົ່ງຂ້າ, ແລະ ບຸ້ນຈີ້, ແລະ ລັກ, ແລະ ເປັນ ະພະຍານເທັດປັກປ່າເພື່ອນບ້ານຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ.

22 ແລະ ເປັນ ຍ້ອນເຫດນີ້ ຄວາມຈິບຫາຍຈະມາສູ່ພວກທ່ານຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ. ແຕ່ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມືອງໃຫຍ່ນີ້ ແລະ ເມືອງໃຫຍ່ຕ່າງໆຊຶ່ງຢູ່ອ້ອມແອ້ມນີ້ ທີ່ພວກເຮົາເປັນເຈົ້າຂອງຈະຖືກຍຶດເອົາໄປ, ຈົນວ່າພວກທ່ານບໍ່ມີປ່ອນຢູ່ອາໄສ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະບໍ່ປະທານ ະພະລັງໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານຄືກັນກັບຕອນທີ່ພຣະອົງເຄີຍໄດ້ປະທານມາແລ້ວແຕ່ກ່ອນ ເພື່ອໃຫ້ພວກທ່ານຍືນຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູຂອງພວກທ່ານໄດ້.

23 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້

ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຮົາຈະບໍ່ສະແດງພະລັງຂອງເຮົາແກ່ຄົນທີ່ຊົ່ວ, ແກ່ຄົນໜຶ່ງຫລາຍກວ່າອີກຄົນໜຶ່ງ, ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ຈາກບາບຂອງເຂົາ, ແລະ ເຊື່ອຟັງຄຳຂອງເຮົາ. ບັດນີ້ ສະນັ້ນ, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານເຫັນວ່າຈະເປັນ ະການດີສຳລັບຊາວເລມັນຫລາຍກວ່າພວກທ່ານ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ.

24 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາ ມີຄວາມຊອບທຳຫລາຍກວ່າພວກທ່ານ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບຕ້ານຄວາມຮູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຊຶ່ງພວກທ່ານໄດ້ຮັບມາ; ສະນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເມດຕາປານີພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ວັນເວລາຂອງພວກເຂົາ ະຍຶດຍາວອອກໄປຕື່ມອີກ ແລະ ຈະເພີ່ມຈຳນວນລູກຫລານຂອງພວກເຂົາໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ພວກທ່ານຈະຖືກ ະທຳລາຍໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ.

25 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ວິບັດ ແກ່ພວກທ່ານ ເພາະຄວາມໜ້າກຽດຊັງອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນບັນດາພວກທ່ານ; ແລະ ພວກທ່ານໄດ້ຮ່ວມຕົວເຂົ້າກັບມັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານໄດ້ຮ່ວມຕົວເຂົ້າກັບພັກ ະລັບນັ້ນ ຊຶ່ງແກດີອານທັນເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ!

26 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ະວິບັດຈະມາເຖິງພວກທ່ານ ເພາະຄວາມທະນົງຕົວ ຊຶ່ງພວກທ່ານຍອມໃຫ້ມັນເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງພວກທ່ານ, ຈົນເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານໄຝ່ຝັນເໝືອກວ່າສິ່ງທີ່ດີງາມ ເພາະ ະສິ່ງມີຄ່າອັນຫລວງຫລາຍຂອງພວກທ່ານ!

<p>19ກ 3 ນຟ 10:4-7. 21ກ ຄມພ ຄວາມເປັນຢູ່ທາງໂລກ. ຂ ອພຍ 20:16;</p>	<p>ມທ 15:19-20. 22ກ ມຊຢ 7:29. 23ກ ຮລມ 15:11-15. 24ກ ແອວ 9:16; ຄພ 5:33.</p>	<p>ຂ ແອວ 9:19. 25ກ ຮລມ 3:23. 26ກ ອຊຢ 5:8-25. ຂ ຢດ 2:13.</p>
---	---	--

27 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ວິບັດ ແກ່ ພວກ ທ່ານ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດ ຊົ່ງຂອງພວກທ່ານ!

28 ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ, ພວກທ່ານ ຈະຕ້ອງຕາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແຜ່ນດິນຂອງພວກທ່ານຈະຖືກຍຶດເອົາໄປ ແລະ ພວກທ່ານຈະຖືກທຳລາຍໄປຈາກ ຜົນແຜ່ນດິນໂລກ.

29 ຈົ່ງເບິ່ງ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກ່າວ ດ້ວຍຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ວ່າ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງເພາະອົງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກ, ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າ ມັນ ຈະເກີດຂຶ້ນ.

ບົດທີ 8

ບັນດາຜູ້ຕັດສິນທີ່ເສື່ອມຊາມພະຍາຍາມ ທີ່ຈະຍຸຍົງຜູ້ຄົນໃຫ້ຕໍ່ຕ້ານນິໄຟ—ອັບຣາຮາມ, ໂມເຊ, ຊີນັດ, ຊີໂນກ, ອີໄຊອັດ, ເອຊາຢາ, ເຢເຣມີຢາ, ລີໄຮ, ແລະ ນິໄຟ ຕ່າງກໍໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງພຣະຄຣິດ— ໂດຍການດົນໃຈ ນິໄຟປະກາດເຖິງການ ຄາດຕະກຳທົ່ວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ. ປະມານ 23-21 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລານິໄຟກ່າວຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຄົນທີ່ເປັນຜູ້ຕັດສິນຊຶ່ງເປັນຂອງພັກລັບ ຂອງແກດີອານທັນ, ແລະ ພວກເຂົາຄຽດ ແຄ້ນ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງຂັດຄ້ານ ເພິ່ນ, ໂດຍການຮ້ອງຕໍ່ຜູ້ຄົນວ່າ: ເປັນຫຍັງ ພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຈັບເອົາຄົນຜູ້ນີ້ ແລະ ເອົາ

ລາວມາເພື່ອຈະໄດ້ກ່າວໂທດລາວຕາມ ຄວາມຜິດທີ່ລາວເຮັດມາ?

2 ເປັນດ້ວຍເຫດໃດພວກທ່ານຍັງເບິ່ງ ແລະ ພັງຄົນຜູ້ນີ້ພົ້ນປະໝາດຜູ້ຄົນພວກນີ້ ແລະ ຕໍ່ຕ້ານກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາຢູ່?

3 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ນິໄຟໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາກ່ຽວກັບການເສື່ອມໂຊມຂອງກົດ ໝາຍຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນິໄຟ ໄດ້ເວົ້າຫລາຍເລື່ອງຊຶ່ງຂຽນໄວ້ບໍ່ໄດ້; ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ເພິ່ນໄດ້ກ່າວໄປກົງກັນຂ້າມ ກັບພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

4 ແລະ ຜູ້ຕັດສິນເຫລົ່ານັ້ນຄຽດແຄ້ນໃຫ້ ເພິ່ນຍ້ອນວ່າເພິ່ນໄດ້ "ເວົ້າຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ກັບພວກເຂົາກ່ຽວກັບວຽກງານລັບແຫ່ງ ຄວາມມືດຂອງພວກເຂົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍ ຕາມ, ພວກເຂົາຍັງບໍ່ກ້າຈັບເພິ່ນເພາະ ຄວາມຍ້ານກົວວ່າຜູ້ຄົນຈະຮ້ອງຂັດຄ້ານ ພວກເຂົາ.

5 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງຕໍ່ຜູ້ຄົນ, ມີຄວາມວ່າ: ດ້ວຍເຫດໃດພວກທ່ານຈຶ່ງ ຍອມໃຫ້ຄົນຜູ້ນີ້ພົ້ນປະໝາດພວກເຮົາ? ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ກ່າວໂທດໃສ່ຜູ້ຄົນ ພວກນີ້ທັງໝົດຈົນເຖິງຄວາມພິນາດ; ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເວົ້າວ່າເມືອງໃຫຍ່ເຫລົ່ານີ້ ຂອງພວກເຮົາຈະຖືກຍຶດເອົາໄປຈາກພວກ ເຮົານຳອີກ, ວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ມີບ່ອນຢູ່ອາ ໄສໃນນັ້ນ.

6 ແລະ ບັດນີ້ພວກເຮົາຮູ້ຈັກວ່າມັນເປັນ ໄປບໍ່ໄດ້, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາມີກຳລັງ ອັນເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ເມືອງຂອງພວກເຮົາກໍ ຍິ່ງໃຫຍ່, ສະນັ້ນ ສັດຕູຂອງພວກເຮົາຈະມີ ກຳລັງເໜືອກວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ຍຸຍົງໃຫ້ຜູ້ຄົນຄຽດແຄ້ນໃຫ້ນິໄຟດັ່ງ

ນີ້, ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດການຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນ
ໃນບັນດາພວກເຂົາ; ເພາະວ່າມີບາງຄົນ
ໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, ຢ່າຫຍຸ້ງກັບຄົນຜູ້ນີ້ເລີຍ
ເພາະວ່າເພິ່ນເປັນຄົນດີ, ແລະ ເລືອງທັງ
ໝົດທີ່ເພິ່ນໄດ້ກ່າວມານັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງ
ແນ່ນອນ ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ກັບໃຈ;

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ການຕັດສິນທັງ
ໝົດຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳແກ່ພວກເຮົາ
ຈະມາຫາພວກເຮົາ; ເພາະວ່າພວກເຮົາ
ຮູ້ຈັກວ່າ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳທີ່ຖືກຕ້ອງ
ຕໍ່ພວກເຮົາກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ
ພວກເຮົາ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນມີຢູ່ຢ່າງຫລວງ
ຫລາຍ, ແລະ ເພິ່ນ ຮູ້ຈັກເລື່ອງທັງໝົດທີ່
ຈະເກີດກັບພວກເຮົາເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ເພິ່ນຮູ້
ຈັກເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຮົາ;

9 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກ
ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເປັນສາດສະດາແລ້ວ ເພິ່ນຈະບໍ່
ສາມາດໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້
ໄດ້ດ້ອກ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນ
ທີ່ພະຍາຍາມທຳລາຍນິໄຟ ຈົ່ງຖືກບັງຄັບບໍ່
ໃຫ້ຈັບນິໄຟ ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ກ້າຈັບນິໄຟ
ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາມີຄວາມຢ້ານກົວ; ສະນັ້ນ
ເພິ່ນຈຶ່ງເລີ່ມກ່າວກັບພວກເຂົາອີກ ໂດຍທີ່
ເຫັນວ່າເພິ່ນໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມໃນສາຍຕາ
ຂອງຄົນບາງຄົນ ເຖິງຂະໜາດທີ່ຜູ້ຄົນທີ່
ເຫລືອຢູ່ນັ້ນເກີດມີຄວາມຢ້ານກົວຂຶ້ນມາ.

11 ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງຖືກບັງຄັບໃຫ້ກ່າວ
ກັບພວກເຂົາຕື່ມອີກ ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ,
ພິ່ນອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານບໍ່ເຄີຍ
ອ່ານບໍ່ວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບອຳນາດໃຫ້

ແກ່ຊາຍຄົນໜຶ່ງ ແມ່ນແຕ່ໂມເຊ ໃຫ້ຕີນ້ຳ
ໃນ ັທະເລແດງ ແລະ ມັນກໍ່ແຍກອອກໄປ
ທາງນັ້ນ ແລະ ທາງນີ້, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາວ
ອິດສະຣາເອນຜູ້ເປັນບັນພະບຸລຸດຂອງ
ພວກເຮົາໄດ້ຜ່ານໄປເທິງແຜ່ນດິນແຫ່ງ,
ແລະ ນ້ຳໄດ້ໄຫລກັບ ແລະ ຖ້ວມກອງທັບ
ຂອງຊາວເອຍິບ ແລະ ໄດ້ກິນກິນພວກເຂົາ
ໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປ?

12 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ມອບອຳນາດໃຫ້ຄົນຜູ້ນີ້ແລ້ວ ເຫດໃດ
ພວກທ່ານຈຶ່ງໂຕ້ຖຽງກັນອີກ, ແລະ ກ່າວ
ວ່າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ມອບອຳນາດໃຫ້ແກ່ຂ້າ
ພະເຈົ້າ ຊຶ່ງໂດຍອຳນາດນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະ
ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບການຕັດສິນທີ່ຈະມາຫາພວກ
ທ່ານ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ?

13 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ພຽງແຕ່ພວກທ່ານປະ
ຕິເສດຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ແຕ່
ພວກທ່ານຍັງໄດ້ປະຕິເສດຄຳເວົ້າທັງໝົດ
ຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າໄວ້,
ແລະ ປະຕິເສດຄຳເວົ້າຂອງ ໂມເຊຄົນນີ້
ອີກ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ພວກທ່ານໄດ້ປະຕິເສດຄຳເວົ້າ ຊຶ່ງ
ໂມເຊໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງ
ພຣະເມຊີອາ.

14 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ໂມເຊ ບໍ່ ໄດ້ ໃຫ້ ຖ້ອຍ
ຄຳໄວ້ບໍ່ວ່າ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະ
ເດັດມາ? ແລະ ເພິ່ນໄດ້ ຍົກກູ້ທອງຂຶ້ນໃນ
ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານສັນໃດ, ຜູ້ທີ່ຈະສະ
ເດັດມາຈະຖືກຍົກຂຶ້ນສັນນັ້ນ.

15 ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນຜູ້ທີ່ຫລຽວ
ເບິ່ງນັ້ນຈະ ມີຊີວິດສັນໃດ, ຫລາຍຕໍ່

<p>8 ກ 5ລມ 7:29. 11 ກ ອພຍ 14:16; 1 ນພ 17:26; ມຊຢ 7:19; ຄພ 8:2-3;</p>	<p>ມຊ 1:25. 14 ກ ຈບຊ 21:6-9; 2 ນພ 25:20; ແອວ 33:19-22. ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—</p>	<p>ຮູບແບບ ຫລື ເຄື່ອງ ໝາຍເຖິງພຣະຄຣິດ. 15 ກ 1 ນພ 17:41; ແອວ 37:45-47; 3 ນພ 15:9.</p>
--	---	--

ຫລາຍຄົນທີ່ຫລຽວເບິ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສັດທາ, ໂດຍມີວິນຍານທີ່ ສຳນຶກຜິດຈະ ມີຊີວິດສັນນັ້ນ, ເຖິງແມ່ນ ຈົນໄປສູ່ຊີວິດນິລັນຕອນ.

16 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ແມ່ນແຕ່ໂມເຊ ຄົນ ດຽວ ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວ ກັບເລື່ອງນີ້, ແຕ່ສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຄົນ ກໍອື່ນໆກໍໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳໄວ້ຄືກັນ, ນັບຕັ້ງ ແຕ່ວັນເວລາຂອງເພິ່ນຄືນໄປທາງວັນເວລາ ຂອງອັບຣາຮາມ.

17 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ັອັບຣາ ຮາມໄດ້ເຫັນການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ, ແລະ ກໍໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ແລະ ປິຕິຍິນດີຫລາຍ.

18 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະ ເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າບໍ່ແມ່ນແຕ່ອັບ ຮາຮາມເທົ່ານັ້ນທີ່ຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ແຕ່ ຍັງມີ ັອີກຫລາຍທ່ານຜູ້ມີຊີວິດກ່ອນວັນ ເວລາຂອງອັບຣາຮາມຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນ ໂດຍ ະລະບຽບຂອງພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມ ລະບຽບຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ; ແລະ ມັນເປັນໄປດັ່ງນີ້ ເພື່ອຈະໄດ້ສະແດງໃຫ້ຜູ້ ຄົນຮູ້ຈັກໄວ້ຫລາຍພັນປີກ່ອນການສະເດັດ ມາຂອງພຣະອົງ, ວ່າການໄຖ່ກໍຈະມາເຖິງ ພວກເຂົາ.

19 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກ ທ່ານຮູ້ໄວ້ວ່າ ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນເວລາຂອງອັບ ຮາຮາມເປັນຕົ້ນມາ ມັນໄດ້ມີສາດສະດາ ຫລາຍທ່ານທີ່ໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງ ເລື່ອງ

ເຫລົ່ານີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ສາດສະດາ ັຊິນັດໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຢ່າງກ້າຫານ; ຍ້ອນ ການກະທຳນີ້ ເພິ່ນຈຶ່ງຖືກຂ້າຕາຍ.

20 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ັຊິໂນກນຳອີກ. ແລະ ອີໂຊອັດນຳອີກ, ແລະ ະເອຊາຢານຳອີກ, ແລະ ະເຢເຣມີຢາ, (ເຢເຣມີຢາຄືສາດສະ ດາຜູ້ທີ່ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງການທຳລາຍຂອງ ະເຢຣູຊາເລັມ) ແລະ ບັດນີ້ພວກເຮົາຮູ້ຈັກ ແລ້ວວ່າ ເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືກທຳລາຍໄປ ແລ້ວຕາມຄຳເວົ້າຂອງເຢເຣມີຢາ. ໂອ້ ເຫດ ສັນ ໃດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ສະ ເດັດມາຕາມຄຳທຳນາຍຂອງເພິ່ນ?

21 ແລະ ບັດນີ້ພວກທ່ານຍັງຈະໂຕ້ຖຽງ ກັນຢູ່ບໍ່ວ່າ ະເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືກທຳລາຍ ແລ້ວຫລືບໍ່? ພວກທ່ານຍັງຈະເວົ້າຢູ່ບໍ່ວ່າ ະພວກລູກຊາຍຂອງເຊເດກີຢາບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າ ຕາຍໝົດທຸກຄົນ ນອກຈາກ ະມິວເລັກເທົ່າ ນັ້ນ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກທ່ານບໍ່ເຫັນ ບໍ່ວ່າ ລູກຫລານຂອງເຊເດກີຢາຢູ່ນຳພວກ ເຮົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກມາ ຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ? ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ ຍັງບໍ່ໝົດ—

22 ລີໂຮ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ກໍ ໄດ້ຖືກໄລ່ອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມ ຍ້ອນ ວ່າເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບສິ່ງເຫລົ່າ ນີ້, ແລະ ນີໂຟກໍໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຄືກັນ, ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງ ພວກເຮົາເກືອບທັງໝົດນຳອີກຈົນລົງມາ ເຖິງເວລານີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເພິ່ນໄດ້

15 ຂ ຢຮ 11:25.
16 ກ ຢຄ 4:4-5; 7:11.
17 ກ ປຖກ 22:8-14;
ຢຮ 8:56.
18 ກ ແອວ 13:19;
ຄພ 84:6-16; 136:37.
ຂ ຄມພ ຖານະປະໂລຫິດ
ແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.

19 ກ ແອວ 34:7.
20 ກ 1 ນພ 19:10;
3 ນພ 10:15-16.
ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ພຣະ
ຄຳພີທີ່ສູນເສຍໄປ.
ຂ ອຊຢ 53.
ຄ 1 ນພ 5:13; 7:14.
ງ ຢມຢ 26:18;

1 ນພ 1:4.
21 ກ 2 ນພ 6:8;
ອມນ 1:15.
ຂ 2 ກສ 25:7;
ຢມຢ 39:6; 52:10.
ຄ ອຊກ 17:22-23;
ຮລມ 6:10.

ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ເຖິງ "ການ ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ, ແລະ ໄດ້ ລໍ ຖ້າ, ແລະ ປິຕິຍິນດີ ໃນ ວັນ ເວລາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຊຶ່ງ ກຳ ລັງ ຈະ ມາ ເຖິງ.

23 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ອົງ ຄື ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ພຣະ ອົງ ສະ ຖິດ ຢູ່ ນຳ ພວກ ເພິ່ນ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ແດງ ພຣະ ອົງ ເອງ ໃຫ້ ປະ ຈັກ ແກ່ ພວກ ເພິ່ນ, ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ຖືກ ໄຖ່ ໂດຍ ພຣະ ອົງ; ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະ ອົງ ເພາະ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ມາ ເຖິງ ນັ້ນ.

24 ແລະ ບັດ ນີ້, ໂດຍ ທີ່ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຮູ້ ຈັກ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວ ແລະ ຈະ ປະ ຕິ ເສດ ມັນ ບໍ່ ໄດ້ ນອກ ຈາກ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຈະ ເວົ້າ ຕົວ ຈະ ເທົ່ານັ້ນ, ສະ ນັ້ນ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ເວົ້າ ຕົວ ຈະ ພວກ ທ່ານ ກໍ ຈະ ເປັນ ຜູ້ ເຮັດ ບາບ ຍ້ອນ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ປະ ຕິ ເສດ ເລື່ອງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ທັງ ທີ່ ມີ ຫລັກ ຕາ ນຢູ່ ຢ່າງ ພຽງ ພໍ ຊຶ່ງ ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ເຫັນ ມາ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ເຫັນ "ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ, ທັງ ສິ່ງ ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ, ແລະ ທັງ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ຢູ່ ໃນ ໂລກ ກໍ ໄດ້ ເປັນ ພະ ຍານ ວ່າ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ.

25 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ປະ ຕິ ເສດ ຄວາມ ຈິງ ແລະ "ກະ ບົດ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ແລະ ໃນ ເວລາ ນີ້ ແທນ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ຈະ ສະ ສົມ ຊັບ ສົມ ບັດ ໄວ້ ໃນ ສະ ຫວັນ ເພື່ອ ຕົນ ເອງ ຊຶ່ງ ບ່ອນ ນັ້ນ ບໍ່ ມີ ສິ່ງ ໃດ ທີ່ ຈະ ເນົ່າ ເປື້ອຍ ໄດ້, ແລະ ຢູ່ ບ່ອນ ນັ້ນ ບໍ່ ມີ ສິ່ງ ໃດ ທີ່ ບໍ່ ສະ ອາດ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ໄດ້, ແຕ່ ພວກ ທ່ານ ກຳ ລັງ ກອບ ໂກຍ ເອົາ ພຣະ ພິ ໂລດ ໄວ້ ເພື່ອ ຕົນ ເອງ ໃນ ວັນ ແຫ່ງ

"ການ ພິ ພາກ ສາ.

26 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໃນ ເວລາ ນີ້ ພວກ ທ່ານ ກຳ ລັງ ສຸກ ເພາະ ຄວາມ ພິ ນາດ ອັນ ເປັນ ນິດ ສຳ ລັບ ການ ຄາດ ຕະ ກຳ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ແລະ "ການ ລ່ວງ ປະ ເວນີ ແລະ ການ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພວກ ທ່ານ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ກັບ ໃຈ ມັນ ຈະ ມາ ເຖິງ ພວກ ທ່ານ ໃນ ບໍ່ ຊ້ານີ້.

27 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ບັດ ນີ້ ມັນ ຢູ່ ໃກ້ ງ ປະ ຕູ ຂອງ ທ່ານ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ໄປ ຫາ ບັນ ລັງ ຕັດ ສິນ ແລະ ຄົ້ນ ເບິ່ງ; ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຜູ້ ຕັດ ສິນ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ຖືກ ລອບ ຂ້າ ແລະ ເພິ່ນ ກຳ ລັງ "ນອນ ຈົມ ກອງ ເລືອດ ຂອງ ເພິ່ນ ຢູ່; ແລະ ເພິ່ນ ຖືກ ລອບ ຂ້າ ຂ້າ ໂດຍ ມ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ, ຜູ້ ຊຶ່ງ ຢາກ ນັ່ງ ບັນ ລັງ ຕັດ ສິນ ແທນ.

28 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທັງ ສອງ ເປັນ ຄົນ ຂອງ ພັກ ລັບ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ນັ້ນ ເອງ, ຊຶ່ງ ຜູ້ "ຕັ້ງ ມັນ ຄື ແກດ ດີ ອານ ທັນ ແລະ ມານ ຮ້າຍ ຜູ້ ພະ ຍາ ຍາ ມ ທີ່ ຈະ ທຳ ລາຍ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ມະ ນຸດ.

ບົດ ທີ່ 9

ພວກ ໄປ ເອົາ ຂ່າວ ພົບ ທົວ ໜ້າ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ຕາຍ ຄາ ບັນ ລັງ ຕັດ ສິນ—ຜູ້ ໄປ ເອົາ ຂ່າວ ຖືກ ຈັບ ເຂົ້າ ຄຸກ ແລະ ພາຍ ລຸນ ມາ ຖືກ ປ່ອຍ ຕົວ ໄປ—ໂດຍ ການ ດົນ ໃຈ ນີ ໄຟ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ຊີ ອານ ທຳ ເປັນ ຄາດ ຕະ ກອນ—ຫລາຍ ຄົນ ຮັບ ຮູ້ ວ່າ ນີ ໄຟ ເປັນ ສາດ ສະ ດາ. ປະ ມານ 23-21 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

<p>22 ກ ຄມພ ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ— ການ ທຳ ນາຍ ກຽວ ກັບ ການ ກຳ ເນີດ ແລະ ການ ສິ້ນ ພຣະ ຊົນ ຂອງ ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ. 24 ກ ແອວ 30:44;</p>	<p>ມຊ 6:63. 25 ກ ມຊຢ 2:36-38; 3:12. ຂ ຮລມ 5:8; 3 ນຟ 13:19-21. ຄ ຄພ 10:20-23;</p>	<p>121:23-25. 26 ກ ຄມພ ການ ລ່ວງ ປະ ເວນີ. 27 ກ ຮລມ 9:3, 15. ຂ ຮລມ 9:6, 26-38. 28 ກ ຮລມ 6:26-30.</p>
---	--	--

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລານີໄຟເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ ໄດ້ມີບາງຄົນ ຊຶ່ງຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາແລ່ນໄປຫາບັນລັງຕັດສິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນມີນຳກັນທຳຄົນທີ່ໄປ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ລົມກັນຕອນແລ່ນໄປນັ້ນວ່າ:

2 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ພວກເຮົາຈະຮູ້ຈັກຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ຄົນຜູ້ນັ້ນເປັນສາດສະດາແທ້ຫລືບໍ່ ແລະ ພຣະເຈົ້າບັນຊາໃຫ້ເພິ່ນທຳນາຍເລື່ອງໜ້າອັດສະຈັນເຊັ່ນນີ້ແກ່ພວກເຂົາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອວ່າພຣະອົງຈະກະທຳແບບນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອວ່າເພິ່ນເປັນສາດສະດາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າຫາກສິ່ງທີ່ເພິ່ນເວົ້າກ່ຽວກັບຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນວ່າ ເພິ່ນຖືກຂ້າຕາຍນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ ແລ້ວພວກເຮົາຈຶ່ງຈະເຊື່ອວ່າ ສິ່ງທີ່ເພິ່ນເວົ້າມານັ້ນເປັນຄວາມຈິງ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ແລ່ນໄປຢ່າງວ່ອງໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້, ແລະ ເຂົ້າໄປຮອດບັນລັງຕັດສິນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນລົ້ມຢູ່ກັບພື້ນ ແລະ ນອນຈົມກອງເລືອດຢູ່.

4 ແລະ ບັດນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາພວກເຂົາເຫັນເຊັ່ນນີ້ ພວກເຂົາກໍແປກປະຫລາດໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ; ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອວ່າຄຳເວົ້າທີ່ນິໄສເວົ້າກ່ຽວກັບຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນນັ້ນຈິງ.

5 ແຕ່ບັດນີ້, ເມື່ອເຫັນແລ້ວພວກເຂົາກໍເຊື່ອ, ແລະ ພວກເຂົາຢ້ານວ່າການພິພາກສາທັງໝົດທີ່ນິໄສເວົ້າມານັ້ນຈະເກີດກັບຜູ້ຄົນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕົວສັ່ນ ແລະ ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ.

6 ບັດນີ້, ໃນທັນທີທີ່ຜູ້ຕັດສິນຖືກລອບຂ້າ

ຕາຍ—ໂດຍນ້ອງຊາຍຂອງຕົນ ຊຶ່ງໄດ້ນຸ່ງເຄື່ອງລຶກລັບເຂົ້າມາແຫງ ແລ້ວກໍແລ່ນໜີໄປ, ແລະ ພວກຂ້າໃຊ້ໄດ້ແລ່ນໄປບອກຜູ້ຄົນ, ສົ່ງສຽງຮ້ອງປາວເຖິງເລື່ອງການຄາດຕະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ;

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ຜູ້ຄົນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນທີ່ບັນລັງຕັດສິນ—ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາມີຄວາມແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍ ເວລາພວກເຂົາເຫັນຄົນທຳຄົນນັ້ນລົ້ມຢູ່ກັບພື້ນດິນ.

8 ແລະ ບັດນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນ ບໍ່ຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບຜູ້ຊົນທີ່ມາເຕົ້າໂຮມກັນທີ່ ນ່ອງຂອງນິໄສນັ້ນ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ: ຄົນພວກນີ້ຄືພວກທີ່ລອບຂ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ພຣະເຈົ້າລົງໂທດພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໜີໄປຈາກພວກເຮົາບໍ່ໄດ້.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນໄດ້ຈັບພວກເຂົາ, ແລະ ມັດພວກເຂົາ ແລະ ເອົາພວກເຂົາເຂົ້າຄຸກ. ແລະ ມີຂ່າວສານສົ່ງອອກໄປທົ່ວວ່າ ຜູ້ຕັດສິນຖືກລອບຂ້າ ແລະ ຄາດຕະກອນກໍໄດ້ຖືກຈັບເອົາເຂົ້າຄຸກແລ້ວ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນມື້ຕໍ່ມາ ຜູ້ຄົນກໍໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອໄວ້ທຸກ ແລະ ເພື່ອ ຖືສິນອິດເຂົ້າໃນພິທີຝັງສົບຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ຊຶ່ງຖືກຂ້າຕາຍ.

11 ແລະ ພວກຜູ້ຕັດສິນຜູ້ທີ່ໄປຟັງຄຳເວົ້າຂອງນິໄສຢູ່ໃນສວນຂອງເພິ່ນນັ້ນ ກໍໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນໃນພິທີຝັງສົບຄືກັນ.

12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ສອບຖາມໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ມີຄວາມວ່າ: ຄົນທຳຄົນທີ່ຖືກສົ່ງມາເພື່ອສອບສວນກ່ຽວກັບ ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນວ່າ

9 3 ກ ຮລມ 8:27.
8 ກ ຮລມ 7:10.

10 ກ ຄມພ ຖືສິນອິດເຂົ້າ, ການຖືສິນອິດເຂົ້າ.

ເພິ່ນຖືກຂ້າຕາຍຫລືບໍ່ນັ້ນຢູ່ໃສ? ແລະ ຄົນ ທັງຫລາຍຕອບ ແລະ ເວົ້າວ່າ: ກ່ຽວກັບຄົນ ຫ້າຄົນທີ່ພວກທ່ານ ສົ່ງມານັ້ນພວກເຮົາບໍ່ ຮູ້ຈັກ, ແຕ່ວ່າມີຫ້າຄົນທີ່ເປັນຄາດຕະກອນ ຂຶ້ງພວກເຮົາໄດ້ຈັບເຂົ້າຄຸກແລ້ວ.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກຜູ້ຕັດສິນຈົ່ງສົ່ງໃຫ້ນຳເອົາພວກຫ້າ ຄົນນັ້ນມາ ແລະ ພວກເຂົາຖືກນຳມາ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາຄືຄົນຫ້າຄົນທີ່ຖືກສົ່ງໄປ ນັ້ນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສອບ ຖາມພວກເຂົາ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບ ເລື່ອງຕ່າງໆ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ບອກຜູ້ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນເຖິງເລື່ອງທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ ເຮັດ, ມີຄວາມວ່າ:

14 ພວກເຮົາໄດ້ແລ່ນມາຫາບັນລັງຕັດ ສິນ ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາເຫັນທຸກສິ່ງທຸກ ຢ່າງຄືກັນກັບນີໄຟໄດ້ໃຫ້ຮ້ອຍຄຳໄວ້, ພວກເຮົາກໍແປກປະຫລາດໃຈຫລາຍ ເຖິງ ຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພັນ ດິນ; ແລະ ເວລາພວກເຮົາຫາຍແປກປະ ຫລາດໃຈແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາກໍໄດ້ ເອົາພວກເຮົາເຂົ້າຄຸກ.

15 ບັດນີ້, ເລື່ອງການລອບຂ້າຜູ້ຕັດສິນນີ້ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າຜູ້ໃດເຮັດ, ແລະ ພວກ ເຮົາຮູ້ຈັກພຽງແຕ່ວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ແລ່ນ ມາຕາມທີ່ພວກທ່ານປາດຖະໜາ ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນຕາຍແລ້ວຕາມຄຳເວົ້າຂອງ ນີໄຟ.

16 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກຜູ້ຕັດສິນໄດ້ຊື່ແຈງເລື່ອງນີ້ແກ່ຜູ້ຄົນ ແລະ ໄດ້ຮ້ອງກ່າວໂທດນີໄຟ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ຈັກວ່າ ນີໄຟຜູ້ນີ້ຕ້ອງ ຕົກລົງກັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ຂ້າຜູ້ຕັດສິນ, ແລະ ລາວຈຶ່ງໄດ້ປະກາດເລື່ອງນີ້ແກ່ພວກເຮົາ,

ເພື່ອລາວຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາປຽນໃຈ ເຫລື້ອມໃສຕາມສັດທາຂອງລາວ, ເພື່ອ ລາວຈະໄດ້ຍົກຕົວເອງຂຶ້ນເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ເປັນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກໄວ້ ແລະ ເປັນ ສາດສະດາ.

17 ແລະ ບັດນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຮົາ ຈະ ສອບສວນຊາຍຜູ້ນີ້ ແລະ ລາວຈະສາລະ ພາບຄວາມຜິດຂອງລາວ ແລະ ພວກເຮົາ ຈະໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າຜູ້ໃດແທ້ຂ້າຜູ້ຕັດສິນ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫ້າ ຄົນຖືກປ່ອຍຕົວໃນມື້ຝັງສົບນັ້ນ. ເຖິງຢ່າງ ໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງໄດ້ຕິຕຽນພວກຜູ້ ຕັດສິນກ່ຽວກັບຄຳເວົ້າທີ່ເວົ້າປັກປານີໄຟ, ແລະ ໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບຜູ້ຕັດສິນແຕ່ລະຄົນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາຍອມຈຳນົນ.

19 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງໄດ້ ສົ່ງໃຫ້ຈັບມັດເອົານີໄຟມາ ແລະ ໃຫ້ມາຢືນ ຢູ່ຕໍ່ຫ້າຜູງຊົນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສອບ ຖາມເພິ່ນຫລາຍຢ່າງ ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ເພິ່ນ ສັບສົນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ກ່າວຫາ ເພິ່ນໃຫ້ເຖິງຄວາມຕາຍ—

20 ໂດຍກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ທ່ານເປັນຜູ້ ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ; ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ເຮັດຄາດ ຕະກຳນີ້? ບັດນີ້ ຈົ່ງບອກມາ ແລະ ຍອມ ຮັບຄວາມຜິດຂອງທ່ານສາ; ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ນີ້ແມ່ນເງິນ; ແລະ ພວກເຮົາຈະໄວ້ຊີ ວິດຂອງທ່ານ ຖ້າຫາກທ່ານບອກພວກເຮົາ ເຖິງການຕົກລົງຮ່ວມມືກັບຄາດຕະກອນ ຄົນນັ້ນ.

21 ແຕ່ນີໄຟໄດ້ກ່າວກັບ ພວກເຂົາວ່າ: ໂອ້ ພວກ ັຄົນ ໂງ່ເອີຍ, ພວກທ່ານມີໃຈ ສຶກກະປົກ, ພວກທ່ານຕາບອດ, ພວກທ່ານ ເປັນຄົນ ະແຂງຄໍ, ພວກທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າ ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ

ຈະ ປ່ອຍ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ໄປ ໃນ ທາງ ບາບ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ອີກ ດົນ ປານ ໃດ?

22 ໂອ້ ພວກ ທ່ານ ຄວນ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຄວນ ຄາງ ແລະ "ເປັນ ທຸກ, ຍ້ອນ ວ່າ ໃນ ຂະນະ ນີ້ ຄວາມ ພິນາດ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ກຳລັງ ຄອຍ ຖ້າ ພວກ ທ່ານ ຢູ່, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ກັບ ໃຈ.

23 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພວກ ທ່ານ ກ່າວ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕົກ ລົງ ກັບ ຜູ້ ໃດ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ລອບ ຂ້າ ສີ ໂຊຣຳ ຜູ້ ຊຶ່ງ ເປັນ ຫົວ ໜ້າ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ. ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ເປັນ ຍ້ອນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະ ແດງ ຫລັກ ຖານ ແກ່ ພວກ ທ່ານ ເພື່ອ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ກ່ຽວ ກັບ ເລື່ອງ ນີ້; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພື່ອ ເປັນ ພະ ຍານ ຕໍ່ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ຈັກ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ໜ້າ ກຽດ ຊັງ ຊຶ່ງ ມີ ຢູ່ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ທ່ານ.

24 ແລະ ຍ້ອນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້ ພວກ ທ່ານ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕົກ ລົງ ກັບ ຜູ້ ໃດ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຍ້ອນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະ ແດງ ເຄື່ອງ ໝາຍ ນີ້ ແກ່ ພວກ ທ່ານ, ພວກ ທ່ານ ຈຶ່ງ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ພະ ຍາ ຍາມ ທີ່ ຈະ ທຳ ລາຍ ຊີ ວິດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

25 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ສະ ແດງ ເຄື່ອງ ໝາຍ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ ແກ່ ພວກ ທ່ານ, ແລະ ຈະ ເບິ່ງ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຈະ ພະ ຍາ ຍາມ ທຳ ລາຍ ຊີ ວິດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃນ ເລື່ອງ ນີ້ ຫລື ບໍ່.

26 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ: ໃຫ້ ໄປ ຫາ ເຮືອນ ຂອງ ຊີ ອານ ທຳ ຜູ້ ເປັນ "ນັ້ງ ອຸ ຊາຍ ຂອງ ສີ ໂຊຣຳ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ—

27 ມີ ໄຟ ຜູ້ ທີ່ ອ້າງ ຕົນ ເອງ ວ່າ ເປັນ ສາດ ສະ ດາ ຜູ້ ໄດ້ ທຳ ນາຍ ກ່ຽວ ກັບ ຄວາມ ຊົ່ວ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້ ໄດ້ ສົມ ຮູ້ ຮ່ວມ ຄິດ ກັບ ເຈົ້າ ບໍ່ ໃນ ການ ລອບ ຂ້າ ສີ ໂຊຣຳ ຜູ້ ເປັນ ອ້າຍ ຂອງ ເຈົ້າ?

28 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລາວ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ບໍ່.

29 ແລະ ພວກ ທ່ານ ຈົ່ງ ຖາມ ລາວ ອີກ ວ່າ: ເຈົ້າ ໄດ້ ຂ້າ ອ້າຍ ຂອງ ເຈົ້າ ບໍ່?

30 ແລະ ລາວ ຈະ ຍືນ ຂຶ້ນ ດ້ວຍ ຄວາມ ຍ້ານ ກົວ ແລະ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ຈະ ເວົ້າ ແນວ ໃດ. ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລາວ ຈະ ປະ ຕິ ເສດ ແລະ ລາວ ຈະ ເຮັດ ທຳ ທ່າ ວ່າ ລາວ ແປກ ໃຈ; ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ລາວ ກໍ ຈະ ອ້າງ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ລາວ ບໍ່ ລິ ສຸດ.

31 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ກວດ ຄົ້ນ ຕົວ ລາວ, ແລະ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ເລືອດ ໃນ ສາຍ ເສື້ອ ຄຸມ ຂອງ ລາວ.

32 ແລະ ເວລາ ພວກ ທ່ານ ເຫັນ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ແລ້ວ, ພວກ ທ່ານ ຈົ່ງ ຖາມ ວ່າ: ເລືອດ ນີ້ ມາ ແຕ່ ໃສ? ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ຮູ້ ບໍ່ ວ່າ ມັນ ເປັນ ເລືອດ ຂອງ ອ້າຍ ເຈົ້າ?

33 ແລະ ເວລາ ນັ້ນ ລາວ ຈະ ຕົວ ສັ່ນ, ແລະ ໜ້າ ຊິດ, ຄ້າຍ ຄື ກັບ ວ່າ ຄວາມ ຕາຍ ມາ ຮອດ ລາວ ແລ້ວ.

34 ແລະ ເວລາ ນັ້ນ ພວກ ທ່ານ ຈະ ເວົ້າ ວ່າ: ຍ້ອນ ຄວາມ ຍ້ານ ແລະ ໜ້າ ຊິດ ທີ່ ມີ ຢູ່ ໃນ ໃບ ໜ້າ ຂອງ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ຮູ້ ວ່າ ເຈົ້າ ມີ ຄວາມ ຜິດ.

35 ແລະ ເວລາ ນັ້ນ ລາວ ຈະ ມີ ຄວາມ ຍ້ານ ກົວ ຫລາຍ ທີ່ ສຸດ; ແລະ ແລ້ວ ລາວ ຈະ ສາ ລະ ພາ ບ ກັບ ພວກ ທ່ານ, ແລະ ລາວ ຈະ ປະ ຕິ ເສດ ບໍ່ ໄດ້ ອີກ ວ່າ ລາວ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ການ ຄາດ ຕະ ກຳ ນີ້.

22.ກ ມຊຢ 7:24.

26.ກ ຮລມ 8:27.

36 ແລະ ເວລາ ນັ້ນ ລາວ ຈະ ກ່າວ ກັບ ພວກທ່ານ ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ນິໄຟ ບໍ່ຮູ້ ຈັກ ເລື່ອງນີ້ເລີຍ ນອກຈາກວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະ ໄດ້ ຮັບມາ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະ ເຈົ້າ. ແລະ ເວລານັ້ນ ພວກທ່ານຈະຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນຊື່ສັດ, ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າມາຫາພວກທ່ານ.

37 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ໄປ ແລະ ເຮັດ, ຕາມທີ່ນິໄຟ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄຳ ເວົ້າຂອງເພິ່ນລ້ວນແລ້ວແຕ່ເປັນຄວາມ ຈິງ; ເພາະອີງຕາມຄຳທີ່ລາວໄດ້ປະຕິເສດ, ແລະ ອີງຕາມຄຳທີ່ລາວໄດ້ສາລະພາບນຳ ອີກ.

38 ແລະ ລາວຖືກນຳຕົວມາເພື່ອພິສູດ ວ່າລາວເອງເປັນຄາດຕະກອນ, ເຖິງຂະ ໜາດທີ່ຄົນຫ້າຄົນໄດ້ຖືກປ່ອຍຕົວໄປ ແລະ ນິໄຟກໍຖືກປ່ອຍຕົວໄປຄືກັນ.

39 ແລະ ຊາວນິໄຟບາງຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນ ຄຳເວົ້າຂອງນິໄຟ; ແລະ ບາງຄົນໄດ້ເຊື່ອ ໃນເລື່ອງນີ້ເພາະ ປະຈັກພະຍານ ຂອງ ຫ້າຄົນນັ້ນ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ປຽນໃຈ ເຫລື້ອມໃສໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄຸກ.

40 ແລະ ບັດນີ້ມີບາງຄົນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ເວົ້າວ່ານິໄຟເປັນສາດສະດາ.

41 ແລະ ມີຄົນອື່ນໆທີ່ເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ເພິ່ນເປັນພຣະເຈົ້າ, ເພາະຖ້າຫາກເພິ່ນບໍ່ ໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າແລ້ວ ເພິ່ນຈະຮູ້ຈັກທຸກສິ່ງ ທຸກຢ່າງບໍ່ໄດ້. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ບອກ ພວກເຮົາເຖິງຄວາມນຶກຄິດທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງ ພວກເຮົາ, ແລະ ບອກເຖິງເລື່ອງຕ່າງໆນຳ ອີກ; ແລະ ແມ່ນແຕ່ເພິ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກ ເຮົາຮູ້ຈັກຄາດຕະກອນຕົວຈິງຂອງຫົວໜ້າ ຜູ້ຕັດສິນຂອງພວກເຮົາ.

ບົດທີ 10

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານອຳນາດແຫ່ງການ ຜະນຶກໃຫ້ແກ່ນິໄຟ—ເພິ່ນມີອຳນາດທີ່ຈະ ມັດ ແລະ ແກ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ຢູ່ ໃນສະຫວັນ—ເພິ່ນສົ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນກັບໃຈ ຖ້າ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຕາຍ—ພຣະວິນ ຍານນຳພາເພິ່ນ ຈາກຝູງຊົນກຸ່ມໜຶ່ງໄປ ຫາຝູງຊົນອີກກຸ່ມໜຶ່ງ. ປະມານ 21-20 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ ມີການແບ່ງແຍກເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ແຍກກັນໄປ ທາງນັ້ນທາງນີ້, ໄປຕາມທາງຂອງໃຜລາວ, ປະ ໃຫ້ນິໄຟຢູ່ຕາມລຳພັງ, ໃນຂະນະທີ່ ເພິ່ນກຳລັງຢືນຢູ່ທາມກາງພວກເຂົາ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນິໄຟ ເດີນທາງມັງໜ້າກັບໄປຫາບ້ານຂອງເພິ່ນ ເອງ, ໂດຍທີ່ເພິ່ນໄດ້ "ໂຕ່ຕອງເຖິງເລື່ອງ ຕ່າງໆທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງແກ່ ເພິ່ນ.

3 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ຂະນະ ທີ່ເພິ່ນກຳລັງໂຕ່ຕອງ—ໂດຍທີ່ມີ ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈເພາະຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນຊາວນິໄຟ, ວຽກງານລັບ ແຫ່ງຄວາມມິດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການ ຄາດຕະກຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການປຸ້ນ ຈີ້ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ນາໆປະການຂອງພວກເຂົາ—ແລະ ເຫດ ການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂະນະທີ່ເພິ່ນກຳລັງ ໂຕ່ຕອງໃນໃຈຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ສຽງໄດ້ມາ ຫາເພິ່ນ ມີຄວາມວ່າ:

4 ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວນິໄຟເພາະສິ່ງທີ່ເຈົ້າ ເຮັດໄປນັ້ນ; ເພາະເຮົາເຫັນແລ້ວວ່າ ເຈົ້າ

ປະກາດພຣະຄຳ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແກ່ຜູ້ຄົນ ພວກນີ້ ໂດຍ "ບໍ່ຮູ້ຈັກອິດເມື່ອຍ. ແລະ ເຈົ້າກໍບໍ່ຢ້ານພວກເຂົາເລີຍ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາເພື່ອ ະຊີວິດຂອງຕົນເອງ, ແຕ່ກະທຳຕາມ "ຄວາມປະສົງຂອງເຮົາ, ແລະ ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ.

5 ແລະ ບັດນີ້, ເພາະເຈົ້າໄດ້ເຮັດການນີ້ ໂດຍບໍ່ຮູ້ຈັກອິດເມື່ອຍດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະປະທານພອນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຕະຫລອດການ; ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ໃນຄຳເວົ້າ ແລະ ໃນການກະທຳ ແລະ ໃນສັດທາ ແລະ ໃນວຽກງານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ "ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະເປັນໄປຕາມ ະຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າຈະ "ບໍ່ຂໍສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມປະສົງຂອງເຮົາເລີຍ.

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າຄືນີໄຟ, ແລະ ເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາປະກາດ ແກ່ເຈົ້າຕໍ່ໜ້າເຫລົ່າທູດຂອງເຮົາວ່າ, ເຈົ້າຈະມີອຳນາດເໜືອກວ່າຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແລະ ເຮົາຈະລົງໂທດ ໂລກດ້ວຍ "ຄວາມອິດຢາກ ແລະ ດ້ວຍພະຍາດໂລຄາ, ແລະ ຄວາມພິນາດຕາມຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້.

7 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ໃຫ້ອຳນາດແກ່ເຈົ້າ, ຄືສິ່ງໃດທີ່ເຈົ້າຈະ "ຜະນຶກເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກຜະນຶກໃນສະຫວັນ; ແລະ ສິ່ງໃດທີ່ເຈົ້າຈະ ແກ້ໃຫ້ຫລຸດເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກແກ້ໃຫ້ຫລຸດໃນສະຫວັນ; ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ເຈົ້າຈະມີອຳນາດໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້.

8 ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະກ່າວກັບພຣະ

ວິຫານນີ້ວ່າ ໃຫ້ມັນແຍກອອກເປັນສອງ, ມັນກໍຈະເປັນໄປ.

9 ແລະ ຖ້າເຈົ້າຈະກ່າວກັບ "ພູໜ່ວຍນີ້ວ່າ ໃຫ້ມັນພັງລົງມາ ແລະ ກັບມາຮາບພຽງ, ມັນກໍຈະເປັນໄປ.

10 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະກ່າວວ່າ: ພຣະເຈົ້າຈະລົງໂທດຜູ້ຄົນພວກນີ້, ມັນກໍຈະເກີດຂຶ້ນ.

11 ແລະ ບັດນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາສັ່ງໃຫ້ເຈົ້າໄປປະກາດກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້, ວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ, ພວກທ່ານຈະຖືກລົງໂທດຈົນເຖິງ "ຄວາມພິນາດ.

12 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເວລາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັບສິ່ງຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ກັບນີໄຟແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ຢຸດສະຫງັກ ແລະ ບໍ່ໄດ້ກັບໄປເຮືອນຂອງເພິ່ນເລີຍ, ແຕ່ໄດ້ກັບໄປຫາຝູງຊົນທີ່ກະຈັດກະຈາຍກັນຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນ, ແລະ ເລີ່ມປະກາດຕໍ່ພວກເຂົາເຖິງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບສິ່ງແກ່ເພິ່ນກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດຂອງພວກເຂົາ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ.

13 ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທັງໆ ທີ່ ສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຊຶ່ງນີໄຟໄດ້ເຮັດໄປໃຫ້ຜູ້ຄົນເຫັນກ່ຽວກັບການຕາຍຂອງຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ, ພວກເຂົາຍັງເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ.

14 ສະນັ້ນ ນີໄຟ ຈົ່ງ ໄດ້ ປະ ກາດ ພຣະ

<p>4 ກ ຄມພ ພາກພຽງນ, ຄວາມພາກພຽງນ. ຂ ຄມພ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ. ຄ 3 ນຟ 11:11. 5 ກ 3 ນຟ 18:20;</p>	<p>ຄພ 88:63-65. ຂ ອນ 1:12. ຄ 2 ນຟ 4:35; ຄພ 46:30. 6 ກ ຮລມ 11:4-18. 7 ກ ມທ 16:19.</p>	<p>ຄມພ ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ. 9 ກ ມທ 17:20; ຢຄ 4:6; ມມ 8:24; ອທ 12:30. 11 ກ ຮລມ 5:2.</p>
--	---	---

ຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ພຣະ ຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ຖ້າຫາກ ພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ, ພວກທ່ານຈະຖືກລົງໂທດຈົນໄປສູ່ຄວາມພິນາດ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ນິໄຟປະກາດພຣະຄຳກັບຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຍັງເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່ ແລະ ບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນເລີຍ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ໝິ່ນປະໝາດເພິ່ນ, ແລະ ໄດ້ພະຍາຍາມຈັບເພິ່ນເພື່ອຈະເອົາເພິ່ນເຂົ້າຄຸກ.

16 ແຕ່ ຈົ່ງເບິ່ງ, ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະຖິດຢູ່ນຳເພິ່ນ, ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງຈັບເພິ່ນເຂົ້າຄຸກບໍ່ໄດ້, ເພາະພຣະວິນຍານໄດ້ພາເພິ່ນອອກໄປຈາກທ່າມກາງພວກເຂົາ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປໃນພຣະວິນຍານ, ຈາກຜູ້ຊົນກຸ່ມໜຶ່ງຫາຜູ້ຊົນອີກກຸ່ມໜຶ່ງ, ປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົນວ່າເພິ່ນໄດ້ປະກາດຕໍ່ຜູ້ຄົນໂດຍທົ່ວເຖິງ, ຫລື ໄດ້ສົ່ງມັນໄປຫາບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ.

18 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງຄຳຂອງເພິ່ນເລີຍ; ແລະ ເລີ່ມມີການຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງແຍກ ແລະ ເລີ່ມຂ້າຜັນກັນດ້ວຍດາບ.

19 ແລະ ປີທີເຈັດສິບເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 11

ນິໄຟທູນຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປຸງໃຫ້ມີ

ຄວາມອິດຢາກແທນສິ່ງຄາມ—ຫລາຍຄົນໄດ້ຕາຍໄປ—ພວກເຂົາກັບໃຈ, ແລະ ນິໄຟອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຜົນຕົກລົງມາ—ນິໄຟ ແລະ ລີໄຮໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງ—ພວກໂຈນແກດີອານທັນສ້າງທີ່ໝັ້ນຂອງພວກເຂົາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ. ປະມານ 20–6 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີເຈັດສິບສອງແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ມັນໄດ້ມີການຂັດແຍ້ງກັນຫລາຍຂຶ້ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນມີສິ່ງຄາມເກີດຂຶ້ນຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟທັງໝົດ.

2 ແລະ ມັນ ແມ່ນ ພວກ ໂຈນ າລັບ ພັກນີ້ທີ່ໄດ້ສ້າງວຽກງານແຫ່ງຄວາມພິນາດ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ແລະ ເຮັດເສິກຢູ່ຕະຫລອດປີນັ້ນ; ແລະ ໃນປີທີເຈັດສິບສາມກໍຍັງມີສິ່ງຄາມຢູ່ອີກ.

3 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີນີ້ ນິໄຟໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ:

4 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຢາປ່ອຍໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຖືກທຳລາຍດ້ວຍດາບເລີຍ; ແຕ່ ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ແຕ່ຂໍໃຫ້ມີ "ຄວາມອິດຢາກແທນທົ່ວແຜ່ນດິນນີ້ເຖິດ, ເພື່ອຈະໄດ້ກະຕຸ້ນພວກເຂົາໃຫ້ລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ບາງທີພວກເຂົາອາດຈະກັບໃຈ ແລະ ຫັນມາຫາພຣະອົງ.

5 ແລະ ມັນກໍໄດ້ເປັນໄປຕາມຄຳອ້ອນວອນຂອງນິໄຟ. ແລະ ມັນຈຶ່ງມີຄວາມອິດຢາກຫລາຍທີ່ສຸດໃນແຜ່ນດິນ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟທັງໝົດ. ແລະ ມັນມີຄວາມ

ອິດຢາກຕິດຕໍ່ກັນໄປ ຈົນຮອດປີທີເຈັດສິບສີ່ ກໍຍັງມີຄວາມອິດຢາກຢູ່, ແລະ ວຽກງານແຫ່ງຄວາມພິນາດດ້ວຍດາບໄດ້ຢຸດຕິລົງ, ແຕ່ວ່າຄວາມອິດຢາກກັບມາຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ.

6 ແລະ ຄວາມອິດຢາກນີ້ໄດ້ມີຢູ່ຕໍ່ໄປຈົນຮອດປີທີເຈັດສິບຫ້າອີກ. ເພາະແຜ່ນດິນຖືກສາບແຊ່ງຈົນວ່າມັນແຫ້ງແລ້ງ ບໍ່ໃຫ້ພືດພັນອອກໝາກເກີດຜົນໃນລະດູການ; ແລະ ທັງແຜ່ນດິນ ໂລກຖືກສາບແຊ່ງ ແມ່ນແຕ່ໃນບັນດາຊາວເລມັນເຊັ່ນດຽວກັບໃນບັນດາຊາວນິໄຟ ຈົນພວກເຂົາເປັນພັນໆຖືກລົງໂທດຈົນຕາຍໄປໃນແຜ່ນດິນສ່ວນທີ່ມີຄົນຊົ່ວຢາງຫລວງຫລາຍອາໄສຢູ່.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນເຫັນວ່າຕົນເອງກຳລັງຈະຕາຍໄປເພາະຄວາມອິດຢາກ, ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມ "ສຳນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຄິດເຖິງຄຳເວົ້າຂອງນິໄຟ.

8 ແລະ ຜູ້ຄົນເລີ່ມວົງວອນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ ໃຫ້ເວົ້າກັບນິໄຟວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າ ທ່ານເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ສະນັ້ນ ຂໍໃຫ້ທ່ານຈົ່ງຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາແດ່ທ້ອນ ເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງເອົາຄວາມອິດຢາກນີ້ໄປຈາກພວກເຮົາ, ຍ້ານວ່າ "ຄຳທັງໝົດຂຶ້ນທ່ານໄດ້ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດຂອງພວກເຮົານັ້ນຈະເກີດເປັນຈິງ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກຜູ້ຕັດສິນໄດ້ເວົ້າກັບນິໄຟຕາມຄຳທີ່ຜູ້ຄົນຕ້ອງການໃຫ້ເວົ້າ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລານິໄຟເຫັນວ່າຜູ້ຄົນກັບໃຈແລ້ວ ແລະ ໄດ້ຖ່ອມຕົວຢູ່ໃນຜ້າກະສອບ,

ແລ້ວເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ:

10 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງທອດພຣະເນດ ເຖິດ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄດ້ກັບໃຈແລ້ວ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກວາດລ້າງພັກພວກຂອງແກດີອານທັນອອກໄປຈາກບັນດາພວກເຂົາແລ້ວ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສູນສິ້ນໄປ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຜັງແຜນລັບຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນແຜ່ນດິນແລ້ວ.

11 ບັດນີ້, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະຄວາມຖ່ອມຕົວຂອງພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງຖອນພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງໄປເສຍ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງຜ່ອນຄາຍພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງກັບຄວາມພິນາດຂອງຄົນຊົ່ວເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍໄປແລ້ວ.

12 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພຣະອົງເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງໄປເຖິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເອົາພຣະພິໂລດອັນຮຸນແຮງຂອງພຣະອົງໄປ, ແລະ ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຄວາມອິດຢາກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ຢຸດລົງດ້ວຍເຖິດ.

13 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໂປດເຊື່ອພັງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ, ແລະ ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເຖິດ, ແລະ ຂໍຈົ່ງສົ່ງ "ຝົນລົງມາເທິງຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກດ້ວຍເຖິດ ເພື່ອມັນຈະອອກໝາກຂອງມັນ, ແລະ ອອກພືດຂອງມັນໃນລະດູຂອງພືດ.

14 ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງໄດ້ຍິນ "ຖ້ອຍຄຳຂອງຂ້ານ້ອຍ ເວລາຂ້ານ້ອຍທູນວ່າ ຂໍໃຫ້ມີຄວາມອິດຢາກເກີດຂຶ້ນເພື່ອພະຍາດ ໂລຄາທີ່ເກີດມາຈາກດາບຈະໄດ້ຢຸດຕິລົງ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຍິນຄຳອ້ອນວອນຂອງຂ້ານ້ອຍໃນເວລານີ້ ເພາະພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນ

7 ກ ຮລມ 12:3. 8 ກ ຮລມ 10:11-14. 13 ກ 1 ກສ 18:1, 41-46. 14 ກ ຮລມ 11:4.

ພວກນີ້ກັບໃຈ, ແລ້ວເຮົາຈະໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ.

15 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະ ອົງ ເຫັນວ່າ ພວກ ເຂົາກັບ ໃຈ ແລ້ວ, ເພາະຄວາມອິດຢາກ ແລະ ພະຍາດໂລຄາ ແລະ ຄວາມພິນາດ ຊຶ່ງ ເກີດ ກັບ ພວກເຂົາ.

16 ແລະ ບັດ ນີ້, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະ ອົງ ຈະບໍ່ເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ ໄປບໍ່, ແລະ ຈະບໍ່ທົດລອງອີກບໍ່ວ່າ ພວກເຂົາຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຫລືບໍ່? ແລະ ຖ້າຫາກເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະອວຍພອນພວກເຂົາໄດ້ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທີເຈັດສິບຫົກ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງໄປຈາກຜູ້ຄົນ, ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ "ຜົນຕົກລົງມາເທິງແຜ່ນດິນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນໄດ້ອອກໝາກຂອງມັນໃນລະດູທີ່ມີໝາກ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນໄດ້ອອກພືດຂອງມັນໃນລະດູທີ່ມີພືດ.

18 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນໄດ້ມີຄວາມປິຕິຍິນດີ ແລະ ໄດ້ຖວາຍບາລະມີແຕ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ທັງຜືນແຜ່ນດິນກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມທຳລາຍນິໄຟອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ນັບຖືເພິ່ນວ່າເປັນສາດສະດາ "ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈາກພຣະເຈົ້າ.

19 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ລີໂຮມັອງຊາຍຂອງເພິ່ນກໍບໍ່ໄດ້ "ນ້ອຍໜ້າໄປກວ່າເພິ່ນໃນ

ເລື່ອງກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳນີ້ເລີຍ.

20 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນດັ່ງນີ້ຄື ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ເລີ່ມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນອີກໃນແຜ່ນດິນ, ແລະ ເລີ່ມເສີມສ້າງແຜ່ນດິນທີ່ຮົກຮ້າງຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນ, ແລະ ເລີ່ມມີຜູ້ຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຂະຫຍາຍອອກໄປຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ປົກຄຸມທັງຜືນແຜ່ນດິນທັງທາງເໜືອ ແລະ ທາງໃຕ້, ຈາກທະເລທາງຕາເວັນຕົກທາທະເລທາງຕາເວັນອອກ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີເຈັດສິບຫົກໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍສັນຕິສຸກ. ແລະ ປີທີເຈັດສິບເຈັດກໍເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍສັນຕິສຸກ; ແລະ "ສາດສະໜາຈັກກາໄດ້ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ; ແລະ ຜູ້ຄົນສ່ວນຫລາຍ ທັງຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວນິໄຟໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກກາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີສັນຕິສຸກຫລາຍທີ່ສຸດ ໃນແຜ່ນດິນ; ແລະ ປີທີເຈັດສິບເຈັດໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

22 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີສັນຕິສຸກໃນປີທີເຈັດສິບແປດອີກ ນອກຈາກວ່າມີການຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນເລັກໜ້ອຍກ່ຽວກັບຫລັກທຳຂອງຄຳສອນ ຊຶ່ງສາດສະດາທັງຫລາຍໄດ້ຂຽນໄວ້.

23 ແລະ ໃນປີທີເຈັດສິບເກົ້າກໍເລີ່ມມີການຜິດຖຽງກັນຂຶ້ນ. ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດ ຂຶ້ນຄື ນິໄຟກັບລີໂຮ, ແລະ ພິນ້ອງຂອງພວກເພິ່ນຫລາຍຄົນ ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບຫລັກທຳອັນແທ້ຈິງຂອງຄຳສອນ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບ "ການເປີດເຜີຍທຸກໆມື້, ສະນັ້ນ ພວກເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງສອນຜູ້ຄົນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເພິ່ນເຮັດໃຫ້ການຜິດຖຽງກັນຂອງພວກເຂົາ ສິ້ນສຸດລົງໃນປີດຽວກັນນັ້ນ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ

17 ກ ພບຍ 11:13-17. 18 ກ ຮລມ 10:5-11.	19 ກ ຮລມ 5:36-44. 21 ກ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກ	ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. 23 ກ ແອວ 26:22; ຄພ 107:19.
---	--	---

ປີທີ ແປດ ສິບ ແຫ່ງ ການ ປົກ ຄອງ ຂອງ ຜູ້ ຕັດສິນດູ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ມັນ ມີຜູ້ຄົນ ຈຳນວນໜຶ່ງຜູ້ທີ່ ແຍກອອກ ໄປ ຈາກຜູ້ຄົນ ຂອງນີໄຟບໍ່ເທົ່າໃດປີມານີ້ ໄດ້ຂ້າມໄປຫາ ຊາວ ເລມັນ ແລະ ຮັບເອົາຊື່ຊາວ ເລມັນ, ແລະ ມີຄົນອີກຈຳນວນໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ສືບ ຕະກຸນແທ້ຈິງຂອງຊາວເລມັນຖືກພວກທີ່ ແຍກອອກໄປນັ້ນຍຸຍົງໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ພີ່ ນ້ອງຂອງຕົນ, ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມ ເຮັດສົງຄາມກັບພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ.

25 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດການຄາດຕະ ກຳ ແລະ ບຸ້ນຈີ້; ຈາກນັ້ນພວກເຂົາກໍຖອຍ ກັບເຂົ້າໄປໃນພູເຂົາ, ແລະ ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນ ແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ໃນບ່ອນລັບຂອງ ພວກເຂົາ, ລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດ ພົບເຫັນ, ໂດຍມີຈຳນວນຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ທຸກໆວັນ, ຕາບໃດທີ່ມີຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍແຍກອອກໄປຫາພວກເຂົາ.

26 ແລະ ໃນເວລາໜຶ່ງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນ ເວລາບໍ່ເທົ່າໃດປີ, ພວກເຂົາໄດ້ກັບກາຍ ມາເປັນ ໂຈນພັກໃຫຍ່ທີ່ສຸດ; ແລະ ພວກ ເຂົາໄດ້ຄົ້ນຫາແຜ່ນລັບທັງໝົດຂອງແກດີ ອານທັນອອກມາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກາຍ ມາເປັນພວກໂຈນຂອງແກດີອານທັນດັ່ງນີ້.

27 ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກໂຈນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ ສ້າງຄວາມເດືອດຮ້ອນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ສ້າງຄວາມພິນາດອັນ ໃຫຍ່ຫລວງໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, ແລະ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຊາວເລມັນນຳອີກ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ ເປັນການສົມຄວນທີ່ຈະຢຸດຕິວຽກງານ ແຫ່ງຄວາມພິນາດນີ້; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງ ໄດ້ສົ່ງກອງທັບທີ່ມີກຳລັງຄົນອັນເຂັ້ມແຂງ ເຂົ້າໄປ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນພູເຂົາ ເພື່ອຊອກຫາພວກໂຈນ ພັກນີ້, ເພື່ອຈະໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາເສຍ.

29 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ໃນປີດຽວກັນນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂັບ ໄລ່ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາຄື ເກົ່າ. ແລະ ປີທີແປດສິບແຫ່ງການປົກຄອງ ຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລະຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ສິ້ນ ສຸດລົງດັ່ງນີ້.

30 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ຕົ້ນປີທີແປດສິບເອັດຄື ພວກເຂົາໄດ້ຍົກ ອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບພວກໂຈນພັກນີ້ອີກ, ແລະ ໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງ ຫລາຍ; ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຮັບການເສຍ ຫາຍຢ່າງໜັກຄືກັນ.

31 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ຖືກບັງຄັບ ໃຫ້ ໜີອອກຈາກຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ອອກຈາກພູເຂົາຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງ ພວກເຂົາເອງອີກ ເພາະມັນມີພວກໂຈນ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຊຶ່ງມີຢູ່ທົ່ວໄປ ໃນພູເຂົາ ແລະ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີ ນີ້ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້. ແລະ ພວກໂຈນໄດ້ ມີກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນຕື່ມອີກ, ແລະ ເຂັ້ມແຂງ ຂຶ້ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາສາມາດຕໍ່ ຕ້ານທັງກອງທັບຂອງຊາວນີໄຟ ແລະ ຂອງ ຊາວເລມັນນຳອີກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳ ເອົາຄວາມຍ້ານກົວຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງມາໃຫ້ ຜູ້ຄົນທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ.

33 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປ ຫາແຜ່ນດິນພາກສ່ວນຕ່າງໆຫລາຍແຫ່ງ, ແລະ ໄດ້ເຮັດຄວາມເສຍຫາຍອັນໃຫຍ່ ຫລວງໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ ຂ້າຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະ ໄດ້ຈັບ ເອົາຫລາຍຄົນໄປເປັນຊະເລີຍໃນຖິ່ນແຫ່ງ ແລ້ງກັນດານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ໂດຍສະເພາະພວກຜູ້ຍິງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາ.

34 ບັດນີ້ຄວາມຊົ່ວອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້ຊຶ່ງ

ມາສູ່ຜູ້ຄົນເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ມັນໄດ້ບຸກໃຫ້ພວກເຂົາຕື່ນອີກ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

35 ແລະ ປີທີແປດສິບເອັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

36 ແລະ ໃນປີທີແປດສິບສອງ ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມ "ລຶມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ໃນປີທີແປດສິບສາມ ພວກເຂົາກໍຍິ່ງເກັ່ງກັກຫລາຍຂຶ້ນໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ແລະ ໃນປີທີແປດສິບສີ່ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ແກ້ໄຂທິດທາງຂອງພວກເຂົາເລີຍ.

37 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີແປດສິບຫ້າ ພວກເຂົາໄດ້ແກ່ກັກຫລາຍຂຶ້ນໃນຄວາມທະນົງຕົວ ແລະ ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາກໍາລັງສຸກອີກດັ່ງນັ້ນເພື່ອຄວາມພິນາດ.

38 ແລະ ປີທີແປດສິບຫ້າໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 12

ມະນຸດບໍ່ໝັ້ນຄົງ ແລະ ໂງ່ຈ້າ ແລະ ວ່ອງໄວທີ່ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕີສອນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ—ມະນຸດບໍ່ມີຄຸນຄ່າຫຍັງເລີຍຖ້າຈະປຽບທຽບໃສ່ກັບອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ—ໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສາ, ມະນຸດຈະໄດ້ຮັບຊີວິດອັນເປັນນິດ ຫລື ໄດ້ຮັບຄວາມອັບປະໂຫຍດອັນເປັນນິດ. ປະມານ 6 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນໄດ້ເຖິງຄວາມ

ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມບໍ່ໝັ້ນແໜ້ນຂອງໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ ດັ່ງນີ້ວ່າ ມັນເປັນໄປແນວໃດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າ ໃນພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ປະທານພອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ "ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ" ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ.

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເຫັນໄດ້ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນການເພີ່ມພູນໂຮ່ນາຂອງພວກເຂົາ, ຝູງສັດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເງິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສິ່ງຂອງມີຄ່ານາໆປະການຂອງພວກເຂົາ ແລະ ສິ່ງຂອງທີ່ເຮັດດ້ວຍຝີມີອັນປານິດຂອງພວກເຂົາ, ໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ບົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູ; ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາອ່ອນລົງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ມາເຮັດສົງຄາມກັບພວກເຂົາອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ກະທຳທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອຄວາມຜາສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກສະບາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນກໍຍັງມີຕອນທີ່ພວກເຂົາເຮັດໃຈ "ແຂງກະດ້າງຢູ່ ແລະ ໄດ້ຫລົງລຶມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ຮຽບຮຸ້ງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງພວກເຂົາ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທັງໝົດນີ້ຍ້ອນວ່າຄວາມສະບາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງຂອງພວກເຂົາ.

<p>36 ກ ແອວ 46:8. 12 1 ກ ພສສ 36:7-8; 2 ນພ 22:2; ມຊຢ 4:6.</p>	<p>ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. ຂ 2 ຂຄ 26:5; ພສສ 1:2-3.</p>	<p>2 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ. ຂ ແອວ 5:53; 3 ນພ 28:35.</p>
---	---	--

3 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າ ຖ້າ ຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ "ຕີສອນຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະອົງດ້ວຍຄວາມທຸກນາໆປະການ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າ ຫາກ ພຣະອົງບໍ່ ສະເດັດມາ ຍັງມຸຍາມພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຕາຍ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວຫລາຍທີ່ສຸດ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມອຶດຢາກ, ແລະ ດ້ວຍພະຍາດ ໂລຄາ, ພວກເຂົາກໍຈະບໍ່ ລະນຶກເຖິງພຣະອົງເລີຍ.

4 ໂອ້ ລູກຫລານມະນຸດ ເຈົ້າຊ່າງມາ ໂງ່ ແທ້ນີ້, ແລະ ອວດດີແທ້ນີ້, ແລະ ຊົ່ວແທ້ນີ້, ແລະ ຕໍ່າຊ້າແທ້ນີ້, ແລະ "ວ່ອງໄວແທ້ນີ້ທີ່ ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຊັກຊ້າແທ້ນີ້ ທີ່ຈະເຮັດຄວາມດີ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວ່ອງໄວ ແທ້ນີ້ທີ່ຈະເຊື່ອຟັງຄໍາເວົ້າຂອງມານຮ້າຍ ແລະ ລະໂພກໝູນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ຂອງໂລກ!

5 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ວ່ອງໄວ ແທ້ນີ້ທີ່ ຈະ ລະ ເມີເພີ້ຝັນດ້ວຍ "ຄວາມທະນົງຕົວ; ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ວ່ອງໄວແທ້ນີ້ທີ່ຈະອວດອ້າງ ແລະ ເຮັດນາໆປະການຊຶ່ງເປັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ແລະ ຊັກຊ້າແທ້ນີ້ທີ່ຈະລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈຟັງຄໍາແນະນໍາຂອງພຣະອົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊັກຊ້າແທ້ນີ້ທີ່ຈະ ລະເດີນ ໃນທາງແຫ່ງບັນຍາ!

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາບໍ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະ ໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຂົາ, ຜູ້ "ສ້າງພວກເຂົາ, ລະນຶກຄອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ຄອບຄອງດູແລພວກເຂົາ;

ທັງໆທີ່ພຣະກະລຸນາທິຄຸນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ ພຣະອົງ ແລະ ພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງມີ ຕໍ່ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຍັງຖືວ່າຄໍາແນະນໍາ ຂອງພຣະອົງບໍ່ມີຄ່າ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ ຍອມໃຫ້ພຣະອົງເປັນຜູ້ນໍາທາງຂອງພວກ ເຂົາ.

7 ໂອ້ ລູກຫລານມະນຸດເອີຍ ເຈົ້າຊ່າງມາ "ບໍ່ມີຄຸນຄ່າຫຍັງເລີຍແທ້ນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຍັງນ້ອຍໄປກວ່າຂີ້ຝຸ່ນດິນຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກ.

8 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂີ້ຝຸ່ນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ຍັງສາມາດເຄື່ອນໄຫວໄປມາທາງນັ້ນທາງ ນີ້ໄດ້, ເພື່ອແຍກອອກຈາກກັນດ້ວຍການ ບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເປັນ ນິດຂອງພວກເຮົາ.

9 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ດ້ວຍສຸລະສຽງ ຂອງພຣະອົງ ເນີນພູ ແລະ ພູເຂົາສັ້ນ ແລະ "ຫວັ່ນໄຫວ.

10 ແລະ ໂດຍ "ອໍານາດແຫ່ງສຸລະສຽງ ຂອງພຣະອົງ ມັນຈຶ່ງແຕກອອກ, ແລະ ກັບ ມາຮາບພຽງ ແລະ ກາຍມາເປັນຮ່ອມພູ.

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍອໍານາດແຫ່ງສຸລະ ສຽງຂອງພຣະອົງ "ທັງແຜ່ນດິນ ໂລກສັ້ນ ສະເທືອນ;

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍອໍານາດແຫ່ງສຸລະ ສຽງຂອງພຣະອົງ, ຫີນ ຮາກ ຖານສັ້ນສະ ເທືອນ, ເຖິງໃຈກາງ.

13 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພຣະ ອົງກ່າວກັບແຜ່ນດິນ ໂລກວ່າ—ຈົ່ງເລື່ອນ ໄປ—ມັນກໍຈະເລື່ອນໄປ.

<p>3 ກ ມຊຍ 23:21; ຄພ 98:21; 101:8. ຂ ອມ 4:6-11. 4 ກ ອພຍ 32:8. ຂ ມທ 15:19; ຮຮ 3:12. 5 ກ ສພສ 29:23.</p>	<p>ຄມພ ຈອງທອງ, ຄວາມຈອງທອງ. ຂ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ ກັບພຣະເຈົ້າ. 6 ກ ອຊຍ 45:9; ຄພ 58:30; ມຊ 7:32-33.</p>	<p>ຂ ຄພ 60:4. 7 ກ ອຊຍ 40:15, 17; ມຊຍ 4:19; ມຊ 1:10. 9 ກ 3 ນພ 22:10. 10 ກ 1 ນພ 17:46. 11 ກ ມມ 5:23; ອທ 4:9.</p>
---	--	--

14 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພຣະອົງກ່າວກັບ ັແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ວ່າ—ຈົ່ງ ະກັບ ຄືນໄປ, ເພື່ອ ັຕໍ່ມື້ອອກໄປໃຫ້ເປັນຫລາຍຊົ່ວໂມງ—ມັນກໍຈະເປັນໄປ;

15 ແລະ ດ້ວຍ ເຫດນີ້, ຕາມ ພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກຈຶ່ງ ກັບຄືນໄປ, ແລະ ມັນຈຶ່ງປະກົດໃຫ້ມະນຸດເຫັນວ່າດວງຕາເວັນນັ້ນຢູ່ບ່ອນເກົ່າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເປັນໄປຕາມນັ້ນ ເພາະໂດຍແນ່ນອນ ມັນແມ່ນແຜ່ນດິນ ໂລກທີ່ເຄື່ອນໄຫວໄປມາ ແລະ ບໍ່ແມ່ນດວງຕາເວັນ.

16 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພຣະອົງກ່າວກັບ ັນ້ຳທີ່ເລິກທີ່ສຸດອີກ ວ່າ—ເຈົ້າ ະຈົ່ງແຫ້ງ—ມັນກໍຈະເປັນໄປ.

17 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພຣະອົງກ່າວກັບ ພູເຂົາໜ່ວຍນີ້ວ່າ—ເຈົ້າຈົ່ງສູງຂຶ້ນ, ແລະ ັຕົກລົງໃສ່ເມືອງນັ້ນເພື່ອຜັງມັນໄວ້—ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນກໍຈະເປັນໄປ.

18 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກຜູ້ໃດ ັເຊື່ອງຊັບສົມບັດໄວ້ໃນແຜ່ນດິນ, ແລະ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ—ໃຫ້ມັນຖືກ ະສາບແຊ່ງຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອງມັນໄວ້—ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນກໍຈະຖືກສາບແຊ່ງ.

19 ແລະ ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ—ເຈົ້າຈົ່ງຖືກສາບແຊ່ງ, ເພື່ອຈະບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດພົບເຫັນເຈົ້ານັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ຕະຫລອດການ—ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດພົບເຫັນມັນໄດ້ນັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ຕະຫລອດການ.

20 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ມະນຸດ ວ່າ—ເພາະຄວາມ

ຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຖືກສາບແຊ່ງຕະຫລອດການ—ມັນກໍຈະເປັນໄປ.

21 ແລະ ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ—ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງເຮົາ—ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ມັນເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ.

22 ແລະ ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຈະກ່າວເຊັ່ນນີ້, ເພາະມັນຈະເປັນໄປກັບເຂົາຜູ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ເຂົາຈະລອດບໍ່ໄດ້; ສະນັ້ນ ເພາະເຫດນີ້, ເພື່ອມະນຸດຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ ຈຶ່ງມີປະກາດເລື່ອງການກັບໃຈ.

23 ສະນັ້ນ, ຄົນທີ່ກັບໃຈ ແລະ ເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຍ່ອມເປັນສຸກ; ເພາະຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືພວກທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ັຄວາມລອດ.

24 ແລະ ຂໍພຣະເຈົ້າໂປດປະທານ ໃນຄວາມບໍລິບູນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງເພື່ອມະນຸດຈະຖືກນຳມາສູ່ການກັບໃຈ ແລະ ວຽກງານດີ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຖືກນຳກັບຄືນສູ່ ັພຣະຄຸນເພື່ອພຣະຄຸນ, ຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ.

25 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຮັບຄວາມລອດ. ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ອ່ານມາວ່າ ໃນວັນສຸດທ້າຍ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ ຈະມີບາງຄົນທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈະຖືກປະຖິ້ມຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;

26 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ຈະຖືກສົ່ງໄປຫາສະພາບແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານອັນບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຕາມຄຳທີ່ມີເວົ້າໄວ້ວ່າ: ຜູ້ທີ່ສ້າງ

<p>14 ກ ຢຊ 10:12-14. ຂ ອຊຢ 38:7-8. ຄ 2 ກສ 20:8-11. 16 ກ ມທ 8:27.</p>	<p>ຂ ອຊຢ 44:27; 51:10. 17 ກ 3 ນພ 8:10. 18 ກ ມມ 1:18; ອທ 14:1.</p>	<p>ຂ ຣລມ 13:17. 23 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ. 24 ກ ຄມພ ພຣະຄຸນ.</p>
---	--	---

ຄວາມດີຈະມີ ກໍຊີວິດອັນເປັນນິດ; ແລະ ຜູ້ທີ່ສ້າງຄວາມຊົ່ວຈະໄດ້ຮັບ ຄວາມອັບປະໂຫຍດອັນເປັນນິດ. ແລະ ເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ. ອາແມນ.

ຄໍາທໍານາຍຂອງຊາມູເອນຄົນເລມັນທີ່ໃຫ້ໄວ້ກັບຊາວນີໄຟ.

ມີຢູ່ໃນບົດທີ 13 ຈົນເຖິງບົດທີ 15.

ບົດທີ 13

ຊາມູເອນຄົນເລມັນທໍານາຍເຖິງການທໍາລາຍຂອງຊາວນີໄຟ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ—ພວກເຂົາ ແລະ ຂອງມີຄໍາຂອງພວກເຂົາຖືກສາບແຊ່ງ—ພວກເຂົາປະຕິເສດ ແລະ ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ສາດສະດາ, ຖືກຫຸ້ມລ້ອມໄວ້ດ້ວຍວິນຍານຮ້າຍ, ແລະ ສະແຫວງຫາຄວາມສຸກໃນການເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ປະມານ 6 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ່ແປດສິບຫົກ, ຊາວນີໄຟຍັງຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢູ່, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຍັງຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ໃນຂະນະທີ່ "ຊາວເລມັນໄດ້ປະຕິບັດຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຕາມກົດຂອງໂມເຊ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີນີ້ມີຊາວເລມັນຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ຊາມູເອນ, ເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ເລີ່ມສົ່ງສອນຜູ້ຄົນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ

ຄື ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງສອນກ່ຽວກັບການກັບໃຈໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນຢູ່ຫລາຍມື້, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ເພິ່ນອອກໄປ, ແລະ ເພິ່ນກໍາລັງຈະກັບໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງເພິ່ນເອງ.

3 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງເພິ່ນ, ວ່າເພິ່ນຄວນກັບຄືນໄປອີກ ແລະ ທໍານາຍແກ່ຜູ້ຄົນເຖິງເລື່ອງອັນໃດກໍຕາມທີ່ຈະເຂົ້າມາໃນ "ໃຈຂອງເພິ່ນ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາ ບໍ່ຍອມໃຫ້ເພິ່ນເຂົ້າເມືອງ; ສະນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງອອກໄປ ແລະ ຂຶ້ນເທິງກໍາແພງເມືອງນັ້ນ ແລະ ເດີນອອກໄປ ແລະ ຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງອັນດັງ ແລະ ທໍານາຍແກ່ຜູ້ຄົນເຖິງເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃສ່ໄວ້ໃນໃຈຂອງເພິ່ນ.

5 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າຊາມູເອນ ເປັນຊາວເລມັນ, ຂໍເວົ້າເຖິງພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ໃສ່ໄວ້ໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພຣະອົງໄດ້ໃສ່ມັນໄວ້ໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ກ່າວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ວ່າ "ດາບແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທໍາກໍາລັງຫ້ອຍຢູ່ເທິງຫົວຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແລະ ກ່ອນສີ່ຮ້ອຍປີຈະຜ່ານໄປ, ດາບແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທໍາຈະຕົກລົງມາໃສ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້.

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, "ຄວາມພົນາດຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ໄດ້ຄອຍຖ້າຜູ້ຄົນພວກນີ້ຢູ່, ແລະ ມັນຈະມາຫາຜູ້ຄົນພວກນີ້ຢ່າງແນ່ນອນ ແລະ ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ລອດໄດ້ນອກຈາກການກັບໃຈ ແລະ

<p>26 ກ ມຫ 25:46; ຢຮ 5:28-29; ຮມ 6:13. ຂ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ,</p>	<p>ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. 13 ກ ຮລມ 15:4-5. 3 ກ ຄພ 100:5. 5 ກ ແອວ 60:29;</p>	<p>3 ນພ 2:19. 6 ກ ແອວ 45:10-14; ຮລມ 15:17.</p>
--	--	--

ສັດທາໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, ຜູ້ຈະສະເດັດມາໃນໂລກຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະ ຈະທົນທຸກທໍລະມານຫລາຍຢ່າງ ແລະ ຈະຖືກຂ້າເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, "ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະກາດເລື່ອງນີ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ນຳຂ່າວ ອັນໜ້າຊື່ນຊົມມາສູ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຖືກສົ່ງມາຫາພວກທ່ານ ແລະ ປະກາດແກ່ພວກທ່ານນຳອີກ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມນີ້; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ.

8 ສະນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງຜູ້ຄົນຊາວນີໄຟ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈເຮົາຈະເອົາພຣະຄຳຂອງເຮົາໄປຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ເຮົາຈະ "ຖອນພຣະວິນຍານຂອງເຮົາອອກຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ເຮົາຈະບໍ່ອົດທົນກັບພວກເຂົາຕໍ່ໄປອີກ, ແລະ ເຮົາຈະຫັນໃຈຂອງພິມັ້ອງຂອງພວກເຂົາມາຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາ.

9 ແລະ ກ່ອນ "ສີ່ຮ້ອຍປີຈະຜ່ານໄປ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຖືກລົງໂທດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະມາຢ້ຽມຢາມພວກເຂົາດ້ວຍດາບ ແລະ ດ້ວຍຄວາມອຶດຢາກ ແລະ ດ້ວຍພະຍາດໂລຄາ.

10 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະມາຢ້ຽມຢາມພວກເຂົາໃນພຣະພິໂລດອັນຮ້າຍແຮງຂອງເຮົາ, ແລະ ຄົນລຸ້ນ "ທີສີ່ ຜູ້ທີ່ເປັນສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່. ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຫັນຄວາມພິນາດທັງໝົດຂອງ

ພວກເຈົ້າ; ແລະ ສິ່ງນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ກັບໃຈ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ; ແລະ ຄົນລຸ້ນທີສີ່ຈະເຫັນຄວາມພິນາດຂອງພວກເຈົ້າ.

11 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າກັບໃຈ ແລະ "ຫັນມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ເຮົາຈະເອົາພຣະພິໂລດຂອງເຮົາໄປ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້, ຜູ້ທີ່ກັບໃຈ ແລະ ຫັນມາຫາເຮົາຍ່ອມເປັນສູກ, ແຕ່ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ກັບໃຈ.

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, "ວິບັດແກ່ເມືອງເຊຣາເຮັມລາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເພາະຄົນຊອບທຳມັນຈິ່ງຖືກຍົກເວັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ເມືອງຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ເພາະເຮົາເຫັນວ່າມີຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນສ່ວນຫລາຍຂອງເມືອງຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ທີ່ຈະເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

13 ແຕ່ຄົນທີ່ຈະກັບໃຈຍ່ອມເປັນສູກ, ເປັນຍ້ອນພວກເຂົາ ເຮົາຈິ່ງຈະຍົກເວັ້ນ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນເພາະຄົນຊອບທຳທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະໃຫ້ "ໄຟລົງມາຈາກສະຫວັນ ແລະ ທຳລາຍມັນເສຍ.

14 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພື່ອເຫັນແກ່ຄົນຊອບທຳ ມັນຈິ່ງໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ວ່າເວລາຈະມາເຖິງ ເມື່ອໃດພວກເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ຄົນຊອບທຳອອກຈາກບັນດາພວກເຈົ້າ, ເມື່ອນັ້ນພວກເຈົ້າຈະສູກເພື່ອຄວາມພິນາດ; ແທ້

<p>7ກ ແອວ 13:26. ຂ ອຊຢ 52:7. 8ກ ຮລມ 6:35. 9ກ ແອວ 45:10-12.</p>	<p>10ກ 1 ນຟ 12:12; 2 ນຟ 26:9; 3 ນຟ 27:32. 11ກ 3 ນຟ 10:5-7.</p>	<p>12ກ 3 ນຟ 8:8, 24; 9:3. 13ກ ປຖກ 19:24; 2 ກສ 1:9-16; 3 ນຟ 9:11.</p>
--	--	--

ຈົງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ເມືອງຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຊຶ້ງມີຢູ່ໃນນັ້ນ.

15 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ວິບັດແກ່ເມືອງກິເດ ໂອນ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຊຶ້ງມີຢູ່ໃນນັ້ນ.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ວິບັດແກ່ເມືອງທັງໝົດ ຊຶ້ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ໂດຍຮອບ, ທີ່ຊາວນິໄຟເປັນເຈົ້າຂອງ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງທີ່ມີຢູ່ໃນນັ້ນ.

17 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແຜ່ນດິນຈະຖືກ "ສາບແຊ່ງ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ, ເພາະເຫັນແກ່ຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ.

18 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາໄດ້ກ່າວວ່າ ຜູ້ທີ່ "ເຊື່ອງຊັບສົມບັດໄວ້ໃນແຜ່ນດິນ ຈະຫາມັນບໍ່ພົບອີກເລີຍ ເພາະການສາບແຊ່ງອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ມີກັບແຜ່ນດິນ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຄົນຊອບທຳຜູ້ທີ່ເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

19 ເພາະ ເຮົາ ຈະ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ, ວ່າເຮົາຢາກໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາໄວ້ກັບເຮົາ; ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາໄວ້ກັບເຮົາຈະຖືກສາບແຊ່ງ ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງຕົນໄວ້ກັບເຮົານອກຈາກຄົນທີ່ຊອບທຳເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງເຂົາໄວ້ກັບເຮົາຈະຖືກສາບແຊ່ງ ແລະ ຊັບສົມບັດ

ກໍຄືກັນ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະໄຖ່ມັນຄືນມາເພາະຄຳສາບແຊ່ງທີ່ມີກັບແຜ່ນດິນ.

20 ແລະ ມື້ນັ້ນຈະມາເຖິງຄື ພວກເຂົາຈະເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາໄວ້ ເພາະພວກເຂົາມີແຕ່ໝັກໝຸ່ນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ; ແລະ ເພາະພວກເຂົາມີແຕ່ໝັກໝຸ່ນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈະເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາຫລົບໜີໄປຈາກສັດຕູຂອງພວກເຂົາ; ເພາະພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາໄວ້ກັບເຮົາ, ພວກເຂົາຈະຖືກສາບແຊ່ງ ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາກໍຄືກັນ, ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຖືກລົງໂທດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

21 ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກທ່ານຜູ້ເປັນຜູ້ຄົນຂອງເມືອງຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, ແລະ ຈົ່ງ "ເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເຖິດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຊຶ້ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ ພວກທ່ານຈະຖືກສາບແຊ່ງ ເພາະຂອງມີຄ່າຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ຂອງມີຄ່າຂອງພວກທ່ານຈະຖືກສາບແຊ່ງນຳອີກ ເພາະພວກທ່ານໝັກໝຸ່ນຢູ່ກັບມັນ, ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງຜູ້ປະທານມັນໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ.

22 ພວກທ່ານບໍ່ ຈີ່ ຈຳ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ, ແຕ່ພວກທ່ານຈີ່ຈຳ "ຂອງມີຄ່າຂອງພວກທ່ານຢູ່ຕະຫລອດເວລາ ແລະ ບໍ່ຖວາຍຄວາມຊອບພຣະໄທແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານສຳລັບສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃຈຂອງພວກທ່ານບໍ່ໄດ້

<p>17 ກ ຮລມ 12:18. 18 ກ ມມ 1:18; ອທ 14:1.</p>	<p>21 ກ ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ. 22 ກ ລກ 12:34.</p>	<p>ຄມພ ຄວາມເປັນຢູ່ທາງ ໂລກ; ຮັງມີ, ຄວາມຮັງມີ.</p>
---	--	--

ອອກມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ ມັນ ໄດ້ ພອງຂຶ້ນດ້ວຍ ຄວາມທະນົງຕົວອັນໃຫຍ່ ຫລວງ, ຈົນເຖິງການອວດອ້າງ ແລະ ຈົນ ເຖິງການທະເຍີທະຍານ, “ການອິດສາບັງ ບຽດ, ການຜິດຖຽງກັນ, ການມີເຈດຕະນາ ຮ້າຍ, ການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ, ແລະ ການຄາດ ຕະກຳ, ແລະ ການເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ນາໆປະການ.

23 ດ້ວຍເຫດນີ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງ ໃຫ້ການສາບແຊ່ງມາສູ່ແຜ່ນດິນ ແລະ ມາ ສູ່ຂອງມີຄ່າຂອງພວກທ່ານນຳອີກ, ແລະ ມີ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ.

24 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຜູ້ຄົນພວກ ນີ້, ເພາະເວລານີ້ຊຶ່ງມາເຖິງແລ້ວ, ທີ່ພວກ ທ່ານໄດ້ “ຂັບໄລ່ສາດສະດາອອກໄປ, ແລະ ເຍາະເຍີ້ຍພວກເພິ່ນ, ແລະ ແກວ່ງ ກ້ອນຫີນໃສ່ພວກເພິ່ນ, ແລະ ໄລ່ຂ້າພວກ ເພິ່ນ, ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະ ການຕໍ່ພວກເພິ່ນ ຄືກັນກັບຜູ້ຄົນໃນສະໄໝ ບູຮານເຮັດໄປນັ້ນ.

25 ແລະ ບັດນີ້ເວລາພວກທ່ານເວົ້າອອກ ມາ, ພວກທ່ານເວົ້າວ່າ: ຖ້າຫາກພວກເຮົາ ມີຊີວິດຢູ່ ໃນສະໄໝຂອງ “ບັນພະບຸລຸດ ຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຂ້າສາດ ສະດາ; ພວກເຮົາຈະບໍ່ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ ພວກເພິ່ນ, ແລະ ຂັບໄລ່ພວກເພິ່ນອອກ ໄປ.

26 ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກທ່ານຍິ່ງຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍ ກວ່າພວກເຂົາອີກຊ້າ; ເພາະຕາບ ໃດ ທີ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ຖ້າຫາກ “ສາດສະດາຄົນໃດ ມາໃນບັນດາພວກ

ທ່ານ ແລະ ປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າແກ່ພວກທ່ານ, ຊຶ່ງໃຫ້ຖ້ອຍຄຳ ເຖິງບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກ ທ່ານ, ແລ້ວພວກທ່ານກໍ “ໂມໂຫຮ້າຍຂຶ້ນ, ແລະ ຂັບໄລ່ເພິ່ນອອກໄປ, ແລະ ຊອກ ຫາທຸກວິທີທາງທີ່ຈະທຳລາຍເພິ່ນ; ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະເວົ້າວ່າ ເພິ່ນເປັນ “ສາດສະດາປອມ, ແລະ ວ່າເພິ່ນເປັນຄົນ ບາບ, ແລະ ເປັນຂອງມານ, ເພາະເພິ່ນໄດ້ “ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າ ການກະທຳຂອງພວກ ທ່ານຊົ່ວ.

27 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກມີຄົນໜຶ່ງເຂົ້າ ມາໃນບັນດາພວກທ່ານ ແລະ ເວົ້າວ່າ: ເຮັດແນວນີ້; ແລະ ຈະບໍ່ມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ເຮັດແນວນັ້ນ ແລ້ວພວກທ່ານຈະບໍ່ຕ້ອງ ທົນທຸກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວຈະເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງ ດຳເນີນໄປຕາມຄວາມຈອງຫອງຂອງໃຈ ຂອງພວກທ່ານເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງດຳ ເນີນໄປຕາມຄວາມຈອງຫອງຂອງຕາຂອງ ພວກທ່ານເອງ, ແລະ ຈົ່ງເຮັດສິ່ງໃດກໍຕາມ ຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງໃຈຂອງພວກ ທ່ານ—ແລະ ຖ້າຫາກມີຄົນໃດເຂົ້າມາໃນ ບັນດາພວກທ່ານ ແລະ ເວົ້າແບບນີ້ ພວກ ທ່ານກໍຈະຮັບເອົາລາວ ແລະ ເວົ້າວ່າລາວ ເປັນ “ສາດສະດາ.

28 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະຍົກລາວ ຂຶ້ນ, ແລະ ພວກທ່ານຈະມອບເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານໃຫ້ລາວ; ພວກທ່ານຈະ ມອບຄຳຂອງພວກທ່ານໃຫ້ລາວ, ແລະ ເງິນຂອງພວກທ່ານໃຫ້ລາວ, ແລະ ພວກ ທ່ານຈະຕົກແຕ່ງລາວດ້ວຍເສື້ອຜ້າທີ່ມີລາ

<p>22 ຂ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. ຄ ຄມພ ອິດສາ. 24 ກ 2 ຂຄ 36:15–16; 1 ນຟ 1:20.</p>	<p>25 ກ ກຈກ 7:51. 26 ກ 2 ຂຄ 18:7; ລກ 16:31. ຂ ອຊຢ 30:9–10. ຄ ມທ 13:57.</p>	<p>ງ ຄລຕ 4:16. 27 ກ ມກ 2:11. ຄມພ ການຫລອກລວງ ຂອງປະໂລຫິດ.</p>
---	--	---

ຄາແພງ ເພາະລາວໄດ້ ມີອົງຍິພວກທ່ານ, ແລະ ຍ້ອນວ່າ ລາວ ເວົ້າ ໃນທາງທີ່ພວກທ່ານພໍໃຈ, ເວລານັ້ນພວກທ່ານຈະບໍ່ພົບຄວາມຜິດໃນລາວ.

29 ໂອ້ ພວກທ່ານຜູ້ຄົນລຸ້ນທີ່ຊົ່ວ ແລະ ເສຍຄົນເອີຍ; ພວກທ່ານເປັນຄົນແຂງກະດ້າງ ແລະ ພວກທ່ານເປັນຄົນແຂງຄໍ, ພວກທ່ານຄິດວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອົດທົນກັບພວກທ່ານໄດ້ດົນປານໃດ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະປ່ອຍຕົວໃຫ້ ກົນ ໂງ່ ແລະ ຕາບອດນໍາພາພວກທ່ານໄປດົນປານໃດ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະ ລືອກເອົາຄວາມມືດແທນ ກໍຄວາມສະຫວ່າງໄປດົນປານໃດ?

30 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະພິໂລດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເກີດກັບພວກທ່ານແລ້ວ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ສາບແຊ່ງແຜ່ນດິນ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ.

31 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາມາເຖິງແລ້ວທີ່ພຣະອົງຈະສາບແຊ່ງຂອງມີຄ່າຂອງພວກທ່ານ, ເພື່ອໃຫ້ມັນ ມີນັ້ນຫລຸດໄປ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະຍືດມັນໄວ້ບໍ່ໄດ້; ແລະ ໃນມື້ແຫ່ງຄວາມຍາກຈົນຂອງພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈະບໍ່ສາມາດຮັກສາມັນໄວ້ໄດ້.

32 ແລະ ໃນມື້ແຫ່ງຄວາມຍາກຈົນຂອງພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈະຮ້ອງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພວກທ່ານຈະຮ້ອງໄປໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ເພາະຄວາມເປົ່າປຽວໄດ້ມາຫາພວກທ່ານແລ້ວ, ແລະ ຄວາມພິນາດຂອງພວກທ່ານນັ້ນກໍຈະມີຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ; ແລະ ໃນມື້ນັ້ນພວກທ່ານຈະຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ຄວນຄາງ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ. ເວລານັ້ນພວກທ່ານຈະຄວນຄາງ

ແລະ ເວົ້າວ່າ:

33 ໂອ້ ຖ້າຫາກພວກເຮົາໄດ້ກັບໃຈ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຂ້າສາດສະດາ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ພວກເພິ່ນ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເພິ່ນອອກໄປ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນມື້ນັ້ນ ພວກທ່ານຈະກ່າວວ່າ: ໂອ້ ຖ້າຫາກພວກເຮົາລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໃນມື້ທີ່ພຣະອົງປະທານຂອງມີຄ່າໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ມັນກໍຄົງຈະບໍ່ມີນັ້ນຫລຸດໄປຈົນພວກເຮົາຕ້ອງສູນເສຍມັນ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂອງມີຄ່າຂອງພວກເຮົາໄປຈາກພວກເຮົາແລ້ວ.

34 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາວາງເຄື່ອງມືໄວ້ບ່ອນນີ້ ແລະ ໃນມື້ຕໍ່ມາ ມັນໄດ້ຫາຍໄປ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ດາບຂອງພວກເຮົາກໍຫາຍໄປໃນມື້ທີ່ພວກເຮົາຊອກຫາມັນເພື່ອການສູ້ຮົບ.

35 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ເຊື່ອງຊັບສົມບັດຂອງພວກເຮົາໄວ້ ແລະ ມັນໄດ້ມີນັ້ນຫລຸດໄປຈາກພວກເຮົາ ເພາະຄວາມສາບແຊ່ງທີ່ມີກັບແຜ່ນດິນ.

36 ໂອ້ ຖ້າຫາກພວກເຮົາໄດ້ກັບໃຈໃນມື້ທີ່ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງພວກເຮົາ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ແຜ່ນດິນໄດ້ຖືກສາບແຊ່ງແລ້ວ, ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງກໍມີນັ້ນຫລຸດໄປ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຈະຍືດຖືມັນໄວ້ເລີຍ.

37 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຖືກປົດລັອມໄວ້ດ້ວຍວິນຍານຮ້າຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຖືກປົດລັອມໄວ້ດ້ວຍບໍລິວານຂອງຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມຈະທໍາລາຍຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຮົານັ້ນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ. ໂອ້ ພຣະຜູ້

<p>28 ກ 2 ຕມທ 4:3-4. 29 ກ 2 ນພ 28:9. ຂ ມທ 15:14.</p>	<p>ຄ ຍຮ 3:19. ງ ໂຍບ 24:13. 31 ກ ມມ 1:17-18.</p>	<p>33 ກ ມມ 2:10-15. ຂ ມທ 23:37.</p>
--	---	--

ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະບໍ່ເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງໄປຈາກພວກຂ້ານ້ອຍແດ່ບໍ່? ແລະ ນີ້ຈະເປັນຄຳເວົ້າຂອງພວກທ່ານໃນມື້ນັ້ນ.

38 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, "ວັນ ເວລາ ແຫ່ງ ການ ທົດລອງຂອງພວກທ່ານໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວ; ພວກທ່ານໄດ້ ິເລື່ອນວັນແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພວກທ່ານ ຈົນ ວ່າ ມັນ ສາຍເກີນໄປຢ່າງ ເປັນ ນິດ, ແລະ ຄວາມ ພິນາດ ຂອງ ພວກທ່ານກໍແນ່ນອນແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະ ຕະຫລອດຊີວິດຂອງພວກທ່ານ, ພວກທ່ານມີແຕ່ສະແຫວງຫາສິ່ງທີ່ພວກທ່ານບໍ່ສາມາດຍິດຖືມັນໄວ້; ແລະ ພວກທ່ານ ສະແຫວງຫາ "ຄວາມສຸກ ໃນ ການ ສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຊຶ່ງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ກົງກັນ ຂ້າມກັບທຳມະຊາດຂອງຄວາມຊອບທຳ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນທັງສາມພຣະອົງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເປັນນິລັນດອນຂອງພວກເຮົາ.

39 ໂອ້ ຜູ້ຄົນ ຂອງແຜ່ນດິນເອີຍ, ຂໍໃຫ້ ພວກທ່ານຈົ່ງຟັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເຖິດ! ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະພິໂລດຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈົ່ງຫັນໜີໄປຈາກ ພວກທ່ານ, ແລະ ວ່າພວກທ່ານຈະກັບໃຈ ແລະ ລອດ.

ບົດທີ 14

ຊາມູເອນເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບຄວາມແຈ້ງໃນ ຍາມກາງຄືນ ແລະ ດາວດວງໃໝ່ທີ່ປະກົດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ພຣະຄຣິດກຳເນີດ—ພຣະຄຣິດໄຖ່ມະນຸດຈາກຄວາມຕາຍທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານ—ເຄື່ອງໝາຍຂອງການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງລວມທັງ

ສາມມື້ແຫ່ງຄວາມມິດ, ການພັງທະລາຍຂອງກ້ອນຫີນ, ແລະ ການທຳລາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງຂອງທຳມະຊາດ. ປະມານ 6 ບົກອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື "ຊາມູເອນຄົນເລມັນໄດ້ທຳນາຍອີກຫລາຍເລື່ອງຊຶ່ງຂຽນໄວ້ບໍ່ໄດ້.

2 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພິ່ນ ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ເຄື່ອງໝາຍແກ່ພວກທ່ານ; ເພາະອີກຫ້າບີທີ່ຈະມາເຖິງນີ້, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລານັ້ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາເພື່ອໂຖ່ຄົນທັງປວງຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

3 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ສິ່ງນີ້ ແກ່ພວກທ່ານ ເພື່ອເປັນ "ເຄື່ອງໝາຍຂອງການສະເດັດມາ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະມີຄວາມແຈ້ງທີ່ສຸດໃນສະຫວັນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ໃນຄືນກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະສະເດັດມານັ້ນ, ມັນຈະບໍ່ມີຄວາມມິດເລີຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນປະກົດແກ່ມະນຸດວ່າ ມັນເປັນກາງເວັນ.

4 ສະນັ້ນ, ມັນ ຈະ ມີ ມື້ ໜຶ່ງ ກັບ ຄືນ ໜຶ່ງ ແລະ ອີກມື້ໜຶ່ງ, ເບິ່ງຄືກັບວ່າເປັນມື້ດຽວ ແລະ ບໍ່ມີກາງຄືນ; ແລະ ນີ້ຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍແກ່ພວກທ່ານ; ເພາະວ່າພວກທ່ານຮູ້ຈັກເຖິງການຂຶ້ນຂອງດວງຕາເວັນ ແລະ ການຕົກຂອງມັນນຳອີກ; ສະນັ້ນ ພວກທ່ານຈະຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມແນ່ນອນວ່າ ມັນຈະມີສອງມື້ກັບໜຶ່ງຄືນ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຄືນນັ້ນຈະບໍ່ມີຄວາມມິດ ແລະ ມັນຈະເປັນຄືນກ່ອນທີ່ "ພຣະອົງຈະກຳເນີດ.

38 ກ ມ 2:15. ຂ ແອວ 34:33-34. ຄ ແອວ 41:10-11.	14 1 ກ ຮລມ 13:2. 3 ກ 3 ນຟ 1:15. 4 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—	ການທຳນາຍກ່ຽວກັບການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
--	--	---

5 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນ ຈະ ມີ "ດາວ ດວງ ໃໝ່ປະກົດຂຶ້ນ, ຊຶ່ງເປັນດາວທີ່ພວກທ່ານ ບໍ່ເຄີຍເຫັນມາກ່ອນ ແລະ ດາວດວງນີ້ຈະ ເປັນເຄື່ອງໝາຍແກ່ພວກທ່ານຄືກັນ.

6 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ນີ້ຍັງບໍ່ໝົດ, ມັນ ຈະ ມີ ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດ ຫລາຍຢ່າງໃນທ້ອງຟ້າ.

7 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ທ່ານທຸກຄົນຈະແປກປະຫລາດໃຈ ແລະ ອັດສະຈັນໃຈຫລາຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກ ທ່ານຈະ "ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ.

8 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດ ກໍຕາມທີ່ "ເຊື່ອໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ນັ້ນຈະມີຊີວິດອັນເປັນນິດ.

9 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນ ຊາຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍທູດຂອງພຣະອົງ, ວ່າ ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມາບອກເລື່ອງນີ້ແກ່ພວກ ທ່ານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ ຂ້າພະເຈົ້າທຳນາຍເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແກ່ພວກ ທ່ານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າ ພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງປາວປະກາດຕໍ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ ວ່າ ຈົ່ງກັບໃຈ ແລະ ຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ.

10 ແລະ ບັດນີ້, ເພາະ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນ ຄົນ ເລມັນ, ແລະ ເວົ້າກັບ ພວກທ່ານ ມາ ແລ້ວເຖິງພຣະຄຳທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຂ້າ ພະເຈົ້າ, ແລະ ເພາະມັນໄດ້ຕຳນິພວກທ່ານ ຢ່າງຮຸນແຮງ, ພວກທ່ານຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນໃຫ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພະຍາຍາມທີ່ຈະທຳລາຍ ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ "ຂັບໄລ່ຂ້າພະເຈົ້າ ອອກໄປຈາກບັນດາພວກທ່ານ.

11 ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກທ່ານຈົ່ງຟັງຄຳເວົ້າ

ຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ອນເຖິດ, ເພາະວ່າດ້ວຍ ເຈດຕະນານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຂຶ້ນມາເທິງ ກຳແພງເມືອງນີ້, ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຍິນ ແລະ ຮູ້ເຖິງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຄອຍຖ້າພວກທ່ານຢູ່ ເພາະຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ເພື່ອວ່າພວກ ທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ເຖິງເງື່ອນໄຂຂອງການກັບ ໃຈນຳອີກ.

12 ແລະ ເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ຈັກ ເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດນຳ ອີກ, ຜູ້ເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ເປັນ "ພຣະບິດາຂອງສະຫວັນ ແລະ ຂອງແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ຜູ້ເປັນພຣະຜູ້ສ້າງສາລະພັດສິ່ງ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ; ແລະ ເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະໄດ້ ຮູ້ເຖິງເຄື່ອງໝາຍຂອງການສະເດັດມາຂອງ ພຣະອົງ, ດ້ວຍເຈດຕະນານີ້ ພວກທ່ານຈະ ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

13 ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານ "ເຊື່ອໃນ ພຣະນາມຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ພວກທ່ານ ຈະກັບໃຈຈາກບາບທັງໝົດຂອງພວກ ທ່ານ, ເພື່ອດ້ວຍເຫດນີ້ ພວກທ່ານຈະໄດ້ ຮັບການບົດບາບໂດຍ "ພຣະຄຸນຄວາມດີ ຂອງພຣະອົງ.

14 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ອີກອັນໜຶ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຈະ ໃຫ້ ເຄື່ອງໝາຍອີກຢ່າງໜຶ່ງແກ່ພວກ ທ່ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືເຄື່ອງໝາຍຂອງການ ສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ.

15 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຈະສິ້ນພຣະ ຊົນຢ່າງແນ່ນອນເພື່ອ "ຄວາມລອດຈະມີ ຂຶ້ນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງເຫັນວ່າ ມັນຈຳ ເປັນ ແລະ ມັນເປັນການສົມຄວນທີ່ພຣະ ອົງ ຈະ ສິ້ນ ພຣະ ຊົນ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເກີດ

<p>5 ກ ມທ 2:1-2; 3 ນຟ 1:21. 7 ກ 3 ນຟ 1:16-17. 8 ກ ຢຮ 3:16.</p>	<p>10 ກ ຮລມ 13:2. 12 ກ ມຊຢ 3:8; 3 ນຟ 9:15; ອທ 4:7.</p>	<p>ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. 13 ກ ກຈກ 16:30-31. ຂ ຄພ 19:16-20. 15 ກ ຄມພ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.</p>
--	--	--

ການ ພື້ນ ຄືນ ຊີ ວິດ ຂອງ ຄືນ ຕາຍ, ເພື່ອ ໂດຍການສິ້ນພຣະຊົນນີ້ ມະນຸດຈະຖືກນຳ ເຂົ້າມາຫາທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ການສິ້ນພຣະ ຊົນນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການພື້ນຄືນຊີວິດ, ແລະ "ໂຖ່ມະນຸດຊາດທັງປວງຈາກຄວາມ ຕາຍຄັ້ງທຳອິດ—ຊຶ່ງເປັນຄວາມຕາຍທາງ ວິນຍານ; ໂດຍ ການຕົກຂອງອາດາມ ມະນຸດຊາດທັງປວງຈຶ່ງຖືກ "ຕັດອອກຈາກ ທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຖືວ່າ "ຕາຍແລ້ວ, ຊຶ່ງເປັນທັງທາງ ໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານ.

17 ແຕ່ ຈົ່ງເບິ່ງ, ການ ພື້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ ຂອງພຣະຄຣິດ "ໂຖ່ມະນຸດຊາດ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນມະນຸດຊາດທັງປວງ, ແລະ ນຳພວກເຂົາກັບເຂົ້າໄປຫາທີ່ປະທັບຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

18 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ມັນເຮັດໃຫ້ເກີດ ເງື່ອນໄຂແຫ່ງການກັບໃຈ, ຄືຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ ກັບໃຈ ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມບໍ່ຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນ ເຂົ້າກອງໄຟ; ແຕ່ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ກັບໃຈ ຜູ້ ນັ້ນຍ່ອມຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງ ໄຟ; ແລະ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານຈະມາ ເຖິງພວກເຂົາອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືຄວາມ ຕາຍຄັ້ງທີສອງ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືກຕັດ ອອກໄປອີກຈາກສິ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມ ຊອບທຳ.

19 ສະນັ້ນ ພວກທ່ານ ຈົ່ງກັບໃຈ, ພວກ ທ່ານ ຈົ່ງກັບໃຈເຖິດ, ເມື່ອພວກທ່ານຮູ້ຈັກ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ປະ ຕິບັດຕາມ ພວກທ່ານ ຈະປ່ອຍໃຫ້ຕົນເອງມາຢູ່ພາຍ

ໃຕ້ການກ່າວໂທດ, ແລະ ພວກທ່ານຈະຖືກ ນຳລົງໄປຫາຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງນີ້.

20 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄືກັນກັບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບພວກທ່ານມາແລ້ວ, ກ່ຽວກັບ "ເຄື່ອງໝາຍອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຄືເຄື່ອງໝາຍ ຂອງການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໃນມື້ນັ້ນ ມື້ທີ່ພຣະອົງຈະຮັບເອົາ ຄວາມຕາຍ, ດວງຕາເວັນຈະ ມີດັບ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງຂອງມັນແກ່ ພວກທ່ານ, ແລະ ດວງເດືອນກັບດວງດາວ ນຳອີກ, ແລະ ມັນຈະບໍ່ມີຄວາມສະຫວ່າງ ໃນຜືນແຜ່ນດິນນີ້ ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພຣະ ອົງຮັບເອົາຄວາມຕາຍໄປຈົນເຖິງ "ສາມມື້, ຈົນວ່າເຖິງເວລາທີ່ພຣະອົງຈະລຸກຂຶ້ນອີກ ຈາກຄວາມຕາຍ.

21 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງຈະ ປ່ອຍຈິດວິນຍານຂຶ້ນໄປ ມັນຈະມີ "ຟ້າຮ້ອງ ແລະ ຟ້າແມບເທລີ້ອມເປັນເວລາຫລາຍ ຊົ່ວ ໂມງ ແລະ ແຜ່ນດິນຈະສັ່ນຫວັ່ນໄຫວ ແລະ ຫີນຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ ທີ່ຢູ່ທາງເທິງ ແລະ ທາງໃຕ້ໜ້າດິນຈະພັງທະລາຍ, ຊຶ່ງ ພວກທ່ານຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າ ໃນເວລານີ້ຫີນນັ້ນ ແຂງແກ່ນຊຳໃດ, ຫລື ແຜ່ນດິນທີ່ເປັນແຜ່ນ ອັນກວ້າງໃຫຍ່ຈະ ມີແຕກແຍກອອກໄປ;

22 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະແຍກອອກເປັນ ສອງ, ແລະ ນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນໄປ ຈະ "ເຫັນ ເປັນຮ່ອງ ແລະ ຮອຍແຕກ, ແລະ ເປັນເສດ ແຕກຫັກຢູ່ທົ່ວທັງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ ທັງທາງເທິງ ແລະ ທາງໃຕ້ໜ້າດິນ.

23 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະມີພະຍຸຜົນຟ້າ ຄະນອງໃຫຍ່, ແລະ ພູຜາຫລາຍໜ່ວຍ

<p>15 ຂ ແອວ 42:23. ຄມພ ການພື້ນຄືນພຣະ ຊົນ, ການພື້ນຄືນຊີວິດ.</p> <p>16 ກ ຄມພ ແຜນແຫ່ງການໂຖ່. ຂ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ.</p>	<p>ຄ ແອວ 42:6-9. ງ ຄມພ ຄວາມຕາຍ ທາງວິນຍານ.</p> <p>17 ກ ຄມພ ໂຖ່, ການໂຖ່, ຖືກໂຖ່.</p> <p>20 ກ 3 ນພ 8:5-25.</p>	<p>ຂ ລກ 23:44. ຄ ມຊຢ 3:10. 21 ກ 3 ນພ 8:6. ຂ 3 ນພ 10:9. 22 ກ 3 ນພ 8:18.</p>
---	---	--

ຈະພັງທະລາຍລົງເປັນຮ່ອມພູ, ແລະ ຈະມີບ່ອນ ຫລາຍ ແຫ່ງຊຶ່ງດຽວນີ້ເອີ້ນກັນວ່າຮ່ອມພູຈະກັບເປັນພູເຂົາ, ຊຶ່ງມີຄວາມສູງທີ່ສຸດ.

24 ແລະ ທາງໃຫຍ່ຫລາຍສາຍຈະຂາດອອກ, ແລະ ຫລາຍ "ຫົວເມືອງຈະກັບມາຮັກຮ້າງ.

25 ແລະ "ຫລຸມ ຝັງ ສົບ ເປັນ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍຈະເປີດອອກ, ແລະ ປ່ອຍຄົນຕາຍຂຶ້ນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ; ແລະ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຢາງຫລວງຫລາຍຈະມາປະກົດແກ່ຄົນຢາງຫລວງຫລາຍ.

26 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, "ທູດໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນີ້; ເພາະເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ມັນຈະມີຟ້າຮ້ອງ ແລະ ຟ້າແມບເຫລື້ອມເປັນເວລາຫລາຍຊົ່ວໂມງ.

27 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ໃນຂະນະທີ່ຟ້າຮ້ອງ ແລະ ຟ້າແມບເຫລື້ອມ, ແລະ ພະຍຸຝົນຟ້າຄະນອງຍັງມີຢູ່, ວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນໄປ, "ຄວາມມືດຈະປົກຄຸມທັງແຜ່ນດິນໂລກເປັນເວລາສາມມື້.

28 ແລະ ທູດໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າຄົນຢາງຫລວງຫລາຍຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ອັດສະຈັນໃຈຫລາຍກວ່ານັ້ນ, ເພາະມີເຈດຕະນາທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າ "ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດເຫລົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນນີ້ ໂດຍມີເຈດຕະນາທີ່ຈະບໍ່ໃຫ້ມີສາເຫດຂອງການບໍ່ເຊື່ອຖືໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ—

29 ແລະ ນີ້ດ້ວຍເຈດຕະນາວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມີຄວາມເຊື່ອ ຜູ້ນັ້ນຈະລອດ, ແລະ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອ, "ການພິພາກສາອັນຊອບທຳຈະມາສູ່ຜູ້ນັ້ນ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາຖືກກ່າວໂທດ, ພວກເຂົາກໍເປັນຜູ້ນຳການກ່າວໂທດນັ້ນມາສູ່ຕົນເອງ.

30 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້, ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຕາຍໄປ, ກໍເປັນຍ້ອນວ່າລາວສ້າງຄວາມຕາຍໃຫ້ຕົວລາວເອງ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຜູ້ນັ້ນກໍຈະນຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍມາສູ່ຕົວເຂົາເອງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກທ່ານມີ "ອິດສະລະ; ພວກທ່ານໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດເພື່ອຕົວເອງ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານເປັນອິດສະລະ.

31 ພຣະອົງປະທານມັນໃຫ້ພວກທ່ານເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະໄດ້ "ຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ, ແລະ ພຣະອົງຈະປະທານມັນໃຫ້ພວກທ່ານເພື່ອວ່າ ພວກທ່ານຈະໄດ້ ະເລືອກເອົາຊີວິດ ຫລື ຄວາມຕາຍ; ແລະ ພວກທ່ານສາມາດເຮັດຄວາມດີໄດ້ ແລະ ຖືກ "ນຳກັບຄືນຫາສິ່ງທີ່ດີ, ຫລື ໃຫ້ສິ່ງທີ່ດີກັບຄືນມາຫາພວກທ່ານ; ຫລື ພວກທ່ານສາມາດເຮັດຄວາມຊົ່ວໄດ້, ແລະ ໃຫ້ສິ່ງທີ່ຊົ່ວກັບຄືນມາຫາພວກທ່ານ.

ບົດທີ 15

ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຕີສອນຊາວນິໄຟເພາະພຣະອົງຮັກພວກເຂົາ—ຊາວເລມັນທີ່ປຸງນໃຈເຫລື້ອມໃສ່ມີສັດທາອັນໝັ້ນຄົງ ແລະ

<p>24 ກ 3 ນຟ 9:3-12. 25 ກ ມທ 27:50-54; 3 ນຟ 23:9-11. 26 ກ ແອວ 13:26. 27 ກ 1 ນຟ 19:10; 3 ນຟ 8:3.</p>	<p>28 ກ 1 ນຟ 12:4-5. 29 ກ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. 30 ກ 2 ນຟ 2:26-29; ມຊ 6:56. ຄມພ ອຳເພີໃຈ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຄວາມຮູ້. 31 ກ ມຣນ 7:16. ຂ 2 ນຟ 2:28-29; ແອວ 3:26-27. ຄ ແອວ 41:3-5.</p>
--	--	---

ແນ່ວ ແນ່—ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ເມດ ຕາ ຊາວເລມັນ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. ປະມານ 6 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍປະກາດກັບ ພວກທ່ານວ່າ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ແລ້ວບ້ານເຮືອນຂອງພວກທ່ານຈະຖືກປະ ຖິ້ມໃຫ້ "ຮີກຮ້າງ.

2 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບ ໃຈ ເຫດຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງນັ້ນຈະເຮັດ ໃຫ້ພວກແມ່ຍິງຂອງພວກທ່ານເປັນທຸກໃນ ມື້ທີ່ນາງຍັງເປັນແມ່ລູກອ່ອນຢູ່; ເພາະວ່າ ພວກທ່ານຈະພະຍາຍາມໜີໄປ ແລະ ຈະ ບໍ່ມີບ່ອນພັກພາອາໄສ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ວິບັດແກ່ນາງຜູ້ທີ່ "ຖືພາ ເພາະນາງຈະໜັກ ທ້ອງ ແລະ ໜີໄປບໍ່ໄດ້; ສະນັ້ນ, ນາງຈຶ່ງຈະ ຖືກຢຽບຢາ ແລະ ຖືກປະຖິ້ມໃຫ້ຕາຍໄປ.

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຜູ້ມີ ຊື່ວ່າຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ ກັບໃຈໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນເຄື່ອງ ໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດທັງໝົດ ນີ້ ຊຶ່ງຈະສະແດງແກ່ພວກເຂົາ; ເພາະຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາເປັນຜູ້ຄົນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເລືອກໄວ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຮັກຜູ້ຄົນ ຂອງນີໄຟ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕີສອນພວກ ເຂົານຳອີກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນເວລາທີ່ພວກ ເຂົາກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ພຣະອົງໄດ້ "ຕີ ສອນພວກເຂົາ ເພາະພຣະອົງຮັກພວກ ເຂົາ.

4 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພິນ້ອງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ພຣະອົງກຽດຊັງຊາວເລມັນ ເພາະວ່າພວກ ເຂົາກະທຳຄວາມຊົ່ວຢູ່ຕະຫລອດ ເວລາ,

ແລະ ມັນເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ "ຮີດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງ ພວກເຂົາ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມລອດໄດ້ມາ ເຖິງພວກເຂົາແລ້ວ ໂດຍທາງການສັ່ງສອນ ຂອງຊາວນີໄຟ; ແລະ ດ້ວຍເຈດຕະນານີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ວັນເວລາຂອງ ພວກເຂົາ ຍືດຍາວອອກໄປ.

5 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຍາກໃຫ້ພວກທ່ານ ເຫັນວ່າ ພວກເຂົາ "ສ່ວນຫລາຍຢູ່ໃນທາງ ແຫ່ງໜ້າທີ່ຂອງຕົນ, ແລະ ພວກເຂົາເດີນ ໄປຢາງຮອບ ຄອບຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຂົາຍິດຖືທີ່ຈະຮັກສາ ພຣະບັນຍັດ ແລະ ຮັກສາຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ຮັກສາການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຕາມ ກົດຂອງໂມເຊ.

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກ ທ່ານວ່າ ພວກເຂົາສ່ວນຫລາຍກຳລັງກະ ທຳຢ່າງນີ້, ແລະ ພວກເຂົາກຳລັງພະຍາ ຍາມ ດ້ວຍ ຄວາມພາກພຽນອັນ ບໍ່ຮູ້ອິດ ເມື່ອຍທີ່ຈະນຳພາພິນ້ອງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ ພວກເຂົາມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ; ສະນັ້ນ ທຸກໆມື້ພວກເຂົາຈຶ່ງມີຄົນມາເພີ່ມ ຫລາຍຂຶ້ນ.

7 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ທ່ານ ໄດ້ຮູ້ ດ້ວຍ ຕົວເອງແລ້ວ, ເພາະພວກທ່ານໄດ້ເຫັນມາ ແລ້ວ, ວ່າຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກນຳມາ ສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ, ແລະ ໃຫ້ຮູ້ເລື່ອງ ຮີດຄອງປະເພນີອັນຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ໜ້າກຽດ ຊັງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຖືກຊັກຊວນໃຫ້ມາເຊື່ອພຣະຄຳພີອັນສັກ ສິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃຫ້ມາເຊື່ອຄຳທຳນາຍ ຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດ ຊຶ່ງມີຂຽນໄວ້ ຊຶ່ງ ໄດ້ຊັກຊວນໃຫ້ພວກເຂົາມີສັດທາໃນພຣະ

15 1 ກ ມທ 23:37-38.
2 ກ ມທ 24:19.
3 ກ ສພສ 3:12;

ຮສ 12:5-11;
ຄພ 95:1.
4 ກ ຄມພ ປະເພນີ.

ຂ ແອວ 9:16.
5 ກ ຮລມ 13:1.

ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ມາສູ່ການກັບໃຈ, ຊຶ່ງສັດທາ ແລະ ການກັບໃຈນັ້ນໄດ້ນຳການປ່ຽນແປງມາສູ່ໃຈຂອງພວກເຂົາ—

8 ສະນັ້ນ, ພວກທ່ານຈຶ່ງຮູ້ດ້ວຍຕົວເອງວ່າ, ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ມາເຖິງຈຸດນີ້ຍ່ອມ ພັນຄົງ ແລະ ແນວແນວຢູ່ໃນສັດທາ, ແລະ ຢູ່ໃນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນອິດສະລະ.

9 ແລະ ພວກທ່ານກໍຮູ້ອີກວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ ຝັງອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງພວກເຂົາໄວ້, ແລະ ພວກເຂົາຍ້ານທີ່ຈະເອົາມັນຂຶ້ນມາເພາະຍ້ານວ່າໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງພວກເຂົາຈະເຮັດບາບ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານເຫັນໄດ້ວ່າ ພວກເຂົາຍ້ານທີ່ຈະເຮັດບາບ—ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາຈະຍອມຕົວໃຫ້ສັດຕູຂອງພວກເຂົາຢຽບຍໍາ ແລະ ຂ້າຖິ້ມ, ແລະ ຈະບໍ່ຍອມຍົກດາບຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນເພື່ອຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາ, ແລະ ນີ້ກໍເປັນເພາະສັດທາຂອງພວກເຂົາໃນພຣະຄຣິດ.

10 ແລະ ບັດນີ້, ເປັນຍ້ອນຄວາມແນ່ວແນ່ຂອງພວກເຂົາໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຊື່ອຖື, ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງພວກເຂົາ ເວລາພວກເຂົາໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງມາແລ້ວເທື່ອໜຶ່ງ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ວັນເວລາຂອງພວກເຂົາຍືດຍາວອອກໄປ, ທັງໆທີ່ພວກເຂົາເຄີຍສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍມາກ່ອນ—

11 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະເສື່ອມໂຊມລົງສູ່ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຍັງຈະເຮັດໃຫ້ວັນເວລາຂອງ

ພວກເຂົາ ຍືດຍາວອອກໄປ, ຈົນເຖິງເວລາທີ່ກ່າວໄວ້ໂດຍບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ໂດຍສາດສະດາ ຊີມັດ ແລະ ສາດສະດາຄົນອື່ນໆອີກຫລາຍທ່ານກ່ຽວກັບ ການນຳພີ່ນ້ອງຊາວເລມັນຂອງພວກເຮົາກັບຄືນມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງອີກ—

12 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ ຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນຜູ້ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ; ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຫລາຍປານໃດກໍຕາມ, ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະຖືກ ຂັບໄລ່ໄປມາທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຈະຖືກຕາມລ້າ, ແລະ ຈະຖືກທຸບຕີ, ແລະ ຈະແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ, ແລະ ບໍ່ມີບ່ອນພັກພາອາໄສກໍຕາມ, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງຈະ ມາເມດຕາພວກເຂົາຢູ່.

13 ແລະ ຈະເປັນເຊັ່ນນີ້ຕາມຄຳທຳນາຍ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ມາສູ່ຄວາມຮູ້ທີ່ແທ້ຈິງ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມຮູ້ເຖິງພຣະຜູ້ໂຖ່ ແລະ ຜູ້ລ້ຽງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ແທ້ຈິງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຝູງແກະຂອງພຣະອົງ.

14 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກທ່ານວ່າ, ມັນຈະເປັນ ສິ່ງດີສຳລັບພວກເຂົາຫລາຍກວ່າພວກທ່ານ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ.

15 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຖືກສະແດງແກ່ພວກເຂົາຄືກັນກັບທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງແກ່ພວກທ່ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,

<p>7 ກ ຄມພ ປ່ຽນໃຈ, ການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ. 8 ກ ແອວ 23:6; 27:27; 3 ນຟ 6:14. 9 ກ ແອວ 24:17-19. 11 ກ ແອວ 9:16.</p>	<p>ຂ ຮລມ 8:19. ຄ 2 ນຟ 30:5-8. 12 ກ ອນ 1:12-13. ຂ ມມ 5:15. ຄ 1 ນຟ 13:31; 2 ນຟ 10:18-19;</p>	<p>ຍຄ 3:5-6. 13 ກ 3 ນຟ 16:12. ຂ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ. 14 ກ ຮລມ 7:23. 15 ກ ມຫ 11:20-23.</p>
---	---	--

ມັນໄດ້ຖືກສະແດງແກ່ຜູ້ທີ່ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ເພາະຮີດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ພວກທ່ານໄດ້ເຫັນມາດ້ວຍຕົວເອງແລ້ວວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ.

16 ສະນັ້ນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: ເຮົາຈະບໍ່ທຳລາຍພວກເຂົາຈົນໝົດສິ້ນ, ແຕ່ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາກັບມາຫາເຮົາອີກ ໃນວັນແຫ່ງຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

17 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນຂອງຊາວນີໄຟ: ຖ້າຫາກພວກເຂົາຈະບໍ່ກັບໃຈ ແລະ ບໍ່ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງເຮົາແລ້ວ, ເຮົາຈະ ກໍາລາຍພວກເຂົາໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ ທັງໆທີ່ເຮົາໄດ້ກະທຳວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍຢ່າງໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ຢ່າງແນ່ນອນສັນໃດ, ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນໄປສັນນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

ບົດທີ 16

ຊາວນີໄຟຜູ້ທີ່ເຊື່ອຊາມູເອນໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໂດຍນີໄຟ—ຊາມູເອນບໍ່ສາມາດຖືກຂ້າໂດຍລູກທະນູ ແລະ ກ້ອນຫີນຂອງຊາວນີໄຟທີ່ບໍ່ກັບໃຈ—ບາງຄົນເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ແລະ ບາງຄົນໄດ້ເຫັນເຫລົ່າທູດ—ພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອເວົ້າວ່າມັນບໍ່ມີເຫດຜົນເລີຍທີ່ຈະເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ການສະເດັດ

ມາຂອງພຣະອົງໃນເຢຣູຊາເລັມ. ປະມານ 6–1 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

1 ແລະ ບັດນີ້, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງຊາມູເອນຄົນເລມັນຄົນນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ເວົ້າຢູ່ເທິງກຳແພງເມືອງ. ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ ໄດ້ອອກໄປຂອກຫາມີໄຟ; ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາອອກໄປ ແລະ ພົບເພິ່ນແລ້ວ ພວກເຂົາໄດ້ສາລະພາບບາບຂອງພວກເຂົາຕໍ່ເພິ່ນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດບາບນັ້ນ, ໂດຍປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

2 ແຕ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງຊາມູເອນໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແກວງກ້ອນຫີນໄປໃສ່ເພິ່ນຢູ່ເທິງກຳແພງ, ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ຍົງທະນູໄປໃສ່ເພິ່ນນຳອີກໃນເວລາທີ່ເພິ່ນກຳລັງຍືນຢູ່ເທິງກຳແພງນັ້ນ, ແຕ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັບເພິ່ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດແກວງກ້ອນຫີນ ແລະ ຍົງທະນູໄປຖືກເພິ່ນ.

3 ບັດນີ້ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນວ່າ ພວກເຂົາແຕະຕ້ອງເພິ່ນບໍ່ໄດ້, ຫລາຍຄົນຕື່ມອີກໄດ້ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປຫາມີໄຟເພື່ອຮັບບັບຕິສະມາ.

4 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ນີໄຟ ກຳລັງ ໃຫ້ ບັບຕິສະມາຢູ່, ແລະ ທຳນາຍ, ແລະ ສັງສອນ, ແລະ ປ່າວປະກາດການກັບໃຈແກ່ຜູ້ຄົນ, ແລະ ສະແດງເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດຕ່າງໆ, ແລະ ເຮັດ ກໍ່ສິ່ງມະຫັດສະຈັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະ

17 ກ ຮລມ 13:6–10.

16 4 ກ ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ.

ໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ ຂຶ້ນ
ບໍ່ຂ້າ—

5 ໂດຍບອກພວກເຂົາ ເຖິງ ເລື່ອງທີ່ຈະ
ເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ຂ້າ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກ
ແລະ ຈື່ຈຳມັນໄດ້ເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ມັນເກີດ
ຂຶ້ນ ວ່າມັນຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກ
ເຂົາມາກ່ອນແລ້ວ ໂດຍມີເຈດຕະນາທີ່ຈະ
ໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອຖື; ສະນັ້ນ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍ
ຄົນທີ່ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງຊາມູເອນ ຈຶ່ງໄດ້
ອອກໄປຫາເພິ່ນເພື່ອຮັບບັບຕິສະມາ ເພາະ
ວ່າພວກເຂົາມາດ້ວຍການກັບໃຈ ແລະ
ດ້ວຍການສາລະພາບບາບຂອງພວກເຂົາ.

6 ແຕ່ວ່າຄົນສ່ວນຫລາຍບໍ່ເຊື່ອໃນຄຳ
ເວົ້າຂອງຊາມູເອນ; ສະນັ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາ
ເຫັນວ່າກ້ອນຫີນ ແລະ ລູກທະນູຂອງພວກ
ເຂົາແຕະຕ້ອງເພິ່ນບໍ່ໄດ້, ພວກເຂົາຈຶ່ງ
ຮ້ອງບອກນາຍທະຫານຂອງພວກເຂົາ, ມີ
ຄວາມວ່າ: ຈັບຊາຍຜູ້ນີ້ແລ້ວມັດລາວໄວ້,
ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ ລາວຖືກຜີສິງ; ແລະ ເພາະ
ອຳນາດຂອງຜີທີ່ຢູ່ກັບລາວ, ພວກເຮົາຈຶ່ງ
ແກວ່ງກ້ອນຫີນ ແລະ ຍົງທະນູໄປໃສ່ລາວ
ບໍ່ຖືກ; ສະນັ້ນ ຈຶ່ງຈັບລາວ ແລະ ມັດລາວ
ໄວ້, ແລະ ເອົາລາວໄປ.

7 ແລະ ເວລາທີ່ພວກນາຍທະຫານອອກ
ໄປເພື່ອຈະຈັບເພິ່ນ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ກະ
ໂດດລົງຈາກກຳແພງເມືອງ ແລະ ໄດ້ໜີ
ອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາໄປ, ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນໄປຫາບ້ານເມືອງຂອງ
ເພິ່ນ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນສັ່ງສອນ ແລະ ທຳນາຍ
ຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນເອງ.

8 ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນບັນດາຊາວ
ນີໄຟໄດ້ຍິນເລື່ອງລາວຂອງເພິ່ນອີກ; ແລະ
ການງານຂອງຜູ້ຄົນເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ.

9 ແລະ ປີທີແປດສິບຫົກແຫ່ງການປົກ

ຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້
ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

10 ແລະ ປີທີແປດສິບເຈັດ ແຫ່ງການ
ປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນກໍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງ
ນີ້ອີກ, ຜູ້ຄົນສ່ວນຫລາຍຍັງຢູ່ໃນຄວາມ
ທະນົງຕົວ ແລະ ຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ
ພວກເຂົາ, ແລະ ຄົນສ່ວນນ້ອຍໄດ້ດຳເນີນ
ຊີວິດໄປຢ່າງຮອບຄອບຫລາຍຂຶ້ນຕໍ່ພຣະ
ພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

11 ແລະ ສະພາບເຊັ່ນນີ້ກໍເປັນໄປໃນປີທີ
ແປດສິບແປດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດ
ສິນຄືກັນ.

12 ແລະ ມັນມີການປ່ຽນແປງພຽງເລັກ
ນ້ອຍໃນການງານຂອງຜູ້ຄົນ ນອກຈາກຜູ້
ຄົນເລີ່ມແຂງກະດ້າງຫລາຍຂຶ້ນໃນຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບ
ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນ, ໃນ
ປີທີແປດສິບເກົ້າແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້
ຕັດສິນ.

13 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ
ເກົ້າສິບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ,
ມັນມີ "ເຄື່ອງພາຍສຳຄັນ ແລະ ການແປກ
ປະຫລາດປະກົດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ຄົນ; ແລະ ຄຳ
ເວົ້າຂອງສາດສະດາທັງຫລາຍ ຂຶ້ນເປັນ
ຈິງຂຶ້ນມາ.

14 ແລະ "ທູດໄດ້ມາປະກົດແກ່ມະນຸດ,
ແລະ ມັກປາດ, ແລະ ໄດ້ປະກາດຂ່າວອັນ
ໜ້າຊື່ນ ຊົມແຫ່ງຄວາມປິຕິ ຍິນດີອັນຍິ່ງ
ໃຫຍ່ແກ່ພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ ໃນປີນີ້ຂໍ້ຄວາມ
ພຣະຄຳພິຈຶ່ງເລີ່ມສຳເລັດ.

15 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ຄົນຍິ່ງເລີ່ມ
ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຫລາຍຂຶ້ນ, ທຸກຄົນ
ນອກຈາກຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຫລາຍທີ່ສຸດ,
ທັງຊາວນີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນນຳອີກ,

4 ຂ ຮລມ 14:2. 13 ກ 3 ນພ 1:4.	ຂ ຮລມ 14:3-7. 14 ກ ແອວ 13:26.	15 ກ ອຊຍ 5:21.
---------------------------------	----------------------------------	----------------

ແລະ ເລີ່ມເຊື່ອຖືກຳລັງຂອງຕົນເອງ ແລະ ບັນຍາ”ຂອງຕົນເອງ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

16 ບາງສິ່ງ ໃນບັນດາຫລາຍສິ່ງພວກເຂົາອາດເດົາຖືກ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າວຽກງານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນທັງໝົດທີ່ເວົ້າເຖິງຈະບັງເກີດຂຶ້ນບໍ່ໄດ້.

17 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຫາເຫດຜົນ ແລະ ໂຕ້ຖຽງກັນໃນບັນດາພວກເຂົາເອງ, ມີຄວາມວ່າ:

18 ຄືມັນ ັບໍ່ມີເຫດຜົນທີ່ຄົນຢ່າງພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ; ຖ້າເປັນເຊັ່ນນັ້ນແທ້ ແລະ ວ່າພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເປັນພຣະບິດາຂອງສະຫວັນ ແລະ ຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ດັ່ງທີ່ເວົ້າເຖິງ, ເປັນດ້ວຍເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງຈະບໍ່ສະເດັດມາຫາພວກເຮົາເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພຣະອົງຈະສະເດັດມາຫາຄົນທັງຫລາຍຊຶ່ງຈະຢູ່ທີ່ເຢຣູຊາເລັມ?

19 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນດ້ວຍເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງຈະບໍ່ສະເດັດມາຫາແຜ່ນດິນນີ້ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພຣະອົງຈະສະເດັດມາສູ່ແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ?

20 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່ານີ້ເປັນ ັຮີດຄອງປະເພນີອັນຊົ່ວຮ້າຍ ຊຶ່ງຖືກມອບໃຫ້ຕ່າງກັນມາຈົນເຖິງພວກເຮົາ ໂດຍບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ ຊຶ່ງຈະເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໃນບັນດາພວກເຮົາ, ແຕ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ທ່າງໄກ ແຜ່ນດິນຊຶ່ງພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກ; ສະນັ້ນພວກເຮົາຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຢູ່ໃນຄວາມໂງ່ຈ້າລ້າຫລັງ, ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດເປັນ ະພະຍານດ້ວຍຕາຂອງພວກເຮົາເອງວ່າ ມັນເປັນຄວາມຈິງ.

21 ແລະ ໂດຍເລ່ຫລ່ຽມ ແລະ ຄວາມລຶກລັບຂອງມານຮ້າຍ, ພວກເຂົາຈະເຮັດການລຶກລັບອັນໃຫຍ່ຫລວງບາງຢ່າງ ຊຶ່ງພວກເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈ, ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ເພາະວ່າພວກເຮົາຕ້ອງເພິ່ງພວກເຂົາໃຫ້ສິດສອນພຣະຄຳໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຢູ່ໃນຄວາມໂງ່ຈ້າດັ່ງນີ້ ຖ້າຫາກພວກເຮົາຍອມມອບຕົວໃຫ້ກັບພວກເຂົາຕະຫລອດວັນເວລາຂອງຊີວິດພວກເຮົາ.

22 ແລະ ມີອີກຫລາຍເລື່ອງທີ່ຜູ້ຄົນໄດ້ຄິດຂຶ້ນມາເອງຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນເລື່ອງໂງ່ ແລະ ັບໍ່ມີປະໂຫຍດ; ແລະ ພວກເຮົາວຸ້ນວາຍໃຈຫລາຍ, ເພາະຊາຕານໄດ້ຍຸຍົງໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢູ່ຕະຫລອດເວລາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ທ່ອງທ່ຽວໄປມາແຜ່ຂ່າວລື ແລະ ການຂັດແຍ້ງທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ ເພື່ອມັນຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຜູ້ຄົນແຂງກະດ້າງຕໍ່ສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ຕໍ່ສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

23 ແລະ ທັງໆທີ່ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງຊຶ່ງຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເຮັດຂຶ້ນ, ຊາຕານກໍຍັງມີອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເໜືອໃຈຂອງຜູ້ຄົນທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນຢູ່.

24 ແລະ ບິທີເກົ່າສິບແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນດູແລຜູ້ຄົນຂອງນີໄພໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

25 ແລະ ໜັງສືຮີລາມັນ, ຕາມບັນທຶກຂອງຮີລາມັນ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນກໍໄດ້ຈົບລົງດັ່ງນີ້.

18 ກ ແອວ 30:12-13. 20 ກ ຄມພ ປະເພນີ. 22 ກ ຄມພ ອວດອົງ, 19. 22 ກ ຄມພ ອວດອົງ, ຄວາມອວດອົງ.

ນິໄຟສະບັບທີສາມ ໜັງສືນິໄຟ

ລູກຊາຍຂອງນິໄຟ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ

ແລະ ຮີລາມັນເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງແອວມາ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງແອວມາ, ໂດຍເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງນິໄຟ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງລີໄຮ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມໃນປີທຳອິດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງເຊເດກີຢາກະສັດຂອງຊາວຢູດາ.

ບົດທີ 1

ນິໄຟຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ, ແລະ ນິໄຟລູກຊາຍຂອງເພິ່ນຮັກສາແຜ່ນຈາລິກໄວ້—ເຖິງແມ່ນເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດປະກົດຂຶ້ນຢູ່ທົ່ວໄປ, ແຕ່ຄົນຊົ່ວຍັງວາງແຜນທີ່ຈະຂ້າຄົນຊອບທຳ—ຄົນແຫ່ງການກຳເນີດຂອງພຣະຄຣິດມາເຖິງ—ເຄື່ອງໝາຍຖືກມອບໃຫ້ ແລະ ດາວດວງໃໝ່ປະກົດຂຶ້ນ—ການເວົ້າຕົວະ ແລະ ການຫລອກລວງເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ, ແລະ ພັກແກດີອານທັນໄດ້ຂ້າຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ປະມານ ຄ.ສ. 1-4.

1 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີເກົາສິບເອັດໄດ້ຜ່ານໄປ ແລະ ມັນເປັນ "ຫົກຮ້ອຍປີນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ລີໄຮມາຈາກເຢຣູຊາເລັມ; ແລະ ມັນເປັນປີທີ່ເລໂຄນີອັດເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ແລະ ເປັນຜູ້ປົກຄອງດູແລແຜ່ນດິນ.

2 ແລະ ນິໄຟລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາໄປ, ໂດຍທີ່ໄດ້ມອບໝາຍໜ້າທີ່ໃຫ້ແກ່ "ນິໄຟຜູ້ເປັນ

ລູກຊາຍກົກຂອງເພິ່ນໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັກສາ ຂໍແຜ່ນຈາລິກທອງເຫລືອງ ແລະ ບັນທຶກທັງໝົດທີ່ໄດ້ຮັບການຮັກສາມາ, ແລະ ສິ່ງທັງໝົດຊຶ່ງໄດ້ຮັບການຮັກສາໄວ້ໃຫ້ສັກສິດນັບຕັ້ງແຕ່ລີໄຮອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ.

3 ແລ້ວເພິ່ນໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜຮູ້ວ່າເພິ່ນໄປຫາ "ບ່ອນໃດ, ແລະ ນິໄຟຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນກໍໄດ້ຮັກສາບັນທຶກແຜນເພິ່ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຕົ້ນປີທີເກົາສິບສອງ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄຳທຳນາຍຂອງສາດສະດາເລີ່ມຈະສຳເລັດໂດຍສົມບູນຍິ່ງຂຶ້ນ; ເພາະມັນເລີ່ມມີເຄື່ອງໝາຍສຳຄັນ ແລະ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

5 ແຕ່ມີບາງຄົນເລີ່ມກ່າວວ່າ ເວລາໄດ້ຜ່ານໜັ້ນໄປແລ້ວສຳລັບຄຳຊຶ່ງຊາມູເອນຊາວເລມັນ "ເວົ້າໄວ້ວ່າ ຈະເກີດເປັນຈິງ.

6 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມສະແດງຄວາມປິຕິຍິນດີໃສ່ພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ເວລາໄດ້ຜ່ານໜັ້ນໄປແລ້ວ, ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງຊາມູເອນບໍ່ເກີດເປັນຈິງ;

1 1 ກ 2 ນຟ 25:19.
2 ກ ຄມພ ນິໄຟ, ລູກຊາຍຂອງນິໄຟ, ລູກຊາຍ

ຂອງຮີລາມັນ.
ຂ ແອວ 37:3-5.
3 ກ 3 ນຟ 2:9.

5 ກ ຮລມ 14:2-4.

ສະນັ້ນ, ຄວາມປິຕິຍົມດີ ແລະ ສັດທາຂອງ ພວກທ່ານທີ່ມີຕໍ່ສິ່ງນີ້ກໍບໍ່ມີປະໂຫຍດ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງປາວ ໄປຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ; ແລະ ຜູ້ຄົນທີ່ເຊື່ອ ເລີ່ມເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ ເພາະຢ້ານໂດຍທາງໃດທາງໜຶ່ງສິ່ງທີ່ເວົ້າໄວ້ຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ.

8 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຄົນທີ່ເຊື່ອໄດ້ລໍຖ້າຢູ່ຢ່າງຈິດຈໍ່ສໍາລັບມື້ນັ້ນ ແລະ ຄົນນັ້ນ ແລະ ມື້ນັ້ນ ຊຶ່ງຈະເປັນມື້ດຽວກັນຄືກັບວ່າບໍ່ມີກາງຄືນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ໄດ້ຮູ້ວ່າ ສັດທາຂອງພວກເຂົາມີປະໂຫຍດ.

9 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີມື້ໜຶ່ງທີ່ພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອຕັ້ງໄວ້ ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນປະເພນີເຫລົ່ານັ້ນຈະ "ຖືກຂ້າ ຖ້າຫາກເຄື່ອງໝາຍຊຶ່ງສາດສະດາຊາມູເອນໃຫ້ໄວ້ບໍ່ເກີດເປັນຈິງ.

10 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອມີໄຟຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງມີໄຟເຫັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນີ້ຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ໃຈຂອງເພິ່ນກໍເສົ້າສະຫລົດຢ່າງຍິ່ງ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປ ແລະ ຂາບລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ແລະ ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນຢ່າງສຸດກຳລັງເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພື່ອພວກທີ່ກຳລັງຈະຖືກທຳລາຍເພາະສັດທາຂອງພວກເຂົາໃນຮີດຄອງປະເພນີຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພິ່ນໄດ້ຮ້ອງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງສຸດກຳລັງ "ໝົດມື້ນັ້ນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ສຸລະ

ສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງເພິ່ນ, ມີຄວາມວ່າ:

13 ຈົ່ງ ເງິຍ ຫ້າ ແລະ ເບີກບານ ເຖິດ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ, ແລະ ໃນຄືນນີ້ເຄື່ອງໝາຍຈະປະກົດຂຶ້ນ, ແລະ ໃນ "ມື້ອື່ນ ເຮົາຈະເຂົ້າມາໃນໂລກນີ້, ເພື່ອສະແດງແກ່ໂລກວ່າ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ຊຶ່ງເຮົາ ະເວົ້າໄວ້ໂດຍປາກຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຂອງເຮົາສຳເລັດ.

14 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະ "ມາຫາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາເອງ, ເພື່ອກະທຳໃຫ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ະສຳເລັດ ຊຶ່ງ ເຮົາໄດ້ກະທຳໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ລູກຫລານມະນຸດນັບຕັ້ງແຕ່ "ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ແລະ ເພື່ອກະທຳຕາມພຣະປະສົງຂອງ 'ທັງສອງພຣະອົງ ພຣະບິດາ ແລະ ຂອງພຣະບຸດ—ຂອງພຣະບິດາເພາະເຮົາ, ແລະ ຂອງພຣະບຸດເພາະເນື້ອໜັງຂອງເຮົາ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ, ແລະ ຄືນນີ້ເຄື່ອງໝາຍຈະປະກົດຂຶ້ນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຄຳທີ່ກ່າວໄວ້ກັບມີໄຟນັ້ນສຳເລັດແລ້ວ, ດັ່ງທີ່ກ່າວໄວ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາດວງອາທິດຕົກແລ້ວ ມັນ "ບໍ່ມີຄວາມມືດເລີຍ; ແລະ ຜູ້ຄົນເລີ່ມແປກປະຫລາດໃຈເພາະວ່າມັນບໍ່ມີຄວາມມືດໃນຕອນກາງຄືນເລີຍ.

16 ແລະ ມີຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາໄດ້ "ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ ແລະ ເປັນຄືກັນກັບຕາຍແລ້ວ,

<p>9 ຄ ຄມພ ຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອ. 12 ກ ອນ 1:4; ອອວ 5:46. 13 ກ ລກ 2:10-11.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ການທຳນາຍກຽວກັບການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. 14 ກ ຢຣ 1:11.</p>	<p>2 ມຫ 5:17-18. ຄ ອອວ 42:26. ງ ຄພ 93:3-4. 15 ກ ຮລມ 14:3. 16 ກ ຮລມ 14:7.</p>
---	---	--

ເພາະພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ກະແຜນການທຳລາຍອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ພວກເຂົາວາງໄວ້ສຳລັບຄົນທີ່ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາລົມເຫລວແລ້ວ; ເພາະເຄື່ອງໝາຍທີ່ໃຫ້ໄວ້ນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ.

17 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງສະເດັດມາປະກົດໃນບໍ່ດົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂດຍສະຫລຸບ, ຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນຈາກທາງຕາເວັນຕົກເຖິງທາງຕາເວັນອອກ, ທັງໃນແຜ່ນດິນທາງເໜືອ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນທາງໃຕ້, ມີຄວາມແປກໃຈຢ່າງຍິ່ງຈົນວ່າພວກເຂົາລົມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ.

18 ເພາະພວກເຂົາຮູ້ຈັກວ່າ ສາດສະດາໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ມາຫລາຍປີແລ້ວ, ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຊຶ່ງໃຫ້ໄວ້ກໍໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ; ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຍ້ານກົວເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນບໍ່ມີຄວາມມືດຕະຫລອດຄືນນັ້ນ, ແຕ່ມັນແຈ້ງຄືກັນກັບ ຕອນທ່ຽງຂອງກາງເວັນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ດວງອາທິດໄດ້ຂຶ້ນມາອີກໃນຕອນເຊົ້າຕາມລະບຽບອັນຖືກຕ້ອງຂອງມັນ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງຮູ້ຈັກວ່າ ມັນເປັນມື້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກຳເນີດ, ເພາະເຄື່ອງໝາຍທີ່ໄດ້ໃຫ້ໄວ້.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ທຸກຂໍ້ຄວາມໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕາມຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນອີກຄື "ດາວດວງໃໝ່ໄດ້ປະກົດຂຶ້ນຕາມຄຳທີ່ໄດ້ໃຫ້ໄວ້ຄືກັນ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນັບແຕ່ເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ, ຊາຕານໄດ້ແຕ່ຂະຫຍາຍຄຳຕົວະອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນເພື່ອເຮັດໃຫ້ໃຈແຂງກະດ້າງ ໂດຍມີເຈດຕະນາທີ່ຈະບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອໃນເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຫັນມາ; ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີການເວົ້າຕົວະ ແລະ ການຫລອກລວງກໍຕາມແຕ່ຄົນສ່ວນຫລາຍກໍຍັງເຊື່ອ, ແລະ ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

23 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນິໄຟໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ແລະ ຄົນອື່ນໆອີກຫລາຍຄົນກໍຄືກັນ, ໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ຊຶ່ງໃນການນັ້ນມີ "ການປົດປາບຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ແລະ ຜູ້ຄົນເລີ່ມມີສັນຕິສຸກອີກດັ່ງນັ້ນໃນແຜ່ນດິນ.

24 ແລະ ມັນບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນເລີຍ, ນອກຈາກຄົນຈຳນວນບໍ່ເທົ່າໃດຄົນທີ່ເລີ່ມຕົ້ນສັ່ງສອນ, ໂດຍພະຍາຍາມພິສູດຕາມພຣະຄຳພີວ່າ ມັນບໍ່ "ຈຳເປັນທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມກົດຂອງໂມເຊອີກຕໍ່ໄປ. ບັດນີ້ໃນເລື່ອງນີ້ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຜິດໂດຍບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີ.

25 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບໍ່ດົນພວກເຂົາກໍໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ແລະ ຍອມຮັບ ຄວາມຜິດທີ່ພວກເຂົາຕົກຢູ່, ເພາະມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຂົາວ່າ ກົດຍັງບໍ່ "ສົມບູນເທື່ອ, ແລະ ວ່າມັນຈະຕ້ອງສົມບູນທຸກຂໍ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຖ້ອຍຄຳໄດ້ມາເຖິງພວກເຂົາວ່າ ມັນຕ້ອງສົມບູນທັງໝົດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວ່າຈຸດໜຶ່ງຫລື ຂີດໜຶ່ງກໍຈະບໍ່ຜ່ານໄປຈົນກວ່າວ່າມັນ

16 ຂ 3 ນຟ 1:9. 19 ກ ລກ 2:1-7. 21 ກ ມທ 2:1-2;	ຮລມ 14:5. 23 ກ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ.	24 ກ ແອວ 34:13. 25 ກ ມທ 5:17-18.
--	---	-------------------------------------

ຈະສົມບູນເສຍກ່ອນ; ສະນັ້ນໃນປີດຽວກັນນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກນຳມາສູ່ຄວາມຮູ້ເຖິງຄວາມຜິດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ ສາລະພາບຄວາມຜິດຂອງພວກເຂົາ.

26 ແລະ ປີທີເກົ້າສິບສອງໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນັ້ນ, ນຳຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມມາເຖິງຜູ້ຄົນ ເພາະເຄື່ອງໝາຍໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຕາມຄຳທຳນາຍຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດທັງຫລາຍ.

27 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີເກົ້າ ສິບສາມໄດ້ຜ່ານໄປດ້ວຍສັນຕິສຸກນອກຈາກພວກ "ໂຈນແກດີອານທັນເທົ່ານັ້ນຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນພູຜາປ່າດົງ, ຜູ້ທີ່ມາລົບກວນບ້ານເມືອງ; ເພາະທີ່ໝັ້ນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ບ່ອນລີ້ຊ່ອນຕົວຂອງພວກເຂົານັ້ນເຂັ້ມແຂງຫລາຍຈົນວ່າຜູ້ຄົນເອົາຊະນະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເຮັດການຄາດຕະກຳຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ທຳການຂ້າຟັນຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທີເກົ້າສິບສີ່ ພວກເຂົາເລີ່ມມີກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ເພາະມີຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍທີ່ແຍກອອກໄປຈາກຊາວມີໄຟໜີໄປຫາພວກເຂົາ, ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍແກ່ຊາວມີໄຟເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຄົງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

29 ແລະ ມີເຫດໃຫ້ເກີດຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍໃນບັນດາຊາວເລມັນນຳອີກ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ມີລູກຫລານຢ່າງຫລວງຫລາຍທີ່ໄດ້ເຕີບໂຕ ແລະ ເລີ່ມມີອາຍຸຫລາຍຂຶ້ນ, ຈົນເປັນຕົວຂອງຕົວເອງ, ແລະ ຖືກບາງຄົນຊຶ່ງເປັນ

"ຊາວໂຊຣຳ ຊັກນຳໄປ, ໂດຍການເວົ້າຕົວະ ແລະ ໂດຍການຍົກຍ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອໄປເຂົ້າຮ່ວມກັບພວກໂຈນແກດີອານທັນເຫລົ່ານັ້ນ.

30 ແລະ ຊາວເລມັນຈຶ່ງເປັນທຸກເຊັ່ນນັ້ນເໝືອນກັນ, ແລະ ເລີ່ມເສື່ອມລົງໃນສັດທາ ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຂົາ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຄົນລຸ້ນໃໝ່.

ບົດທີ 2

ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງເພີ່ມທະວີຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ—ຊາວມີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນຮ່ວມມືກັນເພື່ອບົກປ້ອງຕົນເອງຈາກພວກໂຈນແກດີອານທັນ—ຊາວເລມັນທີ່ເຫລື້ອມໃສກັບເປັນຄົນຜິວຂາວ ແລະ ຖືກເອີ້ນວ່າຊາວມີໄຟ. ປະມານ ຄ.ສ. 5-16.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີເກົ້າສິບຫ້າໄດ້ຜ່ານໄປຄືກັນ, ແລະ ຜູ້ຄົນເລີ່ມຫລົງລືມເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຄວາມແປກປະຫລາດຂຶ້ງພວກເຂົາເຄີຍໄດ້ຍິນມາ, ແລະ ເລີ່ມແປກໃຈໜ້ອຍລົງກ່ຽວກັບເຄື່ອງໝາຍ ຫລື ການແປກປະຫລາດຈາກສະຫວັນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາເລີ່ມແຂງກະດ້າງໃນໃຈ ແລະ ມືດດັບໃນຈິດ, ແລະ ເລີ່ມບໍ່ເຊື່ອທຸກສິ່ງຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ຍິນ ແລະ ເຫັນມາ—

2 ມີກຄິດເຖິງສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດບາງຢ່າງໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ ວ່າມະນຸດ ແລະ ອຳນາດຂອງມານເຮັດມັນຂຶ້ນເພື່ອຊັກຈູງ ແລະ "ຫລອກລວງໃຈຂອງຜູ້ຄົນ; ແລະ ຊາຕານ ໄດ້ຄອບຄອງໃຈຂອງຜູ້ຄົນອີກ

<p>25 ຂ ມຊຍ 26:29. 27 ກ ຄມພ ພວກໂຈນແກດີອານທັນ.</p>	<p>29 ກ ແອວ 30:59. 2 2 ກ ຄມພ ຫລອກລວງ, ການຫລອກລວງ,</p>	<p>ຄວາມຫລອກລວງ.</p>
---	---	---------------------

ແລ້ວດັ່ງນັ້ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕາຂອງພວກເຂົາບອດ ແລະ ຊັກນໍາພວກເຂົາໄປ ໃຫ້ເຊື່ອວ່າ ຄໍາສອນຂອງພຣະຄຣິດເປັນສິ່ງທີ່ໂງ່ຈ້າລ້າຫລັງ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນເລີ່ມເກັ່ງກ້າຫລາຍຂຶ້ນໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກງູດຊັງ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອວ່າ ມັນຈະມີເຄື່ອງໝາຍ ຫລື ການແປກປະຫລາດ ເກີດຂຶ້ນ ຕື່ມອີກ; ແລະ ຊາຕານໄດ້ ກໍ່ໄປຫາທົ່ວທຸກແຫ່ງທົນຊັກຈູງໃຈຂອງຜູ້ຄົນໄປໂດຍລໍ້ລວງພວກເຂົາ ແລະ ເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນແຜ່ນດິນ.

4 ແລະ ປີທີເກົ້າສິບຫົກໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນັ້ນ; ແລະ ປີທີເກົ້າສິບເຈັດນໍາອີກ; ແລະ ປີທີເກົ້າສິບແປດ ແລະ ປີທີເກົ້າສິບເກົ້ານໍາອີກ.

5 ແລະ ຫນຶ່ງຮ້ອຍປີໄດ້ຜ່ານໄປ ນັບຕັ້ງແຕ່ ວັນເວລາຂອງ ນໍໂມ ໄຊ ຢາ, ຜູ້ເປັນກະສັດຂອງຊາວນິໄຟ.

6 ແລະ ຫົກຮ້ອຍເກົ້າປີໄດ້ຜ່ານໄປ ນັບຕັ້ງແຕ່ລີໂຮອກຈາກເຢຣູຊາເລັມມາ.

7 ແລະ ເກົ້າປີ ໄດ້ຜ່ານໄປ ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍປະທານໃຫ້, ຊຶ່ງສາດສະດາໄດ້ເວົ້າໄວ້ວ່າ ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາສູ່ໂລກ.

8 ບັດນີ້ຊາວນິໄຟໄດ້ເລີ່ມນັບເວລາຂອງພວກເຂົານັບຕັ້ງແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ເລີ່ມຈາກເວລາທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍປະທານໃຫ້, ຫລື ນັບຕັ້ງແຕ່ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ; ສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເປັນເວລາພຽງແຕ່ເກົ້າປີຜ່ານໄປ.

9 ແລະ ນິໄຟຜູ້ເປັນບິດາຂອງນິໄຟຜູ້ໄດ້

ຮັບໜ້າທີ່ເພື່ອເກັບແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນ, ບໍ່ ໄດ້ກັບຄືນມາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາອີກ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດພົບເຫັນເພິ່ນຢູ່ບ່ອນໃດເລີຍໃນທົ່ວແຜ່ນດິນ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນຍັງຄົງຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ທັງໆທີ່ມີການສັ່ງສອນ ແລະ ໃຫ້ຄໍາທໍານາຍຫລາຍຢ່າງໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ປີທີສິບໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້; ແລະ ປີທີສິບເອັດກໍໄດ້ຜ່ານໄປດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນໍາອີກ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສິບສາມ ມັນເລີ່ມມີສົງຄາມ ແລະ ການຂັດແຍ້ງກັນຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ; ເພາະວ່າພວກໂຈນແກດີອານທັນກັບມີຈໍານວນຫລວງຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້ຂ້າຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຫລາຍຫົວເມືອງແປນເປົ່າ ແລະ ໄດ້ຂະຫຍາຍຄວາມຕາຍ ແລະ ການຂ້າພັນຢ່າງຫລວງຫລາຍທົ່ວແຜ່ນດິນ, ຈົນວ່າມັນເປັນສິ່ງສົມຄວນທີ່ຜູ້ຄົນທັງໝົດ ທັງຊາວນິໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນຈະຈັບອາວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ.

12 ສະນັ້ນ, ຊາວເລມັນທັງໝົດຜູ້ໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າສົມທົບກັບຊາວນິໄຟພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຈັບອາວຸດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບ ໂຈນແກດີອານທັນເຫລົ່ານັ້ນ ເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງຊີວິດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພວກແມ່ຍິງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພວກເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາສິດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສິດທິພິເສດຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ສິດຂອງການນະມັດສະການຂອງພວກເຂົາ, ແລະ

“ອິດສະລະພາບ ແລະ ສິດສະລະພາບ ຂອງ ພວກເຂົານຳອີກ.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ກ່ອນ ປີທີສິບສາມຈະຜ່ານພົ້ນໄປ ຊາວນິໄຟໄດ້ຖືກຄຸກຄາມດ້ວຍການທຳລາຍອັນໃຫຍ່ຫລວງ ຍ້ອນວ່າສົງຄາມເທື່ອນີ້ໂຫດຮ້າຍທາລຸນຫລາຍທີ່ສຸດ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າມາຮ່ວມກັບຊາວນິໄຟ ໄດ້ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຊາວນິໄຟ;

15 ແລະ “ຄຳສາບແຊ່ງທີ່ມີຢູ່ກັບພວກເຂົາຖືກຖອນອອກໄປ, ແລະ ຜິວໜັງຂອງພວກເຂົາກັບມາ ຂາວຄືກັນກັບຊາວນິໄຟ;

16 ແລະ ພວກຊາຍໜຸ່ມ ແລະ ພວກລູກສາວຂອງພວກເຂົາກັບມາເປັນຄົນຈົບງາມທີ່ສຸດ, ແລະ ພວກເຂົາຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຊາວນິໄຟ ແລະ ຖືກເອີ້ນວ່າຊາວນິໄຟ. ແລະ ປີທີສິບສາມໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້.

17 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີທີສິບສີ່, ສົງຄາມລະຫວ່າງພວກໂຈນ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປ ແລະ ມັນໄດ້ກັບມາຮ້າຍແຮງຫລາຍທີ່ສຸດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟຍັງໄດ້ປຽບພວກໂຈນຢູ່, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນຂອງຕົນ ເຂົ້າໄປໃນພູ ແລະ ບ່ອນລີ້ຊ່ອນຂອງພວກເຂົາ.

18 ແລະ ປີທີສິບສີ່ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້. ແລະ ໃນປີທີສິບຫ້າ ພວກເຂົາໄດ້ຍົກມາຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ; ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ, ແລະ ການຂັດແຍ້ງ ແລະ ການແຕກແຍກກັນ

ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍເທື່ອຂອງພວກເຂົາ, ພວກໂຈນແກດີອານທັນຈຶ່ງໄດ້ປຽບພວກເຂົາ.

19 ແລະ ປີທີສິບຫ້າໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້, ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ຢູ່ໃນສະພາບແຫ່ງຄວາມທຸກຢູ່ດັ່ງນີ້; ແລະ “ດາບແຫ່ງຄວາມພິນາດໄດ້ແຂວນຢູ່ເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາຈະຖືກມັນຟາດພັນ, ແລະ ນີ້ກໍເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

ບົດທີ 3

ກິດດີອານໄຮຜູ້ເປັນຫົວໜ້າໂຈນແກດີອານທັນສົ່ງໃຫ້ເລໂຄນິອັດ ແລະ ຊາວນິໄຟຍອມຈຳນົນ ແລະ ຍອມມອບແຜ່ນດິນໃຫ້ພວກເຂົາ—ເລໂຄນິອັດແຕ່ງຕັ້ງກິດກິດໂດໄນຂຶ້ນເປັນຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງກອງທັບ—ຊາວນິໄຟເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນເພື່ອປ້ອງກັນຕົວເອງ. ປະມານ ຄ.ສ. 16-18.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທີສິບຫົກນັບຕັ້ງແຕ່ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ, ເລໂຄນິອັດຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນໄດ້ຮັບສານຈາກຜູ້ນຳ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກໂຈນພັກນີ້; ແລະ ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມທີ່ມີຂຽນໄວ້, ມີຄວາມວ່າ:

2 ເລໂຄນິອັດຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນທີ່ມີກຽດສູງສົ່ງ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນສານນີ້ມາຫາທ່ານ, ແລະ ຂໍຍ້ອງຍໍທ່ານເປັນຢ່າງສູງ ເພາະຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງທ່ານ, ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຜູ້ຄົນຂອງທ່ານນຳອີກໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງທີ່ພວກທ່ານຄິດວ່າເປັນສິດທິ ແລະ ເສລີ

12 ກ ຄມພ ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ. ຂ ຄມພ ເສລີພາບ.	15 ກ ແອວ 17:15; 23:18. ຂ 2 ນຟ 5:21; 30:6; ຢຄ 3:8.	19 ກ ແອວ 60:29.
--	---	-----------------

ພາບຂອງພວກທ່ານ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທ່ານ ຢູ່ ໃນຖານະດີຄ້າຍຄືກັບວ່າ ພວກທ່ານ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ອຸ້ມ ຊູ ໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າອົງໜຶ່ງ ໃນການປ້ອງກັນເສລີພາບຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ປະເທດຂອງພວກທ່ານ, ຫລື ສິ່ງທີ່ພວກທ່ານເອີ້ນເຊັ່ນນັ້ນ.

3 ແລະ ເບິ່ງເປັນໜ້າສົງສານສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າເລ ໂຄນິອັດຜູ້ມີກຽດສູງສຸດ, ທີ່ພວກທ່ານ ໂງ່ ແລະ ອວດດີທີ່ຄິດວ່າ ພວກທ່ານ ຈະສາມາດຍືນຕໍ່ສູ້ກັບ ຄົນກ້າຫານຢ່າງຫລວງຫລາຍຜູ້ທີ່ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ່ງໃນເວລານີ້ກຳລັງຍືນຈັບອາວຸດ ແລະ ຄອຍຖ້າຄຳສັ່ງຢູ່ດ້ວຍຄວາມຮ້ອນຣົນທີ່ສຸດ—ໃຫ້ຍົກໄປ ໂຈມຕີຊາວມີໄຟ ແລະ ທຳລາຍພວກເຂົາເສຍ.

4 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກດີເຖິງວິນຍານທີ່ບໍ່ຍອມຜ່າຍແພ້ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ທົດສອບມາແລ້ວໃນສະໜາມຮົບ ແລະ ຮູ້ຈັກດີເຖິງຄວາມກຽດຊັງອັນເປັນນິດຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ພວກທ່ານເພາະຄວາມຜິດພາດຫລາຍຢ່າງທີ່ພວກທ່ານ ໄດ້ກະທຳຕໍ່ພວກເຂົາ, ສະນັ້ນ ຖ້າຫາກພວກເຂົາຍົກລົງມາຕໍ່ສູ້ກັບພວກທ່ານແລ້ວພວກເຂົາຈະມາຍັງມຍາມພວກທ່ານດ້ວຍຄວາມພິນາດຈົນໝົດສິ້ນ.

5 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຂຽນສານນີ້ ປະທັບຕາດ້ວຍມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ເຫັນ ແກ່ຄວາມຜາສຸກຂອງພວກທ່ານເພາະຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງພວກທ່ານໃນສິ່ງທີ່ພວກທ່ານເຊື່ອວ່າຖືກຕ້ອງ, ແລະ ວິນຍານອັນສູງສັກຂອງພວກທ່ານໃນສະໜາມຮົບ.

6 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຂຽນມາຫາ

ທ່ານ ເພື່ອປາດຖະໜາໃຫ້ພວກທ່ານຍອມມອບເມືອງຂອງພວກທ່ານ, ແຜ່ນດິນຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງພວກທ່ານ, ແທນທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຂົາມາຍັງມຍາມພວກທ່ານດ້ວຍດາບ ແລະ ໃຫ້ຄວາມພິນາດນັ້ນມາສູ່ພວກທ່ານ.

7 ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງ ໃຫ້ພວກທ່ານຍອມມອບຕົວໃຫ້ພວກເຮົາເສຍ, ແລະ ເຂົ້າມາຮ່ວມກັບພວກເຮົາ ແລະ ມາຮູ້ຈັກກັບວຽກງານອັນ "ລຶກລັບຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ກັບກາຍເປັນພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອພວກທ່ານ ຈະໄດ້ເປັນຄືກັນກັບພວກເຮົາ—ບໍ່ແມ່ນຂ້າທາດຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ເປັນພິນ້ອງ ແລະ ຫຸ້ນສ່ວນໃນເຂົ້າຂອງທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ.

8 ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍ "ສາບານກັບພວກທ່ານວ່າ, ຖ້າຫາກພວກທ່ານເຮັດຕາມນີ້ດ້ວຍຄຳສາບານ, ພວກທ່ານຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ; ແຕ່ຖ້າພວກທ່ານບໍ່ຍອມເຮັດຕາມນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວຄຳສາບານກັບພວກທ່ານວ່າ, ເດືອນໜ້ານີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍົກທັບລົງມາໂຈມຕີພວກທ່ານ, ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຍັງມີ ແລະ ຈະບໍ່ໄວ້ຊີວິດ, ແຕ່ຈະຂ້າພວກທ່ານ, ແລະ ຈະໃຫ້ດາບຟາດພັນລົງເທິງພວກທ່ານ ຈົນວ່າພວກທ່ານຈະສູນສິ້ນ.

9 ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຄືກິດດີອານໄຮ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ປົກຄອງ "ສະມາຄົມລັບແຫ່ງນີ້ຂອງແກດີອານທັນ; ຊຶ່ງສະມາຄົມ ແລະ ວຽກງານຂອງມັນຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ະດີ; ແລະ ມັນມີມາແຕ່ ະເກົ່າກ່ອນ ແລະ ມັນຖືກມອບຕໍ່ໆກັນມາເຖິງພວກເຮົາ.

10 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນສານມາຫາ

3 7 ກ ຮລມ 6:22-26.
8 ກ ອທ 8:13-14.

9 ກ ຄມພ ການມົ້ວສຸມລັບ.
ຂ ແອວ 30:53.

ຄ ຮລມ 6:26-30;
ມຊ 5:29, 49-52.

ທ່ານ, ເລໂຄນິອັດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງ ວ່າ ພວກທ່ານຈະມອບແຜ່ນດິນຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງພວກທ່ານໃຫ້ ໂດຍບໍ່ມີການເສຍເລືອດເນື້ອ, ເພື່ອຄົນ ພວກນີ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ທີ່ແຍກອອກໄປ ຈາກພວກທ່ານເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ ພວກທ່ານໃນການຍຶດເອົາສິດທິການປົກ ຄອງຂອງພວກເຂົາໄປ ຈະ ໄດ້ຮັບສິດທິ ແລະ ອຳນາດປົກຄອງຂອງພວກເຂົາຄືນ ມາ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ເຮັດຕາມ ນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຈະແກ້ແຄ້ນຄວາມເສຍຫາຍ ຂອງພວກເຂົາ. ຂ້າພະເຈົ້າຄື ກິດດີອານ ໄຮ.

11 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເວລາເລໂຄນິອັດໄດ້ຮັບສານນີ້ແລ້ວ ເພິ່ນ ກໍ່ແປກໃຈຢ່າງຍິ່ງເພາະຄວາມອວດດີຂອງ ກິດດີອານໄຮໃນການຮຽກຮ້ອງຄວາມເປັນ ເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຂອງຊາວນິໄຟ ແລະ ນາບຊູຜູ້ຄົນ ແລະ ຈະແກ້ແຄ້ນຄວາມເສຍ ຫາຍໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ ນຳອີກ ນອກຈາກພວກເຂົາໄດ້ສ້າງຄວາມ "ເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ ໂດຍແຍກອອກ ໄປຫາພວກໂຈນທີ່ຊົ່ວ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງ ເຫລົ່ານັ້ນ.

12 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ເລໂຄນິອັດຜູ້ປົກຄອງ ຜູ້ນີ້ເປັນຄົນທ່ຽງທຳ, ແລະ ຄຳສັ່ງ ແລະ ການນາບຊູຂອງ "ໂຈນບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເພິ່ນ ມີຄວາມສະຫ້ານຫວັ່ນໄຫວເລີຍ; ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈິ່ງບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງສານຂອງກິດດີອານ ໄຮ ຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກໂຈນເລີຍ, ແຕ່ວ່າ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອຂໍພະລັງໃນເວລາທີ່ພວກ ໂຈນຈະຍົກທັບມາໂຈມຕີພວກເຂົາ.

13 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງຂ່າວໄປໃນ

ບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ, ວ່າໃຫ້ພວກເຂົາຮວບ ຮວມພວກແມ່ຍິງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເດັກ ນ້ອຍຂອງພວກເຂົາ, ຜູງສັດລ້ຽງຂອງພວກ ເຂົາ ແລະ ຜູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະ ເຂົ້າຂອງທັງໝົດຂອງພວກ ເຂົາຢູ່ບ່ອນດຽວກັນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ແຜ່ນດິນ ຂອງພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ.

14 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ສ້າງບ່ອນປ້ອງ ກັນຂຶ້ນໂດຍຮອບ, ແລະ ໃຫ້ບ່ອນນັ້ນມີກຳ ລັງຫລາຍທີ່ສຸດ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ກອງທັບ ທັງໝົດ ທັງຂອງຊາວນິໄຟ ແລະ ຂອງຊາວ ເລມັນ ຫລື ຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນ ບັນດາຊາວນິໄຟມາຕັ້ງປ້ອງກັນພວກເຂົາ ໂດຍຮອບ ທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ, ແລະ ປ້ອງກັນພວກເຂົາ ໃຫ້ພົ້ນຈາກພວກ ໂຈນ.

15 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບພວກ ເຂົາ ວ່າ: ຕາບ ໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງ ພຣະຊົນຢູ່ ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດຂອງພວກທ່ານ ແລະ ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລ້ວ ພວກທ່ານຈະບໍ່ມີທາງພົ້ນຈາກກຳມີຂອງ ພວກໂຈນແກດີອານທັນເຫລົ່ານີ້ໄດ້.

16 ແລະ ຄຳເວົ້າ ແລະ ຄຳທຳນາຍຂອງ ເລໂຄນິອັດນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະ ຈັນຫລາຍ ຈົນເຮັດໃຫ້ ຄວາມຢ້ານກົວເກີດ ກັບຜູ້ຄົນທັງໝົດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ພະ ຍາຍາມທຳຕົວດ້ວຍຄວາມສາມາດຂອງ ພວກເຂົາທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມຄຳຂອງເລໂຄ ນິອັດ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເລ ໂຄນິອັດໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ມີຫົວໜ້ານາຍທະ ຫານ ເພື່ອຄວບຄຸມກອງທັບທັງໝົດຂອງ ຊາວນິໄຟ, ເພື່ອຈະໄດ້ບັງຄັບບັນຊາໃນ

ເວລາທີ່ພວກ ໂຈນ ຈະຍົກທັບລົງມາຈາກ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເພື່ອ ໂຈມຕີພວກ ເຂົາ.

18 ບັດນີ້ມີການແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າ ໃຫຍ່ທີ່ ສຸດໃນບັນດາຫົວໜ້ານາຍທະຫານທັງໝົດ ແລະ ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບທັງໝົດຂອງ ຊາວນີໄຟມີຊື່ວ່າ "ກິດກິດ ໂດໂນ.

19 ບັດນີ້ມັນເປັນທຳນຽມໃນບັນດາຊາວ ນີໄຟທັງໝົດທີ່ຈະແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້ານາຍທະ ຫານຂອງພວກເຂົາ (ນອກຈາກໃນເວລາ ແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ) ຈາກຄົນທີ່ມີວິນຍານ ແຫ່ງການເປີດເຜີຍ ແລະ "ການທຳນາຍ ນຳອີກ; ສະນັ້ນ, ກິດກິດ ໂດໂນຜູ້ນີ້ຈຶ່ງໄດ້ ເປັນສາດສະດາຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນບັນດາພວກ ເຂົາ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ.

20 ບັດນີ້ຜູ້ຄົນ ໄດ້ກ່າວກັບກິດກິດ ໂດ ໂນວ່າ: ຈົ່ງອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າເທາະ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາຂຶ້ນໄປເທິງພູ ແລະ ເຂົ້າ ໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເພື່ອພວກ ເຮົາຈະໄດ້ໂຈມຕີພວກໂຈນ ແລະ ທຳລາຍ ພວກເຂົາເສຍໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ ເອງ.

21 ແຕ່ກິດກິດ ໂດໂນ ໄດ້ກ່າວກັບພວກ ເຂົາວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ "ສົ່ງຫ້າມ; ເພາະ ຖ້າຫາກພວກເຮົາຂຶ້ນຂຶ້ນໄປໂຈມຕີພວກ ເຂົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ "ສົ່ງພວກເຮົາໄປ ສູ່ກຳມີຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາ ຈະຕຽມຕົວເອງໃນໃຈກາງແຜ່ນດິນຂອງ ພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເຕົ້າໂຮມ ກອງທັບທັງໝົດຂອງພວກເຮົາໄວ້, ແລະ ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄປໂຈມຕີພວກເຂົາ, ແຕ່ ພວກເຮົາຈະລໍຄອຍພວກເຂົາຈົນກວ່າ ພວກເຂົາຈະຍົກທັບມາໂຈມຕີພວກເຮົາ; ສະນັ້ນ ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະ

ຊົນຢູ່, ຖ້າຫາກພວກເຮົາເຮັດຕາມນີ້ ພຣະ ອົງຈະສົ່ງພວກເຂົາມາສູ່ກຳມີຂອງພວກ ເຮົາ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ ສິບເຈັດ, ໃນທ້າຍປີທີສິບເຈັດ, ມີການປະ ກາດຂອງເລໂຄນິອັດອອກໄປຕະຫລອດ ທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາ ມ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ລົດຮົບຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະ ຝູງງົວຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຝູງ ສັດລ້ຽງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຝູງ ສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພືດ ພັນຫັນຍາຫານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຂົ້າ ຂອງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຍົກ ອອກໄປເປັນພັນໆເປັນໝື່ນ ໆຈົນວ່າພວກ ເຂົາໄດ້ອອກໄປຮອດບ່ອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃຫ້ພວກເຂົາໄປເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອປ້ອງກັນ ຕົວໃຫ້ພົ້ນຈາກສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ແຜ່ນດິນຊຶ່ງ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຄື ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ແລະ ແຜ່ນດິນທີ່ ຢູ່ລະຫວ່າງແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ ແລະ ແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມ ເສັ້ນທາງທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງແຜ່ນດິນອຸດົມສົມ ບູນກັບແຜ່ນດິນຮ້າງ.

24 ແລະ ມັນມີຜູ້ຄົນຫລາຍພັນຄົນຜູ້ມີຊື່ ວ່າຊາວນີໄຟ ໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນໃນແຜ່ນ ດິນນັ້ນ. ບັດນີ້ເລໂຄນິອັດໄດ້ໃຫ້ພວກ ເຂົາໄປເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງ ໃຕ້ ເພາະຄຳສາບແຂ່ງຢ່າງໜັກຊຶ່ງມີກັບ "ແຜ່ນດິນທາງເໜືອ.

25 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເສີມກຳລັງຂຶ້ນ ເພື່ອຕ້ານທານກັບສັດຕູຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນດຽວ ແລະ ໃນກຸ່ມດຽວ, ແລະ ພວກເຂົາຢ້ານກົວຄຳ ທີ່ເລໂຄນິອັດໄດ້ເວົ້າໄວ້, ເຖິງຂະໜາດທີ່

18 ກ 3 ນຟ 6:6.	ທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ.	ຂ 1 ຊມອ 14:12.
19 ກ ຄມພ ທຳນາຍ, ການ	21 ກ ແອວ 48:14.	24 ກ ແອວ 22:31.

ພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈຈາກບາບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ ະບົດປ່ອຍພວກເຂົາໃນເວລາທີ່ສັດຕູຈະຍົກທັບມາໂຈມຕີພວກເຂົາ.

26 ແລະ ພວກເຂົາເສົ້າສະຫລົດໃຈຢ່າງຍິ່ງເພາະສັດຕູຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ກິດກິດໂດໂນໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງ ັອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມທຸກຊະນິດ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາມີກຳລັງດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນ, ແລະ ດ້ວຍໂລ່, ແລະ ດ້ວຍເສື້ອຫຸ້ມເກາະ, ຕາມແບບຢ່າງທີ່ເພິ່ນໄດ້ແນະນຳ.

ບົດທີ 4

ກອງທັບ ນິໄສ ເອົາຊະນະພວກໂຈນແກດີອານທັນ—ກິດດີອານໄຮຖືກຂ້າຕາຍ, ແລະ ເຊັ່ນນາໂຣຫາຜູ້ຮັບຕຳແໜ່ງແທນລາວຖືກແຂນຄໍ—ຊາວນິໄສສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບໄຊຊະນະຂອງພວກເຂົາ. ປະມານ ຄ.ສ. 19–22.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນທ້າຍປີທີສິບແປດ ກອງທັບຂອງໂຈນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຕຽມສູ້ຮົບ ແລະ ເລີ່ມລົງມາຈູ່ໂຈມຈາກເນີນພູ, ແລະ ອອກມາຈາກຫົວພູ ແລະ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ຈາກທີ່ໝັ້ນຕ່າງໆ ແລະ ບ່ອນລີ້ຊ່ອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເລີ່ມເຂົ້າຄອບຄອງແຜ່ນດິນທັງບ່ອນທາງໃຕ້ ແລະ ທັງບ່ອນທາງເໜືອ, ແລະ ເລີ່ມເຂົ້າຄອບຄອງແຜ່ນດິນທັງໝົດຊຶ່ງຊາວນິໄສ ະປະຖິ້ມໄວ້, ແລະ ຫົວເມືອງຕ່າງໆຊຶ່ງຊາວນິໄສໄດ້ປະຖິ້ມໄວ້ໃຫ້ຮົກຮ້າງ.

2 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ມັນບໍ່ມີສັດປ່າສຳລັບທີ່ຈະລ່າເນື້ອໃນແຜ່ນດິນເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງຊາວນິໄສໄດ້ປະຖິ້ມ, ແລະ ມັນບໍ່ມີສັດປ່າທີ່ຈະໃຫ້ພວກໂຈນລ່າເລີຍ ນອກຈາກມີແຕ່ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເທົ່ານັ້ນ.

3 ແລະ ພວກໂຈນບໍ່ສາມາດດຳລົງຊີວິດນອກຈາກຈະເຂົ້າໄປຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເພາະຄວາມອຶດຫິວ ຍ້ອນວ່າຊາວນິໄສໄດ້ປະຖິ້ມແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃຫ້ຮົກຮ້າງ ແລະ ໄດ້ເຕົ້າໂຮມເອົາຝູງສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເຂົາຂອງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຢູ່ເປັນກຸ່ມດຽວ.

4 ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງບໍ່ມີໂອກາດສຳລັບພວກໂຈນທີ່ຈະບຸ້ນ ແລະ ຈະຊອກຫາອາຫານໄດ້, ນອກຈາກຈະຍົກມາສູ້ຮົບຢ່າງເປີດເຜີຍກັບຊາວນິໄສເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ຊາວນິໄສໂດຍທີ່ໄດ້ຢູ່ເປັນກຸ່ມດຽວ, ແລະ ມີຈຳນວນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ເກັບມຸ້ງສະບຽງອາຫານ, ລວມທັງມ້າ ແລະ ງົວ, ແລະ ຝູງສັດທຸກຊະນິດໄວ້ສຳລັບພວກເຂົາເອງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຢູ່ລອດໄດ້ເປັນເວລາເຈັດປີ, ຊຶ່ງໃນໄລຍະເວລານັ້ນ ພວກເຂົາມີຄວາມຫວັງວ່າ ພວກເຂົາຈະໄດ້ທຳລາຍພວກໂຈນໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປຈາກຜືນແຜ່ນດິນ; ແລະ ປີທີສິບແປດໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທີສິບເກົ້າ ກິດດີອານໄຮເຫັນວ່າມັນສົມຄວນທີ່ລາວຈະຍົກໄປສູ້ຮົບກັບຊາວນິໄສ, ເພາະວ່າມັນບໍ່ມີທາງອື່ນທີ່ພວກເຂົາຈະຢູ່ລອດໄດ້ ນອກຈາກຈະບຸ້ນ ແລະ ລັກ ແລະ ຂ້າເທົ່ານັ້ນ.

25 ກ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. | 26 ກ 2 ນພ 5:14. | 4 1 ກ 3 ນພ 3:13–14, 22.

6 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ກ້າທີ່ຈະກະຈັດກະຈາຍ ໄປ ຕາມ ແຜ່ນ ດິນ ເທົ່າ ທີ່ ຄວນ ເພື່ອ ພວກເຂົາຈະ ໄດ້ປູກເມັດພືດ, ເພາະຢ້ານວ່າຊາວນິໄຟຈະຍົກທັບມາ ແລະ ຂ້າພວກເຂົາເສຍ; ສະນັ້ນ ກິດດີອານໄສຈຶ່ງອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງລາວວ່າ ໃນປີນີ້ພວກເຂົາຈະຍົກໄປສູ່ຮົບກັບຊາວນິໄຟ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຍົກທັບມາສູ່ຮົບ; ແລະ ມັນເປັນໄປໃນເດືອນທີຫົກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມື້ທີ່ພວກເຂົາຍົກທັບມາສູ່ຮົບນັ້ນເປັນມື້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເປັນໜ້າຢ້ານກົວຫລາຍທີ່ສຸດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຕາມແບບຢ່າງຂອງພວກໂຈນ; ແລະ ພວກເຂົາຄຽນໜັງແກະຮອບແອວ ຊຶ່ງຍ້ອມດ້ວຍເລືອດ, ແລະ ຫົວຂອງພວກເຂົາໂລ້ນ, ແລະ ມີເຄື່ອງປ້ອງກັນຫົວ, ແລະ ການປະກົດຂອງກອງທັບຂອງກິດດີອານໄສນັ້ນມີຈຳນວນພົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະ ເປັນໜ້າຢ້ານກົວຫລາຍ, ຍ້ອນວ່າເຄື່ອງປ້ອງກັນຂອງພວກເຂົາທີ່ຍ້ອມດ້ວຍເລືອດ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາກອງທັບຊາວນິໄຟເຫັນການປະກົດຂອງກອງທັບຂອງກິດດີອານໄສແລ້ວ, ກໍໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ແລະ ໄດ້ເບິ່ງສຽງຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ໄວ້ຊີວິດ ແລະ ບົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງພວກສັດຕູ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາກອງທັບຂອງກິດດີອານໄສເຫັນດັ່ງນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມປິຕິຍົນດີ, ແລະ ກໍເລີ່ມຮ້ອງໂຮຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດັງ ເພາະວ່າພວກເຂົາຄິດວ່າ ຊາວນິໄຟໄດ້ລົ້ມລົງເພາະຄວາມ

ຢ້ານກົວກອງທັບຂອງພວກເຂົາ.

10 ແຕ່ວ່າໃນເລື່ອງນີ້ ພວກເຂົາໄດ້ຜິດຫວັງ ເພາະຊາວນິໄຟບໍ່ໄດ້ ຢ້ານກົວພວກເຂົາເລີຍ; ແຕ່ພວກເຂົາຢ້ານກົວພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ອ້ອນວອນຫາພຣະອົງເພື່ອຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງ; ສະນັ້ນ, ເວລາກອງທັບຂອງກິດດີອານໄສແລ່ນເຂົ້າມາໃສ່ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກໍຕຽມພ້ອມຢູ່ແລ້ວທີ່ຈະພົບກັບພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຕ້ອນຮັບພວກເຂົາດ້ວຍກຳລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

11 ແລະ ການສູ້ຮົບໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນເດືອນທີຫົກ; ແລະ ການສູ້ຮົບເທື່ອນີ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໂຫດຮ້າຍທີ່ສຸດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ການຂ້າພັນເທື່ອນີ້ໃຫຍ່ຫລວງ ແລະ ໂຫດຮ້າຍທີ່ສຸດ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນບໍ່ເຄີຍມີການຂ້າພັນທີ່ໃຫຍ່ຫລວງເຊັ່ນນີ້ມາກ່ອນເລີຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງລີໄຮ ນັບຕັ້ງແຕ່ເພິ່ນໄດ້ອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມ.

12 ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າກິດດີອານໄສໄດ້ ນາບຊູ່ ແລະ ກ່າວຄຳສາບານໄວ້ກໍຕາມ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວນິໄຟຍັງໄດ້ໄຊຊະນະພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ແຕກຜ່າຍໄປຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກິດດີອານໄສໄດ້ສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງເພິ່ນໄລ່ຕາມພວກເຂົາໄປໃຫ້ຮອດຊາຍແດນຂອງຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ແລະ ວ່າບໍ່ໃຫ້ໄວ້ຊີວິດຜູ້ໃດເລີຍທີ່ພວກເຂົາພົບເຫັນໃນລະຫວ່າງທາງ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມພວກເຂົາໄປດັ່ງນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາໄປຈົນຮອດຊາຍແດນຂອງຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ຈົນວ່າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄຳສັ່ງຂອງກິດດີອານໄສສຳເລັດ.

10 ກ ຄມພ ຢ້ານກົວ, ຄວາມຢ້ານກົວ. 12 ກ 3 ນຟ 3:1-10. 13 ກ 3 ນຟ 3:18.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກິດດີອານໄຮ, ຜູ້ທີ່ຍືນຕໍ່ສູ້ດ້ວຍຄວາມອົງອາດກ້າຫານໄດ້ຖືກໄລ່ຕາມໃນຂະນະທີ່ລາວໜີໄປ; ແລະ ໂດຍທີ່ມີຄວາມອິດເມື່ອຍເພາະການຕໍ່ສູ້ອັນຍືດຍາວຂອງລາວ, ລາວຈຶ່ງຖືກຕາມທັນ ແລະ ຖືກຂ້າຕາຍ. ແລະ ນີ້ຄືທີ່ສຸດຂອງໂຈນກິດດີອານໄຮ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທັບຊາວນີໄຟໄດ້ກັບຄືນມາຫາບ່ອນປອດໄພຂອງພວກເຂົາອີກ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີສິບເກົ້າໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລະ ພວກໂຈນບໍ່ໄດ້ຍົກມາສູ່ຮົບອີກ; ທັງບໍ່ໄດ້ຍົກມາໃນປີທີຊາວຄືກັນ.

16 ແລະ ໃນປີທີຊາວເອັດ ພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຍົກມາສູ່ຮົບ, ແຕ່ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຍົກມາລ້ອມຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄວ້ໂດຍຮອບ; ເພາະພວກເຂົາຄິດວ່າ ຖ້າຫາກພວກເຂົາກັນຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ລ້ອມໄວ້ທຸກດ້ານ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາກັນພວກເຂົາຈາກຜົນປະໂຫຍດພາຍນອກຂອງພວກເຂົາ, ແລ້ວພວກເຂົາອາດຈະເຮັດໃຫ້ຄົນພວກເຂົາຕ້ອງຍອມມອບຕົວຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເຂົາ.

17 ບັດນີ້ ພວກເຂົາ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າອີກຄົນໜຶ່ງ, ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ເຊັມນາໂຮ ຫາ; ສະນັ້ນ ເຊັມນາໂຮຫາຜູ້ນີ້ເອງທີ່ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ປິດລ້ອມເທື່ອນີ້.

18 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງນີ້ຈຶ່ງເປັນການໄດ້ປຽບແກ່ຊາວນີໄຟ; ເພາະວ່າມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ພວກໂຈນຈະປິດລ້ອມໄດ້ຢ່າງດີນານພໍທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນອັນໃດຈາກຊາວນີໄຟ ເພາະສະບຽງອາຫານຂອງພວກເຂົາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສະສົມໄວ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ,

19 ແລະ ເປັນຍ້ອນການຂາດເຂີນສະບຽງອາຫານໃນບັນດາພວກໂຈນ; ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາບໍ່ມີອັນໃດກິນເລີຍນອກຈາກຊີ້ນເທົ່ານັ້ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຢູ່ລອດໄດ້ ຊຶ່ງເປັນຊີ້ນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເອົາມາຈາກຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ;

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສັດປ່າທີ່ເຄີຍຫາມາໄດ້ກັກບໍ່ຫາຍາກຫລາຍຂຶ້ນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກໂຈນກຳລັງຈະຕາຍດ້ວຍຄວາມອິດຫົວ.

21 ແລະ ຊາວ ນີໄຟ ໄດ້ ເລີ່ມ ເດີນ ທັບ ຕະຫລອດທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕີກອງທັບຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ຟາດພັນພວກເຂົາລົງເປັນພັນໆເປັນໝື່ນໆຄືນ.

22 ແລະ ມັນຈຶ່ງເປັນຄວາມປາດຖະໜາຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຊັມນາ ໂຮຫາທີ່ຈະລົ້ມເລີກແຜ່ນການຂອງພວກເຂົາດັ່ງນີ້, ເພາະຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງ ຊຶ່ງເກີດກັບພວກເຂົາທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ,

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຊັມນາໂຮຫາຈຶ່ງໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງລາວຖອນຕົວອອກຈາກການປິດລ້ອມ, ແລະ ເດີນທັບຂຶ້ນໄປຫາຂົງເຂດທີ່ຢູ່ເໜືອສຸດຂອງແຜ່ນດິນທາງເໜືອ.

24 ແລະ ບັດນີ້, ກິດກິດໂດໄນ ໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກແຜນການຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມອ່ອນແອຂອງພວກເຂົາ ເພາະຄວາມຕ້ອງການອາຫານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການຂ້າພັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ, ສະນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງເພິ່ນອອກໄປໃນເວລາກາງຄືນ ແລະ ໄດ້ດັກສະກັດ

ທາງໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ວາງກຳລັງ
ໄວ້ຕາມເສັ້ນທາງທີ່ພວກເຂົາຈະໜີໄປ.

25 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດແບບນີ້ໃນ
ເວລາກາງຄືນ, ແລະ ໄດ້ເດີນທັບເລີຍໄປ
ທາງໜ້າຂອງພວກໂຈນ, ສະນັ້ນ ໃນມື້ຕໍ່
ມາ ເວລາພວກໂຈນເລີ່ມເດີນທັບຂອງ
ພວກເຂົາໄປ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ພົບກັບກອງ
ທັບຂອງຊາວນິໄຟ ທັງທາງດ້ານໜ້າຂອງ
ພວກເຂົາ ແລະ ທາງດ້ານຫລັງຂອງພວກ
ເຂົາ.

26 ແລະ ພວກໂຈນຜູ້ຢູ່ທາງໃຕ້ກໍໄດ້ຖືກ
ສະກັດກັ້ນໃນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາໜີມາ. ແລະ
ທັງໝົດນີ້ເປັນໄປຕາມຄຳສັ່ງຂອງກິດກິດ
ໂດໄນ.

27 ແລະ ມີ ຫລາຍ ພັນ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຍອມ
ມອບ ຕົວເປັນ ຂະເລີຍ ເສິກຕໍ່ ຊາວນິໄຟ,
ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອຢູ່ກໍຖືກຂ້າ.

28 ແລະ ເຊັ່ນນາໂຮຫາຜູ້ນຳຂອງພວກ
ເຂົາຖືກຈັບແຂວນຄຳຢູ່ເທິງຕົ້ນໄມ້, ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ຖືກແຂວນໄວ້ຢູ່ຍອດຕົ້ນໄມ້ຈົນເຖິງ
ແກ່ຄວາມຕາຍ. ແລະ ເວລາພວກເຂົາໄດ້
ແຂວນລາວໄວ້ຈົນເຖິງຕາຍແລ້ວ, ພວກ
ເຂົາກໍໄດ້ບ້ຳຕົ້ນໄມ້ນັ້ນລົງ, ແລະ ໄດ້ຮ້ອງ
ຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດັງ, ມີຄວາມວ່າ:

29 ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງປົກປັກຮັກສາຜູ້
ຄົນຂອງພຣະອົງດ້ວຍເຖິດ ໃນຄວາມຊອບ
ທຳ ແລະ ໃນໃຈອັນບໍລິສຸດຂອງພວກເຂົາ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກທີ່ພະ
ຍາຍາມຂ້າພວກເຂົາດ້ວຍອຳນາດ, ແລະ
ການມົ້ວສຸມລັບຖືກໂຄ່ນລົງກັບພື້ນດິນຄື
ກັນກັບຊາຍຜູ້ນີ້ຖືກໂຄ່ນລົງກັບພື້ນດິນ.

30 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີຄວາມປິຕິຍິນ
ດີ ແລະ ຮ້ອງຂຶ້ນອີກເປັນສຽງດຽວກັນ, ມີ

ຄວາມວ່າ: ຂໍ ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ,
ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະ ພຣະ
ເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ, ຈຶ່ງໄປດຸ້ມຄອງຜູ້ຄົນ
ພວກນີ້ດ້ວຍເຖິດ, ຕາບ ໃດທີ່ພວກເຂົາ
ຍັງ ະເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງ
ພວກເຂົາຢູ່ເພື່ອຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງ.

31 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ເບິ່ງສຽງອອກມາເປັນ
ສຽງດຽວກັນໃນການຮ້ອງເພງ, ແລະ ພຣະ
ເສີນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາສຳລັບສິ່ງ
ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນພຣະອົງໄດ້ກະທຳເພື່ອພວກ
ເຂົາ, ໃນການປົກປ້ອງພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ຕົກ
ໄປສູ່ກຳມືຂອງພວກສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

32 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງອອກ
ມາວ່າ: ພຣະຊັນນາແຕ່ອົງພຣະເຈົ້າສູງສຸດ.
ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງອອກມາວ່າ: ຂໍ
ພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ະຜູ້ຊົງ
ລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່, ພຣະເຈົ້າສູງສຸດ, ຈຶ່ງ
ພຣະກະເສີມສຳລານເຖິດ.

33 ແລະ ໃຈຂອງພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍ
ຄວາມສຸກຈົນຫລັງນ້ຳຕາອອກມາຢ່າງ
ຫລວງຫລາຍ ເພາະພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນ
ຂອງພຣະເຈົ້າໃນການປົດປ່ອຍພວກເຂົາ
ໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມືຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ;
ແລະ ພວກເຂົາຮູ້ວ່າເປັນຍ້ອນການກັບໃຈ
ແລະ ການຖ່ອມຕົວຂອງພວກເຂົາ, ພວກ
ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກ
ຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດ.

ບົດທີ 5

ຊາວນິໄຟກັບໃຈ ແລະ ປະຖົມບາບຂອງ
ພວກເຂົາ—ມໍ່ອນຂຽນປະຫວັດສາດຂອງ

<p>30 ກ ແອວ 29:11. ຂ ອຫ 4:15. 31 ກ ແອວ 26:8.</p>	<p>ຄມພ ຂອບຄຸນ, ຂອບ ໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. 32 ກ ຄມພ ໂຮຊັນນາ.</p>	<p>ຂ 1 ນພ 1:14. ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.</p>
--	--	---

ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໄວ້ ແລະ ປະກາດພຣະຄຳ
ອັນເປັນນິດແກ່ພວກເຂົາ—ອິດສະຣາເອນ
ຈະເຕົ້າໂຮມຈາກການແຕກກະຈັດກະຈາຍ
ອັນຍາວນານ. ປະມານ ຄ.ສ. 22-26.

1 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈັກຄົນ
ເລີຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງຊາວນີໄຟ
ໄດ້ສົງໄສໃນຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍ່
ລິສຸດທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້; ເພາະພວກ
ເຂົາຮູ້ວ່າມັນຈຳເປັນທີ່ມັນຈະຕ້ອງເປັນຈິງ.

2 ແລະ ພວກເຂົາຮູ້ຈັກວ່າ ມັນສົມຄວນ
ທີ່ພຣະຄຣິດຕ້ອງສະເດັດມາ ເພາະເຄື່ອງ
ໝາຍຫລາຍຢ່າງ ຊຶ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕາມຄຳ
ເວົ້າຂອງສາດສະດາ; ແລະ ເພາະຫລາຍ
ສິ່ງທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້ນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ, ພວກ
ເຂົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ມັນຈຳເປັນທີ່ທຸກສິ່ງຈະເກີດ
ຂຶ້ນຕາມຄຳທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້.

3 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ປະຖິ້ມບາບ
ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄວາມໜ້າ
ກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການໂສເພ
ນີຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະ
ເຈົ້າຈົນສຸດຄວາມພາກພຽນຕະຫລອດວັນ
ແລະ ຄືນ.

4 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເວລາພວກເຂົາໄດ້ຈັບພວກ ໂຈນທັງໝົດ
ມາເປັນຊະເລີຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດ
ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າໜີລອດໄປໄດ້, ພວກເຂົາຈຶ່ງ
ໄດ້ເອົາຊະເລີຍເຂົ້າຄູກ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງສອນ
ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພວກຊະເລີຍ
ເຫລົ່ານັ້ນ; ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້
ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້
ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາວ່າພວກເຂົາຈະ
ບໍ່ເຮັດການຄາດຕະກຳອີກຕໍ່ໄປ ໄດ້ຖືກ
"ປ່ອຍໄປ.

5 ແຕ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າເຮັດ
ພັນທະສັນຍາ, ແລະ ຄົນທີ່ຍັງມີຄວາມຄິດ
ຄາດຕະກຳຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ພົບເຫັນວ່າໃຊ້
ຄຳເວົ້າຂົ່ມຂູ່ພົ້ນອງຂອງຕົນຢູ່ ຈຶ່ງໄດ້ຖືກ
ຕັດສິນ ແລະ ລົງໂທດຕາມກົດໝາຍ.

6 ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຢຸດ
ການມົ້ວສຸມລັບອັນຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ໜ້າ
ກຽດຊັງທັງໝົດ ຊຶ່ງໃນນັ້ນມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ຫລາຍ, ແລະ ການຄາດຕະກຳຢ່າງຫລວງ
ຫລາຍ.

7 ແລະ ປີທີ "ຊາວສອງໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້,
ແລະ ປີທີຊາວສາມນຳອີກ, ແລະ ປີທີຊາວ
ສີ່, ແລະ ປີທີຊາວຫ້າ; ແລະ ເວລາຊາວຫ້າ
ປີໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້.

8 ແລະ ມີຫລາຍຢ່າງຫລາຍ ແນວເກີດ
ຂຶ້ນ ຊຶ່ງໃນສາຍຕາຂອງຄົນບາງຄົນເຫັນ
ວ່າມັນເປັນເລື່ອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດ
ສະຈັນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເລື່ອງລາວ
ທັງໝົດກໍບໍ່ສາມາດທີ່ຈະເອົາມາຂຽນໄວ້
ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ໄດ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໜັງສື
ເຫລັ້ມນີ້ບໍ່ສາມາດບັນທຶກແມ່ນແຕ່ "ໜຶ່ງ
ສ່ວນຮ້ອຍຂອງສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້
ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນໄລຍະຊາວຫ້າປີ
ຜ່ານມາ;

9 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນມີ "ບັນທຶກ ຊຶ່ງມີເລື່ອງ
ລາວຂອງຄວາມເປັນມາທັງໝົດຂອງຜູ້ຄົນ
ພວກນີ້; ແລະ ມັນເປັນເລື່ອງລາວທີ່ສັ້ນໆ
ແຕ່ເປັນຄວາມຈິງຊຶ່ງໃຫ້ໄວ້ໂດຍນີໄຟ.

10 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈຶ່ງໄດ້ເຮັດບັນ
ທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້,
ຕາມບັນທຶກຂອງນີໄຟ ຊຶ່ງຖືກບັນທຶກໄວ້
ໃນແຜ່ນຈາລຶກທີ່ເອີ້ນວ່າ ແຜ່ນຈາລຶກຂອງ
ນີໄຟ.

5 4 ກ ຄມພ ເສລີພາບ.
7 ກ 3 ນພ 2:8.

8 ກ 3 ນພ 26:6-12.
9 ກ ຮລມ 3:13-15.

11 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດດ້ວຍມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງຄືກັນ.

12 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຊື່ວ່າ "ມໍມອນ, ໂດຍທີ່ຖືກເອີ້ນຕາມ ິແຜ່ນດິນມໍມອນ, ແຜ່ນດິນທີ່ແອວມາໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂັ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນສາດສະໜາຈັກແຫ່ງທຳອິດທີ່ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ ຫລັງຈາກການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາ.

13 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເປັນສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການເອີ້ນຈາກພຣະອົງໃຫ້ປະກາດພຣະຄຳໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຊີວິດອັນເປັນນິດ.

14 ແລະ ມັນຈຶ່ງເປັນການສົມຄວນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄວນເຮັດ "ບັນທຶກກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເປັນມາເຫລົ່ານີ້ໄວ້, ເພື່ອໃຫ້ຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຈາກໄປແລ້ວນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ ໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດຕາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ—

15 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບັນທຶກເຫລົ່ານັ້ນຂອງເລື່ອງລາວທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ລີໄຮອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມ, ຈົນເຖິງເວລານີ້.

16 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຮັດບັນທຶກຈາກເລື່ອງລາວຊຶ່ງຄົນທີ່ຢູ່ມາກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໄວ້, ຈົນຮອດຕອນຕົ້ນຂອງວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ;

17 ແລະ ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດ "ບັນທຶກກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນມາດ້ວຍຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ.

18 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ບັນທຶກຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໄວ້ນັ້ນເປັນບັນທຶກທີ່ຖືກຕ້ອງແລະ ເປັນຄວາມຈິງ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ມັນຍັງມີອີກຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງ ຊຶ່ງພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຈະ "ຂຽນໄວ້ໄດ້ຕາມພາສາຂອງພວກເຮົາ.

19 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບການເວົ້າເຖິງຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງໄວ້ພຽງເທົ່ານີ້, ແລະ ຕໍ່ໄປນີ້ຈະເລີ່ມເລົ່າເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເປັນມາກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າ.

20 ຂ້າພະເຈົ້າຄື ມໍມອນ, ແລະ ເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍ ໂດຍແທ້ຈິງຂອງລີໄຮ. ຂ້າພະເຈົ້າມີເຫດຜົນທີ່ຈະຖວາຍພອນແຕ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງຂ້າພະເຈົ້າພຣະເຢຊູຄຣິດ, ທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳພາບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ, (ແລະ "ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກເລື່ອງນີ້ເລີຍ ນອກຈາກພຣະອົງເອງ ແລະ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ) ແລະວ່າພຣະອົງໄດ້ປະທານຄວາມຮູ້ຢ່າງມະຫາສານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປສູ່ຄວາມລອດແຫ່ງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ.

21 ພຣະອົງໄດ້ປະທານພອນໃຫ້ແກ່ "ເຊື້ອສາຍຂອງ ະຍາໂຄບ ໂດຍແນ່ແທ້, ແລະ ໄດ້ "ເມດຕາລູກຫລານຂອງໂຢເຊັບ.

22 ແລະ "ຕາບໃດທີ່ລູກຫລານຂອງລີໄຮຍັງຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງຢູ່

<p>12 ກ ມມ 1:1–5. ຂ ມຊຢ 18:4; ແອວ 5:3. 14 ກ ອນ 1:13–18;</p>	<p>ຄພ 3:19–20. 17 ກ ມມ 1:1. 18 ກ ອທ 12:25. 20 ກ 1 ນພ 4:36.</p>	<p>21 ກ ຄພ ອິດສະຣາເອນ. ຂ ປຖກ 32:28. ຄ ພບຍ 33:13–17. 22 ກ 2 ນພ 1:20.</p>
---	--	---

ພຣະອົງໄດ້ປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ຕາມຄຳຂອງພຣະອົງ.

23 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ແນ່ນອນທີ່ສຸດ ພຣະອົງຈະເອົາ "ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ ລູກຫລານ ຂອງ ໂຢເຊັບ ມາສູ່ ະຄວາມຮູ້ ເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າ ຂອງພວກເຂົາ.

24 ແລະ ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງ ພຣະຊົນຢູ່ຢ່າງແນ່ນອນສັນໃດ, ພຣະອົງ ຈະ "ເຕົ້າໂຮມສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ທັງໝົດຂອງ ລູກຫລານຂອງຢາໂຄບ, ຈາກສີ່ສ່ວນຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກເຂົ້າກັນສັນນັ້ນ ຊຶ່ງພວກເຂົາ ໄດ້ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປຕາມຜືນແຜ່ນ ດິນໂລກ.

25 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາ ໄວ້ກັບເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບທັງໝົດສັນ ໃດ, ພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດ ໄວ້ ກັບເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບຈະສຳເລັດໃນ ເວລາອັນເໝາະສົມຂອງພຣະອົງເອງສັນ ນັ້ນ, ຈົນເຖິງ "ການນຳເອົາເຊື້ອສາຍຂອງ ຢາໂຄບທັງໝົດກັບມາຫາຄວາມຮູ້ເລື່ອງ ພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ ໄວ້ກັບ ພວກເຂົາ.

26 ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາຈະ "ຮູ້ຈັກ ພຣະ ຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ, ຄື ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຖືກເຕົ້າໂຮມຈາກສີ່ສ່ວນ ຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ເຂົ້າມາຫາແຜ່ນດິນ ຂອງພວກເຂົາເອງ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ໜີຈາກ ໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ສັນໃດ, ມັນກໍຈະເປັນໄປ ສັນນັ້ນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 6

ຊາວມິໄຟ ຈະ ເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ—ຄວາມ ທະນົງຕົວ, ຄວາມຮັ່ງມີເປັນດີ, ແລະ ການ ແບ່ງຊັ້ນວັນນະເກີດຂຶ້ນ—ສາດສະໜາຈັກ ແຕກແຍກດ້ວຍຄວາມບໍ່ລົງລອຍກັນ— ຊາຕານນຳພາຜູ້ຄົນໃນການກະບົດຢ່າງ ເບີດເຜີຍ—ສາດສະດາຫລາຍທ່ານຂໍຮ້ອງ ໃຫ້ມີການກັບໃຈ ແລະ ໄດ້ຖືກຂ້າ—ຜູ້ຄາດ ຕະກຳພວກເພິ່ນສົມຄົບຄິດກະບົດເພື່ອ ໂຄ່ນລົ້ມຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງ. ປະມານ ຄ.ສ. 26-30.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຜູ້ຄົນຂອງມິໄຟທັງໝົດໄດ້ກັບຄືນໄປຫາ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເອງໃນປີທີຊາວ ຫີກ, ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນ, ພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວ ຂອງພວກເຂົາ, ພ້ອມທັງຜູ້ສັດລ້ຽງຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ຜູ້ສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງ ພວກເຂົາ, ມ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະ ງົວຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງບໍ່ວ່າອັນ ໃດກໍຕາມທີ່ເປັນຂອງພວກເຂົາ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາຍັງບໍ່ໄດ້ກິນສະບຽງອາຫານຂອງພວກ ເຂົາທັງໝົດເທື່ອ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ ເອົາສິ່ງຂອງທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ໃຊ້ທັງໝົດໄປກັບ ພວກເຂົາ, ຊຶ່ງມີເມັດພືດທຸກຊະນິດທັງໝົດ ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເງິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂອງມີຄ່າ ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເອງ, ແລະ ສິ່ງຂອງ ຂອງພວກເຂົາເອງ, ທັງຢູ່ ທາງເໜືອ ແລະ ຢູ່ທາງໃຕ້, ທັງໃນແຜ່ນດິນ ທາງເໜືອ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນທາງໃຕ້.

<p>23 ກ ແອວ 46:24. ຂ 2 ນຟ 3:12. 24 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—</p>	<p>ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ. 25 ກ 3 ນຟ 16:5.</p>	<p>26 ກ 2 ນຟ 30:5-8; 3 ນຟ 20:29-34.</p>
--	---	---

3 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງປັນທີ່ດິນໃຫ້ແກ່ພວກໂຈນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາວ່າຈະຮັກສາສັນຕິສຸກໃນແຜ່ນດິນ, ຜູ້ປາດຖະໜາເປັນຊາວເລມັນຢູ່ຕໍ່ໄປ, ຕາມຈຳນວນໜ້ອຍຫລາຍຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີບ່ອນທຳມາຫາກິນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສະຖາປະນາສັນຕິສຸກຂຶ້ນໃນທົ່ວແຜ່ນດິນດັ່ງນັ້ນ.

4 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ໃຫຍ່ຍິ່ງຂຶ້ນອີກ; ແລະ ປີທີຊາວຫົກ ແລະ ຊາວເຈັດໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລະ ມັນມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຫລາຍໃນແຜ່ນດິນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງກົດຂຶ້ນຕາມຄວາມເປັນທຳ ແລະ ຄວາມຍຸດຕິທຳ.

5 ແລະ ບັດນີ້ບໍ່ມີສິ່ງໃດໃນທົ່ວແຜ່ນດິນທີ່ຈະຂັດຂວາງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຄົນຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຕະຫລອດໄປໄດ້, ເວັ້ນເສຍແຕ່ພວກເຂົາຈະຕົກໄປສູ່ການລ່ວງລະເມີດເທົ່ານັ້ນ.

6 ແລະ ບັດນີ້ແມ່ນກົດກົດໂດໄນ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນເລໂຄນີອັດ, ແລະ ພວກທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳ ເປັນຜູ້ສະຖາປະນາສັນຕິສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນໄດ້ມີຫລາຍເມືອງທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່, ແລະ ຫລາຍເມືອງທີ່ເກົ່າແກ່ກໍໄດ້ຮັບການສ້ອມແຊມ.

8 ແລະ ມັນມີການສ້າງທາງຫລວງຫລາຍສາຍ, ແລະ ຖະໜົນຫົນທາງຫລາຍສາຍ ຊຶ່ງນຳໄປຈາກເມືອງໜຶ່ງຫາອີກເມືອງໜຶ່ງ, ແລະ ຈາກແຜ່ນດິນໜຶ່ງໄປຫາອີກແຜ່ນດິນໜຶ່ງ, ແລະ ຈາກບ່ອນໜຶ່ງໄປຫາອີກບ່ອນໜຶ່ງ.

9 ແລະ ປີທີຊາວແປດໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລະ ຜູ້ຄົນກໍມີສັນຕິສຸກຕະຫລອດເວລາ.

10 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີຊາວເກົ່າ ມັນໄດ້ເລີ່ມມີການໂຕ້ຖຽງກັນເລັກໜ້ອຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນ; ແລະ ມີບາງຄົນລະເມີເພີ່ຜົນດ້ວຍ "ຄວາມທະນົງຕົວ ແລະ ການອວດອ້າງເພາະຂອງມີຄ່າຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນນຳໄປສູ່ການຂົ່ມເຫັງອັນໃຫຍ່ຫລວງ.

11 ເພາະວ່າມັນໄດ້ມີພໍ້ຄ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນແຜ່ນດິນ, ແລະ ທະນາຍຄວາມຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍນຳອີກ.

12 ແລະ ຜູ້ຄົນເລີ່ມມີການແບ່ງຂັນວັນນະກັນຂຶ້ນຕາມ "ຄວາມຮັ່ງມີຂອງຕົນ, ແລະ ຕາມ ໂອກາດຂອງພວກເຂົາທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບາງຄົນຂາດຄວາມຮູ້ເພາະຄວາມຍາກຈົນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄົນອື່ນໆໄດ້ຮັບການສຶກສາຢ່າງກວ້າງຂວາງເພາະຄວາມຮັ່ງມີຂອງພວກເຂົາ.

13 ບາງຄົນໄດ້ລະເມີເພີ່ຜົນດ້ວຍຄວາມທະນົງຕົວ, ແລະ ບາງຄົນເປັນຄົນຖ່ອມຕົວທີ່ສຸດ; ບາງຄົນກໍໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັນດ້ວຍສຽງປ້ອຍດ່າ, ໃນຂະນະທີ່ບາງຄົນຍອມຮັບການປ້ອຍດ່າ ແລະ ຍອມຮັບ "ການຂົ່ມເຫັງ ແລະ ຄວາມທຸກກາງປະການ, ແລະ ບໍ່ຍອມໂຕ້ຕອບ ແລະ ະໝົນປະໝາດຄືນ, ມີແຕ່ຖ່ອມຕົວ ແລະ ສຳນຶກຜິດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

14 ແລະ ມັນຈຶ່ງມີຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບກັນໃນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ສາດສະໜາຈັກເລີ່ມແຕກແຍກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ສາດສະໜາຈັກໃນທົ່ວ

6 10ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 12ກ 1 ຕມທ 6:17-19;

ຮລມ 4:12. 13ກ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ.

ຂ ມທ 5:39; 4 ນພ 1:34; ຄພ 98:23-25.

ແຜ່ນດິນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນແຕກແຍກກັນໃນປີທີສາມສິບ ນອກຈາກໃນບັນດາຊາວເລມັນຈຳນວນຫ້ອຍໜຶ່ງຜູ້ທີ່ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສມາສູ່ສັດທາທີ່ແທ້ຈິງ; ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືມັນໄປ ເພາະພວກເຂົາໝັ້ນຄົງ, ແລະແນ່ວແນ່, ແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ, ເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສຸດ ກ່ອນພາກພຽນ.

15 ບັດນີ້ ສາເຫດຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນແມ່ນຄືແນວນີ້—ຊາຕານໄດ້ມີອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນການຍຸຍົງໃຫ້ຜູ້ຄົນເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ, ແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຫລົງໄຫລດ້ວຍຄວາມທະນົງຕົວ, ລໍ້ລວງພວກເຂົາໃຫ້ສະແຫວງຫາອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດ, ແລະ ຂອງມີຄ່າ, ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ.

16 ແລະ ຊາຕານໄດ້ຊັກນຳໃຈຂອງຜູ້ຄົນໃຫ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການດັ່ງນີ້; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຊື່ນຊົມຢູ່ກັບສັນຕິສຸກພຽງແຕ່ບໍ່ເທົ່າໃດປີເທົ່ານັ້ນ.

17 ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້, ໃນຕົ້ນປີທີສາມສິບ—ຜູ້ຄົນໄດ້ຖືກປະປອຍໄວ້ເປັນເວລາດົນນານຢູ່ນຳ ການລໍ້ລວງຂອງມານຕາມແຕ່ມັນປາດຖະໜາທີ່ຈະພາພວກເຂົາໄປ, ແລະ ໃຫ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕາມແຕ່ມັນປາດຖະໜາທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດ—ແລະ ຕົ້ນປີທີສາມສິບນີ້, ຜູ້ຄົນຈຶ່ງໄດ້ຕົກຢູ່ໃນສະພາບແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນເປັນຕາຍຳນດັ່ງນີ້.

18 ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດປາບ ໂດຍບໍ່ຮູ້ເທົ່າເຖິງການ, ເພາະພວກເຂົາຮູ້ຈັກເຖິງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບ

ພວກເຂົາ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດສອນມາແລ້ວ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າໂດຍເຈດຕະນາ.

19 ແລະ ບັດນີ້ມັນເປັນໄປໃນວັນເວລາຂອງເລໂຄນີອັດຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງເລໂຄນີອັດ, ເພາະວ່າເລໂຄນີອັດໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງແທນບິດາຂອງເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ປົກຄອງຜູ້ຄົນໃນປີນັ້ນ.

20 ແລະ ມັນເລີ່ມມີຄົນໄດ້ຮັບ ການດົນໃຈຈາກສະຫວັນ ແລະ ຖືກສົ່ງໄປຫາບັນດາຜູ້ຄົນໃນທົ່ວແຜ່ນດິນເພື່ອສັ່ງສອນ ແລະ ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຢ່າງອາດຫານເຖິງບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ, ແລະ ໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳແກ່ພວກເຂົາກ່ຽວກັບການໄຖ່, ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກະທຳເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງຄື ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຢ່າງອາດຫານເຖິງການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະ ການທຸກທໍລະມານຂອງພຣະອົງ.

21 ບັດນີ້ມັນໄດ້ມີຜູ້ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ຄຽດແຄ້ນຫລາຍທີ່ສຸດໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້; ແລະ ຜູ້ທີ່ຄຽດແຄ້ນນັ້ນສ່ວນຫລາຍເປັນພວກຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ, ແລະ ພວກທີ່ ກໍໄດ້ເປັນມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ ພວກທະນາຍຄວາມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທະນາຍຄວາມທັງໝົດໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້.

22 ບັດນີ້ບໍ່ມີທະນາຍຄວາມ ຫລື ວ່າຜູ້ຕັດສິນ ຫລື ວ່າມະຫາປະໂລຫິດຄົນໃດທີ່ຈະມີອຳນາດກ່າວໂທດຜູ້ໃດເຖິງຕາຍໄດ້

<p>14 ກ ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ. 17 ກ ຄມພ ລໍ້ລວງ, ການລໍ້ລວງ. 18 ກ ມຊຍ 3:11.</p>	<p>ຂ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. 20 ກ ຄມພ ສາດສະດາ; ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ. ຂ ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ;</p>	<p>ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. 21 ກ ຄມ 121:36-37. ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.</p>
--	--	--

ນອກຈາກຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນຈະເປັນຜູ້ລົງ
ຊື່ໃນການກ່າວໂທດນັ້ນເທົ່ານັ້ນ.

23 ບັດນີ້ມີຫລາຍຄົນໃນພວກທີ່ໃຫ້ຖ້ອຍ
ຄຳເຖິງເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ ຜູ້ທີ່ໄດ້
ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຢ່າງອາດຫານໄດ້ຖືກພວກຜູ້
ຕັດສິນຈັບໄປ ແລະ ຂ້າຢ່າງລັບງ ເພື່ອ
ການຕາຍຂອງພວກເພິ່ນຈະບໍ່ໄດ້ຮູ້ໄປເຖິງ
ຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນ ຈົນກວ່າຫລັງຈາກ
ພວກເພິ່ນຕາຍໄປແລ້ວ.

24 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນສິ່ງກົງກັນຂ້າມ
ກັບກົດໝາຍຂອງບ້ານເມືອງທີ່ຈະລົງໂທດ
ປະຫານຊີວິດຄົນໃດຕາມໃຈຊອບ ເວັ້ນໄວ້
ແຕ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບອຳນາດຈາກຜູ້ປົກ
ຄອງແຜ່ນດິນເສຍກ່ອນ—

25 ສະນັ້ນ ມັນຈິ່ງມີໃບຄຳຮ້ອງຂຶ້ນໄປ
ຫາແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ເຖິງຜູ້ປົກຄອງ
ແຜ່ນດິນເພື່ອກ່າວພ້ອງຜູ້ຕັດສິນເຫລົ່ານີ້ທີ່
ໄດ້ກ່າວໂທດສາດສະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ, ຊຶ່ງມັນບໍ່ເປັນ
ໄປຕາມກົດໝາຍ.

26 ບັດນີ້ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ພວກເຂົາຈິ່ງໄດ້ຖືກຈັບ ແລະ ຖືກນຳໄປຢູ່
ຕໍ່ໜ້າຜູ້ຕັດສິນ, ເພື່ອຮັບການຕັດສິນຕາມ
ຄວາມຜິດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໄປນັ້ນຕາມ
"ກົດໝາຍຊຶ່ງຜູ້ຄົນໄດ້ຕັ້ງໄວ້.

27 ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້
ຕັດສິນເຫລົ່ານີ້ ມີເພື່ອນຜູງ ແລະ ຍາດພີ່
ນ້ອງຫລາຍຄົນ; ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອຢູ່,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກທະນາຍຄວາມ ແລະ
ພວກມະຫາປະໂລຫິດເກືອບໝົດທຸກຄົນ
ໄດ້ຮ່ວມມືເຂົ້າກັບຍາດພີ່ນ້ອງຂອງພວກ
ຜູ້ຕັດສິນເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກພິຈາລະນາ
ໂທດຕາມກົດໝາຍ.

28 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າເຮັດ "ພັນທະ

ສັນຍາຮ່ວມກັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເປັນພັນທະ
ສັນຍາ ຊຶ່ງຄົນແຕ່ເກົ່າກ່ອນໃຫ້ໄວ້ ຊຶ່ງ
ພັນທະສັນຍານັ້ນ ມາໄດ້ໃຫ້ໄວ້, ເພື່ອ
ຈະໄດ້ຮ່ວມຫົວກັນຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມຊອບທຳ
ທັງມວນ.

29 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈິ່ງໄດ້ຮ່ວມຫົວກັນ
ຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
ເຂົາເຮັດພັນທະສັນຍາ ເພື່ອຈະໄດ້ທຳ
ລາຍຜູ້ຄົນທີ່ຊອບທຳເຫລົ່ານັ້ນ, ເພື່ອຊ່ວຍ
ເຫລືອພວກທີ່ມີຄວາມຜິດຖານຄາດຕະກຳ
ໃຫ້ພົ້ນຈາກເງື່ອມມືຂອງຄວາມຍຸດຕິທຳ,
ຊຶ່ງກຳລັງຈະອອກໃຊ້ຕາມກົດໝາຍ.

30 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ຕ້ານກົດໝາຍ
ແລະ ສິດທິຂອງປະເທດຊາດຂອງພວກ
ເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດພັນທະສັນ
ຍາຮ່ວມກັນເພື່ອທຳລາຍຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນ
ດິນ, ແລະ ເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງ "ກະສັດຂຶ້ນປົກ
ຄອງແຜ່ນດິນ, ເພື່ອແຜ່ນດິນຈະບໍ່ໄດ້ມີເສ
ລິພາບອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ຈະຂຶ້ນກັບກະສັດ.

ບົດທີ 7

*ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຖືກຂ້າຕາຍ, ຜູ້ປົກຄອງ
ຖືກໂຄ່ນລົ້ມ, ແລະ ຜູ້ຄົນແບ່ງແຍກກັນ
ອອກເປັນຫລາຍເຜົ່າ—ຢາໂຄບຜູ້ຕໍ່ຕ້ານ
ພຣະຄຣິດກາຍເປັນກະສັດຂອງກຸ່ມມົວສຸມ
ລັບ—ມີໄຟສັ່ງສອນເຖິງການກັບໃຈ ແລະ
ສັດທາໃນພຣະຄຣິດ—ເຫລົ່າທຸດມາປະຕິ
ບັດສາດສະໜາກົດແກ່ເພິ່ນທຸກໆມື້, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ໂຜດຍົກນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນຂຶ້ນ
ຈາກຕາຍ—ຫລາຍຄົນກັບໃຈ ແລະ ຮັບ
ບັບຕິສະມາ. ປະມານ ຄ.ສ. 30-33.*

1 ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງ
ແກ່ພວກທ່ານວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ

26 ກ ມຊຢ 29:25; ແອວ 1:14.	28 ກ ຄມພ ການມົວສຸມລັບ. ຂ ຮລມ 6:26-30.	30 ກ 1 ຊມອ 8:5-7; ແອວ 51:5.
------------------------------	--	--------------------------------

ໃຫ້ມີກະສັດປົກຄອງແຜ່ນດິນ; ແຕ່ໃນປີດຽວກັນນັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນປີທີສາມສິບ, ພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍບັນລັງຕັດສິນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ລອບຂ້າຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຂອງແຜ່ນດິນ.

2 ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ແບ່ງແຍກເປັນສັດຕູກັນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງແຍກກັນອອກເປັນຫລາຍເຜົ່າ, ຕາມຄອບຄົວ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະ ເພື່ອນຝູງຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍການປົກຄອງຂອງແຜ່ນດິນດັ່ງນີ້.

3 ແລະ ແຕ່ລະເຜົ່າກໍໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ມີຫົວໜ້າ ຫລື ຜູ້ດູແລພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງກັບເປັນເຜົ່າຕ່າງໆ ແລະ ເປັນຫົວໜ້າເຜົ່າດັ່ງນີ້.

4 ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ບໍ່ມີຄອບຄົວໃຫຍ່ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະ ເພື່ອນຝູງຫລາຍຄົນ; ສະນັ້ນ ເຜົ່າຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງແຜ່ຂະຫຍາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

5 ບັດນີ້ທັງໝົດນີ້ ເປັນໄປ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນມີສົງຄາມເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາເທື່ອ; ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດນີ້ມາສູ່ຜູ້ຄົນ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ ັຍອມຕົວໃຫ້ກັບອຳນາດຂອງຊາຕານ.

6 ແລະ ຂໍ້ບັງຄັບຂອງຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງໄດ້ຖືກທຳລາຍໄປ, ເພາະ ັຄວາມມົ້ວສຸມລັບຂອງເພື່ອນຝູງ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງພວກທີ່ຂ້າສາດສະດາ.

7 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດການຂັດແຍ້ງອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນແຜ່ນດິນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຜູ້ຄົນທີ່ຊອບທຳເກືອບຈະກາຍມາເປັນຄົນຊົ່ວໄປຈົນໝົດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຍັງມີແຕ່ຄົນທີ່ຊອບທຳຢູ່ພຽງບໍ່ເທົ່າໃດຄົນ

ເທົ່ານັ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ.

8 ແລະ ເວລາທີ່ກຸ່ມຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຜ່ານໄປເທື່ອນັບແຕ່ຄົນສ່ວນຫລາຍໄດ້ຫັນໄປຈາກຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຂົາ, ຄືກັນກັບພາກົນສິ່ງທີ່ມັນ ັຮາກອອກມາ, ຫລື ຄືກັນກັບໝູທີ່ລ້າງແລ້ວລົງໄປນອນລຸຍຢູ່ໃນບວກອີກ.

9 ບັດນີ້ກຸ່ມມົ້ວສຸມລັບນີ້, ຊຶ່ງນຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫລວງມາສູ່ຜູ້ຄົນ, ໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະ ໄດ້ຕັ້ງຄົນຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນເປັນຫົວໜ້າຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາເອີ້ນວ່າ ຢາໂຄບ;

10 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອີ້ນລາວວ່າເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ກາຍມາເປັນກະສັດປົກຄອງຄົນຊົ່ວກຸ່ມນີ້; ແລະ ລາວເປັນຄົນສຳຄັນທີ່ສຸດຄົນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ອອກສຽງຕໍ່ຕ້ານສາດສະດາ ຜູ້ຊຶ່ງໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງພຣະເຢຊູ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາບໍ່ມີຈຳນວນຄົນຫລາຍເທົ່າກັບເຜົ່າຕ່າງໆ, ຜູ້ໄດ້ຮ່ວມເຂົ້າກັນເປັນໜຶ່ງ ແຕ່ພວກຫົວໜ້າຂອງພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງກົດຂັ້ນ, ແຕ່ລະຄົນຕາມເຜົ່າຂອງຕົນເອງ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມພວກເຂົາກໍຍັງເປັນສັດຕູກັນຢູ່; ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນຊອບທຳ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັນກຽດຊັງພວກທີ່ໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາເພື່ອທຳລາຍຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງ.

12 ສະນັ້ນ, ຢາໂຄບ ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າສັດຕູມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າພວກຕົນ, ໂດຍທີ່ລາວເອງເປັນກະສັດຂອງກຸ່ມນັ້ນ, ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງລາວໜີໄປຫາຂົງເຂດທີ່ຢູ່ເໜືອສູດຂອງແຜ່ນດິນທາງເໜືອ, ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນຈະໄດ້ສ້າງ ັອານາ

7 5 ກ ຣມ 6:13-16; ອອວ 10:25. 6 ກ 2 ນພ 9:9. 2 ປຕ 2:22.
8 ກ ສພສ 26:11; 12 ກ 3 ນພ 6:30.

ຈັກຂຶ້ນເພື່ອພວກເຂົາເອງ, ຈົນວ່າມີພວກທີ່ແຍກອອກໄປຮ່ວມກັບພວກເຂົາ, (ເພາະຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າຍຸຍົງພວກເຂົາວ່າ ມັນຈະມີຜູ້ຄົນ ແຍກອອກ ໄປ ຮ່ວມ ເປັນ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ) ແລະ ພວກເຂົາກັບມາມີກຳລັງພຽງພໍທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງເຜົ່າຕ່າງໆ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດເຊັ່ນນີ້.

13 ແລະ ການເດີນທັບຂອງພວກເຂົານັ້ນ ວ່ອງໄວທີ່ສຸດ ເຖິງຂະໜາດທີ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດຈະຂັດຂວາງພວກເຂົາໄດ້ ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປພົ້ນຈາກໄລຍະທີ່ຜູ້ຄົນຈະຕາມມາຫັນ. ແລະ ບີທີສາມສິບໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດັ່ງນີ້; ແລະ ການງານຂອງຜູ້ຄົນຂອງມີໄຟກໍເປັນໄປດັ່ງນີ້.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນບີທີສາມສິບເອັດຄື ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງແຍກອອກເປັນຫລາຍເຜົ່າ, ທຸກຄົນຕາມຄອບຄົວ, ຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະ ເພື່ອນຝູງຂອງເຂົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງໄດ້ຕົກລົງກັນວ່າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານກັນ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນໜຶ່ງເລື່ອງກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການປົກຄອງຂອງພວກເຂົາ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງກົດຂຶ້ນຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜູ້ທີ່ເປັນຫົວໜ້າ ແລະ ຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງກົດເຄັ່ງຄັດທີ່ສຸດຂຶ້ນວ່າ ບໍ່ໃຫ້ແຕ່ລະເຜົ່າລ່ວງລະເມີດຊຶ່ງກັນແລະກັນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນໄດ້ມີສັນຕິສຸກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນພໍລິມະຄວນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃຈຂອງພວກເຂົາໄດ້ຫັນເຫໄປຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ສາດສະດາ, ແລະ ໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເພິ່ນອອກໄປຈາກບັນດາພວກເຂົາ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື "ມີໄຟ—ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບການມາຢັ້ງມາຢາມຈາກເຫລົ່າທູດ ແລະ ໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ, ສະນັ້ນ ມີໄຟຈຶ່ງໄດ້ເຫັນເຫລົ່າທູດ, ແລະ ເປັນພະຍານດ້ວຍຕາ, ແລະ ມີອຳນາດທີ່ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ເພິ່ນເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ເປັນພະຍານດ້ວຍຕາ ເຖິງການຫັນເຫຢ່າງວ່ອງໄວຈາກຄວາມຊອບທຳໄປສູ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊົງຂອງພວກເຂົານຳອີກ;

16 ສະນັ້ນ, ໂດຍທີ່ມີຄວາມໂສກເສົ້າເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມບອດຂອງຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາ—ຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປໃນປີດຽວກັນນັ້ນ, ແລະ ເລີ່ມໃຫ້ຖ່ອຍຄຳຢ່າງອາດຫານເລື່ອງການກັບໃຈ ແລະ ການບົດບາບຜ່ານສັດທາໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ.

17 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຫລາຍຢ່າງແກ່ພວກເຂົາ; ແລະ ບໍ່ສາມາດຂຽນເລື່ອງທັງໝົດໄວ້ໄດ້, ແລະ ຖ້າຈະຂຽນສ່ວນໜຶ່ງໄວ້ກໍຈະບໍ່ຄົບຖ້ວນ, ສະນັ້ນມັນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ເລີຍໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້. ແລະ ມີໄຟໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດດ້ວຍ "ອຳນາດ ແລະ ດ້ວຍສິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນ, ເພາະເພິ່ນມີອຳນາດຫລາຍກວ່າພວກເຂົາ, ເພາະມັນເປັນໄປ "ບໍ່ໄດ້ທີ່ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຊື່ອຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນ, ເພາະສັດທາຂອງເພິ່ນໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້ານັ້ນໃຫຍ່ຍິ່ງທີ່ສຸດຈົນວ່າເຫລົ່າທູດໄດ້ມາປະຕິບັດແກ່ເພິ່ນທຸກໆມື້.

15 ກ 3 ນຟ 1:2. 17 ກ ຄມພ ອຳນາດ. 18 ກ 2 ນຟ 33:1; ແອວ 4:19.

19 ແລະ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ເພິ່ນໄດ້ຂັບໄລ່ພວກຜີສາງ ແລະ ວິນຍານອັນບໍ່ສະອາດອອກໄປ; ແລະ ເຖິງຂະໜາດທີ່ເພິ່ນໄດ້ໄຜດຍົກນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນຂຶ້ນຈາກຕາຍ, ຫລັງຈາກທີ່ລາວຖືກຜູ້ຄົນແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ.

20 ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ເຫັນເຫດການນີ້ ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງເລື່ອງນີ້, ແລະ ໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເພິ່ນຍ້ອນອຳນາດຂອງເພິ່ນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນອີກ ທາລາຍຢ່າງໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຕໍ່ສາຍຕາຂອງຜູ້ຄົນນຳອີກ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີສາມສິບເອັດໄດ້ຜ່ານພົ້ນໄປ, ແລະ ມີຄົນບໍ່ເທົ່າໃດຄົນທີ່ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແຕ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໄດ້ສະແດງຕໍ່ຜູ້ຄົນໂດຍແທ້ຈິງວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຢູ່ມຢາມໂດຍອຳນາດ ແລະ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງສະຖິດຢູ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຊຶ່ງໃນພຣະອົງພວກເຂົາເຊື່ອຖື.

22 ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການຂັບໄລ່ຜີສາງອອກຈາກຕົວຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວຈາກຄວາມເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມບໍ່ຢູ່ດີມີແຮງຂອງພວກເຂົານັ້ນ, ໄດ້ປະກາດແກ່ຜູ້ຄົນໂດຍແທ້ຈິງວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຫາຍດີເປັນປົກກະຕິແລ້ວ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສະແດງເຄື່ອງໝາຍໃຫ້ປະຈຳນຳອີກ ແລະ ໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

23 ປີທີສາມສິບສອງກໍໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້. ແລະ ມິໄຟໄດ້ຮ້ອງປາວຕໍ່ຜູ້ຄົນໃນຕົ້ນປີທີສາມສິບສາມ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງສອນເລື່ອງການກັບໃຈ ແລະ ການບົດບາບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

24 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຍາກໃຫ້ທ່ານຈື່ຈຳໄວ້ນຳອີກວ່າ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ໄດ້ຮັບການນຳ ມາສູ່ການກັບໃຈໂດຍປາດສະຈາກ ທາງການບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ.

25 ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຜູ້ຊາຍຫລາຍຄົນໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກມິໄຟ, ເພື່ອປະຕິບັດສາດສະໜາກິດນີ້ ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ມາຫາພວກເພິ່ນຈະໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ, ແລະ ການຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳນີ້ຈະເປັນພະຍານ ແລະ ປະຈັກພະຍານຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຕໍ່ຜູ້ຄົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈ ແລະ ໄດ້ຮັບ ທາງການບົດບາບແລ້ວ.

26 ແລະ ໃນຕົ້ນປີນີ້ ມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ; ແລະ ເວລາສ່ວນຫລາຍຂອງປີໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້.

ບົດທີ 8

ພະຍຸຝົນຟ້າຄະນອງ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ໄຟໄໝ້, ລົມບ້າໝູ, ແລະ ການພັງທະລາຍເປັນຫລັກຖານເຖິງການຄົງຂອງພຣະຄຣິດ—ຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຖືກທຳລາຍ—ຄວາມມືດປົກຄຸມແຜ່ນດິນເປັນເວລາສາມມື້ສາມຄືນ—ຜູ້ທີ່ລອດຕາຍໂສກເສົ້າເສຍໃຈຫລາຍສຳລັບຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ. ປະມານ ຄ.ສ. 33-34.

19 ກ ຄມພ ວິນຍານ— ຜີມານຮ້າຍ. 20 ກ 3 ນຟ 8:1.	24 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. 25 ກ ຄມ 20:37.	ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ.
--	--	---------------------------

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ຕາມບັນທຶກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກ ເຮົາຮູ້ວ່າບັນທຶກຂອງພວກເຮົາຖືກຕ້ອງ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາຍຄົນນີ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັກສາບັນ ທຶກນີ້ໄວ້ເປັນຄົນຊອບທຳ—ເພາະວ່າເປັນ ຄວາມຈິງແທ້ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດ ສະຈັນຫລາຍຢ່າງໃນພຣະນາມຂອງພຣະ ເຢຊູ; ແລະ ບໍ່ມີຄົນໃດທີ່ຈະເຮັດ ສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນໃນ ພຣະນາມຂອງພຣະ ເຢຊູໄດ້ ນອກຈາກຄົນນັ້ນຈະສະອາດໝົດ ຈົດຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງລາວເສຍ ກ່ອນ—

2 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ຖ້າວັນເວລາຖືກຕ້ອງຕາມຊາຍຄົນນີ້ຄິດ ໄລ່ໄວ້, ປີທີ ສາມສິບສາມກໍໄດ້ຜ່ານພົ້ນ ໄປ;

3 ແລະ ຜູ້ຄົນເລີ່ມຄອຍເຝົ້າຫາເຄື່ອງ ໝາຍດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ຊຶ່ງສາດສະດາຊາ ມູເອນຄົນເລມັນໄດ້ໃຫ້ໄວ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄດ້ລໍຖ້າເວລາທີ່ມັນຈະເກີດມີ ສາມສິບສາມ ເປັນເວລາສາມສິບສາມຄົນປົກຄຸມຜືນແຜ່ນ ດິນ.

4 ແລະ ມັນເລີ່ມມີຄວາມສົງໄສ ແລະ ມີ ການໂຕ້ຖຽງກັນຢ່າງຮຸນແຮງໃນບັນດາຜູ້ ຄົນ, ທັງໆທີ່ ເຄື່ອງໝາຍຫລາຍຢ່າງໄດ້ ໃຫ້ໄວ້ແລ້ວ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ ສາມສິບສີ່, ໃນເດືອນທຳອິດ, ໃນວັນທີສີ່ ຂອງເດືອນ, ມັນໄດ້ມີລົມແຮງເກີດຂຶ້ນທົ່ວ ແຜ່ນດິນຢ່າງທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດເຄີຍພົບເຫັນມາ ກ່ອນເລີຍ.

6 ແລະ ມັນໄດ້ມີພະຍຸຝົນຟ້າຄະນອງ ໃຫຍ່ ແລະ ຮ້າຍແຮງນຳອີກ; ແລະ ມັນມີ ຟ້າຮ້ອງທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ ສັ່ນ ສະເທືອນຄືກັບວ່າ ມັນຈະແຍກອອກຈາກ ກັນ.

7 ແລະ ມັນໄດ້ມີຟ້າແມບເຫລື້ອມຢ່າງ ໜັກໃນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍພົບເຫັນ ມາກ່ອນເລີຍ.

8 ແລະ ມືອງເຊຣາເຮັມລາໄດ້ຖືກໄຟ ໄໝ້.

9 ແລະ ເມືອງໂມໂຣໂນໄດ້ຈົມລົງໄປໃນ ຄວາມເລິກຂອງທະເລ, ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນ ນັ້ນກໍໄດ້ຈົມລົງໄປໃນນ້ຳ.

10 ແລະ ດິນຖືກຫອບຂຶ້ນໄປຖົມເມືອງ ໂມໂຣໂນຮາຈົນວ່າມັນເກີດເປັນພູເຂົາ ໃຫຍ່ຂຶ້ນແທນເມືອງ.

11 ແລະ ມັນມີຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ ຫລວງ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວໃນແຜ່ນດິນທາງ ໃຕ້.

12 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ມີຄວາມພິນາດ ອັນໃຫຍ່ຫລວງ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວໃນ ແຜ່ນດິນທາງເໜືອຫລາຍກວ່າພາກອື່ນໆ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ທັງຜືນແຜ່ນດິນຖືກປຸງໄປ ຍ້ອນພະຍຸຝົນຟ້າຄະນອງ ແລະ ລົມບ້າ ໝູ, ແລະ ຟ້າຮ້ອງ ແລະ ຟ້າແມບເຫລື້ອມ, ແລະ ມັນໄດ້ມີແຜ່ນດິນໄຫວຢ່າງຮ້າຍແຮງ ທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ;

13 ແລະ ສິ້ນທາງຫລວງສາຍຕ່າງໆ ໄດ້ຂາດອອກ, ແລະ ຖະໜົນທີ່ຮາບພຽງ ໄດ້ເສຍຫາຍໄປ, ແລະ ບ່ອນທີ່ແປນກັງງ

<p>8 1 ກ 3 ນຟ 7:19-20; ມມ 9:18-19. ຂ ກຈກ 3:6; ຢຄ 4:6. 2 ກ 3 ນຟ 2:8.</p>	<p>3 ກ 1 ນຟ 19:10; ຮລມ 14:20, 27; 3 ນຟ 10:9. 4 ກ ຄມພ ຄຶງ, ການຄຶງ. 6 ກ 1 ນຟ 19:11;</p>	<p>ຮລມ 14:21. ຂ ມທ 27:45, 50-51. 8 ກ 4 ນຟ 1:7-8. 13 ກ ຮລມ 14:24; 3 ນຟ 6:8.</p>
---	---	--

ກັບກາຍເປັນຂຸມຂຸຄະ.

14 ແລະ ເມືອງ ໃຫຍ່ທີ່ມີຊື່ສຽງຫລາຍເມືອງໄດ້ ັຈົມ, ແລະ ຫລາຍເມືອງໄດ້ຖືກເຜົາ, ແລະ ຫລາຍເມືອງໄດ້ສັ່ນສະເທືອນຈົນວ່າອາຄານຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນເພພັງລົງກັບພື້ນດິນ, ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ, ແລະ ສະຖານທີ່ຕ່າງໆໄດ້ຖືກປະຖິ້ມໃຫ້ຮົກຮ້າງ.

15 ແລະ ມີບາງເມືອງທີ່ເຫລືອຢູ່; ແຕ່ຄວາມເສຍຫາຍຂອງມັນນັ້ນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ, ແລະ ມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຖືກຂ້າຕາຍ.

16 ແລະ ມີບາງຄົນຖືກລົມບ້າໝູຫອບໄປ ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ເລີຍວ່າ ພວກເຂົາຖືກພາໄປບ່ອນໃດ; ມີແຕ່ຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາຖືກຫອບໄປ.

17 ແລະ ທັງແຜ່ນດິນ ໂລກກັບປຽນຮູບໄປດັ່ງນີ້, ຍ້ອນວ່າພະຍຸຜົນຟ້າຄະນອງ, ແລະ ຟ້າ ຮ້ອງ, ແລະ ຟ້າ ແມບເຫລື້ອມ, ແລະ ການສັ່ນສະເທືອນຂອງແຜ່ນດິນ.

18 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ັຫິນ ໄດ້ ແຍກອອກເປັນສອງ; ມັນໄດ້ແຍກອອກຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ, ເຖິງຂະໜາດມັນແຕກເປັນຕ່ອນໆ ແລະ ເປັນຮອຍຕໍ່ ແລະ ແຕກແຫງຢູ່ທົ່ວໄປຕາມຜືນແຜ່ນດິນ.

19 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ເວລາ ຟ້າ ຮ້ອງ, ແລະ ຟ້າ ແມບເຫລື້ອມ, ແລະ ລົມພະຍຸ, ແລະ ພະຍຸຜົນຟ້າຄະນອງ, ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວຍຸດລົງ—ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເປັນເວລາປະມານ ັສາມຊົ່ວໂມງ; ແລະ ບາງຄົນເວົ້າວ່າມັນດົນກວ່ານັ້ນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເຫດການອັນໃຫຍ່ຍິ່ງ ແລະ ໜ້າຍ້ານກົວທັງໝົດນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເປັນເວລາປະມານສາມຊົ່ວໂມງ—ແລະ

ແລ້ວ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ມີຄວາມມືດປົກຄຸມທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນໄດ້ມີຄວາມມືດອັນໜາແໜ້ນປົກຄຸມທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ ຜູ້ທີ່ລອດຕາຍສາມາດ ັສຳພັດ ັກິນອາຍແຫ່ງຄວາມມືດໄດ້;

21 ແລະ ມັນ ບໍ່ມີຄວາມສະຫວ່າງເລີຍເພາະຄວາມມືດ, ບໍ່ມີທັງຄວາມສະຫວ່າງຈາກແສງທຽນ, ຈາກແສງກະບອງ; ທັງກໍ່ໄຟດ້ວຍໄມ້ແນວດີ ແລະ ໄມ້ແຫ້ງແທ້ໆກໍ່ບໍ່ຕິດ, ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈິ່ງບໍ່ມີຄວາມສະຫວ່າງເລີຍ;

22 ແລະ ມັນບໍ່ມີຄວາມສະຫວ່າງທີ່ຈະເຫັນໄດ້ເລີຍ, ທັງບໍ່ມີແສງໄຟ, ຫລື ແສງມົງມຽງ, ຫລື ແສງຈາກດວງຕາເວັນ, ຫລື ຈາກດວງເດືອນ, ຫລື ຈາກດວງດາວ, ເພາະໝອກແຫ່ງຄວາມມືດ ຊຶ່ງປົກຄຸມຢູ່ທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນນັ້ນໜາຕືບທີ່ສຸດ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນເປັນຢູ່ເຊັ່ນນີ້ເປັນເວລາ ັສາມມື້ທີ່ມັນບໍ່ມີຄວາມສະຫວ່າງທີ່ຈະເຫັນໄດ້ເລີຍ; ແລະ ມັນໄດ້ມີຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ສຽງຄວນຄາງ ແລະ ສຽງຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງປວງຕະຫລອດເວລາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສຽງຄວນຄາງຂອງຜູ້ຄົນນັ້ນໃຫຍ່ຫລວງເພາະຄວາມມືດ ແລະ ຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ໄດ້ມາສູ່ພວກເຂົາ.

24 ແລະ ໄດ້ ຍິນ ສຽງ ຮ້ອງ ໄຫ້ ຈົ່ມວ່າ ໃນບ່ອນໜຶ່ງ, ມີຄວາມວ່າ: ໂອ້ ຖ້າຫາກພວກເຮົາໄດ້ກັບໃຈກ່ອນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າຍ້ານກົວນີ້, ແລະ ແລ້ວພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາກໍຄົງໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດ, ແລະ ພວກເຂົາຄົງບໍ່ໄດ້ຖືກເຜົາຢູ່ໃນເມືອງ

14 ກ 1 ນຟ 12:4. 18 ກ 5ລ 14:21-22.	19 ກ ລກ 23:44. 20 ກ ອພຍ 10:21-22.	ຂ 1 ນຟ 12:5; 19:11. 23 ກ 1 ນຟ 19:10.
--------------------------------------	--------------------------------------	---

“ເຊຮາເຮັມລາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນເລີຍ.

25 ແລະ ໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງໄທ້ ແລະ ຈົມ ໃນອີກບ່ອນໜຶ່ງ, ມີຄວາມວ່າ: ໂອ້ ຖ້າຫາກ ພວກເຮົາໄດ້ກັບໃຈກ່ອນ ວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວນີ້, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຂ້າ ແລະ ບໍ່ໄດ້ແກວ່ງກ່ອນຫີນໃສ່ສາດສະດາ, ແລະ ຂັບໄລ່ພວກເພິ່ນອອກໄປ; ແລ້ວແມ່ຂອງ ພວກເຮົາ ແລະ ພວກລູກສາວທີ່ໜ້າຮັກ ຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກ ເຮົາກໍຄົງໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດ, ແລະ ຄົງບໍ່ ໄດ້ຖືກຝັງຢູ່ໃນເມືອງໂມໂຣໄນຮາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ນັ້ນ. ແລະ ສຽງຄວນຄາງຂອງຜູ້ຄົນນັ້ນໃຫຍ່ ຫລວງ ແລະ ເປັນໜ້າຢ້ານກົວດັ່ງນັ້ນ.

ບົດທີ 9

ຢູ່ໃນຄວາມມືດນັ້ນ, ສຸລະສຽງຂອງພຣະ ຄຣິດໄດ້ປະກາດການທຳລາຍຂອງຜູ້ຄົນ ຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະ ຫລາຍຫົວເມືອງ ຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ— ພຣະອົງປ່າວປະກາດເຖິງການຖວາຍພຣະ ອົງເອງ, ປະກາດວ່າ ກົດຂອງໂມເຊສຳ ເລັດແລ້ວ, ແລະ ເຊື້ອເຊີນມະນຸດໃຫ້ມາຫາ ພຣະອົງ ແລະ ລອດ. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ ໄດ້ມີ “ສຽງທີ່ໄດ້ຍິນທົ່ວກັນໄປ ໃນບັນດາ ຄົນທັງໝົດຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ, ທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນນີ້, ມີຄວາມວ່າ:

2 ວິບັດ, ວິບັດ, ວິບັດແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້; “ວິບັດແກ່ຜູ້ອາໄສຂອງທັງແຜ່ນດິນໂລກ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ; ເພາະວ່າມານ ໄດ້ ະຫົວເຍາະເຍີ້ຍ, ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນ ປີຕິຍິນດີ, ເພາະພວກລູກສາວ ແລະ ພວກ ລູກຊາຍຜູ້ທີ່ໜ້າຮັກຂອງຜູ້ຄົນຂອງພວກ

ເຮົາຖືກຂ້າຕາຍ; ແລະ ເພາະຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກ ເຂົາເອງ ພວກເຂົາຈຶ່ງລົ້ມຕາຍໄປ.

3 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ໄດ້ເຜົາເມືອງເຊຮາ ເຮັມລາເມືອງໃຫຍ່ນັ້ນ ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນ ນັ້ນດ້ວຍໄຟ.

4 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເມືອງໂມ ໂຣໄນເມືອງໃຫຍ່ນັ້ນ ຈົມລົງໄປໃນຄວາມ ເລິກຂອງທະເລ, ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນກໍ ຈົມລົງໃນນ້ຳຄືກັນ.

5 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ຝັງເມືອງໂມໂຣ ໄນຮາເມືອງໃຫຍ່ນັ້ນ, ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນ ນັ້ນດ້ວຍດິນ, ເພື່ອເຊື່ອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາໃຫ້ ພົ້ນຈາກໜ້າເຮົາ, ເພື່ອເລືອດຂອງສາດ ສະດາຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະ ໄພ່ພົນຂອງເຮົາທັງ ຫລາຍຈະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຫາເຮົາເພື່ອພ້ອງ ພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

6 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເມືອງກິນ ການຈົມລົງໄປ ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນກໍໄດ້ ຖືກຝັງຢູ່ກັບຄວາມເລິກຂອງແຜ່ນດິນໂລກ;

7 ແລະ ເມືອງໂອໄນຮາ ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ ໃນນັ້ນ, ແລະ ເມືອງໂມຄຳ ແລະ ຜູ້ອາໄສ ຢູ່ໃນນັ້ນ ແລະ ເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ຜູ້ ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ “ນ້ຳມາ ຖ້ວມເມືອງທັງໝົດນີ້ ເພື່ອເຊື່ອງຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກ ເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກໜ້າເຮົາ, ເພື່ອເລືອດຂອງ ສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະ ໄພ່ພົນຂອງເຮົາ ທັງຫລາຍຈະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຫາເຮົາເພື່ອພ້ອງ ພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

8 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມືອງແກດີອານໄດ, ແລະ ເມືອງແກດີອອມນາ, ແລະ ເມືອງ ຢາໂຄບ, ແລະ ເມືອງກິມກິມໂນ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້

24 ກ ຮລມ 13:12. 9 1 ກ 1 ນຟ 19:11;	3 ນຟ 11:10. 2 ກ ມທ 11:20–21.	ຂ ມຊ 7:26. 7 ກ ອຊກ 26:19.
--------------------------------------	---------------------------------	------------------------------

ເຮັດໃຫ້ເມືອງເທລີ່ນີຈິມລົງໄປ; ແລະ ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີ "ເນີນພູເກີດຂຶ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຮ່ອມພູຂຶ້ນມາແທນບ່ອນ, ແລະ ເຮົາໄດ້ຜັງຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນໄວ້ໃນຄວາມເລິກຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ເພື່ອເຊື່ອຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກໜ້າເຮົາ, ເພື່ອເລືອດຂອງສາດສະດາ ແລະ ໄຟພົນຂອງເຮົາທັງຫລາຍຈະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຫາເຮົາເພື່ອຟ້ອງພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

9 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ໄຟມາໄໝ້ຢາໂຄບບູກກາດເມືອງໃຫຍ່ນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງຜູ້ຄົນຂອງກະສັດຢາໂຄບ, ຍ້ອນວ່າບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງມັນຊົ່ວຮ້າຍເກີນກວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງປວງ ໃນທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ ຍ້ອນວ່າການຄາດຕະກຳ ແລະ ການມົ້ວສຸມ "ລັບຂອງພວກເຂົາ; ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍສັນຕິສຸກຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ແລະ ທຳລາຍການບົກຄອງຂອງແຜ່ນດິນ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຖືກເຜົາໄໝ້ໄປ ເພື່ອຈະໄດ້ ສຳລາຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກໜ້າເຮົາ, ເພື່ອເລືອດຂອງສາດສະດາ ແລະ ໄຟພົນຂອງເຮົາທັງຫລາຍຈະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຫາເຮົາເພື່ອຟ້ອງພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

10 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ໄຟມາໄໝ້ເມືອງເລມັນ, ແລະ ເມືອງຈອດ, ແລະ ເມືອງກາດ, ແລະ ເມືອງຄິດຄຸເມັນ, ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ສາດສະ

ດາ ແລະ ໄດ້ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ຜູ້ທີ່ເຮົາສົ່ງໄປເພື່ອປະກາດແກ່ພວກເຂົາກຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົານັ້ນ.

11 ແລະ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເພິ່ນອອກໄປ, ມັນຈຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດເປັນຄົນຊອບທຳເລີຍໃນບັນດາພວກເຂົາ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງ "ໄຟລົງມາທຳລາຍພວກເຂົາ, ເພື່ອເຊື່ອຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກໜ້າເຮົາ, ເພື່ອເລືອດຂອງສາດສະດາ ແລະ ໄຟພົນຂອງເຮົາທັງຫລາຍທີ່ເຮົາໄດ້ສົ່ງໄປໃນບັນດາພວກເຂົາ ຈະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຫາເຮົາ ຈາກພື້ນດິນເພື່ອຟ້ອງພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

12 ແລະ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ການທຳລາຍອັນໃຫຍ່ຫລວງ "ຫລາຍຢາງເກີດຂຶ້ນກັບແຜ່ນດິນນີ້, ແລະ ກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ.

13 ໂອ້ ພວກເຈົ້າ ທຸກ ຄົນ ໄດ້ຮັບ ການ "ໄວ້ຊີວິດກໍຍ້ອນວ່າ ພວກເຈົ້າເປັນຄົນຊອບທຳຫລາຍກວ່າພວກເຂົາ, ບັດນີ້ພວກເຈົ້າຍັງຈະບໍ່ຫັນກັບມາຫາເຮົາບໍ່, ແລະ ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ ສືບປົວພວກເຈົ້າ?

14 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຕາມຄວາມຈິງເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າເຂົ້າ "ມາຫາເຮົາ ພວກເຈົ້າ ຈະມີ ສິ່ງຊີວິດນິລັນດອນ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ສະແດງແຫ່ງຄວາມເມດຕາສົງສານຂອງເຮົາໄດ້ເດ່ອອກມາຫາພວກ

<p>8 ກ 1 ນພ 19:11. 9 ກ ຮລມ 6:17-18, 21. ຂ ມຊຢ 12:8. 11 ກ 2 ກສ 1:9-16; ຮລມ 13:13.</p>	<p>ຂ ບຖກ 4:10. 12 ກ 3 ນພ 8:8-10, 14. 13 ກ 3 ນພ 10:12. ຂ ຢມຢ 3:22; 3 ນພ 18:32.</p>	<p>14 ກ 2 ນພ 26:24-28; ແອວ 5:33-36. ຂ ຢຮ 3:16. ຄ ແອວ 19:36.</p>
--	---	--

ເຈົ້າແລ້ວ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເຂົ້າມາ
ຫາເຮົາ, ເຮົາຈະຮັບເອົາໄວ້; ແລະ ຄົນທີ່ມາ
ຫາເຮົາຈະເປັນສຸກ.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ ພຣະ
ບຸດ ຂອງພຣະ ເຈົ້າ. ເຮົາໄດ້ "ສ້າງຟ້າ
ສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ລວມທັງທຸກ
ສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ. ເຮົາໄດ້ຢູ່ກັບພຣະ
ບິດາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ. ະເຮົາຢູ່ໃນພຣະບິດາ ແລະ
ພຣະບິດາຢູ່ໃນເຮົາ, ແລະ ໃນເຮົາພຣະ
ບິດາແຜ່ບາລະມີພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

16 ເຮົາໄດ້ມາຫາຄົນຂອງເຮົາເອງ, ແລະ
ຄົນຂອງເຮົາ "ບໍ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບເຮົາ. ແລະ ຂໍ້
ຄວາມພຣະຄຳພີກ່ຽວກັບການສະເດັດມາ
ຂອງເຮົາໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ.

17 ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຕ້ອນຮັບ
ເຮົາ, ເຮົາຈະ "ໃຫ້ພວກເຂົາກາຍເປັນບຸດ
ຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ແມ່ນແຕ່ເຊັ່ນນັ້ນເຮົາ
ຈະໃຫ້ແກ່ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຈະເຊື່ອໃນ
ນາມຂອງເຮົາ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ະການໄຖ່ມາ
ເຖິງໂດຍທາງເຮົາ, ແລະ ໃນເຮົາ "ກົດຂອງ
ໂມເຊຈົ່ງສົມບູນ.

18 ເຮົາເປັນ "ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຊີ
ວິດຂອງໂລກ. ເຮົາຄື ະອາລະຟາ ແລະ ໂອ
ເມຄາ, ເປັນຕົ້ນ ແລະ ທີ່ສຸດ.

19 ແລະ ພວກເຈົ້າຢາໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງ
ບູຊາດ້ວຍການຫລັ່ງເລືອດແກ່ເຮົາ "ອີກຕໍ່
ໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຄື່ອງບູຊາ ແລະ ເຄື່ອງ

ເຜົາຂອງພວກເຈົ້າໝົດສິ້ນໄປແລ້ວ, ເພາະ
ເຮົາບໍ່ຮັບເອົາເຄື່ອງບູຊາ ແລະ ເຄື່ອງເຜົາ
ຂອງພວກເຈົ້າອີກແລ້ວ.

20 ແລະ ໃຫ້ ພວກເຈົ້າ "ຖວາຍໃຈທີ່
ຊອກຊໍ້າ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດຂອງ
ພວກເຈົ້າແກ່ເຮົາເປັນເຄື່ອງບູຊາ, ແລະ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມາຫາເຮົາດ້ວຍໃຈທີ່ຊອກ
ຊໍ້າ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ, ເຮົາຈະ
ໃຫ້ ະບັບຕິສະມາແກ່ຜູ້ນັ້ນດ້ວຍໄຟ, ແລະ
ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ເຖິງແມ່ນຈະ
ເປັນຊາວເລມັນກໍຕາມ, ເພາະສັດທາຂອງ
ພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ເຮົາໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາ
ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ
ດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ,
ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກມັນ.

21 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ມາສູ່ໂລກເພື່ອນຳ
ເອົາການໄຖ່ມາສູ່ໂລກ, ເພື່ອຊ່ວຍໂລກໃຫ້
ລອດຈາກບາບ.

22 ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ "ກັບໃຈ ແລະ
ມາຫາເຮົາຄືກັນກັບ ະເດັກນ້ອຍ, ເຮົາຈະ
ຮັບຜູ້ນັ້ນໄວ້ ເພາະອານາຈັກຂອງພຣະ
ເຈົ້າປະກອບດ້ວຍຄົນເຊັ່ນນັ້ນ. ຈົ່ງເບິ່ງ,
ເພາະຄົນເຊັ່ນນັ້ນທີ່ເຮົາໄດ້ ະສະລະຊີວິດ
ຂອງເຮົາແທນ, ແລະ ຮັບເອົາຊີວິດນັ້ນຄືນ
ອີກ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງກັບໃຈ, ແລະ ມາຫາເຮົາ
ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ,
ແລະ ລອດ.

<p>15 ກ 1:1-3; ກລຊ 1:16; ຮລມ 14:12; ອທ 4:7; ຄພ 14:9. ຂ ຢສ 17:20-22; 3 ນພ 11:27; 19:23, 29. 16 ກ ຢສ 1:11; ຄພ 6:21. 17 ກ ຢສ 1:12. ຄມພ ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງ ພຣະເຈົ້າ;</p>	<p>ມະນຸດ—ມະນຸດ, ສັກ ກະຍະພາບທີ່ຈະກາຍ ເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະ ບິດາເທິງສະຫວັນ. ຂ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່. ຄ 3 ນພ 12:19, 46-47; 15:2-9. 18 ກ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ. ຂ ພນມ 1:8.</p>	<p>ຄມພ ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ. 19 ກ ແອວ 34:13. 20 ກ 3 ນພ 12:19; ຄພ 20:37. ຂ 2 ນພ 31:13-14. 22 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຂ ມຮກ 10:15; ມຊຢ 3:19; 3 ນພ 11:37-38. ຄ ຢສ 10:15-18.</p>
---	---	--

ບົດທີ 10

ມັນມີຄວາມງຽບສະຫງົດໃນແຜ່ນດິນເປັນເວລາຫລາຍ ຊົ່ວ ໂມງ—ສູ ລະສຽງຂອງພຣະຄຣິດສັນຍາວ່າຈະເຕົ້າ ໂຮມຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງເໝືອນດັ່ງແມ່ໄກ່ເຕົ້າໂຮມລູກຂອງມັນ—ຄົນທີ່ຊອບທຳຫລາຍກວ່າໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້. ປະມານ ຄ.ສ. 34-35.

1 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນທັງໝົດໃນແຜ່ນດິນໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້, ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານໃນເລື່ອງນີ້. ແລະ ຫລັງຈາກຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ຈົບລົງແລ້ວ ມັນໄດ້ມີຄວາມງຽບສະຫງົດໃນແຜ່ນດິນເປັນເວລາຫລາຍ ຊົ່ວໂມງ;

2 ເພາະຜູ້ຄົນມີຄວາມແປກໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາຢຸດຮ້ອງໄທ້ ແລະ ຢຸດຄວນຄາງນຳການສູນເສຍຍາດພິມ້ອງຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງໄດ້ມີຄວາມງຽບສະຫງົດໃນແຜ່ນດິນທັງໝົດເປັນເວລາຫລາຍຊົ່ວໂມງ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີສູ ລະສຽງມາຫາຜູ້ຄົນອີກ, ແລະ ພວກເຂົາທຸກຄົນໄດ້ຍິນ, ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງສຽງນັ້ນ, ມີຄວາມວ່າ:

4 ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ເປັນພົນລະເມືອງຂອງເມືອງ າໃຫຍ່ເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງຕົກໄປແລ້ວ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ຈັກເທືອ ແລ້ວທີ່ເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມເຈົ້າດັ່ງແມ່ໄກ່ເຕົ້າໂຮມລູກຂອງມັນໄວ້ໃຕ້ປົກຂອງມັນ, ແລະ ະບຳລຸງລ້ຽງເຈົ້າ.

5 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, າຈັກເທືອແລ້ວ ທີ່ເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມເຈົ້າດັ່ງແມ່ໄກ່ເຕົ້າໂຮມລູກຂອງມັນໄວ້ໃຕ້ປົກຂອງມັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ຜູ້ຕົກໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ, ເຈົ້າຕົກໄປແລ້ວ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈັກເທືອແລ້ວທີ່ເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມເຈົ້າດັ່ງແມ່ໄກ່ເຕົ້າໂຮມລູກຂອງມັນໄວ້ໃຕ້ປົກຂອງມັນ, ແລະ ເຈົ້າບໍ່ຍິນຍອມ.

6 ໂອ້ ເຈົ້າ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ ຜູ້ທີ່ເຮົາ າໄວ້ຊີວິດ, ເຮົາຈະເຕົ້າໂຮມເຈົ້າຫລາຍໆເທື່ອດັ່ງແມ່ໄກ່ເຕົ້າໂຮມລູກຂອງມັນໄວ້ໃຕ້ປົກຂອງມັນ, ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະກັບໃຈ ແລະ ະຫັນມາຫາເຮົາດ້ວຍຈຸດປະສົງເຕັມທີ່ແຫ່ງ າໃຈ.

7 ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງນັ້ນ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍ ອິດສະຣາເອນເອີຍ ບ່ອນຢູ່ຂອງເຈົ້າຈະກາຍເປັນບ່ອນຮົກຮ້າງຈົນກວ່າຈະຮອດເວລາແຫ່ງ າພັນທະສັນຍາທີ່ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

8 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກຜູ້ຄົນໄດ້ຍິນຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມຮ້ອງໄທ້ ແລະ ຄວນຄາງຕົ້ມອີກເພາະການສູນເສຍຍາດພິມ້ອງ ແລະ ເພື່ອນຝູງຂອງພວກເຂົາ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສາມ ມີໄດ້ຜ່ານໄປ. ແລະ ເວລາຕອນເຊົ້ານີ້ໃໝ່ມາ າຄວາມມືດໄດ້ກະຈາຍໄປຈາກຜືນແຜ່ນດິນ, ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ເຊົາສົ້ນສະເທືອນ, ແລະ ຫີນກຳເຊົາແຕກ, ແລະ ສຽງຄວນຄາງອັນເປັນໜ້າຍ້ານກົວກໍໄດ້

<p>10 4ກ 3 ນພ 8:14. ຂ 1 ນພ 17:3. 5ກ ມທ 23:37; ຄພ 43:24-25.</p>	<p>6ກ 3 ນພ 9:13. ຂ 1 ຊມອ 7:3; ຮລມ 13:11; 3 ນພ 24:7.</p>	<p>ຄ ອຊກ 36:26. 7ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ. 9ກ 3 ນພ 8:19.</p>
---	--	--

ມິດງຽບລົງ, ແລະ ສຽງກົກກ້ອງທັງໝົດກໍໄດ້ຜ່ານໄປ.

10 ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຕໍ່ເຂົ້າກັນອີກຄືຕັ້ງໝັ້ນຢູ່; ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະ ການຮ້ອງໄຫ້, ແລະ ການຄວນຄາງຂອງຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ລອດຕາຍໄດ້ມິດງຽບລົງ; ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນເປັນຄວາມສຸກ, ແລະ ການຄຳຄວນຂອງພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນເປັນການສັນລະເສີນ, ແລະ ຂອບພຣະໄທແຕ່ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ໃຖ່ຂອງພວກເຂົາ.

11 ແລະ ພຣະຄຳໄດ້ "ສຳເລັດປານນີ້ດັ່ງທີ່ສາດສະດາທັງຫລາຍໄດ້ເວົ້າໄວ້.

12 ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນແມ່ນຜູ້ທີ່ຊອບທຳ "ຫລາຍກວ່າ, ແລະ ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບສາດສະດາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ແກ່ງວກ້ອນຫີນໃສ່ພວກເພິ່ນ; ແລະ ມັນແມ່ນພວກທີ່ບໍ່ໄດ້ນອງເລືອດໄຟພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດ—

13 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຈົມລົງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຈົມຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງທະເລ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກໄຟເຜົາ, ທັງບໍ່ໄດ້ຖືກທັບ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຖືກບົດໃຫ້ຕາຍ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກລົມບ້າໝູທອບໄປ; ທັງບໍ່ໄດ້ໝົດກຳລັງດ້ວຍອາຍ ແລະ ຄວັນຂອງຄວາມມົດ.

14 ແລະ ບັດນີ້, ຜູ້ໃດທີ່ອ່ານເລື່ອງນີ້ກໍຂໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເຂົ້າໃຈເຖິດ; ຜູ້ໃດທີ່ມີພຣະຄຳພິກຂໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນ "ຄົນຄວ້າ ແລະ ເບິ່ງເອົາທ້ອນ,

ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ຖ້າຫາກຄວາມຕາຍ ແລະ ການທຳລາຍທັງໝົດນີ້ດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍຄວັນ, ແລະ ດ້ວຍພະຍຸຝົນຟ້າຄະນອງ, ແລະ ດ້ວຍລົມບ້າໝູ, ແລະ ດ້ວຍ ການແຕກແຍກຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອດູດເອົາພວກເຂົາໄປ, ແລະ ສິ່ງທັງໝົດນີ້ບໍ່ໄດ້ເປັນໄປເພື່ອໃຫ້ຄຳທຳນາຍຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຫລາຍທ່ານສຳເລັດ.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫລາຍຄົນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເວລາພຣະຄຣິດສະເດັດມາ, ແລະ ຖືກ "ຂ້າຕາຍເພາະພວກເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສາດສະດາ "ຊິນັດໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ຊິໂນກກໍໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຄືກັນ, ເພາະພວກເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບພວກເຮົາຜູ້ເປັນລູກຫລານທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງພວກເພິ່ນ.

17 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຢາໂຄບຜູ້ເປັນບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາກໍໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບລູກຫລານ "ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງໂຢເຊັບຄືກັນ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລ້ວພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນລູກຫລານທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງໂຢເຊັບບໍ່? ແລະ ເລື່ອງລາວເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງບໍ່ ຊຶ່ງລິໄຮຜູ້ເປັນບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ນຳອອກມາຈາກເຢຣູຊາເລັມນັ້ນ?

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນທ້າຍປີທີສາມສິບສີ່ຄື, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ

<p>11 ກ ກຈກ 3:18-20. 12 ກ 2 ນຟ 26:8; 3 ນຟ 9:13. 14 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ—ຄຸນຄ່າຂອງພຣະຄຳພີ.</p>	<p>ຂ 1 ນຟ 19:11; 2 ນຟ 26:5. 15 ກ ຄມພ ຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອ.</p>	<p>16 ກ ຮລມ 8:19-20. 17 ກ 2 ນຟ 3:4-5; ແອວ 46:24; 3 ນຟ 5:23-24.</p>
---	---	---

ຈະ ສະແດງ ໃຫ້ ທ່ານ ເຫັນ ວ່າ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ມີໄຟ ທີ່ ລອດ ຕາຍ, ແລະ ລວມ ທັງ ຜູ້ ທີ່ ມີ ຊື່ ວ່າ ຊາວ ເລມັນ ທີ່ ລອດ ຕາຍ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ໂປດ ປານ ແລະ ພອນ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຫລັງ ລົງ ມາ ເທິງ ຫົວ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເຖິງ ຂະໜາດ ທີ່ ບໍ່ ດົນ ຫລັງ ຈາກ "ການ ສະເດັດ ຂຶ້ນ ສະຫວັນ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະແດງ ພຣະ ອົງ ເອງ ໃຫ້ ປະຈັກ ແກ່ ພວກ ເຂົາ ແທ້ ໆ—

19 " ໂດຍ ປະກົດ ຕົວ ແກ່ ພວກ ເຂົາ ແລະ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກົດ ແກ່ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ເລື່ອງ ລາວ ກ່ຽວ ກັບ ການ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກົດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈະ ມີ ກ່າວ ເຖິງ ຕໍ່ ໄປ ຈາກ ນີ້. ສະ ນັ້ນ ສຳ ລັບ ເວລາ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ຈົບ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ໄດ້ ມາ ປະ ກົດ ຕົວ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ມີໄຟ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ຝູງ ຊົນ ກຳ ລັງ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ອຸດົມ ສົມ ບູນ, ແລະ ໄດ້ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກົດ ແກ່ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ໂດຍ ວິ ທີ່ ນີ້ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະ ກົດ ແກ່ ພວກ ເຂົາ.

ມີ ຢູ່ ໃນ ບົດ ທີ 11 ຈົນ ເຖິງ ບົດ ທີ 26.

ບົດ ທີ 11

ພຣະ ບິດາ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ເຖິງ ບຸດ ທີ່ ຮັກ ຂອງ ພຣະ ອົງ—ພຣະ ຄຣິດ ມາ ປະ ກົດ ແລະ ປະ ກາດ ການ ຊົດ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ອົງ—ຝູງ ຊົນ ໄດ້ ລູບ ຄຳ ຮອຍ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ຫັດ ແລະ ພຣະ ບາດ ແລະ ຢູ່ ໃນ ຂ້າງ ຂອງ ພຣະ ອົງ—ພວກ ເຂົາ ຮ້ອງ ໂຮ ໂຮ ຊັ້ນ ນາ—ພຣະ ອົງ ຈັດ ຕັ້ງ ແບບ

ແຜນ ບັບ ຕິ ສະ ມາ—ວິນ ຍານ ແຫ່ງ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ກັນ ມາ ຈາກ ກມານ—ຄຳ ສອນ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ຄື ມະ ນຸດ ຄວນ ເຊື່ອ ແລະ ຮັບ ບັບ ຕິ ສະ ມາ ແລະ ຮັບ ເອົາ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍລິ ສຸດ. ປະ ມານ ຄ. ສ. 34.

1 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມັນ ໄດ້ ມີ ຊາວ ມີໄຟ ເປັນ ຈຳ ນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ຢູ່ ອ້ອມ ຮອບ ບໍລິ ເວນ ພຣະ ວິ ຫານ ຊຶ່ງ ຕັ້ງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ອຸດົມ ສົມ ບູນ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ກຳ ລັງ ອັດ ສະ ຈັນ ໃຈ ແລະ ງຶດ ງໍ້ ກັນ ຢູ່, ແລະ ກຳ ລັງ ບອກ ກັນ ເຖິງ ຄວາມ ປຽນ ແປງ "ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າ ອັດ ສະ ຈັນ ຊຶ່ງ ໄດ້ ເກີດ ຂຶ້ນ.

2 ແລະ ພວກ ເຂົາ ກຳ ລັງ ເວົ້າ ເຖິງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ນີ້ ຢູ່, ຜູ້ ຊຶ່ງ ມີ "ເຄື່ອງ ພາຍ ໃຫ້ ໄວ້ ກ່ຽວ ກັບ ການ ສິ້ນ ພຣະ ຊົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

3 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ກຳ ລັງ ສົນ ທະ ນາ ກັນ ຢູ່ ນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ "ສຽງ ດັງ ຂຶ້ນ ຄື ກັນ ກັບ ວ່າ ມັນ ດັງ ມາ ຈາກ ຟ້າ ສະ ຫວັນ ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກວາດ ສາຍ ຕາ ໄປ ຮອບ ໆ ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ສຽງ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ນັ້ນ ເລີຍ, ແລະ ມັນ ບໍ່ ແມ່ນ ສຽງ ໂຫດ ຫຽມ ແລະ ທັງ ບໍ່ ແມ່ນ ສຽງ ດັງ; ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ແລະ ທັງ ທີ່ ມັນ ເປັນ ສຽງ ະ ເບົາ ປານ ນັ້ນ ມັນ ກໍ ຍັງ ໄດ້ ສຽບ ແຫງ ເຂົ້າ ຈົນ ເຖິງ ກາງ ໃຈ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ບໍ່ ມີ ສ່ວນ ໃດ ຂອງ ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ສຽງ ນັ້ນ ຈະ ບໍ່ ເຮັດ ໃຫ້ ສັ່ນ ໄດ້; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ມັນ ໄດ້ ສຽບ ແຫງ ພວກ ເຂົາ ຈົນ ເຖິງ ຮອດ ຈິດ ວິນ ຍານ ທຸກ ສ່ວນ, ແລະ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຮ້ອນ ໄໝ້.

18 ກ ກກ 1:9–11. 2 ກ ຮລມ 14:20–27. ໒ ຂ 1 ກສ 19:11–13;
19 ກ 3 ນຟ 11:12–15. 3 ກ ພບຍ 4:33–36; ຄພ 85:6.
11 1 ກ 3 ນຟ 8:11–14. ຮລມ 5:29–33.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຍິນສຽງນັ້ນອີກ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈມັນ.

5 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ສຽງ ນັ້ນ ອີກ ເປັນເທື່ອທີສາມ, ແລະ ໄດ້ງ່ຽງຫູຟັງ ແລະ ຕາຂອງພວກເຂົາຫລຽວໄປທາງສຽງນັ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແນມຂຶ້ນຟ້າສະຫວັນ, ເພາະສຽງດັງມາຈາກບ່ອນນັ້ນ.

6 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເທື່ອທີສາມພວກເຂົາຈຶ່ງເຂົ້າໃຈສຽງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍິນນັ້ນ; ແລະ ມັນກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ:

7 ຈົ່ງເບິ່ງ ັບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາເຖີດ, ະໃນຜູ້ເຮົາພໍໃຈຫລາຍ, ໃນຜູ້ທີ່ສັນລະເສີນພຣະນາມຂອງເຮົາ—ຈົ່ງພັງທ່ານ.

8 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ, ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້ານັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກວາດສາຍຕາຂຶ້ນໄປຟ້າສະຫວັນອີກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາ ັໄດ້ເຫັນຊາຍຄົນໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສວມເສື້ອຄຸມສີຂາວ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ລົງມາຍືນຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ; ແລະ ຕາຂອງຝູງຊົນທັງໝົດຈົດຈໍຢູ່ທີ່ພຣະອົງ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ກ້າທີ່ຈະເປີດປາກ, ທັງບໍ່ກ້າສື່ມກັນ, ແລະ ບໍ່ຮູ້ວ່າມັນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ ເພາະພວກເຂົາຄິດວ່າ ພຣະອົງເປັນທູດທີ່ມາປະກົດຕໍ່ພວກເຂົາ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະອົງໄດ້ເດ່ພຣະຫັດອອກໄປ ແລະ ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນ, ມີຄວາມວ່າ:

10 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືພຣະເຊຊູຄຣິດ, ຜູ້ທີ່

ສາດສະດາໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າຈະມາຍັງໂລກນີ້.

11 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາເປັນ ັຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຊີວິດຂອງໂລກ; ແລະ ເຮົາໄດ້ດື່ມຈາກ ະຈອກອັນຂົມຂຶ້ນ ຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ປະທານໃຫ້ເຮົາແລ້ວ, ແລະ ຖວາຍບາລະມີພຣະບິດາ ໂດຍ ະຮັບເອົາບາບຂອງໂລກມາໄວ້ກັບເຮົາ, ຊຶ່ງໃນເລື່ອງນີ້ ເຮົາໄດ້ຍອມປະຕິບັດຕາມ ະພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຊຊູໄດ້ກ່າວຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ ຝູງຊົນທັງໝົດກໍໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ; ເພາະພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ວ່າ ມັນມີ ັທຳນາຍໄວ້ແລ້ວໃນບັນດາພວກເຂົາວ່າ ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາຫາພວກເຂົາດ້ວຍຕົວພຣະອົງເອງ ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນແລ້ວ.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາມີຄວາມວ່າ:

14 ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ແລະ ອອກມາຫາເຮົາເຖີດ, ເພື່ອເຈົ້າຈະ ໄດ້ ະເດ່ມີມາໃສ່ຂ້າງຂອງເຮົາ, ແລະ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ ະລູບຄຳຮອຍຕະປູທີ່ພຣະຫັດ ແລະ ທີ່ພຣະບາດຂອງເຮົານຳອີກ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ເຮົາຄື ະພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງທັງ ະແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ໄດ້ຖືກປະທານເພື່ອບາບຂອງໂລກ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຝູງ

7 ກ ມທ 3:17; 17:5;
ຈສ—ປ 1:17.
ຂ 3 ນຟ 9:15.
8 ກ 1 ນຟ 12:6;
2 ນຟ 26:1.
11 ກ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ,
ຄວາມສະຫວ່າງ

ຂອງພຣະຄຣິດ.
ຂ ມທ 26:39, 42.
ຄ ຢຣ 1:29;
ຄພ 19:18-19.
ງ ມຮກ 14:36;
ຢຣ 6:38;
ຄພ 19:2.

12 ກ ແອວ 16:20.
14 ກ ຢຣ 20:27.
ຂ ລກ 24:36-39;
ຄພ 129:2.
ຄ ອຊຢ 45:3;
3 ນຟ 15:5.
ງ 1 ນຟ 11:6.

ຊົນໄດ້ອອກໄປ, ແລະ ໄດ້ເດີມີໄປໃສ່ຂ້າງ ແລະ ໄດ້ລູບຄໍາຮອຍຕະປູທີ່ພຣະຫັດ ແລະ ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ກະທຳສິ່ງນີ້ໂດຍການອອກໄປເທື່ອລະ ຄົນ ຈົນວ່າພວກເຂົາພົດທຸກຄົນໄດ້ອອກ ໄປ ແລະ ໄດ້ເຫັນດ້ວຍຕາຂອງຕົນເອງ, ແລະ ໄດ້ລູບຄໍາດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ, ແລະ ໄດ້ຮູ້ເຖິງຄວາມແນ່ນອນນີ້ ແລະ ໄດ້ເປັນ ພະຍານວ່າ "ມັນແມ່ນພຣະອົງແທ້ໆ ຜູ້ທີ່ ສາດສະດາທັງຫລາຍໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າ ຈະ ສະເດັດມາ.

16 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາທຸກຄົນ ໄດ້ອອກໄປ ແລະ ໄດ້ເຫັນດ້ວຍຕາຂອງ ຕົນເອງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງອອກມາ ເປັນສຽງດຽວກັນ, ມີຄວາມວ່າ:

17 ໂຮ ຊັ້ນນາ! ຂໍພຣະນາມຂອງພຣະ ເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດຈົ່ງພຣະກະເສີມສໍາລານເຖີດ! ແລ້ວພວກເຂົາກໍໄດ້ກາບລົງແທບພຣະ ບາດຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ໄດ້ "ນະມັດ ສະການພຣະອົງ.

18 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບ "ນີໄຟ (ເພາະວ່ານີໄຟ ກໍໄດ້ຢູ່ໃນບັນດາຝູງຊົນນັ້ນ) ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ບັນຊາໃຫ້ເພິ່ນອອກມາ.

19 ແລະ ນີໄຟໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ອອກໄປ, ແລະ ກາບລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຈູບພຣະບາດຂອງພຣະອົງ.

20 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໃຫ້ ນີໄຟລຸກຂຶ້ນ. ແລະ ເພິ່ນກໍໄດ້ລຸກຂຶ້ນຢູ່ຕໍ່

ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ.

21 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບ ເພິ່ນວ່າ: ເຮົາມອບ "ອຳນາດແກ່ເຈົ້າເພື່ອ ເຈົ້າຈະໄດ້ໃຫ້ ະບັບຕິສະມາແກ່ຜູ້ຄົນພວກ ນີ້ ເມື່ອເຮົາກັບຂຶ້ນສະຫວັນອີກ.

22 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຄົນ "ອື່ນໆມາອີກ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເພິ່ນ ໃນທຳນອງດຽວກັນ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ ປະທານອຳນາດໃຫ້ແກ່ພວກເພິ່ນ ເພື່ອຈະ ໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາຄົນອື່ນ. ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ພວກເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ ບັບຕິສະມາຕາມວິທີນີ້ ແລະ ມັນຈະ ະບໍ່ມີ ການໂຕ້ຖຽງກັນໃນບັນດາພວກເຈົ້າ.

23 ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບ ພວກເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກັບໃຈຈາກ ບາບຂອງຕົນຕາມ "ຄຳເວົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ະປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບບັບຕິສະມາ ໃນພຣະນາມຂອງເຮົາ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ ບັບຕິສະມາເຂົາຕາມວິທີນີ້—ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າ ຈົ່ງລົງໄປ ະຍືນຢູ່ໃນນ້ຳ, ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ ບັບຕິສະມາເຂົາໃນພຣະນາມຂອງເຮົາ.

24 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງກ່າວ ຄຳເຫລົ່ານີ້ ໂດຍເອີ້ນຊື່ຂອງເຂົາ, ກ່າວວ່າ:

25 ໂດຍໄດ້ຮັບ "ສິດອຳນາດມອບໝາຍ ຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ບັບຕິ ສະມາທ່ານໃນພຣະນາມຂອງ ະພຣະບິດາ, ແລະ ຂອງພຣະບຸດ, ແລະ ຂອງພຣະວິນ ຍານບໍລິສຸດ. ອາແມນ.

26 ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ພວກເຈົ້າ

15 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການປະກົດຕົວຂອງພຣະ ຄຣິດຫລັງຈາກຊີວິດມະຕະ.
 17 ກ ຄມພ ນະມັດສະການ.
 18 ກ 3 ນຟ 1:2, 10.
 21 ກ ຄມພ ອຳນາດ.
 ຂ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.

22 ກ 1 ນຟ 12:7;
 3 ນຟ 12:1.
 ຂ 3 ນຟ 18:34.
 23 ກ 3 ນຟ 12:2.
 ຂ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ເງື່ອນໄຂ ສຳລັບການບັບຕິສະມາ.
 ຄ 3 ນຟ 19:10-13.

25 ກ ມຊຢ 18:13;
 ຄພ 20:73.
 ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ສິດ ອຳນາດທີ່ຖືກຕ້ອງ.
 ຂ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.

“ຈຸ່ມເຂົາລົງໃນນ້ຳ, ແລະ ຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳ ອີກ.

27 ແລະ ຕາມ ວິ ທີ ນີ້ ພວກເຈົ້າ ຈົ່ງ ໃຫ້ ບັບຕິສະມາ ໃນພຣະນາມຂອງເຮົາ; ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ວ່າພຣະບິດາ, ແລະ ພຣະບຸດ, ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນ “ໜຶ່ງ; ແລະ ເຮົາ ຢູ່ໃນພຣະບິດາ, ແລະ ພຣະບິດາຢູ່ໃນເຮົາ, ແລະ ພຣະບິດາກັບເຮົາເປັນໜຶ່ງ.

28 ແລະ ຕາມທີ່ເຮົາສັ່ງພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ແລະ ມັນຈະບໍ່ມີ ການໂຕ້ຖຽງກັນໃນບັນດາພວກເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ ເຄີຍມີມາກ່ອນ; ທັງຈະ “ບໍ່ມີການໂຕ້ຖຽງ ກັນ ໃນບັນດາພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບຄຳສອນ ຂອງເຮົາ ດັ່ງທີ່ເຄີຍມີມາກ່ອນນັ້ນ.

29 ເພາະ ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງແລ້ວເຮົາ ກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ມີ “ວິນຍານແຫ່ງ ະການຂັດແຍ້ງນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກເຮົາ, ແຕ່ ມາຈາກມານ, ຜູ້ເປັນບິດາຂອງການຂັດ ແຍ້ງ ແລະ ມັນໄດ້ຍຸຍົງໃຈຂອງມະນຸດໃຫ້ ຂັດແຍ້ງກັນດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນ.

30 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄຳສອນຂອງເຮົາ ທີ່ຈະຍຸຍົງໃຈຂອງມະນຸດໃຫ້ມີຄວາມຄຽດ ແຄ້ນຕໍ່ກັນ; ແຕ່ນີ້ເປັນຄຳສອນຂອງເຮົາຄື ຄວນໃຫ້ເລື່ອງເຊັ່ນນັ້ນໝົດໄປ.

31 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ເຮົາຈະປະກາດ “ຄຳ

ສອນຂອງເຮົາກັບພວກເຈົ້າ.

32 ແລະ ນີ້ຄື “ຄຳສອນຂອງເຮົາ, ແລະ ມັນເປັນຄຳສອນ ຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ປະທານ ໃຫ້ແກ່ເຮົາ, ແລະ ເຮົາ ະເປັນພະຍານເຖິງ ພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບິດາເປັນພະຍານ ເຖິງເຮົາ, ແລະ ະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນ ພະຍານເຖິງພຣະບິດາ ແລະ ເຖິງເຮົາ, ແລະ ເຮົາເປັນພະຍານວ່າ ພຣະບິດາໄດ້ ບັນຊາໃຫ້ມະນຸດທັງປວງຢູ່ທຸກທິນທຸກແຫ່ງ ກັບໃຈ ແລະ ເຊື່ອໃນເຮົາ.

33 ແລະ ຜູ້ ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອ ໃນເຮົາ, ແລະ ຮັບ “ບັບຕິສະມາ, ຜູ້ນັ້ນຈະ ະລອດ; ແລະ ເຂົາຈະເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອານາຈັກ ຂອງພຣະເຈົ້າເປັນ ະມູນມໍລະດົກ.

34 ແລະ ຜູ້ ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນເຮົາ, ແລະ ບໍ່ຮັບບັບຕິສະມາ, ຈະຕ້ອງອັບປະ ໂຫຍດ.

35 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບ ພວກເຈົ້າ, ວ່ານີ້ຄືຄຳສອນຂອງເຮົາ ແລະ ເຮົາເປັນພະຍານເຖິງມັນ ຊຶ່ງມາຈາກພຣະ ບິດາ; ແລະ ຜູ້ ໃດກໍຕາມທີ່ “ເຊື່ອໃນເຮົາ ຍ່ອມເຊື່ອ ໃນພຣະບິດາຄືກັນ; ແລະ ຕໍ່ຜູ້ ນັ້ນພຣະບິດາຈະເປັນພະຍານ ເຖິງເຮົາ, ເພາະພຣະອົງຈະສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມຜູ້ ນັ້ນ ະດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍ ະພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດ.

36 ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ ພຣະ ບິດາ ຈະ ເປັນ

<p>26 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ບັບຕິສະມາໂດຍການລົງໄປ ໃນນ້ຳໝົດທັງຕົວ.</p> <p>27 ກ ຢສ 17:20-22; 3 ນຟ 28:10; ມມ 7:7; ຄພ 20:28.</p> <p>28 ກ 1 ກຣທ 1:10; ອຟຊ 4:11-14; ຄພ 38:27.</p>	<p>29 ກ 2 ຕມທ 2:23-24; ມຊຢ 23:15. ຄມພ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ. ຂ ປຈສ ອຟຊ 4:26 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ); ມຊຢ 2:32-33.</p> <p>31 ກ 2 ນຟ 31:2-21.</p> <p>32 ກ ຄມພ ຄຳສອນຂອງ ພຣະຄຣິດ. ຂ 1 ຢສ 5:7.</p>	<p>ຄ 3 ນຟ 28:11; ອທ 5:4.</p> <p>33 ກ ມຣກ 16:16. ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ຈຳເປັນ.</p> <p>ຂ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ. ຄ ຄມພ ລັດສະໝີພາບ ຂອງຊັ້ນສູງ.</p> <p>35 ກ ອທ 4:12. ຂ 3 ນຟ 9:20; 12:2. ຄ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.</p>
--	---	---

ພະຍານເຖິງເຮົາ, ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະ ເປັນ ພະຍານເຖິງພຣະບິດາ ແລະ ເຖິງເຮົາ; ເພາະວ່າພຣະບິດາກັບເຮົາ ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນໜຶ່ງ.

37 ແລະ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກເຈົ້າ ອີກ, ພວກເຈົ້າຕ້ອງກັບໃຈ, ແລະ ກາຍເປັນ ເໝືອນດັ່ງເດັກນ້ອຍເສຍກ່ອນ, ແລະ ຮັບ ບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ມີທາງທີ່ຈະໄດ້ຮັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເລີຍ.

38 ແລະ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ອີກ, ພວກເຈົ້າຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ ໃນນາມຂອງເຮົາເສຍກ່ອນ, ແລະ ກາຍ ເປັນເໝືອນດັ່ງເດັກນ້ອຍ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າ ຈະບໍ່ມີທາງທີ່ຈະໄດ້ອານາຈັກຂອງພຣະ ເຈົ້າມາເປັນມູນມໍລະດົກໄດ້ເລີຍ.

39 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບ ພວກເຈົ້າ, ວ່ານີ້ຄຳສອນຂອງເຮົາ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ "ສ້າງຢູ່ໃນຄຳສອນນີ້ຍ່ອມ ສ້າງຢູ່ເທິງດານຫີນຂອງເຮົາ ແລະ ປະຕູ ນະລົກຈະເອົາຊະນະເຂົາບໍ່ໄດ້.

40 ແລະ ຜູ້ໃດ ກໍ ຕາມທີ່ຈະປະກາດ ຫລາຍ ຫລື ໜ້ອຍໄປກວ່ານີ້, ແລະ ສະຖາ ປະນາມັນຂຶ້ນເປັນຄຳສອນຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນ ແຫລະມາຈາກຄວາມຊົ່ວ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ສ້າງ ຢູ່ເທິງດານຫີນຂອງເຮົາ, ແຕ່ເຂົາໄດ້ສ້າງຢູ່ ໃນຮາກຖານຂອງ "ດິນຊາຍ, ແລະ ປະຕູ ນະລົກຈະເປີດຮັບຄົນເຊັ່ນນັ້ນເມື່ອນ້ຳມາ ຖ້ວມ ແລະ ລົມພະຍຸພັດຕິ.

41 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງອອກໄປຫາຜູ້ຄົນພວກ ນີ້ເຖີດ ແລະ ປະກາດພຣະຄຳ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້

ກ່າວໄປນັ້ນໃຫ້ເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ.

ບົດທີ 12

ພຣະເຢຊູເອີ້ນ ແລະ ມອບໝາຍໜ້າທີ່ໃຫ້ ສານຸສິດສິບສອງຄົນ—ພຣະອົງສິດສອນ ຊາວ ມີໄຟເໝືອນ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຫດ ສະໜາຢູ່ໂນນພູ—ພຣະອົງກ່າວຄຳບູລົມ ສຸກ—ຄຳສອນຂອງພຣະອົງຢູ່ເໜືອ ແລະ ສູງກວ່າກົດຂອງໂມເຊ—ມະນຸດຖືກບັນ ຊາໃຫ້ເປັນຄົນດີພ້ອມເໝືອນດັ່ງພຣະອົງ ແລະ ພຣະບິດາຂອງພຣະອົງເປັນ—ປຽບ ທຽບກັບ ມັດທາຍ 5. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ກັບ ມີໄຟ ແລະ ກັບຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການເອີ້ນ ນັ້ນແລ້ວ, (ບັດນີ້ຈຳນວນຄົນທີ່ໄດ້ຮັບ ການເອີ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບອຳນາດ ແລະ ສິດ ອຳນາດເພື່ອໃຫ້ບັບຕິສະມານັ້ນມີຢູ່ "ສິບ ສອງຄົນດ້ວຍກັນ) ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງ ໄດ້ແຕ່ພຣະຫັດອອກໄປຫາຝູງຊົນ, ແລະ ກ່າວຢ່າງດັງໆກັບພວກເຂົາ, ມີຄວາມວ່າ: ເຈົ້າຍ່ອມ ຈຶ່ງເປັນສຸກຖ້າຫາກເຈົ້າຈະເອົາ ໃຈໃສ່ຕໍ່ຖ້ອຍຄຳຂອງສິບສອງຄົນນີ້ ຊຶ່ງ ເຮົາໄດ້ "ເລືອກເອົາມາຈາກບັນດາພວກ ເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ ເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຮົາໄດ້ມອບອຳນາດໃຫ້ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອ ພວກເຂົາຈະໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາເຈົ້າດ້ວຍ ນ້ຳ ແລະ ຫລັງຈາກເຈົ້າໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ

<p>37 ກ ມຮກ 10:15; ລກ 18:17; ມຊຢ 3:19; 3 ນຟ 9:22. 39 ກ ມທ 7:24–29;</p>	<p>ຮລມ 5:12. ຄມພ ຫີນ. ຂ 3 ນຟ 18:12–13. 40 ກ 3 ນຟ 14:24–27. 12 ບ 3 ນຟ 13:25.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພອນ, ໃຫ້ ພອນ, ເປັນພອນ. ຄ ຄມພ ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະ ເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.</p>
--	---	--

ດ້ວຍນ້ຳແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາເຈົ້າດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ສະນັ້ນ ເຈົ້າຍ່ອມເປັນສຸກຖ້າຫາກເຈົ້າຈະເຊື່ອໃນເຮົາ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາທລັງຈາກທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຮົາ ແລະ ຮູ້ວ່າເຮົາເປັນຢູ່.

2 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຜູ້ທີ່ຈະ "ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າຈະເປັນສຸກຫລາຍກວ່ານີ້ ເພາະວ່າເຈົ້າຈະໃຫ້ຖ້ອຍຄຳວ່າ ເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຮົາ, ແລະວ່າເຈົ້າຮູ້ວ່າເຮົາເປັນຢູ່. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ໃດທີ່ຈະເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ ລົງມາສູ່ສ່ວນເລິກແຫ່ງຄວາມຖ່ອມຕົວ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາຍ່ອມເປັນສຸກ ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການມາຢັ້ງມຍາມ ດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບການປົດບາບຂອງຕົນ.

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທີ່ "ຍາກຈົນທາງວິນຍານທີ່ ມາຫາເຮົາຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນຈະເປັນຂອງຜູ້ນັ້ນ.

4 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຄົນທັງປວງທີ່ໂສກເສົ້າຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບການປອບໃຈ.

5 ແລະ "ຄົນທີ່ອ່ອນໄຫວຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າ ເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ຄຳແນະນຳ ໂລກເປັນມູນມໍລະດົກ.

6 ແລະ ຄົນທັງປວງທີ່ "ຫົວ ແລະ ຂະນາ

ຫາຍ ຄວາມ ຊອບທຳຍ່ອມ ເປັນສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາຈະເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

7 ແລະ ຄົນທີ່ມີໃຈ "ເມດຕາຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາຕອບແທນ.

8 ແລະ ຄົນທັງປວງທີ່ມີໃຈ "ບໍລິສຸດຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາຈະໄດ້ ເຫັນພຣະເຈົ້າ.

9 ແລະ "ຄົນ ທັງ ປວງ ທີ່ ສ້າງ ຄວາມສະຫງົບຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາ ຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ລູກຂອງພຣະເຈົ້າ.

10 ແລະ ຄົນ ທັງ ປວງ ທີ່ ຖືກ "ຂົ່ມເຫັງ ເພາະ ເຫັນ ແກ່ພຣະນາມຂອງເຮົາຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນຈະເປັນຂອງເຂົາ.

11 ແລະ ເຈົ້າຍ່ອມເປັນສຸກເມື່ອຄົນໝິ່ນປະໝາດ ແລະ ຂົ່ມເຫັງເຈົ້າ ແລະ ກ່າວຄວາມຊົ່ວນາງປະການ, ແລະ ຫາຄວາມຜິດໃສ່ເຈົ້າເພາະເຮົາ;

12 ເພາະເຈົ້າຈະມີຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງລົ້ນເຫລືອ ແລະ ມີຄວາມຍິນດີຢ່າງຍິ່ງ, ເພາະ "ລາງວັນຂອງເຈົ້າໃນສະຫວັນຈະໃຫຍ່ຍິ່ງ; ເພາະສາດສະດາທີ່ຢູ່ມາກ່ອນເຈົ້າຖືກຂົ່ມເຫັງເຊັ່ນນັ້ນ.

13 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ເຮົາບັນຊາເຈົ້າໃຫ້ເປັນ "ເກືອຂອງ

2ກ ຄພ 46:13-14.
ຄພ ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ.
ຂ ອທ 4:13-15.
ຄ 3 ນຟ 11:35; 19:13.
3ກ ຄພ 56:17-18.
ຄພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.
ຂ ມທ 11:28-30.
5ກ ຣມ 12:16;
ມຊຢ 3:19.
ຄພ ອ່ອນໄຫວ,

ຄວາມອ່ອນໄຫວ.
ຂ ຄພ ແຜ່ນດິນໂລກ.
6ກ 2 ນຟ 9:51;
ອນ 1:4.
ຂ ຢມຢ 29:13.
ຄ ສພສ 21:21.
7ກ ຄພ ເມດຕາ, ມິເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ.
8ກ ຄພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.
ຂ ຄພ 93:1.

9ກ ຄພ ຄົນທີ່ສ້າງຄວາມສະຫງົບສຸກ.
ຂ ຄພ ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ.
10ກ ຄພ 122:5-9.
ຄພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ.
12ກ ອທ 12:4.
13ກ ຄພ 101:39-40.
ຄພ ເກືອ.

ໂລກ; ແຕ່ຖ້າທາກເກືອບນັ້ນໝົດລົດເຄັມຂອງມັນ ໂລກຈະໄດ້ຄວາມເຄັມຈາກໃສ? ຈາກນັ້ນເກືອຈະບໍ່ມີປະໂຫຍດອັນໃດເລີຍ, ແຕ່ຈະຖືກໂຍນຖິ້ມໃຫ້ຄົນຢູ່ບາບໍ່ເທົ່ານັ້ນ.

14 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ເຮົາບັນຊາໃຫ້ເຈົ້າເປັນແສງສະຫວ່າງຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້. ເມືອງທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງເນີນພູຈະຖືກບັງລັບໄວ້ບໍ່ໄດ້.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນຈະໃຫ້ທຽນ ແລ້ວເອົາກະບູງມາກວມໄວ້ບໍ່? ບໍ່ເລີຍ, ມີແຕ່ຈະຕັ້ງມັນໄວ້ເທິງບ່ອນຕັ້ງທຽນ ແລະ ມັນຈະສ່ອງແຈ້ງໄປທົ່ວທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນນັ້ນ.

16 ສະນັ້ນຈົ່ງໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າສ່ອງເຊັ່ນນັ້ນຕໍ່ໜ້າຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະເຫັນການດີຂອງເຈົ້າ ແລະ ຖວາຍບາລະມີແດ່ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ.

17 ຢ່າຄິດວ່າເຮົາມານີ້ເພື່ອລຶບລ້າງກົດ ແລະ ຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາ. ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອລຶບລ້າງ ແຕ່ເຮົາມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນສົມບູນ;

18 ເພາະຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາບອກເຈົ້າວ່າແມ່ນແຕ່ຈຸດໜຶ່ງ ຫລື ຂີດໜຶ່ງກໍບໍ່ໄດ້ຕົກຫລົ່ນໄປຈາກກົດ, ແຕ່ໃນເຮົາ ມັນໄດ້ສົມບູນແລ້ວທັງໝົດ.

19 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ມອບກົດ ແລະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ເຊື່ອໃນເຮົາ, ແລະ ເພື່ອເຈົ້າຈະກັບໃຈຈາກບາບຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຂົ້າມາຫາເຮົາດ້ວຍໃຈທີ່ຊອກຊຳ້ ແລະ ດ້ວຍວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າມີພຣະບັນຍັດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະ ສກົດສົມບູນແລ້ວ.

20 ສະນັ້ນ ຈົ່ງມາຫາເຮົາ ແລະ ເຈົ້າຈະລອດ; ເພາະເຮົາບອກກັບເຈົ້າຕາມຈິງ, ວ່າຖ້າທາກເຈົ້າຈະບໍ່ຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາບັນຊາເຈົ້າໃນເວລານີ້ ບໍ່ວ່າໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກສະຫວັນບໍ່ໄດ້.

21 ເຈົ້າໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າ ຊຶ່ງກ່າວໄວ້ໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ ມີຂຽນໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າອີກ, ວ່າຢ່າຂ້າຄົນ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຂ້າຄົນຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກພິພາກສາລົງໂທດ ໂດຍພຣະເຈົ້າ;

22 ແຕ່ເຮົາບອກເຈົ້າວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກພິພາກສາລົງໂທດຈາກສານຂອງພຣະອົງ. ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເວົ້າກັບອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນວ່າ, ຄົນໂງ່ຈ້າ, ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກພິພາກສາລົງໂທດຈາກສານສູງສຸດ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເວົ້າວ່າ, ຄົນບ້າ, ຜູ້ນັ້ນຈະມີໂທດເຖິງໄພນະລົກ.

23 ສະນັ້ນ, ຖ້າທາກເຈົ້າຈະມາຫາເຮົາ, ຫລື ປາດຖະໜາທີ່ຈະມາຫາເຮົາ ແລະ ນຶກຂຶ້ນໄດ້ວ່າເຈົ້າມີຂໍ້ຊົມເຄືອງກັບອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າດ້ວຍເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງ—

24 ກໍ ໃຫ້ກັບໄປ ກໍຄືນດີກັບອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າເສຍກ່ອນ, ແລ້ວຈົ່ງມາຫາເຮົາດ້ວຍຈຸດປະສົງເຕັມທີ່ແຫ່ງໃຈ, ແລະ ເຮົາຈະຮັບເອົາເຈົ້າ.

25 ຈົ່ງຮີບປອງດອງກັບຄູ່ໂຈດຂອງເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ຢູ່ກາງທາງນຳກັນ, ຍ້ານວ່າຄູ່ໂຈດຂອງເຈົ້າຈະມອບເຈົ້າໄວ້, ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກສົ່ງເຂົ້າຄູກ.

26 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະອອກຈາກທີ່ນັ້ນບໍ່ໄດ້ຈົນກວ່າ

<p>15 ກ ລກ 8:16. 16 ກ 3 ນພ 18:24. 18 ກ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ.</p>	<p>19 ກ 3 ນພ 9:20. ຄມພ ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊຳ້. ຂ 3 ນພ 9:17.</p>	<p>21 ກ ອພຍ 20:13; ມຊຢ 13:21; ຄພ 42:18. 24 ກ ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.</p>
--	---	---

ເຈົ້າຈະໄດ້ໃຊ້ໜີ້ຈົນຄົບທຸກຊີໂນເສຍກ່ອນ. ແລະ ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າຢູ່ໃນຄຸກນັ້ນ ເຈົ້າຈະມີເງິນຈັກ ກໍຊິໄນບໍ່ທີ່ຈະເອົາມາເປັນຄ່າໄຖ່ຕົວ? ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ບໍ່ເລີຍ.

27 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄົນ ໃນ ສະ ໄໝ ກ່ອນ ໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າ, "ຢາຫລິ້ນຊູ່ສູ່ຜົວເມຍຜູ້ອື່ນ;

28 ແຕ່ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຫລຽວເບິ່ງແມ່ຍິງດ້ວຍ "ຄວາມໄຄໃນຍິງນັ້ນ, ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ຫລິ້ນຊູ່ໃນໃຈຂອງຕົນແລ້ວ.

29 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໃຫ້ບັນຍັດແກ່ເຈົ້າ, ວ່າຢ່າຍອມໃຫ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເຂົ້າມາໃນ "ໃຈຂອງເຈົ້າເລີຍ;

30 ເພາະວ່າ ມັນ ຈະ ເປັນ ການ ດີ ກວ່າ ທີ່ເຈົ້າຈະປະຕິເສດຕົນຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ຊຶ່ງໃນການນີ້ເຈົ້າຈະໄດ້ແບກ "ໄມ້ກາງແຂນຂອງເຈົ້າເອງ ແທນທີ່ເຈົ້າຈະຖືກໂຍນລົງສູ່ນະລົກ.

31 ມັນມີຂຽນໄວ້, ວ່າຖ້າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະປະຮ້າງເມຍຂອງຕົນ ກໍໃຫ້ເຮັດໜັງສື "ຢ່າຮ້າງໃຫ້ນາງ.

32 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະ "ປະຖິ້ມເມຍຂອງຕົນ ນອກຈາກເພາະຜິດຖານ ະຫລິ້ນຊູ່, ຍ່ອມເປັນເຫດໃຫ້ນາງ "ມີຊູ່; ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຈະແຕ່ງງານກັບນາງຊຶ່ງຖືກຢ່າ ຍ່ອມເປັນຊູ່.

33 ແລະ ມັນ ມີ ຂຽນ ໄວ້ ອີກ ວ່າ, ຢ່າສາບານ ເທັດ, ແຕ່ ໃຫ້ປະຕິບັດ "ຄໍາສາບານຂອງເຈົ້າຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;

34 ແຕ່ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ຢ່າ "ສາບານເລີຍ; ທັງຢ່າອ້າງສະຫວັນ, ເພາະວ່າມັນເປັນພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ;

35 ຫລື ຢ່າອ້າງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ເພາະວ່າມັນເປັນທີ່ຮອງພຣະບາດຂອງພຣະອົງ;

36 ທັງຢ່າສາບານ ໂດຍອ້າງເຖິງຫົວຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຜົມເສັ້ນໜຶ່ງກັບເປັນດໍາ ຫລື ຂາວບໍ່ໄດ້;

37 ແຕ່ຈົ່ງໃຫ້ຖ້ອຍຄໍາຂອງເຈົ້າເປັນດັ່ງນີ້, ແມ່ນກໍໃຫ້ວ່າແມ່ນ; ບໍ່ແມ່ນກໍໃຫ້ວ່າບໍ່ແມ່ນ; ເພາະຄໍາເວົ້າເກີນນີ້ໄປມາຈາກຄວາມຊົ່ວ.

38 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນມີຂຽນໄວ້ວ່າ, "ຕາຕໍ່ຕາ, ແລະ ແຂ້ວຕໍ່ແຂ້ວ;

39 ແຕ່ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ຢ່າ "ຕໍ່ສູ້ກັບຄົນຊົ່ວ, ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຕົບແກ້ມເບື້ອງຂວາຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງ ະປັນແກ້ມເບື້ອງຊ້າຍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນນໍາອີກ;

40 ແລະ ຖ້າຄົນ ໃດຢາກຟ້ອງສານເອົາເສື້ອຊັ້ນ ໃນຂອງເຈົ້າ, ກໍຈົ່ງເອົາເສື້ອຊັ້ນນອກຂອງເຈົ້າໃຫ້ເຂົາເພື່ອນກັນ;

41 ແລະ ຖ້າຜູ້ໃດຈະບັງຄັບໃຫ້ເຈົ້າຢ່າງໄປໜຶ່ງຫລັກ, ກໍໃຫ້ເຈົ້າໄປກັບເຂົາເຖິງສອງຫລັກ.

42 ຈົ່ງ "ໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ຂໍເຈົ້າ, ແລະ ຢ່າໄດ້ປົ່ນຫລັງໃສ່ຜູ້ຂໍຢືມເຈົ້າ.

43 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນມີຂຽນໄວ້ອີກ, ວ່າຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ ແລະ ກຽດຊົງສັດຕູຂອງເຈົ້າ;

44 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງ

26 ກ ແອວ 11:3.
27 ກ 2 ນຟ 9:36; ຄພ 59:6.
28 ກ ຄພ 42:23.
ຄມພ ກິເລດຕັນຫາ.
29 ກ ກຈກ 8:22.
30 ກ ມທ 10:38; 16:24;
ລກ 9:23.

31 ກ ຄມພ ຢ່າຮ້າງ.
32 ກ ມຣກ 10:11-12.
ຂ ຄມພ ການລ່ວງປະເວນີ.
ຄ ຄມພ ຫລິ້ນຊູ່.
33 ກ ຄມພ ຄໍາສາບານ.
34 ກ ຄມພ ຄໍາຫຍາບຄາຍ.
38 ກ ລລວ 24:20.

39 ກ 3 ນຟ 6:13;
4 ນຟ 1:34;
ຄພ 98:23-32.
ຂ ຄມພ ອິດທິນ,
ຄວາມອິດທິນ.
42 ກ ຢຄ 2:17-19;
ມຊຢ 4:22-26.

ຮັກ ກັດຕູຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງໃຫ້ພອນແກ່ຄົນທີ່ ບໍ່ອຍດ່າເຈົ້າ, ຈົ່ງເຮັດດີຕໍ່ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງ ອະທິຖານເພື່ອຜູ້ທີ່ໃຊ້ເຈົ້າຢ່າງ ໝົນປະໝາດ ແລະ ຂົ່ມເຫັງເຈົ້າ;

45 ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນລູກຂອງພຣະ ບິດາ ຂອງເຈົ້າ ຜູ້ປະ ທັບ ຢູ່ໃນສະຫວັນ; ເພາະພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ດວງຕາເວັນຂຶ້ນ ສ່ອງແສງໃສ່ຄົນຂົ່ວ ແລະ ຄົນດີ.

46 ສະນັ້ນ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງເປັນຂອງ ສະໄໝກ່ອນ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນກົດ, ຈົ່ງສົມບູນທັງ ໝົດໃນເຮົາ.

47 ສິ່ງ ກໍເກົ່າໝົດໄປ, ແລະ ທຸກສິ່ງເປັນ ຂອງໃໝ່.

48 ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຢາກໃຫ້ເຈົ້າ ກໍດີພ້ອມ ຄືກັນກັບເຮົາ, ຫລື ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າ ຜູ້ ປະທັບຢູ່ໃນສະຫວັນຊົງດີພ້ອມ.

ບົດທີ 13

ພຣະເຢຊູສິດສອນຄຳອະທິຖານຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ແກ່ຊາວນີໄພ—ພວກເຂົາ ຄວນຮິບໂຮມຊັບສົມບັດໄວ້ໃນສະຫວັນ— ສານຸສິດສິບສອງຄົນຖືກບັນຊາໃຫ້ປະຕິ ບັດສາດສະໜາກິດໂດຍບໍ່ຄິດກ່ຽວກັບສິ່ງ ຂອງທາງໂລກ—ປຽບທຽບກັບ ມັດທາຍ 6. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວວ່າ ເຮົາຢາກໃຫ້ເຈົ້າ ກໍໃຫ້ທານແກ່ຄົນຍາກ ຈົນ; ແຕ່ຈົ່ງລະວັງຢ່າໃຫ້ທານເພື່ອອວດ ຄົນອື່ນ; ເພາະຖ້າເຮັດຢ່າງນັ້ນ ເຈົ້າຈະບໍ່ ໄດ້ຮັບລາງວັນຈາກພຣະບິດາຂອງເຈົ້າ ຜູ້ ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ.

2 ສະນັ້ນ, ເມື່ອເຈົ້າໃຫ້ທານ ຢ່າໄດ້ເປົ່າ ແກໂປກ່ອນໜ້າເຈົ້າ, ເໝືອນດັ່ງຄົນໜ້າ ຊື່ໃຈຄົດເຄີຍເຮັດໃນທຳມະສາລາ ແລະ ຕາມ ຖະ ໜົນ ຫົນທາງ, ເພື່ອ ໃຫ້ມະນຸດ ກັບສັນລະເສີນ. ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບ ເຈົ້າວ່າ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງ ພວກເຂົາແລ້ວ.

3 ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າໃຫ້ທານ ຢ່າ ໃຫ້ມີຊ້າຍ ຂອງເຈົ້າຮູ້ວ່າມີຂວາຂອງເຈົ້າເຮັດຫຍັງ;

4 ເພື່ອຂອງທານ ຂອງເຈົ້າ ຈະເປັນໄປ ຢ່າງລັບໆ ແລະ ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ເຫັນ ໃນທີ່ລັບຈະ ໂຜດປະທານລາງວັນໃຫ້ແກ່ ເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ.

5 ແລະ ເມື່ອເຈົ້າ ອະທິຖານ ຈົ່ງຢ່າເຮັດ ເໝືອນຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ເພາະພວກເຂົາ ມັກຢືນອະທິຖານໃນທຳມະສາລາ ແລະ ຕາມ ແຈ ຖະ ໜົນ, ເພື່ອຜູ້ຄົນຈະ ໄດ້ເຫັນ ພວກເຂົາ. ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ ວ່າ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງພວກ ເຂົາແລ້ວ.

6 ແຕ່ເວລາເຈົ້າອະທິຖານ, ຈົ່ງເຂົ້າໄປ ໃນຫ້ອງ ແລະ ເມື່ອເຈົ້າປິດປະຕູແລ້ວ, ຈົ່ງ ອະທິຖານຫາພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ສະຖິດ ຢູ່ໃນທີ່ລັບ; ແລະ ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ ເຫັນໃນທີ່ລັບຈະ ໂຜດປະທານລາງວັນໃຫ້ ແກ່ເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ.

7 ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າອະທິຖານຢູ່, ຢ່າເວົ້າຊ້ຳ ຄຳເກົ່າ, ເໝືອນດັ່ງຄົນນອກສາດສະໜາ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຄິດວ່າ ຖ້າພວກເຂົາ ເວົ້າຫລາຍໆເທື່ອ ພຣະອົງຈະ ໂຜດຮັບ ພັງ.

8 ສະນັ້ນ ຢ່າເຮັດຄືພວກເຂົາ, ເພາະວ່າ

<p>44 ກ ສພສ 24:17; ແອວ 48:23. ຂ ກຈກ 7:59–60. 47 ກ 3 ນພ 15:2, 7; ຄພ 22:1.</p>	<p>48 ກ ມທ 5:48; 3 ນພ 27:27. ຄມພ ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ. 13 1 ກ ຄມພ ໃຫ້ທານ,</p>	<p>ການໃຫ້ທານ. 2 ກ ຄພ 121:34–35. 5 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.</p>
--	--	--

ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າ ັຮູ້ໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງ
ການກ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະຂໍຈາກພຣະອົງ.

9 ສະນັ້ນ ັຕາມວິ ທີນີ້ ເຈົ້າຈົ່ງ ະອະທິ
ຖານ: ໂອ້ ັພຣະບິດາຂອງຂ້າພຣະອົງຜູ້
ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ, ຂໍໃຫ້ພຣະນາມຂອງ
ພຣະອົງເປັນທີ່ເຄົາລົບບູຊາ.

10 ຂໍໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງເປັນ
ໄປໃນແຜ່ນດິນ ໂລກເໝືອນດັ່ງທີ່ເປັນໄປ
ໃນສະຫວັນ.

11 ແລະ ຂໍຈົ່ງ ໂຜດຍົກໂທດໃຫ້ຂ້າພຣະ
ອົງເໝືອນດັ່ງທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຍົກໂທດໃຫ້
ຜູ້ທີ່ເຮັດຜິດຕໍ່ຂ້າພຣະອົງ.

12 ແລະ ຂໍຢາ ັພາຂ້າພຣະອົງເຂົ້າໄປ
ໃນການທົດລອງ, ແຕ່ຂໍຈົ່ງໃຫ້ຂ້າພຣະອົງ
ພົ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວ.

13 ເພາະ ອາ ນາ ຈັກ, ແລະ ອຳນາດ,
ແລະ ລັດສະໝີພາບ, ກໍເປັນຂອງພຣະອົງ
ຕະຫລອດໄປ. ອາແມນ.

14 ເພາະວ່າ, ຖ້າຫາກເຈົ້າໃຫ້ ັອະໄພ
ແກ່ເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ ພຣະບິດາເທິງ
ສະຫວັນຂອງເຈົ້າກໍຈະໃຫ້ອະໄພແກ່ເຈົ້າຄື
ກັນ;

15 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ບໍ່ ໃຫ້ ອະ ໄພ ແກ່
ເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າ
ກໍຈະບໍ່ໃຫ້ອະໄພແກ່ເຈົ້າຄືກັນ.

16 ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ເມື່ອເຈົ້າ ັຖິສິນອິດ
ເຂົ້າ ຢາເຮັດໜ້າເສົ້າໝອງເໝືອນດັ່ງຄົນ
ໜ້າຊີ້ໃຈຄິດ, ເພາະພວກເຂົາເຮັດໜ້າເສົ້າ
ໝອງເພື່ອຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນວ່າ ພວກ
ເຂົາຖືສິນອິດເຂົ້າ. ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວ

ກັບເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງ
ພວກເຂົາແລ້ວ.

17 ແຕ່ເວລາເຈົ້າຖິສິນອິດເຂົ້າ, ຈົ່ງລ້າງ
ໜ້າ, ແລະ ເອົານ້ຳມັນທາທິວຂອງເຈົ້າ;

18 ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຄົນເຫັນວ່າເຈົ້າຖິສິນອິດ
ເຂົ້າ, ແຕ່ໃຫ້ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ສະຖິດຢູ່
ໃນ ັທີ່ລັບເຫັນ, ແລະ ພຣະບິດາຂອງເຈົ້າ
ຜູ້ເຫັນຢູ່ໃນທີ່ລັບຈະໂຜດປະທານລາງວັນ
ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ.

19 ຢ່າຮີບໂຮມຊັບສົມບັດສຳລັບຕົນໄວ້
ໃນໂລກ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນມອດ ແລະ ຂີ້ໝຽງ
ກັດກິນໄດ້, ແລະ ເປັນບ່ອນທີ່ໂຈນເຈາະ
ເຂົ້າລັກເອົາໄດ້;

20 ແຕ່ຈົ່ງຮີບໂຮມ ັຊັບສົມບັດສຳລັບ
ຕົນ ໄວ້ ໃນ ສະຫວັນ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນມອດ
ແລະ ຂີ້ໝຽງກັດກິນບໍ່ໄດ້, ແລະ ທັງໂຈນ
ຈະເຈາະ ແລະ ລັກເອົາໄປບໍ່ໄດ້.

21 ເພາະວ່າຊັບສົມບັດຂອງເຈົ້າຢູ່ບ່ອນ
ໃດ, ໃຈຂອງເຈົ້າກໍຢູ່ບ່ອນນັ້ນຄືກັນ.

22 ັດວງສະຫວ່າງຂອງຮ່າງກາຍຄືຕາ;
ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກຕາຂອງເຈົ້າເປັນໜຶ່ງ, ໝົດ
ທັງຮ່າງຂອງເຈົ້າກໍຈະເຕັມໄປດ້ວຍແສງ
ສະຫວ່າງ.

23 ແຕ່ຖ້າຫາກຕາຂອງເຈົ້າຊົ່ວ, ໝົດທັງ
ຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ
ມືດ. ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກແສງສະຫວ່າງທີ່ຢູ່ໃນ
ຕົວຂອງເຈົ້າມືດໄປ, ຄວາມມືດນັ້ນຈະໃຫຍ່
ຫລວງພຽງໃດນໍ!

24 ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເປັນ ັຂ້າ ໃຊ້ຂອງ
ສອງເຈົ້າ ບ່າວສອງນາຍໄດ້; ເພາະລາວຈະ

<p>8 ກ ຄພ 84:83. 9 ກ ມຫ 6:9-13. ຂ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. ຄ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະບິດາ.</p>	<p>12 ກ ປຈສ ມຫ 6:14 (ພາກ ຫ້ອຍທ້າຍ). 14 ກ ມຊຢ 26:30-31; ຄພ 64:9. ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ. 16 ກ ອຊຢ 58:5-7. ຄມພ ຖິສິນອິດເຂົ້າ,</p>	<p>ການຖິສິນອິດເຂົ້າ. 18 ກ ຄພ 38:7. 20 ກ ຮລມ 5:8; 8:25. 22 ກ ຄພ 88:67. 24 ກ 1 ຊມອ 7:3.</p>
---	--	---

ຊັງນາຍຜູ້ນີ້ ແລະ ໄປຮັກນາຍຜູ້ນັ້ນ, ຫລື ຈະນັບຖືນາຍຜູ້ນີ້ ແລະ ໝິ່ນປະໝາດນາຍຜູ້ນັ້ນ. ເຈົ້າຈະເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງເງິນຄຳພ້ອມກັນບໍ່ໄດ້.

25 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອພຣະເຢຊູກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງກໍໄດ້ຫລຽວເບິ່ງຄົນສິບສອງຄົນ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເລືອກໄວ້ ແລະ ກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງຈື່ຈຳຄຳເວົ້າ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເວົ້າມານັ້ນ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້ ເພື່ອຈະໄດ້ "ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້. ສະນັ້ນເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ຢາ ະຄິດເຖິງຊີວິດຂອງເຈົ້າ, ວ່າເຈົ້າຈະກິນຫຍັງ, ຫລື ເຈົ້າຈະດື່ມຫຍັງ; ແລະ ຢາຄິດເຖິງຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າ, ວ່າເຈົ້າຈະນຸ່ງຫຍັງ. ຊີວິດກໍຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າອາຫານບໍ່ແມ່ນບໍ່, ແລະ ຮ່າງກາຍກໍຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມບໍ່ແມ່ນບໍ່?

26 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ນົກ ໃນອາກາດ, ມັນບໍ່ໄດ້ຫວ່ານ, ທັງມັນບໍ່ໄດ້ກ່ຽວ ຫລື ບໍ່ໄດ້ເຕົ້າໂຮມໃສ່ເລົ້າໄວ້; ແຕ່ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງເຈົ້າຍັງລ້ຽງດູມັນ. ເຈົ້າປະເສີດຫລາຍກວ່ານົກບໍ່ແມ່ນບໍ່?

27 ໃຜໃນເຈົ້າເມື່ອຄິດເອົາ ຈະສາມາດເພີ່ມຄວາມສູງຈັກສອກໜຶ່ງໃຫ້ຕົນເອງໄດ້ບໍ່?

28 ແລະ ເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງຄິດເຖິງເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ? ຈົ່ງສັງເກດເບິ່ງດອກໄມ້ໃນທົ່ງ ວ່າມັນເຕີບໂຕຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ? ມັນບໍ່ໄດ້ທຳງານ, ທັງບໍ່ໄດ້ເຂັ້ມຝ້າຍ;

29 ແລະ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເຖິງແມ່ນໂຊໂລໂມນໃນຄວາມສະຫງ່າລາສີທັງໝົດຂອງລາວ ກໍຍິ່ງບໍ່ໄດ້ທົງເຄື່ອງງາມເທົ່າກັບ

ດອກໄມ້ເຫລົ່ານັ້ນດອກໜຶ່ງ.

30 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຫຍ້າໃນທົ່ງຢ່າງນັ້ນ, ຊຶ່ງເປັນຢູ່ມື້ນີ້ ແລະ ມີໜ້າຕ້ອງຖືກໂຍນຖິ້ມໃສ່ເຕົາໄຟ, ພຣະອົງກໍຈະແຕ່ງເຈົ້າເຊັ່ນນັ້ນ ຖ້າຫາກເຈົ້າບໍ່ນ້ອຍໜ້າໃນສັດຫາ.

31 ສະນັ້ນ ຢາຄິດ ໂດຍກ່າວວ່າ ຈະກິນຫຍັງ? ຫລື ດື່ມຫຍັງ? ຫລື ນຸ່ງຫົ່ມຫຍັງ?

32 ເພາະພຣະບິດາ ເທິງສະຫວັນຂອງເຈົ້າຮູ້ວ່າ ເຈົ້າຕ້ອງການສິ່ງທັງໝົດນີ້.

33 ແຕ່ເຈົ້າຈຶ່ງສະແຫວງຫາ "ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງເສຍກ່ອນ, ແລ້ວພຣະອົງຈະເພີ່ມສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.

34 ສະນັ້ນຢາຄິດເຖິງມື້ອື່ນ, ເພາະມື້ອື່ນຈະຄິດເຖິງເລື່ອງຂອງມັນເອງ. ມື້ໜຶ່ງກໍພຽງພໍແລ້ວກັບຄວາມຊົ່ວຂອງມື້ນັ້ນ.

ບົດທີ 14

ພຣະເຢຊູບັນຊາວ່າ: ຢາກ່າວໂທດຜູ້ອື່ນ; ໃຫ້ທູນຂໍຈາກພຣະເຈົ້າ; ລະວັງສາດສະດາປອມ—ພຣະອົງສັ່ນຍາວ່າ ຜູ້ທີ່ເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ—ປຽບທຽບກັບ ມັດທາຍ 7. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູຮັບສິ່ງຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຫັນໄປທາງຜູງຊົນອີກ, ແລະ ໄດ້ເປີດປາກກ່າວກັບພວກເຂົາອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, "ຢາກ່າວໂທດຜູ້ອື່ນ, ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກກ່າວໂທດຄືນ.

25 ກ ຄມພ ປະຕິບັດ. ຂ ແອວ 31:37-38; ຄພ 84:79-85. 33 ກ ລກ 12:31. 14 1 ກ ປຈສ ມທ 7:1-2 (ພາກທ້ອຍທ້າຍ); ຢຮ 7:24.

2 ພາະສິ່ງໃດທີ່ເຈົ້າເອົາມາກ່າວໂທດຜູ້ອື່ນ, ເຈົ້າກໍຈະຖືກກ່າວໂທດໃນສິ່ງນັ້ນ; ແລະເຈົ້າຕວງຜູ້ອື່ນດ້ວຍເຄື່ອງຜອງອັນໃດ, ເຈົ້າກໍຈະຖືກຕວງດ້ວຍເຄື່ອງຜອງອັນນັ້ນຄືກັນ.

3 ແລະ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຫລົງເຫັນຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຢູ່ໃນຕາຂອງພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ໄມ້ທັງທ່ອນທີ່ຢູ່ໃນຕາຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກ?

4 ຫລື ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າໄດ້ແນວໃດວ່າ: ໃຫ້ຂ້ອຍເຂ່ຍຂີ້ເຫຍື້ອອອກຈາກຕາເຈົ້າເທາະ—ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໄມ້ທັງທ່ອນຢູ່ໃນຕາຂອງເຈົ້າ?

5 ເຈົ້າຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ຈົ່ງເອົາໄມ້ທັງທ່ອນອອກຈາກຕາຂອງເຈົ້າເສຍກ່ອນ; ແລ້ວເຈົ້າຈຶ່ງຈະເຫັນໄດ້ຄັກ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂ່ຍຂີ້ເຫຍື້ອອອກຈາກຕາຂອງພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ.

6 ຢ່າເອົາຂອງທີ່ ະປະເສີດໃຫ້ໝາ, ຢ່າໂຍນໄຂ່ມຸກໃສ່ຕໍ່ໜ້າໝູ, ຢ້ານວ່າມັນຈະຢຽບຍໍ່າເສຍ ແລະ ຈະຕ່າວຄືນມາຂົບເຈົ້ານໍ້າອີກ.

7 ຈົ່ງ ະໝັ້ນຂໍ, ແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ; ຈົ່ງໝັ້ນຊອກ, ແລ້ວເຈົ້າຈະພົບ; ຈົ່ງໝັ້ນເຄາະ, ແລ້ວຈະມີຜູ້ໄຂປະຕູໃຫ້.

8 ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ໝັ້ນຂໍ, ຈະໄດ້ຮັບ; ແລະ ທຸກຄົນທີ່ໝັ້ນຊອກ, ຈະພົບ; ແລະ ທຸກຄົນທີ່ໝັ້ນເຄາະ, ຈະມີຜູ້ໄຂປະຕູໃຫ້.

9 ຫລື ມີຜູ້ໃດແດ່ໃນພວກເຈົ້າທີ່ ຖ້າຫາກລູກຂອງຕົນຂໍເຂົ້າປັນໜຶ່ງ, ພໍຈະເອົາກ້ອນຫີນໃຫ້ບໍ່?

10 ຫລື ຖ້າຫາກລູກຂອງຕົນຂໍປາ, ພໍຈະເອົາງູໃຫ້ບໍ່?

11 ເທດ ສະນັ້ນ, ເຈົ້າຜູ້ເປັນຄົນຊົ່ວກໍຍັງຮູ້ຈັກເອົາຂອງດີໃຫ້ລູກຂອງຕົນ, ແລ້ວພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນຈະປະທານຂອງດີໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ທຸນຂໍຈາກພຣະອົງຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກຈັກເທົ່າ?

12 ສະນັ້ນ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງບໍ່ວ່າອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຢາກໃຫ້ມະນຸດເຮັດກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈຶ່ງ ະເຮັດເຊັ່ນນັ້ນກັບພວກເຂົາ, ເພາະນີ້ຄືກົດ ແລະ ສາດສະດາ.

13 ຈົ່ງ ເຂົ້າໄປທາງ ະປະຕູຄັບ; ເພາະວ່າປະຕູກວ້າງຂວາງ ແລະ ທາງກໍ ະກວ້າງຂວາງຈະນໍາໄປຫາຄວາມພິນາດ, ແລະ ມີຫລາຍຄົນເຂົ້າໄປໃນທາງນັ້ນ.

14 ເພາະວ່າ ະປະຕູທີ່ນໍາໄປສູ່ຊີວິດກໍຄັບ, ແລະ ທາງກໍ ະແຄບ, ແລະ ະມີໜ້ອຍຄົນທີ່ພົບທາງນີ້.

15 ຈົ່ງລະວັງ ະສາດສະດາປອມ, ຜູ້ທີ່ປອມຕົວຄືແກະມາຫາເຈົ້າ, ແຕ່ພາຍໃນເຂົາເປັນໝາໄນຕົວຮ້າຍ.

16 ເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກເຂົາໂດຍໝາກຜົນຂອງເຂົາ. ຜູ້ຄົນຈະເກັບໝາກອະງຸ່ນຈາກເຄືອໜາມບໍ່, ຫລື ເກັບໝາກເດື່ອຈາກຕົ້ນໜາມບໍ່?

17 ດັ່ງນັ້ນ ຕົ້ນໄມ້ດີທຸກຕົ້ນຍ່ອມເກີດໝາກຜົນດີ; ແຕ່ຕົ້ນໄມ້ບໍ່ດີຍ່ອມເກີດໝາກຜົນບໍ່ດີ.

18 ຕົ້ນດີຈະເກີດໝາກຜົນບໍ່ດີບໍ່ໄດ້, ຫລື ຕົ້ນໄມ້ບໍ່ດີຈະເກີດໝາກຜົນດີບໍ່ໄດ້.

<p>2 ກ ມມ 8:19. 5 ກ ຍຮ 8:3-11. 6 ກ ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ. 7 ກ 3 ນພ 27:29. ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ,</p>	<p>ຄໍາອະທິຖານ. 12 ກ ຄມພ ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ. 13 ກ ລກ 13:24; 3 ນພ 27:33. ຂ ຄພ 132:25. 14 ກ 2 ນພ 9:41; 31:9, 17-18;</p>	<p>ຄພ 22. ຂ 1 ນພ 8:20. ຄ 1 ນພ 14:12. 15 ກ ຍມຍ 23:21-32; 2 ນພ 28:9, 12, 15.</p>
--	---	--

19 ຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ "ບໍ່ເກີດໝາກຜົນດີ ຕ້ອງຖືກໂຄ່ນລົງ, ແລະ ຖືກໂຍນເຂົ້າໃນກອງໄຟເສຍ.

20 ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກເຂົາໂດຍ "ໝາກຜົນຂອງເຂົາ.

21 ບໍ່ແມ່ນໝົດທຸກຄົນທີ່ກ່າວກັບເຮົາວ່າ, ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ແລ້ວຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກສະຫວັນໄດ້; ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ກະທຳຕາມນ້ຳພຣະໂທຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຈະເຂົ້າໄປໄດ້.

22 ຫລາຍຄົນຈະ ກ່າວກັບ ເຮົາ ໃນມື້ນັ້ນວ່າ: ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ທຳນາຍໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງບໍ່, ແລະ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ພວກຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ຂັບໄລ່ຜິອອກໄປ, ແລະ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງພວກຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ກະທຳສິ່ງແປກປະຫລາດຫລາຍຢ່າງບໍ່ແມ່ນບໍ?

23 ແລະ ເມື່ອນັ້ນເຮົາຈະບອກກັບພວກເຂົາວ່າ: ເຮົາບໍ່ເຄີຍ "ຮູ້ຈັກ ພວກເຈົ້າ; ພວກເຈົ້າຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເອີຍ, ຈົ່ງຮູ້ຈັກໜີໄປໃຫ້ພົ້ນຈາກເຮົາເສຍ.

24 ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດກໍ ຕາມທີ່ໄດ້ຍິນຄຳເຫລົ່ານີ້ຂອງເຮົາ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ, ຜູ້ນັ້ນກໍປຽບເໝືອນຄົນສະຫລາດຜູ້ປຸກເຮືອນຂອງຕົນໃສ່ເທິງດານ "ຫີນ—

25 ແລະ "ຝົນຖ້ຽງເຫລົງມາ, ແລະ ນ້ຳກໍນອງ, ແລະ ລົມກໍພັດ, ແລະ ປະທະເຮືອນນັ້ນ; ແລະ ມັນບໍ່ ຮຸ້ນ, ເພາະວ່າມັນຖືກສ້າງໃສ່ເທິງດານຫີນ.

26 ແຕ່ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍິນຄຳເຫລົ່ານີ້ຂອງເຮົາ ແລ້ວບໍ່ປະຕິບັດຕາມກໍປຽບເໝືອນຄົນໂງ່, ຜູ້ປຸກເຮືອນຂອງຕົນໃສ່ເທິງ "ດິນຊາຍ—

27 ແລະ ຝົນຖ້ຽງເຫລົງມາ, ແລະ ນ້ຳກໍນອງ, ແລະ ລົມກໍພັດ, ແລະ ປະທະເຮືອນນັ້ນ; ແລະ ມັນພັງ, ແລະ ການພັງນັ້ນໃຫຍ່ຫລວງ.

ບົດທີ 15

ພຣະເຢຊູປະກາດວ່າກົດຂອງໂມເຊສົມບູນໃນພຣະອົງ—ຊາວນີໄຟແມ່ນແກະອີກຜູ້ໜຶ່ງ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວເຖິງໃນເຢຣູຊາເລັມ—ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນເຢຣູຊາເລັມຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບແກະຂອງອິດສະຣາເອນທີ່ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ທອດພຣະເນດເບິ່ງຜູ້ຊົນໂດຍຮອບ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າໄດ້ຍິນເລື່ອງທີ່ເຮົາສົດສອນກ່ອນທີ່ເຮົາໄດ້ຂຶ້ນໄປເຝົ້າພຣະບິດາຂອງເຮົາແລ້ວ; ສະນັ້ນ, ຜູ້ໃດທີ່ຈິດຈຳຄຳເວົ້າເຫລົ່ານີ້ຂອງເຮົາ ແລະ "ປະຕິບັດຕາມ, ເຮົາຈະ ຮຽກຮ້ອງຜູ້ນັ້ນຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງເຫັນວ່າມີບາງຄົນໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ແປກໃຈ ແລະ ສົງໄສວ່າພຣະອົງ

19 ກ ມທ 3:10; ອວ 5:36-41; ຄພ 97:7.
20 ກ ລກ 6:43-45; ມຣນ 7:5.
22 ກ ອວ 5:17.

23 ກ ມຊຢ 5:13; 26:24-27. ຂ ລກ 13:27.
24 ກ ຄມພ ຫີນ.
25 ກ ອວ 26:6; ຮລມ 5:12. ຂ ສພສ 12:7.

26 ກ 3 ນພ 11:40.
15 1 ກ ຢກບ 1:22. ຂ 1 ນພ 13:37; ຄພ 5:35.

ມີຄວາມປະສົງອັນ ໃດກ່ຽວກັບ ກົດຂອງ ໂມເຊ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າທີ່ ວ່າ ສິ່ງເກົ່າໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລະ ວ່າທຸກສິ່ງ ເປັນຂອງໃໝ່.

3 ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ກ່າວ ກັບ ພວກເຂົາ ວ່າ: ຢ່າໄດ້ແປກໃຈເລີຍທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວກັບ ເຈົ້າວ່າ ສິ່ງເກົ່າໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລະ ທຸກສິ່ງ ເປັນຂອງໃໝ່.

4 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ກົດທີ່ ມອບໃຫ້ແກ່ໂມເຊນັ້ນສົມບູນແລ້ວ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ກໍເຮົາຄືຜູ້ທີ່ມອບກົດໃຫ້, ແລະ ເຮົາຄື ຜູ້ທີ່ ໃຫ້ ພັນທະສັນຍາ ກັບ ອິດສະ ຣາເອນຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ, ໃນເຮົາກົດ ສົມບູນແລ້ວ, ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ມາເພື່ອໃຫ້ ກົດນັ້ນ ະສົມບູນ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງມີທີ່ສຸດ.

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ ບໍ່ໄດ້ທຳລາຍສາດສະ ດາ, ເພາະວ່າມີຫລາຍຕໍ່ຫລາຍອັນທີ່ຍັງບໍ່ ຫັນສົມບູນໃນເຮົາເທື່ອ, ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາ ກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ມັນຈະສົມບູນທັງໝົດ.

7 ແລະ ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ສິ່ງເກົ່າໄດ້ຜ່ານໄປ, ແຕ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ທຳລາຍຂໍ້ ຄວາມທີ່ເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

8 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພັນທະສັນຍາທີ່ເຮົາ ໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຍັງບໍ່ສຳເລັດ ທັງໝົດເທື່ອ; ແຕ່ກົດທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂມເຊ ນັ້ນມີທີ່ສຸດໃນເຮົາ.

9 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄື ກົດ, ແລະ ະຄວາມສະ ຫວ່າງ. ຈົ່ງເບິ່ງທີ່ເຮົາ ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງ ທີ່ສຸດ, ແລະ ເຈົ້າຈະ ະມີຊີວິດ; ຍ້ອນເຮົາຈະ

ໃຫ້ຊີວິດນິລັນດອນແກ່ຄົນທີ່ ອົດທົນຈົນ ເຖິງທີ່ສຸດ.

10 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ມອບ ະບັນຍັດໃຫ້ແກ່ ເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ. ແລະ ມີຄືກົດ ແລະ ສາດສະດາ, ເພາະກົດ ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ ະເປັນພະຍານເຖິງເຮົາ ໂດຍແທ້.

11 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບສິບສອງຄົນ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະ ອົງໄດ້ເລືອກໄວ້ວ່າ:

12 ເຈົ້າ ເປັນສານຸສິດ ຂອງ ເຮົາ; ແລະ ເຈົ້າເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງຜູ້ຄົນພວກ ນີ້, ຜູ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອ ສາຍຂອງ ະໂຢເຊັບ.

13 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄື ະແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນ ມູນມໍລະດົກຂອງເຈົ້າ; ແລະ ພຣະບິດາໄດ້ ປະທານມັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.

14 ແລະ ບໍ່ເຄີຍມີຈັກເທື່ອທີ່ພຣະບິດາ ໄດ້ໃຫ້ພຣະບັນຍັດແກ່ເຮົາ ະບອກເລື່ອງນີ້ ກັບພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າທີ່ເຢຣູຊາເລັມ.

15 ທັງບໍ່ເຄີຍມີຈັກເທື່ອທີ່ພຣະບິດາໄດ້ ໃຫ້ພຣະບັນຍັດ ແກ່ເຮົາ ະບອກພວກເຂົາ ກ່ຽວກັບ ະເຜົ່າອື່ນໆຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະ ຣາເອນ, ຜູ້ທີ່ພຣະບິດາໄດ້ນຳພາອອກໄປ ຈາກແຜ່ນດິນ.

16 ພຣະບິດາ ໄດ້ ະບັນ ຊາ ໃຫ້ ເຮົາ ະບອກ ພວກເຂົາພຽງເທົ່ານີ້:

17 ວ່າ ເຮົາ ມີ ແກະ ອື່ນ ອີກ ຊຶ່ງ ບໍ່ ເປັນ

<p>2 ກ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. 4 ກ ມຊຢ 13:27-31; 3 ນຟ 9:17-20; 5 ກ 1 ກຣທ 10:1-4; 3 ນຟ 11:14. ຄມພ ເຢໂຮວາ. ຂ ແອວ 34:13. 6 ກ 3 ນຟ 23:1-5. 8 ກ 3 ນຟ 5:24-26.</p>	<p>9 ກ 2 ນຟ 26:1. ຂ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ. ຄ ຢຮ 11:25; ຄພ 84:44. ງ ຄມພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ. 10 ກ 3 ນຟ 12:20.</p>	<p>ຂ ມຊຢ 13:33. 12 ກ ຄມພ ໂຢເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ. 13 ກ 1 ນຟ 18:22-23. 14 ກ 3 ນຟ 5:20. 15 ກ 3 ນຟ 16:1-4. ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ສິບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງ ອິດສະຣາເອນ.</p>
--	---	--

ຂອງຝູງນີ້; ແກະເຫລົ່ານັ້ນເຮົາຕ້ອງພາມາ ເໝືອນກັນ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະພັງສຽງຂອງ ເຮົາ; ແລ້ວຈະຮ່ວມເປັນຝູງດຽວກັນ ແລະ ມີ "ຜູ້ລ້ຽງແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.

18 ແລະ ບໍດນີ້, ເພາະຄວາມແຂງຄໍ ແລະ ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ "ເຂົ້າໃຈຄໍາ ເວົ້າຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບບັນຊາ ຈາກພຣະບິດາວ່າ ບໍ່ໃຫ້ບອກພວກເຂົາອີກ ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

19 ແຕ່ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ພຣະບິດາໄດ້ບັນຊາເຮົາ ແລະ ເຮົາກໍໄດ້ ບອກເລື່ອງນີ້ກັບເຈົ້າ, ວ່າເຈົ້າໄດ້ຖືກແຍກ ຈາກບັນດາພວກເຂົາເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຂອງພວກເຂົາ; ສະນັ້ນ ເພາະຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ຈັກ ຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບເຈົ້າ.

20 ແລະ ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ ອີກວ່າ ພຣະບິດາໄດ້ແຍກເຜົ່າອື່ນໆອີກ ອອກຈາກພວກເຂົາ; ແລະ ເພາະຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ ຈັກຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ.

21 ແລະ ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ ວ່າ: ເຈົ້ານີ້ແຫລະຄືຜູ້ຄົນທີ່ເຮົາກ່າວເຖິງ ວ່າ: ເຮົາມີແກະ "ອິນອີກ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນຂອງຝູງ ນີ້; ແກະເຫລົ່ານັ້ນເຮົາຕ້ອງພາມາເໝືອນ ກັນ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະພັງສຽງຂອງເຮົາ; ແລ້ວຈະຮ່ວມເປັນຝູງດຽວກັນ, ແລະ ມີຜູ້ ລ້ຽງແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.

22 ແຕ່ ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈເຮົາ, ເພາະ ພວກເຂົາຄິດວ່າເປັນ "ຄົນຕ່າງຊາດ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ຄົນຕ່າງຊາດ

ຈະ ສປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໂດຍທາງການສັ່ງ ສອນຂອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈເຮົາ ເມື່ອ ເຮົາກ່າວວ່າ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງ ເຮົາ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈເຮົາທີ່ວ່າ "ຄົນຕ່າງຊາດຈະບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຮົາ ບໍ່ ວ່າເວລາໃດກໍຕາມ—ວ່າເຮົາຈະບໍ່ສະແດງ ຕົນໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຂົານອກຈາກຈະ ເປັນໂດຍ ະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເທົ່ານັ້ນ.

24 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າທັງໄດ້ຍິນ "ສຽງຂອງ ເຮົາ, ແລະ ໄດ້ເຫັນເຮົາ; ແລະ ເຈົ້າຄືແກະ ຂອງເຮົາ, ແລະ ເຈົ້າຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນ ດາຜູ້ຄົນທີ່ພຣະບິດາ ະປະທານໃຫ້ແກ່ເຮົາ.

ບົດທີ 16

ພຣະເຢຊູຈະຢ້ຽມຢາມແກະອື່ນອີກທີ່ເສຍ ໄປຂອງອິດສະຣາເອນ—ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ພຣະກິດຕິຄຸນຈະໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດ ແລ້ວ ຈຶ່ງໄປຫາເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ—ຜູ້ຄົນ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນດ້ວຍຕາ ຂອງຕົນເອງເມື່ອພຣະອົງນຳຊີໂອນຄົນມາ ອີກ. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວ ກັບເຈົ້າວ່າ ເຮົາມີ "ແກະອື່ນອີກ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຢູ່ ໃນແຜ່ນດິນນີ້, ທັງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຢຣູ ຊາເລັມ, ທັງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນໂດຍຮອບທີ່ເຮົາເຄີຍໄດ້ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ.

2 ເພາະວ່າຄົນທີ່ເຮົາກຳລັງເວົ້າເຖິງນີ້ຄື ຄົນທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຮົາເທື່ອ; ແລະ

17 ກ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ.
18 ກ ຄພ 10:59.
21 ກ ຢຮ 10:14–16.
22 ກ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.
ຂ ກຈກ 10:34–48.
23 ກ ມທ 15:24.

ຂ 1 ນພ 10:11.
ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
24 ກ ແອວ 5:38;
3 ນພ 16:1–5.
ຂ ຢຮ 6:37;
ຄພ 27:14.

16 1 ກ 3 ນພ 15:15.
ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ສິບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງ ອິດສະຣາເອນ.

ເຮົາກໍບໍ່ເຄີຍສະແດງຕົນໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຂົາຈັກເທື່ອ.

3 ແຕ່ວ່າເຮົາໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາຈາກພຣະບິດາວ່າໃຫ້ເຮົາໄປຫາ "ພວກເຂົາ, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາຍິນສຽງຂອງເຮົາ, ແລະຈະນັບພວກເຂົາເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາແກະຂອງເຮົາ, ເພື່ອຈະຮ່ວມເປັນຝູງດຽວກັນ ແລະມີຜູ້ລ້ຽງແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຈະໄປປະກົດຕົວແກ່ພວກເຂົາ.

4 ແລະ ເຮົາບັນຊາເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງຂຽນ "ຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ໄວ້ຫລັງຈາກທີ່ເຮົາໄປແລ້ວ, ແລະຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາທີ່ເຢຣູຊາເລັມຜູ້ທີ່ເຄີຍເຫັນເຮົາ ແລະ ຢູ່ກັບເຮົາໃນການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເຮົາ, ບໍ່ທູນຂໍພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ເລື່ອງເຈົ້າໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ເລື່ອງເຜົ່າອື່ນໆຊຶ່ງພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກ ເພື່ອວ່າຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງເຈົ້າຈະຂຽນໄວ້ ຈະໄດ້ຮັບການຮັກສາໄວ້ ແລະ ຖືກສະແດງໃຫ້ປະກົດແກ່ ສິນຕ່າງຊາດ, ເພື່ອໂດຍທາງຄວາມບໍລິບູນຂອງຄົນຕ່າງຊາດ ພວກທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຫລານຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງຈະກະຈັດກະຈາຍໄປຕາມຜືນແຜ່ນດິນໂລກເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາຈະຖືກນຳເຂົ້າມາ, ຫລື ຈະຖືກນຳມາສູ່ ຄວາມຮູ້ເລື່ອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ.

5 ແລະ ເມື່ອນັ້ນເຮົາຈະ "ເຕົ້າໂຮມພວກເຂົາເຂົ້າມາຈາກສີ່ສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນເຮົາຈະເຮັດໃຫ້

ສິນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງ ສະໂລໂນນ ສາຍອິດສະຣາເອນສຳເລັດ.

6 ແລະ "ຄົນຕ່າງຊາດ ຍ່ອມ ເປັນ ສຸກ, ເພາະຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາທີ່ມີໃນເຮົາ, ໂດຍຜ່ານທາງ ສະພະວິນຍານບໍລິສຸດທີ່ໄດ້ເປັນພະຍານຕໍ່ພວກເຂົາເຖິງເຮົາ ແລະ ເຖິງພຣະບິດາ.

7 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເພາະຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາທີ່ມີໃນເຮົາ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ, ແລະ ເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງເຈົ້າ, ໄອ້ ເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ດັ່ງນັ້ນ ໃນ "ຍຸກສຸດທ້າຍຄວາມຈິງຈິ່ງຈະມາເຖິງຄົນຕ່າງຊາດ, ເພື່ອວ່າຄວາມສົມບູນຂອງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຈະໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກເຂົາ.

8 ແຕ່ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວວ່າ, ວິບັດແກ່ຄົນຕ່າງຊາດຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ—ເພາະວ່າທັງໆທີ່ພວກເຂົາໄດ້ມາຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນນີ້ ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນຂອງເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນຕ້ອງແຕກ "ກະຈັດກະຈາຍໄປ; ແລະ ໄດ້ ຂໍ້ບໍ່ໄລ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນອອກຈາກບັນດາພວກເຂົາ ແລະ ຖືກຢຽບຍ່າໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງພວກເຂົາ;

9 ແລະ ເປັນ ຍ້ອນ ພຣະເມດຕາຂອງພຣະບິດາທີ່ມີຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ການພິພາກສາຂອງພຣະບິດາທີ່ມີຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຜູ້ເປັນເຊື່ອສາຍອິດສະຣາເອນນຳອີກ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ວ່າຫລັງຈາກທັງໝົດນີ້ ແລະ ເຮົາໄດ້ເຮັດ

<p>3 ກ 3 ນພ 17:4. 4 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພີ. ຂ 1 ນພ 10:14; 3 ນພ 21:6. ໖ ອຊກ 20:42-44; 3 ນພ 20:13. 5 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—</p>	<p>ການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ. ຂ 3 ນພ 5:24-26. ໖ 1 ນພ 22:9; 3 ນພ 21:26-29. 6 ກ 1 ນພ 13:30-42; 2 ນພ 30:3.</p>	<p>ຂ 2 ນພ 32:5; 3 ນພ 11:32, 35-36. ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. 7 ກ ຄມພ ການພົ້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ. 8 ກ 1 ນພ 13:14; ມມ 5:9, 15. ຂ 3 ນພ 20:27-29.</p>
---	---	--

ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະ
ຣາເອນໄດ້ຮັບການລົງທັນ, ແລະ ໄດ້ຮັບ
ຄວາມເປັນທຸກ ແລະ ຖືກ ”ຂ້າ, ແລະ ຖືກ
ຂັບ ໄລ່ອອກໄປ ຈາກ ບັນ ດາ ພວກເຂົາ,
ແລະ ຖືກພວກເຂົາກຽດຊັງ ແລະ ຖືກພວກ
ເຂົາເວົ້າຂວັນນິນທາ—

10 ແລະ ພຣະບິດາບັນຊາໃຫ້ເຮົາກ່າວ
ກັບເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ: ໃນມື້ນັ້ນເມື່ອຄົນຕ່າງ
ຊາດເຮັດບາບເພື່ອຕໍ່ຕ້ານພຣະກິດຕິຄຸນ
ແລະ ປະຕິເສດຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດ
ຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ແລະ ”ລະເມີເພີ່ຜົນດ້ວຍ
ຄວາມທະນົງໃຈ ເໜືອກວ່າປະຊາຊາດທັງ
ປວງ, ແລະ ເໜືອກວ່າຜູ້ຄົນທັງປວງເທິງ
ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຈະເຕັມໄປດ້ວຍການ
ເວົ້າຕົວະ, ແລະ ການຫລອກລວງ, ແລະ
ການກໍ່ກວນ, ແລະ ການໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ແລະ
ການຄາດຕະກຳ, ແລະ ການປະຕິບັດໂດຍ
ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ, ແລະ
ການໂສເພນີ, ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງອັນ
ລີ້ລັບນາໆປະການ; ແລະ ຖ້າຫາກເມື່ອໃດ
ພວກເຂົາກະທຳສິ່ງທັງໝົດນີ້ ແລະ ບໍ່ຍອມ
ຮັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ
ເຮົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວວ່າ, ເຮົາ
ຈະເອົາຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ
ຂອງເຮົາໄປຈາກບັນດາພວກເຂົາ.

11 ແລະ ເວລານັ້ນເຮົາຈະ ”ນຶກເຖິງ
ພັນທະສັນຍາທີ່ເຮົາໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບຜູ້ຄົນ
ຂອງເຮົາ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ,
ແລະ ເຮົາຈະນຳເອົາພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ
ເຮົາມາຫາພວກເຂົາ.

12 ແລະ ແລ້ວເຮົາຈະສະແດງແກ່ເຈົ້າ,

ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ວ່າຄົນຕ່າງ
ຊາດຈະບໍ່ມີອຳນາດເໜືອເຈົ້າ; ແຕ່ເຮົາຈະ
ນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາທີ່ໄດ້ໃຫ້ແກ່
ເຈົ້າ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະ
ເຈົ້າຈະມາສູ່”ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມສົມບູນ
ແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ.

13 ແຕ່ຖ້າຫາກຄົນຕ່າງຊາດຈະກັບໃຈ
ແລະ ກັບມາຫາເຮົາ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ,
ຈົ່ງເບິ່ງ ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ເຮົາ
ຈະ ”ນັບພວກເຂົາເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ
ຂອງເຮົາ.

14 ແລະ ເຮົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງ
ເຮົາ ຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນເຂົ້າ
ໄປໃນບັນດາພວກເຂົາເພື່ອຢູ່ບຍ່າພວກ
ເຂົາ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ.

15 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ຫັນມາຫາ
ເຮົາ, ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ, ເຮົາ
ຈະຍອມໃຫ້ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາ
ຈະຍອມໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍ
ອິດສະຣາເອນ, ເຂົາໄປໃນບັນດາພວກ
ເຂົາ ແລະ ”ຢູ່ບຍ່າພວກເຂົາ, ແລະ ພວກ
ເຂົາຈະເປັນເໝືອນດັ່ງເກືອທີ່ໝົດຄວາມ
ເຄັມ ຊຶ່ງນັບແຕ່ເວລານັ້ນໄປ ມັນຈະບໍ່ມີຄຸນ
ຄ່າ, ມີແຕ່ຈະຖືກໂຍນຖິ້ມ ແລະ ຖືກຢູ່ບ
ຍ່າໄວ້ໃຕ້ຕີນຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ໂອ້ ເຊື້ອ
ສາຍອິດສະຣາເອນ.

16 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບ
ພວກເຈົ້າ, ພຣະບິດາໄດ້ສັ່ງເຮົາໄວ້ດັ່ງນີ້
ຄື—ໃຫ້ເຮົາມອບແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນ
ພວກນີ້ ເພື່ອເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກ
ເຂົາ.

<p>9 ກ ອມ 9:1-4. 10 ກ ມມ 8:35-41. 10 ຂ 2 ນພ 26:29. 11 ກ 3 ນພ 21:1-11; ມມ 5:20.</p>	<p>12 ກ ຮລມ 15:12-13. 13 ກ ຄລຕ 3:7, 29; 1 ນພ 15:13-17; 2 ນພ 10:18; 3 ນພ 30:2;</p>	<p>ອຣຮ 2:9-11. 15 ກ ມກ 5:8-15; 3 ນພ 20:16-19; 21:12-21; ຄພ 87:5.</p>
--	---	--

17 ແລະ ເວລານັ້ນ ກໍຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາເອຊາຢາຈະສຳເລັດ, ຊຶ່ງກ່າວວ່າ:

18 ກົນຍາມ ຂອງເຈົ້າຈະເປັ່ງສູງ; ພວກເຂົາຈະຮ້ອງເພງພ້ອມກັນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະເຫັນພ້ອມກັນ ເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຳຊີໂອນມາອີກ.

19 ຈົ່ງເປັ່ງສູງປີຕິຍິນດີ, ຮ້ອງເພງນຳກັນ, ກຸງເຢຣູຊາເລັມເອີຍ ເຈົ້າຜູ້ທີ່ເປັນເມືອງຮົກຮ້າງ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອອຍໃຈຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ໂຖ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ.

20 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກາງແຂນອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງໃນສາຍຕາຂອງປະຊາຊາດທັງປວງ; ແລະ ທິວທັດສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະເຫັນການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ບົດທີ 17

ພຣະເຢຊູແນະນຳໃຫ້ຜູງຊົນໄຕ່ຕອງກ່ວກັບຄຳເວົ້າຂອງພຣະອົງ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ—ພຣະອົງບິ່ນບົວຄົນເຈັບປ່ວຍ—ພຣະອົງອະທິຖານເພື່ອຜູງຊົນໂດຍໃຊ້ພາສາທີ່ບໍ່ສາມາດຈະຂຽນໄວ້ໄດ້—ເຫລົ່າທູດປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ເດັກນ້ອຍ ແລະ ໄຟໄດ້ອ້ອມຮອບລູກງຂອງພວກເຂົາໄວ້. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ທອດພຣະເນດເບິ່ງຜູງຊົນໂດຍຮອບອີກ, ແລະ ພຣະອົງກ່າວກັບ

ພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຂອງເຮົາໄກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວ.

2 ເຮົາເຫັນວ່າ ເຈົ້າຍັງອ່ອນແອຢູ່ ແລະ ເຈົ້າຍັງບໍ່ ກໍເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງເຮົາໄດ້, ຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ບັນຊາໃຫ້ເຮົາມາບອກເຈົ້າໃນເທື່ອນີ້.

3 ສະນັ້ນ, ເຈົ້າຈົ່ງກັບໄປບ້ານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ກໍໄຕ່ຕອງເຖິງເລື່ອງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄປນັ້ນ, ແລະ ທູນຖາມພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ, ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ຈົ່ງ ຕຽມຈິດໃຈໄວ້ສຳລັບ ມື້ອື່ນ, ແລະ ເຮົາຈະກັບມາຫາເຈົ້າອີກ.

4 ແຕ່ບັດນີ້ເຮົາຈະ ກໍໄປເຝົ້າພຣະບິດາ, ແລະ ເຮົາຈະໄປ ະປະກົດຕົວຕໍ່ເຜົ່າອິດສະຣາເອນທີ່ ະຫາຍໄປນັ້ນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຫາຍໄປສຳລັບພຣະບິດາ, ເພາະພຣະອົງຮູ້ວ່າພຣະອົງໄດ້ນຳພວກເຂົາໄປໄວ້ບ່ອນໃດ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ທອດພຣະເນດເບິ່ງຜູງຊົນໂດຍຮອບອີກ, ແລະ ເຫັນວ່າພວກເຂົາຫລັ່ງນ້ຳຕາ, ແລະ ໄດ້ຫລຽວເບິ່ງພຣະອົງຄືກັບວ່າຈະທູນຂໍໃຫ້ພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຂົາຕື່ມອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ.

6 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ອຸທອນຂອງເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍ ະຄວາມເມດຕາສົງສານເຈົ້າ.

7 ມີຜູ້ໃດເຈັບປ່ວຍຢູ່ໃນບັນດາພວກເຈົ້າບໍ່? ຈົ່ງນຳເອົາພວກເຂົາມານີ້. ມີຜູ້ໃດທີ່ເປັນລ່ອຍ, ຫລື ຕາບອດ, ຫລື ຂາເສຍ, ຫລື ພິການ, ຫລື ເປັນຂີ້ທູດ, ຫລື ຫ່ຽວແທ້ງ, ຫລື

17 ກ 3 ນຟ 20:11-12.
18 ກ ອຊກ 33:1-7.
ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ.
ຂ ອຊຊ 52:8-10.
17 1 ກ ອສ ກັບຄືນໄປຫາ
ພຣະບິດາ. ເບິ່ງ ຂໍ້ທີ 4.

2 ກ ຍຣ 16:12;
ຄພ 78:17-18.
3 ກ ຄມພ ໄຕ່ຕອງ.
ຂ ຄພ 132:3.
ຄ 3 ນຟ 19:2.
4 ກ 3 ນຟ 18:39.

ຂ 3 ນຟ 16:1-3.
ຄ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—
ສິບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງ
ອິດສະຣາເອນ.
6 ກ ຄມພ ເມດຕາສົງສານ,
ຄວາມເມດຕາສົງສານ.

ຫຼື ເປັນທຸກອັນໃດບໍ່? ຈົ່ງນຳເອົາພວກເຂົາມານີ້ ແລະ ເຮົາຈະປົນປົງພວກເຂົາ, ເພາະເຮົາມີຄວາມເມດຕາສົງສານເຈົ້າ; ອຸທອນຂອງເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາສົງສານ.

8 ເພາະເຮົາເຫັນວ່າເຈົ້າປາດຖະໜາຈະໃຫ້ເຮົາສະແດງແກ່ເຈົ້າ ເຖິງສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກະທຳແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າທີ່ເຢຣູຊາເລັມ, ເພາະເຮົາເຫັນວ່າເຈົ້າມີ "ສັດທາ ະພຽງພໍທີ່ຈະໃຫ້ເຮົາປົນປົງເຈົ້າ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະອົງກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ, ຝູງຊົນທັງໝົດໄດ້ອອກໄປພ້ອມກັນ, ພ້ອມດ້ວຍຄົນເຈັບຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄົນເປັນທຸກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄົນເປ້ຍລ່ອຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄົນຕາບອດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄົນໃບ້ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພ້ອມດ້ວຍຄົນທັງໝົດທີ່ເປັນທຸກໃດໆ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ "ປົນປົງພວກເຂົາທຸກຄົນ ເມື່ອພວກເຂົາຖືກພາມາຫາພຣະອົງ.

10 ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດ ທັງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການປົນປົງ ແລະ ຜູ້ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ໄດ້ກົມຂາບລົງແທບພຣະບາດ ແລະ ໄດ້ນະມັດສະການພຣະອົງ; ແລະ ຝູງຊົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ໄດ້ອອກມາ "ຈູບພຣະບາດຂອງພຣະອົງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ລ້າງພຣະບາດຂອງພຣະອົງດ້ວຍນ້ຳຕາຂອງພວກເຂົາ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ນຳເອົາ "ເດັກນ້ອຍໆຂອງພວກເຂົາມາ.

12 ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ນຳເອົາເດັກນ້ອຍໆຂອງພວກເຂົາມານັ່ງຢູ່ພື້ນດິນອ້ອມຮອບພຣະອົງ, ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ປະທັບຍືນຢູ່ເຄິ່ງກາງ; ແລະ ຝູງຊົນໄດ້ເປີດທາງໃຫ້ຜູ້ຄົນນຳເອົາເດັກນ້ອຍທັງໝົດເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາເດັກນ້ອຍທັງໝົດມາແລ້ວ, ແລະ ພຣະເຢຊູປະທັບຍືນຢູ່ເຄິ່ງກາງ, ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຝູງຊົນ "ຄູເຂົາລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຄູເຂົາລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນແລ້ວ, ພຣະເຢຊູຮ້ອງຄວນຄາງຢູ່ພາຍໃນພຣະອົງ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ຂ້າແດ່ພຣະບິດາ, ຂ້ານ້ອຍ "ຫຍຸ້ງຍາກຈິດໃຈຫລາຍ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

15 ແລະ ເມື່ອພຣະອົງກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຄູເຂົາລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນຄືກັນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງພຣະອົງໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະບິດາ, ແລະ ສິ່ງທີ່ພຣະອົງອະທິຖານນັ້ນບໍ່ອາດຈະຂຽນໄວ້ໄດ້, ແລະ ຝູງຊົນທີ່ໄດ້ຍິນພຣະອົງໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້.

16 ແລະ ຕາມວິທີນີ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເປັນພະຍານ: "ຕາບໍ່ເຄີຍໄດ້ເຫັນ ແລະ ຫູບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນເລື່ອງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນເຊັ່ນນີ້ມາກ່ອນ ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນເລື່ອງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບພຣະບິດາ;

8 ກ ລກ 18:42.
ຂ 2 ນພ 27:23;
ອທ 12:12.
9 ກ ມຊຢ 3:5;
3 ນພ 26:15.

10 ກ ລກ 7:38.
11 ກ ມທ 19:13-14;
3 ນພ 26:14, 16.
13 ກ ລກ 22:41;
ກຈກ 20:36.

14 ກ ມຊ 7:41.
16 ກ ອຊຢ 64:4;
1 ກສທ 2:9;
ຄພ 76:10, 114-119.

17 ແລະ ບໍ່ມີ ລິ້ນໃດຈະເວົ້າໄດ້, ທັງບໍ່ມີຄົນໃດຈະຂຽນໄວ້ໄດ້, ທັງໃຈຂອງມະນຸດຈະເຂົ້າໃຈເລື່ອງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນເຊັ່ນນີ້ບໍ່ໄດ້ ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາທັງໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນພຣະເຢຊູກ່າວ; ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເຂົ້າໃຈໄດ້ເຖິງຄວາມສຸກ ຊຶ່ງເຕັມຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍິນພຣະອົງອະທິຖານຕໍ່ພຣະບິດາເພື່ອພວກເຮົາ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູຈົບການອະທິຖານຫາພຣະບິດາແລ້ວ, ພຣະອົງກໍລຸກຂຶ້ນ; ແຕ່ "ຄວາມສຸກຂອງຝູງຊົນນັ້ນຍັງມີຢູ່ຢາງຖ້ວມລົ້ນຈົນວ່າພວກເຂົາໝົດກຳລັງໄປ.

19 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ບອກໃຫ້ພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນ.

20 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ ເພາະສັດທາຂອງເຈົ້າ. ແລະ ບັດນີ້ຈິ່ງເບິ່ງ, ຄວາມສຸກຂອງເຮົາເຕັມປຽມ.

21 ແລະ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງກໍ "ກັນແສງ, ແລະ ຝູງຊົນໄດ້ເປັນພະຍານໃນເລື່ອງນີ້, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເອົາເດັກນ້ອຍໆຂອງພວກເຂົາມາເທື່ອລະຄົນ, ແລະ ອອຍພອນພວກເຂົາ, ແລະ ອະທິຖານຫາພຣະບິດາເພື່ອພວກເຂົາ.

22 ແລະ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງກໍກັນແສງອີກ;

23 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຝູງຊົນ, ແລະ ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈິ່ງເບິ່ງລູກ

ນ້ອຍໆຂອງເຈົ້າ.

24 ແລະ ເວລາພວກເຂົາຫລຽວໄປເບິ່ງພວກເຂົາໄດ້ກວາດສາຍຕາຂຶ້ນໄປເທິງພໍ້າ, ແລະ ພວກເຂົາເຫັນພໍ້າສະຫວັນເປີດ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນເຫລົ່າທູດພາກັນລົງມາຈາກສະຫວັນ ຄືກັບວ່າ ຢູ່ທ່າມກາງໄຟ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ລົງມາ "ອ້ອມຮອບເດັກນ້ອຍເຫລົ່ານັ້ນໄວ້, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກປິດລັອມໄວ້ດ້ວຍໄຟ; ແລະ ເຫລົ່າທູດໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ພວກເຂົາ.

25 ແລະ ຝູງຊົນໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານ; ແລະ ພວກເຂົາຮູ້ວ່າບັນທຶກຂອງພວກເຂົາ ເປັນຄວາມຈິງ ເພາະພວກເຂົາທຸກຄົນໄດ້ເຫັນ, ແລະ ໄດ້ຍິນດ້ວຍຕົວເອງ; ແລະ ພວກເຂົາມີຈຳນວນຢູ່ປະມານສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຄົນ, ລວມທັງຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ, ແລະ ເດັກນ້ອຍ.

ບົດທີ 18

ພຣະເຢຊູຈັດຕັ້ງສິນລະລຶກຂຶ້ນ ໃນບັນດາຊາວນີໄຟ—ພວກເຂົາຖືກສັ່ງໃຫ້ອະທິຖານເປັນປະຈຳໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ—ຜູ້ທີ່ຮັບເນື້ອໜັງ ແລະ ໂລຫິດຂອງພຣະອົງ ໂດຍບໍ່ມີຄຳຄວນ ຈະອັບປະໂຫຍດ—ສານຸສິດໄດ້ຮັບອຳນາດເພື່ອມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະເຢຊູໄດ້ສັ່ງໃຫ້ສານຸສິດຂອງພຣະອົງໄປເອົາ "ເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫລົ້າອະຈຸນຳນວນໜຶ່ງມາໃຫ້ພຣະອົງ.

2 ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພວກເພິ່ນອອກໄປ

<p>17 ກ 2 ກຣທ 12:4. 18 ກ ຄມພ ຊົນຊົມ, ຄວາມຊົນຊົມ.</p>	<p>21 ກ ຍຮ 11:35. ຂ ມຣກ 10:14-16. 24 ກ ຮລມ 5:23-24, 43-45.</p>	<p>18 1 ກ ມທ 26:26-28.</p>
--	--	----------------------------

ຫາເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫລົ້າອະງຸ່ນຢູ່ນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຝູງຊົນນັ່ງລົງຢູ່ພື້ນດິນ.

3 ແລະ ເມື່ອສານຸສິດກັບມາພ້ອມດ້ວຍ ກເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫລົ້າອະງຸ່ນ, ພຣະອົງໄດ້ຮັບເອົາເຂົ້າຈີ່ ແລະ ຫັກມັນ ແລະ ໃຫ້ພອນແກ່ມັນ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ສານຸສິດ ແລະ ສັ່ງໃຫ້ພວກເພິ່ນກິນ.

4 ແລະ ເມື່ອພວກເພິ່ນໄດ້ກິນ ແລະ ອີ່ມແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກເພິ່ນເອົາໃຫ້ຝູງຊົນກິນ.

5 ແລະ ເມື່ອຝູງ ຊົນ ໄດ້ກິນ ແລະ ອີ່ມແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບສານຸສິດວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ຈະມີຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາພວກເຈົ້າ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ, ແລະ ເຮົາຈະມອບອຳນາດໃຫ້ແກ່ລາວ ເພື່ອລາວຈະໄດ້ ຫັກເຂົ້າຈີ່ ແລະ ໃຫ້ພອນແກ່ມັນ ແລະ ເອົາມັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ແລະ ໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ.

6 ແລະ ສິ່ງນີ້ພວກເຈົ້າຈົ່ງຍິດຖືປະຕິບັດສະເໝີດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຫັກເຂົ້າຈີ່ ແລະ ໃຫ້ພອນແກ່ມັນ ແລະ ເອົາໃຫ້ເຈົ້າກິນ.

7 ແລະ ສິ່ງນີ້ເຈົ້າຈົ່ງເຮັດດ້ວຍ ກຄວາມລະນຶກເຖິງເນື້ອກາຍຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສະແດງແກ່ເຈົ້າ. ແລະ ມັນຈະເປັນປະຈັກພະຍານຕໍ່ພຣະບິດາວ່າ ເຈົ້າລະນຶກເຖິງເຮົາຢູ່ຕະຫລອດເວລາ. ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າລະນຶກເຖິງເຮົາຢູ່ຕະຫລອດເວລາ ເຈົ້າຈະມີວິນຍານຂອງເຮົາຢູ່ນຳເຈົ້າ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະອົງກ່າວຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ສານຸສິດຂອງພຣະອົງຮັບເອົາຈອກເຫລົ້າອະງຸ່ນ ແລະ ດື່ມມັນ, ແລະ ໃຫ້

ພວກເພິ່ນມອບໃຫ້ແກ່ຝູງຊົນນຳອີກເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ດື່ມມັນ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເພິ່ນກໍໄດ້ປະຕິບັດຕາມນີ້ ແລະ ໄດ້ດື່ມມັນ ແລະ ອີ່ມ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ຝູງຊົນ, ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ດື່ມ ແລະ ພວກເຂົາອີ່ມ.

10 ແລະ ເມື່ອສານຸສິດໄດ້ກະທຳສິ່ງນີ້ແລ້ວ, ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ ເພາະສິ່ງນີ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ກະທຳໄປນັ້ນ, ເພາະນີ້ເປັນການເຮັດໃຫ້ບັນຍັດຂອງເຮົາສຳເລັດ ແລະ ນີ້ເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະບິດາວ່າ ເຈົ້າເຕັມໃຈປະຕິບັດຕາມສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາເຈົ້າ.

11 ແລະ ນີ້ເຈົ້າຈົ່ງປະຕິບັດສະເໝີໄປກັບຄົນທີ່ກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ; ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງກະທຳສິ່ງນີ້ດ້ວຍຄວາມລະນຶກເຖິງເລືອດຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຫລັ່ງເພື່ອເຈົ້າ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະບິດາວ່າ ເຈົ້າລະນຶກເຖິງເຮົາຢູ່ຕະຫລອດເວລາ. ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າລະນຶກເຖິງເຮົາຢູ່ຕະຫລອດເວລາ ເຈົ້າຈະມີວິນຍານຂອງເຮົາຢູ່ນຳເຈົ້າ.

12 ແລະ ເຮົາໃຫ້ບັນຍັດແກ່ເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງກະທຳສິ່ງເຫລົ່ານີ້. ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າກະທຳຕາມສິ່ງເຫລົ່ານີ້ສະເໝີ ເຈົ້າຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະເຈົ້າຖືກສ້າງຢູ່ເທິງ ການຫິນຂອງເຮົາ.

13 ແຕ່ຜູ້ໃດໃນບັນດາພວກເຈົ້າຈະກະທຳຫລາຍ ຫລື ນ້ອຍໄປກວ່ານີ້ຍ່ອມບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຢູ່ເທິງດານຫິນຂອງເຮົາ; ແຕ່ໄດ້ຖືກສ້າງຢູ່ເທິງດິນຊາຍ; ແລະ ເມື່ອຝົນຖ້ຳເທລົງມາ, ແລະ ນ້ຳກໍ່ນອງ, ແລະ ລົມກໍ່ພັດ, ແລະ ປະທະພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະ ພັງ,

3 ກ ຄມພ ສິນລະລຶກ. 5 ກ ມຣນ 4.	7 ກ ມຣນ 4:3. 12 ກ ຄມພ ຫິນ.	13 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.
---------------------------------	-------------------------------	--

ແລະ ະປະຕູ ນະລົກ ຈະ ເປີດ ອອກ ພ້ອມ ແລ້ວທີ່ຈະຮັບເອົາພວກເຂົາ.

14 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຍ່ອມເປັນສູກ ຖ້າຫາກ ເຈົ້າຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງພຣະ ບິດາໄດ້ບັນຊາເຮົາໃຫ້ມອບມັນແກ່ເຈົ້າ.

15 ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວ ກັບເຈົ້າ, ຈົ່ງຄອຍເຝົ້າລະວັງ ແລະ ະອະທິ ຖານຢູ່ສະເໝີ, ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຖືກມາມລໍ ລວງ, ແລະ ຖືກມັນນຳໄປເປັນຊະເລີຍ.

16 ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ເຮົາໄດ້ອະທິ ຖານໃນບັນດາພວກເຈົ້າ, ໃຫ້ເຈົ້າອະທິ ຖານໃນສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ ໃນບັນ ດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາທີ່ກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິ ສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ. ຈົ່ງເບິ່ງ ເຮົາຄື ະຄວາມສະຫວ່າງ; ເຮົາໄດ້ເຮັດເປັນ ະຕົວ ຢ່າງໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າແລ້ວ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຂໍຄວາມເຫລົ້ານີ້ກັບສານຸ ສິດຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຫັນໄປ ຫາຝູງຊົນອີກ ແລະ ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ:

18 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຕ້ອງຄອຍເຝົ້າລະວັງ ແລະ ອະທິຖານຢູ່ສະເໝີ ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ ເຂົ້າໄປຫາການລໍລວງ; ເພາະວ່າ ະຊາຕານ ປາດຖະໜາຢາກໄດ້ເຈົ້າ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ ຝັດຮ່ອນເຈົ້າເໝືອນດັ່ງຝັດເຂົ້າເປືອກ.

19 ສະນັ້ນ ເຈົ້າຕ້ອງອະທິຖານຫາພຣະ ບິດາຢູ່ສະເໝີໃນນາມຂອງເຮົາ;

20 ແລະ ະສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະຂໍຈາກ ພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາຊຶ່ງຖືກຕ້ອງ,

ໂດຍເຊື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ, ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນຈະ ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.

21 ຈົ່ງ ະອະທິຖານນຳຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ ຫາພຣະບິດາ ໃນນາມຂອງເຮົາສະເໝີ, ເພື່ອເມຍຂອງເຈົ້າ ແລະ ລູກຂອງເຈົ້າຈະ ໄດ້ຮັບພອນ.

22 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າ ຈົ່ງຊຸມນຸມກັນ ຢູ່ ເລື້ອຍໆ; ແລະ ເຈົ້າຢາໄດ້ຫ້າມຜູ້ທີ່ເຂົ້າມາ ຫາເຈົ້າເວລາເຈົ້າກຳລັງຊຸມນຸມກັນຢູ່ນັ້ນ, ແຕ່ປ່ອຍໃຫ້ເຂົາເຂົ້າມາຫາເຈົ້າ ແລະ ຢາ ໄດ້ຫ້າມເຂົາ;

23 ແຕ່ເຈົ້າ ຈົ່ງ ະອະ ທິ ຖານ ເພື່ອ ເຂົາ, ແລະ ຢາໄດ້ຂັບໄລ່ເຂົາອອກໄປ; ແລະ ຖ້າ ຫາກເປັນ ໄປວ່າ ເຂົາມາຫາເຈົ້າເປັນປະ ຈຳ ຈົ່ງອະທິຖານຫາພຣະບິດາເພື່ອເຂົາໃນ ນາມຂອງເຮົາ.

24 ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ຍົກ ະຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຂອງເຈົ້າຂຶ້ນເພື່ອມັນຈະສ່ອງແສງໄປທົ່ວ ໂລກ. ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເຮົາຄື ະຄວາມສະຫວ່າງ ຊຶ່ງເຈົ້າຈະຍົກຂຶ້ນ—ພ້ອມທັງສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ ເຫັນເຮົາກະທຳໄປນັ້ນ. ຈົ່ງເບິ່ງ ເຈົ້າເຫັນ ວ່າເຮົາໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະບິດາ, ແລະ ເຈົ້າທຸກຄົນໄດ້ເຫັນດ້ວຍຕາຂອງຕົນເອງ.

25 ແລະ ເຈົ້າເຫັນວ່າ ເຮົາບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ ະຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າອອກໄປ, ແຕ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ ເຈົ້າເຂົ້າມາຫາເຮົາ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ ະສຳ ພັດ ແລະ ເຫັນ; ເຖິງແມ່ນເຊັ່ນນັ້ນເຈົ້າຈົ່ງ ປະຕິບັດຕໍ່ໂລກ; ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຝ່າ ຝົນບັນຍັດນີ້ ຜູ້ນັ້ນຈະຍອມໃຫ້ຕົນຖືກຊັກ ນຳໄປຫາການລໍລວງ.

<p>13 ຂ 3 ນພ 11:39. 15 ກ ແອວ 34:17-27. ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. 16 ກ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ຕົວ ຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. 18 ກ ລກ 22:31; 2 ນພ 2:17-18; ຄພ 10:22-27. 20 ກ ມຫ 21:22; ຮລມ 10:5; ມຣນ 7:26;</p>	<p>ຄພ 88:63-65. 21 ກ ແອວ 34:21. 23 ກ 3 ນພ 18:30. 24 ກ ມຫ 5:16. ຂ ມຊຢ 16:9. 25 ກ ແອວ 5:33. ຂ 3 ນພ 11:14-17.</p>
--	--	--

26 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ທອດພຣະເນດໄປຫາ ສານຸສິດທີ່ພຣະອົງເລືອກໄວ້ນັ້ນອີກ, ແລະ ກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ:

27 ຈົ່ງເບິ່ງ ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວກັບເຈົ້າ, ເຮົາ ຈະມອບບັນຍັດອີກຂໍ້ ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນເຮົາ ຕ້ອງໄປເຝົ້າ "ພຣະບິດາຂອງເຮົາ ເພື່ອຈະ ໄດ້ກະທຳໃຫ້ພຣະບັນຍັດຂໍ້ ະອື່ນໆທີ່ພຣະ ອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ເຮົາສຳເລັດ.

28 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືບັນຍັດທີ່ເຮົາ ຈະມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຄືເວລາເຈົ້າປະຕິບັດ ສາດສະໜາກິດນັ້ນ ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຜູ້ໃດ "ຮັບ ສ່ວນເນື້ອໜັງ ແລະ ໂລຫິດຂອງເຮົາໂດຍ ະບໍ່ມີຄຳຄວນ;

29 ເພາະວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກິນເນື້ອໜັງ ແລະ ດື່ມ "ໂລຫິດຂອງເຮົາໂດຍ ະບໍ່ມີຄຳ ຄວນ ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມກິນ ແລະ ດື່ມຄວາມອັບ ປະໂຫຍດເຂົ້າໄປສູ່ດວງວິນຍານຂອງເຂົາ; ສະນັ້ນ ຖ້າຫາກເຈົ້າຮູ້ວ່າຜູ້ໃດບໍ່ມີຄຳຄວນ ທີ່ຈະກິນເນື້ອໜັງ ແລະ ດື່ມໂລຫິດຂອງ ເຮົາ ເຈົ້າຄວນຫ້າມເຂົາໄວ້.

30 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຢາໄດ້ "ຂັບ ໄລ່ເຂົາອອກຈາກບັນດາພວກເຈົ້າ, ແຕ່ ເຈົ້າຈົ່ງປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ເຂົາ ແລະ ຈົ່ງອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນນາມ ຂອງເຮົາເພື່ອເຂົາ ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປ ວ່າ ເຂົາກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນ ນາມຂອງເຮົາ, ເມື່ອນັ້ນເຈົ້າຈົ່ງຮັບເອົາເຂົາ

ໄວ້, ແລະ ຈົ່ງມອບເນື້ອໜັງ ແລະ ໂລຫິດ ຂອງເຮົາໃຫ້ເຂົາ.

31 ແຕ່ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ເຂົາຈະ ບໍ່ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງ ເຮົາ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ເຮົາຮູ້ຈັກແກະ "ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ພວກເຂົາຖືກນັບໄວ້ແລ້ວ.

32 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຂັບໄລ່ ເຂົາອອກ ຈາກທຳມະສາລາຂອງພວກ ເຈົ້າ, ຫລື ຈາກສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ຂອງພວກເຈົ້າ, ແຕ່ຈົ່ງປະຕິບັດສາດສະ ໜາກິດແກ່ຄົນນັ້ນສະເໝີໄປ ເພາະເຈົ້າບໍ່ ສາມາດຈະຮູ້ໄດ້ວ່າ ເຂົາອາດຈະກັບມາ ແລະ ກັບໃຈຫລືບໍ່, ແລະ ມາຫາເຮົາດ້ວຍ ຈຸດປະສົງເຕັມທີ່ແຫ່ງໃຈ, ແລະ ເຮົາຈະ "ປິ່ນປົວເຂົາ; ແລະ ເຈົ້າຈະເປັນທາງນຳ ຄວາມລອດມາສູ່ເຂົາ.

33 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງຮັກສາຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ບັນຊາເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ ເຂົ້າຢູ່ພາຍໃຕ້ "ການກ່າວໂທດ; ເພາະ ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ຖືກພຣະບິດາກ່າວໂທດ.

34 ແລະ ເຮົາໄດ້ມອບບັນຍັດເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ ແກ່ເຈົ້າຍ້ອນວ່າ ການໂຕ້ຖຽງກັນ ຊຶ່ງເຄີຍ ມີມາກ່ອນໃນບັນດາພວກເຈົ້າ. ແລະ ເຈົ້າ ຍ່ອມເປັນສຸກ ຖ້າຫາກເຈົ້າ "ບໍ່ມີການໂຕ້ ຖຽງກັນໃນບັນດາພວກເຈົ້າເອງ.

35 ແລະ ບັດນີ້ເຮົາຈະໄປເຝົ້າພຣະບິດາ, ເພາະມັນສົມຄວນທີ່ເຮົາຈະໄປເຝົ້າພຣະ ບິດາ "ເພື່ອເຈົ້າ.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ

<p>27 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍ ພຣະເຈົ້າ—ພຣະເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະບິດາ. ຂ 3 ນພ 16:1–3. 28 ກ 1 ກຫຍ 11:27–30. ຂ ມມ 9:29. 29 ກ ຄມພ ສິນລະລຶກ;</p>	<p>ເລືອດ, ໂລຫິດ. ຂ ຄພ 46:4. 30 ກ ຄພ 46:3. 31 ກ ຢຮ 10:14; ແອວ 5:38; 3 ນພ 15:24. 32 ກ 3 ນພ 9:13–14;</p>	<p>ຄພ 112:13. 33 ກ ຄມພ ກ່າວໂທດ, ການກ່າວໂທດ. 34 ກ 3 ນພ 11:28–30. 35 ກ 1 ຢຮ 2:1; 2 ນພ 2:9; ມຮນ 7:27–28; ຄພ 29:5.</p>
--	---	--

ພຣະເຢຊູຈົບຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ເອົາ "ພຣະຫັດແຕະຕ້ອງ ະສານຸສິດແຕ່ລະຄົນຜູ້ທີ່ພຣະອົງເລືອກໄວ້ ຈົນໄດ້ແຕະຕ້ອງທຸກຄົນ, ແລະ ກ່າວກັບພວກເພິ່ນໃນຂະນະທີ່ແຕະຕ້ອງພວກເພິ່ນຢູ່ນັ້ນ.

37 ແລະ ຝູງຊົນບໍ່ໄດ້ຍິນພຣະຄຳທີ່ພຣະອົງກ່າວ, ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເປັນພະຍານ; ແຕ່ສານຸສິດໄດ້ເປັນພະຍານວ່າພຣະອົງໄດ້ປະທານ "ອຳນາດໃຫ້ພວກເພິ່ນ ເພື່ອຈະໄດ້ມອບ ະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນໆ. ແລະ ຕໍ່ໄປນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງໃຫ້ພວກທ່ານຮູ້ວ່າ ບັນທຶກນີ້ເປັນຄວາມຈິງ.

38 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ແຕະຕ້ອງໝົດທຸກຄົນແລ້ວ, ມັນໄດ້ມີ "ກ້ອນເມກມາປົກຄຸມຝູງຊົນໄວ້ເຖິງຂະໜາດບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດຫລຽວເຫັນພຣະເຢຊູໄດ້.

39 ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຖືກກ້ອນເມກປົກຄຸມຢູ່ນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຈາກພວກເຂົາໄປ, ແລະ ໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ. ແລະ ພວກສານຸສິດໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນອີກເທື່ອໜຶ່ງ.

ບົດທີ 19

ສານຸສິດສິບສອງຄົນປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຝູງຊົນ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ—ພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຈາກເຫລົ່າທູດ—ພຣະເຢຊູອະ

ທິຖານດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ບໍ່ສາມາດຂຽນໄວ້ໄດ້—ພຣະອົງຍັງຍືນເຖິງສັດທາອັນແຮງກ້າຂອງຊາວມີໄຟເຫລົ່ານີ້. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນແລ້ວ, ຝູງຊົນກໍໄດ້ແຍກຍ້າຍກັນໄປ, ແລະ ທຸກຄົນກໍໄດ້ພາເມຍຂອງຕົນ ແລະ ລູກຂອງຕົນກັບໄປບ້ານເຮືອນຂອງໃຜລາວ.

2 ແລະ ມັນໄດ້ມີຂ່າວລື ໂດຍທັນທີໄປທົ່ວໃນບັນດາຜູ້ຄົນກ່ອນມັນຈະຄຳມືດ, ວ່າພຣະອົງໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ພວກເຂົາ, ແລະ ວ່າພຣະອົງຈະມາປະກົດຕໍ່ຝູງຊົນອີກໃນມື້ອື່ນ.

3 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຕະຫລອດທັງຄືນມັນໄດ້ມີສຽງເວົ້າກັນໄປທົ່ວກຸ່ມກັບພຣະເຢຊູ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງຂ່າວໄປຍັງຜູ້ຄົນຈົນວ່າຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ຮູ້ຈັກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ທຳງານຢ່າງໜັກຕະຫລອດທັງຄືນ, ເພື່ອວ່າໃນມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາຈະໄດ້ມີໜ້າຢູ່ບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູຈະມາປະກົດຕົວຕໍ່ຝູງຊົນອີກ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນມື້ຕໍ່ມາ ຝູງຊົນກໍໄດ້ມາລວມກັນຢູ່ແລ້ວ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ມີໄຟ ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນ ຜູ້ທີ່ເພິ່ນໄດ້ໄຜດຍົກຂຶ້ນຈາກຕາຍ ຊື່ວ່າ ຕີໂມທິ, ແລະ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນຊື່ວ່າ ໂຢນາ, ແລະ ມາໂທໂນກັບນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນຊື່ວ່າ ມາໂທໂນຮາ, ແລະ ຄູເມັນ, ແລະ ຄູເມັນອອນໄຮ, ແລະ ເຢເຣມີຢາ, ແລະ ເຊັມນັນ, ແລະ ໂຢນາ, ແລະ ເຊເດກີຢາ, ແລະ

36 ກ ຄມພ ມີ, ການວາງ. ຂ 1 ນໄຟ 12:7; 3 ນໄຟ 19:4.	37 ກ ຄມພ ອຳນາດ. ຂ ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.	38 ກ ອພຍ 19:9, 16.
--	--	--------------------

ເອຊາຢາ—ທັງໝົດນີ້ຄືຊື່ຂອງ ສານຸສິດທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້—ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເພິ່ນໄດ້ອອກໄປຍືນຢູ່ເຄິ່ງກາງຝູງຊົນ.

5 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນມີຝູງຊົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຈົນວ່າພວກເພິ່ນຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາແຍກອອກເປັນສິບສອງກຸ່ມ.

6 ແລະ ສານຸສິດສິບສອງຄົນໄດ້ສິດສອນຝູງຊົນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຝູງຊົນຄູ່ເຂົ້າລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ ແລະ ອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ.

7 ແລະ ສານຸສິດກໍໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄືກັນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເພິ່ນໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຜູ້ຄົນ.

8 ແລະ ເມື່ອພວກເພິ່ນ ໄດ້ສິດສອນ ຂໍຄວາມດຽວກັນ ກັບທີ່ພຣະ ເຢຊູໄດ້ກ່າວໂດຍບໍ່ຜິດ ຈາກພຣະຄຳທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວໄວ້ເລີຍ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເພິ່ນໄດ້ຄູ່ເຂົ້າລົງ ແລະ ອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ.

9 ແລະ ພວກເພິ່ນ ໄດ້ອະທິຖານຂໍສິ່ງທີ່ພວກເພິ່ນປາດຖະໜາຫລາຍທີ່ສຸດ; ແລະ ພວກເພິ່ນປາດຖະໜາຂໍໃຫ້ "ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດມາສະຖິດຢູ່ນຳພວກເພິ່ນ.

10 ແລະ ເມື່ອພວກເພິ່ນອະທິຖານແລ້ວ ພວກເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ລົງໄປຍັງແຄມແມ່ນ້ຳ, ແລະ ຝູງຊົນໄດ້ຕິດຕາມພວກເພິ່ນໄປ.

11 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີໄພໄດ້ລົງໄປ "ໃນນ້ຳ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ.

12 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳ ແລະ

ເລີ່ມໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາທຸກຄົນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອພວກເພິ່ນທຸກຄົນ ໄດ້ຮັບ "ບັບຕິສະມາ ແລະ ຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳແລ້ວ, ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະເດັດລົງມາເທິງພວກເພິ່ນ, ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ ດ້ວຍໄພ.

14 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄືກັນກັບວ່າພວກເພິ່ນຖືກ "ລ້ອມໄວ້ດ້ວຍໄພ; ແລະ ມັນໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ, ແລະ ຝູງຊົນໄດ້ເຫັນກັບຕາຂອງຕົນເອງ, ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງເລື່ອງນີ້ ແລະ ເຫລົ່າທູດໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ພວກເພິ່ນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນຂະນະທີ່ເຫລົ່າທູດກຳລັງປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ສານຸສິດຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດລົງມາ ແລະ ປະທັບຍືນຢູ່ເຄິ່ງກາງ ແລະ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ພວກເພິ່ນ.

16 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄືພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຝູງຊົນ, ແລະ ບັນຊາໃຫ້ພວກເຂົາຄູ່ເຂົ້າລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນອີກ, ແລະ ບັນຊາໃຫ້ສານຸສິດຂອງພຣະອົງຄູ່ເຂົ້າລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນຄືກັນ.

17 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອທຸກຄົນໄດ້ຄູ່ເຂົ້າລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ສານຸສິດຂອງພຣະອົງອະທິຖານ.

18 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເພິ່ນເລີ່ມອະທິຖານ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ອະທິຖານຫາ

19 9 ກ 3 ນໄພ 9:20.
11 ກ 3 ນໄພ 11:23.
13 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ,

ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.
ຂ 3 ນໄພ 12:2; ມມ 7:10.
ຄມພ ຂອງປະທານແຫ່ງ

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
14 ກ ຮລມ 5:23-24, 43-45;
3 ນໄພ 17:24.

ພຣະ ເຢຊູ, ເອີ້ນ ພຣະ ອົງ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເພິ່ນ.

19 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ສະ ເດັດ ອອກ ໄປ ຈາກ ວົງ ລ້ອມ ຂອງ ພວກ ເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ ສະ ເດັດ ອອກ ໄປ ຫ່າງ ຈາກ ພວກ ເພິ່ນ ເລັກ ໜ້ອຍ ແລະ ກົມ ຂາບ ລົງ ຢູ່ ກັບ ພື້ນ ດິນ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ:

20 ພຣະ ບິດາ ເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍ ຂໍ ຂອບ ພຣະ ໄທ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະ ທານ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍລິ ສຸດ ໃຫ້ ແກ່ ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງ ຂ້ານ້ອຍ ເລືອກ ໄວ້; ແລະ ເປັນ ຍ້ອນ ສັດ ທາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ມີ ໃນ ຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍ ຈຶ່ງ ໄດ້ ເລືອກ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ໂລກ.

21 ພຣະ ບິດາ ເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍ ຂໍ ວົງ ວອນ ຂໍ ພຣະ ອົງ ປະ ທານ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍລິ ສຸດ ໃຫ້ ແກ່ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ຈະ ເຊື່ອ ໃນ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

22 ພຣະ ບິດາ ເອີຍ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະ ທານ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍລິ ສຸດ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຂົາ ເພາະ ພວກ ເຂົາ ເຊື່ອ ໃນ ຂ້ານ້ອຍ; ແລະ ພຣະ ອົງ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ເຊື່ອ ໃນ ຂ້ານ້ອຍ ກໍ ເພາະ ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຍິນ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ຂ້ານ້ອຍ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ຂ້ານ້ອຍ ເພາະ ຂ້ານ້ອຍ ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຂົາ.

23 ແລະ ບັດ ນີ້ ພຣະ ບິດາ ເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ອົງ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເພື່ອ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ຈະ ເຊື່ອ ໃນ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ເຊື່ອ ໃນ ຂ້ານ້ອຍ, ເພື່ອ ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ໄດ້ ຢູ່ ໃນ ພວກ ເຂົາ "ດັ່ງ ພຣະ ອົງ ຢູ່ ໃນ ຂ້ານ້ອຍ,

ເພື່ອ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ເປັນ ະ ທັງ.

24 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ບິດາ ດັ່ງ ນັ້ນ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ເດັດ ໄປ ຫາ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເພິ່ນ ຍັງ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ອົງ ຢູ່ ໂດຍ ບໍ່ ຢຸດ ຍັງ; ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ບໍ່ ໄດ້ "ເວົ້າ ຊ້ຳ ຄຳ ເກົ່າ, ເພາະ ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບ ມາ ແລ້ວ ວ່າ ພວກ ເພິ່ນ ຄວນ ະ ອະ ທິ ຖານ ແບບ ໃດ, ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ກໍ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ປາດ ຖະ ໜາ.

25 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ປະ ທານ ພອນ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເພິ່ນ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ພວກ ເພິ່ນ ກຳ ລັງ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ອົງ ຢູ່ ນັ້ນ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຍິ້ມ ໃສ່ ພວກ ເພິ່ນ, ແລະ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ໃນ "ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສ່ອງ ໃສ່ ພວກ ເພິ່ນ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພວກ ເພິ່ນ ະ ຂາວ ຄື ກັນ ກັບ ພຣະ ພັກ ແລະ ອາ ພອນ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ; ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຄວາມ ຂາວ ນັ້ນ ຍິ່ງ ກວ່າ ຄວາມ ຂາວ ທັງ ປວງ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ບໍ່ ມີ ສິ່ງ ໃດ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ທີ່ ຈະ ຂາວ ເທົ່າ ກັບ ຄວາມ ຂາວ ນັ້ນ.

26 ແລະ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເພິ່ນ ວ່າ: ຈົ່ງ ອະ ທິ ຖານ ຕໍ່ ໄປ ເຖິດ; ແຕ່ ເຖິງ ປານ ນັ້ນ ພວກ ເພິ່ນ ກໍ ບໍ່ ໄດ້ ຢຸດ ອະ ທິ ຖານ ເລີຍ.

27 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຫັນ ໄປ ຈາກ ພວກ ເພິ່ນ ອີກ, ແລະ ໄດ້ ສະ ເດັດ ອອກ ໄປ ຫ່າງ ຈາກ ພວກ ເພິ່ນ ເລັກ ໜ້ອຍ; ແລະ ກົມ ຂາບ ລົງ ຢູ່ ກັບ ພື້ນ ດິນ; ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ບິດາ ອີກ, ມີ ຄວາມ ວ່າ:

<p>23 ກ 3 ນ ຟ 9:15. ຂ ຄ ສ 17:21-23. ຄ ມ ພ ເປັນ ອັນ ໜຶ່ງ ດຽວ ກັນ, ຄວາມ ເປັນ</p>	<p>ອັນ ໜຶ່ງ ດຽວ ກັນ. 24 ກ ມ ຫ 6:7. ຂ ຄ ພ 46:30. 25 ກ ຈ ບ ຊ 6:23-27.</p>	<p>ຂ ຄ ມ ພ ການ ປ່ຽນ ສະ ພາບ—ຜູ້ ປ່ຽນ ສະ ພາບ ແລ້ວ.</p>
--	---	--

28 ພຣະບິດາເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍຂໍຂອບພຣະໄທພຣະອົງທີ່ພຣະອົງກະທຳໃຫ້ຜູ້ຄົນທີ່ຂ້ານ້ອຍເລືອກໄວ້ ັບໍລິສຸດ, ເພາະສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍອະທິຖານເພື່ອພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຄຳຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດໃນຂ້ານ້ອຍ, ໂດຍທາງສັດທາໃນຄຳຂອງພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາບໍລິສຸດໃນຂ້ານ້ອຍ.

29 ພຣະບິດາເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ອະທິຖານເພື່ອໂລກ, ແຕ່ເພື່ອຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ ັຈາກໂລກເພາະສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດໃນຂ້ານ້ອຍ, ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຢູ່ໃນພວກເຂົາຄືກັນກັບພຣະບິດາຢູ່ໃນຂ້ານ້ອຍ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ເປັນໜຶ່ງ, ພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບບາລະມີໃນພວກເຂົາ.

30 ແລະ ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຫາສານຸສິດຂອງພຣະອົງອີກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເພິ່ນຍັງອະທິຖານຫາພຣະອົງຢູ່ຢ່າງຕັ້ງອີກຕັ້ງໃຈໂດຍບໍ່ຢຸດຢັ້ງ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຍິ້ມໃສ່ພວກເພິ່ນອີກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເພິ່ນ ັຂາວເໝືອນດັ່ງພຣະເຢຊູ.

31 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດອອກໄປທ່າງຈາກພວກເພິ່ນເລັກໜ້ອຍອີກ ແລະ ໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະບິດາ;

32 ແລະ ລິ້ນບໍ່ສາມາດກ່າວພຣະຄຳທີ່ພຣະອົງອະທິຖານນັ້ນໄດ້, ທັງມະນຸດບໍ່ສາ

ມາດ ັຂຽນຂໍ້ຄວາມທີ່ພຣະອົງອະທິຖານນັ້ນໄດ້.

33 ແລະ ຝູງ ຊົນ ໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານ; ແລະ ໃຈຂອງພວກເຂົາເປີດອອກ ແລະ ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ອະທິຖານໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ.

34 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຄຳຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວອອກມານັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນຫລາຍຈົນຂຽນມັນໄວ້ບໍ່ໄດ້, ທັງມະນຸດຈະ ັເອີຍບໍ່ໄດ້.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູຈົບການອະທິຖານແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຫາສານຸສິດອີກ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ເຮົາບໍ່ເຄີຍເຫັນ ັສັດທາອັນແຮງກ້າເຊັ່ນນີ້ໃນບັນດາຊາວຍິວເລີຍ; ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງສະແດງສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນີ້ກັບພວກເຂົາບໍ່ໄດ້, ເພາະຄວາມ ັບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ.

36 ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍໃນບັນດາຊາວຍິວທີ່ເຄີຍເຫັນສິ່ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນມານີ້; ທັງພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນເລື່ອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນີ້ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຍິນ.

ບົດທີ 20

ພຣະເຢຊູຈັດຫາເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫລົ້າອະຈຸ່ນຢ່າງໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ປະຕິບັດສິນລະລຶກແກ່ພວກເຂົາຕື່ມອີກ—ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຢາໂຄບຈະຮຽນຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນ

<p>28 ກ ມຣນ 7:48; ຄພ 50:28-29; 88:74-75. ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.</p>	<p>29 ກ ຢຣ 17:6. 30 ກ ມທ 17:2. 32 ກ ຄພ 76:116. 34 ກ 2 ກຣທ 12:4; 3 ນຟ 17:17.</p>	<p>35 ກ ຄມພ ສັດທາ. ຂ ມທ 13:58. ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.</p>
--	---	--

ເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງອາເມ ຣິກາ—ພຣະ ເຢຊູເປັນສາດສະດາຄືກັນກັບໂມເຊ, ແລະ ຊາວນີໄຟແມ່ນລູກທລານຂອງສາດສະ ດາ—ຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຸ່ມອື່ນໆ ຈະໄປເຕົ້າໂຮມກັນທີ່ເຢຣູຊາເລັມ. ປະ ມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະ ອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ຜູງຊົນເຊົາອະທິຖານ, ແລະ ສານຸສິດຂອງພຣະອົງກໍຄືກັນ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາ ບໍ່ຄວນເຊົາ "ອະທິຖານຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກ ເຊົາ.

2 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ພວກເຂົາ ລູກຢືນຂຶ້ນ. ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ລູກຢືນ ຂຶ້ນ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະ ອົງໄດ້ຫັກເຂົ້າຈີ່ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ແລະ ໃຫ້ ພອນແກ່ມັນ, ແລະ ເອົາໃຫ້ສານຸສິດກິນ.

4 ແລະ ເມື່ອພວກເພິ່ນໄດ້ກິນແລ້ວ ພຣະ ອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ພວກເພິ່ນຫັກເຂົ້າຈີ່, ແລະ ເອົາໃຫ້ຜູງຊົນກິນ.

5 ແລະ ເມື່ອພວກເພິ່ນໄດ້ເອົາໃຫ້ຜູງຊົນ ແລ້ວ ພຣະອົງເອົາເຫລົ້າອະງຸ່ນໃຫ້ພວກ ເພິ່ນດື່ມນໍາອີກ, ແລະ ບັນຊາໃຫ້ພວກເພິ່ນ ເອົາໃຫ້ຜູງຊົນດື່ມ.

6 ບັດນີ້, ທັງສານຸສິດ ແລະ ຜູງຊົນບໍ່ໄດ້ ເອົາ "ເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫລົ້າອະງຸ່ນມາໃຫ້ພຣະ ອົງ;

7 ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ "ເອົາເຂົ້າຈີ່ໃຫ້ແກ່ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນກິນ, ແລະ ໄດ້ເອົາເຫລົ້າອະງຸ່ນ

ໃຫ້ແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນດື່ມອີກ.

8 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາ ວ່າ: ຄົນໃດທີ່ໄດ້ "ກິນເຂົ້າຈີ່ຈາກປຽງນີ້ກໍ ເທົ່າກັບວ່າ ເຂົາໄດ້ກິນເນື້ອກາຍຂອງເຮົາ ເຂົ້າໄປສູ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາ; ແລະ ຄົນ ໃດທີ່ໄດ້ດື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນຈາກຈອກນີ້ ກໍ ເທົ່າກັບວ່າເຂົາໄດ້ດື່ມເລືອດຂອງເຮົາເຂົ້າ ໄປສູ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາ; ແລະ ຈິດວິນ ຍານຂອງເຂົາຈະບໍ່ຫົວ ຫລື ກະຫາຍ, ແຕ່ ຈະອີ່ມ.

9 ບັດນີ້, ເມື່ອຜູງຊົນໄດ້ກິນ ແລະ ດື່ມກັນ ໝົດທຸກຄົນແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາເຕັມ ໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ຮ້ອງອອກມາເປັນສຽງດຽວກັນ ແລະ ຖວາຍບາລະມີແດ່ພຣະເຢຊູ ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາ ທັງໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນສຽງ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ພວກເຂົາທຸກຄົນໄດ້ຖວາຍບາລະມີແດ່ ພຣະເຢຊູແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກ ເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ ບັດນີ້ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະ ບັນຍັດຊຶ່ງພຣະບິດາບັນຊາເຮົາກ່ຽວກັບ ຜູ້ຄົນພວກນີ້ສໍາເລັດແລ້ວ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

11 ເຈົ້າຄົງຈໍາໄດ້ວ່າ ເຮົາໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າ, ແລະ ເວົ້າວ່າເມື່ອ "ຄໍາຂອງ ະເອຊາຢາຈະ ສໍາເລັດ—ຈົ່ງເບິ່ງ ມັນມີຂຽນໄວ້, ເຈົ້າມີມັນ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ສະນັ້ນ ຈົ່ງຄົ້ນຄວ້າມັນ—

12 ແລະ ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວກັບເຈົ້າ, ວ່າເມື່ອມັນສໍາເລັດ ເວລາ ນັ້ນ "ພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ເຮັດ ໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງກໍຈະສໍາເລັດ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

<p>20 1 ກ 2 ນຟ 32:9; ມຊຍ 24:12. 6 ກ ມຫ 14:19-21. 7 ກ ຍສ 6:9-14.</p>	<p>8 ກ ຍສ 6:50-58; 3 ນຟ 18:7. ຄມພ ສິນລະລຶກ. 11 ກ 3 ນຟ 16:17-20; 23:1-3.</p>	<p>ຂ 2 ນຟ 25:1-5; ມມ 8:23. 12 ກ 3 ນຟ 15:7-8.</p>
---	---	--

13 ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ັຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່, ຊຶ່ງໄດ້ແຕກ ກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກຈະ ັເຕົ້າໂຮມຈາກທາງຕາເວັນອອກ ແລະ ຈາກທາງຕາເວັນຕົກ, ແລະ ຈາກທາງໃຕ້ ແລະ ຈາກທາງເໜືອ; ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກນຳມາສູ່ ັຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ໄດ້ໂຖ່ພວກເຂົາ.

14 ແລະ ພຣະບິດາ ໄດ້ບັນຊາເຮົາວ່າ ເຮົາຄວນ ມອບ ັແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ເຈົ້າເພື່ອເປັນມູນມໍລະດົກ.

15 ແລະ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ວ່າຖ້າຫາກ ຄົນຕ່າງຊາດບໍ່ ັກັບໃຈຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບພອນແລ້ວ, ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາກະຈັດກະຈາຍໄປ—

16 ເມື່ອນັ້ນ ເຈົ້າ, ຜູ້ເປັນ ຜູ້ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບຈະອອກໄປໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ເຈົ້າຈະຢູ່ໃນທ່າມກາງຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຈຳນວນຢ່າງຫລວງຫລາຍ; ແລະ ເຈົ້າຈະຢູ່ ໃນບັນດາພວກເຂົາເໝືອນດັ່ງສິ່ງຢູ່ໃນບັນດາສັດໃນປ່າ, ແລະ ດັ່ງ ັສິ່ງໜຸ່ມຢູ່ໃນບັນດາຝູງແກະ ຊຶ່ງຖ້າຫາກມັນຜ່ານໄປ ັທັງຈະ ັຢູ່ບຸຍຳ ແລະ ຈົກເປັນຕ່ອນໆ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜປັດປ່ອຍໄດ້.

17 ມີຂອງເຈົ້າຈະຍົກຢູ່ເທິງຜູ້ບໍ່ລະບັກຂອງເຈົ້າ, ແລະ ສັດຕູຂອງເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກໄປທັງໝົດ.

18 ແລະ ເຮົາຈະ ັເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງ

ເຮົາເຂົ້າກັນດັ່ງຄົນເຕົ້າໂຮມມັດເຂົ້າໄວ້ໃນລານ.

19 ເພາະ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຮົາຜູ້ທີ່ພຣະບິດາໃຫ້ພັນທະສັນຍາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ ັເຂົາຂອງເຈົ້າເປັນເຫລັກ, ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ກົບຕີນຂອງເຈົ້າເປັນທອງເຫລືອງ. ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ທຸບຕີຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ເປັນຕ່ອນໆ; ແລະ ເຮົາຈະອຸທິດຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກເຂົາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກເຂົາຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທັງແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ຈະກະທຳສິ່ງນີ້.

20 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ, ວ່າ ັດາບແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງເຮົາຈະແຂວນຢູ່ເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາໃນມື້ນັ້ນ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ມັນຈະຟາດພັນລົງໃສ່ພວກເຂົາ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ຢູ່ເທິງຫົວຂອງທຸກປະຊາຊາດຂອງຄົນຕ່າງຊາດ.

21 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຮົາຈະສະຖາປະນາ ັຄົນຂອງເຮົາຂຶ້ນ, ໂອ້ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

22 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະສະຖາປະນາຜູ້ຄົນ ພວກ ນີ້ຂຶ້ນໃນແຜ່ນ ດິນນີ້, ເພື່ອໃຫ້ ັພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງ ເຮົາ ໄດ້ ເຮັດ ໄວ້ກັບ ຢາໂຄບບັນພະບຸດລຸດຂອງເຈົ້າສຳເລັດ; ແລະ ມັນຈະເປັນ ັຢຣູຊາເລັມໃໝ່. ແລະ

13 ກ 3 ນພ 16:11-12; 21:2-7.
 ຂ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—
 ການກະຈັດກະຈາຍຂອງ
 ຊາວອິດສະຣາເອນ.
 ຄ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—
 ການເຕົ້າໂຮມຊາວ
 ອິດສະຣາເອນ.
 ງ 3 ນພ 16:4-5.
 14 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນ

ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.
 15 ກ 3 ນພ 16:10-14.
 16 ກ ມມ 5:24;
 ຄພ 19:27.
 ຂ ມກ 5:8-9;
 3 ນພ 16:14-15; 21:12.
 18 ກ ມກ 4:12.
 19 ກ ມກ 4:13.
 20 ກ 3 ນພ 29:4.

21 ກ 3 ນພ 16:8-15.
 22 ກ ປຖກ 49:22-26;
 ຄພ 57:2-3.
 ຂ ອຊຢ 2:2-5;
 3 ນພ 21:23-24;
 ອທ 13:1-12;
 ຄພ 84:2-4.
 ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່.

ອຳນາດຂອງສະຫວັນຈະມາຢູ່ທ່າມກາງຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ ິເຮົາຈະຢູ່ໃນທ່າມກາງພວກເຈົ້າ.

23 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ໂມເຊເວົ້າເຖິງ, ມີຄວາມວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະຍົກ ິສາດສະດາຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນຈາກພິນ້ອງຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ທີ່ເໝືອນກັບຂ້າພະເຈົ້າ; ເຈົ້າຈົ່ງຟັງຜູ້ນັ້ນ ໃນທຸກເລື່ອງບໍ່ວ່າຈະເປັນອັນໃດກໍຕາມທີ່ຜູ້ນັ້ນຈະກ່າວກັບເຈົ້າ. ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກບັນດາຜູ້ຄົນ.

24 ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບ ເຈົ້າວ່າ, ແລະ ສາດສະດາ ິທັງໝົດນັບຕັ້ງແຕ່ຊາມູເອນ ແລະ ຄົນອື່ນໆຕໍ່ຈາກນັ້ນມາຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນກໍໄດ້ເວົ້າ ແລະ ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງເຮົາ.

25 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າເປັນລູກຫລານຂອງສາດສະດາ; ແລະ ເຈົ້າເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ; ແລະ ເຈົ້າຢູ່ໃນ ິພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ, ເມື່ອພຣະອົງກ່າວກັບອັບຣາຮາມວ່າ: ແລະ ິໃນລູກຫລານຂອງເຈົ້າທຸກຕະກຸນຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນ.

26 ພຣະບິດາຍົກເຮົາໃຫ້ກັບເຈົ້າກ່ອນ, ແລະ ສົ່ງເຮົາມາໃຫ້ພອນແກ່ເຈົ້າໃນການເຮັດໃຫ້ເຈົ້າທຸກຄົນ ິຫັນໜີຈາກຄວາມຊົ່ວ

ຮ້າຍຂອງເຈົ້າ; ແລະ ມີກໍເພາະວ່າເຈົ້າເປັນລູກຫລານແຫ່ງພັນທະສັນຍາ—

27 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນແລ້ວ ເມື່ອນັ້ນພຣະບິດາຈະໃຫ້ພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບອັບຣາຮາມສຳເລັດ, ມີຄວາມວ່າ: ິໃນລູກຫລານຂອງເຈົ້າ ທຸກຕະກຸນຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນ—ເພື່ອການເທພຣະວິນຍານບໍລິສຸດລົງມາເທິງຄົນຕ່າງຊາດ ໂດຍທາງເຮົາ, ຊຶ່ງພອນທີ່ມີຢູ່ກັບ ິຄົນຕ່າງຊາດນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຍິ່ງໃຫຍ່ເໜືອຄົນທັງປວງ, ຈົນເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາກະຈັດກະຈາຍໄປ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

28 ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັນ ິໂພພິບັດຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງແຜ່ນດິນນີ້. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາແລ້ວ, ເມື່ອນັ້ນຖ້າຫາກພວກເຂົາຍັງເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງກັບເຮົາຢູ່, ເຮົາຈະສົ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາກັບຄືນໃສ່ຫົວຂອງພວກເຂົາ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ.

29 ແລະ ເຮົາຈະ ິນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ; ແລະ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ພັນທະສັນຍາກັບພວກເຂົາວ່າ ເຮົາຈະ ິເຕົ້າໂຮມພວກເຂົາໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາ, ວ່າເຮົາຈະມອບ ິແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາຄືນຄືເກົ່າເປັນມູນມໍລະດົກ ຄືແຜ່ນດິນ ິເຢຣູຊາເລັມ, ຊຶ່ງ

<p>22 ຄ ອຊຸຍ 59:20–21; ມລກ 3:1; 3 ນຟ 24:1.</p> <p>23 ກ ພບຍ 18:15–19; ກຈກ 3:22–23; 1 ນຟ 22:20–21.</p> <p>24 ກ ກຈກ 3:24–26; 1 ນຟ 10:5; ຢຄ 7:11.</p>	<p>25 ກ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ຂອງອັບຣາຮາມ. ຂ ປຖກ 12:1–3; 22:18.</p> <p>26 ກ ສພສ 16:6.</p> <p>27 ກ ຄລຕ 3:8; 2 ນຟ 29:14; ອຣຮ 2:9. ຂ 3 ນຟ 16:6–7. 28 ກ 3 ນຟ 16:8–9.</p>	<p>29 ກ ອຊຸຍ 44:21; 3 ນຟ 16:11–12. ຂ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ. ຄ ອມ 9:14–15. ງ ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມ.</p>
---	---	---

ເປັນ ແຜ່ນ ດິນ ແຫ່ງ ຄຳ ສັນ ຍາ ຂອງ ພວກ ເຂົາຕະຫລອດໄປ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ.

30 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ວັນ ເວລາຈະມາເຖິງ, ເມື່ອຄວາມສົມບູນແຫ່ງ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາຈະໄດ້ຖືກສັ່ງສອນ ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ;

31 ແລະ ພວກເຂົາຈະ "ເຊື່ອໃນເຮົາ, ວ່າ ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ຈະອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນ ນາມຂອງເຮົາ.

32 ເມື່ອນັ້ນ "ຄົນ ຍາມ ກໍ ຈະ ເປັ່ງ ສຽງ, ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັ່ງສຽງໂຮຮ້ອງນຳກັນ; ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະເຫັນດ້ວຍຕາ.

33 ເມື່ອນັ້ນ ພຣະບິດາຈະເຕົ້າໂຮມ ພວກເຂົາເຂົ້າກັນອີກ, ແລະ ປະທານເຢຣູ ຊາເລັມໃຫ້ພວກເຂົາ ເພື່ອເປັນແຜ່ນດິນ ມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ.

34 ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາຈະເປັ່ງສຽງດ້ວຍ ຄວາມ ຊຶ່ນ ຊົມ—"ຮ້ອງ ເພງນຳກັນ, ກຸງ ເຢຣູຊາເລັມເອີຍ ເຈົ້າຜູ້ທີ່ເປັນເມືອງຮົກ ຮ້າງ; ເພາະພຣະບິດາໄດ້ອອຍໃຈຜູ້ຄົນ ຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ໂຖ່ກຸງເຢຣູ ຊາເລັມແລ້ວ.

35 ພຣະບິດາໄດ້ກາງແຂນອັນສັກສິດ ຂອງພຣະອົງໃນສາຍຕາຂອງປະຊາຊາດ ທັງປວງ; ແລະ ທົ່ວທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກຈະເຫັນການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະ ບິດາ; ແລະ ພຣະບິດາກັບເຮົາເປັນໜຶ່ງ.

36 ແລະ ເມື່ອນັ້ນເລື່ອງທີ່ມີຂຽນໄວ້ຈະ ບັງເກີດຂຶ້ນ: ຈົ່ງ "ຕື່ນເຖີດ, ຈົ່ງຕື່ນຂຶ້ນອີກ,

ແລະ ຈົ່ງມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ໂອ້ ຊີໂອນ; ຈົ່ງ ນຸ່ງຫົ່ມເສື້ອຜ້າອັນສວຍງາມເຖີດ, ໂອ້ ເຢຣູ ຊາເລັມນະຄອນສັກສິດເອີຍ, ເພາະວ່ານັບ ແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ສົກກະປົກ ແລະ ບໍ່ ສະອາດເຂົ້າມາຫາເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ.

37 ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ຈາກຝຸ່ນດິນ; ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ, ນັ່ງລົງ, ໂອ້ ເຢຣູຊາເລັມ; ຈົ່ງປົດຕົວອອກ ຈາກປອກຄໍ, ໂອ້ ທິດາຜູ້ຖືກຈ່ອງຈຳຂອງ ຊີໂອນ.

38 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: ເຈົ້າໄດ້ຂາຍຕົວໄປລ້າງ, ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກ ໂຖ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງເສຍເງິນ.

39 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບ ເຈົ້າ, ວ່າຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຈະຮູ້ຈັກຊື່ເຮົາ; ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ໃນມື້ນັ້ນພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄື ຄົນທີ່ເວົ້າ.

40 ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາຈະເວົ້າວ່າ: ຕີນຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງພູນັ້ນງາມ "ພຽງໃດ ຜູ້ ທີ່ໄດ້ນຳເອົາຂ່າວປະເສີດມາ; ທີ່ໄດ້ ະປະ ກາດສັນຕິສຸກ; ທີ່ນຳເອົາຂ່າວປະເສີດຂອງ ຄວາມດີມາ, ທີ່ປະກາດຄວາມລອດ; ທີ່ ກ່າວກັບຊີໂອນວ່າ: ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຊົງ ປົກຄອງ;

41 ແລະ ເມື່ອນັ້ນຈະມີສຽງຮ້ອງ "ອອກ ໄປວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງອອກໄປ, ເຈົ້າຈົ່ງອອກໄປ, ເຈົ້າ ຈົ່ງອອກໄປຈາກບ່ອນນັ້ນ, ຢາແຕະ ຕ້ອງສິ່ງທີ່ ະບໍ່ສະອາດ; ຈົ່ງອອກໄປຈາກ ທ່າມກາງຂອງມັນ; ເຈົ້າທີ່ຖືພາຊະນະຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງຮັກສາຕົວ ະໃຫ້ສະອາດ.

42 ເພາະເຈົ້າ "ບໍ່ຕ້ອງຟ້າວອອກໄປ ຫລື

31 ກ 3 ນພ 5:21-26; 21:26-29.	ຄພ 113:7-10. ຄມພ ຊີໂອນ.	1 ນພ 13:37. 41 ກ ອຊຢ 52:11-15.
32 ກ ອຊຢ 52:8; 3 ນພ 16:18-20. ຄມພ ຍາມ, ຄົນຍາມ.	40 ກ ອຊຢ 52:7; ນຮ 1:15; ມຊຢ 15:13-18;	ຂ ຄມພ ສະອາດ ແລະ ບໍ່ສະອາດ. ຄ ຄພ 133:5.
34 ກ ອຊຢ 52:9.	ຄພ 128:19.	42 ກ 3 ນພ 21:29.
36 ກ ອຊຢ 52:1-3;	ຂ ມຣກ 13:10;	

ບໍ່ຕ້ອງຫລົບໜີໄປ; ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈະນຳໜ້າເຈົ້າໄປ, ແລະ ພຣະເຈົ້າ ຂອງ
ອິດສະຣາເອນ ຈະຮັກສາທາງຫລັງຂອງ
ເຈົ້າ.

43 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າໃຊ້ຂອງເຮົາຈະເຮັດພາ
ລະກິດຂອງຕົນຢ່າງຮອບຄອບ; ລາວຈະ
ເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ມີກຽດອັນສູງສົ່ງ.

44 ດັ່ງທີ່ຫລາຍ ຕໍ່ ຫລາຍຄົນ ແປກໃຈ
ໃນຕົວເຈົ້າ—ໜ້າຕາ ຂອງລາວ ບາດ
ເຈັບຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນ, ແລະ ຮ່າງກາຍ
ຂອງລາວບາດເຈັບຫລາຍກວ່າບຸດຂອງ
ມະນຸດ—

45 ແຕ່ ລາວ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຊົນ ຊາດ ທັງ
ຫລາຍ "ອັດສະຈັນໃຈ; ກະສັດຈະປາກບໍ່
ອອກ; ເພາະພວກເພິ່ນຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ບໍ່
ເຄີຍບອກເລົ່າ; ແລະ ພວກເພິ່ນຈະພິຈາ
ລະນາສິ່ງທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນ.

46 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບ
ເຈົ້າ, ສິ່ງທັງໝົດນີ້ຈະມາເຖິງຢ່າງແນ່ນອນ
ຕາມທີ່ພຣະບິດາໄດ້ບັນຊາເຮົາ. ເມື່ອນັ້ນ
ພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະບິດາໄດ້ໃຫ້ໄວ້ກັບຜູ້
ຄົນຂອງພຣະອົງຈະສຳເລັດ; ແລະ ເມື່ອ
ນັ້ນ "ເຢຣູຊາເລັມຈະມີຜູ້ຄົນຂອງເຮົາອາ
ໄສຢູ່ອີກ, ແລະ ມັນຈະເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍ
ລະດົກຂອງພວກເຂົາ.

ບົດທີ 21

ຊາວອິດສະຣາເອນຈະເຕົ້າໂຮມກັນເມື່ອ
ພຣະຄຳພີມໍມອນອອກມາ—ຄົນຕ່າງຊາດ
ຈະໄດ້ຮັບການສະຖາປະນາເປັນຜູ້ທີ່ມີ
ອິດສະລະພາບຢູ່ໃນອາເມຣິກາ—ພວກ
ເຂົາຈະລອດຖ້າທາກພວກເຂົາເຊື່ອ ແລະ
ເຊື່ອພັງ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະຖືກ

ຕັດອອກ ແລະ ຖືກທຳລາຍ—ຊາວອິດສະ
ຣາເອນຈະສ້າງເມືອງເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຂຶ້ນ,
ແລະ ເຜົ່າຕ່າງໆທີ່ຫາຍໄປຈະກັບຄືນມາ.
ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ
ເຮົາຈະໃຫ້ເຄື່ອງໝາຍແກ່ເຈົ້າ, ເພື່ອເຈົ້າຈະ
ໄດ້ຮູ້ໃນ "ເວລາທີ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນ—
ຄືເຮົາຈະເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຈາກການ
ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ ເປັນເວລາດົນ
ນານຂອງພວກເຂົາ, ໄອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະ
ຣາເອນ, ແລະ ຈະສະຖາປະນາຊີໂອນຂອງ
ເຮົາຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາອີກ;

2 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງນີ້ຄືສິ່ງທີ່ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່
ເຈົ້າເປັນເຄື່ອງໝາຍ—ເພາະຕາມຈິງແລ້ວ
ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເມື່ອສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງ
ເຮົາໄດ້ປະກາດແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ສິ່ງທີ່ເຮົາ
ຈະປະກາດແກ່ເຈົ້າກຽວກັບຕົວເຮົາເອງຕໍ່
ຈາກນີ້ໄປ, ແລະ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະ
ວິນຍານບໍລິສຸດ ຊຶ່ງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຈາກ
ພຣະບິດາຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ
ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ກຽວກັບຜູ້ຄົນພວກ
ນີ້ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍຂອງ
ຢາໂຄບ, ແລະ ກຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ຂອງ
ເຮົາ ຜູ້ທີ່ຈະຖືກພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ແຕກກະ
ຈັດກະຈາຍໄປ;

3 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບ
ເຈົ້າ, ເມື່ອ "ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນທີ່ຮູ້ແກ່
ພວກເຂົາຈາກພຣະບິດາ, ແລະ ຈະອອກ
ມາຈາກພຣະບິດາ, ຈາກພວກເຂົາມາເຖິງ
ເຈົ້າ;

4 ເພາະ ມັນ ເປັນ ຄວາມ ສະຫລຽວ
ສະຫລາດຂອງພຣະບິດາທີ່ພວກເຂົາສົມ
ຄວນຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນນີ້,

45 ກ ອຊຢ 52:15. 21 ກ ຄມພ ຍຸກສຸດທ້າຍ. ຈສ—ປ 1:34–36.
46 ກ ອທ 13:5, 11. 3 ກ ອທ 4:17;

ແລະ ຈັດຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ຄົນທີ່ມີ ິອິດສະລະ ພາບ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະບິດາ, ເພື່ອສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ຈະໄດ້ອອກມາຈາກພວກເຂົາມາ ຫາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອ ະພັນທະສັນຍາຂອງພຣະບິດາຊຶ່ງໃຫ້ ໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈະສຳເລັດ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ;

5 ສະນັ້ນ, ວຽກງານເຫລົ່ານີ້ ແລະ ວຽກ ງານທີ່ຈະມາເຖິງໃນບັນດາພວກເຈົ້ານັບ ແຕ່ນີ້ໄປຈະອອກມາ ັຈາກຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ມາຫາ ະລູກຫລານ ຂອງເຈົ້າ ຊຶ່ງ ຈະເລື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືເພາະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ;

6 ເພາະພຣະບິດາ ເຫັນ ດັ່ງນັ້ນ ວ່າມັນ ຄວນອອກມາຈາກ ັຄົນຕ່າງຊາດ, ເພື່ອ ພຣະອົງຈະໄດ້ສະແດງອຳນາດຂອງພຣະ ອົງຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ເພື່ອດ້ວຍເຫດ ຄືຖ້າ ຫາກຄົນຕ່າງຊາດ ຈະບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະ ດ້າງ, ວ່າພວກເຂົາຈະກັບໃຈ ແລະ ມາຫາ ເຮົາ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງ ເຮົາ, ແລະ ຮູ້ເຖິງຫລັກທຳອັນແທ້ຈິງຂອງ ຄຳສອນຂອງເຮົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ ະນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ;

7 ແລະ ເມື່ອສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນຄື ະລູກ ຫລານຂອງເຈົ້າຈະເລີ່ມຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້— ມັນຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ວຽກງານຂອງ ພຣະບິດາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນແລ້ວ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້

ພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບ ຜູ້ຄົນຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນສຳ ເລັດ.

8 ແລະ ເມື່ອມີນັ້ນ ມາ ເຖິງ, ເຫດ ການ ຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດຈະປາກບໍ່ອອກ; ເພາະ ພວກເພິ່ນຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ບໍ່ເຄີຍ ບອກເລົ່າ; ແລະ ພວກເພິ່ນຈະພິຈາລະນາ ສິ່ງທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນ.

9 ເພາະວ່າໃນມື້ນັ້ນ ເພື່ອເຮົາພຣະບິດາ ຈະກະທຳວຽກງານຢ່າງໜຶ່ງ, ຊຶ່ງຈະເປັນ ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ະໜ້າອັດສະຈັນ ໃຈໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ຈະມີຄົນໃນ ບັນດາພວກເຂົາທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອເລື່ອງນີ້, ເຖິງ ແມ່ນວ່າຈະມີຄົນມາປະກາດເລື່ອງນີ້ແກ່ ເຂົາກໍຕາມ.

10 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊີວິດຂອງຂ້າ ໃຊ້ຂອງ ເຮົາຈະຢູ່ໃນມືເຮົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈະບໍ່ ທຳຮ້າຍລາວ ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຈະໄດ້ ະຮັບ ບາດເຈັບເພາະພວກເຂົາກໍຕາມ. ແຕ່ເຮົາ ຈະປິ່ນປົວລາວ ເພາະວ່າເຮົາຈະສະແດງ ໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນວ່າ ຄວາມສະຫລຽວ ສະຫລາດ ະຂອງເຮົານັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເລ ຫລ່ມຂອງມານ.

11 ສະນັ້ນ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ໃດກໍຕາມທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອໃນຄຳຂອງເຮົາ, ຜູ້ ເປັນພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊຶ່ງພຣະບິດາຈະເຮັດ ໃຫ້ ະລາວນຳອອກໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ຈະປະທານອຳນາດໃຫ້ລາວເພື່ອ ລາວຈະນຳມັນອອກໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດ,

<p>4 ກ 1 ນຟ 13:17-19; ຄພ 101:77-80. ຂ ມມ 5:20. ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ຂອງອັບຣາຮາມ. 5 ກ 3 ນຟ 26:8. ຂ 2 ນຟ 30:4-5; ມມ 5:15; ຄພ 3:18-19.</p>	<p>6 ກ 1 ນຟ 10:14; ຢຄ 5:54; 3 ນຟ 16:4-7. ຂ ຄລຕ 3:7, 29; 3 ນຟ 16:13; ອຣຮ 2:9-11. 7 ກ 3 ນຟ 5:21-26. 9 ກ ອຊຢ 29:14; ກຈກ 13:41;</p>	<p>1 ນຟ 22:8. ຄມພ ການພົ້ນພູ່ ພຣະກິດຕິຄຸນ. 10 ກ ຄພ 135:1-3. ຂ ຄພ 10:43. 11 ກ 2 ນຟ 3:6-15; ມມ 8:16, 25.</p>
---	---	---

(ມັນ ຈະ ເປັນ ໄປ ຄືກັນກັບ ໂມເຊກ່າວ ໄວ້) ພວກເຂົາຈະຖືກ ະຕັດອອກຈາກບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຜູ້ຢູ່ໃນພັນທະສັນຍາ.

12 ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຢາໂຄບຈະຢູ່ໃນບັນດາຄົນຕ່າງຊາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈະຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາເໝືອນດັ່ງ ັສິງໃນບັນດາສັດໃນປ່າ, ແລະ ດັ່ງສິ່ງໝຸ່ມຢູ່ໃນບັນດາຝູງແກະ ຊຶ່ງຖ້າຫາກມັນຜ່ານ ໄປ ທັງຈະ ະຢຽບຍ່າ ແລະ ຈືກເປັນຕ່ອນໆ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜບົດປ່ອຍໄດ້.

13 ມືຂອງພວກເຂົາຈະຍົກຢູ່ເທິງຜູ້ປໍລະບັກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສັດຕູຂອງພວກເຂົາຈະຖືກຕັດອອກໄປທັງໝົດ.

14 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຄົນຕ່າງຊາດຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ ັກັບໃຈ; ເພາະເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນມື້ນັ້ນ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ, ວ່າເຮົາຈະເອົາມ້າຂອງເຈົ້າໄປຈາກທ່າມກາງພວກເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະທຳລາຍລໍ່ຂອງເຈົ້າ;

15 ແລະ ເຮົາ ຈະ ທຳ ລາຍ ເມືອງ ທັງຫລາຍໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈະຢຽບຍ່າທີ່ໝັ້ນທັງໝົດຂອງເຈົ້າ;

16 ແລະ ເຮົາຈະຕັດການໃຊ້ຄຳຖາອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ມີໝໍດູອີກຕໍ່ໄປ;

17 ັຮູບຄວັດສະຫລັກຂອງເຈົ້າເຮົາຈະຕັດອອກນຳອີກ, ແລະ ຮູບບູຊາຂອງເຈົ້າອອກຈາກທ່າມກາງພວກເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ກາບໄຫວ້ວຽກງານຈາກມືຂອງເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ;

18 ແລະ ເຮົາຈະຖອນປ່າອອກຈາກທ່າມ

ກາງພວກເຈົ້າ; ເຮົາຈະທຳລາຍເມືອງຂອງເຈົ້ານຳອີກ.

19 ແລະ ເຫດ ການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ັການເວົ້າຕົວະ, ແລະ ການຫລອກລວງ, ແລະ ການອິດສາບັງບຽດ, ແລະ ການຜິດຖຽງກັນ, ແລະ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ, ແລະ ການໂສເພນີ ຈະສູນສິ້ນໄປທັງໝົດ.

20 ເພາະເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນ, ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວ, ວ່າໃນມື້ນັ້ນຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະບໍ່ກັບໃຈ ແລະ ບໍ່ມາຫາບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະຕັດເຂົາອອກຈາກບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ;

21 ແລະ ເຮົາຈະທຳການແກ້ແຄ້ນ ແລະ ໂມໂຫຮ້າຍພວກເຂົາດັ່ງທີ່ກັບຄືນນອກສາດສະໜາ, ຢ່າງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນ.

22 ແຕ່ຖ້າຫາກພວກເຂົາຈະກັບໃຈ ແລະ ເຊື້ອພັງຄຳຂອງເຮົາ, ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງແລ້ວ, ເຮົາຈະ ັສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະເຂົ້າມາສູ່ພັນທະສັນຍາ ແລະ ຖືກ ະນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ນີ້ຂອງຢາໂຄບ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ;

23 ແລະ ພວກເຂົາຈະຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຢາໂຄບ, ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທີ່ຈະກັບມາອີກ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະສ້າງເມືອງໜຶ່ງຂຶ້ນ, ຊຶ່ງຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ັເຢຣູຊາເລັມໃໝ່.

<p>11 ຂ ຄພ 1:14. 12 ກ ມກ 5:8-15; 3 ນພ 20:16. ຂ 3 ນພ 16:13-15. 14 ກ 2 ນພ 10:18; 33:9. 17 ກ ອພຍ 20:3-4;</p>	<p>ມຊຢ 13:12-13; ຄພ 1:16. ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ. 19 ກ 3 ນພ 30:2. 22 ກ ຄມພ ຍຸກສະໄໝ. ຂ 2 ນພ 10:18-19;</p>	<p>3 ນພ 16:13. 23 ກ 3 ນພ 20:22; ອທ 13:1-12. ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່.</p>
--	--	---

24 ແລະ ແລ້ວພວກເຂົາຈະຊ່ວຍເຫລືອ ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາເພື່ອພວກເຂົາທີ່ແຕກກະຈັດ ກະຈາຍກັນໄປຕາມຜົນແຜ່ນດິນຈະໄດ້ຖືກ ເຕົ້າໂຮມມາສູ່ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່.

25 ແລະ ແລ້ວ "ອຳນາດຂອງສະຫວັນ ຈະລົງມາເທິງບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ະເຮົາ ຈະຢູ່ໃນທ່າມກາງພວກເຂົາເໝືອນກັນ.

26 ແລະ ແລ້ວວຽກງານຂອງພຣະບິດາ ຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນມື້ນັ້ນ, ເມື່ອພຣະກິດຕິຄຸນ ນີ້ຖືກສັ່ງສອນໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ ຜູ້ຄົນພວກນີ້. ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບ ເຈົ້າວ່າ ໃນມື້ນັ້ນວຽກງານຂອງພຣະບິດາ ຈະ "ເລີ່ມຕົ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດຂອງ ເຮົາທີ່ແຕກກະຈັດກະຈາຍກັນໄປ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ເຜົ່າທີ່ ະຫາຍໄປ, ຊຶ່ງພຣະ ບິດາໄດ້ນຳພວກເຂົາອອກໄປຈາກເຢຣູ ຊາເລັມ.

27 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວຽກງານ ຈະ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ດ້ວຍ ພຣະບິດາໃນບັນ ດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ ຂອງເຮົາທີ່ "ແຕກກະຈັດກະຈາຍກັນໄປ, ເພື່ອຕຽມທາງໄວ້ ຊຶ່ງໂດຍທາງນັ້ນ ພວກ ເຂົາຈະມາຫາເຮົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ ເອົັນຫາພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ.

28 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແລ້ວວຽກງານຈະ ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍພຣະບິດາໃນບັນດາປະຊາ ຊາດທັງປວງ ໃນການຕຽມທາງໄວ້ ຊຶ່ງທາງ ນັ້ນ ພຣະອົງຈະ "ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງພຣະ ອົງກັບບ້ານ ສູ່ແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກ ຂອງພວກເຂົາ.

29 ແລະ ພວກເຂົາຈະອອກຈາກປະຊາ ຊາດທັງໝົດ; ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ອອກໄປ

ດ້ວຍ "ຄວາມຮີບຮ້ອນ, ຫລື ຫລົບໜີໄປ, ເພາະເຮົາຈະນຳໜ້າພວກເຂົາໄປ, ພຣະ ບິດາໄດ້ກ່າວ, ແລະ ເຮົາຈະຮັກສາທາງ ຫລັງຂອງພວກເຂົາ.

ບົດທີ 22

ເມືອງຊີໂອນ ແລະ ຫລັກຂອງມັນຈະຖືກ ສະຖາປະນາຂຶ້ນ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ແລະ ຊາວອິດສະຣາເອນຈະຖືກເຕົ້າໂຮມເຂົ້າ ກັນ ໃນຄວາມເມດຕາ ແລະ ຄວາມອ່ອນ ໂຍນ—ພວກເຂົາ ຈະ ໄຊຊະນະ—ປຽບ ທຽບກັບ ເອຊາຢາ 54. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ເມື່ອນັ້ນສິ່ງທີ່ມີຂຽນໄວ້ຈະເກີດ ຂຶ້ນ: ຈົ່ງຮັອງລຳທຳເພງເຖິດ, ໄອ້ເຈົ້າຜູ້ເປັນ ເໝືອນຍິງໝັ້ນ; ຈົ່ງ "ຮັອງລຳທຳເພງ ແລະ ມ່ວນຂຶ້ນເຖິດ, ເຈົ້າຜູ້ບໍ່ເຄີຍເຈັບທ້ອງອອກ ລູກເອີຍ; ເພາະວ່າເຈົ້າຈະມີລູກຫລາຍກວ່າ ຍິງທີ່ມີຜົວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

2 ຈົ່ງເຮັດຜ້າເຕັ້ນ ຂອງເຈົ້າໃຫ້ກວ້າງ ຂວາງ, ແລະ ຕໍ່ເຊືອກຜ້າເຕັ້ນຂອງເຈົ້າໃຫ້ ຍາວ; ແລະ ສຽບ "ຫລັກຂອງເຈົ້າໃຫ້ແໜ້ນ;

3 ເພາະເຈົ້າຈະຂະຫຍາຍເຂດອອກໄປ ທາງມືຂວາ ແລະ ຊ້າຍ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງ ເຈົ້າໄດ້ "ຄົນຕ່າງຊາດມາເປັນມໍລະດົກ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເມືອງຮົກຮ້າງເປັນປ່ອນອາ ໄສ.

4 ຢ່າສູ່ຍ້ານ, ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ອາຍ; ທັງເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຈຳນົນ, ເພາະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຖືກເຮັດໃຫ້ "ອາຍ; ເຈົ້າຈະລືມຄວາມອາຍໃນໄວເຍົາ ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈະບໍ່ຈື່ຈຳຄວາມຕຳນິໃນ

<p>25 ກ 1 ນພ 13:37. ຂ ອຊຢ 2:2-4; 3 ນພ 24:1.</p>	<p>ສິບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງ ອິດສະຣາເອນ. 27 ກ 3 ນພ 16:4-5.</p>	<p>29 ກ ອຊຢ 52:12; 3 ນພ 20:42. 22 1 ກ ຄມພ ຮ້ອງ.</p>
<p>26 ກ 1 ນພ 14:17; 3 ນພ 21:6-7. ຂ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—</p>	<p>28 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ— ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ.</p>	<p>2 ກ ຄມພ ສະເຕກ. 3 ກ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ. 4 ກ 2 ນພ 6:7, 13.</p>

ຄາວ ໄວ ເຍົາ ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈະ ບໍ່ ຈື່ ຈຳ ຄວາມຕໍານິຂອງຄວາມເປັນໝ້າຍຂອງເຈົ້າ ອີກຕໍ່ໄປ.

5 ເພາະຜູ້ສ້າງຂອງເຈົ້າ, ສາມີຂອງເຈົ້າ, ຈອມ ໂຍ ທາ ຄື ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ; ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ—ພຣະອົງຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ພຣະເຈົ້າຂອງທັງແຜ່ນດິນໂລກ.

6 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນເຈົ້າເປັນເໝືອນເມຍສາວທີ່ຖືກຜົວປະຖົມ ແລະ ມີ ວິນຍານ ໂສກເສົ້າ, ແລະ ເປັນເມຍສາວຄາວເຈົ້າເປັນໝ້າຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າກ່າວ.

7 ເຮົາໄດ້ປະຖົມເຈົ້າພຽງແຕ່ໄລຍະຊົ່ວຄາວ, ແຕ່ເຮົາຈະເອົາເຈົ້າຄືນດ້ວຍຄວາມຮັກອັນສຸດຊຶ້ງ.

8 ໃນຄວາມໂມໂຫຮ້າຍເລັກໜ້ອຍ ເຮົາໄດ້ເຊື່ອງໜ້າເຮົາຈາກເຈົ້າຊົ່ວຄາວ, ແຕ່ດ້ວຍຄວາມກະລຸນາອັນເປັນນິດ ເຮົາຈະມີ "ເມດຕາຕໍ່ເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

9 ເພາະ "ການນີ້, ເໝືອນ ສິນນ້ຳແຫ່ງ ໂນອາຕໍ່ເຮົາ, ເພາະເຮົາໄດ້ສັນຍາວ່າ ຜົນນ້ຳແຫ່ງ ໂນອາ ຈະບໍ່ໂຫລຖ້ວມແຜ່ນດິນໂລກອີກຕໍ່ໄປສັນ ໃດ, ເຮົາຈຶ່ງສັນຍາວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ໂມໂຫຮ້າຍເຈົ້າສັນນັ້ນ.

10 "ພູ ໃຫຍ່ ແລະ ພູ ນ້ອຍອາດພັງທະລາຍລົງ, ແຕ່ຄວາມຮັກຂອງເຮົາ ສິນຄົງບໍ່ສິ້ນສຸດໄດ້, ທັງເຮົາຈະຮັກສາສັນຍາແຫ່ງສັນຕິພາບໄວ້ສືບໄປ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

11 ໂອ້ ເຈົ້າ ຜູ້ເປັນທຸກ, ຜູ້ຖືກໂຍນໄປ

ດ້ວຍພະຍຸຝົນພ້າຄະນອງ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບການປອບໂຍນ! ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະວາງ "ຫີນຂອງເຈົ້າດ້ວຍສີສວຍງາມ, ແລະ ຈະວາງຮາກຖານຂອງເຈົ້າດ້ວຍຫີນປະເສີດ.

12 ແລະ ເຮົາຈະສ້າງປ່ອງຢ້ຽມຂອງເຈົ້າດ້ວຍທັບທິມ, ແລະ ປະຕູຂອງເຈົ້າດ້ວຍແກ້ວເຈຍລະໂນ, ແລະ ກຳແພງເມືອງທັງໝົດຂອງເຈົ້າດ້ວຍເພັດນິນຈິນດາ.

13 ແລະ ລູກຫລານ "ທັງໝົດຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການສິດສອນເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ສັນຕິສຸກຂອງລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈະຍິ່ງໃຫຍ່.

14 ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ສະຖາ ປະນາ ຂຶ້ນ ໃນ "ຄວາມຊອບທຳ; ເຈົ້າຈະຫ່າງຈາກການກົດຂີ່ ເພາະເຈົ້າຈະບໍ່ຢ້ານ, ແລະ ຫ່າງຈາກຄວາມຫວາດກົວ ເພາະມັນຈະບໍ່ມາໄກ້ເຈົ້າ.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈະຮ່ວມກັນຕໍ່ສູ້ເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໂດຍເຮົາ; ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະຮ່ວມກັນຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ ກໍຈະລົ້ມລົງ.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ ໄດ້ ສ້າງ ຊ່າງ ຕີ ເຫລັກເປົ່າຖ່ານໃນໄຟ, ແລະ ນຳເຄື່ອງມືທີ່ເຂົາສ້າງອອກມາ; ແລະ ເຮົາໄດ້ສ້າງຜູ້ມ້າງເພື່ອທຳລາຍ.

17 ບໍ່ມີອາວຸດໃດໆທີ່ຖືກເຮັດຂຶ້ນເພື່ອໃຊ້ກັບເຈົ້າຈະໄດ້ຜົນ; ແລະ ເຈົ້າຈະລົງໂທດລິ້ນທຸກລິ້ນທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນໝິ່ນປະໝາດເຈົ້າໃນການພິພາກສາ. ນີ້ຄືມໍລະດົກຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຂົາມາຈາກເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ.

<p>8 ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ.</p> <p>9 ກ ອຊຢ 54:9.</p> <p>ຂ ຄມພ ນ້ຳຖ້ວມໃນວັນ</p>	<p>ເວລາຂອງໂນອາ.</p> <p>10 ກ ອຊຢ 40:4.</p> <p>ຂ ພສສ 94:14;</p> <p>ຄພ 35:25.</p>	<p>11 ກ ພນມ 21:18-21.</p> <p>13 ກ ຢມຍ 31:33-34.</p> <p>14 ກ ຄມພ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ.</p>
--	--	---

ບົດທີ 23

ພຣະ ເຢຊູ ເຫັນ ພ້ອມ ກັບ ຄຳ ຂອງ ເອຊາຢາ—ພຣະອົງບັນຊາໃຫ້ຜູ້ຄົນຄົ້ນຫາສາດສະດາ—ຄຳຂອງຊາມູເອນຄົນເລມັນກ່ຽວກັບການພົ້ນຄົນຊີວິດຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກ. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຄວນ "ຄົ້ນຫາສິ່ງເຫລົ່ານີ້. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາໃຫ້ບັນຍັດແກ່ເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ຄົ້ນຫາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຢ່າງພາກພຽນ; ເພາະວ່າຄຳເວົ້າຂອງ ຂອຊາຢານັ້ນໃຫຍ່ຍິ່ງ.

2 ເພາະເພິ່ນໄດ້ເວົ້າໄວ້ໃນທຸກເລື່ອງກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນຂອງເຮົາແທ້ໆ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງຈຳເປັນທີ່ເພິ່ນຈະຕ້ອງເວົ້າກັບຄົນຕ່າງຊາດເໝືອນກັນ.

3 ແລະ ທຸກເລື່ອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າໄວ້ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ແລະ "ຈະເກີດຂຶ້ນຕາມຄຳທີ່ເພິ່ນເວົ້າ.

4 ສະນັ້ນ ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ໃນຄຳຂອງເຮົາ; ຈົ່ງຂຽນເລື່ອງທີ່ເຮົາບອກເຈົ້າ; ແລະ ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາທີ່ເຫັນວ່າສົມຄວນ ມັນຈະອອກໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດ.

5 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເຊື່ອຟັງຄຳຂອງເຮົາ ແລະ ກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາຜູ້ນັ້ນ ຈະລອດ. ຈົ່ງຄົ້ນຫາ "ສາດສະດາ, ເພາະວ່າຫລາຍຄົນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳໄວ້ເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້.

6 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອພຣະເຢຊູກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງກໍໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາອີກ, ຫລັງ

ຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊີ້ແຈງພຣະຄຳພິທັງໝົດກັບພວກເຂົາ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ຮັບມາ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຢາກໃຫ້ເຈົ້າຂຽນພຣະຄຳພິອື່ນທີ່ເຈົ້າຍັງບໍ່ມີ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບມີໄຟວ່າ: ຈົ່ງເອົາບັນທຶກທີ່ເຈົ້າມີອອກມາ.

8 ແລະ ເວລາມີໄຟໄດ້ເອົາບັນທຶກອອກມາ ແລະ ວາງໄວ້ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ທອດພຣະເນດເບິ່ງມັນ ແລະ ກ່າວວ່າ:

9 ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ, ເຮົາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ "ຊາມູເອນຄົນເລມັນຂ້າໃຊ້ຂອງເຮົາໃຫ້ຖ້ອຍຄຳກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້, ວ່າໃນມື້ທີ່ພຣະບິດາຈະແຜ່ປາລະມີພຣະນາມຂອງພຣະອົງໃນເຮົາ ຈະມີ ຂໂພພິນຂອງເຮົາ ຢູ່ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ຈະ ລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ, ແລະ ຈະມາປະກົດແກ່ຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ຈະປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ພວກເຂົາ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນບໍ່?

10 ແລະ ສານຸສິດຂອງພຣະອົງໄດ້ຕອບພຣະອົງ ແລະ ກ່າວວ່າ: ແມ່ນແລ້ວ, ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຊາມູເອນໄດ້ທຳນາຍຕາມພຣະຄຳ ຂອງ ພຣະອົງ, ແລະ ພຣະຄຳເຫລົ່ານັ້ນສຳເລັດແລ້ວທັງໝົດ.

11 ແລະ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ກ່າວກັບ ພວກເພິ່ນວ່າ: ດ້ວຍເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຂຽນເລື່ອງນີ້ໄວ້, ເລື່ອງທີ່ໄພ່ພົນຂອງເຮົາຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ມາປະກົດແກ່

<p>23 1 ກ ຄມພ ພຣະຄຳພິ. 2 2 ນພ 25:1-5; ມມ 8:23. ຄມພ ເອຊາຢາ.</p>	<p>3 ກ 3 ນພ 20:11-12. 5 ກ ລກ 24:25-27. 9 ກ ຮລມ 13:2. 2 ຄມພ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>ຄ ຮລມ 14:25. ໘ ມຫ 27:52-53. ຄມພ ການພົ້ນຄົນພຣະ ຊົນ, ການພົ້ນຄົນຊີວິດ.</p>
---	--	---

ຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ພວກເຂົາ?

12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືນິໄຟຈຳໄດ້ວ່າ ເລື່ອງນີ້ບໍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້.

13 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພຣະເຢຊູໄດ້ບັນຊາໃຫ້ຂຽນເລື່ອງນີ້ໄວ້; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງມີຂຽນໄວ້ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາ.

14 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ "ຊີ້ແຈງພຣະຄຳພິທັງໝົດແລ້ວ ຊຶ່ງພວກເພິ່ນໄດ້ຂຽນໄວ້, ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ພວກເພິ່ນສິດສອນເລື່ອງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊີ້ແຈງມານັ້ນແກ່ພວກເຂົາ.

ບົດທີ 24

ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຈັດຕຽມທາງສຳລັບການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ—ພຣະຄຣິດ ຈະປະທັບ ນັ່ງເປັນຜູ້ພິພາກສາ—ຊາວອິດສະຣາເອນ ຖືກບັນຊາໃຫ້ຈ່າຍສ່ວນສິບ ແລະ ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ—ປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ ຖືກຮັກສາໄວ້—ປຽບທຽບກັບ ມາລາກີ 3. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພຣະອົງບັນຊາໃຫ້ພວກເພິ່ນຂຽນຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ມາລາກີ ຊຶ່ງພຣະອົງຈະບອກແກ່ພວກເພິ່ນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ຂຽນຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຊີ້ແຈງກັບພວກເພິ່ນ. ແລະ ນີ້ຄືຂໍ້ຄວາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ບອກແກ່ພວກເພິ່ນ,

ມີຄວາມວ່າ: ພຣະບິດາກ່າວກັບມາລາກີດັ່ງນີ້—ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະສົ່ງ "ທູດຂອງເຮົາໄປຈັດຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບເຮົາ, ແລ້ວ ໃນທັນໃດນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງທີ່ພວກເຈົ້າສະແຫວງຫາກໍຈະສະເດັດມາທີ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ, ເຖິງແມ່ນທູດແຫ່ງພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພວກເຈົ້າເບີກບານໃນພຣະອົງ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຈະມາ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

2 ແຕ່ໃຜຈະ "ຢູ່ໃນວັນທີ່ພຣະອົງສະເດັດມາ? ໃຜຈະຢືນຢູ່ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາປະກົດ? ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນເໝືອນດັ່ງໄຟທີ່ ຫລອມໂລຫະ, ແລະ ເປັນເໝືອນດັ່ງສະບູທີ່ມີພະລັງແຮງຂອງຄົນຊັກຜ້າ.

3 ແລະ ພຣະອົງຈະປະທັບ ນັ່ງດັ່ງຜູ້ຫລອມເງິນໃຫ້ບໍລິສຸດ; ແລະ ພຣະອົງຈະຊຳລະ "ພວກລູກຊາຍຂອງເລວີ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍລິສຸດ ດັ່ງດຽວກັນກັບຄຳ ແລະ ເງິນທີ່ຫລອມແລ້ວ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະນຳເຄື່ອງຖວາຍບູຊາທີ່ຖືກຕ້ອງມາ ຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

4 ເມື່ອນັ້ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງຢູດາ ແລະ ເຢຣູຊາເລັມຈະເປັນທີ່ພຣະໄທຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດັ່ງໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ ດັ່ງປີກ່ອນໆ.

5 ແລະ ເຮົາຈະມາ ໃກ້ເຈົ້າເພື່ອພິພາກສາ; ແລະ ເຮົາຈະເປັນພະຍານຕໍ່ສູ້ພວກໝໍເວດມົນຄາຖາໃນທັນທີ, ແລະ ຕໍ່ສູ້ພວກທີ່ຫລິ້ນຊູ່ສູ່ຜິວເມຍ, ແລະ ຕໍ່ສູ້ພວກທີ່ເປັນພະຍານເທັດ, ແລະ ຕໍ່ສູ້ພວກທີ່ສື່ໂກງຄ່າແຮງງານຂອງລູກຈ້າງ, ຕໍ່ສູ້ພວກທີ່ເອົາ

<p>14 ກ ລກ 24:44-46. 24 1 ກ ຄພ 45:9. 2 ກ 3 ນຟ 25:1. 2 ຊກຢ 13:9; ຄພ 128:24.</p>	<p>ຄມພ ການສະເດັດມາ ຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດ; ແຜ່ນດິນໂລກ—ການ ຊຳລະລ້າງແຜ່ນດິນໂລກ.</p>	<p>3 ກ ພຍຍ 10:8; ຄພ 84:31-34. 2 ຄພ 13.</p>
--	---	--

ປຽບ ແມ່ໝ້າຍ ແລະ ິເດັກກຳພ້າ, ແລະ ຄົນຕ່າງດ້າວ, ແລະ ຕໍ່ສູ້ພວກທີ່ບໍ່ຢາເກງ ເຮົາ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

6 ເພາະ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຮົາບໍ່ປ່ຽນແປງ; ສະນັ້ນ ພວກເຈົ້າຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບຍັງບໍ່ສູນສິ້ນໄປເທື່ອ.

7 ເຖິງແມ່ນຕັ້ງແຕ່ວັນເວລາຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າໄດ້ ິໄປຈາກພິທີການຂອງເຮົາ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັກສາມັນ. ຈົ່ງ ະກັບມາຫາເຮົາ ແລະ ເຮົາຈະກັບໄປຫາພວກເຈົ້າ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ. ແຕ່ພວກເຈົ້າຖາມວ່າ: ພວກຂ້າພຣະອົງຈະເຮັດຢາງໃດຈິ່ງຈະສາມາດກັບໄປຫາພຣະອົງໄດ້?

8 ມັນ ເປັນ ການ ຖືກ ຕ້ອງ ບໍ່ ທີ່ ມະນຸດ ສີ້ ໂກງພຣະເຈົ້າ? ແຕ່ເຈົ້າໄດ້ສີ້ໂກງເຮົາ. ແຕ່ພວກເຈົ້າຖາມວ່າ: ສີ້ໂກງຢາງໃດ? ກໍສີ້ໂກງໃນເລື່ອງໜຶ່ງ ິສ່ວນສິບ ແລະ ະເຄື່ອງຖວາຍຕ່າງໆນັ້ນແຫລະ.

9 ພວກເຈົ້າຖືກສາບແຊ່ງດ້ວຍຄຳສາບແຊ່ງ, ກໍເພາະວ່າຄົນທັງຊາດສີ້ໂກງເຮົາ.

10 ຈົ່ງນຳເງິນເຕັມຈຳນວນໜຶ່ງ ິສ່ວນສິບມາຍັງຄັງ ເພື່ອວ່າຈະມີອາຫານໃນບ້ານຂອງເຮົາ; ຈົ່ງລອງເຮັດຢາງນັ້ນກັບເຮົາເບິ່ງ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເຫັນວ່າ ເຮົາຈະໄຂປະຕູສະຫວັນ ແລະ ຖອກເທ ະພຣະພອນລົງມາຍັງພວກເຈົ້າ ຈົນວ່າບໍ່ມີບ່ອນໃສ່ມັນໄວ້.

11 ແລະ ເຮົາຈະຕິຕຽນຜູ້ທີ່ກິນກິນ ເພາະເຫັນແກ່ພວກເຈົ້າ, ແລະ ມັນຈະບໍ່ທຳຮ້າຍຜົນຈາກດິນຂອງພວກເຈົ້າ; ທັງຕົ້ນອະງຸ່ນ

ຂອງພວກເຈົ້າກໍຈະມີໝາກຫລາຍກ່ອນເວລາ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

12 ແລະ ທຸກປະຊາຊາດຈະເອີ້ນພວກເຈົ້າວ່າຜູ້ມີຄວາມສຸກ, ເພາະດິນແດນຂອງພວກເຈົ້າຈະເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຢາງຜາສຸກ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

13 ພວກເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຈາ ໃສ່ ຮ້າຍ ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ. ແຕ່ພວກເຈົ້າຖາມວ່າ: ພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ເວົ້າຈາ ໃສ່ ຮ້າຍຫຍັງແດ່ແກ່ພຣະອົງ?

14 ພວກເຈົ້າ ໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຮັບ ໃຊ້ພຣະເຈົ້ານັ້ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ ມີປະໂຫຍດຫຍັງທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມ ພິທີການຕ່າງໆ ຂອງພຣະອົງ ແລະ ເສຍໃຈຕໍ່ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດມາ ຕໍ່ພຣະພັກ ຂອງ ຈອມໂຍທາ?

15 ແລະ ບັດນີ້ພວກເຮົາເອີ້ນຄົນອວດດີວ່າຄົນມີຄວາມສຸກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍວ່າສູງສົ່ງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວ່າແຕ່ຄົນທົດລອງພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ຮັບໂທດຫຍັງເລີຍ.

16 ແລ້ວຄົນທີ່ຢາເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ິເວົ້າກັນເລື້ອຍໆ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບພັງ ແລະ ໄດ້ຍິນ; ແລະ ຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ມີ ະໜັງສືແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳເຫລັ້ມໜຶ່ງທີ່ບັນທຶກລາຍຊື່ຂອງຄົນທີ່ຢາເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄວ້, ແລະ ເຄົາລົບພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

17 ພວກ ເຂົາ ຈະ ເປັນ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ເຮົາ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ, ໃນມື້ນັ້ນເມື່ອເຮົາ ິຮວບຮວມເຄື່ອງເພັດຂອງເຮົາ; ແລະ ເຮົາ

5 ຢກບ 1:27.
7 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື້ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື້ອ.
ຂ ຮລມ 13:11;
3 ນພ 10:6;
ມຣນ 9:22.

8 ກ ຄມພ ສ່ວນສິບ, ເງິນສ່ວນສິບ.
ຂ ຄມພ ເຄື່ອງຖວາຍ.
10 ກ ຄພ 64:23; 119.
ຂ ຄມພ ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ.

16 ກ ມຣນ 6:5.
ຂ ຄພ 85:9;
ມຊ 6:5.
ຄມພ ປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ.
17 ກ ຄພ 101:3.

ຈະລະເວັ້ນມັນ ດັ່ງມະນຸດລະເວັ້ນບຸດຂອງ
ຕົນ ທີ່ຮັບໃຊ້ຕົນ.

18 ເມື່ອນັ້ນເຈົ້າຈະກັບມາ ແລະ ັຫລົງ
ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄົນຊອບ
ທຳ ແລະ ຄົນຊົ່ວ, ລະຫວ່າງຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະ
ເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ.

ບົດທີ 25

ໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, ຄົນອວດ
ດີ ແລະ ຄົນຊົ່ວຈະຖືກເຜົາຄືກັນກັບເພື່ອງ
ເຂົ້າ—ເອລີຢາຈະກັບຄືນມາກ່ອນມື້ອັນຍິ່ງ
ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວນັ້ນ—ປຸງບາງບາງ
ກັບ ມາລາກີ 4. ປະມານ ຄ.ສ. 34.

1 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ມື້ນັ້ນຍ່ອມມາເຖິງເມື່ອ
ຈະ ັໄໝ້ດັ່ງເຕົາໄຟ; ແລະ ະຄົນອວດດີທັງ
ໝົດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນທັງໝົດທີ່ເຮັດຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍຈະເປັນຄືກັນກັບເພື່ອງເຂົ້າ; ແລະ
ເມື່ອວັນນັ້ນມາເຖິງ ມັນຈະໄໝ້ພວກເຂົາ
ຈົນບໍ່ມີຫຍັງເຫລືອ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ,
ແລະ ມັນຈະບໍ່ເຫລືອທັງຮາກ ຫລື ກິ່ງໃຫ້
ພວກເຂົາເລີຍ.

2 ແຕ່ສຳລັບເຈົ້າທີ່ຢຳເກງນາມຂອງເຮົາ,
ັພຣະບຸດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຈະລຸກຂຶ້ນ
ດ້ວຍປົກຂອງພຣະອົງທີ່ປິ່ນປົວ, ແລະ ເຈົ້າ
ຈະອອກໄປ ແລະ ະເຕີບໂຕຂຶ້ນ ດັ່ງ ະລູກງົວ
ໃນຄອກ.

3 ແລະ ເຈົ້າຈະ ັຢູບຍຳຄົນຊົ່ວ; ເພາະ

ພວກເຂົາຈະເປັນດັ່ງຂີ້ຝຸນທີ່ຢູ່ໃຕ້ສິ້ນຕີນ
ຂອງເຈົ້າ ໃນ ມື້ທີ່ເຮົາຈະດຳເນີນການນີ້,
ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ.

4 ຈົ່ງຈື່ຈຳກົດຂອງ ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ເຮົາ, ພ້ອມທັງຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ການ ພິ
ພາກສາຂຶ້ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ລາວທີ່ພູ
ັໂຮເຣັບສຳລັບຊາວອິດສະຣາເອນທຸກ
ຄົນ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະສົ່ງສາດສະດາ ັເອລີ
ຢາ ມາຫາເຈົ້າກ່ອນການມາຂອງ ະວັນອັນ
ໜ້າຢ້ານກົວ ແລະ ສຳຄັນຍິ່ງຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ;

6 ແລະ ລາວຈະ ັຫັນໃຈພໍ່ມາຫາລູກ,
ແລະ ຫັນໃຈລູກໄປຫາພໍ່, ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈະ
ມາ ແລະ ທຳລາຍແຜ່ນດິນໂລກດ້ວຍຄຳ
ສາບແຊ່ງ.

ບົດທີ 26

ພຣະເຢຊູຊີ້ແຈງທັງໝົດນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນ
ເຖິງມື້ສຸດທ້າຍ—ເດັກແດງທາລົກ ແລະ
ເດັກນ້ອຍເວົ້າເລື່ອງມະຫັດສະຈັນທີ່ບໍ່ອາດ
ສາມາດຂຽນໄວ້ໄດ້—ຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມສາດ
ສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດຖືວ່າສິ່ງຂອງທັງ
ໝົດທີ່ພວກເຂົາມີເປັນຂອງສ່ວນລວມ. ປະ
ມານ ຄ.ສ. 34.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ເມື່ອພຣະເຢຊູເລົ່າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະ

<p>18 ກ ຄມພ ການສາມາດສັງ ເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ.</p> <p>25 1 ກ ອຊຢ 24:6; 1 ນພ 22:15; 3 ນພ 24:2; ຄພ 29:9; 64:23–24; 133:64; ຈສ—ປ 1:37. ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ— ການຊຳລະລ້າງ</p>	<p>ແຜ່ນດິນໂລກ. ຂ 2 ນພ 20:33. ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. 2 ກ ອທ 9:22. ຂ ຄພ 45:58. ຄ ອມ 6:4; 1 ນພ 22:24. 3 ກ 3 ນພ 21:12. 4 ກ ອພຍ 3:1–6.</p>	<p>5 ກ 2 ກສ 2:1–2; ຄພ 2:1; 110:13–16; 128:17–18. ຄມພ ຄວາມລອດສຳລັບ ຄົນຕາຍ; ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ; ເອລີຢາ. ຂ ຄມພ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີ ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. 6 ກ ຄພ 2:2.</p>
---	--	---

ອົງຈິ່ງໄດ້ຊີ້ແຈງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຕໍ່ຝູງຊົນ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຊີ້ແຈງເລື່ອງທັງໝົດຕໍ່ພວກເຂົາ, ທັງເລື່ອງໃຫຍ່ ແລະ ເລື່ອງນ້ອຍ.

2 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: "ພຣະຄຳພິເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ມີຢູ່ນຳ, ພຣະບິດາຈິ່ງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ເຮົາມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ; ເພາະມັນເປັນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະອົງທີ່ມັນຄວນຖືກສົ່ງຕໍ່ໄປໃຫ້ຜູ້ຄົນລຸ້ນຫລັງ.

3 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຊີ້ແຈງເລື່ອງທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນເຖິງເວລາທີ່ພຣະອົງຈະສະເດັດມາໃນ "ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນກະທັ້ງທຸກເລື່ອງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນຜືນແຜ່ນດິນໂລກ, ຈົນກະທັ້ງ ະວັດຖຸຕ່າງໆເປື້ອຍໄປດ້ວຍໄຟ, ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກຈະ ະຫົດເຂົ້າດັ່ງມັນກະດາດ, ແລະ ພ້າສະຫວັນກັບແຜ່ນດິນກໍຈະລ່ວງພົ້ນໄປ;

4 ແລະ ຈົນກະທັ້ງເປັນວັນ "ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສຸດທ້າຍ, ເມື່ອທຸກຜູ້ຄົນ, ແລະ ທຸກຕະກຸນ, ແລະ ທຸກປະຊາຊາດ, ແລະ ທຸກພາສາ ຈະມາ ະຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອຮັບການພິພາກສາ, ຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ ບໍ່ວ່າຈະເປັນວຽກງານດີ ຫລື ວຽກງານຊົ່ວ—

5 ຖ້າຫາກມັນເປັນວຽກງານດີ, ກໍຈະໄດ້ອອກມາຫາ "ການຟື້ນຄືນຊີວິດອັນເປັນນິດ; ແລະ ຖ້າຫາກມັນເປັນວຽກງານຊົ່ວ,

ກໍຈະໄດ້ອອກມາຫາການຟື້ນຄືນຊີວິດທີ່ອັບປະໂຫຍດ; ໂດຍເປັນທາງສອງເສັ້ນຄຽງຄູ່ກັນໄປ, ເສັ້ນໜຶ່ງຢູ່ມືເບື້ອງໜຶ່ງ ແລະ ອີກເສັ້ນໜຶ່ງຢູ່ມືອີກເບື້ອງໜຶ່ງ, ອີງຕາມພຣະເມດຕາ, ແລະ ຕາມ ະຄວາມຍຸດຕິທຳ, ແລະ ຕາມຄວາມບໍລິສຸດຊຶ່ງມີໃນພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຢູ່ມາ ະກ່ອນໂລກເລີ່ມຕົ້ນ.

6 ແລະ ບັດນີ້ບໍ່ອາດຂຽນມັນໄວ້ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ໄດ້ເຖິງແມ່ນໃນ "ໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍຂອງເລື່ອງຊຶ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ສິດສອນໄວ້ແທ້ໆແກ່ຜູ້ຄົນ;

7 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ "ແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໄຟໄດ້ບັນຈຸຫລາຍກວ່ານີ້ຂອງເລື່ອງຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນ.

8 ແລະ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນໄວ້ຊຶ່ງເປັນພຽງສ່ວນເລັກໜ້ອຍຂອງເລື່ອງທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນມັນໄວ້ໂດຍມີເຈດຕະນາວ່າມັນອາດຈະຖືກນຳມາສູ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ອີກ "ຈາກຄົນຕ່າງຊາດຕາມພຣະຄຳທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວໄວ້.

9 ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຮັບເລື່ອງນີ້ແລ້ວ, ຊຶ່ງສົມຄວນທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບມັນກ່ອນ, ເພື່ອທົດລອງສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ພວກເຂົາເຂື່ອເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເມື່ອນັ້ນ "ເລື່ອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຈະສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຂົາ.

10 ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ພວກເຂົາ

<p>26 2 ກ ອສ ມລກ 3-4, ຖືກອ້າງເຖິງ ໃນ 3 ນພ 24-25.</p> <p>3 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p> <p>ຂ ອມ 9:13; 2 ປຕ 3:10, 12; ມມ 9:2.</p> <p>ຄມພ ແຜ່ນດິນໂລກ—ການຊຳລະລ້າງແຜ່ນ</p>	<p>ດິນໂລກ; ໂລກ—ທີ່ສຸດຂອງໂລກ.</p> <p>ຄ ມມ 5:23.</p> <p>4 ກ ຮລມ 12:25; 3 ນພ 28:31.</p> <p>ຂ ມຊຍ 16:10-11.</p> <p>ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.</p> <p>5 ກ ດນອ 12:2; ຢສ 5:29.</p> <p>ຂ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ,</p>	<p>ຄວາມຍຸດຕິທຳ.</p> <p>ຄ ອຫ 3:14.</p> <p>ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ການເປັນຢູ່ຂອງພຣະຄຣິດກ່ອນມະຕະ.</p> <p>6 ກ ຢສ 21:25; 3 ນພ 5:8.</p> <p>7 ກ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ.</p> <p>8 ກ 3 ນພ 21:5-6.</p> <p>9 ກ ອຫ 4:4-10.</p>
--	--	---

ບໍ່ເຊື່ອເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ເມື່ອນັ້ນເລື່ອງທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ກວ່ານີ້ຈະຖືກ "ກົດກັນໄວ້ຈາກພວກ
ເຂົາ, ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ການກ່າວໂທດພວກເຂົາ.

11 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຈະຂຽນ
ເລື່ອງທັງໝົດທີ່ບັນທຶກຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກ
ຂອງມີໄຟຢູ່ພໍດີ, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້
ຫ້າມໄວ້ ແລະ ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະ "ທົດລອງ
ສັດທາຂອງຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ.

12 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າມື່ນຈຶ່ງຂຽນ
ເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ
ເທົ່ານັ້ນ. ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ມື່ນຈຶ່ງ
ຈົບຂໍ້ຄວາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຕໍ່ໄປ
ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະເລີ່ມຂຽນເລື່ອງຊຶ່ງຂ້າພະ
ເຈົ້າໄດ້ຮັບບັນຊາ.

13 ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທ່ານ
ເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນໂດຍ
ແທ້ເປັນເວລາສາມມື້, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ
ພຣະອົງໄດ້ມາ "ປະກົດຕໍ່ພວກເຂົາເປັນ
ບາງຄັ້ງບາງຄາວ, ແລະ ໄດ້ຫັກ ິເຂົ້າຈີ່
ເປັນບາງຄັ້ງບາງຄາວ, ແລະ ໃຫ້ພອນແກ່
ມັນ, ແລະ ໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ພຣະອົງໄດ້ສິດສອນ ແລະ ປະຕິບັດສາດ
ສະໜາກົດແກ່ "ເດັກນ້ອຍຂອງຝູງຊົນຊຶ່ງ
ໄດ້ກ່າວມາແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ ິມາຍ
ລີ້ນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າ
ເລື່ອງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນກັບ
ພໍ່ຂອງພວກເຂົາ, ແມ່ນແຕ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າສິ່ງ
ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເປີດເຜີຍກັບຜູ້ຄົນມາແລ້ວ;
ແລະ ພຣະອົງໄດ້ມາຍລີ້ນຂອງພວກເຂົາ
ເພື່ອພວກເຂົາຈະເວົ້າອອກມາໄດ້.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງ
ຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ—
ເທື່ອທີສອງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ພວກ
ເຂົາ, ແລະ ໄດ້ກັບຂຶ້ນໄປຫາພຣະບິດາ,
ຫລັງຈາກໄດ້ "ປິ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ
ຄົນເປ້ຍລ່ອຍທັງໝົດ, ແລະ ໄດ້ເປີດຕາ
ໃຫ້ຄົນຕາບອດ ແລະ ໄດ້ເປີດໝູ່ໃຫ້ຄົນໝູ່
ໜວກ, ແລະ ເຖິງຂະໜາດທີ່ໄດ້ປິ່ນປົວ
ພະຍາດນາໆປະການໃນບັນດາພວກເຂົາ,
ແລະ ໄດ້ໄຜດຍົກຊາຍຄົນໜຶ່ງຄົນຈາກ
ຕາຍ, ແລະ ໄດ້ສະແດງອຳນາດຂອງພຣະ
ອົງໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນ, ແລ້ວໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນ
ໄປເຝົ້າພຣະບິດາ—

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນ
ມື້ຕໍ່ມາຄື ຝູງຊົນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ, ແລະ
ພວກເຂົາທັງໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ "ເດັກ
ນ້ອຍເຫລົ່ານີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດ
ເດັກແດງທາລຶກກໍໄດ້ເປີດປາກເວົ້າເລື່ອງ
ໜ້າອັດສະຈັນອອກມາ; ແລະ ເລື່ອງທີ່
ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າອອກມານັ້ນຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້
ຜູ້ໃດຂຽນໄວ້.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື "ສາ
ນູສິດຜູ້ຊຶ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້ໄດ້ເລີ່ມ
ຕົ້ນ ິບັບຕິສະມາ ແລະ ສິດສອນຫລາຍ
ຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ມາຫາພວກເພິ່ນຕັ້ງແຕ່
ເວລານັ້ນໄປ; ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່
ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະ
ເຢຊູກໍເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

18 ແລະ ຫລາຍຄົນໃນບັນດາພວກເຂົາ
ໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນເລື່ອງຊຶ່ງບໍ່ອາດຈະ
ເວົ້າໄດ້, ຊຶ່ງມັນ "ຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຂຽນໄວ້.

<p>10 ກ ແອວ 12:9-11. 11 ກ ອທ 12:6. 13 ກ ຢຣ 21:14. ຂ 3 ນຟ 20:3-9. ຄມພ ສິນລະລຶກ. 14 ກ 3 ນຟ 17:11-12.</p>	<p>ຂ ແອວ 32:23; 3 ນຟ 26:16. 15 ກ 3 ນຟ 17:9. ຄມພ ປິ່ນປົວ, ການປິ່ນປົວ; ມະຫັດສະຈັນ, ການ ມະຫັດສະຈັນ.</p>	<p>16 ກ ມທ 11:25. 17 ກ 3 ນຟ 19:4-13. ຂ 4 ນຟ 1:1. 18 ກ 3 ນຟ 26:11.</p>
---	---	--

19 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນ, ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ກັນແລະກັນ; ແລະ ພວກເຂົາຖືວ່າ ສິ່ງຂອງ "ທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາມີ ຂຶ້ນຂອງສ່ວນລວມ, ທຸກຄົນປະຕິບັດຕໍ່ກັນຢ່າງທ່ຽງທໍາ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງດັ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ບັນຊາພວກເຂົາ.

21 ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຖືກເອີ້ນວ່າ "ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ.

ບົດທີ 27

ພຣະເຢຊູບັນຊາໃຫ້ພວກເຂົາເອີ້ນສາດສະໜາຈັກຕາມພຣະນາມຂອງພຣະອົງ—ພາລະກິດ ແລະ ການເສຍສະລະຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງປະກອບເປັນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະອົງ—ມະນຸດຖືກບັນຊາໃຫ້ກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ—ພວກເຂົາຄວນເປັນດັ່ງທີ່ພຣະເຢຊູເປັນ. ປະມານ ຄ.ສ. 34-35.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນໄລຍະເວລາທີ່ສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູກຳລັງເດີນທາງໄປສູ່ສອນເລື່ອງທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເຫັນມານັ້ນ, ແລະ ໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສານຸສິດໄດ້ມາ "ເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອອະທິຖານ ແລະ ຂຶ້ນສິນອົດເຂົ້າຢ່າງເອົາຈິງເອົາຈັງ.

2 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາ "ປະກົດຕົວຕໍ່ພວກເພິ່ນອີກ, ເພາະພວກເພິ່ນໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມາຍືນຢູ່ທ່າມກາງພວກເພິ່ນ, ແລະ ຖາມພວກເພິ່ນວ່າ: ເຈົ້າຕ້ອງການອັນໃດຈາກເຮົາ?

3 ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ: ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍຢາກໃຫ້ພຣະອົງບອກພວກຂ້ານ້ອຍວ່າພວກຂ້ານ້ອຍຄວນເອີ້ນຊື່ຂອງສາດສະໜາຈັກນີ້ວ່າແນວໃດ ເພາະວ່າໄດ້ມີການໂຕ້ຖຽງກັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

4 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ເປັນດ້ວຍເຫດໃດຜູ້ຄົນຈິ່ງຈົມ ແລະ ໂຕ້ຖຽງກັນເພາະເລື່ອງນີ້?

5 ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ອ່ານພຣະຄຳພີບໍ, ຊຶ່ງມັນບອກໄວ້ວ່າ ເຈົ້າຕ້ອງຮັບເອົາ "ພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງເປັນນາມຂອງເຮົາ? ເພາະໂດຍນາມນີ້ເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ;

6 ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຮັບນາມຂອງເຮົາ, ແລະ "ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຜູ້ນັ້ນຈະລອດໃນວັນສຸດທ້າຍ.

7 ສະນັ້ນ, ອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະເຮັດ, ຈິ່ງເຮັດໃນນາມຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ ເຈົ້າຈິ່ງເອີ້ນສາດສະໜາຈັກຕາມນາມຂອງເຮົາ; ແລະ ເຈົ້າຈິ່ງເອີ້ນຫາພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ ເພື່ອພຣະອົງຈະປະທານພອນໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ.

19 ກ 4 ນພ 1:3.
ຂ ຄມພ ອຸທິດຖວາຍ, ກົດແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ.
21 ກ ມຊຢ 18:17.
ຄມພ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

27 1 ກ ຄພ 29:6.
ຂ ແອວ 6:6.
ຄມພ ຖືສິນອົດເຂົ້າ, ການຖືສິນອົດເຂົ້າ.
2 ກ 3 ນພ 26:13.
ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—

ການປະກົດຕົວຂອງພຣະຄຣິດຫລັງຈາກຊີວິດມະຕະ.
5 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ.
6 ກ 3 ນພ 15:9.

8 ແລະ ມັນ ຈະ ເປັນ "ສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາໄດ້ແນວໃດ ຖ້າຫາກມັນບໍ່ມີຊື່ຕາມນາມຂອງເຮົາ? ເພາະຖ້າຫາກສາດສະໜາຈັກມີຊື່ຕາມຊື່ຂອງໂມເຊ, ແລ້ວມັນກໍຈະເປັນສາດສະໜາຈັກຂອງໂມເຊ; ຫລື ຖ້າຫາກມັນມີຊື່ຕາມຊື່ຂອງມະນຸດ, ມັນກໍຈະເປັນສາດສະໜາຈັກຂອງມະນຸດ; ແຕ່ຖ້າຫາກມັນມີຊື່ຕາມນາມຂອງເຮົາ, ມັນກໍຈະເປັນສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າມັນຖືກສ້າງເທິງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ.

9 ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ວ່າ ເຈົ້າຖືກສ້າງເທິງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າ ຈະເອີ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງເອີ້ນຕາມນາມຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ ຖ້າຫາກເຈົ້າເອີ້ນຫາພຣະບິດາເພື່ອສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ຖ້າຫາກມັນເປັນໄປໃນນາມຂອງເຮົາ ພຣະບິດາຈະຮັບຟັງເຈົ້າ;

10 ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າສາດສະໜາຈັກຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ ແລ້ວພຣະບິດາຈະສະແດງວຽກງານຂອງພຣະອົງອອກມາໃນນັ້ນ.

11 ແຕ່ຖ້າຫາກມັນບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ແລະ ມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງວຽກງານຂອງມະນຸດ, ຫລື ເທິງວຽກງານຂອງມານ, ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ ພວກເຂົາຈະມີຄວາມສຸກໃນວຽກງານຂອງພວກເຂົາພຽງຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ໃນບໍ່ຊ້າເວລາສຸດທ້າຍຍ່ອມມາເຖິງ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກ "ໂຄ່ນລົງ

ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ, ຊຶ່ງຈາກບ່ອນນັ້ນຈະບໍ່ມີທາງຫວນກັບຄືນໄດ້.

12 ເພາະວ່າວຽກງານຂອງພວກເຂົາຈະ "ຕິດຕາມພວກເຂົາ, ເປັນຍ້ອນວຽກງານຂອງພວກເຂົາທີ່ພວກເຂົາຖືກໂຄ່ນລົງ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງຈື່ຈຳສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບອກເຈົ້າ.

13 ຈົ່ງເບິ່ງ ເຮົາໄດ້ມອບ "ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ນີ້ຄືພຣະກິດຕິຄຸນຂຶ້ນເທິງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ—ຄືເຮົາໄດ້ມາເກີດໃນ ໂລກເພື່ອກະທຳຕາມ ພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ເພາະວ່າພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ.

14 ແລະ ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ສົ່ງເຮົາມາເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ຖືກ "ຍົກຂຶ້ນເທິງໄມ້ກາງແຂນ; ແລະ ຫລັງຈາກເຮົາໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນເທິງໄມ້ກາງແຂນ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ ຊັກນຳຄົນທັງຫລາຍມາຫາເຮົາ, ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນໂດຍມະນຸດສັນໃດ ມະນຸດກໍຈະໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນໂດຍພຣະບິດາສັນນັ້ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມາຢືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງເຮົາ ເພື່ອຮັບ "ການພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນວຽກງານດີ ຫລື ວຽກງານຊົ່ວ—

15 ແລະ ເປັນດ້ວຍເຫດນີ້ ເຮົາຈຶ່ງຖືກ "ຍົກຂຶ້ນ; ສະນັ້ນ ຕາມອຳນາດຂອງພຣະບິດາ, ເຮົາຈຶ່ງຈະຊັກນຳຄົນທັງຫລາຍມາຫາເຮົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ "ກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິ

<p>8 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ປະມຸກຂອງສາດສະໜາຈັກ. ຂ ຄພ 115:4. 11 ກ ແອວ 5:52. 12 ກ ພນມ 14:13; ຄພ 59:2. 13 ກ ຄພ 76:40-42.</p>	<p>ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ. ຂ ຢຣ 6:38-39. 14 ກ 1 ນພ 11:32-33; ມຊ 7:55. ຂ ຢຣ 6:44; 2 ນພ 9:5; ຄພ 27:18.</p>	<p>ຄ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ພິພາກສາ. 15 ກ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. 16 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ຂ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.</p>
--	---	--

ສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນຈະເຕັມປຽມ; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາ "ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະຖືວ່າເຂົາບໍ່ມີຄວາມຜິດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາໃນມື້ນັ້ນທີ່ເຮົາຈະຍືນຂຶ້ນເພື່ອພິພາກສາໂລກ.

17 ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຜູ້ນັ້ນກໍຈະເປັນຜູ້ທີ່ຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ, ຊຶ່ງຈາກບ່ອນນັ້ນເຂົາຈະກັບຄືນມາອີກບໍ່ໄດ້, ເພາະຄວາມ "ຍຸດຕິທຳຂອງພຣະບິດາ.

18 ແລະ ມີ ຄື ພຣະ ຄຳ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ປະທານ ໃຫ້ແກ່ລູກຫລານມະນຸດ. ແລະ ເພາະດ້ວຍເຫດນີ້ ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ສຳເລັດ, ແລະ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເວົ້າຕົວະ, ແຕ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງສຳເລັດທັງໝົດ.

19 ແລະ "ສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດຈະບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປ ໃນອານາຈັກຂອງພຣະອົງໄດ້; ສະນັ້ນ ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດເຂົ້າໄປໃນ ະທີ່ພັກຂອງພຣະອົງໄດ້ ນອກຈາກຜູ້ທີ່ໄດ້ "ຊຳລະ ລ້າງອາພອນ ຂອງເຂົາໃຫ້ຂາວສະອາດແລ້ວດ້ວຍເລືອດຂອງເຮົາ, ເພາະສັດທາ ແລະ ການກັບໃຈຈາກບາບທັງໝົດ ແລະ ຄວາມຊື່ສັດຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງເຂົາ.

20 ບັດນີ້ ມີຄືພຣະບັນຍັດ: ຈົ່ງ "ກັບໃຈ, ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຈົ່ງມາຫາເຮົາ ແລະ ະຮັບບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ "ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ໂດຍການຮັບ

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ເພື່ອເຈົ້າຈະຍືນຢູ່ໂດຍ "ບໍ່ມີມົນທົນຕໍ່ໜ້າເຮົາໃນວັນສຸດທ້າຍ.

21 ຕາມຈິງ, ຕາມຈິງແລ້ວ, ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ນີ້ຄືພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ ແລະ ເຈົ້າຮູ້ເຖິງສິ່ງທີ່ເຈົ້າຄວນຈະກະທຳໃນສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ; ເພາະວຽກງານທີ່ເຈົ້າເຫັນເຮົາເຮັດມາແລ້ວ ສິ່ງນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດຕາມເໝືອນກັນ; ເພາະສິ່ງໃດທີ່ເຈົ້າເຫັນເຮົາເຮັດມາແລ້ວ ເຖິງແມ່ນສິ່ງນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງກະທຳ.

22 ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກເຈົ້າເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຈົ້າຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າເຈົ້າຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

23 ຈົ່ງຂຽນເລື່ອງທີ່ເຈົ້າເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນມານັ້ນ, ນອກຈາກເລື່ອງທີ່ "ຖືກທ້າມໄວ້ເທົ່ານັ້ນ.

24 ຈົ່ງຂຽນວຽກງານ ຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄວ້, ຊຶ່ງມັນຈະເກີດຂຶ້ນ, ດັ່ງທີ່ມີຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ.

25 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຈາກບັນດາໜັງສືທີ່ມີຂຽນໄວ້ ແລະ ທີ່ຈະຂຽນ, ຜູ້ຄົນພວກນີ້ຈະໄດ້ຮັບ "ການພິພາກສາ, ເພາະຕາມໜັງສືເຫລົ່ານັ້ນ ະວຽກງານຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງຈະໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ມວນມະນຸດ.

26 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ທຸກສິ່ງໄດ້ຖືກ "ຂຽນໄວ້ໂດຍພຣະບິດາ; ສະນັ້ນ ໂລກຈະໄດ້ຮັບການພິພາກສາຈາກໜັງສືທີ່ຈະຂຽນ.

27 ແລະ ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ "ເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ພິພາກສາຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ຕາມການພິ

16 ຄ 1 ນພ 13:37.
ຄມພ ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ.
17 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ.
19 ກ ແອວ 11:37.
19 ຂ ຄພ 84:24.
ຄມພ ພັກຜ່ອນ.
ຄ ພນມ 1:5; 7:14;

ແອວ 5:21, 27; 13:11-13.
20 ກ ອທ 4:18.
ຂ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ຈຳເປັນ.
ຄ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.
ງ ຄພ 4:2.
23 ກ 3 ນພ 26:16.
25 ກ 2 ນພ 33:10-15;

ຄມ 1:11.
ຂ 1 ນພ 15:32-33.
26 ກ 3 ນພ 24:16.
ຄມພ ໜັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ.
27 ກ 1 ນພ 12:9-10; ມມ 3:19.

ພາກສາຊຶ່ງເຮົາຈະມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຊຶ່ງຈະຍຸດຕິທຳ. ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຈະຄວນເປັນຄົນແນວໃດ? ຕາມຈິງແລ້ວ ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ເຖິງແມ່ນ ດັ່ງທີ່ເຮົາເປັນ.

28 ແລະ ບັດນີ້ເຮົາ ກໍໄປເຝົ້າພຣະບິດາ. ແລະ ຕາມຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະຂໍ ຈາກພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ.

29 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ ພັນຂໍ, ແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ; ຈົ່ງພັນເຄາະ, ແລ້ວຈະມີຄົນໄຂປະຕູໃຫ້; ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ພັນຂໍ ກໍໄດ້ຮັບ; ແລະ ທຸກຄົນທີ່ພັນເຄາະ ກໍມີຄົນໄຂປະຕູໃຫ້.

30 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຄວາມສຸກຂອງເຮົາ ໃຫຍ່ຍິ່ງຈົນເຕັມບໍລິບູນເພາະເຈົ້າ, ແລະ ເພາະຄົນລຸ້ນນີ້; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນພຣະບິດາກໍປິຕິຍົນດີ ແລະ ເຫລົ່າທູດທີ່ສັກສິດທັງຫລາຍນຳອີກ, ເພາະເຈົ້າແລະ ຄົນລຸ້ນນີ້; ເພາະ ກໍບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກເຂົາເສຍໄປ.

31 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາຢາກໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າໃຈ; ເພາະເຮົາໝາຍເຖິງຜູ້ ກໍຄົນລຸ້ນນີ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ ຕອນນີ້; ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກເຂົາເສຍໄປ; ແລະ ເຮົາມີ ຄວາມສຸກຫລາຍແທ້ງນຳພວກເຂົາ.

32 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາເສົ້າສະຫລົດໃຈ ເພາະຄົນລຸ້ນ ກໍທີ່ສິ້ນບໍ່ຈາກຄົນລຸ້ນນີ້ໄປ ຈະຖືກມານຈັບໄປເປັນຊະເລີຍເຖິງ ແມ່ນ ດັ່ງ ບຸດ ແຫ່ງ ຄວາມຈິບ ຫາຍ; ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະຂາຍເຮົາເພື່ອເງິນ

ແລະ ເພື່ອຄຳ, ແລະ ເພື່ອສິ່ງທີ່ ມອດ ແລະ ຂີ້ໝັ້ງກັດກິນ ແລະ ເປັນບ່ອນທີ່ໂຈນເຈາະເຂົ້າລັກເອົາໄດ້, ແລະ ໃນມື້ນັ້ນເຮົາຈະມາຍັງມຸງຢາມພວກເຂົາຈົນເຖິງຂັ້ນທີ່ນຳເອົາວຽກງານຂອງພວກເຂົາກັບມາໃສ່ທົວຂອງພວກເຂົາເອງ.

33 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຈົບຂໍ້ຄວາມນີ້ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບສານຸສິດຂອງພຣະອົງວ່າ: ຈົ່ງເຂົ້າໄປທາງ ກໍປະຕູຄັບ; ເພາະປະຕູຄັບ, ແລະ ທາງແຄບນັ້ນແຫລະທີ່ນຳໄປສູ່ຊີວິດ, ແລະ ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຈະພົບເຫັນມັນ; ແຕ່ວ່າປະຕູ ແລະ ທາງທີ່ນຳໄປຫາຄວາມຕາຍນັ້ນກວ່າງຂວາງຫລາຍ ແລະ ມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍເດີນໄປທາງນັ້ນ, ຈົນວ່າຕາເວັນຕ້ອຍຄຳ, ແລ້ວພວກເຂົາກໍບໍ່ອາດສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້.

ບົດທີ 28

ເກົ່າຄົນ ໃນສານຸສິດສົບສອງຄົນປາດຖະໜາ ແລະ ໄດ້ຮັບຄຳສັນຍາວ່າຈະໄດ້ຮັບມູນມໍລະດົກໃນອານາຈັກຂອງພຣະຄຣິດເວລາພວກເພິ່ນສິ້ນຊີວິດໄປ—ຊາວນີໄພອີກສາມຄົນປາດຖະໜາ ແລະ ໄດ້ຮັບອຳນາດໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍ ເພື່ອວ່າພວກເພິ່ນຈະໄດ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ໂລກຈົນກວ່າພຣະເຢຊູຈະສະເດັດມາອີກ—ພວກເພິ່ນໄດ້ປຽນສະພາບ ແລະ ໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ເອີ້ຍປາກບໍ່ໄດ້, ແລະ ໃນປະຈຸບັນນີ້ພວກ

<p>27 ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ຕົວຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຄ ມຫ 5:48; 3 ນພ 12:48. 28 ກ ຍຮ 20:17. 29 ກ ມຫ 7:7; 3 ນພ 14:7.</p>	<p>30 ກ ຍຮ 17:12. 31 ກ 3 ນພ 28:23. ຂ 3 ນພ 9:11–13; 10:12. ຄ ຄມພ ຊິນຊິນ, ຄວາມຊິນຊິນ. 32 ກ 2 ນພ 26:9–10; ແອວ 45:10, 12.</p>	<p>ຂ ມຫ 6:19–21; 3 ນພ 13:19–21. 33 ກ ມຫ 7:13–14; 3 ນພ 14:13–14; ຄພ 22.</p>
---	---	--

ເພິ່ນກໍຍັງປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນທ່າມ
ກາງມະນຸດຢູ່. ປະມານ ຄ.ສ. 34-35.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຫລັງ
ຈາກພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມນີ້, ພຣະ
ອົງໄດ້ເວົ້າກັບສານຸສິດຂອງພຣະອົງແຕ່ລະ
ຄົນ, ໂດຍກ່າວກັບພວກເພິ່ນວ່າ: ພວກເຈົ້າ
ປາດຖະໜາອັນໃດຈາກເຮົາ, ຫລັງຈາກ
ເຮົາໄປເຝົ້າພຣະບິດາ?

2 ແລະ ທັງໝົດນອກຈາກສາມຄົນໄດ້
ທູນວ່າ: ພວກຂ້ານ້ອຍປາດຖະໜາວ່າ
ຫລັງຈາກທີ່ພວກຂ້ານ້ອຍມີຊີວິດຢູ່ຈົນ
ຮອດສຸດອາຍຸຂອງມະນຸດ, ວ່າການປະຕິ
ບັດສາດສະໜາກິດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້
ເຖິງທີ່ສຸດແລ້ວ, ຊຶ່ງໃນການນັ້ນພຣະອົງໄດ້
ເອິ້ນພວກຂ້ານ້ອຍມາ, ຂໍໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍ
ໄດ້ຂຶ້ນໄປເຝົ້າພຣະອົງໃນອານາຈັກຂອງ
ພຣະອົງໂດຍໄວດ້ວຍເທີ້ນ.

3 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເພິ່ນ
ວ່າ: ພວກເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ ເພາະວ່າພວກ
ເຈົ້າປາດຖະໜາສິ່ງນີ້ຈາກເຮົາ; ສະນັ້ນ,
ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຈົ້າມີອາຍຸໄດ້ເຈັດສິບ
ສອງປີ ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ໄປຫາເຮົາໃນອາ
ນາຈັກຂອງເຮົາ; ແລະ ພວກເຈົ້າຈະໄດ້
"ພັກຜ່ອນຢູ່ກັບເຮົາ.

4 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບ
ພວກເພິ່ນແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ທັນພຣະພັກ
ມາຫາອີກສາມຄົນ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພວກ
ເພິ່ນວ່າ: ພວກເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາເຮັດສິ່ງໃດ
ໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ເມື່ອເຮົາໄປເຝົ້າພຣະບິດາ?

5 ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ສະຫລົດຢູ່ໃນໃຈ,

ເພາະວ່າພວກເພິ່ນບໍ່ກ້າທູນພຣະອົງເຖິງ
ສິ່ງທີ່ພວກເພິ່ນປາດຖະໜາ.

6 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເພິ່ນ
ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ "ຮູ້ຈັກຄວາມຄິດຂອງ
ພວກເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຈົ້າປາດຖະໜາສິ່ງ
ດຽວກັນກັບທີ່ ະໂຍຮັນທີ່ຮັກຂອງເຮົາໄດ້
ປາດຖະໜາ, ຜູ້ໄດ້ຢູ່ກັບເຮົາໃນການປະຕິ
ບັດສາດສະໜາກິດຂອງເຮົາ, ກ່ອນທີ່ເຮົາ
ຖືກຊາວຍິວຍົກຂຶ້ນ.

7 ສະນັ້ນ, ພວກເຈົ້າເປັນສຸກກວ່ານັ້ນ,
ເພາະພວກເຈົ້າຈະ "ບໍ່ຕ້ອງຊົມລົດຊາດ
ຂອງ ະຄວາມຕາຍເລີຍ; ແຕ່ພວກເຈົ້າຈະ
ມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງທັງໝົດທີ່ພຣະ
ບິດາຈະກະທຳກັບລູກຫລານມະນຸດ, ຈົນ
ວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະສຳເລັດຕາມນ້ຳ
ພຣະໄທຂອງພຣະບິດາ, ເມື່ອນັ້ນເຮົາຈະ
ມາໃນລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາພ້ອມດ້ວຍ
"ອຳນາດແຫ່ງສະຫວັນ.

8 ແລະ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຕ້ອງຮັບຄວາມ
ເຈັບປວດຂອງຄວາມຕາຍເລີຍ; ແຕ່ວ່າ
ເວລາເຮົາມາໃນລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາ
ພວກເຈົ້າຈະຖືກປຽນໄປຊົ່ວພັບຕາດຽວ
ຈາກ "ຄວາມເປັນມະຕະໄປສູ່ ະຄວາມເປັນ
ອະມະຕະ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈະເປັນ
ສຸກໃນອານາຈັກຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ.

9 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ມີ
ຄວາມເຈັບປວດເວລາທີ່ພວກເຈົ້າຢູ່ໃນ
ເນື້ອໜັງ, ທັງບໍ່ມີຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ
ນອກຈາກຈະເປັນເພາະບາບຂອງໂລກ
ເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ທັງໝົດນີ້ເຮົາຈະກະທຳ
ໄປເພື່ອສະໜອງຄວາມປາດຖະໜາຂອງ

<p>28 3 ກ ຄມພ ພັກຜ່ອນ. 6 ກ ອມ 4:13; ແອວ 18:32. ຂ ຢຮ 21:21-23; ຄພ 7:1-4. 7 ກ 4 ນພ 1:14;</p>	<p>ມມ 8:10-11; ອທ 12:17. ຂ ຄມພ ບຸກຄົນທີ່ຖືກ ປຽນສະພາບແລ້ວ. ຄ 3 ນພ 20:22. 8 ກ 3 ນພ 28:36-40.</p>	<p>ຄມພ ມະຕະ, ຄວາມ ເປັນມະຕະ. ຂ ຄມພ ອະມະຕະ, ຄວາມ ເປັນອະມະຕະ.</p>
--	--	--

ພວກເຈົ້າ, ເພາະພວກເຈົ້າມີຄວາມປະສົງທີ່ຈະ "ຂັກນໍາຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດໃຫ້ມາທາເຮົາໃນເວລາທີ່ໂລກຍັງຕັ້ງຢູ່.

10 ແລະ ເພາະເຫດນີ້ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຈະ "ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ; ແລະ ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ນັ່ງລົງໃນອານາຈັກຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມສຸກຂອງພວກເຈົ້າຈະບໍລິບູນ, ດັ່ງເຊັ່ນພຣະບິດາໄດ້ປະທານ ຄວາມສຸກອັນບໍລິບູນໃຫ້ແກ່ເຮົາ; ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງເຮົາ, ດັ່ງທີ່ເຮົາເປັນດັ່ງພຣະບິດາ, ແລະ ພຣະບິດາກັບເຮົາເປັນ ຂໜຶ່ງ;

11 ແລະ "ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍລິ ສຸດ ເປັນ ພະຍານ ເຖິງພຣະບິດາ ແລະ ເຮົາ; ແລະ ເປັນຍ້ອນເຮົາ ພຣະບິດາຈຶ່ງປະທານພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃຫ້ແກ່ລູກຫລານມະນຸດ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ແຕະຕ້ອງພວກເພິ່ນແຕ່ລະຄົນດ້ວຍນິ້ວພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ ຍົກເວັ້ນແຕ່ສາມຄົນ ຊຶ່ງຈະຢູ່ຕໍ່ໄປ, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະອົງກໍໄດ້ຈາກໄປ.

13 ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພ້າສະຫວັນໄດ້ເປີດອອກ, ແລະ ພວກເພິ່ນຖືກ "ພາຂຶ້ນໄປສະຫວັນ, ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນເລື່ອງຊຶ່ງບໍ່ອາດຈະເວົ້າໄດ້.

14 ແລະ ພວກເພິ່ນຖືກ "ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເວົ້າ; ທັງພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບອໍານາດໃຫ້ເວົ້າເຖິງເລື່ອງຊຶ່ງພວກເພິ່ນໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນນັ້ນ;

15 ແລະ ພວກເພິ່ນບອກບໍ່ໄດ້ວ່າ ພວກເພິ່ນຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ ຫລື ຢູ່ນອກຮ່າງກາຍ;

ເພາະວ່າພວກເພິ່ນໄດ້ຮູ້ສຶກເໝືອນເປັນ "ການປ່ຽນສະພາບຂອງຕົນ, ຄືພວກເພິ່ນຖືກປ່ຽນຈາກຮ່າງກາຍແຫ່ງເນື້ອໜັງໄປສູ່ສະພາບທີ່ເປັນອະມະຕະ, ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້.

16 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເພິ່ນໄດ້ລົງມາປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນຜືນແຜ່ນດິນໂລກອີກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເພິ່ນກໍບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ຍິນ ແລະ ໄດ້ເຫັນມາ, ເພາະມັນເປັນພຣະບັນຊາທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບຈາກສະຫວັນ.

17 ແລະ ບັດນີ້, ພວກເພິ່ນເປັນມະຕະຢູ່ ຫລື ເປັນອະມະຕະຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ປ່ຽນສະພາບຂອງພວກເພິ່ນນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້;

18 ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ພຽງເທົ່ານີ້ ຕາມບັນທຶກຊຶ່ງໄດ້ຮັບມາ—ພວກເພິ່ນໄດ້ອອກໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຜູ້ຄົນທັງປວງ, ໄດ້ເຕົ້າໂຮມຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ເຊື່ອຈາກການສົ່ງສອນຂອງພວກເພິ່ນເຂົ້າມາສູ່ສາດສະໜາຈັກ; ໄດ້ບັບຕິສະມາໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ຮັບບັບຕິສະມານັ້ນໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

19 ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ຖືກຄົນທີ່ບໍ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກຈັບເອົາເຂົ້າຄຸກ. ແລະ "ຄຸກກໍຂັງພວກເພິ່ນໄວ້ບໍ່ໄດ້, ເພາະວ່າມັນໄດ້ແຍກອອກເປັນສອງ.

20 ແລະ ພວກເພິ່ນຖືກໂຍນລົງໄປໃນແຜ່ນດິນ; ແຕ່ພວກເພິ່ນໄດ້ຕິແຜ່ນດິນດ້ວຍພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຖິງຂະໜາດທີ່

<p>9 ກ ຟລປ 1:23-24; ຄພ 7:5-6. 10 ກ ຄພ 84:36-38. ຂ ຢສ 17:20-23.</p>	<p>11 ກ 2 ນຟ 31:17-21; 3 ນຟ 11:32. 13 ກ 2 ກຣທ 12:2-4. 14 ກ ຄພ 76:114-116.</p>	<p>15 ກ ມຊ 1:11. ຄມພ ການປ່ຽນສະພາບ. 19 ກ ກຈກ 16:26; ແອວ 14:26-28.</p>
--	---	--

ໂດຍ "ອຳນາດຂອງພຣະອົງ ພວກເພິ່ນໄດ້ຖືກປົດປ່ອຍຈາກຄວາມເລິກຂອງແຜ່ນດິນ; ແລະ ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຊຸດຫລຸມໃຫ້ເລິກພໍທີ່ຈະຂັງພວກເພິ່ນໄວ້ໄດ້.

21 ແລະ ພວກເພິ່ນຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນ "ເຕົາໄຟສາມເທື່ອ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍ.

22 ແລະ ພວກເພິ່ນຖືກໂຍນເຂົ້າໃນ "ຖ້ຳສັດຮ້າຍ ສອງເທື່ອ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເພິ່ນໄດ້ຫລິ້ນຢູ່ກັບສັດເຫລົ່ານັ້ນຄືກັນກັບເດັກນ້ອຍຫລິ້ນກັບລູກແກະທີ່ຍັງກິນນົມຢູ່, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເພິ່ນໄດ້ອອກໄປດັ່ງນັ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄພທັງໝົດ, ແລະ ໄດ້ສັ່ງສອນ "ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນທັງໝົດໃນຜືນແຜ່ນດິນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຮ່ວມເຂົ້າໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ຄົນລຸ້ນນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຮັບພອນດັ່ງນີ້ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະເຢຊູ.

24 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມຸ່ມອນຂໍຈົບການເວົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ເທົ່ານີ້ກ່ອນ.

25 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຈະຂຽນ "ຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ຕ້ອງຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍໄວ້, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຳມາຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ຂຽນ, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂຽນມັນໄວ້ ເພາະວ່າມັນຖືກປົດໄວ້ຈາກໂລກ.

26 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພວກເພິ່ນ, ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ປະຕິບັດສາດສະ

ໜາກິດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.

27 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງພວກເພິ່ນຈະຢູ່ໃນບັນດາຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດຈະບໍ່ຮູ້ຈັກພວກເພິ່ນເລີຍ.

28 ພວກເພິ່ນຈະຢູ່ໃນບັນດາຊາວຢິວເໝືອນກັນ, ແລະ ຊາວຢິວຈະບໍ່ຮູ້ຈັກພວກເພິ່ນເລີຍ.

29 ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນວ່າສົມຄວນໃນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະອົງທີ່ພວກເພິ່ນຈະປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ເຜົ່າອິດສະຣາເອນທັງໝົດທີ່ແຕກ "ກະຈັດກະຈາຍກັນໄປ, ແລະ ແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ແລະ ຈະນຳຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍອອກມາຈາກພວກນັ້ນມາຫາພຣະເຢຊູ ເພື່ອຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເພິ່ນຈະສຳເລັດ, ແລະ ເປັນຍ້ອນອຳນາດທີ່ເຮັດໃຫ້ເຊື່ອຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບພວກເພິ່ນ.

30 ແລະ ພວກເພິ່ນເປັນເໝືອນດັ່ງ "ເຫລົ່າທູດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກເພິ່ນຈະອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ພວກເພິ່ນກໍຈະສາມາດປະກົດຕົວໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເຫັນໄດ້ຕາມແຕ່ພວກເພິ່ນເຫັນວ່າສົມຄວນ.

31 ສະນັ້ນ, ພວກເພິ່ນຈະກະທຳວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນກ່ອນມື້ອັນ "ຍິ່ງໃຫຍ່ຈະມາເຖິງ ເມື່ອທຸກຜູ້ຄົນຈະຕ້ອງມາຍືນຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງແນ່ນອນ.

32 ແທ້ຈິງແລ້ວ ແມ່ນແຕ່ໃນບັນດາຄົນ

20 ກ ມມ 8:24.
21 ກ ດນອ 3:22-27;
4 ນພ 1:32.
22 ກ ດນອ 6:16-23;
4 ນພ 1:33.
23 ກ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ.

23 ຂ 3 ນພ 27:30-31.
25 ກ 3 ນພ 19:4.
29 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—
ການກະຈັດກະຈາຍຂອງ
ຊາວອິດສະຣາເອນ;
ອິດສະຣາເອນ—ສິບ

ເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງ
ອິດສະຣາເອນ.
30 ກ ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ.
31 ກ ຮລມ 12:25;
3 ນພ 26:4-5.

ຕ່າງ ຊາດ ພວກເພິ່ນ ຈະ ກະທຳ ວຽກງານ ອັນ ນຶ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ ກ່ອນ ວັນພິພາກສານັ້ນ.

33 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ມີ ພຣະ ຄຳ ພິທັງ ໝົດ ຊຶ່ງ ໃຫ້ ເລື່ອງ ລາວ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານ ອັນ ໜ້າອັດສະຈັນ ໃຈທັງໝົດ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ, ທ່ານ ກໍຈະ ຮູ້ ຕາມ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ວ່າ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ຈະ ຕ້ອງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຢ່າງ ແນ່ນອນ.

34 ແລະ ວິບັດ ແກ່ຄົນ ທີ່ ຈະ ບໍ່ ເຊື່ອ ພັງ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ແລະ ຂອງ ະຄົນ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເລືອກ ໄວ້ ແລະ ສົ່ງ ໄປ ໃນ ບັນດາ ພວກເຂົາ ນຳ ອີກ; ເພາະ ວ່າ ຜູ້ ໃດ ກໍຕາມ ທີ່ ບໍ່ ຮັບ ພັງ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ແລະ ຖ້ອຍ ຄຳ ຂອງ ຄົນ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສົ່ງ ໄປ, ຜູ້ ນັ້ນ ກໍ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ພຣະ ອົງ; ແລະ ສະນັ້ນ ພຣະ ອົງ ກໍ ຈະ ບໍ່ ຮັບ ເອົາ ພວກເຂົາ ໃນ ວັນ ສຸດທ້າຍ;

35 ແລະ ມັນ ຈະ ເປັນ ການ ດົກວ່າ ສຳລັບ ເຂົາ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ເກີດ ມາ. ເພາະ ທ່ານ ຄິດ ບໍ່ ວ່າ ທ່ານ ຈະ ກຳ ຈັດ ຄວາມ ຍຸດຕິທຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ເຄືອງ ແຄ້ນ ໄດ້, ຜູ້ ຖືກ ນຽບ ຍ່າ ຢູ່ ໃຕ້ ຕີນ ຂອງ ມະນຸດ, ເພື່ອ ໂດຍ ການ ນັ້ນ ຄວາມ ລອດ ຈະ ມາ ໄດ້?

36 ແລະ ບັດນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ດັ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກ່ຽວກັບ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເລືອກ ໄວ້, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນ ກ່ຽວກັບ ສາມ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ພາ ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ ພ້າ ສະຫວັນ, ຄື ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ພວກເພິ່ນ ໄດ້ ຖືກ ຊຳລະ ຈາກ ຄວາມ ເປັນ ມະຕະ ໄປ ຫາ ຄວາມ ເປັນ ອະມະຕະ ແລ້ວ ຫລື ບໍ່—

37 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂຽນ ມາ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ທູນ ຖາມ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະແດງ ໃຫ້ ຂ້າ

ພະ ເຈົ້າ ປະຈັກ ວ່າ ມັນ ຈຳ ເປັນ ທີ່ ຈະ ຕ້ອງ ມີ ການ ປ່ຽນ ແປງ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ ຮ່າງກາຍ ຂອງ ພວກເພິ່ນ, ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກເພິ່ນ ຈະ ຕ້ອງ ໄດ້ ຊົມ ລົດ ຊາດ ຂອງ ຄວາມ ຕາຍ;

38 ສະນັ້ນ, ເພື່ອ ພວກເພິ່ນ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຊົມ ລົດ ຊາດ ຂອງ ຄວາມ ຕາຍ, ມັນ ຈຶ່ງ ມີ ການ ນຽນ ແປງ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ ຮ່າງກາຍ ຂອງ ພວກເພິ່ນ, ເພື່ອ ພວກເພິ່ນ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ເຈັບ ປວດ ຫລື ຄວາມ ເສົ້າ ສະຫລົດ ໃຈ ນອກ ຈາກ ເປັນ ເພາະ ບາບ ຂອງ ໂລກ.

39 ບັດນີ້ ການ ປ່ຽນ ແປງ ນີ້ ຍັງ ບໍ່ ເທົ່າ ກັບ ການ ປ່ຽນ ແປງ ທີ່ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ວັນ ສຸດ ທ້າຍ; ແຕ່ ມັນ ມີ ການ ປ່ຽນ ແປງ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ ພວກເພິ່ນ, ເຖິງ ຂະໜາດ ທີ່ ຊາຕານ ບໍ່ ມີ ອຳນາດ ເໜືອ ພວກເພິ່ນ, ຄື ມັນ ຈະ ບໍ່ ສາ ມາດ " ລ້ລວງ ພວກເພິ່ນ ໄດ້; ແລະ ພວກເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບ ະການ ຊຳລະ ໃຫ້ ບໍລິສຸດ ແລ້ວ ໃນ ເນື້ອ ໜັງ, ຈົນ ວ່າ ພວກເພິ່ນ ເປັນ ຜູ້ ບໍລິສຸດ ແລະ ຈົນ ວ່າ ອຳນາດ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ບໍ່ ສາມາດ ຍຶດ ພວກເພິ່ນ ໄວ້ ໄດ້.

40 ແລະ ພວກເພິ່ນ ຈະ ຄົງ ຢູ່ ໃນ ສະພາບ ເຊັ່ນ ນີ້ ຈົນ ເຖິງ ມີ ພິພາກສາ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ; ແລະ ໃນ ມື້ ນັ້ນ ພວກເພິ່ນ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ປ່ຽນ ແປງ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ກວ່ານີ້, ແລະ ຈະ ຖືກ ຮັບ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ບິດາ ເພື່ອ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ອອກ ໄປ ອີກ, ແຕ່ ຈະ ຢູ່ ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ພ້າສະຫວັນ ຊົ່ວ ມື້ ລັ້ນ ດອນ.

ບົດທີ 29

ການ ອອກ ມາ ຂອງ ພຣະ ຄຳ ພິມໍມອນ ຄື ເຄື່ອງ ໝາຍ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເລີ່ມ ຕົ້ນ

<p>32 ກ 2 ນຟ 25:17. 34 ກ ອທ 4:8-12. ຂ ຄມພ ສາດສະດາ. 35 ກ ຮລມ 12:2.</p>	<p>38 ກ ຄມພ ບຸກຄົນ ທີ່ ຖືກ ປ່ຽນ ສະພາບ ແລ້ວ. 39 ກ ຄມພ ລ້ລວງ, ການ ລ້ລວງ. ຂ ຄມພ ຊຳລະ ໃຫ້ ບໍລິສຸດ,</p>	<p>ການ ຊຳລະ ໃຫ້ ບໍລິສຸດ. ຄ ຄມພ ສັກສິດ, ຄວາມ ສັກສິດ.</p>
--	--	--

ເຕົ້າ ໂຮມ ຊາວ ອິດສະ ຣາເອນ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງສຳເລັດ— ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດການເປີດເຜີຍ ແລະ ຂອງ ປະທານຂອງພຣະອົງ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍຈະ ຖືກສາບແຊງ. ປະມານ ຄ.ສ. 34-35.

1 ແລະ ບັດ ນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບທ່ານວ່າ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນສົມ ຄວນໃນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງ ພຣະອົງ, ວ່າຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ຈະ "ມາສູ່ ຄົນຕ່າງຊາດ, ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ເມື່ອນັ້ນທ່ານຈະຮູ້ວ່າ ຂໍ້ພັນທະສັນຍາຂອງ ພຣະບິດາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບລູກຫລານອິດສະ ຣາເອນກ່ຽວກັບການກັບຄືນມາຫາແຜ່ນ ດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົານັ້ນ ເລີ່ມຈະສຳເລັດແລ້ວ.

2 ແລະ ທ່ານຈະຮູ້ວ່າ ພຣະຄຳຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດເວົ້າໄວ້ ຈະສຳເລັດທັງໝົດ; ແລະ ທ່ານບໍ່ຄວນເວົ້າ ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ "ຊັກຊ້າ ໃນການສະ ເດັດມາຫາລູກຫລານອິດສະຣາເອນ.

3 ແລະ ທ່ານບໍ່ຄວນຄິດຢູ່ໃນໃຈວ່າ ຄຳ ທີ່ເວົ້າໄວ້ນັ້ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຈຳພັນທະສັນຍາຂອງ ພຣະ ອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຜູ້ເປັນ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

4 ແລະ ເມື່ອທ່ານເຫັນຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ ອອກມາໃນບັນດາພວກທ່ານ, ເມື່ອນັ້ນທ່ານ ບໍ່ຄວນໝິ່ນປະໝາດການກະທຳຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ, ເພາະວ່າ "ດາບແຫ່ງ

ຂໍ້ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນພຣະ ຫັດເບື້ອງຂວາຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນມື້ນັ້ນ ຖ້າຫາກວ່າທ່ານໝິ່ນປະໝາດ ການກະທຳຂອງພຣະອົງແລ້ວ ພຣະອົງຈະ ເຮັດໃຫ້ມັນຕາມມາທັນທ່ານຢ່າງວ່ອງໄວ.

5 "ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ ພິພິນປະໝາດການ ກະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ "ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ ແລະ ວຽກງານຂອງພຣະອົງ!

6 ແທ້ຈິງແລ້ວ, "ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ປະຕິເສດ ການເປີດເຜີຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເວົ້າວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ກະທຳວຽກງານ ໂດຍການເປີດເຜີຍ, ຫລື ໂດຍການທຳ ນາຍ, ຫລື ໂດຍ ຂອງປະທານ, ຫລື ໂດຍ ພາສາ, ຫລື ໂດຍການປິ່ນປົວ, ຫລື ໂດຍ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຕໍ່ໄປອີກ ແລ້ວ!

7 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ວິບັດ ແກ່ຜູ້ທີ່ ຈະ ເວົ້າສິ່ງນີ້ອອກມາໃນມື້ນັ້ນເພື່ອຫາ "ຜົນ ປະໂຫຍດ, ວ່າມັນ ຂໍ້ບໍ່ມີສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ເກີດຂຶ້ນ ໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເພາະຄົນທີ່ ທຳການນີ້ຈະເປັນດັ່ງ "ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບ ຫາຍ, ຊຶ່ງຄົນເຊັ່ນນີ້ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເມດ ຕາເລີຍຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດທີ່ໃຫ້ ໄວ້!

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທ່ານບໍ່ຄວນ "ດູຖູກ ຫລື ພິພິນປະໝາດ, ຫລື ເຍາະເຍີ້ຍ "ຊາວ ຍິວ, ຫລື ຄົນໃດຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍ ອິດສະຣາເອນອີກຕໍ່ໄປ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈຶ່ງຈຳພັນທະສັນຍາຂອງ

29 1 ກ 2 ນຟ 30:3-8.
ຂ ມມ 5:14, 20.
2 ກ ລກ 12:45-48.
4 ກ 3 ນຟ 20:20.
ຂ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ.
5 ກ 2 ນຟ 28:15-16.

ຂ ມມ 8:17; ອທ 4:8-10.
ຄ ມທ 10:32-33.
6 ກ ມມ 9:7-11, 15.
ຂ ຄມພ ຂອງປະທານ ແຫ່ງພຣະວິນຍານ.
7 ກ ຄມພ ການຫລອກລວງ ຂອງປະໂລຫິດ.

ຂ 2 ນຟ 28:4-6;
ມມ 9:15-26.
ຄ ຄມພ ບຸດແຫ່ງ ຄວາມຈິບຫາຍ.
8 ກ 1 ນຟ 19:14.
ຂ 2 ນຟ 29:4-5.
ຄ ຄມພ ຊາວຍິວ.

ພຣະອົງທີ່ໃຫ້ໄວ້ກັບພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງຈະກະທຳຕໍ່ພວກເຂົາຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານໄວ້.

9 ສະນັ້ນ ທ່ານບໍ່ຕ້ອງຄິດວ່າ ທ່ານຈະສາມາດຫັນພຣະທັດເບື້ອງຂວາ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປທາງຊ້າຍໄດ້, ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ດຳເນີນການພິພາກສາ ຈົນເຖິງການເຮັດໃຫ້ພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນສຳເລັດ.

ບົດທີ 30

ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ໃນ ຍຸກສຸດທ້າຍ ຖືກບັນຊາໃຫ້ກັບໃຈ, ມາຫາພຣະຄຣິດ, ແລະ ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ນຳເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ. ປະມານ ຄ.ສ. 34–35.

1 ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ, ໂອ້ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ, ແລະ ຈົ່ງຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ ກັບຊາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກ່ຽວກັບ

ທ່ານ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຂຽນໄວ້, ມີຄວາມວ່າ:

2 ຈົ່ງຫັນມາ, ເຈົ້າ ກົນຕ່າງຊາດທັງປວງ, ຈາກທາງອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າ; ແລະ ກັບໃຈຈາກການເຮັດຊົ່ວຂອງເຈົ້າ, ຈາກການເວົ້າຕົວະ ແລະ ການຫລອກລວງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກການ ໂສເພນີຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກຄວາມໜ້າກຽດຊັງອັນລີ້ລັບຂອງເຈົ້າ, ແລະ ການຂາບໄຫວ້ຮູບບູຊາຂອງເຈົ້າ, ແລະ ການຄາດຕະກຳຂອງເຈົ້າ, ແລະ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ການອິດສາບັງບຽດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ການຜິດຖຽງກັນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ມາຫາເຮົາ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປົດປາບຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເພື່ອຈະໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ເພື່ອເຈົ້າຈະຖືກ ກັບເຂົ້າຢູ່ກັບຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

ນິໄຟສະບັບທີສີ່ ໜັງສືນິໄຟ

ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງນິໄຟ—ຊຶ່ງເປັນສານຸສິດຜູ້ໜຶ່ງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟຕາມບັນທຶກຂອງເພີ່ນ.

ຊາວນິໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນທັງໝົດປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ພວກເຂົາມີເຂົ້າຂອງທັງ

ພົດນຳກັນເປັນສ່ວນລວມ, ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ—ຫລັງຈາກສອງສັດຕະວັດ, ການແຕກແຍກ,

30 1 ກ 3 ນຟ 5:12–13.
2 ກ ຄມພ ຄົນຕ່າງຊາດ.
ຂ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ.

ຄ ຄລຕ 3:27–29;
2 ນຟ 10:18–19;
3 ນຟ 16:10–13;

21:22–25;
ອຣຮ 2:10.

ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ສາດສະໜາຈັກທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ການຂົ່ມເຫັງເລີ່ມເກີດຂຶ້ນ— ຫລັງຈາກສາມຮ້ອຍປີ, ທັງຊາວນີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນກາຍເປັນຄົນຊົ່ວ—ອາມມາຣອນເຊື່ອງແຜ່ນຈາລຶກທີ່ສັກສິດໄວ້. ປະມານ ຄ.ສ. 35-321.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີສາມສິບສີ່ຜ່ານໄປ, ແລະ ປີທີສາມສິບຫ້ານຳອີກ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດຂຶ້ນ ໃນແຜ່ນດິນທັງໝົດໂດຍຮອບ. ແລະ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນໄດ້ມາຫາພວກເພິ່ນ, ແລະ ໄດ້ກັບໃຈຈາກບາບຂອງຕົນຢ່າງແທ້ຈິງ, ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດນຳອີກ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສາມສິບຫົກຄື, ຜູ້ຄົນທັງໝົດທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນໄດ້ປຸງໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທັງຊາວນີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ, ແລະ ບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງ ແລະ ການໂຕ້ຖຽງກັນໃນບັນດາພວກເຂົາ, ແລະ ທຸກຄົນກໍໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ກັນໂດຍທຸ່ງທຳ.

3 ແລະ ພວກເຂົາມີເຂົ້າຂອງ "ທັງໝົດນຳກັນເປັນສ່ວນລວມ; ສະນັ້ນ ຈິ່ງບໍ່ມີຄົນຮັ່ງມີ ຫລື ຄົນຍາກຈົນ, ຂ້າທາດ ຫລື ຜູ້ເປັນອິດສະລະ, ແຕ່ພວກເຂົາທຸກຄົນເປັນອິດສະລະ, ແລະ ເປັນຜູ້ມີສ່ວນໃນຂອງປະທານຈາກສະຫວັນ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີສາມສິບເຈັດກໍໄດ້ຜ່ານໄປອີກ, ແລະ ມັນກໍ

ຍັງມີສັນຕິສຸກຢູ່ຕໍ່ໄປໃນແຜ່ນດິນ.

5 ແລະ ມີວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຫ້າອັດສະຈັນ ທີ່ສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູເຮັດຂຶ້ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ "ປິ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄົນຕາຍຄືນມີຊີວິດອີກ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄົນເປ້ຍລ່ອຍຢ່າງໄດ້, ແລະ ຄົນຕາບອດເຫັນຮຸ່ງ, ແລະ ຄົນຫູໜວກໄດ້ຍິນ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ເຮັດສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນນາໆປະການໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນໂດຍວິທີອື່ນ ນອກຈາກໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ.

6 ແລະ ປີທີສາມສິບແປດໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້, ແລະ ປີທີສາມສິບເກົ້າ ແລະ ປີທີສິ່ສິບເອັດ, ແລະ ປີທີສິ່ສິບສອງນຳອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນເຖິງປີທີສິ່ສິບເກົ້າຜ່ານໄປ, ແລະ ປີທີຫ້າສິບເອັດອີກ, ແລະ ປີທີຫ້າສິບສອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນປີທີຫ້າສິບເກົ້າຜ່ານໄປນຳອີກ.

7 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງໃນແຜ່ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງເມືອງຂຶ້ນອີກໃນບ່ອນ ຊຶ່ງເຄີຍເປັນເມືອງທີ່ຖືກເຜົາໄໝ້ໄປແລ້ວ.

8 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນ "ເມືອງເຊຣາເຮັມລາ ຊຶ່ງເປັນເມືອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ ກໍໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ອີກ.

9 ແຕ່ວ່າ ມີຫລາຍເມືອງ ຊຶ່ງໄດ້ "ຈົມລົງ, ແລະ ນ້ຳເຂົ້າມາແທນທີ່; ສະນັ້ນ ຈິ່ງສ້າງເມືອງເຫລົ່ານັ້ນຂຶ້ນໃໝ່ບໍ່ໄດ້.

10 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໄດ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ,

<p>1 3 ກ ກຈກ 4:32; 3 ນຟ 26:19. ຄມພ ອຸທິດຖວາຍ, ກິດ ແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ.</p>	<p>5 ກ ຄມພ ປິ່ນປົວ, ການປິ່ນປົວ. ຂ ຢຮ 14:12. ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ.</p>	<p>8 ກ 3 ນຟ 8:8. 9 ກ 3 ນຟ 9:4, 7.</p>
---	--	---

ແລະ ມີຄົນເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຢ່າງໄວ, ແລະ ກັບ
ເປັນຜູ້ຄົນທີ່ "ຈົບງາມ ແລະ ຫ້າຊົມທີ່ສຸດ.

11 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ງງານກັນ,
ແລະ ຍົກໃຫ້ແຕ່ງງານກັນ, ແລະ ໄດ້ຮັບ
ພອນຫລາຍປະການຕາມຄຳສັນຍາ ຊຶ່ງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບພວກເຂົາ.

12 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເດີນໄປຕາມ
"ການປະຕິບັດ ແລະ ພິທີການຂອງ ະກົດ
ຂອງໂມເຊອິກຕໍ່ໄປ; ແຕ່ວ່າພວກເຂົາໄດ້
ເດີນໄປຕາມພຣະບັນຍັດ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້
ຮັບຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າ
ຂອງພວກເຂົາ, ໂດຍ ະການຖືສິນອົດເຂົ້າ
ແລະ ການອະທິຖານ, ແລະ ການຂຸມນຸມ
ກັນເລື້ອຍໆເພື່ອອະທິຖານ ແລະ ເພື່ອພັງ
ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບໍ່
ມີການຂັດແຍ້ງກັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ
ໃນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ແຕ່ມີສິ່ງມະຫັດສະຈັນ
ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຕ່າງໆທີ່ເຮັດຂຶ້ນໃນບັນດາສາ
ນຸສິດຂອງພຣະເຢຊູ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີ
ທີ່ເຈັດສິບ ເອັດຜ່ານໄປ ແລະ ປີທີ່ເຈັດ
ສິບສອງອີກ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ໂດຍສະ
ຫລຸບ, ຈົນຮອດປີທີ່ເຈັດສິບເກົ້າໄດ້ຜ່ານ
ໄປ; ແທ້ຈິງແລ້ວ ຈົນຮອດໜຶ່ງຮ້ອຍປີຜ່ານ
ໄປ, ແລະ ສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູຜູ້ທີ່ພຣະ
ອົງໄດ້ເລືອກໄວ້ກໍໄດ້ຈາກໄປຫາ ະທີ່ສຸຂະ
ເສີມຂອງພຣະເຈົ້າທັງໝົດແລ້ວ ເວັ້ນເສຍ
ແຕ່ ະສາມຄົນທີ່ຈະຍັງຄົງຢູ່ຕໍ່ໄປ; ແລະ ມີ

ະສານຸສິດຜູ້ອື່ນໆໄດ້ຮັບ ະແຕ່ງຕັ້ງແທນ;
ແລະ ຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໃນ
ລຸ້ນນັ້ນກໍໄດ້ຈາກໄປເໝືອນກັນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ
"ບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນໃນແຜ່ນດິນ, ຍ້ອນ
ວ່າຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນໃຈ
ຂອງຜູ້ຄົນ.

16 ແລະ ມັນ "ບໍ່ມີການອິດສາບັງບຽດ,
ບໍ່ມີການຜິດຖຽງກັນ, ບໍ່ມີການວຸ້ນວາຍ, ບໍ່
ມີການໂສເພນີ, ບໍ່ມີການເວົ້າຕົວະ, ບໍ່ມີ
ການຄາດຕະກຳ, ະບໍ່ມີກິເລດຕັນຫາຢ່າງ
ໃດເລີຍ; ແລະ ໂດຍແນ່ນອນແລ້ວ ຄົງບໍ່ມີ
ຜູ້ຄົນກຸ່ມໃດທີ່ມີ ະຄວາມສຸກຫລາຍໄປກວ່າ
ນີ້ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງປວງທີ່ພຣະຫັດຂອງ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາ.

17 ມັນບໍ່ມີໂຈນ, ຫລື ຄາດຕະກອນ, ທັງ
ບໍ່ມີຊາວເລມັນ ຫລື ຊາວໃດໆເລີຍ; ແຕ່
ຄົນທັງໝົດຢູ່ເປັນ "ພວກດຽວກັນ, ເປັນລູກ
ຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ຫາຍາດຂອງອານາ
ຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

18 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເປັນສຸກຫລາຍ
ແທ້ໆ! ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານ
ພອນໃຫ້ພວກເຂົາສຳລັບການກະທຳຂອງ
ພວກເຂົາທັງໝົດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາ
ໄດ້ຮັບພອນ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ເຖິງ
ແມ່ນໜຶ່ງຮ້ອຍສິບປີຜ່ານໄປ; ແລະ ຄົນ
ລຸ້ນທຳອິດນັບແຕ່ພຣະຄຣິດກໍໄດ້ຈາກໄປ,
ແລະ ມັນກໍບໍ່ໄດ້ມີການຂັດແຍ້ງກັນໃນທົ່ວ
ແຜ່ນດິນເລີຍ.

<p>10 ກ ມມ 9:6. 12 ກ 2 ນຟ 25:30; 3 ນຟ 15:2-8. ຂ ຄມພ ກົດຂອງໂມເຊ. 12 ຄ ມຣນ 6:5; ຄພ 88:76-77. 14 ກ ຄມພ ທີ່ສຸຂະເສີມ. ຂ 3 ນຟ 28:3-9.</p>	<p>ຄມພ ບຸກຄົນທີ່ຖືກ ປ່ຽນສະພາບແລ້ວ. ຄ ຄມພ ສານຸສິດ. ງ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ. 15 ກ ຄມພ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ. 16 ກ ຄມພ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ,</p>	<p>ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ. ຂ ຄມພ ກິເລດຕັນຫາ. ຄ ມຊຢ 2:41; ແອວ 50:23. ຄມພ ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ. 17 ກ ຢຣ 17:21. ຄມພ ຊີໂອນ.</p>
---	---	--

19 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມີໄຟ, ຜູ້ທີ່ເຮັດບັນທຶກອັນສຸດທ້າຍນີ້ໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, (ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເຮັດບັນທຶກໄວ້ໃນ "ແຜ່ນຈາລຶກຂອງມີໄຟ) ແລະ ອາໂມລູກຊາຍຂອງເພິ່ນໄດ້ເຮັດບັນທຶກນີ້ແທນ; ແລະ ລາວກໍໄດ້ເຮັດບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກຂອງມີໄຟນຳອີກ.

20 ແລະ ລາວໄດ້ຮັກສາບັນທຶກຢູ່ແປດສິບສີ່ປີ, ແລະ ສັນຕິສຸກກໍຍັງມີຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ, ນອກຈາກຜູ້ຄົນສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງທີ່ອອກໄປຈາກສາດສະໜາຈັກ ແລະ ເອີ້ນຊື່ຕົນວ່າ ຊາວເລມັນ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເລີ່ມມີຊາວເລມັນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີກ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອາໂມໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປຄືກັນ, (ແລະ ມັນເປັນໜຶ່ງຮ້ອຍເກົ່າສິບສີ່ປີນັບແຕ່ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ) ແລະ ອາໂມລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ຮັກສາບັນທຶກແທນ; ແລະ ລາວກໍໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກຂອງມີໄຟຄືກັນ; ແລະ ມັນມີຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືມີໄຟນຳອີກ ຊຶ່ງແມ່ນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສອງຮ້ອຍປີໄດ້ຜ່ານໄປ; ແລະ ຄົນລຸ້ນທີສອງໄດ້ຜ່ານໄປໝົດ ນອກຈາກບໍ່ເທົ່າໃດຄົນເທົ່ານັ້ນ.

23 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ມໍມອນ ຢາກໃຫ້ທ່ານຮູ້ວ່າ ຜູ້ຄົນໄດ້ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ແລະ ວ່າພວກເຂົາກັບເປັນຄົນຮັ່ງມີຢ່າງຍິ່ງ, ເພາະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂອງພວກເຂົາໃນພຣະຄຣິດ.

24 ແລະ ບັດນີ້, ໃນປີທີສອງຮ້ອຍໜຶ່ງໄດ້ເລີ່ມມີບາງຄົນໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ລະເມີພີ້ຜັນດ້ວຍ "ຄວາມທະນົງຕົວ ເຊັ່ນ ການນຸ່ງຖືເສື້ອຜ້າທີ່ມີລາຄາແພງ, ແລະ ໃສ່ເຄື່ອງປະດັບຢ່າງດີນາໆຊະນິດ ແລະ ໃຊ້ຂອງດີໆຂອງໂລກ.

25 ແລະ ນັບແຕ່ເວລານັ້ນໄປພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ມີສິ່ງຂອງ ແລະ ເຂົ້າຂອງຮວມກັນ "ເປັນສ່ວນລວມໃນບັນດາພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

26 ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມແບ່ງຂັນວັນນະກັນ; ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມສ້າງ "ສາດສະໜາຈັກຂອງຕົນເອງຂຶ້ນ ເພື່ອຫາ ະຜົນປະໂຫຍດ, ແລະ ເລີ່ມປະຕິເສດສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດ.

27 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອສອງຮ້ອຍສິບປີຜ່ານໄປ ກໍໄດ້ມີສາດສະໜາຈັກຢູ່ຫລາຍແຫ່ງໃນແຜ່ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີຫລາຍສາດສະໜາຈັກຊຶ່ງອ້າງວ່າຕົນຮູ້ຈັກພຣະຄຣິດ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ "ປະຕິເສດພຣະກິດຕິຄຸນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍອມຮັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ, ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດສິ່ງທີ່ສັກສິດແກ່ຄົນທີ່ຖືກ ະຫ້າມເພາະຄວາມບໍ່ມີຄ່າຄວນ.

28 ແລະ "ສາດສະໜາຈັກແຫ່ງນີ້ໄດ້ມີສະມາຊິກເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຍ້ອນວ່າອຳນາດຂອງຊາຕານຜູ້ຊຶ້ງມີອຳນາດເໜືອໃຈຂອງພວກເຂົາ.

29 ແລະ ອີກອັນໜຶ່ງ, ມັນ ມີ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ອີກ ແຫ່ງ ໜຶ່ງ ທີ່ປະ ຕິ ເສດ ພຣະ

19 ກ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ.
24 ກ ຄມພ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ.
25 ກ 4 ນຟ 1:3.
26 ກ 1 ນຟ 22:23;

2 ນຟ 28:3;
ມມ 8:32-38.
ຂ ຄພ 10:56.
ຄມພ ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ.

27 ກ ຄມພ ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.
ຂ 3 ນຟ 18:28-29.
28 ກ ຄມພ ມານ—ສາດສະໜາຈັກຂອງມານ.

ຄຣິດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ກໍ່ຂົ່ມເຫັງສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດ, ຍ້ອນວ່າຄວາມຖ່ອມຕົວຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາໃນພຣະຄຣິດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ພົ້ນປະໝາດພວກເຂົາ ຍ້ອນວ່າສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງຊຶ່ງກະທຳຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ.

30 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ໃຊ້ອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຂົ່ມຂູ່ສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາພວກເພິ່ນເຂົ້າ ກຸກ; ແຕ່ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບພວກເພິ່ນ, ຄຸກຈຶ່ງແຍກອອກເປັນສອງ, ແລະ ພວກເພິ່ນກໍໄດ້ອອກໄປເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ.

31 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ແລະ ທັງໆທີ່ສິ່ງມະຫັດສະຈັນທັງໝົດນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ກໍຕາມ, ແຕ່ຜູ້ຄົນກໍຍັງເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່, ແລະ ໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະຂ້າພວກເພິ່ນເໝືອນດັ່ງຊາວຢິວທີ່ຢູ່ເຢຣູຊາເລັມພະຍາຍາມຂ້າພຣະເຢຊູຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ.

32 ແລະ ເຂົາໄດ້ ໂຍນ ພວກເພິ່ນເຂົ້າ ກໍ່ເຕົາ ະໄຟ, ແຕ່ພວກເພິ່ນໄດ້ອອກມາໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍຢ່າງໃດ.

33 ແລະ ເຂົາໄດ້ໂຍນພວກເພິ່ນເຂົ້າໃນ ກໍ່ຖ້ຳສັດຮ້າຍອີກ, ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ຫລິ້ນຢູ່ກັບສັດຮ້າຍເຫລົ່ານັ້ນຄືກັນກັບເດັກນ້ອຍຫລິ້ນຢູ່ນຳລູກແກະ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ອອກມາຈາກສັດເຫລົ່ານັ້ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍເລີຍ.

34 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ຄົນກໍຍັງເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຖືກຊັກນຳໄປໂດຍພວກນັກທຳ ແລະ ໂດຍສາດສະດາປອມຫລາຍຄົນ ເພື່ອໃຫ້ສ້າງສາດສະໜາຈັກຫລາຍບ່ອນຂຶ້ນ, ແລະ ໃຫ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ກຸບຕີຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຢຊູ; ແຕ່ວ່າຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຕັດອອກເລີຍ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເສື່ອມໂຊມລົງດັ່ງນັ້ນຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືໄປແຕ່ລະປີ ແລະ ຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈົນວ່າສອງຮ້ອຍສາມສິບປີຜ່ານໄປ.

35 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີນີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນປີສອງຮ້ອຍສາມສິບເອັດ, ມັນເກີດມີການແບ່ງແຍກກັນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີນີ້ ມັນໄດ້ເກີດມີຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ຊາວນິໄຟ, ແລະ ພວກເຂົາເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຢ່າງແທ້ຈິງໃນພຣະຄຣິດ; ແລະ ໃນບັນດາພວກເຂົາມີພວກອື່ນອີກທີ່ຊາວເລມັນເອີ້ນວ່າ—ຊາວຢາໂຄບ, ຊາວໂຢເຊັບ, ແລະ ຊາວໂຊຣຳ;

37 ສະນັ້ນ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດຢ່າງແທ້ຈິງ, ແລະ ຜູ້ນະມັດສະການຢ່າງແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດ, (ລວມທັງ ກໍ່ສານຸສິດສາມຄົນຂອງພຣະເຢຊູ ຊຶ່ງຈະຄົງຢູ່ຕໍ່ໄປ) ຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາວນິໄຟ, ແລະ ຊາວຢາໂຄບ, ແລະ ຊາວໂຢເຊັບ, ແລະ ຊາວໂຊຣຳ.

38 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດພຣະກິດຕິຄຸນຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາວເລມັນ, ຊາວເລມູເອນ, ແລະ ຊາວອິດຊະ

<p>29 ກ ຄມພ ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ. 30 ກ 3 ນພ 28:19-20. 32 ກ 3 ນພ 28:21.</p>	<p>ຂ ດນອ 3:26-27. 33 ກ 3 ນພ 28:22. 34 ກ 3 ນພ 12:39; ຄພ 98:23-27.</p>	<p>37 ກ 3 ນພ 28:6-7; ມມ 8:10-11.</p>
---	--	--

ມາເອນ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເສື່ອມໂຊມ ຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອ ຖື, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ "ກະບົດຕໍ່ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ ໂດຍເຈດຕະນາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນລູກຫລານຂອງພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ເຊື່ອ, ເໝືອນດັ່ງທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາ.

39 ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາຄືກັນກັບທີ່ເປັນມາແລ້ວນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາ. ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກ "ສິດສອນໃຫ້ກຽດຊັງລູກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄືກັນກັບຊາວເລມັນຖືກສິດສອນໃຫ້ກຽດຊັງລູກຫລານຊາວນິໂຟນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາ.

40 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສອງຮ້ອຍສີ່ສິບສີ່ປີຜ່ານໄປ ແລະ ການງານຂອງຜູ້ຄົນເປັນໄປດັ່ງນັ້ນ. ແລະ ຜູ້ຄົນສ່ວນທີ່ຊົ່ວຫລາຍກວ່າກໍເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ແລະ ກັບມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

41 ແລະ ພວກເຂົາຍັງຄົງສ້າງສາດສະໜາຈັກໃຫ້ຕົນເອງຢູ່ຕໍ່ໄປ, ແລະ ຕົກແຕ່ງມັນດ້ວຍຂອງມິຄຳນາໆຊະນິດ. ແລະ ສອງຮ້ອຍຫ້າສິບປີໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້, ແລະ ສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີກໍຜ່ານໄປອີກ.

42 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນກຸ່ມທີ່ຊົ່ວເລີ່ມເຮັດຄຳສາບານ ແລະ ເຮັດ "ການມົ້ວສຸມລັບຂອງແກດີອານທັນຂຶ້ນອີກ.

43 ແລະ ຜູ້ຄົນຜູ້ມີຊື່ວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງນິໂຟເລີ່ມອວດດີໃນໃຈ, ຍ້ອນວ່າຂອງມິຄຳຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ກັບມາຖືຕົວຄືກັນກັບຊາວເລມັນພື້ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ.

44 ແລະ ນັບແຕ່ເວລານີ້ໄປ ສານຸສິດກໍເລີ່ມເລົ່າສະຫລົດໃຈເພາະ "ບາບຂອງໂລກ.

45 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອສາມຮ້ອຍປີຜ່ານໄປ, ທັງຜູ້ຄົນຂອງນິໂຟ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເລມັນກັບມາເປັນຄົນຊົ່ວຫລາຍຂຶ້ນເທົ່າໆກັນ.

46 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຈນແກດີອານທັນໄດ້ແຕ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວຜົນແຜ່ນດິນ; ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈັກຄົນທີ່ຊອບທຳນອກຈາກສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຄ້າຂາຍຄຳ ແລະ ເງິນຢູ່ໃນຮ້ານຄ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ເຮັດການຄ້າຂາຍອື່ນໆນຳອີກ.

47 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກສາມຮ້ອຍຫ້າປີຜ່ານໄປ, (ແລະ ຜູ້ຄົນຍັງຄົງຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢູ່) ອາໂມໄດ້ລີ້ນຊີວິດໄປ; ແລະ ອາມມາຣອນນ້ອງຊາຍຂອງລາວໄດ້ຮັກສາບັນທຶກແທນ.

48 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອສາມຮ້ອຍຊາວປີຜ່ານໄປ, ອາມມາຣອນໂດຍຖືກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງນຳໄດ້ເຊື່ອງ "ບັນທຶກທີ່ສັກສິດໄວ້—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນບັນທຶກສັກສິດທັງໝົດ ຊຶ່ງຖືກມອບຕ່າງກັນມາຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ—ຈົນເຖິງປີທີ່ສາມຮ້ອຍຊາວນັບຕັ້ງແຕ່ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

49 ແລະ ລາວໄດ້ເຊື່ອງມັນໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອມັນຈະຖືກ "ນຳອອກມາຫາເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ອີກ, ຕາມຄຳທຳນາຍ ແລະ ຕາມຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ບັນທຶກຂອງອາມມາຣອນຈົບລົງດັ່ງນີ້.

38 ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. 39 ກ ມຊຢ 10:17.	42 ກ ຄມພ ການມົ້ວສຸມລັບ. 44 ກ 3 ນພ 28:9.	48 ກ ຮລມ 3:13, 15-16. 49 ກ ອນ 1:13.
--	--	--

ໜັງສືມໍ່ມອນ

ບົດທີ 1

ອາມມາຣອນແນະນຳມໍ່ມອນກ່ຽວກັບແຜ່ນ
ຈາລຶກສັກສິດ—ສົງຄາມລະຫວ່າງຊາວ
ນິໄຟກັບຊາວເລມັນ—ຊາວນິໄຟສາມຄົນ
ຖືກພາໜີໄປ—ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມບໍ່
ເຊື່ອຖື, ເວດມົນ, ແລະ ຄາຖາອາຄົມມີຂັ້ນ.
ປະມານ ຄ.ສ. 321–326.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ ກໍ່ມໍ່ມອນເຮັດ
ຂັ້ນທຶກກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້
ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ ແລະ ເອີ້ນໜັງສືນີ້ວ່າ
ໜັງສືມໍ່ມອນ.

2 ແລະ ມັນຄົງເປັນໄລຍະເວລາໃກ້ກັບ
ຕອນທີ່ ກໍ່ອາມມາຣອນເຊື່ອງບັນທຶກໄວ້ກັບ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ, ເພິ່ນໄດ້ມາຫາຂ້າພະ
ເຈົ້າ, (ຕອນນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸປະມານ
ສິບປີ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມມີ ຄວາມຮູ້
ແດ່ແລ້ວຕາມແບບການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ຄົນ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ) ແລະ ອາມມາຣອນໄດ້
ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຂ້ອຍເຫັນວ່າເຈົ້າ
ເປັນເດັກທີ່ຈິງຈັງ ແລະ ເຈົ້າຮູ້ຈັກສັງເກດ;

3 ສະນັ້ນ, ເມື່ອເຈົ້າມີອາຍຸໄດ້ຊາວສີ່ປີ
ຂ້ອຍຢາກໃຫ້ເຈົ້າຈົດຈຳເລື່ອງທີ່ເຈົ້າໄດ້ສັງ
ເກດມາກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້; ແລະ ເວລາ
ເຈົ້າມີອາຍຸໄດ້ເທົ່ານັ້ນ ຈົ່ງໄປຫາແຜ່ນດິນ
ອານທຳ, ໄປຫາເນີນພູທີ່ມີຊື່ວ່າ "ຊິມ; ແລະ
ບ່ອນນັ້ນແຫລະທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຜັງແຜ່ນຈາລຶກ
ສັກສິດທັງໝົດກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄວ້ກັບ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

4 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃຫ້ເຈົ້າເອົາ ກໍ່ແຜ່ນ

ຈາລຶກຂອງນິໄຟ, ແລະ ສ່ວນທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່
ນັ້ນໃຫ້ເຈົ້າປະມັ້ນໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ມັນຢູ່ນັ້ນ;
ແລະ ໃຫ້ບັນທຶກເລື່ອງທັງໝົດທີ່ເຈົ້າສັງ
ເກດມາກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄວ້ໃນແຜ່ນ
ຈາລຶກຂອງນິໄຟນັ້ນ.

5 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມໍ່ມອນໂດຍເປັນຜູ້ສືບ
ຕະກູນຂອງ ກໍ່ນິໄຟ, (ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າກໍ່ມີຊື່ວ່າ ມໍ່ມອນ) ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈຳຈຳ
ເລື່ອງຊຶ່ງອາມມາຣອນໄດ້ສັ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ
ຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸໄດ້ສິບເອັດປີ, ບິດາຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພາຂ້າພະເຈົ້າໄປຫາແຜ່ນ
ດິນທາງໃຕ້, ຈົນໄປຮອດແຜ່ນດິນເຊຣາ
ເຮັມລາ.

7 ທົ່ວແຜ່ນດິນໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍອາຄານ
ບ້ານ ເຮືອນຕ່າງໆ, ແລະ ມີຜູ້ຄົນຢູ່ຢ່າງ
ຫລວງຫລາຍ ຄືກັບວ່າ ດິນຊາຍໃນທະເລ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີນີ້ຄື
ມັນເລີ່ມມີສົງຄາມລະຫວ່າງຊາວນິໄຟ, ຊຶ່ງ
ຊາວນິໄຟໄດ້ສົມທົບເຂົ້າກັບຊາວຢາໂຄບ
ແລະ ຊາວໂຢເຊັບ ແລະ ຊາວໂຊຣຳ; ແລະ
ສົງຄາມນີ້ເປັນໄປລະຫວ່າງຊາວນິໄຟກັບ
ຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວເລມູເອນ ແລະ ຊາວ
ອິດຊະມາເອນ.

9 ບັດນີ້ຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວເລມູເອນ
ແລະ ຊາວອິດຊະມາເອນຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາວ
ເລມັນ, ແລະ ສົງຄາມນີ້ແມ່ນລະຫວ່າງ
ຊາວນິໄຟກັບຊາວເລມັນ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ສົງ
ຄາມເລີ່ມເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່

1 ກ ຄພ ມໍ່ມອນ, ສາດ ສະດາຊາວນິໄຟ. ຂ 3 ນຟ 5:11–18.	2 ກ 4 ນຟ 1:47–49. ຂ ມຊຢ 1:3–5. 3 ກ ອທ 9:3.	4 ກ ຄ 1:1, 11. ຄພ ແຜ່ນຈາລຶກ. 5 ກ 3 ນຟ 5:12, 20.
---	--	---

ຊາຍແດນເຊຣາເຮັມລາ, ໃກ້ແມ່ນ້ຳຊີໂດນ.

11 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວນີໄຟໄດ້ເຕົ້າໂຮມພົນທະຫານໄວ້ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າສາມພັນຄົນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ມີການສູ້ຮົບກັນຫລາຍເທື່ອໃນປີດຽວກັນນີ້, ຊຶ່ງຊາວນີໄຟໄດ້ເອົາຊະນະຊາວເລມັນ ແລະ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນ ໄດ້ລົ້ມເລີກແຜນ ການ ຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ ມັນຈຶ່ງໄດ້ມີສັນຕິສຸກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີກ; ແລະ ສັນຕິສຸກໄດ້ຄົງຢູ່ເປັນເວລາປະມານສີ່ປີ, ຄືບໍ່ມີການຂ້າພັນກັນເລີຍ.

13 ແຕ່ວ່າ ຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍ ໄດ້ ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາສານຸສິດ ທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງໄປ, ແລະ ວຽກງານແຫ່ງການມະຫັດສະຈັນ ແລະ ການປົນປົວໄດ້ຢຸດລົງເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ.

14 ແລະ ບໍ່ມີ ຂອງປະທານມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດບໍ່ໄດ້ສະເດັດມາຫາຜູ້ໃດ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ.

15 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຊຶ່ງມີອາຍຸໄດ້ສືບທັງປີ ແລະ ພໍມີຄວາມຄິດແດ່ແລ້ວ, ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮັບການສະເດັດມາຍັງມຸຢາມຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຊົມລົດຊາດ ແລະ ຮູ້ເຖິງພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຢຊູ.

16 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພະຍາຍາມສັ່ງ

ສອນຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຖືກປິດປາກໄວ້, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ສັ່ງສອນພວກເຂົາ; ເພາະຈຶ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາໄດ້ ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໂດຍເຈດຕະນາ; ແລະ ສານຸສິດທີ່ຮັກຖືກ ພາໜີໄປຈາກແຜ່ນດິນ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

17 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຄົງຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ສັ່ງສອນພວກເຂົາ, ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົານີ້, ແຜ່ນດິນຈຶ່ງຖືກ ສາບແຂ່ງເພາະພວກເຂົາ.

18 ແລະ ພວກໂຈນແກດີອານທັນເຫລົ່ານີ້, ຜູ້ຊຶ່ງຢູ່ໃນບັນດາຊາວເລມັນ, ໄດ້ລົບກວນແຜ່ນດິນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນເລີ່ມເຊື່ອງ ກັບສົມບັດຂອງຕົນໄວ້ໃນດິນ; ແລະ ມັນໄດ້ສູນຫາຍໄປເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຂ່ງແຜ່ນດິນໄວ້, ເພາະພວກເຂົາຈະຍືດມັນໄວ້ບໍ່ໄດ້, ທັງຈະເອົາມັນຄືນມາອີກກໍບໍ່ໄດ້.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນມີເວດມົນ, ຄາຖາ, ແລະ ໄສຍະສາດ; ແລະ ອຳນາດຂອງມານຮ້າຍກະທຳຂຶ້ນຢູ່ທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ຈົນວ່າເຮັດໃຫ້ຄຳທຳນາຍຂອງອະບິນາໄດ ແລະ ຂອງຊາມູເອນຄົນເລມັນໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດທັງໝົດ.

ບົດທີ 2

ມໍມອນນຳພາກອງທັບນີໄຟ—ເລືອດ ແລະ ການຂ້າພັນຂະຫຍາຍອອກໄປທົ່ວແຜ່ນ

<p>13 ກ 3 ນພ 28:2, 12. 14 ກ ມຣນ 10:8-18, 24. ຂ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຄ ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື,</p>	<p>ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື. 16 ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. ຂ ມມ 8:10. 17 ກ 2 ນພ 1:7;</p>	<p>ແອວ 45:10-14, 16. 18 ກ ຮລມ 13:18-20; ອຫ 14:1-2.</p>
---	---	--

ດິນ—ຊາວ ນິໄຟ ຄຳ ຄວນ ແລະ ໄວ້ ທຸກ ເພາະຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈກັບຄວາມອັບ ປະໂຫຍດ—ວັນເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນຂອງ ພວກເຂົາ ໄດ້ຜ່ານ ໄປ—ມໍມອນ ຮັບ ແຜ່ນ ຈາລຶກຂອງນິໄຟໄວ້—ສົງຄາມດຳເນີນຕໍ່ ໄປ. ປະມານ ຄ.ສ. 327-350.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ປີດຽວກັນນັ້ນ ໄດ້ມີສົງຄາມອີກລະຫວ່າງ ຊາວເລມັນກັບຊາວນິໄຟ. ແລະ ເຖິງແມ່ນ ວ່າຂ້າພະເຈົ້າເອງກໍມີອາຍຸນ້ອຍຢູ່ແຕ່ວ່າມີ ຮ່າງກາຍໃຫຍ່ສູງ; ສະນັ້ນ ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ ຈຶ່ງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳຂອງ ພວກເຂົາ, ຫລື ເປັນຜູ້ນຳກອງທັບຂອງ ພວກເຂົາ.

2 ສະນັ້ນ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເວລາຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸໄດ້ສິບຫົກປີ ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ອອກນຳທັກກອງທັບຂອງຊາວ ນິໄຟເພື່ອໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ; ສະນັ້ນ ເວລາສາມຮ້ອຍຊາວຫົກປີໄດ້ຜ່ານໄປ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ປີສາມຮ້ອຍຊາວເຈັດ ຊາວເລມັນໄດ້ເຂົ້າ ມາໂຈມຕີພວກເຮົາດ້ວຍກຳລັງອັນຫລວງ ຫລາຍທີ່ສຸດ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຮົາ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ກອງທັບຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕົກ ໃຈ; ສະນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງ ບໍ່ຍອມຕໍ່ສູ້, ແລະ ພວກເຮົາເລີ່ມຖອຍໄປຫາແຜ່ນດິນທາງ ໜ້ອຍ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຮົາໄດ້ມາຮອດເມືອງໜຶ່ງມີຊື່ວ່າ ອານໂກ ລາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າໄປ ເປັນເຈົ້າ ຂອງເມືອງນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ຕຽມພ້ອມເພື່ອ ປ້ອງກັນຕົວໃຫ້ພົ້ນຈາກຊາວເລມັນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ ເສີມ ສ້າງກຳລັງປ້ອງກັນ ເມືອງຈົນໝົດ ຄວາມສາມາດຂອງພວກເຮົາ; ເຖິງແມ່ນ

ວ່າພວກເຮົາໄດ້ເສີມສ້າງກຳລັງທັງໝົດໄວ້ ກໍຕາມ ແຕ່ຊາວເລມັນກໍຍັງໄດ້ມາ ໂຈມຕີ ພວກເຮົາ ແລະ ໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຮົາອອກ ຈາກເມືອງນັ້ນໄປ.

5 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຮົາ ອອກຈາກແຜ່ນດິນດາວິດນຳອີກ.

6 ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເດີນທັບຕໍ່ໄປ ແລະ ມາຮອດແຜ່ນດິນໂຍຊວຍ, ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ຕາມ ຊາຍ ແດນ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ ໃກ້ກັບຝັ່ງ ຫະເລ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຮົາໄດ້ທ້ອນໂຮມຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາຢ່າງ ວ່ອງໄວທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້, ເພື່ອພວກ ເຮົາຈະໄດ້ທ້ອນໂຮມພວກເຮົາໄວ້ເປັນກຸ່ມ ດຽວກັນ.

8 ແຕ່ຈຶ່ງເບິ່ງ, ແຜ່ນດິນນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍ ພວກໂຈນ ແລະ ຊາວເລມັນ; ແລະ ທັງໆທີ່ ຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງຊຶ່ງລໍຖ້າຜູ້ຄົນ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່, ພວກເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ກັບໃຈ ຈາກການເຮັດຄວາມຊົ່ວຂອງພວກເຮົາ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງມີເລືອດ ແລະ ການຂ້າພັນ ຕະຫລອດທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ທັງຝ່າຍຊາວ ເລມັນ ແລະ ຝ່າຍຊາວນິໄຟເຊັ່ນດຽວກັນ; ແລະ ມັນມີການປະຕິວັດທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ.

9 ແລະ ບັດນີ້, ຊາວເລມັນມີກະສັດຄົນ ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ອາໂຣນ; ແລະ ລາວໄດ້ມາສູ້ຮົບ ກັບພວກເຮົາດ້ວຍກຳລັງທັບສີ່ພັນສີ່ພັນ ຄົນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ຕ້ານລາວດ້ວຍກຳລັງສີ່ພັນ ສອງພັນຄົນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດ ຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາຊະນະລາວດ້ວຍ ກຳລັງກອງທັບຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈົນເຮັດໃຫ້ ລາວບິບໜີໄປຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ຈຶ່ງ ເບິ່ງ, ທັງໝົດນີ້ໄດ້ເປັນໄປ ແລະ ສາມຮ້ອຍ ສາມສິບປີກໍໄດ້ຜ່ານໄປ.

10 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື

ຊາວນີໂຟໄດ້ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເລີ່ມຮ້ອງໄຫ້ຂຶ້ນຄືກັນກັບທີ່ສາດສະດາຊາມູເອນໄດ້ທຳນາຍໄວ້; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະຮັກສາສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຕົນເອງໄວ້ໄດ້ ເພາະວ່າຂະໂມຍ, ແລະ ໂຈນ, ແລະ ຄາດຕະກອນ, ແລະ ການໃຊ້ໄສຍະສາດ, ແລະ ການໃຊ້ເວດມົນ, ແລະ ຄາຖາອາຄົມ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

11 ມັນຈຶ່ງເລີ່ມມີການໄວ້ທຸກ ແລະ ມີການຄຳຄວນຢູ່ດັ່ງນັ້ນທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ ເພາະສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລະ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງແມ່ນເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນເຫັນການຄຳຄວນ ແລະ ການໄວ້ທຸກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເຫັນຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍເລີ່ມປິຕິຍິນດີຢູ່ພາຍໃນ ໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກຄວາມເມດຕາ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສະນັ້ນ ໂດຍທີ່ຄິດວ່າພຣະອົງຈະເມດຕາພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ປ່ຽນໃຈເປັນຄົນຊອບທຳອີກ.

13 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງຄວາມສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ມີປະໂຫຍດອັນໃດເລີຍ ເພາະ "ຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນເພື່ອການກັບໃຈເພາະພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ; ແຕ່ເປັນຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງຜູ້ທີ່ ອັບປະໂຫຍດເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຮັບ "ຄວາມສຸກໃນບາບສະເໝີໄປ.

14 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູ

ດ້ວຍ "ໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ, ແຕ່ວ່າພວກເຂົາໄດ້ ະສາບແຊ່ງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ປາດຖະໜາທີ່ຈະຕາຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຍັງດື່ມລົມດ້ວຍດາບເພື່ອປ້ອງກັນຊີວິດຂອງພວກເຂົາຢູ່.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫວນຄືນມາຫາຂ້າພະເຈົ້າອີກ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ "ວັນແຫ່ງ ະພຣະຄຸນສຳລັບພວກເຂົາໄດ້ ະຜ່ານໄປແລ້ວ, ທັງທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານ; ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພວກເຂົາຫລາຍພັນຄົນຖືກໂຄ່ນລົງຂະນະທີ່ພວກເຂົາມີການກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຢ່າງເປີດເຜີຍ, ແລະ ກອງກັນຂຶ້ນຄືກັນກັບກອງຝຸ່ນສັດທີ່ຢາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ. ແລະ ສາມຮ້ອຍສິ່ງສິບສິ່ງກໍໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທີສາມຮ້ອຍສິ່ງສິບຫ້າ ຊາວນີໂຟໄດ້ເລີ່ມໜີໄປທາງໜ້າຊາວເລມັນ; ແລະ ພວກເຂົາຖືກໄລ່ຕິດຕາມໄປຮອດແຜ່ນດິນເຈຊອນ, ກ່ອນທີ່ຊາວເລມັນຈະສາມາດຍັບຍັ້ງຊາວນີໂຟໄວ້ໄດ້.

17 ແລະ ບັດນີ້, ເມືອງເຈຊອນມີຕັ້ງຢູ່ໃກ້ກັບ "ແຜ່ນດິນທີ່ອາມມາຣອນໄດ້ມັງນບັນທຶກໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອມັນຈະບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງອາມມາຣອນ ແລະ ໄດ້ເອົາແຜ່ນຈາລຶກຂອງນີໂຟອອກມາ ແລະ ໄດ້ເຮັດບັນທຶກຕາມຄຳເວົ້າຂອງອາມມາຣອນ.

2 13ກ 2 ກຮທ 7:10; ແອວ 42:29.
ຂ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.

ຄ ແອວ 41:10.
14ກ ຄມພ ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳ.
ຂ ຄມພ ໝິ່ນປະໝາດ, ການໝິ່ນປະໝາດ.

15ກ ຮລມ 13:38.
ຂ ຄມພ ພຣະຄຸນ.
ຄ ຢມຍ 8:20; ຄພ 56:16.
17ກ ມມ 1:1-4.

18 ໃນແຜ່ນຈາລຶກຂອງນິໄຟ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກເລື່ອງລາວຕ່າງໆໄວ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງທັງໝົດ; ແຕ່ວ່າໃນ "ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ບັນທຶກເລື່ອງລາວຢ່າງຄົບຖ້ວນກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາໄວ້, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພາບຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງນັ້ນ ມີຢູ່ໃນ ສາຍຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕະຫລອດເວລານັບຕັ້ງແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າພໍທີ່ຈະເຫັນທາງຂອງມະນຸດໄດ້.

19 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນທຸກຫລາຍຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຄົນເຫລົ່ານີ້; ເພາະວ່າໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຄົນເຫລົ່ານີ້ມາຕະຫລອດວັນເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກ "ຍົກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີນີ້ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟຖືກຂ້າຕາຍ ແລະ ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາຖືກຂັບໄລ່ຂຶ້ນໄປທາງເໜືອ ຈົນວ່າພວກເຮົາມາຮອດແຜ່ນດິນທີ່ມີຊື່ວ່າ ເຊມ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ເສີມກຳລັງເມືອງເຊມຂຶ້ນ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາໃຫ້ຫລາຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້, ເພື່ອບາງທີພວກເຮົາອາດຈະຊ່ວຍກັນໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມພິນາດໄດ້.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສາມຮ້ອຍສີ່ສິບຫົກ ພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມມາ

ໂຈມຕີພວກເຮົາອີກ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຂໍຮ້ອງຢ່າງຈິງຈັງເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາ ຍືນ "ຕໍ່ສູ້ຢ່າງກ້າຫານຕໍ່ໜ້າຊາວເລມັນເພື່ອເມຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອລູກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອເຮືອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອບ້ານຂອງພວກເຂົາ.

24 ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປຸກລະດົມໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນແດ່, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ປົບໜີໄປຕໍ່ໜ້າຊາວເລມັນ, ແຕ່ໄດ້ຍືນດ້ວຍຄວາມກ້າຫານຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ດ້ວຍກຳລັງທັບສາມໝື່ນຄົນ ຕ້ານກັບກຳລັງທັບທ້າໝື່ນຄົນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້ຍືນຕໍ່ສູ້ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນຄົງ ຈົນວ່າພວກເຮົາໄດ້ໜີໄປຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຮົາກຳລັງໜີໄປນັ້ນ ພວກເຮົາໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມໄປດ້ວຍກຳລັງທັບຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ໄດ້ພົບກັບພວກເຂົາອີກ, ແລະ ໄດ້ເອົາຊະນະພວກເຂົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຮົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາໄດ້ໃຊ້ກຳລັງຂອງຕົນເອງ, ເພາະພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາ; ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງກັບມາອ່ອນແອຄືກັນກັບພື້ນອງຂອງພວກເຮົາ.

27 ແລະ ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເສົ້າສະຫລົດຍ້ອນວ່າຄວາມສູນເສຍອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ

18 ກ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ. 19 ກ ມຊຢ 23:22;	ອຫ 4:19. 23 ກ ມຊຢ 20:11;	ແອວ 43:45.
--	-----------------------------	------------

ຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ອອກໄປສູ່ຮົບກັບ ຊາວ ເລມັນ ແລະ ກັບພວກໂຈນແກດີອານທັນ, ຈົນວ່າພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າຍຶດເອົາແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາຄືນມາອີກ.

28 ແລະ ປີທີສາມຮ້ອຍສີ່ສິບເກົ້າໄດ້ຜ່ານພົ້ນໄປ. ແລະ ໃນປີທີສາມຮ້ອຍຫ້າສິບ ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຂໍ້ຕົກລົງກັບຊາວເລມັນ ແລະ ພວກໂຈນແກດີອານທັນ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ແບ່ງບັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາ.

29 ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ມອບແຜ່ນດິນທາງເໜືອໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນຮອດ "ທາງແຄບ ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ແຜ່ນດິນທາງໃຕ້. ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ມອບແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ທັງໝົດໃຫ້ຊາວເລມັນ.

ບົດທີ 3

ມໍມອນ ຮ້ອງ ການ ກັບໃຈຕໍ່ຊາວນີໄຟ—ພວກເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ໄຊຊະນະອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ອວດອ້າງໃນພະລັງຂອງຕົນເອງ—ມໍມອນປະຕິເສດບໍ່ນຳພາພວກເຂົາ, ແລະ ເພິ່ນອະທິຖານເພື່ອພວກເຂົາຢ່າງໝົດຫວັງ—ພຣະຄຳພີມໍມອນເຊື່ອເຊີນສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະກິດຕິຄຸນ. ປະມານ ຄ.ສ. 360–362.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ມາສູ່ຮົບອີກຈົນວ່າເວລາສິບປີຜ່ານໄປ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຊາວນີໄຟ, ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຕຽມບ້ານເມືອງ ແລະ ຕຽມອາວຸດຂອງພວກເຂົາໄວ້ສຳລັບເວລາສູ່ຮົບ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະ

ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ໃຫ້ປ່າວເຕືອນຜູ້ຄົນພວກນີ້ວ່າ—ຈົ່ງກັບໃຈ, ແລະ ມາຫາເຮົາ, ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຂຶ້ນອີກ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດ.

3 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປ່າວເຕືອນຜູ້ຄົນພວກນີ້, ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ຜົນ; ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານີ້ແຫລະທີ່ໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາມາຕະຫລອດ, ແລະ ໃຫ້ໂອກາດພວກເຂົາເພື່ອຈະມີການກັບໃຈ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຫລັງຈາກສິບປີນີ້ຜ່ານໄປ, ຊຶ່ງລວມເປັນສາມຮ້ອຍຫົກສິບປີ ນັບຕັ້ງແຕ່ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ, ກະສັດຊາວເລມັນໄດ້ສົ່ງສານມາຫາຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກວ່າ ພວກເຂົາກຳລັງຈະຍົກທັບມາສູ່ຮົບກັບພວກເຮົາອີກ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ແຜ່ນດິນຮ້າງ, ໄປຫາເມືອງໜຶ່ງຊຶ່ງຢູ່ໃນຊາຍແດນໃກ້ກັບທາງແຄບ, ຊຶ່ງນຳໄປຫາແຜ່ນດິນທາງໃຕ້.

6 ແລະ ບ່ອນນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ວາງກອງທັບຂອງພວກເຮົາໄວ້ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ສະກັດກັ້ນກອງທັບຊາວເລມັນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າມາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຕອນໃດໆຂອງພວກເຮົາ; ສະນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເສີມກຳລັງຕ້ານທານພວກເຂົາໄວ້ ດ້ວຍກຳລັງທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທີສາມຮ້ອຍຫົກສິບເອັດ ຊາວເລມັນໄດ້

29ກ ແອວ 22:32.

ຍົກກອງທັບລົງມາຮອດເມືອງຮ້າງ ເພື່ອມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາ; ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີນັ້ນ ພວກເຮົາໄດ້ເອົາຊະນະພວກເຂົາ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ແຕກຖອຍໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເອງອີກ.

8 ແລະ ໃນປີທີສາມຮ້ອຍໜຶ່ງສິບສອງພວກເຂົາໄດ້ຍົກທັບລົງມາສູ້ຮົບອີກ. ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເອົາຊະນະພວກເຂົາອີກ, ແລະ ໄດ້ຂ້າພວກເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ໂຍນສົບຂອງພວກເຂົາລົງໃນທະເລ.

9 ແລະ ບັດນີ້, ຍ້ອນວ່າສິ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ຊຶ່ງຊາວນິໂພຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄປ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນ "ອວດອ້າງໃນພະລັງຂອງຕົນເອງ, ແລະ ເລີ່ມສາບານຕໍ່ພ້າສະຫວັນວ່າ ພວກເຂົາຈະແກ້ແຄ້ນດ້ວຍຕົນເອງ ເພື່ອເລືອດຂອງພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາຜູ້ທີ່ຖືກສັດຕູຂອງພວກເຂົາຂ້າຕາຍ.

10 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສາບານໂດຍອ້າງເຖິງພ້າສະຫວັນ, ແລະ ໂດຍອ້າງເຖິງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ, ວ່າພວກເຂົາ "ຈະຂຶ້ນໄປສູ້ຮົບກັບສັດຕູຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈະທຳລາຍພວກເຂົາໃຫ້ສູນສິ້ນໄປຈາກແຜ່ນດິນ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນໄດ້ປະຕິເສດເດັດຂາດນັບແຕ່ເວລານັ້ນໄປວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາ ແລະ ເປັນຜູ້ນຳຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ.

12 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳພາພວກເຂົາຫລາຍເທື່ອມາແລ້ວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຄິດຄຳ

ນຶ່ງເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ຮັກພວກເຂົາດ້ວຍສຸດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຕາມ "ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງມີຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າທຸ່ມເທອກມາໃນຄຳອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕະຫລອດທັງວັນເພື່ອພວກເຂົາ; ແຕ່ປານນັ້ນ ພວກເຂົາກໍຍັງ "ບໍ່ມີສັດທາ, ຍ້ອນວ່າຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ.

13 ແລະ ສາມເທື່ອທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກຳມີຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຂົາເລີຍ.

14 ແລະ ເວລາພວກເຂົາ "ສາບານໂດຍອ້າງເຖິງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ພຣະເຢຊູຄຣິດຂອງພວກເຮົາຊົງທຳມ, ວ່າພວກເຂົາຈະຂຶ້ນໄປຫາສັດຕູເພື່ອສູ້ຮົບ ແລະ ແກ້ແຄ້ນດ້ວຍຕົນເອງ ແທນເລືອດຂອງພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ:

15 "ການແກ້ແຄ້ນເປັນຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະ "ຕອບໂຕ້ໃຫ້; ແລະ ເປັນຍ້ອນວ່າຜູ້ຄົນພວກນີ້ບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຫລັງຈາກທີ່ເຮົາໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍໃຫ້ສູນສິ້ນໄປອອກຈາກຜິນແຜ່ນດິນໂລກ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະຕິເສດຢ່າງເດັດຂາດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປສູ້ຮົບກັບສັດຕູຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕາມຄຳບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢືນເປັນພະຍານເປັນຄົນກາງ ເພື່ອ

3 9ກ 2 ນຟ 4:34.
10ກ 3 ນຟ 3:20-21;
ມມ 4:4.

12ກ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.
ຂ ມມ 5:2.
14ກ 3 ນຟ 12:34-37.

15ກ ຄມພ ແກ້ແຄ້ນ,
ການແກ້ແຄ້ນ.
ຂ ຄພ 82:23.

ສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ໂລກເຖິງສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນມາຕາມການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຂອງພຣະວິນຍານ ຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຫລັກຖານກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ.

17 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂຽນ "ຫາທ່ານ ຜູ້ເປັນຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ ຫາທ່ານຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນນໍາອີກ, ເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ວຽກງານຈະເລີ່ມຕົ້ນ, ວ່າທ່ານຈະຕຽມພ້ອມເພື່ອກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງທ່ານ;

18 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນຫາທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂຽນຫາທ່ານຜູ້ເປັນສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ, ຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບ "ການຕັດສິນຕາມວຽກງານຂອງທ່ານໂດຍຄົນສິບສອງເຜົ່າ ຊຶ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້ໃຫ້ເປັນສານຸສິດຂອງພຣະອົງໃນແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ.

19 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນຫາ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ອີກ, ຜູ້ທີ່ຈະຮັບການຕັດສິນ ໂດຍຄົນ "ສິບສອງຄົນ ຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້ໃນແຜ່ນດິນນີ້; ແລະ ພວກເຂົາກໍຈະໄດ້ຮັບການຕັດສິນຈາກຄົນສິບສອງຄົນ ຊຶ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້ໃນແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມນໍາອີກ.

20 ແລະ ພຣະວິນຍານໄດ້ສະແດງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ປະຈັກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ; ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂຽນຫາທ່ານທຸກຄົນ. ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂຽນຫາທ່ານເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າ ທ່ານທຸກຄົນຈະຕ້ອງຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າ "ບັນລັງພິພາກສາຂອງ

ພຣະຄຣິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກຄົນທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍ ແລະ ເປັນ ຂອບຄົວມະນຸດຂອງອາດາມ; ແລະ ວ່າທຸກຄົນຈະຕ້ອງຍືນຮັບການຕັດສິນຕາມຜົນງານຂອງທ່ານ, ບໍ່ວ່າມັນຈະດີ ຫລື ຊົ່ວ;

21 ແລະ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ "ເຊື້ອໃນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຊຶ່ງທ່ານຈະມີມັນຢູ່ໃນບັນດາພວກທ່ານ; ແລະ ເພື່ອວ່າ ຂາວຍົວ ຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ມີ "ພະຍານອື່ນອີກນອກຈາກພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ, ວ່າພຣະເຢຊູຜູ້ທີ່ພວກເຂົາຂ້າ, ຄື "ພຣະຄຣິດອົງນັ້ນ ແລະ ພຣະເຈົ້າອົງນັ້ນ.

22 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາທີ່ຈະຊັກຊວນທ່ານ "ທັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ກັບໃຈ ແລະ ຕຽມຕົວເພື່ອຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ.

ບົດທີ 4

ສົງຄາມ ແລະ ການຂ້າພັນລັ້ນແຫ່ງເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປ—ຄົນຊົ່ວທໍາລາຍ ຄົນຊົ່ວ—ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເກີດຂຶ້ນຊຶ່ງຮ້າຍແຮງກວ່າທີ່ເຄີຍເປັນມາໃນອິດສະຣາເອນທັງໝົດ—ພວກຜູ້ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຖືກມອບໃຫ້ເປັນເຄື່ອງຖວາຍແກ່ຮູບບູຊາ—ຊາວເລມັນເລີ່ມກໍາຈັດຊາວນີໂຟຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ. ປະມານ ຄ.ສ. 363-375.

1 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສາມຮ້ອຍຫົກສິບສາມ ຊາວນີໂຟໄດ້

17ກ 2 ນຟ 30:3-8;
3 ນຟ 29:1.
18ກ ມຫ 19:28;
ລກ 22:29-30;
ຄຫ 29:12.

19ກ 1 ນຟ 12:9-10.
20ກ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.
ຂ ຄຫ 27:11.
21ກ ຄຫ 3:20.

ຂ ຄມພ ຊາວຍົວ.
ຄ 2 ນຟ 25:18.
ງ 2 ນຟ 26:12;
ມຊຢ 7:27.
22ກ ແອວ 29:1.

ຍົກກອງທັບຂອງພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນຮ້າງຂຶ້ນໄປສູ່ຮົບກັບຊາວເລມັນ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທັບຂອງຊາວນິໄຟໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ຄືນມາຍັງແຜ່ນດິນຮ້າງອີກ. ແລະ ເວລາທີ່ພວກເຂົາຍັງອິດເມື່ອຍຢູ່ນັ້ນ, ກອງທັບຊຶ່ງຍັງສົດຊື່ນຢູ່ຂອງຊາວເລມັນໄດ້ເຂົ້າມາໂຈມຕີພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນຢ່າງຮຸນແຮງ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາວເລມັນເຂົ້າເປັນເຈົ້າຂອງເມືອງຮ້າງ, ແລະ ໄດ້ຂ້າຊາວນິໄຟເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ທັງໄດ້ຈັບຊາວນິໄຟໄປເປັນຊະເລີຍເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

3 ແລະ ພວກທີ່ເຫລືອຕາຍໄດ້ໜີໄປຢູ່ກັບຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງທິອານຄຳ. ບັດນີ້ເມືອງທິອານຄຳນີ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຊາຍແດນໃກ້ຝັ່ງທະເລ; ແລະ ມັນກໍຢູ່ໃກ້ເມືອງຮ້າງອີກ.

4 ແລະ "ຍ້ອນວ່າກອງທັບຂອງຊາວນິໄຟຍົກທັບຂຶ້ນໄປຕີຊາວເລມັນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຖືກຟາດພັນ; ເພາະຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນຍ້ອນການຍົກທັບໄປຕີນັ້ນ, ຊາວເລມັນຈະບໍ່ມີອຳນາດເໜືອພວກເຂົາໄດ້.

5 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕາມທັນຄົນຊົ່ວ; ແລະ ມັນແມ່ນຄົນຊົ່ວທີ່ຖືກຄົນຊົ່ວ "ລົງໂທດ; ເພາະມັນແມ່ນຄົນຊົ່ວນີ້ແຫລະທີ່ຍຸຍົງໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດໃຫ້ຂ້າພັນກັນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວເລມັນໄດ້ຕຽມພ້ອມເພື່ອຈະໄດ້ຍົກກອງທັບມາຕີເອົາເມືອງທິອານຄຳ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສາມຮ້ອຍຫົກສິບສີ່ ຊາວເລມັນໄດ້ຍົກທັບມາຕີເມືອງທິອານຄຳ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງເມືອງທິອານຄຳນຳອີກ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາຖືກຊາວນິໄຟຕີໂຕ້ຕອບ ແລະ ຂັບໄລ່ກັບຄືນໄປ. ແລະ ເມື່ອຊາວນິໄຟເຫັນວ່າຕົນໄດ້ຂັບໄລ່ຊາວເລມັນກັບຄືນໄປ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ອວດອ້າງພະລັງຂອງຕົນອີກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຍົກທັບອອກໄປດ້ວຍສູດກຳລັງຂອງຕົນ, ແລະ ເຂົ້າຍຶດເອົາເມືອງຮ້າງຄືນມາອີກ.

9 ແລະ ບັດນີ້ເລື່ອງທັງໝົດນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ, ແລະ ທັງສອງຝ່າຍມີຄົນນັບເປັນຫລາຍພັນຖືກຂ້າຕາຍ, ທັງຊາວນິໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ປີທີສາມຮ້ອຍຫົກສິບຫົກໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ຍົກທັບມາສູ່ຮົບກັບຊາວນິໄຟອີກ; ແຕ່ຊາວນິໄຟກໍບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວທີ່ພວກເຂົາເຮັດໄປນັ້ນ, ແລະ ຍັງຄົງຈົມຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາຢູ່ຕະຫລອດເວລາ.

11 ແລະ ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳລັບລິ້ນທີ່ຈະບັນລະຍາຍ, ຫລື ສຳລັບມະນຸດທີ່ຈະຂຽນຄຳບັນລະຍາຍຢ່າງບໍລິບູນເຖິງພາບອັນໜ້າຫວາດກົວຂອງເລືອດ ແລະ ການຂ້າພັນຊຶ່ງມີຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ທັງຂອງຊາວນິໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ; ແລະ ໃຈທຸກດວງແຂງກະດ້າງຈົນເບີກບານໃນການຫລັ່ງເລືອດຢູ່ຕະຫລອດເວລາ.

12 ແລະ ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ ມັນບໍ່ເຄີຍມີ "ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງເຊັ່ນນີ້ມາກ່ອນເລີຍໃນບັນດາລູກຫລານຂອງລີໂຮ, ຫລື ແມ່ນແຕ່ໃນບັນດາເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດ, ດັ່ງທີ່ເປັນຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນພວກນີ້.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ

4 4 ກ ມມ 3:10.
5 ກ ຄພ 63:33.

12 ກ ປຖກ 6:5;
3 ນພ 9:9.

ເລມັນ ໄດ້ ເຂົ້າ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ເມືອງ ຮ້າງ, ແລະ ນີ້ເພາະວ່າ "ຈຳນວນຄົນຂອງພວກເຂົາມີຫລາຍກວ່າຈຳນວນຄົນຂອງຊາວນີໄຟ.

14 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ເດີນທັບ ມຸ້ງໜ້າໄປຕີເອົາເມືອງທີ່ອານຄຳອີກ, ແລະ ໄດ້ຂັບໄລ່ຜູ້ອາໄສອອກຈາກເມືອງນັ້ນໄປ, ແລະ ໄດ້ຈັບເອົາຫລາຍຄົນໄປເປັນຊະເລີຍເສີກລວມທັງພວກຜູ້ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ແລະ ໄດ້ມອບພວກເຂົາເປັນເຄື່ອງຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າທີ່ເປັນ "ຮູບບູຊາຂອງພວກເຂົາ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທີ່ສາມຮ້ອຍຫົກສິບເຈັດ, ຊາວນີໄຟໂດຍທີ່ມີຄວາມຄຽດແຄ້ນຫລາຍທີ່ສຸດຍ້ອນວ່າຊາວເລມັນໄດ້ເອົາພວກຜູ້ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາໄປເປັນເຄື່ອງຖວາຍ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຍົກທັບໄປສູ່ຮົບກັບຊາວເລມັນດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນທີ່ສຸດ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເອົາຊະນະຊາວເລມັນ, ແລະ ໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງຕົນໄປ.

16 ແລະ ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ຍົກທັບມາຕີຊາວນີໄຟອີກ ຈົນຮອດປີທີ່ສາມຮ້ອຍເຈັດສິບຫ້າ.

17 ແລະ ໃນປີນີ້ພວກເຂົາໄດ້ຍົກທັບລົງມາຕີຊາວນີໄຟດ້ວຍກຳລັງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ບໍ່ໄດ້ນັບຈຳນວນຄົນຂອງພວກເຂົາ ເພາະຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງຈຳນວນຂອງພວກເຂົາ.

18 ແລະ "ນັບແຕ່ເວລານີ້ໄປ ຊາວນີໄຟບໍ່ໄດ້ມີອຳນາດເໜືອຊາວເລມັນອີກ, ແຕ່ເລີ່ມຖືກພວກເຂົາກວາດລ້າງຕົນຄືກັນກັບນ້ຳຄ້າງຢູ່ຕໍ່ໜ້າດວງຕາເວັນ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ

ເລມັນໄດ້ຍົກທັບລົງມາຕີເມືອງຮ້າງ; ແລະ ມັນໄດ້ມີການສູ້ຮົບກັນຢ່າງຮຸນແຮງທີ່ສຸດໃນແຜ່ນດິນຮ້າງ, ຊຶ່ງໃນການສູ້ຮົບນີ້ພວກເຂົາໄດ້ເອົາຊະນະຊາວນີໄຟ.

20 ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ໜີໄປທາງໜ້າພວກເຂົາອີກ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມາຮອດເມືອງໂບອາດ; ແລະ ບ່ອນນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຫລັກຕໍ່ສູ້ຊາວເລມັນດ້ວຍຄວາມອາດທານ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ເອົາຊະນະພວກເຂົາ ຈົນວ່າຊາວເລມັນໄດ້ຍົກທັບມາອີກເປັນເທື່ອທີສອງ.

21 ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາຍົກທັບມາເປັນເທື່ອທີສອງ, ຊາວນີໄຟຈຶ່ງຖືກຂັບໄລ່ ແລະ ຖືກຂ້າພັນອີກ ຊຶ່ງເປັນການຂ້າພັນທີ່ໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ; ພວກແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກເອົາໄປເປັນເຄື່ອງຖວາຍແກ່ຮູບບູຊາອີກ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວນີໄຟໄດ້ບົບໜີໄປຈາກພວກເຂົາອີກ, ໂດຍໄດ້ເອົາຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນທັງໝົດໄປນຳ, ລວມທັງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຕົວເມືອງ ແລະ ຢູ່ໃນໝູ່ບ້ານຕ່າງໆ.

23 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນ ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າຊາວເລມັນກຳລັງຈະລົບລ້າງແຜ່ນດິນ, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ໄປຫາເນີນໝູ "ຊິມ, ແລະ ໄດ້ເອົາບັນທຶກທັງໝົດຊຶ່ງອາມມາຮອນໄດ້ເຊື່ອງໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນຂຶ້ນມາ.

ບົດທີ 5

ມໍມອນ ນຳ ພາກອງທັບ ຊາວນີໄຟອີກ ໃນສະໜາມຮົບ ອັນ ນອງ ເລືອດ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍການຂ້າພັນລົນແຫງ—ພຣະຄຳ

13ກ ມມ 5:6. 18ກ ມມ 3:3. 14ກ ຄມພ ການນັບຖືຮູບບູຊາ. 23ກ ມມ 1:3.

ພິມໍມອນ ຈະອອກມາເພື່ອໃຫ້ຊາວອິດສະ
ຣາເອນທຸກຄົນແນ່ໃຈວ່າພຣະເຢຊູຄືພຣະ
ຄຣິດ—ຊາວເລມັນຈະເປັນຄົນຜິວດຳ, ສົກ
ກະບົກ, ແລະ ໜ້າກຽດຊັງ—ພວກເຂົາຈະ
ໄດ້ຮັບພຣະກິດຕິຄຸນຈາກຄົນຕ່າງຊາດໃນ
ຍຸກສຸດທ້າຍ. ປະມານ ຄ.ສ. 375-384.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າ
ພະເຈົ້າໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາຊາວນິໄຟ,
ແລະ ໄດ້ຖອນ "ຄຳສາບານຄືນ ຊຶ່ງຂ້າ
ພະເຈົ້າເຮັດໄວ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຊ່ວຍ
ເຫລືອພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ; ແລະ ພວກເຂົາ
ໄດ້ມອບອຳນາດບັນຊາກອງທັບທະຫານ
ຂອງພວກເຂົາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຄືນ, ເພາະວ່າ
ພວກເຂົາເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າຄືກັບວ່າ ຂ້າພະ
ເຈົ້າສາມາດບົດປ່ອຍພວກເຂົາຈາກຄວາມ
ທຸກຂອງພວກເຂົາໄດ້.

2 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ "ບໍ່ມີຄວາມ
ຫວັງເລີຍ ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກເຖິງ
ການຕັດສິນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງຈະ
ມາຫາພວກເຂົາ; ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ກັບ
ໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່
ໄດ້ພາກັນດົ້ນລົນເພື່ອຊີວິດຂອງຕົນຕາມ
ລຳພັງ ໂດຍບໍ່ມີການເອີ້ນຫາພຣະອົງຜູ້ໄດ້
ສ້າງພວກເຂົາມາ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ
ເລມັນໄດ້ຍົກທັບມາຕີພວກເຮົາໃນຂະນະ
ທີ່ພວກເຮົາກຳລັງໜີໄປຫາເມືອງຈໍແດນ;
ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ກັບຄືນ
ໄປ ຈົນວ່າພວກເຂົາຍຶດເອົາເມືອງບໍ່ໄດ້ໃນ
ເວລານັ້ນ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊາວ
ເລມັນໄດ້ຍົກທັບມາຕີອີກ, ແລະ ພວກເຮົາ
ໄດ້ຮັກສາເມືອງໄວ້ໄດ້. ແລະ ມີເມືອງອື່ນໆ

ອີກທີ່ຊາວນິໄຟຮັກສາໄວ້ ຊຶ່ງເປັນທີ່ໝັ້ນ
ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຊາວເລມັນເຂົ້າມາໃນ
ແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງຢູ່ທາງໜ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້,
ເພື່ອເຂົ້າມາທຳລາຍຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ
ຂອງພວກເຮົາ.

5 ແຕ່ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບ້ານ
ເມືອງບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາຜ່ານໄປ,
ແລະ ບໍ່ໄດ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນເຂົ້າ
ກັນ, ກໍຖືກຊາວເລມັນທຳລາຍໝົດ, ທັງ
ຕົວເມືອງ ແລະ ໝູ່ບ້ານ, ແລະ ເມືອງໃຫຍ່
ກໍຖືກເຜົາດ້ວຍໄຟ; ແລະ ເວລາສາມຮ້ອຍ
ເຈັດສິບເກົ້າປີໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນີ້.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ
ປີທີສາມຮ້ອຍແປດສິບ ຊາວເລມັນໄດ້ຍົກ
ທັບມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາອີກ, ແລະ ພວກ
ເຮົາໄດ້ຍືນຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາຢ່າງອາດຫານ,
ແຕ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ເພາະວ່າພວກເຂົາມີ
ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ຈົນວ່າພວກເຂົາ
ໄດ້ຢຽບຍ່າຜູ້ຄົນຂອງຊາວນິໄຟໄວ້ໃຕ້ຕີນ
ຂອງພວກເຂົາ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ
ເຮົາໄດ້ບົບໜີໄປອີກ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ບົບໜີ
ໄວກວ່າຊາວເລມັນກໍໜີລອດ, ແລະ ຜູ້ທີ່
ໜີບໍ່ທັນກໍຖືກຊາວເລມັນກວາດລ້າງ ແລະ
ຖືກທຳລາຍໄປ.

8 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນ
ບໍ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະທໍລະມານຈິດວິນຍານ
ຂອງມະນຸດ ໂດຍນຳເອົາພາບຂອງເລືອດ
ແລະ ການຂ້າພັນອັນເປັນຕາຍ້ານເຊັ່ນ
ນີ້ທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າມາໂຍນໃສ່ຕໍ່
ໜ້າມະນຸດ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າສິ່ງເຫລົ່າ
ນີ້ຈະຕ້ອງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະ
ວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ລີ້ຊ່ອນຢູ່ຈະຕ້ອງຖືກ
"ເປີດເຜີຍໃນທຳມະກາງປວງຂົນ—

5 1 ກ ມມ 3:11.
2 ກ ມມ 3:12. | 8 ກ ລກ 12:2-3;
2 ນພ 27:11; | ຄພ 1:3.

9 ແລະ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກໍຈະ ກໍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ແກ່ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຜູ້ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ນໍາອີກ, ແລະ ມາຫາຄົນຕ່າງຊາດນໍາ ອີກ, ຜູ້ຊຶ່ງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າຈະເຮັດໃຫ້ພວກ ເຂົາເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ແຕກ ກະຈາ ຈັດກະຈາຍໄປ, ແລະ ພວກເຂົາຈະນັບ ວ່າຜູ້ຄົນພວກນີ້ບໍ່ມີຄຸນຄ່າອັນໃດໝົດ— ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ ຂຽນໄວ້ໂດຍ ຫຍໍ້ ແລະ ບໍ່ກ້າໃຫ້ເລື່ອງລາວອັນຄົບຖ້ວນ ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນມາ, ເພາະ ພຣະບັນຊາຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບມາ, ແລະ ເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ມີຄວາມເສົ້າສະ ຫລົດໃຈເກີນໄປເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ ຜູ້ຄົນພວກນີ້.

10 ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງເບິ່ງ, ເລື່ອງນີ້ຂ້າພະ ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລູກຫລານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ກັບຄົນຕ່າງຊາດຜູ້ທີ່ມີຄວາມເອົາໃຈ ໃສ່ຕໍ່ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນນໍາອີກ, ເພື່ອ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ຮູ້ຈັກວ່າພອນຂອງພວກ ເຂົານັ້ນມາຈາກໃສ.

11 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະ ເສົ້າສະຫລົດໃຈເພາະຄວາມສູນເສຍຂອງ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາ ຈະ ເສົ້າ ສະ ຫລົດ ໃຈຍ້ອນ ວ່າ ຄວາມພິນາດຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້; ພວກເຂົາ ຈະເສົ້າສະຫລົດໃຈທີ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ບໍ່ກັບໃຈ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຖືກກອດຮັດໄວ້ໃນ ອ້ອມພຣະພາຫາຂອງພຣະເຢຊູ.

12 ບັດນີ້ ກໍເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ມີຂຽນໄວ້ເຖິງ ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ;

ແລະ ມັນຖືກຂຽນໄວ້ຕາມວິທີນີ້ເພາະພຣະ ເຈົ້າຮູ້ວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈະບໍ່ນໍາມັນອອກ ມາໃຫ້ພວກເຂົາ; ແລະ ມັນຈະຖືກ ະເຊື້ອງ ໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອມັນຈະໄດ້ອອກ ມາໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງພຣະອົງ.

13 ແລະ ນີ້ຄືພຣະບັນຊາຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຮັບມາ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະອອກ ມາຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເມື່ອພຣະອົງເຫັນວ່າສົມຄວນ ໃນຄວາມ ສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະອົງ.

14 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະອອກໄປຫາ ກໍຊາວຍິວຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື້ອ; ແລະ ເພາະເຈດຕະ ນານີ້ ມັນ ຈະ ອອກ ໄປ— ເພື່ອມັນຈະໄດ້ ະຊັກຂວນພວກເຂົາໃຫ້ເຊື້ອວ່າພຣະເຢຊູ ຄືພຣະຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງ ພຣະຊົນຢູ່; ເພື່ອພຣະບິດາຈະໄດ້ນໍາຈຸດ ປະສົງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ນິລັນດອນຂອງ ພຣະອົງມາໂດຍທາງພຣະບຸດທີ່ຮັກຂອງ ພຣະອົງ, ໃນການນໍາເອົາຊາວຍິວ ຫລື ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດກັບຄືນ ຫາແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຂົາປະທານໃຫ້, ເພື່ອເປັນການເຮັດ ໃຫ້ ະພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງສໍາເລັດ;

15 ແລະ ເພື່ອລູກຫລານຂອງ ຜູ້ຄົນ ພວກນີ້ຈະໄດ້ມີຄວາມເຊື້ອໃນພຣະກິດ ຕິຄຸນຂອງພຣະອົງຢ່າງເຕັມປຽມ, ຊຶ່ງຈະ ະອອກໄປຫາພວກເຂົາຈາກຄົນຕ່າງຊາດ; ເພາະຜູ້ຄົນພວກນີ້ຈະແຕກ ະກະຈັດກະ ຈາຍໄປ, ແລະ ຈະ ະກາຍເປັນຄົນຜິວດໍາ,

<p>9 ກ 4 ນພ 1:49. ຂ 3 ນພ 16:8. ຄ ມມ 1:1. 12 ກ ອນ 1:16; ຮລມ 15:11-13. ຄມພ ພຣະຄໍາພີມໍມອນ. ຂ ຄພ 3:16-20.</p>	<p>ຄ ມມ 8:4, 13-14; ມຣນ 10:1-2. 14 ກ 2 ນພ 29:13; 30:7-8. ຄມພ ຊາວຍິວ. ຂ 2 ນພ 25:16-17. ຄ 3 ນພ 29:1-3. 15 ກ 3 ນພ 21:3-7, 24-26.</p>	<p>ຂ 1 ນພ 13:20-29, 38; ມມ 7:8-9. ຄ 1 ນພ 10:12-14; 3 ນພ 16:8. ງ 2 ນພ 26:33.</p>
---	---	---

ສິກກະບົກ, ແລະ ໜ້າກຽດຊັງ, ເກີນກວ່າຜູ້ທີ່ເຄີຍເປັນມາແລ້ວໃນບັນດາຊາວເລມັນ, ແລະ ນີ້ເປັນຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ແລະ ການນັບຖືຮູບບູຊາຂອງພວກເຂົາ.

16 ເພາະຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົ້ມເລີກ "ຄວາມພະຍາຍາມກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາແລ້ວ; ແລະ ພວກເຂົາປາດສະຈາກພຣະຄຣິດ ແລະ ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນໂລກນີ້; ແລະ ພວກເຂົາຖືກຂັບໄລ່ໄປມາຄືກັນກັບ *ຂີ້ແກບທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າລົມ.

17 ຄັ້ງໜຶ່ງພວກເຂົາເຄີຍເປັນຄົນທີ່ໜ້າຊົມ, ແລະ ພວກເຂົາມີພຣະຄຣິດເປັນ "ຜູ້ລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາເປັນຜູ້ນຳພາພວກເຂົາ.

18 ແຕ່ບັດນີ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກເຂົາຖືກຊາຕານ "ພາໄປຄືກັນກັບຂີ້ແກບພັດຢູ່ຕໍ່ໜ້າລົມ, ຫລື ວ່າຄືກັນກັບພາຊະນະທີ່ຖືກຄົ້ນທະເລຟາດໄປມາໂດຍປາດສະຈາກໃບເຮືອ ຫລື ສະໝໍ, ຫລື ປາດສະຈາກສິ່ງທີ່ຈະນຳມັນໄປ; ແລະ ຄືກັນກັບເຮືອເປັນຢູ່ສັນໃດ, ພວກເຂົາກໍເປັນຢູ່ສັນນັ້ນ.

19 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເກັບພອນຂອງພວກເຂົາໄວ້, ຊຶ່ງພວກເຂົາຄວນຈະໄດ້ຮັບໃນແຜ່ນດິນ ເພື່ອ "ຄົນຕ່າງຊາດຜູ້ຈະມາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນ.

20 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາຈະຖືກຄົນຕ່າງຊາດຂັບໄລ່ ແລະ ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ; ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາຖືກຄົນຕ່າງຊາດຂັບໄລ່ ແລະ ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປແລ້ວ, ຈົ່ງ

ເບິ່ງ, ເວລານັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ "ນຶກເຖິງ *ພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບອັບຣາຮາມ, ແລະ ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດ.

21 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຶກເຖິງ "ຄຳອະທິຖານຂອງຄົນທີ່ຊອບທຳນຳອີກ; ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ວົງວອນທູນຂໍພຣະອົງເພື່ອພວກເຂົາ.

22 ແລະ ເວລານັ້ນ, ໂອ້ ຄົນຕ່າງຊາດ, ທ່ານຈະຍືນຢູ່ຕໍ່ທ່ານອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ, ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ແລະ ຫັນຈາກທາງຊົ່ວຂອງທ່ານ?

23 ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າ ທ່ານຢູ່ໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ? ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າພຣະອົງມີອຳນາດທັງໝົດ, ແລະ ໂດຍ "ຄຳບັນຊາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ແຜ່ນດິນໂລກຈະ *ກໍ່ເຂົ້າກັນດັ່ງມັດວນກະດາດ?

24 ສະນັ້ນ, ທ່ານຈົ່ງກັບໃຈເຖິດ, ແລະ ຈົ່ງຖ່ອມຕົວລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈະສະເດັດມາໃນຄວາມຍຸດຕິທຳເພື່ອຕັດສິນລົງໂທດທ່ານ—ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຫລານຂອງຢາໂຄບຈະເຂົ້າໄປໃນບັນດາພວກທ່ານດັ່ງ "ສິງ, ແລະ ຈະຈົກທ່ານອອກເປັນຕ່ອນງ, ແລະ ຈະບໍ່ມີໃຜຈະປົດປ່ອຍໄດ້.

ບົດທີ 6

ຊາວ ມີໄຟ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ທີ່ ແຜ່ນດິນ ຄູ ໂມຣາ ສຳ ລັບ ການ ສູ້ ຮົບ ຄັ້ງ ສຸດ ທ້າຍ—ມໍມອນເຊື່ອງແຜ່ນຈາລຶກສັກສິດ

<p>16 ກ ປຖກ 6:3; ອທ 2:15. ຂ ພສສ 1:4. 17 ກ ຄມພ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ. 18 ກ 2 ນພ 28:21.</p>	<p>19 ກ 3 ນພ 20:27-28. 20 ກ 3 ນພ 16:8-12. ຂ ຄມພ ພັນທະສັນຍາ ຂອງອັບຣາຮາມ. 21 ກ ອນ 1:12-18;</p>	<p>ມມ 9:36-37. 23 ກ ຮລມ 12:8-17. ຂ 3 ນພ 26:3. 24 ກ ມກ 5:8; 3 ນພ 20:15-16.</p>
--	--	---

ໄວ້ໃນເນີນພູຄູໂມຣາ—ຊາວເລມັນໄດ້ຮັບ
ໄຊຊະນະ, ແລະ ປະຊາຊາດນີໄຟຖືກທຳ
ລາຍ ໄປ—ຫລາຍແສນຄົນ ຖືກ ຂ້າຕາຍ
ດ້ວຍດາບ. ປະມານ ຄ.ສ. 385.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດບັນທຶກ
ກ່ຽວກັບ "ຄວາມພິນາດຂອງຊາວນີໄຟຜູ້
ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າສຳເລັດແລ້ວ. ແລະ
ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຮົາໄດ້
ເດີນທັບໄປກ່ອນໜ້າຊາວເລມັນ.

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນໄດ້ຂຽນສານ
ຖືງກະສັດຂອງຊາວເລມັນ, ແລະ ໄດ້ຂໍ
ຮ້ອງໃຫ້ເພິ່ນໃຫ້ໂອກາດແກ່ພວກເຮົາ ເພື່ອ
ພວກເຮົາຈະໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງ
ພວກເຮົາໃຫ້ໄປຫາ "ແຜ່ນດິນຄູໂມຣາໃກ້
ກັບເນີນພູມີຊື່ວ່າ ຄູໂມຣາ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນ
ພວກເຮົາຈະຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາໄດ້.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ກະສັດຂອງຊາວເລມັນໄດ້ຍິນຍອມຕາມ
ຄຳຂໍຮ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ
ເຮົາໄດ້ເດີນທັບໄປເຖິງແຜ່ນດິນຄູໂມຣາ,
ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນຢູ່ອ້ອມເນີນ
ພູຄູໂມຣາ; ແລະ ມັນເປັນບ່ອນທີ່ມີຜົນນ້ຳ
ອັນກວ້າງໃຫຍ່, ແລະ ມີແມ່ນ້ຳຫລາຍສາຍ
ແລະ ມີຫ້ວຍນ້ຳຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ; ແລະ
ບ່ອນນີ້ພວກເຮົາມີຄວາມຫວັງທີ່ຈະໄດ້
ປຸງປຸງຊາວເລມັນ.

5 ແລະ ເມື່ອສາມ ຮ້ອຍ ແປດ ສິບ ສີ່ ປີ
ຜ່ານໄປ, ພວກເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງ
ພວກເຮົາທີ່ເຫລືອຢູ່ທັງໝົດມາຫາແຜ່ນ
ດິນຄູໂມຣາ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອ
ພວກເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງພວກ
ເຮົາທັງໝົດເຂົ້າເປັນກຸ່ມດຽວກັນທີ່ແຜ່ນ
ດິນຄູໂມຣາ ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າ
ມໍມອນເລີ່ມເຖົ້າແກ່ລົງ; ແລະ ໂດຍທີ່ຮູ້ຈັກ
ວ່າ ມັນຈະເປັນການຕໍ່ສູ້ຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງ
ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບ
ບັນຊາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ
ບໍ່ຄວນປ່ອຍໃຫ້ບັນທຶກສັກສິດ ຊຶ່ງບັນພະ
ບຸລຸດຂອງພວກເຮົາມອບໃຫ້ຕໍ່ກັນມາຕົກ
ຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວເລມັນ, (ເພາະວ່າຊາວ
ເລມັນຈະທຳລາຍມັນ) ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ
ຈຶ່ງເຮັດ "ບັນທຶກນີ້ຈາກແຜ່ນຈາລຶກຂອງ
ນີໄຟ, ແລະ "ເຊື່ອງບັນທຶກທັງໝົດ ຊຶ່ງຂ້າ
ພະເຈົ້າໄດ້ຮັບມອບໝາຍມາໂດຍພຣະທັດ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄວ້ໃນເນີນພູຄູໂມຣາ,
ຍົກເວັ້ນແຕ່ແຜ່ນຈາລຶກສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງ
"ເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່
"ໂມໂຣໂນລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພ້ອມດ້ວຍເມຍຂອງພວກ
ເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ, ໄດ້ຫລຽວ
ເຫັນ "ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນກຳລັງມັ່ງ
ໜ້າມາຫາພວກເຂົາ; ແລະ ດ້ວຍຄວາມ
ຍ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍອັນເປັນຕາຍຳນ
ຊຶ່ງມີຢູ່ເຕັມອົກຂອງຄົນຊົ່ວທຸກຄົນ, ພວກ
ເຂົາໄດ້ຄອຍຕ້ອນຮັບພວກນັ້ນຢູ່.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ
ເຂົາໄດ້ຍົກທັບມາສູ້ຮົບກັບພວກເຮົາ, ແລະ
ທຸກຄົນກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວທີ່ສຸດ
ເພາະຄວາມຫລວງຫລາຍຂອງຈຳນວນ
ຄົນຂອງພວກເຂົາ.

<p>6 1ກ 1໙ຟ 12:19; ຈຣ 1:10; ແອວ 45:9-14; ຮລມ 13:5-11.</p>	<p>2ກ ອທ 9:3. 6ກ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ. ຂ ອທ 15:11. ຄ ຄມ 1:2.</p>	<p>໘ ມມ 8:1. 7ກ 1໙ຟ 12:15.</p>
---	---	------------------------------------

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າມາໂຈມຕີຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍດາບ, ແລະ ດ້ວຍທະນູ, ແລະ ດ້ວຍລູກທະນູ, ແລະ ດ້ວຍຂວານ, ແລະ ດ້ວຍອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມທຸກຊະນິດ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກໂຄ່ນລົງ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ຫລາຍພັນຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບບາດເຈັບຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຜ່ານຂ້າພະເຈົ້າໄປຄືພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າສິ້ນສຸດລົງ.

11 ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຜ່ານໄປ ແລະ ໄດ້ໂຄ່ນຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າລົງ "ຈົນໝົດແລ້ວ ນອກຈາກພວກເຮົາຊາວສີ່ຄົນເທົ່ານັ້ນ (ຊຶ່ງໃນບັນດາຄົນເຫລົ່ານີ້ມີໂມໂຣໂນລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ) ແລະ ໂດຍການລອດຊີວິດຈາກພວກທີ່ຕາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາ, ໃນມື້ຕໍ່ມາ, ຫລັງຈາກຊາວເລມັນກັບໄປຄ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ຈາກຈອມເນີນພູຄູໂມຣາ, ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໜຶ່ງພັນຄົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້ານຳໜ້າໄປຖືກໂຄ່ນລົງຈົນໝົດ.

12 ແລະ ພວກເຮົາກໍໄດ້ເຫັນສົບຂອງສົບພັນຄົນຊຶ່ງໂມໂຣໂນລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້ານຳໜ້າໄປອີກ.

13 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໜຶ່ງພັນຄົນຂອງກິດກິດໂດນາກໍລົ້ມຕາຍຢູ່, ແລະ ລາວກໍຢູ່ໃນທ່າມກາງພວກເຂົານັ້ນ.

14 ແລະ ເລມາກໍໄດ້ລົ້ມຕາຍຢູ່ກັບໜຶ່ງພັນຄົນຂອງລາວ; ແລະ ກິນການກໍໄດ້ລົ້ມຕາຍຢູ່ກັບໜຶ່ງພັນຄົນຂອງລາວ; ແລະ ລິມຮາກໍໄດ້ລົ້ມຕາຍຢູ່ກັບໜຶ່ງພັນຄົນຂອງ

ລາວ; ແລະ ເຈນີອາກໍໄດ້ລົ້ມຕາຍຢູ່ກັບໜຶ່ງພັນຄົນຂອງລາວ; ພ້ອມທັງຄູມະໂນຮາ, ແລະ ໂມໂຣໂນຮາ, ແລະ ອານທິໂອນາ, ແລະ ຊິບລາ, ແລະ ເຊມ, ແລະ ຈອດ, ຕ່າງກໍໄດ້ລົ້ມຕາຍຢູ່ກັບໜຶ່ງພັນຄົນຂອງຕົນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີຫົວໜ້າທະຫານຄົນອື່ນອີກສິບຄົນທີ່ໄດ້ລົ້ມຕາຍດ້ວຍອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຢູ່ກັບໜຶ່ງພັນຄົນຂອງຕົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ "ທັງໝົດໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍຈົນໝົດ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຊາວສີ່ຄົນທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້ານີ້, ແລະ ບໍ່ເທົ່າໃດຄົນທີ່ໜີໄປຫາແຜ່ນດິນທາງໃຕ້, ແລະ ບໍ່ເທົ່າໃດຄົນທີ່ແຕກໄປຫາຊາວເລມັນ; ແລະ ເນື້ອໜັງ, ແລະ ກະດູກ, ແລະ ເລືອດຂອງພວກເຂົາເຕັມຊະຊາຍຢູ່ຕາມຜືນແຜ່ນດິນ, ຖືກຖິ້ມໃຫ້ເປື້ອຍເນົາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນດ້ວຍນ້ຳມືຂອງຄົນທີ່ຂ້າພວກເຂົາ, ແລະ ຖືກປ່ອຍໃຫ້ສະຫລາຍໄປ ແລະ ກັບໄປຫາແຜ່ນດິນແມ່ຂອງພວກເຂົາ.

16 ແລະ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນທຸກ, ດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຍ້ອນການຕາຍຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງອອກມາວ່າ:

17 ໂອ້ ທ່ານຜູ້ສວຍງາມ, ທ່ານອອກໄປຈາກທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ! ໂອ້ ທ່ານຜູ້ສວຍງາມ, ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບພຣະເຢຊູອົງນັ້ນໄດ້ແນວໃດ, ຜູ້ຍືນວາພຣະພາຫາຕ້ອນຮັບທ່ານຢູ່!

18 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ໄດ້ເຮັດເຊັ່ນນີ້, ທ່ານກໍຈະບໍ່ລົ້ມຕາຍ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານໄດ້ລົ້ມຕາຍໄປ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າເພາະການສູນເສຍທ່ານ.

19 ໂອ້ ທ່ານຜູ້ເປັນລູກຊາຍ ແລະ ລູກ

ສາວທີ່ສວຍງາມ, ທ່ານຜູ້ເປັນພໍ່ ແລະ ແມ່, ທ່ານຜູ້ເປັນສາມີ ແລະ ພັນລະຍາ, ທ່ານຜູ້ສວຍງາມ, ເປັນໄປໄດ້ແນວໃດທີ່ທ່ານມາລົ້ມຕາຍໄປແບບນີ້!

20 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ, ແລະ ຄວາມເລົ່າສະຫລົດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດນຳທ່ານກັບຄືນມາໄດ້.

21 ແລະ ມື້ນັ້ນຈະມາຮອດໃນບໍ່ຊ້າມື້ ຊຶ່ງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະຂອງທ່ານຈະຕ້ອງສວມໃສ່ຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຮ່າງກາຍຊຶ່ງກຳລັງເນົ່າເບື້ອຍຢູ່ນີ້ຈະກັບເປັນຮ່າງກາຍທີ່ "ເນົ່າເບື້ອຍບໍ່ໄດ້ໃນບໍ່ຊ້າ; ແລະ ເມື່ອມັນທ່ານຈະຕ້ອງຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ, ເພື່ອຮັບການພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງທ່ານ; ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າທ່ານເປັນຄົນຊອບທຳ, ເມື່ອນັ້ນທ່ານຈະໄດ້ຮັບພອນດັ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານຜູ້ຈາກໄປກ່ອນທ່ານ.

22 ໂອ້ ຖ້າທ່ານໄດ້ກັບໃຈກ່ອນຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້ໄດ້ມາເຖິງທ່ານ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ, ແລະ ພຣະບິດາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດມີລັ້ນດອນແຫ່ງສະຫວັນຮູ້ເຖິງສະພາບຂອງທ່ານ; ແລະ ພຣະອົງກະທຳກັບທ່ານຕາມ "ຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ຕາມ ະຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ.

ບົດທີ 7

ມິມອນ ເຊື້ອ ເຊີນຊາວເລມັນ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ໃຫ້ເຊື້ອ ໃນພຣະຄຣິດ, ໃຫ້ຮັບເອົາພຣະກິດ ຕິຄຸນ ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຮັບ

ຄວາມລອດ—ທຸກຄົນທີ່ເຊື້ອ ໃນພຣະຄຣິດ ຕະຫຼ່າງຈະເຊື້ອ ໃນພຣະຄຳພີມິມອນ. ປະມານ ຄ.ສ. 385.

1 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບ "ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ, ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າໄປນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກເຖິງເລື່ອງຕ່າງໆ ຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບທ່ານວ່າ, ທ່ານຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນທີ່ເຫລືອຢູ່; ແລະ ນີ້ຄືຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ:

2 ຈົ່ງ ຮູ້ ໄວ້ ວ່າ ທ່ານ ເປັນ "ເຊື້ອ ສາຍອິດສະຣາເອນ.

3 ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ ທ່ານຕ້ອງກັບໃຈ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານຈະລອດບໍ່ໄດ້.

4 ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ ທ່ານຕ້ອງປະຖິ້ມອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມຂອງທ່ານເສຍ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ເບີກບານ ໃນການຫລັ່ງເລືອດອີກຕໍ່ໄປ, ແລະ ບໍ່ຕ້ອງຈັບມັນຂຶ້ນມາອີກ ເວັ້ນເສຍແຕ່ເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າບັນຊາທ່ານເທົ່ານັ້ນ.

5 ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ ທ່ານຕ້ອງມາຫາ "ຄວາມຮູ້ເລື່ອງກ່ຽວກັບບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານ, ແລະ ກັບໃຈຈາກບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດຂອງທ່ານ, ແລະ ະເຊື້ອ ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ, ວ່າພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ວ່າພຣະອົງໄດ້ຖືກຊາວຍິວຂ້າ, ແລະ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະບິດາ ພຣະອົງໄດ້ເປັນຄົນມາມີຊີວິດອີກ, ຊຶ່ງໂດຍການນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ "ໄຊຊະນະເໝືອຫລຸມສົບ;

<p>21 ກ 1 ກອທ 15:53-54. 22 ກ ຄມພ ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. ຂ ຄມພ ເມດຕາ, ມິເມດ</p>	<p>ຕາ, ຄວາມເມດຕາ. 7 1 ກ ຮລມ 15:11-13. 2 ກ ແອວ 10:3. 5 ກ 2 ນພ 3:12.</p>	<p>ຂ ຄມພ ສັດທາ; ເຊື້ອ, ຄວາມເຊື້ອ. ຄ ອຊຢ 25:8; ມຊຢ 16:7-8.</p>
---	---	---

ແລະ ໃນ ພຣະ ອົງ ຄວາມ ເຈັບ ປວດ ແຫ່ງ ຄວາມຕາຍໄດ້ຖືກກິນໄວ້ນໍາອີກ.

6 ແລະ ພຣະ ອົງ ເຮັດ ໃຫ້ເກີດມີ ການ ພື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ, ຊຶ່ງ ໂດຍການ ນັ້ນມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນມາຍືນຢູ່ຕໍ່ ໜ້າ ະບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະອົງ.

7 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ນໍາ ການໄຖ່ມາສູ່ ໂລກ, ຊຶ່ງ ໂດຍການນັ້ນຜູ້ທີ່ຖືກພົບວ່າ ະບໍ່ມີຄວາມຜິດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງໃນ ວັນພິພາກສາ ຍ່ອມໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ ເຂົ້າ ະໄປຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໃນ ອານາຈັກຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຮ້ອງເພງ ສັນລະເສີນ ໂດຍບໍ່ຢຸດຢັ້ງຮ່ວມກັບ ະຜູ້ຂັບ ຮ້ອງຢູ່ເບື້ອງເທິງ, ເພື່ອສັນລະເສີນພຣະ ບິດາ, ແລະ ພຣະບຸດ, ແລະ ພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງເປັນ ະພຣະເຈົ້າດຽວກັນ, ໃນ ສະພາວະແຫ່ງ ະຄວາມສຸກອັນບໍ່ມີທີ່ສຸດ.

8 ສະນັ້ນ ຈົ່ງກັບ ໃຈ, ແລະ ຮັບບັບຕິ ສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ, ແລະ ຍິດ ພັນ ໃນ ະພຣະກິດຕິຄຸນ ຂອງພຣະ ຄຣິດ, ຊຶ່ງຈະຖືກວາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ, ບໍ່ພຽງ ແຕ່ມີຢູ່ໃນ ະບັນທຶກນີ້ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ມີຢູ່ໃນ ະບັນທຶກຊຶ່ງຈະມາຫາຄົນຕ່າງຊາດ ະຈາກ ຊາວຢິວນໍາອີກ, ຊຶ່ງບັນທຶກນັ້ນຈະອອກ ຈາກຄົນຕ່າງຊາດ ະມາຫາທ່ານ.

9 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ະເລື່ອງນີ້ມີຂຽນໄວ້ໂດຍ ມິເຈດຕະນາທີ່ຈະ ໃຫ້ທ່ານ ະເຊື່ອເລື່ອງ ນັ້ນ; ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານເຊື່ອເລື່ອງນັ້ນ; ທ່ານຈະເຊື່ອເລື່ອງນີ້ຄືກັນ; ແລະ ຖ້າຫາກ

ທ່ານເຊື່ອເລື່ອງນີ້ ທ່ານຈະຮູ້ກ່ຽວກັບບັນ ພະບຸລຸດຂອງທ່ານ, ແລະ ຈະຮູ້ກ່ຽວກັບ ວຽກງານອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈນໍາອີກ ຊຶ່ງ ກະທໍາຂຶ້ນ ໂດຍອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນ ະບັນດາພວກເຂົາ.

10 ແລະ ທ່ານ ຈະ ຮູ້ອີກວ່າ ທ່ານ ເປັນ ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອສາຍຂອງ ຍາໂຄບ; ສະນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນ ະບັນດາຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາທໍາອິດ; ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ທ່ານເຊື່ອ ໃນ ພຣະຄຣິດ, ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນໍ້າ ກ່ອນ, ແລ້ວດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນ ຍານບໍລິສຸດ, ຕາມ ະຕົວຢ່າງຂອງພຣະຜູ້ ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພວກເຮົາ, ຕາມສິ່ງທີ່ ພຣະອົງບັນຊາພວກເຮົາ, ມັນຈະດຶກກັບທ່ານ ໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສານັ້ນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 8

ຊາວ ເລມັນ ຊອກ ທໍາລາຍຊາວນີໄຟ— ພຣະຄໍາພີມໍມອນຈະອອກມາໂດຍອໍານາດ ຂອງພຣະເຈົ້າ—ຄໍາສາບແຊ່ງເຖິງຜູ້ທີ່ມີ ຈິດໃຈ ໂຫດຮ້າຍປ່າເຖື່ອນ ແລະ ຕໍ່ຕ້ານ ວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ບັນທຶກ ຂອງນີໄຟຈະອອກມາໃນເວລາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ, ເສື່ອມໂຊມ, ແລະ ມີການປະຖິ້ມຄວາມ ເຊື່ອ. ປະມານ ຄ.ສ. 400-421.

1 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າ ະໂມ ໂຣ ໂນ ເຮັດ

6ກ ຄມພ ການພື້ນຄືນພຣະ ຊົນ, ການພື້ນຄືນຊີວິດ.
ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ພິພາກສາ; ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.
7ກ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່.
ຂ ຄມພ ຮັບຮອງ, ການຮັບຮອງ.

ຄ 1 ນພ 10:21; ຄພ 76:62; ມຊ 6:57.
ງ ມຊຍ 2:28.
ຈ ຄພ 20:28.
ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.
ສ ຄມພ ຊົນຊົນ, ຄວາມຊົນຊົນ.
8ກ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ.

ຂ ຄມພ ພຣະຄຣິສ ຕະທໍາຄໍາພີ.
ຄ 2 ນພ 29:4-13.
ງ 1 ນພ 13:38.
9ກ ຄມພ ພຣະຄໍາພີມໍມອນ.
ຂ 1 ນພ 13:38-41.
10ກ 2 ນພ 31:5-9.
8 1ກ ຄມພ ໂມໂຣໂນ, ລູກ ຊາຍຂອງມໍມອນ.

“ບັນທຶກຂອງມໍມອນບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈົບແລ້ວ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີພຽງບໍ່ເທົ່າໃດເລື່ອງທີ່ຈະຂຽນ, ຊຶ່ງເປັນເລື່ອງທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນໄວ້.

2 ແລະ ບັດນີ້ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຫລັງຈາກການສູ້ຮົບ ”ຄັ້ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າສະຫຍົດສະຫຍອງທີ່ຄູໂມຣານັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວນິໄຟຜູ້ທີ່ໜີໄປຫາແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ໄດ້ຖືກ “ຊາວເລມັນຕິດຕາມລ່າຈົນຖືກທຳລາຍໄປໝົດ.

3 ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຖືກພວກເຂົາຂ້ານຳອີກ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຖືກປ່ອຍໃຫ້ຢູ່ ”ຜູ້ດຽວເພື່ອຂຽນເລື່ອງເສົ້າສະຫລັດໃຈກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດຂອງຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄຳສັ່ງຂອງບິດາຂ້າພະເຈົ້າສຳເລັດແລ້ວ. ແລະ ພວກເຂົາຈະຂ້າຂ້າພະເຈົ້າຫລືບໍ່, ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ຮູ້.

4 ສະນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຂຽນ ບັນ ທຶກ ແລະ ຈະ ເຊື່ອງມັນ ໄວ້ໃນດິນ; ແລະ ບ່ອນໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປນັ້ນບໍ່ສຳຄັນແລ້ວ.

5 ຈົ່ງເບິ່ງ, ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດ “ບັນທຶກນີ້, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຂຽນຈຸດປະສົງຂອງມັນໄວ້. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂຽນມັນໄວ້ອີກຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າມີບ່ອນຂຽນໃນ “ແຜ່ນຈາລຶກ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ມີໂລຫະອີກ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ຄົນດຽວ. ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຂ້າຢູ່ໃນການສູ້ຮົບພ້ອມທັງຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າທັງໝົດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ

ບໍ່ມີໝູ່ເພື່ອນເລີຍທັງບໍ່ມີບ່ອນຈະໄປຫາ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍອມໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ດົນປານໃດ.

6 ຈົ່ງເບິ່ງ, ”ສີ່ຮ້ອຍປີໄດ້ຜ່ານໄປນັບຕັ້ງແຕ່ການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

7 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນ ໄດ້ຕາມລ່າຊາວນິໄຟຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈາກເມືອງໜຶ່ງໄປຫາອີກເມືອງໜຶ່ງ ແລະ ຈາກບ່ອນໜຶ່ງໄປຫາອີກບ່ອນໜຶ່ງ, ຈົນວ່າບໍ່ເຫລືອຈັກຄົນ; ແລະ ”ການຕົກຂອງພວກເຂົານັ້ນໃຫຍ່ຫລວງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມພິນາດຂອງຊາວນິໄຟຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນທີ່ສຸດ.

8 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນແມ່ນພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ທຳການນີ້. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງອີກ, ຊາວເລມັນກຳລັງເຮັດ ”ສົງຄາມຕໍ່ສູ້ກັນເອງຢູ່; ແລະ ທັງທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນນີ້ເປັນຮອບໜຶ່ງຂອງການຄາດຕະກຳ ແລະ ການນອງເລືອດທີ່ຕໍ່ເນື່ອງກັນບໍ່ມີຍາມເຊົາ; ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ວ່າ ສົງຄາມຈະສິ້ນສຸດລົງຕອນໃດ.

9 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າກ່ຽວກັບພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ, ເພາະວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ເຫລືອຢູ່ນອກຈາກຊາວເລມັນ ແລະ ”ພວກໂຈນເທົ່ານັ້ນທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນ.

10 ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າທີ່ທ່ຽງແທ້ເລີຍ ນອກຈາກ ”ສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູ, ຜູ້ທີ່ຄົງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຈົນຮອດເວລາທີ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນໃຫຍ່ຫລວງ;

1 ຂ ຄມພ ແຜ່ນຈາລຶກ.
2 ກ ມມ 6:2-15.
ຂ ຄພ 3:18.
3 ກ ມຣນ 9:22.
5 ກ ມມ 2:17-18.

ຂ ມມ 6:6.
6 ກ ແອວ 45:10.
7 ກ 1 ນພ 12:2-3.
8 ກ 1 ນພ 12:20-23.
9 ກ ມມ 2:8.

10 ກ 3 ນພ 28:7;
ອທ 12:17.
ຄມພ ສານຸສິດຊາວນິໄຟສາມຄົນ.

ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ພວກເພິ່ນ ຢູ່ກັບຜູ້ຄົນອີກ; ແລະ ພວກເພິ່ນຍັງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຫລືບໍ່ນັ້ນ ບໍ່ມີຜູ້ໄດ້ຮູ້.

11 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ”ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພວກເພິ່ນ, ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ພວກເຮົາ.

12 ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ຮັບບັນທຶກນີ້ ແລະ ບໍ່ຕໍານິຕິຕຽນມັນ ເພາະຂໍ້ບົກພ່ອງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ຜູ້ນັ້ນຈະຮູ້ຈັກເຖິງ ”ເລື່ອງສໍາຄັນກວ່ານີ້. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຄືໂມໂຣໂນ; ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ທ່ານ.

13 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຈົບການເວົ້າກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນພວກນີ້ໄວ້ເທົ່ານີ້. ຂ້າພະເຈົ້າເປັນລູກຊາຍຂອງມໍ່ມອນ, ແລະ ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນ ”ຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງນີໄຟ.

14 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ ”ເຊື່ອບັນທຶກໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແຜ່ນຈາລຶກນີ້ບໍ່ມີຄ່າຫຍັງ, ຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະອົງກ່າວຢ່າງແນ່ນອນວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະໄດ້ມັນໄປ ຂໍເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ; ແຕ່ວ່າບັນທຶກທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນມີຄ່າທີ່ສຸດ ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຈະນໍາມັນໄປສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານພອນໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ.

15 ເພາະວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ມີອໍານາດນໍາມັນໄປສູ່ຄວາມສະຫວ່າງໄດ້ນອກຈາກພຣະເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນເທົ່ານັ້ນ; ເພາະພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງວ່າ ມັນຈະເປັນໄປເພາະການທີ່ ”ເຫັນແກ່ລັດສະໝີພາບຂອງ

ພຣະອົງແຕ່ຢ່າງດຽວ, ຫລື ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ ເພື່ອຜູ້ທີ່ໄດ້ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປດົນນານແລ້ວ.

16 ແລະ ”ຄົນທີ່ຈະນໍາສິ່ງນີ້ມາຫາຄວາມສະຫວ່າງຍ່ອມເປັນສຸກ; ເພາະວ່າມັນຈະຖືກ ນໍາອອກຈາກຄວາມມືດໄປຫາແສງສະຫວ່າງຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະຖືກນໍາອອກມາຈາກດິນ, ແລະ ມັນຈະສ່ອງແສງສະຫວ່າງອອກຈາກຄວາມມືດ, ແລະ ມາສູ່ຄວາມຮູ້ຂອງຜູ້ຄົນ; ແລະ ມັນຈະເປັນໄປໂດຍອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ.

17 ແລະ ຖ້າຫາກມີ ”ຄວາມຜິດ ກໍ່ເປັນຄວາມຜິດພາດຂອງມະນຸດ. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າມັນບໍ່ມີຄວາມຜິດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ພຣະເຈົ້າຮູ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ; ສະນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ ຂໍວິຈານກໍ່ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນລະວັງຕົວໄວ້ຍ້ານວ່າເຂົາຈະຢູ່ໃນອັນຕະລາຍຂອງໄຟນະລົກ.

18 ແລະ ຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງສະແດງມັນຕໍ່ເຮົາ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈະຖືກລົງໂທດ—ກໍ່ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນລະວັງໄວ້ ຍ້ານວ່າເຂົາຈະສັ່ງໃນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງທ້າມ.

19 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ໃດທີ່ ”ຕັດສິນຜູ້ອື່ນຢ່າງຮີບດ່ວນຈະຖືກຕັດສິນຢ່າງຮີບດ່ວນຄືກັນ; ເພາະວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄໍາຈ້າງຕາມວຽກງານຂອງເຂົາ; ສະນັ້ນ, ຄົນທີ່ທໍາຮ້າຍຄົນອື່ນ ຍ່ອມຖືກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທໍາຮ້າຍຄືກັນ.

20 ຈົ່ງເບິ່ງສິ່ງທີ່ຂໍ້ຄວາມພຣະຄໍາພິກ່າວໄວ້ຄື—ມະນຸດບໍ່ຄວນທໍາຮ້າຍ ຕໍ່ກັນ, ທັງ

10 ຂ ມມ 1:16.	15 ກ ຄພ 4:5.	ຂ 3 ນພ 29:5;
11 ກ 3 ນພ 28:24-26.	16 ກ 2 ນພ 3:6-7, 11, 13-14.	ອທ 4:8.
12 ກ 3 ນພ 26:6-11.	ຂ ອຊຢ 29:18;	19 ກ ປຈສ ມທ 7:1-2 (ພາກ
13 ກ 3 ນພ 5:20.	2 ນພ 27:29.	ຫ້ອຍທ້າຍ);
14 ກ ມຣນ 10:1-2.	17 ກ ມມ 9:31, 33;	3 ນພ 14:1-2;
ຂ ຈສ—ປ 1:46.	ອທ 12:23-28.	ມຣນ 7:14.

ພວກເຂົາບໍ່ຄວນຕັດສິນກັນ; ເພາະວ່າການຕັດສິນນັ້ນເປັນຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ແລະ ການແກ້ແຄ້ນເປັນຂອງເຮົານຳອີກ, ແລະ ເຮົາຈະເປັນຜູ້ຕອບແທນ.

21 ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າໂດຍສະແດງຄວາມໂມໂຫ ແລະ ຕໍ່ຕ້ານວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ກໍ່ກວນຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາຈະທຳລາຍວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະບໍ່ຈື່ຈຳພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນດອກ—ຜູ້ດຽວກັນນັ້ນກໍຢູ່ໃນຂັ້ນອັນຕະລາຍທີ່ຈະຖືກໂຄ່ນລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ;

22 ເພາະວ່າ "ຈຸດປະສົງອັນເປັນນິລັນດອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປ, ຈົນກວ່າຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງຈະສຳເລັດທັງໝົດ.

23 ຈົ່ງຄົ້ນຄວ້າຄຳທຳນາຍຂອງ "ເອຊາຢາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນໄວ້ບໍ່ໄດ້. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ ໄຟພົນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຈາກໄປກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ເຄີຍເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນນີ້ ຈະຕ້ອງ ະທູນຂໍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ຈາກພື້ນດິນ; ແລະ ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ ພຣະອົງຈະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບພວກເຂົາ.

24 ແລະ ພຣະອົງຮູ້ເຖິງ "ຄຳອະທິຖານ

ຂອງພວກເຂົາ ວ່າມັນເປັນໄປເພື່ອພິນັ້ນຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ພຣະອົງຮູ້ຈັກສັດທາຂອງພວກເຂົາ, ເພາະໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາຈຶ່ງສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍ ະພູໄດ້; ແລະ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາຈຶ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສັ່ນສະເທືອນໄດ້, ແລະ ໂດຍອຳນາດແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເຮັດ ະຄູກພັງທະລາຍລົງກັບພື້ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ເຕົາໄຟຮ້ອນແຮງ ທັງສັດປ່າ ແລະ ງູພິດ ກໍຍັງເຮັດອັນຕະລາຍໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້, ເພາະອຳນາດແຫ່ງຄຳຂອງພຣະອົງ.

25 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, "ຄຳອະທິຖານຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນເປັນໄປເພື່ອຄົນຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍອມໃຫ້ນຳເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ອອກມາ.

26 ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈຳຕ້ອງເວົ້າວ່າ ມັນຈະບໍ່ມາເຖິງ, ເພາະມັນຈະມາຢ່າງແນ່ນອນ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແລ້ວວ່າ ມັນຈະ "ອອກຈາກແຜ່ນດິນໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຍັບຢັ້ງໄດ້; ແລະ ມັນຈະມາໃນມື້ທີ່ຜູ້ຄົນເວົ້າກັນວ່າ ະສິ່ງມະຫັດສະຈັນໝົດໄປແລ້ວ; ແລະ ມັນຈະມາຄືກັນກັບວ່າ ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຈະເວົ້າອອກ ະຈາກຄົນຕາຍ.

27 ແລະ ມັນຈະມາໃນມື້ທີ່ "ເລືອດຂອງໄຟພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະ ະການມົ້ວສຸມລັບ ແລະ ວຽກງານແຫ່ງຄວາມມືດ.

<p>22 ກ ຄພ 3:3. 23 ກ 3 ນພ 20:11; 23:1. ຂ ອຊຢ 29:4; 2 ນພ 3:19-20; 26:16. 24 ກ ອນ 1:12-18; ມມ 9:36; ຄພ 10:46.</p>	<p>ຂ ຢຄ 4:6; ຮລມ 10:9. ຄ ແອວ 14:27-29. 25 ກ ມມ 5:21. 26 ກ ອຊຢ 29:4; 2 ນພ 33:13. ຂ ມມ 9:15-26;</p>	<p>ມຮນ 7:27-29, 33-37. ຄ 2 ນພ 26:15-16; ມມ 9:30; ມຮນ 10:27. 27 ກ ອທ 8:22-24; ຄພ 87:6-7; ຂ ຄມພ ການມົ້ວສຸມລັບ.</p>
---	---	--

28 ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ມັນ ຈະ ມາ ໃນ ມື້ ທີ່ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະ ຖືກປະຕິເສດ, ແລະ "ສາດສະໜາຈັກຕ່າງໆກັບມາເສື່ອມຄວາມສັກສິດ ແລະ ລະ ເມີ ເພີ່ມ ດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນໃນວັນທີ່ຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ຜູ້ສອນຈະລຸກຂຶ້ນໃນຄວາມທະນົງໃຈຂອງຕົນ, ຈົນເຖິງການອິດສາບັງບຽດຜູ້ຄົນທີ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງຄົນອື່ນ.

29 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະມາໃນມື້ "ທີ່ຈະໄດ້ຍິນເຖິງເລື່ອງໄຟ, ແລະ ພະຍຸຝົນຟ້າຄະນອງ, ແລະ ຂ້າຍຄວັນໃນຕ່າງແດນ;

30 ແລະ ຈະໄດ້ຍິນເຖິງເລື່ອງ "ສົງຄາມ, ຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມ, ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວໃນບ່ອນຕ່າງໆນຳອີກ.

31 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະມາໃນມື້ທີ່ຈະມີສິ່ງສົກກະປົກທີ່ສຸດຢູ່ເທິງຜືນແຜ່ນດິນໂລກ; ມັນຈະມີການຄາດຕະກຳ, ແລະ ການບຸ້ນຈີ້, ແລະ ການເວົ້າຕົວະ, ແລະ ການຫລອກລວງ, ແລະ ການໂສເພນີ, ແລະ ການກະທຳທີ່ເປັນໜ້າກຽດຊັ່ນໆປະການ; ຈະເປັນເວລາທີ່ຈະມີຫລາຍຄົນກ່າວວ່າ ເຮັດແນວນີ້ ຫລື ເຮັດແນວນັ້ນ ໂລດ, ແລະ ມັນຈະບໍ່ "ເປັນຫຍັງດອກ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ສົ່ງເສີມການກະທຳເຊັ່ນນີ້ໃນວັນສຸດທ້າຍ. ແຕ່ວິບັດແກ່ຄົນເຊັ່ນນັ້ນ, ເພາະວ່າເຂົາຢູ່ໃນ "ນ້ຳບີແຫ່ງຄວາມຂົມຂື່ນ ແລະ ໃນພັນທະການແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

32 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະມາໃນມື້ທີ່ຈະມີສາດສະໜາຈັກຕ່າງໆຖືກສ້າງຂຶ້ນ ຊຶ່ງກ່າວ

ວ່າ: ຈົ່ງມາຫາເຮົາ, ແລະ ດ້ວຍເງິນຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະໄດ້ຮັບການອະໄພຈາກບາບຂອງທ່ານ.

33 ໂອ້ ທ່ານຜູ້ເປັນຄົນຊົ່ວ ແລະ ເສຍຄົນ ແລະ ແຂງຄໍເອີຍ, ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງສ້າງສາດສະໜາຈັກໃຫ້ຕົນເອງເພື່ອຫາ "ຜົນປະໂຫຍດ? ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງ ະປຽນພຣະຄຳອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ນຳເອົາ "ຄວາມອັບປະໂຫຍດມາໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານຈຶ່ງພິຈາລະນາການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາຍ່ອມມາເຖິງໃນມື້ນັ້ນ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຕ້ອງສຳເລັດທັງໝົດ.

34 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງເລື່ອງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງມາໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ເມື່ອເວລາມາເຖິງໃນມື້ນັ້ນ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະອອກມາໃນບັນດາພວກທ່ານ.

35 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບທ່ານຄືກັບວ່າທ່ານຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ, ແຕ່ວ່າທ່ານບໍ່ໄດ້ຢູ່. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນທ່ານ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກການກະທຳຂອງທ່ານ.

36 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ທ່ານໄດ້ "ເດີນໄປໃນຄວາມທະນົງໃຈຂອງທ່ານ; ແລະ ມີພຽງບໍ່ເທົ່າໃດຄົນເທົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ໄດ້ ະຍົກຕົນເອງຂຶ້ນໃນຄວາມທະນົງໃຈຂອງຕົນ ຈົນເຖິງການນຸ່ງ "ເສື້ອຜ້າທີ່ສວຍງາມຫລາຍ, ຈົນເຖິງຂຶ້ນມີການອິດສາບັງບຽດ, ແລະ

28 ກ 2 ຕມທ 3:1-7;
 1 ນຟ 14:9-10;
 2 ນຟ 28:3-32; ຄພ 33:4.
 29 ກ ຢອ 2:28-32;
 2 ນຟ 27:2-3.
 ຂ 1 ນຟ 19:11;
 ຄພ 45:39-42.

30 ກ ມທ 24:6;
 1 ນຟ 14:15-17.
 31 ກ 2 ນຟ 28:21-22.
 ຂ 2 ນຟ 28:8.
 ຄ ແອວ 41:11.
 33 ກ ຄມພ ການຫລອກລວງ
 ຂອງປະໂລຫິດ.

ຂ 1 ນຟ 13:26-29.
 ຄ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ,
 ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.
 36 ກ ຄມພ ເດີນ, ເດີນໄປ
 ກັບພຣະເຈົ້າ.
 ຂ ຢຄ 2:13.
 ຄ ແອວ 5:53.

ການຜິດຖຽງກັນ, ແລະ ມີເຈດຕະນາຮ້າຍຕໍ່ກັນ, ແລະ ຂົ່ມເຫັງ, ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການ; ແລະ ທັງສາດສະໜາຈັກຂອງທ່ານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກໆບ່ອນກັບມາສຶກກະປົກເພາະຄວາມທະນົງໃຈຂອງທ່ານ.

37 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານຮັກ ກິງເນີນ, ແລະ ຮັກເຂົ້າຂອງ ຂອງທ່ານ, ແລະ ຮັກເສື້ອຜ້າທີ່ສວຍງາມຫລາຍຂອງທ່ານ, ແລະ ການຕົກແຕ່ງສາດສະໜາຈັກຂອງທ່ານຫລາຍກວ່າທີ່ທ່ານຮັກຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນ, ຄົນເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ຄົນທີ່ເປັນທຸກ.

38 ໂອ້ ທ່ານຄົນສຶກກະປົກ, ທ່ານຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ທ່ານຜູ້ສອນ, ຜູ້ຊຶ່ງຂາຍຕົວເພື່ອສິ່ງທີ່ຈະເນົ່າເປື້ອຍໄດ້, ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ສາດສະໜາຈັກທີ່ບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າມັນສຶກກະປົກ? ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງ ັອັບອາຍທີ່ຈະຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ? ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄິດວ່າຄຸນຄ່າຂອງຄວາມສຸກອັນບໍ່ມີບ່ອນຈົບມັນສຳຄັນກວ່າ ະຄວາມທຸກທໍລະມານຊຶ່ງບໍ່ເຄີຍຕາຍ—ຍ້ອນວ່າ ະຄຳສັນລະເສີນຂອງໂລກບໍ່?

39 ດ້ວຍ ເຫດ ໃດ ທ່ານ ຈຶ່ງ ຕົກ ແຕ່ງ ຕົວ ດ້ວຍ ສິ່ງ ທີ່ ບໍ່ ມີ ຊີວິດ, ແລະ ຍັງ ຍອມ ໃຫ້ ຄົນ ຫົວ ໂຫຍ, ແລະ ຄົນ ຂັດ ສົນ, ແລະ ຄົນ ເປື້ອຍ ເປົ່າ, ແລະ ຄົນ ເຈັບ ປ່ວຍ, ແລະ ຄົນ ທີ່ ເປັນ ທຸກ ຜ່ານ ທ່ານ ໄປ, ແລະ ບໍ່ ຫລຽວ ແລ ພວກເຂົາ?

40 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍ ເຫດ ໃດ ທ່ານ ຈຶ່ງ ສ້າງ ະຄວາມໜ້າກຽດຊັງອັນລີ້ລັບຂຶ້ນເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ແມ່ໝ້າຍ

ຕ້ອງໂສກເສົ້າຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ເດັກກຳພ້າຕ້ອງໂສກເສົ້າຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ເລືອດພໍ່ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ສາມີຂອງພວກເຂົາຕ້ອງຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈາກພື້ນດິນ, ເພື່ອການແກ້ແຄ້ນເທິງຫົວຂອງທ່ານ?

41 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ດາບ ແຫ່ງ ການ ແກ້ ແຄ້ນ ແຂວນຢູ່ເທິງຫົວທ່ານ; ແລະ ເວລາຈະມາເຖິງ ໃນ ບໍ່ ຊ້າ ນີ້ ທີ່ ພຣະອົງ ຈະ ະແກ້ແຄ້ນ ທ່ານ ແທນ ເລືອດຂອງໄພ່ພົນ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະອົງ ຈະ ບໍ່ ທົນ ຕໍ່ ການ ຮ້ອງຂໍຂອງພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

ບົດທີ 9

ໂມໂຣໄນເຊື້ອເຊີນຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດໃຫ້ກັບໃຈ—ເພິ່ນ ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ຜູ້ມອບການເປີດເຜີຍ ແລະ ຖອກເທຂອງປະທານ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍ ເທິງຜູ້ທີ່ ຊື່ສັດ—ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຢຸດລົງກໍເພາະວ່າຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື—ເຄື່ອງໝາຍຈະຕິດຕາມໄປກັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອ—ມະນຸດຖືກຕັກເຕືອນໃຫ້ເປັນຄົນສະຫລາດ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດ. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

1 ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກ່ຽວກັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດນຳອີກ.

2 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທ່ານ ຈະ ເຊື່ອ ໃນ ມີ ແຫ່ງ ການ ສະເດັດມາຍັງມຸຍາມທ່ານຫລືບໍ່—ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເດັດມາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ໃນ ະວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ ເມື່ອ

<p>37 ກ 2 ນຟ 28:9-16. 38 ກ ຣມ 1:16; 2 ຕມທ 1:8; 1 ນຟ 8:25-28;</p>	<p>ແອວ 46:21. ຂ ມຊຢ 3:25. ຄ 1 ນຟ 13:9. 40 ກ ຄມພ ການມີວິສຸມລັບ.</p>	<p>41 ກ 1 ນຟ 22:14. 9 2 ກ ມລກ 4:5; 3 ນຟ 28:31.</p>
---	---	--

ຊື່ແຜ່ນດິນ ໂລກຈະຖືກກັ່ເຂົ້າກັນຄືກັນກັບມ້ວນກະດາດ, ແລະ ທາດຕ່າງໆ ຈະ າລະລາຍດ້ວຍຄວາມຮ້ອນອັນແຮງກ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນມື້ຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ ທ່ານຈະຖືກນຳມາຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະພັກຂອງພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ—ເວລານັ້ນທ່ານຈະກ່າວບໍ່ວ່າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ?

3 ເວລານັ້ນທ່ານຍັງຈະປະຕິເສດພຣະຄຣິດອີກຢູ່ບໍ່ ຫລື ທ່ານຈະສາມາດຫລຽວເບິ່ງພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ບໍ່? ທ່ານຄິດບໍ່ວ່າທ່ານຈະສາມາດຢູ່ກັບພຣະອົງພາຍໃຕ້ຄວາມສຳນຶກຜິດຂອງທ່ານໄດ້? ທ່ານຄິດບໍ່ວ່າ ທ່ານຈະມີຄວາມສຸກທີ່ຈະຢູ່ກັບພຣະອົງຜູ້ບໍລິສຸດອົງນັ້ນໄດ້ ເມື່ອຈິດວິນຍານຂອງທ່ານທໍລະມານຢູ່ດ້ວຍຄວາມສຳນຶກຜິດວ່າ ທ່ານເຄີຍເຮັດຜິດຕໍ່ກິດຂອງພຣະອົງ?

4 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ ທ່ານຈະທຸກທໍລະມານໃຈທີ່ຈະຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະ ທ່ຽງທ່າພາຍໃຕ້ຄວາມສຳນຶກຜິດໃນຄວາມສົກກະປົກຂອງທ່ານຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ຍິ່ງກວ່າທ່ານຈະຢູ່ກັບຈິດວິນຍານທີ່ ັອັບປະໂຫຍດໃນ ຂະນະລົກ.

5 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອທ່ານຖືກນຳມາໃຫ້ເຫັນ າຄວາມເບື້ອຍເປົ່າຂອງທ່ານຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ, ແລະ ໃຫ້ເຫັນ

ຄວາມບໍລິສຸດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ມັນຈະເຮັດໃຫ້ເກີດແປວໄຟທີ່ບໍ່ຮູ້ມອດຢູ່ໃນຕົວທ່ານ.

6 ໂອ້ ແລ້ວທ່ານ າຜູ້ບໍ່ເຊື່ອ, ທ່ານຈົ່ງ ຶຫັນມາ ຫາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຈົ່ງທູນຂໍ ຕໍ່ພຣະບິດາຢ່າງສຸດກຳລັງໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ເພື່ອທ່ານອາດຈະພົບວ່າທ່ານບໍ່ມີມົນທົນ ມີແຕ່ າຄວາມບໍລິສຸດ, ຄວາມງາມ, ແລະ ຄວາມຂາວ, ໂດຍຖືກເຮັດໃຫ້ສະອາດແລ້ວດ້ວຍໂລຫິດຂອງ າພຣະເມສານ້ອຍໃນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສຸດທ້າຍນັ້ນ.

7 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບທ່ານຜູ້ າປະຕິເສດການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເວົ້າວ່າມັນໝົດໄປແລ້ວ, ວ່າບໍ່ມີການເປີດເຜີຍ, ຫລື ການທຳນາຍ, ຫລື ຂອງປະທານ, ຫລື ການປິ່ນປົວ, ຫລື ການເວົ້າດ້ວຍພາສາອື່ນ, ແລະ ຶການແປຄວາມໝາຍຂອງພາສາອື່ນ;

8 ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ ຄົນທີ່ປະຕິເສດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຮູ້ຈັກ າພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາບໍ່ໄດ້ອ່ານພຣະຄຳພີ; ຖ້າຫາກອ່ານເຂົາກໍ່ບໍ່ ຶເຂົ້າໃຈມັນ.

9 ເຮົາບໍ່ ໄດ້ອ່ານບໍ່ວ່າ ພຣະເຈົ້າເປັນ າເໝືອນກັນ ເຊັ່ນ ມື້ວານນີ້, ມື້ນີ້, ແລະ ຕະຫລອດການ, ແລະ ໃນພຣະອົງບໍ່ມີຄວາມຜັນແປ ທັງບໍ່ມີເງົາຂອງຄວາມປຸງແປງເລີຍ?

2 ຂ ມມ 5:23;
 ຄພ 63:20-21.
 ຄມພ ໂລກ—ທີ່
 ສຸດຂອງໂລກ.
 3 ອມ 9:13;
 3 ນພ 26:3.
 4 ກ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ,
 ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.
 5 ຄມພ ນະລົກ.
 6 ກ 2 ນພ 9:14.

6 ກ ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື,
 ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.
 7 ອ ອຊກ 18:23, 32;
 ຄພ 98:47.
 8 ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິ
 ສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.
 9 ຄມພ ພຣະເມສານ້ອຍ
 ຂອງພຣະເຈົ້າ.
 10 ກ 3 ນພ 29:6-7.
 11 ຂ 1 ກສທ 12:7-10;

ທຸຊ 1:7.
 8 ກ ຄມພ ພຣະກິດຕິຄຸນ.
 9 ມທ 22:29.
 10 ກ ຮສ 13:8;
 11 ນພ 10:18-19;
 ແອວ 7:20;
 ມຮນ 8:18;
 ຄພ 20:12.

10 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າທາກທ່ານນຶກຄິດໃຫ້ຕົວເອງເຖິງພຣະເຈົ້າທີ່ຜັນແປໄດ້, ແລະ ໃນພຣະເຈົ້ານັ້ນມີເງົາຂອງຄວາມປ່ຽນແປງເວລານັ້ນທ່ານກໍນຶກຄິດໃຫ້ຕົນເອງເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ.

11 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະ ສະແດງພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນແກ່ທ່ານ, ເຖິງແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ; ແລະ ຄື ພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນນັ້ນທີ່ສ້າງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ.

12 ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ສ້າງອາດາມ, ແລະ ເປັນຍ້ອນ ການຕົກຂອງມະນຸດຈິ່ງມີມາ. ແລະ ເປັນຍ້ອນການຕົກຂອງມະນຸດ ພຣະເຢຊູຄຣິດຈິ່ງສະເດັດມາ, ຜູ້ເປັນພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ; ແລະ ເປັນຍ້ອນພຣະເຢຊູຄຣິດ ການໂຖ່ຂອງມະນຸດຈິ່ງມີມາ.

13 ແລະ ເປັນຍ້ອນການໂຖ່ຂອງມະນຸດ, ຊຶ່ງມາໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຄົນທັງຫລາຍຈິ່ງຖືກນຳກັບໄປຫາທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດ້ວຍການນີ້ມະນຸດທັງປວງຈິ່ງຖືກໂຖ່, ເປັນຍ້ອນການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດການພົ້ນຄົນຊີວິດ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດການໂຖ່ເພື່ອໃຫ້ພົ້ນຈາກການ ຍືນອນຫລັບອັນບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ, ຊຶ່ງເມື່ອເວລາສຽງແກດັງ

ຂຶ້ນ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຈະປຸກມະນຸດທັງປວງໃຫ້ຕື່ນຈາກການຍືນອນຫລັບ; ແລະ ຄົນທັງຫລາຍຈະອອກມາ ທັງຜູ້ນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່, ແລະ ທຸກຄົນຈະຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບ່ອນພິພາກສາຂອງພຣະອົງ ໂດຍຖືກໂຖ່ ແລະ ຫລຸດຈາກ ພຣະເຈົ້າຂອງຄວາມຕາຍຊົ່ວນິລັນດອນ, ຊຶ່ງຄວາມຕາຍນັ້ນເປັນຄວາມຕາຍທາງໂລກ.

14 ແລະ ເວລານັ້ນ ການພິພາກສາຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຈະມາຫາພວກເຂົາ; ແລະ ເວລານັ້ນຄົນທີ່ ສົກກະບົກຈະຄົງສົກກະບົກຢູ່ຄືເກົ່າ; ແລະ ຄົນທີ່ຊອບທຳຈະຄົງຊອບທຳຢູ່ຄືເກົ່າ; ແລະ ຄົນທີ່ເປັນສຸກຈະຄົງເປັນສຸກຢູ່ຄືເກົ່າ; ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ເປັນສຸກກໍຄົງບໍ່ເປັນສຸກຢູ່ຄືເກົ່າ.

15 ແລະ ບັດນີ້, ໂອ້ ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ນຶກຄິດໃຫ້ຕົນເອງວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນບໍ່ໄດ້, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖາມທ່ານວ່າ ສິ່ງທັງໝົດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມານີ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວບໍ່? ເວລາສຸດທ້າຍມາຮອດແລ້ວບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ ຍັງບໍ່ທັນມາຮອດເທື່ອ; ແລະ ພຣະເຈົ້າຍັງບໍ່ເຊົາເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນເທື່ອ.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກະທຳບໍ່ໄດ້ເປັນໜ້າ ມະຫັດສະຈັນແກ່ສາຍຕາຂອງພວກເຮົາບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ແມ່ນໃຜທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ ວຽກງານອັນໜ້າອັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້?

<p>11 ກ ປຖກ 1:1; ມຊຢ 4:2; ຄພ 76:20-24. ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p>	<p>ຖືກໂຖ່. 13 ກ ຮລມ 14:15-18. ຂ ຄພ 43:18. ຄ ຄພ 138:16.</p>	<p>15 ກ ມຣນ 7:35-37; ຄພ 35:8. ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ.</p>
<p>12 ກ ມຊຢ 3:26. ຂ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ. ຄ ຄມພ ໂຖ່, ການໂຖ່,</p>	<p>14 ກ ຄມພ ພິພາກສາ, ການ ພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ຂ ແອວ 7:21; ຄພ 88:35.</p>	<p>16 ກ ພສສ 40:5; ຄພ 76:114; ມຊ 1:3-5.</p>

17 ຜູ້ໃດຈະເວົ້າວ່າ ມັນບໍ່ແມ່ນສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ຊຶ່ງໂດຍ "ພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ ພໍາສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກຈຶ່ງຖືກສ້າງຂຶ້ນ; ແລະ ໂດຍອໍານາດຂອງຄໍາຂອງພຣະ ຜູ້ສ້າງ ມະນຸດ ຈຶ່ງຖືກ ະສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍ "ຂີ້ຝຸ່ນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ໂດຍອໍານາດຂອງຄໍາຂອງພຣະອົງ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ?

18 ແລະ ຜູ້ໃດຈະເວົ້າວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ບໍ່ໄດ້ເຮັດ "ສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍ ຢ່າງ? ແລະ ມີສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍຢ່າງ ເກີດຂຶ້ນ ໂດຍມີຂອງອັກຄະສາວົກ.

19 ແລະ ຖ້າຫາກມີ "ສິ່ງມະຫັດສະຈັນກະທໍາຂຶ້ນ ໃນສະໄໝນັ້ນ, ດ້ວຍເຫດໃດ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຈະເລີກເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ແລະ ຍັງເປັນອົງຜູ້ບໍ່ປ່ຽນແປງຢູ່ໄປເລື້ອຍໆ? ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ ພຣະອົງບໍ່ປ່ຽນແປງ; ຖ້າຫາກມີການປ່ຽນແປງ ພຣະອົງຈະເລີກເປັນພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພຣະອົງຈະບໍ່ເລີກເປັນພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນຢູ່.

20 ແລະ ເຫດຜົນທີ່ພຣະອົງເລີກເຮັດ "ສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ ເປັນເພາະວ່າພວກເຂົາເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ອອກຈາກທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຜູ້ຊຶ່ງພວກເຂົາຄວນ ະໄວ້ວາງໃຈ.

21 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ, ໂດຍບໍ່ສົ່ງໄສຈັກດີ້, "ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາຂໍຈາກພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ ເຂົາຈະໄດ້ຮັບສິ່ງນັ້ນ; ແລະ ຄໍາສັນຍາມີກັບຄົນທັງປວງ, ເຖິງແມ່ນທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

22 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນັ້ນກັບສານຸສິດຂອງພຣະອົງຜູ້ທີ່ຈະຄົງຢູ່ຕໍ່ໄປ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ກັບສານຸສິດທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຜູ້ຊົມໄດ້ຍິນວ່າ: ທ່ານຈົ່ງ "ອອກໄປທົ່ວໂລກ, ແລະ ຈົ່ງສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃຫ້ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ;

23 ແລະ ຄົນທີ່ເຊື່ອ ແລະ ຮັບ ບັບຕິສະມາຈະລອດ, ແຕ່ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຈະ "ອັບປະໂຫຍດ;

24 ແລະ "ເຄື່ອງໝາຍ ເຫລົ່ານີ້ ຈະ ຕິດຕາມ ຄົນທີ່ເຊື່ອໄປ—ໃນພຣະນາມຂອງເຮົາ ເຂົາຈະຂັບໄລ່ ະຜິສາດອອກໄປ; ເຂົາຈະເວົ້າອອກມາເປັນພາສາອື່ນ; ແລະ ເຂົາຈະຈັບງູໄດ້; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາຕື່ມສິ່ງທີ່ເປັນພິດ ມັນຈະບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍແກ່ເຂົາ; ເຂົາຈະເອົາ "ມືວາງໃສ່ຄົນປ່ວຍໄຂ້ ແລະ ຄົນປ່ວຍຈະຫາຍດີ;

25 ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອໃນນາມຂອງເຮົາ, ໂດຍບໍ່ສົ່ງໄສຈັກດີ້, ເຮົາຈະ "ຍືນຍັນຄໍາເວົ້າຂອງເຮົາທັງໝົດກັບເຂົາ, ເຖິງກັບທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

<p>17 ກ ຢຄ 4:9. ຂ ຄມພ ສ້າງ, ການສ້າງ. ຄ ປຖກ 2:7; ມຊຢ 2:25. 18 ກ ຢຄ 6:14. 19 ກ ຄພ 63:7-10. 20 ກ ຜປ 6:11-13; ອທ 12:12-18;</p>	<p>ມຣນ 7:35-37. ຂ ຄມພ ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. 21 ກ ມທ 21:22; 3 ນຟ 18:20. 22 ກ ມຣກ 16:15-16. ຄມພ ວູ່ກາງານເຜີຍແຜ່. 23 ກ ຄມພ ອັບປະໂຫຍດ,</p>	<p>ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. 24 ກ ມຣກ 16:17-18. ຄມພ ເຄື່ອງໝາຍ. ຂ ກກຈ 16:16-18. ຄ ຄມພ ການປະຕິບັດ ຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ. 25 ກ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ; ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ.</p>
--	--	--

26 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງຜູ້ໃດຈະສາມາດ ຍືນຕໍ່ຕ້ານວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້? ຜູ້ໃດຈະສາມາດປະຕິເສດຄຳຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້? ຜູ້ໃດຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ ຕ້ານອຳນາດທີ່ຊົງລິດຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ? ຜູ້ໃດຈະໝັ້ນປະໝາດວຽກງານ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ຜູ້ໃດຈະດູໝິນລູກໆ ຂອງພຣະຄຣິດ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານທັງຫລາຍ ຜູ້ ພົມປະໝາດວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ທ່ານນັ້ນແຫລະຈະແປກໃຈ ແລະ ຈະ ຕາຍ.

27 ໂອ້ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ຈົ່ງຢາໄດ້ໝັ້ນປະ ໝາດເລີຍ, ແລະ ຢາໄດ້ແປກໃຈເລີຍ, ແຕ່ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ທູນຂໍພຣະບິດາໃນພຣະນາມ ຂອງພຣະເຢຊູ ເພື່ອສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານ ຕ້ອງການ, ຢາສົງໄສເລີຍ, ແຕ່ຈົ່ງເຊື່ອ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນຄືກັນກັບໃນຄວາກ່ອນ, ແລະ "ມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສຸດ ະໃຈ, ແລະ ະເຮັດວຽກງານຂອງຄວາມລອດໃຫ້ ຕົນເອງດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວ ແລະ ຕົວສົມ ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ.

28 ຈົ່ງ "ສະຫລາດ ໃນ ວັນ ເວລາ ແຫ່ງ ການ ທົດ ລອງ ຂອງ ທ່ານ; ຈົ່ງເອົາຕົວ ອອກໃຫ້ຫ່າງໄກຈາກສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດທັງ ໝົດ; ຢາໄດ້ຂໍເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ໃຊ້ຈ່າຍ ເພື່ອ ະຄວາມໂຄ່ຂອງທ່ານ, ແຕ່ໃຫ້ຂໍດ້ວຍ ຄວາມໝັ້ນຄົງອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ, ເພື່ອທ່ານ ຈະບໍ່ໄດ້ຍອມຕໍ່ການລົ້ລວງ, ແຕ່ວ່າເພື່ອ

ທ່ານຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ ະພຣະເຈົ້າອົງທີ່ທ່ຽງແທ້ ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່.

29 ຈົ່ງເບິ່ງວ່າ ທ່ານຈະບໍ່ຮັບບັບຕິສະມາ ໂດຍ ະບໍ່ມີຄ່າຄວນ; ຈົ່ງເບິ່ງວ່າທ່ານຈະບໍ່ ຮັບສ່ວນສິນລະລຶກຂອງພຣະຄຣິດ ໂດຍ ະບໍ່ມີຄ່າຄວນ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງວ່າທ່ານຈະເຮັດ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງດ້ວຍຄວາມ ະມີຄ່າຄວນ, ແລະ ເຮັດໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດ; ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະ ຊົນຢູ່, ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານເຮັດເຊັ່ນນີ້ ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ແລ້ວທ່ານຈະບໍ່ມີ ທາງທີ່ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປເລີຍ.

30 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບທ່ານຄື ກັນກັບຂ້າພະເຈົ້າ "ເວົ້າຈາກຄົນຕາຍ; ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ທ່ານຈະໄດ້ຍືນຄຳ ເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

31 ຢາ ໄດ້ກ່າວ ໂທດຂ້າພະເຈົ້າ ຍ້ອນ "ຄວາມຂາດຕົກບົກພ່ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ທັງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພາະຄວາມຂາດ ຕົກບົກພ່ອງຂອງເພິ່ນ, ທັງຄົນທີ່ຂຽນໄວ້ ກ່ອນເພິ່ນເລີຍ; ແຕ່ທາງທີ່ດີ ຈົ່ງຖວາຍ ຄວາມຂອບຄຸນແດ່ພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ ສະແດງຄວາມຂາດຕົກບົກພ່ອງຂອງພວກ ເຮົາໃຫ້ປະຈັກແກ່ທ່ານ, ເພື່ອວ່າທ່ານຈະ ໄດ້ຮຽນຮູ້ໃຫ້ຮອບຄອບດີກວ່າທີ່ພວກເຮົາ ເປັນມາ.

32 ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງພວກເຮົາ ໄດ້ ຂຽນບັນທຶກນີ້ຕາມຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ຂອງພວກເຮົາ, ດ້ວຍອັກຂະລະຊຶ່ງເອີ້ນ

<p>26 ກ 3 ນຟ 29:4-7. ຂ ສພສ 13:13. 27 ກ ມຣນ 10:30-32. ຂ ຢຊ 22:5; ຄພ 64:22, 34. ຄມພ ໃຈ. ຄ ຟລປ 2:12. 28 ກ ຢດ 6:12.</p>	<p>ຂ ຄມພ ກິເລດຕັນຫາ. ຄ ແອວ 5:13. 29 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ— ເງື່ອນໄຂສຳລັບ ການບັບຕິສະມາ. ຂ 1 ກຣທ 11:27-30; 3 ນຟ 18:28-32.</p>	<p>ຄ ຄມພ ຄ່າຄວນ, ການ ມີຄ່າຄວນ. 30 ກ ມມ 8:26; ມຣນ 10:27. 31 ກ ມມ 8:17; ອທ 12:22-28, 35.</p>
---	---	--

ກັນໃນບັນດາພວກເຮົາວ່າ ພາສາເອຍິບທີ່ "ບັບປຸງໃໝ່, ໂດຍໄດ້ຖືກມອບຕໍ່ກັນມາ ແລະ ປ່ຽນແປງໄປຕາມວິທີເວົ້າຂອງພວກເຂົາ.

33 ແລະ ຖ້າຫາກແຜ່ນຈາລຶກຂອງພວກເຮົາໃຫຍ່ພໍ, ພວກເຮົາອາດຈະຂຽນເປັນພາສາເຮັບເອີ; ແຕ່ພວກເຮົາກໍໄດ້ປ່ຽນແປງພາສາເຮັບເອີນຳອີກ; ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຮົາຂຽນເປັນພາສາເຮັບເອີໄດ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານຈະບໍ່ພົບຄວາມຂາດຕົກບົກພ່ອງໃນບັນທຶກຂອງພວກເຮົາເລີຍ.

34 ແຕ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຮູ້ຈັກ ເລື່ອງທີ່ພວກເຮົາຂຽນໄວ້, ແລະ ຮູ້ອີກວ່າ ບໍ່ມີບຸກຄົນອື່ນໃດຮູ້ພາສາຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ດ້ວຍເຫດວ່າບໍ່ມີບຸກຄົນໃດຮູ້ພາສາຂອງພວກເຮົາ, ສະນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງຈະຕຽມ "ທາງເພື່ອການແປຄວາມໝາຍນັ້ນ.

35 ແລະ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ມີຂຽນໄວ້ເພື່ອ

ພວກເຮົາຈະໄດ້ກຳຈັດເລືອດຂອງພິມັອງ ຜູ້ເລື່ອມໂຊມຢູ່ໃນ "ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືອອກ ຈາກອາພອນຂອງພວກເຮົາ.

36 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ຄືສິ່ງທີ່ພວກເຮົາ "ປາດຖະໜາໃຫ້ກັບພິມັອງຂອງພວກເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນການກັບຄືນມາສູ່ຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຄຣິດ, ອັນເປັນໄປຕາມຄຳອະທິຖານຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທັງໝົດຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ.

37 ແລະ ຂໍອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຈົ່ງຍິນຍອມໃຫ້ຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄຳຕອບຕາມສັດທາຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາຈົ່ງນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ; ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈົ່ງປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາຕະຫລອດການ, ໂດຍທາງສັດທາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ອາແມນ.

ໜັງສືອີເທີ

ບັນທຶກຂອງຊາວຢາເຮັດທີ່ໄດ້ມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກຊາວສີແຜ່ນ ຊຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງລິມໂຮໄດ້ພິບເຫັນໃນວັນເວລາຂອງກະສັດໂມໄຊຢາ.

ບົດທີ 1

ໂມໂຮ ໄນທຍ໌ການບັນທຶກຂອງອີເທີເຂົ້າກັນ—ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງອີເທີ—ພາສາຂອງຊາວຢາເຮັດບໍ່ໄດ້ສັບສົນໃນສະໄໝຂອງທໍຄອຍເມືອງບາເບນ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັນຍາວ່າຈະນຳ

ພວກເຂົາໄປຫາແຜ່ນດິນທີ່ເລືອກໄວ້ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນປະຊາຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ "ໂມໂຮໄນໃຫ້ເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນສະໄໝກ່ອນ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກທຳລາຍໄປແລ້ວໃນຜືນແຜ່ນ

32 ກ 1 ນຟ 1:2; ມຊຢ 1:4.	ຄພ 17:1. 35 ກ 2 ນຟ 26:15.	[ອີເທີ] 1 1 ກ ຄມພ ໂມໂຮໄນ, ລູກ
34 ກ ມຊຢ 8:13-18; ອທ 3:23, 28;	36 ກ ມມ 8:24-26; ຄພ 10:46-49.	ຊາຍຂອງມໍ່ມອນ.

ດິນທາງເໜືອນີ້ ໂດຍ ະພຣະທັດຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດບັນທຶກຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າຈາກແຜ່ນຈາລຶກ "ຊາວສີ່ແຜ່ນ ຊຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງລິມໂຮໄດ້ພົບເຫັນ, ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ໜັງສືອີເທີ.

3 ແລະ ຄືກັນ ກັບ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຄິດ ໄວ້ ແລ້ວວ່າ, ໃນພາກທຳອິດຂອງບັນທຶກນີ້ ມີ ຢູ່ແລ້ວໃນບັນດາຊາວຢົວ ຊຶ່ງເວົ້າກ່ຽວກັບ ການສ້າງໂລກ ແລະ ກ່ຽວກັບອາດາມນຳ ອີກ ແລະ ເລື່ອງລາວນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາຂອງ ອາດາມຈົນມາຮອດເວລາຂອງ "ທໍຄອຍ ສູງໃຫຍ່ນັ້ນ, ແລະ ເລື່ອງອັນໃດກໍຕາມຊຶ່ງ ເກີດຂຶ້ນ ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດຈົນ ຮອດເວລານັ້ນ—

4 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂຽນເລື່ອງ ເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ "ເວລາ ຂອງອາດາມຈົນມາຮອດເວລານັ້ນ; ເພາະ ມັນມີຢູ່ແລ້ວ ໃນແຜ່ນຈາລຶກ; ແລະ ຜູ້ໃດ ກໍຕາມທີ່ພົບພໍ້ແຜ່ນ ຈາລຶກ, ຜູ້ນັ້ນ ຈະມີ ອຳນາດເພາະວ່າເຂົາຈະ ໄດ້ເລື່ອງລາວ ໂດຍຄົບຖ້ວນ.

5 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເລື່ອງ ລາວ ໂດຍຄົບຖ້ວນ, ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ໃຫ້ໄວ້ພຽງສ່ວນໜຶ່ງຂອງເລື່ອງລາວນັບຕັ້ງ ແຕ່ທໍຄອຍ ຈົນກະທັ້ງພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ ຖືກທຳລາຍໝົດ.

6 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ເລື່ອງ ລາວ ໄວ້ ຕາມນີ້. ຜູ້ທີ່ຂຽນບັນທຶກນີ້ມີຊື່ວ່າ "ອີເທີ, ແລະ ລາວ ເປັນ ຜູ້ສືບ ຕະ ກຸນ ຂອງ ໂຄຣຣີ ອານທຳ.

7 ໂຄຣຣີອານທຳເປັນລູກຊາຍຂອງໂມຣັນ.

8 ແລະ ໂມຣັນເປັນລູກຊາຍຂອງອີເທັມ.

9 ແລະ ອີເທັມເປັນລູກຊາຍຂອງເອທາ.

10 ແລະ ເອທາເປັນລູກຊາຍຂອງເຊດ.

11 ແລະ ເຊດເປັນລູກຊາຍຂອງຊິບລັນ.

12 ແລະ ຊິບລັນເປັນລູກຊາຍຂອງຄອມ.

13 ແລະ ຄອມເປັນລູກຊາຍຂອງ ໂຄຣຣີ ອານທຳ.

14 ແລະ ໂຄຣຣີອານທຳເປັນລູກຊາຍຂອງ ອາມນີແກດາ.

15 ແລະ ອາມນີແກດາເປັນລູກຊາຍຂອງ ອາໂຣນ.

16 ແລະ ອາໂຣນເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງ ເທັດ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຮີອາທຳ.

17 ແລະ ຮີອາທຳເປັນລູກຊາຍຂອງລິບ.

18 ແລະ ລິບເປັນລູກຊາຍຂອງກີເຊ.

19 ແລະ ກີເຊເປັນລູກຊາຍຂອງໂຄຣຣຳ.

20 ແລະ ໂຄຣຣຳເປັນລູກຊາຍຂອງເລວີ.

21 ແລະ ເລວີເປັນລູກຊາຍຂອງຄົມ.

22 ແລະ ຄົມ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂມຣີ ອານທັນ.

23 ແລະ ໂມຣີອານທັນເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນ ຂອງຮິບລາຄິດ.

24 ແລະ ຮິບລາຄິດ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຊັດ.

25 ແລະ ເຊັດເປັນລູກຊາຍຂອງເທັດ.

26 ແລະ ເທັດເປັນລູກຊາຍຂອງຄອມ.

27 ແລະ ຄອມເປັນລູກຊາຍຂອງ ໂຄຣຣີ ອານທຳ.

28 ແລະ ໂຄຣຣີອານທຳເປັນລູກຊາຍຂອງ ອີເມີ.

29 ແລະ ອີເມີເປັນລູກຊາຍຂອງໂອເມ.

30 ແລະ ໂອເມເປັນລູກຊາຍຂອງຊູນ.

1 ຂ ມມ 5:23;
ຄພ 87:6-7.
2 ກ ແອວ 37:21;
ອຫ 15:33.

3 ກ ອມນ 1:22;
ມຊຢ 28:17;
ຮລມ 6:28.
4 ກ ອສ ຄວບໂລຍະດຽວກັນ

ກັບ ປະຖົມມະການ 1-10.
6 ກ ອຫ 12:2; 15:34.

31 ແລະ ຊູນເປັນລູກຊາຍຂອງຄົບ.

32 ແລະ ຄົບ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂອ ໂຣ ຣາ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຢາເຣັດ;

33 "ຢາເຣັດຜູ້ນີ້ແຫລະຄືຜູ້ທີ່ມາຈາກທ່ອງ ໃຫຍ່ພ້ອມດ້ວຍນ້ອງຊາຍ ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ, ພ້ອມທັງຜູ້ອື່ນ ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ, ໃນວັນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງມະນຸດ ສັບສົນກັນ, ແລະ ສາບານໃນພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງວ່າ ຜູ້ຄົນທັງຫລາຍຈະກະຈັດກະຈາຍໄປຕາມ "ຜົນແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມະນຸດຈຶ່ງກະຈັດກະຈາຍໄປ.

34 ແລະ "ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ ໂດຍທີ່ເປັນຄົນຮ່າງໃຫຍ່ສູງ ແລະ ມີກຳລັງຫລາຍ, ແລະ ໂດຍທີ່ເປັນຜູ້ໂປດປານທີ່ສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຢາເຣັດ ຜູ້ເປັນອ້າຍຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຈົ່ງຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖິດ, ເພື່ອພຣະອົງຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງພວກເຮົາສັບສົນຈົນວ່າພວກເຮົາເວົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈກັນ.

35 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາສົງສານຕໍ່ຢາເຣັດ; ສະນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງຢາເຣັດສັບສົນ; ແລະ ຢາເຣັດກັບນ້ອງຊາຍຂອງລາວກໍບໍ່ໄດ້ສັບສົນ.

36 ຈາກນັ້ນ ຢາເຣັດ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວວ່າ: ຈົ່ງຮ້ອງທູນຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ, ເພື່ອບາງທີພຣະອົງຈະຫັນເອົາພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງໄປຈາກໝູ່ເພື່ອນຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອພຣະອົງຈະບໍ່

ເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງພວກເຂົາສັບສົນ.

37 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງມີຄວາມເມດຕາປານີຕໍ່ໝູ່ເພື່ອນຂອງພວກເຂົາ, ພ້ອມທັງຄອບຄົວຂອງພວກເຂົານຳອີກ, ຄືພາສາຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ສັບສົນ.

38 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຢາເຣັດໄດ້ເວົ້າກັບນ້ອງຊາຍຂອງລາວອີກ, ມີຄວາມວ່າ: ຈົ່ງໄປທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ພຣະອົງຈະຂັບໄລ່ພວກເຮົາອອກຈາກແຜ່ນດິນບໍ່ ແລະ ຖ້າຫາກພຣະອົງຈະຂັບໄລ່ພວກເຮົາອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ ຈົ່ງຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງວ່າ ພວກເຮົາຈະໄປຫາບ່ອນໃດ? ແລະ ເພື່ອບາງທີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ນຳພາພວກເຮົາໄປຫາແຜ່ນດິນທີ່ "ປະເສີດເລີດລ້ຳກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໃດໃນໂລກນີ້? ແລະ ຖ້າຫາກມັນເປັນເຊັ່ນນັ້ນກໍຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຊື່ສັດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນນັ້ນມາເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາ.

39 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດກໍໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້ດ້ວຍປາກຂອງຢາເຣັດ.

40 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຣັດ, ແລະ ມີຄວາມເມດຕາປານີຕໍ່ລາວ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ:

41 ຈົ່ງໄປເຕົ້າໂຮມຝູງສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າທັງ ໂຕຜູ້ ແລະ ໂຕແມ່ທຸກຊະນິດ, ແລະ ເມັດພືດເຄື່ອງປູກຂອງຝັງ ທຸກຊະນິດນຳອີກ; ພ້ອມທັງ "ຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ; ແລະ

33 ກ ຄມພ ຢາເຣັດ. ຂ ປຖກ 11:6-9. ຄ ມຊຍ 28:17.	34 ກ ຄມພ ຢາເຣັດ, ນ້ອງຊາຍຂອງ. 38 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນ	ແຫ່ງຄຳສັນຍາ. 41 ກ ອທ 6:20.
---	--	-------------------------------

ຢາເຮັດອ້າຍຂອງເຈົ້າພ້ອມທັງຄອບຄົວຂອງລາວອີກ; ແລະ ພູ່ເພື່ອນຂອງເຈົ້າພ້ອມທັງຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພູ່ເພື່ອນຂອງຢາເຮັດພ້ອມທັງຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ.

42 ແລະ ເວລາເຈົ້າເຮັດຕາມນີ້ແລ້ວ ເຈົ້າຈຶ່ງ ນຳໜ້າພວກເຂົາລົງໄປຫາຮ່ອມພູທາງເໜືອ. ແລະ ເຮົາຈະພົບກັບເຈົ້າຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ແລະ ເຮົາຈະ ນຳທາງເຈົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນອັນ ະປະເສີດເລີດລ້ຳກວ່າແຜ່ນດິນທັງໝົດໃນໂລກ.

43 ແລະ ບ່ອນ ນັ້ນ ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ພອນແກ່ເຈົ້າ ແລະ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ສະຖາປະນາປະຊາຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນໄວ້ໃຫ້ເຮົາຈາກລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກລູກຫລານຂອງອ້າຍຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຈະໄປພ້ອມກັບເຈົ້າ, ແລະ ຈະບໍ່ມີປະຊາຊາດໃດໆໃນຜືນແຜ່ນດິນໂລກນີ້ທີ່ຈະຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າປະຊາຊາດ ຊຶ່ງເຮົາຈະສະຖາປະນາໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ, ຈາກລູກຫລານຂອງເຈົ້າ. ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າດັ່ງນີ້ຍ້ອນວ່າເຈົ້າໄດ້ຂໍເຮົາເປັນເວລາອັນຍາວນານ.

ບົດທີ 2

ຊາວຢາເຮັດ ຕຽມ ພ້ອມເພື່ອການເດີນທາງໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ—ມັນເປັນແຜ່ນດິນບ່ອນທີ່ມະນຸດຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະຖືກກວາດອອກໄປ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົນທະນາກັບນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດເປັນເວລາສາມຊົ່ວໂມງ—ຊາວຢາເຮັດສ້າງເຮືອຈຳນວນໜຶ່ງ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖາມນ້ອງຊາຍຂອງ

ຢາເຮັດວ່າເຮັດແນວໃດເຮືອນັ້ນຈຶ່ງຈະມີແສງສະຫວ່າງ.

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຢາເຮັດ ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວພ້ອມທັງຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ, ພ້ອມດ້ວຍພູ່ເພື່ອນຂອງຢາເຮັດ ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວພ້ອມທັງຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ, ລົງໄປຫາຮ່ອມພູຊຶ່ງຢູ່ທາງເໜືອ, (ແລະ ຮ່ອມພູນັ້ນມີຊື່ວ່າ "ນິມໂຣດ, ຊຶ່ງເອີ້ນຕາມຊື່ນາຍພານທີ່ມີຊື່ສຽງຜູ້ໜຶ່ງ) ພ້ອມທັງຝູງສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມໄວ້, ທັງໂຕຜູ້ ແລະ ໂຕແມ່ທຸກຊະນິດ.

2 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ທ້າງແຮ້ວຈັບນົກໃນອາກາດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕຽມພາຊະນະຊຶ່ງໃນນັ້ນພວກເຂົາຈະໄດ້ເອົາປາຈາກນ້ຳໄປກັບພວກເຂົາ.

3 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາເດເຊເຮັດໄປນຳ ຊຶ່ງແປວ່າ ໂຕເຜິ້ງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາຝູງເຜິ້ງໄປນຳດັ່ງນັ້ນ; ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນນາໆຊະນິດ, ເມັດພືດເຄື່ອງປູກຂອງຝັງທຸກຊະນິດ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາພວກເຂົາລົງມາຮອດຮ່ອມພູນິມໂຣດແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດລົງມາ ແລະ ກ່າວກັບນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທັບຢູ່ໃນ "ກ້ອນເມກ, ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດກໍບໍ່ໄດ້ເຫັນພຣະອົງເລີຍ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາພວກເຂົາໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນ ຖິ່ນ ແຫ່ງແລ້ງກັນ ດານ, ແຫ້ຈິງ ແລ້ວ,

<p>41 ຂ ອຫ 6:16. 42 ກ 1 ນພ 2:1-2; ອຣຮ 2:3.</p>	<p>ຂ ຄພ 84:88. ຄ 1 ນພ 13:30. 2 1 ກ ປຖກ 10:8.</p>	<p>4 ກ ຈບຊ 11:25; ຄພ 34:7-9; ຈສ—ປ 1:68.</p>
--	--	---

ໄປຫາສ່ວນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄປເຖິງ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ສະເດັດອອກທາງໜ້າພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາຂະນະທີ່ພຣະອົງປະ ທັບຢູ່ໃນ "ກ້ອນເມກ, ແລະ ຊື່ທາງທີ່ພວກ ເຂົາຄວນຈະໄປຫາ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ ເຂົາໄດ້ເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ ກັນດານ, ແລະ ໄດ້ສ້າງເຮືອບັນທຸກ ຊຶ່ງ ດ້ວຍເຮືອນັ້ນພວກເຂົາຈະໄດ້ໃຊ້ຂ້າມແມ່ ນ້ຳຫລາຍສາຍ ແລະ ໄດ້ຮັບການຊື່ທາງ ຕະຫລອດເວລາ ໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

7 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກ ເຂົາຢຸດພັກໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເລີຍ ທະເລໄປ, ແຕ່ພຣະອົງຢາກໃຫ້ພວກເຂົາ ເລີຍໄປຈົນເຖິງ "ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ ຊຶ່ງປະເສີດເລີດລ້ຳກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງ ສິ້ນ ຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັກສາໄວ້ໃຫ້ ຄົນຊອບທຳ.

8 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສາບານ ກັບ ນ້ອງ ຊາຍຂອງຢາເຣັດດ້ວຍພຣະພິໂລດວ່າ, ຜູ້ ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນແຫ່ງ ຄຳສັນຍານີ້ ນັບແຕ່ເວລານັ້ນໄປຕະຫລອດ ການ, ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງ "ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ຜູ້ ເປັນພຣະເຈົ້າອົງທ່ຽງແທ້ ແລະ ອົງດຽວ ເທົ່ານັ້ນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຖືກ ະກວາດອອກໄປເມື່ອຄວາມສົມບູນແຫ່ງ ພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງມາຫາພວກເຂົາ.

9 ແລະ ບັດນີ້, ພວກເຮົາເຫັນໄດ້ເຖິງ ພຣະດຳລັດຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບແຜ່ນ ດິນນີ້, ຄືເປັນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ;

ແລະ ຊາດໃດກໍຕາມທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງ ຊາດ ນັ້ນຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈະຖືກກວາດອອກໄປເວລາຄວາມສົມ ບູນແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງມາຫາ ພວກເຂົາ. ແລະ ຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະ ພິໂລດຂອງພຣະອົງຈະມາຫາພວກເຂົາໃນ ເວລາພວກເຂົາສຸກຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

10 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ປະ ເສີດເລີດລ້ຳກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ; ດັ່ງນັ້ນຜູ້ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ ພຣະເຈົ້າ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຈະຖືກກວາດອອກ ໄປ ເພາະວ່າມັນເປັນພຣະດຳລັດອັນເປັນ ນິດຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະ ມັນຈະບໍ່ເກີດ ຂຶ້ນຈົນກວ່າຈະຮອດ "ຄວາມສົມບູນຂອງ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນບັນດາລູກຫລານຂອງ ແຜ່ນດິນ ທີ່ພວກເຂົາຈະຖືກ ະກວາດອອກ ໄປ.

11 ແລະ ມັນຈະມາຫາທ່ານ, ໂອ້ ທ່ານ "ຄົນຕ່າງຊາດ, ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະ ດຳລັດຂອງພຣະເຈົ້າ—ເພື່ອທ່ານຈະກັບ ໃຈ, ແລະ ບໍ່ຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງທ່ານ ຕໍ່ໄປຈົນກວ່າຄວາມສົມບູນນັ້ນມາຮອດ, ເພື່ອທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ນຳເອົາຄວາມສົມບູນ ແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າລົງມາຫາ ທ່ານຄືກັນກັບຜູ້ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນເຄີຍ ເຮັດມາແລ້ວ.

12 ຈົ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ປະ ເສີດ ເລີດລ້ຳ, ແລະ ປະຊາດຊາດໃດກໍຕາມທີ່ ຈະມາເປັນເຈົ້າຂອງມັນ ຈະເປັນ "ອິດສະ ລະຈາກຄວາມເປັນທາດ, ແລະ ຈາກການ ເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຈາກປະຊາຊາດອື່ນ ທັງໝົດພາຍໃຕ້ສະຫວັນຊັ້ນຟ້ານີ້, ຖ້າ

<p>5 ກ ອພຍ 13:21-22. 7 ກ 1 ນຟ 4:14. ຄມພ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ.</p>	<p>8 ກ ອທ 13:2. ຂ ຈຣ 1:3, 10; ແອວ 37:28; ອທ 9:20.</p>	<p>10 ກ 2 ນຟ 28:16. ຂ 1 ນຟ 17:37-38. 11 ກ 2 ນຟ 28:32. 12 ກ ຄມພ ເສລີພາບ.</p>
--	---	---

ທາກເຂົາ ພຽງ ແຕ່ ຈະ ຮັບ ໃຊ້ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງແຜ່ນດິນ, ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ ສະແດງໃຫ້ປະຈັກມາແລ້ວ ໂດຍເລື່ອງທີ່ ພວກເຮົາຂຽນໄວ້.

13 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມເຮັດບັນ ທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ໄປ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາຢາເຮັດ ແລະ ນ້ອງຊາຍ ຂອງລາວມາ ຈົນຮອດທະເລໃຫຍ່ແບ່ງ ແຍກແຜ່ນດິນ. ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາມາ ຮອດທະເລແລ້ວ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນ ຂຶ້ນ; ແລະ ພວກເຂົາເອີ້ນບ່ອນນັ້ນວ່າ ໂມ ຣີອານຄູເມີ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນ ຜ້າເຕັ້ນນັ້ນຢູ່ແຄມຝັ່ງທະເລແຫ່ງນັ້ນເປັນ ເວລາສີ່ປີ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ທ້າຍປີທີສີ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດລົງ ມາຫານ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດອີກ, ແລະ ປະ ທັບຢູ່ໃນກ້ອນເມກ ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບລາວ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບນ້ອງ ຊາຍຂອງຢາເຮັດເປັນເວລາສາມຊົ່ວໂມງ, ແລະ "ຕີສອນລາວ ຍ້ອນວ່າລາວບໍ່ໄດ້ຈົ່ງຈຳ ທີ່ຈະ ຮູ້ເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າເລີຍ.

15 ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດ ໄດ້ກັບ ໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວທີ່ລາວໄດ້ເຮັດໄປນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ເອີ້ນຫາພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າເພື່ອພີ່ນ້ອງຂອງລາວຜູ້ທີ່ຢູ່ນຳ ລາວ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກລາວ ວ່າ: ເຮົາຈະຍົກໂທດໃຫ້ເຈົ້າ ແລະ ພີ່ນ້ອງ ຂອງເຈົ້າກ່ຽວກັບບາບຂອງພວກເຂົາ; ແຕ່ ວ່າເຈົ້າຢາໄດ້ເຮັດບາບອີກຕໍ່ໄປ, ແລະ ເຈົ້າ

ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າ "ວິນຍານຂອງເຮົາຈະບໍ່ ຈະ ຍາຍາມຢູ່ກັບມະນຸດສະເໝີໄປ; ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າທາກເຈົ້າເຮັດບາບອີກຕໍ່ໄປຈົນສູກເຕັມ ທີ່ແລ້ວ, ເຈົ້າຈະຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ນີ້ຄືຄວາມນິກ ຄົດຂອງເຮົາກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເຮົາຈະ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອເປັນມູນມໍລະດົກຂອງເຈົ້າ; ເພາະວ່າມັນຈະເປັນແຜ່ນດິນທີ່ "ປະເສີດ ເລີດລ້ຳກ່ວາແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ.

16 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງ ລົງມືເຮັດວຽກ, ແລະ ສ້າງເຮືອຕາມແບບ ຊຶ່ງເຮົາເຮັດໄວ້ກ່ອນນັ້ນ. ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດໄດ້ ລົງມືສ້າງເຮືອພ້ອມທັງພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້ສ້າງເຮືອຕາມແບບທີ່ພວກເຂົາໄດ້ ເຮັດມາແລ້ວຕາມ "ຄຳແນະນຳຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ມັນນ້ອຍ ແລະ ເບົາຢູ່ ເທິງໜ້ານ້ຳຄືກັນກັບຄວາມເບົາຂອງນົກທີ່ ຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳ.

17 ແລະ ເຮືອເຫລົ່ານັ້ນຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມ ວິທີອັນ "ແໜ້ນໜາທີ່ສຸດ, ຈົນວ່າມັນສາ ມາດບັນຈຸນ້ຳໄດ້ຄືກັນກັບຊາມ; ແລະ ທ້ອງ ຂອງມັນ ແໜ້ນໜາຄືກັນກັບຊາມ; ແລະ ຂ້າງຂອງມັນແໜ້ນໜາຄືກັນກັບຊາມ, ແລະ ທ້າຍທັງສອງເບື້ອງສ້ວຍແຫລມ; ແລະ ທາງ ເທິງຂອງມັນແໜ້ນໜາຄືກັນກັບຊາມ; ແລະ ຄວາມຍາວຂອງມັນຄືກັນກັບຄວາມຍາວ ຂອງຕົ້ນໄມ້; ແລະ ປະຕູຂອງມັນ, ເວລາປິດ ແລ້ວ, ມັນແໜ້ນໜາຄືກັນກັບຊາມ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງ ຊາຍຂອງຢາເຮັດໄດ້ທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍ

<p>12 ຂ ອຊຢ 60:12. 14 ກ ຄມພ ຕີສອນ, ການຕີສອນ. ຂ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.</p>	<p>15 ກ ອທ 15:19. ຂ ປຖກ 6:3; 2 ນຟ 26:11; ມມ 5:16.</p>	<p>ຄ ອທ 9:20. 16 ກ 1 ນຟ 17:50-51. 17 ກ ອທ 6:7.</p>
---	--	--

ໄດ້ເຮັດວຽກຊຶ່ງພຣະອົງບັນຊາຂ້າມ້ອຍແລ້ວ, ແລະ ຂ້າມ້ອຍໄດ້ເຮັດເຮືອຕາມທີ່ພຣະອົງແນະນຳໃຫ້ຂ້າມ້ອຍເຮັດ.

19 ແລະ ຈົ່ງ ທອດ ພຣະເນດເບິ່ງ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມັນບໍ່ມີແສງສະຫວ່າງຢູ່ໃນເຮືອເລີຍ? ແລະ ຂ້າມ້ອຍຈະບັງຄັບເຮືອໄປທາງໃດ? ພວກຂ້າມ້ອຍຈະຕ້ອງຕາຍເພາະວ່າພວກຂ້າມ້ອຍຫາຍໃຈບໍ່ໄດ້ໃນເຮືອ, ນອກຈາກດ້ວຍອາກາດທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ; ສະນັ້ນພວກຂ້າມ້ອຍຈະຕ້ອງຕາຍ.

20 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃຫ້ເຈົ້າເຈາະຮູຂ້າງເທິງຮູໜຶ່ງ ແລະ ເຈາະທ້ອງເຮືອອີກຮູໜຶ່ງ. ແລະ ເມື່ອເຈົ້າຈະຕ້ອງທົນທຸກເພາະຂາດອາກາດ ໃຫ້ເຈົ້າເປີດຮູ ແລະ ຮັບອາກາດ. ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່ານ້ຳໄຫລເຂົ້າມາຫາເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃຫ້ເຈົ້າປິດຮູເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍດ້ວຍນ້ຳຖ້ວມ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ເຮັດຕາມນັ້ນ, ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາໃຫ້ເຮັດ.

22 ແລະ ລາວໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກມີຄວາມວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໂປດທອດພຣະເນດເຖີດ, ຂ້າມ້ອຍໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາຂ້າມ້ອຍແລ້ວ, ແລະ ຂ້າມ້ອຍໄດ້ຕຽມພາຊະນະໄວ້ສຳລັບຜູ້ຄົນຂອງຂ້າມ້ອຍແລ້ວ, ແລະ ຈົ່ງທອດພຣະເນດເຖີດ, ມັນບໍ່ມີແສງສະຫວ່າງເລີຍຢູ່ໃນນັ້ນ. ຈົ່ງທອດພຣະເນດເຖີດ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະປ່ອຍໃຫ້ພວກຂ້າມ້ອຍຂ້າມນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ດ້ວຍຄວາມມືດບໍ່?

23 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດວ່າ: ເຈົ້າຢາກໃຫ້

ເຮົາເຮັດສິ່ງໃດໃຫ້ເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ມີແສງສະຫວ່າງຢູ່ໃນພາຊະນະຂອງເຈົ້າ? ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າບໍ່ສາມາດມີປອງຢຽມເພາະວ່າມັນຈະແຕກອອກເປັນປຽງໆ, ທັງເຈົ້າບໍ່ສາມາດເອົາໄຟໄປກັບເຈົ້າ ເພາະວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ໄປດ້ວຍແສງໄຟ.

24 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າຈະເປັນຄືກັບປາວານຢູ່ໃນກາງທະເລ; ເພາະວ່າຄື້ນທະເລຈະມາກະທົບຖ້ວມເຈົ້າ. ເຖິງຢາງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຈະຂຶ້ນມາອີກຈາກຄວາມເລິກຂອງທະເລ; ເພາະວ່າ "ລົມນັ້ນພັດອອກຈາກປາກຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະສົ່ງ ະຝົນ ແລະ ນ້ຳຖ້ວມໄປນຳອີກ.

25 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຕຽມເຈົ້າໄວ້ຕໍ່ສູ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້; ເພາະວ່າເຈົ້າຈະຂ້າມຄວາມເລິກອັນກວ້າງໃຫຍ່ນີ້ໄປບໍ່ໄດ້ນອກຈາກວ່າເຮົາຈະຕຽມເຈົ້າຕໍ່ສູ້ກັບຄື້ນທະເລ ແລະ ລົມທີ່ພັດມາ ແລະ ນ້ຳຖ້ວມທີ່ຈະມາຫາເຈົ້າເສຍກ່ອນ. ສະນັ້ນ ເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາຕຽມສິ່ງໃດໃຫ້ເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ມີແສງສະຫວ່າງເວລາເຈົ້າຖືກກິນເຂົ້າໄປໃນຄວາມເລິກທີ່ສຸດຂອງທະເລ?

ບົດທີ 3

ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດເຫັນນິ້ວພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງແຕະຕ້ອງທົນສິບຫົກກ້ອນນັ້ນ—ພຣະຄຣິດໄດ້ສະແດງຮ່າງກາຍທາງວິນຍານແກ່ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ—ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນບໍ່ສາມາດຖືກກົດກັນຈາກພາຍໃນມ່ານ—ສິ່ງແປຄວາມໝາຍຖືກເຮັດຂຶ້ນເພື່ອນຳເອົາບັນທຶກຂອງຊາວຢາເຣັດໄປຫາແສງສະຫວ່າງ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງ ຊາຍຂອງຢາເຣັດ, (ບັດນີ້ພາຊະນະທີ່ຕຽມ ໄວ້ມີຢູ່ແປດລຳ) ໄດ້ອອກໄປຫາພູເຂົາ ຊຶ່ງ ເອີ້ນກັນວ່າ ພູເຊເລັມ, ຍ້ອນວ່າຄວາມສູງທີ່ ສຸດຂອງມັນ, ແລະ ລາວໄດ້ຫລອມຫີນໃຫ້ ເປັນກ້ອນນ້ອຍສືບທັກກ້ອນອອກຈາກຫີນ ກ້ອນໜຶ່ງ, ແລະ ມັນຂາວ ແລະ ໄສຄືກັນ ກັບແກ້ວທີ່ສ່ອງຊອດໄດ້, ແລະ ລາວໄດ້ຖື ມັນຂຶ້ນໄປເທິງຈອມພູ ແລະ ໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ:

2 ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວ ວ່າ ພວກຂ້ານ້ອຍ ຈະ ຕ້ອງ ຖືກນໍ້າຖ້ວມ ອ້ອມຮອບ. ບັດນີ້ ຈົ່ງທອດພຣະເນດເຖິດ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຢາພຣະພິໂລດຂ້າ ໃຊ້ຂອງພຣະອົງເລີຍ; ຍ້ອນວ່າຄວາມອ່ອນ ແອຂອງລາວທີ່ມີຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ; ເພາະວ່າພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະອົງບໍ່ ລິສຸດ ແລະ ປະທັບຢູ່ໃນຟ້າສະຫວັນ, ແລະ ວ່າພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄ່າຄວນຕໍ່ພຣະພັກ ຂອງພຣະອົງ; ຍ້ອນ "ການຕົກໂດຍ ະທໍາ ມະຊາດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ຈຶ່ງກັບມາຊົ່ວ ຢູ່ຕະຫລອດເວລາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ປະທານພຣະ ບັນຍັດແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍວ່າ ພວກຂ້ານ້ອຍ ຕ້ອງເອີ້ນຫາພຣະອົງ, ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍ ຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບຕາມຄວາມປາດຖະໜາ ຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ.

3 ຈົ່ງທອດພຣະເນດເຖິດ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ລົງ ໂທດພວກຂ້າ ນ້ອຍຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກຂ້າ ນ້ອຍ, ແລະ ໄດ້ຂັບໄລ່ພວກຂ້ານ້ອຍໄປ ໃນຊົ່ວເວລາຫລາຍປີມາແລ້ວ, ພວກຂ້າ ນ້ອຍໄດ້ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ; ເຖິງ

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະອົງຍັງ "ເມດຕາພວກ ຂ້ານ້ອຍຢູ່. ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງໂຜດ ທອດພຣະເນດພວກຂ້ານ້ອຍດ້ວຍຄວາມ ສົງສານ, ແລະ ຂໍໂຜດຫັນເອົາພຣະພິໂລດ ຂອງພຣະອົງອອກໄປຈາກຄົນເຫລົ່ານີ້ ຂອງພຣະອົງດ້ວຍເຖິດ, ແລະ ຢາໄດ້ປ່ອຍ ໃຫ້ພວກເຂົາຂ້າມຄວາມເລິກຂອງທະເລ ດ້ວຍຄວາມມືດເລີຍ; ແຕ່ຂໍຈົ່ງໂຜດທອດ ພຣະເນດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງຂ້ານ້ອຍໄດ້ຫລໍ່ ຫລອມອອກຈາກຫີນ.

4 ແລະ ຂ້ານ້ອຍຮູ້, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ວ່າພຣະອົງມີ "ອຳນາດທຸກຢ່າງ, ແລະ ສາ ມາດເຮັດອັນໃດກໍໄດ້ຕາມທີ່ພຣະອົງປາດ ຖະໜາເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງມະນຸດ; ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສະນັ້ນ ຂໍຈົ່ງໂຜດແຕະ ຕ້ອງຫີນ ເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍນິ້ວພຣະຫັດຂອງ ພຣະອົງ, ແລະ ຕຽມມັນໄວ້ເພື່ອມັນຈະ ສ່ອງແສງອອກມາໃນຄວາມມືດ, ແລະ ມັນ ຈະໄດ້ສ່ອງແສງອອກມາຫາພວກຂ້ານ້ອຍ ຢູ່ໃນພາຊະນະຊຶ່ງພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຕຽມ ໄວ້ແລ້ວ, ເພື່ອວ່າພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ມີ ແສງສະຫວ່າງໃນຂະນະທີ່ຂ້າມນໍ້າທະເລ ໄປນັ້ນ.

5 ຈົ່ງທອດພຣະເນດດ້ວຍເຖິດ, ໂອ້ ພຣະ ອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງເຮັດສິ່ງນີ້ໄດ້. ພວກ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ພຣະອົງສາມາດສະແດງລິດ ເດດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້, ຊຶ່ງ "ເບິ່ງເປັນເລື່ອງ ເລັກນ້ອຍໃນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມະນຸດ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດກ່າວຂໍຄວາມເຫລົ່າ ນີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເດ່ ພຣະຫັດອອກມາ ແລະ ແຕະຕ້ອງຫີນ ເຫລົ່ານັ້ນເທື່ອລະກ້ອນດ້ວຍນິ້ວພຣະຫັດ

3 2 ກ ຄມພ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ. ຂ ມຊຢ 3:19.

3 ກ ອທ 1:34-43. 4 ກ ຄມພ ອຳນາດ. 5 ກ ອຊຢ 55:8-9;

1 ນຟ 16:29. 6 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຂອງພຣະອົງ. ແລະ ມ່ານຖືກເອົາອອກໄປ ຈາກຕາຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ, ແລະ ລາວໄດ້ເຫັນນິ້ວພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ມັນຄືກັນກັບນິ້ວມືຂອງມະນຸດ, ທີ່ມີເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ, ແລະ ນ້ອງຊາຍ ຂອງຢາເຣັດໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ.

7 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນວ່າ ນ້ອງ ຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ; ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ: ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນເຖິດ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງລົ້ມລົງ?

8 ແລະ ລາວໄດ້ທູນຕອບພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າວ່າ: ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນນິ້ວພຣະຫັດຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຢ້ານວ່າ ພຣະອົງຈະລົງໂທດຂ້ານ້ອຍ; ເພາະວ່າຂ້າ ນ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ.

9 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບລາວ ວ່າ: ເປັນຍ້ອນສັດທາຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ ເຫັນວ່າເຮົາຈະຮັບເອົາ”ເນື້ອໜັງ ແລະ ກະ ດູກ; ແລະ ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ເຮົາດ້ວຍສັດທາອັນໃຫຍ່ຫລວງຄືກັນກັບ ເຈົ້າ; ເພາະວ່າຖ້າຫາກບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ເຈົ້າ ຈະເຫັນນິ້ວພຣະຫັດຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້. ເຈົ້າ ເຫັນຫລາຍກວ່ານີ້ບໍ່?

10 ແລະ ລາວໄດ້ທູນຕອບວ່າ: ບໍ່; ພຣະ ອົງເຈົ້າເອີຍ, ຈົ່ງ ແຜດປະກົດຕົວໃຫ້ຂ້າ ນ້ອຍເຫັນແດ່ທ້ອນ.

11 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບ ລາວວ່າ: ເຈົ້າເຊື່ອຄຳເວົ້າຂອງເຮົາບໍ່?

12 ແລະ ລາວໄດ້ຕອບວ່າ: ເຊື່ອ, ພຣະອົງ ເຈົ້າເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ພຣະອົງກ່າວດ້ວຍ ຄວາມຈິງ, ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າ ແຫ່ງຄວາມຈິງ, ແລະ ບໍ່”ສາມາດເວົ້າຕົວະ.

13 ແລະ ເວລາລາວກ່າວຂໍຄວາມນີ້ ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້”ປະກົດ ຕົວໃຫ້ລາວເຫັນ, ແລະ ກ່າວວ່າ: ຍ້ອນ ວ່າເຈົ້າຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເຈົ້າຈຶ່ງຖືກໄຖ່ ອອກຈາກການຕົກແລ້ວ; ສະນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງ ຖືກນຳເອົາກັບມາຫາທີ່ປະທັບຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້”ປະກົດຕົວແກ່ເຈົ້າ.

14 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ຖືກຕຽມໄວ້ນັບ ຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ ເພື່ອ ”ໄຖ່ຖອນຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄື ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເຮົາຄື ພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ. ໂດຍຜ່ານທາງເຮົາມະນຸດຊາດ ທັງປວງຈະມີ”ຊີວິດອັນຕະຫລອດການ, ຕະຫລອດທັງທຸກຄົນຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະ ນາມຂອງເຮົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະກາຍ ເປັນ”ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງເຮົາ.

15 ແລະ ເຮົາບໍ່ເຄີຍປະກົດຕົວແກ່ມະນຸດ ຜູ້ທີ່ເຮົາສ້າງມາກ່ອນເລີຍ, ເພາະວ່າມະນຸດ ບໍ່ເຄີຍ”ເຊື່ອໃນເຮົາຄືກັນກັບເຈົ້າເຊື່ອ. ເຈົ້າເຫັນແລ້ວບໍ່ວ່າ ເຈົ້າໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ຕາມ”ຮູບລັກສະນະຂອງເຮົາ? ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ມະນຸດທັງໝົດໄດ້ຖືກສ້າງມາຕັ້ງແຕ່ ຕົ້ນຕາມຮູບລັກສະນະຂອງເຮົາເອງ.

16 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຮ່າງກາຍຂຶ້ນເຈົ້າເຫັນຢູ່ດຽວ ນີ້, ເປັນຮ່າງກາຍທາງ”ວິນຍານຂອງເຮົາ; ແລະ ເຮົາໄດ້ສ້າງມະນຸດຕາມລັກສະນະ

6 ຂ ອຫ 12:19, 21.
9 ກ ຄພ ເນື້ອໜັງ;
ພຣະເຢຊູຄຣິດ;
ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ.
12 ກ ຮສ 6:18.
13 ກ ຄພ 67:10-11.
ຂ ອນ 1:6-8.

ຄ ຄພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—
ການເປັນຢູ່ຂອງ
ພຣະຄຣິດກ່ອນມະຕະ.
14 ກ ຄພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່;
ພຣະຜູ້ໄຖ່.
ຂ ມຊຢ 15:1-4.
ຄ ມຊຢ 16:9.

ງ ຄພ ບຸດ ແລະ ທິດາ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.
15 ກ ຄພ ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ.
ຂ ປຖກ 1:26-27;
ມຊຢ 7:27;
ຄພ 20:17-18.
16 ກ ຄພ ວິນຍານ.

ຮ່າງກາຍທາງວິນຍານຂອງເຮົາ; ແລະ ຄື ກັນກັບທີ່ເຮົາປະກົດແກ່ເຈົ້າໃນທາງວິນຍານສັນໃດ ເຮົາຈະປະກົດແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໃນທາງເນື້ອໜັງສັນນັ້ນ.

17 ແລະ ບັດນີ້, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໂນກ່າວໄວ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ອາດບັນທຶກເລື່ອງລາວຂອງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໄດ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງພຽງພໍສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະກ່າວວ່າ ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກົດແກ່ຊາຍຄົນນີ້ໃນທາງວິນຍານແລ້ວ, ຕາມແບບ ແລະ ໃນຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງຮ່າງກາຍອັນດຽວກັນກັບທີ່ພຣະອົງໄດ້ "ສະແດງແກ່ຊາວມີໂຟມາແລ້ວ.

18 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ ຊຶ່ງຄືກັນກັບທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຊາວມີໂຟ; ແລະ ທັງໝົດນີ້ກໍເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊາຍຄົນນີ້ຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າ, ຍ້ອນວ່າວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍຢ່າງຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງແກ່ລາວ.

19 ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມຮູ້ຂອງຊາຍຄົນນີ້ ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດກົດກັນລາວຈາກການເຫັນພາຍໃນ "ມ່ານ; ແລະ ລາວໄດ້ເຫັນນີ້ວ່າພຣະທັດຂອງພຣະເຢຊູ, ຊຶ່ງເວລາເຫັນແລ້ວ ລາວກໍລົ້ມລົງດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ, ເພາະລາວຮູ້ວ່າມັນເປັນນີ້ວ່າພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ລາວບໍ່ມີສັດທາອີກຕໍ່ໄປ, ເພາະວ່າລາວຮູ້ແລ້ວໂດຍບໍ່ມີຄວາມສົງໄສເລີຍ.

20 ດັ່ງນັ້ນ, ຍ້ອນວ່າລາວມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ, ຈຶ່ງ "ບໍ່ສາມາດກົດກັນລາວ ຈາກພາຍໃນມ່ານ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູ; ແລະ ພຣະອົງ

ໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ລາວ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າຢາໄດ້ໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນອອກໄປຫາໂລກມະນຸດ, ຈົນກວ່າ "ເວລາຈະມາຮອດເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ແຜ່ບາລະມິນາມຂອງເຮົາໃນເນື້ອໜັງ; ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈຶ່ງເກັບກຳເລື່ອງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນທັງໝົດໄວ້, ແລະ ຢາໄດ້ເປີດເຜີຍມັນຕໍ່ຄົນໃດ.

22 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາເຈົ້າຈະມາຫາເຮົາ, ເຈົ້າຈຶ່ງຂຽນມັນ ແລະ ຜະນຶກມັນໄວ້, ເພື່ອຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດແປຄວາມໝາຍຂອງມັນໄດ້; ເພາະເຈົ້າຈະຂຽນມັນເປັນພາສາທີ່ເຂົາອ່ານບໍ່ໄດ້.

23 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຫິນ "ສອງກ້ອນນີ້, ເຮົາຈະເອົາໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈຶ່ງຜະນຶກມັນໄວ້ກັບສິ່ງທີ່ເຈົ້າຈະຂຽນນັ້ນ.

24 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພາສາຊຶ່ງເຈົ້າຈະຂຽນນັ້ນ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຫຍຸ້ງຍາກສັບສົນ; ດັ່ງນັ້ນ ໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຫິນເຫລົ່ານີ້ຂະຫຍາຍເລື່ອງທີ່ເຈົ້າຈະຂຽນອອກສູ່ສາຍຕາຂອງມະນຸດ.

25 ແລະ ເວລາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ສະແດງໃຫ້ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດເຫັນຜູ້ອາໄສ "ທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກມາແຕ່ກ່ອນ, ແລະ ທັງໝົດທີ່ຈະເປັນຢູ່ນຳອີກ; ແລະ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປິດບັງຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈາກສາຍຕາຂອງລາວເລີຍຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

26 ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບລາວໃນ ເວລາກ່ອນນັ້ນ, ວ່າ "ຖ້າຫາກ ລາວ

<p>17 ກ 3 ນພ 11:8-10. 19 ກ ຄມພ ມ່ານ. 20 ກ ອທ 12:19-21.</p>	<p>21 ກ ອທ 4:1. 23 ກ ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມນິມ. 25 ກ ມຊ 1:8.</p>	<p>26 ກ ອທ 3:11-13.</p>
--	---	-------------------------

ຂຶ້ນ ໃນ ພຣະ ອົງ ວ່າ ພຣະ ອົງ ສາ ມາດ ສະແດງ ັທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ແກ່ ລາວ—ມັນ ກໍ ຈະ ຖືກ ສະແດງ ແກ່ ລາວ; ສະນັ້ນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ບໍ່ ໄດ້ ບົດ ບັງ ສິ່ງ ໃດ ຈາກ ລາວ ເລີຍ, ເພາະ ລາວ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ສາ ມາດ ສະແດງ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ແກ່ ລາວ.

27 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບອກ ລາວ ວ່າ: ຈົ່ງ ຂຽນ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ແລະ ັຜະນິກ ມັນ ໄວ້; ແລະ ເຮົາ ຈະ ສະແດງ ມັນ ແກ່ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ໃນ ເວລາ ອັນ ເໝາະ ສົມ ຂອງ ເຮົາ.

28 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ບັນ ຊາ ລາວ ວ່າ ລາວ ຈະ ຕ້ອງ ຜະນິກ ັທິນ ສອງ ກ້ອນ ທີ່ ລາວ ຮັບ ມາ ນັ້ນ, ແລະ ບໍ່ ໃຫ້ ສະແດງ ມັນ ຕໍ່ ຜູ້ ໃດ, ຈົນ ກວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ສະແດງ ມັນ ແກ່ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ເອງ.

ບົດທີ 4

ໂມ ໂຣ ໄນ ຖືກ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ຜະນິກ ການ ຂຽນ ຂອງ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາ ເຣັດ ໄວ້—ມັນ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຖືກ ເປີດ ເຜີຍ ຈົນ ກວ່າ ມະນຸດ ຈະ ມີ ສັດ ທາ ຄື ກັນ ກັບ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາ ເຣັດ— ພຣະ ຄຣິດ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ມະນຸດ ເຊື່ອ ຖື ໃນ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລະ ຄຳ ຂອງ ສານຸສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ—ມະນຸດ ຖືກ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ກັບ ໃຈ, ເຊື່ອ ຟັງ ພຣະ ກິດ ຕີ ຄຸນ, ແລະ ຮັບ ຄວາມ ລອດ.

1 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ບັນ ຊາ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາ ເຣັດ ໃຫ້ ລົງ ໄປ ຈາກ ພູ ເຂົາ ຈາກ ທີ່ ປະທັບ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ

ໃຫ້ ັຂຽນ ເລື່ອງ ທີ່ ລາວ ໄດ້ ເຫັນ ໄວ້, ແລະ ເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ ຖືກ ຫ້າມ ບໍ່ ໃຫ້ ເອົາ ອອກ ມາ ຫາ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ັຈົນ ກວ່າ ຫລັງ ຈາກ ພຣະ ອົງ ຈະ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ເທິງ ໄມ້ ກາງ ແຂນ; ແລະ ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້ ກະສັດ ໂມ ໄຊ ຢາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ເກັບ ມັນ ໄວ້, ເພື່ອ ມັນ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ອອກ ມາ ຫາ ໂລກ ນີ້ ຈົນ ກວ່າ ຫລັງ ຈາກ ພຣະ ຄຣິດ ໄດ້ ມາ ປະກົດ ຕົວ ຕໍ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

2 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ພຣະ ຄຣິດ ໄດ້ ມາ ປະກົດ ຕົວ ຢ່າງ ແທ້ ຈິງ ຕໍ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລ້ວ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ບັນ ຊາ ວ່າ ສິ່ງ ເຫລົ່ານັ້ນ ຄວນ ຖືກ ສະແດງ ໃຫ້ ປະຈັກ.

3 ແລະ ບັດ ນີ້, ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ທັງ ໝົດ ໄດ້ ເລື່ອມ ໂຊມ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ບໍ່ ເຊື່ອ ຖື; ແລະ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ເລີຍ ນອກ ຈາກ ຊາວ ເລມັນ ເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ປະຕິ ເສດ ພຣະ ກິດ ຕີ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ; ສະນັ້ນ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຮັບ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ັເຊື່ອ ມັນ ໄວ້ ໃນ ດິນ ອີກ.

4 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຂຽນ ເລື່ອງ ຊຶ່ງ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາ ເຣັດ ໄດ້ ເຫັນ ນັ້ນ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນ ຈາ ລຶກ ເຫລົ່ານີ້; ແລະ ບໍ່ ເຄີຍ ມີ ເລື່ອງ ໃດ ທີ່ ສະແດງ ອອກ ໃຫ້ ເປັນ ເລື່ອງ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ໄປ ກວ່າ ເລື່ອງ ທີ່ ສະແດງ ໃຫ້ ປະຈັກ ແກ່ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາ ເຣັດ.

5 ດັ່ງ ນັ້ນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ບັນ ຊາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ຂຽນ ເລື່ອງ ນີ້ ໄວ້; ແລະ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ກໍ ໄດ້ ຂຽນ ມັນ ໄວ້. ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ັຜະນິກ ການ ແປ ຂອງ ມັນ ໄວ້ ນຳ ອີກ; ດັ່ງ ນັ້ນ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຜະນິກ ັສິ່ງ ແປ ຄວາມ ໝາຍ ໄວ້

<p>26 ຂ ຄມພ ເຊື່ອ, ຄວາມ ເຊື່ອ. ຄ ອທ 4:4. 27 ກ 2 ນພ 27:6-8. 28 ກ ຄພ 17:1.</p>	<p>4 1 ກ ອທ 12:24. ຄມພ ພຣະ ຄຳ ພີ. ຂ ອທ 3:21. 3 ກ ມມ 8:14.</p>	<p>5 ກ ອທ 5:1. ຂ ຄພ 17:1; ຈສ—ປ 1:52. ຄມພ ອຸລິມ ແລະ ທຸມນິມ.</p>
--	---	--

ຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

6 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ຈະບໍ່ອອກໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດຈົນກວ່າຈະຮອດມື້ທີ່ພວກເຂົາຈະກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ກັບມາເປັນຄົນສະອາດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

7 ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ ພວກເຂົາຈະໃຊ້ສັດທາໃນເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, ຄືກັນກັບນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດເຣັດໄປນັ້ນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບ "ການຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນເຮົາ, ເວລານັ້ນເຮົາຈະສະແດງສິ່ງທີ່ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ເຫັນ ໃຫ້ປະຈັກແກ່ພວກເຂົາ, ຈົນກະທັ້ງການເປີດເຜີຍທັງໝົດຂອງເຮົາແກ່ພວກເຂົາ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ະພຣະບິດາແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກລວມທັງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນນັ້ນກ່າວໄວ້.

8 ແລະ ຄົນທີ່ "ຂັດຄ້ານພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຂໍໃຫ້ເຂົາຖືກສາບແຊ່ງ; ແລະ ຄົນທີ່ ະປະຕິເສດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ກໍຂໍໃຫ້ເຂົາຖືກສາບແຊ່ງ; ເພາະວ່າເຮົາຈະ ະບໍ່ສະແດງສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານີ້ແກ່ພວກເຂົາ, ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ກ່າວ; ເພາະເຮົາຄືຜູ້ທີ່ກ່າວ.

9 ແລະ ດ້ວຍຄໍາບັນຊາຂອງເຮົາ ຟ້າສະຫວັນຈຶ່ງເປີດອອກ ແລະ ະປິດ; ແລະ ດ້ວຍຄໍາຂອງເຮົາ ະແຜ່ນດິນໂລກຈຶ່ງສັ່ນສະເທືອນ; ແລະ ດ້ວຍຄໍາບັນຊາຂອງເຮົາ

ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນຈຶ່ງຕາຍໄປເຖິງແມ່ນດ້ວຍໄຟເຜົາ.

10 ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ໃນຄໍາຂອງເຮົາ ຍ່ອມບໍ່ເຊື່ອ ໃນຄໍາຂອງສານຸສິດຂອງເຮົາ ຄືກັນ; ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວ ກໍໃຫ້ເຈົ້າຕັດສິນເອງ; ເພາະວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກວ່າ ແມ່ນເຮົານີ້ແຫລະຄືຜູ້ກ່າວໃນ "ວັນສຸດທ້າຍນັ້ນ.

11 ແຕ່ວ່າຄົນທີ່ "ເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວມານີ້, ເຮົາຈະໄປຢູ່ມຢາມເຂົາດ້ວຍການສະແດງວິນຍານຂອງເຮົາໃຫ້ປະຈັກ, ແລ້ວເຂົາຈະຮູ້ຈັກ ແລະ ເປັນພະຍານ. ເປັນຍ້ອນວິນຍານຂອງເຮົາ ເຂົາຈຶ່ງຈະ ະຮູ້ຈັກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ວ່າເປັນ ະຄວາມຈິງ; ເພາະວ່າມັນຈະຊັກຊວນໃຫ້ມະນຸດສ້າງຄວາມດີ.

12 ແລະ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຊັກຊວນມະນຸດໃຫ້ສ້າງຄວາມດີນັ້ນມາຈາກເຮົາ; ເພາະວ່າ "ຄວາມດີບໍ່ໄດ້ມາຈາກຜູ້ໃດນອກຈາກມາຈາກເຮົາເທົ່ານັ້ນ. ເຮົາຄືຜູ້ດຽວກັນກັບຜູ້ທີ່ນໍາພາມະນຸດໄປຫາຄວາມດີທັງໝົດ; ຄົນທີ່ ະບໍ່ເຊື່ອໃນຄໍາຂອງເຮົາຈະບໍ່ເຊື່ອໃນເຮົາວ່າເຮົາຊົງພຣະຊົນຢູ່; ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນເຮົາກໍຈະບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະບິດາຜູ້ສົ່ງເຮົາມາ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຄືພຣະບິດາ, ເຮົາຄື ະຄວາມສະຫວ່າງ, ແລະ ະຊີວິດ ແລະ ຄວາມຈິງຂອງໂລກ.

13 ຈົ່ງ "ມາຫາເຮົາ, ໂອ້ ເຈົ້າຄົນຕ່າງຊາດເອີຍ, ແລະ ເຮົາຈະສະແດງສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານີ້ແກ່ເຈົ້າຄື, ຄວາມຮູ້ທີ່ຖືກເຊື່ອ

<p>7 ກ ຄມພ ຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. ຂ ມຊຢ 3:8. 8 ກ 3 ນຟ 29:5-6; ມມ 8:17. ຂ 2 ນຟ 27:14; 28:29-30. ຄ ແອວ 12:10-11; 3 ນຟ 26:9-10. 9 ກ 1 ກສ 8:35;</p>	<p>ຄພ 77:8. ຂ ຮລມ 12:8-18; ມມ 5:23. 10 ກ 2 ນຟ 33:10-15. 11 ກ ຄພ 5:16. ຂ ຄມພ ປະຈັກພະຍານ. ຄ ອຫ 5:3-4; ມຮນ 10:4-5. 12 ກ ແອວ 5:40;</p>	<p>ມຮນ 7:16-17. ຂ 3 ນຟ 28:34. ຄ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ. ງ ຢຮ 8:12; ແອວ 38:9. 13 ກ 3 ນຟ 12:2-3.</p>
--	--	---

ໄວ້ຍ້ອນວ່າຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.

14 ຈົ່ງມາຫາເຮົາ, ໂອ້ ເຈົ້າ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນເອີຍ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນພຣະບິດາໄດ້ເກັບກຳໄວ້ໃຫ້ເຈົ້ານັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ ຈະຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ມັນຍັງບໍ່ໄດ້ມາຫາເຈົ້າເທື່ອຍ້ອນວ່າຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເວລາເຈົ້າເປີດມ່ານຂອງຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືນັ້ນອອກ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຄົງຢູ່ໃນສະພາບອັນເປັນຕາຍຳນຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈ, ແລະ ຄວາມມືດມົວຂອງຈິດໃຈ ເວລານັ້ນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ ຊຶ່ງຖືກ ສະແດງໄວ້ບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າເຫັນຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ—ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເວລາເຈົ້າເອີ້ນຫາພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາດ້ວຍໃຈທີ່ຊອກຊ້າ, ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ, ເວລານັ້ນເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະບິດາໄດ້ນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາຂຶ້ນພຣະອົງເຮັດໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

16 ແລະ ເວລານັ້ນ ການເປີດເຜີຍຂອງເຮົາຂຶ້ນເຮົາໃຫ້ໂຢຮັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຂຽນໄວ້ຈະຖືກເປີດອອກຕໍ່ສາຍຕາຂອງຜູ້ຄົນທັງໝົດ. ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ ເວລາເຈົ້າຈະເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກວ່າເວລາໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງແລ້ວທີ່ມັນຈະຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກໂດຍຢ່າງແທ້ຈິງ.

17 ສະນັ້ນ ການເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບບັນທຶກນີ້ ເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກວ່າ ວຽກງານຂອງພຣະ

ບິດາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນແລ້ວ.

18 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ ກັບໃຈ ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຈົ່ງມາຫາເຮົາ, ແລະ ເຊື້ອໃນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ແລະ ຮັບ ສະບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ; ເພາະວ່າຄົນທີ່ເຊື້ອ ແລະ ຮັບສະບັບຕິສະມາ ຈະລອດ, ແຕ່ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື້ອຈະອັບປະໂຫຍດ; ແລະ ຄຳເຄື່ອງໝາຍຈະຕິດຕາມຄົນທີ່ເຊື້ອໃນນາມຂອງເຮົາ.

19 ແລະ ຄົນທີ່ຖືກພົບວ່າ ສັດຕໍ່ນາມຂອງເຮົາຍ່ອມເປັນສຸກ ໃນວັນສຸດທ້າຍ, ເພາະວ່າເຂົາຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃຫ້ຢູ່ໃນອານາຈັກ ຊຶ່ງໄດ້ຕຽມໄວ້ແລ້ວໃຫ້ເຂົາ ສະບັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ກ່າວມັນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 5

ພະຍານສາມຄົນ ແລະ ຜົນງານເອງຈະຢືນເປັນປະຈັກພະຍານເຖິງຄວາມຈິງອັນສົມບູນຂອງພຣະຄຳພິມ້ມອນ.

1 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ໂມ ໂຣ ໂນ ໄດ້ຂຽນຂໍ້ຄວາມຂຶ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບບັນຊາ, ຕາມຄວາມຈື່ຈຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກທ່ານແລ້ວກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ຜະນຶກໄວ້; ສະນັ້ນ ຢ່າໄດ້ແຕະຕ້ອງມັນເລີຍເພື່ອຈະແປ ເພາະວ່າທ່ານຖືກຫ້າມຈາກສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ມັນຈະເປັນໄປໂດຍຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນເວລາຕໍ່ໄປ.

<p>14 ກ ຄພ 121:26-29. 15 ກ 2 ນພ 27:10. 16 ກ ພນມ 1:1; 1 ນພ 14:18-27. 17 ກ 3 ນພ 21:1-9, 28. 18 ກ 3 ນພ 27:20; ມຣນ 7:34.</p>	<p>ຂ ຢຣ 3:3-5. ຄພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ ບັບຕິສະມາ—ຈຳເປັນ. ຄ ຄພ ຂອງປະທານ ແຫ່ງພຣະວິນຍານ. 19 ກ ມຊຢ 2:41; ຄພ 6:13.</p>	<p>ຄພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ. ຂ 2 ນພ 9:18. 5 1 ກ 2 ນພ 27:7-8, 21; ອຫ 4:4-7.</p>
--	---	--

2 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານອາດຈະໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດເພື່ອຈະໄດ້ ສະແດງແຜ່ນ ຈາລຶກແກ່ "ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ທີ່ ຈະ ຊ່ວຍນຳວຽກງານນີ້ອອກມາ;

3 ແລະ ຈະສະແດງຕໍ່ຄົນ "ສາມຄົນໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເພິ່ນຈຶ່ງຈະ ຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມແນ່ນອນວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນ "ຄວາມຈິງ.

4 ແລະ ດ້ວຍປາກຂອງ "ພະຍານສາມຄົນ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ; ແລະ ປະຈັກພະຍານຂອງສາມຄົນ, ແລະ ວຽກງານນີ້ ຊຶ່ງເປັນວຽກງານທີ່ຈະສະແດງເຖິງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄຳຂອງພຣະອົງອີກ, ອັນເປັນສິ່ງທີ່ພຣະບິດາ, ແລະ ພຣະບຸດ, ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນພະຍານ—ແລະ ທັງໝົດນີ້ ຈະຢູ່ເປັນປະຈັກພະຍານກ່າວໂທດໂລກໃນວັນສຸດທ້າຍ.

5 ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າ ພວກເຂົາກັບໃຈ ແລະ ເຂົ້າ "ມາຫາພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ, ພວກເຂົາຈະຖືກຮັບເຂົ້າໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

6 ແລະ ບັດນີ້, ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີສິດອຳນາດໃນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ທ່ານຈຶ່ງຕັດສິນເຖິດ; ເພາະວ່າທ່ານຈະຮູ້ຈັກວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າມີສິດອຳນາດເວລາທ່ານເຫັນຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຢືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ. ອາແມນ.

ບົດທີ 6

ເຮືອຂອງຊາວຢາເຣັດຖືກລົມພັດໄປຫາ

ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ—ຜູ້ຄົນສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບພຣະກະລຸນາທີ່ຄູນຂອງພຣະອົງ—ໄອໂຣຮາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດບົກຄອງພວກເຂົາ—ຢາເຣັດ ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວໄດ້ສັ່ນຊີວິດໄປ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໄນເລີ່ມຂຽນບັນທຶກຂອງຢາເຣັດ ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວຕໍ່ໄປ.

2 ເພາະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕຽມ "ກ້ອນຫີນເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດນຳຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາແລ້ວ, ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ລົງມາຈາກພູນັ້ນ, ແລະ ລາວໄດ້ເອົາກ້ອນຫີນໃສ່ໄວ້ໃນພາຊະນະ ຊຶ່ງຕຽມໄວ້ແລ້ວ, ກ້ອນໜຶ່ງໄວ້ແຕ່ລະສົ້ນຂອງເຮືອ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນໄດ້ໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງແກ່ພາຊະນະເຫລົ່ານັ້ນ.

3 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ກ້ອນຫີນສ່ອງແສງໃນຄວາມມືດ, ເພື່ອໃຫ້ຄວາມແຈ້ງແກ່ພວກຜູ້ຊາຍ, ພວກແມ່ຍິງ, ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຂ້າມຜືນນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ໃນຄວາມມືດ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາພວກເຂົາຕຽມອາຫານທຸກຢ່າງໄວ້ຮູບຮ້ອຍແລ້ວ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ດຳລົງຄົງຢູ່ໄດ້ໃນທະເລນ້ຳນັ້ນ, ແລະ ອາຫານສຳລັບສັດລ້ຽງ ແລະ ຝູງສັດໃຊ້ແຮງງານຂອງພວກເຂົາ, ພ້ອມທັງສັດປ່າ ແລະ ນົກນາໆຊະນິດ ທີ່ພວກເຂົາຄວນເອົາໄປນຳອີກ—ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຂົາ

<p>2 ກ 2 ນຟ 27:12-14; ຄພ 5:9-15. 3 ກ 2 ນຟ 11:3; 27:12. ຂ ຄພ 5:25. ຄ ອທ 4:11.</p>	<p>4 ກ ເບິ່ງ ຄພ 17 ແລະ ຂໍ້ ທີ 1-3; ເບິ່ງ "ປະຈັກ ພະຍານຂອງພະຍານສາມ ຄົນ" ນຳອີກ ໃນພາກໜ້າ ຕົ້ນຂອງພຣະຄຳພິມມອນ.</p>	<p>5 ກ ມມ 9:27; ມຮນ 10:30-32. 6 2 ກ ອທ 3:3-6.</p>
--	--	---

ຈັດແຈງຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ພວກເຂົາໄດ້ລົງໄປ
ຫາພາຊະນະ ຫລື ເຮືອຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ອອກທະເລໄປ, ໂດຍມອບຕົນໄວ້ກັບພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດ "ລົມແຮງ
ພັດຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳ ພັດໄປທາງແຜ່ນດິນແຫ່ງ
ຄຳສັນຍາ; ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກລົມພັດຍູ້
ໄປເທິງຄື້ນຂອງທະເລດັ່ງນັ້ນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກ
ເຂົາຖືກຝັງຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງທະເລ
ຫລາຍເທື່ອ ຍ້ອນວ່າຟອງນ້ຳຂະໜາດ
ໃຫຍ່ ຊຶ່ງພັດພວກເຂົາ ແລະ ພະຍຸຝົນຟ້າ
ຄະນອງໃຫຍ່ ແລະ ຮ້າຍແຮງ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນ
ຍ້ອນຄວາມຮ້າຍກາດຂອງລົມ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາ
ພວກເຂົາຖືກຝັງຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງ
ທະເລ ນ້ຳກໍເຮັດອັນຕະລາຍໃຫ້ພວກເຂົາ
ບໍ່ໄດ້ເລີຍ, ເພາະພາຊະນະຂອງພວກເຂົາ
ນັ້ນ "ແໜ້ນໜາຄືກັນກັບຊາມ, ແລະ ພວກ
ມັນແໜ້ນໜາຄືກັນກັບ ະເຮືອຂອງໂນອາ;
ສະນັ້ນ ເວລາທີ່ພວກເຂົາຈົມລົງນ້ຳເລິກ
ພວກເຂົາກໍຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະ ພຣະອົງກໍໄດ້ນຳພວກເຂົາຂຶ້ນມາໜ້າ
ນ້ຳອີກ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລົມບໍ່
ໄດ້ຢຸດພັດໄປທາງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ
ເລີຍໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຢູ່ເທິງແຜ່ນນ້ຳ;
ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກຍູ້ໄປທາງໜ້າລົມ
ນັ້ນ.

9 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ "ຮ້ອງສັນລະເສີນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ນ້ອງຊາຍ
ຂອງ ຢາເຣັດ ໄດ້ຮ້ອງສັນລະເສີນ ພຣະ

ຜູ້ເປັນເຈົ້າໝົດມື້; ແລະ ລາວໄດ້ ະຂອບ
ພຣະຄຸນ ແລະ ສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຕະຫລອດທັງວັນ; ແລະ ເມື່ອຮອດຕອນ
ກາງຄືນ, ພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຢຸດສັນລະເສີນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

10 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກພັດໄປດັ່ງນັ້ນ;
ແລະ ບໍ່ມີຜີສາດທະເລຕົວໃດສາມາດທຳ
ລາຍພວກເຂົາໄດ້ເລີຍ, ທັງປາວານກໍເຮັດ
ໃຫ້ພວກເຂົາເສຍຫາຍບໍ່ໄດ້; ແລະ ພວກ
ເຂົາມີແສງສະຫວ່າງຢູ່ຕະຫລອດເວລາ
ເຖິງແມ່ນຈະຢູ່ເທິງນ້ຳ ຫລື ໃຕ້ນ້ຳ.

11 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກພັດໄປຢູ່ເທິງ
ໜ້ານ້ຳເປັນເວລາສາມຮ້ອຍສິ່ສິບສິ່ມື້.

12 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນຝັງຂອງແຜ່ນ
ດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ. ແລະ ເວລາພວກເຂົາ
ກ້າວຕີນຂຶ້ນຝັງຂອງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນ
ຍາແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍກົມຂາບລົງຢູ່ກັບພື້ນ
ດິນ, ແລະ ໄດ້ຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຫລັ່ງນ້ຳຕາ
ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະ
ຄວາມສຸກຍ້ອນວ່າພຣະກະລຸນາທິຄຸນອັນ
ລົ້ນເຫລືອຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ພວກເຂົາ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປຕາມຜືນແຜ່ນດິນ
ແລະ ເລີ່ມໂຖດິນ.

14 ແລະ ຢາເຣັດມີລູກຊາຍຢູ່ສີ່ຄົນ; ແລະ
ພວກເຂົາມີຊື່ວ່າ ຢາຄົມ, ແລະ ກຽວກາ,
ແລະ ເມຣາ, ແລະ ໂອໂຮຣາ.

15 ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດກໍມີລູກ
ຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນຄືກັນ.

16 ແລະ "ໝູ່ເພື່ອນຂອງຢາເຣັດ ແລະ
ນ້ອງຊາຍຂອງລາວມີຈຳນວນປະມານ
ຊາວສອງຄົນ; ແລະ ພວກເຂົາເກີດລູກ

<p>5 ກ ອທ 2:24-25. 7 ກ ອທ 2:17. ຂ ປຖກ 6:14;</p>	<p>ມຊ 7:43. 9 ກ ຄມພ ຮ້ອງ. ຂ 1 ຂຄ 16:7-9;</p>	<p>ແອວ 37:37; ຄພ 46:32. 16 ກ ອທ 1:41.</p>
---	--	---

ຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນກ່ອນທີ່ຈະມາຮອດແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍານີ້; ແລະສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມມີຈຳນວນຄົນຫລາຍຂຶ້ນ.

17 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດສອນໃຫ້ "ເດີນໄປຢ່າງຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພວກເຂົາ ໄດ້ຮັບການ ສິດສອນຈາກເບື້ອງບົນນຳອີກ.

18 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາເລີ່ມແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ ແລະ ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້ໄຖດິນ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໝັ້ນຄົງຫລາຍຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ.

19 ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດເລີ່ມເຕົ້າແກ່ລົງ, ແລະ ເຫັນວ່າໃນບໍ່ຊ້ານີ້ຕົນເອງກໍຈະຕ້ອງລົງໄປສູ່ຫລຸມຝັງສົບແລ້ວ; ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງເວົ້າກັບຢາເຣັດວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອພວກເຮົາຈະ ໄດ້ນັບຈຳນວນພວກເຂົາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າ ພວກເຂົາປາດຖະໜາອັນໃດຈາກພວກເຮົາກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະລົງໄປສູ່ຫລຸມຝັງສົບ.

20 ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນຕາມນັ້ນ. ບັດນີ້ຈຳນວນລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດມີຊາວສອງຄົນ; ແລະ ຈຳນວນລູກສາວ ແລະ ລູກຊາຍຂອງຢາເຣັດມີສິບສອງຄົນ, ລາວມີລູກຊາຍຢູ່ສີ່ຄົນ.

21 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຂົາເຈົ້າໄດ້ນັບຈຳນວນຜູ້ຄົນຂອງຕົນ; ແລະ ຫລັງຈາກເຂົາເຈົ້າໄດ້ນັບຈຳນວນແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສອບຖາມເຖິງຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາປາດຖະ

ໜາໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຮັດຫຍັງ ໃຫ້ພວກເຂົາກ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະລົງໄປສູ່ຫລຸມຝັງສົບ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ "ເຈີມລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ເປັນກະສັດບົກຄອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ນີ້ເປັນການໂສກເສົ້າຫລາຍສຳລັບເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນວ່າ: ສິ່ງນີ້ຈະ "ນຳໄປສູ່ການເປັນຊະເລີຍຢ່າງແນ່ນອນ.

24 ແຕ່ວ່າຢາເຣັດໄດ້ເວົ້າກັບນ້ອງຊາຍວ່າ: ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາມີກະສັດເສຍ. ແລະ ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ພວກເຈົ້າຈຶ່ງເລືອກເອົາກະສັດຈາກບັນດາລູກຊາຍຂອງພວກເຮົາຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າພໍໃຈ.

25 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄືພວກເຂົາໄດ້ເລືອກເອົາລູກກົກຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ ຜູ້ທີ່ມີຊື່ວ່າ ເພແກກ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເພແກກປະຕິເສດ ແລະ ບໍ່ຍອມເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ຜູ້ຄົນຢາກໃຫ້ບິດາຂອງລາວບັງຄັບລາວໃຫ້ເປັນ, ແຕ່ບິດາຂອງລາວບໍ່ຍອມ; ແລະ ລາວໄດ້ບອກພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ຄວນບັງຄັບຜູ້ໃດໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ.

26 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄືພວກເຂົາໄດ້ເລືອກເອົານ້ອງຊາຍທັງໝົດຂອງເພແກກ, ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດຍອມຮັບ.

27 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດຂຶ້ນຄືພວກລູກຊາຍຂອງຢາເຣັດກໍບໍ່ຍອມຈັກຄົນນອກຈາກຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ໂອໄຮຣາ

17 ກ ຄມພ ເດີນ ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ. ຂ ຄມພ ເປີດເຜີຍ,	ການເປີດເຜີຍ. 22 ກ ຄມພ ເຈີມ, ການເຈີມ. 23 ກ 1 ຊມອ 8:10-18;	ມຊຍ 29:16-23.
---	--	---------------

ກໍໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດບົກຄອງຜູ້ຄົນ.

28 ແລະ ລາວໄດ້ເລີ່ມປົກຄອງ ແລະ ຜູ້ຄົນກໍເລີ່ມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ ແລະ ພວກເຂົາກັບມາເປັນຄົນຮັ່ງມີເປັນດີຢ່າງຍິ່ງ.

29 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຢາເຮັດໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວກໍຄືກັນ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂອໂຮຣາໄດ້ເດີນໄປຢ່າງຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຈື່ຈຳສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດເພື່ອບິດາຂອງລາວ, ແລະ ລາວໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງລາວອີກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແນວໃດເພື່ອບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ.

ບົດທີ 7

ໂອໂຮຣາບົກຄອງດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ—ທ່າມກາງການຍຶດອຳນາດ ແລະ ການຜິດຖຽງກັນ, ການຊົງດີຊົງເດັ່ນໃນອານາຈັກຂອງຊູນ ແລະ ໂຄຣ໌ເລີ່ມເກີດຂຶ້ນ—ສາດສະດາປະນາມຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ການນັບຖືຮູບບູຊາຂອງຜູ້ຄົນ, ຊຶ່ງຈາກນັ້ນພວກເຂົາກໍໄດ້ກັບໃຈ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂອໂຮຣາໄດ້ດຳເນີນການຕັດສິນໃນແຜ່ນດິນດ້ວຍຄວາມຍຸດຕິທຳຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ ຊຶ່ງມີຢູ່ຢ່າງຍາວນານ.

2 ແລະ ລາວ ໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວມີລູກທັງໝົດສາມສິບເອັດຄົນ, ຊຶ່ງໃນຈຳນວນນີ້ເປັນລູກຊາຍຊາວສາມຄົນ.

3 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວມີລູກອີກຜູ້ໜຶ່ງ ຊື່ຄືບໃນ ໄວຂະລາຂອງລາວ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄືບໄດ້ປົກຄອງແທນ; ແລະ ຄືບໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ໂຄຣ໌ຮ໌.

4 ແລະ ເວລາໂຄຣ໌ຮ໌ມີອາຍຸໄດ້ສາມສິບສອງປີ ລາວ ໄດ້ກະບົດຕໍ່ບິດາຂອງຕົນ, ແລະ ໄດ້ຂ້າມໄປຫາແຜ່ນດິນນີຮ໌; ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ, ແລະ ພວກເຂົາເປັນຄົນຈົບງາມທີ່ສຸດ; ດັ່ງນັ້ນ ໂຄຣ໌ຮ໌ຈຶ່ງໄດ້ດຶງເອົາຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍມາຢູ່ກັບລາວ.

5 ແລະ ເວລາລາວເຕົ້າໂຮມກຳລັງທັບໄດ້ແລ້ວ ລາວຈຶ່ງຂຶ້ນມາຫາແຜ່ນດິນໂມຣັນບ່ອນທີ່ກະສັດຢູ່ ແລະ ໄດ້ຈັບເອົາກະສັດໄປເປັນຊະເລີຍ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ "ຄຳເວົ້າຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຮັດເກີດເປັນຈິງທີ່ວ່າພວກເຂົາຈະຖືກນຳໄປສູ່ການເປັນຊະເລີຍ.

6 ບັດນີ້ແຜ່ນດິນໂມຣັນບ່ອນທີ່ກະສັດຢູ່ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ໃກ້ກັບແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງຊາວນີໄຟເອີ້ນວ່າ ແຜ່ນດິນຮ້າງ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄືບກັບຜູ້ຄົນຂອງລາວຖືກກວາດໄປເປັນຊະເລີຍຂອງ ໂຄຣ໌ຮ໌ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຕົນ, ຈົນວ່າຄືບເຖົ້າແກ່ຫລາຍແລ້ວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ໃນໄວຂະລາຂອງລາວ, ລາວຍັງໄດ້ລູກຊາຍອີກຊື່ວ່າ ຊູນ ຂະນະທີ່ລາວເປັນຊະເລີຍ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊູນຄຽດແຄ້ນໃຫ້ອ້າຍຂອງຕົນ, ແລະ ຊູນແຂງແຮງຂຶ້ນ, ແລະ ກັບມາມີກຳລັງຫລາຍຕາມກຳລັງຂອງມະນຸດ; ແລະ ລາວກໍຍິ່ງໃຫຍ່ໃນການຕັດສິນນຳອີກ.

7 5 ກ ອຫ 6:23.

9 ດັ່ງນັ້ນ, ລາວ ຈຶ່ງມາຫາເນີນພູເອຟະຣາອິມ, ແລະ ລາວໄດ້ຫລອມແຮ່ຈາກເນີນພູນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ເຮັດດາບດ້ວຍເຫລັກໃຫ້ຜູ້ທີ່ລາວດຶງມາຫາລາວ; ແລະ ຫລັງຈາກລາວໄດ້ເອົາດາບໃຫ້ພວກເຂົາເປັນອາວຸດແລ້ວ, ລາວກໍກັບຄືນໄປຫາເມືອງນິຮໍ, ແລະ ໄດ້ສູ້ຮົບກັບໂຄຣິຣໍອ້າຍຂອງຕົນ, ໂດຍວິທີນີ້ລາວຈຶ່ງໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກຄືນມາໃຫ້ຄືບບົດາຂອງລາວ.

10 ແລະ ບັດນີ້ຍ້ອນວ່າຜົນງານທີ່ຂູນເຮັດໄປນັ້ນ, ບົດາຂອງລາວຈຶ່ງໄດ້ມອບອານາຈັກໃຫ້ລາວ; ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມປົກຄອງແທນບົດາຂອງລາວ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ດຳເນີນການຕັດສິນດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ; ແລະ ລາວໄດ້ແຕ່ອານາຈັກຂອງລາວອອກໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ເພາະວ່າຜູ້ຄົນກັບມາມີຈຳນວນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂູນໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນຄືກັນ.

13 ແລະ ໂຄຣິຣໍໄດ້ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຫລາຍຢ່າງຊຶ່ງລາວໄດ້ເຮັດໄປນັ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ ຂູນຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ລາວມີອຳນາດໃນອານາຈັກຂອງຕົນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣິຣໍມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ. ແລະ ໃນບັນດາພວກລູກຊາຍຂອງໂຄຣິຣໍມີຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ໂນອາ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂນອາໄດ້ກະບົດຕໍ່ກະສັດຂູນ, ແລະ ຕໍ່ໂຄຣິຣໍບົດາຂອງຕົນ, ແລະ ໄດ້ຕຶງເອົາໂຄຣິຣໍນ້ອງຊາຍຂອງລາວ, ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນທັງໝົດ ແລະ ຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍໄປນຳ.

16 ແລະ ລາວໄດ້ມາສູ້ຮົບກັບກະສັດຂູນ,

ດ້ວຍເຫດນີ້ລາວຈຶ່ງໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກບ່ອນທຳອິດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ລາວໄດ້ກາຍມາເປັນກະສັດປົກຄອງແຜ່ນດິນສ່ວນນັ້ນ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ສູ້ຮົບກັບກະສັດຂູນອີກ; ແລະ ລາວໄດ້ຈັບກະສັດຂູນ, ແລະ ເອົາໄປເປັນຊະເລີຍໃນແຜ່ນດິນໂມຣັນ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອໃກ້ເວລາທີ່ລາວຈະປະທານຊີວິດຂູນ, ພວກລູກຊາຍຂອງຂູນໄດ້ລອບເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງໂນອາໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະ ໄດ້ຂ້າລາວ ແລະ ໄດ້ມ້າງປະຕູຄຸກ, ແລະ ນຳເອົາບົດາຂອງພວກເຂົາອອກມາ ແລະ ໄດ້ນຳຂູນກັບຄືນໄປປົກຄອງອານາຈັກຂອງຕົນຄືເກົ່າ.

19 ດັ່ງນັ້ນ, ລູກຊາຍຂອງໂນອາຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມສ້າງອານາຈັກຂຶ້ນແທນລາວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາກໍບໍ່ມີອຳນາດເໜືອກະສັດຂູນອີກຕໍ່ໄປ, ແລະ ຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກຄອງຂອງກະສັດຂູນໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງຍິ່ງ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນຫລາຍທີ່ສຸດ.

20 ແລະ ປະເທດຖືກແຍກອອກໄປ ແລະ ມັນມີຢູ່ສອງອານາຈັກຄື ອານາຈັກຂອງຂູນ, ແລະ ອານາຈັກຂອງໂຄຣິຣໍລູກຊາຍຂອງໂນອາ.

21 ແລະ ໂຄຣິຣໍລູກຊາຍຂອງໂນອາໄດ້ໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຕົນໄປຕໍ່ສູ້ກັບຂູນ, ຊຶ່ງໃນການສູ້ຮົບນີ້ຂູນໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ ແລະ ໄດ້ປະທານຊີວິດໂຄຣິຣໍ.

22 ແລະ ບັດນີ້ໂຄຣິຣໍມີລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ນິມໂຣດ; ແລະ ນິມໂຣດໄດ້ຍົກອານາຈັກຂອງໂຄຣິຣໍໃຫ້ຂູນ, ແລະ ລາວເປັນທີ່ພໍໃຈໃນສາຍຕາຂອງຂູນ; ດັ່ງນັ້ນ ຂູນຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອອັນສຳຄັນແກ່ລາວ,

ແລະ ລາວຈຶ່ງໄດ້ເຮັດຕາມໃຈຊອບຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງຂູນ.

23 ແລະ ໃນສະໄໝການປົກຄອງຂອງຂູນນີ້ ກໍມີສາດສະດາຈຳນວນໜຶ່ງ, ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງມາໃນບັນດາຜູ້ຄົນອີກ, ໂດຍໄດ້ທຳນາຍວ່າ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ການນັບຖື "ຮູບບູຊາຂອງຜູ້ຄົນນັ້ນກຳລັງຈະນຳເອົາການສາບແຊ່ງມາໃຫ້ແຜ່ນດິນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນໄດ້ພົ້ນປະໝາດສາດສະດາ, ແລະ ໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍພວກເພິ່ນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກະສັດຂູນໄດ້ລົງໂທດຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ພົ້ນປະໝາດສາດສະດາ.

25 ແລະ ລາວໄດ້ອອກກົດໝາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ, ຊຶ່ງໃຫ້ອຳນາດແກ່ສາດສະດາເພື່ອຈະສາມາດໄປຫາບ່ອນໃດກໍຕາມແລ້ວແຕ່ພວກເພິ່ນຕ້ອງການ; ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຜູ້ຄົນຈຶ່ງຖືກນຳມາສູ່ການກັບໃຈ.

26 ແລະ ຍ້ອນວ່າຜູ້ຄົນໄດ້ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ປະຖິ້ມການນັບຖືຮູບບູຊາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຍົກເວັ້ນພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນອີກໃນແຜ່ນດິນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂູນໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນໃນໄວຊະລາຂອງລາວ.

27 ແລະ ມັນບໍ່ມີສົງຄາມອີກໃນວັນເວລາຂອງຂູນ; ແລະ ລາວໄດ້ລະນຶກເຖິງສິ່ງສຳຄັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດເພື່ອບັນພະບຸລຸດຂອງລາວໃນການນຳເອົາພວກເຂົາ "ຂ້າມຄວາມເລິກທີ່ສຸດຂອງທະເລມາຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ; ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງ

ໄດ້ດຳເນີນການຕັດສິນດ້ວຍຄວາມຍຸດຕິທຳຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ.

ບົດທີ 8

ມັນມີການຜິດຖຽງກັນ ແລະ ມີການຂັດແຍ້ງກັນ ເລື່ອງອານາຈັກ—ເອຄິດຈັດຕັ້ງຄຳສາບານການມົ້ວສຸມລັບເພື່ອປະທານຊີວິດກະສັດ—ການມົ້ວສຸມລັບເປັນຂອງມານ ແລະ ຜົນຜົນການທຳລາຍປະຊາຊາດ—ຄົນຕ່າງຊາດໃນສະໄໝປະຈຸບັນຖືກເຕືອນໃຫ້ຕໍ່ຕ້ານການມົ້ວສຸມລັບຊຶ່ງພະຍາຍາມໂຄ່ນລົ້ມອິດສະລະພາບຂອງແຜ່ນດິນ, ປະຊາຊາດ, ແລະ ປະເທດຊາດທັງໝົດ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂູນໄດ້ລູກຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ໂອເມ, ແລະ ໂອເມໄດ້ປົກຄອງແທນລາວ. ແລະ ໂອເມໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ຢາເຣັດ; ແລະ ຢາເຣັດໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ.

2 ແລະ ຢາເຣັດໄດ້ກະບົດຕໍ່ບິດາຂອງຕົນ, ແລະ ມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຫັດ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ເວົ້າຍ້ອງຍໍຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຍ້ອນວ່າຄຳເວົ້າອັນມີເລ່ຫລຽມຂອງລາວຈົນວ່າລາວໄດ້ອານາຈັກເຄິ່ງໜຶ່ງມາປົກຄອງ.

3 ແລະ ເມື່ອລາວໄດ້ອານາຈັກມາເຄິ່ງໜຶ່ງແລ້ວ, ລາວກໍໄດ້ມາສູ້ຮົບກັບບິດາຂອງຕົນ, ແລະ ລາວໄດ້ຈັບເອົາບິດາຂອງຕົນໄປເປັນຊະເລີຍ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ບິດາຂອງຕົນທຳງານໃນຂະນະທີ່ເປັນຊະເລີຍ;

4 ແລະ ບັດນີ້, ໃນໄລຍະເວລາແຫ່ງການປົກຄອງຂອງໂອເມ, ລາວໄດ້ຕົກຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຊີວິດຂອງລາວ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ

ຄື ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ, ຊຶ່ງໃນບັນດາລູກພວກນີ້ ມີສອງຄົນຊື່ວ່າ ເອຊະໂຣມ ແລະ ໂຄຣຣິອານທະເມີ.

5 ແລະ ພວກເຂົາຄຽດແຄ້ນຫລາຍທີ່ສຸດ ຍ້ອນການກະທຳຂອງຢາເຮັດອ້າຍຂອງຕົນ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຈັດກອງທັບ ແລະ ໄດ້ສູ້ຮົບກັບຢາເຮັດ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ສູ້ຮົບກັບຢາເຮັດໃນເວລາກາງຄືນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາພວກເຂົາ ໄດ້ ຂ້າ ຄົນ ໃນ ກອງທັບຂອງຢາເຮັດແລ້ວ ແລະ ກຳລັງຈະຂ້າລາວນຳອີກ; ແລະ ລາວໄດ້ວິງວອນພວກເຂົາໃຫ້ໄວ້ຊີວິດລາວ, ແລະ ລາວຈະຍົກອານາຈັກຄືນໃຫ້ບິດາຂອງຕົນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ໄວ້ຊີວິດລາວ.

7 ແລະ ບັດນີ້ຢາເຮັດໄດ້ມີຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ ຍ້ອນການສູນເສຍອານາຈັກໄປນັ້ນ, ເພາະວ່າໃຈຂອງລາວຢູ່ກັບອານາຈັກ ແລະ ການຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນຂອງໂລກ.

8 ບັດນີ້ໂດຍທີ່ລູກສາວຂອງຢາເຮັດເປັນຄົນ ຊຳນິ ຊຳນານທີ່ສຸດ, ແລະ ໂດຍທີ່ໄດ້ເຫັນຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງບິດາຕົນ, ນາງຈຶ່ງໄດ້ຄິດວາງແຜນເພື່ອຈະກູ້ເອົາອານາຈັກຄືນມາໃຫ້ບິດາຂອງນາງໃຫ້ໄດ້.

9 ບັດນີ້ລູກສາວຂອງຢາເຮັດເປັນຄົນງາມທີ່ສຸດ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນາງໄດ້ເວົ້າກັບບິດາຂອງນາງວ່າ: ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ພໍ່ມີຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈເຊັ່ນນີ້? ພໍ່ບໍ່ໄດ້ອ່ານບັນທຶກຊຶ່ງບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຮົານຳຂ້າມຄວາມເລິກທີ່ສຸດຂອງທະເລອັນກວ້າງໃຫຍ່ມາບໍ່? ຈຶ່ງເບິ່ງ, ມັນບໍ່ມີເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຄົນໃນສະ

ໄໝກ່ອນບໍ່ທີ່ໃຊ້ແຜນການ ັລັບຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງໃນແຜນການນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກຫລາຍແຫ່ງ ແລະ ມີຄວາມຮຸ່ງເຮືອງເຫລືອງເຫລື້ອມ?

10 ແລະ ບັດນີ້, ສະນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ພໍ່ຈຶ່ງໃຫ້ຄົນໄປນຳເອົາເອຄິດລູກຊາຍຂອງຄົນນຳມາ; ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ລູກເອງເປັນຄົນງາມ, ແລະ ລູກຈະ ັພ້ອນລຳຕໍ່ໜ້າລາວ, ແລະ ລູກຈະເຮັດໃຫ້ລາວພໍໃຈ, ຈົນວ່າລາວຢາກໄດ້ລູກໄປເປັນພັນລະຍາຂອງລາວ; ດັ່ງນັ້ນຖ້າຫາກລາວປາດຖະໜາຈາກພໍ່ວ່າໃຫ້ພໍ່ຍົກລູກໃຫ້ເປັນພັນລະຍາຂອງລາວ, ເມື່ອນັ້ນພໍ່ຈຶ່ງກ່າວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະຍົກນາງໃຫ້ທ່ານ ຖ້າຫາກທ່ານເອົາຫົວບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ເປັນກະສັດມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ.

11 ແລະ ບັດນີ້ ໂອເມ ແມ່ນເພື່ອນຂອງເອ ຄິດ; ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອຢາເຮັດໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຄົນໄປເອີ້ນເອຄິດມາຫາ, ລູກສາວຂອງຢາເຮັດກໍໄດ້ພ້ອນລຳຕໍ່ໜ້າລາວ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ເຮັດໃຫ້ລາວພໍໃຈ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ລາວຢາກໄດ້ນາງມາເປັນພັນລະຍາ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເອຄິດໄດ້ເວົ້າກັບຢາເຮັດວ່າ: ໃຫ້ນາງມາເປັນພັນລະຍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າສາ.

12 ແລະ ຢາເຮັດເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະຍົກນາງໃຫ້ທ່ານ, ຖ້າຫາກທ່ານຈະເອົາຫົວຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ເປັນກະສັດມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເອຄິດໄດ້ເຕົ້າໂຮມຍາດພີ່ນ້ອງທັງໝົດຂອງຕົນໃນຄອບຄົວຂອງຢາເຮັດ ແລະ ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນວ່າ: ພວກທ່ານຈະສາບານກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານ

8 9 ກ ຮລມ 6:26-30;
3 ນພ 6:28;

ມຊ 5:51-52.
10 ກ ມຣກ 6:22-28.

ຈະຊື່ສັດຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ປາດຖະໜາຈາກພວກທ່ານ?

14 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ "ສາບານກັບລາວ,
ໂດຍອ້າງເຖິງພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ,
ແລະອ້າງເຖິງພໍ່າສະຫວັນນໍາອີກ, ແລະ
ອ້າງເຖິງແຜ່ນດິນໂລກນໍາອີກ, ແລະອ້າງ
ວ່າຖ້າຫາກຜູ້ໃດຫັນປ່ຽນບໍ່ປະຕິບັດຕາມ
ສິ່ງທີ່ເອຄິດປາດຖະໜາ ຜູ້ນັ້ນຈະສູນເສຍ
ຫົວຂອງຕົນ; ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ເປີດເຜີຍອັນໃດ
ກໍຕາມທີ່ເອຄິດບອກໃຫ້ຕົນຮູ້ ຜູ້ນັ້ນຈະສູນ
ເສຍຊີວິດຂອງຕົນ.

15 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນດີກັບເອຄິດດັ່ງນັ້ນ. ແລະ
ເອຄິດໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາກ່າວ "ຄໍາສາບານ
ຊຶ່ງມອບໃຫ້ຄົນໃນສະໄໝບູຮານ ຜູ້ທີ່
ສະແຫວງຫາອໍານາດ, ຊຶ່ງຕໍ່ກັນມາຈາກ
ກາອິນຜູ້ເປັນຄາດຕະກອນນັບຕັ້ງແຕ່
ການເລີ່ມຕົ້ນມາ.

16 ແລະ ອໍານາດຂອງມານໄດ້ຮັກສາຄໍາ
ສາບານນີ້ໄວ້ ເພື່ອຈະໄດ້ມອບຄໍາສາບານ
ເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນຕໍ່ໄປ, ເພື່ອໃຫ້ພວກ
ເຂົາຄົງຢູ່ໃນຄວາມມັດ, ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອ
ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາອໍານາດໃຫ້ມີອໍານາດ,
ແລະ ເພື່ອຂ້າ, ແລະ ເພື່ອບຸ້ນຈີ້, ແລະ ເພື່ອ
ຕົວະຍົວະ, ແລະ ເພື່ອເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ນາໆປະການ ແລະ ການໂສເພນີ.

17 ແລະ ແມ່ນລູກສາວຂອງຢາເຮັດນີ້
ແຫລະທີ່ໄດ້ນໍາມັນມາໄວ້ໃນໃຈຂອງລາວ
ເພື່ອໃຫ້ຄົນຄວ້າຫາສິ່ງເກົ່າແກ່ເຫລົ່ານີ້;
ແລະ ຢາເຮັດໄດ້ນໍາມັນມາໄວ້ໃນໃຈຂອງ
ເອຄິດ; ດັ່ງນັ້ນ ເອຄິດຈຶ່ງໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່
ຢາດພິນ້ອງ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຂອງລາວ, ແລະ

ນໍາພວກເຂົາໄປດ້ວຍຄໍາສັນຍາທີ່ຈິບງາມ
ໃຫ້ເຮັດສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ລາວປາດຖະໜາ.

18 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ພວກເຂົາໄດ້ຈັດຕັ້ງ "ການມົ້ວສຸມລັບຂຶ້ນ,
ຄືກັນກັບໃນສະໄໝກ່ອນ; ຊຶ່ງການມົ້ວສຸມ
ລັບນັ້ນເປັນໜ້າກງຸດຊັງ ແລະ ຊົ່ວຮ້າຍຍິ່ງ
ກວ່າສິ່ງໃດໆ, ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະ
ເຈົ້າ;

19 ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດ
ວຽກໃນການມົ້ວສຸມລັບ, ທັງພຣະອົງບໍ່ມີ
ພຣະປະສົງໃຫ້ມະນຸດຂ້າພັນກັນ, ແຕ່ໃນ
ທຸກສິ່ງພຣະອົງຊົງຫ້າມມັນນັບຕັ້ງແຕ່ການ
ເລີ່ມຕົ້ນຂອງມະນຸດເປັນຕົ້ນມາ.

20 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໂນບໍ່
ໄດ້ຂຽນແບບສະບັບຂອງຄໍາສາບານ ແລະ
ການມົ້ວສຸມລັບຂອງພວກເຂົາໄວ້, ເພາະ
ມັນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ມັນມີຢູ່
ແລ້ວກັບຄົນທັງປວງ, ແລະ ມັນມີຢູ່ແລ້ວ
ໃນບັນດາຊາວເລມັນ.

21 ແລະ ມັນເປັນເຫດໃຫ້ເກີດ "ຄວາມ
ພິນາດແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າກໍາ
ລັງເວົ້າເຖິງຢູ່ດຽວນີ້, ແລະ ມັນນໍາຄວາມ
ພິນາດມາໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງນີໂຟນໍາອີກ.

22 ແລະ ປະຊາຊາດໃດກໍຕາມທີ່ຈະສະ
ໜັບສະໜູນການມົ້ວສຸມລັບແບບນີ້, ເພື່ອ
ໃຫ້ໄດ້ອໍານາດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຈົນໃຫ້
ມັນແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວປະຊາຊາດ; ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ປະຊາຊາດນັ້ນຈະຖືກທໍາລາຍ; ເພາະ
ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ "ເລືອດ
ຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງຊຶ່ງຖືກພວກເຂົາ
ຫລັງ ຮ້ອງທູນພຣະອົງຈາກພື້ນດິນສະເໝີ
ໄປເພື່ອ ການແກ້ແຄ້ນຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ແລະ
ພຣະອົງບໍ່ແກ້ແຄ້ນພວກເຂົາ.

<p>14 ກ ຄມພ ພື້ນປະໜາດ, ການພື້ນປະໜາດ. 15 ກ ຄມພ ຄໍາສາບານ.</p>	<p>ຂ ປຖກ 4:7-8; ມຊ 5:28-30. 18 ກ ຄມພ ການມົ້ວສຸມລັບ. 21 ກ ຮລມ 6:28.</p>	<p>22 ກ ມມ 8:27, 40-41. ຂ ຄມພ ແກ້ແຄ້ນ, ການແກ້ແຄ້ນ.</p>
---	--	--

23 ດັ່ງນັ້ນ, ໂອ້ ທ່ານຄົນຕ່າງຊາດ, ມັນ ແມ່ນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະ ເຈົ້າ ທີ່ຈະ ໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ ທ່ານ, ເພື່ອ ໂດຍ ການ ນີ້ທ່ານ ຈະກັບໃຈ ຈາກບາບຂອງທ່ານ, ແລະ ບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ການ ມົ້ວສຸມລັບຢູ່ເໜືອທ່ານ, ຊຶ່ງສ້າງຂຶ້ນເພື່ອ ໃຫ້ມີ "ອຳນາດ ແລະ ຮັບຜົນປະໂຫຍດ— ແລະ ວຽກງານ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວຽກງານ ແຫ່ງຄວາມພິນາດຍ່ອມມາສູ່ທ່ານ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ແມ່ນດາບແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງ ພຣະເຈົ້າຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ ຈະຕົກລົງ ມາໃສ່ທ່ານເພື່ອການໂຄ່ນລົ້ມ, ແລະ ເພື່ອ ຄວາມພິນາດຂອງທ່ານ ຖ້າຫາກທ່ານຈະ ປ່ອຍໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມີຢູ່.

24 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາ ທ່ານ, ເມື່ອທ່ານເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນ ໃນບັນດາພວກທ່ານ, ທ່ານຄວນຈະຕື່ນ ຂຶ້ນສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງສະພາບອັນເປັນ ຕາຍຳຂອງທ່ານ, ຍ້ອນວ່າການມົ້ວສຸມ ລັບນີ້ ຊຶ່ງຈະມີຢູ່ໃນບັນດາພວກທ່ານ; ຖ້າ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ວິບັດຈົງມີກັບມັນ, ເພາະເລືອດ ຂອງຄົນທັງຫລາຍທີ່ຖືກຂ້າຕາຍໄດ້ຮອງ ຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນເພື່ອແກ້ແຄ້ນມັນ, ແລະ ແກ້ແຄ້ນຜູ້ທີ່ສ້າງມັນຂຶ້ນມາ.

25 ເພາະວ່າເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ໃດທີ່ສ້າງມັນ ຍ່ອມສະແຫວງຫາທີ່ຈະ ລົບລ້າງ "ອິດສະລະພາບຂອງແຜ່ນດິນ, ປະຊາຊາດ, ແລະ ປະເທດຊາດທັງໝົດ; ແລະ ຈະນຳເອົາຄວາມພິນາດມາສູ່ຜູ້ຄົນ ທັງໝົດ, ເພາະວ່າມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍ ບິດາຂອງຄວາມຂີ້ຕົວະທັງໝົດ, ແມ່ນຄົນ ຂີ້ຕົວະຜູ້ດຽວກັນນັ້ນທີ່ ະຫລອກລວງບິດາ

ມານດາຜູ້ທຳອິດຂອງເຮົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຄົນຂີ້ຕົວະຜູ້ດຽວກັນນີ້ແຫລະທີ່ເຮັດ ໃຫ້ມະນຸດເຮັດຄາດຕະກຳນັບຕັ້ງແຕ່ການ ເລີ່ມຕົ້ນມາ; ເປັນຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງ ມະນຸດແຂງກະດ້າງ ຈົນໄດ້ຂ້າສາດສະດາ ທັງຫລາຍ, ແລະໄດ້ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ ພວກເພິ່ນ, ແລະ ຂັບໄລ່ພວກເພິ່ນອອກໄປ ນັບແຕ່ຕອນຕົ້ນ.

26 ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໂນຈິ່ງໄດ້ຮັບ ບັນຊາໃຫ້ຂຽນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອຄວາມ ຊົ່ວຕ່າງໆຈະໄດ້ໝົດໄປ, ແລະ ວ່າເວລາຈະ ມາຮອດ ຊຶ່ງຊາຕານຈະ "ບໍ່ມີອຳນາດເໜືອ ໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ, ມີແຕ່ເຂົາຈະຖືກ ະຊັກຈູງໃຫ້ເຮັດແຕ່ຄວາມດີຕະຫລອດໄປ, ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ມາຫາອ່າງນ້ຳແຫ່ງຄວາມ ຊອບທຳທັງປວງ ແລະ ລອດ.

ບົດທີ 9

ອານາຈັກສິ່ງຕໍ່ຈາກຜູ້ໜຶ່ງຫາອີກຜູ້ໜຶ່ງຕາມ ເຊື້ອສາຍ, ຕາມກົນອຸປາຍເລ່ທລຽມ, ແລະ ຕາມການຄາດຕະກຳ—ອີເມີເຫັນພຣະບຸດ ແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ—ສາດສະດາຫລາຍ ທ່ານຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການກັບໃຈ—ມີຄວາມ ອິດຢາກເກີດຂຶ້ນ ແລະ ມີຈູພິດກັດຕອດຜູ້ ຄົນ.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໂນເລີ່ມ ເຮັດບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ໄປ. ສະນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຍ້ອນ ວ່າ "ການມົ້ວສຸມລັບຂອງເອຄິດ ແລະ ໝູ່ ເພື່ອນຂອງລາວ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ ໂຄ່ນລົ້ມອານາຈັກຂອງໂອເມ.

<p>23 ກ 1 ນພ 22:22-23; ມຊ 6:15.</p>	<p>ຂ ປຖກ 3:1-13; 2 ນພ 9:9;</p>	<p>26 ກ 1 ນພ 22:26. ຂ 2 ນພ 33:4;</p>
<p>25 ກ ຄມພ ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ.</p>	<p>ມຊຢ 16:3; ມຊ 4:5-19.</p>	<p>ມຣນ 7:12-17. 9 1 ກ ອທ 8:13-17.</p>

2 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຍັງໄດ້ເມດຕາສົງສານ ໂອເມ, ພ້ອມທັງລູກ ຊາຍ ແລະ ລູກສາວຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ບໍ່ພະຍາ ຍາມທຳລາຍລາວ.

3 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນ ໂອເມ ໃນຄວາມຜັນວ່າ ລາວຄວນອອກໄປຈາກ ແຜ່ນດິນ; ດັ່ງນັ້ນ ໂອເມຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຈາກ ແຜ່ນດິນ ພ້ອມດ້ວຍ ຄອບຄົວຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້ເດີນທາງໄປຫລາຍມື້, ແລະ ມາ ຮອດ ແລະ ຜ່ານເນີນພູ ກຊິມໄປ, ແລະ ໄດ້ມາຮອດ ະບ່ອນຊຶ່ງຊາວນີໄຟໄດ້ຖືກທຳ ລາຍ, ແລະ ຈາກບ່ອນນັ້ນໄປທາງຕາເວັນ ອອກ, ແລະ ມາຮອດບ່ອນໃກ້ຝັ່ງທະເລ ຊຶ່ງ ມີຊື່ວ່າ ອາບລຳ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນລາວໄດ້ຕັ້ງ ຜ້າເຕັ້ນຂຶ້ນ ພ້ອມທັງລູກຊາຍ ແລະ ລູກ ສາວຂອງລາວນຳອີກ, ແລະ ຄົນໃນຄອບ ຄົວຂອງລາວທັງໝົດນອກຈາກຢາເຮັດ ແລະ ຄອບຄົວຂອງລາວເທົ່ານັ້ນ.

4 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຢາເຮັດໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດບົກ ຄອງຜູ້ຄົນດ້ວຍມືຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ແລະ ລາວໄດ້ຍົກລູກສາວຂອງລາວໃຫ້ ເປັນພັນລະຍາຂອງເອຄິດ.

5 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເອ ຄິດພະຍາຍາມທີ່ຈະຂ້າພໍ່ເຖົ້າຂອງຕົນ; ແລະ ລາວໄດ້ຂໍຮ້ອງຜູ້ທີ່ລາວໃຫ້ກ່າວຄຳ ສາບານດ້ວຍຄຳສາບານຂອງຄົນໃນສະ ໄໝບູຮານ, ແລະ ພວກນັ້ນກໍໄດ້ທົວພໍ່ເຖົ້າ ຂອງເອຄິດ, ໃນຂະນະທີ່ຢາເຮັດນັ່ງຢູ່ໃນ ບັນລັງກ່າວຄຳປາໄສຕໍ່ຜູ້ຄົນ.

6 ເພາະການແຜ່ສັງຄົມທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ລືກລັບນີ້ເປັນໄປຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ຈົນວ່າ ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຜູ້ຄົນທັງໝົດເສື່ອມ ໂຊມ; ສະນັ້ນ ຢາເຮັດຈຶ່ງຖືກລອບຂ້າໃນ

ບັນລັງຂອງລາວເອງ, ແລະ ເອຄິດໄດ້ຂຶ້ນ ບົກຄອງແທນ.

7 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເອ ຄິດ ເລີ່ມມີຄວາມອິດສາບັງບຽດລູກຊາຍ ຄົນໜຶ່ງຂອງຕົນ, ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ເອົາ ລູກຊາຍຂອງຕົນຂັງໄວ້ໃນຄູກ, ແລະ ໃຫ້ ຂັງໄວ້ໂດຍເອົາອາຫານໃຫ້ກິນພຽງເລັກ ໜ້ອຍ ຫລື ວ່າບໍ່ໃຫ້ກິນເລີຍ ຈົນເຖິງແກ່ ຄວາມຕາຍ.

8 ແລະ ບັດນີ້ນັ້ນຂອງຊາຍຂອງຜູ້ທີ່ຕາຍ, (ມີ ຊື່ວ່າ ນິມຣາ) ໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ບິດາຂອງ ລາວຍ້ອນສິ່ງທີ່ບິດາຂອງລາວໄດ້ເຮັດກັບ ອ້າຍຂອງລາວ.

9 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນິມ ຣາໄດ້ເຕົ້າໂຮມຄົນຈຳນວນໜຶ່ງ, ແລະ ໄດ້ ໜີອອກຈາກແຜ່ນດິນໄປ, ແລະ ໄດ້ຂ້າມ ໄປຢູ່ກັບໂອເມ.

10 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເອ ຄິດໄດ້ລູກຊາຍຕື່ມອີກ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ ເອົາຊະນະໃຈຂອງຜູ້ຄົນ ເຖິງແມ່ນພວກ ເຂົາໄດ້ສາບານກັບລາວວ່າຈະເຮັດຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການຕາມທີ່ລາວປາດຖະ ໜາ.

11 ບັດນີ້ຜູ້ຄົນຂອງເອຄິດປາດຖະໜາ ຜົນປະໂຫຍດ, ຄືກັນກັບທີ່ເອຄິດປາດຖະ ໜາອຳນາດ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກລູກຊາຍຂອງ ເອຄິດຈຶ່ງໄດ້ແຈກຢາຍເງິນໃຫ້ພວກເຂົາ, ຊຶ່ງດ້ວຍວິທີນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ດຶງຜູ້ຄົນ ສ່ວນຫລາຍມາຫາພວກເຂົາ.

12 ແລະ ມັນ ເລີ່ມມີສົງຄາມລະຫວ່າງ ພວກລູກຊາຍຂອງເອຄິດກັບຕົວເອຄິດ ເອງເປັນເວລາຫລາຍປີ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົນ ວ່າໄປສູ່ຄວາມພິນາດຂອງຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນອາ ນາຈັກເກືອບໝົດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນທັງ

ໝົດ ນອກຈາກຄົນສາມສິບຄົນກັບພວກທີ່
ໜີໄປກັບເຊື້ອສາຍຂອງໂອເມເທົານັ້ນ.

13 ດັ່ງນັ້ນ, ໂອເມຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນມາຫາ
ແຜ່ນດິນຊຶ່ງເປັນມູນມໍລະດົກຂອງຕົນອີກ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື
ໂອເມເລີ່ມເຖົ້າແກ່ລົງ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ລາວກໍຍັງໄດ້ລູກຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງໃນໄວ
ຂະລາຂອງລາວ ຊື່ວ່າ ອີເມີ; ແລະ ລາວໄດ້
ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ອີເມີເປັນກະສັດບົກຄອງແທນ.

15 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ລາວໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ
ອີເມີໃຫ້ເປັນກະສັດແທນແລ້ວ, ລາວໄດ້
ເຫັນສັນຕິສຸກໃນແຜ່ນດິນຢູ່ສອງປີ, ແລະ
ລາວໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, ໂດຍທີ່ໄດ້ເຫັນວັນ
ເວລາຊຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າສະຫລົດ
ໃຈເປັນເວລາຍາວນານ. ແລະ ເຫດການ
ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອີເມີໄດ້ບົກຄອງແທນ
ລາວ, ແລະ ໄດ້ກະທຳຕາມຕົວຢ່າງຂອງ
ບິດາຕົນ.

16 ແລະ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເລີ່ມເອົາຄຳ
ສາບແຊ່ງອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນອີກ, ແລະ
ເຊື້ອສາຍຂອງອີເມີໄດ້ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
ຢ່າງຍິ່ງພາຍໃຕ້ການບົກຄອງຂອງອີເມີ;
ແລະ ໃນເວລາທີ່ກສິບສອງປີ ພວກເຂົາກັບ
ມາເປັນຄົນເຂັ້ມແຂງຢ່າງຍິ່ງ, ເຖິງຂະໜາດ
ທີ່ພວກເຂົາກາຍມາເປັນຄົນຮັ່ງມີຢ່າງຍິ່ງ—

17 ໂດຍມີໝາກໄມ້ນາໆຊະນິດ, ແລະ
ເຄື່ອງປູກຂອງຝັງ, ແລະ ຜ້າໄໝ, ແລະ ຜ້າ
ລິນິນຢ່າງດີ, ແລະ ຄຳ, ແລະ ເງິນ, ແລະ
ຂອງມີຄ່າຫລາຍຢ່າງ;

18 ແລະ ກໍມີຜູງສັດລ້ຽງ, ງົວເຖິກ, ແລະ
ງົວແມ່, ແລະ ແກະ, ແລະ ໝູ, ແລະ ແບັ,
ແລະ ສັດອື່ນໆອີກຫລາຍຊະນິດທີ່ມີປະ
ໂຫຍດສຳລັບເປັນອາຫານຂອງມະນຸດນຳ
ອີກ.

19 ແລະ ພວກເຂົາກໍມີ "ຝູງມ້າ, ແລະ ລີ່,
ແລະ ກໍມີຊ້າງ ແລະ ມີຄູຣີລຳ ແລະ ຄູມຳນຳ
ອີກ; ຊຶ່ງທັງໝົດເປັນປະໂຫຍດແກ່ມະນຸດ,
ແລະ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຝູງຊ້າງ, ຄູຣີລຳ,
ແລະ ຄູມຳ.

20 ແລະ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ຖອກເທ
ພຣະພອນລົງມາເທິງແຜ່ນດິນດັ່ງນີ້ ຊຶ່ງ
ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ "ປະເສີດເລີດລ້ຳກວ່າ
ແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້
ບັນຊາວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເປັນເຈົ້າຂອງ
ແຜ່ນດິນ ຜູ້ນັ້ນຄວນຄອບຄອງມັນໄວ້ໃຫ້
ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈະ
ຖືກ "ທຳລາຍເວລາເຂົາສູກໃນຄວາມຊົ່ວ
ຮ້າຍ; ເພາະກັບຄືນເຊັ່ນນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າໄດ້ກ່າວ: ເຮົາຈະຖອກເທຄວາມບໍລິ
ບູນແຫ່ງຄວາມໂມໂຫຂອງເຮົາອອກມາ.

21 ແລະ ອີເມີໄດ້ດຳເນີນການຕັດສິນ
ດ້ວຍຄວາມຍຸດຕິທຳຕະຫລອດວັນເວລາ
ຂອງລາວ, ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ
ລູກສາວຫລາຍຄົນ; ແລະ ມີລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ
ຊື່ວ່າ ໂຄຣຣີອານທຳ, ແລະ ລາວໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ
ໃຫ້ໂຄຣຣີອານທຳຂຶ້ນບົກຄອງແທນ.

22 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ລາວໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້
ໂຄຣຣີອານທຳບົກຄອງແທນແລ້ວ ລາວກໍ
ມີຊີວິດຢູ່ຕື່ມອີກສີ່ປີ, ແລະ ລາວກໍໄດ້ເຫັນ
ສັນຕິສຸກໃນແຜ່ນດິນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ
ເຖິງແມ່ນລາວໄດ້ເຫັນ "ພຣະບຸດແຫ່ງ
ຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ລາວມີຄວາມປິຕິຍິນ
ດີ ແລະ ປາບປື້ມໃນວັນເວລາຂອງລາວ;
ແລະ ລາວກໍໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ ໃນຄວາມ
ສະຫງົບສຸກ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄ
ຣີອານທຳໄດ້ກະທຳຕາມຕົວຢ່າງຂອງບິດາ
ຕົນ, ແລະ ໄດ້ສ້າງເມືອງໃຫຍ່ຫລາຍເມືອງ,

19 ກ 1 ນພ 18:25. 20 ກ ອທ 2:15. 21 ອທ 2:8-11. 22 ກ 3 ນພ 25:2.

ແລະ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມດີແກ່ຜູ້ຄົນຕະຫລອດ
ວັນເວລາຂອງລາວ. ແລະ ເຫດການໄດ້
ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວບໍ່ມີລູກເລີຍ ຈົນວ່າລາວ
ເຖົ້າແກ່ຊະລາລົງ.

24 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພັນ
ລະຍາຂອງລາວໄດ້ສິ້ນຊີວິດເມື່ອນາງມີອາ
ຍຸໄດ້ໜຶ່ງຮ້ອຍສອງປີ. ແລະ ເຫດການໄດ້
ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນໄວຊະລາຂອງໂຄຣຣິອານ
ທຳ, ລາວໄດ້ຮັບເອົາຍິງສາວຄົນໜຶ່ງມາ
ເປັນພັນລະຍາ, ແລະ ໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ
ລູກສາວຫລາຍຄົນ; ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງມີຊີວິດ
ຢູ່ຈົນເຖິງໜຶ່ງຮ້ອຍສິ້ນສອງປີ.

25 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວ
ມີລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ຄອມ, ແລະ ຄອມໄດ້
ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ; ແລະ ລາວໄດ້ປົກຄອງຢູ່
ສິ້ນສຸດເກົ່າປີ, ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ
ເຫັດ; ແລະ ເຫັດໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກ
ສາວຫລາຍຄົນຄືກັນ.

26 ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປ
ທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນອີກ, ແລະ ເລີ່ມມີຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍໃນແຜ່ນດິນອີກ ແລະ ເຫັດ
ເລີ່ມຖືແຜນລຶກລັບຂອງສະໄໝກ່ອນອີກ
ເພື່ອທຳລາຍບົດາຂອງຕົນ.

27 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ລາວໄດ້ບົດບົດາຂອງຕົນອອກຈາກບັນລັງ,
ໂດຍການຂ້າດ້ວຍດາບຂອງຕົນເອງ; ແລະ
ລາວໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ.

28 ແລະ ມີສາດສະດາຫລາຍທ່ານໃນ
ແຜ່ນດິນອີກ, ມາປາວເຕືອນເລື່ອງການກັບ
ໃຈຕໍ່ຜູ້ຄົນທັງຫລາຍວ່າ—ພວກເຂົາຕ້ອງ
ຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ
ຄຳສາບແຊ່ງຈະມາສູ່ຜືນແຜ່ນດິນ; ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ມັນຈະມີຄວາມອິດຢາກຢ່າງໃຫຍ່
ຫລວງ ຊຶ່ງຈະເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຂົາຖືກ

ທຳລາຍ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ.

29 ແຕ່ວ່າຜູ້ຄົນບໍ່ເຊື່ອຄຳຂອງສາດສະ
ດາເລີຍ, ແຕ່ໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເພິ່ນອອກໄປ;
ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໂຍນຫລາຍທ່ານລົງ
ໃນຊຸມ ແລະ ປະໃຫ້ພວກເພິ່ນຕາຍ. ແລະ
ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້
ເຮັດສິ່ງທັງໝົດນີ້ຕາມຄຳສັ່ງຂອງກະສັດ
ເຫັດ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມັນ
ເລີ່ມ ມີການຂາດແຄນເກີດຂຶ້ນຢ່າງ ໃຫຍ່
ຫລວງໃນແຜ່ນດິນ, ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ເລີ່ມ
ຖືກທຳລາຍຢ່າງວ່ອງໄວດ້ວຍການຂາດ
ແຄນນັ້ນ, ເພາະວ່າມັນບໍ່ມີຝົນຕົກລົງມາ
ເທິງຜືນແຜ່ນດິນເລີຍ.

31 ແລະ ມັນໄດ້ມີງູພິດອອກໄປຕາມຜືນ
ແຜ່ນດິນອີກ, ແລະ ມັນໄດ້ຕອດຜູ້ຄົນຢ່າງ
ຫລວງຫລາຍ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດ
ຂຶ້ນຄື ຝູງສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມ
ແຕກໜີຜ່າຍງູພິດໄປທາງໃຕ້ ຊຶ່ງຊາວມີໄຟ
ເອີ້ນວ່າ "ເຊຣາເຮັມລາ."

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີ
ສັດຫລາຍ ໂຕທີ່ຕາຍໄປລະຫວ່າງທາງ;
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງມີຝູງສັດລ້ຽງເປັນ
ຈຳນວນຫລວງຫລາຍໜີໄປຮອດແຜ່ນດິນ
ທາງໃຕ້.

33 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ "ງູເຊົາຕິດຕາມ
ທຳຮ້າຍຝູງສັດທີ່ພະຍາຍາມໜີໄປນັ້ນ, ແຕ່
ໃຫ້ມັນກັບເສັ້ນທາງເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຄົນຜ່ານ
ໄປໄດ້, ແລະ ຖ້າວ່າຜູ້ໃດຈະລອງຜ່ານໄປ
ຜູ້ນັ້ນກໍຈະລົ້ມຕາຍເພາະຖືກງູພິດຕອດ.

34 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້
ຄົນໄດ້ຕິດຕາມເສັ້ນທາງຂອງສັດເຫລົ່າ
ນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ກິນຊາກສັດທີ່ລົ້ມຕາຍຕາມ

ທາງຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ກິນໝົດກຸ້ງ. ບັດນີ້ເວລາຜູ້ຄົນ ເຫັນວ່າພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍ ພວກເຂົາກໍເລີ່ມ "ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

35 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືເວລາພວກເຂົາ "ຖ່ອມຕົວພຽງພໍຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງກໍໄດ້ສົ່ງຝົນລົງມາເທິງຜືນແຜ່ນດິນ; ແລະ ຜູ້ຄົນກໍເລີ່ມພື້ນຂຶ້ນມາໃໝ່, ແລະ ມັນເລີ່ມມີໝາກໄມ້ໃນຂົງເຂດທາງເໜືອ, ແລະ ໃນຂົງເຂດອ້ອມແອ້ມນັ້ນ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງອຳນາດຂອງພຣະອົງແກ່ພວກເຂົາໃນການປົກປັກຮັກສາພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມອຶດຢາກ.

ບົດທີ 10

ກະສັດຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນປົກຄອງແທນກະສັດອີກຜູ້ໜຶ່ງຕໍ່ໆກັນໄປ—ກະສັດບາງຄົນຊອບທຳ; ບາງຄົນກໍຊົ່ວ—ເວລາມີຄວາມຊອບທຳ ຜູ້ຄົນກໍຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຊັດຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງເຫັດ—ເພາະເຫັດໄດ້ຕາຍໄປດ້ວຍຄວາມອຶດຢາກກັບຄືນໃນຄອບຄົວຂອງລາວທັງໝົດ ນອກຈາກເຊັດຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນ—ດັ່ງນັ້ນ, ເຊັດຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສ້າງຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ຊຸດໂຊມຄືນອີກ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຊັດໄດ້ລະນຶກເຖິງຄວາມພິນາດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງລາວ; ແລະ ລາວໄດ້ສ້າງອານາຈັກອັນຊອບທຳຂຶ້ນ; ເພາະວ່າລາວຈື່ຈຳສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳໃນການນຳພາ

ຢາເຮັດ ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວ "ຂ້າມຄວາມເລິກຂອງທະເລມາ; ແລະ ລາວໄດ້ເດີນໃນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ.

3 ແລະ ລູກຊາຍກົກຂອງລາວຊື່ວ່າ ເຊັດ, ໄດ້ກະບົດຕໍ່ລາວ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຊັດໄດ້ຖືກຂ້າດ້ວຍມືຂອງໂຈນ, ເພາະຂອງມີຄ່າອັນຫລວງຫລາຍຂອງລາວ, ຊຶ່ງໄດ້ນຳສັນຕິສຸກມາສູ່ບົດາຂອງລາວອີກ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ບົດາຂອງລາວໄດ້ສ້າງຫລາຍເມືອງຂຶ້ນໃນຜືນແຜ່ນດິນ, ແລະ ຜູ້ຄົນເລີ່ມແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນອີກ. ແລະ ເຊັດໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ດົນນານທີ່ສຸດ; ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຊື່ ຮິບລາຄິດ. ແລະ ລາວໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, ແລະ ຮິບລາຄິດໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ.

5 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຮິບລາຄິດບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ, ຍ້ອນວ່າລາວມີມະເຫສີ ແລະ "ນາງສະໜົມຫລາຍຄົນ, ແລະ ໄດ້ວາງພາລະອັນເຫລືອທີ່ຈະທົນໄດ້ໃຫ້ກັບຜູ້ຄົນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວໄດ້ເກັບພາສີນຳຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍຄ່າພາສີອັນແພງ; ແລະ ດ້ວຍພາສີນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ສ້າງອາຄານອັນກວ້າງໃຫຍ່ຫລາຍແຫ່ງ.

6 ແລະ ລາວໄດ້ສ້າງບັນລັງອັນງົດງາມທີ່ສຸດໃຫ້ຕົນເອງ ແລະ ໄດ້ສ້າງຄູກຫລາຍແຫ່ງນຳອີກ, ແລະ ຄົນໃດທີ່ບໍ່ຍອມເສຍພາສີລາວກໍເອົາເຂົ້າຄູກ; ແລະ ຄົນໃດທີ່ບໍ່ສາມາດເສຍພາສີລາວກໍເອົາເຂົ້າຄູກ; ແລະ ລາວໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາອອກແຮງງານ

34 ກ ແອວ 34:34; ຄພ 101:8.	35 ກ ຄພ 5:24. 10 2 ກ ອທ 6:1-12.	5 ກ ຢຄ 3:5; ມຊຢ 11:2.
------------------------------	------------------------------------	--------------------------

ໜັກ ຕະຫລອດ ເວລາ ເພື່ອ ລ້ຽງ ຕົນ; ແລະ ຄົນ ໃດ ທີ່ ບໍ່ ຍ່ອມ ອອກ ແຮງ ງານ ລາວ ກໍ່ ສັ່ງ ໃຫ້ ຂ້າ ຄົນ ນັ້ນ ຖິ້ມ.

7 ດັ່ງນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ສິ່ງ ຂອງ ດີ ງົງ ທັງ ພົດ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເຖິງ ແມ່ນ ຄຳ ແນວ ດີ ຂອງ ລາວ, ລາວ ກໍ່ ສັ່ງ ໃຫ້ ຫລໍ່ ຫລອມ ໃຫ້ ບໍ່ ລິ ສຸດ ຢູ່ ໃນ ຄຸກ; ແລະ ງານ ຝີ ມີ ດີ ນາ ງຸ ຂະ ນິດ ລາວ ກໍ່ ສັ່ງ ໃຫ້ ເຮັດ ຢູ່ ໃນ ຄຸກ. ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ລາວ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ທຸກ ຍາກ ລຳ ບາກ ຫລາຍ ເພາະ ການ ໂສ ເພ ນີ້ ແລະ ຄວາມ ໜ້າ ກຽດ ຊັ່ງ ຂອງ ລາວ.

8 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ບົກ ຄອງ ເປັນ ເວລາ ສີ່ ສິບ ສອງ ປີ ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ໃນ ການ ກະ ບົດ ຕໍ່ ລາວ; ແລະ ມັນ ເລີ່ມ ມີ ສົງ ຄາມ ເກີດ ຂຶ້ນ ອີກ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ຮິບ ລາ ຄິດ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ, ແລະ ຜູ້ ສືບ ຕະ ກຸນ ຂອງ ລາວ ກໍ່ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ໄປ.

9 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ຫລາຍ ປີ ຜ່ານ ໄປ, ໂມ ຣີ ອານ ທັນ, (ໂດຍ ທີ່ ເປັນ ຜູ້ ສືບ ຕະ ກຸນ ຂອງ ຮິບ ລາ ຄິດ) ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ກຳ ລັງ ທັບ ຈາກ ຜູ້ ຄົນ ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ອອກ ໄປ, ແລະ ໄດ້ ຍົກ ໄປ ສູ່ ຮິບ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ແລະ ລາວ ໄດ້ ຍືດ ເອົາ ຫລາຍ ຫົວ ເມືອງ; ແລະ ສົງ ຄາມ ກັບ ມາ ຮ້າຍ ແຮງ ຫລາຍ ຂຶ້ນ, ແລະ ມັນ ໄດ້ ຄົງ ຢູ່ ເປັນ ເວລາ ຫລາຍ ປີ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ມີ ອຳ ນາດ ບົກ ຄອງ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ, ແລະ ໄດ້ ສະ ຖາ ປະ ນາ ຕົນ ເອງ ຂຶ້ນ ເປັນ ກະ ສັດ ບົກ ຄອງ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ.

10 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ລາວ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ຕົນ ເອງ ເປັນ ກະ ສັດ ແລ້ວ, ລາວ ໄດ້ ຫລຸດ ຜ່ອນ ພາ ລະ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ໃຫ້ ເປົາ ບາ ງລົງ, ຊຶ່ງ ດ້ວຍ ການ ນີ້ ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ນິ ຍົມ ຊົມ ຊອບ ໃນ ສາຍ ຕາ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ລາວ ໃຫ້ ເປັນ ກະ ສັດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

11 ແລະ ລາວ ໄດ້ ໃຫ້ ຄວາມ ຍຸດ ຕິ ທຳ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ, ແຕ່ ບໍ່ ໄດ້ ໃຫ້ ແກ່ ຕົວ ເອງ ເພາະ ການ ໂສ ເພ ນີ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ຂອງ ລາວ; ດັ່ງ ນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຖືກ ຕັດ ອອກ ຈາກ ທີ່ ປະ ທັບ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

12 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໂມ ຣີ ອານ ທັນ ໄດ້ ສ້າງ ເມືອງ ຫລາຍ ເມືອງ ຂຶ້ນ, ແລະ ຜູ້ ຄົນ ກັບ ມາ ຮັ່ງ ມີ ເປັນ ດີ ຢ່າງ ຍິ່ງ ພາຍ ໃຕ້ ການ ບົກ ຄອງ ຂອງ ລາວ, ທັງ ອາ ຄານ ແລະ ຄຳ ແລະ ເງິນ, ແລະ ທາງ ການ ປູກ ຝັງ ພືດ ພັນ ທັນ ຍາ ຫານ, ແລະ ທາງ ຝູງ ສັດ ລ້ຽງ, ແລະ ສັດ ໃຊ້ ແຮງ ງານ, ແລະ ສິ ງດັ່ງ ກ່າວ ຖືກ ນຳ ກັບ ຄົນ ມາ ຫາ ພວກ ເຂົາ ອີກ.

13 ແລະ ໂມ ຣີ ອານ ທັນ ໄດ້ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່ ຢ່າງ ຍາວ ນານ, ແລະ ແລ້ວ ລາວ ໄດ້ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ວ່າ ຄົມ; ແລະ ຄົມ ໄດ້ ບົກ ຄອງ ແຫນ ບົດ ດາ ຂອງ ລາວ ຢູ່ ແປດ ປີ, ແລະ ບົດ ດາ ຂອງ ລາວ ກໍ່ ໄດ້ ສິ້ນ ຊີ ວິດ ໄປ. ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຄົມ ບໍ່ ໄດ້ ບົກ ຄອງ ດ້ວຍ ຄວາມ ຊອບ ທຳ, ດັ່ງ ນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ບໍ່ ເປັນ ທີ່ ໄປ ດປານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

14 ແລະ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ໃນ ການ ກະ ບົດ ຕໍ່ ລາວ, ຊຶ່ງ ດ້ວຍ ການ ນີ້ ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ເອົາ ອ້າຍ ມາ ເປັນ ຊະ ເລີຍ; ແລະ ຄົມ ໄດ້ ຄົງ ຢູ່ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ຕະ ຫລອດ ວັນ ເວລາ ຂອງ ລາວ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ມີ ລູກ ຊາຍ ແລະ ລູກ ສາວ ຫລາຍ ຄົນ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ນັ້ນ, ແລະ ໃນ ໄວ ຊະ ລາ ຂອງ ລາວ, ລາວ ໄດ້ ມີ ລູກ ຊາຍ ອີກ ຊື່ ວ່າ ເລວີ; ແລະ ຄົມ ໄດ້ ສິ້ນ ຊີ ວິດ ໄປ.

15 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເລວີ ໄດ້ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ຫລັງ ຈາກ ບົດ ດາ ຂອງ ລາວ ເປັນ ເວລາ ສີ່ ສິບ ສອງ ປີ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ກໍ່ ສົງ ຄາມ ກັບ ກະ ສັດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ, ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້ ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ອານາ ຈັກ ມາ ເປັນ ຂອງ ຕົນ.

16 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ລາວ ໄດ້ ອານາ ຈັກ ມາ

ເປັນຂອງຕົນແລ້ວ ລາວໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ຜູ້ຄົນຈິ່ງໄດ້ຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ; ແລະ ລາວໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງຍາວນານ, ແລະ ໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ; ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍອີກຊື່ວ່າ ໂຄຣນຳ, ຊຶ່ງລາວໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດແທນ.

17 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງເກີດຂຶ້ນ ຄື ໂຄຣນຳ ເຮັດແຕ່ສິ່ງທີ່ດີໃນ ສາຍ ພຣະ ເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ; ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ; ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ລາວມີຊີວິດຢູ່ ດົນນານແລ້ວ ລາວກໍໄດ້ຈາກໄປຄືກັນກັບຄົນອື່ນໆຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ກິເຊໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກິເຊໄດ້ຈາກໄປອີກ, ແລະ ລິບໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລິບເຮັດສິ່ງທີ່ດີໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືກັນ. ແລະ ໃນວັນເວລາຂອງລິບນັ້ນຈູ ພິດຖືກທຳລາຍຈົນໝົດສິ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ຄົນຈິ່ງໄດ້ໄປຫາແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ເພື່ອຊອກຫາອາຫານໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງແຜ່ນດິນ, ເພາະວ່າແຜ່ນດິນນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍສັດປ່າ. ແລະ ຕົວລິບ ເອງກໍກາຍເປັນນາຍພານໃຫຍ່ຜູ້ໜຶ່ງ.

20 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງເມືອງໃຫຍ່ເມືອງໜຶ່ງຂຶ້ນໃກ້ກັບຊ່ອງແຄບຂອງແຜ່ນດິນ ໃກ້ກັບບ່ອນຊຶ່ງທະເລແບ່ງແຜ່ນດິນອອກ.

21 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປົກປັກ ຮັກສາແຜ່ນດິນທາງໃຕ້ໄວ້ເປັນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນ

ດານ ເພື່ອຈະໄດ້ສັດໄວ້ລ່າ. ແລະ ສ່ວນແຜ່ນດິນທາງເໜືອນັ້ນ ເຕັມໄປດ້ວຍຜູ້ອາໄສຢູ່.

22 ແລະ ພວກເຂົາມີການອຸດສາຫະກຳຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຊື້ຂາຍ ແລະ ທຳການຄ້າລະຫວ່າງກັນ ເພື່ອຈະໄດ້ຜົນປະໂຫຍດ.

23 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຊຸດຄົ້ນແຮ່ນາໆຊະນິດ, ແລະ ໄດ້ຫລໍ່ຫລອມຄຳ, ແລະ ເງິນ, ແລະ ະເຫລັກ, ແລະ ທອງເຫລືອງ, ແລະ ໂລຫະນາໆຊະນິດ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຊຸດຄົ້ນມັນຂຶ້ນມາຈາກດິນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈິ່ງໄດ້ຄຸນດິນຂຶ້ນເປັນກອງໃຫຍ່ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ແຮ່ ເປັນຄຳ, ແລະ ເປັນເງິນ, ແລະ ເປັນເຫລັກ, ແລະ ເປັນທອງແດງ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຜະລິດສິ່ງອື່ນໆອີກຫລາຍຢ່າງ.

24 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕ່ຳຜ້າໄໝ ແລະ ຜ້າລິນິນຕ່ຳຢ່າງດີ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດເສື້ອຜ້າຫລາຍຊະນິດ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ທຸ້ມຫໍ່ຄວາມເປືອຍເປົ່າຂອງພວກເຂົາ.

25 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດເຄື່ອງມືນາໆຊະນິດເພື່ອໂຖດິນ, ທັງເພື່ອຂຸດ ແລະ ເພື່ອຫວ່ານ, ແລະ ເພື່ອເກັບກຸ່ງ ແລະ ເພື່ອພວນ, ແລະ ເພື່ອນວດນຳອີກ.

26 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດເຄື່ອງມືນາໆຊະນິດ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໂດຍໃຊ້ແຮງງານຂອງສັດຂອງພວກເຂົາ.

27 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມທຸກຊະນິດ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດວຽກນາໆຊະນິດດ້ວຍຝີມືແປກຢ່າງຍິ່ງ.

28 ແລະ ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ໄດ້ຮັບພອນຫລາຍກວ່າພວກເຂົາ, ແລະ ມີຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້

19 ກ ອທ 9:31.

23 ກ 2 ນພ 5:15.

ເປັນເຈົ້າຫລາຍກວ່ານີ້. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດເລີດລຳກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໃດທັງສິ້ນ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນັ້ນ.

29 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລົບມີຊີວິດຢູ່ຢາງຍາວນານ, ແລະ ໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ; ແລະ ລາວກໍມີລູກຊາຍອີກຊື່ວ່າ ຮີອາທຳ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຮີອາທຳໄດ້ປົກຄອງແທນບິດາຂອງລາວ. ແລະ ເມື່ອຮີອາທຳໄດ້ປົກຄອງຢູ່ຊາວສີ່ປີ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ອານາຈັກຖືກຍຶດໄປຈາກລາວ. ແລະ ລາວໄດ້ຕົກເປັນຊະເລີຍຫລາຍປີ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນຕະຫລອດວັນເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລາວ.

31 ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ເຫັດ, ແລະ ເຫັດໄດ້ໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ. ແລະ ເຫັດມີລູກຊື່ວ່າ ອາໂຣນ, ແລະ ອາໂຣນໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວຄືກັນ; ແລະ ລາວມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ອາມນີແກດາ, ແລະ ອາມນີແກດາກໍໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວຄືກັນ; ແລະ ລາວມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ໂຄຣຣີອານທຳ, ແລະ ໂຄຣຣີອານທຳກໍໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວຄືກັນ; ແລະ ລາວມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ຄອມ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄອມໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກໄປເຄິ່ງໜຶ່ງ. ແລະ ລາວໄດ້ປົກຄອງອານາຈັກສ່ວນນັ້ນເປັນເວລາສີ່ສິບສອງປີ; ແລະ ລາວໄດ້ໄປສູ່ຮີບກັບກະສັດອາມກິດ, ແລະ ທັງສອງໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນເປັນເວລາຫລາຍປີ ຊຶ່ງລະຫວ່າງ

ເວລານັ້ນຄອມໄດ້ມີອຳນາດເໜືອອາມກິດ, ແລະ ໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ມາເປັນເຈົ້າຂອງ.

33 ແລະ ໃນວັນເວລາຂອງຄອມ ມັນເລີ່ມມີພວກໂຈນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ; ແລະ ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເອົາແຜນເກົ່າມາໃຊ້, ແລະ ໄດ້ເວົ້າ "ຄຳສາບານຕາມວິທີຂອງຄົນສະໄໝບູຮານ, ແລະ ພະຍາຍາມທີ່ຈະທຳລາຍອານາຈັກອີກ.

34 ບັດນີ້ຄອມໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາຢ່າງໜັກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວກໍຍັງເອົາຊະນະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້.

ບົດທີ 11

ສົງຄາມ, ການແຕກແຍກ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຄອບງົາຊີວິດຂອງຊາວຢາເຣັດ—ສາດສະດາໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງການທຳລາຍຂອງຊາວຢາເຣັດເວັ້ນເສຍແຕ່ພວກເຂົາຈະກັບໃຈເສຍກ່ອນ—ຜູ້ຄົນບໍ່ຍອມຮັບພັງຄຳຂອງສາດສະດາ.

1 ແລະ ໃນວັນເວລາຂອງຄອມ ໄດ້ມີສາດສະດາຫລາຍທ່ານອີກ, ແລະ ໄດ້ທຳນາຍ ເຖິງຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງຜູ້ຄົນ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ, ແລະ ຫັນໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ປະຖິ້ມການຄາດຕະກຳ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

2 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນບໍ່ຍອມຮັບພັງຄຳຂອງສາດສະດາ, ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ໜີໄປຫາຄອມເພື່ອຄວາມປອດໄພ, ເພາະວ່າຜູ້ຄົນພະຍາຍາມທີ່ຈະທຳລາຍພວກເພິ່ນ.

3 ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍຫລາຍ

ເລື່ອງແກ່ຄອມ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ຮັບ ພອນ ຕະຫລອດວັນເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລາວ.

4 ແລະ ລາວ ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງດົນນານ, ແລະ ໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ຊິບລຳ; ແລະ ຊິບ ລຳໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ. ແລະ ມ້ອງຊາຍ ຂອງຊິບລຳໄດ້ກະບົດຕໍ່ລາວ, ແລະ ເລີ່ມມີ ສົງຄາມໃຫຍ່ທີ່ສຸດທົ່ວແຜ່ນດິນ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມ້ອງ ຊາຍຂອງຊິບລຳໃຫ້ຂ້າສາດສະດາທັງໝົດ ຊຶ່ງໄດ້ທຳນາຍເຖິງຄວາມພິນາດຂອງຜູ້ ຄົນ;

6 ແລະ ມັນໄດ້ມີຄວາມສູນເສຍອັນໃຫຍ່ ຫລວງທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເພາະພວກເພິ່ນໄດ້ ໃຫ້ ຖ້ອຍຄຳວ່າ ຄຳສາບ ແຊ່ງອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງຈະມາສູ່ແຜ່ນດິນ, ແລະ ມາສູ່ຜູ້ຄົນ ນຳອີກ, ແລະ ວ່າມັນຈະມີຄວາມພິນາດອັນ ໃຫຍ່ຫລວງໃນບັນດາພວກເຂົາທີ່ບໍ່ເຄີຍມີ ມາກ່ອນໃນຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກເລີຍ, ແລະ ວ່າກະດູກຂອງພວກເຂົາກະຈາຍ ກອງ ກັນຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ເສຍກ່ອນ.

7 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ, ຍ້ອນວ່າການ ມີວິສຸມລັບອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ດັ່ງ ນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເລີ່ມມີສົງຄາມ ແລະ ມີການ ຂັດແຍ້ງກັນຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນ, ແລະ ມັນມີ ຄວາມອຶດຢາກ ແລະ ພະຍາດໂລຄາຢ່າງ ຫລວງຫລາຍນຳອີກ ເຖິງຂະໜາດທີ່ມັນ ໄດ້ມີຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງຢ່າງທີ່ ບໍ່ເຄີຍເຫັນມາກ່ອນໃນຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກ; ແລະ ທັງໝົດນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນວັນເວລາຂອງ ຊິບລຳ.

8 ແລະ ຜູ້ຄົນເລີ່ມກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວ

ຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ຕາບໃດທີ່ພວກ ເຂົາກັບໃຈ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງມີ ”ເມດຕາ ຕໍ່ພວກເຂົາຢູ່ສະເໝີ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊິບ ລຳຖືກຂ້າ, ແລະ ເຊດຖືກຈັບໄປເປັນຊະ ເລີຍ, ແລະ ໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍ ຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເອ ຫາ ລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ຮັບອານາຈັກມາ ປົກຄອງແທນ; ແລະ ລາວໄດ້ປົກຄອງຜູ້ຄົນ ຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ. ແລະ ລາວ ໄດ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການໃນ ວັນເວລາຂອງລາວ, ຊຶ່ງດ້ວຍເຫດນີ້ ມັນຈຶ່ງ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດການຂ້າພັນກັນຢ່າງໜັກ ໃນເວລາອັນສັ້ນໆຂອງລາວ.

11 ແລະ ອີເທັມ, ໂດຍທີ່ເປັນຜູ້ສືບຕະ ກຸນຂອງເອຫາ, ຈຶ່ງໄດ້ຮັບອານາຈັກມາປົກ ຄອງ; ແລະ ລາວໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນ ວັນເວລາຂອງລາວຄືກັນ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ວັນເວລາຂອງອີເທັມ, ໄດ້ມີສາດສະດາ ຫລາຍທ່ານມາທຳນາຍແກ່ຜູ້ຄົນອີກ; ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ພວກເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍວ່າ ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຈະທຳລາຍພວກເຂົາໃຫ້ໝົດສິ້ນ ໄປຈາກຜືນແຜ່ນດິນ ໂລກຖ້າຫາກພວກ ເຂົາບໍ່ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ ພວກເຂົາເສຍກ່ອນ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ ຄົນໄດ້ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ແລະ ບໍ່ຍອມ ”ເຊື່ອຟັງຄຳ ຂອງພວກເພິ່ນ ເລີຍ; ແລະ ສາດສະດາໂສກເສົ້າ ແລະ ໄດ້ອອກໄປ ຈາກບັນດາຜູ້ຄົນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອີ ເທັມໄດ້ດຳເນີນການຕັດສິນດ້ວຍຄວາມ

11 6ກ ອມນ 1:22; ອຫ 14:21. | 8ກ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ. | 13ກ ມຊຍ 16:2.

ຊົ່ວຮ້າຍຕະຫລອດວັນເວລາທັງໝົດຂອງລາວ; ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ໂມຣັນ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມຣັນໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ ແລະ ໂມຣັນໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໄດ້ເກີດມີ "ການກະບົດຂຶ້ນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ຍ້ອນວ່າການມົ້ວສຸມລັບນັ້ນຊຶ່ງສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຫາອຳນາດ ແລະ ຫາຜົນປະໂຫຍດ; ແລະ ເກີດມີຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນບັນດາພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ສູ້ຮົບກັບໂມຣັນ, ຊຶ່ງດ້ວຍເຫດນີ້ລາວຈຶ່ງໄດ້ໂຄ່ນລົ້ມອານາຈັກໄປເຄິ່ງໜຶ່ງ; ແລະ ລາວໄດ້ປົກຄອງອານາຈັກເຄິ່ງນັ້ນເປັນເວລາຫລາຍປີ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂມຣັນໄດ້ໂຄ່ນລົ້ມຄົນ, ແລະ ໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກຄົນມາອີກ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ມີຄົນໜຶ່ງອີກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່; ແລະ ລາວເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ໂຄ່ນລົ້ມໂມຣັນ ແລະ ຍຶດເອົາອານາຈັກ; ດັ່ງນັ້ນ, ໂມຣັນຈຶ່ງໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍຕະຫລອດວັນເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລາວ; ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ໂຄຣຣິອານທໍ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທໍໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ.

20 ແລະ ໃນວັນເວລາຂອງໂຄຣຣິອານທໍໄດ້ມີສາດສະດາຫລາຍທ່ານມາທຳນາຍເຖິງເລື່ອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ

ອີກ, ແລະ ໄດ້ປ່າວປະກາດການກັບໃຈຕໍ່ຜູ້ຄົນ, ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະດຳເນີນ "ການພິພາກສາພວກເຂົາ ຈົນເຖິງຄວາມພິນາດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ;

21 ແລະວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະສົ່ງຫລີນຳເອົາ "ຄົນອື່ນມາເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນໂດຍອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະອົງນຳເອົາບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາມານັ້ນ.

22 ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຍອມຮັບຄຳທັງໝົດຂອງສາດສະດາເລີຍ, ຍ້ອນວ່າສັດທາລັບ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທໍໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ "ອີເທີ, ແລະ ລາວໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປ, ໂດຍຢູ່ໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍຕະຫລອດວັນເວລາຂອງລາວ.

ບົດທີ 12

ສາດສະດາອີເທີຊັກຊວນໃຫ້ຜູ້ຄົນເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ—ໂມໂຣໂນເວົ້າຢ່າເຖິງການແປກປະຫລາດ ແລະ ສິ່ງອັດສະຈັນທີ່ເຮັດໄດ້ດ້ວຍສັດທາ—ສັດທາເຮັດໃຫ້ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດສາມາດເຫັນພຣະຄຣິດ—ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມອບຄວາມອ່ອນແອໃຫ້ມະນຸດເພື່ອບາງທີເຂົາອາດຈະຖ່ອມຕົວລົງ—ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດຍ້າຍພູຊີຣິນໄດ້ດ້ວຍສັດທາ—ສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນເປັນສິ່ງຈຳເປັນຕໍ່ຄວາມລອດ—ໂມໂຣໂນເຫັນພຣະເຢຊູໜ້າຕໍ່ໜ້າ.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອີເທີມີຊີວິດຢູ່ໃນວັນເວລາຂອງ "ໂຄຣຣິອານທະ

15 ກ ຄມພ ກະບົດ, ການກະບົດ. 20 ກ ຄມພ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ. 21 ກ ອທ 13:20-21. 23 ກ ອທ 1:6; 15:33-34. 12 ກ ອທ 13:13-31.

ເມີ; ແລະ ໂຄຣຣິອານທະເມີເປັນກະສັດບົກ ຄອງທົວແຜ່ນດິນ.

2 ແລະ ັອີເທີເປັນສາດສະດາຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນ ອີເທີຈຶ່ງໄດ້ອອກມາໃນ ວັນເວລາຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີ, ແລະ ໄດ້ ເລີ່ມທຳນາຍແກ່ຜູ້ຄົນ, ເພາະວ່າຈະ ະທຳມ ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຍ້ອນ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງສະຖິດຢູ່ກັບເພິ່ນ.

3 ເພາະວ່າເພິ່ນ ໄດ້ ັປາວປະກາດຕັ້ງ ແຕ່ຕອນເຊົ້າຈົນ ຮອດຕາ ເວັນ ຕົກ ດິນ, ແລະ ຊັກຊວນຜູ້ຄົນໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ ເພື່ອຈະນຳໄປສູ່ການກັບໃຈ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຖືກ ະທຳລາຍ, ໂດຍກ່າວກັບ ພວກເຂົາວ່າ ດ້ວຍ ັສັດທາ ທຸກສິ່ງທຸກ ຢ່າງຍ່ອມສຳເລັດ—

4 ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ ຜູ້ ນັ້ນອາດຈະ ັມຸ້ງຫວັງຢ່າງແນ່ນອນສຳລັບ ໂລກທີ່ຈະດີກວ່ານີ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ທາງເບື້ອງຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງຄວາມຫວັງນີ້ມາຈາກສັດທາອັນເຮັດ ະຫລັກໝັ້ນໃຫ້ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດ, ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາແນ່ໃຈ ແລະ ແນ່ວແນ່, ັເຮັດວຽກງານດີໃຫ້ຫລາຍຢູ່ສະເໝີ, ອັນ ຈະນຳໄປຫາ ັການຖວາຍບາລະມີແດ່ ພຣະເຈົ້າ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອີເທີ ໄດ້ທຳນາຍເລື່ອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດ ສະຈັນແກ່ຜູ້ຄົນ, ຊຶ່ງພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຍ້ອນ ວ່າພວກເຂົາບໍ່ເຫັນມັນ.

6 ແລະ ບັດ ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ ໂມ ໂຣ ໂນ ຈະ

ເວົ້າບາງຢ່າງກ່ຽວກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້; ຂ້າພະ ເຈົ້າຈະສະແດງຕໍ່ໂລກວ່າ ັສັດທາຄືສິ່ງທີ່ ະມຸ້ງຫວັງໄວ້ ແລະ ຍັງ ັບໍ່ທັນເຫັນ; ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຢ່າໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັນເລີຍ, ເພາະທ່ານບໍ່ ເຫັນຍ້ອນວ່າທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພະຍານຈົນ ກວ່າຫລັງຈາກ ັການທົດລອງສັດທາຂອງ ທ່ານ.

7 ເພາະເປັນດ້ວຍສັດທາທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ ມາປະກົດຕົວແກ່ບັນ ພະບຸລຸດ ຂອງພວກ ເຮົາ, ຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ຟື້ນຄືນພຣະ ຊົນແລ້ວ; ແລະ ພຣະອົງຈະບໍ່ປະກົດຕົວ ແກ່ພວກເຂົາ ຈົນກວ່າຫລັງຈາກພວກເຂົາ ມີສັດທາໃນພຣະອົງແລ້ວ; ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງ ຕ້ອງເປັນໄປວ່າ ບາງຄົນມີສັດທາໃນພຣະ ອົງ, ເພາະວ່າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປະກົດຕົວແກ່ ໂລກ.

8 ແຕ່ເປັນຍ້ອນສັດທາຂອງມະນຸດ ພຣະ ອົງ ຈຶ່ງຈະມາປະກົດຕົວ ແກ່ໂລກ, ແລະ ຖວາຍບາລະມີພຣະນາມ ຂອງພຣະບິດາ, ແລະ ຕຽມທາງ ໄວ້ເພື່ອໂດຍທາງນັ້ນ ຜູ້ ອື່ນຈະໄດ້ມີສ່ວນໃນຂອງປະທານ ຈາກ ສະຫວັນ, ເພື່ອເຂົາ ຈະ ໄດ້ຫວັງໃນສິ່ງ ເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງພວກເຂົາຍັງບໍ່ທັນເຫັນເທື່ອ.

9 ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານ ຈະມີຄວາມຫວັງອີກ, ແລະ ເປັນຜູ້ມີສ່ວນໃນຂອງປະທານນັ້ນ, ຖ້າພຽງແຕ່ທ່ານມີສັດທາ.

10 ຈຶ່ງເບິ່ງ ເປັນດ້ວຍສັດທາຄົນໃນສະ ໄໝກ່ອນ ຈຶ່ງຖືກ ັເອິ້ນຕາມລະບຽບອັນ ສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ.

11 ດັ່ງ ນັ້ນ, ດ້ວຍ ສັດທາ ພຣະ ອົງ ຈຶ່ງ

<p>2 ກ ຄມພ ອີເທີ. ຂ ຢມຢ 20:9; ອນ 1:26; ແອວ 43:1.</p> <p>3 ກ ຄພ 112:5. ຂ ອທ 11:12, 20-22. ຄ ຄມພ ສັດທາ.</p>	<p>4 ກ ຄມພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ. ຂ ຮຣ 6:19. ຄ 1 ກຣທ 15:58. ງ 3 ນພ 12:16.</p> <p>6 ກ ຮຣ 11:1. ຂ ຮມ 8:24-25. ຄ ແອວ 32:21.</p>	<p>ງ 3 ນພ 26:11; ຄພ 105:19; 121:7-8.</p> <p>10 ກ ແອວ 13:3-4. ຄມພ ເອິ້ນ, ການ ເອິ້ນ, ຖືກເອິ້ນຈາກ ພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.</p>
---	---	--

ປະທານກົດຂອງໂມເຊໃຫ້. ແຕ່ດ້ວຍຂອງ
ປະທານຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ພຣະ
ເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕຽມເສັ້ນທາງ ັອັນປະເສີດທີ່ສຸດ
ໃຫ້; ແລະ ເປັນດ້ວຍສັດທາມັນຈຶ່ງສຳເລັດ.

12 ເພາະຖ້າທາກບໍ່ມີ ັສັດທາໃນບັນດາ
ລູກຫລານມະນຸດ ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດ ັສິ່ງ
ມະຫັດສະຈັນ ໃນບັນດາພວກເຂົາບໍ່ໄດ້;
ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ປະກົດຕົວຈົນກວ່າ
ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາມີສັດທາ.

13 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ແມ່ນ ສັດທາ ຂອງ
ແອວມາ ແລະ ແອມມິວເລັກທີ່ເຮັດໃຫ້
ກຸກພັງທະລາຍລົງພື້ນດິນ.

14 ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນແມ່ນສັດທາຂອງນີໂຟ
ແລະ ລີໂຮທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດການ ັປຽນແປງ
ກັບຊາວເລມັນ, ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບ
ບັບຕິສະມາດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍ ັພຣະວິນ
ຍານບໍລິສຸດ.

15 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ແມ່ນ ສັດທາ ຂອງ
ກອາໂມນ ແລະ ພີນ້ອງຂອງລາວ ຊຶ່ງໄດ້
ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນີ້
ໃນບັນດາຊາວເລມັນ.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ຄົນທັງປວງທີ່ເຮັດ
ກຸກພັງ ັສິ່ງມະຫັດສະຈັນກໍເຮັດດ້ວຍ ັສັດທາ,
ເຖິງແມ່ນ ຜູ້ທີ່ເປັນຢູ່ມາກ່ອນພຣະຄຣິດ
ແລະ ຜູ້ທີ່ເປັນຢູ່ພາຍຫລັງພຣະຄຣິດກໍຄື
ກັນ.

17 ແລະ ມັນເປັນຍ້ອນສັດທາທີ່ສານຸສິດ
ສາມ ຄົນໄດ້ຮັບສັນຍາວ່າ ພວກເພິ່ນ ັບໍ່
ຈຳເປັນຕ້ອງຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍ

ເລີຍ; ແລະ ພວກເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບສັນຍານີ້ຈົນ
ກວ່າຫລັງຈາກພວກເພິ່ນມີສັດທາ.

18 ແລະ ທັງບໍ່ວ່າເວລາໃດກໍຕາມ ຈະບໍ່
ມີຜູ້ໃດສາມາດເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນໄດ້
ເລີຍຈົນກວ່າຜູ້ນັ້ນຈະມີສັດທາເສຍກ່ອນ;
ດັ່ງນັ້ນ ກ່ອນອິນໝົດເຂົາຕ້ອງເຊື່ອໃນພຣະ
ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າເສຍກ່ອນ.

19 ແລະ ມີຫລາຍຄົນທີ່ມີສັດທາອັນແຮງ
ກ້າ, ແມ່ນແຕ່ ັກ່ອນພຣະຄຣິດສະເດັດມາ,
ຜູ້ບໍ່ສາມາດຖືກກົດກັນຈາກພາຍໃນ ັມ່ານ,
ແຕ່ໄດ້ເຫັນດ້ວຍຕາຂອງຕົນເອງ ຊຶ່ງສິ່ງ
ເຫລົ່ານັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນແລ້ວດ້ວຍຕາ
ແຫ່ງສັດທາ, ແລະ ພວກເຂົາກໍພໍໃຈ.

20 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາເຫັນໃນບັນ
ທຶກນີ້ວ່າ ຄົນຜູ້ໜຶ່ງໃນຈຳນວນຄົນເຫລົ່າ
ນີ້ຄືນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ; ຍ້ອນວ່າລາວ
ມີສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນພຣະເຈົ້າ,
ເວລາພຣະເຈົ້າເດ່ ັນີ້ວ່າພຣະຫັດອອກມາ
ພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ສາມາດເຊື່ອງມັນໄວ້ໃຫ້ພົ້ນ
ຈາກສາຍຕາຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ
ໄດ້, ເພາະດ້ວຍພຣະຄຳຂອງພຣະອົງທີ່ຮັບ
ສັ່ງກັບລາວ ຊຶ່ງຄຳນັ້ນລາວໄດ້ຮັບມາໂດຍ
ສັດທາ.

21 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ
ຢາເຣັດເຫັນນີ້ວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າແລ້ວ, ເປັນເພາະ ັສັນຍາທີ່ນ້ອງຊາຍ
ຂອງຢາເຣັດໄດ້ຮັບມາໂດຍສັດທາ, ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ສາມາດບັງສິ່ງໃດໃຫ້ພົ້ນ
ຈາກສາຍຕາຂອງລາວໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ ພຣະ

11 ກ 1 ກຣທ 12:31.	ຂ ຮລມ 5:45;	ມມ 8:10-12.
12 ກ 2 ນພ 27:23;	3 ນພ 9:20.	19 ກ 2 ນພ 11:1-4;
ມຊຍ 8:18;	15 ກ ແອວ 17:29-39.	ຢຄ 4:4-5;
ມຣນ 7:37;	ຂ ອສ ຕາມທີ່ໄດ້ບອກ	ຈຣ 1:11;
ຄພ 35:8-11.	ເລົ່າ ໃນ ແອວ 17-26.	ແອວ 25:15-16.
ຂ ມທ 13:58;	16 ກ ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ,	ຂ ອທ 3:6.
ມມ 9:20.	ການມະຫັດສະຈັນ.	ຄມພ ມ່ານ.
13 ກ ແອວ 14:26-29.	ຂ ຮຣ 11:7-40.	20 ກ ອທ 3:4.
14 ກ ຮລມ 5:50-52.	17 ກ 3 ນພ 28:7;	21 ກ ອທ 3:25-26.

ອົງຈົ່ງສະແດງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແກ່ລາວ, ເພາະພຣະອົງບໍ່ສາມາດກົດກັນລາວໃຫ້ຢູ່ນອກ ຮູ່ມ່ານອີກຕໍ່ໄປ.

22 ແລະ ເປັນ ດ້ວຍສັດທາທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບ ັສັນຍາວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະມາຫາພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ໂດຍຜ່ານຄົນຕ່າງຊາດ; ສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືພຣະເຊື້ອຊູຄຣິດ.

23 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າທູນຕໍ່ພຣະອົງວ່າ: ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຄົນຕ່າງຊາດຈະເຍາະເຍີ້ຍສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ເພາະ ັຄວາມອ່ອນແອຂອງການຂຽນຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ; ເພາະພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍ ຮຽ່ງໃຫຍ່ໃນຄຳເວົ້າໂດຍສັດທາ, ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຮຽ່ງໃຫຍ່ໃນການຂຽນ; ເພາະພຣະອົງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ເວົ້າໄດ້ຫລາຍເພາະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ;

24 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຂຽນໄດ້ພຽງໜ້ອຍດຽວ, ເພາະຄວາມບໍ່ຊຳນິຊຳນານຂອງມືຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຮຽ່ງໃຫຍ່ໃນ ັການຂຽນຄືກັນກັບນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ, ເພາະພຣະອົງເຮັດໃຫ້ເລື່ອງຊຶ່ງລາວຂຽນໄວ້ນັ້ນຮຽ່ງໃຫຍ່ຄືກັນກັບພຣະອົງ, ຈົນວ່າເກີນກຳລັງຂອງມະນຸດທີ່ຈະອ່ານມັນໄດ້.

25 ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງພວກ

ຂ້ານ້ອຍມີອຳນາດ ແລະ ຮຽ່ງໃຫຍ່ນຳອີກ, ຈົນວ່າພວກຂ້ານ້ອຍຂຽນໄວ້ບໍ່ໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ, ເວລາພວກຂ້ານ້ອຍຂຽນ ພວກຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງເຫັນຄວາມອ່ອນແອຂອງຕົນ, ແລະ ສະດູດຍ້ອນວ່າການວາງຄຳເວົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ; ແລະ ຂ້ານ້ອຍຍ້ານວ່າຄົນຕ່າງຊາດຈະ ັເຍາະເຍີ້ຍຄຳເວົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ.

26 ແລະ ເວລາຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຂໍຄວາມນີ້ແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຄົນໂງ່ຈະ ັເຍາະເຍີ້ຍ, ແຕ່ວ່າເຂົາຈະເປັນທຸກ; ແລະ ຄຸນງາມຄວາມດີຂອງເຮົາມີພຽງພໍສຳລັບຄົນທີ່ອ່ອນໂຍນ, ເພື່ອເຂົາຈະບໍ່ເອົາປຽບຄວາມອ່ອນແອຂອງເຈົ້າ.

27 ແລະ ຖ້າຫາກມະນຸດມາຫາເຮົາ, ເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ເຂົາເຫັນ ັຄວາມອ່ອນແອຂອງເຂົາ. ເຮົາຈະ ຮຽມອບຄວາມອ່ອນແອໃຫ້ມະນຸດ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຖ່ອມຕົວ; ແລະ ັພຣະຄຸນຂອງເຮົາມີພຽງພໍສຳລັບຄົນທັງປວງທີ່ ັຖ່ອມຕົວຕໍ່ໜ້າເຮົາ; ເພາະຖ້າຫາກເຂົາຖ່ອມຕົວຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ແລະ ມີສັດທາໃນເຮົາ, ເວລານັ້ນເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ສິ່ງທີ່ ັອ່ອນແອນັ້ນກັບມາເຂັ້ມແຂງສຳລັບເຂົາ.

28 ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດເຫັນຄວາມອ່ອນແອຂອງເຂົາ, ແລະ ເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ເຂົາເຫັນວ່າ ັສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ ຈະນຳພວກເຂົາມາຫາເຮົາ—ຊຶ່ງເປັນອ່າງນ້ຳແຫ່ງຄວາມຊອບທຳທັງປວງ.

29 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໂນເວລາໄດ້

21 ຂ ອຫ 3:20; ຄພ 67:10-13.
22 ກ ອນ 1:13.
23 ກ ມມ 8:17; 9:33.
ຂ 2 ນພ 33:1.
24 ກ ຄມພ ພາສາ.
25 ກ 1 ກຫ 2:14.

26 ກ ຄລຕ 6:7.
27 ກ ຢດ 4:7.
ຂ ອພຍ 4:11;
1 ກຫ 1:27.
ຄ ຄມພ ພຣະຄຸນ.
ງ ລກ 18:10-14;
ຄພ 1:28.

ຄມພ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.
ຈ ລກ 9:46-48;
2 ກຫ 12:9.
28 ກ 1 ກຫ 13;
ມຣນ 7:39-47.

ຍິນຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ກໍສະບາຍໃຈຂຶ້ນ, ແລະ ທູນວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະປະສົງອັນຊອບທໍາຂອງພຣະອົງຈະສໍາເລັດ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ພຣະອົງເຮັດວຽກງານໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດຕາມສັດທາຂອງເຂົາ;

30 ເພາະນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດເວົ້າກັບພູຊີຣິນວ່າ, ຈົ່ງ ັຍ້າຍໄປ—ແລະ ມັນກໍໄດ້ຍ້າຍໄປ. ແລະ ຖ້າຫາກລາວບໍ່ມີສັດທາ ມັນກໍຈະບໍ່ຍ້າຍໄປ; ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງເຮັດວຽກງານຫລັງຈາກທີ່ມະນຸດມີສັດທາ.

31 ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ປະຈັກແກ່ສານຸສິດຂອງພຣະອົງຕາມນັ້ນ; ເພາະຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາມີ ັສັດທາ ແລະ ໄດ້ເວົ້າໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ພວກເຂົາດ້ວຍອໍານາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

32 ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ອີກວ່າ ພຣະອົງກ່າວວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຕຽມທີ່ພັກໄວ້ໃຫ້ແກ່ມະນຸດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນໃນທ່າມກາງ ັຜາສາດຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນ ມະນຸດຈະໄດ້ມີ ັຄວາມຫວັງອັນປະເສີດທີ່ສຸດ; ດັ່ງນັ້ນ ມະນຸດຈຶ່ງຕ້ອງມີຄວາມຫວັງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈະຮັບມູນມໍລະດົກໃນບ່ອນທີ່ພຣະອົງຕຽມໄວ້ບໍ່ໄດ້.

33 ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ອີກວ່າ ພຣະອົງກ່າວວ່າ ພຣະອົງ ັຮັກ ໂລກ, ຈົນຍອມເສຍສະລະພຣະຊົນເພື່ອ ໂລກ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບພຣະຊົນຄືນອີກເພື່ອຕຽມບ່ອນໄວ້ໃຫ້ລູກຫລານມະນຸດ.

34 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ັຄວາມຮັກນີ້ຊຶ່ງພຣະອົງມີຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດເປັນຄວາມໃຈບຸນ; ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກມະນຸດບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນແລ້ວ ເຂົາຈະຮັບບ່ອນຊຶ່ງພຣະອົງຕຽມໄວ້ໃນຜາສາດຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້.

35 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງພຣະອົງກ່າວ, ວ່າຖ້າຫາກຄົນຕ່າງຊາດບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນ, ເພາະຄວາມອ່ອນແອຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ວ່າພຣະອົງຈະພິສູດເຂົາ, ແລະ ເອົາ ັພອນສະຫວັນໄປຈາກເຂົາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນສິ່ງຊຶ່ງເຂົາໄດ້ຮັບ, ແລະ ຈະມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຈະມີຄວາມໃຈບຸນຢ່າງລົ້ນເຫລືອ.

36 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະອົງປະທານ ັຄຸນງາມຄວາມດີໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຄວາມໃຈບຸນ.

37 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນ ມັນກໍບໍ່ສໍາຄັນສໍາລັບເຈົ້າ, ເຈົ້າເປັນຄົນຊື່ສັດ; ດັ່ງນັ້ນ ອາພອນຂອງເຈົ້າຈຶ່ງຖືກຊໍາລະລ້າງໃຫ້ ັຂາວສະອາດແລ້ວ. ແລະ ຍ້ອນວ່າເຈົ້າເຫັນ ັຄວາມອ່ອນແອຂອງເຈົ້າເອງ, ເຈົ້າຈຶ່ງຖືກເຮັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ຈົນວ່າສາມາດໄປນັ່ງລົງໃນບ່ອນ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຕຽມໄວ້ໃນຜາສາດຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ.

38 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ໂມໂຣໂນຂໍ

<p>30 ກ ມຫ 17:20; ຢຄ 4:6; ຮລມ 10:6, 9. ຄມພ ອໍານາດ. 31 ກ ຄມພ ສັດທາ. 32 ກ ຢຮ 14:2; ອນ 1:27;</p>	<p>ຄພ 72:4; 98:18. ຂ ຄມພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ. 33 ກ ຢຮ 3:16-17. 34 ກ ມຮນ 7:47. ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ.</p>	<p>35 ກ ມຫ 25:14-30. ຄມພ ຂອງປະທານ; ຕາລັນຕິນ. 36 ກ ຄມພ ພຣະຄຸນ. 37 ກ ຄພ 38:42; 88:74-75; 135:4-5. ຂ ອຫ 12:27.</p>
---	--	---

ກ່າວຄຳອຳລາຄົນຕ່າງຊາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ທັງພົນນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮັກແພງນຳອີກ, ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະພົບກັນອີກຕໍ່ໜ້າ” ບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ຄົນທັງໝົດຈະຮູ້ຈັກວ່າ ະອາພອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີຈຸດດ່າງດຳດ້ວຍເລືອດຂອງທ່ານ.

39 ແລະ ເວລານັ້ນທ່ານຈະຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້”ເຫັນພຣະເຢຊູ, ແລະ ວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ະໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ແລະ ວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວຢ່າງງ່າຍດາຍ, ຄືກັນກັບຄົນຜູ້ໜຶ່ງເວົ້າກັບຄົນອີກຜູ້ໜຶ່ງໃນພາສາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້;

40 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນໄວ້ພຽງໜ້ອຍດຽວເທົ່ານັ້ນ, ເພາະຄວາມອ່ອນແອໃນການຂຽນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

41 ແລະ ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳໃຫ້ທ່ານ”ສະແຫວງຫາພຣະເຢຊູອົງນີ້ ຜູ້ຊຶ່ງສາດສະດາ ແລະ ອັກຄະສາວົກໄດ້ຂຽນໄວ້, ເພື່ອພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ, ແລະ ຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້ານຳອີກ, ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊຶ່ງ ະເປັນພະຍານເຖິງພວກພຣະອົງ, ເພື່ອຈະຢູ່ນຳ ແລະ ສະຖິດຢູ່ໃນທ່ານຕະຫລອດໄປ. ອາແມນ.

ບົດທີ 13

ອີເທີເວົ້າກ່ຽວກັບເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ທີ່ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນອາເມຣິກາໂດຍລູກຫລານຂອງ

ໄຢເຊັບ—ເພິ່ນທຳນາຍ, ຖືກຂັບໄລ່, ຂຽນປະຫວັດສາດຂອງຊາວຢາເຣັດໄວ້, ແລະ ບອກລ່ວງໜ້າເຖິງການທຳລາຍຂອງຊາວຢາເຣັດ—ສົງຄາມເກີດຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນ.

1 ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ໂມ ໂຣ ໂນ ຈະເລີ່ມເຮັດບັນທຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຈົບ ຊຶ່ງມັນກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດຂອງຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນມາ.

2 ເພາະຈົງເບິ່ງ, ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຮັບຄຳທັງໝົດຂອງອີເທີ; ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ບອກພວກເຂົາແທ້ໆເຖິງເລື່ອງທັງໝົດນັບຕັ້ງແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງມະນຸດເປັນຕົ້ນມາ; ແລະ ວ່າຫລັງຈາກນັ້ນ” ແທ້ໆລົງຈາກແຜ່ນດິນນີ້ແລ້ວ ມັນກຳກາຍມາເປັນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດເລີດລຳກວ່າແຜ່ນດິນອື່ນໆທັງໝົດ, ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກໄວ້; ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງມີພຣະປະສົງທີ່ຈະໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນນີ້ ະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ;

3 ແລະ ວ່າ ມັນ ຈະ ເປັນ ບ່ອນ ຕັ້ງ ຂອງ ເມືອງ”ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່, ຊຶ່ງຈະ ະລົງມາຈາກສະຫວັນ, ແລະ ເປັນບ່ອນລີ້ໄພອັນສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

4 ຈົ່ງເບິ່ງ, ອີເທີໄດ້ເຫັນວັນເວລາຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບເມືອງ”ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້.

5 ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນນຳອີກ, ແລະ”ເຢຣູຊາເລັມຊຶ່ງຈາກທີ່ນັ້ນ ະລິໄຮ ຈະອອກມາ—ຫລັງຈາກທີ່ມັນຖືກທຳລາຍແລ້ວ ມັນຈະຖືກ

<p>38 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ—ພິພາກສາ. ຂ ຢຄ 1:19.</p>	<p>ຂ ປຖກ 32:30; ອພຍ 33:11. 41 ກ ຄພ 88:63; 101:38.</p>	<p>3 ກ 3 ນພ 20:22; 21:23-24. ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່. ຂ ພນມ 3:12; 21:2.</p>
<p>39 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ— ການປະກົດຕົວຂອງພຣະ ຄຣິດຫລັງຈາກຊີວິດມະເຕະ.</p>	<p>ຂ 3 ນພ 11:32. 13 2 ກ ປຖກ 7:11-24; 8:3. ຂ ອທ 2:8.</p>	<p>4 ກ ຄມພ ຊີໂອນ. 5 ກ ຄມພ ເຢຣູຊາເລັມ. ຂ 1 ນພ 1:18-20.</p>

ສ້າງຂຶ້ນຄືນອີກໃຫ້ເປັນ ິນະຄອນສັກສິດ ແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນຈະເປັນເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າມັນເປັນມາແລ້ວ ໃນສະໄໝກ່ອນ; ແຕ່ວ່າມັນຈະຖືກສ້າງຄືນອີກ, ແລະ ກາຍເປັນນະຄອນສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ມັນຈະຖືກສ້າງໃຫ້ແກ່ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ—

6 ແລະ ວ່າ ເມືອງ ິເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງ ິໂຢເຊັບທີ່ເຫລືອຢູ່, ຊຶ່ງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມັນມີ ິແບບຢ່າງມາແລ້ວ.

7 ເພາະວ່າດັ່ງທີ່ໂຢເຊັບໄດ້ນຳເອົາບົດາຂອງເພິ່ນໄປຫາແຜ່ນດິນ ິເອຍິບ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຕາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ນຳເອົາສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງລູກຫລານຂອງໂຢເຊັບອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເຢຣູຊາເລັມ, ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ເມດຕາລູກຫລານຂອງໂຢເຊັບ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ ິຕາຍດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເມດຕາບົດາຂອງໂຢເຊັບ ເພື່ອເພິ່ນຈະບໍ່ຕາຍ.

8 ດັ່ງ ນັ້ນ, ເຊື້ອສາຍທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງໂຢເຊັບຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນ ິແຜ່ນດິນນີ້; ແລະ ມັນ ຈະເປັນແຜ່ນດິນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະສ້າງນະຄອນສັກສິດຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືກັນກັບເມືອງເຢຣູຊາເລັມໃນສະໄໝກ່ອນ; ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ສັບສົນອີກ ິຕໍ່ໄປ, ຈົນກວ່າທີ່ສຸດຈະມາເຖິງເມື່ອ

ແຜ່ນດິນໂລກຈະສິ້ນໄປ.

9 ແລະ ມັນຈະເປັນສະຫວັນ ິໃໝ່ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກໃໝ່; ແລະ ມັນຈະເປັນຄືຂອງເກົ່າ ແຕ່ວ່າຂອງເກົ່າໄດ້ສູນສິ້ນໄປແລ້ວ, ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະເປັນຂອງໃໝ່ໝົດ.

10 ແລະ ຈາກນັ້ນ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຈະມາ; ແລະ ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ມີຂອງພວກເຂົາ ິຂາວສະອາດແລ້ວ ໂດຍທາງໂລຫິດຂອງພຣະເມສານ້ອຍ; ແລະ ເຂົາຄືພວກທີ່ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາລູກຫລານທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງໂຢເຊັບ, ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

11 ແລະ ຈາກນັ້ນ ເຢຣູຊາເລັມເກົ່າຈະມາອີກ; ແລະ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ຮັບການຊຳລະລ້າງໃຫ້ຂາວສະອາດແລ້ວດ້ວຍໂລຫິດຂອງພຣະເມສານ້ອຍ; ແລະ ເຂົາຄືພວກທີ່ໄດ້ກະຈັດກະຈາຍກັນໄປ ແລະ ຖືກ ິເຕົ້າໂຮມເຂົ້າມາຈາກສີ່ສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ຈາກແຜ່ນດິນທາງ ິເໜືອ ແລະ ເປັນຜູ້ມີສ່ວນໃນການເຮັດໃຫ້ພັນທະສັນຍາຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບ ິອັບຣາຮາມ, ບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາສຳເລັດ.

12 ແລະ ເວລາທີ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມາເຖິງ, ມັນຍ່ອມເຮັດໃຫ້ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພິບັງເກີດຂຶ້ນມາ, ຊຶ່ງກ່າວໄວ້ວ່າ, ຜູ້ເປັນ ິຕົ້ນຈະເປັນປາຍ, ແລະ ຜູ້ເປັນປາຍຈະເປັນຕົ້ນ.

13 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຈະຂຽນຕື່ມ

<p>5 ຄ ພມ 21:10; 3 ນພ 20:29-36. 6 ກ ຄພ 42:9; 45:66-67; 84:2-5; ຫຼຸຊ 1:10. ຂ ຄມພ ໂຢເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ. ຄ ແອວ 46:24. ຄມພ ສັນຍາລັກ. 7 ກ ປຖກ 46:2-7; 47:6.</p>	<p>ຂ 2 ນພ 3:5. 8 ກ ຄມພ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ. ຂ ມຣນ 10:31. 9 ກ 2 ປຕ 3:10-13; ພມ 21:1; 3 ນພ 26:3; ຄພ 101:23-25. 10 ກ ພມ 7:14; 1 ນພ 12:10-11;</p>	<p>ແອວ 5:27. 11 ກ ຄມພ ອິດສະຣາເອນ—ການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ. ຂ ຄພ 133:26-35. ຄ ຄມພ ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ. 12 ກ ມຣກ 10:31; 1 ນພ 13:42; ຢຕ 5:63; ຄພ 90:9.</p>
--	--	---

ອີກແຕ່ວ່າຖືກຫ້າມໄວ້; ຄຳທຳນາຍຂອງອີເທີນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນແທ້ໆ; ແຕ່ພວກເຂົາກໍຖືວ່າ ມັນບໍ່ມີຄຸນຄ່າຫຍັງໝົດ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ເພິ່ນອອກໄປ ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໄປລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ໃນຖ້ຳໃນຕອນກາງເວັນ, ແລະ ໃນຕອນກາງຄືນ ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປເບິ່ງສິ່ງຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ຄົນ.

14 ແລະ ໃນເວລາທີ່ເພິ່ນລີ້ຢູ່ໃນຖ້ຳນັ້ນ, ເພິ່ນໄດ້ເຮັດບັນທຶກທີ່ເຫລືອຢູ່ນີ້, ໂດຍເຫັນຄວາມພິນາດທີ່ເກີດກັບຜູ້ຄົນໃນຕອນກາງຄືນ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີດຽວກັນກັບປີທີ່ເພິ່ນຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກບັນດາຜູ້ຄົນ ມັນເລີ່ມມີສົງຄາມໃຫຍ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ເພາະວ່າມີຫລາຍຄົນຊຶ່ງເປັນພວກຍິ່ງໃຫຍ່ລຸກຂຶ້ນ, ແລະ ພະຍາຍາມທຳລາຍໂຄຣນິອານທະເມີໂດຍໃຊ້ແຜນລັບທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ຊຶ່ງໄດ້ກ່າວມາແລ້ວ.

16 ແລະ ບັດນີ້ໂຄຣນິອານທະເມີ, ໂດຍທີ່ຕົນເອງໄດ້ຮຽນຮູ້ວິທີການຂອງສົງຄາມທັງໝົດ, ແລະ ເລ່ຫລ່ຽມທັງໝົດຂອງໂລກ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ສູ້ຮົບກັບພວກທີ່ພະຍາຍາມທຳລາຍລາວ.

17 ແຕ່ວ່າລາວບໍ່ໄດ້ກັບໃຈເລີຍ, ທັງບໍ່ມີລູກຊາຍ ຫລື ລູກສາວທີ່ຈົບງາມຂອງລາວຄົນໃດກັບໃຈເລີຍ; ທັງບໍ່ມີລູກຊາຍ ຫລື ລູກສາວທີ່ຈົບງາມຂອງໂຄຣນິອານໃດກັບໃຈເລີຍ; ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ບໍ່ມີລູກຊາຍ ຫລື ລູກສາວທີ່ຈົບງາມຂອງຄົນໃດທັງຜົນແຜ່ນດິນໂລກກັບໃຈຈາກບາບຂອງຕົນເລີຍ.

18 ດັ່ງນັ້ນ, ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນປີທຳອິດທີ່ອີເທີອາໄສຢູ່ໃນຖ້ຳນັ້ນ ມີ

ຜູ້ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຖືກຂ້າຕາຍ ໂດຍດາບຂອງ ການມັ້ວສຸມລັບເຫລົ່ານັ້ນ ໃນການຕໍ່ສູ້ກັບໂຄຣນິອານທະເມີເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກໄປ.

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກລູກຊາຍຂອງໂຄຣນິອານທະເມີໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງດຸເດືອດ ແລະ ໄດ້ເສຍເລືອດເນື້ອໄປຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

20 ແລະ ໃນປີທີສອງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຫາອີເທີ, ແລະ ສັ່ງໃຫ້ເພິ່ນໄປທຳນາຍແກ່ ກໍໂຄຣນິອານທະເມີວ່າ, ຖ້າຫາກລາວ ແລະ ຄົນໃນຄອບຄົວຂອງລາວທັງໝົດກັບໃຈ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມອບອານາຈັກໃຫ້ແກ່ລາວ ແລະ ຈະໄວ້ຊີວິດຜູ້ຄົນ—

21 ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍພ້ອມກັບຄົນໃນຄອບຄົວຂອງລາວ ຍົກເວັ້ນແຕ່ຕົວລາວເອງ. ແລະ ລາວຈະມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນຄຳທຳນາຍສຳເລັດ ຊຶ່ງມີເວົ້າໄວ້ກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນອີກ ພວກໜຶ່ງທີ່ຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນມາເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາຈະເປັນຜູ້ຜັງສົບຂອງໂຄຣນິອານທະເມີ; ແລະ ທຸກຄົນຈະຖືກທຳລາຍໄປຍົກເວັ້ນແຕ່² ໂຄຣນິອານທະເມີຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນ.

22 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣນິອານທະເມີບໍ່ໄດ້ກັບໃຈເລີຍ, ທັງຄົນໃນຄອບຄົວຂອງລາວ ແລະ ທັງຜູ້ຄົນກໍບໍ່ໄດ້ກັບໃຈ; ແລະ ສົງຄາມກໍບໍ່ໄດ້ຢຸດຕິລົງ, ແລະ ພວກເຂົາພະຍາຍາມທີ່ຈະຂ້າອີເທີ, ແຕ່ວ່າເພິ່ນໄດ້ໜີໄປກ່ອນພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ໃນຖ້ຳອີກ.

23 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຊເຮັດໄດ້ຍົກທັບມາ, ແລະ ລາວໄດ້ເຂົ້າມາສູ່

18 ກ ອທ 8:9-26.
20 ກ ອທ 12:1-2.

21 ກ ອມນ 1:19-21;
ອທ 11:21.

ຂ ອທ 15:29-32.

ຮັບກັບໂຄຣຣິອານທະເມີອີກ; ແລະ ລາວໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ, ເຖິງຂະໜາດທີ່ໃນປີທີສາມລາວໄດ້ເອົາໂຄຣຣິອານທະເມີມາເປັນຊະເລີຍ.

24 ແລະ ໃນປີທີ່ສີ່ ລູກຊາຍຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ເອົາຊະນະເຊເຣັດ, ແລະ ໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກຄືນມາໃຫ້ບິດາຂອງຕົນອີກ.

25 ບັດນີ້ມັນໄດ້ມີສົງຄາມເກີດຂຶ້ນທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ, ທຸກຄົນພ້ອມດ້ວຍພັກຂອງຕົນກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ເພື່ອສິ່ງທີ່ຕົນປາດຖະໜາ.

26 ແລະ ໂດຍສະຫລຸບ, ມັນມີພວກໂຈນແລະ ມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນາໆປະການຢູ່ທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ.

27 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ເຊເຣັດຫລາຍທີ່ສຸດ, ແລະ ລາວໄດ້ຍົກທັບໄປພ້ອມດ້ວຍກອງທັບຂອງລາວ ເພື່ອໄປສູ້ຮົບ; ແລະ ທັງສອງໄດ້ປະທະກັນດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນອັນຮ້າຍແຮງ; ແລະ ທັງສອງໄດ້ປະທະກັນໃນຮ່ອມພູກິນການ; ແລະ ການສູ້ຮົບນັ້ນກັບມາຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຊເຣັດໄດ້ຕໍ່ສູ້ເປັນເວລາສາມມື້. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ເອົາຊະນະລາວ, ແລະ ໄດ້ຕິດຕາມລາວໄປຈົນວ່າໄປຮອດທົ່ງພຽງເຮຊະລອນ.

29 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເຊເຣັດໄດ້ສູ້ຮົບກັບລາວອີກໃນທົ່ງພຽງນັ້ນ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ເອົາຊະນະໂຄຣຣິອານທະເມີ, ແລະ ໄດ້ຂັບໄລ່ລາວໃຫ້ຄືນໄປທາຣ່ອມພູກິນການອີກ.

30 ແລະ ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ສູ້ຮົບກັບເຊເຣັດອີກໃນຮ່ອມພູກິນການ, ຊຶ່ງລາວໄດ້

ຮັບໄຊຊະນະ ແລະ ລາວໄດ້ຂ້າເຊເຣັດ.

31 ແລະ ເຊເຣັດໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຮັບບາດເຈັບທີ່ກົກຂາ, ຈົນວ່າລາວບໍ່ໄດ້ອອກໄປສູ່ສູ້ຮົບອີກເປັນເວລາສອງປີ, ຊຶ່ງໃນໄລຍະເວລານັ້ນຜູ້ຄົນທັງໝົດໃນຜືນແຜ່ນດິນກໍາລັງຂ້າພັນກັນຢູ່, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດທ້າມປາມພວກເຂົາເລີຍ.

ບົດທີ 14

ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນນໍາຄວາມສາຍແຊ່ງມາສູ່ແຜ່ນດິນ—ໂຄຣຣິອານທະເມີເຂົ້າຮ່ວມເຮັດສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານກິເລອາດ, ແລ້ວຕໍ່ຕ້ານລິບ, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນຕໍ່ຕ້ານຊິດ—ເລືອດ ແລະ ການຂ້າພັນກັນມີຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນ.

1 ແລະ ບັດນີ້ມັນເລີ່ມມີຄໍາ "ສາບແຊ່ງອັນໃຫຍ່ຫລວງທົ່ວແຜ່ນດິນ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ, ຊຶ່ງໃນຄໍາສາບແຊ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກຜູ້ໃດຈະວາງອາວຸດ ຫລື ດາບໄວ້ເທິງຮ້ານ ຫລື ເກັບມ້ຽນໄວ້ບ່ອນທີ່ຕົນເຄີຍເອົາໄວ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນມື້ຕໍ່ມາ, ພວກເຂົາຈະຫາມັນບໍ່ພົບ, ເພາະວ່າຄໍາສາບແຊ່ງທົ່ວແຜ່ນດິນນັ້ນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ.

2 ດັ່ງນັ້ນ ທຸກໆຄົນຈຶ່ງເກັບກໍາສິ່ງທີ່ຕົນເປັນເຈົ້າຂອງໄວ້ໃກ້ມື, ແລະ ຈະບໍ່ຍືມຂອງຜູ້ໃດ, ທັງບໍ່ເອົາໃຫ້ຜູ້ໃດຍືມ; ທຸກໆຄົນໄດ້ຈັບດ້າມດາບຂອງຕົນໄວ້ໃນມືຂວາ, ເພື່ອປ້ອງກັນຊັບສົມບັດຂອງຕົນ, ແລະ ຊີວິດຂອງຕົນ ພ້ອມທັງເມຍຂອງຕົນ ແລະ ລູກຂອງຕົນ.

3 ແລະ ບັດນີ້, ຫລັງຈາກສອງປີຜ່ານໄປ, ແລະ ຫລັງຈາກການຕາຍຂອງເຊເຣັດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ນ້ອງຊາຍຂອງເຊເຣັດໄດ້ຍົກທັບມາ

ແລະ ລາວ ໄດ້ສູ້ຮົບກັບ ໂຄຣຣິອານທະເມີ, ຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຮັບໄຊ ຂະນະ ແລະ ໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມລາວໄປໃນຖິ່ນ ແຫ່ງແລ້ງກັນດານເອຄິດ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ນ້ອງ ຊາຍຂອງເຊເຣັດໄດ້ສູ້ຮົບກັບລາວຢູ່ໃນຖິ່ນ ແຫ່ງແລ້ງກັນດານເອຄິດ, ແລະ ການສູ້ຮົບ ນັ້ນຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ, ແລະ ຄົນເປັນຈຳນວນ ຫລາຍພັນຄົນໄດ້ລົ້ມຕາຍໄປດ້ວຍດາບ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິ ອານທະເມີໄດ້ປັດລ້ອມຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນ ດານໄວ້; ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງເຊເຣັດໄດ້ ຍົກທັບອອກຈາກຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານໃນ ເວລາກາງຄືນ, ແລະ ໄດ້ຂ້າຄົນໃນກອງທັບ ຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີສ່ວນໜຶ່ງ, ໃນຂະນະ ທີ່ພວກເຂົາເມົາເຫລົ້າຢູ່.

6 ແລະ ລາວໄດ້ຍົກທັບມາຮອດແຜ່ນດິນ ໂມຣັນ, ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນນັ່ງບັນລັງແທນໂຄຣຣິ ອານທະເມີ.

7 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄ ຣິອານທະເມີໄດ້ອາໄສຢູ່ນຳກອງທັບຂອງ ລາວໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເປັນເວລາ ສອງປີ, ຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ລາວໄດ້ຮັບກຳລັງ ມາໃຫ້ກອງທັບຂອງລາວຫລາຍຂຶ້ນ.

8 ບັດນີ້ນ້ອງຊາຍຂອງເຊເຣັດ, ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ກິເລອາດ, ກໍໄດ້ຮັບກຳລັງມາໃຫ້ກອງທັບ ຂອງລາວຫລາຍຂຶ້ນ, ຍ້ອນວ່າການມັ້ວສຸມ ລັບ.

9 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ມະຫາປະໂລຫິດຂອງລາວເອງໄດ້ລອບຂ້າ ລາວ ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງນັ່ງຢູ່ໃນບັນ ລັງ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຄົນ ຜູ້ໜຶ່ງຂອງພວກມັ້ວສຸມລັບໄດ້ລອບຂ້າຄົນ ນັ້ນໃນທາງລັບ; ແລະ ໄດ້ຍຶດເອົາອານາຈັກ ມາເປັນຂອງຕົນ; ແລະ ລາວມີຊື່ວ່າ ລິບ;

ແລະ ລິບເປັນຄົນຮ່າງໃຫຍ່ກວ່າຄົນອື່ນໃນ ບັນດາຜູ້ຄົນທັງໝົດ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ ປີທຳອິດຂອງລິບ, ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຍົກ ທັບມາຫາແຜ່ນດິນໂມຣັນ ແລະ ໄດ້ສູ້ຮົບ ກັບລິບ.

12 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ລາວໄດ້ສູ້ຮົບກັບລິບ, ຊຶ່ງໃນການສູ້ຮົບນັ້ນ ລິບໄດ້ພົ້ນແຂນຂອງລາວ ຈົນລາວໄດ້ຮັບ ບາດເຈັບ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກອງທັບ ຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີຍັງໄດ້ມຸ້ງໜ້າເຂົ້າຫາ ລິບອີກ, ຈົນວ່າລາວໄດ້ປົບໜີໄປເຖິງຊາຍ ແດນແຄມຝັ່ງທະເລ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄ ຣິອານທະເມີໄດ້ໄລ່ຕາມລາວໄປ; ແລະ ລິບກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບລາວໃນແຄມຝັ່ງທະເລນັ້ນ.

14 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລິບ ໄດ້ຟາດພັນກອງທັບຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີ, ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປຫາຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງ ກັນດານເອຄິດອີກ.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລິບ ໄດ້ໄລ່ຕາມ ໂຄ ຣິ ອານທະ ເມີ ໄປອີກຈົນ ຮອດທົ່ງພຽງອາກົດ. ແລະ ໂຄຣຣິອານທະເມີ ໄດ້ເອົາທຸກຄົນໄປນຳລາວ ຂະນະທີ່ລາວ ກຳລັງປົບໜີໄປທາງໜ້າລິບ ໄປຍັງແຜ່ນ ດິນສ່ວນນັ້ນບ່ອນທີ່ລາວໜີໄປ.

16 ແລະ ເວລາລາວໄດ້ມາຮອດທົ່ງພຽງ ອາກົດແລ້ວ, ລາວກໍໄດ້ສູ້ຮົບກັບລິບ, ແລະ ລາວໄດ້ຟາດພັນລິບຈົນເຖິງແກ່ຄວາມ ຕາຍ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນ້ອງຊາຍຂອງ ລິບກໍໄດ້ຍົກມາສູ້ຮົບກັບ ໂຄຣຣິອານທະເມີ ເປັນການແກ້ແຄ້ນ, ແລະ ການສູ້ຮົບນັ້ນ ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ, ຈົນເຮັດໃຫ້ໂຄຣຣິອານທະ ເມີໜີໄປທາງໜ້າກອງທັບຂອງນ້ອງຊາຍ ຂອງລິບອີກ.

17 ບັດນີ້ນ້ອງຊາຍຂອງລິບມີຊື່ວ່າ ຊິດ.

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊິດໄດ້ໄລ່ຕາມ ໂຄຣຣິອານທະເມີ ໄປ, ແລະ ລາວໄດ້ໂຄ່ນລົ້ມຫລາຍທົ່ວເມືອງ, ແລະ ລາວໄດ້ຂ້າທັງພວກແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ແລະ ໄດ້ເຜົາບ້ານເມືອງຖິ້ມ.

18 ແລະ ຜູ້ຄົນຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນມີຄວາມຍ້ານກົວຊິດ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີສູງຮ້ອງໄປທົ່ວແຜ່ນດິນວ່າ—ຜູ້ໃດຈະສາມາດຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າກອງທັບຂອງຊິດໄດ້? ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວໄດ້ກວາດລ້າງແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າລາວຈົນໝົດສິ້ນ!

19 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນ ເລີ່ມ ເຕົ້າໂຮມເຂົ້າກັນເປັນກອງທັບຕະຫລອດທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ.

20 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງ ແຍກກັນອອກ; ແລະ ສ່ວນໜຶ່ງໄດ້ໜີໄປຫາກອງທັບຂອງຊິດ, ແລະ ອີກສ່ວນໜຶ່ງໄດ້ໜີໄປຫາກອງທັບຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີ.

21 ແລະ ສົງຄາມນັ້ນຮ້າຍແຮງ ແລະ ຍືດເຍື້ອຍາວນານທີ່ສຸດ, ແລະ ພາບຂອງການນອງເລືອດ ແລະ ການຂ້າຜັນກັນນັ້ນມີຢູ່ຢ່າງດົນນານທີ່ສຸດ, ຈົນວ່າທັງຜືນແຜ່ນດິນເຕັມໄປດ້ວຍ "ຊາກສົບຂອງຄົນຕາຍ.

22 ແລະ ສົງຄາມໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ຮີບດ່ວນທີ່ສຸດ ຈົນວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດຢຸດຜັງຊາກສົບເລີຍ, ມີແຕ່ເດີນທັບຕໍ່ໄປຈາກການຂ້າຜັນບ່ອນນີ້ໄປຫາການຂ້າຜັນບ່ອນນັ້ນ, ໂດຍປະຖິ້ມຊາກສົບໄວ້ທັງຊາຍແລະ ຍິງ, ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໃຫ້ກ່າຍກອງຢູ່ຕາມຜືນແຜ່ນດິນ ເພື່ອໃຫ້ "ໂຕໜອນເຈາະກິນ.

23 ແລະ ຊາກສົບໄດ້ສົ່ງກິ່ນເໝັນໄປທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ ເຖິງແມ່ນຕະຫລອດທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ; ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ຄົນຈຶ່ງຖືກລົບກວນ

ທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນເພາະກິ່ນເໝັນນັ້ນ.

24 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຊິດຍັງບໍ່ຢຸດໃນການໄລ່ຕາມໂຄຣຣິອານທະເມີໄປ; ເພາະວ່າລາວສາບານວ່າ ຈະແກ້ແຄ້ນໂຄຣຣິອານທະເມີເອງ, ເພື່ອເລືອດຂອງອ້າຍລາວທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ, ແລະ ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຫາອີເທີວ່າ ໂຄຣຣິອານທະເມີຈະບໍ່ຖືກຂ້າ.

25 ແລະ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນດັ່ງນັ້ນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາຢັ້ງຢາມພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໃນຄວາມບໍລິບູນແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໜ້າກຽດຊັງນັ້ນໄດ້ຕຽມທາງໄວ້ໃຫ້ຄວາມພິນາດອັນເປັນນິດຂອງພວກເຂົາ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຊິດໄດ້ໄລ່ຕາມ ໂຄຣຣິອານທະເມີ ໄປທາງຕາເວັນອອກ ຈົນມາຮອດຊາຍແດນແຄມຝັ່ງທະເລ, ແລະ ບ່ອນນັ້ນລາວໄດ້ສູ້ຮົບກັບຊິດເປັນເວລາສາມມື້.

27 ແລະ ຄວາມພິນາດໃນບັນດາກອງທັບຂອງຊິດເປັນໜ້າຍ້ານກົວທີ່ສຸດ ຈົນວ່າພວກທະຫານຂອງຊິດເລີ່ມ ຍ້ານຕົກໃຈ, ແລະ ເລີ່ມປົບໜີໄປທາງໜ້າຂອງກອງທັບຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແຕກໜີໄປຫາແຜ່ນດິນໂຄຣຣິຣໍ, ແລະ ໄດ້ກວາດລ້າງຜູ້ອາໄສຢູ່ທັງໝົດທີ່ບໍ່ຍອມເຂົ້າຮ່ວມກັບພວກເຂົາໄປຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.

28 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນຂຶ້ນໃນຮ່ອມພູໂຄຣຣິຣໍ; ແລະ ໂຄຣຣິອານທະເມີກໍໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນຂອງລາວຂຶ້ນໃນຮ່ອມພູເຊີ. ບັດນີ້ຮ່ອມພູເຊີນັ້ນຕັ້ງຢູ່ໃກ້ກັບເນີນພູຄອມນໍ; ດັ່ງນັ້ນ ໂຄຣຣິອານທະເມີຈຶ່ງໄດ້ເຕົ້າໂຮມ

ກອງທັບຂອງລາວຢູ່ເທິງເນີນພູຄອມນ໌, ແລະ ໄດ້ເປົ່າແກດັງກ້ອງໄປທາງກອງທັບຂອງຊິດ ເພື່ອເຊື່ອເຊີນພວກເຂົາອອກມາສູ່ຮີບ.

29 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ອອກມາ, ແຕ່ຖືກຂັບໄລ່ຄືນໄປ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຍົກທັບມາເປັນເທື່ອທີສອງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ຄືນໄປອີກ. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືພວກເຂົາໄດ້ຍົກທັບມາອີກເປັນເທື່ອທີສາມ, ແລະ ການສູ້ຮົບນັ້ນຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືຊິດໄດ້ຟັນໂຄຣຣິອານທະເມີ ຈົນວ່າລາວມີບາດແຜເລິກຫລາຍບ່ອນ; ແລະ ໂຄຣຣິອານທະເມີ, ໂດຍທີ່ໄດ້ເສຍເລືອດຫລາຍຈົນວ່າໄດ້ສະຫລົບໄປ, ແລະ ຖືກຫາມໄປຖິ້ມຄືກັບວ່າລາວຕາຍແລ້ວ.

31 ບັດນີ້ການສູນເສຍທັງຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງສອງຝ່າຍນັ້ນແມ່ນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ ຈົນວ່າຊິດຕ້ອງສັ່ງໃຫ້ກອງທັບຂອງລາວບໍ່ໃຫ້ໄລ່ຕາມກອງທັບຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີໄປ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນໄປຫາຄ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

ບົດທີ 15

ຊາວຢາເຣັດຈຳນວນຫລາຍລ້ານຄົນຖືກຂ້າຕາຍໃນສະໜາມຮີບ—ຊິດ ແລະ ໂຄຣຣິອານທະເມີເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນທັງໝົດເພື່ອສູ້ຮົບໃນສົງຄາມແຫ່ງມະຕະ—ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າລົມເລິກຄວາມພະຍາຍາມກັບພວກເຂົາ—ປະຊາຊາດຢາເຣັດຖືກທຳລາຍຈົນໝົດສິ້ນ—ໂຄຣຣິອານທະເມີຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່.

1 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອບາດແຜຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີຫາຍດີແລ້ວ, ລາວເລີ່ມຈີ່ຈຳ ”ຄຳເວົ້າທີ່ອີເທີໄດ້ເວົ້າກັບລາວ.

2 ລາວເຫັນວ່າຜູ້ຄົນຂອງລາວເກືອບສອງລ້ານຄົນຖືກຂ້າຕາຍດ້ວຍດາບ, ແລະ ລາວເລີ່ມມີຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີຊາຍຊະກັນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍສອງລ້ານຄົນພ້ອມທັງເມຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ລູກຂອງພວກເຂົາ.

3 ລາວຈຶ່ງເລີ່ມກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຊຶ່ງລາວໄດ້ເຮັດໄປນັ້ນ; ລາວເລີ່ມນຶກເຖິງຄຳເວົ້າທີ່ອອກມາຈາກປາກຂອງສາດສະດາທັງຫລາຍ, ແລະ ລາວເຫັນວ່າມັນສຳເລັດແລ້ວຕາມນັ້ນທຸກຂໍ້ຈົນຮອດບັດນີ້; ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງລາວໂສກເສົ້າຫລາຍ ແລະ ບໍ່ຍອມທີ່ຈະສະບາຍໃຈເລີຍ.

4 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄືລາວໄດ້ຂຽນສານຫາຊິດ, ເພື່ອສະແດງຄວາມປາດຖະໜາໃຫ້ຊິດຍົກເວັ້ນຜູ້ຄົນ, ແລະ ລາວຈະມອບອານາຈັກໃຫ້ເພື່ອເຫັນແກ່ຊີວິດຂອງຜູ້ຄົນ.

5 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຊິດໄດ້ຮັບສານຂອງລາວແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ຂຽນສານຕອບໂຄຣຣິອານທະເມີ, ວ່າຖ້າຫາກໂຄຣຣິອານທະເມີຍອມມອບຕົວເພື່ອຊິດຈະໄດ້ຂ້າລາວດ້ວຍດາບຂອງຕົນແລ້ວ, ລາວຈະໄວ້ຊີວິດຂອງຜູ້ຄົນ.

6 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ຜູ້ຄົນບໍ່ໄດ້ກັບໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາເລີຍ; ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີຖືກຍຸຍົງໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງຊິດ; ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຊິດໄດ້ຖືກຍຸຍົງໃຫ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີ;

ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຄົນຂອງຊິດຈິ່ງໄດ້ສູ້ຮົບກັບຜູ້ຄົນຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີ.

7 ແລະ ເວລາໂຄຣຣິອານທະເມີເຫັນວ່າຕົນເອງກຳລັງຈະເສຍໄຊ ລາວຈິ່ງໄດ້ໜີໄປຕໍ່ໜ້າຜູ້ຄົນຂອງຊິດອີກ.

8 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ລາວໄດ້ມາຮອດນ້ຳຣິບລີອານຄຳ, ຊຶ່ງແປວ່າກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ ຫລື ໃຫຍ່ກວ່ານ້ຳທັງໝົດ; ດັ່ງນັ້ນ, ເວລາພວກເຂົາມາຮອດແມ່ນ້ຳນີ້ແລ້ວ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນຂຶ້ນ; ແລະ ຊິດກໍໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນຂຶ້ນໃກ້ກັນນັ້ນ; ແລະ ສະນັ້ນ ໃນມື້ຕໍ່ມາພວກເຂົາໄດ້ອອກມາສູ້ຮົບກັນອີກ.

9 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ສູ້ຮົບກັນຢ່າງດຸເດືອດທີ່ສຸດ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຮັບບາດເຈັບອີກ, ແລະ ລາວໄດ້ສະຫລົບໄປເພາະການເສຍເລືອດຢ່າງໜັກ.

10 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທັບຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ມຸ້ງໜ້າເຂົ້າຫາກອງທັບຂອງຊິດຈິນວ່າໄດ້ຮັບໄຊຊະນະຈາກສັດຕູ, ຈົນເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕ້ອງປົບໜີຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໜີໄປທາງໃຕ້, ແລະ ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນໃນບ່ອນທີ່ເອີ້ນວ່າ ໂອແກດ.

11 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ກອງທັບຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຕັ້ງຜ້າເຕັ້ນຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນໃກ້ກັບ ເນີນພູຣາມາ; ແລະ ມັນເປັນເນີນພູແຫ່ງດຽວກັນກັບບ່ອນທີ່ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນໄດ້ "ເຊື່ອງບັນທຶກສັກສິດໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

12 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນທັງໝົດໃນທົ່ວ

ຜືນແຜ່ນດິນ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າ, ນອກຈາກອີເທີເທົ່ານັ້ນ.

13 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ອີເທີໄດ້ເຫັນ ການ ປະພຶດທັງໝົດຂອງຜູ້ຄົນ; ແລະ ເພິ່ນເຫັນວ່າຜູ້ຄົນທີ່ສະໜັບສະໜູນໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບກອງທັບຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີ; ແລະ ຜູ້ຄົນທີ່ສະໜັບສະໜູນຊິດກໍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບກອງທັບຂອງຊິດ.

14 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈິ່ງໄດ້ໃຊ້ເວລາປະມານສິບເພື່ອເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນ, ແລະ ເພື່ອຕົນຈະໄດ້ຮັບກຳລັງໃຫ້ຫລາຍເທົ່າທີ່ຈະຫລາຍໄດ້.

15 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຜູ້ຄົນມາເຕົ້າໂຮມກຳລັງກັນໝົດທຸກຄົນແລ້ວ, ທຸກຄົນຈິ່ງໄປກັບກອງທັບທີ່ຕົນຕ້ອງການພ້ອມດ້ວຍເມຍຂອງຕົນ ແລະ ລູກຂອງຕົນ—ທັງຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ, ແລະ ເດັກນ້ອຍ ກໍໄດ້ຖືອາວຸດແຫ່ງສົງຄາມ, ໂດຍມີໂລ່, ແລະ "ແຜ່ນປົກເອິກ, ແລະ ເຄື່ອງປ້ອງກັນຫົວ, ແລະ ນຸ່ງຫົ່ມຕາມວິທີການຂອງສົງຄາມ—ພວກເຂົາໄດ້ເດີນທັບເຂົ້າຫາກັນເພື່ອສູ້ຮົບ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນຕະຫລອດມື້ນັ້ນແຕ່ບໍ່ມີຝ່າຍໃດຊະນະ.

16 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອເຖິງຕອນກາງຄືນມາ ພວກເຂົາກໍອິດເມື່ອຍ ແລະ ໄດ້ກັບຄືນໄປຄ້າຍຂອງໃຜລາວ; ແລະ ຫລັງຈາກກັບຄືນໄປເຖິງຄ້າຍແລ້ວ ພວກເຂົາກໍເລີ່ມຄຳຄວນ ຍ້ອນວ່າການສູນເສຍຜູ້ຄົນທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ; ແລະ ສຽງຮ້ອງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ການຄຳຄວນຂອງພວກເຂົານັ້ນດັງແຮງທີ່ສຸດ, ຈົນເຮັດໃຫ້ມີສຽງດັງກ້ອງສະໜັ່ນທີ່ສຸດໃນອາກາດ.

17 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໃນ

ມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປສູ່ຮົບກັນອີກ, ແລະ ການສູ້ຮົບໃນມື້ນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເປັນໜ້າຍ້ານກົວທີ່ສຸດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກໍບໍ່ມີຝ່າຍໃດຈະເອົາຊະນະໄດ້, ແລະ ເມື່ອເຖິງຕອນກາງຄືນມາ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ອາກາດດັງກ້ອງສະໜັ່ນໄປດ້ວຍສຽງຮ້ອງໄທ້ ແລະ ສຽງຄວນຄາງ, ດ້ວຍສຽງຈົມວ່າຂອງພວກເຂົາ ຍ້ອນວ່າການສູນເສຍຜູ້ຄົນຂອງພວກເຂົາທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ.

18 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຂຽນສານໄປຫາຊິດອີກ, ໂດຍປາດຖະໜາບໍ່ໃຫ້ລາວມາສູ້ຮົບອີກ, ແຕ່ໃຫ້ລາວເອົາອານາຈັກໄປ ແລະ ໃຫ້ໄວ້ຊີວິດຂອງຜູ້ຄົນ.

19 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລີກລົ້ມຄວາມພະຍາຍາມກັບ ພວກເຂົາ ແລ້ວ, ແລະ ກຊາຕານມີອຳນາດເຕັມທີ່ເໜືອໃຈຂອງຜູ້ຄົນ; ເພາະພວກເຂົາຍອມຕົນໃຫ້ກັບຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ມີຄວາມມືດດັບໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປສູ້ຮົບກັນອີກ.

20 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນຕະຫລອດມື້ນັ້ນ, ແລະ ເມື່ອເຖິງຕອນກາງຄືນມາ ພວກເຂົາກຳນອນຢູ່ກັບດາບຂອງພວກເຂົາ.

21 ແລະ ໃນມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນຈົນຮອດຕອນກາງຄືນ.

22 ແລະ ເມື່ອເຖິງຕອນກາງຄືນ, ພວກເຂົາກໍ ກໍມີນເມົາດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນ, ຄືກັນກັບຄົນເມົາເຫລົ່າອະງຸ່ນ; ແລະ ພວກເຂົາກໍໄດ້ນອນຢູ່ກັບດາບຂອງພວກເຂົາອີກ.

23 ແລະ ໃນມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້

ກັນອີກ; ແລະ ເມື່ອເຖິງຕອນກາງຄືນ ພວກເຂົາກໍລົ້ມຕາຍກັນໝົດ ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ຄົນຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີທຳສິບສອງຄົນ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງຊິດທິກສິບເກົ້າຄົນເທົ່ານັ້ນ.

24 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ນອນຢູ່ກັບດາບຂອງພວກເຂົາໃນຄືນນັ້ນ, ແລະ ໃນມື້ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນອີກ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ດ້ວຍດາບຂອງພວກເຂົາ ແລະ ດ້ວຍເຄື່ອງປ້ອງກັນອາວຸດຂອງພວກເຂົາຕະຫລອດມື້ນັ້ນ.

25 ແລະ ເມື່ອຮອດຕອນກາງຄືນ ຜູ້ຄົນຂອງຊິດເຫລືອຢູ່ສາມສິບສອງຄົນ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີເຫລືອຢູ່ຊາວເຈັດຄົນ.

26 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ພາກັນກິນດິ່ມ ແລະ ໄດ້ເຂົ້ານອນ, ແລະ ໄດ້ຕຽມຕົວເພື່ອຄວາມຕາຍໃນມື້ຕໍ່ມາ. ແລະ ພວກເຂົາເປັນຄົນຮ່າງໃຫຍ່ສູງ ແລະ ມີກຳລັງຕາມກຳລັງຂອງມະນຸດ.

27 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ພວກເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນເປັນເວລາສາມຊົ່ວໂມງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສະຫລົບໄປດ້ວຍການເສຍເລືອດຢ່າງໜັກ.

28 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເວລາຜູ້ຄົນຂອງໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ຮັບກຳລັງພໍທີ່ຈະຢ່າງໄປໄດ້ແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍຕຽມທ່າທີ່ຈະໜີໄປເພື່ອເອົາຕົວລອດ; ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊິດໄດ້ລຸກຂຶ້ນພ້ອມດ້ວຍຜູ້ຄົນຂອງລາວ, ແລະ ລາວໄດ້ສາບານດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນວ່າລາວຈະຂ້າໂຄຣຣິອານທະເມີໃຫ້ໄດ້ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ລາວກໍຈະຕາຍດ້ວຍດາບ.

29 ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ໄລ່ຕາມພວກເຂົາໄປ, ແລະ ໃນມື້ຕໍ່ມາຊິດກໍຕາມມາທັນ;

ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ເມື່ອພວກເຂົາທຸກຄົນ ໄດ້ລົ້ມຕາຍ ດ້ວຍດາບ ະໝົດແລ້ວ, ນອກຈາກໂຄຣຣິອານທະເມີກັບຊິດເທົ່ານັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ ຊິດໄດ້ສະຫລົບໄປເພາະການເສຍເລືອດຢ່າງໜັກ.

30 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ເນີ້ງຕົວເອື້ອຍດາບ, ແລະ ພັກຜ່ອນຢູ່ໜ້ອຍໜຶ່ງ, ແລ້ວລາວໄດ້ຕັດຫົວຊິດຈົນຂາດ.

31 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ຫລັງ ຈາກ ລາວ ໄດ້ ຕັດ ຫົວ ຂອງ ຊິດ ຂາດ ແລ້ວ, ຊິດ ໄດ້ ເອົາ ມື ຊູ ຕົວ ເອງ ໃຫ້ ລູກ ຂຶ້ນ ແລະ ກໍລົ້ມລົງອີກ; ແລະ ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ລາວ ຊັກ ເພື່ອ ຫາຍ ໃຈ, ລາວ ກໍ ໄດ້ ຂາດ ໃຈ ຕາຍ.

32 ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຄື ະໂຄຣຣິອານທະເມີໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ຄືກັນ

ກັບຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວ.

33 ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສິ່ງກັບອີເທີ, ແລະ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: ຈົ່ງອອກໄປ. ແລະ ອີເທີໄດ້ອອກໄປ, ແລະ ເຫັນວ່າພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສໍາເລັດແລ້ວທັງໝົດ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຈົບ ະບັນທຶກຂອງເພິ່ນ; (ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ແມ່ນແຕ່ໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍ) ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເຊື່ອມັນໄວ້ດ້ວຍວິທີທີ່ຜູ້ຄົນຂອງລິມໄຮໄດ້ພົບເຫັນມັນ.

34 ບັດນີ້ຄໍາສຸດທ້າຍຊຶ່ງ ະອີເທີໄດ້ຂຽນໄວ້ມີດັ່ງນີ້: ບໍ່ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມີພຣະປະສົງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າປ່ຽນແປງສະພາບ, ຫລື ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນເນື້ອໜັງນັ້ນ, ມັນບໍ່ສໍາຄັນຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະລອດໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ອາແມນ.

ໜັງສືໂມໂຣໄນ

ບົດທີ 1

ໂມໂຣໄນຂຽນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາວເລມັນ—ຊາວນິໄຟຜູ້ທີ່ບໍ່ປະຕິເສດພຣະຄຣິດຖືກຂ້າຕາຍ. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

1 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າ ະໂມໂຣໄນ ຫລັງຈາກຫຍໍ້ເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ຄົນຢາເຣັດຈົບແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄິດວ່າຈະໄດ້ຂຽນອີກ, ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ຕາຍເທື່ອ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຊາວເລມັນເຫັນຂ້າພະເຈົ້າ

ເພາະພວກເຂົາຈະທໍາລາຍຂ້າພະເຈົ້າ.

2 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ະສິ່ງຄາມລະຫວ່າງພວກເຂົາ ເອງ ກໍ ໂຫດ ຮ້າຍ ທີ່ ສຸດ; ແລະ ເປັນຍ້ອນຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ ະຂ້າຊາວນິໄຟທຸກຄົນທີ່ບໍ່ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ.

3 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໄນໃນຈະບໍ່ ະປະຕິເສດພຣະຄຣິດ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຊັດເຊພະເນຈອນໄປຫາບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປໄດ້ ເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງ

<p>29 ກ ອທ 13:20-21. 32 ກ ອມນ 1:20-22. 33 ກ ມຊຢ 8:9; ແອວ 37:21-31; ອທ 1:1-5.</p>	<p>34 ກ ອທ 12:2. [ໂມໂຣໄນ] 1 1 ກ ຄມພ ໂມໂຣໄນ, ລູກຊາຍຂອງມໍມອນ.</p>	<p>2 ກ 1 ນພ 12:20-23. ຂ ແອວ 45:14. 3 ກ ມທ 10:32-33; 3 ນພ 29:5.</p>
--	--	---

ຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ.

4 ດັ່ງ ນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂຽນອີກເລັກໜ້ອຍ, ກົງກັນຂ້າມກັບຂ້າພະເຈົ້າຄິດໄວ້; ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄິດວ່າ ຈະໄດ້ຂຽນຕື່ມອີກ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍຂຽນຕື່ມອີກເລັກໜ້ອຍ, ເພື່ອບາງທີມັນອາດຈະມີຄຸນຄ່າແກ່ຊາວເລມັນ, ພື້ນອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃນມື້ໜຶ່ງຂ້າງໜ້າຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ບົດທີ 2

ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ມອບອຳນາດໃຫ້ອັກຄະສາວົກຊາວນີໄຟສິບສອງຄົນ ເພື່ອຈະໄດ້ມອບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

1 ພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບ "ສານຸສິດສິບສອງຄົນຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເລືອກໄວ້ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງວາງພຣະຫັດໃສ່ພວກເພິ່ນ—

2 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງພວກເພິ່ນ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ເຈົ້າຈຶ່ງເອີ້ນຫາພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ, ໃນຄຳອະທິຖານຢ່າງມີພະລັງ; ແລະ ຫລັງຈາກເຈົ້າເຮັດສິ່ງນີ້ແລ້ວ, ເຈົ້າຈະມີ "ອຳນາດເພື່ອວ່າຄົນທີ່ເຈົ້າຈະປົກ ະມີໃສ່ເຂົາ, ເຈົ້າຈະມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃຫ້; ແລະ "ເຈົ້າຈຶ່ງມອບໃຫ້ໃນນາມຂອງເຮົາ, ເພາະອັກຄະສາວົກຂອງເຮົາເຮັດດັ່ງນີ້.

3 ບັດນີ້ພຣະຄຣິດ ໄດ້ກ່າວຂໍ້ຄວາມນີ້ກັບພວກເພິ່ນໃນເວລາທີ່ພຣະອົງສະເດັດມາປະກົດຕົວຕໍ່ພວກເພິ່ນເປັນຄັ້ງທຳອິດ;

ແລະ ຝູງຊົນບໍ່ໄດ້ຍິນ, ແຕ່ວ່າສານຸສິດທຸກຄົນໄດ້ຍິນ; ແລະ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ "ປົກມີໃສ່, ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກໍໄດ້ສະເດັດລົງມາຫາຄົນເຫລົ່ານັ້ນ.

ບົດທີ 3

ຜູ້ເປັນແອວເດີແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນໂດຍການວາງມື. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

1 ວິທີທີ່ສານຸສິດຜູ້ຊຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ "ແອວເດີຂອງສາດສະໜາຈັກ, ໄດ້ ະແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນ—

2 ຫລັງຈາກທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດແລ້ວ, ພວກເພິ່ນໄດ້ປົກມີໃສ່ພວກເຂົາ, ແລະ ກ່າວວ່າ:

3 ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຂ້າພະເຈົ້າແຕ່ງຕັ້ງທ່ານໃຫ້ເປັນປະໂລຫິດ (ຫລື ຖ້າຫາກເຂົາຈະເປັນຄູສອນ, ຂ້າພະເຈົ້າແຕ່ງຕັ້ງທ່ານໃຫ້ເປັນຄູສອນ) ເພື່ອສັ່ງສອນການກັບໃຈ ແລະ "ການບົດບາບໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ໂດຍຄວາມອິດທິນແຫ່ງສັດທາຕໍ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈົນເຖິງທີ່ສຸດ. ອາແມນ.

4 ແລະ ຕາມວິທີນີ້ພວກເພິ່ນໄດ້ "ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນ, ຕາມ ະຂອງປະທານ ແລະ ການເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ມະນຸດ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາໂດຍ "ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນພວກເພິ່ນ.

2 1 ກ 3 ນຟ 13:25.
2 ກ ຄມພ ອຳນາດ.
ຂ ຄມພ ມີ, ການວາງ.
ຄ 3 ນຟ 18:37.
3 ກ ກຈກ 19:6.

3 1 ກ ແອວ 6:1.
ຄມພ ແອວເດີ.
ຂ ຄມພ ແຕ່ງຕັ້ງ,
ການແຕ່ງຕັ້ງ.
3 ກ ຄມພ ບົດບາບ,

ການບົດບາບ.
4 ກ ຄພ 18:32; 20:60.
ຂ ຄມພ ຂອງປະທານ.
ຄ 1 ນຟ 13:37;
ມຣນ 6:9.

ບົດທີ 4

ວິທີແອວເດີ ແລະ ປະໂລຫິດປະຕິບັດສິນລະລຶກໃຫ້ພອນແກ່ເຂົ້າຈີ່ມີອະທິບາຍໄວ້. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

1 ນີ້ຄື ວິທີຂອງ ະແອວເດີ ແລະ ປະໂລຫິດປະຕິບັດເນື້ອໜັງ ແລະ ໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດໃຫ້ຄົນໃນສາດສະໜາຈັກ; ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ ະປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຄຣິດ; ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ມັນເປັນວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງ; ແລະ ແອວເດີ ຫລື ປະໂລຫິດໄດ້ປະຕິບັດມັນ—

2 ແລະ ພວກເພິ່ນໄດ້ຄູເຂົ້າລົງພ້ອມກັບຄົນໃນສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, ມີຄວາມວ່າ:

3 ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ພວກຂ້າພຣະອົງທູນຂໍພຣະອົງໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ໂປດປະທານພອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ ະເຂົ້າຈີ່ນີ້ສັກສິດແກ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ຮັບສ່ວນ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຮັບປະທານດ້ວຍ ະຄວາມລະນຶກເຖິງພຣະກາຍຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເປັນສັກຂີພະຍານຕໍ່ພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ວ່າເຂົາເຕັມໃຈຮັບ ະພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ລະນຶກເຖິງພຣະອົງຕະຫລອດເວລາ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງປະທານໃຫ້

ເຂົາ, ເພື່ອເຂົາຈະມີ ະພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງຢູ່ດ້ວຍຕະຫລອດເວລາ. ອາແມນ.

ບົດທີ 5

ລະບຽບການປະຕິບັດສິນລະລຶກໃຫ້ພອນແກ່ເຫລົ່າອະງຸ່ນໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

1 ນີ້ຄື ວິທີໃຫ້ພອນແກ່ເຫລົ່າອະງຸ່ນ— ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເອົາຈອກມາ, ແລະ ກ່າວວ່າ:

2 ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ພວກຂ້າພຣະອົງທູນຂໍພຣະອົງໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ໂປດປະທານພອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ ະເຫລົ່າອະງຸ່ນນີ້ສັກສິດແກ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ດີ່ມ, ເພື່ອເຂົາຈະເຮັດດ້ວຍ ະຄວາມລະນຶກເຖິງໂລຫິດຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຫລັງເພື່ອເຂົາ; ເພື່ອເຂົາຈະເປັນສັກຂີພະຍານຕໍ່ພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ວ່າເຂົາລະນຶກເຖິງພຣະອົງຕະຫລອດເວລາ, ເພື່ອເຂົາຈະມີພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງຢູ່ດ້ວຍ. ອາແມນ.

ບົດທີ 6

ຄົນທີ່ກັບໃຈໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ໄດ້ຮັບການຜູກມິດ—ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຜູ້ທີ່ກັບໃຈໄດ້ຮັບການອະໄພ—

4 1 ກ 3 ນຟ 18:1-7.
ຂ ຄມພ ແອວເດີ.
ຄ ຄພ 20:76-77.
3 ກ ຄມພ ສິນລະລຶກ.
ຂ ລກ 22:19;
1 ກຣທ 11:23-24;
3 ນຟ 18:7.

ຄ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—
ການຮັບເອົາພຣະ
ນາມຂອງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ.
ງ ຄມພ ພຣະວິນ
ຍານບໍລິສຸດ.
5 1 ກ 3 ນຟ 18:8-11;

ຄພ 20:78-79.
2 ກ ຄພ 27:2-4.
ຄມພ ສິນລະລຶກ.
ຂ ລກ 22:19-20;
1 ກຣທ 11:25.

ການປະຊຸມຖືກດຳເນີນ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກ່ຽວກັບການໃຫ້ ັບັບຕິສະມາ. ຈົ່ງເບິ່ງ ແອວເດີ, ປະໂລຫິດ, ແລະ ຄູສອນ ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ; ແລະ ພວກເພິ່ນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມານອກຈາກວ່າພວກເພິ່ນຈະນຳຜົນອອກມາວ່າພວກເພິ່ນມີ ະຄຳຄວນ.

2 ທັງພວກເພິ່ນຈະບໍ່ຮັບຜູ້ໃດມາສູ່ການຮັບບັບຕິສະມານອກຈາກຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈະອອກມາດ້ວຍໃຈທີ່ ັຊອກຊ້ຳ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ, ແລະ ເປັນພະຍານຕໍ່ສາດສະໜາຈັກວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈແທ້ໆຈາກບາບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ.

3 ແລະ ຈະບໍ່ຮັບຜູ້ໃດມາສູ່ບັບຕິສະມານອກຈາກເຂົາຈະ ັຮັບພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດເສຍກ່ອນ, ໂດຍມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

4 ແລະ ຫລັງຈາກທີ່ເຂົາໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວ, ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ກະທຳ ແລະ ັຊຳລະລ້າງເຂົາໃຫ້ສະອາດແລ້ວ, ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ; ແລະ ັຊື່ຂອງເຂົາໄດ້ຖືກ

ຮັບໄວ້, ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຖືກຈິດຈຳ ແລະ ບຳລຸງລ້ຽງດ້ວຍພຣະຄຳອັນປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອຮັກສາເຂົາຢູ່ໃນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ເພື່ອໃຫ້ເຂົາ ັເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການອະທິຖານຕະຫລອດເວລາ, ໂດຍ ັເພິ່ງອາໄສແຕ່ໃນພຣະຄຸນຄວາມດີຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງດຽວ, ອົງຜູ້ເປັນ ັຜູ້ສ້າງ ແລະ ເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ສັດທາຂອງເຂົາສົມບູນ.

5 ແລະ ຄົນໃນ ັສາດສະໜາຈັກໄດ້ຊຸມນຸມກັນຢູ່ ະເລື້ອຍໆ, ເພື່ອ ັຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ເພື່ອອະທິຖານ ແລະ ເພື່ອສົນທະນາກັນກ່ຽວກັບຄວາມຜາສຸກຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ.

6 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນຢູ່ເລື້ອຍໆເພື່ອຮັບສ່ວນເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫລົ້າອະນຸ່ນ, ດ້ວຍຄວາມລະນຶກເຖິງອົງພຣະເຢຊູເຈົ້າ.

7 ແລະ ພວກເຂົາເຄັ່ງຄັດທີ່ຈະເອົາໃຈໃສ່ ັບໍ່ໃຫ້ມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນບັນດາພວກເຂົາ; ແລະ ຜູ້ໃດຖືກພົບວ່າໄດ້ກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ມີພະຍານຂອງສາດສະໜາຈັກ ະສາມຄົນກ່າວໂທດຜູ້ນັ້ນຕໍ່ໜ້າ ັແອວເດີ, ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ, ແລະ ບໍ່ ັສາລະພາບຜິດແລ້ວ, ຊື່ຂອງເຂົາຍ່ອມຖືກ ັລືບອອກ, ແລະ ເຂົາຈະບໍ່ຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ກັບບັນດາຜູ້ຄົນຂອງພຣະຄຣິດ.

6 1 ກ ຄມພ ັບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.
ຂ ຄມພ ຄຳຄວນ, ການມີຄຳຄວນ.
2 ກ ຄມພ ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳ.
3 ກ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ.
4 ກ ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.
ຂ ຄພ 20:82.

ຄ ແອວ 34:39;
3 ນພ 18:15-18.
ງ 2 ນພ 31:19;
ຄພ 3:20.
ຈ ຮຮ 12:2.
5 ກ ຄມພ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຂ 3 ນພ 18:22;
4 ນພ 1:12;
ຄພ 88:76.
ຄ ຄມພ ຖືສິນອິດເຂົ້າ, ການຖືສິນອິດເຂົ້າ.

7 ກ ຄພ 20:54.
ຂ ຄພ 42:80-81.
ຄມພ ພະຍານ.
ຄ ແອວ 6:1.
ຄມພ ແອວເດີ.
ງ ຄມພ ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ.
ຈ ອພຍ 32:33;
ຄພ 20:83.
ຄມພ ການຖືກໄລ່ອອກ.

8 ແຕ່ ກ່ວາທຸກເທື່ອທີ່ເຂົາກັບໃຈ ແລະ ສະແຫວງຫາການໃຫ້ອະໄພດ້ວຍເຈດຕະນາອັນແທ້ຈິງ, ເຂົາກໍຈະໄດ້ຮັບ ການໃຫ້ອະໄພ.

9 ແລະ ສາດສະໜາຈັກ ກໍດຳເນີນການປະຊຸມຂອງພວກເຂົາຕາມວິທີການທ່າງານຂອງພຣະວິນຍານ ແລະ ໂດຍອຳນາດຂອງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ເພາະດັ່ງທີ່ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ເຮັດຢ່າງໃດ ບໍ່ວ່າໃຫ້ສັ່ງສອນ, ຫລື ແນະນຳ, ຫລື ອະທິຖານ, ຫລື ໄຫວ້ວອນ, ຫລື ຮ້ອງເພງ, ມັນກໍເປັນໄປຢ່າງນັ້ນ.

ບົດທີ 7

ການເຊື່ອເຊີນ ໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ອະທິຖານດ້ວຍເຈດຕະນາອັນແທ້ຈິງ—ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດຊ່ວຍໃຫ້ມະນຸດຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ—ຊາຕານຊັກຈູງມະນຸດໃຫ້ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວ—ສາດສະດາໄດ້ສະແດງໃຫ້ປະຈັກເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ—ໂດຍຜ່ານສັດທາ, ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຈິງເກີດຂຶ້ນ ແລະ ເຫລົ້າທູດປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ—ມະນຸດຄວນມີຄວາມຫວັງໃນຊີວິດນີ້ລັ້ນດອນ ແລະ ຍຶດໝັ້ນໃນຄວາມໃຈບຸນ. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

1 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໄນຂຽນຄຳຂອງ ມໍມອນ ບິດາ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ເລັກໜ້ອຍ, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບ

”ສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ; ເພາະເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄົນຕາມວິທີນີ້ເມື່ອເພິ່ນສິດສອນພວກເຂົາໃນທຳມະສາລາ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ສ້າງໄວ້ເປັນສະຖານທີ່ນະມັດສະການ.

2 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມໍມອນຂໍເວົ້າກັບທ່ານ, ພິມັອງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ມັນເປັນດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ, ແລະ ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພຣະປະສົງອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ, ເພາະຂອງປະທານແຫ່ງ ການເອີ້ນຂອງພຣະອົງທີ່ມີແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸດຍາດໃຫ້ເວົ້າກັບທ່ານໃນເທື່ອນີ້.

3 ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບທ່ານຜູ້ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຕິດຕາມ ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ຮັກສັນຕິສຸກຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ຊຶ່ງມີຄວາມຫວັງຢ່າງພຽງພໍຊຶ່ງດ້ວຍຄວາມຫວັງນີ້ທ່ານຈະເຂົ້າໄປໃນ”ທີ່ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້, ນັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນກວ່າທ່ານຈະໄດ້ພັກຜ່ອນຢູ່ກັບພຣະອົງໃນສະຫວັນ.

4 ແລະ ບັດນີ້ພິມັອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຕັດສິນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກ່ຽວກັບທ່ານເພາະການ”ເດີນດ້ວຍສັນຕິສຸກຂອງທ່ານກັບລູກຫລານມະນຸດ.

5 ເພາະ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈຳເຖິງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ຊຶ່ງກ່າວໄວ້ວ່າ ໂດຍວຽກງານຂອງເຂົາ ທ່ານຈະ”ຮູ້ຈັກເຂົາ; ເພາະຖ້າຫາກວຽກງານຂອງເຂົາດີ, ເຂົາກໍເປັນຄົນດີເໝືອນກັນ.

8 ກ ມຊຢ 26:30-31.
ຂ ຄມພ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ.
9 ກ ຄພ 20:45; 46:2.
ຂ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
7 1 ກ 1 ກສ 13;

ອຫ 12:3-22, 27-37;
ມຣນ 8:14; 10:20-23.
2 ກ ຄມພ ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ.

3 ກ ຄມພ ພັກຜ່ອນ.
4 ກ 1 ຢຣ 2:6;
ຄພ 19:23.
5 ກ 3 ນພ 14:15-20.

6 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ ຄົນ "ຊົ່ວຈະເຮັດສິ່ງທີ່ດີບໍ່ໄດ້; ເພາະຖ້າຫາກເຂົາຖວາຍສິ່ງຂອງ ຫລື ອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ມັນກໍບໍ່ເປັນປະໂຫຍດກັບເຂົາເລີຍ ນອກຈາກວ່າເຂົາຈະເຮັດດ້ວຍເຈດຕະນາອັນແທ້ຈິງ.

7 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຈະບໍ່ນັບວ່າມັນເປັນຄວາມຊອບທຳສຳລັບເຂົາ.

8 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຖ້າຫາກຄົນ "ຊົ່ວຈະໃຫ້ສິ່ງຂອງ, ເຂົາຈະເຮັດໄປຢ່າງ ະບໍ່ເຕັມໃຈ; ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງນັບວ່າເຂົາຍັງມີສິ່ງຂອງນັ້ນຢູ່; ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງນັບວ່າເຂົາຊົ່ວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

9 ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັນ ມັນຈະຖືກນັບວ່າຊົ່ວຕໍ່ມະນຸດຄືກັນຖ້າຫາກເຂົາອະທິຖານແຕ່ບໍ່ແມ່ນ "ດ້ວຍເຈດຕະນາອັນແທ້ຈິງຂອງໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະບໍ່ເປັນປະໂຫຍດກັບເຂົາເລີຍ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບຄົນເຊັ່ນນັ້ນ.

10 ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນຊົ່ວຈະເຮັດສິ່ງທີ່ດີບໍ່ໄດ້; ທັງເຂົາຈະໃຫ້ສິ່ງທີ່ດີບໍ່ໄດ້.

11 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, "ອ່າງນ້ຳຂົມຈະໃຫ້ນ້ຳດືອກມາບໍ່ໄດ້; ທັງອ່າງນ້ຳດືອກຈະໃຫ້ນ້ຳຂົມອອກມາບໍ່ໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນທີ່ຮັບໃຊ້ມານຈະ ະຕິດຕາມພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້; ແລະ ຖ້າຫາກເຂົາຕິດຕາມພຣະຄຣິດ ເຂົາຈະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງມານບໍ່ໄດ້.

12 ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ "ດີທັງໝົດມາຈາກພຣະເຈົ້າ; ແລະ ສິ່ງທີ່ ະຊົ່ວມາຈາກມານ; ເພາະມານເປັນສັດຕູກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະອົງຢູ່ຕະຫລອດເວລາ, ແລະ ເຊື້ອເຊີນແລະ ຊັກຈູງມະນຸດໃຫ້ເຮັດ "ບາບ ແລະ ເຮັດຄວາມຊົ່ວຢູ່ຕະຫລອດເວລາ.

13 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າເຊື້ອເຊີນ ແລະ ຊັກຈູງໃຫ້ມະນຸດເຮັດຄວາມດີຢູ່ຕະຫລອດເວລາ; ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເຊື້ອເຊີນ ແລະ "ຊັກຈູງໃຫ້ເຮັດຄວາມດີ, ແລະ ໃຫ້ຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ, ແມ່ນມາຈາກການ ະດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ.

14 ດັ່ງນັ້ນ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ, ເພື່ອທ່ານຈະບໍ່ຕັດສິນວ່າສິ່ງທີ່ "ຊົ່ວມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ຫລື ວ່າສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າມາຈາກມານ.

15 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ມັນຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ "ຕັດສິນ, ເພື່ອທ່ານຈະຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ; ແລະ ວິທີທີ່ຈະຕັດສິນນັ້ນແຈ່ມແຈ້ງດີ, ເພື່ອທ່ານຈະຮູ້ດ້ວຍຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນເພື່ອນດັ່ງຄວາມສະຫວ່າງຂອງກາງເວັນກັບຄວາມມືດຂອງກາງຄືນ.

16 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, "ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ, ເພື່ອເຂົາຈະ ະຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກ

6 ກ ມທ 7:15-18.
ຂ ແອວ 34:28.
ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.
8 ກ ສພສ 15:8.
ຂ ຄພ 64:34.
9 ກ ຢກບ 1:6-7; 5:16; ມຣນ 10:4.
11 ກ ຢກບ 3:11-12.
ຂ ມທ 6:24; 2 ນພ 31:10-13;

ຄພ 56:2.
12 ກ ຢກບ 1:17;
1 ຢຮ 4:1-2;
ອທ 4:12.
ຂ ແອວ 5:39-42.
ຄ ຮລມ 6:30.
ຄມພ ບາບ.
13 ກ 2 ນພ 33:4;
ອທ 8:26.
ຂ ຄມພ ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ.
14 ກ ອຊຢ 5:20;

2 ນພ 15:20.
15 ກ ຄມພ ການສາມາດສັ່ງເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ.
16 ກ ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ;
ສຳນຶກ, ຄວາມສຳນຶກ.
ຂ ປຖກ 3:5;
2 ນພ 2:5, 18, 26;
ມຊຢ 16:3;
ແອວ 29:5; ຮລມ 14:31.

ຄວາມຊົ່ວ; ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂໍສະແດງ
ວິທີທີ່ຈະຕັດສິນໃຫ້ແກ່ທ່ານ ເພາະວ່າທຸກ
ສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເຊື່ອເຊີນໃຫ້ເຮັດຄວາມດີ,
ແລະ ຊັກຊວນໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ, ຖືກ
ສົ່ງມາ ໂດຍອຳນາດ ແລະ ຂອງປະທານ
ຂອງພຣະຄຣິດ; ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານ ຈະຮູ້ດ້ວຍ
ຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນວ່າ ສິ່ງນັ້ນມາຈາກພຣະ
ເຈົ້າ.

17 ແຕ່ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຊັກຊວນມະນຸດ
ໃຫ້ເຮັດຄວາມ "ຊົ່ວ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະ
ຄຣິດ, ແລະ ປະຕິເສດພຣະອົງ, ແລະ ບໍ່
ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ເມື່ອນັ້ນທ່ານຈະຮູ້ດ້ວຍ
ຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນວ່າ ມັນມາຈາກມານ;
ເພາະມານທຳງານຕາມວິທີນີ້, ເພາະມານ
ຈະບໍ່ຊັກຊວນມະນຸດໃຫ້ເຮັດຄວາມດີ,
ແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວກໍບໍ່ມີເລີຍ; ທັງບໍລິວານ
ຂອງມັນກໍບໍ່ເຮັດ; ທັງຄົນທີ່ຍອມຕົວຂຶ້ນຢູ່
ກັບມັນກໍບໍ່ເຮັດ.

18 ແລະ ບັດນີ້, ພິມັອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ໂດຍທີ່ເຫັນວ່າທ່ານຮູ້ຈັກຄວາມສະຫວ່າງ
ຊຶ່ງໂດຍຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ ທ່ານຈະຕັດ
ສິນ ຊຶ່ງຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນຄື "ຄວາມສະ
ຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ, ຈົ່ງເບິ່ງວ່າທ່ານຈະ
ບໍ່ຕັດສິນຜິດ; ເພາະທ່ານ ຈະຕັດສິນຢ່າງໃດ
ພຣະເຈົ້າຈະຕັດສິນທ່ານຢ່າງນັ້ນ.

19 ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍວົງວອນທ່ານ,
ພິມັອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຫ້ສະແຫວງຫາ
ຢ່າງພາກພຽນໃນ "ຄວາມສະຫວ່າງຂອງ
ພຣະຄຣິດ ເພື່ອທ່ານຈະຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກ
ຄວາມຊົ່ວ; ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານຈະຍຶດຖືທຸກ

ສິ່ງທີ່ດີໄວ້, ແລະ ບໍ່ຕຳນິຕິຕຽນມັນ, ທ່ານ
ຈະເປັນ ລູກຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງແນ່ນອນ.

20 ແລະ ບັດນີ້, ພິມັອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ຈະເປັນໄປໄດ້ແນວໃດທີ່ທ່ານຈະຍຶດຖືທຸກ
ສິ່ງທີ່ດີໄວ້ໄດ້?

21 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມາເຖິງສັດທາ
ນັ້ນ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະ
ເວົ້າເຖິງ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານ
ເຖິງວິທີທີ່ທ່ານຈະສາມາດຍຶດຖືທຸກສິ່ງທີ່ດີ
ໄວ້ໄດ້.

22 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າ "ຮູ້ທຸກສິ່ງ
ໂດຍທີ່ເປັນຢູ່ຈາກເປັນນິດເຖິງເປັນນິດ,
ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງ ໄດ້ສົ່ງ ສິ່ງ ທີ່ເລົ່າທູດມາ
ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ແກ່ລູກຫລານ
ມະນຸດ, ເພື່ອສະແດງໃຫ້ປະຈັກເຖິງການ
ສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ; ແລະ ໂດຍ
ພຣະຄຣິດທຸກສິ່ງທີ່ດີຈຶ່ງຈະມີມາ.

23 ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກາດກັບສາດ
ສະດາດ້ວຍພຣະໂອດຂອງພຣະອົງເອງ,
ວ່າພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ.

24 ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຫລາຍວິທີທີ່ພຣະອົງ
ໄດ້ສະແດງສິ່ງທີ່ດີໃຫ້ປະຈັກແກ່ລູກຫລານ
ມະນຸດ; ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ດີມາຈາກພຣະ
ຄຣິດ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ມະນຸດກໍຈະ "ຕົກໄປ,
ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງທີ່ດີມາຫາເຂົາໄດ້.

25 ດັ່ງນັ້ນ, ໂດຍການປະຕິບັດສາດສະ
ໜາກິດຂອງ "ເຫລົ່າທູດ, ແລະ ໂດຍທຸກ
ຄຳຊຶ່ງອອກມາຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ມະນຸດຈຶ່ງເລີ່ມໃຊ້ສັດທາໃນພຣະ
ຄຣິດ; ແລະ ໂດຍສັດທາເຊັ່ນນັ້ນ, ເຂົາຈຶ່ງ

<p>17 ກ ຄມພ ບປບ. 18 ກ ມຊຢ 16:9; ຄພ 50:24; 88:7-13. ຄມພ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດ. ຂ ປຈສ ມທ 7:1-2 (ພາກ</p>	<p>ຫ້ອຍທ້າຍ); ລກ 6:37; ຢຮ 7:24. 19 ກ ຄພ 84:45-46. ຂ ມຊຢ 15:10-12; 27:25. ຄມພ ບຸດ ແລະ ຫິດາ ຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>	<p>22 ກ ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. ຂ ມຊ 5:58. ຄມພ ທູດ, ເທວະດາ. 24 ກ 2 ນພ 2:5. 25 ກ ແອວ 12:28-30.</p>
---	--	---

ໄດ້ຍຶດຖືທຸກສິ່ງທີ່ດີໄວ້; ແລະ ເປັນດັ່ງນັ້ນຈົນເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

26 ແລະ ຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາແລ້ວ ມະນຸດກໍໄດ້ຮັບຄວາມລອດໂດຍການມີສັດທາໃນພຣະນາມ ຂອງພຣະອົງ; ແລະ ໂດຍສັດທາ ເຂົາຈຶ່ງກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະ ພຣະຄຣິດຊົງພຣະຊົນຢູ່ຢາງແນ່ນອນສັນໃດ, ພຣະອົງໄດ້ຮັບສິ່ງຂໍ້ຄວາມນີ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຮົາສັນນັ້ນ, ມີຄວາມວ່າ: "ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ດີທີ່ເຈົ້າທູນຂໍພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ, ດ້ວຍສັດທາໂດຍເຊື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນກໍຈະເປັນໄປກັບເຈົ້າເຊັ່ນນັ້ນ.

27 ດັ່ງນັ້ນ, ພັນອງທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, "ສິ່ງມະຫັດສະຈັນໝົດໄປແລ້ວບໍ່ ເພາະພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປສະຫວັນ, ແລະ ປະທັບຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອ ຮຽກຮ້ອງສິດແຫ່ງຄວາມເມດຕາຈາກພຣະບິດາ ຊຶ່ງພຣະອົງມີຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ?

28 ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຕອບທີ່ສຸດຂອງກົດແລ້ວ, ແລະ ພຣະອົງຂໍຮັບເອົາຄົນທັງປວງທີ່ມີສັດທາໃນພຣະອົງ; ແລະ ຄົນທີ່ມີສັດທາໃນພຣະອົງຈະ "ແນບສະໝິດໃນທຸກສິ່ງທີ່ດີ; ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງ ຮຽງວອນແທນລູກຫລານມະນຸດ; ແລະ ພຣະອົງປະທັບຢູ່ເປັນນິລັນດອນໃນຟ້າສະຫວັນ.

29 ແລະ ເພາະພຣະອົງໄດ້ກະທຳການນີ້, ພັນອງທີ່ຮັກແຫງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນໝົດໄປແລ້ວບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ແລະ ທັງ

ເຫລົ່າທູດກໍບໍ່ໄດ້ເລີກປະຕິບັດສາດສະໜາກົດແກ່ລູກຫລານມະນຸດເລີຍ.

30 ເພາະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເພິ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະອົງ, ເພື່ອປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຕາມຄຳບັນຊາຂອງພຣະອົງ, ໂດຍສະແດງຕົວແກ່ຜູ້ມີສັດທາຢາງເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຈິດໃຈໝັ້ນຄົງໃນຄວາມເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າທຸກແບບ.

31 ແລະ ໜ້າທີ່ ປະຕິບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກົດຂອງພວກເພິ່ນຄື ຮຽກຮ້ອງມະນຸດມາສູ່ການ ກັບ ໃຈ, ແລະ ເພື່ອ ເຮັດໃຫ້ວຽກງານແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະບິດາສຳເລັດ, ຊຶ່ງພຣະອົງກະທຳໄວ້ກັບລູກຫລານມະນຸດ, ເພື່ອຕຽມທາງໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ, ໂດຍການປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດແກ່ພາຊະນະທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລືອກໄວ້, ເພື່ອເຂົາຈະສະແດງປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະອົງ.

32 ແລະ ໂດຍການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕຽມທາງເພື່ອມະນຸດທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະມີ "ສັດທາໃນພຣະຄຣິດ, ວ່າພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະມີບ່ອນຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາຕາມອຳນາດຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຕາມວິທີນີ້ ພຣະບິດາຈະນຳພັນທະສັນຍາມາ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບລູກຫລານມະນຸດ.

33 ແລະ ພຣະຄຣິດ ໄດ້ກ່າວວ່າ: "ຖ້າຫາກ ເຈົ້າມີສັດທາໃນເຮົາ, ເຈົ້າຈະມີອຳນາດເຮັດສິ່ງໃດກໍໄດ້ຕາມທີ່ເຮົາເຫັນວ່າ ສົມຄວນ.

34 ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງ "ກັບ

<p>26 ກ 3 ນພ 18:20. ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. 27 ກ ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ. ຂ ອຊຢ 53:12;</p>	<p>ມຊຢ 14:12. 28 ກ ຣມ 12:9; ຄພ 98:11. ຂ 1 ຢຣ 2:1; 2 ນພ 2:9. ຄມພ ວົງວອນແທນ,</p>	<p>ຜູ້ວົງວອນແທນ. 32 ກ ຄມພ ສັດທາ. 33 ກ ມທ 17:20. ຂ ຄພ 88:64-65. 34 ກ 3 ນພ 27:20; ອທ 4:18.</p>
--	--	--

ໃຈເຖິດ ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ຈົ່ງມາຫາເຮົາ, ແລະ ຮັບບັບຕິ ສະມາ ໃນພຣະນາມຂອງ ເຮົາ, ແລະ ມີ ສັດທາໃນເຮົາ, ເພື່ອເຈົ້າຈະລອດ.

35 ແລະ ບັດນີ້, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ຖ້າຫາກເປັນ ໄປວ່າເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບທ່ານເປັນ ຄວາມຈິງແລ້ວ ພຣະເຈົ້າຈະສະແດງແກ່ ທ່ານດ້ວຍ "ອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີພາບ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນ ະວັນສຸດທ້າຍ, ວ່າເລື່ອງ ເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ, ແລະ ຖ້າຫາກມັນ ເປັນຄວາມຈິງ ວັນແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ໝົດໄປແລ້ວບໍ່?

36 ຫລື ເຫລົ່າທູດເລີກມາປະກົດຕົວແກ່ ລູກຫລານມະນຸດແລ້ວບໍ່? ຫລື ພຣະອົງໄດ້ "ເກັບອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ໄປຈາກເຂົາແລ້ວບໍ່? ຫລື ພຣະອົງຈະກະ ຫຳ ຕາບໃດທີ່ເວລາຍັງເຫລືອຢູ່, ຫລື ໂລກ ຍັງຕັ້ງຢູ່, ຫລື ຍັງມີຄົນຜູ້ດຽວເຫລືອຢູ່ໃນ ຜືນແຜ່ນດິນໂລກທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ລອດ?

37 ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ, ບໍ່ເລີຍ; ເພາະເປັນຍ້ອນສັດທາ "ສິ່ງມະຫັດ ສະຈັນຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ; ແລະ ເປັນຍ້ອນສັດທາ ເຫລົ່າທູດຈຶ່ງໄດ້ມາປະກົດຕົວ ແລະ ປະ ຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ມະນຸດ; ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໝົດໄປ ວິບັດຍ່ອມມີ ແກ່ລູກຫລານມະນຸດ, ເພາະມັນເປັນຍ້ອນ ະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ແລະ ທຸກສິ່ງກໍບໍ່ມີປະ ໂຫຍດ.

38 ເພາະຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ ແລ້ວ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະລອດໄດ້ນອກຈາກເຂົາ

ຈະ ມີສັດທາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ; ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໝົດໄປ, ແລ້ວ ສັດທາກໍໝົດໄປຄືກັນ; ແລະ ສະພາບຂອງ ມະນຸດຈະເປັນຕາຍຳນຫລາຍຂະໜາດ ໃດ, ເພາະເຂົາຈະເປັນຄືກັນກັບວ່າບໍ່ມີ ການໄຖ່ກະທຳຂຶ້ນເລີຍ.

39 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຕັດສິນສິ່ງທີ່ດີກວ່າ ນີ້ຈາກທ່ານ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຕັດສິນວ່າ ທ່ານມີສັດທາໃນພຣະຄຣິດເພາະຄວາມ ອ່ອນໂຍນຂອງທ່ານ ເພາະຖ້າຫາກທ່ານ ບໍ່ມີສັດທາໃນພຣະອົງແລ້ວ, ທ່ານກໍບໍ່ "ເພາະສົມທີ່ຈະຖືກນັບເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງ.

40 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກແພງ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບທ່ານ ກ່ຽວກັບ "ຄວາມຫວັງ. ທ່ານຈະບັນລຸເຖິງ ສັດທາໄດ້ແນວໃດຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ມີຄວາມ ຫວັງ?

41 ແລະ ແມ່ນ ອັນ ໃດ ທີ່ ທ່ານ ຈະ ມີ "ຄວາມຫວັງຕໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ ກັບທ່ານວ່າ ທ່ານຈະມີ "ຄວາມຫວັງໂດຍ ທາງ ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ໂດຍອຳນາດຂອງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ ຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອຖືກຍົກຂຶ້ນສູ່ "ຊີວິດນີ ລັນດອນ, ແລະ ນີ້ເພາະສັດທາຂອງທ່ານທີ່ ມີໃນພຣະອົງຕາມສັນຍາ.

42 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກຜູ້ໃດມີ "ສັດທາກໍ ະຈຳຕ້ອງມີຄວາມຫວັງ; ເພາະວ່າປາດສະ ຈາກສັດທາຈະມີຄວາມຫວັງບໍ່ໄດ້ເລີຍ.

43 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຈົ່ງເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າ

<p>35 ກ 2 ນພ 33:11. ຂ ຄພ 35:8. 36 ກ ມຣນ 10:4-5, 7, 19. 37 ກ ມຫ 13:58; ມມ 9:20; ອຫ 12:12-18.</p>	<p>ຂ ມຣນ 10:19-24. 39 ກ ຄມພ ຄຳຄວນ, ການ ມີຄຳຄວນ. 40 ກ ອຫ 12:4. ຄມພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ. 41 ກ ຄພ 138:14.</p>	<p>ຂ ຕຕ 1:2; ຢຄ 4:4; ແອວ 25:16; ມຣນ 9:25. ຄ ຄມພ ຊີວິດນີລັນດອນ. 42 ກ ຄມພ ສັດທາ. ຂ ມຣນ 10:20.</p>
---	---	---

ກ່າວກັບທ່ານວ່າ ມະນຸດຈະມີສັດທາ ແລະ ຄວາມຫວັງບໍ່ໄດ້, ນອກຈາກວ່າເຂົາຈະມີ "ໃຈອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕໍ່ຕ້ອຍ.

44 ຖ້າຫາກເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ສັດທາ ແລະ ຄວາມຫວັງ ຂອງ ເຂົາກໍບໍ່ມີ ປະໂຫຍດ ເພາະວ່າຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບ ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ນອກຈາກຜູ້ທີ່ມີໃຈອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕໍ່ຕ້ອຍ, ແລະ ຖ້າຫາກຜູ້ໃດອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕໍ່ຕ້ອຍໃນໃຈ, ແລະ ສາລະພາບໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດວ່າພຣະເຢຊູຄື ພຣະຄຣິດ, ຜູ້ນັ້ນຕ້ອງມີຄວາມໃຈບຸນ, ເພາະຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນ ເຂົາກໍບໍ່ເປັນອັນໃດເລີຍ; ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຕ້ອງມີຄວາມໃຈບຸນ.

45 ແລະ "ຄວາມໃຈບຸນອົດທົນໄດ້ດົນນານ, ແລະ ມີຄວາມເມດຕາ, ແລະ ບໍ່ອິດສາບັງບຽດ, ແລະ ບໍ່ອວດອົງ, ແລະ ບໍ່ສະແຫວງຫາເພື່ອຕົນເອງ, ບໍ່ຄຽດງ່າຍ, ບໍ່ຄິດຊົ່ວ, ແລະ ບໍ່ປິຕິຍິນດີໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແຕ່ປິຕິຍິນດີໃນຄວາມຈິງ, ທົນແບກຫາບທຸກສິ່ງ, ເຊື່ອທຸກສິ່ງ, ຫວັງທຸກສິ່ງ, ອົດທົນທຸກສິ່ງ.

46 ດັ່ງນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນ, ທ່ານກໍບໍ່ມີຄ່າອັນໃດເລີຍ, ເພາະຄວາມໃຈບຸນດຳລົງຢູ່ຕະຫລອດໄປ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງຍືດໝັ້ນຢູ່ກັບຄວາມໃຈບຸນ, ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນທຸກສິ່ງ, ເພາະວ່າທຸກສິ່ງຕ້ອງໝົດສິ້ນໄປ—

47 ແຕ່ "ຄວາມໃຈບຸນຄື ຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ມັນອົດທົນຕະຫລອດການ; ແລະ ຜູ້ໃດຖືກພົບວ່າມີມັນໃນວັນສຸດທ້າຍ, ຍ່ອມຈະເປັນການດີກັບຜູ້ນັ້ນ.

48 ດັ່ງນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງ "ອະທິຖານຫາພຣະບິດາດ້ວຍສຸດພະລັງແຫ່ງໃຈ, ເພື່ອທ່ານຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກນີ້, ຊຶ່ງພຣະອົງປະທານໃຫ້ທຸກຄົນຊຶ່ງເປັນ ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ; ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພື່ອວ່າ ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາ ເຮົາຈະ "ເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະອົງ, ເພາະວ່າເຮົາຈະເຫັນພຣະອົງຢ່າງທີ່ພຣະອົງເປັນຢູ່ນັ້ນ, ເພື່ອເຮົາຈະມີຄວາມຫວັງນີ້; ເພື່ອເຮົາຈະຖືກ "ເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດຄືກັນກັບພຣະອົງທີ່ບໍລິສຸດ. ອາແມນ.

ບົດທີ 8

ການ ບັບຕິ ສະມາ ໃຫ້ເດັກນ້ອຍໆ ເປັນຄວາມ ຊົ່ວ ທີ່ໜ້າ ກຽດ ຊັງ—ເດັກນ້ອຍໆ ໄດ້ຮັບຄວາມລອດເພາະການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ—ສັດທາ, ການກັບໃຈ, ການມີໃຈອ່ອນໂຍນ ແລະ ຄວາມຕໍ່ຕ້ອຍໃນໃຈ, ການຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ການອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດຈະນຳໄປສູ່ຄວາມລອດ. ປະມານ ຄ.ສ. 401-421.

43 ກ ຄມພ ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ.
44 ກ ແອວ 7:24; ອຫ 12:28-34.
ຂ ລກ 12:8-9.
ຄມພ ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ; ປະຈັກພະຍານ.
45 ກ 1 ກຫ 13.

ຂ ຄມພ ອິດສາ.
47 ກ 2 ນພ 26:30.
ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ.
ຂ ຢຊ 22:5.
ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.
48 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.
ຂ ຄມພ ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ;

ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ຕົວຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຄ 1 ຢຮ 3:1-3;
3 ນພ 27:27.
ງ 3 ນພ 19:28-29.
ຄມພ ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ.

1 ສານສະບັບໜຶ່ງຂອງ "ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າມໍ່ມອນທີ່ຂຽນຫາຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໄນ; ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຂຽນຫາຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ດົນຫລັງຈາກການເອີ້ນສູ່ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຂຽນຫາຂ້າພະເຈົ້າໃນທຳນອງນີ້, ມີຄວາມວ່າ:

2 ໂມໂຣໄນລູກທີ່ຮັກຂອງພໍ່, ພໍ່ມີຄວາມປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງທີ່ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງລູກນີກເຖິງລູກ, ແລະ ເອີ້ນລູກມາສູ່ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ມາສູ່ວຽກງານອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ.

3 ພໍ່ນີກເຖິງລູກສະເໝີໃນຄຳອະທິຖານຂອງພໍ່, ໂດຍການອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າອົງ ເປັນພຣະບິດາຕະຫລອດເວລາ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ, ພຣະບຸດຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອໂດຍທາງ "ພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນ ແລະ ພຣະຄຸນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະປົກປັກຮັກສາລູກໂດຍທາງຄວາມອົດທົນແຫ່ງສັດທາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

4 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຂໍເວົ້າກັບລູກກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ເຮັດໃຫ້ພໍ່ໂສກເສົ້າຫລາຍທີ່ສຸດ; ເພາະມັນເຮັດໃຫ້ພໍ່ໂສກເສົ້າທີ່ມີ "ການໂຕ້ຖຽງກັນຢູ່ໃນບັນດາພວກລູກ.

5 ເພາະຖ້າຫາກເລື່ອງທີ່ພໍ່ຮູ້ມານັ້ນເປັນຄວາມຈິງ, ມັນໄດ້ມີການໂຕ້ຖຽງກັນໃນບັນດາພວກລູກກ່ຽວກັບການບັບຕີສະມາໃຫ້ແກ່ເດັກນ້ອຍໆ.

6 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ປາດຖະໜາໃຫ້ລູກເຮັດວຽກຢ່າງພາກພຽນ, ເພື່ອຈະ

ເອົາຄວາມຜິດອັນຮ້າຍແຮງນີ້ໄປຈາກບັນດາພວກລູກ; ເພາະດ້ວຍເຈດຕະນານີ້ ພໍ່ຈຶ່ງໄດ້ຂຽນສານມາຫາລູກ.

7 ເພາະໃນທັນທີທີ່ພໍ່ຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກ່ຽວກັບພວກລູກ ພໍ່ກໍໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້. ແລະ "ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງພໍ່ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ມີຄວາມວ່າ:

8 ຈົ່ງຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ, ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງລູກ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາມາໃນໂລກນີ້ບໍ່ແມ່ນເພື່ອເອີ້ນເອົາຄົນຊອບທຳ ແຕ່ເພື່ອເອີ້ນເອົາຄົນບາບມາສູ່ການກັບໃຈ; "ຄົນທີ່ສະບາຍບໍ່ຕ້ອງການໝໍ, ແຕ່ຄົນທີ່ເຈັບປ່ວຍຕ້ອງການໝໍ; ດັ່ງນັ້ນ, "ເດັກນ້ອຍໆ "ເປັນຄົນດີເພາະພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຮັດ "ບາບໄດ້; ດັ່ງນັ້ນ ໃນເຮົາ, ການສາບແຂ່ງທີ່ມີກັບ "ອາດາມຈຶ່ງຖືກເອົາໄປຈາກເຂົາ; ແລະ ໃນເຮົາ, ກິດກ່ຽວກັບ "ພິທີຕັດຈິ່ງຖືກເອົາໄປຈາກເຂົາ.

9 ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະແດງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ປະຈັກແກ່ພໍ່ຕາມນີ້; ດັ່ງນັ້ນ, ລູກທີ່ຮັກຂອງພໍ່, ພໍ່ຮູ້ວ່າມັນເປັນການເຍາະເຍີ້ຍພຣະເຈົ້າຢ່າງຮຸນແຮງທີ່ພວກລູກຈະໃຫ້ບັບຕີສະມາແກ່ເດັກນ້ອຍໆ.

10 ຈົ່ງເບິ່ງ ພໍ່ກ່າວກັບລູກວ່າ ລູກຈົ່ງສິດສອນເລື່ອງຕໍ່ໄປນີ້—ເຊັ່ນ ການກັບໃຈ ແລະ ການບັບຕີສະມາໃຫ້ຄົນທີ່ "ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ ແລະ ສາມາດເຮັດບາບໄດ້; ແທ້

8 1ກ ຄມ 1:1.
3ກ ມຊຍ 4:11.
ຂ ຄມພ ພຣະຄຸນ.
4ກ 3 ນພ 11:22, 28; 18:34.
7ກ ຄມພ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

8ກ ມຣກ 2:17.
ຂ ມຣກ 10:13-16.
ຄ ມຊຍ 3:16; ຄພ 74:7.
ງ ຄມພ ບາບ.
ຈ 2 ນພ 2:25-27.
ຄມພ ການຕົກຂອງ

ອາດາມ ແລະ ເອວາ.
ສ ປຖກ 17:10-11.
ຄມພ ພິທີຕັດ.
10ກ ຄມພ ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງສິດສອນຜູ້ເປັນບິດາມານດາ ວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ຖ່ອມ ຕົວ ຄືກັນກັບ ລູກນ້ອຍໆຂອງພວກເຂົາ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດພ້ອມກັບ ລູກນ້ອຍໆຂອງພວກເຂົາທັງໝົດ.

11 ແລະ ລູກນ້ອຍໆຂອງພວກເຂົາບໍ່ຕ້ອງການການກັບໃຈ ຫລື ຮັບບັບຕິສະມາ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ການບັບຕິສະມາແມ່ນກະທຳໄວ້ກັບການກັບໃຈເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດສຳເລັດ ອັນນຳໄປສູ່ ການບົດບາບ.

12 ແຕ່ ເດັກນ້ອຍໆມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ, ເຖິງແມ່ນຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກມາ; ຖ້າຫາກບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າກໍຄົງເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ບໍ່ຍຸດຕິທຳ, ແລະ ເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ປຽນແປງຢູ່ສະເໝີ ແລະ ລືອກໜ້າຄົນ; ເພາະວ່າມີເດັກນ້ອຍໆຈັກຄົນແລ້ວທີ່ຕາຍໄປໂດຍປາດສະຈາກການບັບຕິສະມາ!

13 ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກເດັກນ້ອຍໆຈະລອດບໍ່ໄດ້ໂດຍປາດສະຈາກການບັບຕິສະມາ, ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນກໍຕ້ອງຕົກໄປສູ່ນະລົກອັນບໍ່ມີບ່ອນສິ້ນສຸດ.

14 ຈົ່ງເບິ່ງ ພໍ່ກ່າວກັບລູກວ່າ, ຄົນທີ່ຄິດວ່າເດັກນ້ອຍໆຕ້ອງໄດ້ຮັບ ບັບຕິສະມາ ຍ່ອມຢູ່ໃນນ້ຳບີແຫ່ງຄວາມຂົມຂຶ້ນ ແລະ ໃນພັນທະການແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ເພາະເຂົາບໍ່ມີ ສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ຫລື ຄວາມໃຈບຸນເລີຍ; ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກເຂົາຖືກຕັດ

ອອກໄປໃນຂະນະທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຄິດນັ້ນ, ເຂົາຈະຕ້ອງຕົກໄປສູ່ນະລົກ.

15 ເພາະມັນ ເປັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນເປັນຕາຍຳນທີ່ຈະຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຊ່ວຍເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມລອດ ເພາະການບັບຕິສະມາ, ແລະ ອີກຄົນໜຶ່ງຕ້ອງຕົກໄປສູ່ຄວາມອັບປະໂຫຍດຍ້ອນວ່າບໍ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ.

16 ວິບັດ ແກ່ຄົນທີ່ບິດ ເບືອນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມນີ້ ເພາະເຂົາຈະຕົກໄປສູ່ຄວາມອັບປະໂຫຍດຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ເວົ້າດ້ວຍຄວາມອາດຫານ ໂດຍມີ ສິດອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ; ແລະ ພໍ່ບໍ່ມີຄວາມຍ້ານກົວຕໍ່ອຳນາດຂອງມະນຸດ; ເພາະ ຄວາມຮັກທີ່ສົມບູນຍ່ອມຂັບໄລ່ຄວາມຍ້ານກົວທັງໝົດ ອອກໄປ.

17 ແລະ ພໍ່ເຕັມໄປດ້ວຍ ຄວາມໃຈບຸນ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມຮັກອັນເປັນນິດ; ດັ່ງນັ້ນ, ສຳລັບພໍ່ແລ້ວເດັກນ້ອຍທຸກຄົນເທົ່າທຽມກັນໝົດ; ດັ່ງນັ້ນ, ພໍ່ຈຶ່ງຮັກ ເດັກນ້ອຍໆທຸກຄົນດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ສົມບູນ; ແລະ ເຂົາເທົ່າທຽມກັນໝົດ ແລະ ເປັນຜູ້ມີສ່ວນໃນຄວາມລອດ.

18 ເພາະພໍ່ຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ບໍ່ຍຸດຕິທຳ, ທັງບໍ່ເປັນຜູ້ທີ່ປຽນແປງຢູ່ສະເໝີ; ແຕ່ພຣະອົງຈະບໍ່ມີ ວັນປຽນແປງຈາກຊົ່ວນິລັນດອນເຖິງ ຊົ່ວນິລັນດອນ.

19 ເດັກນ້ອຍໆບໍ່ສາມາດກັບໃຈ; ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງເປັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນເປັນຕາ

10 ຂ ຄມພ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ; ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ.	ຂ ອຟຊ 6:9; 2 ນຟ 26:33; ຄພ 38:16.	17 ກ ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ. ຂ ມຊຢ 3:16-19.
11 ກ ຄມພ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ເງື່ອນໄຂສຳລັບການບັບຕິສະມາ.	14 ກ 1 ກອທ 13; ອທ 12:6; ມຣນ 7:25-28; 10:20-23.	18 ກ ແມ 7:20; ມມ 9:9. ຄມພ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.
ຂ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ.	16 ກ ຄມພ ສິດອຳນາດ. ຂ ຄມພ ຮັກ, ຄວາມຮັກ.	ຂ ມຣນ 7:22.
12 ກ ຄພ 29:46-47; 93:38.	ຄ 1 ຢຮ 4:18.	19 ກ ລກ 18:15-17.

ຍ້ານທີ່ຈະປະຕິເສດພຣະເມດຕາອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງມີຕໍ່ເຂົາ, ເພາະເຂົາທັງໝົດມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະອົງ ເພາະ ຂໍພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ.

20 ແລະ ຄົນທີ່ເວົ້າວ່າເດັກນ້ອຍໆຕ້ອງຮັບບັບຕິສະມາຍ່ອມປະຕິເສດພຣະເມດຕາຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ຖືວ່າ "ການຊົດໃຊ້ ແລະ ອຳນາດແຫ່ງການໄຖ່ຂອງພຣະອົງບໍ່ມີຄ່າ.

21 ວິບັດແກ່ຄົນເຊັ່ນນັ້ນ, ເພາະເຂົາຢູ່ໃນຂັ້ນອັນຕະລາຍແຫ່ງຄວາມຕາຍ, "ນະລົກ, ແລະ ຄວາມທໍລະມານທີ່ ຂໍບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ; ພໍເວົ້າເລື່ອງນີ້ຢ່າງອາດຫານ ເພາະພຣະເຈົ້າບັນຊາພໍໃຫ້ເວົ້າ. ຈົ່ງຟັງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ແລະ ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈະຍືນກ່າວໂທດລູກທີ່ "ບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ.

22 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ ເດັກນ້ອຍໆທຸກຄົນ "ມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ, ແລະ ລວມທັງທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໂດຍປາດສະຈາກ ສິກົດ. ເພາະວ່າ ອຳນາດແຫ່ງ ສິກົດມາເຖິງເຂົາທຸກຄົນທີ່ບໍ່ມີສິກົດ; ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນທີ່ບໍ່ຖືກກ່າວໂທດ, ຫລື ຄົນທີ່ບໍ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການກ່າວໂທດ ຍ່ອມກັບໃຈບໍ່ໄດ້; ແລະ ການບັບຕິສະມາຈະບໍ່ມີຜົນປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ—

23 ແຕ່ວ່າມັນເປັນການເຍາະເຍີ້ຍພຣະ

ເຈົ້າ, ເປັນການປະຕິເສດພຣະເມດຕາຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເປັນການໃຫ້ຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນ "ວຽກງານທີ່ບໍ່ມີຄ່າ.

24 ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ບໍ່ຄວນຈະໃຫ້ມີເລື່ອງເຊັ່ນນີ້ເກີດຂຶ້ນເລີຍ; ເພາະ "ການກັບໃຈແມ່ນສໍາລັບຜູ້ທີ່ຝາຝືນກົດເຫລົ່ານັ້ນ.

25 ແລະ ຜົນທຳອິດຂອງ "ການກັບໃຈຄື ສິການບັບຕິສະມາ; ແລະ ການບັບຕິສະມາມາໂດຍສັດທາ ອັນນຳໄປສູ່ການເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດສຳເລັດ; ແລະ ການເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດສຳເລັດນຳມາຊຶ່ງ "ການບົດບາບ.

26 ແລະ ການບົດບາບນຳມາຊຶ່ງ "ຄວາມອ່ອນ ໂຍນ, ແລະ ຄວາມຕ່ຳ ຕ້ອຍໃນໃຈ; ແລະ ເພາະຄວາມອ່ອນ ໂຍນ ແລະ ຄວາມຕ່ຳ ຕ້ອຍໃນໃຈ ການມາ ຢັ້ງມ ຢາມ ຂອງ ສິພຣະ ວິນຍານບໍລິສຸດ ຍ່ອມມາເຖິງ ຊຶ່ງ "ພຣະຜູ້ປອບ ໂຍນ ເຮັດໃຫ້ເຕັມປຽມໄປດ້ວຍ "ຄວາມຫວັງ ແລະ "ຄວາມຮັກທີ່ສົມບູນ, ຊຶ່ງຄວາມຮັກນັ້ນອິດທິນດ້ວຍ "ຄວາມພາກພຽນຕໍ່ "ການອະທິຖານຈົນທີ່ສຸດຈະມາເຖິງ, ເມື່ອ ຢ່າໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທັງໝົດຈະໄດ້ຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ.

27 ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຈະຂຽນຫາລູກອີກຖ້າຫາກພໍ່ບໍ່ໄດ້ໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເລມັນ

<p>19 ຂ ຄມພ ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ.</p> <p>20 ກ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ແຜນແຫ່ງການໄຖ່.</p> <p>21 ກ ຄມພ ນະລົກ. ຂ ຢຄ 6:10; ມຊຢ 28:3; ຄພ 19:10-12. ຄ ຄມພ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ພິພາກສາ.</p> <p>22 ກ ຄມພ ລອດ, ຄວາມລອດ—ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ.</p>	<p>ຂ ກຈກ 17:30; ຄພ 76:71-72.</p> <p>ຄ ຄມພ ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່. 23 ກ ຄພ 22:2. 24 ກ ຄມພ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. 25 ກ ຄມພ ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ເງື່ອນໄຂສໍາລັບການບັບຕິສະມາ. ຂ ມຊ 6:58-60. ຄ ຄພ 76:52. ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. 26 ກ ຄມພ ອ່ອນໂຍນ,</p>	<p>ຄວາມອ່ອນໂຍນ. ຂ ຄມພ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຄ ຄມພ ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ. ງ ຄມພ ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ. ຈ 1 ປຕ 1:22; 1 ນພ 11:22-25. ສ ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ. ຊ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ. ຍ ຄມພ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ.</p>
---	--	--

ໃນ ໂວງ ນີ້. ຈົ່ງ ເບິ່ງ, "ຄວາມ ທະນົງ ຕົວ ຂອງ ຊົນ ຊາດ ນີ້, ຫລື ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ຊາວ ນິໄຟ ປະກົດ ເປັນ ຄວາມ ພິນາດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ກັບ ໃຈ.

28 ຈົ່ງ ອະທິຖານ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ເພື່ອ ການ ກັບ ໃຈ ຈະ ມາ ເຖິງ ພວກ ເຂົາ. ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພໍ່ ຍ້ານ ວ່າ ພຣະ ວິນຍານ ເລີກ "ຄວາມ ພະຍາຍາມ ກັບ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ຜູ້ ຄົນ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ສ່ວນ ນີ້ ກໍ ກຳລັງ ພະຍາຍາມ ທຳ ລາຍ ອຳນາດ ແລະ ສິດ ອຳນາດ ທັງ ໝົດ ຊຶ່ງ ມາ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ກໍ ກຳລັງ ະປະຕິເສດ ພຣະ ວິນຍານ ບໍລິສຸດ.

29 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ບໍ່ ຍອມ ຮັບ ເອົາ ຄວາມ ຮູ້ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ເຊັ່ນ ນີ້, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ພວກ ເຂົາ ຈະ ຕ້ອງ ຕາຍ ໃນ ບໍ່ ຊ້ານີ້, ແລ້ວ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຄຳ ທຳນາຍ ຊຶ່ງ ສາດສະດາ ທີ່ ເວົ້າ ໄວ້ ສຳເລັດ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ ກັບ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ລອດ ເອງ ຂອງ ເຮົາ.

30 ລາ ກ່ອນ, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ຈົນ ກວ່າ ພໍ່ ຈະ ຂຽນ ຫາ ລູກ ອີກ, ຫລື ຈະ ພົບ ລູກ ອີກ ອາແມນ.

ສານ ສະບັບ ທີ່ ສອງ ຂອງ ມໍມອນ ຫາ ໂມໂຣໄນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ພໍ່.

ມີ ບັນທຶກ ໄວ້ ໃນ ບົດ ທີ 9.

ບົດ ທີ 9

ທັງ ຊາວ ເລມັນ ແລະ ຊາວ ນິໄຟ ໂຫດ ຮ້າຍ ແລະ ເສື້ອມ ຊາມ—ພວກ ເຂົາ ທໍລະ ມານ ແລະ ເຂັ້ນ ຂ້າ ຊຶ່ງ ກັນ ແລະ ກັນ—ມໍມອນ

ອະທິຖານ ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ ຄູນ ແລະ ພຣະ ກະລຸນາ ທີ່ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຄຸ້ມ ຄອງ ໂມໂຣໄນ ຕະຫລອດ ການ. ປະມານ ຄ.ສ. 401.

1 ລູກ ທີ່ ຮັກ ຂອງ ພໍ່, ພໍ່ ຂຽນ ເຖິງ ລູກ ອີກ ເພື່ອ ລູກ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ວ່າ ພໍ່ ຍັງ ມີ ຊີວິດ ຢູ່; ແຕ່ ພໍ່ ໄດ້ ຂຽນ ເລື່ອງ ທີ່ ຫ້າ ໂສກ ເສົ້າ ແດ່ ເລັກ ໜ້ອຍ.

2 ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພໍ່ ໄດ້ ທຳ ການ ສູ້ ຮົບ ຢ່າງ ໜັກ ກັບ ຊາວ ເລມັນ, ຊຶ່ງ ໃນ ການ ສູ້ ຮົບ ຄັ້ງ ນີ້ ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ຊະນະ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ອາ ຄີ ອານ ທັດ ໄດ້ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ແລ້ວ, ພ້ອມ ທັງ ລູຮຳ ແລະ ເອັມ ຣອນ ນຳ ອີກ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ສູນເສຍ ຄົນ ທີ່ ດຶງ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄປ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ.

3 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລູກ ຂອງ ພໍ່, ພໍ່ ຍ້ານ ວ່າ ຊາວ ເລມັນ ຈະ ທຳ ລາຍ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້; ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ກັບ ໃຈ, ແລະ ຊາ ຕານ ໄດ້ ຍຸຍົງ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ຜິດ ຖຽງ ກັນ ຢູ່ ຕະຫລອດ ເວລາ.

4 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພໍ່ ໄດ້ ທຳ ງານ ກັບ ພວກ ເຂົາ ຕະຫລອດ ໄປ; ແລະ ເມື່ອ ພໍ່ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຢ່າງ "ຮຸນ ແຮງ ພວກ ເຂົາ ກໍ ຕົວ ສົນ ແລະ ຄຽດ ແຄ້ນ ໃຫ້ ພໍ່; ແລະ ເມື່ອ ພໍ່ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ຄຳ ເວົ້າ ທີ່ ອ່ອນ ຫວານ ພວກ ເຂົາ ກໍ ເຮັດ ໃຈ ແຂງ ກະ ດ້າງ ຕໍ່ ມັນ; ດັ່ງ ນັ້ນ, ພໍ່ ຈົ່ງ ຍ້ານ ວ່າ ພຣະ ວິນຍານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ເລີກ ະພະຍາຍາມ ກັບ ພວກ ເຂົາ ແລ້ວ.

5 ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຄຽດ ແຄ້ນ ທີ່ ສຸດ ຈົນ ພໍ່ ຮູ້ ສຶກ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ຍ້ານ ກົວ ຕໍ່ ຄວາມ ຕາຍ ເລີຍ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ສູນເສຍ ຄວາມ ຮັກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ມີ ຕໍ່ ກັນ; ແລະ

27 ກ ຄພ 38:39. ຄມພ ຈອງ ຫອງ, ຄວາມ ຈອງ ຫອງ. 28 ກ ມມ 5:16.	ຂ ແອວ 39:6. ຄມພ ບາບ ທີ່ ອະໄພ ໃຫ້ ບໍ່ ໄດ້. 9 4 ກ 2 ນພ 1:26-27;	ຄພ 121:41-43. ຂ ຄພ 1:33.
--	--	-----------------------------

ພວກເຂົາ ກະ ຫາຍ ເລືອດ ແລະ ກໍ່ການ
ແກ້ແຄ້ນກັນຢູ່ຕະຫລອດການ.

6 ແລະ ບັດ ນີ້, ລູກທີ່ຮັກຂອງພໍ່, ເຖິງ
ແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະມີໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່
ກໍຕາມ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາທຳງານ ຢ່າງພາກ
ພຽນ; ເພາະຖ້າຫາກພວກເຮົາຢຸດ ຮຳ
ງານ, ພວກເຮົາກໍຈະຖືກນຳໄປຢູ່ພາຍໃຕ້
ການກ່າວໂທດ; ເພາະພວກເຮົາມີວຽກງານ
ທີ່ຈະເຮັດເວລາພວກເຮົາຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ
ທີ່ເຮັດດ້ວຍດິນໜຽວນີ້, ເພື່ອພວກເຮົາຈະ
ເອົາຊະນະສັດຕູຂອງຄວາມຊອບທຳທັງ
ມວນ, ແລະ ພັກຜ່ອນຈິດວິນຍານຂອງ
ພວກເຮົາໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

7 ແລະ ບັດ ນີ້ພໍ່ຈະຂຽນບາງຢ່າງກ່ຽວ
ກັບຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້.
ເພາະຕາມທີ່ພໍ່ໄດ້ຍິນມາຈາກອາໂມຣອນ,
ຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວເລມັນມີຊະເລີຍເສິກຢ່າງ
ຫລວງຫລາຍທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ, ແລະ
ເດັກນ້ອຍ, ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ມາຈາກທໍສູງ
ເຊີໂຣຊາ.

8 ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າຜົວ ແລະ ພໍ່ຂອງ
ພວກແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍເຫລົ່ານັ້ນ;
ແລະ ພວກເຂົາໃຫ້ແມ່ຍິງກິນເນື້ອໜັງຜົວ
ຂອງຕົນ, ແລະ ໃຫ້ເດັກນ້ອຍກິນເນື້ອໜັງພໍ່
ຂອງຕົນ; ແລະ ບໍ່ເອົານ້ຳໃຫ້ພວກເຂົາດື່ມ,
ຖ້າໃຫ້ດື່ມກໍພຽງເລັກໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ.

9 ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າຊາວເລມັນຈະກະ
ທຳສິ່ງທີ່ເປັນໜ້າກຽດຊັງອັນໃຫຍ່ຫລວງ
ນີ້, ແຕ່ມັນກໍຍັງບໍ່ຮ້າຍແຮງໄປກວ່າຜູ້ຄົນ
ຂອງພວກເຮົາຜູ້ຢູ່ໃນເມືອງໂມຣີອານທຳ
ເລີຍ. ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເອົາລູກ
ສາວຂອງຊາວເລມັນຫລາຍຄົນມາເປັນຊະ
ເລີຍ; ແລະ ຫລັງຈາກເອົາສິ່ງອັນເປັນທີ່ຮັກ

ແລະ ມີຄ່າທີ່ສຸດເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງໄປຈາກ
ພວກນາງແລ້ວ, ຊຶ່ງຄື ພົມມະຈັນ ແລະ
ຄວາມບໍລິສຸດ—

10 ແລະ ຫລັງຈາກພວກເຂົາກະທຳສິ່ງນີ້
ແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າພວກນາງດ້ວຍວິທີ
ການທີ່ປ່າເຖື່ອນທີ່ສຸດ, ໂດຍທໍລະມານຮ່າງ
ກາຍຂອງພວກນາງຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ;
ແລະ ຫລັງຈາກເຮັດການນີ້ແລ້ວ, ພວກເຂົາ
ກໍກິນເນື້ອໜັງຂອງພວກນາງເໝືອນກັບສັດ
ປ່າ, ເພາະວ່າຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈ
ຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາເຮັດໄປເພື່ອ
ເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງຄວາມກ້າຫານ.

11 ໂອ້ ລູກທີ່ຮັກຂອງພໍ່, ເປັນໄປໄດ້ແນວ
ໃດທີ່ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ປາດສະຈາກຄວາມສິວິ
ໄລ—

12 (ແລະ ພຽງ ສອງ ສາມ ປີ ຜ່ານ ມາ ນີ້
ພວກເຂົາຍັງເປັນຄົນທີ່ສຸພາບ ແລະ ໜ້າ
ຊົມຢູ່)

13 ແຕ່ວ່າ ໂອ້ ລູກຂອງພໍ່, ເປັນໄປໄດ້
ແນວໃດທີ່ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ມີຄວາມເບີກບານ
ຢູ່ກັບຄວາມໜ້າກຽດຊັງເຖິງຂະໜາດນີ້—

14 ພວກເຮົາຈະຫວັງໄດ້ແນວໃດວ່າ
ພຣະເຈົ້າຈະ ຍັບຍັງພຣະຫັດໃນການພິ
ພາກສາລົງໂທດພວກເຮົາ?

15 ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃຈຂອງພໍ່ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ: ວິບັດ
ແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້. ຂໍຈົ່ງໂປດອອກມາໃນ
ການພິພາກສາເຖິດ, ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າ, ຂໍ
ຈົ່ງເຊື່ອບາບ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ
ຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນ
ຈາກພຣະພັກຂອງພຣະອົງເຖິດ!

16 ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ມີ
ແມ່ໝ້າຍຫລາຍຄົນກັບລູກສາວຂອງ
ພວກເຂົາທີ່ຍັງຢູ່ໃນເມືອງເຊີໂຣຊາ; ແລະ

<p>5 ກ ມມ 4:11-12. 6 ກ ຄມພ ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ.</p>	<p>ຂ ຢຄ 1:19; ອນ 1:20. ຄມພ ໜ້າທີ. 9 ກ ຄມພ ພົມມະຈັນ.</p>	<p>ຂ ຄມພ ຄຸນນະທຳ. 14 ກ ແອວ 10:23. 16 ກ ຄມພ ແມ່ໝ້າຍ.</p>
--	---	---

ສະບຽງອາຫານສ່ວນທີ່ຊາວເລມັນບໍ່ໄດ້ເອົາໄປນຳ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ກອງທັບຂອງຊີເນໄຟໄດ້ເກັບເອົາໄປໝົດ, ແລະ ປະຖົມໃຫ້ພວກເຂົາຊັດເຊພະເນຈອນໄປທຸກແຫ່ງທຶນເພື່ອຊອກຫາອາຫານ; ແລະ ຍິ່ງຊະລາຫລາຍຄົນໄດ້ເປັນລົມຕາມທາງ ແລະ ຕາຍໄປ.

17 ແລະ ກອງທັບຊຶ່ງຢູ່ກັບພໍ່ກໍອ່ອນກຳລັງ; ແລະ ກອງທັບຂອງຊາວເລມັນນັ້ນຢູ່ລະຫວ່າງເຊີໂຣຊາກັບພໍ່; ແລະ ມີຜູ້ຍິງຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນໜີໄປຫາກອງທັບຂອງ "ອາໂຣນ ແລ້ວກໍຕົກເປັນຜູ້ຮັບເຄາະຂອງຄວາມປ່າເຖື່ອນອັນເປັນຕາຍຳນຂອງພວກເຂົາ.

18 ໂອ ຜູ້ຄົນຂອງພໍ່ຊ່າງມາຊົ່ວຮ້າຍແທ້ນໍ! ພວກເຂົາບໍ່ມີລະບຽບ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມເມດຕາເລີຍ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ເປັນພຽງແຕ່ມະນຸດເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ພໍ່ມີແຕ່ກຳລັງຂອງມະນຸດ, ແລະ ພໍ່ບໍ່ສາມາດບັງຄັບໃຫ້ພວກເຂົາປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພໍ່ໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ.

19 ແລະ ພວກເຂົາກັບມາເຂັ້ມແຂງໃນຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ພວກເຂົາປ່າເຖື່ອນໂດຍບໍ່ຍົກເວັ້ນຜູ້ໃດ; ບໍ່ວ່າໜຸ່ມ ຫລື ແກ່; ແລະ ພວກເຂົາເບີກບານກັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງນອກຈາກສິ່ງທີ່ດີ; ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາທົ່ວຜົນແຜ່ນດິນນີ້ມີຫລາຍກວ່າທຸກສິ່ງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລິ້ນບອກບໍ່ໄດ້, ທັງຂຽນໄວ້ກໍບໍ່ໄດ້.

20 ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ຈະບໍ່ເວົ້າເຖິງສະພາບທີ່ໜ້າຍ້ານກົວນີ້ອີກຕໍ່ໄປ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຮູ້ຈັກແລ້ວເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້; ລູກຮູ້ວ່າພວກເຂົາຢູ່ໂດຍ

ປາດສະຈາກຫລັກການ, ແລະ ປາດສະຈາກຄວາມຮູ້ສຶກ; ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົານັ້ນ "ຮ້າຍແຮງກວ່າຊາວເລມັນ.

21 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ບໍ່ສາມາດອ້ອນວອນຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອພວກເຂົາເພາະພໍ່ຍ້ານວ່າພຣະອົງຈະລົງໂທດພໍ່.

22 ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ໄດ້ອ້ອນວອນຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອລູກ, ແລະ ພໍ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຄຣິດວ່າ ລູກຈະລອດ; ແລະ ພໍ່ອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອພຣະອົງຈະ "ໄວ້ຊີວິດຂອງລູກ, ເພື່ອເບິ່ງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງກັບມາຫາພຣະອົງ, ຫລື ໄປຫາຄວາມພິນາດທັງສິ້ນຂອງພວກເຂົາ; ເພາະພໍ່ຮູ້ວ່າພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ຮັບໃຈ ແລະ ກັບມາຫາພຣະອົງ.

23 ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາຕາຍໄປ ມັນຈະເປັນເໝືອນດັ່ງຊາວຢາເຣັດ, ເພາະຄວາມຈິງໃຈຂອງພວກເຂົາໃນ "ການສະແຫວງຫາເລືອດ ແລະ ະການແກ້ແຄ້ນ.

24 ແລະ ຖ້າຫາກເປັນໄປວ່າພວກເຂົາຕາຍໄປ, ພວກເຮົາກໍຮູ້ວ່າພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ "ແຕກໄປຫາຊາວເລມັນ, ແລະ ຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຕື່ມອີກທີ່ຈະແຕກໄປຫາພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຂຽນໄວ້ແດ່ບາງເລື່ອງຖ້າຫາກລູກໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ແລະ ພໍ່ຈະຕາຍໄປ ແລະ ບໍ່ເຫັນລູກ; ແຕ່ພໍ່ວາງໃຈວ່າພໍ່ຈະໄດ້ເຫັນລູກໃນບໍ່ຊ້ານີ້; ເພາະພໍ່ມີບັນທຶກສັກສິດທີ່ຢາກ ະມອບໃຫ້ລູກ.

25 ລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງຊື່ສັດໃນພຣະຄຣິດ; ແລະ ຢ່າໃຫ້ເລື່ອງຊຶ່ງພໍ່ຂຽນມານີ້ເຮັດໃຫ້ລູກໂສກເສົ້າ, ທີ່ຈະທ່ວງດຶງລູກລົງໄປຫາ

17 ກ ມມ 2:9.	ຮລມ 13:11;	24 ກ ແອວ 45:14.
20 ກ ຮລມ 6:34-35.	3 ນຟ 10:6; 24:7.	ຂ ມມ 6:6.
22 ກ ມມ 8:3.	23 ກ ມມ 4:11-12.	
ຂ ມລກ 3:7;	ຂ ອຫ 15:15-31.	

ຄວາມຕາຍ, ແຕ່ ຂໍໃຫ້ພຣະຄຣິດ ຈົ່ງ ຍົກລູກຂຶ້ນ, ແລະ ຂໍໃຫ້ "ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ການປະກົດຕົວຕໍ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພຣະເມດຕາ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມຫວັງໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ ແລະ "ຊີວິດນິລັນດອນ ຈົ່ງ ມີຢູ່ໃນ "ຈິດໃຈຂອງລູກຕະຫລອດການດ້ວຍເທີ້ນ.

26 ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ, ຊຶ່ງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະອົງຢູ່ສູງໃນຟ້າສະຫວັນ, ແລະ ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ຜູ້ປະທັບຢູ່ທາງ "ເບື້ອງຂວາພຣະຫັດແຫ່ງອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ຈົນກວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະອົງ, ຈົ່ງຢູ່ ແລະ ສະຖິດຢູ່ກັບລູກຕະຫລອດການດ້ວຍເທີ້ນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 10

ປະຈັກພະຍານ ເຖິງພຣະຄຳພິມມອນມາ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ—ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານຖືກແຈກຈ່າຍ ໃຫ້ ແກ່ຜູ້ທີ່ຊື່ສັດ—ຂອງ ປະທານແຫ່ງ ພຣະ ວິນຍານ ຄຽງ ຄູ່ ກັນ ໄປ ກັບສັດທາ—ຄຳເວົ້າຂອງໂມໂຣໄນກ່າວຂຶ້ນມາຈາກພື້ນດິນ—ຈົ່ງມາຫາພຣະຄຣິດ, ເປັນຄົນດີພ້ອມໃນພຣະອົງ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານບໍລິສຸດ. ປະມານ ຄ.ສ. 421.

1 ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໂມໂຣໄນຂຽນເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າດີໄວ້ແດ່; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນເຖິງ "ຊາວເລມັນ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ຫລາຍກວ່າສີ່ຮ້ອຍຊາວບີຜ່ານໄປແລ້ວ ນັບແຕ່ໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.

2 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ "ຜະນຶກບັນທຶກນີ້ໄວ້, ຫລັງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບທ່ານຈັກສອງສາມຄຳເປັນການແນະນຳທ່ານ.

3 ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານວ່າ ເມື່ອທ່ານອ່ານເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ຖ້າມັນເປັນຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າວ່າທ່ານຄວນອ່ານມັນ, ໃຫ້ທ່ານຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເມດຕາລູກຫລານມະນຸດຫລາຍພຽງໃດ, ຕັ້ງແຕ່ການສ້າງອາດາມລົງມາຈົນເຖິງເວລາທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ແລະ "ໂຕ້ຕອງເລື່ອງນີ້ຢູ່ໃນ "ໃຈທ່ານ.

4 ແລະ ເມື່ອທ່ານໄດ້ຮັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານໃຫ້ "ທູນຖາມພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, ຖ້າຫາກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ "ບໍ່ຈິງ; ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານທູນຖາມດ້ວຍ "ໃຈຈິງ, ດ້ວຍເຈດຕະນາ "ອັນແທ້ຈິງ, ໂດຍມີ "ສັດທາໃນພຣະຄຣິດ, ພຣະອົງຈະ "ສະແດງ "ຄວາມຈິງຂອງເລື່ອງນີ້ໃຫ້ປະຈັກ ແກ່ທ່ານ, ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

25 ກ ຄມພ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້.
ຂ ຄມພ ຊີວິດນິລັນດອນ.
ຄ ຄມພ ຈິດໃຈ.
26 ກ ລກ 22:69;
ກຈກ 7:55-56;
ມຊຢ 5:9;
ແອວ 28:12.
10 1 ກ ຄພ 10:48.
2 ກ ມມ 8:4, 13-14.

ຄມພ ພຣະຄຳພິ—
ພຣະຄຳພິທີ່ໄດ້ທຳ
ນາຍໄວ້ຈະອອກມາ.
3 ກ ພບຍ 11:18-19.
ຄມພ ໂຕ້ຕອງ.
ຂ ພບຍ 6:6-7.
4 ກ ຄມພ ອະທິຖານ, ການອະ
ທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.
ຂ 1 ນພ 13:39; 14:30;

ມຊຢ 1:6;
ອທ 4:10-11; 5:3.
ຄ ຄມພ ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ.
ງ ຢກບ 1:5-7;
ມຣນ 7:9.
ຈ ຄມພ ສັດທາ.
ສ ຄມພ ເປີດເຜີຍ,
ການເປີດເຜີຍ.
ຊ ຄມພ ຈິງ, ຄວາມຈິງ.

5 ແລະ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ
ບໍລິສຸດ ທ່ານຈະ ັຮູ້ຈັກ ະຄວາມຈິງຂອງ
ທຸກເລື່ອງ.

6 ແລະ ສິ່ງ ໃດກໍຕາມທີ່ດີຍ່ອມທຸ່ງທຳ
ແລະ ເປັນຈິງ; ດັ່ງນັ້ນ, ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ດີຈະປະ
ຕິເສດພຣະຄຣິດ, ແຕ່ຮັບວ່າພຣະອົງເປັນຢູ່.

7 ແລະ ທ່ານຈະຮູ້ວ່າພຣະອົງເປັນຢູ່,
ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ;
ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານບໍ່ໃຫ້ປະ
ຕິເສດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພາະພຣະ
ອົງທຳງານດ້ວຍ ອຳນາດ ັຕາມສັດທາ
ຂອງລູກຫລານມະນຸດ, ເຊັ່ນດຽວກັບມື້ນີ້
ແລະ ມື້ອື່ນ, ແລະ ຕະຫລອດການ.

8 ແລະ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍ
ແນະນຳທ່ານ, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ບໍ່
ໃຫ້ປະຕິເສດຂອງ ັປະທານຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ເພາະມັນມີຢູ່ຢາງຫລວງຫລາຍ; ແລະ
ມັນມາຈາກພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນ. ແລະ ມີວິ
ທີ ະຕ່າງໆທີ່ຈະໃຫ້ຂອງປະທານເຫລົ່ານີ້;
ແຕ່ເປັນພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນທີ່ທຳງານທັງ
ໝົດທຸກຢ່າງ; ແລະ ປະທານຂອງເຫລົ່ານີ້
ໃຫ້ມະນຸດໂດຍການສະແດງພຣະວິນຍານ
ຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ປະຈັກກ່າມະນຸດ, ເພື່ອ
ເປັນປະໂຫຍດແກ່ພວກເຂົາ.

9 ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ປະທານ ັໃຫ້ຄົນໜຶ່ງ
ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອເຂົາ
ຈະ ະສິດສອນຄຳແຫ່ງປັນຍາ;

10 ແລະ ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ ເພື່ອເຂົາຈະສິດ
ສອນຄຳແຫ່ງຄວາມຮູ້ໂດຍພຣະວິນຍານ
ດຽວກັນ;

11 ແລະ ໃຫ້ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ມີ ັສັດທາ
ອັນໃຫຍ່ຍິ່ງ; ແລະ ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ຂອງ
ປະທານແຫ່ງ ະການປົນປົວໂດຍພຣະວິນ
ຍານດຽວກັນ;

12 ແລະ ອັນໜຶ່ງ, ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ເພື່ອ
ເຂົາຈະເຮັດ ັສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່;

13 ແລະ ອັນໜຶ່ງ, ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ເພື່ອ
ເຂົາຈະທຳນາຍກຸ່ງວກັບທຸກສິ່ງ;

14 ແລະ ອັນໜຶ່ງ, ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ການ
ເຫັນທູດ ແລະ ວິນຍານທີ່ປະຕິບັດສາດສະ
ໜາກິດ;

15 ແລະ ອັນໜຶ່ງ, ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ພາສາ
ທຸກພາສາ;

16 ແລະ ອັນໜຶ່ງ, ໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ, ການ
ແປຄວາມໝາຍຂອງພາສາ ແລະ ັພາສາ
ຕ່າງໆ.

17 ແລະ ຂອງປະທານທັງໝົດນີ້ມາໂດຍ
ພຣະ ວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດ; ແລະ ມັນ
ມາສູ່ທຸກຄົນໄດ້ຕ່າງໆກັນຕາມທີ່ພຣະອົງພໍ
ພຣະໄທ.

18 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານ, ພີ່
ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຫ້ທ່ານ
ຈຳໄວ້ວ່າຂອງປະທານທີ່ດີ ັທຸກຢ່າງມາ
ຈາກພຣະຄຣິດ.

19 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານ, ພີ່
ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຫ້ທ່ານ
ຈຳໄວ້ວ່າ ພຣະອົງເປັນ ັເໝືອນກັນເຊັ່ນມື້
ວານນີ້, ມື້ນີ້, ແລະ ຕະຫລອດການ, ແລະ
ວ່າຂອງປະທານຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມາທັງ
ໝົດນີ້, ຊຶ່ງເປັນທາງວິນຍານຈະບໍ່ໝົດໄປ

5 ກ ຄພ 35:19.
ຄມພ ການສາມາດສັງເກດ,
ຂອງປະທານແຫ່ງ;
ປະຈັກພະຍານ.
ຂ ຍຣ 8:32.
7 ກ 1 ນພ 10:17-19.
8 ກ ຄມພ ຂອງປະທານ

ແຫ່ງພຣະວິນຍານ.
ຂ ຄພ 46:15.
9 ກ 1 ກຣທ 12:8-11;
ຄພ 46:8-29.
ຂ ຄພ 88:77-79, 118.
11 ກ ຄມພ ສັດທາ.
ຂ ຄມພ ປົນປົວ, ການປົນປົວ.

12 ກ ຄມພ ມະຫັດສະຈັນ,
ການມະຫັດສະຈັນ.
16 ກ ຄມພ ການເວົ້າພາສາ,
ຂອງປະທານແຫ່ງ.
18 ກ ຍກບ 1:17.
19 ກ ຮຣ 13:8.

ຈັກເທື່ອ, ຕາຍ ໃດທີ່ ໂລກຍັງຕັ້ງຢູ່, ນອກຈາກຈະເປັນໄປຕາມ ສິ່ງຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງລູກຫລານມະນຸດເທົ່ານັ້ນ.

20 ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງຕ້ອງມີ "ສັດທາ; ແລະ ຖ້າຫາກມີສັດທາກໍຕ້ອງມີຄວາມຫວັງເໝືອນກັນ; ແລະ ຖ້າຫາກມີຄວາມຫວັງກໍຕ້ອງມີຄວາມໃຈບຸນເໝືອນກັນ.

21 ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ມີ "ຄວາມໃຈບຸນ ທ່ານຈະບໍ່ມີທາງລອດຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ທັງທ່ານຈະລອດຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ມີສັດທາ; ທັງທ່ານຈະລອດບໍ່ໄດ້ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ມີຄວາມຫວັງ.

22 ແລະ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ມີຄວາມຫວັງທ່ານກໍຈຳຕ້ອງຢູ່ໃນຄວາມໝົດຫວັງ; ແລະ ຄວາມໝົດຫວັງມາເຖິງເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

23 ແລະ ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວກັບບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຮົາໄວ້ແທ້ໆວ່າ: "ຖ້າຫາກເຈົ້າມີສັດທາ ເຈົ້າຈະສາມາດເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາເຫັນວ່າສົມຄວນ.

24 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ—ວ່າຖ້າຫາກມັນນັ້ນມາເຖິງ ຊຶ່ງອຳນາດ ແລະ ຂອງປະທານຂອງພຣະເຈົ້າໝົດໄປໃນບັນດາພວກທ່ານ, ມັນກໍຈະເປັນ "ເພາະ ສິ່ງຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື.

25 ແລະ ວິບັດແກ່ລູກຫລານມະນຸດຖ້າຫາກມັນເປັນໄປເຊັ່ນນີ້; ເພາະວ່າຈະ "ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ເຮັດຄວາມດີໃນບັນດາພວກ

ທ່ານ, ບໍ່ມີຈັກຄົນເລີຍ. ເພາະຖ້າຫາກເຖິງແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວໃນບັນດາພວກທ່ານເຮັດຄວາມດີ, ເຂົາຄົນນັ້ນຈະທ່າງານດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ຂອງປະທານຂອງພຣະເຈົ້າ.

26 ແລະ ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໝົດສິ້ນ ແລະ ຕາຍ, ເພາະເຂົາຍ່ອມ "ຕາຍຢູ່ໃນ ສິ່ງບາບຂອງເຂົາ, ແລະ ເຂົາຈະລອດຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເລື່ອງນີ້ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເວົ້າຕົວະ.

27 ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານໃຫ້ຈິດຈຳເລື່ອງເຫລົ່ານີ້; ເພາະເວລາຈະມາໂດຍໄວທີ່ທ່ານຈະຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເວົ້າຕົວະ, ເພາະທ່ານຈະເຫັນຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ທີ່ບ່ອນພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກ່າວກັບທ່ານວ່າ: ເຮົາບໍ່ໄດ້ປະກາດ "ຄຳຂອງເຮົາແກ່ເຈົ້າບໍ່? ຊຶ່ງຊາຍຄົນນີ້ຂຽນໄວ້, ເໝືອນຄົນຕາຍ ສິ່ງອື່ນຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນດັ່ງຄົນຕາຍເວົ້າອອກມາຈາກ "ຝຸ່ນດິນ?

28 ຂ້າພະເຈົ້າປະກາດເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ເພື່ອໃຫ້ຄຳທຳນາຍສຳເລັດ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຈະອອກຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ເປັນນິດ; ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງຈະ "ອອກຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ.

29 ແລະ ພຣະເຈົ້າຈະສະແດງແກ່ທ່ານ, ວ່າເລື່ອງຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຂຽນໄວ້ນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ.

<p>19 ຂ ມຮນ 7:37. 20 ກ ອທ 12:3-37. 21 ກ 1 ກສທ 13; ມຮນ 7:1, 42-48. ຄມພ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ. 23 ກ ມຮນ 7:33. 24 ກ ມຮນ 7:37. ຂ ຄມພ ບໍ່ເຊື່ອຖື,</p>	<p>ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື. 25 ກ ປຈສ ພສສ 14:1-7 (ພາກຫ້ອຍທ້າຍ); ຮມ 3:10-12. 26 ກ ອຊກ 18:26-27; 1 ນພ 15:32-33; ມຊຢ 15:26. ຂ ຢຮ 8:21.</p>	<p>27 ກ 2 ນພ 33:10-11. ຂ 2 ນພ 3:19-20; 27:13; 33:13; ມມ 9:30. ຄ ອຊຢ 29:4. 28 ກ 2 ນພ 29:2.</p>
--	--	--

30 ແລະ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ
ແນະນຳທ່ານໃຫ້ ັມາຫາພຣະຄຣິດ, ແລະ
ຍຶດຖືຂອງປະທານທີ່ດີໄວ້ທຸກຢ່າງ, ແລະ
ຂໍບໍ່ແຕະຕ້ອງຂອງຊົ່ວ ຫລື ສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດ.

31 ແລະ ຈົ່ງ ັຕິນ, ແລະ ລູກຂຶ້ນເຖິດ, ໂອ້
ເຢຣູຊາເລັມ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງສວມອາພອນ
ສວຍງາມເຖິດ, ໂອ້ ທິດາຂອງ ັຊີ ໂອນ;
ແລະ ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ ັຫລັກຂອງທ່ານ ັແຂງ
ແຮງ ແລະ ຂະ ຫຍາຍ ເຂດ ຂອງ ທ່ານ
ຕະຫລອດການ, ເພື່ອທ່ານຈະ ັບໍ່ສັບສົນ
ອີກຕໍ່ໄປ, ເພື່ອພັນທະສັນຍາຂອງພຣະບິດາ
ຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບທ່ານ
ຈະສຳເລັດ, ໂອ້ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

32 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈົ່ງ ັມາຫາພຣະຄຣິດ,
ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນ ັຄົນດີພ້ອມໃນ
ພຣະອົງ, ແລະ ປະຕິເສດຕົນຈາກຄວາມ
ບໍ່ເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າທຸກຢ່າງ; ແລະ
ຖ້າຫາກທ່ານປະຕິເສດຕົນຈາກຄວາມບໍ່
ເປັນ ເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າທຸກຢ່າງ, ແລະ
ັຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດພະລັງ, ຄວາມນຶກ
ຄິດ, ແລະ ກຳລັງຂອງທ່ານ, ເມື່ອນັ້ນພຣະ
ຄູນຂອງພຣະອົງຈຶ່ງພຽງພໍສຳລັບທ່ານ,
ເພື່ອໂດຍພຣະຄູນຂອງພຣະອົງ, ທ່ານຈະ
ດີພ້ອມໃນພຣະຄຣິດ; ແລະ ຖ້າຫາກໂດຍ

ັພຣະຄູນຂອງພຣະເຈົ້າທ່ານດີພ້ອມໃນ
ພຣະຄຣິດ, ທ່ານຍ່ອມບໍ່ມີທາງປະຕິເສດ
ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເລີຍ.

33 ແລະ ອີກ ຢ່າງໜຶ່ງ, ຖ້າຫາກ ໂດຍ
ພຣະຄູນຂອງພຣະເຈົ້າທ່ານດີພ້ອມໃນ
ພຣະຄຣິດ, ແລະ ບໍ່ປະຕິເສດອຳນາດຂອງ
ພຣະອົງ, ເມື່ອນັ້ນທ່ານຍ່ອມໄດ້ຮັບ ັການ
ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນພຣະຄຣິດ ໂດຍພຣະ
ຄູນຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍທາງການຫລັງ
ັໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພັນທະ
ສັນຍາຂອງພຣະບິດາອັນນຳໄປສູ່ ັການ
ບົດບາບຂອງທ່ານ, ເພື່ອທ່ານຈະກາຍມາ
ເປັນ ັຜູ້ບໍລິສຸດ, ປາດສະຈາກມົນທົນ.

34 ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວຄຳອຳ
ລາຕໍ່ທຸກຄົນ. ໃນບໍ່ຊ້ານີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປ
ັພັກຢູ່ໃນ ັທີ່ສຸຂະເສີມຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົນ
ກວ່າ ັວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າຈະ ັເຂົ້າຮ່ວມກັນອີກ, ແລະ ຂ້າພະ
ເຈົ້າຈະຖືກນຳອອກມາດ້ວຍໄຊຊະນະທາງ
ັອາກາດ, ເພື່ອມາພົບທ່ານຕໍ່ໜ້າບ່ອນພິ
ພາກສາອັນໜ້າ ັພໍພຣະໄທຂອງ ັພຣະ
ເຢໂຮວາຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ັຜູ້ພິພາກສາຜູ້ສະຖິດ
ນິລັນດອນຂອງທັງຄົນເປັນ ແລະ ຄົນຕາຍ.
ອາແມນ.

<p>30ກ 1 ນຟ 6:4; ມມ 9:27; ອທ 5:5. ຂ ແອວ 5:57. 31ກ ອຊຢ 52:1-2. ຂ ຄມພ ຊີໂອນ. ຄ ຄມພ ສະເຕກ. ງ ອຊຢ 54:2. ຈ ອທ 13:8. 32ກ ມທ 11:28; 2 ນຟ 26:33; ຢຄ 1:7;</p>	<p>ອມນ 1:26. ຂ ມທ 5:48; 3 ນຟ 12:48. ຄມພ ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ. ຄ ຄພ 4:2; 59:5-6. ງ 2 ນຟ 25:23. 33ກ ຄມພ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. ຂ ຄມພ ຊິດໃຊ້, ການຊິດໃຊ້. ຄ ຄມພ ບົດບາບ, ການບົດບາບ. ງ ຄມພ ສັກສິດ,</p>	<p>ຄວາມສັກສິດ. 34ກ ຄມພ ພັກຜ່ອນ. ຂ ຄມພ ທີ່ສຸຂະເສີມ. ຄ ຄມພ ວິນຍານ. ງ ຄມພ ການພົ້ນຄົນພຣະ ຊົນ, ການພົ້ນຄົນຊີວິດ. ຈ 1 ທສນ 4:17. ສ ຢຄ 6:13. ຊ ຄມພ ເຢໂຮວາ. ຂ ຄມພ ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ—ພິພາກສາ.</p>
--	---	---

ພາກຫ້ອຍທ້າຍ

ຄູ່ມືພຣະຄຳພີ

ລຳດັບປະຫວັດສາດ

ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ

ຄູ່ມືພຣະຄຳພີ

ຄູ່ມືພຣະຄຳພີໃຫ້ຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບຄຳສອນ, ຫລັກທຳ, ຜູ້ຄົນ, ແລະ ສະຖານທີ່ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຂັດເລືອກມາ ຈາກພຣະຄຳສະຕະທຳຄຳພີທີ່ສັກສິດ, ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ, ແລະ ໄຂ່ມຸກອັນລຳ ຄ່າ. ມັນຍັງໄດ້ຈັດຫາຂໍ້ອ້າງອີງພຣະຄຳພີທີ່ສຳຄັນໃຫ້ທ່ານ ເພື່ອສຶກສາແຕ່ລະຫົວຂໍ້ນຳອີກ. ຄູ່ມືສາມາດຊ່ວຍ ເຫລືອທ່ານໃນການສຶກສາພຣະຄຳພີຂອງທ່ານເປັນສ່ວນຕົວ ແລະ ເປັນຄອບຄົວ. ມັນສາມາດຊ່ວຍເຫລືອ ທ່ານໃນການຕອບຄຳຖາມກ່ຽວກັບພຣະກິດຕິຄຸນ, ສຶກສາຫົວຂໍ້ຕ່າງໆໃນພຣະຄຳພີ, ຕຽມຄຳປາໄສ ແລະ ບົດ ຮຽນ, ແລະ ເພີ່ມຄວາມຮູ້ແຈ້ງ ແລະ ປະຈັກພະຍານຂອງທ່ານໃນພຣະກິດຕິຄຸນ.

ແຜນພາບຕໍ່ໄປນີ້ອະທິບາຍຫົວຂໍ້ເປັນຕົວຢ່າງໃນຄູ່ມືພຣະຄຳພີ

ຫົວຂໍ້ເປັນອັກສອນ ຕົວໜ້າ.

ແຜ່ນດິນໂລກ. ເບິ່ງ ສ້າງ, ການສ້າງ; ໂລກ ນຳອີກ

ຫົວຂໍ້ຮ່ວມດ້ວຍຄວາມ ໝາຍສັນຍາ

ດາວພະເຄາະທີ່ເຮົາອາໄສຢູ່, ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍພຣະເຈົ້າຜ່ານພຣະເຢຊູຄຣິດ ເພື່ອໃຫ້ມະນຸດ ໃຊ້ໃນຊ່ວງຢູ່ໃນການທົດລອງທີ່ເປັນມະຕະ. ຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງມັນແມ່ນເພື່ອຈະໄດ້ຮຸ່ງ ເຫລື້ອມ ແລະ ສູງສົ່ງ (ຄພ 77:1-2; 130:8-9). ແຜ່ນດິນໂລກຈະກາຍເປັນມູນມໍລະດົກນິລັນດອນ ຂອງຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢ່າງມີຄ່າຄວນຕໍ່ລັດສະພີ ພາບຊົມສູງ (ຄພ 88:14-26). ເຂົາເຈົ້າຈະຊົມຊົມ ກັບທີ່ປະທັບຂອງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ (ຄພ 76:62).

ບາງເທື່ອຫົວຂໍ້ອື່ນໆຢູ່ໃນ ຄູ່ມືມີຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຫົວຂໍ້ທີ່ທ່ານກຳລັງສຶກສາ. ຄຳວ່າ ເບິ່ງ... ນຳອີກທີ່ ເປັນຕົວເນີ້ງ ຈະພາທ່ານ ໄປຫາຫົວຂໍ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຫລົ່ານັ້ນ.

ຂໍ້ອ້າງອີງພຣະຄຳພີທີ່ ຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ຄວາມໝາຍທີ່ຢູ່ໃນວົງ ເລັບ.

ບາງຫົວຂໍ້ຈະມີຫົວຂໍ້ ຫຍ່ອຍ. ຫົວຂໍ້ເຫລົ່ານີ້ ເປັນຕົວເນີ້ງ.

ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນສຳລັບມະນຸດ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບ ໃຫ້ມະນຸດຄອບຄອງທຸກສິ່ງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ປຖກ 1:28 (ມຊ 2:28). ແຜ່ນດິນໂລກນີ້ເປັນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອພຍ 9:29 (ພສສ 24:1). ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານແຜ່ນດິນໂລກນີ້ໃຫ້ແກ່ມະນຸດ, ພສສ 115:16. ແມ່ນເຮົາທີ່ໄດ້ນິລະມິດສ້າງໂລກນີ້ ຂຶ້ນມາ ແລະ ໄດ້ສ້າງມະນຸດທຸກຄົນໃຫ້ອາໄສຢູ່ໃນ ທີ່ນັ້ນ, ອຊຢ 45:12.

ໂດຍອຳນາດແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ມະນຸດ ຈຶ່ງໄດ້ມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ, ຢຄ 4:9.

ແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກມອບໃຫ້ຜູ້ຄົນທີ່ຮັບເອົາ ພຣະວິນຍານສັກສິດເພື່ອການນຳພາຂອງເຂົາ ເຈົ້າ, ຄພ 45:56-58 (ຄພ 103:7). ຜູ້ທີ່ເຊື່ອພັ້ງຕໍ່ ພຣະກິດຕິຄຸນຈະໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ດີຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ເປັນລາງວັນ, ຄພ 59:3. ຄົນຈົນ ແລະ ຄົນອ່ອນ ໂຍນຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບມັນເປັນມູນມໍລະ ດົກ, ຄພ 88:17 (ມທ 5:5; 3 ນພ 12:5).

ພວກເຮົາຈະສ້າງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ພວກເຮົາ ຈະພິສູດມັນ, ອຣຮ 3:24-25.

ຂໍ້ອ້າງອີງພຣະຄຳພີແຕ່ລະ ຂໍ້ຈະຢູ່ຂ້າງຫລັງຂໍ້ຄວາມ ສັນຍາທີ່ຍົກມາຈາກພຣະ ຄຳພີ ຂໍ້ຄວາມສະ ຫລຸບຂອງພຣະຄຳພີ.

ຂໍ້ອ້າງອີງພຣະຄຳພີທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງຈະຢູ່ໃນວົງເລັບ.

ອິດສະເຕີ. ເບິ່ງ ການພື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການພື້ນ ຄືນຊີວິດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ. ເບິ່ງ ໂລກ—ທີ່ສຸດຂອງ ໂລກ

ບາງເທື່ອຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງຈະບໍ່ ຢູ່ໃນຫົວຂໍ້ທີ່ທ່ານຄົ້ນຫາ. ຄຳວ່າ ເບິ່ງ ທີ່ເປັນຕົວເນີ້ງ ຈະພາທ່ານໄປຫາຫົວຂໍ້ທີ່ ມີຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ.

ຄຳວ່າ ເບິ່ງ ທີ່ເປັນຕົວເນີ້ງ (ຫລື ເບິ່ງ... ນຳອີກ) ຕິດ ຕາມດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍຂີດ ຈະບອກທ່ານວ່າ ຂໍ້ມູນນັ້ນ ຢູ່ໃນຫົວຂໍ້ຫຍ່ອຍ (“ທີ່ສຸດ ຂອງໂລກ”) ຂອງຫົວຂໍ້ ໃຫຍ່ (“ໂລກ”).

ກະສັດ

ກະສັດ

ໜັງສືສອງເທື່ອໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ໜັງສືໜັງສອງເທື່ອນີ້ເລົ່າປະຫວັດສາດຂອງຊາວອິດສະຣາເອນນັບຈາກການກະບົດຂອງອາໂດນິຢາ, ລູກຊາຍຄົນທີສີ່ຂອງກະສັດດາວິດ (ປະມານ 1015 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.), ເຖິງຕອນການຈັບໄປເປັນຊະເລີຍເທື່ອສຸດທ້າຍຂອງຢູດາ (ປະມານ 586 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.). ໜັງສືໜັງສອງບັນຈຸປະຫວັດສາດທັງໝົດຂອງອານາຈັກພາກເໜືອ (ສິບເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ) ນັບແຕ່ຕອນແຍກອອກຈາກກັນຈົນເຖິງຊາວອັດຊີເຣຍໄດ້ເອົາພວກເຂົາໄປເປັນຊະເລີຍຢູ່ປະເທດທາງພາກເໜືອ. ເບິ່ງ ລຳດັບປະຫວັດສາດ ໃນພາກຫ້ອຍທ້າຍ ນຳອີກ.

ກະສັດທີໜຶ່ງ: ບົດທີ 1 ບັນຍາຍວັນເວລາສຸດທ້າຍຂອງຊີວິດຂອງກະສັດດາວິດ. ບົດທີ 2-11 ບັນທຶກກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງໂຊໂລໂມນ. ບົດທີ 12-16 ບອກເຖິງຜູ້ຂຶ້ນແທນໂຊໂລໂມນ, ເຮໂຣໂບອາມ ແລະ ເຢໂຣໂບອາມ. ເຢໂຣໂບອາມເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ເກີດການແບ່ງແຍກອານາຈັກຂອງອິດສະຣາເອນ. ກະສັດອົງອື່ນໆກໍໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງ. ບົດທີ 17-21 ບັນທຶກພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເອລີຢາ ຕອນເພິ່ນໄດ້ຕັກເຕືອນອາຮາບ, ກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນ. ບົດທີ 22 ບັນທຶກສົງຄາມກັບຊີເຣຍ ຊຶ່ງໃນສົງຄາມນີ້ ອາຮາບ ແລະ ເຢໂຣຊາພັດ, ກະສັດຂອງຢູດາ, ໄດ້ລວມກຳລັງເຂົ້າກັນ. ສາດສະດາມີກາອີຢາໄດ້ທຳນາຍຕໍ່ຕ້ານກະສັດ.

ກະສັດທີສອງ: ບົດທີ 1:1-2:11 ເລົ່າຊີວິດຂອງເອລີຢາຕໍ່, ລວມທັງການຂຶ້ນໄປສະຫວັນຂອງເອລີຢາ ໃນລົດມ້າທີ່ເປັນໄຟ. ບົດທີ 2-9 ກ່າວເຖິງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດດ້ວຍສັດທາ ແລະ ອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເອລີຊາ. ບົດທີ 10 ບອກກ່ຽວກັບເຢຊູ, ກະສັດ, ແລະ ເຖິງວິທີທີ່ເພິ່ນໄດ້ທຳລາຍຄອບຄົວຂອງອາຮາບ ແລະ ປະໂລຫິດຂອງພຣະບາອານ. ບົດທີ 11-13 ບັນທຶກການປົກຄອງທີ່ຊອບທຳຂອງໂຢອາດ ແລະ ການຕາຍ ຂອງເອລີຊາ. ບົດທີ 14-17 ບອກເຖິງກະສັດອົງຕ່າງໆຜູ້ໄດ້

ປົກຄອງໃນອິດສະຣາເອນ ແລະ ຢູດາ, ສ່ວນຫລາຍໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ບົດທີ 15 ບັນທຶກການທີ່ອັດຊີເຣຍຍຶດຄອງສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ. ບົດທີ 18-20 ບັນທຶກເຖິງຊີວິດທີ່ຊອບທຳຂອງເຮເຊກີຢາ, ກະສັດຂອງຢູດາ, ແລະ ສາດສະດາເອຊາຢາ. ບົດທີ 21-23 ບອກກ່ຽວກັບກະສັດມານາເຊ ແລະ ໂຢຊີຢາ. ຕາມທີ່ບອກເລົ່າກັນມາ, ມານາເຊ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຕາຍຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຂອງເອຊາຢາ. ໂຢຊີຢາໄດ້ເປັນກະສັດທີ່ຊອບທຳຜູ້ໄດ້ສະຖາປະນາກົດໝາຍຄືນໃໝ່ໃນບັນດາຊາວຢິວ. ບົດທີ 24-25 ບັນທຶກການຈັບໄປເປັນຊະເລີຍຂອງຊາວບາບີໂລນ.

ກະຕັນຍູ, ຄວາມກະຕັນຍູ. ເບິ່ງ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ

ກະບົດ, ການກະບົດ. ເບິ່ງ ຈົ່ມ; ບາບ; ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ; ມານນຳອີກ

ການທຳທາຍ ຫລື ການຕໍ່ຕ້ານພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ລວມທັງການປະຕິເສດທີ່ຈະຕິດຕາມຜູ້ນຳທີ່ພຣະອົງໄດ້ເລືອກໄວ້ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອທັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

ຢາກະບົດຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈບຊ 14:9. ຄົນຊົ່ວຮ້າຍທາເຫດແຕ່ທຳລາຍ, ສພສ 17:11. ເຄາະກຳເປັນຂອງລູກຫລານທີ່ກະບົດ, ອຊຢ 30:1.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໂຖ່ຜູ້ໃດທີ່ກະບົດຕໍ່ພຣະອົງ ແລະ ຕາຍໄປໃນບາບຂອງພວກເຂົາ, ມຊຢ 15:26. ຊາວອາມລີໂຊໄດ້ອອກມາກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢາງເປີດເຜີຍ, ແອວ 3:18-19.

ຄົນ ກະບົດ ຈະຖືກສູບແທງດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຄພ 1:3. ພຣະພີໂລດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເກີດກັບຄືນກະບົດ, ຄພ 56:1 (ຄພ 63:1-6).

ຊາຕານໄດ້ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ມຊ 4:3.

ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ. ເບິ່ງ ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ບົດ

ບາບ, ການບົດບາບ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້າ; ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ ນຳອີກ

ການປ່ຽນຄວາມຄິດ ແລະ ຈິດໃຈ ທີ່ສ້າງຄວາມນຶກ ຄິດທີ່ສົດຊື່ນ ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຕໍ່ຕົນເອງ, ແລະ ຕໍ່ຊີວິດໂດຍທົ່ວໄປ. ການກັບໃຈ ໝາຍຄວາມວ່າ ບຸກຄົນໄດ້ຫັນໜີຈາກຄວາມຊົ່ວ ແລະ ຫັນໃຈ ແລະ ຄວາມປະສົງຂອງຕົນໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ຍອມຕົນຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ປາດຖະໜາ ແລະ ປະຖົມບາບ. ການກັບໃຈທີ່ແທ້ຈິງ ມາຈາກການມີຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ ທີ່ຈະເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ. ທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໄດ້ເຮັດບາບ ແລະ ຕ້ອງກັບໃຈ ກ່ອນຈະກ້າວໜ້າໄປສູ່ຄວາມລອດ. ພຽງແຕ່ຜ່ານການຂົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເທົ່ານັ້ນ ທີ່ການກັບໃຈຂອງເຮົາ ຈະເກີດຜົນ ແລະ ຖືກຍອມຮັບໂດຍພຣະເຈົ້າ.

ໃຫ້ພວກທ່ານສາລະພາບບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ອຊຽ 10:11.** ຈົ່ງເລິກຈາກການຊົ່ວຊ້າທັງໝົດທີ່ພວກເຈົ້າກຳລັງເຮັດຢູ່ນັ້ນສາ; ຈົ່ງເລິກເຮັດຊົ່ວ, **ອຊຽ 1:16.** ຈົ່ງຫັນໜີຈາກການຊົ່ວຊ້າທັງໝົດທີ່ພວກເຈົ້າກຳລັງເຮັດນັ້ນສາ, **ອຊຽ 18:30-31.**

ຈົ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າ ເອົາໃຈໃໝ່ເຊົາເຮັດບາບສາ ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນມາໃກ້ແລ້ວ, **ມທ 3:2.** ໃນສະຫວັນຈະມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຫລາຍ ທີ່ຄົນບາບຜູ້ໜຶ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່, **ລກ 15:7.** ພຣະເຈົ້າສັ່ງແກ່ມະນຸດທັງປວງໃນທົ່ວທຸກບ່ອນ ໃຫ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່, **ກຈກ 17:30 (2 ນຟ 9:23; 3 ນຟ 11:31-40; ຄພ 133:16).** ຄວາມທຸກໃຈຕາມຢ່າງຊອບພຣະໄທພຣະເຈົ້ານັ້ນ ຍ່ອມເຮັດໃຫ້ກັບໃຈເສຍໃໝ່, **2 ກຣທ 7:10.**

ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ, ຈົນວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີໃຈທີ່ຈະກະທຳຄວາມຊົ່ວອີກຕໍ່ໄປ, **ມຊຢ 5:2.** ຖ້າຫາກເຂົາສາລະພາບບາບ ແລະ ກັບໃຈ, ແລ້ວເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ອະໄພແກ່

ເຂົາ, **ມຊຢ 26:29.** ຫລັງຈາກການສັ່ງສອນຂອງແອວມາ, ຫລາຍຄົນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນກັບໃຈ, **ແອວ 14:1.** ຢ່າຜັດວັນແຫ່ງການກັບໃຈຂອງພວກທ່ານ, **ແອວ 34:33.** ແອວມາໄດ້ສິດສອນຮີລາມັນເຖິງການກັບໃຈ ແລະ ການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງເພິ່ນ, **ແອວ 36 (ມຊຢ 27:8-32).** ການກັບໃຈຈະມາສູ່ມະນຸດບໍ່ໄດ້ຖ້າຫາກບໍ່ມີການລົງໂທດ, **ແອວ 42:16.** ໃຫ້ບາບຂອງລູກເທົ່ານັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ກົງວົນໃຈລູກ, ດ້ວຍຄວາມກົງວົນໃຈນັ້ນ ມັນຈະນຳລູກລົງມາສູ່ການກັບໃຈ, **ແອວ 42:29.** ໃຫ້ພວກເຈົ້າຖວາຍໃຈທີ່ຊອກຊ້າ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດຂອງພວກເຈົ້າແກ່ເຮົາເປັນເຄື່ອງບູຊາ, **3 ນຟ 9:20.** ຄົນໃດກໍຕາມທີ່ກັບໃຈ ແລະ ມາຫາເຮົາຄືກັນກັບເດັກນ້ອຍ, ເຮົາຈະຮັບຜູ້ນັ້ນໄວ້, **3 ນຟ 9:22.** ຈົ່ງກັບໃຈ, ເຈົ້າທັງຫລາຍເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, **3 ນຟ 27:20.** ທຸກເທື່ອທີ່ເຂົາກັບໃຈ, ເຂົາກໍຈະໄດ້ຮັບການອະໄພ, **ມຣນ 6:8.**

ຢ່າກ່າວສິ່ງໃດນອກຈາກການກັບໃຈແກ່ຄົນລຸ້ນນີ້, **ຄພ 6:9 (ຄພ 11:9).** ຄວາມຊົມຊື່ນຂອງພຣະອົງນັ້ນຈະຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດນຳຈິດວິນຍານທີ່ກັບໃຈ, **ຄພ 18:13.** ມະນຸດທຸກຖືກຄົນຈະຕ້ອງກັບໃຈ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະທຸກທໍລະມານ, **ຄພ 19:4.** ຄົນທີ່ເຮັດບາບ ແລະ ບໍ່ກັບໃຈຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, **ຄພ 42:28.** ຜູ້ທີ່ສາລະພາບ ແລະ ປະຖົມບາບຂອງຕົນຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, **ຄພ 58:42-43.** ຄົນຕາຍຜູ້ທີ່ກັບໃຈຈະຖືກໂຖ່, **ຄພ 138:58.**

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການກັບໃຈ, **ຫຼຸຊ 1:4.**

ກາຍຊາ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ເປັນຕຳແໜ່ງຂອງຈັກກະພັດໂຣມທີ່ຜູ້ຄົນຮູ້ຈັກກັນດີ. ມັນຖືກໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີເປັນ ເຄື່ອງໝາຍຂອງການບົກຄອງຫລື ອຳນາດທາງໂລກ.

ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງກາຍຊາຈົ່ງຄືນໃຫ້ແກ່ກາຍຊາ, **ມທ 22:21 (ມຣກ 12:17; ລກ 20:25; ຄພ 63:26).**

ກາດ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ

ກາດ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບກັບສີລະປາ (ປຖກ 30:10–11). ຜູ້ສືບຕະກູນຂອງເພິ່ນ ໄດ້ກາຍເປັນເຜົ່າໜຶ່ງຂອງອິດສະຣາເອນ.

ເຜົ່າຂອງກາດ: ສຳລັບພອນຂອງຢາໂຄບທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ເຜົ່າຂອງກາດ, ໃຫ້ເບິ່ງ ປະຖົມມະການ 49:19. ສຳລັບພອນຂອງໂມເຊທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ເຜົ່າຂອງກາດ, ໃຫ້ເບິ່ງ ພຣະບັນຍັດສອງ 33:20–21. ອີງຕາມພອນເຫລົ່ານີ້, ຜູ້ສືບຕະກູນຂອງກາດຕ້ອງເປັນນັກຮົບ. ແຜ່ນດິນທີ່ຖືກມອບໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງການາອານ ແມ່ນຢູ່ເບື້ອງຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ແລະ ເປັນພື້ນທີ່ທີ່ດີ ຊຶ່ງມີນ້ຳຢາງຫລວງຫລາຍ.

ກາດຜູ້ພະຍາກອນ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີ—ພຣະຄຳພີທີ່ສູນເສຍໄປ ນຳອີກ

ສາດສະດາຄົນໜຶ່ງ ແລະ ເປັນເພື່ອນທີ່ຊື່ສັດ ແລະ ເປັນຜູ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ດາວິດໃນສະໄໝພຣະຄຳພີເດີມ (1 ຊມອ 22:5; 2 ຊມອ 24:11–19). ເພິ່ນໄດ້ຂຽນໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງເຖິງການກະທຳຂອງດາວິດ, ຊຶ່ງກາຍເປັນພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ສູນເສຍໄປແລ້ວ (1 ຂຄ 29:29).

ການາອານ, ຊາວການາອານ

ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຄົນທີ່ສີຂອງຮາມ (ປຖກ 9:22; 10:1, 6) ແລະ ຫລານຊາຍຂອງໂນອາ. ຊາວການາອານພາຍເຖິງຄົນຈາກແຜ່ນດິນບ່ອນທີ່ການາອານໄດ້ອາໄສຢູ່ມາແຕ່ດັ້ງເດີມ ແລະ ພາຍເຖິງລູກຫລານຂອງລາວນຳອີກ. ຊາວການາອານກໍເປັນຊື່ໜຶ່ງຂອງຜູ້ຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ບ່ອນລຸ່ມຕາມຝັ່ງແມ່ນ້ຳເມດີແຕຣາເນຂອງພິລິດສະຕິນນຳອີກ. ບາງເທື່ອຊື່ນີ້ຖືກໃຊ້ເພື່ອອະທິບາຍເຖິງຜູ້ອາໄສທັງໝົດທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຊາວອິດສະຣາເອນຂອງປະເທດທາງຕາເວັນຕົກຂອງຈໍແດນ, ຊຶ່ງຊາວກຣີກເອີ້ນວ່າ ໂປນີເຊຍ.

ການກຳນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າ. ເບິ່ງ ແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ, ການແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ

ການຂາດສິນທຳ. ເບິ່ງ ການຂາດສິນທຳທາງເພດ; ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ຕັນຫາໜ້າມືດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມືດ; ພົມມະຈັນ

ການຂາດສິນທຳທາງເພດ. ເບິ່ງ ການລ່ວງປະເວນີ; ຕັນຫາໜ້າມືດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມືດ; ຫລິ້ນຊູ້ ນຳອີກ

ການຫລິ້ນຊູ້ດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ, ການລ່ວງປະເວນີ, ການຮ່ວມເພດກັບເພດດຽວກັນ, ການເປັນກະເທີຍຜູ້ຍິງ, ການຮ່ວມເພດກັບຄົນໃນຄອບຄົວດຽວກັນ, ຫລື ການເຮັດສິ່ງໃດໆທີ່ບໍ່ສັກສິດ, ຜິດທຳມະຊາດ, ຫລື ກິດຈະກຳທາງເພດທີ່ບໍ່ບໍລິສຸດ.

ມາເທາະ ຈົ່ງເອົາເຫລົ້າໃຫ້ພໍດີມຈົນເມົາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ນອນນຳເພິ່ນ, ປຖກ 19:30–36. ຮູເບັນໄດ້ລັກນອນນຳນາງບິນຮາ ເມຍນ້ອຍຄົນໜຶ່ງຂອງພໍ່ຕົນ, ປຖກ 35:22 (ປຖກ 49:4; 1 ຂຄ 5:1). ການສົມສູ້ກັບຊາຍດ້ວຍກັນ ແລະ ການເຮັດຢາງບຳຄັງເຊັ່ນນີ້ເປັນທີ່ໜ້າກຽດຊັງ, ລລວ 18:22–23. ຖ້າວ່າຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຂົ່ມຂືນຜູ້ຍິງ, ພຽງແຕ່ຜູ້ຊາຍເທົ່ານັ້ນທີ່ມີຄວາມຜິດ, ພຍຍ 22:25–27.

ຜູ້ໃດທີ່ແນມເບິ່ງຜູ້ຍິງດ້ວຍໃຈຄິດຢາກໄດ້ຍິງນັ້ນ, ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຫລິ້ນຊູ້ໃນໃຈກັບຍິງນັ້ນແລ້ວ, ມທ 5:28 (3 ນພ 12:28). ການຜິດສິນທຳທາງເພດ, ການຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມປາດຖະໜາໃນທາງຊົ່ວຮ້າຍ ເປັນການຂາບໄຫວ້ຮູບບູຊາ, ກລຊ 3:5. ໃນຍຸກສຸດທ້າຍນັ້ນ ຄົນທັງຫລາຍຈະເກີດຄວາມລຳບາກຢາງຮ້າຍແຮງ, 2 ຕມທ 3:1–3.

ບາບ ທາງການຮ່ວມເພດເປັນຄວາມໜ້າກຽດຊັງ, ແອວ 39:3–5.

ການຄົ້ນສູ້ສະພາບເດີມ, ການພື້ນຟູ. ເບິ່ງ ການພື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ ນຳອີກ

ການ ນຳ ກັບ ຄົນມາ ຂອງ ສິ່ງ ຂອງ ຫລື ສະພາບການບາງຢ່າງທີ່ຖືກເອົາໄປ ຫລື ສູນເສຍໄປ.

ວິນ ຍານ ກັບ ຮ່າງ ກາຍ ຈະ ຮວມ ເຂົ້າ ກັນ ໃນ ຮູບ ລັກສະນະ ອັນ ສົມບູນ ຂອງ ມັນ, ແອວ 11:43-44. ການນຳກັບຄືນມານັ້ນຄືການນຳເອົາຄວາມຊົ່ວກັບມາຫາສິ່ງທີ່ຊົ່ວ, ຄວາມຊອບທຳກັບມາຫາສິ່ງທີ່ຊອບທຳ, ແອວ 41:10-15.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການກັບຄືນມາຂອງຄົນສິບເຜົ່າ ແລະ ວ່າແຜ່ນດິນ ໂລກຈະຖືກເຮັດໃໝ່ ແລະ ໄດ້ຮັບລັດສະໝີພາບແຫ່ງສຸຂະເສີມຂອງມັນ, ຫຼຸຊ 1:10 (ຄພ 133:23-24).

ການຄຸມກຳເນີດ. ເບິ່ງ ຄອບຄົວ; ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ ນຳອີກ

ການຄຸມຈຳນວນລູກທີ່ຈະມາເກີດນຳພໍ່ແມ່ ໂດຍການຈຳກັດຈຳນວນ ຫລື ການປ້ອງກັນການຖືພາລ່ວງໜ້າ.

ຈົ່ງ ມີ ລູກ ເຕົ້າໃຫ້ມາກຫລາຍ, ແລະ ເພີ່ມທະວີຈົນເຕັມແຜ່ນດິນໂລກ, ປຖກ 1:28 (ມຊ 2:28). ເດັກນ້ອຍ ຄືຂອງຂວັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຜດປະທານ, ພສສ 127:3-5.

ຄອບຄົວຂອງລີໄຮຕ້ອງມີລູກຫລານລ້ຽງໄວ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, 1 ນຟ 7:1.

ການ ແຕ່ງງານ ໄດ້ ຮັບ ການ ແຕ່ງຕັ້ງ ຈາກ ພຣະເຈົ້າເພື່ອມະນຸດ, ຄພ 49:15-17. ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສູງສົ່ງຈະໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນ ແລະ ຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຂອງເຊື້ອສາຍຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ, ຄພ 132:19, 63.

ການສ້າງວິນຍານ. ເບິ່ງ ສ້າງ, ການສ້າງ; ມະນຸດ ນຳອີກ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທັງປວງທາງວິນຍານກ່ອນ, ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ສ້າງມັນໃນເນື້ອໜັງ (ມຊ 3:5).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງພືດພັນທັນຍາທານທັງ ພືດ ກ່ອນ ມັນ ມາ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ປຖກ 2:4-6 (ອຣຮ 5:5).

ເພາະ ໂດຍອຳນາດແຫ່ງວິນຍານຂອງເຮົາ, ເຮົາໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງ, ທຳອິດແມ່ນຝ່າຍວິນຍານ, ທີສອງແມ່ນຝ່າຍໂລກ, ຄພ 29:31-32. ສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍໂລກມີຮູບລັກສະນະເປັນຄືກັນກັບສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍວິນຍານ, ຄພ 77:2.

ການສາມາດສັງເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ

ເຮົາໄດ້ສ້າງໂລກ ແລະ ມະນຸດກ່ອນພວກເຂົາເປັນຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ, ມຊ 6:51.

ການສະໜັບສະໜູນຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກ. ເບິ່ງ ເຫັນຊອບນຳກັນ ນຳອີກ

ການປະຕິຍານທີ່ຈະສົ່ງເສີມຜູ້ຄົນທີ່ຮັບໃຊ້ໃນຕຳແໜ່ງຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ໃນທ້ອງຖິ່ນ ຂອງສາດສະໜາຈັກ.

ໃຫ້ໂຍຊວຍຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຊຸມຊົນທັງພືດ, ແລະ ແຕ່ຕັ້ງ ລາວ ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ຈບຊ 27:18-19. ປະຊາຊົນໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, ຂໍໃຫ້ກະສັດຈົ່ງໝັ້ນຍືນ, 1 ຊມອ 10:24. ຈົ່ງເຊື່ອໝັ້ນສິ່ງທີ່ຜູ້ທຳນວຍບອກພວກທ່ານ, ແລະ ພວກທ່ານຈະເຮັດສຳເລັດໜ້າທີ່, 2 ຂຄ 20:20.

ຈົ່ງຍອມຢູ່ໃນໄວວາດຜູ້ນຳຂອງພວກເຈົ້າ, ຮຮ 13:17.

ລູກຈະເປັນທີ່ໂປດປານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະລູກບໍ່ໄດ້ຈົມ, 1 ນຟ 3:6. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບສາດສະດາ ໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດ, 3 ນຟ 10:12-13. ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຖ້ອຍຄຳຂອງສິບສອງຄົນນີ້, 3 ນຟ 12:1.

ບໍ່ວ່າຈະເປັນໂດຍສູງຂອງເຮົາເອງ ຫລື ໂດຍສູງຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ມັນກໍເໝືອນກັນ, ຄພ 1:38. ຖ້ອຍຄຳທີ່ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ, ກໍຄືກັບວ່າມັນມາຈາກປາກຂອງເຮົາເອງ, ຄພ 21:5. ຄົນໃດທີ່ຮັບເອົາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ກໍຮັບເອົາເຮົາຄືກັນ, ຄພ 84:35-38. ຄົນໃດທີ່ຮັບເອົາເຮົາ, ຈະຮັບເອົາຄົນທີ່ເຮົາໄດ້ສົ່ງມາ, ຄພ 112:20. ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນຂອງເຮົາບໍ່ເຊື່ອພັງສູງຂອງຜູ້ຊາຍເຫລົ່ານີ້ ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳນົດໄວ້, ແລ້ວພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພອນ, ຄພ 124:45-46.

ການສາມາດສັງເກດ, ຂອງປະທານແຫ່ງ. ເບິ່ງ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ ນຳອີກ

ທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ ຫລື ຮູ້ບາງສິ່ງຜ່ານອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ. ຂອງປະທານແຫ່ງການສາມາດຫລົງເຫັນເປັນຂອງປະທານໜຶ່ງຂອງພຣະວິນຍານ. ມັນຮ່ວມດ້ວຍການຮູ້ຈັກບຸກຄະລິກລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງຜູ້ຄົນ ແລະ ເປັນ

ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ

ແຫລ່ງ ແລະ ຄວາມພາຍຂອງການສະແດງໃຫ້ປະຈັກທາງວິນຍານ.

ມະນຸດເບິ່ງພາຍນອກ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເບິ່ງພາຍໃນຈິດໃຈ, **1 ຊມອ 16:7.** ເຄາະກຳເປັນຂອງຜູ້ທີ່ເອີ້ນສິ່ງທີ່ຊົ່ວວ່າເປັນສິ່ງທີ່ດີ, **ອຊຢ 5:20 (2 ນຟ 15:20).**

ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນການສາມາດຫລົງເຫັນເລື່ອງທາງວິນຍານ, **1 ກຣທ 2:14.** ໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອີກຮູ້ຈັກຫລົງເຫັນວິນຍານຕ່າງໆ, **1 ກຣທ 12:10.**

ອຳໂມນສາມາດຫລົງເຫັນຄວາມນຶກຄິດຂອງເພິ່ນໄດ້, **ແອວ 18:18.** ສູງທີ່ເປົາໄດ້ສູງບແທງຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນ, **3 ນຟ 11:3.**

ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກຫລອກລວງ, ຈົ່ງສະແຫວງຫາຂອງປະທານທີ່ດີທີ່ສຸດ, **ຄພ 46:8, 23.** ຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກໄດ້ຮັບອຳນາດທີ່ຈະຫລົງເຫັນຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ, **ຄພ 46:27.** ຮ່າງກາຍນັ້ນຊຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງເຂົ້າໃຈທຸກສິ່ງທັງປວງ, **ຄພ 88:67.**

ໂມເຊໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນໂລກ, ໂດຍໄດ້ຫລົງເຫັນມັນດ້ວຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຊ 1:27.**

ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ. ເບິ່ງ

ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່; ແຜນແຫ່ງການໄຖ່; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ; ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ; ອາດາມ; ເອວາ ນຳອີກ

ຂັ້ນຕອນທີ່ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊາດກາຍເປັນມະຕະຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້. ເມື່ອອາດາມແລະ ເອວາ ໄດ້ກິນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນມະຕະ, ນັ້ນແມ່ນ, ຂຶ້ນກັບບາບ ແລະ ຄວາມຕາຍ. ອາດາມໄດ້ກາຍເປັນ “ເນື້ອໜັງທຳອິດ” ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ (ມຊ 3:7). ການເປີດເສີຍຍຸກສຸດທ້າຍເຮັດໃຫ້ແຈ່ມແຈ້ງວ່າ ການຕົກເປັນພອນ ແລະ ວ່າອາດາມແລະ ເອວາ ຄວນໄດ້ຮັບກຽດໃນຖານະທີ່ເປັນພໍ່ແມ່ຜູ້ທຳອິດຂອງມະນຸດຊາດທັງປວງ.

ການຕົກເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ສຳຄັນສຳລັບຄວາມກ້າວໜ້າຂອງມະນຸດ. ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ວ່າ ການຕົກຈະເກີດຂຶ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ວາງແຜນຊີວິດກ່ອນມະຕະ ໃຫ້ມີພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ມາໃນເວລາອັນຮຸ່ງໂລດທີ່ຈະຊົດໃຊ້ສຳລັບການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ສຳລັບບາບສ່ວນຕົວຂອງທຸກຄົນນຳອີກ ຕາມເງື່ອນໄຂແຫ່ງການກັບໃຈຂອງມະນຸດ.

ຖ້າຂຶ້ນກິນເມື່ອໃດ ເຈົ້າຈະຕາຍເມື່ອນັ້ນ, **ປຖກ 2:17 (ມຊ 3:17).** ດັ່ງນັ້ນນາງຈຶ່ງປິດເອົາໝາກໄມ້ມາກິນ, **ປຖກ 3:6 (ມຊ 4:12).**

ດ້ວຍວ່າຄົນທັງປວງໄດ້ຕາຍ ເພາະກ່ຽວເນື່ອງກັບອາດາມສັນໃດ ຄົນທັງປວງກໍຈະຖືກບັນດານໃຫ້ມີຊີວິດ ເພາະກ່ຽວເນື່ອງກັບພຣະຄຣິດສັນນັ້ນ, **1 ກຣທ 15:22.**

ມະນຸດຊາດທັງປວງ ຊຶ່ງຢູ່ໃນສະພາບຫາຍຍະນະຢູ່ໃນສະພາບຕົກຕ່ຳ, **1 ນຟ 10:6.** ທາງຖືກຕຽມໄວ້ຕັ້ງແຕ່ການຕົກຂອງມະນຸດ, **2 ນຟ 2:4.** ຫລັງຈາກອາດາມ ແລະ ເອວາໄດ້ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມແລ້ວ ເຂົາທັງສອງຖືກໄລ່ອອກຈາກສວນເອເດນໃຫ້ໄປໄຖ່ດິນ, **2 ນຟ 2:19.** ອາດາມຕົກເພື່ອມະນຸດຈະໄດ້ເປັນຢູ່, **2 ນຟ 2:15-26.** ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາເປັນສັດຕູກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເປັນມາແລ້ວຕັ້ງແຕ່ການຕົກຂອງອາດາມ, **ມຊຢ 3:19.** ອາໂຣນໄດ້ສິດສອນບິດາຂອງລາໂມໄນກ່ຽວກັບການຕົກ, **ແອວ 22:12-14.** ຈະຕ້ອງມີການຊົດໃຊ້ເກີດຂຶ້ນ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ມະນຸດຊາດທັງປວງຕ້ອງຕົກ ແລະ ຫລົງທາງໄປ, **ແອວ 34:9.** ບິດາມານດາຜູ້ທຳອິດຂອງພວກເຮົາຖືກຕັດອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານ, **ແອວ 42:2-15 (ຮລມ 14:16).** ຍ້ອນການຕົກທຳມະຊາດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ຈຶ່ງກັບມາຊົ່ວຢູ, **ອທ 3:2.**

ໂດຍການລ່ວງລະເມີດກົດທີ່ສັກສິດເຫລົ່ານີ້ ມະນຸດຈຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນມະນຸດທີ່ຕົກໄປ, **ຄພ 20:20 (ຄພ 29:34-44).**

ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຕົກ ເຈົ້າຈະໄດ້ຖືກໄຖ່, **ມຊ**

5:9–12. ໂດຍເຫດຜົນຂອງການລ່ວງລະເມີດ
ການຕົກຈິ່ງມີມາ, **ມຊ 6:59**. ມະນຸດຈະໄດ້ຮັບ
ໂທດເພາະບາບຂອງຕົນ, **ຫຼຸຊ 1:2**.

ການຖືກໄລ່ອອກ. ເບິ່ງ ກະບົດ, ການກະບົດ;
ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ
ນຳອີກ

ການ ຖືກໄລ່ອອກເປັນການລົງໂທດທີ່ໜັກ
ໜ່ວງທີ່ສຸດ ໃນສາດສະໜາຈັກ. ບຸກຄົນທີ່ຖືກ
ໄລ່ອອກບໍ່ໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາ
ຈັກອີກຕໍ່ໄປ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສາດສະໜາຈັກ
ຈະໄລ່ບຸກຄົນອອກຈາກສາດສະໜາຈັກ ພຽງ
ແຕ່ເມື່ອເຂົາເລືອກທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດທີ່ກົງກັນ
ຂ້າມກັບພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງຕັດສິນຕົນເອງອອກຈາກການ
ເປັນສະມາຊິກໃນສາດສະໜາຈັກ.

ໃຈຂອງຫລາຍຄົນແຂງກະດ້າງ, ແລະ ຊື່
ຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກລືບ, **ແອວ 1:24** (ແອວ
6:3). ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ ເຂົາຈະບໍ່ຖືກນັບ
ເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, **3 ນຟ 18:31**
(ມຊຢ 26).

ຄົນຫລິ້ນຊື່ທີ່ບໍ່ກັບໃຈ ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກ
ໄປ, **ຄພ 42:24**. ຄົນທີ່ເຮັດບາບ ແລະ ບໍ່ກັບໃຈ
ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, **ຄພ 42:28**. ລະບຽບ
ການໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ສຳລັບການແກ້ໄຂບັນຫາ
ທີ່ສຳຄັນຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກ, **ຄພ 102** (ຄພ
42:80–93). ອະທິການໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນ
ຜູ້ຕັດສິນໃນອິດສະຣາເອນ, **ຄພ 107:72**. ສັງ
ຄົມສາດສະໜາມີສິດທີ່ຈະຈັດການກັບສະມາ
ຊິກຂອງຕົນສຳລັບການປະພຶດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ,
ຄພ 134:10.

ການນັບຖືຮູບບູຊາ

ການນະມັດສະການຮູບບູຊາ ຫລື ການຕິດ
ແທດ ຫລື ການອຸທິດຕົນຕໍ່ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງຫລາຍ
ເກີນໄປ.

ຢ່າ ນະມັດສະການພຣະອື່ນ ນອກຈາກເຮົາ
ແຕ່ເທົ່ານັ້ນ, **ອພຍ 20:3** (ມຊຢ 12:35; 13:12–
13). ຖ້າພວກເຈົ້າຂາບໄຫວ້ພຣະອື່ນ, ພວກ
ເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍຢ່າງແນ່ນອນ, **ພບຍ 8:19**.

ການບັບຕິສະມາຂອງເດັກແດງທາລົກ

ຄວາມອວດດີກໍເປັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເທົ່າກັບ
ການຂາບໄຫວ້ຮູບບູຊາ, **1 ຊມອ 15:23**. ພວກ
ເຈົ້າປະຖົມເຮົາ, **ອຊຢ 57:8**. ພວກເຈົ້າໄດ້ສັນ
ລະເສີນບັນດາພຣະທີ່ເຮັດດ້ວຍເງິນ, ດ້ວຍຄຳ,
ດນອ 5:23.

ພວກເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ແລະ ເງິນຄຳ
ພ້ອມກັນກໍບໍ່ໄດ້, **ມທ 6:24**. ຄວາມໂລບເປັນ
ການຂາບໄຫວ້ຮູບບູຊາ, **ກລຊ 3:5**. ລູກທັງ
ຫລາຍຂອງເຮົາເອີຍ, ຈົ່ງລະວັງຮັກສາຕົນຈາກ
ບັນດາຮູບບູຊາ, **1 ຢຮ 5:21**.

ວິບັດ ແກ່ ຄົນທີ່ນະມັດສະການຮູບບູຊາ,
2 ນຟ 9:37. ການນັບຖືຮູບບູຊາຂອງຜູ້ຄົນ
ຂອງນີໄຟໄດ້ນຳເອົາສົງຄາມ ແລະ ຄວາມ
ພິນາດມາສູ່ຕົນ, **ແອວ 50:21**.

ມະນຸດທຸກຄົນໄດ້ເດີນໄປໃນທາງຂອງຕົນ
ເອງ, **ຄພ 1:16**. ໃຫ້ພວກເຂົາອອກແຮງດ້ວຍ
ມືຂອງຕົນເອງ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຄົາ
ລົບຮູບບູຊາ, **ຄພ 52:39**.

ບິດາຂອງອັບຣາຮາມໄດ້ຖືກພາໄປຫລົງຜິດ
ໂດຍການນັບຖືຮູບບູຊາ, **ອຣຮ 1:27**.

ການບັບຕິສະມາຂອງເດັກແດງທາລົກ. ເບິ່ງ

ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິ
ສະມາ—ການບັບຕິສະມາບໍ່ແມ່ນສຳລັບ
ເດັກແດງທາລົກ; ລອດ, ຄວາມລອດ—
ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ; ຮັບຜິດຊອບ,
ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ນຳ
ອີກ

ການປະຕິບັດທີ່ບໍ່ຈຳເປັນເລື່ອງການບັບຕິ
ສະມາໃຫ້ເດັກແດງທາລົກ ແລະ ເດັກນ້ອຍທີ່
ຍັງບໍ່ເຖິງອາຍຸທີ່ສາມາດຮັບຜິດຊອບ, ຊຶ່ງເປັນ
ແປດປີ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວໂທດການບັບຕິ
ສະມາໃຫ້ເດັກແດງທາລົກ (ມຣນ 8:10–21).
ເດັກນ້ອຍເກີດມາຢ່າງໂຮ້ດຽງສາ ແລະ ປາດ
ສະຈາກບາບ. ຊາຕານບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະລັ່ງວງ
ເດັກນ້ອຍໄດ້ຈົນກວ່າເຂົາເຖິງອາຍຸທີ່ສາມາດ
ຮັບຜິດຊອບ (ຄພ 29:46–47) ສະນັ້ນເຂົາຈຶ່ງບໍ່
ຈຳເປັນທີ່ຈະກັບໃຈ ຫລື ຮັບບັບຕິສະມາ. ເດັກ
ນ້ອຍຄວນຮັບບັບຕິສະມາເມື່ອເຖິງອາຍຸແປດ
ປີ (ຄພ 68:25–27).

ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ

ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ. ເບິ່ງ ເຈີມ, ການເຈີມ; ຖານະປະໂລຫິດ; ນ້ຳມັນ; ປິ່ນປົວ, ການປິ່ນປົວ; ມີ, ການວາງ ນຳອີກ

ພອນທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຄົນເຈັບປ່ວຍໂດຍຜູ້ຊາຍທີ່ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຕີເສເດັກ, ຮ່ວມດ້ວຍການໃຊ້ນ້ຳມັນທີ່ສັກສິດ.

ວາງມີໃສ່ນາງດ້ວຍເທັ້ນ, ມທ 9:18. ພຣະເຢຊູໄດ້ວາງມີໃສ່ຄົນເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍບາງຄົນ ແລະ ໄດ້ໄຜດພວກເຂົາໃຫ້ຫາຍດີ, ມຣກ 6:5. ອັກຄະສາວິກຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ເອົານ້ຳມັນຊະໂລມທາພວກເຂົາຫລາຍຄົນໃຫ້ຫາຍດີພະຍາດ, ມຣກ 6:13. ແອວເດີຕ້ອງເຈີມ ແລະ ປິ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍ, ຢກບ 5:14–15.

ເຈົ້າຈະບໍ່ປິ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຮັດໂດຍຄົນທີ່ປາດຖະໜາມັນເທົ່ານັ້ນ, ຄພ 24:13–14. ແອວເດີຈະວາງມືຂອງພວກເຂົາໃສ່ເທິງຄົນເຈັບປ່ວຍ, ຄພ 42:44. ຈົ່ງວາງມືຂອງເຈົ້າໃສ່ເທິງຄົນທີ່ເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຫາຍດີ, ຄພ 66:9.

ການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ; ຍຸກສະໄໝ; ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ; ພຣະກິດຕິຄຸນ ນຳອີກ

ການສະຖາປະນາຄວາມຈິງ ແລະ ພິທີການແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າຄືນມາໃໝ່ໃນບັນດາມະນຸດ ຢູ່ເທິງໂລກ. ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຖືກສູນເສຍໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກ ຜ່ານການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ ທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຫລັງຈາກການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຂອງອັກຄະສາວິກຂອງພຣະຄຣິດ. ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອນັ້ນແມ່ນຈຳເປັນຕໍ່ການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ. ຜ່ານພາບນິມິດ, ການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ, ແລະ ການເປີດເຜີຍຕໍ່ມະນຸດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນຄືນມາໃໝ່. ການຟື້ນຟູໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍສາດສະດາໂຈເຊັບສະມິດ (ຈສ—ປ 1; ຄພ 128:20–21) ແລະ ໄດ້ສືບຕໍ່ມາຈົນເຖິງປະຈຸບັນ ຜ່ານວຽກງານຂອງສາດສະດາທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ພູ່ບ່ອນທີ່ຕັ້ງພຣະວິຫານຈະສູງກວ່າທຸກໆແຫ່ງ, ອຊຊ 2:2 (ມກ 4:2; 2 ນພ 12:2). ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດການງົດງົ້ງ, ອຊຊ 29:14 (2 ນພ 25:17–18; ຄພ 4:1). ພຣະເຈົ້າຈະຕັ້ງອານາຈັກໜຶ່ງຂຶ້ນ ຊຶ່ງຈະບໍ່ສູນທາຍໄປຈັກເທື່ອ, ດນອ 2:44.

ອີລາຍ ຕ້ອງມາກ່ອນ, ແລະ ເພື່ອຈັດແຈງທຸກສິ່ງໃຫ້ພ້ອມ, ມທ 17:11 (ມຣກ 9:12; ຄພ 77:14). ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອທຸກສິ່ງຈະຖືກຕັ້ງຂຶ້ນໃໝ່, ກກຈ 3:21 (ຄພ 27:6). ໃນຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ພຣະເຈົ້າຈະຮວບຮວມສິ່ງສາລະພັດ, ອພຊ 1:10. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດອົງໜຶ່ງມີຂ່າວປະເສີດອັນເປັນນິດນຳໄປປະກາດ, ພນມ 14:6.

ຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຈະມາສູ່ຄົນຕ່າງຊາດ, 1 ນພ 15:13–18. ຊາວຍີວຈະຖືກນຳກັບຄືນສູ່ສາດສະໜາຈັກ, 2 ນພ 9:2. ໃນຍຸກສຸດທ້າຍຄວາມຈິງຈິ່ງຈະມາເຖິງ, 3 ນພ 16:7.

ກັບພວກທ່ານ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍມອບຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນໃຫ້, ຄພ 13 (ຈສ—ປ 1:69). ເຮົາໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກເທື່ອສຸດທ້າຍໃຫ້, ຄພ 27:6, 13–14 (ຄພ 128:19–21). ເຕົ້າໂຮມເຜົ່າຕ່າງໆຂອງອິດສະຣາເອນເຂົ້າກັນ ແລະ ຟື້ນຟູທຸກສິ່ງທັງປວງ, ຄພ 77:9. ຂໍ້ກະແຈຂອງຍຸກສະໄໝນີ້ຈຶ່ງຖືກມອບໄວ້, ຄພ 110:16 (ຄພ 65:2). ຖານະປະໂລຫິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໃນຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ຄພ 112:30.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສອງພຣະອົງ, ຈສ—ປ 1:17. ເຮົາຈະເປີດເຜີຍຖານະປະໂລຫິດແກ່ເຈົ້າ, ໂດຍມີຂອງເອລີຢາ, ຈສ—ປ 1:38 (ມລກ 4:5–6).

ການມີເມຍຫລາຍຄົນ. ເບິ່ງ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ—ການມີເມຍຫລາຍຄົນ

ການມັວສຸມລັບ. ເບິ່ງ ກາອິນ; ພວກໂຈນແກດີອານທັນ ນຳອີກ

ຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກັນໂດຍການເຮັດຄຳສາບານ ວ່າຈະບັນລຸຈຸດປະສົງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

ບົດແຫ່ງຄວາມຂີ້ຕົວ ຍຸຍົງໃຫ້ລູກຫລານ ມະນຸດເຮັດການມົວສຸມລັບ, **2 ນຟ 9:9**. ເຮົາ ຈະຕ້ອງທຳລາຍວຽກງານລັບແຫ່ງຄວາມມືດ, **2 ນຟ 10:15**. ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ກັບຜູ້ທີ່ເຮັດການມົວສຸມລັບ, **ແອວ 37:30**. ແກດີອານທັນ ຜູ້ນີ້ ໄດ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ເກືອບຈະເປັນການທຳລາຍຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟໃຫ້ ສູນສິ້ນໄປ, **ຮລມ 2:4-13**. ຊາຕານໄດ້ເອົາເຂົ້າ ໃສ່ໃນໃຈຂອງຜູ້ຄົນ ເພື່ອໃຫ້ເຮັດຄຳສາບານ ແລະ ເຮັດພັນທະສັນຍາລັບ, **ຮລມ 6:21-31**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກໃນການມົວສຸມ ລັບ, **ອທ 8:19**. ປະຊາຊາດ ໃດກໍຕາມທີ່ສະ ຫັບສະໜູນການມົວສຸມລັບ ປະຊາຊາດນັ້ນ ຈະຖືກທຳລາຍ, **ອທ 8:22-23**. ພວກເຂົາບໍ່ ໄດ້ຍອມຮັບຄຳທັງໝົດຂອງສາດສະດາເລີຍ, ຍ້ອນວ່າສັງຄົມລັບຂອງພວກເຂົາ, **ອທ 11:22**.

ນັບແຕ່ວັນເວລາຂອງກາອິນ, ມັນໄດ້ມີການ ມົວສຸມລັບ, **ມຊ 5:51**.

ການຢູ່ເປັນໂສດ. ເບິ່ງ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງ ງານ

ການລ່ວງປະເວນີ. ເບິ່ງ ຕັນຫາໜ້າມືດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມືດ; ພິມມະຈັນ; ຫລິ້ນ ຊູ້ ນຳອີກ

ການຮ່ວມ ເພດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍ ລະຫວ່າງສອງຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ແຕ່ງງານກັນ. ບາງ ຄັ້ງ ໃນພຣະຄຳພີ ມັນກໍຖືກໃຊ້ເປັນສັນຍາລັກ ເຖິງການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອຄືກັນ.

ຈົ່ງລະເວັ້ນຈາກການຫລິ້ນຊູ້, **ກຈກ 15:20**. ຮ່າງ ກາຍ ບໍ່ ແມ່ນສຳ ລັບ ການຫລິ້ນຊູ້, ແຕ່ ແມ່ນສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **1 ກຣທ 6:13-18**. ເພື່ອປ້ອງກັນການຫລິ້ນຊູ້ ໃຫ້ຊາຍທຸກ ຄົນມີເມຍຂອງຕົນເອງ, **1 ກຣທ 7:2-3**. ສິ່ງນີ້ ແຫລະແມ່ນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄືໃຫ້ ພວກເຈົ້າເວັ້ນຈາກການຜິດສິນທຳທາງເພດ, **1 ຫສນ 4:3**.

ຢາໂຄບໄດ້ເຕືອນຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟບໍ່ໃຫ້ລ່ວງ ປະເວນີ, **ຢຄ 3:12**. ພວກທ່ານກຳລັງສຸກເພື່ອ ຄວາມພິນາດ, ເພາະການຄາດຕະກຳຂອງ ພວກທ່ານ ແລະ ການລ່ວງປະເວນີ, **ຮລມ 8:26**.

ຕ້ອງກັບໃຈຈາກການລ່ວງປະເວນີ ກ່ອນຈະ ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະໜາຈັກໄດ້, **ຄພ 42:74-78**.

ການລົງໄປໃນນ້ຳພົດທັງຕົວ. ເບິ່ງ ບັບຕີ ສະມາ, ໃຫ້ບັບຕີສະມາ—ບັບຕີສະມາໂດຍ ການລົງໄປໃນນ້ຳພົດທັງຕົວ

ການຮ່ວມເພດກັບເພດດຽວກັນ. ເບິ່ງ ຕັນຫາ ໜ້າມືດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມືດ; ຫລິ້ນຊູ້ ນຳ ອີກ

ການຮ່ວມເພດກັບເພດດຽວກັນ. ພຣະເຈົ້າ ສັ່ງທຳມະການກະທຳທາງເພດເຊັ່ນນີ້.

ເອົາພວກເຂົາ ອອກມາ ໃຫ້ພວກເຮົາສາ, **ປຖກ 19:1-11** (ມຊ 5:51-53). ຊາຍຢາໄດ້ ສົມສູ່ກັບຊາຍ; ເພາະການກະທຳເຊັ່ນນີ້ພຣະ ເຈົ້າຊົງທີ່ສຸດ, **ລລວ 18:22** (ລລວ 20:13). ຢາ ໃຫ້ຊາວອິດສະຣາເອນບໍ່ວ່າຊາຍ ຫລື ຍິງເປັນ ໂສເພນີ, **ພບຍ 23:17**. ພວກເຂົາເຮັດບາບ ຢາງເປີດເຜີຍດັງຊາວໂຊໂດມໄດ້ເຮັດ, **ອຊຍ 3:9** (2 ນຟ 13:9).

ພວກຜູ້ຊາຍເຕັມດ້ວຍໄຟແຫ່ງກິເລດຕັນຫາ ຕໍ່ກັນແລະກັນ, **ຮມ 1:27**. ຄົນຊົ່ວຊ້ອຍທຳຈະ ບໍ່ມີສ່ວນໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ກຣທ 6:9-10**. ກົດໝາຍນັ້ນບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໄວ້ສຳລັບຄົນດີ, ແຕ່ຕັ້ງໄວ້ສຳລັບຄົນທີ່ສ້າງຄວາມເສື່ອມເສຍ ໃຫ້ກັບຜູ້ອື່ນ, **1 ຕມທ 1:9-10**. ຄົນທີ່ມົວສຸມ ການຜິດສິນທຳ, ຈະທຸກທໍລະມານຕະຫລອດ ໄປເປັນນິດ, **ຢດ 1:7**.

ການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ. ເບິ່ງ ອິດສະຣາເອນ—ການເຕົ້າໂຮມຊາວ ອິດສະຣາເອນ

ການເວົ້າພາສາ, ຂອງປະທານແຫ່ງ. ເບິ່ງ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ; ລິ້ນ ນຳ ອີກ

ຂອງປະທານ ແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ທີ່ ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ດົນໃຈບຸກຄົນ ໃຫ້ກ່າວ, ໃຫ້ ເຂົ້າໃຈ, ຫລື ແປພາສາທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກກໍດີ. ພວກເຮົາ ເຊື່ອ ໃນຂອງປະທານ ແຫ່ງການເວົ້າພາ ສາ (ຫຼຸຊ 1:7).

ການແຕ່ງຕັ້ງຂອງຖານະປະໂລຫິດ

ເຂົາເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ເລີ່ມປາກພາສາຕ່າງໆ, **ກຈກ 2:4**. ຜູ້ທີ່ເວົ້າພາສາແປກໆກໍບໍ່ໄດ້ເວົ້າຕໍ່ມະນຸດ, ແຕ່ທຸນຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າ, **1 ກຣທ 14:1–5, 27–28**. ການເວົ້າພາສາເປັນເຄື່ອງໝາຍແກ່ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ, **1 ກຣທ 14:22–28**.

ເມື່ອນັ້ນ ການບັບຕິສະມາດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະມາເຖິງ; ແລະ ເມື່ອນັ້ນພວກທ່ານຈະເວົ້າໄດ້ດ້ວຍລິ້ນຂອງທູດ, **2 ນພ 31:13–14**. ອາມາລະໂຄໄດ້ຊັກຊວນມະນຸດທັງປວງໃຫ້ເຊື່ອໃນຂອງປະທານແຫ່ງການເວົ້າພາສາ, **ອມນ 1:25**.

ມັນຖືກມອບໃຫ້ແກ່ບາງຄົນເພື່ອເວົ້າພາສາຕ່າງໆ; ແລະ ແກ່ອີກຄົນໜຶ່ງ ເພື່ອແປພາສາຕ່າງໆ, **ຄພ 46:24–25** (1 ກຣທ 12:10; ມຣນ 10:8, 15–16). ຂໍຈົ່ງຖອກເທຂອງປະທານແຫ່ງການເວົ້າພາສາລົງມາ, **ຄພ 109:36**.

ການແຕ່ງຕັ້ງຂອງຖານະປະໂລຫິດ. ເບິ່ງ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ

ການແຕ່ງງານໃນພຣະວິຫານ. ເບິ່ງ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ

ການແປຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ (ປຈສ). ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ ນຳອີກ

ການດັດແປງ ຫລື ການແປພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຂອງກະສັດເຈມສ໌ ສະບັບເປັນພາສາອັງກິດ, ຊຶ່ງ ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນເດືອນມິຖຸນາ ປີ 1830. ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາເພິ່ນໃຫ້ແປ ແລະ ນັບຖືມັນວ່າເປັນການເອີ້ນຢ່າງໜຶ່ງຂອງເພິ່ນ ໃນຖານະທີ່ເປັນສາດສະດາ.

ເຖິງແມ່ນວ່າໂຈເຊັບ ໄດ້ສຳເລັດການແປເກືອບທັງໝົດເມື່ອເຖິງເດືອນກໍລະກົດ ປີ 1833, ແຕ່ເພິ່ນຍັງໄດ້ສືບຕໍ່ການແປຈົນເຖິງມີຕາຍຂອງເພິ່ນ ໃນປີ 1844 ໃນການແກ້ໄຂ ຂະນະທີ່ຕຽມການແປເພື່ອຈັດພິມ. ເຖິງແມ່ນວ່າເພິ່ນໄດ້ຈັດພິມພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງການແປຕອນເພິ່ນຍັງມີຊີວິດຢູ່, ແຕ່ຖ້າຫາກເພິ່ນມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໄປ ເພິ່ນຄົງໄດ້ປ່ຽນແປງເພິ່ນເຕີມໝົດທັງເຫລື້ອມໃຫ້ສຳເລັດ. The Reorganized Church of Jesus Christ of Latter Day Saints ໄດ້ຈັດ

ພິມສະບັບທຳອິດຂອງການແປທີ່ດົນໃຈຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ໃນປີ 1867. ນັບແຕ່ນັ້ນມາ ເຂົາເຈົ້າກໍໄດ້ຈັດພິມຫລາຍເທື່ອຕື່ມອີກ.

ສາດ ສະ ດາ ໄດ້ ຮຽນ ຮູ້ ຫລາຍ ສິ່ງ ໃນ ລະຫວ່າງທີ່ດຳເນີນການແປ. ເພິ່ນໄດ້ຮັບຫລາຍພາກຂອງພຣະຄຳພີ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ກໍເພາະການແປວຽກງານນີ້ແຫລະ (ດັ່ງເຊັ່ນ ຄພ 76; 77; 91; ແລະ 132). ພ້ອມນີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳສະເພາະແກ່ໂຈເຊັບກ່ຽວກັບການແປ, ຊຶ່ງຖືກບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ (ຄພ 37:1; 45:60–61; 76:15–18; 90:13; 91; 94:10; 104:58; 124:89). ໜັງສືໂມເຊ ແລະ ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ມັດທາຍ, ຕອນນີ້ ມີບັນຈຸຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ, ຊຶ່ງເອົາມາຈາກການແປຂອງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໂດຍກົງ.

ການແປຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ນຳສິ່ງທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄຳກັບຄືນມາ ຊຶ່ງໄດ້ສູນເສຍໄປຈາກພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ (1 ນພ 13). ເຖິງແມ່ນວ່າມັນບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີທີ່ຮັບຮູ້ກັນເປັນທາງການຂອງສາດສະໜາຈັກ, ແຕ່ການແປນີ້ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແຈ້ງຫລາຍຢ່າງທີ່ໜ້າສົນໃຈ ແລະ ມີຄ່າສຳລັບຄວາມເຂົ້າໃຈພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ. ມັນຍັງເປັນພະຍານເຖິງການເອີ້ນແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ນຳອີກ.

ການໂຖ່, ແຜນແຫ່ງ. ເບິ່ງ ແຜນແຫ່ງການໂຖ່

ການກະຈັດກະຈາຍຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ. ເບິ່ງ ອິດສະຣາເອນ—ການກະຈັດກະຈາຍຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ

ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເບິ່ງ ໂກກ; ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການເວລາ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ມາໂກກ; ອາມາເຄໂດນ ນຳອີກ

ໃນຕອນຕົ້ນຂອງສະໄໝພັນປີ, ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດກັບຄືນມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ. ເຫດການນີ້ ຈະເປັນຈຸດຈົບຂອງຄວາມເປັນມະຕະ

ແຫ່ງການທົດລອງຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກນີ້. ຄົນ ຊົ່ວ ຈະ ຖືກ ເອົາ ອອກ ໄປ ຈາກ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ແລະ ຄົນ ຂອບທຳ ຈະ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ສູ່ ເມກ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ຖືກ ຊຳລະ ລ້າງ. ເຖິງ ແມ່ນວ່າ ຜູ້ຄົນ ບໍ່ຮູ້ວ່າ ພຣະຄຣິດ ຈະ ສະເດັດ ມາ ເມື່ອ ໃດ ໃນ ຄັ້ງ ທີ່ ສອງ, ແຕ່ ພຣະອົງ ໄດ້ ບອກ ເຖິງ ເຄື່ອງ ໝາຍ ທີ່ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນ ກ່ອນ ວັນນັ້ນ ໃກ້ ຈະ ມາ ເຖິງ (ມທ 24; ຈສ—ມ 1).

ຂ້ອຍຮູ້ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ ຜູ້ທີ່ຈະມາໃນທີ່ ສຸດ, ໂຍບ 19:25. ທຸກຄົນຈະມາກັມສາບານ ສັດຊື່ຕໍ່ເຮົາ, ອຊຸຢ 45:23 (ຄພ 88:104). ຜູ້ ທຶງມີຮູບຮ່າງເໝືອນມະນຸດໄດ້ມາ ໂດຍມີເມກ ອ້ອມຮອບເພິ່ນໄວ້, ດນອ 7:13 (ມທ 26:64; ລກ 21:25–28). ພວກເຂົາຈະແນມເບິ່ງຜູ້ທີ່ ພວກເຂົາແຫງຈົນຕາຍ, ຊກຢ 12:10. ມີຄົນ ຖາມວ່າ, ບາດແຜຫຍັງທີ່ມີຂອງເຈົ້າ, ຊກຢ 13:6 (ຄພ 45:51). ຜູ້ໃດແດ່ຈະສາມາດທົນຕໍ່ ວັນທີ່ພຣະອົງສະເດັດມາ? ເພາະພຣະອົງຈະ ເປັນດັ່ງໄຟທີ່ຫລອມໂລຫະ, ມລກ 3:2 (3 ນພ 24:2; ຄພ 128:24).

ບຸດມະນຸດຈະມາປະກົດດ້ວຍສະຫງ່າລາສີ ແຫ່ງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ, ມທ 16:27 (ມທ 25:31). ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ວ່າວັນ ຫລື ໂມງນັ້ນຈະມາ ເຖິງເມື່ອໃດ ມີແຕ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນ ຮູ້, ມທ 24:36 (ຄພ 49:7; ຈສ—ມ 1:38–48). ພຣະເຢຊູເຈົ້າອົງນີ້ຈະມາປະກົດຢ່າງທີ່ພວກ ເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອົງຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນນັ້ນແຫລະ, ກກກ 1:11. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງຈະສະເດັດ ລົງມາຈາກສະຫວັນ, 1 ຫສນ 4:16. ວັນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະມາເຖິງເໝືອນດັ່ງຂະໂມຍ ມາໃນຕອນກາງຄືນ, 2 ຢຕ 3:10. ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະສະເດັດມາ ພ້ອມເຫລົ່າທູດຂອງພຣະ ອົງນັບເປັນໝື່ນໆ, ຢດ 1:14. ພຣະອົງຈະສະ ເດັດມາ ມີເມກເປັນຂະບວນແຫ່; ແລະ ຕາທຸກ ໜ່ວຍຈະເຫັນພຣະອົງ, ພນມ 1:7.

ພຣະເຢຊູຈະຍືນຂຶ້ນເພື່ອພິພາກສາໂລກ, 3 ນພ 27:14–18.

ຈົ່ງຕຽມ, ຈົ່ງຕຽມ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃກ້ ຈະມາແລ້ວ, ຄພ 1:12. ເຮົາຈະເປີດເຜີຍຕົວ ເຮົາຈາກສະຫວັນ ດ້ວຍອຳນາດ, ແລະ ດຳ

ລົງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກເປັນເວລາພັນປີ, ຄພ 29:9–12. ຈົ່ງເປັ່ງສູງຂອງເຈົ້າ ແລະ ເອີ້ນ ການກັບໃຈ, ຕຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳ ລັບການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງ, ຄພ 34:5–12. ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແລະ ເຮົາຈະມາຫາພຣະວິຫານຂອງເຮົາໂດຍໃນ ທັນໃດນັ້ນ, ຄພ 36:8 (ຄພ 133:2). ວັນນັ້ນຈະ ມາເຖິງໃນບໍ່ດົນນີ້ທີ່ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນເຮົາ, ແລະ ຮູ້ວ່າເຮົາດຳລົງຢູ່, ຄພ 38:8. ຄົນທີ່ຍ້ານ ກົວເຮົາຈະເຝົ້າຄອຍເຄືອງໝາຍແຫ່ງການມາ ຂອງບຸດມະນຸດ, ຄພ 45:39. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເປີດພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ຄພ 88:95. ມີ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າຍ້ານກົວຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ຢູ່ໃກ້, ຄພ 110:16. ເມື່ອພຣະຜູ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດຈະມາປະກົດ ພວກເຮົາຈະເຫັນພຣະ ອົງ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງເປັນຢູ່, ຄພ 130:1. ພຣະຜູ້ ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ຈະປະທັບຢືນຢູ່ໃນທ່າມກາງ ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຈະປົກຄອງ, ຄພ 133:25. ນີ້ແມ່ນໃຜຜູ້ທີ່ລົງມາຈາກພຣະເຈົ້າ ໃນສະຫວັນດ້ວຍອາພອນຍ້ອມສີ, ຄພ 133:46 (ອຊຢ 63:1).

ການສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ. ເບິ່ງ ການສະເດັດ ມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ພຣະ ເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ການ ຈາກ ໄປ ເປັນ ທາງການຂອງພຣະຜູ້ ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈາກແຜ່ນດິນໂລກ, ສີ່ສິບມື້ຫລັງ ຈາກການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ. ການ ສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ເທິງພູໝາກ ກອກເທດ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂອງບັນດາສານຸສິດ (ມຣກ 16:19; ລກ 24:51). ໃນເວລານັ້ນ ທູດສອງອົງ ຈາກສະຫວັນໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະສະເດັດກັບມາໃນອະນາຄົດ “ຢ່າງທີ່ ໄດ້ເຫັນ” (ກກກ 1:9–12).

ການຕາຍທາງວິນຍານ. ເບິ່ງ ຄວາມຕາຍ ທາງວິນຍານ

ການປ່ຽນສະພາບ. ເບິ່ງ ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະ ປະໂລຫິດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ສະພາບຂອງຜູ້ຄົນທີ່ປ່ຽນແປງຊົ່ວໄລຍະ

ໜຶ່ງ ໃນການປະກົດຕົວ ແລະ ໃນທຳມະຊາດ—ນັ້ນຄື, ຖືກຍົກຂຶ້ນສູງກວ່າທາງ ລະດັບ ວິນຍານ—ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດທົນຕໍ່ການປະທັບຢູ່ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງບຸກຄົນຈາກສະຫວັນໄດ້.

ການປ່ຽນສະພາບຂອງພຣະຄຣິດ: ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຮຸ່ງເຫລື້ອມ ແລະ ປ່ຽນສະພາບ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າ. ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດເຄີຍໄດ້ສັນຍາວ່າ ເປໂຕຈະໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກສະຫວັນ (ມທ 16:13–19; 17:1–9; ມຣກ 9:2–10; ລກ 9:28–36; 2 ປຕ 1:16–18). ໃນເຫດການທີ່ສຳຄັນນີ້, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ໂມເຊ, ແລະ ອີລາຍ (ເອລີຢາ) ໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດທີ່ໄດ້ສັນຍາໄວ້ໃຫ້ແກ່ ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ. ດ້ວຍຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດເຫລົ່ານີ້, ອັກຄະສາວົກ ໄດ້ມີອຳນາດທີ່ຈະດຳເນີນວຽກງານຂອງອານາຈັກຕໍ່ໄປ ຫລັງຈາກການສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນຂອງພຣະເຢຊູ.

ໃຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ສິດສອນວ່າ ຢູ່ເທິງພູແຫ່ງ ການ ປ່ຽນສະພາບ, ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ ກໍໄດ້ປ່ຽນສະພາບເໝືອນກັນ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາບນິມິດກຸ່ວກັບແຜ່ນດິນໂລກ ຕາມທີ່ມັນຈະເປັນ ໃນສະພາບທີ່ຮຸ່ງເຫລື້ອມຂອງມັນ ໃນອະນາຄົດ (ຄພ 63:20–21). ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນໂມເຊ ແລະ ເອລີຢາ, ຊຶ່ງທັງສອງໄດ້ປ່ຽນສະພາບແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະບິດາ. ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວວ່າ, “ນີ້ຄືບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, ຜູ້ເຮົາພໍໃຈຫລາຍ; ຈົ່ງພັງທ່ານ” (ມທ 17:5).

ຜູ້ປ່ຽນສະພາບແລ້ວ: ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ, ອພຍ 24:9–11. ໜ້າຂອງເພິ່ນສ່ອງແສງເຫລື້ອມ ໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບ ພຣະເຈົ້າ, ອພຍ 34:29 (ມຣກ 9:2–3).

ພຣະພັກຂອງພຣະເຢຊູຜ່ອງເຫລື້ອມ, ມທ 17:2 (ມຣກ 9:2–3). ຊາວອິດສະຣາເອນເບິ່ງໜ້າຂອງໂມເຊບໍ່ໄດ້, 2 ກອທ 3:7.

ໃບໜ້າຂອງອະບິນາໄດສົ່ງແສງສະຫວ່າງ

ອອກມາດ້ວຍ ລັດສະໝີພາບ, ມຊຢ 13:5–9. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກອ້ອມໄວ້ຄືກັບວ່າດ້ວຍໄຟ, ຮລມ 5:23, 36, 43–45 (3 ນພ 17:24; 19:14). ພວກເພິ່ນຂາວຄືກັນກັບພຣະພັກຂອງພຣະເຢຊູ, 3 ນພ 19:25. ພວກເພິ່ນໄດ້ຮູ້ສຶກເໝືອນເປັນການປ່ຽນສະພາບຂອງຕົນ, 3 ນພ 28:15. ບໍ່ເຄີຍມີມະນຸດຄົນໃດເຄີຍເຫັນພຣະເຈົ້າໃນເນື້ອໜັງເລີຍ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາໂດຍພຣະວິນຍານ, ຄພ 67:10–12. ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ ຕາຂອງພວກເຮົາໄດ້ເປີດ, ຄພ 76:12.

ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບໂມເຊ, ມຊ 1:2. ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງໄດ້ຢູ່ນຳຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກປ່ຽນສະພາບ, ມຊ 1:11. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພ້າສະຫວັນເປີດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຫຸ້ມຫໍ່ດ້ວຍລັດສະໝີພາບ, ມຊ 7:3–4.

ການພື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການພື້ນຄືນຊີວິດ.

ເບິ່ງ ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ວິນຍານ; ອະມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ; ຮ່າງກາຍນຳອີກ

ການລວມເຂົ້າກັນຂອງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ ຫລັງຈາກຄວາມຕາຍ. ຫລັງຈາກການພື້ນຄືນຊີວິດ, ວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ ຈະບໍ່ມີວັນແຍກອອກຈາກກັນອີກ ແລະ ບຸກຄົນນັ້ນຈະກາຍເປັນອະມະຕະ. ທຸກຄົນທີ່ເກີດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຈະພື້ນຄືນຊີວິດ ເພາະພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ເອົາຊະນະຄວາມຕາຍ (1 ກອທ 15:20–22).

ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ໄດ້ພື້ນຄືນພຣະຊົນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ (ກຈກ 26:23; ກລຊ 1:18; ພນມ 1:5). ພຣະຄຳພີໃໝ່ມີຫລັກຖານພຽງພໍ ວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ລຸກຂຶ້ນດ້ວຍພຣະກາຍຂອງພຣະອົງ: ອຸບມຸງຂອງພຣະອົງເປົ່າວ່າງ, ພຣະອົງໄດ້ກິນປາ ແລະ ນ້ຳເຜິ້ງ, ພຣະອົງມີພຣະກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ, ຜູ້ຄົນໄດ້ຈັບບາຍພຣະອົງ, ແລະ ທູດໄດ້ກ່າວ

ວ່າ ພຣະອົງໄດ້ພື້ນຄົນພຣະຊົນແລ້ວ (ມຮກ 16:1-6; ລກ 24:1-12, 36-43; ຢຮ 20:1-18). ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍຍືນຍັນຄວາມເປັນຈິງຂອງການພື້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ການພື້ນຄົນຊີວິດຂອງມະນຸດຊາດທັງປວງ (ແອວ 11:40-45; 40; 3 ນຟ 11:1-17; ຄພ 76; ມຊ 7:62).

ທຸກຄົນຈະບໍ່ພື້ນຄົນຊີວິດສູ່ລັດສະໝີພາບອັນດຽວກັນ (1 ກຣທ 15:39-42; ຄພ 76:89-98), ທັງທຸກຄົນຈະບໍ່ພື້ນຄົນຊີວິດໃນເວລາດຽວກັນ (1 ກຣທ 15:22-23; ແອວ 40:8; ຄພ 76:64-65, 85; 88:96-102). ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ພື້ນຄົນຊີວິດຫລັງຈາກພຣະຄຣິດໄດ້ພື້ນຄົນພຣະຊົນ (ມທ 27:52). ຄົນຊອບທຳຈະພື້ນຄົນຊີວິດກ່ອນຄົນຊົ່ວ ແລະ ຈະອອກມາໃນການພື້ນຄົນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ (1 ຫສນ 4:16); ຄົນບາບທີ່ບໍ່ກັບໃຈຈະອອກມາໃນການພື້ນຄົນຊີວິດຄັ້ງສຸດທ້າຍ (ພນມ 20:5-13; ຄພ 76:85).

ເຖິງແມ່ນວ່າເນື້ອກາຍຂ້ອຍຈະຖືກພະຍາດກັດກິນເມື່ອຍັງຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ ຂ້ອຍຈະໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ, ໂຍບ 19:26 (ມຊ 5:10). ເຮົາຈະໄຂຫລຸມຜັງສົບຂອງພວກເຂົາອອກ, ແລະ ເອົາພວກເຂົາອອກມາ, ອຊກ 37:12.

ອຸບມຸງຜັງສົບທັງຫລາຍໄດ້ໄຂອອກ, ແລະ ຫລາຍ ຄົນ ກໍ່ ຄົນ ສູ່ ຊີ ວິ ດ, ມທ 27:52-53 (3 ນຟ 23:9). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຄົນມາ, ລກ 24:34. ວິນຍານບໍ່ມີເນື້ອໜັງ ບໍ່ມີກະດູກ, ດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າເຫັນເຮົາມີຢູ່ນີ້, ລກ 24:39. ເຮົານີ້ແຫລະເປັນເຫດໃຫ້ຄົນທັງປວງເປັນຄົນມາທັງເປັນຊີວິດ, ຢຮ 11:25. ອັກສະສາວິກສົບສອງຄົນໄດ້ສິດສອນວ່າ ພຣະເຢຊູໄດ້ພື້ນຄົນພຣະຊົນແລ້ວ, ກຈກ 1:21-22 (ກຈກ 2:32; 3:15; 4:33). ທຸກຄົນໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດໃນພຣະຄຣິດ, 1 ກຣທ 15:1-22. ຄົນທີ່ຕາຍໃນພຣະຄຣິດ ຈະເປັນຄົນມາສູ່ຊີວິດກ່ອນ, 1 ຫສນ 4:16. ຜູ້ໃດທີ່ມີສ່ວນໃນການຄົນມາຈາກຕາຍຄັ້ງທຳອິດ ກໍ່ເປັນສຸກ ແລະ ບໍລິສຸດ, ພນມ 20:6.

ພຣະຄຣິດໄດ້ມອບພຣະຊົນຊີບຂອງພຣະ

ອົງ ແລະ ໄດ້ຮັບເອົາມັນຄືນ ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດການພື້ນຄົນຊີວິດຂອງຄົນຕາຍ, 2 ນຟ 2:8 (ມຊຢ 13:35; 15:20; ແອວ 33:22; 40:3; ຮລມ 14:15). ປາດສະຈາກການພື້ນຄົນພຣະຊົນ, ເຮົາຕ້ອງຂຶ້ນຢູ່ກັບຊາຕານ, 2 ນຟ 9:6-9. ການພື້ນຄົນຊີວິດຈະເກີດກັບມະນຸດທຸກຄົນ, 2 ນຟ 9:22. ອະບົນາໄດໄດ້ສິດສອນກ່ຽວກັບການພື້ນຄົນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ, ມຊຢ 15:21-26. ຄົນຊົ່ວຈຶ່ງຄົງຢູ່ເພື່ອນກັບວ່າບໍ່ມີການໄຖ່ເກີດຂຶ້ນເລີຍ, ເວ້ນເສຍແຕ່ຈະເປັນການແກ້ສາຍຮັດແຫ່ງຄວາມຕາຍອອກ, ແອວ 11:41-45. ແອວມາໄດ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບສະພາບຂອງຈິດວິນຍານລະຫວ່າງການຕາຍກັບການພື້ນຄົນຊີວິດ, ແອວ 40:6, 11-24.

ໃນການ ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຄົນທີ່ຕາຍໃນພຣະຄຣິດຈະອອກມາ, ຄພ 29:13 (ຄພ 45:45-46; 88:97-98; 133:56). ຈົ່ງຮ້ອງໄຫ້ ໂດຍສະເພາະ ເພື່ອຄົນທີ່ບໍ່ມີຄວາມຫວັງແຫ່ງການພື້ນຄົນຊີວິດອັນຮຸ່ງເຫລື້ອມ, ຄພ 42:45. ຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ກິດ ຈະມີສ່ວນໃນການພື້ນຄົນຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ, ຄພ 45:54. ເຂົາເຈົ້າຈະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ຈະບໍ່ຕາຍຫລັງຈາກນັ້ນ, ຄພ 63:49. ການພື້ນຄົນຊີວິດຈາກບັນດາຄົນຕາຍຄືການໄຖ່ຈິດວິນຍານ, ຄພ 88:14-16. ວິນຍານກັບທາດ, ສຳພັນກັນຢ່າງແຍກບໍ່ໄດ້, ຈະໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງຄວາມຊື່ນຊົມ, ຄພ 93:33. ທູດຜູ້ທີ່ໄດ້ພື້ນຄົນຊີວິດແລ້ວ ມີຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ, ຄພ 129:1. ຄວາມຮູ້ແຈ້ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບໃນຊີວິດນີ້ ມັນຈະລຸກຂຶ້ນກັບພວກເຮົາໃນການພື້ນຄົນຊີວິດ, ຄພ 130:18-19.

ການວາງມື. ເບິ່ງ ມື, ການວາງ

ການແຕ່ງເມຍຫລາຍຄົນ. ເບິ່ງ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ—ການມີເມຍຫລາຍຄົນ

ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ

ມະນຸດສັ່ງສອນ ແລະ ຕັ້ງຕົນເອງຂຶ້ນເປັນຄວາມສະຫວ່າງໃຫ້ໂລກ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຫາຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຄຳສັນລະເສີນຂອງ

ທາງ ໂລກ; ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາ ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຊີໂອນ (2 ນຟ 26:29).

ຈົ່ງລົງຝູງແກະ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຜາກໄວ້ກັບ ພວກເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອເຫັນແກ່ຄ່າຈ້າງລາງ ວັນ, 1 ປຕ 5:2.

ເມື່ອສາດສະໜາຈັກທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຫາຜົນ ປະໂລຫິດ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກນຳລົງຕໍ່າ, 1 ນຟ 22:23 (ມມ 8:32–41). ເພາະການ ຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ ຮ້າຍ, ພຣະເຢຊູຈະຖືກຄຶງ, 2 ນຟ 10:5. ການ ຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດຖືກບັງຄັບໃຊ້ໃນ ບັນດາຜູ້ຄົນແລ້ວ ກໍ່ໝາຍຄວາມວ່າ ຄວາມ ພິນາດທັງໝົດກໍ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ແກ່ພວກເຂົາ, ແອວ 1:12. ຄົນຕ່າງຊາດຈະເຕັມໄປດ້ວຍການ ຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດນາໆປະການ, 3 ນຟ 16:10.

ກາຍະຟາ. ເບິ່ງ ຊາດກາຍ; ອັນນາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ ລູກເຂີຍຂອງອັນນາ. ກາຍະຟາເປັນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ ຕໍ່ຕ້ານພຣະເຢຊູ ແລະ ສານຸສິດຂອງພຣະອົງ ຫລາຍທີ່ສຸດ (ມທ 26:3–4; ຢຮ 11:47–51; 18:13–14).

ກາມາລີເອນ. ເບິ່ງ ຟາຣີຊາຍ ນຳອີກ

ຟາຣີຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ຜູ້ຄົນຮູ້ຈັກກັນດີໃນພຣະ ຄຳພີໃໝ່ ຜູ້ຮູ້ຈັກ ແລະ ໄດ້ສິດສອນກົດຂອງ ຊາວຢິວ. ອັກຄະສາວິກ ໄປໂລເປັນນັກຮຽນ ຄົນໜຶ່ງຂອງລາວ (ກຈກ 22:3). ລາວເປັນຄົນ ໜຶ່ງທີ່ມີອິດທິພົນຫລາຍຢູ່ໃນສານຊານເຣດ ຣິນ (ກຈກ 5:34–40).

ກາມະລົມ. ເບິ່ງ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ຕັນຫາໜ້າມືດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າ ມືດ; ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ ນຳອີກ

ບາງສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງວິນຍານ; ໂດຍສະ ເພາະແລ້ວ ຄຳນີ້ອາດຖືກໃຊ້ເພື່ອໝາຍເຖິງ ສິ່ງທີ່ເປັນມະຕະ ແລະ ທາງຝ່າຍໂລກ (ຄພ 67:10) ຫລື ທາງໂລກ, ທາງເນື້ອໜັງ, ແລະ ຕັນຫາໜ້າມືດ (ມຊຢ 16:10–12).

ການມີຈິດໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຕັນຫາຄືຄວາມ

ຕາຍ, 2 ນຟ 9:39. ມານກ່ອມມະນຸດໄປໃນ ຄວາມໝັ້ນຄົງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍກາມມະລົມ, 2 ນຟ 28:21. ພວກເຂົາເຫັນຕົວເອງຢູ່ໃນ ສະພາບແຫ່ງກາມມະລົມ, ມຊຢ 4:2. ຜູ້ໃດທີ່ ຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບແຫ່ງກາມມະລົມຂອງຕົນ ເອງ ຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບຕົກຕ່ຳຂອງຕົນ, ມຊຢ 16:5. ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງຕ້ອງເກີດຈາກ ພຣະເຈົ້າ, ປຽນຈາກສະພາບແຫ່ງກາມມະ ລົມ ແລະ ຕົກຕ່ຳຂອງພວກເຂົາ, ມຊຢ 27:25. ມະນຸດຊາດກາຍເປັນຄົນມີກາມມະລົມ, ຕັນ ຫາໜ້າມືດ, ແລະ ຕ່ຳຊ້າ, ແອວ 42:10.

ຜູ້ທີ່ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງ ແລະ ຄວາມ ປາດຖະໜາອັນເປັນຕົ້ນຫາຂອງຕົນ, ເຂົາຈະ ຕົກໄປ, ຄພ 3:4. ມະນຸດບໍ່ສາມາດເຫັນພຣະ ເຈົ້າດ້ວຍຈິດໃຈແຫ່ງກາມມະລົມ, ຄພ 67:10– 12.

ມະນຸດໄດ້ເລີ່ມມີກາມມະລົມ, ຕັນຫາໜ້າ ມືດ, ແລະ ຕ່ຳຊ້າ, ມຊ 5:13; 6:49.

ກ່າວໂທດ, ການກ່າວໂທດ. ເບິ່ງ ພິພາກສາ, ການພິພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ; ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ນຳອີກ

ທີ່ຈະຕັດສິນ ຫລື ຖືກຕັດສິນວ່າມີຄວາມຜິດ ໂດຍພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າຈະກ່າວໂທດຄົນທີ່ວາງແຜນອັນ ຊົ່ວຮ້າຍ, ສພສ 12:2.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕິສອນພວກເຮົາ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ ພວກເຮົາຖືກພິພາກສາລົງໂທດດ້ວຍກັນກັບ ໂລກ, 1 ກຮທ 11:32.

ຄຳເວົ້າ, ການກະທຳ, ແລະ ຄວາມຄິດຂອງ ເຮົາຈະກ່າວໂທດເຮົາ, ແອວ 12:14. ເມື່ອຮູ້ ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ, ມະນຸດຈະປ່ອຍໃຫ້ຕົນເອງມາຢູ່ພາຍໃຕ້ການ ກ່າວໂທດ, ຮລມ 14:19. ຖ້າຫາກພວກເຮົາຢຸດ ທຳງານ, ພວກເຮົາກໍ່ຈະຖືກນຳໄປຢູ່ພາຍໃຕ້ ການກ່າວໂທດ, ມຮນ 9:6.

ຄົນທີ່ບໍ່ໃຫ້ອະໄພຄວາມຜິດແກ່ພົນ້ອງຂອງ ຕົນ ຈະຖືກກ່າວໂທດຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 64:9. ຄົນໃດທີ່ເຮັດບາບຕໍ່ ຄວາມສະຫວ່າງຫລາຍ ກໍ່ຈະຖືກກ່າວໂທດ

ຫລາຍ, ຄພ 82:3. ທັງສາດສະໜາຈັກມາຢູ່
ພາຍໃຕ້ການກ່າວໂທດຈົນກວ່າເຂົາຈະກັບໃຈ
ແລະ ຈື່ຈຳພຣະຄຳພີມ້ອນ, ຄພ 84:54-57.

ກ້າຫານ, ຄວາມກ້າຫານ, ຢ່າງກ້າຫານ. ເບິ່ງ
ສັດທາ; ຢ້ານກົວ, ຄວາມຢ້ານກົວ ນຳອີກ

ເປັນການບໍ່ຢ້ານ, ໂດຍສະເພາະການເຮັດ
ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ຈົ່ງ ເດັດ ດ່ຽວ ແລະ ກ້າຫານ, ພບຍ 31:6
(ຢຊ 1:6-7). ຈົ່ງຕັ້ງໃຈເຊື່ອຟັງ ແລະ ປະຕິບັດ
ຕາມທຸກໆສິ່ງທີ່ໄດ້ມີຂຽນໄວ້, ຢຊ 23:6.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະທານໃຈອັນຢ້ານກົວໃຫ້
ແກ່ເຮົາ, 2 ຕມທ 1:7.

ໃຈຂອງລາວເລີ່ມມີກຳລັງຂຶ້ນເວລາລາວໄດ້
ຍິນ, ແອວ 15:4 (ແອວ 62:1). ພວກລູກຊາຍ
ຂອງຮີລາມັນເປັນຄົນກ້າຫານທີ່ສຸດ, ແອວ
53:20-21. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຫັນຄວາມກ້າ
ຫານແບບນີ້ມາກ່ອນເລີຍ, ແອວ 56:45.

ຈົ່ງກ້າຫານ, ອ້າຍ ເອື້ອຍນ້ອງທັງຫລາຍ,
ແລະ ກ້າວ ຕໍ່ໄປ, ຕໍ່ໄປ ເຖິງໄຊຊະນະ, ຄພ
128:22.

ກາເຫລັບ

ຄົນໜຶ່ງໃນຈຳນວນຜູ້ຄົນທີ່ໂມເຊໄດ້ສົ່ງໄປ
ຊອກຫາແຜ່ນດິນການາອານ ໃນປີທີສອງຫລັງ
ຈາກການອົບພະຍົບ. ລາວ ແລະ ໂຢຊວຍສອງ
ຄົນເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ກັບຄືນມາລາຍງານຄວາມຈິງ
ກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນ (ຈບຊ 13:6, 30; 14:6-38).
ເຂົາເຈົ້າສອງຄົນເທົ່ານັ້ນ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງ
ໝົດທີ່ໄດ້ໜີຈາກເອຢິບ ລອດຊີວິດໃນຖິ່ນແຫ່ງ
ແລ້ງກັນດານຫລັງຈາກ 40 ປີ (ຈບຊ 26:65;
32:12; ພບຍ 1:36) ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນການາ
ອານ (ຢຊ 14:6-14; 15:13-19).

ກາອິນ. ເບິ່ງ ການມົ້ວສຸມລັບ; ຄາດຕະກຳ,
ການຄາດຕະກຳ; ອາດາມ; ອາເບັນ ນຳອີກ

ລູກຊາຍຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ ຜູ້ໄດ້ຂ້າ
ນ້ອງຊາຍຂອງຕົນຊື່ ອາເບັນ (ປຖກ 4:1-16).

ສິ່ງທີ່ລາວຖວາຍຖືກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະ
ຕິເສດ, ປຖກ 4:3-7 (ມຊ 5:5-8, 18-26).
ໄດ້ຂ້ານ້ອງຊາຍຂອງລາວຊື່ ອາເບັນ, ປຖກ

4:8-14 (ມຊ 5:32-37). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້
ສາບແຊ່ງລາວ ແລະ ໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍໄວ້
ໃນຕົວຂອງລາວ, ປຖກ 4:15 (ມຊ 5:37-41).

ອາດາມ ແລະ ເອວາໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ
ລູກສາວຫລາຍຄົນກ່ອນລາວໄດ້ເກີດມາ, ມຊ
5:1-3, 16-17. ຮັກຊາຕານຫລາຍກວ່າພຣະ
ເຈົ້າ, ມຊ 5:13, 18. ໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາ
ທີ່ບໍ່ດີກັບຊາຕານ, ມຊ 5:29-31.

ກິດຈະການຂອງອັກຄະສາວິກ. ເບິ່ງ ລູກາ
ນຳອີກ

ໜັງສື ເຫລັ້ມນີ້ແມ່ນພາກທີສອງຂອງການ
ຂຽນໃນສອງພາກ ຊຶ່ງລູກາໄດ້ຂຽນເຖິງເທໂອ
ຟີໂລ. ພາກທຳອິດຖືກເອີ້ນວ່າ ຂ່າວປະເສີດ
ຕາມລູກາ. ບົດທີ 1-12 ບັນທຶກກິດຈະກຳ
ຂອງການສອນສາດສະໜາທີ່ສຳຄັນບາງຢ່າງ
ຂອງອັກຄະສາວິກສິບສອງ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳ
ຂອງເປໂຕທັນທີຫລັງຈາກການສິ້ນພຣະຊົນ
ຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ການພົ້ນຄົນ
ພຣະຊົນ. ບົດທີ 13-28 ໃຫ້ໂຄງຮ່າງກ່ຽວກັບ
ການເດີນທາງຈຳນວນໜຶ່ງຂອງອັກຄະສາວິກ
ໂປໂລ ແລະ ວຽກງານເຜີຍແຜ່.

ກິເລດຕັນຫາ. ເບິ່ງ ຕັນຫາໜ້າມິດ, ຄວາມ
ຕັນຫາໜ້າມິດ ນຳອີກ

ມີຄວາມປາດຖະໜາຢ່າງແຮງກັບບາງສິ່ງ
ໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກບໍ່ຄວນ.

ຢ່າໃຫ້ຄວາມງາມຂອງນາງເປັນທີ່ຍົວະເຍົ້າ
ໃຈເຈົ້າໄດ້, ສພສ 6:25.

ຜູ້ໃດແນມເບິ່ງຜູ້ຍິງດ້ວຍໃຈຄິດຢາກໄດ້ຍິງ
ນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນ ໄດ້ຫລິ້ນຊື່ໃນໃຈກັບ ຍິງນັ້ນແລ້ວ,
ມທ 5:28 (3 ນຟ 12:28). ພວກຜູ້ຊາຍເຕັມໄປ
ດ້ວຍໄຟແຫ່ງກິເລດຕັນຫາຕໍ່ກັນ, ຣມ 1:27.
ຈະຮວບຮວມຄຳສອນໄວ້ສຳລັບເພື່ອຕອບ
ສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາ, 2 ຕມທ
4:3-4.

ລາບານເຫັນຊັບສົມບັດຂອງພວກເຮົາ ແລະ
ມີຄວາມໂລບມາກຢາກໄດ້ມັນ, 1 ນຟ 3:25.
ບໍ່ຫລົງໂຫລ ແລະ ໄຝ່ຝັນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ເຫັນໄດ້,
ແອວ 39:3-4, 9.

ຄົນທີ່ຫລຽວເບິ່ງ ຜູ້ຍິງດ້ວຍຄວາມໂຄ່ໃນ

ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ

ນາງ ຈະປະຕິເສດຄວາມເຊື່ອ, ຄພ 42:23. ຈົ່ງ ຢຸດຈາກຕົ້ນທາລາມິກາທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ, ຄພ 88:121.

ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ. ເບິ່ງ ຢູດາ (ລູກຊາຍຂອງ ຢາໂຄບ)—ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ

ກິ່ງງ່າຂອງໂຢເຊັບ. ເບິ່ງ ເອຟະຣາອິມ—ກິ່ງ ງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ຫລື ໂຢເຊັບ

ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ. ເບິ່ງ ເອຟະຣາອິມ— ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ຫລື ໂຢເຊັບ

ກິເດໂອນ (ພຣະຄຳພີມໍມອນ)

ຜູ້ນຳຊາວນີໂຟທີ່ຊື່ສັດ.

ເປັນຊາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເປັນສັດຕູຂອງ ກະສັດ ໂນອາ, ມຊຢ 19:4-8. ໄດ້ ແນະນຳ ກະສັດລິມໂຮ, ມຊຢ 20:17-22. ໄດ້ສະເໜີ ແຜນການທີ່ຈະປົບໜີຈາກຄວາມເປັນທາດ ຂອງຊາວເລມັນ, ມຊຢ 22:3-9. ຖືກນີຮໍຂ້າ, ແອວ 1:8-10.

ກິເດໂອນ (ພຣະຄຳພີເດີມ)

ຜູ້ນຳທີ່ໄດ້ບົດປ່ອຍອິດສະຣາເອນຈາກຊາວ ມິດີອານ (ຜປ 6:11-40; 7-8).

ກຸງໂຣມ. ເບິ່ງ ຈັກກະພົບໂຣມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຕົວເມືອງຂອງຈັກກະພົບ ໂຣມ, ຕັ້ງຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳຕີເບ ໃນປະເທດອິຕາລີ (ກຈກ 18:2; 19:21; 23:11). ໂປໂລໄດ້ສອນ ພຣະກິດຕິຄູນ ໃນກຸງໂຣມ ຕອນເພິ່ນເປັນນັກ ໂທດຂອງລັດຖະບານໂຣມ (ກຈກ 28:14-31; ໂຣມ 1:7, 15-16).

ກຸ່ມ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດ ນຳອີກ

ຄຳວ່າ ກຸ່ມ ສາມາດຖືກໃຊ້ໃນສອງວິທີທາງ: (1) ກຸ່ມໃດກຸ່ມໜຶ່ງໂດຍສະເພາະຂອງພວກ ຜູ້ຊາຍ ທີ່ມີຕຳແໜ່ງດຽວກັນໃນຖານະປະໂລ ຫິດ. (2) ຈຳນວນສະມາຊິກຫລາຍ ຫລື ໜ້ອຍ ໃນກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດ ທີ່ຕ້ອງໄປຮ່ວມປະ ຊຸມ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດຂອງສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 107:28).

ກຸ່ມຂອງຝ່າຍປະທານສູງສຸດ, ຫລື ອັກຄະ

ສາວົກສິບສອງ, ແລະ ສາວົກເຈັດສິບ ແລະ ຄວາມສຳພັນຂອງພວກເພິ່ນທີ່ມີຕໍ່ກັນແລະ ກັນ ໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້, ຄພ 107:22-26, 33-34 (ຄພ 124:126-128). ການຕັດສິນ ຂອງກຸ່ມເຫລົ່ານີ້ຕ້ອງເປັນເອກະສັນ, ຄພ 107:27. ການຕັດສິນຂອງກຸ່ມຕ້ອງເຮັດໄປໃນ ຄວາມຊອບທຳ, ຄພ 107:30-32. ໜ້າທີ່ຂອງ ປະທານກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດ ໄດ້ຖືກອະທິ ບາຍໄວ້, ຄພ 107:85-96. ກຸ່ມແອວເດີໄດ້ຖືກ ແຕ່ງຕັ້ງສຳລັບຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດປະ ຈຳ, ຄພ 124:137.

ເກັບກຸ່ວ

ບາງ ເທື່ອພຣະຄຳພີ ໃຊ້ຄຳວ່າ ເກັບກຸ່ວ ເປັນຄຳອຸປະມາທີ່ໝາຍເຖິງການນຳຜູ້ຄົນມາສູ່ ສາດສະໜາຈັກ, ຊຶ່ງເປັນອານາຈັກຂອງພຣະ ເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ຫລື ໃນເວລາແຫ່ງ ການພິພາກສາ, ດັ່ງເຊັ່ນການສະເດັດມາຄັ້ງທີ ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ລະດູຮ້ອນຜ່ານພື້ນ ລະດູເກັບກຸ່ວຈວນຈະ ໝົດ ແຕ່ໝູ່ເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກຊ່ວຍໃຫ້ພື້ນ, ຢມຍ 8:20 (ຄພ 56:16).

ພືດຜົນທີ່ພໍເກັບກຸ່ວກໍຫລາຍແທ້, ແຕ່ຄົນ ງານຍັງມີໜ້ອຍຢູ່, ມທ 9:37. ລະດູເກັບກຸ່ວ ແມ່ນ ຄາວສິ້ນສຸດໂລກ, ມທ 13:39. ຜູ້ໃດ ຫວ່ານສິ່ງໃດລົງກໍຈະເກັບກຸ່ວສິ່ງນັ້ນ, ຄລຕ 6:7-9 (ຄພ 6:33).

ທີ່ກໍຂາວພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເກັບກຸ່ວ, ຄພ 4:4. ການເກັບກຸ່ວສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ ແລະ ຈິດ ວິນຍານຂອງເຈົ້າບໍ່ລອດ, ຄພ 45:2. ເວລາແຫ່ງ ການເກັບກຸ່ວມາເຖິງແລ້ວ, ແລະ ຄຳຂອງເຮົາ ຈຳເປັນຕ້ອງສຳເລັດຄົບຖ້ວນ, ຄພ 101:64.

ແກ້ແຄ້ນ, ການແກ້ແຄ້ນ. ເບິ່ງ ເປັນສັດຕູກັນ, ຄວາມເປັນສັດຕູກັນ ນຳອີກ

ການແກ້ແຄ້ນ ຫລື ການໂຕ້ຕອບ ສຳລັບ ຄວາມເຈັບປວດ ຫລື ການເຮັດໃຫ້ຜິດໃຈ.

ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະມາພ້ອມດ້ວຍການ ແກ້ແຄ້ນ, ອຊຢ 35:4.

ການ ແກ້ ແຄ້ນ ເປັນ ທຸລະ ຂອງ ເຮົາ, ຣມ 12:19 (ມມ 3:15; 8:20).

ດາບ ແຫ່ງ ການ ແກ້ ແຄ້ນ ແຂວນ ຢູ່ ເທິງ ຫົວ ທ່ານ, ມມ 8:40–41.

ເຮົາ ຈະ ແກ້ ແຄ້ນ ຄົນ ຊົ່ວ, ເພາະ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ກັບ ໃຈ, ຄພ 29:17.

ພຣະ ຜູ້ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ລອດ ຈະ ມາ ໃນ ວັນ ເວລາ ຂອງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ການ ແກ້ ແຄ້ນ, ມຊ 7:45–46.

ກົງກັນຂ້າມ, ການກົງກັນຂ້າມ. ເບິ່ງ ຍາກລຳ ບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ

ກົດ. ເບິ່ງ ກົດຂອງໂມເຊ; ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ; ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ; ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ ນຳອີກ

ພຣະບັນຍັດ ຫລື ກົດ ຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງ ພອນ ແລະ ການລົງ ໂທດແມ່ນ ຂຶ້ນ ຢູ່ກັບ ສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງກົດ ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນທີ່ສັນຍາໄວ້. ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ສອນວ່າ ຜູ້ຄົນຄວນ ເຊື່ອຟັງ, ໃຫ້ກຽດ, ແລະ ສະໜັບສະໜູນກົດ ຂອງແຜ່ນດິນນຳອີກ (ຫຼຸຊ 1:12).

ກົດ ຂອງ ໂມເຊ ເປັນກົດທີ່ຕຽມ ເພື່ອນຳ ຊາຍ ແລະ ຍິງມາສູ່ພຣະຄຣິດ. ມັນເປັນກົດ ສັ່ງທຳມ, ການສັ່ງ, ແລະ ພິທີການ. ໃນວັນ ເວລານີ້ກົດຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ກົດ ຂອງໂມເຊສຳເລັດຄົບຖ້ວນ, ເປັນຄວາມສົມ ບູນຂອງພຣະກົດຕິຄຸນ ຫລື “ກົດບັນຍັດອັນ ຄົບຖ້ວນຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ມີອິດສະລະພາບ” (ຢກບ 1:25).

ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ປະທານ ພຣະບັນຍັດ ໃຫ້ ແກ່ ອາດາມ, ປຖກ 1:28; 2:16–17. ພຣະເຈົ້າໄດ້ ປະທານກົດໃຫ້ແກ່ໂນອາ, ປຖກ 9:1. ກົດຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄົບຖ້ວນ, ເປັນທີ່ເຊີດຊູໃຈໃຫ້ ມີແຮງຂຶ້ນໃໝ່, ພສສ 19:7. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນຜູ້ໃຫ້ກົດຂອງພວກເຮົາ, ອຊຸຢ 33:22.

ມີຜູ້ໃຫ້ກົດແຕ່ອົງດຽວເທົ່ານັ້ນແຫລະ, ຢກບ 4:12.

ບ່ອນໃດບໍ່ມີກົດໄວ້ໃຫ້ ຍ່ອມບໍ່ມີໂທດ, 2 ນພ 9:25. ມີກົດໃຫ້ໄວ້, ແອວ 42:17–22. ມະນຸດ

ຈະຖືກພິພາກສາຕາມກົດ, ແອວ 42:23. ພຣະ ຄຣິດຄືກົດ, 3 ນພ 15:9.

ກົດ ທຸກປະການ ເປັນ ທາງ ຝ່າຍ ວິນ ຍານ, ຄພ 29:34. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຮັບກົດຂອງ ສາດສະໜາຈັກ ໂດຍການເປີດເຜີຍ, ຄພ 42. ຜູ້ທີ່ຮັກສາກົດຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງ ຝ່າຝືນກົດໝາຍຂອງແຜ່ນດິນ, ຄພ 58:21. ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດເປັນກົດ ທີ່ ທຸກສິ່ງທັງປວງຖືກປົກຄອງ, ຄພ 88:7–13. ພຣະອົງໄດ້ປະທານກົດສຳລັບທຸກສິ່ງທັງປວງ, ຄພ 88:42–43. ຜູ້ຄົນຄວນຍືດຖືກົດຂອງບ້ານ ເມືອງ, ຄພ 98:4–5. ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຮັບ ພອນປະການໃດຈາກພຣະເຈົ້າ, ຍ່ອມເປັນໄປ ເພາະການເຊື່ອຟັງຕໍ່ກົດນັ້ນ, ຄພ 130:20–21. ສາດສະໜາຈັກໄດ້ປະກາດຄວາມເຊື່ອ ຂອງຕົນກ່ຽວກັບກົດໝາຍຂອງບ້ານເມືອງ, ຄພ 134.

ມະນຸດຊາດຈະລອດໄດ້ ໂດຍການປະຕິບັດ ຕາມກົດ ແລະ ພິທີການແຫ່ງພຣະກົດຕິຄຸນ, ຫຼຸຊ 1:3.

ກົດຂອງໂມເຊ. ເບິ່ງ ກົດ; ສະອາດ ແລະ ບໍ່ ສະອາດ; ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ; ໂມເຊ ນຳອີກ

ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ປະທານກົດຜ່ານທາງໂມເຊ ໃຫ້ ແກ່ ເຊື່ອສາຍ ອິດສະຣາເອນ ເພື່ອແທນ ກົດທີ່ສູງກວ່າ ອັນທີ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຮັກ ສາ (ອພຍ 34; ປຈສ, ອພຍ 34:1–2; ປຈສ, ພພຍ 10:2 [ພາກຫ້ອຍທ້າຍ]). ກົດຂອງໂມເຊ ປະກອບດ້ວຍຫລັກທຳ, ຂໍ້ກຳນົດ, ພິທີການ, ພິ ທີ, ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຫລາຍຢ່າງ ເພື່ອເຕືອນ ຜູ້ຄົນກ່ຽວກັບໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງພວກເຂົາ. ມັນຍັງປະກອບດ້ວຍກົດກ່ຽວ ກັບສິນທຳ, ສາດສະໜາ, ແລະ ພຣະບັນຍັດ ແລະ ການປະຕິບັດທາງໂລກ—ລວມທັງການ ເສຍສະລະ (ລລວ 1–7)—ຊຶ່ງມີຈຸດເປົ້າໝາຍ ໃຫ້ເຕືອນພວກເຂົາກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະອົງ (ມຊຸຢ 13:30). ສັດທາ, ການກັບໃຈ, ການບັບຕີສະມາໃນນ້ຳ, ແລະ ການບົດບາບ ເປັນພາກສ່ວນຂອງກົດ, ເຊັ່ນດຽວກັບພຣະບັນຍັດສືບປະການ ແລະ

ໂກກ

ພຣະບັນຍັດຂໍອື່ນໆທີ່ມີຄຳສູງກວ່າທາງສິນທຳ. ກົດສ່ວນຫລາຍຂອງພິທີການໄດ້ສົມບູນໃນລະຫວ່າງການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຊຶ່ງສິ້ນສຸດການເສຍສະລະ ໂດຍການຫລັ່ງໂລຫິດ (ແອວ 34:13-14). ກົດດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກປະຕິບັດພາຍໃຕ້ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ແລະ ເປັນພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ຕຽມເພື່ອການຍຶດໝັ້ນຂອງມັນມາສູ່ພຣະຄຣິດ.

ທຳອິດເຮົາ ຈະ ມອບກົດໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແຕ່ມັນຈະເປັນຕາມກົດຂອງບັນຍັດຝ່າຍໂລກ, **ປຈສ, ອພຍ 34:1-2.**

ກົດບັນຍັດຈຶ່ງເປັນຜູ້ດູແລ ເພື່ອນຳເຮົາມາສູ່ພຣະຄຣິດ, **ຄລຕ 3:19-24.**

ພວກເຮົາຍັງຮັກສາກົດຂອງໂມເຊ ແລະ ລະນຶກຫາພຣະຄຣິດດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ, **2 ນພ 25:24-30.** ຄວາມລອດບໍ່ໄດ້ມາເຖິງໂດຍທາງກົດຂອງໂມເຊແຕ່ຝ່າຍດຽວ, **ມຊຢ 12:27-13:32.** ໃນເຮົາ ກົດຂອງໂມເຊຈຶ່ງສົມບູນ, **3 ນພ 9:17.** ກົດທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ໂມເຊນັ້ນມີທີ່ສຸດໃນເຮົາ, **3 ນພ 15:1-10.**

ເພາະການບໍ່ເຊື່ອຟັງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາໂມເຊ ແລະ ຖານະປະໂລຫິດທີ່ສັກສິດໄປຈາກລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ, ປະກົດຂອງບັນຍັດຝ່າຍໂລກໄວ້ໃຫ້, **ຄພ 84:23-27.**

ໂກກ. ເບິ່ງ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ມາໂກກ *ນຳອີກ*

ກະສັດອົງໜຶ່ງຂອງມາໂກກ. ເອເຊກຽນໄດ້ທຳນາຍວ່າ ໂກກຈະຮຸກຮານອິດສະຣາເອນໃນເວລາຂອງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ອຊກ 38-39). ການສູ້ຮົບອີກຄັ້ງໜຶ່ງ, ຖືກເອີ້ນວ່າການສູ້ຮົບຂອງໂກກ ແລະ ມາໂກກ, ຈະເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງທ້າຍຂອງໄລຍະໝັ້ນປີ (ພນມ 20:7-9; ຄພ 88:111-116).

ໂກເນລີໂອ. ເບິ່ງ ຄົນຕ່າງຊາດ; ນາຍທະຫານ; ເປໂຕ *ນຳອີກ*

ນາຍທະຫານຄົນໜຶ່ງທີ່ກາຍຊາເຣຍ, ໄດ້ຮັບບັບຕີສະມາຈາກເປໂຕ (ກຈກ 10). ລາວອາດເປັນຄົນຕ່າງຊາດຄົນທຳອິດທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ

ສາດສະໜາຈັກ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສນັບຖືສາດສະໜາຢູດາກ່ອນ. ການບັບຕີສະມາຂອງໂກເນລີໂອ ແລະ ຄອບຄົວຂອງລາວໄດ້ເປີດທາງໃຫ້ແກ່ພຣະກິດຕິຄຸນ ເພື່ອສົ່ງສອນຄົນຕ່າງຊາດ. ເປໂຕ, ອັກຄະສາວົກຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່, ຜູ້ມີຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃນເວລານັ້ນ, ໄດ້ນຳພາການສົ່ງສອນນີ້.

ໂກໂມຣາ. ເບິ່ງ ໂຊໂດມ *ນຳອີກ*
ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເມືອງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ຊຶ່ງຖືກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳລາຍ (ປຖກ 19:12-29).

ໂກລີອາດ. ເບິ່ງ ດາວິດ *ນຳອີກ*
ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຍັກໃຫຍ່ຂອງຊາວພິລິດສະຕິນ ຜູ້ໄດ້ເວົ້າທຳກອງທະຫານຊາວອິດສະຣາເອນ. ດາວິດໄດ້ຮັບເອົາການເວົ້າທຳຂອງລາວ ແລະ ໄດ້ຂ້າລາວດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (1 ຊມອ 17).

ໂກໂລຊາຍ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ໂປໂລ *ນຳອີກ*

ໜັງສືໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ມັນເປັນຈົດໝາຍຕົ້ນສະບັບທີ່ອັກຄະສາວົກ ໂປໂລໄດ້ຂຽນເຖິງຊາວໂກໂລຊາຍ ຫລັງຈາກເອປາຟາໄດ້ມາຢັ້ງມຢາມລາວ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຜູ້ປະກາດຂ່າວຂອງສາດສະໜາຈັກຢູ່ໃນເມືອງໂກໂລຊາຍ (ກລຊ 1:7-8). ເອປາຟາໄດ້ບອກໂປໂລວ່າຊາວໂກໂລຊາຍພວມເຮັດຄວາມຜິດໜັກ—ພວກເຂົາຄິດວ່າພວກເຂົາດີກວ່າຄົນອື່ນໆ ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັກສາພິທີການບາງຢ່າງດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ (ກລຊ 2:16), ບໍ່ຍອມເຮັດຕາມຄວາມຕ້ອງການທາງຮ່າງກາຍບາງຢ່າງ, ແລະ ນະມັດສະການທູດ (ກລຊ 2:18). ການປະຕິບັດດັ່ງກ່າວໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊາວໂກໂລຊາຍຮູ້ສຶກວ່າ ພວກເຂົາກຳລັງໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. ພວກເຂົາຍັງຮູ້ສຶກອີກວ່າພວກເຂົາເຂົ້າໃຈຄວາມລຶກລັບຂອງຈັກກະວານຫລາຍກວ່າສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຄົນອື່ນໆ. ໃນສານຂອງລາວ, ໂປໂລໄດ້ຕີເຕືອນພວກເຂົາ ໂດຍການສິດ

ສອນວ່າ ການໄຖ່ມາເຖິງຜ່ານທາງພຣະຄຣິດ ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ວ່າເຮົາຕ້ອງສະຫລາດ ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ.

ບົດທີ 1 ແມ່ນຄຳທັກທາຍຂອງໂປໂລຕີ່ຊາວ ໂກໂລຊາຍ. ບົດທີ 2-3 ແມ່ນຄຳສອນ ແລະ ບັນຈຸບົດຄວາມເຖິງພຣະຄຣິດວ່າເປັນພຣະ ຜູ້ໄຖ່, ເຖິງສິ່ງອັນຕະລາຍຂອງການນະມັດ ສະການຈອມປອມ, ແລະ ເຖິງຄວາມສຳຄັນ ຂອງການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ບົດທີ 4 ສິດສອນວ່າ ໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງສະຫລາດໃນທຸກສິ່ງ ທັງປວງ.

ກອງປະຊຸມໃນສະຫວັນ. ເບິ່ງ ສົງຄາມໃນ ສະຫວັນ; ຊີວິດກ່ອນເກີດ; ແຜນແຫ່ງການ ໄຖ່ ນຳອີກ

ໂອ ກາດ ໃນ ຊີວິດກ່ອນ ມະຕະ ເມື່ອພຣະ ບົດາໄດ້ສະເໜີແຜນຂອງພຣະອົງຕໍ່ລູກໆທາງ ວິນຍານຂອງພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ຈະມາສູ່ໂລກນີ້.

ເຫລົ່າທູດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງສູງໂຮ່ຮ້ອງ ຍິນດີ, ໂຢບ 38:4-7. ຕັ້ງບັນລັງຂອງເຮົາໄວ້ໃນ ທີ່ສູງສຸດເໜືອດວງດາວຕ່າງໆຂອງພຣະເຈົ້າ, ອຊຸຢ 14:12-13.

ມີສົງຄາມໃນສະຫວັນ, ພນມ 12:7-11.

ກ່ອນພວກເພິ່ນເກີດ, ພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບບົດ ຮຽນທຳອິດຂອງພວກເພິ່ນຢູ່ໃນໂລກວິນຍານ, ຄພ 138:56.

ຊາຕານໄດ້ກະບົດໃນຊີວິດກ່ອນມະຕະ, ມຊ 4:1-4. ຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງໄດ້ຖືກຈັດໄວ້ ກ່ອນໂລກເປັນມາ, ອຣຣ 3:22. ບັນດາພຣະ ເຈົ້າໄດ້ປຶກສາຫາລືກັນ, ອຣຣ 4:26. ບັນດາ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສິ້ນສຸດວຽກງານທີ່ພວກພຣະອົງ ໄດ້ແນະນຳໃຫ້ເຮັດ, ອຣຣ 5:2.

ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ທີ່ຖື ກຳເນີດ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ; ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ; ປຽນໃຈ, ການ ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ; ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳ ມະດາ; ລູກໆຂອງພຣະຄຣິດ ນຳອີກ

ເພື່ອໃຫ້ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍ່ໃຫ້ເກີດການປຽນແປງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນໃຈ ຂອງບຸກຄົນ ເພື່ອເຂົາຈະບໍ່ມີຄວາມປາດຖະ

ໜາທີ່ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວ, ມີແຕ່ປາດຖະໜາທີ່ ຈະສະແຫວງຫາສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເຮົາຈະໃຫ້ເຂົາມີຄວາມຄິດ ແລະ ຈິດໃຈ ໃໝ່, ອຊກ 11:19 (ອຊກ 18:31; 36:26).

ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ ເກີດມາ, ບໍ່ແມ່ນຈາກເລືອດເນື້ອ, ແຕ່ເກີດຈາກ ພຣະເຈົ້າ, ຢຮ 1:12-13. ຍົກເວັ້ນແຕ່ມະນຸດ ຈະເກີດຈາກນ້ຳ ແລະ ພຣະວິນຍານ, ເຂົາຈະ ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້, ຢຮ 3:3-7. ພວກເຮົາສາມາດເກີດໃໝ່ອີກໂດຍ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, 1 ປທ 1:3-23. ຜູ້ໃດ ກໍ່ຕາມທີ່ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າກໍ່ບໍ່ເຮັດບາບອີກ ຕໍ່ໄປ, ປຈສ, 1 ຢຮ 3:9. ເພາະທຸກຄົນທີ່ເກີດ ຈາກພຣະເຈົ້າກໍ່ມີໂຊຕໍ່ໂລກ, 1 ຢຮ 5:4.

ຄົນທີ່ເກີດຈາກພຣະຄຣິດເຮັດພັນທະສັນ ຍາກັບພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ 3:19; 5:2-7. ຄົນທັງ ປວງຕ້ອງເກີດໃໝ່; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເກີດຈາກ ພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ 27:25-26 (ແອວ 5:49). ພວກທ່ານໄດ້ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າທາງວິນຍານ ແລ້ວບໍ່, ແອວ 5:12-19. ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ເກີດ ໃໝ່ ທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບອານາຈັກສະຫວັນມາ ເປັນມູນມໍລະດົກ, ແອວ 7:14.

ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຊື່ອໃນຄຳຂອງເຮົາຈະໄດ້ ເກີດໃໝ່ຈາກເຮົາ, ແມ່ນແຕ່ດ້ວຍນ້ຳ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານ, ຄພ 5:16.

ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງໄດ້ເກີດໃໝ່ອີກເຂົ້າໃນອາ ນາຈັກສະຫວັນ, ມຊ 6:59.

ເກືອ

ຖືກ ໃຊ້ ເປັນ ສິ່ງ ໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ໃນການກັນ ອາຫານບໍ່ໃຫ້ເນົ່າ ໃນໂລກສະໄໝບູຮານ; ມັນ ຖືກນັບວ່າ ເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຊີວິດ.

ເມຍຂອງໂລດໄດ້ກາຍເປັນເສົາເກືອ, ປຖກ 19:26.

ເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນເກືອສຳລັບມວນມະນຸດ ສະໂລກ, ມທ 5:13 (ລກ 14:34; 3 ນພ 12:13).

ຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກນັບວ່າເປັນເກືອຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ຄພ 101:39-40. ຖ້າຫາກໄພພິນຂອງ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງ

ກຽດຄ້ານ, ຄວາມກຽດຄ້ານ

ມະນຸດ, ພວກເຂົາກໍຄືກັນກັບ ເກືອທີ່ໝົດລົດ ເຄັມຂອງມັນ, ຄພ 103:9-10.

ກຽດຄ້ານ, ຄວາມກຽດຄ້ານ

ບໍ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ບໍ່ມີພາກສ່ວນໃນວຽກງານ ທີ່ຊອບທຳ.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ຢາກເຮັດວຽກ ກໍຢາໃຫ້ຜູ້ນັ້ນ ກິນ, 2 ທສນ 3:10.

ພວກເຂົາຈຶ່ງກາຍເປັນຄົນກຽດຄ້ານ, ເຕັມ ໄປດ້ວຍການກໍ່ກວນ, 2 ນພ 5:24. ໃຫ້ລະເວັ້ນ ຈາກຄວາມຂີ້ຄ້ານມັກງ່າຍ, ແອວ 38:12.

ຄົນທີ່ກຽດຄ້ານ ຈະບໍ່ກິນອາຫານຂອງຄົນ ທຳ່ງານ, ຄພ 42:42. ວິບັດແກ່ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ ອອກແຮງດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ, ຄພ 56:17. ຈົ່ງ ກະຕືລືລົ້ນ ໃນອຸດົມການດີ, ຄພ 58:27. ເຂົາ ກຽດຄ້ານ, ຄພ 88:124.

ກຽດຊັງ, ຄວາມກຽດຊັງ. ເບິ່ງ ແກ້ແຄ້ນ, ການ

ແກ້ແຄ້ນ; ເປັນສັດຕູກັນ, ຄວາມເປັນສັດຕູ ກັນ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ ນຳອີກ

ກຽດຊັງເປັນການບໍ່ມັກບາງຄົນ ຫລື ບາງສິ່ງ ຫລາຍ.

ເຮົາແມ່ນພຣະເຈົ້າ, ເຮົານຳການລົງໂທດມາ ສູ່ພວກທີ່ກຽດຊັງເຮົາ ຕະຫລອດທັງລູກຫລານ ຂອງພວກເຂົາ, ອພຍ 20:5. ມີຫົກຢ່າງທີ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າກຽດຊັງ, ສພສ 6:16. ລູກທີ່ໂງ່ຈ້າ ເບົາບັນຍາເຮັດໃຫ້ແມ່ຖືກໝິ່ນປະໝາດ, ສພສ 15:20. ພວກເຮົາດູໝິ່ນປະໝາດ ແລະ ປະຖິ້ມ ທ່ານໄປ, ອຊຸຢ 53:3.

ຈົ່ງຮັກສັດຕູຂອງເຈົ້າ, ມທ 5:44. ເຂົາຈະຊັງ ນາຍຜູ້ນີ້ ແລະ ໄປຮັກນາຍຜູ້ນັ້ນ ເຂົາຈະສັດຊີ ຕໍ່ນາຍຜູ້ນີ້ ແລະ ຈະໝິ່ນປະໝາດນາຍຜູ້ນັ້ນ, ມທ 6:24. ຄົນທັງປວງຈະກຽດຊັງພວກເຈົ້າ ເພາະເຫັນແກ່ນາມຂອງເຮົາ, ມທ 10:22. ທຸກ ຄົນທີ່ເຮັດຊົ່ວກໍກຽດຊັງຄວາມສະຫວ່າງ, ຢຮ 3:20. ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງປະໝາດຄວາມໝຸ່ມ ຂອງເຈົ້າ, 1 ຕມທ 4:12.

ເພາະວ່າເຂົາຮັ່ງມີ, ເຂົາຈຶ່ງດູຈູກຄົນທຸກ ຍາກ, 2 ນພ 9:30. ຢ່າໄດ້ໝິ່ນປະໝາດການ ເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ, ຢຄ 4:8. ພວກ

ເຂົາມີຄວາມກຽດຊັງພວກເຮົາຢ່າງບໍ່ສິ້ນສຸດ, ຢຄ 7:24.

ມະນຸດຈະຖືວ່າຄຳແນະນຳຂອງພຣະເຈົ້າ ໄຮ້ປະໂຫຍດ, ແລະ ດູຈູກພຣະຄຳຂອງພຣະ ອົງ, ຄພ 3:7.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກກຽດຊັງ ແລະ ຖືກຂົ່ມເຫັງ ເພາະການເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາບ ນັ້ນ, ຈສ—ປ 1:25.

ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ. ເບິ່ງ ກະບົດ, ການ ກະບົດ ນຳອີກ

ການ ຜິດ ດຽງ ກັນ, ການ ໂຕ້ຖຽງ, ແລະ ການວິວາດ. ການຂັດແຍ້ງ, ໂດຍສະເພາະ ລະຫວ່າງສະມາຊິກໃນສາດສະໜາຈັກຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫລື ລະຫວ່າງສະມາຊິກໃນ ຄອບຄົວ, ເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ພໍພຣະໂທດພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ.

ຂໍຢ່າໃຫ້ຄົນຂອງພູເຮົາຕ້ອງຜິດດຽງກັນ ເລີຍ, ປຖກ 13:8. ການອວດ ອ້າງສ້າງແຕ່ ເລື່ອງເດືອດຮ້ອນເກາະຜິດ, ສພສ 13:10.

ຖ້າຜູ້ໃດມີເລື່ອງຕໍ່ກັນກໍຈົ່ງຍົກໂທດໃຫ້ກັນ ແລະກັນ ດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ໄຜດຍົກໂທດ, ກລຊ 3:13. ຈົ່ງຫລີກເວັ້ນຈາກການໂຕ້ຖຽງອັນ ໂງ່ງ່າວ, ຕຕ 3:9.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາມະນຸດບໍ່ໃຫ້ຂັດແຍ້ງ ກັນ, 2 ນພ 26:32. ພວກທ່ານຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ ລູກຫລານຂອງພວກທ່ານຕໍ່ສູ້ ແລະ ຜິດດຽງ ກັນ, ມຊຢ 4:14. ແອວມາສັ່ງວ່າບໍ່ໃຫ້ມີການ ຂັດແຍ້ງກັນຢູ່ໃນບັນດາສະມາຊິກຂອງສາດ ສະໜາຈັກ, ມຊຢ 18:21. ຊາຕານແຜ່ຂ່າວລື ແລະ ການຂັດແຍ້ງ, ຮລມ 16:22. ມານເປັນ ບົດາຂອງການຂັດແຍ້ງ ແລະ ຍຸຍົງໃຈຂອງ ມະນຸດໃຫ້ຂັດແຍ້ງກັນ, 3 ນພ 11:29 (ມຊຢ 23:15).

ໃຫ້ສະຖາປະນາພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ ຂຶ້ນ, ເພື່ອຈະບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນຫລາຍ, ຄພ 10:62-64. ຈົ່ງເຊົາຂັດແຍ້ງກັນ, ຄພ 136:23.

ຂ້າ. ເບິ່ງ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ; ໂທດປະຫານຊີວິດ

ຂ່າວຄາວ

ໜັງສືສອງເຫລັ້ມ ໃນ ພຣະຄຳພີ ເດີມ. ໜັງສືສອງເຫລັ້ມ ໄດ້ບອກປະຫວັດຫຍໍ້ຂອງເຫດການຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ການສ້າງຈົນເຖິງການປະກາດຂອງໂຊຊັດອະນຸຍາດໃຫ້ຊາວຍິວກັບຄືນເຢຣູຊາເລັມ.

ພຣະທຳຂ່າວຄາວທີໜຶ່ງ: ບົດທີ 1–9 ບອກລຳດັບເຊື້ອສາຍຈາກອາດາມເຖິງໂຊນ. ຂ່າວຄາວ ບົດທີ 10 ການມໍລະນະກຳຂອງໂຊນ. ບົດທີ 11–22 ເລົ່າເຫດການກ່ຽວພັນກັບການປົກຄອງຂອງດາວິດ. ບົດທີ 23–27 ອະທິບາຍວ່າໂຊໂລໂມນໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດແລະ ຊາວເລວີໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງໃຫ້ເປັນລະບຽບ. ບົດທີ 28 ອະທິບາຍວ່າ ດາວິດໄດ້ບັນຊາໂຊໂລໂມນໃຫ້ສ້າງພຣະວິຫານ. ບົດທີ 29 ບັນທຶກການມໍລະນະກຳຂອງດາວິດ.

ພຣະທຳຂ່າວຄາວທີສອງ: ບົດທີ 1–9 ເລົ່າເຫດການກ່ຽວພັນກັບການປົກຄອງຂອງໂຊໂລໂມນ. ບົດທີ 10–12 ບອກເຖິງການປົກຄອງຂອງເຣໂຮໂບອາມ ລູກຊາຍຂອງໂຊໂລໂມນ, ລະຫວ່າງອານາຈັກໃຫຍ່ຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ຖືກແຍກອອກເປັນອານາຈັກພາກເໜືອ ແລະ ອານາຈັກພາກໃຕ້. ບົດທີ 13–36 ບັນຍາຍເຖິງການປົກຄອງຂອງກະສັດອົງຕ່າງໆ ຈົນເຖິງການຍຶດຄອງອານາຈັກຂອງຍູດາໂດຍເນບູກາດເນັດສາ. ໜັງສືມ້ວນທ້າຍດ້ວຍຄຳສັ່ງຂອງໂຊຊັດວ່າ ລູກຫລານຂອງຍູດາທີ່ເປັນຊະເລີຍສາມາດກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ.

ຂ່າວລື. ເບິ່ງ ນິນທາ; ເວົ້າຈາບໍ່ດີ ນຳອີກ

ຊາຕານທ່ອງທ່ຽວ ໄປມາແຕ່ຂ່າວລື ແລະ ການຂັດແຍ້ງ—ບາງເທື່ອອີງຕາມຄວາມຈິງບາງສ່ວນ—ເພື່ອຫັນຜູ້ຄົນໄປຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມດີ (ຮລມ 16:22; ຈສ—ປ 1:1). ເຄື່ອງໝາຍຢ່າງໜຶ່ງຂອງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຊຊູຄຣິດ ແມ່ນວ່າຜູ້ຄົນຈະກ່າວເຖິງສິ່ງຄາມ ແລະ ມີຂ່າວລືເລື່ອງສິ່ງຄາມ (ມທ 24:6; ຄພ 45:26; ຈສ—ມ 1:23).

ຊົ່ມເຫັງໃຈ

ທີ່ຈະລະເມີດກົດແຫ່ງສະຫວັນ, ທີ່ຈະເຮັດບາບ, ຫລື ທີ່ຈະສ້າງຄວາມບໍ່ສະບາຍໃຈ ຫລື ຄວາມເຈັບປວດ; ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ບໍ່ພໍໃຈ ຫລື ເຮັດໃຫ້ໃຈຮ້າຍ.

ການຜິດຖຽງກັນ ກໍສຳກັບເຫລັກໄລປະຕູອັດຕັນຕົນໄວ້, **ສພສ 18:19.**

ຖ້າຕາເບື້ອງຂວາຂອງເຈົ້າເປັນຕົ້ນເຫດພາໃຫ້ເຈົ້າເຮັດບາບ, ຈົ່ງຄວັດມັນອອກ, **ມທ 5:29.** ຖ້າຜູ້ໃດເປັນຕົ້ນເຫດ ພາໃຫ້ເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາເດັກນ້ອຍເຫລົ່ານີ້ ທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາຕົກໃນບາບ ແມ່ນຈະເອົາຫິນໄມ້ແປງກ້ອນໃຫຍ່ຜູກຄໍຜູ້ນັ້ນ ແລະ ຖິ້ມລົງໃນທະເລເລິກເສຍກໍດີກວ່າ, **ມທ 18:6 (ຄພ 121:19–22).**

ຖ້າຫາກອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ເຈົ້າ ແລະ ສາລະພາບ, ໃຫ້ເຈົ້າຄືນດີກັບເຂົາ, **ຄພ 42:88.** ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ມະນຸດຈະເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົ່ມເຫັງ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາລະພາບວ່າພຣະທັດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນທຸກສິ່ງທັງປວງ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, **ຄພ 59:21.**

ເຂດແຈັກສັນ, ລັດມີເຊີຣີ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ). ເບິ່ງ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ ນຳອີກ

ສະຖານທີ່ເຕົ້າໂຮມກັນຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍ; ນັ້ນຄື, ຈຸດໃຈກາງບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະສະຖາປະນາເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຂຶ້ນ (ຄພ 57–58; 82; 101:69–71; 105:28).

ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ. ເບິ່ງ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ ນຳອີກ

ທີ່ຈະກໍ່ຄວາມທຸກທໍລະມານໃຈ ຫລື ຄວາມເຈັບປວດແກ່ຄົນອື່ນ ເພາະຄວາມເຊື່ອຖືຂອງເຂົາ ຫລື ຖານະໃນສັງຄົມຂອງເຂົາ; ທີ່ຈະລົບກວນ ຫລື ບີບບັງຄັບ.

ຜູ້ໃດຖືກຂົ່ມເຫັງເພາະເຫັນແກ່ຄວາມຊອບທຳກໍເປັນສຸກ, **ມທ 5:10 (3 ນພ 12:10).** ຈົ່ງອະທິຖານ ເພື່ອຜູ້ທີ່ຂົ່ມເຫັງເຈົ້າ, **ມທ 5:44 (3 ນພ 12:44).**

ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ

ເພາະວ່າເຂົາຮຸ້ງມີ, ເຂົາຈຶ່ງຂົ່ມເຫັງຄົນອ່ອນ ໂຍນ, 2 ນພ 9:30 (2 ນພ 28:12-13). ຄົນ ຊອບທຳທີ່ ມັງຫາພຣະຄຣິດ ທັງທີ່ມີການຂົ່ມ ເຫັງທຸກຢ່າງ ຈະບໍ່ຕາຍ, 2 ນພ 26:8.

ສິ່ງທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນປະສົບການໃຫ້ ແກ່ເຈົ້າ, ຄພ 122:7.

ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ. ເບິ່ງ ຍຸກສະ ໄໝ; ຖານະປະໂລຫິດ; ຝ່າຍປະທານສູງ ສຸດ ນຳອີກ

ຂໍ້ກະແຈ ຄືສິດຂອງຝ່າຍປະທານ, ຫລື ອຳ ນາດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ມະນຸດເພື່ອຊີ້ນຳ, ຄວບຄຸມ, ແລະ ປົກຄອງຖານະປະໂລຫິດຂອງ ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນໂລກ. ຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດ ໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ຮັບຕຳແໜ່ງຂອງຝ່າຍປະທານ ເພື່ອຮັບເອົາຂໍ້ກະແຈຈາກຜູ້ທີ່ມີສິດອຳນາດ ໜີ້ອເຂົາ. ຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດ ໃຊ້ຖານະ ປະໂລຫິດ ພຽງແຕ່ໃນຂອບເຂດທີ່ຜູ້ມີຂໍ້ກະແຈ ກຳນົດໄວ້. ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກເປັນ ພຽງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ມີ ແລະ ໄດ້ຮັບສິດອຳນາດ ທີ່ຈະນຳໃຊ້ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດທັງ ໝົດ (ຄພ 107:65-67, 91-92; 132:7).

ເປໂຕໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກ, ມທ 16:19.

ມີຄາເອນ (ອາດາມ) ໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈແຫ່ງ ຄວາມລອດພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດ, ຄພ 78:16. ຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກ ເປັນຂອງຝ່າຍປະທານສູງສຸດສະເໝີໄປ, ຄພ 81:2. ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ຖືຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຄວາມລຶກລັບຂອງຄວາມຮູ້ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 84:19. ອັກຄະສາວິກສິບ ສອງຖືຂໍ້ກະແຈພິເສດ, ຄພ 107:35; 112:16, 32; 124:128. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລີເວີ ຄາວເດີຣີ ໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈກ່ຽວກັບການເຕົ້າ ໂຮມຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ, ພຣະກິດຕິຄຸນ ຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະ ອຳນາດແຫ່ງການຜະ ນົກ, ຄພ 110:11-16. ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ແລະ ອັກຄະສາວິກສິບສອງຖືຂໍ້ກະແຈແຫ່ງ ຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ຄພ 112:30-34. ເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນຖານະປະໂລຫິດ

ຖືຂໍ້ກະແຈ, ຄພ 124:123. ຜູ້ທີ່ມີຂໍ້ກະແຈສາ ມາດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້, ຄພ 128:11.

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນຖືຂໍ້ກະແຈ ແຫ່ງການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ ແລະ ພຣະ ກິດຕິຄຸນແຫ່ງການກັບໃຈ ແລະ ການບັບຕີ ສະມາ, ຈສ—ປ 1:69 (ຄພ 13).

ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ 1. ເບິ່ງ ຄຳຖະ ແຫລງນະໂຍບາຍ; ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງ ງານ—ການມີເມຍຫລາຍຄົນ; ວູດຣັບ, ວິວເຝີດ ນຳອີກ

ຖືກພິມໄວ້ໃນທ້າຍພຣະຄຳພີຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ, ສ່ວນທຳອິດຂອງຂໍ້ປະກາດ ຢ່າງເປັນທາງການ 1 ຍັງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນອີກວ່າ ເປັນ ຄຳຖະແຫລງນະໂຍບາຍ. ມັນໄດ້ຖືກມອບ ໃຫ້ໂດຍປະທານ ວິວເຝີດ ວູດຣັບ ແລະ ໄດ້ສະ ເໜີຕໍ່ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຢູ່ກອງປະ ຊຸມໃຫຍ່ສາມັນ ໃນວັນທີ 6 ເດືອນຕຸລາ 1890. ຕົ້ນປີ 1862, ກົດໝາຍຂໍ້ຕ່າງໆເປັນເວລາຊາວ ຫ້າປີຈາກນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ການມີເມຍຫລາຍ ຄົນ ເປັນສິ່ງຜິດກົດໝາຍຢູ່ໃນສະຫະລັດອາເມ ຣິກາ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງພາບນິມິດ ແລະ ການເປີດເສີຍແກວິວເຝີດ ວູດຣັບ ເຖິງສິ່ງ ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ຖ້າຫາກໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ ເຊົາເລື້ອງການມີເມຍຫລາຍຄົນ. ຄຳຖະແຫລງ ນະໂຍບາຍເປັນທາງການໄດ້ປະກາດວ່າ ຈະບໍ່ ມີການມີເມຍຫລາຍຄົນອີກຕໍ່ໄປ.

ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ 2. ເບິ່ງ ຄົມ ໂບ, ສະເປັນເຊີ ດັບເບິນຢູ; ຖານະປະໂ ຫິດ ນຳອີກ

ໃບຖະແຫລງຄຳສອນກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ສາມາດ ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ບັດ ນີ້ ໄດ້ຖືກພິມໄວ້ຢູ່ໃນທ້າຍພຣະຄຳພີຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ. ໃນຕົ້ນເດືອນມິຖຸນາ ປີ 1978, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເສີຍຕໍ່ປະທານ ສະເປັນເຊີ ດັບເບິນຢູ ຄົມໂບ ວ່າຖານະປະໂ ຫິດຄວນຖືກມອບໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍທຸກ ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ມີຄຳຄວນ. ສິ່ງນີ້ໄດ້ ເຮັດໃຫ້ຖານະປະໂລຫິດມີໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊາຍທີ່ມີ ຄຳຄວນທຸກຄົນ ແລະ ພອນຂອງພຣະວິຫານ

ມີໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກທີ່ມີຄຳຄວນທຸກຄົນ, ບໍ່ວ່າ ເຊື້ອຊາດ ຫລື ຜິວພັນຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ. ໃນວັນທີ 30 ເດືອນກັນຍາ 1978, ຂໍ້ປະກາດນີ້ ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີຢູ່ໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສາມັນ ຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ກໍໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ຢ່າງ ເປັນເອກະສັນ.

ຂອງປະທານ. ເບິ່ງ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະ ວິນຍານ; ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ພຣະເຈົ້າປະທານພອນ ແລະ ຂອງປະທານ ຢ່າງຫລວງຫລາຍໃຫ້ແກ່ມະນຸດ

ມີຂອງປະທານທາງວິນຍານຫລາຍຢ່າງ, **1 ກຣທ 12:4-10.** ຈົ່ງຮ້ອນໃຈສະແຫວງຫາ ຂອງພຣະລາຊາທານອັນສຳຄັນກວ່ານັ້ນ, **1 ກຣທ 12:31.** ຂອງປະທານອັນດີທຸກຢ່າງ ແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ, **ຢກບ 1:17.**

ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແມ່ນ ຂອງປະທານຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ນພ 10:17.** ຜູ້ ທີ່ກ່າວວ່າ ບໍ່ມີຂອງປະທານ ຜູ້ນັ້ນບໍ່ຮູ້ພຣະ ກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ, **ມມ 9:7-8.** ຂອງ ປະທານທີ່ດີທຸກຢ່າງມາຈາກພຣະຄຣິດ, **ມຣນ 10:8-18.**

ຊີວິດນິລັນດອນເປັນຂອງປະທານອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຂອງປະທານທັງໝົດຂອງພຣະ ເຈົ້າ, **ຄພ 14:7 (1 ນພ 15:36).** ຂອງປະທານ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ 46:8-11.** ທຸກຄົນບໍ່ໄດ້ຮັບຂອງປະທານທັງ ໝົດໃຫ້ຕົນເອງ, **ຄພ 46:11-29.**

ຂອງປະທານສັກສິດ. ເບິ່ງ ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ນຳອີກ

ໃນຄວາມໝາຍທົ່ວໄປ, ຂອງປະທານແຫ່ງ ອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ. ສະມາຊິກທີ່ມີຄຳ ຄວນຂອງສາດສະໜາຈັກສາມາດໄດ້ຮັບຂອງ ປະທານແຫ່ງອຳນາດຜ່ານພິທີການໃນພຣະ ວິຫານ ຊຶ່ງມອບຄຳແນະນຳ ແລະ ພັນທະສັນ ຍາແຫ່ງຖານະປະໂລຫິດສັກສິດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການກ່ອນຈະໄດ້ຮັບຄວາມສູງ ສົ່ງ. ຂອງປະທານສັກສິດແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍຄຳ ແນະນຳກ່ຽວກັບແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ.

ຢູ່ທີ່ນັ້ນພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນດ້ວຍ ອຳນາດຈາກເບື້ອງບົນ, **ຄພ 38:32, 38 (ລກ 24:49; ຄພ 43:16).** ສ້າງບ້ານຫລັງໜຶ່ງ, ຊຶ່ງໃນ ບ້ານຫລັງນັ້ນເຮົາປາດຖະໜາທີ່ຈະມອບພອນ ໃຫ້ແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້, **ຄພ 95:8.** ເຮົາໄດ້ຕຽມຂອງປະທານສັກສິດ ແລະ ພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່, **ຄພ 105:12, 18, 33.** ຫລາຍ ຄົນຈະປິຕິຍິນດີເພາະຂອງປະທານສັກສິດທີ່ຜູ້ ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໄດ້ຮັບ, **ຄພ 110:9.** ລັດສະໝີ ພາບ, ກຽດຕິຍົດ, ແລະ ຂອງປະທານສັກສິດ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍພິທີການໃນບ້ານທີ່ສັກສິດ ຂອງເຮົາ, **ຄພ 124:39.** ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະ ບິດາ, ເຊັ່ນດຽວກັບອາໂຣນ, ໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈ ຂອງຖານະປະໂລຫິດ, **ຄພ 132:59.**

ຂອງປະທານທາງວິນຍານ. ເບິ່ງ ຂອງ ປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ

ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ. ເບິ່ງ ຂອງ ປະທານ ນຳອີກ

ພອນພິເສດທາງວິນຍານທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ປະທານໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນທີ່ມີຄຳຄວນສຳລັບຜົນ ປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງ ແລະ ສຳລັບໃຫ້ເຂົາ ເຈົ້າໃຊ້ເພື່ອເປັນພອນໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ. ສຳລັບ ຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະ ວິນຍານ, ໃຫ້ສຶກສາ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນ ຍາ **46:11-33; 1 ກຣທ 12:1-12; ມຣນ 10:8-18.**

ຈົ່ງຮ້ອນໃຈສະແຫວງຫາຂອງພຣະລາ ຊາທານອັນສຳຄັນກວ່ານັ້ນ, **1 ກຣທ 12:31 (1 ກຣທ 14:1).**

ຊາວມິໄພໄດ້ຮັບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນ ຍານຫລາຍຢ່າງ, **ແອວ 9:21.** ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ ເວົ້າວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ກະທຳວຽກງານໂດຍ ຂອງປະທານ ຫລື ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນ ຍານບໍລິສຸດຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ, **3 ນພ 29:6.** ພຣະ ເຈົ້າປະທານຂອງປະທານໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ຊື່ສັດ, **ມມ 9:7.** ຂອງປະທານມາໂດຍພຣະວິນຍານ ຂອງພຣະຄຣິດ, **ມຣນ 10:17.**

ມີຂອງປະທານຫລາຍຢ່າງ ແລະ ແກ່ທຸກຄົນ ຂອງປະທານຖືກມອບໃຫ້ໂດຍພຣະວິນຍານ,

ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ

ຄພ 46:11. ຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກໄດ້ຮັບອຳນາດໃນການຫລົງເຫັນຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ, ຄພ 46:27. ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກມີຂອງປະທານທັງປວງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຄພ 107:91-92.

ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ເບິ່ງຂອງປະທານ; ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ; ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ມັນ ເປັນສິດຂອງສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກທຸກຄົນຜູ້ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວທີ່ມີຄຳຄວນ ທີ່ຈະມີອິດທິພົນຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນເໝືອນຕະຫລອດເວລາ. ຫລັງຈາກການຮັບບັບຕິສະມາຂອງບຸກຄົນເຂົ້າມາໃນສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຊຊູຄຣິດແລ້ວ, ເຂົາຈະໄດ້ຮັບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໂດຍການວາງມືຈາກບຸກຄົນທີ່ມີສິດອຳນາດຢ່າງຖືກຕ້ອງ (ກຈກ 8:12-25; ມຣນ 2; ຄພ 39:23). ການຮັບເອົາຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດມັກຈະຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນການຮັບບັບຕິສະມາໂດຍໄພ (ມທ 3:11; ຄພ 19:31).

ມະນຸດໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ກັບໃຈ, ຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ຮັບເອົາຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ກຈກ 2:38. ເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ມອບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໂດຍການວາງມື, ກຈກ 8:14-22. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໂດຍການວາງມື, ກຈກ 19:2-6.

ການປົດປາບມາເຖິງໂດຍໄພ ແລະ ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, 2 ນພ 31:17.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການວາງມືເພື່ອຮັບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຫຼຸຊ 1:4.

ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ. ເບິ່ງນະມັດສະການ; ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ ນຳອີກ

ຄວາມກະຕັນຍູສຳລັບພອນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ. ການສະແດງຄວາມກະຕັນຍູເປັນ

ສິ່ງພໍພຣະໄທຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ການນະມັດສະການທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍການຂອບພຣະໄທພຣະອົງ. ເຮົາຄວນຂອບພຣະໄທພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບທຸກສິ່ງທັງປວງ.

ເປັນການດີແທ້ທີ່ໂມທະນາຂອບພຣະໄທພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພສສ 92:1. ຈົ່ງເຂົ້າມາເຝົ້າພຣະອົງດ້ວຍການໂມທະນາຂອບພຣະໄທ, ພສສ 95:1-2. ຈົ່ງຂອບພຣະໄທພຣະອົງ, ແລະ ສັນລະເສີນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ພສສ 100.

ຈົ່ງໂມທະນາຂອບພຣະໄທຢູ່ບໍ່ຂາດ, ອພຊ 1:15-16. ຈົ່ງມີໃຈກະຕັນຍູ, ກລຊ 3:15. ຄຳສັນລະເສີນ, ແລະ ສະຫງ່າລາສີ, ແລະ ຄຳໂມທະນາຂອບພຣະໄທ, ແລະ ກຽດຕິຍົດ ຈົ່ງເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ພນມ 7:12.

ໄອ່ ພວກທ່ານຄວນຈະຂອບພຣະໄທກະສັດແຫ່ງສະຫວັນຂອງພວກທ່ານຫລາຍປານໃດນໍ, ມຊຢ 2:19-21. ໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃນການຂອບພຣະໄທທຸກໆມື້, ແອວ 34:38. ເວລາລູກຕົ້ນຂຶ້ນຕອນເຊົ້າ ກໍຂໍໃຫ້ໃຈຂອງລູກເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຂອບພຣະໄທພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແອວ 37:37.

ເຈົ້າ ຄວນເຮັດທຸກສິ່ງດ້ວຍຄຳອະທິຖານ ແລະ ຄວາມຂອບພຣະໄທ, ຄພ 46:7. ເຈົ້າຕ້ອງຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າ, ຄພ 46:32. ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍຄວາມຂອບພຣະໄທ, ຄພ 59:15-21. ໄດ້ຮັບພອນນີ້ຈາກພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດ້ວຍໃຈທີ່ຮູ້ບຸນຄຸນ, ຄພ 62:7. ຄົນທີ່ຮັບເອົາທຸກສິ່ງທັງປວງດ້ວຍຄວາມຂອບພຣະໄທຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຮຸ່ງເຮືອງ, ຄພ 78:19. ຈົ່ງຖວາຍຄວາມຂອບພຣະໄທໃນທຸກສິ່ງ, ຄພ 98:1 (1 ຫສນ 5:18). ຈົ່ງສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຄຳອະທິຖານທີ່ເປັນຄວາມສັນລະເສີນ ແລະ ຄວາມຂອບພຣະໄທ, ຄພ 136:28.

ໄຂ່ມຸກອັນລຳຄ່າ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ; ພຣະຄຳພີ; ວິໄນສາດສະໜາ ນຳອີກ

ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເປັນເໝືອນດັ່ງ “ໄຂ່ມຸກອັນລຳຄ່າ” (ມທ 13:45-46).

ໄຂ່ມຸກອັນລຳຄ່າ ເປັນຊື່ໜຶ່ງຂອງພຣະຄຳພີສີ່ເທລັ້ມ ທີ່ເອີ້ນວ່າ “ໜັງສືມາດຕະຖານ” ຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ. ໄຂ່ມຸກອັນລຳຄ່າສະບັບທຳອິດໄດ້ຖືກຈັດພິມໃນປີ 1851 ແລະ ບັນຈຸບາງຕອນ ຊຶ່ງເວລານັ້ມີບັນຈຸຢູ່ໃນພຣະຄຳພີຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ. ສະບັບທີ່ຈັດພິມ ນັບແຕ່ປີ 1902 ບັນຈຸ (1) ບົດຄວາມການແປຄວາມໝາຍພຣະທຳປະຖົມມະການຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຖືກເອີ້ນວ່າ ໜັງສືໂມເຊ, ແລະໄດ້ແປມັດທາຍ 24, ຊຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ໂຈເຊັບສະມິດ—ມັດທາຍ; (2) ການແປໜັງສືເອຍິບໃນເຈ້ຍພາໄພລັດຈຳນວນໜຶ່ງຂອງໂຈເຊັບສະມິດ ທີ່ເພິ່ນໄດ້ມັນມາໃນປີ 1835, ຖືກເອີ້ນວ່າ ໜັງສືອັບຣາຮາມ; (3) ບົດຄວາມຈາກການບັນທຶກຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດຂອງສາດສະໜາຈັກ ທີ່ເພິ່ນໄດ້ຂຽນໃນປີ 1838, ຖືກເອີ້ນວ່າ ໂຈເຊັບ ສະມິດ—ປະຫວັດ; ແລະ (4) ຫລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ, ສິບສາມຂໍ້ແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ ແລະ ຄຳສອນ.

ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ. ເບິ່ງ ຄວາມຮູ້; ຈິງ, ຄວາມຈິງ; ສະຕິບັນຍາ ນຳອີກ

ການມີຄວາມຮູ້ເຖິງ ຫລື ການໄດ້ຮັບຄວາມໝາຍຂອງບາງສິ່ງທີ່ເປັນຄວາມຈິງ, ລວມທັງການນຳໃຊ້ມັນໃນຊີວິດ.

ຢ່າເຊື່ອໝັ້ນຈັກເທື່ອໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຄິດວ່າເຈົ້າຮູ້ຈັກ, **ສພສ 3:5.** ຈົ່ງຫາເອົາບັນຍາໃຫ້ໄດ້, **ສພສ 4:7.**

ພຣະເຢຊູ ໄດ້ກ່າວເປັນຄຳອຸປະມາ ແລະ ບາງຄົນບໍ່ເຂົ້າໃຈ, **ມທ 13:12–17.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດຈິດໃຈຂອງພວກເພິ່ນໃຫ້ເຂົ້າໃຈ, **ລກ 24:45.**

ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈຂໍ້ຄວາມນີ້, ມັນກໍເປັນເພາະພວກທ່ານບໍ່ທຸນຖາມ, **2 ນພ 32:4** (3 ນພ 17:3). ບັນທຶກໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ອ່ານ ແລະ ເຂົ້າໃຈ, **ມຊຍ 1:2–5.** ເປັນຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຊຍ 26:3.** ເຂົາເຈົ້າເປັນຄົນມີຄວາມ

ເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກຊຶ້ງ, **ແອວ 17:2–3.** ພຣະຄຳເລີ່ມເຮັດໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາສະຫວ່າງຂຶ້ນ, **ແອວ 32:28.**

ໃຫ້ພວກເຮົາມາເຈລະຈານຳກັນ ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈ, **ຄພ 50:10–12, 19–23.** ພໍ່ແມ່ຕ້ອງສອນລູກໆຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເຂົ້າໃຈ, **ຄພ 68:25.** ວຽກງານ ແລະ ສິ່ງລີ້ລັບຂອງພຣະເຈົ້າ ພຽງແຕ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດເທົ່ານັ້ນ, **ຄພ 76:114–116.** ຊາຕານພະຍາຍາມຫັນຫົວໃຈຂອງມະນຸດໄປຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈ, **ຄພ 78:10.** ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ໃຫ້ຊີວິດຊີວາແກ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາ, **ຄພ 88:11.**

ເຂົ້ານົກ

ຫຍ້າ ຫລື ເມັດພິດທີ່ເປັນພິດ ຊຶ່ງຄ້າຍຄືກັນກັບເຂົ້າຫວິດ. ບໍ່ສາມາດແຍກອອກຈາກກັນຈົນກວ່າເຖິງເວລາເກັບກ່ຽວເຂົ້າຫວິດ (**ມທ 13:24–30; ຄພ 86:1–7.**)

ເຂົ້າແລງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເບິ່ງ ສິນລະລຶກ

ເຂົ້າແລງຄາບສຸດທ້າຍ. ເບິ່ງ ສິນລະລຶກ; ບັດສະຄາ ນຳອີກ

ອີງຕາມພຣະຄຳພີໃໝ່, ເຂົ້າແລງຄາບສຸດທ້າຍທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບປະທານ ກ່ອນພຣະອົງຖືກຈັບ ແລະ ຖືກຄຶງ (ລກ 22:14–18). ພຣະອົງ ແລະ ອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົນຂອງພຣະອົງ ໄດ້ກິນເຂົ້າແລງຄາບນີ້ໃນລະຫວ່າງງານບັດສະຄາ (**ມທ 26:17–30; ມຣກ 14:12–18; ລກ 22:7–13.**)

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດໄດ້ອວຍພອນເຂົ້າຈີ່ ແລະ ນ້ຳອະງຸ່ນ ແລ້ວໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ອັກຄະສາວົກ, **ມທ 26:26–29** (ມຣກ 14:22–25; ລກ 22:7–20). ພຣະເຢຊູໄດ້ລ້າງຕີນໃຫ້ແກ່ພວກອັກຄະສາວົກ, **ຢຮ 13.** ຢູດາໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າເປັນຜູ້ທີ່ລະຍົດຕໍ່ພຣະເຢຊູ, **ຢຮ 13:21–26** (ມທ 26:20–25).

ຄັງ. ເບິ່ງ ຄວາມຜາສຸກ ນຳອີກ

ສະຖານທີ່ ບ່ອນທີ່ອະທິການໄດ້ຮັບ, ໄດ້ຖືກ

ຄັບຣີເອນ

ຮັກສາໄວ້, ແລະ ເບີກສິ່ງຂອງທີ່ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍບໍ່ລີ້ຈາກດ້ວຍຄວາມອຸທິດຖວາຍໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈົນ. ຄັງແຕ່ລະບ່ອນ ອາດໃຫຍ່ນ້ອຍຕາມແຕ່ສະພາບການຮຽກຮ້ອງ. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊື່ສັດ ໄດ້ບໍ່ລີ້ຈາກພອນສະຫວັນ, ຄວາມຊຳນານ, ວັດຖຸປະສົງ, ແລະ ຊັບສິນທາງການເງິນ ໃຫ້ແກ່ອະທິການ ເພື່ອດູແລຄົນຍາກຈົນ ໃນເວລາທີ່ຂັດສົນ. ສະນັ້ນ, ຄັງອາດຮ່ວມດ້ວຍ ລາຍການ ການຮັບໃຊ້ບໍລິການ, ເງິນ, ອາຫານ, ຫລື ເຄື່ອງຂອງອື່ນໆທີ່ມີໄວ້ໃຫ້. ອະທິການເປັນຕົວແທນຂອງຄັງ ແລະ ການບໍ່ລີ້ຈາກສິ່ງຂອງ ແລະ ການຮັບໃຊ້ ຕາມທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ຕາມການຊີ້ນຳຈາກພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຄພ 42:29-36; 82:14-19).

ໃຫ້ເກັບເອົາຜົນລະປູກໄວ້ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງບັນເທົາທຸກເວລາມີຄວາມອຶດຢາກໃນໄລຍະເຈັດປີ, ປຖກ 41:34-36, 46-57. ຈົ່ງນຳເງິນເຕັມຈຳນວນໜຶ່ງສ່ວນສືບມາຍັງຄັງ, ມລກ 3:10 (3 ນພ 24:10).

ໃຫ້ອະທິການກຳນົດຄັງແຫ່ງໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກໜ່ວຍນີ້, ຄພ 51:13. ສິ່ງຂອງທີ່ເຫລືອ ຄວນມອບມັນເຂົ້າຄັງຂອງເຮົາ, ຄພ 70:7-8. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນຈັດຕັ້ງແລະ ສະຖາປະນາຄັງຂຶ້ນ, ຄພ 78:1-4. ເດັກນ້ອຍມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກຄັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຖ້າຫາກວ່າພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຈະມອບໃຫ້, ຄພ 83:5.

ຄັບຣີເອນ. ເບິ່ງ ທູດ, ເທວະດາ; ໂນອາ, ປິຕູ ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ມາຣີ, ມານດາຂອງພຣະເຢຊູ ນຳອີກ

ທູດ ອົງໜຶ່ງທີ່ສົ່ງມາຫາດານີເອນ (ດນອ 8:16; 9:21), ຊາຂາຣີຢາ (ລກ 1:11-19; ຄພ 27:7), ມາຣີ (ລກ 1:26-38), ແລະ ຄົນອື່ນໆ (ຄພ 128:21). ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ບອກວ່າຄັບຣີເອນ ແມ່ນສາດສະດາໂນອາໃນພຣະຄຳພີເດີມ.

ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ. ເບິ່ງ ກາອິນ; ໂທດປະຫານຊີວິດ ນຳອີກ

ການຂ້າຄົນດ້ວຍເຈດຕະນາ ແລະ ບໍ່ຍຸດຕິ

ທຳ. ການຄາດຕະກຳເປັນການບາບທີ່ກ່າວໂທດນັບແຕ່ດຶກດຳບັນ (ປຖກ 4:1-12; ມຊ 5:18-41).

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຂ້າເພື່ອນມະນຸດ ກໍຈະຖືກເພື່ອນມະນຸດຄົນອື່ນຂ້າເໝືອນກັນ, ປຖກ 9:6 (ປຈສ, ປຖກ 9:12-13; ອພຍ 21:12; ແອວ 34:12). ຢາຂ້າຄົນ, ອພຍ 20:13 (ພບຍ 5:17; ມຫ 5:21-22; ມຊຍ 13:21; ຄພ 59:6).

ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ກ່າວວ່າ, ຢາຂ້າຄົນ, ມຫ 19:18. ຜູ້ຂ້າຄົນຈະໄດ້ຮັບພາກສ່ວນຂອງເຂົາໃນຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງ, ພມມ 21:8.

ພວກເຈົ້າຈຶ່ງມີໃຈເປັນຄາດຕະກອນ, 1 ນພ 17:44. ວິບັດແກ່ຄາດຕະກອນທີ່ຂ້າຄົນໂດຍເຈດຕະນາ, 2 ນພ 9:35. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາວ່າ ມະນຸດຈະບໍ່ເຮັດການຄາດຕະກຳ, 2 ນພ 26:32. ການຄາດຕະກຳເປັນສິ່ງທີ່ທ້າກຽດຊັງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແອວ 39:5-6.

ຄົນທີ່ຂ້າຄົນ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, ຄພ 42:18. ຄົນໃດທີ່ຂ້າຄົນຈະຖືກສົ່ງໄປຕາມກົດໝາຍຂອງແຜ່ນດິນ, ຄພ 42:79.

ຄາລະວະ, ຄວາມຄາລະວະ. ເບິ່ງ ຍ້ານກົວ, ຄວາມຍ້ານກົວ; ໃຫ້ກຽດ ນຳອີກ

ຄວາມນັບຖືທີ່ເລິກຊຶ້ງຕໍ່ສິ່ງທີ່ສັກສິດ; ຄວາມປະຫລາດໃຈ.

ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາ ໂມເຊໃຫ້ຖອດເກີບອອກ, ເພາະວ່າເພິ່ນກຳລັງຢືນຢູ່ທີ່ບ່ອນສັກສິດ, ອພຍ 3:4-5. ພຣະເຈົ້າເປັນທີ່ຍ້ານກົວ ແລະ ເກາງກົວສຸດຂີດ, ພສສ 89:7.

ບົວລະບັດພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບຍຳເກງ, ຮສ 12:28.

ໂມໂຣໂນກົມຂາບລົງພື້ນດິນ, ແລະ ອະທິຖານຢາງສຸດກຳລັງ, ແອວ 46:13. ຜູງຊົນກໍໄດ້ລົມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ ແລະ ໄດ້ນະມັດສະການພຣະຄຣິດ, 3 ນພ 11:12-19.

ກົມຂາບລົງຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ຄພ 5:24. ທຸກສິ່ງກົມຂາບລົງຢາງຖ່ອມຕົວດ້ວຍຄວາມຄາລະວະຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 76:93. ຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າຖືກເຮັດໃຫ້ມືດມົນ ເພາະພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫລິ້ນໆກັບສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ,

ຄພ 84:54–57. ທຸກໜຶ່ງເຂົ້າຈະຄຸລົງ ແລະ ທຸກລິ້ນຈະສາລະພາບ, ຄພ 88:104. ເນື່ອງຈາກຄວາມນັບຖື ຫລື ຄວາມຄາລະວະຕໍ່ພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ສູງສຸດ, ສາດສະໜາຈັກຈິ້ງໄດ້ເອີ້ນຖານະປະໂລຫິດນັ້ນຕາມເມນຄີເສເດັກ, ຄພ 107:4. ພອນຈະຖືກຖອກເຫລົງມາເທິງຄົນທີ່ນອບນ້ອມຄາລະວະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ໃນບ້ານຂອງພຣະອົງ, ຄພ 109:21.

ຄາລີເລ

ໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ ສະໄໝໃໝ່, ອະນາເຂດທາງພາກເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນເກືອບທັງໝົດ ທີ່ຢູ່ທາງພາກຕາເວັນຕົກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ແລະ ທະເລຄາລີເລ. ຄາລີເລມີຄວາມຍາວປະມານຫົກສິບໄມ (ເກົ້າສິບເຈັດ ກິໂລແມັດ) ມີຄວາມກວ້າງສາມສິບໄມ (ສີ່ສິບແປດ ກິໂລແມັດ). ໃນສະໄໝບູຮານ, ມັນບັນຈຸແຜ່ນດິນປ່ອນທີ່ດີທີ່ສຸດບາງຕອນ ແລະ ເປັນເມືອງທີ່ອັງອໍໂປໄດ້ດ້ວຍຜູ້ຄົນຂອງອິດສະຣາເອນ. ທາງຫລວງທີ່ສຳຄັນຊຶ່ງພາໄປຫາດາມັສກັດ, ເອຢິບ, ແລະ ອິດສະຣາເອນພາກຕາເວັນອອກແມ່ນຜ່ານໄປທາງຄາລີເລ. ອາກາດທີ່ດີເລີດ ແລະ ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນຊ່ວຍໃຫ້ຕົ້ນໝາກກອກເທດ, ເຂົ້າຫວິດ, ເຂົ້າບາເລ, ແລະ ຕົ້ນໝາກອະກຸ່ນຜະລິດໝາກຜົນທີ່ໃຫຍ່ໂຕ. ການປະມຸງຢູ່ໃນທະເລຄາລີເລກໍ່ໃຫ້ຜົນດີຫລາຍທີ່ສາມາດສົ່ງອອກຂາຍນອກປະເທດ ແລະ ເປັນແຫລ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງຄວາມລ້ຳລວຍ. ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ໃຊ້ເວລາຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນແຂວງຄາລີເລ.

ຄວາມສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະຮຸ່ງແຈ້ງໃນຄາລີເລ, ອຊຸຢ 9:1–3 (2 ນພ 19:1–3).

ພຣະເຢຊູໄດ້ເດີນທາງໄປທົ່ວແຂວງຄາລີເລສິດສອນ, ປະກາດ, ແລະ ປຶ້ນປົວ, ມທ 4:23. ຫລັງຈາກພຣະເຢຊູໄດ້ພື້ນຄົນພຣະຊົນແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ປະກົດຢູ່ໃນແຂວງຄາລີເລ, ມຮກ 14:28 (ຢຮ 21:1–14). ຂ່າວເລື່ອງພຣະເຢຊູໄດ້ຊ່ຳລີໄປທົ່ວຂົງເຂດຄາລີເລ, ລກ 4:14. ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນຢູ່ທີ່ບ້ານການາແຂວງຄາລີເລ, ຢຮ 2:11.

ທະເລຄາລີເລ: ທະເລຄາລີເລຕັ້ງຢູ່ໃນພາກເໜືອຂອງປະເທດອິດສະຣາເອນ. ມັນກໍ່ຖືກເອີ້ນວ່າທະເລກິນເນເຣດນຳອີກ ໃນພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ທະເລສາບເຄັນເນສາເຣັດ ຫລື ຕີເບເຣຍໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ພຣະເຢຊູໄດ້ເທດສະໜາຫລາຍເທື່ອຢູ່ທີ່ນັ້ນ (ມທ 13:2). ທະເລນັ້ນເປັນຮູບຄືນ້ຳເຕົ້າ, ຍາວ 12.5 ໄມ (20 ກິໂລແມັດ) ແລະ ກວ້າງ 7.5 ໄມ (12 ກິໂລແມັດ) ໃນບ່ອນທີ່ກວ້າງສຸດ. ມັນຕໍ່າກວ່າໜ້ານ້ຳທະເລ 680 ພິດ (207 ແມັດ), ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ອາກາດຢູ່ທີ່ນັ້ນມັກຈະຮ້ອນອົບເອົາຫລາຍ. ອາກາດທີ່ໜາວເຢັນຈະລົງມາຈາກຄ້ອຍສູງ ແລະ ປະທະໃສ່ກັບແອຮ້ອນຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳ ແລ້ວມັກຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຝົນຕົກຟ້າລົມກະທັນຫັນ (ລກ 8:22–24).

ຄາວາຣີ. ເບິ່ງ ໂຄລະໂຄທາ

ຄາວເດີຣີ, ອໍລິເວີ

ແອວເດີຄົນທີສອງຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ໄດ້ຖືກພື້ນຟູຄົນມາໃໝ່ ແລະ ເປັນຄົນໜຶ່ງໃນພະຍານສາມຄົນ ຕໍ່ທີ່ມາ ແລະ ເຖິງຄວາມຈິງແທ້ຂອງພຣະຄຳພີມໍເມອນ. ເພິ່ນໄດ້ເປັນຜູ້ຂຽນໃນຂະນະທີ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແປ ພຣະຄຳພີມໍເມອນຈາກແຜ່ນຈາລຶກຄຳ (ຈສ—ປ 1:66–68).

ໄດ້ ຮັບ ການ ເປັນ ພະຍານ ເຖິງ ຄວາມ ຈິງ ເລື່ອງການແປພຣະຄຳພີມໍເມອນ, ຄພ 6:17, 22–24. ໄດ້ ຖືກ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ໂດຍ ໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕ, ຄພ 13 (ຄພ 27:8; ຈສ—ປ 1:68–73, ເບິ່ງ ໝາຍເຫດສຳລັບ ຂໍ້ ທີ 71). ຫລັງຈາກພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບສັດທາ ແລະ ໄດ້ເຫັນມັນດ້ວຍຕາຂອງພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຈະເປັນພະຍານວ່າ ພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ຄພ 17:3, 5. ເຮົາໄດ້ສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ເຈົ້າ, ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງເຮົາໃນຫລາຍຄັ້ງ, ວ່າເລື່ອງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຂຽນໄວ້ເປັນຄວາມຈິງ, ຄພ 18:2. ໄດ້ຖືກກຳນົດ ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາການເປີດເຜີຍ, ຄພ 70:3. ໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຖານະປະໂລຫິດນຳໂຈເຊັບສະມິດ, ຄພ 110.

ຄ່າຄວນ, ການມີຄ່າຄວນ

ຄ່າຄວນ, ການມີຄ່າຄວນ. ເບິ່ງ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ ນຳອີກ

ການເປັນຄົນຊອບທຳ ແລະ ໄດ້ຮັບການຮັບຮູ້ໃນພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳ.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັບເອົາໄມ້ກາງແຂນຂອງຕົນ ກໍບໍ່ສົມຄວນເປັນສາວົກຂອງເຮົາ, ມທ 10:38. ຄົນງານກໍຄວນຈະໄດ້ຮັບຄ່າແຮງງານຂອງຕົນ, ລກ 10:7 (ຄພ 31:5).

ຈົ່ງເບິ່ງວ່າທ່ານຈະເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງດ້ວຍຄວາມມີຄ່າຄວນ, ມມ 9:29. ພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ນອກຈາກວ່າພວກເຂົາມີຄ່າຄວນ, ມຮນ 6:1.

ຄົນທີ່ກຽດຄ້ານຈະບໍ່ຖືກນັບວ່າມີຄ່າຄວນທີ່ຈະຍືນຢູ່, ຄພ 107:100. ຄົນໃດທີ່ບໍ່ອິດທິນກັບການຕິສອນ ຄົນໆນັ້ນກໍບໍ່ມີຄ່າຄວນພໍສຳລັບອານາຈັກຂອງເຮົາ, ຄພ 136:31. ຖານະປະໂລຫິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄ່າຄວນທຸກຄົນ, ຂປ 2.

ຄິດຄູເມັນ. ເບິ່ງ ພວກໂຈນແກດີອານທັນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຫົວໜ້າຂອງກຸ່ມຄົນຊົ່ວ ຊຶ່ງຕໍ່ມາໄດ້ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ພວກໂຈນແກດີອານທັນ (ຮລມ 1:9–12; 2).

ຄິດໄຕ່ຕອງ. ເບິ່ງ ໄຕ່ຕອງ

ຄົມໂບ, ສະເປັນເຊີ ດັບເບິນຢູ. ເບິ່ງ ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ 2 ນຳອີກ

ປະທານ ຄົນທີ່ສືບສອງ ຂອງສາດ ສະໜາຈັກ ນັບແຕ່ມັນໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 1830. ສະເປັນເຊີ ດັບເບິນຢູ ຄົມໂບ ໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນປະທານຈາກ ເດືອນທັນວາ ປີ 1973 ເຖິງເດືອນພະຈິກ 1985. ເພິ່ນໄດ້ເກີດໃນປີ 1895 ແລະ ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປໃນປີ 1985 ຕອນມືອາຍຸໄດ້ເກົ້າສິບປີ.

ໃນ ເດືອນມິຖຸນາ 1978, ຝ່າຍປະທານສູງສຸດໄດ້ປະກາດວ່າ ປະທານຄົມໂບໄດ້ຮັບການເປີດເສີຍ ວ່າໃຫ້ມອບຖານະປະໂລຫິດ ແລະ

ພອນຂອງພຣະວິຫານໃຫ້ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄ່າຄວນທຸກຄົນ, ຂປ 2.

ຄົງ, ການຄົງ. ເບິ່ງ ໂຄລະໂຄທາ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ໄມ້ກາງແຂນ ນຳອີກ

ເປັນແບບແຜນຂອງການຄົງຂອງຊາວໂຣມ, ປະຕິບັດກັນລະຫວ່າງສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່, ຊຶ່ງດ້ວຍວິທີດັ່ງກ່າວ ບຸກຄົນຈະຖືກປະທານໂດຍການຖືກມັດ ຫລື ຕອກດ້ວຍຕະປູໃສ່ໃນມື ແລະ ຕີນໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ. ຕາມປົກກະຕິແລ້ວສິ່ງນີ້ຈະກະທຳຕໍ່ຂ້າທາດ ແລະ ໂທດອາຊະຍາກຳທີ່ຕໍ່າທີ່ສຸດ. ກ່ອນຈະຖືກຄົງບຸກຄົນໄດ້ຖືກຂຽນຕີ ຫລື ຖືກລົງໂທດຢ່າງໜັກ (ມຮກ 15:15). ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ ຜູ້ທີ່ຈະຖືກຄົງຕ້ອງໄດ້ແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງຕົນໄປຫາບ່ອນຄົງ (ຢຮ 19:16–17). ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຂົາຈະຖືກພວກທະຫານທີ່ສັ່ງປະທານຍຶດເອົາໄປ (ມທ 27:35). ໄມ້ກາງແຂນຈະຖືກຕອກລົງພື້ນດິນ ເພື່ອວ່າຕີນຂອງຜູ້ຖືກຄົງຈະຢູ່ສູງກວ່າໜ້າດິນພຽງແຕ່ໜຶ່ງສອກ ຫລື ສອງສອກເທົ່ານັ້ນ. ພວກທະຫານຈະເຝົ້າຍາມໄມ້ກາງແຂນຈົນກວ່າ ຜູ້ຖືກຄົງໄດ້ຕາຍໄປ, ຊຶ່ງບາງເທື່ອອາດເຖິງສາມມື້ (ຢຮ 19:31–37).

ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຖືກຄົງ ເພາະວ່າພຣະອົງຖືກຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອກ່າວຫາວ່າພຣະອົງກະບົດຕໍ່ຕ້ານກາຍຊາ ແລະ ໝິ່ນປະໝາດ ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເສື້ອຄຸມສີມັງວງ (ຢຮ 19:2), ມົງກຸດໜາມ, ແລະ ສິ່ງໃຊ້ເຍາະເຍີ້ຍອື່ນໆ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພຣະເຢຊູ (ມທ 26:67; ມຮກ 14:65).

ກຸ່ມຄົນຊົ່ວຈະແທງພຣະຫັດ ແລະ ພຣະບາດຂອງພຣະເມຊີອາ, ພສສ 22:11–18. ພຣະຄຣິດຈະໄປດັ່ງລູກແກະພວມຖືກນຳໄປຂ້າ, ອຊຸຢ 53:7.

ພຣະເຢຊູໄດ້ບອກລ່ວງໜ້າເຖິງການຄົງຂອງພຣະອົງ, ມທ 20:18–19. ການຄົງຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກປັນຍາຍໄວ້, ມທ 27:22–50 (ມຮກ 15:22–37; ລກ 23:26–46; ຢຮ 19:17–30).

ນີໄຟໄດ້ເຫັນພາບນິມິດກ່ຽວກັບການຄົງ

ຂອງພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຂອງພຣະ ເຈົ້າ, 1 ນພ 11:33. ມີໄພ ໄດ້ບອກເຖິງການຮັບທຸກທໍລະມານ ແລະ ການຄຶງຂອງພຣະ ຄຣິດ, 1 ນພ 19:9-14. ຢາໂຄບ ໄດ້ບອກເຖິງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ແລະ ການຄຶງຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ, 2 ນພ 6:9. ພະຍຸຝົນຟ້າຄະນອງ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ໄຟໄໝ້, ລົມບ້າໝູ ໃນອາເມຣິກາເປັນຫລັກຖານເຖິງການຄຶງຂອງພຣະຄຣິດຢູ່ເຢຣູຊາເລັມ, 3 ນພ 8.

ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຜູ້ຖືກຄຶງ, ຄພ 45:51-52. ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະຄຣິດໃນບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ໄດ້ຕາຍໄປນັ້ນຖືກຈຳກັດເວລາສັ້ນໆ ຊຶ່ງເປັນໄປໃນລະຫວ່າງການຄຶງ ແລະ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, ຄພ 138:27.

ຄູກຂອງວິນຍານ. ເບິ່ງ ນະລົກ

ຄູກຄາດເທດ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ). ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ; ສະມິດ, ໄຮຣຳ ນຳອີກ

ໂຈເຊັບ ແລະ ໄຮຣຳ ສະມິດ ໄດ້ຖືກກຸ່ມອັນຕະພານຂ້າຕາຍໃນວັນທີ 27 ເດືອນມິຖຸນາ, 1844, ຢູ່ທີ່ຄູກໃນເມືອງຄາດເທດ, ລັດອິລິນອຍ, ສະຫະລັດອາເມຣິກາ (ຄພ 135).

ຄູກລິເບີຕີ, ລັດມິເຊິຣີ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ). ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ ນຳອີກ

ຄູກນ້ອຍແຫ່ງໜຶ່ງບ່ອນທີ່ສາດສະດາໂຈເຊັບສະມິດ ແລະ ຄົນອື່ນໆໄດ້ຖືກຂັງໄວ້ໃນນັ້ນຢ່າງບໍ່ຍຸດຕິທຳ ຈາກເດືອນພະຈິກ ປີ 1838 ເຖິງ ເດືອນເມສາ ປີ 1839. ໃນຂະນະທີ່ຖືກຢູ່ໃນສະພາບການທີ່ທຸກຍາກລຳບາກນັ້ນ, ໂຈເຊັບໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍບາງຢ່າງໂດຍສະເພາະ, ໄດ້ທຳນາຍ, ແລະ ໄດ້ຮັບການດົນໃຈໃຫ້ຂຽນຈົດໝາຍທີ່ສຳຄັນເຖິງໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຖ້ອຍຄຳທີ່ຂັດເລືອກອອກມາໄດ້ຖືກບັນຈຸຢູ່ໃນພຣະຄຳພີຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ 121-123.

ຄູນນະທຳ. ເບິ່ງ ຊີ້ສັດ, ຄວາມຊີ້ສັດ; ພິມມະຈັນ; ອຳນາດ ນຳອີກ

ຄວາມຊີ້ສັດ ແລະ ຄວາມດີເດັ່ນທາງສິນທຳ,

ອຳນາດ ແລະ ພະລັງ (ລກ 8:46), ຫລື ຄວາມບໍລິສຸດທາງເພດ (ມຣນ 9:9).

ເຈົ້າເປັນຄົນດີ, ນຣ 3:11. ພວກທີ່ມີສະອາດ ແລະ ໃຈບໍລິສຸດ ຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານທີ່ສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພສສ 24:3-4. ເມຍທີ່ດີນຳກຽດສັກສິມາສູ່ຜົວ, ສພສ 12:4. ຄຸນຄ່າຂອງຍິງທີ່ມີຄຸນນະທຳ ແມ່ນເກີນກວ່າເພັດນິນຈິນດາ, ສພສ 31:10-31.

ເອົາຄຸນນະທຳເພີ່ມຄວາມເຊື່ອ, 2 ປຕ 1:5 (ຄພ 4:6).

ທິດລອງຄຸນນະທຳແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 31:5.

ໃຫ້ຄຸນນະທຳປະດັບຄວາມນຶກຄິດຂອງທ່ານຢ່າງບໍ່ເສື່ອມຄາຍ, ຄພ 121:45.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການມີຄຸນນະທຳ, ຫຼຸຊ 1:13 (ຟລປ 4:8).

ຄູສອນ, ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ນຳອີກ

ຕຳແໜ່ງໃນຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ໜ້າທີ່ຂອງຄູສອນຄື ດູແລສາດສະໜາຈັກ, ຄພ 20:53-60. ຕຳແໜ່ງຂອງຄູສອນ ເປັນສ່ວນປະກອບທີ່ຈຳເປັນຂອງຖານະປະໂລຫິດທີ່ຕ່ຳກວ່າ, ຄພ 84:30, 111. ປະທານຂອງກຸ່ມຄູສອນ ຄືຄວບຄຸມຄູສອນຊາວສີ່ຄົນ, ຄພ 107:86.

ຄູໂມຣາ, ພູ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ; ພຣະຄຳພີມໍມອນ; ໂມໂຣໂນ, ລູກຊາຍຂອງມໍມອນ ນຳອີກ

ພູນ້ອຍໜ່ວຍໜຶ່ງທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນພາກຕາເວັນຕົກຂອງລັດນິວຢອກ, ສະຫະລັດອາເມຣິກາ. ຢູ່ທີ່ນີ້ສາດສະດາໃນສະໄໝບູຮານຊື່ ໂມໂຣໂນ ໄດ້ເຊື່ອງແຜ່ນຈາລຶກຄຳທີ່ບັນຈຸບັນທຶກບາງຕອນຂອງປະຊາຊາດນີໄຟ ແລະ ຊາວຢາເຮັດໄວ້. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຖືກ ໂມໂຣໂນຜູ້ທີ່ໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດແລ້ວພາໄປທາກພູໜ່ວຍນີ້ໃນປີ 1827 ເພື່ອໄປເອົາແຜ່ນຈາລຶກ ແລະ ແປພາກສ່ວນໜຶ່ງໃນນັ້ນ. ການແປນີ້ແມ່ນພຣະຄຳພີມໍມອນ.

ຊາວນີໄຟໄດ້ໄປເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່ຄູໂມຣາ,

ເຄັດເຊມາເນ

ມມ 6:2-4. ຄູໂມຣາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ມີແມ່ນ້ຳ
ຫລາຍສາຍ, ມມ 6:4. ມີມ່ອນ ໄດ້ເຊື່ອງແຜ່ນ
ຈາລຶກໄວ້ໃນພູຄູໂມຣາ, ມມ 6:6. ທຸກຄົນນອກ
ຈາກຊາວນີໄຟຊາວສີຄົນໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍຢູ່ພູ
ຄູໂມຣາ, ມມ 6:11.
ພວກເຮົາໄດ້ຍິນຂ່າວອັນໜ້າຊື່ນຊົມຈາກພູ
ຄູໂມຣາ, ຄພ 128:20.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເອົາແຜ່ນຈາລຶກໄປຈາກ
ພູຄູໂມຣາ, ຈສ—ປ 1:42, 50-54, 59.

ເຄັດເຊມາເນ. ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້;
ໝາກກອກເທດ, ພູ ນຳອີກ

ສວນແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ຖືກກ່າວເຖິງໃນພຣະຄຳພີ
ໃໝ່ວ່າຖືກຕັ້ງຢູ່ໃກ້ພູໝາກກອກເທດ. ໃນພາ
ສາອາຣັບ, ຄຳວ່າ ເຄັດເຊມາເນ ໝາຍເຖິງ “
ເຄື່ອງໄມ້ໝາກກອກ.” ພຣະເຢຊູ ໄດ້ໄປຫາ
ສວນໃນຍາມກາງຄືນບ່ອນທີ່ຢູດາໄດ້ທໍລະຍົດ
ຕໍ່ພຣະອົງ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນພຣະອົງໄດ້ອະທິຖານ ແລະ
ທົນທຸກທໍລະມານໃນສວນເຄັດເຊມາເນ ເພື່ອ
ບາບຂອງມະນຸດຊາດ (ມທ 26:36, 39; ມຣກ
14:32; ຢຮ 18:1; ແອວ 21:9; ຄພ 19:15-19).

ເຄຣູບິມ

ຮູບ ລັກ ສະ ນະ ທີ່ ສະແດງ ເຖິງ ສັດ ໃນ
ສະຫວັນ, ລັກສະນະທີ່ແນ່ນອນບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ.
ເຄຣູບິມໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ຮັກສາສະຖານທີ່ສັກ
ສິດ.

ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເອົາ ເຄຣູບິມມາ ເຝົ້າ
ສວນຂອງຕົນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, ປຖກ 3:24 (ແອວ
12:21-29; 42:2-3; ມຊ 4:31). ເຄື່ອງໝາຍ
ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ເຄຣູບິມຖືກວາງໄວ້ເທິງ
ຝາອັດທິບ, ອພຍ 25:18, 22 (1 ກສ 6:23-28;
ຮຣ 9:5). ເຄຣູບິມຖືກກ່າວເຖິງໃນພາບນິມິດ
ຂອງເອເຊກຽນ, ອຊກ 10; 11:22.

ຄົນຕ່າງຊາດ

ດັ່ງທີ່ ໃຊ້ ໃນ ພຣະ ຄຳ ພີ, ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ມີ
ຫລາຍ ຄວາມ ໝາຍ. ບາງເທື່ອມັນອ້າງເຖິງ
ຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງຊາວອິດສະ
ຣາເອນ, ບາງເທື່ອແມ່ນຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນເຊື້ອ
ສາຍຂອງຊາວຍີວ, ແລະ ບາງເທື່ອແມ່ນປະຊາ

ຊາດທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະກິດຕິຄຸນ, ເຖິງແມ່ນວ່າບາງ
ຄົນຈະມີສາຍເລືອດຂອງຊາວອິດສະລາເອນ
ກໍຕາມໃນບັນດາຜູ້ຄົນ. ການໃຊ້ຄຳນີ້ໃນຕອນ
ຫລັງເປັນຈຸດພິເສດຂອງຄຳໂດຍສະເພາະ ດັ່ງ
ທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີມີມ່ອນ ແລະ ຄຳສອນ ແລະ
ພັນທະສັນຍາ.

ຊາວອິດສະຣາເອນຈະບໍ່ແຕ່ງງານກັບຄົນ
ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ (ຄົນຕ່າງ
ຊາດ), ພບຍ 7:1-3. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໃຫ້
ແສງແຈ້ງແກ່ຊາວໂລກ, ອຊຊ 42:6.

ເປໂຕໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ນຳພຣະກິດຕິຄຸນໄປ
ຫາຄົນຕ່າງຊາດ, ກຈກ 10:9-48. ພຣະເຈົ້າ
ກໍໄດ້ໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດມີໂອກາດກັບໃຈໃໝ່,
ກຈກ 11:18. ພວກເຮົາຮັບບັບຕິສະມາເຂົ້າ
ເປັນສາດສະໜາຈັກດຽວກັນ, ບໍ່ວ່າເຮົາຈະ
ເປັນຄົນຍີວ ຫລື ຄົນຕ່າງຊາດກໍຕາມ, 1 ກອທ
12:13. ຄົນຕ່າງຊາດຄວນເປັນຜູ້ຮັບມໍລະດົກ
ຮ່ວມກັນໃນພຣະຄຣິດໂດຍທາງພຣະກິດຕິ
ຄຸນ, ອພຊ 3:6.

ພຣະຄຳພີມີມ່ອນໄດ້ຖືກຂຽນເຖິງຄົນຕ່າງ
ຊາດ, ໜ້າ ວິ ເຄາະ ສະບັບ ຂອງ ພຣະຄຳພີ
ມີມ່ອນ (ມມ 3:17). ຊາຍຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາຄົນ
ຕ່າງຊາດໄດ້ອອກໄປໃນນ້ຳ, 1 ນພ 13:12.
ໜັງສື ເຫລັ້ມ ອື່ນ ໄດ້ມາຈາກຄົນ ຕ່າງຊາດ,
1 ນພ 13:39. ຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິ
ຄຸນຈະມາສູ່ຄົນຕ່າງຊາດ, 1 ນພ 15:13 (3 ນພ
16:7; ຄພ 20:9). ແຜ່ນດິນນີ້ຈະເປັນແຜ່ນດິນ
ແຫ່ງເສລີພາບສຳລັບຄົນຕ່າງຊາດ, 2 ນພ
10:11. ຄົນຕ່າງຊາດປຽບເໝືອນຕົ້ນໝາກ
ກອກປ່າ, ຢຄ 5.

ພຣະກິດຕິຄຸນຕ້ອງອອກມາໃນເວລາທີ່ຄົນ
ຕ່າງຊາດມາເຖິງ, ຄພ 45:28 (ຄພ 19:27).
ພຣະຄຳຈະອອກໄປເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນ
ໂລກ, ໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດກ່ອນ, ແລະ ຈາກ
ນັ້ນ ມັນ ຈະ ໄປ ຫາ ຊາວ ຍີວ, ຄພ 90:8-10.
ສາວົກເຈັດສິບຕ້ອງເປັນພະຍານພິເສດຕໍ່ຄົນ
ຕ່າງຊາດ, ຄພ 107:25. ຈົ່ງສົ່ງພວກແອວເດີ
ຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາໄປຍັງປະຊາ
ຊາດທັງຫລາຍ, ທຳອິດຫາຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະ
ຈາກນັ້ນຫາຊາວຍີວ, ຄພ 133:8.

ຄົນຕາຍ, ຄວາມລອດສຳລັບ. ເບິ່ງ ຄວາມ
ລອດສຳລັບຄົນຕາຍ

ຄົນທີ່ສ້າງຄວາມສະຫງົບສຸກ. ເບິ່ງ ສະຫງົບ,
ຄວາມສະຫງົບ ນຳອີກ

ບຸກຄົນທີ່ນຳຄວາມສະຫງົບມາໃຫ້ ຫລື ສິ່ງ
ເສີມຄວາມສະຫງົບ (ມທ 5:9; 3 ນພ 12:9).
ຄົນທີ່ສ້າງຄວາມສະຫງົບສຸກ ອາດເປັນບຸກຄົນ
ທີ່ປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນນຳອີກ (ມຊຢ 15:11-
18).

ຄົນບໍລິສຸດ. ເບິ່ງ ມາຣີ, ມານດາຂອງພຣະ
ເຢຊູ ນຳອີກ

ຊາຍ ຫລື ຍິງ ທີ່ບັນລຸພາວະການແຕ່ງງານ
ຜູ້ບໍ່ເຄີຍຮ່ວມສຳພັນເພດ. ໃນພຣະຄຳພີ, ຄົນ
ບໍລິສຸດອາດເປັນ ຕົວ ແທນໃຫ້ບາງ ຄົນທີ່ມີ
ຄວາມບໍລິສຸດທາງສິນທຳ (ພນມ 14:4).

ຍິງສາວຜູ້ໜຶ່ງຈະຖືພາ ແລະ ອອກລູກເປັນຜູ້
ຊາຍ, **ອຊຢ 7:14** (ມທ 1:23; 2 ນພ 17:14).

ອານາຈັກສະຫວັນເປັນເໝືອນຍິງສາວບໍລິ
ສຸດສິບຄົນ, **ມທ 25:1-13**.

ໃນເມືອງນາຊາເຣັດນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຍິງ
ຜູ້ບໍລິສຸດຄົນໜຶ່ງ, ຜູ້ເປັນມານດາຂອງພຣະບຸດ
ຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ນພ 11:13-18**. ນາງມາຣີໄດ້
ເປັນຍິງບໍລິສຸດ, ເປັນພາຊະນະທີ່ປະເສີດ ແລະ
ຖືກເລືອກໄວ້, **ແອວ 7:10**.

ຄົນອະທຳ. ເບິ່ງ ສົກກະບົກ, ຄວາມສົກກະ
ບົກ; ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ບາບ; ບໍ່
ຊອບທຳ, ຄວາມບໍ່ຊອບທຳ ນຳອີກ

ບາງຄົນ ຫລື ບາງສິ່ງ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບ
ພຣະປະສົງ ຫລື ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ;
ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ບໍ່ສັກສິດ.

ທາງຂອງຄົນອະທຳຈະຈົບຫາຍໄປ, **ພສສ
1:6**.

ຖ້າຄົນຊອບທຳຈະລອດພົ້ນໄດ້ຍາກ, ແລ້ວ
ຄົນອະທຳຈະໄປຢູ່ໃສ, **1 ປທ 4:18**.

ປະຕິເສດຕົນຈາກຄວາມບໍ່ເປັນເໝືອນດັ່ງ
ພຣະເຈົ້າທຸກຢ່າງ, **ມຣນ 10:32**.

ການ ແກ້ແຄ້ນມາຢ່າງໄວເທິງຄົນອະທຳ,

ຄພ 97:22. ໃນບັນດາຄົນອະທຳ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍ
ໃຫ້ລອດບໍ່ເອີ້ຍຄຳ, **ຄພ 138:20**.

ໂຄລະໂຄທາ. ເບິ່ງ ຄຶງ, ການຄຶງ; ພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ ນຳອີກ

ໂຄລະ ໂຄທາ ໝາຍ ຄວາມວ່າ “ທົວ
ກະໂຫລກ” ໃນພາສາອາຣັບ. ມັນແມ່ນຊື່
ຂອງສະຖານທີ່ ບ່ອນທີ່ພຣະຄຣິດຖືກຄຶງ (ມທ
27:33; ມຣກ 15:22; ຢຮ 19:17). ຊື່ນີ້ໃນ
ພາສາລາຕິນແມ່ນ ຄາວາຣີ (ລກ 23:33).

ໂຄລອບ

ດາວດວງທີ່ຢູ່ໃກ້ສຸດກັບພຣະບັນລັງຂອງ
ພຣະເຈົ້າ (ອຣຮ 3:2-3, 9).

ອັບຣາຮາມໄດ້ເຫັນໂຄລອບ ແລະ ໝູ່ດາວ,
ອຣຮ 3:2-18. ເວລາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແມ່ນຖືກຄິດໄລ່ຕາມເວລາຂອງໂຄລອບ, **ອຣຮ
3:4, 9** (ອຣຮ 5:13).

ໂຄຣິອານທະເມີ. ເບິ່ງ ຊາວຢາເຣັດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ ມີມ່ອນ, ກະສັດຂອງຊາວ
ຢາເຣັດ ແລະ ເປັນຄົນສຸດທ້າຍຂອງປະຊາ
ຊາດຊາວຢາເຣັດ.

ໄດ້ ຖືກ ພົບ ເຫັນ ໂດຍຜູ້ຄົນ ຂອງ ເຊຣາ
ເຣັມລາ, **ອມນ 1:21**. ໄດ້ເປັນກະສັດບົກຄອງ
ທົ່ວແຜ່ນດິນ, **ອທ 12:1-2**. ໄດ້ຖືກເຊເຣັດຈັບ
ຕົວໄປ ແລະ ໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍໂດຍພວກ
ລູກຊາຍຂອງລາວ, **ອທ 13:23-24**. ໄດ້ສູ້ຮົບ
ກັບສັດຕູຕ່າງໆ, **ອທ 13:28-14:31**. ໄດ້ກັບ
ໃຈ, **ອທ 15:3**. ໄດ້ສູ້ຮົບຄັ້ງສຸດທ້າຍກັບຊິດ,
ອທ 15:15-32.

ໂຄຣິອານທັນ. ເບິ່ງ ແອວມາ, ລູກຊາຍຂອງ
ແອວມາ ນຳອີກ

ໃນ ພຣະ ຄຳ ພີ ມີມ່ອນ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ
ແອວມາ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນລູກຊາຍຂອງແອວມາ.

ໄດ້ໄປຫາຊາວໂຊຣຳ, **ແອວ 31:7**. ໄດ້ປະຖົມ
ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ເພື່ອຕິດຕາມ
ຍິງໂສເພນີຄົນໜຶ່ງໄປ, **ແອວ 39:3**. ແອວມາ
ໄດ້ແນະນຳລາວເຖິງສະພາບຫລັງຈາກຄວາມ
ຕາຍ, ການພົ້ນຄົນຊີວິດ, ແລະ ການຊົດໃຊ້,

ໂຄຣິທ໌

ແອວ 39-42. ໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນຄົນອີກ, ແອວ 42:31. ໄດ້ອອກໄປຫາ ແຜ່ນດິນທາງ ໜ້ອໃນເຮືອລຳໜຶ່ງ, ແອວ 63:10.

ໂຄຣິທ໌. ເບິ່ງ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ ນຳອີກ

ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານ ພຣະຄຣິດ ໃນພຣະຄຳພີມີມອນ ຜູ້ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງຢາກເຫັນ ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ເຮັດໃຫ້ໂຄຣິທ໌ກາຍເປັນຄົນໄບ້ (ແອວ 30:6-60).

ຄອບຄົວ. ເບິ່ງ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ; ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ; ພໍ່, ມະຕະ; ມານດາ, ແມ່ ນຳອີກ

ດັ່ງ ທີ່ ໃຊ້ ໃນ ພຣະ ຄຳ ພີ, ຄອບ ຄົວ ແມ່ນ ປະກອບ ດ້ວຍ ສາມີ ແລະ ພັນລະຍາ, ລູກໆ, ແລະ ບາງເທື່ອຍາດພີ່ນ້ອງຄົນອື່ນໆທີ່ອາໄສຢູ່ ໃນບ້ານດຽວກັນ ຫລື ຢູ່ພາຍໃຕ້ຫົວໜ້າຄອບ ຄົວດຽວກັນ. ຄອບຄົວກໍສາມາດມີພຽງແຕ່ພໍ່ ຫລື ແມ່ຄົນດຽວ ພ້ອມດ້ວຍລູກໆ, ສາມີ ແລະ ພັນລະຍາທີ່ບໍ່ມີລູກ, ຫລື ແມ່ນແຕ່ຄົນໂສດທີ່ ອາໄສຢູ່ຄົນດຽວກໍໄດ້.

ທົ່ວ ໄປ: ໂດຍ ຜ່ານ ທາງເຈົ້າ ເຮົາ ຈະ ອວຍ ພອນ ຊົນ ຊາດ ທັງ ປວງ, ປຸຕຸກ 12:3 (ປຸຕຸກ 28:14; ອຣຮ 2:11). ເຮົາ ຈະ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ແຫ່ງ ເຜົ່າ ຕ່າງ ໆ ຂອງ ຊາດ ອິດສະ ຣາ ເອນ, ຢມຢ 31:1.

ພຣະບິດາໄດ້ບັນດານໃຫ້ທຸກໆຄອບຄົວໃນ ສະຫວັນ ແລະ ທີ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກດຳລົງຢູ່, ອຟຊ 3:14-15.

ອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄດ້ມີຄອບຄົວຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, 2 ນຟ 2:20.

ລັດສະໝີພາບຂອງພວກເຂົາຈະເປັນຄວາມ ຕໍ່ເນື່ອງຂອງເຊື້ອສາຍຕະຫລອດການ, ຄພ 132:19. ເຮົາຈະມອບມິ່ງກຸດແຫ່ງຊີວິດນິລັນ ດອນ ໃນ ໂລກນິລັນດອນ ໃຫ້ແກ່ລາວ, ຄພ 132:55. ການຜະນຶກລູກໆເຂົ້າກັບພໍ່ແມ່ເປັນ ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ ຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ຄພ 138:48.

ເຮົາໄດ້ສ້າງຊາຍ ແລະ ຍິງ, ແລະ ໄດ້ກ່າວ ກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງມີລູກເຕົ້າໃຫ້ມາກຫລາຍ,

ມຊ 2:27-28. ເປັນການບໍ່ສົມຄວນທີ່ຜູ້ຊາຍ ຕ້ອງຢູ່ໂດດດ່ຽວ, ມຊ 3:18. ອາດາມ ແລະ ເອວາໄດ້ທຳງານນຳກັນ, ມຊ 5:1.

ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງພໍ່ແມ່: ອັບຣາຮາມ ຈະບອກສອນລູກຫລານຂອງເພິ່ນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຮັກສາທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ປຖກ 18:17-19. ຈົ່ງສິດສອນລູກເຕົ້າຂອງ ພວກເຈົ້າໃຫ້ຮຽນຮູ້ເອົາ, ພບຍ 6:7 (ພບຍ 11:19). ຮັກລູກໃຫ້ຕິສອນເຂົາ, ສພສ 13:24 (ສພສ 23:13). ຈົ່ງສັ່ງສອນລູກໃຫ້ຮູ້ທາງດຳ ເນີນຊີວິດ, ສພສ 22:6. ຈົ່ງໃຫ້ຊີວິດຂອງທ່ານ ສະໜູກຢູ່ກັບຍິງທີ່ທ່ານຮັກ, ປຍຈ 9:9. ລູກ ຫລານຂອງເຈົ້າທັງໝົດ ຈະຖືກສິດສອນເລື່ອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອຊຢ 54:13 (3 ນຟ 22:13).

ຈົ່ງອົບລົມສັ່ງສອນເຂົາໃນການລ້ຽງດູຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອຟຊ 6:1-4 (ອນ 1:1). ຖ້າ ຜູ້ໃດບໍ່ອຸດໜູນຄົນໃນຄອບຄົວຂອງຕົນເອງ ແລ້ວ, ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ປະຕິເສດຄວາມເຊື່ອແລ້ວ, 1 ຕມທ 5:8.

ເພິ່ນໄດ້ແນະນຳພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກ ທັງໝົດຂອງບິດາມານດາທີ່ປານີ, 1 ນຟ 8:37. ພວກເຮົາເວົ້າເຖິງພຣະຄຣິດເພື່ອລູກຫລານ ຂອງພວກເຮົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າພວກເຂົາຈະຫລຽວ ຫາແຫລ່ງໃດ, 2 ນຟ 25:26. ຜົວຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເມຍຂອງພວກເຂົາກໍຮັກລູກໆຂອງພວກ ເຂົາ, ຢຄ 3:7. ຈົ່ງສິດສອນໃຫ້ພວກເຂົາຮັກ ກັນ ແລະ ຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ, ມຊຢ 4:14-15. ເຈົ້າຈົ່ງປ້ອງກັນຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ ຈົນເຖິງ ການນອງເລືອດ, ແອວ 43:47. ຈົ່ງອະທິຖານ ນຳຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ ເພື່ອເມຍຂອງເຈົ້າ ແລະ ລູກຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ, 3 ນຟ 18:21.

ພໍ່ແມ່ຕ້ອງສິດສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃຫ້ແກ່ ລູກໆ, ຄພ 68:25. ທຸກໆຄົນມີໜ້າທີ່ທີ່ຈະຈັດ ຫາໃຫ້ຄອບຄົວຂອງຕົນເອງ, ຄພ 75:28. ເດັກ ນ້ອຍທຸກຄົນມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູຈາກ ພໍ່ແມ່ຂອງຕົນ, ຄພ 83:4. ຈົ່ງລ້ຽງດູລູກໆຂອງ ພວກເຈົ້າ ໃນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມ ຈິງ, ຄພ 93:40. ເຈົ້າຕ້ອງຈັດບ້ານເຮືອນຂອງ ເຈົ້າໃຫ້ເປັນລະບຽບ, ຄພ 93:43-44, 50. ຜູ້ ດຳລົງຖານປະໂລຫິດຄວນເປັນອິດທິພົນໃຫ້

ແກ່ຄົນອື່ນ ໂດຍຄວາມຮັກອັນບໍ່ແກ້ງເຮັດ, ຄພ 121:41.

ອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເລື່ອງທັງ ພົດເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ພວກລູກໆຂອງພວກເຂົາ, ມຊ 5:12.

ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງລູກ: ຈົ່ງນັບຖືພໍ່ແມ່ ຂອງເຈົ້າ, ອພຍ 20:12. ລູກເອີຍ, ຈົ່ງເອົາໃຈ ໃສ່ຕໍ່ສິ່ງທີ່ພໍ່ແມ່ບອກສອນ, ສພສ 1:8 (ສພສ 13:1; 23:22).

ພຣະເຢຊູອ່ອນນ້ອມ ຍອມຟັງພໍ່ແມ່ຂອງ ພຣະອົງ, ລກ 2:51. ພຣະເຢຊູໄດ້ກະທຳຕາມ ພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ, ຢຮ 6:38 (3 ນພ 27:13). ຈົ່ງນັບນ້ອມເຊື່ອຟັງບິດາ ມານດາຂອງຕົນ, ອພຊ 6:1 (ກລຊ 3:20).

ຖ້າຫາກລູກກັບໃຈ, ຄວາມເຄືອງແຄ້ນຂອງ ພວກເຈົ້າຈະຫັນໄປ, ຄພ 98:45–48. ທິດາ ທີ່ຊື່ສັດຂອງເອວາໄດ້ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ ອົງທຸ່ງແທ້ ແລະ ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ຄພ 138:38–39.

ຄອບຄົວນິລັນດອນ: ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະ ສັນຍາ ໄດ້ຕັ້ງຄວາມສຳພັນທຳມະຊາດຂອງ ການແຕ່ງງານ ແລະ ຄອບຄົວນິລັນດອນ. ການ ແຕ່ງງານຊັ້ນສູງ ແລະ ການສືບຕໍ່ຂອງຄອບຄົວ ເຮັດໃຫ້ສາມີ ແລະ ພັນລະຍາກາຍເປັນພຣະ ເຈົ້າ (ຄພ 132:15–20).

ຄວາມຄຽດແຄ້ນ, ຄວາມຄຽດແຄ້ນ. ເບິ່ງ ກຽດຊ້ງ, ຄວາມກຽດຊ້ງ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ ນຳອີກ

ຄວາມຄຽດແຄ້ນ ເປັນການສະແດງອອກ ເຖິງອາລົມຮ້າຍ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນໄພ ພົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ຄວບຄຸມຄວາມຄຽດແຄ້ນ ຂອງເຂົາເຈົ້າ (ມທ 5:22). ບໍ່ວ່າຈະເປັນພໍ່ແມ່ ຫລື ລູກໆ ບໍ່ຄວນຂົ່ມເຫັງຄົນອື່ນໃນຄອບຄົວ. ໃນພຣະຄຳພີ, ສ່ວນຫລາຍແລ້ວຄວາມຄຽດ ແຄ້ນຈະປຽບໃສ່ກັບໄພ (2 ນພ 15:25; ຄພ 1:13).

ກາອິນຈິ່ງຄຽດແຄ້ນ ແລະ ໜ້າບູດບັ້ງ, ປກກ 4:5. ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂກດຮ້າຍຊ້າ ແລະ ມີ ຄວາມເມດຕາອັນໝັ້ນຄົງຍິ່ງ, ພສສ 145:8. ຄຳຕອບອັນອ່ອນຫວານລະງັບຄວາມໂກດ

ໄວ້, ສພສ 15:1. ຄົນໃຈຮ້ອນເຮັດໃຫ້ເກີດມີ ການຜິດຖຽງກັນ; ແຕ່ຄວາມອົດທົນພາກພຽນ ນຳເອົາສັນຕິສຸກມາໃຫ້, ສພສ 15:18 (ສພສ 14:29). ເພື່ອປະຊາຊົນຈະໄດ້ສັນລະເສີນ ນາມຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະຍັບຍັ້ງຄວາມໂກດຮ້າຍ ຂອງເຮົາໄວ້, ອຊຢ 48:9. ເຮົາຈະຍິນດີຕ້ອນ ຮັບຜູ້ຄົນທີ່ສືບຕໍ່ຍົວະເຮົາໃຫ້ໂກດຮ້າຍ, ອຊຢ 65:2–3.

ຖ້າຜູ້ໃດຕົບແກ້ມເບື້ອງຂວາຂອງເຈົ້າ ຈົ່ງ ປິ່ນ ໃຫ້ ເຂົາ ຕົບ ແກ້ມເບື້ອງຊ້າຍດ້ວຍ, ມທ 5:39. ຝ່າຍພໍ່ແມ່ຢາເຮັດໃຫ້ລູກຂອງຕົນຂັດ ເຄືອງໃຈ, ອພຊ 6:4.

ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າບອກຄວາມຈິງແກ່ພວກ ທ່ານ, ພວກທ່ານຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ມຊຢ 13:4. ເຮົາຈະມາຢັ້ງມຢາມຜູ້ຄົນພວກນີ້ ດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງເຮົາ, ແອວ 8:29.

ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ມະນຸດຈະເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊຸ່ນ ເຄືອງ, ຫລື ພຣະພິໂລດ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາ ລະພາບວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນທຸກສິ່ງ ທັງປວງ, ຄພ 59:21. ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະພິໂລດກັບຄົນຊົ່ວ, ຄພ 63:32.

ເຄື່ອງຖວາຍ. ເບິ່ງ ຄວາມຜາສຸກ; ເສຍ ສະລະ, ການເສຍສະລະ; ສ່ວນສືບ, ເງິນ ສ່ວນສືບ; ຖືສິນອົດເຂົ້າ, ການຖືສິນອົດ ເຂົ້າ; ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ ນຳອີກ

ຂອງຂວັນທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພຣະຄຳພີເດີມມັກໃຊ້ຄຳທີ່ອ້າງເຖິງການເສຍ ສະລະ ຫລື ເຜົາຖວາຍ. ສາດສະໜາຈັກໃນ ທຸກວັນນີ້ ໃຊ້ການບໍລິຈາກຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ການບໍລິຈາກອື່ນໆດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ (ລວມທັງເວລາ, ພອນສະຫວັນ, ແລະ ຊັບສິນ) ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອຄົນຍາກຈົນ ແລະ ເພື່ອອຸດົມ ການທີ່ດີອື່ນໆ.

ພວກເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂກງໃນເລື່ອງໜຶ່ງສ່ວນສືບ ແລະ ເຄື່ອງຖວາຍຕ່າງໆນັ້ນແຫລະ, ມລກ 3:8–10.

ຈົ່ງກັບໄປຄືນດີກັບອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງຕົນ ສາກ່ອນ ຈົ່ງກັບຄືນມາຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຂອງ ເຈົ້າ, ມທ 5:23–24.

ເຄື່ອງປ້ອງກັນ

ຖວາຍທັງຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານເປັນເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຄຣິດ, **ອມນ 1:26**. ຖ້າຫາກຜູ້ຄົນຖວາຍສິ່ງຂອງໂດຍບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຈດຕະນາອັນແທ້ແຈ້ງ, ມັນກໍບໍ່ເປັນປະໂຫຍດກັບເຂົາເລີຍ, **ມຣນ 7:6**.

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນຈະບໍ່ຖືກເອົາໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກນີ້ອີກຈັກເທື່ອ ຈົນກວ່າພວກບຸດຂອງເລວີຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືນອີກໃນຄວາມຂອບທຳ, **ຄພ 13**. ໃນມື້ນີ້, ວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຂອງເຈົ້າ ແລະ ສິນລະລຶກຂອງເຈົ້າແດ່ພຣະຜູ້ສູງສຸດ, **ຄພ 59:12**. ໃຫ້ພວກເຮົາໃນຖານະເປັນສາດສະໜາຈັກໜຶ່ງ ແລະ ຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງນຳເຄື່ອງຖວາຍບູຊາມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຄວາມຂອບທຳ, **ຄພ 128:24**.

ເຄື່ອງປ້ອງກັນ

ເຄື່ອງປ້ອງກັນຮ່າງກາຍໃສ່ຈາກການພັນຫລື ຊຸກດັນຈາກອາວຸດ. ຄຳນີ້ເຄີຍມີຄວາມໝາຍວ່າຄຸນສົມບັດທາງວິນຍານທີ່ປົກປ້ອງບຸກຄົນຈາກການລໍ່ລວງ ຫລື ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

ຈົ່ງສວມຍຸດທະພັນຄົບຊຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ອພຊ 6:10-18** (ຄພ 27:15-18).

ເຄື່ອງໝາຍ. *ເບິ່ງ* ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການເວລາ; ສາດສະໜາຈັກ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ; ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ *ນຳອີກ*

ເຫດການ ຫລື ປະສົບການ ຊຶ່ງຜູ້ຄົນເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຫລັກຖານ ຫລື ເຄື່ອງພິສູດກ່ຽວກັບບາງສິ່ງ. ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ ເຄື່ອງໝາຍອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈ ສະແດງໃຫ້ປະຈັກຈາກພຣະເຈົ້າ. ຊາຕານກໍມີອຳນາດທີ່ຈະສະແດງເຄື່ອງໝາຍໃນບາງສະພາບການ. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນສະແຫວງຫາຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ ແຕ່ບໍ່ຄວນສະແຫວງຫາເຄື່ອງໝາຍ ເພື່ອສະໜອງຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນ ຫລື ຢືນຢັນສັດທາ. ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານເຄື່ອງໝາຍໃຫ້ ເມື່ອພຣະອົງເຫັນວ່າສົມຄວນຕໍ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ (ຄພ 58:64).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະໃຫ້ເຈົ້າເຫັນໝາຍສຳຄັນຢ່າງໜຶ່ງ, **ອຊຢ 7:14** (2 ນພ 17:14). ພຣະເຈົ້າຈະກະທຳສິ່ງໜ້າງຶດງໍ້ ແລະ ການອັດສະຈັນ ໃນພຳສະຫວັນ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນໂລກ, **ດນອ 6:27**.

ຄົນ ໃນ ສະໄໝຊົ່ວ ແລະ ຄິດທໍລະຍົດ ສະແຫວງຫາໝາຍສຳຄັນ, **ມທ 12:39** (ມທ 16:4; ລກ 11:29). ໝາຍສຳຄັນເຫລົ່ານີ້ຈະຕິດຕາມຄົນທີ່ເຊື່ອ, **ມຣກ 16:17** (ມມ 9:24; ອທ 4:18; ຄພ 84:65).

ເຊເຣັມຮຽກຮ້ອງຢາກເຫັນເຄື່ອງໝາຍ, **ຢຄ 7:13-20**. ໂຄຣິທໍສັ່ງຢາກເຫັນ ເຄື່ອງໝາຍ, **ແອວ 30:48-60**. ຈະສະແດງເຄື່ອງໝາຍ ເມື່ອນັ້ນພວກເຮົາຈະເຊື່ອ, **ແອວ 32:17**. ຄົນສ່ວນຫລາຍກໍຍັງເຊື່ອເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດ, **3 ນພ 1:22**. ຜູ້ຄົນຫລົງລືມເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຄວາມແປກປະຫລາດ, **3 ນພ 2:1**. ທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັບພະຍານຈົນກວ່າຫລັງຈາກການທົດລອງສັດທາຂອງທ່ານ, **ອທ 12:6**.

ຢາຮຽກຮ້ອງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຮົາຈະບັນຊາ, **ຄພ 24:13**. ສັດທາບໍ່ໄດ້ມາເຖິງໂດຍເຄື່ອງໝາຍ, ແຕ່ເຄື່ອງໝາຍຕິດຕາມຄົນທີ່ເຊື່ອ, **ຄພ 63:7-11**.

ໃນວັນເຫລົ່ານັ້ນພຣະຄຣິດປອມຈະເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ສາດສະດາປອມ, ແລະ ຈະສະແດງເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການແປກປະຫລາດ, **ຈສ—ມ 1:22**.

ເຄື່ອງໝາຍຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ.

ເບິ່ງ ສາດສະໜາຈັກ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ

ເຄື່ອງໝາຍເຖິງການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. *ເບິ່ງ* ພຣະເຢຊູຄຣິດ *ນຳອີກ*

ເຫດການທີ່ເກີດພ້ອມກັບການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ການກຳເນີດ: ຍິງສາວຜູ້ໜຶ່ງຈະຖືພາ ແລະ ຈະອອກລູກເປັນຜູ້ຊາຍ, **ອຊຢ 7:14**. ຜູ້ປົກຄອງຄົນໜຶ່ງສຳລັບຊາດອິດສະຣາເອນ ຈະອອກມາຈາກເບັດເລເຣັມ, **ມກ 5:2**.

ຊາມູເອນຄົນເລມັນໄດ້ທຳນາຍເຖິງຄວາມແຈ້ງຂອງມື້ໜຶ່ງ, ຄົນໜຶ່ງ, ແລະ ອີກມື້ໜຶ່ງ; ດາວດວງໃໝ່; ແລະ ເຄື່ອງໝາຍອື່ນໆ ອີກ, **ຮລມ 14:2-6**. ເຄື່ອງໝາຍໄດ້ເກີດເປັນຈິງ, **3 ນຟ 1:15-21**.

ການສົ້ນພຣະຊົນ: ຊາມູເອນຄົນເລມັນໄດ້ທຳນາຍເຖິງ ຄວາມມືດ, ພ້າຮ້ອງ ແລະ ພ້າແມບ ເຫລື້ອມ, ແລະ ແຜ່ນດິນໄທວ, **ຮລມ 14:20-27**. ເຄື່ອງໝາຍໄດ້ເກີດເປັນຈິງ, **3 ນຟ 8:5-23**.

ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການເວລາ. ເບິ່ງ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເຄື່ອງໝາຍ; ຍຸກສຸດທ້າຍ *ນຳອີກ*

ເຫດການ ແລະ ປະສົບການທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານ ໃຫ້ຜູ້ຄົນ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າບາງສິ່ງທີ່ສຳຄັນ ໃນວຽກງານຂອງພຣະອົງ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຫລື ຈະເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ດົນ. ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເຄື່ອງໝາຍຫລາຍຢ່າງ ສຳລັບການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ຖືກທຳນາຍໄວ້. ສິ່ງສັນຍານເຫລົ່ານີ້ ຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນທີ່ຊື່ສັດຮັບຮູ້ແຜນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຖືກເຕືອນ, ແລະ ຕຽມຕົວ.

ພູບ່ອນທີ່ຕັ້ງພຣະວິຫານຈະສູງກວ່າທຸກໆແຫ່ງ ພູນັ້ນຈະຕັ້ງຢູ່ສູງສົ່ງເທິງເນີນພູທັງໝົດ, **ອຊຢ 2:2-3**. ພຣະອົງຈະຍົກທຸງສັນຍານຂຶ້ນ ແລະ ເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ, **ອຊຢ 5:26** (2 ນຟ 15:26-30). ດວງຕາເວັນຈະມືດດັບ ແລະ ດວງເດືອນກໍຈະບໍ່ສ່ອງແຈ້ງ, **ອຊຢ 13:10** (ຢອ 3:15; ຄພ 29:14). ຜູ້ຄົນຈະລະເມີດກົດບັນຍັດ ແລະ ຝ່າຝົນພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ, **ອຊຢ 24:5**. ຊາວນີໂຟຈະກ່າວສຽງດັງອຸດອິດອອກຈາກຂີ້ຝຸ່ນດິນ, **ອຊຢ 29:4** (2 ນຟ 27). ຊາວອິດສະຣາເອນຈະຖືກເຕົ້າໂຮມດ້ວຍອຳນາດ, **ອຊຢ 49:22-23** (1 ນຟ 21:22-23; 3 ນຟ 20-21). ພຣະເຈົ້າຈະຈັດຕັ້ງອານາຈັກໜຶ່ງຂຶ້ນ ຊຶ່ງຈະບໍ່ສູນທາຍໄປຈັກເທື່ອ, **ດນອ 2:44** (ຄພ 65:2). ສົງຄາມ, ຄວາມຝັນ, ແລະ ພາບນິມິດ ຈະເກີດຂຶ້ນກ່ອນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, **ຢອ 2**. ເຮົາ

ຈະນຳຊົນຊາດທັງໝົດມາເຕົ້າໂຮມກັນ ເພື່ອເຮັດເສິກຕໍ່ສູ້ກັບນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ, **ຊກຢ 14:2** (ອຊກ 38-39). ວັນນັ້ນກຳລັງມາເຖິງ ທີ່ຈະເຜົາໄໝ້ດັ່ງເຕົາອົບ, **ມລກ 4:1** (3 ນຟ 25:1; ຄພ 133:64; ຈສ—ປ 1:37).

ໄພອັນໃຫຍ່ຫລວງຈະເກີດຂຶ້ນກ່ອນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, **ມທ 24** (ຈສ—ມ 1). ໂປໂລໄດ້ບັນຍາຍເຖິງການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ ແລະ ວັນເວລາທີ່ລຳບາກຢ່າງຮ້າຍແຮງໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, **2 ຕມທ 3-4**. ສາດສະດາສອງທ່ານຈະຖືກຂ້າ ແລະ ພື້ນຄົນຊີວິດໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ, **ພນມ 11** (ຄພ 77:15). ພຣະກິດຕິຄຸນຈະຖືກພື້ນພູຄົນມາໃໝ່ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ໂດຍການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງທູດ, **ພນມ 14:6-7** (ຄພ 13; 27; 110:11-16; 128:8-24). ປາບິໂລນຈະຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ ຈະຖືກທຳລາຍ, **ພນມ 17-18**.

ຊາວອິດສະຣາເອນຈະຖືກເຕົ້າໂຮມດ້ວຍອຳນາດ, **1 ນຟ 21:13-26** (ອຊຢ 49:13-26; 3 ນຟ 20-21). ນິຕິເຄື່ອງໝາຍ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ໃນເວລາ, **3 ນຟ 21:1**. ພຣະຄຳພີມັມອນຈະອອກມາ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມມ 8**.

ຊາວເລມັນຈະບານສະພັງ, **ຄພ 49:24-25**. ຄົນຊົ່ວຈະຂ້າຄົນຊົ່ວ, **ຄພ 63:32-35** (ພນມ 9). ສົງຄາມຈະລຸກລາມໄປເຖິງປະຊາຊາດທັງປວງ, **ຄພ 87:2**. ເຄື່ອງໝາຍ, ຄວາມບັນປ່ວນຂອງດິນພ້າອາກາດ, ແລະ ເຫລົ່າທູດຈັດຕຽມທາງສຳລັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ 88:86-94**. ຄວາມມືດຈະປົກຄຸມແຜ່ນດິນໂລກ, **ຄພ 112:23-24**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຕຽມພ້ອມສຳລັບການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, **ຄພ 133**.

ຄຳສາບານ. ເບິ່ງ ຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງຖານະປະໂລຫິດ; ພັນທະສັນຍາ *ນຳອີກ*

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ, ຕາມປົກກະຕິແລ້ວເປັນພັນທະສັນຍາທີ່ສັກສິດ ຫລື ຄຳສັນຍາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄົນຊົ່ວ, ລວມທັງຊາຕານ

ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນ, ກໍໄດ້ເຮັດຄຳສາບານ ເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ. ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ, ຄຳສາບານ ເປັນສິ່ງຮັບຮູ້ກັນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະ ເຢຊູຄຣິດໄດ້ສອນວ່າ ຜູ້ຄົນບໍ່ຄວນສາບານໃນ ພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ການສ້າງຂອງ ພຣະອົງ (ມທ 5:33-37).

ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຄຳສາບານ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ປະຕິ ຍານໄວ້ກັບອັບຣາຮາມສຳເລັດ, ປຖກ 26:3. ເມື່ອຊາຍຄົນໜຶ່ງບະບົນໄວ້ວ່າຈະຜູກມັດຈິດ ວິນຍານຂອງຕົນ, ລາວຕ້ອງບໍ່ເຮັດຜິດຄຳສັນ ຍານນັ້ນ, ຈບຊ 30:2. ພວກເຂົາສາບານວ່າ ພວກ ເຂົາຈະຍຶດຖືກິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ນມຍ 10:29.

ຈົ່ງປະຕິບັດຕາມທີ່ຕົນໄດ້ສາບານໄວ້ກັບ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມທ 5:33 (ປຍຈ 5:4-5; 3 ນພ 12:33). ພຣະເຈົ້າສາບານວ່າ ຄົນຊື່ສັດ ຈະລອດ, ຮຣ 6:13-18.

ເມື່ອໂຊຣຳໄດ້ໃຫ້ຄຳສາບານ, ຄວາມຍ້ານ ກົວຂອງພວກເຮົາກໍໝົດໄປ, 1 ນພ 4:37. ຜູ້ ຄົນຂອງອຳໂມນໄດ້ສາບານວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ ຂ້າພັນອີກເລີຍ, ແອວ 53:11. ຊາວນີໂຟທີ່ຊົ່ວ ຮ້າຍໄດ້ເຮັດຄຳສາບານ ແລະ ເຮັດພັນທະສັນ ຍາລັບກັບຊາຕານ, ຮລມ 6:21-30.

ຜູ້ຄົນ ໄດ້ຮັບ ຊີວິດນີ ລັນດອນ ຜ່ານຄຳ ສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງຖານະປະ ໂລຫິດ, ຄພ 84:33-42. ພັນທະສັນຍາ, ການ ສັນຍາ, ພັນທະການ, ພັນທະ, ຄຳສາບານ ທີ່ ບໍ່ໄດ້ຖືກຜະນຶກໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງ ຄຳສັນຍາ ສິ້ນສຸດລົງເມື່ອຄົນຕາຍໄປ, ຄພ 132:7.

ຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງຖານະ ປະໂລຫິດ. ເບິ່ງ ຄຳສາບານ; ຖານະປະໂ ຫິດ; ພັນທະສັນຍາ ນຳອີກ

ຄຳສາບານເປັນຄຳປະຕິຍານຍືນຍັນວ່າ ຈະຈິງໃຈ ແລະ ຊື່ສັດຕໍ່ຄຳສັນຍາ. ພັນທະສັນ ຍາເປັນຄຳສັນຍາທີ່ໜັກແໜ້ນລະຫວ່າງສອງ ຝ່າຍ. ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນຄືການ ຮັບເອົາພັນທະສັນຍາເທົ່ານັ້ນ. ຜູ້ດຳລົງຖານະ ປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກໄດ້ຮັບຖານະ

ປະໂລຫິດ ໂດຍການກ່າວຄຳສາບານຢູ່ໃນໃຈ ເທົ່າໆກັບ ໂດຍພັນທະສັນຍາ. ເມື່ອຜູ້ດຳລົງ ຖານະປະໂລຫິດຊື່ສັດ ແລະ ເຮັດໜ້າທີ່ຂອງ ຕົນ ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊີ້ນຳ, ແລ້ວພຣະອົງຈະ ອວຍພອນເຂົາ. ຜູ້ທີ່ຊື່ສັດຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ແລະ ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາຖືກຂໍໃຫ້ເຮັດ ແລ້ວເຂົາຈະ ໄດ້ຮັບທຸກສິ່ງທີ່ພຣະບິດາມີ (ຄພ 84:33-39).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາໄວ້ ກັບອັບຣາຮາມ, ແລະ ອັບຣາຮາມກໍເຊື່ອຟັງ, ປຖກ 15:18; 17:1; 22:16-18. ພວກປະໂ ຫິດໃນສະໄໝຂອງເອເຊກຽນ ບໍ່ໄດ້ດູແລຝູງ ແກະ, ອຊກ 34:2-3. ພວກປະໂລຫິດໃນສະ ໄໝມາລາກີເຮັດໃຫ້ພັນທະສັນຍາເສື່ອມຊາມ, ມລກ 1-2.

ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ; ບົ້ມພຣະບັນຍັດ; ພຣະຄຳ ພີ; ວີໂນສາດສະໜາ ນຳອີກ

ການຮວບຮວມການເປີດເຜີຍອັນສູງສົ່ງ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ແລະ ການປະກາດທີ່ດີນີໃຈ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຜູ້ສືບຕໍາແຫ່ງຫລາຍຄົນ ສຳລັບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການຄວບຄຸມອານາ ຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃນຍຸກ ສຸດທ້າຍ. ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ເປັນ ສ່ວນໜຶ່ງໃນໜັງສືມາດຕະຖານໃນສາດສະ ໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄຟພົນຍຸກ ສຸດທ້າຍ, ພ້ອມດ້ວຍພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ, ພຣະຄຳພີມໍມອນ, ແລະ ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ. ຄຳ ສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ເປັນໜັງສືພິເສດ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເພາະວ່າມັນບໍ່ໄດ້ເປັນ ການແປຂອງບັນທຶກບູຮານ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ປະທານການເປີດເຜີຍເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ສາດ ສະດາທີ່ພຣະອົງໄດ້ເລືອກໄວ້ໃນສະໄໝໃໝ່ ນີ້ ເພື່ອຈະໄດ້ພົ້ນພອນຈັກຂອງພຣະອົງຄົນ ມາໃໝ່. ໃນການເປີດເຜີຍ ບຸກຄົນຈະໄດ້ຍິນສຸ ລະສຽງທີ່ອ່ອນນ້ອມ ແຕ່ໜັກແໜ້ນຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຢຊູຄຣິດ (ຄພ 18:35-36).

ປະຫວັດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ກ່າວວ່າ ຄຳ ສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ເປັນຮາກຖານຂອງ

ສາດສະໜາຈັກໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ແລະ ເປັນຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ໂລກ (ຄພ 70 ຫົວເລື່ອງ). ການເປີດເສີຍໃນນັ້ນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນວຽກງານການຕຽມທາງສຳລັບການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນການບັນລຸຖ້ອຍຄຳທັງໝົດທີ່ສາດສະດາໄດ້ກ່າວໄວ້ນັບແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໂລກ.

ຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ. ເບິ່ງ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່; ພຣະກິດຕິຄຸນ *ນຳອີກ*

ຫລັກທຳ ແລະ ຄຳສອນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຄຳສັ່ງສອນຂອງຂ້ອຍຈະຕົກລົງເໝືອນຜົນທ່າໃຫຍ່, ພບຍ 32:2. ຄົນທີ່ມັກຈົມກິຈະຍິນດີຮັບຟັງຄຳບອກສອນ, ອຊຍ 29:24.

ປະຊາຊົນກໍປະຫລາດໃຈຫລາຍໃນຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະອົງ, ມທ 7:28. ສິ່ງທີ່ເຮົາສັ່ງສອນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ, ແຕ່ແມ່ນຄຳສັ່ງສອນຈາກພຣະອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ໃຊ້ເຮົາມາ, ຢສ 7:16. ພຣະຄຳພີທຸກຕອນເປັນປະໂຫຍດໃນການສອນ, 2 ຕມທ 3:16.

ນີ້ຄືຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ຄືຄຳສອນອັນດຽວ ແລະ ແທ້ຈິງຂອງພຣະບິດາ, 2 ນຟ 31:21 (2 ນຟ 32:6). ຈະບໍ່ມີການໂຕ້ຖຽງກັນໃນບັນດາພວກເຈົ້າກຸ່ວກັບຄຳສອນຂອງເຮົາ, 3 ນຟ 11:28, 32, 35, 39–40.

ຊາຕານຈະຍຸຍົງໃຈຂອງຜູ້ຄົນໃຫ້ມີການຂັດແຍ້ງກັນກຸ່ວກັບຫລັກທຳຂອງຄຳສອນຂອງເຮົາ, ຄພ 10:62–63, 67. ຈົ່ງສິດສອນລູກໆໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄຳສອນເລື່ອງການກັບໃຈ, ສັດທາໃນພຣະຄຣິດ, ການຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຄພ 68:25. ສິດສອນຄຳສອນຂອງອານາຈັກໃຫ້ກັນແລະກັນ, ຄພ 88:77–78. ຄຳສອນຂອງຖານະປະໂລຫິດຈະກັນລົງມາເທິງຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ, ຄພ 121:45.

ຄຳຖະແຫລງນະໂຍບາຍ. ເບິ່ງ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ—ການມີເມຍຫລາຍຄົນ; ວູດຣັບ, ວິວເຝີດ *ນຳອີກ*

ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການໂດຍປະທານ

ວິວເຝີດ ວູດຣັບ ໃນປີ 1890 ໄດ້ບອກຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າ ສາດສະໜາຈັກ ແລະ ສະມາຊິກໄດ້ຍິນຍອມຕໍ່ກົດໝາຍຂອງແຜ່ນດິນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດການມີເມຍຫລາຍຄົນອີກຕໍ່ໄປ (ຂປ—1). ປະທານວູດຣັບໄດ້ລະບຸຄຳຖະແຫລງນະໂຍບາຍ ຕິດຕາມດ້ວຍພາບນິມິດ ແລະ ການເປີດເສີຍຈາກພຣະເຈົ້າ.

ຄຳແນະນຳ. ເບິ່ງ ສາດສະດາ *ນຳອີກ*

ການຕັກເຕືອນ, ການເຕືອນ, ການແນະນຳ, ການຊີ້ນຳຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ນຳຂອງພຣະອົງທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້.

ຂ້ອຍຂໍໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ເຈົ້າ, ອພຍ 18:19. ພຣະເຈົ້າຈະນຳພາຂ້ານ້ອຍດ້ວຍຄຳແນະນຳຂອງພຣະອົງ, ພສສ 73:24. ຊາດຈະຫລົ້ມຈົມແທ້ຫາກບໍ່ມີການນຳພາ, ສພສ 11:14.

ພວກຟາຣີຊາຍ ແລະ ພວກທະນາຍຄວາມໄດ້ຂັດຂວາງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ລກ 7:30.

ມີການສຶກສາເປັນສິ່ງດີ ຖ້າຫາກເຂົາຍອມເຊື່ອ ຟັງ ຄຳ ແນະນຳຂອງພຣະເຈົ້າ, 2 ນຟ 9:29.

ຟັງ ຄຳແນະນຳຂອງພຣະອົງຜູ້ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າ, ຄພ 78:2. ຮັບຄຳແນະນຳຈາກລາວ ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້, ຄພ 108:1. ລາວໄດ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈະສະຖາປະນາຄຳແນະນຳຂອງລາວ ເອງຂຶ້ນ ແທນ ຄຳແນະນຳທີ່ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້, ຄພ 124:84. ຈົ່ງເຊື່ອຟັງຄຳແນະນຳຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ, ຄພ 124:89. ຖ້າຫາກຄົນໃດບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາຄຳແນະນຳຂອງເຮົາ, ແລ້ວເຂົາຈະບໍ່ມີອຳນາດ, ຄພ 136:19.

ຄຳບູລິມສຸກ. ເບິ່ງ ເທດສະໜາຢູໂນນພູ *ນຳອີກ*

ຄຳສອນຫລາຍພາກທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເທດສະໜາຢູໂນນພູ ຊຶ່ງບັນຍາຍຄຸນສົມບັດທີ່ງົດງາມ ແລະ ທາງວິນຍານ (ມທ 5:3–12; ລູກາ 6:20–23). ຄຳບູລິມສຸກໄດ້ຖືກຈັດໄວ້ໃນລັກສະນະທີ່ແຕ່ລະຂໍ້ໄດ້ຕິເຕີມໃຫ້ຂໍ້ທີ່ຜ່ານມາ. ບັນທຶກ

ຄຳຫຍາບຄາຍ

ກຽວກັບຄຳບູລິມສຸກທີ່ລະອຽດ ແລະ ຖືກຕ້ອງ
ກວ່າ ແມ່ນມີຢູ່ໃນ 3 ນພ 12.

ຄຳຫຍາບຄາຍ. ເບິ່ງ ໝິ່ນປະໝາດ, ການ
ໝິ່ນປະໝາດ ນຳອີກ

ບໍ່ມີຄວາມນັບຖື ຫລື ໝິ່ນປະໝາດສິ່ງສັກ
ສິດ; ໂດຍສະເພາະ, ບໍ່ມີຄວາມຄາລະວະຕໍ່
ພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຢ່າໃຊ້ຊື່ຂອງເຮົາໄປໃນທາງຊົ່ວຮ້າຍ ເພາະ
ເຮົາ ແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງ
ເຈົ້າ, ອພຍ 20:7 (2 ນພ 26:32; ມຊຢ 13:15;
ຄພ 136:21). ດ້ວຍເຫດໃດພວກເຮົາຈຶ່ງໝິ່ນ
ປະໝາດພັນທະສັນຍາຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງ
ເຮົາ, ມລກ 2:10.

ຖ້ອຍຄຳເປົ່າໆທຸກຄຳທີ່ມະນຸດເວົ້າ ຈະຕ້ອງ
ໃຫ້ການເພາະຄຳນັ້ນ ໃນວັນພິພາກສາ, ມທ
12:34–37. ຄຳສັນລະເສີນ ແລະ ຄຳປ້ອຍດ່າ
ກໍອອກມາຈາກປາກອັນດຽວກັນ, ຊຶ່ງບໍ່ຄວນ
ໃຫ້ເປັນຢ່າງນີ້ເລີຍ, ຢກບ 3:10.

ຄຳເວົ້າຂອງພວກເຮົາຈະກ່າວໂທດພວກ
ເຮົາ, ແອວ 12:14 (ມຊຢ 4:30).

ໃຫ້ມະນຸດທັງປວງລະວັງວິທີທີ່ພວກເຂົາຈະ
ໃຊ້ນາມຂອງເຮົາໃນປາກຂອງພວກເຂົາ, ຄພ
63:61–62.

ຄຳອະທິຖານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເບິ່ງ ອະທິ
ຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ ນຳອີກ

ການອະທິຖານທີ່ກ່າວໂດຍພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້
ລອດສຳລັບ ສາ ນຸສິດ ຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງເປັນ
ແບບແຜນໃຫ້ແກ່ການອະທິຖານທັງໝົດ (ມທ
6:9–13; 3 ນພ 13:9–13).

ຄຳອຸປະມາ

ເລື່ອງເລົ່າທີ່ລຽບງ່າຍ ໃຊ້ເພື່ອສະແດງ ແລະ
ສອນຄວາມຈິງ ຫລື ຫລັກທຳທາງວິນຍານ. ຄຳ
ອຸປະມານັ້ນຂຶ້ນຢູ່ກັບການປຽບທຽບສິ່ງຂອງ
ທຳມະດາ ຫລື ເຫດການ ໃສ່ກັບຄວາມຈິງ,
ແລະ ຄວາມໝາຍຕົ້ນຕໍ ຫລື ຂ່າວສານຂອງ
ຄຳອຸປະມາສ່ວນຫລາຍແລ້ວຈະສັບຊ້ອນຕໍ່ຜູ້
ຟັງຜູ້ບໍ່ຕຽມພ້ອມທາງວິນຍານທີ່ຈະຮັບເອົາມັນ
(ມທ 13:10–17).

ພຣະເຢຊູມັກຈະສອນດ້ວຍຄຳອຸປະມາ. ສຳ
ລັບລາຍຊື່ຄຳອຸປະມາທີ່ສຳຄັນຂອງພຣະອົງ,
ໃຫ້ເບິ່ງ ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ໃນ
ພາກຫ້ອຍທ້າຍ.

ຄວາມຄິດ. ເບິ່ງ ໂຕ່ຕອງ; ອຳເພີໃຈ ນຳອີກ

ແນວຄິດ, ສິ່ງທີ່ຄິດຂຶ້ນ, ແລະ ພາບ ໃນຈິດ
ໃຈຂອງບຸກຄົນ. ພະລັງທີ່ຈະຄິດ ເປັນຂອງ
ປະທານຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາມີອິດສະ
ລະທີ່ຈະເລືອກ ວິທີທີ່ເຮົາຈະໃຊ້ພະລັງທີ່ຈະ
ຄິດຂອງເຮົາ. ວິທີທີ່ເຮົາຄິດ ມີຄວາມກະທົບ
ກະເທືອນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງຕໍ່ຄຸນສົມບັດ ແລະ
ການປະພຶດ, ຕະຫລອດທັງຖານະຂອງເຮົາ
ຫລັງຈາກຊີວິດນີ້. ຄວາມຄິດທີ່ຊອບທຳຈະນຳ
ໄປສູ່ຄວາມລອດ; ຄວາມຄິດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຈະນຳ
ໄປສູ່ຄວາມອັບປະໂຫຍດ.

ພຣະອົງຮູ້ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມປາດຖະ
ໜາທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ, 1 ຂຄ 28:9. ລາວ
ຄິດແບບໃດ ລາວກໍເປັນຄົນແບບນັ້ນ, ສພສ
23:7. ຄວາມຄິດເຮົານັ້ນ ບໍ່ຄືຄວາມຄິດຂອງ
ພວກເຈົ້າ, ອຊຢ 55:7–9.

ພຣະເຢຊູຮູ້ຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາ, ມທ
12:25 (ລກ 5:22; 6:8). ແມ່ນສິ່ງທີ່ອອກມາ
ຈາກພາຍໃນມະນຸດນັ້ນແຫລະ ທີ່ເຮັດໃຫ້
ມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງ, ມຣກ 7:20–23. ປາບ
ຄວາມຄິດທຸກປະການລົງໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຈົນ
ເຖິງນ້ອມຟັງພຣະຄຣິດ, 2 ກຣທ 10:5. ສິ່ງໃດ
ທີ່ຊັດຈິງ, ສິ່ງໃດທີ່ຍຸດຕິທຳ, ສິ່ງໃດທີ່ບໍລິສຸດ,
ຫລື ສິ່ງໃດທີ່ໜ້າຮັກ, ຈົ່ງພິຈາລະນາເຖິງສິ່ງ
ເຫລົ່ານີ້, ຟລປ 4:8.

ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າ ການມີຈິດໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍ
ຕັນຫາຄືຄວາມຕາຍ, ແລະ ການມີຈິດໃຈທີ່
ສະແຫວງຫາສິນທຳຄືຊີວິດນິລັນດອນ, 2 ນພ
9:39. ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ລະວັງຕົວ, ແລະ
ຄວາມນຶກຄິດຂອງພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈະ
ຕ້ອງຕາຍ, ມຊຢ 4:30. ຄວາມນຶກຄິດຂອງ
ພວກເຮົາຈະກ່າວໂທດພວກເຮົາ, ແອວ 12:14.

ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມນຶກຄິດ
ແລະ ຄວາມເຈດຕະນາຂອງໃຈເຈົ້າ, ຄພ 6:16
(ຄພ 33:1). ຈົ່ງເບິ່ງທີ່ເຮົາໃນຄວາມນຶກຄິດ

ທຸກຢ່າງ, ຄພ 6:36. ໃຫ້ສະສົມຖ້ອຍຄຳແຫ່ງ ຊີວິດໄວ້ໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າອອກໄປ, ຄພ 84:85. ຈົ່ງຕັດຄວາມນຶກຄິດທີ່ໄຮ້ປະໂຫຍດ ຂອງພວກເຈົ້າ, ຄພ 88:69. ຄວາມນຶກຄິດໃນ ໃຈຂອງມະນຸດ ຈະຖືກເປີດເຜີຍ, ຄພ 88:109. ໃຫ້ຄຸນນະທຳປະດັບຄວາມນຶກຄິດຂອງທ່ານ ຢ່າງບໍ່ເສື່ອມຄາຍ, ຄພ 121:45.

ຄວາມນຶກຄິດຂອງມະນຸດ ມີຄວາມຊົ່ວ ຕະຫລອດເວລາ, ມຊ 8:22.

ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະ ຄຣິດ. ເບິ່ງ ຈິງ, ຄວາມຈິງ; ສຳນຶກ, ຄວາມ ສຳນຶກ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ພຣະວິນຍານບໍລິ ສຸດ; ຮູ້ແຈ້ງ, ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມ ຮູ້ແຈ້ງ ນຳອີກ

ພະລັງແຫ່ງສະຫວັນ, ອຳນາດ, ຫລື ອິດທິ ພົນທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າຜ່ານພຣະຄຣິດ ແລະ ມອບຊີວິດ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງໃຫ້ແກ່ທຸກ ສິ່ງ. ມັນແມ່ນກົດ ຊຶ່ງ ໂດຍກົດນັ້ນທຸກສິ່ງໄດ້ ຖືກປົກຄອງໃນສະຫວັນ ແລະ ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ (ຄພ 88:6–13). ມັນຍັງຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນນຳອີກ ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອເຂົາເຈົ້າໃຫ້ໄປຫາທາງແຫ່ງ ພຣະກິດຕິຄຸນ ທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມລອດ (ຢຮ 3:19–21; 12:46; ແອວ 26:15; 32:35; ຄພ 93:28–29, 31–32, 40, 42).

ບໍ່ຄວນເຂົ້າໃຈຜິດເລື່ອງຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງພຣະຄຣິດກັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດບໍ່ແມ່ນບຸກ ຄົນ. ມັນເປັນອິດທິພົນທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕຽມບຸກຄົນໃຫ້ຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິ ສຸດ. ມັນເປັນອິດທິພົນສຳລັບຄວາມດີໃນຊີວິດ ຂອງຜູ້ຄົນທັງປວງ (ຢຮ 1:9; ຄພ 84:46–47).

ການສະແດງໃຫ້ປະຈັກຢ່າງໜຶ່ງຂອງຄວາມ ສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດແມ່ນຄວາມສຳນຶກ, ຊຶ່ງຊ່ວຍເຫລືອບຸກຄົນໃຫ້ເລືອກລະຫວ່າງ ຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມຜິດ (ມຣນ 7:16). ເມື່ອຜູ້ຄົນຮຽນຮູ້ຫລາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບພຣະກິດຕິ ຄຸນ, ຄວາມສຳນຶກຂອງເຂົາຈະຮູ້ສຶກໄວຫລາຍ ຂຶ້ນ (ມຣນ 7:12–19). ຜູ້ຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ຄວາມ ສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ ຈະຖືກພາໄປສູ່ພຣະ

ກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ຄພ 84:46– 48).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງ ຂ້າພຣະອົງ, ພສສ 27:1. ໃຫ້ພວກເຮົາເດີນ ໄປໃນຄວາມສະຫວ່າງ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ມອບໃຫ້ນັ້ນ, ອຊຸຢ 2:5 (2 ນພ 12:5). ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຈະເປັນຄວາມສະຫວ່າງອັນເປັນນິດ, ອຊຸຢ 60:19.

ນີ້ແມ່ນຄວາມສະຫວ່າງອັນແທ້ຈິງ ຄືຄວາມ ສະຫວ່າງທີ່ເຂົ້າມາໃນໂລກ ແລະ ສ່ອງແກ່ຄົນ ທັງປວງ, ຢຮ 1:4–9 (ຢຮ 3:19; ຄພ 6:21; 34:1–3). ເຮົາເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ, ຢຮ 8:12 (ຢຮ 9:5; ຄພ 11:28).

ອັນໃດກໍຕາມທີ່ເປັນຄວາມສະຫວ່າງຍ່ອມ ດີ, ແອວ 32:35. ພຣະຄຣິດຄືຊີວິດ ແລະ ເປັນ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ, ແອວ 38:9 (3 ນພ 9:18; 11:11; ອທ 4:12). ພຣະວິນຍານຂອງ ພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ ເພື່ອເຂົາຈະຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ, ມຣນ 7:15–19.

ສິ່ງທີ່ ມາ ຈາກ ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມສະ ຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນຈະຮຸ່ງແຈ້ງຫລາຍ ຂຶ້ນ ໄປ ເລື້ອຍໆ ຈົນເຖິງວັນທີ່ສົມບູນ, ຄພ 50:24. ພຣະວິນຍານໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງແກ່ ມະນຸດທຸກຄົນ, ຄພ 84:45–48 (ຄພ 93:1– 2). ຄົນທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງຈະ ໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງ, ຄພ 93:27–28. ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງ ຈະປະຖິ້ມມານຮ້າຍຜູ້ນັ້ນ, ຄພ 93:37.

ຄວາມສຸກ. ເບິ່ງ ຊົ່ນຊົມ, ຄວາມຊົ່ນຊົມ

ຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງ. ເບິ່ງ ຄວາມຕາຍທາງ ວິນຍານ

ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ. ເບິ່ງ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ; ນະລົກ; ບຸດແຫ່ງ ຄວາມຈິບຫາຍ; ມານ; ລອດ, ຄວາມລອດ; ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ ນຳອີກ

ການແຍກອອກຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ອິດທິ ພົນຂອງພຣະອົງ; ທີ່ຈະຕາຍໃນເລື່ອງທີ່ກ່ຽວ

ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ

ກັບ ຄວາມ ຊອບທຳ. ລູ ຊິ ເພີ ແລະ ໜຶ່ງສ່ວນສາມຂອງເທລຳສະຫວັນໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານກັບຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ ເມື່ອພວກເຂົາຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສະຫວັນ (ຄພ 29:36–37).

ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານໄດ້ມາສູ່ໂລກໂດຍການຕົກຂອງອາດາມ (ມຊ 6:48). ມະນຸດທີ່ມີຄວາມຄິດ, ຄຳເວົ້າ, ແລະ ວຽກງານຊົ່ວ ແມ່ນຕາຍແລ້ວທາງວິນຍານ ໃນຂະນະທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ (1 ຕມທ 5:6). ຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ໂດຍການເຊື່ອຟັງຕໍ່ຫລັກກຳ ແລະ ພິທີການຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ, ຊາຍ ແລະ ຍິງຈິ່ງສາມາດກັບມາສະອາດຈາກບາບ ແລະ ເອົາຊະນະຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ.

ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານກໍຍັງເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກການຕາຍຂອງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະອີກ. ທັງຄົນທີ່ໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດແລ້ວ ແລະ ມານພ້ອມທັງບໍລິວານຂອງມັນຈະຖືກພິພາກສາ. ຜູ້ທີ່ກະບົດດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ຕໍ່ຕຳນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຈະໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານກັບຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ. ຄວາມຕາຍນີ້ກໍຖືກເອີ້ນວ່າ ຄວາມຕາຍເທື່ອທີສອງ (ແອວ 12:16; ຮລມ 14:16–19; ຄພ 76:36–38).

ຄົນຊົ່ວຈະຖືກຂັບໄລ່ໄປສິ້ນ, ພສສ 37:9.

ການເອົາໃຈໃສ່ກັບທຳມະຊາດຂອງມະນຸດກໍຄືຄວາມຕາຍ, ຮມ 8:6 (2 ນພ 9:39). ກິເລດຕັນຫາຈ່ອງດຶງຄົນເຫລົ່ານັ້ນລົງສູ່ຄວາມພິນາດ ແລະ ຈິບຫາຍ, 1 ຕມທ 6:9. ບາບນຳຄວາມຕາຍມາໃຫ້, ຢກບ 1:15. ຜູ້ທີ່ມີໄຊຊະນະຈະບໍ່ຖືກອັນຕະລາຍຈາກຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງ, ພນມ 2:11. ຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງຈະບໍ່ມີອຳນາດເໜືອຄົນເຫລົ່ານັ້ນ, ພນມ 20:6, 12–14. ຄົນຊົ່ວຈະມີພາກສ່ວນໃນບຶງໄຟທີ່ໄໝ້ຢູ່ບົນກັບມາດ: ຊຶ່ງເປັນຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງ, ພນມ 21:8 (ຄພ 63:17–18).

ມະນຸດເປັນອິດສະລະທີ່ຈະເລືອກເສລີພາບ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ ຫລື ຈະເລືອກການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຄວາມຕາຍ, 2 ນພ 2:27 (2 ນພ

10:23; ແອວ 29:5; ຮລມ 14:30–31). ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມທາງເພື່ອການທີ່ຂອງພວກເຮົາຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ນະລົກ, 2 ນພ 9:10. ເຮັດໃຫ້ຕົວຫລຸດພົ້ນອອກຈາກຄວາມເຈັບປວດແຫ່ງນະລົກ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານກັບຄວາມຕາຍເທື່ອທີສອງ, ຢຄ 3:11. ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາເປັນສັດຕູຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ 3:19. ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງປະທານການກັບໃຈໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານດ້ວຍເຖີດ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເຈັບປວດຈາກຄວາມຕາຍເທື່ອທີສອງ, ແອວ 13:30. ແອວມາຖືກປິດລັອມດ້ວຍສາຍໄສ້ແຫ່ງຄວາມຕາຍອັນເປັນນິດ, ແອວ 36:18. ຄົນຊົ່ວຕາຍໃນເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳ, ແອວ 40:26 (ແອວ 12:16). ການຕົກນຳເອົາຄວາມຕາຍທາງວິນຍານມາສູ່ມະນຸດຊາດທັງປວງ, ແອວ 42:9 (ຮລມ 14:16–18).

ເມື່ອອາດາມຕົກ, ລາວຈຶ່ງຕາຍທາງວິນຍານ, ຄພ 29:40–41, 44.

ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ. ເບິ່ງ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ; ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ; ລອດ, ຄວາມລອດ ນຳອີກ

ການ ແຍກ ຂອງ ຮ່າງກາຍ ແລະ ວິນຍານອອກ ຈາກກັນ. ການ ຕົກ ໄດ້ ນຳ ຄວາມເປັນມະຕະ ແລະ ຄວາມຕາຍມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ (2 ນພ 2:22; ມຊ 6:48). ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ເອົາຊະນະຄວາມຕາຍ ເພື່ອວ່າທຸກຄົນຈະໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດ (1 ກອທ 15:21–23). ການຟື້ນຄືນຊີວິດແມ່ນມີໃຫ້ລ້າງສຳລັບທຸກຄົນ ບໍ່ວ່າເຂົາໄດ້ເຮັດຄວາມດີ ຫລື ຄວາມຊົ່ວໃນຊີວິດນີ້ກໍຕາມ (ແອວ 11:42–44). ແຕ່ລະຄົນຈະປະສົບກັບການຕາຍທາງຮ່າງກາຍພຽງເທື່ອດຽວ ເພາະວ່າຫລັງຈາກເຮົາໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດແລ້ວ, ຮ່າງກາຍຂອງເຮົາຈະບໍ່ຕາຍອີກຕໍ່ໄປ (ແອວ 11:45).

ທຸກໆຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ກໍຈະຕາຍໄປໝົດ ຕ່າງກໍຈະພາກັນກັບຄືນເປັນຊື່ຝຸ່ນດິນອີກ, ໂຢບ

34:15. ເມື່ອຜູ້ໜຶ່ງໃນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຕາຍໄປ ພຣະອົງກໍໂສກເສົ້າ ເສຍໃຈແທ້ໆ, **ພສສ 116:15.** ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາຈະກັບເປັນຂີ້ຝຸນດິນອີກ, ແລະ ວິນຍານຂອງພວກເຮົາກໍຈະກັບຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າ, **ປຍຈ 12:7.**

ຄວາມຕາຍ ໄດ້ມີມາທາງມະນຸດ, **1 ກຣທ 15:21.** ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຖືລູກກະແຈແທ້ໆ ຄວາມຕາຍ ແລະ ແດນມໍລະນາ, **ພນມ 1:18.** ຈະບໍ່ມີຄວາມຕາຍ, ຫລື ຄວາມໂສກເສົ້າອີກຕໍ່ໄປ, **ພນມ 21:4.**

ຄວາມຕາຍ ຜ່ານ ມາ ຫາ ມະນຸດທັງປວງ, **2 ນພ 9:6, 11 (ແອວ 12:24).** ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍຫລຽວເບິ່ງຄວາມຕາຍດ້ວຍຄວາມສະທ້ານຍ້ານກົວ, **ແອວ 27:28.** ແອວມາໄດ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບສະພາບຂອງຈິດວິນຍານ ລະຫວ່າງການຕາຍກັບການຟື້ນຄືນຊີວິດ, **ແອວ 40:11.**

ຄົນທີ່ຕາຍໃນເຮົາ ຈະບໍ່ໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍ, **ຄພ 42:46.** ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ຕາຍຈະຫາຍດີ, **ຄພ 42:48.** ເຮົາຈະພິສູດພວກເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທັງປວງ ແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງຄວາມຕາຍ, **ຄພ 98:14.**

ເຈົ້າ ຈະ ຄືນ ໄປ ເປັນ ດິນ ອີກ, **ມຊ 4:25.** ອາດາມຕົກ, ແລະ ໂດຍການຕົກຂອງເພິ່ນ ຄວາມຕາຍຈຶ່ງໄດ້ມາເຖິງ, **ມຊ 6:48.**

ຄວາມເປັນຢູ່ທາງໂລກ. ເບິ່ງ ເງິນ; ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ; ອວດອົງ, ຄວາມອວດອົງ; ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ *ນຳອີກ*

ຄວາມປາດຖະໜາທີ່ບໍ່ຊອບທຳ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມສຳລັບຄວາມລ້ຳລວຍ ແລະ ສິ່ງຂອງທາງໂລກ ໃນຂະນະທີ່ປະຖິ້ມສິ່ງທີ່ເປັນທາງວິນຍານ.

ຖ້າຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຈະໄດ້ຊັບສົມບັດໝົດທັງໂລກ ແຕ່ຕ້ອງເສຍຈິດວິນຍານຂອງຕົນ ຄົນນັ້ນຈະໄດ້ປະໂຫຍດອັນໃດ, **ມທ 16:26.**

ພວກເຂົາໝັກໝູ່ນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ, **ແອວ 4:8 (ແອວ 31:27).**

ຈົ່ງປ່ອຍວາງສິ່ງທີ່ເປັນຂອງໂລກນີ້, **ຄພ 25:10.** ໃຈຂອງມະນຸດໝັກໝູ່ນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ເປັນຂອງໂລກນີ້ຫລາຍ, **ຄພ 121:35.**

ຄວາມຜາສຸກ. ເບິ່ງ ເຄື່ອງຖວາຍ; ຍາກຈົນ; ຖືສິນອິດເຂົ້າ, ການຖືສິນອິດເຂົ້າ; ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ; ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້ *ນຳອີກ*

ຂັ້ນຕອນຂອງ ແລະ ວິທີສຳລັບການດູແລຄວາມຕ້ອງການທາງວິນຍານ ແລະ ທາງໂລກຂອງຜູ້ຄົນ.

ຈົ່ງມີໃຈກວ້າງຂວາງຕໍ່ຄົນຍາກຈົນ ກັບຄືນຂັດສົນ ໃນ ດິນ ແດນຂອງພວກເຈົ້າ, **ພບຍ 15:11.** ຜູ້ທີ່ໃຫ້ທານແກ່ຄົນທຸກ ຈະບໍ່ຂັດສົນເລີຍ, **ສພສ 28:27.** ສິ່ງນີ້ບໍ່ແມ່ນການຖືສິນອິດເຂົ້າທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກບໍ? ຈົ່ງແບ່ງບັນອາຫານໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ອືດຫິວ, ຈົ່ງໃຫ້ທີ່ພັກແກ່ຜູ້ທີ່ຍາກຈົນ, **ອຊຢ 58:6-7.**

ເມື່ອເຮົາຫິວເຂົ້າ ພວກເຈົ້າກໍເອົາໃຫ້ເຮົາກິນ; ເມື່ອເຮົາຫິວນ້ຳ ພວກເຈົ້າກໍເອົາໃຫ້ເຮົາດື່ມ. ເມື່ອພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ແກ່ຜູ້ທີ່ຕໍ່າຕ້ອຍທີ່ສຸດຄົນໜຶ່ງໃນພວກພິນອງເຫລົ່ານີ້ຂອງເຮົາ, ພວກເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດແກ່ເຮົາເໝືອນກັນ, **ມທ 25:35-40.**

ຈົ່ງໃຫ້ເຂົ້າຂອງແກ່ຄົນທີ່ຂັດສົນ, **ມຊຢ 4:16-26.** ພວກເຂົາໄດ້ແຈກຢາຍໃຫ້ກັນຕາມຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານ, **ມຊຢ 18:29.** ພວກເຂົາໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ຮ່ວມກັນຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານ ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, **ແອວ 6:6.** ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງພວກທ່ານ ແລະ ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກທ່ານ, **ແອວ 34:27-28.** ພວກເຂົາມີເຂົ້າຂອງທັງໝົດນຳກັນເປັນສ່ວນລວມ, **4 ນພ 1:3.**

ຈົ່ງນຶກເຖິງຄົນຍາກຈົນ, **ຄພ 42:30-31.** ຢັງມຢາມຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນ, **ຄພ 44:6.** ໃນທຸກສິ່ງໃຫ້ຈື່ຈຳຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນ, **ຄພ 52:40.** ວິບັດແກ່ພວກເຈົ້າຄົນທີ່ຮັ່ງມີ ທີ່ຈະບໍ່ມອບເຂົ້າຂອງຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈົນ, ແລະ ວິບັດແກ່ພວກເຈົ້າຄົນທີ່ຍາກຈົນ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍອີ່ມ, ແລະ ຜູ້ທີ່ໂລບມາກໂລພາ ແລະ ຈະບໍ່ອອກແຮງ, **ຄພ 56:16-17.**

ໃນຊີໂອນ ບໍ່ມີຄົນຍາກຈົນໃນບັນດາພວກເຂົາ, **ມຊ 7:18.**

ຄວາມມືດຂ້າງນອກ

ຄວາມມືດຂ້າງນອກ. ເບິ່ງ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ນະລິກ; ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ; ມານ

ຄວາມມືດທາງວິນຍານ. ເບິ່ງ ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ນຳອີກ

ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຫລື ຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງສິ່ງທີ່ເປັນທາງວິນຍານ.

ເຄາະກຳເປັນຂອງຄົນທີ່ປ່ຽນມືດເປັນແຈ້ງ, **ອຊຢ 5:20** (2 ນພ 15:20). ຄວາມມືດຈະບົກຄຸມແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ຄວາມມືດຈະບົກຄຸມພວກເຂົາ, **ອຊຢ 60:2**.

ພຣະ ເຢຊູ ຈະສ່ອງສະຫວ່າງແກ່ຄົນທັງຫລາຍ ທີ່ຢູ່ໃນບ່ອນມືດ, **ລກ 1:79**. ຄວາມສະຫວ່າງສ່ອງເຂົ້າມາ ໃນ ຄວາມມືດ ແລະ ຄວາມມືດນັ້ນກໍເອົາຊະນະຄວາມສະຫວ່າງບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອ, **ຢຮ 1:5** (ຄພ 45:7). ກາງຄືນກໍລ່ວງໄປຫລາຍແລ້ວ ແລະ ກາງເວັນກໍໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ, **ຣມ 13:12**. ຢາເຂົ້າໄປມີສ່ວນໃດໆກັບການກະທຳຝ່າຍຄວາມມືດອັນບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງ, **ອຟຊ 5:8-11**.

ເພາະພວກທ່ານບໍ່ທູນຖາມ, ພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຖືກພາມາຫາຄວາມສະຫວ່າງ ແຕ່ຕ້ອງຕາຍຢູ່ໃນຄວາມມືດ, **2 ນພ 32:4**. ຊາຕານເຜີຍແຜ່ວຽກງານແຫ່ງຄວາມມືດ, **ຮລມ 6:28-31**.

ອຳນາດແຫ່ງຄວາມມືດແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ ໂລກ, **ຄພ 38:8, 11-12**. ໂລກທັງໂລກຮ້ອງຄວນຄາງຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມມືດ ແລະ ບາບ, **ຄພ 84:49-54**. ຖ້າຫາກວ່າຕາຂອງພວກເຈົ້າເຫັນແກ່ລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາ ແຕ່ຢ່າງດຽວ, ຈະບໍ່ມີຄວາມມືດໃນພວກເຈົ້າ, **ຄພ 88:67**.

ວຽກງານ ແຫ່ງ ຄວາມມືດຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມແຜ່ອອກໄປໃນບັນດາພວກລູກຊາຍທັງປວງຂອງມະນຸດ, **ມຊ 5:55**.

ຄວາມມືດພາຍນອກ. ເບິ່ງ ນະລິກ

ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ

ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຈິງທາງວິນຍານ ຊຶ່ງຮູ້ດ້ວຍ ໂດຍທາງການເປີດເຜີຍເທົ່ານັ້ນ. ພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍຄວາມລຶກລັບ

ຂອງພຣະອົງຕໍ່ຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງພຣະກິດຕິຄຸນ. ຄວາມລຶກລັບບາງຢ່າງຂອງພຣະເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍເທື່ອ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໄຜດໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ເຖິງຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກສະຫວັນ, **ມທ 13:11**. ເຖິງແມ່ນເຮົາເຂົ້າໃຈຄວາມລຶກລັບທັງປວງ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມໃຈບຸນ, ເຮົາກໍບໍ່ມີຄຳອັນໃດ, **1 ກຣທ 13:2**.

ນີໂຟມີຄວາມຮູ້ຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງເຖິງຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ນພ 1:1**. ມັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຫລາຍຄົນ ເພື່ອຈະຮູ້ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ, **ແອວ 12:9**. ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຄົນເຊັ່ນນັ້ນຮູ້ເຖິງຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ, **ແອວ 26:22**. ຄວາມລຶກລັບເຫລົ່ານີ້ຍັງບໍ່ທັນເປັນທີ່ຮູ້ໂດຍສົມບູນແກ່ພໍ່, **ແອວ 37:11**. ມີຄວາມລຶກລັບຫລາຍຢ່າງທີ່ມະນຸດບໍ່ຮູ້ຈັກນອກຈາກພຣະເຈົ້າເອງ, **ແອວ 40:3**.

ຄວາມລຶກລັບຂອງຄວາມເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າຊ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ, **ຄພ 19:10**. ຖ້າພວກເຈົ້າຖາມ, ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ແລະ ຮູ້ຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກ, **ຄພ 42:61, 65** (1 ກຣທ 2:7, 11-14). ຄົນທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກ, **ຄພ 63:23**. ຕໍ່ພວກເຂົາເຮົາຈະເປີດເຜີຍຄວາມລຶກລັບທັງປວງ, **ຄພ 76:7**. ຖານະປະໂລຫິດທີ່ສູງກວ່າຖືຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຄວາມລຶກລັບ, **ຄພ 84:19**. ຕອນພຣະອົງສະເດັດມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເປີດເຜີຍສິ່ງລີ້ລັບຊຶ່ງບໍ່ມີຄົນໃດຮູ້, **ຄພ 101:32-33**. ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກມີສິດທິພິເສດທີ່ຈະໄດ້ຮັບເອົາຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກ, **ຄພ 107:19**.

ຄວາມລອດ, ແຜນແຫ່ງ. ເບິ່ງ ແຜນແຫ່ງການໄຖ່

ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ. ເບິ່ງ ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ; ລອດ, ຄວາມລອດ—ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ

ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ. ເບິ່ງ ປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ; ແຜນແຫ່ງການໄຖ່; ລອດ,

ຄວາມລອດ; ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍ ນຳ ອີກ

ໂອກາດສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຕາຍໄປປາດສະຈາກ ການໄດ້ຮັບພິທີການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະ ກິດຕິຄຸນ ເພື່ອໃຫ້ພິທີການເຫລົ່ານີ້ຖືກກະທຳ ແທນເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນພຣະວິຫານ ໂດຍສະມາ ຊິກຜູ້ມີຄຳຄວນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ ຂອງສາດສະໜາ ຈັກ. ຄົນຕາຍໄດ້ຖືກສິດສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ຢູ່ ໃນໂລກວິນຍານ ແລະ ອາດຮັບເອົາພິທີການ ທີ່ຖືກກະທຳແທນເຂົາເຈົ້າ ຢູ່ໃນໂລກມະຕະ.

ສະມາຊິກທີ່ຊື່ສັດຂອງສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ ຊອກຫາ ແລະ ຕຽມປະຫວັດຄອບຄົວ ເພື່ອພິ ຈາລະນາລາຍຊື່ ແລະ ວັນເກີດຂອງບັນພະບຸ ລຸດ ເພື່ອວ່າພິທີການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈະໄດ້ຖືກ ກະທຳແທນເຂົາເຈົ້າ.

ກ່າວແກ່ພວກທີ່ເປັນຊະເລີຍວ່າ, ຈົ່ງພາກັນ ໄປເປັນອິດສະລະເຖິດ, **ອຊຢ 49:9** (ອຊຢ 24:22; 1 ນຟ 21:9). ປະກາດການບົດປ່ອຍ ແກ່ຊະເລີຍເສິກ, **ອຊຢ 61:1** (ລກ 4:18). ລາວ ຈະນຳພໍ້ກັບລູກມາພົບກັນອີກ, **ມລກ 4:5-6** (3 ນຟ 25:5-6; ຄພ 110:13-16).

ຜູ້ຕາຍແລ້ວຈະໄດ້ຍິນສຸລະສຽງພຣະບຸດ ຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຢສ 5:25**. ຖ້າບໍ່ເປັນຢ່າງ ນັ້ນ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮັບບັບຕິສະມາເພື່ອຄົນ ຕາຍນັ້ນ ຈະພາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ, **1 ກຣທ 15:29**. ພຣະຄຣິດໄດ້ໄປປະກາດແກ່ບັນດາ ວິນຍານທີ່ຖືກຄຸກຢູ່, **1 ປຕ 3:18-20**. ດ້ວຍ ເຫດນີ້ແຫລະ ຂ່າວປະເສີດໄດ້ປະກາດແກ່ ພວກຄົນທີ່ຕາຍໄປແລ້ວເໝືອນກັນ, **1 ປຕ 4:6**.

ພຣະບຸດໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມບັນດາວິນຍານຢູ່ ໃນຄຸກ, **ຄພ 76:73**. ຈາກນັ້ນການໄຖ່ຄົນເຫລົ່າ ນັ້ນ ຈະເກີດກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສ່ວນຂອງພວກເຂົາ ໃນຄຸກ, **ຄພ 88:99**. ອ່າງບັບຕິສະມາບໍ່ໄດ້ມີ ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອວ່າໄພພົນຂອງເຮົາ ຈະໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາແທນຄົນທີ່ໄດ້ລ່ວງລັບ ໄປແລ້ວ, **ຄພ 124:29**. ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຕາຍໄປ ຜູ້ທີ່ຈະຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນ ຈະເປັນທາຍາດ ແຫ່ງອານາຈັກຊັ້ນສູງ, **ຄພ 137:7-10**. ພຣະ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາປະກິດ ໂດຍປະກາດ

ເສລີພາບແກ່ຊະເລີຍຜູ້ຊື່ສັດຕະຫລອດມາ, **ຄພ 138:18**.

ວິນຍານຫລາຍຕໍ່ຫລາຍດວງທີ່ຢູ່ໃນຄຸກໄດ້ ອອກມາ, **ມຊ 7:57**.

ຄວາມຮູ້. ເບິ່ງ ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ; ຈິງ, ຄວາມຈິງ; ສະຕິບັນຍາ ນຳອີກ

ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມແຈ້ມແຈ້ງ, ໂດຍ ສະເພາະເລື່ອງຄວາມຈິງທີ່ສອນ ຫລື ຍືນຍັນ ໂດຍພຣະວິຫານ.

ພຣະ ຜູ້ ເປັນເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຮູ້ ເຫັນ, **1 ຊມອ 2:3**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ຮອບ ດ້ານ, **ໂຍບ 37:16**. ການຢຳເກງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ເປັນບໍ່ເກີດແຫ່ງບັນຍາ, **ສພສ 1:7**. ຄົນ ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງແທ້ຈິງເປັນຄົນມິດງຽບ ຢູ່, **ສພສ 17:27**. ຄົນທີ່ຮູ້ເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະມີຢູ່ຕັ້ງແຕ່ດິນແດນ, **ອຊຢ 11:9** (2 ນຟ 21:9; 30:15).

ພວກເຈົ້າໄດ້ເອົາກະແຈທີ່ໄຂໄປສູ່ຄວາມຮູ້ ໄວ້, **ລກ 11:52**. ຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດເກີນ ກວ່າຄວາມຮູ້, **ອພຊ 3:19**. ເພື່ອຈະເອົາຄຸນນະ ທຳເພີ່ມຄວາມເຊື່ອ, ແລະ ເອົາຄວາມຮູ້ເພີ່ມ ຄວາມດີ, **2 ປຕ 1:5**.

ນິໄສມີຄວາມຮູ້ຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງເຖິງພຣະ ກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ນຟ 1:1**. ພວກ ເຂົາ ຈະ ມາ ຮູ້ ກ່ຽວ ກັບ ພຣະ ຜູ້ ໃຖ່ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, **2 ນຟ 6:11**. ຄົນຊອບທຳຈະມີຄວາມຮູ້ ອັນສົມບູນກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳຂອງພວກ ເຂົາ, **2 ນຟ 9:14**. ພຣະວິນຍານໃຫ້ຄວາມຮູ້, **ແອວ 18:35**. ຄວາມຮູ້ຂອງພວກທ່ານສົມບູນ ໃນເລື່ອງນັ້ນ, **ແອວ 32:34**. ຊາວເລມັນຈະມາ ສູ່ຄວາມຮູ້ທີ່ແທ້ຈິງ ເຖິງພຣະຜູ້ໃຖ່ຂອງພວກ ເຂົາ, **ຮລມ 15:13**. ພວກທ່ານຈະຮູ້ດ້ວຍຄວາມ ຮູ້ອັນສົມບູນວ່າສິ່ງນັ້ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ, **ມຣນ 7:15-17**.

ໄພ່ ພົນ ຂອງພຣະເຈົ້າຈະພົບຊຸມຊັບ ແຫ່ງ ຄວາມຮູ້, **ຄພ 89:19**. ຄວາມຮູ້ອັນບໍລິສຸດຈະ ຂະຫຍາຍວິນຍານອອກໄປຢ່າງກວ້າງຂວາງ, **ຄພ 121:42**. ຜູ້ທີ່ມີຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລ ທິດທີ່ສັກສິດ ບໍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການໄດ້

ງູທອງ

ຮັບຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມຈິງ, ຄພ 128:11. ຖ້າ ຫາກບຸກຄົນໃດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ໃນຊີວິດນີ້, ບຸກ ຄົນນັ້ນຈະມີມັນຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນຢູ່ໃນໂລກ ທີ່ຈະມາເຖິງ, ຄພ 130:19. ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະ ລອດໃນຄວາມໂງ່ຈ້າ, ຄພ 131:6.

ງູທອງ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ໂມເຊ ນຳອີກ

ງູທອງເຫລືອງທີ່ ໂມເຊ ໄດ້ເຮັດຂຶ້ນ ຕາມ ພຣະບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອປົນປົວຊາວ ອິດສະຣາເອນ ຜູ້ໄດ້ຖືກຈູຮ້າຍຕອດ (ງູທີ່ມີ ພິດ) ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ (ຈບຊ 21:8- 9). ງູທອງເຫລືອງດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຖືກມັດຕິດໄວ້ ເທິງຮາວໄມ້ ແລະ “ຍົກມັນໄວ້ ເພື່ອວ່າຜູ້ໃດ ກໍຕາມ ທີ່ຫລົງເບິ່ງມັນ ຈະລອດ” (ແອວ 33:19-22). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປຽບທຽບ ການຍົກງູຕົວນັ້ນຂຶ້ນ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນ ດານ ໃສ່ກັບການທີ່ພຣະອົງເອງໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນ ຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ (ໂຍຮັນ 3:14-15). ການ ເປີດເສີຍຍຸກສຸດທ້າຍຍືນຍັນເລື່ອງລາວ ກ່ຽວ ກັບຈູຮ້າຍ ແລະ ເຖິງວິທີທີ່ຜູ້ຄົນໄດ້ຮັບການ ປົນປົວ (1 ນຟ 17:41; 2 ນຟ 25:20; ຮລມ 8:14-15).

ເງິນ. ເບິ່ງ ຄວາມເປັນຢູ່ທາງໂລກ; ສ່ວນສິບ, ເງິນສ່ວນສິບ; ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ; ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ ນຳອີກ

ຫລຽນ, ເຈ້ຍ, ໃບຮັບຮອງ, ຫລື ບາງສິ່ງທີ່ຜູ້ ຄົນໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບສິ່ງຂອງ ຫລື ການບໍລິການ. ບາງເທື່ອ ມັນກໍເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງວັດຖຸນິ ຍົມ.

ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຈະຊື້ເອົາພວກເຈົ້າໃຫ້ເປັນອິດ ສະລະ, ອຊຸຢ 52:3.

ອັກຄະສາວົກສິບສອງໄດ້ຖືກບອກວ່າບໍ່ໃຫ້ ເອົາຫຍັງໄປນຳ, ບໍ່ໃຫ້ເອົາຖົງ, ອາຫານ, ເງິນ ໃສ່ກະເປົາຕອນອອກເດີນທາງ, ມຣກ 6:8. ເປໂຕໄດ້ບອກຊີໂມນຜູ້ເປັນໝໍເວດມົນຄາຖາ ວ່າ ເງິນຂອງລາວຈະຈົບຫາຍໄປກັບລາວ, ກກຈ 8:20. ການຮັກເງິນຄຳເປັນເຄົ້າມູນຂອງ ຄວາມຊົ່ວທຸກຢ່າງ, 1 ຕມທ 6:10.

ຢາໄດ້ໃຊ້ເງິນເພື່ອສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ, 2 ນຟ

9:50-51 (ອຊຸຢ 55:1-2; 2 ນຟ 26:25-27). ຖ້າຫາກພວກເຂົາເຮັດການເພື່ອເງິນ, ພວກ ເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍ, 2 ນຟ 26:31. ກ່ອນທີ່ພວກ ທ່ານຈະຊອກຫາຄວາມຮັ່ງມີນັ້ນ, ພວກທ່ານ ຄວນຊອກຫາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນ, ຢຄ 2:18-19. ສາດສະໜາຈັກຕ່າງໆຈະກ່າວ ວ່າ ດ້ວຍເງິນຂອງທ່ານ ທ່ານຈະໄດ້ຮັບອະໄພ ຈາກບາບຂອງທ່ານ, ມມ 8:32, 37.

ຄົນທີ່ມອບເງິນໃຫ້ສຳລັບອຸດົມການຂອງ ຊີໂອນ ຈະບໍ່ມີທາງສູນເສຍລາງວັນຂອງເຂົາ ໄປ, ຄພ 84:89-90.

ເງິນຄຳ. ເບິ່ງ ເງິນ ນຳອີກ

ຄຳຂອງພາສາອາຣັບ ໝາຍເຖິງ “ຂອງມີ ຄ່າ” (ມທ 6:24; ລກ 16:9; ຄພ 82:22).

ຈັກກະພົບໂຣມ. ເບິ່ງ ກຸງໂຣມ ນຳອີກ

ຈັກກະພົບໂຣມໃນສະໄໝບູຮານ. ໃນຍຸກ ສະໄໝຂອງອັກຄະສາວົກ, ຈັກກະພົບໂຣມ ເປັນຈັກກະພັດໜຶ່ງທີ່ມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ ສຸດຢູ່ໃນໂລກ. ຈັກກະພັດນີ້ແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍ ທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນເຂດ ເອີຢຣັດ, ດານູບ, ຣາຍ, ແອັດແລນຕິກ, ແລະ ທະເລຊາຍຊາທາຣາ. ພິລິດສະຕິນໄດ້ກາຍເປັນປະເທດໜຶ່ງທີ່ຂຶ້ນກັບ ມັນ 63 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ., ເມື່ອປອມເປຍິດຄອງ ເຢຣູຊາເລັມ. ເຖິງແມ່ນວ່າຊາວໂຣມໄດ້ໃຫ້ສິດ ແກ່ຊາວຢິວ ໃນຫລາຍຢ່າງກໍຕາມ, ແຕ່ຊາວ ຢິວຍັງກຽດຊັງກົດໝາຍຂອງຊາວໂຣມຢູ່ ແລະ ຫາວິທີກະບົດຢູ່ຕະຫລອດເວລາ.

ໂປໂລ ຜູ້ເປັນສັນຊາດໂຣມ ໄດ້ໃຊ້ພາສາ ກຣີກ ຊຶ່ງເປັນພາສາທີ່ມັກໃຊ້ກັນຢູ່ໃນ ຈັກກະພົບ, ເພື່ອປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນ ຕະຫລອດທົ່ວຈັກກະພົບ.

ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງກາຍຊາ ຈົ່ງຄືນໃຫ້ແກ່ ກາຍຊາ, ມທ 22:17-22. ໂປໂລ ໄດ້ຂໍຮ້ອງ ສິດທິຂອງລາວໃນຖານະເປັນສັນຊາດໂຣມ, ກກຈ 16:37-39 (ກກຈ 22:25-29).

ຈິງ, ຄວາມຈິງ. ເບິ່ງ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມ ສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ; ຄວາມຮູ້; ຮູ້

ແຈ້ງ, ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງ
ນຳອີກ

ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ມັນເປັນຢູ່, ແລະ ດັ່ງ
ທີ່ມັນເຄີຍເປັນ, ແລະ ສິ່ງທີ່ມັນຈະເປັນ (ຄພ
93:24). ຄວາມຈິງຍັງຖືກອ້າງເຖິງວ່າເປັນ
ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ການເປີດເຜີຍຈາກ
ສະຫວັນ.

ຄວາມສັດຊື່ຂອງຄົນຈະຟັງຈາກແຜ່ນດິນ
ຂຶ້ນໄປ, ພສສ 85:11 (ມຊ 7:62).

ພວກເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຈິງ
ນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນອິດສະລະ, ຢຮ
8:32. ເຮົານີ້ແຫລະເປັນທາງນັ້ນ, ເປັນຄວາມ
ຈິງ, ແລະ ເປັນຊີວິດ, ຢຮ 14:6. ຖ້າພວກເຮົາ
ເວົ້າວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ມີບາບ ພວກເຮົາກໍ່ຫລອກ
ລວງຕົນເອງ, 1 ຢຮ 1:8.

ຄົນຜິດຢ່ອມຖືເອົາຄວາມຈິງເປັນເລື່ອງຮຸນ
ແຮງ, 1 ນຟ 16:2. ຄົນຊອບທຳຮັກຄວາມຈິງ,
2 ນຟ 9:40. ພຣະວິນຍານກ່າວດ້ວຍຄວາມຈິງ
ແລະ ບໍ່ຕົວະ, ຢຄ 4:13. ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າ
ແຫ່ງຄວາມຈິງ ແລະ ເວົ້າຕົວະບໍ່ໄດ້, ອຫ 3:12.
ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ທ່ານ
ຈະຮູ້ຈັກຄວາມຈິງຂອງທຸກເລື່ອງ, ມຣນ 10:5.

ຄວາມຈິງຈະກຳລັງຢູ່ຕະຫລອດການ ແລະ
ຕະຫລອດໄປ, ຄພ 1:39. ເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມສະ
ຫວ່າງໂດຍພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ, ຄພ
6:15. ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນບັນຈຸຄວາມຈິງ ແລະ
ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 19:26. ພຣະຜູ້
ປອບໂຍນໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປເພື່ອສອນຄວາມ
ຈິງ, ຄພ 50:14. ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພຣະຄຳໂດຍ
ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ ໄດ້ຮັບມັນດັ່ງທີ່
ສັ່ງສອນໄວ້ໂດຍພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ,
ຄພ 50:17–22. ປະກາດຄວາມຈິງອີງຕາມ
ການເປີດເຜີຍ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຈົ້າ,
ຄພ 75:3–4. ສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ເປັນຄວາມຈິງຄື
ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄພ 84:45. ຄວາມສະຫວ່າງ
ຂອງພຣະຄຣິດຄື ຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມ
ຈິງ, ຄພ 88:6–7, 40. ພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ
ຄືຄວາມຈິງ, ຄພ 88:66. ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຫລື
ຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງ, ບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງ
ຂຶ້ນ, ຄພ 93:29. ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ

ເປັນຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຫລື ເປັນຄວາມສະຫວ່າງ
ແລະ ຄວາມຈິງ, ຄພ 93:36. ເຮົາໄດ້ບັນຊາ
ພວກເຈົ້າໃຫ້ລົງດູລູກງຂອງພວກເຈົ້າໃນ
ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງ, ຄພ 93:40.

ພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາເຕັມໄປ
ດ້ວຍພຣະຄຸນ ແລະ ຄວາມຈິງ, ມຊ 1:6.

ຈິດໃຈ

ມັນສະໝອງ; ພະລັງຂອງຄວາມຄິດທີ່ຮູ້ສຶກ
ຕົວ.

ຈົ່ງບົວລະບັດຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍສຸດໃຈ
ແລະ ສຸດຄວາມຄິດ, 1 ຂຄ 28:9.

ຈົ່ງຮັກ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າ
ຂອງເຈົ້າດ້ວຍສຸດຈິດ, ມຫ 22:37.

ການມີຈິດໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຕົນທາຄິດຄວາມ
ຕາຍ; ການມີຈິດໃຈທີ່ສະແຫວງຫາສິນທຳຄື
ຊີວິດນິລັນດອນ, 2 ນຟ 9:39. ສຸລະສຽງຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າສູ່ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າ, ອນ 1:10. ພຣະຄຳໄດ້ໃຫ້ຜົນທີ່ມີອຳນາດ
ແກ່ຈິດໃຈຂອງຜູ້ຄົນຍິ່ງກວ່າດາບ, ແອວ 31:5.

ເຮົາຈະບອກເຈົ້າໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ຄພ
8:2. ສຶກສາມັນຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າກ່ອນ, ຄພ
9:8. ໃຫ້ຄວາມນອບນ້ອມແຫ່ງຊົ່ວນິລັນດອນ
ຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າ, ຄພ 43:34. ໃນ
ເວລາທີ່ຜ່ານມາ ຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າຖືກເຮັດ
ໃຫ້ມືດມົນ, ຄພ 84:54. ໃຫ້ເຂົ້າມອນແຕ່ຫົວ
ຄຳ, ໃຫ້ຕື່ນແຕ່ເຂົ້າ, ເພື່ອຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດ
ໃຈຂອງພວກເຈົ້າຈະສົດຊື່ນ, ຄພ 88:124.

ຊາຕານບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ,
ມຊ 4:6. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຄົນຂອງ
ພຣະອົງວ່າ ຊີໂອນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາມີໃຈ
ດຽວ ແລະ ມີຄວາມຄິດດຽວ, ມຊ 7:18.

ຈິດວິນຍານ. ເບິ່ງ ວິນຍານ; ຮ່າງກາຍ ນຳອີກ

ພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງຈິດວິນຍານໃນສາມ
ແບບ: (1) ຮ່າງກາຍທີ່ເປັນວິນຍານ, ກ່ອນ
ມະຕະ ແລະ ຫລັງຈາກມະຕະ (ແອວ 40:11–
14; ອຣຣ 3:23); (2) ວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ
ໄດ້ຮວມເຂົ້າກັນໃນ ຄວາມເປັນມະຕະ (ຄພ
88:15; ອຣຣ 5:7); ແລະ (3) ບຸກຄົນທີ່ຟື້ນຄືນ
ຊີວິດ ແລະ ເປັນອະມະຕະ ຊຶ່ງວິນຍານ ແລະ

ຈົບຫາຍ

ຮ່າງກາຍ ຈະບໍ່ແຍກອອກຈາກກັນອີກ (2 ນພ 9:13; ຄພ 88:15-16).

ເລືອດສາມາດລຶບລ້າງບາບໄດ້ ເພາະມັນ ແມ່ນຊີວິດ, ລລວ 17:11. ພຣະອົງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ມີແຮງຂຶ້ນໃໝ່, ພສສ 23:1-3.

ຈົ່ງຮັກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສຸດຈິດ, ມທ 22:37 (ມຣກ 12:30).

ມານກ່ອມຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ, 2 ນພ 28:21. ຖວາຍທັງຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານ ເປັນເຄື່ອງບູຊາແຕ່ພຣະອົງ, ອມນ 1:26. ພຣະຄຳເລີ່ມເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ ຂະຫຍາຍອອກ, ແອວ 32:28. ຈິດວິນຍານ ຂອງເຂົາຈະບໍ່ຫົວ ຫລື ກະຫາຍ, 3 ນພ 20:8. ເຂົ້າຈີ່ ແລະ ນ້ຳຂອງສິນລະລຶກ ເປັນສິ່ງຊຳລະ ຈິດວິນຍານຂອງຄົນທີ່ຮັບສ່ວນໃຫ້ບໍລິສຸດ, ມຣນ 4-5 (ຄພ 20:77-79).

ຜູ້ທຳງານໃນອານາຈັກ ຈະນຳຄວາມລອດ ມາໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ ຜ່ານການ ຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 4:2, 4. ຄຸນຄ່າຂອງ ຈິດວິນຍານແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່, ຄພ 18:10.

ພວກເຈົ້າໄດ້ເກີດໃນໂລກໂດຍນ້ຳ, ໂລຫິດ, ແລະ ວິນຍານ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສ້າງ, ແລະ ໄດ້ກາຍ ເປັນຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດ, ມຊ 6:59.

ຄຸນຄ່າຂອງຈິດວິນຍານ: ທຸກໆຄົນເປັນ ລູກໆທາງວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງ ເປັນຫ່ວງເປັນ ໂຍນຳລູກໆທຸກຄົນຂອງພຣະ ອົງ ແລະ ຖືວ່າທຸກຄົນສຳຄັນ. ເພາະເຂົາເປັນ ລູກໆຂອງພຣະອົງ, ເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມສາມາດ ທີ່ຈະກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະອົງໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ທີ່ມີຄົນບາບຜູ້ໜຶ່ງຖິ້ມ ໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່, ລກ 15:10. ພຣະເຈົ້າຮັກ ໂລກຫລາຍທີ່ສຸດ ຈົນໄດ້ປະທານພຣະບຸດອົງ ດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະອົງ, ຢຮ 3:16.

ພວກເຂົາທົນບໍ່ໄດ້ທີ່ຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ໜຶ່ງ ຈະຕ້ອງຕາຍ, ມຊຢ 28:3. ຈິດວິນຍານ ໃນ ເວລານີ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່ທີ່ມີຄ່າຕໍ່ພຣະເຈົ້າດັ່ງຈິດວິນ ຍານໃນເວລາຂອງການສະເດັດມາຂອງພຣະ ອົງ, ແອວ 39:17.

ສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດສຳລັບເຈົ້າແມ່ນການທີ່

ຈະນຳຈິດວິນຍານມາຫາເຮົາ, ຄພ 15:6. ຈົ່ງຈຳ ໄວ້ວ່າຄຸນຄ່າຂອງຈິດວິນຍານແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນ ສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 18:10-15.

ນີ້ຄືວຽກງານ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາ ຄືການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນຂອງມະນຸດ, ມຊ 1:39.

ຈົບຫາຍ. ເບິ່ງ ບຸດແຫ່ງຄວາມຈົບຫາຍ

ເຈັບປ່ວຍ, ພະຍາດໂລຄາ

ຄືການປ່ວຍໂຊ ຫລື ເປັນພະຍາດ. ໃນຂັ້ນ ພຣະຄຳພີ, ບາງເທື່ອ ການປ່ວຍໂຊທາງຮ່າງ ກາຍ ເປັນສິ່ງບົງບອກເຖິງຄວາມຂາດຄວາມ ຢູ່ເຢັນເປັນສຸກທາງວິນຍານ (ອຊຢ 1:4-7; 33:24).

ເຮົາໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຫັນ ນ້ຳຕາຂອງເຈົ້າ. ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າຫາຍປ່ວຍ, 2 ກສ 20:1-5 (2 ຂຄ 32:24; ອຊຢ 38:1-5).

ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ເດີນທາງໄປທົ່ວ ເພື່ອປິ່ນ ປົວຄົນທີ່ເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍຕ່າງໆ, ມທ 4:23- 24 (1 ນພ 11:31; ມຊຢ 3:5-6). ຄົນທີ່ມີ ສຸຂະພາບດີບໍ່ຕ້ອງການໝໍ, ມີແຕ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ ເທົ່ານັ້ນ, ມທ 9:10-13 (ມຣກ 2:14-17; ລກ 5:27-32). ມີຜູ້ໃດເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍບໍ່? ໃຫ້ເຊີນ ບັນດາເຖົ້າແກ່ມາ, ຢກບ 5:14-15.

ພຣະຄຣິດຈະຮັບເອົາຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມປ່ວຍໄຂ້ຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແອວ 7:10-12. ພຣະເຢຊູໄດ້ປິ່ນປົວຄົນເຈັບໄຂ້ໄດ້ ປ່ວຍ ໃນບັນດາຊາວນີໄຟ, 3 ນພ 26:15.

ຈົ່ງບຳລຸງລ້ຽງຄົນທີ່ເຈັບປ່ວຍດ້ວຍຄວາມ ອ່ອນໂຍນທຸກຢ່າງ, ດ້ວຍສະໝຸນໄພ ແລະ ອາຫານອ່ອນ, ຄພ 42:43 (ແອວ 46:40). ໃນ ທຸກສິ່ງໃຫ້ຈິຈຳຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຄົນທີ່ເປັນ ທຸກ, ຄພ 52:40. ຈົ່ງວາງມືຂອງເຈົ້າໃສ່ເທິງຄົນ ທີ່ເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຫາຍດີ, ຄພ 66:9.

ເຈຣອມ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ບຸດຂອງເອໂນດ ແລະ ເຫລັ້ນຂອງລີໂຮ. ລາວໄດ້ຮັກສາບັນທຶກຂອງ ຊາວນີໄຟ ເປັນເວລາຫົກສິບປີ, 420-361 ປີ

ກ່ອນ ຄ.ສ. (ອນ 1:25; ຈຣ 1:13). ລາວເປັນ ຊາຍທີ່ຊື່ສັດ ຜູ້ໄດ້ເລືອກທີ່ຈະບໍ່ຂຽນຫຍັງ ຫລາຍກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດ (ຈຣ 1:2).

ໜັງສືເຈຣອມ: ມີພຽງສິບຫ້າຂໍ້ຢູ່ໃນໜັງສືນີ້ ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ. ເຈຣອມໄດ້ບັນທຶກໄວ້ ວ່າ ຊາວນິໄສສິບຕໍ່ດຳລົງຊີວິດຕາມກົດຂອງ ໂມເຊ ແລະ ໄດ້ລໍຄອຍຢ່າງກະຕືລືລົ້ນສຳລັບ ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ ຖືກນຳພາໂດຍບັນດາກະສັດຜູ້ມີສັດທາອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນເມື່ອ ເຂົາເຈົ້າເຊື່ອຟັງຕໍ່ ສາດສະດາ, ປະໂລຫິດ, ແລະ ຄູສອນຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຈົດເຊັນບັນຊີ. ເບິ່ງ ເພັນຕາຕຸກ ນຳອີກ

ໜັງສືເຫລັ້ມທີ່ສຳໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ໂມເຊ ໄດ້ຂຽນພຣະທຳຈົດເຊັນບັນຊີ. ພຣະທຳຈົດ ເຊັນບັນຊີເລົ່າເລື່ອງການເດີນທາງຂອງຊາວ ອິດສະຣາເອນ ຈາກພູຊີນາຍໄປຫາທົ່ງພຽງ ໂມອາບແຫ່ງການາອານ. ບົດຮຽນທີ່ສຳຄັນບົດ ຮຽນໜຶ່ງທີ່ມັນສອນແມ່ນວ່າ ຜູ້ຄົນຂອງພຣະ ເຈົ້າຕ້ອງເດີນໄປດ້ວຍສັດທາ, ໄວ້ວາງໃຈໃນ ຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງ, ຖ້າຫາກພວກເຂົາ ຍາກມີຄວາມສຳເລັດຜົນຕໍ່ໄປ. ມັນບອກເລື່ອງ ລາວກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງໂທດຊາວອິດສະ ຣາເອນສຳລັບການບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບກົດຂອງຊາວອິດສະ ຣາເອນ. ຊື່ຂອງໜັງສືນີ້ໄດ້ມາຈາກຈຳນວນສຳ ມະໂນຄົວ (ຈບຊ 1-2; 26).

ບົດທີ 1-10 ບອກເຖິງການຕຽມອອກເດີນ ທາງຈາກພູຊີນາຍຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ. ບົດທີ 11-14 ບັນຍາຍເຖິງການເດີນທາງ, ສົ່ງ ພວກນັກສືບໄປຫາການາອານ, ແລະ ຊາວ ອິດສະຣາເອນປະຕິເສດເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ. ບົດທີ 15-19 ບັນທຶກກົດ ຕ່າງໆ ແລະ ເຫດການໃນປະຫວັດສາດ. ບົດ ທີ 20-36 ເປັນປະຫວັດສາດຂອງຜູ້ຄົນປີສຸດ ທ້າຍໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ.

ຈົມ. ເບິ່ງ ກະບົດ, ການກະບົດ ນຳອີກ

ການເວົ້າພົມພໍ່າ ແລະ ຈົມຕໍ່ຕ້ານພຣະ ປະສົງ, ແຜນ, ຫລື ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຜູ້ຄົນເວົ້າຈົມໃຫ້ໂມເຊ, ອພຍ 15:23-16:3. ພວກຍິວຈິ່ງພາກັນຈົມໃຫ້ພຣະເຢຊູ, ຢສ 6:41.

ເລມັນກັບເລມູເອນໄດ້ຈົມຫລາຍສິ່ງຫລາຍ ຢ່າງ, 1 ນພ 2:11-12 (1 ນພ 3:31; 17:17). ຢາຈົມເລີຍກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ເຫັນ, ຄພ 25:4.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ

ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ. ເບິ່ງ ຄວາມ ເປັນຢູ່ທາງໂລກ; ເງິນ; ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມ ຖ່ອມຕົນ; ອວດອົງ, ຄວາມອວດອົງ; ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ ນຳອີກ

ການຂາດຄວາມຖ່ອມຕົວ ຫລື ການສອນ ຍາກ. ຄວາມຈອງຫອງ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຕໍ່ຕ້ານ ກັນ ແລະ ຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ. ຄົນທີ່ອວດດີຈະ ຍົກຕົນເອງຂຶ້ນສູງກວ່າຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຂົາ ແລະ ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງຕົນ ແທນ ທີ່ຈະເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄວາມອວດດີ, ຄວມອິດສາ, ຄວາມຫົວແຂງ, ແລະ ຄວາມຖືຕົວ ກໍເປັນລັກສະນະຂອງຄົນທີ່ ອວດດີນຳອີກ.

ຈິ່ງໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ພວກເຈົ້າບໍ່ລືມໄລພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ຍ້ານວ່າພວກເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄົນ ຈອງຫອງພອງຕົນ, ພຍຍ 8:11-14. ເຮົາຊົ່ງ ຄວາມຫຍາບຊ້າ ແລະ ການອວດດີ, ສພສ 8:13 (ສພສ 6:16-17). ຄວາມຈອງຫອງນຳ ໄປສູ່ການທຳລາຍ, ສພສ 16:18. ໃນນີ້ມັນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ອວດດີ ຖ່ອມ ຕົວລົງ, ອຊຍ 2:11-12 (2 ນພ 12:11-12). ຄວາມອວດອົງຂອງເຈົ້າໄດ້ລ້ຽງເຈົ້າເອງ, ອພຍ 1:3. ຄົນທີ່ອວດດີທັງພົດຈະເປັນຄືກັນ ກັບເພື່ອງເຂົ້າ, ມລກ 4:1 (1 ນພ 22:15; 3 ນພ 25:1; ຄພ 29:9).

ຜູ້ໃດທີ່ຍົກຕົວຂຶ້ນ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກລົດໃຫ້ນ້ອຍ ລົງ, ມທ 23:12 (ຄພ 101:42). ພຣະເຈົ້າຕໍ່ສູ້ ຄົນທີ່ອວດດີ, 1 ປທ 5:5.

ອາຄານໃຫຍ່ ແລະ ກວ້າງຂວາງຫລັງນີ້ ຄືຄວາມຈອງຫອງຂອງໂລກ, 1 ນພ 11:36

ຈອມໂຍທາ

(1 ນຟ 12:18). ເມື່ອເຂົາມີການສຶກສາ ເຂົາຄິດ ວ່າ ເຂົາ ສະຫລຽວ ສະຫລາດ ຄິດ ວ່າ ຕົນສະຫລຽວສະຫລາດ, **2 ນຟ 9:28-29**. ພວກທ່ານ ຈຶ່ງຄິດ ລະເມີ ເພີ່ມດ້ວຍຄວາມທະນົງໃຈ, **ຢຄ 2:13, 16** (ແອວ 4:8-12). ພວກທ່ານຖອດຄວາມທະນົງຕົວອອກແລ້ວບໍ່, **ແອວ 5:28**. ຄວາມທະນົງຕົວອັນໃຫຍ່ຫລວງໄດ້ເຂົ້າເຖິງໃຈຂອງຜູ້ຄົນ, **ຮລມ 3:33-36**. ລູກຫລານມະນຸດ ວ່ອງໄວ ແທ້ນີ້ທີ່ ຈະໄຝຝັນໃນຄວາມທະນົງຕົວ, **ຮລມ 12:4-5**. ຄວາມທະນົງຕົວຂອງຊົນຊາດນີ້ ປະກົດເປັນຄວາມພິນາດຂອງພວກເຂົາ, **ມຮນ 8:27**.

ຈົ່ງ ລະ ວັງຄວາມ ຈອງຫອງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈະກາຍເປັນ ເໝືອນດັ່ງຊາວມີໄຟ, **ຄພ 38:39**. ຈົ່ງຢຸດຈາກຄວາມຈອງຫອງ ແລະຄວາມບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ, **ຄພ 88:121**.

ຈອມໂຍທາ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະ ນາມ ໜຶ່ງອີກສຳລັບພຣະເຢຊູຄຣິດ. ພຣະອົງບົກຄອງເຫລົ່າທຸດໃນສະຫວັນ ແລະແຜ່ນດິນ ໂລກ ແລະ ນຳພາຄົນຊອບທຳຕ້ານກັບຄວາມຊົ່ວ (ຄພ 29:9; 121:23).

ຈອມໂຍທາຄືພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມມີໄຊ, **ພສສ 24:10**.

ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນຄື ຈອມໂຍທາ, **1 ນຟ 20:2**.

ວິນ ຍານ ຂອງ ເຮົາຈະບໍ່ພະຍາຍາມກັບມະນຸດສະເໝີໄປ, ຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວ, **ຄພ 1:33**.

ເຈີມ, ການເຈີມ. ເບິ່ງ ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ; ນ້ຳມັນ ນຳອີກ

ໃນສະໄໝບູຮານ, ສາດສະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຈີມ ດ້ວຍນ້ຳມັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ພິເສດ, ດັ່ງເຊັ່ນອາໂຣນ ຫລື ປະໂລທິດ ຫລື ກະສັດ ຜູ້ຈະບົກຄອງອິດສະຣາເອນ. ໃນສາດສະໜາຈັກກະວັນນີ້, ການເຈີມແມ່ນການຢອດນ້ຳມັນທີ່ໄດ້ອຸທິດແລ້ວຢອດໜຶ່ງຫລື ສອງຢອດໃສ່ຫົວຂອງບຸກຄົນ ຊຶ່ງເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງພອນພິເສດ. ສິ່ງນີ້ສາມາດ

ກະທຳໄດ້ພຽງແຕ່ພາຍໃຕ້ສິດອຳນາດ ແລະອຳນາດຂອງຖານະປະໂລທິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ. ຫລັງຈາກການເຈີມ, ບຸກຄົນທີ່ກະທຳໂດຍສິດອຳນາດຂອງຖານະປະໂລທິດດຽວກັນນັ້ນ ອາດຜະນຶກການເຈີມ ແລະ ມອບພອນພິເສດໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຖືກເຈີມ.

ເຈີມພວກເຂົາ, ແລະ ຫົດສົງພວກເຂົາ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ບົວລະບັດຮັບໃຊ້ເຮົາ, **ອພຍ 28:41** (ລລວ 8:6-12, 30). ຫົດສົງລາວໃຫ້ບົກຄອງປະຊາຊົນອິດສະຣາເອນຂອງເຮົາ, **1 ຊມອ 9:16; 10:1**.

ພວກແອວເດີຕ້ອງເຈີມ ແລະ ໃຫ້ພອນແກ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ, **ຢາ ໂກໂບ 5:14-15** (ຄພ 42:44).

ເຈົ້າບ່າວ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະ ເຢຊູຄຣິດມີສັນຍາລັກໃນພຣະຄຳພີວ່າເປັນເຈົ້າບ່າວ. ສາດສະໜາຈັກກະມີສັນຍາລັກວ່າເປັນເຈົ້າສາວຂອງພຣະອົງ.

ສາວບໍລິສຸດສິບຄົນໄດ້ອອກໄປພົບກັບເຈົ້າບ່າວ, **ມທ 25:1-13**. ເຈົ້າສາວຍ່ອມເປັນຂອງເຈົ້າບ່າວ, **ໂຍຮັນ 3:27-30**. ຄວາມສຸກມີແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຮັບເຊີນມາໃນງານລ້ຽງມຸງຄຸນສົມຣິດຂອງພຣະເມສາມ້ອຍ, **ພນມ 19:5-10**.

ຈົ່ງຕຽມພ້ອມສຳລັບການສະເດັດມາຂອງເຈົ້າບ່າວ, **ຄພ 33:17**. ຈົ່ງຕຽມພ້ອມສຳລັບເຈົ້າບ່າວ, **ຄພ 65:3**.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່. ເບິ່ງ ສາວິກເຈັດສິບ; ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ; ອະທິການຜູ້ຄວບຄຸມ; ອັກຄະສາວິກ

ໃຈ. ເບິ່ງ ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ; ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊຳ ນຳອີກ

ເປັນ ສັນຍາລັກຂອງຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາຂອງມະນຸດ ແລະ ເປັນແຫລ່ງທີ່ໃຊ້ປຽບທຽບອາລົມ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດ.

ຈົ່ງຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດທິວິໃຈຂອງເຈົ້າ, **ພບຍ 6:5** (ພບຍ 6:3-7; ມທ 22:37; ລກ 10:27; ຄພ 59:5).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊອກຫາຊາຍຄົນໜຶ່ງຕາມທີ່ພຣະອົງປະສົງ, **1 ຊມອ 13:14**. ມະນຸດເບິ່ງພາຍນອກ ແຕ່ເຮົາເບິ່ງພາຍໃນຈິດໃຈ, **1 ຊມອ 16:7**. ຜູ້ທີ່ບໍລິສຸດໃນຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳ ຈະຂຶ້ນໄປທີ່ເນີນພູຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບພອນ, **ພສສ 24:3-5** (2 ນຟ 25:16). ລາວຄິດແບບໃດ ລາວກໍເປັນຄົນແບບນັ້ນ, **ສພສ 23:7**. ເອລີຍາຈະນຳພໍ່ກັບລູກມາພົບກັນອີກ, **ມລກ 4:5-6** (ລກ 1:17; ຄພ 2:2; 110:14-15; 138:47; ຈສ—ປ 1:38-39).

ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດກໍເປັນສຸກ, **ມທ 5:8** (3 ນຟ 12:8). ຄົນຊົ່ວຍ່ອມເອົາສິ່ງຊົ່ວອອກມາຈາກຄັງຊົ່ວແຫ່ງໃຈຂອງຕົນ, **ລກ 6:45**.

ຈົ່ງຕາມພຣະບຸດດ້ວຍຄວາມມັ່ງໝາຍເຕັມທີ່ແຫ່ງໃຈ, **2 ນຟ 31:13**. ພວກທ່ານໄດ້ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າທາງວິນຍານແລ້ວບໍ່ ແລະ ເຄີຍປະສົບການປ່ຽນແປງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ໃນໃຈຂອງພວກທ່ານແລ້ວບໍ່, **ແອວ 5:14**. ໃຫ້ຖອຍໃຈທີ່ຊອກຊຳ້ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **3 ນຟ 9:20** (3 ນຟ 12:19; ອທ 4:15; ມຣນ 6:2).

ເຮົາຈະບອກເຈົ້າໃນຈິດໃຈ ແລະ ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, **ຄພ 8:2**.

ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ. ເບິ່ງ ຄວາມຜາສຸກ; ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ; ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້ ນຳອີກ

ຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະຄຣິດ (ມຣນ 7:47); ຄວາມຮັກທີ່ພຣະຄຣິດມີຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ ແລະ ວ່າລູກຫລານມະນຸດຄວນມີຕໍ່ກັນ ແລະກັນ (2 ນຟ 26:30; 33:7-9; ອທ 12:33-34); ຄວາມຮັກທີ່ສູງສຸດ, ມີກຽດສູງສຸດ, ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດ, ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຄວາມຮັກແພງເທົ່ານັ້ນ.

ຄວາມ ຮູ້ ເຮັດ ໃຫ້ ອວດ ອົງ, ແຕ່ ຄວາມ ຮັກ ເຮັດ ໃຫ້ ຈະ ເລີນ ຂຶ້ນ, **1 ກຣທ 8:1**. ຄວາມໃຈບຸນ, ຄວາມ ຮັກ ອັນ ບໍລິສຸດ, ແມ່ນ ເກີນ ກວ່າ ແລະ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ກວ່າ ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ປວງ, **1 ກຣທ 13**. ຈຸດປະສົງ ຂອງ ຄຳ ສັ່ງ ນີ້ ແມ່ນ ເພື່ອ ກໍ່ ໃຫ້

ເກີດ ຄວາມ ຮັກ ຈາກ ໃຈ ບໍລິສຸດ, **1 ຕມທ 1:5**. ເອົາ ຄວາມ ຮັກ ພີ່ນ້ອງ ເພີ່ມ ຄວາມ ເຫລື້ອມ ໃສ, **2 ເປໂຕ 1:7**.

ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ບັນ ຊາ ວ່າ ມະນຸດ ທັງ ປວງ ຄວນ ມີ ຄວາມ ໃຈ ບຸນ, **2 ນຟ 26:30** (ມຣນ 7:44-47). ໃຫ້ ເບິ່ງ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ມີ ສັດ ທາ, ຄວາມ ຫວັງ, ແລະ ຄວາມ ໃຈ ບຸນ, **ແອວ 7:24**. ຄວາມ ຮັກ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ມີ ຕໍ່ ມະນຸດ ເປັນ ຄວາມ ໃຈ ບຸນ, **ອທ 12:33-34**. ຖ້າ ທາກ ມະນຸດ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ໃຈ ບຸນ ແລ້ວ ເຂົາ ຈະ ຮັບ ບ່ອນ ຊຶ່ງ ຕຽມ ໄວ້ ໃນ ຜາ ສາດ ຂອງ ພຣະ ບິດາ ບໍ່ ໄດ້, **ອທ 12:34** (ມຣນ 10:20-21). ໂມໂຣໂນ ໄດ້ ຂຽນ ຖ້ອຍ ຄຳ ຂອງ ມໍມອນ ໄວ້ ກ່ຽວ ກັບ ສັດ ທາ, ຄວາມ ຫວັງ, ແລະ ຄວາມ ໃຈ ບຸນ, **ມຣນ 7**.

ຄວາມ ໃຈ ບຸນ ເຮັດ ໃຫ້ ມະນຸດ ເໝາະ ສົມ ສຳ ລັບ ວຽກ ການ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, **ຄພ 4:5-6** (ຄພ 12:8). ຈົ່ງ ຫຸ້ມ ທໍ່ ຕົນ ເອງ ດ້ວຍ ພັນ ທະ ແຫ່ງ ຄວາມ ໃຈ ບຸນ, **ຄພ 88:125**. ໃຫ້ ອຸທອນ ຂອງ ທ່ານ ເຕັມ ປຽມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ໃຈ ບຸນ, **ຄພ 121:45**.

ສະຕິບັນຍາ. ເບິ່ງ ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ; ຄວາມຮູ້; ຈິງ, ຄວາມຈິງ ນຳອີກ

ຄວາມ ສາ ມາດ ຫລື ຂອງ ປະທານ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ ທີ່ ຈະ ຕັດ ສິນ ຢ່າງ ຖືກ ຕ້ອງ. ບຸກຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ບັນຍາ ຜ່ານ ປະສົບການ ແລະ ການ ສຶກສາ ແລະ ໂດຍ ເຮັດ ຕາມ ຄຳ ແນະ ນຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ. ປາດ ສະ ຈາກ ຄວາມ ຊ່ວຍ ເຫລືອ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ມະນຸດ ຈະ ບໍ່ ມີ ບັນຍາ ທີ່ ແທ້ຈິງ (2 ນຟ 9:28; 27:26).

ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ປະທານ ສະຕິບັນຍາ ໃຫ້ ແກ່ ໂຊໂລໂມນ, **1 ກສ 4:29-30**. ບັນຍາ ແມ່ນ ສິ່ງ ສຳ ຄັນ ອັນ ສຸດ ຍອດ: ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ທຸກ ເອົາ ບັນຍາ ໃຫ້ ໄດ້, **ສພສ 4:7**. ຄິດ ເຖິງ ຕົນ ຈົ່ງ ທົນ ຮຽນ ເອົາ ທຸກ ສິ່ງ, **ສພສ 19:8**.

ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ສະຕິບັນຍາ, **ລກ 2:40, 52**. ຖ້າ ຄົນ ໃດ ໃນ ພວກ ເຈົ້າ ຂາດ ສະຕິ ບັນຍາ, ກໍ ໃຫ້ ຜູ້ ນັ້ນ ທູນ ຂໍ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ, **ຢກບ 1:5** (ຄພ 42:68; ຈສ—ປ 1:11).

ຂ້າພະເຈົ້າບອກພວກທ່ານເຖິງເລື່ອງເຫລົ່າ

ສະເຕກ

ນີ້ເພື່ອພວກທ່ານ ຈະ ຮຽນ ຮູ້ ກ່ຽວ ກັບ ບັນຍາ, ມຊຍ 2:17. ຈົ່ງຮຽນຮູ້ບັນຍາໃນໄວທຸ່ມຂອງລູກ, ແອວ 37:35.

ໄຟ ພົນ ຂອງພຣະ ເຈົ້າ ຈະພົບສະຕິບັນຍາ ແລະ ຊຸມຊັບແຫ່ງຄວາມຮູ້, ຄພ 89:19. ໃຫ້ຄົນທີ່ໂງ່ຈ້າຮຽນຮູ້ບັນຍາໂດຍການຖ່ອມຕົວ ແລະ ເອີ້ນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 136:32.

ສະເຕກ

ໜ່ວຍງານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ໜ່ວຍງານບໍລິຫານຢ່າງໜຶ່ງ ຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະ ເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄຟພົນຍຸກສຸດທ້າຍ. ສະເຕກປະກອບດ້ວຍຫວອດ ຫລື ສາຂາຫລາຍແຫ່ງ. ໂດຍທົ່ວ ໄປ ແລ້ວ ມັນ ຈະ ມີ ເຂດ ແດນ ແລະ ເຮັດເປັນຄືພາບຜ້າເຕັ້ນ ທີ່ຖືກບັນຍາຍໄວ້ໃນເອຊາຍາ 54:2: ທີ່ວ່າ “ຈົ່ງຕໍ່ເຊືອກຜ້າເຕັ້ນຂອງເຈົ້າໃຫ້ຍາວ; ແລະ ສຽບຫລັກຂອງເຈົ້າໃຫ້ແໜ້ນ.” ແຕ່ລະສະເຕກຂອງຊີໂອນ ຈະຄ້ຳຊູ ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອສາດສະໜາຈັກ ໃນວິທີທີ່ຜ້າເຕັ້ນ ຫລື ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ຖືກຄ້ຳຊູໄວ້ດ້ວຍຫລັກ. ສະເຕກເປັນສະຖານທີ່ເຕົ້າໂຮມສຳລັບຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງອິດສະຣາເອນທີ່ກະຈັດກະຈາຍໄປ (ຄພ 82:13-14; 101:17-21).

ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຫລັກຂອງທ່ານແຂງແຮງ ແລະ ຂະຫຍາຍເຂດຂອງທ່ານ, ມຣນ 10:31 (ຄພ 82:14).

ກຳ ນົດ ສະເຕກອື່ນໆ ໄວ້ໃຫ້ຊີໂອນທີ່ນອກເໜືອ ໄປ ຈາກ ສະເຕກແຫ່ງນີ້, ຄພ 109:59. ການເຕົ້າໂຮມຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ແລະ ເທິງສະເຕກຂອງນາງ, ຈະເກີດຂຶ້ນເພື່ອການປົກປ້ອງ, ຄພ 115:6 (ຄພ 101:21). ບ່ອນອື່ນຄວນຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນສະເຕກ, ຄພ 115:18. ປະທານກຸ່ມມະຫາປະໂລຫິດ ໄດ້ຖືກຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການເບິ່ງຄວາມເໝາະສົມຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ຈະຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນປະທານສະເຕກ, ຄພ 124:133-134. ຈົ່ງອອກໄປຍັງແຜ່ນດິນຊີໂອນ, ເພື່ອວ່າສະເຕກຂອງນາງຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ຄພ 133:9.

ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ. ເບິ່ງ ສັກສິດທີ່ສູດ; ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຫົບຄຳພັນສັນຍາ ນຳອີກ

ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສູນກາງນະມັດສະການຂອງອິດສະຣາເອນ ໃນລະຫວ່າງການອົບພະຍົບຫົກຈາກເອຍິບ. ແທ້ຈິງແລ້ວສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ອາດ ເປັນພຣະວິຫານທີ່ຍົກຍ້າຍໄປນຳ ໄດ້ ແລະ ສາມາດແຍກອອກເປັນສ່ວນໆ ແລະ ປະກອບເຂົ້າກັນໄດ້. ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ໃຊ້ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ຈົນກວ່າພວກເຂົາໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານຂອງໂຊໂລໂມນ (ຄພ 124:38).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍແບບແຜນຂອງສະຖານທີ່ນະມັດສະການແກ່ໂມເຊ (ອພຍ 26-27), ແລະ ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ສ້າງມັນ ຕາມແບບແຜນນັ້ນ (ອພຍ 35-40). ເມື່ອສະຖານທີ່ນະມັດສະການສຳເລັດຮຽບຮ້ອຍ, ເມກ ໄດ້ມາປົກຄຸມຜ້າເຕັ້ນໄວ້, ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ເຕັມຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນະມັດສະການ (ອພຍ 40:33-34). ເມກໄດ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນຍາມກາງຄືນ, ມີແສງເປັນໄຟພູ່ງຂຶ້ນເທິງທີ່ເຕັ້ນສັກສິດ. ເມື່ອເມກປົກຄຸມຢູ່ເທິງທີ່ເຕັ້ນ, ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນຈະຕັ້ງຄ້າຍພັກ. ເມື່ອເມກໄດ້ຍ້າຍໄປຈາກທີ່ເຕັ້ນ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍຄ້າຍພັກ (ອພຍ 40:36-38; ຈບຊ 9:17-18). ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ຫາມສະຖານທີ່ນະມັດສະການໄປນຳ ໃນໄລຍະທີ່ຊັດເຊພະເນຈອນໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ໃນຕອນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າຍຶດຄອງແຜ່ນດິນການາອານ. ຫລັງຈາກການຍຶດຄອງນັ້ນ, ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ໄດ້ຖືກຕັ້ງຂຶ້ນທີ່ ຊີໂລ, ບ່ອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກໄວ້ (ຢຊ 18:1). ຫລັງຈາກລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານຂອງໂຊໂລໂມນແລ້ວ, ສະຖານທີ່ນະມັດສະການທັງໝົດກໍໄດ້ສາບສູນໄປຈາກປະຫວັດສາດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເອຊາຍາ ໄດ້ໃຊ້ສະ

ຖານທີ່ນະມັດສະການ ເປັນສັນຍາລັກຂອງ ເມືອງຊີໂອນ ແລະ ເຢຣູຊາເລັມ ໃນເວລາຂອງ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ (ອຊຊຍ 33:20; ມຊ 7:62).

ສະພາສູງ

ສະພາຂອງມະຫາປະໂລຫິດສິບສອງຄົນ ໃນຕອນຕົ້ນຂອງການຟື້ນຟູສາດສະໜາ ຈັກ, ຄຳວ່າ ສະພາສູງ ແມ່ນໝາຍເຖິງໜ່ວຍ ປົກຄອງສອງກຸ່ມ: (1) ກຸ່ມອັກຄະສາວົກສິບ ສອງຂອງສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 107:33, 38); ແລະ (2) ສະພາສູງທີ່ຮັບໃຊ້ພາຍໃນແຕ່ລະ ສະເຕກ (ຄພ 102; 107:36).

ສະພາວະທີສອງ. ເບິ່ງ ມະຕະ, ຄວາມເປັນ ມະຕະ

ສະພາອັກຄະສາວົກສິບສອງ. ເບິ່ງ ອັກຄະ ສາວົກ

ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ພໍ່. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ; ສະມິດ, ລູສີ ແມັກ ນຳອີກ

ພໍ່ຂອງສາດສະດາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ. ເພິ່ນ ເກີດໃນວັນທີ 12 ເດືອນກໍລະກົດ, 1771. ເພິ່ນ ໄດ້ແຕ່ງງານກັບນາງລູສີ ແມັກ, ແລະ ພວກ ເພິ່ນມີລູກເກົ້າຄົນ (ຈສ—ປ 1:4). ໂຈເຊັບໄດ້ ກາຍເປັນຜູ້ເຊື່ອທີ່ຊື່ສັດຕໍ່ການເປີດເຜີຍຍຸກ ສຸດທ້າຍ ແລະ ໄດ້ເປັນປັດຖະຄົນທຳອິດຂອງ ສາດສະໜາຈັກ. ເພິ່ນໄດ້ເສຍຊີວິດໃນວັນທີ 14 ເດືອນກັນຍາ, 1840.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຄຳແນະນຳແກ່ເພິ່ນ ຜ່ານໂຈເຊັບ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ຄພ 4; 23:5. ໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ອາວຸໂສຂອງເຮົາ ສືບຕໍ່ຢູ່ກັບ ຄອບຄົວຂອງລາວ, ຄພ 90:20. ຜູ້ຮັບໃຊ້ຜູ້ ອາວຸໂສຂອງເຮົາ ໂຈເຊັບ ຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ກັບອັບ ຣາຮາມ ທາງຂວາມືຂອງລາວ, ຄພ 124:19. ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ໄດ້ເຫັນພໍ່ຂອງເພິ່ນ ໃນ ພາບນິມິດ ຢູ່ໃນອານາຈັກຊັ້ນສູງ, ຄພ 137:5.

ທູດອົງໜຶ່ງໄດ້ບັນຊາໂຈເຊັບ ສະມິດ ຜູ້ລູກ ໃຫ້ບອກພໍ່ຂອງເພິ່ນ ກ່ຽວກັບພາບທີ່ເພິ່ນໄດ້ ເຫັນ, ຈສ—ປ 1:49–50.

ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ. ເບິ່ງ ການຟື້ນຟູພຣະ ກິດຕິຄຸນ; ການແປຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ (ປຈສ); ໄຂ່ມຸກອັນລຳຄ່າ; ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ; ພຣະຄຳພີມ່ອນ; ພາບທີ່ ມາໃຫ້ເຫັນຄັ້ງທຳອິດ ນຳອີກ

ສາດສະດາທີ່ຖືກເລືອກໃຫ້ຟື້ນຟູສາດສະ ໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຄົນມາສູ່ ແຜ່ນດິນໂລກ. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເກີດໃນລັດ ເວີພັນ ໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ ແລະ ໄດ້ມີ ຊີວິດຈາກປີ 1805 ເຖິງ 1844.

ໃນປີ 1820, ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ ແລະ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ໄດ້ປະກົດຕໍ່ໂຈເຊັບ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າ ບໍ່ມີສາດສະໜາຈັກ ແຫ່ງໃດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກທີ່ແທ້ຈິງ (ຈສ—ປ 1:1–20). ຕໍ່ມາ ທູດໂມໂຣໂນ ໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມ ເພິ່ນ, ຜູ້ໄດ້ເປີດເຜີຍບ່ອນທີ່ແຜ່ນຈາລຶກຄຳ ທີ່ ບັນຈຸບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນໃນສະໄໝບູຮານ ທີ່ໄດ້ ອາໄສຢູ່ໃນທະວີບອາເມຣິກາ (ຈສ—ປ 1:29– 54).

ໂຈເຊັບ ໄດ້ແປແຜ່ນຈາລຶກຄຳ ແລະ ໃນ ປີ 1830 ໄດ້ຈັດພິມມັນເປັນພຣະຄຳພີມ່ອນ (ຈສ—ປ 1:66–67, 75). ໃນປີ 1829, ເພິ່ນ ໄດ້ຮັບສິດອຳນາດຖານະປະໂລຫິດ ຈາກ ໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕ ແລະ ຈາກ ເປໂຕ, ຢາໂກ ໂປ, ແລະ ໂຢຮັນ (ຄພ 13; 27:12; 128:20; ຈສ—ປ 1:68–70).

ຕາມທີ່ໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຈາກພຣະເຈົ້າ, ໃນ ວັນທີ 6 ເດືອນເມສາ, 1830, ໂຈເຊັບ ແລະ ຄົນອື່ນໆຫລາຍຄົນ ໄດ້ຟື້ນຟູສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຄົນມາໃໝ່ (ຄພ 20:1–4). ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງໂຈເຊັບ, ສາດສະໜາ ຈັກຈິ່ງໄດ້ເຕີບໂຕຂຶ້ນ ໃນປະເທດການາດາ, ປະເທດອັງກິດ, ແລະ ພາກສ່ວນໜຶ່ງໃນພາກ ຕາເວັນອອກຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ໂດຍ ສະເພາະໃນລັດໂອໄຮໂອ, ລັດມິເຊິຣີ, ແລະ ລັດອິລິນອຍ. ການຂົ່ມເຫັງທີ່ຮ້າຍແຮງໄດ້ຕິດ ຕາມໂຈເຊັບ ແລະ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ວ່າ ເຂົາເຈົ້າຈະໄປຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ບ່ອນໃດກໍຕາມ. ໃນວັນທີ 27 ເດືອນມິຖຸນາ, 1844, ໂຈເຊັບ ແລະ ໄຮຣຳ ອ້າຍຂອງເພິ່ນ ໄດ້ຖືກຂ້າຍ້ອນ

ຄວາມເຊື່ອ ໃນເມືອງຄາດເທດ, ລັດອິລິນອຍ, ໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ.

ໂຢເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ, ໄດ້ທຳນາຍກຽວກັບໂຈເຊັບ ສະມິດ, 2 ນພ 3:6-15.

ໂດຍທີ່ຮູ້ເຖິງຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຈະມາເຖິງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຄພ 1:17 (ຄພ 19:13). ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນອັກຄະສາວົກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ເປັນແອວເດິຄົນທຳອິດຂອງສາດສະໜາຈັກກີ້, ຄພ 20:2. ໂຈເຊັບໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນອັກຄະສາວົກໂດຍເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ, ຄພ 27:12. ໂຈເຊັບ ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ ໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ ພວກເພິ່ນໄດ້ເຫັນພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກພຣະບິດາ, ຄພ 76:23. ພ້ອມດ້ວຍອິລິເວີຄາວເດີຣີ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນພາບນິມິດ, ຄພ 110:1-4. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນໂຈເຊັບໃຫ້ເປັນແອວເດິຄວບຄຸມ, ເປັນຜູ້ແປ, ຜູ້ເປີດເຜີຍ, ຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະ ສາດສະດາ, ຄພ 124:125. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເຮັດເພື່ອຄວາມລອດຂອງມະນຸດໃນໂລກນີ້ ຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ, ຄພ 135:3.

ພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ນຳອອກມາໂດຍສາດສະດາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ: ໂຈເຊັບໄດ້ແປພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜ່ນຈາລຶກຄຳທີ່ທູດໂມໂຣໂນໄດ້ມອບໃຫ້ເພິ່ນ, ຊຶ່ງການແປນັ້ນ ໄດ້ຖືກຈັດພິມ ໃນປີ 1830 ເປັນພຣະຄຳພີມໍມອນ. ເພິ່ນຍັງໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຳອີກ ໃຫ້ເຄົ້າໂຄງກຽວກັບຄຳສອນຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ອົງການຂອງສາດສະໜາຈັກກີ້. ການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ຖືກຮວບຮວມໄວ້ໃນໜັງສືທີ່ເອີ້ນວ່າ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ. ເພິ່ນເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການນຳໜັງສືໄຂ່ມຸກອັນລຳຄ່າອອກມາ, ຊຶ່ງບັນຈຸການແປທີ່ດົນໃຈຂອງການຂຽນບາງຢ່າງຂອງໂມເຊ, ອັບຣາຮາມ, ແລະ ມັດທາຍ, ຄັດເລືອກເອົາມາຈາກປະຫວັດ ແລະ ປະຈັກພະຍານສ່ວນຕົວຂອງເພິ່ນ, ແລະ ຂໍ້ຄວາມສືບສາມຂໍ້ເລື່ອງຄຳສອນ ແລະ ຄວາມເຊື່ອທີ່ ທີ່ສາດສະໜາຈັກກີ້ຍຶດພື້ນ.

ສະມິດ, ໂຈເຊັບ ແອັຟ

ປະທານ ຄົນທີ່ທົກຂອງສາດສະໜາຈັກກີ້; ເປັນລູກຊາຍຄົນດຽວຂອງໄຮຣໍາ ແລະ ນາງແມຣີ ຟຽວດິງ ສະມິດ. ເພິ່ນໄດ້ເກີດໃນວັນທີ 13 ເດືອນພະຈິກ ປີ 1838 ແລະ ໄດ້ເສຍຊີວິດໃນວັນທີ 19 ເດືອນພະຈິກ ປີ 1918.

ໂຈເຊັບ ແອັຟ ສະມິດ ໄດ້ຮັບພາບນິມິດເລື່ອງການໄຖ່ຄົນຕາຍ, ຄພ 138.

ສະມິດ, ຊາມູເອນ ເອັຈ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ ນຳອີກ

ນ້ອງຊາຍຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ (ຈສ—ປ 1:4). ຊາມູເອນໄດ້ເກີດໃນປີ 1808 ແລະ ໄດ້ເສຍຊີວິດ ໃນປີ 1844. ເພິ່ນເປັນພະຍານຄົນໜຶ່ງ ໃນພະຍານແປດຄົນຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ ແລະ ໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນຜູ້ສອນສາດສະໜາຄົນທຳອິດໃຫ້ສາດສະໜາຈັກກີ້ທີ່ຖືກພື້ນຟູຄົນມາໃໝ່ (ຄພ 23:4; 52:30; 61:33-35; 66:7-8; 75:13).

ສະມິດ, ລູສີ ແມັກ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ພໍ້; ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ ນຳອີກ

ແມ່ຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ພັນລະຍາຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ພໍ້ (ຈສ—ປ 1:4, 7, 20). ນາງໄດ້ເກີດໃນວັນທີ 8 ເດືອນກໍລະກົດ, 1776 ແລະ ໄດ້ເສຍຊີວິດໃນວັນທີ 5 ເດືອນພຶດສະພາ, 1856.

ໂຈເຊັບໄດ້ເຫັນແມ່ຂອງເພິ່ນ ໃນພາບນິມິດຢູ່ໃນອານາຈັກຊັ້ນສູງ, ຄພ 137:5.

ສະມິດ, ເອມມາ ເຮວ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ ນຳອີກ

ພັນລະຍາຂອງສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊານາງເອມມາ ໃຫ້ເລືອກເພງສວດໃຫ້ ສຳລັບສາດສະໜາຈັກກີ້. ນາງຍັງໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນປະທານສະມາຄົມສະຕີສົງເຄາະຄົນທຳອິດນຳອີກ.

ການ ເປີດ ເຜີຍ ໄດ້ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ເອມມາ ສະມິດ ກຽວກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 25. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນະນຳ

ນາງເອມມາ ສະມິດ ເລື່ອງການແຕ່ງງານ, ຄພ 132:51-56.

ສະມິດ, ໄຮຣຳ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກນຳອີກ

ອ້າຍ ແລະ ຜູ້ຮ່ວມງານທີ່ຊື່ສັດຄົນໜຶ່ງຂອງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ. ໄຮຣຳ ໄດ້ ເກີດ ໃນວັນທີ 9 ເດືອນກຸມພາ, 1800. ພົ້ນໄດ້ຮັບໃຊ້ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍຂອງໂຈເຊັບ ໃນຝ່າຍປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຕະຫລອດທັງໄດ້ ເປັນປີຕູ ຄົນທີ່ສອງຂອງສາດສະໜາຈັກ. ເມື່ອວັນທີ 27 ເດືອນ ມິຖຸນາ, 1844, ພົ້ນ ໄດ້ຖືກຂ້າຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ ພ້ອມກັບໂຈເຊັບ ໃນຄຸກຄາດເທດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຄຳແນະນຳຕໍ່ໄຮຣຳ ຜ່ານທາງ ໂຈເຊັບ ນັ້ນຊາຍຂອງພົ້ນ, ຄພ 11; 23:3. ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໄຮຣຳ ສະມິດ ເປັນສຸກແລ້ວ ເພາະຄວາມຊື່ສັດຂອງ ໂຈລາວ, ຄພ 124:15. ໄຮຣຳ ໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ຮັບຕຳແໜ່ງເປັນປີຕູຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຄພ 124:91-96, 124. ໂຈເຊັບ ແລະ ໄຮຣຳໄດ້ຖືກຂ້າຍ້ອນຄວາມເຊື່ອໃນຄຸກຄາດເທດ, ຄພ 135. ໄຮຣຳ ແລະ ວິນຍານທີ່ໄປດປານອື່ນໆ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ເພື່ອໃຫ້ອອກມາໃນຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ຄພ 138:53.

ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ. ເບິ່ງ ຄົນທີ່ສ້າງຄວາມສະຫງົບສຸກ; ພັກຜ່ອນ; ພັນປີ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ສັນຕິສຸກ (ຄວາມສະຫງົບ) ສາ ມາດໝາຍ ເຖິງທັງອິດສະ ລະພາບ ຈາກການຂັດແຍ້ງ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍ ຫລື ຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ ແລະ ຄວາມປອບ ໂຍນທີ່ເກີດຈາກພຣະວິນຍານທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ໄພພິນທີ່ຊື່ສັດຂອງພຣະອົງ.

ອິດສະລະພາບຈາກການຂັດແຍ້ງ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍ: ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ເສິກສົງຄາມຢຸດຕິລົງ, ພສສ 46:9. ປະຊາຊົນຈະບໍ່ຕຽມເຂົ້າສູ່ການສົງຄາມອີກຈັກເທື່ອ, ອຊຸຢ 2:4.

ຈົ່ງຢູ່ຢ່າງສະຫງົບສຸກກັບທຸກໆຄົນ; ຢ່າແກ້ແຄ້ນເລີຍ, ຣມ 12:18-21.

ສັນຕິສຸກກໍຍັງມີຢູ່ໃນແຜນດິນ, 4 ນພ 1:4, 15-20.

ຈົ່ງເລິກເຮັດສົງຄາມ ແລະ ປະກາດສັນຕິສຸກ, ຄພ 98:16. ຈົ່ງຍົກປ້າຍສັນຍານແຫ່ງສັນຕິພາບຂຶ້ນ, ຄພ 105:39.

ສັນຕິສຸກຈາກພຣະເຈົ້າແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຢັ້ງ: ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ອົງສັນຕິລາດ, ອຊຸຢ 9:6. ສັນຕິສຸກຈະບໍ່ມີສຳລັບພວກຄົນຊົ່ວ, ອຊຸຢ 48:22.

ກໍ ມີກອງທັບເທວະ ດາແຫ່ງ ສະຫວັນໝູ່ໃຫຍ່, ຮ່ວມກັນຮ້ອງເພງ ສັນ ລະ ເສີນພຣະເຈົ້າວ່າ ລັດສະໝີພາບຈົ່ງມີແກ່ພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນທີ່ສູງສຸດ ແລະ ທີ່ແຜ່ນດິນໂລກຈົ່ງມີສັນຕິສຸກ, ລກ 2:13-14. ເຮົາມອບສັນຕິສຸກໄວ້ກັບພວກເຈົ້າ, ຢສ 14:27. ສັນຕິສຸກອັນມາແຕ່ພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງເກີນຄວາມເຂົ້າໃຈຈະເຝົ້າຮັກສາຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ, ຟລຸ 4:7.

ຜູ້ຄົນຂອງກະສັດເບັນຢາມິນໄດ້ຮັບຄວາມສະຫງົບໃນຈິດສຳນິກ, ມຊຢ 4:3. ຕີນຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງພູ ຊຶ່ງປະກາດຄວາມສັນຕິສຸກນັ້ນ ງາມພຽງໃດ, ມຊຢ 15:14-18 (ອຊຢ 52:7). ແອວມາໄດ້ຮ້ອງທຸນຂໍຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ພົບສັນຕິສຸກ, ແອວ 38:8. ວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຊອບທຳຈະຖືກຮັບເຂົ້າໃນສະພາບຂອງສັນຕິສຸກ, ແອວ 40:12.

ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວໃຫ້ຄວາມສະຫງົບແກ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າບໍ່ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ຄພ 6:23. ຈົ່ງເດີນໄປໃນຄວາມອ່ອນໂຍນແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ, ແລະ ເຈົ້າຈະມີຄວາມສັນຕິສຸກໃນເຮົາ, ຄພ 19:23. ຄົນທີ່ເຮັດວຽກງານແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຈະໄດ້ຮັບສັນຕິສຸກ, ຄພ 59:23. ຈົ່ງຫຸ້ມຫໍ່ຕີນເອງດ້ວຍພັນທະແຫ່ງຄວາມໃຈບຸນ, ຊຶ່ງເປັນພັນທະແຫ່ງຄວາມດີພ້ອມ ແລະ ສັນຕິສຸກ, ຄພ 88:125. ລູກເອີຍ, ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແກ່ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ, ຄພ 121:7.

ໂດຍທີ່ພົບວ່າມີສັນຕິສຸກຫລາຍຂຶ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ສະແຫວງຫາພອນຂອງບັນພະບູລຸດ, ອຣຮ 1:2.

ສະໄໝບູຮານ

ສະໄໝບູຮານ. ເບິ່ງ ອາດາມ

ສະຫລາກ

ວິທີ ເລືອກ ຫລື ກຳ ຈັດ ການ ເລືອກ ຫລາຍ ຢ່າງ, ສ່ວນ ຫລາຍ ແມ່ນ ເຮັດ ໂດຍ ການ ເລືອກ ເອົາ ເຈ້ຍ ໃບ ໜຶ່ງ ຫລື ເອົາ ໄມ້ ອື່ນ ໜຶ່ງ. ສິ່ງ ນີ້ ເອີ້ນ ວ່າ ສະຫລາກ.

ພວກ ເຂົາ ກໍ ໄດ້ ແບ່ງ ບັນ ເຄື່ອງ ນຸ່ງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໂດຍ ໃຊ້ ສະຫລາກ, ມທ 27:35 (ພສສ 22:18; ມຣກ 15:24; ລກ 23:34; ຢຣ 19:24). ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໃຊ້ ສະຫລາກ, ແລະ ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ເລືອກ ແມ່ນ ມັດ ເທຍ, ກຈກ 1:23-26.

ພວກ ເຮົາ ຈົກ ສະຫລາກ ກັນ ວ່າ ຜູ້ ໃດ ໃນ ກຸ່ມ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ບ້ານ ຂອງ ລາບານ, 1 ນພ 3:11.

ສະຫວັນ. ເບິ່ງ ທີ່ ສຸຂະເສີມ; ລັດສະໝີພາບ ຂອງ ຊັ້ນສູງ; ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກ ສະຫວັນ ນຳອີກ

ຄຳ ວ່າ ສະຫວັນ ມີ ຄວາມ ໝາຍ ຕົ້ນ ຕໍ່ ຢູ່ ສອງ ຢ່າງ ໃນ ພຣະຄຳພີ. (1) ມັນ ເປັນ ບ່ອນ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ ອາໄສ ຢູ່ ແລະ ເປັນ ບ້ານ ໃນ ອະນາຄົດ ຂອງ ໄພ່ພົນ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ (ປຖກ 28:12; ພສສ 11:4; ມທ 6:9). (2) ມັນ ຢູ່ ອ້ອມ ຮອບ ແຜ່ນດິນ ໂລກ (ປຖກ 1:1, 17; ອພຍ 24:10). ສະຫວັນ ບໍ່ ແມ່ນ ທີ່ ສຸຂະເສີມ, ຊຶ່ງ ເປັນ ສະຖານ ທີ່ ຊົ່ວຄາວ ບ່ອນ ທີ່ ວິນຍານ ທີ່ ຊື່ສັດ ຂອງ ຄົນ ທີ່ ຄ້າຍ ມີ ຊີວິດ ຢູ່ ແລະ ໄດ້ ຕາຍ ໄປ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນດິນ ໂລກ. ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ໄປ ຢູ່ ມາຢາມ ທີ່ ສຸຂະເສີມ ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ພຣະອົງ ໄດ້ ສິ້ນພຣະຊົນ ຢູ່ ເທິງ ໄມ້ ກາງແຂນ, ແຕ່ ໃນ ມື້ ທີ່ ສາມ, ພຣະອົງ ໄດ້ ບອກ ນາງ ມາຣິວ່າ ພຣະອົງ ຍັງ ບໍ່ ໄດ້ ກັບ ໄປ ທາງ ພຣະ ບິດາ ເທື່ອ (ລກ 23:39-44; ຢຣ 20:17; ຄພ 138:11-37).

ຂ້າ ນ້ອຍ ຫລຽວ ເບິ່ງ ພ້າສະຫວັນ ທີ່ ພຣະອົງ ໄດ້ ສ້າງ ຂຶ້ນ ມາ, ພສສ 8:3. ພຣະຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ສ້າງ ສະຫວັນ ດ້ວຍ ຄຳສັ່ງ ຂອງ ພຣະອົງ, ພສສ 33:6. ໂອ້ ລູ ຊິ ເຟີ ເອີຍ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕົກລົງ ຈາກ ສະຫວັນ ແລ້ວ ນີ້, ອຊຢ 14:12 (2 ນພ 24:12). ພ້າ ສະຫວັນ ຈະ ດັບ ສູນ ໄປ ດັງ ໜັງ ສີ ມ້ວນ ທີ່

ໄດ້ ມ້ວນ ໄວ້, ອຊຢ 34:4. ເຮົາ ກຳລັງ ສ້າງ ພ້າ ສະຫວັນ ໃໝ່ ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ໃໝ່, ອຊຢ 65:17. ພຣະເຈົ້າ ຈະ ໄຂ່ ຂະຕູ ສະຫວັນ, ມລກ 3:10.

ຂ້າ ແຕ່ ພຣະບິດາ ເຈົ້າ ຜູ້ ສະ ຖິດ ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ, ຂໍ ໃຫ້ ພຣະນາມ ຂອງ ພຣະອົງ ເປັນ ທີ່ ເຄົາ ລົບ ບູຊາ, ມທ 6:9 (3 ນພ 13:9). ໂປໂລ ໄດ້ ຖືກ ຮັບ ຂຶ້ນ ໄປ ເຖິງ ສະຫວັນ ຊັ້ນ ທີ່ ສາມ, 2 ກອທ 12:2. ໃນ ສະຫວັນ ກຳງຽບ ສະຫງັດ, ພນມ 8:1 (ຄພ 88:95-98).

ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ອິດທິນ ຢ່າງ ຊື່ສັດ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ແລ້ວ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ຮັບ ເຂົ້າ ສູ່ ສະຫວັນ, ມຊຢ 2:41. ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ເປັນ ລູກ ຂອງ ພຣະບິດາ ຂອງ ເຈົ້າ ຜູ້ ບໍ່ ທັບ ຢູ່ ໃນ ສະຫວັນ, 3 ນພ 12:45.

ເຮົາ ຈະ ມາ ໃນ ໝູ່ ເມກ ແຫ່ງ ຯງ ສະຫວັນ, ຄພ 45:16. ເອລີ ຢາ ໄດ້ ຖືກ ຮັບ ຂຶ້ນ ໄປ ສະຫວັນ ໂດຍ ບໍ່ ໄດ້ ຊົມ ລົດ ຊາດ ຂອງ ຄວາມ ຕາຍ, ຄພ 110:13. ສິດ ຂອງ ຖານ ປະໂລ ທິດ ກ່ຽວ ຂ້ອງ ກັບ ອຳນາດ ແຫ່ງ ສະຫວັນ, ຄພ 121:36. ມີ ຮ່າງ ກາຍ ສອງ ປະເພດ ຢູ່ ໃນ ສະຫວັນ, ຄພ 129:1.

ຊີໂອນ ໄດ້ ຖືກ ຮັບ ຂຶ້ນ ໄປ ສະຫວັນ, ມຊ 7:23.

ສະອາດ ແລະ ບໍ່ສະອາດ. ເບິ່ງ ກົດຂອງ ໂມເຊ; ສົກກະບົກ, ຄວາມສົກກະບົກ; ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ໃນ ພຣະຄຳພີ ເດີມ, ພຣະຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເປີດ ເຜີຍ ຕໍ່ ໂມເຊ ແລະ ຊາວອິດສະຣາເອນ ໃນ ສະ ໄໝບູຮານ ວ່າ ອາຫານ ສະເພາະ ບາງ ຢ່າງ ເທົ່າ ນັ້ນ ທີ່ ຖື ວ່າ ສະອາດ ຫລື, ອີກ ຄຳ ໜຶ່ງ, ເພາະ ສົມ ທີ່ ຈະ ບໍລິໂພກ. ຄວາມ ແຕກຕ່າງ ຂອງ ອາຫານ ທີ່ ຊາວອິດສະຣາເອນ ນັບ ຖື ວ່າ ສະອາດ ແລະ ບໍ່ສະອາດ ມີ ຄວາມ ສຳຄັນ ຫລາຍ ໃນ ຊີວິດ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ທາງ ສາດສະໜາ ແລະ ທາງ ສັງຄົມ. ສັດສາວາ ສິ່ງ, ນົກ, ແລະ ປາ ບາງ ຊະນິດ ຖືກ ນັບ ວ່າ ສະອາດ ແລະ ເພາະ ສົມ ທີ່ ຈະ ບໍລິ ໂພກ, ສ່ວນ ສັດ ທີ່ ບໍ່ສະອາດ ນັ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ ຖືກ ສັ່ງ ຫ້າມ ບໍ່ ໃຫ້ ບໍລິໂພກ (ລລວ 11; ພຍ 14:3-20). ຜູ້ ຄົນ ທີ່ ເປັນ ພະຍາດ ກຳຖື ວ່າ ເປັນ ສິ່ງ ທີ່ ບໍ່ ສະອາດ ຄື ກັນ.

ໃນ ຄວາມ ຮູ້ ສຶກທາງ ວິນຍານ, ສະອາດ ໝາຍ ເຖິງ ການ ເປັນ ອິດສະລະ ຈາກ ບາບ ແລະ

ຄວາມປາດຖະໜາທີ່ເປັນບາບ. ໃນຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ ຖ້ອຍຄຳນີ້ຈຶ່ງຖືກໃຊ້ເພື່ອບັນລະຍາຍເຖິງບຸກຄົນທີ່ມີຄຸນນະທຳ ແລະ ຫົວໃຈທີ່ບໍລິສຸດ (ພສສ 24:4). ຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳພິເສດສະເໝີໃຫ້ເປັນຄົນສະອາດ (3 ນຟ 20:41; ຄພ 38:42; 133:5).

ພວກທີ່ບໍລິສຸດໃນຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳຈະມີສິດຂຶ້ນໄປທີ່ເນີນພູຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພສສ 24:3-5.

ບໍ່ຕ້ອງຖືຄົນໃດຄົນໜຶ່ງວ່າສະອາດ ຫລື ເປັນມົນທົນ, ກຈກ 10:11-28.

ພວກທ່ານຈະເງິຍໜ້າເບິ່ງພຣະເຈົ້າໃນມື້ນັ້ນດ້ວຍໃຈອັນບໍລິສຸດ ແລະ ດ້ວຍມືທີ່ສະອາດໄດ້ບໍ່, ແອວ 5:19.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕິສອນຊີໂອນຈົນກວ່າມັນສະອາດ, ຄພ 90:36. ພວກເຈົ້າທີ່ຖືພາຊະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຮັກສາຕົວໃຫ້ສະອາດ, ຄພ 133:4-5, 14 (ອຊຢ 52:11).

ສັກສິດ, ຄວາມສັກສິດ. ເບິ່ງ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ; ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ສັກສິດ, ມີຄຸນສົມບັດຢ່າງພຣະເຈົ້າ, ມີຄວາມບໍລິສຸດ ຫລື ຄວາມດີພ້ອມທາງວິນຍານ ແລະ ທາງສິນທຳ. ຄວາມສັກສິດບົ່ງບອກເຖິງຄວາມບໍລິສຸດຂອງຫົວໃຈ ແລະ ຄວາມປະສົງຂອງບຸກຄົນ. ກົງກັນຂ້າມກັບຄຳວ່າ ສັກສິດແມ່ນຄຳວ່າ ທຳມະດາ ຫລື ຫຍາບຄາຍ.

ພວກເຈົ້າຈະເປັນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ ໃນຖານະປະໂລຫິດ, ແລະ ເປັນປະຊາຊາດທີ່ສັກສິດ, ອພຍ 19:5-6 (1 ປຕ 2:9). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຊາວອິດສະຣາເອນວ່າ: ພວກເຈົ້າຕ້ອງບໍລິສຸດ ເພາະເຮົາບໍລິສຸດ, ລລວ 11:44-45. ໃຜມີສິດຂຶ້ນໄປທີ່ເນີນພູ ຄືພວກທີ່ບໍລິສຸດໃນຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳ, ພສສ 24:3-4. ຕ້ອງສິດສອນປະຊາຊົນຂອງເຮົາໃຫ້ຮູ້ວ່າ ສິ່ງໃດສັກສິດ ແລະ ສິ່ງໃດບໍ່ສັກສິດ, ອຊກ 44:23.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນເຮົາດ້ວຍການເອີ້ນທີ່ສັກ

ສິດ, 2 ຕມທ 1:8-9. ເຈົ້າໄດ້ຮູ້ພຣະຄຳພີອັນສັກສິດຕັ້ງແຕ່ຄາວເຈົ້າຍັງນ້ອຍພຸ້ນ, 2 ຕມທ 3:15. ມະນຸດໄດ້ກ່າວຄຳທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າຕາມທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເຈົ້າຊົງດົນໃຈ, 2 ປຕ 1:21.

ມະນຸດທັງ ປວງ ຕ້ອງຖືກພິພາກສາຕາມຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ, 2 ນຟ 2:10. ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາກາຍມາເປັນໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ, ມຊຢ 3:19. ເດີນໄປຕາມລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 7:22 (ແອວ 13:11-12). ສານຸສິດສາມຄົນໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດແລ້ວໃນເນື້ອໜັງ ແລະ ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ສັກສິດ, 3 ນຟ 28:1-9, 36-39.

ຢ່າເຮັດຫລັ້ມໆກັບສິ່ງທີ່ສັກສິດ, ຄພ 6:12. ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດຂຽນສິ່ງທີ່ສັກສິດນອກຈາກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມັນຈາກເຮົາ, ຄພ 9:9. ສະມາຊິກຕ້ອງສະແດງໃຫ້ປະຈັກວ່າເຂົາເຈົ້າມີຄ່າຄວນຕໍ່ສາດສະໜາຈັກ ໂດຍການເດີນໄປໃນຄວາມບໍລິສຸດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 20:69. ເຈົ້າຈະຜູກມັດຕົວເອງທີ່ຈະກະທຳໃນຄວາມສັກສິດທັງໝົດ, ຄພ 43:9. ສານຸສິດຂອງເຮົາຈະຢືນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສັກສິດ, ຄພ 45:32. ສິ່ງທີ່ມາຈາກເບື້ອງເທິງເປັນສິ່ງສັກສິດ, ຄພ 63:64. ເດັກນ້ອຍໆບໍລິສຸດ, ຄພ 74:7. ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນສະຖານທີ່ສັກສິດ, ຄພ 109:13. ອຸທິດຖວາຍບ່ອນນັ້ນ ແລະ ມັນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສັກສິດ, ຄພ 124:44.

ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຄືພຣະນາມໜຶ່ງອີກຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຊ 6:57 (ມຊ 7:35). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຕົ້າໂຮມຜູ້ທີ່ພຣະອົງເລືອກໄວ້ ໄປສູ່ນະຄອນສັກສິດ, ມຊ 7:62.

ສັກສິດທີ່ສຸດ. ເບິ່ງ ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ; ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ນຳອີກ

ເປັນ ຫ້ອງທີ່ສັກສິດທີ່ສຸດໃນສະຖານທີ່ນະມັດສະການຂອງໂມເຊ ແລະ ຕໍ່ມາໃນພຣະວິຫານ. ສັກສິດທີ່ສຸດກໍຖືກເອີ້ນວ່າ “ບ່ອນສັກສິດທີ່ສຸດ” ນຳອີກ (ອພຍ 26:33-34).

ສັ່ງສອນ

ສັ່ງສອນ. ເບິ່ງ ພຣະກິດຕິຄຸນ; ວຽກງານເຜີຍແຜ່ ນຳອີກ

ການ ບອກຂ່າວ ສານ ທີ່ ໃຫ້ ຄວາມ ເຂົ້າ ໃຈ ຫລາຍຂຶ້ນເລື່ອງຫລັກທຳ ຫລື ຄຳສອນຂອງ ພຣະກິດຕິຄຸນ.

ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ທົດສົງ ແຕ່ ຕັ້ງ ເຮົາ ໄວ້ ເພື່ອ ນຳ ເອົາ ຂ່າວ ປະເສີດ ໄປ ສູ່ ຜູ້ ອ່ອນ ໂຍນ, **ອຊຢ 61:1 (ລກ 4:16-21)**. ຈົ່ງ ໄປ ຍັງ ນິເວ ເວ ແລະ ປະກາດ ຖ້ອຍຄຳ ແກ່ ປະຊາຊົນ, **ຢນ 3:2-10**.

ຕັ້ງ ແຕ່ ເວລາ ນັ້ນ ມາ ພຣະ ເຢຊູ ກໍ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ປ່າວ ປະກາດ, **ມທ 4:17**. ເຈົ້າ ທັງ ຫລາຍ ຈົ່ງ ໄປ ທົ່ວ ໂລກ, ປະກາດ ຂ່າວ ປະເສີດ ແກ່ ມະນຸດ ສະ ໂລກ ທັງ ໝົດ, **ມຣກ 16:15**. ພວກ ເຮົາ ປະກາດ ເລື່ອງ ພຣະ ຄຣິດ ຜູ້ ຖືກ ຄຶກ, **1 ກຣທ 1:22-24**. ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ເດັດ ໄປ ປະກາດ ແກ່ ບັນດາ ວິນ ຍານ ທີ່ ຖືກ ຄຸກ ຢູ່, **1 ປທ 3:19**.

ບໍ່ ມີ ຫຍັງ ເລີຍ ນອກ ຈາກ ການ ສັ່ງ ສອນ ແລະ ການ ກະ ຕຸ້ນ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ຕະ ຫລອດ ວັນ ເວລາ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ຍ້ານ ກົວ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, **ອນ 1:23**. ເພິ່ນ ໄດ້ ສັ່ງ ພວກ ເຂົາ ວ່າ ບໍ່ ໃຫ້ ສັ່ງ ສອນ ສິ່ງ ອື່ນ ນອກ ຈາກ ຈະ ເປັນ ເລື່ອງ ຂອງ ການ ກັບ ໃຈ ແລະ ມີ ສັດ ທາ ໃນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, **ມຊຢ 18:20**. ການ ສິດ ສອນ ພຣະ ຄຳ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ນີ້ ໄດ້ ນຳ ພາ ຜູ້ ຄົນ ມາ ເຮັດ ໃນ ສິ່ງ ທີ່ ຖືກ ຕ້ອງ, **ແອວ 31:5**.

ເຈົ້າ ບໍ່ ຕອນ ຄິດ ວ່າ ເຈົ້າ ຖືກ ເອີ້ນ ໃຫ້ ສັ່ງ ສອນ ຈົນ ກວ່າ ເຈົ້າ ຖືກ ເອີ້ນ, **ຄພ 11:15**. ຈະ ບໍ່ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ຄົນ ໃດ ເພື່ອ ໄປ ສັ່ງ ສອນ ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ແຕ່ງ ຕັ້ງ, **ຄພ 42:11**. ພຣະ ກິດ ຕິຄຸນ ນີ້ ຈະ ຖືກ ສັ່ງ ສອນ ແກ່ ທຸກ ປະຊາ ຊາດ, **ຄພ 133:37**.

ໄດ້ ເລີ່ມ ມີ ການ ສັ່ງ ສອນ ພຣະ ກິດ ຕິຄຸນ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ, **ມຊ 5:58**.

ສັດ ທາ. ເບິ່ງ ເຊື່ອ, ຄວາມ ເຊື່ອ; ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ; ໄວ້ ວາງ ໃຈ, ຄວາມ ໄວ້ ວາງ ໃຈ; ຫວັງ, ຄວາມ ຫວັງ ນຳອີກ

ຄວາມ ໝັ້ນ ໃຈ ໃນ ບາງ ສິ່ງ ຫລື ໃນ ບາງ ຄົນ. ດັ່ງ ທີ່ ມັກ ໃຊ້ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ຄຳ ພີ, ສັດ ທາ ຄື ຄວາມ ໝັ້ນ ໃຈ ແລະ ຄວາມ ໄວ້ ວາງ ໃຈ ໃນ ພຣະ ເຢຊູ

ຄຣິດ ທີ່ ນຳ ພາ ບຸກ ຄົນ ໄປ ເຊື່ອ ຟັງ ພຣະ ອົງ. ຈະ ຕ້ອງ ມີ ສັດ ທາ ໃນ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ກ່ອນ ມັນ ຈະ ນຳ ພາ ບຸກ ຄົນ ໄປ ສູ່ ຄວາມ ລອດ. ໄພ່ ພົນ ຍຸກ ສຸດ ທ້າຍ ກໍ ມີ ສັດ ທາ ໃນ ພຣະ ເຈົ້າ ພຣະ ບິດາ, ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍລິ ສຸດ, ອຳນາດ ຖານ ະ ປະ ໂລ ທິດ, ແລະ ພາກ ສ່ວນ ອື່ນ ໆ ທີ່ ສຳ ຄັນ ເລື່ອງ ການ ພົ້ນ ພູ ພຣະ ກິດ ຕິຄຸນ ນຳອີກ.

ສັດ ທາ ແມ່ນ ຮ່ວມ ດ້ວຍ ຄວາມ ຫວັງ ໃນ ສິ່ງ ທີ່ ບໍ່ ເຄີຍ ເຫັນ, ແຕ່ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ (**ຮຮ 11:1; ແອວ 32:21; ອທ 12:6**). ສັດ ທາ ຈະ ມີ ມາ ໂດຍ ການ ໄດ້ ຍິນ ພຣະ ກິດ ຕິຄຸນ ຊຶ່ງ ສິດ ສອນ ໂດຍ ຜູ້ ປະ ຕິບັດ ທີ່ ມີ ສິດ ທີ່ ຖືກ ພຣະ ເຈົ້າ ສັ່ງ ມາ (**ຮມ 10:14-17**). ສິ່ງ ມະ ຫັດ ສະ ຈັນ ຈະ ບໍ່ ເກີດ ຂຶ້ນ ກ່ອນ ສັດ ທາ, ແຕ່ ສັດ ທາ ທີ່ ເຂັ້ມ ແຂງ ຈະ ຖືກ ພັດ ທະ ນາ ຂຶ້ນ ໂດຍ ຄວາມ ເຊື່ອ ຕໍ່ ພຣະ ກິດ ຕິຄຸນ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ. ອີກ ຄຳ ໜຶ່ງ, ສັດ ທາ ມາ ເຖິງ ໂດຍ ຄວາມ ຊອບ ທຳ (**ແອວ 32:40-43; ອທ 12:4, 6, 12; ຄພ 63:9-12**).

ສັດ ທາ ທີ່ ແທ້ ຈິງ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ເກີດ ສິ່ງ ມະ ຫັດ ສະ ຈັນ, ພາບ ນິມິດ, ຄວາມ ຜັນ, ການ ບິນ ບົວ, ແລະ ຂອງ ປະ ທານ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ທີ່ ພຣະ ອົງ ປະ ທານ ໃຫ້ ໄພ່ ພົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ. ໂດຍ ສັດ ທາ ບຸກ ຄົນ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ບົດ ບາບ ແລະ ໃນ ທີ່ ສຸດ ຈະ ສາມາດ ອາໄສ ຢູ່ ໃນ ທີ່ ປະ ທັບ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້. ການ ຂາດ ສັດ ທາ ຈະ ພາ ບຸກ ຄົນ ໄປ ສູ່ ຄວາມ ໝົດ ຫວັງ, ຊຶ່ງ ມາ ເຖິງ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ (**ມຣນ 10:22**).

ຄົນ ທີ່ ຊອບ ທຳ ຈະ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່ ດ້ວຍ ວ່າ ເຂົາ ຊື່ ສັດ, **ຮບກ 2:4**.

ຄວາມ ເຊື່ອ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ເຈົ້າ ດີ ແລ້ວ, **ມທ 9:22 (ມຣກ 5:34; ລກ 7:50)**. ໃຫ້ ເປັນ ໄປ ຕາມ ຄວາມ ເຊື່ອ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ເຖິດ, **ມທ 9:29**. ຖ້າ ພວກ ເຈົ້າ ມີ ຄວາມ ເຊື່ອ ທີ່ ເມັດ ຜັກ ກາດ, ບໍ່ ມີ ສິ່ງ ໃດ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ເຮັດ ບໍ່ ໄດ້, **ມທ 17:20 (ລກ 17:6)**. ເຮົາ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ສຳ ລັບ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ຄວາມ ເຊື່ອ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຂາດ ໄປ, **ລກ 22:32**. ດ້ວຍ ຄວາມ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ຈຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ຄົນ ນີ້ ມີ ແຮງ ຂຶ້ນ ມາ, **ກຈກ 3:16**. ຄວາມ ເຊື່ອ ເກີດ ຂຶ້ນ ໄດ້ ກໍ ເພາະ ການ ໄດ້ ຍິນ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ,

ຮມ 10:17. ຖ້າພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະ
 ຊົນ ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຈົ້າກໍບໍ່ມີປະໂຫຍດ
 ເໝືອນກັນ, **1 ກຣທ 15:14.** ແມ່ນຄວາມເຊື່ອ
 ທີ່ສະແດງ ອອກ ໂດຍທາງຄວາມຮັກ, **ຄລຕ
 5:6.** ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຖືກໃຫ້ພົ້ນນັ້ນກໍຍ້ອນ
 ພຣະ ຄຸນ ດ້ວຍທາງຄວາມ ເຊື່ອ, **ອຟຊ 2:8**
(2 ນຟ 25:23). ຈົ່ງຍົກເອົາຄວາມເຊື່ອເປັນ
 ເຂນ, **ອຟຊ 6:16 (ຄພ 27:17).** ເຮົາໄດ້ຕໍ່ສູ້
 ຢ່າງສຸດກຳລັງ ເຮົາໄດ້ຮັກສາຄວາມເຊື່ອໄວ້
 ແລ້ວ, **2 ຕມທ 4:7.** ຄວາມເຊື່ອຄືຄວາມແນ່
 ນອນໃຈໃນສິ່ງທີ່ເຮົາຫວັງໄວ້, **ຮສ 11:1.** ຖ້າບໍ່
 ມີຄວາມເຊື່ອແລ້ວຈະເປັນທີ່ພໍພຣະໃຫຍ່ພຣະ
 ອົງບໍ່ໄດ້, **ຮສ 11:6.** ຄວາມເຊື່ອກໍຢ່າງດຽວກັນ
 ຖ້າບໍ່ມີການປະຕິບັດກໍຕາຍແລ້ວ, **ຢກບ 2:17–
 18, 22.**

ເຮົາຈະໄປ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
 ບັນຊາ, **1 ນຟ 3:7.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດ
 ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້ເພື່ອລູກຫລານມະນຸດ,
 ຖ້າຫາກເຂົາຈະສະແດງສັດທາໃນພຣະອົງ,
1 ນຟ 7:12. ເຂັມໃນເລຍໂຮນາທຳງານຕາມ
 ສັດທາ, **1 ນຟ 16:28.** ຈົ່ງກັບໃຈ ແລະ ຮັບ
 ບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ໂດຍ
 ມີສັດທາທີ່ສົມບູນໃນພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ, **2 ນຟ
 9:23.** ພຣະຄຣິດເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນໃນບັນ
 ດາລູກຫລານມະນຸດຕາມສັດທາຂອງພວກ
 ເຂົາ, **2 ນຟ 26:13 (ອທ 12:12; ມຣນ 7:27–
 29, 34–38).** ບາບຂອງເອໂນດໄດ້ຖືກອະໄພ
 ໃຫ້ ເພາະສັດທາຂອງລາວໃນພຣະຄຣິດ,
ອນ 1:3–8. ຄວາມລອດບໍ່ມາຫາຄົນແນວນັ້ນ
 ນອກຈາກໂດຍສັດທາໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ
 ເຈົ້າ, **ມຊຢ 3:12.** ໃຈປຽນແປງແລ້ວໂດຍມີ
 ສັດທາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, **ມຊຢ 5:7.**
 ຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້
 ຮັບຄຳຕອບຕາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ, **ມຊຢ
 27:14.** ຈົ່ງ ໂຜດປະທານກຳລັງໃຫ້ພວກຂ້າ
 ນ້ອຍຕາມສັດທາຂອງພວກຂ້ານ້ອຍອັນມີຢູ່
 ໃນພຣະຄຣິດ, **ແອວ 14:26.** ຈົ່ງເອີ້ນຫາພຣະ
 ນາມຂອງພຣະເຈົ້າໃນສັດທາ, **ແອວ 22:16.**
 ສັດທາບໍ່ແມ່ນການມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນເຖິງ
 ເລື່ອງຕ່າງໆ, **ແອວ 32:21 (ອທ 12:6).** ເພື່ອ

ມັນຈະໄດ້ງອກງາມຂຶ້ນມາ ແລະ ຈົ່ງບຳລຸງ
 ມັນດ້ວຍສັດທາຂອງພວກທ່ານ, **ແອວ 33:23**
(ແອວ 32:28). ການຮັກສາຂອງພວກເຂົາໄດ້
 ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ມັນ
 ເປັນອຳນາດອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈຂອງພຣະ
 ເຈົ້າ ຍ້ອນວ່າສັດທາຂອງພວກເຂົາມີຫລາຍທີ່
 ສຸດ, **ແອວ 57:25–27.** ເມື່ອຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນ
 ຫລຽວເບິ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍສັດທາ
 ຈະມີຊີວິດ, **ຮລມ 8:15.** ເຮົາເຫັນວ່າເຈົ້າມີ
 ສັດທາພຽງພໍທີ່ຈະໃຫ້ເຮົາປົນປົວເຈົ້າ, **3 ນຟ
 17:8.** ຄວາມເຊື່ອຄືສິ່ງທີ່ມຸ້ງຫວັງໄວ້ ແລະ ຍັງ
 ບໍ່ທັນເຫັນ, **ອທ 12:6.** ຄົນທັງປວງທີ່ເຮັດສິ່ງ
 ມະຫັດສະຈັນກໍເຮັດດ້ວຍສັດທາ, **ອທ 12:12–
 18.** ຖ້າຫາກເຂົາມີສັດທາໃນເຮົາ, ເວລານັ້ນ
 ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ສິ່ງທີ່ອ່ອນແອນັ້ນກັບມາເຂັ້ມ
 ແຂງສຳລັບເຂົາ, **ອທ 12:27–28, 37.** ມໍມອນ
 ໄດ້ສິດສອນກ່ຽວກັບສັດທາ, ຄວາມຫວັງ,
 ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ, **ມຣນ 7.** ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ດີ
 ທີ່ເຈົ້າທູນຂໍພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ, ດ້ວຍ
 ສັດທາໂດຍເຊື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
 ມັນກໍຈະເປັນໄປກັບເຈົ້າເຊັ່ນນັ້ນ, **ມຣນ 7:26.**
 ຄົນທີ່ມີສັດທາໃນພຣະຄຣິດຈະແນບສະໜິດ
 ໃນທຸກສິ່ງທີ່ດີ, **ມຣນ 7:28.** ຖ້າຫາກທ່ານທູນ
 ຖາມ, ໂດຍມີສັດທາໃນພຣະຄຣິດ, ພຣະອົງ
 ຈະສະແດງຄວາມຈິງຂອງເລື່ອງນີ້ໃຫ້ປະຈັກ,
ມຣນ 10:4.

ປາດສະຈາກສັດທາ ເຈົ້າຈະເຮັດຫຍັງບໍ່
 ໄດ້; ສະນັ້ນ ຈົ່ງຂໍດ້ວຍສັດທາ, **ຄພ 8:10.** ມັນ
 ຈະຖືກມອບໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຕາມສັດທາໃນຄຳອະ
 ທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ, **ຄພ 10:47, 52.** ມະນຸດ
 ທັງປວງຈະຕ້ອງອິດທິນດ້ວຍສັດທາໃນພຣະ
 ນາມຂອງພຣະອົງຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, **ຄພ 20:25,
 29.** ພຣະວິນຍານຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ
 ໂດຍການອະທິຖານດ້ວຍສັດທາ, **ຄພ 42:14.**
 ສັດທາບໍ່ໄດ້ມາເຖິງ ໂດຍເຄື່ອງໝາຍ, ແຕ່
 ເຄື່ອງໝາຍຕິດຕາມຄົນທີ່ເຊື່ອ, **ຄພ 63:9–
 12.** ພໍແມ່ຕ້ອງສິດສອນລູກໆເລື່ອງສັດທາໃນ
 ພຣະຄຣິດ, **ຄພ 68:25.** ຈົ່ງສະແຫວງຫາການ
 ຮຽນຮູ້, ແມ່ນແຕ່ໂດຍການສຶກສາ ແລະ ໂດຍ
 ສັດທານຳອີກ, **ຄພ 88:118.**

ສັນຍາລັກ

ສັດທາ ໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າເປັນຫລັກ
ທຳເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ, ຫຼຸຊ 1:4.

ສັນຍາລັກ

ການ ໃຊ້ບາງຢ່າງເພື່ອປຸງທຽບ ຫລື ເຮັດ
ໃຫ້ເໝືອນບາງສິ່ງ. ໃນພຣະຄຳພີ ສັນຍາລັກ
ຈະຖືກ ໃຊ້ສິ່ງຂອງ, ເຫດການ, ຫລື ສະພາບ
ການທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີ ເພື່ອເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່
ຫລັກທຳ ຫລື ຄຳສອນ ຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ.
ຍົກຕົວຢ່າງ, ສາດສະດາແອວມາໃນພຣະຄຳ
ພີມ໋ມອນ ໄດ້ໃຊ້ເມັດພືດເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່
ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ (ແອວ 32).

ສາດສະດາຕະຫລອດທົ່ວພຣະຄຳພີ ໄດ້ໃຊ້
ສັນຍາລັກ ເພື່ອສອນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ສັນຍາລັກບາງຢ່າງເຫລົ່ານີ້ ແມ່ນລວມທັງພິທີ
ສະຫລອງ ແລະ ພິທີການຕ່າງໆ (ມຊ 6:63),
ການເສຍສະລະ (ຮຮ 9:11-15; ມຊ 5:7-8),
ສິນລະລຶກ (ປຈສ, ມຮກ 14:20-24 [ພາກ
ຫ້ອຍທ້າຍ]; ລກ 22:13-20), ແລະ ການບັບຕິ
ສະມາ (ຮມ 6:1-6; ຄພ 128:12-13). ຫລາຍ
ຊື່ໃນພຣະຄຳພີເປັນສັນຍາລັກ. ພິທີການໃນ
ຫໍເຕັ້ນສັກສິດ ໃນພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ກິດ
ຂອງໂມເຊ ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຄວາມຈິງນີ້
ລັ້ນດອນ (ຮຮ 8-10; ມຊຢ 13:29-32; ແອວ
25:15; ຮລມ 8:14-15). ສຳລັບຕົວຢ່າງອື່ນໆ,
ເບິ່ງ ມທ 5:13-16; ຢຮ 3:14-15; ຢຄ 4:5;
ແອວ 37:38-45.

ສັນລະເສີນ. ເບິ່ງ ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມ
ຂອບຄຸນ; ລັດສະໝີພາບ

ສ້າງ, ການສ້າງ. ເບິ່ງ ການສ້າງວິນຍານ;
ຕອນຕົ້ນ; ແຜ່ນດິນໂລກ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ;
ວັນຊະບາໂຕ ນຳອີກ

ເພື່ອຈັດລະບຽບ. ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ທຳງານ
ຜ່ານທາງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ, ໄດ້ຈັດລະບຽບທາດມູນໃນທຳມະຊາດ
ເພື່ອປະກອບພ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກ. ພຣະ
ບິດາເທິງສະຫວັນ ແລະ ພຣະເຢຊູ ໄດ້ສ້າງ
ມະນຸດຕາມຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງພວກພຣະ
ອົງ (ມຊ 2:26-27).

ໃນຕອນຕົ້ນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພ້າສະຫວັນ
ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ປຖກ 1:1. ເຮົາຈະສ້າງ
ມະນຸດໃຫ້ຄ້າຍຄືເຮົາ, ປຖກ 1:26 (ມຊ 2:26-
27; ອຣຮ 4:26).

ທຸກສິ່ງໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍພຣະອົງ, ຢຮ
1:3, 10. ໂດຍພຣະອົງນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງ
ທຸກສິ່ງທັງປວງໃນພ້າສະຫວັນ, ກລຊ 1:16
(ມຊຢ 3:8; ຮລມ 14:12). ດ້ວຍພຣະບຸດນັ້ນ
ພຣະອົງໄດ້ສ້າງໂລກທັງຫລາຍ, ຮຮ 1:2.

ມະນຸດໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນແຕ່ຕອນຕົ້ນ, ມຊຢ
7:27. ເຮົາໄດ້ສ້າງພ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນ
ດິນໂລກ ລວມທັງທຸກສິ່ງທັງປວງ, 3 ນພ 9:15
(ມມ 9:11, 17). ມະນຸດທັງໝົດໄດ້ຖືກສ້າງມາ
ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຕາມຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງເຮົາ
ເອງ, ອທ 3:15.

ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສ້າງພ້າສະຫວັນ ແລະ
ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ຄພ 14:9. ພຣະອົງໄດ້ສ້າງ
ມະນຸດ, ຊາຍ ແລະ ຍິງ, ຕາມຮູບຮ່າງລັກສະ
ນະຂອງພຣະອົງເອງ, ຄພ 20:18.

ໂລກຕ່າງໆຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນ ເຮົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ
ມາ, ມຊ 1:33. ໂດຍພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ
ຂອງເຮົາ, ເຮົາໄດ້ສ້າງພ້າສະຫວັນ, ມຊ 2:1.
ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທັງ
ປວງທາງວິນຍານກ່ອນມັນຈະເປັນຢູ່ທາງທຳ
ມະຊາດຢູ່ເທິງຜືນ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ມຊ 3:5.
ແຜ່ນດິນໂລກນັບເປັນລ້ານໆທີ່ຄືກັນນີ້, ນີ້ຄືງືບ
ໄດ້ເປັນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການສ້າງຂອງພຣະ
ອົງ, ມຊ 7:30. ບັນດາພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງລະບຽບ
ແລະ ປະກອບພ້າສະຫວັນ, ອຣຮ 4:1.

ສາດສະດາ. ເບິ່ງ ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ,
ຄຳທຳນາຍ; ປະທານ; ເປີດເຜີຍ, ການເປີດ
ເຜີຍ; ຜູ້ພະຍາກອນ ນຳອີກ

ບຸກຄົນທີ່ຖືກເອີ້ນ ໂດຍພຣະເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້
ກ່າວແທນພຣະເຈົ້າ. ໃນຖານະອັກຄະທູດຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ສາດສະດາໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດ,
ການທຳນາຍ, ແລະ ການເປີດເຜີຍຈາກພຣະ
ເຈົ້າ. ຫ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງເພິ່ນແມ່ນທີ່ຈະ
ປະກາດພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ລັກ
ສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະອົງ ແກ່ມະນຸດຊາດ
ແລະ ເພື່ອສະແດງຄວາມໝາຍຂອງການກະ

ທຳຂອງພຣະອົງຕໍ່ເຂົາ. ສາດສະດາປະນາມ ບາບ ແລະ ບອກລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບຜົນສະທ້ອນ ຂອງມັນ. ເພິ່ນເປັນຄົນສັງສອນຄວາມຊອບ ທຳ. ບາງຄັ້ງ ສາດສະດາ ອາດຖືກດົນໃຈໃຫ້ ບອກເຖິງອະນາຄົດ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງ ມະນຸດຊາດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດ ຊອບຕົນຕໍ່ ແມ່ນເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງພຣະ ຄຣິດ. ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກກຂອງພຣະ ເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ ແມ່ນສາດ ສະດາຂອງພຣະເຈົ້າຢູເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃນ ປະຈຸບັນ. ສະມາຊິກໃນຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ແລະ ອັກຄະສາວິກສິບສອງໄດ້ຖືກສະໜັບສະ ໜູນເປັນສາດສະດາ, ຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະ ຜູ້ ເປີດເສີຍ.

ຢາກໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນທຸກໆ ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ທຳນາຍ, **ຈບຊ 11:29**. ເມື່ອມີຜູ້ທຳນາຍໃນທ່າມກາງພວກ ເຈົ້າ, ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະກົດເຮົາເອງ ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາເຫັນທາງນິມິດ, **ຈບຊ 12:6**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສາດສະດາໄປເຕືອນ ຊາວອິດສະຣາເອນ, **2 ກສ 17:13** (2 ຂຄ 36:15–16; ຢມຍ 7:25). ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າ ໃຫ້ເປັນຜູ້ທຳນາຍແກ່ປະຊາຊາດທັງຫລາຍ, **ຢມຍ 1:5**, **7**. ພຣະອົງໄດ້ເປີດເສີຍຄວາມລັບ ຂອງພຣະອົງແກ່ຜູ້ທຳນາຍ ຄືຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ ພຣະອົງ, **ອມ 3:7**.

ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ ໂດຍປາກຂອງຜູ້ທຳ ນາຍບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ, **ລກ 1:70** (ກຈກ 3:21). ຜູ້ທຳນາຍທຸກຄົນໄດ້ກ່າວເຖິງພຣະ ຄຣິດ, **ກຈກ 10:43**. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຜູ້ປະກາດ ພຣະທຳໄວ້ໃນສາດສະໜາຈັກກ, **1 ກຣທ 12:28** (ອພຊ 4:11). ສາດສະໜາຈັກກໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ເທິງຮາກຖານຂອງອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດ ສະດາ, **ອພຊ 2:19–20**.

ຜູ້ຄົນບໍ່ຍອມຮັບຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາ, **1 ນພ 3:17–18** (2 ນພ 26:3). ໂດຍພຣະວິນ ຍານ ທຸກຢ່າງຍ່ອມເປັນທີ່ຮູ້ແກ່ສາດສະດາ, **1 ນພ 22:1–2**. ພຣະຄຣິດໄດ້ມາຫາຊາວນີໂຟ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພຣະອົງເວົ້າໄວ້

ໂດຍປາກຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະ ອົງສຳເລັດ, **3 ນພ 1:13** (ຄພ 42:39).

ຜູ້ທີ່ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາ ຈະຖືກຕັດອອກ, **ຄພ 1:14**. ຄົນທີ່ເຊື່ອຖ້ອຍ ຄຳຂອງສາດສະດາ ຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ, **ຄພ 20:26**. ຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາທີ່ພວກ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ, ກໍຄືກັນກັບວ່າ ມັນມາຈາກ ປາກຂອງເຮົາເອງ, **ຄພ 21:4–6**. ການເປີດ ເສີຍ ແລະ ພຣະບັນຍັດສຳລັບສາດສະໜາຈັກ ມາເຖິງພຽງແຕ່ຜ່ານຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ເທົ່າ ນັ້ນ, **ຄພ 43:1–7**. ໜ້າທີ່ຂອງປະທານຄື ຄວບ ຄຸມທັງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ເປັນເໝືອນດັ່ງ ໂມເຊ, ທີ່ຈະເປັນສາດສະດາ, **ຄພ 107:91– 92**.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນສາດສະດາ, **ຫຼຸຊ 1:6**.

ສາດສະດາຍິງ. ເບິ່ງ ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ ນຳອີກ

ຜູ້ຍິງທີ່ໄດ້ຮັບປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະເຢຊູ ແລະ ຊື່ນຊົມກັບວິນຍານແຫ່ງການເປີດເສີຍ. ສາດສະດາຍິງບໍ່ມີຖານະປະໂລຫິດ ຫລື ຂໍ ກະແຈຂອງມັນ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ມີພຽງແຕ່ຜູ້ຍິງບໍ່ ເທົ່າໃດຄົນເທົ່ານັ້ນ ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີທີ່ຖືກເອີ້ນ ວ່າສາດສະດາຍິງ, ແຕ່ມີຫລາຍຄົນທຳນາຍ, ດັ່ງເຊັ່ນ ເຣເບກາ, ຮັນນາ, ເອລີຊາເບັດ, ແລະ ມາຣີ.

ມີຮີອາມ ໄດ້ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ ສາດ ສະ ດາ ຍິງ, **ອພຍ 15:20**. ເດໂບຣາໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າສາດສະ ດາຍິງ, **ຜປ 4:4**. ຮຸນດາໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າສາດສະ ດາຍິງ, **2 ກສ 22:14** (2 ຂຄ 34:22).

ອານາໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າສາດສະດາຍິງ, **ລກ 2:36**.

ສາດສະໜາຈັກກ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງສາດສະ ໜາຈັກກທີ່ແທ້ຈິງ. ເບິ່ງ ເຄື່ອງໝາຍ; ສາດ ສະໜາຈັກກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ສາດສະ ໜາຈັກກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກ ສຸດທ້າຍ ນຳອີກ

ຄຳສອນ ແລະ ວຽກງານຂອງສາດສະໜາ ຈັກກໜຶ່ງຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ໄດ້ຮັບການຮັບ ຮູ້ຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ເປັນວິທີທາງທີ່ພຣະຜູ້

ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະຖາປະນາໃຫ້ລູກຂອງພຣະອົງເພື່ອຮັບຄວາມສົມບູນໃນພຣະພອນຂອງພຣະອົງ. ເຄື່ອງໝາຍຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບຝ່າຍພຣະເຈົ້າ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດໃຫ້ມີຮູບລັກສະນະຄ້າຍຄືກັບພຣະອົງເອງ, **ປຕຸກ 1:26-27.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊໜ້າຕໍ່ໜ້າ, **ອພຍ 33:11.**

ມື້ແມ່ນຊີວິດນິລັນດອນ ຄືພວກເຂົາຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າພຣະບິດາ ແລະ ພຣະເຢຊູຄຣິດ, **ຍຮ 17:3.**

ພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດມີພຣະກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ, **ຄພ 130:22-23.**

ພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ ໄດ້ປະກົດຕໍ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ, **ຈສ—ປ 1:15-20.** ພວກເຮົາເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, **ຫຊ 1:1.**

ຫລັກທຳ ແລະ ພິທີການເບື້ອງຕົ້ນ: ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ບັງເກີດຈາກນ້ຳ ແລະ ພຣະວິນຍານ, **ຍຮ 3:3-5.** ແຕ່ລະຄົນໃນພວກເຈົ້າຕ້ອງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ, ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, **ກຈກ 2:38.** ຈາກນັ້ນພວກເພິ່ນໄດ້ວາງມືໃສ່ເທິງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, **ກກ 8:14-17.** ກາຍເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍການມີສັດທາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ, **ຄລຕ 3:26-27.**

ຈົ່ງກັບໃຈ, ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງພຣະບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, **2 ນພ 31:11-21.**

ຄົນ ທັງຫລາຍທີ່ເຊື່ອໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ໂດຍການວາງມື, **ຄພ 76:50-53.**

ຖານະປະໂລຫິດທີ່ຖືກຕ້ອງຈຳເປັນຕໍ່ການໃຫ້ບັບຕິສະມາ ແລະ ມອບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, **ຈສ—ປ 1:70-72.** ຫລັກທຳ ແລະ ພິທີການເບື້ອງຕົ້ນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກບອກໄວ້, **ຫຊ 1:4.**

ການເປີດເຜີຍ: ຊົນຊາດໃດທີ່ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ

ນຳໜ້າກໍເປັນຊົນຊາດທີ່ຂາດວິໄນ, **ສພສ 29:18.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປີດເຜີຍແຜນການຂອງພຣະອົງແກ່ສາດສະດາຂອງພຣະອົງ, **ອມ 3:7.**

ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງຮາກຖານຂອງການເປີດເຜີຍ, **ມທ 16:17-18 (ຄພ 33:13).**

ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ເວົ້າວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ກະທຳວຽກງານໂດຍການເປີດເຜີຍອີກແລ້ວ, **3 ນພ 29:6.**

ການເປີດເຜີຍ ແລະ ພຣະບັນຍັດມາເຖິງໂດຍຜ່ານທາງຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ເທົ່ານັ້ນ, **ຄພ 43:2-7.**

ພວກເຮົາເຊື່ອທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍ, **ຫຊ 1:9.**

ສາດສະດາ: ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ເທິງຮາກຖານຂອງອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະດາ, **ອພຊ 2:19-20.** ອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະດາຈຳເປັນຕໍ່ສາດສະໜາຈັກ, **ອພຊ 4:11-16.**

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ພະຍາກອນ, ສາດສະດາ, ແລະ ອັກຄະສາວິກ, **ຄພ 21:1-3.**

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນສາດສະດາ, **ຫຊ 1:6.**

ສິດອຳນາດ: ພຣະເຢຊູໄດ້ປະທານອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດໃຫ້ແກ່ສາວິກຂອງພຣະອົງ, **ລກ 9:1-2 (ຍຮ 15:16).**

ນີໂຟ ລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ ໄດ້ຮັບສິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈາກພຣະເຈົ້າ, **ຮລມ 11:18 (3 ນພ 7:17).**

ສາດສະດາໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດສຳລັບສາດສະໜາຈັກ, **ຄພ 21:4-5.** ບໍ່ມີຄົນໃດຄວນສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ຫລື ເສີມສ້າງສາດສະໜາຈັກ ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍຄົນໃດຄົນໜຶ່ງທີ່ມີສິດອຳນາດ, **ຄພ 42:11.** ແອວເດີຄວນສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ, ໂດຍກະທຳໃນສິດອຳນາດ, **ຄພ 68:8.**

ບຸກຄົນທີ່ສັ່ງສອນ ຫລື ປະຕິບັດແທນພຣະເຈົ້າ ຕ້ອງຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າໂດຍຜູ້ມີສິດອຳນາດ, **ຫຊ 1:5.**

ພຣະຄຳພີ ເພີ່ມ ເຕີມທີ່ ຈະ ອອກມາ: ກິ່ງງ່າ ຂອງຢູດາ ຈະ ຮ່ວມກັບກິ່ງງ່າຂອງ ໂຢເຊັບ, **ອຊຸກ 37:15-20.**

ການອອກມາຂອງພຣະຄຳພີຍຸກສຸດທ້າຍ ໄດ້ຖືກບອກໄວ້ລ່ວງໜ້າ, **1 ນຟ 13:38-41.**

ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະເປີດເຜີຍ ເລື່ອງສຳຄັນ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ອີກຫລາຍເລື່ອງ, **ຫຼຸຊ 1:9.**

ການຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກ: ສາດສະໜາ ຈັກໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ເທິງຮາກຖານຂອງອັກຄະ ສາວິກ ແລະ ສາດສະດາ, **ອຟຊ 2:19-20.** ອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະດາຈຳເປັນຕໍ່ສາດ ສະໜາຈັກ, **ອຟຊ 4:11-16.** ພຣະຄຣິດເປັນ ປະມຸກຂອງສາດສະໜາຈັກ, **ອຟຊ 5:23.**

ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດຕ້ອງຖືກ ເອີ້ນຕາມພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, **3 ນຟ 27:8.**

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການຈັດວາງລະບຽບງານ ຢ່າງດຽວກັນກັບທີ່ມີຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກສະ ໄໝບູຮານ, **ຫຼຸຊ 1:6.**

ວຽກງານເຜີຍແຜ່: ເຫດສະນັ້ນພວກເຈົ້າຈົ່ງ ໄປ ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຄົນທຸກຊາດເປັນລູກສິດ, **ມທ 28:19-20.** ສາວິກເຈັດສິບໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ໄປ ສົ່ງສອນພຣະກິດຕິຖານ, **ລກ 10:1.**

ພວກເຂົາປາດຖະໜາຈະປະກາດຄວາມ ລອດໃຫ້ແກ່ມະນຸດສະໂລກທັງໝົດ, **ມຊຢ 28:3.**

ພວກ ແອວເດີຕ້ອງອອກໄປສົ່ງສອນພຣະ ກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ເປັນຄູ່ໆ, **ຄພ 42:6.** ພຣະ ກິດຕິຄຸນຕ້ອງຖືກສົ່ງສອນໃຫ້ແກ່ມະນຸດສະ ໂລກທັງໝົດ, **ຄພ 58:64.**

ຂອງປະທານທາງວິນຍານ: ພວກເຂົາເລີ່ມ ປາກພາສາຕ່າງໆ, **ກຈກ 2:4.** ບັນດາເຖົ້າແກ່ ຕ້ອງປິ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍ, **ຢກບ 5:14.**

ບໍ່ໃຫ້ປະຕິເສດຂອງປະທານຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຣນ 10:8.**

ຂອງປະທານທາງວິນຍານໄດ້ຖືກລະບຸ ໄວ້, **ຄພ 46:13-26 (1 ກຮທ 12:1-11; ມຣນ 10:9-18).**

ພຣະວິທານ: ເຮົາຈະຕັ້ງພັນທະສັນຍາ

ແລະ ຈະຕັ້ງພຣະວິທານຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ ຕະຫລອດໄປ, **ອຊຸກ 37:26-27.** ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະມາຍັງພຣະວິທານໃນທັນໃດ, **ມລກ 3:1.**

ນີໂຟໄດ້ສ້າງພຣະວິທານ, **2 ນຟ 5:16.**

ໄພ່ ພົນ ຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຕີສອນສຳລັບ ຄວາມລົ້ມເຫລວທີ່ຈະສ້າງບ້ານຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ 95 (ຄພ 88:119).** ຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສ້າງພຣະວິທານເພື່ອເຮັດ ພິທີການສັກສິດສະເພີ, **ຄພ 124:37-44.** ການສ້າງພຣະວິທານ ແລະ ການເຮັດພິທີການ ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງໃນວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນ ຍຸກສຸດທ້າຍ, **ຄພ 138:53-54.**

ສາດສະໜາຈັກ, ຊື່ຂອງ. ເບິ່ງ ສາດສະໜາ ຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ສາດສະໜາຈັກ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດ ທ້າຍ; ມໍມອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ເມື່ອພຣະເຢຊູຄຣິດ ໄດ້ສະເດັດມາຢັ້ງຍາມຊາວນີໂຟທີ່ຊອບທຳບໍ່ ດົນຫລັງຈາກການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະ ອົງ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ ສາດສະໜາຈັກຂອງ ພຣະອົງຄວນມີຊື່ຕາມພຣະນາມຂອງພຣະອົງ (3 ນຟ 27:3-8). ໃນສະໄໝປະຈຸບັນພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຊື່ຂອງສາດສະໜາຈັກ ວ່າເປັນ“ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ” (ຄພ 115:4).

ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເບິ່ງ ການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ; ສາດສະໜາ ຈັກ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ ແທ້ຈິງ; ສາດສະໜາຈັກ, ຊື່ຂອງ; ສາດສະ ໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນ ຍຸກສຸດທ້າຍ; ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ; ອານາ ຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ ນຳອີກ

ກຸ່ມໜຶ່ງຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ຜູ້ໄດ້ຮັບເອົາພຣະ ນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ໂດຍການບັບຕີ ສະມາ ແລະ ການຍືນຍັນ. ສາດສະໜາຈັກທີ່ ແທ້ຈິງຕ້ອງເປັນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ; ຕ້ອງມີສິດອຳນາດ, ຄຳສອນ, ກິດ,

ພິທີການ, ແລະ ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຕ້ອງປົກຄອງໂດຍພຣະອົງຜ່ານຕົວແທນທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຜດໃຫ້ມີຄົນທີ່ເຊື່ອເພີ່ມຈຳນວນຂຶ້ນທຸກໆວັນ, **ກຈກ 2:47.** ພວກເຮົາທີ່ມີຫລາຍຄົນກໍຮ່ວມເຂົ້າເປັນຮ່າງກາຍດຽວກັນ ໃນພຣະຄຣິດ, **ຮມ 12:5.** ເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໂດຍພຣະວິນຍານອົງດຽວ, **1 ກອທ 12:13.** ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງຮາກຖານຂອງອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະດາ, **ອຟຊ 2:19–20.** ອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະດາຈຳເປັນຕໍ່ສາດສະໜາຈັກ, **ອຟຊ 4:11–16.** ພຣະຄຣິດເປັນປະມຸກຂອງສາດສະໜາຈັກ, **ອຟຊ 5:23.**

ເຖິງແມ່ນວ່າມັນມີສາດສະໜາຈັກຫລາຍປ່ອນກໍຕາມ, ແຕ່ລະປ່ອນກໍເປັນສາດສະໜາຈັກດຽວກັນ, **ມຊຍ 25:19–22.** ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກຊຳລະໃຫ້ສະອາດ ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນລະບຽບ, **ແອວ 6:1–6.** ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ ຕ້ອງຖືກເອີ້ນຕາມພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, **3 ນຟ 27:8.** ຄົນໃນສາດສະໜາຈັກໄດ້ຊຸມນຸມກັນຢູ່ເລື້ອຍໆ, ເພື່ອຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ເພື່ອອະທິຖານ ແລະ ເພື່ອສົນທະນາກັນ, **ມຣນ 6:5.**

ນີ້ແມ່ນສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ດຳລົງຢູ່ແຫ່ງດຽວເທົ່ານັ້ນ, **ຄພ 1:30.** ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍນີ້, **ຄພ 20:1.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອີ້ນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໃຫ້ເສີມສ້າງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງ, **ຄພ 39:13.** ເພາະສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຈະຖືກເອີ້ນດັ່ງນັ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, **ຄພ 115:4.**

ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ. ເບິ່ງ ການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ; ສາດສະໜາຈັກ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ; ສາດສະໜາຈັກ, ຊື່ຂອງ; ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ *ນຳອີກ*

ຊື່ທີ່ຖືກ ມອບໃຫ້ແກ່ສາດສະໜາຈັກຂອງ

ພຣະຄຣິດໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ເພື່ອໃຫ້ມັນແຕກຕ່າງຈາກສາດສະໜາຈັກໃນຍຸກສະໄໝອື່ນໆ (ຄພ 115:3–4).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖອກເທຄວາມຮູ້ລົງມາເທິງຫົວຂອງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, **ຄພ 121:33.** ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແມ່ນສາດສະດາ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, **ຄພ 127:12.** ວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວສຳລັບໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, **ຄພ 128:21, 24.** ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຊ່ວຍເຕົ້າໂຮມໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, **ຄພ 135:3.** ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງເປັນກຸ່ມໆເພື່ອໃຫ້ເດີນທາງໄປຫາເຂດຕາເວັນຕົກຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ, **ຄພ 136:2.** ກົດຂອງການແຕ່ງງານໄດ້ຖືກບົ່ງໄວ້ສຳລັບໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, **ຂປ 1.** ຖານະປະໂລຫິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ມີຄຳຄວນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, **ຂປ 2.**

ເລື່ອງລາວຂອງພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນຄັ້ງທຳອິດຕໍ່ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍທຸກຄົນ, **ຈສ—ປ 1:1.**

ສາດສະໜາຈັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງ. ເບິ່ງ ມານ—ສາດສະໜາຈັກຂອງມານ

ສາດສະໜາຈັກທີ່ໜ້າກຽດຊັງ. ເບິ່ງ ມານ—ສາດສະໜາຈັກຂອງມານ

ສານຂອງໂປໂລ. ເບິ່ງ ໂປໂລ; ຊື່ຂອງສານ ແຕ່ລະສະບັບ *ນຳອີກ*

ໜັງສືສິບສີ່ເທລັມໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ ຊຶ່ງຕົ້ນສະບັບເປັນສານທີ່ອັກຄະສາວິກໂປໂລໄດ້ສົ່ງໄປຫາສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ. ສານເທລີານີ້ຖືກແຍກເປັນຫລາຍກຸ່ມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1 ແລະ 2 ເທສະໂລນິກ (ຄ.ສ. 50–51)

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານເຖິງຊາວເທສະໂລນິກຈາກໂກຣິນ ໂທລະຫວ່າງການໄປສອນສາດສະໜາເທື່ອທີສອງຂອງລາວ. ວຽກງານຂອງລາວຢູ່ເທສະໂລນິກໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້ ໃນກົດ

ຈະການ 17. ລາວຢາກກັບຄືນໄປ ເທສະໂລນິກ, ແຕ່ລາວກໍບໍ່ສາມາດເຮັດ (1 ທສະ 2:18). ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງຕີໂມທຽວໄປໃຫ້ກຳລັງໃຈຜູ້ປຸງໃຈເຫລື້ອມໃສ ແລະ ມາລາຍງານລາວກ່ຽວກັບຄວາມທຸກສຸກຂອງສະມາຊິກ. ສານສະບັບທຳອິດ ແມ່ນກ່ຽວກັບຄວາມຂອບພຣະໄທຂອງລາວສຳລັບການກັບຄືນມາຂອງຕີໂມທຽວ. ສານສະບັບທີສອງ ແມ່ນຖືກຂຽນບໍ່ດົນຫລັງຈາກນັ້ນ.

1 ແລະ 2 ໂກຣິນ ໂທ, ຄາລາເຕຍ, ໂຣມ (ຄ.ສ. 55-57)

ໂປໂລ ໄດ້ ຂຽນ ສານເຖິງຊາວໂກຣິນ ໂທລະຫວ່າງການເດີນທາງໄປສອນສາດສະໜາເທື່ອທີສາມຂອງລາວ ເພື່ອຕອບຄຳຖາມ ແລະ ດັດແປງຄວາມບໍ່ເປັນລະບຽບໃນບັນດາໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໂກຣິນ ໂທ.

ສານເຖິງຊາວຄາລາເຕຍ ອາດຖືກຂຽນເຖິງໜ່ວຍສາດສະໜາຈັກຫລາຍແຫ່ງຕະຫລອດທົ່ວຄາລາເຕຍ. ສະມາຊິກບາງຈຳນວນຂອງສາດສະໜາຈັກໄດ້ປະຖິ້ມພຣະກິດຕິຄຸນໄປຕາມຄວາມເຫັນຊອບກົດໝາຍຂອງຊາວຢິວ. ໃນຈິດໝາຍສະບັບນີ້, ໂປໂລໄດ້ອະທິບາຍຈຸດປະສົງຂອງກົດຂອງໂມເຊ ແລະ ຄຸນຄ່າຂອງສາດສະໜາທີ່ເຊິດຊູທາງວິນຍານ.

ໂປໂລ ໄດ້ຂຽນສານເຖິງຊາວໂຣມ ຈາກເມືອງໂກຣິນ ໂທ, ໃນການຕຽມໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຊາວໂຣມ ສຳລັບການຢ້ຽມຢາມຂອງລາວ ທີ່ລາວຫວັງຈະໄປຫາພວກເຂົາ. ຈິດໝາຍສະບັບນີ້ກໍຍັງຍືນຍັນຄຳສອນ ທີ່ຊາວຢິວບາງຈຳນວນຜູ້ໄດ້ປຸງໃຈເຫລື້ອມໃສເປັນຊາວຄຣິດສະຕຽນ ກຳລັງໂຕ້ຖຽງກັນຢູ່.

ຟິລິບປອຍ, ໂກໂລຊາຍ, ເອເຟໂຊ, ຟິເລໂມນ, ເຮັບເຣີ (ຄ.ສ. 60-62)

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານໃນຂະນະທີ່ລາວຢູ່ໃນຄຸກເທື່ອທຳອິດຢູ່ໃນກຸງໂຣມ.

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານເຖິງຊາວຟິລິບປອຍສ່ວນຫລາຍແລ້ວແມ່ນສະແດງຄວາມກະຕັນຍູ ແລະ ຄວາມຮັກແພງຂອງລາວຕໍ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຊາວຟິລິບປອຍ ແລະ ໃຫ້ກຳລັງໃຈ

ພວກເຂົາ ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງຂອງພວກເຂົາກັບການຕິດຄຸກຂອງລາວເປັນເວລາດົນນານ.

ໂປໂລ ໄດ້ຂຽນສານເຖິງຊາວໂກໂລຊາຍຕາມການລາຍງານທີ່ແຈ້ງບອກວ່າ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຊາວໂກໂລຊາຍ ກຳລັງເຮັດຄວາມຜິດທີ່ຮ້າຍແຮງ. ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າຄວາມດີພ້ອມທຸກຢ່າງ ມາເຖິງໂດຍການຮັກສາພິທີການພາຍນອກຝ່າຍດຽວຢ່າງລະມັດລະວັງ ແທນທີ່ຈະພັດທະນາຄຸນລັກສະນະຂອງຕົນໃຫ້ເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະຄຣິດ.

ສານເຖິງຊາວເອເຟໂຊເປັນສະບັບທີ່ສຳຄັນຫລາຍ, ເພາະວ່າມັນບັນຈຸຄຳສອນຂອງໂປໂລກ່ຽວກັບສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ.

ສານເຖິງຟິເລໂມນ ເປັນຈິດໝາຍສ່ວນຕົວກ່ຽວກັບໂອເນຊີໂມ ຂ້າທາດຜູ້ທີ່ໄດ້ຂະໂມຍຈາກເຈົ້ານາຍ, ຟິເລໂມນ, ແລະ ໄດ້ລັກໜີໄປກຸງໂຣມ. ໂປໂລໄດ້ສົ່ງໂອເນຊີໂມກັບຄືນໄປຫາເຈົ້ານາຍຂອງລາວ ພ້ອມດ້ວຍຈິດໝາຍຂໍໃຫ້ອະໄພໂທດໃຫ້ແກ່ໂອເນຊີໂມ.

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານເຖິງຊາວເຮັບເຣີ ເຖິງສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຊາວຢິວ ເພື່ອຊັກຊວນພວກເຂົາວ່າ ກົດຂອງໂມເຊໄດ້ສຳເລັດຄົບຖ້ວນແລ້ວໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ວ່າກົດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ມາແທນກົດຂອງໂມເຊແລ້ວ.

1 ແລະ 2 ຕີໂມທຽວ, ຕີໂຕ (ຄ.ສ. 64-65)

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານເຫລົ່ານີ້ຫລັງຈາກລາວໄດ້ຖືກປ່ອຍອອກຈາກຄຸກຢູ່ກຸງໂຣມເທື່ອທຳອິດ.

ໂປໂລ ໄດ້ເດີນທາງໄປເມືອງເອເຟໂຊ, ບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ປະຕິໂມທຽວໄວ້ທີ່ນັ້ນ ເພື່ອຢຸດຢັ້ງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການຄາດຄະເນບາງຢ່າງ, ໂດຍທີ່ຕັ້ງໃຈຈະກັບຄືນມາ. ລາວໄດ້ຂຽນສານສະບັບທຳອິດເຖິງຕີໂມທຽວ, ບາງທີອາດຈາກເມືອງມາເກໂດເນຍ, ເພື່ອແນະນຳແລະ ຊຸກຍູ້ລາວໃນການບັນລຸພາລະກິດຂອງລາວ.

ໂປໂລ ໄດ້ຂຽນສານເຖິງຕີໂຕ ລະຫວ່າງ

ສານຸສິດ

ເວລາທີ່ລາວໄດ້ຖືກປ່ອຍອອກຈາກຄຸກ. ລາວອາດໄດ້ໄປຍັງມຸມຢາມກະເຣຕ, ບ່ອນທີ່ຕີໂຕຮັບໄຊ້ຢູ່. ຈົດໝາຍສະບັບນີ້ ສ່ວນຫລາຍແລ້ວແມ່ນກ່ຽວກັບການດຳລົງຊີວິດທີ່ຊອບທຳ ແລະລະບຽບວິໄນ ພາຍໃນສາດສະໜາຈັກ.

ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານສະບັບທີ່ສອງເຖິງຕີໂມທຽວ ໃນຂະນະທີ່ຢູ່ໃນຄຸກເທື່ອທີສອງ, ບໍ່ດົນກ່ອນ ໂປໂລໄດ້ຖືກຂ້າຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຂອງລາວ. ສານສະບັບນີ້ບັນຈຸຖ້ອຍຄຳສູດທ້າຍຂອງໂປໂລ ແລະ ສະແດງເຖິງຄວາມກ້າຫານທີ່ຍອດຍັງມ ແລະ ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງລາວຈົນເຖິງຂັ້ນທີ່ລາວໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ.

ສານຸສິດ. ເບິ່ງ ຊາວຄຣິດສະຕຽນ; ປຽນໃຈ, ການປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ; ອັກຄະສາວົກ; ແອກ ນຳອີກ

ຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຜູ້ມີຊີວິດຕາມຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ (ຄພ 41:5). ຄຳວ່າ *ສານຸສິດ* ໄດ້ຖືກໃຊ້ເພື່ອບັນຍາຍເຖິງອັກຄະສາວົກສິບສອງ ຜູ້ພຣະຄຣິດໄດ້ເອີ້ນໃນລະຫວ່າງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະອົງ (ມທ 10:1-4). ຄຳວ່າ *ສານຸສິດ* ຍັງຖືກໃຊ້ເພື່ອບັນຍາຍເຖິງຜູ້ຊາຍສິບສອງຄົນທີ່ພຣະເຊຊູໄດ້ເລືອກທີ່ຈະນຳພາສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງໃນທຳມະກາງຊາວນີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ (3 ນພ 19:4).

ຈົ່ງຜະນຶກກົດໄວ້ໃນບັນດາສານຸສິດຂອງເຮົາ, **ອຊຸຢ** 8:16.

ຖ້າພວກເຈົ້າຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ, ພວກເຈົ້າກໍເປັນສານຸສິດຂອງເຮົາ, **ຢຮ** 8:31.

ມໍມອນເປັນສານຸສິດຂອງພຣະເຊຊູຄຣິດ, **3 ນພ** 5:12-13. ພວກທ່ານເປັນສານຸສິດຂອງເຮົາ, **3 ນພ** 15:12. ສານຸສິດສາມຄົນຈະບໍ່ໄດ້ຊິມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍ, **3 ນພ** 28:4-10.

ສຽງເຕືອນຈະມາເຖິງໂດຍປາກຂອງສານຸສິດຂອງເຮົາ, **ຄພ** 1:4. ສານຸສິດຂອງເຮົາຈະຍືນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສັກສິດ, **ຄພ** 45:32. ຜູ້ທີ່ບໍ່ຈື່ຈຳຄົນຍາກຈົນ, ຄົນຂັດສົນ, ຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຄົນທີ່ເປັນທຸກ ບໍ່ໄດ້ເປັນສານຸສິດຂອງ

ເຮົາ, **ຄພ** 52:40. ຄົນໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະມອບຊີວິດຂອງຕົນ ບໍ່ໄດ້ເປັນສານຸສິດຂອງເຮົາ, **ຄພ** 103:27-28.

ສານຸສິດຊາວນີໄຟ. ເບິ່ງ ສານຸສິດຊາວນີໄຟສາມຄົນ

ສານຸສິດຊາວນີໄຟສາມຄົນ. ເບິ່ງ ສານຸສິດ; ຊາວນີໄຟ; ບຸກຄົນທີ່ຖືກປຽນສະພາບແລ້ວນຳອີກ

ສານຸສິດຊາວນີໄຟສາມຄົນທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ເລືອກໄວ້ ຊຶ່ງກ່າວເຖິງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານພອນອັນດຽວກັນ ທີ່ໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ໂຍຣັນຜູ້ເປັນທີ່ຮັກໃຫ້ແກ່ສານຸສິດສາມຄົນ—ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອນຳຈິດວິນຍານມາສູ່ພຣະຄຣິດ ຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາອີກ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປຽນສະພາບ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຮູ້ສຶກເຈັບປວດ ແລະ ບໍ່ຕາຍ (3 ນພ 28).

ພຣະຄຣິດ ໄດ້ຍອມເຮັດຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງສານຸສິດສາມຄົນ ທີ່ຈະມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໄປ ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະສະເດັດມາອີກ, **3 ນພ** 28:1-9. ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ເຄີຍຮັບທຸກເວດທະນາດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຂອງຄວາມຕາຍ ຫລືຄວາມໂສກເສົ້າ, **3 ນພ** 28:7-9. ເຂົາເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສົມບູນແຫ່ງຄວາມຊື່ນຊົມ, **3 ນພ** 28:10. ພວກເພິ່ນໄດ້ຖືກພາຂຶ້ນໄປສະຫວັນຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, **3 ນພ** 28:13-17. ພວກເພິ່ນໄດ້ອອກໄປປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຜູ້ຄົນ ແລະ ໄດ້ທົນກັບການຂົ່ມເຫັງ, **3 ນພ** 28:18-23. ພວກເພິ່ນໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ມໍມອນ, **3 ນພ** 28:24-26 (ມມ 8:10-11). ເຂົາເຈົ້າຈະປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຊາວຕ່າງຊາດ, ຊາວຍິວ, ເຜົາທີ່ແຕກກະຈັດກະຈາຍກັນໄປ, ແລະ ບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ, **3 ນພ** 28:27-29. ຊາຕານບໍ່ມີອຳນາດເໜືອກວ່າພວກເພິ່ນ, **3 ນພ** 28:39.

ສາບານ. ເບິ່ງ ຄຳສາບານ; ຄຳຫຍາບຄາຍ; ໝິ່ນປະໝາດ, ການໝິ່ນປະໝາດ

ສາບແຂ່ງ, ຄຳສາບແຂ່ງ. ເບິ່ງ ຄຳຫຍາບຄາຍ; ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ຄຳສາບແຂ່ງໄດ້ຖືກນຳເອົາມາໃຊ້ຢູ່ໃນກົດແຫ່ງສະຫວັນ ເພື່ອອະນຸຍາດຫລື ນຳການພິພາກສາ ແລະ ຜົນສະທ້ອນມາໃຫ້ບາງສິ່ງ, ບາງຄົນ, ແລະ ຜູ້ຄົນໂດຍສະເພາະ ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມບໍ່ຊອບທຳ. ຄຳສາບແຂ່ງເປັນການສະແດງໃຫ້ປະຈັກເຖິງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ມັນອາດຈະຖືກດຳເນີນການໂດຍພຣະເຈົ້າໂດຍກົງ ຫລື ປະກາດໂດຍຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ມີສິດອຳນາດຂອງພຣະອົງ. ບາງເທື່ອ, ເຫດຜົນແທ້ໆສຳລັບຄຳສາບແຂ່ງພຽງແຕ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ຮູ້ຈັກ. ນອກເໜືອຈາກນັ້ນ, ສະພາບຢູ່ໃນການສາບແຂ່ງຕົກຢູ່ທີ່ຜູ້ຕັ້ງໃຈບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ ແລະ ແຍກຕົນເອງອອກຈາກພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອາດເອົາຄຳສາບແຂ່ງໄປເພາະສັດທາຂອງບຸກຄົນ ຫລື ຜູ້ຄົນໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ການເຊື່ອຟັງກົດ ແລະ ພິທີການຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ (ແອວ 23:16-18; 3 ນຟ 2:14-16; ຫຼຸຊ 1:3).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສາບແຂ່ງເພາະການລໍ້າລວງອາດາມ ແລະ ເອວາ, **ປຖກ 3:13-15** (ມຊ 4:19-21). ແຜ່ນດິນໄດ້ຖືກສາບແຂ່ງເພາະເຫັນແກ່ອາດາມ ແລະ ເອວາ, **ປຖກ 3:17-19** (ມຊ 4:23-25). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຂ່ງກາອິນເພາະການຂ້າອາເບັນ, **ປຖກ 4:11-16** (ມຊ 5:22-41). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຂ່ງການາອານ ແລະ ລູກຫລານຂອງລາວ, **ປຖກ 9:25-27** (ມຊ 7:6-8; ອຣຣ 1:21-27). ອິດສະຣາເອນຈະໄດ້ຮັບພອນຖ້າຫາກເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຈະຖືກສາບແຂ່ງຖ້າຫາກບໍ່ເຊື່ອຟັງ, **ພບຍ 28** (ພບຍ 29:18-28). ເກຣາສີ ແລະ ລູກຫລານຂອງລາວກໍໄດ້ຖືກສາບແຂ່ງດ້ວຍພະຍາດຂີ້ທູດຂອງນາອາມານ, **2 ກສ 5:20-27**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຂ່ງປະຊາຊາດອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານເພາະການບໍ່ຈ່າຍເງິນສ່ວນສິບ ແລະ ການບໍລິຈາກຕ່າງໆ, **ມລກ 3:6-10**.

ພຣະເຢຊູໄດ້ສາບແຂ່ງຕົ້ນໝາກເດື່ອ ແລະ ມັນໄດ້ຕາຍໄປ, **ມຣກ 11:11-14, 20-21**. ພຣະເຢຊູໄດ້ສາບແຂ່ງເມືອງໂຂຣາຊິນ, ເມືອງເບັດຊາອິດາ, ແລະ ເມືອງກາເປນາອູມ, **ລກ 10:10-15**.

ເພາະ ຊາວ ເລມັນບໍ່ຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກແຍກອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຖືກສາບແຂ່ງ, **2 ນຟ 5:20-24**. ທຸກຄົນໄດ້ຖືກເຊື່ອເຊີນໃຫ້ມາຫາພຣະເຈົ້າ, **2 ນຟ 26:33**. ພຣະເຈົ້າຈະສາບແຂ່ງຄົນທີ່ທຳການ ໂສເພນີ, **ຢດ 2:31-33**. ຊາວນີໄຟຕ້ອງຖືກສາບແຂ່ງຫລາຍກວ່າຊາວເລມັນຍົກເວັ້ນແຕ່ພວກເຂົາຈະກັບໃຈ, **ຢດ 3:3-5**. ຜູ້ຄົນທີ່ກະບົດນຳຄຳສາບແຂ່ງມາສູ່ຕົນເອງ, **ແອວ 3:18-19** (ພບຍ 11:26-28). ໂຄຣິທໍໄດ້ຖືກສາບແຂ່ງເພາະການນຳພາຜູ້ຄົນໄປຈາກພຣະເຈົ້າ, **ແອວ 30:43-60**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຂ່ງແຜ່ນດິນ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີຂອງຊາວນີໄຟ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ, **ຮລມ 13:22-23** (2 ນຟ 1:7; ແອວ 37:31). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຂ່ງຊາວຢາເຣັດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ, **ອທ 9:28-35**. ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຍົກເອົາການສາບແຂ່ງຂອງອາດາມໄປຈາກເດັກນ້ອຍໆ, **ມຣນ 8:8-12**.

ຜູ້ທີ່ຫັນໜີຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖືກສາບແຂ່ງ, **ຄພ 41:1**. ແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກທຳລາຍດ້ວຍຄຳສາບແຂ່ງ ຍົກເວັ້ນແຕ່ຈະມີບັວງບາງຊະນິດ ເພື່ອເຊື່ອມບັນພະບຸລຸດໃສ່ກັບລູກຫລານ, **ຄພ 128:18** (ມລກ 4:5-6).

ຄຳຫຍາບຄາຍ: ການສາບແຂ່ງກໍຍັງໃຊ້ພາສາທີ່ຫຍາບຄາຍ, ພົ້ນປະໝາດ, ຫລື ດູ ຖູກ.

ຜູ້ຄົນບໍ່ຄວນສາບແຂ່ງພໍ່ ຫລື ແມ່ຂອງຕົນ, **ອພຍ 21:17** (ມທ 15:4). ຢ່າສາບແຂ່ງຜູ້ນຳຊົນຊາດຂອງພວກເຈົ້າ, **ອພຍ 22:28** (ປຍຈ 10:20). ຊາຍ ແລະ ຍິງບໍ່ຄວນສາບແຂ່ງພຣະເຈົ້າ, **ລລວ 24:13-16**.

ເປໂຕໄດ້ສາບແຂ່ງຕອນລາວປະຕິເສດວ່າບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູ, **ມທ 26:69-74**.

ຊາວນີໂຟທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ສາບແຊງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຢາກຕາຍ, ມມ 2:14.

ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ. ເບິ່ງ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ; ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ ນຳອີກ

ພຣະຄຳພີໃຊ້ ການສາລະພາບຢ່າງໜ້ອຍ ໃນສອງວິທີທາງ. ໃນຄວາມໝາຍໜຶ່ງ, ການສາລະພາບຄືການກ່າວເຖິງສັດທາຂອງບາງຄົນ ໃນບາງສິ່ງ, ດັ່ງເຊັ່ນການສາລະພາບວ່າພຣະເຊຊູຄືພຣະຄຣິດ (ມທ 10:32; ຣມ 10:9; 1 ຢຮ 4:1-3; ຄພ 88:104).

ໃນຄວາມໝາຍໜຶ່ງອີກ, ການສາລະພາບຄືການຍອມຮັບຄວາມຜິດ, ດັ່ງເຊັ່ນໃນການສາລະພາບບາບ. ມັນແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງທຸກຄົນທີ່ຈະສາລະພາບບາບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຮັບເອົາການໃຫ້ອະໄພຈາກພຣະອົງ (ຄພ 58:42-43). ເມື່ອຈຳເປັນ, ຄວນສາລະພາບບາບຕໍ່ຄົນທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່. ຄວນສາລະພາບບາບທີ່ຮ້າຍແຮງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສາດສະໜາຈັກ (ໃນຫລາຍໆກໍລະນີນັ້ນຈະເປັນ ອະທິການ).

ລາວຕ້ອງສະລະພາບບາບຂອງຕົນ, ລລວ 5:5. ພວກເຂົາຈະສາລະພາບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ລລວ 26:40-42. ຂໍໃຫ້ເຈົ້າເວົ້າຄວາມຈິງຕໍ່ໜ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ສາລະພາບຜິດສາ, ຢຊ 7:19.

ຜູ້ຄົນໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາຈາກລາວ ໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ສາລະພາບບາບກຳຂອງຕົນ, ມທ 3:5-6.

ຜູ້ລ່ວງລະເມີດທີ່ສາລະພາບບາບຂອງຕົນຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, ມຊຢ 26:29.

ສາລະພາບບາບຂອງເຈົ້າ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະໄດ້ທົນກັບການລົງໂທດ, ຄພ 19:20. ຄົນທີ່ກັບໃຈຈະສາລະພາບ ແລະ ປະຖິ້ມບາບຂອງຕົນ, ຄພ 58:43. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີເມດຕາແກ່ຜູ້ສາລະພາບບາບດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ຖ່ອມ, ຄພ 61:2. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອະໄພບາບໃຫ້ແກ່ຜູ້ສາລະພາບບາບ ແລະ ທູນຂໍການໃຫ້ອະໄພ, ຄພ 64:7.

ສາວົກເຈັດສິບ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ; ອັກຄະສາວົກ ນຳອີກ

ຕ່າແຫ່ງທີ່ພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງ ໃນຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ. ປະຈຸບັນນີ້, ກຸ່ມສາວົກເຈັດສິບ ແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍເຈົ້າໜ້າທີ່ຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ສາວົກເຈັດສິບປະຈຳເຂດ. ສາວົກເຈັດສິບຮັບໃຊ້ໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ແລະ ກຸ່ມອັກຄະສາວົກສິບສອງ (ເບິ່ງ ຄພ 107:34). ພວກເພິ່ນອຸທິດເວລາທັງໝົດຂອງຕົນ ເພື່ອປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາເຈັດສິບຄົນ, ລກ 10:1.

ສາວົກເຈັດສິບຖືກເອິ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄູນ ແລະ ເປັນພະຍານພິເສດເຖິງພຣະເຊຊູຄຣິດ, ຄພ 107:25-26. ສາວົກເຈັດສິບຕ້ອງກະທຳໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງອັກຄະສາວົກສິບສອງໃນການເສີມສ້າງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ຄວບຄຸມທຸລະກິດທັງໝົດຂອງສາດສະໜາຈັກ ໃນປະຊາຊາດທັງປວງ, ຄພ 107:34. ໃຫ້ເລືອກເອົາສາວົກເຈັດສິບຄົນອື່ນໆອີກ, ຈົນກວ່າມີເຈັດຄູນເຈັດສິບ, ຖ້າຫາກວຽກງານຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ, ຄພ 107:93-97. ກຸ່ມສາວົກເຈັດສິບໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອກຸ່ມແອວເດີທີ່ເຄື່ອນທີ່ ເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງນາມຂອງເຮົາ ໃນທົ່ວໂລກ, ຄພ 124:138-139.

ສິດທິຂອງອ້າຍກົກ. ເບິ່ງ ພັນທະສັນຍາ; ລູກກົກ ນຳອີກ

ສິດທິຂອງການໄດ້ຮັບມູນມໍລະດົກທີ່ເປັນຂອງອ້າຍກົກ. ໃນຄວາມໝາຍທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ, ສິດທິຂອງອ້າຍກົກ ແມ່ນລວມທັງສິດທິໃດໆ ຫລື ສິດທິທັງໝົດ ຫລື ມູນມໍລະດົກທັງໝົດ ທີ່ສິ່ງຕໍ່ໃຫ້ທຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ເມື່ອເຂົາໄດ້ຕົກມາໃນຄອບຄົວ ແລະ ຕະກູນ.

ໃຫ້ຂາຍສິດທິຂອງອ້າຍກົກໃຫ້ຂ້ອຍໃນມື້ນີ້, ປຖກ 25:29-34 (ປຖກ 27:36). ລູກກົກນັ້ງລຽນຕາມສິດທິຂອງອ້າຍກົກ, ປຖກ 43:33.

ເພິ່ນ ໄດ້ມອບພອນ ໃຫ້ເອເຟະຣາອິມກ່ອນມາ
ນາເຊ, ປຖກ 48:14–20 (ຢມຍ 31:9). ສິດທິ
ຂອງອ້າຍກິກເປັນຂອງໂຢເຊັບ, 1 ຂຄ 5:2.

ເອຊາວໄດ້ຂາຍສິດທິອ້າຍກິກຂອງລາວໄປ,
ຮຮ 12:16.

ພວກເຈົ້າເປັນທາຍາດທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດ
ໝາຍ, ຄພ 86:9. ຊີໂອນມີສິດທິຂອງຖານະປະ
ໂລຫິດໂດຍທາຍາດ, ຄພ 113:8 (ອຣຣ 2:9–
11).

ສິດອຳນາດ. ເບິ່ງ ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລ
ຫິດ; ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ; ຖານະປະໂລ
ຫິດ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະ
ເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ; ອຳນາດ ນຳອີກ

ມະນຸດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກທີ່ຖືກເອີ້ນ ຫລື
ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ກະ
ທຳແທນ ແລະ ເພື່ອພຣະເຈົ້າພຣະບິດາ ຫລື
ພຣະເຢຊູຄຣິດ ໃນການເຮັດວຽກງານຂອງ
ພຣະເຈົ້າ.

ເຮົາ ໄດ້ສົ່ງເຈົ້າໄປ, ອພຍ 3:12–15. ກ່າວ
ທຸກໆສິ່ງທີ່ເຮົາສົ່ງເຈົ້າ, ອພຍ 7:2.

ພຣະອົງໄດ້ປະທານອຳນາດໃຫ້ແກ່ສານຸສິດ
ສິບສອງຄົນ, ມທ 10:1. ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າທັງຫລາຍ
ໄດ້ເລືອກເອົາເຮົາ, ແຕ່ຝ່າຍເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາ
ພວກເຈົ້າ, ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າທັງຫລາຍ, ຢຮ
15:16.

ມີໄຟກັບລີໂຣໄດ້ສັ່ງສອນດ້ວຍສິດອຳນາດ
ອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ຮລມ 5:18. ມີໄຟ, ລູກຊາຍຂອງ
ຮີລາມັນ, ເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ໄດ້
ຮັບອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈາກ
ພຣະເຈົ້າ, ຮລມ 11:18 (3 ນພ 7:17). ພຣະ
ເຢຊູໄດ້ມອບອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດໃຫ້ແກ່
ອັກຄະສາວິກສິບສອງຊາວມີໄຟ, 3 ນພ 12:1–
2.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຖືກເອີ້ນໂດຍພຣະເຈົ້າ,
ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ, ຄພ 20:2. ບໍ່ມີຄົນໃດຈະ
ສັ່ງສອນພຣະກົດຕິຄຸນ ຫລື ເສີມສ້າງສາດສະ
ໜາຈັກຂອງເຮົາຂຶ້ນ ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບ
ການແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຕໍ່ສາດສະໜາ
ຈັກວ່າເຂົາມີສິດອຳນາດ, ຄພ 42:11. ພວກ

ແອວເດີຕ້ອງສັ່ງສອນພຣະກົດຕິຄຸນ, ໂດຍກະ
ທຳໃນສິດອຳນາດ, ຄພ 68:8. ຖານະປະໂລ
ຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກມີສິດອຳນາດ ເພື່ອປະ
ຕິບັດໃນເລື່ອງທາງວິນຍານ, ຄພ 107:8, 18–
19. ອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດໄປໃນສິດອຳນາດອັນ
ສັກສິດ ຈະກາຍເປັນກົດ, ຄພ 128:9.

ບຸກຄົນທີ່ສັ່ງສອນ ຫລື ປະຕິບັດແທນພຣະ
ເຈົ້າ ຕ້ອງຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າໂດຍຜູ້ມີສິດ
ອຳນາດ, ຫຼຸຊ 1:5.

ສິນທຳ. ເບິ່ງ ການຂາດສິນທຳທາງເພດ;
ການລ່ວງປະເວນີ; ພົມມະຈັນ; ຫລິ້ນຊູ້

ສິນມະຫາສະນິດ. ເບິ່ງ ສິນລະລຶກ

ສິນລະລຶກ. ເບິ່ງ ເຂົ້າແລງຄາບສຸດທ້າຍ;
ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ; ຊົດໃຊ້,
ການຊົດໃຊ້; ນ້ຳທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ;
ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ; ພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ; ໄມ້ກາງແຂນ; ອາຫານທົບແຫ່ງຊີ
ວິດ ນຳອີກ

ສຳ ລັບ ໄຟ ພົມ ຍຸກ ສຸດທ້າຍ, ສິນ ລະ ລຶກ
ໝາຍເຖິງພິທີຂອງການຮັບສ່ວນເຂົ້າຈີ່ ແລະ
ນ້ຳ ໃນການລະນຶກເຖິງການເສຍສະລະຊົດ
ໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ. ເຂົ້າຈີ່ເປັນຕ່ອນໆ ເປັນ
ຕົວແທນໃຫ້ແກ່ເນື້ອກາຍທີ່ສີກຂາດ; ນ້ຳເປັນ
ຕົວແທນໃຫ້ແກ່ໂລຫິດທີ່ພຣະອົງໄດ້ຫລັ່ງເພື່ອ
ຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງເຮົາ (1 ກຣທ 11:23–
25; ຄພ 27:2). ເມື່ອສະມາຊິກທີ່ມີຄຸນຄ່າຂອງ
ສາດສະໜາຈັກຮັບສ່ວນສິນລະລຶກ, ເຂົາເຈົ້າ
ສັນຍາທີ່ຈະຮັບເອົາ ພຣະນາມຂອງຂອງພຣະ
ຄຣິດໄວ້ກັບຕົນ, ທີ່ຈະລະນຶກເຖິງພຣະອົງ
ຕະຫລອດເວລາ, ແລະ ທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນ
ຍັດຂອງພຣະອົງ. ຜ່ານພິທີການນີ້, ສະມາຊິກ
ຂອງສາດສະໜາຈັກຕໍ່ພົ້ນທະສັນຍາແຫ່ງການ
ບັບຕິສະມາຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ໃນລະຫວ່າງການກິນ ເຂົ້າແລງຄາບສຸດ
ທ້າຍ, ພຣະເຢຊູໄດ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບພິທີສິນ
ລະລຶກ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກິນເຂົ້າແລງກັບ
ອັກຄະສາວິກສິບສອງ (ມທ 26:17–28; ລູກາ
22:1–20).

ສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ

ພຣະເຢຊູໄດ້ຈັບເອົາເຂົ້າຈີ່ຂຶ້ນມາ, ແລະ ຂອບພຣະຄູນ; ແລະ ພຣະອົງກໍຈັບເອົາຈອກຂຶ້ນມາ, ແລະ ຂອບພຣະຄູນ, ມທ 26:26–28 (ມຣກ 14:22–24; ລກ 22:19–20). ຜູ້ທີ່ກິນເນື້ອກາຍຂອງເຮົາ, ແລະ ຕົ້ມເລືອດຂອງເຮົາ, ກໍມີຊີວິດນິລັນດອນ, ຢຣ 6:54. ຜູ້ກິນ ແລະ ຕົ້ມໂດຍບໍ່ໄດ້ສັງເກດເຖິງພຣະກາຍ ກໍກິນ ແລະ ຕົ້ມເປັນເຫດໃຫ້ຕົນຖືກພິພາກສາລົງໂທດ, 1 ກຣທ 11:29 (3 ນພ 18:29).

ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນສານຸສິດຊາວນິໂໄຟສິບສອງຄົນ ຂອງພຣະອົງກ່ຽວກັບສິນລະລຶກ, 3 ນພ 18:1–11. ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນສານຸສິດເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອຫ້າມຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄຳຄວນ ຈາກການຮັບສ່ວນສິນລະລຶກ, 3 ນພ 18:28–29 (ມມ 9:29). ຄຳອະທິຖານສຳລັບສິນລະລຶກໄດ້ຖືກມອບໃຫ້, ມຣນ 4–5 (ຄພ 20:75–79).

ສິນລະລຶກຕ້ອງຖືກປະຕິບັດໂດຍປະໂລຫິດຫລື ແອວເດີ, ຄພ 20:46, 76. ຄູສອນ ແລະ ມັກຄະນາຍົກ ບໍ່ມີສິດອຳນາດ ທີ່ຈະໃຫ້ພອນສິນລະລຶກ, ຄພ 20:58. ນ້ຳຕ່າງໆທີ່ນອກເໜືອໄປຈາກນ້ຳເຫລົ້າ ສາມາດໃຊ້ສຳລັບສິນລະລຶກໄດ້, ຄພ 27:1–4.

ສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ. ເບິ່ງ ອິດສະຣາເອນ—ສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ

ສິບໂປລາ. ເບິ່ງ ໂມເຊ ນຳອີກ

ໃນ ພຣະຄຳພີເດີມ, ເມຍຂອງ ໂມເຊ ແລະ ລູກສາວຂອງເຍທະໂຣ (ອພຍ 2:21; 18:2).

ສິບເຜົ່າ. ເບິ່ງ ອິດສະຣາເອນ

ສຸຂະພາບ. ເບິ່ງ ພຣະວາຈາແຫ່ງປັນຍາ

ສຸພາສິດ

ຂໍ້ຄວາມ ຫລື ຄຳແນະນຳສັ້ນໆເລື່ອງສິນທຳ ພຣະທຳສຸພາສິດ: ຫນ້າສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມທີ່ບັນຈຸຄຳອຸປະມາ, ຂໍ້ຄວາມ, ແລະ ກາບກອນຫລາຍເລື່ອງ, ບາງເລື່ອງແມ່ນຂຽນໂດຍໂຊໂລໂມນ. ພຣະທຳສຸພາສິດມັກຈະຖືກກ່າວເຖິງເລື້ອຍໆຢູ່ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່.

ບົດທີ 1–9 ບັນຈຸຄຳອະທິບາຍເຖິງປັນຍາທີ່ແທ້ຈິງ. ບົດທີ 10–24 ບັນຈຸຂໍ້ຄວາມຈຳນວນໜຶ່ງກ່ຽວກັບວິທີດຳລົງຊີວິດທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ບົດທີ 25–29 ບັນຈຸສຸພາສິດຂອງໂຊໂລໂມນ ທີ່ຄົນຂອງເຮເຊກຢາ, ກະສັດຂອງຢູດາ, ໄດ້ບັນທຶກໄວ້. ບົດທີ 30–31 ຮ່ວມດ້ວຍການບັນຍາຍເຖິງຜູ້ຍິງທີ່ມີຄຸນນະທຳ.

ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ. ເບິ່ງ ຊີວິດນິລັນດອນ; ຂົດໃຊ້, ການຂົດໃຊ້; ມະນຸດ—ມະນຸດ, ສັກກະຍະພາບທີ່ຈະກາຍເປັນເພືອນດັ່ງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ; ມົງກຸດ, ສວມມົງກຸດ; ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ ນຳອີກ

ສະພາບສູງສຸດແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ລັດສະໝີພາບໃນອານາຈັກຊັ້ນສູງ.

ຢູ່ຊ່ອງໜ້າພຣະອົງນັ້ນມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ, ພສສ 16:11.

ພວກເຂົາເປັນພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ—ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກສິ່ງທັງປວງເປັນຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 76:58–59. ໄຟພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ເທົ່າທຽມກັບພຣະອົງ, ຄພ 88:107. ທູດເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມກົດຂອງເຮົາ; ສະນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະຄົງຢູ່ຕາມລຳພັງ, ໂດຍປາດສະຈາກຄວາມສູງສົ່ງ, ຄພ 132:17. ຊາຍ ແລະ ຍິງ ຕ້ອງແຕ່ງງານອີງຕາມກົດຂອງພຣະເຈົ້າ ກ່ອນຈະໄດ້ຮັບຄວາມສູງສົ່ງໄດ້, ຄພ 132:19–20. ປະຕູທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສູງສົ່ງກໍຄັບ ແລະ ທາງກໍແຄບ, ຄພ 132:22–23. ອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ, ແລະ ຢາໂຄບໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຄວາມສູງສົ່ງຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 132:29, 37. ເຮົາຜະນຶກຄວາມສູງສົ່ງໄວ້ເທິງເຈົ້າ, ຄພ 132:49.

ເສກາຣີຢາ

ສາດສະດາຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ທີ່ໄດ້ທຳນາຍ ປະມານ 520 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ເພິ່ນມີຊີວິດຢູ່ໃນເວລາດຽວກັນກັບສາດສະດາຮັກກາຍ (ອຊຮ 5:1; 6:14).

ພຣະທຳເຊກາຣີຢາ: ຫນ້າສືເຫລັ້ມນີ້ມີຊື່ສູງ

ເພາະຄຳທຳນາຍຂອງມັນກ່ຽວກັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງ (ຊກຢ 9:9; 11:12-13; 12:10; 13:6). ບົດທີ 1-8 ບັນຈຸພາບນິມິດຫລາຍຕອນ ກ່ຽວກັບອະນາຄົດຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ບົດທີ 9-14 ບັນຈຸພາບນິມິດກ່ຽວກັບພຣະເມຊີອາ, ຍຸກສຸດທ້າຍ, ການເຕົ້າໂຮມຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ, ສົງຄາມໃຫຍ່ຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ແລະ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ.

ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ. ເບິ່ງ ສິນລະລິກ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເລືອດ, ໂລຫິດ; ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳ ນຳອີກ

ໃນສະໄໝບູຮານ, ການເສຍສະລະ ໝາຍເຖິງການເຮັດໃຫ້ບາງສິ່ງ ຫລື ບາງຄົນສັກສິດ. ຕອນນີ້ ມັນມີຄວາມໝາຍອີກວ່າ ການສະລະໄປ ຫລື ການທົນຮັບການສູນເສຍສິ່ງຂອງທາງໂລກ ເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ອານາຈັກຂອງພຣະອົງ. ສະມາຊິກໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄວນເຕັມໃຈ ທີ່ຈະເສຍສະລະ ທຸກສິ່ງເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໂຈເຊັບສະມິດ ໄດ້ສອນວ່າ “ສາດສະໜາທີ່ບໍ່ຮຽກຮ້ອງການເສຍສະລະທຸກສິ່ງ ຈະບໍ່ມີວັນ ມີອຳນາດພຽງພໍທີ່ຈະສ້າງສັດທາອັນຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ຊີວິດ ແລະ ຄວາມລອດ.” ໃນມຸມຂອງນິລັນດອນ, ພອນທີ່ໄດ້ຮັບໂດຍການເສຍສະລະເປັນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າທຸກສິ່ງ ທີ່ເຮົາໄດ້ປ່ອຍໄປ.

ຫລັງຈາກອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສວນເອເດນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານກິດແຫ່ງການເສຍສະລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ. ກິດນີ້ລວມທັງການຖວາຍລູກຫົວບິຂອງສັດແຕ່ລະຊະນິດ. ການເສຍສະລະນີ້ ເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການເສຍສະລະ ທີ່ຈະຖືກກະທຳໂດຍພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະເຈົ້າ (ມຊ 5:4-8). ການປະຕິບັດນີ້ ໄດ້ສືບຕໍ່ຈົນເຖິງເວລາພຣະເຢຊູຄຣິດສິ້ນພຣະຊົນ, ຊຶ່ງໄດ້ຢຸດຕິການມອບສັດເປັນເຄື່ອງຖວາຍ ຕາມພິທີການຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ (ແອວ 34:13-14). ໃນສາດສະໜາຈັກ ທຸກວັນນີ້ ສະມາ

ຊິກຮັບສ່ວນສິນລະລິກ ທີ່ເປັນເຂົ້າຈີ່ ແລະ ນ້ຳ ໃນການລະນຶກເຖິງການເສຍສະລະຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ ທຸກວັນນີ້ ກໍຖືກຂໍໃຫ້ເສຍສະລະໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ ນຳອີກ (3 ນຟ 9:19-22). ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ ເຂົາເຈົ້າຖອມຕົວ, ເປັນຄົນທີ່ກັບໃຈ, ແລະ ເຕັມໃຈທີ່ຈະເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ອັບຣາຮາມ ໄດ້ມັດອີຊາກລູກຊາຍຂອງຕົນ ແລະ ໄດ້ວາງລາວລົງໄວ້ເທິງແທນບູຊາ, ປຖກ 22:1-18 (ຢຄ 4:5). ຈົ່ງເຜົາຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ, ອພຍ 20:24. ສັດທີ່ຈະເອົາມາຖວາຍຕ້ອງບໍ່ມີບ່ອນຕຳໜິ, ພພຍ 15:19-21. ເຊື່ອຟັງກໍດີກວ່າຖວາຍ, 1 ຊມອ 15:22.

ທີ່ຈະຮັກ ກໍປະເສີດຫລາຍກວ່າຂອງຖວາຍ ແລະ ເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງປວງ, ມຣກ 12:32-33. ເຮົາໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຜ່ານການເສຍສະລະຂອງພຣະຄຣິດ, ຮຮ 10:10-14.

ພຣະ ຄຣິດ ໄດ້ຖວາຍພຣະອົງເອງໃຫ້ເປັນເຄື່ອງບູຊາເພື່ອບາບ, 2 ນຟ 2:6-7. ການເສຍສະລະຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄັ້ງສຸດທ້າຍນີ້ ຈະເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນຈະບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ມັນຈະເປັນນິລັນດອນ, ແອວ 34:8-14. ຢ່າເຜົາສັດຖວາຍບູຊາອີກ; ແຕ່ໃຫ້ຖວາຍໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດແດ່ພຣະເຈົ້າ, 3 ນຟ 9:19-20 (ພສສ 51:16-17; ຄພ 59:8).

ວັນນີ້ ເປັນວັນແຫ່ງການເສຍສະລະ, ຄພ 64:23 (ຄພ 97:12). ທຸກຄົນຜູ້ເຕັມໃຈທີ່ຈະຍຶດຖືພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຂົາໂດຍການເສຍສະລະ ຈະໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 97:8. ໂຈເຊັບ ແອັຟສະມິດ ໄດ້ເຫັນວິນຍານຂອງຄົນທຸ່ງທຳ, ຜູ້ໄດ້ເສຍສະລະໃນລັກສະນະດຽວກັນກັບການເສຍສະລະຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ຄພ 138:13. ການໄຖ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຜ່ານການເສຍສະລະຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ຄພ 138:35.

ເສບູໂລນ

ເສບູໂລນ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງ ອີຊາກ; ອິດສະອາເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ ກັບນາງເລອາ (ປຖກ 30:19–20).

ເຜົ່າຂອງເສບູໂລນ: ຢາໂຄບໄດ້ອວຍພອນ ເຜົ່າຂອງເສບູໂລນ (ປຖກ 49:13). ເຜົ່າຂອງ ເສບູໂລນ ໄດ້ ເຂົ້າ ຮ່ວມກັບ ເດໂບຣາ ແລະ ບາຣັກ ເພື່ອຕໍ່ສູ້ສັດຕູຂອງອິດສະອາເອນ (ຜປ 4:4–6, 10). ພວກເຂົາຍັງ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບ ກິເດໂອນນຳອີກ ໃນການຕໍ່ສູ້ຊາວມິດີອານ (ຜປ 6:33–35).

ເສຟານີຢາ

ສາດສະດາຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ມີຊີ ວິດຢູ່ໃນລະຫວ່າງການປົກຄອງຂອງໂຈໂຊຢາ (639–608 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.).

ພຣະທຳເສຟານີຢາ: ບົດທີ 1 ກ່າວເຖິງວັນ ທີ່ຈະມາເຖິງ ທີ່ຈະເຕັມໄປດ້ວຍພຣະພິໂລດ ແລະ ບັນຫາ. ບົດທີ 2 ຕັກເຕືອນຜູ້ຄົນຂອງ ອິດສະອາເອນ ໃຫ້ສະແຫວງຫາຄວາມຊອບ ທຳ ແລະ ຄວາມອອນໂຍນ. ບົດທີ 3 ບອກເຖິງ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, ເມື່ອປະຊາຊາດ ທັງປວງຈະມາໂຮມກັນເພື່ອເຮັດເສີກ. ເຖິງ ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປົກຄອງ ໃນທຳມະກາງພວກເຂົາ.

ເສລີພາບ. ເບິ່ງ ຊະເລີຍ, ການເປັນຊະເລີຍ; ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ; ອຳເພີໃຈ ນຳ ອີກ

ສະພາວະ ຫລື ສະພາບຂອງຄວາມສາມາດ ທີ່ຈະກະທຳ ແລະ ຄິດຢ່າງມີອິດສະລະ. ການ ເຊື່ອຟັງຕໍ່ຫລັກທຳພຣະກິດຕິຄຸນ ບົດປ່ອຍບຸກ ຄົນຈາກຄວາມເປັນທາດຂອງບາບທາງວິນ ຍານ (ໂຍຮັນ 8:31–36).

ຂ້ານ້ອຍຈະໃຊ້ຊີວິດໃນເສລີພາບ: ເພາະຂ້າ ນ້ອຍພະຍາຍາມເຮັດຕາມຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງພຣະ ອົງ, ພສສ 119:45.

ທີ່ໃດທີ່ມີພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຢູ່ນຳ, ທີ່ນັ້ນກໍມີເສລີພາບ, 2 ກຣທ 3:17. ຈົ່ງ ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ ຊຶ່ງໃນນັ້ນພຣະຄຣິດຈຶ່ງໄດ້ບົດປ່ອຍ

ພວກເຮົາໃຫ້ເປັນອິດສະລະ, ຄລຕ 5:1 (ຄພ 88:86).

ມະນຸດເປັນອິດສະລະທີ່ຈະເລືອກເສລີພາບ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ, 2 ນພ 2:27. ແຜ່ນດິນນີ້ ຈະເປັນແຜ່ນດິນແຫ່ງເສລີພາບ, 2 ນພ 10:11. ໂມໂຣໂນຈຶ່ງໄດ້ສ້າງຕັ້ງເສລີພາບຢ່າງມາດຕະ ຖານຂຶ້ນໃນບັນດາຊາວມີໄຟ, ແອວ 46:36.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ປະກາດເສລີພາບແກ່ວິນຍານທີ່ຖືກຈ້ອງຈຳ, ຄພ 138:18, 31, 42.

ເສລຸບາເບນ

ໃນ ພຣະ ຄຳ ພີ ເດີມ, ເມື່ອໂຊຣັດໄດ້ອະນຸ ຍາດ ໃຫ້ ຊາວ ຍິວ ກັບຄືນມາ ພິລິດ ສະຕິນ, ເຊຣຸບບາເບນ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກ ຄອງ ຫລື ຕົວແທນຂອງວັງຊາວຍິວ. ຊີເປີເຊຍ ຂອງເພີນແມ່ນ ເສັດບັດຊາ (ອຊຣ 1:8). ເພີນມີ ສ່ວນຮ່ວມໃນການສ້ອມແຊມພຣະວິຫານ ໃນ ເຢຣູຊາເລັມ (ອຊຣ 3:2, 8; 5:2).

ສົກກະປົກ, ຄວາມສົກກະປົກ. ເບິ່ງ ຄົນ ອະທຳ; ສະອາດ ແລະ ບໍ່ສະອາດ; ຊົ່ວ ຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ບາບ; ບໍ່ຊອບທຳ, ຄວາມບໍ່ຊອບທຳ ນຳອີກ

ການບໍ່ມີຄວາມສະອາດທາງວິນຍານກໍເປັນ ເພາະຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະ ເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊຳລະລ້າງມົນທົນໃຫ້ ສິ້ນໄປຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ, ອຊຢ 4:4 (2 ນພ 14:4).

ອາ ນາ ຈັກ ຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະບໍ່ສົກກະປົກ, 1 ນພ 15:34 (ແອວ 7:21). ຜູ້ທີ່ສົກກະປົກຈະ ຍັງສົກກະປົກຢູ່, 2 ນພ 9:16 (ມມ 9:14). ພວກ ທ່ານຈະຮູ້ສຶກແນວໃດ ຖ້າຫາກພວກທ່ານໄດ້ ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບ່ອນພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ, ອາ ພອນຂອງພວກທ່ານເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສົກ ກະປົກ, ແອວ 5:22.

ພວກເຂົາຈະຍັງສົກກະປົກຢູ່ຄືເກົ່າ, ຄພ 88:35.

ເມື່ອໃດເຮົາຈຶ່ງຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ, ແລະ ຖືກ ຊຳລະລ້າງຈາກຄວາມສົກກະປົກ, ມຊ 7:48.

ສົງຄາມ. ເບິ່ງ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ ນຳອີກ

ການສູ້ຮົບ ຫລື ການຂັດແຍ້ງດ້ວຍອາວຸດ; ການຕໍ່ສູ້ດ້ວຍອາວຸດ. ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນດ້ວຍກັບການເຮັດສົງຄາມ ພຽງແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ເຫັນທາງອື່ນແລ້ວເທົ່ານັ້ນ ສຳລັບໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອປ້ອງກັນຄອບຄົວ, ຊັບສົມບັດ, ສິດ, ສິດທິພິເສດ ແລະ ອິດສະລະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າ (ແອວ 43:9, 45-47).

ໂມ ໂຣ ໂນ ໄດ້ພະຍາຍາມປ້ອງກັນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ສິດຂອງເພິ່ນ, ແລະ ປະເທດຊາດຂອງເພິ່ນ, ແລະ ສາດສະໜາຂອງເພິ່ນ, ແອວ 48:10-17.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຮັບການເປີດເສີຍ ແລະ ການທຳນາຍ ກ່ຽວກັບສົງຄາມ, ຄພ 87. ຈົ່ງເລິກເຮັດສົງຄາມ ແລະ ປະກາດສັນຕິສຸກ, ຄພ 98:16, 34-46. ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ມະນຸດມີສິດຢ່າງຖືກຕ້ອງທີ່ຈະປ້ອງກັນຕົນເອງ, ພູເພື່ອນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຊັບສົມບັດ, ແລະ ລັດຖະບານ, ຄພ 134:11.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການເຊື່ອພັງ, ການຍົກຍ້ອງ, ແລະ ໃນການສະໜັບສະໜູນກົດໝາຍ, ຫຼຸຊ 1:12.

ສົງຄາມໃນສະຫວັນ. ເບິ່ງ ກອງປະຊຸມໃນສະຫວັນ; ຊີວິດກ່ອນເກີດ ນຳອີກ

ການຂັດແຍ້ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດກ່ອນມະຕະ ໃນບັນດາລູກທາງວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຊາຕານ ໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສະຫວັນ ແລະ ຖິ້ມລົງມາສູ່ໂລກ, ພນມ 12:4, 7-9.

ມານພ້ອມດ້ວຍວິນຍານໜຶ່ງສ່ວນສາມໃນສະຫວັນໄດ້ຖືກໂຍນລົງມາ, ຄພ 29:36-37. ລູຊີເຟີໄດ້ກະບົດຕໍ່ຕ້ານພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ, ຄພ 76:25-26.

ຊາຕານ ໄດ້ສະແຫວງຫາລັດສະໝີພາບຂອງພຣະບິດາ ແລະ ທີ່ຈະທຳລາຍອຳເພີໃຈຂອງມະນຸດ, ມຊ 4:1-4 (ອຊຢ 14:12-15; ອຣຮ 3:27-28). ຜູ້ທີ່ໄດ້ຕິດຕາມພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຮັກສາສະພາວະທຳອິດຂອງພວກເຮົາ, ໄດ້ມາ

ສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ໄດ້ຮັບຮ່າງກາຍ, ອຣຮ 3:26.

ສຽງ. ເບິ່ງ ເປີດເສີຍ, ການເປີດເສີຍ ນຳອີກ

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ, ບາງເທື່ອເປັນຂ່າວສານອອກສຽງ ທີ່ກ່າວໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫລື ອັກຄະທູດຂອງພຣະອົງ. ສຸລະສຽງຂອງພຣະວິນຍານອາດບໍ່ດັງ ແຕ່ເຂົາເຖິງໃຈ ຫລື ຄວາມຄິດ.

ອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ປຖກ 3:8 (ມຊ 4:14). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເອລີຍາ ໃນສຽງແຜ່ວເປົາ, 1 ກສ 19:11-13.

ຄົນຊອບທຳຕິດຕາມສຸລະສຽງຂອງຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ, ຢຮ 10:1-16. ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ຝ່າຍຄວາມຈິງ ກໍຍ່ອມພັງສຽງຂອງເຮົາ, ຢຮ 18:37.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອພັງສຽງຮຽກຮ້ອງຂອງພຣະວິນຍານ, 1 ນພ 4:6-18. ສຸລະສຽງມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ, ມີຄວາມວ່າ: ເອໂນດ, ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບການອະໄພໃຫ້ແລ້ວ, ອນ 1:5. ມັນເປັນສຸລະສຽງອ່ອນຫວານຂອງຄວາມນັ້ມນວນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ໄດ້ສຽບແທງເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນຍານທຸກດວງ, ຮລມ 5:29-33 (3 ນພ 11:3-7).

ບໍ່ວ່າຈະເປັນໂດຍສຽງຂອງເຮົາເອງ ຫລື ໂດຍສຽງຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ມັນກໍເໝືອນກັນ, ຄພ 1:38. ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາຈະກ່າວເມື່ອໄດ້ຮັບການດົນໃຈໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະເປັນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 68:2-4. ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອພັງສຽງຂອງເຮົາ ຈະເຫັນໜ້າເຮົາ ແລະ ຮູ້ວ່າເຮົາເປັນຢູ່, ຄພ 93:1.

ສຳນຶກ, ຄວາມສຳນຶກ. ເບິ່ງ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ ນຳອີກ

ຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສິ່ງທີ່ຜິດ ທີ່ມາຈາກຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ ໃນມະນຸດທັງປວງ (ມຣນ 7:16). ພວກເຮົາໄດ້ເກີດມາພ້ອມດ້ວຍຄວາມສາມາດທຳມະຊາດ ທີ່ຈະບອກໄດ້ວ່າອັນໃດຖືກຕ້ອງ ແລະ ອັນໃດຜິດ ເພາະຄວາມສະຫວ່າງ

ສວນເຄັດເຊມາເນ

ຂອງພຣະຄຣິດ ທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນ (ຄພ 84:46). ຄວາມສາມາດນີ້ຖືກເອີ້ນວ່າຄວາມສຳນຶກ. ການຄອບຄອງມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ. ເຊັ່ນດຽວກັບຄວາມສາມາດອື່ນໆ, ຄວາມສຳນຶກຂອງເຮົາອາດຕາຍໄປຜ່ານການບາບ ແລະ ການໃຊ້ມັນໃນທາງທີ່ຜິດ.

ພວກທຳມະຈານ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍຮູ້ສຶກຜິດຈາກຄວາມສຳນຶກຂອງຕົນ, **ຢຮ 8:9**. ຄວາມສຳນຶກຂອງພວກເຂົາກໍຍັງເປັນພະຍານນຳອີກ, **ຮມ 2:14-15**. ຄົນຂີ້ຕົວະຄືຄົນທີ່ໃຈສຳນຶກຜິດຂອງພວກເຂົາຖືກໝາຍໄວ້ດ້ວຍເຫລັກແດງເຜົາໄໝ້, **1 ຕມທ 4:2**.

ມະນຸດໄດ້ຮັບການແນະນຳຢ່າງພຽງພໍຈົນຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ, **2 ນພ 2:5**. ກະສັດເບັນຢາມິນມີຈິດສຳນຶກອັນໃສສະອາດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຊຢ 2:15**. ຊາວນິໂຟກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ, ໂດຍທີ່ມີຄວາມສະຫງົບໃນຈິດສຳນຶກ, **ມຊຢ 4:3**. ຊີເອສຣອມໄດ້ທໍລະມານພາຍໃຕ້ການສຳນຶກໃນຄວາມຜິດຂອງຕົນເອງ, **ແອວ 14:6**. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມຊື່ນຊົມ ຫລື ຄວາມສຳນຶກຜິດຈາກມະໂນທຳ ອີງຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຮົາ, **ແອວ 29:5**. ການລົງໂທດ ແລະ ກົດທີ່ທັງໆທຳນຳຄວາມສຳນຶກຜິດຈາກມະໂນທຳມາໃຫ້, **ແອວ 42:18**. ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ ເພື່ອເຂົາຈະຮູ້ຈັກຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ, **ມຮນ 7:16**.

ທຸກຄົນຄວນມີອິດສະລະທີ່ຈະໃຊ້ຄວາມສຳນຶກ, **ຄພ 134:2**. ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມສຳນຶກປາດສະຈາກຄວາມຜິດ, **ຄພ 135:4**.

ພວກເຮົາເຊື່ອຖືສິດທິແຫ່ງການນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ ຕາມການບອກຂອງຄວາມຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງເຮົາເອງ, **ຫຊ 1:11**.

ສວນເຄັດເຊມາເນ. ເບິ່ງ ເຄັດເຊມາເນ

ສວນອະຈຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເບິ່ງ ທົ່ງ;

ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ສັນຍາລັກສຳລັບທັງທຳການທາງວິນຍານ. ຕາມປົກກະຕິແລ້ວໃນພຣະຄຳພີ, ສວນອະຈຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແມ່ນກ່າວເຖິງເຊື້ອສາຍ

ອິດສະຣາເອນ ຫລື ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ. ບາງເທື່ອມັນກ່າວເຖິງຜູ້ຄົນທົ່ວໄປໃນໂລກ.

ສວນອະຈຸນຂອງຈອມໂຍທາ ແມ່ນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, **ອຊຢ 5:7 (2 ນພ 15:7)**.

ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຄຳອຸປະມາກ່ຽວກັບຄົນທຳງານຢູ່ໃນສວນອະຈຸນ, **ມທ 20:1-16**.

ຊາວອິດສະຣາເອນເປັນເໝືອນດັ່ງຕົ້ນໝາກກອກເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບການບົວລະບັດຢູ່ໃນສວນອະຈຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຢຄ 5**. ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອອກໄປລິງ່າໄມ້ໃນສວນອະຈຸນຂອງພຣະອົງເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ, **ຢຄ 6**.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອວຍພອນທຸກຄົນທີ່ອອກແຮງຢູ່ໃນສວນອະຈຸນຂອງພຣະອົງ, **ຄພ 21:9 (ແອວ 28:14)**. ພວກເຈົ້າຈົ່ງອອກແຮງໃນສວນອະຈຸນຂອງເຮົາເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ, **ຄພ 43:28**.

ສວນເອເດນ. ເບິ່ງ ເອເດນ

ສ່ວນສິບ, ເງິນສ່ວນສິບ. ເບິ່ງ ເຄື່ອງຖວາຍ;

ເງິນ ນຳອີກ

ໜຶ່ງໃນສິບສ່ວນຂອງລາຍໄດ້ທຸກໆປີຂອງບຸກຄົນ ທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜ່ານທາງສາດສະໜາຈັກ. ຫຼືນຈາກເງິນສ່ວນສິບຖືກໃຊ້ເພື່ອສ້າງຕຶກໂບດ ແລະ ພຣະວິຫານ, ເພື່ອຄຳຈູນວຽກງານການເຜີຍແຜ່ສາດສະໜາ, ແລະ ເພື່ອສ້າງສາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

ອັບຣາຮາມ ໄດ້ຖວາຍໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງທຸກສິ່ງທີ່ເພິ່ນມີໃຫ້ແກ່ເມນເຄີເສເດັກ, **ປຖກ 14:18-20 (ຮຮ 7:1-2, 9; ແອວ 13:15)**. ສ່ວນສິບທັງໝົດເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ: ມັນເປັນຂອງສັກສິດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ລລວ 27:30-34**. ພວກເຈົ້າຕ້ອງຈ່າຍໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງທຸກສິ່ງ, **ພບຍ 14:22, 28**. ພວກເຂົາໄດ້ນຳໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຂົາມີມາຖວາຍ, **2 ຂຄ 31:5**. ມັນເປັນການຖືກຕ້ອງບໍ່ທີ່ມະນຸດສໍ້ໂກງພຣະເຈົ້າ? ສໍ້ໂກງຢ່າງໃດ? ກໍສໍ້ໂກງໃນ

ເລື່ອງທີ່ງ່າຍສ່ວນສິບ ແລະ ເຄື່ອງຖວາຍຕ່າງໆ
ນັ້ນແທລະ, ມລກ 3:8–11 (3 ນຟ 24:8–11).

ຄົນທີ່ຈ່າຍສ່ວນສິບ ຈະບໍ່ ຖືກເຜົາໄໝ້ໃນ
ການສະເດັດມາຂອງພຣະ ອົງ, ຄພ 64:23
(ຄພ 85:3). ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ
ຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍເງິນສ່ວນສິບຂອງຜູ້ຄົນຂອງ
ພຣະອົງ, ຄພ 97:11–12. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້
ເປີດເຜີຍກິດສ່ວນສິບ, ຄພ 119. ເງິນສ່ວນສິບ
ຈະຖືກຈັດການໂດຍສະພາ, ຄພ 120.

ສອນ, ຜູ້ສອນ, ຄູສອນ. ເບິ່ງ ພຣະວິນຍານບໍ່
ລິສຸດ ນຳອີກ

ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ຄົນອື່ນ, ໂດຍສະເພາະ
ກຸ່ມກັບຄວາມຈິງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ, ແລະ
ນຳພາເຂົາໄປສູ່ຄວາມຊອບທຳ. ຜູ້ຄົນທີ່ສອນ
ພຣະກິດຕິຄຸນ ຄວນໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳໂດຍ
ພຣະວິນຍານ. ພໍ່ແມ່ທຸກຄົນເປັນຜູ້ສອນ ພາຍ
ໃນຄອບຄົວຂອງຕົນ. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ
ຄວນສະແຫວງຫາ ແລະ ເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັບເອົາ
ຄຳແນະນຳຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ນຳ
ຂອງພຣະອົງ.

ຈົ່ງ ສອນ ມັນ ໃຫ້ແກ່ພວກລູກຫລານຂອງ
ພວກເຈົ້າ, ພບຍ 4:8–9. ຈົ່ງສິດສອນລູກ
ຫລານຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ຮຽນຮູ້ເອົາ, ພບຍ 6:7
(ພບຍ 11:18–19). ຈົ່ງສັ່ງສອນລູກໃຫ້ຮູ້ທາງ
ດຳເນີນຊີວິດ, ສພສ 22:6. ລູກໆຂອງພວກ
ເຈົ້າຈະໄດ້ຖືກສິດສອນເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ອຊຢ 54:13 (3 ນຟ 22:13).

ພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ທ່ານເປັນຄູສອນມາ
ຈາກພຣະເຈົ້າ, ຢຮ 3:2. ເມື່ອເຈົ້າສອນຄົນ
ອື່ນ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ສອນຕົນເອງກ່ອນ, ຮມ
2:21.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການສິດສອນມາແຕ່ແລ້ວ
ໃນສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ທັງໝົດຂອງບົດາຂອງຂ້າພະ
ເຈົ້າ, 1 ນຟ 1:1 (ອນ 1:1). ປະໂລຫິດ ແລະ
ຜູ້ສອນ ຕ້ອງສອນຢ່າງພາກພຽນ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ
ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຮັບເອົາບາບຂອງຜູ້ຄົນໄວ້
ເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາເອງ, ຢຄ 1:18–19. ຈົ່ງ
ເຊື່ອຟັງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເປີດຫູຂອງພວກ
ທ່ານ, ມຊຢ 2:9. ພວກທ່ານຈະສອນລູກໆ

ຂອງພວກທ່ານໃຫ້ຮັກກັນ ແລະ ຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນ
ແລະກັນ, ມຊຢ 4:15. ບໍ່ໃຫ້ໄວ້ວາງໃຈຜູ້ສັ່ງ
ສອນຜູ້ໃດ ຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ມຊຢ 23:14. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖອກເທ
ພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາທົ່ວແຜ່ນດິນ
ເພື່ອຕຽມໃຈຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອຮັບພຣະຄຳ,
ແອວ 16:16. ເຂົາເຈົ້າກໍສິດສອນດ້ວຍອຳນາດ
ແລະ ສິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 17:2–
3. ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສິດສອນຈາກແມ່ຂອງ
ພວກເຂົາ, ແອວ 56:47 (ແອວ 57:21).

ຕາບໃດທີ່ເຂົາຍັງສະແຫວງຫາບັນຍາ ເຂົາ
ຈະໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳ, ຄພ 1:26. ຈົ່ງສອນກັນ
ແລະກັນຕາມໜ້າທີ່ຂຶ້ງເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພວກ
ເຈົ້າ, ຄພ 38:23. ສອນຫລັກທຳພຣະກິດຕິ
ຄຸນຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳ
ພີ ແລະ ພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຄພ 42:12. ເຈົ້າ
ຈະໄດ້ຮັບການສິດສອນຈາກເບື້ອງບົນ, ຄພ
43:15–16. ພໍ່ແມ່ຕ້ອງສອນລູກໆຂອງພວກ
ເຂົາ, ຄພ 68:25–28. ຈົ່ງສອນຄຳສອນຂອງ
ອານາຈັກໃຫ້ກັນແລະກັນ, ຄພ 88:77–78,
118. ຈົ່ງກຳນົດໃຫ້ມີຜູ້ສອນໃນບັນດາພວກ
ເຈົ້າ, ຄພ 88:122. ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສອນຄວາມສະ
ຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງໃຫ້ແກ່ລູກໆຂອງເຈົ້າ,
ແລະ ນີ້ຄືສາເຫດຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານ
ຂອງເຈົ້າ, ຄພ 93:39–42.

ເພື່ອສອນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຢ່າງເປັນອິດສະລະ
ກັບລູກໆຂອງເຈົ້າ, ມຊ 6:57–61.

ການສອນດ້ວຍພຣະວິນຍານ: ຖ້ອຍຄຳທີ່
ພວກເຈົ້າຈະເວົ້ານັ້ນ ຈະບໍ່ມາຈາກພວກເຈົ້າ
ເອງ, ແຕ່ແມ່ນພຣະວິນຍານທີ່ຈະກ່າວໃນ
ພວກເຈົ້າ, ມຫ 10:19–20. ເມື່ອພຣະອົງອະທິ
ບາຍພຣະຄຳພີໃຫ້ພວກເຮົາຟັງ ໃຈຂອງພວກ
ເຮົາກໍຮ້ອນຮົນເໝືອນໄພ່ພາຍໃນພວກເຮົາບໍ່
ແມ່ນຫລື, ລກ 24:32. ພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກສັ່ງ
ສອນໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ, 1 ກສຫ
2:1–14.

ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດ
ຈາກພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ 13:5–9 (ແອວ 17:3;
ຮລມ 5:17).

ເຈົ້າ ຈະ ມີວິນຍານຂອງເຮົາ ໃນການໃຫ້

ຊະເຕຟາໂນ

ມະນຸດຍອມຮັບ, ຄພ 11:21. ເຈົ້າຈະຖືກໄດ້ຍິນໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າສອນໂດຍພຣະຜູ້ປອບໂຍນ, ຄພ 28:1 (ຄພ 52:9). ຖ້າທາກພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ສອນ, ຄພ 42:14 (ຄພ 42:6). ສອນລູກຫລານມະນຸດ ໂດຍອຳນາດຂອງວິນຍານຂອງເຮົາ, ຄພ 43:15. ແອວເດີຕ້ອງສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ໂດຍພຣະວິນຍານ, ຄພ 50:13-22. ມັນຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນເອງ ວ່າພວກເຈົ້າຈະກ່າວຫຍັງ, ຄພ 84:85 (ຄພ 100:5-8).

ຊະເຕຟາໂນ

ສະເຕຟາໂນ ໄດ້ຖືກຂ້າຍ້ອນຄວາມເຊື່ອເພື່ອພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ເພື່ອສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່. ການສັ່ງສອນຂອງລາວໄດ້ຖືກປອກໄວ້ລ່ວງໜ້າ ແລະ ອາດເປັນອິດທິພົນໃຫ້ແກ່ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງໂປໂລ, ຜູ້ມີໜ້າຢູ່ຕອນທີ່ສະເຕຟາໂນຕໍ່ສູ້ຄະດີຢູ່ສານຊານເຮດຣິນ (ກຈກ 8:1; 22:20).

ສະເຕຟາໂນ ເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ຊາຍເຈັດຄົນ ທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຮັບໃຊ້ອັກຄະສາວົກສິບສອງ, ກຈກ 6:1-8. ສະເຕຟາໂນໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ແລະ ໝາຍສຳຄັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ກຈກ 6:8. ສະເຕຟາໂນໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບຊາວຢິວ, ກຈກ 6:9-10. ລາວຖືກກ່າວຫາ ແລະ ໄດ້ຖືກນຳຕົວຂຶ້ນໄປຍັງສານຊານເຮດຣິນ, ກຈກ 6:11-15. ສະເຕຟາໂນໄດ້ສະເໜີຄະດີຂອງລາວ, ກຈກ 7:2-53. ໂດຍທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ລາວໄດ້ເຫັນພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດໃນພາບນິມິດ, ກຈກ 7:55-56. ສະເຕຟາໂນໄດ້ຖືກສັ່ງຫານເພາະປະຈັກພະຍານຂອງລາວ, ກຈກ 7:54-60.

ຊະເລີຍ, ການເປັນຊະເລີຍ. ເບິ່ງ ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ ນຳອີກ

ຄວາມເປັນທາດທາງຮ່າງກາຍ ຫລື ທາງວິນຍານ.

ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ຕົກເປັນຊະເລີຍເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ອຊກ 39:23.

ຜູ້ໃດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ເປັນຊະເລີຍ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະຕ້ອງໄປເປັນຊະເລີຍ, ພນມ 13:10.

ຄົນຊົ່ວຮ້າຍຈະຖືກນຳລົງໄປສູ່ການເປັນຊະເລີຍຂອງມານ, 1 ນພ 14:4, 7. ມະນຸດເປັນອິດສະລະທີ່ຈະເລືອກເສລີພາບ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ ຫລື ຈະເລືອກການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຄວາມຕາຍ, 2 ນພ 2:27. ຄວາມປະສົງຂອງເນື້ອໜັງຈະໃຫ້ອຳນາດແກ່ວິນຍານຂອງມານທີ່ຈະຈັບກຸມ, 2 ນພ 2:29. ພວກທ່ານໄດ້ເກັບຄວາມເປັນຊະເລີຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານ ໄວ້ພຽງພໍຫລືບໍ່ໃນຄວາມຊົງຈໍາ, ແອວ 5:5-6. ຜູ້ທີ່ຈະເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງຢ່ອມຖືກມານເອົາໄປເປັນຊະເລີຍ, ແອວ 12:11. ຈົ່ງຄອຍເຝົ້າລະວັງ ແລະ ອະທິຖານຢູ່ສະເໝີ, ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຖືກມານລໍ່ລວງ, ແລະ ຖືກມັນນຳໄປເປັນຊະເລີຍ, 3 ນພ 18:15.

ຊັດຮາກ. ເບິ່ງ ດານີເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຊັດຮາກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເບັດເນໂກ ເປັນຊາຍໜຸ່ມຊາວອິດສະຣາເອນສາມຄົນ ຜູ້ຊົງພ້ອມດ້ວຍດານີເອນ, ໄດ້ຖືກພາໄປຫາວັງຂອງເນບູກາດເນັດສາ, ກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ. ຊື່ເຮັບເຮີຂອງຊັດຮາກແມ່ນ ຮານານີຢາ. ຊາຍໜຸ່ມສີ່ຄົນໄດ້ປະຕິເສດບໍ່ຍອມເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເສື່ອມເສຍໂດຍການກິນຊີ້ນ ແລະ ຕື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນຂອງກະສັດ (ດນອ 1). ຊັດຮາກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເບັດເນໂກ ຖືກກະສັດສັ່ງໃຫ້ໂຍນເຂົ້າເຕົາໄຟຮ້ອນແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ຢ່າງມະຫັດສະຈັນ (ດນອ 3).

ຊາຂາຣີຢາ. ເບິ່ງ ໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕ; ເອລີຊາເບັດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ບິດາຂອງໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕ. ຊາຂາຣີຢາໄດ້ມີຕຳແໜ່ງເປັນປະໂລທິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນພຣະວິຫານ.

ຊາຂາຣີຢາໄດ້ຖືກຂ້າລະຫວ່າງພຣະວິຫານ ແລະ ແທ່ນບູຊາ, ມທ 23:35 (ລກ 11:51).

ທູດຄັບຣີເອນໄດ້ສັນຍາຊາຂາຣີຢາ ແລະ ເອລີ ຊາເບັດ ເມຍຂອງລາວ ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມີລູກ ຊາຍຄົນໜຶ່ງ, ລກ 1:5-25 (ຄພ 27:7). ລາວ ສາມາດເວົ້າໄດ້, ລກ 1:59-79.

ຊາດູກາຍ. ເບິ່ງ ຊາວຍິວ ນຳອີກ

ເປັນກຸ່ມນ້ອຍ ແຕ່ມີອຳນາດຫລາຍທາງ ການເມືອງໃນບັນດາຊາວຍິວ. ເຂົາເຈົ້າເປັນ ທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີວ່າເປັນຄົນທີ່ເຄັ່ງຄັດທີ່ສຸດໃນ ຄວາມເຊື່ອ ເລື່ອງເຮັດຕາມກົດຂອງ ໂມເຊ ແລະ ປະຕິເສດຄວາມເປັນຈິງກ່ຽວກັບ ວິນ ຍານ ແລະ ທູດ ແລະ ກ່ຽວກັບຄຳສອນເລື່ອງ ການພົ້ນຄົນຊີວິດ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ (ມຮກ 12:18-27; ກກກ 4:1-3; 23:7-8).

ຊາຕານ. ເບິ່ງ ມານ

ຊານເຮດຣິນ. ເບິ່ງ ຊາວຍິວ ນຳອີກ

ສະພາສູງ ແລະ ສານສູງສຸດຂອງຊາວ ຍິວ ທັງຝ່າຍບ້ານເມືອງ ແລະ ສາດສະໜາ. ຊານເຮດຣິນ ປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກເຈັດ ສິບເອັດຄົນ ຄັດເລືອກຈາກບັນດາທົ່ວໜ້າປະ ໂລຫິດ, ເລຂາທິການ, ແລະ ຜູ້ເຖົ້າແກ່. ໃນ ພຣະຄຳພີ, ມັນມັກຈະຖືກເອີ້ນວ່າສະພາ (ມທ 26:59; ມຮກ 14:55; ກກກ 5:34).

ຊາມາເຣຍ. ເບິ່ງ ຊາວຊາມາເຣຍ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເມືອງຫລວງຂອງອາ ນາຈັກພາກເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນ (1 ກສ 16:23-24). ເພາະພະລັງອັນເຂັ້ມແຂງຂອງ ກອງທັບທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງຄ້ອຍພູ, ຊາວອັດຊີເຣຍ ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຍຶດເອົາຕົວເມືອງນີ້ໄດ້, ແຕ່ຫລັງ ຈາກໄດ້ປົດລ້ອມເມືອງໄວ້ເປັນເວລາສາມປີ ພວກເຂົາຈຶ່ງສາມາດຍຶດເອົາມັນໄດ້ (2 ກສ 17:5-6). ເຮໂຣດໄດ້ສ້ອມແປງເມືອງຂຶ້ນໃໝ່ ແລະ ເອີ້ນມັນວ່າ ຊີບັດ. ໃນສະໄໝຂອງພຣະ ຄຳພີໃໝ່, ຊາມາເຣຍ ເປັນຊື່ຂອງພາກກາງ ຂອງພິລິດສະຕິນ ທາງພາກຕາເວັນຕົກຂອງ ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.

ຊາມູເອນ, ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ

ລູກຊາຍຂອງເອນການາກັບນາງຮັນນາ,

ຊາມູເອນ, ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ

ຊາມູເອນ ໄດ້ເກີດມາ ເພື່ອເປັນຄຳຕອບໃຫ້ ແກ່ຄຳອະທິຖານຂອງແມ່ລາວ (1 ຊມອ 1). ຕອນຍັງນ້ອຍ ລາວໄດ້ຖືກພາໄປຢູ່ນຳເອລີ, ຜູ້ ເປັນມະຫາປະໂລຫິດຢູ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະ ເຈົ້າຢູ່ເມືອງຊີໂລ (1 ຊມອ 2:11; 3:1). ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຊາມູເອນ ຕອນລາວຍັງ ນ້ອຍ ໃຫ້ເປັນສາດສະດາ (1 ຊມອ 3). ຫລັງ ຈາກເອລີໄດ້ຕາຍໄປ, ຊາມູເອນໄດ້ກາຍເປັນ ສາດສະດາ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ ອິດສະຣາເອນ ແລະ ໄດ້ສະຖາປະນາກົດ ໝາຍ, ລະບຽບ, ແລະ ແບບແຜນການນະມັດ ສະການຝ່າຍສາດສະໜາ ໃນແຜ່ນດິນຄືນມາ ໃໝ່ (1 ຊມອ 4:15-18; 7:3-17).

1 ຊາມູເອນ 28:5-20 ບັນຈຸເລື່ອງລາວຂອງ ຊາມູເອນ ທີ່ໄດ້ຖືກເອີ້ນເອົາວິນຍານຄືນມາ ໂດຍຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ເປັນໝໍ້ຜີ ຢູ່ເມືອງເອນໂດ ເຮ ຕາມຄຳຂໍຮ້ອງຂອງກະສັດໂຊນ. ສິ່ງນີ້ຄົງ ບໍ່ແມ່ນພາບນິມິດຈາກພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າໝໍ້ຜີ ຫລື ຜູ້ມີເວດມົນຄາຖາ ບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະສັ່ງໃຫ້ ສາດສະດາເຮັດຕາມຄຳຂໍຮ້ອງຂອງພວກເຂົາ.

ໜັງສືຂອງຊາມູເອນສະບັບທີໜຶ່ງ ແລະ ສອງ: ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີບາງສະບັບ, ໜັງສືຂອງຊາມູເອນສະບັບທີ 1 ແລະ 2 ຖືກ ຮວມໄວ້ເປັນປື້ມເຫລັ້ມດຽວກັນ. ໃນບາງ ສະບັບກໍຖືກແຍກເປັນສອງເຫລັ້ມ. ໜັງສືສອງ ເຫລັ້ມນີ້ໄດ້ຮວບຮວມປະຫວັດສາດເປັນເວລາ ປະມານ 130 ປີ, ຈາກຕອນຊາມູເອນເກີດ ຈົນ ເຖິງກ່ອນການສິ້ນຊີວິດຂອງກະສັດດາວິດ.

ພຣະທຳຊາມູເອນທີໜຶ່ງ: ບົດທີ 1-3 ບັນ ຍາຍວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບແຊ່ງ ແລະ ລົງໂທດຄອບຄົວຂອງເອລີ ແລະ ໄດ້ເອີ້ນຊາມູ ເອນ ໃຫ້ເປັນມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນ. ບົດທີ 4-6 ບອກກ່ຽວກັບທິປະຄຳພັນສັນຍາ ໄດ້ ຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊາວພິລິດສະຕິນ. ບົດທີ 7-8 ບັນທຶກຄຳເຕືອນຂອງຊາມູເອນ ກ່ຽວກັບ ການມີພຣະປອມ ແລະ ມີກະສັດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ. ບົດທີ 9-15 ບັນຍາຍເຖິງການແຕ່ງຕັ້ງໂຊນໃຫ້ ເປັນກະສັດ ແລະ ການບົກຄອງຂອງເພິ່ນໃນ ຖານະກະສັດ. ບົດທີ 16-31 ເລົ່າປະຫວັດຂອງ ດາວິດ ແລະ ການມີອຳນາດຂອງເພິ່ນ—ຊາມູ

ຊາມູເອນຄົນເລມັນ

ເອນ ໄດ້ເຈັມດາວິດ ຜູ້ໄດ້ຂ້າ ໂກລີອາດ. ໂຊນ ກຽດຊັງດາວິດ, ແຕ່ດາວິດປະຕິເສດບໍ່ຍອມຂ້າ ໂຊນ ເຖິງແມ່ນເພິ່ນມີໂອກາດທີ່ຈະເຮັດກໍຕາມ.

ພຣະທຳຊາມູເອນທີ່ສອງ: ໜັງສືບັນຈຸລາຍ ລະອຽດເລື່ອງການປົກຄອງດາວິດ ໃນຖານະ ກະສັດຂອງຢູດາ ແລະ ໃນທີ່ສຸດ ຂອງອິດສະ ຣາເອນທັງໝົດ. ບົດທີ 1-4 ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ເຖິງການດົ້ນລົນລະຫວ່າງຜູ້ຕິດຕາມຂອງ ດາວິດ, ຫລັງຈາກເພິ່ນໄດ້ຂຶ້ນ ເປັນກະສັດ ຂອງຢູດາ, ແລະ ຜູ້ຕິດຕາມຂອງໂຊນ. ບົດທີ 5-10 ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ວິທີທີ່ດາວິດກາຍເປັນ ຜູ້ມີພະລັງຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນ. ບົດທີ 11- 21 ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເລື່ອມໂຊມຂອງພະ ລັງທາງວິນຍານຂອງດາວິດ ເພາະການບາບ ແລະ ການກະບົດຂອງເພິ່ນ ພາຍໃນຄອບ ຄົວຂອງເພິ່ນເອງ. ບົດທີ 22-24 ບັນຍາຍເຖິງ ຄວາມພະຍາຍາມຂອງດາວິດ ທີ່ຈະຄືນດີກັບ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຊາມູເອນຄົນເລມັນ

ສາດສະດາ ຊາວ ເລມັນ ໃນ ພຣະ ຄຳພີ ມໍມອນ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໄປສອນ ແລະ ເຕືອນຊາວນີໂຟ ບໍ່ດົນກ່ອນການກຳເນີດຂອງ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ຊາມູເອນໄດ້ທຳນາຍ ເຄື່ອງໝາຍທີ່ກ່ຽວພັນກັບການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ຄວາມພິນາດຂອງຊາວນີໂຟ (ຮລມ 13-16).

ຊາເລັມ. ເບິ່ງ ເມນຄີເສເດັກ; ເຢຣູຊາເລັມ ນຳອີກ

ເມືອງໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມ ບ່ອນທີ່ເມນຄີ ເສເດັກປົກຄອງ. ມັນອາດຕັ້ງຢູ່ບ່ອນທີ່ ໃນທຸກ ວັນນີ້ເອີ້ນວ່າ ເຢຣູຊາເລັມ. ຄຳວ່າ “ຊາເລັມ” ຄ້າຍຄືຄຳເຮັບເຣີ ທີ່ພາຍເຖິງ “ສັນຕິສຸກ.”

ເມນຄີເສເດັກຜູ້ທີ່ເປັນກະສັດແຫ່ງນະຄອນ ຊາເລັມ ໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່ກັບເຫລົ້າອະນຸ່ນມາ, ປຖກ 14:18.

ເມນຄີເຊເດັກ, ກະສັດແຫ່ງເມືອງຊາເລັມ, ເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ, ຮສ 7:1-2.

ເມນຄີເສເດັກເປັນກະສັດປົກຄອງແຜ່ນດິນ ຊາເລັມ, ແອວ 13:17-18.

ຊາຣາ. ເບິ່ງ ອັບຣາຮາມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເມຍຄົນທຳອິດຂອງອັບ ຣາຮາມ. ໃນຕອນເຖົ້າແກ່ ນາງໄດ້ກາຍເປັນ ແມ່ຂອງອີຊາກ (ປຖກ 18:9-15; 21:2).

ຊາໂຣຢາ. ເບິ່ງ ລີໄຮ, ບິດາຂອງນີໂຟ ນຳອີກ

ໃນ ພຣະ ຄຳພີ ມໍມອນ, ເມຍຂອງ ລີໄຮ (1 ນຟ 5:1-8; 8:14-16; 18:19) ແລະ ແມ່ ຂອງເລມັນ, ເລມູເອນ, ແຊມ, ນີໂຟ, ຢາໂຄບ, ໂຈເຊັບ, ແລະ ລູກສາວຫລາຍຄົນ (1 ນຟ 2:5; 2 ນຟ 5:6).

ຊາວໂກຣິນໂທ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງ ໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໜັງສື ສອງ ເຫລັ້ມ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ມັນ ເປັນໜັງສືສະບັບຕົ້ນທີ່ໂປໂລໄດ້ຂຽນເຖິງໄພ່ ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນໂກຣິນໂທ ເພື່ອດັດແປງ ຄວາມບໍ່ເປັນລະບຽບ ໃນບັນດາພວກເຂົາ. ຊາວໂກຣິນໂທໄດ້ອາໄສໃນສັງຄົມທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ຫລາຍທາງສິນທຳ.

ໂກຣິນໂທສະບັບທີ່ໜຶ່ງ: ບົດທີ 1 ບັນຈຸຄຳ ທັກທາຍຂອງໂປໂລ ແລະ ຄຳຕັກເຕືອນຂອງ ເພິ່ນຕໍ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ເປັນນຳໜຶ່ງໃຈ ດຽວກັນ. ບົດທີ 2-6 ຄຳຕັກເຕືອນຂອງໂປໂລ ຕໍ່ຄວາມຜິດຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຊາວ ໂກຣິນໂທ. ບົດທີ 7-12 ບັນຈຸຄຳຕອບຂອງ ໂປໂລຕໍ່ຄຳຖາມບາງຢ່າງ. ບົດທີ 13-15 ມີ ຄວາມເປັນຫວ່ງເປັນໃຍເລື່ອງຄວາມໃຈບຸນ, ຂອງປະທານທາງວິນຍານ, ແລະ ການຟື້ນຄືນ ຊີວິດ. ບົດທີ 16 ບັນຈຸຄຳແນະນຳຂອງໂປໂລ ເພື່ອໃຫ້ຍືດໝັ້ນໃນສັດທາ.

ໂກຣິນໂທສະບັບທີສອງ: ບົດທີ 1 ບັນຈຸຄຳ ທັກທາຍຂອງໂປໂລ ແລະ ຄຳປອບໂຍນ. ບົດ ທີ 2 ບັນຈຸຄຳແນະນຳສ່ວນຕົວສຳລັບຕີໂຕ. ບົດທີ 3-7 ກ່ຽວກັບພະລັງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ໃນຊີວິດຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ນຳ ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ບົດທີ 8-9 ແນະນຳໄພ່ພົນຂອງ ພຣະເຈົ້າໃຫ້ເປັນຜູ້ມອບໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈົນ

ດ້ວຍຄວາມເບີກບານໃຈ. ບົດທີ 10-12 ເປັນການປະກາດຕໍ່ແຫ່ງຂອງໂປໂລ ໃນຖານະເປັນອັກຄະສາວົກ. ບົດທີ 13 ເປັນຄຳແນະນຳໃຫ້ເປັນຄົນດີພ້ອມທຸກຢ່າງ.

ຊາວຄາລາເຕຍ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ທັງສີ ເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນ ພຣະຄຳພີໃໝ່. ຕົ້ນສະບັບເປັນຈົດໝາຍທີ່ອັກຄະສາວົກ ໂປໂລໄດ້ຂຽນເຖິງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ອາໄສຢູ່ທົ່ວຄາລາເຕຍ. ເມື່ອໃຫຍ່ໃຈຄວາມຂອງຈົດໝາຍນີ້ແມ່ນວ່າອິດສະລະພາບທີ່ແທ້ຈິງສາມາດຖືກພົບເຫັນພຽງແຕ່ຢູ່ໃນການດຳລົງຊີວິດຕາມພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເທົ່ານັ້ນ. ຖ້າຫາກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາການສິດສອນຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນທີ່ເປັນຊາວຢິວ ຜູ້ຮັກສາກົດຂອງໂມເຊຢ່າງເອົາຈິງເອົາຈັງ, ແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈະຈຳກັດ ຫລື ທຳລາຍອິດສະລະພາບຂອງຕົນທີ່ພົບເຫັນໃນພຣະຄຣິດ. ຢູ່ໃນສານ ໂປໂລໄດ້ສະຖາປະນາການເປັນອັກຄະສາວົກຂອງເພິ່ນເອງ, ໄດ້ອະທິບາຍຄຳສອນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ ໂດຍສັດທາ, ແລະ ຍືນຍັນຄຸນຄ່າຂອງສາດສະໜາທາງແຫ່ງວິນຍານ.

ໃນ ບົດທີ 1 ແລະ 2, ໂປໂລໄດ້ສະແດງຄວາມເສຍໃຈກັບຂ່າວທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮັບເລື່ອງການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ ໃນບັນດາຊາວຄາລາເຕຍ ແລະ ໃຫ້ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງກ່ຽວກັບຕຳແໜ່ງຂອງເພິ່ນໃນບັນດາອັກຄະສາວົກ. ບົດທີ 3 ແລະ 4 ສົນທະນາກ່ຽວກັບຄຳສອນຂອງສັດທາ ແລະ ວຽກງານ. ບົດທີ 5 ແລະ 6 ບັນຈຸຄຳເທດສະໜາເລື່ອງຜົນຂອງຄຳສອນແຫ່ງສັດທາ.

ຊາວຄຣິດສະຕຽນ. ເບິ່ງ ສານຸສິດ; ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ຊື່ທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເຖິງແມ່ນວ່າຄຳນີ້ຖືກໃຊ້ທົ່ວໄປເທລອດທົ່ວໂລກກໍຕາມ, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕິດຕາມທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດໃຫ້ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ (ກາຈກ 9:13, 32, 41; 1 ກຣທ 1:2; ຄພ 115:4).

ສານຸສິດ ຖືກເອີ້ນວ່າຊາວຄຣິດສະຕຽນ, ກາຈກ 11:26. ຖ້າມີຜູ້ໃດໄດ້ຮັບທຸກເພາະມີຊື່ວ່າເປັນຄຣິດສະຕຽນກໍຢ່າໃຫ້ຜູ້ນັ້ນມີຄວາມລະອາຍ, 1 ເປໂຕ 4:16.

ເພາະພັນທະສັນຍາ ພວກທ່ານຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ລູກຂອງພຣະຄຣິດ, ມຊຍ 5:7. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຢ່າງແທ້ຈິງຖືກເອີ້ນວ່າຄຣິດສະຕຽນ ໂດຍຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ, ແອວ 46:13-16.

ຊາວຊາມາເຣຍ. ເບິ່ງ ຊາມາເຣຍ ນຳອີກ

ຜູ້ຄົນໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຊາມາເຣຍ ຫລັງຈາກອານາຈັກພາກເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນ ໄດ້ຖືກຍຶດໄປໂດຍຊາວອັດຊີເຣຍ. ຊາວຊາມາເຣຍພາກສ່ວນໜຶ່ງແມ່ນຊາວອິດສະຣາເອນ ແລະ ພາກສ່ວນໜຶ່ງແມ່ນຄົນຕ່າງຊາດ. ສາດສະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນການປະປົນກັນທັງຄວາມເຊື່ອ ແລະ ການປະຕິບັດຂອງຊາວຢິວ ແລະ ຊາວເພເກັນທີ່ບໍ່ມີສາດສະໜາ. ຄຳອຸປະມາເລື່ອງໄທຊາມາເຣຍຜູ້ໃຈດີ ໃນ ລູກາ 10:25-37 ສະແດງເຖິງຄວາມກຽດຊັງ ທີ່ຊາວຢິວມີຕໍ່ຊາວຊາມາເຣຍ ເພາະວ່າຊາວຊາມາເຣຍໄດ້ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ ຈາກສາດສະໜາຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊັກນຳອັກຄະສາວົກ ໃຫ້ສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ແກ່ຊາວຊາມາເຣຍ (ກາຈກ 1:6-8). ພິລິບໄດ້ສິດສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແກ່ຊາວຊາມາເຣຍ ແລະ ໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງໃນບັນດາພວກເຂົາ (ກາຈກ 8:5-39).

ຊາວເທສະໂລນິກ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ທັງສີສອງເຫລັ້ມໃນ ພຣະຄຳພີໃໝ່. ມັນເປັນຈົດໝາຍສະບັບຕົ້ນທີ່ໂປໂລ ໄດ້ຂຽນເຖິງຊາວເທສະໂລນິກ ໃນຂະນະທີ່ລາວຢູ່ເມືອງໂກຣິນໂທ ລະຫວ່າງການໄປຢັ້ງຢືມຢາມເອີຣົບເທື່ອທຳອິດຂອງລາວ ປະມານ ຄ.ສ. 50. ວຽກງານຂອງລາວ ໃນເມືອງເທສະໂລນິກ ໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້ ໃນ ກິດຈະການ 17. ໂປໂລ ຢາກກັບຄືນໄປເມືອງເທສະໂລນິກ ແຕ່ບໍ່ສາມາດ

ເຮັດໄດ້ (1 ທສນ 2:18). ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງ
ຕີໂມທຽວໄປໃຫ້ກຳລັງໃຈຜູ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມ
ໃສ ແລະ ມາລາຍງານລາວກ່ຽວກັບຄວາມ
ທຸກສຸກຂອງສະມາຊິກ. ໂປໂລໄດ້ຂຽນສານ
ສະບັບທຳອິດ ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມຂອບພຣະ
ໄທຂອງລາວສຳລັບການກັບຄືນມາຂອງຕີໂມ
ທຽວ.

ເທສະໂລນິກ ສະບັບທີໜຶ່ງ: ບົດທີ 1-2 ບັນ
ຈຸຄຳອະທິຖານຂອງໂປໂລ ແລະ ຄຳອະທິຖານ
ຂອງລາວສຳລັບໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ; ບົດທີ
3-5 ໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳເລື່ອງການເຕີບໂຕທາງ
ວິນຍານ, ຄວາມຮັກ, ແລະ ພົມມະຈັນ, ຄວາມ
ພາກພຽນ, ແລະ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ
ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ເທສະໂລນິກ ສະບັບທີສອງ: ບົດທີ 1 ບັນ
ຈຸຄຳອະທິຖານສຳລັບໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ບົດທີ 2 ກ່າວເຖິງການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອທີ່
ຈະເກີດຂຶ້ນ. ບົດທີ 3 ບັນຈຸຄຳອະທິຖານຂອງ
ໂປໂລ ເພື່ອອຸດົມການແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຈະ
ມີໄຊ.

ຊາວນີໄຟ. ເບິ່ງ ຊາວເລມັນ; ນີໄຟ, ລູກຊາຍ
ຂອງລີໂຮ; ພຣະຄຳພີມໍມອນ ນຳອີກ

ຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຫລາຍ
ຄົນເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງສາດສະດານີໄຟ,
ລູກຊາຍຂອງລີໂຮ. ພວກເຂົາໄດ້ແຍກຕົວ
ອອກຈາກຊາວເລມັນ ແລະ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ
ເປັນຄົນຊອບທຳກວ່າຊາວເລມັນ. ເຖິງຢ່າງໃດ
ກໍຕາມ, ໃນທີ່ສຸດພວກເຂົາກໍໄດ້ຖືກຊາວເລມັນ
ທຳລາຍ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

ຊາວນີໄຟແຍກຕົວອອກຈາກຊາວເລມັນ,
2 ນຟ 5:5-17. ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ແມ່ນຊາວເລມັນ
ກໍເປັນຊາວນີໄຟ, ຢດ 1:13. ຊາວນີໄຟຍັງໄດ້
ຮັບກຳລັງໃຈດ້ວຍອຸດົມການທີ່ດີກວ່າ, ແອວ
43:6-9, 45. ຊາວນີໄຟບໍ່ເຄີຍມີເວລາໃດເລີຍ
ທີ່ສະຫງົບສຸກເກີນກວ່າໃນວັນເວລາຂອງໂມ
ໂຮໂນ, ແອວ 50:23. ຊາວນີໄຟໄດ້ຖືກຊ່ວຍ
ໃຫ້ລອດເພາະຄຳອະທິຖານຂອງຄົນທີ່ຊອບ
ທຳ, ແອວ 62:40. ຊາວນີໄຟໄດ້ເລີ່ມເສື່ອມ
ໂຊມລົງຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ຮລມ 6:34-35.

ພຣະເຢຊູໄດ້ສິດສອນ ແລະ ປະຕິບັດສາດ
ສະໜາກິດໃນບັນດາຊາວນີໄຟ, 3 ນຟ 11:1-
28:12. ຜູ້ຄົນທັງໝົດໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ມີເຂົ້າຂອງທັງໝົດນຳ
ກັນເປັນສ່ວນລວມ, 4 ນຟ 1:2-3. ມັນບໍ່ມີການ
ຂັດແຍ້ງກັນ, ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າມີຢູ່ໃນ
ໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາເປັນຄົນທີ່
ມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດ, 4 ນຟ 1:15-16. ຊາວນີໄຟ
ເລີ່ມອວດດີ ແລະ ຖືຕົວ, 4 ນຟ 1:43. ມີເລືອດ
ແລະ ການຂ້າພັນຕະຫລອດທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ,
ມມ 2:8. ຊາວນີໄຟໄດ້ຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍຂຶ້ນ
ແລະ ມໍມອນໄດ້ປະຕິເສດບໍ່ນຳພາພວກເຂົາ,
ມມ 3:9-11. ຊາວນີໄຟທັງໝົດໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ
ຍົກເວັ້ນແຕ່ຊາວສີ່ຄົນ, ມມ 6:7-15. ຊາວນີໄຟ
ທຸກຄົນຜູ້ບໍ່ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ ໄດ້ຖືກຂ້າ,
ມຣນ 1:2.

ຊາວນີໄຟໄດ້ຖືກທຳລາຍເພາະຄວາມຊົ່ວ
ຮ້າຍ ແລະ ບາບຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 3:18. ຈົ່ງ
ລະວັງຄວາມທະນົງຕົວ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າ
ຈະກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງຊາວນີໄຟ, ຄພ 38:39.

ຊາວພິລິບປອຍ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງ
ໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ຈົດໝາຍທີ່ໂປໂລໄດ້ຂຽນເຖິງໄພ່ພົນຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ໃນພິລິບປອຍ ໃນຂະນະທີ່ລາວຕິດ
ຄຸກຢູ່ກຽງໂຮມ ເທື່ອທຳອິດ. ຕອນນີ້ ມັນເປັນ
ພຣະທຳພິລິບປອຍ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່.

ບົດທີ 1 ບັນຈຸຄຳທັກທາຍຂອງໂປໂລ ແລະ
ຄຳແນະນຳຂອງລາວກ່ຽວກັບຄວາມເປັນໜຶ່ງ,
ຄວາມອ່ອນນ້ອມ, ແລະ ຄວາມບາກບັນ. ບົດທີ
2 ເນັ້ນວ່າ ທຸກຄົນຈະກັມຂາບພຣະຄຣິດ ແລະ
ວ່າແຕ່ລະຄົນ ຕ້ອງເຮັດວຽກງານຂອງຄວາມ
ລອດໃຫ້ຕົນເອງ. ໃນ ບົດທີ 3, ໂປໂລໄດ້ອະທິ
ບາຍວ່າ ລາວໄດ້ເສຍສະລະທຸກສິ່ງເພື່ອພຣະ
ຄຣິດ. ໃນ ບົດທີ 4, ໂປໂລໄດ້ຂອບໃຈໄພ່ພົນ
ຂອງພຣະເຈົ້າຊາວພິລິບປອຍ ສຳລັບຄວາມ
ຊ່ວຍເຫລືອຂອງພວກເຂົາ.

ຊາວຢາເຣັດ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີມໍມອນ;
ຢາເຣັດ; ຢາເຣັດ, ນັອງຊາຍຂອງ ນຳອີກ

ຜູ້ຄົນໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ທີ່ເປັນລູກຫລານ

ຂອງຢາເຮັດ, ນ້ອງຊາຍຂອງລາວ, ແລະ ພູ່ ເພື່ອນຂອງເຂົາເຈົ້າ (ອທ 1:33–41). ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ນຳພາເຂົາເຈົ້າຈາກທ່າບາເບນ ໄປທາອາເມ ຣິກາ, ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ (ອທ 1:42–43; 2–3; 6:1–18). ເຖິງແມ່ນວ່າຄັ້ງໜຶ່ງປະຊາຊາດ ຂອງເຂົາເຈົ້າມີຈຳນວນເຖິງໜຶ່ງລ້ານຄົນ, ແຕ່ ທັງໝົດໄດ້ຖືກທຳລາຍໂດຍສົງຄາມ ຊຶ່ງເກີດ ຂຶ້ນເນື່ອງດ້ວຍຄົນຊົ່ວ (ອທ 14–15).

ຊາວຍິວ. ເບິ່ງ ຢູດາ (ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ); ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ຊາວຍິວອາດເປັນໄດ້ທັງ (1) ຜູ້ສືບຕະກູນ ຂອງຢູດາ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງ ໃນຈຳນວນລູກ ຊາຍສິບສອງຄົນຂອງຢາໂຄບ, (2) ຜູ້ຄົນໃນ ສະໄໝບູຮານໃນອານາຈັກພາກໃຕ້ຂອງຢູດາ, ຫລື (3) ຜູ້ຄົນທີ່ປະພຶດຕົນຕາມສາດສະໜາ, ການດຳລົງຊີວິດ, ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີຕາມ ສາດສະໜາຢູດາ ແຕ່ອາດເປັນ ຫລື ບໍ່ໄດ້ເປັນ ຊາດຍິວໂດຍກຳເນີດກໍໄດ້. ມັນໄດ້ກາຍເປັນ ຄວາມເຄີຍຊົນທີ່ຈະກ່າວຄຳວ່າ ຊາວຍິວ ເພື່ອ ໝາຍເຖິງຕະກູນຂອງຢາໂຄບ, ແຕ່ມັນເປັນສິ່ງ ຜິດ. ມັນຄວນຖືກໃຊ້ພຽງແຕ່ກັບຄົນຈາກອາ ນາຈັກຢູດາ ຫລື, ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງໃນປະ ຈຸບັນນີ້, ຄົນຂອງເຜົ່າຢູດາ ແລະ ຊົນເຜົ່າອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ.

ອຳນາດຈະບໍ່ຖືກເອົາໄປຈາກຢູດາ ຈົນກວ່າ ຊີໂລມາ, ປຖກ 49:10.

ຂ່າວປະເສີດນັ້ນເປັນລິດອຳນາດຂອງພຣະ ເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໄດ້ຮັບຄວາມໝັ້ນ, ພວກຍົວກ່ອນ, ຣມ 1:16.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລ້ຽງຄົນຜູ້ໜຶ່ງເປັນສາດ ສະດາໃນບັນດາຊາວຍິວ—ຄືພຣະເມຊີອາ, 1 ນຟ 10:4. ເມື່ອໜັງສືໄດ້ອອກມາຈາກປາກ ຂອງຊາວຍິວ, ເລື່ອງທີ່ຂຽນໄວ້ແມ່ນແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ບໍລິສຸດ, 1 ນຟ 14:23. ຊາວຍິວຈະກະ ຈັດກະຈາຍໄປໃນບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ, 2 ນຟ 25:15. ຊາວຍິວເປັນຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະ ສັນຍາຂອງເຮົາໃນສະໄໝບູຮານ, 2 ນຟ 29:4. ຊາວຍິວຊຶ່ງກະຈັດກະຈາຍໄປ ຈະເລີ່ມເຊື່ອໃນ ພຣະຄຣິດ, 2 ນຟ 30:7. ຊາວຍິວຈະບໍ່ຍອມ

ຮັບຫິນຊຶ່ງຢູ່ເທິງນັ້ນພວກເຂົາຈະໄດ້ສ້າງ, ຢຄ 4:14–16. ຊາວຍິວຈະມີພະຍານອື່ນອີກວ່າ ພຣະເຢຊູຄືພຣະຄຣິດອົງນັ້ນ, ມມ 3:20–21.

ສາດສະດາສອງທ່ານຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃຫ້ປະ ຊາຊາດຊາວຍິວໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຄພ 77:15. ຈົ່ງເອິ້ນຫາປະຊາຊາດ, ທຳອິດຫາຄົນຕ່າງ ຊາດ, ແລະ ຈາກນັ້ນຫາຊາວຍິວ, ຄພ 133:8.

ໃນວັນເຫລົ່ານັ້ນ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກທີ່ ສຸດຈະເກີດກັບຊາວຍິວ, ຈສ—ມ 1:18.

ຊາວເລມັນ. ເບິ່ງ ຊາວນີໄຟ; ພຣະຄຳພີ ມໍມອນ; ເລມັນ ນຳອີກ

ຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຊຶ່ງຜູ້ຄົນ ສ່ວນຫລາຍເປັນເຊື້ອສາຍຂອງເລມັນ, ລູກ ຊາຍກົກຂອງລີໂຮ. ພວກເຂົາຮູ້ສຶກວ່າ ນີໄຟ ແລະ ເຊື້ອສາຍຂອງລາວໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ພວກ ເຂົາ (ມຊຢ 10:11–17). ຜົນກໍຄື, ພວກເຂົາໄດ້ ກະບົດຕໍ່ຊາວນີໄຟ ແລະ ມັກຈະປະຕິເສດຄຳ ສອນເລື່ອງພຣະກິດຕິຄຸນສະເໝີ. ເຖິງຢ່າງໃດ ກໍຕາມ, ບໍ່ດົນກ່ອນການມາກຳເນີດຂອງພຣະ ເຢຊູຄຣິດ, ຊາວເລມັນໄດ້ຮັບເອົາພຣະກິດຕິ ຄຸນ ແລະ ເປັນຄົນຊອບທຳຫລາຍກວ່າຊາວ ນີໄຟ (ຮລມ 6:34–36). ສອງຮ້ອຍປີຫລັງຈາກ ພຣະຄຣິດໄດ້ມາຢັ້ມຢາມອາເມຣິກາ, ທັງ ຊາວເລມັນ ແລະ ຊາວນີໄຟ ໄດ້ກາຍເປັນຄົນ ຊົ່ວ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນປະກາດສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານກັນ ແລະກັນ. ປະມານ ຄ.ສ. 400, ຊາວເລມັນໄດ້ ທຳລາຍຊາວນີໄຟຈົນໝົດສິ້ນ.

ຊາວເລມັນໄດ້ຂະນະລູກຫລານຂອງນີໄຟ, 1 ນຟ 12:19–20. ຊາວເລມັນໄດ້ກຽດຊັງຊາວ ນີໄຟ, 2 ນຟ 5:14. ຊາວເລມັນຈະເປັນໄພ ພິບັດຕໍ່ຊາວນີໄຟ, 2 ນຟ 5:25. ພຣະຄຳພີ ມໍມອນຈະນຳຄວາມຮູ້ເລື່ອງບັນພະບຸລຸດຂອງ ພວກເຂົາ ແລະ ເລື່ອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດມາໃຫ້ພວກເຂົາ, 2 ນຟ 30:3– 6 (ໜ້າວິເຄາະສະບັບຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ).

ຊາວເລມັນເປັນຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຊາວຍິວ, ຄພ 19:27. ຊາວເລມັນຈະບານສະພັງເໝືອນ ດັ່ງດອກກຸຫລາບ ກ່ອນການສະເດັດມາຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 49:24.

ຊາວອາມາລະໄຄ (ພຣະຄຳພີມິມອນ)

ຊາວນີໂຟຜູ້ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອກຸ່ມໜຶ່ງ ຜູ້ໄດ້ນຳພາຊາວເລມັນມາເຮັດເສີກກັບຊາວນີໂຟ (ແອວ 21–24; 43).

ຊາວອາມາລະໄຄ (ພຣະຄຳພີເດີມ)

ເຜົ່າອາຣັບທີ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນ ຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານປາຣານ ລະຫວ່າງ ອາຣາບາ ແລະ ເມດີແຕຣາເນ. ພວກເຂົາມັກເຮັດສົງຄາມກັບຊາວເຮັບເຣີ ຈາກວັນເວລາຂອງໂມເຊ (ອພຍ 17:8) ຈົນເຖິງວັນເວລາຂອງໄຊນ ແລະ ດາວິດ (1 ຊມອ 15; 27:8; 30; 2 ຊມອ 8:11–12).

ຊາວເຮັບເຣີ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໜັງສືໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ໂປໂລໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍສະບັບນີ້ເຖິງສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ເປັນຊາວຢິວ ເພື່ອເກ້ຍກ່ອມເຂົາເຈົ້າວ່າສ່ວນສຳຄັນຂອງກົດຂອງໂມເຊໄດ້ສົມບູນແລ້ວໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ວ່າກົດແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ສູງກວ່າຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ມາທົດແທນ. ເມື່ອໂປໂລໄດ້ກັບມາທີ່ເຢຣູຊາເລັມໃນບັນທຳຍຂອງການໄປສອນສາດສະໜາເທື່ອທີສາມຂອງເພີນ (ປະມານ ຄ.ສ. 60), ເພີນໄດ້ພົບເຫັນວ່າ ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ເປັນຊາວຢິວຍັງປະຕິບັດຕາມກົດຂອງໂມເຊຢູ່ (ກຈກ 21:20). ເປັນເວລາຢ່າງໜ້ອຍສິບປີຫລັງຈາກກອງປະຊຸມຂອງສາດສະໜາຈັກຢູ່ເຢຣູຊາເລັມຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ ພິທີການບາງຢ່າງໃນກົດຂອງໂມເຊບໍ່ຈຳເປັນຕໍ່ຄວາມລອດຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນຄົນຕ່າງຊາດ. ປະກົດວ່າ, ບໍ່ດົນຫລັງຈາກນັ້ນໂປໂລ ໄດ້ຂຽນເຖິງຊາວເຮັບເຣີ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຫັນໂດຍທາງພຣະຄຳພີຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ ແລະ ໂດຍເຫດຜົນທີ່ເໝາະສົມ ວ່າເປັນຫຍັງເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດຂອງໂມເຊອີກຕໍ່ໄປ.

ບົດທີ 1 ແລະ 2 ອະທິປາຍວ່າພຣະເຢຊູຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເຫລົ່າທູດ. ບົດທີ 3–7 ປຽບທຽບພຣະເຢຊູໃສ່ກັບໂມເຊ ແລະ ໃສ່ກັບກົດຂອງໂມເຊ ແລະ ເປັນພະຍານວ່າພຣະອົງຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າທັງສອງ. ທັງສອງໄດ້ສິດສອນວ່າ ຖານະ

ປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ. ບົດທີ 8–9 ອະທິປາຍພິທີການຂອງໂມເຊ ທີ່ຕຽມຜູ້ຄົນສຳລັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ເຖິງວິທີທີ່ພຣະຄຣິດເປັນຜູ້ເປັນກາງຂອງພັນທະສັນຍາໃໝ່ (ແອວ 37:38–45; ຄພ 84:21–24). ບົດທີ 10 ເປັນຄຳແນະນຳໃຫ້ມີຄວາມພາກພຽນ ແລະ ຊື່ສັດ. ບົດທີ 11 ເປັນຄຳປາໄສກ່ຽວກັບສັດທາ. ບົດທີ 12 ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແລະ ການທັກທາຍ. ບົດທີ 13 ກ່ຽວພັນກັບລະບຽບການແຕ່ງງານທີ່ມີກຽດ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງການເຊື່ອຟັງ.

ຊິບລັນ. ເບິ່ງ ແອວມາ, ລູກຊາຍຂອງແອວມານຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມິມອນ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງແອວມາຜູ້ເປັນລູກ. ຊິບລັນໄດ້ສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃຫ້ແກ່ຊາວໂຊຣຳ ແລະ ໄດ້ຖືກຂົ່ມເຫັງເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງລາວ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບົດປ່ອຍລາວຈາກການຂົ່ມເຫັງເພາະຄວາມຊື່ສັດ ແລະ ຄວາມອົດທົນຂອງລາວ (ແອວ 38). ຊິບລັນກໍໄດ້ຮັກສາບັນທຶກຂອງຊາວນີໂຟນຳອີກ ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ (ແອວ 63:1–2, 11–13).

ຊິນັດ

ສາດສະດາຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ທຳນາຍເຖິງພາລະກິດຂອງພຣະຄຣິດ ທີ່ພົບເຫັນພຽງແຕ່ໃນພຣະຄຳພີມິມອນເທົ່ານັ້ນ.

ໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບການຝັງພຣະສົບຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ສາມວັນທີ່ປົກຄຸມໄປດ້ວຍຄວາມມືດ, 1 ນພ 19:10, 12. ໄດ້ບອກລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບການເຕົ້າໂຮມຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ, 1 ນພ 19:16. ຢາໂຄບໄດ້ອ້າງເຖິງຄຳອຸປະມາຂອງຊິນັດກ່ຽວກັບຕົ້ນໝາກກອກເທດ ແລະ ຕົ້ນໝາກກອກປ່າ, ຢດ 5. ຢາໂຄບໄດ້ຊີ້ແຈ່ງຄຳປຽບທຽບຂອງຊິນັດ, ຢດ 6:1–10. ໄດ້ສອນກ່ຽວກັບການອະທິຖານ ແລະ ການນະມັດສະການ, ແອວ 33:3–11. ໄດ້ສອນວ່າການໄຖ່ມາເຖິງໂດຍທາງພຣະຄຣິດ, ແອວ

34:7. ໄດ້ຖືກຂ້າ ເພາະ ປະຈັກ ພະຍານ ທີ່ກ້າ
ຫານຂອງເພິ່ນ, **ຮລມ** 8:19. ໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບ
ການນຳຊາວເລມັນກັບຄືນມາ, **ຮລມ** 15:11.
ໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງການທຳລາຍໃນຕອນພຣະ
ຄຣິດສິນພຣະຊົນ, **3 ນຟ** 10:15-16.

ຊີນາຍ, ພູ. ເບິ່ງ ກົດຂອງໂມເຊ; ໂມເຊ ນຳ
ອີກ

ພູໜ່ວຍໜຶ່ງຢູ່ແຈແຈທລມຊີນາຍ, ໃກ້ບ່ອນທີ່
ໂມເຊ ແລະ ຊາວອິດສະຣາເອນ ຕັ້ງຄ້າຍເປັນ
ເວລາສາມເດືອນ ຫລັງຈາກທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ອົບ
ພະຍົບຈາກປະເທດເອຢິບ; ມັນຍັງຖືກເອີ້ນອີກ
ວ່າ ພູໂຮເຣັບ (ອພຍ 3:1). ຢູ່ທີ່ນີ້ ພຣະເຈົ້າໄດ້
ປະທານກົດຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ໂມເຊ ສຳລັບ
ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ; ພ້ອມນີ້ ຢູ່ທີ່ນີ້ ຍັງ
ໄດ້ສ້າງທໍ່ເຕັ້ນສັກສິດຂຶ້ນນຳອີກ (ອພຍ 19:2;
20:18; 24:12; 32:15).

ຊີນິບ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຊາຍຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳພາຜູ້
ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງກັບໄປແຜ່ນດິນນີໄຟ; ເພິ່ນໄດ້ກາຍ
ເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ນຳພາ
ພວກເຂົາໃນຄວາມຊອບທຳ (ມຊຢ 9-10).

ຊີໂນກ

ສາດສະດາຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ ໃນສະ
ໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງພຽງ
ແຕ່ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນເທົ່ານັ້ນ.

ໄດ້ທຳນາຍເຖິງການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະ
ຄຣິດ, **1 ນຟ** 19:10. ໄດ້ເວົ້າເຖິງພຣະບຸດຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, **ແອວ** 33:15 (ແອວ 34:7). ໄດ້ຖືກ
ສັງຫານເພາະຄວາມຈິງ, **ແອວ** 33:17. ໄດ້
ທຳນາຍກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະເມ
ຊີອາ, **ຮລມ** 8:20.

ຊີເມໂອນ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງ
ອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຄົນທີສອງຂອງ
ຢາໂຄບ ກັບ ເມຍຊີ ເລອາ (ປຖກ 29:33;
35:23; ອພຍ 1:2). ລາວໄດ້ຮ່ວມນີ້ກັບເລວີ ໃນ
ການສັງຫານຊາວຊີເຄມ (ປຖກ 34:25-31).

ຄຳທຳນາຍຂອງຢາໂຄບ ກ່ຽວກັບຊີເມໂອນ ມີ
ຢູ່ໃນ ປະຖົມມະການ 49:5-7.

ເຜົ່າຂອງຊີເມໂອນ: ລູກຫລານຂອງຊີເມ
ໂອນ ມັກອາໄສຢູ່ນຳເຜົ່າຂອງຢູດາ ແລະ ຢູ່
ພາຍໃນຊາຍແດນອານາຈັກຂອງຢູດາ (ຍຊ
19:1-9; 1 ຂຄ 4:24-33). ເຜົ່າຂອງຊີເມໂອນ
ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບຢູດາ ໃນການເຮັດເສິກຕໍ່ຕ້ານ
ຊາວການາອານ (ຜປ 1:3, 17). ຕໍ່ມາ ພວກ
ເຂົາກໍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບກອງທັບຂອງດາວິດນຳ
ອີກ (1 ຂຄ 12:25).

ຊີໂມນ ເປໂຕ. ເບິ່ງ ເປໂຕ

ຊີໂມນແຫ່ງການາອານ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ອັກຄະສາວົກດັງເດີມຄົນ
ໜຶ່ງໃນສິບສອງຄົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມທ
10:2-4).

ຊີເອສຣອມ

ໃນ ພຣະ ຄຳພີມໍມອນ, ທະນາຍຄວາມໃນ
ເມືອງ ອຳໂມນ ໄນຮາ. ແອວມາ ແລະ ແອມ
ມິວເລັກ ໄດ້ເຫັນຜ່ານທາງພຣະວິນຍານວ່າ
ຊີເອສຣອມ ຂີ້ຕົວະ. ຈາກນັ້ນ ລາວໄດ້ປ່ຽນ
ໃຈເຫລື້ອມໃສພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ
(ແອວ 11:21-46; 15:1-12).

ຊີດ. ເບິ່ງ ຊາວຢາເຣັດ ນຳອີກ

ຜູ້ນຳ ຊາວ ຢາເຣັດ ຄົນ ໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີ
ມໍມອນ. ລາວໄດ້ຖືກຂ້າໃນທ້າຍການສູ້ຮົບ
ຄັ້ງທີ່ໄດ້ກວາດລ່າງຊາວຢາເຣັດໝົດທັງຊາດ
(ອທ 14:17-15:31).

ຊີວິດ. ເບິ່ງ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມ

ສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ; ຊີວິດນິລັນດອນ
ນຳອີກ

ການ ເປັນຢູ່ທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານ
ທີ່ເຮັດໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະ
ເຈົ້າ.

ມື້ນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າເລືອກເອົາ
ລະຫວ່າງຊີວິດ ແລະ ຄວາມດີ, **ພບຍ** 30:15-
20. ພຣະອົງກໍຈະໃຫ້ເຫັນທາງທີ່ນຳໄປສູ່ຊີວິດ,

ຊີວິດກ່ອນເກີດ

ພສສ 16:11. ຄົນສັດຊື່ຈະໄດ້ຊີວິດຍິນຍາວ, ສພສ 21:21.

ຜູ້ທີ່ຮັກສາຊີວິດຂອງຕົນໄວ້ກໍຈະເສຍຊີວິດ: ແຕ່ຜູ້ທີ່ເສຍຊີວິດຂອງຕົນ ເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາກໍຈະໄດ້ຊີວິດ, ມທ 10:39 (ມທ 16:25; ມຣກ 8:35; ລກ 9:24; 17:33). ບຸດມະນຸດບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອທຳລາຍຊີວິດມະນຸດ, ແຕ່ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອເຂົາໃຫ້ລອດ, ລກ 9:56. ພຣະທຳນັ້ນມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະອົງເອງ, ແລະ ຊີວິດນັ້ນເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງມະນຸດ, ຢຮ 1:4. ຜູ້ໃດທີ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະອົງຜູ້ທີ່ໃຊ້ເຮົາມາ ໄດ້ຜ່ານພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍເຂົ້າສູ່ຊີວິດແລ້ວ, ຢຮ 5:24. ເຮົານີ້ແຫລະເປັນທາງນັ້ນ, ເປັນຄວາມຈິງ, ແລະ ເປັນຊີວິດ, ຢຮ 14:6. ຖ້າຄວາມຫວັງຂອງພວກເຮົາໃນພຣະຄຣິດມີຄຸນຄ່າພຽງແຕ່ສຳລັບຊີວິດນີ້ເທົ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາກໍເປັນຄົນທີ່ໜ້າສັງເກດທີ່ສຸດ, 1 ກຫຮ 15:19–22. ການນັບຖືພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບພຣະສັນຍາອັນປະເສີດສຳລັບຊີວິດໃນປະຈຸບັນ ແລະ ໃນອະນາຄົດອີກດ້ວຍ, 1 ຕມທ 4:8.

ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາຈະມັງຫາຊີວິດນັ້ນຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ, 2 ນຟ 25:23–27. ຊີວິດນີ້ເປັນເວລາສຳລັບມະນຸດທີ່ຈະຕຽມພ້ອມເພື່ອພົບກັບພຣະເຈົ້າ, ແອວ 34:32 (ແອວ 12:24). ເຮົາເປັນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຊີວິດຂອງໂລກ, 3 ນຟ 9:18 (ມຊຢ 16:9; 3 ນຟ 11:11; ອທ 4:12).

ຄົນທີ່ຊື່ສັດຍ່ອມເປັນສຸກ, ບໍ່ວ່າໃນຊີວິດຫລື ໃນຄວາມຕາຍ, ຄພ 50:5. ນີ້ແມ່ນຊີວິດນີ້ລັນດອນ ທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຄພ 132:24.

ນີ້ແມ່ນວຽກງານ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາ ຄືທີ່ຈະກໍໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນີ້ລັນດອນຂອງມະນຸດ, ມຊ 1:39.

ຊີວິດກ່ອນເກີດ. ເບິ່ງ ກອງປະຊຸມໃນສະຫວັນ; ສົງຄາມໃນສະຫວັນ; ຕອນຕົ້ນ; ມະນຸດ ນຳອີກ

ຊີວິດກ່ອນຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ຊາຍ ແລະ ຍິງທຸກຄົນໄດ້ອາໄສຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ໃນຖານະລູກທາງວິນຍານຂອງພຣະອົງ ກ່ອນມາ

ສູ່ໂລກເປັນມະນຸດມະຕະ. ບາງເທື່ອ ສິ່ງນີ້ຖືກເອີ້ນວ່າ ສະພາວະທຳອິດ (ອຣຮ 3:26).

ເມື່ອພຣະເຈົ້າສ້າງຈັກກະວານ, ພວກເທວະດາຂອງພຣະອົງກໍເບິ່ງສູງໂຮຮ້ອງຍິນດີທັງນັ້ນ, ໂຢບ 38:4–7. ວິນຍານຂອງພວກເຮົາກໍຈະກັບຄືນໄປທາງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ປະທານໃຫ້ນັ້ນ, ປຍຈ 12:7. ເຮົາໄດ້ໃຫ້ຊີວິດແກ່ເຈົ້າ ກ່ອນເຈົ້າໄດ້ເກີດມາ, ຢມຢ 1:4–5.

ພວກເຮົາເປັນເຊື້ອສາຍຂອງພຣະອົງ, ກຈກ 17:28. ພຣະອົງໄດ້ເລືອກພວກເຮົາໄວ້ຕັ້ງແຕ່ກ່ອນການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ອພຊ 1:3–4. ພວກເຮົາຄວນຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຂອງພຣະບິດາແຫ່ງບັນດາວິນຍານຈິດ, ຮຮ 12:9. ບັນດາທູດທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັກສາສະພາວະທຳອິດຂອງຕົນ, ຖືກລ່າມໂສ້ໄວ້ເປັນນິດ, ຢດ 1:6 (ອຣຮ 3:26). ມານ ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນ ຖືກຊັດຖິ້ມລົງເສຍ, ພນມ 12:9.

ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກເອີ້ນ ແລະ ຖືກຕຽມໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ແອວ 13:3.

ພຣະເຢຊູຄຣິດຫລຽວ ເບິ່ງຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງຊີວິດນີ້ລັນດອນ ແລະ ເຫລົ່າທູດສະຫວັນທັງໝົດ ກ່ອນ ໂລກໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ຄພ 38:1. ມະນຸດກໍໄດ້ຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າໃນຕອນຕົ້ນຄືກັນ, ຄພ 93:29 (ຮລມ 14:17; ຄພ 49:17). ວິນຍານທີ່ສູງສຳ ໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ແຕ່ຕອນຕົ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ບົກຄອງໃນສາດສະໜາຈັກ, ຄພ 138:53–55. ຫລາຍຄົນໄດ້ຮັບບົດຮຽນທຳອິດຂອງພວກເພິ່ນຢູ່ໃນໂລກວິນຍານ, ຄພ 138:56.

ທຸກສິ່ງທັງປວງ ໄດ້ຖືກສ້າງທາງວິນຍານກ່ອນມັນຈະເປັນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ມຊ 3:5. ເຮົາໄດ້ສ້າງໂລກ, ແລະ ມະນຸດກ່ອນພວກເຂົາເປັນຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ, ມຊ 6:51. ອັບຣາຮາມໄດ້ເຫັນຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງ ຊຶ່ງຖືກຈັດໄວ້ກ່ອນໂລກເປັນມາ, ອຣຮ 3:21–24.

ຊີວິດນີ້ລັນດອນ. ເບິ່ງ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ; ຊີວິດ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ມົງກຸດ, ສວມ ມົງກຸດ; ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ ນຳອີກ ທີ່ຈະມີຊີວິດຕະຫລອດການເປັນຄອບຄົວ

ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ (ຄພ 132:19-20, 24, 55). ຊີວິດນີ້ລັ່ນດອນເປັນຂອງປະທານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດສຳລັບມະນຸດ.

ພຣະອົງເປັນຜູ້ມີຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຊີວິດນີ້ລັ່ນດອນ, ຢຮ 6:68. ນີ້ແມ່ນຊີວິດນີ້ລັ່ນດອນ, ຄືໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກພຣະອົງຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າທຸ່ງແທ້ແຕ່ອົງດຽວ, ແລະ ຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຢຮ 17:3 (ຄພ 132:24). ຈົ່ງອິດທິນຕໍ່ສູ້ຈົນສຸດກຳລັງແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ ແລະ ຍືດເອົາຊີວິດນີ້ລັ່ນດອນ, 1 ຕມທ 6:12.

ມະນຸດເປັນອິດສະລະທີ່ຈະເລືອກເສລີພາບ ແລະ ຊີວິດນີ້ລັ່ນດອນ, 2 ນຟ 2:27 (ຮລມ 14:31). ການມີຈິດໃຈທີ່ສະແຫວງຫາສິນທຳຄືຊີວິດນີ້ລັ່ນດອນ, 2 ນຟ 9:39. ແລ້ວພວກທ່ານຢູ່ໃນທາງແຄບນີ້ຊຶ່ງນຳໄປຫາຊີວິດນີ້ລັ່ນດອນ, 2 ນຟ 31:17-20. ການເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ຄືຊີວິດນີ້ລັ່ນດອນ, 2 ນຟ 33:4 (3 ນຟ 15:9).

ຄົນທີ່ມີຊີວິດນີ້ລັ່ນດອນເປັນຄົນທີ່ຮັ່ງມີ, ຄພ 6:7 (ຄພ 11:7). ຊີວິດນີ້ລັ່ນດອນເປັນຂອງປະທານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຂອງປະທານທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 14:7 (ຮມ 6:23). ຄົນຂອບທຳຈະໄດ້ຮັບສັນຕິສຸກໃນໂລກນີ້ ແລະ ຊີວິດນີ້ລັ່ນດອນໃນໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ, ຄພ 59:23. ຜູ້ທີ່ອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດຈະໄດ້ສວມມົງກຸດແຫ່ງຊີວິດນີ້ລັ່ນດອນ, ຄພ 66:12 (ຄພ 75:5). ທຸກຄົນທີ່ຕາຍປາດສະຈາກພຣະກິດຕິຄຸນ ຜູ້ທີ່ຈະຮັບມັນໄວ້ຖ້າເຂົາເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ເປັນຜູ້ຮັບມູນມໍລະດົກຂອງອານາຈັກຂຶ້ນສູງ, ຄພ 137:7-9.

ວຽກງານ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າຄືການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນີ້ລັ່ນດອນຂອງມະນຸດ, ມຊ 1:39. ພຣະເຈົ້າມອບຊີວິດນີ້ລັ່ນດອນໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງ, ມຊ 5:11.

ຊີວິດອັນເປັນນິດ. ເບິ່ງ ຊີວິດນີ້ລັ່ນດອນ

ຊີໂອນ. ເບິ່ງ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່; ເອນົກ ນຳອົກ

ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ (ຄພ 97:21). ຊີໂອນຍັງພາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ຂອງຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດອາ

ໄສຢູ່. ເມືອງທີ່ເອນົກ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ໃນທີ່ສຸດໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນສະຫວັນເພາະຄວາມຊອບທຳ ຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ຊີໂອນ (ຄພ 38:4; ມຊ 7:18-21, 69). ໃນຍຸກສູດທ້າຍ ເມືອງທີ່ຊື່ວ່າ ຊີໂອນ ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃກ້ ເຂດແຈກສັນ, ລັດມີເຊີຣີ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ), ຊຶ່ງເຜົ່າອິດສະຣາເອນຈະເຕົ້າໂຮມໃນທີ່ນັ້ນ (ຄພ 103:11-22; 133:18). ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກແນະນຳໃຫ້ສ້າງເມືອງຊີໂອນຂຶ້ນ ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນໂລກ.

ເມືອງຂອງດາວິດ ໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ ຊີໂອນ, 1 ກສ 8:1. ຄຳສັ່ງສອນມາຈາກພູເຂົາຊີໂອນ, ອຊຢ 2:2-3 (ມກ 4:2; 2 ນຟ 12:2-3). ພຣະຜູ້ໄຖ່ຈະມາຫາຊີໂອນ, ອຊຢ 59:20. ເຮົາຈະເອົາຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຈົ້າຈາກແຕ່ລະເມືອງ, ແລະ ສອງຄົນຈາກແຕ່ລະຕະກຸນ, ແລະ ເຮົາຈະນຳພວກເຈົ້າກັບຄືນມາຍັງພູຊີໂອນ, ຢມຍ 3:14. ໃນພູຊີໂອນ ແລະ ໃນເຢຣູຊາເລັມ ຈະໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍ, ຢອ 2:32 (ອບຍ 1:17).

ພວກທີ່ພະຍາຍາມໄປຫາຊີໂອນຂອງເຮົາໃນມື້ນັ້ນຈະມີຄວາມສຸກ, 1 ນຟ 13:37. ລູກສາວຂອງຊີໂອນ ເປັນຄົນຈອງຫອງ, 2 ນຟ 13:16 (ອຊຢ 3:16). ວິບັດແກ່ຜູ້ຊຶ່ງຢູ່ຢ່າງບໍ່ທຸກຮ້ອນໃນຊີໂອນ, 2 ນຟ 28:19-25.

ສະແຫວງທີ່ຈະນຳ ແລະ ສະຖາປະນາອຸດົມການຂອງຊີໂອນ, ຄພ 6:6 (ຄພ 11:6). ລາວຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ດົນໃຈໃຫ້ນຳພາອຸດົມການຂອງຊີໂອນໄປຫ້າ ໃນອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເພື່ອຄວາມດີ, ຄພ 21:7. ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ ຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ຊີໂອນ, ຄພ 45:66-67. ເມືອງອິນດີເພັນເດັນ, ລັດມີເຊີຣີ, ເປັນສະຖານທີ່ສຳລັບເມືອງຊີໂອນ, ຄພ 57:1-3. ການຂຶ້ນຕີຈະຖອກເທລົງມາເທິງລູກຫລານຂອງຊີໂອນ ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະກັບໃຈ, ຄພ 84:58.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງວ່າ ຊີໂອນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາມີໃຈດຽວ ແລະ ມີຄວາມຄິດດຽວ, ມຊ 7:18-19. ຊີໂອນ (ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່) ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນທະວີບອາເມຣິກາ, ຫຼຸຂ 1:10.

ຊື່ຂອງສາດສະໜາຈັກ

ຊື່ຂອງສາດສະໜາຈັກ. ເບິ່ງ ສາດສະໜາຈັກ, ຊື່ຂອງ; ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ

ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ. ເບິ່ງ ຊອບທຳ, ຄວາມ ຊອບທຳ ນຳອີກ

ຄວາມຊອບທຳ, ຄວາມຊື່ສັດ, ແລະ ຄວາມ ຈິງໃຈ. ຄືການ ຈິງໃຈ, ຊື່ສັດ, ແລະ ປາດສະ ຈາກຄວາມຫລອກລວງ.

ຂ້ອຍຈະ ຍືນ ຍັນວ່າຂ້ອຍບໍ່ຜິດຈົນເທົ່າມື້ ຕາຍ, ໂຢບ 27:5. ຄົນທີ່ຮັກສາວາຈາ ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າພໍໃຈຍິ່ງ, ສພສ 12:22. ຊາຍທີ່ຊື່ສັດ ຈະເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ສພສ 20:7. ຈົ່ງເຮັດ ຕາມຄຳສັນຍາທີ່ທ່ານວ່າຈະເຮັດ, ປຍຈ 5:4-5.

ພວກເຮົາໄດ້ປະຖິ້ມສິ່ງທີ່ໜ້າອັບອາຍທຸກ ຢ່າງ ທີ່ເຮັດໃນທີ່ລັບລີ້, 2 ກຣທ 4:1-2. ຈົ່ງດຳ ເນີນຊີວິດອັນດີງາມ, 1 ປຕ 2:12.

ວິບັດແກ່ຄົນຂີ້ຕົວະ, ເພາະເຂົາຈະຖືກໂຍນ ລົງນະລົກ, 2 ນພ 9:34. ພຣະວິນຍານກ່າວ ດ້ວຍຄວາມຈິງ ແລະ ບໍ່ຕົວະ, ຢຄ 4:13. ຜູ້ ໃດກໍຕາມທີ່ຂໍຢືມຈາກເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ກໍ ຄວນສົ່ງຄືນຂອງທີ່ຕົນຍືມມາ, ມຊຢ 4:28 (ຄພ 136:25). ຈົ່ງເບິ່ງວ່າລູກປະຕິບັດໂດຍທຸ່ງທຳ, ຕັດສິນ ໂດຍຊອບທຳ, ແລະ ກະທຳຄວາມດີ, ແອວ 41:14. ພວກເຂົາເປັນຄົນທີ່ເອົາການເອົາ ງານຢູ່ຕະຫລອດວັນເວລາ ບໍ່ວ່າອັນໃດກໍຕາມ ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບມອບໝາຍ, ແອວ 53:20.

ໃຫ້ທຸກຄົນປະຕິບັດຕໍ່ກັນຢ່າງຊື່ສັດ, ຄພ 51:9. ທຸກຄົນທີ່ຮູ້ວ່າຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາຊື່ ສັດ ກໍໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຈາກເຮົາ, ຄພ 97:8. ຄວນສະແຫວງຫາຊາຍທີ່ຊື່ສັດ, ສະຫລາດ, ແລະ ສຳລັບຕຳແໜ່ງທາງການເມືອງ, ຄພ 98:4-10. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັກໂຮຣຳ ສະມິດ ເພາະຄວາມຊື່ສັດຂອງໃຈລາວ, ຄພ 124:15. ຈົ່ງພະຍາຍາມຢ່າງພາກພຽນເພື່ອຊອກຫາ ສິ່ງທີ່ເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຈົ້າເຮັດເສຍ, ຄພ 136:26.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການເປັນຄົນສັດຊື່, ຫຼຸຊ 1:13.

ຊື່ນຊົມ, ຄວາມຊື່ນຊົມ. ເບິ່ງ ເຊື່ອຟັງ, ການ ເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ ນຳອີກ

ສະພາບ ຂອງຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ມາ ຈາກການດຳລົງຊີວິດທີ່ຊອບທຳ. ຈຸດປະສົງ ຂອງຊີວິດມະຕະແມ່ນເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນມີຄວາມ ຊື່ນຊົມ (2 ນພ 2:22-25). ຄວາມຊື່ນຊົມອັນ ເຕັມສ່ວນຈະມາເຖິງພຽງແຕ່ຜ່ານທາງພຣະ ເຢຊູຄຣິດເທົ່ານັ້ນ (ຢຮ 15:11; ຄພ 93:33-34; 101:36).

ຄົນ ອ່ອນ ໂຍນ ຈະພົບຄວາມສຸກອີກເທື່ອ ໜຶ່ງໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອຊຢ 29:19 (2 ນພ 27:30).

ເຮົານຳຂ່າວປະເສີດມາບອກໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້, ລກ 2:10. ຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີຂອງພວກເຈົ້າ ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເອົາໄປຈາກພວກເຈົ້າໄດ້, ຢຮ 16:22. ຜົນຂອງພຣະວິນຍານຄືຄວາມຮັກ, ຄວາມຍິນດີ, ສັນຕິສຸກ, ຄລຕ 5:22.

ພາກໄມ້ຈາກຕົ້ນນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານ ຂອງພໍ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງໃຫຍ່ ຫລວງ, 1 ນພ 8:12. ມະນຸດເປັນຢູ່ກໍເພື່ອພວກ ເຂົາຈະໄດ້ມີຄວາມສຸກ, 2 ນພ 2:25. ຄວາມ ສຸກຂອງຄົນຊອບທຳຈະບໍລິບູນຕະຫລອດ ໄປ, 2 ນພ 9:18. ເຂົາຈະໄດ້ຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າໃນ ສະພາບແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວິນສິ້ນສຸດ, ມຊຢ 2:41. ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນເຈົ້າຂອງ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຜາສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, ແອວ 22:15. ບາງທີຂ້າພະເຈົ້າອາດຈະເປັນເຄື່ອງ ມືໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນການນຳຈິດ ວິນຍານດວງໜຶ່ງມາສູ່ ການກັບໃຈ, ແລະ ມີ ຄືຄວາມສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແອວ 29:9. ພໍ່ບໍ່ ເຄີຍເຫັນຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງອັນ ໃດທີ່ໜ້າອັດສະຈັນເຊັ່ນນີ້, ແອວ 36:20.

ວິນຍານຂອງເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານ ຂອງເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ, ຄພ 11:13. ຄວາມຊື່ນຊົມຂອງພວກເຈົ້າຈະຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງ ໃດນຳເຂົາໃນອານາຈັກຂອງພຣະບິດາຂອງ ເຮົາ, ຄພ 18:15-16. ໃນໂລກນີ້ຄວາມສຸກ ຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ບໍລິບູນ, ແຕ່ໃນເຮົາຄວາມສຸກ ຂອງພວກເຈົ້າບໍລິບູນ, ຄພ 101:36.

ໃນຊີວິດນີ້ຂ້າພຣະອົງຈະມີຄວາມສຸກ, ມຊ 5:10-11.

ເຊດ. ເບິ່ງ ອາດາມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍທີ່ຊອບທຳຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ.

ເຊດເປັນຄົນດີ, ແລະ ລັກສະນະຂອງລາວ ເປັນເໝືອນລັກສະນະຂອງບິດາ ຂອງລາວ, ຄພ 107:42-43 (ປຖກ 5:3). ເຊດເປັນຄົນໜຶ່ງ ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ຢູ່ໃນໂລກວິນຍານ, ຄພ 138:40.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະອົງເອງຕໍ່ເຊດ, ມຊ 6:1-3, 8-14.

ເຊມ. ເບິ່ງ ໂນອາ, ບິຕູ ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳ ຄຳພີ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍທີ່ຊອບທຳຂອງ ໂນອາ ແລະ ອົງຕາມທີ່ບອກເລົ່າກັນມາ, ເປັນ ບັນພະບຸລຸດຂອງຊາວເຊມ, ລວມທັງຊາວ ອາຣັບ, ຊາວເຮັບເຣີ, ຊາວບາບີໂລນ, ຊາວ ຊີເຣຍ, ຊາວໂປນີເຊຍ, ຊາວອັດຊີເຣຍ (ປຖກ 5:29-32; 6:10; 7:13; 9:26; 10:21-32; ມຊ 8:12). ໃນການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍ, ເຊມ ຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນ “ມະຫາປະໂລຫິດທີ່ຍິ່ງ ໃຫຍ່” (ຄພ 138:41).

ເຊເດກີຢາ. ເບິ່ງ ມິວເລັກ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດອົງສຸດທ້າຍຂອງ ຢູດາ (2 ກສ 24:17-20; 25:2-7). ເຊເດກີຢາ ໄດ້ເອົາສາດສະດາເຢເຣມີຢາເຂົ້າຄຸກ (ຢມຍ 32:1-5), ແລະ ເຢເຣມີຢາໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບ ການໄປເປັນຊະເລີຍຂອງເຊເດກີຢາ (ຢມຍ 34:2-8, 21). ລີໄຮ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ ໄດ້ອາໄສຢູ່ເຢຣູຊາເລັມ ລະຫວ່າງ ບໍາຫຼີອິດ ຂອງການປົກຄອງຂອງເຊເດກີຢາ (1 ນພ 1:4). ລູກຊາຍທຸກຄົນຂອງເຊເດກີຢາ ນອກ ຈາກຄົນດຽວ ໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍພິດ; ລູກຊາຍ ຂອງເພິ່ນຊື່ ມິວເລັກ ໄດ້ໜີໄປຫາຊິກ ໂລກ ເບື້ອງຕາເວັນຕົກ (ຢມຍ 52:10; ອມນ 1:15; ຮລມ 8:21).

ເຊຣາເຮັມລາ. ເບິ່ງ ມິວເລັກ; ອຳໂມນ, ຜູ້ ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງເຊຣາເຮັມລາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ເຊຣາເຮັມລາໝາຍ ເຖິງ (1) ຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ນຳພາຜູ້ຄົນຂອງ ມິວເລັກ, (2) ຊື່ຂອງເມືອງ ຕັ້ງຕາມຊື່ຂອງ ລາວ, (3) ແຜ່ນດິນເຊຣາເຮັມລາ, ຫລື (4) ຜູ້ ຄົນທີ່ຕິດຕາມລາວ.

ຊາວເຊຣາເຮັມລາຊື່ນຊົມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ສົ່ງຊາວນີໂຟມາ, ອມນ 1:14. ຊາວເຊຣາ ເຮັມລາໄດ້ໃຫ້ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງ ບັນພະບຸລຸດ, ອມນ 1:18. ອຳໂມນເປັນຜູ້ສືບ ຕະກຸນຂອງເຊຣາເຮັມລາ, ມຊຍ 7:3, 13. ສາດ ສະໜາຈັກໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ໃນເມືອງເຊຣາ ເຮັມລາ, ແອວ 5:2. ເພາະຄົນຊອບທຳ ຄົນຊົ່ວ ຈຶ່ງລອດໃນເຊຣາເຮັມລາ, ຮລມ 13:12. ເມືອງ ເຊຣາເຮັມລາໄດ້ຖືກເຜົາໄໝ້ ຕອນພຣະຄຣິດ ສິ້ນພຣະຊົນ, 3 ນພ 8:8, 24.

ເຊເຮັມ. ເບິ່ງ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ ນຳອີກ

ຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ຜູ້ໄດ້ປະ ຕິເສດພຣະຄຣິດ ແລະ ຢາກເຫັນເຄື່ອງໝາຍ (ຢຄ 7:1-20).

ເຊມ. ເບິ່ງ ລີໄຮ, ບິດາຂອງນີໂຟ ນຳອີກ

ໃນ ພຣະ ຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍຄົນທີສາມ ຂອງລີໄຮ (1 ນພ 2:5). ລາວເປັນຄົນທຸ່ງທຳ ແລະ ເປັນຊາຍທີ່ສັກສິດ ຜູ້ໄດ້ເລືອກຕິດຕາມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (1 ນພ 2:17; 2 ນພ 5:5-6; ແອວ 3:6).

ເຊມຊັນ

ໃນ ພຣະ ຄຳພີເດີມ, “ຜູ້ຕັດສິນ” ຄົນທີສືບ ສອງຂອງອິດສະຣາເອນ. ລາວເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ກັນດີ ເລື່ອງກຳລັງວັງຊາຂອງລາວ, ແຕ່ລາວບໍ່ ສະຫລາດເລື່ອງການຕັດສິນໃຈ ແລະ ການກະ ທຳທາງສິນທຳ (ຜປ 13:24-16:31).

ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້. ເບິ່ງ ກັບໃຈ, ການກັບ ໃຈ; ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ; ຄຶງ, ການຄຶງ; ເຄັດເຊມາເນ; ສິນລະລຶກ;

ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້

ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ; ຊຳລະໃຫ້
ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ; ໄຖ່, ການ
ໄຖ່, ຖືກໄຖ່; ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ;
ບົດບາບ, ການບົດບາບ; ແຜນແຫ່ງການ
ໄຖ່; ພຣະຄຸນ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເມດຕາ,
ມິເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ; ໄມ້ກາງແຂນ;
ລູກງຂອງພຣະຄຣິດ; ລອດ, ຄວາມລອດ;
ເລືອດ, ໂລຫິດ; ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ; ອະມະ
ຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ; ຮັບຮອງ, ການ
ຮັບຮອງ ນຳອີກ

ການເຮັດໃຫ້ມະນຸດຄົນດີນຳພຣະເຈົ້າ.

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ, ການຊົດໃຊ້ແມ່ນ
ການຮັບເອົາໂທດສຳລັບການເຮັດບາບ, ຊຶ່ງ
ໂດຍການນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຍົກບາບອອກຈາກຄົນ
ບາບທີ່ກັບໃຈ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົາຄົນດີ
ນຳພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູຄຣິດເທົ່ານັ້ນທີ່ສາ
ມາດເຮັດການຊົດໃຊ້ອັນບໍລິບູນສຳລັບມະນຸດ
ຊາດທັງປວງ. ພຣະອົງສາມາດເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ
ໄດ້ ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຖືກເລືອກ ແລະ ຖືກ
ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ແລ້ວໃນກອງປະຊຸມມະຫາສານ
ກ່ອນ ໂລກນີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ (ອທ 3:14; ມຊ
4:1-2; ອຣຮ 3:27), ການເປັນພຣະບຸດແຫ່ງ
ສະຫວັນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຊີວິດທີ່ປາດສະ
ຈາກບາບຂອງພຣະອົງ. ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະ
ອົງລວມທັງການຮັບທຸກທໍລະມານສຳລັບບາບ
ຂອງມວນມະນຸດ, ການຫລັ່ງໂລຫິດຂອງພຣະ
ອົງ, ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ ແລະ
ການພື້ນຄົນພຣະຊົນຈາກຫລຸມຝັງສົບ (ອຊຍ
53:3-12; ລກ 22:44; ມຊຍ 3:5-11; ແອວ
7:10-13; ຄພ 19:16-19). ເພາະການຊົດໃຊ້
ນັ້ນ, ທຸກຜູ້ຄົນຈະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍດ້ວຍ
ຮ່າງກາຍທີ່ເປັນອະມະຕະ (1 ກຣທ 15:22).
ການຊົດໃຊ້ຍັງຈັດທາງໄວ້ສຳລັບເຮົານຳອີກ
ເພື່ອຮັບການໃຫ້ອະໄພຈາກບາບຂອງເຮົາ
ແລະ ມີຊີວິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າຕະຫລອດການ.
ແຕ່ຄົນທີ່ມີອາຍຸເຖິງກະສຽນທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບ
ແລະ ໄດ້ຮັບກິດ ສາມາດໄດ້ຮັບພອນເຫລົ່າ
ນີ້ ພຽງແຕ່ຖ້າຫາກເຂົາມີສັດທາໃນພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ, ກັບໃຈຈາກບາບຂອງເຂົາ, ຮັບພິທີການ
ແຫ່ງຄວາມລອດ, ແລະ ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດ

ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄົນທີ່ມີອາຍຸບໍ່ເຖິງກະສຽນທີ່
ຈະຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຄົນທີ່ປາດສະຈາກກິດ
ຈະຖືກໄຖ່ຜ່ານການຊົດໃຊ້ (ມຊຍ 15:24-25;
ມຣນ 8:22). ພຣະຄຳພີສິດສອນຢ່າງແຈ້ງ
ແຈ້ງວ່າ ຖ້າຫາກພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ຊົດໃຊ້ແທນ
ບາບຂອງເຮົາ, ແລ້ວບໍ່ມີກິດ, ພິທີການ, ຫລື
ການເສຍສະລະໃດ ຈະສາມາດຕອບສະໜອງ
ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຄວາມຍຸດຕິທຳ
ໄດ້, ແລະ ມະນຸດບໍ່ສາມາດຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ອີກ (2 ນພ 2; 9).

ນີ້ແຫລະແມ່ນເລືອດຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນ
ເລືອດທີ່ຫລັ່ງໄຫລອອກສຳລັບຄົນຈຳນວນ
ຫລາຍເພື່ອການບາບຈະໄດ້ຮັບການອະໄພ,
ມທ 26:28. ເທື່ອຂອງພຣະອົງຄືກັບວ່າ ເປັນ
ເລືອດໄຫລຢາດລົງດິນເປັນເມັດໃຫຍ່, ລູກ
າ 22:39-44. ນັ້ນແມ່ນເນື້ອກາຍຂອງເຮົາ
ເອງ ຊຶ່ງເຮົາໃຫ້ເພື່ອວ່າໂລກຈະໄດ້ມີຊີວິດ
ຢູ່, ໂຢຮັນ 6:51. ເຮົານີ້ແຫລະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້
ຄົນທັງປວງເປັນຄົນມາ ທັງເປັນຊີວິດ, ໂຢຮັນ
11:25. ພຣະຄຣິດນັ້ນເປັນຕົ້ນກຳເນີດແຫ່ງ
ຄວາມລອດພື້ນອັນຕະຫລອດໄປເປັນນິດແກ່
ຄົນທັງປວງທີ່ເຊື່ອຟັງ, ຮຮ 5:9. ເຮົາໄດ້ຮັບ
ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ໂດຍການຫລັ່ງໂລຫິດ
ຂອງພຣະຄຣິດ, ຮຮ 9; 10:1-10. ພຣະຄຣິດ
ກໍເໝືອນກັນໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານຄັ້ງໜຶ່ງແທນ
ຄວາມຜິດບາບ, 1 ເປໂຕ 3:18. ໂລຫິດຂອງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດກໍຊຳລະເຮົາທັງຫລາຍຈາກ
ບາບກຳທັງສິ້ນ, 1 ຢຮ 1:7.

ພຣະອົງຖືກຍົກຂຶ້ນເທິງໄມ້ກາງແຂນ ແລະ
ຖືກປະທານ ເພື່ອບາບຂອງໂລກ, 1 ນພ
11:32-33. ການໄຖ່ມາເຖິງຄົນທີ່ມີໃຈຊອກ
ຊ້ຳ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ, 2 ນພ 2:3-
10, 25-27. ພຣະອົງໄດ້ຖວາຍພຣະອົງເອງ
ໃຫ້ເປັນເຄື່ອງບູຊາເພື່ອບາບ, 2 ນພ 2:7. ການ
ຊົດໃຊ້ໄຖ່ມະນຸດຈາກການຕົກ ແລະ ຊ່ວຍເຂົາ
ເຈົ້າໃຫ້ລອດຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ນະລົກ, 2 ນພ
9:5-24. ຈຳຕ້ອງມີການຊົດໃຊ້ອັນບໍ່ມີ
ຂອບເຂດ, 2 ນພ 9:7. ຈົ່ງຄືນດີກັບພຣະເຈົ້າ
ທາງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ, ຢຄ 4:11.
ໂລຫິດຂອງພຣະອົງຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງຜູ້

ທີ່ເຮັດບາບ ໂດຍບໍ່ຮູ້, **ມຊຢ 3:11-18**. ມະນຸດ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ລອດ ໂດຍຜ່ານທາງການຊົດ ໃຊ້, **ມຊຢ 4:6-8**. ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນການຊົດ ໃຊ້, ພວກເຂົາກໍ່ຕ້ອງຕາຍຢ່າງຫລີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້, **ມຊຢ 13:27-32**. ພຣະອົງຈະຊົດໃຊ້ເພື່ອບາບ ຂອງ ໂລກ, **ແອວ 34:8-16**. ພຣະເຈົ້າເອງຈຶ່ງ ຊົດໃຊ້ເພື່ອບາບຂອງໂລກ, ເພື່ອນຳແຜນແຫ່ງ ຄວາມເມດຕາມາໃຫ້, **ແອວ 42:11-30**. ເຮົາ ຄືພຣະເຈົ້າຂອງທັງແຜ່ນດິນໂລກ, ໄດ້ຖືກປະ ຫານເພື່ອບາບຂອງໂລກ, **3 ນຟ 11:14**.

ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານກັບສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ແທນທຸກຄົນ, **ຄພ 19:16**. ເດັກນ້ອຍໆ ຖືກໄຖ່ຜ່ານພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາ, **ຄພ 29:46-47**. ຈົ່ງເບິ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມຕາຍຂອງຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບ, **ຄພ 45:3-5**.

ສິ່ງນີ້ເປັນລັກສະນະດຽວກັນກັບການເສຍ ສະລະຂອງພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ, **ມຊ 5:7**. ໂດຍທາງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ ມະນຸດ ຊາດທັງປວງຈະລອດ, **ຫຼຸຊ 1:3**.

ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ເບິ່ງ ຄົນອະທຳ; ຄວາມມືດທາງວິນຍານ; ສົກກະປົກ, ຄວາມ ສົກກະປົກ; ບາບ; ບໍ່ຊອບທຳ, ຄວາມບໍ່ ຊອບທຳ **ນຳອີກ**

ຄວາມຊົ່ວ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ການບໍ່ເຊື່ອພັງ ຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແລ້ວຂ້ອຍຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແຮງນີ້, ແລະ ເຮັດຜິດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ, **ປຖກ 39:7-9**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ສົນໃຈນຳຄົນ ຊົ່ວ: ແຕ່ພຣະອົງຮັບພັງຄຳອະທິຖານຂອງຄົນ ຊອບທຳ, **ສພສ 15:29**. ເມື່ອຄົນອະທຳຄອງ ອຳນາດ, ປະຊາຊົນກໍ່ເປັນທຸກ, **ສພສ 29:2** (ຄພ 98:9).

ຈົ່ງກຳຈັດຄົນຊົ່ວຊ້າໃຫ້ອອກໄປຈາກພວກ ເຈົ້າເສຍ, **1 ກອທ 5:13**. ພວກເຮົາຕໍ່ສູ້ກັບວິນ ຍານທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ໃນສະຖານທີ່ສູງ, **ອພຊ 6:12**.

ຈົ່ງອອກມາຈາກຄົນຊົ່ວເຖິດ, ແລະ ຈົ່ງຢາ ແຕະຕ້ອງສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດຂອງພວກເຂົາ, **ແອວ 5:56-57** (ຄພ 38:42). ນີ້ຄືພາວະສຸດທ້າຍ

ຂອງຄົນຊົ່ວ, **ແອວ 34:35** (ແອວ 40:13-14). ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍບໍ່ເຄີຍເປັນຄວາມສຸກເລີຍ, **ແອວ 41:10**. ມັນແມ່ນຄົນຊົ່ວທີ່ຖືກຄົນຊົ່ວລົງ ໂທດ, **ມມ 4:5** (ຄພ 63:33).

ເມື່ອຊົ່ວໂມງນັ້ນມາເຖິງ ຈະເກີດການແຍກ ຄົນຊອບທຳ ແລະ ຄົນຊົ່ວອອກຈາກກັນ, **ຄພ 63:54**.

ທີ່ສຸດຂອງຄົນຊົ່ວຈະມາເຖິງດັ່ງນັ້ນ, **ຈສ— ມ 1:55**.

ໂຊໂດມ. ເບິ່ງ ໂກໂມຣາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເມືອງຊົ່ວຮ້າຍທີ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍ (ປຖກ 19:12-29).

ໂຊນ, ກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດອົງທຳອິດຂອງ ອິດສະຣາເອນ ກ່ອນມັນຖືກແບ່ງແຍກ. ເຖິງ ແມ່ນວ່າ ເພິ່ນເປັນຄົນຊອບທຳ ໃນຕອນຕົ້ນ ຂອງການຂຶ້ນປົກຄອງຂອງເພິ່ນ, ແຕ່ພາຍລຸນ ມາ ເພິ່ນໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຍິ່ງຈອງຫອງ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອພັງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ (1 ຊມອ 9-31).

ໂຊໂລໂມນ. ເບິ່ງ ດາວິດ; ບັດເຊບາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງດາວິດກັບ ນາງບັດຊິບາ (2 ຊມອ 12:24). ໂຊໂລໂມນໄດ້ ເປັນກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ.

ດາວິດ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ໂຊໂລໂມນໃຫ້ເປັນ ກະສັດ, **1 ກສ 1:11-53**. ດາວິດໄດ້ສົ່ງໂຊໂລ ໂມນໃຫ້ເດີນໄປທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **1 ກສ 2:1-9**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັນຍາວ່າ ຈະປະທານສະຕິບັນຍາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ໃຫ້ເພິ່ນ, **1 ກສ 3:5-15**. ໄດ້ຕັດສິນລະຫວ່າງ ແມ່ສອງຄົນ ແລະ ໄດ້ຮູ້ວ່າ ຄົນໃດເປັນແມ່ທີ່ ແທ້ຈິງຂອງເດັກນ້ອຍ, **1 ກສ 3:16-28**. ໄດ້ ແຕ່ງສຸພາສິດ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງເພງ, **1 ກສ 4:32**. ໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານ, **1 ກສ 6; 7:13-51**. ໄດ້ ອຸທິດພຣະວິຫານ, **1 ກສ 8**. ລາຊິນີແຫ່ງເຊບາ ໄດ້ມາຍັງມຸຢາມ, **1 ກສ 10:1-13**. ໂຊໂລໂມນ ໄດ້ແຕ່ງງານກັບຄົນຕ່າງຊາດຊາວອິດສະ ຣາເອນ, ແລະ ພວກເມຍຂອງເພິ່ນໄດ້ພາເພິ່ນ ໄປນະມັດສະການພຣະປອມ, **1 ກສ 11:1-8**.

ໂຊໂລແຫ່ງຕາໂຊ

ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ພຣະພິ ໂລດ ໃຫ້ ໂຊ ໂລ ໂມນ, 1 ກສ 11:9-13. ໄດ້ເສຍ ຊີວິດ, 1 ກສ 11:43. ດາວິດໄດ້ທຳນາຍເຖິງຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຂອງການປົກຄອງຂອງໂຊໂລໂມນ, ພສສ 72.

ໂຊ ໂລ ໂມນກໍໄດ້ມີ ເມຍ ແລະ ສາວ ໃຊ້ ຫລາຍຄົນ, ແລະ ບາງຄົນບໍ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄຍ 132:38 (ຢຄ 2:24).

ໂຊໂລແຫ່ງຕາໂຊ. ເບິ່ງ ໂປໂລ

ໂຊຣຳ, ຊາວໂຊຣຳ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຄົນໃຊ້ຂອງລາບານ ຜູ້ໄດ້ເດີນທາງໄປກັບນິໄຟ ແລະ ລີໂຮ ໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ (1 ນຟ 4:31-38). ເພາະຄວາມຊື່ສັດຂອງ ໂຊຣຳ, ລີໂຮຈຶ່ງໄດ້ອວຍພອນລາວ ພ້ອມດ້ວຍພວກລູກຊາຍຂອງລີໂຮ (2 ນຟ 1:30-32). ລູກຫລານຂອງລາວໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ຊາວໂຊຣຳ (ຢຄ 1:13).

ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ. ເບິ່ງ ຄຳຄວນ, ການມີຄຳຄວນ; ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ; ເດີນ, ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ; ບໍ່ຊອບທຳ, ຄວາມບໍ່ຊອບທຳ; ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ການເປັນຄົນທ່ຽງທຳ, ບໍລິສຸດ, ມີຄຸນນະທຳ, ແລະ ຊື່ຕົງ; ກະທຳໃນຄວາມເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ; ຫລີກລ້ຽງຈາກບາບ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອວຍພອນຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງ, ພສສ 5:12. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຝົ້າເບິ່ງຄົນຊອບທຳ, ພສສ 34:15, 17 (1 ປຕ 3:12). ເມື່ອຄົນຊອບທຳຄອງອຳນາດ, ປະຊາຊົນກໍເປັນສຸກ, ສພສ 29:2 (ຄຍ 98:9-10).

ຜູ້ໃດອິດທິວຄວາມຊອບທຳກໍເປັນສຸກ, ມຫ 5:6 (3 ນຟ 12:6). ເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງສະແຫວງຫາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນ ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງ, ມຫ 6:33. ຄົນຊອບທຳຈະເຂົ້າສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ, ມຫ 25:46. ຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຊອບທຳມີລິດສັກສິດ ເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນ, ຢກບ 5:16.

ຄົນທີ່ຊອບທຳຍ່ອມເປັນທີ່ໂປດປານຂອງພຣະເຈົ້າ, 1 ນຟ 17:35. ພຣະອົງຈະຮັກສາຄົນຊອບທຳ; ພວກເຂົາບໍ່ຕ້ອງຢ້ານ, 1 ນຟ 22:17,

22. ຊາຕານຈະບໍ່ມີອຳນາດ ເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, 1 ນຟ 22:26. ຖ້າຫາກບໍ່ມີຄວາມຊອບທຳກໍບໍ່ມີຄວາມສຸກ, 2 ນຟ 2:13. ຄົນຊອບທຳຈະໄດ້ຮັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາເປັນມູນມໍລະດົກ, 2 ນຟ 9:18. ຄົນຊອບທຳບໍ່ຢ້ານຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄວາມຈິງ, 2 ນຟ 9:40. ມະນຸດທຸກຄົນຈະຕ້ອງປ່ຽນແປງສູ່ສະພາບແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ມຊຢ 27:25-26. ຊື່ຂອງຄົນຊອບທຳຈະຖືກຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ, ແອວ 5:58. ພວກທ່ານສະແຫວງຫາຄວາມສຸກໂດຍການສ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຊຶ່ງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ກົງກັນຂ້າມກັບທຳມະຊາດຂອງຄວາມຊອບທຳ, ຮລມ 13:38.

ເພງຂອງຄົນຊອບທຳເປັນຄຳອະທິຖານຫາເຮົາ, ຄຍ 25:12. ຈົ່ງຍືນເຖີດ, ໂດຍມີແຜ່ນປົກເອິກແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ຄຍ 27:16 (ອຟຊ 6:14). ຄວາມຕາຍຂອງຄົນຊອບທຳ ຈະຫວານຊື່ນສຳລັບເຂົາ, ຄຍ 42:46. ຄົນຊອບທຳຈະຖືກເຕົ້າໂຮມເຂົ້າກັນຈາກບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ, ຄຍ 45:71. ມະນຸດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຊອບທຳຢ່າງຫລວງຫລາຍ ດ້ວຍຄວາມສະເໝີໃຈຂອງຕົນເອງ, ຄຍ 58:27. ຄົນທີ່ເຮັດວຽກງານແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຈະໄດ້ຮັບສັນຕິສຸກໃນໂລກນີ້ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນໃນໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ, ຄຍ 59:23. ໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, ຈະເກີດການແຍກຄົນຊອບທຳ ແລະ ຄົນຊົ່ວອອກຈາກກັນ, ຄຍ 63:54. ອຳນາດແຫ່ງສະຫວັນຈະຖືກບັງຄັບບໍ່ໄດ້ ຫລືຖືກຄວບຄຸມບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຕາມຫລັກທຳແຫ່ງຄວາມຊອບທຳເທົ່ານັ້ນ, ຄຍ 121:36. ໃນບັນດາຄົນຊອບທຳມີແຕ່ສັນຕິສຸກ, ຄຍ 138:22.

ຜູ້ຄົນຂອງຊີໂອນໄດ້ດຳລົງຢູ່ໃນຄວາມຊອບທຳ, ມຊ 7:18. ອັບ ຣາຮາມເປັນຜູ້ຕິດຕາມຄວາມຊອບທຳ, ອຣຮ 1:2.

ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ. ເບິ່ງ ສັດທາ; ບໍ່ເຊື່ອຖື, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ນຳອີກ

ການມີສັດທາໃນບາງຄົນ ຫລື ຍອມຮັບວ່າ

ບາງສິ່ງເປັນຄວາມຈິງ. ບຸກຄົນຈະຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ກ່ອນຈະໄດ້ຮັບ ການຊ່ວຍໃຫ້ລອດໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ (ຄພ 20:29).

ຈົ່ງເຊື່ອໃຈພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າ ຂອງພວກທ່ານ; ຈົ່ງເຊື່ອໃນສາດສະດາຂອງ ພຣະອົງ, **2 ຂຄ** 20:20. ດານີເອນບໍ່ໄດ້ຖືກທຳ ຮ້າຍຢູ່ໃນຖ້ຳສິງ ເພາະວ່າລາວເຊື່ອໃນພຣະ ເຈົ້າ, **ດນອ** 6:23.

ເຈົ້າເຊື່ອຢ່າງໃດກໍຈະເປັນຢ່າງນັ້ນສຳລັບ ເຈົ້າ, **ມທ** 8:13. ຖ້າພວກເຈົ້າມີຄວາມເຊື່ອ ພວກເຈົ້າກໍຈະໄດ້ຮັບຕາມທີ່ອະທິຖານ, **ມທ** 21:22. ຢາວິຕິກເລີຍ ຈົ່ງເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ, **ມຮກ** 5:36. ທຸກສິ່ງເປັນໄປໄດ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອ, **ມຮກ** 9:23-24. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາຈະ ລອດ, **ມຮກ** 16:16 (2 ນພ 2:9; 3 ນພ 11:33-35). ຄົນທີ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະບຸດນັ້ນຈະມີຊີ ວິດອັນເປັນນິດ, **ຢຮ** 3:16, 18, 36 (ຢຮ 5:24; ຄພ 10:50). ພວກຂ້ານ້ອຍເຊື່ອ ແລະ ຮູ້ແລ້ວ ວ່າພຣະອົງເປັນພຣະຄຣິດ, **ຢຮ** 6:69. ຜູ້ທີ່ວາງ ໃຈເຊື່ອໃນເຮົາຖືແມ່ນວ່າຕາຍໄປແລ້ວກໍຍັງ ມີຊີວິດຢູ່, **ຢຮ** 11:25-26. ພວກເຮົາຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ຈົ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກ, **ຮຮ** 4:3. ເຊື່ອໃນພຣະ ເຢຊູຄຣິດ, ແລະ ຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ, **1 ຢຮ** 3:23.

ພຣະເມຊີອາຈະບໍ່ທຳລາຍຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອຖື ໃນພຣະອົງ, **2 ນພ** 6:14. ຊາວຍີວຈະຖືກຂົ່ມ ເຫັງ ຈົນວ່າພວກເຂົາຈະຖືກຊັກຊວນໃຫ້ເຊື່ອ ໃນພຣະຄຣິດ, **2 ນພ** 25:16. ຖ້າຫາກພວກ ທ່ານເຊື່ອສິ່ງທັງໝົດນີ້ ໃຫ້ເບິ່ງວ່າພວກທ່ານ ເຮັດຕາມນັ້ນ, **ມຊຢ** 4:10. ພຣະບຸດຈະຮັບເອົາ ການລ່ວງລະເມີດຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, **ແອວ** 11:40. ຄົນ ທີ່ເຊື່ອຖືໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍບໍ່ດີ້ ດ້ານໃຈຍ່ອມເປັນສູກ, **ແອວ** 32:16. ຖ້າຫາກ ພວກທ່ານເຮັດບໍ່ໄດ້ຫລາຍໄປກວ່າຄວາມ ປາດຖະໜາທີ່ຈະເຊື່ອ, ກໍຂໍໃຫ້ຄວາມປາດຖະ ໜານີ້ເກີດຜົນໃນພວກທ່ານ, **ແອວ** 32:27. ຖ້າ ຫາກພວກທ່ານເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະ ອົງແລ້ວ, ພວກທ່ານຈະກັບໃຈ, **ຮລມ** 14:13.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດຍ່ອມເຊື່ອໃນ ພຣະບິດາຄຣິກັນ, **3 ນພ** 11:35. ບໍ່ເຄີຍມີມະນຸດ ຄົນໃດທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄຣິກັນກັບນ້ອງ ຊາຍຂອງຢາເຣັດເຊື່ອ, **ອທ** 3:15. ທຸກສິ່ງທຸກ ຢ່າງທີ່ເຊື່ອເຊິນໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ຖືກສົງ ມາໂດຍອຳນາດຂອງພຣະຄຣິດ, **ມຮນ** 7:16-17.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກໂດຍພຣະວິນ ຍານ, **ຄພ** 5:16. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະກາຍເປັນພຣະບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ, **ຄພ** 11:30 (ຢຮ 1:12). ແກ່ບາງຄົນ ມັນຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອຈະເຊື່ອຖອຍຄຳຂອງຄົນ ອື່ນ, **ຄພ** 46:14. ເຄື່ອງໝາຍຈະຕິດຕາມຄົນທີ່ ເຊື່ອ, **ຄພ** 58:64 (ຄພ 63:7-12).

ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ, ກັບໃຈ, ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ ຈະ ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, **ມຊ** 6:52.

ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ. ເບິ່ງ ກົດ; ຊິ້ນຊົມ, ຄວາມຊິ້ນຊົມ; ເດີນ, ເດີນໄປກັບ ພຣະເຈົ້າ; ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ; ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ; ຫູ, ພຣະກັນ ນຳອີກ

ທີ່ຈະໄດ້ຍິນ ແລະ ເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງ ຫລື ຄຳ ສອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໃນຄວາມໝາຍ ທາງວິນຍານ, ການເຊື່ອຟັງຄືການເຮັດຕາມ ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໂນອາໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ທຸກ ປະການ, **ປຖກ** 6:22. ອັບຣາຮາມໄດ້ເຊື່ອຟັງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ປຖກ** 22:15-18. ພວກຂ້າ ນ້ອຍຈະເຮັດທຸກຸ່ງສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໄວ້, **ອພຍ** 24:7. ອິດສະຣາເອນເອີຍ, ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ, **ພບຍ** 6:1-3. ພຣະອົງຈະ ສົ່ງຜູ້ປະກາດພຣະຄຳຜູ້ໜຶ່ງດັ່ງໂມເຊ, ແລະ ຜູ້ ຄົນຕ້ອງເຊື່ອຟັງເພິ່ນ, **ພບຍ** 18:15. ຈົ່ງຮັກ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງພຣະອົງ, **ພບຍ** 30:20. ເຊື່ອຟັງກໍດີກວ່າຖວາຍແກະ ໂຕດີທີ່ສຸດເປັນເຄື່ອງບູຊາ, **1 ຊມອ** 15:20-23. ເຊື່ອຟັງພຣະອົງກໍດີກວ່າຖວາຍແກະໂຕ ດີທີ່ສຸດ, **1 ຊມອ** 15:22. ຈົ່ງຢຳເກງພຣະເຈົ້າ,

ເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ

ແລະ ເຮັດຕາມຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ, ປຍຈ 12:13–14. ພວກຂ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຍອມຟັງ ຜູ້ປະກາດພຣະຄຳຄືຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ດນອ 9:6.

ບໍ່ແມ່ນວ່າທຸກຄົນທີ່ເອີ້ນເຮົາວ່າ ພຣະອົງເຈົ້າ ພຣະອົງເຈົ້າ ແລ້ວຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະບິດາໄດ້ ເຂົ້າໄດ້ແຕ່ຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຕາມນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະບິດາ, ມທ 7:21 (3 ນຟ 14:21). ຜູ້ໃດທີ່ເຕັມໃຈປະຕິບັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ເຮົາສັ່ງສອນນັ້ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ຢສ 7:17. ເຮົາຈຳຕ້ອງເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຫລາຍກວ່າມະນຸດ, ກຈກ 5:29. ຝ່າຍບຸດທັງຫລາຍ, ຈົ່ງນົບນ້ອມເຊື່ອຟັງບິດາມານດາຂອງຕົນ, ອຟຊ 6:1 (ກລຊ 3:20).

ເຮົາຈະໄປ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາ, 1 ນຟ 3:7. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຟັງສຽງຮຽກຮ້ອງຂອງພຣະວິນຍານ, 1 ນຟ 4:6–18. ຖ້າລູກຫລານມະນຸດຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລ້ວພຣະອົງຍ່ອມບໍາລຸງລ້ຽງດູພວກເຂົາ, 1 ນຟ 17:3. ຄົນຊອບທຳທີ່ເຊື່ອຟັງຄຳເວົ້າຂອງສາດສະດາຈະບໍ່ຕາຍ, 2 ນຟ 26:8. ຈົ່ງລະວັງ ຢ້ານວ່າພວກທ່ານຈະເລືອກເຊື່ອຟັງວິນຍານຊົ່ວ, ມຊຢ 2:32–33, 37 (ຄພ 29:45). ມະນຸດຈະໄດ້ຮັບລາງວັນຕາມວິນຍານທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກເຊື່ອຟັງ, ແອວ 3:26–27. ຖ້າທາກພວກທ່ານບໍ່ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ, ພວກທ່ານກໍບໍ່ແມ່ນແກະຂອງພຣະອົງ, ແອວ 5:38 (ຮລມ 7:18).

ຈົ່ງເຊື່ອຟັງ, ໂອ ເຈົ້າຜູ້ຄົນແຫ່ງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ຄພ 1:1. ມະນຸດຄວນເຮັດຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈຂອງຕົນເອງ, ຄພ 58:26–29. ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ມະນຸດຈະເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊຸ່ນເຄືອງ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາລະພາບວ່າພຣະທັດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນທຸກສິ່ງທັງປວງ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ຄພ 59:21. ເຮົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເຮັດຕາມສັນຍາເມື່ອພວກເຈົ້າເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ເຮົາກ່າວ, ຄພ 82:10. ຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງສຸລະສຽງຂອງພຣະວິນຍານໄດ້ຮັບຄວາມສະ

ຫວ່າງ ແລະ ມາຫາພຣະບິດາ, ຄພ 84:46–47. ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ ຈະເຫັນໜ້າເຮົາ ແລະ ຮູ້ວ່າເຮົາເປັນຢູ, ຄພ 93:1. ພວກເຂົາຊັກຊ້າໃນການເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ສະນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງຊັກຊ້າໃນການໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 101:7–9. ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຈະຖືກຕີສອນ, ຄພ 103:4 (ມຊ 4:4). ຜູ້ຄົນຕ້ອງຖືກຕີສອນຈົນກວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮຽນຮູ້ການເຊື່ອຟັງ, ຄພ 105:6. ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຮັບພອນປະການໃດຈາກພຣະເຈົ້າ, ຍ່ອມເປັນໄປເພາະການເຊື່ອຟັງຕໍ່ກົດນັ້ນຊຶ່ງມັນໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ແລ້ວ, ຄພ 130:21.

ອາດາມໄດ້ເຊື່ອຟັງ, ມຊ 5:5. ພວກເຮົາຈະພິສູດພວກເຂົາ ເພື່ອເບິ່ງວ່າພວກເຂົາຈະເຮັດທຸກສິ່ງທັງປວງສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບັນຊາພວກເຂົາຫລືບໍ່, ອຣສ 3:25.

ເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ. ເບິ່ງ ອັບຣາຮາມ—ເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ

ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ. ເບິ່ງ ອິດສະຣາເອນ

ໂຊຣັດ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດຂອງເປີເຊຍ ຜູ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການທຳນາຍຂອງເອຊາຢາເກີດເປັນຈິງ (2 ຂຄ 36:22–23; ອຊຢ 44:28; 45:1) ໂດຍການປ່ອຍໃຫ້ຊາວຢິວກັບຄືນສູ່ເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອໄປສ້ອມແປງພຣະວິຫານ, ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ການເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບີໂລນບາງສ່ວນສິ້ນສຸດລົງ. ເອຊາຢາໄດ້ທຳນາຍໄວ້ປະມານ 180 ປີ ກ່ອນກະສັດໄດ້ກະທຳການນັ້ນ.

ຊຳລະລ້າງ, ຖືກຊຳລະລ້າງ, ການຊຳລະລ້າງ. ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ບັບຕີສະມາ, ໃຫ້ບັບຕີສະມາ ນຳອີກ

ການເຮັດໃຫ້ສະອາດ, ທາງຮ່າງກາຍ ຫລືຈິດໃຈ. ຕາມສັນຍາລັກແລ້ວ, ບຸກຄົນທີ່ກັບໃຈຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສະອາດຈາກຄວາມໜັກໜ່ວງຂອງບາບໃນຊີວິດ ແລະ ຜົນຂອງມັນຈາກການເສຍສະລະຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ການຊຳລະລ້າງບາງຢ່າງທີ່ປະຕິບັດພາຍໃຕ້

ສິດອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດທີ່ຖືກຕ້ອງ ເປັນພິທີການທີ່ສັກສິດ.

ພວກປະໂລຫິດຈະຕ້ອງຊັກເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ມີ ອາບນ້ຳຊຳລະຮ່າງກາຍ, **ຈບຊ 19:7**. ໄຜດ ຊຳລະລ້າງຄວາມຊົ່ວຂອງຂ້າມ້ອຍໃຫ້ສິ້ນໄປ, **ພສສ 51:2, 7**. ຈົ່ງຊຳລະຕົວຂອງພວກເຈົ້າ ໃຫ້ສະອາດ, ຈົ່ງເລິກຈາກການຊົ່ວຊ້າ, **ອຊຢ 1:16-18**.

ພຣະເຢຊູໄດ້ລ້າງຕີນໃຫ້ອັກຄະສາວົກຂອງ ພຣະອົງ, **ຍຮ 13:4-15** (ຄພ 88:138-139). ຈົ່ງຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ຊຳລະບາບກຳຂອງ ເຈົ້າ, **ກຈກ 22:16** (ແອວ 7:14; ຄພ 39:10).

ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດທີ່ຈະລອດໄດ້ ຖ້າບໍ່ຊຳລະ ອາພອນຂອງເຂົາໃຫ້ຂາວສະອາດເສຍກ່ອນ, **ແອວ 5:21** (3 ນພ 27:19). ອາພອນຂອງເຂົາ ເຈົ້າຖືກລ້າງໃຫ້ຂາວສະອາດແລ້ວໂດຍໂລຫິດ ຂອງພຣະຄຣິດ, **ແອວ 13:11** (ອທ 13:10).

ໂດຍການຮັກສາພຣະບັນຍັດ ພວກເຂົາ ອາດຈະໄດ້ຮັບການລ້າງ ແລະ ຊຳລະຈາກ ບາບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, **ຄພ 76:52**. ການ ເຈີມ ແລະ ການຊຳລະລ້າງຂອງພວກເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍພິທີການໃນບ້ານອັນສັກສິດ ຂອງເຮົາ, **ຄພ 124:39-41**.

ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.

ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ຮັບຮອງ, ການຮັບຮອງ *ນຳອີກ*

ຂັ້ນຕອນຂອງການກາຍເປັນອິດສະລະຈາກ ບາບ, ບໍລິສຸດ, ສະອາດ, ແລະ ສັກສິດ ຜ່ານ ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມຊ 6:59-60).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກພວກເຈົ້າໄວ້ ເພື່ອໄຜດ ໃຫ້ພົ້ນ ຜ່ານການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກພຣະ ວິນຍານ, **2 ທສນ 2:13**. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ດ້ວຍການຖວາຍພຣະກາຍ ຂອງພຣະເຢຊູ, **ຮຮ 10:10**. ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບ ທຸກທໍລະມານ ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ຊຳລະຜູ້ ຄົນດ້ວຍໂລຫິດຂອງພຣະອົງເອງ, **ຮຮ 13:12**.

ມະຫາປະໂລຫິດໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍ ລິສຸດ ແລະ ອາພອນຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກລ້າງ

ໃຫ້ຂາວສະອາດແລ້ວໂດຍໂລຫິດຂອງພຣະ ເມສາມ້ອຍ, **ແອວ 13:10-12**. ການຊຳລະໃຫ້ ບໍລິສຸດໄດ້ມາເຖິງຄົນທີ່ຍອມຖວາຍໃຈຂອງ ພວກເຂົາແຕ່ພຣະເຈົ້າ, **ຮລມ 3:33-35**. ຈົ່ງ ກັບໃຈ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິ ສຸດໂດຍການຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, **3 ນພ 27:20**.

ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ຜ່ານພຣະຄຸນຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ແມ່ນຖືກຕ້ອງ ແລະ ຈິງ, **ຄພ 20:31**. ພຣະເຢຊູໄດ້ມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ໂລກບໍລິ ສຸດ, **ຄພ 76:41**. ຈົ່ງຊຳລະຕົນເອງໃຫ້ບໍລິສຸດ ເພື່ອໃຫ້ຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າເຫັນ ແກ່ພຣະ ເຈົ້າແຕ່ຢ່າງດຽວ, **ຄພ 88:68**.

ຍາກຈິນ. *ເບິ່ງ* ເຄື່ອງຖວາຍ; ຄວາມຜາສຸກ; ຖືສິນອິດເຂົ້າ, ການຖືສິນອິດເຂົ້າ; ຖ່ອມ ຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ; ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ ທານ *ນຳອີກ*

ໃນພຣະຄຳພີ, ຄົນຍາກຈິນ ສາມາດໝາຍ ເຖິງ (1) ຄົນທີ່ຂາດແຄນສິ່ງຂອງ, ດັ່ງເຊັ່ນ ອາຫານ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ແລະ ທີ່ພັກພາອາໄສ, ຫລື (2) ຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວ ແລະ ບໍ່ຈອງຫອງ.

ຍາກຈິນໃນສິ່ງຂອງ: ຢາໄດ້ເປັນຄົນໃຈຄັບ ແຄບຕໍ່ຄົນທີ່ມີຄວາມຂັດສົນ, ພບຍ 15:7. ຄົນ ຊົ່ວຂົ່ມເຫັງຄົນຍາກຈິນຢ່າງຈອງຫອງ, **ພສສ 10:2**. ຜູ້ທີ່ໃຫ້ທານແກ່ຄົນທຸກ ຈະບໍ່ຂັດສົນ ເລີຍ, **ສພສ 28:27**. ຈົ່ງໃຫ້ທີ່ພັກແກ່ຜູ້ທີ່ຍາກ ຈິນ, **ອຊຢ 58:6-7**.

ຖ້າເຈົ້າຢາກເປັນຜູ້ດີຄົບຖ້ວນ, ຈົ່ງແຈກ ທານໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈິນ, **ມທ 19:21** (ມຮກ 10:21; ລກ 18:22). ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາ ຄົນທຸກຈິນໃນໂລກນີ້, **ຢກບ 2:5**.

ເພາະວ່າເຂົາຮັ່ງມີ ເຂົາຈຶ່ງດູຖູກຄົນທຸກຍາກ, **2 ນພ 9:30**. ເພື່ອໃຫ້ມີການບົດບາບຂອງພວກ ທ່ານ, ຈົ່ງແບ່ງບັນເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານໃຫ້ ແກ່ຄົນຍາກຈິນ, **ມຊຢ 4:26**. ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງ ບັນເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກ ຈິນ, **ແອວ 1:27**. ຖ້າຫາກພວກທ່ານຫັນໜ້າ ຫນີຈາກຄົນຂັດສົນ, ການອະທິຖານຂອງພວກ ທ່ານກໍ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ, **ແອວ 34:28**. ຊາວນີໄຟ

ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ

ມີເຂົ້າຂອງທັງໝົດນຳກັນເປັນສ່ວນລວມ; ບໍ່ມີ ຜູ້ໃດຮັ່ງມີ ແລະ ຍາກຈົນ, 4 ນຟ 1:3.

ຈົ່ງມຶກເຖິງຄົນ ຍາກ ຈົນ, ຄພ 42:30 (ຄພ 52:40). ວິບັດ ແກ່ຄົນຍາກຈົນ ຜູ້ທີ່ຫົວໃຈບໍ່ ຊອກຂ້າ, ຄພ 56:17–18. ຄົນຍາກຈົນຈະເຂົ້າ ມາໃນງານສົມຣົດຂອງພຣະເມສາໜ້ອຍ, ຄພ 58:6–11. ອະທິການຕ້ອງຊອກຫາຄົນຍາກ ຈົນ, ຄພ 84:112. ກົດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຊື່ນຳ ເລື່ອງການດູແລຄົນຍາກຈົນ, ຄພ 104:17–18.

ບໍ່ມີຄົນຍາກຈົນ ໃນບັນດາພວກເຂົາ, ມຊ 7:18.

ຄົນທີ່ຍາກຈົນທາງວິນຍາມ: ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບ ພອນຫລາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຖືກບັງຄັບ ໃຫ້ຖ່ອມຕົວ ເພາະຄວາມຍາກຈົນ, ແອວ 32:4–6, 12–16. ຄົນທີ່ຍາກຈົນທາງວິນຍາມທີ່ມາຫາເຮົາຢ່ອມ ເປັນສູກ, 3 ນຟ 12:3 (ມທ 5:3).

ຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນອ່ອນໂຍນ ຈະມີພຣະ ກິດຕິຄຸນສັ່ງສອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ຄພ 35:15.

ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ. ເບິ່ງ

ຂົ່ມເຫັງ, ການຂົ່ມເຫັງ; ຕິສອນ, ການຕິ ສອນ; ລ້ຽວງ, ການລ້ຽວງ; ອິດທິນ, ຄວາມ ອິດທິນ ນຳອີກ

ຜ່ານຄວາມຍາກລຳບາກ—ການທົດລອງ, ບັນຫາ, ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າ—ມະນຸດສາ ມາດ ມີ ປະ ສົບການ ຫລາຍຢ່າງ ທີ່ນຳໄປສູ່ ຄວາມເຕີບໂຕທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມກ້າວ ໜ້າມີລັ້ນດອນ ໂດຍການຫັນໄປຫາພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ.

ພຣະ ເຈົ້າ ພຣະ ອົງ ເອງ ໄດ້ ຊ່ວຍ ກູ້ ເອົາ ພວກ ເຈົ້າ ໃຫ້ ພົ້ນ ຈາກ ຄວາມ ຍາກລຳ ບາກ ຕະຫລອດທັງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທຸກຢ່າງດ້ວຍ, 1 ຊມອ 10:19. ເມື່ອເດືອດຮ້ອນຈຶ່ງຮ້ອງຫາອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຊ່ວຍຊູ, ພສສ 107:6, 13, 19, 28. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າ ຜ່ານພົ້ນຄວາມຍາກລຳບາກໄປໄດ້, ແຕ່ພຣະ ອົງເອງຈະຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນເພື່ອສິດສອນພວກເຈົ້າ, ອຊຢ 30:20–21.

ມັນຈຳເປັນວ່າ ຕ້ອງມີການກົງກັນຂ້າມໃນ ທຸກຢ່າງ, 2 ນຟ 2:11.

ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍມີຄວາມຂົ່ມ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຮູ້ ຄວາມ ຫວານ ບໍ່ ໄດ້, ຄພ 29:39. ຄວາມຍາກລຳບາກຂອງເຈົ້າ ຈະເປັນຢູ່ພຽງ ຊົ່ວຄາວ, ຄພ 121:7–8. ສິ່ງທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ຈະ ເປັນປະສົບການໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ຈະເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອຄວາມດີຂອງເຈົ້າ, ຄພ 122:5–8.

ພວກເຂົາຈະໄດ້ຊົມລົດຊາດອັນຂົ່ມຂຶ້ນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຮູ້ຈັກໃຫ້ຄຸນຄ່າແກ່ຄວາມ ດີ, ມຊ 6:55.

ຍາມ, ຄົນຍາມ. ເບິ່ງ ເຕືອນ, ຄຳເຕືອນ ນຳ ອີກ

ການລະມັດລະວັງ, ການເຝົ້າຍາມ. ບຸກຄົນ ທີ່ ຄອຍເຝົ້າ ແລະ ເຊື່ອຟັງ ແມ່ນ ພ້ອມ ແລະ ໄດ້ຕຽມຕົວແລ້ວ. ຄົນຍາມເປັນຜູ້ນຳ ຜູ້ໄດ້ຖືກ ເອີ້ນ ໂດຍຕົວແທນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ ຮັບໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ໃດໜຶ່ງ ໂດຍສະເພາະ ສຳລັບຄວາມຜາສຸກຂອງຄົນອື່ນ. ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳ ກໍມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ພິເສດໃຫ້ເປັນຄົນຍາມຕະຫລອດທົ່ວໂລກນຳ ອີກ.

ເຮົາໄດ້ຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນຄົນຍາມ, ອຊກ 3:17– 21. ຄົນຍາມທີ່ເບິ່ງສູງຕັກເຕືອນຄົນອື່ນ ຈະ ລອດຊີວິດ, ອຊກ 33:7–9.

ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງຢູ່: ເພາະພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາເວລາໃດ, ມທ 24:42– 43 (ມທ 25:13; ມຣກ 13:35–37; ຄພ 133:10–11). ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງ ແລະ ອະທິຖານຢູ່ ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປສູ່ການລ້ຽວງ, ມທ 26:41 (3 ນຟ 18:15, 18).

ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ລະວັງຕົວ, ຄວາມມຶກ ຄິດຂອງພວກທ່ານ, ຄຳເວົ້າຂອງພວກທ່ານ, ການກະທຳຂອງພວກທ່ານ, ພວກທ່ານຈະ ຕ້ອງຕາຍ, ມຊຢ 4:30. ແອວມາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະ ໂລຫິດ ແລະ ແອວເຕີ ໃຫ້ເປັນປະທານ ແລະ ເບິ່ງແຍງສາດສະໜາຈັກ, ແອວ 6:1.

ຄົນທີ່ບໍ່ຫລຽວງຫາພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ຈະ ຖືກຕັດອອກ, ຄພ 45:44. ອະທິການ ແລະ ຄົນ ອື່ນໆ ໄດ້ຖືກເອີ້ນ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງຈາກພຣະເຈົ້າ ເພື່ອດູແລສາດສະໜາຈັກ, ຄພ 46:27. ພຣະ

ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈັດໃຫ້ມີຄົນຍາມຮັກສາສວນອະງຸ່ນ, ຄພ 101:44-58.

ຍຸກສະໄໝ. ເບິ່ງ ການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ; ຂໍກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ; ຖານະປະໂລຫິດ; ພຣະກິດຕິຄຸນ ນຳອີກ

ຍຸກສະໄໝພຣະກິດຕິຄຸນເປັນຊ່ວງເວລາຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ມີສິດອຳນາດຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງຄົນຢູ່ໃນໂລກນີ້ ຜູ້ມີຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດທີ່ສັກສິດ.

ອາດາມ, ເອນົກ, ໂນອາ, ອັບຣາຮາມ, ໂມເຊ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ແລະຄົນອື່ນໆ ຕ່າງໆ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຍຸກສະໄໝໃໝ່ແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ. ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈັດຕັ້ງຍຸກສະໄໝ, ພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໃໝ່ ເພື່ອວ່າຜູ້ຄົນຂອງຍຸກສະໄໝນັ້ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເພິ່ງພາອາໄສຍຸກສະໄໝທີ່ຜ່ານມາແລ້ວ ສຳລັບຄວາມຮູ້ເລື່ອງແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ. ຍຸກສະໄໝທີ່ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍໂຈເຊັບສະມິດ ຮູ້ຈັກກັນວ່າ “ຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ.”

ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຟ້າສະຫວັນຈະຕັ້ງອານາຈັກໜຶ່ງຂຶ້ນ, ດນອ 2:44 (ຄພ 65).

ໃນຍຸກສຸດທ້າຍນັ້ນ ເຮົາຈະຖອກເທພຣະວິນຍານຂອງເຮົາລົງໃສ່ມະນຸດທັງປວງ, ກຈກ 2:17 (ຍອ 2:28). ພຣະຄຣິດຈຳຕ້ອງຢູ່ໃນຟ້າສະຫວັນຈົນກວ່າເຖິງເວລາທີ່ທຸກສິ່ງຈະຖືກຕັ້ງຂຶ້ນໃໝ່, ກຈກ 3:21. ເມື່ອເວລາກຳນົດຄົບບໍລິບູນແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າຈະຮວບຮວມສິ່ງສາລະພັດໄວ້ໃນພຣະຄຣິດ, ອພຊ 1:10.

ເຮົາຈະສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຂຶ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ, 3 ນພ 21:22.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈແຫ່ງອານາຈັກ ແລະ ຍຸກສະໄໝແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍໃຫ້, ຄພ 27:13. ຂໍ້ກະແຈຂອງຍຸກສະໄໝນີ້ຈຶ່ງຖືກມອບໄວ້ຢູ່ໃນມືຂອງພວກທ່ານ, ຄພ 110:12-16. ຂໍ້ກະແຈຂອງຍຸກສະໄໝທີ່ຜ່ານມາໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ໃນຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ຄພ 128:18-21.

ຍຸກສຸດທ້າຍ. ເບິ່ງ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການເວລາ ນຳອີກ

ວັນເວລາທີ່ເຮົາມີຊີວິດຢູ່ຕອນນີ້. ຍຸກ (ຫລື ຍຸກສະໄໝຂອງເວລາ) ກ່ອນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ພໍ່ຈະບອກເຖິງສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ປຖກ 49:1. ຜູ້ໜຶ່ງຢູ່ໃນສະຫວັນສະຖານ ຜູ້ທີ່ຈະມາໃນທີ່ສຸດ, ໂຢບ 19:25. ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ, ອຊຢ 2:2.

ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ຄວາມລຳບາກຢ່າງຮ້າຍແຮງຈະເກີດຂຶ້ນ, 2 ຕມທ 3:1-7. ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ຜູ້ຄົນທີ່ເວົ້າເຍາະເຍີ້ຍຈະປະຕິເສດການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, 2 ປຕ 3:3-7.

ຂ້າພະເຈົ້າທຳນາຍຕໍ່ພວກທ່ານກ່ຽວກັບຍຸກສຸດທ້າຍ, 2 ນພ 26:14-30.

ດັ່ງນັ້ນ ສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຈະຖືກເອີ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ວ່າສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຄພ 115:4.

ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ມຊ 7:60.

ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ. ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ເມດຕາ, ມິເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ ນຳອີກ

ຜົນສະທ້ອນທີ່ບໍ່ສິ້ນສຸດຂອງພອນສຳລັບຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ຂອບທຳ, ແລະ ການລົງໂທດສຳລັບບາບທີ່ບໍ່ກັບໃຈ. ຄວາມຍຸດຕິທຳເປັນກົດມືລົ້ນດອນທີ່ຮຽກຮ້ອງການທຳໂທດໃນທຸກເທື່ອທີ່ລະເມີດກົດຂອງພຣະເຈົ້າ (ແອວ 42:13-24). ຄົນບາບຕ້ອງຮັບໂທດຖ້າຫາກເຂົາບໍ່ກັບໃຈ (ມຊຢ 2:38-39; ຄພ 19:17). ຖ້າຫາກເຂົາກັບໃຈ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈະໃຊ້ແຜນໂທດຜ່ານການຊົດໃຊ້, ຮຽກຮ້ອງຄວາມເມດຕາ (ແອວ 34:16).

ບຸກຄົນທີ່ເຮັດບາບຈະຕ້ອງຕາຍ, ອຊກ 18:4. ສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງການຈາກພວກເຮົາແມ່ນໃຫ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ມກ 6:8.

ພຣະອົງທ່ຽງທຳ ແລະ ຈະ ໂຜດບາບ ຂອງ ພວກເຮົາ, **1 ຢຣ 1:9.**

ຄວາມຍຸດຕິທຳ ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ແຍກຄົນ ຊົ່ວອອກຈາກຄົນຊອບທຳ, **1 ນຟ 15:30.** ການ ຊົດ ໃຊ້ເປັນການ ພຽງພໍກັບ ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງ ຂອງ ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະອົງ, **2 ນຟ 9:26.** ມະນຸດຊາດທັງປວງຕົກແລ້ວ ແລະ ຢູ່ໃນກຳມີ ແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳ, **ແອວ 42:14.** ການຊົດ ໃຊ້ກໍພຽງພໍແກ້ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຂອງຄວາມຍຸດຕິ ທຳ, **ແອວ 42:15.** ລູກຄິດວ່າຄວາມເມດຕາ ຂະໂມຍຄວາມຍຸດຕິທຳໄດ້ບໍ່, **ແອວ 42:25.** ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າແຂວນຢູ່ເທິງຫົວ ຂອງທ່ານ ຍົກເວັ້ນແຕ່ທ່ານຈະກັບໃຈ, **ແອວ 54:6.**

ຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ການພິພາກສາເປັນ ໂທດ ຊຶ່ງ ຕັ້ງໄວ້ກັບກົດຂອງເຮົາ, **ຄພ 82:4.** ຄວາມຍຸດຕິທຳຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປໃນທາງຂອງ ມັນເອງ ແລະ ອ້າງສິດໃນຄົນຂອງມັນເອງ, **ຄພ 88:40.** ບໍ່ມີຄົນໃດຈະຖືກຍົກເວັ້ນຈາກ ຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ກົດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 107:84.**

ດານ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ບຸດຂອງຢາໂຄບ ແລະ ນາງ ບິນຮາ, ເອື້ອຍ ລ້ຽງຂອງນາງລາເຊັນ (ປຖກ 30:5-6)

ເຜົ່າຂອງດານ: ສຳລັບພອນຂອງຢາໂຄບ ກ່ຽວກັບດານ, ເບິ່ງ ປຖກ 49:16-18. ສຳລັບ ພອນຂອງໂມເຊກ່ຽວກັບເຜົ່າຂອງດານ, ເບິ່ງ ພບຍ 33:22. ຫລັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ການາອານແລ້ວ, ເຜົ່າຂອງດານໄດ້ຮັບ ແຜ່ນດິນສ່ວນນ້ອຍໜຶ່ງແຕ່ອຸດົມສົມບູນຫລາຍ (ຢຊ 19:40-48). ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຫລາຍທີ່ຈະປົກປ້ອງມັນຈາກຊາວອາໂມ (ຜປ 1:34) ແລະ ຈາກຊາວຟິລິດສະຕິນ (ຜປ 13:2, 25; 18:1). ຜົນກໍຄື, ຊາວດານໄດ້ຍ້າຍຂຶ້ນໄປ ທາງເໜືອຂອງຟິລິດສະຕິນ (ຜປ 18), ອ້ອມ ເມືອງລາອິດ, ແລະ ຕັ້ງຊື່ເມືອງນີ້ວ່າ ດານ. ເມືອງນີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງ

ຟິລິດສະຕິນ, ຊຶ່ງຕໍ່ອອກໄປ “ຈາກເມືອງດານ ເຖິງເມືອງເບເອນເຊບາ.”

ດານີເອນ

ຜູ້ສຳຄັນໃນພຣະທຳດານີເອນໃນພຣະຄຳພີ ເດີມ; ສາດສະດາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເປັນຜູ້ ທີ່ມີສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

ບໍ່ມີໃຜຮູ້ກ່ຽວກັບພໍ່ແມ່ຂອງລາວ, ເຖິງແມ່ນ ລາວປະກົດວ່າມາຈາກເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດ (ດນອ 1:3). ລາວໄດ້ຖືກຈັບໄປທາບາບບີໂລນ, ບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ຊື່ຟິວ່າ ເປັນເຕຊັດຊາເຣ (ດນອ 1:6-7). ດານີເອນ ແລະ ອີກສາມຄົນທີ່ ຖືກຈັບໄປກໍໄດ້ປະຕິເສດອາຫານຂອງກະສັດ ທີ່ກ່ຽວພັນເລື່ອງສາດສະໜາ (ດນອ 1:8-16).

ດານີເອນເປັນທີ່ມັກຊອບຂອງເນບູກາດ ເນັດສາ ແລະ ດາຣີອຸດ ເພາະການແປຄວາມ ຝັນຂອງລາວ (ດນອ 2; 4; 6). ລາວຍັງໄດ້ອ່ານ ແລະ ແປຖ້ອຍຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ຢູ່ເທິງຝາ (ດນອ 5). ສັດຕູຂອງລາວໄດ້ວາງແຜນກຳຈັດລາວ, ແລະ ລາວໄດ້ຖືກໂຍນເຂົ້າຖ້ຳສິງ, ແຕ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັກສາຊີວິດຂອງລາວໄວ້ (ດນອ 6).

ພຣະທຳດານີເອນ: ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ມີຢູ່ດ້ວຍ ກັນສອງພາກ: ບົດທີ 1-6 ເປັນເລື່ອງລາວກ່ຽວ ກັບດານີເອນ ແລະ ເພື່ອນສາມຄົນຂອງລາວ; ບົດທີ 7-12 ເປັນຄຳທຳນາຍກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ດາ ນີເອນໄດ້ເຫັນ. ໜັງສືສິດສອນເຖິງຄວາມສຳ ຄັນຂອງການຊື່ສັດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ສະແດງ ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອວຍພອນຄົນທີ່ຊື່ສັດ.

ສ່ວນໃຫຍ່ໃນປຶ້ມແມ່ນການແປຄວາມຝັນ ຂອງກະສັດເນບູກາດເນັດສາ. ໃນຄວາມຝັນ, ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ໄດ້ ຖືກປຽບທຽບໃສ່ກັບຫີນທີ່ຖືກຕັດອອກມາຈາກ ພູ. ຫີນນັ້ນຈະກົງລົງໄປຈົນເຕັມທົ່ວແຜ່ນດິນ ໂລກ (ດນອ 2; ເບິ່ງ ຄພ 65:2 ນຳອີກ).

ດານັສກັດ

ເມືອງເກົ່າແກ່ຂອງຊີເຣຍ. ດານັສກັດຕັ້ງຢູ່ໃນທົ່ງທີ່ອຸດົມສົມບູນ ຢູ່ ແຄມຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ມີນ້ຳໃຊ້ ຢ່າງຫລວງຫລາຍຈາກແມ່ນ້ຳບາຣາດາ. ມັນ

ຖືກກ່າວເຖິງເລື້ອງຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ (ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍ ບຸກ 14:15). ໂປໂລພວມເດີນທາງໄປຫາດາມັສກັດ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນແລ້ວໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ລາວ (ກຈກ 9:1-27; 22:5-16; 26:12-20).

ດາຣີອຸດ. ເບິ່ງບາເບນ, ບາບີໂລນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດຂອງເມເດຍຜູ້ໄດ້ປົກຄອງໃນບາບີໂລນ ຫລັງຈາກການສິ້ນຊີວິດຂອງເປັນຊັດຊາເຣ (ດນອ 5:31; 6:9, 25-28; 9:1; 11:1).

ດາວິດ. ເບິ່ງບັດເຊບາ; ເພງສັນລະເສີນ ນຳອີກ

ກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານໃນພຣະຄຳພີເດີມ.

ດາວິດ ເປັນລູກຊາຍຂອງເຢຊີຂອງເຜົ່າຢູດາ. ລາວເປັນຊາຍໜຸ່ມທີ່ກ້າຫານ ຜູ້ເຄີຍຂ້າໂຕສິງ, ໂຕໝີ, ແລະ ຍັກໃຫຍ່ໂກລີອາດຊາວພິລິດສະຕິນ (1 ຊມອ 17). ດາວິດໄດ້ຖືກເລືອກແລະ ຖືກເຈີມໃຫ້ເປັນ ກະສັດ ຂອງອິດສະຣາເອນ. ເຊັ່ນດຽວກັບໂຊນ, ໃນຊີວິດຕອນເປັນຜູ້ໃຫຍ່ຂອງລາວ, ລາວໄດ້ເຮັດຄວາມຜິດອາຊະຍາກຳທີ່ຮ້າຍແຮງ, ແຕ່ບໍ່ເໝືອນໂຊນ, ລາວສາມາດສຳນຶກຜິດ. ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງສາມາດພົບການໃຫ້ອະໄພ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ໃນກໍລະນີຂອງການຂ້າອູຣິອາ (ຄພ 132:39). ຊີວິດຂອງລາວສາມາດແຍກອອກເປັນສີ່ພາກສ່ວນໄດ້: (1) ທີ່ເບັດເລເຣັມ, ບ່ອນລາວເປັນຄົນລ້ຽງແກະ (1 ຊມອ 16-17); (2) ໃນວັງຂອງກະສັດໂຊນ (1 ຊມອ 18:1-19:18); (3) ເປັນຜູ້ຫລົບໄພ (1 ຊມອ 19:18-31:13; 2 ຊມອ 1); (4) ເປັນກະສັດປົກຄອງຢູດາທີ່ເຮັບໂຮນ (2 ຊມອ 2-4), ແລະ ຕໍ່ມາເປັນກະສັດປົກຄອງອິດສະຣາເອນທັງໝົດ (2 ຊມອ 5-24; 1 ກສ 1:1-2:11).

ບາບຂອງດາວິດທີ່ເປັນຊູກັບບັດເຊບາໄດ້ນຳໂຊກຮ້າຍຫລາຍຢ່າງມາສູ່ຊີວິດຊ່ວງໄລຍະຊາວປີສຸດທ້າຍຂອງເພິ່ນ. ປະຊາຊາດທັງປວງໄດ້ຈະເລີນກ້າວໜ້າລະຫວ່າງການປົກຄອງຂອງເພິ່ນ, ແຕ່ດາວິດເອງໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານ

ຈາກຜົນສະທ້ອນທີ່ມາຈາກບາບຂອງເພິ່ນ. ມີການຜິດຖຽງກັນຢູ່ໃນຄອບຄົວບໍ່ໄດ້ຂາດ ຊຶ່ງໃນກໍລະນີຂອງອັບຊາໂລມ ແລະ ອາໂດນິຢາ, ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການກະບົດ. ເຫດການເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການປະກາດຂອງນາທານຕໍ່ດາວິດເກີດເປັນຈິງ ເພາະການບາບຂອງເພິ່ນ (2 ຊມອ 12:7-13).

ເຖິງແມ່ນຈະມີເລື່ອງພົນາດເຫລົ່ານີ້, ແຕ່ການປົກຄອງຂອງດາວິດເປັນຊ່ວງໄລຍະທີ່ຮຸ່ງເຫລື້ອມທີ່ສຸດໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ, ເພາະ (1) ເພິ່ນໄດ້ເຕົ້າໂຮມເຜົ່າຕ່າງໆເຂົ້າກັນເປັນປະຊາຊາດດຽວ, (2) ເພິ່ນສາມາດຄອບຄອງປະເທດໄດ້ໂດຍປາດສະຈາກຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງໃດໆ, (3) ເພິ່ນປົກຄອງໂດຍມີສາດສະໜາເປັນພື້ນຖານ ເພື່ອວ່າພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນກົດຂອງອິດສະຣາເອນ. ດ້ວຍເຫດຜົນເຫລົ່ານີ້, ຕໍ່ມາການປົກຄອງຂອງດາວິດຈຶ່ງເຫັນວ່າເປັນຍຸກທອງຄຳ ແລະ ເປັນຮູບແບບຂອງຍຸກທີ່ຮຸ່ງເຮືອງໃນເວລາທີ່ພຣະເມຊີອາຈະສະເດັດມາ (ອຊຍ 16:5; ຢມຍ 23:5; ອຊກ 37:24-28).

ຊີວິດຂອງດາວິດສະແດງເຖິງຄວາມຈຳເປັນທີ່ທຸກຄົນຕ້ອງອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດໃນຄວາມຊອບທຳ. ຕອນຍັງໜຸ່ມ, ເພິ່ນຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນຊາຍທີ່ເຮັດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ “ປະສົງ” (1 ຊມອ 13:14); ເມື່ອເປັນຜູ້ໃຫຍ່, ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າດ້ວຍພຣະວິນຍານ ແລະ ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງ. ແຕ່ເພິ່ນຕ້ອງໄດ້ຊົດໃຊ້ຢ່າງໜັກສຳລັບການບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງເພິ່ນຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ (ຄພ 132:39).

ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ

ພັດທະນາເຖິງສົມບູນແບບ, ທັງໝົດ, ແລະ ເຕັມສ່ວນ; ຊອບທຳແທ້ໆ. ດີພ້ອມທຸກຢ່າງກໍສາມາດໝາຍເຖິງປາດສະຈາກບາບ ຫລື ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ພຣະຄຣິດພຽງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ດີພ້ອມທຸກຢ່າງແທ້ໆ. ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດ ອາດກາຍເປັນຜູ້ທີ່ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ ຜ່ານພຣະຄຸນ ແລະ ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.

ດີມ, ຖືກດີມ

ຈົ່ງສັດຊື່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **1 ກສ 8:61.**

ເຈົ້າທັງຫລາຍຕ້ອງເປັນຄົນດີທີ່ສຸດ, ເພື່ອນຢ່າງພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນເປັນຜູ້ດີທີ່ສຸດ, **ມທ 5:48 (3 ນພ 12:48).** ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດທາງວາຈາ, ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນຄົນດີຄົບຖ້ວນ, **ຢກບ 3:2.**

ສັດທາບໍ່ແມ່ນການມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນເຖິງເລື່ອງຕ່າງໆ, **ແອວ 32:21, 26.** ມີການຊົດໃຊ້ເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ດີພ້ອມ, **ແອວ 42:15.** ໂມໂຣໄນເປັນຄົນທີ່ສະຫລຽວສະຫລາດ, **ແອວ 48:11–13, 17–18.** ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນເພື່ອຕັດສິນ ແລະ ຮູ້ດ້ວຍຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນວ່າ ສິ່ງນັ້ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຫລື ມາຈາກມານ, **ມຣນ 7:15–17.** ຈົ່ງມາຫາພຣະຄຣິດ, ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຄົນດີພ້ອມໃນພຣະອົງ, **ມຣນ 10:32.**

ຈົ່ງດຳເນີນຕໍ່ໄປດ້ວຍຄວາມອົດທົນຈົນກວ່າພວກເຈົ້າຈະຖືກເຮັດໃຫ້ດີພ້ອມ, **ຄພ 67:13.** ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ທ່ຽງທຳ ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ດີພ້ອມທຸກຢ່າງຜ່ານພຣະເຢຊູ, **ຄພ 76:69.** ຕຳແໜ່ງໃນສາດສະໜາຈັກ ແມ່ນເພື່ອການເຮັດໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງເຮົາດີພ້ອມ, **ຄພ 124:143 (ອພຊ 4:11–13).** ຄົນເປັນຈະດີພ້ອມບໍ່ໄດ້ຖ້າຫາກປາດສະຈາກຄົນຕາຍຂອງພວກເຂົາ, **ຄພ 128:15, 18.**

ໂນອາເປັນຄົນທ່ຽງທຳ, ແລະ ດີພ້ອມໃນລຸ້ນຂອງລາວ, **ມຊ 8:27.**

ດີມ, ຖືກດີມ. ເບິ່ງ ພຣະວາຈາແຫ່ງປັນຍາ

ດູພິນ. ເບິ່ງ ກຽດຊັງ, ຄວາມກຽດຊັງ

ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ. ເບິ່ງ ການບັບຕິສະມາຂອງເດັກແດງທາລິກ; ຄອບຄົວ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ—ການໃຫ້ພອນແກ່ເດັກນ້ອຍ; ລອດ, ຄວາມລອດ—ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ; ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ *ນຳອີກ*

ຄົນໜຸ່ມ, ຜູ້ທີ່ຍິ່ງບໍ່ເຕັມກະສຽນເທື່ອ. ພໍ່ແມ່ຕ້ອງຫັດໃຫ້ລູກເພື່ອເຊື່ອຟັງຕາມພຣະປະສົງ

ຂອງພຣະເຈົ້າ. ເດັກນ້ອຍບໍ່ມີບາບຈົນກວ່າເຂົາເຖິງອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ (**ມຣນ 8:22; ຄພ 68:27).**

ເດັກນ້ອຍຄືຂອງຂວັນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ພສສ 127:3–5.** ຈົ່ງສັ່ງສອນລູກໃຫ້ຮູ້ທາງດຳເນີນຊີວິດ, **ສພສ 22:6.**

ຈົ່ງປ່ອຍ ເດັກນ້ອຍມາຫາເຮົາ ແລະ ຢາຫ້າມພວກເຂົາ, **ມທ 19:14.** ຈົ່ງເຊື່ອຟັງບິດາມານດາຂອງຕົນ, **ອພຊ 6:1–3 (ກລຊ 3:20).**

ປາດສະຈາກການຕົກ, ອາດາມ ແລະ ເອວາຄົງບໍ່ມີລູກຫລານ, **2 ນພ 2:22–23.** ຈົ່ງສິດສອນລູກຫລານໃຫ້ເດີນໃນທາງແຫ່ງຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມມີສະຕິສຳປະສັນຍະ, **ມຊຢ 4:14–15.** ເດັກນ້ອຍໆ ມີຊີວິດນິລັນດອນ, **ມຊຢ 15:25.** ພຣະເຢຊູໄດ້ເອົາເດັກນ້ອຍມາ ແລະ ອວຍພອນພວກເຂົາ, **3 ນພ 17:21.** ລູກຫລານທັງໝົດຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການສິດສອນເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ສັນຕິສຸກຂອງລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈະຍິ່ງໃຫຍ່, **3 ນພ 22:13 (ອຊຢ 54:13).** ເດັກນ້ອຍໆບໍ່ຕ້ອງການການກັບໃຈ ຫລື ຮັບບັບຕິສະມາ, **ມຣນ 8:8–24.**

ເດັກນ້ອຍໆໄດ້ຮັບການໄຖ່ນັບແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກຜ່ານພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາ, **ຄພ 29:46–47.** ພໍ່ແມ່ຕ້ອງສິດສອນຫລັກທຳພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ພາກປະຕິບັດໃຫ້ແກ່ລູກໆ, **ຄພ 68:25, 27–28.** ເດັກນ້ອຍໆບໍລິສຸດຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ, **ຄພ 74:7.** ພໍ່ແມ່ຖືກບັນຊາໃຫ້ລ້ຽງດູລູກໆຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງ, **ຄພ 93:40.** ເດັກນ້ອຍຜູ້ໄດ້ຕາຍກ່ອນອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບກໍລອດໃນອານາຈັກຂັ້ນສູງ, **ຄພ 137:10.**

ເດເຊເຣັດ. ເບິ່ງ ຊາວຢາເຣັດ *ນຳອີກ*

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ພາຍຄວາມວ່າ “ນຳເຜິ້ງ” ໃນພາສາຂອງຊາວຢາເຣັດ (**ອທ 2:3).**

ເດໂບລາ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ສາດສະດາຍິງຜູ້ຕັດສິນອິດສະຣາເອນ ແລະ ຊຸກຍູ້ບາຣັກໃຫ້ຕໍ່ຕ້ານຊາວການາອານ (**ຜປ 4).** ເພງຂອງເດໂບຣາ

ແລະ ບາຣັກ ສະຫລອງການບົດປ່ອຍຂອງຊາວອິດສະຣາເອນຈາກຄວາມເປັນທາດ (ໝປ 5).

ເດລີລາ. ເບິ່ງ ພິລິດສະຕິນ ນຳອີກ

ຍິງຊາວພິລິດສະຕິນ ໃນ ພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ຫລອກລວງ ແລະ ທໍລະຍົດຕໍ່ແຊມຊັ້ນ (ໝປ 16).

ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ. ເບິ່ງ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານການນຳພາແຫ່ງສະຫວັນໃຫ້ແກ່ມະນຸດ. ການດົນໃຈມັກຈະມາເຖິງໂດຍທາງພຣະວິນຍານ ໃນຫລາຍວິທີທາງສູ່ຈິດໃຈ ຫລື ຫົວໃຈຂອງບຸກຄົນ.

ຫລັງຈາກໄຟກໍ່ມີສຽງກະຊິບເປົາງດັງແວ່ວມາ, **1 ກສ 19:12.**

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະສິດສອນພວກເຈົ້າທຸກສິ່ງ ແລະ ຈະເຕືອນໃຫ້ພວກເຈົ້າລະນຶກເຖິງທຸກສິ່ງ, **ຢຮ 14:26.** ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງຈະນຳເຈົ້າທັງຫລາຍໄປສູ່ຄວາມຈິງທັງໝົດ, **ຢຮ 16:13.**

ພຣະວິນຍານໄດ້ນຳຂ້າພະເຈົ້າໄປ, ໂດຍບໍ່ຮູ້ລ່ວງໜ້າເຖິງສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄວນຈະເຮັດ, **1 ນພ 4:6.** ສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າມາສູ່ຈິດໃຈຂ້າພະເຈົ້າ, **ອນ 1:10.** ທຸກສິ່ງທີ່ເຊື່ອເຊີນ ແລະ ຊັກຈູງໃຫ້ມະນຸດເຮັດຄວາມດີ ແມ່ນມາຈາກການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ, **ມຮນ 7:13-16.**

ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວໃຫ້ຄວາມສະຫງົບແກ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າບໍ່, **ຄພ 6:23.** ເຮົາຈະບອກເຈົ້າໃນຈິດໃຈ ແລະ ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, **ຄພ 8:2.** ພຣະວິນຍານຂອງເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າແຈ້ງສະຫວ່າງ, ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ, **ຄພ 11:13.** ມັນຈະຖືກມອບໃຫ້ເຈົ້າໃນເວລາທີ່ເຈົ້າຈະກ່າວ ຫລື ຂຽນ, **ຄພ 24:6 (ຄພ 84:85).** ສຽງອັນເປົາງໄດ້ສື່ມຜ່ານ ແລະ ສຽບແຫງທຸກສິ່ງທັງປວງ, **ຄພ 85:6.**

ດົນຕີ, ເພງ. ເບິ່ງ ເພງສວດ; ຮ້ອງ ນຳອີກ

ທຳນອງເພງ ແລະ ເພງສວດ ທີ່ຮ້ອງ ແລະ

ອະທິຖານນັບຕັ້ງແຕ່ສະໄໝຂອງພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີເປັນຕົ້ນມາ ເພື່ອສະແດງຄວາມຊື່ນຊົມ, ສັນລະເສີນ, ແລະ ນະມັດສະການ (2 ຊມອ 6:5). ມັນສາມາດເປັນຮູບແບບຂອງການອະທິຖານ. ເພງສັນລະເສີນອາດຖືກຮ້ອງດ້ວຍທຳນອງເພງທີ່ລຽບງ່າຍ ແລະ ເຄື່ອງຫລິ້ນດົນຕີ.

ນາງ ມີຣີອາມ, ເອື້ອຍຂອງອາໂຣນ ແລະ ໂມເຊ, ໄດ້ຕີກອງ ແລະ ພວກຜູ້ຍິງພ້ອມລຳ, **ອພຍ 15:20.** ຊາວເລວີຜູ້ທີ່ເປັນນັກດົນຕີ ໄດ້ຕົບແສ່ງ ແລະ ດົດພິນ ແລະ ປະໂລຫິດຮ້ອຍຊາວຄົນໄດ້ເປົ່າແກ, **2 ຂຄ 5:12.**

ພຣະເຢຊູ ແລະ ສາວົກສິບສອງຄົນໄດ້ຮ້ອງເພງສວດໃນລະຫວ່າງເຂົ້າແລງຄາບສຸດທ້າຍ, **ມທ 26:30.** ຈົ່ງສິດສອນ ແລະ ຕັກເຕືອນກັນ ແລະ ກັນ ດ້ວຍເພງຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນ ແລະ ເພງນະມັດສະການ, **ກລຊ 3:16.**

ພວກທ່ານຮູ້ສຶກຢາກຮ້ອງເພງສັນລະເສີນຄວາມຮັກທີ່ໂຖບໍ່, **ແອວ 5:26.**

ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເບີກບານໃນເພງຈາກໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພງຂອງຄົນຊອບທຳເປັນຄຳອະທິຖານ, **ຄພ 25:12.** ຈົ່ງສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍການຮ້ອງເພງ, ດ້ວຍດົນຕີ, ແລະ ດ້ວຍການເຕັ້ນລຳ, **ຄພ 136:28.**

ເດີນ, ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ; ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ; ວິທີທາງ ນຳອີກ

ຄວາມຖືກຕ້ອງປອງດອງກັບຄຳສອນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າປະສົງໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງດຳລົງຊີວິດ; ການຍິນຍອມ ແລະ ເຊື່ອຟັງຕໍ່ການກະຕຸ້ນຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ເຮົາຈະທົດສອບເບິ່ງວ່າ ພວກເຂົາຈະເຮັດຕາມຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງເຮົາຫລືບໍ່, **ອພຍ 16:4.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຂອງດີແກ່ຜູ້ທີ່ເດີນໄປຢ່າງພາກພູມໃຈຢ່າງບໍ່ອັນ, **ພສສ 84:11.** ຄົນທີ່ຮັກສາກົດບັນຍັດທັງຫລາຍຂອງເຮົາ ແລະ ເຊື່ອຟັງຂໍ້ຄຳສັ່ງທັງໝົດຂອງເຮົາ ຈະເປັນຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, **ອຊກ 11:20-21 (ພບຍ 8:6).** ສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ

ຕັນຫາໜ້າມິດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມິດ

ເຈົ້າຕ້ອງການຈາກພວກເຈົ້ານັ້ນແມ່ນໃຫ້ໃຊ້ຊີວິດຢ່າງຖ່ອມຕົວກັບພຣະເຈົ້າ, **ມກ 6:8** (ຄພ 11:12).

ດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງ, ເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງ, **1 ຢຮ 1:7** (2 ຢຮ 1:6; 3 ຢຮ 1:4; 4 ນພ 1:12).

ເດີນ ໄປໃນທາງທີ່ຄັບ ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ຊີວິດ, **2 ນພ 33:9**. ກະສັດເບັນຢາມິນມີຈິດສຳນຶກອັນໃສສະອາດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຊຢ 2:27**. ໜ້າທີ່ຂອງທ່ານ ຄືທີ່ຈະເດີນໄປໂດຍບໍ່ມີຄວາມຜິດ ຕາມລະບຽບອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ແອວ 7:22**.

ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຈະສະແດງໃຫ້ປະຈັກເຖິງການດຳເນີນຊີວິດ ແລະ ການເວົ້າຈາຢ່າງພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 20:69**. ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ສາດສະດາ ແລະ ເດີນໄປໃນຄວາມບໍລິສຸດທັງໝົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ 21:4**. ສອນລູກູງໃຫ້ອະທິຖານ ແລະ ເດີນໄປຢ່າງພາກພູມໃຈຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ 68:28**.

ສະໜິດຢູ່ໃນເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະແນບສະໜິດຢູ່ໃນເຈົ້າ; ສະນັ້ນຈົ່ງເດີນໄປກັບເຮົາ, **ມຊ 6:34**.

ຕັນຫາໜ້າມິດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມິດ. ເບິ່ງການຂາດສິນທຳທາງເພດ; ການລ່ວງປະເວນີ; ກິເລດຕັນຫາ; ພົມມະຈັນ; ຫລິນຊື່ນຳອີກ

ຄວາມມັກ ຫລື ຄວາມປາດຖະໜາສຳລັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈທາງຮ່າງກາຍ, ໂດຍສະເພາະການຂາດສິນທຳທາງເພດ.

ເມຍ ຂອງນາຍ ກຳຫລົງມັກ ໂຍເຊັບ, **ປຖກ 39:7**.

ຜູ້ໃດທີ່ແນມເບິ່ງຜູ້ຍິງດ້ວຍໃຈຄິດຢາກໄດ້ຍິງນັ້ນ, ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຫລິນຊື່ໃນໃຈກັບຍິງນັ້ນແລ້ວ, **ມທ 5:28** (3 ນພ 12:28). ໃຫ້ງົດເວັ້ນຈາກຕັນຫາແນວມະນຸດ, ຊຶ່ງທຳການຕໍ່ສູ້ຈິດວິນຍານ, **1 ປຕ 2:11**. ຕັນຫາຂອງເນື້ອກາຍ ແລະ ຕັນຫາຂອງຕາ ບໍ່ໄດ້ເກີດມາຈາກພຣະບິດາ, **1 ຢຮ 2:16**.

ບໍ່ຫລົງໄຫລ ແລະ ໄຝ່ຝັນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ເຫັນໄດ້, **ແອວ 39:9**.

ໂດຍການລ່ວງລະເມີດກົດທີ່ສັກສິດເຫລົ່ານີ້, ມະນຸດຈຶ່ງກັບມີຕັນຫາລາຄະ, **ຄພ 20:20**. ຖ້າຫາກຄົນໃດຫລິນຊື່ໃນໃຈຂອງເຂົາ, ເຂົາຈະບໍ່ມີພຣະວິນຍານສະຖິດຢູ່ນຳ, **ຄພ 63:16**. ຈົ່ງຢຸດຈາກຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຕັນຫາລາມິກທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ, **ຄພ 88:121**.

ມະນຸດໄດ້ເລີ່ມມີກາມມະລົມ, ຕັນຫາໜ້າມິດ, ແລະ ຕ່ຳຊ້າ, **ມຊ 5:13** (ມຊຢ 16:3; ມຊ 6:49).

ຕາ

ໃນພຣະຄຳພີ, ສ່ວນຫລາຍແລ້ວຕາມັກຈະຖືກໃຊ້ເປັນສັນຍາລັກເຖິງຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄົນ ທີ່ຈະຮັບເອົາຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ. ຕາມສັນຍາລັກແລ້ວ, ຕາຂອງບຸກຄົນຍັງສະແດງເຖິງສະພາບທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້ານຳອີກ.

ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນບໍລິສຸດ, ເຮັດໃຫ້ດວງຕາແຈ້ງສະຫວ່າງຂຶ້ນ, **ພສສ 19:8**. ຄົນ ໂງ່ຈຳມິຕາແຕ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, **ຢມຍ 5:21** (ມຣກ 8:18).

ຕາເປັນດັ່ງແສງສະຫວ່າງສຳລັບຮ່າງກາຍ, **ມທ 6:22** (ລກ 11:34; 3 ນພ 13:22; ຄພ 88:67). ຕາຂອງພວກເຈົ້າກໍເປັນສູກເພາະພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, **ມທ 13:16**. ຕາທີ່ເຂົ້າໃຈຂອງພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ, **ອພຊ 1:17-18**.

ວິບັດແກ່ຄົນສະຫລາດໃນສາຍຕາຂອງຕົນ, **2 ນພ 15:21** (ອຊຢ 5:21). ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອໃຫ້ຕາຂອງຜູ້ຄົນເປີດ, **ມຊຢ 27:22**. ຊາຕານໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕາຂອງພວກເຂົາບອດ, **3 ນພ 2:2**. ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ມີອຳນາດນຳພຣະຄຳພີມ້ອນອອກມາໄດ້ນອກຈາກເພາະເຫັນແກ່ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າແຕ່ຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນ, **ມມ 8:15**.

ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ ຕາຂອງພວກເຮົາໄດ້ເປີດ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ, **ຄພ 76:12**. ແມ່ນຜ່ານພຣະອົງຜູ້ເຮັດໃຫ້ດວງຕາຂອງພວກເຈົ້າແຈ້ງສະຫວ່າງ, **ຄພ 88:11**. ຖ້າຫາກ

ດວງຕາຂອງພວກເຈົ້າເຫັນແກ່ລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາແຕ່ຢ່າງດຽວ, ທັງຮ່າງກາຍຂອງພວກເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງ, ຄພ 88:67.

ຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອ

ບຸກຄົນທີ່ຍອມສູນເສຍຊີວິດຂອງຕົນ ແທນການປະຖິ້ມພຣະຄຣິດ, ພຣະກິດຕິຄຸນ, ຫລືຄວາມເຊື່ອທີ່ຊອບທຳ ຫລື ຫລັກທຳຂອງເຂົາ.

ເລືອດທີ່ ຊອບ ທຳ ຂອງອາເປັນ ແລະ ຊາຂາຣີຢາ ຈະເປັນພະຍານຕໍ່ຕ້ານຄົນຊົວ, ມທ 23:35 (ລກ 11:50). ຜູ້ໃດທີ່ສະລະຊີວິດຂອງຕົນເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ ແລະ ແກ່ຂ່າວປະເສີດ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະຖືກຊ່ວຍຊີວິດໃຫ້ພົ້ນໄດ້, ມຮກ 8:35 (ຄພ 98:13). ພວກເຂົາໄດ້ແກວງກ້ອນຫີນໃສ່ຊະເຕຟຳໂນ, ກຈກ 7:59 (ກຈກ 22:20). ໃນກໍລະນີທີ່ກູ່ວກັບໜັງສືພິໄນກຳ ກໍຈະຕ້ອງພິສູດວ່າຜູ້ເຮັດໜັງສືນັ້ນຕາຍແລ້ວ, ຮຮ 9:16-17.

ອະບິນາໄດໄດ້ລົ້ມລົງ, ຮັບຄວາມຕາຍດ້ວຍໄຟ, ມຊຍ 17:20. ຊາວອຳໂມນໂນຮາທີ່ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ໄດ້ຖືກໂຍນເຂົ້າກອງໄຟ, ແອວ 14:8-11. ຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ ເພາະພວກເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຕ້ອຍຄຳກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, 3 ນພ 10:15.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ວາງຊີວິດຂອງເຂົາໃນອຸດົມການຂອງເຮົາ ຈະພົບຊີວິດນິລັນດອນ, ຄພ 98:13-14. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ໂຮຮຳສະມິດ ໄດ້ຖືກຂ້າເພາະການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນຄົນມາໃໝ່, ຄພ 135. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຜະນຶກປະຈັກພະຍານຂອງເພິ່ນໄວ້ດ້ວຍເລືອດຂອງເພິ່ນ, ຄພ 136:39.

ຕາລັນຕົນ

ການວັດແທກນ້ຳໜັກໃນສະໄໝບູຮານ ຫລືຈຳນວນເງິນທີ່ມີຄ່າຫລວງຫລາຍ. ມັນຍັງຖືກໃຊ້ເປັນສັນຍາລັກສຳລັບບາງສິ່ງທີ່ມີຄ່າຫລວງຫລາຍຄືກັນ, ດັ່ງເຊັ່ນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມທ 25:14-29; ອທ 12:35; ຄພ 60:2, 13).

ຕີສອນ, ການຕີສອນ. ເບິ່ງ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ ນຳອີກ

ການດັດແປງ ຫລື ການໃສ່ວິໄນທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນ ຫລື ກຸ່ມຜູ້ຄົນເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອເຂົາເຈົ້າພັດທະນາ ຫລື ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ.

ຢ່າ ໂກດ ເຄືອງ ໃຈ ເມື່ອຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ຕີສອນ, ໂຍບ 5:17 (ສພສ 3:11). ຄວາມສຸກເປັນຂອງຜູ້ທີ່ພຣະອົງຕີສອນ, ພສສ 94:12.

ພຣະຄຳພີທຸກຕອນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອຕີສອນ, ເພື່ອກ່າວຕັກເຕືອນວ່າກ່າວ, 2 ຕມທ 3:16. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕີສອນຜູ້ທີ່ພຣະອົງຮັກ, ຮຮ 12:5-11.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະຕີສອນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ມຊຍ 23:21-22. ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຕີສອນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ລະນຶກເຖິງພຣະອົງເລີຍ, ຮລມ 12:3. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບມ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ, ແລະ ຕີສອນລາວ, ອທ 2:14.

ເຂົາໄດ້ຖືກຕີສອນ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະໄດ້ກັບໃຈ, ຄພ 1:27. ຜູ້ທີ່ເຮົາຮັກ ເຮົາຈະຕີສອນດ້ວຍເພື່ອວ່າບາບຂອງພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການອະໄພ, ຄພ 95:1. ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ອິດທົນຕໍ່ການຕີສອນ ຈະບໍ່ສາມາດຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໄດ້, ຄພ 101:2-5. ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຕ້ອງຖືກຕີສອນຈົນກ່ວາພວກເຂົາໄດ້ຮຽນຮູ້ການເຊື່ອພັງ, ຄພ 105:6. ຄົນໃດທີ່ບໍ່ອິດທົນກັບການຕີສອນ ຄົນໆນັ້ນກໍບໍ່ມີຄ່າຄວນພໍສາລັບອານາຈັກຂອງເຮົາ, ຄພ 136:31.

ຕີໂຕ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ຕີໂຕ, ສານເຖິງ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຜູ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຊາວກຣີກຄົນໜຶ່ງ ຜູ້ໄດ້ເດີນທາງໄປເຢຣູຊາເລັມກັບໂປໂລ ແລະ ຕໍ່ມາໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ສອນສາດສະໜາ (ຄລຕ 2:1-4; 2 ຕມທ 4:10). ຕີໂຕໄດ້ເອົາສານສະບັບທຳອິດຂອງໂປໂລ ໄປໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ເມືອງໂກຣິນໂທ (2 ກຣທ 7:5-8, 13-15).

ຕີໂຕ, ສານເຖິງ

ຕີໂຕ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ຕີໂຕ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ລະຫວ່າງທີ່ ໂປໂລ ໄດ້ຖືກປ່ອຍອອກ ຈາກ ຄຸກຂອງຊາວໂຣມ, ລາວ ໄດ້ ຂຽນ ສານເຖິງ ຕີໂຕ, ຜູ້ຢູ່ ກະເຣເຕ. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວ ຈົດ ໝາຍສະບັບນັ້ນໄດ້ບັນຈຸຄຳຖາມ ທີ່ກ່ຽວກັບ ວິໄນພາຍໃນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງສາດສະ ໜາຈັກ.

ບົດທີ 1 ບັນຈຸຄຳທັກທາຍຂອງໂປໂລ ພ້ອມ ທັງຄຳແນະນຳທົ່ວໄປ ແລະ ຄຸນສົມບັດຂອງຜູ້ ເປັນອະທິການ. ບົດທີ 2-3 ບັນຈຸຄຳສອນທົ່ວ ໄປ ແລະ ຂ່າວສານສ່ວນຕົວເຖິງຕີໂຕ ກ່ຽວ ກັບການປະຕິບັດຕໍ່ກຸ່ມຕ່າງໆ ໃນສາດສະໜາ ຈັກຂອງຊາວກະເຣເຕ. ໂປໂລໄດ້ຊຸກຍູ້ໃໝ່ພົນ ຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ເອົາຊະນະ ຄວາມເສື່ອມ ຊາມ, ໃຫ້ມີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ຊື່ສັດ, ແລະ ຮັກສາວຽກງານດີເອົາໄວ້.

ຕີໂມທຽວ. ເບິ່ງ ໂປໂລ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຜູ້ສອນສາດສະໜາໜຸ່ມ ຄົນໜຶ່ງທີ່ເປັນຄູ່ຂອງໂປໂລ ລະຫວ່າງການປະ ຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງໂປໂລ (ກາຈກ 16:1- 3; 2 ຕມທ 1:1-5); ພໍ່ຂອງລາວເປັນຄົນກຣີກ ແລະ ແມ່ເປັນຄົນຢິວ; ລາວກັບພໍ່ແມ່ຂອງລາວ ໄດ້ອາໄສຢູ່ເມືອງລີສະຕຣາ.

ໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງຕີໂມທຽວວ່າເປັນ “ລູກ ຊາຍຂອງຕົນເອງໃນສັດທາ” (1 ຕມທ 1:2, 18; 2 ຕມທ 1:2). ຕີໂມທຽວອາດເປັນຜູ້ທີ່ ໂປໂລໄວ້ວາງໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນຜູ້ ຊ່ວຍທີ່ມີຄວາມສາມາດຫລາຍ (ຟລປ 2:19- 23).

ຕີໂມທຽວ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ຕີໂມທຽວ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໜັງສື ສອງເຫລັ້ມໃນພຣະ ຄຳພີ ໃໝ່. ມັນ ເປັນໜັງສືສະບັບຕົ້ນທີ່ໂປໂລໄດ້ຂຽນເຖິງຕີໂມ ທຽວ.

ຕີໂມທຽວ ສະບັບ ທຳອິດ: ໂປໂລ ໄດ້ ຂຽນ ສານສະບັບທຳອິດ ຫລັງຈາກລາວໄດ້ຕິດຄຸກ ເທື່ອທຳອິດ. ລາວໄດ້ປະຕິໂມທຽວໄວ້ເມືອງເອ

ເຟໂຊ, ໂດຍທີ່ຕັ້ງໃຈຈະກັບຄືນມາ (1 ຕມທ 3:14). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂປໂລໄດ້ຮູ້ສຶກ ວ່າ ລາວຈະໄປເຖິງຊຳ, ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ ຂຽນເຖິງຕີໂມທຽວ, ບາງທີຈາກມາເກໂດເນຍ (1 ຕມທ 1:3), ເພື່ອແນະນຳຊຸກຍູ້ລາວໃນການ ບັນລຸພາລະກິດຂອງລາວ.

ບົດທີ 1 ບັນຈຸຄຳທັກທາຍຂອງໂປໂລ ແລະ ຄຳແນະນຳຂອງລາວນຳອີກ ກ່ຽວກັບການ ຄາດຄະເນທີ່ໂງ່ຈ້າ ຊຶ່ງແຊກຊຶມເຂົ້າມາໃນ ສາດສະໜາຈັກ. ບົດທີ 2-3 ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການນະມັດສະການໃນສາທາລະ ນະ ແລະ ກ່ຽວກັບລັກສະນະ ແລະ ການກະ ທຳຂອງຜູ້ປົກຄອງ. ບົດທີ 4-5 ບັນຈຸຄຳບັນ ລະຍາຍກ່ຽວກັບການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອໃນ ຍຸກສຸດທ້າຍ ແລະ ແນະນຳຕີໂມທຽວກ່ຽວກັບ ວິທີປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຜູ້ທີ່ລາວນຳ ພາ. ບົດທີ 6 ເປັນຄຳແນະນຳເພື່ອພິສູດສັດທາ ແລະ ຫລີກເວັ້ນຈາກຄວາມຮັ່ງມີທາງໂລກ.

ຕີໂມທຽວສະບັບທີສອງ: ໂປໂລໄດ້ຂຽນຈົດ ໝາຍສະບັບທີສອງ ລະຫວ່າງທີ່ລາວໄດ້ເຂົ້າ ຄຸກເທື່ອທີສອງ, ບໍ່ດົນກ່ອນຖືກຂ້າຍ້ອນຄວາມ ເຊື່ອ. ມັນບັນຈຸຖ້ອຍຄຳສຸດທ້າຍຂອງອັກຄະ ສາວິກ ແລະ ສະແດງຄວາມກ້າຫານ ແລະ ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວປະເຊີນ ກັບຄວາມຕາຍ.

ບົດທີ 1 ບັນຈຸຄຳທັກທາຍຂອງໂປໂລ ແລະ ຄຳສັ່ງຕໍ່ຕີໂມທຽວ. ບົດທີ 2-3 ໃຫ້ຄຳເຕືອນ ແລະ ຄຳແນະນຳຫລາຍຢ່າງ, ພ້ອມດ້ວຍຄຳ ທັກທາຍ ທີ່ຈະປະເຊີນສິ່ງອັນຕະລາຍທີ່ຢູ່ຂ້າງ ໜ້າ. ບົດທີ 4 ເປັນຂ່າວສານເຖິງໝູ່ເພື່ອນຂອງ ໂປໂລ, ບັນຈຸຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບວິທີທີ່ຈະຈັດ ການກັບການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ.

ແຕກກະຈັດກະຈາຍ, ການແຕກກະຈັດ ກະຈາຍ. ເບິ່ງ ອິດສະຣາເອນ—ການກະ ຈັດກະຈາຍຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ

ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ. ເບິ່ງ ຄອບຄົວ; ຢ່າຮ້າງ ນຳອີກ

ພັນທະສັນຍາ ຫລື ການສັນຍາທີ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍລະຫວ່າງຊາຍຄົນໜຶ່ງ ແລະ ຍິງ

ຄົນໜຶ່ງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ທັງສອງເປັນສາມີ ແລະ ພັນລະຍາ. ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ ແຕ່ງຕັ້ງການແຕ່ງງານ (ຄພ 49:15).

ບໍ່ເປັນການສົມຄວນທີ່ຜູ້ຊາຍຕ້ອງຢູ່ ໂດດດ່ຽວ, **ປຖກ 2:18** (ມຊ 3:18). ຜູ້ຊາຍຈຶ່ງຈາກພໍ່ແມ່ ແລະ ໄປຕິດພັນຢູ່ກັບເມຍຂອງຕົນ ແລະ ເຂົາທັງສອງກໍກາຍເປັນໜຶ່ງ, **ປຖກ 2:24** (ມທ 19:5; ອຣຮ 5:18).

ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມກັນແລ້ວນັ້ນ ຢາໃຫ້ມະນຸດເຮັດໃຫ້ພາກຈາກກັນ, **ມທ 19:6** (ມຣກ 10:9). ໃນຍຸກສຸດທ້າຍຈະມີບາງຄົນປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ, ພວກເຂົາທຳມບໍ່ໃຫ້ເອົາກັນເປັນຜົວເມຍ, **1 ຕມທ 4:1-3**. ຈຶ່ງໃຫ້ການແຕ່ງງານຂອງພວກເຈົ້າເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງ, **ຮຣ 13:4**.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາພວກລູກຊາຍຂອງລີໄຮໃຫ້ແຕ່ງງານກັບພວກລູກສາວຂອງອິດຊະມາເອນ, **1 ນພ 7:1, 5** (1 ນພ 16:7-8).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງອາດາມ ແລະ ເອວາ ໃຫ້ເປັນຜົວເມຍກັນ, **ມຊ 3:7, 18, 21-25**.

ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດຂອງການແຕ່ງງານ: ການແຕ່ງງານທີ່ປະຕິບັດພາຍໃຕ້ກົດແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ຖານະປະໂລທິດທີ່ສັກສິດ ແມ່ນສຳລັບຊີວິດມະຕະ ແລະ ຊົ່ວມິລັນດອນ. ດັ່ງນັ້ນຊາຍ ແລະ ຍິງທີ່ມີຄຳຄວນຈຶ່ງໄດ້ຜະນຶກເຂົ້າກັນຢູ່ໃນພຣະວິຫານ ໃນການແຕ່ງງານ ທີ່ຈະເປັນສາມີພັນລະຍາສືບຕໍ່ໄປຕະຫລອດຊົ່ວມິລັນດອນ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນກ່ຽວກັບກົດຂອງການແຕ່ງງານ, **ລກ 20:27-36**. ຢູ່ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຍິງກໍຕ້ອງເພິ່ງຜູ້ຊາຍ ແລະ ຜູ້ຊາຍກໍຕ້ອງເພິ່ງຜູ້ຍິງ, **1 ກຮທ 11:11**. ຜົວເມຍຈຶ່ງນັບຖືກັນເໝືອນເປັນຜູ້ຮ່ວມກັນຮັບພຣະຄຸນແຫ່ງຊີວິດ, **1 ປຕ 3:7**.

ສິ່ງໃດທີ່ເຈົ້າຈະຜະນຶກເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກຜະນຶກໃນສະຫວັນ, **ຮລມ 10:7** (ມທ 16:19).

ກ່ອນຈະໄດ້ບັນລຸເຖິງລະດັບສູງສຸດຂອງອານາຈັກຊັ້ນສູງໄດ້, ມະນຸດຕ້ອງເຂົ້າສູ່ລະບຽບຂອງພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດຂອງການແຕ່ງງານ, **ຄພ 131:1-4**. ຖ້າຫາກຜູ້ຊາຍ

ແຕ່ງເອົາເມຍບໍ່ແມ່ນ ໂດຍເຮົາ, ພັນທະສັນຍາ ແລະ ການແຕ່ງງານຂອງພວກເຂົາທັງສອງ ຈະບໍ່ມີຜົນເມື່ອພວກເຂົາຕາຍໄປ, **ຄພ 132:15**. ຖ້າຫາກຜູ້ຊາຍແຕ່ງເອົາເມຍໂດຍຄຳຂອງເຮົາ ແລະ ໂດຍພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ, ແລະ ຖືກຜະນຶກໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ມັນຈະເກີດຜົນເມື່ອພວກເຂົາອອກໄປຈາກໂລກ, **ຄພ 132:19**.

ການແຕ່ງງານກັບຄົນຕ່າງສາດສະໜາ: ການແຕ່ງງານລະຫວ່າງຊາຍ ແລະ ຍິງ ຜູ້ປະຕິບັດ ແລະ ນັບຖືສາດສະໜາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ຫາເມຍທີ່ການາອານນີ້ໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ, **ປຖກ 24:3**. ຖ້າຢາໂຄບເອົາລູກສາວຂອງເຫັດມາເປັນເມຍ, ກໍໃຫ້ຂ້ອຍຕາຍເສຍດີກວ່າ, **ປຖກ 27:46** (ປຖກ 28:1-2). ຊາວອິດສະຣາເອນຈະບໍ່ແຕ່ງງານກັບຊາວການາອານ, **ພບຍ 7:3-4**. ຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ແຕ່ງງານກັບຊາວການາອານ, ໄດ້ນະມັດສະການພຣະປອມ, ແລະ ໄດ້ຖືກສາບແຊ່ງ, **ຜປ 3:1-8**. ບັນດາພວກພັນລະຍາຂອງໂຊໂລໂມນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເພິ່ນຫັນໜີໄປນະມັດສະການພຣະເຈົ້າປອມ, **1 ກສ 11:1-6**. ພວກເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ພວກລູກສາວຂອງພວກເຮົາແຕ່ງງານກັບຄົນໃນແຜ່ນດິນນີ້, ທັງບໍ່ເອົາພວກລູກສາວຂອງພວກເຮົາໃຫ້ມາເປັນເມຍຂອງພວກລູກຊາຍຂອງພວກເຮົາ, **ນມຍ 10:30**.

ຢາຜູກພັນກັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນຖານະທີ່ບໍ່ສະເໝີກັນ, **2 ກຮທ 6:14**.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍໄວ້ໃນຕົວຂອງຊາວເລມັນ ເພື່ອວ່າຊາວນີໂຟຈະບໍ່ປະບົນ ແລະ ເຊື່ອໃນຮີດຄອງປະເພນີອັນບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງພວກເຂົາ, **ແອວ 3:6-10**.

ຖ້າຫາກຜູ້ຊາຍແຕ່ງເອົາເມຍບໍ່ແມ່ນ ໂດຍເຮົາ, ພັນທະສັນຍາ ແລະ ການແຕ່ງງານຂອງພວກເຂົາທັງສອງ ຈະບໍ່ມີຜົນເມື່ອພວກເຂົາຕາຍໄປ, **ຄພ 132:15**.

ບັນດາພວກລູກຊາຍຂອງມະນຸດໄດ້ເອົາພວກນາງມາເປັນເມຍ ແມ່ນແຕ່ຕາມທີ່ພວກເຂົາຈະເລືອກ, **ມຊ 8:13-15**.

ການມີເມຍຫລາຍຄົນ: ການແຕ່ງງານຂອງ

ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ

ຜູ້ຊາຍ ກັບ ຜູ້ຍິງ ຈຳນວນ ສອງ ຫລື ຫລາຍ ກວ່ານັ້ນໃນຕອນທີ່ມີຊີວິດຢູ່. ການແຕ່ງງານ ເອົາເມຍຄົນໜຶ່ງແມ່ນຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຂອງມະນຸດ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນ ຊາໂດຍການເປີດເຜີຍ (ຍຄ 2:27–30). ໂດຍ ການເປີດເຜີຍ, ການເອົາເມຍຫລາຍຄົນໄດ້ ຖືກອະນຸຍາດໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ໃນໄລຍະຕອນຕົ້ນຂອງສາດສະໜາຈັກ ທີ່ໄດ້ຖືກພື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ໂດຍການຊີ້ນຳຂອງ ສາດສະດາ ຜູ້ດຳລົງຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະ ໂລຫິດ (ຄພ 132:34–40, 45). ບໍ່ມີການປະ ຕິບັດກັນອີກຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກ (ຂປ 1); ທຸກວັນນີ້, ການມີເມຍຫລາຍກວ່າໜຶ່ງຄົນ ບໍ່ ເໝາະສົມກັບການເປັນສະມາຊິກໃນສາດສະ ໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກ ສຸດທ້າຍ.

ນາງ ຊາຣາຍ ໄດ້ມອບນາງຮາກາ ໃຫ້ເປັນ ເມຍຂອງອັບຣາມ, ປຖກ 16:1–11. ຢາໂຄບ ໄດ້ຮັບເອົານາງເລອາ ແລະ ນາງຮາເຊັນ ພ້ອມ ດ້ວຍ ສາວ ໃຊ້ຂອງພວກນາງມາເປັນເມຍ, ປຖກ 29:21–28 (ປຖກ 30:4, 9, 26). ຖ້າ ຊາຍຄົນໃດເອົາເມຍຄົນທີສອງ ລາວຕ້ອງສືບ ຕໍ່ເບິ່ງແຍງເມຍຄົນທີ່ໜຶ່ງດ້ານອາຫານ, ເຄື່ອງ ນຸ່ງຫົ່ມ, ແລະ ສິດທິຢູ່ໃນລະດັບເດີມ, ອພຍ 21:10. ດາວິດ ແລະ ເມຍສອງຄົນຂອງລາວ ໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາເມືອງເຮັບໂຮນ, 2 ຊມອ 2:1–2.

ອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ, ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ເຮັດ ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຖືກບັນຊາໃຫ້ເຮັດ ຄືໃນການມີ ເມຍຫລາຍຄົນ, ຄພ 132:37. ດາວິດ ແລະ ໂຊ ໂລໂມນ ບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບໃນສິ່ງໃດ ຍົກເວັ້ນແຕ່ ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 132:38–39.

ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ. ເບິ່ງ ສິດອຳນາດ; ຕຳ ແໜ່ງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່; ຖານະປະໂລຫິດ; ມີ, ການວາງ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກ ພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ ນຳອີກ

ທີ່ຈະກຳນົດ ຫລື ມອບສິດອຳນາດ ຫລື ຕຳ ແໜ່ງ. ທີ່ຈະໃຊ້ສິດອຳນາດໃນສາດສະໜາ ຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບຸກຄົນຕ້ອງຖືກເອີ້ນ

ຈາກພຣະເຈົ້າ, ໂດຍການທຳນາຍ, ແລະ ໂດຍ ການວາງມື ໂດຍຜູ້ທີ່ມີສິດອຳນາດ (ຫຼຸຊ 1:5). ເຖິງແມ່ນວ່າບຸກຄົນໄດ້ຮັບສິດອຳນາດໂດຍ ການແຕ່ງຕັ້ງ, ແຕ່ເຂົາຕ້ອງໃຊ້ມັນຕາມການຊີ້ ນຳຂອງຜູ້ທີ່ດຳລົງຂໍ້ກະແຈ ສຳລັບສິດອຳນາດ ນັ້ນໂດຍສະເພາະ.

ເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາເຈົ້າໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ເປັນສາດ ສະດາແກ່ປະຊາຊາດທັງຫລາຍ, ຢມຍ 1:5.

ບໍ່ແມ່ນ ເຈົ້າທັງຫລາຍ ໄດ້ເລືອກເອົາເຮົາ, ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ ໄດ້ເລືອກເອົາພວກເຈົ້າ, ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າທັງຫລາຍ, ຢຮ 15:16.

ໂດຍ ໄດ້ຮັບ ສິດ ອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ, ແອວມາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ, ມຊຍ 18:18. ພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຖານະປະໂລຫິດ ສູງ ດ້ວຍພິທີການອັນສັກສິດ, ແອວ 13:1–9. ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງສານຸສິດ ສິບສອງຄົນ, 3 ນພ 12:1. ຜູ້ເປັນແອວເດີແຕ່ງ ຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນໂດຍການວາງມື, ມຮນ 3.

ຕ້ອງລໍຖ້າໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ເພາະເຈົ້າຍັງບໍ່ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເທື່ອ, ຄພ 5:17. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນອັກຄະສາວົກຂອງພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ຄພ 20:2 (ຄພ 27:12). ບໍ່ມີໃຜ ຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຕຳແໜ່ງໃນສາດສະ ໜາຈັກ ປາດສະຈາກການອອກສຽງຂອງສາດ ສະໜາຈັກ, ຄພ 20:65. ມັນຈະບໍ່ຖືກມອບ ໃຫ້ແກ່ຄົນໃດເພື່ອໄປສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ຂອງເຮົາ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງ ຕັ້ງໂດຍຄົນໃດຄົນໜຶ່ງທີ່ມີສິດອຳນາດ, ຄພ 42:11. ພວກແອວເດີໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເພື່ອສັ່ງ ສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ຄພ 50:13–18. ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງອັກຄະສາວົກສິບສອງທີ່ ຈະແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ວາງລະບຽບເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຄພ 107:58.

ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ສະແຫວງຫາພອນຂອງ ບັນພະບູລຸດ, ແລະ ສິດທິຂຶ້ນຂ້າພະເຈົ້າຄວນ ຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ, ອຣຮ 1:2. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ກັນສູ່ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຮນ, ຈສ—ປ 1:68–72.

ແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ, ການແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ. ເບິ່ງ ມີ, ການວາງ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ ນຳອີກ

ການໄດ້ຖືກເລືອກ ແລະ ຖືກອຸທິດສຳລັບຈຸດປະສົງທີ່ສັກສິດ. ການມອບໝາຍນີ້ ແມ່ນສຳລັບການຮັບໃຊ້ໃດໜຶ່ງໂດຍສະເພາະ ພາຍໃນອົງການຂອງສາດສະໜາຈັກ ໂດຍການວາງມືຂອງບຸກຄົນທີ່ໄດ້ມີສິດອຳນາດທີ່ຖືກຕ້ອງ. ພຽງແຕ່ຄົນທີ່ຄວບຄຸມກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດເທົ່ານັ້ນ ໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈ ຕອນເຂົາເຈົ້າຮັບເອົາການແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ. ຜູ້ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການສຳລັບຕຳແໜ່ງອື່ນໆ ທີ່ນອກເໜືອໄປກວ່າປະທານກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດ ຈະໄດ້ຮັບພອນຂອງຖານະປະໂລຫິດ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຂໍ້ກະແຈ ພ້ອມດ້ວຍພອນນັ້ນ.

ຈົ່ງເລືອກເອົາບາຣະນາບາກັບໂຊໂລໄວ້ສຳລັບພາລະກິດ, **ກຈກ 13:2-3.**

ອະທິການ ຄົນອື່ນໆ ເພື່ອຈະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ, **ຄພ 68:14.** ອະທິການ, ຜູ້ຕັດສິນທົ່ວໄປ, ຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ ສູ່ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດນີ້, **ຄພ 107:17, 74.**

ມະນຸດຕ້ອງໄດ້ຮັບການເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າໂດຍການພະຍາກອນ ແລະ ໂດຍການວາງມື, **ຫຼຸຊ 1:5.**

ແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ, ການແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າ. ເບິ່ງ ຊີວິດກ່ອນເກີດ ນຳອີກ

ການແຕ່ງຕັ້ງລູກໆທາງວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ລ່ວງໜ້າກ່ອນມາສູ່ຄວາມເປັນມະຕະແມ່ນ ເພື່ອບັນລຸພາລະກິດບາງຢ່າງໃນຊ່ວງໄລຍະຊີວິດມະຕະຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດບ່ອນໃຫ້ປະຊາຊົນ, **ພບຍ 32:8.** ເຮົາເລືອກເຈົ້າໄວ້ກ່ອນເຮົາໄດ້ໃຫ້ຊີວິດແກ່ເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ເປັນສາດສະດາ, **ຢມຢ 1:5.**

ພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດ ເວລາກ່ອນ ແຕ່ງຕັ້ງ, **ກຈກ 17:26.** ຄົນທັງຫລາຍທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງເກດຮູ້ລ່ວງໜ້າແລ້ວ, ພຣະອົງກໍໄດ້ກຳນົດໄວ້

ກ່ອນ, **ຮມ 8:28-30.** ພຣະອົງໄດ້ເລືອກພວກເຮົາໄວ້ຕັ້ງແຕ່ກ່ອນການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, **ອພຊ 1:3-4.** ພຣະອົງໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ກ່ອນວາງຮາກຖານສ້າງໂລກໃຫ້ເປັນພຣະຜູ້ໄຖ່, **1 ປຕ 1:19-20** (ພນມ 13:8).

ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກເອີ້ນ ແລະ ຖືກຕຽມໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, **ແອວ 13:1-9.**

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງເກດເຫັນຜູ້ທີ່ສູງສັກ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ ຜູ້ໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ແຕ່ຕອນຕົ້ນ, **ຄພ 138:55-56.**

ບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, **ມຊ 4:2.** ອັບຣາຮາມໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ກ່ອນເພິ່ນມາເກີດ, **ອຣຮ 3:23.**

ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ. ເບິ່ງ ເອເດນ ນຳອີກ

ຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນໜຶ່ງໃນສວນເອເດນ ແລະ ທີ່ສຸຂະເສີມຂອງພຣະເຈົ້າ (ປຖກ 2:9; ພນມ 2:7). ໃນຄວາມຝັນຂອງລີໂຮ ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຖືກກ່າວເຖິງວ່າ ເປັນຂອງປະທານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຂອງປະທານທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ (1 ນພ 8; 11:21-22, 25; 15:36).

ທູດເຄຣູບ ແລະ ດາບທີ່ລູກເປັນແສງໄຟ ປ້ອງກັນທາງໄປຫາຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, **ປຖກ 3:24** (ແອວ 12:21-23; 42:2-6).

ໂຢຮັນໄດ້ເຫັນຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, ແລະ ໃບຂອງມັນໃຊ້ສຳລັບປື້ນປົວບັນດາປະຊາຊາດທັງຫລາຍໃຫ້ຫາຍດີ, **ພນມ 22:2.**

ລີໂຮໄດ້ເຫັນຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, **1 ນພ 8:10-35.** ມີໄຟໄດ້ເຫັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ບົດາຂອງເພິ່ນໄດ້ເຫັນ, **1 ນພ 11:8-9.** ຮາວເຫລັກນຳພາໄປຫາຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, **1 ນພ 11:25** (1 ນພ 15:22-24). ເຫວເລິກອັນເປັນຕາຍິນ ແຍກຄົນຊົ່ວອອກຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, **1 ນພ 15:28, 36.** ຈຳເປັນຕ້ອງມີການກົງກັນຂ້າມ ເຖິງວ່າໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມຍັງກົງກັນຂ້າມກັບຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, **2 ນພ 2:15.** ຈົ່ງມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຮັບໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, **ແອວ 5:34, 62.** ຖ້າຫາກບົດາມານດາຄົນທຳ

ຕົວະ

ອິດຂອງພວກເຮົາໄດ້ກິນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດອີກແລ້ວ, ທັງສອງກໍຈະທຸກທໍລະມານຕະຫລອດການ, ແອວ 12:26. ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ບຳລຸງລ້ຽງພຣະຄຳ, ພວກທ່ານຈະເກັບໝາກຂອງຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດບໍ່ໄດ້ເລີຍ, ແອວ 32:40.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປູກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດໄວ້ໃນກາງສວນ, ມຊ 3:9 (ອຣຮ 5:9). ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ອາດາມອອກໄປຈາກສວນເອເດນຢ້ານວ່າລາວຈະຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ ແລະ ມີຊີວິດຢູ່ຕະຫລອດການ, ມຊ 4:28-31.

ຕົວະ. ເບິ່ງ ຊື່ສັດ, ຄວາມຊື່ສັດ; ເວົ້າຈາບໍ່ດີ; ຫລອກລວງ, ການຫລອກລວງ, ຄວາມຫລອກລວງ ນຳອີກ

ການສື່ສານທີ່ມີມູນຖານເປັນຄວາມເທັດຫລື ບໍ່ມີຄວາມຈິງ ໃນຈຸດປະສົງທີ່ຈະຫລອກລວງ.

ຢາລັກ ຫລື ຕົ້ມ ຫລື ຕົວະ, ລລວ 19:11. ຂ້າພຣະອົງກຽດຊັງການຕົວະຕໍ່ມິທຸກປະການ, ພສສ 119:163. ຄົນເວົ້າຕົວະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຽດຊັງໜັກ, ສພສ 12:22. ພວກເຂົາເປັນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຫລອກລວງເຮົາ, ອຊຢ 63:8.

ມານເປັນພໍ່ຂອງການຕົວະທັງສິ້ນ, ຢຮ 8:44 (2 ນຟ 2:18; ອທ 8:25; ມຊ 4:4). ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕົວະຕໍ່ມະນຸດ ແຕ່ຕົວະຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ກກຈ 5:4 (ແອວ 12:3). ຖ້າຜູ້ໃດເວົ້າວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮັກພຣະເຈົ້າ ແຕ່ຍັງກຽດຊັງພີ່ນ້ອງຂອງຕົນຢູ່, ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນຄົນຂີ້ຕົວະ, 1 ຢຮ 4:20. ຄົນຂີ້ຕົວະທຸກຄົນ ມີພາກສ່ວນຢູ່ໃນຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງ, ພມມ 21:8 (ຄພ 63:17).

ວິບັດແກ່ຄົນຂີ້ຕົວະ, ເພາະເຂົາຈະຖືກໂຍນລົງນະລົກ, 2 ນຟ 9:34. ຫລາຍຄົນຈະສອນຄຳສອນທີ່ຜິດ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຈົ່ງຕົວະໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະ ບໍ່ມີອັນຕະລາຍແນວໃດ ໃນການເຮັດສິ່ງນີ້, 2 ນຟ 28:8-9 (ຄພ 10:25). ພວກທ່ານຄິດເອງໄດ້ບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານຈະເວົ້າຕົວະຕໍ່ພຣະເຈົ້າໄດ້, ແອວ 5:17. ພຣະອົງເປັນພຣະ

ເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຈິງ ແລະ ເວົ້າຕົວະບໍ່ໄດ້, ອທ 3:12 (ຈບຊ 23:19; 1 ຊມອ 15:29; ຕຕ 1:2; ຮຮ 6:18; ອນ 1:6).

ຄົນທີ່ຕົວະ ແລະ ບໍ່ກັບໃຈ ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, ຄພ 42:21. ຄົນຂີ້ຕົວະຈະໄດ້ຮັບລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນຕໍ່າເປັນມູນມໍລະດົກ, ຄພ 76:81, 103-106.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການເປັນຄົນສັດຊື່, ຫຼຊ 1:13.

ຕອນຕົ້ນ. ເບິ່ງ ສ້າງ, ການສ້າງ; ຊີວິດກ່ອນເກີດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ແມ່ນກ່າວເຖິງເວລາກ່ອນຊີວິດ ມະຕະນີ້—ນັ້ນຄື, ຊີວິດກ່ອນມະຕະ. ບາງເທື່ອພຣະເຢຊູຄຣິດ ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນຕົ້ນ.

ໃນຕອນຕົ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ມີລະມິດສ້າງຟ້າສະຫວັນ, ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ປຖກ 1:1 (ມຊ 2:1).

ເມື່ອຕົ້ນ ເດີມ ນັ້ນ ພຣະ ທຳ ເປັນ ຢູ່ ແລ້ວ, ໂຢຮັນ 1:1.

ເຮົາຄືອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ, ເປັນຕົ້ນ ແລະ ທີ່ສຸດ, 3 ນຟ 9:18.

ພຣະຄຣິດເປັນຕົ້ນ ແລະ ທີ່ສຸດ, ຄພ 19:1. ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ, ແມ່ນເປັນມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ຄພ 22:1. ໃນຕອນຕົ້ນມະນຸດກໍໄດ້ຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ, ຄພ 93:23, 29. ວິນຍານທີ່ສູງສັກ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ ໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ແຕ່ຕອນຕົ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງ, ຄພ 138:55.

ພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາໄດ້ຢູ່ກັບເຮົາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ມຊ 2:26.

ເຕືອນ, ຄຳເຕືອນ. ເບິ່ງ ຍາມ, ຄົນຍາມ ນຳອີກ

ການແຈ້ງຄວາມ ຫລື ການເຕືອນ. ສາດສະດາ, ຜູ້ນຳ, ແລະ ພໍ່ແມ່ ເຕືອນ ແລະ ສອນຄົນອື່ນໆ ໃຫ້ເຊື່ອຟັງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຄຳສອນຂອງພຣະອົງ.

ຢາໂຄບໄດ້ເຕືອນຜູ້ຄົນຂອງມີໃຜໃຫ້ຕໍ່ຕ້ານບາບທຸກຢ່າງ, ຢຄ 3:12.

ສູງເຕືອນແມ່ນສຳລັບທຸກຜູ້ຄົນ, ຄຍ 1:4. ຈົ່ງໃຫ້ການສັ່ງສອນຂອງພວກເຈົ້າເປັນສູງເຕືອນ, ຄຍ 38:41. ນີ້ຄືວັນແຫ່ງການເຕືອນ, ຄຍ 63:58. ທຸກຄົນຜູ້ໄດ້ຖືກເຕືອນ ຄວນເຕືອນເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ, ຄຍ 88:81. ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເຕືອນພວກເຈົ້າ, ແລະ ເຕືອນພວກເຈົ້າລ່ວງໜ້າ, ໂດຍໃຫ້ພຣະອາຈາແຫ່ງບັນຍາແກ່ພວກເຈົ້າ, ຄຍ 89:4.

ໄຕ່ຕອງ. ເບິ່ງ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ; ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ ນຳອີກ

ທີ່ຈະນັ່ງສະມາທິ ແລະ ຄິດຄັກໆ, ສ່ວນຫລາຍແມ່ນກຽວກັບຂໍ້ພຣະຄຳພີ ຫລື ສິ່ງອື່ນໆ ທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອຮ່ວມດ້ວຍການອະທິຖານ, ການໄຕ່ຕອງກຽວກັບສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລ້ວຈະໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ.

ມາຣິໄດ້ຄິດຮຳເພີງຢູ່ໃນໃຈ, ລກ 2:19. ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້ານັ່ງໄຕ່ຕອງຢູ່ໃນໃຈຢູ່ນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຖືກພາໄປ, 1 ນຟ 11:1. ໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄຳນຶງເຖິງຂໍ້ພຣະຄຳພີ, 2 ນຟ 4:15. ມີໄຟເດີນທາງໄປ, ໄດ້ໄຕ່ຕອງເຖິງເລື່ອງຕ່າງໆທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງ, ຮລມ 10:2-3. ເຈົ້າຈຶ່ງກັບໄປບ້ານຂອງເຈົ້າ ແລະ ໄຕ່ຕອງເຖິງເລື່ອງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄປນັ້ນ, 3 ນຟ 17:3. ໃຫ້ຈຳໄວ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເມດຕາຫລາຍພຽງໃດ, ແລະ ໄຕ່ຕອງເລື່ອງນີ້ຢູ່ໃນໃຈທ່ານ, ມຣນ 10:3.

ໄຕ່ຕອງເຖິງເລື່ອງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບ, ຄຍ 30:3. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຄິດໄຕ່ຕອງກຽວກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳພັດຕາແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາ, ຄຍ 76:19. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນັ່ງໄຕ່ຕອງຂໍ້ພຣະຄຳພີຢູ່ໃນທ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຄຍ 138:1-11.

ຂ້າພະເຈົ້າຄິດແລ້ວຄິດອີກ, ຈສ—ປ 1:12.

ຕຳແໜ່ງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່. ເບິ່ງ ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ; ຖານະປະໂລຫິດ ນຳອີກ

ຕຳແໜ່ງແຫ່ງສິດອຳນາດ ຫລື ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ໃນການຈັດຕັ້ງ, ສ່ວນຫລາຍຖືກໃຊ້ໃນ

ພຣະຄຳພີ ເພື່ອໝາຍ ເຖິງຕຳແໜ່ງແຫ່ງສິດອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດ; ອາດໝາຍເຖິງໜ້າທີ່ມອບໝາຍຕໍ່ຕຳແໜ່ງນຳອີກ ຫລື ບຸກຄົນທີ່ດຳລົງຕຳແໜ່ງດັ່ງກ່າວ.

ສະມາຊິກທຸກຄົນບໍ່ມີຕຳແໜ່ງດຽວກັນ, ຮມ 12:4.

ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາໃຫ້ຫລ້ອນແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຢຄ 1:19. ເມນຄີເສເດັກໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ຂອງຖານະປະໂລຫິດສູງ, ແອວ 13:18. ໜ້າທີ່ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເຫລົ່າທູດ ຄືຮຽກຮ້ອງມະນຸດມາສູ່ການກັບໃຈ, ມຣນ 7:31.

ບໍ່ມີໃຜຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຕຳແໜ່ງໃນສາດສະໜາຈັກນີ້ ປາດສະຈາກການອອກສູງຂອງໜ່ວຍສາດສະໜາຈັກນັ້ນ, ຄຍ 20:65. ໃຫ້ທຸກຄົນຍືນຢູ່ໃນໜ້າທີ່ຂອງຕົນເອງ, ຄຍ 84:109. ມີປະທານ, ຫລື ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມ, ຖືກກຳນົດຈາກຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຕຳແໜ່ງຕ່າງໆໃນຖານະປະໂລຫິດສອງຢ່າງນີ້, ຄຍ 107:21. ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ທີ່ຄວບຄຸມຕຳແໜ່ງຕ່າງໆໃນກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດ ໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້, ຄຍ 107:85-98. ໃຫ້ທຸກຄົນຮຽນຮູ້ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ, ແລະ ກະທຳໃນຕຳແໜ່ງທີ່ເຂົາຖືກກຳນົດໃຫ້, ຄຍ 107:99-100. ເຮົາມອບເຈົ້າໜ້າທີ່ຊຶ່ງເປັນຂອງຖານະປະໂລຫິດຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ຄຍ 124:123.

ຖານະປະໂລຫິດ. ເບິ່ງ ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ; ຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງຖານະປະໂລຫິດ; ສິດອຳນາດ; ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ; ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ; ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ; ອຳນາດ ນຳອີກ

ສິດອຳນາດ ແລະ ອຳນາດທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ມະນຸດ ທີ່ຈະກະທຳທຸກສິ່ງສຳລັບຄວາມລອດຂອງມະນຸດ (ຄຍ 50:26-27). ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍຂອງສາດສະໜາຈັກ ທີ່ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດ ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງໃຫ້ເປັນກຸ່ມ ແລະ ໄດ້ຮັບສິດອຳນາດໃຫ້ປະຕິບັດພິທີການ

ຖານະປະໂລຫິດ, ຂໍ້ກະແຈຂອງ

ແລະ ບໍລິຫານງານບາງຢ່າງໂດຍສະເພາະໃນສາດສະໜາຈັກ.

ການເຈີມຂອງພວກເຂົາ ຈະເປັນຖານະປະໂລຫິດທີ່ເປັນນິດ, ອພຍ 40:15 (ຈບຊ 25:13).

ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າ, ຢສ 15:16. ເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນວິຫານຝ່າຍວິນຍານ, ເປັນປະໂລຫິດບໍລິສຸດ, 1 ປຕ 2:5. ພວກເຈົ້າເປັນຊາດທີ່ຖືກເລືອກໄວ້, ເປັນປະໂລຫິດຫລວງ, 1 ປຕ 2:9 (ອພຍ 19:6).

ພວກຜູ້ຊາຍຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນມະຫາປະໂລຫິດຍ້ອນສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ວຽກງານດີຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແອວ 13:1-12. ເຮົາມອບອຳນາດແກ່ເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ບັບຕິສະມາ, 3 ນຟ 11:21. ເຈົ້າຈະມີອຳນາດທີ່ຈະມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ມຣນ 2:2.

ເຮົາຈະເປີດເຜີຍຖານະປະໂລຫິດແກ່ເຈົ້າ, ໂດຍມີຂອງເອລີຍາ, ຄພ 2:1 (ຈສ—ປ 1:38). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍືນຍັນຖານະປະໂລຫິດໃຫ້ແກ່ອາໂຣນນຳອີກ ແລະ ລູກຫລານຂອງເພິ່ນ, ຄພ 84:18. ຖານະປະໂລຫິດດັ່ງກ່າວທີ່ສູງກວ່າ ປະຕິບັດພຣະກິດຕິຄຸນ, ຄພ 84:19. ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ເອົາໂມເຊໄປຈາກທ່າມກາງພວກເຂົາ, ແລະ ຖານະປະໂລຫິດສັກສິດ, ຄພ 84:25. ຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງຖານະປະໂລຫິດ ໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້, ຄພ 84:33-42. ຖານະປະໂລຫິດໄດ້ສືບຕໍ່ດຳລົງຢູ່ຜ່ານທາຍາດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ, ຄພ 86:8. ໃນສາດສະໜາຈັກ, ມີຖານະປະໂລຫິດຢູ່ດ້ວຍກັນສອງຢ່າງ, ຄພ 107:1. ຖານະປະໂລຫິດທຳອິດ ເປັນຖານະປະໂລຫິດສັກສິດ, ຕາມລະບຽບຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 107:2-4. ສິດຂອງຖານະປະໂລຫິດກຸ້ວຂ້ອງກັບອຳນາດແຫ່ງສະຫວັນຢ່າງແຍກກັນບໍ່ໄດ້, ຄພ 121:36. ບໍ່ມີອຳນາດ ຫລື ອິດທິພົນໃດສາມາດ ຫລື ຈະດຳລົງຮັກສາໄວ້ໄດ້ໂດຍອາໄສຖານະປະໂລຫິດ, ນອກຈາກໂດຍການຊັກຊວນ ແລະ ໂດຍຄວາມຮັກອັນບໍ່ແກ້ງເຮັດ, ຄພ 121:41. ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍທີ່ຊື່ສັດ, ຜູ້ມີຄຸນຄ່າທຸກຄົນໃນສາດສະໜາຈັກ ຈະໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດ, ຂປ 2.

ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ມະນຸດຕ້ອງໄດ້ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຫຼຊ 1:5.

ຖານະປະໂລຫິດ, ຂໍ້ກະແຈຂອງ. ເບິ່ງ ຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ

ຖານະປະໂລຫິດສູງ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດ; ເມນຄີເສເດັກ; ແອວເດີນຳອີກ

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ເປັນຖານະປະໂລຫິດທີ່ສູງກວ່າ ຫລື ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ; ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ເປັນຖານະປະໂລຫິດທີ່ຕ່ຳກວ່າ. ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກປະກອບດ້ວຍຂໍ້ກະແຈ ແຫ່ງພອນທາງວິນຍານຂອງສາດສະໜາຈັກ. ຜ່ານພິທີການຕ່າງໆຂອງຖານະປະໂລຫິດທີ່ສູງກວ່າ, ອຳນາດຂອງຄວາມເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ມະນຸດ (ຄພ 84:18-25; 107:18-21).

ທຳອິດ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຖານະປະໂລຫິດທີ່ສູງກວ່ານີ້ແກ່ອາດາມ. ປີຕູ ແລະ ສາດສະດາ ໃນທຸກຍຸກ ທຸກສະໄໝມີສິດອຳນາດນີ້ (ຄພ 84:6-17). ຕອນທຳອິດ ມັນຖືກເອີ້ນວ່າຖານະປະໂລຫິດທີ່ສັກສິດ, ຕາມລະບຽບຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຕໍ່ມາມັນຖືກຮູ້ຈັກກັນວ່າ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ (ຄພ 107:2-4).

ເມື່ອ ລູກຫລານ ຂອງອິດສະຣາເອນບໍ່ໄດ້ດຳລົງຊີວິດຕາມສິດທິພິເສດ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ຂອງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາກິດທີ່ສູງກວ່າໄປຈາກພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ປະທານຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ກິດທີ່ຕ່ຳກວ່າໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ (ຄພ 84:23-26). ທັງສອງເອີ້ນວ່າ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ແລະ ກິດຂອງໂມເຊ. ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ມາສູ່ໂລກ, ພຣະອົງໄດ້ນຳຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກຄືນມາໃຫ້ຊາວຍິວ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນສ້າງຕັ້ງສາດສະໜາຈັກໃນບັນດາພວກເຂົາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖານະປະ

ໂລຫິດ ແລະ ສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ສູນເສຍໄປ ອີກ ເພາະການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ. ຕໍ່ມາ ມັນ ໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ຜ່ານ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ລູກ (ຄພ 27:12-13; 128:20; ຈສ—ປ 1:73).

ພາຍໃນ ຖານະປະໂລຫິດ ແຫ່ງ ເມນຄີ ເສເດັກນັ້ນມີ ຕຳແໜ່ງຂອງ ແອວເດີ, ມະຫາປະໂລຫິດ, ປີຕູ, ສາວົກເຈັດສິບ, ແລະ ອັກຄະສາວົກ (ຄພ 107). ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ຈະເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູເທິງແຜ່ນດິນໂລກສະເໝີໄປ.

ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແຫ່ງໄພ່ພົນ ຍຸກສຸດທ້າຍ ເປັນປະທານຂອງຖານະປະໂລຫິດທີ່ສູງກວ່າ ຫລື ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ, ແລະ ເພິ່ນມີຂໍ້ກະແຈທັງໝົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ຕຳແໜ່ງຂອງປະທານແມ່ນສຳລັບຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ເພິ່ນເປັນພຽງຄົນດຽວຢູ່ໃນໂລກນີ້ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດອຳນາດໃຫ້ໃຊ້ຂໍ້ກະແຈທັງໝົດຂອງຖານະປະໂລຫິດ (ຄພ 107:64-67; 132:7).

ພຣະຄຣິດຈະເປັນປະໂລຫິດຕະຫລອດການຕາມລະບຽບຂອງເມນຄີເສເດັກ, ພສສ 110:4 (ຮຮ 5:6, 10; 7:11).

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກປະຕິບັດພຣະກິດຕິຄຸນ, ຮຮ 7 (ຄພ 84:18-25).

ເມນຄີເສເດັກໄດ້ສະແດງສັດທາອັນແຮງກ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ຂອງຖານະປະໂລຫິດສູງ, ແອວ 13:18.

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີຄາວເດີຣີ, ຄພ 27:12-13 (ຈສ—ປ 1:72). ໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດໂດຍຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາ, ຄພ 84:33-42. ມີສອງຝ່າຍຫລື ສອງໝວດໃຫຍ່, ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ແລະ ແຫ່ງອາໂຣນ, ຄພ 107:6. ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກຖືສິດທີ່ຈະປະຕິບັດໃນເລື່ອງທາງວິນຍານທັງໝົດ, ຄພ

107:8-18. ໂມເຊ, ອີລາຍ, ແລະ ເອລີຢາ ໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີຄາວເດີຣີ, ຄພ 110:11-16. ບັດນີ້ເຮົາມອບເຈົ້າໜ້າທີ່ຂຶ້ນເປັນຂອງຖານະປະໂລຫິດຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະຖືຂໍ້ກະແຈນັ້ນ, ຄພ 124:123.

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເລວີ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ. ເບິ່ງ ກົດຂອງໂມເຊ; ຖານະປະໂລຫິດ; ອາໂຣນ, ອ້າຍຂອງໂມເຊ ນຳອີກ

ຖານະປະໂລຫິດທີ່ຕໍ່າກວ່າ (ຮຮ 7:11-12; ຄພ 107:13-14). ຕຳແໜ່ງຂອງຖານະປະໂລຫິດນີ້ຄື ອະທິການ, ປະໂລຫິດ, ຄູສອນ, ແລະ ມັກຄະນາຍົກ (ຄພ 84:30; 107:10, 14-15, 87-88). ໃນສະໄໝບູຮານ, ພາຍໃຕ້ກົດຂອງໂມເຊ, ມີມະຫາປະໂລຫິດ, ປະໂລຫິດ, ແລະ ຊາວເລວີ. ເພາະວ່າຊາວອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ໂມເຊ ແລະ ຖານະປະໂລຫິດທີ່ສັກສິດ ຈຶ່ງຖືກເອົາໄປຈາກເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຖານະປະໂລຫິດທີ່ຕໍ່າກວ່າໄດ້ດຳລົງຢູ່ຕໍ່ໄປ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະຕິເສດຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ຮັບເອົາຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ແລະ ພິທີການຂອງມັນ (ຄພ 84:23-26). ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນກ່ຽວພັນກັບພິທີການທາງໂລກ ແລະ ພາຍນອກຂອງກົດ ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນ (1 ຂຄ 23:27-32; ຄພ 84:26-27; 107:20). ມັນມີຂໍ້ກະແຈແຫ່ງການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ, ຂອງພຣະກິດຕິຄຸນແຫ່ງການກັບໃຈ, ແລະ ຂອງການບັບຕີສະມາ (ຄພ 13). ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນສູ່ແຜ່ນດິນໂລກໃນຍຸກສະໄໝນີ້ ໃນວັນທີ່ 15 ເດືອນພຶດສະພາ ປີ 1829. ໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີຄາວເດີຣີ, ໃກ້ເມືອງຮາມໂມນີ, ລັດເພິນໂຊເວເນຍ (ຄພ 13; ຈສ—ປ 1:68-73).

ແລະ ລາວຈະມີພັນທະສັນຍາແຫ່ງຖານະ

ຖືກເລືອກ

ປະໂລຫິດອັນເປັນນິດ, **ຈບຊ 25:13**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະຊຳລະພວກລູກຊາຍຂອງເລວີ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍລິສຸດ, **ມລກ 3:3 (3 ນພ 24:3)**.

ບໍ່ທ່ອນມີຜູ້ໃດຕັ້ງຕົນເອງຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງນີ້, **ຮຣ 5:4**. ຄວາມບໍລິບູນບໍ່ບັນລຸໄດ້ ທາງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເລວີ, **ຮຣ 7:11**.

ຖານະປະໂລຫິດນີ້ຈະບໍ່ຖືກເອົາໄປຈາກແຜ່ນດິນ ໂລກອີກຈັກເທື່ອ, ຈົນກວ່າພວກບຸດຂອງເລວີຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ, **ຄພ 13**. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອິລິເວີ ຄາວເດີຣີ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ, **ຄພ 27:8**. ຖານະປະໂລຫິດທີ່ຕໍ່າກວ່າມີຂໍ້ກະແຈແຫ່ງການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ, **ຄພ 84:26 (ຄພ 13)**. ມີຖານະປະໂລຫິດຢູ່ດ້ວຍກັນສອງຢ່າງ, ນັ້ນຄື, ເມນຄີເສເດັກ ແລະ ອາໂຣນ, **ຄພ 107:1**. ຖານະປະໂລຫິດທີສອງຖືກເອີ້ນວ່າ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ, **ຄພ 107:13**.

ຖືກເລືອກ

ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກຄືຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດທິວິໃຈ ແລະ ດຳລົງຊີວິດໃຫ້ເປັນທີ່ພຣະໄທແກ່ພຣະອົງ. ຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດເຊັ່ນນັ້ນຂອງການເປັນອັກຄະສາວິກຈະຖືກເລືອກໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ຢູ່ໃນບັນດາລູກໆທີ່ເລືອກໄວ້ຂອງພຣະອົງໃນວັນໜຶ່ງ

ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ພວກເຂົາຈະຫລອກລວງຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ, **ມທ 24:24**. ໂຢຮັນໄດ້ຊົມຊົມເພາະລູກຂອງສູພາບສະຕີຜູ້ຖືກເລືອກເປັນຄົນຈິງຈັງ ແລະ ຊື່ສັດ, **2 ຢຮ 1**.

ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຖືກອະໄພໃຫ້ແລ້ວ, ແລະ ເຈົ້າເປັນສະຕີຜູ້ຖືກເລືອກ, **ຄພ 25:3**. ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄດ້ຍິນສຽງເຮົາ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, **ຄພ 29:7**. ແມ່ນແຕ່ເຊັ່ນນັ້ນ ເຮົາຈະເຕົ້າໂຮມຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງເຮົາຈາກສີ່ສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ, **ຄພ 33:6**. ພຣະຄຳພີຈະຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອຄວາມລອດຂອງຜູ້ທີ່ເຮົາເລືອກໄວ້ເອງ, **ຄພ 35:20–21**. ຄົນທີ່ຂະຫຍາຍການເອີ້ນຂອງຖານະປະໂລຫິດກາຍເປັນຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 84:33–34**.

ເພື່ອເຫັນແກ່ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້, ວັນແຫ່ງຄວາມຍາກລຳບາກຈະສິ້ນລົງ, **ຈສ—ມ 1:20**.

ຖືສິນອິດເຂົ້າ, ການຖືສິນອິດເຂົ້າ. ເບິ່ງ ເຄື່ອງຖວາຍ; ຄວາມຜາສູກ; ຍາກຈົນ; ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ ນຳອີກ

ການບໍ່ກິນ ຫລື ດື່ມດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງການທີ່ຈະເຂົ້າໃກ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ທູນຂໍພອນຈາກພຣະອົງ. ເມື່ອຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ ຫລື ກຸ່ມໃດກຸ່ມໜຶ່ງຖືສິນອິດເຂົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຄວນຈະອະທິຖານຂໍໃຫ້ຕົນເຂົ້າໃຈເຖິງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງວິນຍານນຳອີກ. ການຖືສິນອິດເຂົ້າໄດ້ຖືກກະທຳກັນມາຕະຫລອດໂດຍຜູ້ທີ່ເຊື່ອຢ່າງແທ້ຈິງ.

ສາດສະໜາຈັກທຸກວັນນີ້, ວັນຊະບາໂຕມື້ໜຶ່ງຂອງແຕ່ລະເດືອນ ໄດ້ຖືກຈັດໄວ້ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການຖືສິນອິດເຂົ້າ. ໃນຊ່ວງໄລຍະເວລານີ້, ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຈະບໍ່ກິນເຂົ້າ ແລະ ດື່ມນ້ຳ ເປັນເວລາຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ. ແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈະບໍລິຈາກເງິນທີ່ເຂົາເຈົ້າໃຊ້ສຳລັບອາຫານໃນມື້ນັ້ນໃຫ້ສາດສະໜາຈັກ. ເງິນສ່ວນນີ້ເອີ້ນວ່າ ເງິນຖືສິນອິດເຂົ້າ. ສາດສະໜາຈັກໃຊ້ເງິນຖືສິນອິດເຂົ້າ ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນ.

ພວກເຮົາໄດ້ຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ໄດ້ສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ, **ອຊຮ 8:21–23, 31**. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ກິນເຂົ້າ ແລະ ອ້ອນວອນຫາພຣະເຈົ້າຂອງສະຫວັນຊັ້ນຟ້າ, **ນມຢ 1:4**. ໃຫ້ພາກັນຖືສິນອິດເຂົ້າເພື່ອຂ້ອຍ, ແລະ ຢາກິນ ຫລື ດື່ມຫຍັງໃນສາມມື້, **ອສທ 4:16**. ຂ້າພຣະອົງຖ່ອມຕົວດ້ວຍການຖືສິນອິດເຂົ້າ, **ພສສ 35:13**. ສິ່ງນີ້ບໍ່ແມ່ນການຖືສິນອິດເຂົ້າທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກບໍ, **ອຊຢ 58:3–12**. ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໜ້າອ້ອນວອນຂໍຕ້ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖືສິນອິດເຂົ້າ, **ດນອ 9:3**. ຈົ່ງກັບຄືນມາຫາເຮົາຢ່າງເຕັມໃຈດ້ວຍການອິດເຂົ້າ, **ຢອ 2:12**. ເມືອງນິເນເວໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ອິດເຂົ້າ, **ຢນ 3:5**.

ພຣະເຢຊູໄດ້ອິດອາຫານສີ່ສິບມື້, **ມທ 4:2**

(ອພຍ 34:28; 1 ກສ 19:8; ລກ 4:1-2). ບໍ່ໃຫ້ ຄົນອື່ນຮູ້ໄດ້ວ່າ ເຈົ້າກຳລັງຖືສິນອົດເຂົ້າ, ມທ 6:18 (3 ນພ 13:16). ຜິເນວນີ້ບໍ່ເຄີຍຖືກຂັບ ອອກ ເວັ້ນແຕ່ດ້ວຍການອະທິຖານ ແລະ ຖືສິນ ອົດເຂົ້າ, ມທ 17:21.

ຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານຕໍ່ໄປ, ອມນ 1:26 (4 ນພ 1:12). ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຖືສິນອົດ ເຂົ້າ, ແລະ ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງ ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ມຊຢ 27:22. ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານມາ ຫລາຍມື້ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ແອວ 5:46. ລູກໆຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າ ຮ່ວມກັນຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານຢ່າງ ສຸດກຳລັງ, ແອວ 6:6. ພວກລູກຊາຍຂອງໂມ ໄຊຢາໄດ້ຍອມຕົນໃນການອະທິຖານ ແລະ ການຖືສິນອົດເຂົ້າ, ແອວ 17:3, 9. ເວລາແຫ່ງ ການຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານໄດ້ເກີດ ຂຶ້ນຫລັງຈາກການຕາຍຂອງຊາວມີໄພຫລາຍ ຄົນ, ແອວ 28:5-6. ພວກເຂົາໄດ້ຖືສິນອົດ ເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານຫລາຍທີ່ສຸດ, ແອວ 45:1 (ຮລມ 3:35).

ໃຫ້ອາຫານຂອງເຈົ້າຖືກຈັດຕັ້ງມດ້ວຍໃຈທີ່ ເຫັນແກ່ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ ເພື່ອວ່າການຖືສິນ ອົດເຂົ້າຂອງເຈົ້າຈະສົມບູນ, ຄພ 59:13-14. ພວກເຈົ້າຈະສືບຕໍ່ໃນການອະທິຖານ ແລະ ການຖືສິນອົດເຂົ້າ, ຄພ 88:76.

ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ. ເບິ່ງ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ; ຍາກຈົນ; ຫົວໃຈທີ່ຊອກ ຊຳ; ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ; ອ່ອນ ແອ, ຄວາມອ່ອນແອ ນຳອີກ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ອ່ອນໂຍນ ແລະ ສອນງ່າຍ, ຫລື ສະພາບຂອງການເປັນຄົນອ່ອນໂຍນ ແລະ ສອນງ່າຍ. ຄວາມຖ່ອມຕົວແມ່ນຮ່ວມ ດ້ວຍການຮັບຮູ້ຂອງເຮົາທີ່ຕ້ອງເພິ່ງອາໄສ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະເຮັດ ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພາພວກເຈົ້າໃນການເດີນ ທາງຜ່ານຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເປັນເວລາສີ່ ສິບປີ, ພບຍ 8:2. ຂ້າພຣະອົງຖ່ອມຕົວດ້ວຍ

ການຖືສິນອົດເຂົ້າ, ພສສ 35:13. ຄົນແກ່ ແລະ ຍັງໄງ່ຈຳບໍ່ຍອມຟັງຄຳແນະນຳຢູ່ລາວກໍສູ້ຄົນ ໝູ່ມທີ່ຍາກຈົນແຕ່ສະຫລາດສະຫລຽວບໍ່ໄດ້, ປຍຈ 4:13. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ນຳຜູ້ທີ່ຖ່ອມໃຈ, ອຊຢ 57:15.

ຜູ້ເປັນໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນອານາຈັກສະຫວັນ ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວລົງເໝືອນດັ່ງເດັກນ້ອຍຜູ້ ນີ້, ມທ 18:4. ຜູ້ໃດທີ່ຖ່ອມຕົວລົງຜູ້ນັ້ນຈະ ຖືກຍົກຂຶ້ນ, ມທ 23:12 (ລກ 14:11; 18:14). ພຣະເຢຊູໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງ ແລະ ຍອມເຊື່ອ ພັງຈົນເຖິງຄວາມມໍລະນາ, ຟລປ 2:8 (ລກ 22:42; 23:46). ພຣະເຈົ້າຕໍ່ສູ້ຄົນທີ່ອວດດີ, ແຕ່ ປະທານພຣະຄຸນໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຖ່ອມໃຈ, 1 ປຕ 5:5-6 (2 ນພ 9:42).

ຈົ່ງຖ່ອມຕົວຂອງພວກທ່ານເຖິງສ່ວນເລິກ ແຫ່ງຄວາມຖ່ອມຕົວ, ມຊຢ 4:11 (2 ນພ 9:42; 3 ນພ 12:2). ພວກທ່ານຖ່ອມຕົວພຽງ ພໍແລ້ວບໍ່, ແອວ 5:27-28. ຜູ້ຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ເລື້ອຍໆໃນຄວາມຖ່ອມຕົວຂອງພວກເຂົາ, ຮລມ 3:33-35. ເຮົາຈະມອບຄວາມອ່ອນແອ ໃຫ້ມະນຸດເພື່ອເຂົາຈະຖ່ອມຕົວ, ອທ 12:27.

ຄວາມຖ່ອມຕົວຄືເງື່ອນໄຂສຳລັບການບັບຕີ ສະມາ, ຄພ 20:37. ຈົ່ງຖ່ອມຕົວລົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເຫັນເຮົາ ແລະ ຮູ້ວ່າເຮົາດຳ ລົງຢູ່, ຄພ 67:10. ຈົ່ງຖ່ອມຕົວ ແລະ ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຈະໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ຄຳອະທິຖານຂອງ ເຈົ້າ, ຄພ 112:10. ໃຫ້ຄົນທີ່ໄງ່ຈຳຮຽນຮູ້ປັນ ຍາໂດຍການຖ່ອມຕົວ, ຄພ 136:32. ວິນຍານ ຂອງເຮົາໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປເພື່ອໃຫ້ຄວາມສະ ຫວ່າງແກ່ຄົນຖ່ອມຕົວ, ຄພ 136:33.

ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່. ເບິ່ງ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ; ຄວາມຕາຍທາງວິນ ຍານ; ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ລອດ, ຄວາມ ລອດ ນຳອີກ

ເພື່ອບົດປ່ອຍ, ເພື່ອຈ່າຍຄ່າ, ຫລື ເພື່ອໄຖ່ ຖອນ, ດັ່ງເຊັ່ນບຸກຄົນທີ່ເປັນອິດສະລະຈາກ ຄວາມເປັນທາດ ໂດຍການຈ່າຍທັດແທນ. ການໄຖ່ແມ່ນອ້າງເຖິງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະ

ທະເລແດງ

ເຢຊູ ຄຣິດ ແລະ ການ ບົດ ປ່ອຍ ຈາກ ບາບ. ການ ຊົດ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ໃຖ່ ມະນຸດ ຊາດ ທັງ ປວງ ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ ທາງ ຮ່າງ ກາຍ. ຜ່ານ ການ ຊົດ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ຜູ້ ທີ່ ມີ ສັດ ທາ ໃນ ພຣະ ອົງ ແລະ ຜູ້ ທີ່ ກັບ ໃຈ ກໍ ຈະ ຖືກ ໂຕ້ ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ ທາງ ວິນ ຍານ ນຳ ອີກ.

ເຮົາ ຜູ້ ດຽວ ທີ່ ຊ່ວຍ ເຈົ້າ ໄດ້, **ອຊຸຢ 44:22.** ເຮົາ ຈະ ຊ່ວຍ ກູ້ ເອົາ ປະ ຊາ ຊົນ ນີ້ ໃຫ້ ພົ້ນ ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ, **ຮສອ 13:14 (ພສສ 49:15).**

ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຮັບ ການ ໄຖ່ ໃຫ້ ພົ້ນ ດ້ວຍ ໂລຫິດ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ, **ອຟຊ 1:7, 14 (ຮຮ 9:11-15; 1 ປຕ 1:18-19; ແອວ 5:21; ຮລມ 5:9-12).**

ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ໂຕ້ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ພໍ່ ຈາກ ກະ ລົກ, **2 ນຟ 1:15.** ການ ໂຕ້ ຈຶ່ງ ມາ ເຖິງ ໂດຍ ຜ່ານ ທາງ ພຣະ ເມ ຊີ ອາ ຜູ້ ບໍລິ ສຸດ, **2 ນຟ 2:6-7, 26 (ມຊຢ 15:26-27; 26:26).** ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮ້ອງ ສັນ ລະ ເສີນ ຄວາມ ຮັກ ທີ່ ໄຖ່, **ແອວ 5:9 (ແອວ 5:26; 26:13).** ຄົນ ຊົ່ວ ຈຶ່ງ ຄົງ ຢູ່ ເໝືອນ ກັບ ວ່າ ບໍ່ ມີ ການ ໄຖ່ ເກີດ ຂຶ້ນ ເລີຍ, **ແອວ 11:40-41 (ແອວ 34:16; 42:13; ຮລມ 14:16-18).** ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ການ ໂຖ່ ມາ ສູ່ ໂລກ, **ມມ 7:5-7.** ອຳນາດ ແຫ່ງ ການ ໂຖ່ ມາ ເຖິງ ເຂົາ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ມີ ກິດ, **ມຮນ 8:22 (ຄພ 45:54).**

ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ເຊື່ອ ບໍ່ ສາມາດ ໄດ້ ຮັບ ການ ໄຖ່ ຈາກ ການ ຕົກ ທາງ ວິນ ຍານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, **ຄພ 29:44.** ເດັກ ນ້ອຍ ໄດ້ ຮັບ ການ ໄຖ່ ນັບ ແຕ່ ການ ວາງ ຮາກ ຖານ ຂອງ ໂລກ, **ຄພ 29:46.** ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ໂຕ້ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ, **ຄພ 84:99.** ໂຈ ເຊັບ ແອັຟ ສະ ມິດ ໄດ້ ເຫັນ ໃນ ພາບ ນິມິດ ກ່ຽວ ກັບ ຄົນ ຕາຍ, **ຄພ 138.**

ອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄດ້ ປີ ຕີ ຍິນ ດີ ໃນ ການ ໂຖ່ ຂອງ ຕົນ, **ມຊ 5:9-11.**

ທະເລແດງ. ເບິ່ງ ໂມເຊ ນຳ ອີກ

ຜືນ ນ້ຳ ລະ ຫວ່າງ ປະ ເທດ ເອຢິບ ແລະ ປະ ເທດ ອາຣາ ເບຍ. ອ່າວ ທັງ ສອງ ທີ່ ຢູ່ ທາງ ພາກ ເໜືອ ຂອງ ມັນ ປະ ກອບ ເປັນ ເມັງ ທະ ເລ ແຈ ແຫລມ ຊື່ນ ນາຍ. ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ແຍກ ທະ ເລ ແດງ ອອກ ໄປ ສອງ ຢ່າງ ໜ້າ ມະ ຫັດ ສະ ຈັນ ເພື່ອ ວ່າ ຊາວ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ພາຍ ໃຕ້ ການ ຊື່ ນຳ

ຂອງ ໂມເຊ ຈະ ສາມາດ ຢ່າງ ຂ້າມ ມັນ ໄປ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ແຫ່ງ (ອພຍ 14:13-31; ຮຮ 11:29). ການ ທີ່ ໂມເຊ ໄດ້ ແຍກ ທະ ເລ ອອກ ເປັນ ສອງ ໄດ້ ຖືກ ຍືນ ຍັນ ໃນ ການ ເປີດ ເຜີຍ ຍຸກ ສຸດ ທ້າຍ (1 ນຟ 4:2; ຮລມ 8:11; ຄພ 8:3; ມຊ 1:25).

ທະເລຕາຍ

ທະເລ ເກືອ ຢູ່ ພາກ ໃຕ້ ສຸດ ຂອງ ທົ່ງ ຈໍ ແດນ. ມັນ ຍັງ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ກັນ ດີ ວ່າ ເປັນ ທະເລ ເກືອ. ຊັ້ນ ໜ້າ ຂອງ ມັນ ຕໍ່າ ກວ່າ ທະເລ ເມດີ ແຕຣາ ເນ ປະ ມານ 1300 ພິດ (395 ແມັດ). ນະ ຄອນ ໂຊ ໂດມ, ນະ ຄອນ ໂກ ໂມຣາ, ແລະ ໂສອາ ຫລີ ເບລາ ໄດ້ ຕັ້ງ ຢູ່ ແຄມ ທະເລ ນີ້ (ປຖກ 14:2-3).

ໃນ ການ ບັນ ລຸ ຄຳ ທຳ ນາຍ ແລະ ໃນ ການ ເປັນ ເຄື່ອງ ໝາຍ ຢ່າງ ໜຶ່ງ ເຖິງ ການ ສະ ເດັດ ມາ ຄັ້ງ ທີ່ ສອງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ລອດ, ນ້ຳ ໃນ ທະເລ ຕາຍ ຈະ ຈິດ, ແລະ ຈະ ນຳ ຊີ ວິດ ໄປ ສູ່ ທີ່ ນັ້ນ (ອຊກ 47:8-9).

ທາຍາດ

ບຸກ ຄົນ ທີ່ ມີ ສິດ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຂອງ ປະ ທານ ທາງ ຮ່າງ ກາຍ ຫລື ວິນ ຍານ. ໃນ ພຣະ ຄຳ ພີ, ຄົນ ຊອບ ທຳ ໄດ້ ຖືກ ສັນ ຍາ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ ມີ ເປັນ ມູນ ມໍລະ ດົກ.

ອັບ ຣາ ຮາ ມຢາກ ມີ ຜູ້ ສືບ ມໍລະ ດົກ, **ປຖກ 15:2-5.**

ໂລກ ນີ້ ເປັນ ຂອງ ອັບ ຣາ ຮາ ມຢອນ ສັດ ທາ ທີ່ ຊອບ ທຳ ຂອງ ເພິ່ນ, **ຮມ 4:13.** ພວກ ເຮົາ ເປັນ ລູກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ຖ້າ ເຮົາ ທັງ ຫລາຍ ເປັນ ລູກ, ແລ້ວ ເຮົາ ກໍ ເປັນ ຜູ້ ຮັບ ມໍລະ ດົກ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ເປັນ ຜູ້ ຮ່ວມ ຮັບ ມໍລະ ດົກ ກັບ ພຣະ ຄຣິດ, **ຮມ 8:16-17 (ຄພ 84:38).** ເຈົ້າ ເປັນ ບຸດ, ເປັນ ທາຍາດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຜ່ານ ພຣະ ຄຣິດ, **ຄລຕ 4:7.** ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕັ້ງ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໃຫ້ ເປັນ ຜູ້ ຮັບ ສັບ ພະ ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ປວງ ເປັນ ມໍລະ ດົກ, **ຮຮ 1:2.**

ຜູ້ ທີ່ ລຳ ຖ້າ ການ ໂຖ່ ບາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ທາຍາດ ຂອງ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, **ມຊຢ 15:11.** ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ ກາຍ ເປັນ ລູກ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ແລະ ທາຍາດ ຂອງ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, **4 ນຟ 1:17.**

ຄົນທີ່ໄດ້ຕາຍປາດສະຈາກຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະກິດຕິຄູນ ອາດກາຍເປັນທາຍາດແຫ່ງອານາຈັກຊັ້ນສູງ, ຄພ 137:7-8. ຄົນຕາຍຜູ້ທີ່ກັບໃຈເປັນທາຍາດແຫ່ງຄວາມລອດ, ຄພ 138:58-59.

ອັບຣາຮາມໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຮັບມູນມໍລະດົກທີ່ຖືກຕ້ອງເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງເພິ່ນ, ອຣຣ 1:2.

ທີ່ອານຄຳ

ຜູ້ນຳນາຍທະຫານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຊາວນີໂຟໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ (ແອວ 50:35; 51-52; 61-62).

ທີ່ສຸຂະເສີມ. ເບິ່ງ ສະຫວັນ ນຳອີກ

ສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂລກວິນຍານ ຊຶ່ງໃນນັ້ນວິນຍານທີ່ຊອບທຳຜູ້ໄດ້ຈາກໂລກນີໂປກຳລັງລໍຖ້າຮ່າງກາຍທີ່ພົ້ນຄົນຊີວິດຂອງຕົນ. ມັນເປັນສະພາບແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ສັນຕິສຸກ.

ຄຳວ່າ ທີ່ສຸຂະເສີມ ກໍ່ຍັງຖືກໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີນຳອີກ ທີ່ໝາຍເຖິງໂລກວິນຍານ (ລກ 23:43), ອານາຈັກຊັ້ນສູງ (2 ກຣທ 12:4), ແລະ ສະພາບອັນຮຸ່ງເຫລື້ອມໃນໄລຍະພັນປີຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ (ຫຼຸ 1:10).

ຜູ້ໃດທີ່ມີໄຊຊະນະ ເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນກິນຜົນຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນສວນຂອງພຣະເຈົ້າ, ພມ 2:7.

ທີ່ສຸຂະເສີມຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງປ່ອຍວິນຍານຂອງຄົນຊອບທຳຂຶ້ນມາ, 2 ນຟ 9:13. ວິນຍານຂອງຄົນທີ່ຊອບທຳໄດ້ຖືກຮັບເຂົ້າໃນສະພາບຂອງສັນຕິສຸກ, ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ທີ່ສຸຂະເສີມ, ແອວ 40:11-12. ສານຸສິດທັງໝົດຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ຈາກໄປຫາທີ່ສຸຂະເສີມຂອງພຣະເຈົ້າ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ສາມຄົນ, 4 ນຟ 1:14. ໃນບໍ່ຊ້ານີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປພັກຢູ່ໃນທີ່ສຸຂະເສີມຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຣນ 10:34.

ພຣະຄຣິດໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ວິນຍານທີ່ຊອບທຳໃນທີ່ສຸຂະເສີມ, ຄພ 138.

ທີ່ສູດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ. ເບິ່ງ ໂລກ—ທີ່ສູດຂອງໂລກ

ທີ່ຖືກຳເນີດ. ເບິ່ງ ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ; ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ; ລູກງຂອງພຣະຄຣິດ; ອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ ນຳອີກ

ຄືການເກີດ. ການກຳເນີດຄືການຄອດ, ຄືການສ້າງ, ຫລື ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນ. ໃນພຣະຄຳພີ, ຖ້ອຍຄຳ ເຫລົ່ານີ້ມັກຈະຖືກໃຊ້ເລື້ອຍໆເຖິງການເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ. ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຽງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະບິດາເທົ່ານັ້ນໃນຄວາມເປັນມະຕະ, ແຕ່ຜູ້ຄົນທັງປວງອາດເປັນຜູ້ຖືກຳເນີດທາງວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດ ໂດຍການຮັບເອົາພຣະອົງ, ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ກາຍເປັນຄົນໃໝ່ຜ່ານ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ວັນ ນີ້ ເຮົາ ໄດ້ ໃຫ້ກຳເນີດເຈົ້າ, ພສສ 2:7 (ກຈກ 13:33; ຮຣ 1:5-6; 5:5).

ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງຄືການເປັນພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກພຣະບິດາ, ຢຣ 1:14 (2 ນຟ 25:12; ແອວ 12:33-34; ຄພ 76:23). ພຣະເຈົ້າຮັກໂລກຫລາຍຈົນໄດ້ປະທານພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະອົງ, ຢຣ 3:16 (ຄພ 20:21).

ພຣະຄຣິດໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງທາງວິນຍານ, ມຊຢ 5:7.

ທຸກຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຖືກຳເນີດຜ່ານພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະບຸດຫົວປີ, ຄພ 93:22.

ທູດ, ເທວະດາ

ມີບຸກຄົນຢູ່ສອງແບບໃນສະຫວັນທີ່ເອີ້ນວ່າທູດ: ຜູ້ທີ່ເປັນວິນຍານ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ. ທູດທີ່ເປັນວິນຍານຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ, ຫລື ເຂົາເຈົ້າເປັນວິນຍານ ຜູ້ເຄີຍມີຮ່າງກາຍມະຕະ ແລະ ຕອນນີ້ພວມລໍຖ້າການພົ້ນຄົນຊີວິດ. ທູດທີ່ມີຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ເປັນຄົນມາມີຊີວິດ ຫລື ໄດ້ປ່ຽນສະພາບແລ້ວ.

ມີແຫລ່ງອ້າງອີງຫລາຍບ່ອນຢູ່ໃນພຣະຄຳ

ທູນຂໍ

ພີເຖິງວຽກງານຂອງເຫລົ່າທູດ. ບາງເທື່ອທູດກ່າວດ້ວຍສຽງຟ້າຮ້ອງ ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າກ່າວຂ່າວສານຂອງພຣະເຈົ້າ (ມຊຢ 27:11–16). ຜູ້ຊາຍມະຕະທີ່ຊອບທຳກໍຖືກເອີ້ນວ່າທູດຄືກັນ (ປຈສ, ປຖກ 19:15 [ພາກທ້ອຍທ້າຍ]). ທູດບາງອົງຮັບໃຊ້ຢູ່ອ້ອມຮອບພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນ (ແອວ 36:22).

ຂໍພຣະຄຳພີກໍໄດ້ກ່າວເຖິງບໍລິວານຂອງມານຄືກັນ. ນີ້ຄືວິນຍານທີ່ຕິດຕາມລູຊີເຟີ ແລະຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດກ່ອນມະຕະ ແລະ ຖືກໂຍນລົງສູ່ໂລກ (ພນມ 12:1–9; 2 ນຟ 9:9, 16; ຄພ 29:36–37).

ຢາໂຄບ ໄດ້ເຫັນບັນດາທູດຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຢ່າງຂຶ້ນຢ່າງລົງ, ປຖກ 28:12. ທູດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ພົບກັບຢາໂຄບ, ປຖກ 32:1–2. ກິເດໂອນໄດ້ເຫັນທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ຜປ 6:22. ທູດໄດ້ເດີນມືອອກໄປເພື່ອທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ, 2 ຊມອ 24:16. ທູດໄດ້ປຸກເອລີຢາ ແລະ ໄດ້ບອກເພິ່ນໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະກິນເຂົ້າ, 1 ກສ 19:5–7. ດານີເອນໄດ້ເຫັນທູດຄັບຣີເອນໃນພາບນິມິດ, ດນອ 8:15–16. ທູດມີຄາເອນໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອດານີເອນ, ດນອ 10:13.

ທູດຄັບຣີເອນຖືກສົ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ລກ 1:19, 26–27. ບໍລິວານຂອງມານຈະຖືກລ່າມໄສ້ໄວ້ຈົນເຖິງເວລາແຫ່ງການພິພາກສາ, ຢດ 1:6 (2 ເປໂຕ 2:4).

ຜູ້ຄົນໄດ້ເຫັນເຫລົ່າທູດພາກັນລົງມາຈາກສະຫວັນ, 3 ນຟ 17:24. ໂມໂຣໂນໄດ້ຂຽນກ່ຽວກັບການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ, ມຣນ 7:25–32.

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນຖືຂໍກະແຈແຫ່ງການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ, ຄພ 13. ໂມໂຣໂນ, ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ, ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ໂຢຮັນ, ໂມເຊ, ເອລີຢາ, ແລະ ອີລາຍ ທັງໝົດໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ໃຈເຊັ່ນ ສະມິດ ໃນຖານະທູດ, ຄພ 27:5–12. ພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດທົນກັບການປະຕິບັດຂອງເຫລົ່າທູດ, ຄພ 67:13. ມີຄາເອນ, ອັກຄະທູດ, ແມ່ນ ອາດາມ, ຄພ

107:54. ທູດເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດແລ້ວ, ມີຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ, ຄພ 129. ບໍ່ມີເຫລົ່າທູດຜູ້ປະຕິບັດຕໍ່ແຜ່ນດິນໂລກນີ້ ນອກຈາກຄົນທີ່ເປັນຂອງມັນ, ຄພ 130:5. ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ກົດແຫ່ງການແຕ່ງງານນິລັນດອນຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ແຕ່ງງານ ທັງບໍ່ຖືກຍົກໃຫ້ແຕ່ງງານ ຈະຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນທູດສະຫວັນ, ຄພ 132:16–17.

ທູນຂໍ. ເບິ່ງ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ ນຳອີກ

ຄືການສອບຖາມ, ຖາມ, ຫລື ອ້ອນວອນພຣະເຈົ້າທູນຂໍບາງສິ່ງທີ່ພິເສດ.

ຈິ່ງໝັ້ນຂໍແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ, ມຫ 7:7. ຖ້າຄົນໃດໃນພວກເຈົ້າຂາດສະຕິປັນຍາ, ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນທູນຂໍຈາກພຣະເຈົ້າ, ຢກບ 1:5 (ຈສ—ປ 1:7–20).

ທູນຖາມ ເຮົາດ້ວຍສັດທາ, 1 ນຟ 15:11. ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້, ມັນກໍເປັນເພາະພວກທ່ານບໍ່ທູນຖາມ, 2 ນຟ 32:4. ທູນຂໍດ້ວຍໃຈຈິງ, ມຊຢ 4:10. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກທ່ານຂໍດ້ວຍສັດທາ, ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ມຊຢ 4:21. ທູນຖາມພຣະເຈົ້າຖ້າຫາກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຈິງ, ມຣນ 10:4.

ພວກເຂົາຮັກຄວາມມືດຫລາຍກວ່າຄວາມສະຫວ່າງ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ທູນຂໍຈາກເຮົາ, ຄພ 10:21. ເຈົ້າຖືກບັນຊາໃຫ້ທູນຂໍຈາກພຣະເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງ, ຄພ 46:7.

ເທດສະໜາຢູໂນນພູ. ເບິ່ງ ຄຳບູລົມສຸກ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຄຳເທດສະໜາ ທີ່ກ່າວໂດຍອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ ແກ່ສານຸສິດຂອງພຣະອົງ ຜູ້ກຳລັງຈະຖືກສົ່ງອອກໄປເຜີຍແຜ່ (ມຫ 5–7; ລກ 6:20–49). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວເທດສະໜາ ບໍ່ດົນຫລັງຈາກໄດ້ເອີ້ນອັກຄະສາວົກສິບສອງ.

ຄຳເທດສະໜາໄດ້ຖືກອະທິບາຍໂດຍການແປພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຂອງໃຈເຊັ່ນ ສະມິດ ແລະ ໂດຍຄຳເທດສະໜາທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຊຶ່ງ

ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນ 3 ນຟ 12-14 ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ພາກສ່ວນທີ່ສຳຄັນຂອງຄຳເທດສະໜາ ໄດ້ຖືກສູນເສຍໄປຈາກເລື່ອງລາວໃນມັດທາຍ.

ເທເລີ, ຈອນ

ປະທານ ຄົນທີ່ສາມຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ໄດ້ຖືກເອີ້ນສູ່ສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງ, ຄພ 118:6 (ຄພ 124:128-129). ໄດ້ຖືກບາດເຈັບຕອນມີການສັງຫານ, ຄພ 135:2. ໄດ້ຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ຊຶ່ງໂຈເຊັບແອັຟ ສະມິດ ໄດ້ເຫັນໃນໂລກວິນຍານ, ຄພ 138:53-56.

ແທ່ນບູຊາ. ເບິ່ງ ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ ນຳອີກ

ສະຖານທີ່ໃຊ້ສຳລັບການເຜົາເຄື່ອງບູຊາ, ການຖວາຍ, ແລະ ນະມັດສະການ.

ໂນອາ ໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາແທ່ນໜຶ່ງຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເຜົາເຄື່ອງບູຊາຖວາຍ, ປຖກ 8:20. ອັບຣາຮາມໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາແທ່ນໜຶ່ງຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ປຖກ 12:7-8. ອັບຣາຮາມໄດ້ມັດອີຊາກ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນໄວ້ເທິງແທ່ນບູຊາ, ປຖກ 22:9 (ປຖກ 22:1-13). ຢາໂຄບ ໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາແທ່ນໜຶ່ງຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ເອີ້ນບ່ອນນັ້ນວ່າເບັດເອນ, ປຖກ 35:6-7. ເອລີຢາໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາແທ່ນໜຶ່ງ ແລະ ໄດ້ທ້າທາຍພວກປະໂລທິດຂອງບາອານ, 1 ກສ 18:17-40.

ເມື່ອເຈົ້າເອົາເຄື່ອງມາຖວາຍທີ່ເທິງແທ່ນບູຊາ, ທ່າອິດໃຫ້ເຈົ້າກັບໄປຄືນດີກັບອ້າຍເອື້ອຍມັ່ງຂອງເຈົ້າສາກ່ອນ, ມທ 5:23-24. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນດວງວິນຍານຢູ່ໃຕ້ແທ່ນບູຊາ ເປັນດວງວິນຍານຂອງຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຖືກຂ້າ ເພາະປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ພນມ 6:9 (ຄພ 135:7).

ລີໂຮ ໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາດ້ວຍຫີນ, ແລະ ຖວາຍຄວາມຂອບພຣະຄຸນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, 1 ນຟ 2:7.

ອັບຣາຮາມໄດ້ຖືກໄວ້ຊີວິດຈາກຄວາມຕາຍເທິງແທ່ນບູຊາຂອງເອເລນາ, ອຣສ 1:8-20.

ເທວະດາ. ເບິ່ງ ທູດ, ເທວະດາ

ທົ່ງ. ເບິ່ງ ສວນອະກຸ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ໂລກ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ເປັນສະຖານທີ່ເປີດແປນທີ່ຜູ້ຄົນໃຊ້ເຮັດຮົ່ວເຮັດສວນ ຫລື ປູກຫຍ້າ. ສ່ວນຫລາຍມັນປຽບເໝືອນ ໂລກ ແລະ ຜູ້ຄົນ ໃນໂລກ.

ທົ່ງຄືໂລກ, ມທ 13:38. ອານາຈັກສະຫວັນປຽບເໝືອນຊັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນທົ່ງ, ມທ 13:44. ພໍ່ໄດ້ເຫັນທົ່ງອັນກວ້າງໃຫຍ່, 1 ນຟ 8:9, 20. ເຂົ້າຢູ່ໃນທົ່ງສຸກແລ້ວ, ແອວ 26:5.

ທົ່ງກໍຂາວພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເກັບກຽວ, ຄພ 4:4 (ຄພ 6:3; 11:3; 12:3; 14:3; 31:4; 33:3, 7). ທົ່ງຄືໂລກ, ຄພ 86:1-2. ເຮົາຈະປຽບທຽບອານາຈັກດັ່ງກ່າວໃສ່ກັບຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ມີທົ່ງ, ຄພ 88:51.

ໂທດປະຫານຊີວິດ. ເບິ່ງ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ ນຳອີກ

ການລົງໂທດຈົນເຖິງຕາຍເພາະການເຮັດອາຊະຍາກຳ, ໂດຍສະເພາະກ່ຽວພັນກັບການລົງໂທດເນື່ອງດ້ວຍການຄາດຕະກຳ.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຂ້າເພື່ອນມະນຸດ ກໍຈະຖືກເພື່ອນມະນຸດຄົນອື່ນຂ້າ, ປຖກ 9:6 (ປຈສ, ປຖກ 9:12-13). ຄາດຕະກອນຈະຖືກລົງໂທດເຖິງຕາຍ, ຈບຂ 35:16.

ຄາດຕະກອນທີ່ຂ້າຄົນ ໂດຍເຈດຕະນາຈະຕ້ອງຕາຍ, 2 ນຟ 9:35. ເຈົ້າຈິ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບໂທດປະຫານຊີວິດຕາມກົດ, ແອວ 1:13-14. ຄົນທີ່ເຮັດຄາດຕະກຳຈະຖືກລົງໂທດເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ, ແອວ 1:18. ກົດໝາຍຕ້ອງການຊີວິດຂອງເຂົາຜູ້ເປັນຄາດຕະກອນ, ແອວ 34:12.

ຄົນທີ່ຂ້າຄົນຈະຕາຍ, ຄພ 42:19.

ໂທມາ

ໃນ ພຣະ ຄຳພີ ໃໝ່, ຜູ້ໜຶ່ງ ໃນກຸ່ມອັກຄະ

ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ

ສາວົກສິບສອງດັງເດີມຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ລະຫວ່າງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະອົງ. (ມທ 10:2-3; ຢຣ 14:5). ຊື່ໃນພາສາກຣີກແມ່ນ ຝາແຝດ (ຢຣ 20:24-29; 21:2). ເຖິງແມ່ນວ່າໂທມາໄດ້ສົງໄສເລື່ອງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ ຈົນເຖິງຕອນທີ່ລາວໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດດ້ວຍຕົນເອງ, ແລ້ວບຸກຄະລິກລັກສະນະທີ່ເຂັ້ມແຂງຂອງລາວ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວເຕັມໃຈທີ່ຈະປະເຊີນກັບການຂົ່ມເຫັງ ແລະ ຄວາມຕາຍ ນຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຢຣ 11:16; 20:19-25).

ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ. ເບິ່ງ ສາດສະດາ; ສາດສະດາຍິງ; ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ; ຜູ້ພະຍາກອນ ນຳອີກ

ຄຳທຳນາຍຮ່ວມດ້ວຍຄຳດົນໃຈ ຫລື ການຂຽນ ຈາກສະຫວັນ, ຊຶ່ງບຸກຄົນໄດ້ຮັບຜ່ານທາງການເປີດເຜີຍ ຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະເຢຊູ ເປັນວິນຍານຂອງການທຳນາຍ (ພມ 19:10). ຄຳທຳນາຍອາດກ່ຽວຂ້ອງກັບອະດີດ, ປະຈຸບັນ, ຫລື ອະນາຄົດ. ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງກ່າວຄຳທຳນາຍ, ເພິ່ນຈະກ່າວ ຫລື ຂຽນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າປະສົງໃຫ້ເພິ່ນຮູ້ ເພື່ອເປັນການດີສຳລັບເພິ່ນ ຫລື ເປັນການດີສຳລັບຄົນອື່ນໆ. ຜູ້ຄົນສາມາດຮັບການທຳນາຍ ຫລື ການເປີດເຜີຍສຳລັບຊີວິດຂອງຕົນເອງໄດ້.

ຢາກໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນທຸກໆຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ທຳນາຍ, **ຈບຊ 11:29.** ລູກຊາຍຍິງພວກເຈົ້າຈະປະກາດພຣະທຳ, **ຢອ 2:28** (ກຈກ 2:17-18). ພຣະອົງໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງພຣະອົງແກ່ຜູ້ທຳນາຍ ຄືຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, **ອມ 3:7.**

ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຈະຕີຄວາມໝາຍຂອງຄຳທຳນາຍໃນພຣະຄຳພີເອົາເອງບໍ່ໄດ້, **2 ປທ 1:20.**

ຊາວນີໄຟໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຫລາຍເລື່ອງ ແລະ ໄດ້ມີວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ, **ຢຄ 4:6, 13.** ແອວມາ ແລະ ແອມມິວເລັກ ໄດ້ຮູ້ຈັກເຈດຕະນາຂອງໃຈຂອງຊີເອສຣອມ ໂດຍ

ວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ, **ແອວ 12:7.** ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ເວົ້າວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ກະທຳວຽກງານ ໂດຍການທຳນາຍ, **3 ນພ 29:6.** ຈົ່ງຄົ້ນຄວ້າຄຳທຳນາຍຂອງເອຊາຢາ, **ມມ 8:23.**

ຄຳທຳນາຍຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນທັງໝົດ, **ຄພ 1:37-38.**

ມະນຸດຕ້ອງໄດ້ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າໂດຍການພະຍາກອນ, **ຫຊ 1:5.**

ທຳມະສາລາ. ເບິ່ງ ຊາວຢິວ ນຳອີກ

ສະຖານທີ່ຊຸມນຸມ ໃຊ້ສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງສາດສະໜາ. ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່, ເຄື່ອງໃຊ້ໃນນັ້ນ ກໍບໍ່ມີຫຍັງຫລາຍ, ມີທົບໜ່ວຍໜຶ່ງທີ່ບັນຈຸກໍບັນຍັດ ແລະ ການຂຽນສັກສິດອື່ນໆ. ໂຕະອານໜັງສື, ແລະ ຕັ້ງນັ້ນມັດສະການ.

ສະພາໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ເປັນຜູ້ດູ ແລ ທຳມະສາລາ ແຕ່ລະແຫ່ງ. ເຂົາເຈົ້າເປັນຜູ້ຕັດສິນໃຈວ່າ ຜູ້ໃດຄວນຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າໄປ ຫລື ຄວນຖືກກົດກັນ (ຢຣ 9:22; 12:42). ໜ້າທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດແມ່ນຫົວໜ້າທຳມະສາລາ (ມຣກ 5:22; ລູກາ 13:14). ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ລາວຈະເປັນຜູ້ຂຽນ, ດູແລຕິກ, ແລະ ຄວບຄຸມພິທີນະມັດສະການ. ບຸກຄົນໜຶ່ງໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ສະໝຸນ (ລກ 4:20).

ມີສະຖານທຳມະສາລາຢູ່ທຸກໆບ້ານ ບ່ອນທີ່ຊາວຢິວອາໄສຢູ່, ທັງໃນພິລິດສະຕິນ ແລະ ໃນບ່ອນອື່ນໆ. ສິ່ງນີ້ເປັນການຊ່ວຍເຫລືອທີ່ໃຫຍ່ຫລວງ ໃນການປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ເພາະວ່າຜູ້ສອນສາດສະໜາຂອງສາດສະໜາຈັກ ໃນສະໄໝນັ້ນ ສາມາດກ່າວຢູ່ໃນທຳມະສາລາ (ກຈກ 13:5, 14; 14:1; 17:1, 10; 18:4). ການປະຕິບັດທີ່ເໝືອນກັນນີ້ກໍມີຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ສອນສາດສະໜາ ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ (ແອວ 16:13; 21:4-5; 32:1), ເຊັ່ນດຽວກັບ ໃນບັນດາຜູ້ສອນສາດສະໜາລຸ້ນທຳອິດ ໃນຍຸກສະໄໝນີ້ (ຄພ 66:7; 68:1).

ນະທານາເອັມ. ເບິ່ງ ບຣະໂທໂລມາຍ ນຳອີກ
ອັກຄະສາວົກຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ເພື່ອນ

ຂອງ ພິລິບ ໃນ ພຣະ ຄຳ ພີ ໃໝ່ (ຍຣ 1:45-51). ລາວມາຈາກບ້ານການາ ໃນເມືອງຄາລິເລ (ຍຣ 21:2). ພຣະ ຄຣິດໄດ້ກ່າວ ວ່າ ນະທານາເອັນເປັນຊາວອິດສະຣາເອນທີ່ປາດສະຈາກອຸປາຍ (ຍຣ 1:47). ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ຜູ້ຄົນຄິດວ່າ ລາວກັບບາຣະໂທໂລມາຍ ເປັນຄົນໆດຽວກັນ (ມທ 10:3; ມຣກ 3:18; ລກ 6:14; ຢຣ 1:43-45).

ນະມັດສະການ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ຄວາມຮັກ, ຄວາມຄາລະວະ, ການຮັບໃຊ້, ແລະ ການ ອຸທິດຕົນສຳລັບ ພຣະເຈົ້າ (ຄພ 20:19). ການນະມັດສະການແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍການອະທິຖານ, ການຖືສິນອິດເຂົ້າ, ການຮັບໃຊ້ໃນສາດສະໜາຈັກ, ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນພິທີການຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ, ແລະ ການປະຕິບັດອື່ນໆ ທີ່ສະແດງຄວາມອຸທິດຕົນ ແລະ ຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ຢ່ານະມັດສະການພຣະອື່ນ ນອກຈາກເຮົາ, ອພຍ 20:3 (ອພຍ 32:1-8, 19-35; ພສສ 81:9).

ນະມັດສະການພຣະບິດາດ້ວຍຈິດວິນຍານ ແລະ ຄວາມຈິງ, ຢຣ 4:23. ຈົ່ງນະມັດສະການພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ໄດ້ສ້າງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ, ພນມ 14:7 (ຄພ 133:38-39).

ນະມັດສະການ ພຣະ ອົງ ດ້ວຍສຸດພະລັງ, ສຸດຈິດໃຈ, ແລະ ສຸດກຳລັງຂອງພວກທ່ານ, 2 ນພ 25:29. ພວກເພິ່ນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ນະມັດສະການພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ຢຄ 4:5. ຊີມັດໄດ້ສອນວ່າ ມະນຸດຄວນອະທິຖານ ແລະ ນະມັດສະການໃນທຸກສະຖານທີ່, ແອວ 33:3-11. ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າດ້ວຍວິນຍານ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຈິງ, ບໍ່ວ່າພວກທ່ານຈະຢູ່ບ່ອນໃດກໍຕາມ, ແອວ 34:38. ຜູ້ຄົນໄດ້ກາບລົງແທບພຣະບາດຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ໄດ້ນະມັດສະການພຣະອົງ, 3 ນພ 11:17.

ມະນຸດທັງປວງຈະຕ້ອງກັບໃຈ, ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແລະ ນະມັດ

ສະການພຣະບິດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ຄພ 20:29. ເຮົາມອບຄຳກ່າວເຫລົ່ານີ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈ ແລະ ຮູ້ວ່າຈະນະມັດສະການຢ່າງໃດ, ແລະ ຮູ້ວ່າພວກເຈົ້ານະມັດສະການສິ່ງໃດ, ຄພ 93:19.

ພຣະເຈົ້າອົງດຽວນີ້ເທົ່ານັ້ນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະນະມັດສະການ, ມຊ 1:12-20. ພວກເຮົາເຊື່ອຖືສິດທິແຫ່ງການນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ ຜູ້ມີລິດທານຸພາບ, ຫຼຸຊ 1:11.

ນະລົກ. ເບິ່ງ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ; ມານ; ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ ນຳອີກ

ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍກ່າວເຖິງນະລົກຢ່າງໜ້ອຍໃນຄວາມໝາຍສອງຢ່າງ. ທຳອິດ, ມັນເປັນສະຖານທີ່ພັກເຊົາຊົ່ວຄາວຢູ່ໃນໂລກວິນຍານສຳລັບ ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນຕອນທີ່ເປັນມະຕະ. ໃນຄວາມໝາຍນີ້, ນະລົກມີຈຸດຈົບ. ວິນຍານທີ່ຢູ່ບ່ອນນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການສິດສອນເລື່ອງພຣະກິດຕິຄຸນ, ແລະ ບາງເທື່ອຫລັງຈາກເຂົາເຈົ້າໄດ້ກັບໃຈແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າຈະຟື້ນຄືນຊີວິດໄປສູ່ລັດສະໝີພາບລະດັບໃດໜຶ່ງທີ່ເໝາະສົມສຳລັບເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ກັບໃຈ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເປັນບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ, ຈະຄົງຢູ່ໃນນະລົກຕໍ່ໄປໃນໄລຍະນັ້ນ. ຫລັງຈາກໜຶ່ງພັນປີແຫ່ງຄວາມທໍລະມານ, ເຂົາເຈົ້າຈະຟື້ນຄືນຊີວິດສູ່ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນຕໍ່າ (ຄພ 76:81-86; 88:100-101).

ສອງ, ມັນເປັນສະຖານທີ່ຖາວອນຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກໂຖ່ໂດຍການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ໃນຄວາມໝາຍນີ້, ນະລົກເປັນສະຖານທີ່ຖາວອນ. ມັນເປັນສະຖານທີ່ສຳລັບຜູ້ທີ່ຖືກພົບວ່າ "ຍັງສຶກກະປົກຢູ່" (ຄພ 88:35, 102). ນີ້ເປັນບ່ອນຂອງຊາຕານ, ບໍລິວານຂອງມັນ, ແລະ ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ—ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດພຣະບຸດຫລັງຈາກທີ່ພຣະບິດາໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະອົງແລ້ວ—ຈະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນຊົ່ວມິລັນດອນ (ຄພ 76:43-46).

ບາງເທື່ອພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງນະລົກວ່າເປັນຄວາມມິດພາຍນອກ.

ນັບຖື

ຈິດວິນຍານຂອງດາວິດຈະບໍ່ຖືກປະຖິ້ມໄວ້
ໃນນະລົກ, **ພສສ 16:10 (ພສສ 86:13).**

ຕ້ອງຕົກນະລົກຢູ່ໃນໄຟຊຶ້ງມອດບໍ່ເປັນຈັກ
ເທື່ອ, **ມຣກ 9:43 (ມຊຢ 2:38).** ເມື່ອຢູ່ໃນ
ແດນມໍລະນາກໍເປັນທຸກເວດທະນາຫລາຍ
ເສດຖີນັ້ນຈຶ່ງເງິຍໜ້າຂຶ້ນ, **ລກ 16:22-23 (ຄພ
104:18).** ຄວາມຕາຍ ແລະ ແດນມໍລະນາກໍໄດ້
ສົ່ງຄົນທັງຫລາຍໃນທີ່ນັ້ນຄືນມາ, **ພນມ 20:13.**

ມີບ່ອນໜຶ່ງຕຽມໄວ້ແລ້ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ
ນະລົກອັນເປັນຕາຢານ, **1 ນພ 15:35.** ຄວາມ
ປະສົງຂອງເນື້ອໜັງໃຫ້ອຳນາດແກ່ວິນຍານ
ຂອງມານທີ່ຈະນຳເຮົາລົງນະລົກ, **2 ນພ 2:29.**
ພຣະຄຣິດ ໄດ້ຕຽມທາງເພື່ອການບົດປ່ອຍ
ຂອງພວກເຮົາຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ນະລົກ,
2 ນພ 9:10-12. ຜູ້ທີ່ຍັງສົກກະບົກຢູ່ຄືເກົ່າ
ຈະອອກໄປຫາຄວາມທໍລະມານອັນເປັນນິດ,
2 ນພ 9:16. ມານກ່ອມຈິດວິນຍານຂອງພວກ
ເຂົາ ແລະ ພາພວກເຂົາລົງໄປຫານະລົກຢ່າງ
ລະມັດລະວັງ, **2 ນພ 28:21.** ພຣະເຢຊູໄດ້
ໄຖ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກນະລົກ,
2 ນພ 33:6. ເຮັດໃຫ້ຕົວຫລຸດພົ້ນຈາກຄວາມ
ເຈັບປວດແຫ່ງນະລົກ, **ຢຄ 3:11.** ຈະຖືກມານ
ເອົາໄປເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຖືກນຳໄປດ້ວຍ
ຄວາມປະສົງຂອງມັນລົງໄປຫາຄວາມພິນາດ
ຄືສາຍໄສ້ແຫ່ງນະລົກ, **ແອວ 12:11.** ຄົນຊົ່ວ
ຈະຖືກໄລ່ໃຫ້ອອກໄປຫາຄວາມມິດພາຍນອກ
ຈົນກວ່າເຖິງເວລາແຫ່ງການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງ
ເຂົາ, **ແອວ 40:13-14.** ຄົນສົກກະບົກຈະທຸກ
ທໍລະມານໃຈທີ່ຈະຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າຍິ່ງກວ່າຈະຢູ່
ໃນນະລົກ, **ມມ 9:4.**

ການລົງໂທດຊຶ້ງເຮົາມອບໃຫ້ຈາກມືຂອງ
ເຮົາ ແມ່ນ ການ ລົງ ໂທດ ທີ່ ບໍ່ມີທີ່ສຸດ, **ຄພ
19:10-12.** ນະລົກເປັນບ່ອນຕຽມໄວ້ສຳລັບ
ມານກັບບໍລິວານຂອງມັນ, **ຄພ 29:37-38.** ຜູ້
ທີ່ຮັບຮູ້ພຣະເຈົ້າຈະຖືກບົດປ່ອຍຈາກຄວາມ
ຕາຍ ແລະ ໄສ້ແຫ່ງນະລົກ, **ຄພ 138:23.**

ນັບຖື. ເບິ່ງ ຄາລະວະ, ຄວາມຄາລະວະ; ໃຫ້
ກຽດ *ນຳອີກ*

ທີ່ຈະຖືວ່າບຸກຄົນ ຫລື ບາງສິ່ງທີ່ມີຄ່າ ແລະ
ລາຄາ, ໂດຍສະເພາະໃນເລື່ອງພຣະກິດຕິຄຸນ.

ທ່ານຖືກດູໝິ່ນປະໝາດ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່
ໄດ້ນັບຖືທ່ານເລີຍ, **ອຊຢ 53:3-4.**

ຊຶ້ງເປັນທີ່ນັບຖືໃນທຳມະກາງມະນຸດກໍເປັນທີ່
ລັງກຽດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, **ລກ 16:15.**
ຢ່າເຮັດສິ່ງໃດໃນທາງຊິງດີ ຫລື ຖືດີກັນ, **ພລປ
2:3.**

ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຖືວ່າ ເນື້ອໜັງທັງຫລາຍ
ເປັນອັນດຽວ, **1 ນພ 17:35.** ໃຫ້ທຸກຄົນນັບ
ຖືເພື່ອນບ້ານຄືກັບຕົນເອງ, **ມຊຢ 27:4 (ຄພ
38:24-25).**

ໃນວັນທີ່ພວກເຂົາມີສັນຕິສຸກ ພວກເຂົາຖື
ຄຳແນະນຳຂອງເຮົາເປັນເລື່ອງຫລົ້ນໆ, **ຄພ
101:8.**

ນາງມາຣີຍິງສາວບໍລິສຸດ. ເບິ່ງ ມາຣີ, ມານດາ
ຂອງພຣະເຢຊູ

ນາຊາເຣັດ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ *ນຳອີກ*

ຄຸ້ມບ້ານໜຶ່ງທີ່ຕັ້ງຢູ່ຄ້ອຍພູເບື້ອງຕາເວັນຕົກ
ຂອງທະເລຄາລີເລ. ນາຊາເຣັດເປັນບ້ານເກີດ
ເມືອງນອນຂອງພຣະເຢຊູ (ມທ 2:23). ພຣະ
ເຢຊູ ໄດ້ສອນ ໃນທຳມະສາລາຢູ່ນາຊາເຣັດ,
ແລະ ໄດ້ປະກາດວ່າ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດສຳເລັດ
ຕາມທີ່ມີທຳນາຍໄວ້ຢູ່ໃນເອຊາຢາ 61:1-2
(ມທ 13:54-58; ມຣກ 6:1-6; ລກ 4:16-30).

ນາຍທະຫານ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນກອງທັບໂຣມ ຜູ້ເປັນນາຍທະ
ຫານຈຳນວນ 50 ຫາ 100 ຄົນ. ທະຫານກຸ່ມນີ້
ເປັນກຸ່ມໜຶ່ງໃນຈຳນວນຫົກສິບກຸ່ມຂອງກອງ
ທັບໃຫຍ່ຂອງຊາວໂຣມ. (ເບິ່ງ ມທ 8:5; ລກ
23:47; ກກຈ 10:1-8.)

ນາຍພາສີ. ເບິ່ງ ຈັກກະພົບໂຣມ *ນຳອີກ*

ໃນກຸງໂຣມສະໄໝບູຮານ, ເປັນຄົນທີ່ໄປ
ເກັບພາສີໃຫ້ລັດຖະບານ. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວ
ຄົນເກັບພາສີຈະຖືກຊາວຢິວກຽດຊ້ຳ. ຄົນເກັບ
ພາສີບາງຄົນໄດ້ຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນຢ່າງ
ເຕັມໃຈ (ມທ 9:9-10; ລກ 19:2-8).

ນາທານ. ເບິ່ງ ດາວິດ *ນຳອີກ*

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມໃນວັນເວລາ

ຂອງກະສັດດາວິດ. ເມື່ອດາວິດໄດ້ສະເໜີສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນະນຳນາທານໃຫ້ບອກດາວິດວ່າບໍ່ໃຫ້ເພີ່ມສ້າງມັນ. ນາທານກໍຍັງໄດ້ຕິຕຽນດາວິດນຳອີກ ທີ່ເປັນສາເຫດໃຫ້ອູຣິອາ ນາຍທະຫານຄົນໜຶ່ງຂອງເພີ່ນຖືກຂ້າຕາຍ, ແລະການເອົານາງບັດເຊບາ ເມຍຂອງອູຣິອາມາເປັນມະເຫສີ (2 ຊມອ 12:1–15; ຄພ 132:38–39). ສາດົກ, ພ້ອມດ້ວຍນາທານ, ໄດ້ເຈີມໂຊໂລໂມນ ລູກຊາຍຂອງດາວິດໃຫ້ເປັນກະສັດ (1 ກສ 1:38–39, 45).

ນາອາມານ. ເບິ່ງ ເອລີຊາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບທະຫານຂອງກະສັດຊີເຣຍ. ລາວຍັງເປັນພະຍາດຂີ້ທູດນຳອີກ. ຜ່ານສັດທາຂອງນາງສາວໃຊ້ຊາວອິດສະຣາເອນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ໄປທາສາດສະດາເອລີຊາ. ລາວໄດ້ຫາຍດີຈາກພະຍາດຂີ້ທູດ ໂດຍການຖ່ອມຕົວ ແລະ ລົງໄປອາບນ້ຳເຈັດເທື່ອຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ຕາມທີ່ ສາດສະດາເອລີຊາໄດ້ແນະນຳ (2 ກສ 5:1–19; ລກ 4:27).

ນາໂອມີ. ເບິ່ງ ຣຸດ ນຳອີກ

ໃນ ພຣະຄຳພີເດີມ, ຜູ້ຍິງທີ່ຂອບທຳ ແລະ ເປັນ ເມຍ ຂອງ ເອລີ ເມເຫລັກ (ນຣ 1–4). ເອລີເມເຫລັກ ແລະ ນາງນາໂອມີ ໄດ້ພາຄອບຄົວໄປທີ່ໂມອາບ ເພື່ອຫົກຈາກຄວາມອຶດຢາກ. ຫລັງຈາກເອລີເມເຫລັກ ແລະ ລູກຊາຍສອງຄົນຂອງນາງໄດ້ຕາຍໄປ, ນາງນາໂອມີຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນໄປເບັດເລເຮັມພ້ອມດ້ວຍນາງຣຸດ ລູກໄພ້ຂອງນາງ.

ນາຮູມ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມແຫ່ງຄາລີເລ ຜູ້ໄດ້ບັນທຶກຄຳທຳນາຍຂອງເພີ່ນໄວ້ປະມານ 642 ຫາ 606 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

ພຣະທຳນາຮູມ: ບົດທີ 1 ກ່າວເຖິງ ໂລກທີ່ຖືກເຜົາ ໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ ແລະ ເຖິງຄວາມເມດຕາ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ບົດທີ 2 ບອກເຖິງຄວາມພິນາດຂອງ

ນິເນເວ, ຊຶ່ງບອກລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. ບົດທີ 3 ສືບຕໍ່ບອກລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດທີ່ໜ້າເສົ້າສະຫລົດໃຈຂອງນິເນເວ.

ນິນທາ. ເບິ່ງ ຂ່າວລີ; ເວົ້າຈາບໍ່ດີ ນຳອີກ

ທີ່ຈະແບ່ງບັນຂໍ້ມູນ ຫລື ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບຄົນໜຶ່ງໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດ

ຖ້ອຍຄຳເປົ່າໆທຸກຄຳທີ່ມະນຸດເວົ້າເຂົາຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ເພາະຄຳນັ້ນໃນວັນພິພາກສາ, ມທ 12:36. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຕັກເຕືອນບໍ່ໃຫ້ເປັນຄົນມັກຢູ່ລ້າທຽວຂຶ້ນເຮືອນນັ້ນເຮືອນນີ້, ເວົ້າຂວັນນິນທາຜູ້ອື່ນ, 1 ຕມທ 5:11–14.

ຢາ ກ່າວຮ້າຍ ເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຈົ້າ, ຄພ 42:27. ຈົ່ງເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າໃນການສົນທະນາທຸກຢ່າງຂອງເຈົ້າ, ຄພ 108:7.

ນິເນເວ. ເບິ່ງ ໂຢນາ; ອັດຊີເຣຍ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຫົວເມືອງໃຫຍ່ຂອງອັດຊີເຣຍ ແລະ ເປັນເວລາຫລາຍກວ່າສອງຮ້ອຍປີ ເປັນສູນການຄ້າຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳເບື້ອງຕາເວັນອອກຕິກຣິດ. ມັນເສື່ອມໂຊມລົງຕອນຈັກກະພົບອັດຊີເຣຍຕົກໄປ, 606 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

ເຊັນນາເກຣີບ, ກະສັດຂອງອັດຊີເຣຍ, ໄດ້ອາໄສຢູ່ເມືອງນິເນເວ, 2 ກສ 19:36. ໂຢນາໄດ້ຖືກສົ່ງໄປເອີ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນໃນເມືອງກັບໃຈ, ຢນ 1:1–2 (ຢນ 3:1–4). ຜູ້ຄົນໃນເມືອງນິເນເວໄດ້ກັບໃຈ, ຢນ 3:5–10.

ພຣະຄຣິດໄດ້ໃຊ້ເມືອງນິເນເວເປັນຕົວຢ່າງເລື່ອງການກັບໃຈຢູ່ຕໍ່ໜ້າຊາວຍິວ, ມທ 12:41.

ນິໄກເດມ. ເບິ່ງ ພາຣີຊາຍ ນຳອີກ

ໃນ ພຣະຄຳພີ ໃໝ່, ຜູ້ບົກຄອງທີ່ຂອບທຳຂອງຊາວຍິວ (ບາງທີ່ແຫ່ງຊານເຮດຣິນ) ແລະ ພາຣີຊາຍ (ຢຣ 3:1).

ເພີ່ນ ໄດ້ກ່າວກັບພຣະເຢຊູ ໃນຕອນກາງຄືນ, ຢຣ 3:1–21. ເພີ່ນໄດ້ບົກປ້ອງພຣະຄຣິດກັບພວກພາຣີຊາຍ, ຢຣ 7:50–53. ເພີ່ນໄດ້

ນຳເຄື່ອງຫອມໄປຍັງບ່ອນຝັງພຣະເຢຊູ, ຢຮ 19:39-40.

ນີໄຟ, ລູກຊາຍຂອງນີໄຟ, ລູກຊາຍຂອງອີລາມັນ. ເບິ່ງ ສານຸສິດ; ນີໄຟ, ລູກຊາຍຂອງອີລາມັນ ນຳອີກ

ສານຸສິດຄົນໜຶ່ງ ໃນສິບສອງຄົນ ຊຶ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດທີ່ໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນ ເລືອກໄວ້ ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ (3 ນຟ 1:2-3; 19:4). ສາດສະດາຜູ້ນີ້ໄດ້ອະທິຖານຢ່າງແຮງກ້າທາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແທນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ. ນີໄຟ ໄດ້ຍິນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (3 ນຟ 1:11-14). ທູດກໍໄດ້ມາຢັ້ງມຢາມນີໄຟຄືກັນ, ເພິ່ນໄດ້ໄລ່ຜິມານອອກໄປ, ໄດ້ນຳມ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນຄົນມາມີຊີວິດ, ແລະ ໄດ້ສະແດງປະຈັກພະຍານທີ່ບໍ່ສາມາດປະຕິເສດໄດ້ (3 ນຟ 7:15-19; 19:4). ນີໄຟໄດ້ຮັກສາບັນທຶກພຣະຄຳພີ (3 ນຟ 1:2-3).

ໜັງສືນີໄຟສະບັບທີສາມ: ໜັງສືທີ່ຂຽນໂດຍນີໄຟ, ລູກຊາຍຂອງນີໄຟ, ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ. ບົດທີ 1-10 ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄຳທຳນາຍທີ່ໄດ້ເກີດເປັນຈິງກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເຄື່ອງໝາຍກ່ຽວກັບການກຳເນີດຂອງພຣະຄຣິດ ໄດ້ຖືກບອກໄວ້; ຜູ້ຄົນໄດ້ກັບໃຈ; ແຕ່ຈາກນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ຫັນໄປເປັນຄົນຊົ່ວ. ໃນທີ່ສຸດ ພະຍຸຜົນຟ້າຄະນອງ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ຜົນຕົກຟ້າລົມທີ່ໄຫດຮ້າຍ, ແລະ ຄວາມພິນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ໄດ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ. ບົດທີ 11-28 ບັນທຶກເຖິງການສະເດັດມາອາເມຣິກາຂອງພຣະຄຣິດ. ນີ້ຄືພາກສ່ວນສຳຄັນຂອງໜັງສືນີໄຟສະບັບທີສາມ. ພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດຫລາຍຄຳ ແມ່ນຄ້າຍຄືກັນກັບຄຳເທດສະໜາຂອງພຣະອົງ ທີ່ມີບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ (ຍົກຕົວຢ່າງ, ມທ 5-7 ແລະ 3 ນຟ 12-14). ບົດທີ 29-30 ແມ່ນຄຳຂອງມໍມອນຕໍ່ປະຊາຊາດຍຸກສຸດທ້າຍ.

ໜັງສືນີໄຟສະບັບທີສີ່: ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ມີພຽງແຕ່ສີ່ສິບເກົ້າຂໍ້, ທັງໝົດຢູ່ໃນບົດດຽວ, ແຕ່ມັນລວມເຖິງສາມຮ້ອຍປີຂອງປະຫວັດສາດຂອງ

ຊາວນີໄຟ (ຄ.ສ. 34-321). ຜູ້ຂຽນຫລາຍລຸ້ນຄົນ, ລວມທັງນີໄຟ, ໄດ້ຊ່ວຍຂຽນເລື່ອງລາວໃສ່ໃນບັນທຶກນີ້ ຂໍ້ 1-19 ບອກວ່າຫລັງຈາກທີ່ພຣະຄຣິດທີ່ໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນ ໄດ້ໄປຢັ້ງມຢາມ, ຊາວນີໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສພຣະກິດຕິຄຸນ. ສັນຕິສຸກ, ຄວາມຮັກ, ແລະ ຄວາມຖືກຕ້ອງປອງດອງມີຢູ່ທົ່ວໄປ. ສານຸສິດຊາວນີໄຟສາມຄົນ, ຜູ້ຊຶ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໄປເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຈົນເຖິງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງ (3 ນຟ 28:4-9), ໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ຜູ້ຄົນ. ນີໄຟໄດ້ປະບັນທຶກໄວ້ນຳອາໂມດ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ. ຂໍ້ 19-47 ແມ່ນບັນທຶກການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງອາໂມ (84 ປີ) ແລະ ກ່ຽວກັບອາໂມ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ (112 ປີ). ໃນ ຄ.ສ. 201, ຄວາມຈອງຫອງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສ້າງບັນທາໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ຜູ້ໄດ້ແຍກຊັ້ນວັນນະ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນສາດສະໜາຈັກປອມຂຶ້ນເພື່ອຫາລາຍໄດ້ (4 ນຟ 1:24-34).

ຂໍ້ສຸດທ້າຍຂອງໜັງສືນີໄຟສະບັບທີສີ່ສະແດງວ່າ ຜູ້ຄົນໄດ້ຫັນໄປເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອີກ (4 ນຟ 1:35-49). ໃນ ຄ.ສ. 305, ອາໂມ ລູກຊາຍຂອງອາໂມໄດ້ຕາຍໄປ ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວຊື່ອາມມາຣອນ ໄດ້ເຊື່ອງແຜ່ນຈາລຶກທັງໝົດໄວ້ເພື່ອຄວາມປອດໄພ. ຕໍ່ມາອາມມາຣອນໄດ້ມອບບັນທຶກໃຫ້ແກ່ມໍມອນ, ຜູ້ໄດ້ບັນທຶກເຫດການຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນວັນເວລາຂອງເພິ່ນໄວ້ ແລະ ຈາກນັ້ນໄດ້ຫຍໍ້ມັນເຂົ້າກັນ (ມມ 1:2-4).

ນີໄຟ, ລູກຊາຍຂອງລີໂຮ. ເບິ່ງ ຊາວນີໄຟ; ລີໂຮ, ບົດາຂອງນີໄຟ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍທີ່ຊອບທຳຂອງລີໂຮກັບນາງຊາໂຣຢາ (1 ນຟ 1:1-4; 2:5). ນີໄຟມີສັດທາອັນແຮງກ້າໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ (1 ນຟ 3:7) ແລະ ກາຍເປັນສາດສະດາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ເປັນຜູ້ຮັກສາບັນທຶກ, ແລະ ຜູ້ນຳຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ.

ເປັນຄົນເຊື່ອຟັງ ແລະ ໄດ້ອະທິຖານດ້ວຍສັດທາ, 1 ນຟ 2:16. ໄດ້ກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ

ເພື່ອໄປເອົາແຜ່ນຈາລຶກທອງເທລືອງ, **1 ນພ 3-4**. ໄດ້ກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອໄປນຳເອົາຄອບຄົວຂອງອິດຊະມາເອນ ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, **1 ນພ 7**. ໄດ້ຮັບພາບນິມິດແບບດຽວກັນກັບທີ່ລີໂຮ ໄດ້ຮັບ, **1 ນພ 10:17-22; 11**. ໄດ້ເຫັນອະນາຄົດຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ ແລະ ການພົ້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນໃນພາບນິມິດ, **1 ນພ 12-13**. ໄດ້ແປຄວາມໝາຍຂອງພາບນິມິດກ່ຽວກັບຕົ້ນໂມ້ແຫ່ງຊີວິດ, **1 ນພ 15:21-36**. ໄດ້ເຮັດຄັນທະນູຫັກ ແຕ່ຜ່ານສັດທາ ຈຶ່ງໄດ້ທາອາຫານມາໄດ້, **1 ນພ 16:18-32**. ໄດ້ສ້າງເຮືອໃຫຍ່ ແລະ ໄດ້ເດີນທາງໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, **1 ນພ 17-18**. ຊາວນິໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ແຍກອອກຈາກກັນ, **2 ນພ 5**. ໄດ້ສະແດງປະຈັກພະຍານເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ, **2 ນພ 33**.

ໜັງສືນິໄຟສະບັບທີໜຶ່ງ: ບົດທີ 1 ເຖິງ 18:8 ສ່ວນຫລາຍແລ້ວແມ່ນກ່ຽວກັບສາດສະດາລີໂຮ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ ທີ່ໜີຈາກເຢຣູຊາເລັມ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເດີນທາງຜ່ານຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານທີ່ແຫ້ງແລ້ງ ຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ໄປເຖິງທະເລ. **1 ນພ 18:9-23** ບອກເຖິງການເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ຕາມການຊີ້ນຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນເລມັນກັບເລມູເອນໄດ້ກໍ່ການກະບົດກໍ່ຕາມ. ບົດທີ 19-22 ບອກເຖິງຈຸດປະສົງຂອງນິໄຟ ກ່ຽວກັບການຮັກສາບັນທຶກ (**1 ນພ 6; 19:18**)—ເພື່ອຊັກຊວນທຸກຄົນໃຫ້ລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ. ເພິ່ນໄດ້ອ້າງເຖິງເອຊາຢາ (**1 ນພ 20-21**) ແລະ ໄດ້ແປຄວາມໝາຍຂ່າວສານຂອງເອຊາຢາ, ດ້ວຍຄວາມຫວັງທີ່ຈະໃຫ້ທຸກຄົນມາຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູຄຣິດ ວ່າເປັນ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງພວກເຂົາ (**1 ນພ 22:12**).

ໜັງສືນິໄຟສະບັບທີສອງ: ບົດທີ 1-4 ບັນຈຸຄຳສອນສຸດທ້າຍຂອງລີໂຮ ແລະ ຄຳທຳນາຍກ່ອນເພິ່ນເສຍຊີວິດໄປ, ລວມທັງພອນທີ່ເພິ່ນໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍ ແລະ ຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງເພິ່ນ. ບົດທີ 5 ອະທິບາຍວ່າເປັນຫຍັງຊາວນິໄຟຈຶ່ງແຍກຕົວອອກຈາກຊາວເລມັນ.

ຊາວນິໄຟໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານ, ໄດ້ສອນກິດຂອງໂມເຊ, ແລະ ຮັກສາບັນທຶກ. ບົດທີ 6-10 ບັນຈຸຄຳຂອງຢາໂຄບ, ນ້ອງຊາຍຂອງນິໄຟ. ຢາໂຄບໄດ້ທົບທວນປະຫວັດສາດຂອງຢູດາ ແລະ ໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບພຣະເມຊີອາ, ຊຶ່ງບາງສ່ວນໄດ້ຖືກເອົາອອກມາຈາກການຂຽນຂອງສາດສະດາ ເອຊາຢາ. ໃນ ບົດທີ 11-33 ນິໄຟໄດ້ບັນທຶກປະຈັກພະຍານຂອງເພິ່ນເຖິງພຣະຄຣິດ, ປະຈັກພະຍານຂອງຢາໂຄບ, ຄຳທຳນາຍກ່ຽວກັບຍຸກສຸດທ້າຍ, ແລະ ຫລາຍບົດຈາກພຣະທຳເອຊາຢາໃນພຣະຄຳພີເດີມ.

ແຜ່ນຈາລຶກຂອງນິໄຟ: ເບິ່ງ

ແຜ່ນຈາລຶກນິໄຟ, ລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ.

ເບິ່ງ ລີໂຮ, ຜູ້ສອນສາດສະໜາຊາວນິໄຟ; ຮີລາມັນ, ລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ສາດສະດາ ແລະ ຜູ້ສອນສາດສະໜາຊາວນິໄຟທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່.

ເປັນລູກຊາຍກົກຂອງຮີລາມັນ, **ຮລມ 3:21**. ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ, **ຮລມ 3:37**. ເພິ່ນກັບລີໂຮ ນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ຊາວເລມັນຫລາຍຄົນປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສພຣະກິດຕິຄຸນ, **ຮລມ 5:18-19**. ໄດ້ຖືກອ້ອມໄວ້ດ້ວຍໄຟ ແລະ ຖືກປ່ອຍອອກຈາກຄູກ, **ຮລມ 5:20-52**. ໄດ້ອະທິຖານຢູ່ເທິງທໍ່ສູງຢູ່ໃນສວນຂອງເພິ່ນ, **ຮລມ 7:6-10**. ໄດ້ເປີດເຜີຍການລອບຂ້າຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ, **ຮລມ 8:25-28; 9:1-38**. ໄດ້ຮັບອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຮລມ 10:3-11**. ໄດ້ທູນຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງຄວາມອິດຢາກມາ ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຢຸດຄວາມອິດຢາກ, **ຮລມ 11:3-18**.

ນິຣິ. *ເບິ່ງ* ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ; ການຫລອກລວງຂອງປະໂລຫິດ ນຳອີກ

ຊາຍທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ. ນິຣິເປັນຄົນທຳອິດທີ່ໃຊ້ອຳນາດຈອມປອມ ໃນບັນດາຊາວນິໄຟ. ຫລັງຈາກໄດ້ສອນຄຳສອນທີ່ຜິດ ແລະ ໄດ້ຂ້າກິເດໂອນແລ້ວ, ນິຣິກໍ່ໄດ້ຖືກປະຫານເພາະການຄາດຕະກຳຂອງລາວ (ແອວ 1). ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມນິຣິ ໄດ້ສືບຕໍ່ປະຕິບັດ

ເນັບທະລີ

ແລະ ເຮັດຕາມຄຳສອນທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງລາວ ເປັນເວລາດົນນານຫລັງຈາກນີ້ຮໍໂດຕາຍໄປ.

ແອວມາ ແລະ ແອມມິວເລັກໄດ້ຖືກຄຸມຂັງ ໂດຍຜູ້ຕັດສິນ ຕາມລະບຽບຂອງນີຮໍ, ແອວ 14:14–18. ຄົນເຫລົ່ານັ້ນມີອາຊີບດຽວກັນກັບ ນີຮໍຜູ້ຖືກຂ້າຕາຍ, ແອວ 16:11. ຫລາຍຄົນຖື ລະບຽບຂອງຊາວນີຮໍ, ແອວ 21:4. ຜູ້ຄົນເປັນ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍຜູ້ທີ່ໄດ້ຂ້າພີ່ນ້ອງຂອງ ພວກເຂົາ ເຮັດຕາມລະບຽບຂອງຊາວນີຮໍ, ແອວ 24:28.

ເນັບທະລີ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງ ອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ລູກຊາຍຄົນທີຫົກໃນບັນດາພວກລູກຊາຍ ສິບສອງຄົນຂອງຢາໂຄບ ແລະ ເປັນລູກຊາຍ ຄົນທີສອງຂອງນາງບິນຮາ, ສາວໃຊ້ຂອງນາງ ຮາເຊັນ (ປຖກ 30:7–8). ເນັບທະລີມີລູກຊາຍ ສີ່ຄົນ (1 ຂຄ 7:13).

ເຜົ່າຂອງເນັບທະລີ: ພອນຂອງຢາໂຄບ ທີ່ມອບໃຫ້ເນັບທະລີ ມີບັນທຶກໄວ້ໃນປະຖົມ ມະການ 49:21. ພອນຂອງໂມເຊທີ່ມອບໃຫ້ ເຜົ່າໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນ ພຣະບັນຍັດສອງ 33:23.

ເນບູກາດເນັດສາ. ເບິ່ງ ດານີເອນ; ບາເບນ, ບາບີໂລນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດຂອງບາບີໂລນ (604–561 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.) ຜູ້ໄດ້ປາບຢູດາ (2 ກສ 24:1–4) ແລະ ໄດ້ປັດລ້ອມເມືອງເຢຣູ ຊາເລັມ (2 ກສ 24:10–11). ສາດສະດາລີໂຮ ໄດ້ຖືກສັ່ງໃຫ້ໜີຈາກເຢຣູຊາເລັມ ປະມານ 600 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ເພື່ອຫລີກເວັ້ນຈາກການ ຖືກຈັບໄປບາບີໂລນ (1 ນພ 1:4–13) ຕອນ ເນບູກາດເນັດສາພາກະສັດເຊເດກີຢາ ແລະ ຜູ້ຄົນໄປ (2 ກສ 25:1, 8–16, 20–22). ດານີ ເອນໄດ້ແປຄວາມຜັນຂອງເນບູກາດເນັດສາ (ດນອ 2; 4).

ເນເຫມີຢາ

ຊາຍຜູ້ມີກຽດຊາວອິດສະຣາເອນໃນບາບີ ໂລນ ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີເດີມ (ອາດເປັນຊາວ

ເລວີ ຫລື ເຜົ່າຂອງຢູດາ) ຜູ້ມີຕຳແໜ່ງເປັນຜູ້ລໍ ຮັບໃຊ້ຢູ່ໃນວັງຂອງອາກຕາເຊເຊັດ, ຊຶ່ງໂດຍ ການນີ້ ລາວຈຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສ້ອມແປງ ກຳແພງເມືອງເຢຣູຊາເລັມຄືນໃໝ່.

ພຣະທຳເນເຫມີຢາ: ຫັງສີ ເຫລັມນີ້ບັນຈຸ ເລື່ອງລາວທີ່ຕໍ່ເນື່ອງຈາກພຣະທຳເອຊະຣາ. ມັນບັນຈຸເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງວຽກງານທີ່ເຢຣູ ຊາເລັມ ຫລັງຈາກທີ່ຊາວຍິວໄດ້ກັບມາຈາກ ການເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບີໂລນ. ບົດທີ 1–7 ບອກ ເຖິງການຢ້ຽມຢາມເຢຣູຊາເລັມເທື່ອທຳອິດ ຂອງເນເຫມີຢາ ແລະ ການສ້ອມແປງກຳແພງ ຄືນໃໝ່, ເຖິງແມ່ນຈະປະເຊີນກັບການກົດກັນ ອັນໃຫຍ່ຫລວງກໍຕາມ. ບົດທີ 8–10 ບັນຍາຍ ກ່ຽວກັບການປະຕິຮູບທາງສາດສະໜາ ແລະ ທາງສັງຄົມ ທີ່ເນເຫມີຢາໄດ້ພະຍາຍາມດຳ ເນີນການ. ບົດທີ 11–13 ບອກລາຍຊື່ຂອງຄົນ ທີ່ມີຄຳຄວນ ແລະ ໃຫ້ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການ ອຸທິດກຳແພງ. ຂໍ້ 4–31 ຂອງ ບົດທີ 13 ບັນທຶກ ການຢ້ຽມຢາມເຢຣູຊາເລັມເທື່ອທີສອງເນເຫມີ ຢາ ຫລັງຈາກໄດ້ຈາກໄປເປັນເວລາສິບສອງປີ.

ແນະນຳ

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ, ແນະນຳໝາຍເຖິງ ການແນະນຳ ຫລື ສອນ.

ເຮົາຈຶ່ງແນະນຳເຈົ້າໃຫ້ຊື້ຄຳທີ່ຫລອມບໍລິ ສຸດແລ້ວ, ພນມ 3:18.

ຢາໄດ້ພະຍາຍາມແນະນຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຢຄ 4:10. ພຣະອົງໄດ້ແນະນຳດ້ວຍຄວາມ ສະຫລຽວສະຫລາດ ໃນວຽກງານທັງໝົດຂອງ ພຣະອົງ, ແອວ 37:12.

ບາບຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນມາຫາເຮົາ ເພາະ ພວກເຈົ້າສະແຫວງຫາຄຳແນະນຳໃນວິທີທາງ ຂອງພວກເຈົ້າເອງ, ຄພ 56:14.

ໂນອາ, ປິຕູໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ. ເບິ່ງ ຄັບຣີເອນ; ນ້ຳຖ້ວມໃນວັນເວລາຂອງ ໂນອາ; ຮຸ້ງກິນນ້ຳ; ເຮືອໃຫຍ່ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງລາເມັກ ແລະ ປິຕູຄົນທີ່ສືບນັບຈາກອາດາມ (ປຖກ

5:29-32). ເພິ່ນ ໄດ້ ເປັນ ພະຍານ ເຖິງ ພຣະ ຄຣິດ ແລະ ໄດ້ສັ່ງສອນການກັບໃຈແກ່ຄົນລຸ້ນທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ. ເມື່ອຜູ້ຄົນປະຕິເສດ ຂ່າວສານຂອງເພິ່ນ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ບັນຊາເພິ່ນໃຫ້ສ້າງເຮືອໃຫຍ່ໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ ແລະ ສຳລັບສັດທັງຫລາຍ ເມື່ອແຜ່ນດິນ ໂລກຖືກນ້ຳຖ້ວມເພື່ອທຳລາຍຄົນຊົ່ວ (ປຖກ 6:13-22; ມຊ 8:16-30). ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ສອນວ່າ ໂນອາຄິທູດຄັບຣີເອນ ແລະ ຍິນຢູຄຽງຂ້າງອາດາມ ດຳລົງຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຄວາມລອດ.

ເພິ່ນກັບລູກຊາຍຂອງເພິ່ນຊື່ຢາເຟດ, ເຊມ, ແລະ ຮາມ, ແລະ ເມຍຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກຊ່ວຍຊີວິດໄວ້ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ສ້າງເຮືອໃຫຍ່ຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ປຖກ 6-8 (ຮຣ 11:7; 1 ປຕ 3:20). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບເອນິກ ແລະ ໂນອາ, ປຖກ 9:1-17 (ປຈສ, ປຖກ 9:15, 21-25; ມຊ 7:49-52).

ໂນອາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຕໍ່ຖານະປະໂລຫິດໂດຍເມທູເຊລາຕອນເພິ່ນມີອາຍຸໄດ້ສິບປີ, ຄພ 107:52.

ຜູ້ຄົນ ໄດ້ພະຍາຍາມເອົາຊີວິດຂອງເພິ່ນ, ແຕ່ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັກສາຊີວິດຂອງເພິ່ນໄວ້, ມຊ 8:18. ເພິ່ນໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ສັ່ງສອນເລື່ອງຄວາມຊອບທຳ ແລະ ໄດ້ສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ມຊ 8:19, 23-24 (2 ປຕ 2:5).

ໂນອາ, ລູກຊາຍຂອງຊີມິບ

ກະສັດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນພຣະຄຳພີມີມອນ. ລາວໄດ້ບົກຄອງຊາວນີໄຟກຸ່ມໜຶ່ງໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ.

ໂນອາໄດ້ເຮັດການບາບຫລາຍຢ່າງ, ມຊຢ 11:1-15. ໂນອາໄດ້ສັ່ງປະຫານຊີວິດສາດສະດາອະບິນາໂດ, ມຊຢ 13:1 (ມຊຢ 17:1, 5-20). ໂນອາໄດ້ຖືກເຜົາທັງເປັນ, ມຊຢ 19:20.

ເນື້ອໜັງ. ເບິ່ງ ກາມມະລົມ; ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ; ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ; ຮ່າງກາຍ ນຳອີກ

ເນື້ອໜັງມີຄວາມໝາຍຫລາຍຢ່າງ: (1) ເນື້ອ

ໜັງອ່ອນໆປະກອບເປັນຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດຊາດ, ສັດ, ຝູງນົກ, ຫລື ປາ; (2) ຄວາມເປັນມະຕະ; ຫລື (3) ທຳມະຊາດທາງຮ່າງກາຍ ຫລື ກາມມະລົມຂອງມະນຸດ.

ຜິວໜັງຂອງຮ່າງກາຍ: ສັດຈະເປັນອາຫານສຳລັບເຈົ້າ, ປຖກ 9:3. ບໍ່ຄວນຂ້າສັດແບບບໍ່ຈຳເປັນ, ປຈສ, ປຖກ 9:10-11 (ຄພ 49:21).

ຝູງສັດ ແລະ ຝູງນົກ ແມ່ນສຳລັບມະນຸດທີ່ຈະກິນ ແລະ ໃຊ້ເປັນເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ຄພ 49:18-19 (ຄພ 59:16-20). ເຮົາຄວນກິນຊີ້ນພຽງເລັກໜ້ອຍ, ຄພ 89:12-15.

ຄວາມເປັນມະຕະ: ພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະບິດາໃນຄວາມເປັນມະຕະ, ຢຣ 1:14 (ມຊຢ 15:1-3).

ອາດາມໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຊາຍຄົນທຳອິດ, ມຊ 3:7.

ກາມ ມະລົມທຳມະຊາດຂອງມະນຸດ: ຄຳສາບແຊ່ງຈະມາສູ່ຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນກຳລັງຂອງຕົນ, ຢມຢ 17:5.

ຈິດໃຈພ້ອມຢູ່ແລ້ວກໍຈົງແຕ່ຮ່າງກາຍກໍອ່ອນແຮງ, ມຣກ 14:38. ຕັນຫາຂອງເນື້ອກາຍບໍ່ໄດ້ເກີດມາຈາກພຣະບິດາ, 1 ຢຣ 2:16.

ນີໄຟເສົ້າສະຫລົດເພາະເນື້ອໜັງ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງລາວ, 2 ນພ 4:17-18, 34. ຢາທຳຕົນເອງໃຫ້ເຂົ້າກັບມານ ແລະ ເນື້ອໜັງ, 2 ນພ 10:24.

ນົກເຂົາ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງ. ເບິ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ເຄື່ອງໝາຍທີ່ຈັດໄວ້ແລ້ວ ອັນທີ່ໂຍຣັນບັບຕີສະໂຕ ຈະຮູ້ຈັກພຣະເມຊີອາໄດ້ (ຢຣ 1:32-34). ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ສິດສອນວ່າເຄື່ອງໝາຍເປັນຮູບນົກເຂົາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ກ່ອນການສ້າງໂລກເພື່ອເປັນພະຍານ ສຳລັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ສະນັ້ນ, ມານຈຶ່ງບໍ່ສາມາດມາໃນຮູບຂອງນົກເຂົາ.

ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເໝືອນດັ່ງນົກເຂົາລົງມາ, ມທ 3:16.

ຫລັງຈາກພຣະເຢຊູ ໄດ້ຮັບບັບຕີສະມາ,

ນ້ຳຖ້ວມໃນວັນເວລາຂອງໂນອາ

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະເດັດລົງມາເທິງພຣະອົງເປັນໂຕນົກເຂົາ, 1 ນພ 11:27.

ຂ້າພະເຈົ້າ, ໂຢຮັນ, ເປັນພະຍານ, ແລະເບິ່ງແມ, ພ້າສະຫວັນໄດ້ເປີດອອກ, ແລະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະເດັດລົງມາເທິງພຣະອົງເປັນຮູບນົກເຂົາ, ຄພ 93:15.

ນ້ຳຖ້ວມໃນວັນເວລາຂອງໂນອາ. ເບິ່ງ

ໂນອາ, ປີຕຸໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ຮູ້ງກິນນ້ຳ; ເຮືອໃຫຍ່ ນຳອີກ

ໃນວັນເວລາຂອງໂນອາ ແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຖືກນ້ຳຖ້ວມຈົນໝົດ. ນີ້ຄືການບັບຕີສະມາຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ເປັນສັນຍາລັກຂອງການຂຳລະລ້າງ (1 ປຕ 3:20–21).

ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ມີນ້ຳຖ້ວມເທິງແຜ່ນດິນໂລກເພື່ອທຳລາຍທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຢູ່, ປຖກ 6:17 (ມຊ 7:34, 43, 50–52; 8:17, 30). ນ້ຳໄດ້ຖ້ວມແຜ່ນດິນໂລກ, ປຖກ 7:10. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຮູງກິນນ້ຳໄວ້ໃນທ້ອງຟ້າເພື່ອເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ປຖກ 9:9–17.

ຫລັງຈາກນ້ຳແຫ້ງລົງ, ແຜ່ນດິນອາເມຣິກາກໍໄດ້ກາຍເປັນແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດເລີດລ້ຳ, ອຫ 13:2.

ຄົນ ຊົ່ວ ຈະ ຕາຍ ໃນ ນ້ຳ ຖ້ວມ, ມຊ 7:38; 8:24.

ນ້ຳທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ເຄື່ອງ ໝາຍ ຂອງ ອົງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ເຈົ້າ ແລະ ຄຳສອນຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງທີ່ນ້ຳເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຄຳຈູນຊີວິດ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດ ແລະ ຄຳສອນຂອງພຣະອົງ (ນ້ຳທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ) ກໍເປັນສິ່ງສຳຄັນຕໍ່ຊີວິດນິລັນດອນ.

ດັ່ງນ້ຳເຢັນໆຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຫົວນ້ຳສົດຊື່ນສັນໃດ ຄວາມຊ່ວຍຊູຂອງພຣະອົງກໍໃຫ້ສົດຊື່ນສັນນັ້ນ, ອຊຸຢ 12:3. ເຂົາໄດ້ຫັນໜີໄປຈາກເຮົາ ຜູ້ເປັນບໍ່ນ້ຳພຸທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ, ຢມຢ 2:13.

ຜູ້ໃດທີ່ດື່ມນ້ຳ ຊຶ່ງເຮົາຈະໃຫ້ນັ້ນ ຈະບໍ່ຢາກ

ອີກຈັກເທື່ອ, ຢຮ 4:6–15. ຖ້າຜູ້ໃດຫົວນ້ຳໃຫ້ມາຫາເຮົາ ແລະ ດື່ມ, ຢຮ 7:37.

ຮາວ ເຫລັກນ້ຳພາໄປຫານ້ຳພຸທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ, 1 ນພ 11:25.

ຮັບ ເອົານ້ຳ ທີ່ ປະກອບ ດ້ວຍຊີວິດຢ່າງມີອິດສະລະ, ຄພ 10:66. ພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາຈະເປັນບໍ່ນ້ຳທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ, ຄພ 63:23.

ນ້ຳມັນ. ເບິ່ງ ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ; ເຈີມ, ການເຈີມ; ໝາກກອກເທດ, ຕົ້ນ ນຳອີກ

ຕາມ ບົກ ກະ ຕິ ແລ້ວ ເມື່ອ ນ້ຳ ມັນ ຖືກ ກ່າວ ເຖິງ ໃນ ພຣະຄຳພີ ນັ້ນ ໝາຍ ເຖິງ ນ້ຳ ມັນ ໝາກກອກ. ຈາກສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ, ນ້ຳມັນໝາກກອກຖືກໃຊ້ຕາມພິທີການຢູ່ໃນພຣະວິຫານ ແລະ ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ, ສຳລັບການເຈີມ, ສຳລັບໂຕ້ຕະກຽງ, ແລະ ສຳລັບອາຫານ. ບາງເທື່ອນ້ຳມັນໝາກກອກເປັນເຄື່ອງໝາຍສຳລັບຄວາມບໍລິສຸດ ແລະ ສຳລັບພຣະວິນຍານທີ່ສັກສິດ ແລະ ອິດທິພົນຂອງມັນ (1 ຊມອ 10:1, 6; 16:13; ອຊຢ 61:1–3).

ພວກປະໂລຫິດຈະທານ້ຳມັນໃສ່ລຸ່ມໃບຫູເບື້ອງຂວາ, ລລວ 14:28–29. ຂ້ອຍເປັນຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງມາໃຊ້ນ້ຳມັນສັກສິດທິດສົງເຈົ້າ ໃຫ້ເປັນກະສັດບົກຄອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, 1 ຊມອ 15:1. ໄຫນ້ຳມັນຂອງແມ່ໝ້າຍບໍ່ເຄີຍຂາດນ້ຳມັນ, 1 ກສ 17:10–16. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົານ້ຳມັນເຈີມຫົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພສສ 23:5.

ພວກເພິ່ນໄດ້ເອົານ້ຳມັນຊະໂລມທາຫລາຍຄົນໃຫ້ຫາຍດີພະຍາດ, ມຣກ 6:13. ຂໍໃຫ້ຜູ້ເຖົ້າແກ່ອະທິຖານເພື່ອລາວ, ຊະໂລມທາລາວດ້ວຍນ້ຳມັນ, ຢກບ 5:13–15.

ຈົ່ງຕັດໄສຕະກຽງຂອງເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ມັນລຸກຢູ່ ແລະ ມີນ້ຳມັນຢູ່ນຳເຈົ້າ, ຄພ 33:17 (ມທ 25:1–13).

ນອນ

ສະພາບ ຂອງ ການ ພັກຜ່ອນ ທີ່ ບຸກຄົນ ບໍ່ ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ບໍ່ຮູ້ເມື່ອຄີງ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ໄດ້ແນະນຳ ໄພ່ພົນ ຂອງພຣະອົງ ບໍ່ໃຫ້ນອນ ຫລາຍກວ່າຈຳເປັນ (ຄພ 88:124). ການນອນ ກໍຍັງເປັນສັນຍາລັກທາງຄວາມຕາຍທາງວິນ ຍານນຳອີກ (1 ກສທ 11:30; 2 ນພ 1:13) ຫລື ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ (ມມ 9:13).

ບັງຄັບ, ການບັງຄັບ. ເບິ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ການຍຸຍົງຢາງແຂງຂັນໃຫ້ເຮັດ ຫລື ບໍ່ໃຫ້ ເຮັດບາງສິ່ງ, ໂດຍສະເພາະ ໂດຍອິດທິພົນ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ຂ້ອຍອິດທິພົນໄວ້ໄດ້ຍາກເພາະຢາກເວົ້າ ອອກມາ, ໂຢບ 32:18.

ຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດກໍບັງຄັບພວກເຮົາ ຢູ່, 2 ກສທ 5:14.

ພຣະວິນຍານກະຕຸ້ນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຂ້າ ລາບານສາ, 1 ນພ 4:10. ພຣະວິນຍານໄດ້ ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແອວ 14:11. ຂ້າພະເຈົ້າ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດຕາມພັນທະສັນຍາ, ແອວ 60:34. ອາມມາຣອນ ໂດຍຖືກພຣະວິນ ຍານບໍລິສຸດຊົງນຳໄດ້ເຊື່ອງບັນທຶກທີ່ສັກສິດ ໄວ້, 4 ນພ 1:48.

ສິ່ງທີ່ມາຈາກເບື້ອງເທິງຄວນກ່າວເຖິງ ໂດຍ ການບັງຄັບຂອງພຣະວິນຍານ, ຄພ 63:64.

ບັດເຊບາ. ເບິ່ງ ດາວິດ ນຳອີກ

ເມຍຂອງອູຣິອາ; ຕໍ່ມາ, ມະເທສີຂອງດາວິດ ແລະ ມານດາຂອງໂຊໂລໂມນ. ກະສັດດາວິດ ໄດ້ສົມສູ່ກັບນາງ. ເພິ່ນຍັງໄດ້ສົ່ງຜົວຂອງນາງ ໄປແນວໜ້າ ເພື່ອຈະໃຫ້ອູຣິອາຖືກຂ້າຕາຍ (2 ຊມອ 11), ຊຶ່ງບາບນັ້ນ ມີຜົນສະທ້ອນນິລັນ ດອນສຳລັບດາວິດ (ຄພ 132:39).

ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ເບິ່ງ ການບັບຕິ ສະມາຂອງເດັກແດງທາລີກ; ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ພິທີການ ນຳອີກ

ຈາກພາສາກຣີກ ໝາຍເຖິງ “ຈຸ່ມ” ຫລື “ລົງ ໄປໃນນ້ຳໝົດທັງຕົວ.” ບັບຕິສະມາ ໂດຍການ ລົງ ໄປ ໃນນ້ຳໝົດທັງຕົວ ໂດຍຜູ້ທັງທີ່ມີສິດ

ອຳນາດ ເປັນພິທີການເບື້ອງຕົ້ນຂອງພຣະກິດ ຕິຄຸນ ແລະ ຈຳເປັນຕໍ່ການກາຍເປັນ ສະມາ ຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ. ສັດທາໃນພຣະເຢຊູ ຄຣິດ ແລະ ການກັບໃຈຕ້ອງມາກ່ອນການ ບັບຕິສະມາ. ມັນຕ້ອງຕິດຕາມ ໂດຍການຮັບ ເອົາຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ກ່ອນຈະສົມບູນ (2 ນພ 31:13-14). ບັບຕິ ສະມາໂດຍນ້ຳ ແລະ ພຣະວິນຍານ ແມ່ນ ຈຳ ເປັນສຳລັບບຸກຄົນ ກ່ອນເຂົາຈະສາມາດເຂົ້າ ໄປໃນອານາຈັກຂັ້ນສູງ. ອາດາມເປັນຜູ້ທຳອິດ ທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ (ມຊ 6:64-65). ພຣະ ເຢຊູກໍໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາຄືກັນ ເພື່ອໃຫ້ສຳ ເລັດຕາມຄວາມຊອບທຳທຸກຢ່າງ ແລະ ເພື່ອ ສະແດງວິທີໃຫ້ແກ່ມະນຸດຊາດທັງປວງ (ມທ 3:13-17; 2 ນພ 31:5-12).

ເພາະວ່າທຸກຄົນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກບໍ່ມີ ໂອກາດທີ່ຈະຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນຕອນເປັນ ມະຕະ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ ເຮັດພິທີບັບຕິສະມາແທນຄົນທີ່ໄດ້ຕາຍໄປ ແລ້ວ. ສະນັ້ນ, ຄົນທີ່ຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນໃນ ໂລກວິນຍານຈະເພາະສົມເພື່ອເຂົ້າໄປໃນອາ ນາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຈຳເປັນ: ຈົ່ງຍອມໃຫ້ເປັນໄປຢ່າງນີ້ສາ ເພື່ອ ໃຫ້ສຳເລັດຕາມຄວາມຊອບທຳທຸກຢ່າງ, ມທ 3:15. ພຣະເຢຊູໄດ້ມາເຖິງ ແລະ ໄດ້ຮັບບັບຕິ ສະມາຈາກໂຢຮັນ, ມຣກ 1:9. ພວກພາຣີຊາຍ ແລະ ພວກທະນາຍຄວາມທັງຫລາຍໄດ້ຂັດ ຂວາງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍການບໍ່ ຮັບບັບຕິສະມາ, ລກ 7:30. ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ຍັງເກີດ ຈາກນ້ຳ ແລະ ຈາກພຣະວິນຍານ, ຜູ້ນັ້ນຈະ ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້, ຢສ 3:5. ແຕ່ລະຄົນໃນພວກທ່ານຕ້ອງຖືມໃຈເກົ່າ ເອົາໃຈໃໝ່ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ, ກກຈ 2:38.

ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາຄົນທັງປວງວ່າ ພວກເຂົາ ຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ ໃນພຣະ ນາມຂອງພຣະອົງ, 2 ນພ 9:23-24. ມະນຸດ ຕ້ອງຕິດຕາມພຣະຄຣິດ, ຮັບບັບຕິສະມາ, ຮັບ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ ສຸດ ເພື່ອຈະລອດ, 2 ນພ 31. ຄຳສອນຂອງ

ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ

ພຣະຄຣິດແມ່ນວ່າ ມະນຸດຄວນເຊື່ອ ແລະ ຮັບ ບັບຕິສະມາ, 3 ນພ 11:20–40.

ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຖ້ອຍຄຳຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ຮັບບັບຕິສະມາໃນນ້ຳໃນນາມຂອງເຮົາ, ຈະ ອັບປະໂຫຍດ, ຄພ 84:74.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ອະທິບາຍຕໍ່ອາດາມວ່າເປັນ ທັງຈົ່ງຈຳເປັນຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິ ສະມາ, ມຊ 6:52–60.

ບັບຕິສະມາ ໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳໝົດທັງ ຕົວ: ພຣະເຢຊູ, ເມື່ອພຣະອົງຮັບບັບຕິສະມາ ແລ້ວ, ພຣະອົງກໍຂຶ້ນຈາກນ້ຳ, ມທ 3:16 (ມຮ ກ 1:10). ໂຢຮັນກໍໃຫ້ຜູ້ຄົນຮັບບັບຕິສະມາທີ່ ບ້ານໄອນິນ ເພາະວ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນມີນ້ຳຫລາຍ, ຢຮ 3:23. ພີລິບ ແລະ ຂ້າຣາຊການໄດ້ລົງໄປໃນ ນ້ຳ, ກຈກ 8:38. ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ກັບ ພຣະອົງດ້ວຍການຮັບບັບຕິສະມາ, ຣມ 6:4 (ກລຊ 2:12).

ຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດຂອງທ່ານລົງໄປໃນນ້ຳ, 2 ນພ 31:13. ແອວມາ, ເຮລາມ, ແລະ ຄົນອື່ນໆ ກໍຝັງຕົວຢູ່ ໃນນ້ຳ, ມຊຢ 18:12–16. ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ເຈົ້າຈຸມເຂົ້າລົງໃນນ້ຳ, 3 ນພ 11:25–26.

ແບບແຜນທີ່ຖືກຕ້ອງເລື່ອງການບັບຕິສະມາ ໄດ້ຖືກອະທິບາຍໄວ້, ຄພ 20:72–74. ພວກ ເຂົາຮັບບັບຕິສະມາຕາມວິທີການຝັງຂອງພຣະ ອົງ, ໂດຍຖືກຝັງໄວ້ໃນນ້ຳໃນພຣະນາມຂອງ ພຣະອົງ, ຄພ 76:50–51.

ອາດາມໄດ້ຖືກວາງໄວ້ໃຕ້ນ້ຳ ແລະ ຖືກນຳ ຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳ, ມຊ 6:64. ບັບຕິສະມາໂດຍ ການລົງໄປໃນນ້ຳໝົດທັງຕົວ ເພື່ອການບົດ ບາບ, ຫຼຊ 1:4.

ການບັບຕິສະມາເພື່ອການບົດບາບ: ຈົ່ງລຸກ ຂຶ້ນຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ຊຳລະບາບກຳຂອງ ເຈົ້າ, ກຈກ 22:16.

ຫລັງຈາກບັບຕິສະມາ ການບົດບາບຂອງ ພວກທ່ານຈະມາເຖິງໂດຍໄຟ ແລະ ໂດຍພຣະ ວິນຍານບໍລິສຸດ, 2 ນພ 31:17. ຈົ່ງມາເຖິດ ມາ ຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ເພື່ອພວກ ທ່ານຈະຖືກລ້າງຈາກບາບຂອງພວກທ່ານ, ແອວ 7:14. ຄົນທີ່ຈະ ເຊື່ອ ແລະ ຮັບບັບຕິ

ສະມາຍ່ອມເປັນສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ການບົດບາບຂອງຕົນ, 3 ນພ 12:1–2.

ຈົ່ງປະກາດການກັບໃຈ ແລະ ສັດທາໃນ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ແລະ ການບົດບາບ ໂດຍການບັບຕິສະມາ, ຄພ 19:31.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການບັບຕິສະມາໂດຍ ການລົງໄປໃນນ້ຳໝົດທັງຕົວເພື່ອການບົດ ບາບ, ຫຼຊ 1:4.

ສິດອຳນາດທີ່ຖືກຕ້ອງ: ພວກເຈົ້າຈົ່ງໄປ ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຄົນທຸກຊາດເປັນລູກສິດ, ໃຫ້ເຂົາ ຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະບິດາ, ຂອງພຣະບຸດ, ແລະ ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິ ສຸດ, ມທ 28:19 (ຄພ 68:8).

ກະສັດລິມ ໄຮ ກັບ ຜູ້ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນເປັນ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍຢາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບ ບັບຕິສະມາ; ແຕ່ວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນແຜ່ນດິນມີ ສິດອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ 21:33. ເຮົາ ມອບອຳນາດແກ່ເຈົ້າເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ໃຫ້ບັບຕິ ສະມາ, 3 ນພ 11:19–21.

ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນຖືຂໍກະແຈ ຂອງການບັບຕິສະມາໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳ ໝົດທັງຕົວເພື່ອການບົດບາບ, ຄພ 13. ພວກ ເຂົາເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກເຮົາ ເພື່ອ ໃຫ້ບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ, ຄພ 18:29.

ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕໄດ້ມອບສິດອຳນາດທີ່ ຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍ ລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ຈສ—ປ 1:68–69.

ເງື່ອນໄຂສຳລັບການບັບຕິສະມາ: ຈົ່ງກັບ ໃຈ, ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງ ບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, 2 ນພ 31:11. ພວກທ່ານ ຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ເກີດໃໝ່, ແອວ 7:14. ຈົ່ງ ເບິ່ງວ່າ ທ່ານຈະບໍ່ຮັບບັບຕິສະມາໂດຍບໍ່ມີ ຄຳຄວນ, ມມ 9:29. ຈົ່ງສິດສອນຜູ້ເປັນບິດາ ມານດາວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບ ບັບຕິສະມາ, ແລະ ຖ່ອມຕົວ, ມຣນ 8:10.

ເງື່ອນໄຂສຳລັບຜູ້ທີ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບ ບັບຕິສະມາໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້, ຄພ 20:37. ເດັກ ນ້ອຍຈະຮັບບັບຕິສະມາເພື່ອການບົດບາບ ຂອງພວກເຂົາ ເມື່ອມີອາຍຸໄດ້ແປດປີ, ຄພ 68:25, 27.

ພັນທະ ສັນຍາ ທີ່ໄດ້ເຮັດຜ່ານ ການບັບຕິສະມາ: ພວກທ່ານໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະອົງ, ວ່າພວກທ່ານຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, **ມຊຍ 18:8-10, 13.**

ຄົນທີ່ກັບໃຈ, ຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ຈະໄດ້ຮັບໂດຍການຮັບບັບຕິສະມາ, **ຄພ 20:37.**

ການບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍ: ການບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍນັ້ນ ຈະໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ, **1 ກອທ 15:29.**

ການບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍ ໄດ້ຖືກປະຕິບັດເພື່ອການບົດບາບ, **ຄພ 124:29; 127:5-9; 128:1; 138:33.**

ການບັບຕິສະມາບໍ່ແມ່ນສຳລັບເດັກແດງທາລົກ: ມັນເປັນການເຍາະເຍີ້ຍພຣະເຈົ້າຢ່າງຮຸນແຮງ ທີ່ພວກທ່ານຈະໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ເດັກນ້ອຍໆ, **ມຣນ 8:4-23.**

ເດັກນ້ອຍຈະຕ້ອງຮັບບັບຕິສະມາ ເມື່ອມີອາຍຸໄດ້ແປດປີ, **ຄພ 68:27.** ເດັກນ້ອຍທັງປວງຜູ້ໄດ້ຕາຍກ່ອນອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບກໍລອດໃນອານາຈັກສະຫວັນ, **ຄພ 137:10.**

ບັບຕິສະໂຕ. ເບິ່ງ ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ

ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເບິ່ງ ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ບ້ານເຮືອນ. ເບິ່ງ ຄອບຄົວ ນຳອີກ

ບ້ານເຮືອນຄວນເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ກິດຈະກຳຂອງຄອບຄົວ.

ຜູ້ຊາຍ ຄວນ ຢູ່ບ້ານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເມຍມີຄວາມສຸກ, **ພບຍ 24:5.**

ພຣະອົງໄດ້ບອກລາວກັບເມື່ອບ້ານ, **ມຣກ 8:26.** ໃຫ້ລູກຫລານຮຽນຮູ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ແກ່ຄອບຄົວ, **1 ຕມທ 5:4.** ໃຫ້ເປັນຄົນມີສະຕິ, ເປັນຄົນບໍລິສຸດ, ເປັນຄົນເອົາໃຈໃສ່ໃນວຽກບ້ານການເຮືອນ, **ຕຕ 2:5.**

ຈົ່ງກັບໄປບ້ານຂອງເຈົ້າ ແລະ ໄຕ່ຕອງເຖິງເລື່ອງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄປນັ້ນ, **3 ນພ 17:2-3.** ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂໍຮ້ອງພວກເຂົາໃຫ້ຕໍ່ສູ້ເພື່ອ

ເມຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອລູກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອເຮືອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອບ້ານຂອງພວກເຂົາ, **ມມ 2:23.**

ຜູ້ເປັນພໍ່ໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ພາກພຽນ ແລະ ເປັນຫ່ວງເປັນໂຍກັບບ້ານເຮືອນ, **ຄພ 93:43-44, 48-50.**

ບາບ. ເບິ່ງ ກະບົດ, ການກະບົດ; ຊຸ່ນເຄືອງໃຈ; ຄົນອະທຳ; ສົກກະບົກ, ຄວາມສົກກະບົກ; ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ບໍ່ຊອບທຳ, ຄວາມບໍ່ຊອບທຳ; ໜ້າກຽດຊັງ, ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ ນຳອີກ

ຕັ້ງໃຈ ບໍ່ເຊື່ອພັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຊ້ອນບາບກຳໄວ້ ຊີວິດຈະບໍ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, **ສພສ 28:13.** ເຖິງແມ່ນວ່າບາບຂອງພວກເຈົ້ານັ້ນເປັນສິ່ງແດງເຂັ້ມ ແຕ່ເຮົາກໍຈະຊຳລະໃຫ້ຂາວສະອາດດັ່ງທີ່ມະ, **ອຊຍ 1:18.** ຄົນບາບຈະຕາຍ, ແລະ ຄົນຊອບທຳຈະລອດ, **ອຊກ 18.**

ພຣະເມສາ ນ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ ຮັບເອົາບາບກຳຂອງມະນຸດສະໂລກໄປເສຍ, **ຢຮ 1:29.** ຈົ່ງຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ຊຳລະບາບກຳຂອງເຈົ້າ, **ກຈກ 22:16.** ຄຳຈ້າງຂອງຄວາມຜິດບາບ ກໍຄືຄວາມຕາຍ, **ຣມ 6:23.** ຖ້າຜູ້ໃດຮູ້ວ່າອັນໃດເປັນການດີ ແລະ ບໍ່ເຮັດ, ຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງມີບາບ, **ຢກບ 4:17.**

ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ຕົວຂ້າມ້ອຍສົ່ນຕໍ່ສິ່ງທີ່ຫລຽວເຫັນເປັນບາບບໍ່, **2 ນພ 4:31.** ວິບັດແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ຕາຍໃນບາບຂອງຕົນ, **2 ນພ 9:38.** ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເບິ່ງບາບບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຈະມີແຕ່ຄວາມກຽດຊັງມັນເທົ່ານັ້ນ, **ແອວ 13:12.** ຢ່າຄິດຂຶ້ນມາເອງ ວ່າລູກຈະຖືກນຳກັບຄືນຈາກບາບໄປຫາຄວາມສຸກ, **ແອວ 41:9-10.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ສາມາດເບິ່ງບາບດ້ວຍລະດັບການຍິນຍອມແມ່ນແຕ່ໜ້ອຍທີ່ສຸດ, **ແອວ 45:16 (ຄພ 1:31).** ເດັກນ້ອຍໆບໍ່ສາມາດເຮັດບາບໄດ້, **ມຣນ 8:8.**

ໃນການກັບໃຈ, ມະນຸດຕ້ອງສາລະພາບ ແລະ ປະຖິ້ມບາບຂອງຕົນເສຍກ່ອນ, **ຄພ**

ບາບທີ່ອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້

58:42-43. ບາບທີ່ຮ້າຍແຮງກວ່າ ຈະ ຄົງ ຢູ່ ກັບ ຄົນທີ່ບໍ່ໃຫ້ອະໄພ, ຄວາມ 64:9. ຄົນໃດທີ່ ເຮັດບາບຕໍ່ຄວາມສະຫວ່າງຫລາຍ ກໍຈະຖືກ ກ່າວ ໂທດຫລາຍ, ຄວາມ 82:3. ຄົນທີ່ເຮັດບາບ ບາບເກົ່າຈະກັບຄືນມາ, ຄວາມ 82:7. ເມື່ອພວກ ເຮົາພະຍາຍາມປົກປັດບາບຂອງພວກເຮົາ, ສະຫວັນຈະຖອນຕົວ, ຄວາມ 121:37.

ບາບທີ່ອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້. ເບິ່ງ ຄາດຕະກຳ, ການຄາດຕະກຳ; ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ໝິ່ນປະໝາດ, ການ ໝິ່ນປະໝາດ ນຳອີກ

ບາບຂອງການປະຕິເສດພຣະວິນຍານບໍລິ ສຸດ, ບາບທີ່ບໍ່ສາມາດອະໄພໃຫ້ໄດ້.

ຄຳເວົ້າທີ່ໝິ່ນປະໝາດຕໍ່ສູ້ພຣະວິນຍານບໍລິ ສຸດ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, ມທ 12:31- 32 (ມຮກ 3:29; ລກ 12:10). ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳ ລັບຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດແລ້ວ ທີ່ ຈະນຳເຂົາມາສູ່ການກັບໃຈອີກໄດ້, ຮສ 6:4- 6. ຖ້າພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ເລື່ອງຄວາມ ຈິງແລ້ວ ແຕ່ຍັງເຈດຕະນາເຮັດບາບຢູ່ ເຄື່ອງ ບູຊາລືບລ້າງບາບ ກໍຈະບໍ່ມີເຫລືອຢູ່ຕໍ່ໄປ, ຮສ 10:26.

ຖ້າລູກປະຕິເສດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ ລູກຮູ້ວ່າຕົນປະຕິເສດ, ນີ້ເປັນບາບທີ່ອະໄພ ໃຫ້ບໍ່ໄດ້ເລີຍ, ແອວ 39:5-6 (ຍຄ 7:19).

ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບການ ໃຫ້ອະໄພ, ໂດຍ ທີ່ໄດ້ປະຕິເສດພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ, ໂດຍທີ່ໄດ້ຄຶງພຣະອົງສຳລັບຕົນເອງ, ຄວາມ 76:30-35. ການໝິ່ນປະໝາດພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດຈະບໍ່ຖືກອະໄພໃຫ້, ທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນບໍລິ ສຸດຕ້ອງເສຍຊີວິດ ຫລັງຈາກພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ ເອົາພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດຂອງເຮົາ, ຄວາມ 132:26-27.

ບາເບນ, ບາບີໂລນ. ເບິ່ງ ເນບູກາດເນັດສາ; ໂລກ ນຳອີກ

ເມືອງຫລວງຂອງບາບີໂລນ.

ບາເບນຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍນິມໂຣດ ແລະ ເປັນເມືອງເກົ່າແກ່ເມືອງໜຶ່ງໃນແຜ່ນດິນເມໂຊ ໂປຕາເມຍ, ຫລື ຊີນາ (ປຖກ 10:8-10). ພຣະ

ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພາສາສັບສົນຕອນຜູ້ ຄົນພວມສ້າງທໍ່ບາເບນຂຶ້ນ (ປຖກ 11:1-9; ອທ 1:3-5, 33-35). ຕໍ່ມາບາບີໂລນໄດ້ກາຍ ເປັນເມືອງຫລວງຂອງເນບູກາດເນັດສາ. ເພິ່ນ ໄດ້ສ້າງເມືອງອັນກວ້າງໃຫຍ່ ຊຶ່ງເວລານີ້ຍັງມີ ຊາກເມືອງຮ້າງດັ່ງກ່າວເຫລືອຢູ່. ບາບີໂລນໄດ້ ກາຍເປັນເມືອງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍທີ່ສຸດ ແລະ ນັບແຕ່ນັ້ນມາມັນໄດ້ກາຍເປັນສັນຍາລັກຂອງ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງໂລກ.

ຈົ່ງແລ່ນໜີຈາກບາບີໂລນເສຍ, ຢມຍ 51:6.

ບາບີໂລນຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ ແລະ ຈະ ພັງທະລາຍລົງ, ພນມ 17-18.

ບາບີໂລນຈະຖືກທຳລາຍ, 2 ນຟ 25:15.

ບາບີໂລນຈະພັງທະລາຍ, ຄວາມ 1:16. ເຮົາ ຈະບໍ່ໄວ້ຊີວິດຄົນໃດທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນບາບີໂລນ, ຄວາມ 64:24. ຈົ່ງອອກໄປຈາກບາບີໂລນ, ຄວາມ 133:5, 7, 14.

ບາລາອາມ

ສາດສະດາຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ ຢາກສາບແຂ່ງຊາວອິດສະຣາເອນເລື່ອງເງິນ. ເພິ່ນໄດ້ຖືກບັນຊາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າບໍ່ ໃຫ້ສາບແຂ່ງຊາວອິດສະຣາເອນ (ຈບຊ 22- 24).

ໂຕລໍຂອງບາລາອາມບໍ່ຍອມເດີນໄປຂ້າງ ໜ້າ ເພາະທູດສະຫວັນໄດ້ຍືນຂວາງທາງໄວ້, ຈບຊ 22:22-35.

ບາຣະໂທໂລມາຍ. ເບິ່ງ ນະທານາເອັນ ນຳ ອີກ

ໃນ ພຣະ ຄຳ ພີ ໃໝ່, ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃນ ກຸ່ມ ອັກຄະ ສາວົກສິບສອງດັ້ງເດີມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມທ 10:2-4).

ບາຣະນາບາ

ຊື່ທີ່ຕັ້ງໃຫ້ແກ່ໂຢເຊັບ, ຊາວເລວີ ຂອງເກາະ ໂຊປຣັດ, ຜູ້ໄດ້ຂາຍນາຂອງຕົນ ແລະ ນຳເອົາ ເງິນມາມອບໃຫ້ແກ່ພວກອັກຄະສາວົກ (ກຈກ 4:36-37). ເຖິງແມ່ນວ່າລາວບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນໜຶ່ງ ໃນກຸ່ມອັກຄະສາວົກສິບສອງດັ້ງເດີມ, ແຕ່ລາວ ກໍໄດ້ກາຍເປັນອັກຄະສາວົກ (ກຈກ 14:4, 14)

ແລະ ໄດ້ຮັບໃຊ້ຫລາຍເທື່ອໃນການເດີນທາງຂອງຜູ້ສອນສາດສະໜາ (ກຈກ 11:22-30; 12:25; 13-15; 1 ກຣທ 9:6; ຄລຕ 2:1, 9; ກລຊ 4:10).

ບາຣາບາ

ຊື່ຂອງຄົນທີ່ຖືກປ່ອຍໄປ ແທນທີ່ຈະປ່ອຍພຣະເຢຊູ ໃນເວລາທີ່ຖືກຄຶງ. ບາຣາບາເປັນຄົນກະບົດ, ຄາດຕະກອນ, ແລະ ເປັນໂຈນ (ມທ 27:16-26; ມຣກ 15:6-15; ລກ 23:18-25; ຢຮ 18:40).

ພໍ່ແມ່, ບິດາມານດາ. ເບິ່ງ ພໍ່, ມະຕະ; ມານດາ, ແມ່ ນຳອີກ

ພໍ່ ແລະ ແມ່. ສາມີ ແລະ ພັນລະຍາທີ່ມີຄຳຄວນ ຜູ້ໄດ້ຜະນຶກເຂົ້າກັນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ໃນການແຕ່ງງານຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າສາມາດບັນລຸບົດບາດຂອງຕົນ ໃນຖານະເປັນບິດາມານດາ ຕະຫລອດຊີວິດລົດດອນ. “ພໍ່ແມ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທີ່ສັກສິດ ທີ່ຈະລ້ຽງດູລູກເຕົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຊອບທຳ, ທີ່ຈະຈັດຫາສິ່ງຈຳເປັນຕ່າງໆທາງວິນຍານ ແລະ ທາງໂລກໃຫ້ລູກ, ແລະ ສອນເຂົາໃຫ້ຮັກ ແລະ ຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ, ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເປັນພັນລະເມືອງທີ່ເຊື່ອຟັງກົດໝາຍບ່ອນທີ່ຕົນອາໄສຢູ່” (“ຄອບຄົວ: ການປະກາດຕໍ່ໂລກ,” *Ensign*, Nov. 2010, 129).

ຝ່າຍບຸດທັງຫລາຍ, ຈົ່ງນອນບ້ອມເຊື່ອຟັງບິດາມານດາຂອງຕົນ, **ອຟຊ 6:1-3** (ກລຊ 3:20).

ອາດາມ ແລະ ເອວາ ເປັນບິດາມານດາຜູ້ທຳອິດຂອງເຮົາ, **1 ນຟ 5:11**. ຄຳສາບແຊ່ງຈະຕົກລົງເທິງຫົວຂອງບິດາມານດາຂອງລູກ, **2 ນຟ 4:6**. ຈົ່ງສອນຜູ້ເປັນບິດາມານດາວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ, **ມຣນ 8:10**.

ພໍ່ແມ່ໄດ້ຮັບບັນຊາໃຫ້ສອນພຣະກົດຕິຄຸນໃຫ້ແກ່ລູກໆຂອງຕົນ, **ຄພ 68:25**. ເດັກນ້ອຍທຸກຄົນມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູຈາກພໍ່ແມ່ຂອງຕົນ, **ຄພ 83:4**.

ບາບຂອງພໍ່ແມ່ຈະບໍ່ຕົກລົງເທິງຫົວຂອງລູກໆ, **ມຊ 6:54**.

ບຸກຄົນທີ່ຖືກປ່ຽນສະພາບແລ້ວ

ບຸກຄົນທີ່ຖືກປ່ຽນແປງ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ປະສົບກັບຄວາມເຈັບປວດ ຫລື ຄວາມຕາຍຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ພົ້ນຄົນຊີວິດ ສູ່ຄວາມເປັນອະມະຕະ.

ເອນຣິກ ໄດ້ຕິດສະໜິດກັບພຣະເຈົ້າ: ແລະ ລາວກໍໄດ້ຫາຍຕົວໄປ; ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາລາວໄປ, **ປຖກ 5:24** (ຮຮ 11:5; ຄພ 107:48-49). ບໍ່ມີໃຜຮູ້ວ່າອຸບຸກຂອງໂມເຊຢູ່ໃສ ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້, **ພບຍ 34:5-6** (ແອວ 45:19). ລົມພະຍຸກໍພັດທອບເອົາເອລີຢາຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ, **2 ກສ 2:11**.

ຖ້າເຮົາຢາກໃຫ້ລາວມີຊີວິດຢູ່ຈົນເຮົາກັບມາ, ຈະກ່ຽວຂ້ອງອັນໃດກັບເຈົ້າ, **ຢຮ 21:22-23** (ຄພ 7:1-3).

ເຈົ້າຈະບໍ່ຕ້ອງຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍເລີຍ, **3 ນຟ 28:7**. ເພື່ອພວກເພິ່ນຈະບໍ່ໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍ ມັນຈຶ່ງມີການປ່ຽນແປງເກີດຂຶ້ນກັບຮ່າງກາຍຂອງພວກເພິ່ນ, **3 ນຟ 28:38** (4 ນຟ 1:14; ມມ 8:10-11).

ໂຢຮັນຜູ້ເປັນທີ່ຮັກ ຈະມີຊີວິດຢູ່ຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເດັດມາ, **ຄພ 7**. ເຮົາໄດ້ເອົາເມືອງຊີໂອນຂອງເອນຣິກເຂົ້າມາໄວ້ໃນຊວງເອິກຂອງເຮົາເອງ, **ຄພ 38:4** (ມຊ 7:21, 31, 69). ເອນຣິກ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເພິ່ນ ເປັນເມືອງທີ່ຖືກຮັກສາໄວ້ຈົນກວ່າວັນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຈະມາເຖິງ, **ຄພ 45:11-12**. ເອລີຢາໄດ້ຖືກຮັບຂຶ້ນໄປສະຫວັນໂດຍບໍ່ໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍ, **ຄພ 110:13**.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ລົງມາເທິງຫລາຍຄົນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຮັບຂຶ້ນໄປຫາຊີໂອນ, **ມຊ 7:27**.

ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ເກີດ

ໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ທີ່ຖືກຳເນີດ; ມະນຸດ; ລູກໆຂອງພຣະຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະ ຄຳ ພີ ໃຊ້ ຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ ໃນ ສອງ

ບຸດມະນຸດ

ແບບ. ໃນຄວາມໝາຍໜຶ່ງ, ເຮົາເປັນລູກທາງວິນຍານແທ້ໆຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ. ໃນຄວາມໝາຍໜຶ່ງອີກ, ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ເກີດໃໝ່ ຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ.

ລູກໆທາງວິນຍານຂອງພຣະບິດາ: ພວກເຈົ້າຄືບັນດາພຣະທັງຫລາຍ, ເປັນພວກລູກຊາຍອົງສູງສຸດທັງໝົດ, ພສສ 82:6.

ພວກເຮົາເປັນເຂື່ອນສາຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ກກກ 17:29. ຄວນຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຂອງພຣະບິດາແຫ່ງບັນດາວິນຍານຈິດ, ຮສ 12:9.

ຂ້າພະເຈົ້າເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຊ 1:13.

ເດັກນ້ອຍໄດ້ເກີດໃໝ່ຜ່ານການຊົດໃຊ້: ສ່ວນບັນດາຜູ້ທີ່ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ ພຣະອົງໄດ້ປະທານສິດໃຫ້ກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຢສ 1:12 (ຣມ 8:14; 3 ນຟ 9:17; ຄພ 11:30). ບັດນີ້ເຮົາເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, 1 ຢສ 3:1-2.

ພວກທ່ານຈະຖືກເອີ້ນວ່າລູກຂອງພຣະຄຣິດ, ບຸດຂອງພຣະອົງ ແລະ ທິດາຂອງພຣະອົງ, ມຊຢ 5:7. ທຸກຄົນຕ້ອງເກີດໃໝ່ເສຍກ່ອນ, ກາຍເປັນບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະອົງ, ມຊຢ 27:25. ພວກເຂົາຈະກາຍເປັນບຸດ ແລະ ທິດາຂອງເຮົາ, ອຫ 3:14. ທ່ານຈະເປັນລູກຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງແນ່ນອນ, ມຣນ 7:19.

ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາເປັນບຸດ ແລະ ທິດາ, ຄພ 25:1. ພວກເຂົາເປັນພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 76:58.

ດັ່ງນັ້ນຄົນທັງປວງຈະກາຍເປັນບຸດຂອງເຮົາ, ມຊ 6:68. ຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອ ແລະ ກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຊ 7:1.

ບຸດມະນຸດ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຕຳແໜ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ໃຊ້ ເມື່ອກ່າວເຖິງຕົນເອງ (ລກ 9:22; 21:36). ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າ ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ. ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດເປັນພຣະນາມໜຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ. ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນຕົນເອງວ່າ ບຸດມະນຸດ,

ມັນເປັນການປະກາດຢ່າງເປີດເຜີຍເຖິງຄວາມສຳພັນແຫ່ງສະຫວັນຂອງພຣະອົງນຳພຣະບິດາ. ຕຳແໜ່ງນີ້ໄດ້ຖືກພົບເຫັນເລື້ອຍໆໃນພຣະທຳ. ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍຢືນຢັນຄວາມໝາຍພິເສດ ແລະ ຄວາມສັກສິດຂອງພຣະນາມນີ້ ຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ (ຄພ 45:39; 49:6, 22; 58:65; ມຊ 6:57).

ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ. ເບິ່ງ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ນະລົກ; ບາບທີ່ອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້; ມານ; ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ ນຳອີກ

ບໍລິວານຂອງຊາຕານ ຜູ້ທີ່ຈະທຸກທໍລະມານກັບມັນ ໃນຊົ່ວນິລັນດອນ. ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ ແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍ (1) ບໍລິວານຂອງຊາຕານ ແລະ ໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສະຫວັນເພາະການກະບົດກ່ອນໂລກມະຕະ, ແລະ (2) ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ມາເກີດຢູ່ໃນໂລກ ທີ່ມີຮ່າງກາຍ ແຕ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ຊາຕານ ແລະ ຫັນມາຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ຄົນໃນກຸ່ມທີສອງ ຈະພົ້ນຄົນຊີວິດຈາກຄວາມຕາຍ ແຕ່ຈະບໍ່ໄດ້ຖືກໄຖ່ຈາກຄວາມຕາຍ (ທາງວິນຍານ) ຄັ້ງທີສອງ ແລະ ບໍ່ສາມາດອາໄສຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງລັດສະໝີພາບ (ຄພ 88:32, 35).

ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກເຂົາໄດ້ເສຍໄປ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຜູ້ທີ່ຖືກໝາຍໄວ້ສຳລັບຄວາມຈິບຫາຍ, ຢສ 17:12. ກໍເຫລືອວິໄສທີ່ຈະນຳພວກເຂົາມາສູ່ການກັບໃຈອີກໄດ້, ຮສ 6:4-6 (ຮຣ 10:26-29).

ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາເລີຍ ແລະ ວາລະສຸດທ້າຍຂອງເຂົາຄື ຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ, ມຊຢ 2:36-39. ເຂົາຈຶ່ງເປັນຄືກັນກັບບໍ່ມີການໄຖ່ເລີຍ, ມຊຢ 16:5. ຄົນທີ່ປະຕິເສດສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະຄຣິດ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈະກາຍເປັນບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ, 3 ນຟ 29:7.

ພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພໃນໂລກນີ້ ຫລື ໃນໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ, ຄພ 76:30-34 (ຄພ 84:41; 132:27). ພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະບໍ່ໄດ້ຖືກໄຖ່ຈາກການຕາຍຄັ້ງທີສອງ,

ຄພ 76:34–48. ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ ປະຕິເສດພຣະວິນຍານສັກສິດ ຫລັງຈາກໄດ້ຮັບມັນ, ຄພ 76:35. ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ ປະຕິເສດພຣະບຸດຫລັງຈາກທີ່ພຣະບິດາໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະອົງ, ຄພ 76:43.

ກາອິນ ຈະໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ ຜູ້ຈິບຫາຍ, ມຊ 5:22–26.

ເບັດທານີ

ໝູ່ບ້ານທີ່ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ ໄດ້ພັກເຊົາລະຫວ່າງອາທິດສຸດທ້າຍ ໃນຊີວິດມະຕະ ຂອງພຣະອົງ (ມທ 21:17; ມຣກ 11:11). ຕັ້ງຢູ່ເທິງພູດອຍທາງຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ຂອງພູໝາກກອກເທດ, ເບັດທານີເປັນບ້ານຂອງລາຊາໂຣ, ມາຣີ, ແລະ ມາທາ (ຍຣ 11:1–46; 12:1).

ເບັດເລເຮັມ

ເມືອງນ້ອຍໆທີ່ຕັ້ງຢູ່ປະມານຫ້າໂມ (ແປດກິໂລແມັດ) ທາງພາກໃຕ້ຂອງເຢຣູຊາເລັມ. ໃນພາສາເຮັບເຣີ, ເບັດເລເຮັມ ໝາຍເຖິງ “ບ້ານແຫ່ງອາຫານ”; ມັນຍັງຖືກເອີ້ນອີກວ່າ ເອຟະລາທາ, ໝາຍເຖິງ “ອຸດົມສົມບູນ.” ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ ໄດ້ກຳເນີດ ໃນເບັດເລເຮັມ (ມິກາ 5:2; ມທ 2:1–8). ມັນເປັນສະຖານທີ່ຝັງສົບຂອງນາງລາເຊັມ (ປຖກ 35:19; 48:7).

ນາງຣູດ ແລະ ໂບອາດ ໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ນຣ 1:22. ຊາມູເອນ ໄດ້ເຈີມດາວິດຢູ່ທີ່ນັ້ນ, 1 ຊມອ 16:1–13; 17:12, 15; 20:6, 28.

ເຮໂຣດ ໄດ້ສັ່ງຂ້າເດັກນ້ອຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ມທ 2:16.

ເບັດເອນ

ໃນພາສາເຮັບເຣີ, ໝາຍເຖິງ “ບ້ານຂອງພຣະເຈົ້າ” ແລະ ເປັນສະຖານທີ່ແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ສັກສິດທີ່ສຸດໃນອິດສະຣາເອນ. ມັນຕັ້ງຢູ່ທາງເໜືອຂອງເຢຣູຊາເລັມປະມານສິບໂມ (ສິບຫົກກິໂລແມັດ) ທາງເໜືອຂອງເຢຣູຊາເລັມ. ຢູ່ທີ່ນີ້ອັບຣາຮາມໄດ້ສ້າງແຫ່ນບູຊາຂຶ້ນເມື່ອເພິ່ນໄປເຖິງການາອານເປັນເທື່ອທຳອິດ (ປຖກ 12:8; 13:3). ຢູ່ທີ່ນີ້ຢາໂຄບ ໄດ້ເຫັນພາບນິມິດເປັນຂັ້ນໄດ້ຂຶ້ນໄປເຖິງພ້າສະຫວັນ (ປຖກ 28:10–19). ມັນຍັງ

ເປັນສະຖານທີ່ສັກສິດໃນວັນເວລາຂອງຊາມູເອນນຳອີກ (1 ຊມອ 7:16; 10:3).

ເປັນຊັດຊາເຣ. ເບິ່ງ ບາເບນ, ບາບີໂລນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດຄົນສຸດທ້າຍແຫ່ງບາບີໂລນ, ປົກຄອງກ່ອນເຈົ້າໄຊຣັດ ໄດ້ເອົາຊະນະບາບີໂລນ; ບຸດຂອງເນບູກາດເນັດສາ ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນ (ດນອ 5:1–2).

ເປັນຢາມິນ, ບິດາຂອງໂມໄຊຢາ. ເບິ່ງ ໂມໄຊຢາ, ລູກຊາຍຂອງເປັນຢາມິນ ນຳອີກ

ສາດສະດາ ແລະ ກະສັດຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ (ມຊຢ 1–6).

ໄດ້ແກ້ບັນຫາທີ່ຮ້າຍແຮງເພື່ອສະຖາປະນາສັນຕິສຸກໃນແຜ່ນດິນ, ອມນ 1:23–25 (ຄມ 1:12–18). ໄດ້ສິດສອນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ມຊຢ 1:1–8. ໄດ້ມອບອານາຈັກໃຫ້ໂມໄຊຢາລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ມຊຢ 1:9–18. ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອພັງຄຳປາໄສເທື່ອສຸດທ້າຍຂອງເພິ່ນ, ມຊຢ 2:1–8. ໄດ້ກ່າວຄຳປາໄສຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ມຊຢ 2:9–4:30. ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມຊຢ 5–6.

ເປັນຢາມິນ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຄົນທີສອງຂອງຢາໂຄບກັບນາງລາເຊັມ (ປຖກ 35:16–20).

ເຜົ່າຂອງເປັນຢາມິນ: ຢາໂຄບ ໄດ້ອວຍພອນເປັນຢາມິນ (ປຖກ 49:27). ລູກຫລານຂອງເປັນຢາມິນເປັນເຊື້ອສາຍນັກຮົບ. ບຸກຄົນສຳຄັນສອງຄົນທີ່ເປັນຊາວເປັນຢາມິນແມ່ນໂຊນ, ກະສັດຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ ຄົນທຳອິດ (1 ຊມອ 9:1–2), ແລະ ໂປໂລ, ອັກຄະສາວົກໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ (ຣມ 11:1).

ແບບແຜນ

ແບບຢ່າງທີ່ບຸກຄົນສາມາດເຮັດຕາມ ເພື່ອ

ໂບອາດ

ຈະໄດ້ຮັບຜົນຢ່າງແນ່ນອນ. ໃນພຣະຄຳພີ, ຄຳວ່າ ແບບແຜນ ຕາມປົກກະຕິແລ້ວໝາຍເຖິງຕົວຢ່າງຂອງການດຳລົງຊີວິດໃນວິທີໃດວິທີໜຶ່ງ ຫລື ສຳລັບການສ້າງບາງສິ່ງ.

ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ບັນ ຊາ ຊາວ ອິດສະຣາເອນ ໃຫ້ສ້າງສະຖານທີ່ນະມັດ ສະການ ຕາມແບບແຜນທີ່ໄດ້ສະແດງຕໍ່ໂມເຊ, **ອພຍ 25**. ດາວິດ ໄດ້ມອບແບບແຜນການສ້າງພຣະວິຫານໃຫ້ແກໂຊໂລໂມນ, **1 ຂຄ 28:11-13**.

ພຣະເຢຊູຄຣິດ ຈະໄດ້ສະແດງໃນເຮົາໃຫ້ເຫັນແບບແຜນສຳລັບຄົນທີ່ຈະເຊື່ອໃນພຣະອົງ, **1 ຕມທ 1:16**.

ເຮົາຈະມອບແບບແຜນ ໃນທຸກສິ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກຫລອກລວງ, **ຄພ 52:14**.

ໂບອາດ. ເບິ່ງ ຣຸດ ນຳອີກ

ຜົວຂອງນາງຣຸດ (ນຣ 4:9-10); ພໍ່ຜູ້ທວດຂອງດາວິດ, ກະສັດແຫ່ງອິດສະຣາເອນ (ນຣ 4:13-17); ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງພຣະຄຣິດ, ຈອມກະສັດ (ລກ 3:32).

ບໍລິສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຄວາມບໍລິສຸດ. ເບິ່ງ ສະອາດ ແລະ ບໍ່ສະອາດ; ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ເປັນອິດສະລະຈາກບາບ ຫລື ຄວາມຜິດ; ບໍ່ມີບ່ອນຕຳນິ. ບຸກຄົນກາຍເປັນຄົນບໍລິສຸດ ເມື່ອຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳຂອງເຂົາສະອາດໃນທຸກວິທີທາງ. ບຸກຄົນທີ່ເຄີຍເຮັດບາບ ສາມາດກາຍເປັນຄົນບໍລິສຸດໄດ້ ຜ່ານສັດທາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ, ການກັບໃຈ, ແລະ ການຮັບເອົາພິທີການຕ່າງໆຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ.

ພວກທີ່ມີສະອາດ ແລະ ໃຈບໍລິສຸດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອວຍພອນ, **ພສສ 24:3-5**. ຄົນທີ່ຖືພາຊະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈຶ່ງຮັກສາຕົວໃຫ້ບໍລິສຸດ, **ອຊຢ 52:11** (ຄພ 133:4-5).

ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດກໍເປັນສຸກ, **ມທ 5:8** (3 ນພ 12:8). ສິ່ງໃດທີ່ບໍລິສຸດ ຈຶ່ງພິຈາລະນາເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ, **ພລບ 4:8** (ຫຼຸຊ 1:13).

ກ່ອນການຕົກ, ອາດາມ ແລະ ເອວາໄດ້

ຢູ່ໃນສະພາບຂອງຄວາມໂຮ້ດຽງສາ, **2 ນພ 2:23**. ທ່ານທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ, ຈຶ່ງເງີຍໜ້າຂຶ້ນ ແລະ ຮັບພຣະຄຳອັນໜ້າພໍພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຢຄ 3:2-3**. ພວກທ່ານຈະເງີຍໜ້າເບິ່ງພຣະເຈົ້າໃນມື້ນັ້ນດ້ວຍໃຈອັນບໍລິສຸດ ແລະ ດ້ວຍມືທີ່ສະອາດໄດ້ບໍ່, **ແອວ 5:19**. ການເປັນຄົນຂາວສະອາດບໍລິສຸດ ແລະ ປາດສະຈາກມົນທົນຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເບິ່ງບາບບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຈະມີແຕ່ຄວາມກຽດຊັງມັນເທົ່ານັ້ນ, **ແອວ 13:12**. ເລືອດຂອງຜູ້ບໍລິສຸດຈະຢືນເປັນພະຍານ, **ແອວ 14:11**. ບໍລິສຸດຄືກັນກັບພຣະຄຣິດທີ່ບໍລິສຸດ, **ມຣນ 7:48** (ມມ 9:6).

ພຣະຄຣິດຈະເກັບຜູ້ຄົນທີ່ບໍລິສຸດໄວ້ສຳລັບພຣະອົງ, **ຄພ 43:14**. ວິນຍານຂອງມະນຸດແຕ່ລະຄົນບໍລິສຸດໃນຕອນຕົ້ນ, **ຄພ 93:38**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາວ່າ ຕ້ອງສ້າງບ້ານຫລັງໜຶ່ງຂຶ້ນໃນຊີໂອນ ຊຶ່ງໃນນັ້ນຜູ້ທີ່ມີຈິດໃຈບໍລິສຸດຈະໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 97:10-17**. ນີ້ຄືຊີໂອນ—ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດ, **ຄພ 97:21**. ຄົນບໍລິສຸດຈະບໍ່ຖືກກ່າວໂທດກັບຄົນທີ່ບໍ່ທ່ຽງທຳ, **ຄພ 104:7**. ໃຈເຊັບ ແລະ ໄຮຣຳ ສະມິດ ບໍ່ມີຄວາມຜິດກັບການກ່າວຫາໃດໆ, **ຄພ 135:6-7**.

ເດັກນ້ອຍປາດສະຈາກບາບຈາກການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, **ມຊ 6:54**.

ບໍ່ສະອາດ. ເບິ່ງ ສະອາດ ແລະ ບໍ່ສະອາດ

ບໍ່ສັກສິດ. ເບິ່ງ ຄົນອະທຳ

ບໍ່ຊອບທຳ, ຄວາມບໍ່ຊອບທຳ. ເບິ່ງ ຄົນອະທຳ; ສົກກະປົກ, ຄວາມສົກກະປົກ; ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ຊອບທຳ, ຄວາມຊອບທຳ; ບາບ ນຳອີກ

ຄົນຊົ່ວ, ຄົນບໍ່ທ່ຽງທຳ; ຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ຮັກພຣະເຈົ້າ ຫລື ບໍ່ຮັກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ສົ່ງເສີມອຸດົມການຂອງພຣະອົງ.

ຄົນຊົ່ວຊຳອະທຳຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ກຣທ 6:9-10**. ຄົນທີ່ມີແຕ່ຄວາມສຸກຢູ່ກັບຄວາມບໍ່ຊອບທຳຈະອັບປະໂຫຍດ, **2 ຫສນ 2:12**. ພຣະເຢຊູຄຣິດສາມາດ

ຊຳລະລ້າງເຮົາຈາກຄວາມບໍ່ຊອບທຳທັງໝົດ, **1 ຢຮ 1:9.**

ກະສັດ ທີ່ບໍ່ຊອບທຳຈຶ່ງບິດເບືອນທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ ທັງໝົດ, **ມຊຢ 29:23.** ຮາກຖານຂອງຄວາມພິນາດໄດ້ຖືກວາງໄວ້ ໂດຍຄວາມບໍ່ຊອບທຳຂອງພວກທະນາຍຄວາມ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນ, **ແອວ 10:27.**

ເຮົາສົ່ງພວກເຈົ້າໄປເພື່ອຕຳນິໂລກ ເຖິງການກະທຳທີ່ບໍ່ຊອບທຳ, **ຄພ 84:87.** ຈິດວິນຍານຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກຄວາມບໍ່ຊອບທຳທຸກຢ່າງ, **ຄພ 88:17-18.** ທຳມະຊາດຂອງມະນຸດເກືອບທຸກຄົນຄືຈະເລີ່ມໃຊ້ອຳນາດການຄອບຄອງທີ່ບໍ່ຊອບທຳ, **ຄພ 121:39.**

ບໍ່ເຊື່ອຖື, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື. ເບິ່ງ ເຊື່ອ, ຄວາມເຊື່ອ ນຳອີກ

ຂາດສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ໃນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະອົງ.

ຍ້ອນພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ ພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເຮັດການອັດສະຈັນຫລາຍ, **ມທ 13:58.** ເພາະພວກເຂົາຂາດຄວາມເຊື່ອ ສານສິດຂອງພຣະເຢຊູຈຶ່ງຂັບໄລ່ຜີມານຮ້າຍອອກບໍ່ໄດ້, **ມທ 17:14-21.** ໄຜດຊ່ວຍຂ້າມ້ອຍໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອຫລາຍກວ່ານີ້ແດ່ທ້ອນ, **ມຮກ 9:23-24.** ພຣະເຢຊູໄດ້ຕຳນິຕິຕຽນອັກຄະສາວົກຂອງພຣະອົງທີ່ສົ່ງໄສ ແລະ ດີດ້ານທັງບໍ່ເຊື່ອຂອງພວກເພິ່ນ, **ມຮກ 16:14.** ຄວາມບໍ່ສັດຊື່ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າເສຍປະໂຫຍດບໍ່, **ຮມ 3:3.**

ການທີ່ຄົນຜູ້ດຽວຕາຍກໍຕົກກວ່າປະຊາຊາດຈະເສື່ອມໂຊມ ແລະ ຕາຍຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, **1 ນຟ 4:13.** ເມື່ອເວລານັ້ນມາເຖິງ ພວກເຂົາຈະເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະ ຖືກລົງທັນ, **2 ນຟ 1:10-11 (ຄພ 3:18).** ເປັນຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຊຢ 26:1-5.** ເຮົາຈຶ່ງເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນີ້ກັບຊາວຢິວບໍ່ໄດ້, ເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ, **3 ນຟ 19:35.**

ໃນເວລາທີ່ຜ່ານມາ ຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າຖືກເຮັດໃຫ້ມືດມົນເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື, **ຄພ 84:54-58.**

ບໍ່ມີທີ່ສຸດ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ພຣະນາມໜຶ່ງອີກຂອງພຣະເຈົ້າ, ບົ່ງບອກເຖິງທຳມະຊາດນິລັນດອນຂອງພຣະອົງ (ຄພ 19:10-12; ມຊ 1:3; 7:35).

ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່. ເບິ່ງ ເວົ້າຈາບໍ່ດີ ນຳອີກ

ການເຮັດ ຫລິ້ນໆ ກັບ ສິ່ງທີ່ສັກສິດ (ຄພ 84:54).

ໄພພົນຍຸກສູດທ້າຍບໍ່ຄວນນຶກຄິດທີ່ໄຮ້ປະໂຫຍດ, ຫລື ການຫົວເຮຮາ, **ຄພ 88:69.** ຈົ່ງຢຸດຈາກຄວາມທະນົງຕົວຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ຄວາມບໍ່ເອົາໃຈໃສ່, **ຄພ 88:121.**

ໃບໜ້າ

ການສະແດງອອກຢູ່ເທິງໃບໜ້າຂອງບຸກຄົນ, ຊຶ່ງສ່ວນຫລາຍສະທ້ອນເຖິງຄຸນສົມບັດທາງວິນຍານ ແລະ ສະພາບຂອງຈິດໃຈ

ຈິດໃຈລຳອ້ອງຂອງເຂົາຕໍ່ສູ້ເຂົາເອງ, **ອຊຢ 3:9.** ກະສັດຈຶ່ງໜ້າຊິດ ແລະ ຍ້ານຫລາຍ, **ດນອ 5:6.**

ໃບໜ້າຂອງເພິ່ນມີລັກສະນະຄືແສງຟ້າແມບ, **ມທ 28:3.** ໃບໜ້າຂອງພຣະອົງເຫລື້ອມເໝືອນດັ່ງຕາເວັນ, **ພນມ 1:16.**

ພວກທ່ານໄດ້ຮັບເງົາຂອງພຣະອົງໄວ້ໃນໃບໜ້າຂອງພວກທ່ານແລ້ວບໍ່, **ແອວ 5:14, 19.** ອຳໂມນໄດ້ເຫັນສີໜ້າຂອງກະສັດປ່ຽນແປງໄປ, **ແອວ 18:12.**

ຈົ່ງຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານດ້ວຍຄວາມຍິນດີໃນໃຈ ແລະ ໃບໜ້າທີ່ຊື່ນບານ, **ຄພ 59:14-15.** ພຣະພັກຂອງພຣະອົງຮຸ່ງເຫລື້ອມແຈ້ງກວ່າຄວາມສະຫວ່າງຂອງດວງຕາເວັນ, **ຄພ 110:3.**

ປະຈັກພະຍານ. ເບິ່ງ ເປັນພະຍານ; ພະຍານ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ຄວາມຮູ້ ແລະ ພະຍານທາງວິນຍານ ໄດ້ຖືກ

ປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ປະຈັກພະຍານສາມາດເປັນການປະກາດເປັນທາງການ ຫລື ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ກຸ່ງກັບສິ່ງທີ່ບຸກຄົນເຫັນວ່າເປັນຄວາມຈິງ (ຄພ 102:26).

ຂ້ອຍຮູ້ຜູ້ໜຶ່ງຢູ່ໃນສະຫວັນສະຖານ, ໂຢບ 19:25–26.

ຢ່າລະອາຍທີ່ຈະເປັນພະຍານຝ່າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາ, 2 ຕມທ 1:8. ເນື້ອຄວາມຂອງການປະກາດພຣະທຳ ກໍເປັນຄຳພະຍານຝ່າຍພຣະເຢຊູ, ພນມ 19:10.

ຢືນເປັນພະຍານຂອງພຣະເຈົ້າໃນທຸກເວລາ, ມຊຢ 18:9. ໂດຍບໍ່ເຫັນທາງອື່ນແລ້ວທີ່ຈະກູ້ຜູ້ຄົນກັບຄືນ ນອກຈາກຈະພະຍາຍາມຢ່າງເຕັມທີ່ດ້ວຍປະຈັກພະຍານອັນບໍລິສຸດເພື່ອຕຳນິພວກເຂົາ, ແອວ 4:19–20. ຂ້າພະເຈົ້າມີທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເປັນປະຈັກພະຍານວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ, ແອວ 30:41–44. ທ່ານບໍ່ເຫັນຍ້ອນວ່າທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພະຍານຈົນກວ່າຫລັງຈາກການທົດລອງສັດທາຂອງທ່ານ, ອທ 12:6.

ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວໃຫ້ຄວາມສະຫງົບແກ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າບໍ່? ເຈົ້າຈະມີພະຍານໃດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄປກວ່າພະຍານຈາກພຣະເຈົ້າ, ຄພ 6:22–23. ແລະ ບັດນີ້, ຫລັງຈາກປະຈັກພະຍານຫລາຍຢ່າງທີ່ໃຫ້ໄວ້ເຖິງພຣະອົງ, ນີ້ຄືປະຈັກພະຍານ ຊຶ່ງພວກເຮົາມອບໃຫ້ເຖິງພຣະອົງ, ຄພ 76:22–24. ເຮົາສົ່ງພວກເຈົ້າອອກໄປເປັນພະຍານ ແລະ ເຕືອນຜູ້ຄົນ, ຄພ 88:81–82. ຜູ້ເປັນພະຍານໄດ້ສິ້ນຊີວິດໄປແລ້ວ, ແລະ ປະຈັກພະຍານຂອງພວກເພິ່ນຍັງມີພະລັງຢູ່, ຄພ 135:4–5.

ເອນົກ ໄດ້ເຫັນເຫລົ່າທູດສະແດງປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ, ມຊ 7:27. ເຖິງແມ່ນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກກຽດຊັງ ແລະ ຖືກຂົ່ມເຫັງເພາະການເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາບນັ້ນກໍຕາມ, ແຕ່ມັນເປັນຄວາມຈິງ, ຈສ—ປ 1:24–25.

ປະຕິບັດ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດ; ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້ ນຳອີກ

ທີ່ຈະເຮັດວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ. ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຖືກເລືອກຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະຕ້ອງຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າກ່ອນຈະສາມາດປະຕິບັດວຽກງານຂອງພຣະອົງໄດ້. ເມື່ອຜູ້ປະຕິບັດທີ່ແທ້ຈິງ ເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຂົາເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນການເຮັດວຽກງານທີ່ເປັນທາງການຂອງຕົນ ແລະ ເປັນຕົວແທນຂອງພຣະອົງ (ຄພ 64:29), ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງເຮັດວຽກງານທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຄວາມລອດຂອງມະນຸດຊາດ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານອັກຄະສາວົກ, ສາດສະດາ, ຜູ້ປະກາດຂ່າວ, ມະຫາປະໂລຫິດ, ສາວົກເຈັດສິບ, ແອວເດີ, ອະທິການ, ປະໂລຫິດ, ຄູສອນ, ມັກຄະນາຍົກ, ຜູ້ຊ່ວຍ, ແລະ ການປົກຄອງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າດີພ້ອມ, ສຳລັບວຽກງານແຫ່ງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ (1 ກຣທ 12:12–28; ອຟຊ 4:11–16; ຄພ 20; 107).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາເພິ່ນໃຫ້ປະຕິບັດໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພບຍ 18:5. ຜູ້ຄົນຈະເອີ້ນພວກເຈົ້າວ່າເປັນຜູ້ປະຕິບັດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ອຊຢ 61:6.

ບຸດມະນຸດບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອໃຫ້ຄົນອື່ນຮັບໃຊ້ຕົນ, ແຕ່ມາເພື່ອຮັບໃຊ້, ມທ 20:26–28. ເຮົາໄດ້ປະກົດແກ່ເຈົ້າເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ ແລະ ເປັນພະຍານຂອງເຮົາ, ກຈກ 26:16–18. ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອະຍຸຕິທຳ ຊຶ່ງຈະລືມການງານທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດດ້ວຍຄວາມຮັກ ໃນການຮັບໃຊ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ, ຮສ 6:10. ຖ້າຜູ້ໃດບໍລິການຮັບໃຊ້, ກໍໃຫ້ບໍລິການຮັບໃຊ້ເພື່ອນຜູ້ຮັບກຳລັງທີ່ພຣະເຈົ້າໄຜດປະທານໃຫ້, 1 ປທ 4:10–11.

ພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນ, ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ກັນແລະກັນ, 3 ນຟ 26:19.

ມັນ ເປັນໜ້າທີ່ຂອງອັກຄະສາວົກສິບສອງທີ່ຈະ ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ, ຄພ 107:39–40. ມະຫາປະໂລຫິດຄົນໜຶ່ງອາດຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການສຳລັບການປະຕິບັດເລື່ອງຝ່າຍໂລກ, ຄພ 107:71–72. ສາວົກເຈັດສິບເຫລົ່ານີ້ຕ້ອງເປັນຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາ

ກິດເຄື່ອນທີ່, **ຄພ** 107:93–97. ພວກແອວເດີ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາ ກິດປະຈຳຢູ່ກັບສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, **ຄພ** 124:137.

ປະຖົມຄວາມເຊື່ອ, ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ.

ເບິ່ງ ກະບົດ, ການກະບົດ; ການຟື້ນຟູພຣະ ກິດຕິຄຸນ *ນຳອີກ*

ບຸກຄົນ, ສາດສະໜາຈັກ, ຫລື ຕະຫລອດທັງ ປະຊາຊາດທີ່ຫັນໜີຈາກຄວາມຈິງ.

ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອທົ່ວໄປ: ຊາວອິດສະ ຣາເອນຕ້ອງປົກປ້ອງໃຈຂອງຕົນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ ຫັນໜີໄປຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ພຍຍ** 29:18. ຊົນຊາດໃດທີ່ບໍ່ມີພຣະເຈົ້ານຳໜ້າກໍເປັນຊົນ ຊາດທີ່ຂາດວິໄນ, **ສພສ** 29:18. ພວກເຂົາໄດ້ ຝ່າຝົນພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ, **ອຊຢ** 24:5.

ລົມກໍພັດປະທະເຮືອນຢ່າງແຮງ, ແລະ ເຮືອນນັ້ນກໍໄດ້ເຈື່ອນເພພັງລົງ, **ມທ** 7:27. ເຮົາຮູ້ສຶກປະຫລາດໃຈທີ່ເຈົ້າຕ່າວຄົນຢ່າງຮີບ ດ່ວນໄປຫາພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ແຕກຕ່າງເສຍ, **ຄລຕ** 1:6.

ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນທາງດີ ແຕ່ໄດ້ ຫລົງທາງໄປໃນໝອກ, **1 ນຟ** 8:23 (1 ນຟ 12:17). ຫລັງຈາກພວກເຂົາຊົມພາກໄມ້ນັ້ນ ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຕົກລົງໄປໃນທາງຕ້ອງຫ້າມ, **1 ນຟ** 8:28. ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອຂອງຊາວ ນິໄຟເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ, **ແອວ** 4:6–12. ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ ຫລາຍຄົນໄດ້ກາຍເປັນຄົນອວດດີ ແລະ ໄດ້ ຂົ່ມເຫັງສະມາຊິກຄົນອື່ນໆ, **ຮລມ** 3:33–34 (ຮລມ 4:11–13; 5:2–3). ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ຂຶ້ນ, ບາງເທື່ອພວກເຂົາເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ ແລະ ຫລົງລືມພຣະອົງ, **ຮລມ** 12:2; 13:38. ຊາວນິໄຟໄດ້ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ ແລະ ໄດ້ ຕົກຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງຊາຕານ, **3 ນຟ** 2:1–3. ໂມໂຣໂນໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບການປະຖົມ ຄວາມເຊື່ອໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, **ມມ** 8:28, 31–41.

ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອຈະເກີດຂຶ້ນກ່ອນ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, **ຄພ** 1:13–16.

ການປະຖົມຄວາມເຊື່ອຂອງສາດສະໜາຈັກ ຄຣິດສະຕຽນລຸ້ນເດີມ: ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ເຂົ້າໄກ້ ເຮົາແຕ່ປາກ, **ອຊຢ** 29:10, 13. ຄວາມມືດຈະ ປົກຄຸມແຜ່ນດິນໂລກ, **ອຊຢ** 60:2. ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມອິດຢາກພຣະຄຳຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເກີດຂຶ້ນ, **ອມ** 8:11.

ຈະມີພຣະຄຣິດປອມ ແລະ ສາດສະດາ ປອມປະກົດຂຶ້ນ, **ມທ** 24:24. ຜູງໝາໂນທີ່ ຮ້າຍກາດຈະມາໃນທ່າມກາງພວກທ່ານ, **ກຈກ** 20:29. ເຮົາຮູ້ສຶກປະຫລາດໃຈທີ່ເຈົ້າທັງ ຫລາຍພາກັນປະຖົມພຣະອົງຢ່າງຮີບດ່ວນ, **ຄລຕ** 1:6. ຈະມີການຕົກໄປກ່ອນການສະເດັດ ມາຄັ້ງທີສອງ, **2 ຫສນ** 2:3. ບາງຄົນຫລົງໄປ ຈາກຄວາມຈິງ, **2 ຕມທ** 2:18. ບາງຄົນເຮັດ ເໝືອນຄົນນັບຖືພຣະເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ ປະຕິເສດອຳນາດໃນນັ້ນ, **2 ຕມທ** 3:2–5. ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອຜູ້ຄົນຈະບໍ່ຍອມຟັງຫລັກ ຄຳສອນ, **2 ຕມທ** 4:3–4. ຈະມີສາດສະດາ ແລະ ຄູສອນປອມເກີດຂຶ້ນໃນທ່າມກາງຜູ້ຄົນ, **2 ເປໂຕ** 2:1. ບາງຄົນໄດ້ແອບແຝງເຂົ້າມາ ປະຕິເສດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຢດ** 1:4. ບາງ ຄົນໄດ້ອວດວ່າເປັນອັກຄະສາວົກ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ ເປັນ, **ພມມ** 2:2.

ນິໄຟໄດ້ເຫັນຮາກຖານຂອງສາດສະໜາຈັກ ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງ, **1 ນຟ** 13:26. ຄົນຕ່າງ ຊາດໄດ້ເຕະສະດຸດ ແລະ ໄດ້ສ້າງສາດສະໜາ ຈັກຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, **2 ນຟ** 26:20.

ເຂົາໄດ້ໜີໄປຈາກພິທີການຂອງເຮົາ ແລະ ໄດ້ຝ່າຝົນພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດຂອງເຮົາ, **ຄພ** 1:15. ຄວາມມືດປົກຄຸມແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ຄວາມມືດອັນຮ້າຍແຮງປົກຄຸມຈິດໃຈຜູ້ ຄົນ, **ຄພ** 112:23.

ໃຈເຊັບໄດ້ຖືກປອກວ່າ ສາດສະໜາຈັກທັງ ໝົດນັ້ນບໍ່ຖືກຕ້ອງ; ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາຫ່າງ ໄກຈາກພຣະເຈົ້າ, **ຈສ**—**ປ** 1:19.

ປະຖົມມະການ. ເບິ່ງ ເພີ່ນຕາຕຸກ *ນຳອີກ*

ພຣະທຳປະຖົມມະການເປັນໜັງສືເຫລັ້ມ ທຳອິດຢູ່ໃນພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ສາດສະດາ ໂມເຊເປັນຄົນຂຽນ. ມັນໃຫ້ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບ ການເລີ່ມຕົ້ນ, ດັ່ງເຊັ່ນການສ້າງແຜ່ນດິນໂລກ,

ປະທັບຢູ່ໃນທຸກບ່ອນ

ການເນລະມິດສ້າງສັດສາວາສິ່ງ ແລະ ມະນຸດໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ, ການເປີດເຜີຍເລື່ອງພຣະກິດຕິຄຸນຕໍ່ອາດາມ, ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຜົ່າ ແລະ ເຊື້ອສາຍ, ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງພາສາຕ່າງໆທີ່ບາເບນ, ແລະ ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄອບຄົວອັບຣາຮາມທີ່ພາໄປສູ່ການສ້າງຕັ້ງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ. ບົດບາດຂອງໂຢເຊັບໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ຊ່ວຍກູ້ຊາວອິດສະຣາເອນກໍໄດ້ຖືກເນັ້ນໜັກຢູ່ໃນໜັງສືປະຖົມມະການນີ້ຄືກັນ.

ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍຍືນຍັນ ແລະ ໃຫ້ຄວາມແຈ້ມແຈ້ງກ່ຽວກັບໜັງສືປະຖົມມະການ (1 ນຟ 5; ອທ 1; ມຊ 1-8; ອຣຮ 1-5).

ໃນພຣະທຳປະຖົມມະການ, ບົດທີ 1-4 ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສ້າງໂລກ ແລະ ການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວຂອງຄອບຄົວຂອງອາດາມ. ບົດທີ 5-10 ບັນທຶກປະຫວັດຂອງ ໂນອາ. ບົດທີ 11-20 ບອກເຖິງອັບຣາຮາມ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນ ຈົນເຖິງສະໄໝຂອງອີຊາກ. ບົດທີ 21-35 ຕິດຕາມຄອບຄົວຂອງອີຊາກ. ບົດທີ 36 ບອກເຖິງເອຊາວ ແລະ ຄອບຄົວຂອງລາວ. ບົດທີ 37-50 ບອກເຖິງຄອບຄົວຂອງຢາໂຄບ ແລະ ໃຫ້ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບໂຢເຊັບຖືກຂາຍໄປປະເທດເອຢິບ ແລະ ບົດບາດຂອງລາວໃນການຊ່ວຍກູ້ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

ປະທັບຢູ່ໃນທຸກບ່ອນ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ຄວາມສາມາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ສາມາດປະທັບຢູ່ໃນທຸກບ່ອນຜ່ານພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ (ພສສ 139:7-12; ຄພ 88:7-13, 41).

ປະທານ. ເບິ່ງ ສາດສະດາ; ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ນຳອີກ

ຕຳແໜ່ງສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມຂອງອົງການ. ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກເປັນສາດສະດາ, ຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະ ຜູ້ເປີດເຜີຍ (ຄພ 21:1; 107:91-92), ແລະ ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ ຕ້ອງເອີ້ນສາດສະດາຂອງສາດສະໜາຈັກຕາມຕຳແໜ່ງທີ່ວ່າ “ປະທານ” (ຄພ

107:65). ເພິ່ນເປັນຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ ທີ່ມີສິດອຳນາດເພື່ອໃຊ້ຂໍ້ກະແຈທັງໝົດຂອງຖານະປະໂລຫິດ.

ຫົວໜ້າກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ອົງການອື່ນໆຂອງສາດສະໜາຈັກ ກໍມີຕຳແໜ່ງຂອງປະທານ ຄືກັນ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກໃຫ້ໂຢເຊັບ ສະມິດ, ຄພ 81:1-2. ປະທານສາມຄົນ ປະກອບເປັນກຸ່ມຂອງຝ່າຍປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຄພ 107:21-24. ປະທານຖືກແຕ່ງຕັ້ງຕາມລະບຽບຂອງເມນ ຄິ ເສ ເດັກ, ຄພ 107:29. ໜ້າທີ່ຂອງປະທານປົກຄອງມັກຄະນາຍົກ, ຄູສອນ, ປະໂລຫິດ, ແລະ ແອວເດີ ໄດ້ຖືກອະທິບາຍໄວ້, ຄພ 107:85-89 (ຄພ 124:136-138, 142). ມີປະທານເຈັດຄົນທີ່ປົກຄອງສາວິກເຈັດສິບ, ຄພ 107:93-95. ປະທານສະເຕກໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້, ຄພ 124:133-135.

ປະເພນີ

ຄວາມເຊື່ອ ແລະ ການປະຕິບັດ ທີ່ສົ່ງຕໍ່ກັນມາ ຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ (2 ຫສນ 2:15). ໃນພຣະຄຳພີ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕືອນຄົນຊອບທຳເປັນປະຈຳວ່າ ຄວນຫລີກເວັ້ນຈາກຮີດຄອງປະເພນີທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງມະນຸດ (ລລວ 18:30; ມຣກ 7:6-8; ມຊຢ 1:5; ຄພ 93:39-40).

ປະໂລຫິດ, ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ.

ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ; ມະຫາປະໂລຫິດ; ອາໂຣນ, ອ້າຍຂອງໂມເຊ ນຳອີກ

ຕຳ ແໜ່ງ ຂອງ ຖານະ ປະ ໂລ ຫິດ ແຫ່ງ ອາ ໂຣນ. ໃນສະໄໝບູຮານ, ໜ້າທີ່ສູງສຸດໃນຖານະປະໂລຫິດຂອງຊາວເລວີ ແມ່ນຖືກປະຕິບັດໂດຍອາໂຣນ ແລະ ຕະກຸນຂອງເພິ່ນເທົ່ານັ້ນ. ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ບັນລຸກິດຂອງໂມເຊແລ້ວ, ກົດລະບຽບນີ້ກໍໄດ້ຖືກຍົກເລີກ.

ໜ້າທີ່ຂອງປະໂລຫິດໃນສາດສະໜາຈັກທີ່ຖືກພື້ນຟູຄົນມາໃໝ່ ໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້, ຄພ 20:46-52.

ປະໂລຫິດ, ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ; ມະຫາປະໂລຫິດ ນຳອີກ

ບຸກຄົນທີ່ປະຕິບັດຕາມພິທີການຕ່າງໆທາງສາດສະໜາສຳລັບຄົນອື່ນ ແລະ ເຈາະຈົງໃສ່ພຣະເຈົ້າ. ສ່ວນຫລາຍໃນ ພຣະຄຳພີ, ຕາມປົກກະຕິ ປະໂລຫິດເປັນມະຫາປະໂລຫິດຕາມລະບຽບຂອງເມນຄີເສເດັກ (ແອວ 13:2). ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລັງຈາກການຟື້ນຄືນຊີວິດ ຈະກາຍເປັນປະໂລຫິດ ແລະ ກະສັດໃນໂລກຊັ້ນສູງ.

ເມນຄີເສເດັກເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ, ປຖກ 14:18. ເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນປະໂລຫິດຕະຫລອດການຕາມລະບຽບຂອງເມນຄີເສເດັກ, ພສສ 110:4 (ຮຸ 5:6; 7:17, 21).

ພຣະຄຣິດໄດ້ຕັ້ງເຮົາທັງຫລາຍໄວ້ໃຫ້ເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ, ພນມ 1:6 (ພນມ 5:10; 20:6).

ໃຫ້ຈິຈຳໄວ້ວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດຕາມຖານະອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ແອວ 13:1–20.

ຄົນທີ່ຈະອອກມາໃນການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນທຸ່ງໆທຳ ແມ່ນບັນດາປະໂລຫິດ ແລະ ເຫລົ່າກະສັດ, ຄພ 76:50, 55–60.

ປະຫວັດຄອບຄົວ. ເບິ່ງ ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ; ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍ

ບັດສະຄາ. ເບິ່ງ ເຂົ້າແລງຄາບສູດທ້າຍ; ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ງານລ້ຽງບັດສະຄາຖືກຕັ້ງໄວ້ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ ຈື່ຈຳຕອນທີ່ທູດຜູ້ທຳລາຍໄດ້ຜ່ານກາຍເຮືອນຂອງພວກເຂົາໄປ ແລະ ໄດ້ບົດປ່ອຍພວກເຂົາຈາກຊາວເອຍິບ (ອພຍ 12:21–28; 13:14–15). ເລືອດຂອງລູກແກະທີ່ບໍ່ມີບ່ອນຕຳໜີ ຊຶ່ງຖືກໃຊ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍ ເພື່ອຊ່ວຍຊີວິດຊາວອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ, ກໍເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງການເສຍສະລະຂອງພຣະອົງໄດ້ໃຖ່ມະນຸດຊາດ.

ນີ້ແມ່ນພິທີການຂອງງານບັດສະຄາ, ອພຍ 12:43.

ພຣະ ເຢຊູ ແລະ ອັກຄະສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ສະຫລອງງານບັດສະຄາໃນການກິນເຂົ້າແລງຄາບສູດທ້າຍ, ມທ 26:17–29 (ມຣກ 14:12–25). ເບິ່ງແມ ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊຶ່ງຮັບເອົາບາບກຳຂອງໂລກ, ຢຮ 1:29, 36. ພຣະຄຣິດຜູ້ເປັນບັດສະຄາຂອງເຮົາໄດ້ຖືກຂ້າບູຊາແທນເຮົາ, 1 ກຮທ 5:7. ເຮົາໄດ້ຖືກໂຕ້ໂດຍ ໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, ຄືກັນກັບລູກແກະທີ່ປາດສະຈາກບ່ອນຕຳນິ, 1 ປຕ 1:18–19.

ມີສັດທາໃນພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ເອົາບາບຂອງໂລກໄປ, ແອວ 7:14.

ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຮັກສາພຣະວາຈາແຫ່ງບັນຍາ ຈະຖືກຮັກສາໄວ້ເໝືອນດັ່ງລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ, ຄພ 89:21.

ພຣະເມສານ້ອຍໄດ້ຖືກປະທານນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ມຊ 7:47.

ບັນຍາຈານ

ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມຊຶ່ງບັນຈຸພາບສະທ້ອນເຖິງບັນຫາອັນໜັກໜ່ວງທີ່ສຸດຂອງຊີວິດ.

ຜູ້ຂຽນ ປຶ້ມ, ຜູ້ສັ່ງສອນ, ກໍຂຽນຢ່າງມາກມາຍຈາກຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງຜູ້ທີ່ປາດສະຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈເລື່ອງພຣະກິດຕິຄຸນ. ເພິ່ນຂຽນຕາມຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຊາວໂລກ—ນັ້ນຄື, ຄົນທີ່ “ຢູ່ໃຕ້ພ້າສະຫວັນ” (ປຍຈ 1:9). ເນື້ອໃນສ່ວນຫລາຍຢູ່ໃນປຶ້ມເບິ່ງເປັນເລື່ອງຮ້າຍ ແລະ ສິ້ນຫວັງ (ປຍຈ 9:5, 10). ນີ້ບໍ່ແມ່ນວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະສົງໃຫ້ເຮົາຄິດເຫັນຊີວິດ ແຕ່ເປັນສິ່ງທີ່ຜູ້ສັ່ງສອນໄດ້ສັງເກດເຫັນສິ່ງທີ່ປະກົດຕໍ່ຜູ້ຄົນຢູ່ໃນໂລກທີ່ບໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້. ສ່ວນທີ່ເປັນທາງວິນຍານສ່ວນຫລາຍຂອງປຶ້ມແມ່ນ ບົດທີ 11 ແລະ 12, ບ່ອນທີ່ຜູ້ຂຽນໄດ້ສະຫລຸບວ່າ ສິ່ງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ມີຄຳອັນເປັນນິດ ແມ່ນການເຊື່ອພັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ປາສັກສິດ. ເບິ່ງ ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນຄັ້ງທຳອິດ

ປ້າຍສັນຍານ

ປ້າຍສັນຍານ

ໃນພຣະຄຳພີ, ທຸງ ຫລື ສັນຍາລັກທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບ ໃນບ່ອນທີ່ຜູ້ຄົນເຕົ້າໂຮມກັນໃນຄວາມເປັນໜຶ່ງໃນຈຸດປະສົງ ຫລື ເອກະລັກ. ໃນສະໄໝບູຮານ ປ້າຍສັນຍານ ເປັນສິ່ງທີ່ໃຊ້ລວມກຳລັງທະຫານຢູ່ໃນສະໜາມຮົບ. ພຣະຄຳພີມີມອນ ແລະ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດເປັນສັນຍາລັກຂອງປ້າຍສັນຍານຕໍ່ປະຊາຊາດທັງປວງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.

ພຣະອົງຈະເຮັດສັນຍານເອີ້ນເອົາຊາດໜຶ່ງທີ່ຢູ່ທ່າງໂກ, **ອຊຢ 5:26** (2 ນຟ 15:26). ລາຊາວົງຂອງດາວິດຈະເປັນສັນຍາລັກ, **ອຊຢ 11:10** (2 ນຟ 21:10; ຄພ 113:6).

ຈົ່ງຍົກປ້າຍສັນຍານແຫ່ງສັນຕິພາບຂຶ້ນ, **ຄພ 105:39**.

ປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບ. ເບິ່ງ ໂມໂຣໂນ, ນາຍທັບ ນຳອີກ

ປ້າຍທີ່ໂມໂຣໂນໄດ້ຍົກຂຶ້ນ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຫົວໜ້າຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບຂອງຊາວນີໄຟໃນພຣະຄຳພີມີມອນ. ໂມໂຣໂນ ໄດ້ເຮັດປ້າຍຂຶ້ນ ເພື່ອດົນໃຈຊາວນີໄຟ ໃຫ້ປົກປ້ອງສາດສະໜາ, ອິດສະລະພາບ, ສັນຕິສຸກ, ແລະ ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ໂມໂຣໂນໄດ້ເຮັດປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບຈາກເສື້ອຄຸມຂອງເພິ່ນ, **ແອວ 46:12-13**. ຄົນທີ່ຮັກປ້າຍນີ້ ໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາ, **ແອວ 46:20-22**. ໂມໂຣໂນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເອົາປ້າຍປັກໄວ້ຢູ່ເທິງຫໍສູງທຸກບ່ອນ, **ແອວ 46:36** (ແອວ 51:20).

ປິຕູ, ແຫ່ງປິຕູ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ; ປິຕູພອນ; ຜູ້ປະກາດຂ່າວ; ພໍ່, ມະຕະ ນຳອີກ

ພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງປິຕູສອງຊະນິດ: (1) ຕ່າແຫ່ງໃນຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ, ບາງເທື່ອຖືກເອີ້ນວ່າ ຜູ້ປະກາດຂ່າວ; (2) ພໍ່ຂອງຄອບຄົວ. ປິຕູທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ຈະມອບພອນພິເສດໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ມີຄ່າຄວນ.

ປິຕູທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ: ໃຫ້ບາງຄົນເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ແລະ ບາງຄົນເປັນຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ, **ອຟຊ 4:11** (ຫຼຸຊ 1:6).

ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງອັກຄະສາວົກສິບສອງທີ່ຈະແຕ່ງຕັ້ງເປັນຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ, **ຄພ 107:39**. ໂຮຣຳຈະໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ປິຕູ, **ຄພ 124:91-92, 124; 135:1**.

ພໍ່: ຢາໂຄບໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາ, **ປຖກ 49:1-28**.

ຂ້າພະເຈົ້າມີສິດທີ່ຈະກ່າວຢ່າງເຊື່ອໝັ້ນຕໍ່ພວກທ່ານ ເຖິງກະສັດດາວິດ, **ກກຈ 2:29**.

ລີໂຮ ໄດ້ແນະນຳ ແລະ ໃຫ້ພອນແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, **2 ນຟ 4:3-11**.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຮັບມູນມໍລະດົກທີ່ຖືກຕ້ອງ, ໂດຍຖືສິດຊຶ່ງເປັນຂອງບັນພະບຸລຸດ, **ອຣຣ 1:2-4**.

ປິຕູພອນ. ເບິ່ງ ປິຕູ, ແຫ່ງປິຕູ; ຜູ້ປະກາດຂ່າວ; ພໍ່, ມະຕະ ນຳອີກ

ພອນທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ມີຄ່າຄວນ ໂດຍປິຕູທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ. ປິຕູພອນບັນຈຸຄຳແນະນຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບບຸກຄົນທີ່ຮັບເອົາພອນ ແລະ ປະກາດວ່າ ເຂົາເປັນທາຍາດຂອງໃຜ ໃນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ. ພໍ່ສາມາດມອບພອນພິເສດໃນຖານະປິຕູຂອງຄອບຄົວຂອງຕົນ, ແຕ່ພອນເຊັ່ນນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຖືກບັນທຶກ ຫລື ເກັບກຳໄວ້ໂດຍສາດສະໜາຈັກ.

ອິດສະຣາເອນໄດ້ເອົາມິຂວາວາງເທິງຫົວຂອງເອຟະຣາອິມ, **ປຖກ 48:14**. ຢາໂຄບໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາ, **ປຖກ 49**.

ລີໂຮໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, **2 ນຟ 4:3-11**.

ປິ່ນປົວ, ການປິ່ນປົວ. ເບິ່ງ ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ; ເຈີມ, ການເຈີມ ນຳອີກທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຫາຍດີ ຫລື ມີສຸຂະພາບດີຄືນ

ອີກ, ທັງ ຮ່າງກາຍ ແລະ ວິນຍານ. ພຣະຄຳພີບັນຈຸຫລາຍຕົວຢ່າງກ່ຽວກັບການປິ່ນປົວທີ່ມະຫັດສະຈັນໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.

ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ທີ່ປິ່ນປົວຮັກສາເຈົ້າໃຫ້ດີ, **ອພຍ 15:26**. ນາອາມານໄດ້ຈຸ່ມຕົນເອງລົງໄປໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນເຈັດເທື່ອ ແລ້ວກໍຫາຍດີພະຍາດ, **2 ກສ 5:1-14**. ພວກເຮົາຖືກປິ່ນປົວໃຫ້ດີຍ້ອນໂທດກຳທີ່ທ່ານຮັບ, **ອຊຍ 53:5** (ມຊຍ 14:5). ດວງຕາເວັນຂຶ້ນ ແລະ ຈະນຳເອົາການປິ່ນປົວມາສູ່ເຂົາດັງແສງດວງອາທິດ, **ມລກ 4:2**.

ພຣະເຢຊູໄຜດຮັກສາຄົນໃຫ້ຫາຍດີຈາກພະຍາດໂລຄາທຸກຊະນິດ, **ມທ 4:23** (ມທ 9:35). ພຣະອົງໃຫ້ສິດອຳນາດແກ່ເພິ່ນເພື່ອໃຫ້ພະຍາດໂລຄາທັງການເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍທຸກຢ່າງດີໄດ້, **ມທ 10:1**. ພຣະອົງໄດ້ໃຊ້ຂ້າມ້ອຍມາປິ່ນປົວໃນທີ່ຊອກຊ້ຳ, **ລກ 4:18**.

ຄົນ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເມສາມ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ນພ 11:31**. ຖ້າຫາກເຈົ້າເຊື່ອໃນການໄຖ່ຂອງພຣະຄຣິດ ເຈົ້າກໍຈະຫາຍດີໄດ້, **ແອວ 15:8**. ພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວພວກເຂົາທຸກຄົນ, **3 ນພ 17:9**.

ຄົນທີ່ມີສັດທາໃນເຮົາທີ່ຈະຮັບການປິ່ນປົວໃຫ້ຫາຍດີຈະຫາຍດີ, **ຄພ 42:48**. ໃນນາມຂອງເຮົາ ພວກເຂົາຈະປິ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍ, **ຄພ 84:68**.

ພວກເຮົາເຊື່ອ ໃນຂອງປະທານແຫ່ງການຮັກສາ, **ຫຊ 1:7**.

ປີລາດ, ບົນຕີໂອ

ຜູ້ປົກຄອງຊາວໂຣມໃນຢູດາຍ, ຄ.ສ. 26-36 (ລກ 3:1). ເພິ່ນກຽດຊັງຊາວຢິວ ແລະ ສາດສະໜາຂອງເຂົາ ແລະ ໄດ້ສັງຂ້າຊາວຄາລີເລບາງຈຳນວນ (ລກ 13:1). ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກກ່າວຫາ ແລະ ໄດ້ຖືກສັງໃຫ້ນຳໄປຄົງ ຕອນທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າປີລາດ (ມທ 27:2, 11-26, 58-66; ມຣກ 15; ລກ 23; ຢຮ 18:28-19:38).

ປຶ້ມພຣະບັນຍັດ. ເບິ່ງ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ; ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ *ນຳອີກ*

ໃນ ປີ 1833, ຈຳນວນ ຂອງ ການ ເປີດ ເຜີຍ ທີ່ ຮັບ ໂດຍ ສາດສະດາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ຖືກ ຕຽມ ໄວ້ ສຳລັບ ການ ຈັດພິມ ໃນ ປຶ້ມ ທີ່ ມີ ຊື່ ວ່າ *A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ* (ປຶ້ມພຣະບັນຍັດ ເພື່ອການປົກຄອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສືບຕໍ່ສື່ສານກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ການເປີດເຜີຍຢ່າງຫລວງຫລາຍທີ່ຖືກຮວບຮວມໄວ້ໄດ້ຖືກຈັດພິມສອງປີຈາກນັ້ນ ເປັນພຣະຄຳພີຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ.

ຄພ 1 ເປັນຄຳນຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ກ່າຍໜັງສືພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, **ຄພ 1:6**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທ້າທາຍຄົນທີ່ສະຫລາດທີ່ສຸດໃຫ້ກ່າຍເອົາຂໍ້ຄວາມສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງຂອງການເປີດເຜີຍຂອງພຣະອົງໃນປຶ້ມພຣະບັນຍັດ, **ຄພ 67:4-9**. ຜູ້ພິທັກຮັກສາໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອໃຫ້ຈັດພິມການເປີດເຜີຍ, **ຄພ 70:1-5**.

ປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈໍາ. ເບິ່ງ ລຳດັບການສືບເຊື່ອສາຍ; ໜັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ *ນຳອີກ*

ໜັງສືທີ່ອາດາມໄດ້ເລີ່ມຂຽນ ຊຶ່ງໄດ້ບັນທຶກວຽກງານຂອງລູກຫລານຂອງເພິ່ນໄວ້; ມີບັນທຶກອື່ນອີກທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ທີ່ຖືກຮັກສາໄວ້ໂດຍສາດສະດາ ແລະ ສະມາຊິກທີ່ຊື່ສັດນັບແຕ່ເວລານັ້ນມາ. ອາດາມ ແລະ ລູກຫລານຂອງເພິ່ນໄດ້ຮັກສາປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈໍາ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂຽນດ້ວຍວິນຍານແຫ່ງການດົນໃຈ, ແລະ ໜັງສືຂອງຄົນລຸ້ນຕ່າງໆ, ຊຶ່ງບັນທຶກລຳດັບການສືບເຊື່ອສາຍ (ມຊ 6:5, 8). ບັນທຶກເຊັ່ນນີ້ອາດມີສ່ວນໃນການພິຈາລະນາການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງເຮົາ.

ປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈໍາໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້, **ມລກ 3:16-18** (3 ນພ 24:16-18).

ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກພົບເຫັນວ່າມີຂຽນໄວ້ຢູ່ໃນປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈໍາຈະບໍ່ພົບມູນມໍລະດົກໃນວັນນັ້ນ, **ຄພ 85:9**. ຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວກໍຖືກຕັດສິນຕາມການກະທຳຂອງພວກເຂົາດັ່ງທີ່ມີ

ເປັນສັດຕູກັນ, ຄວາມເປັນສັດຕູກັນ

ບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືເຫລົ່ານັ້ນ, ຄຸຍ 128:7. ໃຫ້ພວກເຮົາ ຖວາຍໜັງສືເຫລົ່ານັ້ນທີ່ມີບັນທຶກຂອງຄົນຕາຍຂອງພວກເຮົາ, ຄຸຍ 128:24.

ປຶ້ມ ແຫ່ງຄວາມ ຊົງຈຳຖືກຮັກສາ ໄວ້, ມຊ 6:5-8. ພວກເຮົາມີປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ, ມຊ 6:46. ອັບຣາຮາມໄດ້ພະຍາຍາມຂຽນບັນທຶກໄວ້ໃຫ້ລູກຫລານຂອງເພິ່ນ, ອຣຣ 1:31.

ເປັນສັດຕູກັນ, ຄວາມເປັນສັດຕູກັນ. ເບິ່ງ ແກ້ແຄ້ນ, ການແກ້ແຄ້ນ; ອິດສາ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ຄວາມເປັນສັດຕູກັນ, ການມີເຈດຕະນາຮ້າຍ, ແລະ ຄວາມກຽດຊັງ.

ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າກັບຍິງນັ້ນກຽດຊັງກັນ, ປຖກ 3:15 (ມຊ 4:21).

ຈິດໃຈແຫ່ງກາມມະລົມເປັນສັດຕູຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຣມ 8:7. ການເປັນມິດຕໍ່ໂລກຄືການເປັນສັດຕູຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຢກບ 4:4.

ໃນວັນນັ້ນຄວາມກຽດຊັງຈະໝົດໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ຄຸຍ 101:26.

ເປັນດັ່ງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ; ຊີວິດນິລັນດອນ; ມະນຸດ—ມະນຸດ, ສັກກະຍະພາບທີ່ຈະກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ

ເປັນພະຍານ. ເບິ່ງ ປະຈັກພະຍານ ນຳອີກ

ການສະແດງເປັນພະຍານ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ການປະກາດທີ່ໜ້າແທ້ນຳກຽວກັບຄວາມຈິງ ອີງຕາມຄວາມຮູ້ຫລື ຄວາມເຊື່ອຖືຂອງບຸກຄົນ.

ພຣະຜູ້ປອບ ໂຍນຈະເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາ, ຢຮ 15:26. ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງພວກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ປະກາດ ແລະ ເປັນພະຍານ, ກຈກ 10:42.

ພະຍານສາມຄົນຈະໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງຄວາມຈິງ, 2 ນຟ 27:12. ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຍ່ອມນຳຄຳເວົ້າ ໄປຫາ ໃຈຂອງລູກຫລານມະນຸດ, 2 ນຟ 33:1. ພຣະຄຳພີເປັນພະຍານເຖິງພຣະຄຣິດ, ຢຄ 7:10-11 (ຢຮ 5:39). ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານຕໍ່ພວກທ່ານ

ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າມາ ແລ້ວວ່າເປັນຄວາມຈິງ, ແອວ 5:45 (ແອວ 34:8).

ພວກເຈົ້າຈະເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄຸຍ 17:3-5. ສິ່ງຊຶ່ງພຣະວິນຍານເປັນພະຍານແກ່ເຈົ້າ, ໃຫ້ເຈົ້າເຮັດ, ຄຸຍ 46:7. ເຮົາສົ່ງພວກເຈົ້າອອກໄປເປັນພະຍານ ແລະ ເຕືອນ, ຄຸຍ 88:81.

ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ການກາຍເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ ໃນຄວາມຄິດ, ໃນຄວາມປາດຖະໜາ, ແລະ ໃນຈຸດປະສົງ, ທຳອິດນຳພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ ແລະ ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແລະ ຈາກນັ້ນນຳໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄົນອື່ນໆ.

ມັນເປັນການດີທີ່ປະຊາຊົນຢູ່ຮ່ວມກັນດ້ວຍຄວາມປອງດອງຢ່າງນີ້, ພສສ 133:1.

ເຮົາກັບພຣະບິດາກໍເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຢຮ 10:30 (ຄຸຍ 50:43). ພຣະເຢຊູໄດ້ອະທິຖານຂໍໃຫ້ທຸກຄົນເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ ເຊັ່ນດຽວກັບພຣະອົງກັບພຣະບິດາຂອງພຣະອົງທີ່ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຢຮ 17:11-23 (3 ນຟ 19:23). ເຮົາຂໍຮ້ອງພວກເຈົ້າທຸກຄົນໃຫ້ຖືກຕ້ອງປອງດອງກັນ ຢ່າຖືພັກຖືພວກ ຈົ່ງຮ່ວມເຂົ້າກັນເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, 1 ກຮທ 1:10.

ຈົ່ງຕັ້ງໃຈເດັດດ່ຽວ ແລະ ໃຈດຽວ, ສາມັກຄີກັນໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, 2 ນຟ 1:21. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຂົາຜູກພັນກັນໄວ້ໃນຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ມຊຢ 18:21. ພຣະເຢຊູໄດ້ອະທິຖານສຳລັບຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ ໃນບັນດາສານຸສິດຊາວນີໂຟຂອງພຣະອົງ, 3 ນຟ 19:23. ສານຸສິດໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອອະທິຖານ ແລະ ຖືສິນອິດເຂົ້າຢ່າງເອົາຈິງເອົາຈັງ, 3 ນຟ 27:1.

ພຣະບິດາ, ພຣະບຸດ, ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຄຸຍ 20:27-28 (ຄຸຍ 35:2; 50:43). ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມນຳສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ, ຄຸຍ

23:7. ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າຈະທູນຂໍດ້ວຍ ສັດທາ, ໂດຍການຮ່ວມກັນ ໃນຄຳອະທິຖານ, ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ, ຄຫ 29:6. ຖ້າຫາກ ພວກເຈົ້າບໍ່ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ ແມ່ນຂອງເຮົາ, ຄຫ 38:27.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ ວ່າ ຊີໂອນ ເພາະວ່າພວກເຂົາມີໃຈດຽວ ແລະ ມີຄວາມຄິດດຽວ, ມຊ 7:18.

ເປໂຕ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ແຕ່ກ່ອນເປໂຕມີຊື່ວ່າ ຊີເມໂອນ ຫລື ຊີໂມນ (2 ປຕ 1:1), ຊາວປະ ມຸງແຫ່ງເບັດຊາອີດາ ອາໄສຢູ່ກາເປນາອູມ ກັບເມຍຂອງລາວ. ພຣະເຢຊູໄດ້ປົນປົວແມ່ ເຖົ້າຂອງເປໂຕ (ມຣກ 1:29-31). ເປໂຕໄດ້ ຖືກເອີ້ນ ພ້ອມກັບອັນເດອາ ນ້ອງຊາຍຂອງ ລາວ ໃຫ້ເປັນສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມທ 4:18-22; ມຣກ 1:16-18; ລູກາ 5:1- 11). ຊື່ອາຣັບຂອງລາວ, ເກຟາ, ໝາຍເຖິງ “ຜູ້ພະຍາກອນ” ຫລື “ຫີນ,” ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໃຫ້ລາວ (ຍຣ 1:40-42; ປຈສ, ຍຣ 1:42 [ພາກຫ້ອຍທ້າຍ]). ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະຄຳ ພີໃໝ່ໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມອ່ອນແອທາງໂລກ ຂອງເປໂຕ, ແຕ່ມັນກໍສະແດງໃຫ້ເຫັນນຳອີກ ວ່າ ລາວໄດ້ເອົາຊະນະມັນ ແລະ ໄດ້ຖືກເຮັດ ໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຜ່ານສັດທາຂອງລາວໃນພຣະ ເຢຊູຄຣິດ.

ເປໂຕໄດ້ສາລະພາບວ່າ ພຣະເຢຊູຄື ພຣະ ຄຣິດ ແລະ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ (ຍຣ 6:68- 69), ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກລາວໃຫ້ຖື ຂໍກະແຈຂອງອານາຈັກ ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ (ມທ 16:13-19). ຢູ່ເທິງ ພູ ແຫ່ງການປ່ຽນ ສະພາບ, ເປໂຕໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ຕອນພຣະອົງປ່ຽນລັກສະນະ, ເຊັ່ນດຽວກັບ ໂມເຊ ແລະ ອີລາຍ (ເອລີຢາ) (ມທ 17:1-9).

ເປໂຕໄດ້ເປັນອັກຄະສາວິກຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ໃນ ສະໄໝຂອງລາວ. ຫລັງຈາກການສິ້ນພຣະຊົນ, ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນ, ແລະ ການສະເດັດຂຶ້ນ ສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ລາວໄດ້ ເອີ້ນສາດສະໜາຈັກໃຫ້ມາຮ່ວມກັນ ແລະ ໄດ້ ເອີ້ນຄົນໃໝ່ໃຫ້ເປັນອັກຄະສາວິກແທນຢູ່ດາ

ອີສະກາຣີອິດ (ກຈກ 1:15-26). ເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ປົນປົວຄົນເບ້ຍລ່ອຍມາແຕ່ເກີດ (ກຈກ 3:1-16) ແລະ ໄດ້ຖືກປ່ອຍອອກຈາກ ຄຸກຢາງມະຫັດສະຈັນ (ກຈກ 5:11-29; 12:1- 19). ຜ່ານການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງ ເປໂຕ, ພຣະກິດຕິຄຸນຈຶ່ງໄດ້ເປີດແກ່ຄົນຕ່າງ ຊາດເປັນເທື່ອທຳອິດ (ກຈກ 10-11). ໃນຍຸກ ສຸດທ້າຍ, ເປໂຕ, ພ້ອມດ້ວຍຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢຮັນ, ໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ ແລະ ໄດ້ມອບ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ແລະ ຂໍ ກະແຈໃນນັ້ນ ໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລີ ເວີ ຄາວເດີຣີ (ຄຫ 27:12-13; 128:20).

ສານສະບັບທຳອິດຂອງເປໂຕ: ສານສະບັບ ທຳອິດ ໄດ້ຖືກຂຽນຈາກ “ບາບີໂລນ” (ບາງທີ ກຸງໂຣມ) ແລະ ໄດ້ຖືກສົ່ງໄປຫາໄພ່ພົນຂອງ ພຣະເຈົ້າ ໃນເຂດທີ່ທຸກວັນນີ້ເອີ້ນວ່າ ເອເຊຍ ມາຍເນີ ບໍ່ດົນຫລັງຈາກ ເນໂຣ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂົນ ເທັງຊາວຄຣິດສະຫຼານ.

ບົດທີ 1 ກ່າວເຖິງບົດບາດທີ່ແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງ ໜ້າຂອງພຣະຄຣິດ ໃນຖານະເປັນພຣະຜູ້ ໄຖ່. ບົດທີ 2-3 ອະທິບາຍວ່າ ພຣະຄຣິດເປັນ ຫີນເສົາເອກຂອງສາດສະໜາຈັກ, ວ່າໄພ່ພົນ ຂອງພຣະເຈົ້າດຳລົງຖານະປະໂລຫິດຫລວງ, ແລະ ວ່າພຣະຄຣິດໄດ້ສັ່ງສອນດວງວິນຍານ ຢູ່ໃນຄຸກ. ບົດທີ 4-5 ອະທິບາຍວ່າ ເປັນຫຍັງ ພຣະກິດຕິຄຸນຈຶ່ງຖືກສິດສອນໃຫ້ແກ່ຄົນຕາຍ ແລະ ວ່າເປັນຫຍັງພວກແອວເດີຕ້ອງລົງດູ ຝູງແກະ.

ສານສະບັບທີສອງຂອງເປໂຕ: ບົດທີ 1 ຊັກ ຊວນ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ແນ່ໃຈເລື່ອງ ການເອີ້ນ ແລະ ການເລືອກ. ບົດທີ 2 ເຕືອນ ຕ້ານຄູສອນປອມ. ບົດທີ 3 ກ່າວເຖິງຍຸກສຸດ ທ້າຍ ແລະ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງ ພຣະຄຣິດ.

ເປເຫລັກ

ໃນ ພຣະ ຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍ ຂອງເອເບ ແລະ ເປັນຫລັອນຂອງເຊມ. ໃນສະໄໝຂອງ ລາວ ຄົນ ໃນ ໂລກໄດ້ແບ່ງແຍກກັນ (ປຖກ 10:22-25).

ແປພາສາ

ແປພາສາ

ການ ສະແດງ ຄວາມ ໝາຍ ຂອງ ແນວ ຄິດ ທີ່ມອບ ໃຫ້ ໃນພາ ສາ ທັງ ຊຶ່ງ ມີຄວາມ ໝາຍ ເໝືອນ ກັນ ໃນອີກພາສາໜຶ່ງ (ມຊຢ 8:8-13; ຫຼຸຊ 1:8). ໃນພຣະຄຳພີ ສ່ວນຫລາຍມັນໝາຍ ເຖິງ ຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າ (ແອວ 9:21; ຄພ 8; 9:7-9). ບາງເທື່ອມັນໝາຍຄວາມວ່າ ການພັດທະນາ ຫລື ການດັດແປງການແປ ຫລື ຕໍ່ເຕີມຖ້ອຍຄຳທີ່ເສຍໄປ (ຄພ 45:60-61). ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ແປ ການແປ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຂອງກະສັດເຈມສ໌ທີ່ດິນ ໃຈ (ຄພ 42:56; 76:15).

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ມີອຳນາດທີ່ຈະແປ ຜ່ານ ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍອຳນາດ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 1:29. ເຈົ້າມີຂອງປະທານ ເພື່ອແປ, ຄພ 5:4. ເຮົາໄດ້ມອບຂອງປະທານ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຖ້າເຈົ້າປາດຖະໜາຈາກເຮົາ, ເພື່ອແປ, ຄພ 6:25. ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ປະທານ ອຳນາດຈາກເບື້ອງບົນໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ເພື່ອແປພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຄພ 20:8.

ໂດຍການໃຊ້ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ແປອັກຂະລະຈຳນວນໜຶ່ງ, ຈສ—ປ 1:62 (ມຊຢ 8:13; 28:13).

ບົກຄອງ, ການບົກຄອງ. ເບິ່ງ ລັດຖະທຳມະ ນູນ ນຳອີກ

ເມື່ອພຣະເຢຊູຄຣິດສະເດັດຄົນມາ, ພຣະອົງ ຈະສະຖາປະນາການບົກຄອງທີ່ຊອບທຳຂຶ້ນ.

ພຣະອົງຈະເປັນຜູ້ບົກຄອງພວກເຮົາ, ອຊຢ 9:6 (2 ນພ 19:6).

ສິ່ງ ທີ່ ເປັນ ຂອງກາຍຊາ ຈົ່ງ ຄືນ ໃຫ້ແກ່ ກາຍຊາ, ມທ 22:21 (ຄພ 63:26). ທຸກຄົນ ຕ້ອງຍອມຢູ່ໃຕ້ອຳນາດການບົກຄອງ, ຣມ 13:1. ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອບັນດາຜູ້ນຳປະເທດ, 1 ຕມທ 2:1-2. ຈົ່ງເຕືອນສະຕິເຂົາໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ ບັງຄັບຜູ້ບົກຄອງ ແລະ ຜູ້ມີອຳນາດ, ຕຕ 3:1. ເພາະເຫັນແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຈົ່ງຍອມຢູ່ໃຕ້ຂໍ້ບັງຄັບທຸກຢ່າງທີ່ມະນຸດຕັ້ງໄວ້, 1 ປຕ 2:13-14. ໂລກນີ້ເປັນກຳມະສິດຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພນມ 11:15.

ໃຫ້ຄົນທ່ຽງທຳເປັນກະສັດຂອງພວກທ່ານ, ມຊຢ 23:8. ຈົ່ງເຮັດທຸລະກິດຂອງພວກທ່ານ ໂດຍການອອກສຽງຂອງຜູ້ຄົນ, ມຊຢ 29:26.

ພຣະຄຣິດຈະເປັນຜູ້ບົກຄອງຂອງເຮົາເມື່ອ ພຣະອົງສະເດັດມາ, ຄພ 41:4. ຜູ້ທີ່ຮັກສາກິດ ຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຝ່າຝົນກິດຂອງ ແຜ່ນດິນ, ຄພ 58:21. ເມື່ອຄົນຊົ່ວບົກຄອງ, ຜູ້ ຄົນຈະໂສກເສົ້າ, ຄພ 98:9-10. ການບົກຄອງ ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງໂດຍພຣະເຈົ້າເພື່ອຜົນປະໂຫຍດ ຂອງມະນຸດຊາດ, ຄພ 134:1-5. ມະນຸດຖືກ ຜູກມັດໃຫ້ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ສົ່ງເສີມການ ບົກຄອງ, ຄພ 134:5.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການຂຶ້ນຢູ່ກັບກະສັດ, ປະ ທານາທິບໍດີ, ຜູ້ບົກຄອງ, ແລະ ຜູ້ພິພາກສາ, ຫຼຸຊ 1:12.

ບົດບາບ, ການບົດບາບ. ເບິ່ງ ກັບໃຈ, ການ ກັບໃຈ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ; ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ ນຳອີກ

ການໃຫ້ອະໄພສຳລັບການເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກ ຕ້ອງ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງການກັບໃຈ. ການ ບົດບາບແມ່ນຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ໂດຍການ ຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ບຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບ ການບົດບາບ ຖ້າຫາກເຂົາມີສັດທາໃນພຣະ ຄຣິດ, ກັບໃຈຈາກບາບຂອງຕົນ, ຮັບເອົາພິທີ ການຕ່າງໆຂອງການບັບຕິສະມາ ແລະ ການ ວາງມືສຳລັບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດ, ແລະ ການເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະເຈົ້າ (ຫຼຸຊ 1:3-4).

ເຖິງແມ່ນວ່າບາບຂອງພວກເຈົ້ານັ້ນເປັນສີ ແດງເຂັ້ມ ແຕ່ເຮົາກໍຈະຂຳລະໃຫ້ຂາວສະອາດ ດັ່ງຫີມະ, ອຊຢ 1:16-18.

ນີ້ແຫລະ ແມ່ນເລືອດຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນເລືອດ ທີ່ຫລັ່ງໄຫລອອກເພື່ອຄວາມຜິດບາບຈະໄດ້ຮັບ ການອະໄພ, ມທ 26:28 (ຮຣ 9:22-28; ຄພ 27:2). ຕ້ອງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ ເພື່ອວ່າບາບກຳ ຈະ ໄດ້ຮັບການອະໄພ, ກຈກ 2:38 (ລກ 3:3; ຄພ 107:20). ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນ ພຣະເຢຊູ ຈະໄດ້ຮັບການອະໄພບາບກຳ, ກຈກ 10:43 (ມຊຢ 3:13).

ພຣະຄຣິດ ເປັນ ແຫລ່ງສຳລັບ ຄົນ ທີ່ ຫລຽວ ຫາ ການ ບົດບາບ, **2 ນພ 25:26.** ເພື່ອ ໃຫ້ ມີ ການ ບົດບາບ ຂອງ ເຮົາ, ເຮົາ ຕ້ອງ ດູແລ ຄົນ ຍາກ ຈົນ ແລະ ຄົນ ຂັດສົນ, **ມຊຢ 4:11-12, 26.** ຜູ້ ໃດກໍ ຕາມ ທີ່ ກັບ ໃຈ ຈະ ມີ ສິດທິ ໃນ ຄວາມ ເມດຕາ, ໄປ ສູ່ ການ ບົດບາບ ຂອງ ເຂົາ, **ແອວ 12:34.** ການ ເຮັດ ໃຫ້ ພຣະບັນຍັດ ສຳເລັດ ນຳ ມາ ຊຶ່ງ ການ ບົດບາບ, **ມຣນ 8:25.**

ຖານະ ປະໂລຫິດ ແຫ່ງ ອາໂຣນ ຖື ຂໍ້ ກະແຈ ຂອງ ການ ບັບຕີ ສະມາ ໂດຍ ການ ລົງ ໄປ ໃນ ນ້ຳ ພົດທັງ ຕົວ ເພື່ອ ການ ບົດບາບ, **ຄພ 13 (ຄພ 84:64, 74; ຫຼຸຊ 1:4).** ເຮົາ, ພຣະຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ບໍ່ ຈື່ຈຳ ບາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ອີກ ເລີຍ, **ຄພ 58:42-43 (ອຊກ 18:21-22).** ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ ຖືກ ສິດ ສອນ ເລື່ອງ ການ ບັບຕີ ສະມາ ແທນ ເພື່ອ ການ ບົດບາບ, **ຄພ 138:33.**

ໂປໂລ. ເບິ່ງ ສານ ຂອງ ໂປໂລ ນຳ ອີກ

ອັກຄະ ສາວົກ ໃນ ພຣະຄຳພີ ໃໝ່. ຊື່ ເຮັບ ເຮີ ຂອງ ໂປໂລ ແມ່ນ ໂຊໂລ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ໃຊ້ ຊື່ ນີ້ ຈົນ ເຖິງ ເວລາ ທີ່ ລາວ ໄດ້ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ພາລະ ກິດ ຂອງ ລາວ ໃນ ບັນດາ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ. ແຕ່ ກ່ອນ ລາວ ໄດ້ ຂົ່ມ ເຫັງ ສາດສະໜາ ຈັກ ແຕ່ ພາຍ ລຸນ ມາ ໄດ້ ປ່ຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ່ ຕໍ່ ຄວາມ ຈິງ ຂອງ ມັນ ຫລັງ ຈາກ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ຢູ່ ໃນ ພາບ ນິມິດ. ໂປໂລ ໄດ້ ເດີນທາງ ໄປ ສອນ ສາດສະ ໜາ ທີ່ ສຳຄັນ ສາມ ເທື່ອ ແລະ ໄດ້ ຂຽນ ຈົດໝາຍ ຫລາຍ ສະບັບ ເຖິງ ໄພ່ພົນ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ. ຈົດ ໝາຍ ສິບ ສີ່ ສະບັບ ເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ ຮວມ ເຂົ້າ ເປັນ ພາກສ່ວນ ໜຶ່ງ ໃນ ພຣະຄຳພີ ໃໝ່ ໃນ ທຸກ ວັນນີ້. ໃນ ທີ່ ສຸດ ລາວ ໄດ້ ຖືກ ສົ່ງ ໄປ ເຂົ້າ ຄຸກ ຢູ່ ກຸງ ໂຮມ ແລະ ໄດ້ ຖືກ ປະທານ ຊີວິດ, ບາງ ທີ່ ອາດ ເປັນ ລະດູ ໂປໂລ ໄມ່ ບົ່ງ ຂອງ ຄ.ສ. 65.

ໄດ້ ເຫັນ ຊອບ ກັບ ການ ແກວ່ງ ກ້ອນ ຫີນ ໃສ່ ສະເຕຟາໂນ, **ກຈກ 7:57-8:1.** ໄດ້ ຂົ່ມ ເຫັງ ໄພ່ ພົນ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ, **ກຈກ 8:3.** ພວມ ເດີນທາງ ໄປ ດາ ມັສກັດ ເມື່ອ ພຣະເຢຊູ ໄດ້ ມາ ປະກົດ ຕໍ່ ລາວ, **ກຈກ 9:1-9.** ໄດ້ ຮັບ ບັບຕີ ສະມາ ຈາກ ອານາເນຍ, **ກຈກ 9:10-18.** ຫລັງ ຈາກ ໄດ້ ໄປ ພັກເຊົາ ຢູ່ ອາຣາເບຍ, ລາວ ໄດ້ ກັບຄືນ ໄປ ດາ

ມັສກັດ ເພື່ອ ສັ່ງ ສອນ, **ກຈກ 9:19-25 (ຄລຕ 1:17).** ຫລັງ ຈາກ ປ່ຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ່ ໄດ້ ສາມ ປີ, ລາວ ໄດ້ ກັບຄືນ ໄປ ເຢຣູຊາເລັມ, **ກຈກ 9:26-30 (ຄລຕ 1:18-19).** ໄດ້ ເດີນທາງ ໄປ ສອນ ສາດສະໜາ ສາມ ເທື່ອ, ສັ່ງ ສອນ ພຣະ ກິດຕິຄຸນ ແລະ ຈັດຕັ້ງ ສາຂາ ຂອງ ສາດສະໜາ ຈັກຫລາຍ ບ່ອນ ຂຶ້ນ ໃນ ຫລາຍ ພາກສ່ວນ ຂອງ ຈັກກະພົບ ໂຣມ, **ກຈກ 13:1-14:26; 15:36-18:22; 18:23-21:15.** ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ກັບຄືນ ມາ ເຢຣູຊາເລັມ ຫລັງ ຈາກ ການ ໄປ ສອນ ສາດ ສະໜາ ເທື່ອ ທີ່ ສາມ ຂອງ ລາວ, ລາວ ໄດ້ ຖືກ ຈັບ ແລະ ຖືກ ສົ່ງ ໄປ ກາຍ ຊາເຣຍ, **ກຈກ 21:7-23:35.** ໄດ້ ຢູ່ ໃນ ຄຸກ ທີ່ ກາຍ ຊາເຣຍ ເປັນ ເວລາ ສອງ ປີ, **ກຈກ 24:1-26:32.** ໄດ້ ຖືກ ສົ່ງ ໄປ ກຸງ ໂຮມ ເພື່ອ ຂຶ້ນ ສານ ແລະ ໄດ້ ປະເຊີນ ກັບ ເຮືອ ຫລົ້ມ ໃນ ລະຫວ່າງ ການ ເດີນທາງ, **ກຈກ 27:1-28:11.**

ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ. ເບິ່ງ ຄວາມ ສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ; ສຽງ; ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ; ທຳນາຍ, ການທຳນາຍ, ຄຳທຳນາຍ; ຝັນ; ພຣະຄຳ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ; ພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດ; ພາບ ນິມິດ ນຳ ອີກ

ການ ສື່ ສານ ຈາກ ພຣະເຈົ້າ ນຳ ລູກ ກຸງ ຂອງ ພຣະອົງ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ. ການເປີດເຜີຍ ອາດ ມາ ເຖິງ ຜ່ານ ຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ ແລະ ພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດ ຜ່ານທາງ ການດົນໃຈ, ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນ, ຄວາມຝັນ, ຫລື ການມາຢູ່ມຢາມຂອງທູດ. ການເປີດເຜີຍ ຈະ ໃຫ້ ການ ນຳ ພາ ແກ່ ຄົນ ຊອບ ທຳ ໄປ ສູ່ ຄວາມ ລອດ ນິລັນດອນ ໃນ ອານາຈັກ ຊັ້ນສູງ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປີດເຜີຍວຽກງານຂອງ ພຣະອົງ ຕໍ່ ສາດສະດາ ຂອງ ພຣະອົງ ແລະ ຍືນ ຍັນ ຕໍ່ ຜູ້ ທີ່ ເຊື່ອ ວ່າ ການເປີດເຜີຍ ຕໍ່ ສາດສະດາ ເປັນ ຄວາມຈິງ (ອມ 3:7). ຜ່ານການເປີດເຜີຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໃຫ້ ການນຳພາທຸກຄົນທີ່ ສະແຫວງຫາການເປີດເຜີຍ ແລະ ຜູ້ມີສັດທາ, ກັບ ໃຈ, ແລະ ເຊື່ອພັງ ຕໍ່ ພຣະກິດຕິຄຸນ ຂອງ ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ. “ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ເປັນ ຜູ້ ເປີດເຜີຍ,” ໃຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ກ່າວ, ແລະ “ບໍ່

ປຽນໃຈ, ການປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ

ມີມະນຸດຄົນໃດສາມາດໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ປາດສະ ຈາກການໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ.”

ໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ແລະ ກຸ່ມອັກຄະສາວົກສິບສອງເປັນສາດສະດາ, ຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະ ຜູ້ເປີດເຜີຍ ຕໍ່ສາດສະໜາຈັກ ແລະ ຕໍ່ໂລກ. ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກ ເປັນພຽງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານສິດອຳນາດໃຫ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ສຳລັບສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 28:2-7). ທຸກຄົນສາມາດໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍສຳລັບຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງ.

ມະນຸດຈະບໍ່ໄດ້ລ້ຽງຊີວິດດ້ວຍອາຫານແຕ່ຢ່າງດຽວ ແຕ່ດ້ວຍທຸກຖ້ອຍຄຳທີ່ອອກມາຈາກປາກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພບຍ 8:3 (ມທ 4:4; ຄພ 98:11). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດ້ວຍສຽງກະຊິບເບົາໆ, **1 ກສ 19:12**. ຊົນຊາດໃດທີ່ບໍ່ມີນິມິດ ຊົນຊາດນັ້ນກໍຈະຈົບທາຍ, **ສພສ 29:18**. ຕາມຈິງແລ້ວ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງໃດ ໂດຍບໍ່ບອກແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ເຖິງແຜນການຂອງພຣະອົງແກ່ຜູ້ທຳນາຍ ຄືຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, **ອມ 3:7**.

ຊີໂມນບາຣະໂຢນາເອີຍ ເຈົ້າກໍເປັນສຸກເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນມະນຸດທີ່ເປີດຄວາມຈິງນີ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຮູ້. ແຕ່ແມ່ນພຣະບິດາຂອງເຮົາ, **ມທ 16:15-19**. ພຣະວິນຍານຈະນຳເຈົ້າທັງຫລາຍໄປສູ່ຄວາມຈິງທັງໝົດ ແລະ ຈະປະກາດໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຮູ້ເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ, **ຍຮ 16:13**. ຖ້າຄົນໃດໃນພວກເຈົ້າຂາດສະຕິບັນຍາ, ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນທູນຂໍຈາກພຣະເຈົ້າ, **ຍກບ 1:5**.

ທຸກເລື່ອງຈະຖືກເປີດເຜີຍ, **2 ນຟ 27:11**. ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ລູກຫລານມະນຸດເປັນບັນທັດ, **2 ນຟ 28:30**. ບໍ່ມີຫຍັງທີ່ເປັນຄວາມລັບ ທີ່ຈະບໍ່ຖືກເປີດເຜີຍ, **2 ນຟ 30:17**. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະສະແດງທຸກຢ່າງແກ່ພວກທ່ານ, **2 ນຟ 32:5**. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຮູ້ຈັກທາງຂອງພຣະເຈົ້າ ນອກຈາກພຣະອົງຈະເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້, **ຍຄ 4:8**. ແອວມາໄດ້ຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ, **ແອວ 5:46**. ສິ່ງ

ທີ່ບໍ່ເຄີຍຖືກເປີດເຜີຍ ຈະຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ຊ່ອຍທຳ, **ແອວ 26:22**. ຄົນທີ່ປະຕິເສດການເປີດເຜີຍ ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີ, **ມມ 9:7-8**. ທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພະຍານຈົນກວ່າຫລັງຈາກການທົດລອງສັດທາຂອງທ່ານ, **ອທ 12:6**.

ຄຳຂອງເຮົາຈະເກີດເປັນຈິງ, **ຄພ 1:38**. ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວໃຫ້ຄວາມສະຫງົບແກ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າບໍ່ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, **ຄພ 6:22-23**. ເຮົາຈະບອກເຈົ້າໃນຈິດໃຈ ແລະ ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, **ຄພ 8:2-3**. ຖ້າຫາກມັນຖືກຕ້ອງ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຊ່ວຍອົກຂອງເຈົ້າຮ້ອນຮົ່ມ, **ຄພ 9:8**. ຢາປະຕິເສດພຣະວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ, **ຄພ 11:25**. ຄົນທີ່ທູນຂໍ ຈະໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຕື່ມໃສ່ການເປີດເຜີຍ, **ຄພ 42:61**. ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາຈະກ່າວເມື່ອໄດ້ຮັບການດົນໃຈ ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະເປັນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ 68:4**. ພຣະເຈົ້າຈະມອບຄວາມຮູ້ໃຫ້ເຈົ້າ, **ຄພ 121:26**.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເຫັນພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ, **ຈສ—ປ 1:17**. ພວກເຮົາເຊື່ອທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍ ແລະ ຈະເປີດເຜີຍ, **ຫຊ 1:7, 9**.

ປຽນໃຈ, ການປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ. ເບິ່ງ ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ; ສານຸສິດ ນຳອີກ

ການປຽນຄວາມເຊື່ອ, ຫົວໃຈ, ແລະ ຊີວິດຂອງບຸກຄົນ ເພື່ອຍອມຮັບ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ (ກຈກ 3:19).

ການປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສລວມທັງການຕັດສິນໃຈຢ່າງມີສະຕິ ເພື່ອເຊົາເຮັດສິ່ງທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ປຽນແປງ ເພື່ອກາຍເປັນສານຸສິດຂອງພຣະຄຣິດ. ການກັບໃຈ, ການບັບຕີສະມາເພື່ອການບົດບາບ, ການຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ໂດຍການວາງມື, ແລະ ມີສັດທາຕໍ່ໄປໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ເຮັດໃຫ້ການປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສບໍລິບູນ. ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາຈະຖືກປຽນແປງເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນກາຍເປັນຄົນໃໝ່ ທີ່ໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ

ແລະ ສະອາດ, ເກີດໃໝ່ໃນພຣະຄຣິດ ພຣະ ເຢຊູ (2 ກອທ 5:17; ມຊຢ 3:19).

ຜູ້ຄົນຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ກາຍເປັນເໝືອນ ເດັກນ້ອຍ, ມທ 18:3 (ມຊຢ 3:19). ເມື່ອເຈົ້າ ກັບຄືນມາຫາເຮົາແລ້ວ ເຈົ້າຕ້ອງຊູແຮງບັນດາ ພື້ນ້ອງຂອງເຈົ້າໄວ້, ລກ 22:32. ຄົນທີ່ຮັບເອົາ ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ໄດ້ ຮັບບັບຕິສະມາ, ກກຈ 2:37-41. ຈົ່ງນຳຄົນ ບາບຄົນໜຶ່ງຕ່າງຄົນມາຈາກທາງທີ່ຜິດຂອງ ຕົນ, ຢກບ 5:20.

ເອໂນດໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ອນ 1:2-5. ຖ້ອຍຄຳຂອງກະສັດເບັນຢາມິນໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນຜູ້ຄົນ, ມຊຢ 5:2 (ແອວ 5:12-14). ມະນຸດທັງປວງ, ຕ້ອງເກີດໃໝ່ເສຍກ່ອນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ 27:25. ແອວມາ ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາໄດ້ປ່ຽນໃຈ ເຫລື້ອມໃສ, ມຊຢ 27:33-35. ບິດາຂອງລາ ໂມໄນໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ແອວ 22:15-18. ໂດຍອຳນາດ ແລະ ພຣະຄຳຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈຶ່ງປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແອວ 53:10. ການກັບໃຈນັ້ນໄດ້ ນຳການປ່ຽນແປງມາສູ່ໃຈ, ຮລມ 15:7. ຫລາຍ ຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໄດ້ສະແດງ ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຖືກຢັ້ງມຢາມ ໂດຍອຳນາດ ແລະ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, 3 ນຟ 7:21. ເພາະສັດທາຂອງພວກເຂົາໃນພຣະ ຄຣິດໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, 3 ນຟ 9:20.

ເຂົາຈະອອກໄປ ແລະ ສັ່ງສອນເຖິງການກັບ ໃຈ, ແລະ ຫລາຍຄົນຈະປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ, ຄພ 44:3-4.

ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດ; ພິທີການ; ເອລີຢາ ນຳອີກ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພິທີການທີ່ປະຕິບັດ ໂດຍສິດ ອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດຢູ່ໃນໂລກ ໃຊ້ ການໄດ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ. ພິທີການຕ່າງໆໄດ້ຖືກ ຜະນຶກເມື່ອມັນຖືກຮັບຮູ້ໂດຍພຣະວິນຍານສັກ

ສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ຊຶ່ງເປັນພຣະວິນຍານບໍລິ ສຸດ.

ສິ່ງໃດທີ່ພວກເຈົ້າຜູກມິດໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກນີ້ ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກຜູກມິດໄວ້ໃນສະຫວັນ, ມທ 16:19 (ມທ 18:18; ຄພ 124:93; 132:46). ພວກເຈົ້າຖືກປະທັບຕາໝາຍໄວ້ ໂດຍພຣະ ວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ອພຊ 1:13.

ເຮົາໄດ້ໃຫ້ອຳນາດແກ່ເຈົ້າ, ຄືສິ່ງໃດທີ່ເຈົ້າ ຈະຜະນຶກເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກ ຜະນຶກໃນສະຫວັນ, ຮລມ 10:7.

ອຳນາດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ເພື່ອຜະນຶກທັງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ໃນ ສະຫວັນ, ຄພ 1:8. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບລັດສະໝີພາບ ຂັ້ນສູງໄດ້ຖືກຜະນຶກໂດຍພຣະວິນຍານສັກ ສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ຄພ 76:50-70. ເອລີຢາ ມອບຂໍ້ກະແຈ ທີ່ມີອຳນາດແຫ່ງການຜະນຶກໄວ້ ໃນມືຂອງໃຈເຊັບ ສະມິດ, ຄພ 110:13-16. ມີ ເປັນອຳນາດການຜະນຶກ ແລະ ການຜູກມິດ, ຄພ 128:14. ຄຳຂອງການທຳນາຍທີ່ແນ່ນອນ ແທ້ໆໝາຍເຖິງການທີ່ຮູ້ວ່າເຂົາຖືກຜະນຶກໄວ້ ສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ, ຄພ 131:5. ພັນທະສັນຍາ ທັງປວງທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຜະນຶກໂດຍພຣະວິນຍານ ສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ ຈະສິ້ນສຸດລົງເມື່ອຄົນ ຕາຍໄປ, ຄພ 132:7. ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ ຈະຕ້ອງເຮັດໃນພຣະວິຫານ ແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍ ການຜະນຶກລູກໆເຂົ້າກັບພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 138:47-48.

ຜິດຖຽງ. ເບິ່ງ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ

ຜູກມິດ. ເບິ່ງ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຄວາມເປັນ ອັນໜຶ່ງດຽວກັນ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ ນຳອີກ

ສຳລັບໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ການຜູກມິດ ຮ່ວມດ້ວຍການເປັນເພື່ອນທີ່ດີ, ການຮັບໃຊ້, ການເຊີດຊູ, ແລະ ການເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ.

ຈົ່ງ ຮັກ ເພື່ອນມະນຸດເໝືອນຮັກຕົນເອງ, ລລວ 19:18 (ມທ 19:19; ຄພ 59:6).

ເມື່ອເຈົ້າກັບຄືນມາຫາເຮົາແລ້ວ ເຈົ້າຕ້ອງ ຊູແຮງບັນດາພື້ນ້ອງຂອງເຈົ້າໄວ້, ລກ 22:32. ຖ້າພວກເຈົ້າຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນທຸກຄົນກໍຈະຮູ້

ຜູ້ຍິງ, ກຸ່ມຜູ້ຍິງ

ວ່າພວກເຈົ້າເປັນສາວົກຂອງເຮົາ, **ຍຣ 13:35**. ຈົ່ງລັງງແກະຂອງເຮົາ, **ຍຣ 21:15-17**. ພວກເຂົາໄດ້ວອນຂໍຢາງຫລວງຫລາຍ ຂໍໃຫ້ເຮົາກະລຸນາພວກເຂົາໄດ້ມີສ່ວນໃນການຊ່ວຍເຫລືອພວກໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ, **2 ກອທ 8:1-5**. ພວກເຮົາກໍຮ່ວມສາມັກຄີທຳກັບພຣະບິດາແລະ ກັບພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, **1 ຍຣ 1:3**.

ຊາວນີໂຟ ແລະ ຊາວເລມັນໄດ້ຜູກສຳພັນທະໄມຕິຕໍ່ກັນ, **ຮລມ 6:3**.

ໃຫ້ທຸກໆຄົນນັບຖືອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນເໝືອນດັ່ງຕົນເອງ, **ຄພ 38:24-25**. ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ເປັນໜຶ່ງ ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງເຮົາ, **ຄພ 38:27**. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາທ່ານເປັນເພື່ອນຮ່ວມສະມາຊິກ ເພື່ອເປັນເພື່ອນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຂອງທ່ານ, **ຄພ 88:133**.

ຜູ້ຍິງ, ກຸ່ມຜູ້ຍິງ. ເບິ່ງ ພີ່ນ້ອງ, ບຣະເດີ ຫລື ອ້າຍນ້ອງ; ມະນຸດ; ເອື້ອຍນ້ອງ ນຳອີກ

ຜູ້ຍິງທີ່ໃຫຍ່ແລ້ວ, ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄຳວ່າ ຜູ້ຍິງ ບາງເທື່ອໄດ້ຖືກໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີເປັນຕຳແໜ່ງທີ່ໜ້ານັບຖື (ຍຣ 19:26; ແອວ 19:10).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຊາຍ ແລະ ຍິງ, **ປຖກ 1:27** (ມຊ 2:27; 6:9; ອຣຮ 4:27). ຜູ້ຍິງທີ່ມີຄຸນນະທຳ ມີຄ່າເກີນກວ່າເພັດນິນຈິນດາ, **ສພສ 31:10-31**.

ຜູ້ຍິງ ເປັນກຽດຕິຍົດຂອງຜູ້ຊາຍ, **1 ກອທ 11:7**. ຢູ່ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຍິງກໍຕ້ອງເພິ່ງຜູ້ຊາຍ ແລະ ຜູ້ຊາຍກໍຕ້ອງເພິ່ງຜູ້ຍິງ, **1 ກອທ 11:11**. ພວກຜູ້ຍິງຄວນແຕ່ງຕົວຢ່າງສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ, **1 ຕມທ 2:9-10**.

ເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊິນຊົມໃນພົມມະຈັນຂອງຜູ້ຍິງ, **ຍຄ 2:28**.

ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຖືກອະໄພໃຫ້ແລ້ວ, ແລະ ເຈົ້າເປັນສະຕິຜູ້ຖືກເລືອກ, **ຄພ 25:3**. ຜູ້ຍິງມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູຈາກສາມີຂອງພວກນາງ, **ຄພ 83:2**.

ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ. ເບິ່ງ ມານ ນຳອີກ

ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ ຫລື ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງທີ່ບິດເບືອນແຜນແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ໄດ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດຢ່າງເປີດແປນ

ຫລື ແບບລີ້ລັບ. ໂຢຮັນຜູ້ເປີດເສີຍໄດ້ບັນຍາຍກ່ຽວກັບຜູ້ຕໍ່ສູ້ພຣະຄຣິດວ່າເປັນຄົນຕົວະ (1 ຍຣ 2:18-22; 4:3-6; 2 ຍຣ 1:7). ຜູ້ຕໍ່ສູ້ພຣະຄຣິດຫລາຍທີ່ສຸດແມ່ນ ລູ ຊີເຟີ, ແຕ່ມັນມີບໍລິວານຫລາຍ, ທັງຜູ້ເປັນວິນຍານ ແລະ ຜູ້ເປັນມະນຸດ.

ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍຕໍ່ຕ້ານ ແລະ ຍົກຕົນເອງຂຶ້ນເໜືອທຸກຄົນທີ່ເອີ້ນວ່າພຣະເຈົ້າ, **2 ທສນ 2:1-12**. ມັນຫລອກລວງຄົນທັງຫລາຍຢູ່ໃນໂລກດ້ວຍການເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, **ພນມ 13:13-17**.

ເຊເຣັມໄດ້ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ ແລະ ໄດ້ຫລອກລວງຫລາຍຄົນ, **ຍຄ 7:1-23**. ມີຮໍໄດ້ສິດສອນຄຳສອນທີ່ຜິດ, ໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້ແນະນຳອຳນາດຈອມປອມ, **ແອວ 1:2-16**. ໂຄຣິທ໌ໄດ້ຫົວເຍາະເຍີ້ຍພຣະຄຣິດ, ການຊົດໃຊ້, ແລະ ວິນຍານແຫ່ງການທຳນາຍ, **ແອວ 30:6-60**.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເຈີມໄວ້. ເບິ່ງ ພຣະເມຊີອາ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະເຢຊູຖືກເອີ້ນວ່າ ພຣະຄຣິດ (ພາສາກຣີກ) ຫລື ພຣະເມຊີອາ (ພາສາອາຣັບ). ທັງສອງຄຳໝາຍເຖິງ “ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເຈີມໄວ້.” ພຣະອົງເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເຈີມໄວ້ຂອງພຣະບິດາ ເພື່ອເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ພຣະບິດາໃນ ທຸກສິ່ງທັງປວງກ່ຽວກັບຄວາມລອດຂອງມະນຸດຊາດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທົດສົງແຕ່ງຕັ້ງເຮົາໄວ້, **ອຊຢ 61:1-3**.

ພຣະອົງໄດ້ທົດສົງແຕ່ງຕັ້ງຂ້ານ້ອຍໄວ້ໃຫ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ, **ລກ 4:16-22**. ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກທົດສົງໄວ້ໂດຍພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ, **ກຈກ 4:27**. ພຣະເຈົ້າໄດ້ທົດສົງພຣະເຢຊູໄທນາຊາເຣັດ, **ກຈກ 10:38**.

ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ. ເບິ່ງ ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນ ຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ ນຳອີກ

ຜູ້ທີ່ຖືກພຣະເຈົ້າເລືອກໄວ້ສຳລັບໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບພິເສດ.

ເຮົາເຮັດຄຳໝັ້ນສັນຍາໄວ້ກັບຄົນທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາເຂົານັ້ນ, **ພສສ 89:3**.

ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຊາດທີ່ຖືກເລືອກໄວ້, ເປັນປະໂລຫິດຫລວງ, **1 ປຕ 2:9.**

ພຣະຄຣິດເປັນພຣະບຸດທີ່ຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຖືກເລືອກໄວ້ແລ້ວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, **ມຊ 4:2.**

ຜູ້ທີ່ນິຍົມກະສັດ

ໃນພຣະ ຄຳພີ ມີ ມອນ, ກຸ່ມ ໜຶ່ງທີ່ຢາກໂຄ່ນລົ້ມການປົກຄອງຂອງຊາວນິໄຟ (ແອວ 51:1-8).

ຜູ້ທຳລາຍ. ເບິ່ງ ມານ ນຳອີກ

ຊາຕານຄືຜູ້ທຳລາຍ.

ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຜູ້ທຳລາຍເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ, **ອພຍ 12:23.**

ຜູ້ທຳລາຍເດີນທະຍານໄປເທິງໜ້ານ້ຳ, **ຄພ 61:19.** ຄົນຍາມສາມາດຮັກສາສວນອະນຸ່ນຂອງເຮົາຈາກຜູ້ທຳລາຍ, **ຄພ 101:51-54.**

ຜູ້ປະກາດຂ່າວ. ເບິ່ງ ປີຕູ, ແຫ່ງປີຕູ; ປີຕູ

ພອນ ນຳອີກ

ຜູ້ ດຳ ລົງ ຫລື ປະກາດຂ່າວປະເສີດແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະ ເຢຊູຄຣິດ. ໂຈເຊັບສະມິດ ໄດ້ສິດສອນວ່າຜູ້ມອບພອນເປັນປີຕູ. ປີຕູໄດ້ຖືກເອີ້ນ ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງອັກຄະສາວິກສິບສອງ ເພື່ອມອບພອນພິເສດທີ່ເອີ້ນວ່າປີຕູພອນ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອີ້ນບາງຄົນເປັນອັກຄະສາວິກ, ແລະ ບາງຄົນເປັນສາດສະດາ, ແລະ ບາງຄົນເປັນຜູ້ປະກາດຂ່າວ, **ອພຊ 4:11.** ຈົ່ງເຮັດໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ, **2 ຕມທ 4:5.**

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນອັກຄະສາວິກ, ສາດສະດາ, ສິດຍາພິບານ, ຄູສອນ, ຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ, **ຫຊ 1:6.**

ຜູ້ບໍລະປັກ. ເບິ່ງ ມານ

ຜູ້ພະຍາກອນ. ເບິ່ງ ສາດສະດາ; ອຸລິມ ແລະ

ທຸມມິມ ນຳອີກ

ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບສິດອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຫັນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອງຊ້ອນຈາກ

ໂລກ ດ້ວຍຕາທາງວິນຍານ (**ມຊ 6:35-38**). ເພິ່ນເປັນຜູ້ເປີດເສີຍ ແລະ ສາດສະດາ (**ມຊຍ 8:13-16**). ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ອຳໂມນໄດ້ສອນວ່າ ພຽງແຕ່ຜູ້ພະຍາກອນເທົ່ານັ້ນ ທີ່ສາມາດໃຊ້ສິ່ງແປຄວາມໝາຍ, ຫລື ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ (**ມຊຍ 8:13; 28:16**). ຜູ້ພະຍາກອນຮູ້ຈັກອະດີດ, ປະຈຸບັນ, ແລະ ອະນາຄົດ. ໃນສະໄໝບູຮານ, ສາດສະດາມັກຖືກເອີ້ນເລື້ອຍໆວ່າເປັນ ຜູ້ພະຍາກອນ (**1 ຊມອ 9:9; 2 ຊມອ 24:11**).

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ເປັນຜູ້ພະຍາກອນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຍຸກສຸດທ້າຍ (**ຄພ 21:1; 135:3**). ນອກເໜືອຈາກນີ້, ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ແລະ ສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງ ຖືກສະໜັບສະໜູນເປັນສາດສະດາ, ຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະ ຜູ້ເປີດເສີຍ.

ພວກເຂົາເປັນຄົນກະບົດທີ່ບອກພວກຜູ້ທຳນາຍໃຫ້ມີດງຽບ, **ອຊຍ 30:9-10.**

ເຮົາຈະຍົກຜູ້ພະຍາກອນທີ່ປະເສີດຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນມາຈາກຜົນແອວຂອງເຈົ້າ, **2 ນພ 3:6-15.**

ນີ້ຄືປັນຍາ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄືທີ່ຈະເປັນຜູ້ພະຍາກອນ, ຜູ້ເປີດເສີຍ, ຜູ້ແປ, ແລະ ສາດສະດາ, **ຄພ 107:92.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກຳນົດໂຮຣຳ ສະມິດ ໃຫ້ເປັນສາດສະດາ, ຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະ ຜູ້ເປີດເສີຍຂອງສາດສະໜາຈັກ, **ຄພ 124:91-94.**

ຜູ້ລ້ງ. ເບິ່ງ ຜູ້ລ້ງທີ່ດີ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຕາມສັນຍາລັກແລ້ວ, ບຸກຄົນທີ່ເປັນຫ່ວງເປັນໃຍນຳລູກງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ລ້ງຂອງຂ້ານ້ອຍ, **ພສສ 23:1.** ຜູ້ລ້ງແກະຄວນດູແລຝູງແກະ, **ອຊກ 34:2-3.**

ຜູ້ລ້ງທີ່ດີ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະເຢຊູຄຣິດ ຄືຜູ້ລ້ງທີ່ດີ. ຕາມຄວາມປຽບທຽບແລ້ວ, ຜູ້ຕິດຕາມພຣະອົງເປັນເໝືອນດັ່ງແກະທີ່ພຣະເຢຊູດູແລ.

ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າເປັນຜູ້ລ້ງຂ້າພຣະອົງ,

ແຜນແຫ່ງການໂຕ່

ພສສ 23:1. ພຣະອົງຈະລ້ຽງແກະຕົນດັ່ງຜູ້ລ້ຽງ
ແກະຄົນໜຶ່ງ, **ອຊຢ** 40:11. ເຮົາກໍຈະນຳເອົາ
ແກະທີ່ໄດ້ແຕກຝູງໄປກັບຄືນມາ, **ອຊກ** 34:12.

ເຮົານີ້ແຫລະເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ, **ຢຣ** 10:14–15.
ພຣະເຢຊູຄືຜູ້ລ້ຽງແກະອົງໃຫຍ່, **ຮຣ** 13:20.

ພຣະອົງໄດ້ນັບຈຳນວນ ແກະ ຂອງ ພຣະ
ອົງ ແລະ ພວກເຂົາຈະຮູ້ຈັກພຣະອົງ, **1 ນຟ**
22:25. ພຣະຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີໄດ້ເອີ້ນຫາພວກທ່ານ
ຢູ່, ນັ້ນຄືພຣະຄຣິດ, **ແອວ** 5:38, 60. ຈະເປັນ
ຝູງດຽວກັນ, ແລະ ມີຜູ້ລ້ຽງພຽງ ແຕ່ຜູ້ດຽວ,
3 ນຟ 15:21 (ຢຣ 10:16).

ແຜນແຫ່ງການໂຕ່. ເບິ່ງ ການຕົກຂອງ

ອາດາມ ແລະ ເອວາ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດ
ໃຊ້; ພຣະກິດຕິຄຸນ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ລອດ,
ຄວາມລອດ *ນຳອີກ*

ຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະ
ເຢຊູຄຣິດ, ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອນຳຄວາມ
ເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນມາໃຫ້
ມະນຸດ. ມັນລວມທັງການສ້າງ, ການຕົກ, ແລະ
ການຊົດໃຊ້, ຕະຫລອດທັງກົດທຸກຂໍ້ທີ່ພຣະ
ເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້, ພິທີການ, ແລະ ຄຳສອນ.
ແຜນຂອງພຣະອົງເຮັດໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ສຳລັບຜູ້
ຄົນ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມສູງສົ່ງ ແລະ ຢູ່ນຳພຣະ
ເຈົ້າຕະຫລອດການ (2 ນຟ 2; 9). ພຣະຄຳພີ
ຍັງອ້າງເຖິງແຜນນີ້ ວ່າເປັນແຜນແຫ່ງຄວາມ
ລອດ, ແຜນແຫ່ງຄວາມສຸກ, ແລະ ແຜນແຫ່ງ
ຄວາມເມດຕາ.

ຍ້ອນການບາບຂອງພວກເຮົານັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງ
ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, **ອຊຢ** 53:5 (ມຊຢ 14:5).

ບໍ່ມີນາມອື່ນໃດທົ່ວໃຕ້ພໍ້າ ເພື່ອໃຫ້ເຮົາທັງ
ຫລາຍຕ້ອງໄດ້ພົ້ນ, **ກຈກ** 4:12. ຄົນທັງປວງໄດ້
ຕາຍເພາະກ່ຽວເນື່ອງກັບອາດາມສັນໃດ ຄົນ
ທັງປວງກໍຈະຖືກບັນດານໃຫມ່ຊີວິດ ເພາະກ່ຽວ
ເນື່ອງກັບພຣະຄຣິດສັນນັ້ນ, **1 ກຣທ** 15:22.
ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຖືກໄຜດໃຫ້ພົ້ນ ກໍຍ້ອນພຣະ
ຄຸນດ້ວຍທາງຄວາມເຊື່ອ, **ອຟຊ** 2:8 (2 ນຟ
25:23). ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາເລື່ອງຊີວິດນິລັນ
ດອນ ຕັ້ງແຕ່ຕົກດຳບັນ, **ຕຕ** 1:2. ພຣະເຢຊູ
ເປັນຕົ້ນກຳເນີດແຫ່ງຄວາມລອດນິລັນດອນ,

ຮຣ 5:8–9. ແຜນແຫ່ງການໂຕ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້
ແກ່ຄົນຕາຍ, **1 ປຕ** 3:18–20; 4:6 (ຄພ 138).

ຄວາມຕາຍເຮັດໃຫ້ແຜນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍ
ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ສຳ
ເລັດ, **2 ນຟ** 9:6. ແຜນຂອງພຣະເຈົ້າຂອງ
ພວກເຮົາຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ, **2 ນຟ** 9:13. ແຜນ
ແຫ່ງການໂຕ່ພາໃຫ້ການພົ້ນຄົນຊີວິດ ແລະ
ການບົດບາບເກີດຂຶ້ນ, **ແອວ** 12:25–34.
ອາໂຣນໄດ້ສິດສອນບິດາຂອງລາໂມໂນກ່ຽວ
ກັບແຜນແຫ່ງການໂຕ່, **ແອວ** 22:12–14. ແອມ
ມິວເລັກໄດ້ອະທິບາຍແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ,
ແອວ 34:8–16. ແອວມາໄດ້ອະທິບາຍແຜນ
ແຫ່ງຄວາມລອດ, **ແອວ** 42:5–26, 31.

ຄຳສອນຂອງການສ້າງ, ການຕົກ, ການ
ຊົດໃຊ້, ແລະ ການບັບຕິສະມາ ຖືກຍື່ນຍັນຢູ່
ໃນການເປີດເຜີຍຂອງສະໄໝປະຈຸບັນ, **ຄພ**
20:17–29. ແຜນໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ກ່ອນໂລກ
ມີມາ, **ຄພ** 128:22.

ວຽກງານ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະ
ເຮົາ ຄືການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນອະ
ມະຕະ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນຂອງມະນຸດ, **ມຊ**
1:39. ນີ້ຄືແຜນແຫ່ງຄວາມລອດເພື່ອມະນຸດ
ທັງປວງ, **ມຊ** 6:52–62. ພວກເຮົາຈະພິສູດ
ພວກເຂົາໂດຍວິທີນີ້, **ອຣຮ** 3:22–26.

ແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ. ເບິ່ງ ແຜນແຫ່ງການ
ໂຕ່

ແຜ່ນຈາລຶກ. ເບິ່ງ ແຜ່ນຈາລຶກຄຳ; ພຣະຄຳພີ
ມໍມອນ *ນຳອີກ*

ໃນ ສະໄໝບູຮານ ຜູ້ຄົນ ໃນບາງບ່ອນ ໄດ້
ຂຽນປະຫວັດສາດ ແລະ ບັນທຶກໄວ້ໃນແຜ່ນ
ຈາລຶກທີ່ເຮັດດ້ວຍໂລຫະ, ຊຶ່ງເປັນຢ່າງນີ້ໃນ
ກໍລະນີຂອງ ພຣະຄຳພີມໍມອນ. ສຳລັບຂໍ້ມູນ
ເພີ່ມເຕີມ, ໃຫ້ເບິ່ງ “ບົດວິເຄາະໂດຍຫຍໍ້ກ່ຽວ
ກັບພຣະຄຳພີມໍມອນ” ໃນໜ້າຄຳນຳຂອງ
ພຣະຄຳພີມໍມອນ.

ແຜ່ນຈາລຶກຄຳ. ເບິ່ງ ແຜ່ນຈາລຶກ; ພຣະຄຳພີ
ມໍມອນ *ນຳອີກ*

ບັນທຶກທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກຄຳ.

ມັນບອກເຖິງເລື່ອງລາວຂອງຄົນສອງເຜົ່າທີ່ຢູ່
ໃນທະວີບອາເມຣິກາ. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ແປ
ແລະ ຈັດພິມພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜ່ນຈາລຶກ
ເຫລົ່ານີ້. ການແປດັ່ງກ່າວຖືກເອີ້ນວ່າ ພຣະ
ຄຳພີມໍມອນ. (ສຳລັບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມ,
ໃຫ້ເບິ່ງ “ຄຳນຳ” ແລະ “ປະຈັກພະຍານຂອງ
ສາດສະດາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ” ຢູ່ໃນທາງໜ້າ
ຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ.)

ແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ. ເບິ່ງ ແຜ່ນຈາລຶກ
ນຳອີກ

ບັນ ທິກກ່ຽວກັບ ຊາວ ຍິວ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ ເຖິງ
600 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ., ບັນຈຸການຂຽນຫລາຍຢ່າງ
ຂອງສາດສະດາ (1 ນພ 5:10–16). ບັນທິກນີ້
ຖືກຮັກສາໄວ້ໂດຍລາບານ, ໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້
ອາວຸໂສຊາວຍິວໃນເຢຣູຊາເລັມ. ໃນຂະນະ
ທີ່ລີໂຮ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງ
ແລ້ງກັນດາມ, ລີໂຮໄດ້ສົ່ງລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ
ກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອໄປເອົາບັນທິກ
ນີ້ (1 ນພ 3–4). (ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ, ເບິ່ງ
“ຄຳອະທິບາຍຫຍໍ້ກ່ຽວກັບພຣະຄຳພີມໍມອນ,”
ຊຶ່ງຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ.)

ແຜ່ນດິນ ໂລກ. ເບິ່ງ ສ້າງ, ການສ້າງ; ໂລກ
ນຳອີກ

ດາວພະເຄາະທີ່ເຮົາອາໄສຢູ່, ໄດ້ຖືກສ້າງ
ຂຶ້ນ ໂດຍພຣະເຈົ້າຜ່ານພຣະເຢຊູຄຣິດ ເພື່ອ
ໃຫ້ມະນຸດໃຊ້ໃນຊ່ວງຢູ່ໃນການທົດລອງທີ່ເປັນ
ມະຕະ. ຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງມັນແມ່ນເພື່ອ
ຈະໄດ້ຮຸ່ງເຫລື້ອມ ແລະ ສູງສົ່ງ (ຄພ 77:1–2;
130:8–9). ແຜ່ນດິນ ໂລກຈະກາຍເປັນມູນມໍ
ລະດົກນິລັນດອນຂອງຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢ່າງມີ
ຄ່າຄວນຕໍ່ລັດສະໝີພາບຊັ້ນສູງ (ຄພ 88:14–
26). ເຂົາເຈົ້າຈະຊົມຊືມກັບທີ່ປະທັບຂອງພຣະ
ບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ (ຄພ 76:62).

ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນສຳລັບມະນຸດ: ພຣະເຈົ້າໄດ້
ມອບໃຫ້ມະນຸດຄອບຄອງທຸກສິ່ງເທິງແຜ່ນດິນ
ໂລກ, ປຖກ 1:28 (ມຊ 2:28). ແຜ່ນດິນ ໂລກ
ນີ້ເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອພຍ 9:29 (ພສສ
24:1). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານແຜ່ນດິນ
ໂລກນີ້ໃຫ້ແກ່ມະນຸດ, ພສສ 115:16. ແມ່ນ

ເຮົາທີ່ໄດ້ນິລະມິດສ້າງໂລກນີ້ຂຶ້ນມາ ແລະ ໄດ້
ສ້າງມະນຸດທຸກຄົນໃຫ້ອາໄສຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນ, ອຊຍ
45:12.

ໂດຍ ອຳນາດ ແຫ່ງ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ອົງ
ມະນຸດຈຶ່ງໄດ້ມາສູ່ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ຢຄ 4:9.

ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈະ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ທີ່ ຮັບ
ເອົາພຣະວິນຍານສັກສິດເພື່ອການນຳພາຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ຄພ 45:56–58 (ຄພ 103:7). ຜູ້ທີ່
ເຊື່ອຢັ້ງຖືພຣະກິດຕິຄຸນຈະໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ດີຂອງ
ແຜ່ນດິນ ໂລກເປັນລາງວັນ, ຄພ 59:3. ຄົນຈົນ
ແລະ ຄົນອ່ອນໂຍນຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກຈະໄດ້
ຮັບມັນເປັນມູນມໍລະດົກ, ຄພ 88:17 (ມທ 5:5;
3 ນພ 12:5).

ພວກເຮົາຈະສ້າງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ພວກ
ເຮົາຈະພິສູດມັນ, ອຣຣ 3:24–25.

ສິ່ງທີ່ມີຕົນຕົວທີ່ມີຊີວິດຢູ່: ໂລກກໍຍັງຢູ່ເປັນ
ໂລກເໝືອນເດີມ, ປຍຈ 1:4.

ທະ ເລ ແກ້ວ ມະ ນິ ຄີ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ໃນ
ສະພາບທີ່ບໍ່ລິສຸດ, ອະ ມະ ຕະ, ແລະ ນິ ລັນ
ດອນຂອງມັນ, ຄພ 77:1. ແຜ່ນດິນ ໂລກຈະ
ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລິສຸດ ແລະ ຖືກ
ຕຽມສຳລັບລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ, ຄພ
88:18–19.

ແຜ່ນດິນ ໂລກເປັນທຸກອອກສຽງ, ມຊ 7:48.

ການ ແບ່ງ ແຍກ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ: ໃຫ້ນຳ
ມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ບ່ອນດຽວ, ປຖກ 1:9. ໃນສະ
ໄໝຂອງເປເຫລັກ ຄົນໃນໂລກນີ້ໄດ້ແບ່ງແຍກ
ກັນ, ປຖກ 10:25.

ຫລັງຈາກນັ້ນແຫ່ງລົງ, ມັນກໍກາຍມາເປັນ
ແຜ່ນດິນທີ່ປະເສີດເລີດລຳ, ອຫ 13:2.

ແຜ່ນດິນ ໂລກຈະເປັນເໝືອນດັ່ງທີ່ມັນເຄີຍ
ເປັນກ່ອນທີ່ມັນໄດ້ແຍກອອກຈາກກັນ, ຄພ
133:24.

ການ ຊຳ ລະ ລ້າງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ: ຝົນ ໄດ້ ຕົກ
ເປັນເວລາສິ້ນສຸດ, ປຖກ 7:4.

ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈະ ຖືກ ຮັກ ສາ ໄວ້ ສຳ ລັບ ໃຫ້
ໄຟເຜົາຜານເສຍຈົນເຖິງວັນພິພາກສາ, 2 ປຕ
3:7.

ຫລັງຈາກວັນນີ້ການເຜົາໄໝ້ຈະມາເຖິງ, ຄພ
64:24.

ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ

ແຜ່ນດິນ ໂລກປາດຖະໜາຢາກຖືກຊຳລະລ້າງຈາກຄວາມສົກກະປົກ, ມຊ 7:48.

ພາວະສຸດທ້າຍຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ: ແຜ່ນດິນ ໂລກຈະທົດເຂົ້າດັ່ງມັດນະກະດາດ ແລະຈະລ່ວງພົ້ນໄປ, 3 ນຟ 26:3 (ຄພ 29:23). ມັນຈະເປັນສະຫວັນໃໝ່ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກໃໝ່, ອຫ 13:9 (ຄພ 29:23).

ທະເລ ແກ້ວມະນີຄືແຜ່ນດິນ ໂລກ ໃນສະພາບທີ່ບໍ່ລຶສຸດ, ອະມະຕະ, ແລະ ນິລັນດອນຂອງມັນ, ຄພ 77:1. ແຜ່ນດິນ ໂລກຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະຖືກຕຽມໄວ້ສຳລັບລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ, ຄພ 88:18-19. ແຜ່ນດິນ ໂລກນີ້ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນເໝືອນດັ່ງແກ້ວໃສ ແລະ ຈະເປັນອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ຄພ 130:8-9.

ເປັນເວລາໜຶ່ງພັນປີ ແຜ່ນດິນ ໂລກຈະພັກຜ່ອນ, ມຊ 7:64. ແຜ່ນດິນ ໂລກຈະຖືກເຮັດໃໝ່, ຫຼຸຊ 1:10.

ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ

ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັນຍາວ່າ ຈະປະທານໃຫ້ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຊື່ສັດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ສ່ວນຫລາຍແລ້ວແມ່ນສຳລັບລູກຫລານຂອງເຂົາເຈົ້ານຳອີກ. ມີແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາຫລາຍບ່ອນ. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວໃນພຣະຄຳພີມມອນ, ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາທີ່ກ່າວເຖິງແມ່ນອາເມຣິກາ.

ນີ້ແມ່ນດິນແດນທີ່ເຮົາຈະມອບໃຫ້ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ, ປຖກ 12:7 (ອຣຣ 2:19). ເຮົາຈະມອບດິນແດນການາອານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ, ປຖກ 17:8 (ປຖກ 28:13). ໂມເຊໄດ້ບອກຂອບເຂດດິນແດນສຳລັບຊາວອິດສະຣາເອນໃນການາອານ, ຈບຊ 34:1-12 (ຈບຊ 27:12).

ພວກເຈົ້າຈະຖືກພາໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, 1 ນຟ 2:20 (1 ນຟ 5:5). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳຄົນຊອບທຳໄປຫາແຜ່ນດິນທີ່ມີຄຳ, 1 ນຟ 17:38. ຖ້າຫາກລູກຫລານຂອງລີໂຮຣັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳ

ສັນຍາ, 2 ນຟ 1:5-9. ຊາວອິດສະຣາເອນຈະກັບມາຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາຂອງເຂົາ, 2 ນຟ 24:1-2 (ອຊຢ 14:1-2). ຊາດໃດກໍຕາມທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍານີ້ຄວນຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈະຖືກກວາດອອກໄປ, ອຫ 2:9-12.

ນີ້ຄືແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ແລະ ສະຖານທີ່ສຳລັບເມືອງຊີໂອນ, ຄພ 57:2. ຢູດາຈະເລີ່ມກັບໄປຍັງແຜ່ນດິນຂອງອັບຣາຮາມ, ຄພ 109:64.

ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນທະວີບອາເມຣິກາ, ຫຼຸຊ 1:10.

ແຜ່ນປົກເອິກ. ເບິ່ງ ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ ນຳອີກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງແຜ່ນປົກເອິກສອງຊະນິດ: (1) ສ່ວນທາງໜ້າທີ່ປົກປ້ອງເສື້ອ ຫລືເຄື່ອງປ້ອງກັນຂອງທະຫານ. ໃນແບບເຄື່ອງໝາຍ, ໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນສວມແຜ່ນປົກເອິກແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ ເພື່ອປົກປ້ອງຕົນເອງຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ (ອຊຢ 59:17; ອພຊ 6:14). (2) ເສື້ອຜ້າຊັ້ນໜຶ່ງທີ່ມະຫາປະໂລຫິດນຸ່ງໃນ ກົດຂອງໂມເຊ (ອພຍ 28:13-30; 39:8-21). ມັນຖືກເຮັດດ້ວຍຜ້າລິນິນ ແລະ ປະດັບດ້ວຍກ້ອນຫີນທີ່ມີຄ່າສິບສອງເມັດ. ບາງເທື່ອກ່າວເຖິງໃນຄວາມກ່ຽວພັນກັບອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ (ຄພ 17:1; ຈສ—ປ 1:35, 42, 52).

ຜົນທຳອິດ

ຜົນລະປູກທຳອິດທີ່ເກັບກ່ຽວໃນລະດູ. ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖວາຍມັນໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ລລວ 23:9-20). ພຣະເຊຍຊຸຄຣິດເປັນຜົນທຳອິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າເພາະໃນການນັ້ນພຣະອົງໄດ້ເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ພື້ນຄົນພຣະຊົນ (1 ກຣທ 15:20, 23; 2 ນຟ 2:9). ຜູ້ທີ່ຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ ກໍເປັນສັນຍາລັກຂອງການເປັນຜົນທຳອິດ, ເພາະເຂົາເຈົ້າເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຜູ້ທີ່ຕາມພຣະເມສານ້ອຍໄປເປັນຜົນທຳອິດທີ່ຖວາຍໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ, ພນມ 14:4.

ຜູ້ທີ່ລົງໄປພ້ອມກັບພຣະຄຣິດກ່ອນ ເປັນຜົນ
ທຳອິດ, ຄພ 88:98.

ຜົວ, ສາມີ. ເບິ່ງ ຄອບຄົວ; ແຕ່ງງານ, ການ
ແຕ່ງງານ

ເຜົ່າທີ່ສູນເສຍໄປ. ເບິ່ງ ອິດສະຣາເອນ—ສິບ
ເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງອິດສະຣາເອນ

ຜົນ. ເບິ່ງ ເປີດເສີຍ, ການເປີດເສີຍ *ນຳອີກ*

ວິທີໜຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າເປີດເສີຍພຣະປະສົງ
ຂອງພຣະອົງຕໍ່ຊາຍ ແລະ ຍິງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ
ໂລກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບໍ່ແມ່ນທຸກຄວາມ
ຜົນຈະເປັນການເປີດເສີຍ. ຄວາມຜົນທີ່ດົນໃຈ
ແມ່ນໝາກຜົນຂອງສັດທາ.

ລາວ ໄດ້ຜົນ ເຫັນ ຂັ້ນໄດແຕ່ດິນຈົນຈຸຟ້າ,
ປຖກ 28:12. ໂຢເຊັບ ໄດ້ຜົນ, **ປຖກ 37:5.**
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກ່າວກັບລາວທາງຄວາມ
ຜົນ, **ຈບຊ 12:6.** ເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ຜົນຢ່າງ
ໜຶ່ງ, **ດນອ 2:1-3.** ຜູ້ເຖົ້າຈະຜົນ, **ຢອ 2:28**
(ກຈກ 2:17).

ເທວະດາຕົນໜຶ່ງໄດ້ປະກົດຂຶ້ນຕໍ່ລາວໃນ
ຄວາມຜົນ, **ມທ 1:20** (ມທ 2:19).

ລີໂຮໄດ້ບັນທຶກໄວ້ຫລາຍເລື່ອງທີ່ເພີ່ນໄດ້
ເຫັນໃນຄວາມຜົນ, **1 ນຟ 1:16.** ລີໂຮໄດ້ຜົນ
ເຫັນເລື່ອງໜຶ່ງ, **1 ນຟ 8.**

ຝ່າຍປະທານ. ເບິ່ງ ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ

ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ. ເບິ່ງ ຂໍກະແຈຂອງ
ຖານະປະໂລຫິດ; ປະທານ; ເປີດເສີຍ,
ການເປີດເສີຍ *ນຳອີກ*

ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ທີ່ປຶກ
ສາຂອງເພີ່ນ. ພວກເພີ່ນເປັນກຸ່ມຂອງມະຫາ
ປະໂລຫິດສາມຄົນ ແລະ ຄວບຄຸມສາດສະໜາ
ຈັກທັງໝົດ. ຝ່າຍປະທານສູງສຸດຖືຂໍກະແຈ
ຂອງຖານະປະໂລຫິດ.

ຂໍກະແຈ ຂອງ ອານາຈັກເປັນຂອງຝ່າຍ
ປະທານຂອງຖານະປະໂລຫິດສູງສະເໝີໄປ,
ຄພ 81:2. ຝ່າຍປະທານຂອງຖານະປະໂລຫິດ
ສູງມີສິດທີ່ຈະປະຕິບັດໃນຕຳແໜ່ງທັງປວງ,

ຄພ 107:9, 22. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຮັບເອົາເຮົາ ກໍ
ຮັບເອົາຝ່າຍປະທານສູງສຸດ, **ຄພ 112:20,**
30. ຝ່າຍປະທານສູງສຸດແມ່ນເພື່ອຮັບເອົາ
ການເປີດເສີຍແທນທັງສາດສະໜາຈັກ, **ຄພ**
124:126.

ພະຍາດຂີ້ຫູດ

ເປັນພະຍາດແຜ່ລາມທີ່ຮ້າຍກາດ ຊຶ່ງກ່າວ
ເຖິງໃນພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ພຣະຄຳພີໃໝ່.
ຫລາຍຄົນທີ່ມີຂີ້ສູງຢູ່ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳ
ພິກິດຕິດພະຍາດນີ້ຄືກັນ, ລວມທັງໂມເຊ (ອພຍ
4:6-7), ເອັອຍຂອງເພີ່ນຊີ້ ມີຣີອາມ (ຈບຊ
12:10), ນາອາມານ (2 ກສ 5), ແລະ ກະສັດ
ອຸດສີຢາ (2 ຂຄ 26:19-21).

ພຣະເຢຊູໄດ້ປິ່ນປົວຄົນຂີ້ຫູດຫລາຍຄົນ,
ມທ 8:2-4 (ມຣກ 1:40-45; ລກ 5:12-15;
3 ນຟ 17:7-9). ພຣະເຢຊູໄດ້ປິ່ນປົວຄົນຂີ້ຫູດ
ສິບຄົນ, **ລກ 17:11-19.**

ພະຍານ. ເບິ່ງ ປະຈັກພະຍານ *ນຳອີກ*

ຄຳຖະແຫລງ ຫລື ຫລັກຖານອື່ນໆ ທີ່ບອກ
ວ່າບາງສິ່ງເປັນຄວາມຈິງ; ປະຈັກພະຍານ.
ພະຍານຍັງສາມາດເປັນບາງຄົນທີ່ໃຫ້ຄຳຖະ
ແຫລງ ຫລື ຫລັກຖານ ອີງຕາມຄວາມຮູ້ສ່ວນ
ຕົວຂອງຕົນ; ດັ່ງເຊັ່ນ, ບາງຄົນທີ່ສະແດງ
ປະຈັກພະຍານ.

ຢາເປັນພະຍານບໍ່ຈິງ, **ອພຍ 20:16.**

ພຣະກິດຕິຄຸນຈະຖືກສັ່ງສອນໄປທົ່ວໂລກ
ເພື່ອເປັນພະຍານຕໍ່ທຸກຊາດ, **ມທ 24:14**
(ຈສ—ມ 1:31). ພວກເຈົ້າຈະເປັນພະຍານໃຫ້
ແກ່ເຮົາ, **ກຈກ 1:8.** ພຣະວິນຍານໄດ້ຮ່ວມເປັນ
ພະຍານກັບວິນຍານຂອງພວກເຮົາ, **ຣມ 8:16**
(1 ຢຣ 5:6).

ພວກທ່ານເຕັມໃຈທີ່ຈະຍືນເປັນພະຍານ
ຂອງພຣະເຈົ້າໃນທຸກເວລາ, **ມຊຢ 18:8-9.**
ເຮົາຮັບສ່ວນສິບລະລຶກ ເພື່ອເປັນພະຍານຕໍ່
ພຣະບິດາວ່າ ເຮົາຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດ ແລະ
ລະນຶກເຖິງພຣະເຢຊູຕະຫລອດເວລາ, **3 ນຟ**
18:10-11 (ມຣນ 4-5; ຄພ 20:77-79). ທ່ານ

ພະຍານຂອງພຣະຄຳພີມິມອນ

ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພະຍານຈົນກວ່າຫລັງຈາກການທົດລອງສັດທາຂອງທ່ານ, ອທ 12:6.

ກົດຂອງການເປັນພະຍານ: ດ້ວຍປາກຂອງພະຍານສອງ ຫລື ສາມຄົນ ທຸກໆຄຳ ຈະຖືກສະຖາປະນາ, ຄພ 6:28 (ພຍຍ 17:6; ມທ 18:16; 2 ກອທ 13:1; ອທ 5:4; ຄພ 128:3). ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພວກເຈົ້າໃຫ້ເປັນອັກຄະສາວົກ ແລະ ເປັນພະຍານພິເສດເຖິງນາມຂອງເຮົາ, ຄພ 27:12 (ຄພ 107:23). ສາວົກເຈັດສິບໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນພະຍານພິເສດຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ໃນທົ່ວໂລກ, ຄພ 107:25. ໃຫ້ມີຜູ້ບັນທຶກ, ແລະ ໃຫ້ເຂົາເປັນພະຍານທີ່ເຫັນກັບຕາເຖິງການຮັບບັບຕິສະມາຂອງພວກເຈົ້າ, ຄພ 127:6 (ຄພ 128:2-4).

ພະຍານຂອງພຣະຄຳພີມິມອນ. ເບິ່ງ

ພະຍານ; ພຣະຄຳພີມິມອນ ນຳອີກ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຄົນອື່ນໆ ທີ່ນອກເໜືອໄປຈາກສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ເພື່ອໃຫ້ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມສັກສິດຂອງພຣະຄຳພີມິມອນ (ຄພ 17; 128:20). ເບິ່ງປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານເຫລົ່ານີ້ ໃນ “ຄຳນຳ” ຢູ່ທາງໜ້າຂອງພຣະຄຳພີມິມອນ.

ໂດຍຄຳເວົ້າຂອງຄົນສາມຄົນ ເຮົາຈະສະຖາປະນາຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ, 2 ນພ 11:3. ພະຍານຈະຕ້ອງສະແດງປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ, 2 ນພ 27:12-13. ດ້ວຍປາກຂອງພະຍານສາມຄົນ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະໄດ້ສະຖາປະນາຂຶ້ນ, ອທ 5:4.

ດ້ວຍສັດທາພະຍານສາມຄົນຈະໄດ້ເຫັນແຜ່ນຈາລຶກ, ຄພ 17.

ພະແຮັດ, ພາລີ ພາກເກີ

ອ້າຍຂອງ ອໍສັນ ພະແຮັດ ແລະ ຜູ້ໜຶ່ງໃນອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົນຂອງກຸ່ມທຳອິດ ທີ່ຖືກເອີ້ນຫລັງຈາກສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກພື້ນຟູຄົນມາໃໝ່ ໃນສະໄໝປະຈຸບັນ (ຄພ 124:128-129). ພາລີ ພະແຮັດ ໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ສອນສາດສະໜາລູ້ນທຳອິດ ໃນຫລາຍໆລຸ້ນ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ມອບການເປີດເຜີຍ

ໃຫ້ລາວ ຜ່ານທາງໂຈເຊັບ ສະມິດ ໃນເດືອນຕຸລາ ປີ 1830 (ຄພ 32; 50:37).

ພະແຮັດ, ອໍສັນ

ຜູ້ໜຶ່ງໃນອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົນຂອງກຸ່ມທຳອິດ ທີ່ຖືກເອີ້ນຫລັງຈາກສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກພື້ນຟູຄົນມາໃໝ່ ໃນສະໄໝປະຈຸບັນ (ຄພ 124:128-129). ລາວໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກພຽງແຕ່ຫົກອາທິດ ເທົ່ານັ້ນ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບການເປີດເຜີຍໃຫ້ລາວ ຜ່ານທາງໂຈເຊັບ ສະມິດ (ຄພ 34). ອໍສັນ ພະແຮັດກໍໄດ້ເປັນຜູ້ສອນສາດສະໜາສຳລັບສາດສະໜາຈັກນຳອີກ (ຄພ 52:26; 75:14) ແລະ ໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນນັກປະຫວັດສາດຂອງສາດສະໜາຈັກ ເປັນເວລາຫລາຍປີ.

ພຣະກັນ. ເບິ່ງ ຫຼື ພຣະກັນ

ພຣະກິດຕິຄຸນ. ເບິ່ງ ຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ; ຍຸກສະໄໝ; ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ ນຳອີກ

ແຜນແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ພຣະກິດຕິຄຸນຮ່ວມດ້ວຍຄວາມຈິງນິລັນດອນ ຫລື ກົດໝາຍ, ພັນທະສັນຍາ, ແລະ ພິທີການທີ່ຈຳເປັນສຳລັບມະນຸດຊາດເພື່ອກັບຄືນໄປຫາທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ພື້ນຟູຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຄືນສູ່ແຜ່ນດິນໂລກໃນສັດຕະວັດທີສິບເກົ່າຜ່ານສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ.

ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງໄປທົ່ວໂລກປະກາດຂ່າວປະເສີດ, ມຣກ 16:15.

ຂໍ້ຄວາມທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີຄ່າທີ່ສຸດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເມສາມັອຍຖືກກັກໄວ້, 1 ນພ 13:32. ນິຕິພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, 3 ນພ 27:13-21 (ຄພ 39:6).

ພຣະຄຳພີມິມອນບັນຈຸຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ, ຄພ 20:8-9 (ຄພ 42:12). ນິຕິພຣະກິດຕິຄຸນ, ຄພ 76:40-43. ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກປະຕິບັດພຣະກິດຕິຄຸນ, ຄພ 84:19. ທຸກຄົນຈະໄດ້ຍິນຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນໃນພາສາຂອງເຂົາເອງ,

ຄພ 90:11. ພຣະບຸດສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃຫ້ແກ່ວິນຍານຂອງຄົນຕາຍ, ຄພ 138:18–21, 28–37.

ພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກສັ່ງສອນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ມຊ 5:58. ຫລັກທຳ ແລະ ພິທີການເບື້ອງຕົ້ນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້, ຫຊ 1:4.

ພຣະກິດຕິຄຸນ, ການພື້ນຟູ. ເບິ່ງ ການພື້ນຟູ ພຣະກິດຕິຄຸນ

ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີ; ພຣະຄຳພີເດີມ; ພຣະຄຳພີໃໝ່; ຢູດາ (ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ)—ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ; ວິໂນສາດສະໜາ; ອາຟະຣາຟາ; ເອຟະຣາອິມ—ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ຫລື ໂຢເຊັບ ນຳອີກ

ການຂຽນ ທີ່ ສະ ສົມ ໄວ້ຂອງຊາວເຮັບເຮີ ແລະ ຊາວຄຣິດສະຕຽນ ຊຶ່ງບັນຈຸການເປີດເຜີຍຈາກສະຫວັນ. ຄຳວ່າ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ໝາຍເຖິງ “ໜັງສື.” ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີເປັນວຽກງານຂອງສາດສະດາ ແລະ ຜູ້ຂຽນຫລາຍທ່ານທີ່ໄດ້ຮັບການດົນໃຈ ຊຶ່ງກະທຳພາຍໃຕ້ອິດທິພົນຂອງພຣະວິນຍານທີ່ສັກສິດ (2 ປຕ 1:21).

ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນມີຢູ່ສອງພາກ, ຮູ້ຈັກກັນດີວ່າພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ພຣະຄຳພີໃໝ່. ພຣະຄຳພີເດີມປະກອບດ້ວຍໜັງສືພຣະຄຳພີທີ່ໃຊ້ກັນໃນບັນດາຊາວຢິວຂອງພິລິດສະຕິນ ລະຫວ່າງ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພຣະຄຳພີໃໝ່ບັນຈຸການຂຽນໃນຍຸກສະໄໝຂອງອັກຄະສາວິກ ແລະ ຖືວ່າມີຄວາມສັກສິດ ແລະ ສິດອຳນາດດຽວກັນກັບພຣະຄຳພີຂອງຊາວຢິວ. ໜັງສືພາກຕ່າງໆຂອງພຣະຄຳພີເດີມໄດ້ເອົາມາຈາກວັນນະຄະດີຂອງຊາດ ຊຶ່ງຄວບຄຸມຫລາຍສັດຕະວັດ ແລະ ຖືກຂຽນໄວ້ໃນພາສາເຮັບເຮີເກືອບທັງໝົດ, ໃນຂະນະທີ່ໜັງສືພາກຕ່າງໆຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່ເປັນວຽກງານຂອງຄົນລຸ້ນດຽວກັນ ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ໃນພາສາກຣີກ.

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຄຳວ່າ ພຣະຄຳພີ ໃນພາ

ສາເຮັບເຮີແປວ່າ “ພັນທະສັນຍາ.” ພັນທະສັນຍາເດີມຄືກົດທີ່ໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ໂມເຊ ເມື່ອຊາວອິດສະຣາເອນປະຕິເສດຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ ຊຶ່ງຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າມີຢູ່ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຂອງຄວາມເປັນມະຕະ. ພັນທະສັນຍາໃໝ່ຄືພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສິດສອນໄວ້.

ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຂອງຊາວເຮັບເຮີ (ພຣະຄຳພີເດີມ) ໜັງສືຕ່າງໆໄດ້ຖືກແຍກອອກເປັນສາມໝວດ: ກິດ, ສາດສະດາ, ແລະ ການຂຽນ. ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີທີ່ໂລກຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນໃຊ້ ໄດ້ແຍກໜັງສືຕ່າງໆຕາມເນື້ອເລື່ອງ, ດັ່ງເຊັ່ນ ທາງປະຫວັດສາດ, ບົດກະວີ, ແລະ ການທຳນາຍ.

ໜັງສືຕ່າງໆຂອງພາກພຣະຄຳພີໃໝ່ ຖືກຮຽບຮຽງໄວ້ດັ່ງນີ້: ພຣະກິດຕິຄຸນສີ່ເຫລັ້ມ ແລະ ກິດຈະການ; ສານຂອງໂປໂລ; ສານທົ່ວໄປຂອງຢາໂກໂບ, ເປໂຕ, ໂຢຣັນ, ແລະ ຢູດາ; ແລະ ພຣະນິມິດຂອງໂຢຣັນ.

ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພພິນຍຸກສຸດທ້າຍຄາລະວະ ແລະ ນັບຖືພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ແລະ ຍືນຍັນອີກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງດຳເນີນການເປີດເຜີຍພິມເຕີມຜ່ານທາງສາດສະດາຂອງພຣະອົງ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຍືນຍັນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງເລື່ອງລາວໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ກ່ຽວກັບການຕິດຕໍ່ຂອງພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດຊາດ.

ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ (ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ) ແລະ ກິ່ງງ່າຂອງໂຢເຊັບ (ພຣະຄຳພີມໍມອນ) ຈະກາຍເປັນໜຶ່ງໃນພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອຊກ 37:15–20.

ຄວາມຈິງຂອງພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໂດຍພຣະຄຳພີຍຸກສຸດທ້າຍ, 1 ນຟ 13:38–40. ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ແລະ ພຣະຄຳພີມໍມອນຈະຮ່ວມກັນເຮັດໃຫ້ຄຳສອນທີ່ຜິດຍອມຈຳນົນ, 2 ນຟ 3:12. ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ! ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ! ພວກເຮົາມີພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຢູ່ແລ້ວ, 2 ນຟ 29:3–10. ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອພຣະຄຣິສຕະ

ທຳຄຳພີ ຈະເຊື່ອພຣະຄຳພີມ່ອນຄືກັນ, ມມ 7:8-10.

ແອວເດີຈະສິດສອນຫລັກທຳພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ ເຮົາ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະ ຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ແລະ ພຣະຄຳພີມ່ອນ, ຄພ 42:12.

ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າພຣະ ຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຕາບໃດທີ່ແປມັນ ຖືກຕ້ອງ, ຫຼຸຊ 1:8.

ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ, ການແປຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ (ປຈສ). ເບິ່ງ ການແປຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ (ປຈສ)

ພຣະຄຣິດ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ພຣະຄຸນ. ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະ ເຢຊູຄຣິດ; ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດ ຕາ; ລອດ, ຄວາມລອດ ນຳອີກ

ອຳນາດ ທີ່ເຮັດ ໃຫ້ສາມາດຈາກພຣະເຈົ້າ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຊາຍ ແລະ ຍິງ ເພື່ອຮັບເອົາ ພອນໃນຊີວິດນີ້ ແລະ ເພື່ອໄດ້ຮັບຊີວິດນິລັນ ດອນ ແລະ ຄວາມສູງສົ່ງຫລັງຈາກເຂົາເຈົ້າໃຊ້ ສັດທາ, ໄດ້ກັບໃຈ, ແລະ ໄດ້ພະຍາຍາມຈົນ ສຸດຄວາມສາມາດທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດ. ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ ຫລື ພະລັງຈາກສະຫວັນ ເຊັ່ນນັ້ນ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຜ່ານຄວາມເມດຕາ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ທຸກຄົນທີ່ເປັນ ມະຕະຕ້ອງການພຣະຄຸນຈາກສະຫວັນ ເພາະ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເພາະຄວາມອ່ອນ ແອຂອງມະນຸດນຳອີກ.

ພຣະຄຸນ ແລະ ຄວາມຈິງໄດ້ມີມາໂດຍທາງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຢຮ 1:17. ພວກເຮົາພົ້ນດ້ວຍ ພຣະຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ, ກຈກ 15:11 (ຮມ 3:23-24; ຄພ 138:14). ໂດຍທາງພຣະອົງ ເຮົາຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນຮົ່ມພຣະຄຸນ, ຮມ 5:2. ທ່ານ ທັງຫລາຍພົ້ນກໍຍ້ອນພຣະຄຸນດ້ວຍທາງຄວາມ ເຊື່ອ, ອພຊ 2:8. ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້ານຳ ຄວາມລອດພົ້ນມາໃຫ້, ຕຕ 2:11. ຈຶ່ງເຂົ້າໄປ ດ້ວຍໃຈກ້າຫານເຖິງທີ່ນັ້ງແຫ່ງພຣະຄຸນ, ຮຮ 4:16. ພຣະເຈົ້າປະທານພຣະຄຸນແກ່ຜູ້ທີ່ຖ່ອມ ຕົວ, 1 ປຕ 5:5.

ບໍ່ມີໃຜຈະຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ນອກຈາກເປັນພຣະຄຸນຄວາມດີ, ແລະ ພຣະ ເມດຕາ, ແລະ ພຣະຄຸນຂອງພຣະເມຊີອາຜູ້ ບໍລິສຸດ, 2 ນພ 2:8. ຈະເປັນໂດຍພຣະຄຸນ ຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ທ່ານຈະລອດ, 2 ນພ 10:24. ຫລັງຈາກພວກເຮົາເຮັດທຸກຢ່າງໄດ້ ແລ້ວ ໂດຍພຣະຄຸນພວກເຮົາຈຶ່ງລອດ, 2 ນພ 25:23. ເປັນຍ້ອນພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ພວກ ເຮົາຈຶ່ງມີອຳນາດເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້, ຢຄ 4:7. ມະນຸດໄດ້ຖືກນຳກັບຄືນສູ່ພຣະຄຸນເພື່ອ ພຣະຄຸນ, ຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ຮລມ 12:24. ຄຸນງາມຄວາມດີຂອງເຮົາມີພຽງພໍສຳ ລັບຄົນທີ່ອ່ອນໄຫວ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວ, ອຫ 12:26-27. ໂມໂຣໂນໄດ້ອະທິຖານຂໍໃຫ້ ຄົນຕ່າງຊາດໄດ້ຮັບຄຸນງາມຄວາມດີ ເພື່ອວ່າ ພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຄວາມໃຈບຸນ, ອຫ 12:36, 41. ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທ່ານຈຶ່ງດີ ພ້ອມໃນພຣະຄຣິດ, ມຮນ 10:32-33.

ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບຈາກພຣະຄຸນໜຶ່ງຫາອີກ ພຣະຄຸນໜຶ່ງ, ຄພ 93:12-13, 20.

ພຣະຄຳ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ການເປັນຢູ່ ຂອງພຣະຄຣິດກ່ອນມະຕະ

ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ເປີດເສີຍ, ການ ເປີດເສີຍ; ພຣະຄຳພີ; ພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ຄຳແນະນຳ, ພຣະບັນຍັດ, ຫລື ຂ່າວສານ ຈາກພຣະເຈົ້າ. ລູກງຂອງພຣະເຈົ້າ ອາດໄດ້ ຮັບພຣະຄຳຂອງພຣະອົງໂດຍກົງ ໂດຍການ ເປີດເສີຍ ຜ່ານພຣະວິນຍານ ຫລື ຈາກຜູ້ຮັບ ໃຊ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງພຣະອົງ (ຄພ 1:38).

ມະນຸດ ຈະບໍ່ໄດ້ລ້ຽງຊີວິດດ້ວຍອາຫານ ແຕ່ຢ່າງດຽວ ແຕ່ດ້ວຍທຸກຄຳທີ່ອອກມາຈາກ ພຣະໂອດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພບຍ 8:3 (ມຫ 4:4; ຄພ 84:43-44). ພຣະຄຳຂອງພຣະ ອົງເປັນແສງໂຄມນຳທາງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ, ພສສ 119:105.

ພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິ ສຸດ ແລະ ໄດ້ເວົ້າພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍ ຄວາມກ້າຫານ, ກຈກ 4:31-33.

ຮາວ ເຫລັກ ຄື ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ທີ່ ນຳພາໄປຫາຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, **1 ນຟ 11:25** (1 ນຟ 15:23–25). ພວກເຈົ້າມີໃຈແຂງເກີນກວ່າທີ່ຈະຮູ້ສຶກ, ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຈະຮູ້ສຶກໃນຄຳຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້, **1 ນຟ 17:45–46**. ວິບັດແກ່ຄົນທີ່ປະຕິເສດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, **2 ນຟ 27:14** (2 ນຟ 28:29; ອທ 4:8). ມັງໜ້າ, ຊິ້ນຊົມດ້ວຍພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ, **2 ນຟ 31:20** (2 ນຟ 32:3). ເປັນຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຊຍ 26:3** (ແອວ 12:10). ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພິຢາງພາກພຽນ, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, **ແອວ 17:2**. ທົດລອງຄຸນນະທຳແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, **ແອວ 31:5**. ແອວມາປຽບທຽບພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃສ່ກັບເມັດພິດ, **ແອວ 32:28–43**.

ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາຈະກ່າວເມື່ອໄດ້ຮັບການດົນໃຈໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ 68:4**. ດຳລົງຊີວິດຕາມທຸກຄຳທີ່ອອກມາຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 84:44–45**.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສະສົມຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ຈະບໍ່ຖືກຫລອກລວງ, **ຈສ—ມ 1:37**.

ພຣະຄຳພີ. ເບິ່ງ ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ; ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ; ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ພຣະຄຳພີມໍມອນ; ວິໄນສາດສະໜາ ນຳອີກ

ຖ້ອຍຄຳ, ທັງເປັນການຂຽນ ແລະ ການເວົ້າ, ໂດຍຜູ້ຊາຍທີ່ສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ ເມື່ອໄດ້ຮັບການກະຕຸ້ນຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ພຣະຄຳພີທີ່ເປັນທາງການຂອງສາດສະໜາຈັກໃນປະຈຸບັນແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ, ພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ, ແລະ ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ. ພຣະເຢຊູ ແລະ ຜູ້ຂຽນຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່ ນັບຖືວ່າພຣະຄຳພີເດີມ ເປັນພຣະຄຳພີເຫລັ້ມໜຶ່ງ (ມທ 22:29; ຢຮ 5:39; 2 ຕມທ 3:15; 2 ປທ 1:20–21). ເບິ່ງ ລຳດັບປະຫວັດສາດ ໃນພາກທ້ອຍທ້າຍນຳອີກ.

ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ອະທິບາຍພຣະຄຳພີໃຫ້ພວກເຮົາຟັງນັ້ນ ໃຈຂອງພວກເຮົາກໍຮ້ອນຮົນເໝືອນໄຟພາຍໃນ ພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນບໍ່, **ລກ 24:32**. ເຈົ້າທັງຫລາຍຄົນຫາໃນພຣະຄຳພີ ເພາະຄິດວ່າຈະພົບຊີວິດນິລັນດອນ: ແມ່ນພຣະຄຳພີນີ້ແທລະທີ່ເປັນພະຍານໃຫ້ເຮົາ, **ຢຮ 5:39**.

ພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ ຈະບອກພວກທ່ານທຸກຢ່າງທີ່ພວກທ່ານຄວນເຮັດ, **2 ນຟ 32:3**. ເມື່ອຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກຊັກຊວນໃຫ້ມາເຊື່ອພຣະຄຳພີອັນສັກສິດ ກໍພົ້ນຄົງ ແລະ ແນ່ວແນ່ ໃນສັດທາ, **ຮລມ 15:7–8**.

ມະນຸດເຮັດຜິດພາດ ໃນການບົດເບືອນຂໍ້ພຣະຄຳພີ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈມັນ, **ຄພ 10:63**. ຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງມະນຸດ ຫລືຂອງຄົນໃດ, ແຕ່ເປັນຂອງເຮົາ, **ຄພ 18:34–36**. ການອອກມາຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ ພິສູດຕໍ່ຊາວໂລກວ່າ ພຣະຄຳພີເປັນຄວາມຈິງ, **ຄພ 20:2, 8–12**. ຈົ່ງອຸທິດເວລາແກ່ການສຶກສາພຣະຄຳພີ, **ຄພ 26:1**. ພຣະຄຳພີໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ ເພື່ອເປັນການແນະນຳໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 33:16**. ພຣະຄຳພີໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອຄວາມລອດຂອງຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້, **ຄພ 35:20**. ຈົ່ງສອນຫລັກທຳພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ແລະ ພຣະຄຳພີມໍມອນ, **ຄພ 42:12**. ກົດຂອງເຮົາກ່ຽວກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງໃຫ້ໄວ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີຂອງເຮົາ, **ຄພ 42:28**. ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຖືກກ່າວເມື່ອໄດ້ຮັບການດົນໃຈໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະເປັນພຣະຄຳພີ, **ຄພ 68:4**.

ພຣະຄຳພີທີ່ສູນເສຍໄປ: ມີການຂຽນທີ່ສັກສິດຫລາຍເຫລັ້ມທີ່ພຣະຄຳພີໄດ້ກ່າວເຖິງ ແຕ່ເຮົາບໍ່ມີຢູ່ໃນທຸກວັນນີ້, ຊຶ່ງໃນບັນດາການຂຽນດັ່ງກ່າວແມ່ນໜັງສື ແລະ ຜູ້ຂຽນເຫລົ່ານີ້: ພັນທະສັນຍາ (ອພຍ 24:7), ສົງຄາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຈບຊ 21:14), ຢາຊາ (ຢຊ 10:13; 2 ຊມອ 1:18), ການປະຕິບັດຂອງໂຊໂລໂມນ (1 ກສ 11:41), ຊາມູເອນຜູ້ພະຍາກອນ (1 ຂຄ 29:29), ສາດສະດານາທານ (2 ຂຄ 9:29), ສາດສະດາເຊມາອີຢາ (2 ຂຄ

ພຣະຄຳພີ

12:15), ສາດສະດາອິດໂດ (2 ຂຄ 13:22), ເຢຣູ (2 ຂຄ 20:34), ຖ້ອຍຄຳຂອງຜູ້ພະຍາກອນ (2 ຂຄ 33:19), ເອນິກ (ຢດ 1:14), ແລະ ຖ້ອຍຄຳຂອງຊີໂນກ, ນີອຳ, ແລະ ຊີນັດ (1 ນຟ 19:10), ຊີນັດ (ຢດ 5:1), ຊີໂນກ ແລະ ອີໂຊອັດ (ຮລມ 8:20), ແລະ ໜັງສືແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ (ມຊ 6:5); ແລະ ສານເຖິງຊາວໂກຣິນໄທ (1 ກຣທ 5:9), ເຖິງຊາວເອເຟໂຊ (ອຟຊ 3:3), ແລະ ຈາກລາວດີເກອາ (ກລຊ 4:16), ແລະ ຈາກຢູດາ (ຢດ 1:3).

ພຣະຄຳພີທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້: ພວກເຮົາຄວນຈະໄດ້ບັນທຶກເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັກສາພາສາທີ່ເວົ້າໂດຍສາດສະດາໄວ້, **1 ນຟ 3:19–20**. ຂ້າພະເຈົ້າຄວນຮັກສາແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ໄວ້, **ຢດ 1:3**. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຊຢ 1:5**. ຈົ່ງຮັກສາສິ່ງສັກສິດເຫລົ່ານີ້ໄວ້, **ແອວ 37:47**.

ພຣະຄຳພີຈະຖືກຮັກສາໄວ້ໃນຄວາມປອດໄພ, **ຄພ 42:56**.

ຈົ່ງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດທີ່ຈະຮັກສາມັນໄວ້, **ຈສ—ບ 1:59**.

ຄຸນຄ່າຂອງພຣະຄຳພີ: ເຈົ້າຈົ່ງອ່ານກົດບັນຍັດນີ້ຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນອິດສະຣາເອນທຸກໆຄົນ, **ພບຍ 31:10–13**. ຢ່າໃຫ້ໜັງສືກົດບັນຍັດນີ້ຫ່າງໄກຈາກປາກຂອງເຈົ້າ, **ຢຊ 1:8**. ກົດບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົມບູນ, ເປັນທີ່ພົ້ນພາບຈິດໃຈ, **ພສສ 19:7**. ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງເປັນແສງໂຕມນຳທາງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ, **ພສສ 119:105**.

ແມ່ນ ພຣະຄຳພີນີ້ແຫລະທີ່ເປັນພະຍານໃຫ້ເຮົາ, **ຢຮ 5:39**. ພຣະຄຳພີທຸກຕອນໄດ້ຮັບການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ ໃນການສອນ ແລະ ການກ່າວຕັກເຕືອນ, **2 ຕມທ 3:15–16**.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປຽບທຽບພຣະຄຳພີທັງໝົດກັບຕົວພວກເຮົາ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ເປັນຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ເປັນການຮຽນຮູ້ຂອງພວກເຮົາ, **1 ນຟ 19:23**. ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເບີກບານໃນພຣະຄຳພີ, **2 ນຟ 4:15–16**. ພວກເຮົາເຮັດການຢ່າງພາກພຽນທີ່ຈະບັນທຶກ, ເພື່ອຊັກ

ຊວນລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາອີກ, ໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ, **2 ນຟ 25:23**. ພວກເຂົາໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີ, ແລະ ບໍ່ເຊື່ອພັງຄຳເວົ້າຂອງຄົນຊົ່ວຜູ້ນີ້ອີກຕໍ່ໄປ, **ຢດ 7:23** (ແອວ 14:1). ຖ້າຫາກບໍ່ມີແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານຢູ່ໃນຄວາມໂງ່ຈ້າຫລ້າຫລັງ, **ມຊຢ 1:2–7**. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີຢ່າງພາກພຽນ, ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, **ແອວ 17:2–3**. ພຣະຄຳພີອື່ນໆໄດ້ຖືກບົກບັກຮັກສາໄວ້ ເພື່ອນຳເອົາຈິດວິນຍານທັງຫລາຍມາຫາຄວາມລອດ, **ແອວ 37:1–19** (2 ນຟ 3:15). ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຈະນຳເອົາຄົນຂອງພຣະຄຣິດໄປ, **ຮລມ 3:29**.

ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາກ່າວເມື່ອໄດ້ຮັບການດົນໃຈໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະເປັນພຣະຄຳພີ ແລະ ເປັນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄປສູ່ຄວາມລອດ, **ຄພ 68:4**. ໃຫ້ພົມຄວາມສົມບູນຂອງພຣະຄຳພີຂອງເຮົາ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການສ້າງສາສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ ແລະ ເພື່ອຕຽມຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, **ຄພ 104:58–59**.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສະສົມຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ຈະບໍ່ຖືກຫລອກລວງ, **ຈສ—ມ 1:37**.

ພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ທຳນາຍ ໄວ້ຈະອອກມາ: ເອຂາຢາໄດ້ບອກລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບການອອກມາຂອງພຣະຄຳພີມມອນ, **ອຊຢ 29:11–14**. ຈົ່ງເອົາໄມ້ທ່ອນໜຶ່ງມາ ແລະ ຂຽນໃສ່ນັ້ນວ່າອານາຈັກຢູດາ, **ອຊກ 37:15–20**.

ໜັງສືເຫລົ່ານີ້ອີ່ນຈະອອກມາ, **1 ນຟ 13:39**. ເຈົ້າກໍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຄິດວ່າພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີບັນຈຸຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງເຮົາ, **2 ນຟ 29:10–14**. ຈົ່ງຍິດໝັ້ນໃນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງຈະຖືກວາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ ໃນບັນທຶກທີ່ຈະອອກມາ, **ມມ 7:8–9**. ຄົນທີ່ຈະນຳສິ່ງນີ້ມາຫາຄວາມສະຫວ່າງຍ່ອມເປັນສຸກ, **ມມ 8:16**. ຈົ່ງຂຽນເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ແລະ ເຮົາຈະສະແດງມັນ ໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງເຮົາເອງ, **ອທ 3:27** (ອທ 4:7).

ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ພຣະອົງຈະເປີດເຜີຍອີກ ຫລາຍເລື້ອງ, ຫຼຸຊ 1:9.

ພຣະຄຳພີເດີມ. ເບິ່ງ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ພຣະຄຳພີ; ເພິ່ນຕາຕຸກ ນຳອີກ

ການຂຽນຂອງສາດສະດາສະໄໝບູຮານ ຜູ້ ໄດ້ກະທຳພາຍໃຕ້ອິດທິພົນຂອງພຣະວິນຍານ ສັກສິດ ແລະ ໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງພຣະຄຣິດ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະ ອົງເປັນເວລາຫລາຍສັດຕະວັດ. ມັນຍັງບັນຈຸ ປະຫວັດສາດຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ ຜູ້ສືບຕະ ກຸນຂອງເພິ່ນນຳອີກ, ເລີ່ມຈາກອັບຣາຮາມ, ແລະ ພັນທະສັນຍາ, ຫລື ພຣະຄຳພີ, ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ນຳອັບຣາຮາມ ແລະ ລູກ ຫລານຂອງເພິ່ນ.

ໜັງສືທຳເຫລັ້ມທຳອິດຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ທີ່ຂຽນໂດຍໂມເຊ. ນັ້ນຄືປະຖົມມະການ, ອົບ ພະຍົບ, ລະບຽບ ພວກເລວີ, ຈົດເຊັ່ນ ບັນຊີ, ແລະ ພຣະບັນຍັດສອງ. ປະຖົມມະການອ້າງ ເຖິງທີ່ມາຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ມະນຸດຊາດ, ພາ ສາ, ເຊື້ອຊາດ, ແລະ ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຊື້ອ ສາຍອິດສະຣາເອນ.

ໜັງສື ປະຫວັດສາດບອກເຖິງເຫດການ ຕ່າງໆ ຂອງອິດສະຣາເອນ. ໜັງສືເຫລົ່ານີ້ຄື ໂຢຊວຍ, ພວກຜູ້ປົກຄອງ, ຣຸດ, 1 ແລະ 2 ຊາ ມູເອນ, 1 ແລະ 2 ກະສັດ, 1 ແລະ 2 ຂ່າວຄາວ, ເອຊະຣາ, ເນເຫມີຢາ, ແລະ ເອສະເທີ.

ປຶ້ມກາບກອນ ບັນທຶກບັນຍາ ແລະ ວັນນະ ຄະດີຂອງສາດສະດາ. ປຶ້ມເຫລົ່ານັ້ນຄື ໂຢປ, ເພງສັນລະເສີນ, ສຸພາສິດ, ບັນຍາຈານ, ຍອດ ເພງ, ແລະ ເພງຄຳຄວນ.

ສາດສະດາໄດ້ເຕືອນຊາວອິດສະຣາເອນ ເຖິງຄວາມຜິດບາບຂອງຕົນ ແລະ ໄດ້ເປັນ ພະຍານ ເຖິງພອນ ທີ່ມາຈາກການເຊື້ອພັງ. ພວກເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍເຖິງການສະເດັດມາ ຂອງພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຈະຊົດໃຊ້ສຳລັບຄວາມ ຜິດບາບຂອງຜູ້ທີ່ກັບໃຈ, ຮັບພິທີການຕ່າງໆ, ແລະ ດຳລົງຊີວິດຕາມພຣະກິດຕິຄຸນ. ໜັງສື ຂອງສາດສະດາແມ່ນ ເອຊາຢາ, ເຢເຣມີຢາ, ເອເຊກຽນ, ດານີເອນ, ໂຮເຊອາ, ໂຢເອນ, ອາໂມ, ໂອບາດີຢາ, ໂຢນາ, ມີກາ, ນາຮຸມ,

ຮາບາກຸກ, ເສຟານີຢາ, ຮັກກາຍ, ເຊກາຣີຢາ, ແລະ ມາລາກີ.

ໜັງສື ພຣະ ຄຳພີເດີມສ່ວນຫລາຍໄດ້ຖືກ ຂຽນເປັນພາສາເຮັບເຮີ. ການຂຽນສ່ວນໜ້ອຍ ໜຶ່ງເປັນພາສາອາຣັບ ທີ່ເປັນພາສາຄ້າຍຄື ກັນ.

ພຣະຄຳພີທີ່ສູນເສຍໄປ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີ— ພຣະຄຳພີທີ່ສູນເສຍໄປ

ພຣະຄຳພີມໍມອນ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ; ແຜ່ນຈາລຶກ; ແຜ່ນຈາລຶກຄຳ; ພະຍານຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ; ພຣະຄຳພີ; ມໍມອນ, ສາດສະດາຊາວນີໄຟ; ວີໂນສາດ ສະໜາ; ເອຟະຣາອິມ—ກ່ຽງຳຂອງເອຟະ ຣາອິມ ຫລື ໂຢເຊັບ ນຳອີກ

ໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີສີ່ເຫລັ້ມ ຊຶ່ງສາດສະໜາ ຈັກຂອງພຣະ ເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດ ທ້າຍຮັບຮູ້. ມັນເປັນການຫຍໍ້ບັນທຶກໂດຍສາດ ສະດາມໍມອນກ່ຽວກັບບັນທຶກຂອງຜູ້ຄົນໃນສະ ໄໝບູຮານທີ່ອາໄສຢູ່ອາເມຣິກາ. ມັນໄດ້ຖືກ ຂຽນໄວ້ເພື່ອເປັນພະຍານວ່າພຣະເຢຊູຄືພຣະ ຄຣິດ. ກ່ຽວກັບບັນທຶກນີ້, ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ໄດ້ແປມັນໂດຍຂອງປະທານ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ກ່າວວ່າ: “ຂ້າພະ ເຈົ້າໄດ້ບອກບັນດາອ້າຍນ້ອງວ່າ ພຣະຄຳພີ ມໍມອນເປັນໜັງສືທີ່ຖືກຕ້ອງຫລາຍກວ່າໜັງສື ໃດໆຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ເປັນຫິນເສົາ ເອກຂອງສາດສະໜາຂອງເຮົາ, ແລະ ມະນຸດ ຈະເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນໂດຍການຍື່ນ ໝັ້ນກັບກົດເກນຂອງໜັງສືເຫລັ້ມນີ້” (ເບິ່ງ ຄຳ ນຳຢູ່ທາງໜ້າຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ).

ພຣະຄຳພີມໍມອນເປັນບັນທຶກທາງສາດສະ ໜາຂອງຜູ້ຄົນສາມກຸ່ມ ຊຶ່ງໄດ້ຍົກຍ້າຍຈາກ ໂລກເກົ່າໄປຫາທະວີບອາເມຣິກາ. ກຸ່ມຜູ້ຄົນ ເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກນຳພາໂດຍສາດສະດາ ຜູ້ໄດ້ ບັນທຶກປະຫວັດສາດທາງສາດສະໜາ ແລະ ທາງໂລກຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກ. ພຣະຄຳພີມໍມອນບັນທຶກການສະເດັດມາຢັງຽມ ຢາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຕໍ່ຜູ້ຄົນໃນອາເມຣິກາ ຫລັງຈາກການພື້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ.

ມີສັນຕິສຸກເປັນເວລາສອງຮ້ອຍປີຫລັງຈາກການສະເດັດມາຢັງມຢາມຂອງພຣະຄຣິດ.

ໂມໂຣໂນ, ສາດສະດາ ແລະ ນັກປະຫວັດສາດຄົນສຸດທ້າຍຂອງຊາວນີໂຟ, ໄດ້ຜະນຶກບັນທຶກສະບັບຫຍໍ້ຂອງຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ ແລະ ໄດ້ເຊື່ອງມັນໄວ້ ເມື່ອປະມານ ຄ.ສ. 421. ໃນປີ 1823, ໂມໂຣໂນທີ່ໄດ້ພື້ນຄືນຊີວິດແລ້ວໄດ້ມາຢັງມຢາມໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຕໍ່ມາໄດ້ມອບບັນທຶກບູຮານ ແລະ ສັກສິດເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ເພິ່ນເພື່ອແປ ແລະ ນຳອອກມາສູ່ໂລກໃນຖານະເປັນປະຈັກພະຍານອີກຢ່າງໜຶ່ງຖືງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ໂຢເຊັບ ເປັນດັ່ງລໍປາ ຜູ້ຊຶ້ງປຽບຄືລູກມ້າເຖິງໂຕງາມຕາມເນີນພູພຸ່ນ, ປຖກ 49:22–26. ຄວາມຈິງຈະພົ່ງຈາກແຜ່ນດິນຂຶ້ນໄປ, ພສສ 85:11 (ມມ 8:16; ມຊ 7:62). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດສັນຍານເອີ້ນເອົາຊາດໜຶ່ງ ແລະ ຈະຜິວເອົາພວກເຂົາມາ, ອຊຢ 5:26. ສຽງຈະກ່າວຂຶ້ນມາຈາກພື້ນດິນ, ອຊຢ 29:4 (2 ນຟ 26:14–17). ພາບນິມິດຂອງເຫດການທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ໄດ້ກາຍເປັນດັ່ງໜັງສືມົວນທີ່ຖືກປະທັບຕາໄວ້, ອຊຢ 29:11 (ອຊຢ 29:9–18; 2 ນຟ 27:6–26). ກິ່ງງ່າຂອງໂຢເຊັບ ແລະ ຂອງຢູດາ ຈະເປັນໜຶ່ງໃນພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອຊກ 37:15–20.

ມີຝູງແກະອື່ນທີ່ເປັນຝູງແກະຂອງເຮົາ, ແຕ່ບໍ່ຢູ່ໃນຝູງນີ້, ຢຮ 10:16 (3 ນຟ 15:16–24).

ພຣະຄຳພີມໍມອນ ແລະ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ຈະເຕີບໂຕໄປດ້ວຍກັນ, 2 ນຟ 3:12–21. ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຮຽກຮ້ອງອອກໄປຫາທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, 2 ນຟ 29:2. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພັນທະສັນຍາກັບເອໂນດວ່າຈະນຳພຣະຄຳພີມໍມອນອອກມາໃຫ້ຊາວເລມັນ, ອນ 1:15–16. ພຣະຄຳພີມໍມອນໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ດ້ວຍມິເຈດຕະນາວ່າເຮົາຈະເຊື່ອພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ, ມມ 7:9. ພຣະຄຳພີມໍມອນຈະຢູ່ເປັນປະຈັກພະຍານກ່າວໂທດໂລກ, ອທ 5:4. ໃຫ້ທູນຖາມພຣະເຈົ້າຖ້າຫາກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຈິງ, ມຣນ 10:4.

ພຣະຄຣິດໄດ້ສະແດງປະຈັກພະຍານວ່າ

ພຣະຄຳພີມໍມອນເປັນຄວາມຈິງ, ຄພ 17:6. ພຣະຄຳພີມໍມອນບັນຈຸຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຄພ 20:9 (ຄພ 20:8–12; 42:12).

ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າພຣະຄຳພີມໍມອນເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫຼຊ 1:8.

ພຣະຄຳພີໃໝ່. ເບິ່ງ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ພຣະຄຳພີ ນຳອີກ

ການຂຽນທີ່ດົນໃຈຂຸດໜຶ່ງ (ສະບັບຕົ້ນເປັນພາສາກຣີກ) ກ່ຽວກັບຊີວິດ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ອັກຄະສາວິກ, ແລະ ຜູ້ຕິດຕາມຄົນອື່ນໆຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ພຣະຄຳພີໃໝ່ໄດ້ຖືກແຍກອອກເປັນຫລາຍພຣະທຳ, ກິດຈະການຂອງອັກຄະສາວິກ, ສານຂອງໂປໂລ, ສານທົ່ວໄປ, ແລະ ພຣະທຳພຣະນິມິດ.

ພຣະທຳສີ່ເຫລັ້ມ—ໜັງສືມັດທາຍ, ມາຣະໂກ, ລູກາ, ແລະ ໂຢຮັນ—ເປັນເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບພຣະຊົນຊີບຂອງພຣະຄຣິດ. ພຣະທຳກິດຈະການບັນທຶກປະຫວັດສາດຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ອັກຄະສາວິກ, ໂດຍສະເພາະການເດີນທາງໄປສອນສາດສະໜາຂອງໂປໂລ, ຫລັງຈາກການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ. ຈົດໝາຍຂອງໂປໂລໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ຜູ້ນຳ ແລະ ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ. ຈົດໝາຍອື່ນໆໄດ້ຖືກຂຽນໂດຍອັກຄະສາວິກຄົນອື່ນໆ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳເພີ່ມເຕີມແກ່ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍລຸ້ນເດີມ. ພຣະທຳພຣະນິມິດ, ຊຶ່ງຂຽນໂດຍອັກຄະສາວິກໂຢຮັນ, ສ່ວນຫລາຍບັນຈຸຄຳທຳນາຍທີ່ກ່ຽວກັບຍຸກສຸດທ້າຍ.

ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ມີສາມພຣະອົງຢູ່ໃນຝ່າຍພຣະເຈົ້າ: ພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ; ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ພວກເຮົາເຊື່ອໃນແຕ່ລະພຣະອົງ (ຫຼຊ 1:1). ຈາກການເປີດເຜີຍຍຸກ

ສຸດທ້າຍ ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ວ່າ ພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ ມີພຣະກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ ແລະ ວ່າພຣະວິນຍານບໍລິສຸດມີພຣະກາຍທີ່ເປັນພຣະວິນຍານ, ປາດສະຈາກເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ (ຄພ 130:22–23). ສາມພຣະອົງນີ້ເປັນໜຶ່ງ ແລະ ຖືກຕ້ອງປອງດອງກັນຢ່າງສົມບູນແບບໃນຈຸດປະສົງ ແລະ ຄຳສອນ (ຢຮ 17:21–23; 2 ນຟ 31:21; 3 ນຟ 11:27, 36).

ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ: ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວແມ່ນພຣະບິດາ, ຫລື ເອໂລຣິມ, ຜູ້ທີ່ກ່າວເຖິງວ່າມີຕຳແໜ່ງເປັນ ພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງຖືກເອີ້ນວ່າ ພຣະບິດາ ເພາະພຣະອົງເປັນພຣະບິດາຂອງວິນຍານຂອງເຮົາ (ຈບຊ 16:22; 27:16; ມລກ 2:10; ມທ 6:9; ອຟຊ 4:6; ຮຣ 12:9). ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາເປັນຜູ້ປົກຄອງສູງສຸດແຫ່ງຈັກກະວານ. ພຣະອົງມີອຳນາດທັງໝົດ (ປຖກ 18:14; ແອວ 26:35; ຄພ 19:1–3), ຮູ້ຈັກທຸກຢ່າງ (ມທ 6:8; 2 ນຟ 2:24), ແລະ ປະທັບຢູ່ໃນທຸກບ່ອນຜ່ານທາງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ (ພສສ 139:7–12; ຄພ 88:7–13, 41). ມະນຸດຊາດມີຄວາມສຳພັນພິເສດກັບພຣະເຈົ້າທີ່ເຮັດໃຫ້ມະນຸດແຕກຕ່າງຈາກທຸກສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງມາ: ຊາຍ ແລະ ຍິງເປັນລູກໆທາງວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ (ພສສ 82:6; 1 ຢຮ 3:1–3; ຄພ 20:17–18).

ມີບັນທຶກໄວ້ຫລາຍຕອນເຖິງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ ທີ່ໄດ້ມາປະກົດ ແລະ ກ່າວຕໍ່ມະນຸດ. ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວຕໍ່ອາດາມ ແລະ ເອວາ (ມຊ 4:14–31) ແລະ ໄດ້ແນະນຳພຣະເຢຊູຄຣິດ ຫລາຍເທື່ອ (ມທ 3:17; 17:5; ຢຮ 12:28–29; 3 ນຟ 11:3–7). ພຣະອົງໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ສະເຕຟາໂນ (ກຈກ 7:55–56) ແລະ ໂຈເຊັບ ສະມິດ (ຈສ—ປ 1:17). ຕໍ່ມາພຣະອົງໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຊິດນີ ຮິກດອນ (ຄພ 76:20, 23). ຕໍ່ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຊຳລະລ້າງຕົນເອງຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ບາງເທື່ອພຣະເຈົ້າຈະປະທານສິດທິພິເສດໃຫ້ເຫັນ ແລະ ຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງວ່າ ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າ (ມທ 5:8; 3 ນຟ 12:8; ຄພ 76:116–118; 93:1).

ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍເອີຍ, ດ້ວຍເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງປະຖິ້ມຂ້ານ້ອຍເສຍ, ມຮກ 15:34. ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ, ກຈກ 16:17. ເຮົາເປັນເຊື້ອສາຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ກຈກ 17:28–29.

ເຈົ້າຕ້ອງຖວາຍສິນລະລຶກຂອງເຈົ້າແດ່ພຣະຜູ້ສູງສຸດ, ຄພ 59:10–12.

ເອນິກໄດ້ເຫັນວິນຍານທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງ, ມຊ 6:36. ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຄືພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ມຊ 6:57.

ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບຸດ: ພຣະເຈົ້າອົງທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ພຣະເຢໂຮວາ ຄື ພຣະບຸດ ພຣະເຢຊູຄຣິດ (ອຊຢ 12:2; 43:11; 49:26; 1 ກຮທ 10:1–4; 1 ຕມທ 1:1; ພນມ 1:8; 2 ນຟ 22:2). ພຣະເຢຊູເຮັດວຽກງານພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງພຣະບິດາ ແລະ ເປັນໜຶ່ງຮ່ວມກັບພຣະອົງ. ມະນຸດຊາດທັງປວງເປັນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງພຣະອົງ, ເພາະພຣະອົງເປັນອ້າຍໃຫຍ່ຂອງລູກໆຂອງເອໂລຣິມ. ຂໍ້ອ້າງອີງພຣະຄຳພີບາງຂໍ້ກ່າວເຖິງພຣະອົງໂດຍຄຳທີ່ວ່າ ພຣະເຈົ້າ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າ “ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ” (ປຖກ 1:1), ແຕ່ແທ້ໆແລ້ວແມ່ນພຣະເຢຊູ ທີ່ໄດ້ເປັນພຣະຜູ້ສ້າງພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ (ຢຮ 1:1–3, 10, 14; ຮຣ 1:1–2).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຈ້ງບອກຕົນເອງວ່າ ເຮົາເປັນຜູ້ເຮົາເປັນ, ອພຍ 3:13–16. ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ [ພຣະເຢໂຮວາ], ແລະ ນອກຈາກເຮົາ ບໍ່ມີພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດອິນໃດອີກແລ້ວ, ອຊຢ 43:11 (ອຊຢ 45:21).

ເຮົາເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ, ຢຮ 8:12. ກ່ອນອັບຣາຮາມເກີດ ເຮົານີ້ກໍເປັນຢູ່ແລ້ວ, ຢຮ 8:58.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນບັນດາຜູ້ຄົນຢູ່ໃນຮ່າງກາຍທີ່ເຮັດດ້ວຍດິນໜຽວ, ມຊຢ 3:5–10. ອະບິນາໂດໄດ້ອະທິບາຍເຖິງການທີ່ພຣະຄຣິດເປັນທັງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ, ມຊຢ 15:1–4 (ອທ 3:14). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ນ້ອງຊາຍຂອງ

ພຣະທຳ

ຢາເຮັດ, ອທ 3. ຈົ່ງພັງພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ມຣນ 8:8. ພຣະເຢໂຣວາເປັນຜູ້ພິພາກສາຂອງທັງ ຄົນເປັນ ແລະ ຄົນຕາຍ, ມຣນ 10:34.

ພຣະເຢຊູໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ, ຄພ 76:20, 23. ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຢໂຣວາໄດ້ມາປະກົດຕົວໃນ ພຣະວິຫານເຄີດແລນ, ຄພ 110:1-4.

ພຣະເຢໂຣວາໄດ້ກ່າວກັບອັບຣາຮາມ, ອຣຮ 1:16-19. ພຣະເຢຊູໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຈສ-ປ 1:17.

ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ: ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກໍເປັນພຣະເຈົ້າຄືກັນ ແລະ ຍັງຖືກເອີ້ນວ່າພຣະວິນຍານສັກສິດ, ພຣະວິນຍານ, ແລະ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະ ເຈົ້ານຳອີກ ໃນບັນດາພຣະນາມ ແລະ ຕຳ ແຫ່ງອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້. ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍ ເຫລືອຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ມະນຸດສາ ມາດຮູ້ຈັກພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນ ພຣະບິດາ ແລະ ຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຄື ພຣະຄຣິດ (1 ກອທ 12:3).

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະສິດສອນພວກເຈົ້າ ໃນເວລານັ້ນວ່າຄວນຈະເວົ້າຢ່າງໃດ, ລກ 12:12. ພຣະຜູ້ຊ່ວຍຄືພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຢຮ 14:26 (ຢຮ 16:7-15). ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ ຄຳແນະນຳແກ່ບັນດາອັກຄະສາວິກດ້ວຍລິດ ເດດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ກຈກ 1:2. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນພະຍານເຖິງພຣະ ເຈົ້າ ແລະ ພຣະຄຣິດ, ກຈກ 5:29-32 (1 ກອທ 12:3). ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກໍເປັນພະຍານໃຫ້ ແກ່ພວກເຮົາເໝືອນກັນ, ຮຮ 10:10-17.

ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ທ່ານຈະຮູ້ຈັກຄວາມຈິງຂອງທຸກເລື່ອງ, ມຣນ 10:5.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນພຣະວິນຍານ ແຫ່ງການເປີດເຜີຍ, ຄພ 8:2-3 (ຄພ 68:4).

ພຣະທຳ. ເບິ່ງ ມັດທາຍ; ມາຣະໂກ; ໂຢຮັນ, ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ; ລູກາ ນຳອີກ

ບັນທຶກ ຫລື ປະຈັກພະຍານສີ່ເຫລັ້ມເຖິງ

ຊີວິດມະຕະຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ເຫດການ ຕ່າງໆກ່ຽວກັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ຂອງພຣະອົງໃນໜັງສືສີ່ເຫລັ້ມທຳອິດຂອງ ພຣະຄຳພີໃໝ່. ໜັງສືທີ່ຂຽນໂດຍມັດທາຍ, ມາ ຣະໂກ, ລູກາ, ແລະ ໂຢຮັນ, ໄດ້ບັນທຶກການ ເປັນພະຍານເຖິງຊີວິດຂອງພຣະຄຣິດ. ໜັງສື 3 ນີໄຟ ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ມີຄວາມຄ້າຍ ຄືກັນໃນຫລາຍວິທີທາງກັບພຣະທຳສີ່ເຫລັ້ມ ເຫລົ່ານີ້ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່.

ຕົ້ນສະບັບຂອງໜັງສືຕ່າງໆໃນພຣະຄຳພີ ໃໝ່ຖືກຂຽນໃນພາສາກຣີກ. ຄຳວ່າ ພຣະກິດ ຕີຄຸນ ໃນພາສາກຣີກແປວ່າ "ຂ່າວປະເສີດ." ຂ່າວປະເສີດນັ້ນຄື ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຊົດໃຊ້ ຊຶ່ງຈະໄຖ່ມະນຸດຊາດທັງປວງຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ປະທານລາງວັນໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຕາມວຽກ ງານຂອງເຂົາ (ຢຮ 3:16; ຣມ 5:10-11; 2 ນພ 9:26; ແອວ 34:9; ຄພ 76:69).

ເບິ່ງ ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕີຄຸນໃນ ພາກທ້ອຍທ້າຍນຳອີກ

ພຣະນິມິດຂອງໂຢຮັນ. ເບິ່ງ ໂຢຮັນ, ລູກຊາຍ ຂອງເຊເບດາຍ; ໜັງສືນິມິດ ນຳອີກ

ໜັງສືເຫລັ້ມສຸດທ້າຍຢູ່ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ບັນຈຸການເປີດເຜີຍທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ອັກຄະ ສາວິກໂຢຮັນ. ເພິ່ນໄດ້ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ເຫັນ ປະຫວັດສາດຂອງໂລກ, ໂດຍສະເພາະໃນຍຸກ ສຸດທ້າຍ (ພນມ 1:1-2; 1 ນພ 14:18-27; ຄພ 77). ພຣະນິມິດຂອງໂຢຮັນ ກໍຮູ້ຈັກກັນອີກວ່າ ເປັນໜັງສືນິມິດ.

ໂຢຮັນໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍນີ້ກ່ຽວກັບວັນ ເວລາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕອນຢູ່ເກາະ ບັດໂມ (ພນມ 1:9-10), ໃກ້ຝັ່ງເອເຊຍ, ບໍ່ໄກ ຈາກເມືອງເອເຟໂຊ. ບໍ່ຮູ້ຄັກແນ່ກ່ຽວກັບວັນທີ່ ຂອງການເປີດເຜີຍນີ້.

ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈໜັງສືນີ້ ແມ່ນຮ່ວມຢູ່ໃນ 1 ນພ 14:18-27 ແລະ ຄພ 77 (ອທ 4:15-16).

ບົດທີ 1-3 ເປັນຄຳນຳສູ່ປຶ້ມ ແລະ ຈົດໝາຍ ເຖິງສາດສະໜາຈັກເຈັດແຫ່ງໃນເອເຊຍ. ໂຢຮັນໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອໄພ່ ພົນຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ບັນຫາບາງຢ່າງໂດຍ

ສະ ເພາະ. ບົດທີ 4-5 ບັນທຶກ ພາບ ນິມິດ ທີ່ ໂຢຮັນ ໄດ້ຮັບ ທີ່ສະແດງ ເຖິງອຳນາດ ທີ່ສະ ຫງ່າຜ່າເຜີຍ ແລະ ຊອບທຳຂອງ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະຄຣິດ. ໃນ ບົດທີ 6-9, 11, ໂຢຮັນ ໄດ້ບັນທຶກວ່າ ໄດ້ເຫັນໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງທີ່ມີຕາ ປະທັບເຈັດດວງ, ແຕ່ລະດວງເປັນຕົວແທນໃຫ້ ໜຶ່ງພັນປີ ແຫ່ງປະຫວັດສາດຝ່າຍ ໂລກຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວບົດເຫລົ່ານີ້ ກ່ຽວພັນກັບເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຕາປະທັບ ດວງທີ່ເຈັດ (ເບິ່ງ ພນມ 8-9; 11:1-15). ບົດ ທີ 10 ບັນຍາຍໜັງສືທີ່ໂຢຮັນ ໄດ້ກິນ. ໜັງສື ດັ່ງກ່າວເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ພາລະກິດໃນອະ ນາຄົດ ທີ່ເພິ່ນຈະປະຕິບັດ. ບົດທີ 12 ບັນທຶກ ພາບນິມິດເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ທີ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ ໃນສະຫວັນ ເມື່ອຊາຕານໄດ້ກະບົດ ແລະ ຖືກ ຂັບໄລ່ອອກໄປ. ສົງຄາມທີ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ ໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ. ໃນ ບົດ ທີ 13, 17-19, ໂຢຮັນ ໄດ້ບັນຍາຍເຖິງຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍຂອງອານາຈັກຢູ່ໃນ ໂລກທີ່ຄວບຄຸມ ໂດຍຊາຕານ ແລະ ໄດ້ບັນທຶກຊາຕາກຳຂອງ ພວກເຂົາ, ລວມທັງຄວາມພິນາດຄັ້ງສຸດທ້າຍ ຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ບົດທີ 14-16 ບັນຍາຍ ເຖິງຄວາມຊອບທຳຂອງໄຟພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນບັນດາຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ບໍ່ດົນກ່ອນການ ສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ. ບົດທີ 20-22 ບັນຍາຍເຖິງໄລຍະພັນປີ, ເມືອງເຢຣູ ຊາເລັມໃໝ່ທີ່ສວຍງາມ, ແລະ ເຫດການສຸດ ທ້າຍແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ.

ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ກົດ; ເຊື່ອ ພັງ, ການເຊື່ອພັງ, ພັງຄວາມ; ບາບ; ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ; ພຣະບັນຍັດ, ສິບ ປະການ ນຳອີກ

ກົດ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ ມະນຸດຊາດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນສ່ວນຕົວ ຫລື ເປັນ ສ່ວນລວມ. ການຮັກສາພຣະບັນຍັດຈະນຳ ພອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຊື່ອພັງ (ຄພ 130:21).

ໂນອາໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ ໄວ້ທຸກປະການ, ປຖກ 6:22. ໃຊ້ຊີວິດຕາມ

ບັນຍັດ ແລະ ຄຳສັ່ງທັງຫລາຍຂອງເຮົາ, ລລວ 26:3. ຈົ່ງເຮັດຕາມຄຳທີ່ພໍ່ບອກສອນ, ແລະ ເຈົ້າຈະມີຊີວິດ, ສພສ 4:4 (ສພສ 7:2).

ຖ້າພວກເຈົ້າຮັກເຮົາ, ພວກເຈົ້າກໍຈະເຊື່ອ ພັງກົດບັນຍັດຂອງເຮົາ, ຢຮ 14:15 (ຄພ 42:29). ເມື່ອພວກເຮົາຂໍສິ່ງໃດຈາກພຣະອົງ ພວກເຮົາກໍໄດ້ຮັບສິ່ງນັ້ນ, ເພາະພວກເຮົາເຊື່ອ ພັງຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ, 1 ຢຮ 3:22. ກົດບັນ ຍັດຂອງພຣະອົງນັ້ນບໍ່ຍາກໜັກເກີນໄປ, 1 ຢຮ 5:3.

ບໍ່ຫວັ່ນໂຫວ ໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດ, 1 ນຟ 2:10. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ພຣະບັນ ຍັດ ນອກຈາກພຣະອົງຕຽມທາງໄວ້ໃຫ້, 1 ນຟ 3:7. ຂ້າພະເຈົ້າກໍຕ້ອງເຮັດຕາມຄຳສັ່ງອັນເຄັ່ງ ຄັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຢຄ 2:10. ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າ ຈະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ ໃນແຜ່ນດິນ, ຈຣ 1:9 (ແອວ 9:13; 50:20). ຈົ່ງ ຮຽນຮູ້ໃນໄວທຸ່ມຂອງລູກ ເພື່ອຮັກສາພຣະບັນ ຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 37:35.

ພຣະບັນຍັດເຫລົ່ານີ້ເປັນຂອງເຮົາ, ຄພ 1:24. ຈົ່ງຄົ້ນຄວ້າພຣະບັນຍັດເຫລົ່ານີ້, ຄພ 1:37. ຄົນທີ່ບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຈະລອດບໍ່ ໄດ້, ຄພ 18:46 (ຄພ 25:15; 56:2). ພຣະບັນ ຍັດຂອງເຮົາເປັນທາງຝ່າຍວິນຍານ; ມັນບໍ່ ເປັນທາງຝ່າຍທຳມະຊາດ ຫລື ທາງຝ່າຍໂລກ, ຄພ 29:35. ພຣະບັນຍັດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ ເພື່ອ ວ່າເຮົາຈະສາມາດເຂົ້າໃຈພຣະປະສົງຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 82:8.

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້, ຍົກເວັ້ນແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ບັນຊາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດ, ມຊ 5:6. ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຈະພິສູດມະນຸດເພື່ອເບິ່ງວ່າພວກເຂົາ ຈະເຮັດທຸກສິ່ງທັງປວງສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງ ບັນຊາພວກເຂົາ, ອຣຮ 3:25.

ພຣະບັນຍັດສອງ. ເບິ່ງ ເພິ່ນຕາຕຸກ ນຳອີກ

ໜັງສືເຫລັ້ມທີ່ທ້າໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ພຣະບັນຍັດສອງບັນຈຸຄຳປາໄສສາມບົດ ສຸດທ້າຍຂອງໂມເຊ, ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ກ່າວຢູ່ໃນ ທົງໂມອາບກ່ອນເພິ່ນໄດ້ປ່ຽນສະພາບຮ່າງ ກາຍ. ຄຳປາໄສບົດທຳອິດ (ບົດທີ 1-4) ແມ່ນ ຄຳແນະນຳ. ບົດທີສອງ (ບົດທີ 5-26) ມີຢູ່

ພຣະບັນຍັດ, ສິບປະການ

ດ້ວຍກັນ ສອງພາກ: (1) ບົດທີ 5–11—ພຣະບັນຍັດສິບປະການ ແລະ ຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບກົດເຫລົ່ານັ້ນ; ແລະ (2) ບົດທີ 12–26—ຫລັກຂອງກົດ, ຊຶ່ງເປັນຈຸດໃຈກາງໃຫຍ່ຂອງໜັງສືທັງເຫລັ້ມ. ຄຳປາໄສບົດທີສາມ (ບົດທີ 27–30) ບັນຈຸການຕໍ່ພັນທະສັນຍາທີ່ສັກສິດລະຫວ່າງຊາວອິດສະຣາເອນ ແລະ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ການປະກາດພອນທີ່ມາເຖິງເມື່ອເຊື້ອພັງ ແລະ ຄຳສາບແຂງທີ່ມາເຖິງເມື່ອບໍ່ເຊື້ອພັງ. ບົດທີ 31–34 ບັນຍາຍເຖິງການນຳກົດໄປໃຫ້ຊາວເລວີ, ເພງຂອງໂມເຊ ແລະ ພອນອັນສຸດທ້າຍ, ແລະ ການຈາກໄປຂອງໂມເຊ.

ພຣະບັນຍັດ, ສິບປະການ. ເບິ່ງ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ; ໂມເຊ ນຳອີກ

ກົດສິບຂໍ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ຜ່ານທາງສາດສະດາໂມເຊ ເພື່ອຄວບຄຸມການປະພຶດທາງໂລກ.

ໃນພາສາເຮັບເຣີ ກົດເຫລົ່ານີ້ຖືກເອີ້ນວ່າ “ສິບຄຳ.” ມັນຍັງຖືກເອີ້ນວ່າ ພັນທະສັນຍານຳອີກ (ພບຍ 9:9) ຫລື ປະຈັກພະຍານ (ອພຍ 25:21; 32:15). ພຣະບັນຍັດສິບປະການຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ປະທານໃຫ້ໂມເຊ, ແລະ ຈາກພື້ນຕໍ່ໃຫ້ຊາວອິດສະຣາເອນ, ມີບັນຍາຍໄວ້ໃນ ອພຍ 19:9–20:23; 32:15–19; 34:1. ພຣະບັນຍັດໄດ້ຖືກສະຫລັກໄວ້ຢູ່ໃນຫົນສອງແຜ່ນ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ຢູ່ໃນຫີບຄຳໝັ້ນສັນຍາ; ສະນັ້ນແລ້ວ ຫີບຄຳໝັ້ນສັນຍາຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າຫີບໝັ້ນທະສັນຍາ (ຈບຊ 10:33). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ງອ້າງອີງຈາກ ພບຍ 6:4–5 ແລະ ລລວ 19:18, ໄດ້ສະຫລຸບພຣະບັນຍັດສິບປະການ ໃນ “ພຣະບັນຍັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ສອງຂໍ້” (ມທ 22:37–39).

ພຣະບັນຍັດສິບປະການໄດ້ຖືກກ່າວຍຳອີກຢູ່ໃນການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍ (ປຈສ, ອພຍ 34:1–2, 14 [ພາກທ້ອຍທ້າຍ]; ມຊຢ 12:32–37; 13:12–24; ຄພ 42:18–28; 59:5–13).

ພຣະບາອານ. ເບິ່ງ ການນັບຖືຮູບບູຊານຳອີກ

ພຣະເຈົ້າແຫ່ງດວງອາທິດເພດຊາຍ ຊຶ່ງ

ມີຜູ້ຄົນ ນະມັດສະການ ເປັນສ່ວນໃຫຍ່ໃນໂປນີເຊຍ (1 ກສ 16:31) ແຕ່ໄດ້ນະມັດສະການໃນວິທີທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນສະຖານທີ່ຕ່າງໆ: ຊາວໂມອາບເອີ້ນວ່າ ພຣະບາອານແຫ່ງເປອໍ (ຈບຊ 25:1–3), ທີ່ເມືອງຊີເຄມຖືກເອີ້ນວ່າພຣະບາອານແຫ່ງຄຳໝັ້ນສັນຍາ (ຜປ 8:33; 9:4), ທີ່ເອັກໂຣນຖືກເອີ້ນວ່າພຣະບາອານເສບຸບ (2 ກສ 1:2). ພຣະບາອານອາດເປັນພຣະຊະນິດດຽວກັນກັບພຣະເບນແຫ່ງບາບີໂລນ ແລະ ຊີອຸດແຫ່ງກຣີກ. ຄຳວ່າພຣະບາອານ ສະແດງອອກເຖິງຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງເຈົ້ານາຍ ແລະ ຂ້າທາດຂອງເຂົາ. ສັນຍາລັກທົ່ວໄປສຳລັບພຣະບາອານຄືໂຕງົວເຖິກ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວເຈົ້າແມ່ອັດຊະຕາກຖືກນະມັດສະການຄຽງຄູ່ໄປກັບພຣະບາອານ.

ບາງເທື່ອພຣະບາອານຖືກຮ່ວມເຂົ້າກັບຊື່ອື່ນ ຫລື ຄຳອື່ນ ເພື່ອສະແດງເຖິງຄວາມກ່ຽວພັນກັບພຣະບາອານ, ເຊັ່ນສະຖານທີ່ ຊຶ່ງເພິນຖືກນະມັດສະການ ຫລື ບຸກຄົນທີ່ມີທັດສະນະເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະບາອານ. ຕໍ່ມາ, ເພາະວ່າພຣະບາອານມີຄວາມໝາຍທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍ, ຄຳວ່າ ໂບເຊັດ ຈຶ່ງຖືກໃຊ້ແທນຊື່ ຊຶ່ງເອົາມາເຂົ້າຮ່ວມກັບຊື່ເຫລົ່ານັ້ນ. ໂບເຊັດ ແປວ່າ “ຄວາມອັບອາຍ.”

ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ

ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ

ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ພຣະບິດາຂອງດວງວິນຍານ ຂອງມະນຸດຊາດທັງປວງ (ພສສ 82:6; ມທ 5:48; ຢຮ 10:34; ຣມ 8:16–17; ຄລຕ 4:7; 1 ຢຮ 3:2). ພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະອົງໃນເນື້ອໜັງ. ມະນຸດໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ເຊື້ອພັງ ແລະ ຄາລະວະຕໍ່ພຣະບິດາ ແລະ ໃຫ້ອະທິຖານຫາພຣະອົງໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ.

ຖ້າເຈົ້າຍົກ ໂທດ ໃຫ້ຄົນອື່ນທີ່ໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ເຈົ້າ ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງເຈົ້າກໍຈະຍົກ ໂທດໃຫ້ເຈົ້າເໝືອນກັນ, **ມທ 6:14** (ມທ 18:35; 3 ນພ 13:14). ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າຕ້ອງການສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ, **ມທ 6:26-33** (3 ນພ 13:26-33). ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງພວກເຈົ້າຈະປະທານພຣະວິນຍານບໍລິສຸດແກ່ຜູ້ທີ່ຂໍຈາກພຣະອົງຫລາຍພຽງໃດ, **ລກ 11:11-13**. ສາທຸກນແດ່ພຣະເຈົ້າຄືພຣະບິດາຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, **ອພຊ 1:3**.

ພວກທ່ານເປັນໜີ້ມາຕະຫລອດການຕໍ່ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງພວກທ່ານ, **ມຊຢ 2:34**. ພຣະຄຣິດຖວາຍບາລະມີພຣະນາມຂອງພຣະບິດາ, **ອທ 12:8**.

ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນເປັນພະຍານເຖິງການຖືກຂົ່ມເຫັງຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ອນທີ່ພຣະບິດາຈະອອກມາຈາກສະຖານທີ່ລີ້ລັບຂອງພຣະອົງ, **ຄພ 123:1-3, 6**.

ພວກເຮົາໄດ້ປະສົບກັບພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະ ປະເສີດຈາກພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ, **ຈສ—ປ 1:73**.

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ພຣະຜູ້ສ້າງ. ເບິ່ງ ສ້າງ, ການສ້າງ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດນຳອີກ

ຜູ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດ. ຜ່ານ ການ ຊົດ ໃຊ້ ຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສະເໜີການໄຖ່ແລະ ຄວາມລອດໃຫ້ແກ່ມະນຸດຊາດທັງປວງ. “ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ” ແມ່ນພຣະນາມ ແລະ ຕຳແໜ່ງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນແສງແຈ້ງ ແລະ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ພົ້ນຂອງຂ້າພຣະອົງ, **ພສສ 27:1** (ອພຍ 15:1-2; 2 ຊມອ 22:2-3). ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ເຮົາຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, **ອຊຢ 43:11** (ຄພ 76:1).

ຈົ່ງ ໃສ່ຊື່ໃຫ້ເດັກກວ່າ ເຢຊູ: ເພາະເພິ່ນຈະໄຜດຊ່ວຍປະຊາຊົນຂອງຕົນໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກບາບກຳຂອງພວກເຂົາ, **ມທ 1:21**. ໃນວັນນີ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນອົງໜຶ່ງ ຄືພຣະຄຣິດໄດ້ມາບັງເກີດ, **ລກ 2:11**. ພຣະເຈົ້າຮັກໂລກຈົນໄດ້ປະທານພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກກຳເນີດ ເພື່ອມະນຸດຈະພົ້ນໄດ້, **ຢຮ 3:16-17**. ບໍ່ມີນາມອື່ນໃດທົ່ວໃຕ້ຜ້າ ນອກຈາກຈະເປັນພຣະຄຣິດ ເພື່ອໃຫ້ມະນຸດທັງຫລາຍຕ້ອງໄດ້ພົ້ນ, **ກຈກ 4:10-12** (2 ນພ 25:20; ມຊຢ 3:17; 5:8; ຄພ 18:23; ມຊ 6:52). ເຮົາຄອງຄອຍພຣະຜູ້ໄຜດຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ ສະເດັດມາຈາກສະຫວັນ ຄືອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, **ຟລປ 3:20**. ພຣະບິດາໄດ້ໃຊ້ພຣະບຸດມາ ເປັນພຣະຜູ້ໄຜດຊ່ວຍມະນຸດສະໂລກ, **1 ຢຮ 4:14**.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລ້ຽງຄົນຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ເປັນພຣະເມຊີອາ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ, **1 ນພ 10:4**. ພຣະເມສາມ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ, **1 ນພ 13:40**. ຄວາມຮູ້ເລື່ອງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈະແຜ່ໄປທົ່ວທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, **ມຊຢ 3:20**. ພຣະຄຣິດໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນ ເພື່ອວ່າຄວາມລອດຈະມີມາ, **ຮລມ 14:15-16**.

ການຮັບຮອງ ແລະ ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຜ່ານພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແມ່ນຖືກຕ້ອງ ແລະ ຈິງ, **ຄພ 20:30-31**. ເຮົາຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ, **ຄພ 43:34**.

ພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກກຳເນີດຂອງເຮົາ ເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, **ມຊ 1:6**. ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ເຂື່ອໃນພຣະບຸດ ແລະ ກັບໃຈຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ ຈະລອດ, **ມຊ 5:15**.

ພຣະຜູ້ໂຖ່. ເບິ່ງ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະເຢຊູຄຣິດ ເປັນພຣະຜູ້ໂຖ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງມະນຸດຊາດ ເພາະວ່າພຣະອົງ, ຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ໄດ້ຈ່າຍຄ່າແທນບາບຂອງມະນຸດຊາດ ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການພົ້ນຄົນຊີວິດຂອງຜູ້ຄົນທັງປວງ.

ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ

ຂ້ອຍ ຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ໂຖ່ຊົງ ພຣະ ຊົນ, ໂຍບ 19:25. ພຣະຜູ້ໂຖ່ຊົງ ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ ຈະຊ່ວຍພວກເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນ, ອຊຸຢ 41:14 (ອຊຸຢ 43:14; 48:17; 54:5; 59:20). ເຮົາຄືອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊ່ວຍຊູເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນ ແລະ ຜູ້ໂຖ່ໂທດຂອງເຈົ້າ, ອຊຸຢ 49:26 (ອຊຸຢ 60:16).

ຈົ່ງ ໃສ່ຊື່ໃຫ້ເດັກນີ້ວ່າ ເຢຊູ: ເພາະເພິ່ນຈະຊ່ວຍປະຊາຊົນຂອງຕົນ ໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກບາບກຳຂອງພວກເຂົາ, ມທ 1:21. ບຸດມະນຸດໄດ້ມາເພື່ອສະລະຊີວິດຂອງຕົນເປັນຄຳໂຖ່ຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ມທ 20:28 (1 ຕມທ 2:5-6). ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ ໄດ້ມາຢັ້ມຢາມພົນລະເມືອງຂອງພຣະອົງ, ລກ 1:68. ພວກເຮົາໄດ້ຄືນດີກັບພຣະເຈົ້າ ໂດຍການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, ຣມ 5:10. ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສະລະພຣະອົງເອງແທນພວກເຮົາທັງຫລາຍ, ເພື່ອຊ່ວຍກູ້ເອົາພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທຸກຢ່າງ, ຕຕ 2:13-14. ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຊຳລະເຮົາໃຫ້ສະອາດຈາກບາບຂອງເຮົາດ້ວຍໂລຫິດຂອງພຣະອົງເອງ, ພນມ 1:5.

ການໂຖ່ຈົ່ງມາເຖິງໂດຍຜ່ານທາງພຣະເມຊີອາຜູ້ບໍລິສຸດ, 2 ນພ 2:6-7, 26. ພຣະບຸດໄດ້ຮັບເອົາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາມາໄວ້ນຳພຣະອົງເອງ, ແລະ ໂຖ່ພວກເຂົາ, ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຄວາມຍຸດຕິທຳ, ມຊຢ 15:6-9, 18-27. ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາເພື່ອໂຖ່ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໄວ້ກັບການກັບໃຈ, ແອວ 9:26-27. ພຣະອົງຈະສະເດັດມາໃນໂລກນີ້ເພື່ອໂຖ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ແອວ 11:40-41. ການໂຖ່ມາເຖິງຜ່ານການກັບໃຈ, ແອວ 42:13-26. ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາເພື່ອໂຖ່ໂລກ, ຮລມ 5:9-12. ພຣະຄຣິດໄດ້ໂຖ່ມະນຸດຊາດຈາກຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ວິນຍານ, ຮລມ 14:12-17. ການໂຖ່ຈົ່ງມາເຖິງໂດຍຜ່ານທາງພຣະຄຣິດ, 3 ນພ 9:17. ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ຖືກຕຽມໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ ເພື່ອໂຖ່ຖອນຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ, ອທ 3:14.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມຕາຍໃນເມື່ອໜັງ, ຄພ 18:11. ພຣະຄຣິດໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານ ເພື່ອທຸກຄົນຖ້າທາກພວກເຂົາກັບໃຈ, ຄພ 19:1, 16-20. ເດັກນ້ອຍໆໄດ້ຮັບການໂຖ່ຜ່ານພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ, ຄພ 29:46. ເຮົາໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງເຮົາມາຍັງໂລກເພື່ອການໂຖ່ໂລກ, ຄພ 49:5. ພຣະຄຣິດເປັນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງໂລກ, ຄພ 93:8-9. ໂຈເຊັບ ແອັພ ສະມິດ ໄດ້ຮັບພາບນິມິດກ່ຽວກັບການໂຖ່ຄົນຕາຍ, ຄພ 138.

ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ໂດຍທາງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ, ມະນຸດຊາດທັງປວງຈະລອດ, ຫຼຸຊ 1:3.

ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ. ເບິ່ງ ບຸດມະນຸດ; ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ ນຳອີກ

ພຣະນາມໜຶ່ງອີກສຳລັບພຣະເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະບິດາ (ມຊ 6:57).

ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ພຣະຜູ້ເປັນກາງ. ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຜູ້ເຮັດແທນ ຫລື ຄົນໄກ່ເກ່ຍ. ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຜູ້ເປັນກາງລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດ. ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ສຳລັບມະນຸດທີ່ຈະກັບໃຈສຳລັບບາບຂອງເຂົາ ແລະ ກັບມາປອງດອງກັບພຣະເຈົ້າ.

ບໍ່ມີຜູ້ໂດມາເຖິງພຣະບິດາໄດ້ນອກຈາກມາທາງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຢຮ 14:6. ມີຜູ້ເປັນກາງແຕ່ຜູ້ດຽວລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດ, 1 ຕມທ 2:5. ພຣະຄຣິດເປັນຜູ້ເປັນກາງຂອງພັນທະສັນຍາທີ່ດີກວ່າ, ຮຮ 8:6 (ຮຮ 9:15; 12:24; ຄພ 107:19).

ພຣະເມຊີອາທີ່ສັກສິດ ຈະວົງວອນແທນລູກຫລານມະນຸດທັງປວງ, 2 ນພ 2:9 (ອຊຢ 53:12; ມຊຢ 14:12). ລູກຄວນຫວັງເພິ່ງພຣະຜູ້ເປັນກາງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ອົງນີ້, 2 ນພ 2:27-28.

ພວກເຮົາຖືກເຮັດໃຫ້ດີພ້ອມທຸກຢ່າງຜ່ານພຣະເຢຊູຜູ້ເປັນກາງຂອງພັນທະສັນຍາໃໝ່, ຄພ 76:69.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ *ນຳອີກ*

ຕຳແໜ່ງທີ່ມີຄວາມນັບຖື ແລະ ໃຫ້ກຽດຢ່າງເລິກຊຶ້ງຕໍ່ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຕຳແໜ່ງນີ້ອ້າງເຖິງໜ້າທີ່ຂອງພວກພຣະອົງວ່າເປັນພຣະຜູ້ສູງສຸດ, ເປັນພຣະອາຈານທີ່ຊົງຮັກປົກຄອງການສ້າງຂອງພວກພຣະອົງ.

ມີຫຍັງແດ່ຍາກສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ປຖກ** 18:14. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວແກ້ໂມເຊ ໜ້າຕໍ່ໜ້າ, **ອພຍ** 33:11. ຈົ່ງຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສຸດຫົວໃຈ, **ພບຍ** 6:5 (ມທ 22:37; ມຣກ 12:30). ສ່ວນຂ້າພະເຈົ້າກັບຄອບຄົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ພວກເຮົາຈະບົວລະບັດຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຢຊ** 24:15. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ລ້ຽງຂອງຂ້າພຣະອົງ, **ພສສ** 23:1. ພຣະອົງມີລິດທານຸພາບ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ, ມີໄຊໃນສະໜາມຮົບ, **ພສສ** 24:8. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຢໂຮວາ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍຊູຂ້າພຣະອົງ, **ອຊຢ** 12:2 (2 ນພ 22:2). ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຈົ້າ, **ອຊຢ** 60:16.

ຈົ່ງຂາບໄຫວ້ນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ, **ມທ** 4:10 (ລກ 4:8). ເຫດການອັນໃຫຍ່ຍິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳ, **ມຣກ** 5:19. ມີອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າອົງດຽວ, **1 ກຮທ** 8:6. ມີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວ, ມີຄວາມເຊື່ອດຽວ, ມີບັບຕິສະມາດຽວ, **ອພຊ** 4:5. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງຈະສະເດັດລົງມາຈາກສະຫວັນ, **1 ທສນ** 4:16.

ເຮົາຈະໄປ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາ, **1 ນພ** 3:7. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະພິພາກສາຄົນຍາກຈົນດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ, **2 ນພ** 30:9. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ໄດ້ບົດປ່ອຍຊາວອິດສະຣາເອນຈາກຄວາມເປັນທາດ, **ແອວ** 29:11. ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດ

ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຄົນພວກນີ້ລອດໄດ້ນອກຈາກການກັບໃຈ ແລະ ມີສັດທາໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຮລມ** 13:6 (ມຊຢ 3:12).

ຈົ່ງພັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, **ຄພ** 15:1. ຈົ່ງສະແຫວງຫາພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເໝີໄປ, **ຄພ** 101:38. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະແຕ່ງກາຍໃນສີ່ແດງ ໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ, **ຄພ** 133:48 (ອຊຢ 63:1–4).

ອັບຣາຮາມໄດ້ກ່າວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໜ້າຕໍ່ໜ້າ, **ອຣຮ** 3:11. ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ຫລັກທຳເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຄື ສັດທາໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, **ຫຊ** 1:4.

ພຣະຜູ້ບົດປ່ອຍ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ *ນຳອີກ*

ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະຜູ້ບົດປ່ອຍຂອງມະນຸດຊາດ ເພາະວ່າພຣະອົງຊ່ວຍກູ້ທຸກຄົນຈາກຄວາມເປັນທາດຂອງຄວາມຕາຍ ແລະ ຄົນທີ່ກັບໃຈຈາກໂທດແຫ່ງການບາບ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຂ້າພຣະອົງ ແລະ ເປັນປ້ອມປ້ອງກັນຂ້າພຣະອົງ, **2 ຊມອ** 22:2 (ພສສ 18:2; 144:2). ພຣະອົງຄືພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຂອງຂ້າພຣະອົງ, **ພສສ** 40:17 (ພສສ 70:5).

ພຣະຜູ້ ໂຜດ ຊ່ວຍ ໃຫ້ພົ້ນຈະມາຈາກພູຊີໂອນ, **ຮມ** 11:26.

ໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າຮັບຮູ້ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າວ່າເປັນພຣະຜູ້ໂຖ່ ແລະ ພຣະຜູ້ບົດປ່ອຍຂອງເຂົາເຈົ້າ, **ຄພ** 138:23.

ພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ *ນຳອີກ*

ພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນສອງອົງ. ອົງທຳອິດແມ່ນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ (ຢຮ 14:26–27; ມຣນ 8:26; ຄພ 21:9; 42:17; 90:11). ພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນອົງທີສອງແມ່ນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ (ຢຮ 14:18, 21, 23). ເມື່ອບາງຄົນຮັບເອົາພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນອົງທີສອງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດຈະມາປະກົດຕໍ່ເຂົາເປັນບາງຄັ້ງ, ຈະເປີດເຜີຍພຣະບິດາ, ແລະ ຈະສິດສອນເຂົາໜ້າຕໍ່ໜ້າ (ຄພ 130:3).

ພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນອົງທີສອງ

ພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນອົງທີສອງ. ເບິ່ງ ພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນ

ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ບັດສະຄາ; ພຣະເຢຊູຄຣິດນຳອີກ

ພຣະນາມໜຶ່ງອີກສຳລັບພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຊຶ່ງອ້າງວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ເປັນເຄື່ອງຖວາຍເສຍສະລະແທນພວກເຮົາ.

ພຣະອົງໄດ້ຖືກນຳໄປຂ້າເໝືອນດັ່ງລູກແກະ, ອຊຸຢ 53:7 (ມຊຸຢ 14:7).

ເບິ່ງແມ່, ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ໄດ້ຮັບເອົາບາບກຳຂອງໂລກອອກເສຍ, ຢຮ 1:29 (ແອວ 7:14). ພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກໄຖ່ດ້ວຍພຣະໂລຫິດອັນມີຄ່າຂອງພຣະຄຣິດ, ເໝືອນດັ່ງເລືອດລູກແກະທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີ ຫລື ຮອຍດ່າງ, 1 ປທ 1:18–20. ພຣະເມສານ້ອຍທີ່ຖືກຂ້າແລ້ວນັ້ນເປັນຜູ້ສົມຄວນ, ພນມ 5:12. ເຮົາເອົາຊະນະຊາຕານແລ້ວດ້ວຍໂລຫິດຂອງພຣະເມສານ້ອຍ, ພນມ 12:11.

ອາພອນເຫລົ່ານີ້ຖືກເຮັດໃຫ້ຂາວສະອາດໃນໂລຫິດຂອງພຣະເມສານ້ອຍ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາມີສັດທາໃນພຣະອົງ, 1 ນພ 12:11. ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າຄືພຣະບຸດຂອງພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນ, ແລະພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ, 1 ນພ 13:40 (1 ນພ 11:21). ຈົ່ງທູນຂໍຕໍ່ພຣະບິດາຢ່າງສຸດກຳລັງໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ເພື່ອທ່ານອາດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສະອາດດ້ວຍໂລຫິດຂອງພຣະເມສານ້ອຍ, ມມ 9:6 (ພນມ 7:14; ແອວ 34:36).

ບຸດມະນຸດເປັນພຣະເມສານ້ອຍທີ່ຖືກປະທານນັບແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ມຊ 7:47.

ພຣະເມຊີອາ. ເບິ່ງ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເຈີມໄວ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຄຳສັບພາສາອາຣັບ ແລະ ເຮັບເຣີ ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າ “ຜູ້ຖືກເຈີມໄວ້.” ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ພຣະເຢຊູ ຖືກເອີ້ນວ່າ ພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງເປັນພາສາກຣີກ ທີ່ເທົ່າກັບຄຳວ່າ ພຣະເມຊີອາ. ໝາຍ

ເຖິງສາດສະດາ, ປະໂລຫິດ, ກະສັດ, ແລະ ຜູ້ບົດປ່ອຍທີ່ໄດ້ຖືກເຈີມໄວ້ ຜູ້ທີ່ຊາວຍິວໄດ້ຄອຍຖ້າດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ.

ຊາວຍິວຫລາຍຄົນພຽງແຕ່ຊອກຫາຜູ້ບົດປ່ອຍຈາກອຳນາດຂອງຊາວໂຣມ ແລະ ຊອກຫາຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫລາຍກວ່າຂອງປະເທດຊາດເທົ່ານັ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພຣະເມຊີອາສະເດັດມາ, ຜູ້ນຳ ແລະ ຫລາຍຄົນໄດ້ປະຕິເສດພຣະອົງ. ພຽງແຕ່ຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວ ແລະ ຊື່ສັດເທົ່ານັ້ນ ທີ່ສາມາດເຫັນໃນຕົວພຣະເຢຊູແຫ່ງນາຊາເຣັດ ວ່າເປັນພຣະຄຣິດທີ່ແທ້ຈິງ (ອຊຸຢ 53; ມທ 16:16; ຢຮ 4:25–26).

ພຣະເມຊີອາຈະມີພຣະວິນຍານ, ສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນ, ແລະ ປະກາດເສລີພາບ, ອຊຸຢ 61:1–3 (ລກ 4:18–21).

ເຮົາໄດ້ພົບພຣະເມຊີອາແລ້ວ ຊຶ່ງແປວ່າພຣະຄຣິດ, ຢຮ 1:41 (ຢຮ 4:25–26).

ພຣະເຈົ້າຈະລ້ຽງຄົນຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ເປັນພຣະເມຊີອາໃນບັນດາຊາວຍິວ, ຫລື ອີກຄຳໜຶ່ງເອີ້ນວ່າ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, 1 ນພ 10:4. ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຄື ພຣະເມຊີອາ ຜູ້ທີ່ຈະສະເດັດມາ, 1 ນພ 10:17. ການໄຖ່ຈິ່ງມາເຖິງໂດຍຜ່ານທາງພຣະເມຊີອາຜູ້ບໍລິສຸດ, 2 ນພ 2:6. ພຣະເມຊີອາຈະສະເດັດມາໃນຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, 2 ນພ 2:26. ພຣະເມຊີອາຈະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ, 2 ນພ 25:14.

ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເມຊີອາ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍມອບຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ, ຄພ 13.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ເຮົາຄືພຣະເມຊີອາ, ກະສັດແຫ່ງຊີໂອນ, ມຊ 7:53.

ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເບິ່ງ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ; ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ການສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ; ການປ່ຽນສະພາບ—ການປ່ຽນສະພາບຂອງພຣະຄຣິດ; ການພົ້ນຄືນພຣະຊົນ, ການພົ້ນຄືນຊີວິດ; ຄຶງ, ການຄຶງ; ໂຄລະໂຄທາ; ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ; ງູທອງ; ເຈົ້າບ່າວ; ສັດທາ; ສ້າງ, ການສ້າງ; ສິນລະລິກ; ເສຍສະລະ, ການ

ເສຍສະລະ; ສຳນິກ, ຄວາມສຳນິກ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ຕອນຕົ້ນ; ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່; ທີ່ຖືກຳເນີດ; ເທດສະໜາຢູໂນນພູ; ນ້ຳທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດ; ບຸດມະນຸດ; ບໍ່ມີທີ່ສຸດ; ບົດບາບ, ການບົດບາບ; ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເຈັມໄວ້; ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ; ແຜນແຫ່ງການໄຖ່; ພຣະຄຸນ; ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພຣະທຳ; ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ; ພຣະຜູ້ໄຖ່; ພຣະຜູ້ເປັນກາງ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ພຣະຜູ້ບົດປອຍ; ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ; ພຣະເມສານັ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ; ພຣະເມຊີອາ; ມາຣີ, ມານດາຂອງພຣະເຢຊູ; ໄມ້ກາງແຂນ; ເຢໂຮວາ; ລູກກິກ; ເລືອດ, ໂລຫິດ; ວົງວອນແທນ, ຜູ້ວົງວອນແທນ; ວິທີທາງ; ຫິນ; ຫິນເສົາເອກ; ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ; ອາຫານທົບແຫ່ງຊີວິດ; ເອມານູເອນ; ເຮົາເປັນ ນຳອີກ

ພຣະຄຣິດ (ພາສາກຣີກ) ແລະ ພຣະເມຊີອາ (ພາສາເຣັບເຣີ) ໝາຍເຖິງ “ຜູ້ທີ່ຖືກເຈັມ.” ພຣະເຢຊູຄຣິດ ເປັນລູກກິກທາງວິນຍານຂອງພຣະບິດາ (ຮອ 1:6; ຄພ 93:21). ພຣະອົງເປັນພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກພຣະບິດາໃນເນື້ອໜັງ (ຢຣ 1:14; 3:16). ພຣະອົງເປັນພຣະເຢໂຮວາ (ຄພ 110:3-4) ແລະ ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງລ່ວງໜ້າຕໍ່ການເອີ້ນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງກ່ອນການສ້າງໂລກ. ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງພຣະບິດາ, ພຣະເຢຊູໄດ້ສ້າງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ (ຢຣ 1:3, 14; ມຊ 1:31-33). ພຣະອົງໄດ້ມາກຳເນີດນຳນາງມາຣີໃນເບັດເລເຮັມ, ໄດ້ໃຊ້ຊີວິດທີ່ປາດສະຈາກບາບ, ແລະ ໄດ້ທຳການຊົດໃຊ້ທີ່ດີເລີດແທນບາບຂອງມະນຸດຊາດທັງປວງ ໂດຍການຫລັ່ງໂລຫິດ ແລະ ປະທານຊີວິດຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ (ມທ 2:1; 1 ນພ 11:13-33; 3 ນພ 27:13-16; ຄພ 76:40-42). ພຣະອົງໄດ້ພົ້ນຄືນພຣະຊົນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນສິ່ງປະກັນວ່າມະນຸດຊາດທັງປວງກໍຈະພົ້ນຄືນຊີວິດຄືກັນ. ຜ່ານການຊົດໃຊ້ ແລະ ການພົ້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ, ຜູ້ທີ່ກັບໃຈຈາກບາບຂອງຕົນ ແລະ ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະສາມາດອາໄສຢູ່ນຳ

ພຣະເຢຊູ ແລະ ພຣະບິດາຕະຫລອດການ (2 ນພ 9:10-12; 21-22; ຄພ 76:50-53, 62).

ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ທີ່ໄດ້ມາເກີດຢູ່ໃນໂລກນີ້. ຊີວິດຂອງພຣະອົງເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີເລີດ ເຖິງວິທີທີ່ມະນຸດຊາດທັງປວງຄວນດຳລົງຊີວິດ. ຄຳອະທິຖານ, ພອນ, ແລະ ພິທີການຂອງຖານະປະໂລຫິດທັງໝົດ ຄວນເປັນໄປໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງບັນດາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງຫລາຍ, ເປັນມະຫາກະສັດຂອງບັນດາກະສັດທັງຫລາຍ, ເປັນພຣະຜູ້ສ້າງ, ເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ແລະ ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງທັງແຜ່ນດິນໂລກ.

ພຣະເຢຊູຄຣິດຈະສະເດັດມາອີກໃນອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີພາບ ເພື່ອປົກຄອງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ໃນໄລຍະພັນປີ. ໃນວັນສຸດທ້າຍ, ພຣະອົງຈະພິພາກສາມະນຸດຊາດທັງປວງ (ແອວ 11:40-41; ຈສ—ມ 1).

ການສະຫລຸບພຣະຊົນຊີບຂອງພຣະອົງ (ໃນລຳດັບຂອງເທດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ): ການກຳເນີດ ແລະ ພາລະກິດຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກບອກໄວ້ລ່ວງໜ້າ, ລກ 1:26-38 (ອຊຢ 7:14; 9:6-7; 1 ນພ 11). ໄດ້ກຳເນີດ, ລກ 2:1-7 (ມທ 1:18-25). ໄດ້ຮັບພິທີຕັດ, ລກ 2:21. ໄດ້ຖືກນຳໄປຖວາຍທີ່ພຣະວິຫານ, ລກ 2:22-38. ພວກໂຫລາຈານໄດ້ມາຢູ່ມຢາມ, ມທ 2:1-12. ໄປເຊັບ ແລະ ນາງມາຣີໄດ້ພາພຣະອົງໜີໄປຫາປະເທດເອຢິບ, ມທ 2:13-18. ໄດ້ຖືກພາໄປຫາເມືອງນາຊາເຣັດ, ມທ 2:19-23. ໄດ້ໄປຢູ່ມຢາມພຣະວິຫານຕອນມືອາຍຸໄດ້ສິບສອງພັນສາ, ລກ 2:41-50. ມີນ້ອງຊາຍ ແລະ ນ້ອງສາວ, ມທ 13:55-56 (ມຣກ 6:3). ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ, ມທ 3:13-17 (ມຣກ 1:9-11; ລກ 3:21-22). ໄດ້ຖືກມານພະຍາຍາມລັ່ລວງ, ມທ 4:1-11 (ມຣກ 1:12-13; ລກ 4:1-13). ໄດ້ເອີ້ນເອົາສານຸສິດຂອງພຣະອົງ, ມທ 4:18-22 (ມທ 9:9; ມຣກ 1:16-20; 2:13-14; ລກ 5:1-11, 27-28; 6:12-16; ຢຣ 1:35-51). ໄດ້ມອບໝາຍໜ້າທີ່ໃຫ້ອັກຄະສາວົກ, ມທ 10:1-4 (ມຣກ 3:13-19; ລກ 6:12-16). ໄດ້

ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ກ່າວເທດສະໜາຢູ່ໂນນພູ, **ມທ 5-7**. ໄດ້ບອກເຖິງການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະ ການພື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, **ມທ 16:21** (ມທ 17:22-23; 20:17-19; ມຣກ 8:31; 9:30-32; 10:32-34; ລກ 9:22; 18:31-34). ໄດ້ປຸງນລັກສະນະພຣະກາຍ, **ມທ 17:1-9** (ມຣກ 9:2-8; ລກ 9:28-36). ໄດ້ສົ່ງສາວົກເຈັດສິບອອກໄປ, **ລກ 10:1-20**. ໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປເຢຣູຊາເລັມຢາງຜູ້ມີໄຊ, **ມທ 21:1-11** (ມຣກ 11:1-11; ລກ 19:29-40; ຢຮ 12:12-15). ໄດ້ຈັດຕັ້ງສິນລະລຶກ, **ມທ 26:26-29** (ມຣກ 14:22-25; ລກ 22:19-20). ໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານ ແລະ ອະທິຖານຢູ່ໃນສວນເຄັດເຊມາເນ, **ມທ 26:36-46** (ມຣກ 14:32-42; ລກ 22:39-46). ໄດ້ຖືກທໍລະຍົດ, ຖືກຈັບ, ແລະ ຖືກປະຖິ້ມ, **ມທ 26:47-56** (ມຣກ 14:43-53; ລກ 22:47-54; ຢຮ 18:2-13). ໄດ້ຖືກຄຶງ, **ມທ 27:31-54** (ມຣກ 15:20-41; ລກ 23:26-28, 32-49; ຢຮ 19:16-30). ໄດ້ພື້ນຄືນພຣະຊົນ, **ມທ 28:1-8** (ມຣກ 16:1-8; ລກ 24:1-12; ຢຮ 20:1-10). ໄດ້ມາປະກົດຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ພື້ນຄືນພຣະຊົນ, **ມທ 28:9-20** (ມຣກ 16:9-18; ລກ 24:13-48; ຢຮ 20:11-31; ກຈກ 1:3-8; 1 ກຣທ 15:5-8). ໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປສະຫວັນ, **ມຣກ 16:19-20** (ລກ 24:51-53; ກຈກ 1:9-12).

ໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ຊາວນິໄຟ, **3 ນພ 11:1-17** (3 ນພ 11-26).

ໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, **ຈສ—ປ 1:15-20**.

ການ ທຳ ນາຍກຸ່ວກັບການກຳເນີດ ແລະ ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ: ຍິງສາວຜູ້ໜຶ່ງຈະຖືພາ ແລະ ຈະອອກລູກເປັນຜູ້ຊາຍ, **ອຊຢ 7:14** (1 ນພ 11:13-20). ຈະມີຜູ້ປົກຄອງຄົນໜຶ່ງອອກມາຈາກເບັດເລເຮັມສຳລັບຊາດອິດສະຣາເອນ, **ມກ 5:2**.

ຊາມູເອນຄົນເລມັນໄດ້ທຳນາຍເຖິງຄວາມແຈ້ງຂອງມື້ໜຶ່ງ, ຄືນໜຶ່ງ, ແລະ ອີກມື້ໜຶ່ງ; ດາວດວງໃໝ່; ແລະ ເຄື່ອງໝາຍອື່ນໆອີກ, **ຮລມ 14:2-6**. ຊາມູເອນຄົນເລມັນໄດ້ທຳນາຍເຖິງຄວາມມືດ, ພ້າຮ້ອງ ແລະ ພ້າແມບເຫລື້ອມ,

ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ, **ຮລມ 14:20-27**. ເຄື່ອງໝາຍຂອງການກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ເກີດເປັນຈິງ, **3 ນພ 1:15-21**. ເຄື່ອງໝາຍຂອງການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ເກີດເປັນຈິງ, **3 ນພ 8:5-23**.

ການປະກົດຕົວຂອງພຣະຄຣິດຫລັງຈາກຊີວິດມະຕະ: ຫລັງຈາກພຣະເຢຊູເປັນຄືນມາຈາກຕາຍແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ປະກົດແກ່ນາງມາຣີ, **ມຣກ 16:9** (ຢຮ 20:11-18). ພຣະເຢຊູໄດ້ຍ່າງລົມໄປກັບສານຸສິດສອງຄົນຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນເສັ້ນທາງໄປຫາເມືອງເອມາອຸດ, **ລກ 24:13-34**. ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກົດແກ່ອັກຄະສາວົກ, ຜູ້ໄດ້ສຳພັດພຣະທັດ ແລະ ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ, **ລກ 24:36-43** (ຢຮ 20:19-20). ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກົດແກ່ໂທມາ, **ຢຮ 20:24-29**. ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກົດແກ່ສານຸສິດທີ່ທະເລຕີເບເຣຍ, **ຢຮ 21:1-14**. ພຣະເຢຊູໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດເປັນເວລາສີ່ສິບມື້ຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ພື້ນຄືນພຣະຊົນ, **ກຈກ 1:2-3**. ສະເຕຟາໂນໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູກຳລັງຍືນຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ກຈກ 7:55-56**. ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກົດແກ່ໂຊໂລ, **ກຈກ 9:1-8** (ປຈສ, ກຈກ 9:7; ກຈກ 26:9-17). ຜູ້ຄົນຫລາຍກວ່າ 500 ຄົນ ໄດ້ເຫັນພຣະຄຣິດ, **1 ກຣທ 15:3-8**.

ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ປະກົດຕົວແກ່ຜູ້ຄົນຂອງນິໄຟ, **3 ນພ 11:1-17**. ຜູ້ຄົນ 2500 ຄົນໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍືນພຣະເຢຊູ, **3 ນພ 17:16-25**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຢູ່ມຢາມມ່ອນ, **ມມ 1:15**.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ ໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 76:22-23**. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ໃນພຣະວິຫານເຄີດແລນ, **ຄພ 110:1-4**.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູ, **ຈສ—ປ 1:15-17**.

ການ ເປັນ ຢູ່ຂອງພຣະຄຣິດກ່ອນມະຕະ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະກົດແກ່ອັບຣາມ, **ປຖກ 12:7** (ປຖກ 17:1; 18:1; ອຣຮ 2:6-8). ພຣະ

ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ໂມເຊໜ້າຕໍ່ໜ້າ, **ອພຍ 33:11** (ພບຍ 34:10; ມຊ 1:1-2). ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທັບຍືນຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາ, **ອມ 9:1**.

ເມື່ອຕົ້ນເດີມນັ້ນ ພຣະທຳໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ. ພຣະທຳໄດ້ບັງເກີດເປັນມະນຸດ, ແລະ ອາໄສຢູ່ໃນທ່າມກາງເຮົາທັງຫລາຍ, **ຢຮ 1:1, 14** (1 ຢຮ 1:1-3). ກ່ອນອັບຣາຮາມເກີດ, ເຮົານັກເປັນຢູ່ແລ້ວ, **ຢຮ 8:58**. ຂໍໃຜດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍມີສະຫງ່າລາສີຢູ່ຊ້ອງໜ້າພຣະອົງເຖິດຊຶ່ງຂ້ານ້ອຍໄດ້ມີກັບພຣະອົງກ່ອນສ້າງໂລກນັ້ນ, **ຢຮ 17:5**.

ເອຊາຢາໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ໃຖ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າແທ້ໆ ເໝືອນດັ່ງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຢາໂຄບນ້ອຍຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອົງ, **2 ນຟ 11:2-3**. ໃນມື້ອື່ນ ເຮົາຈະເຂົ້າມາໃນໂລກ, **3 ນຟ 1:12-14**. ພຣະຄຣິດໄດ້ເປັນຢູ່ກ່ອນໂລກເລີ່ມຕົ້ນ, **3 ນຟ 26:5** (ຢຮ 6:62). ຄືກັນກັບທີ່ເຮົາປະກົດແກ່ເຈົ້າສັນໃດ ເຮົາຈະປະກົດແກ່ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາໃນທາງເນື້ອໜັງສັນນັ້ນ, **ອທ 3:14-17**.

ເອນີກໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ, **ຄພ 107:48-49**.

ບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນທີ່ຮັກ ແລະ ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ແລ້ວຂອງເຮົານັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, **ມຊ 4:2**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ເຮົາຈະສົ່ງຜູ້ໃດໄປ? ແລະ ຜູ້ໜຶ່ງຊຶ່ງເໝືອນດັ່ງບຸດມະນຸດໄດ້ຕອບວ່າ: ຂ້າພຣະອົງຢູ່ນິເດ, ຂໍຈົ່ງສົ່ງຂ້າພຣະອົງໄປເຖິດ, **ອຣຮ 3:27**.

ການປົກຄອງຂອງພຣະຄຣິດໃນລະຫວ່າງພັນປີ: ມີລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຖືກມອບໝາຍໃຫ້ໝູ່ເຮົາແລ້ວ, **ອຊຢ 9:6** (2 ນຟ 19:6). ເຮົາກຳລັງຢູ່ທ່າມກາງໝູ່ເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ, **ຊກຢ 2:10-12** (ຊກຢ 14:9).

ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ພຣະເຢຊູນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງຂອງກະສັດດາວິດ, **ລກ 1:30-33**. ພຣະຄຣິດຈະປົກຄອງຕະຫລອດຊົ່ວນິລັນດອນ, **ພນມ 11:15**. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຄຸ້ມຄອງຮ່ວມກັບພຣະຄຣິດໃນລະຫວ່າງພັນປີ, **ພນມ 20:4** (ຄພ 76:63).

ເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງຜູ້ຄົນ, ຊາຕານຈຶ່ງບໍ່ມີອຳນາດ, **1 ນຟ 22:26** (ພນມ 20:1-3).

ເຮົາ ຈະ ດຳ ລົງ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ກັບ ມະນຸດ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ເປັນ ເວລາ ພັນ ປີ, **ຄພ 29:11** (ຄພ 43:29-30). ຈົ່ງຂຶ້ນຢູ່ກັບອຳນາດທີ່ດຳລົງຢູ່, ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະປົກຄອງ ຜູ້ຊຶ່ງມີສິດທີ່ຈະປົກຄອງ, **ຄພ 58:22** (1 ກອທ 15:25).

ພຣະຄຣິດຈະປົກຄອງແຜ່ນດິນໂລກເອງ, **ຫຼຸຊ 1:10** (ອຊຢ 32:1).

ການຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄວ້ກັບເຮົາ: ບໍ່ມີນາມອື່ນໃດທົ່ວໃຕ້ຟ້າ ເພື່ອໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍຕ້ອງໄດ້ພົ້ນ, **ກຈກ 4:12** (2 ນຟ 31:21). ພວກອັກຄະສາວິກຂົມຊື່ນຍິນດີ ເພາະພວກເພິ່ນຖືວ່າຕົນເປັນຜູ້ສົມຄວນທີ່ຕ້ອງໝົ່ນປະໝາດເພາະເຫັນແກ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, **ກຈກ 5:38-42**. ກົດບັນຍັດຂອງພຣະອົງຄື, ໃຫ້ພວກເຮົາເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, **1 ຢຮ 3:23**.

ເປັນພະຍານວ່າ ພວກທ່ານເຕັມໃຈຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດໂດຍການບັບຕີສະມາ, **2 ນຟ 31:13**. ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, **ມຊຢ 5:6-12** (ມຊຢ 1:11). ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຊຢ 25:23**. ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຖືຢ່າງແທ້ຈິງໃນພຣະຄຣິດກໍໄດ້ຍອມຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, **ແອວ 46:15**. ປະຕູສະຫວັນໄດ້ເປີດໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, **ຮລມ 3:28**. ຄົນທີ່ຖືກພົບວ່າຊື່ສັດຕິນາມຂອງເຮົາຍ່ອມເປັນສຸກໃນວັນສຸດທ້າຍ, **ອທ 4:19**. ເຂົາເຕັມໃຈຮັບພຣະນາມຂອງພຣະບຸດ, **ມຣນ 4:3** (ຄພ 20:77).

ຈົ່ງຮັບເອົາພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, **ຄພ 18:21-25**.

ສິດອຳນາດ: ມີລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຖືກມອບໝາຍໃຫ້ໝູ່ເຮົາແລ້ວ, **ອຊຢ 9:6** (2 ນຟ 19:6).

ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ສິດ ສອນ ດ້ວຍ ສິດ ອຳນາດ, **ມທ 7:28–29** (ມຣກ 1:22). ບຸດມະນຸດມີສິດ ອຳນາດເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ທີ່ຈະອະໄພບາບ ກຳ, **ມທ 9:6**. ພຣະເຢຊູສັງຜີມານຮ້າຍ ແລະ ມັນກໍຍອມຟັງຄວາມພຣະອົງ, **ມຣກ 1:27** (ລກ 4:33–36). ພຣະເຢຊູໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງອັກຄະສາວົກ ໃຫ້ມີອຳນາດ, **ມຣກ 3:14–15**. ພຣະເຢຊູສອນ ດ້ວຍອຳນາດ, **ລກ 4:32**. ພຣະບິດາໄດ້ມອບ ການພິພາກສາທັງໝົດໃຫ້ແກ່ພຣະບຸດ, **ຢຮ 5:22, 27**. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຈີມພຣະເຢຊູດ້ວຍ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ ດ້ວຍອຳນາດ, **ກຈກ 10:38**. ພຣະຄຣິດ ໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ ກ່ອນການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, **1 ປຕ 1:20** (ອທ 3:14). ພຣະຄຣິດຖືລູກກະແຈແຫ່ງ ຄວາມຕາຍ ແລະ ແດນມໍລະນາ, **ພມມ 1:18**.

ມະນຸດທັງປວງໄດ້ມາຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະຄຣິດ, **2 ນຟ 9:5**. ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນ ດິນໂລກ, ພຣະຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, **ຮລມ 14:12**.

ພຣະຄຣິດໄດ້ມາຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະ ບິດາ, **ຄພ 19:24**. ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບຄວາມສົມ ບູນແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະບິດາ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຮັບອຳນາດທັງໝົດ, **ຄພ 93:3–4, 16–17** (ຢຮ 3:35–36).

ຕົວຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ: ເຮົາໄດ້ວາງ ແບບຢ່າງໄວ້ໃຫ້ພວກເຈົ້າແລ້ວ, **ຢຮ 13:15**. ເຮົານີ້ແຫລະເປັນທາງນັ້ນ, ເປັນຄວາມຈິງ, ແລະ ເປັນຊີວິດ, **ຢຮ 14:6**. ພຣະຄຣິດໄດ້ທົນ ທຸກທໍລະມານແທນເຮົາທັງຫລາຍເໝືອນກັນ, ໂດຍໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງແກ່ພວກເຮົາ, ເພື່ອ ພວກເຮົາຈະໄດ້ຕິດຕາມຮອຍພຣະບາດຂອງ ພຣະອົງ, **1 ປຕ 2:21**.

ນອກຈາກມະນຸດຈະທຳຕາມຕົວຢ່າງຂອງ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ເຂົາ ຈະລອດບໍ່ໄດ້, **2 ນຟ 31:16**. ເຮົາຈຶ່ງຢາກໃຫ້ ເຈົ້າດີພ້ອມຄືກັນກັບເຮົາ, **3 ນຟ 12:48**. ສິ່ງ ນີ້ເຈົ້າຕ້ອງຍິດຖືປະຕິບັດສະເໝີດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ ເຮັດ, **3 ນຟ 18:6**. ເຮົາໄດ້ເຮັດເປັນຕົວຢ່າງໄວ້ ໃຫ້ເຈົ້າແລ້ວ, **3 ນຟ 18:16**. ວຽກງານທີ່ເຈົ້າໄດ້

ເຫັນເຮົາເຮັດມາແລ້ວ ສິ່ງນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດຕາມ ເໝືອນກັນ, **3 ນຟ 27:21, 27**. ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ແທ້ ຈິງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຈະເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະ ອົງ, **ມຣນ 7:48**.

ປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດ: ໄປໂລ ໄດ້ເປັນພະຍານວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດພຣະຄຣິດ, **ກຈກ 18:5**. ແມ່ນແຕ່ຜີມານຮ້າຍກໍຍັງເປັນ ພະຍານວ່າພວກມັນຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູ, **ກຈກ 19:15**. ບໍ່ມີຜູ້ໃດດອກອາດເວົ້າໄດ້ວ່າ ພຣະ ເຢຊູຄຣິດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເວ້ນໄວ້ແຕ່ຜູ້ທີ່ກ່າວ ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, **1 ກຮທ 12:3**. ທຸກ ທົວເຂົາຈະຄູເຂົ້າລົງ ແລະ ທຸກລິ້ນຈະຍອມຮັບ ວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຟລປ 2:10–11**.

ພວກເຮົາເວົ້າເຖິງພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາປິຕິ ຍິນດີໃນພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາສັ່ງສອນເລື່ອງ ພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາທຳນາຍເຖິງພຣະຄຣິດ, **2 ນຟ 25:26**. ພຣະຄຳພີມີມອນຈະເຮັດໃຫ້ ຊາວຢິວ ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດຮັບຮູ້ວ່າ ພຣະເຢຊູ ຄືພຣະຄຣິດ, **2 ນຟ 26:12** (ໜ້າວິເຄາະສະບັບ ຂອງພຣະຄຳພີມີມອນ). ບັນດາສາດສະດາ ແລະ ພຣະຄຳພີເປັນພະຍານເຖິງພຣະຄຣິດ, **ຢຄ 7:11, 19**. ສະແຫວງຫາພຣະເຢຊູອົງນີ້ ຜູ້ ຊຶ່ງສາດສະດາ ແລະ ອັກຄະສາວົກໄດ້ຂຽນໄວ້, **ອທ 12:41**.

ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພຣະອົງ ແລະ ໄດ້ຍິນສຸ ລະສຽງກ່າວເປັນພະຍານວ່າ ພຣະອົງເປັນ ພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ, **ຄພ 76:20–24**. ນີ້ຄື ຊີວິດນິລັນດອນ—ທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຢຊູຄຣິດ, **ຄພ 132:24**.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາຜູ້ສະ ຖິດນິລັນດອນ, ແລະ ໃນພຣະບຸດຂອງພຣະ ອົງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ, **ຫຼຊ 1:1**. ພວກເຮົາເຊື່ອ ວ່າ ພຣະຄຣິດຈະປົກຄອງແຜ່ນດິນໂລກເອງ, **ຫຼຊ 1:10**.

ປະມຸກຂອງສາດສະໜາຈັກ: ພຣະຄຣິດ ເປັນປະມຸກຂອງສາດສະໜາຈັກ, **ອຟຊ 5:23** (ອຟຊ 1:22; 4:15). ພຣະອົງເປັນຫົວຂອງ ກາຍ, ຄືສາດສະໜາຈັກ, **ກລຊ 1:18**.

ນີ້ແມ່ນສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, **ມຊຢ**

26:22 (ມຊຢ 27:13). ພຣະຄຣິດ ເປັນ ຜູ້ສ້າງ ແລະ ເປັນ ຜູ້ເຮັດໃຫ້ສັດທາຂອງເຂົາສົມບູນ, **ມຣນ** 6:1-4.

ສາດສະໜາຈັກນີ້ ເຮົາໄດ້ສະຖາປະນາມັນ ຂຶ້ນ, **ຄພ** 33:5 (3 ນພ 27:3-8).

ພິພາກສາ: ພຣະອົງຈະຕັດສິນ ບັນດາຊົນ ຊາດຢ່າງຍຸດຕິທຳ, **ພສສ** 9:8 (3 ນພ 27:16). ພຣະອົງ ຈະປົກຄອງຄົນທຸກຊາດທຸກພາສາ, **ພສສ** 96:13. ພຣະເຈົ້າຈະຕັດສິນຄົນຊອບທຳ ແລະ ຄົນຊົ່ວຊ້າ, **ປຍຈ** 3:17. ພຣະອົງຈະຕັດສິນໃນທຳມະການຊົນຊາດທັງຫລາຍ, **ອຊຢ** 2:4 (ມກ 4:3; 2 ນພ 12:4). ພຣະອົງຈະຕັດສິນຄົນທຸກລຳບາກຢ່າງຍຸດຕິທຳ, **ອຊຢ** 11:2-4.

ພຣະບິດາໄດ້ມອບການພິພາກສາທັງໝົດໃຫ້ແກ່ພຣະບຸດ, **ຢຮ** 5:22. ແຕ່ເຖິງແມ່ນເຮົາຕັດສິນ, ການຕັດສິນຂອງເຮົາກໍຖືກຕ້ອງ, **ຢຮ** 8:16. ພຣະເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພຣະອົງໄວ້ໃຫ້ເປັນຜູ້ພິພາກສາທັງຄົນເປັນ ແລະ ຄົນຕາຍ, **ກຈກ** 10:42 (2 ຕມທ 4:1). ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ພຣະເຢຊູຄຣິດພິພາກສາຄວາມເລິກລັບໃນໃຈຂອງມະນຸດທັງຫລາຍ, **ຣມ** 2:16. ພວກເຮົາທຸກຄົນຈະຕ້ອງຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ, **ຣມ** 14:10 (2 ກຣທ 5:10; ແອວ 12:12; ມມ 3:20; 7:6; ອທ 12:38; ຄພ 135:5).

ມະນຸດທັງປວງຍ່ອມມາຫາພຣະເຈົ້າ ເພື່ອຮັບການພິພາກສາຂອງພຣະອົງ ຕາມຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະອົງ, **2 ນພ** 2:10. ຢືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອຮັບການພິພາກສາຕາມການກະທຳ, **ແອວ** 5:15 (ແອວ 12:15; 33:22; 3 ນພ 27:14).

ພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະຄຣິດເປັນຜູ້ພິພາກສາ, **ຄພ** 76:68.

ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ: ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຕັມຢູ່ໃນສະຖານທີ່ ນະມັດ ສະການ, **ອພຍ** 40:34-38. ສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງຈະແຜ່ກະຈາຍໄປທົ່ວໂລກ, **ອຊຢ** 6:3 (2 ນພ 16:3). ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສ່ອງໃສ່ເຈົ້າ, **ອຊຢ** 60:1-2.

ບຸດມະນຸດຈະມາປະກົດດ້ວຍສະຫງ່າລາສີແຫ່ງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ, **ມທ** 16:27. ຂໍໂຜດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍມີສະຫງ່າລາສີຢູ່ຊ່ອງໜ້າພຣະອົງກ່ອນສ້າງໂລກນັ້ນ, **ຢຮ** 17:5.

ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນຈະປົກຄອງດ້ວຍລັດສະໝີພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່, **1 ນພ** 22:24. ພວກເຮົາມີຄວາມຫວັງໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, **ຢຄ** 4:4. ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດມາດ້ວຍລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, **ແອວ** 5:50. ພຣະອົງໄດ້ຊີ້ແຈງເລື່ອງທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນເຖິງເວລາທີ່ພຣະອົງຈະສະເດັດມາໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, **3 ນພ** 26:3.

ອັກຄະສາວົກຂອງເຮົາຈະຢືນຢູ່ດ້ວຍເສື້ອຄຸມແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາເປັນ, **ຄພ** 29:12 (ຄພ 45:44). ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະບຸດ, ຢູ່ທາງຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະບິດາ, **ຄພ** 76:19-23. ໂຢຮັນໄດ້ເຫັນ ແລະ ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມສົມບູນແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາ, **ຄພ** 93:6 (ຢຮ 1:14). ພຣະພັກຂອງພຣະອົງຮຸ່ງເຫລື້ອມແຈ້ງກວ່າຄວາມສະຫວ່າງຂອງດວງຕາເວັນ, **ຄພ** 110:3.

ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງໄດ້ຢູ່ນຳຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, **ມຊ** 1:1-11. ນີ້ແມ່ນວຽກງານ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງເຮົາ, **ມຊ** 1:39.

ຮູບແບບ ຫລື ເຄື່ອງໝາຍເຖິງພຣະຄຣິດ: ອາເບັນໄດ້ເອົາລູກແກະເຖິກຫົວປີໄປຖວາຍ, **ປຖກ** 4:4 (ມຊ 5:20). ໃຫ້ເອົາອີຊາກລູກຊາຍຄົນດຽວຂອງເຈົ້າໄປນຳ, ແລະ ມອບລາວເປັນເຄື່ອງຖວາຍ, **ປຖກ** 22:1-13 (ຢຄ 4:5). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນໃຫ້ເອົາລູກແກະທີ່ບໍ່ມີບ່ອນຕຳໜີມາເປັນເຄື່ອງຖວາຍ, **ອພຍ** 12:5, 21, 46 (ຈບຊ 9:12; ຢຮ 1:29; 19:33; 1 ປທ 1:19; ພນມ 5:6). ນີ້ແມ່ນອາຫານທີ່ບໍ່ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ພວກເຈົ້າກິນ, **ອພຍ** 16:2-15 (ຢຮ 6:51). ຈົ່ງໃຊ້ໄມ້ເທົ້າຂອງເຈົ້າຕີໂງ່ນຫີນ ແລະ ນ້ຳກໍຈະໄຫລອອກມາໃຫ້ປະຊາຊົນດິ່ມ, **ອພຍ** 17:6

ພຣະວາຈາແຫ່ງບັນຍາ

(ຍຣ 4:6-14; 1 ກຣທ 10:1-4). ໂຕແບ້ຈະຮັບ ແບກການບາບທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ລລວ 16:20-22 (ອຊຢ 53:11; ມຊຢ 14:11; 15:6-9). ໂມເຊໄດ້ຍົກຫລັກທີ່ມີທູທອງເຫລືອງຕິດໄວ້ຂຶ້ນ ເພື່ອຊ່ວຍກູ້ຊີວິດຜູ້ທີ່ຫລົງເບິ່ງມັນ, ຈບຊ 21:8-9 (ຍຣ 3:14-15; ແອວ 33:19; ຮລມ 8:14-15). ໂຢນາໄດ້ຢູ່ໃນທ້ອງຟາເປັນເວລາສາມມື້ສາມຄືນ, ຢນ 1:17 (ມທ 12:40).

ສິ່ງນີ້ເປັນລັກສະນະດຽວກັນກັບການເສຍສະລະຂອງພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກນຳເນີດຈາກພຣະບິດາ, ມຊ 5:4-8.

ພຣະວາຈາແຫ່ງບັນຍາ

ກົດສຳລັບສຸຂະພາບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງວິນຍານ ຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ (ຄພ 89). ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ມັນຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນ ພຣະວາຈາແຫ່ງບັນຍາ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສອນຜູ້ຕິດຕາມພຣະອົງສະເໝີ ກ່ຽວກັບຫລັກທຳເລື່ອງສຸຂະພາບ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຕໍ່ໃຈເຊັບ ສະມິດ ກ່ຽວກັບອາຫານ ຊະນິດໃດທີ່ຄວນກິນ ແລະ ຊະນິດໃດທີ່ຄວນຫລີກລ້ຽງ, ພ້ອມດ້ວຍຄຳສັນຍາທີ່ຈະປະທານພອນໃຫ້ ສຳລັບຮ່າງກາຍ ແລະ ວິນຍານ ໃນການເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະວາຈາແຫ່ງບັນຍາ.

ຢາຕົ້ມເຫລົ້າອະງຸ່ນ ຫລື ເຫລົ້າປຸກ, ລລວ 10:9. ຄົນໂງ່ຈ້າອັບບັນຍາທີ່ປ່ອຍຕົນໃຫ້ເມົາເຫລົ້າ, ສພສ 20:1. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຊົມຊື່ນຍ້ອນໄດ້ຊົມລົດເຫລົ້າ, ອຊຢ 24:9. ດານີເອນໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າຈະບໍ່ໃຫ້ຕົນເອງເປັນມົນທົນ ຍ້ອນກິນອາຫານ ແລະ ເຫລົ້າອະງຸ່ນຂອງກະສັດ, ດນອ 1:8.

ຖ້າ ຜູ້ ໃດ ທຳ ລາຍ ວິຫານ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າກໍຈະທຳລາຍຜູ້ນັ້ນ, 1 ກຣທ 3:16-17. ຄົນຂີ້ເຫລົ້າຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, 1 ກຣທ 6:10 (ຄລຕ 5:21).

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສັ່ງທ້າມວ່າ ມະນຸດບໍ່ຄວນກິນຊີ້ນ ບໍ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກພຣະເຈົ້າ, ຄພ 49:18-21. ທຸກສິ່ງຊຶ່ງເກີດຈາກແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ໃຊ້ສອຍ, ບໍ່ໃຫ້ເກີນ

ຂອບເຂດ, ຄພ 59:20. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນະນຳໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ເຫລົ້າອະງຸ່ນ, ເຫລົ້າປຸກ, ຢາດູດ, ແລະ ເຄື່ອງຕົ້ມຮ້ອນ, ຄພ 89:1-9. ສະໝຸນໄພ່, ໝາກໄມ້, ຊີ້ນ, ແລະ ເມັດພືດຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງມະນຸດ ແລະ ສັດສາວາສິ່ງ, ຄພ 89:10-17. ການເຊື່ອຟັງກົດພຣະວາຈາແຫ່ງບັນຍາຈະນຳພອນຝ່າຍໂລກ ແລະ ຝ່າຍວິນຍານມາໃຫ້, ຄພ 89:18-21.

ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເບິ່ງຂອງປະທານສັກສິດ; ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ; ສັກສິດທີ່ສຸດ; ພິທີການ ນຳອີກ

ຕາມຈິງແລ້ວ ເປັນບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງສະເໝີ ໃຫ້ສ້າງພຣະວິຫານ, ເປັນອາຄານທີ່ສັກສິດ ຊຶ່ງໃນນັ້ນໄພ່ພົນທີ່ມີຄ່າຄວນຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ປະຕິບັດພິທີສະຫລອງ ຫລື ພິທີການຂອງພຣະກິດຕິຄຸນສຳລັບຕົນເອງ ແລະ ສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຢັ້ງມຢາມພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ, ແລະ ອາຄານເຫລົ່ານີ້ເປັນອາຄານທີ່ສັກສິດ ຫລາຍກວ່າສະຖານທີ່ນະມັດສະການແຫ່ງອື່ນໆທັງໝົດ.

ສະຖານທີ່ນະມັດສະການທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍ ໂມເຊ ແລະ ລູກຫລານ ຂອງອິດສະຣາເອນ ເປັນພຣະວິຫານທີ່ຍົກຍ້າຍໄປໄດ້. ຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ໃຊ້ມັນໃນລະຫວ່າງການອົບພະຍົບຈາກປະເທດເອຢິບ.

ພຣະວິຫານແຫ່ງທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີ ຊຶ່ງກ່າວເຖິງໃນພຣະຄຳພີເດີມ ແມ່ນພຣະວິຫານຫລັງທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍ ໂຊໂລໂມນ ໃນເຣຍູຊາເລັມ (2 ຂຄ 2-5). ມັນໄດ້ຖືກທຳລາຍ 600 ປີ ກ່ອນຄ.ສ. ໂດຍ ຊາວບາບີໂລນ ແລະ ໄດ້ຖືກສ້ອມແປງຄືນໃໝ່ໂດຍ ເຊຣູບບາເບນ ປະມານ 70 ປີຕໍ່ມາ (ອຊຣ 1-6). ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງພຣະວິຫານແຫ່ງນີ້ໄດ້ຖືກເຜົາ 37 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ., ແລະ ຕໍ່ມາເຮໂຣດຜູ້ຍິງໃຫຍ່ ໄດ້ສ້າງມັນຂຶ້ນໃໝ່. ຊາວໂຣມໄດ້ທຳລາຍພຣະວິຫານ ໃນ ຄ.ສ. 70.

ໃນ ພຣະ ຄຳພີມໍມອນ, ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຖືກນຳພາໃຫ້ສ້າງ ແລະ

ນະມັດສະການ ໃນພຣະວິຫານ (2 ນພ 5:16; ມຊຢ 1:18; 3 ນພ 11:1). ການສ້າງ ແລະ ການໃຊ້ພຣະວິຫານຢ່າງຖືກຕ້ອງ ເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງພຣະວິຫານທີ່ແທ້ຈິງ ໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ, ລວມທັງການຟື້ນຟູສາດສະໜາຈັກຄົນມາໃໝ່ ໃນວັນເວລາຂອງເຮົາ. ພຣະວິຫານເຄີດແລນເປັນພຣະວິຫານແຫ່ງທຳອິດທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ອຸທິດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນຍຸກສະໄໝນີ້. ນັບແຕ່ນັ້ນມາ ພຣະວິຫານຫລາຍຕໍ່ຫລາຍແຫ່ງ ໄດ້ຖືກອຸທິດ ໃນຫລາຍປະເທດຕະຫລອດທົ່ວໂລກ.

ຜູ້ໃດຈະຍືນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ ທີ່ສັກສິດ, ພສສ 24:3-5. ໃຫ້ພວກເຮົາຂຶ້ນໄປຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ, ອຊຊຢ 2:2-3 (ມກ 4:1-2; 2 ນພ 12:2-3). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງໃນທັນໃດ, ມລກ 3:1 (3 ນພ 24:1; ຄພ 36:8; 42:36).

ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ຊຳລະ ພຣະ ວິຫານ, ມທ 21:12-16 (ມຣກ 11:15-18; ລກ 19:45-48).

ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ສ້າງພຣະວິຫານຢູ່ລັດມິເຊິຣີ, ຄພ 57:3 (ຄພ 84:3-5). ໄດ້ສະຖາປະນາບ້ານຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 88:119 (ຄພ 109:8). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕິຕຽນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບຄວາມລົ້ມເຫລວທີ່ຈະສ້າງພຣະວິຫານ, ຄພ 95:1-12. ເຮົາຈະບໍ່ມາຫາພຣະວິຫານທີ່ບໍ່ບໍລິສຸດ, ຄພ 97:15-17. ເຮົາໄດ້ຍອມຮັບເອົາບ້ານແຫ່ງນີ້, ແລະ ນາມຂອງເຮົາຈະຢູ່ທີ່ນີ້, ຄພ 110:7-8. ຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖືກບັນຊາສະເໜີ ໃຫ້ສ້າງບ້ານແດ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ຄພ 124:39. ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດໃນພຣະວິຫານແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍການຜະນຶກລູກໆເຂົ້າກັບພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 138:47-48. ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນຍຸກສຸດທ້າຍແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍການສ້າງພຣະວິຫານ, ຄພ 138:53-54.

ພຣະວິຫານເຄີດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ)

ພຣະວິຫານແຫ່ງທຳອິດທີ່ສາດສະໜາຈັກ

ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ໃນສະໄໝປະຈຸບັນ. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມັນຢູ່ໃນເມືອງເຄີດແລນ, ຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຄພ 94:3-9). ຈຸດປະສົງຢ່າງໜຶ່ງແມ່ນເພື່ອຈັດທາສະຖານທີ່ໃຫ້ສະມາຊິກທີ່ມີຄ່າຄວນຮັບເອົາອຳນາດ, ສິດອຳນາດ, ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງທາງວິນຍານ (ຄພ 109-110). ມັນໄດ້ຖືກອຸທິດ ໃນວັນທີ 27 ເດືອນມີນາ; 1836; ຄຳອະທິຖານການອຸທິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໂດຍການເປີດເຜີຍ (ຄພ 109). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານການເປີດເຜີຍທີ່ສຳຄັນຫລາຍຢ່າງ ແລະ ໄດ້ນຳຂໍ້ກະແຈທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການຟື້ນຟູໃຫ້ຢູ່ໃນພຣະວິຫານແຫ່ງນີ້ແຫລະ (ຄພ 110; 137). ມັນບໍ່ໄດ້ຖືກໃຊ້ສຳລັບພິທີການທັງໝົດຂອງພຣະວິຫານ ທີ່ມອບໃຫ້ໃນພຣະວິຫານທຸກວັນນີ້.

ພຣະວິນຍານສັກສິດ. ເບິ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ

ພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ. ເບິ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ພຣະ ວິນຍານບໍ ລິສຸດເປັນ ພຣະ ວິນຍານສັກສິດ ແຫ່ງ ຄຳສັນຍາ (ກຈກ 2:33). ພຣະອົງຍືນຍັນການກະທຳທີ່ຊອບທຳ, ພິທີການ, ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງມະນຸດທີ່ພຣະເຈົ້າຮັບຮູ້. ພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະບິດາວ່າ ພິທີການຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ຖືກປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ວ່າພັນທະສັນຍາທີ່ພົວພັນກັນໄດ້ຖືກຮັກສາ.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກຜະນຶກໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ ໄດ້ຮັບທຸກສິ່ງທີ່ພຣະບິດາມີ, ຄພ 76:51-60 (ອພຊ 1:13-14). ພັນທະສັນຍາ ແລະ ການປະຕິບັດທັງໝົດຈະຕ້ອງຖືກຜະນຶກໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ ເພື່ອຈະມີຜົນຫລັງຈາກຊີວິດນີ້, ຄພ 132:7, 18-19, 26.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ເບິ່ງ ຂອງປະທານ ແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ດົນໃຈ, ການດົນໃຈ; ນົກເຂົາ, ເຄື່ອງໝາຍຂອງ; ບັບຕິ

ພັກຜ່ອນ

ສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ; ບາບທີ່ອະໄພໃຫ້
ບໍ່ໄດ້; ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ; ພຣະເຈົ້າ,
ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ; ພຣະວິນ
ຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ *ນຳອີກ*

ສະມາ ຊິກ ອົງທີສາມ ໃນຝ່າຍ ພຣະ ເຈົ້າ
(1 ຢຣ 5:7; ຄພ 20:28). ພຣະອົງມີພຣະກາຍ
ທີ່ເປັນພຣະວິນຍານ, ບໍ່ມີພຣະກາຍທີ່ເປັນເນື້ອ
ໜັງ ແລະ ກະດູກ (ຄພ 130:22). ພຣະວິນຍານ
ບໍລິສຸດມັກຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນພຣະວິນຍານ,
ຫລື ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດ ປະຕິບັດບົດບາດ
ຫລາຍຢ່າງທີ່ສຳຄັນໃນແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ.

- (1) ພຣະອົງເປັນພະຍານເຖິງພຣະບິດາ ແລະ
ພຣະບຸດ (1 ກຣທ 12:3; 3 ນພ 28:11; ອທ
12:41).
- (2) ພຣະອົງເປີດເຜີຍຄວາມຈິງຂອງ
ທຸກເລື່ອງ (ຢຣ 14:26; 16:13; ມຣນ 10:5;
ຄພ 39:6).
- (3) ພຣະອົງຊຳລະລ້າງຜູ້ໄດ້ກັບໃຈ
ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ (ຢຣ 3:5; 3 ນພ 27:20;
ມຊ 6:64–68).
- (4) ພຣະອົງເປັນພຣະວິນ
ຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ (ຄພ 76:50–53;
132:7, 18–19, 26).

ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດສາມາດ
ມາເຖິງບຸກຄົນໄດ້ກ່ອນຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ
ເປັນພະຍານວ່າພຣະກິດຕິຄຸນ ເປັນຄວາມ
ຈິງ. ແຕ່ສິດທີ່ຈະມີພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນ
ເພື່ອນຕະຫລອດເວລາ, ຕອນທີ່ບຸກຄົນມີຄຳ
ຄວນ, ເປັນຂອງປະທານທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບພຽງ
ແຕ່ໂດຍການວາງມືຂອງຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລ
ຫິດແຫ່ງເມນຕີເສດັກ ຫລັງຈາກການບັບຕິ
ສະມາທີ່ຖືກຕ້ອງເຂົ້າໃນສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້
ຈິງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ສິດສອນວ່າ ບາບທັງໝົດສາ
ມາດຖືກອະໄພໃຫ້ໄດ້ ຍົກເວັ້ນແຕ່ການໝິ່ນ
ປະໝາດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເທົ່ານັ້ນ (ມທ
12:31–32; ມຣກ 3:28–29; ລກ 12:10; ຮຣ
6:4–8; ຄພ 76:34–35).

ພຣະວິນຍານເຮັດໃຫ້ມະນຸດປະຕິບັດຕາມ
ກົດບັນຍັດຕ່າງໆຂອງພຣະເຈົ້າ, ອຊກ 36:27.

ອັກຄະສາວົກໄດ້ຖືກສົ່ງໃຫ້ບັບຕິສະມາ
ໃນພຣະນາມຂອງພຣະບິດາ, ຂອງພຣະບຸດ,

ແລະ ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ມທ 28:19.
ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະສິດສອນພວກເຈົ້າທຸກ
ສິ່ງ, ຢຣ 14:26. ຊາຍທີ່ບໍລິສຸດໄດ້ກ່າວຄຳທີ່ມາ
ຈາກພຣະເຈົ້າຕາມທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດດົນ
ໃຈ, 2 ປທ 1:21.

ນີໄພໄດ້ຖືກຊົງນຳໂດຍພຣະວິນຍານ, 1 ນພ
4:6. ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເປີດ
ເຜີຍອອກໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາໂດຍອຳນາດຂອງ
ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, 1 ນພ 10:17–19. ພຣະ
ວິນຍານບໍລິສຸດສະແດງທຸກຢ່າງທີ່ພວກທ່ານ
ຄວນເຮັດ, 2 ນພ 32:5. ໂດຍອຳນາດຂອງ
ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ທ່ານຈະຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ
ຂອງທຸກເລື່ອງ, ມຣນ 10:5.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະບອກເຈົ້າໃນຈິດໃຈ
ແລະ ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ຄພ 8:2. ພຣະວິນ
ຍານພາໃຫ້ເຮັດຄວາມດີ, ຄພ 11:12. ພຣະ
ວິນຍານບໍລິສຸດຮູ້ທຸກສິ່ງ, ຄພ 35:19. ພຣະ
ວິນຍານບໍລິສຸດສັ່ງສອນເຖິງສິ່ງທີ່ເປັນສັນຕິ
ສຸກຂອງອານາຈັກ, ຄພ 36:2 (ຄພ 39:6). ຖ້າ
ຫາກພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານ, ພວກ
ເຈົ້າຈະບໍ່ສິດສອນ, ຄພ 42:14. ພຣະວິນຍານ
ບໍລິສຸດເປັນພະຍານເຖິງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະ
ບຸດ, ຄພ 42:17 (1 ກຣທ 12:3; 3 ນພ 11:32,
35–36). ແກ່ບາງຄົນມັນຖືກມອບໃຫ້ໂດຍ
ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ເພື່ອຈະຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູ
ຄຣິດຄືພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 46:13. ສິ່ງ
ໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາຈະກ່າວເມື່ອໄດ້ຮັບການ
ດົນໃຈໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະເປັນພຣະ
ຄຳພີ, ຄພ 68:4. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະຖືກ
ສົ່ງໄປໃຫ້ໃນການເປັນພະຍານເຖິງທຸກສິ່ງທັງ
ປວງທີ່ພວກເຈົ້າຈະກ່າວ, ຄພ 100:8. ພຣະວິນ
ຍານບໍລິສຸດຈະເປັນເພື່ອນຂອງທ່ານສະເໝີ,
ຄພ 121:45–46.

ພັກຜ່ອນ. ເບິ່ງ ສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ; ວັນ
ຊະປາໂຕ *ນຳອີກ*

ຄວາມມ່ວນຊື່ນກັບສັນຕິສຸກ ແລະ ອິດສະ
ລະພາບ ຈາກຄວາມກັງວົນໃຈ ແລະ ຄວາມ
ວຸ້ນວາຍ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັນຍາສະຖານ
ທີ່ພັກຜ່ອນ ໄວ້ສຳລັບຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຊື່ສັດໃນ
ລະຫວ່າງຊີວິດນີ້. ພຣະອົງຍັງໄດ້ຕຽມສະຖານ

ທີ່ພັກຜ່ອນໄວ້ສຳລັບເຂົາເຈົ້າ ໃນຊີວິດໜ້ານຳອີກ.

ເຮົາຈະນຳພາເຈົ້າໄປ ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການພັກຜ່ອນ, ອພຍ 33:14.

ຈົ່ງມາຫາເຮົາ, ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມເຂົາເມື່ອຍ, ມທ 11:28–29.

ພວກເຮົາຈຶ່ງອອກແຮງ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະອົງ, ຢດ 1:7 (ຮຣ 4:1–11). ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກັບໃຈ ຈະເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງເຮົາ, ແອວ 12:34. ມີຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແອວ 13:12–16. ທີ່ສຸຂະເສີມເປັນສະພາບຂອງການພັກຜ່ອນ, ແອວ 40:12 (ແອວ 60:13). ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດເຂົ້າໄປໃນທີ່ພັກຂອງພຣະອົງໄດ້ນອກຈາກຜູ້ທີ່ໄດ້ຊຳລະລ້າງອາພອນຂອງເຂົາໃຫ້ຂາວສະອາດແລ້ວດ້ວຍໂລຫິດຂອງເຮົາ, 3 ນຟ 27:19.

ປະກາດການກັບໃຈແກ່ຜູ້ຄົນພວກນີ້, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ພັກຜ່ອນນຳເຂົາໃນອານາຈັກຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ຄພ 15:6 (ຄພ 16:6). ຄົນທີ່ຕາຍໄປແລ້ວ ຈະໄດ້ພັກຜ່ອນຈາກວຽກງານທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 59:2 (ພນມ 14:13). ທີ່ພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືຄວາມສົມບູນແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, ຄພ 84:24.

ພັນທະສັນຍາ. ເບິ່ງ ຄຳສາບານ; ຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງຖານະປະໂລຫິດ; ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຮາຮາມ; ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ ນຳອີກ

ການ ຕົກລົງ ລະຫວ່າງ ພຣະ ເຈົ້າ ແລະ ມະນຸດ, ແຕ່ທັງສອງຝ່າຍບໍ່ໄດ້ກະທຳເທົ່າທຽມກັນໃນການຕົກລົງ. ພຣະເຈົ້າມີເງື່ອນໄຂສຳລັບພັນທະສັນຍາ, ແລະ ມະນຸດຕົກລົງທີ່ຈະເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ພຣະອົງຂໍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຮັດ. ແລ້ວພຣະເຈົ້າສັນຍາທີ່ຈະປະທານພອນບາງຢ່າງໃຫ້ສຳລັບການເຊື່ອຟັງຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ເຮົາໄດ້ຮັບຫລັກທຳ ແລະ ພິທີການ ໂດຍພັນທະສັນຍາ. ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາ

ຈັກ ຜູ້ເຮັດພັນທະສັນຍາເຊັ່ນນັ້ນສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ກຽດແກ່ມັນ. ຕົວຢ່າງ, ສະມາຊິກໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍານຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕອນຮັບບັບຕິສະມາ ແລະ ຕໍ່ພັນທະສັນຍາເຫລົ່ານັ້ນ ໂດຍການຮັບເອົາສິນລະລຶກ. ເຂົາເຈົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາຕື່ມອີກຢູ່ໃນພຣະວິຫານ. ຜູ້ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນຢ່າງຫລວງຫລາຍເມື່ອເຂົາເຈົ້າຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງເຂົາເຈົ້ານຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ເຮົາຈະຕັ້ງພັນທະສັນຍາໄວ້ກັບເຈົ້າ, ປຖກ 6:18. ຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ; ແລ້ວພວກເຈົ້າກໍຈະເປັນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ, ອພຍ 19:5. ຢ່າເຮັດຂໍ້ຕົກລົງໃດໆກັບພວກເຂົາ ຫລືກັບບັນດາພຣະຂອງພວກເຂົາ, ອພຍ 23:32. ໃຫ້ຮັກສາວັນຊະບາໂຕເປັນເຄື່ອງໝາຍອັນສຳຄັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ອພຍ 31:16. ເຮົາຈະບໍ່ລືບລ້າງພັນທະສັນຍາທີ່ມີໄວ້ກັບພວກເຈົ້າຈັກເທື່ອ, ຜປ 2:1. ໄພ່ພົນຂອງເຮົາໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເຮົາໂດຍການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ, ພສສ 50:5 (ຄພ 97:8).

ຈົ່ງລະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ, ລກ 1:72 (ຄພ 90:24).

ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງມາເທິງຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, 1 ນຟ 14:14. ພັນທະສັນຍາທີ່ໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບອັບຮາຮາມຈະສຳເລັດໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, 1 ນຟ 15:18 (3 ນຟ 16:5, 11–12; 21:7; ມມ 9:37). ຜູ້ຄົນຂອງເປັນຢາມິນເຕັມໃຈທີ່ຈະເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າ ເພື່ອຈະກະທຳຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ມຊຢ 5:5. ການບັບຕິສະມາເປັນປະຈັກພະຍານວ່າມະນຸດໄດ້ເຂົ້າເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າ ທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ, ມຊຢ 18:13. ພວກເຈົ້າເປັນລູກຫລານແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, 3 ນຟ 20:25–26. ເຫລົ່າທູດບັນລຸ ແລະ ເຮັດໃຫ້ວຽກງານແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະບິດາສຳເລັດ, ມຣນ 7:29–31. ການຫລັງໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດແມ່ນພັນທະສັນຍາ, ມຣນ 10:33.

ທຸກຄົນທີ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກນີ້ຂອງ

ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ

ພຣະຄຣິດ ຈະຍິດຖືທີ່ຈະຮັກສາພັນທະສັນຍາທັງໝົດ, ຄພ 42:78. ຄົນທີ່ຮັກສາພັນທະສັນຍາຍາຍອມເປັນສູງ, ຄພ 54:6. ຄົນໃດທີ່ຝ່າຝົນພັນທະສັນຍານີ້ຈະສູນເສຍໜ້າທີ່ ແລະ ຕຳແໜ່ງຂອງຕົນໃນສາດສະໜາຈັກ, ຄພ 78:11–12. ທຸກຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດ ໄດ້ຮັບຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາ, ຄພ 84:39–40. ພວກເຂົາເຕັມໃຈທີ່ຈະຍິດຖືພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຂົາ ໂດຍການເສຍສະລະ, ຄພ 97:8. ພັນທະສັນຍາຂອງການແຕ່ງງານສາມາດເປັນນິລັນດອນໄດ້, ຄພ 132. ນີ້ຈະເປັນພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຮົາ, ວ່າພວກເຮົາຈະດຳເນີນຊີວິດຕາມພິທີການທັງປວງ, ຄພ 136:4.

ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ. ເບິ່ງ ພັນທະສັນຍາ; ພິທີຕັດ; ອັບຣາຮາມ ນຳອີກ

ອັບຣາຮາມໄດ້ຮັບພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຖານະປະໂລຫິດທີ່ສູງກວ່າ (ຄພ 84:14; ອຣຣ 2:11), ແລະ ເພິ່ນໄດ້ແຕ່ງງານລະດັບຊັ້ນສູງ, ຊຶ່ງເປັນພັນທະສັນຍາແຫ່ງຄວາມສູງສົ່ງ (ຄພ 131:1–4; 132:19, 29). ອັບຣາຮາມໄດ້ຮັບຄຳສັນຍາວ່າ ພອນທັງໝົດຂອງພັນທະສັນຍາເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງເພິ່ນຢູ່ໃນຊ່ວງມະຕະນີ້ (ຄພ 132:29–31; ອຣຣ 2:6–11). ພ້ອມດຽວກັນນີ້, ພັນທະສັນຍາ ແລະ ຄຳສັນຍາເຫລົ່ານີ້ຖືກເອີ້ນວ່າພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ. ການຟື້ນຟູພັນທະສັນຍານີ້ເປັນການຟື້ນຟູ ພຣະກິດຕິຄຸນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເພາະຜ່ານການຟື້ນຟູນີ້ ປະຊາຊາດທັງປວງຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນ (ຄລຕ 3:8–9, 29; ຄພ 110:12; 124:58; ອຣຣ 2:10–11).

ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ. ເບິ່ງ ພັນທະສັນຍາ ນຳອີກ

ຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ຄພ 66:2). ມັນເປັນສິ່ງໃໝ່ທຸກເທື່ອທີ່ມັນໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍອີກ ຫລັງຈາກການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ. ມັນເປັນນິດໃນຄວາມໝາຍທີ່ວ່າ ມັນເປັນພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ

ໄດ້ຊື່ນຊົມກັບມັນໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ບ່ອນທີ່ຜູ້ຄົນເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັບເອົາມັນ. ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໃໝ່ຕໍ່ມະນຸດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ ຜ່ານສາດສະດາໂຈເຊັບສະນິດ. ມັນບັນຈຸພິທີການທີ່ສັກສິດ ຊຶ່ງປະຕິບັດໂດຍສິດອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດ—ດັ່ງເຊັ່ນການບັບຕິສະມາ ແລະ ການແຕ່ງງານໃນພຣະວິຫານ—ຊຶ່ງຈັດຕຽມໄວ້ສຳລັບຄວາມລອດ, ຄວາມເປັນອະມະຕະຍະ, ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນຂອງມະນຸດ. ເມື່ອຜູ້ຄົນຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ສັນຍາວ່າຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າກໍເຮັດພັນທະສັນຍາທີ່ຈະປະທານພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

ເຮົາຈະຕັ້ງພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງເຮົາກັບເຈົ້າ, ປຖກ 17:7. ລາວຈະໄດ້ຮັບພັນທະສັນຍາແຫ່ງຖານະປະໂລຫິດອັນເປັນນິດ, ຈບຊ 25:13. ຜູ້ຄົນໄດ້ປ່ຽນພິທີການ ແລະ ໄດ້ຝ່າຝົນພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ, ອຊຊ 24:5 (ຄພ 1:15). ເຮົາຈະເຮັດພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດກັບພວກເຈົ້າ, ອຊຊ 55:3 (ຢມຍ 32:40). ມັນຈະເປັນພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ, ອຊກ 37:26.

ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງພັນທະສັນຍາໃໝ່ຂຶ້ນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພັນທະສັນຍາເດີມພົ້ນສະໄໝໄປ, ຮຣ 8:13. ພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ເປັນກາງຂອງພັນທະສັນຍາໃໝ່, ຮຣ 12:24 (ຄພ 76:69).

ນີ້ຄືພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ, ຄພ 22:1. ເຮົາໄດ້ສົ່ງພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດຂອງເຮົາມາໃນໂລກ, ຄພ 45:9 (ຄພ 49:9). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະອົງອອກໄປ, ພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດຂອງພຣະອົງ, ຄພ 66:2 (ຄພ 133:57). ກ່ອນຈະໄດ້ບັນລຸເຖິງລະດັບສູງສຸດໃນອານາຈັກຊັ້ນສູງໄດ້, ມະນຸດຕ້ອງເຂົ້າສູ່ລະບຽບຂອງພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດຂອງການແຕ່ງງານ, ຄພ 131:1–2. ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ສຳລັບ

ຄວາມສົມບູນແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 132:6, 19.

ພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ. ເບິ່ງ ພັນທະສັນ
ຍາ; ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ

ພັນປີ. ເບິ່ງ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ນະລົກ ນຳອີກ

ຊ່ວງ ໄລຍະໜຶ່ງພັນປີແຫ່ງສັນຕິສຸກ ທີ່ຈະ
ເລີ່ມຕົ້ນຕອນພຣະຄຣິດສະເດັດກັບມາ ເພື່ອ
ປົກຄອງແຜ່ນດິນໂລກດ້ວຍຕົວພຣະອົງເອງ
(ຫຼຸຊ 1:10).

ຊົນຊາດທັງຫລາຍຈະບໍ່ເຮັດເສີກອີກຕໍ່ໄປ,
ອຊຢ 2:4 (ມກ 4:3; 2 ນຟ 12:4). ດິນແດນທີ່
ເຄີຍເປັນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ຈະກາຍເປັນ
ດັງສວນເອເດນ, ອຊກ 36:35.

ພວກເຂົາໄດ້ຄຸ້ມຄອງຮ່ວມກັບພຣະຄຣິດໃນ
ລະຫວ່າງພັນປີ, ພນມ 20:4.

ເພາະ ຄວາມ ຊອບ ທຳ, ຊາຕານຈຶ່ງບໍ່ມີ
ອຳນາດ, 1 ນຟ 22:26.

ເຮົາຈະດຳລົງຢູ່ໃນຄວາມຊອບທຳຢູ່ເທິງ
ແຜ່ນດິນໂລກເປັນເວລາພັນປີ, ຄພ 29:11.
ເມື່ອພັນປີຜ່ານພົ້ນໄປ, ເຮົາຈະລະເວັ້ນແຜ່ນ
ດິນໂລກໄວ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ຄພ 29:22. ຊ່ວງ
ໄລຍະ ພັນປີອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຈະ ມາເຖິງ, ຄພ
43:30. ລູກຫລານຂອງຄົນຊອບທຳຈະເຕີບ
ໂຕຂຶ້ນປາດສະຈາກບາບ, ຄພ 45:58. ເດັກ
ນ້ອຍຈະເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນຈົນກວ່າເຂົາຈະເຖົ້າ
ແກ່; ມະນຸດຈະຖືກປ່ຽນໄປໃນພົບຕາດຽວ,
ຄພ 63:51. ໃນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງພັນປີທີ່ເຈັດ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊຳລະແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້
ບໍລິສຸດ, ຄພ 77:12. ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີຊີວິດ
ອີກຈົນກວ່າພັນປີຜ່ານພົ້ນໄປ, ຄພ 88:101.
ຊາຕານຈະຖືກມັດໄວ້ເປັນເວລາໜຶ່ງພັນປີ,
ຄພ 88:110. ຄຳບັນຍາຍກ່ຽວກັບພັນປີ, ຄພ
101:23–34.

ເປັນເວລາໜຶ່ງພັນປີ ແຜ່ນດິນໂລກຈະພັກ
ຜ່ອນ, ມຊ 7:64.

ພາສາ

ຄຳ, ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຫລື ຄຳເວົ້າ,

ຮ່ວມເຂົ້າກັນ ໃນແບບແຜນໃດໜຶ່ງໂດຍສະ
ເພາະ ເພື່ອສື່ສານຂໍ້ມູນ, ຄວາມນຶກຄິດ, ແລະ
ແນວຄິດ. ວິທີທີ່ເຮົາໃຊ້ພາສາ ເປັນການ
ສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຮົາຕໍ່ພຣະ
ເຈົ້າ ແລະ ຕໍ່ຄົນອື່ນໆ. ໃນການສະເດັດມາຄັ້ງ
ທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈະປະທານພາສາທີ່ບໍລິສຸດໃຫ້ແກ່ມະນຸດຊາດ
(ຊຟຢ 3:8–9).

ມະນຸດທົ່ວທັງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ປາກເວົ້າ
ພາສາດຽວກັນ, ປຖກ 11:1. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພາສາສັບສົນຕະຫລອດທົ່ວໂລກ,
ປຖກ 11:4–9.

ທຸກຄົນໄດ້ຍິນພວກເຂົາເລີ່ມປາກພາສາ
ຕ່າງໆ, ກກກ 2:1–6.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບສັ່ງກັບມະນຸດຕາມ
ພາສາຂອງພວກເຂົາ, 2 ນຟ 31:3 (ຄພ 1:24).
ເປັນຢາມິນໄດ້ສອນພາສາຂອງບັນພະບຸລຸດ
ຂອງເພິ່ນ ໃຫ້ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ເພື່ອ
ວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ເປັນຄົນສະຫລາດ, ມຊຢ
1:2–5.

ຜູ້ທີ່ເວົ້າຈາອ່ອນໂຍນ ແລະ ເສີມສ້າງ ແມ່ນ
ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຖ້າຫາກເຂົາປະຕິບັດຕາມ
ພິທີການຂອງເຮົາ, ຄພ 52:16. ມາຄຸ້ນເຄີຍ
ກັບປື້ມທີ່ດີທັງປວງ, ແລະ ກັບພາສາ, ຄຳເວົ້າ,
ແລະ ຜູ້ຄົນ, ຄພ 90:15.

ອາດາມ ແລະ ລູກຫລານຂອງເພິ່ນມີພາສາ
ຊຶ່ງບໍລິສຸດ ແລະ ບໍ່ເສື່ອມໂຊມ, ມຊ 6:5–6, 46.
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານພາສາທີ່ມີອຳນາດຫລາຍ
ໃຫ້ແກ່ເອນິກ, ມຊ 7:13.

ພາກພຽນ, ຄວາມພາກພຽນ

ສະໜ້າສະເໝີ, ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ກ້າ
ຫານ, ໂດຍສະເພາະໃນການຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ ແລະ ການເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະ
ອົງ.

ຈົ່ງເຊື່ອຟັງເຮົາແມ, ອຊຢ 55:2.
ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ໂຜດປະທານລາງວັນແກ່ຜູ້
ທີ່ສະແຫວງຫາພຣະອົງ, ຮສ 11:6. ຈົ່ງອິດສາ
ພະຍາຍາມຈົນສຸດກຳລັງ, ເພື່ອຈະເອົາຄຸນນະ
ທຳເພີ່ມຄວາມເຊື່ອ, 2 ປຕ 1:5.

ພາດທຣິດ, ເອດເວີດ

ຈົ່ງສິດສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ, ຢຄ 1:19. ພວກເຂົາໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີຢ່າງພາກພຽນ, ແອວ 17:2. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດດ້ວຍສຸດຄວາມພາກພຽນ, 3 ນຟ 6:14. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາທຳງານຢ່າງພາກພຽນ, ມຣນ 9:6.

ຈົ່ງກະຕືລືລົ້ນໃນອຸດົມການດີ, ຄພ 58:27. ທັງບໍ່ໃຫ້ກຽດຄ້ານແຕ່ໃຫ້ທຳງານດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຈົ້າ, ຄພ 75:3. ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງພາກພຽນຕໍ່ຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຊີວິດນີ້ລັ່ນດອນ, ຄພ 84:43. ໃຫ້ທຸກໆຄົນຮຽນຮູ້ທຳທີ່ຂອງຕົນ, ແລະ ກະທຳໃນຄວາມພາກພຽນທັງໝົດ, ຄພ 107:99.

ພາດທຣິດ, ເອດເວີດ

ເປັນສະມາຊິກ ແລະ ຜູ້ນຳຈຸລັງທຳອິດຂອງສາດສະໜາຈັກ ຫລັງຈາກມັນໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ໃນສະໄໝປະຈຸບັນ. ເອດເວີດພາດທຣິດ ໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນອະທິການຄົນທຳອິດຂອງສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 36; 41:9–11; 42:10; 51:1–18; 115; 124:19).

ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນຄັ້ງທຳອິດ. ເບິ່ງ ການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ; ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກນຳອີກ

ການມາປະກົດຂອງພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ຕໍ່ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ຢູ່ໃນປ່າ.

ໃນລະດູໃບໄມ້ບົ່ງຂອງປີ 1820, ໂຈເຊັບສະມິດ, ຜູ້ລູກ, ມີອາຍຸໄດ້ສິບຫ້າປີ. ເພິ່ນໄດ້ອາໄສຢູ່ກັບຄອບຄົວຂອງເພິ່ນຢູ່ໃນເມືອງພາໄມຣາ, ລັດນິວຢອກ. ຢູ່ທາງຕາເວັນຕົກບໍ່ໄກຈາກເຮືອນ ມີປ່າໃຫຍ່ຢູ່ແຫ່ງໜຶ່ງ. ໂຈເຊັບໄດ້ໄປຫາບ່ອນນັ້ນ ເພື່ອອະທິຖານທາພຣະເຈົ້າ ຢາກຮູ້ວ່າສາດສະໜາຈັກແຫ່ງໃດຖືກຕ້ອງ. ເພິ່ນມີຄວາມປະທັບໃຈຫລາຍໃນຂະນະທີ່ອ່ານພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ວ່າເພິ່ນຕ້ອງສະແຫວງຫາຄຳຕອບຈາກພຣະເຈົ້າ (ຢກບ 1:5–6). ໃນຄຳຕອບຕໍ່ຄຳອະທິຖານຂອງເພິ່ນ, ພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ ໄດ້ປະກົດຕໍ່ເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ບອກເພິ່ນບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມສາດສະ

ໜາຈັກແຫ່ງໃດເລີຍຢູ່ເທິງໂລກໃນຕອນນັ້ນ, ເພາະທຸກແຫ່ງບໍ່ຖືກຕ້ອງ (ຈສ—ປ 1:15–20). ປະສົບການທີ່ສັກສິດນີ້ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເຫດການທີ່ຕິດຕໍ່ກັນ ຊຶ່ງໄດ້ນຳການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ສາດສະໜາຈັກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດມາໃຫ້.

ພາບນິມິດ. ເບິ່ງ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ; ຝັນ; ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນຄັ້ງທຳອິດ ນຳອີກ

ພາບການເປີດເຜີຍກ່ຽວກັບບາງເຫດການ, ບາງຄົນ, ຫລື ບາງສິ່ງ ຜ່ານອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ຕົວຢ່າງຂອງພາບນິມິດທີ່ສຳຄັນແມ່ນລວມທັງ ດັ່ງ ຕໍ່ ໄປ ນີ້: ພາບນິມິດຂອງເອເຊ ກຽນກ່ຽວກັບຍຸກສຸດທ້າຍ (ອຊກ 37–39), ພາບນິມິດຂອງສະເຕຟາໂນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູປະທັບຢືນຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ (ກຈກ 7:55–56), ການເປີດເຜີຍຂອງໂຢຮັນກ່ຽວກັບຍຸກສຸດທ້າຍ (ພນມ 4–21), ພາບນິມິດຂອງລີໄຮ ແລະ ນີໂຟກ່ຽວກັບຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ (1 ນຟ 8; 10–14), ພາບນິມິດຂອງແອວມາຜູ້ເປັນລູກກ່ຽວກັບທູດ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ມຊຢ 27), ພາບນິມິດຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດກ່ຽວກັບຜູ້ອາໄສທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ (ອທ 3:25), ພາບນິມິດກ່ຽວກັບລັດສະໝີພາບ (ຄພ 76), ພາບນິມິດທີ່ມອບໃຫ້ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ໃນພຣະວິທານເຄີດແລນ (ຄພ 110), ພາບນິມິດຂອງໂຈເຊັບ ແອັພ ສະມິດ ກ່ຽວກັບການໄຖ່ຄົນຕາຍ (ຄພ 138), ພາບນິມິດຂອງໂມເຊກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ການສ້າງຂອງພຣະອົງ (ມຊ 1), ພາບນິມິດຂອງເອນິກກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ (ມຊ 6–7), ແລະ ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນຄັ້ງທຳອິດຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ (ຈສ—ປ 1).

ຊົນຊາດໃດທີ່ບໍ່ມີນິມິດ, ຊົນຊາດນັ້ນກໍຈະຈົບຫາຍ, ສພສ 29:18. ຊາຍໜຸ່ມຈະເຫັນນິມິດຕ່າງໆ, ຢອ 2:28 (ກຈກ 2:17).

ພຣະອົງໄດ້ປະທານຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໂດຍພາບນິມິດ, 2 ນຟ 4:23.

ເພິ່ນແມ່ນທູດສະຫວັນທີ່ຖືກສົ່ງມາຈາກທີ່

ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຈສ—ປ** 1:33. ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການພະຍາກອນ, ການເປີດເຜີຍ, ພາບທີ່ມາໃຫ້ເຫັນ, **ຫຼຸຊ** 1:7.

ພອນ, ໃຫ້ພອນ, ເປັນພອນ. ເບິ່ງການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ; ກິດ; ຂອບຄຸນ, ຂອບໃຈ, ຄວາມຂອບຄຸນ; ປັດຖະໜາ; ພຣະຄຸນນຳອີກ

ເພື່ອມອບພຣະກະລຸນາຈາກສະຫວັນໃຫ້ບາງຄົນ. ອັນໃດກໍຕາມທີ່ເພີ່ມໃສ່ກັບຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ, ຄວາມຢູ່ເຢັນເປັນສຸກ, ຫລືຄວາມຈະເລີນກ້າວໜ້າແມ່ນພອນ.

ພອນທຸກປະການແມ່ນຂຶ້ນກັບກິດນິລັນດອນ (ຄທ 130:20–21). ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າປະສົງໃຫ້ລູກຊອງພຣະອົງພົບຄວາມສຸກໃນຊີວິດ (2 ນຟ 2:25), ພຣະອົງປະທານພອນໃຫ້ເຂົາ ອີງຕາມຄວາມເຊື່ອຟັງຂອງເຂົາຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ (ຄທ 82:10), ໃນການຕອບຄຳອະທິຖານ ຫລື ພິທີການຂອງຖານະປະໂລຫິດ (ຄທ 19:38; 107:65–67), ຫລືຜ່ານພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ (2 ນຟ 25:23).

ຂໍ້ຄວາມທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີກ່ຽວກັບພອນແມ່ນຄຳບູລິມສຸກ (ມທ 5:1–12; 3 ນຟ 12:1–12).

ທົ່ວໄປ: ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າເປັນຊົນຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ເຮົາຈະອວຍພອນເຈົ້າ, **ປຖກ** 12:2–3 (1 ນຟ 15:18; ອຣຮ 2:9–11). ຄົນຊອບທຳຈະໄດ້ຮັບພອນນາໆປະການ, **ສພສ** 10:6. ຄົນຊື່ສັດໃຊ້ຊີວິດເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ, **ສພສ** 28:20. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄຂປະຕູສະຫວັນ ແລະ ຖອກເທພຣະພອນລົງມາຍັງພວກເຈົ້າ, **ມລກ** 3:10 (3 ນຟ 24:10).

ຄຳບູລິມສຸກສັນຍາພອນ, **ມທ** 5:1–12 (3 ນຟ 12:1–12). ຄວາມສຸກມີແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຮັບເຊີນມາໃນງານລ້ຽງມຸງຄຸນສົມຣົດຂອງພຣະເມສາມ້ອຍ, **ພນມ** 19:9.

ຄົນທີ່ຊອບທຳຍ່ອມເປັນທີ່ໂປດປານຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ນຟ** 17:35 (ມຊຢ 10:13). ຖ້າຫາກລູກເຊື່ອຟັງ, ພໍ່ຈະໃຫ້ພອນແກ່ລູກ, **2 ນຟ** 1:28. ພໍ່ໃຫ້ພອນແກ່ລູກທີ່ເປັນພອນດຽວກັນ, **2 ນຟ** 4:9. ພຣະອົງຈະປະທານພອນໃຫ້ພວກ

ທ່ານໂດຍທັນທີ, **ມຊຢ** 2:24. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານພອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນ, **ຮລມ** 12:1.

ຈົ່ງຊ່ວຍນຳວຽກງານຂອງເຮົາອອກມາ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ, **ຄທ** 6:9. ຈົ່ງອະທິຖານສະເໝີ, ແລະ ພອນຂອງເຈົ້າຈະຍິ່ງໃຫຍ່, **ຄທ** 19:38. ຈົ່ງຮັບບັບຕິສະມາ, ແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ ແລະ ພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຢ່າງທີ່ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຮູ້ມາກ່ອນ, **ຄທ** 39:10. ເພາະພອນຈະມາເຖິງຫລັງຈາກຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຢ່າງຫລວງຫລາຍ, **ຄທ** 58:4. ມະນຸດບໍ່ເຊື່ອຟັງ; ເຮົາຍົກເລີກ ແລະ ເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບພອນ, **ຄທ** 58:32. ເຈົ້າຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະບິດາໄດ້ຕຽມໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າເທື່ອ, **ຄທ** 78:17. ຈາກຖານະປະໂລຫິດສູງ ການປະຕິບັດພິທີການ ແລະ ພອນມາເຖິງສາດສະໜາຈັກ, **ຄທ** 107:65–67. ມີກິດ ຊຶ່ງໃນນັ້ນ ພອນທັງປວງໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ແລ້ວ, **ຄທ** 130:20. ຜູ້ຄົນທັງປວງທີ່ຢາກມີພອນຈາກມືຂອງເຮົາ ຈະປະຕິບັດຕາມກິດ, **ຄທ** 132:5. ພອນທັງປວງຖືກເກັບໄວ້ສຳລັບຄົນທີ່ຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄທ** 138:52.

ອັບຣາຮາມໄດ້ສະແຫວງຫາພອນຂອງບັນພະບຸລຸດ ແລະ ສິດທິທີ່ຈະປະຕິບັດພອນດັ່ງກ່າວ, **ອຣຮ** 1:2.

ການໃຫ້ພອນແກ່ເດັກນ້ອຍ: ພຣະອົງກໍໄດ້ອູ້ມເດັກນ້ອຍນັ້ນ ວາງມືໃສ່ ແລະ ອວຍພອນພວກເຂົາ, **ມຣກ** 10:16.

ພຣະອົງໄດ້ເອົາເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາມາເທື່ອລະຄົນ, ແລະ ອວຍພອນພວກເຂົາ, **3 ນຟ** 17:21.

ພວກແອວເດີຕ້ອງໃຫ້ພອນເດັກນ້ອຍໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, **ຄທ** 20:70.

ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ. ເບິ່ງ ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ ນຳອີກ

ບຸກຄົນທີ່ດູແລທຸລະກິດ ຫລື ຊັບສິນຂອງຄົນອື່ນ. ສິ່ງທີ່ຜູ້ພິທັກຮັກສາດູແລ ຖືກເອີ້ນວ່າ ການພິທັກຮັກສາ. ທຸກສິ່ງທັງປວງຢູ່ເທິງ

ພິທີການ

ແຜ່ນດິນໂລກ ເປັນກຳມະສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ພວກເຮົາເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດລາຍງານການພິທັກຮັກສາຂອງເຮົາຕໍ່ຜູ້ແທນທີ່ມີສິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້. ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຮັບການເອີ້ນໃຫ້ຮັບໃຊ້ຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫລື ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ມີສິດອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ການພິທັກຮັກສານັ້ນ ອາດຮ່ວມດ້ວຍພາລະກິດທາງວິນຍານ ແລະ ທາງໂລກນຳອີກ (ຄພ 29:34).

ເຈົ້າເປັນຜູ້ສັດຊື່ໃນຂອງເລັກນ້ອຍ, ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າຮັບຜິດຊອບຄູແລສິ່ງຂອງຫລາຍຢ່າງ, ມທ 25:14-23. ຜູ້ໃດໄດ້ຮັບຫລາຍ ກໍຈະທວງເອົາກັບຜູ້ນັ້ນຫລາຍ, ລກ 12:48 (ຄພ 82:3). ພຣະເຢຊູໄດ້ເລົ່າຄຳອຸປະມາເລື່ອງຜູ້ຈັດການທີ່ບໍ່ທ່ຽງທຳ, ລກ 16:1-8.

ຜູ້ໃດທີ່ຖືກພົບວ່າເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາທີ່ຊື່ສັດຈະມີຄວາມຊື່ນຊົມກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 51:19. ທຸກໆຄົນຈະໄດ້ລາຍງານເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນຄວາມພິທັກຮັກສາຂອງເຂົາ, ຄພ 72:3-5. ຜູ້ພິທັກຮັກສາທີ່ຊື່ສັດ ແລະ ສະຫລາດຈະໄດ້ຮັບທຸກສິ່ງທັງປວງເປັນມູນມໍລະດົກ, ຄພ 78:22. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນຮັບຜິດຊອບ ເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາພອນຝ່າຍແຜ່ນດິນໂລກ, ຄພ 104:11-17 (ຄພ 42:32). ຈົ່ງພາກພຽນ ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາທີ່ສະຫລາດ, ຄພ 136:27.

ພິທີການ. ເບິ່ງ ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ; ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ; ພຣະວິຫານ, ບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ລອດ, ຄວາມລອດ; ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍ ນຳອີກ

ພິທີການ ແລະ ພິທີທີ່ສັກສິດ. ພິທີການທີ່ລວມທັງການປະຕິບັດທີ່ມີຄວາມໝາຍທາງວິນຍານ. ພິທີການກໍໝາຍເຖິງກິດ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍ.

ພິທີການ ໃນສາດສະໜາຈັກຮ່ວມດ້ວຍການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ (ຢກບ 5:14-15), ການໃຫ້ພອນ ສິນລະລຶກ (ຄພ 20:77, 79), ການບັບຕິສະມາໂດຍການລົງໄປໃນນໍ້າໝົດ

ທັງຕົວ (ມທ 3:16; ຄພ 20:72-74), ການໃຫ້ພອນແກ່ເດັກນ້ອຍ (ຄພ 20:70), ການມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ (ຄພ 20:68; 33:15), ການມອບຖານະປະໂລຫິດ (ຄພ 84:6-16; 107:41-52), ພິທີການຂອງພຣະວິຫານ (ຄພ 124:39), ແລະ ການແຕ່ງງານໃນພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ (ຄພ 132:19-20).

ເຈົ້າຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາໃຫ້ຮູ້ຂໍ້ຄຳສັ່ງ, ອພຍ 18:20. ກໍໄດ້ຮັກສາກິດບັນຍັດທັງຫລາຍຂອງເຮົາ, ແລະ ເຊື່ອຢັ້ງຂໍ້ຄຳສັ່ງທັງໝົດຂອງເຮົາ, ອຊກ 11:20.

ຜູ້ຄົນໄດ້ເຄັ່ງຄັດໃນການຍຶດຖືພິທີການຂອງພຣະເຈົ້າ, ອແວ 30:3. ມີປະໂຫຍດຫຍັງທີ່ເຮົາຈະປະຕິບັດຕາມພິທີການຕ່າງໆຂອງພຣະອົງ, 3 ນພ 24:13-14.

ຄົນທີ່ອະທິຖານ ແລະ ສຳນຶກຜິດ ເຮົາຈະຮັບຮູ້ຖ້າຫາກເຂົາປະຕິບັດຕາມພິທີການຂອງເຮົາ, ຄພ 52:14-19.

ມະນຸດຊາດທັງປວງຈະລອດໄດ້, ໂດຍການປະຕິບັດຕາມກິດ ແລະ ພິທີການແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນ, ຫຊ 1:3.

ພິທີການກະທຳແທນ: ພິທີທາງສາດສະໜາປະຕິບັດໂດຍຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ ແທນຜູ້ທີ່ໄດ້ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ. ພິທີການເຫລົ່ານີ້ຈະໄດ້ຜົນ ກໍຕໍ່ເມື່ອຜູ້ທີ່ຖືກກະທຳແທນຍອມຮັບພິທີການເຫລົ່ານັ້ນ, ຮັກສາພັນທະສັນຍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບມັນ, ແລະ ໄດ້ຮັບການຜະນຶກໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ. ພິທີການເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກປະຕິບັດຢູ່ໃນພຣະວິຫານໃນທຸກວັນນີ້.

ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າບໍ່ບັນດານໃຫ້ຄົນຕາຍຄົນຂຶ້ນມາແທ້ ດ້ວຍເຫດໃດຈຶ່ງມີຄົນຮັບບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍ, 1 ກອທ 15:29.

ການບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍຖືກປະຕິບັດຢູ່ໃນພຣະວິຫານ, ຄພ 124:29-36. ວິນຍານຢູ່ໃນໂລກວິນຍານໄດ້ຖືກສິດສອນເລື່ອງການບັບຕິສະມາແທນ ເພື່ອການປົດປາບ, ຄພ 138:29-34.

ພິທີການກະທຳແທນ. ເບິ່ງ ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ; ພິທີການ—ພິທີການກະທຳແທນ

ພິທີຕັດ. ເບິ່ງ ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຮາຮາມ
ນຳອີກ

ເຄື່ອງໝາຍຂອງພັນທະສັນຍາຂອງອັບຮາຮາມສຳລັບຜູ້ຊາຍຊາວອິດສະຣາເອນໃນຍຸກສະໄໝພຣະຄຳພີເດີມ (ປຖກ 17:10–11, 23–27; ປຈສ, ປຖກ 17:11 [ພາກຫ້ອຍທ້າຍ]). ພິທີຕັດໄດ້ຖືກປະຕິບັດ ໂດຍການຕັດ “ໜັງຫຸ້ມປາຍອະໄວຍະວະເພດ” ຂອງເດັກແດງທາລິກ ຜູ້ຊາຍ ແລະ ຜູ້ຊາຍຜູ້ໃຫຍ່ອອກ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດຈະຊິນຊົມກັບສິດທິພິເສດ ແລະ ຮັບເອົາໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງພັນທະສັນຍາ. ພິທີຕັດທີ່ເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງພັນທະສັນຍາໄດ້ຖືກເຊົາປະຕິບັດກັນເນື່ອງດ້ວຍພາລະກິດຂອງພຣະຄຣິດ (ມຮນ 8:8; ຄພ 74:3–7).

ພິພາກສາ, ການພິພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ.

ເບິ່ງ ກ່າວໂທດ, ການກ່າວໂທດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ພິພາກສາ; ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ນຳອີກ

ເພື່ອປະເມີນການປະພຶດໃນຄວາມສຳພັນຕໍ່ຫລັກກ້າຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ; ເພື່ອຕັດສິນໃຈ; ເພື່ອຈະໄດ້ຫລີງເຫັນຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ.

ໂມເຊໄດ້ນັ່ງພິຈາລະນາເພື່ອຕັດສິນຜູ້ຄົນ, ອພຍ 18:13. ຈົ່ງທ່ຽງທ່າເມື່ອພວກເຈົ້າຕັດສິນຄະດີທາງກົດໝາຍ, ລລວ 19:15.

ຢ່າຕັດສິນຄົນອື່ນ, ເພື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຕັດສິນເຈົ້າ, ມທ 7:1 (ປຈສ, ມທ 7:1–2; ລກ 6:37; 3 ນຟ 14:1). ແຕ່ຄົນບາບທັງຫລາຍທີ່ມີກົດບັນຍັດ ແລະ ເຮັດຜິດບາບກໍຈະຖືກໂທດຕາມກົດບັນຍັດນັ້ນ, ຣມ 2:12. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕັດສິນໂລກ, 1 ກຣທ 6:2–3.

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າອົງຜູ້ຢູ່ຕະຫລອດໄປເປັນນິດໄດ້ຖືກຕັດສິນໂດຍທາງໂລກ, 1 ນຟ 11:32. ອັກຄະສາວົກສິບສອງຂອງພຣະເມສາ ນ້ອຍຈະມາຕັດສິນຝູງຊົນສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ, 1 ນຟ 12:9 (ຄພ 29:12). ຄວາມຕາຍ, ນະລົກ, ມານ, ແລະ ທຸກຢ່າງທີ່ຖືກຍຶດໄວ້ນັ້ນຕ້ອງຖືກພິພາກສາ, 2 ນຟ 28:23 (1 ນຟ 15:33). ຖ້າຫາກພວກທ່ານຕັດສິນຄົນທີ່ຂີ້ເຂົ້າຂອງຈາກພວກທ່ານ, ການ

ກ່າວໂທດພວກທ່ານຈະທ່ຽງທ່າຫລາຍກວ່ານັ້ນພຽງໃດ ເພາະການບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າຂອງຂອງພວກທ່ານ, ມຊຢ 4:22. ມະນຸດຈະຖືກພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງຕົນເອງ, ແອວ 41:3. ຕັດສິນໂດຍຊອບທຳ, ແລະ ຄວາມຍຸດຕິທຳຈະກັບຄືນມາຫາລູກອີກ, ແອວ 41:14. ໂລກຈະໄດ້ຮັບການພິພາກສາຈາກໜັງສືທີ່ຈະຂຽນ, 3 ນຟ 27:23–26 (ພນມ 20:12). ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງຜູ້ຄົນພວກນີ້ອີກຈະຮັບການຕັດສິນໂດຍຄົນສິບສອງຄົນ ຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໄວ້ໃນແຜ່ນດິນນີ້, ມມ 3:18–20. ມ້ມອນໄດ້ອະທິບາຍວິທີທີ່ຈະຕັດສິນຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ, ມຮນ 7:14–18.

ຈົ່ງໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະວິນຍານນັ້ນ ຊຶ່ງພາໃຫ້ຕັດສິນຢ່າງຊອບທຳ, ຄພ 11:12. ພວກເຈົ້າຄວນກ່າວໃນໃຈຂອງພວກເຈົ້າວ່າ—ໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕັດສິນລະຫວ່າງຂ້າພະເຈົ້າກັບທ່ານ, ຄພ 64:11. ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະພິພາກສາປະຊາຊາດ, ຄພ 64:37–38. ພຣະບຸດໄດ້ໄປຢັງມຢາມບັນດາວິນຍານຢູ່ໃນຄຸກ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການພິພາກສາຕາມມະນຸດໃນເນື້ອໜັງ, ຄພ 76:73 (1 ປຕ 4:6). ອະທິການຈະເປັນຜູ້ຕັດສິນທົ່ວໄປ, ຄພ 107:72–74. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະພິພາກສາມະນຸດທັງປວງຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 137:9.

ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ເບິ່ງ

ກ່າວໂທດ, ການກ່າວໂທດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ—ພິພາກສາ; ພິພາກສາ, ການພິພາກສາ, ຜູ້ພິພາກສາ ນຳອີກ

ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ວ່າຈະເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກການພົ້ນຄົນຊີວິດ. ພຣະເຈົ້າ, ຜ່ານທາງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຈະພິພາກສາແຕ່ລະຄົນເພື່ອພິຈາລະນາລັດສະໝີພາບນິລັນດອນທີ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບ. ການພິພາກສານີ້ຈະອີງຕາມການເຊື່ອຢັ້ງຂອງແຕ່ລະຄົນຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ລວມທັງການຮັບຮູ້ການເສຍສະລະຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ພີນ້ອງ, ບຣະເດີ ຫລື ອ້າຍນ້ອງ

ພຣະບິດາ ໄດ້ມອບການພິພາກສາທັງໝົດໃຫ້ແກ່ພຣະບຸດ, **ຢຮ 5:22**. ເຮົາທຸກຄົນ ຈະຕ້ອງຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ, **ຣມ 14:10**. ຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວຈະຖືກພິພາກສາຕາມສິ່ງທີ່ມີບັນທຶກໄວ້, **ພນມ 20:12** (ຄພ 128:6-7).

ທ່ານຈະຖືກນຳມາຫາການພິພາກສາເພາະການກະທຳທຸກຢ່າງຂອງທ່ານ, **1 ນພ 10:20**. ອັກຄະສາວົກສືບສອງຄົນກັບສານຸສິດຊາວນີໄຟສືບສອງຄົນ ຈະຕັດສິນອິດສະຣາເອນ, **1 ນພ 12:9-10** (ຄພ 29:12). ທຸກຄົນຕ້ອງປະກົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ, **2 ນພ 9:15**. ຈົ່ງຕຽມຈິດວິນຍານຂອງທ່ານໄວ້ສຳລັບວັນອັນຮຸ່ງເຮືອງເຫລືອງເຫລື້ອມນັ້ນ, **2 ນພ 9:46**. ພວກທ່ານເຫັນຕົວເອງໄດ້ບໍ່ວ່າ ຢູ່ໜ້າສານຂອງພຣະເຈົ້າ, **ແອວ 5:17-25**. ພຣະເຢຊູຄຣິດຈະຢືນຂຶ້ນເພື່ອພິພາກສາໂລກ, **3 ນພ 27:16**.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາດ້ວຍການສາບແຂ່ງ ເພື່ອພິພາກສາຄົນອະທຳ, **ຄພ 133:2**.

ພີນ້ອງ, ບຣະເດີ ຫລື ອ້າຍນ້ອງ. ເບິ່ງ ຜູ້ຍິງ, ກຸ່ມຜູ້ຍິງ; ມະນຸດ; ເອື້ອຍນ້ອງ ນຳອີກ

ໃນຖານະທີ່ເປັນລູກໆຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ, ຊາຍ ແລະ ຍິງທຸກຄົນເປັນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງກັນທາງວິນຍານ. ໃນສາດສະໜາຈັກ, ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍ ແລະ ຜູ້ເພື່ອນຂອງສາດສະໜາຈັກມັກຖືກເອີ້ນວ່າ ບຣະເດີ ຫລື ວ່າ ອ້າຍນ້ອງ.

ເມື່ອເຈົ້າກັບຄືນມາຫາເຮົາ, ແລ້ວເຈົ້າຕ້ອງຊູແຮງບັນດາພີນ້ອງຂອງເຈົ້າໄວ້, **ລກ 22:32**. ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຮັກພີນ້ອງຂອງຕົນ ຜູ້ນັ້ນກໍຍັງຢູ່ໃນຄວາມຕາຍ, **1 ຢຮ 3:10-17**.

ຈົ່ງຄິດວ່າ ພີນ້ອງຂອງພວກທ່ານກໍເໝືອນກັນກັບຕົວຂອງພວກທ່ານເອງ, **ຢຄ 2:17**.

ໃຫ້ທຸກໆຄົນນັບຖືອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນເໝືອນດັ່ງຕົນເອງ, **ຄພ 38:24-25**. ຈົ່ງເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າໃນການສົນທະນາທຸກຢ່າງຂອງເຈົ້າ, **ຄພ 108:7**.

ພູພາກກອກເທດ. ເບິ່ງ ພາກກອກເທດ, ພູເພັນຕາຕຸກ. ເບິ່ງ ຈິດເຊັ່ນບັນຊີ; ປະຖົມມະການ; ພຣະຄຳພີເດີມ; ພຣະບັນຍັດສອງ; ໂມເຊ; ລະບຽບພວກເລວີ; ອົບພະຍົບ ນຳອີກ

ຂີ້ໜັງອີກທີ່ເອີ້ນໜັງສືທ້າເຫລັ້ມທຳອິດໃນພຣະຄຳພີເດີມ—ປະຖົມມະການ, ອົບພະຍົບ, ລະບຽບພວກເລວີ, ຈິດບັນຊີ, ແລະ ພຣະບັນຍັດສອງ. ຊາວຍິວໄດ້ອ້າງເຖິງໜັງສືເຫລົ່ານີ້ວ່າເປັນ ໂທຣາ ຫລື ກົດຂອງອິດສະຣາເອນ. ໂມເຊ ເປັນຄົນຂຽນໜັງສືເຫລົ່ານີ້ (1 ນພ 5:10-11).

ເພັນເຕຄໍສະເຕ. ເບິ່ງ ກົດຂອງໂມເຊ ນຳອີກ

ພາກ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງກົດຂອງໂມເຊ, ງານລ້ຽງຂອງວັນເພັນເຕຄໍສະເຕ ຫລື ພາກຕົ້ນທຳອິດ ໄດ້ຖືກຈັດຂຶ້ນທ້າສືບມື້ ຫລັງຈາກງານປັດສະຄາ (ລລວ 23:16). ວັນເພັນເຕຄໍສະເຕເປັນການສະເຫລີມສະຫລອງການເກັບກຸ່ວ, ແລະ ໃນພຣະຄຳພີເດີມ ມັນຖືກເອີ້ນວ່າ ເທດສະການແຫ່ງການເກັບກຸ່ວ ຫລື ເທດສະການປຸກຕູບ. ແມ່ນເທດສະການນີ້ແຫລະທີ່ກຳລັງສະຫລອງກັນຢູ່ ຕອນອັກຄະສາວົກໃນເຢຣູຊາເລັມເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ ເວົ້າພາສາຕ່າງໆ (ກຈກ 2; ຄພ 109:36-37).

ເພໂຮຣັັນ

ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຊາວນິໂຟຄົນທີສາມ ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ (ແອວ 50:39-40; 51:1-7; 59-62).

ເພງຂອງໂຊໂລໂນນ

ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ສອນວ່າ ເພງຂອງໂຊໂລໂນນ ບໍ່ໄດ້ເປັນການຂຽນທີ່ດົນໃຈ.

ເພງຄຳຄວນ, ພຣະທຳ

ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງ ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຂຽນໂດຍເຢເຣນີຢາ. ມັນບັນຈຸກາບກອນ ຫລື ເພງຄຳຄວນ ເພາະການຕົກຂອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະ

ປະຊາຊາດອິດສະຣາເອນ. ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ໄດ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນຫລັງຈາກການຕົກຂອງນະຄອນປະມານ 586 ປີກ່ອນ ຄ.ສ.

ເພງສັນລະເສີນ. ເບິ່ງ ດາວິດ; ດົນຕີ, ເພງນຳອີກ

ກາບກອນ ຫລື ເພງສວດທີ່ດົນໃຈ.

ໜັງສືເພງສັນລະເສີນ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມ ທີ່ບັນຈຸເພງສັນລະເສີນຈຳນວນໜຶ່ງ, ຊຶ່ງຫລາຍບົດແມ່ນກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ. ພຣະທຳເພງສັນລະເສີນມັກຈະຖືກກ່າວເຖິງເລື້ອຍໆຢູ່ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່.

ດາວິດໄດ້ຂຽນເພງສັນລະເສີນຫລາຍບົດ. ເພງສັນລະເສີນໄດ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນ ເພື່ອສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ. ຫລາຍບົດໄດ້ກາຍເປັນເພງ.

ເພງສວດ. ເບິ່ງ ດົນຕີ, ເພງ; ຮ້ອງ ນຳອີກ

ເພງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ

ອັກຄະສາວົກສິບສອງໄດ້ຮ້ອງເພງສັນລະເສີນບົດໜຶ່ງກ່ອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປທາສວນເຄັດເຊມາເນ, ມທ 26:30.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນເອມມາ ສະມິດ ໃຫ້ເລືອກເພງສວດອັນສັກສິດ, ຄພ 25:11. ເພງຂອງຄົນຊອບທຳເປັນຄຳອະທິຖານຫາເຮົາ, ແລະ ຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບດ້ວຍພອນຢູ່ເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 25:12. ຈົ່ງສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍການຮ້ອງເພງ ແລະ ດ້ວຍດົນຕີ, ຄພ 136:28.

ແພດເຕັນ, ເດວິດ ດັບເບິນຢູ

ສະມາຊິກໃນກຸ່ມອັກຄະສາວົກສິບສອງກຸ່ມທຳອິດ ທີ່ຖືກເລືອກໃນຍຸກສະໄໝຍຸກສຸດທ້າຍ. ເດວິດ ແພດເຕັນ ເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ຕາຍຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ ຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ຖືກພິ່ນພູຄົນມາໃໝ່, ໂດຍທີ່ຖືກຂ້າຢູ່ໃນການສູ້ຮົບທີ່ແມ່ນ້ຳຄຣຸກ ໃນລັດມີເຊີຣີ ໃນປີ 1838.

ໄດ້ຖືກຂໍຮ້ອງໃຫ້ເຮັດພາລະກິດຂອງລາວໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ເຮັດພາລະກິດຢ່າງໜຶ່ງ, ຄພ 114:1. ໄດ້ຖືກນຳໄປທາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 124:19, 130.

ພົມມະຈັນ. ເບິ່ງ ການລ່ວງປະເວນີ; ຄຸນນະທຳ; ຕັນຫາໜ້າມິດ, ຄວາມຕັນຫາໜ້າມິດ; ຫລິ້ນຊູ້ ນຳອີກ

ຄວາມບໍລິສຸດທາງເພດຂອງຊາຍ ແລະ ຍິງ.

ໂຍເຊັບ ໄດ້ຕໍ່ຕ້ານການຊັກຊວນຂອງເມຍຂອງໂປຕີຟາ, ປຖກ 39:7-21 (ຄພ 42:24; 59:6). ຢາຫລິ້ນຊູ້, ອພຍ 20:14. ເມຍທີ່ດີນຳກຽດສັກສິມາສູ່ຜິວ, ສພສ 12:4 (ສພສ 31:10).

ເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າ ແມ່ນພຣະວິຫານຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, 1 ກຣທ 6:18-19. ຈົ່ງເປັນແບບຢ່າງໃນຄວາມບໍລິສຸດຂອງເຈົ້າ, 1 ຕມທ 4:12.

ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ເປີເບື້ອນຈະສາມາດອາໄສຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າໄດ້, 1 ນພ 10:21. ເພາະເຮົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ນຊົມໃນພົມມະຈັນຂອງຜູ້ຍິງ, ຢຄ 2:28. ບາບຂອງກາມມະລິມທາງການຮ່ວມເພດເປັນສິ່ງໜ້າກຽດຊັງ, ແອວ 39:1-13. ພົມມະຈັນ ແລະ ຄຸນນະທຳເປັນທີ່ຮັກ ແລະ ມີຄ່າທີ່ສຸດເໝືອກວ່າທຸກສິ່ງ, ມຣນ 9:9.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການເປັນຄົນບໍລິສຸດ, ຫຼຸຊ 1:13.

ພໍ່, ມະຕະ. ເບິ່ງ ຄອບຄົວ; ພໍ່ແມ່, ບິດາມານດາ; ປິຕຸ, ແຫ່ງປິຕຸ; ປິຕຸພອນ ນຳອີກ

ຕ່າແຫ່ງສັກສິດທີ່ກ່າວເຖິງຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຜູ້ໄດ້ມີ ຫລື ໄດ້ຮັບເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງມາລ້ຽງເປັນລູກຢ່າງຖືກຕ້ອງ

ຈົ່ງນັບຖືພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ, ອພຍ 20:12 (ພບຍ 5:16; ມທ 19:19; ມຊຍ 13:20). ພໍ່ຈະດັດແປງກໍ່ສ້າງລູກຜູ້ທີ່ຕົນພາກພູມໃຈນຳ, ສພສ 3:12.

ພໍ່ແມ່ຢ່າເຮັດໃຫ້ລູກຂອງຕົນຂັດເຄືອງໃຈ, ອພຊ 6:1-4.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການສິດສອນມາແຕ່ແລ້ວໃນສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ທັງໝົດຂອງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, 1 ນພ 1:1. ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນທ່ຽງທຳ—ເພາະເພິ່ນໄດ້ສິດສອນຂ້າພະເຈົ້າ, ອນ 1:1. ແອວມາໄດ້ອະທິຖານເພື່ອລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ມຊຍ 27:14. ແອວມາໄດ້ໃຫ້ຄຳສັ່ງແກ່ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແອວ 36-42. ຮີລາມັນໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ

ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ

ຕາມຊື່ຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເພິ່ນ, **ຮລມ** 5:5–12. ມີມອນນຶກເຖິງລູກຊາຍຂອງເພິ່ນສະເໝີໃນຄຳອະທິຖານຂອງເພິ່ນ, **ມຣນ** 8:2–3.

ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຈະຖືກຮຽກຮ້ອງຈາກມີຂອງບັນພະບຸລຸດ, **ຄພ** 29:48. ທຸກໆຄົນໄດ້ຮັບທ້າທີ່ໃຫ້ຈັດທາໃຫ້ຄອບຄົວຂອງຕົນເອງ, **ຄພ** 75:28.

ເພິ່ນໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປຫາພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, **ຈສ**—ປ 1:49.

ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ; ຊາວຄຣິດສະຕຽນ **ນຳອີກ**

ສະມາຊິກທີ່ຊື່ສັດຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ຈົ່ງ ທ່ອນ ໂຮມເອົາພວກຄົນສັດຊື່ຕໍ່ເຮົາ, **ພສສ** 50:5.

ໂຊໂລໄດ້ເຮັດຫລາຍສິ່ງທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ເຢຣູຊາເລັມ, **ກຈກ** 9:1–21. ເປໂຕກໍໄດ້ໄປຍັງມຸຍາມໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ອາໄສຢູ່ເມືອງລິດດາ ຄືກັນ, **ກຈກ** 9:32. ພຣະຄຸນແລະ ສັນຕິສຸກ ແກ່ທຸກຄົນໃນນະຄອນໂຮມ ທີ່ເອີ້ນໃຫ້ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຣມ** 1:7. ເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນພົນລະເມືອງອັນດຽວກັນກັບພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, **ອຟຊ** 2:19–21.

ຂ້າ ພະເຈົ້າ ໄດ້ເຫັນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເມສານ໌ອຍ, ຜູ້ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ນຟ** 14:12. ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາເປັນສັດຕູກັບພຣະເຈົ້າ ເວັ້ນເສຍແຕ່ເຂົາຈະກາຍເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ, **ມຊຢ** 3:19.

ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ໃຫ້ພອນແຜ່ນດິນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງໄພ່ພົນຂອງເຮົາ, **ຄພ** 61:17. ຊາຕານເຮັດສົງຄາມກັບໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຄພ** 76:28–29. ຈົ່ງທຳງານຢ່າງພາກພຽນ ເພື່ອຕຽມໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ ສຳລັບການພິພາກສາ ຊຶ່ງຈະມາເຖິງ, **ຄພ** 88:84–85. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນແບ່ງ

ບັນເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນທີ່ເປັນທຸກ, **ຄພ** 105:3. ຕຳແໜ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ ເພື່ອວຽກງານຂອງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ແລະ ການເຮັດໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງເຮົາດີພ້ອມ, **ຄພ** 124:143 (ອຟຊ 4:12).

ພວກໂຈນແກດີອານທັນ. ເບິ່ງ ການມົ້ວສຸມລັບ **ນຳອີກ**

ໃນ ພຣະຄຳພີມີມອນ, ພວກໂຈນທີ່ຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍຊາວນີໂຟທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຊື່ແກດີອານທັນ. ກຸ່ມຂອງພວກເຂົາແມ່ນຂຶ້ນກັບຄຳສາບານທີ່ເປັນຄວາມລັບ ແລະ ຜິມານຊາຕານ.

ແກດີອານທັນໄດ້ສ້າງຄວາມພິນາດໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດນີໂຟ, **ຮລມ** 2:12–13. ມານໄດ້ມອບຄຳສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາລັບໃຫ້ແກ່ແກດີອານທັນ, **ຮລມ** 6:16–32. ການມົ້ວສຸມລັບໄດ້ນຳຄວາມພິນາດມາສູ່ປະຊາຊາດຢາເຣັດ, **ອທ** 8:15–26.

ພວກຜູ້ປົກຄອງ, ພຣະທຳ

ທັງສີເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ພຣະທຳພວກຜູ້ປົກຄອງກຸ່ວງຂອງກັບຊາວອິດສະຣາເອນ ຈາກເວລາທີ່ໂຢຊວຍໄດ້ຕາຍໄປ ເຖິງການເກີດຂອງຊາມູເອນ.

ບົດທີ 1–3 ເປັນບົດຄຳນຳຂອງພຣະທຳພວກຜູ້ປົກຄອງທັງເຫລັ້ມ. ມັນອະທິບາຍວ່າເພາະຊາວອິດສະຣາເອນບໍ່ໄດ້ຂັບໄລ່ສັດຕູຂອງພວກເຂົາອອກໄປ (ຜປ 1:16–35), ຊາວອິດສະຣາເອນຈຶ່ງຕ້ອງຮັບທຸກທໍລະມານກັບຜົນທີ່ໄດ້ຮັບ: ການສູນເສຍສັດທາ, ການແຕ່ງງານກັບຄົນນອກສາດສະໜາ, ແລະ ການນັບຖືຮູບບູຊາ. ບົດທີ 4–5 ເລົ່າປະສົບການຂອງນາງເດໂບຣາ ແລະ ບາຣັກ, ຜູ້ໄດ້ບົດປ່ອຍຊາວອິດສະຣາເອນຈາກຊາວການາອານ. ບົດທີ 6–8 ເປັນປະສົບການທີ່ສົ່ງເສີມສັດທາຂອງກິເດໂອນ, ຜູ້ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອວຍພອນໃຫ້ບົດປ່ອຍອິດສະຣາເອນຈາກຊາວມິດີອານ. ໃນ ບົດທີ 9–12, ຜູ້ຊາຍຫລາຍຄົນທີ່ຮັບໃຊ້ເປັນຜູ້ຕັດສິນໃນອິດສະຣາເອນໃນໄລຍະເວລາທີ່ຊາວອິດສະຣາເອນສ່ວນ

ຫລາຍ ປະ ຖິ້ມ ຄວາມ ເຊື່ອ ແລະ ໄດ້ ຖືກ ບົກ ຄອງ ໂດຍ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ. ບົດ ທີ່ 13–16 ບອກ ເຖິງ ຄວາມ ກ້າວ ໜ້າ ແລະ ການ ຕົກ ຂອງ ຜູ້ ຕັດສິນ ຄົນ ສຸດທ້າຍ ຊື່ ແຊມ ຊັນ. ບົດ ທີ່, 17–21 ສຸດທ້າຍ, ສາມາດ ບັນຍາຍ ວ່າ ເປັນ ພາກ ຫ້ອຍທ້າຍ ທີ່ ເປີດເຜີຍ ບາບອັນ ຮ້າຍແຮງ ຂອງ ອິດສະຣາເອນ.

ຟາຣາໂອ. ເບິ່ງ ເອຍິບ; ເອຍິບ ໂຕ ນຳອີກ

ລູກ ຊາຍ ກົກ ຂອງ ເອຍິບ ໂຕ, ລູກ ສາວ ຂອງ ຮາມ (ອຣຣ 1:25). ພ້ອມນີ້, ກໍຍັງ ເປັນ ຕຳແໜ່ງ ທີ່ ມອບໃຫ້ ແກ່ ກະສັດ ຂອງ ຊາວ ເອຍິບ ນຳອີກ (ອຣຣ 1:27).

ຟາຣີຊາຍ. ເບິ່ງ ຊາວ ຍິວ ນຳອີກ

ໃນ ພຣະຄຳພີ ໃໝ່, ກຸ່ມ ສາດສະໜາ ໃນ ບັນ ດາ ຊາວ ຍິວ ຊຶ່ງ ຊື່ນີ້ ບອກ ເຖິງ ການ ຢູ່ ທ່າງ ຫລື ແຍກ ຕົວ. ພວກ ຟາຣີຊາຍ ພູມໃຈ ກັບ ຕົນ ເອງ ຫລາຍ ເລື່ອງ ການ ຮັກ ສາ ກົດ ຂອງ ໂມເຊ ຢ່າງ ເຄັ່ງຄັດ ແລະ ຫລີກ ເວັ້ນ ຈາກ ການ ສຳພັນ ກັບ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ. ພວກ ເຂົາ ເຊື່ອ ໃນ ຊີວິດ ຫລັງ ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ, ການ ພົ້ນ ຄືນ ຊີວິດ, ແລະ ການ ເປັນ ຢູ່ ຂອງ ເຫລົ່າ ທູດ ແລະ ວິນຍານ. ພວກ ເຂົາ ເຊື່ອ ວ່າ ກົດ ທາງ ວາຈາ ແລະ ຮິດ ຄອງ ປະເພນີ ກໍມີ ຄວາມ ສຳຄັນ ເທົ່າ ທັງ ກັບ ກົດ ທີ່ ມີ ຂຽນ ໄວ້. ຄຳສອນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຜ່ອນຜັນ ສາດສະໜາ ລົງ ມາ ເປັນ ການ ຮັກ ສາ ກົດ ແລະ ຊຸກຍູ້ ຄວາມ ຈອງ ທອງ ທາງ ວິນຍານ. ພວກ ເຂົາ ເຮັດ ໃຫ້ ຊາວ ຍິວ ຫລາຍ ຄົນ ເກີດ ຄວາມ ສົງໄສ ພຣະຄຣິດ ແລະ ພຣະກິດ ຕິຄຸນ ຂອງ ພຣະອົງ. ພຣະຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ປະນາມ ພວກ ຟາຣີຊາຍ ແລະ ວຽກງານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໃນ ມັດທາຍ 23; ມາຣະໂກ 7:1–23; ແລະ ລູກາ 11:37–44.

ພິລິດສະຕິນ

ໃນ ພຣະຄຳພີ ເດີມ, ເຜົ່າ ໜຶ່ງ ທີ່ ດັ້ງເດີມ ມາ ຈາກ ເກາະ ກາຟະໂຕ (ອມ 9:7) ແລະ ໄດ້ ມາ ຕັ້ງ ຖິ່ນ ຖານ ຢູ່ ໃນ ດິນ ແດນ ທີ່ ອຸດົມສົມບູນ ຢູ່ ບ່ອນ ລຸ່ມ ຕາມ ຝັ່ງ ແມ່ນ້ຳເມດີແຕຣາເນ ຈາກ ຍົບປາ ເຖິງ ທະເລ ຊາຍ ຂອງ ປະເທດ ເອຍິບ

ກ່ອນ ສະໄໝ ຂອງ ອັບຣາຮາມ (ປຖກ 21:32). ເປັນ ເວລາ ຫລາຍ ປີ ທີ່ ມີ ສົງຄາມ ລະຫວ່າງ ຊາວ ພິລິດສະຕິນ ແລະ ຊາວ ອິດສະຣາເອນ. ໃນ ທີ່ ສຸດ ພິລິດສະຕິນ, ຊື່ ຂອງ ອະນາເຂດ ຂອງ ພິລິດສະຕິນ, ໄດ້ ກາຍ ເປັນ ຊື່ ທີ່ ຮູ້ຈັກ ກັນ ດີ ສຳລັບ ແຜ່ນດິນ ທີ່ ສັກສິດ ທັງໝົດ.

ຊາວ ອິດສະຣາເອນ ໄດ້ ຕົກ ເປັນ ທາດ ຂອງ ຊາວ ພິລິດສະຕິນ ເປັນ ເວລາ ສີ່ສິບ ປີ, ຕປ 13:1. ແຊມ ຊັນ ໄດ້ ຕໍ່ສູ້ ຊາວ ພິລິດສະຕິນ, ຕປ 13–16. ໂກລິອາດ ເປັນ ຊາວ ພິລິດສະຕິນ ແຫ່ງ ກາດ, 1 ຊມອ 17. ດາວິດ ໄດ້ ເອົາ ຊະນະ ຊາວ ພິລິດສະຕິນ, 1 ຊມອ 19:8.

ພິລິບ

ໃນ ພຣະຄຳພີ ໃໝ່, ພິລິບ, ແຫ່ງ ເມືອງ ເບັດ ຊາອິດາ, ເປັນ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃນ ບັນດາ ອັກຄະສາວົກ ສິບສອງ ຄົນ ຂອງ ພຣະຜູ້ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ລອດ (ມທ 10:2–4; ຢຣ 1:43–45).

ພິລິບ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ເປັນ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃນ ເຈັດ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ເລືອກ ໃຫ້ ຮັບ ໃຊ້ ອັກຄະສາວົກ ສິບສອງ (ກຈກ 6:2–6). ລາວ ໄດ້ ສົ່ງ ສອນ ໃນ ຊາມາເຣຍ ແລະ ແກ່ ຂ້າຣາຊາການ ຊາວ ເອທິໂອເປຍ (ກຈກ 8).

ພິເລໂມນ. ເບິ່ງ ໂປໂລ ນຳອີກ

ຊາຍ ຊາວ ຄຣິດສະຕຽນ ຢູ່ ໃນ ພຣະຄຳພີ ໃໝ່ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າທາດ ຄົນ ໜຶ່ງ ຊື່ ໂອເນຊີໂມ, ຜູ້ ໄດ້ ຫົໂປ ແລະ ເຂົ້າ ຮ່ວມ ກັບ ໂປໂລ. ໂປໂລ ໄດ້ ສົ່ງ ໂອເນຊີໂມ ກັບ ໂປທາພິເລໂມນ ພ້ອມ ດ້ວຍ ຈົດໝາຍ ຂໍ ໃຫ້ ພິເລໂມນ ອະໄພ ໃຫ້ ຂ້າທາດ ຂອງ ລາວ.

ພິເລໂມນ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານ ຂອງ ໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໜັງ ສື ໃນ ພຣະ ຄຳພີ ໃໝ່, ເອົາ ມາ ຈາກ ການ ຂຽນ ຂອງ ໂປໂລ. ຈົດໝາຍ ຂອງ ໂປໂລ ເຖິງ ພິເລໂມນ ເປັນ ຈົດໝາຍ ສ່ວນ ຕົວກ່ຽວ ກັບ ໂອເນຊີໂມ, ຂ້າທາດ ຜູ້ ໄດ້ ຂະໂມຍ ຈາກ ພິເລໂມນ ເຈົ້ານາຍ ຂອງ ລາວ, ແລະ ໄດ້ ຫົໂປ ກຸງໂຣມ. ໂປໂລ ໄດ້ ສົ່ງ ລາວ ກັບ ໂປທາເຈົ້ານາຍ ຂອງ ລາວ ຢູ່ ໂກໂລຊາຍ ພ້ອມ ກັບ ຕີຂີໂກ, ຜູ້ ຈະ

ແພ້ວສ໌, ວິວລຽມ ດັບເບິນຢູ

ເອົາຈິດໝາຍຂອງໂປໂລໂປເມືອງໂກໂລຊາຍ. ໂປໂລໂດ້ຂໍໃຫ້ໂອເນຊີໂມ ໄດ້ຮັບການອະໄພ ໂທດ ແລະ ຖືກຮັບເອົາຄືນໃນຖານະເພື່ອນ ຊາວຄຣິດສະຕຽນ. ໂປໂລໂດ້ຂຽນຈິດໝາຍ ສະບັບນີ້ ໃນຂະນະທີ່ລາວຢູ່ໃນຄຸກຢູກູງໂຣມ ເປັນເທື່ອທຳອິດ.

ແພ້ວສ໌, ວິວລຽມ ດັບເບິນຢູ

ສະມາ ຊິກ ໃນ ລຸ້ນທຳອິດ ໃນສາດ ສະໜາ ຈັກ ຫລັງຈາກມັນໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ໃນ ປີ 1830. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນ ວິວລຽມ ແພ້ວສ໌ ໃຫ້ເປັນນັກພິມສຳລັບສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 57:11; 58:40; 70:1).

ໄຟ. ເບິ່ງ ນະລົກ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິ ສະມາ; ແຜ່ນດິນໂລກ—ການຊຳລະລ້າງ ແຜ່ນດິນໂລກ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ສັນ ຍາ ລັກສຳລັບການ ຊຳລະລ້າງ, ການ ເຮັດໃຫ້ສະອາດ, ຫລື ການເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ. ໄຟ ກໍສາມາດໃຊ້ເປັນສັນຍາລັກເຖິງທີ່ປະທັບຂອງ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຄືກັນ.

ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າເປັນດັ່ງໄຟທີ່ເຜົາ ຜານ, ພບຍ 4:24. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ແສງພ້າແມບເຫລື້ອມເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້, ພສສ 104:4. ຈອມໂຍທາຈະຊ່ວຍກູ້ເອົາພວກເຂົາ ດ້ວຍແປວໄຟອັນແກ່ກ້າ, ອຊຍ 29:6 (2 ນພ 27:2). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາພ້ອມ ກັບໄຟ, ອຊຍ 66:15. ພຣະອົງເປັນດັ່ງໄຟທີ່ ຫລອມ ໂລຫະ, ມລກ 3:2 (3 ນພ 24:2; ຄພ 128:24).

ເພິ່ນ ຈະ ໃຫ້ພວກເຈົ້າຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ດ້ວຍໄຟ, ມທ 3:11 (ລກ 3:16).

ຄົນຊອບທຳຈະໄດ້ຮັບການຮັກສາດ້ວຍໄຟ, 1 ນພ 22:17. ຄົນຊົ່ວຈະຖືກທຳລາຍດ້ວຍໄຟ, 2 ນພ 30:10. ນີໄຟໄດ້ອະທິບາຍເຖິງວິທີທີ່ເຮົາ ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນ ຍານບໍລິສຸດ, 2 ນພ 31:13–14 (3 ນພ 9:20; 12:1; 19:13; ອທ 12:14; ຄພ 33:11).

ເຈົ້າ ຈົ່ງປະກາດການບົດບາບ ໂດຍການ

ບັບຕິສະມາ, ແລະ ໂດຍໄຟ, ຄພ 19:31. ສາດ ສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງ ຈະຖືກໂຄ່ນ ລົ້ມລົງດ້ວຍໄຟເຜົາຜານ, ຄພ 29:21. ແຜ່ນ ດິນໂລກຈະສູນສິ້ນໄປເໝືອນດັ່ງດ້ວຍໄຟ, ຄພ 43:32. ທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເປັນ ຄືກັນກັບໄຟຫລໍ່ຫລອມ, ຄພ 133:41.

ອາດາມໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍໄຟ ແລະ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ມຊ 6:66.

ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ. ເບິ່ງ ການຕົກ ຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ຄວາມຕາຍທາງ ຮ່າງກາຍ; ໂລກ; ຮ່າງກາຍ ນຳອີກ

ເວລາຈາກຕອນເກີດ ຈົນເຖິງເວລາຕາຍ ທາງຮ່າງກາຍ. ສິ່ງນີ້ບາງເທື່ອຖືກເອີ້ນວ່າ ສະພາວະທີສອງ.

ຖ້າ ເຈົ້າ ຂຶ້ນກິນເມື່ອໃດ ເຈົ້າຈະຕາຍເມື່ອ ນັ້ນ, ປຖກ 2:16–17 (ມຊ 3:16–17). ຮ່າງກາຍ ຂອງພວກເຮົາຈະກັບເປັນຂີ້ຝຸນດິນອີກ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາກໍຈະກັບຄືນໄປຫາ ພຣະເຈົ້າ, ປຍຈ 12:7 (ປຖກ 3:19; ມຊ 4:25).

ຢາໃຫ້ຄວາມຜິດບາບໄດ້ປົກຄອງຮ່າງກາຍ ທີ່ຕ້ອງຕາຍຂອງພວກເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ, ຮມ 6:12. ສິ່ງທີ່ຕາຍເປັນຕ້ອງຖືກປ່ຽນແປງສູ່ສິ່ງທີ່ຕາຍບໍ່ ເປັນ, 1 ກຮທ 15:53 (ອນ 1:27; ມຊຍ 16:10; ມມ 6:21).

ສະພາບ ຂອງ ມະນຸດກາຍເປັນສະພາວະ ແຫ່ງການທົດລອງ, 2 ນພ 2:21 (ແອວ 12:24; 42:10). ອາດາມຕົກເພື່ອມະນຸດຈະໄດ້ເປັນຢູ່, 2 ນພ 2:25. ພວກທ່ານໄດ້ຄອຍຖ້າເບິ່ງຮ່າງ ກາຍທີ່ເປັນມະຕະນີ້ຖືກຍົກຂຶ້ນໄປຫາຄວາມ ເປັນອະມະຕະບໍ່, ແອວ 5:15. ຊີວິດນີ້ເປັນ ເວລາທີ່ຈະຕຽມພ້ອມເພື່ອພົບກັບພຣະເຈົ້າ, ແອວ 34:32.

ຢ່າສູ້ຢ້ານຄວາມຕາຍ, ເພາະຄວາມສຸກຂອງ ພວກເຈົ້າບໍ່ບໍລິບູນໃນໂລກນີ້, ຄພ 101:36.

ຜູ້ທີ່ຮັກສາສະພາວະທີສອງຂອງເຂົາ ຈະມີ ລັດສະໝີພາບ, ອຣຮ 3:26.

ມະນຸດ. ເບິ່ງ ການສ້າງວິນຍານ; ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ; ຜູ້ຍິງ, ກຸ່ມຜູ້ຍິງ; ພຣະ

ເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພິນ້ອງ, ປຣະເດີ ຫລື ອ້າຍນ້ອງ; ວິນຍານ; ເອື້ອຍນ້ອງ *ນຳອີກ*

ອ້າງເຖິງມະນຸດຊາດທັງປວງ, ທັງຊາຍ ແລະ ຍິງທຸກຄົນ. ຊາຍ ແລະ ຍິງທັງ ປວງເປັນລູກທາງວິນຍານ ຂອງ ພຣະບິດາ ເທິງ ສະຫວັນ. ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ມາເກີດຢູ່ໃນ ໂລກມະຕະ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະ. ຮ່າງກາຍເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ. (ປຖກ 1:26-27). ຊາຍ ແລະ ຍິງ ຜູ້ຊື່ສັດໃນການຮັບເອົາພິທີການທີ່ຈຳເປັນ, ຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຄວາມສູງສົ່ງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດໃຫ້ຄ້າຍຄືພຣະອົງ, **ປຖກ 1:27** (ມຊຢ 7:27; ຄພ 20:17-18). ມະນຸດສຳຄັນຫຍັງແດ່ທີ່ພຣະອົງຕ້ອງຄິດເຖິງພວກເຂົາ, **ພສສ 8:4-5**. ເຮົາຈະປະນາມຜູ້ຫ່ວາງໃຈໃນກຳລັງຂອງຄົນທີ່ຫາຍເປັນນັ້ນ, **ຍມຢ 17:5** (2 ນຟ 4:34; 28:26, 31).

ເມື່ອເຮົາກາຍເປັນຜູ້ໃຫຍ່ແລ້ວ, ເຮົາກໍເລີກຄວາມປະພຶດຢ່າງເດັກນ້ອຍນັ້ນເສຍ, **1 ກຮທ 13:11**.

ມະນຸດ ເປັນຢູ່ກໍເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຄວາມສຸກ, **2 ນຟ 2:25**. ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາເປັນສັດຕູຂອງພຣະເຈົ້າ, **ມຊຢ 3:19**. ເຈົ້າຄວນເປັນຄົນແນວໃດ, **3 ນຟ 27:27**.

ວຽກງານຂອງມະນຸດຈະລົ້ມເຫລວ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 3:3**. ເຈົ້າບໍ່ຄວນຢ້ານກົວມະນຸດຫລາຍກວ່າພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 3:7** (ຄພ 30:11; 122:9). ທຸກສິ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ເພື່ອການໃຊ້ສອຍຂອງມະນຸດ, **ຄພ 59:18**.

ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ມະນຸດບໍ່ໄດ້ເປັນອັນໃດເລີຍ, **ມຊ 1:10**. ວຽກງານ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນຂອງມະນຸດ, **ມຊ 1:39**.

ມະນຸດ, ລູກທາງວິນຍານຂອງພຣະບິດາ ເທິງສະຫວັນ: ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂາບລົງດິນທູນວ່າ,

ໄອ້ ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງເປັນຜູ້ໃຫ້ຊີວິດແກ່ຄົນທັງປວງ, **ຈບຊ 16:22** (ຈບຊ 27:16). ພວກເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, **ພບຍ 14:1**. ພວກເຈົ້າຄືບັນດາພຣະ ແລະ ທຸກຄົນເປັນພວກລູກຂອງອົງສູງສູດ, **ພສສ 82:6**. ພູເຈົ້າເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າອົງຊົງຊີວິດຢູ່, **ຮສອ 1:10**. ພວກເຮົາທຸກຄົນມີພຣະບິດາອົງດຽວກັນ ບໍ່ແມ່ນບໍ່? ບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນບໍ່ທີ່ສ້າງພວກເຮົາທຸກຄົນ, **ມລກ 2:10**.

ພວກເຮົາເປັນເຊື້ອສາຍຂອງພຣະເຈົ້າ, **ກກຈ 17:29**. ພຣະວິນຍານເປັນພະຍານວ່າພວກເຮົາເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຮມ 8:16**. ພວກເຮົາຄວນຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຂອງພຣະບິດາເຈົ້າແຫ່ງບັນດາວິນຍານຈິດ, **ຮຮ 12:9**.

ວິນຍານຂອງມະນຸດທຸກຄົນ ຍ່ອມຖືກນຳກັບບ້ານໄປຫາພຣະເຈົ້າຜູ້ປະທານຊີວິດໃຫ້ແກ່ເຂົາ, **ແອວ 40:11**.

ຜູ້ອາໄສຂອງໂລກເປັນບຸດ ແລະ ທິດາທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 76:24**. ໃນຕອນຕົ້ນມະນຸດໄດ້ຢູ່ນຳພຣະເຈົ້າ, **ຄພ 93:23, 29**.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດທັງປວງທາງວິນຍານ ກ່ອນເຂົາໄດ້ເປັນຢູ່ເທິງຜືນແຜ່ນດິນໂລກ, **ມຊ 3:5-7**. ເຮົາຄື ພຣະເຈົ້າ; ເຮົາໄດ້ສ້າງໂລກ, ແລະ ມະນຸດກ່ອນພວກເຂົາເປັນຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ, **ມຊ 6:51**.

ມະນຸດ, ສັກກະຍະພາບທີ່ຈະກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ: ເຈົ້າທັງຫລາຍຕ້ອງເປັນຄົນດີທີ່ສຸດ ເໝືອນຢ່າງພຣະບິດາຂອງເຈົ້າ, **ມທ 5:48** (3 ນຟ 12:48). ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນກົດບັນຍັດຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ແມ່ນບໍ່ວ່າ ເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນພຣະ, **ຢຮ 10:34** (ຄພ 76:58). ເຮົາເປັນຜູ້ຮັບມໍລະດົກຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ເປັນຜູ້ຮ່ວມຮັບມໍລະດົກກັບພຣະຄຣິດ, **ຮມ 8:17**. ພວກເຈົ້າເປັນບຸດ ແລະ ຖ້າເປັນບຸດແລ້ວ ກໍເປັນເຈົ້າຂອງມໍລະດົກຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານທາງພຣະຄຣິດ, **ຄລຕ 4:7**. ເມື່ອພຣະອົງຈະສະເດັດມາປະກົດ, ເຮົາທັງຫລາຍຈະເປັນເໝືອນພຣະອົງ, **1 ຢຮ 3:2**. ຜູ້ທີ່ໄຂຊະນະ ເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນນັ່ງກັບເຮົາເທິງບັນລັງຂອງເຮົາ, **ພນມ 3:21**.

ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ

ເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຂົາກາຍມາເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, 3 ນຟ 9:17.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອານາຈັກຂຶ້ນສູງເປັນມໍລະດົກຄືຜູ້ທີ່ເປັນພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 76:50, 58. ເມື່ອມັນພວກເຂົາຈະກາຍເປັນພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າພວກເຂົາມີອຳນາດທັງປວງ, ຄພ 132:20.

ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ. ເບິ່ງ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ກາມມະລົມ; ເກີດໃໝ່, ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ບຸກຄົນທີ່ເລືອກໃຫ້ກິເລດຕັນຫາ, ຄວາມປາດຖະໜາ, ຄວາມຢາກ, ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເມື່ອໜັງມີອິດທິພົນເໜືອຕົນ ແທນການກະຕຸ້ນຂອງພຣະວິນຍານທີ່ສັກສິດ. ບຸກຄົນເຊັ່ນນັ້ນສາມາດເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ເປັນທາງຮ່າງກາຍ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ເປັນທາງວິນຍານ. ທຸກຄົນມີກາມມະລົມ, ຫລື ມະຕະ, ເພາະວ່າການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ. ແຕ່ລະຄົນຕ້ອງເກີດໃໝ່ຜ່ານການຂົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ເພື່ອຈະໄດ້ປະຖິ້ມມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ.

ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາຈະຮັບສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະວິນຍານກໍບໍ່ໄດ້, 1 ກອທ 2:14.

ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາເປັນສັດຕູຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວນປະຖິ້ມ, ມຊຢ 3:19. ຜູ້ໃດທີ່ຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບແຫ່ງກາມມະລົມຂອງຕົນເອງ ຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບຕົກຕ່ຳຂອງຕົນ, ມຊຢ 16:5 (ແອວ 42:7-24; ຄພ 20:20). ມີມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາຜູ້ໃດທີ່ຈະຮູ້ຈັກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ແອວ 26:19-22. ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ ແລະ ມີກາມມະລົມ ຢູ່ໃນໂລກໂດຍບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ແອວ 41:11.

ເພາະການລ່ວງລະເມີດຂອງເຂົາ, ມະນຸດຈຶ່ງຕາຍທາງວິນຍານ, ຄພ 29:41. ທັງບໍ່ມີມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາຄົນໃດສາມາດທົນຢູ່ຕໍ່ໜ້າທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້, ຄພ 67:12.

ມະນຸດໄດ້ເລີ່ມມີກາມມະລົມ, ຕັນຫາໜ້າມືດ, ແລະ ຕຳຊ້າ, ມຊ 5:13 (ມຊ 6:49).

ມະຫັດສະຈັນ, ການມະຫັດສະຈັນ. ເບິ່ງ ເຄື່ອງໝາຍ; ສັດທາ ນຳອີກ

ເຫດການ ພິເສດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ. ສິ່ງມະຫັດສະຈັນເປັນສ່ວນປະກອບທີ່ສຳຄັນໃນວຽກງານຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ມັນລວມທັງການປິ່ນປົວ, ການນຳຄົນຕາຍຄືນມາມີຊີວິດອີກ, ແລະ ການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ສິ່ງມະຫັດສະຈັນເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ສັດທາເປັນສິ່ງຈຳເປັນຫລາຍ ກ່ອນສິ່ງມະຫັດສະຈັນຈະສະແດງໃຫ້ປະຈັກ (ມຣກ 6:5-6; ມມ 9:10-20; ອທ 12:12).

ເມື່ອຟາລາ ໂອກາວ, ໃຫ້ສະແດງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ອພຍ 7:9.

ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນໃນນາມຂອງເຮົາ ແລະ ພາຍຫລັງມາຈະກັບມາເວົ້າພື້ນປະໝາດເຮົາ, ມຣກ 9:39. ບ້ານການາເປັນບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນເທື່ອທຳອິດຂອງພຣະອົງ, ຢຣ 2:11.

ເຮົາ ຄື ພຣະເຈົ້າ ແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, 2 ນຟ 27:23. ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ແອວ 23:6. ພຣະຄຣິດສາມາດເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແກ່ຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ໃນທະວີບອາເມຣິກາ ເພາະພວກເຂົາມີສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່, 3 ນຟ 19:35. ພຣະເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ເລີກເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ມມ 9:15.

ຢ່າຮຽກຮ້ອງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບັນຊາເຈົ້າ, ຄພ 24:13-14. ແກ່ບາງຄົນມັນຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອເຮັດວຽກງານແຫ່ງການມະຫັດສະຈັນ, ຄພ 46:21 (ມຣນ 10:12).

ມະຫາປະໂລຫິດ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດ ແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ; ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ນຳອີກ

ຕ່ຳແຫ່ງໜຶ່ງໃນຖານະປະໂລຫິດ. ພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງ “ມະຫາປະໂລຫິດ” ໃນຄວາມໝາຍສອງຢ່າງ: (1) ຕ່ຳແຫ່ງໃນຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ; ແລະ (2) ພາຍໃຕ້ກົດ

ຂອງ ໂມເຊ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ.

ຄວາມໝາຍ ທຳ ອິດ ໝາຍ ເຖິງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ໃນ ຖານະ ມະຫາປະໂລຫິດ ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່. ອາດາມ ແລະ ປີຕູທຸກຄົນກໍໄດ້ເປັນມະຫາປະໂລຫິດຄືກັນ. ທຸກວັນນີ້, ມະຫາປະໂລຫິດສາມຄົນຕັ້ງເປັນຝ່າຍປະທານສູງສຸດຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ຄວບຄຸມຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກທັງໝົດ. ມີຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄ່າຄວນຫລາຍຄົນຕື່ມອີກທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຕໍ່ມະຫາປະໂລຫິດຕາມທີ່ເຫັນວ່າເໝາະສົມ ຕະຫລອດທົ່ວສາດສະໜາຈັກໃນທຸກວັນນີ້. ມະຫາປະໂລຫິດອາດຖືກເອີ້ນ, ແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ, ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນອະທິການກໍໄດ້ (ຄທ 68:19; 107:69–71).

ໃນຄວາມໝາຍຢ່າງທີສອງ, ພາຍໃຕ້ກົດຂອງ ໂມເຊ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ ມະຫາປະໂລຫິດ. ຕຳແໜ່ງນີ້ແມ່ນສິ່ງຕໍ່ຈາກພໍ່ຫາລູກ ແລະ ຜ່ານລູກຊາຍກົກ ໃນຄອບຄົວຂອງອາໂຣນ, ອາໂຣນເອງໄດ້ເປັນມະຫາປະໂລຫິດຄົນທຳອິດໃນຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ (ອພຍ 28–29; ລລວ 8; ຄພ 84:18).

ເມນຄີເສເດັກເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ, ປຖກ 14:18 (ແວວ 13:14).

ມະຫາປະໂລຫິດໄດ້ຖືກເອີ້ນ ແລະ ຖືກຕຽມໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ແວວ 13:1–10.

ມະຫາປະໂລຫິດປະຕິບັດໃນເລື່ອງທາງວິນຍານ, ຄພ 107:10, 12, 17.

ມັກຄະນາຍົກ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ ນຳອີກ

ການເອີ້ນໃນການຮັບໃຊ້ຂອງສາດສະໜາຈັກ ໃນວັນເວລາຂອງອັກຄະສາວົກໂປໂລ (ຟລປ 1:1; 1 ຕມທ 3:8–13) ແລະ ໜ້າທີ່ໃນຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ (ຄພ 20:38, 57–59; 84:30, 111; 107:85).

ມັດທາຍ. ເບິ່ງ ພຣະທຳ ນຳອີກ

ອັກຄະສາວົກຄົນໜຶ່ງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ແລະ ຜູ້ຂຽນໜັງສືເຫລັ້ມທຳອິດ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ມັດທາຍ, ຊາວຢິວຜູ້ເປັນຄົນເກັບພາສີໃຫ້ຊາວໂຣມທີ່ເມືອງກາເປນາອູມ, ບາງທີເຄີຍໄດ້ຮັບໃຊ້ເຮໂຣດ ອັນຕີປາ. ກ່ອນລາວປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ລາວເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າເລວີ, ລູກຊາຍຂອງອາລະຟາຍ (ມຣກ 2:14). ບໍ່ດົນຫລັງຈາກການເອີ້ນຂອງລາວໃຫ້ເປັນສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູ, ລາວໄດ້ຈັດງານລ້ຽງຂຶ້ນຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນດ້ວຍ (ມທ 9:9–13; ມຣກ 2:14–17; ລກ 5:27–32). ບາງທີມັດທາຍອາດມີຄວາມຮູ້ອັນກວ້າງໂກກຽວກັບຂໍ້ຄວາມໃນພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ສາມາດເຫັນຫລາຍສິ່ງທີ່ເກີດເປັນຈິງຕາມການທຳນາຍໄວ້ກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ບໍ່ມີການບອກເລົ່າຫລາຍກ່ຽວກັບຊີວິດໃນບັນທຳຍຂອງອັກຄະສາວົກ. ຕາມທີ່ບອກເລົ່າກັນມາ ລາວໄດ້ຕາຍຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ.

ພຣະທຳມັດທາຍ: ໜັງສືເຫລັ້ມທຳອິດໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ບາງທີພຣະທຳມັດທາຍ ໄດ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນໃນຕອນຕົ້ນ ເພື່ອໃຫ້ຊາວຢິວໃນຟີລິດສະຕິນ. ມັນໄດ້ໃຊ້ຂໍ້ອ້າງອີງຫລາຍຂໍ້ຈາກພຣະຄຳພີເດີມ. ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງມັດທາຍ ແມ່ນເພື່ອສະແດງວ່າ ພຣະເຢຊູຄືພຣະເມຊີອາ ຜູ້ຊຶ່ງສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມໄດ້ກ່າວເຖິງ. ລາວຍັງໄດ້ເນັ້ນອີກວ່າພຣະເຢຊູເປັນ ກະສັດ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາຂອງມະນຸດ.

ສຳລັບເຫດການຕ່າງໆ ໃນຊີວິດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດທີ່ໄດ້ບັນຍາຍໄວ້ໃນພຣະທຳມັດທາຍ, ເບິ່ງ ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ໃນພາກຫ້ອຍທ້າຍ.

ມັດເທຍ. ເບິ່ງ ອັກຄະສາວົກ—ການເລືອກອັກຄະສາວົກ ນຳອີກ

ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໃຫ້ມາຮັບຕຳແໜ່ງແທນຢູດາອິສະກາຣີອິດ ໃນຖານະເປັນສະມາຊິກໃນກຸ່ມອັກຄະສາວົກສິບສອງ (ກຈກ 1:15–26). ລາວເປັນສານຸສິດຕະຫລອດໄລຍະທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະອົງ (ກຈກ 1:21–22).

ມາ. ເບິ່ງ ສານຸສິດ; ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ສ່ວນຫລາຍແລ້ວໝາຍເຖິງ ການເຂົ້າໃກ້ບາງຄົນ ໂດຍການຕິດຕາມ ຫລື ການເຊື່ອຟັງ, ດັ່ງເຊັ່ນໃນສຳນວນທີ່ວ່າ “ຈົ່ງ ມາຫາພຣະຄຣິດ, ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຄົນດີ ພ້ອມໃນພຣະອົງ” (ມຮນ 10:32).

ຈົ່ງມາຟັງເຮົາເທີ້ນ, ແລະ ເຊີນມາຫາເຮົາ, **ອຊຸຢ 55:3.**

ຈົ່ງມາຫາເຮົາ, ທຸກຄົນທີ່ອິດເມື່ອຍຈາກການ ແບກພາລະໜັກ, **ມທ 11:28.** ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ເດັກ ນ້ອຍມາຫາເຮົາ, **ມທ 19:14.** ຖ້າຜູ້ໃດຕ້ອງ ການຕາມເຮົາມາ ໃຫ້ຕັດສິດຂອງຕົນເອງ, **ລກ 9:23.** ຜູ້ທີ່ມາຫາເຮົາຈະບໍ່ຫົວເຂົ້າຈັກເທື່ອ, **ຢຮ 6:35.**

ພຣະຄຣິດເຊື່ອເຊີນທຸກຄົນໃຫ້ມາຫາພຣະ ອົງ, **2 ນຟ 26:33.** ຈົ່ງມາຫາເຮົາ ແລະ ເຈົ້າ ຈະລອດ, **3 ນຟ 12:20.** ຈົ່ງມາຫາພຣະຄຣິດ, **ມຮນ 10:32.**

ເຊື່ອເຊີນທຸກຄົນໃຫ້ມາຫາພຣະຄຣິດ, **ຄພ 20:59.** ມາຫາເຮົາ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ ຈະມີຊີວິດ, **ຄພ 45:46.**

ມາໂກກ. ເບິ່ງ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ໂກກ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ, ແຜ່ນດິນ ແລະ ຜູ້ຄົນໃກ້ທະເລດຳ. ກະສັດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໂກກ, ຈະນຳພາກອງທັບມາໂກກໄປສູ່ຮີບຄັ້ງ ສຸດທ້າຍ ກ່ອນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງ ພຣະຄຣິດ (ອຊຸກ 38:2; 39:6). ພຣະຄຳພີ ກ່າວເຖິງການສູ້ຮົບອີກຄັ້ງໜຶ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ ໂກກ ແລະ ມາໂກກ ໃນທ້າຍພັນປີ ລະຫວ່າງ ກອງທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ກອງທັບຂອງ ມານ (ພນມ 20:7-9; ຄພ 88:111-116).

ມາສ໌, ຫອມມັສ ປີ

ປະທານຄົນທຳອິດຂອງກຸ່ມອັກຄະສາວິກ ສິບສອງ ຫລັງຈາກສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກຟື້ນ ພູຄືນມາໃໝ່ ໃນປີ 1830. ເພິ່ນດຳລົງຂໍກະແຈ ຂອງອານາຈັກກຸ່ງວກັບອັກຄະສາວິກສິບສອງ

(ຄພ 112:16) ແລະ, ໃນປີ 1838, ໄດ້ຖືກບັນ ຊາໂດຍການເປີດເຜີຍ ເພື່ອໃຫ້ຈັດພິມພຣະ ຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຄພ 118:2). ພາກ 31 ຂອງຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ແມ່ນ ເຈາະຈົງໃສ່ເພິ່ນ. ທ່ານມາສ໌ໄດ້ຖືກຕັດອອກ ຈາກ ສາດສະໜາຈັກ ໃນປີ 1839 ແຕ່ໄດ້ຮັບ ບັບຕິສະມາຄົນໃໝ່ ໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 1857.

ມາທາ. ເບິ່ງ ມາຣີແຫ່ງເບັດທານີ; ລາຊາໂຣ ນຳອີກ

ເອື້ອຍຂອງລາຊາໂຣ ແລະ ນາງມາຣີ ໃນ ພຣະຄຳພີໃໝ່ (ລກ 10:38-42; ຢຮ 11:1-46; 12:2).

ມານ. ເບິ່ງ ນະລົກ; ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ; ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ; ຜູ້ທຳລາຍ; ລູຊີເພີ; ວິນຍານ—ຜີມານຮ້າຍ ນຳອີກ

ຊາຕານ. ມານເປັນສັດຕູຂອງຄວາມຊອບ ທຳ ແລະ ຂອງຄົນທີ່ສະແຫວງຫາທີ່ຈະເຮັດ ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ. ມັນເປັນບຸດ ທາງວິນຍານແທ້ໆຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄັ້ງ ໜຶ່ງເຄີຍເປັນທູດທີ່ມີສິດອຳນາດຢູ່ໃນທີ່ປະທັບ ຂອງພຣະເຈົ້າ (ອຊຸຢ 14:12; 2 ນຟ 2:17). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນໄດ້ກະບົດໃນຊີວິດ ກ່ອນມະຕະ ແລະ ໄດ້ຊັກຊວນລູກງທາງວິນ ຍານຂອງພຣະບິດາໜຶ່ງສ່ວນສາມ ໃຫ້ກະ ບົດກັບມັນ (ຄພ 29:36; ມຊ 4:1-4; ອຣຮ 3:27-28). ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກ ສະຫວັນ, ໄດ້ຖືກປະຕິເສດບໍ່ໃຫ້ມີໂອກາດທີ່ ຈະໄດ້ຮັບຮ່າງກາຍມະຕະ ແລະ ປະສົບການ ຊີວິດມະຕະ, ແລະ ຈະອັບປະໂຫຍດຊົ່ວນິລັນ ດອນ. ນັບແຕ່ເວລາມານໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກ ຈາກສະຫວັນ, ມັນໄດ້ຫລອກລວງມະນຸດ ທັງໝົດຢູ່ບໍ່ຂາດ ແລະ ນຳພາເຂົາໄປຈາກ ວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຈະໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ມະນຸດຊາດເລົ່າສະຫລົດໃຈຄືກັນກັບມັນ (ພນມ 12:9; 2 ນຟ 2:27; 9:8-9).

ພຣະເຢຊູໄດ້ສົ່ງຜີມານຮ້າຍໃຫ້ອອກໄປ, **ມທ 17:18.** ບຶງໄຟທີ່ໄໝ້ຢູ່ຕະຫລອດໄປເປັນ ນິດໄດ້ຖືກຈັດຕຽມໄວ້ສຳລັບມານ ແລະ ບໍລິ

ວານ ຂອງມັນ, ມທ 25:41. ຈົ່ງ ຕໍ່ສູ້ກັບ ມານ ແລະ ມັນຈະໜີຈາກພວກເຈົ້າໄປ, ຢກບ 4:7.

ຄົນຊົ່ວຈະຖືກນຳລົງໄປສູ່ການເປັນຊະເລີຍຂອງມານ, 1 ນຟ 14:7. ມານ ເປັນບິດາຂອງຄວາມຂີ້ຕົວະທັງປວງ, 2 ນຟ 2:18 (ມຊ 4:4). ມານສະແຫວງຫາເພື່ອມະນຸດທັງປວງຈະໄດ້ເສົ້າສະຫລົດໃຈຄືກັນກັບມັນ, 2 ນຟ 2:27. ຖ້າຫາກເນື້ອໜັງຈະບໍ່ລູກຂຶ້ນອີກຕໍ່ໄປ, ວິນຍານຂອງພວກເຮົາຍ່ອມຕ້ອງມາຂຶ້ນຢູ່ກັບມານ, 2 ນຟ 9:8-9. ມານຈະເຮັດໃຫ້ຄົນໂຫດຮ້າຍ, ສະຫງົບ, ແລະ ຍົກຍໍ, 2 ນຟ 28:20-23. ສິ່ງທີ່ບໍ່ດີມາຈາກມານ, ອມນ 1:25 (ແອວ 5:40; ມຣນ 7:12, 17). ຈົ່ງລະວັງຢ້ານວ່າຈະມີການຂັດແຍ້ງກັນເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາພວກທ່ານ, ແລະ ພວກທ່ານຈະເຊື່ອຟັງວິນຍານຊົ່ວ, ມຊຢ 2:32. ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ແມ່ນແກະຂອງຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີ, ພວກທ່ານເປັນແກະຂອງມານ, ແອວ 5:38-39. ມານ ຈະບໍ່ຄຳຊູລຸກຫລານຂອງມັນ, ແອວ 30:60. ຈົ່ງອະທິຖານຢູ່ສະເໝີເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຖືກຊັກນຳໄປໂດຍການລໍ້ລວງຂອງມານ, ແອວ 34:39 (3 ນຟ 18:15, 18). ຈົ່ງສ້າງຮາກຖານຂອງລູກເທິງດານຫີນຂອງພຣະຜູ້ໄຖ່ ເພື່ອວ່າເມື່ອມານສົ່ງລົມພະຍຸຂອງມັນມາ ມັນຈະບໍ່ມີອຳນາດອັນໃດເໜືອທ່ານ ຫລື ເໜືອລູກ, ຮລມ 5:12. ມານເປັນຜູ້ສ້າງບາບທັງປວງ, ຮລມ 6:26-31.

ມານ ໄດ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈະວາງແຜນອັນມີເລ່ຫລ່ຽມ, ຄພ 10:12. ມັນຈຳເປັນວ່າມານຈະຕ້ອງລໍ້ລວງລູກຫລານມະນຸດ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະບໍ່ສາມາດເປັນຕົວແທນ, ຄພ 29:39. ອາດາມໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມປະສົງຂອງມານ ເພາະລາວຜ່າຍແພ້ຕໍ່ການລໍ້ລວງ, ຄພ 29:40. ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍຈະປົກຄອງນຳມານ ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນໃນຊົ່ວນິລັນດອນ, ຄພ 76:32-33, 44. ມານຈະຖືກມັດໄວ້ເປັນເວລາໜຶ່ງພັນປີ, ຄພ 88:110 (ພນມ 20:2). ຄົນຊົ່ວຄົນນັ້ນໄດ້ເອົາຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງໄປ, ຄພ 93:39.

ຊາຕານ ໄດ້ຮັກສາສະພາວະທຳອິດຂອງມັນ, ອຣຮ 3:28.

ສາດສະໜາຈັກຂອງມານ: ທຸກການຈັດຕັ້ງທີ່ຊົ່ວ ແລະ ເປັນຂອງໂລກຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ ທີ່ບິດເບືອນຈາກພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ ແລະ ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

ມານໄດ້ຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງຂຶ້ນ, 1 ນຟ 13:6 (1 ນຟ 14:9). ມີພຽງສາດສະໜາຈັກສອງແຫ່ງ, ແຫ່ງໜຶ່ງເປັນຂອງພຣະເມສານ້ອຍ ແລະ ອີກແຫ່ງໜຶ່ງເປັນຂອງມານ, 1 ນຟ 14:10 (ແອວ 5:39).

ຢ່າ ຂັດ ແຍ້ງກັບສາດສະໜາຈັກໃດເລີຍ, ນອກຈາກສາດສະໜາຈັກຂອງມານເທົ່ານັ້ນ, ຄພ 18:20. ສາດສະໜາຈັກໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າກຽດຊັງຈະຖືກໂຄ່ນລົ້ມລົງ, ຄພ 29:21.

ມ່ານ

ຄຳ ໜຶ່ງ ທີ່ ຖືກ ໃຊ້ ໃນ ພຣະ ຄຳ ພີ ເພື່ອ ໝາຍ ເຖິງ (1) ສິ່ງ ຂັ້ນ ສະ ຖານ ທີ່ ນະ ມັດ ສະ ການ ຫລື ພຣະ ວິ ຫານ, (2) ເປັນ ສັນ ຍາ ລັກ ສຳ ລັບ ການ ແຍກ ລະ ຫວ່າງ ພຣະ ເຈົ້າ ແລະ ມະ ນຸດ, (3) ຜ້າ ບາ ງ ງ ທີ່ ຜູ້ ຄົນ ໃຊ້ ຄຸ້ມ ໜ້າ ແລະ ຫົວ, ຫລື (4) ຄວາມ ຊົງ ຈຳ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ລື ບອກ ເພື່ອ ບໍ່ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ຈຳ ຊີ ວິ ດກ່ອນ ມະ ຕະ.

ຜ້າກັງຈະແຍກບ່ອນສັກສິດຈາກບ່ອນສັກສິດທີ່ສຸດ, ອພຍ 26:33.

ຜ້າກັງໃນພຣະວິຫານ ກໍໄດ້ຈັກອອກເປັນສອງຕ່ອນແຕ່ເທິງຮອດລຸ່ມ ຕອນຄືງພຣະຄຣິດ, ມທ 27:51 (ມຣກ 15:38; ລກ 23:45). ດຽວນີ້ເຮົາທັງຫລາຍເຫັນພໍມົວງເໝືອນເບິ່ງໃນແວ່ນ; ແຕ່ເວລານັ້ນຈະໄດ້ເຫັນພຣະພັກຢ່າງຄັກ, 1 ກຮທ 13:12.

ມ່ານອັນມີດມົວແຫ່ງຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຖືກໂຍນຖິ້ມໄປຈາກຈິດໃຈຂອງເພິ່ນແລ້ວ, ແອວ 19:6. ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດບໍ່ສາມາດຖືກກີດກັນຈາກການເຫັນສິ່ງທີ່ບິດບັງຢູ່ພາຍໃນບໍ່ໄດ້, ອທ 3:19 (ອທ 12:19).

ມ່ານຈະຖືກສຶກອອກ ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເຫັນເຮົາ, ຄພ 67:10 (ຄພ 38:8). ມ່ານທີ່ເປັນເຄື່ອງຄຸມຂອງພຣະວິຫານຂອງເຮົາຈະຖືກເອົາອອກໄປ, ຄພ 101:23. ມ່ານໄດ້ຖືກ

ມານາ

ເອົາອອກໄປຈາກຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາ, ຄພ 110:1.

ຄວາມ ມືດ ຈະ ປົກ ຄຸມ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ມຊ 7:61.

ມານາ. ເບິ່ງ ອາຫານທິບແຫ່ງຊີວິດ; ອົບ ພະຍົບ ນຳອີກ

ວັດຖຸກົມໆກ້ອນນ້ອຍໆ ມີລົດຊາດຄືກັນກັບນ້ຳເຜິ້ງ (ອພຍ 16:14–31) ຫລື ຄືກັນກັບນ້ຳມັນສົດ (ຈບຊ 11:7–8). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈັດຫາໃຫ້ ເພື່ອລ້ຽງດູລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ ລະຫວ່າງສີ່ສິບປີ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ (ອພຍ 16:4–5, 14–30, 35; ຢຊ 5:12; 1 ນພ 17:28).

ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນເອີ້ນມັນວ່າມານາ (ຫລື ມາຮູ ໃນພາສາເຮັບເຣີ)—ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າ “ແມ່ນຫຍັງ?”—ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າ ມັນແມ່ນຫຍັງ (ອພຍ 16:15). ມັນ ຍັງ ຖືກ ເອີ້ນວ່າ “ອາຫານເທບ” ແລະ “ອາຫານທິບຈາກສະຫວັນ” (ພສສ 78:24–25; ຢຮ 6:31). ມັນເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງ ພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຊຶ່ງ ຈະ ເປັນອາຫານທິບ ແຫ່ງຊີວິດ (ຢຮ 6:31–35).

ມານາເຊ. ເບິ່ງ ໂຢເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງ ຢາໂຄບ; ອິດສະຣາເອນ; ເອຟະຣາອິມ ນຳອີກ

ໃນ ພຣະຄຳພີເດີມ, ເປັນລູກຊາຍກົກຂອງນາງ ອາເຊນັດ ກັບ ໂຢເຊັບ ຜູ້ຖືກຂາຍໄປປະເທດເອຢິບ (ປຖກ 41:50–51). ລາວກັບເອຟະຣາອິມ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວ ເປັນຫລານຊາຍຂອງຢາໂຄບ (ອິດສະຣາເອນ) ແຕ່ໄດ້ຖືກຮັບເປັນລູກບຸນທຳ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນຈາກເພິ່ນ ຄືກັບວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ເປັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນແທ້ໆ (ປຖກ 48:1–20).

ເຜົ່າຂອງມານາເຊ: ລູກຫລານຂອງມານາເຊໄດ້ຖືກນັບເຂົ້າໃນບັນດາເຜົ່າຕ່າງໆຂອງອິດສະຣາເອນ (ຈບຊ 1:34–35; ຢຊ 13:29–31). ພອນຂອງໂມເຊທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ເຜົ່າຂອງໂຢເຊັບ, ຊຶ່ງໄດ້ມອບໃຫ້ເອຟະຣາອິມ ແລະ ມານາເຊນຳອີກ, ມີບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນ ພຣະບັນ

ຍັດສອງ 33:13–17. ສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜ່ນດິນທີ່ມອບໝາຍໃຫ້ ແມ່ນຢູ່ທາງພາກຕາເວັນຕົກຂອງຈໍແດນ ແລະ ຕໍ່ກັບແຜ່ນດິນເອຟະຣາອິມ. ເຂົາເຈົ້າກໍມີຫົວເມືອງຢູ່ທາງພາກຕາເວັນອອກຂອງຈໍແດນນຳອີກ ໃນທົ່ງທີ່ອຸດົມສົມບູນຂອງບາຊານ ແລະ ກີເລອາດ. ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເຜົ່າຂອງມານາເຊຈະຊ່ວຍເຫລືອເຜົ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ໃນການເຕົ້າໂຮມອິດສະຣາເອນທີ່ກະຈັດກະຈາຍໄປ (ພບຍ 33:13–17). ສາດສະດາລີໄຮ ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງມານາເຊ (ແອວ 10:3).

ມານຍາ. ເບິ່ງ ຫລອກລວງ, ການຫລອກລວງ, ຄວາມຫລອກລວງ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ມານຍາແມ່ນການຕົວະແບບມີເລ່ຫລ່ຽມ

ຄວາມ ສຸກ ເປັນຂອງຜູ້ຫວັດການຫລອກລວງທັງສິ້ນ, ພສສ 32:2 (ພສສ 34:13; 1 ປຕ 2:1).

ນະທານາເອັນເປັນຄົນອິດສະຣາເອນແທ້ໃນຕົວລາວບໍ່ມີອຸບາຍເລີຍ, ຢຮ 1:47 (ຄພ 41:9–11).

ຄວາມຮູ້ອັນບໍລິສຸດຂະຫຍາຍຈິດວິນຍານປາດສະຈາກອຸບາຍ, ຄພ 121:42.

ມານດາ, ແມ່. ເບິ່ງ ຄອບຄົວ; ພໍ່ແມ່, ບິດາ ມານດາ; ເອວາ ນຳອີກ

ຕ່າແຫ່ງທີ່ສັກສິດຂອງຜູ້ຍິງ ຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດຫລື ເອົາເດັກນ້ອຍມາລ້ຽງເປັນລູກບຸນທຳ. ມານດາຊ່ວຍເຫລືອໃນແຜນຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍການຈັດທາຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະໃຫ້ແກ່ລູກໆທາງວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ອາດາມໃສ່ຊີ້ໃຫ້ເມຍຂອງຕົນວ່າເອວາເພາະນາງເປັນແມ່ຂອງມະນຸດທັງປວງ, ປຖກ 3:20 (ມຊ 4:26). ຈົ່ງນັບຖືພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ, ອພຍ 20:12 (ອພຊ 6:1–3; ມຊຢ 13:20). ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ສິ່ງທີ່ແມ່ບອກສອນ, ສພສ 1:8. ລູກທີ່ໂງ່ຈ້າເປົາບັນຍາເຮັດໃຫ້ແມ່ຖືກພົ້ນປະໝາດ, ສພສ 15:20 (ສພສ 10:1). ເມື່ອແມ່ຂອງເຈົ້າເຖົ້າແກ່ ຈົ່ງຮູ້ຈັກບຸນຄຸນຂອງເພິ່ນ,

ສພສ 23:22. ພວກລູກໆຕ່າງກໍພໍໃຈໃນຕົວນາງ ແລະ ຜູ້ເປັນຜົວກໍຍັງຄຸ້ມເຊີຍນາງດ້ວຍ, ສພສ 31:28.

ມານດາຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ຍືນຢູ່ໃກ້ໄມ້ກາງແຂນ, ຢຮ 19:25–27.

ນັກຮົບຊາວເລມັນສອງພັນຄົນໄດ້ຮັບການສິດສອນຈາກແມ່ຂອງພວກເຂົາ, ແອວ 56:47 (ແອວ 57:21).

ແມ່ ເອວາ ຜູ້ປະເສີດຂອງພວກເຂົາ ເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ສຳຄັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳຢູ່ໃນ ໂລກວິນຍານ, ຄພ 138:38–39.

ມາລາກີ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ຂຽນແລະ ທຳນາຍ ປະມານ 430 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

ພຣະທຳມາລາກີ: ໜັງສື ຫລື ການທຳນາຍຂອງມາລາກີ ເປັນໜັງສືເຫລັ້ມສູດທ້າຍຢູ່ໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ເບິ່ງຄືວ່າ ມີເນື້ອໃຫຍ່ໃຈຄວາມຢູ່ສູ່ຢ່າງຄື: (1) ບາບຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ—ມາລາກີ 1:6–2:17; 3:8–9; (2) ການພິພາກສາທີ່ຈະມາສູ່ຊາວອິດສະຣາເອນເພາະການບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງພວກເຂົາ—ມາລາກີ 1:14; 2:2–3, 12; 3:5; (3) ຄຳສັນຍາສຳລັບການເຊື່ອຟັງ—ມາລາກີ 3:10–12, 16–18; 4:2–3; ແລະ (4) ການທຳນາຍທີ່ກ່ຽວກັບຊາວອິດສະຣາເອນ—ມາລາກີ 3:1–5; 4:1, 5–6 (ຄພ 2; 128:17; ຈສ—ປ 1:37–39).

ໃນການທຳນາຍຂອງເພິ່ນ, ມາລາກີໄດ້ຂຽນເຖິງໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕ (ມລກ 3:1; ມຫ 11:10), ກົດສ່ວນສິບ (ມລກ 3:7–12), ການສະເດັດມາຄັງທິສອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ມລກ 4:5), ແລະ ການກັບມາຂອງເອລີຢາ (ມລກ 4:5–6; ຄພ 2; 128:17; ຈສ—ປ 1:37–39). ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ອ້າງເຖິງ ມາລາກີ ບົດທີ 3 ແລະ 4 ທັງໝົດແກ່ຊາວນີໄຟ (3 ນພ 24–25).

ມາຣະໂກ. ເບິ່ງ ພຣະທຳ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ໂຢຮັນ ມາຣະໂກ ເປັນລູກຊາຍຂອງນາງມາຣີ, ຜູ້ອາໄສຢູ່ເມືອງເຢຊູ

ຊາເລັມ (ກຈກ 12:12); ລາວອາດເປັນລູກພີ່ນ້ອງ (ຫລື ຫລານຊາຍ) ຂອງບາຣະນາບາ (ກລຊ 4:10). ລາວໄດ້ໄປກັບໂປໂລ ແລະ ບາຣະນາບາຈາກເຢຊູຊາເລັມ ໃນການເດີນທາງໄປສອນສາດສະໜາເທື່ອທຳອິດ ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ປະເຂົາເຈົ້າໄວ້ຢູ່ເມືອງເປກາ (ກຈກ 12:25; 13:5, 13). ຕໍ່ມາລາວໄດ້ໄປຫາເກາະໄຊປຣັດກັບບາຣະນາບາ (ກຈກ 15:37–39). ລາວໄດ້ຢູ່ໃນກຸງໂຣມນຳໂປໂລ (ກລຊ 4:10; ຟລມ 1:24); ແລະ ລາວໄດ້ຢູ່ເມືອງບາບີໂລນນຳເປໂຕ (ບາງທີ່ຢູ່ກຸງໂຣມ) (1 ປຕ 5:13). ສຸດທ້າຍ, ລາວໄດ້ຢູ່ເມືອງເອເຟໂຊກັບຕີໂມທຽວ (2 ຕມຫ 4:11).

ພຣະທຳມາຣະໂກ: ໜັງສືເຫລັ້ມທິສອງໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ພຣະທຳມາຣະໂກອາດຖືກຂຽນພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງເປໂຕ. ຈຸດປະສົງຂອງເພິ່ນແມ່ນທີ່ຈະບັນຍາຍເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ປະຕິບັດຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ. ມາຣະໂກບັນຍາຍດ້ວຍພະລັງ ແລະ ຄວາມຖ່ອມຕົວເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກປະທັບໃຈ ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ປະຕິບັດກັບຜູ້ຄົນທົ່ວໄປ. ຕາມທີ່ບອກເລົ່າກັນມາຫລັງຈາກການຕາຍຂອງເປໂຕ, ມາຣະໂກໄດ້ໄປຢັ້ງມຢາມປະເທດເອຍິບ, ໄດ້ຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນໃນເມືອງອາເລັກຊັມເດຍ, ແລະ ໄດ້ຕາຍຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ.

ສຳລັບເຫດການຕ່າງໆໃນຊີວິດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດທີ່ໄດ້ບັນຍາຍໄວ້ໃນພຣະທຳມາຣະໂກ, ເບິ່ງ ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ໃນພາກຫ້ອຍທ້າຍ.

ມາຣີ, ມານດາຂອງພຣະເຢຊູ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ; ໂຢເຊັບ, ສາມີຂອງນາງມາຣີ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຍິງບໍລິສຸດທີ່ພຣະເຈົ້າອົງເປັນພຣະບິດາ ໄດ້ເລືອກໃຫ້ເປັນມານດາຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງໃນເນື້ອໜັງ. ຫລັງຈາກໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດແກ່ພຣະເຢຊູແລ້ວ, ມາຣີໄດ້ມີລູກຄົນອື່ນໆນຳອີກ (ມຣກ 6:3).

ນາງໄດ້ເປັນຄູ່ໝັ້ນຂອງໂຢເຊັບ, ມຫ 1:18 (ລກ 1:27). ໂຢເຊັບໄດ້ຖືກບອກວ່າບໍ່ໃຫ້ປະ

ມາຣີ, ມານດາຂອງມາຣະໂກ

ຮ້າງນາງ ມາຣີ ຫລື ຖອນໝັ້ນ ກັບ ນາງ, ມທ 1:18–25. ພວກໂທ ລາຈານ ໄດ້ມາຢັ້ງມຢາມ ນາງມາຣີ, ມທ 2:11. ນາງມາຣີ ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ໜີໄປປະເທດເອຢິບກັບກຸ່ມມານນ້ອຍເຢຊູ, ມທ 2:13–14. ຫລັງ ຈາກ ເຮໂຣດ ໄດ້ ຕາຍໄປ, ຄອບຄົວໄດ້ກັບຄືນສູ່ເມືອງນາຊາເຣັດ, ມທ 2:19–23. ທູດຄັບຣີເອນໄດ້ມາຢັ້ງມຢາມ ນາງ, ລກ 1:26–38. ນາງໄດ້ໄປຢັ້ງມຢາມເອລີ ຊາເບັດ, ພີ່ນ້ອງຂອງນາງ, ລກ 1:36, 40–45. ນາງມາຣີໄດ້ຮ້ອງເພງສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ລກ 1:46–55. ນາງມາຣີໄດ້ໄປເມືອງເບັດເລເຮັມກັບ ໂຢເຊັບ, ລກ 2:4–5. ນາງມາຣີໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດແກ່ພຣະເຢຊູ ແລະ ໄດ້ວາງພຣະອົງໄວ້ໃນຮາງຫຍ້າ, ລກ 2:7. ພວກລ້ຽງແກະໄດ້ໄປຫາເມືອງເບັດເລເຮັມເພື່ອຢັ້ງມຢາມກຸ່ມມານນ້ອຍເຢຊູ, ລກ 2:16–20. ນາງມາຣີ ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ພາພຣະເຢຊູໄປຫາພຣະວິຫານໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ, ລກ 2:21–38. ນາງມາຣີ ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ພາພຣະເຢຊູໄປງານປັດສະຄາ, ລກ 2:41–52. ນາງມາຣີໄດ້ໄປງານແຕ່ງງານທີ່ບ້ານການາ, ຢຮ 2:2–5. ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ໃນຂະນະທີ່ຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ໄດ້ຂໍໃຫ້ໂຢຮັນດູແລມານດາຂອງພຣະອົງ, ຢຮ 19:25–27. ນາງມາຣີໄດ້ຢູ່ກັບພວກອັກຄະສາວິກຫລັງຈາກພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກພາຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນ, ກກຈ 1:14.

ນາງມາຣີເປັນຜູ້ຍິງບໍລິສຸດຄົນໜຶ່ງທີ່ຈົບງາມທີ່ສຸດເກີນກວ່າຜູ້ຍິງບໍລິສຸດຄົນອື່ນໆ, 1 ນຟ 11:13–20. ມານດາຂອງພຣະຄຣິດຈະມີຊື່ວ່າມາຣີ, ມຊຢ 3:8. ນາງມາຣີຈະເປັນຍິງບໍລິສຸດ, ເປັນພາຊະນະທີ່ປະເສີດ ແລະ ຖືກເລືອກໄວ້ແລ້ວ, ແອວ 7:10.

ມາຣີ, ມານດາຂອງມາຣະໂກ. ເບິ່ງ ມາຣະໂກ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ມານດາຂອງໂຢຮັນ ມາຣະໂກ, ຜູ້ໄດ້ຂຽນພຣະທຳມາຣະໂກ (ກກຈ 12:12).

ມາຣີ ມັກດາລິນ

ຍິງຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ ຜູ້ໄດ້ກາຍເປັນ

ສານຸສິດທີ່ອຸທິດຕົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ມັກດາລິນ ຍັງຖືກເອີ້ນອີກວ່າ ມັກດາລາ, ຕາມຊື່ສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ນາງອາໄສຢູ່. ມັນຕັ້ງຢູ່ແຄມທະເລທາງເບື້ອງຕາເວັນຕົກຂອງທະເລຄາລີເລ.

ນາງ ໄດ້ ຢູ່ ໃກ້ ໄມ້ ກາງ ແຂນ, ມທ 27:56 (ມຣກ 15:40; ຢຮ 19:25). ນາງໄດ້ຢູ່ໃນພິທີຝັງພຣະສົບຂອງພຣະຄຣິດ, ມທ 27:61 (ມຣກ 15:47). ນາງໄດ້ຢູ່ທີ່ອຸບມູໃນມື້ເຊົ້າຂອງການພື້ນຄືນພຣະຊົນ, ມທ 28:1 (ມຣກ 16:1; ລກ 24:10; ຢຮ 20:1, 11). ພຣະເຢຊູໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ນາງເປັນຜູ້ທຳອິດ ຫລັງຈາກພຣະອົງໄດ້ພື້ນຄືນພຣະຊົນ, ມຣກ 16:9 (ຢຮ 20:14–18). ຜີມານຮ້າຍເຈັດໂຕໄດ້ອອກໄປຈາກນາງ, ລກ 8:2.

ມາຣີແຫ່ງເບັດທານີ. ເບິ່ງ ມາທາ; ລາຊາໂຣ ນຳອີກ

ໃນ ພຣະຄຳພີໃໝ່, ເອື້ອຍຂອງລາຊາໂຣ ແລະ ນ້ອງສາວຂອງນາງມາທາ.

ນາງມາຣີໄດ້ນັ່ງຟັງຢູ່ທີ່ພຣະບາດຂອງພຣະເຢຊູ, ລກ 10:39, 42. ນາງມາຣີ ແລະ ນາງມາທາ ເອື້ອຍຂອງນາງໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຫາພຣະເຢຊູ, ຢຮ 11:1–45. ນາງໄດ້ເອົານ້ຳມັນຫອມລ້າງພຣະບາດໃຫ້ແກ່ພຣະເຢຊູ, ຢຮ 12:3–8.

ມິວເລັກ. ເບິ່ງ ເຊເດກີຢາ ນຳອີກ

ລູກຊາຍຂອງກະສັດເຊເດກີຢາໃນພຣະຄຳພີເດີມ (ປະມານ 589 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.). ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ບັນທຶກວ່າ ລູກຊາຍທຸກຄົນຂອງເຊເດກີຢາໄດ້ຖືກຂ້າ (2 ກສ 25:7), ແຕ່ພຣະຄຳພີມໍມອນໄດ້ແຈ້ງວ່າ ມິວເລັກໄດ້ລອດຊີວິດ (ຮລມ 8:21).

ເຊຣາເຮັມລາເປັນຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງມິວເລັກ, ມຊຢ 25:2. ຜູ້ຄົນຂອງມິວເລັກໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຊາວນີໄຟ, ມຊຢ 25:13. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳມິວເລັກເຂົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນທາງພາກເໜືອ, ຮລມ 6:10. ລູກຊາຍທຸກຄົນຂອງເຊເດກີຢາໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍນອກຈາກມິວເລັກ, ຮລມ 8:21.

ມີກາ

ສາດສະດາ ໃນ ພຣະຄຳພີເດີມ. ເພິ່ນ ເປັນ ຄົນຂອງເມືອງໂມເລເຊັດກາດສາ, ໃນທົ່ງພຽງ ຂອງຢູດາ, ແລະ ໄດ້ທຳນາຍ ໃນຂະນະທີ່ເຮເຊ ກີຍາເປັນກະສັດແຫ່ງຢູດາ (ມກ 1:1-2).

ພຣະທຳມີກາ: ມີກາເປັນໜັງສືເຫລັ້ມດຽວ ເທົ່ານັ້ນ ໃນພຣະຄຳພີເດີມ ທີ່ບອກວ່າ ເມືອງ ເບັດເລເຮັມ ເປັນສະຖານທີ່ ທີ່ພຣະເມຊີອາ ຈະກຳເນີດ (ມກ 5:2). ໃນໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນະນຳຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ ແລະ ໄດ້ເລົ່າພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນທີ່ຜ່ານມາຂອງ ພຣະອົງໃຫ້ພວກເຂົາຟັງ; ພຣະອົງໄດ້ຮຽກ ຮ້ອງຄວາມຍຸດຕິທຳ, ຄວາມເມດຕາ, ແລະ ຄວາມອ່ອນນ້ອມ ຈາກພວກເຂົາ (ມກ 6:8).

ມີຄາເອນ. ເບິ່ງ ອັກຄະທູດ; ອາດາມ ນຳອີກ

ຊື່ຂອງອາດາມ ທີ່ຮູ້ຈັກກັນຕອນມີຊີວິດກ່ອນ ມະຕະ. ເພິ່ນຖືກເອີ້ນວ່າ ອັກຄະທູດ. ໃນພາສາ ເຮັບເຣີ ຊື່ນີ້ໝາຍເຖິງ “ຜູ້ທີ່ເປັນເໝືອນພຣະ ເຈົ້າ.”

ມີຄາເອນ, ເຈົ້າຊາຍອົງ ໃຫຍ່, ໄດ້ມາຊ່ວຍ ດານີ ເອນ, ດນອ 10:13, 21 (ຄພ 78:16). ມີຄາເອນ ເຈົ້າຊາຍອົງໃຫຍ່ ຈະມາປະກົດໃນ ຍຸກສຸດທ້າຍ, ດນອ 12:1.

ມີຄາເອນອັກຄະທູດ ໄດ້ຜິດຖຽງກັບມານ, ຢດ 1:9. ມີຄາເອນ ແລະ ເຫລົ່າທູດຂອງເພິ່ນ ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພະຍານາກ, ພນມ 12:7 (ດນອ 7).

ມີຄາເອນ ແມ່ນອາດາມ, ຄພ 27:11 (ຄພ 107:53-57; 128:21). ມີຄາເອນ, ອັກຄະທູດ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະເປົ່າແກຂອງລາວ, ຄພ 29:26. ມີຄາເອນຈະເຕົ້າໂຮມກອງທັບ ຂອງເພິ່ນ ແລະ ຕໍ່ສູ້ກັບຊາຕານ, ຄພ 88:112-115. ໄດ້ຍິນສຽງຂອງມີຄາເອນ ສັງເກດເຫັນ ມານ, ຄພ 128:20.

ມີຊີວິດຊີວາ. ເບິ່ງ ການຟື້ນຄົນພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄົນຊີວິດ ນຳອີກ

ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດ, ທີ່ຈະຟື້ນຄົນຊີວິດ, ຫລື ທີ່ຈະປ່ຽນບຸກຄົນ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະສາມາດ ຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນດານໃຫ້ພວກເຮົາເປັນຄົນ ມາສູ່ຊີວິດກັບພຣະຄຣິດ, ອຟຊ 2:4-5 (ກລຊ 2:6, 12-13). ຝ່າຍກາຍພຣະອົງຖືກປະທານ ໃນເນື້ອໜັງ, ແຕ່ຝ່າຍວິນຍານພຣະອົງຖືກບັນ ດານໃຫ້ຄົນພຣະຊົນ, 1 ປທ 3:18 (ຄພ 138:7).

ບໍ່ເຄີຍມີມະນຸດຄົນໃດເຄີຍເຫັນພຣະເຈົ້າ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາໂດຍ ພຣະວິນຍານ, ຄພ 67:11. ການໄຖ່ແມ່ນຜ່ານ ພຣະອົງທີ່ເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງທັງປວງມີຊີວິດຊີວາ, ຄພ 88:16-17. ໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະຖືກ ເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາຄົນອີກ ແລະ ຖືກພາຂັ້ນ ໄປເຝົ້າພຣະຄຣິດ, ຄພ 88:96.

ອາດາມໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາຂຶ້ນໃນ ຈິດໃຈ, ມຊ 6:65.

ມີຮີອາມ. ເບິ່ງ ໂມເຊ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເອື້ອຍຂອງໂມເຊ (ຈບຊ 26:59).

ໄດ້ຊອມເບິ່ງອູ່ທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ອໍ້, ອພຍ 2:1-8. ໄດ້ຕີກອງນຳພາກຸ່ມຜູ້ຍິງອອກໜ້າ, ອພຍ 15:20-21. ໄດ້ເວົ້າຕໍ່ສູ້ໂມເຊ ແລະ ໄດ້ຖືກທຳ ໂຫດດ້ວຍໂຣກຜິວໜັງ, ແລ້ວໄດ້ຫາຍດີ, ຈບຊ 12:1-15 (ພບຍ 24:9).

ມີ, ການວາງ. ເບິ່ງ ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບ ປ່ວຍ; ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິ ສຸດ; ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ; ແຕ່ງຕັ້ງເປັນ ທາງການ, ການແຕ່ງຕັ້ງເປັນທາງການ ນຳອີກ

ເປັນການວາງມືໃສ່ເທິງຫົວຂອງຄົນໃດຄົນ ໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງພິທີການຂອງ ຖານະປະໂລຫິດ. ພິທີການຫລາຍຢ່າງຂອງ ຖານະປະໂລຫິດໄດ້ຖືກປະຕິບັດໂດຍການ ວາງມື, ດັ່ງເຊັ່ນພິທີການແຕ່ງຕັ້ງ, ການໃຫ້ ພອນ, ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ, ການຍືນ ຍັນການເປັນສະມາຊິກໃນສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ການມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ໂມເຊໄດ້ວາງມືໃສ່ເທິງຫົວຂອງໂຢຊວຍ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາ, ຈບຊ 27:18, 22-23 (ພບຍ 34:9).

ເມັດຜັກກາດ

ພຣະເຢຊູໄດ້ວາງມືໃສ່ຄົນເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍບາງຄົນ, ແລະ ໂຜດຮັກສາພວກເຂົາໃຫ້ຫາຍດີ, **ມຮກ 6:5** (ມມ 9:24). ອັກຄະສາວົກໄດ້ວາງມືໃສ່ເຈັດຄົນທີ່ຈະຊ່ວຍເຫລືອພວກເພິ່ນ, **ກຈກ 6:5-6**. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໂດຍການວາງມື, **ກຈກ 8:14-17**. ອານາເນຍໄດ້ວາງມືໃສ່ໂຊໂລ ແລະ ໂຜດໃຫ້ລາວເຫັນຮຸ່ງອີກ, **ກຈກ 9:12, 17-18**. ໂປໂລໄດ້ວາງມືໃສ່ເທິງຫົວຂອງເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ປິ່ນປົວເພິ່ນ, **ກຈກ 28:8**. ໂປໂລໄດ້ສິດສອນເຖິງເລື່ອງບັບຕິສະມາ ແລະ ພິທີວາງມື, **ຮສ 6:2**.

ແອວມາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດ ແລະ ແອວເດີໂດຍການວາງມື, **ແອວ 6:1**. ພຣະເຢຊູໄດ້ປະທານອຳນາດໃຫ້ສານຸສິດຂອງພຣະອົງເພື່ອຈະໄດ້ມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໂດຍການວາງມື, **3 ນພ 18:36-37**. ເຈົ້າຈະປົກມືໃສ່ເພື່ອມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃຫ້, **ມຮນ 2:2**.

ພວກແອວເດີຕ້ອງວາງມືຂອງພວກເຂົາໃສ່ເທິງຫົວຂອງເດັກນ້ອຍເພື່ອມອບພອນໃຫ້, **ຄພ 20:70**. ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໂດຍການວາງມື, **ຄພ 35:6** (ຫຼຸຊ 1:4). ພວກແອວເດີຈະວາງມືໃສ່ເທິງຫົວຂອງຄົນທີ່ເຈັບປ່ວຍ, **ຄພ 42:44** (ຄພ 66:9). ເດັກນ້ອຍຕ້ອງໄດ້ຮັບການວາງມືຫລັງຈາກບັບຕິສະມາ, **ຄພ 68:27**. ໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດໂດຍການວາງມື, **ຄພ 84:6-16**.

ເມັດຜັກກາດ

ເມັດຂອງຕົ້ນຜັກກາດ. ເຖິງແມ່ນວ່າມັນເປັນເມັດນ້ອຍໆ, ແຕ່ຕົ້ນຂອງມັນສູງໃຫຍ່. ພຣະເຢຊູໄດ້ປຽບທຽບອານາຈັກສະຫວັນໃສ່ກັບເມັດຜັກກາດ (**ມທ 13:31**).

ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າມີຄວາມເຊື່ອທີ່ເມັດຜັກກາດ, ພວກເຈົ້າກໍຈະສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍພູໄດ້, **ມທ 17:20**.

ເມຊາກ. ເບິ່ງ ດານີເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຊັດຮາກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເບັດເນໂກ ເປັນຊາຍໜຸ່ມຊາວອິດສະຣາເອນ ສາມຄົນ, ຜູ້ຊຶ່ງພ້ອມດ້ວຍດານີເອນ, ໄດ້ຖືກພາໄປຫາວັງຂອງເນບູກາດເນັດສາ,

ກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ. ຊື່ເຮັບເຮີຂອງເມຊາກແມ່ນ ມິຊາເອນ. ຊາຍໜຸ່ມສີ່ຄົນໄດ້ປະຕິເສດບໍ່ຍອມເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເສື່ອມເສຍໂດຍການກິນຊີ້ນ ແລະ ດື່ມເຫລົ້າອະນຸ່ມຂອງກະສັດ (ດນອ 1). ຊັດຮາກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເບັດເນໂກ ຖືກກະສັດສັ່ງໃຫ້ໂຍນເຂົ້າເຕົ້າໄຟຮ້ອນ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ (ດນອ 3).

ເມດຕາ, ມິເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ. ເບິ່ງ ຊິດໃຊ້, ການຊິດໃຊ້; ຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ; ພຣະຄຸນ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ ນຳອີກ

ວິນຍານແຫ່ງຄວາມເມດຕາສົງສານ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ, ແລະ ການໃຫ້ອະໄພ. ຄວາມເມດຕາເປັນຄຸນສົມບັດຢ່າງໜຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສະເໜີມອບຄວາມເມດຕາແກ່ເຮົາ ຜ່ານການເສຍສະລະຊິດໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ແລະ ປານີ, **ອພຍ 34:6** (ພພຍ 4:31). ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງກໍດຳລົງຢູ່ຕະຫລອດໄປເປັນນິດ, **1 ຂຄ 16:34**. ພຣະຄຸນຄວາມດີກັບຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຈະປະດັບຂ້າພຣະອົງໄວ້ສືບໄປ, **ພສສ 23:6**. ຄວາມສຸກເປັນຂອງຜູ້ທີ່ເຮັດດີກັບຄົນຍາກຈົນ, **ສພສ 14:21**. ເຮົາປາດຖະໜາຄວາມເມດຕາ ບໍ່ແມ່ນການເຜົາຖວາຍແກ່ເຮົາ, **ຮສອ 6:6**.

ຜູ້ໃດມີໃຈກະລຸນາກໍເປັນສຸກ: ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ, **ມທ 5:7** (3 ນພ 12:7). ວິບັດແກ່ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ ຜູ້ໄດ້ຈ່າຍເງິນສ່ວນສິບ ແຕ່ໄດ້ປະຂໍສຳຄັນຂອງກິດບັນຍັດຄື ຄວາມຍຸດຕິທຳ, ຄວາມເມດຕາ, ແລະ ສັດທາ, **ມທ 23:23**. ຈົ່ງເມດຕາປານີເໝືອນຢ່າງພຣະບິດາຂອງພວກເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາປານີ, **ລກ 6:36**. ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນກິດຈະການອັນຊອບທຳທີ່ເຮົາເອງໄດ້ເຮັດ, ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ລອດດ້ວຍພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ, **ຕຕ 3:5**.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາອັນລະອຽດອ່ອນຕໍ່ທຸກຄົນ, **1 ນພ 1:20**. ຄົນທີ່ບໍ່ກັບໃຈ

ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາເລີຍ, **ມຊຢ 2:38–39**. ພຣະເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນທັງປວງທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, **ແອວ 32:22**. ຄວາມເມດຕາສາມາດສະໜອງຂໍ້ຮຽກຮ້ອງແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳໄດ້, **ແອວ 34:16**. ລູກຄິດວ່າຄວາມເມດຕາຂະໂມຍຄວາມຍຸດຕິທຳໄດ້ບໍ່, **ແອວ 42:25** (ແອວ 42:13–25). ເດັກນ້ອຍໆມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ ເພາະພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ, **ມຣນ 8:19–20** (ຄພ 29:46).

ພຣະພາຫາ ແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ໄດ້ຂົດໃຊ້ເພື່ອບາບຂອງພວກເຈົ້າ, **ຄພ 29:1**. ໂດຍຄຸນນະທຳຂອງໂລຫິດທີ່ເຮົາໄດ້ຫລັງ, ເຮົາໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະບິດາແທນເຂົາທີ່ເຊື່ອໃນນາມຂອງເຮົາ, **ຄພ 38:4**. ຄົນທີ່ໄດ້ຮັກສາພັນທະສັນຍາ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ, **ຄພ 54:6**. ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃຫ້ອະໄພບາບ, ແລະ ມີເມດຕາແກ່ຜູ້ສາລະພາບບາບຂອງຕົນດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ຖ່ອມ, **ຄພ 61:2**. ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນທີ່ອ່ອນໄຫວ, **ຄພ 97:2**. ແລະ ຄົນໃດທີ່ຮັບເອົາເຈົ້າດັ່ງເດັກນ້ອຍໆ, ກໍໄດ້ຮັບເອົາອານາຈັກຂອງເຮົາ; ເພາະພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ, **ຄພ 99:3**.

ຄວາມເມດຕາຈະອອກໄປຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, **ມຊ 7:31**.

ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ.

ເບິ່ງ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ; ເມດຕາ, ມີເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ *ນຳອີກ*

ໃນພຣະຄຳພີ, ຄວາມເມດຕາສົງສານມີຄວາມໝາຍແທ້ໆວ່າ “ທີ່ຈະເປັນທຸກນຳ.” ມັນກໍຍັງໝາຍເຖິງການທີ່ຈະສະແດງຄວາມເສຍໃຈນຳ, ຄວາມອິດຖົນ, ແລະ ຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນອື່ນ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ສະແດງຄວາມເມດຕາສົງສານ, **ຊກຢ 7:8–10**.

ພຣະເຢຊູມີໃຈເມດຕາສົງສານ, **ມທ 9:36** (ມທ 20:34; ມຣກ 1:41; ລກ 7:13). ໄທຊາມາເຣຍຄົນໜຶ່ງມີໃຈເມດຕາສົງສານລາວ, **ລກ**

10:33. ຈົ່ງມີຄວາມເມດຕາສົງສານກັນ, **1 ປທ 3:8**.

ພຣະຄຣິດເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາສົງສານຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ, **ມຊຢ 15:9**. ອຸທອນຂອງເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາສົງສານເຈົ້າ, **3 ນພ 17:6**.

ໃຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ອະທິຖານຂໍຄວາມເມດຕາສົງສານຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ຄພ 121:3–5**.

ເມຍ, ພັນລະຍາ. *ເບິ່ງ* ຄອບຄົວ; ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ

ເມທູເຊລາ. *ເບິ່ງ* ເອນິກ *ນຳອີກ*

ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເອນິກ ໃນ ພຣະ ຄຳ ພີ ເດີມ. ເມທູເຊລາໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ 969 ປີ (ປຖກ 5:21–27; ລກ 3:37; ມຊ 8:7). ເພິ່ນເປັນສາດສະດາທີ່ຊອບທຳ ຜູ້ໄດ້ຖືກປະໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຕອນເມືອງຂອງເອນິກ ຖືກຍົກຂຶ້ນໄປສະຫວັນ. ເພິ່ນໄດ້ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອໃຫ້ມີລູກຫລານສືບຕໍ່ໄປ ຊຶ່ງຈາກຕະກຸນນີ້ທີ່ໂນອາໄດ້ເກີດມາ (ມຊ 8:3–4).

ເມນຄີເສເດັກ. *ເບິ່ງ* ຊາເລັມ; ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ *ນຳອີກ*

ມະຫາປະໂລຫິດ, ສາດສະດາ, ແລະ ຜູ້ນຳທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຜູ້ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ຫລັງຈາກນຳຖ້ວມ ແລະ ລະຫວ່າງວັນເວລາຂອງອັບຣາຮາມ. ເພິ່ນຖືກເອີ້ນວ່າ ກະສັດຂອງຊາເລັມ (ເຢຣູຊາເລັມ), ກະສັດແຫ່ງສັນຕິສຸກ, ກະສັດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ (ໃນພາສາເຮັບເຣີ ໝາຍຄວາມວ່າ ເມນຄີເສເດັກ), ແລະ ເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າສູງສຸດ.

ອັບຣາຮາມໄດ້ຈ່າຍເງິນສ່ວນສືບໃຫ້ແກ່ເມນຄີເສເດັກ, **ປຖກ 14:18–20**. ຜູ້ຄົນຂອງເມນຄີເສເດັກມີຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນສະຫວັນ, **ປຈສ, ປຖກ 14:25–40**.

ພຣະຄຣິດເປັນມະຫາປະໂລຫິດຕາມລະບຽບຂອງເມນຄີເສເດັກ, **ຮສ 5:6**. ເມນຄີເສເດັກເປັນກະສັດຂອງເມືອງຊາເລັມ, ເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ, **ຮສ 7:1–3**.

ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ

ບໍ່ມີຜູ້ໃດຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເມນຄີເສເດັກ, ແອວ 13:14-19.

ອັບ ຣາ ຮາມ ໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດ ຈາກເມນຄີເສເດັກ, ຄພ 84:14. ດ້ວຍຄວາມນັບຖືຕໍ່ພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສາດສະໜາຈັກໃນສະໄໝບູຮານ ໄດ້ເອີ້ນຖານະປະໂລຫິດທີ່ສູງກວ່ານັ້ນວ່າ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ, ຄພ 107:1-4.

ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ

ແມ່ນ້ຳຈໍແດນເລີ່ມຕົ້ນຈາກທະເລຄາລີເລລິງ ໄປຫາທະເລຕາຍ. ແມ່ນ້ຳສາຍນີ້ຍາວ 100 ໄມ (160 ກິໂລແມັດ) ແລະ ປະກອບດ້ວຍແມ່ນ້ຳນ້ອຍຫລາຍສາຍຈາກພູເຮີໂມນ. ມັນເປັນແມ່ນ້ຳທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນອິດສະຣາເອນ.

ເຫດການສອງຢ່າງທີ່ສຳຄັນທີ່ກ່ຽວພັນກັບແມ່ນ້ຳສາຍນີ້ ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແຍກນ້ຳໃຫ້ຊາວອິດສະຣາເອນຂ້າມໄປ (ຢຊ 3:14-17), ແລະ ການບັບຕີສະມາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມທ 3:13-17; 1 ນຟ 10:9).

ແມ່ໝ້າຍ. ເບິ່ງ ຄວາມຜາສຸກ ນຳອີກ

ຜູ້ຍິງທີ່ສາມີໄດ້ຕາຍປະ ແລະ ບໍ່ໄດ້ແຕ່ງງານໃໝ່.

ລູກກຳພ້າ ແລະ ແມ່ໝ້າຍຈະມາ ແລະ ກິນ, ພບຍ 14:29.

ແມ່ໝ້າຍທີ່ຍາກຈົນໄດ້ຖວາຍເງິນທັງໝົດທີ່ນາງມີ, ມຣກ 12:41-44. ຍັງມຍາມລູກກຳພ້າ ແລະ ຍິງໝ້າຍ ທີ່ມີຄວາມທຸກຮ້ອນ, ຢກບ 1:27.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເປັນພະຍານຕໍ່ສູ້ພວກທີ່ເອົາປຽບແມ່ໝ້າຍ, 3 ນຟ 24:5 (ຊກຢ 7:10).

ແມ່ໝ້າຍ ແລະ ເດັກກຳພ້າ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຈັດຫາໃຫ້, ຄພ 83:6 (ຄພ 136:8).

ມົງກຸດ, ສວມມົງກຸດ. ເບິ່ງ ຊີວິດນິລັນດອນ ນຳອີກ

ເຄື່ອງປະດັບທີ່ເປັນວົງມົນ ຊຶ່ງຜູ້ປົກຄອງສວມໄວ້ເທິງຫົວ. ມັນສາມາດເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງອຳນາດ ຊັ້ນສູງ, ເຂດຄອບຄອງ, ການເປັນພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດໂດຍ

ການຮັກສາພຣະບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມົງກຸດແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ. (ເບິ່ງ ຄພ 20:14; ມຊ 7:56; ຈສ—1:1.)

ມົງກຸດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຖືກຈັດໄວ້ຖ້າເຮົາແລ້ວ, 2 ຕມທ 4:8. ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມົງກຸດອັນສະຫງ່າລາສີທີ່ບໍ່ມີວັນເສົາໝອງ, 1 ປທ 5:4.

ຄົນຕາຍ ຊຶ່ງຕາຍໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮັບມົງກຸດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ຄພ 29:13. ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບມົງກຸດໃນຜາສາດຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ຄພ 59:2. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຽມໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຂຶ້ນມາຮັບເອົາມົງກຸດທີ່ໄດ້ຕຽມໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາ, ຄພ 78:15. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັນຍາວ່າຈະມອບມົງກຸດແຫ່ງລັດສະໝີພາບໃຫ້ແກ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທາງມືຂວາຂອງພຣະອົງ, ຄພ 104:7.

ໂມເຊ. ເບິ່ງ ການປຽນສະພາບ—ການປຽນສະພາບຂອງພຣະຄຣິດ; ກິດຂອງໂມເຊ; ພຣະບັນຍັດ, ສິບປະການ; ເພັນຕາຕຸກ; ອາໂຣນ, ອ້າຍຂອງໂມເຊ ນຳອີກ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ນຳພາຊາວອິດສະຣາເອນອອກຈາກຄວາມເປັນທາດຢູ່ປະເທດເອຢິບ ແລະ ໄດ້ມອບກິດເລື່ອງສາດສະໜາ, ສັງຄົມ, ແລະ ການບໍລິໂພກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍ.

ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງໂມເຊ ແມ່ນເກີນກວ່າຂອບເຂດຂອງຊີວິດໃນໂລກມະຕະຂອງເພິ່ນ. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ສອນວ່າເພິ່ນໄດ້ມາກັບເອລີຢາ, ມາທີ່ພູແຫ່ງການປຽນສະພາບ ແລະ ໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ ໃຫ້ແກ່ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ (ມທ 17:3-4; ມຣກ 9:4-9; ລກ 9:30; ຄພ 63:21).

ໂມເຊໄດ້ປະກົດຕໍ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລີເວີ ຄາວເດີຣີ ໃນວັນທີ 3 ເດືອນເມສາ 1836, ໃນພຣະວິຫານເຄີດແລນ, ລັດໂອໄຮໂອ, ແລະ ໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈແຫ່ງການເຕົ້າໂຮມຂອງຊາວອິດສະຣາເອນໃຫ້ແກ່ພວກເພິ່ນ (ຄພ 110:11).

ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍກ່າວຫລາຍເທື່ອ

ກຽວກັບ ໂມເຊ. ເພິ່ນໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງເລື້ອຍໆ ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ແລະ ຈາກພຣະຄຳພີ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ເຮົາຮຽນຮູ້ກຽວ ກັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເພິ່ນ (ຄພ 84:20-26) ແລະ ວ່າເພິ່ນໄດ້ຮັບຖານະ ປະໂລຫິດຈາກເຢທະໂຣ ພໍ່ເຖົ້າຂອງເພິ່ນ (ຄພ 84:6).

ການເປີດເສີຍຍຸກສຸດທ້າຍຍັງໄດ້ຢືນຢັນ ເລື່ອງລາວໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີອີກ ກຽວ ກັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເພິ່ນ ໃນບັນດາລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ຢືນຢັນຕື່ມອີກວ່າ ເພິ່ນເປັນຜູ້ຂຽນປຶ້ມ ຫ້າເຫລັ້ມທຳອິດຂອງພຣະຄຳພີເດີມ (1 ນພ 5:11; ມຊ 1:40-41).

ໄດ້ຖືກຊ່ວຍ ຊີວິດໄວ້ໂດຍທິດາຂອງຟາ ຣາໂອ, ອພຍ 2:1-10. ໄດ້ໜີໄປຫາມິດີອານ, ອພຍ 2:11-22. ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ປະກົດຕົວໃຫ້ເພິ່ນເຫັນຢູ່ໃນຟຸມໂມ້ທີ່ລູກເປັນ ໄຟ, ອພຍ 3:1-15. ໄດ້ປະກາດວ່າ ໂຮກລະ ບາດຈະເກີດກັບຊາວເອຢິບ, ອພຍ 7-11. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງງານບັດສະຄາ, ອພຍ 12:1-30. ໄດ້ນຳພາລູກຫລານຂອງ ອິດສະຣາເອນຂ້າມນ້ຳທະເລແດງ, ອພຍ 14:5-31. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງມານາລົງມາ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ອພຍ 16. ຕີໂງ່ນຫີນ ຢູ່ທີ່ຟູໂຮເຣັບ ແລະ ນ້ຳໄດ້ໄຫລອອກມາ, ອພຍ 17:1-7. ອາໂຣນ ແລະ ຮູເຣ ໄດ້ຍົກແຂນຂອງ ເພິ່ນຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າໂຢຊວຍຈະເອົາຊະນະອາມາ ເຫລັກ, ອພຍ 17:8-16. ເຢທະໂຣໄດ້ໃຫ້ຄຳ ແນະນຳແກ່ເພິ່ນ, ອພຍ 18:13-26. ໄດ້ຕຽມ ຜູ້ຄົນສຳລັບການມາປະກົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຢູ່ເທິງພູຊິນາຍ, ອພຍ 19. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ເປີດເສີຍພຣະບັນຍັດສິບປະການຕໍ່ເພິ່ນ, ອພຍ 20:1-17. ເພິ່ນກັບບັນດາຫົວໜ້າເຈັດ ສິບຄົນໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ, ອພຍ 24:9-11. ໄດ້ ເຮັດແຜ່ນຫີນແຕກ ແລະ ໄດ້ທຳລາຍງົວຄຳ, ອພຍ 32:19-20. ໄດ້ກ່າວກັບພຣະເຈົ້າໜ້າຕໍ່ ໜ້າ, ອພຍ 33:9-11.

ໄດ້ປະກົດຕອນພຣະເຢຊູປຽນພຣະກາຍ, ມທ 17:1-13 (ມຣກ 9:2-13; ລກ 9:28-36).

ຂໍ ໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງເຂັ້ມແຂງເໝືອນດັ່ງ ໂມເຊ, 1 ນພ 4:2. ພຣະຄຣິດເປັນສາດສະດາ ຄືກັນກັບໂມເຊ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກຂຶ້ນ, 1 ນພ 22:20-21 (ພຍຍ 18:15; 3 ນພ 20:23).

ໄດ້ນຳພາອິດສະຣາເອນ ໂດຍການເປີດ ເສີຍ, ຄພ 8:3. ໄດ້ເຫັນຢູ່ໃນບັນດາວິນຍານທີ່ ສູງສັກ, ຄພ 138:41.

ໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ມຊ 1:2, 31. ເປັນເໝືອນພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ, ມຊ 1:6, 13. ໄດ້ຂຽນສິ່ງທີ່ໄດ້ເປີດເສີຍແກ່ເພິ່ນກຽວກັບ ການສ້າງ, ມຊ 2:1.

ໜັງສືໂມເຊ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີ ໄຂ່ມຸກອັນລຳຄ່າ ທີ່ບັນຈຸການແປເຈັດບົດທຳ ອິດໃນປະຖົມມະການທີ່ດົນໃຈຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ.

ບົດທີ 1 ບັນທຶກພາບນິມິດ ຊຶ່ງໃນນັ້ນໂມເຊ ໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ເປີດເສີຍຕໍ່ເພິ່ນກຽວ ກັບແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ. ບົດທີ 2-5 ເລື່ອງ ລາວກຽວກັບການສ້າງ ແລະ ການຕົກຂອງ ມະນຸດ. ບົດທີ 6-7 ບັນຈຸ ພາບນິມິດກຽວກັບ ເອນິກ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ຂອງເພິ່ນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ບົດທີ 8 ບັນຈຸ ພາບນິມິດກຽວກັບ ໂນອາ ແລະ ນ້ຳຖ້ວມທີ່ຍັງ ໃຫຍ່.

ໜັງສືທ້າເຫລັ້ມຂອງໂມເຊ: ເບິ່ງ

ຈິດເຊັ່ນບັນຊີ; ປະຖົມມະການ; ພຣະບັນ ຍັດສອງ; ລະບຽບພວກເລວີ; ອົບພະຍົບໜັງສື ທ້າເຫລັ້ມທຳອິດຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ເປັນທີ່ຮູ້ ຈັກກັນວ່າໜັງສືຂອງໂມເຊ. ແຜ່ນຈາລຶກທອງ ເຫລືອງທີ່ນິໄຟເອົາຈາກລາບານ ບັນຈຸໜັງສື ຂອງໂມເຊ (1 ນພ 5:11).

ນິໄຟໄດ້ອ່ານຫລາຍເລື່ອງ ຊຶ່ງມີຂຽນຢູ່ໃນ ໜັງສືຂອງໂມເຊ, 1 ນພ 19:23.

ໂມໄຊຢາ, ບິດາຂອງເບັນຢາມິນ. ເບິ່ງ ເຊຣາ ເຮັມລາ; ເບັນຢາມິນ, ບິດາຂອງໂມໄຊຢາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ສາດສະດາຊາວນິໄຟ ຜູ້ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດບົກຄອງຜູ້ຄົນ ຢູ່ໃນເຊຣາເຮັມລາ.

ໂມໄຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ

ໂມໄຊຢາໄດ້ຖືກເຕືອນໃຫ້ໜີໄປຈາກແຜ່ນດິນນີໂຟ, **ອມນ 1:12**. ເພິ່ນໄດ້ພົບເຫັນຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາ, **ອມນ 1:14-15**. ເພິ່ນໃຫ້ຜູ້ຄົນຂອງເຊຣາເຮັມລາໄດ້ຮັບການສອນໃນພາສາຂອງເພິ່ນ, **ອມນ 1:18**. ເພິ່ນໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງປະຊາຄົມ, **ອມນ 1:19**. ເປັນຢາມິນ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງຫລັງຈາກເພິ່ນເສຍຊີວິດໄປ, **ອມນ 1:23**.

ໂມໄຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ. ເບິ່ງ ໂມໄຊຢາ, ລູກຊາຍຂອງເປັນຢາມິນ; ອາໂຣນ, ລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ; ອອມເນີ; ອາໂມນ, ລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ; ຮິມໄນ *ນຳອີກ*

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍສີ່ຄົນຂອງກະສັດ ໂມໄຊຢາ ຜູ້ໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຫລັງຈາກທູດໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ສັ່ງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ກັບໃຈ. ເຂົາເຈົ້າຊື່ວ່າ ອາໂມນ, ອາໂຣນ, ອອມເນີ, ແລະ ຮິມໄນ (**ມຊຢ 27:34**). ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ເວລາສິບສີ່ປີ ໃນການສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນຢ່າງມີປະສິດທິພາບໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນ. ບັນທຶກຂອງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນບັນດາຊາວເລມັນ ມີຢູ່ໃນໜັງສືແອວມາ, ບົດທີ 17 ເຖິງ 26.

ແຕ່ກ່ອນ ເຂົາເຈົ້າເປັນຄົນບໍ່ເຊື່ອຖື ຜູ້ໄດ້ພະຍາຍາມທຳລາຍສາດສະໜາຈັກ, **ມຊຢ 27:8-10** (ແອວ 36:6). ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກທູດຕິຕຽນ ແລະ ໄດ້ກັບໃຈ, **ມຊຢ 27:11-12, 18-20**. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໄປສັ່ງສອນຊາວເລມັນ, **ມຊຢ 28:1-7**.

ໂມໄຊຢາ, ລູກຊາຍຂອງເປັນຢາມິນ. ເບິ່ງ ເປັນຢາມິນ, ບິດາຂອງໂມໄຊຢາ; ໂມໄຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ *ນຳອີກ*

ກະສັດ ແລະ ສາດສະດາຊາວນີໂຟທີ່ຊອບທຳໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ. ໂມໄຊຢາໄດ້ເຮັດຕາມຕົວຢ່າງທີ່ຊອບທຳຂອງບິດາຂອງເພິ່ນ (**ມຊຢ 6:4-7**). ເພິ່ນໄດ້ແປແຜ່ນຈາລຶກຄຳຊາວສີ່ແຜ່ນທີ່ບັນຈຸບັນທຶກຂອງຊາວຢາເຮັດ (**ມຊຢ 28:17**).

ໜັງສື ໂມໄຊຢາ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ. ບົດທີ 1-6 ບັນຈຸຄຳເທດສະໜາ

ທີ່ມີພະລັງຂອງກະສັດເປັນຢາມິນ ຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ. ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳພັດໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ແລະ ປາດຖະໜາທີ່ຈະບໍ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວອີກຕໍ່ໄປ. ບົດທີ 7-8 ບອກເຖິງຊາວນີໂຟກຸ່ມໜຶ່ງ ຜູ້ໄດ້ໄປອາໄສຢູ່ໃນບັນດາຊາວເລມັນ. ຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງໄດ້ຖືກສັ່ງໄປຊອກຫາພວກເຂົາ. ຫົວໜ້າກຸ່ມຂອງພວກໄປຊອກທີ່ຊື່ອາໂມນໄດ້ພົບເຫັນພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ຮຽນຮູ້ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບບັນຫາຂອງພວກເຂົາພາຍໃຕ້ກົດບັງຄັບຂອງຊາວເລມັນ. ບົດທີ 9-24 ບັນຍາຍເລື່ອງກົດບັງຄັບ ແລະ ເຖິງວິທີທີ່ຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ—ຊິນິບ, ໂນອາ, ແລະ ລິມໄຮ—ໄດ້ໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃຕ້ຊາວເລມັນ. ການຕາຍຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຂອງສາດສະດາຊື່ ອະບິນາໄດ ກໍໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ຄືກັນ. ແອວມາໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຕອນອະບິນາໄດຖືກນຳຂຶ້ນສານ. ບົດທີ 25-28 ເລົ່າເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບສາເຫດທີ່ລູກຊາຍຂອງແອວມາ ແລະ ລູກຊາຍສີ່ຄົນຂອງກະສັດໂມໄຊຢາ ໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ. ໃນ ບົດທີ 29 ກະສັດໂມໄຊຢາໄດ້ແນະນຳວ່າ ໃຫ້ຈັດຕັ້ງລະບົບການຕັດສິນ ແທນການມີກະສັດ. ແອວມາ ລູກຊາຍຂອງແອວມາ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຄົນທຳອິດ.

ໂມໂຣໂນ, ນາຍຫັບ. ເບິ່ງ ປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບ *ນຳອີກ*

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບຂອງຊາວນີໂຟ ຜູ້ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ປະມານ 100 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

ໂມໂຣໂນ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຫົວໜ້ານາຍທະຫານທັງໝົດຂອງຊາວນີໂຟ, **ແອວ 43:16-17**. ໄດ້ດົນໃຈທະຫານຊາວນີໂຟໃຫ້ຕໍ່ສູ້ເພື່ອເສລີພາບຂອງພວກເຂົາ, **ແອວ 43:48-50**. ໄດ້ເຮັດປ້າຍແຫ່ງເສລີພາບຈາກເສື້ອຄູມຂອງເພິ່ນ, **ແອວ 46:12-13**. ເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ, **ແອວ 48:11-18**. ໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃຫ້ຝ່າຍຜູ້ປົກຄອງ ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ເອົາຫົວຊາກ່ຽວກັບອິດສະລະພາບຂອງປະເທດຊາດຂອງຕົນ, **ແອວ 59:13**.

ໂມໂຣໄນ, ລູກຊາຍຂອງມໍມອນ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີມໍມອນ; ມໍມອນ, ສາດສະດາຊາວນິໄຟ ນຳອີກ

ສາດສະດາ ຄົນ ສຸດທ້າຍ ໃນ ພຣະຄຳພີມໍມອນ (ປະມານ ຄ.ສ. 421). ກ່ອນມໍມອນໃກ້ເສຍຊີວິດໄປ, ເພິ່ນໄດ້ເອົາບັນທຶກປະຫວັດສາດທີ່ເອີ້ນວ່າ ແຜ່ນຈາລຶກຂອງມໍມອນ ໄປໃຫ້ໂມໂຣໄນ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ (ຄມ 1:1). ໂມໂຣໄນໄດ້ສຳເລັດການຮຽບຮຽງແຜ່ນຈາລຶກຂອງມໍມອນ. ເພິ່ນໄດ້ຕື່ມ ບົດທີ 8 ແລະ 9 ໃສ່ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ (ມມ 8:1). ເພິ່ນໄດ້ຫຍໍ້ ແລະ ສະຫຼຸບໜັງສືອີເທີ (ອທ 1:1–2) ແລະ ໄດ້ຕື່ມໜັງສືຂອງເພິ່ນເອງໃສ່ ທີ່ເອີ້ນວ່າ ໜັງສືໂມໂຣໄນ (ມຣນ 1). ໂມໂຣໄນໄດ້ຜະນຶກແຜ່ນຈາລຶກ ແລະ ໄດ້ເຊື່ອມັນໄວ້ໃນພູຄູໂມຣາ (ມມ 8:14; ມຣນ 10:2). ໃນປີ 1823 ໂມໂຣໄນໄດ້ຖືກສົ່ງມາໃນສະພາບທີ່ໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດແລ້ວ ເພື່ອເປີດເຜີຍພຣະຄຳພີມໍມອນແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ (ຄພ 27:5; ຈສ—ປ 1:30–42, 45). ເພິ່ນໄດ້ແນະນຳສາດສະດາໜຸ່ມແຕ່ລະປີ ນັບແຕ່ປີ 1823 ເຖິງ 1827 (ຈສ—ປ 1:54) ແລະ ໃນທີ່ສຸດ ກໍໄດ້ນຳແຜ່ນຈາລຶກມາໃຫ້ເພິ່ນໃນປີ 1827 (ຈສ—ປ 1:59). ຫລັງຈາກໄດ້ສຳເລັດການແປແລ້ວ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ກໍໄດ້ສົ່ງແຜ່ນຈາລຶກຄືນໃຫ້ໂມໂຣໄນ.

ໜັງສືໂມໂຣໄນ: ໜັງສືເຫລັ້ມສຸດທ້າຍຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ. ມັນຖືກຂຽນໂດຍສາດສະດາຊາວນິໄຟຄົນສຸດທ້າຍຊື່ ໂມໂຣໄນ. ບົດທີ 1–3 ບອກເຖິງຄວາມພິນາດເທື່ອສຸດທ້າຍຂອງຊາວນິໄຟ, ໃຫ້ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການມອບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ ຖານະປະໂລຫິດ. ບົດທີ 4–5 ໃຫ້ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບລະບຽບການທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງການປະຕິບັດພິທີສິນລະລຶກ. ບົດທີ 6 ສະຫຼຸບວຽກງານຂອງສາດສະໜາຈັກ. ບົດທີ 7–8 ຄຳເທດສະໜາກ່ຽວກັບຫລັກທຳຂໍ້ທຳອິດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ, ລວມທັງຄຳສອນຂອງມໍມອນເລື່ອງສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ ແລະ ກ່ຽວກັບວິທີທີ່ຈະຮູ້ວ່າສິ່ງໃດດີ ແລະ ສິ່ງໃດບໍ່ດີ (ມຣນ 7), ແລະ ຄຳອະທິບາຍຂອງມໍມອນວ່າ ເດັກນ້ອຍ

ມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຮັບການບັບຕິສະມາ (ມຣນ 8). ບົດທີ 9 ບັນຍາຍເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງປະຊາຊາດນິໄຟ. ບົດທີ 10 ເປັນຂ່າວສານສຸດທ້າຍຂອງໂມໂຣໄນ ແລະ ຮ່ວມດ້ວຍວິທີທີ່ຈະຮູ້ຈັກຄວາມຈິງເລື່ອງພຣະຄຳພີມໍມອນ (ມຣນ 10:3–5).

ໂມໂຣໄນຮາ, ລູກຊາຍຂອງນາຍທັບໂມໂຣໄນ

ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາທີ່ຊອບທຳຊາວນິໄຟຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ (ປະມານ 60 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.).

ໂມໂຣໄນໄດ້ມອບກອງທັບທະຫານໃຫ້ແກ່ໂມໂຣໄນຮາ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແອວ 62:43. ໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງເຊຣາເຮັມລາຄິນອີກ, ຮລມ 1:33. ໄດ້ນຳຊາວນິໄຟຄືນມາກັບໃຈ ແລະ ໄດ້ຍຶດເອົາແຜ່ນດິນຈຳນວນເຄິ່ງໜຶ່ງຄືນມາ, ຮລມ 4:14–20.

ໂມໂທ, ຄວາມໂມໂທ. ເບິ່ງ ຄຽດແຄ້ນ, ຄວາມຄຽດແຄ້ນ

ໂມອາບ. ເບິ່ງ ໂລດ ນຳອີກ

ແຜ່ນດິນ ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ທາງຕາເວັນອອກຂອງທະເລຕາຍ. ຊາວໂມອາບເປັນລູກຫລານຂອງໂລດ ແລະ ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ. ພວກເຂົາເວົ້າພາສາທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບພາສາເຮັບເຣີ. ມີການສູ້ຮົບກັນຕະຫລອດເວລາລະຫວ່າງຊາວໂມອາບ ແລະ ຊາວອິດສະຣາເອນ (ຜປ 3:12–30; 11:17; 2 ຊມອ 8:2; 2 ກສ 3:6–27; 2 ຂຄ 20:1–25; ອຊຢ 15).

ມໍມອນ. ເບິ່ງ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ ນຳອີກ

ຊື່ຫລິ້ນທີ່ວ່າ ມໍມອນ ແມ່ນຖືກເອີ້ນໂດຍຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ ທີ່ກ່າວເຖິງສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ. ຊື່ນີ້ມາຈາກ ໜັງສືພຣະຄຳພີທີ່ສັກສິດ ຊຶ່ງຖືກຮຽບຮຽງໂດຍສາດສະດາມໍມອນ ໃນສະໄໝ

ມໍມອນ, ສາດສະດາຊາວນີໂຟ

ບູຮານ ແລະ ມີຊື່ວ່າ ພຣະຄຳພີມໍມອນ. ຊື່ທີ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຂອງ ສາດສະໜາຈັກ ທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີແມ່ນ “ໄພ່ພົນ ຂອງພຣະເຈົ້າ.” ຊື່ທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງສາດສະໜາ ຈັກແມ່ນ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ມໍມອນ, ສາດສະດາຊາວນີໂຟ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳ ພີມໍມອນ ນຳອີກ

ສາດສະດາຊາວນີໂຟ, ນາຍທັບ, ແລະ ຜູ້ ຮັກສາບັນທຶກໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ. ມໍມອນໄດ້ ມີຊີວິດຢູ່ປະມານ ຄ.ສ. 311–385 (ມມ 1:2, 6; 6:5–6; 8:2–3). ເພິ່ນເປັນຫົວໜ້າກອງທັບ ເກືອບຕະຫລອດຊີວິດຂອງເພິ່ນ, ເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ ອາຍຸສິບຫ້າປີ (ມມ 2:1–2; 3:8–12; 5:1; 8:2– 3). ອາມມາຣອນໄດ້ແນະນຳມໍມອນໃຫ້ຕຽມ ຕົນເອງ ໃນການຮັກສາຂຽນ ແລະ ການຮັກ ສາບັນທຶກ (ມມ 1:2–5; 2:17–18). ຫລັງຈາກ ໄດ້ບັນທຶກຊື່ວະປະຫວັດ ໃນວັນເວລາຂອງ ເພິ່ນແລ້ວ, ມໍມອນໄດ້ຫຍໍ້ແຜ່ນຈາລຶກໃຫຍ່ ຂອງນີໂຟ ໄວ້ໃນແຜ່ນຈາລຶກຂອງມໍມອນ. ຕໍ່ ມາເພິ່ນໄດ້ມອບບັນທຶກທີ່ສັກສິດນີ້ໃຫ້ແກ່ໂມ ໂຮໂນ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ. ແຜ່ນຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງບັນທຶກທີ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ແປເປັນພຣະຄຳພີມໍມອນ.

ຄຳຂອງມໍມອນ: ໜັງສືເຫລັ້ມນ້ອຍໃນພຣະ ຄຳພີມໍມອນ. ລະຫວ່າງຄຳສຸດທ້າຍຂອງອາມາ ລະໄຄ ໃນໜັງສືອອມໄນ ແລະ ຄຳທຳອິດໃນ ໜັງສືໂມໂຊຢາ, ມໍມອນ, ບັນນາທິການຂອງ ບັນທຶກທຸກທັງໝົດ, ໄດ້ສອດໜັງສືເຫລັ້ມນ້ອຍ ນີ້ໃສ່ທາງກາງ. (ເບິ່ງ “ຄຳອະທິບາຍຫຍໍ້ກ່ຽວ ກັບພຣະຄຳພີມໍມອນ” ຢູ່ໃນທາງໜ້າຂອງ ພຣະຄຳພີມໍມອນ.)

ພຣະຄຳພີມໍມອນ: ໜັງສືອີກເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນ ບັນດາພຣະຄຳພີ ທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ພຣະຄຳພີ ມໍມອນ. ບົດທີ 1–2 ບອກເຖິງອາມມາຣອນ, ສາດສະດາຂອງຊາວນີໂຟ, ໄດ້ບອກມໍມອນ ເຖິງເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ ບ່ອນທີ່ໃຫ້ໄປເອົາ ແຜ່ນຈາລຶກ. ພ້ອມນີ້, ມີສົງຄາມທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ ເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ຊາວນີໂຟສາມຄົນໄດ້ຖືກພາ

ໜີໄປ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ. ບົດ ທີ 3–4 ບອກເຖິງມໍມອນເອີ້ນໃຫ້ຜູ້ຄົນກັບໃຈ: ແຕ່ພວກເຂົາມີໃຈແຂງເກີນກວ່າທີ່ຈະຮູ້ສຶກ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫລາຍກວ່າ ທີ່ຜ່ານມາໃນອິດສະຣາເອນ. ບົດທີ 5–6 ບັນ ທຶກການສູ້ຮົບຄັ້ງສຸດທ້າຍລະຫວ່າງຊາວນີໂຟ ແລະ ຊາວເລມັນ. ມໍມອນໄດ້ຖືກຂ້າພ້ອມດ້ວຍ ປະຊາຊາດນີໂຟເກືອບທັງໝົດ. ໃນ ບົດທີ 7, ກ່ອນເພິ່ນເສຍຊີວິດ, ມໍມອນໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຄົນ— ໃນຕອນນັ້ນ ແລະ ໃນ ອະນາຄົດ—ໃຫ້ກັບໃຈ. ບົດທີ 8–9 ບັນທຶກບອກວ່າ ໃນທີ່ສຸດພຽງແຕ່ ໂມໂຮໂນ ລູກຊາຍຂອງມໍມອນເທົ່ານັ້ນທີ່ຍັງ ມີຊີວິດຢູ່. ເພິ່ນໄດ້ບັນທຶກພາບສຸດທ້າຍຂອງ ການຕາຍ ແລະ ຊາກສົບ, ລວມທັງການສົ່ນ ສຸດຂອງຜູ້ຄົນຊາວນີໂຟ, ແລະ ໄດ້ຂຽນຂ່າວ ສານເຖິງຄົນລຸ້ນຫລັງ ແລະ ຜູ້ອ່ານຂອງບັນ ທຶກນີ້.

ມໍມອນ, ພຣະຄຳພີ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີມໍມອນ

ເມືອງນາວູ, ລັດອິລິນອຍ (ສະຫະລັດອາເມ ຣິກາ)

ເມືອງໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍໄພ່ພົນຍຸກ ສຸດທ້າຍ ໃນປີ 1839 ໃນລັດອິລິນອຍ. ມັນຕັ້ງ ຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳມິດຊີຊີບີ, ເກືອບເປັນໄລຍະ ຍາວເຖິງສອງຮ້ອຍໄມ (320 ກິໂລແມັດ) ເລີຍ ແມ່ນ້ຳຂຶ້ນໄປ ຈາກເມືອງເຊັ້ນຫລຍ.

ເພາະການຂົ່ມເຫັງຢູ່ໃນລັດມີເຊີຣີ, ໄພ່ພົນ ຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຍ້າຍຂຶ້ນໄປທາງພາກ ເໜືອທີ່ໄກປະມານສອງຮ້ອຍໄມ, ຂ້າມແມ່ນ້ຳ ມິດຊີຊີບີ, ແລະ ເຂົ້າໄປຫາລັດອິລິນອຍ, ບ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າພົບເຫັນສະພາບທີ່ໜ້າພໍໃຈ. ໃນທີ່ສຸດ, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ຊື່ທີ່ດິນທີ່ ຍັງບໍ່ໄດ້ພັດທະນາຂອງເມືອງຄອມເມິສ. ທີ່ດິນ ຕອນນີ້ແທ້ຈິງແລ້ວເປັນບຶງ ແລະ ມີອາຄານ ຕັ້ງຢູ່ສອງສາມບ່ອນ. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ດູດນ້ຳອອກຈາກບຶງ ແລະ ໄດ້ສ້າງເຮືອນຂຶ້ນ. ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຍ້າຍຄອບຄົວຂອງເພິ່ນໄປ ຢູ່ໃນເຮືອນນ້ອຍທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ທ່ອນ. ຊື່ຂອງ ເມືອງຄອມເມິສໄດ້ປ່ຽນເປັນເມືອງນາວູ, ຕາມ ພາສາເຮັບເຮີ ສຳລັບຄຳວ່າ “ສວຍງາມ.”

ຫລາຍພາກ ໃນ ພຣະຄຳພີ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ໄດ້ຖືກຂຽນ ຢູ່ໃນເມືອງນາວູ (ຄພ 124-129; 132; 135). ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກສົ່ງໃຫ້ສ້າງພຣະວິຫານຢູ່ໃນເມືອງນາວູ (ຄພ 124:26-27). ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານ ແລະ ໄດ້ຈັດຕັ້ງສະເຕກຂອງຊີໂອນຂຶ້ນກ່ອນເຂົາເຈົ້າຖືກຂັບໄລ່ໜີຈາກບ້ານເຮືອນຂອງເຂົາເຈົ້າໃນປີ 1846. ເພາະການຂົ່ມເຫັງນີ້, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ໜີຈາກເຂດນີ້ ແລະ ໄດ້ເດີນທາງໄປຫາພາກຕາເວັນຕົກ.

ເມືອງເຟແອດ, ລັດນິວຢອກ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ)

ພື້ນທີ່ເຮັດຮົ່ວສວນທີ່ພີເຕີ ວິດເມີ ຜູ້ພໍ່, ບ່ອນທີ່ສາດສະດາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍຫລາຍຢ່າງ. ສາດສະໜາຈັກໄດ້ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ທີ່ນີ້ໃນວັນທີ 6 ເດືອນເມສາ, 1830 ແລະ ຜູ້ຄົນໄດ້ຍືນສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຄພ 128:20).

ມິວສຸມ, ການມິວສຸມ. ເບິ່ງ ການມິວສຸມລັບ

ໄມ້ກາງແຂນ. ເບິ່ງ ຄົງ, ການຄົງ; ໂຄລະໂຄທາ; ສິນລະລຶກ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຫລັກ ໄມ້ທີ່ ໃຊ້ຄົງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມຣກ 15:20-26). ຫລາຍຄົນຢູ່ໃນໂລກຕອນນີ້ຄິດວ່າ ມັນ ເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງການຄົງ ແລະ ການເສຍສະລະຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈັດຕັ້ງເຄື່ອງໝາຍສຳລັບການຄົງ ແລະ ການເສຍສະລະຂອງພຣະອົງໄວ້ແລ້ວ—ນັ້ນຄືເຂົ້າຈີ່ ແລະ ນ້ຳຂອງສິນລະລຶກ (ມທ 26:26-28; ຄພ 20:40, 75-79). ໃນພຣະຄຳພີ, ຄົນທີ່ຮັບເອົາໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ຄົນທີ່ຮັກພຣະເຢຊູຄຣິດຫລາຍທີ່ສຸດຈົນວ່າເຂົາເຈົ້າປະຕິເສດຕົນເອງຈາກຄວາມບໍ່ເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມໂຄ່ຫັງໝົດຂອງໂລກ ແລ້ວຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ (ປຈສ, ມທ 16:25-26 [ພາກຫ້ອຍທ້າຍ]).

ຈົ່ງ ແບກໄມ້ກາງແຂນ, ແລ້ວຕາມເຮົາມາ,

ຢາໂກໂບ, ນ້ອງຊາຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ມຣກ 10:21 (3 ນພ 12:30; ຄພ 23:6). ພຣະເຢຊູໄດ້ອິດທິນຕໍ່ໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ປະທັບລົງເບື້ອງຂວາພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຮຣ 12:2.

ພຣະອົງຖືກຍົກຂຶ້ນເທິງໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ຖືກປະທານເພື່ອບາບຂອງໂລກ, 1 ນພ 11:33. ຄົນທີ່ອິດທິນຕໍ່ໄມ້ກາງແຂນຂອງໂລກມາແລ້ວຈະໄດ້ຮັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາເປັນມູນມໍລະດົກ, 2 ນພ 9:18. ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ສົ່ງເຮົາມາເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນເທິງໄມ້ກາງແຂນ, 3 ນພ 27:14-15.

ຄົນໃດທີ່ຈະບໍ່ແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງເຂົາ ແລະ ຕິດຕາມເຮົາໄປ, ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາ, ຄົນໆນັ້ນຈະບໍ່ລອດ, ຄພ 56:2.

ຈົ່ງເບິ່ງບຸດມະນຸດຖືກຍົກຂຶ້ນເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ມຊ 7:55.

ຍັງ, ບຣິກຳ

ອັກຄະສາວົກໃນຍຸກສະໄໝເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ເປັນປະທານຄົນທີ່ສອງຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ. ເພິ່ນໄດ້ນຳພາໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄປທາງຕາເວັນຕົກຈາກເມືອງນາວູ, ລັດອິລິນອຍ, ຫາຮ່ອມພູເມືອງເຊົາເລັກ ແລະ ເປັນກຸ່ມຕັ້ງຖິ່ນຖານທີ່ໃຫຍ່ໂຕ ໃນພາກຕາເວັນຕົກ ຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ.

ບຣິກຳ ຍັງ ໄດ້ ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນປະທານຂອງກຸ່ມອັກຄະສາວົກສິບສອງ, ຄພ 124:127. ບຣິກຳ ຍັງ ໄດ້ ຖືກຍົກຍ້ອງສຳລັບວຽກງານຂອງເພິ່ນ ແລະ ຖືກປົດຈາກການເດີນທາງໄປທົ່ວໃນອະນາຄົດ, ຄພ 126. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນະນຳບຣິກຳ ຍັງ ເຖິງວິທີຈັດລະບຽບໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ ສຳລັບການເດີນທາງໄປຫາພາກຕາເວັນຕົກ, ຄພ 136. ບຣິກຳ ຍັງ ເປັນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຖືກໂປດປານ ໃນໂລກວິນຍານ, ຄພ 138:53.

ຢາໂກໂບ, ນ້ອງຊາຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ໃນ ພຣະຄຳພີໃໝ່, ນ້ອງຊາຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຄລຕ 1:19) ແລະ ເປັນອ້າຍຂອງໂຢເຊັບ, ຊີໂມນ, ຢູດາ ແລະ ນ້ອງສາວຫລາຍ

ຢາໂກໂບ, ລູກຊາຍຂອງເສເບດາຍ

ຄົນ (ມທ 13:55-56; ມຣກ 6:3; ຢູດາ 1:1). ລາວຍັງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກອີກວ່າ ເປັນຢາໂກໂບຜູ້ທີ່ທ່ຽງທຳ ແລະ ມີຕຳແໜ່ງທີ່ສຳຄັນຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກ ໃນເຢຣູຊາເລັມ (ກກຈ 12:17; 15:13; 1 ກຫສ 15:7; ຄລຕ 2:9-12). ບາງທີລາວໄດ້ເປັນຜູ້ຂຽນສານຂອງຢາໂກໂບ.

ສານຂອງຢາໂກໂບ: ຫ້ງສີເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ສະບັບຕົ້ນແມ່ນເປັນຈົດໝາຍທີ່ຂຽນເຖິງສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນທີ່ໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວ ແລະ ບາງທີອາດຖືກຂຽນຈາກເຢຣູຊາເລັມ. ສານນີ້ບັນຈຸຄວາມແຈ້ມແຈ້ງບາງຢ່າງກ່ຽວກັບການປະຕິບັດທາງສາດສະໜາ, ລວມທັງຄວາມສຳຄັນຂອງຄຳແນະນຳໃນ ບົດທີ 1 ທີ່ວ່າຖ້າຫາກຄົນໃດຂາດສະຕິປັນຍາ, ກໍໃຫ້ຄົນນັ້ນທູນຖາມພຣະເຈົ້າເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ (ຢກບ 1:5-6; ຈສ—ປ 1:9-20). ບົດທີ 2 ກ່ຽວຂ້ອງກັບສັດທາ ແລະ ວຽກງານ. ບົດທີ 3-4 ກ່າວເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການບັງຄັບລິ້ນ ແລະ ຕັກເຕືອນໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ກ່າວຄຳບໍ່ດີຕໍ່ກັນ. ບົດທີ 5 ໄດ້ຊຸກຍູ້ໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ມີຄວາມອົດທົນ ແລະ ທີ່ຈະເອີ້ນແອວເດີເພື່ອໃຫ້ພອນແກ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ; ມັນຍັງສິດສອນອີກເຖິງພອນເລື່ອງການຊ່ວຍປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຄົນອື່ນໆ.

ຢາໂກໂບ, ລູກຊາຍຂອງເສເບດາຍ

ຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາອັກຄະສາວິກສິບສອງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໃນໄລຍະການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະອົງ. ລາວເປັນອ້າຍຂອງໂຢຮັນ. ລາວເປັນຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາອັກຄະສາວິກສາມຄົນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກ ໃນໂອກາດພິເສດ ໂດຍສະເພາະ: ການນຳລູກສາວຂອງຢາອີໂຣຄືນມາມີຊີວິດອີກ (ມຣກ 5:37), ຕອນປ່ຽນສະພາບ (ມທ 17:1; ມຣກ 9:2; ລກ 9:28), ແລະ ທີ່ສວນເຄັດເຊມາເນ (ມທ 26:37; ມຣກ 14:33). ພ້ອມດ້ວຍເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນ, ລາວໄດ້ພື້ນພູຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກຄືນມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ ໂດຍການແຕ່ງຕັ້ງໃຈເຊັບ ສະມິດ

ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ (ຄພ 27:12; 128:20; ຈສ—ປ 1:72).

ຢາໂກໂບ, ລູກຊາຍຂອງອາລະຟາຍ

ຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາອັກຄະສາວິກສິບສອງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເລືອກໃນໄລຍະການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະອົງ (ມທ 10:3; ມຣກ 3:18; ລກ 6:15; ກກຈ 1:13).

ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງລີໄຮ. ເບິ່ງ ລີໄຮ, ບົດາຂອງນີໄຟ ນຳອີກ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີມ່ອນ ແລະ ເປັນຜູ້ຂຽນຄຳເທດສະໜາຫລາຍບົດຢູ່ໃນໜັງສື 2 ມີໄຟ ແລະ ຢາໂຄບ (2 ນພ 6-11; ຢຄ 1-7).

ໜັງສືຢາໂຄບ: ໜັງສື ເຫລັ້ມທີສາມຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມ່ອນ. ບົດທີ 1 ບອກວ່າ ມີໄຟໄດ້ມອບແຜ່ນຈາລຶກໃຫ້ແກ່ຢາໂຄບ ແລະ ຈາກນັ້ນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ຢາໂຄບ ແລະ ໂຢເຊັບ ນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນໃຫ້ເປັນປະໂລຫິດ ແລະ ຄູສອນຜູ້ຄົນ. ບົດທີ 2-4 ຄຳເທດສະໜາແນະນຳຜູ້ຄົນໃຫ້ມີຄວາມສະອາດທາງສິນທຳ. ຢາໂຄບຍັງໄດ້ສິດສອນກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະເມຊີອາພຣະຜູ້ໄຖ່, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ເຫດຜົນກ່ຽວກັບວ່າ ເປັນຫຍັງຊາວອິດສະຣາເອນບາງຄົນຈຶ່ງບໍ່ຍອມຮັບພຣະອົງ ແລະ ການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ. ບົດທີ 5-6 ບັນຈຸປະຈັກພະຍານຂອງຢາໂຄບ ແລະ ໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດ ແລະ ພາລະກິດຂອງຜູ້ຄົນຂອງອິດສະຣາເອນ. ບົດທີ 7 ບັນຈຸເລື່ອງລາວຂອງຊາຍຄົນໜຶ່ງຊື່ ເຊເຣັມ ທີ່ກະບົດ, ຜູ້ໄດ້ຖືກເອົາຊະນະໃຈໂດຍປະຈັກພະຍານຂອງຢາໂຄບ.

ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ. ເບິ່ງ ອິດສະຣາເອນ; ອີຊາກ; ເອຊາວ ນຳອີກ

ປີຕູ ແລະ ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ; ລູກຊາຍຝາແຜດຜູ້ນ້ອງຂອງອີຊາກ ແລະ ນາງເຣເບກາ (ປຖກ 25:19-26). ຢາໂຄບໄດ້ຮັບສິດທິຂອງອ້າຍກົກຈາກເອຊາວ ອ້າຍຂອງລາວ. ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນ ເພາະຄວາມມີຄ່າຄວນຂອງຢາໂຄບ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງງານໃນພັນທະ

ສັນຍາ, ໃນຂະນະທີ່ເອຊາວກຽດຊັງສິດທິຂອງ ອ້າຍກິກຂອງລາວ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງງານນອກ ພັນທະສັນຍາ (ປຖກ 25:30-34; 26:34-35; 27; 28:6-9; ຮຮ 12:16).

ເຮ ເບ ກາ ໄດ້ ຮຽນ ຮູ້ ຈາກ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ວ່າ ເອຊາວ ຈະ ຮັບ ໃຊ້ ຢາ ໂຄບ, ປຖກ 25:23. ໄດ້ ຊື້ ສິດ ທິ ຂອງ ອ້າຍ ກິກ ຈາກ ເອຊາວ, ປຖກ 25:29-34. ໄດ້ ຜົນ ເຫັນ ຂັ້ນ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ສະ ຫວັນ, ປຖກ 28. ໄດ້ ແຕ່ ງ່າ ນ ກັບ ນາງ ເລອາ ແລະ ນາງ ຣາ ເຊັນ, ປຖກ 29:1-30. ມີ ລູກ ຊາຍ ສິບ ສອງ ຄົນ ແລະ ລູກ ສາວ ໜຶ່ງ ຄົນ, ປຖກ 29:31-30:24; 35:16-20. ໄດ້ ແຕ່ ງ່າ ນ ກັບ ນາງ ບິນຮາ ແລະ ນາງ ສີ ລະ ປາ, ປຖກ 30:3-4, 9. ໄດ້ ປ່ຽນ ຊື່ ເປັນ ອິດສະຣາເອນ, ປຖກ 32:28. ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຕໍ່ ໜ້າ ຕໍ່ ຕາ, ປຖກ 32:30. ຮັກ ໂຢເຊັບ ຫລາຍ, ປຖກ 37:3. ໄດ້ ໄປ ປະ ເທດ ເອຢິບ ກັບ ຄອບຄົວ ຂອງ ເພິ່ນ, ປຖກ 46:1-7. ໄດ້ ອວຍພອນ ລູກ ຊາຍ ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເພິ່ນ, ປຖກ 49. ໄດ້ ຕ້າຍ ໄປ, ປຖກ 49:33.

ໄດ້ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນ ຍັດ ແລະ ທຸກ ວັນ ມີ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ສູງ ສິ່ງ ຢູ່ ໃນ ບັນ ລັງ ຢູ່ ສະ ຫວັນ, ຢູ່ ພ້ອມ ກັບ ອັບ ຣາ ຮາມ ແລະ ອີ ຊາກ, ຄພ 132:37.

ຢາດູດ. ເບິ່ງ ພຣະ ວາ ຈາ ແຫ່ງ ບັນ ຍາ

ຢາເຟດ. ເບິ່ງ ໂນອາ, ປີຕຸໃນພຣະຄຣິສຕະ ທຳຄຳພີ ນຳອີກ

ລູກ ຊາຍ ກິກ ຂອງ ໂນອາ, ສາດສະດາ ໃນ ພຣະຄຳພີເດີມ (ມຊ 8:12).

ໂນອາ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ຢາເຟດ, ປຖກ 5:32 (ປຖກ 6:10; ມຊ 8:12). ຢາເຟດ ແລະ ເມຍ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອ ຂອງ ໂນອາ, ປຖກ 7:13. ຢາເຟດ ໄດ້ ອອກ ມາ ຈາກ ເຮືອ, ປຖກ 9:18. ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ຊ່ວຍ ຢາເຟດ ໃຫ້ ມີ ເຊື້ອ ສາຍ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ, ປຖກ 9:27.

ຢາເຮັດ. ເບິ່ງ ຊາວຢາເຮັດ; ຢາເຮັດ, ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ນຳອີກ

ເປັນ ຜູ້ ນຳ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃນ ພຣະຄຳພີ ມິມອນ, ຜູ້ ຊຶ່ງ ພ້ອມ ດ້ວຍ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ລາວ, ໄດ້ ນຳ ພາ ຜູ້

ຄົນ ກຸ່ມ ໜຶ່ງ ໄປ ຈາກ ທີ່ ບາເບນ ໄປ ຫາ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງ ຄຳສັນຍາ ໃນ ຊີກໂລກເບື້ອງຕາເວັນຕົກ (ອທ 1:33-2:1).

ຢາເຮັດ ໄດ້ ຂໍ ໃຫ້ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ອະທິ ຖານ ເພື່ອ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ພາສາ ຂອງ ຄອບຄົວ ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ໝູ່ ເພື່ອນ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ ສັບສົນ, ອທ 1:34-37. ໄດ້ ເດີນ ທາງ ໄປ ຫາ ທະເລ ແລະ ໄດ້ ອາໄສ ຢູ່ ໃນ ທີ່ ນັ້ນ ເປັນ ເວລາ ສີ່ ປີ, ອທ 2:13. ໄດ້ ຂໍ ເຮືອ ໄປ ຫາ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງ ຄຳສັນຍາ, ອທ 6:4-12.

ຢາເຮັດ, ນ້ອງຊາຍຂອງ. ເບິ່ງ ຊາວຢາເຮັດ; ຢາເຮັດ ນຳອີກ

ສາດສະດາ ໃນ ພຣະຄຳພີ ມິມອນ. ເພິ່ນ ກັບ ອ້າຍ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ສ້າງ ຕັ້ງ ປະຊາຊາດ ຢາເຮັດ ເມື່ອ ເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ ນຳ ພາ ຜູ້ ຄົນ ອອກ ໄປ ຈາກ ທີ່ ບາເບນ ໄປ ຫາ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງ ຄຳສັນຍາ ໃນ ຊີກໂລກເບື້ອງຕາເວັນຕົກ (ອທ 1-6). ເພິ່ນ ເປັນ ຊາຍ ທີ່ ມີ ສັດທາອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່ ຈົນ ວ່າ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໜ້າ ຕໍ່ ໜ້າ (ຄພ 17:1). ເລື່ອງ ລາວ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຖືກ ບັນທຶກ ໄວ້ ຢູ່ ໃນ ໜັງສື ອີເທີ.

ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຮັດ ເປັນ ຄົນ ຮ່າງ ໃຫຍ່ ແລະ ມີ ກຳ ລັງ ຫລາຍ, ແລະ ເປັນ ຜູ້ ທີ່ ໂປດ ປານ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ອທ 1:34. ເປັນ ເພາະ ສັດທາ ຂອງ ເພິ່ນ, ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຮັດ ຈຶ່ງ ໄດ້ ເຫັນ ນິ້ວ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ອທ 3:6-9 (ອທ 12:20). ພຣະ ຄຣິດ ໄດ້ ສະແດງ ພຣະ ກາຍ ທາງ ວິນຍານ ແກ່ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຮັດ, ອທ 3:13-20. ບໍ່ ເຄີຍ ມີ ເລື່ອງ ໃດ ທີ່ ສະແດງ ໃຫ້ ປະຈັກ ເປັນ ເລື່ອງ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ໄປ ກວ່າ ເລື່ອງ ທີ່ ສະແດງ ໃຫ້ ປະຈັກ ແກ່ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຮັດ, ອທ 4:4. ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຮັດ ໄດ້ ເຕືອນ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ເລື່ອງ ກະສັດ, ອທ 6:22-23. ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະແດງ ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ຕໍ່ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຮັດ, ອທ 12:21. ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຮັດ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ໃນ ການ ຂຽນ, ອທ 12:24. ຜ່ານ ສັດທາ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຮັດ ໄດ້ ຍ້າຍ ພູ ຊີຣິນ, ອທ 12:30.

ຍ້ານກົວ, ຄວາມຍ້ານກົວ

ຍ້ານກົວ, ຄວາມຍ້ານກົວ. ເບິ່ງ ກ້າຫານ, ຄວາມກ້າຫານ, ຢ່າງກ້າຫານ; ຄາລະວະ, ຄວາມຄາລະວະ; ສັດທາ ນຳອີກ

ຄວາມຍ້ານກົວສາມາດມີຄວາມໝາຍສອງຢ່າງ: (1) ທີ່ຈະຍ້ານກົວພຣະເຈົ້າຄືການຮູ້ສຶກຄາລະວະ ແລະ ຢ່າເກງພຣະອົງ ແລະ ເຊື່ອພັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ; (2) ທີ່ຈະຍ້ານກົວມະນຸດ, ສິ່ງອັນຕະລາຍທາງມະຕະ, ຄວາມເຈັບປວດ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ເປັນຄວາມເກງກົວ ແລະ ຍ້ານສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນຫລາຍ.

ຄວາມຍ້ານກົວພຣະເຈົ້າ: ຜູ້ຂ້າຄິດວ່າໃນທີ່ນີ້ຈະບໍ່ມີໃຜຢ່າເກງພຣະເຈົ້າ, **ປຖຖ** 20:11. ຈົ່ງຢ່າເກງໃຫ້ກຽດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, **ພບຍ** 6:13 (ຍຊ 24:14; 1 ຊມອ 12:24). ຈົ່ງຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຢ່າເກງ, **ພສສ** 2:11. ການຢ່າເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງສະຕິບັນຍາ, **ພສສ** 111:10. ຈົ່ງຢ່າເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຈົ່ງຫລີກໜີຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, **ສພສ** 3:7. ຖ້າທ່ານຢ່າເກງພຣະເຈົ້າທຸກສິ່ງກໍຈະເປັນໄປໂດຍດີ, **ປຍຈ** 8:12.

ຈົ່ງອົດສາພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຄວາມພົ້ນ ດ້ວຍຄວາມຢ່າເກງ ແລະ ຕົວສັ່ນ, **ຟລປ** 2:12. ຈົ່ງຢ່າເກງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ສັນລະເສີນຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, **ພນມ** 14:7 (ຄພ 88:104).

ສາດສະດາໄດ້ກະຕຸ້ນຜູ້ຄົນຢູ່ຕະຫລອດວັນເວລາ ໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມຍ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ອນ** 1:23. ແອວມາ ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໂຊຢາໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ກັບພື້ນດິນ, ເພາະວ່າຄວາມຍ້ານກົວທີ່ເຂົາເຈົ້າມີຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ແອວ** 36:7. ໃຫ້ເຮັດວຽກຂອງຄວາມລອດໃຫ້ດີດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວ ແລະ ຕົວສັ່ນ, **ມມ** 9:27.

ຄົນທີ່ບໍ່ຍ້ານກົວເຮົາ, ເຮົາຈະລົບກວນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຕົວສັ່ນ, **ຄພ** 10:56. ຄົນທີ່ຍ້ານກົວເຮົາຈະເຝົ້າຄອຍເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການມາຂອງບຸດມະນຸດ, **ຄພ** 45:39.

ຄວາມຍ້ານກົວມະນຸດ: ຢ່າຍ້ານເພາະເຮົາຄອຍເຝົ້າ ຮັກສາ ເຈົ້າ, **ປຖຖ** 26:24 (ອຊຢ

41:10). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດຢູ່ນຳພວກເຮົາ: ຢ່າສູ່ຍ້ານ, **ຈບຊ** 14:9. ບໍ່ຕ້ອງຍ້ານ: ຝ່າຍຂອງພວກເຮົາມີຫລາຍກວ່າ, **2 ກສ** 6:16. ຂ້າພຣະອົງຈະບໍ່ຍ້ານ ມະນຸດລ້າງເຮັດຫຍັງໃຫ້ໄດ້ແດ່, **ພສສ** 56:4. ຢ່າສູ່ຍ້ານເມື່ອຄົນກ່າວຫຍໍ້ຫຍັ້ນນິນທາ, **ອຊຢ** 51:7 (2 ນຟ 8:7).

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະທານໃຈອັນຍ້ານກົວໃຫ້ແກ່ເຮົາ, **2 ຕມທ** 1:7. ຄວາມຮັກອັນຄົບບໍລິບູນກໍຂັບໄລ່ຄວາມຍ້ານທຸກຢ່າງອອກໄປ, **1 ຢຮ** 4:18 (ມຣນ 8:16).

ພວກລູກຊາຍ ຂອງຮີລາ ມັນ ບໍ່ໄດ້ຍ້ານຄວາມຕາຍ, **ແອວ** 56:46–48. ຄວາມຍ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍເຕັມອີກຂອງຄົນຊົ່ວ, **ມມ** 6:7. ຢ່າຍ້ານກົວຕໍ່ອຳນາດຂອງມະນຸດ, **ມຣນ** 8:16.

ເຈົ້າບໍ່ຄວນຍ້ານກົວມະນຸດຫລາຍກວ່າພຣະເຈົ້າ, **ຄພ** 3:7 (ຄພ 30:1, 11; 122:9). ຢ່າຍ້ານກົວທີ່ຈະເຮັດຄວາມດີ, **ຄພ** 6:33. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຍ້ານ, **ຄພ** 10:55. ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຕຽມພ້ອມ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຍ້ານກົວ, **ຄພ** 38:30. ບົດເບື້ອງຄວາມຍ້ານກົວອອກຈາກຕົນ, **ຄພ** 67:10. ຈົ່ງເບີກບານເຖິດ, ແລະ ຢ່າສູ່ຍ້ານ, ເພາະເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ, **ຄພ** 68:6. ຢ່າຍ້ານກົວສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ, **ຄພ** 136:17.

ຢ່າຮ້າງ. ເບິ່ງ ແຕ່ງງານ, ການແຕ່ງງານ ນຳອີກ

ການ ສິ້ນ ສຸດ ຂອງ ການ ແຕ່ງ ງານ ຜ່ານອຳນາດຂອງກົດໝາຍບ້ານເມືອງ ແລະ ຂອງຜູ້ນຳພາທາງສາດສະໜາ. ຕາມພຣະຄຳພີໃໝ່, ພຣະເຈົ້າໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການຢ່າຮ້າງຕາມເງື່ອນໄຂບາງຢ່າງ ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງຫົວໃຈຂອງຜູ້ຄົນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະເຢຊູໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ວ່າ, “ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນແບບນັ້ນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ” (ມທ 19:3–12). ຂໍພຣະຄຳພີໄດ້ແນະນຳຕໍ່ຕ້ານການຢ່າຮ້າງໂດຍທົ່ວໄປ ແລະ ແນະນຳໃຫ້ສາມີພັນລະຍາຮັກແພງເອົາກັນໃນຄວາມຊອບທຳ (1 ກຣທ 7:10–12; ຄພ 42:22).

ຍິນຍັນ, ການຍິນຍັນ. ເບິ່ງ ມີ, ການວາງ

ຢູດາ, ອ້າຍຂອງຢາໂຄໂບ

ໃນ ພຣະ ຄຳ ພີ ໃໝ່, ຄົນ ໜຶ່ງ ໃນ ຈຳນ ວນ ອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົນລຸ້ນທຳອິດຂອງພຣະ ເຢຊູຄຣິດ (ລກ 6:13-16). ບາງທີລາວອາດ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ທາດາຍ ຜູ້ຮັກຊາດ (ມທ 10:2-4).

ຢູດາ (ນ້ອງຊາຍຂອງພຣະເຢຊູ)

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ນ້ອງຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງ ພຣະເຢຊູ ແລະ ບາງທີອາດເປັນຜູ້ຂຽນສານ ຂອງຢູດາ (ມທ 13:55; ຢດ 1:1).

ສານ ຂອງ ຢູດາ: ໜັງສືເທລັມນີ້ປະກອບ ດ້ວຍ ຈົດໝາຍຈາກຢູດາເຖິງໄພ່ພົນໃດໜຶ່ງ ຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ອ່ອນແອໃນສັດທາ. ພວກ ເຂົາອ່ອນແອໂດຍຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ ຜູ້ກ່າວວ່າເປັນຊາວຄຣິດສະຕຽນ ແຕ່ນະມັດ ສະການສາດສະໜາເພເກັນທີ່ຜິດສິນທຳ ແລະ ປະກາດວ່າຖືກຍົກເວັ້ນຈາກກົດທີ່ມີສິນທຳ. ຢູ ດາປາດຖະໜາທີ່ຈະໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຕື່ນຂຶ້ນມາ ແລະ ຮູ້ຈັກເຖິງສິ່ງອັນຕະລາຍທາງ ວິນຍານ ແລະ ຊຸກຍູ້ພວກເຂົາໃຫ້ຊື່ສັດຕໍ່ໄປ.

ຂ່າວສານທີ່ເດັ່ນໃນຢູດາ ແມ່ນ ຂໍ້ທີ 6, ຊຶ່ງ ກ່ຽວກັບສິ່ງຄາມໃນສະຫວັນ ແລະ ການຂັບ ໄລ່ລູຊີເຟີ ແລະ ບໍລິວານຂອງມັນອອກໄປ ຈາກສະພາວະກ່ອນມະຕະ (ອຣຮ 3:26-28), ແລະ ຂໍ້ທີ 14-15, ຊຶ່ງອ້າງເຖິງຄຳທຳນາຍຂອງ ເອນີກ.

ຢູດາ (ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄໂບ). ເບິ່ງ ຊາວຢິວ; ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ອິດສະຣາເອນ ນຳ ອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເປັນລູກຊາຍຄົນທີສີ່ ຂອງ ຢາໂຄໂບກັບນາງ ເລອາ (ປຖກ 29:35; 37:26-27; 43:3, 8; 44:16; 49:8). ຢາໂຄໂບ ໄດ້ອວຍພອນຢູດາວ່າລາວຈະເປັນຜູ້ນຳໂດຍ ທຳມະຊາດ ໃນທຳມະກາງພວກລູກຊາຍຂອງ ຢາໂຄໂບ ແລະ ວ່າຊີໂລ (ພຣະເຢຊູຄຣິດ) ຈະ ເປັນລູກຫລານຂອງລາວ (ປຖກ 49:10).

ເຜົ່າຂອງຢູດາ: ເຜົ່າຂອງຢູດາໄດ້ເປັນຜູ້ນຳ

ຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນການອານ. ຄູ່ ແຂ່ງຂອງເຜົ່ານີ້ແມ່ນເຜົ່າ ເອຟະຣາອິມ. ໂມເຊ ໄດ້ອວຍພອນເຜົ່າຂອງຢູດາ (ພບຍ 33:7). ຫລັງຈາກການປົກຄອງຂອງໂຊໂລໂມນ, ເຜົ່າ ຂອງຢູດາໄດ້ກາຍເປັນອານາຈັກຂອງຢູດາ.

ອານາຈັກຂອງຢູດາ: ໃນການປົກຄອງຂອງ ເຮໂຣໂບອາມ ອານາເຂດຂອງໂຊໂລໂມນໄດ້ ຖືກແຍກອອກເປັນສອງອານາຈັກ, ສ່ວນໃຫຍ່ ເປັນເພາະຄວາມອິດສາລະຫວ່າງເຜົ່າຂອງ ເອຟະຣາອິມ ແລະ ຢູດາ. ອານາຈັກພາກໃຕ້, ຫລື ອານາຈັກຢູດາ, ລວມທັງເຜົ່າຂອງຢູດາ ແລະ ພາກສ່ວນໃຫຍ່ຂອງເປັນຢາມິນ. ເຢຣູ ຊາເລັມໄດ້ເປັນຕົວເມືອງໃຫຍ່ຂອງມັນ. ສ່ວນ ຫລາຍຜູ້ຄົນກໍຊື່ສັດໃນການນະມັດສະການ ພຣະເຢໂຮວາ ຫລາຍກວ່າອານາຈັກພາກ ເໜືອ. ຢູດາບໍ່ໄດ້ຖືກໂຈມຕີຈາກອານາຈັກທາງ ພາກເໜືອ ແລະ ທາງພາກຕາເວັນອອກ, ແລະ ອຳນາດສູງສຸດຢູ່ໃນຄອບຄົວຂອງດາວິດ ຈົນ ກວ່າຖືກຊາວບາບີໂລນຈັບໄປເປັນຊະເລີຍ. ອານາຈັກຂອງຢູດາໄດ້ພະຍາຍາມຄົງຢູ່ຈົນ ເຖິງ 135 ປີ ຫລັງຈາກອານາຈັກແຫ່ງອິດສະ ຣາເອນທີ່ໂດ່ງດັງ ແລະ ມີອຳນາດກວ່າໄດ້ຕົກ ໄປ.

ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ: ນີ້ໝາຍເຖິງພຣະຄຣິສຕະ ທຳ ຄຳພີວ່າ ເປັນບັນທຶກຂອງເຊື້ອສາຍຂອງ ຢູດາ (ອຊກ 37:15-19). ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເມື່ອກິ່ງງ່າຕ່າງໆຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ ມາເຕົ້າໂຮມກັນ, ບັນທຶກທີ່ສັກສິດຂອງເຂົາ ເຈົ້າກໍຈະຖືກເຕົ້າໂຮມເຂົ້າກັນຄືກັນ. ບັນທຶກ ທີ່ເປັນພຣະຄຳພີເຫລົ່ານີ້ສິ່ງເສີມກັນແລະກັນ ແລະ ປະກອບເຂົ້າກັນເປັນປະຈັກພະຍານວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕະຄຣິດ, ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະ ຣາເອນ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນໂລກ (ປຈສ, ປຖກ 50:24-36 [ພາກຫ້ອຍທ້າຍ]; 2 ນພ 3; 29).

ຢູດາ ອິສະກາຣີອິດ

ຄົນໜຶ່ງ ໃນ ຈຳນ ວນ ອັກຄະ ສາວົກສິບ ສອງຄົນ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ (ມທ 10:4; ມາຣະໂກ 14:10; ໂຢຮັນ 6:71;

ເຢຊີ

12:4). ນາມສະກຸນຂອງລາວໝາຍເຖິງ “ໄທເກລີໂອດ.” ລາວມາຈາກເຜົ່າຂອງຢູດາ ແລະ ເປັນອັກຄະສາວິກຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນໄທຄາລີເລ. ຢູດາໄດ້ທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ໄດ້ຮັບເງິນສາມສິບຫລຽນສຳລັບການມອບພຣະຄຣິດໃຫ້ຫົວໜ້າປະໂລຫິດ, **ມທ 26:14–16** (ຊກຍ 11:12–13). ໄດ້ທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍການຈູບ, **ມທ 26:47–50** (ມຣກ 14:43–45; ລກ 22:47–48; ຢຣ 18:2–5). ໄດ້ຜູກຄໍຕາຍ, **ມທ 27:5**. ຊາຕານໄດ້ເຂົ້າສົງຢູດາ, **ລກ 22:3** (ຢຣ 13:2, 26–30). ດາວິດໄດ້ກ່າວເຖິງການທໍລະຍົດຂອງຢູດາຕໍ່ພຣະຄຣິດ, **ກຈກ 1:16** (ພສສ 41:9).

ເຢຊີ. ເບິ່ງ ດາວິດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ບິດາຂອງດາວິດ ແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ຂອງກະສັດທັງໝົດຢູດາ.

ລູກຊາຍຂອງນາງຣຸດ, ໂອເບັດ, ແມ່ນບິດາຂອງເຢຊີ, **ນຣ 4:17, 22**. ບັນພະບຸລຸດຂອງເຢຊີສາມາດນັບຄືນໄປຫາຢູດາ, **1 ຂຄ 2:5–12** (ມທ 1:5–6).

ເຢເຊເບນ. ເບິ່ງ ອາຮາບ ນຳອີກ

ຜູ້ຍິງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນພຣະຄຳພີເດີມຈາກແຜ່ນດິນ ໂປນີເຊຍ. ນາງເປັນເມຍຂອງອາຮາບ (1 ກສ 16:30–31), ກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນ ຜູ້ໄດ້ປົກຄອງໃນລະຫວ່າງທີ່ເອລີຢາເປັນສາດສະດາ.

ການແຕ່ງງານຂອງເຢເຊເບນກັບອາຮາບ, ຍິ່ງໄປກວ່າເຫດການອື່ນໆທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຜ່ານມາ, ໄດ້ນຳຄວາມຫລົ້ມຈົມມາສູ່ອານາຈັກພາກເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນ; ເຢເຊເບນໄດ້ແນະນຳການນະມັດສະການຮູບບູຊາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ສຸດແກ່ຊາວອິດສະຣາເອນ ຈາກແຜ່ນດິນຂອງນາງ ແທນການນະມັດສະການພຣະເຢໂຮວາ (1 ກສ 18:13, 19).

ເຢເຊເບນໄດ້ຂ້າສາດສະດາຂອງພຣະເຈົ້າຫລາຍຄົນ, **1 ກສ 18:4**. ເຢເຊເບນໄດ້ພະຍາ

ຍາມຂ້າເອລີຢາ, **1 ກສ 19:1–3**. ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຢເຊເບນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການຕາຍທີ່ໂຫດຮ້າຍທາລຸນ, **2 ກສ 9:30–37**.

ເຢທະໂຣ. ເບິ່ງ ໂມເຊ ນຳອີກ

ເຈົ້າຊາຍ ແລະ ປະໂລຫິດຂອງມິດີອານໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ມອບເຮືອນຫລັງໜຶ່ງໃຫ້ໂມເຊຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ໜີຈາກເອຍິບ. ລາວຍັງຖືກເອີ້ນວ່າ ເລອູເອນ (ອພຍ 2:18). ຕໍ່ມາໂມເຊໄດ້ແຕ່ງງານກັບລູກສາວຂອງເຢທະໂຣຊື່ ສິບໂປລາ (ອພຍ 3:1; 4:18; 18:1–12). ເຢທະໂຣ ໄດ້ສອນໂມເຊ ໃຫ້ມອບໝາຍ (ອພຍ 18:13–27). ໂມເຊໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງ ເມນຄີເສ ເດັກຈາກເຢທະໂຣ (ຄພ 84:6–7).

ເຢລຸບບາອານ. ເບິ່ງ ກິເດໂອນ (ພຣະຄຳພີເດີມ) ນຳອີກ

ຊື່ທີ່ຕັ້ງໃຫ້ກິເດໂອນໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຫລັງຈາກທີ່ເພິ່ນໄດ້ທຳລາຍແທ່ນບູຊາຂອງພຣະບາອານ (ຜປ 6:32; 7:1; 9; 1 ຊມອ 12:11).

ເຢຣີໂກ

ເມືອງທີ່ອັມຣອບດ້ວຍກຳແພງ ໃນທົ່ງພຽງຈຳແດນ 800 ພິດ (245 ແມັດ) ໃຕ້ຄວາມສູງຂອງໜ້າທະເລ. ເຢຣີໂກຕັ້ງຢູ່ໃກ້ບ່ອນທີ່ຊາວອິດສະຣາເອນຂ້າມແມ່ນ້ຳ ເຂົ້າໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາເທື່ອທຳອິດ (ຢຊ 2:1–3; 3:16; 6).

ຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ມີສົງຄາມຢູ່ທີ່ເຢຣີໂກ, **ຢຊ 6:1–20**. ໂຢຊວຍໄດ້ສາບແຊ່ງເມືອງເຢຣີໂກ, **ຢຊ 6:26** (1 ກສ 16:34). ເມືອງເຢຣີໂກໄດ້ຢູ່ໃນຂົງເຂດທີ່ມອບໝາຍໃຫ້ເບັນຢາມິນ, **ຢຊ 18:11–12, 21**.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໄປຢັ້ງຢືມຢາມເມືອງເຢຣີໂກ ຕອນພຣະອົງເດີນທາງໄປ ເຢຣູຊາເລັມເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ, **ມຣກ 10:46** (ລກ 18:35; 19:1).

ເຢຣູຊາເລັມ

ເມືອງໜຶ່ງທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນອິດສະຣາເອນທຸກວັນ

ນີ້. ມັນ ເປັນ ເມືອງທີ່ສຳຄັນ ຫລາຍທີ່ສຸດ ໃນ ປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຳພີ. ຈຸດທີ່ສຳຄັນ ສຳລັບ ຊາວຄຣິດ ສະຕຽນ, ຊາວຢິວ, ແລະ ມຸດສະລິມ ແມ່ນ ຢູ່ໃນ ເມືອງນີ້ ແລະ ໄດ້ຖືກ ຍັງມຢາມເປັນປະຈຳ ໂດຍຜູ້ເຊື່ອທີ່ຊື່ສັດ. ສ່ວນ ຫລາຍມັນ ຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນນະຄອນສັກສິດ.

ຄັ້ງໜຶ່ງ ເຄີຍ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ຈັກ ກັນ ວ່າ ຊາເລັມ (ປຖກ 14:18; ພສສ 76:2), ເຢຣູຊາເລັມເປັນ ເມືອງຂອງເຢບູດ ຈົນກວ່າດາວິດໄດ້ຍຶດຄອງ (ຢຊ 10:1; 15:8; 2 ຊມອ 5:6-7), ແລະ ໄດ້ຕັ້ງ ມັນເປັນເມືອງຫລວງ. ຈົນກວ່າເຖິງເວລານັ້ນ ສ່ວນຫລາຍແລ້ວມັນຖືກໃຊ້ເປັນເມືອງຍາມຢູ່ ເທິງຄ້ອຍພູ. ປະມານ 2600 ພືດ (800 ແມັດ) ສູງກວ່າໜ້ານ້ຳທະເລ. ມັນຖືກອ້ອມຮອບໄປ ດ້ວຍຫ່ອມພູເລິກທຸກດ້ານ ຍົກເວັ້ນແຕ່ທາງ ທິດເໜືອເທົ່ານັ້ນ.

ໃນ ຊ່ວງ ໄລຍະ ການປົກຄອງຂອງກະສັດ ດາວິດໃນເຢຣູຊາເລັມ, ເພິ່ນໄດ້ອາໄສຢູ່ວັງທີ່ ເຮັດດ້ວຍໄມ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລະຫວ່າງ ໄລຍະການປົກຄອງຂອງໂຊໂລໂມນ, ປະຊາ ຊົນໄດ້ເຮັດຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງ ເພື່ອດັດ ແປງໃຫ້ເມືອງສວຍງາມຂຶ້ນ, ລວມທັງວັງຂອງ ກະສັດ ແລະ ພຣະວິຫານ.

ຫລັງ ຈາກອານາຈັກຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ຢູດາ ໄດ້ ແຍກອອກ ຈາກກັນ, ເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມຍັງເປັນເມືອງຫລວງຂອງຢູດາ ຢູ່ຕໍ່ໄປ. ມັນມັກຖືກສັດຕູເຂົ້າໂຈມຕີເລື້ອຍໆ (1 ກສ 14:25; 2 ກສ 14:13; 16:5; 18-19; 24:10; 25). ພາຍໃຕ້ການປົກຄອງຂອງເຮເຊ ກີຢາ, ເຢຣູຊາເລັມໄດ້ກາຍເປັນສູນກາງນະມັດ ສະການທາງສາດສະໜາ, ແຕ່ພາກສ່ວນໜຶ່ງ ໄດ້ຖືກທຳລາຍໃນ 320 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ., 168 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ., ແລະ 65 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ເຮໂຣດໄດ້ ສ້ອມແປງກຳແພງເມືອງ ແລະ ພຣະວິຫານ, ແຕ່ໃນ ຄ.ສ. 70 ຊາວໂຮມໄດ້ທຳລາຍມັນຈົນ ພົດສິ້ນ.

ເມ ນ ຄີ ເສເດັກ ເປັນ ກະສັດ ຂອງ ຊາເລັມ, ປຖກ 14:18 (ຮສ 7:1-2). ເອຊາຢາໄດ້ຮຽກ ຮ້ອງ ໃຫ້ກຸງເຢຣູຊາເລັມເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ອຊຢ

52:1. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສົ່ງສອນຈາກເຢຣູຊາເລັມ, ມກ 4:2.

ພຣະຄຣິດໄດ້ກັນແສງກຸ່ງກັບໂຊກຊະຕາ ຂອງ ເຢຣູ ຊາເລັມ, ມທ 23:37-39 (ລກ 13:34). ເຢຣູຊາເລັມເປັນນະຄອນຂອງພຣະ ເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ, ຮສ 12:22.

ເຢຣູຊາເລັມຕ້ອງຖືກທຳລາຍຖ້າທາກຜູ້ຄົນ ບໍ່ກັບໃຈ, 1 ນພ 1:4, 13, 18 (2 ນພ 1:4; ຮລມ 8:20). ເຢຣູຊາເລັມຈະມີຜູ້ຄົນອາໄສຢູອີກ ຫລັງຈາກມັນຖືກທຳລາຍ, 3 ນພ 20:46. ເຢຣູ ຊາເລັມຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນຄືນອີກ, ອທ 13:5.

ພຣະເຢຊູໄດ້ເຕືອນໄພພົນຍຸກສຸດທ້າຍ ດັ່ງ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຕືອນຜູ້ຄົນຂອງເຢຣູຊາເລັມ, ຄພ 5:20. ຜູ້ຄົນຂອງຢູດາໄດ້ຫລົບໜີໄປຍັງ ເຢຣູຊາເລັມ, ຄພ 133:13. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ກ່າວຈາກເຢຣູຊາເລັມ, ຄພ 133:21.

ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່. ເບິ່ງ ຊີໂອນ ນຳອີກ

ສະຖານທີ່ ບ່ອນທີ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະ ເຕົ້າໂຮມ ແລະ ພຣະຄຣິດຈະປົກຄອງດ້ວຍ ພຣະອົງເອງລະຫວ່າງພັນປີ. ຊີໂອນ (ເຢຣູ ຊາເລັມໃໝ່) ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນທະວີບອາເມຣິ ກາ, ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ ຈະຖືກເຮັດໃໝ່ ແລະ ໄດ້ຮັບລັດສະໝີພາບແຫ່ງສຸຂະເສີມຂອງມັນ (ຫຼຸຊ 1:10). ມັນຍັງໝາຍເຖິງນະຄອນສັກສິດ ນຳອີກ ທີ່ຈະລົງມາຈາກສະຫວັນໃນຕົ້ນໜຶ່ງ ພັນປີ.

ຄຳ ສັ່ງ ສອນ ຈະ ອອກມາ ຈາກ ຊີໂອນ, ມກ 4:2.

ຊີເມືອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາແມ່ນເຢຣູຊາເລັມ ໃໝ່, ພນມ 3:12. ໂຢຮັນໄດ້ເຫັນນະຄອນສັກ ສິດ, ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່, ພນມ 21:1-5.

ເຮົາຈະສະຖາປະນາຜູ້ຄົນພວກນີ້ຂຶ້ນໃນ ແຜ່ນດິນນີ້, ແລະ ມັນຈະເປັນເຢຣູຊາເລັມໃໝ່, 3 ນພ 20:22. ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໃນອາເມຣິກາ, ອທ 13:3-6, 10.

ເມືອງເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຈະຖືກຈັດຕຽມ, ຄພ 42:9, 35, 62-69. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກ ເຕົ້າໂຮມ ແລະ ສ້າງເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຂຶ້ນ, ຄພ 45:63-75. ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນ

ເຢເຣມີຢາ

ລັດມີເຊີຣີ, ຄພ 84:1-5 (ຄພ 57:1-3). ພຣະ ເມສາ ນ້ອຍ ຈະ ຕັ້ງ ຢູ່ ເທິງ ພູ ຊີໂອນ ແລະ ເທິງ ນະຄອນສັກສິດ, ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່, ຄພ 133:56. ສະຖານທີ່ນະມັດສະການຂອງເຮົາຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ ມັນຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ຊີໂອນ, ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່, ມຊ 7:62.

ເຢເຣມີຢາ. ເບິ່ງ ເພງຄຳຄວນ, ພຣະທຳ ນຳອີກ

ສາດສະດາຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ເກີດ ໃນຄອບຄົວປະໂລທິດ ແລະ ໄດ້ທຳນາຍໃນຢູດາ ຈາກ 626 ເຖິງ 586 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ເພິ່ນມີ ຊີວິດຢູ່ໃກ້ສະໄໝຂອງສາດສະດາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ເຊັ່ນ: ລີໂຮ, ເອເຊກຽນ, ໂຮເຊອາ, ແລະ ດານີເອນ.

ເຢເຣມີຢາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນສາດສະດາຕອນມີຊີວິດກ່ອນມະຕະ (ຢມຍ 1:4-5). ໃນໄລຍະປະມານສິ່ສິບປີທີ່ເປັນສາດສະດາ ເພິ່ນໄດ້ສອນຕ້ານຮູບບູຊາ ແລະ ຄວາມອະທຳ ໃນບັນດາຊາວຢິວ (ຢມຍ 3:1-5; 7:8-10). ເພິ່ນໄດ້ປະເຊີນກັບສິ່ງກົງກັນຂ້າມ ແລະ ການດູກູກສະເໝີ (ຢມຍ 20:2; 36:18-19; 38:4). ຫລັງຈາກຄວາມລົ້ມເຫລວຂອງເຢຣູຊາເລັມ, ຊາວຢິວຜູ້ໄດ້ລັກໜີໄປຫາປະເທດເອຢິບ ໄດ້ພາເຢເຣມີຢາໄປດ້ວຍ (ຢມຍ 43:5-6), ຕາມທີ່ບອກເລົ່າກັນມາ ເປັນບ່ອນທີ່ເພິ່ນໄດ້ຖືກແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ.

ພຣະທຳເຢເຣມີຢາ: ບົດທີ 1-6 ບັນຈຸຄຳທຳນາຍທີ່ມອບໃຫ້ໃນໄລຍະການປົກຄອງຂອງໂຈໄຊຢາ. ບົດທີ 7-20 ເປັນຄຳທຳນາຍໃນສະໄໝຂອງເຢໂຮຍອາກິມ. ບົດທີ 21-38 ກ່ຽວກັບການປົກຄອງຂອງເຊເດກີຢາ. ບົດທີ 39-44 ບັນຈຸຄຳທຳນາຍ ແລະ ບັນຍາຍກ່ຽວກັບເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປະຫວັດສາດ ຫລັງຈາກຄວາມລົ້ມເຫລວຂອງເຢຣູຊາເລັມ. ບົດທີ 45 ບັນຈຸຄຳສັນຍາຕໍ່ບາຣຸກ, ຜູ້ຂຽນຂອງເພິ່ນ, ວ່າຊີວິດຂອງບາຣຸກຈະຖືກຮັກສາໄວ້. ສຸດທ້າຍ, ບົດທີ 46-51 ເປັນຄຳທຳນາຍຕໍ່ຕ້ານປະຊາຊາດຕ່າງໆ. ບົດທີ 52 ເປັນການສະຫລຸບປະຫວັດສາດ. ຄຳທຳນາຍບາງຢ່າງຂອງເຢເຣມີຢາ ມີບັນຈຸຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກທອງ

ເຫລືອງຂອງລາບານ ຊຶ່ງນິໄໄດ້ຮັກສາໄວ້ (1 ນພ 5:10-13). ເຢເຣມີຢາກໍຖືກກ່າວເຖິງສອງເທື່ອອື່ນອີກໃນພຣະຄຳພີມ່ອນ (1 ນພ 7:14; ຮລມ 8:20).

ພຣະທຳເຢເຣມີຢາຍັງຮ່ວມດ້ວຍການຮັບຮູ້ການມີຊີວິດຢູ່ກ່ອນຊີວິດມະຕະ ແລະ ເຖິງການແຕ່ງຕັ້ງກ່ອນເກີດຂອງເຢເຣມີຢາ (ຢມຍ 1:4-5); ຄຳທຳນາຍກ່ຽວກັບການກັບມາຂອງຊາວອິດສະຣາເອນຈາກການກະຈັດກະຈາຍຂອງພວກເຂົາ, ການເຕົ້າໂຮມເມືອງໜຶ່ງ ແລະ ສອງຄອບຄົວສູ່ຊີໂອນ, ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນທີ່ສວຍງາມ ບ່ອນທີ່ຊາວອິດສະຣາເອນ ແລະ ຊາວຢູດາ ສາມາດອາໄສຢູ່ຢ່າງປອດໄພ ແລະ ສະຫງົບສຸກ (ຢມຍ 3:12-19); ແລະ ຄຳທຳນາຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນຈາກແຜ່ນດິນທາງທິດເໜືອ ໂດຍການສົ່ງ “ຊາວປະມຸງ” ແລະ “ນັກລ່າສັດ” ໄປຊອກຫາພວກເຂົາ (ຢມຍ 16:14-21). ເຫດການນີ້ຊຶ່ງຈະເກີດຂຶ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ຈະເປັນເຫດການທີ່ໃຫຍ່ໂຕ, ໃຫຍ່ກວ່າເຫດການທີ່ໂມເຊໄດ້ພາຊາວອິດສະຣາເອນອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບ (ຢມຍ 16:13-15; 23:8).

ເຢໂຮໂບອາມ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເຢໂຮໂບອາມໄດ້ເປັນກະສັດອົງທຳອິດຂອງອິດສະຣາເອນພາກເໜືອ. ເພິ່ນເປັນຄົນໜຶ່ງຂອງເຜົ່າເອຟະຣາອິມ. ເຢໂຮໂບອາມທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ນຳພາການປະຕິວັດໄປຕໍ່ສູ້ກັບເຊື້ອອສາຍຢູດາ ແລະ ຕະກູນຂອງດາວິດ.

ເຢໂຮໂບອາມໄດ້ສ້າງຕັ້ງຮູບບູຊາໃຫ້ຜູ້ຄົນນະມັດສະການໃນເມືອງດານ ແລະ ເບັດເອນ, **1 ກສ 12:28-29**. ອາຣີຢາໄດ້ຕິຕຽນເຢໂຮໂບອາມ, **1 ກະສັດ 14:6-16**. ເຢໂຮໂບອາມຖືກຈີ່ຈຳວ່າເປັນຜູ້ທີ່ນຳບາບອັນຊົ່ວຮ້າຍມາສູ່ຊາວອິດສະຣາເອນ, **1 ກສ 15:34 (1 ກສ 12:30)**.

ເຢໂຮຊາຟັດ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດທີ່ຊື່ສັດຄົນໜຶ່ງຂອງຢູດາ (1 ກສ 15:24; 22).

ເຢໂຮວາ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເຮົາເປັນນຳອີກ

ພຣະນາມແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ຫລື ທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ. ມັນຊື່ບອກ “ເຮົາເປັນຜູ້ເຮົາເປັນ” (ອພຍ 3:14; ຢຮ 8:58). ເຢໂຮວາເປັນຊື່ກ່ອນມະຕະຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ໄດ້ມາສູ່ໂລກໃນຖານະທີ່ເປັນບຸດຂອງນາງມາຣີ (ມຊຢ 3:8; 15:1; 3 ນພ 15:1-5). ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ, ເມື່ອຄຳວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະກົດຢູ່ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ມັນໝາຍເຖິງ “ພຣະເຢໂຮວາ.”

ພຣະເຢໂຮວາຄື ພຣະຄຣິດ: ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຕໍ່ສາດສະດາໃນສະໄໝບູຮານ (ອພຍ 6:3; ອຣຮ 1:16). ອັກຄະສາວົກໂປໂລ ໄດ້ສອນວ່າ ພຣະຄຣິດຄືພຣະເຢໂຮວາຂອງພຣະຄຳພີເດີມ (ອພຍ 17:6; 1 ກຣທ 10:1-4). ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດ ໃນພຣະຄຳພີມ່ອນໄດ້ເຫັນພຣະຄຣິດກ່ອນມະຕະ ແລະ ໄດ້ນັບມັດສະການພຣະອົງ (ອທ 3:13-15). ໂມໂຣໄນຍັງໄດ້ເອີ້ນພຣະຄຣິດວ່າ “ພຣະເຢໂຮວາ” ນຳອີກ (ມຣນ 10:34). ທີ່ພຣະວິຫານເຄີດແລນ, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ ໄດ້ເຫັນພຣະເຢໂຮວາທີ່ພື້ນຄືນພຣະຊົນແລ້ວ (ຄພ 110:3-4).

ໂຢຊີຢາ

ກະສັດ ທີ່ ຊອບ ທຳ ຂອງຢູດາ ຈາກ 641-610 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. (2 ກສ 22-24; 2 ຂຄ 34-35). ໃນລະຫວ່າງການປົກຄອງຂອງເພິ່ນ, ໜັງສືກົດໄດ້ຖືກພິບເຫັນຢູ່ໃນບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (2 ກສ 22:8-13).

ໂຢເຊັບ, ກິ່ງງ່າຂອງ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີມ່ອນ; ເອຟະຣາອິມ—ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ຫລື ໂຢເຊັບ

ໂຢເຊັບ, ສາມີຂອງນາງມາຣີ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ມາຣີ, ມານດາຂອງພຣະເຢຊູ ນຳອີກ

ສາມີ ຂອງນາງມາຣີ, ມານດາ ຂອງພຣະເຢຊູ. ໂຢເຊັບເປັນທາຍາດຂອງດາວິດ (ມທ 1:1-16; ລກ 3:23-38) ແລະ ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນ

ນາຊາເຣັດ. ລາວໄດ້ເປັນຄູ່ພັນຂອງນາງມາຣີ. ບໍ່ດົນກ່ອນເຂົາເຈົ້າຈະແຕ່ງງານກັນ, ທູດຄັບຣີເອນໄດ້ມາຢັ້ງມຢາມນາງ, ຜູ້ໄດ້ປະກາດວ່ານາງມາຣີໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນມານດາຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ (ລກ 1:26-35). ໂຢເຊັບກໍໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍກ່ຽວກັບການກຳເນີດແຫ່ງສະຫວັນນີຄືກັນ (ມທ 1:20-25).

ນາງມາຣີເປັນບິດາມານດາຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນຂອງພຣະເຢຊູຢູ່ໃນໂລກນີ້ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າເປັນພຣະບິດາຂອງພຣະເຢຊູ. ແຕ່ຊາວຍິວຄິດວ່າໂຢເຊັບເປັນບິດາຂອງພຣະເຢຊູ, ແລະ ພຣະເຢຊູກໍໄດ້ນັບຖືລາວເປັນບິດາຂອງພຣະອົງ (ລກ 2:48, 51). ໂດຍທີ່ໄດ້ຖືກເຕືອນດ້ວຍຄວາມຝັນຈາກສະຫວັນ, ໂຢເຊັບ ຈຶ່ງໄດ້ຮັກສາຊີວິດຂອງກຸ່ມມານນ້ອຍເຢຊູ ໂດຍການໜີໄປປະເທດເອຢິບ (ມທ 2:13-14). ຫລັງຈາກເຮໂຣດໄດ້ຕາຍໄປ, ທູດໄດ້ແນະນຳໂຢເຊັບ ໃຫ້ພາພຣະຄຣິດກັບຄືນໄປອິດສະຣາເອນ (ມທ 2:19-23).

ໂຢເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ. ເບິ່ງ

ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນ ພຣະ ຄຳ ພີ ເດີມ, ລູກຊາຍກົກຂອງຢາໂຄບກບນາງລາເຊັນ (ປຖກ 30:22-24; 37:3).

ໂຢເຊັບໄດ້ຮັບເອົາສິດທິຂອງອ້າຍກົກຂອງລາວໃນອິດສະຣາເອນ ເພາະວ່າຮູເບັນ, ລູກຊາຍກົກຂອງຢາໂຄບກັບເມຍຄົນທຳອິດ, ໄດ້ສູນເສຍສິດທິພິເສດໄປໂດຍການລ່ວງລະເມີດ (1 ຂຄ 5:1-2). ເພາະລາວມີຄ່າຄວນພໍ, ໂຢເຊັບ, ໂດຍທີ່ເປັນລູກຊາຍກົກຂອງຢາໂຄບກັບເມຍຄົນທີສອງ, ລາວຈຶ່ງເປັນຄົນທີສອງສຳລັບພອນນີ້. ໂຢເຊັບຍັງໄດ້ຮັບພອນຈາກພໍ່ຂອງລາວນຳອີກ ບໍ່ດົນກ່ອນຢາໂຄບໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ (ປຖກ 49:22-26).

ໂຢເຊັບໄດ້ເປັນຊາຍທີ່ມີຄຸນສົມບັດດີ, ເປັນຊາຍທີ່ “ຮອບຄອບ ແລະ ສະຫລາດ” (ປຖກ 41:39). ການປະຕິເສດຂອງລາວຕໍ່ເມຍຂອງໂປຕີຟາ ເປັນຕົວຢ່າງແຫ່ງສັດທາ, ພົມມະຈັນ, ແລະ ຄວາມຊື່ສັດໃນຕົວ (ປຖກ 39:7-12). ໃນ

ໂຢເຊັບແຫ່ງອາຣິມາທາຍ

ປະເທດເອຢິບ, ເມື່ອໂຢເຊັບ ໄດ້ເປີດເຜີຍຕົນ ເອງໃຫ້ພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຮູ້ວ່າ ລາວ ເປັນໃຜ, ລາວໄດ້ຂອບໃຈເຂົາເຈົ້າແທນທີ່ຈະ ກ່າວໂທດສຳລັບສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບ ລາວ. ລາວໄດ້ເຊື່ອວ່າ ການກະທຳຂອງເຂົາ ເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອລາວໃຫ້ບັນລຸພຣະປະສົງ ແຫ່ງສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າ (ປຖກ 45:4-15).

ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍໄດ້ເປີດເຜີຍພາ ລະກິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຂອງຄອບຄົວຂອງ ໂຢເຊັບ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ (ປຈສ, ປຖກ 50:24-38 [ພາກຫ້ອຍທ້າຍ]; 2 ນພ 3:3-24; 3 ນພ 20:25-27).

ຢາໂຄບຣັກໂຢເຊັບຫລາຍ ແລະ ໄດ້ຕັດເລື້ອ ລ່າມມີແຂນຜົນໜຶ່ງທີ່ມີຫລາຍສີໃຫ້ລາວ, ປຖກ 37:3. ເພາະຄວາມອິດສາ ພວກອ້າຍ ຂອງ ໂຢເຊັບຈຶ່ງເກີດມີຄວາມກຽດຊັງລາວຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ວາງແຜນທີ່ຈະຂ້າລາວ, ແຕ່ໄດ້ຂາຍ ລາວໃຫ້ພວກພໍ່ຄ້າແທນ, ຜູ້ກຳລັງເດີນທາງໄປ ປະເທດເອຢິບ, ປຖກ 37:5-36. ໃນປະເທດ ເອຢິບ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂຢເຊັບຈະ ເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ກາຍເປັນຜູ້ບົກຄອງຊັບ ສິນໃນເຮືອນຂອງໂປຕີຟາ, ປຖກ 39:1-4. ເມຍ ຂອງໂປຕີຟາໄດ້ເວົ້າຕົວຈິງ, ບອກວ່າໂຢເຊັບໄດ້ ພະຍາຍາມຍົວຢວນນາງ; ໂຢເຊັບໄດ້ຖືກກ່າວ ຫາ ແລະ ໄດ້ຖືກຈັບເຂົ້າຄູກ, ປຖກ 39:7-20. ໂຢເຊັບໄດ້ແກ້ຄວາມຜັນຂອງຫົວໜ້າພະນັກ ງານເຮັດເຫລົ້າອະງຸ່ນ ແລະ ຫົວໜ້າພະນັກງານ ເຮັດເຂົ້າຈີ່ຂອງຟາຣາໂອ, ປຖກ 40. ຟາລາໂອ ໄດ້ເກີດມັກຂອບໂຢເຊັບ ເພາະໂຢເຊັບໄດ້ແກ້ ຄວາມຜັນອັນໜຶ່ງໃຫ້ຟາຣາໂອ; ເພິ່ນໄດ້ແຕ່ງ ຕັ້ງໂຢເຊັບໃຫ້ເປັນຜູ້ບົກຄອງຕະຫລອດທົ່ວ ເອຢິບ, ປຖກ 41:14-45. ເອຟຣະອາອິມ ກັບ ມາ ນາເຊ ໄດ້ເກີດມາ, ປຖກ 41:50-52. ໂຢເຊັບ ໄດ້ພົບເຫັນພໍ່ ແລະ ພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ ຄືນອີກ, ປຖກ 45-46. ໂຢເຊັບໄດ້ເສຍຊີວິດ ໄປຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບ ຕອນມືອາຍຸໄດ້ 110 ປີ, ປຖກ 50:22-26.

ໂຢເຊັບແຫ່ງອາຣິມາທາຍ

ໂຢເຊັບແຫ່ງອາຣິມາທາຍເປັນສະມາຊິກ

ຄົນໜຶ່ງຢູ່ໃນສານເຣດຣິນ, ເປັນສານຸສິດຂອງ ພຣະຄຣິດ, ແລະ ເປັນຊາວອິດສະຣາເອນ ທີ່ຮັ່ງມີ ແລະ ຊື່ສັດ ຜູ້ບໍ່ໄດ້ມີສ່ວນໃນການ ປະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາ. ຫລັງຈາກ ການຄຶງ, ໂຢເຊັບໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຜູ້ຄົນເອົາຜ້າລິນິນ ທີ່ຂາວສະອາດມາທໍ່ພຣະສົບຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດ ແລະ ເອົາໄປຝັງໄວ້ໃນອຸບມຸງຂອງ ໂຢເຊັບເອງ (ມທ 27:57-60; ມຣກ 15:43-46; ລກ 23:50-53; ຢຮ 19:38-42).

ໂຢຊວຍ. ເບິ່ງ ເຢຣີໂກ ນຳອີກ

ສາດສະດາ ແລະ ຜູ້ນຳໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ແລະ ເປັນຜູ້ຮັບຕຳແໜ່ງແທນ ໂມເຊ. ເພິ່ນໄດ້ ເກີດຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບກ່ອນລູກຫລານຂອງ ອິດສະຣາເອນລັກໜີໄປ (ຈບຊ 14:26-31). ເພິ່ນພ້ອມດ້ວຍກາເຫລັບ ໄດ້ເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນ ພວກນັກສືບສິບສອງຄົນ ທີ່ຖືກສົ່ງໄປການາ ອານ. ເຂົາເຈົ້າສອງຄົນນີ້ເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ໃຫ້ການ ລາຍງານດີກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນ (ຈບຊ 13:8, 16-33; 14:1-10). ເພິ່ນໄດ້ເສຍຊີວິດໄປຕອນມື ອາຍຸໄດ້ 110 ປີ (ຢຊ 24:29). ໂຢຊວຍໄດ້ເປັນ ຕົວຢ່າງທີ່ດີຂອງການເປັນສາດສະດານັກຮິບ ທີ່ອຸທິດຕົນ.

ພຣະທຳ ໂຢຊວຍ: ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ຊື່ວ່າໂຢ ຊວຍເພາະວ່າ ເພິ່ນເປັນຜູ້ສຳຄັນ ໃນໜັງສື ເຫລັ້ມນີ້ ແລະ ບໍ່ແມ່ນເພາະວ່າເພິ່ນເປັນຜູ້ ຂຽນ. ບົດທີ 1-12 ບັນລະຍາຍການຍຶດເອົາ ການາອານ; ບົດທີ 13-24 ບອກເຖິງເຜົ່າຕ່າງໆ ຂອງອິດສະຣາເອນທີ່ໄດ້ແບ່ງແຍກແຜ່ນດິນ ແລະ ຄຳແນະນຳເທື່ອສຸດທ້າຍຂອງໂຢຊວຍ.

ສອງຂໍ້ທີ່ເດັ່ນຢູ່ໃນພຣະທຳໂຢຊວຍ ແມ່ນ ພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ເພິ່ນຕັ້ງ ໃຈຕຶກຕອງອ່ານພຣະຄຳພີ (ຢຊ 1:8) ແລະ ຄຳ ຮຽກຮ້ອງຂອງໂຢຊວຍ ໃຫ້ຜູ້ຄົນຊື່ສັດຕໍ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ (ຢຊ 24:15).

ໂຢນາ. ເບິ່ງ ນິເນເວ ນຳອີກ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ສັງສອນເລື່ອງການກັບໃຈ ຢູ່ເມືອງນິເນເວ (ຢນ 1:1-2).

ພຣະທຳ ໂຢນາ: ໜັງສືໃນພຣະຄຳພີເດີມ

ທີ່ບອກເຖິງປະສົບການ ໃນຊີວິດຂອງ ໂຍນາ. ບາງທີໂຍນາບໍ່ໄດ້ຂຽນປຶ້ມດ້ວຍຕົນເອງ. ເນື້ອ ໃນສ່ວນ ໃຫຍ່ ຂອງພຣະທຳ ໂຍນາ ແມ່ນວ່າ ພຣະເຢໂຣວາບິກຄອງໃນທຸກບ່ອນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ ຈຳກັດຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງກັບປະຊາຊາດ ໃດ ຫລື ບຸກຄົນໃດ.

ໃນ ບົດທີ 1, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນໂຍນາ ໃຫ້ສັ່ງສອນຢູ່ເມືອງນີເນເວ. ແທນທີ່ຈະເຮັດ ຕາມດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາ, ໂຍນາ ໄດ້ໜີຂຶ້ນເຮືອໄປ ແລະ ຖືກປາໄຫຍ່ກິນກິນ. ໃນ ບົດທີ 2, ໂຍນາໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ປາໄດ້ຄາຍໂຍນາອອກໄວ້ ເທິງດິນບ່ອນແຫ້ງ. ບົດທີ 3 ບັນທຶກວ່າ ໂຍນາ ໄດ້ໄປເມືອງນີເນເວ ແລະ ໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວກັບ ການຕົກຂອງມັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ຄົນ ໄດ້ກັບໃຈ. ໃນ ບົດທີ 4, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ຕິຕຽນໂຍນາທີ່ໄດ້ໃຈຮ້າຍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ວ່າພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນວ່າ ການທີ່ໂຍນາໄດ້ຖືກ ປາກິນກິນ ໄດ້ເປັນສັນຍາລັກບອກເຫດການ ລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະ ການ ພື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູນັ້ນເອງ (ມທ 12:39–40; 16:4; ລກ 11:29–30).

ໂຍນາທານ. ເບິ່ງ ໂຊນ, ກະສັດຂອງອິດສະ ຣາເອນ; ດາວິດ ນຳອີກ

ໃນ ພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງໂຊນ, ກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນ. ໂຍນາທານເປັນ ເພື່ອນສະໜິດຂອງດາວິດ (1 ຊມອ 13–23; 31).

ໂຍບ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຊາຍທີ່ຂອບທຳຄົນໜຶ່ງ ຜູ້ໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານຢ່າງແສນສາຫັດ ແຕ່ ຍັງຊື່ສັດຕໍ່ຄວາມເຊື່ອຂອງເພິ່ນໃນພຣະເຈົ້າ ຢູ່. ເລື່ອງລາວຂອງເພິ່ນຖືກບອກໄວ້ຢູ່ໃນພຣະ ທຳໂຍບ.

ພຣະທຳ ໂຍບ: ເຖິງແມ່ນວ່າໜັງສືນີ້ ແມ່ນ ກ່ຽວກັບຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງໂຍບ, ແຕ່ ມັນກໍບໍ່ໄດ້ຕອບຄຳຖາມທັງໝົດວ່າເປັນຫຍັງ ໂຍບ (ຫລື ຄົນອື່ນໆ) ທົນທຸກທໍລະມານກັບ

ຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ການ ສູນເສຍຄອບ ຄົວ ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງເພິ່ນໄປ. ໜັງສືບອກ ໄວ້ວ່າ ການມີຄວາມທຸກທໍລະມານບໍ່ໄດ້ໝາຍ ຄວາມວ່າ ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວໄດ້ເຮັດບາບ. ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າອາດໃຊ້ຄວາມທຸກທໍລະມານເພື່ອເປັນ ປະສົບການ, ໃຫ້ມີລະບຽບວິໄນ, ແລະ ເພື່ອ ແນະນຳ ເຊັ່ນດຽວກັບການລົງໂທດ (ຄພ 122).

ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ແຍກອອກເປັນສີ່ພາກສ່ວນ ດ້ວຍກັນ. ບົດທີ 1–2 ເປັນຄຳນຳເຂົ້າສູ່ເລື່ອງ. ບົດທີ 3–31 ເລື່ອງລາວຕໍ່ເນື່ອງກ່ຽວກັບການ ສົນທະນາກັນລະຫວ່າງໂຍບ ແລະ ພູ່ເພື່ອນ ສາມຄົນຂອງເພິ່ນ. ບົດທີ 32–37 ບັນຈຸຖ້ອຍ ຄຳຂອງເອລິຮູ, ເພື່ອນຄົນທີສີ່, ຜູ້ໄດ້ປະນາມ ໂຍບດ້ວຍເຫດຜົນຢ່າງອື່ນ ທີ່ນອກເໜືອໄປ ຈາກເຫດຜົນຂອງພູ່ເພື່ອນສາມຄົນທຳອິດ. ບົດທີ 38–42 ລົງທ້າຍໜັງສືດ້ວຍການ ໃຫ້ ຄວາມໝັ້ນໃຈຕໍ່ໂຍບວ່າ ເສັ້ນທາງໃນຊີວິດ ຂອງເພິ່ນນັ້ນດີມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ.

ພຣະທຳ ໂຍບສອນວ່າ ຖ້າຫາກຄົນໃດມີ ຄວາມຮູ້ທີ່ສົມບູນກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ດຳ ລົງຊີວິດໃຫ້ເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຄົນ ນັ້ນຈະສາມາດອົດທົນກັບບັນຫາທີ່ມາເຖິງ ເຂົາໄດ້. ສັດທາທີ່ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວຂອງໂຍບໄດ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ເພິ່ນໄດ້ກ່າວ ອອກມາ ທີ່ວ່າ, “ເຖິງແມ່ນພຣະອົງຈະເອົາຊີ ວິດຂອງຂ້ອຍໄປ, ແຕ່ຂ້ອຍກໍຍັງໄວ້ວາງໃຈໃນ ພຣະອົງຢູ່” (ໂຍບ 13:15). ໂຍບຍັງຖືກກ່າວ ເຖິງອີກຢູ່ໃນ ເອເຊກຽນ 14:14; ຢາໂກໂບ 5:11; ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ 121:10.

ໂຍເອນ

ສາດສະດາໃນແຜ່ນດິນຂອງຢູດາໃນພຣະ ຄຳພີເດີມ. ບໍ່ຮູ້ວັນທີແນ່ນອນກ່ຽວກັບຊີວິດ ຂອງເພິ່ນ—ເພິ່ນອາດມີຊີວິດຢູ່ລະຫວ່າງການ ບົກຄອງຂອງໂຍອາດ, ກ່ອນ 850 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ., ແລະ ການກັບຄືນມາຂອງເຜົ່າຢູດາຈາກ ການເປັນຊະເລີຍໃນບາບີໂລນ.

ໜັງສືຂອງ ໂຍເອນ: ໜັງສືເຈາະຈົງເລື່ອງ ການທຳນາຍທີ່ໂຍເອນ ໄດ້ກ່າວຫລັງຈາກ ແຜ່ນດິນຂອງຢູດາໄດ້ຖືກທຳລາຍດ້ວຍຄວາມ

ໂຢຮັນ, ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ

ແຫ່ງແລ້ງ ແລະ ດ້ວຍຕັກແຕນ (ຍອ 1:4–20). ໂຢເອນ ໄດ້ສັນຍາກັບຜູ້ຄົນວ່າ ຜ່ານການກັບໃຈ ພວກເຂົາຈະ ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະເຈົ້າອີກ (ຍອ 2:12–14).

ບົດທີ 1 ໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ເຕົ້າໂຮມກັນໃນບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ບົດທີ 2 ບອກເຖິງສົງຄາມ ແລະ ຄວາມຫວ່າງເປົ່າທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກ່ອນໄລຍະພັນປີ. ບົດທີ 3 ກ່າວເຖິງຍຸກສຸດທ້າຍ ແລະ ຍືນຍັນວ່າ ປະຊາຊາດທັງປວງຈະຕໍ່ສູ້ກັນ ແຕ່ໃນທີ່ສຸດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະຖິດຢູ່ໃນຊີໂອນ.

ເປໂຕໄດ້ອ້າງເຖິງຄຳທຳນາຍຂອງໂຢເອນກ່ຽວກັບພຣະວິນຍານທີ່ຖອກເຫລີງມາໃນວັນເພິ່ນເຕຕໍ່ສະເຕ (ຍອ 2:28–32; ກຈກ 2:16–21). ທູດ ໂມໂຣໂນກໍໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ກັບໂຈເຊັບ ສະມິດ ຄືກັນ (ຈສ—ປ 1:41).

ໂຢຮັນ, ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ; ບຸກຄົນທີ່ຖືກປ່ຽນສະພາບແລ້ວ; ພຣະທຳ; ພຣະນິມິດຂອງໂຢຮັນ; ອັກຄະສາວົກ ນຳອີກ

ໜຶ່ງໃນຈຳນວນອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົນໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ, ແລະ ເປັນນ້ອງຊາຍຂອງຢາໂກໂບ. ແຕ່ກ່ອນລາວເຄີຍເປັນນັກປະມຸງ (ມຣກ 1:17–20). ບາງທີລາວອາດເປັນສານຸສິດທີ່ບໍ່ບອກຊື່ ຊຶ່ງໂຢຮັນບໍ່ບໍ່ຕິສະໂຕໄດ້ກ່າວເຖິງໃນ ໂຢຮັນ 1:40. ຕໍ່ມາລາວໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມທ 4:21–22; ລກ 5:1–11). ລາວໄດ້ຂຽນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງໂຢຮັນ, ສານສາມສະບັບ, ແລະ ພຣະທຳພຣະນິມິດ. ລາວເປັນຄົນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຢູ່ນຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕອນໄຜດລູກສາວຂອງຢາອີໂຣໃຫ້ຄົນມີຊີວິດ (ມຣກ 5:35–42), ຕອນຢູ່ເທິງພູແຫ່ງການປ່ຽນສະພາບ (ມທ 17:1–9), ແລະ ໃນສວນເຄັດເຊມາເນ (ມທ 26:36–46). ໃນການຂຽນຂອງລາວເອງ, ລາວໄດ້ກ່າວເຖິງຕົນເອງວ່າເປັນສານຸສິດ ຜູ້ຊົງພຣະເຢຊູຮັກ (ຍຣ 13:23; 21:20) ແລະ ເປັນ “ສານຸສິດອີກຄົນໜຶ່ງ” (ຍຣ 20:2–8). ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນລາວ ແລະ ອ້າຍຂອງລາວວ່າ ໂບອະເນເຄ, “ລູກຟ້າຮ້ອງ” (ມຣກ

3:17). ມີຂໍ້ອ້າງອີງກ່ຽວກັບລາວເລື້ອຍໆຢູ່ໃນເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການຄົງ ແລະ ການພັນຄົນພຣະຊົນ (ລກ 22:8; ຢຣ 18:15; 19:26–27; 20:2–8; 21:1–2). ຕໍ່ມາໂຢຮັນໄດ້ຖືກເນລະເທດໄປຢູ່ເກາະບັດໂມ, ບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ຂຽນ ພຣະທຳພຣະນິມິດ (ພນມ 1:9).

ໂຢຮັນຖືກກ່າວເຖິງເລື້ອຍໆໃນການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍ (1 ນພ 14:18–27; 3 ນພ 28:6; ອທ 4:16; ຄພ 7; 27:12; 61:14; 77; 88:141). ເລື່ອງລາວເຫລົ່ານີ້ຍືນຍັນບັນທຶກພຣະຄຳພີຂອງໂຢຮັນ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແຈ້ງກ່ຽວກັບຄວາມດີເດັ່ນຂອງລາວ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ມີໃຫ້ລາວເຮັດຢູ່ເທິງແຜນດິນໂລກໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່ ແລະ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. ພຣະຄຳພີຍຸກສຸດທ້າຍໄດ້ໃຫ້ຄວາມແຈ້ງແຈ້ງວ່າ ໂຢຮັນບໍ່ໄດ້ຕາຍ ແຕ່ໄດ້ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່ເທິງແຜນດິນໂລກຕໍ່ໄປ ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ຈົນເຖິງເວລາຂອງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຍຣ 21:20–23; 3 ນພ 28:6–7; ຄພ 7).

ສານຂອງໂຢຮັນ: ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ຂຽນສານສາມສະບັບເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ບອກຊື່ຂອງຕົນ, ແຕ່ວິທີການຂຽນບົ່ງບອກວ່າຕ້ອງເປັນອັກຄະສາວົກໂຢຮັນຢ່າງແນ່ນອນ ທີ່ໄດ້ຂຽນສານເຫລົ່ານັ້ນ.

1 ໂຢຮັນ 1 ໄດ້ຕັກເຕືອນໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ມີຄວາມສຳພັນກັບພຣະເຈົ້າ. ບົດທີ 2 ເນັ້ນໜັກວ່າໄພພົນຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໂດຍການເຊື່ອຟັງ ແລະ ແນະນຳພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ຮັກໂລກ. ບົດທີ 3 ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນກາຍເປັນລູກພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ. ບົດທີ 4 ອະທິບາຍວ່າ ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຮັກ ແລະ ສະຖິດຢູ່ໃນຄົນທີ່ຮັກພຣະອົງ. ບົດທີ 5 ອະທິບາຍວ່າ ໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ ຜ່ານຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ.

2 ໂຢຮັນ ແມ່ນຄ້າຍຄືກັນກັບ 1 ໂຢຮັນ. ໃນນັ້ນ ໂຢຮັນຊົມຊືມເພາະສັດທາຂອງລູກຫລານຂອງ “ສຸພາບສະຕິທີ່ຖືກເລືອກໄວ້.”

3 ໂຢຮັນ ຍ້ອງຍໍຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ຄາໂຢ ສຳ

ລັບຄວາມຊື່ສັດ ແລະ ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງ ລາວຕໍ່ຜູ້ທີ່ຮັກຄວາມຈິງ.

ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງໂຢຮັນ: ໃນພຣະຄຳພີ ໃໝ່, ອັກຄະສາວິກໂຢຮັນເປັນພະຍານວ່າ (1) ພຣະເຢຊູຄືພຣະຄຣິດ ຫລື ພຣະເມຊີອາ, ແລະ (2) ພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ (ຍຣ 20:31). ພາບທີ່ມາຈາກຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູ ທີ່ ລາວບັນຍາຍໄດ້ຖືກເລືອກ ແລະ ຮຽບຮຽງຢ່າງ ລະມັດລະວັງ ດ້ວຍຈຸດປະສົງນີ້. ທັງສີເລີ່ມຕົ້ນ ໂດຍການກ່າວເຖິງສະຖານະຂອງພຣະຄຣິດ ກ່ອນມະຕະ: ພຣະອົງໄດ້ຢູ່ນຳພຣະເຈົ້າ, ພຣະ ອົງໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເປັນ ພຣະຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງທັງປວງ. ພຣະອົງໄດ້ກຳ ເນີດໃນເນື້ອໜັງໃນຖານະພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ ຖືກກຳເນີດຈາກພຣະບິດາ. ໂຢຮັນໄດ້ຕິດຕາມ ເບິ່ງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະ ເຢຊູ, ເນັ້ນໜັກຫລາຍກ່ຽວກັບຄວາມເປັນພຣະ ເຈົ້າຂອງພຣະອົງ ແລະ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ ຂອງພຣະອົງ. ລາວໄດ້ຍືນຍັນຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງ ວ່າ ພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຍືນຍັນໂດຍສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ໂດຍພະຍານ, ໂດຍສາດສະດາ, ແລະ ໂດຍສຸລະສຽງຂອງ ພຣະຄຣິດເອງ. ໂຢຮັນສອນໂດຍການປຽບ ທຽບລະຫວ່າງຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມ ມືດ, ຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຜິດ, ຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ, ພຣະເຈົ້າ ແລະ ມານ. ບາງທີຄົງບໍ່ ມີບັນທຶກອື່ນໃດທີ່ປະກາດເຖິງຄວາມສັກສິດ ຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ເຖິງຄວາມຂາດສັດທາ ຂອງຜູ້ບຶກຄອງຊາວຍິວຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງເໝືອນ ທັງສີເຫລັ້ມນີ້.

ສ່ວນຫລາຍ ໂຢຮັນໄດ້ຂຽນກ່ຽວກັບການ ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະຄຣິດໃນ ຍູດາຍ, ໂດຍສະເພາະ ອາທິດສຸດທ້າຍຂອງ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໃນຊ່ວງມະຕະ ຂອງພຣະອົງ, ໃນຂະນະທີ່ມັດທາຍ, ມາຣະ ໂກ, ແລະ ລູກາ ສ່ວນຫລາຍໄດ້ຂຽນກ່ຽວກັບ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະອົງໃນ ຄາລີເລ. ຫລາຍສິ່ງຈາກພຣະກິດຕິຄຸນນີ້ ໄດ້ ຖືກເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຂຶ້ນໂດຍການເປີດເຜີຍ ຍຸກສຸດທ້າຍ (ຄພ 7 ແລະ ຄພ 88:138–141).

ສຳລັບເຫດການຕ່າງໆ ໃນຊີວິດຂອງພຣະ ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດທີ່ໄດ້ບັນຍາຍໄວ້ໃນພຣະທຳ ໂຢຮັນ, ເບິ່ງ ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິ ຄຸນ ໃນພາກທ້ອຍທ້າຍ.

ພຣະທຳພຣະນິມິດ: ເບິ່ງ ພຣະນິມິດຂອງ ໂຢຮັນ

ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດ ແຫ່ງອາໂຣນ; ອີລາຍ ມຳອີກ

ລູກຊາຍຂອງຊາຊາຣີຢາ ແລະ ເອລີຊາເບັດ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ໂຢຮັນໄດ້ຖືກສົ່ງໄປຕຽມ ຜູ້ຄົນເພື່ອຍອມຮັບພຣະເມຊີອາ (ຍຣ 1:19– 27). ເພິ່ນຖືຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ ແຫ່ງອາໂຣນ ແລະ ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ພຣະ ເຢຊູຄຣິດ.

ເອຊາຢາ ແລະ ຄົນອື່ນໆ ໄດ້ທຳນາຍກ່ຽວ ກັບພາລະກິດຂອງໂຢຮັນ, **ອຊຢ 40:3** (ມລກ 3:1; 1 ນພ 10:7–10; 2 ນພ 31:4).

ໄດ້ ຖືກສົ່ງເຂົ້າຄຸກ ແລະ ຖືກຕັດຫົວ, **ມທ 14:3–12** (ມຣກ 6:17–29). ຄັບຣີເອນໄດ້ປະ ກາດການເກີດຂອງໂຢຮັນ ແລະ ການປະຕິ ບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຊາຊາຣີຢາ, **ລກ 1:5– 25**. ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນວ່າ ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ ໄດ້ເປັນສາດສະດາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, **ລກ 7:24–28**. ໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າ, **ຍຣ 1:29–34**. ສານຸສິດຂອງໂຢຮັນໄດ້ ກາຍເປັນສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູ, **ຍຣ 1:25– 29, 35–42** (ກຈກ 1:21–22). ບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນ, **ຍຣ 10:41**.

ໂດຍທີ່ໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດແລ້ວ, ໄດ້ຖືກສົ່ງ ໄປແຕ່ງຕັ້ງໃຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລີເວີ ຄາວ ເດີຣີ ສູ່ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂຣນ, **ຄພ 13** (ຄພ 27:7–8; ຈສ—ປ 1:68–72). ໄດ້ຖືກແຕ່ງ ຕັ້ງໂດຍທູດຕອນເພິ່ນມີອາຍຸໄດ້ແປດມື້, **ຄພ 84:28**.

ຮາເຊັມ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ ມຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເມຍຂອງຢາໂຄບ (ປຖກ

ຮາຟາເອນ

29-31; 35). ນາງ ຍັງ ເປັນ ແມ່ ຂອງ ໂຢເຊັບ ແລະ ເປັນຢາມິນ ນຳອີກ.

ຮາຟາເອນ. ເບິ່ງ ທູດ, ເທວະດາ ນຳອີກ

ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການຟື້ນຟູທຸກສິ່ງທັງປວງ (ຄພ 128:21).

ຮິກດອນ, ຊິດນີ

ຜູ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ແລະ ຜູ້ນຳ ໃນຕອນ ຕົ້ນຂອງການເລີ່ມຕົ້ນສາດສະໜາຈັກທີ່ໄດ້ຮັບ ການຟື້ນຟູ ໃນລະຫວ່າງປີ 1830 ແລະ ຕົ້ນປີ 1840. ຊິດນີ ຮິກດອນ ໄດ້ຮັບໃຊ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ ເປັນທີ່ປຶກສາທີ່ໜຶ່ງຂອງ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໃນ ຝ່າຍປະທານສູງສຸດຂອງສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 35: 58:50, 57; 63:55-56; 76:11-12, 19-23; 90:6; 93:44; 100:9-11; 124:126). ຕໍ່ມາ ລາວໄດ້ຕົກໄປ ແລະ ຖືກໄລ່ອອກ ໃນເດືອນ ກັນຍາ ປີ 1844.

ຮຸດ. ເບິ່ງ ໂບອາດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກໄພ່ໄທໂມອາບຂອງ ນາງນາໂອມີ ແລະ ເອລິເມເຫລັກ, ຜູ້ເປັນຊາວ ອິດສະຣາເອນ. ຫລັງຈາກສາມີຂອງນາງໄດ້ ເສຍຊີວິດໄປ, ນາງຮຸດໄດ້ແຕ່ງງານກັບພີ່ນ້ອງ ຂອງນາງນາໂອມີ ຊື່ ໂອບາດ. ລູກຊາຍຂອງ ເຂົາເຈົ້າຊື່ ໂອເບັດ ເປັນບັນພະບຸລຸດຂອງ ດາວິດ ແລະ ພຣະຄຣິດ. ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບ ນາງຮຸດ ໄດ້ສະແດງອອກຢ່າງງົດງາມ ເຖິງ ການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນ ຄົນອິດສະຣາເອນ ເຂົ້າໃນບັນດາຄົນອິດສະ ຣາເອນ. ນາງຮຸດໄດ້ປະຖົມພຣະເຈົ້າອົງເກົ່າ ຂອງນາງ ແລະ ຊີວິດເກົ່າ ແລ້ວໄດ້ມາເຂົ້າ ຮ່ວມກັບຄອບຄົວແຫ່ງສັດທາ ໃນການຮັບໃຊ້ ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ (ນຮ 1:16).

ພຣະທຳນາງຮຸດ: ບົດທີ 1 ບັນຍາຍຊີວິດ ຂອງເອລິເມເຫລັກ ແລະ ຄອບຄົວຂອງລາວ ທີ່ໂມອາບ. ຫລັງຈາກສາມີຂອງພວກນາງ ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ, ນາງນາໂອມີ ກັບ ນາງຮຸດ ໄດ້ໄປເບັດເລເຮັມ. ບົດທີ 2 ອະທິບາຍວ່າ ນາງຮຸດໄດ້ເກັບຮວງເຂົ້າເຮ່ຍຢູ່ໃນທົ່ງຂອງ ໂບອາດ. ບົດທີ 3 ບອກເຖິງວິທີທີ່ນາງນາໂອມີ

ໄດ້ແນະນຳນາງຮຸດ ໃຫ້ໄປຫາລານພາດເຂົ້າ ແລະ ນອນຢູ່ໃຕ້ຕີນຂອງໂບອາດ. ບົດທີ 4 ແມ່ນເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການແຕ່ງງານຂອງ ນາງຮຸດກັບໂບອາດ. ເຂົາເຈົ້າມີລູກຊາຍຊື່, ໂອເບັດ, ຊຶ່ງດາວິດ ແລະ ພຣະຄຣິດ ໄດ້ເປັນ ທາຍາດ.

ຮູເບັນ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນ ພຣະ ຄຳ ພີ ເດີມ, ລູກ ຊາຍ ກົກ ຂອງ ຢາໂຄບນຳນາງເລອາ (ປຖກ 29:32; 37:21-22, 29; 42:22, 37). ເຖິງແມ່ນວ່າຮູເບັນເປັນ ລູກກົກ, ແຕ່ລາວໄດ້ເສຍສິດທິຂອງອ້າຍກົກ ໄປ ເພາະການບາບ (ປຖກ 35:22; 49:3-4).

ເຜົ່າຂອງຮູເບັນ: ພອນຂອງຢາໂຄບທີ່ມອບ ໃຫ້ແກ່ຮູເບັນ ມີຢູ່ໃນ ປະຖົມະການ 49:3 ແລະ ພຣະບັນຍັດສອງ 33:6. ຈຳນວນຄົນໃນ ເຜົ່ານັບມື້ນັບຫລຸດໜ້ອຍຖອຍລົງ, ແລະ ເຖິງ ແມ່ນເຜົ່ານີ້ຍັງມີຢູ່ຕໍ່ໄປ, ແຕ່ມັນກໍບໍ່ມີຄວາມ ສຳຄັນຫລາຍທາງການເມືອງ. ສິດທິຂອງອ້າຍ ກົກຂອງຮູເບັນໄດ້ຕົກຢູ່ທີ່ໂຢເຊັບ ແລະ ພວກ ລູກຊາຍຂອງລາວ ເພາະວ່າໂຢເຊັບໄດ້ເປັນ ລູກກົກຂອງຢາໂຄບນຳນາງຮາເຊັນເມຍຄົນທີ ສອງ (1 ຂຄ 5:1-2).

ເຣເບກາ. ເບິ່ງ ອີຊາກ ນຳອີກ

ເມຍຂອງອີຊາກ, ປີຕູໃນພຣະຄຳພີເດີມ (ປຖກ 24-27). ເຣເບກາໄດ້ເປັນແມ່ຂອງ ເອຊາວ ແລະ ຢາໂຄບ (ປຖກ 25:23-26).

ເຣໂຮໂບອາມ. ເບິ່ງ ໂຊໂລໂມນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງກະສັດໂຊ ໂລໂມນ. ເພິ່ນໄດ້ຂຶ້ນເປັນກະສັດແທນພໍ່ຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ປົກຄອງເປັນເວລາສິບເຈັດປີ ໃນເຢຣູຊາເລັມ (1 ກສ 11:43; 14:21, 31). ໃນລະຫວ່າງການປົກຄອງຂອງເຣໂຮໂບອາມ, ອານາຈັກໄດ້ຖືກແບ່ງແຍກອອກເປັນອານາ ຈັກຂອງອິດສະຣາເອນ ຢູ່ພາກເໜືອ ແລະ ອາ ນາຈັກຂອງຢູດາ ຢູ່ພາກໃຕ້ (1 ກສ 11:31-36; 12:19-20). ເຣໂຮໂບອາມ ໄດ້ປົກຄອງອານາ ຈັກຂອງຢູດາ.

ແຮມີອຳທຳ

ໃນ ພຣະ ຄຳພີ ມີ ມ່ອນ ເປັນ ທີ່ ສູງ ທີ່ ຊາວ ໄຊຣຳ, ຊາວ ນີໄທ ທີ່ ປະຖົມ ຄວາມ ເຊື່ອ, ໄດ້ ໃຊ້ ອະທິຖານ (ແອວ 31:8-14, 21).

ໂຣມ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໃນ ພຣະ ຄຳພີ ໃໝ່, ຈົດ ໝາຍ ທີ່ ໂປໂລ ໄດ້ ຂຽນ ເຖິງ ໄພ່ ພົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ກຸງ ໂຣມ. ເພິ່ນ ກຳລັງ ຄິດ ຈະ ໄປ ຢັ້ງ ມຢາມ ເຢຣູຊາເລັມ, ຊຶ່ງ ມີ ອັນ ຕະລາຍ ແນ່ນອນ. ຖ້າ ເພິ່ນ ລອດ ຊີວິດ ມາ ໄດ້, ເພິ່ນ ຫວັງ ວ່າ ເພິ່ນ ຈະ ໄດ້ ໄປ ຢັ້ງ ມຢາມ ໂຣມ ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ. ພາກສ່ວນ ໜຶ່ງ ຂອງ ຈົດ ໝາຍ ແມ່ນ ຕັ້ງ ໃຈ ຈະ ຕຽມ ສາດ ສະໜາ ຈັກຢູ ທີ່ ນັ້ນ ໃຫ້ ພ້ອມ ທີ່ ຈະ ຕ້ອນ ຮັບ ເພິ່ນ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄປ ເຖິງ. ຈົດ ໝາຍ ດັ່ງກ່າວ ຍັງ ຖືກ ຖືວ່າ ມີ ຖ້ອຍ ຄຳ ຂອງ ຄຳສອນ ບາງ ຢ່າງ ຊຶ່ງ ເຄີຍ ໂຕ້ຖຽງ ກັນ ແລະ ໂປໂລ ນັບ ຖືວ່າ ເວລາ ນີ້ ມັນ ໄດ້ ຍຸດ ຕິລົງ ແລ້ວ.

ບົດ ທີ 1 ບັນຈຸ ຄຳທັກທາຍ ຂອງ ໂປໂລ ຕໍ່ ຊາວ ໂຣມ. ບົດ ທີ 2-11 ບັນຈຸ ຂໍ້ ປະກາດ ຫລາຍ ຂໍ້ ກ່ຽວ ກັບ ຄຳສອນ ເລື່ອງ ສັດທາ, ວຽກງານ, ແລະ ພຣະຄຸນ. ບົດ ທີ 12-16 ບັນຈຸ ຄຳສອນ ທີ່ ປະຕິບັດ ໄດ້ ເລື່ອງ ຄວາມ ຮັກ, ໜ້າທີ່, ແລະ ຄວາມ ສັກສິດ.

ລະດັບຂອງລັດສະໝີພາບ. ເບິ່ງ ລັດສະໝີ ພາບຂອງຊັ້ນກາງ; ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນ ສູງ; ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນຕໍ່າ ນຳອີກ

ອານາຈັກທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນສະຫວັນ. ໃນ ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ແຕ່ລະຄົນຈະໄດ້ ຮັບບ່ອນພັກພາອາໄສນິລັນດອນໃນອານາຈັກ ໃດໜຶ່ງທີ່ມີລັດສະໝີພາບແຕກຕ່າງກັນ, ຍົກ ເວັ້ນແຕ່ບຸດແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ.

ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ໃນ ຜາສາດ ພຣະ ບິດາ ເຈົ້າ ຂອງ ເຮົາ ມີ ທີ່ ຢູ່ ຫລາຍ ບ່ອນ, ຢຮ 14:2 (ອທ 12:32). ດວງອາທິດກໍມີຄວາມ ສະຫງ່າງາມຂອງດວງອາທິດ ໂດຍສະເພາະ, ດວງຈັນກໍມີຄວາມສະຫງ່າງາມຢ່າງໜຶ່ງ, ແລະ ດວງດາວກໍມີຄວາມສະຫງ່າງາມຢ່າງອື່ນອີກ,

1 ກອທ 15:40-41. ໂປໂລ ໄດ້ ຖືກ ຮັບ ຂຶ້ນ ໄປ ເຖິງ ສະຫວັນ ຊັ້ນ ທີສາມ, **2 ກອທ 12:2.**

ມີ ສະຖານ ທີ່ ທີ່ ປາດ ສະ ຈາກ ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ແລະ ການ ລົງ ໂທດ ອັນ ເປັນ ນິດ, **ຄພ 76:30-38, 43-45.** ມີ ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ຢູ່ ສາມ ລະ ດັບ, **ຄພ 76:50-113; 88:20-32.**

ລະບົບເອກະພາບ. ເບິ່ງ ອຸທິດຖວາຍ, ກົດ ແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ ນຳອີກ

ອົງການໜຶ່ງ ຊຶ່ງຜ່ານອົງການນີ້ ໄພ່ພົນຂອງ ພຣະເຈົ້າໃນສະໄໝຂອງການພື້ນພູສາດສະ ໜາຈັກ ໄດ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຕາມ ກົດແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ. ຜູ້ຄົນໄດ້ແບ່ງປັນ ຊັບສົມບັດ, ສິ່ງຂອງ, ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ, ໄດ້ ຮັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າ (ຄພ 51:3; 78:1-15; 104).

ໃນ ເລື່ອງທາງໂລກຂອງພວກເຈົ້າ, ພວກ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ເທົ່າທຽມກັນ, **ຄພ 70:14.** ໄພ່ພົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກ ຈັດ ຕັ້ງ ໃຫ້ ເທົ່າທຽມກັນ ໃນ ທຸກ ສິ່ງ, **ຄພ 78:3-11 (ຄພ 82:17-20).** ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ມອບ ລະ ບົບ ເອກະ ພາບ ເປັນ ການ ເປີດ ເຜີຍ ແລະ ພຣະ ບັນ ຍັດ, **ຄພ 92:1.** ຈອນ ຈອນ ສັນ ຄວນ ກາຍ ເປັນ ສະ ມາ ຊິກ ຂອງ ລະ ບົບ ເອກະ ພາບ, **ຄພ 96:6-9.** ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ມອບ ຄຳ ແນະ ນຳ ທີ່ ວ່າ ໄປ ສຳ ລັບ ການ ດຳ ເນີນ ງານ ໃນ ລະ ບົບ ເອກະ ພາບ, **ຄພ 104.** ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ພ້ອມ ໃຈ ກັນ ຕາມ ສະ ຫະ ພາບ ດັ່ງ ທີ່ ກົດ ຂອງ ອານາ ຈັກ ຊັ້ນ ສູງ ຮຽກ ຮ້ອງ, **ຄພ 105:1-13.**

ລະບຽບພວກເລວີ. ເບິ່ງ ເພິ່ນຕາຕຸກ ນຳອີກ

ໜັງສືໃນພຣະຄຳພີເດີມ ທີ່ບອກເຖິງໜ້າທີ່ ຂອງປະໂລຫິດຢູ່ໃນອິດສະຣາເອນ. ມັນເນັ້ນ ໜັກເຖິງຄວາມສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຫລັກທີ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງສາມາດດຳລົງຊີວິດ ຕາມເພື່ອກາຍເປັນຄົນສັກສິດ. ຈຸດປະສົງຂອງ ມັນແມ່ນເພື່ອສອນກົດເກນແຫ່ງສິນທຳ ແລະ ຄວາມຈິງເລື່ອງສາດສະໜາຂອງກົດຂອງ ໂມເຊ ໂດຍທາງພິທີການຕ່າງໆ. ໂມເຊເປັນຜູ້ ຂຽນພຣະທຳລະບຽບພວກເລວີ.

ລັກ, ການລັກ

ບົດທີ 1-7 ອະທິບາຍ ເຖິງພິທີການ ເຜົາ ຖວາຍ. ບົດທີ 8-10 ບັນຍາຍເຖິງພິທີການທີ່ ຮັກສາໃນການອຸທິດຖວາຍຂອງປະໂລຫິດ. ບົດທີ 11 ອະທິບາຍເຖິງສິ່ງທີ່ຄວນກິນ ແລະ ບໍ່ຄວນກິນ ແລະ ສິ່ງໃດສະອາດ ແລະ ບໍ່ສະອາດ. ບົດທີ 12 ບອກກ່ຽວກັບຜູ້ຍິງຫລັງ ຈາກຄອດລູກ. ບົດທີ 13-15 ກົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບພິທີການທີ່ບໍ່ສະອາດ. ບົດທີ 16 ບັນຍາຍພິທີ ການທີ່ຕ້ອງຮັກສາໃນວັນແຫ່ງການຊົດໃຊ້. ບົດ ທີ 17-26 ບັນຍາຍລັກຂອງກົດທີ່ກ່ຽວພັນກັບ ສາດສະໜາ ແລະ ການປະຕິບັດຕາມສັງຄົມ. ບົດທີ 27 ອະທິບາຍວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນ ຊາຊາວອິດສະຣາເອນໃຫ້ອຸທິດພຶດພັນ, ສັດ ລ້ຽງ, ແລະ ສັດໃຊ້ງານແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ລັກ, ການລັກ

ຄືການເອົາບາງສິ່ງໄປຈາກບາງຄົນ ໃນວິທີ ທີ່ບໍ່ຊື່ສັດ ຫລື ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ. ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາລູກຸງຂອງພຣະອົງສະເໝີ ວ່າ ບໍ່ໃຫ້ລັກ (ອພຍ 20:15; ມທ 19:18; 2 ນພ 26:32; ມຊຢ 13:22; ຄພ 59:6).

ຈົ່ງທ້ອນ ໂຮມຂັບສົມບັດສຳລັບຕົນໄວ້ໃນ ສະຫວັນ, ບ່ອນທີ່ໂຈນເຈາະລັກເອົາບໍ່ໄດ້, ມທ 6:19-21.

ຊາວນີໂຟ ເສຍໄຊເພາະຄວາມທະນົງຕົວ, ຄວາມຮັ່ງມີ, ການປຸ້ນຈີ້, ການຂີ້ລັກມັກສົກ, ຮລມ 4:12.

ຄົນທີ່ລັກ ແລະ ບໍ່ກັບໃຈ ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກ ໄປ, ຄພ 42:20. ຄົນທີ່ລັກຈະຖືກສົ່ງໄປທາກົດ ໝາຍຂອງແຜ່ນດິນ, ຄພ 42:84-85.

ລັດສະໝີພາບ. ເບິ່ງ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມ ສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ; ຈິງ, ຄວາມຈິງ; ລະດັບຂອງລັດສະໝີພາບ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ລັດສະໝີພາບມັກຈະຖືກ ກ່າວເຖິງວ່າເປັນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມ ຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ. ມັນຍັງຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນ ການສັນລະເສີນ ຫລື ການໃຫ້ກຽດ ແລະ ຕໍ່ ສະພາບຊີວິດນິລັນດອນສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຫລື ຕໍ່ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຈອມໂຍທາຊົງບໍລິສຸດ: ພຣະສະຫງ່າລາສີ ກໍແຜ່ກະຈາຍໄປທົ່ວໂລກ, ອຊຢ 6:3 (2 ນພ 16:3).

ຕົວ ພວກ ເຮົາຈຶ່ງສະທ້ອນ ແສງແຫ່ງພຣະ ສະຫງ່າລາສີ, 2 ກອທ 3:18.

ພຣະອົງຈະຍົກພໍ່ຂຶ້ນເພື່ອຢູ່ກັບພຣະອົງໃນ ລັດສະໝີພາບ, ແອວ 36:28.

ລັດສະໝີພາບທີ່ໄດ້ຮັບຕອນພື້ນຄົນຊີວິດ ຈະແຕກຕ່າງກັນອີງຕາມຄວາມຊອບທຳ, ຄພ 76:50-119. ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ ເປັນຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຄພ 93:36.

ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືການທີ່ຈະ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີ ວິດນິລັນດອນຂອງມະນຸດ, ມຊ 1:39. ຂ້າພະ ເຈົ້າໄດ້ເຫັນສອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ລັດສະໝີພາບນັ້ນເກີນກວ່າທີ່ຈະພັນລະ ນາໄດ້, ຈສ—ປ 1:17.

ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນກາງ. ເບິ່ງ ລະດັບ ຂອງລັດສະໝີພາບ ນຳອີກ

ລະດັບທີສອງ ໃນສາມລະດັບຂອງລັດສະ ພີພາບ ຊຶ່ງຜູ້ຄົນຈະອາໄສຢູ່ ຫລັງຈາກການພິ ພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ.

ໂປໂລໄດ້ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນກາງ, ປຽບເໝືອນລັດສະໝີພາບຂອງດວງເດືອນ, 1 ກອທ 15:40-41.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຊິດນີ ຮິກດອນ ໄດ້ ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນກາງ, ຄພ 76:71- 80. ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນກາງ ລື່ນລັດສະພິ ພາບຂອງຊັ້ນຕ່ຳ, ຄພ 76:91. ຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດ ປະຕິບັດຕາມກົດຂອງອານາຈັກຊັ້ນກາງ ຈະ ທົນກັບລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນກາງບໍ່ໄດ້, ຄພ 88:23, 30, 38.

ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ. ເບິ່ງ ສູງສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ; ຊີວິດນິລັນດອນ; ລະດັບ ຂອງລັດສະໝີພາບ ນຳອີກ

ລະດັບສູງສຸດ ໃນສາມລະດັບຂອງລັດສະ ພີພາບທີ່ຜູ້ຄົນສາມາດໄດ້ຮັບຫລັງຈາກຊີວິດ ນີ້. ຢູ່ທີ່ນີ້ ຄົນຊອບທຳຈະອາໄສຢູ່ໃນທີ່ປະທັບ

ຂອງພຣະເຈົ້າພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດຂອງ
ພຣະອົງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ລັດສະໝີພາບ ຂອງຊັ້ນສູງກໍເປັນຢ່າງໜຶ່ງ,
1 ກອທ 15:40 (ຄພ 76:96). ໂປໂລໄດ້ຖືກຍົກ
ຂຶ້ນໄປເຖິງສະຫວັນຊັ້ນທີສາມ, 2 ກອທ 12:2.

ລັດສະໝີພາບຊັ້ນສູງໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້
ເຫັນໃນພາບນິມິດ, ຄພ 76:50-70. ຖ້າຫາກ
ໄຟຟົນຂອງພຣະເຈົ້າຢາກມີສະຖານທີ່ໃນ
ໂລກຊັ້ນສູງ, ແລ້ວເຂົາຕ້ອງຕຽມຕົວ, ຄພ
78:7. ຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມກົດຂອງ
ອານາຈັກຊັ້ນສູງ ຈະທົນກັບລັດສະໝີພາບ
ຂອງອານາຈັກຊັ້ນສູງບໍ່ໄດ້, ຄພ 88:15-22.
ໃນລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ ມີສະຫວັນສາມ
ຊັ້ນ; ເງື່ອນໄຂໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້ສຳລັບການໄດ້ຮັບ
ຊັ້ນສູງສຸດ, ຄພ 131:1-2. ເດັກນ້ອຍຜູ້ໄດ້ຕາຍ
ກ່ອນອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບກໍຈະລອດໃນ
ອານາຈັກຊັ້ນສູງ, ຄພ 137:10.

ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນຕ່ຳ. ເບິ່ງ ລະດັບຂອງ
ລັດສະໝີພາບ ນຳອີກ

ລະດັບຕ່ຳສຸດໃນສາມລະດັບຂອງລັດສະ
ໝີພາບ ຊຶ່ງໃນນັ້ນຜູ້ຄົນຈະອາໄສຢູ່ຫລັງຈາກ
ການພິພາກສາ ເທື່ອສຸດທ້າຍ.

ໂປໂລໄດ້ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງດວງ
ດາວ, 1 ກອທ 15:40-41.

ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ຊິດນີ ຣິກດອນ ໄດ້
ເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນຕ່ຳ, ຄພ 76:81-
90. ຜູ້ອາໄສຂອງໂລກຊັ້ນຕ່ຳ ມີຈຳນວນຈົນ
ນັບບໍ່ຖ້ວນດັ່ງດວງດາວ, ຄພ 76:109-112.
ຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມກົດຂອງອານາ
ຈັກຊັ້ນຕ່ຳ ຈະທົນກັບລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນ
ຕ່ຳບໍ່ໄດ້, ຄພ 88:24, 31, 38.

ລັດຖະທຳມະນູນ. ເບິ່ງ ກົດ; ບົກຄອງ, ການ
ບົກຄອງ ນຳອີກ

ໃນ ພຣະ ຄຳ ພີ ຄຳ ສອນ ແລະ ພັນທະສັນ
ຍາ, “ລັດຖະທຳມະນູນ” ພາຍເຖິງລັດຖະທຳ
ມະນູນຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກ
ດົນໃຈຈາກເບື້ອງບົນ ເພື່ອຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບ
ການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນ.

ລັດຖະທຳມະນູນຄວນເປັນໄປເພື່ອນັບຖື,
ຄພ 98:5-6. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ມີການຈັດ
ຕັ້ງລັດຖະທຳມະນູນຂຶ້ນ, ຄພ 101:77, 80.

ລັດມິເຊີຣີ. ເບິ່ງ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່

ລາຊາໂຣ. ເບິ່ງ ມາທາ; ມາຣີແຫ່ງເບັດທາ
ນີ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ນ້ອງຊາຍຂອງນາງມາທາ
ແລະ ນາງມາຣີ. ພຣະເຢຊູໄດ້ນຳລາວກັບຄືນ
ມາມີຊີວິດ (ຍຮ 11:1-44; 12:1-2, 9-11). ນີ້ບໍ່
ແມ່ນລາຊາໂຣຄົນດຽວກັນກັບຄົນຂ່າຍໃນຄຳ
ອຸປະມາທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນ (ລກ 16:19-31).

ລາບານ, ຜູ້ຮັກສາແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ.

ເບິ່ງ ແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ຊາຍຄົນໜຶ່ງຜູ້ຮັກສາ
ແຜ່ນຈາລຶກທອງເຫລືອງຢູ່ໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ
ໃນວັນເວລາຂອງຄອບຄົວຂອງລີໄຮ. ລາບານ
ໄດ້ຍຶດເອົາຊັບສິນ ແລະ ໄດ້ພະຍາຍາມຈະຂ້າ
ນີໄຟກັບພວກອ້າຍຂອງລາວ (1 ນພ 3:1-27).
ພຣະວິນຍານໄດ້ຊັກຈູງນີໄຟໃຫ້ຂ້າລາບານ
ເພື່ອຈະໄດ້ແຜ່ນຈາລຶກ (1 ນພ 4:1-26).

ລາບານ, ອ້າຍຂອງນາງເຣເບກາ. ເບິ່ງ ເຣເບ
ກາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ອ້າຍຂອງນາງເຣເບກາ
ແລະ ເປັນພໍ່ຂອງນາງເລອາ ແລະ ນາງລາເຊັນ,
ເມຍຂອງຢາໂຄບ (ປຖກ 24:29-60; 27:43-
44; 28:1-5; 29:4-29; 30:25-42; 31).

ລາໂມໂນ. ເບິ່ງ ອຳໂມນ, ລູກຊາຍຂອງໂມໂຊ
ຢາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ກະສັດຊາວເລມັນ ຜູ້
ໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໂດຍພຣະວິນຍານຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໂດຍການອອກແຮງ
ງານ ແລະ ການສອນທີ່ດົນໃຈຂອງອຳໂມນ
(ແອວ 17-19).

ລິມໄສ. ເບິ່ງ ໂນອາ, ລູກຊາຍຂອງຊີນິບ ນຳອີກ

ໃນ ພຣະ ຄຳ ພີ ມໍ່ມອນ, ກະສັດທີ່ຊອບທຳ
ຂອງຊາວນີໄຟ ໃນແຜ່ນດິນນີໄຟ; ເພິ່ນເປັນ

ລີໄຮ, ບິດາຂອງນີໂຟ

ລູກ ຊາຍ ຂອງ ກະສັດ ໂນອາ (ມຊຢ 7:7-9). ກະສັດ ລີມໄຮ ໄດ້ ເຂົ້າ ເຮັດ ພັນທະ ສັນຍາ ທີ່ ຈະ ຮັບ ໃຊ້ ພຣະ ເຈົ້າ (ມຊຢ 21:32). ເພິ່ນ ໄດ້ ນຳ ພາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ອອກ ຈາກ ຄວາມ ເປັນ ທາດ ຂອງ ຊາວ ເລມັນ ແລະ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ສູ່ ເຊຣາ ເຮັມລາ (ມຊຢ 22).

ລີໄຮ, ບິດາຂອງນີໂຟ

ໃນ ພຣະ ຄຳ ພີ ມໍມອນ, ສາດສະ ດາ ຊາວ ເຮັບເຣີ ຜູ້ ໄດ້ ນຳ ພາ ຄອບຄົວ ຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ຜູ້ ຕິດ ຕາມ ເພິ່ນ ຫຼື ໄປ ຈາກ ເຢຣູຊາເລັມ ໄປ ຫາ ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງ ຄຳສັນຍາ ໃນ ຊີກາ ໂລກ ເບື້ອງ ຕາ ເວັນຕົກ ປະມານ 600 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ລີໄຮ ເປັນ ສາດສະດາ ຄົນ ທຳອິດ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ໃນ ພຣະ ຄຳພີ ມໍມອນ.

ລີໄຮ ໄດ້ ຫຼີ ຈາກ ເຢຣູຊາເລັມ ນຳ ຄອບຄົວ ຂອງ ເພິ່ນ ຕາມ ພຣະບັນຊາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ (1 ນຟ 2:1-4). ເພິ່ນ ເປັນ ລູກ ຫລານ ຂອງ ໂຍເຊັບ, ຜູ້ ໄດ້ ຖືກ ຂາຍ ໄປ ປະເທດ ເອຍິບ (1 ນຟ 5:14). ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ປະທານ ພາບ ນິມິດ ໃຫ້ ແກ່ ເພິ່ນ ກ່ຽວກັບ ຕົ້ນໄມ້ ແຫ່ງ ຊີວິດ (1 ນຟ 8:2-35). ລີໄຮ ແລະ ລູກ ກຸງ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ສ້າງ ເຮືອ ແລະ ໄດ້ ຂັບເຮືອ ໄປ ຫາ ຊີກາ ໂລກ ເບື້ອງ ຕາ ເວັນຕົກ (1 ນຟ 17-18). ເພິ່ນ ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ມາ ຕັ້ງ ຖິ່ນ ຖານ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນດິນ ໃໝ່ (1 ນຟ 18:23-25). ກ່ອນ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕາຍ ໄປ, ລີໄຮ ໄດ້ ໃຫ້ ພອນ ແກ່ ພວກ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ ສອນ ພວກ ເຂົາ ກ່ຽວກັບ ພຣະ ຄຣິດ ແລະ ການ ອອກ ມາ ຂອງ ພຣະ ຄຳພີ ມໍມອນ ໃນ ຍຸກ ສຸດທ້າຍ (2 ນຟ 1:1-4:12).

ໜັງສື ລີໄຮ: ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ດ້ວຍ ໜັງສື ລີໄຮ ຕອນ ເພິ່ນ ແປ ພຣະ ຄຳພີ ມໍມອນ. ມັນ ເປັນ ບັນທຶກ ທີ່ ມໍມອນ ໄດ້ ຫຍໍ້ ເຂົ້າ ກັນ ຈາກ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ຂອງ ລີໄຮ. ຫລັງ ຈາກ ເພິ່ນ ແປ ສະບັບ ຕົ້ນ ໄດ້ 116 ໜ້າ ຈາກ ໜັງສື ນີ້ ແລ້ວ, ໂຈເຊັບ ໄດ້ ມອບ ມັນ ໃຫ້ ແກ່ ມາຕິນ ແຣຣິສ, ຜູ້ ໄດ້ ຊ່ວຍ ໂຈເຊັບ ຊົ່ວ ໄລຍະ ໜຶ່ງ ເປັນ ຜູ້ ຂຽນ ໃຫ້ ເພິ່ນ ໃນ ການ ແປ ພຣະ ຄຳພີ ມໍມອນ. ແລ້ວ ໜັງສື ເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ ເສຍ ໄປ. ໂຈເຊັບ ບໍ່ ໄດ້ ແປ ໜັງສື ລີໄຮ ຄືນ ອີກ ເພື່ອ ເອົາ ມາ ແທນ ສະບັບ ຕົ້ນ ທີ່

ໄດ້ ເສຍ ໄປ ແຕ່ ໄດ້ ແປ ເລື່ອງ ລາວ ອື່ນ ໆ ທີ່ ກ່ຽວ ພັນ ກັນ ນັ້ນ ຈາກ ແຜ່ນ ຈາລຶກ ຄຳ (ເບິ່ງ ຄຳນຳ ຕໍ່ ຄພ 3; 10). ເລື່ອງ ລາວ ອື່ນ ໆ ເຫລົ່ານີ້ ເປັນ ໜັງສື ທີ່ ກະສັດ ບັບ ທຳອິດ ຂອງ ພຣະ ຄຳພີ ມໍມອນ.

ລີໄຮ, ຜູ້ສອນສາດສະໜາຊາວນີໂຟ. ເບິ່ງ ຮີ ລາມັນ, ລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ ນຳອີກ

ໃນ ພຣະ ຄຳພີ ມໍມອນ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຮີລາ ມັນ, ຜູ້ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຮີລາມັນ. ລີໄຮ ເປັນ ຜູ້ ສອນ ສາດສະໜາ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ (ຮລມ 3:21; 4:14).

ຖືກ ຕັ້ງ ຊື່ ໃຫ້ ວ່າ ລີໄຮ ເພື່ອ ໃຫ້ ລະນຶກ ເຖິງ ບັນ ພະບຸລຸດ ຂອງ ເພິ່ນ, ຮລມ 5:4-6. ພ້ອມ ດ້ວຍ ນີໂຟ, ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ຫລາຍ ຄົນ ປ່ຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ, ໄດ້ ຖືກ ຈັບ ເຂົ້າ ຄຸກ, ໄດ້ ຖືກ ລ້ອມ ດ້ວຍ ໄຟ, ແລະ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຫລົ່າ ທູດ, ຮລມ 5:14-48. ໄດ້ ຮັບ ການ ເປີດເຜີຍ ຫລາຍ ຢ່າງ ທຸກ ໆ ນີ້, ຮລມ 11:23.

ລີໄຮ, ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບຂອງຊາວນີໂຟ

ໃນ ພຣະ ຄຳພີ ມໍມອນ, ຜູ້ ບັງຄັບ ບັນຊາ ກອງ ທັບ ຂອງ ຊາວ ນີໂຟ (ແອວ 43:35-53; 49:16-17; 52:27-36; 53:2; 61:15-21).

ລີ້ນ. ເບິ່ງ ການເວົ້າພາສາ, ຂອງປະທານແຫ່ງ ນຳອີກ

ສັນ ຍາ ລັກສຳລັບ ການ ປາກເວົ້າ. ໄຟ ພົນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ຄວບ ຄຸມ ລີ້ນ ຂອງ ຕົນ, ໝາຍ ຄວາມ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ຄວບ ຄຸມ ການ ປາກເວົ້າ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ. ລີ້ນ ກໍ ຍັງ ໝາຍ ເຖິງ ພາສາ ແລະ ຜູ້ ຄົນ ນຳອີກ. ໃນ ທີ່ ສຸດ, ທຸກ ຫົວ ເຂົ້າ ຈະ ຄຸລົງ ແລະ ທຸກ ລີ້ນ ຈະ ສາລະ ພາບ (ອຊຢ 45:23; ຣມ 14:11).

ຢາ ໃຫ້ ຄຳເວົ້າ ຕົວ ອອກ ຈາກ ປາກ ຂອງ ເຈົ້າ, ພສສ 34:13 (1 ປຕ 3:10). ຄົນ ທີ່ ລະວັງ ຄຳເວົ້າ ຄວາມ ເດືອດ ຮ້ອນ ບໍ່ ມາຕຳ, ສພສ 21:23.

ຖ້າ ຜູ້ ໃດ ບໍ່ ສາມາດ ຫ້າມ ລີ້ນ ຂອງ ຕົນ ແລ້ວ ທຳມະ ຂອງ ຜູ້ ນັ້ນ ກໍ ບໍ່ ມີ ປະໂຫຍດ, ຢກບ 1:26. ຖ້າ ຜູ້ ໃດ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ຜິດ ທາງ ວາ ຈາ ຜູ້ ນັ້ນ ກໍ ເປັນ ຄົນ ດີ ຕົບ ຖ້ວນ, ຢກບ 3:1-13. ພຣະ ກິດ ຕີ ຄຸນ ນີ້ ຈະ ຖືກ ສັ່ງ ສອນ ແກ່ ທຸກ ປະຊາຊາດ, ທຸກ ຕະ

ກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງປວງ, ພນມ 14:6-7 (2 ນພ 26:13; ມຊຢ 3:13, 20; ຄພ 88:103; 112:1).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານໃຫ້ທຸກປະຊາຊາດ ດ້ວຍ ຊາດ ແລະ ພາສາ ຂອງ ຕົນ ເອງ ເພື່ອ ສອນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ, ແອວ 29:8. ແຕ່ນ ຈາລຶກເຫລົ່ານີ້ຈະອອກໄປຫາທຸກປະຊາຊາດ, ທຸກຕະກຸນ, ທຸກພາສາ, ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນທັງ ປວງ, ແອວ 37:4.

ໃຫ້ສະແຫວງຫາຄຳຂອງເຮົາ, ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ ລິ້ນຂອງເຈົ້າຈະມາຍອກ, ຄພ 11:21. ທຸກຄົນຈະໄດ້ຍິນຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດ ຕິຄຸນໃນຄຳວາຈາຂອງເຂົາເອງ, ຄພ 90:11.

ລູກາ. ເບິ່ງ ກິດຈະການຂອງອັກຄະສາວົກ; ພຣະທຳ ນຳອີກ

ຜູ້ຂຽນພຣະທຳລູກາ ແລະ ພຣະທຳກິດຈະ ການໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ ແລະ ເປັນເພື່ອນສອນ ສາດສະໜາຂອງໂປໂລ. ລາວໄດ້ເກີດນຳພໍ່ແມ່ ຊາວກຣີກ ແລະ ໄດ້ເຝິກຝາຍການແພດ (ກລຊ 4:14). ລູກາໄດ້ຮັບການສຶກສາເປັນຢ່າງດີ. ລາວ ໄດ້ແຈ້ງຕົນເອງວ່າເປັນເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງ ອັກຄະສາວົກ ໂປໂລ ເມື່ອລາວໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ ກັບໂປໂລທີ່ເມືອງໄທອາດ (ກຈກ 16:10-11). ລູກາກໍໄດ້ຢູ່ນຳໂປໂລຄືກັນ ທີ່ພິລິປໂປຍ ຕອນ ໂປໂລເດີນທາງໄປເຢຣູຊາເລັມເປັນເທື່ອສຸດ ທ້າຍ (ກຈກ 20:6), ແລະ ທັງສອງໄດ້ຢູ່ນຳກັນ ຈົນເຂົາເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງກຸງໂຣມ. ລູກາກໍໄດ້ຢູ່ນຳ ໂປໂລຄືກັນໃນລະຫວ່າງທີ່ລາວໄດ້ຖືກຄຸມຂັງ ຢູ່ຄຸກໃນກຸງໂຣມ (2 ຕມທ 4:11). ຕາມທີ່ບອກ ເລົ່າກັນມາ ລາວໄດ້ຖືກຂ້າຍອນຄວາມເຊື່ອ.

ພຣະທຳລູກາ: ເລື່ອງລາວທີ່ລູກາໄດ້ຂຽນ ເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ການປະຕິບັດສາດ ສະໜາກິດໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະອົງ. ພຣະ ທຳກິດຈະການຂອງອັກຄະສາວົກເປັນພາກຕໍ່ ເນື່ອງຂອງພຣະທຳລູກາ. ລູກາໄດ້ຂຽນເລື່ອງ ລາວກ່ຽວກັບສາດສະໜາກິດຂອງພຣະເຢຊູໄວ້ ເປັນຢ່າງດີ, ໂດຍສະເໜີພຣະເຢຊູວ່າເປັນພຣະ ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງທັງຊາວຍິວ ແລະ ຄົນຕ່າງ ຊາດ. ລາວໄດ້ຂຽນຫລາຍຢ່າງກ່ຽວກັບຄຳສອນ

ຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ການປະຕິບັດຂອງພຣະ ອົງ. ໃນລູກາ ພວກເຮົາເຫັນຕອນດຽວເທົ່ານັ້ນ ກ່ຽວກັບການມາຢັ້ງມາຢາມຂອງຄົບຮືເອນຕໍ່ ຊາຂາຣີຢາ ແລະ ນາງມາຣີ (ລກ 1); ການມາ ຢັ້ງມາຢາມຂອງຄົນລັງງແກະຕໍ່ກຸ່ມມານນ້ອຍ ເຢຊູ (ລກ 2:8-18); ພຣະເຢຊູທີ່ພຣະວິທານ ຕອນມີອາຍຸໄດ້ສິບສອງພັນສາ (ລກ 2:41- 52); ສາວົກເຈັດສິບໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ແລະ ໄດ້ ຖືກສົ່ງອອກໄປ (ລກ 10:1-24); ພຣະເຢຊູເທື່ອ ຍ້ອຍຢາດເປັນເລືອດ (ລກ 22:44); ການສົນ ທະນາຂອງພຣະເຢຊູກັບພວກນັກໂທດຢູ່ເທິງ ໄມ້ກາງແຂນ (ລກ 23:39-43); ແລະ ພຣະເຢຊູ ໄດ້ກິນປາ ແລະ ນ້ຳເຜິ້ງ ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງ ໄດ້ພື້ນຄືນພຣະຊົນ (ລກ 24:42-43).

ສຳລັບລຳດັບເຫດການກ່ຽວກັບພຣະຊົນ ຊີບຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດທີ່ບັນຍາຍໄວ້ ຢູ່ໃນພຣະທຳລູກາ, ເບິ່ງ ຄວາມກົມກຽວຂອງ ພຣະກິດຕິຄຸນ ໃນພາກຫ້ອຍທ້າຍ.

ລູກກີກ. ເບິ່ງ ສິດທິຂອງອ້າຍກີກ; ພຣະເຢຊູ ຄຣິດ ນຳອີກ

ໃນສະໄໝຂອງປີຕູໃນສະໄໝບູຮານ, ລູກ ຊາຍກີກຈະໄດ້ຮັບສິດທິຂອງອ້າຍກີກ (ປຖກ 43:33) ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງຜູ້ນຳ ຄອບຄົວຫລັງຈາກພໍ່ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ. ລູກກີກ ຕ້ອງມີຄ່າຄວນທີ່ຈະຮັບເອົາໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ນີ້ (1 ຂຄ 5:1-2) ແລະ ສາມາດສູນເສຍສິດທິ ຂອງອ້າຍກີກໄປໄດ້ເພາະຄວາມບໍ່ຊອບທຳ.

ພາຍໃຕ້ກິດຂອງໂມເຊ, ລູກຊາຍກີກໄດ້ຖືກ ນັບຖືວ່າເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ລູກກີກໄດ້ຮັບມໍ ລະດົກສອງເທົ່າຂອງພໍ່ (ພບຍ 21:17). ຫລັງ ຈາກພໍ່ຂອງລາວໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ, ລາວໄດ້ຮັບ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທີ່ຈະດູແລແມ່ ແລະ ເອື້ອຍ ນ້ອງຂອງລາວ.

ສັດໂຕເຖິກຫົວປີທຸກໆໂຕກໍເປັນຂອງພຣະ ເຈົ້າຄືກັນ. ສັດທີ່ສະອາດໄດ້ຖືກໃຊ້ເປັນເຄື່ອງ ຖວາຍ, ສ່ວນສັດທີ່ບໍ່ສະອາດຖືກໂຖຖອນ ຫລື ຂາຍໄປ ຫລື ຂ້າຖິ້ມ (ອພຍ 13:2, 11-13; 34:19-20; ລລວ 27:11-13, 26-27).

ລູກກີກເປັນສັນຍາລັກເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະ

ລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ

ອົງຢູ່ໃນ ໂລກ, ເຕືອນຜູ້ຄົນວ່າພຣະເມຊີອາທີ່ ຍິ່ງໃຫຍ່ຈະສະເດັດມາ (ມຊ 5:4-8; 6:63).

ພຣະເຢຊູ ເປັນລູກກົກຂອງລູກງທາງວິນ ຍານຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງເຮົາ, ເປັນພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກພຣະບິດາ ໃນເນື້ອໜັງ, ແລະ ເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ລູກຂຶ້ນຈາກ ຄວາມຕາຍໃນການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ (ກລຊ 1:13-18). ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊື່ສັດກາຍ ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງລູກ ກົກໃນຊົ່ວມືລັນດອນ (ຄພ 93:21-22).

ຈົ່ງຖວາຍລູກຊາຍກົກຂອງພວກເຈົ້າແກ່ ເຮົາ, ອພຍ 22:29. ເຮົາໄດ້ໄວ້ຊີວິດລູກກົກ ຂອງຊາວອິດສະຣາເອນທຸກໆຄົນ, ຈບຊ 3:13.

ພຣະອົງຈະໄດ້ເປັນບຸດກົກໃນທ່າມກາງ ພວກນ້ອງຫລາຍຄົນ, ຣມ 8:29. ພຣະອົງໄດ້ ສົ່ງພຣະບຸດກົກຂອງພຣະອົງເຂົ້າມາໃນໂລກ, ຮຮ 1:6.

ພວກເຂົາຄືຜູ້ທີ່ເປັນສາດສະໜາຈັກຂອງ ພຣະບຸດຫົວປີ, ຄພ 76:54, 94.

ມັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຈາກບັນພະບຸ ລຸດ, ແມ່ນແຕ່ສິດທິຂອງລູກກົກ, ອຣສ 1:3.

ລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ. ເບິ່ງ ຮີລາມັນ, ພວກ ລູກຊາຍຂອງ

ລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ. ເບິ່ງ ໂມໄຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ

ລູກງຂອງພຣະຄຣິດ. ເບິ່ງ ເກີດໃໝ່, ເກີດ ຈາກພຣະເຈົ້າ; ທີ່ຖືກຳເນີດ; ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດ.

ຜູ້ເປັນ ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ໃນ ອາ ນາ ຈັກ ສະຫວັນ ແມ່ນ ຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວລົງ ເໝືອນ ດັ່ງເດັກນ້ອຍ, ມທ 18:1-4. ຈົ່ງເຊື່ອໃນຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຄົນຝ່າຍຄວາມສະຫວ່າງ, ຢຮ 12:36.

ປະ ຖິ້ມມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ ແລະ ກາຍເປັນຄືກັນກັບເດັກນ້ອຍ, ມຊຍ 3:19; 27:25-26. ເພາະພັນທະສັນຍາ ພວກທ່ານຈະ

ຖືກເອີ້ນວ່າ ລູກງຂອງພຣະຄຣິດ, ມຊຍ 5:7. ຖ້າທ່ານທ່ານຈະຍຶດຖືທຸກສິ່ງທີ່ດີໄວ້, ແລ້ວ ທ່ານຈະເປັນລູກຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງແນ່ນອນ, ມຣນ 7:19.

ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ຮັບເອົາເຮົາ, ເຮົາ ໄດ້ມອບອຳນາດໃຫ້ເພື່ອກາຍເປັນບຸດຂອງ ເຮົາ, ຄພ 39:4. ຢ່າສູ້ຢ້ານ, ເດັກນ້ອຍເອີຍ, ເພາະພວກເຈົ້າເປັນຂອງເຮົາ, ຄພ 50:40-41.

ເຈົ້າເປັນໜຶ່ງໃນເຮົາ, ເປັນບຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າ, ມຊ 6:68.

ລູກງຂອງພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງ ບຸດ ແລະ ທິດາ ຂອງພຣະເຈົ້າ; ມະນຸດ

ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ. ເບິ່ງ ອິດສະ ຣາເອນ

ລູຊີເຟີ. ເບິ່ງ ນະລົກ; ບຸດແຫ່ງຄວາມ ຈົບຫາຍ; ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ; ຜູ້ທຳລາຍ; ມານ ນຳອີກ

ຂຶ້ນໝາຍເຖິງ “ຜູ້ສ່ອງສະຫວ່າງ” ຫລື “ຜູ້ ດຳລົງຄວາມສະຫວ່າງ”. ຍັງຮູ້ຈັກກັນວ່າເປັນ ໂອລົດແຫ່ງເວລາເຊົ້ານຳອີກ. ລູຊີເຟີເປັນພຣະ ບຸດຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ ແລະ ໄດ້ນຳ ພາການກະບົດ ໃນຊີວິດກ່ອນມະຕະ. ຄຳວ່າ ລູຊີເຟີ ປະກົດພຽງເທື່ອດຽວຢູ່ໃນພຣະຄຣິສ ຕະທຳຄຳພີ (ອຊຍ 14:12). ການເປີດເສີຍຍຸກ ສຸດທ້າຍ ໄດ້ບ່ອກຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການ ຕົກຂອງລູຊີເຟີ (ຄພ 76:25-29).

ລູຊີເຟີໄດ້ຖືກຂັດລົງຂີ້ດິນ, ອຊຍ 14:12 (ລກ 10:18; 2 ນພ 24:12).

ຫລັງຈາກການຕົກຂອງລາວ, ລາວກາຍ ເປັນຊາຕານ ແລະ ມານ, ຄພ 76:25-29 (ມຊ 4:1-4).

ເລຂາທິການ

ພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ພຣະຄຳພີໃໝ່ ໃຊ້ ຄຳນີ້ໃນວິທີທາງທີ່ແຕກຕ່າງກັນໜ້ອຍໜຶ່ງ: (1) ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕົ້ນ ຕໍ່ຂອງສະໝຽນ ຄືການຂຽນຂໍ້ພຣະຄຳພີລົງ ໄວ້ (ຢມຍ 8:8). (2) ສະໝຽນມັກຖືກກ່າວເຖິງ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ ແລະ ບາງເທື່ອຖືກເອີ້ນວ່າ

ທະນາຍຄວາມ ຫລື ບັນດິດ. ເຂົາເຈົ້າເປັນຄົນ ຕັ້ງກົດໝາຍຢ່າງລະອຽດ ແລະ ນຳໃຊ້ມັນກັບ ສະພາບບ້ານເມືອງໃນສະໄໝຂອງເຂົາເຈົ້າ (ມທ 13:52; ມຣກ 2:16-17; 11:17-18; ລກ 11:44-53; 20:46-47).

ເລຍໂຮນາ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກກົມທອງເຫລືອງ ທີ່ມີເຂັມສອງດວງຊື່ທາງ—ເປັນເຂັມຊື່ທິດ— ແລະ ເປັນຄຳແນະນຳທາງວິນຍານນຳອີກແກ່ ລີໂຮ ແລະ ຜູ້ຕິດຕາມຂອງເພິ່ນ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າ ຊອບທຳ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈັດຫາເລຍໂຮ ນາໃຫ້ ແລະ ປະທານຄຳແນະນຳໃຫ້ດ້ວຍໃນ ນັ້ນ.

ລີໂຮ ໄດ້ພົບ ເຫັນ ລູກກົມທອງ ເຫລືອງທີ່ມີ ເຂັມສອງອັນ ທີ່ຊື່ໄປທາງທີ່ລີໂຮ ແລະ ຄອບ ຄົວຂອງເພິ່ນຄວນໄປ, 1 ນຟ 16:10. ລູກກົມ ທຳງານຕາມສັດທາ ແລະ ຄວາມພາກພຽນ, 1 ນຟ 16:28-29 (ແອວ 37:40). ເປັນຢາມິນ ໄດ້ມອບລູກກົມໃຫ້ໂມໄຊຢາ, ມຊຍ 1:16. ລູກ ກົມ ຫລື ເຂັມຊື່ທິດ ຖືກເອີ້ນວ່າເລຍໂຮນາ, ແອວ 37:38. ເລຍໂຮນາໄດ້ຖືກປຽບທຽບໃສ່ ກັບພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ, ແອວ 37:43-45.

ພະຍານສາມຄົນເຖິງພຣະຄຳພີມໍມອນຕ້ອງ ໄດ້ເຫັນເຂັມຊື່ທິດທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ລີໂຮ, ຄພ 17:1.

ເລມັນ. ເບິ່ງ ຊາວເລມັນ; ລີໂຮ, ບິດາຂອງ ນີໄຟ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍກົກຂອງລີໂຮ ກັບ ນາງ ຊາໂຮຢາ ແລະ ເປັນອ້າຍກົກຂອງ ນີໄຟ (1 ນຟ 2:5). ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ເລມັນໄດ້ ເລືອກເຮັດສິ່ງທີ່ຊົ່ວ ແທນການເຮັດສິ່ງທີ່ດີ.

ເລມັນໄດ້ຈົມໃຫ້ພໍຂອງຕົນ, 1 ນຟ 2:11-12. ໄດ້ກະບົດຕໍ່ນີໄຟ ນັ້ງຊາຍທີ່ຊອບທຳ ຂອງລາວ, 1 ນຟ 7:6 (1 ນຟ 3:28-29). ບໍ່ ຮັບສ່ວນໝາກໄມ້ ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ ຢູ່ໃນ ພາບນິມິດຂອງລີໂຮ, 1 ນຟ 8:35-36. ຄຳສາບ ແຊ່ງໄດ້ມາເຖິງເລມັນ ແລະ ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມຂອງ ລາວ, 2 ນຟ 5:21 (ແອວ 3:7).

ເລມູເອນ. ເບິ່ງ ຊາວເລມັນ; ລີໂຮ, ບິດາຂອງ ນີໄຟ; ເລມັນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍຄົນທີສອງ ຂອງລີໂຮ ແລະ ອ້າຍຄົນໜຶ່ງຂອງນີໄຟ. ລາວ ກັບເລມັນໄດ້ຮ່ວມມືກັນຕໍ່ຕ້ານນີໄຟ.

ລີໂຮ ໄດ້ຕັກເຕືອນເລມູເອນໃຫ້ແນ່ວແນ່, ເໝືອນດັ່ງຮ່ວມພູ, 1 ນຟ 2:10. ໄດ້ໃຈຮ້າຍ ໃຫ້ນີໄຟ ແລະ ພັງຄຳຂອງເລມັນ, 1 ນຟ 3:28. ຊາວເລມູເອນໄດ້ຖືກລວມເຂົ້າກັບບັນດາຊາວ ເລມັນ, ຢຄ 1:13-14 (ແອວ 47:35).

ເລວີ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຄົນທີສາມຂອງ ຢາໂຄບ ແລະ ເລອາ (ປຖກ 29:34; 35:23). ເລວີໄດ້ກາຍເປັນບິດາຂອງເຜົ່າຕ່າງໆຂອງ ອິດສະຣາເອນ.

ເຜົ່າຂອງເລວີ: ຢາໂຄບໄດ້ອວຍພອນເລວີ ແລະ ລູກຫລານຂອງລາວ (ປຖກ 49:5-7, 28). ລູກຫລານຂອງເລວີ ໄດ້ປະຕິບັດສາດ ສະໜາກິດໃນຕືກນະມັດສະການຂອງອິດສະ ຣາເອນ (ຈບຊ 1:47-54). ອາໂຣນເປັນຊາວ ເລວີ, ແລະ ລູກຫລານຂອງລາວກໍເປັນປະໂລ ທິດ (ອພຍ 6:16-20; 28:1-4; 29). ຊາວເລວີ ໄດ້ຮັບໃຊ້ປະໂລທິດ, ລູກຫລານຂອງອາໂຣນ (ຈບຊ 3:5-10; 1 ກສ 8:4). ບາງເທື່ອພວກ ເຂົາໄດ້ເປັນຄົນຫລິ້ນດົນຕີ (1 ຂຄ 15:16; ນມຍ 11:22); ໄດ້ຂ້າສັດຖວາຍ (2 ຂຄ 29:34; ອຊຊ 6:20); ແລະ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ໄດ້ຮັບໃຊ້ ຢູ່ໃນພຣະວິຫານ (ນມຍ 11:16). ຊາວເລວີໄດ້ ອຸທິດຕົນເພື່ອຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອດຳ ເນີນພິທີການໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງອິດສະ ຣາເອນ. ຊາວເລວີເອງກໍໄດ້ຖວາຍເພື່ອລູກ ຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ (ຈບຊ 8:11-22); ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນກຳມະສິດພິເສດຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ຖືກມອບໃຫ້ພຣະອົງແທນການເປັນ ລູກຫົວບີ (ຈບຊ 8:16). ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກ ແຕ່ງຕັ້ງ ແຕ່ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ສະອາດສຳລັບໜ້າ ທີ່ຂອງພວກເຂົາ (ຈບຊ 8:7-16). ພວກເຂົາ ບໍ່ມີແຜ່ນດິນເປັນມູນມໍລະດົກ ໃນການາອານ

ເລອາ

(ຈບຊ 18:23–24), ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບສ່ວນສິບ (ຈບຊ 18:21), ສີ່ສິບ ແປດເມືອງ (ຈບຊ 35:6), ແລະ ສິດທີ່ຈະຮັບການໃຫ້ທານຈາກຜູ້ຄົນໃນເວລາມີງານ (ພບຍ 12:18–19; 14:27–29).

ເລອາ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ລາບານ, ອ້າຍຂອງນາງເຣເບກາ ນຳອີກ

ໃນ ພຣະ ຄຳ ພີ ເດີ ມ, ລູກ ສາວ ກົກ ຂອງ ລາບານ ແລະ ເປັນເມຍອີກຄົນໜຶ່ງຂອງຢາໂຄບ (ປຖກ 29). ນາງເລອາໄດ້ກາຍເປັນແມ່ຂອງລູກຊາຍຫົກຄົນ ແລະ ລູກສາວຄົນໜຶ່ງ (ປຖກ 29:31–35; 30:17–21).

ເລອູເອນ. ເບິ່ງ ເຢທະໂຣ

ໂລກ. ເບິ່ງ ບາເບນ, ບາບີໂລນ; ແຜ່ນດິນໂລກ; ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ ນຳອີກ

ແຜ່ນດິນໂລກ; ສະຖານທີ່ທີ່ສອບສຳລັບມະນຸດທີ່ເປັນມະຕະ. ເປັນຄຳອຸປະມານທີ່ໝາຍເຖິງຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ການເປັນຢູ່ຢາງມະຕະ: ໃນໂລກນີ້ພວກເຈົ້າຈະມີຄວາມທຸກລຳບາກ, ຢຮ 16:33.

ຢາສູ່ຢ້ານ ແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ; ເພາະໃນໂລກນີ້ຄວາມສຸກຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ບໍລິບູນ, ຄພ 101:36.

ຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດ: ເຮົາຈະລົງໂທດໂລກເພາະການບາບຂອງພວກເຂົາ, ອຊຢ 13:11 (2 ນຟ 23:11).

ຖ້າໂລກກຽດຊັງເຈົ້າທັງຫລາຍ, ຈົ່ງຮູ້ວ່າໂລກໄດ້ກຽດຊັງເຮົາກ່ອນແລ້ວ, ຢຮ 15:18–19.

ອາຄານໃຫຍ່ ແລະ ກວ້າງຂວາງ ຄືຄວາມຈອງຫອງຂອງໂລກ, 1 ນຟ 11:36.

ໂລກພວມສຸກງອມຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຄພ 18:6. ຮັກສາຕົນເອງໃຫ້ປາດສະຈາກມົນທົນຂອງໂລກ, ຄພ 59:9. ຄົນທີ່ຊື່ສັດ ແລະ ອົດທົນຈະເອົາຊະນະໂລກ, ຄພ 63:47. ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ດຳລົງຊີວິດຕາມວິທີຂອງໂລກ, ຄພ 95:13.

ທີ່ສຸດຂອງໂລກ: ເຮົາກຳລັງສ້າງແຜ່ນດິນ

ໂລກໃໝ່ ແລະ ເຫດການຕ່າງໆໃນອະດີດຈະຖືກລືມໄລ່ໄປຢ່າງໝົດສິ້ນ, ອຊຢ 65:17 (ພນມ 21:1; ຫຊ 1:10).

ຄາວສິ້ນສຸດໂລກ ເຂົ້ານົກຈະຖືກກວາດເອົາໄປເຜົາໃສ່ໄຟ, ມທ 13:40, 49 (ມລກ 4:1; ຢຄ 6:3).

ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ສວນ ອະນຸ່ນ ຂອງ ເຮົາ ໄໝ້ ດ້ວຍໄຟ, ຢຄ 5:77 (ຄພ 64:23–24).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທຳລາຍຊາຕານ ແລະ ວຽກງານຂອງມັນໃນບັນທ້າຍຂອງໂລກ, ຄພ 19:3. ແຜ່ນດິນໂລກຈະຕາຍ, ແຕ່ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຄົນມີຊີວິດຊື່ວ່າອີກ, ຄພ 88:25–26.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ເອນົກເຫັນທີ່ສຸດຂອງໂລກ, ມຊ 7:67.

ໂລກວິນຍານ. ເບິ່ງ ຊີວິດກ່ອນເກີດ; ທີ່ສຸຂະເສີມ; ນະລົກ

ໂລດ. ເບິ່ງ ອັບຣາຮາມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງຮາຣານ ແລະ ເປັນຫລານຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ (ປຖກ 11:27, 31; ອຣຮ 2:4). ຮາຣານໄດ້ຕາຍໄປເພາະຄວາມອຶດຢາກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອູເຣ (ອຣຮ 2:1). ໂລດໄດ້ໜີຈາກອູເຣໄປກັບອັບຣາຮາມ ແລະ ນາງຊາຣາ ແລະ ໄດ້ເດີນທາງໄປກັບເພີ່ນ ໄປຫາການາອານ (ປຖກ 12:4–5). ໂລດໄດ້ເລືອກອາໄສຢູ່ເມືອງໂຊໂດມ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຜູ້ສົ່ງຂ່າວມາເຕືອນໂລດ ໃຫ້ໜີໄປຈາກເມືອງໂຊໂດມ ກ່ອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທຳລາຍມັນ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ (ປຖກ 13:8–13; 19:1, 13, 15); ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມຍຂອງໂລດໄດ້ຫັນຫລັງກັບໄປເບິ່ງການທຳລາຍ ແລະ ໄດ້ກາຍເປັນເສົາເກືອ (ປຖກ 19:26). ພຣະຄຳພີໃໝ່ບັນຈຸຂໍ້ອ້າງອີງກ່ຽວກັບໂລດ (ລກ 17:29; 2 ປຕ 2:6–7). ຊີວິດຂອງລາວຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ແຍກຕົວອອກຈາກອັບຣາຮາມ ໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້ໃນ ປຖກ 13, 14, ແລະ 19.

ໂລບ, ຄວາມໂລບ. ເບິ່ງ ອິດສາ ນຳອີກ

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ, ຄວາມໂລບຄືການ

ອິດສາບາງຄົນ ຫລື ມີຄວາມປາດຖະໜາອັນ ແຮງກ້າສຳລັບບາງສິ່ງ.

ຢ່າ ຢາກ ໄດ້ ຂອງ ຄົນ ອື່ນ, **ອພຍ** 20:17 (ພບຍ 5:21; ມຂຸຍ 13:24; ຄພ 19:25). ຜູ້ກຽດ ຊັງການ ສັ້ ໂກງກໍບົກຄອງດົນນານໄດ້, **ສພສ** 28:16. ເມື່ອເຂົາຕ້ອງການໂຮ່ນາ ເຂົາກໍຍຶດ ເອົາໂລດ, **ມກ** 2:2.

ຈົ່ງລະວັງຮັກສາຕົນໄວ້ໃຫ້ເວັ້ນຈາກຄວາມ ໂລບ, **ລກ** 12:15. ກົດບັນຍັດຫ້າມວ່າ ຢາ ໂລບ, **ຮມ** 7:7. ໃນຍຸກສຸດທ້າຍນັ້ນຄົນຈະເຫັນ ແກ່ເງິນຄຳ, **2 ຕມທ** 3:1-2.

ເມື່ອລາບານເຫັນຊັບສົມບັດຂອງພວກເຮົາ, ລາວຈຶ່ງມີຄວາມ ໂລບມາກຢາກໄດ້ມັນ, **1 ນຟ** 3:25.

ເຈົ້າຈະບໍ່ລັກໂລບຊັບສົມບັດຂອງເຈົ້າເອງ, **ຄພ** 19:26. ໃຫ້ເຊົາລັກໂລບ, **ຄພ** 88:123. ຢາ ໂລບເອົາສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ, **ຄພ** 136:20.

ລ້ລວງ, ການລ້ລວງ. ເບິ່ງ ມານ; ອິດທິນ, ຄວາມອິດທິນ; ອຳເພີໃຈ ນຳອີກ

ການທົດສອບຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄົນ ວ່າຈະເລືອກຄວາມດີ ຫລື ຄວາມເຊື່ອ; ການລ້ ໃຈໃຫ້ເຮັດບາບ ແລະ ຕິດຕາມຊາຕານ ແທນ ທີ່ຈະຕິດຕາມພຣະເຈົ້າ.

ຂໍຢາພາຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໄປໃນການທົດລອງ, ແຕ່ຂໍໄຜດໃຫ້ພົ້ນຈາກມານຊົ່ວຮ້າຍ, **ມທ** 6:13 (3 ນຟ 13:12). ພຣະເຈົ້າຈະປ່ຽນອມໃຫ້ພວກ ເຈົ້າຖືກທົດລອງ ເກີນກວ່າທີ່ພວກເຈົ້າຈະທົນ ໄດ້, **1 ກຮທ** 10:13. ພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກທົດລອງ ຄືກັນກັບເຮົາ, **ຮຮ** 4:14-15. ຄົນທີ່ອິດທິນຕໍ່ ການທົດລອງໃຈກໍເປັນສູກ, **ຢກບ** 1:12-14.

ການລ້ລວງຂອງຜູ້ບໍ່ລະປັກ ບໍ່ສາມາດມີ ອຳນາດເໜືອກວ່າຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງ ພຣະເຈົ້າ, **1 ນຟ** 15:24 (ຮລມ 5:12). ມະນຸດ ກະທຳດ້ວຍຕົວເອງບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຈະເປັນ ໄປເພາະເຂົາຖືກຊັກຈູງໂດຍຢ່າງໜຶ່ງ ຫລື ອີກ ຢ່າງໜຶ່ງ, **2 ນຟ** 2:11-16. ເຝົ້າເບິ່ງ ແລະ ອະ ທິຖານສະເໝີ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຖືກລ້ລວງ ຈົນເກີນກວ່າທີ່ພວກທ່ານຈະອິດທິນໄດ້, **ແອວ**

13:28. ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາໃຫ້ຕ້ານທານ ການລ້ລວງທຸກຢ່າງຂອງມານ, ດ້ວຍສັດທາ ຂອງພວກເຂົາຊຶ່ງມີໃນພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, **ແອວ** 37:33. ອະທິຖານຢູ່ສະເໝີ ເພື່ອເຈົ້າຈະ ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປສູ່ການລ້ລວງ, **3 ນຟ** 18:15, 18 (ຄພ 20:33; 31:12; 61:39).

ຈົ່ງລະວັງຄວາມຈອງຫອງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າ ຈະເຂົ້າໄປສູ່ການລ້ລວງ, **ຄພ** 23:1. ອາດາມ ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມປະສົງຂອງມານ ເພາະ ລາວຜ່າຍແພ່ຕໍ່ການລ້ລວງ, **ຄພ** 29:39-40.

ຂ້າພະເຈົ້າຖືກປ່ອຍໄວ້ກັບການລ້ລວງນາງ ປະການ, **ຈສ**—ປ 1:28.

ລອດ, ຄວາມລອດ. ເບິ່ງ ຄວາມຕາຍທາງ ວິນຍານ; ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ; ສູງ ສົ່ງ, ຄວາມສູງສົ່ງ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ໄຖ່, ການໄຖ່, ຖືກໄຖ່; ແຜນແຫ່ງການໄຖ່; ພຣະຄຸນ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ທີ່ຈະລອດຈາກຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງວິນຍານ. ທຸກຄົນຈະລອດຈາກ ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ ໂດຍພຣະຄຸນຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ຜ່ານຄວາມຕາຍ ແລະ ການຟື້ນຄືນ ພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ແຕ່ລະຄົນສາ ມາດລອດຈາກຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ ໂດຍ ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜ່ານສັດທາໃນພຣະ ເຢຊູຄຣິດ. ສັດທານີ້ສະແດງໃຫ້ປະຈັກ ໃນຊີ ວິດທີ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ກິດ ແລະ ພິທີການຂອງພຣະ ກິດຕິຄຸນ ແລະ ການຮັບໃຊ້ແຕ່ພຣະຄຣິດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຂອງຂ້ານ້ອຍ, **ພສສ** 27:1. ພຣະອົງເປັນຜູ້ບົກປ້ອງ ແລະ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ ພົ້ນຂອງຂ້ານ້ອຍ, **ພສສ** 62:2.

ຂ້າວປະເສີດນັ້ນເປັນລິດເດດອຳນາດຂອງ ພຣະເຈົ້າ ທີ່ໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນ, **ຮມ** 1:16 (ຄພ 68:4). ຈົ່ງອິດສາພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ ຄວາມພົ້ນ ດ້ວຍຄວາມຢາກເກງ, **ຟລປ** 2:12. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກພວກເຈົ້າ ເພື່ອໄຜດໃຫ້ພົ້ນ ຜ່ານການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, **2 ທສນ** 2:13.

ຄວາມລອດເປັນຂອງໃຫ້ລ້າງ, **2 ນຟ** 2:4.

ເລືອກ, ການເລືອກ

ບໍ່ມີຂອງປະທານໃດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄປກວ່າຂອງ
ປະທານແຫ່ງຄວາມລອດ, ຄພ 6:13.

ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະນາມດຽວເທົ່ານັ້ນ
ຊຶ່ງໂດຍພຣະນາມນັ້ນຄວາມລອດຈະມາເຖິງ,
ມຊ 6:52 (ກຈກ 4:10-12). ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ
ໂດຍທາງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ, ມະນຸດ
ຊາດທັງປວງຈະລອດໄດ້, ຫຼຸຊ 1:3.

ຄວາມລອດຂອງເດັກນ້ອຍ: ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່
ກາຍເປັນເໝືອນເດັກນ້ອຍ, ພວກເຈົ້າຈະເຂົ້າ
ໄປໃນອານາຈັກສະຫວັນບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອ, ມທ
18:3.

ເດັກນ້ອຍໆມີຊີວິດນິລັນດອນ, ມຊຢ 15:25.
ການ ບັບຕິສະມາ ໃຫ້ເດັກແດງທາລິກ ເປັນ
ຄວາມຊົ່ວທີ່ທ້າກງຸດຊັງ, ແລະ ເດັກນ້ອຍໆໄດ້
ຮັບຄວາມລອດເພາະການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະ
ຄຣິດ, ມຣນ 8:8-24.

ເດັກນ້ອຍໆໄດ້ຮັບການ ໄຖ່ຜ່ານພຣະອົງ
ດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ, ຊາຕານບໍ່ສາມາດລໍ່ລວງ
ເຂົາ, ຄພ 29:46-47. ເດັກນ້ອຍຈະຕ້ອງຖືກ
ສິດສອນພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ
ເມື່ອມີອາຍຸໄດ້ແປດປີ, ຄພ 68:25-28. ເດັກ
ນ້ອຍໆໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຜ່ານພຣະ
ເຢຊູຄຣິດ, ຄພ 74:7. ມະນຸດຈຶ່ງກາຍເປັນຄົນ
ບໍລິສຸດຄົນອີກ, ຢູໃນສະພາບເດັກແດງທາ
ລິກຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 93:38. ເດັກນ້ອຍທັງ
ປວງຜູ້ໄດ້ຕາຍກ່ອນອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ
ກໍລອດໃນອານາຈັກຂັ້ນສູງ, ຄພ 137:10.

ເດັກນ້ອຍປາດສະຈາກບາບຈາກການວາງ
ຮາກຖານຂອງໂລກ, ມຊ 6:54.

ເລືອກ, ການເລືອກ. ເບິ່ງ ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ
ແລະ ການເລືອກ ນຳອີກ

ອີງຕາມການມີຄຳຄວນກ່ອນມະຕະ, ພຣະ
ເຈົ້າໄດ້ເລືອກຜູ້ທີ່ຈະເປັນລູກຫລານຂອງອັບ
ຮາຮາມ ແລະ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ ແລະ
ກາຍເປັນ ຜູ້ຄົນ ແຫ່ງພັນທະສັນຍາ (ພບຍ
32:7-9; ອຣຣ 2:9-11). ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮັບ
ພອນ ແລະ ໜ້າທີ່ພິເສດ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະ
ໄດ້ເປັນພອນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດທັງປວງຂອງ
ໂລກ (ຣມ 11:5-7; 1 ປຕ 1:2; ແອວ 13:1-5;

ຄພ 84:99). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ແມ່ນແຕ່ຜູ້ທີ່
ຖືກເລືອກ ກໍຕ້ອງຖືກເອີ້ນ ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃນ
ຊີວິດນີ້ ກ່ອນຈະສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມລອດ.

ເລືອກ, ໄດ້ເລືອກ, ຖືກເລືອກ. ເບິ່ງ ອິດສະ
ລະ, ອິດສະລະພາບ; ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກ
ເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ; ອຳເພີໃຈ
ນຳອີກ

ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄັດເລືອກ, ຫລື ເລືອກ,
ເປັນບຸກຄົນ ຫລື ເປັນກຸ່ມ, ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ
ແມ່ນໄດ້ເອີ້ນເຂົາເຈົ້າເພື່ອຮັບໃຊ້ດ້ວຍ.

ຈົ່ງຕັດສິນໃຈໃນມື້ນີ້ວ່າ ພວກເຈົ້າຈະບົວລະ
ບັດຮັບໃຊ້ຜູ້ໃດ, ຢຊ 24:15 (ແອວ 30:8; ມຊ
6:33). ເຮົາທົດສອບພວກເຈົ້າໃຫ້ທົນທຸກໃນ
ແປວໄຟ, ອຊຢ 48:10 (1 ນພ 20:10).

ຫລາຍຄົນຖືກເຊີນມາ, ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຖືກ
ເລືອກໄວ້, ມທ 22:14 (ມທ 20:16; ຄພ 95:5;
121:34, 40). ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ເລືອກ
ເອົາເຮົາ, ແຕ່ຝ່າຍເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາພວກ
ເຈົ້າ, ຢຣ 15:16. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາສິ່ງທີ່
ມະນຸດຖືວ່າ ໂງ່ ເພື່ອໃຫ້ຄົນສະຫລາດຖືກອັບ
ອາຍ, 1 ກຣທ 1:27. ພຣະອົງໄດ້ເລືອກພວກ
ເຮົາໄວ້ຕັ້ງແຕ່ກ່ອນການວາງຮາກຖານຂອງ
ໂລກ, ອພຊ 1:4.

ພວກເຮົາເປັນອິດສະລະທີ່ຈະເລືອກເສລີ
ພາບ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ ຫລື ຈະເລືອກການ
ເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຄວາມຕາຍ, 2 ນພ 2:27.

ບັນດາຜູ້ທີ່ສູງສັກ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ ໄດ້ຖືກ
ເລືອກໄວ້ແຕ່ຕອນຕົ້ນ, ຄພ 138:55-56.

ອິດສະຣາເອນໄດ້ຖືກພຣະເຈົ້າເລືອກໄວ້,
ມຊ 1:26. ອັບຮາຮາມໄດ້ຖືກເລືອກໄວ້ກ່ອນ
ເພິ່ນໄດ້ມາເກີດ, ອຣຣ 3:23.

ເລືອດ, ໂລຫິດ. ເບິ່ງ ເສຍສະລະ, ການເສຍ
ສະລະ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ ນຳອີກ

ຊາວອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ
ຫລາຍວັດທະນະທຳໃນປະຈຸບັນຖືວ່າເປັນຈຸດ
ໃຈກາງຂອງຊີວິດຫລື ເປັນພະລັງທີ່ສຳຄັນ
ຂອງເນື້ອໜັງທັງປວງ. ໃນສະໄໝຂອງພຣະ
ຄຳພີເດີມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງທ້າມຊາວ

ອິດສະ ຣາເອນ ບໍ່ ໃຫ້ ກິນ ເລືອດ ເປັນ ອາຫານ (ລລວ 3:17; 7:26–27; 17:10–14).

ອຳນາດການຊົດໃຊ້ຂອງການເສຍສະລະແມ່ນຢູ່ທີ່ໂລຫິດ ເພາະວ່າໂລຫິດຖືເປັນສິ່ງຈຳເປັນຕໍ່ຊີວິດ. ການຖວາຍສັດໃນພຣະຄຳພີເດີມເປັນສັນຍາລັກຂອງການເສຍສະລະອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ (ລລວ 17:11; ມຊ 5:5–7). ໂລຫິດທີ່ເປັນການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ໄດ້ຊຳລະລ້າງຄົນທີ່ກັບໃຈຈາກບາບ (1 ຢຮ 1:7).

ເທື່ອຂອງພຣະອົງຄືກັບວ່າ ເປັນເລືອດໄຫລຢາດລົງດິນເປັນເມັດໃຫຍ່, ລກ 22:44. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍການຫລັ່ງໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, ຮສ 10:1–22.

ໂລຫິດໄຫລອອກຈາກທຸກຊຸມຊົນ, ມຊຢ 3:7 (ຄພ 19:18).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຫລັ່ງໂລຫິດເພື່ອການບົດບາບ, ຄພ 27:2. ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດການຊົດໃຊ້ອັນສົມບູນຜ່ານການຫລັ່ງໂລຫິດຂອງພຣະອົງ, ຄພ 76:69.

ໂດຍໂລຫິດພວກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ມຊ 6:60.

ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍ. ເບິ່ງ ຄອບຄົວ; ຄວາມລອດສຳລັບຄົນຕາຍ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ການບັບຕິສະມາແທນຄົນຕາຍ; ປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ; ພິທີການ—ພິທີການກະທຳແທນ; ລອດ, ຄວາມລອດ ນຳອີກ

ບັນທຶກໜຶ່ງທີ່ບອກເຖິງເຊື້ອສາຍໃນຄອບຄົວ. ໃນບ່ອນທີ່ຕຳແໜ່ງຂອງຖານະປະໂລຫິດ ຫລື ພອນສະເພາະບາງຢ່າງຖືກຈຳກັດໄວ້ສຳລັບຄອບຄົວໃດຄອບຄົວໜຶ່ງ, ແລ້ວການສືບລຳດັບເຊື້ອສາຍໃນພຣະຄຳພີຈຶ່ງສຳຄັນຫລາຍ (ປຖກ 5; 10; 25; 46; 1 ຂຄ 1–9; ອຊຣ 2:61–62; ນມຢ 7:63–64; ມທ 1:1–17; ລກ 3:23–38; 1 ນພ 3:1–4; 5:14–19; ຈຣ 1:1–2). ໃນສາດສະໜາຈັກທີ່ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ໃນວັນນີ້, ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກໄດ້ດຳເນີນການຄົ້ນຫາເຊື້ອສາຍຂອງຕົນ, ເພື່ອ

ຊອກຫາບັນພະບຸລຸດທີ່ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເຮັດພິທີການຊ່ວຍໃຫ້ລອດແທນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ພິທີການເຫລົ່ານີ້ໃຊ້ໄດ້ກັບຜູ້ທີ່ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ ທີ່ຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຢູ່ໃນໂລກວິນຍານ (ຄພ 127–128).

ລຳດັບປະຫວັດສາດ

ເບິ່ງ ລຳດັບປະຫວັດສາດ ໃນພາກຫ້ອຍທ້າຍ.

ວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເບິ່ງ ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ພິພາກສາ, ການພິພາກສາຄັ້ງສຸດທ້າຍ; ວັນຊະບາໂຕ

ວັນຊະບາໂຕ. ເບິ່ງ ສ້າງ, ການສ້າງ; ພັກຜ່ອນ ນຳອີກ

ວັນສັກສິດທີ່ຈັດຕັ້ງໄວ້ແຕ່ລະອາທິດເພື່ອໃຫ້ພັກຜ່ອນ ແລະ ນະມັດສະການ. ຫລັງຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ເນລະມິດສ້າງທຸກສິ່ງທັງປວງ, ພຣະອົງໄດ້ພັກຜ່ອນໃນມື້ທີ່ເຈັດ ແລະ ໄດ້ບັນຊາວ່າໃຫ້ຈັດມື້ໜຶ່ງໃນອາທິດໄວ້ ເປັນວັນພັກຜ່ອນ ເພື່ອຊ່ວຍຜູ້ຄົນໃຫ້ລະນຶກເຖິງພຣະອົງ (ອພຍ 20:8–11).

ກ່ອນການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ, ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກໄດ້ຈັດວັນໜຶ່ງໃນທ້າຍອາທິດໄວ້ເປັນວັນຊະບາໂຕ, ເຊັ່ນດຽວກັບຊາວຢິວໄດ້ເຮັດ. ຫລັງຈາກການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ, ບໍ່ວ່າຊາວຢິວ ຫລື ຄົນຕ່າງຊາດ, ໄດ້ຈັດມື້ທຳອິດຂອງອາທິດເປັນ (ວັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ) ເພື່ອລະນຶກເຖິງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ທຸກວັນນີ້ ສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ສືບຕໍ່ຈັດມື້ໜຶ່ງໃນອາທິດ ເປັນວັນຊະບາໂຕທີ່ສັກສິດ ຊຶ່ງໃນວັນນັ້ນ ເພື່ອຈະໄດ້ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ ແລະ ພັກຜ່ອນຈາກວຽກງານຂອງໂລກ.

ວັນຊະບາໂຕເຕືອນຜູ້ຄົນເຖິງຄວາມຈຳເປັນຂອງເຂົາສຳລັບການບຳລຸງລ້ຽງທາງວິນຍານ ແລະ ເຖິງໜ້າທີ່ຂອງເຂົາທີ່ຈະເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ. ເນື້ອປະຊາຊົນເລີ່ມບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ໃນການ

ວັນອາທິດ

ຮັກສາວັນຊະບາໂຕ, ທຸກມຸມຂອງຊີວິດ ຈະ ຖືກກະທົບກະເທືອນ ແລະ ຊີວິດທາງສາດສະ ໜາຈະເລື່ອມໂຊມ (ນມຍ 13:15-18; ຢມຍ 17:21-27).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຢຸດພັກກິດຈະການໃນມື້ທີ່ເຈັດ, **ປຖກ 2:1-3**. ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນບໍ່ ໄດ້ເກັບມານາໃນວັນຊະບາໂຕ, **ອພຍ 16:22-30**. ຈົ່ງຖືວັນຊະບາໂຕ ແລະ ຍຶດຖືໄວ້ເປັນ ວັນສັກສິດ, **ອພຍ 20:8-11** (ມຊຢ 13:16-19). ວັນຊະບາໂຕໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ເປັນເຄື່ອງ ໝາຍລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າ ແລະ ມະນຸດ, **ອພຍ 31:12-17** (ອຊກ 20:12, 20). ເຮົາບໍ່ຄວນ ຊື້ ຫລື ຂາຍສິ່ງຂອງໃນວັນຊະບາໂຕ, **ນມຍ 10:31**. ຈົ່ງເອີ້ນວັນຊະບາໂຕຂຶ້ນຊື່ມືນດີ, ໃຫ້ ກຽດແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ, **ອຊຢ 58:13-14**.

ວັນຊະບາໂຕໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອມະນຸດ ແລະ ບໍ່ແມ່ນມະນຸດເພື່ອວັນຊະບາໂຕ, **ມຣກ 2:23-28**. ບຸດມະນຸດແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຫ່ງວັນຊະບາໂຕ, **ລກ 6:1-10**. ພຣະເຢຊູໄດ້ ສອນຢູ່ໃນທຳມະສາລາ ແລະ ໄດ້ປົນປົວໃນ ວັນຊະບາໂຕ, **ລກ 13:10-14**.

ຊາວນີໄຟໄດ້ຮັກສາວັນຊະບາໂຕໃຫ້ສັກ ສິດ, **ຈຣ 1:5**. ຕ້ອງຮັກສາວັນຊະບາໂຕໃຫ້ສັກ ສິດ, **ມຊຢ 18:23**.

ຈົ່ງຖວາຍສິນລະລຶກຂອງເຈົ້າໃນວັນສັກສິດ ຂອງເຮົາ, **ຄພ 59:9-13**. ຜູ້ອາໄສຂອງຊີໂອນ ຈະຕ້ອງຮັກສາວັນຊະບາໂຕ, **ຄພ 68:29**.

ເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ພັກຜ່ອນໃນມື້ທີ່ເຈັດ ຈາກວຽກງານຂອງເຮົາ, **ມຊ 3:1-3** (ປຖກ 2:1-3; ອຣຮ 5:1-3).

ວັນອາທິດ. ເບິ່ງ ວັນຊະບາໂຕ

ວົງວອນແທນ, ຜູ້ວົງວອນແທນ. ເບິ່ງ ພຣະ ເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຜູ້ວົງວອນແທນເຮົານຳ ພຣະບິດາ (ມຣນ 7:28) ແລະ ອ້ອນວອນແກ້ ຕາງເຮົານຳພຣະອົງ.

ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຜູ້ວົງວອນແທນເຮົານຳ ພຣະບິດາ, **1 ຢຮ 2:1** (ຄພ 110:4).

ພຣະເຢຊູຈະວົງວອນແທນມະນຸດທັງປວງ, **2 ນຟ 2:9** (ຮຮ 7:25). ພຣະເຢຊູມີໄຊຊະນະ ເໜືອຄວາມຕາຍ, ປະທານອຳນາດໃຫ້ພຣະ ອົງ ເພື່ອວົງວອນແທນລູກຫລານມະນຸດ, **ມຊຢ 15:8**.

ເຮົາເປັນຜູ້ວົງວອນແທນພວກເຈົ້ານຳພຣະ ບິດາ, **ຄພ 29:5**. ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຜູ້ອ້ອນ ວອນແກ້ຕາງເຈົ້າ, **ຄພ 45:3-5**.

ວິດນີ, ນິວເອັນ ເຄ

ຜູ້ ນຳ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃນ ສະ ໄໝ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຂອງ ສາດສະໜາ ຈັກ ທີ່ ໄດ້ ຖືກ ພື້ນ ພູ ຄົນ ມາ ໃໝ່. ນິວເອັນ ເຄ ວິດນີ ໄດ້ເປັນອະທິການໃນເມືອງ ເຄີດແລນ, ລັດ ໂອໄຮ ໂອ (ສະຫະລັດອາເມຣິ ກາ), ແລະ ຕໍ່ມາໄດ້ຮັບໃຊ້ ເປັນອະທິການຜູ້ ຄວບຄຸມຂອງສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 72:1-8; 104; 117).

ວິດເມີ, ຈອນ

ຜູ້ນຳຄົນໜຶ່ງໃນສະໄໝເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງສາດ ສະໜາ ຈັກ ທີ່ ໄດ້ ຖືກ ພື້ນ ພູ ຄົນ ມາ ໃໝ່ ແລະ ເປັນຄົນໜຶ່ງໃນພະຍານແປດຄົນເຖິງພຣະຄຳ ພີມໍມອນ. ເບິ່ງ “ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານ ແປດ ຄົນ” ໃນ ໜ້າຄຳ ນຳ ຂອງ ພຣະ ຄຳ ພີ ມໍມອນ. ລາວຖືກເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນພຣະກິດຕິ ຄຸນນຳອີກ (ຄພ 30:9-11).

ວິດເມີ, ເດວິດ

ຜູ້ນຳຄົນໜຶ່ງໃນສະໄໝເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງສາດ ສະໜາ ຈັກ ທີ່ ໄດ້ ຖືກ ພື້ນ ພູ ຄົນ ມາ ໃໝ່ ແລະ ເປັນ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃນ ພະ ຍານ ສາມ ຄົນ ຕໍ່ທີ່ມາ ແລະ ເຖິງຄວາມຈິງແທ້ຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ (ຄພ 14; 17-18). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຳ ແນະນຳສ່ວນຕົວຂອງພຣະອົງ ໃນ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ 14 ແລະ 30:1-4.

ວິດເມີ, ພີເຕີ, ຜູ້ລູກ

ຜູ້ນຳຄົນໜຶ່ງໃນສະໄໝເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງສາດ ສະໜາ ຈັກ ທີ່ ໄດ້ ຖືກ ພື້ນ ພູ ຄົນ ມາ ໃໝ່ ແລະ ເປັນຄົນໜຶ່ງໃນພະຍານແປດຄົນເຖິງພຣະຄຳ ພີມໍມອນ. ເບິ່ງ “ປະຈັກພະຍານຂອງພະຍານ

ແປດຄົນ” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳ
ສ່ວນຕົວແກ່ລາວ ໃນ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະ
ສັນຍາ 16 ແລະ 30:5-8.

ວິທີທາງ. ເບິ່ງ ເດີນ, ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ;
ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ທາງ ຫລື ວິທີທາງ ທີ່ບຸກຄົນຕິດຕາມ. ພຣະ
ເຢຊູ ໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະອົງເປັນທາງນັ້ນ (ຍຣ
14:4-6).

ຈົ່ງຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ທີ່ຈະດຳເນີນຊີວິດຕາມທາງຂອງພຣະອົງ,
ພບຍ 8:6. ຈົ່ງສັ່ງສອນລູກໃຫ້ຮູ້ທາງດຳເນີນ
ຊີວິດ, ສພສ 22:6 (2 ນພ 4:5). ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ວິທີທາງຂອງພຣະອົງແມ່ນສູງ
ກວ່າວິທີທາງຂອງເຮົາ, ອຊຍ 55:8-9.

ປະຕູຄັບ ແລະ ທາງແຄບນັ້ນແຫລະທີ່ນຳ
ໄປສູ່ຊີວິດ, ມທ 7:13-14 (3 ນພ 14:13-14;
27:33; ຄພ 132:22, 25). ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້
ເຈົ້າມີທາງຫລີກໜີຈາກການທົດລອງ, 1 ກຮທ
10:13.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ພຣະບັນຍັດ ນອກ
ຈາກພຣະອົງຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບລູກງຽມຂອງ
ພຣະອົງທີ່ຈະຮັກສາ, 1 ນພ 3:7 (1 ນພ 9:6;
17:3, 13). ບໍ່ມີຊ່ອງທາງໃດນອກຈາກປະຕູ
ນັ້ນ, 2 ນພ 9:41. ທ່ານມີສິດທີ່ຈະເຮັດເພື່ອ
ຕົນເອງ ທີ່ຈະເລືອກທາງແຫ່ງຄວາມຕາຍອັນ
ເປັນນິດ ຫລື ທາງແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ, 2 ນພ
10:23. ມີຄືທາງນັ້ນ ແລະ ບໍ່ມີທາງ ຫລື ພຣະ
ນາມອື່ນໃດ, 2 ນພ 31:21 (ມຊຍ 3:17; ແວ
38:9; ຮລມ 5:9). ດ້ວຍຂອງປະທານຂອງພຣະ
ບຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕຽມທາງອັນ
ປະເສີດທີ່ສຸດໃຫ້, ອທ 12:11 (1 ກຮທ 12:31).

ມະນຸດທຸກຄົນໄດ້ເດີນໄປໃນທາງຂອງຕົນ
ເອງ, ຄພ 1:16. ມັນຈະຕ້ອງເປັນໄປຕາມວິທີ
ທາງຂອງເຮົາເອງ, ຄພ 104:16.

ວິໄນສາດສະໜາ. ເບິ່ງ ໄຂ່ມຸກອັນລຳຄຳ; ຄຳ
ສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ; ພຣະຄຣິສຕະ
ທຳຄຳພີ; ພຣະຄຳພີ; ພຣະຄຳພີມໍມອນ
ນຳອີກ

ໜັງສືທີ່ສັກສິດຊຶ່ງຖືກຮັບຮູ້ ແລະ ເຊື່ອຖືໄດ້.

ໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງ
ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ໜັງສືວິໄນສາດສະໜາ
ຖືກເອີ້ນວ່າໜັງສືມາດຕະຖານ ແລະ ລວມທັງ
ພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ພຣະຄຳພີໃໝ່, ພຣະຄຳ
ພີມໍມອນ, ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ, ແລະ
ໄຂ່ມຸກອັນລຳຄຳ.

ວິນຍານ. ເບິ່ງ ການພື້ນຄົນພຣະຊົນ, ການ
ພື້ນຄົນຊີວິດ; ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ;
ຈິດວິນຍານ; ມະນຸດ ນຳອີກ

ພາກສ່ວນນັ້ນຂອງການເປັນຢູ່ກ່ອນມາ
ເກີດໃນໂລກມະຕະ, ໄດ້ມາຢູ່ໃນຮ່າງກາຍທີ່
ມີເນື້ອໜັງ ໃນໄລຍະຊ່ວງມະຕະ, ແລະ ເປັນ
ຢູ່ຫລັງຈາກຄວາມຕາຍ ຊຶ່ງເປັນຕົນຕົວຈິນ
ເຖິງການພື້ນຄົນຊີວິດ. ທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຢູ່—
ມະນຸດຊາດ, ສັດສາວາສິ່ງ, ແລະ ພືດພັນ—
ເຄີຍເປັນວິນຍານ ກ່ອນຊີວິດໃດໆ ເກີດຂຶ້ນໃນ
ໂລກນີ້ (ປຖກ 2:4-5; ມຊ 3:4-7). ຮ່າງກາຍທີ່
ເປັນວິນຍານ ມີລັກສະນະທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບຮ່າງ
ກາຍທີ່ມີເນື້ອໜັງ (1 ນພ 11:11; ອທ 3:15-
16; ຄພ 77:2; 129). ວິນຍານເປັນສານ, ແຕ່
ມັນລະອຽດ ແລະ ບໍລິສຸດກວ່າ ວັດຖຸ ຫລື ສານ
ທີ່ເປັນມະຕະໃດໆ (ຄພ 131:7).

ທຸກຄົນເປັນບຸດ ແລະ ທິດາແຫ່ງຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ທີ່ໄດ້ເກີດເປັນວິນຍານນຳບິດາມານດານ
ແຫ່ງສະຫວັນ ກ່ອນໄດ້ມາເກີດນຳພໍ່ແມ່ມະຕະ
ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ (ຮຣ 12:9). ແຕ່ລະຄົນຢູ່
ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ມີວິນຍານທີ່ເປັນອະມະຕະ
ນອກເໜືອໄປຈາກຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ
ແລະ ກະດູກ. ດັ່ງທີ່ບາງເທື່ອໄດ້ຖືກອະທິບາຍ
ໃນພຣະຄຳພີ, ວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ ທັງ
ສອງຮ່ວມເຂົ້າເປັນຈິດວິນຍານ (ປຖກ 2:7;
ຄພ 88:15; ມຊ 3:7, 9, 19; ອຣຣ 5:7). ວິນ
ຍານສາມາດມີຊີວິດຢູ່ປາດສະຈາກຮ່າງກາຍ,
ແຕ່ຮ່າງກາຍບໍ່ສາມາດມີຊີວິດຢູ່ປາດສະຈາກ
ວິນຍານ (ຍກບ 2:26). ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງ
ກາຍ ເປັນການແຍກວິນຍານອອກຈາກຮ່າງ
ກາຍ. ໃນການພື້ນຄົນຊີວິດ, ວິນຍານຈະຮ່ວມ
ເຂົ້າກັບຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ
ທີ່ມັນເຄີຍເປັນໃນຊ່ວງມະຕະ, ໂດຍມີຄວາມ
ແຕກຕ່າງທີ່ສຳຄັນຢູ່ສອງຢ່າງ: ມັນຈະບໍ່ແຍກ

ວິນຍານຊົ່ວ

ອອກຈາກກັນອີກຈັກເທື່ອ, ແລະ ຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ຈະເປັນອະມະຕະ ແລະ ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ (ແອວ 11:45; ຄພ 138:16–17).

ຜີບໍ່ມີເນື້ອໜັງ ບໍ່ມີກະດູກດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າເຫັນເຮົາມີຢູ່ນີ້, ລກ 24:39. ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເປັນພະຍານກັບວິນຍານຂອງພວກເຮົາປະກາດວ່າ ພວກເຮົາເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຣມ 8:16. ຈົ່ງຖວາຍບາລະມີແຕ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຮ່າງກາຍຂອງຕົນ, ແລະ ດ້ວຍວິນຍານຂອງຕົນ, 1 ກຣທ 6:20.

ຮ່າງກາຍນີ້ ເປັນຮ່າງກາຍທາງວິນຍານຂອງເຮົາ, ອທ 3:16.

ມະນຸດ ເປັນ ວິນຍານ, ຄພ 93:33. ພຣະຄຣິດໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ວິນຍານທີ່ຊອບທຳໃນທີ່ສຸຂະເສີມ, ຄພ 138:28–30 (1 ປຕ 3:18–19).

ພວກເຈົ້າໄດ້ເກີດໃນໂລກໂດຍນ້ຳ, ແລະ ໂລຫິດ, ແລະ ວິນຍານ, ມຊ 6:59. ພຣະອົງໄດ້ປະທັບຍືນຢູ່ໃນທ່າມກາງຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເປັນວິນຍານ, ອຣຮ 3:23.

ຜີມານຮ້າຍ: ພຣະເຢຊູໄດ້ຂັບໄລ່ຜີມານຮ້າຍຫລາຍໂຕອອກໄປ, ມຣກ 1:27, 34, 39. ຜີຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກຊາຍຄົນນີ້ແມ່, ມຣກ 5:2–13.

ວິນ ຍານ ຊົ່ວສອນມະນຸດວ່າບໍ່ຕ້ອງອະທິຖານ, 2 ນຟ 32:8. ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ເພິ່ນໄດ້ຂັບໄລ່ພວກຜີສາງ ແລະ ວິນຍານອັນບໍ່ສະອາດອອກໄປ, 3 ນຟ 7:19.

ວິນຍານເທັດ ຫລາຍດວງໄດ້ອອກໄປຫລອກລວງໂລກ, ຄພ 50:2, 31–32. ໂຈເຊັບສະມິດ ໄດ້ອະທິປາຍກຽວກັບຂໍ້ກະແຈທີ່ສຳຄັນສາມປະການ ໃນການພິຈາລະນາວ່າ ເປັນພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ວ່າເປັນຂອງມານ, ຄພ 129.

ວິນຍານຊົ່ວ. ເບິ່ງ ວິນຍານ—ຜີມານຮ້າຍ

ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ. ເບິ່ງ ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້ຳ

ວິວລຸມສ໌, ເຟຣ໌ເດຣີກ ຈີ

ຜູ້ນຳຄົນໜຶ່ງລຸ້ນທຳອິດໃນສາດສະໜາຈັກທີ່

ໄດ້ຖືກພື້ນຟູຄົນມາໃໝ່ ຜູ້ໄດ້ຮັບໃຊ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ ເປັນທີ່ປຶກສາໃນຝ່າຍປະທານຂອງຖານະປະໂລຫິດສູງ (ຄພ 81; 90:6, 19; 102:3).

ຈູດຮັບ, ວິວເຜິດ. ເບິ່ງ ຂໍ້ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ 1; ຄຳຖະແຫລງນະໂຍບາຍນຳອີກ

ປະທານຄົນທີ່ລີ້ຂອງສາດສະໜາຈັກ ຫລັງຈາກພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກພື້ນຟູຄົນມາໃໝ່ຜ່ານສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ. ເພິ່ນໄດ້ເກີດໃນປີ 1807 ແລະ ໄດ້ເສຍຊີວິດ ໃນປີ 1898.

ໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ຮັບຕຳແໜ່ງໃນສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງ, ຄພ 118:6. ໄດ້ຢູ່ໃນບັນດາວິນຍານທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ເພື່ອໃຫ້ອອກມາໃນຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາ, ຄພ 138:53. ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ເພື່ອໃຫ້ຢຸດການມີເມຍຫລາຍຄົນ ຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກ, ຂປ 1.

ວຽກງານ

ການກະທຳຂອງບຸກຄົນ, ບໍ່ວ່າດີ ຫລື ຊົ່ວ. ແຕ່ລະຄົນ ຈະ ຖືກພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງຕົນ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕອບແທນທຸກຄົນຕາມວຽກງານຂອງເຂົາ, ສພສ 24:12.

ຈົ່ງໃຫ້ແສງສະຫວ່າງທີ່ຢູ່ໃນພວກເຈົ້ານັ້ນສ່ອງແຈ້ງຕໍ່ໜ້າຄົນທັງຫລາຍ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະ ໄດ້ເຫັນຄຸນງາມຄວາມດີຂອງພວກເຈົ້າ, ມທ 5:16 (3 ນຟ 12:16). ຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຕາມນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ ຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກສະຫວັນ, ມທ 7:21. ຄວາມເຊື່ອ ຖ້າບໍ່ມີການປະຕິບັດກໍຕາຍແລ້ວ, ຢກບ 2:14–26.

ພວກເຂົາຈະຖືກພິພາກສາຕາມການກະທຳຂອງພວກເຂົາ, 1 ນຟ 15:32 (ມຊຍ 3:24). ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ຫລັງຈາກພວກເຮົາເຮັດທຸກຢ່າງໄດ້ແລ້ວ ໂດຍພຣະຄຸນພວກເຮົາຈຶ່ງລອດ, 2 ນຟ 25:23. ຈົ່ງສິດສອນພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ເບື້ອໜ່າຍວຽກງານດີ, ແອວ 37:34. ມັນຈຳເປັນທີ່ມະນຸດຈະຖືກພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງ

ພວກເຂົາ, ແອວ 41:3. ໂດຍວຽກງານຂອງເຂົາ
ທ່ານຈະຮູ້ຈັກເຂົາ, ມຣນ 7:5 (ຄພ 18:38).

ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະພິພາກສາມະນຸດ
ທັງປວງຕາມວຽກ ງານ ຂອງພວກເຂົາ, ຄພ
137:9.

**ວຽກງານເຜີຍແຜ່. ເບິ່ງ ສັ່ງສອນ; ພຣະກິດຕິ
ຄຸນ ນຳອີກ**

ເພື່ອແບ່ງບັນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ ໂດຍຖ້ອຍຄຳ ແລະ ໂດຍຕົວຢ່າງ.

ເປັນຕາຮັກແທ້ທີ່ເຫັນຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂ້າມພູມາ
ໂດຍນຳຂ່າວດີຄືຂ່າວແຫງສັນຕິສຸກມາໃຫ້,
ອຊຍ 52:7. ເຮົາຈະຊອກຫາ ແລະ ນຳຫາແກະ
ຂອງເຮົາ, ອຊກ 34:11.

ຈົ່ງໄປທົ່ວໂລກປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່
ມະນຸດສະ ໂລກທັງໝົດ, ມຣກ 16:15 (ມມ
9:22). ທັງກໍຂາວພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເກັບກ່ຽວ,
ຍຣ 4:35. ຖ້າບໍ່ມີຜູ້ໃດໃຊ້ພວກເຂົາໄປ ພວກ
ເຂົາຈະໄປປະກາດໄດ້ຢ່າງໃດ, ຣມ 10:15.

ຈົ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ພວກ
ເຂົາດ້ວຍຄວາມພາກພຽນຢ່າງເຕັມທີ່, ຢຄ
1:19. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ທຸກປະ
ຊາຊາດເພື່ອສອນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ, ແອວ
29:8.

ພຣະກິດຕິຄຸນຈະຖືກປາວປະກາດໂດຍຄົນ
ທີ່ອ່ອນ ແອ ແລະ ຄົນທີ່ຕໍ່າຕ້ອຍ, ຄພ 1:23.
ວຽກງານ ອັນໜ້າອັດ ສະຈັນພວມຈະອອກ
ມາ, ຄພ 4:1. ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າອອກແຮງ
ຕະຫລອດວັນເວລາຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ນຳ
ຈິດວິນຍານດວງໜຶ່ງມາຫາເຮົາ, ຄວາມຊື່ນຊົມ
ຂອງພວກເຈົ້າຈະຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ, ຄພ 18:15.
ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງເຮົາ ໄດ້ຍິນສຽງຂອງ
ເຮົາ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຈແຂງກະດ້າງ, ຄພ 29:7.
ຈົ່ງອອກໄປສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ,
ເປັນຄູ່ໆ, ຄພ 42:6. ສຽງຈະຕ້ອງອອກໄປຈາກ
ບ່ອນນີ້, ຄພ 58:64. ຈົ່ງເປີດປາກຂອງພວກ
ເຈົ້າເພື່ອປະກາດພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ຄພ
71:1. ປະກາດຄວາມຈິງອີງຕາມການເປີດ
ເຜີຍ ແລະ ພຣະບັນຍັດ, ຄພ 75:4. ທຸກຄົນຜູ້
ໄດ້ຖືກເຕືອນ ຄວນເຕືອນເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ,

ຄພ 88:81 (ຄພ 38:40–41). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈະຈັດຫາໃຫ້ຄອບຄົວຂອງຜູ້ທີ່ສັ່ງສອນພຣະ
ກິດຕິຄຸນ, ຄພ 118:3. ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ
ຈະອອກໄປ, ຄພ 133:38. ພວກແອວເດີທີ່ຊື່
ສັດ, ເມື່ອເຂົາເຈົ້າອອກໄປຈາກຊີວິດມະຕະ,
ໄດ້ສືບຕໍ່ວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄພ 138:57.

**ເວົ້າຈາບໍ່ດີ. ເບິ່ງ ຂັດແຍ້ງ, ການຂັດແຍ້ງ;
ຂ່າວລື; ຕົວະ; ນິນທາ ນຳອີກ**

ການກ່າວສິ່ງທີ່ຜິດ, ເຈັບປວດ, ແລະ ຊົ່ວ
ຮ້າຍ. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວໃນພຣະຄຳພີ ການ
ເວົ້າຈາເຊັ່ນນັ້ນແມ່ນເຈາະຈົງໃສ່ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ
ດ້ວຍຈຸດປະສົງທີ່ຈະໃຫ້ມີຄວາມເຈັບປວດ.

ຈົ່ງລະເວັ້ນຈາກການເວົ້າຊົ່ວຊ້ານາໆ, ພສສ
34:13 (1 ປຕ 3:10). ຄົນອະທຳແຈກຈ່າຍ
ແນວບໍ່ດີ, ສພສ 16:27.

ເມື່ອຄົນເວົ້າຄວາມຊົ່ວອັນບໍ່ຈິງທຸກຢ່າງຕໍ່ສູ້
ເຈົ້າທັງຫລາຍ ພວກເຈົ້າກໍເປັນສຸກ, ມທ 5:11
(3 ນພ 12:11). ສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກປາກກໍອອກ
ມາຈາກໃຈ, ມທ 15:19 (ມຣກ 7:21). ຢາກ່າວ
ຄຳຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ຜູ້ປົກຄອງ, ກຈກ 23:5. ການ
ກ່າວສຽດສີກັນກໍຢາໃຫ້ມື, ອພຊ 4:31. ຢາເວົ້າ
ນິນທາຊຶ່ງກັນແລະກັນ, ຢກບ 4:11.

ຈົ່ງເບິ່ງວ່າບໍ່ໃຫ້ມີການເວົ້າລັບຫລັງ, ຫລື
ເວົ້າຈາບໍ່ດີ, ຄພ 20:54.

ເວົ້າລັບຫລັງ. ເບິ່ງ ເວົ້າຈາບໍ່ດີ

**ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. ເບິ່ງ ສັດທາ;
ໝັ້ນໃຈ, ຄວາມໝັ້ນໃຈ ນຳອີກ**

ການເພິ່ງອາໄສ ຫລື ການມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ
ໃນຕົວຂອງບາງຄົນ ຫລື ໃນບາງສິ່ງ. ໃນເລື່ອງ
ທາງວິນຍານ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ແມ່ນລວມທັງ
ການເພິ່ງອາໄສພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະວິນຍານ
ຂອງພຣະອົງ.

ເຖິງແມ່ນພຣະອົງຈະຂ້າຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ຂ້າ
ນ້ອຍຈະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ, ໂຢບ 13:15.
ຈົ່ງໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດ້ວຍສຸດໃຈ
ຂອງເຈົ້າ, ສພສ 3:5. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປົດປ່ອຍຜູ້
ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ,
ດນອ 3:19–28.

ຂ້າ ນ້ອຍ ຈະ ໄວ້ ວາງ ໃຈ ໃນ ພຣະ ອົງ ຕະຫລອດໄປ, **2 ນຟ 4:34**. ຈົ່ງປິຕິຍິນດີ ແລະ ໝັ້ນໃຈໃນພຣະເຈົ້າ, **ມຊຢ 7:19**. ຜູ້ໃດກໍຕາມ ທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃນວັນ ສຸດທ້າຍ, **ມຊຢ 23:22**. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໄວ້ວາງ ໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການອຸ່ມຊູໃນ ເວລາຂັດສົນຂອງພວກເຂົາ, **ແອວ 36:3, 27**.

ຢ່າໄວ້ວາງໃຈໃນແຂນແຫ່ງເນື້ອໜັງ, **ຄພ 1:19**. ຈົ່ງໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະວິນຍານນັ້ນ ຊຶ່ງ ພາໃຫ້ເຮັດຄວາມດີ, **ຄພ 11:12**. ໃຫ້ເຂົາໄວ້ ວາງໃຈໃນເຮົາ ແລະ ເຂົາຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ສັບ ສົນ, **ຄພ 84:116**.

ຫີນ. ເບິ່ງ ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ; ພຣະກິດ ຕິຄຸນ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ເປັນຄຳອຸປະມາ ພາຍເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງເປັນ ຮາກຖານ ແລະ ສິ່ງຄຳຈູນທີ່ເຂັ້ມແຂງ (**ຄພ 11:24; 33:12-13**). ຄຳວ່າຫີນ ຍັງພາຍເຖິງ ການເປີດເຜີຍນຳອີກ, ຊຶ່ງ ໂດຍທາງນີ້ ພຣະ ເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະກິດຕິຄຸນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ ມວນມະນຸດ (**ມທ 16:15-18**).

ພຣະອົງເປັນທີ່ເພິ່ງ, ສົມບູນ ແລະ ທຸ່ງທຳ, **ພບຍ 32:4**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ຂ້ານ້ອຍ; ຂ້ານ້ອຍຈະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ, **2 ຊມອ 22:2-3**. ມີຫີນໃຫຍ່ກ້ອນໜຶ່ງແຕກ ອອກມາເອງຈາກໜ້າຜາ ໂດຍບໍ່ມີຜູ້ໃດເຮັດ, **ດນອ 2:34-35**.

ມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ເທິງດານຫີນ, **ມທ 7:25** (3 ນຟ 14:25). ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຫີນ ທີ່ຖື ວ່າບໍ່ມີຄຸນຄ່າຫຍັງ, **ກຈກ 4:10-11**. ສິລາສັກ ສິດນັ້ນ ກໍຄືພຣະຄຣິດນັ້ນເອງ, **1 ກຣທ 10:1-4** (**ອພຍ 17:6**).

ຄົນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງດານຫີນຍ່ອມໄດ້ຮັບ ຄວາມຈິງ, **2 ນຟ 28:28**. ຊາວຍິວຈະບໍ່ຍອມ ຮັບຫີນ [ພຣະຄຣິດ] ຊຶ່ງຢູ່ເທິງນັ້ນພວກເຂົາຈະ ໄດ້ສ້າງ, **ຢຄ 4:15-17**. ຈະຕ້ອງສ້າງຮາກຖານ ຂອງພວກເຮົາເທິງດານຫີນຂອງພຣະຜູ້ໂຖ່ ຂອງພວກເຮົາ, **ຮລມ 5:12**. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສ້າງ ຢູ່ເທິງຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ ໄດ້ສ້າງຢູ່ເທິງ

ດານຫີນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຈະບໍ່ເພພັງເມື່ອ ນ້ຳມາຖ້ວມ, **3 ນຟ 11:39-40** (**ມທ 7:24-27; 3 ນຟ 18:12-13**). ຄົນສະຫລາດປຸກເຮືອນ ຂອງຕົນໃສ່ເທິງດານຫີນ, **3 ນຟ 14:24**.

ຖ້າທາກເຈົ້າຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງດານຫີນຂອງ ເຮົາ, ແຜ່ນດິນ ໂລກ ແລະ ນະລົກຈະເອົາ ຊະນະບໍ່ໄດ້, **ຄພ 6:34**. ຄົນທີ່ສ້າງຢູ່ເທິງຫີນ ສິລານີ້ ຈະບໍ່ຕົກ, **ຄພ 50:44**.

ເຮົາຄືພຣະເມຊີອາ, ກະສັດແຫ່ງຊີໂອນ, ສິລາຂອງສະຫວັນ, **ມຊ 7:53**.

ຫີນເສົາເອກ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ຫີນສຳຄັນທີ່ວາງໄວ້ແຈຂອງພື້ນຖານຂອງ ຕຶກ. ພຣະເຢຊູຄຣິດຖືກເອີ້ນວ່າ ຫີນເສົາເອກ (**ອພຊ 2:20**).

ຫີນທີ່ຊ່າງກໍ່ໄດ້ໂຍນຖິ້ມແລ້ວໄດ້ກາຍເປັນ ຫີນເສົາເອກ, **ພສສ 118:22** (**ມທ 21:42-44; ມຣກ 12:10; ລກ 20:17; ກຈກ 4:10-12**).

ຊາວຍິວ ໄດ້ປະຕິເສດຫີນເສົາເອກ, **ຢຄ 4:15-17**.

ຫີບຄຳພັນສັນຍາ. ເບິ່ງ ສະຖານທີ່ນະມັດ ສະການ ນຳອີກ

ຮູ້ຈັກກັນອີກວ່າເປັນຫີບຂອງພຣະເຢໂຮ ວາ ແລະ ຫີບປະຈັກພະຍານ, ຫີບຄຳພັນສັນ ຍາເປັນຫີບສີ່ຫລ່ຽມຄືໜ້າປື້ມ ຫລື ເປັນກ່ອງ ທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ ແລະ ໂອບດ້ວຍຄຳ. ມັນເປັນ ເຄື່ອງພາຍທາງສາດສະໜາທີ່ເກົ່າແກ່ ແລະ ສັກສິດທີ່ສຸດຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ. ຝາ ອັດຫີບຖືກນັບຖືວ່າເປັນພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະ ເຢໂຮວາຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ (**ອພຍ 25:22**). ຫລັງຈາກສະຖານທີ່ນະມັດສະການໄດ້ຖືກ ສ້າງສຳເລັດແລ້ວ, ຫີບນັ້ນໄດ້ຖືກເກັບໄວ້ຢູ່ໃນ ບ່ອນສັກສິດທີ່ສຸດ (1 ກສ 8:1-8).

ໂມເຊໄດ້ເຮັດຫີບຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າບັນຊາ, **ອພຍ 25**. ລູກຫລານຂອງເລວີໄດ້ຖືກບັນຊາ ໃຫ້ຮັກສາຫີບ, **ຈບຊ 3:15, 31**. ຫີບຄຳພັນ ສັນຍາໄດ້ນຳໜ້າພວກເຂົາ, **ຈບຊ 10:33**. ຈົ່ງ ເອົາປື້ມນີ້ທີ່ບັນຈຸບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ໄປໄວ້ ໃນຫີບຄຳພັນສັນຍາ, **ພບຍ 31:24-26**. ແມ່

ນ້ຳຈຳແດນໄດ້ຢຸດໂຮມກັນຢູ່ຕໍ່ໜ້າທິບຄຳພີນັ້ນ
ສັນຍາ, ຢຊ 3:13-17; 4:1-7. ພວກປະໂລຫິດ
ໄດ້ຫາມທິບຄຳພີນັ້ນສັນຍາໄປຍິດເອົາເມືອງ
ເຢຣີໂກ, ຢຊ 6:6-20. ຊາວຟິລິດສະຕິນໄດ້ຍິດ
ເອົາທິບຂອງພຣະເຈົ້າ, 1 ຊມອ 5. ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນໂອເບັດໂອໂດມເນື່ອງດ້ວຍ
ທິບຂອງພຣະເຈົ້າ, 2 ຊມອ 6:11-12. ອຸດສາ
ໄດ້ຖືກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂ້າຕາຍເມື່ອລາວບໍ່
ເຊື່ອຟັງ ໂດຍການຍື່ນມືໄປຈັບທິບ, 1 ຂຄ
13:9-12 (ຄພ 85:8). ຈົ່ງສ້າງພຣະວິຫານຂອງ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອບັນຈຸທິບຄຳພີນັ້ນສັນ
ຍາໄວ້ໃນນັ້ນ, 1 ຂຄ 22:19.

ສ່ວນປະກອບຂອງທິບຄຳພີນັ້ນສັນຍາໄດ້ຖືກ
ອະທິບາຍໄວ້, ຮຮ 9:4.

ຫົງຫວງ, ຄວາມຫົງຫວງ. ເບິ່ງ ອິດສາ ນຳອີກ

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ, ຄຳວ່າ ຫົງຫວງ ມີ
ຄວາມໝາຍຢູ່ສອງຢ່າງ: (1) ທີ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກ
ອັນແຮງກ້າ ແລະ ເລິກຊຶ້ງກ່ຽວກັບບາງຄົນ ຫລື
ບາງສິ່ງ, ແລະ (2) ທີ່ມີຄວາມອິດສາຕໍ່ບາງຄົນ
ຫລື ຄວາມສົງໄສວ່າຄົນອື່ນຈະຕົກວ່າຕົນ.

ການມີຄວາມຮູ້ສຶກອັນແຮງກ້າ: ເຮົາເປັນ
ພຣະເຈົ້າທີ່ຫວງແທນ, ອພຍ 20:5 (ພຍຍ 5:9;
6:15; ມຊຍ 11:22). ເຮົາຈະບົກບັກຮັກສາ
ນາມອັນສັກສິດຂອງເຮົາ, ອຊກ 39:25. ເຮົາ
ມີຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຫວງໃຍຕໍ່ກຸງເຢຣູ
ຊາເລັມ ແລະ ຕໍ່ຊີໂອນ, ຊກຢ 1:14.

ການມີຄວາມອິດສາ ຫລື ສົງໄສ: ຜົວເກີດໂມ
ໄທຂຶ້ນຍ້ອນຫົງຫວງເມຍ, ສພສ 6:32-35.

ເອຄິດເລີ່ມມີຄວາມອິດສາບັງບຽດລູກຊາຍ
ຄົນໜຶ່ງຂອງຕົນ, ອທ 9:7.

ຈົ່ງບົດເບື້ອງຄວາມອິດສາບັງບຽດ ແລະ
ຄວາມຍ້ານກົວອອກຈາກຕົນ, ຄພ 67:10.

**ຫູ, ພຣະກັນ. ເບິ່ງ ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ພັງ
ຄວາມ ນຳອີກ**

ໃນພຣະຄຳພີ, ຫູມັກຖືກໃຊ້ເລື້ອຍໆເປັນ
ເຄື່ອງໝາຍເຖິງຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄົນທີ່
ຈະພັງ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ເລື້ອງທີ່ເປັນຂອງພຣະ
ເຈົ້າ.

ພວກເຂົາມີຫູ ແຕ່ພັດພັງບໍ່ໄດ້ຍິນຫຍັງ,
ພສສ 115:6. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍພັງ,
ອຊຢ 50:4-5 (2 ນພ 7:4-5).

ຜູ້ໃດມີຫູພັງຈົ່ງພັງເອົາ, ມທ 11:15. ຫູຂອງ
ເຂົາໜັກ, ມທ 13:15 (ມຊ 6:27). ສິ່ງທີ່ຕາບໍ່
ເຫັນ ຫູບໍ່ໄດ້ຍິນ ແມ່ນສິ່ງນັ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດ
ຕຽມໄວ້, 1 ກຮທ 2:9 (ຄພ 76:10).

ມານສິ້ມໃສ່ຫູຂອງພວກນີ້, 2 ນພ 28:22. ຈົ່ງ
ເປີດຫູຂອງພວກທ່ານເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະ
ໄດ້ຍິນ, ມຊຢ 2:9 (3 ນພ 11:5). ຂ້າພະເຈົ້າ
ຖືກຮຽກຮ້ອງຫລາຍເທື່ອ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່
ຍອມຟັງ, ແອວ 10:6. ຈົ່ງພັງຄຳເວົ້າຂອງພໍ່,
ແອວ 36:1 (ແອວ 38:1; ຄພ 58:1).

ຫົງບໍ່ມີຫູໃດທີ່ຈະບໍ່ໄດ້ຍິນ, ຄພ 1:2. ຫູຂອງ
ເຂົາຈະຖືກເປີດຜ່ານຄວາມຖອມຕົວ ແລະ
ການອະທິຖານ, ຄພ 136:32.

**ເຫັນຊອບນຳກັນ. ເບິ່ງ ການສະໜັບສະໜູນ
ຜູ້ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກ; ສາດສະໜາຈັກ
ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ**

ໂດຍຫລັກທຳນີ້ ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາ
ຈັກສະໜັບສະໜູນຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຕໍ່ການ
ເອີ້ນເພື່ອໃຫ້ຮັບໃຊ້ຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກ, ເຊັ່ນ
ດຽວກັບການຕັດສິນໃຈໃດໆຂອງສາດສະໜາ
ຈັກທີ່ຮຽກຮ້ອງການສະໜັບສະໜູນ, ຕາມປົກ
ກະຕິແລ້ວຈະສະແດງໂດຍການຍົກມືຂວາຂຶ້ນ.

ພຣະເຢຊູຄຣິດປະທັບຢູ່ເປັນປະມຸກຂອງ
ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງ. ຜ່ານການດົນ
ໃຈຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ພຣະອົງຊີ້ນຳຜູ້
ນຳຂອງສາດສະໜາຈັກໃນການກະທຳ ແລະ
ການຕັດສິນໃຈອັນສຳຄັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ສະມາຊິກທຸກຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກມີສິດ
ແລະ ສິດທິພິເສດເລື່ອງການສະໜັບສະໜູນ
ຫລື ບໍ່ສະໜັບສະໜູນການກະທຳ ແລະ ການ
ຕັດສິນໃຈຂອງຜູ້ນຳຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ປະຊາຊົນທຸກຄົນໄດ້ຕອບພ້ອມກັນ, ອພຍ
24:3 (ຈບຊ 27:18-19).

ອັກຄະສາວົກ ແລະ ພວກແອວເດີໄດ້ມາປະ
ຊຸມຕົກລົງກັນ, ກຈກ 15:25.

ບໍ່ມີໃຜຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ປາດສະ

ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊຳ

ຈາກການອອກສຽງຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຄພ 20:65-66. ທຸກສິ່ງຈະຕ້ອງເປັນໄປດ້ວຍການເຫັນຊອບນຳກັນ, ຄພ 26:2 (ຄພ 28:13). ໃຫ້ທຸກສິ່ງທັງປວງເປັນໄປຕາມຄວາມເຫັນພ້ອມນຳກັນ, ຄພ 104:21.

ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊຳ. ເບິ່ງ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ; ໃຈ; ເສຍສະລະ, ການເສຍສະລະ; ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ; ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ ນຳອີກ

ການມີໃຈທີ່ຊອກຊຳເປັນການຖ່ອມຕົວ, ສຳນຶກຜິດ, ເປັນຄົນທີ່ກັບໃຈ, ແລະ ອ່ອນໂຍນ—ນັ້ນຄື, ຍອມຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເຮົາຢູ່ນຳເຂົາຜູ້ທີ່ຖ່ອມໃຈ ແລະ ກັບໃຈໃໝ່, ອຊຍ 57:15.

ພຣະຄຣິດໄດ້ຖວາຍພຣະອົງເອງ ເພື່ອຜູ້ມີໃຈທີ່ຊອກຊຳ ແລະ ມີວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ, 2 ນຟ 2:7. ໃຫ້ຖວາຍໃຈທີ່ຊອກຊຳ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, 3 ນຟ 9:20 (ຄພ 59:8). ພຽງແຕ່ຜູ້ມີໃຈທີ່ຊອກຊຳ ແລະ ວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຖືກຮັບເຂົ້າສູ່ບັບຕິສະມາ, ມຣນ 6:2.

ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກຄົງເພື່ອການບົດບາບໃຫ້ໃຈທີ່ສຳນຶກຜິດ, ຄພ 21:9. ພຣະອົງຈະຮັບເອົາຜູ້ມີວິນຍານທີ່ສຳນຶກຜິດ, ຄພ 52:15. ພຣະວິນຍານສັກສິດຖືກສັນຍາໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ສຳນຶກຜິດ, ຄພ 55:3. ວິນຍານຂອງເຮົາໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໄປເພື່ອໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງແກ່ຄົນຖ່ອມຕົວ ແລະ ສຳນຶກຜິດ, ຄພ 136:33.

ໃຫ້ກຽດ. ເບິ່ງ ຄາລະວະ, ຄວາມຄາລະວະ; ນັບຖື ນຳອີກ

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີເປັນບຶກກະຕິ, ເປັນການສະແດງຄວາມນັບຖື ແລະ ຄວາມຄາລະວະຕໍ່ບາງຄົນ ຫລື ບາງສິ່ງ.

ຈົ່ງນັບຖືພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ, ອພຍ 20:12 (1 ນຟ 17:55; ມຊຍ 13:20). ຈົ່ງຍົກຍໍໃຫ້ກຽດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຜົນລະບູກອັນດີທີ່ສຸດຈາກດິນແດນຂອງເຈົ້າ, ສພສ 3:9.

ຖ້າຜູ້ໃດບົວລະບັດຮັບໃຊ້ເຮົາ, ພຣະບິດາ

ຂອງເຮົາກໍຈະໃຫ້ກຽດແກ່ຜູ້ນັ້ນ, ຢຮ 12:26. ຜູ້ເປັນຜົວຕ້ອງນັບຖືເມຍຂອງຕົນ, 1 ປຕ 3:7.

ພວກເຂົາໃຫ້ກຽດແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຮິມສົບຂອງເຂົາເທົ່ານັ້ນ, 2 ນຟ 27:25 (ອຊຍ 29:13). ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາກຽດຕິຍົດຂອງໂລກ, ແອວ 60:36.

ມານໄດ້ກະບົດຕໍ່ຕ້ານເຮົາ, ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງມອບກຽດຕິຍົດຂອງທ່ານໃຫ້ເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນອຳນາດຂອງເຮົາ, ຄພ 29:36. ຄົນທີ່ຊື່ສັດຈະໄດ້ສວມມົງກຽດດ້ວຍກຽດຕິຍົດ, ຄພ 75:5 (ຄພ 124:55). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເບີກບານທີ່ຈະໃຫ້ກຽດຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ, ຄພ 76:5. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກເລືອກເພາະວ່າພວກເຂົາສະແຫວງຫາກຽດຕິຍົດຈາກມະນຸດ, ຄພ 121:34-35.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການຍົກຍ້ອງ ແລະ ໃນການສະໜັບສະໜູນກົດໝາຍ, ຫຼຸຊ 1:12 (ຄພ 134:6).

ໃຫ້ທານ, ການໃຫ້ທານ. ເບິ່ງ ເຄື່ອງຖວາຍ; ຄວາມຜາສຸກ; ຍາກຈົນ; ຖືສິນອົດເຂົ້າ, ການຖືສິນອົດເຂົ້າ ນຳອີກ

ການບໍລິຈາກຊ່ວຍເຫລືອຄົນຍາກຈົນ.

ຢ່າຖືສິນກິນທານຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນ, ມທ 6:1-4 (3 ນຟ 13:1-4). ແມ່ໝ້າຍຍາກຈົນຄົນນີ້ໄດ້ປ່ອນເງິນລົງໃນທິບຖວາຍຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນທັງໝົດ, ມຣກ 12:41-44. ການໃຫ້ເປັນເຫດໃຫ້ມີຄວາມສຸກຫລາຍກວ່າການຮັບ, ກກຈ 20:33-35.

ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທ່ານແບ່ງບັນເຂົ້າຂອງ ຂອງພວກທ່ານໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈົນ, ມຊຍ 4:26. ຜູ້ຄົນຂອງສາດສະໜາຈັກຄວນແບ່ງບັນເຂົ້າຂອງຂອງຕົນຕາມທີ່ເຂົາມີ, ມຊຍ 18:27.

ໜັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ. ເບິ່ງ ປຶ້ມແຫ່ງຄວາມຊົງຈໍາ ນຳອີກ

ໃນຄວາມໝາຍໜຶ່ງ ໜັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ ແມ່ນບັນຊີຂອງຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທັງໝົດຂອງບຸກຄົນ—ບັນທຶກຊີວິດຂອງເຂົາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຄຳພີໄດ້ແຈ້ງ

ບອກວ່າ ບັນທຶກໃນສະຫວັນ ໄດ້ເກັບກຳບັນທຶກຂອງຄົນທີ່ຊື່ສັດ, ລວມທັງຊື່ ແລະ ເລື່ອງລາວທີ່ຊອບທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລຶບຊື່ຜູ້ທີ່ເຮັດບາບອອກຈາກປຶ້ມຂອງພຣະອົງ, ອພຍ 32:33.

ຜູ້ທີ່ມີໄຊຊະນະ ຈະບໍ່ຖືກລຶບຊື່ອອກຈາກໜັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ, ພນມ 3:5. ໜັງສືອີກເຫລັ້ມໜັງຖືກເປີດ, ຄືໜັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ, ພນມ 20:12 (ຄພ 128:6-7).

ຊື່ຂອງຄົນຊອບທຳຈະຖືກຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືທະບຽນແຫ່ງຊີວິດ, ແອວ 5:58.

ຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ຢູ່ໃນປຶ້ມລາຍຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ຄພ 88:2.

ໜັງສືນິມິດ. ເບິ່ງ ພຣະນິມິດຂອງໂຢຮັນ ນຳອີກ

ພຣະທຳພຣະນິມິດ, ໜັງສືສະບັບສຸດທ້າຍໃນພຣະຄຳພີໃໝ່; ສາມາດໝາຍເຖິງການເປີດເຜີຍທີ່ແປກປະຫລາດນຳອີກ; ມາຈາກພາສາກຣີກ ໝາຍຄວາມວ່າ “ໄດ້ເປີດເຜີຍ” ຫລື “ໄດ້ເປີດ.”

ໜັງສືມາດຕະຖານ. ເບິ່ງ ວິໄນສາດສະຫາ

ໜ້າກຽດຊັງ, ຄວາມໜ້າກຽດຊັງ. ເບິ່ງ ບາບນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ເປັນບາງສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມລັງກຽດ ຫລື ຄວາມກຽດຊັງຕໍ່ຄົນຊອບທຳ ແລະ ບໍລິສຸດ.

ຄົນເວົ້າຕົວະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຽດຊັງໜັກ, ສພສ 12:22.

ຄວາມຈອງຫອງເປັນທີ່ໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຢຄ 2:13-22. ຄົນຊົ່ວຖືກສົ່ງໄປເຫັນພາບແຫ່ງຄວາມຫລັງອັນໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ, ມຊຢ 3:25. ຄວາມບໍ່ບໍລິສຸດທາງເພດ ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງທີ່ສຸດ ເໜືອກວ່າບາບທັງປວງນອກຈາກການຄາດຕະກຳ ແລະ ການປະຕິເສດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແອວ 39:3-5.

ຄວາມເຄືອງແຄ້ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເກີດ

ຂຶ້ນກັບຄວາມໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 97:24.

ໜ້າທີ່. ເບິ່ງ ເຊື່ອຟັງ, ການເຊື່ອຟັງ, ຟັງຄວາມ ນຳອີກ

ໃນ ພຣະ ຄຳ ພີ, ເປັນພາລະ, ການມອບໝາຍ, ຫລື ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ, ສ່ວນຫລາຍແລ້ວໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫລື ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.

ຈົ່ງເຮັດຕາມຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ: ເພາະພຣະອົງໄດ້ສ້າງມະນຸດຂຶ້ນມາກໍເພື່ອສິ່ງທັງໝົດນີ້, ປຍຈ 12:13. ສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງການຈາກພວກເຮົານັ້ນແມ່ນດັ່ງນີ້, ເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ມກ 6:8.

ພວກຂ້ານ້ອຍຈຳຕ້ອງເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຫລາຍກວ່າມະນຸດ, ກຈກ 5:29.

ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກລົງໂທດດ້ວຍຄວາມທຸກທໍລະມານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສຳນຶກເຖິງໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາ, ມຊຢ 1:17.

ໜ້າທີ່ຂອງແອວເດີ, ປະໂລຫິດ, ຄູສອນ, ແລະ ມັກຄະນາຍົກ ໄດ້ຖືກອະທິບາຍໄວ້, ຄພ 20:38-67. ຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດຕ້ອງເຮັດໜ້າທີ່ທຸກຢ່າງໃນຄອບຄົວ, ຄພ 20:47, 51. ໜ້າທີ່ຂອງສະມາຊິກຫລັງຈາກບັບຕີສະມາໄດ້ຖືກອະທິບາຍໄວ້, ຄພ 20:68-69. ພວກແອວເດີຂອງເຮົາຄວນລໍຖ້າຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ ເພື່ອວ່າຜູ້ຄົນຂອງເຮົາຈະຮູ້ຈັກໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາໃຫ້ສົມບູນຫລາຍຂຶ້ນ, ຄພ 105:9-10. ໃຫ້ທຸກຄົນຮຽນຮູ້ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ, ຄພ 107:99-100.

ໜີ້. ເບິ່ງ ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ ນຳອີກ

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ, ເງິນ ຫລື ຊັບສິນທີ່ຕິດຄົນອື່ນເຮັດໃຫ້ຜູ້ຍືມຢູ່ໃນຮູບແບບຂອງຄວາມເປັນທາດ. ໃນຄວາມໝາຍໜຶ່ງອີກ, ພຣະເຢຊູໄດ້ສິດສອນວ່າ ເຮົາຄວນຂໍໃຫ້ພຣະບິດາອະໄພໃຫ້ພວກເຮົາສຳລັບໜີ້ສິນຂອງເຮົາ, ຫລື ບົດປ່ອຍເຮົາຈາກການຈ່າຍຄ່າບາບຂອງເຮົາ—ຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ—ຫລັງຈາກເຮົາໄດ້ອະໄພໃຫ້ຄົນອື່ນ

ໜຶ່ງ

ສຳລັບຄວາມຜິດທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກະທຳກັບເຮົາ (ມທ 6:12; 3 ນຟ 13:11).

ຄົນຊົ່ວຍືມເງິນໄປແລ້ວບໍ່ເຄີຍສົ່ງຄືນ, ພສສ 37:21. ການເປັນໜີ້ຄົນຍ່ອມເຮັດໃຫ້ຕົນເປັນທາດຮັບໃຊ້ໄດ້, ສພສ 22:7.

ເຮົາໄດ້ຍົກໜີ້ທັງໝົດໃຫ້ເຈົ້າ: ເຈົ້າຄວນຈະເມດຕາສົງສານເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດບໍ່ແມ່ນບໍ່, ມທ 18:23–35. ຢ່າເປັນໜີ້ຜູ້ໃດ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ກັນແລະກັນ, ຣມ 13:8.

ພວກທ່ານເປັນໜີ້ຕະຫລອດການຕໍ່ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງທ່ານ, ມຊຢ 2:21–24, 34. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຂໍຢືມຈາກເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ກໍຄວນສົ່ງຄືນຂອງທີ່ຕົນຢືມມາ, ມຊຢ 4:28.

ຈົ່ງຊຳລະໜີ້ສິນ, ແລະ ຈົ່ງບົດປ່ອຍຕົວເຈົ້າເອງຈາກຄວາມເປັນທາດ, ຄພ 19:35. ມີການສົ່ງທຳມບໍ່ໃຫ້ເປັນໜີ້ສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ, ຄພ 64:27. ຈົ່ງຊຳລະໜີ້ສິນຂອງເຈົ້າ, ຄພ 104:78. ຢ່າເປັນໜີ້ອີກໃນການສ້າງບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 115:13.

ໜຶ່ງ. ເບິ່ງ ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ, ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນ; ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ

ໜຶ່ງສອກ

ສິ່ງວັດ ແທກ ຄວາມຍາວ ໃນບັນດາຊາວເຮັບເຮີ—ເລີ່ມຕົ້ນຈາກສອກລົງໄປຫາປາຍນິ້ວມື

ໝັ້ນໃຈ, ຄວາມໝັ້ນໃຈ. ເບິ່ງ ສັດທາ; ເຊື້ອ, ຄວາມເຊື້ອ; ໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ນຳອີກ

ການມີຄວາມໝັ້ນໃຈ, ຄວາມເຊື້ອ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ, ຫລື ສັດທາໃນບາງສິ່ງ, ໂດຍສະເພາະໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ການໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນການດີກວ່າທີ່ຈະເພິ່ງພາອາໄສມະນຸດ, ພສສ 118:8. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຮັກສາເຈົ້າໄວ້ໃຫ້ປອດໄພ, ສພສ 3:26.

ເມື່ອພຣະຄຣິດສະເດັດມາປະກົດ, ເຮົາທັງຫລາຍຈະມີໃຈກ້າ, 1 ຢຮ 2:28.

ຊາວນິໄຟທີ່ຊົ່ວໝົດຄວາມໝັ້ນໃຈຈາກລູກໆຂອງພວກເຂົາ, ຢຄ 2:35.

ເມື່ອນັ້ນຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງທ່ານຈະແຂງແກ່ນຂຶ້ນໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 121:45.

ໝາກກອກເທດ, ຕົ້ນ. ເບິ່ງ ນ້ຳມັນ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີຢູ່ທົ່ວໄປໃນອິດສະຣາເອນ ແລະ ເປັນແຫລ່ງກະສິກຳທີ່ສຳຄັນໃນແຜ່ນດິນໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ. ມັນຖືກປູກຝັງເພື່ອໃຊ້ເປັນພືນ, ສຳລັບໝາກ, ແລະ ນ້ຳມັນ. ຕົ້ນໝາກກອກຖືກໃຊ້ເລື້ອຍໆຢູ່ໃນພຣະຄຳພີເພື່ອເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ.

ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ຖືກປຽບທຽບໃສ່ກັບຕົ້ນໝາກກອກເທດ ຊຶ່ງກົງໆກໍຖືກທັກອອກ ແລະ ກະຈັດກະຈາຍໄປ, 1 ນຟ 10:12 (1 ນຟ 15:12). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປຽບທຽບເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນໃສ່ກັບຕົ້ນໝາກກອກເທດ, ຢຄ 5–6.

ໃຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເອົ້ນການເປີດເຜີຍໃນພາກທີ 88 ວ່າ ໃບໝາກກອກ, ຄພ 88 ຫົວພາກ. ເຈົ້ານາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ບອກພວກຄົນໃຊ້ຂອງລາວໃຫ້ອອກໄປຍັງສວນອະຈຸ່ນ ແລະ ໃຫ້ປູກຕົ້ນໝາກກອກສິບສອງຕົ້ນ, ຄພ 101:43–62.

ໝາກກອກເທດ, ພູ. ເບິ່ງ ເຄັດເຊມາເນ ນຳອີກ

ຄ້ອຍ ພູທີ່ຢູ່ເບື້ອງຕາເວັນອອກຂອງຮ່ອມພູກິດ ໂຮນ, ເບື້ອງຕາເວັນອອກຂອງເຢຣູຊາເລັມ. ຢູ່ຄ້ອຍເບື້ອງຕາເວັນຕົກ, ໄກ້ຕີນພູ, ແມ່ນສວນເຄັດເຊມາເນ. ເມືອງເບັດຟາເຄ ແລະ ເມືອງເບັດທານີ ຕັ້ງຢູ່ເທິງຄ້ອຍພູເບື້ອງຕາເວັນອອກ. ພູໜ່ວຍນີ້ເປັນສະຖານທີ່ມີເຫດການຫລາຍຢ່າງເກີດຂຶ້ນໃນສະໄໝພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ (ມທ 24:3) ແລະ ຈະເປັນສະຖານທີ່ສຳຄັນໃນເຫດການທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍດ້ວຍ (ຊກຢ 14:3–5; ຄພ 45:48–54; 133:20).

ໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມ. ເບິ່ງ ການຕົກຂອງ ອາດາມ ແລະ ເອວາ; ເອເດນ

ໝິ່ນປະໝາດ, ການໝິ່ນປະໝາດ. ເບິ່ງ ຄຳ ຫຍາບຄາຍ; ບາບທີ່ອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້ ນຳອີກ

ການເວົ້າຈາກແບບບໍ່ນັບຖື ຫລື ບໍ່ຄາລະວະຕໍ່ ພຣະເຈົ້າ ຫລື ສິ່ງທີ່ສັກສິດ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກຊາວຢິວກ່າວຫາຫລາຍ ເທື່ອ ເພາະການກ່າວໝິ່ນປະໝາດ ເພາະວ່າ ພຣະອົງໄດ້ອ້າງສິດທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພບາບ (ມທ 9:2-3; ລກ 5:20-21), ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ ເອີ້ນຕົນເອງວ່າພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ (ຢຮ 10:22-36; 19:7), ແລະ ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຈະເຫັນພຣະ ອົງນັ້ງຢູ່ທາງເບື້ອງຂວາຂອງຜູ້ຊົງລິດອຳນາດ ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ກຳລັງສະເດັດມາເທິງເມກໃນ ສະຫວັນ (ມທ 26:64-65). ການກ່າວຫານັ້ນ ອາດເປັນຄວາມຈິງ ຖ້າຫາກພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເປັນ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງກ່າວວ່າພຣະອົງເປັນ. ການກ່າວ ຫານັ້ນໄດ້ນຳຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານພຣະອົງໂດຍພະຍານ ເທັດຢູ່ທີ່ສານຊານເຮດຣິນ (ມທ 26:59-61) ວ່າໝິ່ນປະໝາດພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ. ການໝິ່ນປະໝາດຕໍ່ຕ້ານພຣະວິນຍານບໍລິ ສຸດ, ຊຶ່ງເປັນການປະຕິເສດພຣະຄຣິດດ້ວຍ ຄວາມເຕັມໃຈ ຫລັງຈາກໄດ້ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງ ກ່ຽວກັບພຣະອົງ, ແມ່ນບາບທີ່ໃຫ້ອະໄພບໍ່ ໄດ້ (ມທ 12:31-32; ມຣກ 3:28-29; ຄພ 132:27).

ຄົນ ທີ່ກ່າວໝິ່ນ ປະໝາດ ພຣະນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກປະຫານ, ລລວ 24:11-16.

ສັດຕູຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກປະໃຫ້ ເຫລືອ ຢູ່ ເພື່ອໝິ່ນ ປະໝາດພຣະນາມຂອງ ພຣະອົງ, ຄພ 105:15. ການແກ້ແຄ້ນຈະມາ ເຖິງຜູ້ທີ່ໝິ່ນປະໝາດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 112:24-26.

ຫລັກທຳ. ເບິ່ງ ພຣະກິດຕິຄຸນ ນຳອີກ

ຄຳສອນຂັ້ນພື້ນຖານ, ຄວາມຈິງ, ຫລື ກົດ. ຫລັກທຳ ແລະ ພິທີການເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງພຣະ

ກິດຕິຄຸນຄື ສັດທາ ໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ ແລະ ການກັບໃຈ (ຫຼຸຊ 1:4).

ບໍ່ປະຫລັກທຳແຫ່ງຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ ໄວ້, ຂໍໃຫ້ເຮົາກ້າວໜ້າໄປສູ່ຄວາມດີພ້ອມທຸກ ຢ່າງ, ປຈສ, ຮສ 6:1.

ແອວເດີ, ປະໂລຫິດ, ແລະ ຄູສອນ ຈະສອນ ຫລັກທຳພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນ ພຣະຄຳພີ, ຄພ 42:12. ໄດ້ຮັບການແນະນຳ ຢ່າງສົມບູນຫລາຍຂຶ້ນ ໃນຫລັກທຳ, ໃນຄຳ ສອນ, ໃນທຸກສິ່ງ, ຄພ 88:78 (ຄພ 97:14). ມະນຸດທຸກໆຄົນຈະໄດ້ກະທຳໃນຄຳສອນ ແລະ ຫລັກທຳ ຕາມອຳເພີໃຈອັນຊອບທຳ ຊຶ່ງ ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຂົາ, ຄພ 101:78. ຫລັກ ທຳແຫ່ງຄວາມຮູ້ແຈ້ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາໄດ້ ຮັບໃນຊີວິດນີ້ ມັນຈະລຸກຂຶ້ນກັບພວກເຮົາໃນ ການພື້ນຄືນຊີວິດ, ຄພ 130:18-19.

ຫລັກທຳເບື້ອງຕົ້ນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ. ເບິ່ງ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ; ສັດທາ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ; ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ

ຫລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ. ເບິ່ງ ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳ ຄຳ; ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ ນຳອີກ

ຄວາມເຊື່ອຂັ້ນພື້ນຖານສິບສາມຂໍ້ ຊຶ່ງ ສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະ ເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ ປະຕິບັດ ຕາມ.

ທຳອິດ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຂຽນມັນໃນຈົດ ໝາຍ ເຖິງ ຈອນ ເວັນເວີທ໌, ບັນນາທິການ ຂອງ *Chicago Democrat*, ໃນການຕອບຕໍ່ ຄຳຮຽກຮ້ອງຂອງລາວທີ່ຢາກຮູ້ຈັກວ່າສະມາ ຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກໄດ້ເຊື່ອໃນສິ່ງໃດ ແດ່. ຈົດໝາຍນັ້ນໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ຈົດ ໝາຍເວັນເວີທ໌ ແລະ ໄດ້ຖືກຈັດພິມເປັນເທື່ອ ທຳອິດໃນ *Times and Seasons* ໃນເດືອນ ມີນາ 1842. ໃນວັນທີ 10 ເດືອນຕຸລາ, 1880, ຫລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ຢ່າງເປັນ ທາງການວ່າເປັນຂໍ້ພຣະຄຳພີ ດ້ວຍການ ອອກສຽງຂອງສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ໄດ້ຖືກຮ່ວມເຂົ້າໄວ້ໃນພຣະຄຳພີໄຂ່ມຸກ ອັນລ້ຳຄ່າ.

**ຫລອກກລວງ, ການຫລອກກລວງ, ຄວາມ
ຫລອກກລວງ.** ເບິ່ງ ຕົວະ; ມານຍາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີ, ຫລອກກລວງຄືການເຮັດໃຫ້
ບາງຄົນເຊື່ອວ່າບາງສິ່ງເປັນຄວາມຈິງ.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ສັນຍາຢ່າງຫລອກກລວງຈະມີສິດຂຶ້ນ
ໄປທີ່ເນີນພູຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ພສສ 24:3-4.** ໂຜດຊ່ວຍກູ້ຂ້ານ້ອຍຈາກຄົນຂີ້ຕົວະ, **ພສສ 43:1.** ເຄາະກຳເປັນຂອງຜູ້ທີ່ເອີ້ນສິ່ງທີ່ດີວ່າ
ເປັນສິ່ງທີ່ຊົ່ວ, ແລະ ເອີ້ນສິ່ງທີ່ຊົ່ວວ່າເປັນສິ່ງທີ່
ດີ, **ອຊຢ 5:20 (2 ນພ 15:20).**

ຢ່າ ມົວ ແຕ່ ຫລອກກລວງ ຕົນ ເອງ ຢູ່ ເລີຍ,
1 ກຫ 3:18. ຢ່າ ໃຫ້ ຜູ້ ໃດ ຫລອກກລວງ ພວກ
ເຈົ້າ ດ້ວຍ ຄຳ ເວົ້າ ອັນ ໄຮ້ ປະ ໂຫຍດ, **ອຟຊ 5:6.**
ຄົນ ຊົ່ວ ຈະ ລ້ ລວງ ແລະ ຈະ ຖືກ ລ້ ລວງ, **2 ຕມຫ 3:13.** ຊາຕານ ຜູ້ ຫລອກກລວງ ມະນຸດ ທັງ ໂລກ ກໍ
ຖືກ ຊັດ ຖິ້ມ ລົງ ເສຍ, **ພນມ 12:9.** ຊາຕານ ຖືກ
ຜູກ ມັດ ໄວ້ ເພື່ອ ບໍ່ ໃຫ້ ມັນ ໄດ້ ຫລອກກລວງ ບັນດາ
ປະຊາຊາດ ທັງ ຫລາຍ ອີກ ຕໍ່ ໄປ, **ພນມ 20:1-3.**

ຈະ ຫລອກກລວງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້, **2 ນພ 9:41.** ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄປ ຕາມ ພຣະ ບຸດ,
ໂດຍ ບໍ່ ມີ ການ ຫລອກກລວງ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ
ເຈົ້າ, ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ພຣະ ວິນຍານ ບໍລິ
ສຸດ, **2 ນພ 31:13.** ເຊ ເຣັມ ໄດ້ ຮັບ ສາລະ ພາບ
ວ່າ ລາວ ໄດ້ ຖືກ ອຳນາດ ຂອງ ມານ ມາ ຫລອກ
ລວງ, **ຢຄ 7:18.** ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ກະສັດ ໂນອາ ໄດ້
ຖືກ ຫລອກກລວງ ດ້ວຍ ຄຳ ຍົກ ຍ້ອງ, **ມຊຢ 11:7.**

ຄົນ ສະຫລາດ ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ພຣະ ວິນຍານ ສັກ
ສິດ ເພື່ອ ການ ນຳ ພາ, ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ຖືກ ຫລອກ
ລວງ, **ຄພ 45:57.** ວິບັດ ແກ່ ຄົນ ທີ່ ຫລອກກລວງ,
ຄພ 50:6.

ມັນ ໄດ້ ກາຍ ເປັນ ຊາຕານ, ບິດາ ຂອງ ຄວາມ
ຕົວະ ທັງ ປວງ, ທີ່ ຈະ ຫລອກກລວງ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້
ມະນຸດ ບອດ, **ມຊ 4:4.**

ຫລົ້ນຊູ້. ເບິ່ງ ການ ຂາດ ສິນ ທຳ ທາງ ເພດ;
ການ ລ່ວງ ປະເວນີ; ການ ຮ່ວມ ເພດ ກັບ ເພດ
ດຽວກັນ; ຕັນ ຫາ ໜ້າ ມິດ, ຄວາມ ຕັນ ຫາ ໜ້າ
ມິດ; ພົມ ມະຈັນ ນຳອີກ

ການ ຮ່ວມ ສຳພັນ ທາງ ເພດ ທີ່ ບໍ່ ຖືກ ຕ້ອງ ຕາມ
ກົດ ໝາຍ ຂອງ ຊາຍ ແລະ ຍິງ. ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ

ໂດຍ ທົ່ວ ໄປ ແລ້ວ ເມື່ອ ກ່າວ ເຖິງ ການ ຫລົ້ນຊູ້
ຈະ ໝາຍ ເຖິງ ການ ຮ່ວມ ເພດ ລະ ຫວ່າງ ຄົນ ທີ່
ແຕ່ງ ງານ ແລ້ວ ກັບ ບາງ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ຄູ່ ແຕ່ງ
ງານ ຂອງ ຕົນ, ຢູ່ ໃນ ພຣະ ຄຳ ພີ ມັນ ອາດ ໝາຍ
ເຖິງ ຄົນ ທີ່ ຍັງ ບໍ່ ແຕ່ງ ງານ ນຳອີກ.

ບາງ ເທື່ອ ການ ຫລົ້ນຊູ້ ໄດ້ ຖືກ ໃຊ້ ເປັນ ເຄື່ອງ
ໝາຍ ຂອງ ການ ປະຖິ້ມ ຄວາມ ເຊື່ອ ຂອງ ປະຊາ
ຊາດ ຫລື ກຸ່ມ ຜູ້ ຄົນ ຈາກ ວິທີ ທາງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ (ຈບຊ 25:1-3; ຢມຢ 3:6-10; ອຊກ
16:15-59; ຮສອ 4).

ໂຢ ເຊັບ ຈະ ບໍ່ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ອັນ ໃຫຍ່
ຫລວງ ນີ້, ແລະ ເຮັດ ບາບ ຕໍ່ ຕ້ານ ພຣະ ເຈົ້າ,
ປຖກ 39:7-12. ຢ່າ ຫລົ້ນຊູ້ ສູ່ ຜົວ ເມຍ ຜູ້ ອື່ນ,
ອພຍ 20:14.

ຜູ້ ໃດ ທີ່ ແນມ ເບິ່ງ ຜູ້ ຍິງ ດ້ວຍ ໃຈ ຄິດ ຢາກ ໄດ້
ຍິງ ນັ້ນ, ຜູ້ ນັ້ນ ໄດ້ ຫລົ້ນຊູ້ ໃນ ໃຈ ກັບ ຍິງ ນັ້ນ ແລ້ວ,
ມຫ 5:28. ຄົນ ຫລົ້ນຊູ້ ກໍ ດີ, ຄົນ ຫລົ້ນຊູ້ ສູ່ ຜົວ
ເມຍ ກໍ ດີ ຈະ ບໍ່ ມີ ສ່ວນ ໃນ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ
ເຈົ້າ, **1 ກຫ 6:9-10.** ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ຕັດ ສິນ ຄົນ
ເຮັດ ຜິດ ສິນ ທຳ ແລະ ຄົນ ຫລົ້ນຊູ້, **ຮສ 13:4.**

ການ ຫລົ້ນຊູ້ ເປັນ ສິ່ງ ທີ່ ໜ້າ ກຽດ ຊັງ ທີ່ ສຸດ
ເໜືອ ກວ່າ ບາບ ທັງ ປວງ ນອກ ຈາກ ການ ເຮັດ ໃຫ້
ຜູ້ ບໍລິສຸດ ຕ້ອງ ເສຍ ຊີວິດ ຫລື ການ ປະຕິເສດ
ພຣະ ວິນຍານ ບໍລິສຸດ, **ແອວ 39:3-5.**

ຄົນ ທີ່ ຫລົ້ນຊູ້, ແລະ ບໍ່ ກັບ ໃຈ, ຈະ ຖືກ ຂັບ ໄລ່
ອອກ ໄປ, **ຄພ 42:23-26.** ຖ້າ ຄົນ ໃດ ຫລົ້ນຊູ້ ໃນ
ໃຈ ຂອງ ເຂົາ, ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ມີ ພຣະ ວິນຍານ ສະຖິດ
ຢູ່ ນຳ, **ຄພ 63:14-16.**

ຫລຸມສົບ. ເບິ່ງ ການ ພື້ນ ຄົນ ພຣະ ຊົນ, ການ
ພື້ນ ຄົນ ຊີວິດ ນຳອີກ

ສະຖານ ທີ່ ຝັງ ສົບ ທີ່ ເປັນ ມະຕະ. ເພາະ ການ
ຊົດ ໃຊ້, ທຸກ ຄົນ ຈະ ພື້ນ ຄົນ ຊີວິດ ຈາກ ຫລຸມສົບ.

ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ຕາຍ ໄປ ແລ້ວ ກໍ ຄົນ ສູ່ ຊີວິດ
ແລະ ໄດ້ ອອກ ຈາກ ອຸບມຸງ ຂອງ ພວກ ຕົນ ໄປ
ຫລັງ ຈາກ ພຣະ ຄຣິດ ໄດ້ ພື້ນ ຄົນ ພຣະ ຊົນ, **ມຫ 27:52-53 (3 ນພ 23:9-13).** ໂອ້ ຄວາມ ຕາຍ
ເອີຍ, ໄຊ ຊະນະ ຂອງ ມຶງ ຢູ່ ໃສ, **1 ກຫ 15:55.**

ຫລຸມສົບ ຕ້ອງ ປ່ອຍ ຄົນ ຕາຍ ຂອງ ມັນ ຂຶ້ນ ມາ,
2 ນພ 9:11-13.

ຄົນທີ່ໄດ້ນອນຢູ່ໃນຫລຸມສົບ ຈະອອກມາ, ຄພ 88:97-98. ອ່າງບັບຕີສະມາເປັນສັນຍາລັກເຖິງຫລຸມສົບ, ຄພ 128:12-13.

ເຫລົ່າທູດຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ. ເບິ່ງ ທູດ, ເທວະດາ

ເຫລົ້າ. ເບິ່ງ ພຣະວາຈາແຫ່ງບັນຍາ

ຫວັງ, ຄວາມຫວັງ. ເບິ່ງ ສັດທາ ນຳອີກ

ຄວາມຄາດຫວັງດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມ ຫວັງ ທີ່ ຈະ ໄດ້ຮັບພອນ ທີ່ ສັນຍາໄວ້ ເລື່ອງຄວາມຊອບທຳ. ພຣະຄຳພີມັກກ່າວເຖິງ ຄວາມຫວັງວ່າເປັນການຄາດຫວັງທີ່ຈະມີຊີວິດ ນິລັນດອນຜ່ານສັດທາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຄົນທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ ຮັບພອນ, ຍມຍ 17:7. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປົກ ປ້ອງຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ, ຢອ 3:16.

ພວກເຮົາຈະມີຄວາມຫວັງດ້ວຍຄວາມອິດ ທິນ ແລະ ດ້ວຍພຣະຄຳພີ, ຣມ 15:4. ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ໃຫ້ເຮົາເຂົ້າສູ່ຄວາມຫວັງອັນມີຊີວິດຢູ່ໂດຍ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ, 1 ປຕ 1:3. ທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຫວັງຢ່າງນີ້ ກໍຊຳລະຕົນ ໃຫ້ບໍລິສຸດ, 1 ຢຮ 3:2-3.

ພວກທ່ານຕ້ອງມັງໜ້າ, ໂດຍມີຄວາມສະ ຫວ່າງຢ່າງບໍລິບູນຂອງຄວາມຫວັງ, 2 ນຟ 31:20. ໃຫ້ເບິ່ງວ່າພວກທ່ານມີສັດທາ, ຄວາມ ຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ, ແອວ 7:24 (1 ກຣທ 13:13; ມຣນ 10:20). ເຮົາຫວັງວ່າພວກທ່ານ ຈະໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ, ໂດຍຫວັງວ່າ ພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບຊີວິດນິລັນດອນ, ແອວ 13:27-29. ຖ້າພວກທ່ານມີສັດທາ, ພວກທ່ານ ກໍຫວັງ ໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມ ຈິງ, ແອວ 32:21 (ຮຮ 11:1). ຄວາມຫວັງມາ ຈາກສັດທາ ແລະ ເຮັດຫລັກໝັ້ນໃຫ້ແກ່ຈິດ ວິນຍານ, ອທ 12:4 (ຮຮ 6:17-19). ມະນຸດ ຕ້ອງມີຄວາມຫວັງ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈະຮັບມໍ ລະດົກບໍ່ໄດ້, ອທ 12:32. ມໍມອນໄດ້ສອນກ່ຽວ ກັບສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ, ມຣນ 7:1. ທ່ານຈະຫວັງໂດຍທາງການຊົດໃຊ້ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ເພື່ອຖືກຍົກຂຶ້ນສູ່ຊີວິດ

ນິລັນດອນ, ມຣນ 7:40-43. ພຣະວິນຍານບໍ່ ລິສຸດເຮັດໃຫ້ທ່ານເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຫວັງ, ມຣນ 8:26 (ຣມ 15:13).

ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຈາກຊີວິດມະຕະໄປແລ້ວ, ໝັ້ນ ຄົງ ໃນຄວາມຫວັງແຫ່ງການຟື້ນຄືນຊີວິດອັນ ຮຸ່ງເຫລື້ອມ, ຄພ 138:14.

ຫວ່ານຢາທີ່ກິເລອາດ

ຢາງໄມ້ຫອມ ຫລື ເຄື່ອງເທດທີ່ໃຊ້ສຳລັບ ການປິ່ນປົວບາດແຜ (ປຖກ 43:11; ຍມຍ 8:22; 46:11; 51:8). ຕົ້ນໄມ້ຊະນິດໜຶ່ງທີ່ຕະ ລິດນ້ຳຢາງ ຊຶ່ງຈາກນ້ຳຢາງນັ້ນ ມັນໄດ້ຖືກເຮັດ ເປັນຢາຂີ້ເຜີ້ງ ທີ່ມີເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຢູ່ ເມືອງກິເລອາດໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ຊຶ່ງຢາຂີ້ເຜີ້ງນັ້ນ ຮູ້ຈັກກັນດີວ່າ “ຫວ່ານຢາທີ່ ກິເລອາດ” (ປຖກ 37:25; ອຊກ 27:17).

ອະທິການ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງ ອາໂຣນ ນຳອີກ

ໝາຍເຖິງ “ດູແລ,” ໜ້າທີ່ ຫລື ຕຳແໜ່ງ ຂອງໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ. ອະທິການເປັນຕຳ ແໜ່ງທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງ ອາໂຣນ (ຄພ 20:67; 107:87-88), ແລະ ອະ ທິການເປັນຜູ້ຕັດສິນທົ່ວໄປໃນອິດສະຣາເອນ (ຄພ 107:72, 74).

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານ ເປັນຜູ້ດູແລ, ກຈກ 20:28. ເງື່ອນໄຂໄດ້ຖືກ ຕັ້ງໄວ້ສຳລັບອະທິການ, 1 ຕມທ 3:1-7 (ຕຕ 1:7).

ອະທິການຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ, ຄພ 20:67. ເອດເວີດ ພາດທຣິດ ໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນ ອະທິການສຳລັບສາດສະໜາຈັກ, ຄພ 41:9. ອະທິການສາມາດຫລົງເຫັນຂອງປະທານທາງ ວິນຍານ, ຄພ 46:27, 29. ມະຫາປະໂລຫິດ ສາມາດປະຕິບັດຕຳແໜ່ງຂອງອະທິການ, ຄພ 68:14, 19 (ຄພ 107:17). ອະທິການໄດ້ຖືກ ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄພ 72. ອະ ທິການຕ້ອງດູແລຄົນຍາກຈົນ, ຄພ 84:112. ອະທິການຕ້ອງປະຕິບັດເລື່ອງທາງຝ່າຍໂລກ ທັງໝົດ, ຄພ 107:68. ອະທິການເປັນປະທານ

ອະທິການຜູ້ຄວບຄຸມ

ຂອງ ຖານະ ປະ ໂລ ທິດ ແຫ່ງ ອາໂຣນ, ຄພ 107:87–88.

ອະທິການຜູ້ຄວບຄຸມ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຊັ້ນ ຜູ້ ໃຫຍ່ ໃນ ສາດສະໜາຈັກ. ເພິ່ນມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບດູແລ່ຝ່າຍສະຫວັດ ດີການ ໂດຍທົ່ວໄປຂອງສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 107:68). ອະທິການຜູ້ຄວບຄຸມ ແລະ ທີ່ປຶກສາຂອງເພິ່ນ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ ຄືກັນ, ເປັນຜູ້ຄວບຄຸມຖານະປະໂລທິດແຫ່ງ ອາໂຣນຂອງສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 68:16–17; 107:76, 87–88).

ເອດເວີດ ພາດທຣິດ ຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນ ອະທິການ, ຄພ 41:9. ອະທິການຕ້ອງຖືກເອີ້ນ ແລະ ຖືກ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ເປັນທາງການ ໂດຍຝ່າຍ ປະທານສູງສຸດ, ຄພ 68:14–15. ຕະກູນ ໂດຍ ກົງຂອງອາໂຣນ ຜູ້ເປັນລູກກີກ, ມີສິດທີ່ຈະ ຄວບຄຸມ ຖ້າຫາກໄດ້ຮັບການເອີ້ນ, ຖືກແຕ່ງ ຕັ້ງເປັນທາງການ, ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍຝ່າຍ ປະທານສູງສຸດ, ຄພ 68:16, 18–20. ອາດຖືກ ສອບ ສວນ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຝ່າຍປະທານສູງສຸດເທົ່າ ນັ້ນ, ຄພ 68:22–24 (ຄພ 107:82).

ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ.

ເບິ່ງ ໄຕ່ຕອງ; ທູນຂໍ; ນະມັດສະການ; ອາແມນ ນຳອີກ

ການສື່ສານດ້ວຍຄວາມຄາລະວະນຳພຣະ ເຈົ້າ ຊຶ່ງໃນລະຫວ່າງນັ້ນ ຜູ້ຄົນຈະຂອບພຣະ ໄທ ແລະ ທູນຂໍພອນ. ການອະທິຖານເປັນ ການກ່າວຕໍ່ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງເຮົາ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ການອະທິ ຖານ ສາມາດກ່າວອອກສຽງ ຫລື ກ່າວຢູ່ໃນ ໃຈ. ຄວາມຄິດຂອງຜູ້ຄົນ ກໍສາມາດເປັນຄຳ ອະທິຖານໄດ້ ຖ້າຫາກມັນເຈາະຈົງໃສ່ພຣະ ເຈົ້າ. ເພງຂອງຄົນຂອບທຳກໍສາມາດເປັນການ ອະທິຖານເຖິງພຣະເຈົ້າໄດ້ (ຄພ 25:12).

ຈຸດປະສົງຂອງການອະທິຖານ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອ ປ່ຽນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ເພື່ອຮັບ ປະກັນຕົວເຮົາເອງ ແລະ ເພື່ອຄົນອື່ນ ໃນພອນ ຕ່າງໆທີ່ພຣະເຈົ້າເຕັມພຣະໄທທີ່ຈະປະທານ ໃຫ້, ແຕ່ເຮົາຕ້ອງທູນຂໍກ່ອນຈະໄດ້ຮັບມັນ.

ເຮົາອະທິຖານເຖິງພຣະບິດາໃນພຣະນາມ ຂອງພຣະຄຣິດ (ຍຣ 14:13–14; 16:23–24). ເຮົາສາມາດອະທິຖານໃນພຣະນາມຂອງພຣະ ຄຣິດແທ້ໆ ເມື່ອຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຮົາ ເປັນຄວາມປາດຖະໜາຂອງພຣະຄຣິດ (ຍຣ 15:7; ຄພ 46:30). ແລ້ວເຮົາທູນຂໍສິ່ງທີ່ຖືກ ຕ້ອງ ແລະ ເປັນໄປໄດ້ສຳລັບພຣະເຈົ້າທີ່ຈະ ປະທານໃຫ້ (3 ນພ 18:20). ຄຳອະທິຖານ ບາງຢ່າງອາດບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳຕອບ ເພາະວ່າມັນບໍ່ ເຂົ້າກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະຄຣິດ, ແຕ່ເປັນ ຄວາມປາດຖະໜາທີ່ເຫັນແກ່ຕົວຂອງມະນຸດ (ຢກບ 4:3; ຄພ 46:9). ແນ່ນອນ, ຖ້າຫາກເຮົາ ທູນຂໍສິ່ງທີ່ບໍ່ຊອບທຳຈາກພຣະເຈົ້າ, ມັນຈະ ກາຍເປັນສິ່ງກ່າວໂທດເຮົາ (ຄພ 88:65).

ມະນຸດກໍເລີ່ມຕົ້ນຮ້ອງທູນ ໂດຍອອກພຣະ ນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ປຖກ 4:26. ຢູ່ທີ່ ແທ່ນບູຊາ, ອັບຣາຮາມກໍໄດ້ຮ້ອງທູນອອກ ພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ປຖກ 13:4. ຜູ້ ຮັບໃຊ້ຂອງອັບຣາຮາມໄດ້ອະທິຖານຂໍຄວາມ ຊ່ວຍເຫລືອເລື່ອງການຊອກຫາເມຍໃຫ້ອີ ຊາກ, ປຖກ 24:10–19. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຫ້າມຂ້າ ພະເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ຢຸດເຊົາອະທິຖານສຳລັບພວກ ເຈົ້າ ເພາະເປັນການຜິດຕໍ່ພຣະອົງ, 1 ຊມອ 12:23. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັບຟັງຄຳອະທິຖານ ຂອງຄົນຂອບທຳ, ສພສ 15:29. ຖ້າພວກເຈົ້າ ຊອກຫາເຮົາຢ່າງໝິດຈິດໝິດໃຈ ພວກເຈົ້າກໍ ຈະພົບເຮົາ, ຢມຍ 29:12–13.

ຈົ່ງອະທິຖານ ເພື່ອຜູ້ທີ່ຂົ່ມເຫັງເຈົ້າ, ມທ 5:44 (ລກ 6:28; 3 ນພ 12:44). ຈົ່ງອະທິຖານ ຫາພຣະບິດາຂອງເຈົ້າຜູ້ຢູ່ໃນທີ່ລັບລີ້, ມທ 6:5–8 (3 ນພ 13:5–8). ພວກເຈົ້າຄວນອະ ທິຖານດັ່ງນີ້, ມທ 6:9–13 (ລກ 11:2; 3 ນພ 13:9). ຈົ່ງໝັ້ນຂໍແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ, ມທ 7:7 (3 ນພ 14:7; ຄພ 4:7; 6:5; 66:9). ພຣະເຢຊູ ໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູແຕ່ຜູ້ດຽວ ເພື່ອອະທິຖານ, ມທ 14:23. ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງ ແລະ ອະທິຖານຢູ່, ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຕົກໄປໃນການທົດລອງ, ມທ 26:41 (ມຣກ 14:38; 3 ນພ 18:15–18; ຄພ 31:12). ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນທູນຂໍດ້ວຍສັດທາ, ຢາ ໃຫ້ມີໃຈສົງໄສ, ຢກບ 1:5–6 (ຄພ 42:68;

46:7). ຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຊອບທຳມີລິດສັກສິດ, ຢາກ 5:16.

ເຊື່ອພັງພຣະວິນຍານ ຊຶ່ງສອນມະນຸດໃຫ້ອະທິຖານ, 2 ນຟ 32:8–9. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັອງທູນຕໍ່ພຣະອົງດ້ວຍຄຳອ້ອນວອນຢ່າງສູດກຳລັງ, ອນ 1:4. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືສິນອິດເຂົ້າແລະ ອະທິຖານມາຫລາຍມື້, ແອວ 5:45–46 (ແອວ 26:22). ພວກເຂົາໄດ້ຍອມຕົນໃນການອະທິຖານ ແລະ ການຖືສິນອິດເຂົ້າ, ແອວ 17:3. ພວກທ່ານຈື່ຈຳໄດ້ບໍ່ເລື່ອງທີ່ຊີບິດໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບການອະທິຖານ ຫລື ການນະມັດສະການ, ແອວ 33:3. ຈົ່ງຖ່ອມຕົວ, ແລະ ອະທິຖານຢູ່ສະເໝີ, ແອວ 34:18–27. ຈົ່ງປຶກສານຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນການກະທຳທັງໝົດຂອງລູກ, ແອວ 37:37. ເຈົ້າຕ້ອງອະທິຖານຫາພຣະບິດາຢູ່ສະເໝີໃນນາມຂອງເຮົາ, 3 ນຟ 18:19–20. ຈົ່ງອະທິຖານນຳຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ, 3 ນຟ 18:21. ພຣະເຢຊູໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະບິດາ, 3 ນຟ 19:31–34 (ຍຣ 17; 3 ນຟ 18:16). ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ຄວນເຊົາອະທິຖານຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ, 3 ນຟ 20:1. ຖ້າຫາກເຂົາອະທິຖານ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຈດຕະນາອັນແທ້ຈິງຂອງໃຈ, ມັນຈະບໍ່ເປັນປະໂຫຍດກັບເຂົາເລີຍ, ມຣນ 7:6–9.

ຢ່າຂໍສິ່ງທີ່ເຈົ້າບໍ່ຄວນຂໍ, ຄພ 8:10. ຈົ່ງອະທິຖານສະເໝີ, ເພື່ອເຈົ້າຈະອອກມາຢ່າງຜູ້ຂະນະ, ຄພ 10:5. ເຮົາບັນຊາເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງອະທິຖານອອກສຽງ ແລະ ຢູ່ໃນໃຈຂອງເຈົ້ານຳອີກ, ຄພ 19:28. ພຣະວິນຍານຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ໂດຍການອະທິຖານດ້ວຍສັດທາ, ຄພ 42:14. ຈົ່ງໄປຍັງບ້ານແຫ່ງການອະທິຖານ ແລະ ຖວາຍສິນລະລຶກຂອງເຈົ້າ, ຄພ 59:9 (ມທ 21:13). ພໍ່ແມ່ຈະຕ້ອງສອນລູກຸງຂອງພວກເຂົາໃຫ້ອະທິຖານ, ຄພ 68:28. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງຊັກຊ້າໃນການໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາ, ຄພ 101:7–8 (ມຊຢ 21:15). ຈົ່ງຖ່ອມຕົວ; ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ຈະໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ຄຳອະທິຖານຂອງເຈົ້າ, ຄພ 112:10.

ອາດາມຖືກບັນຊາໃຫ້ເອິ້ນຫາພຣະເຈົ້າ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດ, ມຊ 5:8. ພຣະບິດາແລະ ພຣະບຸດໄດ້ປະກົດຕໍ່ໃຈເຊັ່ນ ສະມິດເພື່ອຕອບຄຳອະທິຖານຂອງເພິ່ນ, ຈສ—ປ 1:11–20.

ອະບິນາໄດ. ເບິ່ງ ຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອ, ການຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອ ນຳອີກ

ສາດສະດາຊາວນີໄຟ ໃນພຣະຄຳພີມີມອນ. ໄດ້ທຳນາຍວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະລົງໂທດຜູ້ຄົນຂອງກະສັດໂນອາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ຍົກເວັ້ນແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈ, ມຊຢ 11:20–25. ໄດ້ຖືກເອົາເຂົ້າຄູກ ເພາະການທຳນາຍເຖິງຄວາມພິນາດຂອງກະສັດໂນອາ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ມຊຢ 12:1–17. ໄດ້ສອນປະໂລຫິດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງກະສັດໂນອາເຖິງກົດຂອງໂມເຊ ແລະ ກົດຂອງພຣະຄຣິດ, ມຊຢ 12–16. ແອວມາຜູ້ເປັນບິດາ ໄດ້ເຊື່ອ ແລະ ໄດ້ຂຽນຖ້ອຍຄຳຂອງເພິ່ນໄວ້, ມຊຢ 17:2–4. ໄດ້ຖືກເຜົາຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍໂດຍກະສັດໂນອາ, ມຊຢ 17:20.

ອະໄພ, ໃຫ້ອະໄພ. ເບິ່ງ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ; ສາລະພາບ, ການສາລະພາບ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ບົດບາບ, ການບົດບາບ ນຳອີກ

ດັ່ງທີ່ໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ, ທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພ ໂດຍທົ່ວໄປ ແລ້ວມີຄວາມໝາຍຢູ່ສອງຢ່າງ: (1) ເມື່ອພຣະເຈົ້າໃຫ້ອະໄພແກ່ມະນຸດ, ພຣະອົງຈະລົບລ້າງ ຫລື ຍົກເລີກການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ລົງໂທດເພາະບາບ. ຜ່ານການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ, ການອະໄພບາບຈຶ່ງມີໃຫ້ສຳລັບທຸກຄົນທີ່ກັບໃຈ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ທີ່ຜິດຖານຄາດຕະກຳ ຫລື ບາບທີ່ອະໄພໃຫ້ບໍ່ໄດ້ເພາະການປະຕິເສດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. (2) ເມື່ອຜູ້ຄົນໃຫ້ອະໄພກັນແລະກັນ, ເຂົາຈະປະຕິບັດຕໍ່ກັນດ້ວຍຄວາມຮັກເໝືອນດັ່ງພຣະຄຣິດ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ຄົນທີ່ເຮັດຜິດຕໍ່ເຂົາ (ມທ 5:43–45; 6:12–15; ລກ 17:3–4; 1 ນຟ 7:19–21).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຮ້າຍງ່າຍ, ແລະ ມີຄວາມ

ອະມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ

ຮັກອັນໝັ້ນຄົງ, ທັງໃຫ້ອະໄພແກ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ການກະບົດຕໍ່ສູ້ເຮົາ, **ຈບຊ 14:18.** ເຖິງແມ່ນວ່າບາບຂອງໝູ່ເຈົ້ານັ້ນເປັນສິດແດງແຕ່ເຮົາກໍຈະຊຳລະໃຫ້ຂາວສະອາດດັ່ງນວນຝ້າຍ, **ອຊຍ 1:18.**

ຂໍຈົ່ງໂຜດຍົກໂທດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ, ເໝືອນຂ້ານ້ອຍຍົກໂທດໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຮັດຜິດຕໍ່ຂ້ານ້ອຍນັ້ນ, **ມທ 6:12 (ລກ 11:4; 3 ນພ 13:11).** ບຸດມະນຸດມີສິດອຳນາດທີ່ຈະອະໄພບາບກຳ, **ມທ 9:6 (ມທ 18:35; ມຮກ 2:10; ລກ 5:20-24).** ຖ້າພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍເຮັດຜິດຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງຍົກໂທດໃຫ້ລາວຈັກເທື່ອ, **ມທ 18:21-22 (ຄພ 98:40).** ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເວົ້າໝັ້ນປະໝາດຕໍ່ສູ້ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການອະໄພຈັກເທື່ອ, **ມຮກ 3:29 (ແອວ 39:6).** ຖ້າພີ່ນ້ອງເຮັດຜິດບາບ ແລະ ກັບໃຈ, ຈົ່ງຍົກໂທດໃຫ້ລາວ, **ລກ 17:3.** ພຣະບິດາເຈົ້າເອີຍ ໂຜດຍົກໂທດໃຫ້ພວກເຂົາດ້ວຍເຖີດ, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າພວກເຂົາກຳລັງເຮັດຫຍັງ, **ລກ 23:34.**

ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຂໍການໃຫ້ອະໄພ, **1 ນພ 7:21.** ໂປດໃຊ້ໂລຫິດທີ່ຊິດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພຈາກບາບຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, **ມຊຍ 4:2.** ຖ້າຫາກເຂົາສາລະພາບບາບຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ແລະ ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ແລະ ກັບໃຈ, ແລ້ວເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ອະໄພແກ່ເຂົາ, **ມຊຍ 26:29-31.**

ຄົນທີ່ກັບໃຈ ແລະ ເຮັດຕາມພຣະບັນຍັດຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, **ຄພ 1:32.** ຈົ່ງຍື່ນກຸ່ງຂອງເຈົ້າອອກມາ, ແລະ ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຖືກອະໄພໃຫ້ແລ້ວ, **ຄພ 31:5 (ຄພ 84:61).** ຄົນໃດທີ່ກັບໃຈຈາກບາບຂອງເຂົາ, ຄົນໆນັ້ນໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, ແລະ ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບໍ່ຈື່ຈຳມັນອີກເລີຍ, **ຄພ 58:42.** ເຮົາຈະໃຫ້ອະໄພຜູ້ທີ່ເຮົາຈະໃຫ້ອະໄພ, ແຕ່ພວກເຈົ້າຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ອະໄພມະນຸດທັງປວງ, **ຄພ 64:10.** ຕາບໃດທີ່ພວກເຈົ້າໃຫ້ອະໄພການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຈົ້າແກ່ກັນ ແລະ ກັນສັນໃດ, ແມ່ນແຕ່ສັນນັ້ນ, ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະໃຫ້ອະໄພແກ່ພວກເຈົ້າ, **ຄພ 82:1.**

ຜູ້ທີ່ເຮົາຮັກ ເຮົາຈະຕິສອນດ້ວຍ ເພື່ອວ່າບາບຂອງພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, **ຄພ 95:1.**

ເຮົາໄດ້ໃຫ້ອະໄພແກ່ເຈົ້າ ສຳລັບການລ່ວງລະເມີດຂອງເຈົ້າ, **ມຊ 6:53.**

ອະມະຕະ, ຄວາມເປັນອະມະຕະ. ເບິ່ງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດ; ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ; ລອດ, ຄວາມລອດ *ນຳອີກ*

ສະພາບຂອງການມີຊີວິດຢູ່ຕະຫລອດການໃນສະພາວະທີ່ໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດແລ້ວ, ບໍ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ.

ພຣະອົງເປັນຄົນມາແລ້ວ, **ມຮກ 16:6.** ຄົນທັງປວງກໍຈະຖືກບັນດານໃຫ້ມີຊີວິດ ເພາະກ່ຽວເນື່ອງກັບພຣະຄຣິດສັນນັ້ນ, **1 ກອທ 15:22.** ສະພາບຊຶ່ງຕ້ອງເປື້ອຍເນົາຕ້ອງຖືກປ່ຽນແປງສູ່ສະພາບທີ່ບໍ່ເປື້ອຍເນົາຈັກເທື່ອ, **1 ກອທ 15:53-54.** ພຣະເຢຊູໄດ້ກຳຈັດລິດແຫ່ງຄວາມຕາຍ ແລະ ໄດ້ເປີດເຜີຍຢາງຈະແຈ້ງເຖິງຊີວິດອັນຕາຍບໍ່ໄດ້, **2 ຕມທ 1:10.**

ຄວາມເປັນອະມະຕະຄືການກັບຄືນເຂົ້າຫາກັນຂອງວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍ, **2 ນພ 9:13.** ວິນຍານກັບຮ່າງກາຍຮ່ວມເຂົ້າຫາກັນກາຍເປັນອະມະຕະ, ບໍ່ຕາຍອີກຈັກເທື່ອ, **ແອວ 11:45.**

ຄົນທີ່ຊື່ສັດຈະໄດ້ສວມມົງກຸດດ້ວຍຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ, **ຄພ 75:5.** ແຜ່ນດິນໂລກຈະຢູ່ໃນສະພາບທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ອະມະຕະ, **ຄພ 77:1 (ຄພ 130:9).**

ວຽກງານ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າຄືການກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນຂອງມະນຸດ, **ມຊ 1:39.**

ອະມາລີໂຄຢາ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຊາວນີໂຟຄົນໜຶ່ງທີ່ທໍລະຍົດ ຜູ້ມີອຳນາດໃນບັນດາຊາວເລມັນ ແລະ ໄດ້ນຳພາພວກເຂົາມາເຮັດເສັກກັບຊາວນີໂຟ (ແອວ 46-51).

ອັກຄະສາວົກ. ເບິ່ງ ສານຸສິດ; ເປີດເຜີຍ, ການເປີດເຜີຍ *ນຳອີກ*

ໃນພາ ສາກຣິກ, ອັກຄະສາວົກ ໝາຍເຖິງ “ຜູ້ຖືກສົ່ງໄປ.” ເປັນຕຳແໜ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ອັກຄະສາວົກສິບສອງ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເລືອກ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນສານຸສິດທີ່ໃກ້ຊິດທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍລະຫວ່າງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະອົງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ (ລກ 6:13; ຢຣ 15:16). ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງເຂົາເຈົ້າໄປ ເພື່ອເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດແທນພຣະອົງຫລັງຈາກ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ. ທັງໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ ໃນກຸ່ມອັກຄະສາວົກສິບສອງ ໃນສາດສະໜາຈັກທີ່ໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູໃນວັນເວລານີ້, ອັກຄະສາວົກເປັນພະຍານພິເສດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຕະຫລອດທົ່ວໂລກ ເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ ແລະ ເຖິງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງຈາກຄວາມຕາຍ (ກຈກ 1:22; ຄພ 107:23).

ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງພື້ນຖານຂອງອັກຄະສາວົກ ແລະ ສາດສະດາ, ອຟຊ 2:20; 4:11.

ລີໂຮ ແລະ ນີໂຟໄດ້ເຫັນອັກຄະສາວົກສິບສອງຕິດຕາມພຣະເຢຊູລົງມານຳກັນ, 1 ນຟ 1:10; 11:34. ອັກຄະສາວົກເປັນຜູ້ຕັດສິນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ມມ 3:18.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາ ແລະ ອັກຄະສາວົກ ຈະຖືກຕັດອອກ, ຄພ 1:14 (3 ນຟ 12:1). ການເອີ້ນ ແລະ ພາລະກິດຂອງອັກຄະສາວົກສິບສອງໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ, ຄພ 18:26–36. ໃຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນອັກຄະສາວົກ, ຄພ 20:2; 21:1. ອັກຄະສາວົກເປັນພະຍານພິເສດເຖິງພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ຖືຂໍ້ກະແຈຂອງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ, ຄພ 27:12 (ຄພ 112:30–32). ອັກຄະສາວົກສິບສອງເປັນກຸ່ມທີ່ມີສິດອຳນາດເທົ່າທຽມກັບຝ່າຍປະທານສູງສຸດ, ຄພ 107:23–24. ອັກຄະສາວົກສິບສອງເປັນສະພາສູງເຄື່ອນທີ່ຄວບຄຸມ, ຄພ 107:33.

ອັກຄະສາວົກຖືຂໍ້ກະແຈຂອງວຽກງານເຜີຍແຜ່, ຄພ 107:35. ໜ້າທີ່ບາງຢ່າງຂອງອັກຄະສາວົກໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້, ຄພ 107:58. ເຮົາກ່າວກັບອັກຄະສາວົກສິບສອງຄືນ: ຈົ່ງຕິດຕາມເຮົາມາ, ແລະ ລ້ຽງດູແກະຂອງເຮົາ, ຄພ 112:14–15.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນອັກຄະສາວົກ, ຫຼຸຊ 1:6.

ການ ເລືອກອັກຄະສາວົກ: ອັກຄະສາວົກໄດ້ຖືກເລືອກໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຢຣ 6:70; 15:16).

ພຣະ ເຢຊູໄດ້ເລືອກເອົາອັກຄະສາວົກສິບສອງຈາກບັນດາສານຸສິດຂອງພຣະອົງ, ລກ 6:13–16. ມັດເທຍໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນອັກຄະສາວົກ, ກຈກ 1:21–26.

ອໍລີເວີ ຄາວເດີຣີ ແລະ ເດວິດ ວິດເມີ ຖືກບັນຊາໃຫ້ຂອກຫາອັກຄະສາວົກສິບສອງ, ຄພ 18:37–39.

ອັກຄະສາວົກສິບສອງ, ກຸ່ມ. ເບິ່ງ ອັກຄະສາວົກ

ອັກຄະທູດ. ເບິ່ງ ມີຄາເອນ; ອາດາມ *ນຳອີກ*

ມີຄາເອນ, ຫລີ ອາດາມ, ແມ່ນ ອັກຄະທູດຫລື ທົວໜ້າທູດ.

ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ສະ ເດັດ ລົງ ມາ ຈາກ ສະ ຫວັນ ດ້ວຍ ສຽງ ຮ້ອງ ອັນ ດັງ, ສຽງ ຂອງ ອັກຄະ ທູດ, 1 ທສນ 4:16. ມີຄາເອນແມ່ນ ອັກຄະ ທູດ, ຢດ 1:9 (ຄພ 29:26; 88:112; 128:20–21).

ອັກຄຣີປາ. ເບິ່ງ ໂປໂລ *ນຳອີກ*

ໃນ ພຣະຄຳພີ ໃໝ່, ລູກຊາຍຂອງເຮໂຣດ ອັກຄຣີປາ ທີ່ໜຶ່ງ ແລະ ອ້າຍຂອງເບນີເກ ແລະ ດູຊິນລາ. ເພິ່ນເປັນກະສັດແຫ່ງຊານຊິດ, ຕັ້ງຢູ່ໃນເລບານອນ. ເພິ່ນໄດ້ຟັງອັກຄະສາວົກໂປໂລ ແລະ ເກືອບຖືກຊັກຈູງໃຫ້ກາຍເປັນຄົນຄຣິດສະຕຽນ (ກຈກ 25–26; ຈສ—ປ 1:24).

ອັດຊີເຣຍ

ຈັກກະພົບໃນສະໄໝບູຮານ, ພ້ອມດ້ວຍບາບີໂລນຄູ່ແຂ່ງຂອງຈັກກະພັດ, ບົກຄອງແຂວງ

ອັນເດອາ

ເກົ່າ ແກ່ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ຂອງ ຊີ ເຣຍ ແລະ ພິລິດສະຕິນຕະຫລອດເກືອບທຸກສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ. ເຖິງແມ່ນວ່າຊາວອັດເຊເຣຍໄດ້ເປັນພະລັງອັນສຳຄັນນັບແຕ່ກາງສັດຕະວັດທີ 12 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຈົນເຖິງປາຍສັດຕະວັດທີ 7 ກ່ອນ ຄ.ສ., ແຕ່ພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ສາມາດສ້າງໂຄງຮ່າງທາງການເມືອງທີ່ໝັ້ນຄົງໄດ້. ພວກເຂົາບົກຄອງດ້ວຍວິທີຂົ່ມເຫັງ, ປາບສັດຕູດ້ວຍໄຟ ແລະ ດາບ ຫລື ຕັດກຳລັງຂອງພວກເຂົາດ້ວຍການຍ້າຍພົນລະເມືອງຢ່າງຫລວງຫລາຍໄປຫາສ່ວນອື່ນໆຂອງຈັກກະພົບຂອງພວກເຂົາ. ປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ໃຕ້ກົດບັງຄັບຂອງຊາວອັດເຊເຣຍ ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບຈັກກະພົບຢູ່ເລື້ອຍໆ. (ເບິ່ງ 2 ກສ 18-19; 2 ຂຄ 32; ອຊຢ 7:17-20; 10; 19; 37.)

ອັນເດອາ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ນ້ອງຊາຍຂອງຊີໂມນເປໂຕ ແລະ ໜຶ່ງໃນອັກຄະສາວິກສິບສອງຄົນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນໃນລະຫວ່າງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ໃນຊ່ວງມະຕະຂອງພຣະອົງ (ມທ 4:18-19; ມຣກ 1:16-18, 29).

ອັນນາ. ເບິ່ງ ກາຢະຟາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ມີອິດທິພົນຫລາຍໃນສານຊານເຣດຣິນ. ເມື່ອພຣະເຢຊູຖືກຈັບ, ທ່າອິດ ໄດ້ຖືກພາໄປຫາເພີນກ່ອນ (ຍຮ 18:13); ເພີນກໍມີສ່ວນທີ່ສຳຄັນນຳອີກໃນຄະດີຂອງອັກຄະສາວິກ (ກຈກ 4:3-6).

ອັບປະໂຫຍດ, ຄວາມອັບປະໂຫຍດ. ເບິ່ງ ຄວາມຕາຍທາງວິນຍານ; ນະລົກ; ບຸດແຫ່ງຄວາມຈົບຫາຍ; ມານ ນຳອີກ

ສະພາບທີ່ຖືກຢຸດຢັ້ງບໍ່ໃຫ້ກ້າວໜ້າ ແລະ ຖືກປະຕິເສດບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າຫາທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ. ຄວາມອັບປະໂຫຍດມີຢູ່ໃນຫລາຍລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນ ແຫ່ງຄວາມສູງສົ່ງຂອງຊັ້ນສູງ ໃນບາງລະດັບຈະຖືກກຳນົດໃນຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ສິດທິພິ

ເສດຂອງເຂົາ, ແລະ ເຂົາຈະອັບປະໂຫຍດເຖິງຂັ້ນນັ້ນ.

ວິບັດແກ່ເຈົ້າຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ! ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມອັບປະໂຫຍດຫລາຍກວ່າ, ມທ 23:14. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເວົ້າໝັ້ນປະໝາດຕໍ່ສູ້ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈະຢູ່ໃນຂັ້ນອັນຕະລາຍແຫ່ງຄວາມອັບປະໂຫຍດນິລັນດອນ, ມຣກ 3:29. ຄົນທີ່ເຮັດການຊົ່ວຈະອອກມາສູ່ການພື້ນຄົນຊີວິດທີ່ອັບປະໂຫຍດ, ຢຮ 5:29 (3 ນພ 26:5). ຜູ້ກິນ ແລະ ດື່ມໂດຍບໍ່ມີຄ່າຄວນ, ກໍກິນ ແລະ ດື່ມເປັນເຫດໃຫ້ຕົນຖືກພິພາກສາລົງໂລດ, 1 ກຣທ 11:29 (3 ນພ 18:28-29).

ຄົນທີ່ບໍ່ກັບໃຈ, ຮັບບັບຕິສະມາ, ແລະ ອົດທົນ ຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ຈະຕ້ອງອັບປະໂຫຍດ, 2 ນພ 9:24 (ມຣກ 16:16; ອທ 4:18; ຄພ 68:9; 84:74). ຄົນຊົ່ວຈະທຸກທໍລະມານໃຈ ທີ່ຈະຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າຍິ່ງກວ່າກັບຈິດວິນຍານທີ່ອັບປະໂຫຍດໃນນະລົກ, ມມ 9:4.

ຄົນໃດທີ່ບໍ່ເຮັດຫຍັງເລີຍຈົນກວ່າເຂົາຖືກບັນຊາໃຫ້ເຮັດ, ຄົນໆນັ້ນຍ່ອມອັບປະໂຫຍດ, ຄພ 58:29. ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແລະ ເປັນນິດ ຈະປະຕິບັດຕາມກົດ, ຖ່າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈະອັບປະໂຫຍດ, ຄພ 132:6.

ອັບຮາມ. ເບິ່ງ ອັບຮາຮາມ

ອັບຮາຮາມ. ເບິ່ງ ພັນທະສັນຍາຂອງອັບຮາຮາມ ນຳອີກ

ລູກຊາຍຂອງເຕຣາ, ເກີດໃນເມືອງອູເຣແຫ່ງເຄນເດຍ (ປຖກ 11:26, 31; 17:5). ສາດສະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍານິລັນດອນໄວ້ກັບເພີນ, ຊຶ່ງໂດຍຜ່ານເພີນ ປະຊາຊາດທັງປວງຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນ. ຊື່ດັ້ງເດີມຂອງອັບຮາຮາມແມ່ນ ອັບຮາມ.

ໄດ້ຍ້າຍໄປຢູ່ເມືອງຮາຮານ, ບ່ອນທີ່ເຕຣາໄດ້ຕາຍໄປ, ປຖກ 11:31-32 (ອຣຣ 2:1-5). ໄດ້ຖືກເອີ້ນໂດຍພຣະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ເດີນທາງໄປຫາການາອານ ແລະ ເພື່ອຮັບພັນທະສັນຍາແຫ່ງສະຫວັນ, ປຖກ 12:1-8 (ອຣຣ 2:4, 15-17). ໄດ້ເດີນທາງໄປປະເທດເອຢິບ, ປຖກ

12:9–20 (ອຣຮ 2:21–25). ໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ ເຮັບໂຣນ, **ປຖກ** 13:18. ໄດ້ຊ່ວຍກູ້ຊີວິດຂອງ ໂລດ, **ປຖກ** 14:1–16. ໄດ້ພົບກັບ ເມນ ຄີ ເສ ເດັກ, **ປຖກ** 14:18–20. ນາງຮາກາໄດ້ເກີດລູກ ຊາຍໃຫ້ເພິ່ນຊື່ ອິດຊະມາເອນ, **ປຖກ** 16:15–16. ຊື່ຂອງເພິ່ນໄດ້ຖືກປ່ຽນເປັນ ອັບຣາຮາມ, **ປຖກ** 17:5. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກອັບຣາ ຮາມ ແລະ ນາງຊາຣາ ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມີລູກ ຊາຍ, **ປຖກ** 17:15–22; 18:1–14. ນາງຊາຣາ ໄດ້ເກີດ ລູກ ຊາຍ ໃຫ້ເພິ່ນ ຊື່ ອີຊາກ, **ປຖກ** 21:2–3. ໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ຖວາຍອີຊາກ, **ປຖກ** 22:1–18. ນາງຊາຣາໄດ້ຕາຍໄປ ແລະ ຖືກຝັງ ໄວ້, **ປຖກ** 23:1–2, 19. ອັບຣາຮາມໄດ້ຕາຍໄປ ແລະ ຖືກຝັງໄວ້, **ປຖກ** 25:8–10.

ຄວາມເຕັມໃຈຂອງອັບຣາຮາມທີ່ຈະຖວາຍ ອີຊາກເປັນລັກສະນະດຽວກັນກັບພຣະເຈົ້າ ຖວາຍພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກກຳເນີດຂອງພຣະ ອົງ, **ຍຄ** 4:5. ໄດ້ຈ່າຍສ່ວນສິບໃຫ້ແກ່ເມນຄີເສ ເດັກ, **ແອວ** 13:15. ໄດ້ເຫັນລ່ວງໜ້າ ແລະ ໄດ້ ເປັນພະຍານເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະ ຄຣິດ, **ຮລມ** 8:16–17.

ໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດຈາກເມນຄີເສເດັກ, **ຄພ** 84:14. ຄົນຊື່ສັດກາຍເປັນເຊື້ອສາຍຂອງ ອັບຣາຮາມ, **ຄພ** 84:33–34 (ຄລຕ 3:27–29). ໄດ້ຮັບທຸກສິ່ງທັງປວງໂດຍການເປີດເຜີຍ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມສູງສົ່ງຂອງເພິ່ນ, **ຄພ** 132:29.

ໄດ້ສະແຫວງຫາພອນຂອງບັນພະບຸລຸດ ແລະ ການມອບໝາຍສູ່ຖານະປະໂລຫິດ, **ອຣຮ** 1:1–4. ໄດ້ຖືກປະໂລຫິດປອມແຫ່ງ ເຄນເດຍຂົ່ມເຫັງ, **ອຣຮ** 1:5–15. ໄດ້ຖືກໄວ້ຊີ ວິດໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ອຣຮ** 1:16–20. ໄດ້ ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບດວງຕາເວັນ, ດວງເດືອນ, ແລະ ດວງດາວ, **ອຣຮ** 3:1–14. ໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບຊີ ວິດກ່ອນເກີດ ແລະ ການສ້າງ, **ອຣຮ** 3:22–28.

ໜັງສືອັບຣາຮາມ: ເປັນບັນທຶກບູຮານທີ່ ຖືກຂຽນໄວ້ໂດຍອັບຣາຮາມ ຊຶ່ງກາຍເປັນກຳ ມະສິດຂອງສາດສະໜາຈັກໃນປີ 1835. ບັນ ທຶກດັ່ງກ່າວ ແລະ ສົບທີ່ອາບຢາຈຳນວນໜຶ່ງ ໄດ້ຖືກຄົ້ນພົບເຫັນຢູ່ໃນຫ້ອງຝັງສົບໃຕ້ດິນຢູ່ ປະເທດເອຢິບ ໂດຍແອນໂທນີໂອ ເລໂບໂລ,

ຜູ້ໄດ້ເຮັດພິໄນກຳມອບໃຫ້ແກ່ໄມໂກ ແຊນເລີ. ທ່ານແຊນເລີໄດ້ຈັດສະແດງມັນໃນສະຫະ ລັດອາເມຣິກາໃນປີ 1835. ພູ່ເພື່ອນຈຳນວນ ໜຶ່ງຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຊື້ມັນຈາກທ່ານ ແຊນເລີ ແລະ ໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ສາດສະດາ, ຜູ້ໄດ້ແປມັນ. ປະຈຸບັນນີ້ ຈຳນວນໜຶ່ງຂອງບັນ ທຶກນີ້ມີຢູ່ໃນພຣະຄຳພີໄຂ່ມຸກອັນລຳຄ່າ.

ບົດທີ 1 ບັນທຶກປະສົບການຂອງອັບຣາ ຮາມຢູ່ໃນເມືອງອູເຣແຫ່ງເຄນເດຍ, ບ່ອນທີ່ ປະໂລຫິດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ໄດ້ພະຍາຍາມຂ້າເພິ່ນ ເປັນເຄື່ອງຖວາຍ. ບົດທີ 2 ບອກເຖິງການເດີນ ທາງຂອງເພິ່ນໄປຫາການາອານ. ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ເຮັດພັນທະ ສັນຍາກັບເພິ່ນ. ບົດທີ 3 ບັນທຶກວ່າອັບຣາຮາມ ໄດ້ເຫັນ ຈັກກະວານ ແລະ ຮູ້ຈັກຄວາມສຳພັນ ຂອງດາວພະເຄາະຕ່າງໆໃນພັນທະວັນ. ບົດ ທີ 4–5 ເປັນບັນທຶກອີກເຫລື້ມໜຶ່ງຂອງການ ສ້າງ.

ເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ: ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄຳ ສັນຍາ ແລະ ພັນທະສັນຍາຕ່າງໆ ຊຶ່ງພຣະ ເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບອັບຣາຮາມ ໂດຍການເຊື້ອ ພັງກົດ ແລະ ພິທີການແຫ່ງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຊາຍ ແລະ ຍິງ ສາມາດຮັບ ພອນເຫລົ່ານີ້ ຖ້າຫາກເຂົາເປັນທາຍາດໂດຍ ແທ້ຂອງອັບຣາຮາມ ຫລື ຖ້າຫາກເຂົາໄດ້ຖືກ ຮັບເຂົ້າຢູ່ໃນຄອບຄົວຂອງອັບຣາຮາມ ໂດຍ ການຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ຮັບບັບຕິ ສະມາ (ຄລຕ 3:26–29; 4:1–7; ຄພ 84:33–34; 103:17; 132:30–32; ອຣຮ 2:9–11). ຜູ້ ສືບຕະກຸນ ໂດຍແທ້ຂອງອັບຣາຮາມ ອາດ ສູນເສຍພອນຈາກການບໍ່ເຊື້ອພັງ (ຣມ 4:13; 9:6–8).

ອາຊາ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ກະສັດອົງທີສາມແຫ່ງຢູ ດາ. ພຣະຄຳພີບັນທຶກວ່າ “ເພິ່ນກໍຍັງຊື່ສັດຕໍ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫລອດຊົ່ວຊີວິດຂອງເພິ່ນ” (1 ກສ 15:14). ໃນສະໄໝການປົກຄອງຂອງ ເພິ່ນ, ເພິ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ກອງທັບຂອງເພິ່ນມີ ພະລັງຫລາຍ, ໄດ້ໂຍນແອກຂອງຊາວເອທິ

ອາເຊ

ໂອເປຍຖິ້ມ, ໄດ້ກຳຈັດຮູບບູຊາທັງໝົດຖິ້ມ, ແລະ ໄດ້ເຊື່ອເຊີນຜູ້ຄົນໃຫ້ເຮັດພັນທະສັນຍາທີ່ຈະສະແຫວງຫາພຣະເຢໂຣວາ (1 ກສ 15-16; 2 ຂຄ 14-16). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອເພິ່ນເປັນພະຍາດທີ່ຕີນຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊ່ວຍເຫລືອເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ຕາຍໄປ (1 ກສ 15:23-24; 2 ຂຄ 16:12-13).

ອາເຊ. ເບິ່ງຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບກັບນາງສີລະປາ, ສາວໂຊ້ຂອງນາງເລອາ (ປຖກ 30:12-13).

ຜູ້ຳຂອງອາເຊ: ຢາໂຄບໄດ້ອວຍພອນອາເຊ (ປຖກ 49:20), ແລະ ໂມເຊໄດ້ອວຍພອນເຊື້ອສາຍຂອງອາເຊ (ພຍຍ 33:1, 24-29). ເຊື້ອສາຍເຫລົ່ານັ້ນຖືກເອີ້ນວ່າ “ທະຫານທີ່ມີຊື່ສຽງດີ” (1 ຂຄ 7:40).

ອາດາມ. ເບິ່ງການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ມີຄາເອນ; ອັກຄະທູດ; ອາດາມ-ອອນໄດ-ອາມັນ; ເອເດນ; ເອວາ ນຳອີກ

ມະນຸດຄົນທຳອິດທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ໃນໂລກ.

ອາດາມແມ່ນບິດາ ແລະ ບິຕຸຂອງມະນຸດຊາດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ການລ່ວງລະເມີດຂອງລາວຢູ່ໃນສວນເອເດນ (ປຖກ 3; ຄພ 29:40-42; ມຊ 4) ເຮັດໃຫ້ລາວຕ້ອງ “ຕົກ” ແລະ ກາຍເປັນມະຕະ, ຊຶ່ງເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ຈຳເປັນກ່ອນມະນຸດຊາດຈະຈະເລີນກ້າວໜ້າຢູ່ເທິງໂລກນີ້ (2 ນພ 2:14-29; ແອວ 12:21-26). ສະນັ້ນ ອາດາມ ແລະ ເອວາ ຈຶ່ງຄວນໄດ້ຮັບກຽດສຳລັບບົດບາດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການເຮັດໃຫ້ຄວາມເຕີບໂຕມີລັນດອນຂອງເຮົາເປັນໄປໄດ້. ອາດາມໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ ໃນທຸກວັນນີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ມີຄາເອນ (ດນອ 7; ຄພ 27:11; 107:53-54; 116; 138:38). ເພິ່ນເປັນອັກຄະທູດ (ຄພ 107:54) ແລະ ຈະມາສູ່ໂລກອີກໃນຖານະເປັນບິຕຸຂອງຄອບຄົວມະນຸດ (ຄພ 116).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດໃນຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງພຣະອົງເອງ, ປຖກ 1:26-28 (ມຊ 2:26-28; ອຣສ 4:26-28). ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບສິດໃຫ້ມະນຸດຄອບຄອງເໜືອທຸກສິ່ງທັງປວງ ແລະ ໄດ້ບັນຊາເຂົາໃຫ້ມີລູກເຕົ້າມາກຫລາຍຈົນເຕັມແຜ່ນດິນໂລກ, ປຖກ 1:28-31 (ມຊ 2:28-31; ອຣສ 4:28-31). ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄວ້ໃນສວນເອເດນ ແລະ ໄດ້ສົ່ງທ້າມເຂົາເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ກິນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ຮູ້ຈັກຄວາມດີ ແລະ ຮູ້ຈັກຄວາມຊົ່ວ, ປຖກ 2:7-9, 15-17 (ມຊ 3:7-9, 15-17; ອຣສ 5:7-13). ອາດາມໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ສັດທຸກຊະນິດທີ່ມີຊີວິດ, ປຖກ 2:19-20 (ມຊ 3:19-20; ອຣສ 5:20-21). ອາດາມ ແລະ ເອວາໄດ້ແຕ່ງງານກັນໂດຍພຣະເຈົ້າ, ປຖກ 2:18-25 (ມຊ 3:18-25; ອຣສ 5:14-21). ອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄດ້ຖືກຊາຕານລ້ຽວ, ໄດ້ກິນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມ, ແລະ ໄດ້ຖືກໄລ່ອອກຈາກສວນເອເດນ, ປຖກ 3 (ມຊ 4). ອາດາມມີອາຍຸໄດ້ 930 ປີ ຕອນລາວໄດ້ຕາຍໄປ, ປຖກ 5:5 (ມຊ 6:12).

ອາດາມເປັນມະນຸດຄົນທຳອິດ, ຄພ 84:16. ກ່ອນລາວຕາຍ ອາດາມໄດ້ເອີ້ນລູກຫລານທີ່ຊອບທຳຂອງລາວໃຫ້ໄປເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່ອາດາມ-ອອນໄດ-ອາມັນ ແລະ ໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ, ຄພ 107:53-57.

ອາດາມໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ, ມຊ 5:4-8. ອາດາມໄດ້ຮັບບັບຕີສະມາ, ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງສູ່ຖານະປະໂລຫິດ, ມຊ 6:51-68.

ອາດາມ-ອອນໄດ-ອາມັນ. ເບິ່ງ ອາດາມ ນຳອີກ

ສະຖານ ທີ່ ທີ່ ອາດາມ ໄດ້ ອວຍ ພອນ ລູກຫລານທີ່ຊອບທຳຂອງລາວ ສາມປີກ່ອນລາວໄດ້ຕາຍໄປ (ຄພ 107:53-56) ແລະ ເປັນສະຖານທີ່ ທີ່ລາວຈະກັບຄືນມາຫາອີກກ່ອນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ (ຄພ 116).

ອານາ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຍິງໝໍທຳນາຍຄົນໜຶ່ງ

ຂອງເຜົ່າອາເຊ. ໃນເວລາການກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູ, ນາງເປັນແມ່ໝ້າຍທີ່ແກ່ ຊະລາຫລາຍແລ້ວ. ນາງໄດ້ເຫັນພຣະກຸມມານນ້ອຍເຢຊູຕອນພຣະອົງຖືກພາໄປຖວ່າຍໃນພຣະວິຫານ ແລະ ໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ ພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ໄຖ່ (ລກ 2:36-38).

ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກ

ສະຫວັນ. ເບິ່ງ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ລັດສະໝີພາບຂອງຊັ້ນສູງ ນຳອີກ

ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກແມ່ນ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ (ຄພ 65). ຈຸດປະສົງຂອງສາດສະໜາຈັກແມ່ນເພື່ອຕຽມສະມາຊິກໃຫ້ມີຊີວິດຕະຫລອດການໃນອານາຈັກຊັ້ນສູງ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບາງເທື່ອພຣະຄຳພີເອີ້ນສາດສະໜາຈັກວ່າເປັນອານາຈັກສະຫວັນ, ໝາຍຄວາມວ່າ ສາດສະໜາຈັກເປັນອານາຈັກສະຫວັນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍເປັນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແຕ່ໃນເວລານີ້ມັນຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນອານາຈັກຝ່າຍສາດສະໜາເທົ່ານັ້ນ. ໃນໄລຍະພັນປີ, ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະເປັນທັງຝ່າຍການເມືອງ ແລະ ຝ່າຍສາດສະໜາ.

ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄື ກະສັດສິບໄປ, ພສສ 10: 16 (ພສສ 11 :4). ພຣະເຈົ້າແຫ່ງພ່າສະຫວັນຈະຕັ້ງອານາຈັກໜຶ່ງຂຶ້ນ ຊຶ່ງຈະບໍ່ສູນຫາຍໄປຈັກເທື່ອ, ດນອ 2:44 (ຄພ 138:44).

ຈົ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ສາ ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນມາໃກ້ແລ້ວ, ມທ 3:2 (ມທ 4:17). ຂໍໃຫ້ອານາຈັກຂອງພຣະອົງມາຕັ້ງຢູ່, ມທ 6:10. ແຕ່ກ່ອນອື່ນໝົດ ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງສະແຫວງຫາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ມທ 6:33 (3 ນພ 13:33). ເຮົາຈະມອບຂໍ້ກະແຈຂອງອານາຈັກໃຫ້ເຈົ້າ, ມທ 16:19. ຈົ່ງມາຮັບເອົາອານາຈັກຊຶ່ງໄດ້ຖືກຈັດຕຽມໄວ້ສຳລັບ

ພວກເຈົ້າ, ມທ 25:34. ຈົນກວ່າວັນນັ້ນມາເຖິງທີ່ເຮົາຈະຮັບສິນລະລຶກກັບພວກເຈົ້າໃນອານາຈັກແຫ່ງພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ມທ 26:26-29. ພວກເຈົ້າຈະເຫັນສາດສະດາທຸກຄົນໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ລກ 13:28. ຄົນຊົ່ວຊ້າອະທຳຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, 1 ກຣທ 6:9. ສິ່ງທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ເລືອດ ຈະມີສ່ວນໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້, 1 ກຣທ 15:50.

ກ່ອນທີ່ພວກທ່ານຈະຊອກຫາຄວາມຮັ່ງມີນັ້ນ ພວກທ່ານຄວນຊອກຫາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນ, ຢຄ 2:18. ສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດຈະບໍ່ໄດ້ຮັບອານາຈັກສະຫວັນເປັນມູນມໍລະດົກໄດ້ເລີຍ, ແອວ 11:37.

ເຈົ້າຈະໄດ້ພັກຜ່ອນນຳເຂົາໃນອານາຈັກຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ຄພ 15:6. ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບອານາຈັກແລ້ວ ຫລື ຂໍ້ກະແຈຂອງສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແລ້ວ, ຄພ 42:69 (ຄພ 65:2). ຂໍໃຫ້ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈົ່ງຂະຫຍາຍອອກໄປ ເພື່ອວ່າອານາຈັກສະຫວັນຈະມາ, ຄພ 65:5-6. ຂໍ້ກະແຈແຫ່ງອານາຈັກຈະບໍ່ຖືກເອົາໄປຈາກເຈົ້າ, ຄພ 90:3. ຄົນໃດທີ່ຮັບເອົາເຈົ້າດັ່ງເດັກນ້ອຍໆ, ກໍໄດ້ຮັບເອົາອານາຈັກຂອງເຮົາ, ຄພ 99:3. ດັ່ງນັ້ນ ສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາຈະຖືກເອີ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ແມ່ນແຕ່ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຄພ 115:4. ສະຫວັນໄດ້ເປີດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນອານາຈັກຊັ້ນສູງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 137:1-4.

ອານໄທ-ນີໄຟ-ລີໄຮ. ເບິ່ງ ໂມໂຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ; ອຳໂມນ, ລູກຊາຍຂອງໂມໂຊຢາ; ຮີລາມັນ, ພວກລູກຊາຍຂອງ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຊື່ທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໂດຍພວກລູກຊາຍຂອງໂມໂຊຢາ. ຫລັງຈາກການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້, ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າຜູ້ຄົນຂອງອຳໂມນນຳອີກ, ໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢ່າງຊື່ສັດຕະຫລອດຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ (ແອວ 23:4-7, 16-17; 27:20-27).

ອານາເນຍແຫ່ງດາມັສກັດ

ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຊື່ວ່າ ອານໂທ-ນີໂຟ-ລີໂຮ, ແອວ 23:16-17; 24:1. ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະນອງເລືອດ ແລະ ໄດ້ຜັງອາວຸດຂອງພວກເຂົາໄວ້, ແອວ 24:6-19. ພວກລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາໄດ້ຕຽມພ້ອມສຳລັບສົງຄາມ ແລະ ໄດ້ເລືອກເອົາຮີລາມັນໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ, ແອວ 53:16-19; 56-58 (ພວກລູກຊາຍເຫລົ່ານີ້ກໍ່ຖືກຮູ້ຈັກກັນວ່ານັກຮົບໝູ່ມ 2,000 ຄົນນຳອີກ).

ອານາເນຍແຫ່ງດາມັສກັດ. ເບິ່ງ ໂປໂລ ນຳອີກ

ສານຸສິດຄົນໜຶ່ງທີ່ເປັນຄົນຄຣິດສະຕຽນທີ່ດາມັສກັດ ຜູ້ໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກໂປໂລ (ກຈກ 9:10-18; 22:12).

ອານາເນຍແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ລາວກັບເມຍຂອງລາວ, ຊະພິຣາ, ໄດ້ຕົວະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂດຍການເອົາເງິນສ່ວນໜຶ່ງມຸ້ງໄວ້ ຊຶ່ງເຂົາເຈົ້າໄດ້ອຸທິດໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ. ເມື່ອເປໂຕໄດ້ສອບຖາມເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າທັງສອງໄດ້ລົ້ມລົງ ແລະ ສິ້ນໃຈຕາຍ (ກຈກ 5:1-11).

ອາເບັດເນໂກ. ເບິ່ງ ດານີເອນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ຊັດຣາກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເບັດເນໂກ ເປັນຊາຍໝູ່ມຊາວອິດສະຣາເອນສາມຄົນ ຜູ້ຊົງພ້ອມດ້ວຍດານີເອນ, ໄດ້ຖືກພາໄປຫາວັງຂອງເນບູກາດເນັດສາ, ກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ. ຊື່ເຮັບເຮີຂອງອາເບັດເນໂກແມ່ນ ອາຊາຣີຢາ. ຊາຍໝູ່ມສີ່ຄົນໄດ້ປະຕິເສດບໍ່ຍອມເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເສື່ອມເສຍ ໂດຍການກິນຊີ້ນ ແລະ ດື່ມເຫລົ້າອະຈຸນຸຂອງກະສັດ (ດນອ 1). ຊັດຣາກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເບັດເນໂກ ຖືກກະສັດສັ່ງໃຫ້ໂຍນເຂົ້າເຕົາໄຟຮ້ອນ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ ຢ່າງມະຫັດສະຈັນ (ດນອ 3).

ອາເບັນ. ເບິ່ງ ກາອິນ; ອາດາມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ.

ໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທີ່ດີກວ່າກາອິນ ອ້າຍຂອງລາວ ໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ, ປຖກ 4:4-5 (ຮສ 11:4; ມຊ 5:16-21). ໄດ້ຖືກຂ້າໂດຍກາອິນ, ປຖກ 4:8 (ມຊ 5:32).

ໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດຈາກອາດາມ, ຄພ 84:16.

ຊາຕານ ໄດ້ວາງແຜນກັບກາອິນ ເພື່ອຂ້າອາເບັນ, ມຊ 5:28-31 (ຮລມ 6:27).

ອາພໍກະຣາຟາ. ເບິ່ງ ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ພຣະຄຳພີ ນຳອີກ

ໜັງສືທີ່ສັກສິດຂອງຊາວຢິວ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮ່ວມຢູ່ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີເຮັບເຮີ ແຕ່ມີບັນຈຸຢູ່ໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຂອງສາດສະໜາຈັກຄຣິດສະຕຽນຕ່າງໆ. ໜັງສືເຫລົ່ານີ້ມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍໃນການເຊື່ອມໂຍງພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ພຣະຄຳພີໃໝ່ເຂົ້າກັນ ແລະ ສາດສະໜາຈັກນັບຖືໜັງສືເຫລົ່ານີ້ວ່າເປັນປະໂຫຍດຫລາຍ.

ສ່ວນຫລາຍແລ້ວ ອາພໍກະຣາຟາ ກໍ່ຖືກແປຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄພ 91:1-3. ອາພໍກະຣາຟາສາມາດເປັນຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງຈາກພຣະວິນຍານ, ຄພ 91:4-6.

ອາມາເຄໂດນ. ເບິ່ງ ການສະເດັດມາຄັງທີ່ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ໂກກ; ມາໂກກ ນຳອີກ

ຊື່ ອາມາເຄໂດນ ມີກົກເຄົ້າມາຈາກພາສາເຮັບເຮີ ຮາ ເມກິດໂດ, ໝາຍຄວາມວ່າ “ພູເມກິດໂດ.” ຮ່ອມພູເມກິດໂດຕັ້ງຢູ່ໃນພາກຕາເວັນຕົກຂອງທົ່ງພຽງເອສະດາອີໂລນ, ຫ້າສິບໄມ (ແປດສິບກິໂລແມັດ) ຢູ່ທາງເໜືອຂອງເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ແມ່ນສະຖານທີ່ສູ້ຮົບທີ່ສຳຄັນຫລາຍໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ. ການສູ້ຮົບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສຸດທ້າຍຈະເກີດຂຶ້ນກ່ອນການສະເດັດມາຄັງທີສອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ການສູ້ຮົບອາມາເຄໂດນ ເພາະວ່າມັນຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນສະຖານທີ່ແຫ່ງດຽວກັນນີ້. (ອຊກ 39:11; ຊກຍ 12-14, ໂດຍສະເພາະ 12:11; ພນມ 16:14-21.)

ອາແມນ. ເບິ່ງ ອະທິຖານ, ການອະທິຖານ, ຄຳອະທິຖານ ນຳອີກ

ໝາຍເຖິງ “ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ” ຫລື “ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງທີ່ກ່າວ.” ອາແມນ ແມ່ນການກ່າວເພື່ອສະແດງຄວາມຈິງໃຈ ຫລື ການຮັບຮູ້ຢ່າງໜັກແໜ້ນ ແລະ ການເຫັນດ້ວຍ (ພບຍ 27:14-26) ຫລື ຄວາມເປັນຈິງ (1 ກສ 1:36). ທຸກວັນນີ້ ໃນທ້າຍຂອງຄຳອະທິຖານ, ປະຈັກພະຍານ, ແລະ ຄຳປາໄສ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານ ຫລື ຂ່າວສານ ຈະກ່າວອອກສຽງຄຳວ່າ ອາແມນ ເພື່ອສະແດງເຖິງການເຫັນດ້ວຍ ແລະ ການຍອມຮັບ.

ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ, ບຸກຄົນຈະກ່າວຄຳວ່າ ອາແມນ ເມື່ອເຮັດຄຳສາບານ (1 ຂຄ 16:7, 35-36; ນມຍ 5:12-13; 8:2-6). ພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ “ອາແມນ, ພະຍານຜູ້ຊື່ສັດ ແລະ ຍຸດຕິທຳ” (ພນມ 3:14). ຄຳວ່າ ອາແມນ ຍັງຖືກໃຊ້ເປັນສັນຍາລັກຂອງພັນທະສັນຍາ ໃນ ໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດານຳອີກ (ຄພ 88:133-135).

ອາໂມດ

ສາດສະດາຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ທຳນາຍຈາກປະມານ 792 ປີ ເຖິງ 740 ປີ ກ່ອນຄ.ສ. ໃນວັນເວລາຂອງອຸດສິຢາ, ກະສັດແຫ່ງຢູດາ, ແລະ ເຢໂຣໂບອາມ, ກະສັດແຫ່ງອິດສະຣາເອນ.

ພຣະທຳອາໂມດ: ໜັງສືໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ຄຳທຳ ນາຍ ຫລາຍຢ່າງຂອງອາໂມດ ເຕືອນຊາວອິດສະຣາເອນ ແລະ ປະຊາຊາດໃກ້ຄຽງໃຫ້ກັບຄືນສູ່ຄວາມຊອບທຳ.

ບົດທີ 1-5 ເອີ້ນຊາວອິດສະຣາເອນ ແລະ ປະຊາຊາດໃກ້ຄຽງໃຫ້ກັບໃຈ. ບົດທີ 3 ອະທິບາຍວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງພຣະ ອົງຕໍ່ສາດສະດາ ແລະ ວ່າ ເປັນເພາະການລ່ວງລະເມີດ, ຊາວອິດສະຣາເອນຈະຖືກຜູ້ປໍລະປັກທຳລາຍ. ບົດທີ 6-8 ທຳນາຍເຖິງການຕົກຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ ຫລາຍປີກ່ອນອັດຊີເຣຍເຂົ້າມາຮຸກຮານ. ບົດທີ 9 ທຳນາຍວ່າ ຊາວອິດສະຣາເອນຈະຖືກນຳຄືນສູ່ແຜ່ນດິນຂອງຕົນ.

ອາມລີໄຊ, ຊາວອາມລີໄຊ

ຊາຍຄົນໜຶ່ງ ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ຜູ້ໄດ້ນຳພາຊາວນີໂຟກຸ່ມໜຶ່ງ ຜູ້ປາດຖະໜາຢາກມີກະສັດໃນຊ່ວງໄລຍະການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ. ຊາວນີໂຟເຫລົ່ານີ້, ຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາວອາມລີໄຊ, ໄດ້ກະບົດຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ, ຊຶ່ງໂດຍການນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກສາບແຊງ (ແອວ 2-3).

ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຕາ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ອາລະຟາ ແມ່ນອັກສອນຕົວທຳອິດໃນຕົວອັກສອນຂອງພາສາກຣີກ; ໂອເມຕາ ແມ່ນອັກສອນຕົວສຸດທ້າຍ. ມັນກໍເປັນຊື່ໜຶ່ງອີກສຳລັບພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ຖືກໃຊ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍເພື່ອສະແດງວ່າ ພຣະຄຣິດເປັນທັງຕົ້ນ ແລະ ທີ່ສຸດ (ພນມ 1:8; ຄພ 19:1).

ອາລົມຮ້າຍ. ເບິ່ງ ຄຽດແຄ້ນ, ຄວາມຄຽດແຄ້ນ

ອາໂຣນ, ລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ. ເບິ່ງ ໂມໄຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ, ລູກຊາຍຂອງເບັນຢາມິນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງກະສັດໂມໄຊຢາ. ອາໂຣນໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນຜູ້ສອນສາດສະໜາ ຜູ້ຊຶ້ງ ຄວາມພະຍາຍາມອັນພາກພຽນໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອຫລາຍຄົນໃຫ້ປ່ຽນໃຈເຫລືອມໃສໃນພຣະຄຣິດ.

ເປັນຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຖື ຜູ້ໄດ້ພະຍາຍາມທຳລາຍສາດສະໜາຈັກ, ມຊຍ 27:8-10, 34. ທູດອົງໜຶ່ງໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ລາວ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຂອງລາວ, ມຊຍ 27:11. ໄດ້ກັບໃຈ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຊຍ 27:32-28:8. ໄດ້ປະຕິເສດບໍ່ຂຶ້ນເປັນກະສັດ ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງຊາວເລມັນ ເພື່ອສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 17:6-9. ໄດ້ຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ໄດ້ອະທິຖານເພື່ອຂໍການນຳພາ, ແອວ 17:8-11. ໄດ້ສິດສອນບິດາຂອງກະສັດລາໂມໄນ, ແອວ 22:1-26. ໄດ້ໄປສັ່ງສອນຊາວໄຊຣຳ, ແອວ 31:6-7.

ອາໂຣນ, ອ້າຍຂອງໂມເຊ

ອາໂຣນ, ອ້າຍຂອງໂມເຊ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລ
ທິດແຫ່ງອາໂຣນ; ໂມເຊ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກ ຊາຍ ຄົນໜຶ່ງຂອງ
ອຳຮາມກັບໂຢເກເບັດ, ຂອງເຜົ່າເລວີ (ອພຍ
6:16–20); ອ້າຍຂອງໂມເຊ (ອພຍ 7:7).

ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້
ຊ່ວຍໂມເຊນຳລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ
ອອກຈາກເອຢິບ ແລະ ເປັນຜູ້ກ່າວແທນເພິ່ນ,
ອພຍ 4:10–16, 27–31; 5:1–12:51. ຢູ່ເທິງພູ
ຊິນາຍ, ໂມເຊໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການ
ແຕ່ງຕັ້ງຂອງອາໂຣນ ແລະ ລູກຊາຍສີ່ຄົນຂອງ
ເພິ່ນສູ່ຖານະປະໂລທິດແຫ່ງອາໂຣນ, ອພຍ
28:1–4. ໄດ້ເຮັດງົວຄຳຕາມຄຳຂໍ້ຮ້ອງຂອງຜູ້
ຄົນ, ອພຍ 32:1–6, 21, 24, 35. ໄດ້ສິ້ນຊີວິດ
ຢູ່ເທິງພູໂຮເຣ ຕອນມືອາຍຸໄດ້ 123 ປີ, ຈບຊ
20:22–29 (ຈບຊ 33:38–39).

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍືນຍັນຖານະປະໂລທິດ
ໃຫ້ແກ່ອາໂຣນ ແລະ ລູກຫລານຂອງເພິ່ນ,
ຄພ 84:18, 26–27, 30. ຄົນທີ່ຂະຫຍາຍໜ້າ
ທີ່ຖານະປະໂລທິດກາຍເປັນລູກຫລານຂອງ
ໂມເຊ ແລະ ຂອງອາໂຣນ, ຄພ 84:33–34.

ອາຫານທິບແຫ່ງຊີວິດ. ເບິ່ງ ສິນລະລຶກ;
ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະເຢຊູຄຣິດຄືອາຫານທິບແຫ່ງຊີວິດ.
ເຂົ້າຈີ່ສຳລັບສິນລະລຶກເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່
ພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ.

ເຮົາເປັນອາຫານທິບແຫ່ງຊີວິດ, ຢຮ 6:33–
58.

ກິນເຂົ້າ ແລະ ດື່ມນ້ຳແຫ່ງຊີວິດ, ແອວ 5:34.
ເຂົ້າຈີ່ແມ່ນເພື່ອ ລະລຶກເຖິງພຣະກາຍຂອງ
ພຣະຄຣິດ, 3 ນພ 18:5–7.

ເຂົ້າຈີ່ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍເຖິງເນື້ອໜັງພຣະ
ຄຣິດ, ຄພ 20:40, 77 (ມຣນ 4).

ອາຮາບ. ເບິ່ງ ເຢເຊເບນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເປັນກະສັດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ
ທີ່ສຸດ ແລະ ມີອິດທິພົນຄົນໜຶ່ງຂອງອິດສະ
ຣາເອນພາກເໜືອ. ເພິ່ນໄດ້ແຕ່ງງານນຳ
ເຢເຊເບນ, ເຈົ້າຍິງຂອງຊີໂດນ, ຜ່ານຜູ້ທີ່

ນະມັດສະການພຣະບາອານ ແລະ ອັດຊະຕາກ
ຈິ່ງໄດ້ຖືກສະຖາປະນາມັນຂຶ້ນໃນອິດສະ
ຣາເອນ (1 ກສ 16:29–33; 2 ກສ 3:2) ແລະ
ພະຍາຍາມເຂົ້າເຊື້ອສາດສະດາ ແລະ ເຂົ້າ
ນະມັດສະການພຣະເຢໂຮວາ (1 ກສ 18:13).

ໄດ້ປົກຄອງອິດສະຣາເອນໃນຊາມາເຣຍ
ເປັນເວລາຊາວສອງປີ, 1 ກສ 16:29 (1 ກສ
16–22). ເພິ່ນໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຢ່າງຮ້າຍແຮງກວ່າຄົນໃດໆທີ່ປົກຄອງມາ
ກ່ອນເພິ່ນ, 1 ກສ 16:30. ໄດ້ຖືກຂ້າຢູ່ໃນການ
ສູ້ຮົບ, 1 ກສ 22:29–40.

ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ. ເບິ່ງ ເສລີພາບ;
ຊະເລີຍ, ການເປັນຊະເລີຍ; ອຳເພີໃຈ ນຳອີກ

ອຳນາດຫລືຄວາມສາມາດທີ່ຈະເລືອກດ້ວຍ
ຕົນເອງໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືກບີບບັງຄັບ. ໃນຄວາມຮູ້
ສຶກທາງວິນຍານ, ບຸກຄົນທີ່ກັບໃຈ ແລະ ເຊື່ອ
ພັງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າຈະເປັນອິດສະ
ລະຈາກຄວາມເປັນທາດຂອງບາບ ຜ່ານການ
ຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ມຊຢ 5:8).

ຄວາມຈິງຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນອິດສະ
ລະ, ຢຮ 8:32. ຜູ້ທີ່ເປັນອິດສະລະຈາກບາບ
ຈະໄດ້ຮັບຊີວິດນິລັນດອນ, ຣມ 6:19–23.

ກິ່ງງ່າອັນຊອບທຳຂອງເຊື້ອສາຍອິດສະ
ຣາເອນຈະຖືກນຳອອກມາຈາກຄວາມເປັນ
ຊະເລີຍໄປຫາອິດສະລະ, 2 ນພ 3:5. ພວກ
ເຂົາໄດ້ຮ້ອງອອກມາເພື່ອທູນຂໍພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ ເພື່ອອິດສະລະພາບຂອງພວກເຂົາ, ແອວ
43:48–50. ໂມໂຮໂນປີຕີຍິນດີໃນອິດສະລະ
ພາບຂອງປະເທດຊາດຂອງຕົນ, ແອວ 48:11.
ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເປັນພຣະວິນ
ຍານແຫ່ງອິດສະລະພາບ, ແອວ 61:15.

ຈິ່ງຕາມເຮົາມາ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເປັນຄົນ
ອິດສະລະ, ຄພ 38:22.

ອິດສະລະທີ່ຈະເລືອກ. ເບິ່ງ ອຳເພີໃຈ

ອິດສະຣາເອນ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງ
ອີຊາກ; ອັບຣາຮາມ—ເຊື້ອສາຍຂອງອັບ
ຣາຮາມ; ຮັບເອົາ, ການຮັບເອົາ ນຳອີກ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານຊື່ ອິດສະ

ຣາເອນ ໃຫ້ຢາໂຄບ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ ອີ ຊາກ ແລະ ຫລານຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ ໃນພຣະຄຳພີເດີມ (ປຖກ 32:28; 35:10). ຊື່ ອິດສະຣາເອນ ໝາຍເຖິງຕົວຂອງຢາໂຄບເອງ, ລູກຫລານຂອງເພິ່ນ, ຫລື ອານາຈັກຊຶ່ງລູກຫລານເຫລົ່ານັ້ນຄັ້ງໜຶ່ງເຄີຍຄອບຄອງໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ (2 ຊມອ 1:24; 23:3). ຫລັງຈາກໂມເຊ ໄດ້ນຳພາລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນອອກຈາກຄວາມເປັນທາດຢູ່ເອຢິບແລ້ວ (ອພຍ 3-14), ພວກເຂົາຢູ່ໃນການບົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນ ເປັນເວລາຫລາຍກວ່າສາມຮ້ອຍປີ. ເລີ່ມຕົ້ນຈາກກະສັດໂຊນ, ບັນດາກະສັດໄດ້ບົກຄອງເໜືອອິດສະຣາເອນນຳກັນເປັນໜຶ່ງ ຈົນເຖິງການສິ້ນຊີວິດຂອງໂຊໂລໂມນ, ເມື່ອສິບເຜົາໄດ້ກໍ່ການກະບົດຕໍ່ເຣໂຮໂບອາມ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງປະຊາຊາດແຍກອອກຕ່າງຫາກ. ຫລັງຈາກອານາຈັກຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ຖືກແບ່ງແຍກ, ເຜົາທີ່ຢູ່ພາກເໜືອ, ຊຶ່ງເປັນສ່ວນທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ, ໄດ້ຮັກສາຊື່ອິດສະຣາເອນໄວ້, ໃນຂະນະທີ່ອານາຈັກຂອງພາກໃຕ້ຖືກເອີ້ນວ່າ ຢູດາ. ໃນປະຈຸບັນນີ້ແຜ່ນດິນການາອານຖືກເອີ້ນ ອິດສະຣາເອນ. ໃນຄວາມໝາຍໜຶ່ງອີກ, ອິດສະຣາເອນ ໝາຍເຖິງຜູ້ທີ່ເຊື່ອຢ່າງແທ້ຈິງໃນພຣະຄຣິດ (ຮມ 10:1; 11:7; ຄລຕ 6:16; ອພຊ 2:12).

ສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ: ຢາໂຄບ ຫລານຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ, ຊຶ່ງຊື່ໄດ້ປ່ຽນໄປເປັນ ອິດສະຣາເອນ, ໄດ້ມີລູກຊາຍຢູ່ດ້ວຍກັນສິບສອງຄົນ. ຕໍ່ມາລູກຫລານຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ ຫລື ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນ. ຕໍ່ໄປນີ້ຄືລາຍຊື່ຂອງສິບສອງເຜົ່າ: ຣູເບັນ, ຊິເມໂອນ, ເລວີ, ຢູດາ, ອິດຊາຄາ, ແລະ ເສບູໂລນ (ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບກັບນາງເລອາ); ດານ ແລະ ເນັບທະລີ (ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບກັບນາງບິນຮາ); ກາດ ແລະ ອເຊ (ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບກັບນາງສີລະປາ); ໂຍເຊັບ ແລະ ເບັນຢາມິນ (ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບກັບນາງລາເຊັນ) (ປຖກ 29:32-30:24; 35:16-18).

ຢາໂຄບໄດ້ໃຫ້ພອນແກ່ຜູ້ນຳຂອງແຕ່ລະ

ເຜົ່າກ່ອນເພິ່ນຈະສິ້ນຊີວິດ (ປຖກ 49:1-28). ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ, ເບິ່ງຊື່ລູກຊາຍແຕ່ລະຄົນຂອງຢາໂຄບ.

ຣູເບັນ, ລູກຊາຍກົກຂອງຢາໂຄບນຳເມຍຄົນທຳອິດ, ເລອາ, ໄດ້ສູນເສຍສິດທິຂອງອ້າຍກົກ ແລະ ມູນມໍລະດົກສອງເທົ່າຂອງລາວໄປເພາະການເຮັດຜິດສິນທຳ (ປຖກ 49:3-4). ສິດທິຂອງອ້າຍກົກນັ້ນໄດ້ໄປຕົກຢູ່ທີ່ໂຍເຊັບ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍກົກຂອງຢາໂຄບກັບເມຍຄົນທີສອງ, ລາເຊັນ (1 ຂຄ 5:1-2). ເລວີ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກເຜົ່າຂອງລາວໃຫ້ຮັບໃຊ້ເປັນຜູ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຂອງຖານະປະໂລຫິດ, ບໍ່ໄດ້ຮັບມູນມໍລະດົກ ເພາະການເອີ້ນພິເສດຂອງພວກເຂົາໃນບັນດາເຜົ່າທັງໝົດ. ສິ່ງນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມໍລະດົກສອງເທົ່າຂອງໂຍເຊັບ ຖືກແບ່ງບັນໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງໂຍເຊັບ, ເອພະຣາອິມ ແລະ ມານາເຊ (1 ຂຄ 5:1; ຢມຍ 31:9), ຜູ້ທີ່ຖືກນັບເປັນເຜົ່າໜຶ່ງອີກຕ່າງຫາກຂອງອິດສະຣາເອນ (ປຈສ, ປຖກ 48:5-6 [ພາກຫ້ອຍທ້າຍ]).

ສະມາຊິກໃນເຜົ່າຂອງຢູດາຕ້ອງເປັນຜູ້ບົກຄອງຈົນກວ່າພຣະເມຊີອາຈະສະເດັດມາ (ປຖກ 49:10; ປຈສ, ປຖກ 50:24 [ພາກຫ້ອຍທ້າຍ]). ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ເຜົ່າຂອງເອພະຣາອິມຈະໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດໃນການນຳຂ່າວສານຂອງການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນໄປສູ່ໂລກ ແລະ ການເຕົ້າໂຮມອິດສະຣາເອນທີ່ກະຈັດກະຈາຍໄປ (ພບຍ 33:13-17). ເວລາຈະມາເຖິງ ເມື່ອເອພະຣາອິມຈະມີບົດບາດເປັນຜູ້ນຳໃນການເຕົ້າໂຮມທຸກເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນເຂົ້າກັນເປັນໜຶ່ງ ໂດຍຜ່ານພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຊຢູຊຸຄຣິດ (ອຊຢ 11:12-13; ຄພ 133:26-34).

ການກະຈັດກະຈາຍຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະ ເປັນທຸກ ເພາະຄວາມບໍ່ຊ່ອຍທຳ ແລະ ການກະບົດຂອງພວກເຂົາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງໄດ້ເຮັດໃຫ້ການກະຈັດກະຈາຍຂອງຜູ້ຄົນທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງ

ອິດສະຣາເອນ

ພຣະອົງໃນບັນດາປະຊາຊາດຂອງໂລກ ເປັນພອນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດເຫລົ່ານັ້ນ.

ເຮົາຈະກະຈັດກະຈາຍພວກເຈົ້າໄປຢູ່ໃນປະເທດຕ່າງໆ, **ລລວ** 26:33. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າກະຈັດກະຈາຍໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນທັງປວງ, **ພບຍ** 28:25, 37, 64. ຊົນຊາດທັງຫລາຍໃນໂລກຈະຕົກໃຈຢ້ານກົວໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຫັນ, **ຢມຍ** 29:18–19. ເຮົາຈະຜັດຮ່ອນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນໃນທ່າມກາງຊົນຊາດທັງຫລາຍ, **ອມ** 9:9 (ຊກຢ 10:9).

ພຣະເຢຊູຖືກໃຊ້ມາຫາຝູງແກະທີ່ເສຍໄປໃນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, **ມທ** 15:24. ມີຝູງແກະອື່ນທີ່ເປັນຝູງແກະຂອງເຮົາ ແຕ່ບໍ່ຢູ່ໃນຝູງນີ້, **ຢຮ** 10:16.

ອິດສະຣາເອນຈະກະຈັດຈະກາຍໄປທົ່ວທຸກແຫ່ງຂອງຜືນແຜ່ນດິນໂລກ, **1 ນຟ** 22:3–8. ຢາໂຄບອ້າງເຖິງຖ້ອຍຄຳຂອງຊີນັດປຽບທຽບຕົ້ນໝາກກອກເທດ ແລະ ຕົ້ນໝາກກອກປ່າ, **ຢຄ** 5–6. ວຽກງານຂອງພຣະບິດາຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນບັນດາເຜົ່າຕ່າງໆ ທີ່ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ, **3 ນຟ** 21:26.

ການເຕົ້າໂຮມຊາວອິດສະຣາເອນ: ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນຈະຖືກເຕົ້າໂຮມເຂົ້າກັນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ກ່ອນການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ (ຫຼຸຊ 1:10). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຕົ້າໂຮມອິດສະຣາເອນຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ ເມື່ອພວກເຂົາຮັບເອົາພຣະອົງ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

ພຣະອົງຈະເຮັດສັນຍານເອີ້ນເອົາຊາດໜຶ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກ ແລະ ພວກເຂົາຈະມາ, **ອຊຢ** 5:26. ເຮົາຈະເອົາເຈົ້າຄົນດ້ວຍຄວາມຮັກອັນສຸດຊຶ້ງ, **ອຊຢ** 54:7. ປະຊາຊົນອິດສະຣາເອນແລະ ຢູດາ ຈະຖືກເຕົ້າໂຮມກັບຄືນສູ່ດິນແດນຂອງພວກເຂົາ, **ຢມຍ** 30:3. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນກັບຄືນມາຈາກຊົນຊາດຕ່າງໆ ທີ່ເຂົາໄດ້ຖືກກະຈັດຈະກາຍໄປ, **ອຊກ** 28:25.

ໃນຍຸກສະໄໝຂອງຄວາມສົມບູນແຫ່ງເວລາພຣະອົງຈະຮວບຮວມສິ່ງສາລະພັດໄວ້ໃນພຣະຄຣິດ, **ອຟຊ** 1:10.

ຫລັງຈາກຊາວອິດສະຣາເອນກະຈັດກະຈາຍໄປ, ພວກເຂົາຈະຖືກເຕົ້າໂຮມ, **1 ນຟ** 15:12–17. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຕົ້າໂຮມຜູ້ຄົນທັງປວງທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, **1 ນຟ** 19:16 (3 ນຟ 16:5). ພວກເຂົາຈະຖືກນຳອອກຈາກຄວາມມືດ ແລະ ຮູ້ຈັກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພວກເຂົາ, **1 ນຟ** 22:12. ພຣະເຈົ້າຈະເຕົ້າໂຮມ ແລະ ນັບຈຳນວນລູກໆຂອງພຣະອົງ, **1 ນຟ** 22:25. ປະເທດຂອງຄົນຕ່າງຊາດຈະນຳອິດສະຣາເອນໄປຫາແຜ່ນດິນອັນເປັນມູນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ, **2 ນຟ** 10:8 (3 ນຟ 16:4). ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງເຮົາຈະຖືກເຕົ້າໂຮມໄວ້ເປັນຄຳດຽວກັນ, **2 ນຟ** 29:13–14.

ພວກແອວເດີໄດ້ຮັບການເອີ້ນໃຫ້ເຕົ້າໂຮມຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້, **ຄພ** 29:7 (ຄພ 39:11). ເຮົາຈະເຕົ້າໂຮມຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງເຮົາ, **ຄພ** 33:6. ເຕົ້າໂຮມ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະມອບກົດຂອງເຮົາໃຫ້ພວກເຈົ້າ ແລະ ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ, **ຄພ** 38:31–33. ເຮົາຈະກູ້ຜູ້ຄົນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນກັບຄືນມາ, **ຄພ** 39:11. ໄຟຟ້ນຂອງພຣະເຈົ້າຈະອອກມາ, **ຄພ** 45:46. ໂມເຊໄດ້ມອບໝາຍຂໍກະແຈແຫ່ງການເຕົ້າໂຮມ, **ຄພ** 110:11.

ຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຄວາມຈິງຈະກວາດແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ເຕົ້າໂຮມຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລືອກໄວ້, **ມຊ** 7:62. ການເຕົ້າໂຮມຖືກປຽບທຽບໃສ່ກັບການເຕົ້າໂຮມຝູງແຮງ ແລະ ຊາກສົບ, **ຈສ**—**ມ** 1:27.

ສິບເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຂອງອິດສະຣາເອນ: ສິບເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ລວມກັນເປັນອານາຈັກພາກເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ໄດ້ຖືກພາໄປເປັນຊະເລີຍຢູ່ອັດຊີເຣຍ 721 ປີ ກ່ອນຄ.ສ. ໃນເວລານັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ໄປຫາ “ພາກພື້ນທາງເໜືອ” ແລະ ໄດ້ສາບສູນໄປບໍ່ມີໃຜຮູ້ຈັກ. ພວກເຂົາຈະກັບຄືນມາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ເຮົາຈະບອກທິດເໜືອປ່ອຍໃຫ້ເຂົາໄປ, **ອຊຢ** 43:6. ພວກເຂົາຈະມາຈາກດິນແດນທ່າງໄກທິດເໜືອ, **ອຊຢ** 49:12 (1 ນຟ 21:12). ຢູດາຈະຮວບຮວມກັບອິດສະຣາເອນ ແລະ ເຂົາ

ຈະ ກັບ ຄືນ ມາ ຈາກ ຖິ່ນ ທາງ ທິດ ເໜືອ, ຢມຍ 3:18. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ໄດ້ນຳ ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນອອກມາ ຈາກ ແຜ່ນດິນທາງທິດເໜືອ, ຢມຍ 16:14-16. ເຮົາ ຈະນຳ ເອົາເຂົາເຈົ້າມາຈາກທິດ ເໜືອ, ຢມຍ 31:8.

ຊາວມີໄຟ ແລະ ຊາວຍິວຈະມີຄຳເວົ້າຂອງ ເຜົ່າ ອິດ ສະ ຣາເອນ ທີ່ ສູນ ຫາຍ ໄປ, 2 ນພ 29:12-13. ເຮົາຈະໄປປະກົດຕົວຕໍ່ເຜົ່າອິດສະ ຣາເອນທີ່ຫາຍໄປ, 3 ນພ 17:4. ເມື່ອພຣະກິດ ຕີຄູນຖືກສັງສອນໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງເຊື້ອ ສາຍອິດສະຣາເອນ, ເຜົ່າທີ່ຫາຍໄປຈະຖືກ ເຕົ້າໂຮມຄືນສູ່ບ້ານ ສູ່ແຜ່ນດິນທີ່ເປັນມູນມໍລະ ດົກຂອງພວກເຂົາ, 3 ນພ 21:26-29.

ໂມເຊໄດ້ມອບໝາຍຂໍກະແຈແຫ່ງການເຕົ້າ ໂຮມຂອງຊາວອິດສະຣາເອນໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ, ຄພ 110:11. ພວກເຂົາທີ່ຢູ່ໃນດິນແດນທາງເໜືອຈະມາຢູ່ ໃນຄວາມຊົງຈຳຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ຄພ 133:26-32.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການຮ່ວມກັນແຫ່ງຂອງ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນ, ຫຼຸຊ 1:10.

ອິດຊະມາເອນ, ພໍ່ເຖົ້າຂອງນີໄຟ. ເບິ່ງ ລີໄຮ, ບົດດາຂອງນີໄຟ ນຳອີກ

ຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຜູ້ຊື່ງ ພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວຂອງລາວ, ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ ເດີນທາງໄປກັບຄອບຄົວຂອງລີໄຮ ໄປຫາ ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

ນີໄຟ ແລະ ພວກອ້າຍຂອງລາວໄດ້ກັບ ຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ໄດ້ຊັກຊວນອິດຊະ ມາເອນ ພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວຂອງລາວ ໃຫ້ເດີນ ທາງໄປກັບຄອບຄົວຂອງລາວ ໄປຫາແຜ່ນດິນ ແຫ່ງຄຳສັນຍາ, 1 ນພ 7:2-5. ສອງຄອບຄົວ ໄດ້ກ່ຽວດອງກັນ, 1 ນພ 16:7. ອິດຊະມາເອນ ໄດ້ສິ້ນຊີວິດໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, 1 ນພ 16:34.

ອິດຊະມາເອນ, ລູກຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ. ເບິ່ງ ອັບຣາຮາມ; ຮາກາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງອັບຣາ

ຮາມກັບນາງຮາກາ, ສາວໃຊ້ຊາວເອຍິບຂອງ ນາງຊາຣາ (ປຖກ 16:11-16). ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ສັນຍາກັບອັຣາຮາມ ແລະ ຮາກາວ່າ ອິດຊະມາເອນຈະກາຍເປັນບົດາຂອງປະຊາ ຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ (ປຖກ 21:8-21).

ພັນທະສັນຍາໄດ້ມາເຖິງຜ່ານທາງອີຊາກ ແທນທີ່ຈະເປັນຜ່ານທາງອິດຊະມາເອນ, ປຖກ 17:19-21 (ຄລຕ 4:22-5:1). ພຣະເຈົ້າໄດ້ ອວຍພອນອິດຊະມາເອນວ່າ ລາວຈະມີລູກ ຫລາຍຄົນ, ປຖກ 17:20. ອິດຊະມາເອນໄດ້ ຊ່ວຍຝັງອັບຣາຮາມ, ປຖກ 25:8-9. ລາຍຊື່ ຂອງລູກຊາຍສິບສອງຄົນຂອງອິດສະມາເອນ, ປຖກ 25:12-16. ອິດຊະມາເອນໄດ້ຕາຍໄປ, ປຖກ 25:17-18. ເອຊາວໄດ້ເອົານາງມາຮາ ລາດ ລູກສາວຂອງອິດຊະມາເອນ ມາເປັນ ເມຍ, ປຖກ 28:9.

ອິດສາ. ເບິ່ງ ໂລບ, ຄວາມໂລບ; ຫົງຫວງ, ຄວາມຫົງຫວງ ນຳອີກ

ອີງຕາມພຣະຄຳພີ, ຄວາມປາດຖະໜາບາງ ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຄົນອື່ນເປັນສິ່ງທີ່ຜິດ.

ບັນພະບຸລຸດເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ອິດສາໂຍເຊັບ ຈຶ່ງໄດ້ຂາຍເພິ່ນໄປປະເທດເອຍິບ, ກຈກ 7:9. ຄວາມຮັກບໍ່ເຫົ່ງສາ, 1 ກຣທ 13:4 (ມຣນ 7:45). ຄວາມເຫົ່ງສາກັນນຳໄປສູ່ໃຈຕໍ່ດ້ານ, 1 ຕມທ 6:4. ບ່ອນໃດທີ່ມີຄວາມອິດສາ, ບ່ອນ ນັ້ນກໍມີການວຸ້ນວາຍ ແລະ ມີການຊົ່ວຮ້າຍທຸກ ຊະນິດ, ຢກບ 3:16.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາວ່າ ມະນຸດຈະບໍ່ ອິດສາ, 2 ນພ 26:32. ບໍ່ມີຄວາມອິດສາໃນບັນ ດາຜູ້ຄົນຂອງນີໄຟ, 4 ນພ 1:15-18.

ຄວາມອິດສາ ແລະ ຄວາມໂມໂຫຮ້າຍຂອງ ມະນຸດເປັນໂຊກຊາຕາບົກກະຕິຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າຕະຫລອດວັນເວລາຂອງຊີວິດຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ, ຄພ 127:2.

ອິດຊາຄາ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງ ອີຊາກ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບກັບນາງເລອາ ໃນ ພຣະຄຳພີເດີມ (ປຖກ 30:17-18; 35:23;

ອີຊາກ

46:13). ຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງເພິ່ນໄດ້ກາຍເປັນໜຶ່ງໃນສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ.

ເຜົ່າຂອງອິດຊາຄາ: ພອນຂອງຢາໂຄບຕໍ່ອິດຊາຄາ ມີຢູ່ໃນປະຖົມມະການ 49:14–15. ຫລັງຈາກໄດ້ໄປຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນການອານ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມລຳລວຍບາງຢ່າງຈາກແຜ່ນດິນພິລິດສະຕິນ, ລວມທັງທັງພຽງເອສະດາອີໂລນ. ພາຍໃນເຂດແດນຂອງອິດຊາຄາ ມີຫລາຍແຫ່ງທີ່ສຳຄັນໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາວຢິວ, ຍົກຕົວຢ່າງ, ກາເມນ, ເມກິດໂດ, ໂດທານ, ກິນໂບອາ, ເຢຊະເຣເອນ, ຕາໂບເຣ, ແລະ ນາຊາເຣັດ (ຢຊ 19:17–23).

ອີຊາກ. ເບິ່ງ ອັບຣາຮາມ—ເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ ນຳອີກ

ປີຕູໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ການເກີດຂອງເພິ່ນຈາກອັບຣາຮາມ ແລະ ຊາຣາໃນໄວແກ່ຊະລາໄດ້ເປັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນ (ປຖກ 15:4–6; 17:15–21; 21:1–8). ຄວາມເຕັມໃຈຂອງອັບຣາຮາມທີ່ຈະຖວາຍອີຊາກເປັນລັກສະນະດຽວກັນກັບພຣະເຈົ້າຖວາຍພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະອົງ (ຍຄ 4:5). ອີຊາກໄດ້ຮັບຄຳສັນຍາແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ (ປຖກ 21:9–12; 1 ນພ 17:40; ຄພ 27:10).

ອີຊາກໄດ້ເກີດມາ, ປຖກ 21:1–7. ຖືກເອົາໄປເພື່ອຖວາຍຢູ່ເທິງພູໂມຣິຢາ, ປຖກ 22:1–19 (ຄພ 101:4). ໄດ້ແຕ່ງງານ, ປຖກ 24. ໄດ້ຈັດການກັບພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ປຖກ 27:1–28:9.

ໄດ້ຮັບຄວາມສູງສົ່ງນຳອັບຣາຮາມ ແລະ ຢາໂຄບ, ຄພ 132:37 (ມທ 8:11).

ອີເທີ. ເບິ່ງ ຊາວຢາເຣັດ ນຳອີກ

ສາດສະດາຄົນສຸດທ້າຍຂອງຊາວຢາເຣັດໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ (ອທ 12:1–2).

ໜັງສືອີເທີ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີມໍມອນທີ່ບັນຈຸພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງບັນທຶກຂອງຊາວຢາເຣັດ. ຊາວຢາເຣັດເປັນຜູ້ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຊີກໂລກເບື້ອງຕາເວັນຕົກເປັນເວລາຫລາຍສັດຕະວັດ ກ່ອນຜູ້ຄົນຂອງລີໄຮ.

ໜັງສືອີເທີໄດ້ເອົາມາຈາກແຜ່ນຈາລຶກຊາວລີແຜ່ນ ທີ່ຜູ້ຄົນຂອງລີມໄຮໄດ້ພິບເຫັນ (ມຊຢ 8:8–9).

ບົດ ທີ 1–2 ບອກເຖິງຊາວຢາເຣັດໄດ້ໜີຈາກບ້ານເຮືອນຂອງເຂົາເຈົ້າໃນສະໄໝຂອງທໍບາເບນ ແລະ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າໄປຫາບ່ອນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າທະວີບອາເມຣິກາ. ບົດທີ 3–6 ອະທິບາຍວ່ານ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດກ່ອນມະຕະ ແລະ ຊາວຢາເຣັດໄດ້ເດີນທາງໄປໃນເຮືອແປດລຳ. ບົດທີ 7–11 ສືບຕໍ່ປະຫວັດສາດຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຄອບງໍາປະຫວັດສາດສ່ວນໃຫຍ່ຂອງຊາວຢາເຣັດ. ໂມໂຮໂນ, ຜູ້ຫຍໍ້ບັນທຶກຂອງອີເທີ, ໄດ້ຂຽນໃນບົດທີ 12–13 ເຖິງສິ່ງປະຫລາດທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍສັດທາ ແລະ ເຖິງພຣະຄຣິດ ແລະ ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ຈະຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ. ບົດທີ 14–15 ບອກເຖິງວິທີທີ່ຊາວຢາເຣັດກາຍເປັນປະຊາຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແຕ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍໂດຍສົງຄາມເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

ອີລາຍ. ເບິ່ງ ເອລີຢາ ນຳອີກ

ມີການໃຊ້ຊື່ ຫລື ຕຳແໜ່ງ ອີລາຍ ໃນຫລາຍຮູບແບບ ໃນພຣະຄຳພີ:

ເອລີຢາ: ອີລາຍຄືພຣະຄຳພີໃໝ່ (ໃນພາສາກຣີກ) ເຖິງ ເອລີຢາ (ໃນພາສາເຣັບເຣີ), ເຊັ່ນໃນ ມທ 17:3–4, ລກ 4:25–26, ແລະ ຢກບ 5:17. ໃນກໍລະນີເຫລົ່ານີ້, ອີລາຍໄດ້ເປັນສາດສະດາໃນສະໄໝບູຮານ ຜູ້ຊຶ່ງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເພິ່ນໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນ 1 ແລະ 2 ກະສັດ.

ຜູ້ທີ່ມາກ່ອນ: ອີລາຍຍັງເປັນຕຳແໜ່ງໜຶ່ງອີກທີ່ພາຍເຖິງການເປັນຜູ້ທີ່ມາກ່ອນ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕລີ ອີລາຍ ເພາະເພິ່ນໄດ້ຖືກສົ່ງມາເພື່ອຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບພຣະເຢຊູ (ມທ 17:12–13).

ຜູ້ພົ້ນພາ: ຕຳແໜ່ງອີລາຍຍັງພາຍເຖິງຄົນອື່ນໆ ອີກຜູ້ມີພາລະກິດສະເພາະ, ດັ່ງເຊັ່ນໂຢຮັນຜູ້ເປີດເຜີຍ (ຄພ 77:14) ແລະ ຄັບຣີເອນ (ລກ 1:11–20; ຄພ 27:6–7; 110:12).

ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃນ ຍຸກ ສະ ໄໝ ຂອງ ອັບ ຣາ ຮາມ: ສາດສະດາທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ ເອຊາອັດ ຫລື ອີລາຍ ຜູ້ທີ່ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນວັນເວລາຂອງອັບ ຮາຮາມ (ຄພ 84:11-13; 110:12).

ອິດສະເຕີ. ເບິ່ງ ການພື້ນຄົນພຣະຊົນ, ການ ພື້ນຄົນຊີວິດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດ

ອຸທິດຖວາຍ, ກົດແຫ່ງການອຸທິດຖວາຍ. ເບິ່ງ ລະບົບເອກະພາບ; ອານາຈັກຂອງພຣະ ເຈົ້າ ຫລື ອານາຈັກສະຫວັນ ນຳອີກ

ການ ອຸ ທິ ດ, ການ ເຮັດ ໃຫ້ ສັກ ສິ ດ, ຫລື ການກາຍເປັນຄົນຊອບທຳ. ກົດແຫ່ງການອຸ ທິ ດຖວາຍເປັນຫລັກທຳອັນສູງສົ່ງ ຊຶ່ງໂດຍ ກົດນັ້ນຊາຍ ແລະ ຍິງ ຈຶ່ງເຕັມໃຈທີ່ຈະອຸທິດ ເວລາ, ພອນສະຫວັນ, ແລະ ຊັບສິນທີ່ຈະສ້າງ ຕັ້ງ ແລະ ການສ້າງສາອານາຈັກຂອງພຣະ ເຈົ້າ.

ມື້ນີ້ພວກເຈົ້າໄດ້ຖວາຍພວກເຈົ້າເອງແດ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອພຍ 32:29.

ທຸກຄົນທີ່ເຂື່ອໄດ້ມີທຸກສິ່ງທີ່ເປັນສ່ວນລວມ, ກຈກ 2:44-45.

ພວກເຂົາມີເຂົ້າຂອງທັງໝົດນຳກັນເປັນ ສ່ວນລວມ; ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໂດຮັງມີ ແລະ ຍາກ ຈົນ, 4 ນພ 1:3.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອະທິບາຍຫລັກທຳແຫ່ງ ການອຸທິດຖວາຍ, ຄພ 42:30-39 (ຄພ 51:2- 19; 58:35-36). ຄົນໆໜຶ່ງຈະບໍ່ຄອບຄອງ ຫລາຍກວ່າອີກຄົນໜຶ່ງ, ຄພ 49:20. ທຸກຄົນ ໄດ້ຮັບເທົ່າທຽມກັນອີງຕາມຈຳນວນຄົນ ໃນ ຄອບຄົວຂອງຕົນ, ຄພ 51:3. ກົດລະບຽບໄດ້ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າໄພພິບັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະສາມາດເທົ່າທຽມກັນໃນພັນທະການຂອງ ເລື່ອງແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ເລື່ອງແຫ່ງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ຄພ 78:4-5. ທຸກຄົນຕ້ອງມີສິດເທົ່າທຽມ ກັນຕາມຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນ ຂອງເຂົາ, ຄພ 82:17-19. ຊີໂອນສາມາດຖືກ ສ້າງຂຶ້ນໄດ້ພຽງແຕ່ໂດຍຫລັກທຳຂອງກົດຂອງ ອານາຈັກຊັ້ນສູງເທົ່ານັ້ນ, ຄພ 105:5.

ຜູ້ຄົນຂອງເອນິກມີໃຈດຽວ ແລະ ມີຄວາມ ຄິດດຽວ ແລະ ໄດ້ດຳລົງຢູ່ໃນຄວາມຊອບທຳ,

ແລະ ບໍ່ມີຄົນຍາກຈົນໃນບັນດາພວກເຂົາ, ມຊ 7:18.

ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ. ເບິ່ງ ຜູ້ພະຍາກອນ; ແຜ່ນປົກເອິກ ນຳອີກ

ເຄື່ອງມືທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມໄວ້ ເພື່ອຊ່ວຍ ເຫລືອ ມະນຸດ ໃນການຮັບການເປີດເສີຍ ແລະ ໃນການແປພາສາ. ໃນພາສາເຮັບເຮີ ຄຳນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ “ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມສົມບູນ.” ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ ປະກອບ ດ້ວຍຫີນສອງກ້ອນ ທີ່ຕິດໃນຂອບໂຄ້ງທະນູທີ່ ເຮັດດ້ວຍເງິນ ແລະ ບາງເທື່ອໃຊ້ກັບແຜ່ນປົກ ເອິກ (ຄພ 17:1; ຈສ—ປ 1:35, 42, 52). ແຜ່ນ ດິນໂລກນີ້ຈະກາຍເປັນອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມທີ່ ຍິ່ງໃຫຍ່ ໃນສະພາບທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ອະມະຕະ ຂອງມັນ (ຄພ 130:6-9).

ຈຶ່ງໃສ່ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ ໄວ້ໃນແຜ່ນປົກ ເອິກ, ອພຍ 28:30.

ແກ່ຜູ້ທີ່ມີໄຊຊະນະ ເຮົາຈະໃຫ້ຫີນຂາວແກ່ ຜູ້ນັ້ນ, ພນມ 2:17.

ຄວາມ ຮູ້ທີ່ ເພິ່ນມີ ເພິ່ນສາມາດເບິ່ງ ແລະ ແປ, ມຊຢ 8:13. ຫີນສອງກ້ອນນີ້, ເຮົາຈະເອົາ ໃຫ້ເຈົ້າ, ອທ 3:23-24, 28 (ອທ 4:5).

ໃຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຮັບການເປີດເສີຍຜ່ານ ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ຄພ ຫົວພາກທີ 6; 11; 14-16. ເຈົ້າໄດ້ຮັບພະລັງໃຫ້ແປ ຜ່ານອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ຄພ 10:1. ພະຍານສາມຄົນຈະ ໄດ້ເຫັນອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ຊຶ່ງໄດ້ມອບໃຫ້ ແກ່ນ້ອງຊາຍຂອງຢາເຣັດຢູ່ເທິງພູ, ຄພ 17:1. ສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າອາໄສຢູ່ເປັນອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່. ຫີນຂາວຈະກາຍເປັນ ອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ ແກ່ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບກ້ອນ ໜຶ່ງ, ຄພ 130:6-11.

ຂ້າພະເຈົ້າ, ອັບຣາຮາມ, ມີອຸລິມ ແລະ ທຸມມິມ, ອຣຮ 3:1, 4.

ອູເຣ

ໃນ ພຣະ ຄຳ ພີ ເດີມ, ແຜ່ນ ດິນ ອູເຣ ແຫ່ງ ເຄນເດຍ ເປັນບ້ານເກີດເມືອງນອນດັ້ງເດີມ ຂອງອັບຮາມ (ປຖກ 11:27-28, 31; 15:7; ນມຢ 9:7; ອຣຮ 2:1, 4).

ເອສະເທີ

ເອສະເທີ

ຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ມີສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເປັນຜູ້ສຳຄັນໃນພຣະທຳເອສະເທີ.

ພຣະທຳເອສະເທີ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມ ທີ່ບັນຈຸເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຄວາມກ້າຫານຫລາຍທີ່ສຸດຂອງລາຊິນີເອສະເທີໃນການຊ່ວຍກູ້ຊີວິດຂອງຜູ້ຄົນຂອງນາງຈາກການທຳລາຍ.

ບົດ ທີ 1-2 ບອກເຖິງເອສະເທີ, ຍິງສາວຊາວຍິວ ແລະ ເປັນລູກລ້ຽງຂອງຊາຍຊາວຍິວຊື່ ມໍເດໂກ, ໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນລາຊິນີຂອງເປີເຊຍ ເພາະຄວາມສວຍງາມຂອງນາງ. ບົດ ທີ 3 ອະທິບາຍວ່າ ຮາມານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີຢູ່ໃນວັງຂອງກະສັດ, ກຽດຊົງມໍເດໂກ ແລະ ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ຂ້າຊາວຍິວທຸກຄົນ. ບົດ ທີ 4-10 ບອກເຖິງເອສະເທີໄດ້ສົ່ງຊີວິດເປີດເຜີຍສັນຊາດຂອງນາງຕໍ່ກະສັດ ແລະ ໄດ້ປ່ຽນຄຳສັ່ງ.

ເອຊະຣາ

ປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ຂຽນໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ພາຊາວຍິວບາງຈຳນວນກັບໄປເຢຣູຊາເລັມຈາກການເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບີໂລນ (ອຊຽ 7-10; ນມຍ 8; 12). ໃນ 458 ປີກ່ອນ ຄ.ສ. ເພິ່ນໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກອາກຕາເຊເຊັດ, ກະສັດຂອງເປີເຊຍ, ເພື່ອພາຊາວຍິວທີ່ຖືກເນລະເທດຜູ້ຢາກກັບຄືນເຢຣູຊາເລັມໄປກັບເພິ່ນ (ອຊຽ 7:12-26).

ກ່ອນວັນເວລາຂອງເອຊະຣາ, ພວກປະໂລຫິດເກືອບມີອຳນາດທັງໝົດໃນການອ່ານ ແລະ ຮວບຮວມພຣະຄຳພີທີ່ຖືກຂຽນ ທີ່ເອີ້ນວ່າ “ກົດ.” ເອຊະຣາໄດ້ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳພີມີໄວ້ສຳລັບຊາວຍິວແຕ່ລະຄົນ. ໃນທີ່ສຸດການເປີດອ່ານ “ປຶ້ມກົດ” ກໍໄດ້ກາຍເປັນສິ່ງສຳຄັນຕໍ່ຊີວິດຂອງຊາວຍິວ. ບາງທີ່ຄຳສອນອັນສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງເອຊະຣາມາຈາກຕົວຢ່າງຂອງການຕຽມໃຈຂອງເພິ່ນ ທີ່ຈະສະແຫວງຫາກົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທີ່ຈະເຊື່ອຟັງມັນ, ແລະ ສິດສອນມັນໃຫ້ກັບຄົນອື່ນ (ອຊຽ 7:10).

ພຣະທຳເອຊະຣາ: ບົດທີ 1-6 ບັນຍາຍເຖິງ

ເຫດການທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຈາກຫົກສິບ ຫາ ແປດສິບປີ ກ່ອນເອຊະຣາໄດ້ມາຫາເຢຣູຊາເລັມ— ການອອກຄຳສັ່ງຂອງໂຊຣັດ ໃນ 537 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ແລະ ການກັບມາຂອງຊາວຍິວພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງເສລຸບບາເບນ. ບົດ ທີ 7-10 ສະແດງເຖິງວິທີທີ່ເອຊະຣາໄປຫາເຢຣູຊາເລັມ. ເພິ່ນ, ພ້ອມດ້ວຍຜູ້ເດີນທາງ, ໄດ້ຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອການປົກປ້ອງ. ຢູ່ທີ່ເຢຣູຊາເລັມ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ພົບເຫັນຊາວຍິວຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ໄປຫາເຢຣູຊາເລັມກ່ອນແລ້ວ ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງເສລຸບບາເບນ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງງານກັບພວກຜູ້ຍິງນອກພັນທະສັນຍາ ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ນຳຄວາມເສື່ອມເສຍມາໃຫ້ຕົນເອງ. ເອຊະຣາໄດ້ອະທິຖານເພື່ອເຂົາເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ນຳເຂົາເຈົ້າມາຢູ່ພາຍໃຕ້ພັນທະສັນຍາ ເພື່ອໃຫ້ປະຮ້າງພວກເມຍເຫລົ່ານັ້ນ. ປະຫວັດຕອນຫລັງຂອງເອຊະຣາມີຢູ່ໃນພຣະທຳເນເໜີຍາ.

ເອຊາຢາ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມຜູ້ໄດ້ທຳນາຍຈາກ 740-701 ປີກ່ອນ ຄ.ສ. ໃນຖານະທີ່ເປັນທີ່ປຶກສາຄົນສຳຄັນຂອງກະສັດເຣເຊກີຢາ, ເອຊາຢາມີອິດທິພົນຫລາຍທາງສາດສະໜາ ແລະ ທາງການເມືອງ.

ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ອ້າງເຖິງເອຊາຢາເລື້ອຍໆ ຫລາຍກວ່າພຣະອົງອ້າງເຖິງສາດສະດາຄົນອື່ນໆ. ເອຊາຢາກໍຖືກອ້າງເຖິງເລື້ອຍໆເໝືອນກັນໂດຍ ເປໂຕ, ໂຢຮັນ, ແລະ ໂປໂລ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ພຣະຄຳພີມີມອນ ແລະ ຄຳສອນ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ບັນຈຸຂໍ້ຄວາມຈາກເອຊາຢາຫລາຍກວ່າສາດສະດາຄົນອື່ນໆ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອໄດ້ຫລາຍໃນການຕີຄວາມໝາຍຄຳຂອງເອຊາຢາ. ມີໂຟໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຈາກການຂຽນຂອງ ເອຊາຢາ (2 ນພ 12-24; ອຊຸຢ 2-14). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກຊາວນີໂຟວ່າ “ຖ້ອຍຄຳຂອງເອຊາຢາຍິ່ງໃຫຍ່” ແລະ ວ່າທຸກສິ່ງທີ່ເອຊາຢາໄດ້ທຳນາຍໄວ້ຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ (3 ນພ 23:1-3).

ພຣະທຳເອຊາຢາ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະ

ຄຳພີເດີມ. ຄຳທຳນາຍຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງ ເອຊາຢາກຸ່ງວຂ້ອງກັບການສະເດັດມາຂອງ ພຣະຜູ້ໂຖ່, ທັງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ຢູ່ໃນໂລກຂອງພຣະອົງ (ອຊຢ 9:6) ແລະ ໃນ ຖານະທີ່ເປັນກະສັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນວັນສຸດທ້າຍ (ອຊຢ 63). ເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍໄວ້ຢ່າງຫລວງ ຫລາຍກຸ່ງວກັບອະນາຄົດຂອງອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ.

ບົດທີ 1 ເປັນບົດນຳສຳລັບໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ ທັງເຫລັ້ມ. ເອຊາຢາ 7:14; 9:6-7; 11:1-5; 53; ແລະ 61:1-3 ເປັນສັນຍານລ່ວງໜ້າເຖິງ ພາລະກິດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ບົດທີ 2, 11, 12, ແລະ 35 ກຸ່ງວຂ້ອງກັບເຫດການ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເມື່ອພຣະກິດຕິຄຸນຈະໄດ້ ຮັບການຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່, ອິດສະຣາເອນຈະ ຖືກເຕົ້າໂຮມ, ແລະ ແຜ່ນດິນທີ່ແທ້ຈິງແລ້ງຈະ ອອກດອກດັ່ງກຸຫລາບ. ບົດທີ 29 ບັນຈຸຄຳທຳ ນາຍຂອງການອອກມາຂອງພຣະຄຳພີມິມອນ (2 ນພ 27). ບົດທີ 40-46 ປະກາດຄວາມ ເລີດລ້ຳຂອງພຣະເຢໂຮວາ ໃນຖານະເປັນ ພຣະເຈົ້າທີ່ແທ້ຈິງ ເໝືອພຣະປອມທີ່ເປັນຮູບ ບູຊາຂອງຜູ້ນະມັດສະການນອກສາດສະໜາ. ສ່ວນບົດທີ, 47-66, ກຸ່ງວຂ້ອງກັບເຫດການ ຕ່າງໆໃນການຟື້ນຟູອິດສະຣາເອນເທື່ອສຸດ ທ້າຍ ແລະ ການສະຖາປະນາຊີໂອນ, ໂດຍມີ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຂອງ ພຣະອົງ.

ເອຊາວ. ເບິ່ງ ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງອີຊາກ; ອີຊາກ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍກິກຂອງອີຊາກ ກັບນາງເຣເບກາ ແລະ ເປັນອ້າຍນ້ອງຝາແຜດ ກັບຢາໂຄບ. ສອງອ້າຍນ້ອງນີ້ມັກຜິດຖຽງກັນ ນັບແຕ່ເກີດ (ປຖກ 25:19-26). ລູກຫລານ ຂອງເອຊາວ, ຊາວເອໂດມ, ແລະ ລູກຫລານ ຂອງຢາໂຄບ, ຊາວອິດສະຣາເອນ, ກາຍເປັນ ປະຊາຊາດທີ່ມັກແຂ່ງຂັນກັນ (ປຖກ 25:23).

ເອຊາວໄດ້ຂາຍສິດທິຂອງອ້າຍກິກໃຫ້ ຢາໂຄບ, ປຖກ 25:33 (ຮຮ 12:16-17). ເອຊາວໄດ້ແຕ່ງງານກັບລູກສາວຂອງຊາວ

ຮິດຕີສອງຄົນຜູ້ສ້າງຄວາມທຸກໂສກໃຫ້ແກ່ພໍ່ ແມ່ຂອງລາວ, ປຖກ 26:34-35. ຢາໂຄບ ແລະ ເອຊາວໄດ້ຄືນດີກັນ, ປຖກ 33.

ເອຊາອັດ

ພຣະຄຳພີໃໝ່ໃນພາສາ (ກຣີກ) ແມ່ນຊື່ ເອຊາຢາ (ລກ 4:17). ເອຊາອັດກໍເປັນສາດສະ ດາຜູ້ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນວັນເວລາຂອງອັບຣາຮາມ (ຄພ 76:100; 84:13)

ເອເຊກຽນ

ສາດສະດາຄົນໜຶ່ງຜູ້ໄດ້ຂຽນພຣະທຳເອເຊ ກຽນ ໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ເພິ່ນເປັນປະໂລທິດ ຂອງຄອບຄົວສາດົກ ແລະ ເປັນຊາວຍິວຄົນ ໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເນບູກາດເນັດສາຈັບຕົວໄປ. ເພິ່ນ ໄດ້ຢູ່ກັບຄົນຍິວທີ່ຖືກເນລະເຫດໄປບາບີໂລນ ແລະ ໄດ້ທຳນາຍເປັນເວລາຊາວສອງປີ, ຈາກ 592 ປີ ເຖິງ 570 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

ພຣະທຳເອເຊກຽນ: ພຣະທຳເອເຊກຽນສາ ມາດແຍກອອກເປັນສີ່ໝວດ. ບົດທີ 1-3 ບອກ ເຖິງພາບນິມິດກຸ່ງວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ການ ເອີ້ນເອເຊກຽນໃຫ້ຮັບໃຊ້; ບົດທີ 4-24 ກ່າວ ເຖິງການຕັດສິນເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ເປັນຫຍັງ ຈຶ່ງໄດ້ມອບການຕັດສິນເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້; ບົດ ທີ 25-32 ປະກາດການຕັດສິນປະຊາຊາດ; ແລະ ບົດທີ 33-48 ບັນທຶກພາບນິມິດກຸ່ງວກັບ ອິດສະຣາເອນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ເອເດນ. ເບິ່ງ ອາດາມ; ເອວາ ນຳອີກ

ບ້ານແຫ່ງທຳອິດຂອງບິດາມານດາຂອງ ເຮົາ, ອາດາມ ແລະ ເອວາ (ປຖກ 2:8-3:24; 4:16; 2 ນພ 2:19-25; ມຊ 3-4; ອຮຮ 5), ໄດ້ ຖືກຕົກແຕ່ງເປັນສວນ, ຢູ່ທາງເບື້ອງຕາເວັນ ອອກໃນເອເດນ. ອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄດ້ ຖືກສົ່ງໜີອອກຈາກເອເດນ ຫລັງຈາກໄດ້ກິນ ໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມ ແລະ ກາຍເປັນມະຕະ (ມຊ 4:29). ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍຍືນຍັນ ເລື່ອງລາວໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີກຸ່ງວກັບ ສວນເອເດນ. ມັນເພີ່ມຂໍ້ມູນສຳຄັນທີ່ວ່າ ສວນ ນັ້ນຕັ້ງຢູ່ບ່ອນທີ່ໃນປະຈຸບັນນີ້ເອີ້ນວ່າ ທະວີບ ອາເມຣິກາເໜືອ.

ເອນິກ

ເອນິກ. ເບິ່ງ ຊີໂອນ ນຳອີກ

ສາດສະດາຄົນໜຶ່ງຜູ້ໄດ້ນຳພາຜູ້ຄົນຂອງເມືອງຊີໂອນ. ການປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຂອງເພິ່ນໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້ທັງໃນພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ໃນພຣະຄຳພີໄຂ່ມຸກອັນລຳຄ່າ. ເພິ່ນເປັນປີຕູຄົນທີ່ເຈັດຫລັງຈາກອາດາມ. ເພິ່ນເປັນລູກຊາຍຂອງຢາເຣັດ ແລະ ເປັນພໍ່ຂອງເມທູເຊລາ (ປຖກ 5:18–24; ລກ 3:37).

ເອນິກເປັນຊາຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຂອງເພິ່ນນັ້ນສຳຄັນຫລາຍກວ່າເລື່ອງສິ່ງທີ່ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີບັນທຶກໄວ້. ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີໄດ້ບອກວ່າ ເພິ່ນໄດ້ປ່ຽນສະພາບຮ່າງກາຍ (ຮຮ 11:5) ແຕ່ບໍ່ໄດ້ບອກລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດສາດສະໜາກົດຂອງເພິ່ນ. ຢດ 1:14 ບັນຈຸຄຳກ່າວອ້າງຂອງຄຳທຳນາຍຂອງເພິ່ນ. ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍອະທິປາຍຫລາຍຢ່າງກ່ຽວກັບເອນິກ, ໂດຍສະເພາະການສົ່ງສອນຂອງເພິ່ນ, ເມືອງຂອງເພິ່ນຖືກເອີ້ນວ່າ ຊີໂອນ, ພາບນິມິດຂອງເພິ່ນ, ແລະ ການທຳນາຍຂອງເພິ່ນ (ຄພ 107:48–57; ມຊ 6–7). ຊີໂອນໄດ້ຖືກຮັບຂຶ້ນສະຫວັນ ເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງຜູ້ຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ (ມຊ 7:69).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະອົງເອງຕໍ່ເອນິກ, ມຊ 6:26–37. ເອນິກໄດ້ສິດສອນພຣະກິດຕິຄຸນ, ມຊ 6:37–68. ເອນິກໄດ້ສິດສອນຜູ້ຄົນ ແລະ ໄດ້ສະຖາປະນາຊີໂອນຂຶ້ນ, ມຊ 7:1–21. ເອນິກໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງ, ແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ມຊ 7:23–68.

ເອໂນດ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ

ສາດສະດານິໄຟ ແລະ ຜູ້ຮັກສາບັນທຶກໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ທີ່ໄດ້ອະທິຖານ ແລະ ໄດ້ຮັບການບົດຈາກບາບຂອງເພິ່ນ ຜ່ານສັດທາຂອງເພິ່ນໃນພຣະຄຣິດ (ອນ 1:1–8). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເອໂນດເພື່ອນຳພຣະຄຳພີມໍມອນມາໃຫ້ຊາວເລມັນ (ອນ 1:15–17).

ໜັງສືເອໂນດ: ໜັງສືໃນພຣະຄຳພີມໍມອນທີ່ບອກກ່ຽວກັບການອະທິຖານຂອງເອໂນດຫາ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທູນຂໍການອະໄພໂທດເພື່ອຕົນເອງ, ເພື່ອຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, ແລະ ເພື່ອຄົນອື່ນໆ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັນຍາກັບເພິ່ນວ່າພຣະຄຳພີມໍມອນຈະຖືກຮັກສາໄວ້ ແລະ ມີໃຫ້ແກ່ຊາວເລມັນໃນອະນາຄົດ. ເຖິງແມ່ນວ່າໜັງສືນີ້ຈະມີພຽງແຕ່ບົດດຽວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ມັນກໍບັນທຶກເລື່ອງລາວທີ່ມີພະລັງກ່ຽວກັບຊາຍຄົນໜຶ່ງຜູ້ໄດ້ສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າໃນການອະທິຖານ, ໄດ້ດຳລົງຊີວິດຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ກ່ອນການຕາຍຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນໄດ້ຊື່ນຊົມກັບຄວາມຮູ້ເລື່ອງພຣະຜູ້ໄຖ່.

ເອຟະຣາອິມ. ເບິ່ງ ພຣະຄຳພີມໍມອນ; ມານາເຊ; ໂຢເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ໃນ ພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຄົນທີສອງຂອງໂຢເຊັບກັບນາງາອາເຊນັດ (ປຖກ 41:50–52; 46:20). ກົງກັນຂ້າມກັບຮິດຄອງປະເພນີ, ເອຟະຣາອິມໄດ້ຮັບສິດທິຂອງອ້າຍກົກແທນທີ່ຈະເປັນມານາເຊ, ຜູ້ເປັນອ້າຍ (ປຖກ 48:17–20). ເອຟະຣາອິມໄດ້ກາຍເປັນບັນພະບຸລຸດຂອງເຜົ່າເອຟະຣາອິມ.

ເຜົ່າຂອງເອຟະຣາອິມ: ເອຟະຣາອິມໄດ້ຮັບສິດທິຂອງອ້າຍກົກໃນອິດສະຣາເອນ (1 ຂຄ 5:1–2; ຢມຢ 31:9). ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ສິດທິພິເສດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບແມ່ນທີ່ຈະດຳລົງຖານະປະໂລຫິດ, ນຳຂ່າວສານເລື່ອງການຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນໄປໃຫ້ຊາວໂລກ, ແລະ ຍົກປ້າຍສັນຍານຂຶ້ນເພື່ອເຕົ້າໂຮມອິດສະຣາເອນ (ອຊຢ 11:12–13; 2 ນຟ 21:12–13). ລູກຫລານຂອງເອຟະຣາອິມຈະສວມລັດສະພີພາບໃຫ້ຜູ້ທີ່ມາຈາກປະເທດທາງເໜືອ ທີ່ກັບມາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ (ຄພ 133:26–34).

ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ຫລື ໂຢເຊັບ: ບັນທຶກຂອງກຸ່ມໜຶ່ງຈາກເຜົ່າເອຟະຣາອິມ ທີ່ຖືກພາຫົວຈາກເຢຣູຊາເລັມໄປຫາອາເມຣິກາປະມານ 600 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ບັນທຶກຂອງກຸ່ມນີ້ຖືກເອີ້ນວ່າ ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມ ຫລື ໂຢເຊັບ, ຫລື ພຣະຄຳພີມໍມອນ. ກິ່ງງ່ານີ້ ແລະ ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ (ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ) ຈະລວມ

ກັນ ເປັນປະຈຳພະຍານ ເຖິງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ການ ພົ້ນຄົນພຣະ ຊົນ ຂອງ ພຣະອົງ, ແລະ ວຽກງານທີ່ສັກສິດຂອງພຣະ ອົງໃນບັນດາສອງກິ່ງງ່າເທລົມີຂອງເຊື້ອສາຍ ອິດສະຣາເອນ.

ກິ່ງງ່າຂອງເອຟະຣາອິມຈະແຕກຫັກອອກ ມາ ແລະ ຈະຂຽນປະຈຳພະຍານອີກຢ່າງໜຶ່ງ ເຖິງພຣະຄຣິດ, **ປຈສ, ປຖກ 50:24–26, 30–31.** ກິ່ງງ່າຂອງຢູດາ ແລະ ກິ່ງງ່າຂອງໂຢເຊັບ ຈະກາຍເປັນໜຶ່ງ, **ອຊກ 37:15–19.**

ການຂຽນຂອງຢູດາ ແລະ ໂຢເຊັບ ຈະເຕີບ ໂຕພ້ອມກັນ, **2 ນພ 3:12.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ກ່າວກັບຫລາຍປະຊາຊາດ, **2 ນພ 29.**

ຂໍ້ກະແຈຂອງບັນທຶກກິ່ງງ່າຂອງ ເອຟະ ຣາອິມໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໂມໂຣໂນ, **ຄພ 27:5.**

ເອເຟໂຊ, ສານເຖິງ. ເບິ່ງ ສານຂອງໂປໂລ; ໂປໂລ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ສານທີ່ຂຽນ ໂດຍອັກຄະ ສາວິກ ໂປໂລ ເຖິງ ໄຟໂຟນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນ ເມືອງເອເຟໂຊ. ສານນີ້ມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍ, ເພາະມັນບັນຈຸຄຳສັ່ງສອນຂອງໂປໂລກ່ຽວກັບ ສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ.

ບົດທີ 1 ບັນຈຸຄຳທັກທາຍຕາມປົກກະຕິ. ບົດ ທີ 2–3 ອະທິບາຍເຖິງຄວາມປ່ຽນແປງທີ່ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນຜູ້ຄົນ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນສະມາ ຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກ—ເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນ ພົນລະເມືອງນຳໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ນຳຄົນ ຕ່າງຊາດ ແລະ ຊາວຍິວ ໄດ້ລວມເຂົ້າກັນເປັນ ສາດສະໜາຈັກດຽວ. ບົດທີ 4–6 ອະທິບາຍ ເຖິງບົດບາດຂອງອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະ ດາ, ຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງເປັນໜຶ່ງ, ແລະ ຄວາມ ຈຳເປັນຕ້ອງສວມຍຸດທະພັນ ຄົບຊຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

ເອມານູເອນ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະ ນາມໜຶ່ງ ອີກ ຂອງພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ. ມັນມາຈາກພາສາເຮັບເຣີ ທີ່ໝາຍຄວາມວ່າ “ພຣະເຈົ້າທີ່ສະຖິດຢູ່ນຳເຮົາ.”

ເອມານູເອນເປັນພຣະນາມໜຶ່ງທີ່ມອບໃຫ້ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງການບົດປ່ອຍຂອງ

ພຣະເຈົ້າ (ອຊຢ 7:14). ການອ້າງອີງຂອງ ເອຊາຢາເຖິງເອມານູເອນໄດ້ລະບຸໄວ້ເປັນພິ ເສດ ໂດຍມັດທາຍວ່າເປັນການພະຍາກອນ ເຖິງການກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູສູ່ຊີວິດມະຕະ (ມທ 1:18–25). ພຣະນາມນີ້ຍັງປະກົດໃນ ພຣະຄຳພີຍຸກສຸດທ້າຍອີກດ້ວຍ (2 ນພ 17:14; 18:8; ຄພ 128:22).

ເອຍິບ

ປະເທດໜຶ່ງ ຢູ່ ສົ້ນເໜືອຂອງອາຟຣິກາ. ແຜ່ນດິນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງເອຍິບແມ່ນແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ເປົາປ່ຽວ. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວຜູ້ຄົນອາໄສ ຢູ່ຕາມຮ່ອມພູແມ່ນ້ຳນົນ, ຊຶ່ງກວ້າງໄກເຖິງ 550 ໄມ (890 ກິໂລແມັດ).

ເອຍິບໃນສະໄໝບູຮານເປັນປະເທດທີ່ຮັ່ງ ມີ ແລະ ຈະເລີນກ້າວໜ້າ. ວຽກງານສາທາລະ ນະທີ່ໃຫຍ່ໂຕໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ລວມທັງການ ສ້າງຄອງລະບາຍນ້ຳ; ເປັນເມືອງທີ່ເຂັ້ມແຂງ ທາງດ້ານການປ້ອງກັນ; ແລະ ອານຸສອນຂອງ ບັນດາກະສັດ, ໂດຍສະເພາະສຸສານປີລະມິດ ແລະ ພຣະວິຫານ, ຊຶ່ງຍັງເປັນສິ່ງທີ່ຊາວໂລກ ອັດສະຈັນໃຈຢູ່. ເພາະໃນຊ່ວງໄລຍະໜຶ່ງ, ການປົກຄອງຂອງຊາວເອຍິບເປັນການລອກ ແບບລະບຽບແຫ່ງປັດຊອງຖານະປະໂລທິດ (ອຣຮ 1:21–27).

ອັບຣາຮາມ ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ຖືກພາໄປ ຫາເອຍິບເພື່ອໄວ້ຊີວິດຄອບຄົວຂອງຕົນຈາກ ຄວາມອຶດຢາກ, **ປຖກ 12:10 (ປຖກ 37:28).** ໂຢເຊັບ ໄດ້ຖືກຂາຍໄປຍັງປະເທດ ເອຍິບ, **ປຖກ 45:4–5 (1 ນພ 5:14–15).** ຢາໂຄບຖືກ ພາໄປປະເທດເອຍິບ, **ປຖກ 46:1–7.** ໂມເຊ ໄດ້ນຳພາລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນອອກ ໄປຈາກປະເທດເອຍິບ, **ອພຍ 3:7–10; 13:14 (ຮຮ 11:27; 1 ນພ 17:40; ມຊ 1:25–26).** ເອຍິບເປັນສັນຍາລັກເຖິງຄວາມຊົ່ວຊ້າ, **ອຊກ 29:14–15 (ຮສອ 9:3–7; ອຣຮ 1:6, 8, 11–12, 23).**

ທູດໄດ້ບອກໂຢເຊັບໃຫ້ໜີໄປປະເທດເອຍິບ ພ້ອມກັບນາງມາຣີ ແລະ ພຣະເຢຊູ, **ມທ 2:13 (ຮສອ 11:1).**

ເອຍົບໂຕ

ເອຍົບໂຕ

ເປັນຊື່ຂອງເມຍ ແລະ ລູກສາວຂອງຮາມ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນລູກຊາຍຂອງໂນອາ. ໃນເຄນເດຍ, ຊື່ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ “ເອຍົບ,” ຫລື “ສິ່ງທີ່ຕ້ອງຫ້າມ” (ອຣຮ 1:23-25).

ເອລີ. ເບິ່ງ ຊາມເອນ, ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ ນຳອີກ

ມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນໃນພຣະຄຳພີເດີມ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຊາມເອນໃຫ້ເປັນສາດສະດາ (1 ຊມອ 3). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕິຕຽນເພິ່ນເພາະການໂຍະຍານເລື່ອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ (1 ຊມອ 2:22-36; 3:13).

ເອລີຊາ

ສາດສະດາຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມຂອງອານາຈັກພາກເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ເປັນຜູ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ໄວ້ວາງໃຈໄດ້ຕໍ່ກະສັດຫລາຍອົງໃນປະເທດນັ້ນ.

ເອລີຊາມີນິໄສໃຈຄໍທີ່ອ່ອນໂຍນ ແລະ ຮັກໄຄ່, ປາດສະຈາກຄວາມກະຕືລືລົ້ນອັນຮ້ອນແຮງ ຊຶ່ງແຕກຕ່າງຈາກອາຈານຂອງເພິ່ນ, ເອລີຢາ. ສິ່ງມະຫັດສະຈັນທີ່ສຳຄັນຂອງເພິ່ນ (2 ກສ 2-5; 8) ເປັນພະຍານວ່າ ເພິ່ນໄດ້ຮັບອຳນາດຂອງເອລີຢາແທ້ໆ ເມື່ອເພິ່ນໄດ້ຂຶ້ນເປັນສາດສະດາຕໍ່ຈາກເອລີຢາ (2 ກສ 2:9-12). ຍົກຕົວຢ່າງ, ເພິ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ນ້ຳຂົມກາຍເປັນນ້ຳຈືດ, ໄດ້ແຍກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ໄດ້ເພີ່ມນ້ຳມັນໃຫ້ແມ່ໝ້າຍ, ໄດ້ນຳເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍໃຫ້ເປັນຄົນມາມີຊີວິດ, ໄດ້ປັ້ນປົວຊາຍຄົນໜຶ່ງຈາກພະຍາດຂີ້ທູດ, ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂວານເຫລັກພູຂຶ້ນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກທະຫານຊີເຣຍຕາບອດ (2 ກສ 2-6). ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເພິ່ນແມ່ນຫລາຍກວ່າຫ້າສິບປີລະຫວ່າງການປົກຄອງຂອງ ເຢໂຮລາມ, ເຢຣູ, ເຢໂຮອາຣາດ, ແລະ ໂຢອາດ.

ໄດ້ຮັບເສື້ອຄຸມຂອງເອລີຢາ, 2 ກສ 2:13. ໄດ້ເຕີມນ້ຳມັນໃຫ້ແມ່ໝ້າຍ, 2 ກສ 4:1-7. ໄດ້ນຳລູກຊາຍຂອງຍິງຊາວຊູເນມໃຫ້ເປັນ

ຄົນມາມີຊີວິດ, 2 ກສ 4:18-37. ໄດ້ປັ້ນປົວນາອາມານ, ຄົນຊີເຣຍ, 2 ກສ 5:1-14. ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກທະຫານຊາວຊີເຣຍຕາບອດ, ແລະ ເປີດຕາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເພິ່ນ, 2 ກສ 6:8-23.

ເອລີຊາເບັດ. ເບິ່ງ ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ເມຍຂອງຊາຂາຣີຢາ, ແມ່ຂອງໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ, ແລະ ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງນາງມາຣີ (ລກ 1:5-60).

ເອລີຢາ. ເບິ່ງ ຜະນຶກ, ການຜະນຶກ; ລອດ, ຄວາມລອດ; ອີລາຍ ນຳອີກ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມຜູ້ໄດ້ກັບຄືນມາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ເພື່ອມອບຂໍ້ກະແຈແຫ່ງອຳນາດຂອງການຜະນຶກໃຫ້ແກ່ໃຈເຊັບສະມິດ ແລະ ອໍລີເວີ ຄາວເດີຣີ. ໃນວັນເວລາຂອງເພິ່ນ, ເອລີຢາໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຢູ່ອານາຈັກພາກເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນ (1 ກສ 17-22; 2 ກສ 1-2). ເພິ່ນມີສັດທາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງ. ຕາມຄຳຂໍຮ້ອງຂອງເພິ່ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຢຸດຜົນເປັນເວລາສາມປີເຄິ່ງ. ເພິ່ນໄດ້ນຳເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ເປັນຄົນມາມີຊີວິດ ແລະ ໄດ້ເອີ້ນໄຟໃຫ້ລົງມາຈາກຟ້າສະຫວັນ (1 ກສ 17-18). ຊາວຍິວຍັງລໍຖ້າການກັບມາຂອງເອລີຢາຢູ່, ດັ່ງທີ່ມາລາກີໄດ້ທຳນາຍໄວ້ວ່າເພິ່ນຈະກັບມາ (ມລກ 4:5). ເພິ່ນຍັງເປັນແຂກຮັບເຊີນສະເໝີມາສຳລັບງານລ້ຽງບັດສະຄາຂອງຊາວຍິວຢູ່, ຊຶ່ງເຂົາເຈົ້າໄດ້ເປີດປະຕູຕ້ອນຮັບ ແລະ ຈັດຕັ້ງນັ່ງໄວ້ໃຫ້ເພິ່ນເປັນພິເສດ.

ສາດສະດາໃຈເຊັບສະມິດ ໄດ້ກ່າວວ່າ ເອລີຢາມີອຳນາດແຫ່ງການຜະນຶກຂອງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ແລະ ໄດ້ເປັນສາດສະດາຄົນສຸດທ້າຍທີ່ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນກ່ອນວັນເວລາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເພິ່ນໄດ້ມາປະກົດຢູ່ເທິງພູແຫ່ງການປ່ຽນສະພາບພ້ອມກັບໂມເຊ ແລະ ໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດໃຫ້ແກ່ເຢໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ (ມທ 17:3). ເພິ່ນໄດ້ມາປະກົດອີກ, ພ້ອມດ້ວຍໂມເຊ

ແລະ ຄົນ ອື່ນໆ, ໃນ ວັນທີ 3 ເດືອນ ເມສາ, 1836, ໃນ ພຣະ ວິຫານ ເຄີດແລນ ໄອໂຮ ໄອ ແລະ ໄດ້ມອບຂໍ້ກະແຈອັນດຽວກັນນັ້ນໃຫ້ແກ່ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ (ຄພ 110:13-16). ທຸກສິ່ງຢ່າງນີ້ແມ່ນເພື່ອຕຽມສຳລັບການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ມີກ່າວໄວ້ຢູ່ໃນມາລາກີ 4:5-6.

ອຳນາດຂອງເອລີຢາ ຄືອຳນາດແຫ່ງການ ຜະນຶກຂອງຖານະປະໂລຫິດ ຊຶ່ງໂດຍສິ່ງທີ່ຖືກ ຜູກມັດ ຫລື ການປ່ອຍໃນແຜ່ນດິນ ໂລກກໍຖືກ ຜູກມັດ ຫລື ປ່ອຍ ໃນສະຫວັນ (ຄພ 128:8-18). ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກໃນທຸກວັນນີ້ມີອຳນາດ ແຫ່ງການຜະນຶກນີ້ ແລະ ເຮັດພິທີການຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນສຳລັບຄົນເປັນ ແລະ ຄົນຕາຍ (ຄພ 128:8).

ໄດ້ປິດພ້າສະຫວັນ ແລະ ໄດ້ກິນອາຫານ ຈາກໂຕກາທີ່ນຳມາໃຫ້, **1 ກສ 17:1-7**. ໄດ້ ບັນຊາຖ້ວຍຂອງແມ່ໝ້າຍບໍ່ໃຫ້ຂາດແບ່ງ ແລະ ໄຫບໍ່ໃຫ້ຂາດນ້ຳມັນ, **1 ກສ 17:8-16**. ໄດ້ນຳລູກຊາຍຂອງແມ່ໝ້າຍຄືນມາຈາກ ຄວາມຕາຍ, **1 ກສ 17:17-24**. ໄດ້ໄຊຊະນະ ຈາກພວກປະໂລຫິດຂອງພຣະບາອານ, **1 ກສ 18:21-39**. ສຽງເບົາ ແລະ ຄ່ອຍໄດ້ກ່າວກັບ ເພິ່ນ, **1 ກສ 19:11-12**. ຝູງມ້າໄຟແກ່ລົດ ມ້າໄຟຄັນໜຶ່ງໄດ້ເອົາເອລີຢາຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ, **2 ກສ 2:11**. ມາລາກີໄດ້ທຳນາຍເຖິງການກັບ ມາຂອງເພິ່ນ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, **ມລກ 4:5-6** (3 ນພ 25:5).

ໄດ້ປະກົດຢູ່ໃນພຣະວິຫານເຄີດແລນໄອໂຮ ໄອໃນປີ 1836, **ຄພ 110:13-16**.

ເອໂລຣິມ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ; ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ

ເອວາ. ເບິ່ງ ການຕົກຂອງອາດາມ ແລະ ເອວາ; ອາດາມ; ເອເດນ ນຳອີກ

ຜູ້ຍິງຄົນທຳອິດທີ່ເຄີຍມີຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກນີ້ (ປຖກ 2:21-25; 3:20). ນາງແມ່ນເມຍ ຂອງອາດາມ. ໃນພາສາເຮັບເຣີ ຊື່ນີ້ແປວ່າ “ຊີ ວິດ.” ນາງໄດ້ຖືກຕັ້ງຊື່ໃຫ້ແນວນັ້ນເພາະນາງ

ເປັນ “ແມ່ຂອງທຸກສິ່ງທັງປວງ” (ມຊ 4:26). ນາງ ແລະ ອາດາມ, ຊາຍຄົນທຳອິດ, ຈະໄດ້ ຮັບລັດສະໝີພາບນິລັນດອນສຳລັບບົດບາດ ຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການເຮັດໃຫ້ຄວາມກ້າວໜ້າ ນິລັນດອນເປັນໄປໄດ້ສຳລັບມະນຸດຊາດທັງ ປວງ.

ເອວາໄດ້ຖືກລ້ລວງ ແລະ ໄດ້ຮັບສ່ວນໝາກ ໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມ, **ປຖກ 3 (2 ນພ 2:15-20; ມຊ 4)**.

ປະທານໂຈເຊັບ ແອັຟ ສະມິດ ໄດ້ເຫັນເອວາ ຢູ່ ໃນພາບນິມິດຂອງເພິ່ນກຸ້ງກັບ ໂລກວິນ ຍານ, **ຄພ 138:39**.

ເອວາໄດ້ຮັບຮູ້ຄວາມຈຳເປັນຂອງການຕົກ ແລະ ຄວາມປິຕິຍິນດີແຫ່ງການໂຖ່, **ມຊ 5:11-12**.

ແອກ. ເບິ່ງ ສານຸສິດ ນຳອີກ

ອຸປະກອນທີ່ຄ້ອງໃສ່ຄໍຂອງສັດ ຫລື ຜູ້ຄົນ ເພື່ອທຽມເຂົ້າໄປນຳກັນ. ແອກຂອງພຣະຄຣິດ ເປັນສັນຍາລັກຂອງການເປັນສານຸສິດ, ໃນ ຂະນະທີ່ແອກແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ ເປັນສັນ ຍາລັກຂອງການກົດຂີ່.

ແອກຂອງເຮົາກໍພໍເພາະ, ແລະ ພາລະຂອງ ເຮົາກໍ ເບົາ, **ມທ 11:29-30**. ຢາຜູກພັນກັບ ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນຖານະທີ່ບໍ່ສະເໝີກັນ, **2 ກອທ 6:14**. ຢາຍອມປ່ອຍຕົວເອງໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນແອກ ແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ, **ຄລຕ 5:1**.

ພວກເຮົາບໍ່ປາດຖະໜາຈະເອົາໃຜມາສູ່ ແອກແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ, **ແອວ 44:2**.

ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງໄຟພິນຂອງພຣະ ເຈົ້າເປັນແອກເຫລັກ, ເປັນສາຍຮັດທີ່ແໜ້ນ ໜາ, ແລະ ເປັນໂສ້ ຂອງນະລົກ, **ຄພ 123:1-3, 7-8**.

ແອມມິວເລັກ. ເບິ່ງ ແອວມາ, ລູກຊາຍຂອງ ແອວມາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມ່ອນ, ຄູ່ສອນສາດສະໜາ ຂອງແອວມາ, ລູກຊາຍຂອງແອວມາ.

ຖືກຢັ້ງມຢາມໂດຍທູດອົງໜຶ່ງ, **ແອວ 8:20; 10:7**. ໄດ້ຕ້ອນຮັບແອວມາເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ

ແອວເດີ

ຂອງລາວ, **ແອວ 8:21–27.** ໄດ້ສັ່ງສອນຜູ້ຄົນຂອງອາໂມນໄນຮາດ້ວຍອຳນາດ, **ແອວ 8:29–32; 10:1–11.** ເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງນີໂຟ, ລີໂຮ, ແລະ ມານາເຊ, **ແອວ 10:2–3.** ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງຄວາມຈິງ, **ແອວ 10:4–11.** ໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຄົນໃຫ້ກັບໃຈ ແລະ ຖືກປະຕິເສດ, **ແອວ 10:12–32.** ໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບຊີເອສຣອມ, **ແອວ 11:20–40.** ໄດ້ສິດສອນເຖິງການຟື້ນຄືນຊີວິດ, ການພິພາກສາ, ແລະ ການຟື້ນຟູ, **ແອວ 11:41–45.** ຢາກຢຸດຢັ້ງການສັ່ງຫານຜູ້ທີ່ເຊື້ອ, **ແອວ 14:9–10.** ໄດ້ຖືກຄຸມຂັງກັບແອວມາ, **ແອວ 14:14–23.** ໄດ້ເປັນອິດສະລະຈາກພັນທະການຜ່ານສັດທາ, **ແອວ 14:24–29.** ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຖິງການຊົດໃຊ້, ຄວາມເມດຕາ, ແລະ ຄວາມຍຸດຕິທຳ, **ແອວ 34:8–16.** ໄດ້ສິດສອນກ່ຽວກັບການອະທິຖານ, **ແອວ 34:17–28.** ໄດ້ຊຸກຍູ້ຜູ້ຄົນບໍ່ໃຫ້ເລື່ອນວັນແຫ່ງການກັບໃຈ, **ແອວ 34:30–41.** ສັດທາຂອງແອວມາ ແລະ ແອມມິວເລັກເຮັດໃຫ້ຝາຄຸກພັງທະລາຍ, **ອທ 12:13.**

ແອວເດີ. ເບິ່ງ ຖານະປະໂລຫິດ; ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ *ນຳອີກ*

ຄຳວ່າ ແອວເດີ ໄດ້ຖືກໃຊ້ໃນຫລາຍວິທີທາງໃນພຣະຄຳພີສະທຳຄຳພີ. ໃນພຣະຄຳພີເດີມສ່ວນຫລາຍແລ້ວມັກຈະໝາຍເຖິງຜູ້ເຖົ້າແກ່ໃນເຜົ່າໃດເຜົ່າໜຶ່ງ, ຜູ້ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ ໄດ້ຮັບພາລະເລື່ອງການປົກຄອງ (ປຖກ 50:7; ຢຊ 20:4; ນຮ 4:2; ມທ 15:2). ອາຍຸໄຂ ແລະ ປະສົບການຂອງພວກເພິ່ນ ເຮັດໃຫ້ຄຳແນະນຳຂອງເພິ່ນສຳຄັນຫລາຍ. ຕຳແໜ່ງຂອງພວກເພິ່ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເປັນການເອີ້ນຂອງຖານະປະໂລຫິດ.

ກໍຍັງມີການແຕ່ງຕັ້ງແອວເດີໃນຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກນຳອີກໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ (ອພຍ 24:9–11). ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ແອວເດີ ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນຕຳແໜ່ງຂອງຖານະປະໂລຫິດໃນສາດສະໜາຈັກ (ຢກບ 5:14–15). ໃນບັນດາຊາວນີໂຟກໍມີການແຕ່ງຕັ້ງແອວເດີໃນຖານະປະໂລຫິດຄືກັນ (ແອວ 4:7, 16; ມຮນ 3:1). ໃນສະໄໝນີ້, ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ

ເປັນ ແອວເດີສອງຄົນທຳອິດທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ (ຄພ 20:2–3).

ຕອນນີ້ ແອວເດີ ໄດ້ເປັນຕຳແໜ່ງທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກທຸກຄົນ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ຜູ້ສອນສາດສະໜາຜູ້ຊາຍຖືກເອີ້ນວ່າ ແອວເດີ. ພ້ອມນີ້, ອັກຄະສາວິກກໍເປັນແອວເດີ, ແລະ ມັນກໍເໝາະສົມທີ່ຈະກ່າວເຖິງສະມາຊິກໃນກຸ່ມອັກຄະສາວິກສິບສອງ ຫລື ກຸ່ມສາວິກເຈັດສິບ ໂດຍຕຳແໜ່ງນີ້ (ຄພ 20:38; 1 ປຕ 5:1). ພ້າທີ່ຂອງແອວເດີທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃນສາດສະໜາຈັກທຸກວັນນີ້ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໃນການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍ (ຄພ 20:38–45; 42:44; 46:2; 107:12).

ໂມໄຊໄດ້ຂຽນຫາພວກແອວເດີຂອງອິດສະຣາເອນທຸກຄົນ, ພຍຍ 31:9.

ບາຣະນາບາໄດ້ສັ່ງຄວາມຊ່ວຍເຫລືອໃຫ້ບັນດາເຖົ້າແກ່ໃນສາດສະໜາຈັກ, ກກຈ 11:30. ໃນແຕ່ລະສາດສະໜາຈັກໄດ້ເລືອກຕັ້ງພວກເຖົ້າແກ່, ກກຈ 14:23 (ຕຕ 1:5). ມີຜູ້ໃດເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍ, ຈົ່ງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເຊີນບັນດາເຖົ້າແກ່ມາອະທິຖານ, ຢກບ 5:14.

ພວກແອວເດີໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍການວາງມື, ແອວ 6:1.

ພວກແອວເດີຕ້ອງໃຫ້ພອນເດັກນ້ອຍ, ຄພ 20:70. ພວກແອວເດີຕ້ອງດຳເນີນການປະຊຸມໂດຍພຣະວິນຍານສັກສິດ, ຄພ 46:2. ພວກແອວເດີຕ້ອງລາຍງານເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຄວາມພິທັກຮັກສາຂອງເຂົາ, ຄພ 72:5. ພວກແອວເດີຕ້ອງສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນແກ່ປະຊາຊາດ, ຄພ 133:8.

ແອວມາ, ລູກຊາຍຂອງແອວມາ. ເບິ່ງ ໂມໄຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ; ແອມມິວເລັກ; ແອວມາຜູ້ເປັນບິດາ *ນຳອີກ*

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນຄົນທຳອິດ ແລະ ສາດສະດາໃນປະຊາຊາດນີໂຟ. ຕອນເປັນໜຸ່ມ ລາວໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະທຳລາຍສາດສະໜາຈັກ (ມຊຢ 27:8–10). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທູດໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ລາວ ແລະ ລາວໄດ້ປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຕໍ່ພຣະກິດຕິຄຸນ

(ມຊຢ 27:8-24; ແອວ 36:6-27). ຕໍ່ມາ ລາວ ໄດ້ສະລະຕຳແໜ່ງເປັນຫົວໜ້າຜູ້ຕັດສິນ ເພື່ອ ໄປສິດສອນຜູ້ຄົນ (ແອວ 4:11-20).

ໜັງສື ແອວມາ: ໜັງສື ເຫລັ້ມ ໜຶ່ງອີກຕ່າງ ຫາກຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ບັນຈຸຄຳຫຍໍ້ຈາກ ບັນທຶກຕ່າງໆຂອງສາດສະດາແອວມາ, ລູກ ຊາຍຂອງແອວມາ, ແລະ ຮີລາມັນ ລູກຊາຍ ຂອງເພິ່ນ. ເຫດການຕ່າງໆທີ່ໄດ້ອະທິບາຍຢູ່ ໃນໜັງສືໄດ້ເກີດຂຶ້ນປະມານ 91 ເຖິງ 52 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ໜັງສືມີຢູ່ດ້ວຍກັນ 63 ບົດ. ບົດທີ 1-4 ບັນຍາຍເຖິງການກະບົດຂອງຜູ້ຕິດຕາມ ນີຣີ ແລະ ອາມລີໂຊ ຕໍ່ຕ້ານຊາວນິໄຟ. ຜົນສະ ທ້ອນຂອງສົງຄາມເຫລົ່ານັ້ນແມ່ນເປັນການທຳ ລາຍທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດໃນປະຫວັດສາດຂອງ ຊາວນິໄຟທີ່ເຄີຍມີມາ. ບົດທີ 5-16 ບັນຈຸເລື່ອງ ລາວຂອງການເດີນທາງໄປສອນສາດສະໜາ ຂອງແອວມາໃນຕອນຕົ້ນ, ລວມທັງຄຳເທດ ສະໜາຂອງເພິ່ນເລື່ອງຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ (ແອວ 5) ແລະ ການສັ່ງສອນຂອງເພິ່ນກັບແອມມິວເລັກ ໃນເມືອງອຳໂມນໄນຮາ. ບົດທີ 17-27 ບັນຈຸ ບັນທຶກຂອງພວກລູກຊາຍຂອງໂມໂຊຢາ ແລະ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນ ບັນດາຊາວເລມັນ. ບົດທີ 28-44 ບັນຈຸຄຳເທດ ສະໜາທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດບາງຢ່າງຂອງແອວມາ. ໃນບົດທີ 32 ແອວມາໄດ້ປຽບທຽບພຣະຄຳໃສ່ ກັບເມັດພືດ; ໃນບົດທີ 36 ເພິ່ນໄດ້ເລົ່າເລື່ອງ ການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງເພິ່ນໃຫ້ຮີລາມັນ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນຟັງ. ບົດທີ 39-42 ບັນທຶກ ຄຳແນະນຳຂອງແອວມາຕໍ່ໂຣຮີອານທັນ ລູກ ຊາຍຂອງເພິ່ນ, ຜູ້ໄດ້ໄປພົວພັນກັບການລ່ວງ ລະເມີດທາງສິນທຳ; ຄຳເທດສະໜາທີ່ສຳຄັນ ນີ້ອະທິບາຍເຖິງຄວາມຍຸດຕິທຳ, ຄວາມເມດ ຕາ, ການຟື້ນຄົນພຣະຊົນ, ແລະ ການຊົດໃຊ້. ບົດທີ 45-63 ບັນຍາຍເຖິງສົງຄາມຕ່າງໆຂອງ ຊາວນິໄຟໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ ແລະ ການຍ້າຍ ຖິ່ນຖານພາຍໃຕ້ ເຮກອດ. ຜູ້ນຳທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ເຊັ່ນ ນາຍທັບ ໂມໂຮໂນ, ທີອານຄຳ, ແລະ ລີໂຮ ໄດ້ຊ່ວຍປົກປັກຮັກສາຊາວນິໄຟ ໂດຍ ຜ່ານຄວາມກ້າຫານຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການ ກະທຳໃນເວລາທີ່ເພາະສົມ.

ແອວມາຜູ້ເປັນບົດາ

ສາດສະດາຊາວນິໄຟຄົນໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີ ມໍມອນ ຜູ້ໄດ້ຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນໃນວັນ ເວລາຂອງກະສັດໂນອາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ.

ໄດ້ ເປັນ ປະ ໂລ ທິດ ຄົນ ໜຶ່ງຂອງກະສັດ ໂນອາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ສືບຕະກຸນຂອງນິໄຟ, **ມຊຢ 17:1-2.** ເພາະໄດ້ຍິນ ແລະ ເຊື່ອອະບິ ນາໄດ, ຈຶ່ງຖືກກະສັດຂັບໄລ່ພີ. ເພິ່ນໄດ້ໜີໄປ, ລີ້ຕົວຢູ່, ແລະ ໄດ້ຂຽນ ຂໍ້ຄວາມຂອງອະບິນາ ໄດໄວ້, **ມຊຢ 17:3-4.** ໄດ້ກັບໃຈ ແລະ ໄດ້ສິດ ສອນຖ້ອຍຄຳຂອງອະບິນາໄດ, **ມຊຢ 18:1.** ໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາທິນຳມໍມອນ, **ມຊຢ 18:12-16.** ໄດ້ຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກຂຶ້ນ, **ມຊຢ 18:17-29.** ໄດ້ມາເຖິງເຊຣາເຮັມລາພ້ອມ ດ້ວຍຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນ, **ມຊຢ 24:25.** ໄດ້ຮັບ ສິດອຳນາດເພື່ອດູແລສາດສະໜາຈັກ, **ມຊຢ 26:8.** ໄດ້ຕັດສິນ ແລະ ໄດ້ນຳພາສາດສະໜາ ຈັກ, **ມຊຢ 26:34-39.** ໄດ້ມອບຕຳແໜ່ງຂອງ ມະຫາປະໂລທິດໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, **ແອວ 4:4 (ມຊຢ 29:42; ແອວ 5:3).**

ອົງຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະເຈົ້າ ນຳອີກ

ລັກສະນະພິເສດຈຳເພາະແຫ່ງສະຫວັນເຖິງ ການມີອຳນາດທັງໝົດ (ປຖກ 18:14; ແອວ 26:35; ຄພ 19:1-3).

ອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດ. ເບິ່ງ ທີ່ຖືກຳເນີດ; ພຣະ ເຢຊູຄຣິດ ນຳອີກ

ພຣະນາມໜຶ່ງອີກສຳລັບພຣະເຢຊູຄຣິດ. ພຣະອົງເປັນພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຈາກ ພຣະບົດາ (ລກ 1:26-35; ຢຮ 1:14; 3:16; 1 ນພ 11:18-20; 2 ນພ 25:12; ແອວ 7:10; 12:33; ມຊ 7:62).

ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ. ເບິ່ງ ຍາກລຳບາກ, ຄວາມຍາກລຳບາກ; ລ້ຽວງ, ການລ້ຽວງ; ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ ນຳອີກ

ທີ່ຈະຍືດໝັ້ນໃນຄຳສັນຍາວ່າຈະຈົງໃຈຕໍ່ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ເຖິງແມ່ນຈະມີ ການລ້ຽວງ, ການກົງກັນຂ້າມ, ແລະ ຄວາມ

ອົບພະຍົບ

ຍາກ ລຳບາກ. ອິດທິນ ດ້ວຍ ຄວາມ ສະຫງົບ; ຄວາມ ສາມາດທີ່ ຈະ ອິດທິນ ກັບ ຄວາມ ທຸກທໍລະມານ, ການ ໝັ້ນ ປະໝາດ, ຫລື ບາດເຈັບ ໂດຍ ທີ່ບໍ່ ຈົມວ່າ ຫລື ໄຕ້ຕອບ.

ຈົ່ງ ພັກຜ່ອນ ໃນ ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ລໍຖ້າ ພຣະ ອົງ ດ້ວຍ ຄວາມ ອິດທິນ, **ພສສ** 37:7-8. ຜູ້ທີ່ ມີ ດຽງ ບສະແດງ ໃຫ້ ເຫັນ ເຖິງ ບັນຍາ, **ສພສ** 14:29.

ແຕ່ ຜູ້ໃດ ທີ່ ທົນ ໄດ້ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ຜູ້ນັ້ນ ຈະ ໄດ້ ລອດ ພັນ, **ມທ** 10:22 (**ມຮກ** 13:13). ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ມີ ຮາກ ໃນ ຕົນ ເອງ ຈຶ່ງ ທົນ ຢູ່ ໄດ້ ດົນ, **ມຮກ** 4:17. ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ຮັກ ສາ ຊີ ວິດ ຈິດ ໃຈ ຂອງ ເຈົ້າ ໄວ້ ດ້ວຍ ຄວາມ ອິດທິນ ພາກພຽນ ຂອງ ເຈົ້າ, **ລກ** 21:19. ພວກ ເຮົາ ຈະ ມີ ຄວາມ ຫວັງ ດ້ວຍ ຄວາມ ອິດທິນ ແລະ ຄວາມ ຊູ ໃຈ ດ້ວຍ ພຣະ ຄຳພີ, **ຮມ** 15:4. ຄວາມ ຮັກ ສູ້ ທົນ ທຸກ ສິ່ງ, **1 ກສທ** 13:7. ໃຫ້ ເປັນ ເໝືອນ ຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ ອາໄສ ຄວາມ ເຊື່ອ ແລະ ຄວາມ ພາກພຽນ ອິດທິນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຮັບ ມໍລະດົກ ຕາມ ສັນຍາ, **ຮຮ** 6:12-15. ເມື່ອ ອັບຣາຮາມ ໄດ້ ທົນ ຄອຍ ດ້ວຍ ຄວາມ ພາກພຽນ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຮັບ ຕາມ ພຣະ ສັນຍານັ້ນ, **ຮຮ** 6:15. ຈົ່ງ ໃຫ້ ຄວາມ ໝັ້ນ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ນັ້ນ ຍືນ ຍົງ ຕະຫລອດ ໄປ ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ເປັນ ຄົນ ສຳເລັດ ແລະ ຄົບຖ້ວນ, **ຢກບ** 1:2-4. ເຈົ້າ ທັງ ຫລາຍ ໄດ້ ຍືນ ເລື່ອງ ຄວາມ ໝັ້ນ ໃຈ ຂອງ ທ່ານ ໂຢບ, **ຢກບ** 5:11.

ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ອິດທິນ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ໃນ ວັນ ສຸດທ້າຍ, **1 ນຟ** 13:37. ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ເຊື່ອ ພັງ ພຣະ ບັນ ຍັດ, ແລະ ອິດທິນ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ, ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ລອດ ໃນ ວັນ ສຸດທ້າຍ, **1 ນຟ** 22:31 (**ແອວ** 5:13). ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ຈະ ມັງ ໜ້າ, ຊື່ນ ຊົມ ດ້ວຍ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ, ແລະ ອິດທິນ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ, ພວກ ທ່ານ ຈະ ມີ ຊີ ວິດ ນິລັນ ດອນ, **2 ນຟ** 31:20 (**3 ນຟ** 15:9; **ຄພ** 14:7). ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍອມ ຮັບ ຢ່າງ ເບີກບານ ມ່ວນ ຊື່ນ ແລະ ດ້ວຍ ຄວາມ ອິດທິນ ຕໍ່ ພຣະ ປະສົງ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, **ມຊຢ** 24:15. ລູກ ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ໄວ້ ທັງ ໝົດ ດ້ວຍ ຄວາມ ອິດ

ທິນ ຍ້ອນ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະ ຖິດ ຢູ່ ກັບ ລູກ, **ແອວ** 38:4-5. ຜູ້ ໃດ ທີ່ ຮັບ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ອິດທິນ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ, ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ລອດ, **3 ນຟ** 27:6.

ຄົນ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ອິດທິນ ຕໍ່ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ, ຄົນ ນັ້ນ ເຮົາ ຈະ ສະ ຖາ ປະ ນາ ໄວ້ ເທິງ ດານ ທີນ ຂອງ ເຮົາ, **ຄພ** 10:69. ຄົນ ທີ່ ອິດທິນ ໃນ ສັດທາ ຈະ ເອົາ ຊະ ນະ ໂລກ, **ຄພ** 63:20, 47. ຈົ່ງ ດຳ ເນີນ ຕໍ່ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ອິດທິນ ຈົນ ກວ່າ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ດີ ພ້ອມ, **ຄພ** 67:13. ພຣະ ບັນ ລັງ ແລະ ການ ຄອບຄອງ ຈະ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ອິດທິນ ຢ່າງ ກ້າ ຫານ ເພື່ອ ພຣະ ກິດ ຕຸລຸນ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, **ຄພ** 121:29.

ອົບພະຍົບ. ເບິ່ງ ເພິ່ນ ຕາຕຸກ ນຳ ອີກ

ໜັງສື ເຫລັ້ມ ໜຶ່ງ ທີ່ ຂຽນ ໂດຍ ໂມເຊ ໃນ ພຣະ ຄຳພີ ເດີມ ທີ່ ບັນ ຍາຍ ເຖິງ ການ ໜີ ອອກ ຈາກ ເອຢິບ ຂອງ ຊາວ ອິດສະ ຣາ ເອນ. ປະ ຫວັດ ສາດ ຕອນ ຕົ້ນ ຂອງ ອິດສະ ຣາ ເອນ ທີ່ ໄດ້ ບັນ ທຶກ ໄວ້ ຢູ່ ໃນ ໜັງສື ອົບພະຍົບ ສາມາດ ແຍກ ອອກ ເປັນ ສາມ ພາກ: (1) ການ ເປັນ ຂ້າ ທາດ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ຢູ່ ໃນ ເອຢິບ, (2) ການ ຈາກ ເອຢິບ ໄປ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ພາຍ ໃຕ້ ການ ນຳ ພາ ຂອງ ໂມເຊ, ແລະ (3) ຄວາມ ອຸທິດ ຕົນ ໃນ ການ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ຊີ ວິດ ທາງ ສາດ ສະ ໜາ ແລະ ທາງ ການ ເມືອງ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.

ພາກ ທຳອິດ, ບົດ ທີ 1:1-15:21, ອະທິບາຍ ເຖິງ ການ ຂົ່ມເຫັງ ຂອງ ຊາວ ອິດສະ ຣາ ເອນ ໃນ ປະເທດ ເອຢິບ; ປະຫວັດສາດ ຕອນ ຕົ້ນ ແລະ ການ ເອີ້ນ ຂອງ ໂມເຊ; ການ ອົບພະຍົບ ແລະ ການ ຈັດ ຕັ້ງ ງານ ປັດສະ ຄາ; ແລະ ການ ເດີນ ທາງ ໄປ ຫາ ທະ ເລ ແດງ, ຄວາມ ພິນາດ ຂອງ ກອງ ທັບ ຂອງ ຟາລາ ໂອ, ແລະ ເພງ ໄຊ ຊະ ນະ ຂອງ ໂມເຊ.

ພາກ ທີ 2 ສອງ, ບົດ ທີ 15:22-18:27, ບອກ ເຖິງ ການ ໄຖ່ ຊາວ ອິດສະ ຣາ ເອນ ແລະ ເຫດ ການ ທີ່ ເກີດ ຂຶ້ນ ລະຫວ່າງ ການ ເດີນທາງ ຈາກ ທະ ເລ ແດງ ໄປ ຫາ ພູ ຊິນາຍ; ນ້ຳ ຂົມ ທີ່ ມາ ຮາ, ການ ໄດ້ ຮັບ ນົກ ຊົມ ແລະ ເຂົ້າ ມານາ, ການ ຮັກ ສາ ວັນ ຊະ ບາ ໄຕ, ຂອງ ປະທານ ທີ່ ໜ້າ ອັດສະ

ຈັນໃຈເລື່ອງນ້ຳທີ່ເຮພິດີມ, ແລະ ການສູ້ຮົບຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບຊາວອາມາລະໄຄ; ການມາເຖິງຄ້າຍຂອງ ເຍທະໂຣ ແລະ ຄຳ ແນະນຳ ຂອງລາວກ່ຽວກັບການປົກຄອງຜູ້ຄົນຝ່າຍພົນລະເຮືອນ.

ພາກທີສາມ, ບົດທີ 19-40, ກ່ຽວກັບການອຸທິດຖວາຍຂອງຊາວອິດສະຣາເອນຕໍ່ການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ລະຫວ່າງເຫດການທີ່ສັກສິດຢູ່ທີ່ພູຊິນາຍ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຜູ້ຄົນໄວ້ເປັນອານາຈັກໜຶ່ງຂອງປະໂລທິດ ແລະ ປະຊາຊາດທີ່ສັກສິດ; ພຣະອົງໄດ້ມອບພຣະບັນຍັດສິບປະການ; ແລະ ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບ ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ, ເຄື່ອງໃຊ້, ແລະ ການນະມັດສະການ ໃນນັ້ນ. ແລ້ວຈາກນັ້ນເປັນເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການເຮັດບາບຂອງຜູ້ຄົນໃນການນະມັດສະການງົວຄຳ, ແລະ ສຸດທ້າຍແມ່ນເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບການສ້າງສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ແລະ ສະບຽງອາຫານສຳລັບພິທີການ.

ໂອບາດີຍາ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ບອກລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດຂອງເອໂດມ. ເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍ ອາດເປັນໃນລະຫວ່າງການປົກຄອງຂອງເຢໂຣຣາມ (848-844 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.) ຫລື ລະຫວ່າງການຮຸກຮານຂອງຊາວບາບີໂລນ 586 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.

ພຣະທຳ ໂອບາດີຍາ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ມັນມີພຽງບົດດຽວ. ໃນນັ້ນ, ໂອບາດີຍາໄດ້ຂຽນກ່ຽວກັບ ການຕົກຂອງເອໂດມ ແລະ ໄດ້ທຳນາຍວ່າ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈະປະທັບຢູ່ເທິງພູຊີໂອນ.

ໂອເບັດ. ເບິ່ງ ໂອບາດ; ຣຸດ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຂອງໂອບາດກັບນາງຣຸດ ແລະ ເປັນບິດາຂອງເຢຊີ, ຜູ້ໄດ້ກາຍເປັນບິດາຂອງກະສັດດາວິດ (ນຣ 4:13-17, 21-22).

ໂອເມຄາ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ອາລະຟາ ແລະ ໂອເມຄາ

ອອກສຽງ. ເບິ່ງ ເຫັນຊອບນຳກັນ

ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ. ເບິ່ງ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ; ຫົວໃຈທີ່ຊອກຊ້າ; ອົດທົນ, ຄວາມອົດທົນ ນຳອີກ

ຢ່າເກງພຣະເຈົ້າ, ຊອບທຳ, ຖ່ອມຕົວ, ສອນງ່າຍ, ແລະ ອົນທົນກັບຄວາມທຸກທໍລະມານ. ຄົນທີ່ອ່ອນໂຍນຈະຕິດຕາມຄຳສອນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ.

ໂມເຊ ເປັນຄົນອ່ອນໂຍນ, **ຈບຊ 12:3.** ຜູ້ອ່ອນໂຍນຈະໄດ້ຮັບດິນແດນເປັນກຳມະສິດ, **ພສສ 37:11** (ມທ 5:5; 3 ນພ 12:5; ຄພ 88:17). ຈົ່ງຫັນມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເສຍເຖິດ, ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ອ່ອນໂຍນ; ຈົ່ງເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ຈົ່ງສະແຫວງຫາຄວາມອ່ອນໂຍນ, **ຊຟຢ 2:3** (1 ຕມທ 6:11).

ຈົ່ງຮຽນຮູ້ຈາກເຮົາ ເພາະວ່າເຮົາອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕ່ຳຕ້ອຍໃນໃຈ, **ມທ 11:29.** ຜົນຂອງພຣະວິນຍານຄືຄວາມອ່ອນໂຍນ, **ຄຄຕ 5:22-23.** ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງມີໃຈເມດຕາ, ເປັນຜູ້ສິດສອນທີ່ດີ, ມີໃຈອົດທົນ, ແກ້ໄຂຄວາມຄິດເຫັນຝ່າຍກົງກັນຂ້າມດ້ວຍຄວາມສຸພາບອ່ອນໂຍນ, **2 ຕມທ 2:24-25.** ຈິດໃຈອ່ອນໂຍນ ແລະ ສະຫງຽມຄົມ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ມີຄ່າສູງໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ປຕ 3:4.**

ປະຖົມມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາ ແລະ ກາຍເປັນຄົນອ່ອນໂຍນ, **ມຊຢ 3:19** (ແອວ 13:27-28). ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາຮີລາມັນໃຫ້ສອນຜູ້ຄົນໃຫ້ເປັນຄົນອ່ອນໂຍນ, **ແອວ 37:33.** ຄຸນງາມຄວາມດີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຽງພໍສຳລັບຄົນທີ່ອ່ອນໂຍນ, **ອທ 12:26.** ທ່ານມີສັດທາໃນພຣະຄຣິດ ເພາະຄວາມອ່ອນໂຍນຂອງທ່ານ, **ມຣນ 7:39.** ບໍ່ມີຄົນໃດເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ພຣະພິກຂອງພຣະເຈົ້າ ນອກຈາກຜູ້ທີ່ອ່ອນໂຍນ ແລະ ຕ່ຳຕ້ອຍໃນໃຈ, **ມຣນ 7:44.** ການປົດບາບນຳມາຊຶ່ງຄວາມອ່ອນໂຍນ, ແລະ ເພາະຄວາມອ່ອນໂຍນ ການມາຢັ້ງຢາມຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຍອມມາເຖິງ, **ມຣນ 8:26.**

ຈົ່ງເດີນໄປໃນຄວາມອ່ອນໂຍນແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ, **ຄພ 19:23.** ຈົ່ງປົກຄອງຄອບຄົວຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມອ່ອນໂຍນ, **ຄພ**

ອ່ອນແອ, ຄວາມອ່ອນແອ

31:9. ອຳນາດ ແລະ ອິດທິພົນຂອງຖານະປະໂລຫິດ ສາມາດດຳລົງຮັກສາໄວ້ ໂດຍຄວາມສຸພາບ ແລະ ຄວາມອ່ອນໂຍນ, ຄພ 121:41.

ອ່ອນແອ, ຄວາມອ່ອນແອ. ເບິ່ງ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ ນຳອີກ

ສະພາບຂອງຄວາມເປັນມະຕະ ແລະ ຂາດຄວາມສາມາດ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ຫລື ຄວາມຂຳນານ. ຄວາມອ່ອນແອເປັນສະພາວະຂອງການເປັນຢູ່. ທຸກຜູ້ຄົນມີຄວາມອ່ອນແອ, ແລະ ພຽງແຕ່ໂດຍພຣະ ຄຸນ ຂອງພຣະເຈົ້າ ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບອຳນາດທີ່ຈະເຮັດຄວາມຊອບທຳ (ຍຄ 4:6-7). ຄວາມອ່ອນແອນີ້ ສະແດງໃຫ້ປະຈັກ ໃນພາກສ່ວນທີ່ອ່ອນແອ ຫລື ຄວາມບໍ່ແຂງແຮງຂອງບຸກຄົນ.

ຈົ່ງໃຫ້ກຳລັງຜູ້ທີ່ອິດເມື່ອຍ, ອຊຢ 35:3-4.

ຈິດໃຈພ້ອມຢູ່ແລ້ວກໍຈິງ, ແຕ່ຮ່າງກາຍກໍອ່ອນແຮງ, ມທ 26:41 (ມຣກ 14:38).

ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແກ້ຕົວວ່າມັນເປັນເພາະຄວາມອ່ອນແອທີ່ມີຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າອັນເປັນເລື່ອງຂອງເນື້ອໜັງ, 1 ນຟ 19:6. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບບັນຊາໃຫ້ບັນທຶກເລື່ອງເຫລົ່ານີ້, ເຖິງແມ່ນຂ້າພະເຈົ້າອ່ອນແອ, 2 ນຟ 33:11. ຂໍຢາພຣະພິໂລດຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງເລີຍ ຍ້ອນວ່າຄວາມອ່ອນແອຂອງລາວ, ອທ 3:2. ຄົນຕ່າງຊາດຈະເຍາະເຍີ້ຍສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ເພາະຄວາມອ່ອນແອຂອງການຂຽນຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ອທ 12:23-25, 40. ເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ເຂົາເຫັນຄວາມອ່ອນແອຂອງເຂົາ, ອທ 12:27-28. ຍ້ອນວ່າເຈົ້າເຫັນຄວາມອ່ອນແອຂອງເຈົ້າເອງ ເຈົ້າຈຶ່ງຖືກເຮັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ອທ 12:37.

ຄົນທີ່ອ່ອນແອໃນບັນດາພວກເຈົ້າຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ, ຄພ 50:16. ພຣະເຢຊູຄຣິດຮູ້ຈັກຄວາມອ່ອນແອຂອງມະນຸດ, ຄພ 62:1.

ອອມເນີ. ເບິ່ງ ໂມໄຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ; ໂມໄຊຢາ, ລູກຊາຍຂອງເບັນຢາມິນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງກະສັດ ໂມໄຊຢາ. ອອມເນີໄດ້ໄປກັບພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ ເພື່ອສັ່ງສອນຊາວເລມັນ (ມຊຢ 27:8-11, 34-37; 28:1-9).

ອອມໄນ

ຜູ້ຮັກສາບັນທຶກຊາວນິໄຟໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ ຜູ້ໄດ້ຂຽນປະມານ 361 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. (ຈຣ 1:15; ອມນ 1:1-3).

ໜັງສືອອມໄນ: ໜັງສືເຫລັ້ມໜຶ່ງທີ່ແປຈາກແຜ່ນ ຈາລຶກນ້ອຍຂອງນິໄຟ ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ. ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ມີພຽງແຕ່ບົດດຽວເທົ່ານັ້ນ, ຊຶ່ງບັນຈຸເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບສົງຄາມໃນບັນດາຊາວນິໄຟ ແລະ ຊາວເລມັນ. ອອມໄນໄດ້ຂຽນພຽງ ສາມຂໍ້ທຳອິດ ໃນປຶ້ມນີ້. ແລ້ວແຜ່ນ ຈາລຶກໄດ້ຖືກສົ່ງຕໍ່ກັນໄປຈາກ ອາມາຣອນ, ເຄມິດ, ອະບິນາໂດມ, ແລະ ໃນທີ່ສຸດ ອາມາລະໂຄ. ອາມາລະໂຄໄດ້ເອົາແຜ່ນ ຈາລຶກໄປໃຫ້ກະສັດເບັນຢາມິນ, ກະສັດຂອງເຊຣາເຮັມລາ.

ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ, ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຕຳແໜ່ງ. ເບິ່ງ ສິດອຳນາດ; ແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງ; ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ; ພິທັກຮັກສາ, ຜູ້ພິທັກຮັກສາ, ການພິທັກຮັກສາ; ເລືອກ, ໄດ້ເລືອກ, ຖືກເລືອກ ນຳອີກ

ການຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າຄືການຖືກກຳນົດ ຫລື ຖືກເຂື່ອເຊີນຈາກພຣະອົງ ຫລື ຈາກຜູ້ນຳທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງ ສາດສະໜາຈັກ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃນວິທີທາງທີ່ພິເສດ.

ພົ່ນ ໄດ້ວາງມືລົງເທິງຫົວລາວ ແລະ ປະກາດການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ລາວ, ຈບຊ 27:23. ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນສາດສະດາ, ຢມຢ 1:5.

ເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາພວກເຈົ້າ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າທັງຫລາຍ, ຢຣ 15:16. ໂປໂລໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນອັກຄະສາວົກ, ຣມ 1:1. ບໍ່ທ່ອນມີຜູ້ໃດຕັ້ງຕົນເອງຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງນີ້, ແຕ່ເປັນຜູ້ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຮສ 5:4. ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ ຕາມລະບຽບຂອງເມນຄີເສເດັກ, ຮສ 5:10.

ເຮົາຖືກເອີ້ນໃຫ້ມາສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຕາມວິນຍານ ແຫ່ງການເປີດເສີຍ ແລະ ການທຳນາຍ, ແອວ 8:24. ປະໂລຫິດໄດ້ຖືກເອີ້ນ ແລະ ຖືກຕຽມໄວ້ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ແອວ 13:3.

ຖ້າເຈົ້າມີຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບ ໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ເຈົ້າກໍໄດ້ຖືກເອີ້ນ, ຄພ 4:3. ຈົ່ງຍຶດພັນໃນວຽກງານ ຊຶ່ງວຽກງານນັ້ນເຮົາໄດ້ເອີ້ນເຈົ້າ, ຄພ 9:14. ເຈົ້າບໍ່ຄວນຄິດວ່າ ເຈົ້າຖືກເອີ້ນໃຫ້ສັ່ງສອນ ຈົນກວ່າເຈົ້າຖືກເອີ້ນ, ຄພ 11:15. ແອວເດີໄດ້ຮັບການເອີ້ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ການເຕົ້າໂຮມຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ເກີດຂຶ້ນ, ຄພ 29:7. ຈະບໍ່ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຄົນໃດເພື່ອໄປສັ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ, ຫລື ເພື່ອເສີມສ້າງສາດສະໜາຈັກຂອງເຮົາ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ, ຄພ 42:11. ມີຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກເອີ້ນ, ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນໄດ້ຖືກເລືອກ, ຄພ 121:34.

ມະນຸດຕ້ອງໄດ້ຖືກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຫຼື 2 1:5.

ເອີ້ນ, ການເອີ້ນ ແລະ ການເລືອກ. ເບິ່ງເລືອກ, ການເລືອກ ນຳອີກ

ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດສາມາດຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າຈະໄດ້ຮັບຄວາມສູງສົ່ງ. ການເອີ້ນແລະ ການເລືອກນີ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການກັບໃຈແລະ ການບັບຕິສະມາ. ມັນສົມບູນ ເມື່ອເຂົາ “ດຳເນີນໄປໜ້າ, ຊຶ່ງມັນກັບພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ອິດທິນ ຈົນເຖິງທີ່ສຸດ” (2 ນພ 31:19–20). ພຣະຄຳພີເອີ້ນຂັ້ນຕອນນີ້ວ່າເປັນການເຮັດໃຫ້ເປັນໄປຕາມການເອີ້ນ ແລະ ການເລືອກຂອງເຮົາ (2 ປຕ 1:4–11; ຄພ 131:5–6).

ພວກເຈົ້າຈະເປັນປະຊາຊົນທີ່ເຮົາເລືອກໄວ້ໃນຖານະປະໂລຫິດ, ອພຍ 19:5–6 (ພນມ 1:6).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ເພື່ອຄວາມລອດຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, 2 ຫສນ 2:13. ຈົ່ງອິດສາພາກພຽນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເປັນໄປຕາມການເອີ້ນ ແລະ ການເລືອກຂອງທ່ານ, 2 ປຕ 1:10.

ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຜະນຶກຕົວພວກທ່ານໄວ້ເປັນ ຂອງພຣະອົງ, ມຊຢ 5:15. ເຮົາເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ, ມຊຢ 26:20.

ຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດທີ່ຊື່ສັດຈະກາຍເປັນຂອງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ອານາຈັກ, ແລະ ເປັນຜູ້ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 84:33–34. ຄຳຂອງການທຳນາຍທີ່ແນ່ນອນແທ້ໆໝາຍເຖິງການທີ່ຮູ້ວ່າເຂົາຖືກຜະນຶກໄວ້ສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ, ຄພ 131:5–6. ເຮົາຜະນຶກຄວາມສູງສົ່ງໄວ້ເທິງເຈົ້າ, ຄພ 132:49.

ເອື້ອຍນ້ອງ. ເບິ່ງ ຜູ້ຍິງ, ກຸ່ມຜູ້ຍິງ; ພີ່ນ້ອງ, ບຣະເດີ ຫລື ອ້າຍນ້ອງ; ມະນຸດ ນຳອີກ

ໃນ ຖານະ ລູກໆ ຂອງ ພຣະ ບິດາ ເທິງສະຫວັນ, ຊາຍ ແລະ ຍິງທຸກຄົນ ເປັນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງກັນທາງວິນຍານ. ໃນ ສາດສະໜາຈັກ, ສະມາຊິກ ແລະ ພູ່ເພື່ອນຜູ້ຍິງຂອງສາດສະໜາຈັກ ມັກຖືກເອີ້ນວ່າ ເອື້ອຍນ້ອງ.

ຜູ້ໃດທີ່ປະຕິບັດຕາມນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ຜູ້ນັ້ນແຫລະເປັນນ້ອງຊາຍ ແລະ ນ້ອງສາວຂອງເຮົາ, ມຫ 12:50 (ມຣກ 3:35).

ກິດຄວບຄຸມການສາລະພາບບາບລະຫວ່າງອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງໃນສາດສະໜາຈັກໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງໄວ້, ຄພ 42:88–93.

ອຳນາດ. ເບິ່ງ ສິດອຳນາດ; ຖານະປະໂລຫິດ ນຳອີກ

ຄວາມສາມາດທີ່ຈະເຮັດບາງສິ່ງ. ການມີອຳນາດເໜືອບາງຄົນ ຫລື ບາງສິ່ງ ຄືການມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະຄວບຄຸມ ຫລື ບັນຊາຄົນນັ້ນ ຫລື ສິ່ງນັ້ນ. ໃນພຣະຄຳພີ, ສ່ວນຫລາຍແລ້ວ ອຳນາດມັກຈະພົວພັນກັບອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ອຳນາດຂອງສະຫວັນ. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວມັນພົວພັນຢ່າງໃກ້ຄຽງກັບສິດອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດ, ຊຶ່ງເປັນການອະນຸຍາດ ຫລື ໃຫ້ມີສິດທີ່ຈະກະທຳເພື່ອພຣະເຈົ້າ.

ແຕ່ທີ່ເຮົາໃຫ້ເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່ ກໍເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ເຫັນອຳນາດຂອງເຮົາ, ອພຍ 9:16. ພຣະເຈົ້າ ເປັນ ທີ່ເພິ່ງ ອັນເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້ານ້ອງ, 2 ຊມອ 22:33. ຢາເກັບຄວາມດີໄວ້ຈາກຜູ້ທີ່ສົມຄວນຈະໄດ້ຮັບ ໃນເມື່ອສິ່ງນີ້ຢູ່ໃນອຳນາດ

ອຳເພີໃຈ

ຂອງເຈົ້າ, **ສພສ 3:27**. ຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍພຣະ ວິນ ຍານ ຕະຫລອດ ທັງ ອຳນາດ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, **ມກ 3:8**.

ອຳນາດທັງໝົດ ໃນສະຫວັນ ແລະ ທີ່ແຜ່ນດິນໂລກ ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຮົາແລ້ວ, **ມທ 28:18**. ພວກເຂົາທຸກຄົນຕ່າງກໍປະຫລາດໃຈ ໃນຄຳສອນຂອງພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງສອນດ້ວຍອຳນາດ, **ລກ 4:32**. ພວກເຈົ້າຕ້ອງເຝົ້າຄອຍ ຢູ່ໃນນະຄອນ ຈົນກວ່າອຳນາດຈາກເບື້ອງເທິງລົງມາເທິງພວກເຈົ້າ, **ລກ 24:49**. ແຕ່ສ່ວນບັນດາຜູ້ທີ່ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ, ພຣະອົງກໍປະທານສິດໃຫ້ກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ຢຮ 1:12** (ຄພ 11:30). ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບລິດເດດ, ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະສະເດັດມາເຖິງພວກເຈົ້າ, **ກກຈ 1:8**. ບໍ່ມີອຳນາດໃດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ, **ຣມ 13:1**. ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຝົ້າຮັກສາໄວ້ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ຈົນໄດ້ເຖິງຄວາມພົ້ນ, **1 ປຕ 1:3-5**.

ເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, **1 ນຟ 17:48**. ມັນຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກແກ່ເຮົາໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, **ຢຄ 7:12**. ມະນຸດອາດມີອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຂົາ, **ມຊຢ 8:16**. ເຂົາເຈົ້າກໍສິດສອນດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, **ແອວ 17:2-3**. ນີໂຟໄດ້ປະຕິບັດສາດສະໜາກົດດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ດ້ວຍສິດອຳນາດອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່, **3 ນຟ 7:15-20** (3 ນຟ 11:19-22).

ເຖິງແມ່ນວ່າມະນຸດອາດມີອຳນາດທີ່ຈະເຮັດວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແຕ່ຖ້າຫາກເຂົາໂອ້ອວດ ໃນກຳລັງຂອງຕົນເອງ ເຂົາຈະຕົກໄປ, **ຄພ 3:4**. ອຳນາດທີ່ຈະເຮັດຄວາມດີແມ່ນຢູ່ໃນເຮົາແຕ່ລະຄົນ, **ຄພ 58:27-28**. ໃນພິທີການຂອງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ, ອຳນາດຂອງຄວາມເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າຈະສະແດງໃຫ້ປະຈັກ, **ຄພ 84:19-22**. ສິດຂອງຖານະປະໂລຫິດກ່ຽວຂ້ອງກັບອຳນາດແຫ່ງສະຫວັນຢ່າງແຍກກັນບໍ່ໄດ້, **ຄພ 121:34-46**.

ເຮົາຈະຈູງເຈົ້າໄປດ້ວຍມືຂອງເຮົາ, ແລະ ອຳນາດຂອງເຮົາຈະຢູ່ເໜືອເຈົ້າ, **ອຣຮ 1:18**.

ອຳເພີໃຈ. ເບິ່ງ ອິດສະລະ, ອິດສະລະພາບ; ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ *ນຳອີກ*

ຄວາມສາມາດ ແລະ ສິດທິພິເສດທີ່ພຣະເຈົ້າມອບໃຫ້ຜູ້ຄົນທີ່ຈະເລືອກ ແລະ ກະທຳເພື່ອພວກເຂົາເອງ.

ພາກ ໄມ້ ທຸກ ກົກ ໃນສວນນີ້ເຈົ້າກິນໄດ້, **ປຖກ 2:16**. ຈົ່ງຕັດສິນໃຈໃນມື້ນີ້ວ່າ ພວກເຈົ້າຈະບົວລະບັດຮັບໃຊ້ຜູ້ໃດ, **ຢຊ 24:15** (ແອວ 30:8; ມຊ 6:33).

ມະນຸດກະທຳດ້ວຍຕົວເອງບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຈະເປັນໄປເພາະພວກເຂົາຖືກຊັກຈູງ, **2 ນຟ 2:15-16**. ມະນຸດເປັນອິດສະລະທີ່ຈະເລືອກເສລີພາບ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ ຫລື ເປັນຊະເລີຍ ແລະ ຄວາມຕາຍ, **2 ນຟ 2:27**. ພວກທ່ານມີອິດສະລະ; ພວກທ່ານໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດເພື່ອຕົວເອງ, **ຮລມ 14:30**.

ໄຟພົນຂອງສະຫວັນໜຶ່ງສ່ວນສາມຫັນໜີຈາກເຮົານຳອີກ ເພາະອຳເພີໃຈຂອງເຂົາ, **ຄພ 29:36**. ມັນຈຳເປັນວ່າມານຈະຕ້ອງລົ້ລວງມະນຸດ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະບໍ່ສາມາດເປັນຕົວແທນ, **ຄພ 29:39**. ໃຫ້ມະນຸດທຸກຄົນເລືອກເພື່ອຕົນເອງ, **ຄພ 37:4**. ມະນຸດທຸກໆຄົນຈະໄດ້ກະທຳຕາມອຳເພີໃຈອັນຊອບທຳຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຂົາ, **ຄພ 101:78**.

ຊາຕານໄດ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈະທຳລາຍອຳເພີໃຈຂອງມະນຸດ, **ມຊ 4:3**. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບອຳເພີໃຈໃຫ້ມະນຸດ, **ມຊ 7:32**.

ອຳໂນນ, ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງເຊຣາເຮັມລາ.
ເບິ່ງ ລິມໄຮ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ຊາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີອິດທິພົນຄົນໜຶ່ງ ຜູ້ໄດ້ນຳພາຜູ້ຄົນຈຳນວນໜຶ່ງຈາກເຊຣາເຮັມລາໄປສຳຫລວດເບິ່ງແຜ່ນດິນລີໄຮ-ນີໂຟ (ມຊຢ 7:1-16). ລາວໄດ້ເຫັນບັນທຶກບູຮານ, ແລະ ໄດ້ອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງການເປັນຜູ້ພະຍາກອນ (ມຊຢ 8:5-18). ຕໍ່ມາລາວໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອກະສັດລິມໄຮ ແລະ ຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນໃຫ້ເປັນອິດສະລະຈາກ

ຊາວເລມັນ ແລະ ໄດ້ພາເຂົາເຈົ້າກັບຄືນ ໄປເມືອງເຊຣາເຮັມລາ (ມຊຢ 22).

ອຳໂນນ, ລູກຊາຍຂອງໂມໄຊຢາ. ເບິ່ງ ໂມໄຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ; ໂມໄຊຢາ, ລູກຊາຍຂອງເປັນຍາມິນ; ອານໄທ-ນິໄຟ-ລີໄຮ *ນຳອີກ*

ໃນພຣະຄຳພີມ່ອນ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງກະສັດ ໂມ ໄຊ ຢາ. ອຳ ໂນນ ໄດ້ຮັບ ໃຊ້ ເປັນຜູ້ສອນສາດສະໜາ ຜູ້ຊຶ່ງຄວາມພາກພຽນພະຍາຍາມຂອງລາວໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຄົນຢາງຫລວງຫລາຍໃຫ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນພຣະຄຣິດ.

ເປັນຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຖື ທີ່ສະແຫວງຫາ ທີ່ຈະທຳລາຍສາດສະໜາຈັກ, ມຊຢ 27:8-10, 34. ທູດອົງໜຶ່ງໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ລາວ ແລະ ພູ່ເພື່ອນຂອງລາວ, ມຊຢ 27:11. ໄດ້ກັບໃຈ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ມຊຢ 27:32-28:8. ໄດ້ປະຕິເສດບໍ່ຂຶ້ນເປັນກະສັດ ແລະ ໄດ້ໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງຊາວເລມັນເພື່ອສັ່ງສອນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແອວ 17:6-9. ໄດ້ຖືສິນອົດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອຂໍການນຳພາ, ແອວ 17:8-11. ໄດ້ຖືກມັດແລ້ວພາໄປຫາກະສັດລາ ໂມ ໂນ, ແອວ 17:20-21. ໄດ້ຊ່ວຍຮັກສາຝູງສັດລ້ຽງຂອງລາ ໂມ ໂນ, ແອວ 17:26-39. ໄດ້ສັ່ງສອນລາ ໂມ ໂນ, ແອວ 18:1-19:13. ໄດ້ຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ໝົດກຳລັງໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ, ແອວ 19:14. ຜູ້ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງລາວບໍ່ເຄີຍຕົກໄປ, ແອວ 23:6. ໄດ້ຊື່ນຊົມໃນການເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນການນຳຫລາຍພັນຄົນມາສູ່ຄວາມຈິງ, ແອວ 26:1-8 (ແອວ 26). ໄດ້ນຳພາຜູ້ຄົນອານໄທ-ນິໄຟ-ລີໄຮ ໄປຫາບ່ອນປອດໄພ, ແອວ 27. ໄດ້ມີຄວາມສຸກຢ່າງລື່ນເຫລືອເມື່ອໄດ້ພົບກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ແອວ 27:16-18.

ອວດອ້າງ, ການອວດອ້າງ. ເບິ່ງ ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ

ອວດອົງ, ຄວາມອວດອົງ. ເບິ່ງ ຄວາມເປັນຢູ່ທາງໂລກ; ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ *ນຳອີກ*

ຄວາມເຫັດ ຫລື ຄວາມຫລອກລວງ; ຄວາມ

ທະນົງຕົວ. ໂອ້ອວດ ແລະ ຄວາມອວດອ້າງຍັງສາມາດໝາຍເຖິງຄວາມເປົ່າປ່ຽວ ຫລື ປາດສະຈາກຄຸນຄ່າ.

ຜູ້ທີ່ມີສະອາດ ແລະ ໃຈບໍລິສຸດ ຈະເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານທີ່ສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້, ພສສ 24:3-4.

ເມື່ອເຈົ້າອະທິຖານ, ຢາເວົ້າຊ້ຳຄຳເກົ່າ, ມທ 6:7.

ອາ ຄານຫລັງກວ້າງໃຫຍ່ ຄືຄວາມຄິດຜັນອັນ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ ຄວາມທະນົງໃຈ, 1 ນຟ 12:18. ທ່ານຈະໝົກໝູນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກຢູ່ບໍ່, ແອວ 5:53. ຢ່າຊອກຫາສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງໂລກ, ເພາະລູກຈະເອົາມັນໄປກັບລູກບໍ່ໄດ້, ແອວ 39:14.

ຄວາມໂອ້ອວດ ແລະ ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືໄດ້ນຳສາດສະໜາຈັກມາຢູ່ພາຍໃຕ້ການກ່າວໂທດ, ຄພ 84:54-55. ເມື່ອພວກເຮົາພະຍາຍາມສະໜອງຄວາມທະເຍີທະຍານອັນໄຮ້ປະໂຫຍດຂອງພວກເຮົາ, ສະຫວັນຈະຖອນຕົວ, ຄພ 121:37.

ຮັກ, ຄວາມຮັກ. ເບິ່ງ ໃຈບຸນ, ຄວາມໃຈບຸນ; ເປັນສັດຕູກັນ, ຄວາມເປັນສັດຕູກັນ; ເມດຕາສົງສານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ *ນຳອີກ*

ການອຸທິດຕົນ ແລະ ຄວາມຮັກທີ່ເລິກຊຶ້ງ. ຄວາມຮັກສຳລັບພຣະເຈົ້າ ແມ່ນ ຮ່ວມ ດ້ວຍການອຸທິດຕົນ, ການບູຊາ, ຄວາມຄາລະວະ, ຄວາມອ່ອນໂຍນ, ຄວາມເມດຕາ, ການໃຫ້ອະໄພ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ, ພຣະຄຸນ, ການຮັບໃຊ້, ຄວາມກະຕັນຍູ, ຄວາມກະລຸນາ. ຕົວຢ່າງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ສຳລັບລູກຂອງພຣະອົງແມ່ນຢູ່ໃນການຊົດໃຊ້ອັນເປັນນິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຈົ່ງຮັກເພື່ອນ ມະນຸດ ເໝືອນ ຮັກຕົນເອງ, ລລວ 19:18 (ມທ 5:43-44; 22:37-40; ຣມ 13:9; ຄລຕ 5:14; ຢກບ 2:8; ມຊຢ 23:15; ຄພ 59:6). ຈົ່ງຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈຂອງເຈົ້າ, ພບຍ 6:5 (ມຣນ 10:32; ຄພ 59:5). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງ

ຮັກກາຍ

ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ພວມໃຊ້ເຂົາມາທົດລອງເບິ່ງພວກເຈົ້າ ເພື່ອຢາກຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈຂອງພວກເຈົ້າຫລືບໍ່, ພບຍ 13:3. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດັດແປງກໍ່ສ້າງຜູ້ທີ່ພຣະອົງຮັກ, ສພສ 3:12. ໝູ່ເພື່ອນເຫັນໃຈກັນທຸກສະພາບການ, ສພສ 17:17.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັກໂລກຫລາຍທີ່ສຸດຈົນໄດ້ປະທານພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ຖືກຳເນີດຂອງພຣະອົງ, ຢຮ 3:16 (ຄພ 138:3). ເຮົາຮັກພວກເຈົ້າສັນໃຈ ພວກເຈົ້າກໍ່ຈົ່ງຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນຢ່າງນັ້ນ, ຢຮ 13:34 (ຢຮ 15:12, 17; ມຊ 7:33). ຖ້າພວກເຈົ້າຮັກເຮົາ ພວກເຈົ້າກໍ່ຈະເຊື່ອຟັງກົດບັນຍັດຂອງເຮົາ, ຢຮ 14:15 (ຄພ 42:29). ບໍ່ມີຜູ້ໃດມີຄວາມຮັກໃຫຍ່ກວ່ານີ້ຄືການທີ່ຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ສະລະຊີວິດເພື່ອມິດສະຫາຍຂອງຕົນ, ຢຮ 15:13. ເປໂຕ, ເຈົ້າຮັກເຮົາບໍ່? ຈົ່ງລົງຮັກສາແກະຂອງເຮົາເດີ, ຢຮ 21:15-17. ບໍ່ມີສິ່ງໃດຈະແຍກພວກເຮົາຈາກຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ, ຣມ 8:35-39. ສິ່ງທີ່ຕາບໍ່ເຫັນ ຫຼືບໍ່ໄດ້ຍິນ ແລະສິ່ງທີ່ມະນຸດຄິດບໍ່ອອກ ແມ່ນສິ່ງນັ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕັ້ງມາໄວ້ໃຫ້ແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮັກພຣະອົງ, 1 ກຣທ 2:9. ຈົ່ງຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນດ້ວຍຄວາມຮັກເຫັນ, ຄລຕ 5:13. ຝ່າຍຜົວ, ຈົ່ງຮັກເມຍຂອງຕົນ, ອພຊ 5:25 (ກລຊ 3:19). ຢ່າຮັກໂລກ, 1 ຢຮ 2:15. ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຮັກ, 1 ຢຮ 4:8. ພວກເຮົາຮັກພຣະອົງ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ຮັກເຮົາກ່ອນ, 1 ຢຮ 4:19.

ພຣະຄຣິດໄດ້ອົດທົນ ເພາະຄວາມກະລຸນາຮັກຫອມຂອງພຣະອົງ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນທີ່ພຣະອົງມີຕໍ່ມະນຸດ, 1 ນຟ 19:9. ຈົ່ງມັງໜ້າດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂອງມະນຸດທັງປວງ, 2 ນຟ 31:20. ພວກທ່ານຈະສອນລູກງອງຂອງພວກທ່ານໃຫ້ຮັກກັນ ແລະ ຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ, ມຊຢ 4:15. ຖ້າຫາກພວກທ່ານຮູ້ສຶກຢາກຮ້ອງເພງສັນລະເສີນຄວາມຮັກທີ່ໄຖ່, ພວກທ່ານຮູ້ສຶກເຊັ່ນນັ້ນບໍ່ໃນຂະນະນີ້, ແອວ 5:26. ຖືກພຣະວິນຍານອັນສັກສິດ

ນຳພາໄປ, ເພື່ອກາຍເປັນຄົນອົດທົນ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ, ແອວ 13:28. ຕ້ອງຄວບຄຸມກິເລດຕັນຫາທັງໝົດຂອງລູກ, ເພື່ອລູກຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ, ແອວ 38:12. ບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງກັນ ຍ້ອນວ່າຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນໃຈຂອງຜູ້ຄົນ, 4 ນຟ 1:15. ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເຊື່ອເຊີນໃຫ້ຮັກພຣະເຈົ້າ ແມ່ນມາຈາກການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ, ມຣນ 7:13-16. ຄວາມໃຈບຸນຄືຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະຄຣິດ, ມຣນ 7:47. ຄວາມຮັກທີ່ສົມບູນຍ່ອມຂັບໄລ່ຄວາມຍ້ານກົວທັງໝົດອອກໄປ, ມຣນ 8:16 (1 ຢຮ 4:18).

ຄວາມຮັກເຮັດໃຫ້ມະນຸດເໝາະສົມສຳລັບວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄພ 4:5 (ຄພ 12:8). ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດມາເຖິງທຸກຄົນຜູ້ຮັກ ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ຄພ 20:31. ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຮັກເຮົາ, ພວກເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ເຮົາ ແລະ ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາ, ຄພ 42:29 (ຢຮ 14:15). ຈົ່ງສະແດງຄວາມຮັກຫລາຍຂຶ້ນຕໍ່ຄົນທີ່ທ່ານດັດແປງ ຫລື ຕຳນິ, ຄພ 121:43.

ມະນຸດຮັກຊາຕານຫລາຍກວ່າພຣະເຈົ້າ, ມຊ 5:13, 18, 28.

ຮັກກາຍ

ສາດສະດາຂອງພຣະຄຳພີເດີມ ຜູ້ໄດ້ທຳນາຍປະມານ 520 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ໃນເຢຣູຊາເລັມ, ບໍ່ດົນຫລັງຈາກຊາວຍິວໄດ້ກັບຄືນມາຈາກການເນລະເຫດໄປປາບປິໂລນ (ອຊຮ 5:1; 6:14). ເພິ່ນໄດ້ກ່າວເຖິງການສ້ອມແປງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືນໃໝ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ຕຳນິຜູ້ຄົນ ເພາະວ່າມັນຍັງບໍ່ສຳເລັດເທື່ອ. ເພິ່ນຍັງໄດ້ຂຽນເຖິງພຣະວິຫານໃນໂລຍະພັນປີ ແລະ ການປົກຄອງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

ພຣະທຳຮັກກາຍ: ໃນບົດທີ 1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕິຕຽນຜູ້ຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຮືອນທີ່ສ້າງສຳເລັດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ພຣະວິຫານຍັງບໍ່ສຳເລັດເທື່ອ. ບົດທີ 2 ບັນທຶກຄຳທຳນາຍຂອງຮັກກາຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານຄວາມສະຫງົບໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ.

ຮັ່ງມີ, ຄວາມຮັ່ງມີ. ເບິ່ງ ເງິນ; ຈອງຫອງ, ຄວາມຈອງຫອງ ນຳອີກ

ຄວາມລ້ຳລວຍ ຫລື ຄວາມອຸດົມສົມບູນ. ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ແນະນຳ ໄພ່ ພົນ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ບໍ່ໃຫ້ສະແຫວງຫາ ຄວາມຮັ່ງມີຂອງໂລກ ຍົກເວັ້ນແຕ່ທີ່ຈະເຮັດຄວາມດີ. ໄພ່ພົນຂອງ ພຣະເຈົ້າບໍ່ຄວນສະແຫວງຫາຄວາມຮັ່ງມີທາງໂລກ ກ່ອນສະແຫວງຫາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງມີຄວາມຮັ່ງມີແຫ່ງຊົ່ວນິລັນດອນ (ຢຄ 2:18–19).

ຖ້າພວກເຈົ້າເກີດຮັ່ງຄູນມີ ເປັນດີຂຶ້ນກໍຕາມ ກໍຢ່າເພິ່ງ ໃນຄວາມຮັ່ງມີນັ້ນ, **ພສສ 62:10.** ຄວາມຮັ່ງມີຈະຊ່ວຍຫຍັງບໍ່ໄດ້ໃນມື້ທີ່ປະເຊີນກັບຄວາມຕາຍ, **ສພສ 11:4.** ຜູ້ທີ່ເພິ່ງໃນຊັບສົມບັດຂອງຕົນນັ້ນ ຈະຖືກທຳລາຍ, **ສພສ 11:28.** ຖ້າຕ້ອງເລືອກເອົາລະຫວ່າງຊື່ສຽງດີກັບຄວາມຮັ່ງມີ ຈົ່ງເລືອກເອົາຊື່ສຽງດີສາເຖິດ, **ສພສ 22:1.**

ທີ່ຄົນຮັ່ງມີ ຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ກໍຍາກແທ້ໝໍ້, **ມຣກ 10:23** (ລກ 18:24–25). ການຮັກເງິນຄຳເປັນເຄົ້າມູນຂອງຄວາມຊົ່ວທຸກຢ່າງ, **1 ຕມທ 6:10.**

ວິບັດແກ່ຄົນຮັ່ງມີ ຜູ້ດູກຄົນທຸກຍາກ ແລະ ຜູ້ຊົງຊັບສົມບັດຂອງເຂົາຈຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ, **2 ນພ 9:30.** ຄົນຊອບທຳບໍ່ໄດ້ພິກພັນຢູ່ກັບຂອງມີຄ່າ ແຕ່ໄດ້ແບ່ງປັນໃຫ້ກັບທຸກຄົນ, **ແອວ 1:30.** ຜູ້ຄົນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນອວດດີເພາະຄວາມຮັ່ງມີ, **ແອວ 4:6–8.** ຜູ້ຄົນເລີ່ມມີການແບ່ງຊັ້ນວັນນະກັນຂຶ້ນ, ຕາມຄວາມຮັ່ງມີຂອງຕົນ, **3 ນພ 6:12.**

ຢ່າ ສະແຫວງ ຫາ ຄວາມຮັ່ງມີ ແຕ່ຈົ່ງສະແຫວງຫາປັນຍາ, **ຄພ 6:7** (ແອວ 39:14; ຄພ 11:7). ຄວາມຮັ່ງມີຂອງແຜ່ນດິນໂລກເປັນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະມອບໃຫ້, ແຕ່ຈົ່ງລະວັງຄວາມທະນົງຕົວ, **ຄພ 38:39.**

ຄວາມຮັ່ງມີແຫ່ງຊົ່ວນິລັນດອນ: ຈົ່ງທ້ອນໂຮມຊັບສົມບັດໄວ້ໃນສະຫວັນ, **ມທ 6:19–21.**

ຈັກເທື່ອແລ້ວ ທີ່ເຮົາໄດ້ເອີ້ນພວກເຈົ້າໂດຍຄວາມຮັ່ງມີແຫ່ງຊື່ວິດນິລັນດອນ, **ຄພ 43:25.**

ຄວາມຮັ່ງມີແຫ່ງຊົ່ວນິລັນດອນເປັນຂອງເຮົາທີ່ຈະມອບໃຫ້, **ຄພ 67:2** (ຄພ 78:18).

ຮັນນາ. ເບິ່ງ ຊາມູເອນ, ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ ນຳອີກ

ແມ່ຂອງຊາມູເອນ, ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານຊາມູເອນໃຫ້ແກ່ນາງຮັນນາເພື່ອເປັນຄຳຕອບຕໍ່ຄຳອະທິຖານຂອງນາງ (1 ຊມອ 1:11, 20–28). ນາງຮັນນາໄດ້ອຸທິດຊາມູເອນໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເພງແຫ່ງຄວາມຂອບພຣະໄທຂອງນາງ ສາມາດປຽບທຽບໃສ່ກັບຂອງນາງມາຣີ, ມານດາຂອງພຣະເຢຊູ (1 ຊມອ 2:1–10; ລກ 1:46–55).

ຮັບໃຊ້, ການຮັບໃຊ້. ເບິ່ງ ຄວາມຜາສຸກ; ຮັກ, ຄວາມຮັກ ນຳອີກ

ການດູແລທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ ຫລື ວຽກງານທີ່ໄດ້ເຮັດໄປເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂອງຄົນອື່ນ. ເມື່ອເຮົາຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ, ເຮົາກໍຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຄືກັນ.

ຈົ່ງຕັດສິນໃຈໃນມື້ນີ້ວ່າ ພວກເຈົ້າຈະບົວລະບັດຮັບໃຊ້ຜູ້ໃດ, **ຢຊ 24:15.**

ເພາະຕາຍ ໃດທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແກ່ຄົນທີ່ຕ່ຳຕ້ອຍທີ່ສຸດ, ພວກເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດແກ່ເຮົາເໝືອນກັນ, **ມທ 25:35–45.** ໃຫ້ຖວາຍຕົວເປັນເຄື່ອງບູຊາອັນມີຊີວິດ, ຊຶ່ງເປັນການນະມັດສະການທີ່ເໝາະສົມ, **ຣມ 12:1.** ຈົ່ງຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ ດ້ວຍຄວາມຮັກ, **ຄລຕ 5:13.**

ວັນເວລາຂອງລູກ ຈະຖືກໃຊ້ໄປໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຂອງລູກ, **2 ນພ 2:3.** ເມື່ອພວກທ່ານຮັບໃຊ້ເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ ພວກທ່ານກໍຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານນັ້ນເອງ, **ມຊຢ 2:17.** ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍານີ້ ຄວນຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈະຖືກກວາດອອກໄປ, **ອທ 2:8–12.**

ຜູ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງເບິ່ງວ່າເຈົ້າຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍສຸດໃຈ, **ຄພ 4:2.** ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານພຣະບັນຍັດໃຫ້

ເພື່ອວ່າມະນຸດຈະຮັກ ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ, ຄພ 20:18-19. ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດ ໃຫ້ເຈົ້າຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ຄພ 59:5. ເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເບີກບານທີ່ຈະໃຫ້ກຽດຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຈະຮັບໃຊ້ເຮົາ, ຄພ 76:5.

ຈົ່ງນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້, ມຊ 1:15.

ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ເບິ່ງ ອຳເພີໃຈ ນຳອີກ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ຜູ້ຄົນທັງປວງ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ເຈດຕະນາ, ທັດສະນະ, ຄວາມປາດຖະໜາ, ແລະ ການກະທຳຂອງຕົນເອງ.

ອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ ແມ່ນອາຍຸຕອນທີ່ ເດັກນ້ອຍໃຫຍ່ພຽງພໍທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບສຳລັບ ການກະທຳຂອງເຂົາເອງ ແລະ ສາມາດເຮັດບາບ ແລະ ກັບໃຈໄດ້.

ເຮົາຈະຕັດສິນທຸກຄົນຕາມການກະທຳຂອງເຂົາ, ອຊກ 18:30.

ເຂົາ ຈະ ໃຫ້ ຖ້ອຍຄຳ ເບົາໆ ທຸກຄຳ, ມທ 12:36. ຈົ່ງລາຍງານກ່ຽວກັບໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າສາ, ລກ 16:2. ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນ ຈະຕ້ອງລາຍງານເລື່ອງລາວຂອງຕົນເອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຮມ 14:12. ຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວຈະຖືກພິພາກສາຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ພນມ 20:12.

ຄຳເວົ້າ, ການກະທຳ, ແລະ ຄວາມນຶກຄິດທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ ຈະກ່າວໂທດພວກເຮົາ, ແອວ 12:14. ພວກເຮົາເປັນຜູ້ພິພາກສາຂອງຕົນເອງ, ບໍ່ວ່າຈະກະທຳຄວາມດີ ຫລື ຄວາມຊົ່ວ, ແອວ 41:7. ພວກທ່ານໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດເພື່ອຕົວເອງ, ຮລມ 14:29-31. ລູກຈົ່ງສອນເລື່ອງຕໍ່ໄປນີ້—ເຊັ່ນ ການກັບໃຈ ແລະ ການບັບຕິສະມາໃຫ້ຄົນທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ມຮນ 8:10.

ທຸກຄົນ ຈະ ຕ້ອງ ກັບ ໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ, ຜູ້ຈະເຖິງອາຍຸທີ່ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບໄດ້, ຄພ 18:42. ຊາຕານບໍ່ສາມາດລັ່ງລວງເດັກນ້ອຍໆ, ຈົນກວ່າພວກເຂົາເລີ່ມຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ຄພ 29:46-47. ເດັກນ້ອຍ

ຈະຕ້ອງຮັບບັບຕິສະມາເມື່ອມີອາຍຸໄດ້ແປດປີ, ຄພ 68:27. ມະນຸດທຸກຄົນຈະຮັບຜິດຊອບຕໍ່ບາບຂອງຕົນເອງໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສາ, ຄພ 101:78.

ມັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຄວາມດີຈາກຄວາມຊົ່ວ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນຕົວແທນອິດສະລະພາບຂອງຕົນເອງ, ມຊ 6:56. ມະນຸດຈະໄດ້ຮັບໂທດເພາະບາບຂອງຕົນ, ຫຼຸຊ 1:2.

ຮັບເອົາ, ການຮັບເອົາ. ເບິ່ງ ບຸດ ແລະ ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າ; ລູກງຂອງພຣະຄຣິດ; ອັບຣາຮາມ—ເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ; ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງການຮັບເອົາໃນສອງຮູບແບບ.

(1) ຜູ້ບໍ່ແມ່ນ ທາຍາດ ຂອງ ຊາວ ອິດສະຣາເອນຈະກາຍເປັນຄົນໃນຄອບຄົວຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ ເຊື້ອສາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ໂດຍການມີສັດທາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ, ກັບໃຈ, ຮັບບັບຕິສະມາໂດຍການລົງໄປໃນນ້ຳໝົດທັງຕົວ, ແລະ ຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ (2 ນພ 31:17-18; ຄພ 84:73-74; ອຣຮ 2:6, 10-11).

(2) ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພິທີການແຫ່ງຄວາມລອດ ຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ຈະ ກາຍ ເປັນບຸດ ແລະ ທິດາ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ໂດຍການເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງສະເໝີໄປ (ໂຣມ 8:15-17; ຄລຕ 3:24-29; 4:5-7; ມຊຢ 5:7-8).

ຮັບຮອງ, ການຮັບຮອງ. ເບິ່ງ ຊົດໃຊ້, ການຊົດໃຊ້; ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ນຳອີກ

ທີ່ ຈະ ຖືກອະໄພ ຈາກການລົງໂທດສຳລັບບາບ ແລະ ປະກາດການບໍ່ມີຄວາມຜິດ. ບຸກຄົນຖືກຮັບຮອງ ໂດຍ ພຣະຄຸນຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ຜ່ານການມີສັດທາໃນພຣະອົງ. ສັດທານີ້ສະແດງອອກໂດຍການກັບໃຈ ແລະ ການເຊື່ອຟັງຕໍ່ກິດ ແລະ ພິທີການຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ. ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດອະ

ນຸຍາດ ໃຫ້ ມະນຸດ ຊາດສາມາດກັບ ໃຈ ແລະ ຖືກຮັບຮອງ ຫລື ຖືກອະໄພຈາກການລົງໂທດ ທີ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບ.

ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊາວອິດສະຣາເອນທຸກ ຄົນຈະຖືກຮັບຮອງ, **ອຊຢ 45:25.**

ບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ພັງ ແຕ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດຕາມ ກົດທີ່ຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳ, **ຮມ 2:13.** ມະນຸດ ເປັນຄົນຊອບທຳຜ່ານ ໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, **ຮມ 5:1-2, 9.** ພວກເຈົ້າເປັນຄົນຊອບທຳໃນ ພຣະນາມຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, **1 ກອທ 6:11.** ການ ເປັນຄົນຊອບທຳດ້ວຍພຣະຄຸນ ຂອງພຣະອົງ, ເຮົາຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກ, **ຕຕ 3:7.** ອັບຣາຮາມບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຮົາຖືກຮັບ ວ່າເປັນຄົນຊອບທຳໂດຍການປະຕິບັດຂອງ ເພິ່ນ, **ຢກບ 2:21.** ຈະຖືວ່າຊາຍຄົນໜຶ່ງເປັນ ຄົນຊອບທຳໂດຍການປະຕິບັດ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນ ໂດຍການມີສັດທາເທົ່ານັ້ນ, **ຢກບ 2:14-26.**

ໂດຍທາງກົດບໍ່ມີເນື້ອໜັງອັນໃດທີ່ຖືກຕ້ອງ, **2 ນຟ 2:5.** ຜູ້ຮັບ ໃຊ້ທີ່ຊອບທຳຂອງເຮົາຈະ ຮັບຮອງຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ເພາະເພິ່ນຈະ ແບກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ, **ມຊຢ 14:11 (ອຊຢ 53:11).** ພວກທ່ານຈະກ່າວໄດ້ບໍ່ ວ່າ ອາພອນຂອງພວກທ່ານນັ້ນສະອາດ ດ້ວຍ ໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, **ແອວ 5:27.**

ການຮັບຮອງຜ່ານພຣະຄຸນຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດແມ່ນຈິງ, **ຄພ 20:30-31 (ຄພ 88:39).**

ໂດຍພຣະວິນຍານພວກເຈົ້າຈະຖືກຮັບ ຮອງ, **ມຊ 6:60.**

ຮາກາ. ເບິ່ງ ອັບຣາຮາມ; ອິດຊະມາເອນ, ລູກ ຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ສາວໃຊ້ຄົນເອຢິບຂອງ ນາງຊາຣາ. ນາງໄດ້ກາຍເປັນເມຍຂອງອັບຣາ ຮາມ ແລະ ເປັນແມ່ຂອງອິດຊະມາເອນ (ປຖກ 16; 25:12; ຄພ 132:34, 65). ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ສັນຍາກັບນາງຮາກາວ່າ ເຊື້ອສາຍທີ່ຍິ່ງ ໃຫຍ່ຈະເກີດຈາກລູກຊາຍຂອງນາງ (ປຖກ 21:9-21).

ຮ່າງກາຍ. ເບິ່ງ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ການ ຟື້ນຄືນຊີວິດ; ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ;

ຈິດວິນຍານ; ມະຕະ, ຄວາມເປັນມະຕະ ນຳອີກ

ໂຄງຮ່າງທາງຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະຂອງ ເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມ ຮູບຮ່າງລັກສະນະຂອງ ພຣະເຈົ້າ ທີ່ຮ່ວມດ້ວຍ ວິນຍານ ເພື່ອປະກອບເປັນຄົນທີ່ມີຊີວິດ. ຮ່າງ ກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງຂອງມະນຸດຊາຍ ແລະ ຍິງ ທຸກຄົນຈະເຂົ້າຄືນທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ ຢ່າງເປັນນິລັນດອນ ໃນການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ບາງເທື່ອພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງຮ່າງກາຍ ແລະ ວິນຍານທີ່ຮວມເຂົ້າກັນວ່າເປັນ ຈິດວິນຍານ (ປຖກ 2:7; ຄພ 88:15; ມຊ 3:7, 9, 19; ອຣຮ 5:7).

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາຂີ້ດິນແຕ່ພື້ນດິນ ມາບັນເປັນຊາຍ, **ປຖກ 2:7 (ມຊ 3:7).**

ຈິ່ງຄຳ ເບິ່ງຕົວເຮົາ ແລະ ພວກເຈົ້າ ກໍຈະ ຮູ້, ເພາະວ່າຜີບໍ່ມີເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ, **ລກ 24:39.** ເຮົາທຸບຕີຮ່າງກາຍຂອງເຮົາໃຫ້ມັນ ແຂງຢູ່ຄາມີ, **1 ກອທ 9:27.** ມີຮ່າງກາຍທຳມະ ດາ, ແລະ ມີຮ່າງກາຍຝ່າຍວິນຍານ, **1 ກອທ 15:44.** ຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ມີຈິດວິນຍານກໍຕາຍ ແລ້ວ, **ຢກບ 2:26.**

ຮ່າງກາຍທີ່ເປັນມະຕະຈະຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນ ຮ່າງກາຍອະມະຕະ, **ແອວ 11:43-45.** ທຸກ ສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍຈະຖືກນຳກັບຄືນທາງຕົວ, **ແອວ 41:2.** ພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງພຣະກາຍ ທີ່ຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງທີ່ຊ່າວມີໄຟ, **3 ນຟ 10:18-19; 11:13-15.**

ພຣະບິດາມີພຣະກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງ ແລະ ກະດູກ ທີ່ສຳພັດໄດ້ດັ່ງຂອງມະນຸດ; ພຣະບຸດ ກໍເໝືອນກັນ, **ຄພ 130:22.**

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຊາຍ ແລະ ຍິງ ໃນຮູບຮ່າງ ລັກສະນະທີ່ເໝືອນຮູບຮ່າງຂອງພຣະອົງເອງ, **ມຊ 6:9 (ປຖກ 9:6).**

ຮາຍດ໌, ອໍລັນ

ສະມາຊິກໃນກຸ່ມອັກຄະສາວິກສິບສອງກຸ່ມ ທຳອິດທີ່ຖືກເອີ້ນໃນຍຸກສະໄໝນີ້ (ຄພ 68:1-3; 75:13; 102:3; 124:128-129). ເພິ່ນໄດ້ປະ ຕິບັດໜ້າທີ່ມອບໝາຍຫລາຍເທື່ອໃຫ້ສາດສະ

ຮາບາກຸກ

ໜ້າຈັກ, ລວມທັງການອຸທິດແຜ່ນດິນສັກສິດ
ໃນປີ 1841 ສຳລັບການກັບມາຂອງຊາວຍີວ.

ຮາບາກຸກ

ສາດສະດາຂອງພຣະຄຳພີເດີມໃນຍູດາ ຜູ້
ໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ຄົນ ທີ່ອາດ
ເປັນໃນລະຫວ່າງການປົກຄອງຂອງເຢໂຮຍ
ອາກິນ (ປະມານ 600 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ.).

ພຣະທຳຮາບາກຸກ: ບົດທີ 1 ແມ່ນການສົນ
ທະນາລະຫວ່າງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ສາດ
ສະດາຂອງພຣະອົງ, ຄ້າຍຄືກັບເລື່ອງລາວ
ໃນ ເຢເຣນີຢາ 12 ແລະ ຄຸ 121. ຮາບາກຸກ
ບໍ່ສະບາຍໃຈທີ່ເບິ່ງຄືວ່າ ຄົນຊົ່ວຈະເລີນຮຸ່ງ
ເຮືອງ. ໃນບົດທີ 2 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນະນຳ
ຮາບາກຸກໃຫ້ມີຄວາມອົດທົນ—ຄົນທຸ່ງທຳ
ຕ້ອງຮຽນທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດ ໂດຍສັດທາ. ບົດ
ທີ 3 ບັນທຶກຄຳອະທິຖານຂອງຮາບາກຸກ ຊຶ່ງ
ໃນນັ້ນເພິ່ນໄດ້ຮັບຮູ້ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະ
ເຈົ້າ.

ຮາມ. ເບິ່ງ ໂນອາ, ປີຕູໃນພຣະຄຣິສຕະທຳ
ຄຳພີ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ລູກຊາຍຄົນທີສາມຂອງ
ໂນອາ (ປຖກ 5:32; 6:10; ມຊ 8:12, 27).

ໂນອາ, ພວກລູກ ຊາຍ ຂອງເພິ່ນ, ແລະ
ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປ ໃນເຮືອ,
ປຖກ 7:13. ການາອານ, ລູກຊາຍຂອງຮາມ,
ໄດ້ຖືກສາບແຂ່ງ, ປຖກ 9:18–25.

ການປົກຄອງຂອງຮາມເປັນແບບປີຕູ ແລະ
ໄດ້ຮັບພອນໃນສິ່ງທີ່ເປັນຂອງໂລກ ແລະ
ດ້ວຍພອນແຫ່ງບັນຍາ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຖານະປະ
ໂລຫິດ, ອຣຮ 1:21–27. ພັນລະຍາຂອງຮາມ,
ເອຍິບໂຕ, ເປັນຜູ້ສືບຕະກູນຂອງກາອິນ; ພວກ
ລູກຊາຍຂອງນາງເອຍິບໂຕ ໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່
ປະເທດເອຍິບ, ອຣຮ 1:23, 25 (ພສສ 105:23;
106:21–22).

ຮິມໂນ. ເບິ່ງ ໂມໄຊຢາ, ພວກລູກຊາຍຂອງ;
ໂມໄຊຢາ, ລູກຊາຍຂອງເບັນຢາມິນ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງ
ກະສັດໂມໄຊຢາ. ຮິມໂນໄດ້ໄປສັ່ງສອນຊາວ

ເລມັນກັບພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ (ມຊຢ
27:8–11, 34–37; 28:1–9).

ຮິລາມັນ, ພວກລູກຊາຍຂອງ. ເບິ່ງ ອານໄທ-
ນິໄຟ-ລີໄຮ; ຮິລາມັນ, ລູກຊາຍຂອງ
ແອວມາ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ພວກລູກຊາຍຂອງ
ຊາວເລມັນທີ່ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ ຊຶ່ງຮູ້ຈັກກັນ
ວ່າຊາວອຳໂມນ ຜູ້ໄດ້ກາຍເປັນນັກຮົບຂອງ
ຮລາມັນ (ແອວ 53:16–22).

ຮິລາມັນນັບຖືພວກເຂົາວ່າມີຄ່າຄວນທີ່ຈະ
ຖືກເອີ້ນວ່າລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແອວ 56:10.
ແມ່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ສິດສອນພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້
ສົງໃສຄວາມສາມາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່
ຈະບົດປ່ອຍພວກເຂົາ, ແອວ 56:47. ພວກເຂົາ
ໄດ້ເອົາຊະນະຊາວເລມັນ ແລະ ໄດ້ຖືກຮັກສາ
ໄວ້ໂດຍສັດທາຂອງພວກເຂົາ ຈົນບໍ່ມີຄົນໃດ
ຖືກຂ້າຕາຍ, ແອວ 56:52–54, 56; 57:26.

ຮິລາມັນ, ລູກຊາຍຂອງກະສັດເບັນຢາມິນ.
ເບິ່ງ ເບັນຢາມິນ, ບິດາຂອງໂມໄຊຢາ ນຳ
ອີກ

ໃນພຣະຄຳພີມໍມອນ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງ
ກະສັດເບັນຢາມິນ (ມຊຢ 1:2–8).

ຮິລາມັນ, ລູກຊາຍຂອງແອວມາ. ເບິ່ງ
ອານໄທ-ນິໄຟ-ລີໄຮ; ແອວມາ, ລູກຊາຍ
ຂອງແອວມາ; ຮິລາມັນ, ພວກລູກຊາຍ
ຂອງ ນຳອີກ

ໃນ ພຣະຄຳພີ ມໍມອນ, ລູກຊາຍກົກຂອງ
ແອວມາ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນລູກຊາຍ ຂອງ ແອວມາ
(ແອວ 31:7). ຮິລາມັນເປັນສາດສະດາ ແລະ
ເປັນຜູ້ນຳກອງທັບທະຫານ.

ແອວມາໄດ້ມອບບັນທຶກກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນຂອງ
ເພິ່ນ ແລະ ບັນທຶກຂອງຊາວຢາເຣັດໃຫ້ຮິລາ
ມັນລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ແອວ 37:1–2, 21.
ແອວມາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຮິລາມັນຂຽນປະຫວັດສາດ
ຂອງຜູ້ຄົນຂອງເພິ່ນຕໍ່ໄປ, ແອວ 45–62. ຮິ
ລາມັນໄດ້ສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຄົນ
ໃໝ່, ແອວ 45:22–23. ຊາຍໜຸ່ມນັກຮົບຊາວ
ອຳໂມນສອງພັນຄົນປາດຖະໜາໃຫ້ຮິລາມັນ

ເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ, ແອວ 53:19, 22. ຮີລາມັນ ແລະ ນັກຮົບທຸ່ມຊາວອຳໂມນ ຂອງເພິ່ນໄດ້ສູ້ຮົບກັບຊາວເລມັນ ແລະ ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ໂດຍສັດທາ, ແອວ 57:19–27.

ຮີລາມັນ, ລູກຊາຍຂອງຮີລາມັນ

ສາດສະດາ ແລະ ຜູ້ຮັກສາບັນທຶກໃນພຣະຄຳພີມ່ວນ ຜູ້ໄດ້ສິດສອນຊາວນີໄຟ. ເພິ່ນເປັນຫລານຊາຍຂອງແອວມາຜູ້ເປັນລູກ ແລະ ເປັນພໍ່ຂອງນີໄຟ ຜູ້ໄດ້ຮັບອຳນາດໃນທຸກເລື່ອງ. ພ້ອມດ້ວຍນີໄຟລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ, ຮີລາມັນໄດ້ຂຽນໜັງສືຮີລາມັນ.

ໜັງສືຮີລາມັນ: ບົດທີ 1–2 ບັນຍາຍກ່ຽວກັບເວລາທີ່ມີບັນຫາເລື່ອງທາງການເມືອງ. ບົດທີ 3–4 ບັນທຶກວ່າຮີລາມັນ ແລະ ໂມໂຣໄນຮາ, ຫົວໜ້ານາຍທະຫານຂອງກອງທັບຊາວນີໄຟ, ໃນທີ່ສຸດໄດ້ຮັບຄວາມສະຫງົບໃນຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຖິງແມ່ນມີຜູ້ນຳທີ່ດີເຫລົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຜູ້ຄົນກໍຍັງນັບມື້ນັບຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍຂຶ້ນ. ໃນ ຮີລາມັນ 5:1–6:14 ນີໄຟໄດ້ສະລະບັນລັງພິພາກສາ, ດັ່ງທີ່ແອວມາຜູ້ເປັນພໍ່ຕັ້ງໄດ້ເຮັດ, ເພື່ອສິດສອນຜູ້ຄົນ. ຜູ້ຄົນໄດ້ກັບໃຈຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມໃນ ຮີລາມັນ 6:15–12:26, ປະຊາຊາດຊາວນີໄຟໄດ້ກາຍເປັນຄົນຊົ່ວ. ບົດສຸດທ້າຍ, 13–16, ບັນຈຸເລື່ອງລາວທີ່ທ້າອັດສະຈັນໃຈຂອງສາດສະດາຄົນໜຶ່ງຊື່ ຊາມູເອນຄົນເລມັນ ຜູ້ໄດ້ບອກລ່ວງໜ້າເຖິງການກຳເນີດ ແລະ ການຄົງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ເຖິງເຄື່ອງໝາຍທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນເຫດການເຫລົ່ານັ້ນ.

ຮຽກັນນ້ຳ. ເບິ່ງ ໂນອາ, ປີຕຸໃນພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ; ນ້ຳຖ້ວມໃນວັນເວລາຂອງໂນອາ; ເຮືອໃຫຍ່ ນຳອີກ

ເຄື່ອງໝາຍ ຫລື ສັນຍາລັກແທ້ໆພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ນຳ ໂນອາ (ປາກ 9:13–17). ປຈສ, ປະຖົມມະການ 9:21–25 (ພາກທ້ອຍທ້າຍ) ອະທິບາຍວ່າ ພັນທະສັນຍານັ້ນແມ່ນລວມທັງຄຳສັນຍາ ທີ່ວ່າແຜ່ນດິນໂລກຈະບໍ່ຖືກນ້ຳບົກຄຸມທັງໝົດອີກຕໍ່ໄປ, ວ່າເມືອງຊີໂອນຂອງເອນິກຈະກັບຄືນມາ, ແລະ

ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດຄືນມາອີກ ເພື່ອອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ອາຍຸທີ່. ເບິ່ງ ການບັບຕິສະມາຂອງເດັກແດງທາລົກ; ເດັກ, ເດັກນ້ອຍ; ບັບຕິສະມາ, ໃຫ້ບັບຕິສະມາ—ການບັບຕິສະມາບໍ່ແມ່ນສຳລັບເດັກແດງທາລົກ; ຮັບຜິດຊອບ, ຮູ້ຈັກຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ

ຮູ້ແຈ້ງ, ຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງ. ເບິ່ງ ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດ; ຈິງ, ຄວາມຈິງ; ວິນຍານ ນຳອີກ

ຄວາມ ຮູ້ແຈ້ງ ມີຄວາມໝາຍຫລາຍຢ່າງ, ສາມຢ່າງຄື: (1) ມັນເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງຄວາມຈິງທີ່ໃຫ້ຊີວິດ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງໃນຈັກກະວານ. ມັນເປັນມາຕະຫລອດ. (2) ຄຳວ່າ ຄວາມຮູ້ແຈ້ງຕ່າງໆ ອາດໝາຍເຖິງວິນຍານຂອງລູກໆຂອງພຣະເຈົ້າຄືກັນ. (3) ພຣະຄຳພີອາດກ່າວເຖິງຄວາມຮູ້ແຈ້ງອີກ ວ່າເປັນທາດທາງວິນຍານ ກ່ອນເຮົາໄດ້ຖືກຳເນີດເປັນລູກທາງວິນຍານ.

ຄວາມຮູ້ແຈ້ງຈະແນບສະໜິດຢູ່ກັບຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຄຍ 88:40. ຄວາມຮູ້ແຈ້ງບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ຫລື ເຮັດຂຶ້ນ, ຄຍ 93:29. ຄວາມຮູ້ແຈ້ງເປັນອິດສະລະຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງມັນໄວ້, ຄຍ 93:30. ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ຄຍ 93:36–37. ຄວາມຮູ້ແຈ້ງທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບ ໃນຊີວິດນີ້ ຈະລຸກຂຶ້ນກັບພວກເຮົາໃນການ ພື້ນຄືນຊີວິດ, ຄຍ 130:18–19.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບົກຄອງຄວາມຮູ້ແຈ້ງທັງໝົດ, ອຣຮ 3:21. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ອັບຣາຮາມເຫັນຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງຊຶ່ງຖືກຈັດໄວ້ກ່ອນໂລກເປັນມາ, ອຣຮ 3:22.

ຮູ້ສຶກ. ເບິ່ງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳອີກ ທີ່ຈະຮູ້ສຶກການກະຕຸ້ນຂອງພຣະວິນຍານ ພວກເຈົ້າມີໃຈແຂງເກີນກວ່າທີ່ຈະຮູ້ສຶກ, ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ສຶກຄຳຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້, 1 ນພ

ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ

17:45. ເມື່ອພວກທ່ານຮູ້ສຶກເຖິງການພອງນີ້, ພວກທ່ານຈະເລີ່ມກ່າວຢູ່ພາຍໃນຕົວເອງວ່າ ມັນເປັນເມັດດີ, **ແອວ 32:28.**

ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກວ່າມັນຖືກຕ້ອງ, **ຄພ 9:8.** ຜູ້ຄົນທັງປວງທີ່ຈະເຂົ້າສູ່ທາງເຂົ້າຂອງບ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງອຳນາດຂອງພຣະອົງ, **ຄພ 109:13.**

ຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. ເບິ່ງ ກັບໃຈ, ການກັບໃຈ ນຳອີກ

ສະພາບຂອງການໄດ້ເຮັດຜິດ, ຫລື ຄວາມຮູ້ສຶກກິນແໜງ ແລະ ໂສກເສົ້າ ທີ່ມາກັບການບາບ.

ເຂົາໄດ້ເຮັດບາບ ແລະ ມີຄວາມຜິດ, **ລລວ 6:1-6.**

ຖ້າຜູ້ໃດກິນເຂົ້າຈີ່ ຫລື ດື່ມຢາງບໍ່ສົມຄວນ ກໍຜິດຕໍ່ພຣະກາຍ ແລະ ໂລຫິດຂອງພຣະເຢຊູ, **1 ກຣທ 11:27.**

ຄົນຜິດຍ່ອມຖືເອົາຄວາມຈິງເປັນເລື່ອງຮຸນແຮງ, **1 ນຟ 16:2.** ພວກເຮົາຈະມີຄວາມຮູ້ອັນສົມບູນກ່ຽວກັບຄວາມຜິດທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ, **2 ນຟ 9:14.** ຄວາມຜິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຖືກກວາດລ້າງໄປ, **ອນ 1:6.** ມີການລົງໂທດຕັ້ງໄວ້, ຊຶ່ງນຳຄວາມສຳນຶກຜິດຈາກມະໂນທຳມາໃຫ້, **ແອວ 42:18.** ໃຫ້ບາບຂອງລູກເທົ່ານັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ກັງວົນໃຈລູກ, ດ້ວຍຄວາມກັງວົນນັ້ນ ມັນຈະນຳລູກລົງມາສູ່ການກັບໃຈ, **ແອວ 42:29.**

ບາງຄົນໃນພວກເຈົ້າເຮັດຄວາມຜິດຕໍ່ເຮົາ, ແຕ່ເຮົາຈະເມດຕາ, **ຄພ 38:14.**

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົດໃຊ້ແທນຄວາມຜິດດັ່ງເດີມ, **ມຊ 6:54.**

ຮູບພາບລາມັກ. ເບິ່ງ ການລ່ວງປະເວນີ; ພົມມະຈັນ; ຫລິ້ນຊື່

ເຮັດ. ເບິ່ງ ເຊື່ອພັງ, ການເຊື່ອພັງ, ພັງຄວາມ

ເຮັບເຮີ. ເບິ່ງ ອິດສະຣາເອນ ນຳອີກ

ເປັນພາສາຍິວທີ່ລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນໃຊ້ກັນ.

ຊາວອິດສະຣາເອນໄດ້ໃຊ້ພາສາເຮັບເຮີຈົນ

ເຖິງເວລາທີ່ເຂົາເຈົ້າກັບຈາກການເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບີໂລນ, ແລ້ວພາສາອາຣັບໄດ້ກາຍເປັນພາສາທີ່ເຂົາເຈົ້າໃຊ້ກັນ. ໃນຊ່ວງເວລາຂອງພຣະເຢຊູ, ພາສາເຮັບເຮີໄດ້ເປັນພາສາຂອງນັກປາດອາຈານ, ຂອງກົດ, ແລະ ຂອງການຂຽນເລື່ອງສາດສະໜາ.

ເຮັບໂຣນ

ເມືອງຢູດາທີ່ເກົ່າແກ່, ຊາວໄມ (ສາມສິບສອງ ກິໂລແມັດ) ພາກໃຕ້ຂອງເຢຣູຊາເລັມ. ມັນເປັນສະຖານທີ່ຜັງສົບຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເພີນ (ປຖກ 49:29-32). ມັນເປັນຕົວເມືອງຂອງດາວິດໄລຍະຕອນຕົ້ນຂອງການປົກຄອງຂອງເພີນ (2 ຊມອ 5:3-5).

ເຮກອດ

ຜູ້ສ້າງເຮືອຊາວນີໂຟໃນພຣະຄຳພີມັມອນ (ແອວ 63:5-7).

ເຮເຊກີຢາ

ກະສັດທີ່ຊອບທຳຄົນໜຶ່ງຂອງປະຊາຊາດຢູດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ເພີນໄດ້ປົກຄອງເປັນເວລາຊາວເກົ່າປີ, ໃນສະໄໝເອຊາຢາເປັນສາດສະດາໃນຢູດາ (2 ກສ 18-20; 2 ຂຄ 29-32; ອຊຍ 36-39). ເອຊາຢາໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອເພີນເລື່ອງການຈັດຕັ້ງສາດສະໜາຈັກ ແລະ ຝ່າຍລັດຖະບານ. ເພີນໄດ້ຍັບຍັ້ງການນັບຖືຮູບບູຊາ ແລະ ໄດ້ຟື້ນຟູພິທີການໃນພຣະວິຫານ. ຊີວິດຂອງເຮເຊກີຢາໄດ້ຍືນຍົງຕໍ່ອອກໄປອີກເປັນເວລາສິບຫ້າປີຜ່ານການອະທິຖານ ແລະ ສັດທາ (2 ກສ 20:1-7). ການປົກຄອງຂອງເພີນໃນຕອນຕົ້ນກໍຈະເລີນກ້າວໜ້າ, ແຕ່ການກະບົດຂອງເພີນຕໍ່ກະສັດຂອງອັດຊີເຣຍ (2 ກສ 18:7) ໄດ້ເຮັດໃຫ້ທະຫານອັດຊີເຣຍຍົກທັບມາຕີສອງເທື່ອ: ເທື່ອທຳອິດໄດ້ຖືກບັນຍາຍໄວ້ຢູ່ໃນ ເອຊາຢາ 10:24-32, ເທື່ອທີສອງໃນ 2 ກະສັດ 18:13-19:7. ໃນການຍົກທັບມາຕີເທື່ອທີສອງ, ເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ໂດຍທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (2 ກສ 19:35).

ເຮໂຣດ

ຄອບຄົວຂອງເຈົ້າເມືອງໃນຢູດາຍໃກ້ສະ

ໄພຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເຂົາເຈົ້າເປັນບຸກຄົນທີ່ສຳຄັນໃນເຫດການຫລາຍຢ່າງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ຄອບຄົວໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍກະສັດເຮໂຣດ, ຜູ້ມີຄວາມຍ້ານກົວຫລາຍຕໍ່ການກຳເນີດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ (ມທ 2:3) ແລະ ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ຂ້າເດັກແດງທາລິກທັງໝົດຢູ່ໃນເບັດເລເຮັມ. ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນລວມທັງ ອາຣິສະໂຕບູໂລ; ເຮໂຣດ ພິລິບ (ມທ 14:3; ມຣກ 6:17); ເຮໂຣດ ອັນຕິປາ, ຜູ້ປົກຄອງ (ມທ 14:1; ລກ 9:7; ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ກະສັດເຮໂຣດນຳອີກ, ມຣກ 6:14); ອາເຄລາວ (ມທ 2:22); ແລະ ພິລິບ, ຜູ້ປົກຄອງເຂດແດນອີຕູຣາຍ (ລກ 3:1). ເຮໂຣດອັກຄຣີປາ ອົງທີໜຶ່ງ (ກຈກ 12:1–23) ແລະ ນ້ອງສາວຂອງເພິ່ນຊື່ ເຮໂຣເດຍ (ມທ 14:3; ມຣກ 6:17) ເປັນລູກຂອງ ອາຣິສະໂຕບູໂລ. ເຮໂຣດອັກຄຣີປາ ອົງທີໜຶ່ງ ມີລູກຫລາຍຄົນຄືກັນທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ລວມທັງ ເຮໂຣດອັກຄຣີປາ ອົງທີສອງ (ກຈກ 25:13), ເບນິເກ (ກຈກ 25:13), ແລະ ດູຊິນລາ, ເມຍຂອງເຟລິກ (ກຈກ 24:24).

ເຮໂຣເດຍ

ນ້ອງສາວຂອງເຮໂຣດອັກຄຣີປາ ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່. ນາງໄດ້ແຕ່ງງານກັບລູກຂອງນາງ, ເຮໂຣດ ພິລິບ, ຊຶ່ງນາງໄດ້ມີລູກສາວຄົນໜຶ່ງນຳ ຊື່ວ່າ ຊາໂລເມ. ນາງພ້ອມດ້ວຍນາງຊາໂລເມໄດ້ວາງແຜນຕັດຫົວຂອງໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕ (ມທ 14:3–11).

ແຮຣິສ, ມາຕິນ. ເບິ່ງ ພະຍານຂອງພຣະຄຳພີ ມໍມອນ ນຳອີກ

ເປັນຄົນໜຶ່ງໃນພະຍານສາມຄົນເຖິງທີ່ມາ ແລະ ຄວາມຈິງແທ້ອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະຄຳພີ ມໍມອນ. ເພິ່ນໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ສາດສະໜາຈັກທາງຝ່າຍການເງິນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຂໍໃຫ້ມາຕິນ ແຮຣິສ ຂາຍຊັບສົມບັດຂອງເພິ່ນ ແລະ ມອບເງິນທຶນຂອງເພິ່ນໃຫ້ເປັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບການພິມພຣະຄຳພີມໍມອນ (ຄພ 19:26–27, 34–35); ເພື່ອເປັນຕົວຢ່າງແກ່ສາດສະໜາຈັກ (ຄພ 58:35);

ແລະ ເພື່ອຊ່ວຍໃຊ້ຈ່າຍເລື່ອງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ (ຄພ 104:26).

ມາຕິນ ແຮຣິສ ໄດ້ຖືກໄລ່ອອກຈາກສາດສະໜາຈັກ ແຕ່ຕໍ່ມາໄດ້ກັບຄືນສູ່ການເປັນສະມາຊິກຢ່າງສົມບູນ. ຈົນເຖິງມີຕາຍຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນໄດ້ເປັນພະຍານວ່າເພິ່ນໄດ້ເຫັນທູດໂມໂຮໂນ ແລະ ແຜ່ນຈາລຶກຄຳ ຊຶ່ງຈາກແຜ່ນຈາລຶກນັ້ນ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ແປພຣະຄຳພີມໍມອນ.

ໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດາ. ເບິ່ງ ສະມິດ, ໂຈເຊັບ, ຜູ້ລູກ ນຳອີກ

ໃນເມືອງເຄີດແລນ, ລັດ ໄອໄຮໂອ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ), ລະຫວ່າງລະດູໜາວປີ 1832–1833, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໃຫ້ຈັດຕັ້ງໂຮງຮຽນຂຶ້ນ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການເຝິກຝົນບັນດາອາຍຸນ້ອງໃນທຸກເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ນຳທັງຫລາຍໃນຕອນຕົ້ນຂອງສາດສະໜາຈັກ ໄດ້ມາຈາກໂຮງຮຽນນີ້. ໂຮງຮຽນອີກບ່ອນໜຶ່ງຂອງສາດສະດາ ຫລື ແອວເດີ ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍ ພາລີ ພິ ພະແຣັດ ໃນ ເຂດແຈັກສັນ, ລັດມິເຊິຣີ (ຄພ 97:1–6). ໂຮງຮຽນທີ່ເໝືອນກັນນີ້ ກໍໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ບໍ່ດົນຫລັງຈາກທີ່ໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ອົບພະຍົບໄປຫາພາກຕາເວັນຕົກ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂຮງຮຽນດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກປິດບໍ່ດົນຫລັງຈາກນັ້ນ. ການສອນພຣະກິດຕິຄຸນໃນທຸກວັນນີ້ ໄດ້ກະທຳຢູ່ໃນບ້ານເຮືອນ, ກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດ, ແລະ ໃນອົງການຊ່ວຍເຫລືອຕ່າງໆ, ແລະ ຜ່ານທາງໂຮງຮຽນ ແລະ ຫ້ອງຮຽນສາດສະໜາ ແລະ ສະຖາບັນຂອງສາດສະໜາຈັກ.

ຈົ່ງຊຳລະຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ສອນຄຳສອນຂອງອານາຈັກໃຫ້ກັນແລະກັນ, ຄພ 88:74–80. ຈົ່ງສະແຫວງຫາຢ່າງພາກພຽນ, ແລະ ສອນກັນແລະກັນ, ຄພ 88:118–122. ລະບຽບຂອງໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດາໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້, ຄພ 88:127–141. ຝ່າຍປະທານສູງສຸດມີຂໍ້ກະແຈສຳລັບໂຮງຮຽນຂອງສາດສະດາ, ຄພ 90:6–7.

ໂຮຊັນນາ

ໂຮຊັນນາ

ຈາກຄຳເຮັບເຮີ ມັນໝາຍຄວາມວ່າ “ຂໍໃຫ້ ຊ່ວຍເຫລືອພວກເຮົາແດ່ທ້ອນ” ແລະ ຖືກໃຊ້ ເປັນຄຳສັນລະເສີນ ແລະ ຄຳອ້ອນວອນ.

ໃນງານລ້ຽງສະຫລອງສະຖານທີ່ນະມັດ ສະການ, ຊຶ່ງສະເຫລີມສະຫລອງທີ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳພາຊາວອິດສະຣາເອນເຂົ້າ ໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ຜູ້ຄົນໄດ້ກ່າວ ຖ້ອຍຄຳໃນເພງສັນລະເສີນ 118 ແລະ ໄດ້ ແກວ່ງກັນຕາມ. ໃນຕອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ເຂົ້າໄປໃນເຢຣູຊາເລັມຢ່າງຜູ້ມີໄຊ, ຝູງຊົນໄດ້ ຮ້ອງໂຮວ່າ “ໂຮຊັນນາ” ແລະ ໄດ້ວາງກັນ ຕາມປູທາງໃຫ້ພຣະເຢຊູເດີນໄປ, ເພື່ອເປັນ ການສະແດງເຖິງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ວ່າ ພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວທີ່ ໄດ້ບົດປ່ອຍຊາວອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູ ຮານ (ພສສ 118:25-26; ມທ 21:9, 15; ມຣກ 11:9-10; ຍຣ 12:13). ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮັບຮູ້ ພຣະຄຣິດວ່າເປັນພຣະເມຊີອາທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ ລໍຖ້າມາເປັນເວລາດົນນານ. ຄຳວ່າ ໂຮຊັນນາ ໄດ້ກາຍເປັນການສະເຫລີມສະຫລອງຂອງ ພຣະເມຊີອາ ໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ (1 ນຟ 11:6; 3 ນຟ 11:14-17). ມີການໂຮຮ້ອງ ໂຮ ຊັນນາ ຕອນອຸທິດພຣະວິຫານເຄີດແລນ (ຄພ 109:79) ແລະ ບັດນີ້ ມັນກໍເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງ ໃນການອຸທິດພຣະວິຫານໃນປະຈຸບັນ.

ໂຮເຊອາ

ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມຜູ້ໄດ້ທຳນາຍ ໃນອານາຈັກພາກເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນ ໃນໄລຍະການບົກຄອງຕອນທ້າຍຂອງເຢໂຣ ໂບອາມ ອົງທີສອງ. ເພິ່ນໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນວັນ ເວລາທີ່ປະເທດຊາດກຳລັງຊຸດໂຊມ ແລະ ຫລົ້ມຈົມ, ເນື່ອງດ້ວຍບາບຂອງຊາວອິດສະ ຣາເອນ.

ພຣະທຳ ໂຮເຊອາ: ເນື້ອຄວາມຂອງໜັງສື ເຫລົ່ານີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ມີຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ. ການຕິສອນທັງໝົດ ຂອງພຣະອົງແມ່ນກະທຳໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ, ແລະ ການນຳຊາວອິດສະຣາເອນກັບຄືນມາ

ເພາະຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ (ຮສອ 2:19; 14:4). ກົງກັນຂ້າມ, ໂຮເຊອາໄດ້ສະແດງໃຫ້ ເຫັນເຖິງລ່າທຽມ ແລະ ຄວາມບໍ່ຊື່ສັດຂອງ ຊາວອິດສະຣາເອນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະ ເຈົ້າຍັງລໍຄອຍການໂຖ່ອິດສະຣາເອນເທື່ອສຸດ ທ້າຍຢູ່ (ຮສອ 11:12-14:9).

ຮ້ອງ. ເບິ່ງ ດົນຕີ, ເພງ; ເພງສວດ ນຳອີກ

ເພື່ອນະມັດສະການ ແລະ ສັນລະເສີນພຣະ ເຈົ້າໃນສຽງເພງ ແລະ ຖ້ອຍຄຳຂອງເນື້ອຮ້ອງ.

ຮ້ອງເພງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, 1 ຂຄ 16:23-36 (ພສສ 96). ຈົ່ງຮ້ອງບົດເພງຍ້ອງ ຍໍສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງຂອບ ພຣະຄຸນ, ພສສ 30:4. ຈົ່ງຮ້ອງເພງສັນລະເສີນ ແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພສສ 100:1.

ເມື່ອພວກເພິ່ນຮ້ອງເພງສັນລະເສີນບົດໜຶ່ງ ແລ້ວ, ກໍພາກັນອອກໄປຍັງພູໜາກກອກເທດ, ມທ 26:30.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ນຳພາພວກເຂົາ ຮ້ອງເພງ, ມຣນ 6:9.

ເພງຂອງຄົນຂອບທຳເປັນຄຳອະທິຖານຫາ ເຮົາ, ຄພ 25:12. ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າມ່ວນຊື່ນ, ຈົ່ງສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍການຮ້ອງ ເພງ, ຄພ 136:28.

ຮອບຮູ້ທຸກຢ່າງ. ເບິ່ງ ພຣະເຈົ້າ, ຝ່າຍພຣະ ເຈົ້າ ນຳອີກ

ລັກສະນະພິເສດຈຳເພາະແຫ່ງສະຫວັນເຖິງ ການມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງໃນທຸກເລື່ອງ (ມທ 6:8; 2 ນຟ 2:24).

ຮຽບຮ້ອຍ, ຄວາມຮຽບຮ້ອຍ. ເບິ່ງ ຖ່ອມຕົນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ ນຳອີກ

ການປະພຶດ ຫລື ການປະກົດຕົວ ທີ່ຖ່ອມ ຕົວ, ພໍສົມຄວນ, ແລະ ເໝາະສົມ. ຄົນທີ່ຮຽບ ຮ້ອຍ ຈະ ຫລືກເວັ້ນຈາກການເຮັດເກີນຕົວ ແລະ ການທຳທຳເຮັດ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ເສື້ອທີ່ເຮັດດ້ວຍໜັງສັດ ແກ່ອາດາມ ແລະ ເອວານຸ່ງ, ປຖກ 3:21 (ມຊ 4:27).

ພວກຜູ້ຍິງແຕ່ງຕົວຢ່າງສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ,

1 ຕມທ 2:9. ໃຫ້ເປັນຄົນມີສະຕິອັນຮອບຄອບ, ເປັນຄົນບໍລິສຸດ, ເປັນຄົນເອົາໃຈໃສ່ໃນວຽກ ບ້ານການເຮືອນ, ຕຕ 2:5.

ຫລາຍ ຄົນ ຄິດ ລະ ເມີ ເພີ້ ຝັນ ດ້ວຍ ຄວາມ ທະນົງໃຈຫລາຍ ຍ້ອນວ່າເຄື່ອງນຸ່ງລາຄາແພງ ຂອງພວກເຂົາ, ຢຄ 2:13.

ຈົ່ງ ໃຫ້ອາພອນທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າຮຽບ ຮ້ອຍ, ຄພ 42:40.

ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການເປັນຄົນບໍລິສຸດ ແລະ ມີຄຸນນະທຳ, ຫຼຸ 1:13.

ເຮືອໃຫຍ່. ເບິ່ງ ໂນອາ, ປີຕູໃນພຣະຄຣິສຕະ ທຳຄຳພີ; ນ້ຳຖ້ວມໃນວັນເວລາຂອງໂນອາ; ຮຸ່ງກິນນ້ຳ ນຳອີກ

ໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ເປັນເຮືອທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງ ຂຶ້ນ ໂດຍ ໂນອາ ເພື່ອຮັກສາສິ່ງທີ່ມີຊີວິດໃນ ຊ່ວງໄລຍະນ້ຳຖ້ວມ.

ຈົ່ງສ້າງເຮືອລຳໜຶ່ງດ້ວຍໄມ້ແກ່ນສຳລັບເຈົ້າ ເອງ, ປຕກ 6:14. ເຮືອໄດ້ຄ້າງຢູ່ເທິງພູອາຣາ ຣັດ, ປຕກ 8:4.

ເຮືອຂອງຊາວຢາເຣັດແມ່ນແທ້ໆທາຄືກັນ ກັບເຮືອຂອງໂນອາ, ອທ 6:7.

ເຮົາເປັນ. ເບິ່ງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ; ເຢໂຮວາ ນຳອີກ

ພຣະ ນາມ ທີ່ອີກຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ ເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບ ໄມເຊວ່າ, ເຮົາເປັນຜູ້ ເຮົາເປັນ, ອພຍ 3:14-15. ເຮົາແມ່ນພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ອພຍ 6:2-3.

ກ່ອນອັບຣາຮາມເກີດ ເຮົານີ້ກໍເປັນຢູ່ແລ້ວ, ຢຮ 8:56-59.

ຈົ່ງຟັງສຽງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ເຮົາເປັນຜູ້ ຍິ່ງໃຫຍ່, ຄພ 29:1 (ຄພ 38:1; 39:1).

ລຳດັບປະຫວັດສາດ

ລຳດັບປະຫວັດສາດຫຍໍ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ສາມາດຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ເຫັນລຳດັບຂອງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ແລະ ພຣະຄຳພີມິນອນ. ຫລາຍວັນທີ່ຖືກປະມານໃກ້ຄຽງ, ໂດຍສະເພາະ ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຳພີເດີມ.

ເຫດການຕ່າງໆໃນສະໄໝຂອງປີຕຸດົງເດີມ. (ເນື່ອງດ້ວຍວ່າບໍ່ຮູ້ຈັກຄັກແນ່ກ່ຽວກັບວັນທີຂອງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນພາກນີ້, ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ບອກວັນທີ.)

ກ່ອນ ຄ.ສ. (ຫລື ກ.ຄ.ສ.—ກ່ອນຄຣິສຕະສັກກະລາດ)

4000 ອາດາມຕົກ.

ເອນິກປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ.

ໂນອາປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ; ນ້ຳຖ້ວມແຜ່ນດິນໂລກ.

ການສ້າງທໍບາເບນ; ຊາວຢາເຣັດເດີນທາງໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

ເມນຄີເສເດັກປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ.

ໂນອາສິ້ນຊີວິດ.

ອັບຣາມ (ອັບຣາຮາມ) ເກີດ.

ອີຊາກເກີດ.

ຢາໂຄບເກີດ.

ໂຍເຊັບເກີດ.

ໂຍເຊັບຖືກຂາຍໄປປະເທດເອຢິບ.

ໂຍເຊັບເຂົ້າເມົ້າຟາຣາໂອ.

ຢາໂຄບ (ອິດສະຣາເອນ) ແລະ ຄອບຄົວຂອງເພິ່ນລົງໄປຍັງປະເທດເອຢິບ.

ຢາໂຄບ (ອິດສະຣາເອນ) ສິ້ນຊີວິດ.

ໂຍເຊັບສິ້ນຊີວິດ.

ໂມເຊເກີດ.

ໂມເຊນຳລູກຫລານຂອງອິດສະຣາເອນອອກຈາກປະເທດເອຢິບ (ອິບພະຍົບ).

ໂມເຊໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງສະພາບ.

ໂຍຊວຍສິ້ນຊີວິດ.

ຫລັງຈາກໂຍຊວຍສິ້ນຊີວິດ, ຊ່ວງເວລາຂອງຜູ້ຕັດສິນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ, ຜູ້ຕັດສິນຄົນທຳອິດແມ່ນ ໂອດນີເອນ ແລະ ຄົນສຸດທ້າຍແມ່ນຊາມູເອນ; ລຳດັບ ແລະ ວັນທີຂອງຜູ້ຕັດສິນຄົນອື່ນໆແມ່ນບໍ່ຮູ້ຈັກຄັກແນ່.

ໂຊນໄດ້ຖືກເຈັມເປັນກະສັດ.

ເຫດການຕ່າງໆຂອງສະຫະອານາຈັກແຫ່ງອິດສະຣາເອນ

- 1095 ເລີ່ມຕົ້ນສະໄໝການບົກຄອງຂອງໂຊນ.
- 1063 ຊາມູເອນເຈີມດາວິດໃຫ້ເປັນກະສັດ.
- 1055 ດາວິດເປັນກະສັດໃນເຮັບໂຣນ.
- 1047 ດາວິດເປັນກະສັດໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ; ນາທານ ແລະ ກາດ ທຳນາຍ.
- 1015 ໂຊໂລໂມນເປັນກະສັດແຫ່ງອິດສະຣາເອນທັງໝົດ.
- 991 ພຣະວິຫານສຳເລັດ.
- 975 ໂຊໂລໂມນສິ້ນຊີວິດ; ສິບເຜົ່າທາງເໜືອເຮັດການກະບົດຕ້ານເຮໂຮໂບອາມ ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ຊາວອິດສະຣາເອນແບ່ງແຍກ.

ເຫດການຕ່າງໆຂອງອິດສະຣາເອນ	ເຫດການຕ່າງໆຂອງຢູດາ	ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ
975 ເຢໂຮໂບອາມເປັນກະສັດແຫ່ງອິດສະຣາເອນ.		
875 ອາຮາບບົກຄອງອິດສະຣາເອນພາກເໜືອໃນຊາມາເຣຍ; ເອລີຢາທຳນາຍ.	949 ຊີຊາກ, ກະສັດແຫ່ງເອຢິບ, ປຸ້ນສະດົມເຢຣູຊາເລັມ.	
851 ເອລີຊາເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍຢ່າງ.		
792 ອາໂມທຳນາຍ.		
790 ໂຢນາ ແລະ ໂຮເຊອາທຳນາຍ.	740 ເອຊາຢາເລີ່ມຕົ້ນທຳນາຍ. (ກຸງໂຣມໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ; ນາໂບນັດສາເປັນກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ໃນປີ 747; ຕີກະລາດ-ປີເລເຊອົງທີສາມ ເປັນກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຣຍ ຈາກ 747 ເຖິງ 734.)	

ເຫດການຕ່າງໆຂອງອິດສະຣາເອນ	ເຫດການຕ່າງໆຂອງຢູດາ	ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ
721 ອານາຈັກພາກເໜືອຖືກທຳລາຍ; ສິບເຜົ່າຖືກເອົາໄປເປັນຊະເລີຍ; ມີກາທຳນາຍ.	728 ເຮເຊກີຢາເປັນກະສັດແຫ່ງຢູດາ. (ຊານມາເນເຊີອົງທີສີ່ ເປັນກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຮຍ.)	
	642 ນາຮູມທຳນາຍ.	
	628 ເຢເຣມີຢາ ແລະ ເສຟານີຢາທຳນາຍ.	
	609 ໂອບາດີຢາທຳນາຍ; ດານີເອນຖືກເອົາໄປເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບີໂລນ. (ມີເນເວລີ້ມສະຫລາຍໃນ 606; ເນບູກາດເນັດສາເປັນກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ຈາກ 604 ເຖິງ 561.)	
	598 ເອເຊກຽນທຳນາຍໃນບາບີໂລນ; ຮາບາກຸກທຳນາຍ; ເຊເດກີຢາເປັນກະສັດແຫ່ງຢູດາ.	600 ລີໂຮອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ.
		588 ມິວເລັກເດີນທາງຈາກເຢຣູຊາເລັມໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.
		588 ຊາວນີໄຟແຍກອອກຈາກຊາວເລມັນ (ລະຫວ່າງ 588 ແລະ 570).
	587 ເນບູກາດເນັດສາຍຶດຄອງເຢຣູຊາເລັມ.	

ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາວຢິວ	ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ
537 ໄຊຣັດໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຊາວຢິວກັບຈາກບາບີໂລນ.	

ເຫດການຕ່າງໆ ໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາວຍິວ	ເຫດການຕ່າງໆ ໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຳພີ ມໍ່ມອນ
520 ຮັກກາຍ ແລະ ເຊກາຣີຢາທຳນາຍ.	
486 ຊ່ວງຊີວິດຂອງເອສະເທີ.	
458 ເອຊະຣາຖືກມອບໝາຍໃຫ້ປະຕິຮູບ.	
444 ເນເຫມີຢາຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງ ຢູດາຍ.	
432 ມາລາກີທຳນາຍ.	
332 ອາເລັກຊັນເດີມະຫາລາດເອົາຊະນະຊີເຣຍ ແລະ ເອຢິບ.	400 ເຈຣອມໄດ້ຮັບແຜ່ນຈາລຶກ.
323 ອາເລັກຊັນເດີສິ້ນຊີວິດ.	360 ອອມໂນໄດ້ຮັບແຜ່ນຈາລຶກ.
277 ການແປພຣະຄຳພີເດີມສະໄໝບູຮານຂອງ ຊາວຍິວເປັນພາສາກຣີກ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ.	
167 ມັດຕາເທຍຕະກຸນມາກາບີກະບົດຕໍ່ຊີເຣຍ.	
166 ຢູດາ ມາກາບາອຸດ ເປັນຜູ້ນຳຂອງຊາວຍິວ.	
165 ພຣະວິຫານຖືກຊຳລະລ້າງ ແລະ ຖືກອຸທິດ ຄືນໃໝ່; ຮານຸກາເກີດຂຶ້ນ.	
161 ຢູດາ ມາກາບາອຸດ ສິ້ນຊີວິດ.	
63 ປອມເປເອົາຊະນະເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ການປົກຄອງຂອງພວກມາກາບີສິ້ນສຸດລົງ ໃນອິດສະຣາເອນ, ການປົກຄອງຂອງໂຣມ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ.	148 ອະບີນາໄດຖືກຂ້າຍ້ອນຄວາມເຊື່ອ; ແອວມາສະຖາປະນາສາດສະໜາຈັກຄືນ ໃໝ່ໃນບັນດາຊາວນີໄຟ.
51 ຄລີໂອພາທຣາປົກຄອງ.	124 ເັນຢາມິນກ່າວຄຳປາໄສເທື່ອສຸດທ້າຍ ຂອງເພິ່ນຕໍ່ຊາວນີໄຟ.
	100 ແອວມາຜູ້ເປັນລູກ ແລະ ພວກລູກຊາຍ ຂອງໂມໂຊຢາເລີ່ມຕົ້ນວຽກງານຂອງເຂົາ ເຈົ້າ.
	91 ການປົກຄອງຂອງຜູ້ຕັດສິນເລີ່ມຕົ້ນໃນບັນ ດາຊາວນີໄຟ.

<p>ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາວຍິວ</p> <p>41 ເຮໂຣດ ແລະ ຟາຊາເອນ ເປັນສອງຄົນທີ່ໄດ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງຢູ່ດ້ວຍຮ່ວມກັນ.</p> <p>37 ເຮໂຣດເປັນຜູ້ນຳໃນເຢຣູຊາເລັມ.</p> <p>31 ການຕໍ່ສູ້ທີ່ອັກຕີອູມ; ໂອຄູໂຕເປັນຈັກກະພັດຂອງໂຣມ ຈາກ 31 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ເຖິງ ຄ.ສ. 14.</p> <p>30 ຄລີໂອພາທຣາສິນຊີວິດ.</p> <p>17 ເຮໂຣດສ້ອມແປງພຣະວິຫານ.</p>	<p>ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ</p> <p>6 ຊາມູເອນຄົນເລມັນທຳນາຍການກຳເນີດຂອງພຣະຄຣິດ.</p>
--	---

<p>ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນ</p> <p>ຄ.ສ.</p> <p>ການກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.</p> <p>30 ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງພຣະຄຣິດເລີ່ມຕົ້ນ.</p> <p>33 ພຣະຄຣິດຖືກຄຶງ.</p> <p>35 ໂບໂລປຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ.</p> <p>45 ໂບໂລອອກເດີນທາງໄປເຜີຍແຜ່ສາດສະໜາເທື່ອທຳອິດ.</p> <p>58 ໂບໂລຖືກສົ່ງໄປໂຣມ.</p> <p>61 ປະຫວັດສາດກິດຈະການຂອງອັກຄະສາວິກສິນສຸດລົງ.</p> <p>62 ໂຣມຖືກໄຟໄໝ້; ຊາວຄຣິດສະຕຽນຖືກຂົ່ມເຫັງພາຍໃຕ້ເນໂຣ.</p> <p>70 ຊາວຄຣິດສະຕຽນໄປເປລາ; ເຢຣູຊາເລັມຖືກລ້ອມ ແລະ ຖືກຍຶດ.</p> <p>95 ຊາວຄຣິດສະຕຽນຖືກຊາວໂດໄມຂົ່ມເຫັງ.</p>	<p>ເຫດການຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ</p> <p>ຄ.ສ.</p> <p>33 ພຣະຄຣິດທີ່ພື້ນຄົນພຣະຊົນປະກົດໃນອາເມຣິກາ.</p> <p>34</p> <p>385 ປະຊາຊາດນີໄຟຖືກທຳລາຍ.</p> <p>421 ໂມໂຣໂນເຊື້ອງແຜ່ນຈາລຶກໄວ້.</p>
---	--

ຄວາມກົມກຽວຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ

ຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໃນມັດທາຍ, ມາຣະໂກ, ລູກາ, ແລະ ໂຢຮັນ ສາມາດປຽບທຽບໃສ່ກັນໄດ້ ແລະ ໃສ່ກັບການເປີດເຜີຍຂອງຍຸກສຸດທ້າຍ ໃນວິທີທາງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.

ເຫດການ	ມັດທາຍ	ມາຣະໂກ	ລູກາ	ໂຢຮັນ	ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍ
ລຳດັບການສືບເຊື້ອສາຍຂອງພຣະເຢຊູ	1:1–17		3:23–38		
ການເກີດຂອງໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ			1:5–25, 57–58		
ການກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູ	2:1–15		2:6–7		1 ນຟ 11:18–20; 2 ນຟ 17:14; ມຊຢ 3:5–8; ແອວ 7:10; ຮລມ 14:5–12; 3 ນຟ 1:4–22
ຄຳທຳນາຍຂອງຊີເມໂອນ ແລະ ອານາ			2:25–39		
ຍັງມຢາມພຣະວິຫານ (ງານປັດສະຄາ)			2:41–50		
ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດຂອງໂຢຮັນເລີ່ມຕົ້ນ	3:1, 5–6	1:4	3:1–3		ຄພ 35:4; 84:27–28
ການບັບຕິສະມາຂອງພຣະເຢຊູ	3:13–17	1:9–11	3:21–22	1:31–34	1 ນຟ 10:7–10; 2 ນຟ 31:4–21
ພຣະເຢຊູຖືກລໍ້ລວງ	4:1–11	1:12–13	4:1–13		
ປະຈັກພະຍານຂອງໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ				1:15–36	ຄພ 93:6–18, 26
ງາມສົມຣົດທີ່ບ້ານການາ (ສິ່ງມະຫັດສະຈັນເທື່ອທຳອິດຂອງພຣະເຢຊູ)				2:1–11	
ການຊຳລະພຣະວິຫານເທື່ອທຳອິດ				2:14–17	
ການຍັງມຢາມຂອງນີໂກເດມ				3:1–21	
ຍິງໂທຊາມາເຣຍທີ່ນ້ຳສ້າງ				4:1–42	
ພຣະເຢຊູຖືກປະຕິເສດທີ່ນາຊາເຣັດ			4:16–30		

ເຫດການ	ມັດທາຍ	ມາຣະໂກ	ລູກາ	ໂຢຮັນ	ການເປີດເສີຍຍຸກສຸດທ້າຍ
ນັກປະມຸງໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ຫາຄົນ	4:18–22	1:16–20			
ການມະຫັດສະຈັນຂອງມອງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍປາ			5:1–11		
ສິບສອງຄົນໄດ້ຖືກເອີ້ນແລະ ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນອັກຄະສາວົກ	10:1–4	3:13–19	6:12–16		1 ນພ 13:24–26, 39–41; ຄພ 95:4
ເຫດສະໜາຢູໂນນພູ	5–7		6:17–49		3 ນພ 12–14
ຄຳອະທິຖານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ	6:5–15		11:1–4		3 ນພ 13:5–15
ການນຳລູກຂອງແມ່ໝ້າຍຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍ			7:11–15		
ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບການທົດສົ່ງໂດຍຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງ			7:36–50		
ຄຳອຸປະມາຂອງພຣະເຢຊູເປັນເລື່ອງສັ້ນໆ ທີ່ປຽບທຽບວັດຖຸ ຫລື ເຫດການທຳມະດາ ໃສ່ກັບຄວາມຈິງ. ພຣະເຢຊູມັກໃຊ້ມັນເພື່ອສອນຄວາມຈິງທາງວິນຍານ.					
ຜູ້ຫວ່ານ:	13:3–9, 18–23	4:3–9, 14–20	8:4–8, 11–15		
ເຂົ້ານົກ:	13:24–30, 36–43				ຄພ 86:1–7
ເມັດຜັກກາດ:	13:31–32	4:30–32	13:18–19		
ເຊື້ອແບ້ງ:	13:33		13:20–21		
ຊັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນທົ່ງ:	13:44				
ໄຂ່ມຸກອັນລ້ຳຄ່າ:	13:45–46				
ມອງຂອງຊາວປະມຸງ:	13:47–50				
ເຈົ້າຂອງເຮືອນ:	13:51–52				
ຄົນຮັບໃຊ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມເມດຕາ:	18:23–35				
ຜູ້ລົງທຶນ:				10:1–21	3 ນພ 15:17–24
ໄທຊາມາເຣຍຜູ້ໃຈດີ:			10:25–37		
ຄວາມຖ່ອມຕົວ, ງານລົງການສົມຣົດ:			14:7–11		
ເຂົ້າແລງຄາບສຸດທ້າຍທີ່ສຳຄັນ:			14:12–24		

ເຫດການ	ມັດທາຍ	ມາຣະໂກ	ລູກາ	ໂຢຮັນ	ການເປີດເສີຍຍຸກສຸດທ້າຍ
ແກະທີ່ເສຍ:	ເບິ່ງ 18:12–14 ນຳອີກ		15:1–7		
ເງິນທີ່ເສຍ:			15:8–10		
ລູກຊາຍທີ່ເສຍ:			15:11–32		
ຜູ້ຈັດການທີ່ບໍ່ທ່ຽງທຳ:			16:1–13		
ລາຊາໂຣ ແລະ ເສດຖີ:			16:14–15, 19–31		
ຜູ້ຕັດສິນທີ່ບໍ່ທ່ຽງທຳ:			18:1–8		
ຄົນງານໃນສວນອະງຸ່ນ:	20:1–16	ເບິ່ງ 10:31 ນຳອີກ			
ເງິນຫລຽນ:			19:11–27		
ລູກຊາຍສອງຄົນ:	21:28–32				
ຄົນເຊົ່າສວນທີ່ຊົ່ວ:	21:33–46	12:1–12	20:9–19		
ງານສົມຣົດຂອງລູກຊາຍຂອງກະສັດ:	22:1–14		ປຽບທຽບໃສ່ກັບ 14:7–24		
ຍິງສາວບໍລິສຸດສິບຄົນ:	25:1–13		ເບິ່ງ 12:35–36 ນຳອີກ		ຄພ 45:56–59
ຕະລັນຕິນ:	25:14–30				
ຝູງແກະ, ຝູງແບ້:	25:31–46				
ການທ້າມລົມພະຍຸ	8:23–27	4:35–41	8:22–25		
ການຂັບໄລ່ຜົມານຮ້າຍເຂົ້າໄປສິ່ງໃນຝູງໝູ	8:28–34	5:1–20	8:26–29		
ການນຳລູກສາວຂອງຢາອີໂຣຄົນມາມີຊີວິດອີກ	9:18–20, 23–26	5:21–24, 35–43	8:41–42, 49–56		
ການປິ່ນປົວຜູ້ຍິງທີ່ເປັນພະຍາດເລືອດຕົກ	9:20–22	5:25–34	8:43–48		
ໜ້າທີ່ມອບໝາຍໃຫ້ແກ່ອັກຄະສາວົກສິບສອງຄົນ	10:5–42	6:7–13	9:1–6		ຄພ 18
ການລ້ຽງຫ້າພັນຄົນ	14:16–21	6:33–44	9:11–17	6:5–14	
ພຣະເຊຍູ່ຍ່າງເທິງໜ້ານ້ຳ	14:22–33	6:45–52		6:15–21	
ຄຳເທດສະໜາເລື່ອງອາຫານທີ່ບໍ່ແຫງຊີວິດ				6:22–71	

ເຫດການ	ມັດທາຍ	ມາຣະໂກ	ລູກາ	ໂຢຮັນ	ການເປີດເສີຍຍຸກສຸດທ້າຍ
ປະຈັກພະຍານຂອງເປໂຕເຖິງພຣະຄຣິດ	16:13–16	8:27–29	9:18–21		
ຂໍ້ກະແຈແຫ່ງອານາຈັກສະຫວັນທີ່ຖືກສັນຍາວ່າຈະມອບໃຫ້ເປໂຕ	16:19				
ການປ່ຽນສະພາບ; ຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຖານະປະໂລທິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້	17:1–13	9:2–13	9:28–36		ຄພ 63:20–21; 110:11–13
ສາວົກເຈັດສິບໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ຖືກສົ່ງອອກໄປ			10:1–12		ຄພ 107:25, 34, 93–97; 124:138–140
ການປິ່ນປົວຊາຍທີ່ຕາບອດໃນວັນຊະບາໂຕ				9	
ລາຊາໂຣໄດ້ຖືກໄຜດໃຫ້ຄົນມີຊີວິດ				11:1–53	
ການປິ່ນປົວຄົນຂີ້ທູດສິບຄົນ			17:11–19		
ການໃຫ້ພອນແກ່ເດັກນ້ອຍ	19:13–15	10:13–16	18:15–17		
ນາງມາຣີໄດ້ທົດສົງພຣະບາດຂອງພຣະຄຣິດ	26:6–13	14:3–9		12:2–8	
ການເຂົ້າໄປເຢຣູຊາເລັມຢາງຜູ້ມີໄຊ	21:6–11	11:7–11	19:35–38	12:12–18	
ຄົນຊື້ຂາຍຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກພຣະວິຫານ	21:12–16	11:15–19	19:45–48		
ເງິນຂອງຍິງໝ້າຍ		12:41–44	21:1–4		
ຄວາມພິນາດຂອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຂອງການສະເດັດມາຄັງທິສອງ	24	13	21:5–38		ຄພ 45:16–60; ຈສ—ມ 1
ງານປັດສະຄາເທື່ອສຸດທ້າຍຂອງພຣະເຢຊູ; ການຈັດຕັ້ງສິນລະລຶກ; ຄຳແນະນຳແກ່ອັກຄະສາວົກສິບສອງ; ການລ້າງຕີນຂອງສານຸສິດ	26:14–32	14:10–27	22:1–20	13–17	
ພຣະເຢຊູເປັນຕົ້ນອະນຸ່ງ				15:1–8	

ເຫດການ	ມັດທາຍ	ມາຣະໂກ	ລູກາ	ໂຢຮັນ	ການເປີດເຜີຍຍຸກສຸດທ້າຍ
ການຮັບທຸກທໍລະມານຂອງພຣະເຢຊູໃນສວນເຄັດເຊມາເນ	26:36–46	14:32–42	22:40–46	18:1	2 ນຟ 9:21–22; ມຊຢ 3:5–12; ຄພ 19:1–24
ການທໍລະຍົດຂອງຢູດາ	26:47–50	14:43–46	22:47–48	18:2–3	
ການຕໍ່ສູ້ຄະດີຢູ່ຕໍ່ໜ້າກາຢະຟາ	26:57	14:53	22:54, 66–71	18:24, 28	
ການຕໍ່ສູ້ຄະດີຢູ່ຕໍ່ໜ້າປີລາດ	27:2, 11–14	15:1–5	23:1–6	18:28–38	
ການຕໍ່ສູ້ຄະດີຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮໂຣດ			23:7–12		
ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກຂັງນຕີ ແລະ ຖືກເຍາະເຍີ້ຍ	27:27–31	15:15–20		19:1–12	
ການຄົງ	27:35–44	15:24–33	23:32–43	19:18–22	ຮລມ 14:20–27; 3 ນຟ 8:5–22; 10:9
ການພົ້ນຄົນພຣະຊົນ	28:2–8	16:5–8	24:4–8		
ການປະກົດຕົວຂອງພຣະເຢຊູຕໍ່ສານຸສິດ		16:14	24:13–32, 36–51	20:19–23	
ການປະກົດຕົວຂອງພຣະເຢຊູຕໍ່ໂທມາ				20:24–29	
ການສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ		16:19–20	24:50–53		